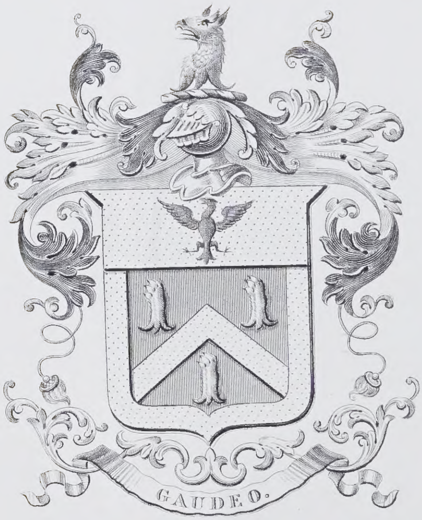
John Carter Brown
from
MB
Genève (Suisse) 6 July – 1857.

1.

Nicholas Brown

Turino Italia

Xembre 6 1849

giovedi alle due hore.

Incipit Epistola Beati Hieronymi ad Paulinum presbyterum de omnibus diuine historie libris. Capitulũ. I

F
Rater ambrosius tua mihi
munuscula perferens: detulit simul ⁊ suauis
simas litteras: que a principio amicitiarum
fidē ꝓbate iã fidei ⁊ veteris amicitie noua ꝑ
ferebant. Vera.n.illa necessitudo ē ⁊ christi
glutino copulata: quam nõ vtilitas rei fami
liaris: nõ presentia tm̃ corporꝝ: nõ subdola ⁊
palpans adulatio: sꝫ dei timor ⁊ diuinarum
scripturarꝝ studia ꝯciliant. Legimus ĩ vete
ribus historijs: quosdam lustrasse ꝓuincias
nouos adijsse popl̃os: maria trãsijsse: vt eos
quos ex libris nouerãt: corã quoqꝫ viderēt.
Sic pythagoras mẽphiticos vatesꝰ: sic plato
egyptũ ⁊ archytã tarentinũ: eãqꝫ orã italie
que quondã magna grecia dicebatur: labo
riosissime ꝑagrauit: vt qui athenis magister
erat ⁊ potens: cuiusqꝫ doctrinas achademie
gymnasia personabant: fieret peregrinus at
qꝫ discipulus: malēs aliena verecunde disce
re ꝙ̃ sua ĩpudēter gerere. Deniqꝫ cũ litteras
quasi toto orbe fugientes perseqũtur: captus
a piratis ⁊ venũdatus: tyrãno crudelissimo
paruit: ductus captiuus victus ⁊ seruus: ta
mē qꝛ phũs maior emēte se fuit. Ad titũ liui
um lacteo eloquentie fonte manantē: de vl
timis hispanie galliarũqꝫ finibus: quosdã ve
nisse nobiles legimus: ⁊ quos ad ꝯtēplatio
nem sui roma nõ traxerat: vnius hoĩs fama
perduxit. Habuit illa etas inauditũ oĩbus
seculis celebrandũqꝫ miraculũ: vt vrbem tã
tã ingressi: aliud extra vrbē quererēt. Apol
lonius siue ille magus: vt vulgus loq̃tur siue
phũs: vt pythagorici tradũt: itrauit ꝑsas: ptrã
siuit caucasũ: albanos: scythas: massagetas
opulētissima indie regna penetrauit: ⁊ ad ex
tremũ latissimo physon amne trãsmisso per
uenit ad brachmanas: vt hiarchã in throno
sedētē aureo ⁊ de tantali fonte potãtē: inter
paucos discipulos: de natura: de moribus
ac de cursu dierũ ⁊ siderũ audiret docentē.
Inde per elamitas: babylonios: chaldeos:
medos: assyrios: ꝑthos: syros: phenices: ara
bes: palestinos: reuersus ad alexãdriã ꝑrexit
ad ethiopiã vt gymnosophistas ⁊ famosissi
mã solis mēsã videret ĩ sabulo. Inuenit ille
vir vbiqꝫ quod disceret: ⁊ sēꝑ ꝓficiens: semꝑ
se melior fieret. Scripsit super hoc plenissi
me octo voluminibus philostratus. II
Q
Uid loquar de seculi hoĩbus cum Act.9.c.
apl̃us paulus: vas electionis ⁊ ma 1.Thi.2.b.
gister gentiũ: qui de cõscientia tanti 2.Cor.13.a
in se hospitis loquebatur dicēs. An expimē
tũ queritis eius q̃ in me loq̃tur xp̃s: post da Gal.1.d.
mascũ arabiãqꝫ lustratã: ascendit hierosoly
mã: vt videret petrũ: ⁊ mãsit apud eum die
bus q̃ndecĩ. Hoc.n.mysterio hebdoadis ⁊
ogdoadis: futurus gentiũ predicator istruē
dus erat. Rursũqꝫ post annos quattuorde Ibidē.2.b.
cim assumpto barnaba ⁊ tito: exposuit cum
apl̃is euangelium: ne forte ĩ uacuũ curreret
aut cucurrisset. Habꝫ nescio q̃d latētis ener
gie viue vocis actus: ⁊ in aures discipuli de
auctoris ore trãsfusa fortius sonat. Unde ⁊
eschynes cũ rhodi exularet ⁊ legeretur illa
demosthēis oratio: quã aduersus eũ habue
rat mirantibus cunctis atqꝫ laudantibus: su
spirãs ait. Quid si ipsã audissetis bestiã: sua
verba resonantem: III
N
Ec hoc dico: ꝙ sit aliquid ĩ me tale
q̃d vel possis a me audire: vel velis
discere: sꝫ quo ardor tuus ⁊ discēdi
studiũ etiam absqꝫ nobis ꝑ se ꝓbari debeat.
Ingeniũ docile ⁊ sine doctore laudabile est
Non quid inuenias sed q̃d queras cõsidera
mus. Mollis cera ⁊ ad formandum facilis
etiã si artificis ⁊ plaste cessēt mãus tamē vir
tute totum ē quicquid esse potest. Paulus Act.22.a
apl̃us ad pedes gamalielis legē moysi ⁊ ꝓ
phetas didicisse se gloriatur: vt armatꝰ spũa
libus telis. postea doceret cõfidēter. Arma 2.Cor.10.b.
enim nostre militie nõ carnalia sũt: sed potē
tia deo: ad destructionē munitionũ ⁊ cogi
tationes destruentes: ⁊ oēm altitudinem ex
tollentē se aduersus scientiã dei: ⁊ captiuan
tes omnē intellectũ ad obediēdum christo
⁊ parati subiugare omnē ĩobedientiam. Ti II.Thi.3.d
motheum scribit ab infantia sacris litteris
eruditum ⁊ hortatur ad studium lectionis:
ne negligat gratiam que data sit ei per im Titũ.1.b.
positionē manus presbyterij. Tito precipit
vt inter ceteras virtutes episcopi: quas bre
ui sermone depinxit: scientiam quoqꝫ nõ ne
gligat scripturarum: obtinentem inquit eũ

quiſecundum doctrinaꝫ eſt: fidelem ſermo-
nem vt potens ſit exhortari ĩ doctrina ſana
⁊ contradicentes reuincere. IIII

Sancta quippe ruſticitas ſolum ſibi
prodeſt. ⁊ quantum edificat ex vite
merito eccleſiã xp̃i: tantũ nocet ſi de
ſtruentibus nõ reſiſtat. Malachias ꝓpheta
immo per malachiã dominus interrogauit
ſacerdotes legem. Jntantũ ſacerdotis offi-
Deu.32.a ciũ eſt: interrogatũ reſpondere de lege. Et
in deutronomio legimus: Jnterroga patrẽ
tuum ⁊ annunciabit tibi: maiores tuos ⁊ di
Pſ.118 cẽt tibi. Jn pſalmo quoqꝫ centeſimo decimo
octauo. Cantabiles mihi erant iuſtificatões
tue: ĩ loco peregrinationis mee. Et in deſcri
ptione iuſti viri: cum eum arbori vite dauit
que eſt in padiſo compareret: iter ceteras vir-
Pſ.1. tutes hoc etiã intulit. Jn lege domini volũ-
tas eius ⁊ ĩ lege eius meditabitur die ac no
Dañ.12.b cte. Daniel in fine ſacratiſſime viſionis ait.
Juſtos fulgere quaſi ſtellas. ⁊ intelligentes
ideſt doctos quaſi firmamentũ. Uides quã
tũ inter ſe diſtant iuſta ruſticitas ⁊ docta iu
ſticia. Alij ſtellis: alij celo cõparantur. Quã-
ꝙ iuxta hebraicaꝫ veritatem: vtrũqꝫ de eru-
ditis poſſit intelligi. Jta enĩ apud eos legi-
Jbidem. mus. Qui autẽ docti fuerint fulgebũt qua-
ſi ſplendor firmamenti ⁊ qui ad iuſticiã eru
diunt multos quaſi ſtelle in ꝑpetuas eterni
Act.9.c tates. Cur dicitur Paulus apl̃s vas electio
nis? Nẽpe qꝛ vas legis ⁊ ſcripturarum ſan-
ctarũ erat armariũ. Phariſei ſtupent in do
mini doctrina: ⁊ mirãtur ĩ petro ⁊ iohe quõ
legẽ ſciant: cuꝫ litteras nõ didicerint. Quic
q̃d eniꝫ alijs exercitatio ⁊ quotidiana ĩ lege
meditatio tribuere ſolet: illis hoc ſpũſſctũs
Eſa.54.d ſuggerebat. Et erãt iuxta qđ ſcriptũ ẽ doci-
biles deo. Duodeci ſaluator ãnos ipleuerat
⁊ in tẽplo ſedẽs de queſtionib⁹ legis iterro
gans: magis docet dũ prudẽter interrogat.
Niſi forte ruſticũ petrũ: ruſticũ iohem dici-
mus: quoꝝ vterqꝫ dicere poterat: ⁊ ſi iperit⁹
ſermone: nõ tñ ſciẽtia. Johes ruſticus: piſca
Joh.1.a tor indoct⁹: Et vnde illa vox obſecro: Jn pri
cipio erat verbũ: ⁊ verbũ erat apud deum: ⁊
deus erat verbũ: Logos grece: multa ſignifi
cat. Nã ⁊ verbum eſt: ⁊ ratio ⁊ supputatio: ⁊
cauſa vniuſcuiuſqꝫ rei: per quã ſunt ſingl̃a q̃
ſubſiſtunt: que vniuerſa recte ĩtelligimus in
chriſto. V

Abdie.1.a Hoc doct⁹ plato neſciuit: hoc demo
1.Cor.1.c ſthenes eloquẽs ignorauit: Perdã
inquit ſapientiã ſapientiũ. ⁊ prudẽ-
1.Cor.2.b tiã prudẽtiũ reprobabo. Uera ſapĩa perdet
falſã ſapientiaꝫ: ⁊ ꝙꝙ ſtulticia predicatiõis

in cruce ſit: tamẽ paulus ſapientiã loquitur
inter perfectos. Sapientiã auteꝫ non ſeculi
iſtius q̃ deſtruitur: nec principũ hui⁹ ſeculi
ſed loquitur dei ſapientiã ĩ myſterio abſcon
ditã: quam predeſtinauit de⁹ ante ſecl̃a. Dei
ſapientia chriſtus ẽ. Chriſtus eni dei virtus
⁊ dei ſapientia. Hec ſapĩa ĩ myſterio abſcon
dita ẽ: de qua ⁊ non ĩ pſalmi titul⁹ prenota
tur: pro occultis filij: ĩ quo ſunt omnes the- Colo.
ſauri ſapie ⁊ ſcientie dei abſcõditi. Et qui in
myſterio abſcõdit⁹ erat: predeſtinatus ẽ ãte
ſecula: predeſtinatus aũt ⁊ prefiguratus ĩ le
ge ⁊ prophetis. Unde ⁊ prophe appellabã-
tur vidẽtes: quia videbant eũ quẽ ceteri nõ
videbant. Abraã vidit diẽ eius: ⁊ letatus eſt Joh.8.g
Aperiebantur celi ezechieli: qui ppl̃o pecca Ezech.1.
tori clauſi erant. Reuela ĩquit dauid ocl̃os Pſ.118.
meos: ⁊ conſiderabo mirabilia de lege tua.
Lex eni ſpiritualis eſt: ⁊ reuelatiõe opus eſt
vt intelligatur: ac reuelata facie dei gloriaꝫ 2.Cor.3.d
ꝯtẽplemur. Liber ĩ apocalypſi ſeptem ſigill̃ Apoc.5.a
ſignatus oſtenditur: quẽ ſi dederis homini
ſciẽti litteras vt legat: rñdebit tibi: Nõ poſ- Eſa.29.d
ſum: Signatus ẽ eni. Quanti hodie putant
ſe noſſe litteras: tenẽt ſignatũ librũ: nec ape-
rire poſſũt niſi ille reſerauerit qui hꝫ clauem Apoc.3.b
dauid: qui aperit ⁊ nemo claudit: claudit ⁊
nemo aperit. Jn actibus apl̃orũ: ſcũs eunu-
chus: imo ſcũs vir: ſic enĩ eum ſctã ſcriptura
ꝯgnominat: cũ legeret eſaiã ꝓpham. iterro- Act.8.f
gatus a philippo: putas ne itelligis q̃ legis
rñdit. Quõ poſſum niſi aliq̃s me docuerit:
Ego vt de me loquar iterim nec ſanctior ſuꝫ
hoc eunucho: nec ſtudioſior q̃ de ethiopia:
id ẽ: de extremis finib⁹ mũdi: venit ad tẽplũ
reliquit aulã regiã: ⁊ tantus amator legis fu
it diuine atqꝫ ſciẽtie: vt etiã in vehiculo litte
ras legeret ſacras. Et tñ cũ librum teneret: ⁊
verba dñi ĩ cogitatione cõciperet: lingua vo
lueret: labijs perſonaret: igno rabat eũ quẽ
ĩ libro neſciẽs venerabat̃. Uẽit philipp⁹ oñ Jbidem.
dit ei ieſũ. q̃ clauſus latebat ĩ littera. O mi-
ra doctoris virt⁹. Eadẽ hora credidit eunu-
ch⁹ baptizat̃: fidel̃ ⁊ ſcũs magiſter efficit̃ de
diſcipulo: plus in deſerto fonte eccleſie ꝙ in
aurato ſynagoge templo reperit. VI

Hec a me pſtricta ſunt breuiter: neqꝫ
enim epiſtolaris anguſtia euagari
longi⁹ patiebatur: vt itelligeres te ĩ
ſcripturis ſacris ſine ꝑuio: ⁊ mõſtrante ſemi
ta nõ poſſe igredi. Taceo de grãmaticis: rhe
toricis: phis: geometris: dialecticis: muſicis
aſtronomicis: aſtrologis: medicis: quorum
ſcia mortalib⁹ ſatis: vel vtiliſſima ẽ: ⁊ in tres
ꝑtes ſciñditur: ĩ doctrinã: rõnẽ ⁊ vſũ. Ad mi

noꝛes artes veniā: ⁊ que nō tā lingua ꝙ̄ ma
nu administrantur. Agricole: cemētarij: fabꝛi
metalloꝝ: lignoꝝq; cesoꝛes: lanarij quoq; ⁊
fullones: ⁊ ceteri qui variā supellectilē ⁊ vi
lia opuscula fabꝛicant: absq; doctoꝛe esse nō
pn̄t quod cupiūt. Quod medicoꝝ est ꝓmit
tunt medici: tractāt fabꝛilia fabꝛi. Sola scri
pturaꝝ ars est: quā sibi passim oēs vendicāt.
Scribimus idocti: doctiq; poemata passiz.
Hanc garrula an⁹: hāc delir⁹ senex: hanc so
phista verbosus: hāc vniuersi presumūt: la
cerāt: docēt anteꝙ̄ discant. Alij abducto su
percilio grandia verba trutināntes: inter mu
lierculas de sacris litteris philosophantur.
Alij discūt pꝛohpudoꝛ a femis quod viros
doceāt: ⁊ ne paꝝ hoc sit quadā facilitate ver
boꝝ: imo audacia edisserūt alijs: qđ ipsi nō
itelligūt. Taceo de meis filibus: qui si foꝛte
ad scripturas sctās p⁹ seculares litteras ve
nerint: ⁊ sermōe cōposito aures ppl'i mulse
rint: quicq̄d dixerit: hoc legē dei putāt. Nec
scire dignantur quid ꝓphe: quid apl'i senserit
sed ad sensū suū incōgrua aptāt testimonia
quasi grande sit ⁊ nō viciosissimū dicēdi ge
nus depꝛauare sentētias: ⁊ ad volūtatē suā
sacrā scripturam trahere repugnantē. Qua
si non legerimus homerocētonas ⁊ virgilio
centonas: ac nō sic ēt ⁊ maronē sine chꝛisto
possimus dicere chꝛistianū q2 scripserit: Jaz
redit ⁊ virgo: redeūt saturnia regna: Jā no
ua ꝓgenies cello demittitur alto. Et patrez
loquētē ad filiū. Nate mee vires: mea ma
gna potētia solus. Et post: verba saluatoris
in cruce: Talia perstabat memoꝛās: fixusq;
manebat. Puerilia sūt hec: ⁊ circulatoꝝ lu
do similia: docere quod ignoꝛes: imo vt cuz
stomacho loquar: ne hoc quidez scire quod
nescias.
VII

Vldelicet manifestissima ē genesis: i
qua de creatura mundi: de exoꝛdio
generis hūani: de diuisiōe terre: de
ꝯfusiōe linguaꝝ: de descēsiōe vsq; ad egyptū
scribitur hebꝛeoꝝ. Patet exod⁹ cū decē pla
gis: cū decalogo: cū mysticis diuisq; ꝑceptis.
In pꝛomptu ē leuiticus liber: i quo singula
sacrificia: imo singule pene syllabe ⁊ vestes
aaron ⁊ tot⁹ oꝛdo leuitic⁹ spirāt celestia sa
Nu.33.p cramenta. Nūeri vero nōne toti⁹ arichmeti
to. ce: ⁊ ꝓphetie balaam: ⁊ quadragitaduaruz
māsionū per heremū mysteria ꝯtinēt? Deu
teronomiū vero secūda lex ⁊ euangelice le
gis ꝑfiguratio: nōne sic ea habet que pꝛioꝛa
sūt: vt tū noua sint oīa de veterib⁹? Hucusq;
moyses: hucusq; pentateuc⁹: quibus quinq;
verbis loqui se velle apl's in eccl'ia gloꝛiat.

Job exemplar patiētie q̄ nō mysteria suo ser
mone cōplectit. Pꝛosa icipit: versu labitur
pedestri sermone finitur: oēsq; leges diale
ctice: ꝓpositiōe: assumptōe: ꝯfirmatiōe: ꝯclu
sione determinat. Singula i eo verba plena
sūt sensib⁹: ⁊ vt de ceteris sileam: resurrectio
nē coꝛpoꝝ sic pꝛophetat: vt null⁹ de ea mai
festius ⁊ cauti⁹ scripserit: Scio iquit ꝙ redē Job.19.d
ptoꝛ me⁹ viuit: ⁊ i nouissimo die de terra re
surrectur⁹ sū: ⁊ rursū circūdaboꝛ pelle mea
⁊ in carne mea videbo deū: quē visurus suz
egoipe ⁊ oculi mei cōspecturi sūt ⁊ non ali⁹:
Reposita ē hec spes mea i sinu meo. Veniā
ad iesum naue: qui typū dn̄i nō solū in gestis
verūetiā in noie pꝛefert. Trausit ioꝛdanē: ho Josue.3.d
stiū regna subuertit: diuidit terrā victoꝛi po
pulo: ⁊ ꝑ singl'as vꝛbes: viculos: mōtes flūi
na toꝛrētes atq; cōfinia eccl'ie: celestisq; hie
rusalē spūalia regna descripsit. In iudicū li
bꝛo quot ꝑncipes ppl'i: tot figure sūt. Ruth
moabitis esaie explet vaticiniū dicētis: Emit Esa.16.a
te agnū domine dominatoꝛē terre: de petra
deserti ad montem fili e sion. Samuel i heli 1.Re.4.d
moꝛtuo ⁊ i occisiōe saul veterē legē abolitā ⁊.31.b
mōstrat: poꝛro i sadoch atq; dauid noui sa
cerdotij nouiq; iperij sacramēta testat. Ma
lachim.i.tertius ⁊ quart⁹ regū liber a salo
mone vsq; ad iechoniā: ⁊ a ieroboaz filio na
bath vsq; ad osee qui duct⁹ est in assirios: re
gnū iuda ⁊ regnū describit isrl'. Si histoꝛiā
respicias: verba simplicia sūt: si i litteris sen
sū latentē ispexeris: eccl'ie paucitas ⁊ hereti
coꝝ ꝯtra ecclesiā bella narrantur. Duodeci
pꝛophe i vnius voluminis āgustias coarta
ti: multo aliud ꝙ̄ sonāt i littera pꝛefigurāt.
Osee crebꝛo noiat euffraim: samariā: ioseph
iezrael: ⁊ vxoꝛē foꝛnicariā ⁊ foꝛnicatiōis fili
os: ⁊ adulterā cubiculo clausā mariti: mlto
tēpoꝛe sedere viduā: ⁊ sub veste lugubꝛi ma
riti ad se reditū ꝑstolari. Joel fili⁹ fatuel de
scribit terrā duodeci tribuū: eruca bꝛucho
locusta: rubigie vastāte ꝯsūptā: ⁊ post euer
sionē pꝛioꝛis populi effusū iri spm̄ sctm̄ sup
seruos dei ⁊ ancillas. i. sup centū viginti cre
dentiū noia: ⁊ effusuz iri i cenacl'o sion. Qui
decī ab vno vsq; ad quīdecī paula
tim ⁊ ꝑ incremēta surgētes: quīdeci graduū
nūerū efficiūt: q̄ i psalterio mystice ꝯtinent.
Amos pastoꝛ ⁊ rustic⁹ ⁊ ruboꝝ moꝛa distri Am.4.a
gēs paucis verbis explicari n̄ pōt. Quis.n. Ibidez.6.d.
digne exprimat tria ⁊ quattuoꝛ scelera da
masci ⁊ gaze: tyri ⁊ idumee ⁊ filioꝝ āmon ⁊
moab ⁊ i septio ⁊ octauo gradu iude ⁊ isrl'?
Hic loquitur ad vaccas pingues que sūt in
samarie mōte: ⁊ ruiturā domū maioꝛē mio

rēqꝫ testat̃. Ipse cernit victorē locuste: ⁊ stan
tem dn̄m super muru̅ litū vel adamātinū ⁊
vnciuū pomoꝝ attrahentē: supplicia petōri
bus: ⁊ famē in terra: nō famē panis nec sitiꝫ
aque: sed audiēdi verbū dei. Abdias qui in
terpretat̃ seruꝰ dn̄i ꝑtonat ꝯtra edom: ⁊ san
guineū terrenūqꝫ fratrē: fratris quoqꝫ iacob
semper emulū hasta ꝑcutit spiritali. Jonas
pulcherrima colūba naufragio suo passiōeꝫ
dn̄i prefigurās: mundū ad penitentiā reuo-
cat: ⁊ sub nōie niniue gentibus salutē nunci
at. Micheas demorasthi coheres christi va
stationē ānūciat filie latronis: ⁊ obsidioneꝫ
ponit ꝯtra eā: q2 maxillā ꝑcusserit iudicis is
Naum.1.d. rael. Naū ꝯsolator orbis īcrepat ciuitatē sā-
guinū: ⁊ post euersionē illiꝰ loquit̃: Ecce sup
mōtes pedes euāgelizant̃ ⁊ ānūciant̃ pacē.
Abacuc.2.a Abachuc luctator fort̃ ⁊ rigidus stat super
custodiā suā: ⁊ figit gradū sup munitionē vt
christū ī cruce ꝯtēpletur: ⁊ dicat: operuit ce
Ibidē.1.a los glīa: ⁊ laudis eiꝰ plena est terra: splēdor
eius vt lux erit: cornua ī manibꝰ eius. ibi ab
scondita ē fortitudo eius. Sophōias specu-
lator ⁊ arcanoꝝ dei cognitor: audit clamo-
rem a porta piscīū ⁊ eiulatū a secūda: ⁊ ꝯtri-
tionē a collibus. Indicit quoqꝫ vlulatū hi-
tatoribus pile: q2 ꝯticuit oīs ppl̄s chanaan
dispersi sūt vniuersi qui īuoluti erāt argēto.
Ps.125. Aggeus festiuꝰ ⁊ letꝰ: qui seminauit ī lachry
mis vt in gaudio meteret: ꝺstructū tēplū e-
Aggeus.2.b dificat: deūqꝫ patrē īducit loquētē: Adhuc
vnū modicūqꝫ: ⁊ ego cōmouebo celū ⁊ ter-
rā ⁊ mare ⁊ aridā. ⁊ mouebo oēs gētes: ⁊ ve
niet desideratꝰ cūctis gentibus. zacharias
mēor dn̄i multiplex ī ꝓphetia iesū vestibus
sordidis indutū ⁊ lāpadē ocl̄oꝝ septē. cāde
labrūqꝫ aureū cū totidē lucernis quot ocul̄
duas quoqꝫ oliuas a sinistris lampadis cer
nit: ⁊ a dextris vt pꝰ equos rufos nigros va
rios ⁊ albos: ⁊ dissipatas quadrigas ex effra
zach.9.c im ⁊ equū de hierusalē: paupem regē vatici
nat̃: ⁊ predicet sedentē super pulū filium asi
Malach.1 c ne subiugalis. Malachias apte ⁊ ī fine oiuꝫ
ꝓphaꝝ de abiectione isrl̄ ⁊ vocatiōe gētiuꝫ:
Nō est mihi ait volūtas ī vobis dicit dn̄s ex
ercituū. ⁊ mūus nō suscipiaꝫ de māu vestra.
Ab ortu. n. solis vsqꝫ ad occasū magnū ē no
mē meū ī gentibꝰ: ⁊ in oī loco sacrificat̃ ⁊ of
fertur nomini meo oblatio mūda. Esaiā: hie
remiam ezechiel ⁊ daniel: quis pōt vel ītelli
Hiere.1.c. gere vel exponere: Quoꝝ primus nō ꝓphe
tiā videtur mihi texere sed euāgeliū. Secū-
dus virgā nuceā ⁊ ollā succensā a facie aqui
lonis. ⁊ pardū spoliatū suis coloribꝰ: ⁊ qua
druplex diuersis metris nectit alphabetuꝫ.

Tertius principia ⁊ finē tātis habet obscuri
tatibus īuoluta: vt apud hebreos ipse ptes
cū exordio geneseos añ ānos trigīta nō legā
tur. Quartꝰ vero qui ⁊ extremꝰ inter q̄ttu-
or ꝓphas: tēpoꝝ cōsciꝰ: ⁊ totius mūdi philo
historicꝰ lapidē precisū e monte sine māi- Dan.2.c
bus: ⁊ regna oia subuertētē: claro sermone
ꝓnunciat. Dauid simonides noster: pinda
rus ⁊ alcheꝰ flaccus quoqꝫ catulꝰ atqꝫ sere-
nus: christū lyra ꝑsonat: ⁊ ī decachordo psal
terio ab īferis excitat resurgentē. Salomon
pacificꝰ ⁊ amabil̄ dn̄i: mores corrigit: natu-
rā docet: eccl̄iam iūgit ⁊ christū: sctāꝝqꝫ nu-
ptiaꝝ dulce canit epithalamiū. Hester ī ec-
clesie typo ppl̄ꝫ liberat de ꝑiculo: ⁊ īterfecto
aman qui īterpretat̃ iniq̄tas: ptes cōuiuij ⁊
diē celebrem mittit ī posteros. Paralipōe-
nō liber. i. īstrumēti veteris epitome: tantus
ac talis ē: vt absqꝫ illo siquis sciam scriptura
rū sibi voluerit arrogare: seipsum irrideat:
Per singl̄a quippe nōia iūcturasqꝫ verboꝝ
⁊ pretermisse in reguꝫ libris tāgunt̃ historie
⁊ inumerabiles explicātur euāgelij q̄stiōes.
Esdras ⁊ neemias adiutor videlicet ⁊ ꝯsola
tor a dn̄o: in vno volumie artant̃: instaurant
tēpluꝫ: muros extruūt ciuitat̃: oīsqꝫ illa tur
ba populi redeūtis in patriā: ⁊ descriptio sa
cerdotū: leuitaꝝ: israelitaꝝ: ꝓselitoꝝ: ac per
singulas familias muroꝝ ac turriū opa diui
sa: aliud in cortice ꝓferūt aliud in medulla
retinent. Cernis me scripturaꝝ amore raptū
excessisse modū epl̄e: ⁊ tn̄ nō implesse qd̄ vo
lui. Audiuimꝰ tn̄ quid nosse q̄d cupe debea
mus vt ⁊ nos quoqꝫ possumꝰ dicere. Cōcu- Ps.118.
piuit aīa mea desiderare iustificatiōes tuas
in oī tpe. Ceteꝝ illud socraticum ipletur in
nobis: Hoc tn̄ scio qd̄ nescio. Tāgā ⁊ nouū
breuiter testamētū. Mattheꝰ: marcus: lucas
⁊ iohes: quadriga dn̄i: ⁊ veꝝ cherub: quod ī
terpretat̃ scie plenitudo ꝑ totū corpus ocu-
lati sūt: scītille emicāt: discurrūt fulgura: pe
des hn̄t rectos: ⁊ ī sublime tēdētes: terga pē
nata ⁊ vbiqꝫ volātia tenēt se mutuo sibiqꝫ ꝑ-
plexi sūt: ⁊ quasi rota ī rotā voluunt̃: ⁊ ꝑgūt
quocūqꝫ eos flatꝰ spūs scti ꝑduxerit Paulus
apl̄s ad septē scribit eccl̄ias: octaua. n. ad he
breos: a plerisqꝫ extra nūeꝝ ponit̃. Timothe
uꝫ īstruit ac titū ⁊ phelemonē: ꝓ fugitiuo fa
mulo depcat̃: sup quo meliꝰ tacere puto: q̄
pauca scribere. Actꝰ apl̄oꝝ nudā quidem vi
dent̃ sonare historiā ⁊ nascentis ecclesie īfā
tia texere: sed si nouerimꝰ scriptorē eoꝝ lu- Colo.4.a
cam esse medicum cuiꝰ laus est ī euangelio: 2.Cor.8.
aiaduertimus piter omnia verba illiꝰ aīe lā
guentis esse medicinā. Jacobꝰ: petrus: iohēs

iudas: septē epistolas ediderūt tā mysticas ꝙ succinctas: ⁊ breues pariter ac longas: breues in sententijs: vt rarus sit qui nō in earū cecutiat lectiōe. Apocalypsis iohānis tot hȝ sacramenta quot verba. Parꝝ dixi: ⁊ ꝓ meri to voluminis laus oīs inferior ē. In verbis singulis multiplices latēt intelligētie. Oro te frater charissime inter hec viuere: ista medi tari: nihil aliud nosse: nihilqȝ aliud querere. nōne videtur tibi iā hic in terris regni celestis habitaculū? Nolo vt offendaris i scripturis sanctis: simplicitate ⁊ quasi vilitate verboꝝ ꝗ vel vitio interpretū vel de idustria sic pro late sūt: vt rusticam contionē facilꝰ instrue rent: ⁊ i vna eadēqȝ sentētia aliter doctus: ali ter sentiret indoctꝰ. Non sū tā petulās ⁊ he
ce.11.b bes vt hec me nosse pollicear: ⁊ coꝝ fructus
q capere i terra quoqȝ radices i cello fixe sunt:
ath.7. sed velle fateor: sedenti me ꝑfero: magistrū renuens: comitē spōdeo. Petenti dat: pul santi aperit: querens iuenit. Discamꝰ in ter ris quoꝝ scia nobis ꝑseueret in celo. Obuiꝰ te manibus excipiā ⁊ vt iepte aliquid ac de hermagore tumiditate effundā: quicqd que fieris tecū scire conabor.

VIII

Habes hic amantissimū tui fratrē eusebium qui litteraꝝ tuaꝝ mihi gratiam duplicauit: referēs honestatem moꝝ tuoꝝ: ꝯtemptū secl'i: fidē amicitie: amorē christi. Nā prudentiā ⁊ eloquij venustatē: etiā absqȝ illo ipso epl'a preferebat. Festia queso te: ⁊ herenti i salo nauicule funē magis ꝑscinde ꝙ̄ solue. Nemo renūciaturus seculo bene pōt vendere: ꝗ ꝯtempsit vt venderet. Quicqd i sūptus de tuo tuleris ꝓ lucro cōputa. Antiquū dictū est. Auaro deest tam quod hȝ: ꝙ̄ qđ nō habet. Credenti totꝰ mūdus diuitiaꝝ est. Infidelis aūt etiā obolo in
2.Cor.6.c diget. Sic viuamꝰ quasi nil hñtes: ⁊ oia pos sidentes. Victus atqȝ vestitꝰ: diuitie christianoꝝ sunt. Si hēs in potestate rem tuam ven
Math.5.g de: si non habes proijce. Tollenti tunicam: ⁊ pallium relinquendum est. Scilicet nisi tu semper recrastinans ⁊ diem de die trahens caute ⁊ pedetētim tuas possessiunculas ven dideris: non habet christus vnde alat pau
Ibidē.4.d peres suos. Totum deo dedit: qui se obtulit. Apostoli tantum nauē ⁊ retia reliquerunt
Mar.12.d vidua duo era misit in gazophilatium. ⁊ pre
Luce.21.a fertur cresi diuitijs. Facile contēnit oia qui se semper cogitat esse moriturū.

Explicit epistola sancti hieronymi pres byteri ad Paulinum presbyterum.

Incipit prefatio sancti Hieronymi pre sbyteri in pentateuchum.

Desiderij mei desideratas accepi epl'as: qui quodā presagio futuroꝝ: cū danielo sortitꝰ est nomē: obsecrātis: vt translatū in latinam linguā de hebreo sermone pētateuchū vestroꝝ auribus traderē. Periculosum opꝰ certe ⁊ obtrectatoꝝ meoꝝ latratibus patēs qui me asserunt i septuaginta interpretū suggillationem noua pro veteribꝰ cudere: ⁊ ita ingenium quasi vnū probantes: cū ego sepissime testatus sim me ꝓ virili portiōe in tabernaculo dei offerre que possim: nec opes alterius alioꝝ paupertate fedari. Quod vt audirē Origenis me studiū ꝓuocauit qui editioni atique trāslationē theodotiōis miscuit asterico ⁊ obelo. i. stella ⁊ veru: omne opꝰ distinguens: dū aut illuscescere facit ꝗ minꝰ ante fuerāt: aut supflua queqȝ iugulat ⁊ cōfodit: ⁊ maxie que euāgelistaꝝ ⁊ apostoloꝝ auctoritas ꝓmulgauit. In quibꝰ multa de veteri testamēto legimꝰ ꝗ in nostris codicibꝰ non habent: vt est illud: Ex egypto vocaui filiū
meū: ⁊ quoniā nazareꝰ vocabitur. ⁊ videbūt Osee.11.a
in quem compunxerūt: ⁊ flumina de ventre zach.12.c
eius fluent aque viue: ⁊ que nec oculꝰ vidit
nec auris audiuit nec in cor hominis ascen Esa.64.b
dit que preparauit deus diligentibꝰ se: ⁊ multa alia que ꝓpriū syntagma desiderant. Interrogemus ergo eos vbi hec scripta sunt ⁊ cū dicere non potuerint de libris hebraicis proferamus. Primum testimonium est in osee secundum in esaia: tertium in zacharia: quartum in prouerbijs: quintum eque in esaia: quod multi ignorātes apocriphorū deliramenta sectantur: ⁊ hiberas nenias libris autenticis preferunt. Causas erroris non est meum exponere. Iudei prudenti factum dicunt esse cōsilio: ne ptolemeus vnius dei cultor etiam apud hebreos duplicem diuinitatem deprehenderet. Quod maxime idcirco faciebant: quia in platonis dogma cadere videbatur. Deniqȝ vbicūqȝ sacratum aliqd scriptura testatur de patre ⁊ filio ⁊ spū sctō: aut aliter interpretati sunt: aut omnino tacuerunt: vt ⁊ regi satisfacerent: ⁊ arcanum fidei non vulgarent. Et nescio quis primus auctor septuaginta cellulas alexandrie mēdacio suo extruxerit: quibus diuisi eadem scriptitarint: cum aristeus eiusdem ptolemei hyperaspistes: ⁊ non multo post tempore iosephus nihil tale rettulerint: sed in vna basilica ꝯgregatos cōtulisse scribāt non pro

phetasse. Aliud ē.n. eē vatē: aliud est esse in
terptem. Ibi spūs ventura predicit: hic eru
ditio ⁊ uerboꝝ copia ea q̄ intelligit trāsfert.
Nisi forte putand⁹ est tullius economicuꝫ
xenofontꝭ: ⁊ platōis pythagora: ⁊ demosthe
nis ꝓ cthesifonte afflat⁹ rhetorico spū trās/
tulisse. Aut aliter de eisdē libris ꝑ septuagi
ta interpretes. aliter ꝑ apl'os spūsctūs testi/
monia texuit: vt quod illi tacuerūt: hi scrip/
tuꝫ eē mētiti sint. Quid igitur? Dānam⁹ ve
teres? Mime: sed p⁹ prioꝝ studia in domo
dn̄i quod possum⁹ laboram⁹. Illi interpreta
ti sūt ante aduētum christi. ⁊ quod nesciebāt
dubijs ꝓtulere sētētijs nos p⁹ passionē ⁊ re
surrectionē ei⁹: n̄ tā ꝓphetiā ꝙ historiā scri
bim⁹. Aliter eni audita: aliter visa narrātur.
Quod meli⁹ intelligim⁹: meli⁹ ⁊ ꝓferim⁹.
Audi igitur emule: obtrectator ausclta. Nō
dānor nō rephendo septuagita: sꝫ ꝯfidenter
cuntis illis apl'os pfero. Per istoꝝ os mihi
christus sonat quos an̄ ꝓphas īter spiritua
lia charismata positos lego: in quibus vlti/
mum pene gradū interpretes tenēt. Quid
liuore torqueris. Quid imperitorum ani
mos ꝯtra me concitas? Sicubi in translatio
ne tibi uideor errare interroga hebreos: di
uersaꝝ vrbium magistros ꝯsule. Quod ill
habēt de christo: tui codices nō habent. Ali
ud ē si cōtra se postea ab aplis vsurpata testi
mōia ꝓbauerūt: ⁊ emendatiora sunt exēpla
ria latina ꝙꝫ greca: greca ꝙꝫ hebraica. Verū
hec ꝯtra īuidos. Nūc te depcor desideri cha
rissime: vt q2 me tantū op⁹ subire fecisti: ⁊ a
genesi exordiū capere oratōibus iuues: quo
possim eodē spū quo scripti sunt libri: in lati
num eos transferre sermonem.

Explicit pfatio. Incipit liber genesis qui
dicitur hebraice bresith. Capitulum. I

A IN principio cre
auit de⁹ celū ⁊ trā. Terra āt
Hebre.II.a erat ianis ⁊ vacua: ⁊ tenebre
erant sup faciē abyssi: ⁊ spūs
dn̄i ferebatur sup aquas. Di
xitqꝫ deus: Fiat lux. Et facta
est lux. Et uidit de⁹ lucē ꝙ es/
set bona: ⁊ diuisit lucē a tene
bris: appellauitqꝫ lucē dieꝫ: ⁊ tenebras no/
ctē. Factūqꝫ ē vespe ⁊ mane dies vn⁹. Dixit
quoqꝫ de⁹: Fiat firmamētū i medio aquarū:
B ⁊ diuidat aquas ab aq̄s. Et fecit deus firma
mētū: diuisitqꝫ aquas q̄ erant sub firmamēto
ab his q̄ erāt sup firmamētū. Et factū est ita.
Vocauitqꝫ de⁹ firmamētū celū: ⁊ factuꝫ est
vespe ⁊ mane dies secūdus. Dixit vero de⁹.
Cōgregētur aque q̄ sub celo sūt in locū vnū
⁊ appareat arida. Et factum est ita. Et uoca
uit deus aridam terram: congregationesqꝫ
aquaruꝫ appellauit maria. Et vidit de⁹ ꝙ es
set bonū: ⁊ ait: Germinet terra herbā virētē
⁊ facientē semē: ⁊ lignum pomiferū faciens
fructū iuxta gen⁹ suū: cuius semē i semetipo
sit sup terraꝫ. Et factū est ita. Et ꝓtulit terra
herbā virentē ⁊ faciētē semē iuxta gen⁹ suū:
lignumqꝫ faciens fructū: ⁊ hn̄s vnūquodqꝫ
semētē secundū speciē suā. Et vidit de⁹ ꝙ eēt
bona: ⁊ factū ē uespe ⁊ mane dies terti⁹. Di
xit aūt de⁹: Fiant lumiaria i firmamēto celi
⁊ diuidāt diē ac noctē: ⁊ sint in signa: ⁊ tpa ⁊
dies ⁊ annos: vt luceant i firmamento celi:
⁊ illuminent terrā. Et factū est ita: fecitqꝫ de⁹
duo luminaria magna: lumiare maius vt p
esset diei: ⁊ luminare minus vt pesset nocti: ⁊
stellas: Et posuit eas i firmamēto celi vt lu/
cerent sup terrā: ⁊ pessent diei ac nocti: ⁊ diui
derēt lucē ac tenebras. Et uidit deus ꝙ esset
bonū: ⁊ factū est vespe ⁊ mane dies quart⁹:
Dixit etiaꝫ deus. Producant aq̄ reptile aie
viuētis ⁊ volatile sup terraꝫ: sub firmamēto
celi Creauitqꝫ de⁹ cete grādia: ⁊ oēm aiam C
viuētē atqꝫ motabilē quā ꝓduxerāt aq̄ i spe
cies suas: ⁊ om̄e volatile secūdū gen⁹ suum.
Et vidit de⁹ ꝙ eēt bonū: bn̄dixitqꝫ eis dicēs:
Crescite ⁊ mltiplicami: ⁊ replete aquas ma ȷ.eo.d
ris: auesqꝫ mltiplicent sup terrā. Et factū est
vespe ⁊ mane dies quintus. Dixit quoqꝫ de
us. Producat terra aiam viuētē in genere
suo: iumēta ⁊ reptilia ⁊ bestias terre secūdū
spēs suas: Factūqꝫ est ita. Et fecit deus besti
as terre iuxta spēs suas: iumenta ⁊ om̄e rep
tile terre i genere suo. Et vidit de⁹ ꝙ eēt bo
nū ⁊ ait: Faciam⁹ hoīeꝫ ad imaginē ⁊ silitu
diem nostrā: ⁊ psit piscib⁹ maris ⁊ volatilib⁹
celi ⁊ bestijs: vniuerseqꝫ terre: oīqꝫ reptili qđ D
mouetur in terra. Et creauit deus hoīem ad ȷ.5.a Sap
imaginē ⁊ silitudinē suā: ad imaginē dei cre 2.d ⁊.10.a
auit illū masculū ⁊ feminā creauit eos. Bn̄ Ecci.17.a
dixitqꝫ illis de⁹: ⁊ ait: Crescicte ⁊ mltiplica/ Mar.10.a
mini ⁊ replete terrā ⁊ subijcite eā: ⁊ dn̄ami/ s.eo.c.ȷ.8.
ni piscib⁹ maris ⁊ volatilib⁹ celi: ⁊ vniuersis c.⁊.9.a
aiantib⁹ q̄ mouent sup terrā. Dixitqꝫ de⁹: Ec
ce dedi vobis oēꝫ herbā afferētē semē sup ter
ram: ⁊ vniuersa ligua q̄ habent i semetipsis
semētē generis sui: vt sint vobis i escā ⁊ cūc/
tis animantib⁹ terre oīqꝫ volucri celi ⁊ vni/
uersis que mouent in terra: ⁊ i quib⁹ est aīa
viuens: vt habeāt ad vescēdū. Et factuꝫ ē ita. Ecci.39.c
Viditqꝫ deus cuncta que fecerat ⁊ erāt val Mar.7.d
de bona. Et factum est vespere ⁊ mane dies
sextus. II

IGitur perfecti sunt celi ⁊ terra: ⁊
A omnis ornatus eorū. Compleuitq;
deus die septimo opus suum quod
.20.b fecerat. ⁊ requieuit die septimo ab vniuerso
4.d. ope quod patrarat. Et bñdixit diei septīo: ⁊
sāctificauit illū: q2 in ipso cessauerat ab omī
opere suo quod creauit deus vt faceret. Iste
sūt generatiōes celi ⁊ terre qñ create sunt in
die quo fecit deꝰ celū ⁊ terrā: ⁊ oē virgultū a
agri anteq̄ oriret in terra: oēmq; herbā re
gionis priusq̄ germinaret. Non .n. pluerat
dñs deꝰ sup terrā: ⁊ hō nō erat q̄ opareť ter
B rā. Sz fons ascendebat e terra: irrigās vni
ie.8.b uersā supficiē terre. Formauit igiť dñs deꝰ
5.10.a hominem de limo terre: ⁊ inspirauit i faciē
2.15.f eiꝰ spiraculū vite: ⁊ factus est hō i animam
viuentem. Plātauerat aūt dñs deꝰ padisū
voluptatis a principio: in quo posuit hoīem
quē formauerat. Produxitq; dñs deꝰ de hu
mo oīe lignū pulchrū visu ⁊ ad vescēdū sua
ue: lignū etiā vite i medio paradisi lignūq;
sciētie boni ⁊ mali. Et fluuius egrediebať de
loco voluptatis ad irrigādū padisum: qui i
de diuidit in quatuor capita: nomē vni phi
ci.24.c son. Ipe ē qui circuit oēz terrā euilath vbi na
scit aurū: ⁊ aurū terre illiꝰ optimū ē. Ibiq; i
uenitur bdelliū: ⁊ lapis onychinꝰ. Et nomē
fluij secūdi geon. Ipse est qui circūit oēm ter
C rā ethiopie. Nomē vero flūinis terti tigris.
Ipse vadit ꝯtra assyrios: Fluuiꝰ āt quartꝰ ip
se est eufrates. Tulit ergo dñs deꝰ hominē.
⁊ posuit eū in paradisum voluptatis vt opa
reť ⁊ custodiret illū: pcepitq; ei dicēs: Et omī
ligno paradisi comede: de ligno aūt sciētie
boni ⁊ mali ne cōedas. In q̄cūq; .n. die cōe
cci.17.a deris ex eo: morte morieris Dixitquoq; dñs
deꝰ. Non est bonū hoiem esse solū. faciamus
ei adiutoriū silē sibi. Formatis igiť dñs deus
de humo cūctis aīantibus terre ⁊ vniuersis
volatilibꝰ celi adduxit ea ad adā: vt videret
D q̄d vocaret ea. Oīe eni quod vocauit adā
aīe viuētis: ipsum ē nomē eiꝰ. Appellauit
q; adā nominibꝰ suis cūcta aīantia. ⁊ vniuer
sa volatilia celi: ⁊ oēs bestias terre. Ade ver
ro non inueniebatur adiutor similiť eius. Im
misitq; dñs deꝰ soporē in adā. Cūq; obdor
misset: tulit vnā de costis eius: ⁊ repleuit car
nē p ea: Et edificauit dñs deꝰ costā quā tu
lerat de adā i mulierē: ⁊ adduxit eā ad adā:
1.Cor.11 b Dixitq; adā: Hoc nūc os ex ossibꝰ meis: ⁊ ca
Math.19 ro de carne mea. Hec vocabitur virago: qm
a de viro sūpta ē. Quāobrē relinqt hō patrē
Mar.10.a suū ⁊ matrem: ⁊ adherebit vxori sue: ⁊ erunt
Eph.5.g duo in carne vna: Erat autē vterq; nudus
1.Cor.6.d adā scz ⁊ vxor eius: ⁊ non erubescebāt. III

SEd ⁊ serpens erat callidior cunctis
animātibus terre q̄ fecerat dñs deꝰ. A
Qui dixit ad mlierē. Cur pcepit vo
bis deꝰ vt nō cōederetis ex oī ligno paradisi:
Cui rñdit mlier. De fructu lignorū que sūt i
padiso vescimur: de fructu vero ligni qd' est
i medio paradisi pcepit nobis deus ne come
deremꝰ ⁊ ne tāgeremꝰ illud: ne forte moria Ecci.15.c
mur. Dixit aūt serpēs ad mlierē. Nequaq̄ 2.Cor.11.a
morte moriemi. Scit eni deꝰ q i quocūq; die
comederitis ex eo: apient oculi vestri: ⁊ eri
tis sicut dij scientes bonū ⁊ malū. Vidit igiť B
mlier q bonū esset lignū ad vescēdū: ⁊ pul
chrū oculis: aspectuq; delectabile: ⁊ tulit de
fructu illiꝰ ⁊ comedit: deditq; viro suo. Qui
comedit: et apti sūt ocli amborū. Cūq; cogno
uissēt se esse nudos: cōsuerūt folia ficꝰ. ⁊ fece
rūt sibi perizomata. Et cū audissēt vocē dñi
dei deābulātis i padiso. ad aurā post meridiē:
abscōdit se adā ⁊ vxor eius a facie dñi dei in
medio ligni paradisi. Vocauitq; dñs deus
adā: ⁊ dixit ei: Vbi es: Qui ait: Vocē tuam
dñe audiui i paradiso: ⁊ timui eo q nudꝰ es
sē: ⁊ abscondi me. Cui dixit dñs. Quis eni
indicauit tibi q nudus esses: nisi q ex ligno C
de quo preceperam tibi ne cōederes comedis
ti: Dixitq; adā: Mulier quā dedisti mihi so
ciam dedit mihi de ligno ⁊ comedi. Et dixit
dñs deꝰ ad mulierē Quare hoc fecisti: Que
rñdit. Serpens decepit me: ⁊ comedi Et ait
dñs ad serpētē: Quia fecisti hoc: maledictꝰ
es inter oīa aīantia ⁊ bestias terre. Sup pec
tꝰ tuū gradieris: ⁊ terrā cōedes cūctis diebꝰ
vite tue. Inimicitias ponā iter te ⁊ mulierē:
⁊ semē tuū ⁊ semē illiꝰ. Ipsa cōteret caput tu
um: et tu insidiaberis calcaneo eiꝰ. Mulieri
quoq; dixit. Multiplicabo erūnas tuas et
ꝯceptꝰ tuos. In dolore paries filios ⁊ sub vi 1.Cor.14.g
ri ptāte eris: ⁊ ipe dñabiť tui. Ade vero dixit
Quia audisti vocē vxoris tue ⁊ cōedisti de li
gno ex quo pceperā tibi ne cōederes: maledi
cta terra i ope tuo. In laboribꝰ comedes ex
ea cūctis diebus vite tue. Spinas ⁊ tribulos
germiabit tibi: ⁊ cōedes herbas terre. In su D
dore vultus tui vesceris pane tuo: donec re
uertaris i terrā de q̄ sūptꝰ es: q2 puluis es: ⁊
i puluerē reuerteris. Et vocauit adā nomen
vxoris sue euā: eo q mater eēt cūctorū viuētiū
Fecit quoq; dñs deꝰ ade ⁊ vxori eiꝰ tunicas
pelliceas: et induit eos. Et ait: Ecce adā qua
si vnus ex nobis factus ē sciens bonū et ma
lū. Nunc ergo ne forte mittat manū suam
et sumat etiā de ligno vite et comedat: et vi
uat in eternum. Emisit eum dñs deꝰ de pa
radiso voluptatis vt operaretur terrā de qua

sumptus ē. Eiecitqꝫ adaꝫ: ⁊ collocauit añ pa
radisuꝫ voluptatis cherubin: ⁊ flāmeū gla-
dium atqꝫ versatilem ad custodiendam vi-
A am ligni vite. IIII
Adam vero cognouit vxorē suā euā
que ꝯcepit ⁊ pepit cayn dicēs. Pos
sedi hoiem ꝑ deū. Rursumqꝫ pepit fratrem
eiꝰ abel. Fuit aūt abel pastor ouiū: ⁊ cayn a-
gricola. Factū est autē post multos dies: vt
offerret cayn de fructibꝰ terre munera dño.
Hebre.II.a Abel quoqꝫ obtulit de primogenitis gregis
sui: ⁊ de adipibꝰ eoꝝ. ⁊ respexit dñs ad abel
⁊ ad mūera eius: ad cayn aūt ⁊ ad mūera il
lius nō respexit. Iratusqꝫ ē cayn vehemēter
⁊ cōcidit vultꝰ eiꝰ. Dixitqꝫ dñs ad eū. Qua
re iratus es ⁊ cur cōcidit facies tua? Nonne
si bñ egeris recipies? Sin aūt male: statiꝫ in
foribꝰ pcīm tuū aderit. Sꝫ sub te erit appeti
tus eiꝰ: ⁊ tu dñaberis illiꝰ. Dixitqꝫ cayn ad
B abel frēm suuꝫ. Egrediamur foras: Cūqꝫ es-
Sapie.10.a sent i agro: ꝯsurrexit cayn aduersus frēm su
1. Joh.3.b. um abel. ⁊ iterfecit euꝫ. Et ait dñs ad cayn:
Ubi est abel frater tuꝰ? Qui rñdit. Nescio.
Nunquid custos fris mei sum ego? Dixitqꝫ
ad eū. Quid fecisti? Uox sanguis fris tui cla
mat ad me de terra. Nūc igitur maledictus
eris sup terrā: q̄ apuit os suū: ⁊ suscepit san-
guinē fris tui de manu tua. Cū opatus fue-
ris eā nō dabit fructus suos. Uagus ⁊ ꝓfu-
gus eris sup terrā. Dixitqꝫ cayn ad dominū
Maior ē iiquitas mea: q̄ꝫ vt veniā merear.
Ecce eiicies me hodie a facie terre: ⁊ a facie
tua abscōdar. ⁊ ero vagus ⁊ ꝓfugus in ter-
ra. Ois igit̄ q̇ inuenerit me occidet me. Di-
C xitqꝫ ei dñs: Nequaq̄ꝫ ita fiet: sed ois q̇ occi
derit cayn: septuplū puniet̄. Posuitqꝫ dñs i
cayn signū: vt nō iterficeret eū ois qui inue-
nisset eū. Egressusqꝫ cayn a facie dñi hitauit
ꝓfugus in terra: ad oriētaleꝫ plagam eden.
Cognouit aūt cayn vxorē suā q̇ ꝯcepit ⁊ pe-
perit enoch. Et edificauit ciuitatē: ⁊ vocauit
nomen eiꝰ ex nomine filii sui enoch. Porro
enoch genuit irad. Et irad genuit mauiael:
et mauiael genuit mathusael: et mathusael
genuit lamech. Qui accepit duas vxores.
Nomē vni ada: et nomē alteri sella. Genu-
D itqꝫ ada iabel q̇ fuit pater hitātiū in tētoriis
atqꝫ pastoꝝ: et nomē fratris eiꝰ tubal. Ipse
fuit pater canentiū cithara ⁊ organo. Sella
quoqꝫ genuit tubalcayn q̇ fuit malleator et
faber i ꝯcta opa eris et ferri. Soror vero tu-
balcayn noēma. Dixitqꝫ lamech vxoribꝰ su
is ade et selle. Audite voceꝫ meā vxores la-
mech: auscultate sermonē meū. Qm̄ occidi
viꝝ in vulnus meū: et adolescētulū i liuoreꝫ
meuꝫ. Septuplum vltio dabitur de cayn: de
lamech vero septuagies septies. Cognouit
quoqꝫ adhuc adā vxorē suā et pepit filiū: vo
cauitqꝫ nomē eius seth dicēs. Posuit mihi
deꝰ semē aliud ꝓ abel quē occidit cayn. Sꝫ
⁊ seth natꝰ ē filiꝰ: quē vocauit enos. Iste ce-
pit inuocare nomē domini. V
Hic est liber generatiōis adā: in die q̄ A
qua creauit deꝰ hoiem. Ad silitudi- Ecci.17.
neꝫ dei fecit illū: masculū ⁊ feminaꝫ 5.1.
creauit eos: ⁊ bñdixit illis: ⁊ vocauit nomē
eoꝝ adā in die qua creati sūt. Uixit aūt Adā
cētū trigita annis: ⁊ genuit filiuꝫ ad imagi-
nē ⁊ silitudinē suā: vocauitqꝫ nomē eiꝰ seth.
Et facti sūt dies adā postq̄ꝫ genuit seth octin 1.pa.1.a
genti anni: genuitqꝫ filios ⁊ filias. Et factū ē
oē tps q̄ꝫ vixit adam āni nōgenti trigita ⁊
mortuꝰ ē. Uixit quoqꝫ seth centuꝫ quiqꝫ an-
nis: ⁊ genuit enos. Uixitqꝫ seth postq̄ꝫ gēu-
it enos octigētis septē ānis: genuitqꝫ filios
⁊ filias. Et facti sūt oēs dies seth nōgētorum
duodeciꝫ ānoꝝ: ⁊ mortuꝰ ē. Uixit vero enos B
nonagita ānis: ⁊ genuit caynan. Post cuiꝰ
ortū vixit octigentis q̇ndeciꝫ ānis: ⁊ genuit
filios ⁊ filias. Factiqꝫ sūt oēs dies enos non
genti q̇nqꝫ anni: ⁊ mortuus ē. Uixit quoqꝫ
caynan septuagita ānis ⁊ genuit malalehel
Et vixit caynan postq̄ꝫ genuit malalehel oc-
tingentis quadraginta annis: genuitqꝫ fili-
os ⁊ filias. Et facti sūt oēs dies caynan non-
genti deceꝫ anni: ⁊ mortuus ē. Uixit autem
malalehel sexagitaquinqꝫ ānis: ⁊ genuit ia-
red. Et vixit malalehel postq̄ꝫ genuit iared:
octingētis triginta ānis; ⁊ genuit filios ⁊ fi-
lias. Et facti sunt oēs dies malalehel octin- C
genti nonagintaquiqꝫ anni: ⁊ mortuus est.
Uixitqꝫ Jared cētumsexaginta duobꝰ ānis
⁊ genuit enoch. Et vixit Jared postq̄ꝫ gēuit
enoch octigētis ānis: et genuit filios et fili-
as. Et facti sunt oēs dies iared nōgenti sexa
gintaduo anni: et mortuus ē. Porro enoch
vixit sexagitaquinqꝫ annis: ⁊ genuit mathu
salem. Et ambulauit enoch cuꝫ deo. Et vixit
enoch postq̄ꝫ gēuit mathusalem trecētis an
nis: ⁊ genuit filios ⁊ filias. Et facti sunt oēs
dies enoch trecēti sexagintaquinqꝫ āni: am-
bulauitqꝫ cū deo ⁊ nō apparuit: qꝛ tulit euꝫ Hebre.II.
deus. Uixit quoqꝫ mathusalem centuꝫ octo B
gintaseptem annis: ⁊ genuit lamech. Et vi-
xit mathusalem postq̄ꝫ genuit lamech septi
gentis octogintaduobus annis: ⁊ genuit fi
lios ⁊ filias. Et facti sunt oēs dies mathusa-
lem nongenti sexagintanouē anni: ⁊ mortu
us est. Uixit autē lamech centum octogita-
duobus annis: et genuit filiū: vocauitqꝫ no

men eius noe: dicēs: Iste cōsolabit nos ab o
pibus ⁊ laborībꝰ manuū nostrarū i terra cui
maledixit dn̄s. Vixitq; lamech postq̄ gēu
it noe quīgētis nonagitaquiq; ānis: ⁊ gēuit
filios ⁊ filias. Et facti sūt oēs dies lamech
septīgēti septuagita septē āni: ⁊ mortuus ē.
Noe vero cū quingētoꝝ esset annoꝝ genuit
sem cham ⁊ iaphet.

VI

A Q Ūnq; cepissent hoīes mltiplicari su
per terram: ⁊ filias procreassent:
videntes filij dei filias hoīum q̄ es
sent pulchre: acceperūt sibi vxores ex oībus
q̄s elegerāt. Dixitq; deus. Non pmanebit
.18.a. spūs meꝰ i hoīe i eternū: q̄ caro ē. Erūtq; di
ē.89. es illius centū vigīti annoꝝ. Gigātes autē
erant super terrā in diebus illis. Postquā
enim ingressi sunt filij dei ad filias hominū
illeq; genuerunt: isti sunt potentes a seculo
viri famosi. Vidēs aūt deꝰ q̄ multa malicia
j.8.d. hoīm esset i terrā: ⁊ cūcta cogitatio cordis i
tēta esset ad malū oī tpe penituit eū q̄ hoīē
fecisset i terra. Et pcauēs in futurū: ⁊ tactus
dolore cordis intrīsecꝰ: delebo īquit hoīem
quē creaui a facie terre: ab hoīe vsq; ad ani
g.1.5.c mantia: a reptili vsq; ad volucres celi. Pe
nitet eni me fecisse eos. Noe vero iuēit gra
ī.44.t. tiā corā dn̄o. He sūt generationes noe. Noe
vir iustus atq; pfectꝰ fuit i generatōībꝰ suis
cū deo ambulauit ⁊ genuit tres filios: sem:
cham: ⁊ iaphet. Corrupta est aūt terra corā
dn̄o: ⁊ repleta est iniq̄tate. Cūq; vidisset deꝰ
terrā esse corruptā: omis q̄ppe caro corru
pat viā suā sup terrā: dixit ad noe: Finis vni
uerse carnis venit corā me. Repleta est ter
C ra iniq̄tate a facie eoꝝ: ⁊ ego disperdā eos cū
terra. Fac tibi arcā de lignis leuigatis. Mā
siūculas i arca facies: ⁊ bitumīe linies intrin
secus ⁊ extrinsecꝰ: ⁊ sic facies eā: Trecētorū
cubitoꝝ erit lōgitudo arce: quīquaginta cu
bitoꝝ latitudo: ⁊ triginta cubitoꝝ altitudo
illius. Fenestrā in arca facies: ⁊ in cubito cō
sumabis sūmitatē eius. Ostiū aūt arce pōes
in latere deorsum. Cenacula ⁊ tristega facies
in ea. Ecce ego adducam aquas diluuij sup
terrā vt interficiā omnē carnē in qua spūs vi
te est subter celū: ⁊ vniuersa q̄ in terra sūt cō
D sumētur. Ponāq; fedus meū tecū: ⁊ igredie
ris arcā tu ⁊ filij tui vxor tua ⁊ vxores filioꝝ
tuoꝝ tecū: ⁊ ex cūctis aīantibꝰ vniuerse car
nis bina induces i arcā vt viuant tecū mascu
lini sexus ⁊ femini. De volucribꝰ iuxta genꝰ
suū: ⁊ de iumentī in genere suo: ⁊ ex oī repti
li terre secūdū genꝰ suū: bina de oībus igre
dientur tecū vt possint viuere. Tolles igitur
tecū ex oībꝰ escis q̄ mādi pn̄t: cōportabis a
pud te: ⁊ erūt tā tibi q̄ illis in escā. Fecit igit Hebre.II.b
noe oīa q̄ preceperat illi deus.

VII

Dixit dominus ad eū. Ingredere tu A
⁊ omnis domus tua in arcā. Te eni II.Pe.II.b
vidi iustum coram me in generati
one hac. Ex omnibus animantibus mundis
tolles septena ⁊ septena: masculum ⁊ femi
nam: de animantibus vero immundis duo
⁊ duo: masculum ⁊ feminam: sed de volatili
bus celi septena ⁊ septena: masculū ⁊ femi
nam: vt saluetur semen super faciem vniuer
se terre. Adhuc enim ⁊ post dies septē ego
pluam super terra quadraginta diebus: ⁊
quadraginta noctibus: ⁊ delebo omnem
substantiam quam feci de superficie terre.
Fecit ergo noe omnia que mandauerat ei
dominus. Eratque sexcentorum annorum:
quando diluuij aque inundauerunt super B
terrā. Et igressus est noe ⁊ filij eius: vxor eiꝰ Math.24.d
⁊ vxores filiorum eius cum eo in arcam: p
pter aquas diluuij. De animantibus quo
que mundis ⁊ immundis ⁊ de volucribus
⁊ ex omni quod mouetur super terram duo
⁊ duo ingressi sunt ad noe in arcam mascu
lus ⁊ femina: sicut preceperat dominus noe
Cunque transissent septem dies: aque dilu
uii inundauerunt super terram. Anno sexcē
tesimo vite noe mense secundo: septimo deci
mo die mensis: rupti sunt omnes fontes ab
yssi magne: ⁊ cataracte celi aperti sunt: ⁊ fa
cta est pluuia super terram quadraginta di C
ebus ⁊ quadraginta noctibus. In articulo
diei illius ingressus est noe: ⁊ sem ⁊ cham ⁊
iaphet filij eius: vxor illius: ⁊ vxores filiorū
eius cum eis in arcam: ipsi: ⁊ omne animal
secundum genus suum: vniuersaq; iumenta
in genere suo: ⁊ omne quod mouetur super
terram in genere suo: cunctumque volatile
secundum genus suum. Vniuerse aues oēs
q; volucres ingresse sunt ad noe in arcā bi
na ⁊ bina ex omni carne i qua erat spiritus
vite. Et que ingressa sunt: masculus ⁊ femia
ex omni carne introierūt: sicut preceperat ei
deus ⁊ inclusit eū dn̄s deforis. Factumq; est
diluuium quadraginta diebus sup terram ⁊
mltiplicate sūt aque: ⁊ eleuauerūt arcā i sub
lime a terra. Vehementer enim inundaue D
runt ⁊ oīa repleuerūt in supficie terre. Por
ro arca ferebat sup aquas: ⁊ aque pualerūt
nimis super terram: opertiq; sūt oēs mōtes
excelsi sub vniuerso celo. Quindecim cubi
tis altior fuit aqua super montes quos ope
ruerat. Consumptaque est omnis caro que
mouebat sup terrā: volucrū aīantium bestia
rum. oīumq; reptilium q̄ reptant sup terrā.

Uniuersi hoīes ⁊ cūcta in quibus spiraculū
vite ē i terra: mortua sūt. Et deleuit deꝰ oēm
Sap. 10. a substantiā q̄ erat super terrā ab hoīe vsqꝫ ad
pecꝰ: tā reptile q̄ꝫ volucres celi: ⁊ deleta sūt
de terra. Remansit aūt solus noe ⁊ q̄ cū eo
erāt in arca. Obtinueruntqꝫ aque terrā cen
tū quīquaginta diebus. VIII

A R Ecordatꝰ āt dn̄s noe cūctoꝝqꝫ aīan
tiū: ⁊ oīum iumentoꝝ q̄ erāt cū eo ī
arca: adduxit spūm super terrā ⁊ im
minute sūt aque ⁊ clausi sūt fontes abyssi ⁊
cataracte celi: ⁊ ꝓhibite sūt pluuie de celo.
Reuerseqꝫ sūt aque de terra eūtes ⁊ redeū
tes: ⁊ ceperūt minui post cētū quīquaginta
dies. Requieuitqꝫ arca mēse septimo vicesi
mo septīo die mēsis sup mōtes armenie. At
vero aque ibāt ⁊ decrescebāt vsqꝫ ad deciū
mensē. Decio eni mēse pzīa die mēsis appa
ruerūt cacumīa mōtiū. Cūqꝫ trāsissent q̄dra
ginta dies: apiens noe fenestrā arce quā fe
cerat dimisit coruū: qui egrediebat̄: ⁊ nō re
B uertebat̄ donec siccarent̄ aque sup terrā. Emi
sit quoqꝫ colūbā post eū: vt videret si iā ces
sassent aque sup faciē terre: Que cū nō inue
nisset vbi requiesceret pes eiꝰ: reuersa est ad
eū ī arcā. Aque. n. erāt super vniuersā terrā.
Extēditqꝫ manū suā: ⁊ apprehēsā ītulit in ar
cam. Expectatis aūt vltra septē diebus alijs
rursū dimisit colūbā ex arca. At illa vēit ad
eū ad vespam: portās ramū oliue virētibus
folijs ī ore suo. Intellexit ergo noe ꝙ cessas
sēt aque super terrā. Expectauitqꝫ nihilomi
nus septē alios dies: ⁊ emisit colūbā: q̄ non
est reuersa vltra ad eum. Igitur sexcētesimo
C pzīo anno vite noe: primo mense: pzīma die
mensis imminute sunt aque super terrā. Et ap
periens noe tectū arce aspexit: viditqꝫ ꝙ ex
iccata esset superficies terre. Mense secūdo
septīo ⁊ vicesimo die mēsis arefacta ē terra.
Locutꝰ est aūt dn̄s ad noe dicēs. Egredere
de archa: tu ⁊ vxor tua: filij tui ⁊ vxores filio
rum tuoꝝ tecū: cūcta aīantia que sunt apud
te: ex omni carne tā in volatilibꝰ q̄ꝫ ī bestijs
⁊ vniuersis reptilibus: que reptāt sup terrā:
educ tecū: ⁊ egredimini super terrā. Cresci
S. 1. c. ⁊. d te ⁊ multiplicamini super eā. Egressus ē er
⁊. j. 9. a go noe ⁊ filij eiꝰ ⁊ vxor illius ⁊ vxores filioꝝ
D eius cū eo: sed ⁊ oīa animantia: iumenta ⁊
reptilia q̄ reptant super terrā secūdū genus
suū: egressa sūt de archa. Edificauit āt noe al
tare dn̄o: ⁊ tollēs de cūctis pecoribꝰ ⁊ volu
cribus mūdis: obtulit holocausta super alta
re. Odoratusqꝫ ē dn̄s odorē suauitat̄: ⁊ ait
ad eū: Nequaq̄ꝫ vltra maledicā terre ꝓpter
S. 6. a hoīes. Sensus. n. ⁊ cogitatio hūani cordis ī
malū prona sūt ab adolescētia sua. Nō igit̄
vltra ꝑcutiā omnē animā viuentē sicut feci.
Cunctis diebus terre: sementis ⁊ messis: fri
gus ⁊ estus: estas ⁊ hyems: nox ⁊ dies non
requiescent. IX

B Enedixitqꝫ deꝰ noe ⁊ filijs eius ⁊ di
xit ad eos. Crescite ⁊ multiplicami
ni ⁊ replete terrā: ⁊ terror vester ac S. 1. d ⁊. 8.
tremor sit super cūcta aīalia terre: ⁊ sup oēs ⁊. j. eo.
volucres celi cū vniuersis q̄ mouētur super
terrā. Oēs pisces maris manui vestre tradi
ti sūt: ⁊ omne quod mouet̄ ⁊ viuit erit vobis
ī cibū. Quasi olera virētia tradidi vobis oīa
excepto ꝙ carnē cū sāguie nō comedet̄. Sā A
guinē. n. animaꝝ vestraꝝ requirā de manu
cūctaꝝ bestiaꝝ: ⁊ de manu hoīs. De manu
viri ⁊ de manu fratris eiꝰ requirā animā ho
minis. Quicūqꝫ effuderit humanū sangui
nē: fundetur sanguis illiꝰ. Ad imaginē dei Math. 26
quippe factꝰ est hō. Uos āt crescite ⁊ multi Apoc. 13. c
plicamini: ⁊ ingredimini super terrā: ⁊ iple S. eo.
te eā. Hec quoqꝫ dixit deus ad noe ⁊ ad fili
os eiꝰ cū eo: Ecce ego statuā pactū meū vo
biscū: ⁊ cū semie vestro post vos: ⁊ ad omnē B
animā viuētē q̄ est vobiscū: tā in volucribus
q̄ꝫ ī iumētis ⁊ pecudibus terre: cūctisqꝫ q̄ e
gressa sunt de arca ⁊ vniuersis bestijs terre.
Statuā pactū meū vobiscū: ⁊ nequaq̄ꝫ vltra
interficietur oīs caro aquis diluuij: neqꝫ e
rit deīceps diluuiū dissipās oēꝫ terrā. Dixit
qꝫ deꝰ: Hoc ē signū federis qd̄ do iter me ⁊
vos: ⁊ ad oēm aiā viuētē q̄ ē vobiscū ī gene
ratōes sēpiternas. Arcū meū ponā ī nubibꝰ
celi: ⁊ erit signū federis iter me ⁊ iter terrā.
Cūqꝫ obduxero nubibꝰ celū: appebit arcus
meꝰ ī nubibꝰ: ⁊ recordabor federis mei qd̄
pepigi vobiscū: ⁊ cū oī aīa viuēte q̄ carnē ve
getāt: ⁊ nō erūt vltra aque diluuij ad delen
dā vniuersā carnē. Eritqꝫ arcꝰ meꝰ ī nubibꝰ
⁊ videbo illū ⁊ recordabor federis sempiter C
ni: qd̄ pactū est inter deū ⁊ oēm aiā viuētē
vniuerse carnis que est super terrā. Dixitqꝫ
dominus ad noe. Hoc est signū federis qd̄
cōstitui inter me ⁊ omnē carnē super terrā.
Erant ergo filij noe qui egressi sūt de archa D
sem cham ⁊ iaphet. Porro cham ipse ē pa
ter chanaan. Tres isti filij sunt noe: ⁊ ab his
disseminatum est omne genus hominū su
per vniuersam terram. Cepitqꝫ noe vir agri
cola exercere terrā: ⁊ plantauit vineā. Bi
bensqꝫ vinum inebriatus est: ⁊ nudatus ia
cuit in tabernaculo suo. Quod cū vidisset
cham pater chanaan: verenda scilicet patris
sui esse nudata: nūciauit duobus fratribus
suis foras. At vero sem ⁊ iaphet pallium im

posuerũt humeris suis: ⁊ icedẽtes retrorsũ:
operuerũt verẽda patris sui. Faciesq; eorũ
auerse erãt ⁊ patris virilia nõ viderũt. Euigi
lãs ãt noe ex vino cũ didicisset q̃ fecerat ei fili⁹
su⁹ minor ait. Maledict⁹ chanaan: seruus
seruorum erit fratribus suis. Dixitq;. Bñ
dict⁹ dñs de⁹ sem: sit chanaã seruus ei⁹. Di
latet de⁹ iaphet ⁊ habitet i tabernacul' sem:
sitq; chanaan seru⁹ ei⁹. Uixit ãt noe post di
luuiũ trecẽtis quiquagĩta ãnis: ⁊ ipleti sunt
oẽs dies eius nongentorũ quinquaginta an
norũ: ⁊ mortuus est.

X

A H E sũt generationes filiorũ noe: sem:
cham: ⁊ iaphet. Natiq; sũt eis filij p⁹
I.para.I.a diluuium. Filij iaphet: gomer ⁊ ma
gog ⁊ madai ⁊ iauan ⁊ thubal ⁊ mosoch ⁊
thyras. Porro filij gomer: assenẽ ⁊ riphat ⁊
thogorma. Filij aũt iauan: helisa ⁊ tharsis:
cethim ⁊ dodanĩ. Ab his diuise sũt isule gẽ
tium i regionib⁹ suis: vnusquisq; secundum
linguam suam ⁊ familias suas in nationi
bus suis. Filij autem cham: chus ⁊ mesra
im ⁊ phuth ⁊ chanaan. Filij autem chus: sa
B ba: euila ⁊ sabatha ⁊ regma ⁊ sabathaca.
I.para.I.a Filij ragma: saba ⁊ dadan. Porro chus ge
nuit nemroth. Ipse cepit esse potens in ter
ra: ⁊ erat robustus venator coram domino.
Ab hoc exiuit prouerbium: Quasi nemroth
robustus venator coram domino. Fuit au
tem principium regni eius babilon: ⁊ ara
ch ⁊ achat: ⁊ chalanne: in terra sennaar.
De terra illa egressus est assur ⁊ edificauit
C niniuen. ⁊ plateas ciuitatis ⁊ chale. Resen
quoq; inter niniuen ⁊ chale. Hec est ciuitas
magna. At vero mesraim genuit ludim ⁊
anamim ⁊ laabim ⁊ neptuim ⁊ phetrusim ⁊
celluim: de q̇bus egressi sunt philistijm ⁊ ca
pturim. Chanaan autẽ gẽuit sidonẽ primo
genitum suum etheũ ⁊ iebuseum ⁊ amorreũ
⁊ gergeseum ⁊ eucũ ⁊ aracheum: cyneum ⁊
aradium samarithen ⁊ amatheũ. Et per hos
disseminati sunt populi chananeorũ. Factiq;
sũt termini chanaan veniẽtibus a sidõe iera
ran vsq; gazam: donec igrediaris sodomã ⁊
gomorram ⁊ adamã ⁊ seboym vsq; iesa. Hi
sunt filij cham in cognationibus ⁊ linguis
⁊ generationibus terrisq; ⁊ gentibus suis.
De sem quoq; nati sũt patres oĩm filiorũ he
I.para.I.d ber: fratre iaphet maiore. Filij sem: helã ⁊ as
D sur ⁊ arphaxat: lud ⁊ arã. Filij arã hus ⁊ hul
⁊ gether ⁊ mes. At vero arphaxat gẽuit sale
de quo ortus ẽ heber. Natiq; sũt heber filij
duo. Nomen vni phaleg: eo q̧ in diebus ei⁹
diuisa sit terra: ⁊ nomen fratris eius iectan:
Qui iectan genuit elmodad ⁊ saleph ⁊ asar
moth: iare ⁊ adurã ⁊ iazal ⁊ deda ⁊ hebal ⁊
abimahel: saba ⁊ iophir ⁊ euila ⁊ iobab. om
nes isti filij iectan. Et fctã ẽ habitatio eorũ de
messa pgentibus vsq; sephar mõtẽ oriẽtalẽ.
Isti sunt filij sem secundũ cognatiões ⁊ lin
guas regiõis i gẽtibus suis. He familie noe
iuxta populos ⁊ nationes suas. Ab his diui
se sũt gẽtes i terra post diluuiũ.

XI

E Rat autẽ terra labij vnius ⁊ sermo A
nũ eorũdẽ. Cumq; pficiscerentur de
oriẽte iuenerũt campũ in terra sena
ar ⁊ habitauerũt i eo. Dixitq; alter ad pxi
mũ suũ: Uenite faciamus lateres: ⁊ coqua
mus eos igni: Habuerũtq; lateres p saxis.
⁊ bitumẽ p cemẽto: ⁊ dixerũt: Uenite facia
mus nobis ciuitatem ⁊ turrem cuius cul
mẽ pertingat vsq; ad celũ: ⁊ celebremus no
men nostrum anteq̃ diuidamur i vniuersas
terras. Descendit autem dominus vt vide
ret ciuitatem ⁊ turrem quam edificabãt filij
adã: ⁊ dixit: Ecce vnus est pplus: ⁊ vnũ est
labium omnib⁹. Ceperuntq; hoc facere: nec
desistẽt a cogitatiõib⁹ suis dõec eos ope cõ
pleãt. Uẽite igitur descẽdamus ⁊ cõfunda B
mus ibi linguã eorũ: vt nõ audiat vnusq̇sq;
vocem pximi sui. Atq; ita diuisit eos dñs ex
illo loco i vniuersas terras: ⁊ cessauerũt edi
ficare ciuitatẽ. Et iccirco vocatum est nomẽ
loci illius habel: q2 ibi ɔfusum est labiũ vni
uerse terre. Et inde dispersit eos dominus
super faciem cunctarum regionũ. He sũt ge
nerationes sem. Sem erat centum ãnorũ qñ
genuit arphaxat: biennio post diluuiũ. Ui
xitq; sem postq̃ genuit arphaxat quigentis
ãnis: ⁊ gẽuit filios ⁊ filias. Porro arphaxat
vixit trigitaquiq; ãnis ⁊ genuit sale. Uixitq;
arphaxat postq̃ genuit sale trecentis tribus C
annis: ⁊ genuit filios ⁊ filias. Sale quoq; vi
xit trigita ãnis ⁊ genuit heber. Uixitq; sale
postq̃ gẽuit heber quadringetis tribus an
nis: ⁊ genuit filios ⁊ filias. Uixit ãt heber tri
gintaquattuor annis: ⁊ gẽuit phalech. Et vi
xit heber postq̃ genuit phalech quadringẽ
tis trigita ãnis. ⁊ genuit filios ⁊ filias. Uixit
quoq; phalech trigita ãnis ⁊ genuit reu. Ui
xitq; phalech postq̃ genuit reu ducẽtis no
uẽ ãnis: ⁊ genuit filios ⁊ filias. Uixit autẽ
reu trigitaquiq; ãnis: ⁊ gẽuit saruch. Uixit
quoq; reu postq̃ gẽuit saruch ducẽtis septẽ
annis ⁊ genuit filios ⁊ filias. Uixit autẽ sa
ruch triginta ãnis: ⁊ gẽuit nachor. Uixitq;
saruch p⁹q̃ gẽuit nachor ducẽtis ãnis ⁊ ge
nuit filios ⁊ filias. Uixit ãt nachor vigitino
uẽ ãnis: ⁊ gẽuit thare. Uixitq; nachor p⁹q̃
genuit thare centum decem ⁊ nouem ãnis

D ⁊ genuit filios ⁊ filias. Uixitq; thare septua
gita ānis ⁊ genuit abrā ⁊ nachor ⁊ araz. He
1. para. 1. b. sūt autez generationes thare. Thare genuit
Josue. 24. a abram nachor ⁊ aram. Porro aram genuit
loth. Mortuusq; est araz añ thare patrem
suū i terra natiuitatis sue i vr chaldeoꝝ. Du
xerūt āt abrā ⁊ nachor vxores. Nomen vxo
ris abram sarai. Et nomē vxoris nachor mel
cha filia arā patris melche ⁊ patris iesche.
Hebre. 11. c Erat āt sarai steril' nec hēbat filios. Tulit ita
q; thare abrā filiū suū ⁊ loth filium araz: fili-
Judit. 5. a um filij sui: ⁊ sarai nurū suam vxorez abram
Sap. 10. a filij sui: ⁊ eduxit eos de vr chaldeoꝝ: vt irēt
i terram chanaan. Ueneruntq; vsq; aran: ⁊
habitauerūt ibi. Et facti sunt dies thare du-
centorum quinq; annoruz: ⁊ mortuus est in
A aran.

XII

Act. 7. a. Dixit autem dñs ad abraz. Egredere
de terra tua: ⁊ de cognatione tua ⁊
de domo patris tui: ⁊ veni in terrā
quam monstrauero tibi. Faciamq; te in gen
tem magnam: ⁊ benedicaz tibi: ⁊ magnifica
bo nomē tuū: erisq; bñdictus. Benedicam
benedicentibus tibi: ⁊ maledicā maledicen
Actis. 3. d tibus tibi: atq; in te benedicētur vniuerse co
Hebre. 11. b gnationes terre. Egressus est itaq; abram si
B cut preceperat ei dñs: ⁊ iuit cuz eo loth. Se
ptuagitaquinq; ānoꝝ erat abrā cū egredere
tur de aran. Tulitq; sarai vxorem suā: ⁊ loth
filium fratris sui vniuersamq; substantiam
quā possederāt: ⁊ aīas quas fecerant i aran:
⁊ egressi sunt vt irēt i terram chanaan. Cūq;
venissent i eā: pertransiuit abrā terram. vsq;
ad locū sichē: ⁊ vsq; ad ꝯuallē illustrē. Cha
naneus autez tūc erat in terra. Aparuit āt
dñs abrā ⁊ dixit ei: Semini tuo dabo terraz
hāc. Qui edificauit ibi altare dño q̃ apparu
C erat ei: ⁊ inuocauit ibi nomen eius. Et inde
trāsgrediēs ad montez q̃ erat ꝯtra orientem
bethel: tetendit ibi tabernaculum suū ab oc
cidente habens bethel: ⁊ ab oriēte hai. Edifi
cauit quoq; ibi altare dño: ⁊ iuocauit nomē
eius. Perrexitq; abrā vadens ⁊ vltra ꝓgre
diens ad meridiē. Facta ē āt fames i terra.
Descēditq; abrā in egyptū vt pegrinaretur
ibi. Preualuerat enim fames i terra. Cūq;
ꝓpe esset vt igrederetur egyptuz: dixit sarai
vxori sue. Noui ꝙ pulchra sis mlr: ⁊ ꝙ cum
viderit te egiptij: dicturi sūt: vxor illius ē: ⁊
Infra. 20. c iterficiēt me: ⁊ te reseruabūt. Dic ergo obse
cro te ꝙ soror mea sis: vt bñ sit mihi propter
D te: ⁊ viuat aīa mea ob grām tui. Cūq; ita in
gressus eēt abrā egyptū: viderūt egyptij mlie
rem ꝙ esset pulchra nimis. Et nūciauerunt
pncipes pharaoni: ⁊ laudauerūt eaz apud il
lū Et sublata ē mlr i domū pharaōis: abraz
vero bñ vsi sūt ꝓpter illaz. Fuerūtq; ei oues
⁊ boues ⁊ asini ⁊ serui ⁊ familie ⁊ asine ⁊ ca
meli. Flagellauit autem dñs pharaonez pla
gis maximis ⁊ domū eius ꝓpter sarai vxorē
abram. Uocauitq; pharao abraz: ⁊ dixit ei:
Quid nā est hoc qđ fecisti mihi? Quare nō
indicasti mihi ꝙ vxor tua esset? Quā ob cau
sā dixisti esse sororem tuā: vt tollerē eā mihi
i vxorem? Nūc igitur ecce ꝯiunx tua: accipe
eam ⁊ vade. Precepitq; pharao sup abraz
viris ⁊ deduxerūt eum ⁊ vxorē eius: ⁊ omīa
que habebat.

XIII

Ascendit ergo abram de egypto ipse A
⁊ vxor eius: ⁊ oīa q̃ habebat ⁊ loth
cum eo ad australem plagam. Erat
aūt diues valde in possessiōe auri ⁊ argenti.
Reuersusq; ē piter quo venerat a meridie
i bethel: vsq; ad locū vbi prius fixerat taber
naclm inter bethel ⁊ hai: i loco altaris qđ fe
cerat prius: ⁊ iuocauit ibi nomen dñi. Sed
⁊ loth q̃ erat cū abram fuerunt greges ouiū
⁊ armenta ⁊ tabernacla: nec poterat eos ca-
pe terra vt habitarēt sil'. Erat quippe substā- B
tia eoꝝ mlta ⁊ nequibāt hitare cōiter. Unū fa j. 36. a
cta est rixa iter pastores greguz abrā ⁊ loth.
Eo āt tpe chananeus ⁊ phereseus habitabāt
i terra illa. Dixit ergo abram ad loth. Ne q̃
so sit iurgiū iter me ⁊ te: ⁊ iter pastores me
os ⁊ pastores tuos: fratres eniz sumus: Ecce Hie. 40 b
vniuersa terra coram te est: recede a me: ob
secro. Si ad sinistrā ieris: ego dexterā tene-
bo: si tu dexteram elegeris: ego ad sinistram
pgam. Eleuatis itaq; loth ocul' vidit omnez C
circa regionē iordanis: q̃ vniuersa irrigaba
tur añq̃ subuerteret dñs sodomā ⁊ gomor-
raz sicut paradisus dñi: ⁊ sicut egyptus veni
entibus i segor. Elegit sibi loth regionez cir-
ca iordanē: ⁊ recessit ab oriēte. Diuisiq; sūt
alterutrum a fratre suo. Abrā hitauit i terra
chanaan. Loth vero moratus ē i oppidis q̃
erāt circa iordanez ⁊ habitauit in sodomis.
Hoīes autez sodomite pessimi erant ⁊ pctō
res corā dño nimis. Dixitq; dñs ad abram
postq̃ diuisus est ab eo loth. Leua oclos tu D
os in directū: ⁊ vide a loco in quo nūc es ad
aqlonē ⁊ meridiē: ad orientez ⁊ occidentē.
Omnē terrā quaz ꝯspicis: tibi dabo ⁊ semi- j. 17. b. ⁊
ni tuo vsq; in sempiternum: faciamq; semen
tuū sicut puluerem terre. Si quis pōt hoīuz 26. a
numerare puluerez terre. Semen quoq; tu Ro. 4. d
uz nūerare poterit. Surge ergo ⁊ pambula
terram in lōgitudie ⁊ in latitudine sua: q; ti
bi daturus suz eam. Mouēs igitur taberna
culū suuz abrā: venit ⁊ habitauit iuxta ꝯual

dixerũt. Fac vt locut⁹ es. Festinauit abraã in
tabernaculũ ad sarã: dixitq₃ ei. Accelera tria
sata simile cõmisce ꝛ fac subcinericios pa/
nes. Ipse vero ad armẽtũ cucurrit: ꝛ tulit in
de vitulũ tenerrimũ ꝛ optimuz deditq₃ pue
ro. Qui festinauit ꝛ coxit illuz. Tulit quoq₃
butyrũ ꝛ lac ꝛ vitulũ quez coxerat: ꝛ posuit
corã eis. Ipse vero stabat iuxta eos sub arbo
B re. Cũq₃ comedissent: dixerũt ad eũ: Ubi ẽ sa
Re.4.c ra vxor tua? Ille respõdit: Ecce i tabernacu/
Ro.9.b lo ẽ. Cui dixit. Reuertens veniã ad te tẽpo/
re isto: vita comite: ꝛ habebit filiũ sara vxor
tua. Quo audito sara: risit p⁹ ostiũ taberna/
Lu.1.b culi. Erãt ãt ãbo senes ꝓuecteq₃ etat: ꝛ desie
erãt sare fieri muliebria. Que risit occulte di
Pe.3.a cẽs: Postq̃₃ ꝯsenui ꝛ dñs me⁹ vetul⁹ ẽ: volu
ptati operã dabo? Dixit ãt dñs ad abraam:
Quare risit sara vxor tua dicẽs: Nũ vere pa
ritura sũ anus? Nũq̇d deo quicq̃₃ ẽ difficile?
Juxta ꝯdictũ reuertar ad te hoc eodẽ tpe: vi
ta comite: ꝛ hẽbit sara filiũ. Negauit sara: di
cẽs: nõ risi: timore ꝑterrita. Dñs autẽ: nõ est
inq̇t ita: sed risisti. Cũ ergo surrexissẽt ide vi
ri: direxerũt oc̃los ꝯ̃ sodomã: ꝛ abraã simul
C gradiebat: deducẽs eos. Dixitq₃ dñs. Nũ ce
lare potero abraã q̃ gestur⁹ sũ: cũ futur⁹ sit i
gẽtẽ magnã ac robustissimã: ꝛ bñdicẽde sint
i eo oẽs natiões terre. Scio. n. ꝙ ṗcepturus
sit filijs suis ꝛ domui sue p⁹ se: vt custodiant
viã dñi: ꝛ faciãt iudiciũ ꝛ iusticiã: vt adducat
dominus propter abraam oĩa q̃ locut⁹ ẽ ad
eũ. Dixit itaq₃ dñs: Clamor sodomoꝝ ꝛ go/
morreoꝝ multiplicat⁹ ẽ: ꝛ pctm̃ aggrauatu₃
Jone.1.a ẽ nimis Descẽdã: ꝛ videbo vtꝝ clamorẽ qui
venit ad me ope cõpleuerit: an nõ ẽ ita: vt sci
am. Cõuerterũtq₃ se inde ꝛ abierũt sodomã.
Abraã vero adhuc stabat corã dño: ꝛ appro
pinquãs ait: Nũquid ꝑdes iustũ cũ ipio? Si
fuerit quiquaginta iusti i ciuitate ꝑibũt sil: ꝛ
nõ parces loco illo ꝓpter quiquagita iustos
si fuerint i eo? Absit a te vt rẽ hãc facias: ꝛ oc
cidas iustũ cũ impio: fiatq₃ iust⁹ sicut ipius.
Nõ est hoc tuũ qui iudicas oẽm terrã. Neq̃
D q̃₃ facies iudiciũ hoc. Dixitq₃ dñs ad eũ. Si
inuenero sodomis quiquaginta iustos i me/
dio ciuitatis: dimittã oĩ loco ꝓpter eos. Rñ
dit abraã: ꝛ ait: Quia semel cepi: loquar ad
dñm meũ cũ sim puluis ꝛ cinis. Quid si mi
n⁹ quiquaginta iusti quiq₃ fuerint: delebis ꝓ
pter quadragintaquiq₃ vniuersã vrbẽ. Et ait
Nõ delebo si inuenero ibi quadragitaquiq₃.
Rursus locut⁹ ẽ ad eũ. Si ãt quadraginta
ibi inuẽti fuerint: quid facies. Ait: Nõ ꝑcuti
am ꝓpter quadragita. Ne q̃so iquit idigne/
ris dñe si loquar. Quid si ibi inuẽti fuerit tri

ginta. Rñdit: Nõ faciã: si iuenero ibi trigin
ta. Quia semel ait cepi: loquar ad dñz meũ.
Quid si ibi inuẽti fuerint viginti. Ait: nõ in
terficiã ꝓpter viginti. Obsecro iquit ne ira/
scaris dñe: si loquar adhuc semel. Quid si in
uenti fuerint ibi decẽ. Dixit. Nõ delebo pro
pter decẽ: Abijt domin⁹ postq̃₃ cessauit loq̃
ab abraã: ꝛ ille reuersus ẽ i locũ suũ. XIX
Veneruntq₃ duo angeli sodomã vespe A
re sedẽte loth i foribus ciuitat. Qui
cũ vidisset eos: surrexit ꝛ iuit obuiã
eis: adorauitq₃ ꝓn⁹ i terrã: ꝛ dixit: Obsecro
domini: declinate i domũ pueri vestri: ꝛ mãe
te ibi. Lauate pedes vr̃os ꝛ mãe ꝓficiscemi
in viã vr̃am. Qui dixerũt: Minime sed i pla Lu.24.d
tea manebimus. Cõpulit illos oppido vt di
uerterẽt ad eum. Ingressusq₃ domũ eius fe/ B
cit ꝯuiuium: coxit azyma ꝛ comederũt. Pri
us autez q̃ irẽt cubitũ: viri ciuitatis valla/
uerũt domũ illius a puero vsq₃ ad senez oĩs
popul⁹ simul: Vocaueruntq₃ loth: ꝛ dixerũt Judi.19.f
ei: Ubi sũt viri q̇ itroierũt ad te nocte. Educ
illos vt cognoscamus eos. Egressus ad eos
loth p⁹ tergũ accludẽs ostiũ ait Nolite q̃so
fratres mei: nolite malũ hoc facere. Habeo
duas filias q̃ necdũ cognouerunt viꝝ. Edu/
cam eas ad vos: ꝛ abutimini eis sicut vobis
placuerit: dũmodo viris istis nihil mali faci
atis: q̃r ingressi sũt sub vmbra culminis mei.
At illi dixerũt: Recede illuc. Et rursus. In/
gressus es inquiũt vt aduena: nunquid vt iu
dices. Te ergo ipsũ magis q̃ hos affligem⁹. C
Uimq₃ faciebãt loth vehemẽtissime. Iamq₃ 2.Pe.2.b
ꝓpe erat vt effrigerẽt fores: ꝛ ecce miserunt 4.Re.6.a
manum viri: ꝛ itroduxerũt ad se loth: clau/
serũt ostiũ: ꝛ eos q̇ foris erãt percusserunt ce
citate a minimo vsq₃ ad maximũ: ita vt osti
um inuenire nõ possẽt. Dixerũt aũt ad loth.
Habes h̓ quẽpiã tuoꝝ geneꝝ aut filios aut
filias. Oẽs q̇ tui sunt educ de vrbe hac. De
lebimus. n. locũ istũ: eo ꝙ increuerit clamor
eoꝝ corã domino qui misit nos vt ꝑdamus
illos. Egressus itaq₃ loth: locut⁹ est ad gene
ros suos q̇ accepturi erant filias ei⁹: ꝛ dixit.
Surgite ꝛ egredimini de loco isto: q̃r dele/
bit dñs ciuitatem hanc. Et vis⁹ est eis quasi
ludens loqui. Cũq₃ esset mane: cogebãt euz
angeli dicẽtes. Surge tolle vxorẽ tuã ꝛ du/ D
as filias quas hẽs ne ꝛ tu pariter pereas in Sap.10.a
scelere ciuitat. Dissimulãte illo apṗhẽderũt
manum eius ꝛ manũ vxoris duaꝝ filiaꝝ ei⁹
eo ꝙ ꝑceret dominus illi: eduxeruntq₃ eum ꝛ
posuerũt extra ciuitatẽ: ibiq₃ locuti sunt ad
eũ dicentes: Salua aĩam tuã. Noli respice/
re post tergũ: nec stes in oĩ circa regiõe: sed

in mōte saluū te fac ne ⁊ tu sil̄ pereas. Di-
E xitq; loth ad eos: Queso dn̄e mi: q꞉ inuenit
Sap.1.a seruꝰ tuꝰ gratiā corā te: ⁊ magnificasti glo-
riā ⁊ misericordiā tuā quā fecisti mecū vt sal
uares animā meā: nec possū i monte saluari
ne forte apprehēdat me malū ⁊ moriar. Est
ciuitas hic iuxta ad quā possū fugere pua: ⁊
saluabor in ea. Nūquid nō modica ē ⁊ viuet
anima mea: Dixitq; ad eū. Ecce etiā i hoc su
scepi p̄ces tuas: vt nō subuertā vrbez ꝓ qua
locutꝰ es. Festina ⁊ saluare ibi: q꞉ nō potero
facere q̄cq̄ donec igrediaris illuc. Idcirco
vocatū ē nomē vrbis illius segor. Sol egres
sus ē sup terrā: ⁊ loth igressus est segor. Igit̄
Esa.13.d dn̄s pluit super sodomā ⁊ gomorrā sulphur
Hiere.50.f ⁊ ignē a domino de celo: ⁊ subuertit ciuita-
Amos.4.d tes has: ⁊ omnē circa regionē: vniuersos hi
Lu.17.g tatores vrbiū ⁊ cūcta terre virētia. Respici-
F ensq; vxor eiꝰ post se versa est in statuā salis.
Ezech.16.f Abraā āt ꝯsurgens mane vbi steterat prius
cū dn̄o intuitꝰ ē sodomā ⁊ gomorrā ⁊ vni-
uersā terrā regionis illiꝰ. Viditq; ascēdentē
fauillā de terra quasi fornacis fumū. Cū eni
Sap.10.a subuerteret dn̄s ciuitates regiōis illiꝰ: recor
Osee.11.c datus ē abrae: ⁊ liberauit loth de subuersio-
ne vrbiū i quibꝰ habitauerat. Ascēditq; loth
de segor ⁊ māsit in mōte: quoq; filie eiꝰ cum
eo. Timuerat.n. manere in segor. Et māsit in
spelūcha ipse ⁊ due filie eiꝰ cum eo. Dixitq;
maior ad minorē. Pat̄ noster senex ē ⁊ nul-
lus virorꝫ remāsit i terra qui possit igredi ad
G nos iuxta morē vniuerse terre. Veni iebrie-
mus eum vino: dormiamusq; cum eo: vt ser
uare possimus ex p̄re nostro semē. Dederūt
itaq; p̄ri suo bibere vinū nocte illa. Et igres-
sa est maior: dormiuitq; cū p̄re. At ille nō sē
sit: nec quādo accubuit filia nec quando sur
rexit. Altera quoq; die dixit maior ad mino
rē. Ecce dormiui heri cū patre meo: Demus
ei bibere vinū etiā hac nocte ⁊ dormies cum
eo vt saluemꝰ semen de patre nostro. Dede
runtq; etiā ⁊ illa nocte patri suo bibere vinū
Ingressaq; minor filia dormiuit cum eo. Et
nec quidē tūc sensit qū ꝯcubuerit: vel quādo
illa surrexit. Conceperūt ergo due filie loth
de patre suo. Peperitq; maior filiū: ⁊ voca-
uit nom̄ eiꝰ moab: Ipse ē pater moabitaruz
vsq; i presentē diē. Minor quoq; peperit fili
um ⁊ vocauit nomē eius āmon: id est filius
populi mei. Ipse est pater āmonitarum vsq;
hodie.

XX

A PRofectus inde abraā i terrā austra
lē: hitauit iter cades ⁊ sur: ⁊ pegria-
tꝰ ē in geraris. Dixitq; de sara vxore
soror mea ē. Misit ergo abimelech rex ge-
rare ⁊ tulit eā. Venit autē deꝰ ad abimelech
per somniū nocte: ⁊ ait illi. En morieris pro-
pter mulierē quā tulisti. Habet.n. virū: abi
melech vero nō tetigerat eā. Et ait. Dn̄e nuz
gentē ignorātem ⁊ iustā interficies. Nonne
ipse dixit mihi soror mea est: ⁊ ipsa ait: frater
meus est. In simplicitate cordis mei ⁊ mun B
dicia manuū mearum feci hoc. Dixitq; ad
eum deus. Et ego scio ꝙ simplici corde fece-
ris: ⁊ ideo custodiui te ne peccares i me ⁊ nō
dimisi vt tangeres eā. Nūc ergo redde viro
suo vxorē: ⁊ orabit pro te q꞉ ꝓpha ē: ⁊ viues
Si aūt nolueris reddere: scito ꝙ morte mo-
rieris tu ⁊ oia q̄ tua sūt. Statiq; de nocte cū-
surgens abimelech: vocauit oēs s̄uos suos:
⁊ locutus ē vniuersa verba hec i auribus eo
rū. Timuerūtq; oēs viri valde. Vocauit aūt C
abimelech etiā abraā: ⁊ dixit ei. Quid fecisti
nobis. Quid peccauimꝰ i te: q꞉ induxisti sup
me ⁊ sup regnū meū pctm̄ grāde. Que nō d̄
buisti facere: fecisti nobis. Rursusq; expostu
lās ait. Quid vidisti vt hoc faceres. Respō
dit abraā. Cogitaui mecū dicēs. Forsitan nō
est timor dei in loco isto ⁊ interficient me ꝓ
pter vxorem meam: Alias autē ⁊ vere soror
mea ē filia patris mei: ⁊ nō filia matris mee
⁊ duxi eā in vxorem. Postq; autem eduxit s.12.
me deus de domo patris mei: dixi ad eam.
Hanc misericordiam facies mecuz. In oī lo
co ad quē igrediemur dicesq; ꝙ fr̄ tuꝰ sim. Tu D
lit igr̄ abimelech oues ⁊ boues ⁊ s̄uos ⁊ an-
cillas: ⁊ dedit abraā. Redditq; illi sarā v-
xorē suā: ⁊ ait. Terra corā vobis ē vbicunq;
tibi placuerit habita. Sar̄ aūt dixit. Ecce mil
le argēteos dedi fr̄i tuo: hoc erit tibi i vela-
mē occulorꝫ ad oēs q̄ tecū sunt: ⁊ quocunq;
preteris memēto te dephensā. Orante autē
abraā sanauit deꝰ abimelech ⁊ vxorē: ancil-
lasq; eiꝰ: ⁊ peperūt. Cōcluserat eni deꝰ oēm
vulnam domus abimelech propter sarā v-
xorem abrae.

XXI

VIsitauit āt dn̄s sarā sicut ꝓmiserat ⁊ A
ipleuit q̄ locutus ē. Cōcepitq; ⁊ pe 1.Re.2.b
perit filiū in senectute sua: tp̄e quo p̄ Hebre 11
dixerat ei deꝰ. Vocauitq; abraā nom̄ filij sui Math.1.
quē genuit ei sara ysaac: ⁊ circūcidit eū octa
uo die: sicut preceperat ei deus cū esset cen Iosue.4
tum annorum. Hac quippe etate p̄ris natꝰ
est ysaac. Dixitq; sara. Risum fecit mihi de
us: ⁊ quicunque audierit: corridebit mihi.
Rursūque ait. Quis auditurus crederet a-
braam ꝙ sara lactaret filium quem peperit
ei iam seni. Creuit igitur puer: ⁊ ablactatus
est. Fecitq; abraam grande conuiuium i die

ablactatiōis ei⁹. Cūq₃ vidisset sara filiū agar
egyptie ludentē cū ysaac filio suo dixit ad a-
braā: Ejice ancillā hāc ⁊ filiū eius. Nō enim
Gal.4.d erit heres filius ancille cum filio meo ysaac.
B Dure accepit hoc abraā ꝓ filio suo. Cui di-
xit deus: Nō tibi videat̄ asperū sup puero ⁊
Ro.9.b sup ancilla tua. Oīa que dixerit tibi sara: au
di vocē eius: q2 i ysaac vocabit̄ tibi semē. Sz
⁊ filium ancille faciā in gentē magnā: q2 se-
men tuū est. Surrexit itaq₃ abraam mane ⁊
tollens panē ⁊ vtrē aque iposuit scapule ei⁹
tradiditq₃ puez̄ ⁊ dimisit eā. Que cū abisset
errabat in solitudine bersabee. Cūq₃ ꝯsūpta
esset aqua in vtre: abiecit puez̄ subter vnā ar
borē que ibi erat: ⁊ abijt Seditq₃ e regione
ꝓcul: quantū potest arcus iacere. Dixit eniz
Nō videbo morientē puez̄. Et sedens cōtra
C leuauit vocē suam ⁊ fleuit. Exaudiuit aūt de
us vocem pueri. Vocauitq₃ angel⁹ domini
agar de celo dicēs: Quid agis agar: Noli ti
mere. Exaudiuit eni deus vocem pueri: d lo
co in quo est. Surge ⁊ tolle puez̄: ⁊ tene ma
num illius: q2 in gentē magnā faciā eū. Ape
ruitq₃ oculos ei⁹ de⁹. Que videns puteum
aque: abijt ⁊ ipleuit vtrē: deditq₃ puero bibe
re: ⁊ fuit cū eo. Qui creuit ⁊ morat⁹ est in so
litudine: factusq₃ est iuuenis sagittari⁹. Ha-
bitauitq₃ in deserto pharan. Et accepit illi ma
J.26.f ter sua vxorem de terra egypti. Eodē tēpor̄
dixit abimelech ⁊ phicol princeps exercitus
eius ad abraā. Deus tecū est i vniuersis que
agis. Jura ergo per dominuz ne noceas mi
hi ⁊ posteris meis stirpiq₃ mee sed iuxta mi
sericordiā quam feci tibi: facies mihi ⁊ terre
in qua versatus es aduena. Dixitq₃ abraam:
Ego iurabo. Et increpauit abimechel ꝓpter
puteū aque: quem vi abstulerant serui eius.
D Respondit abimelech. Nesciui quis fecerit
hanc rem. Sed ⁊ tu nō idicasti mihi: ⁊ ego
non audiui preter hodie. Tulit itaq₃ abraaz
oues ⁊ boues: ⁊ dedit abimelech. Percusse
runtq₃ ābo fedus. Et statuit abraā septē ag-
nas gregis seorsum. Cui dixit abimelech.
Quid sibi volūt septem agne iste quas star̄
fecisti seorsum. At ille: Septē inquit agnas
accipies de manu mea: vt sint mihi i testimo
niū: qm̄ ego fodi puteū istum. Jdcirco voca
tus ē locus ille bersabee: q2 ibi vterq₃ iurauit
⁊ inierūt fedus pro puteo iuramenti. Surre
xit autē abimelech ⁊ phicol princeps exer-
citus eius: reuersiq₃ sūt in terrā palestinorū.
Abraam vero plantauit nemus i bersabee
⁊ inuocauit ibi nomen dei eterni: ⁊ fuit co-
lonus terre palestinorum diebus multis.

XXII

Que postq₃ gesta sūt tēptauit deus a- A
braam: ⁊ dixit ad eū: Abraā abraaz. Judit.8.c
At ille respōdit: Adsū. Ait illi: Tol Hebre.11.b
le filiū tuū vnigenitū quem diligis ysaac: ⁊
vade in terrā visionis: atq₃ ibi offeres eū i ho
locaustū: super vnū montiū quē mōstraue-
ro tibi. Jgit abraā d nocte ꝯsurgēs: strauit asi
nū suū: ducēs secū duos iuuenes: ⁊ ysaac filiū
suū. Cūq₃ ꝯcidisset ligna in holocaustū: abijt
ad locū quē pceperat ei dn̄s. Die āt tertio ele-
uat̄ ocul' vidit locū ꝓcul: dixitq₃ ad pueros
suos. Expectate h̄ cū asino. ego ⁊ puer illuc
vsq₃ ꝓꝑātes: p⁹q₃ adorauerim⁹ reuerte-
mur ad vos. Tulitq₃ ligna holocausti: ⁊ ipo B
suit sup ysaac filiū. Jpse vero portabat i ma
b⁹ ignē ⁊ gladiū. Cūq₃ duo pgerent sil: dixit
ysaac prī suo: Pr̄ mi. At ille rn̄dit: Quid vis
fili. Ecce inqt ignis ⁊ ligna: vbi ē victia holo
causti. Dixit āt abraā. De⁹ ꝓuidebit sibi vi-
ctiaz holocausti fili mi. Pergebant q₃ pit: ⁊
venerūt ad locū quē on̄derat ei de⁹. i q edifi
cauit altar̄: ⁊ desup ligna ꝯposuit. Cūq₃ alli
gasset ysaac filiū suū: posuit eū i altar̄ sup stru
ez lignoz̄. Extēditq₃ manū ⁊ arripuit gladiū
vt imolaret filiū suū. Et ecce āgel⁹ dn̄i d celo
clāauit dicens: Abraā abraā. Qui rn̄dit. Ad C
sū dixitq₃ ei: Nō extēdas manū tuā sup puez̄ 1.Mach.2.f
neq₃ facias illi qcq₃. Nūc cognoui q̄ time-
as dn̄m: ⁊ nō pepcisti vnigēito filio tuo pro
pter me. Leuauit abraā oculos suos: viditq₃
post tergū arietē iter vepres herētē cornib⁹
Quē assumēs obtulit holocaustū pro filio.
Appellauitq₃ nomē loci illi⁹: dn̄s videt. Vn̄
vsq₃ hodie dicit̄: i monte dn̄s videbit. Voca-
uit āt angelus dn̄i abraā scd̄o de celo dicēs.
Per memetipz iuraui dicit domin⁹: q2 feci- Ecci.44.b
sti hanc rem: ⁊ non pepercisti filio tuo vnige Hiere.44.b
nito propter me benedicā tibi ⁊ multiplica- Hebre.6.c
bo semen tuum sicut stellas celi: ⁊ velut are
nam que est in littore maris. Possidebit se- Gal.3.a
men tuum portas inimicorum suorum: ⁊ be
nedicentur in semine tuo omnes gentes ter
re: quia obedisti voci mee. Reuersus ē abra
am ad pueros suos: abierūtq₃ bersabee simul
⁊ habitauit ibi. His itaq₃ gestis nunciatuz ē
abraam q̄ melcha quoq₃ genuisset filios na
chor fratri suo: hus primogenitum: bum fra
trem eius: ⁊ chamuel patrem syrorum: ⁊ ca-
seth ⁊ azau: pheldas quoq₃ ⁊ yeddas ⁊ bathu
el: de quo nata est rebecca. Octo istos genu
it melcha nachor fratri abraam. Concubina
vero illius noie roma pepit thabee ⁊ gaon ⁊
thaas ⁊ maacha.

XXIII

Vixit autem sara centum vigintise- A
ptē annis ⁊ mortua est in ciuitate ar

hec: q̄ est hebron i terra chanaan. Ueńitqꝫ ab
raaz vt plangeret ⁊ fleret eā. Cumqꝫ surrexis
set ab officio funeris: locut⁹ ē ad filios heth
dicens. Aduena suz ⁊ pegrin⁹ apud vos. da
te mihi ius sepulchri vobiscū: vt sepeliā mor
tuū meū. Rn̄derunt filij heth dicētes: audi
nos dn̄e. Pricep̄s dei es apud nos: in electꝭ
sepulchris nr̄is sepeli mortuū tuū: nullusqꝫ
te ꝓhibere poterit: quin i monumēto ei⁹ se-
B pelias mortuū tuū. Surrexit abraā ⁊ adora
uit ppl'm terre: filios videlicz heth. Dixitqꝫ
ad eos. Si placet aīe vr̄e vt sepeliā mortuū
meū: audite me ⁊ intercedite ꝓ me apud e-
phron filiū seor vt det mihi speluncā dupli-
cē quā habet i extrema pte agri sui. pecunia
digna tradat eā mihi corā nobis in possessio
nē sepulchri. Habitat aūt ephron i medio fi
lioꝝ heth. Respōditqꝫ ephron ad abraā cū-
ctis audiētibus q̄ ingrediebāt portā ciuitatꝭ
illi⁹ dicēs: Nequaq̄ꝫ ita fiet dn̄e mi: sꝫ tu ma
C gis ausculta qd̄ loquor. Agrum trado tibi ⁊
speluncaz que i eo est ꝑsentib⁹ filijs ppl'i mei
Sepeli mortuū tuū. Adorauit abraā coram
dn̄o ⁊ ppl'o terre: ⁊ locut⁹ est ad ephron cir-
cūstāte plebe ei⁹. Queso vt audias me. Da
bo pecuniā ꝓ agro suscipe eā: ⁊ sic sepeliam
mortuū in agro. Rn̄ditqꝫ ephron: Dn̄e mi
audi me. Terra quā postulas quadrigentos
siclos argēti valet. Istud est ꝑciū inter me: ⁊
te. Sed quantū est hoc. Sepeli mortuū tuū.
Quod cū audisset abraā appēdit pecuniam
quā ephron postulauerat audientibus filijs
D heth quadrigētos siclos argēti: ꝓbate mo-
nete publice. Cōfirmatusqꝫ ē ager quondaz
ephronis i quo erat spelūca duplex respiciēs
mābre: tā ipse q̄ꝫ spelūca: ⁊ oēs arbores eius
in cūctis terminis eius ꝑ circuitum abrae in
possessionē vidētibus filijs heth: ⁊ cūctis q̄ i-
trabāt portā ciuitatis illi⁹. Atqꝫ ita sepeliuit
abraā sarā vxorē suā in spelūca agri duplici
q̄ respiciebat mābre: hec est ebron i terra cha
naan ⁊. Cōfirmatus ē ager ⁊ antrū qd̄ erat i
eo abrae in possessionem monumenti a filijs
heth.

XXIIII

A Erat aūt abraā senex dierūqꝫ multo
rū: ⁊ dn̄s in cūctis bn̄dixerat ei. Di
xitqꝫ ad seruū seniorez domus sue q̄
F.4.7.8. ꝑerat oībus que habebat. Pone manū tuaz
subter femur meū vt adiurē te ꝑ deū celi: ⁊
J.eo. terre: vt nō accipias vxorē filio meo de filia-
bus chananeoꝝ iter quos habito: sed ad ter
ram ⁊ cognationē meā ꝓficiscaris: ⁊ inde ac
cipias vxorem filio meo ysaac. Rn̄dit seru⁹.
si noluerit mulier venire mecū in terrā hāc:
nūquid reducere debeo filium tuum ad lo-
cū de quo tu egressus es? Dixitqꝫ abraā: Ca-
ue ne qn̄ reducas filiū meū illuc. Dn̄s celi ⁊
terre q̄ tulit me de domo patris mei: ⁊ d̄ ter-
ra natiuitatis mee q̄ locutus est mihi: ⁊ iura
uit mihi dicēs: semini tuo dabo terrā hāc: ip
se mittet angelū suū coram te: ⁊ accipies in-
de vxorē filio meo. Sin aūt mulier noluerit
seq̄ te nō teneberis iuramento filiū tm̄ meuz
ne reducas illuc. Posuit ergo seru⁹ manuz
sub femore abraā dn̄i sui: ⁊ iurauit illi sup s-
mone hoc. Tulitqꝫ decez camelos de grege B
dn̄i sui: ⁊ abijt. ex oībus bonis eius portans
secū ꝓfectusqꝫ ꝑrexit i mesopotamiā ad vr-
bē nachor. Cūqꝫ camelos fecisset accūbeꝛ ex
tra oppidū: iuxta puteū aque: vespe: eo tpe
quo solēt mulieres egredi ad hauriēdam a
quā: orauit dn̄m dicēs. Dn̄e de⁹ domini mei
abraā occurre obsecro mihi hodie: ⁊ fac mi
sericordiā cū dn̄o meo abraā. Ecce ego sto ꝓ
pe fontē aque: ⁊ filie habitatoꝝ huius ciuita
tis egredient ad hauriendā aquā. Igit puel
la cui dixero: inclina hydriā tuā vt bibā: ⁊ il
la rn̄derit bibe: quin ⁊ camelis tuis dabo po
tū ipa est quā ꝑparasti s̄uo tuo ysaac: ⁊ ꝑ hoc
itelligā q̄ feceris miscd̄az cū dn̄o meo abra
am. Necdum intra se verba cōpleuerat ⁊ ec
ce rebecca egrediebat filia bathuel filij mel-
che vxoris nachor fratris abraam hn̄s hydri
am in scapula sua: puella decora nimis v̄go
qꝫ pl'cherrima: ⁊ icognita viro. Descēderat
aūt ad fontē ⁊ impleuerat hydriam aqua: ac
reuertebat. Occurritqꝫ ei seru⁹ ⁊ ait: Pau C
xillū aque mihi ad bibēdū ꝑbe d̄ hydria tua.
Que rn̄dit. Bibe dn̄e mi celeriterqꝫ deposu
it hydriā super vlnā suam: ⁊ dedit ei potum.
Cūqꝫ ille bibisset adiecit. Quin ⁊ camelis tu
is hauriā aquam: donec cuncti bibāt: Effun
dēsqꝫ hydriā in canalibus recurrit ad puteū
vt hauriret aquam: ⁊ haustā oībus camelis
dedit. Ipse aūt contemplabat eā tacitus: sci
re volens vtrū ꝓsperū iter suū fecisset deus
an nō. Postq̄ aūt biberunt cameli protulit
vir in aures aureas appendētes siclos duos
⁊ armillas totidē pondo siclorum decē. Di
xitqꝫ ad eam. Cui⁹ es filia? Indica mihi. Est
in domo patris tui locus ad manē dū. Que
respondit. Filia sum bathuelis filij nachor:
quez ꝑpit ei melcha. Et addidit dicēs: Pa
learum quoqꝫ ⁊ feni plurimum ē apud nos
⁊ locus spaciosus est ad manendum. Incli-
nauit se homo: ⁊ adorauit dominum dicens
Benedictus dominus deus domini mei a-
braam qui non abstulit misericordiam ⁊ ve
ritatem suam a domino meo: ⁊ recto itinere
me perduxit in domum fratris domini mei

Cucurrit itaqꝫ puella: ⁊ nũciauit ĩ domũ ma
tris sue oĩa q̇ audierat. Habebat ãt rebecca
fratrẽ noĩe laban. Qui festin⁹ egressus ẽ ad
hoĩem vbi erat fons. Cũqꝫ vidisset inaures ⁊
⁊ armillas in manib⁹ sororis sue: ⁊ audisset
cuncta verba referentĩ: hec locutus est mihi
hõ: vẽit ad viꝝ qui stabat iuxta camelos: ⁊
ꝓpe fontẽ aque dixitqꝫ ad eũ. Ingredere be
nedicte dñi. Cur foris stas? Preparaui do
mũ ⁊ locũ camelis tuis. Et ĩtroduxit eum ĩ
hospitiũ: ac destrauit camelos: deditqꝫ pale
as ⁊ fenũ: ⁊ aquã ad lauãdos pedes came
loꝝ: ⁊ viroꝝ qui venerãt cũ eo. Et appositus
est ĩ ꝯspectu ei⁹ panis. Qui ait: Nõ comedã
donec loquar sermões meos. Rñdit ei. Lo
quare. At ille: Seru⁹ inq̇t abraã suꝫ. Et dñs
benedixit dño meo valde: ⁊ magnificat⁹ est
dedit ei oues ⁊ boues: argẽtũ ⁊ auꝝ. seruos
S.21.a ⁊ ancillas: camelos ⁊ asinos. Et peperit sa
ra vxor dñi mei filiũ dño meo ĩ senectute su
a: deditqꝫ illi oĩa que habuerat. Et adiura
S.eo. uit me domin⁹ me⁹ dicẽs: Nõ accipies vxo
rẽ filio meo de filiab⁹ chananeoꝝ: ĩ quorum
terra habito: sed ad domũ patris mei ꝑges
⁊ de cognatione mea accipies vxorem filio
E meo. Ego vero respondi dño meo: Quid si
noluerit venire mecũ mulier. Dñs ait ĩ cui⁹
ꝯspectu ambulo: mittet angelũ suũ tecum: ⁊
diriget viã tuã: accipiesqꝫ vxorem filio meo
de cognatione mea: ⁊ de domo patris mei.
Innocẽs eris a maledictiõe mea: cũ veneris
ad ꝓximos meos: ⁊ nõ dederint tibi. Veni
ergo hodie ad fontẽ aque: ⁊ dixi: Dñe deus
dñi mei abraã: si direxisti viam meaꝫ in qua
nunc ãbulo: ecce sto iuxta fontem aque: ⁊ v̇
go que egredietur ad hauriendam aquã au
dierit a me da mihi pauxillũ aque ad bibẽ
dũ de hydria tua: ⁊ dixerit mihi: ⁊ tu bibe: ⁊
camelis tuis hauriã: ipsa ẽ mĺier quã prepa
rauit dominus filio dñi mei. Cũqꝫ hec taci
tus mecũ voluerẽ: apparuit rebecca veniẽs
cũ hydria quã portabat ĩ scapula: descẽditqꝫ
ad fontẽ: ⁊ hausit aquã. Et aio ad eã: Da mi
hi paululũ bibere. Que festinãs ḋposuit hy
driã ḋ humero: ⁊ dixit mihi: Et tu bibe: ⁊ ca
melis tuis tribuã potuꝫ: Bibi ⁊ adaquauit
F camelos. Interrogauiqꝫ eã ⁊ dixi: Cuius es
filia. Que respondit: Filia bathuelis sũ: filij
nachor quẽ ꝑpit ei melcha. Suspẽdi itaqꝫ
inaures ad ornãdã faciem eius: ⁊ armillas
posui ĩ manib⁹ eius. Pronusqꝫ adoraui do
minũ bñdicens domino meo dñi mei abra
am: qui ꝑduxit me recto itinere: vt sumereꝫ
filiã fratris domini mei filio eius. Quam
obrem si facitis misericordiã ⁊ veritatem cũ
dño meo ĩdicate mihi sin autem aliđ placet
⁊ hoc dicite mihi: vt vadam ad dextrã siue
sinistrã. Rñderũt laban: ⁊ bathuel. A dño
egressus est sermo. Nõ possumus extra pla
citũ eius quicq̃ aliud loq̇ tecũ. En rebecca
corã te ẽ tolle eã ⁊ ꝓficiscere: ⁊ sit vxor filij
dñi tui sicut locut⁹ est dñs. Qđ cũ audisset
puer abraã: ꝓcidẽs adorauit in terra dñm.
Prolatisqꝫ vasis argẽteis ⁊ aureis ac vesti
bus dedit ea rebecce ꝓ munere. Fratribus
quoqꝫ eius ⁊ mr̃i dona obtulit. Inito conui
uio vescẽtes ꝑiter ⁊ bibentes mãserunt ibi.
Surgens aũt mane locutus ẽ puer. Dimit
tite me: vt vadã ad dñm meũ. Rñderũtqꝫ
frater eius ⁊ mr̃. Maneat puella saltẽ decẽ
dies apud nos ⁊ postea ꝓficiscet̃. Nolite ait
me retinere: q̃ dñs direxit viam meam. Di
mitte me vt pergã ad dñm meũ. Et dixerũt:
Vocemus puellã ⁊ q̃ramus ipsius volunta
tẽ. Cũqꝫ vocata vẽisset: sciscitati sũt: Vis ire
G cũ hoĩe isto? Que ait: Vadã. Dimiserũt er
go eã ⁊ nutricẽ illius seruũqꝫ abrae ⁊ comi
tes eius: imprecãtes ꝓspera sorori sue at
qꝫ dicẽtes. Soror nr̃a es. Crescas ĩ mille mi
lia ⁊ possideat semẽ tuuꝫ portas inimicorũ
suoꝝ. Igit̃ rebecca ⁊ puelle illius ascẽsis ca
melis secute sunt virũ qui festinus reuerte
bat̃ ad dñm suum: Eo aũt tpe deambulabat
ysaac ꝑ viam q̃ ducit ad puteũ. cuius nomẽ
ẽ viuẽt̃ ⁊ vidẽt̃. Habitabat. n. ĩ t̃ra australi:
⁊ egressus fuerat ad meditãdũ in agro incli
nata iã die. Cũqꝫ eleuasset oculos: vidit ca
melos veniẽtes ꝓcul. Rebecca quoqꝫ con
specto ysaac ḋscẽdit de camelo: ⁊ ait ad pue
rũ. Quis ẽ ille hõ qui venit ꝑ agrũ in occur
sum nobis? Dixitqꝫ ei. Ipse est dñs me⁹. At
illa tollens cito paliũ suũ operuit se. Seruus
autẽ cuncta que gesserat narrauit dño suo
ysaac. Qui introduxit eã in tabernaculũ sa
re mr̃is sue: ⁊ accepit eã vxorẽ: ⁊ in tantum
dilexit eã vt dolorẽ qui ex morte mr̃is eius
accederat tẽperaret.

XXV

A Braam vero aliam duxit vxorem
noĩe cethuraꝫ. q̃ peperit ei zamram
⁊ iecsã. ⁊ madã: ⁊ madiã: ⁊ iesboch
⁊ sue. Iecsan q̊ꝫ gẽuit saba ⁊ dadã filij dadã
fuert̃: assurim ⁊ lathusim ⁊ laomim. At vero
ex madian ortus ẽ epha ⁊ epher ⁊ enoch ⁊
abida heldaa. Oẽs hi filij cethure. Deditqꝫ I.pa.I.c.
abram cũcta que possiderat ysaac filijs ãt
cõcubinarum largitus est munera: ⁊ separa
uit eos ab ysaac filio suo dum adhuc ipse vi
ueret ad plagam orientalem. Fuerunt autẽ
dies vite abrae centum septuagintaquinqꝫ
anni ⁊ deficiens mortu⁹ est in senectute bo

na: ꝑuecteq; etatis ⁊ plen⁹ dieꝝ: ꝯgregatuſ
q; ē ad populū ſuuȝ. Et ſepelierūt cū yſaac ⁊
hiſmael filij ſui i ſpelunca duplici q̄ ſita ē in
agro ephron: filij ſeoꝛ ethei: e regione mābꝛe
B quā emerat a filijs heth. Ibi ſepult⁹ ē ipſe ⁊
ſara vxoꝛ eius. Et poſt obitū illi⁹ bn̄dixit d̄⁹
yſaac filiū eius: q̄ habitabat iuxta puteū no
mine viuētis ⁊ videnꝰ. He ſūt generationeſ
hiſmael filij abꝛae quē peperit ei agar egy/
ptia famula ſare: ⁊ hec nōia filioꝝ ei⁹ in vo
I.pa.1.b cabulis ⁊ generatiōibus ſuis. Pꝛimogenit⁹
hiſmaelis nabaioth: deinde cedar: ⁊ abde/
hel: ⁊ mabſan: maſma quoq; ⁊ duma ⁊ maſ/
ſa: adad ⁊ thema ⁊ iachur ⁊ naphis ⁊ ced/
ma. Iſti ſūt filij hiſmael: ⁊ hec nōia ꝑ caſtel/
la ⁊ oppida coꝝ duodeci pꝛincipes tribuuȝ
ſuaꝝ. Et facti ſūt ān̄i vite hiſmaelis centūtri/
ginta ſeptē: deficiēſq; moꝛtu⁹ ē: ⁊ appoſitus
ad populū ſuū. Habitauit aūt ab euila vſq;
ſur: que reſpicit egyptū introeūtib⁹ aſſyrios
C Coꝛā cunctis fratribus ſuis obijt. He quoq;
ſūt generationes yſaac filij abꝛaā. Abꝛaā ge
nuit yſaac. Qui cū quadraginta eēt annoꝝ
duxit vxoꝛē rebeccā filiam bathuelis ſyri de
meſopotamia ſoꝛoꝛē laban. Depꝛecatuſq; ē
Ro.9.b yſaac dn̄ȝ ꝓ vxoꝛe ſua eo ꝙ eēt ſterilis. Qui
exaudiuit eū ⁊ dedit ꝯceptū rebecce: ſed col
lidebātur i vtero eius paruuli. Que ait. Si
ſic mihi futuꝝ erat quid neceſſe fuit ꝯcipe.
Perrexitq; rebecca vt ꝯſuleret dn̄m. Qui
reſpōdens ait: Due gētes ſūt in vtero tuo: ⁊
duo populi ex vētre tuo diuidētur: ꝑplꝰſq;
Ro.9.c populū ſuperabit: ⁊ maioꝛ ſuiet minoꝛi. Iā
tp̄ſ pariēdi aduenerat: ⁊ ecce gemini i vtero
Joſue.25.a eius repti ſunt. Qui pꝛim⁹ egreſſus ē rufus
Oſee.12.a erat ⁊ totus i moꝛē pellis hiſpidus: vocatū/
q; ē nomē eius eſau. Pꝛotinus alter egredi
D ens: plantam fratris tenebat mān: ⁊ idcirco
appellauit eū iacob. Sexagenari⁹ erat yſaac
qn̄ nati ſūt paruuli. Quib⁹ adultis: factus
eſt eſau vir gnar⁹ venandi ⁊ hō agricola: ia
cob autē vir ſymplex habitabat in taberna/
culis. yſaac amabat eſau: eo ꝙ de venationi
bus illius veſceretur ⁊ rebecca diligebat ia
cob. Coxit āt iacob pulmentū. Ad quē cū ve
niſſet eſau de agro laſſus ait: Da mihi de co
Abdie.1.a ctione hac rufa: q: oppido laſſus ſū. Quā ob
cauſā vocatū eſt nomen eius edom. Cui di/
xit iacob. Uende mihi pꝛimogenita tua. Il/
le reſpōdit: En moꝛioꝛ. Quid mihi ꝓderūt
j.47.a pꝛimogenita? Ait iacob: Iura ergo mihi. Iu
Hebꝛe.12.d rauit ei eſau: ⁊ vēdidit pꝛimogenita: ⁊ ſic ac
cepto pane ⁊ lentis edulio comedit ⁊ bibit
⁊ abijt: paruipendens ꝙ pꝛimogenita ven/
didiſſet.

XXVI

Oꝛta autē fame ſup terrā poſt eā ſte A
rilitatē que acciderat in dieb⁹ abꝛaā
abijt yſaac ad abimelech regem pa/
leſtinoꝝ i gerata. Apparuit ei dn̄s: ⁊ ait: Ne
deſcēdas in egyptū: ſed quieſce i terra quaȝ
dixero tibi ⁊ ꝑegrinare in ea: eroq; tecū ⁊ bn̄
dicam tibi. Tibi eni ⁊ ſemini tuo dabo vni/
uerſas regiōes has: cōplēs iuramētū ꝙ ſpo
pōdi abꝛaā patri tuo: ⁊ multiplicabo ſemen
tuum ſicut ſtellas celi. Daboq; poſteris tu/ Ro.4.d
is vniuerſas regiones has ⁊ bn̄dicentur in
ſemie tuo oēs gētes terre: eo ꝙ obedierit a/
bꝛaā voci mee: ⁊ cuſtodierit ꝑcepta ⁊ man/
data mea ⁊ cerimonias: legeſq; ſeruauerit.
Manſit itaq; yſaac in geraris. Qui cū inter B
rogaretur a viris loci illi⁹ ſuper vxoꝛe ſua:
reſpōdit: Soꝛoꝛ mea eſt. Timuerat enim ꝯfi/
teri ꝙ ſibi eſſet ſociata cōiugio: reputans ne
foꝛte interficerent eū propter illius pulchꝛi
tudinē. Cunq; pertrāxiſſent dies plurimi ⁊
ibidem moꝛaretur ꝓſpiciens abimelech rex
paleſtinoꝝ per feneſtrā: vidit eum iocantem
cū rebecca vxoꝛe ſua: ⁊ accerſito eo ait: Per
ſpicuum eſt ꝙ vxoꝛ tua ſit. Cur mentitus es
eam ſoꝛoꝛem tuaȝ eſſe? Reſpōdit: Timui ne
moꝛerer propter eam. Dixitq; abimelech.
Quare ipoſuiſti nobis. Potuit coire q̄ſpiā C
de ppl'o cuȝ vxoꝛe tua: ⁊ induxeras ſup nos
grāde pctm̄. Pꝛecepitq; oī populo dicens.
Qui tetigerit hois huiu s vxoꝛē: moꝛte mo
rietur. Seuit autē yſaac i terra illa: ⁊ inuenit
in ipſo anno cētuplū. Benedixitq; ei deus
⁊ locupleatus ē hō: ⁊ ibat ꝓficiens atq; ſuc
creſcens: donec magnus vehemēter effect⁹
eſt: habuitq; poſſeſſiones ouiū ⁊ armētoꝝ ⁊
familie plurimū. Ob hoc inuidētes ei pale
ſtini: oēs puteos quos foderent ſerui patriſ
illius abꝛaā: illo tpe obſtruxerūt implentes
humo: intantū vt ipſe abimelech diceret ad
yſaac. Recede a nobis: qm̄ potentioꝛ nobis D
factus es valde: Et ille diſcedēs vt vēiret ad
toꝛrētē gerare habitaretq; ibi: rurſū fodit ali
os puteos: quos foderant ſerui patris ſui a/
bꝛaam: ⁊ quos illo moꝛtuo olim abſtruxe/
rant philiſtijm. Appellauitq; eos eiſdē nōi/
bus quibus ante pr̄ vocauerat. Foderūtq; i
toꝛrēte ⁊ reppererūt aquā viuā. Sed ⁊ iurgi
um fuit paſtoꝛum gerare: aduerſus paſtoꝛes
yſaac dicentiū: Noſtra ē aqua. Quāobꝛem
nomē putei ex eo q̄d acciderat vocauit calū
niā. Foderunt āt ⁊ aliū ⁊ ꝓ illo quoq; rixati
ſunt appellauitq; eū inimicitias. Pꝛofect⁹ E
inde fodit aliū puteū: ꝓ quo nō ꝯtēderunt.
Itaq; vocauit nomē ei⁹ latitudo dicēſ. Nūc
dilatauit nos dn̄s: ⁊ fecit creſcere ſup terrā.

Aſcēdit āt yſaac ex illo loco in berſabee: vbi
appuit ei dominus in ipſa nocte dicēs:Ego
ſū deus abꝛaaz pr̄is tui. Noli timere:qꝛ ego
tecū ſum. Benedicam tibi ⁊ multiplicabo
ſemen tuū:ꝓpter ſeruū meum abꝛaā. Ita-
qꝫ edificauit ibi altare domino: ⁊ inuocato
F noīe domini extēdit tabernaculū: p̄cepitqꝫ
s.21.c ſeruis ſuis vt foderēt puteū. Ad quē locū cū
veniſſent de geraris:abimelech ⁊ ochozath
amicus illius ⁊ phicol dux militū: locutus
udi.11.a eſt yſaac. Quid veniſtis ad me hominē quē
odiſtis:⁊ expuliſtis a vobis? Qui rn̄derunt.
Uidimus tecū eſſe dominū:⁊ idcirco nos di
ximus. Sit iuramētū inter nos:⁊ ineamꝰ fe
dus:vt nō facias nobis quicq̄ꝫ mali: ſicut ⁊
nos nihil tuoꝝ attigimus:nec fecimus q̄d te
lederet:ſed cuꝫ pace dimiſimus auctū bene-
dictione dn̄i. Fecit ergo eis ꝯuiuium. Et poſt
cibum ⁊ potū ſurgentes mane:iurauerūt ſi-
bi mutuo:dimiſitqꝫ eos yſaac pacifice ī locū
G ſuū. Ecce autē venerunt ī ipſo die ſui yſaac:
ān̄ūciātes ei de puteo quē foderāt: atqꝫ dicē
tes. Inuenimꝰ aquā. Unde appellauit eum
abūdātiā:⁊ nomē vꝛbi īpoſitū ē berſabee vſ-
qꝫ ī pꝛeſētē diē. Eſau vero quadragenariꝰ du
xit vxoꝛes duas:iudith filiā beeri ethei:⁊ baſ
mat filiā elon eiuſdē loci:q̄ ambe offēderāt
aium yſaac ⁊ rebecce. XXVII

S Ennit autē yſaac:⁊ caligauerunt o-
A culi eiꝰ:⁊ videre non poterat:voca-
uitqꝫ eſau filiū ſuum maioꝛem:⁊ di-
Hebr.11.d xit ei. Fili mi. Qui rn̄dit. Adſum. Cui pater.
Uides inq̄t ꝙ ſenuerī:⁊ ignoꝛē dieꝫ moꝛtis
mee. Sume arma tua:⁊ pharetrā:⁊ arcūꝫ ⁊
egredere foꝛas. Cumqꝫ venatu aliquid ap-
pꝛehenderis fac mihi inde pulmentuꝫ ſicut
velle me noſti:⁊ affer vt comedaꝫ:⁊ benedi-
cat tibi anima mea anteq̄ꝫ moꝛiar. Q̄d cum
audiſſet rebecca ⁊ ille abiſſet in agrum vt
iuſſionē pr̄is impleret:dixit filio ſuo iacob.
Audiui patrē tuum loquentem cuꝫ eſau frē
tuo:⁊ dicētē ei. Affer mihi de venatiōe tua:⁊
fac cibos vt comedam : ⁊ benedicā tibi co-
B ram domino anteq̄ꝫ moꝛiar. Nunc ergo fili
mi acquieſce conſilijs meis:⁊ pergēs ad gre
gem affer mihi duos edos optimos:vt faci-
am ex eis eſcas patri tuo : quibus libenter
veſcitur:quas cum intuleris ⁊ comederit:
benedicat tibi pꝛiuſq̄ꝫ moꝛiatur. Cui ille re-
ſpondit. Noſti ꝙ eſau frater meus homo pi
loſus ſit:⁊ ego lenis. Si attrectauerit me
pater meus ⁊ ſenſerit timeo ne putet ſibi vo
luiſſe me illudere: ⁊ inducat ſuper me ma-
ledictionem pꝛo benedictione. Ad quē ma-
ter:ī me ſit ait iſta maledictio fili mi. tātū au
di vocē meā:⁊ ꝑgens affer q̄ dixi. Abijt ⁊ at- C
tulit:deditqꝫ mr̄i. Parauit illa cibos ſicē vel
le nouerat pr̄em illius:⁊ veſtibꝰ eſau valde
bonis:quas apud ſe habebat domi: induit
eū:pelliculaſqꝫ hedoꝝ circundedit manibuſ
⁊ colli nuda ꝓtexit. Deditqꝫ pulmētū ⁊ pa-
nes quos coxerat tradidit. Quibꝰ illatis di-
xit. Pr̄ mi. At ille rn̄dit: Audio. Quis es tu
fili mi. Dixitqꝫ iacob. Ego ſū pꝛiogenitꝰ tuꝰ
eſau feci tibi ſicut p̄cepiſti mihi. Surge ſede
⁊ comede de venatōe mea. vt bn̄dicat mihi
aīa tua. Rurſūqꝫ yſaac ad filiū ſuū. Quō in
quit tā cito iuenire potuiſti fili mi? Qui rn̄-
dit. Uolūtas dei fuit:vt cito occurreret mihi
q̄d volebā. Dixitqꝫ yſaac. Accede huc vt tā-
gā te fili mi:⁊ ꝓbeꝫ vtrū tu ſis filiꝰ meꝰ eſau
an nō. Acceſſit ille ad patrē. ⁊ palpato eo di
xit yſaac. Uox quidē:vox iacob eſt:ſed manꝰ
manus ſūt eſau. Et nō cognouit eū:qꝛ piloſe
manꝰ ſiītudinē maioꝛis exp̄ſſerāt. Bn̄dicēſ D
ergo illi ait. Tu es filius meus eſau. Rn̄dit
ego ſū. At ille. Affer iq̄t mihi cibos de vena
tiōe tua fili mi vt benedicat tibi aīa mea q̄s
cum oblatos comediſſet:obtulit ei etiā vinū
Quo hauſto dixit ad eū. Accede ad me ⁊ da
mihi oſculū fili mi. Acceſſit ⁊ oſculatꝰ ē eū.
Statīqꝫ vt ſenſit veſtimentoꝝ eius fragrā- Hebꝛe.11.d
tiā:bn̄dicēs illi ait. Ecce odoꝛ filij mei ſicut
odoꝛ agri plēi. cui bn̄dixit dn̄s. Det tibi deꝰ
de roꝛe celi:⁊ de pinguedīe terre abundan-
tiā frumēti vini ⁊ olei:⁊ ſeruiāt tibi ppl̄i:⁊ a-
doꝛent te tribꝰ. Eſto dn̄s fratrū tuoꝝ ⁊ incur
uentur ante te filij matris tue. Qui maledi-
xerit tibi:ſit ille maledictus:⁊ qui benedixe
rit tibi:benedictionibus repleatur. Uix yſa- E
ac ſermonem impleuerat ⁊ egreſſo iacob fo
ras venit eſau:coctoſqꝫ de venatione cibos
intulit patri dicēs. Surge pater mi :⁊ come
de de venatione filij tui:vt bn̄dicat mihi a-
nima tua. Dixitqꝫ illi yſaac. Quis eni es tu?
Qui rn̄dit. Ego ſum filius tuꝰ pꝛimogenitꝰ
eſau. Expauit yſaac ſtupoꝛe vehementi:⁊ vl-
tra q̄ꝫ credi pōt ammirans ait. Quis igitur
ille eſt qui dudū captam venationem attu-
lit mihi:⁊ comedi ex oībus pꝛiuſq̄ꝫ tu veni-
res: Benedixiqꝫ ei ⁊ erit bn̄dictus. Auditꝭ
eſau ſermonibus pr̄is irrugijt clamoꝛe ma-
gno:⁊ conſternatus ait. Bn̄dic etiā ⁊ mihi
pr̄ mi. Qui ait venit germanꝰ tuꝰ fraudulē-
ter:⁊ accepit benedictionem tuā. At ille ſub-
iunxit. Iuſte vocatum eſt nomen eius iacob
Supplantauit enim me en altera vice. Pꝛi
mogenita mea ante tulit : ⁊ nunc ſecundo F
ſurripuit benedictionem meam. Rurſumqꝫ
ad pr̄em nunquid non reſeruaſti ait: ⁊ mi-

hi benedictionē. Rñdit ysaac: Dominū tu/
um illū ꝯstitui: ⁊ oēs fratres suos seruituti
eius subiugaui. Frumēto ⁊ vino ⁊ oleo sta/
biliui eū: ⁊ tibi post hec fili mi vltra quid fa/
ciā. Cui esau. Nū vnā inqt tm̄ bñdictionem
habes pr̄. Mihi quoqꝫ obsecro vt bñdicas.
Hebre.12.e Cumqꝫ eiulatu magno fleret: mot⁹ ysaac di/
xit ad eū. In piguedie terre ⁊ i roze celi de
sup erit bñdictio tua. Uiues i gladio: ⁊ fra/
tri tuo seruies: tēpusqꝫ veniet cū excutias ⁊
Abdie.I.a soluas iugū ei⁹ de ceruicibus tuis. Oderat
B ergo sp̄ esau iacob ꝓ bñdictione qua bñdi/
xerat ei pr̄. Dixitqꝫ i corde suo. Ueniēt dies
luct⁹ pr̄is mei: ⁊ occidā iacob fratrē meū.
Nūciata sūt hec rebecce. Que timēs: ⁊ vo/
cās iacob filiū suū: dixit ad eū: Ecce frat̄ tu⁹
minat̄ vt occidat te. Nūc ergo fili audi vo/
cē meā: ⁊ ꝯsurgēs fuge ad laban fratrem me/
um i arā: habitabisqꝫ cū eo dies paucos donec
requiescat furor fratris tui: ⁊ cesset idignatio
ei⁹ obliuiscat̄qꝫ eoꝝ q̄ fecisti i eū: postea mit/
tā ⁊ adducā te ide huc. Cur vtroqꝫ orbabor
filio i vno die. Dixitqꝫ rebecca ad ysaac. Te/
det me vite mee ꝓpter filias heth. Si acce/
pit iacob vxorē de stirpe huius terre: nolo
viuere. XXVIII

A Uocauit itaqꝫ ysaac iacob ⁊ bñdixit
eū p̄cepitqꝫ ei dicēs: Noli accipe ꝯiu/
gē de genere chanaā: sed vade ⁊ ꝓfi/
ciscere i mesopotamiā syrie: ad domū bathu/
el pr̄is mr̄is tue: ⁊ accipe tibi ide vxorē de fi/
liab⁹ laban auunculi tui. De⁹ āt oipotēs bñdi/
cat tibi: ⁊ crescere te faciat atqꝫ multiplicet
vt sis i turbas ppl'oꝝ: ⁊ det tibi benedictiōes
abrae ⁊ semi tuo post te: vt possideas terrā p/
egrinatiōis tue: quā pollicit⁹ ē auo tuo. Cun/
qꝫ dimisisset eū ysaac ꝓfect⁹ puenit i mesopo/
B tamiā syrie: ad laban filiū bathuel syri frēm
rebecce mr̄is sue. Uidēs āt esau q̄ bñdixiss&
pr̄ su⁹ iacob: ⁊ misisset eū i mesopotamiā sy/
rie: vt ide vxorē duceret ⁊ post bñdictionē p̄/
cepisset ei dicēs: nō accipies vxorē de filiab⁹
chanaan: qđqꝫ obediēs iacob parētibus su/
is iisset i syriā: ꝓbās q̄z q̄ nō libēter aspiceret
filias chanaan pr̄ suus: iuit ad hismaelem: ⁊
duxit vxorē absqꝫ his quas prius habebat:
melech filiā hismael filij abraam sororem na/
baioth. Igitur egressus iacob de bersabee: p/
gebat aran. Cumqꝫ venisset ad quendā locū
⁊ vellet in eo requiescere post sol' occubitū tu/
lit de lapidib⁹ q̄ iacebāt: ⁊ supponēs capiti
C suo: dormiuit i eodē loco. Uiditqꝫ i somnis
scalā stantē sup terrā ⁊ cacumen illi⁹ tāgēs
celū: angelos quoqꝫ dei ascēdētes ⁊ descēdē/
tes per eā: ⁊ dominū innixū scale dicentē si/
bi. Ego sū deus abraā patris tui ⁊ de⁹ ysaac.
Terrā in qua dormis tibi dabo ⁊ semini tuo
eritqꝫ semen tuū quasi puluis terre. Dilata/
beris ad oriētē ⁊ occidentē ⁊ septentrionem
⁊ meridiē ⁊ bñdicent in te ⁊ i semie tuo cun/
cte tribus terre. Et ero custos tu⁹ quocunqꝫ
perexeris: ⁊ reducā te in terrā hāc: nec dimit/
tā nisi cōpleuero vniuersa que dixi. Cūqꝫ eui/
gilasset iacob de sōno ait: Uere domin⁹ ē in B
loco isto: et ego nesciebā. Pauēsqꝫ: q̄ terri/
bilis ē inquit loc⁹ iste: Nō est hic aliud nisi
domus dei ⁊ porta celi. Surgēs ergo iacob
māe tulit lapidē quē supposuerat capiti suo
⁊ erexit in titulū fūdens oleū desuper. Ap/
pellauitqꝫ nomē vrbis bethel: que pri⁹ luza
vocabat̄. Uouit etiā votū dicēs: Si fuerit do/ Sap.10.b
minus mecū: ⁊ custodierit me i via p quam Act.12.b
ego ābulo: ⁊ dederit mihi panē ad vescēdū i.13.b
⁊ vestimentū ad induendū: reuersusqꝫ fuero
ꝓspere ad domū pr̄is mei: erit mihi dñs in
deū ⁊ lapis iste quē erexi i titulū: vocabitur
domus dei: cūctoꝝqꝫ que dederis mihi: deci/
mas offerā tibi. XXIX

Profectus ergo iacob venit i terrā A
orientalē ⁊ vidit puteū in agro: tres
quoqꝫ greges ouiū accubantes iux/
ta eum. Nam ex illo adaquabantur pecora
⁊ os eius grandi lapide claudebatur. Mos/
qꝫ erat: vt cunctis ouibus congregatis de/
uoluerēt lapidē: ⁊ refectis gregib⁹ rursū su/
per os putei ponerēt. Dixitqꝫ ad pastores.
Fratres vnde estis. Qui responderunt: de
aran. Quos interrogans: nūquid ait nostis
laban filiū nachor. Dixerūt. Nouim⁹. San⁹ i.43.f
ne ē inquit. Ualet inquiūt: ⁊ ecce rachel filia B
eius venit cū grege suo. Dixitqꝫ iacob. Ad/
huc multum diei superē: nec ē tp̄s vt redu/
cantur ad caulas greges. Date ante potū
ouibus: ⁊ sic eas ad pastum reducite. Qui
rñderunt: Nō possumus: donec oia pecora
ꝯgregētur ⁊ amoueamus lapidē de ore pu/
tei vt adaq̄mus greges. Adhuc loqbant̄: ⁊
ecce rachel vēiebat cum ouibus patris sui.
Nam gregem ipsa pascebat. Quam cum vi/ C
disset iacob ⁊ sciret ꝯsobrinam suam: ouesqꝫ
laban auunculi sui: amouit lapidē quo pu/
teus claudebatur: ⁊ adaquato grege oscula/
tus est eam. Et eleuata voce fleuit: ⁊ indica/
uit ei q̄ frater esset patris sui: ⁊ filius rebec/
ce. At illa festinans nunciauit patri suo.
Qui cum audisset venisse iacob filium soro/
ris sue: occurrit obuiam ei: complexusqꝫ eū
⁊ in oscula ruens: duxit in domum suam.
Auditis autem causis itineris: respondit.
Os meū es ⁊ caro mea. Et postqꝫ ipleti sūt D

dies mẽsis vnius dixit ei. Num qꝛ frater me
us es grat͡ꝫ fuies mihi. Dic q̇d mercedis ac
cipias. Habebat vero duas filias. Nom̄ ma/
ioris lya minor vero appellabat͡ rachel. Sꝫ
lya lipis erat oculis: rachel ḋcora facie ⁊ ve
nusto aspectu: quã diligẽs iacob ait. Seruiã
tibi ꝓ rachel filia tua miore septẽ ãnis. Rñ
dit labã: Melius est vt tibi eã dem q̃ꝫ alteri
viro mane apud me. Seruiuit ergo iacob ꝓ
rachel septẽ ãnis ⁊ videbant͡ illi pauci dies ꝑ
amoris magnitudine. Dixitqꝫ ad labã. Da
E mihi vxorẽ meam: qꝛ iam tp̃s impletũ est vt
ingrediar ad illam. Qui vocatis multis a/
micoꝝ turbis ad cõuiuium fecit nuptias: ⁊
vespe lyã filiã suam introduxit ad eũ: dãs an
cillã filie celphã noie. Ad quã cũ ex more ia
cob fuisset ingressus: facto mane vidit lyam
⁊ dixit ad socerũ suũ. Quid est qḋ facere vo/
luisti: Nõne ꝓ rachel fuiui tibi. Quare im/
posuisti mihi. Rñdit labã. Nõ est ĩ loco nr̃o
cõsuetudinis vt minores ante tradamus ad
F nuptias/ Imple hebdomadã dierũ hui⁹ co/
pule: ⁊ hanc quoqꝫ dabo tibi ꝓ ope quo fui/
turus es mihi septẽ annis aliĳs. Acquieuit
placito ⁊ hebdomada transacta: rachel du/
xit vxorẽ. Cui pater seruã balaꝫ tradiderat.
Tamdemqꝫ potitus optatis nuptĳs amorẽ
sequẽtis priori ꝑtulit: seruiẽs apud eũ septẽ
G annis aliĳs. Vidẽs aũt dñs ꝙ despiceret lyã
apuit vulnã ei⁹: sorore sterili ꝑmanẽte. Que
cõceptũ genuit filiũ: vocauitqꝫ nomen eius
rubẽ dicẽs. Vidit dñs humilitatẽ meã. Nũc
amabit me vir meus. Rursũqꝫ cõcepit: ⁊ pe
perit filiũ: ⁊ ait. Qm̃ vidit me dñs haberi cõ
ps.2.a. tẽptui: dedit etiam istũ mihi. Vocauitqꝫ no/
mẽ eius symeon. Concepitqꝫ tertio: ⁊ genuit
aliũ filiũ: dixitqꝫ. Nũc quoqꝫ copulabit͡ mihi
maritus me⁹ eo ꝙ peperim ei tres filios ⁊ id/
circo appellauit nomẽ eius leui. Quarto cõ
cepit ⁊ pepit filiũ: ⁊ ait: Mõ confiteor dño.
Et ob hoc vocauit eum iudam. Cessauitque
parere. XXX

A Ernens aũt rachel ꝙ infecũda esset
inuidit sorori sue: ⁊ ait marito suo.
Da mihi liberos. alioquin moriar.
Cui iratus rñdit iacob. Nuꝫ pro deo ego suꝫ
qui priuauit te fructu ventris tui. At illa:
Habeo inquit famulam balan ingredere:
ad illam vt pariat super genua mea ⁊ habe/
am ex illa filios. Deditqꝫ illi balan in con/
iugium. Que ingresso ad se viro: concepit
⁊ peperit filiũ. Dixitqꝫ rachel. Iudicauit
mihi dñs ⁊ exaudiuit vocẽ meam dans mi/
hi filium. Et idcirco appellauit nomen eius
dan. Rursũqꝫ bala cõcipiẽs pepit alterũ: ꝓ

quo ait rachel. Cõparauit me dñs cũ sorore
mea ⁊ iualui. Vocauitqꝫ eũ neptali. Sentiẽs B
lya ꝙ parere desisset: zelphã ancillã suã ma/
rito tradidit. Qua post conceptũ edẽte fili/
uꝫ dixit. Feliciter. Et idcirco vocauit nomẽ
eius gad. Pepit quoqꝫ ⁊ zelpha alterum:
dixitqꝫ lya. Hoc ꝓ beatitudine mea. Beatã
quippe me dicent oẽs mlr̃es. Propterea
appellauit eũ aser. Egressus autẽ rubẽ tp̃e
messis triticee in agrũ reperit mãdragoras:
quas matri lye detulit. Dixitqꝫ rachel. Da
mihi partẽ de mãdragoris filĳ tui. Illa re/
spondit. Parũ ne tibi videtur ꝙ ꝑripueris
maritũ mihi nisi etiã mãdragoras filĳ mei:
tuleris. Ait rachel. Dormiat tecum hac no/ C
cte ꝓ mãdragoris filĳ tui. Redeũti ad ves/
peram iacob de agro: egressa est in occursũ
eius lya ⁊ ait: Ad me inquit itrabis qꝛ mer/
cede cõduxi te ꝓ mãdragoris filĳ mei. Dor
miuit cũ ea nocte illa: ⁊ exaudiuit de⁹ ꝑces
eius. Cõcepitqꝫ ⁊ pepit filiũ quintũ: ⁊ ait. Ḋ/
dit deus mercedẽ mihi: qꝛ dedi aucillã meã
viro meo. Appellauitqꝫ nomẽ eius ysachar
Rursũ lya cõcipiens pepit sextũ filium ⁊ ait
Dotauit me deus dote bona. Etiã hac vice
mecũ erit maritus me⁹: eo ꝙ gẽueri ei sex fi
lios. Et idcirco appellauit nomẽ eius zabu
lõ. P⁹ quẽ pepit filiã noie dinã. Recorda/
tusqꝫ dñs rachelis exaudiuit: eã ⁊ apuit vul
nãei⁹ q̃ ꝯcepit ⁊ pepit filiũ dicens. Abstulit D
de⁹ opprobriũ meũ. Et vocauit nomẽ illius
ioseph dicẽs. Addat mihi dñs filiũ alteruꝫ.
Nato aũt ioseph: dixit iacob socero suo. Di I. Reg.II.d
mitte me vt reuertar in patriã meã ⁊ ad ter
rã meã. Da mihi vxores ⁊ liberos meos ꝓ
quibus seruiui tibi vt abeã. Cũ vero nosti ꝑ/
uitutẽ qua seruiui tibi. Ait illi labã: Inueni
am grã̃m in cõspectu tuo. Expimẽto didici
qꝛ bñdixerit mihi de⁹ ꝓpter te cõstitue mer
cedẽ tuã quã dem tibi. At ille rñdit: Tu no
sti quõ seruierim tibi: ⁊ quanta ĩ manib⁹ me
is fuerit possessio tua. Modicuꝫ habuisti añ
q̃ꝫ venirem ad te: ⁊ nũc diues effectus es: be
nedixitqꝫ tibi deus ad introitũ meũ. Iustũ ẽ
igit͡ vt aliqñ ꝓuideã domui mee. Dixitqꝫ la
bã. Quid tibi dabo. At ille ait nihil volo sꝫ E
si feceris qḋ postulo iterũ pascã ⁊ custodiaꝫ
peccora tua: Gyra oẽs greges tuos: ⁊ sepa/
ra cunctas oues varias ⁊ sparso vellere: ⁊ qḋ
cũqꝫ fuluũ ⁊ maculosũ variũqꝫ fuerit tam in
ouibus q̃ꝫ in capris: erit merces mea. Rñ/
debitqꝫ mihi cras iusticia mea: qñ placiti
tp̃us aduenerit corã te: ⁊ oĩa que nõ fuerint
varia ⁊ maculosa ⁊ fulua tam in ouibus q̃ꝫ
in capris furti me argues. Dixitqꝫ laban:

Gratum habeo qđ petis. Et separauit in die
illa capras ⁊ oues ⁊ hircos ⁊ arietes varios
F ⁊ maculosos. Cunctū aūt gregē vnicolorem
.i. albi ⁊ nigri velleris: tradidit in manu filio-
rū suorum ⁊ posuit spatiū itineris triū die-
rū inter se ⁊ generum. qui pascebat reliquos
greges ei⁹. Tollēs ergo iacob virgas popu-
leas virides ⁊ amygdalinas ⁊ ex platanis. ex
pte decorticauit eas. Detractisq₃ corticibus
in his que spoliata fuerāt candor apparuit
illa vo q̄ītegra fuerant viridia pmanserunt:
atq₃ in hunc modū color effect⁹ ē vari⁹. Po-
suitq₃ eas in canalibus vbi effundebat aqua
vt cū venissent greges ad bibendū: ante ocu-
los hr̄ent virgas ⁊ in aspectu earū cōcipe-
G rent. Factūq₃ est vt in ipso calore coit⁹ oues
intuerent virgas: ⁊ parerent maculosa ⁊ va-
ria: ⁊ diuerso colore respersa. Diuisitq₃ gre-
gē iacob: ⁊ posuit virgas in canalibus ante
oculos arietū. Erant aūt alba ⁊ nigra queq₃
labā: cetera vero iacob: separatis iter se gre-
gibus. Igit quādo primo tempore ascende-
bantur oues ponebat iacob virgas in cana-
libus aquarū ante oculos arietū ⁊ ouiū vt i
earū contemplatione conciperēt. Quando
vero serotina admissura erat: ⁊ concept⁹ ex-
tremus: non ponebat eas. Fcāq₃ sūt ea que
erant serotina: labā: ⁊ qui primi temporis ia-
cob. Ditatusq₃ ē homo vltra modū ⁊ habuit
greges multos: ancillas ⁊ seruos: camelos
⁊ asinos.

XXXI

A Postq̄₃ aūt audiuit verba filiorum
labā dicentiū: tulit iacob omia que
fuerunt patris nostri: ⁊ de illi- facul-
tate ditatus fact⁹ est inclyt⁹ aīaduertit quo-
q₃ faciē labā q̄ n̄ esset erga se sicut heri ⁊ nu-
diustertius maxime dicēte sibi dn̄o reuerte-
re in terrā patrū tuo₄ ad generationē tuam
eroq₃ tecū: misit ⁊ vocauit rachel ⁊ lyam in
agrū vbi pascebat greges dixitq₃ eis video
faciē pr̄is vr̄i q̄ n̄ sit erga me sicut heri ⁊ nu-
diustertius. De⁹ aūt pr̄is mei fuit mecū: ⁊ ip-
se nostis q̄ totis virib⁹ meis seruierī pr̄i vr̄o
Sed ⁊ pr̄ vr̄ circumuēit me: ⁊ mutauit mer-
cedē meā decē vicibus: ⁊ tm̄ nō dimisit eū de-
us vt noceret mihi. Si qn̄ dixit: varie erunt
mercedes tue pariebāt oēs oues varios fet⁹
qn̄ vero ecōtrario ait: alba queq₃ accipies p̄
mercede oēs greges alba pepererunt. Tulitq₃
B de⁹ substātiā pr̄is vr̄i ⁊ đdit mihi. Postq̄₃
eni cōcept⁹ ouiū tp̄s aduenerat: leuaui ocu-
los meos: ⁊ vidi in sōnis ascēdētes mares su-
p feminas: varios ⁊ maculosos ⁊ diuerso₄ co-
lo₄. Dixitq₃ angel⁹ dn̄i ad me i somnis. Ia-
cob: Et ego respondi. Adsum. Qui ait. Le-
ua oculos tuos: ⁊ vide vniuersos masculos
ascendentes sup feminas varios maculosos
atq₃ respersos. Uidi eni omnia que fecit tibi
laban. Ego sum deus bethel: vbi vnxisti lapi- s.28.d
dem ⁊ votum vouisti mihi. Nunc ergo sur- i.32.c
ge: ⁊ egredere de terra hac reuertēs in terrā
natiuitatis tue. Rn̄deruntq₃ rachel ⁊ lya. Nū
quid habemus residui quicq̄₃ in facultatib⁹
⁊ hereditate domus pr̄is nostri? Nonne q̄si
alienas reputauit nos ⁊ vēdidit: comeditq₃
pciū nostrū? Sed deus tulit opes pr̄is no- C
stri: ⁊ eas tradidit nobis ac filijs nostris. Un-
de oīa q̄ pcepit tibi domin⁹: fac. Surrexit āt
iacob ⁊ impositis liberis a coniugibus suis
sup camelos abijt: tulitq₃ oēm substantiā su-
am ⁊ greges ⁊ quicquid in mesopotamia ac-
quisierat: pgens ad ysaac patrē suum in ter-
rā chanaā. Eo tp̄e ierat laban ad tondēdas
oues ⁊ rachel furata ē idola patris sui. No-
luitq₃ iacob cōfiteri socero suo q̄ fugeret: cū
q₃ abisset tam ipse q̄₃ oīa que iuris sui erāt: ⁊
amne trāsmisso pgeret contra montem ga-
laad: nunciatū est laban die tertio q̄ fugeret
iacob. Qui assumptis fr̄ibus suis psecutus ē
cū diebus septē: ⁊ cōprehendit eum in mon-
te galaad. Uiditq₃ in somnis dicētē sibi dn̄z
Caue ne quid aspe loquaris cōtra iacob. Iā D
q₃ iacob extēderat in monte tabernaculum
Cunq₃ ille cōsecut⁹ fuisset cū cū fr̄ibus suis
in eodem monte galaad fixit tentorium. Et
dixit ad iacob. Quare ita egisti: vt clam me
abigeres filias meas quasi captiuas gladio
Cur ignorante me fugere voluisti: nec indi-
care mihi vt prosequeret te cū gaudio ⁊ cā-
ticis ⁊ tympanis ⁊ citharis? Non es passus
vt oscularer filios meos ⁊ filias. Stulte opa-
tus es. Et nunc quidē valet manus mea red-
dere tibi malum: sed deus patris tui heri di-
xit mihi. Caue ne loquaris contra iacob q̄c-
q̄₃ durius: Esto. Ad tuos ire cupiebas ⁊ de-
siderio erat tibi domus patris tui. Cur fura-
tus es deos meos? Respondit iacob Qđ in-
scio te profectus sum: timui ne violēter au-
ferres filias tuas. Qđ autē furti me arguis:
apud quēcunq₃ inueneris deos tuos: necet
corā fr̄ibus nr̄is. Scrutare: quicq̄d tuorum E
apud me inueneris aufer. Hec dicēs ignora-
bat q̄ rachel furata esset idola. Ingressus ita-
q₃ laban tabernaculū iacob ⁊ lye ⁊ vtriusq₃
famule non inuenit. Cūq₃ intrasset tentoriū
rachelis. illa festināns abscondit idola sub-
ter stramenta cameli ⁊ sedit de super: scru-
tantiq₃ omne tentorium ⁊ nihil inuenienti

ait. Ne irascat̃ dñs meus q̃ corã te assurgere
neq̃o: q2 iuxta ꝯsuetudinẽ feminaꝝ nũc acci-
dit mihi. Sic delusa sollicitudo querẽtis ẽ.
Tumẽsq; iacob cũ iurgio ait. Quã ob culpã
meã ⁊ ob qd̃ pcũ meũ sic exarsisti post me: ⁊
scrutat⁹ es oẽm supellectilem meã? Quid
inuenisti de cũcta substãtia domus tue? Põe
hic corã fr̃ibus meis ⁊ fr̃ibus tuis: ⁊ iudicẽt
inter me ⁊ te. Idcirco vigĩti annis fui tecũ:
o.23.b. oues tue ⁊ capre steriles non fuerũt: arietes
gregis tui nõ comedi: nec captũ a bestia ostẽ-
F di tibi. Ego dãnũ oẽ reddebã. Quicq̃d fur-
tiz ꝑibat a me exigebas: die noctuq; estu vr-
gebar ⁊ gelu: fugiebatq; somn⁹ ab ocul̃ m̃is
s.29.d Sicq; ꝑ vigĩti ãnos in domo tua seruiui: q̃-
tuordeciz ꝓ filiabus: ⁊ sex ꝓ gregibus tuis.
Immutasti quoq; mercedẽ meã decẽ vicib⁹
Nisi deus p̃ris mei abraã ⁊ timor ysaac affu
isset mihi: forsitan mõ nudum me dimisisses.
Afflictionẽ meã ⁊ laborẽ manuuz mearum
respexit dñs: ⁊ arguit te heri. Rñdit ei labã
Filie mee ⁊ filij ⁊ greges tui ⁊ oĩa que cernis
mea sunt. Quid possuz facere filijs ⁊ nepoti
bus meis? Ueni ergo ⁊ ineam⁹ fedus: vt sit
testimoniũ iter me ⁊ te. Tulit itaq; iacob la-
pidẽ: ⁊ erexit illũ in tituluz. Dixitq; fr̃ibus
.26.f suis. Afferte lapides. Qui cõgregãtes fece-
runt tumulũ: comederũtq; sup eũ. Quẽ vo-
cauit laban tumuluz testis: ⁊ iacob aceruuz
testimonij. vterq; iuxta ꝓprietãtẽ ligue sue.
G Dixitq; laban. Tumulus iste testis erit iter
me ⁊ te hodie. Et idcirco appellatũ ẽ nomẽ
eius galaad. id ẽ tumulus testis. Et adiecit
laban. Intueat̃ ⁊ iudicet dñs inter nos qñ
recesserimus a nobis si afflixeris filias m̃as:
⁊ si introduxeris alias vxores sup eas. Nul
lus sermõis nr̃i testis est absq; deo q̃ p̃ns re
spicit. Dixitq; rursus ad iacob. En tumulus
hic ⁊ lapis quẽ erexi: inter me ⁊ te testis erit
Tumulus inq̃ iste ⁊ lapis sint in testimoni
um: si aut ego trãsiero illũ ꝑgens ad te: aut
tu ꝑterieris malũ mihi cogitãs. De⁹ abraã
⁊ deus nachor iudicet iter nos: de⁹ p̃ris eo-
rum. Iurauit ergo iacob ꝑ timorez p̃ris sui
ysaac: imolatisq; victimis in monte vocauit
fr̃es suos vt ederẽt panem. Qui cum come
dissent mãserunt ibi. Laban⁹ vero de nocte
consurgens osculatus est filios ⁊ filias suas
bñdixitq; illis. reuersusq; ẽ i locũ suum.

Iacob aũt abijt in iti- XXXII.
A nere quo ceꝑat: fuerũtq; ei obuiaz
angeli dei. Quos cũ vidisset ait. Ca
stra dei sũt. Et appellauit nomẽ loci illi⁹ ma
naim. i. castra. Misit aũt ⁊ nuncios añ se ad
esau fr̃em suum in terra seyr: in regiõe edõ.
p̃cepitq; eis dicens: sic loquimini dño meo
esau. Hec dicit frater tu⁹ iacob. Apud labã
B ꝑegrinatus suz ⁊ fui vsq; in p̃ntem diẽ. Ha-
beo boues ⁊ asinos ⁊ oues ⁊ seruos: ⁊ ancil
las: mittoq; nũc legationem ad dñm meuz:
vt inueniaz gr̃am in cõspectu tuo. Reuersiq;
sunt nũcij ad iacob dicentes. Uenimus ad
esau fr̃em tuũ: ⁊ ecce ꝓperat in occursuz tu-
um cũ quadrĩgẽtis viris. Timuit iacob val
de: ⁊ ꝑterritus diuisit ppl̃m qui secum erat:
greges quoq; ⁊ oues ⁊ boues ⁊ camelos in
duas turmas dicẽs. Si venerit esau ad vnã
turmã ⁊ ꝑcusserit eam: alia turma que reliq̃
C ẽ saluabit̃. Dixitq; iacob. Deus p̃ris mei a-
braam: ⁊ deus p̃ris mei ysaac: dñe qui dixisti
mihi: reuertere in terrã tuã ⁊ in locũ natiui s.31.b.
tatis tue: ⁊ bñfaciam tibi: minor sum cũctis i
miserationib⁹ tuis: ⁊ veritate tua quã exple
sti seruo tuo. In baculo meo trãsiui iordãez
istum: ⁊ nũc cuz duabus turmis regredior.
Erue me de manu fratris mei esau: quia val
de eum timeo: ne forte veniẽs percutiat ma
trem cum filijs. Tu locut⁹ es q̃ benefaceres
mihi: ⁊ dilatares semẽ meũ sicut arenaz ma
ris: que ꝓ multitudine numerari nõ potest.
D Cũq; dormisset ibi nocte illa: sepauit de his
que habebat munera esau fratri suo: capras
ducentas: hircos viginti: oues ducẽtas: ⁊ a-
rietes vigĩti. camelos fetas cũ pullis suis tri
ginta: vaccas quadraginta: ⁊ tauros vigĩti:
asinas vigĩti: ⁊ pullos eaꝝ decem. Et misit ꝑ
manus suorum suorũ singulos seorsum gre-
ges: dixitq; pueris suis. Antecedite me: ⁊ sit
spatiũ inter gregem ⁊ gregem. Et precepit
priori dicens. Si obuium habueris fratrem
meum esau: ⁊ interrogauerit te: cui⁹ es aut
quo vadis: aut cuius sunt ista que sequeris
E respondebis. Serui tui iacob. Munera mi
sit domino suo esau: ipse quoq; post nos ve-
nit. Similiter dedit mãdata secũdo ⁊ t̃tio: ⁊
cunctis q̃ sequebãtur greges dicens. Hisdẽ
verbis loquimini ad esau cum inueneritis
eum: ⁊ addetis. Ipse quoq; seruus tuus ia-
cob iter nostꝝ insequitur. Dixit enim. Pla
cabo illum muneribus que precedunt: ⁊ po
stea videbo illum. Forsitan ꝓpitiabitur mi-
F hi. Precesserunt itaq; munera ante eũ: ipse
vero mãsit nocte illa in castris. Cũq; matu-
re surrexisset tulit duas vxores suas ⁊ totiđ
famulas cũ vndecim filijs: ⁊ transiuit vadũ
iaboch. Traductisq; oĩbus q̃ ad se ꝑtinebãt:
mansit solus: ⁊ ecce vir luctabat̃ cuz eo vsq; Osee.12.a.
mane. Qui cum videret q̃ euz superare nõ
posset: tetigit neruũ femoris ei⁹ ⁊ stati emar
cuit. Dixitq; ad eũ. Dimitte me. Iam enim

ascendit aurora. Rñdit. Nõ dimittā te nisi
bñdixeris mihi. Ait ergo. Qḋ est nomē tibi
j.35.b. Rñdit. Jacob. At ille. Nequaꝙ inqt iacob
appellabitur nomē tuū: sed israel. Qm̃ si cõ
tra deū fortis fuisti: q̃tomagis ꝯtra hoies ꝑ
G ualebis. Interrogauit euȝ iacob. Dic mihi
Judi.13.c. quo appellaris noie. Rñdit. Cur queris no
men meū quod est mirabile. Et bñdixit ei in
eodem loco. Uocauitq; iacob nomē loci il
lius phanuel: dicēs. Uidi dñm facie ad faci
em: ⁊ salua facta est aīa mea. Ortusq; est ei
stati sol postꝙ trāsgressus est phanuel. Ipse
vero claudicabat pede. Quā ob cām nõ co
medunt neruū filij israel. q̄ emarcuit i femo
re iacob vsq; i pñtem diē: eo ꝙ tetigerit ner
uum femoris eiꝰ ⁊ obstupuerit. XXXIII.
A Leuās aūt iacob oclos vidit veniē
tem esau: ⁊ cū eo quadringentos vi
ros. Diuisitq; filios lye ⁊ rachel am
barumq; famularum: ⁊ posuit vtranq; ancillā
⁊ liberos earū i ꝑcipio: lyā vero ⁊ filios eiꝰ
in secundo loco: rachel aūt ⁊ ioseph nouissi
mos. Et ipse ꝓgrediēs adorauit ꝓnus i ter
rām septies donec appropiquaret frater eiꝰ.
Currēs itaq; esau obuiā fratri suo: amplexa
tus ē eū: stringēsq; collū eiꝰ ⁊ osculās eū fle
uit: leuatisq; oculis vidit mlieres ⁊ puulos
B earū: ⁊ ait. Quid sibi volūt isti: ⁊ si ad te per
tineāt? Rñdit. Paruuli sunt quos donauit
mihi deus seruo tuo. Et appropiquātes an
cille ⁊ filij earꝫ incuruati sunt. Accessit quoq;
lya cū pueris suis: ⁊ cum sil'r adorassent: ex
tremi ioseph ⁊ rachel adorauerunt. Dixitq;
esau. Que nā sunt iste turme quas obuiam
hūi? Rñdit. Ut inuenirē grām coram dño
meo. At ille ait. Habeo plima frater mi. sint
tua tibi. Dixitq; iacob. Noli ita obsecro: sed
si inueni grām in oculis tuis: accipe munus
2. Reg.19.e culū de manibꝰ meis. Sic eīm vidi faciē tuā
1. Reg.25.e quasi viderim vultū dei. Esto mihi ꝓpitius
Hester.15.d ⁊ suscipe bñdictionē quā attuli tibi: ⁊ quam
donauit mihi deus tribuēs oia. Uix frē cõ
pellēte suscipiēs ait. Gradiamur simł: eroq;
C socius itineris tui. Dixitq; iacob. Nosti dñe
mi ꝙ puulos hēam teneros: ⁊ oues ⁊ boues
fetas mecū: quas si plus i ambulādo fecero
laborare: moriēt vna die cūcti greges. Pre
cedat dñs meꝰ añ seruū suū: ⁊ ego seq̃r pau
latim vestigia eiꝰ sicut videro puulos meos
posse: dōec veniā ad dñm meum in seyr. Re
spōdit esau. Oro te vt de pplo q̄ mecū ē: sal
D tē socij remaneant vie tue. Nõ ē iqt necesse
hoc vnū tm̃ indigeo vt inueniā grām in cõ
spectu tuo dñe mi. Reuersus ē itaq; illo die
esau itinere quo venerat in seyr. Et iacob ve
nit in sochot: vbi edificata domo ⁊ fixis tēto
rijs: appellauit nomē loci illius sochot. i. ta
bernacula. Trāsiuitq; in salē vrbē sichimoꝝ
q̄ est in terra chanaan: postꝙ reuersus ē de
mesopotamia syrie: ⁊ hitauit iuxta oppiduȝ:
emitq; partē agri in qua fixerat tabernacła:
a filijs emor pr̄is sichen cētum agnis: ⁊ ere
cto ibi altari iuocauit super illud fortissimū
deum israel. XXXIIII.
Gressa est aūt dina filia lye vt vide A
ret mulieres regiōis illius. Quam
cū vidisset sichen filiꝰ emor euei ꝑn
ceps terre illius: adamauit eam ⁊ rapuit: ⁊
dormiuit cū illa: vi opprimēs virginē. Et cõ 2. Re.13.c
glutinata ē aīa eius cum ea: tristēq; delini
uit blāditijs ⁊ ꝑgēs ad emor pr̄em suū: acci
pe inquit mihi puellā hanc cõiugē. Qḋ cū
audisset iacob abñtibus filijs: ⁊ in pastu pe
coꝝ occupatꝭ: siluit donec redirēt. Egresso āt
emor pr̄e sichem vt loq̃ret ad iacob: ecce fi
lij vēiebant de agro: auditoq; qḋ acciderat:
irati sunt valde: eo ꝙ fedā rē opatꝰ cēt i isrł
⁊ violata filia iacob rē illicitā ꝑpetrasset. Lo B
cutus ē itaq; emor ad eos: Sichem filij mei
adhesit aīa filie vr̄e. Date eā illi vxorē ⁊ iun
gamus vicissiȝ cõnubia. Filias vr̄as tradite
nobis: ⁊ filias nr̄as accipite: ⁊ habitate no
biscū. Terra in ꝑtāte vr̄a est: exercete: nego
ciamini: ⁊ possidete eā. Sed ⁊ sichē ad pr̄eȝ
⁊ ad fratres eius ait. Inueniā gratiam corā
vobis: ⁊ quecunq; statueritis dabo. Auge
te dotem ⁊ munera postulate: ⁊ libenter tri
buam quod petieritꝭ: tantum date mihi pu
ellam hanc vxorem. Responderunt filij ia
cob sichem ⁊ pr̄i eius in dolo: seuientes ob
stuprū sororis. Non possumus facere qḋ pe
titꝭ: nec dare sororē nostram homini incircū
ciso: quod illicitū ⁊ nefarium est apud nos.
Sed in hoc valebimus federari: si volueritꝭ
eē similes nr̄i: ⁊ circūcidatꝭ in vobis omnis
masculini sexus: tunc dabimus ⁊ accipiemꝰ
mutuo filias vr̄as ac nostras: ⁊ habitabimꝰ
vobiscum: erimusq; vnus populus. Si aūt
circūcidi nolueritis: tollemus filiā nostram
⁊ recedemus. Placuit oblatio eoruȝ emor C
⁊ sicheȝ filio eius: nec distulit adolescēs q̄n
statim quod petebatꝭ expleret. Amabat eīm
puellam valde: ⁊ erat inclitus in oī domo
patris sui. Ingressiq; portam vrbis locuti
sunt ad populum. Uiri isti pacifici sūt: ⁊ vo
lunt habitare nobiscum. Negocientur i ter
ra ⁊ exerceant eā que spatiosa ⁊ lata culto
ribus indiget. Filias eorum accipiemꝰ vxo
res: ⁊ nr̄as illis dabimꝰ. Unū est q̄ differtur
tātū bonū. Si circūcidamus masclos nr̄os

ritū gentis imitātes:⁊ substātia eoꝝ ⁊ peco/
ra ⁊ cūcta q̄ possidēt nr̄a erūt. Tantū in hoc
acquiescamꝰ:⁊ habitātes simul: vnū efficia/
mus populū. Assensiqꝫ sūt omnes: circunci/
B sis cūctis maribus. Et ecce tertio quādo gra
uissimus vulneꝝ dolor est: arreptis duo filij
iacob: symeon ⁊ leui fratres dine: gladijs: in
gressi sūt vrbē cōfidenter: interfectisqꝫ oībus
masculis: emor ⁊ sichem pꝛiter necauerunt
tollētes dinā de domo sichē sororē suā. Qui
bus egressis irruerūt super occisos ceteri fi/
lij iacob: ⁊ depopulati sūt vrbē in vltionem
stupri: oues eoꝝ ⁊ armenta ⁊ asinos: cuncta
qꝫ vastātes que in domibꝰ ⁊ i agris erāt: puu
los quoqꝫ eoꝝ ⁊ vxores duxerunt captiuas.
Quibꝰ ꝑpetratis audacꝰ: iacob dixit ad sy/
meon ⁊ leui: Turbastis me:⁊ odiosū fecistis
me chananeis ⁊ pherezeis habitatoribꝰ ter/
re huius. Nos pauci sumꝰ: illi ꝯgregati per
cutient me:⁊ delebor ego ⁊ domꝰ mea. Re/
sponderūt: Nūquid vt scorto abuti debuere
sororē nostra. XXXV

A Nterea locutꝰ est deꝰ ad iacob: Sur
ge ⁊ ascēde bethel ⁊ habita ibi: fac/
qꝫ altare domino q̄ apparuit tibi qñ
fugiebas esau fratrē tuū. Jacob vero ꝯuoca
ta oī domo sua ait. Abijcite deos alienos q̄
in medio vestri sūt ⁊ mūdamini: ac mutate
vestimenta vestra. Surgite ⁊ ascēdamꝰ i be
thel: vt faciamus ibi altare dn̄o qui exaudi/
uit me i die tribulatiōis mee:⁊ sociꝰ fuit iti/
neris mei. Dederūt ergo ei omnes deos ali
enos quos habebāt:⁊ in aures q̄ erāt in auri
bus eoꝝ. At ille infodit eas subtꝰ terebinthū
que ē post vrbē sichem. Cunqꝫ profecti eēnt
terror dei iuasit omnes p circuitum ciuita
tes:⁊ nō sunt ausi ꝑsequi recedentes. Uenit
igitur iacob luzan que ē i terra chanaan co/
gnomento bethel: ipse ⁊ oīs populus cū eo.
Edificauitqꝫ ibi altare:⁊ appellauit nomen
loci illiꝰ domꝰ dei. Ibi eni apparuit ei deus
cū fugeret fratrē suū. Eodē tēpore mortua ē
B delbora nutrix rebecce:⁊ sepulta est ad radi
ces bethel subter quercum: vocatūqꝫ ē nom̄
loci illiꝰ quercꝰ fletꝰ. Apparuit aūt iteꝝ deꝰ
iacob postq̄ reuersus ē de mesopotamia sy/
rie:⁊ venit in bethel: benedixitqꝫ ei dicens.
G.32.f Non vocaberis vltra iacob sed isrl̄ erit nom̄
tuū. Et appellauit eū isrl̄. Dixitqꝫ ei: Ego deꝰ
oīpotēs. Cresce ⁊ multiplicare: gētes ⁊ ppl̄i
nationum ex te erūt. Reges de lūbis tuis e/
gredientur: terrāqꝫ quaꝫ dedi abraā ⁊ ysaac:
dabo tibi ⁊ semini tuo pꝰ te. Et recessit ab eo.
Ille vero erexit titulū lapideū: i loco quo lo
cutꝰ fuerat ei deꝰ: libans suꝑ eū libamina: ⁊
effundens oleū vocansqꝫ nomē loci illiꝰ bet
hel. Egressus aūt inde vēit verno tp̄e ad ter/
raꝫ q̄ ducit effratam. In qua cum parturiret
rachel ob difficultatē partꝰ periclitari cepit
dixitqꝫ ei obstetrix: Noli timere: q2 ⁊ hūc ha
C bebis filiū. Egrediente aūt aīa p̄ dolore ⁊ iy
minente iam morte: vocauit nomen filij sui
bēnoni: id est filius doloris mei. Pater ve/
ro appellauit eū beniamin: id est filius dex/
tre. Mortua est ergo rachel:⁊ sepulta est in
via que ducit effratam: hec est bethleē. Ere/
xitqꝫ iacob titulū super sepulchrū eius. Hic
est titulus monumēti rachel vsqꝫ i p̄nte diē.
D Egressus inde fixit tabernaculū trans turrē
gregis. Cunqꝫ habitaret in illa regione abijt
rubē:⁊ dormiuit cū bala ꝯcubina patris sui.
Qđ illum minime latuit. Erāt aūt filij iacob
duodecim. Filij lye primogenitus rubē:⁊ sy
meon:⁊ leui: iudas ⁊ ysachar:⁊ zabulon. Fi/
lij rachel: ioseph ⁊ beniamin. Filij bale ancil
le rachelis: dan ⁊ neptalim. Filij zelphe an/
cille lye: gad ⁊ aser. Hi sūt filij iacob: qui na
ti sunt ei in mesopotamia syrie. Uenit etiā
ad ysaac patrē suum i mābre ciuitatē arbee
hec ē hebron in qua ꝑegrinatus est abraam
⁊ ysaac. Et cōpleti sūt dies ysaac centū octo/
ginta annorū cōsumptusqꝫ etate mortuus ē
⁊ appositꝰ est ꝑplo suo senex ⁊ plenꝰ dieꝝ ⁊
sepelierūt eū esau ⁊ iacob filij sui XXXVI

A H E aūt sunt generatōes esau: ipse est
edom. Esau accepit vxores de filia/
bus chanaan: ada filiaꝫ elom ethei
⁊ oolibama filiā an filij esebeō euei. Basa/
mathq̄ꝫ filiā hismael sororē nabaioth. Pe/
pit aūt ada eliphaz. Basemath gēuit rahu
el. Oolibama genuit iehus ⁊ ihelon ⁊ cho
re. Hi filij esau: qui nati sunt ei i terra chana
an. Tulit aūt esau vxores suas filios ⁊ filias
⁊ omnē animā domꝰ sue ⁊ substantiā ⁊ pe/
cora:⁊ cūcta q̄ habere poterat in terra cha/
naan:⁊ abijt in alterā regioneꝫ: recessitqꝫ a
fratre suo iacob. Diuites eni erant valde:⁊ G.1.3.a.
siꝉ habitare nō poterant nec sustinebat eos
terra peregrinationis eorū pre multitudine
B gregū. Habitauitqꝫ esau in monte seyr: ipse
est edom. He autem sunt generatiōes esau
patris edom i monte seyr. ⁊ hec noīa filiorū
eius. Eliphaz filius ada: vxoris esau. Ra/
huel quoqꝫ filius basemath vxoris eiꝰ. Fue/
rūtqꝫ eliphaz filij themā omar: sephua ⁊ ga
than:⁊ cenem ⁊ chore. Erat autem thamna
concubina eliphaz filij esau que peperit ei
amalech. Hi sunt filij ada vxoris esau. Filij
autem rahuel: naath:⁊ zara: semma ⁊ meza
hi filij basemath vxoris esau. Isti quoqꝫ erāt

filij oolibama filie ane filij sebeon vxoris e-
sau quos genuit ei:iehus ihelon ⁊ chore. hi
duces filioꝝ esau. Filij elipham primogeni-
ti esau. dux theman: dux omar: dux sephua:
dux cenem: dux chore: dux gathā: dux ama-
lech. Hi filij eliphaz in terra edom: ⁊ hi filij
ada. Hi quoqȝ filij rahuel filij esau. Dux na-
ath: dux zara: dux semma: dux meza. Hi aūt
duces rahuel ī terra edō. Isti filij basemath
C vxoris esau. Hi āt filij oolibama vxoris esau
dux: iehus: dux ihelon: dux chore. Hi duces
oolibama filie ane vxoris esau. Isti sunt filij
esau ⁊ hi duces eoꝝ. Ipe ē edō. Isti sūt filii
seyr horrei habitatoris terre: lothan ⁊ sobal
⁊ sebeō ⁊ anan ⁊ dison ⁊ eser ⁊ disan.. Hi du
ces horrei filij seyr: in terra edom. Facti sunt
autē filij lothan: horrei ⁊ eman erat autē so-
ror lothan thāna. Et isti filij sobal: aluhaz ⁊
maneeth ⁊ ebal sephi ⁊ onan. Et hi filij sebe-
on: achi ⁊ anan. Iste ē anan q̄ inuenit aquas
calidas in solitudine: cū pasceret asinas sebe
on p̄ris sui. Habuitqȝ filiū disan ⁊ filiā ooli-
bama. Et isti filij disan abdaz ⁊ iesban ⁊ ie-
thrā ⁊ charan. Hi quoqȝ filij eser balānan ⁊
zeuan ⁊ achan. Habuit autē filios disan hus
⁊ aran. Hi duces horreoꝝ: dux lothā: dux so
bal: dux sebeon: dux ana: dux dison: dux eser:
D dux disan. Isti duces horreoꝝ qui imparue-
rūt in terra seyr. Reges autē qui regnauerūt
in terra edom: anteq̄ haberent regē filij israel
fuerunt hi. Balach filius beor: nomēqȝ vr-
bis eius denaba: Mortuꝰ ē aūt balach: ⁊ re-
gnauit ꝓ eo iobab: filius zare de bosra. Cun
qȝ mortuꝰ esset iobab: regnauit ꝓ eo husan
de terra themanoꝝ. Hoc quoqȝ mortuo: re-
gnauit ꝓ eo adad filius badadi qui percus-
sit madiā in regione moab: ⁊ nomen vrbis
eius auith. Cunqȝ mortuus esset adad: r̄gna
uit ꝓ eo semla de maserecha. hoc quoqȝ mor
tuo regnauit ꝓ eo saul de fluuio roboth. Cū
qȝ ⁊ hic obisset successit in regnum balanan
filius achobor. Isto quoqȝ mortuo: r̄gnauit
ꝓ eo adad nomenqȝ vrbis eius phou. Et ap
pellabatur vxor eius meezabel. filia matreth
filie mizaab. Hec ergo nomina ducum esau
in cognationibus ⁊ locis ⁊ vocabulis suis:
dux thamna: dux: alhua: dux iheteth: dux o-
olibama: dux ela: dux phinon: dux cenē: dux
themā: dux: mabsar: dux mabdiel: dux hiraz
Hi duces edom habitantes in terra imperij
sui: ipse est esau pater idumeorum. Habita
uit autem iacob in terra chanaan in q̄ p̄r suꝰ
ꝑegrinatꝰ ē: ⁊ he sūt gn̄atōes eiꝰ. XXXVII
A Ioseph cum sedecim esset annorum
pascebat gregem cum fratribus su-
is adhuc puer. Et erat cum filijs ba

le ⁊ zelphe vxorum patris: sui accusauitqȝ
fratres suos apud patrem crimine pessimo.
Israel autem diligebat ioseph super omnes
filios eo ꝙ in senectute genuisset eum. Fecit
qȝ ei tunicam polymitam. Uidentes autem
fratres eius ꝙ a patre plus cunctis filijs a-
maretur: oderant eum: nec poterant ei quic
q̄ȝ pacifice loqui. Accidit quoqȝ vt visum so- B
mnium referret fratribus suis que causa ma
ioris odij seminariū fuit. Dixitqȝ ioseph fra-
tribus suis. Audite somnium meum quod
vidi. Putabam nos ligare manipulos in a-
gro: ⁊ quasi consurgere manipulum meum
⁊ stare vestrosqȝ manipulos circūstantes a-
dorare manipulum meum. Responderunt
fratres eius: Nunq̄d rex noster eris aut subi
iciemur ditioni tue: Hec ergo causa somnio
rum atqȝ sermonum inuidie ⁊ odij fomitez
ministrauit. Aliud quoqȝ vidit somnium qđ C
narrans fratribus ait: Uidi per somnum q̄-
si solem ⁊ lunam ⁊ stellas vndecim adora-
re me. Quod cū patri suo ⁊ fratribus retulis
set: increpauit eum p̄r suus: ⁊ dixit: Quid si-
bi vult hoc somnū quod vidisti. Num ego ⁊
mater tua ⁊ fratres tui adorabimus te super
terrā. Inuidebant ei igit̄ fratres sui pater ve
ro rē tacitus cōsiderabat. Cūqȝ fratres illius
in pascendis gregibus patris morarentur ī
sichē dixit ad eū israel. Fr̄es tui pascūt oues
in sichimis veni mittā te ad eos. Quo r̄ndē- I. Reg. 3. e
te: presto sum ait. Uade ⁊ vi si cuncta ꝓspe
ra sint erga fratres tuos ⁊ pecora: ⁊ renūcia
mihi quid agatur. Missus de valle hebron
venit in sichem. Inuenitqȝ eum vir errantez
in agro: ⁊ īterrogauit quid quereret. At ille
respondit. Fratres meos q̄ro. Indica mihi
vbi pascant greges. Dixitqȝ ei vir. Recesse- D
runt de loco isto. Audiui aūt eos dicentes:
Eamus in dothaim. Perrexit itaqȝ ioseph
post fratres suos ⁊ inuenit eos in dothaim.
Qui cum vidissent eum ꝓcul: anteq̄ȝ acce-
deret ad eos cogitauerunt illum occidere ⁊
mutuo loquebātur: ecce somniator vēit. Ue math. 12 d
nite occidamus eum ⁊ mittamus in cister- Mar. 12.
nam veterem: dicemusqȝ fera pessima deuo- Lu. 20. a
rauit euz: ⁊ tunc apparebit quid illi prosint j. eo.
somnia sua. Audiens autem hec ruben: nite
batur liberare eum de manibus eorum: ⁊ di
cebat: Non interficiamus animam eius: nec
effundamus sanguinem: sed proijcite eum ī
cisternā veterē q̄ est in solitudine: manusqȝ
vr̄as seruate inoxias. Hoc āt dicebat volēs eripe
eū ď maībꝰ eoꝝ: ⁊ redderē p̄ri suo. Cōfestī igit̄
vt ꝑuenit ad fr̄es suos: nudauerūt eū tuni-
ca talari ⁊ polymita: miseruntqȝ eū in cister

nam veterē q̄ nō hēbat aquā.Et sedētes vt
comederēt panez viderūt hismaelitas viato
res venire de galaad:⁊ camelos eoꝝ portā
tes aromata ⁊ resinā ⁊ stacten in egyptum.
Dixit ergo iudas fratribꝰ suis. Quid no
bis ꝓdest si occiderimꝰ frēm nr̄m ⁊ celaue
F rimꝰ sanguinē ipius.Meliꝰ est vt venūdet
hismaelitis:⁊ manꝰ nr̄e nō polluātur. Frater
eīm ⁊ caro nostra est.Acqeuerūt frēs s̄mo
nibus illiꝰ:⁊ p̄tercūtibus madianitis nego
ciatoribus:extrahētes euz de cisterna vēdi
derūt eum hismaelitis vigīti argēteis: q̄ du
xerūt eum in egyptū.Reuersusqꝫ ruben ad
cisternā nō inuenit pueꝝ:⁊ scissis vestibꝰ ꝑ
gens ad frēs suos ait. Puer nō cōparet:⁊
ego quo ibo. Tulerūt autez tunicā eiꝰ:⁊ in
sanguinē hedi quē occiderāt tinxerūt: mit
G tentes qui ferrēt ad p̄rēm:⁊ dicerent.Hanc
inuenimꝰ:vide vtꝝ tunica filij tui sit an nō.
Quā cū cognouisset pater:ait. Tunica filij
s.eo. mei est.Fera pessima comedit eū: bestia de
uorauit ioseph.Scissisqꝫ vestibꝰ īdutus ē ci
licio:lugens filiū suuz multo tp̄e.Cōgrega
tis aūt cūctis liberis eiꝰ vt lenirēt dolorem
p̄ris:noluit cōsolationē accipere:sꝫ ait.De
scendā ad filiuz meum lugēs in infernū. Et
illo p̄seuerante in fletu:madianite vendide
rūt ioseph i egypto phutifarii eunucho pha
raonis magistro militum. XXXVIII.

A (O)dem tp̄e descendens iudas a fra
tribꝰ suis:diuertit ad viꝝ odolami
ten noīe hirā.viditqꝫ ibi filiā hoīnis
chananei vocabulo Sue. Et accepta vxore
ingressus ē ad eā.Que cōcepit ⁊ pepit filiū:
⁊ vocauit nomē eiꝰ her. Rursumqꝫ cōcepto
fetu natū filiū vocauit onan.Tertiuz quoqꝫ
pepit quē appellauit sela.Quo nato parere
vltra cessauit.Dedit aūt iudas vxorē p̄mo
genito suo her:noīe thamar.Fuit quoqꝫ her
primogenitꝰ iude:nequam in ꝯspectu dn̄i:
B ⁊ ideo ab eo occisus ē.Dixit ergo iudas ad
onan filiū suuz.Ingredere ad vxorē f̄ris tui
⁊ sociare illi vt suscites semē f̄ri tuo.Ille sci
ens nō nasci sibi filios:itroiēs ad vxorē f̄ris
sui semē fundebat i terrā:ne liberi f̄ris noīe
nascerent.Et idcirco percussit eū dn̄s: eo ꝙ
rē detestabilem faceret.Quāobrem dixit iu
das thamar nurui sue.Esto vidua in domo
p̄ris tui:donec crescat sela filius meꝰ. Time
bat eīm ne ⁊ ipse moreret sicut fratres eius.
Que abiit ⁊ hītauit in domo p̄ris sui. Euo
lutis autē multis annis mortua ē Sue vxor
C iude.Qui post luctū consolatione suscepta:
ascendebat ad tonsores ouium suarum ipse
⁊ iras opilio gregis odollamita in thānas.

Nunciatūqꝫ est thamar ꝙ socer illius ascen
deret in thānas ad tondēdas oues.Que de
positis viduitatis vestibus: assūpsit teristrū
⁊ mutato habitu sedit i biuio itineris q̄d du
cit thānam:eo ꝙ creuisset sela ⁊ nō eum ac
cepisset maritū.Quā cum vidisset iudas:su
spicatus est eē meretricē.Operuerat eiz vul
tum suū ne agnosceret.Ingrediēsqꝫ ad eam
D ait.Dimitte me vt coeam tecum.Nesciebat
eīm ꝙ nurꝰ sua esset.Qua respondēte: quid
dabis mihi vt fruaris concubitu meo: dixit.
Mittam tibi hedū de gregibus. Rursuzqꝫ
illa dicente:patiar quod vis si dederis mihi
arabōem donec mittas quod polliceris. ait
iudas.Quid tibi vis pro arabone dari? Re
E spondit.Annulum tuum ⁊ armillam ⁊ ba
culum quem manu tenes: Ad vnuz igit̄ coi
tum mulier concepit:⁊ surgens abijt:depo
sitoqꝫ habitu quem sumpserat:induta est vi
duitatis vestibus.Misit autē iudas hedum
per pastorem suum odollamitem:vt recipe
ret pignus quod dederat mulieri. Qui cuz
non inuenisset eam:interrogauit homies lo
ci illiꝰ.Ubi est mulier que sedebat in biuio.
Respondentibus cūctis nō fuit in loco isto
meretrix:reuersus est ad iudā ⁊ dixit ei.Nō
inueni eam.Sed ⁊ homines loci illius dixe
F runt mihi:nunq̄ sedisse ibi scortum. Ait iu
das.Habeat sibi. Certe mendacij arguere
nos non potest.Ego misi hedum quem pro
miseram:⁊ tu nō inuenisti eam. Ecce autem
post tres menses nunciauerunt iude dicen
tes.Fornicata est thamar nurus tua: ⁊ vide
tur vterus illiꝰ intumescere. Dixitqꝫ iudas.
Producite eam vt comburatur. Que cum
duceretur ad penam:misit ad socerum suū
dicens:De viro cuius hec sunt concepi. Co
G gnosce cuius sit annulus ⁊ armilla ⁊ bacu
lus.Qui agnitis muneribꝰ ait. Iustior me
est:quia non tradidi eā sela filio meo. Atta 1.Pa.2.a.
men vltra nō cognouit eam.Instante autez Math.1.a
partu:apparuerūt gemini i vtero:atqꝫ i ipsa
effusione infantiū vnus ꝓtulit manum:in q̄
obstetrix ligauit coccinū dicēs.Iste egredie
tur prior.Illo vero retrahēte manū: egressus
est alter.Dixitqꝫ mulier.Quare diuisa ē ꝓp
te maceria?Et ob hanc cāz vocauit nomē eiꝰ
phares.Postea egressꝰ ē f̄r eiꝰ i cuiꝰ manu
erat coccinū.quē appellauit zarā. XXXIX

A (I)Git ioseph ductꝰ ē in egyptū: emit
qꝫ eū phutifar eunuchꝰ pharaonis
p̄nceps exercitꝰ sui.vir egyptiꝰ d ma
nu hismaelitaruz:a q̄bꝰ ꝑductꝰ erat. Fuitqꝫ
dn̄s cū eo ⁊ erat vir ī rebus ꝓsꝑere agēs. Habi
tauitqꝫ in domo domini sui:qui optime no

uerat dominũ eẽ.cũ eo:⁊ oĩa que gereret ab
eo dirigi in mãu illiꝰ. Inuenitq; ioseph grãz
coraz dño suo:⁊ mĩstrabat ei. A quo ꝑpositꝰ
oĩbus:gubernabat creditã sibi domũ:⁊ vni
uersa q̃ ei tradita fuerãt. Bñdixitq; dñs do
mui egyptij ꝓpter ioseph: ⁊ multiplicauit
tam in edibꝰ q̃ȝ in agris cũctam eius substã
B tiam. Nec quicq̃ȝ aliud nouerat:nisi panem
i.reg.16.b quo vescebaẗ. Erat aũt ioseph pulchra facie
⁊ decorus aspectu. Post multos itaq; dies
iniecit dña sua oculos suos in ioseph: ⁊ ait:
i.eo. Dormi mecũ. Qui nequaq̃ȝ acq̇escens opi
nefario:dixit ad eã. Ecce dñs meus oĩbꝰ mi
hi traditis:ignorat quid hẽat in domo sua:
nec q̇cq̃ȝ est ꝙ nõ in mea sit ptãte:vel nõ tra
diderit mihi:ꝑter te q̃ vxor eius es. Quõ er
go possum hoc malũ facere:⁊ peccare in do
minũ meuz? Huiuscemodi v̇bis ꝑ singulos
dies loquebãtur:⁊ mulier molesta erat ado
C lescẽti:⁊ ille recusabat stuprũ. Accidit autez
quadã die vt ĩtraret ioseph domuz:⁊ operis
q̇ppiaz absq; arbitris faceret:⁊ illa apprehẽ
sa lacinia vestimenti eiꝰ diceret. Dormi me
i.eo. cum. Qui relicto in manu eiꝰ pallio fugit:⁊
egressus ẽ foras. Cũq; vidisset mulier vestez
in manibꝰ suis:⁊ se eẽ cõtẽptam: vocauit ad
se hoies domꝰ sue:⁊ ait ad eos. En introdu
D xit viꝝ hebreum vt illuderet nobis. Ingres
sus est ad me vt coiret mecuz. Cũq; ego suc
clamassem ⁊ audisset vocẽ meam:reliq̇t pal
lium qḋ tenebaz.⁊ fugit foras. In argumen
tum ergo fidei retentum palliuz oñdit ma
rito reuertẽti domũ:⁊ ait. Ingressus ẽ adue
na seruus hebreꝰ quez adduxisti: vt illude
ret mihi. Cũq; audisset me clamare:reliquit
palliũ qḋ tenebam ⁊ fugit foras. His audit̃
dñs ⁊ nimium credulus v̇bis ꝯiugis iratus
est valde:tradiditq; ioseph in carcerẽ vbi vi
cti regis custodiebantur ⁊ erat ibi clausus.
Fuit autẽ dñs cũ ioseph:⁊ misertꝰ est illiꝰ: ⁊
dedit ei grãm in cõspectu pricipis carceris.
Qui tradidit in manu illius vniuersos vin
ctos q̃ in custodia tenebanẗ:⁊ quicq̇d fiebat
sub ipo erat:nec nouerat aliq̇d cũctis ei cre
ditis. Dñs eĩm erat cuz illo:⁊ omnia opera
eius dirigebat. XL.
A His itaq; gestis accidit vt peccarent
duo eunuchi:picerna regis ⁊ egypti:
⁊ pistor dño suo:iratusq; cõtra eos pharao:
nã alter pincernis ꝑerat:alter pistoribꝰ: mi
sit eos in carcerẽ pricipis militũ:in quo erat
vinctꝰ ⁊ ioseph. At custos carceris tradidit
eos ioseph:qui ⁊ mĩstrabat eis. Aliq̃ȝtulum
tẽporis fluxerat:⁊ illi in custodia tenebanẗ.
Uideruntq; ambo somniũ nocte vna iuxta in
terꝑtationẽ congruã sibi. Ad quos cũ ĩtro
isset ioseph mane ⁊ vidisset eos tristes:scisci B
tatus ẽ eos dicens: Cur tristior est hodie so
lito facies vr̃a? Qui rñderũt. Somniũ vidi
mus:⁊ non est q̇ interꝑtetur nobis. Dixitq;
ad eos ioseph. Nũquid dei est ĩterpretatio.
Referte mihi qḋ videritis. Narrauit prior
ꝑpositꝰ pincernaꝝ somniũ suum. Uidebam
corã me vitẽ in qua erant tres ꝓpagies cre
scere paulatiz in gẽmas: ⁊ post flores vuas
maturescere:calicẽq; pharaõis in mãu mea
Tuli ergo vuas ⁊ exꝑssi in calicẽ quem tene
baz:⁊ tradidi poculũ pharaoni. Rñdit io
seph. Hec est ĩterꝑtatio somnij. Tres ꝓpagi C
nes tres adhuc dies sũt:post quos recorda
biẗ pharao misterij tui:⁊ restituet te in gra
duz ꝑstinũ:dabisq; ei calicem iuxta officiuz
tuũ:sicut añ facere cõsueueras. Tm̃ memẽto
mei cum tibi bñ fuerit:⁊ facies mecũ miseri
cordiã vt suggeras pharaõi vt educat me ď
isto carcere:q2 furtim sublatus suz de terra
hebreoꝝ:⁊ hic inocens in lacũ missus sũ. Ui
dens pistoꝝ magr̃ ꝙ prudẽter somniũ dissol
uisset:ait. Et ego vidi somniũ ꝙ tria canistra
farine hẽrem suꝑ caput meũ:⁊ in vno cani
stro qḋ erat excelsius portare me putabam
oẽs cibos q̇ fiunt arte pistoria:auesq; come
dere ex eo. Rñdit ioseph. Hec est ĩterpreta D
tio somnij. Tria canistra:tres adhuc dies sũt
post quos auferet pharao caput tuum:ac su
spẽdet te in cruce:⁊ lacerabũt volucres car
nes tuas. Exinde dies tertiꝰ natalitius pha
raonis erat. Qui faciẽs grãde cõuiuiũ pue
ris suis:recordatꝰ ẽ inter epulas magr̃i pin
cernaꝝ ⁊ pistorũ principis:restituitq; alterũ
in locuz suum vt porrigeret ei poculũ: alteꝝ
suspẽdit in patibulo:vt cõiectoris v̇itas pro
bareẗ. Et tũ succedentibus prosperis: prepo
situs picernarũ oblitꝰ est ĩterꝑtis sui XLI.
A Post duos ãnos vidit pharao somni
um. Putabat se stare suꝑ fluuium:
de quo ascẽdebãt septẽ boues pul
chre ⁊ crasse nimis:⁊ pascebãtur in locis pa
lustribꝰ. Alie quoq; septẽ emergebãt de flu
mine fede ꝯfecteq; macie:⁊ pascebãẗ in ipsa
amnis ripa in locis virẽtibꝰ:deuorauerũtq;
eas quaꝝ mira spẽs ⁊ hitudo corporuz erat.
Expgefactus pharao rursum dormiuit: ⁊ vi
dit alteꝝ somnium. Septẽ spice pullulabãt
in culmo vno plene atq; formose:alie quo
q; totidẽ spice tenues ⁊ ꝑcusse vredine orie
bãtur:deuorãtes oẽs prioꝝ pulchritudinẽ.
Euigilans pharao post quietẽ:⁊ facto mãe B
pauore ꝑterritus:misit ad oẽs coniectores
egypti:cũctosq; sapiẽtes:⁊ accersitis narrat

ait somniū.nec erat q̄ interꝓtaret. Tūc dn̄ꝰ
reminiscēs magr̄ pincernarum ait. Cōfiteor
pcīn meū. Iratus rex suis suis me ⁊ magr̄m
pistoꝝ retrudi iussit in carcerē pꝛīcipis mili
tum: vbi vna nocte vterqꝫ vidimus somniū:
ꝓsagium futuroꝝ. Erat ibi puer hebreus eius
dem ducis militū famulus: cui narrātes sō
nia audiuimus q̄cquid postea rei probauit
euentus. Ego eīz redditus suz officio meo: ⁊
ille suspēsus ē in cruce. Protinus ad regis
impiuz eductū de carcere ioseph totōderūt
ac veste mutata obtulerunt ei. Cui ille ait.
Uidi somnia nec est q̄ edisserat: q̄ audiui te
sapientissime cōijcere. Rn̄dit ioseph. Absqꝫ
me deꝰ rn̄debit ꝓspa pharaōi. Narrauit er
C go pharao q̄ viderat. Putabā me stare sup
ripā fluminis: ⁊ septē boues de amne cōscē
dere pulchras nimis ⁊ obesis carnibus: q̄ i
pastu paludis virecta carpebāt. Et ecce has
sequebātur alie septē boues in tm̄ deformes
⁊ macilēte: vt nūq̄ꝫ tales in terra egypti vi
derim. Que deuorat̄ ⁊ consumpt̄ prioribus
nullū saturitatis dedere vestigiū: sz simili ma
cie ⁊ sq̄lore torpebant. Euigilās rursus sopo
re depssus vidi somniū. Septē spice pullula
bāt in culmo vno plene atqꝫ pulcherrime.
Alie quoqꝫ septē tenues ⁊ percusse vredine
oriebātur e stipula q̄ priorum pulchritudi
nem deuorauerūt. Narraui ꝯiectorībꝰ som
niuz. ⁊ nemo ē qui edisserat. Rn̄dit ioseph.
Somniū regis vnuz est. Que facturus ē de
us ondit pharaoni. Septē boues pulchre:
⁊ septem spice plene: septē vbertatis anni sūt
D eandēqꝫ vim somnij cōprehēdunt. Septem
quoqꝫ boues tenues atqꝫ macilēte q̄ ascēde
rūt post eas: ⁊ septē spice tenues ⁊ vēto vrē
te pcusse: septē āni vēture sūt famis: qui hoc
ordine ꝯplebūtur. Ecce septē āni veniēt fer
tilitatis magne i vniuersa terra egypti: quos
sequētur septē āni alij tāte sterilitat̄: vt obli
uioni tradat̄ cūcta retro abūdātia. Cōsūptu
ra ē eīm fames oēm terrā: ⁊ vbertat̄ magni
tudinē pditura ē iopie magnitudo. Qd āt
vidisti scd̄o ad eādē rē ptinēs somniū firmi
tatis idiciū ē: eo ꝙ fiat sermo dei ⁊ velocius
ipleat̄. Nūc ergo ꝓuideat rex viꝝ sapiētez ⁊
industriū: ⁊ ꝓficiat eū terre egypti q̄ cōstitu
at ꝓpositos p cūctas regiōes: ⁊ q̄ntā ptē fru
ctuū p septē ānos fertilitat̄ q̄ iam nūc futuri
sūt: ꝯgreget i horrea: ⁊ oē frumētū sub pha
raōis ptāte ꝯdat̄: seruetur qꝫ i vrbibꝰ. ⁊ ꝓpet fu
ture septē ānoꝝ fami q̄ oppssura ē egyptū: ⁊
E nō ꝯsumet̄ terra iopia. Placuit pharaōi cō
siliū ⁊ cūct̄ mīstris eiꝰ. Locutusqꝫ ē ad eos.
Nū inuenire poterimꝰ talē viꝝ q̄ spū dī ple
nus sit? Dixit ergo ad ioseph. Qr ondit tibi
deus oia q̄ locutus es: nūq̄d sapiētiorē ⁊ cō
similē tui inuenire potero? Tu eris sup domū
meā ⁊ ad tui oris impiū cūctus ppl's obedi
et. Uno tm̄ regni solio ꝓcedā te. Dixitqꝫ rur
sum pharao ad ioseph. Ecce constitui te sup Dañ.28.
vniuersaz terrā egypti. Tulitqꝫ ānulū de ma
nu sua ⁊ dedit eū i mānu eius: vestiuitqꝫ eum
stola byssina: ⁊ collo torquē aureā circūpo
suit. Fecitqꝫ eū ascēdere sup currū suū scd̄m
clamāte ꝓcone: vt oēs corā eo genuflecterēt
⁊ ꝓpositū eē scirēt vniuerse terre egypti. Di
xit quoqꝫ rex egypti ad ioseph. Ego suz pha F
rao. Absqꝫ tuo impio nō mouebit q̄sq̄ ma
num aut pedē i oī t̄ra egypti: v̄titqꝫ nomen
eius: ⁊ vocauit eū ligua egyptiaca saluatorē
mūdi. Deditqꝫ illi vxorē. assenez filiā phuti
faris sacerdot̄ eliopoleos. Egressus est itaqꝫ
ioseph ad terrā egypti. Trigita ānoꝝ erat qn̄
stetit i cōspectu regis pharaonis: ⁊ circuiuit
oēs regiones egypti. Uēitqꝫ fertilitas septē
ānoꝝ: ⁊ i manipulos redacte segetes cōgre
gate sūt i horrea egypti. Ois ēt frugū abun
dantia i singulis vrbibꝰ cōdita ē. Tātaqꝫ fu G
it abūdātia tritici: vt arene maris coeq̄retur
⁊ copia mēsurā excederet. Natiqꝫ sūt ioseph J.46.c.
filij duo anq̄ veniret fames: quos pepit ei as
senez filia phutifaris sacerdotis eliopoleos.
Uocauitqꝫ nomē ꝓmogēiti manasses dicēs
Obliuisci me fecit d̄us oīuz laboꝝ meoꝝ: ⁊
domꝰ p̄ris mei. Nomē q̄z scd̄i appellauit ef
fraim dicēs. Crescere me fecit d̄us i t̄ra pau
ptat̄ mee. Igit̄ trāsact̄ septē vbertat̄ annis q̄
fuerāt i egypto: cepūt vēire septē āni iopie:
q̄s ꝓdixerat ioseph. ⁊ i vniuerso orbe fames
ꝓualuit. In cuncta ēt t̄ra egypti fames erat.
Qua exuriēte clamauit ppl's ad pharaonē:
alimēta petēs. Quibus ille rn̄dit. Ite ad io
seph: ⁊ q̄cq̄d ipe vobis dixerit facite. Cresce
bat aūt q̄tidie fames i oī t̄ra: apuitqꝫ ioseph
vniuersa horrea ⁊ vēdebat egyptijs. Nā ⁊ il
los oppsserat fames. Oēsqꝫ ꝓuicie veniebāt
in egyptū vt emerēt escas ⁊ malum inopie
temperarent.

XLII.

Udiēs āt iacob ꝙ alimēta vēderet̄ i A
egypto dixit filijs suis. Qr̄ negligit̄:
audiui ꝙ triticuz venūdet̄ i egypto.
Descēdite ⁊ emite nobis necessaria: vt pos
simꝰ viuer̄: ⁊ nō ꝯsumamur iopia. Descēdē
tes igr̄ f̄res ioseph dcē vt emerēt frumēta in
egypto: beniamin domi retēto a iacob. q̄ di
xerat f̄ribꝰ eiꝰ: ne forte i itiner̄ q̄cq̄ patiatur
mali: igressi sūt t̄rā egypti cū alijs q̄ pgebant
ad emēdū. Erat aūt fames i t̄ra chanaā: ⁊ io
seph erat ꝓnceps i terra egypti: atqꝫ ad eius

B nutū frumẽta pplīs vēdebat. Cūqꝫ adoraſſēt
eū frēs ſui: ⁊ agnouiſſet eos: quaſi ad alienos
duri⁹ loq̄batᷣ. itrogās eos. Vn̄ vēiſtis? Qui
rn̄derūt de ẗrra chanaan: vt emamus victui
necc̄ia. Et tn̄ frēs ipe cognoſcēs: nō ē cognit⁹
ab eis. Recordatuſqꝫ ſōnioꝝ q̄ aliqn̄ vidrat
ait ad eos. Exploratores eſtꝭ: vt videatꝭ infir
miora terre vēiſtꝭ. Qui dixerūt. Nō ē ita dn̄e
ſꝫ ſui tui venerūt vt emerēt cibos. Oēs filij
vni⁹ viri ſum⁹. Pacifici vēim⁹: nec q̄cq̄ꝫ fa
C muli tui machinatᷣ mali. Quibus ille rn̄dit.
Aliẗ ē. Immūita ẗre huius cōſideratᷣ vēiſtis
⁊ illi. Duodeciꝫ inquiūt frēs ſui tui ſum⁹: fi
lij viri vnius in ẗra chanaā. Minimus cū pr̄e
ōſatᷣ: alius nō ē ſup. Hoc ē ait qḋ locut⁹ ſuꝫ.
ſ.eo. Exploratores eſtꝭ. Iā nūc expimētū vr̄i capi
aꝫ. Per ſalutē pharaōis nō egrediemi hic:
dōec vēiat fr̄ vr̄ mim⁹. mittite ex vobis vnuꝫ
⁊ adducat eū: vos aūt eritis ī vinculis: dōec
ꝓbentur q̄ dixiſtis vtrum vera an falſa ſint.
Alioq̄n ꝓ ſalute pharaōis exploratores eſtꝭ
Tradidit ergo illos cuſtodie tribus diebus.
D Die āt ẗtio eductꝭ de carcere ait. Facite q̄ di
xi ⁊ viuetꝭ. Deuꝫ eīꝫ timeo. Si pacifici eſtis:
fr̄ vr̄ vnus ligetᷣ ī carcerē: vos aūt abite ⁊ fer
te frumēta q̄ emiſtis ī domos vr̄as: ⁊ frēm
vr̄m minimuꝫ ad me adducite: vt poſſim vr̄os
ꝓbare ſmōes: ⁊ nō moriami. Fecerūt vt di
xerat: ⁊ locuti ſūt ad inuicē. Merito hec pa
timur: qꝛ peccauimus in frēm nr̄m vidētes
anguſtias aīe illi⁹ dū depcaretᷣ nos ⁊ nō au
diuim⁹: idcirco vēit ſup nos iſta tribulatio.
E q̄bus vn⁹ ruben ait. Nūq̄d nō dixi vobis
nolite peccare ī pueꝝ: ⁊ nō audiſtis me? En
E ſāguis eius exq̄ritᷣ. Neſciebāt eīm ꝙ ītellige
ret ioſeph: eo ꝙ ꝑ interptē loqueretᷣ ad eos.
ſ.43.s Auertitqꝫ ſe parūꝑ ⁊ fleuit ⁊ reuerſus locu
tus ē ad eos. Tollēſqꝫ ſymeon ⁊ ligans illis
pn̄tib⁹: iuſſit miſtris vt iplerēt coꝝ ſaccos tri
tico: ⁊ reponerēt pecūias ſinguloꝝ in ſacculᷣ
ſuis datꝭ ſupra cibarijs in via: q̄ fecerunt ita.
At illi portātes frumēta ī aſinis ꝓfecti ſunt
Apto qꝫ vnus ſacco vt daret iumēto pabulū
in diuerſorio: ꝯtēplatus pecuniā in ore ſac
culi: dixit frīibus ſuis: Reddita ē mihi pecu
nia. En hētur ī ſacco. Et obſtupefacti turba
tiqꝫ mutuo dixerūt. Quidnā ē hoc qḋ fecit
F nobis de⁹? Veneruntqꝫ ad iacob pr̄em ſuum
in ẗrā chanaā: ⁊ narrauerūt ei oīa q̄ accidiſ
ſent ſibi dicētes. Locutus ē nobis dn̄s terre
dure ⁊ putauit nos exploratores eē ꝓuīcie.
s.eo. Cui rn̄dimus: Pacifici ſum⁹: nec vllas mol
limur īſidias. Duodeci frēs vno pr̄e geniti
ſum⁹. vnus nō ē ſup: minimus cū pr̄e noſtro ē
in ẗrra chaan. Qui ait nobis. Sic ꝓbabo ꝙ
pacifici ſitis. Frēm vr̄m vnū dimittite apud
me ⁊ cibaria domibus vr̄is neceſſaria ſumi
te ⁊ abite. Frēmqꝫ vr̄ꝫ minimū adducite ad
me: vt ſciam ꝙ nō ſitꝭ exploratores: ⁊ iſtum
q̄ tenetᷣ in vīculis recipe poſſitis: ac deiceps
q̄ vultꝭ: emēdi hēatis licētiā. His dictꝭ cū fru
mēta effunderēt: ſinguli repierūt in ore ſac G
coꝝ ligatas pecūias: exterritiſqꝫ ſimlᷣ oībus
dixit pr̄ iacob. Abſqꝫ liberis me eſſe feciſtis.
Ioſeph nō ē ſup: ſymeon tenetᷣ in vīculis. be
niamin auferetis. In me hec oīa mala reci
derūt. Cui rn̄dit ruben. Duos filios meos ī
terfice: ſi nō reduxero illū tibi. Trade illum
in manu mea: ⁊ ego eū tibi reſtituā. At ille.
Nō dſcēdet: iq̄t fili⁹ me⁹ vobiſcū. Fr̄ ei⁹ mor
tu⁹ ē: ⁊ ipe ſol⁹ remāſit. Si q̄d ei aduerſitatꝭ
acciderit ī ẗra ad quā ꝑgitis: deducetꝭ cāos
meos cum dolore ad inferos. XLIII.
Interi fames oēꝫ ẗraꝫ vehemētᷣ ꝓmē
bat: cōſumptiſqꝫ cibis quos ex egy
pto detulerat: dixit iacob filijs ſuis. A
Reuertimini ⁊ emite nobis pauxillū eſcaꝝ
rn̄dit iudas. Denūciauit nobis vir ille ſub
atteſtatione iuriſiurādi dicens. Nō videbitꝭ
faciē meā: niſi frēꝫ vr̄ꝫ minimū adduxeritꝭ vo
biſcū. Si ergo vis eū mitterᷣ nobiſcū: ꝑgem⁹ ſ.44.e.
pitᷣ ⁊ emem⁹ tibi necc̄ia: ſi āt n̄ vis nō ibim⁹. B
Vir. n. vt ſepe diximus: dnūciauit nobis dicēs
Nō videbitꝭ faciē meaꝫ abſqꝫ frē vr̄o mīmo.
Dixit eis iſrl̄. In meā h̄ feciſtꝭ miſiā: vt idica
retꝭ ei ⁊ aliū hr̄e vos frēꝫ. At illi rn̄derūt. Int
rogauit nos hō ꝑ ordinē nr̄aꝫ ꝓgeniē ſi pa
ter viueret: ſi haberemus fratreꝫ. Et nos re
ſpondimus ei ꝯſequenter: iuxta illud quod
fuerat ſciſcitatus. Nūquid ſcire poteramus
quod dicturus eſſet: adducite fratrem veſtꝝ
vobiſcuꝫ: Iudas quoqꝫ dixit patri ſuo. Mit
te puerum mecum vt proficiſcamur ⁊ poſſi
m⁹ viuere: ne moriamur nos ⁊ paruuli no
ſtri. Ego ſuſcipio puerum: de manu mea re ſ.44.s.
quire illum. Niſi reduxero ⁊ reddidero eū
tibi: ero peccati reus in te omni tempore. Si
non interceſſiſſet dilatio: iam vice altera ve
niſſemus. Igitur iſrael pater eoꝝ dixit eis: C
Si ſic neceſſe eſt facite quod vultis. Sumi
te de optimis terre fructib⁹ in vaſis veſtris:
⁊ deferte viro munera: modicum reſine ⁊
mellis ⁊ ſtoracis ſtactes. ⁊ terebithi ⁊ amyg
dalarum. Pecuniamqꝫ duplicem ferte vo
biſcum. ⁊ illam quam inueniſtis in ſacculis
reportate: ne forte errore factum ſit. Sed ⁊
fratrem veſtrum tollite: ⁊ ite ad virum. De
us autem me⁹ omnipotens faciat vobis eū
placabilem: ⁊ remittat vobiſcum fratreꝫ ve
ſtrum quem tenet in vinculis ⁊ hunc benia
min. Ego autem quaſi orbatus abſqꝫ libe
ris ero. Tulerunt ergo viri munera: ⁊ pecu

niani duplicē ⁊ beniamim. descēderuntq́ in
egyptum ⁊ steterunt corā ioseph. Quos cū
B ille vidisset ⁊ beniamim simul: ꝓcepit dispen
satori domus sue dicens. introduc viros do
mum. ⁊ occide victimas: ⁊ instrue ꝯuiuium
quoniam hodie mecum sunt comesturi me
ridie. Fecit ille qḋ sibi fuerat iperatū: ⁊ intro
duxit viros domū: ibiq́ exterriti dixerūt mu
tuo. Propter pecuniam quam retulimus
prius in saccis nostris introducti sumus: vt
deuoluat in nos calumniam: ⁊ violēter sub
ijciat seruituti ⁊ nos ⁊ asinos nostros. Quā
obrem in ipsis foribus accedentes ad dispē
C satorē locuti sunt. Oramus domine vt audi
s.42.a as nos. Jam ante descendimus vt emerem⁹
escas. quibus emptis cum venissemus ad di
uersorium. aperuimus saccos nostros: ⁊ inue
nimus pecuniam in ore saccorum: quā nūc
eodem pōdere reportauimus. Sed ⁊ aliud
attulimus argentum: vt emamus que nobis
neccessaria sunt. Non est in nostra conscien
tia quis posuerit eam in marsupijs nostris:
At ille respondit. Pax vobiscum nolite ti
mere. Deus vester ⁊ deus patris vestri dedit
vobis thesauros in saccis vestris. Nam pecu
niam quam dedistis mihi. ꝓbatā ego habeo
Eduxitq́ ad eos symeō. Et itroductis domū
attulit aquā. ⁊ lauerunt pedes suos: deditq́
pabulū asinis eorum. Illi vero parabāt mu
F nera: donec ingrederet̄ ioseph meridie. Au
dierant eñ ꝙ ibi comesturi essent panē. Igi
tur ingressus ē ioseph domū suam: obtule
runtq́ ei munera tenētes in manib⁹ suis: ⁊
adorauerūt proni in terram. At ille clemen
ter resalutatis eis interrogauit eos dicens.
s.29.a Sanus ne est pr̄ vester senex de quo dixerat̄
mihi. Adhuc viuit: Qui respōderūt. Sospes
ē seruus tu⁹ pr̄ noster. Adhuc viuit. Et icur
uati adorauerunt eū. Attollēs autē ioseph
oculos: vidit beniamī fratrē suum vterinū: ⁊
G ait. Iste est frater vr̄ puulus de quo dixerat̄
mihi: Et rursum. De⁹ inquit misereat̄ tui fili
mi. Festinauitq́ in domū: q̄r ꝯmota fuerant
viscera eius sup frē suo. ⁊ erūpebant lachry
s.42.e me ⁊ introiens cubiculū fleuit. Rursūq́ lo
⁊.j.45.a ta facie egressus: ꝯtinuit se: ⁊ ait ponite pa
nes. Quibus appositis: seorsum ioseph. ⁊ se
orsum fratribus egyptijs quoq́ qui vescebā
tur simul seorsum. Illicitum est. n. egyptijs
cōedere cū hebreis: ⁊ ꝓphanū putāt huius
cemodi ꝯuiuiū: sederūt corā eo. primogenitus
iuxta primogenita sua ⁊ mim⁹ iuxta etatē suā
Et mirabātur nimis: sūptis ptib⁹ q̄s ab eo ac
cepant. Maiorq́ ps vēit beniami: ita vt q̄n
q́ ptibus excederet. Biberūtq́ ⁊ inebriati
sunt cum eo.

XLIIII A

PRecepit āt ioseph dispensatori do
mus sue dicēs. Imple saccos eoꝝ fru
mēto q̄tū pñt cape: ⁊ pone pecuniā
singuloꝝ i sūmitate sacci. Cyphū āt meū ar
genteū ⁊ preciū qḋ dedit tritici: pone in ore
sacci iunioris. Factūq́ est ita. Et orto mane
dimissi sunt cū asinis suis. Jamq́ vrbē exie
rāt. ⁊ ꝓcesserant paululū. Tunc ioseph accer
sito dispensatore dom⁹ ait. Surge inquit ⁊
perseq̄re viros. ⁊ apphensis dicito. Quare B
reddidistis malū ꝓ bono: Cyphus quē fura
ti estis: ipse ē i quo bibit dn̄s me⁹: ⁊ i q̄ augu
rari solet. Pessimā rem fecistis. Fecit ille vt
iusserat. ⁊ apphensis p ordinē locut⁹ ē. Qui
rn̄derunt. Quare sic loq̄tur dn̄s nr̄ vt fui tui
tm̄ flagitiū cōmiserit: Pecuniā quā iuenim⁹ i
sūmitate saccoꝝ reportauim⁹ ad te de terra
chanaā. Et quō ꝯseq̄ns ē. vt furati simus de
domo dn̄i tui auꝝ vel argentum. Apud quē C
cūq́ fuerit iuentū seruoꝝ tuoꝝ qḋ q̄ris. mo
riat̄. ⁊ nos erim⁹ serui dn̄i nr̄i. Qui dixit eis
Fiat iuxta vr̄am sentētiā. Apud quēcūq́ fu
erit iuētū. ipse sit seru⁹ me⁹: vos āt eritis ino
xij. Itaq́ festinato deponētes i terrā saccos:
aperuerūt singuli. Quos scrutat⁹ incipiēs a
maiore vsq́ ad minimū: iuenit cyphū in sac
co beniamim. At illi scissis vestibus. onera
tisq́ rursū asinis reuersi sūt in oppidū ꝓmus
q́ iudas cū frīb⁹ igressus est ad ioseph. nec
dū eñ de loco abierat. Oēsq́ añ eū pariter i
terrā corruerūt. Quib⁹ ille ait: Cur sic ager̄ D
voluistis: An ignoratis ꝙ n̄ sit silis mei i au
gurādi scia: Cui iudas: quid respondebim⁹
inq̄t dn̄o meo. vel q̄d loq̄mur: aut iuste pote
rim⁹ obtēder̄: De⁹ iuēit iniq̄tatē seruoꝝ tuoꝝ
En oēs serui sum⁹ dn̄i mei: ⁊ nos ⁊ apuḋ quē
iuēt⁹ ē cyph⁹. Rn̄dit ioseph: Absit a me: vt
sic agā. Qui furat⁹ ē cyphum ipse sit seruus
me⁹. vos aūt abite liberi ad pr̄ē vestrū. Acce
dēs āt propius iudas ꝯfidēter ait. Oro dn̄e
mi vt loq̄tur fu⁹ tu⁹ v̄bū i aurib⁹ tuis: ⁊ ne
irascaris famulo tuo. Tu es enī post pharao E
nē dn̄s me⁹. Interrogasti prius seruos tuos
hētis patrē aut fratrem: ⁊ nos rn̄dimus tibi
dn̄o meo. Est nobis pr̄ senex: ⁊ puer puulus
q̄ i senectute illi⁹ nat⁹ ē: cui⁹ vterin⁹ fr̄ ē mor
tu⁹ ⁊ ipsū solum hꝫ mr̄ sua pr̄ vero tenere di
ligit eū. Dixistiq́ seruis tuis. Adducite eū
ad me: ⁊ ponā oculos meos sup illū. Sug
gessim⁹ tibi dn̄o meo: nō pōt puer relinque
re pr̄ēm suū. Si. n. illum dimiserit morietur
Et dixisti seruis tuis. Nisi venerit frater vr̄ s.43.a
mim⁹ vobiscū: nō videbitis amplius faciem
meā. Cū ergo ascēdissemus ad famulū tuū F

p̄rez n̄r̄uz:narrauim⁹ ei oīa q̄ locut⁹ est dn̄s
me⁹. Et dixit pater nr̄. Reuertimini ⁊ emite
nobis parū tritici. Cui diximus. Nō possumus
ire. Si frater nr̄ minim⁹ descēderit nobiscū ꝓ
ficiscemur sil̄: alioquin illo absente n̄ aude
m⁹ videre faciē viri. At ille rn̄dit. Uos scitis
Ge.37.d q̄ duos genuerit mihi vxor mea. Egressus ē
vnus: ⁊ dixistis: bestia deuorauit eum: ⁊ huc
usq̄ non ꝯparet. Si tuleritis ⁊ istū ⁊ aliq̄d
ei in via ꝯtigerit: deducetis canos meos cuz
G merore ad inferos. Igr̄ si intrauero ad s̄uū
tuū patrē nostrū ⁊ puer defuerit. cuz anima
illi⁹ ex huius aīa dependeat. videritq̄ eū nō
esse nobiscū morietur ⁊ deducent famuli tui
canos eius cuz dolore ad īferos. Ego ꝓprie
s̄uus tu⁹ sim: q̄ in meā hūc recepi fidē ⁊ spo
Ge.43.b pondi dicens. Nisi reduxero eū. pctī re⁹ ero
in patrē oī tēpore. Manebo itaq̄ seru⁹ tu⁹
ꝓ puero in ministerio dn̄i mei: ⁊ puer ascen
dat cū frīb⁹ suis. Nō. n. possū redire ad p̄rez
absēte puero ne calamitatꝭ q̄ oppressura est
p̄rem meū testis assistā.

XLV

A Non se poterat vltra cohibere ioseph
multis corā astātib⁹: vn̄ p̄cepit vt egr̄
derētur cūcti foras. ⁊ nullus interesēt
Ge.42.e.⁊ alien⁹ agnitioni mutue. Eleuauitq̄ vocē cū
43.g fletu quā audierunt egyptij omnisq̄ domus
pharaōis: ⁊ dixit fratrib⁹ suis. Ego sū ioseph
Adhuc pater me⁹ viuit: Nō poterāt rn̄dere
fratres nimio terrore pteriti. Ad quos ille
clementer. accedite inquit ad me: Et cū ac
B cessissent prope. ego sum ait ioseph frater ve
Ge.50.c ster: quē vendidistis in egyptum. Nolite pa
uere neq̄ vobis durū esse videatur q̄ vēdidi
stis me in his regiōibus. Pro salute. n. ve
stra misit me deus an̄ vos in egyptuz. Bien
nium est. n. q̄ cepit fames in terra esse: ⁊ ad
huc q̄nq̄ āni restant q̄b⁹ nec arari poterit nec
meti. Premisitq̄ me de⁹ vt reseruemini sup̄
terrā: ⁊ escas ad viuēdū hr̄e positis. Nō vr̄o
ꝯsilio sz dei volūtate huc missus sum: q̄ fecit
me q̄si p̄rem pharaōis: ⁊ dn̄z vniuerse dom⁹
ei⁹: ac p̄ncipem ī oī terra egypti. Festinate ⁊
ascēdite ad p̄rez meū: ⁊ dicetꝭ ei. Hec mādat
filius tu⁹ ioseph. De⁹ fecit me dn̄z vniuerse
terre egypti. Descēde ad me: ne moreris: ⁊
habitabis in terra iessen. Erisq̄ iuxta me tu
⁊ filij tui: ⁊ filij filiorum tuorū: oues tue ⁊ ar
mēta tua: ⁊ vniuersa q̄ possides: ibiq̄ te pa
scā. Adhuc. n. quinq̄ āni residui sunt famis
ne ⁊ tu pereas ⁊ oīs domus tua: ⁊ oīa q̄ pos
sides. En oculi vestri ⁊ oculi frīs mei benia
D min videāt q̄ os meū loquatur ad vos. Nū
ciate patri meo vniuersā glīā meam: ⁊ ꝯcta
que vidistis ī egypto. Festinate ⁊ adducite
eū ad me. Cūq̄ amplexatus cecidisset ī collū
beniamin fratris sui fleuit: illo q̄z silr̄ flente
sup̄ collū eius. Osculatusq̄ ē ioseph omnes
frēs suos ⁊ plorauit super singulos. Post q̄
ausi sunt loqui ad eum. Auditūq̄ est celebri
sermone vulgatū in aula regis. Uenerunt
frēs ioseph. Et gauisus est pharao atq̄ oīs
familia ei⁹. Dixitq̄ ad ioseph: vt imperaret E
fratrib⁹ suis dicēs. Onerātes iumēta ite in
terrā chanaan: ⁊ tollite inde patrē vr̄m ⁊ co
gnationē: ⁊ venite ad me: ⁊ ego dabo vobis
omnia bona egypti: vt comedatis medulaz
terre. Precipe ēt vt tollant plaustra d̄ terra
egypti ad subuectionē paruulorū suorū ac cō
iugum. Et dicito. Tollite patrē vr̄m ⁊ ꝓpate
q̄ntotius venientes: nec dimittatis quicq̄ de
supellectili vestra. q̄r om̄s opes egypti vestre
erunt. Feceruntq̄ filij isrl̄ vt eis mandatum F
fuerat. Quibus dedit ioseph plaustra scd̄m
pharaonis iperium: ⁊ cibaria in itinere. Sin
gulis quoq̄ ꝓferri iussit binas stolas: benia
min v̄o d̄dit trecētos argēteos cum quinq̄
stolis optimis: tātundē pecunie ⁊ vestium
mittēs patri suo: addēs eis asinos decē: qui
subueherēt ex omnib⁹ diuitijs egypti: ⁊ toti
dē asinas: triticum in itinere panesq̄ portā
tes. Dimisit ergo fratres suos: ⁊ proficiscēti
bus ait. Ne irascamini ī via. Qui ascēdētes ex G
egypto venerunt in terrā chanaan ad patrē
suū iacob: ⁊ nūciauerūt ei dicētes. Joseph fi
li⁹ tuus viuit: ⁊ ipse dn̄atur ī oī terra egypti.
Quo audito iacob q̄si d̄ graui sōno euigilās
tamē nō credebat eis. Illi ecōtra referebant
omnē ordinem rei. Cūq̄ vidisset plaustra ⁊
vniuersa q̄ miserat: reuixit sp̄s ei⁹ ⁊ ait. Suf
ficit mihi si adhuc ioseph fili⁹ me⁹ viuit. va
dā ⁊ vidēbo illū an̄q̄ moriar.

XLVI

Profectusq̄ isrl̄ cum oibus q̄ hēbat A
venit ad puteum iuramēti: ⁊ macta
tis ibi victimis deo patris sui isaac
audiuit euz per visionē nocte vocātē se. ⁊ di
cētē. Jacob iacob. Cui respondit. Ecce adsū:
Ait illi deus. Ego sū fortissim⁹ d̄us p̄ris tui.
Noli timere: sed descēde ī egyptū. q̄r ī gētē
magnā faciā te ibi. Ego descēdam tecū illuc
⁊ ego inde adducam te reuertētē. Joseph
quoq̄ pōnet man⁹ suas sup̄ oculos tuos. Sur
rexit iacob mane a puteo iuramēti: tulerūt
q̄z eum filij cum paruulis ⁊ vxoribus suis in
plaustris q̄ miserat pharao ad portandū se
nē: ⁊ oīa que possederat ī terra chanaan. Ue
nitq̄ in egyptum cuz oī seīe suo: filij ei⁹ ⁊ ne
potes: filie: ⁊ ꝯcta silr̄ progenies. Hec sunt āt
noīa filiorū israel q̄ īgressi sūt in egyptū ipse B
cuz liberis suis. Primogenitus ruben. Filij

o.I.a. ⁊ ruben enoch ⁊ phallu ⁊ esrom ⁊ charmi. Fi
. Nũe. lij symeon iamuel ⁊ iamin ⁊ iami ⁊ ahod ⁊
a.I Pa iachin ⁊ saber ⁊ saul filius chananitidis. Fi
5.a lij leui gersō ⁊ caath ⁊ merari. Filij iuda her
⁊ onan ⁊ sela ⁊ phares ⁊ zara. Mortui sunt
aūt her ⁊ onan ī terra chanaā Natiqꝫ sunt
filij phares ⁊ esrom ⁊ amul. Filij Isachar
thola ⁊ phua ⁊ iobab ⁊ semron. Filij zabulō
sareth ⁊ chelō ⁊ iahelel. Hi filij lye quos ge
nuit in mesopotamia syrie cū dina filia sua
oēs anime filiorū eius ⁊ filiaꝝ triginta tres.
Filij Gad phō ⁊ aggi ⁊ esebō ⁊ suni ⁊ beri ⁊
arodi ⁊ areli. Filij aser iemna ⁊ iesua ⁊ iesui
⁊ beria: sara quoqꝫ soror eorū. Filij beria he
C ber ⁊ melchiel. Hi filij zelphe quam dedit la
3.14.g ban lye filie sue ⁊ hos genuit iacob sedecim
animas. Filij rachel vxoris iacob ioseph ⁊
beniamin. Natiqꝫ sunt ioseph filij in terra e
gypti quos genuit ei assenem filia phutifa
ris sacerdotis eliopoleos: manasses ⁊ effraim
Filij beniamin bela ⁊ bechor ⁊ asbel ⁊ gera
⁊ naaman ⁊ iechri ⁊ iethros ⁊ rese mophi ⁊
ofim ⁊ ared. Hi filij rachel quos genuit ia
cob omnes anime quatuordecim. Filij dan
vsan. Filij neptalim: iasiel ⁊ guni ⁊ ieset ⁊
salem. Hi filij bale quam dedit laban rache
li filie sue ⁊ hos gēuit iacob. Omnes anime
septem. Cuncteque anime que ingresse sunt
cum iacob in egyptum. ⁊ egresse sunt de fe
more illius absqꝫ vxoribus filiorum eius se
xaginta sex. Filij autem ioseph qui nati sunt
Deu.10.d ei in terra egypti: anime due omnes anime
domus iacob que ingresse sunt ī egyptū fue
re septuaginta. Misit autem iacob iudā an
te se ad ioseph in egyptum vt nunciaret ei: ⁊
ille occurreret in iessen. Quo cum peruenis
set iuncto ioseph curru suo ascendit obuiam
patri ad eundem locum vidensqꝫ eum irru
it super collum eius: ⁊ inter amplexus fleuit
B Dixitqꝫ pater ad ioseph. Iam letus moriar
quia vidi faciem tuam: ⁊ superstitem te reli
quo. Et ille locutus est ad fratres suos ⁊ ad
omnem domum patris sui. Ascendam ⁊ nū
ciabo pharaōi dicamqꝫ ei. Fratres mei ⁊ do
mus patris mei qui erant in terra chanaan
venerunt ad me: ⁊ sunt viri pastores ouium
curamqꝫ habent alendorum gregū. Peco
ra sua ⁊ armenta ⁊ omnia que habere po
tuerunt adduxerūt secū. Cūqꝫ vocauerit ⁊ di
xerit. qd ē opus vr̄m: rn̄debitis. Viri pasto
res sumꝰ serui tui ab ifātia nr̄a vsqꝫ ī p̄ns: ⁊ nos
⁊ p̄res nr̄i. Hec āt dicetis vt hitare possitis ī tra
iessen: qr detestāt egyptij oēs pastores ouiū.

A I Ngressus ergo ioseph nū XLVII
ciauit pharaōi dicēs. Pr̄ meꝰ ⁊ fr̄es
oues eoꝝ ⁊ armēta ⁊ cūcta q̄ possidēt vene
rūt de terra chanaan: ⁊ ecce ꝯsistūt in terra
iessen. Extremos quoqꝫ fr̄um suoꝝ quinqꝫ vi
ros ꝯstituit coram rege. Quos ille iterroga
uit. quid hētis opis? Respōderūt. Pastores
ouiū sumꝰ serui tui: ⁊ nos ⁊ p̄res nr̄i. Ad pe
grinādū in terrā tuā venimꝰ: qm̄ nō ē herba
gregibꝰ seruoꝝ tuoꝝ: ingrauescente fame in
terra chanaan. Petimusqꝫ vt esse nos iube
as seruos tuos in terra iessē. Dixit itaqꝫ rex B
ad ioseph. Pr̄ tuꝰ ⁊ fr̄es tui venerunt ad te
Terra egypti ī cōspectu tuo ē. ī optimo loco
fac eos hitare. ⁊ trade eis terram iessē. Qd si
nosti ī eis esse viros industrios: ꝯstitue illos
magr̄os pecoꝝ meoꝝ. Post hec introduxit
ioseph p̄rem suum ad regē: ⁊ statuit eum co
rā eo. Qui bn̄dicēs illi: ⁊ interrogatꝰ ab eo:
quot sūt dies ānoꝝ vite tue? rn̄dit dies pere
grinatiōis vite mee cētum triginta ānoꝝ sūt
parui ⁊ mali: ⁊ nō peruenerunt vsqꝫ ad dies
patꝝ meoꝝ q̄bus peregrinati sūt. Et bn̄dicto
rege egressus ē foras. Ioseph vō p̄ri ⁊ fr̄ibꝰ C
suis dedit possessionē ī egypto optio terre lo
co ramesses vt p̄ceperat pharao ⁊ alebat eos
omnēqꝫ domū p̄ris sui prebens cibaria sin
gulis. In toto eīm orbe pāis deerat: ⁊ opp̄s
serat fames terrā. maxime egypti ⁊ chanaā.
E quibꝰ oēm pecuniā ꝯgregauit pro vendi
tiōe frumēti: ⁊ itulit eam ī erariū regis. Cūqꝫ
defecisset emptoribꝰ p̄ciū vēit cūcta egyptꝰ
ad ioseph dicēs. Da nobis panes. Quia mo D
rimur coram te deficiente pecunia? Quibus
ille respōdit. Adducite pecora vestra: ⁊ da
bo vobis p̄ eis cibos: si p̄ciū nō hētis. Que
cū adduxissēt dedit eis alimēta pro equis ⁊
ouibus ⁊ bobus ⁊ asinis: sustentauitqꝫ eos
illo anno pro ꝯmutatione pecoꝝ. Venerunt
quoqꝫ anno scdo. ⁊ dixerūt ei. Non celamus
dn̄o nr̄o q̄ deficiente pecūia pecora sil' defe
cerunt: nec clam te ē q̄ absqꝫ corporibꝰ ⁊ ter
ra nihil habeamꝰ. Cur ergo morimur te vi
dēte? Et nos ⁊ terra nr̄a tui erimꝰ. Eme nos
ī seruitutē regiā. ⁊ p̄be semina: ne pereūte cul
tore redigat' terra ī solitudinē. Emit igit' io E
seph oēm terrā egypti: vēdētibꝰ singul' posses
siones suas p̄ magnitudine famis. Subiecit
qꝫ eā pharaoni ⁊ cunctos populos eiꝰ a no
uissimis terminis egypti vsqꝫ ad extremos
fines eius p̄ter terrā sacerdotū q̄ a rege tra
dita fuerat eis: q̄bus ⁊ statuta cibaria ex hor
reis publicis p̄bebantur. ⁊ idcirco non sunt
cōpulsi vendere possessiōes suas. Dixit ergo
ioseph ad populos. En vt cernitis ⁊ vos ⁊
terrā vr̄am pharao possidet. Accipite sēia ⁊
serite agros vt fruges hr̄e possitis. Quitam F

ꝑtē regni dabiť: q̄ttuor reliq̄s ꝑmitto vobis
ī semētez ⁊ in cibū fāilijs ⁊ liberis vr̄is. Qui
rn̄derūt. Salus nr̄a ī māu tua ē. Respiciat
nos tm̄ dn̄s nr̄: ⁊ leti ſuiemus regi. Ex eo tē
poꝛe vſqꝫ in pn̄tez diē in vniuerſa t̄ra egypti
regibꝰ quinta ps ſoluiť: factū ē quaſi ī legez
abſqꝫ terra ſacerdotali: q̄ libera ab hac cōdi-
tiōe fuit. Hitauit ergo iſrl̄ in egypto. i. in t̄ra
ieſſen ⁊ poſſedit eā: auctuſqꝫ ē ⁊ multiplica-
tus nimis: ⁊ vixit ī ea decē ⁊ ſeptē annis. Fa
ctiqꝫ ſūt oēs dies vite illiꝰ cētumq̄draginta
B ſeptē annoꝝ. Cūqꝫ appꝛopinquare cerneret
diē moꝛt̄ eius: vocauit filium ſuum ioſeph ⁊
§.24.a dixit ad eū. Si iueni grām in conſpectu tuo
pone manum tuaz ſub femoꝛe meo: ⁊ facies
mihi miam ⁊ v̄itatem: vt non ſepelias me in
egypto: ſed doꝛmiam cū prībus meis: ⁊ au-
feras me d̄ t̄ra hac ꝯdaſqꝫ ī ſeplchꝛo maioꝝ
m̄oꝝ: cui rn̄dit ioſeph. Ego faciaz qd̄ iuſſiſti.
§.25.d Et ille. Iura ergo inquit mihi. Quo iurante
adoꝛauit iſrl̄ dn̄z cōuerſus ad lectuli caput.

A His ita trāſact̄ nūcia- XLVIII.
tū ē ioſeph ꝙ egrotaret pr̄ ſuꝰ. Qui
aſſūptis duobꝰ filijs manaſſe ⁊ effra
im ire ꝑrexit. Dictūqꝫ eſt ſeni. Ecce filiꝰ tuus
ioſeph venit ad te. Qui cōfoꝛtatꝰ ſedit in le
ctulo. Et ingreſſo ad ſe ioſeph: ait. Deꝰ oipo
tens apparuit mihi ī luza: q̄ ē in t̄ra chanaā
bn̄dixitqꝫ mihi. ⁊ ait. ego te augebo ⁊ multi
plicabo: ⁊ faciam te ī turbas pplo꜄ꝝ. Dabo-
qꝫ tibi t̄rā hanc: ⁊ ſemi tuo pꝰ te ī poſſeſſionē
ſēpit̄nā. Duo ergo filij tui q̄ nati ſt̄ tibi ī t̄ra
egypti an̄q̄ꝫ huc venirē ad te mei erūt effra-
im ⁊ manaſſes: ſicut ruben ⁊ ſymeon reputa
būť mihi. Reliq̄s aūt q̄s gēueris pꝰ eos tui
erūt: ⁊ noīe frm̄ ſuoꝝ vocabunť ī poſſeſſioni
B bus ſuis. Mihi. n. q̄n̄ vēiebā de meſſopota-
mia: moꝛtua eſt rachel in terra chanaan in
ipſo itinere. Eratqꝫ v̄nū tp̄s. Et ingrediebar
effratam: ⁊ ſepeliui eā iuxta viaz effrate que
alio noie appellať bethleez. Uidens āt fili-
os eiꝰ dixit ad eū. Qui ſūt iſti. Rn̄dit. Filij
mei ſt̄ quos dōauit mihi dn̄s ī hoc loco. Ad
duc inq̄t eos ad me: vt bn̄dicaz illis. Oculi
.n. iſrl̄ caligabant ꝑ nimia ſenectute: ⁊ clare
videŕ nō poťat. Applicitoſqꝫ ad ſe deoſcula-
tus ⁊ circūplexꝰ eos dixit ad filiū ſuū. Non
ſuz fraudatꝰ aſpcū tuo: īſup oſ̄ndit mihi deus
ſemē tuum. Cūqꝫ tuliſſet eos ioſeph de gre-
mio pr̄is: adoꝛauit ꝓnꝰ in t̄ram: ⁊ poſuit ef
fraim ad dexterā ſuam. i. ad ſiniſtrā iſrl̄: ma-
naſſen v̄o in ſiniſtra ſua. ad dexterā. ſ. patris
C applicuitqꝫ āboſ ad eū. Qui extendēs ma-
nuz dexterā poſuit ſuꝑ caput effraim iunio-
ris fr̄is: ſiniſtram ſuꝑ caput manaſſe qui ma

ioꝛ natu erat: cōmutans manꝰ. Bn̄dixitqꝫ
iacob filios ioſeph: ⁊ ait. Deꝰ ī cuiꝰ ꝯſpectu
āmbulauerunt pr̄es mei abꝛaā ⁊ yſaac: deus q̄
paſcit me ab adoleſcētia mea vſqꝫ in pꝛeſen-
tē diē: angelus q̄ eruit me d̄ cūct̄ malis: bn̄di
cat pueris iſt̄: ⁊ īuoceť ſuꝑ eos nomē meuz:
noia quoqꝫ pr̄m m̄oꝝ abꝛahaā ⁊ yſaac: ⁊ cre
ſcāt ī mlt̄itudinē ſuꝑ t̄rā. Uidēs autē ioſeph
ꝙ poſuiſſet pr̄ ſuꝰ dexterā manum ſuper ca-
put effraim: grauiter accepit. Et appꝛehēſā B
manū pr̄is leuare conatꝰ eſt de capite effrai
⁊ trāſferre ſuper caput manaſſe. Dixitqꝫ ad
pr̄ez. Nō ita ꝯuēit pr̄: qꝛ hic eſt pꝛimogēitꝰ.
Pōe dexterā tuam ſuꝑ caput eius. Qui re-
nuens ait. Scio fili mi ſcio. Et iſte quippe
erit ī pplos ⁊ multiplicabiť: ſꝫ fr̄ eius iunioꝛ
maioꝛ erit illo ⁊ ſemē illiꝰ creſcet in gentes.
Bn̄dixitqꝫ eis ī tꝑe illo dicēs. In te bn̄dice
tur iſrl̄: atqꝫ diceť. Faciat tibi deꝰ ſicut effrai
⁊ ſicut manaſſe. Cōſtituitqꝫ effrai an̄ manaſ-
ſen. Et ait ad ioſeph filiū ſuū. En ego moꝛioꝛ
⁊ erit deus vobiſcum: reducetqꝫ vos ad ter-
ram patrum veſtroꝝ. Do tibi ꝑtem vnā ex
tra fratres tuos quam tuli de manu amoꝛ-
ri in gladio ⁊ arcu meo. XLIX.

Uocauit autē iacob filios ſuos ⁊ ait A
eis. Cōgregami vt ānunciē q̄ ventu
ra ſūt vobis ī diebꝰ nouiſſimis. Cō-
gregami ⁊ audite filij iacob audite iſrl̄ pr̄ez
vr̄m. Ruben pꝛimogenitꝰ meꝰ. Tu foꝛtitu-
do mea ⁊ pꝛincipiuz doloꝛis mei. Pꝛioꝛ in
donis: maioꝛ ī impio. Effuſus es ſicͭ aq̄. Nō
creſcas: qꝛ aſcendiſti cubile pr̄is tui: ⁊ macu
laſti ſtratum eius. Symeon ⁊ leui fr̄es vaſa
iniquitatis bellātia. In ꝯſiliuz eoꝝ nō vēiat
aīa mea: ⁊ ī cetu illoꝝ nō ſit glīa mea: qꝛ ī fu
roꝛe ſuo occiderūt viruz: ⁊ in voluntate ſua
ſuffoderūt murū. Maledictꝰ furoꝛ eoꝝ qꝛ
ꝑtinax: ⁊ īdignatio eoꝝ qꝛ dura. Diuidam B
eos in iacob: ⁊ diſꝑgā eos ī iſrl̄. Iuda te lau-
dabūt fr̄es tui. Manꝰ tue in ceruicibꝰ īimi-
coꝝ tuoꝝ: adoꝛabūt te filij pr̄is tui. Catulꝰ
leonis iuda: ad ꝑdaz fili mi aſcēdiſti. requie
ſcens accubuiſti vt leo: ⁊ quaſi leena. Quis
ſuſcitabit eū: Non auferet ſceptrum de iuda
⁊ dux de femoꝛe eiꝰ: donec vēiat q̄ mittēdꝰ
ē: ⁊ ipſe erit expectatio gentiū. Ligās ad vi-
neā pullum ſuū: ⁊ ad vitē o fili mi aſinaz ſu-
am. Lauabit ī vino ſtolā ſuam: ⁊ in ſanguie
vue pallium ſuū. Pulchꝛioꝛes ſunt ocl̄i eiꝰ
vino ⁊ dentes eiꝰ lacte cādidioꝛes. zabulon
ī littoꝛe maris hitabit: ⁊ in ſtatiōe nauiū ꝑ
gens vſqꝫ ad ſidonē. yſachar aſinus foꝛť: ac- C
cubans int̄ t̄minos. Uidit req̄ē ꝙ eēt bōa ⁊
t̄rā ꝙ optima: ⁊ ſuppoſuit hūerum ſuum ad

portandū factusq₃ est tributis seruiens. Dā iudicabit ppl'm suū sicut ⁊ alia tribus in isrl'. Fiat dan coluber in via cerastes in semita mordens vngulas eq̄ vt cadat ascensor eius retro. Salutare tuū expectabo domie. Gad accīnct⁹ preliabit añ eū ⁊ ipse accīget retror sū. Aser pinguis panis eius ⁊ pbebit delitias regibus. Neptali ceru⁹ emissus ⁊ dās eloq̄a pulchritudinis. Filius accrescēs ioseph filius accrescēs ⁊ decor⁹ aspectu. Filie discurrerūt sr̄ murū sed exasperauerūt eū: ⁊ iurgati sunt inui deruntq₃ illi hñtes iacl'a. Sedit in forti arcus eius: ⁊ dissoluta sunt vincula brachior⁊ ⁊ manuū illius p man⁹ potentis iacob. Inde pastor egressus est: lapis israel. De⁹ pr̄is tui erit adiutor tu⁹: ⁊ oipotēs benedicet tibi bñdictionib⁹ celi desup bñdictionib⁹ abyssi iacētis deorsū: bñdictionibus vberū ⁊ vulue

B Benedictiōes pr̄is tui cōfortate sūt bñdictionib⁹ patrū eius donec vēiret desideriū collīū eternor⁊. Fiāt in capite ioseph ⁊ in vertice nazarei iter fr̄es suos. Bēiamin lup⁹ rapax mane cōedet pdam: ⁊ vespe diuidet spolia. Oēs hi i tribub⁹ israel duodeci. Hec locut⁹ ē eis pr̄ suus. bñdixitq₃ singulis bñdictiōib⁹ pprijs: ⁊ pcepit eis dicēs. Ego cōgregor ad ppl'm meū: sepellite me cū pr̄ib⁹ meis i speluncha duplici q̄ est in agro ephrō ethei ꝯ mābre i t'ra chanaan quam emit abraā cū agro ab ephron etheo in possessionem sepulchri. Ibi sepelierunt eum ⁊ sarrā vxorē eius. Ibi sepultus ē ysaac cū rebecca coniuge sua. Ibi ⁊ lya condita iacet. Finitisq₃ mādat q̄b⁹ filios instruebat collegit pedes suos sup lectu

A lū ⁊ obijt: appositusq₃ ad ppl'm suū. L.

Quod cernens ioseph ruit super faciem pr̄is flens ⁊ deosculās eū: pcepitq₃ seruis suis medicis vt aromatib⁹ cōdiret pr̄e₃. Quib⁹ iussa explētib⁹: trāsieꝛt quadraginta dies. Iste quippe mos erat cadauerū cōditor⁊. Fleuitq₃ eum egyptus septuaginta dieb⁹ ⁊ expleto plāctus tpe: locutus est ioseph ad familiā pharaonis. Si iuenī grām i ꝯspectu vr̄o: loq̄mi i aurib⁹ pharaonis eo q᷑ pr̄ meus adiurauerat me dicens.

Ge.47.8. En morior in sepulchro meo q̄d fodi mihi in t'ra chanaan: sepelies me. Ascendā igiꝛ ⁊ sepeliam pr̄em meum: ac reuertar. Dixitq₃ ei

B pharao. Ascēde ⁊ sepeli patrē tuū sicut adiuratus es. Quo ascēdente. ierūt cū eo oēs senes domus pharaōis cūctiq₃ maiores natu t're egypti dom⁹ ioseph cum fratrib⁹ suis absq₃ paruulis ⁊ gregib⁹ atq₃ armentis q̄ dereliq̄runt i t'ra iessen. Habuit q₃ in comitatu currus eq̄tes: ⁊ fcā est turba non modica

uenerūtq₃ ad areā achad q̄ sita ē trans iordanem: vbi celebrantes exeq̄as plāctu magno atq₃ vehemēti ipleuerunt septem dies. Q̄d cū vidissent habitatores t're chanaan dixerunt. Planct⁹ magn⁹ est iste egyptijs. Et idcirco vocatum ē nomē loci illi⁹ plāct⁹ egypti. Feceꝛt ergo filij iacob sicut pcepat eis: ⁊ portātes eum i t'ra chanaan sepelieꝛt eu₃ in speluncha duplici: quam emerat abraā cum agro in possessionem sepulchri: ab ephron etheo. ꝯ faciem mābre. Reuersus ē ioseph i egyptū cum fr̄ibus suis ⁊ oī comitatu: sepl'to pr̄e. Quo mortuo timētes fratres eius ⁊ mutuo colloquentes: ne forte memor sit iniurie quam passus ē: ⁊ reddat nobis oē malū q̄d fecim⁹: mādauerūt ei dicētes. Pater tuus pcepit nobis anteq̄ moreret: vt tibi v̄bis illius dicerem⁹. Obsecro vt obliuiscaris sceleris fratrum tuor⁊ ⁊ peccati atq₃ malicie quam exercuerunt in te. Nos q₃ oramus: vt fuo dei pr̄i tuo dimittas iniquitatem hanc. Quibus auditis fleuit ioseph: veneruntq₃ ad eum fr̄es sui. ⁊ pni adorātes i t'ram dixerūt. Serui tui sumus. Quib⁹ ille rn̄dit. Nolite timere. Num dei possum⁹ resistere volūtati? Vos cogitastis de me malū s₃ deus v̄tit illō in bonum vt exaltaret me sicut in p̄ntiarum cernitis ⁊ saluos faceret mltos ppl'os. Nolite timere. Ego pascam vos: ⁊ puulos v̄ros. Consolatusq₃ ē eos: ⁊ blāde ⁊ leuit' ē locut⁹: ⁊ habitauit in egypto cum oī domo pr̄is sui. Vixitq₃ cētum decē annis: ⁊ vidit effraim filios vsq₃ ad t'tiam generationē₃. Filij quoq₃ machir filij manasse nati sunt in genibus ioseph. Quib⁹ transactis locut⁹ est fr̄ibus suis. Post mortem mea₃ de⁹ visitabit vos: ⁊ ascēdere vos faciet de t'ra ista ad terra₃ quā iurauit abraam ysaac ⁊ iacob. Cumq₃ adiurasset eos atq₃ dixisset de⁹ visitabit vos: asportate ossa mea vobiscum de loco isto mortuus est expletis centū decem vite sue annis: ⁊ ꝯdit⁹ aromatibus reposit⁹ est in loculo i egypto.

G.4.5.b. D C

Explicit liber Genesis. Incipit liber hellesmoth quē nos. Exodi dicimus. Cap. I.

A Gen.4.6.b

Hec sunt nomina filiorū israel que ingressi sunt in egyptum cum iacob. Singuli cum domibus suis introierūt. Rubē symeon leui iudas ysachar zabulon: ⁊ beniamin dan: ⁊ neptalim. Gad ⁊ aser. Erant igiꝛ oēs anime eorum qui egressi sunt de femore iacob septuaginta. Ioseph autem i egypto erat. Quo mortuo ⁊ vniuersis fr̄ibus eius omniq₃ cognatione sua: filij israel cre

uerūt ⁊ quasi germinātes mltiplicati sunt:
B ac roborati nimis impleuerunt t̄ram. Sur/
rexit interea rex nouus super egyptum: qui
ignorabat ioseph. Et ait ad populum suuz.
Ecce populus filiorum israel multus ⁊ for/
tior nobis est. Uenite sapienter opprimamꝰ
eū: ne forte multiplicetur: ⁊ si ingruerit cō/
tra nos bellū: addat̄ inimicis nr̄is: expugna
tisqꝫ nobis egrediat̄ de t̄ra. Preposuit itaqꝫ
eis magr̄os opum vt affligerēt eos oneribꝰ.
Edificaueruntqꝫ vrbes tabernaculorū phara
onis phitō ⁊ ramesses. Quātoqꝫ opprime/
C bāt eos tāto magis multiplicabāt ⁊ cresce/
bant. Oderātqꝫ filios israel egyptij: ⁊ afflige
bant illudētes ⁊ inuidētes eis: atqꝫ ad amari
tudinē pducebant vitaz eorū opibus duris
luti ⁊ lateris: oīqꝫ famlatu q̊ i t̄re opibꝰ pme
bāt̄. Dixit āt rex egypti obstetricibꝰ hebreo/
rum: q̄ꝝ vna vocabat̄ sephora: alr̄a phua pci
piēs eis. Qn̄ obstetricabit̄ hebreas ⁊ ptꝰ tē/
pus aduenerit: si masculus fuerit interficite
eū: si femīa reseruate. Timuerūt aūt obstetri
ces deū: ⁊ nō fecerūt iuxta pceptū regis egy
D pti: sꝫ cōs̄uabant mares. Quibus accersitis
ad se rex ait. Quidnā ē hoc qd̄ facere volui
stis: vt pueros s̄uaret̄? Que rn̄derūt. Nō sūt
hebree sicut egyptie mulieres. Ipe eīz obste
tricandi hn̄t sciam: ⁊ priusq̄ vēiamꝰ ad eas
pariūt. Bn̄ ergo fecit deus obstetricibus ⁊
creuit ppl's: ꝯfortatusqꝫ ē nimis. Et qꝛ timue
rūt obstetrices deum: edificauit eis domos.
Precepit ergo pharao oī pplo suo dicēs.
Quicq̊d masculini sexꝰ natū fuerit: i flumē
ꝓijcite: q̊cq̊d feminini res̄uate. II.
A EGressus ē pꝰ h̄ vir d̄ domo leui ⁊ ac
cepit vxorē stirpis sue: q̄ concepit ⁊
pepit filiū: ⁊ vidēs eum elegantē ab
scōdit tribꝰ mēsibꝰ. Cūqꝫ iā celare nō pos/
set: sūpsit phisellā scirpeā: ⁊ liniuit eam bitu
mine ac pice: posuitqꝫ intus ifantulū ⁊ expo
suit eū in carecto ripe fluīs: stāte ꝓcul sorore
eius ⁊ cōsiderāte euētū rei. Ecce aūt descē/
debat filia pharaonis vt lauaret̄ in flumine
⁊ puelle eiꝰ gradiebātur p crepidinē aluei.
Que cū vidisset fiscellam in papirioē: misit
vnā e famulabꝰ suis: ⁊ allatā apiēs cernēsqꝫ
in ea puulum vagiētē: miserta eius ait. De
ifantibꝰ hebreoꝝ ē h̄. Cui soror pueri. Uis i/
q̊t vt vadā ⁊ vocē tibi mulierē hebreā q̄ nu/
trire possit infantulū? Rn̄dit. Uade. Per/
rexit puella: ⁊ vocauit mr̄em suā. Ad quam
locuta filia pharaonis: accipe ait puerum
istum ⁊ nutri mihi: ego dabo tibi mercedez
tuam. Suscepit mulier ⁊ nutriuit puerum:
adultūqꝫ tradidit filie pharaonis. Quez il/
la ddoptauit in locū filij: vocauitqꝫ nomen
eius moyses: dicēs: qꝛ d̄ aqua tuli eū. In die
bꝰ illis pꝰ q̄ꝫ creuerat moyses: egressus ē ad
fr̄es suos: viditqꝫ afflictionē eoꝝ: ⁊ virū egy/
ptiū pcutiētē quēdam de hebreis fr̄ibꝰ suis.
Cūqꝫ circūspexisset huc atqꝫ illuc ⁊ nullum
adesse vidisset: pcussum egyptiuz abscondit
sabulo. Et egressus die altero cōspexit duos
C hebreos rixātes: dixitqꝫ ei qui faciebat iniu
riā. Qr̄ pcut̄ ꝓximū tuū? Qui rn̄dit. Quis
constituit te principē ⁊ iudicē sup nos? Nū Act.C.d.
occidere me tu vis sicut heri occidisti egy/
ptium? Timuit moyses ⁊ ait. Quomodo pa
lā factū ē v̄buz istud? Audiuitqꝫ pharao ser
monē hunc: ⁊ q̄rebat occider̄ moysen. Qui
fugiēs de cōspectu eius: moratꝰ ē i t̄rra ma/
dian. ⁊ sedit iuxta puteū. Erant āt sacerdoti
madian septem filie: q̄ venerāt ad hauriēdā
aquā: ⁊ iplet̄ canalibꝰ adaquare cupiebant
greges patris sui. Superuenere pastores: ⁊
eiecerunt eas. Surrexitqꝫ moyses ⁊ defensis
puellis adaquauit oues eaꝝ. Que cū reuer/
tissent ad raguel patrem suum: dixit ad eas.
Cur velocius vēistis solito? Rn̄derūt. Uir
D egyptiꝰ liberauit nos de mānu pastorū. Insu
per ⁊ hausit aquā nobiscuz: potumqꝫ dedit
ouibꝰ: At ille: vbi ē inq̊t? Quare dimisist̄ ho
minē? Uocate eum vt comedat panē. Iura/
uit ergo moyses q habitaret cū eo. Accepitqꝫ
sephorā filiā eiꝰ vxorem q̄ pepit ei filiū quē
vocauit gersan dicens. Aduena fui in terra j.18.a.
aliena. Alr̄um v̊o peperit: quez vocauit elie
zer dicens. Deꝰ .n. pr̄is mei adiutor meus: ⁊
eripuit me de manu pharaōis: Post mul/
tum v̊o tpis mortuꝰ est rex egypti. Et inge/
miscētes filij isrl̄ pp opa vociferati sūt. Ascē/
ditqꝫ clamor eorū ad deuz ab opibꝰ: ⁊ audi
uit gemituz eoꝝ ac recordatus ē federis qd̄
pepigit cum abraā ysaac ⁊ iacob. Et respexit
dn̄s filios israel: ⁊ liberauit eos. III.
A MOyses aūt pascebat oues ietro soce
ri sui sacerdot̄ madian. Cumqꝫ mi/
nasset gregem ad interiora deserti:
venit ad mōtē dei oreb. Apparuitqꝫ ei dn̄s i
flāma ignis de medio rubi: ⁊ videbat q ru/
bus arderet ⁊ nō ꝯbureret̄. Dixit ergo moy
ses. Uadā ⁊ videbo visionem hanc magnā
qr̄ nō ꝯburat̄ rubꝰ. Cernēs āt dn̄s q pgeret
ad videndū: vocauit eū de medio rubi ⁊ ait.
B Moyses moyses. Qui rn̄dit. Adsum. At il/
le. Nō appropies inq̊t huc. Solue calciamē Josue.5.d
ta d̄ pedibꝰ tuis. Locꝰ .n. i q̊ stas t̄ra scā est. Act.7.d
Et ait. Ego suz deꝰ pr̄is tui: deus abraā: deꝰ
ysaac: ⁊ deus iacob. Abscōdit moyses faciez
suā. Nō .n. audebat aspicer̄ ꝯ deum. Cui ait

dn̄s: vidi afflictionē ppl̄i mei i egypto: ⁊ clāo
rē eiꝰ audiui: ꝑꝑ duritiā eoꝝ ꝗ ꝑ͛fuīt operi
bus. Et sciēs dolorē eiꝰ: descēdi vt liberē euꝫ
de māibꝰ egyptioꝝ ⁊ educā de terra illa i ter
rā bonā ⁊ spaciosā: i terrā ꝗ fluit lacte ⁊ mel
le ad loca chanāei ⁊ ethei ⁊ āmorrei ⁊ phe-
C rezei ⁊ euei ⁊ iebusei. Clamor ergo filioꝝ isrl̄
venit ad me: vidiqꝫ afflictionez eoꝝ ꝗ ab egy
ptijs opprimūtur. Sed veni ⁊ mittam te ad
pharaonē: vt educas ppl̄m meū filios israel
de egypto. Dixitqꝫ moyses ad deū. Quis sū
ego vt vadā ad pharaonē ⁊ educā filios isrl̄
de egypto: Qui dixit ei. Ego ero tecū. ⁊ hoc
hēbis signū ꝙ miseri te. Cū eduxeris popu-
lū meū de egypto: imolabis deo suꝑ montez
D istū. Ait moyses ad deū. Ecce ego vadā ad fi
lios israel. ⁊ dicā eis Deꝰ pr̄uꝫ vestroꝝ misit
me ad vos. Si dixerint mihi. qđ est nomen
eius: ꝗd dicaꝫ eis: Dixit dn̄s ad moysē. Ego
sum ꝗ sū Ait. Sic dices filijs israel. Qui est
misit me ad vos. Dixitqꝫ iteꝝ deus ad moy
sē: Hec dices filijs isrl̄. Dn̄s deꝰ pr̄uꝫ vr̄oruꝫ
deus abrahā ⁊ deꝰ ysaac ⁊ deus iacob: misit
E me ad vos. Hoc nomē mihi ē i eternū. ⁊ hoc
memoriale meū i gnātiōe ⁊ generationem.
Uade cōgrega seniores israel. ⁊ dices ad eos
Dn̄s deꝰ pr̄um vr̄oꝝ apparuit mihi: deus a-
brahā ⁊ deꝰ ysaac ⁊ deꝰ iacob: dicēs. Uisitās
visitaui vos ⁊ vidi oīa que acciderunt vobis
in egypto: ⁊ dixi vt educā vos de afflictione
egypti i terrā chananei ⁊ ethei ⁊ āmorrei ⁊
pherezei ⁊ euei ⁊ iebusei ad terrā fluentem
F lacte ⁊ melle: ⁊ audiet vocē tuā. Ingredie-
risqꝫ tu ⁊ seniores israel ad regem egypti ⁊ di
ces ad eū. Dn̄s deꝰ hebreorum vocauit nos
j.8.g Ibimus viā triū dierū in solitudinē vt imo
lemꝰ dn̄o deo nostro. Sed ego scio ꝙ non di
mittet vos rex egypti vt eatis: nisi per manū
G ualidam. Extēdāqꝫ manū meā ⁊ ꝑcutiaꝫ egy
ptum in cunctis mirabilibus meis que fac-
turus sū in medio eoꝝ: pꝰ hoc dimittet vos:
j.11.a daboqꝫ grām populo huic corā egyptijs. Et
⁊.j.12.e cū egrediemī nō exibitis vacui: sed postula
bit mulier a vicina sua ⁊ ab hospita sua vasa
argentea ⁊ aurea: ac vestes: ponetisqꝫ eas
suꝑ filios et filias vestras ⁊ spoliabitis egyp
tum. IIII.

A Respōdēs moyses ait: Non credēt
mihi neqꝫ audiēt vocez meā: sed di
cent: nō aꝑꝑuit tibi dn̄s. Dixit ergo
ad eū. Quid ē qđ tenes in manu tua? Rn̄-
di. Uirga. Dixitqꝫ dn̄s. Proijce eā in terrā.
Proiecit ⁊ versa ē i colubrū: ita vt fugeret
moyses. Dixitqꝫ dn̄s. Extēde manū tuā ⁊ ap
prehēde caudam eiꝰ. Extēdit ⁊ tenuit: ver-
saqꝫ ē in virgā. Ut credāt inꝗt ꝙ apparuerit
tibi dn̄s deꝰ pr̄um tuoꝝ: deꝰ abraā ⁊ deꝰ ysa-
ac ⁊ deꝰ iacob. Dixitqꝫ dn̄s rursū. Mitte ma
num tuā i sinū tuum. Quā cum misisset in si B
num protulit leprosā instar niuis. Retrahe
ait manū tuam in sinū tuū. Retraxit ⁊ ꝓtu
lit iterum: ⁊ erat silis carni reliꝗ. Si nō cre-
diderit inꝗt tibi: neqꝫ audierit ſmonē signi
ꝑoris credent verbo signi sequent: ꝙ si nec
duobꝰ quidē his signis crediderit: neqꝫ au-
dierit vocē tuā: sume aquā fluminis ⁊ effūde
eā suꝑ aridā. ⁊ ꝗcꝗd hauserit de fluuio: vtet C
i sanguinem. Ait moyses. Obsecro dn̄e n̄ sū
eloꝗns ab heri ⁊ nudiustertiꝰ. ex ꝗ locutus
es ad seruū tuū impeditioris ⁊ tarditoris lin
gue suū. Dixit dn̄s ad eū. Quis fecit os hoīs
Aut ꝗs fabricatꝰ ē mutū ⁊ surdū ⁊ videntē
⁊ cecū? Nōne ego? ꝑge igit ⁊ ego ero in ore
tuo doceboqꝫ ꝗd loquaris. At ille. Obsecro D
dn̄e inꝗt: mitte quē missurus es. Iratus dn̄s
in moysē ait. Aaron fr̄ tuꝰ leuites: scio ꝙ e-
loꝗns sit. Ecce ipe egredietur i occursū tuū
vidensqꝫ te letabit corde. Loquere ad eum ⁊
pōe vba mea in ore eiꝰ: ⁊ ego ero in ore tuo
⁊ i ore illiꝰ: ⁊ ondā vobis ꝗd ager̄ dbeat. Et
ipse loꝗtur ꝓ te ad ppl̄z ⁊ erit os tuū: tu āt
eris in his que ad deū ꝑtinent virgaꝫ ꝗꝫ hāc E
sume in māu tua: in ꝗ facturꝰ es signa. Abijt
moyses ⁊ reuersus ē ad ietro socerum suum.
Dixitqꝫ ei: Uadā ⁊ reuertar ad fratres m̄os
i egyptuꝫ vt videam si adhuc viuant. Cui ait Math.2.d
ietro: Uade i pace. Dixit ergo dn̄s ad moysē
i madian. Uade ⁊ reuertere in egyptū. Mor
tui.n. sūt oēs ꝗ ꝗrebāt aiam tuā. Tulit ergo
moyses vxorē suam ⁊ filios suos: ⁊ imposuit
eos sr̄ asinū reuersusqꝫ ē in egyptū: portans
vgam dei i māu sua. Dixitqꝫ ei dn̄s reuertēti
i egyptū. Uide: vt oīa ostenta ꝗ posui in ma-
nu tua facias coram pharaone. Ego indura-
bo cor eius: ⁊ nō dimittet ppl̄m. Dicesqꝫ ad F
eū. Hec dicit dn̄s. Filiꝰ meꝰ ꝑmogeītꝰ isrl̄. di
xi tibi. Dimitte filiū meum vt ſuiat mihi. ⁊
noluisti dimittere eū. Ecce ego iterficiā filiū
tuū ꝑmogenitū. Cūqꝫ eēt i itinere i diuersorio
occurrit ei dn̄s ⁊ volebat occidere eum. Tu-
lit illico sephora acutissimam petram. ⁊ cir-
cuncidit preputium filij sui. Tetigitqꝫ pedes
eius ⁊ ait. Sponsus sanguinum tu mihi es
⁊ dimisit eum postquam dixerat. sponsus sā-
guinum tu mihi es ob circuncisionem. Di-
xitqꝫ dn̄s ad aaron. Uade in occursum mo- G
ysi in desertum: qui perrexit obuiam ei in
montē dei ⁊ osculatus est eum. Narrauitqꝫ
moyses aaron omnia vba dn̄i ꝑ quibꝰ mise-
rat eum ⁊ signa ꝗ mādauerat. Ueneruntqꝫ

simul: ⁊ ꝯgregauerūt cūctos seniores filioꝝ
israel. Locutusq́ꝫ ē ad aaron oīa v̄ba q̄ dixe
rat dn̄s ad moysen. ⁊ fecit signa corā popu-
lo ⁊ credidit pplꝰs. Audieruntq́ꝫ ꝙ visitasꝫ
dn̄s filios israel ⁊ ꝙ respexisset afflictionem
illoꝝ ⁊ proni adorauerunt. V.

A P Ost hec igressi sūt moyses ⁊ aaron
⁊ dixerūt pharaōi. Hec dic̄ dn̄s meꝰ
israel. Dimitte pplꝫ meū vt sacrifi-
cet mihi i deserto. At ille rn̄dit. Quis ē dn̄s
vt audiā vocē eius. ⁊ dimittā israel? Nescio
dn̄m ⁊ israel nō dimittā. Dixerūtq́ꝫ. Deꝰ he
breoꝝ vocauit nos: vt eamꝰ viā triū dieꝝ in
solitudinem ⁊ sacrificemus dn̄o deo nr̄o ne
forte accidat nobis pestis aut gladius. Ait ad
eos rex egypti. Quare moyses ⁊ aarō sollici
tatis pplꝫ ab operibꝰ suis? Ite ad onera vr̄a
Dixitq́ꝫ pharao. Multꝰ ē populus terre. Ui
detis ꝙ turba succreuerit. q̄ꝫtomagis si de-
deritis eis requiē ab opibus? Precepit ergo
B in die illo p̄fectis opum ⁊ exactoribus ppl̄i
dicēs. Nequaq̄ꝫ vltra dabitis paleas popl̄o
ad ꝯficiēdos lateres sicut priꝰ sed ipsi vadāt
⁊ colligāt stipulas: ⁊ mēsurā laterum quā p̄
us faciebant: imponetis sup eos. nec minue
tis quicq̄ꝫ. Uacāt. n. ⁊ idcirco vociferāt dicē
j.eo. tes. Eamus ⁊ sacrificemꝰ deo nr̄o. Opprimā
tur operibus ⁊ expleant ea vt nō acquiescāt
verbis mēdacibꝰ. Igitur egressi prefecti ope
rum ⁊ exactores ad ppl̄m dixerunt: sic dicit
pharao. Non do vobis paleas. Ite ⁊ colligi
te sicubi iuenire poteritis. nec minuet̄ q̄cq̄ꝫ
de ope vr̄o. Dispsusq́ꝫ ē ppl̄s i oēꝫ terrā egy-
pti ad colligēdas paleas. Prefecti q̄ꝫ opuꝫ
istabāt dicētes. Cōplete opꝰ vr̄uꝫ quotidie vt
p̄us facere solebat̄ qn̄ dabātur vobis palee.
C Flagellatiq́ꝫ sūt q̄ p̄erāt opibꝰ filioꝝ israel. ab
exactoribus pharaōis dicētibꝰ. Quare nō i
plest̄ mensurā lateꝝ sicut prius nec heri nec
hodie? Venerūtq́ꝫ p̄pōiti filioꝝ isrl̄ ⁊ vocife-
rati sūt ad pharaonē dicentes. Cur ita agis
ꝯtra seruos tuos? Palee nō dantur nobis ⁊
⁊ lateres sil̄r imperantur. En famuli tui fla
gellis cedimur: ⁊ iiuste agit̄ ꝯ populuꝫ tuum
s.eo Qui ait. Uacatis ocio: ⁊ idcirco dicitis. Ea
mꝰ ⁊ sacrificemꝰ dn̄o. Ite ergo ⁊ operamini
D Palee nō dabūtur vobis ⁊ reddet̄ ꝯsuetuꝫ
numeꝝ lateꝝ. Uidebātq́ꝫ se p̄positi filiorum
israel i malū eo ꝙ diceret̄ eis. nō minuet̄ q̄c
q̄ꝫ opis de lateribus p singulos dies. Occur
reruntq́ꝫ moysi ⁊ aaron q̄ stabant ex aduer-
so egredientes a pharaone. ⁊ dixerūt ad eos
Uideat dominus ⁊ iudicet. qm̄ fetere fecist̄
odorē nostrū corā pharaōe ⁊ s̄uis eiꝰ. ⁊ p̄bu
istis ei gladiū vt occideret nos. Reuersusq́ꝫ
est moyses ad dn̄m ⁊ ait: Dn̄e cur afflixisti po
pulū istū? Qr̄ misisti me? Ex eo. n. quo ingres
sus sum ad pharaonem vt loquerer ex noīe
tuo afflixit ppl̄m tuū: ⁊ nō liberasti eos. VI.

D Ixitq́ꝫ dn̄s ad moysen. Nunc vide- A
bis que facturꝰ sū pharaōi. Per ma
nū. n. forteꝫ dimittet eos: ⁊ i māu ro
busta eijciet illos de t̄ra sua. Locutusq́ꝫ ē dn̄s
ad moysen dicens. Ego dominus q̄ appui
abraham ysaac ⁊ iacob i deo oīpotēte: ⁊ no-
men meū adonay nō idicaui eis. Pepigiq́ꝫ
fedꝰ cuꝫ eis vt darē eis t̄rā chanaan t̄rā pe-
grinationis eoꝝ i q̄ fuerūt aduene ego audi
ui gemitum filioꝝ isrl̄ q̄ egyptij oppresserūt
eos ⁊ recordatꝰ suꝫ pacti mei. Jō dic filijs is
rael. Ego dn̄s qui educam vos de ergastulo
egyptioꝝ ⁊ eruam de s̄uitute ac redimam in
brachio excelso ⁊ iudicijs magnis: ⁊ assumā B
vos mihi i ppl̄m ⁊ ero vr̄ deus. Et sciet̄ quia
ego sum dn̄s deus vr̄ qui eduxerim vos de
ergastulo egyptioꝝ ⁊ induxerim vos i t̄ram
sup quam leuaui manū meā: vt darem eam
abraā ysaac ⁊ iacob daboq́ꝫ illā possidendaꝫ
vobis ego dn̄s. Narrauit ergo moyses omia
filijs israel q̄ nō acq̄euerūt ei. ꝓpter angusti
am spiritus ⁊ opus durissimum. Locutusq́ꝫ
est dominus ad moysen dicens. Ingredere
⁊ loquere ad pharaonem regeꝫ egypti vt di
mittat filios israel de terra sua. Respondit
moyses coram dn̄o. Ecce filij israel non audi
unt me: ⁊ qn̄o audiet pharao. presertim cuꝫ
incircuncisus sim labijs? Locutusq́ꝫ est dn̄s
ad moysen ⁊ aaron: ⁊ dedit mandatum ad fi
lios israel ⁊ ad pharaonem regē egypti vt
educerent filios israel de terra egypti. Isti C
sunt principes domorum per familias suas
Filij ruben primogeniti israhelis. enoch: ⁊ Geū.4.b
phallu esrom: ⁊ charmi. He cognatiōes ru- Nu.26.
ben. Filij symeon iamuel ⁊ iami ⁊ iami ⁊ ah- 1 Pab
od ⁊ iachin ⁊ saber ⁊ saul filius chananiti-
dis he progenies symeon. Et hec nomina fi-
lioꝝ leui per cognatōes suas gersō ⁊ caath
⁊ merari. Anni autem vite leui fuerunt cētū
trigintaseptē: filij gerson: lobni ⁊ semei p co
gnationes suas. Filij caath: amram ⁊ ysuar
⁊ hebron ⁊ oziel. Anni q̄ꝫ vite caath centuꝫ 1. Pa.23.a
trigintatres. Filij merari: mooli ⁊ musi. He
cognationes p familias suas. Accepit auteꝫ
amram vxorē iochabeth patruelem suaꝫ: q̄ Nu.26.g.
pepit ei aaron ⁊ moysen ⁊ mariam. Fuerītq́ꝫ
anni vite amram cētū trigitaseptem: Filij q̄ꝫ
ysuar chore ⁊ napheg ⁊ zechri. Filij quoq́ꝫ
oziel misael ⁊ elisaphā ⁊ sechri. Accepit āt A
aarō vxorem: elisabeth filiam aminadab: so-
rorē naason: q̄ pepit ei nadab ⁊ abiu ⁊ ele-

azar ⁊ ythamar. Filij quoq₃ chore aser ⁊ hel
chana ⁊ abiasab. He sūt cognatões chorita
rum. At vo eleazar fili⁹ aaron accep vxorem
de filiabus phutiel q̃ peperit ei phinees. Hi
sūt pricipes familiarꝫ leuiticarꝫ p cognatões
suas. Iste ē aaron ⁊ moyses q̇bus p̄cepit dñs
vt educerent filios isrl' de terra egypti p tur-
mas suas. Hi sūt q̇ loquūtur ad pharaōe₃ re
gē egypti: vt educant filios israel de egypto
Iste ē moyses ⁊ aaron: in die q̃ locut⁹ ē dñs
ad moysē i terra egypti. Et locut⁹ est dñs ad
moysē dicēs. Ego dñs. Loquere ad pharao
nē regē egypti omnia que loquor tibi. Et ait
moyses corā dño. En incircuncisis labijs sū₃.
Quomodo audiet me pharao? VII
A Dixitq₃ dñs ad moysē. Ecce ꝯstitui te
deum pharaōis. ⁊ aaron fr̄ tuus erit
ꝓpha tu⁹. Tu loq̄ris ei oia q̃ māda-
bo tibi. ⁊ ille loq̄tur ad pharaonē: vt dimit-
tat filios isrl' de terra sua. Sed ego idurabo
cor ei⁹ ⁊ multiplicabo signa ⁊ ostēta mea in
terra egypti: ⁊ nō audiet vos. Immittamq₃
manū meā super egyptū. ⁊ educā exercitum
⁊ populum meum filios isrl' de terra egypti
p iudicia maxia. ⁊ sciēt egyptij: q2 ego sū dñs
qui extenderi manū meā sup egyptū ⁊ edu-
xeri filios israel de medio eorum. Fecit itaq₃
moyses ⁊ aaron: sicut p̄cepat dñs: ita egerūt
B Erat āt moyses octoginta annorꝫ ⁊ aaron oc
togintariū qū locuti sūt ad pharaonē. Dixit
q₃ dñs ad moysen ⁊ aaron. Cū dixerit vobis
pharao: oñdite signa: dices ad aaron. Tolle
virgā tuā ⁊ ꝓijce eā corā pharaone: ac verta
tur i colubrū. Ingressi itaq₃ moyses ⁊ aaron
ad pharaonē. fecerūt sicut p̄cepat dominus
Tulitq₃ aarō virgā corā pharaōe ⁊ fuis ei⁹
Exhi.3.b q̄ versa ē i colubrū. Uocauit aūt pharao sa-
piētes ⁊ maleficos: ⁊ fecerūt ēt ipi p incanta
tiōes egyptiacas ⁊ archana quedā similiter.
Proiecerūtq₃ singuli vgas suas: q̄ vse sunt in
dracōes. Sed deuorauit virga aaron virgas
j.eo. eorꝫ. Induratūq₃ ē cor pharaōis ⁊ nō audi-
uit eos sicut p̄cepat dñs. Dixit aute₃ dñs ad
C moysen. Ingrauatū ē cor pharaonis: ⁊ non
vult dimittere pplm. Uade ad eū mane. Ec
ce egrediet ad aq̄s. Et stabis in occursū eius
sr ripā fluis. ⁊ vgā q̄ cōuersa ē in draconem:
j.8.a tolles i māu tua: dicesq₃ ad eū. Domin⁹ de⁹
hebreorꝫ misit me ad te: dicens. Dimitte po
pulū meū vt sacrificet mihi i deserto: ⁊ vsq₃
ad p̄ns audire noluisti. Hec igitur dicit dñs
In hoc scies q̄ sim dñs. Ecce percutiam vir-
ga q̄ i māu mea ē aquā fluis: ⁊ vertetur i san
guinē. Pisces q̄₃ q̄ sūt i fluuio morient ⁊ cō
putrescēt aq̄: ⁊ affligentur egyptij bibentes

aquā fluij. Dixit quoq₃ dñs ad moysen. Dic
ad aaron. Tolle virgā tuā ⁊ extende manu₃
tuā sup aq̄s egypti: ⁊ sup fluuios eorꝫ ⁊ riuos
⁊ paludes ⁊ oēs lac⁹ aquarꝫ vt vtantur i san
guinē. ⁊ sit cruor in oi terra egypti tā i ligne
is vaseis q̄₃ i saxeis. Feceruntq₃ moyses ⁊ a- B
aron sicut p̄cepat dñs. Et eleuans vgam per
cussit aquā fluis corā pharaōe ⁊ seruis eius
q̄ vsa ē i sāguinē: ⁊ pisces q̇ erāt i fluie mor-
tui sūt. Cōputruitq₃ fluui⁹. ⁊ nō poterāt egy
ptij bibere aquā fluis: ⁊ fuit sanguis in tota
terra egypti. Fecerūtq₃ similiter malefici e-
gyptiorꝫ icantatiōib⁹ suis. Et induratum est
cor pharaōis: nec audiuit eos sicut p̄ceperat
dñs. Auertitq₃ se ⁊ ingressus est domum suā
nec apposuit cor ēt hac vice. Foderunt autē
oēs egyptij p circuitū fluis aquā vt biberent
Nō.n. poterāt bibere aquā fluis. Impletiq₃
sunt. vij. dies postq̄₃ pcussit dominus fluuiu₃
Dixit q̄₃ dñs ad moysē. Ingre VIII.
dere ad pharaonem ⁊ dices ad eū. A
Hec dicit dñs. Dimitte pplm meu₃ 8.7.c
vt sacrificet mihi. Si āt nō volueris dimitte
re ecce ego pcutiā oēs terminos tuos rāis: ⁊
ebulliet fluui⁹ ranas q̄ ascēdēt ⁊ igredietur
domū tuā ⁊ cubiculū lectuli tui: ⁊ sup statu₃
tuū: ⁊ i domos seruorꝫ tuorꝫ: ⁊ i pplm tuum:
⁊ i furnos tuos: ⁊ i reliq̄as ciborꝫ tuorꝫ: ⁊ ad
te ⁊ ad populū tuū: ⁊ ad oēs seruos tuos in-
trabūt rane. Dixitq₃ domin⁹ ad moysē. Dic
ad aaron. Extēde manū tuā super fluuios: ⁊ B
sup riuos ⁊ paludes: ⁊ educ ranas sup terrā
egypti. Et extendit aaron manum sup aq̄s
egypti ⁊ ascēderunt rane. opuerūtq₃ terram
egypti. Fecerūt āt ⁊ malefici p icantatiōes
suas sili'. eduxerūtq₃ ranas sup terrā egypti
Uocauit autem pharao moysen ⁊ aaron. ⁊
dixit eis. Orate dñm vt auferat ranas a me
⁊ a pplo meo: ⁊ dimittam pplm vt sacrificet
dño. Dixitq₃ moyses ad pharaonē. Cōstitue
mihi qū deprecer ꝓ te ⁊ ꝓ seruis tuis ⁊ ꝓ po
pulo tuo: vt abigant rane a te: ⁊ a domo tua
⁊ a seruis tuis. ⁊ a populo tuo: ⁊ tantum in
fluie remaneant. Qui respondit. Cras. At il
le iuxta inq̇t verbu₃ tuū faciam: vt scias qm̄
non est sicut dñs de⁹ noster: ⁊ recedent rāe a
te: ⁊ a domo tua: ⁊ a seruis tuis. ⁊ a populo
tuo: ⁊ tm̄ in flumine remanebunt. Egressiq₃
sunt moyses ⁊ aaron a pharaone. ⁊ clama- B
uit moyses ad dñm pro sponsione ranarum
quā ꝯdixerat pharaoni. Fecit dñs iuxta ver-
bum moysi. ⁊ mortue sūt rane de domibus. ⁊
de villis. ⁊ de agris. Cōgregaueruntq₃ eas i
imēsos aggeres: ⁊ cōputruit tra. Uidēs aūt
pharao q̄ data esset requies: ingrauauit cor

tuū ⁊ nō audiuit eos sicut p̄cepat dn̄s. Dixit
q3 dn̄s ad moysen. Loquere ad aaron/ Extē
de vgam tuā ⁊ ꝑcute puluerē terre: ⁊ sint cy
nifes in vniuersa terra egypti. Feceru̇tq3 ita: ⁊
extēdit aaron manū vga3 tenēs percussitq3
puluerē terre: ⁊ facti sūt cynifes i hoibus ⁊ i
iumentis. Ois puluis terre vsus ē i cynifes
E ꝑ totā terrā egypti. Feceruntq3 sil'r malefici
incantatiōib⁹ suis vt educerēt cynifes: ⁊ nō
potuerūt. Erantq3 cynifes: ta3 i hoibus q̄3 in
iumentis. Et dixerūt malefici ad pharaone3
Digit⁹ dī ē hic. Induratūq3 ē cor pharao/
j.9.c. nis ⁊ nō audiuit eos sicut p̄cepat dn̄s. Dixit
q3 dn̄s ad moysen. Consurge diluculo: ⁊ sta
coram pharaone. Egrediet̄.n. ad aq̄s. Et di/
ces ad eū. Hec dicit dn̄s. Dimitte ppl'm me
um vt sacrificet mihi. q' si nō dimiseris eum
ecce ego mittam i te ⁊ i seruos tuos ⁊ i ppl'3
tuū ⁊ i domos tuas: oē genus muscarum: ⁊
iplebunt̄ oēs domus egyptioꝝ muscis diuer
F si generis ⁊ vniuersa t̄ra i q̄ fuerunt. Faciāq3
mirabilē in die illa t̄rā iessen i qua ppl's me⁹
ē vt nō sint ibi musce ⁊ scias qm̄ ego dn̄s in
medio t̄re: ponāq3 diuisionē iter ppl'm meu3
⁊ ppl'm tuū. Cras erit signum istud. Fecitq3
dn̄s ita. Et vēit musca grauissima in domos
pharaōis ⁊ seruoꝝ ei⁹: ⁊ i oē3 t̄rā egypti cor
ruptaq3 ē t̄ra ab huiuscemōi muscis. Uoca/
uitq3 pharao moysen ⁊ aaron: ⁊ ait eis. Ite
⁊ sacrificate deo vestro in terra hac. Et ait
moyses. Nō pōt ita fieri. Aboiatōes enim e/
gyptioꝝ immolabim⁹ dn̄o deo nostro: q' si/
mactauerimus ea q̄ colūt egyptij coram eis
G lapidibus nos obruent. Uiā triu3 dierū ꝑge
3.3.f. mus i' solitudinē: ⁊ sacrificabimus dn̄o deo
nr̄o sicut p̄cepit nobis. Dixitq3 pharao. Ego
dimittam vos vt sacrificetis dn̄o d̄o vestro i
deserto verūtn̄ lōgi⁹ ne abeat̄. Rogate pro
me: Et ait moyses: Egressus a te orabo domi
num ⁊ recedet musca a pharaone: ⁊ a seruis
suis: ⁊ a ppl'o eius cras. Uerūtamen noli vl
tra fallere: vt non dimittas populum sacrifi
care domino. Egressusq3 moyses a pharaōe
orauit dn̄m. Qui fecit iuxta vbū illius ⁊ ab
stulit muscas a pharaone: ⁊ a seruis suis: ⁊ a
populo ei⁹. Non superfuit nec vna quidem.
Et igrauatu3 est cor pharaōis: ita vt nec hac
q̄dē vice dimitteret populum. IX

A D Irit āt dn̄s ad moysē. Ingredere ad
pharaonē: ⁊ loq̄re ad eum. Hec di/
j.co cit dn̄s deus hebreoꝝ. Dimitte po/
pulū meū vt sacrificet mihi. Quod si adhuc
rennis ⁊ retines eos: ecce manus mea erit su
ꝑ agros: ⁊ sup eq̄s: ⁊ asinos ⁊ camelos: ⁊ o/
ues: ⁊ boues: pestis valde grauis. Et faciet do

minus mirabile inter possessiōes israel ⁊ pos
sessiones egyptioꝝ: vt nil oio pereat ex his q̄
pertinēt ad filios israel. Cōstituitq3 domin⁹
tp̄s dicēs. Cras faciet dn̄s vbum istud i t̄ra.
Fecit ergo dn̄s vbū hoc altera die: ⁊ mortua sūt
oia aiantia egyptioꝝ. De aialib⁹ vero filioꝝ
isrl' nihil oio perijt. Et misit pharao ad vidē/
dū: nec erat q̄cq3 mortuū de his que posside B
bat israel. Ingrauatūq3 ē cor pharaōis: ⁊ nō
dimisit ppl'm. Et dixit dn̄s ad moysē ⁊ aarō.
Tollite plenas man⁹ cineris de camino: ⁊
spgat illum moyses i celū corā pharaone: sit
q3 puluis s'r oēm t̄ram egypti. Erunt enim in
hoibus ⁊ iumētis vlcera ⁊ vesice turgentes
in vniuersa t̄ra egypti. Tuleruntq3 cinerem
de camino ⁊ steterunt coram pharaone: ⁊ sp
sit illū moyses in celum. Factaq3 sunt vlcera
vesicarum turgentium i hoibus ⁊ iumentis:
nec poterant malefici stare coram moyse p/
pter vlcera q̄ in illis erant: ⁊ i oī terra egypti
Indurauitq3 dn̄s cor pharaonis ⁊ nō audi/ C
uit eos: sicut locut⁹ ē dn̄s ad moysen. Dixit s.8.e.
q3 dn̄s ad moysen. Mane cōsurge ⁊ sta corā
pharaone ⁊ dices ad eū: Hec dicit dn̄s deus
hebreoꝝ. Dimitte ppl'm meum vt sacrificet s.co.
mihi: q2 in hac vice mittam oēs plagas me/
as s'r cor tuū ⁊ s'r s'uos tuos: ⁊ s'r ppl'm tuū: vt
scias q' nō sit silis mei in oī t̄ra. Nunc enim D
extendēs manū ꝑcutiā te ⁊ ppl'm tuum peste
peribisq3 de t̄ra. Idcirco aūt posui te vt ostē
dam in te fortitudinem meam: ⁊ narret no/ Ro.9.d.
men meum in omni terra. Adhuc reties po/
pulum meum: ⁊ nō vis eū dimittere: En plu
am cras hac ipsa hora grandinem multam
nimis q̄lis non fuit in egypto a die qua fun
data ē vsq3 in p̄ns tēpus. Mitte ergo iā nūc
⁊ ꝯgrega iumēta tua ⁊ oia q̄ habes in agro
hoies eni ⁊ iumēta ⁊ vniuersa q̄ inuēta fue/
rint foris nec congregata de agris: ceciderit
q3 s'r ea grando: morient̄. Qui timuit verbū
dn̄i de s'uis pharaōis fecit ꝯfugere s'uos su/ E
os: ⁊ iumēta i domos: q̄ aūt neglexit sermo/
nē dn̄i: dimisit seruos suos ⁊ iumenta i agris
Et dixit dn̄s ad moysen. Extende manu3 tuā
i celum: vt fiat grando in vniuersa terra egy/
pti s'r hoies ⁊ sup iumēta ⁊ super oēm herbā
agri in t̄ra egypti. Extenditq3 moyses virgā
in celum: ⁊ dn̄s dedit tonitrua ⁊ grandinem
ac discurrētia fulgura sup terram. Pluitq3
dn̄s grādinem s'r t̄rā egypti ⁊ grādo ⁊ ignis F
mixta pariter ferebāt̄. Tāteq3 fuit magnitu
dinis q̄ta aū nūq3 apparuit in vniuersa terra
egypti: ex q̄ gens illa condita est. Et ꝑcussit
grando i oī t̄ra egypti cuncta que fuerunt in
agris ab hoie vsq3 ad iumentum. Cunctāq3

herbā agri percussit grādo: ⁊ oē lignū regi-
onis cōfregit. Tm̄ i terra iessen vbi erant filij
isrl' grando nō cecidit. Misitqꝫ pharao ⁊ vo
cauit moysen ⁊ aaron. dicens ad eos. Pec-
caui etiā nunc. Dn̄s iustꝰ: ⁊ ego ⁊ ppl's meꝰ
impij. Orate dn̄m: vt desinant tonitrua dei: ⁊
grando: vt dimittam vos ⁊ neqꝙ̄ hic vltra
G maneat. Ait moyses. Cum egressus fuero de
vrbe extendam palmas meas ad dn̄m: ⁊ ces
sabūt tonitrua: ⁊ grando non erit: vt scias qꝛ
dn̄i ē terra. Noui āt q̄ ⁊ tu ⁊ serui tui necdū
E timeat dn̄m dm̄. Linū ergo ⁊ ordeū lesū ē eo
q̄ ordeū eēt virēs ⁊ linū iā folliclos germi-
naret. Triticū aūt ⁊ far non sunt lesa: qꝛ sero
tina erant. Egressusqꝫ moyses a pharaone ex
vrbe: tetendit manus ad dn̄m ⁊ cessauerunt
tonitrua: ⁊ grādo: nec vltra stillauit pluuia
super terram. Vidēs aūt pharao q̄ cessasset
pluuia ⁊ grando ⁊ tonitrua: auxit pctm̄ ⁊ in
grauatū est cor eius ⁊ suorū illius: ⁊ indura
tū nimis: nec dimisit isrl' sicut p̄ceperat domi
nus per manum moysi X.
A ET dixit dn̄s ad moysen. Ingredere
ad pharaonē. Ego enim iduraui cor
illiꝰ ⁊ seruorū illiꝰ vt faciā signa mea
hec in eo: ⁊ narres in auribꝰ filij tui ⁊ nepo-
tū tuorū q̄tiens cōtiueri egyptos ⁊ signa fe-
ceri in eis: aut sciatis qꝛ ego dn̄s. Introierūt
ergo moyses ⁊ aarō ad pharaonem: ⁊ dixerūt
7.c.8.a ei. Hec dicit dn̄s deus hebreorū. Vsqꝫ q̄ non
⁊.9.b vis subijci mihi. Dimitte ppl'm meum vt sa
crificet mihi. Sin aūt resistis ⁊ nō vis dimit-
tere eum: ecce ego inducam cras locustam i
fines tuos q̄ operiet supficiē t're: ne q̄cqꝫ̄ eius
appareat sed comedat qd̄ residuū fuerit grā
B dini. Corrodet. n. omnia ligna q̄ germiant i
agris: ⁊ implebūt domos tuas ⁊ seruorū tuo
rū ⁊ oīum egyptiorū: q̄tā n̄ viderūt p̄res tui
⁊ aui ex q̄ orti sūt sr̄ t'rā vsqꝫ in p̄ntem diem. A-
uertitqꝫ se ⁊ egressus est a pharaone. Dixe-
runt aūt serui pharaōis ad eū. Vsqꝫquo patie
mur hoc scandalū: Dimitte homines vt sa-
crificent dn̄o deo suo. Nōne vides q̄ perie-
rit egyptus? Reuocaueruntqꝫ moysē ⁊ aarō
ad pharaonem. Qui dixit eis. Ite sacrificate
C dn̄o deo vestro. Qui nam sunt qui ituri sūt?
Ait moyses. Cum paruulis nostris ⁊ seniori
bus pergemus: cū filijs ⁊ filiabus: cū ouibus
⁊ armentis. Est. n. solēnitas dn̄i dei nr̄i. Et rn̄-
dit pharao. Sic dn̄s sit vobiscū. Quō ego di
mittā vos ⁊ puulos vr̄os: cui dubium est q̄
pessime cogitetis? Non fiat ita: sed ite tātū vi
ri ⁊ sacrificate dn̄o. Hoc. n. ⁊ ipsi petijstis. Sta-
timqꝫ eiecti sunt de cōspectu pharaonis. Di
Apo.9.a xit aūt dn̄s ad moysen. Extende manū tuā sr̄

terrā egypti ad locustā: vt dscēdat super t'ram
⁊ deuoret oēm herbā q̄ r̄sidua fuerit grandi
ni. Et extendit moyses vgam sr̄ terrā egypti:
⁊ dn̄s iduxit vētum vrentē tota die illa ⁊ no
cte. Et mane facto vētus vrēs leuauit locu- D
stas. Que ascenderunt sup vniuersā terram
egypti: ⁊ sederūt i cūctis finibus egyptiorū
inumerabiles: q̄les ante illud tp̄us non fue-
rant: nec postea future sunt. Operueruntqꝫ
vniuersam supficiē terre vastātes oīa. Deuo
rata ē igit' herba terre ⁊ q̄cq̄d pomorū in ar
boribus fuit: q̄ grādo dimiserat. Nihil q̄ꝫ oio
virēs relictū ē i lignis ⁊ i herbis terre: i cun
ta egypto. Quāobrē: festinus pharao voca-
uit moysen ⁊ aaron: ⁊ dixit eis. Peccaui in E
dn̄m deū vr̄m ⁊ in vos. Sꝫ nunc dimittite
pctm̄ mihi ēt hac vice: ⁊ rogate dn̄m deum
vr̄m vt auferat a me mortē istam. Egressus-
qꝫ ē moyses de conspectu pharaōis: ⁊ orauit
dn̄m. Qui flare fecit vētum ab occidēte vē
hemētissimū: ⁊ arreptā locustam proiecit in
mare rubrū. Non remansit nec vna quidem
in cunctis finibus egypti. Et indurauit dn̄s
cor pharaōis: nec dimisit filios isrl'. Dixit au
tem dn̄s ad moysen. Extende manū tuam in
celum: ⁊ sint tenebre super terrā egypti. tam
dense vt palpari queant. Extenditqꝫ moyses F
manum in celum ⁊ facte sunt tenebre horri- Sap.17.a
biles in vniuersa terra egypti. Tribus diebꝰ ⁊.81.a
nemo vidit fratrē suū nec mouit se de loco i
quo erat. Vbicūqꝫ aūt habitabāt filij isrl' lux
erat. Vocauitqꝫ pharao moysen ⁊ aaron: ⁊
dixit eis. Ite sacrificate domino. Oues tātū
vr̄e ⁊ armenta remaneant. paruuli vr̄i eant
vobiscū. Ait moyses. Hostias q̄ꝫ ⁊ holocau-
sta dabis nobis: q̄ offeramꝰ dn̄o deo nr̄o. Cū G
cti greges pgent nobiscum. Nō remanebit
ex eis vngula q̄ necessaria sunt in cultū dn̄i
dei nostri p̄sertim cū ignoremus quid debe
at imolari: donec ad ipsū locum pueniamus
Indurauit aūt dn̄s cor pharaonis. ⁊ noluit
dimitter' eos. Dixitqꝫ pharao ad moysē. Re
cede a me ⁊ caue ne vltra videas faciē meā
Quocunqꝫ die apparueris mihi morieris.
Respondit moyses. Ita fiat vt locutus es.
Non videbo vltra faciem tuam. XI.
ET dixit dominus ad moysen. Adhuc
vna plaga tangam pharaonem ⁊ e-
gyptum ⁊ post hec dimittet vos ⁊
exire compellet. Dices ergo omni plebi: s.3.g.i.12.e
vt postulet vir ab amico suo: ⁊ mulier a vi-
cina sua vasa argētea ⁊ aurea ⁊ vestem. Da-
bit autem dominus gratiam populo suo co
ram egyptijs. Fuitqꝫ moyses vir magnꝰ val Ecci.45.a
de in terra egypti coram seruis pharaonis

⁊ omni pplo. Et ait hec dicit dominus. Me
dia nocte igrediar in egyptuz: ⁊ morietur oē
primogenitū in terra egyptiorum a primo-
genito pharaonis qui sedet in solio eius vs-
qꝫ ad primogenitū ācille q̄ ē ad molā ⁊ oia
ꝑmogenita iumētorū. Eritqꝫ clamor magnꝰ
in vniuersa terra egypti: qualis nec ante fu-
C it: nec postea futurus est. Apud omnes autē
filios israel non mutiet canis ab homine vs
qꝫ ad pecus: vt sciatis quanto miraculo diui
dat dn̄s egyptios ⁊ israel. Descendentqꝫ oēs
serui tui isti ad me: ⁊ adorabunt me dicentes
Egredere tu ⁊ omnis populus qui subiectꝰ
ē tibi. Post hec egrediemur: et exiuit a pha
D raone: iratus nimis. Dixit autem dominus
ad moysen. Non audiet vos pharao. vt mul
ta signa fiant in terra egypti. Moyses autez
⁊ aaron fecerūt oia signa ⁊ ostenta q̄ scripta
sūt corā pharaone: ⁊ idurauit dn̄s cor pha-
raōis nec dimisit filios israel ꝺ tra sua. XII

A Dixit qꝫ dn̄s ad moysen ⁊ aaron in
terra egypti. Mensis iste vobis pri-
cipiū mensium: primus erit i mēsibꝰ
āni. Loq̄mi ad vniuersū cetuz filioꝝ isrl: ⁊
dicite eis. Decima die mēsis hꝰ tollat vnus
q̄sqꝫ agnum ꝑ familias ⁊ domos suas. Sin
āt minor ē nūerꝰ vt sufficere possit ad vescē-
dū agnum assumet vicinum suū q̄ ꝯiūctus ē
domui eiꝰ iuxta nūeꝝ aiaꝝ q̄ sufficere possint
ad esū agni. Erit āt agnꝰ absqꝫ macula ma-
sculꝰ aniculꝰ. Juxta quē ritū tolletꝭ ⁊ heduz
⁊ seruabitis eū vsqꝫ ad q̄rtam decimā diē mē
sis huius. Jmmolabitqꝫ eū vniuersa multi-
tudo filioꝝ isrl ad vesperā. ⁊ sumēt de sāgui
ne eius ac ponēt sr̄ vtrūqꝫ postē ⁊ in suplimi
B narībꝰ domoꝝ i q̄bus cōedent illū. Et edent
carnes nocte illa assas agni: ⁊ azimos pāes
cū lactucis agrestibꝰ. Nō cōedetis ex eo cru
dum quid nec coctum aq̄ sꝫ assū tm̄ igni. Ca
put cū pedibus eiꝰ ⁊ intestinis vorabitꝭ: nec
remanebit q̄cq̄ ex eo vsqꝫ mane. Si q̄d resi-
duū fuerit: igne cōburetis. Sic āt comedetꝭ
illū. Renes vr̄os accingetꝭ: ⁊ calciamēta hē
bitis in pedibꝰ: tenētes baculos i manibus:
⁊ cōedetis festinant̄. Est. n. phase. i. transitus
dn̄i. Et transibo ꝑ terram egypti nocte illa ꝑ
cutiamqꝫ oē ꝑmogenitū i tra egypti ab hoie
vsqꝫ ad pecꝰ ⁊ i cūctis diis egypti faciam iu
dicia ego dn̄s. Erit āt sanguis vobis i signū
Hebre. 11. e i edibꝰ i q̄bus eritis: ⁊ videbo sanguinem: ⁊
trāsibo vos: nec erit i vobis plaga disperdēs
C q̄n ꝑcussero terrā egypti. Hēbitis autē hunc
diē in monimētū ⁊ celebrabitis eā solēnem
dn̄o i generationibꝰ vr̄is cultu sēpiterno. Sep
tē diebꝰ azima cōedetis In die ꝑmo nō erit
fermentū in domibꝰ vr̄is. Quicunqꝫ cōede-
rit fermentuz: ꝑibit aia illa de isrl. a pmo die
vsqꝫ ad septimū diē. Dies prima erit sctā ac
solennis: ⁊ dies septima eadem festiuitate
venerabilis. Nihil opis facietis in eis: exce-
ptis his que ad vescēdū ptinēt: ⁊ obseruabitꝭ
azima. Jn eadem n. ipa die educam exercitū
vr̄m de terra egypti: ⁊ custodietis diē istū in
generationes ur̄as ritu ꝑpetuo. Primo mē Leui. 23. a
se quarta decima die mensis ad uespā: come Nu. 28. c.
detis azima: vsque ad diē uicesimā primam
eiusdem mensis ad uespaz Septē diebꝰ fer
mētatū n̄ inuēietur i domibꝰ ur̄is. Qui cōede
rit fermētatū: ꝑibit aia eiꝰ ꝺ cetu isrl. tam de
aduenis quā ꝺ idigēis t̄re. Oē fermētatū
nō comedetis. Jn cūctis habitaculis uestris
D edetis azima. Uocauit āt moyses omnes sēi
ores filiorum isrl ⁊ dixit ad eos Jte tollentes
animal ꝑ fāilias ur̄as: ⁊ imolate phase. Fa-
sciculūqꝫ hysopi tingite in sāguie q̄ ē i limie
et aspgite ex eo superliminare ⁊ vtrūqꝫ postē.
Nullus vr̄m egrediatur ostiū domꝰ sue vsque
mane. Transibit. n. dn̄s ꝑcutiens egyptios.
Cumqꝫ viderit sāguinē i suplimiari ⁊ i vtro
qꝫ poste transcendet ostiuz domꝰ: ⁊ nō sinet
ꝑcussorē igredi domos vr̄as ⁊ ledere. Custo
di v̄bum istud legitimū tibi ⁊ filiis tuis vsqꝫ
in eternū Cūqꝫ itroieritis t̄rā quā dn̄s deus
daturꝰ ē uobis: vt pollicitꝰ est: obseruabitꝭ ceri
monias istas. Et cuz dixerint uobis filii vr̄i: q̄
est ista religio? dicetꝭ eis. Uictima transitus
dn̄i est q̄n trāsiuit sr̄ domos filiorum isrl i egy
pto: ꝑcutiens egyptios: ⁊ domos nr̄as libe-
rans. Jncuruatus qꝫ ppls adorauit. Et egressi
si filii israel fecerūt sicut ꝑceperat dn̄s moysi
⁊ aarō. Factū ē āt i noctis m̄dio: ꝑcussit dn̄s
oē priogēitū i t̄ra egypti a primo gēito pha Ps. 77. ⁊
raōis q̄ i solio eiꝰ sedebat: vsqꝫ ad pmo gēitū 134.
captiue q̄ erat i carcere: ⁊ oē pmo gētū iumēto Sap. 18. b
E rum. Surrexitqꝫ pharao nocte ⁊ omnes ser
ui eius cunctaque egyptus: ⁊ ortus est cla
mor magnus in egypto. Neqꝫ eniz erat do-
mus in q̄ nō iaceret mortuꝰ Uocatisqꝫ pha
rao moyse ⁊ aaron nocte ait. Surgite: egre
dimini a pplo meo vos ⁊ filii israel. Jte ⁊
immolate domino: sicut dicitis Oues ve-
stras ⁊ armēta assumite ut peticratis ⁊ abe-
untes benedicite mihi. Urgebantqꝫ egiptii s. 11. a.
populum israel de terra exire velociter dicē j. eo.
tes Omnes moriemur. Tulit igitur popu 1. reg. 6. b.
lus cōspersam farinam antequam fermēta
retur: ⁊ ligās i palliis posuit sr̄ humeros suos: Fe
cerūtqꝫ filii isrl sicut ꝑceperat dn̄s moysi. ⁊
petierunt ab egyptiis vasa argētea ⁊ aurea
F vestēqꝫ plurimā. Dominꝰ āt dedit gratiam

populo corã egyptijs vt cõmodarent eis: ꝛ
spoliauerunt egyptios. Profectiq; sunt filij
israel de ramasse in sochot sexcenta fere mi-
lia peditum viroꝝ absq; paruulis ꝛ mulieri
bus. Sed ꝛ vulg⁹ ꝓmiscuum innumerabile
ascẽdit cum eis: oues ꝛ armenta: ꝛ animan-
tia diuersi generis multa nimis. Coxerũtq;
farinã quã dudum de egypto ꝯspersam tule
rant: ꝛ fecerunt subcineritios pães azimos.
.11.a.ꝛ Neq;.n. poterat fermẽtari cogentibus exire
.ã.eo egyptijs ꝛ nullã facere sinentibus morã: nec
pulmẽti quicq̃ occurrerat pparare. Hitatio
ãt filioꝝ israel q̃ manserũt i egypto: fuit qua
G dringentoꝝ triginta annoꝝ. Quibus explet̃
eadẽ die egressus ẽ oĩs exercit⁹ dñi de terra
egypti. Nox ẽ ista obseruabilis dñi: qñ edu-
xit eos de terra egypti. Hãc obseruaŧ debẽt
oẽs filij israel i generatiõibus suis. Dixitq;
dñs ad moysen ꝛ aaron. Hec est religio pha
se. Oĩs aliẽigena nõ comedet ex eo. Oĩs ãt
seru⁹ ẽptitius circũcideŧ ꝛ sic cõedet aduẽa
ꝛ mercenarius nõ edent ex eo. In vna domo
Nu.9.g comedeŧ nec efferetis de carnib⁹ eius foras
.10.g nec os illi⁹ ꝯfrĩgetis. Oĩs cet⁹ filioꝝ israel
faciet illud. ꝙ si q̃s pegrinoꝝ i vr̃am volue-
rit trãsire coloniã: ꝛ facere phase dñi: circũ-
cideŧ pri⁹ omne masculinũ ei⁹ ꝛ tũc rite cele
brabiŧ: eritq; sicut indigẽa terre. Si q̃s ãt cir
cũcisus nõ fuerit: nõ vesceŧ ex eo. Eadem lex
erit idigene: ꝛ colono qui pegriaŧ apud vos.
Feceruñtq; oẽs filij israel sicut preceperat do
min⁹ moysi ꝛ aarõ ꝛ eadẽ die eduxit dñs fili
os isrł ꝺ terra egypti p turmas suas. XIII
A Locut⁹q; est domin⁹ ad moysen di-
.34.g. cens. Sãctifica mihi oẽ priogenitũ
Nu.8.c. qꝺ apit vuluã i filijs israel: tã de hoi
uce.2.d bus q̃ȝ de iumẽtis. Mea sũt enim oĩa. Et ait
moyses ad pplm. Memẽtote diei hui⁹: in q̃
Ps.113. egressi estis de egypto ꝛ de domo seruitutis:
qñ in mãu forti eduxit vos dñs de loco isto
vt nõ comedatis fermentarũ panez. Hodie
egredimini mẽse nouarũ frugum. Cunq; in
troduxerit te dñs in ťrã chananei: ꝛ ethei. ꝛ
ãmorrei: ꝛ euei: ꝛ iebusei quã iurauit patrib⁹
tuis: vt daret tibi terrã fluentẽ lacte ꝛ melle:
celebrabitis hũc morẽ sacroꝝ mẽse isto. Sep
ptem diebus vesceris azimis ꝛ in die septi-
mo erit solennitas domini. Azima comede
tis septẽ diebus. Nõ apparebit apud te ali-
quid fermentatum nec in cũctis finibus tu-
B is. Narrabisq; filio tuo in die illo dicens.
Hoc est qꝺ fecit mihi dñs quando egressus
sũ de egypto. Et erit quasi signũ in mãu tua
ꝛ quasi monimẽtum añ oclos tuos ꝛ vt lex
dñi sẽp sit i ore tuo. In manu.n. forti eduxit
te domin⁹ de egypto. Custodies huiuscemoi
cultũ statuto tẽpore a diebus in dies. Cũq;
introduxerit te dñs in terrã chananei: sicut
iurauit tibi ꝛ patrib⁹ tuis: ꝛ dederit tibi eaȝ
separabis omne quod aperit vuluam domi
no: ꝛ qꝺ primitiuum est in pecoribus tuis.
Quicquid habueris masculini sexus conse-
crabis domino. Priogenitũ asini mutabis
oue: qꝺ si non redemeris interficies. Omne C
ãt primogenitũ hoĩs de filijs tuis pcio redi-
mes. Cũq; iterrogauerit te filius tuus cras:
dicens quid est hoc rñdebis ei. In manu
forti eduxit nos dñs de terra egypti: de do-
mo seruitutis. Nam cum indurat⁹ esset pha
rao ꝛ nollet nos dimittere: occidit dominus
omne primogenitũ in terra egypti: a primo
genito hoĩs vsq; ad primogenitum iumen-
toꝝ. Idcirco imolo dño oẽ quod apit vuluã
masculini sex⁹: ꝛ oĩa priogenita filiorũȝ meo
rũ redimo. Erit igitur q̃si signũȝ i mãu tua ꝛ
q̃si appensum q̃d ob recordationẽ ante ocu
los tuos: eo ꝙ in manu forti eduxit vos dñs
de egypto. Igitur cũ emisisset pharao pplm D
non eos duxit dñs p viam ťre philistijm q̃ vi
cina ẽ: reputans ne forte pẽiteret eũ si vidis-
set aduersũ se bella consurgere ꝛ reuerterẽŧ
i egyptũ: sed circũduxit p viã ꝺserti q̃ ẽ iuxta
mare rubrũ. Et armati ascẽderunt filij isrł de
terra egypti. Tulit quoq; moyses ossa ioseph
secum eo ꝙ adiurasset filios israel dicẽs. Vi Geñ.50.d.
sitabit vos deus: afferte ossa mea hinc vo- Josue.24.g
biscum. Profectiq; de sochot. castrametati
sũt i etham: in extremis finibus solitudinis.
Dñs aũt precedebat eos ad ostẽdẽdã viam Nu.14.c.
p diẽ i colũna nubis: ꝛ p noctẽ in columna 1.Cor.10.a.
ignis: vt dux esset itineris vtroq; tpe. Nun- Nee.9.d
q̃ȝ defuit colũna nubis per diem nec colũna
ignis p noctẽ coram populo. XIIII
Locutus ẽ ãt dñs ad moysen dicens. A
Loq̃re filijs isrł. Reuersi castrame-
tenŧ e regione phiairoth: q̃ ẽ iter ma
gdalum ꝛ mare ꝯ beelsephon. In conspectu
eius castra ponet̃ sup mare. Dicturusq; est
pharao sr̃ filijs isrł. Coartati sunt in terra: cõ
clusit eos desertũ. Et indurabo cor eius: ac
psequeŧ vos: ꝛ glĩficabor i pharaõe: ꝛ in oĩni
exercitu eius: scientq; egyptij q2 ego sum do
min⁹. Feceŕtq; ita. Et nũciatũ ẽ regi egypti
orũ ꝙ fugisset ppłs. Immutatũq; est cor pha
raonis ꝛ seruorum ei⁹ sr̃ pplm: ꝛ dixerũt q̃d
volumus facere: vt dimitterem⁹ isrł ne serui
ret nobis? Iũxit ergo currũ: ꝛ oẽm pplm suũ
assumpsit secũ. Tulitq; sexcentos currus ele
ctos: ꝛ q̃cquid in egypto curruũ fuit. ꝛ duces
toti⁹ exercit⁹. Indurauitq; dñs cor phara-

onis rḡis egypti:⁊ persecutus ē filios isrł. At
Josue.24.a illi egressi erāt i manu excelsa. Cunqꝫ ꝑseq̄-
rēt egyptij vestigia precedentiū:repperer̄t
eos i castris sup mare. Omisqꝫ eq̄tatꝰ ⁊ currus
pharaōis ⁊ vniuersus exercitus erant in phi
C airoth ꝯ beelsephon. Cūqꝫ appropinquasset
pharao leuantes filij israel oculos:viderunt
egyptios post se.⁊ timuer̄t valde. Clamaue
rūtqꝫ ad dominū:⁊ dixer̄t ad moysen. For
sitan non erāt sepulchra in egypto:ideo tuli
sti nos vt moreremur i solitudie. Quid hoc
facere voluisti:vt educeres nos ex egypto?
Nōne iste ē sermo quē loquebamur ad te i
egypto:dicētes:recede a nobis vt seruiamus
egyptijs? Multo.n.melius erat seruire eis q̄z
D mori in solitudie. Et ait moyses ad populū
Nolite timere. State ⁊ videte magnalia do
mini: q̄ facturꝰ ē hodie. Egyptios.n.q̄s nūc
videtis.nequaq̄ꝫ vltra videbitis:vsqꝫ i sēpiternum
Dn̄s pugnabit ꝓ vobis:⁊ vos tacebitis. Di
xitqꝫ dn̄s ad moysem. Quid clamas ad me
Loquere filijs isrł vt ꝓficiscant. Tu autē ele
ua virgā tuā ⁊ extēde manū tuā sup mare ⁊
diuide illud:vt gradiant filij israel in medio
mari per siccū. Ego āt idurabo cor egyptio
rū vt ꝑsequant vos: ⁊ glificabor i pharaone
⁊ i oī exercitu eius:⁊ i curribꝰ ⁊ i eq̄tibꝰ illiꝰ:
E Et sciēt egyptij q2 ego sū dominꝰ:cū glifica-
tꝰ fuero i pharaone: ⁊ i curribꝰ atqꝫ i eq̄tibꝰ
eius. Tollēsqꝫ angelꝰ dn̄i qui precedebat ca
Nee.9.b. stra israel:abijt post eos:⁊ cū eo pit colūna
nubis pora dimittēs post tergū stetit iter ca
stra egyptiorū ⁊ castra israel. Et erat nubes te
nebrosa ⁊ illūinans noctem:ita vt ad se inui
cē toto noctis tpe accedere nō valerēt. Cūqꝫ
extendisset moyses manū sup mare: abstulit
illud dn̄s flante vēto vehementi ⁊ vrēte tota
Josue.2.b.⁊ nocte ⁊ vertit in siccū. Diuisaqꝫ est aqua ⁊ i-
4.d gressi sūt filij isrł per mediū sicci maris. Erat
Judit.5.b .n.aqua q̄si murꝰ a dextra eorū ⁊ leua: Per-
Ps̄.77. sequētesqꝫ egyptij igressi sūt post eos:⁊ omis
Ecci.32.c equitatꝰ pharaōis:currus eiꝰ ⁊ equites per
F mediū maris. Jamqꝫ aduenerat vigilia ma
Judit.9.b tutina ⁊ ecce respiciēs dn̄s sup castra egypti
orū ꝑ colūnā ignis ⁊ nubis: iterfecit exercitū
eorū:⁊ subuertit rotas curruū: ferebantqꝫ i ꝓ
fūdū. Dixerunt ergo egyptij. Fugiamꝰ israe
lē.dn̄s enim pugnat ꝓ eis ꝯ nos: Et ait dn̄s
ad moysē. Extende manū tuā super mare:vt
reuertant aque ad egyptios sup currꝰ ⁊ eq̄-
tes eorū. Cūqꝫ extēdisset moyses manū ꝯtra
mare reuersū ē primo diluculo ad priorē locū.
G Fugientibꝰqꝫ egyptijs occurrerūt aque ⁊ in
Sap.10.a noluit eos dn̄s i medijs fluctibꝰ. Reuerseqꝫ
sūt aque ⁊ operuerunt currꝰ ⁊ eq̄tes cūcti ex

ercitꝰ pharaonis:qui sequētes igressi fuerāt Ps̄.105.
mare:nec vnus quidē supfuit ex eis. Filij āt Esa.11.d
israel ꝑrexerūt ꝑ mediū sicci maris:⁊ aq̄ eis
erāt quasi ꝓ muro a dextris ⁊ a sinistris. Li- 1.Ma.4.a
berauitqꝫ dominꝰ i die illo israel de manu
egyptiorū ⁊ viderunt egyptios mortuos sup
littus maris:⁊ manū magnā quam exercu
rat dn̄s ꝯtra eos. Timuitqꝫ pplus dn̄m ⁊ cre
diderūt dn̄o:⁊ moysi seruo eiꝰ. XV

Nunc cecinit moyses ⁊ filij israel:car A
men hoc dn̄o:⁊ dixerunt. Cantemꝰ j.eo.
dn̄o. Gloriose enim magnificatus ē
equū ⁊ ascēsorē deiecerit i mare. Fortitudo Ps̄.117.
mea ⁊ laus mea dn̄s:⁊ factus ē mihi in salu Esa.12.a
tem. Iste deus meꝰ ⁊ glificabo eū deus pr̄is
mei:⁊ exaltabo eū. Dn̄s quasi vir pugnator
omnipotēs nomē eiꝰ:currꝰ pharaōis ⁊ exer
citū eius ꝓiecit in mare. Electi ꝑncipes eiꝰ
submersi sūt i mari rubro:abyssi operuerunt
eos:descēderūt i ꝓfundū q̄si lapis. Dextera
tua dn̄e magnificata est in fortitudie:dexte-
ra tua dn̄e percussit inimicū:⁊ i multitudine
glorie tue deposuisti aduersarios meos. Mi
sisti irā tuā q̄ deuorauit eos sicut stipulā:⁊ i
spū furoris tui cōgregate sūt aq̄. Stetit vn-
da fluēs: ꝯgregati sunt abyssi i medio mari
B Dixit inimicꝰ. Persequar ⁊ ꝯphēdā:diuidā
spolia iplebitur aīa mea. Euaginabo gladiū
meū: iterficiet eos manꝰ mea. Flauit spiritꝰ
tuꝰ ⁊ operuit eos mare:submersi sūt quasi plū
bū i aq̄s vehemētibꝰ. Quis similis tui i for-
tibꝰ domine? Quis silis tui magnificꝰ i scita
te:terribilis atqꝫ laudabilis:⁊ faciēs mirabi
lia? Extendisti manū tuam: ⁊ deuorauit eos
terra. Dux fuisti i misericordia tua:pplo quē
redemisti. Et portasti eū i fortitudie tua: ad
hitaclm scūz tuū. Ascēderūt ppli ⁊ irati sunt
dolores obtinuerūt habitatores philistijm.
Tūc ꝯturbati sūt principes edom: robustos
moab obtinuit tremor:obriguerūt oēs habi
tatores chanaan. Irruat sup eos formido
⁊ pauor:in magnitudine brachij tui. Fiant i
mobiles quasi lapis:donec ptrāseat populꝰ
tuꝰ domine:dōec ptrāseat ppls tuꝰ iste quē
C possedisti. Introduces eos ⁊ plātabis i mō-
te hereditatis tue: firmissimo habitaclo tuo
qd ꝓpatꝰ es domine. Scūariū tuū dn̄e:quod
firmauerūt manꝰ tue. Dn̄s regnabit in eter
nū ⁊ vltra. Ingressus ē enim eques pharao
cū curribꝰ ⁊ equitibus eius i mare ⁊ reduxit
super eos dn̄s aq̄s maris. Filij aūt isrł ambu
lauerūt ꝑ siccū i medio eiꝰ. Sūpsit ergo ma
ria ꝓphetissa: soror aaron tympanū i manu
sua egresseqꝫ sūt oēs mlieres pꝰ eā cū tympa
nis ⁊ choris:q̄bꝰ ꝑciebat dicēs. Cātemꝰ dn̄o s̄.eo.

Gloriose.n.magnificat⁹ est.equū ꝛ ascenso-
B rē deiecit i mare. Tulit aūt moyses israel de
mari rubro: ꝛ egressi sunt in desertum sur.
Ambulaueruntq̧ trib⁹ diebus ꝑ solitudinem
ꝛ nō inueniebāt aquā. Et venerūt in marath:
non poterāt bibere aq̄s de marath: eo ꝙ es-
sent amare. Unde ꝛ ꝯgruū loco nomen im
posuit: vocās illū marath.i. amaritudinem.
Et murmurauit populus ꝯtra moysē dicens
Judit.5.c Quid bibem⁹? At ille clamauit ad dominū
Eccl.38.a Qui ondit ei lignū: qd cū misisset i aquas i
dulcedinē verse sūt. Ibi ꝯstituit ei precepta
atq̧ iudicia: ꝛ ibi temptauit eum dicens. Si
audieris vocē dn̄i dei tui: ꝛ qd rectū ē corā
eo feceris ꝛ obedieris mādatꝭ eius: custodie
risq̧ oia ꝓcepta illi⁹: cūctū langorem quem
posui i egypto nō inducā sup te. Ego.n.dn̄s
Nu.33.b sanator tu⁹. Uenerūt aūt i helim filij israel:
vbi erāt duodeci fōtes aquaꝝ ꝛ septuaginta
palme: ꝛ castrametati sūt iuxta aq̄s. XVI.

A Profectiq̧ de helim venit ois multi
tudo filioꝝ israel i desertū syon: qd ē
iter helim ꝛ synai: quītadecima die
mēsis secūdi postq̧ egressi sūt de terra egy-
pti. Et murmurauit ois cōgregatio filioꝝ is-
rael ꝯ moysen ꝛ aaron i solitudine. Dixerūt
q̧ filij israel ad eos. Utinā mortui essem⁹ ꝑ
manū dn̄i i terra egypti: quādo sedebam⁹ su
per ollas carniū ꝛ cōedebamus panē i satu-
ritate. Cur iduxistis nos in desertū istud vt
occideretꝭ omnē multitudinē fame? Dixit āt
domin⁹ ad moysen. Ecce ego pluā vobis pa
nes de celo. Egrediatur ppl̄us ꝛ colligat q̄
sufficiunt ꝑ singulos dies: vt temptē eū: vtrū
ambulet in lege mea: an nō. Die āt sexto pa
rent q̄ iferant: ꝛ sit duplū q̄ colligere sole-
bant ꝑ singulos dies. Dixeruntq̧ moyses ꝛ
B aaron ad oēs filios israel. Uespere scietis ꝙ
dn̄s eduxerit vos de terra egypti ꝛ mane vi-
debitis gloriam dn̄i. Audiui enim murmur
vestruꝫ ꝯ dominū. Nos vō q̄d sumus: q̄ mu
sitatꝭ ꝯ nos? Et ait moyses. Dabit vobis dn̄s
vespe carnes edere ꝛ mane pāes in saturita
tate: eo ꝙ audierit murmuratōes vestras q̄
bus murmurati estis ꝯ eū. Nos.n. quid sum⁹
Nec ꝯ nos est murmur vestrū sed ꝯtra dn̄ꝫ.
Dixit quoq̧ moyses ad aaron. Dic vniuer-
se cōgregationi filioꝝ israel. Accedite coram
C dn̄o. Audiuit.n. murmur vr̄m. Cūq̧ loq̄ret
aarō ad oēs cetū filioꝝ israel respexerunt ad
solitudinē. Et ecce gloria dn̄i apparuit in nu
be. Locut⁹ ē āt dn̄s ad moysen: dicens. Au-
diui murmuratōes filioꝝ israel. Loquerꝭ ad
eos. Uespe cōedetꝭ carnes ꝛ māe saturabimi
panib⁹: scietisq̧ ꝙ ego sū dn̄s de⁹ vr̄. Factum

ē ergo vespe: ꝛ ascēdēs coturnix cooperuit
castra: māe q̄ ros iacuit ꝑ circuitum castro
rū. Cūq̧ operuisset superficiē t̄re appuit in so-
litudine minutū: ꝛ q̄si pilo tusum i silitudinē
pruine sr̄ terraꝫ. Qd cū uidissēt filij isrl̄ dixe
runt adinuicē: Manhu: Qd significat: q̄d ē D
hoc: Ignorabant.n. q̄d eēt. Quibus ait mo Ps.77.
yses. Iste est pāis quē dn̄s dedit uobis ad ue Sap.16.c
scendū. Hic est sermo quē ꝓcepit uobis dn̄s.
Colligat vnusq̄sq̧ ex eo q̄ntum sufficit ad ue
scēdū gomor ꝑ singl̄a capita. Juxta numerū
aiaꝝ urāꝝ q̄ hitant i tabernacl̄o: sic tolletis.
Feceruntq̧ ita filij isrl̄. ꝛ collegerūt alius plus:
alius min⁹: ꝛ mēsi sūt ad mensuram gomor.
Nec q̄ plus collegerat hūit āplius: nec q̄ mi 2.Cor.8.c
n⁹ parauerat reppit min⁹ sꝫ singl̄i iuxta id
qd edere poterāt ꝯgregauerūt. Dixitq̧ moy
ses ad eos. Nullus relinq̄t ex eo i māe. Qui E
nō audierūt eū: sꝫ dimiserūt q̄dam ex eis vsq̧
māe ꝛ scatere cepit v̄mibus atq̧ cōputruit.
Et iratus ē ꝯ eos moyses. Colligebant autē
māe singl̄i q̄ntū sufficerꝭ poterat ad uescēdū.
Cumq̧ icaluisset sol liq̄fiebat. In die autem
sexta collegerūt cibos duplices.i.duo gomor
per singulos homines. Uenerunt āt oēs ꝓn
cipes mltitudīs ꝛ narrauerūt moysi. Qui ait
eis. Hoc est qd locutus ē dn̄s. Requies sabba
ti scificata ē dn̄o. Cras qdcūq̧ opādū est fa
cite: ꝛ que cōq̄nda sūt coq̄te. Quicq̄d aūt reli
quū fuerit reponite vsq̧ i māe. Feceruntq̧ ita F
vt preceprat moyses. ꝛ nō ꝯputruit neq̧ uer-
mis inuēt⁹ est i eo. Dixitq̧ moyses. Comedi
te illō hodie q̄ sabbatū est dn̄o: ū iuēietꝭ ho-
die i agro. Sex dieb⁹ colligite: i die aūt septi
mo sabbatū ē dn̄o: idcirco ū inuēietꝭ. Uenit
q̧ septīa dies. ꝛ egressi de populo vt collige
rēt nō inuenerūt. Dixit āt dn̄us ad moysen.
Usq̧ q̄ non vultis custodire mādata mea ꝛ Ezech.20.b
legē meā? Uidete ꝙ dn̄s dederit vobis sab-
batū: ꝛ pp hoc die sexta tribuit uobis cibos
duplices. Maneat vnusq̄sq̧ apud semetipꝫ G
ꝛ nullus egrediatur de loco suo die septio.
Et sabbatizauit ppl̄s die septimo. Appella- Nu.11.b
uitq̧ dom⁹ isrl̄ nomē ei⁹ man. Qd erat qua
si semē coriandri albū: gust⁹q̧ ei⁹ q̄si sile cū
melle. Dixit aūt moyses. Iste est sermo queꝫ
ꝓcepit dn̄s. Imple gomor ex eo ꝛ custodiatꝭ
in futuras retro generatiōes ut nouerit pa-
nē q̄ alui nos i solitudine qn̄ educti estis ꝯ ter
ra egypti. Dixitq̧ moyses ad aaron. Sume
vas vnū: ꝛ mitte ibi mā q̄ntū pōt capere go-
mor: ꝛ repone corā dn̄o ad seruādū i genera
tiōes urās: sicut ꝓcepat dn̄s moysi. Posuit
q̧ illō aarō i tabernacl̄o reseruādū. Filij āt is Judit.5.c.
rael comederunt man q̄draginta ānis: donec

venirent in terrã hitabilẽ.Hoc cibo aliti sũt
vsq̃ q̊ tãgerent fines terre chanaan.Gomoꝛ
autẽ decima pars est ephi. XVII.

A I Git ꝑfecta oĩs multitudo filioꝝ isrl̃
de deẽto syn:per mãsiões suas iuxta
ẽmonẽ domini castrametati sũt i ra
phidim:vbi non erat aq̃ ad bibenduꝫ popu
lo.Qui iurgat⁹ ꝯ moysen ait. Da nobis a
quam vt bibamus. Quibus rñdit moyses.
Quid iurgami ꝯ me?Cur tẽptatis dñm? Si
tiuit ergo ibi ppl̃s p̃ aq̃ pẽuria.ꝛ murmura
B uit ꝯ moysen dicens.Cur fecisti nos exire de
Nu.20.a egypto vt occiderẽs nos ꝛ liberos nostros ac
iumenta siti?Clamauit aũt moyses ad dñm
dicẽs.Quid faciã populo huic?Adhuc pau
lulum lapidabit me:Et ait dñius ad moy
Nu.20.b sen.Antecede populum:ꝛ sume tecum de se
moribus isrl̃:ꝛ virgã qua percussisti fluuiuꝫ
tolle i manu tua ꝛ vade.En ego stabo ibi co
Ps.77. ram te sup̃ petrã oreb.percutiesq̃ petram ꝛ
1.Coꝛ.10.a exibit ex ea aqua vt bibat ppl̃s.Fecit moy
ses ita corã senioribus isrl̃.Et vocauit nom̃
loci illius tẽptatio:ꝑpter iurgiuꝫ filioruꝫ is
rael:ꝛ q: temptauerẽt dñm:dicentes. Est ne
C deus i nobis an non?Uenit ãt amalech ꝛ pu
gnabat ꝯ filios isrl̃ in raphidi.Dixitq̃ moy
ses ad iosue.Elige viros.ꝛ egressus pugna ꝯ
amalech cras ego stabo:in vertice collis ha
bens virgam dĩ in manu mea.Fecit iosue vt
locutus erat moyses:ꝛ pugnauit cõtra ama
lech.Moyses autẽ ꝛ aaron ꝛ hur ascenderẽt
sr̃ verticem collis. Cũq̃ leuaret moyses ma
nus:vincebat isrl̃.Sin autem paululũ remi
sisset:superabat amalech.Manus autẽ moy
si erant graues.Sumentes igr̃ lapidem po
D suerẽt subt̃ eũ i q̊ sedit.Aarõ aũt ꝛ hur sustẽta
bant manus eius ex vtraq̃ pte.Et factum ẽ
vt manus illius non lassarent̃ vsq̃ ad occa
sum sol̃.Fugauitq̃ iosue amalech ꝛ populũ
Iudit.4.d eius in ore gladij.Dixit aũt dñs ad moysen.
Sap.11.a Scribe h⁹ ob monimentuꝫ in libro ꝛ trade
auribus iosue.Delebo.n. memoriam ama
lech sub celo.Edificauitq̃ moyses altare ꝛ
uocauit nomẽ eius:dñs exaltatio mea dicẽs.
Q: manus solius dñi ꝛ belluꝫ dei erit cõtra
amalech: a generatione in generationem.

A C Umq̃ audisset iethro sacer XVIII
dos madian: cognatus moysi oĩa
q̃ fecerat dñs moysi ꝛ isrl̃ pplo suo ꝛ
ꝙ duxisset dñs israel de egipto:tulit sephorã
vxorem moysi quam remiserat:ꝛ duos filios
eius:quoꝝ vnus vocabatur gersan: dicente
S.2.d prẽ aduẽa fui in terra aliena:alter vero elie
zer:Deus.n.ait pr̃is mei adiutor me⁹: ꝛ eruit
me de gladio pharaonis.Uẽit ergo iethro
cognatus moysi ꝛ filij ei⁹ ꝛ vxor ei⁹ ad moy
sen in deẽtũ vbi erat castramentat⁹ iuxta mõ
tẽ dĩ:ꝛ mãdauit moysi.dicẽs.Ego iethro co
gnat⁹ tu⁹ venio ad te vxor tua:ꝛ duo filij tui
cum ea.Qui egressus i occursuꝫ cognati sui
adorauit:ꝛ osculatus est eum.Salutauerũt
q̃ se mutuo v̊bis pacificis.Cũq̃ intrasset ta B
bernaculũ narrauit moyses cognato suo cũ
cta q̃ fecerat dñs pharaõi ꝛ egyptijs ꝑpter is
rael:vniuersũq̃ laborẽ q̊ accidisset eis in iti
nere.ꝛ ꝙ liberauerat eos dñs.Letatusq̃ est
iethro sr̃ oĩbus bõis q̃ fecerat dñs isrl̃i: eo ꝙ
eruisset eum de mãu egyptioꝝ.Et ait.Bene
dictus dñs q̊ liberauit vos de manu egyptio
rũ:ꝛ de mãu pharaõis:q̊ eruit pplꝫ suũ d̃ ma
nu egypti.Nũc cognoui q: magnus dñs sr̃
oẽs dos:eo ꝙ supbe egerit ꝯ eos. Obtulit
ergo iethro cognat⁹ moysi holocausta ꝛ ho
stias dño venerũtq̃ aaron ꝛ oẽs seniores fi
lioꝝ israel vt comederent paneꝫ cũ eo coraꝫ
dño.Altera ãt die sedit moyses vt iudicaret
ppl̃m q̊ assistebat moysi a mane vsq̃ ad vesp
aꝫ.Qd̃ cũ vidisset cognatus ei⁹ omnia.s.q̃ a C
gebat in pplo:ait.Quid est qd̃ facis in ple
be:Cur sol⁹ sedes:ꝛ oĩs ppl̃s prestolatur de
mãe vsq̃ ad vesperam?Cui respõdit moyses
Uenit ad me ppl̃us q̃rẽs sniam dei.Cũq̃ ac
ciderit eis aliq̃ disceptatio veniunt ad me vt
iudicẽ inter eos.ꝛ oñdã p̃cepta dei ꝛ leges
eius.At ille.Nõ bonã inquit rẽ facis.Stl̃to
labore ꝯsumeris ꝛ tu ꝛ ppl̃s iste q̊ tecũ ẽ.Ul
tra vires tuas est negocium.Sol⁹ illd̃ ñ po Deu.1.b
teris sustinere sꝫ audi v̊ba mea atq̃ cõsilia:ꝛ
erit dñs tecũ.Esto tu pplo in his q̃ ad deum
ptinẽt vt referas q̃ dicũt̃ ad eũ: oñdasq̃ po
pulo cerimonias ꝛ ritũ colẽdi:viãq̃ p quaꝫ
ingredi debeant:ꝛ op⁹ qd̃ facer̃ d̃beãt.Pro D
uide ãt de oĩ plebe viros sapiẽtes ꝛ tĩmtes
deũ in q̊b⁹ sit v̊itas:ꝛ qui oderint auaritiam
ꝛ constitue ex eis tribunos ꝛ cẽturiões:ꝛ q̊n
q̃genarios: ꝛ d̃cãos:q̊ iudicẽt populũ oĩ tẽ
pore.Quidq̊d ãt maius fuerit referãt ad te:
ꝛ ipi minora tñmodo iudicẽt leui⁹q̃ sit tibi
partito in alios oner̃.Si hoc feceris iplebis
impiũ dñi:ꝛ p̃cepta ei⁹ poteris sustentare:
ꝛ oĩs hic ppl̃s reuertet̃ ad loca sua cũ pace.
Quibus auditis:moyses fecit omnia que il
le sugesserat.Et electis viris strenuis de cũcto
israel:cõstituit eos prĩcipes populi tribũos
ꝛ centuriones ꝛ quinquagenarios: ꝛ deca
nos q̃ iudicarent plebeꝫ dñi oĩ tp̃e.Quicq̊d
ãt graui⁹ erat referebãt ad eũ:faciliora tan
tũmõ iudicãtes.Dimisitq̃ cognatũ suum:q̊
reuersus abijt in terram suam. XIX.

A Mense tertio egressiōis israel de terra
egypti: i die hac venerūt i solitudinē
synai. Nā profecti de raphidim ⁊ ꝑ
venientes vsqꝫ in desertum synai castramentati
sūt i eodē loco: ibiqꝫ israel fixit tentoria e re-
giōe mōtis. Moyses āt ascendit i mōte ad d
uꝫ. Vocauitqꝫ eū dñs de mōte: ⁊ ait. Hec di-
ces domui iacob. ⁊ annūciabis filijs isrl'. Vos
ipi vidistis q̄ feceri egyptijs: quomodo porta-
uerim vos super alas aq̄lar: ⁊ assumpseri mi
hi. Si ergo audieritis vocē meaꝫ ⁊ custodieri
tis pactuꝫ meū: eritis mihi in peculiū de cun-
Pe.2.b ctis pplis. Mea est.n. ois terra. ⁊ vos eritis
mihi iregnum sacerdotale: ⁊ gens scā. Hec
sūt verba q̄ loqueris ad filios isrl'. Venit moy
B ses: ⁊ conuocatis maiorib⁹ natu ppl'i exposuit
oēs sermones q̄s mādauerat dñs. Rn̄ditqꝫ
ois ppl's sil'. Cuncta q̄ locut⁹ est dñs: faciem⁹.
j.24.a Cumqꝫ retulisset moyses verba ppl'i ad dñm
ait ei dñs. Iā nūc veniam ad te in caligine
nubis: vt audiat me ppl's loquētem ad te: ⁊
credat tibi i perpetuū. Nūciauit ergo moy-
ses vba ppl'i ad dñm. Qui dixit ei. Vade ad
pplꝫ ⁊ scifica illos hodie ⁊ cras. lauētqꝫ vesti
mēta sua: ⁊ sint parati in diē tertiū. In die.n.
tertio descēdet dñs coram oi plebe sr̄ mōteꝫ
synai. Constituesqꝫ terminos poplo per cir-
cuitum: ⁊ dices ad eos. Cauete ne ascenda-
tis in montē: nec tangatis fines illi⁹. Ois q̄ te
tigerit mōtem morte morietur. Man⁹ nō tan-
gent eū: sed lapidib⁹ opprimetur aut confodietur
iaculis. Siue iumētū fuerit siue hō: non viuet
Hebre.12 c Cū ceperit clangere buccina: tūc ascendant i
C mōtē. Descenditqꝫ moyses d monte ad pplꝫ
⁊ scificauit eū. Cūqꝫ lauissent vestimēta sua
ait ad eos. Estote pati i diē tertiū: ⁊ ne apꝓ
pinquetis vxoribus vestris. Iamqꝫ aduene
rat tertius dies ⁊ mane iclaruerat: ⁊ ecce ce
perunt audiri tonitrua: ac micare fulgura ⁊
nubes dēsissima operire montem. Clāgorqꝫ
buccine vehementius pstrepabat ⁊ timuit
ppl'us qui erat in castris. Cumqꝫ eduxisset e-
os moyses in occursū dei de loco castror ste
terūt ad radices montis. Tot⁹ aūt mōs sy-
nai fumabat: eo q̄ dscēdisset dñs sr̄ eū i igne
⁊ ascenderet fum⁹ ex eo q̄si de fornace. Erat
qꝫ omnis mons teribil': ⁊ sonit⁹ buccine pau
latim crescebat in mai⁹: ⁊ plixi⁹ tēdebatur.
D Moyses loquebatur: ⁊ dñs rn̄debat ei⁹. De-
scenditqꝫ dñs super montē synai in ipso mō-
tis vertice: ⁊ vocauit moysen in cacumen ei⁹
Quo cum ascendisset: dixit ad eum. Descen
de ⁊ contestare ppl'm: ne forte velit trāscēdere
termios ad videndū dñm: ⁊ pereat ex eis pl'i-
ma multitudo. Sacerdotes q̄qꝫ qui accedunt
ad dñm scificentur: ne pcutiat eos. Dixitqꝫ mo
yses ad dñm. Nō poterit vulg⁹ ascēdere i mō
tē synai. Tu.n. testificat⁹ es: ⁊ iussisti: dicens.
Pone termios circa mōtē: ⁊ scifica illū. Cui
ait dñs. Vade descēde: ascēdesqꝫ tu ⁊ aaron
tecū. Sacerdotes āt ⁊ ppl'us non transeant
terminos: nec ascēdant ad dominū: ne forte
interficiat illos. Descēditqꝫ moyses ad pplꝫ
⁊ omnia narrauit eis.

XX

Locutusqꝫ ē dñs cūctos sermones hos.
A Ego sū dñs de⁹ tu⁹: qui eduxi te de
terra egypti: de domo seruitutis. Non Deu.5.a
hēbis deos alienos corā me. Nō facies tibi Ps.80.
sculptile: neqꝫ oēm silitudinē q̄ ē i celo de-
sup: ⁊ q̄ i terra deorsū: nec eor q̄ sūt i aq̄s sub
terra. Nō adorabis ea neqꝫ coles. Ego sū dñs
de⁹ tuus fortis zelotes visitās iniq̄tatē prūꝫ
in filios: i tertiā ⁊ q̄rtā generationē eor qui
oderūt me: ⁊ faciēs misericordiā i milia his
q̄ diligūt me ⁊ custodiūt pcepta mea. Nō as B
sumes nomē dñi dei tui i vanū. Nec.n. hēbit
isontē dñs eū q̄ assūpserit nomen dñi dei sui
frustra. Memēto vt diem sabbati sāctifices.
Sex dieb⁹ opaberis ⁊ facies oia opera tua.
Septimo āt die sabbatū dñi dei tui ē. Nō fa j.31.c
cies oē op⁹ in eo: tu ⁊ filius tuus ⁊ filia tua: Ezech.20.b
seruus tu⁹ ⁊ ācilla tua: iumētū tuū ⁊ aduena
qui est intra portas tuas. Sex.n. dieb⁹ fecit
de⁹ celū ⁊ terrā ⁊ mare ⁊ oia q̄ in eis sunt. ⁊
req̄euit i die septio. Idcirco bn̄dixit domin⁹ Gen.2.a
diei sabbati. ⁊ scificauit eū. Honora patrem Deu.5.b
tuū ⁊ mrem tuā: vt sis longeuus super terrā Math.15.a
quā dñs deus tuus dabit tibi. Non occides. Mar.7.b
Nō mecaberis. Nō furtū facies. Nō loq̄ris Ephe.6.a
ꝯ pximū tuū falsū testioniū. Nō cōcupisces C
domuꝫ pximi tui. Nec desiderabis vxorem Ro.13.b
eius: nō seruuꝫ nō ancillā: nō bouē: nō asinuꝫ:
nec oia q̄ illi⁹ sūt. Cūctus aūt ppl's videbat
voces ⁊ lāpades ⁊ sonitū buccine: montem-
qꝫ fumātē: ⁊ perteriti ac pauore concussi ste
terūt pcul dicētes moysi: Loquere tu nobis Deu.18.c
⁊ audiemus. Nō loq̄tur nobis dñs: ne forte Hebre.12.c
moriamur. Et ait moyses ad ppl'm. Nolite
timere. Vt enim pbaret vos venit de⁹: ⁊ vt
terror illi⁹ esset i vobis: ⁊ nō peccaretis. Stetit D
qꝫ ppl'us de longe. Moyses āt accessit ad ca
liginē i q̄ erat de⁹. Dixitqꝫ preterea dñs ad
moysen. Hec dices filijs isrl'. Vos vidistis q̄
de celo locut⁹ sim vobis. Non facietis deos
argenteos: nec deos aureos facietis vobis.
Altare de terra facietis mihi: ⁊ offeretis sup eo
holocausta ⁊ pacifica vr̄a: oues vr̄as ⁊ bo-
ues i oi loco i quo memoria fuerit nois mei
Veniā ad te: ⁊ bn̄dicaꝫ tibi. Quod si altare Deu.27.a
lapideum feceris mihi: non edificabis illud

Josue.8.f. de sectis lapidibus. Si n. leuaueris cultrū
super eo polluetur. Non ascendes per gra-
dus ad altare meum ne reueletur turpitu-
do tua. XXI

A H Ec sūt iudicia que ꝓpões eis. Si eme
Deu.15.c ris seruum hebreū: sex ānis seruiet tibi
Hiere.34.c i septimo egredietur liber gratis. Cū
quali veste intrauerit: cum tali exeat. Si hn̄s
vxorem et vxor egredietur sil'. Sin autē dn̄s
dederit illi vxorē: et peperit filios et filias mu
lier et liberi ei⁹ erūt dn̄i sui ipse vero exibit
cum vestitu suo. Qꝙ si dixerit seruus diligo dn̄m
meum: et vxorē ac liberos: nō egrediar liber
offerat eum dn̄s dijs et applicabit ad ostium
et postes pforabitqꝫ aurem ei⁹ subula: et erit
ei seruus in seculū. Si qs vēdiderit filiā suā i
famulam: nō egredietur sicut ancille exire ꝯsu-
uerūt. Si displicuerit ocul' dn̄i sui cui tradi-
ta fuerit dimittet eam: pplo autē alieno ven-
B dēdi nō hēbit ptātem: si spreuerit eam. Si āt
filio suo despōderit eā iuxta morem filiarū
faciet illi ꝙ si alterā ei acceperit et prouide-
bit puelle nuptias et vestimenta: et pciū pu-
Leui.24.c dicitie nō negabit. Si tria ista nō fecerit: e-
gredietur gratis absqꝫ pecunia. Qui pcusse-
rit hominem volēs occidere morte moriat.
Qui āt nō ē insidiat⁹: sꝫ de⁹ illum tradidit i
man⁹ ei⁹ cōstituā tibi locū i q̄ fugere debeat
Si qs p idustriam occiderit ꝓximū suū et p
īsidias ab altari meo auelles eum vt moria-
tur. Qui pcusserit pr̄em suum aut matrem:
Leui.20.b morte moriatur. Qui maledixerit patri suo
Prou.20.c vel matri morte moriatur. Qui furatus fue
Mar.7.b rit hoiem: et vendiderit eum conuict⁹ noxe:
morte moriatur. Si rixati fuerint viri et pcus
serit alter ꝓximum suū lapide vel pugno: et
ille mortuus non fuerit sed iacuerit in lectu
lo si surrexerit et ambulauerit foris super ba
culū suū: inocēs erit q̄ pcusserit: ita tamen vt
operas ei⁹ et impensas in medicos restituat
C Qui pcusserit seruum suū vel ancillā virga: et
mortui fuerint in māib⁹ ei⁹ crimis reus erit.
Si aūt vno die vel duobus superuixerit: nō
subiacebit pene: qꝛ pecunia illi⁹ ē. Si rixati
fuerint: et pcusserit qs mulierem pgnantem:
et abortiuū qdem fecerit: sꝫ ipsa vixerit: subia
Leui.24.c cebit damno q̄tū maritus mulieris expetie
Deu.19.d rit. et arbitri iudicauerint. Si autē mors ei⁹
Math.5.d fuerit subsecuta reddet aīam ꝓ aīa oculum
ꝓ oculo dētem ꝓ dēte: manū ꝓ manu pedē
ꝓ pede adustionem ꝓ adustione vuln⁹ pro
vulnere: liuorem pro liuore. Si percusserit
quispiam oculum serui sui aut ancille et luscos
eos fecerit: dimittet eos liberos ꝓ oclo quē
eruit. Dētem qꝫ si excusserit seruo vel ācille sue

sil'r dimittet eos liberos. Si bos cornu pcus
serit viꝝ aut mulierē: et mortui fuerint: lapi-
dib⁹ obruet si nō cōedētur carnes eius: dn̄s
qꝫ bouis inocēs erit. Qꝙ si bos cornupeta fue
rit ab heri et nudiustertiꝰ: et ꝯtestati sunt dn̄m
eius: nec recluserit eum: occideritqꝫ viꝝ aut
mulierē et bos lapidib⁹ obruet. et dn̄m eius
occident. Qꝙ si preciū fuerit ei ipositum dabit B
pro aīa sua q̄cq̄d fuerit postulatus. Filium
quoqꝫ et filiam si cornu pcusserit: simili sen-
tentie subiacebit. Si seruum ancillāqꝫ inua-
serit: triginta siclos argenti domino dabit:
bos vero lapidibus opprimetur. Si quis ap
uerit cisternam et foderit: et nō opuerit eam
cecideritqꝫ bos aut asinus i eam reddet dn̄s
cisterne pciū iumentoꝝ: qd autē mortuum
ē. ipsius erit. Si bos alien⁹ bouē alteri⁹ vul
nerauerit: et ille mortu⁹ fuerit: vendent bo-
uē viuū et diuident pcium: cadauer aūt mor
tui iter se disptiēt. Si āt sciebat ꝙ bos cornu
peta esset ab heri et nudiustertius: et non cu-
stodiuit eū dn̄s su⁹: reddet bouem ꝓ boue: et
cadauer integꝝ accipiet. XXII

S I quis furatus fuerit bouē aut ouē A
et occiderit vl' vēdiderit qnqꝫ boues
pro vno boue restituet: et quatuor o
ues pro vna oue. Si effringens fur domum
siue suffodiēs fuerit inuētus: et accepto vul-
nere mortu⁹: pcussor nō erit re⁹ sāguinis ꝙ
si orto sole h⁹ fecerit: homicidium perpetra
uit et ipe moriatur. Si nō hn̄erit qd ꝓ furto
reddat ipe venundabit. Si inuentum fuerit
apd eū. qd furatus est uiuēs siue bos siue asi
nus siue ouis duplū restituet. Si leserit quis
piā agrū uel uineā: et dimiserit iumētū suum
vt depascat aliēa q̄cq̄d optimū habuerit in
agro suo uel in uīea ꝓ dāni estimatiōe insti
tuet. Si egressus ignis iuenerit spicas et cō-
phēderit aceruos frugū siue stantes segetes
in agris: reddet dānum qui ignē succēderit
Si qs cōmendauerit aīco pecuniā aut vas i B
custodiā. et ab eo qui susceperat furto ablata
fuerint: si inuenit fur duplū reddet. Si latet
fur: dn̄s dom⁹ applicabitur ad deos. et iura
bit ꝙ non extēderit manū i rē ꝓximi sui ad
ppetrādā fraudem tā i boue qꝫ i asino et oue
et uestimēto: et q̄cq̄d dānū iferre pōt. Ad dos
vtri⁹qꝫ cā pueniet. et si illi iudicauerint du
plū restituet proximo suo. Si qs commēda
uerit proxio suo bouē: asinū ouē et oē iumētū
ad custodiā et mortuū fuerit: aut dbilitatum
uel captū ab hostib⁹: null⁹qꝫ ho uiderit: ius
iurandū erit i medio ꝙ nō extēderit manū
ad rē ꝓximi sui: suscipietqꝫ dn̄s iuramētum
et ille reddere n̄ coget. Qꝙ si furto ablatū fu-

C erit restituet dãnũ dño. Si cõestũ a bestia: de
ferat ad eum qđ occisũ est: ⁊ non restituet. Q
Leu.6.c a proximo suo q̃cq̃ȝ hoꝝ mutuo postulauerit ⁊
debilitatũ aut mortuũ fuerit domio nõ p̃ñte
reddere ꝯpelletur. Qđ si ĩ p̃ñtiaꝝ dñs fuerit: ñ
restituet: maxime si cõductũ venerat ꝓ mer-
cede operis sui. Si seduxerit q̃s v̓ginem nec
dũ desp̃õsatã: dormieritq̃ȝ cuȝ ea: dotabit eã
⁊ h̃ebit eã vxorẽ. Si p̃r virginis dare nolue-
rit reddet pecuniã iuxta modũ dotis quam
virgines accipe cõsueuerũt. Maleficos nõ pa
tieris viuere. Qui coierit cum iumẽto: mor-
te moriat̃. Qui imolat dijs occidet̃: p̃ter dño
Leui.19.g soli. Aduenã ñ cõtristabis: neq̃ȝ affliges euȝ.
Aduene .n. ⁊ ip̃i fuistis ĩ terra egypti. Vidue
Zach.7.c ⁊ pupillo nõ nocebitis. Si leseritis eos: vocife-
D rabũtur ad me: ⁊ ego audiã clamorẽ eorum
⁊ indignabitur furor me⁹: p̃cutiãq̃ȝ vos gla
dio ⁊ erunt vxores v̄r̃e vidue: ⁊ filij v̄r̃i pupil
li. Si pecuniã mutuaȝ dederis populo meo
pauperi q̃ h̃itat tecũ nõ vrgebis eũ q̃si exac-
tor: nec vsuris opp̃mes. Si pignus a ꝓximo
tuo acceperis vestimẽtuȝ: añ sol̃ occasum red
des ei. Ip̃m .n. est solũ q̃ operit̃ indumentũ car
nis ei⁹: nec h̃ȝ aliud in q̃ dormiat. Si clama-
uerit ad me exaudiam euȝ. q̃r misericors sũ
Act.23.a Dijs non detrahes. ⁊ principi populi tui nõ
maledices. Decimas ⁊ p̃mitias tuas nõ tar
dabis offere. Primo genitum filioꝝ tuoruȝ
dabis mihi. De bobus q̃ȝ ⁊ ouibus sĩlr̃ fa
cies. Septẽ dieb⁹ sit cũ m̄r̃e sua: die octaua
Leui.22.b r̃ddas eũ mihi. Viri sancti eritis mihi. Car-
Eze.44.g nem que a bestijs fuerit pregustata: non co-
medetis. sed proijcietis canibus. XXIII.

A N On suscipies vocem m̃dacij: nec iun
ges manũ tuam vt ꝓ impio dicas fal-
sũ testimoniuȝ. Nõ sequeris turbam
ad faciendũ malũ: nec ĩ iudicio plĩmoruȝ ac
quiesces sentẽtie: vt a v̓o deuies. Pauperis
Deu.22.b q̃ȝ non misereberis in iudicio. Si occurreris
boui ĩimici tui: aut asino errãti: reduc ad eũ
Si videris asinum odiẽtis te iacere sub oner̃
nõ p̃trãsibis s̃ȝ subleuabis cũ eo. Nõ d̓clina
Dañ.13.f bis ĩ iudiciũ paup̃is. Mẽdaciũ fugies. Insõ
tẽ ⁊ iustũ nõ occides: q̃r adv̓sor ĩpiũ. Nec ac
Deu.16.d cipies munera: q̃r etiã excecant prudẽtes: ⁊
Ecci.20.d. subuertũt v̓ba iustoꝝ. Peregrino molest⁹ nõ
eris. Scitis .n. aduenaꝝ aĩas. q̃r ⁊ ip̃i peregrini
fuistis in terra egypti. Sex annis seminabis
B terrã tuaȝ: ⁊ ꝯgregabis fruges ei⁹. Anno ãt
septimo dimittes eaȝ ⁊ requiescer̃ facies: vt
cõedãt paup̃es pp̃li tui: ⁊ q̃cq̃d reliquuȝ fue
rit edant bestie agri. Ita facies in vinea ⁊ in
oliueto tuo. Sex diebus operaberis: septima
die cessabis vt requiescat bos ⁊ asinus tu⁹ ⁊ re

frigeretur fili⁹ ãcille tue ⁊ aduenã. Oia q̃ di-
xi vobis custodite ⁊ p̃ nom̃ exterñoꝝ deoꝝ ñ iu
rabitis neq̃ȝ audietur ex ore v̄r̃o. Trib⁹ vicib⁹
p̃ singulos ãnos mihi festa celebrabitis. Sol-
lẽnitatẽ q̃ȝ azimoꝝ custodies. Septẽ diebus
cõedetis azima sicut p̃cepi tibi tp̃e mẽsis no
uoꝝ q̃ñ egressus es de egypto. Nõ apparebis Infra.34.d.
ĩ ꝯspectu meo vacu⁹. ⁊ solẽnitatẽ mẽsis p̃mi Deu.16.d
tiuoꝝ op̃is tui: q̃cunq̃ȝ seminaueris in agro Ecci.35.a
solẽnitatẽ q̃ȝ ĩ exitu ãni q̃ñ congregaueris
oẽs fruges tuas de agro. Ter in ãno appare C
bit omne masculinũ tuũ coraȝ dño deo tuo.
Nõ immolabis sup̃ fermẽto sanguinẽ victi
me tue: nec remanebit adeps solẽnitatis mee
vsq̃ȝ mane. Primitias frugum terre tue de Infra.34.d.
feres in domũ domini dei tui. Non coques Deu.14.c
hedũ in lacte m̄r̃is sue. Ecce ego mittã ãgl̃m
meum: q̃ p̃cedat te ⁊ custodiat in via: ⁊ ĩtro-
ducat in locũ quẽ p̃paraui. Obserua eũ ⁊ au
di vocẽ ei⁹: nec ꝯtẽnendũ putes: q̃r nõ dimit
tet cũ peccaueris: ⁊ ẽ nomẽ meũ in illo. Qđ si
audieris vocẽ ei⁹ ⁊ feceris oia q̃ loquor. vni
cus ero inimicis tuis: ⁊ affligam affligentes
te. Precedetq̃ȝ te ãgelus me⁹: ⁊ ĩtroducet te Infra.32.g.
ad amorreũ ⁊ etheũ ⁊ pherezeũ: chananeũ-
q̃ȝ ⁊ eueũ ⁊ iebuseum: q̃s ego ꝯterã. Nõ ado
rabis deos eoꝝ: sed destrues eus ⁊ cõfriges
statuas eorum. nec coles eos. Nõ facies o-
pera eoꝝ. Seruietisq̃ȝ dño deo v̄r̃o: vt bñdi-
cã pãibus tuis ⁊ aq̃s: ⁊ auferã ĩfirmitatẽ de D
medio tui. Nõ erit infecũda nec steril̃ ĩ terra Deu.7.c.
tua. Nũeꝝ dieꝝ tuoꝝ implebo. Terrorẽ me-
um mittã ĩ p̃cursũ tuũ: ⁊ occidã oẽm populũ
ad quẽ ingredieris. Cũctoꝝq̃ȝ ĩimicoꝝ tuoꝝ
corã te terga v̓tã: emittens carbões p̃us q̃ fu
gabũt eueũ ⁊ chananeũ etheum anteq̃ȝ ĩtro
eas. Nõ eijciam eos a facie tua anno vno ne
terra ĩ solitudinem redigat̃: ⁊ crescãt ꝯ te be
stie. Paulatim expellã eos de ꝯspectu tuo:
donec augearis ⁊ possideas terrã. Ponã ãt
terminos tuos a mari rubro vsq̃ȝ ad mar̃ pa
lestinoꝝ: ⁊ a deserto vsq̃ȝ ad fluuiũ. Tradã in
manib⁹ v̄r̃is h̃itatores terre: ⁊ eijciaȝ eos de Deu.7.a.
ꝯspectu v̄r̃o. Nõ inibis cũ eis fedus: nec cuȝ
dijs eoꝝ. Nõ h̃itent in terra tua: ne forte pec
care te faciãt ĩ me: si seruieris dijs eoꝝ: qđ ti-
bi certe erit in scãdalũ. XXIIII

M Oysi q̃ȝ dixit. Ascende: ad dñz: tu ⁊ A
aarõ: nadab ⁊ abiu ⁊ septuagita se
nes ex isrl̃. ⁊ adorabitis ꝓcul. Solus-
q̃ȝ moyses ascẽdet ad dñm: ⁊ illi non appro-
pinquabũt: nec pp̃l̃us ascẽdet cũ eo. Venit
ergo moyses: ⁊ narrauit plebi oia verba dñi
atq̃ȝ iudicia. Rñditq̃ȝ ois pp̃l̃us vna voce.
Oia verba dñi q̃ locut⁹ ẽ faciem⁹. Scripsit S.19.b.I.eo.

aũt moyſes vniuerſos ſermones dñi: ⁊ mane
ↄſurgẽs edificauit altarĕ dño ad radices mõtꝭ
⁊ duodeci titulos ꝑ duodeci tribꝰ iſrl'. Mi-
B ſitq; iuuenes de filijs iſrael. ⁊ obtulerunt ho
locauſta: imolauerũtq; victias pacificas dño
vitulos duodecim. Tulit itaq; moyſes dimi
diam partem ſanguinis ⁊ miſit in crateras:
partez ãt reſiduam fudit ſup altarĕ. Aſſumẽſ
q; volumẽ federis: legit audiente pplo. q̇ di-
ẽ.co xerĕt: Oia q̇ locutꝰ eſt dñs faciemꝰ: ⁊ erimus
obedientes. Ille vero ſũptũ ſanguinez reſp-
Hebre.9.c. ſit in pplz. Et ait. Hic eſt ſanguis federis qḋ
pepigit dñs vobiſcum: ſup cũctis ſermonibꝰ
C his. Aſcenderĕtq; moyſes ⁊ aarõ: nadab ⁊ ab
iu ⁊ ſeptuaginta de ſẽiorибꝰ iſrl': ⁊ viderũt ḋ
um iſrl'. Sub pedibꝰ eius q̃ſi opꝰ lapidis ſa-
phyrini: ⁊ q̃ſi celũ cũ ſerenũ eſt. Nec ſup eos
q̇ procul receſſerant ḋ filijs iſrl' miſit mãuz ſu
az. Viderĕtq; deũ: ⁊ concederũt ac biberunt.
J.11.d. Dixit ãt dñs ad moyſen. Aſcẽde ad me i mõ
⁊.32.d tem ⁊ eſto ibi: daboq; tibi tabulas lapideas
⁊ legem ac mãdata q̇ ſcripſi: vt doceas filioſ
iſrl'. Surrexerĕt moyſes ⁊ ioſue miniſt̃ eiꝰ: aſ-
D cẽdenſq; moyſes i mõtẽ di: ſeniorибꝰ ait. Ex
pectate h̃ doẽc reuertamur ad vos Hẽtis a-
arõ ⁊ hur vobiſcum: ſi quid natum fuerit q̃-
ſtionis: referet ad eos. Cũq; aſcendiſſet moy
ſes. operuit nubes montez: ⁊ habitauit glo-
ria domini ſr̃ ſynai tegens illuz nube ſex die
bꝰ. Septimo ãt die vocauit eũ dñs ḋ medio
caliginis. Erat autẽ ſpẽs glie dñi q̃ſi ignis ar
dens ſuper verticem montꝭ: i cõſpectu filioꝝ
iſrael. Ingreſſuſq; moyſes medium nebule:
J.34.d aſcendit i montez: ⁊ fuit ibi q̃draginta diebꝰ
⁊ q̃draginta noctibꝰ. XXV.

A LOcutuſq; eſt dñs ad moyſen: dicenſ.
Loquere filijs iſrl': vt tollant mihi ꝓ
mitias. Ab oĩ hoie qui offert vltrone
us accipietꝭ eas. Hec ſt̃ aũt q̇ accipere ḋbetis
J.35:a Auꝝ ⁊ argentum ⁊ eſ ⁊ hyacinthũ ⁊ purpu
ram coccũq; biſ tinctũ ⁊ byſſũ ⁊ pilos capꝝ ⁊
pelles arietũ rubricatas peleſq; hyacinthias
⁊ ligna ſethi: oleũ ad luiaria concinnanda.
aromata in vnguentum ⁊ thymiamata bõi
odoris: lapides onychĩos ⁊ gẽmas ad ornã
dum ephot ⁊ rõale. Faciẽtq; mihi ſcũarium
⁊ hitabo in medo eorũ: iuxta oẽm ſimilitudi
nẽ tabernaculi: qḋ oñdã tibi ⁊ oĩuz vaſoꝝ in
cultũ eiꝰ. Sicq; facietꝭ illud. Archã de ligniſ
ſethi cõpingite: cuiꝰ longitudo hẽat duos ⁊
ſemis cubitos. latitudo cubitũ ⁊ dimidium:
altitudo cubitũ ſimiliter ac ſemiſſem: ⁊ deau
rabis eum auro mundiſſimo intꝰ ⁊ foris. Fa
B cieſq; ſupra: coronã aureã per circuitũ: ⁊ q̃tu
or circulos aureos: q̃s pões per q̃tuor arche
ãgulos. Duo circli ſint in latere vno: ⁊ duo
in altero. Facies q̃z vectes de lignis ſethim:
⁊ operies eos auro. Induceſq; per circlos q̇
ſt̃ in arche laterибꝰ: vt portet̃ in eis. Qui ſẽp
erũt i circlis: nec vnq̃ extrahẽt̃ ab eiſ. Põeſ
q; i archa teſtificationẽ q̃ꝫ dabo tibi. Facies
⁊ propitiatoriũ de auro mundiſſimo. Duos
cubitos ⁊ dimidium tenebit longitudo eiuſ
⁊ cubitum ac ſemiſſez latitudo. Duos q̊z che
rubim aureos ⁊ ꝓductiles facies ex vtraq;
parte oraculi: Cherub vnꝰ ſit in latere vno: ⁊
alteri i altero. Vtrũq; latꝰ ꝓpitiatorij tegãt
expandentes alas ⁊ operientes oraclz: reſpi
ciãtq; ſe mutuo verſis vltibus in propitiato-
rium. q̇ operienda eſt archa: in q̃ pones teſti
moniũ qḋ dabo tibi. Jñ ꝓcipiã ⁊ loq̃r ad te:
ſ ꝓpitiatoriũ. ſ. ac ḋ m̃dio duoꝝ cherubi qui
erĕt ſr̃ archã teſtionij: cũcta q̇ mãdabo ꝑ te fili
is iſrl'. Facies ⁊ mẽſã ḋ lignis ſethi habentez C
duos cubitos longitudinis: ⁊ ĩ latitudĩe cu-
bitũ ⁊ in altitudĩe cubitum ac ſemiſſem: ⁊ in
aurabis eam auro puriſſimo. Facieſq; illi la-
bium aureum per circuitum: ⁊ ipi labio coro
nã interraſilẽ altaz q̃tuor digitis: ⁊ ſup illaz
alteram coronam aureolã. Quatuor q̊z cir-
culos aureoſ ꝓparabiſ: ⁊ pões eoſ in q̃tuor ã-
gul' eiuſdez menſe ꝑ ſinglos pedes. Subt̃ co
ronã erũt circuli aurei vt mittant̃ vectes per
eos: ⁊ poſſit mẽſa portari. Jpos q̊z vectes fa
cies de lignis ſethi ⁊ circũdabis auro ad ſub
uehẽdã mẽſã. Parabis ⁊ acetabula ac phia
las: turibla ⁊ cyathos i quibus offerenda ſũt
libamina ex auro puriſſimo: ⁊ pones ſupra
menſaz panes ꝓpoſitionis in cõſpectu meo
ſẽp. Facies ⁊ candelabꝝ ductile de auro mũ
diſſimo: haſtile eiꝰ ⁊ calamos cyphos ⁊ ſpe-
rulas: ac lilia ex ipo ꝓcedẽtia. Sex calami e- D
gredient̃ de lateribus: tres ex vno laterĕ: ⁊ tres
ex altero. Tres cyphi q̃ſi in nucis modũ ꝑ ca
lamos ſinglos: ſperuleq; ſil' ⁊ lilia: ⁊ tres ſilit̃
cyphi inſtar nucis in calamo altero: ſperule
q; ſil' ⁊ lilia. Hoc erit opꝰ ſex calamorum: q̇
producendi ſunt ḋ haſtili. Jn ipo autem can
delabro erunt q̃tuor cyphi in nucis moduz
ſpuleq; ꝑ ſingulos ⁊ lilia. Sperule ſub duo
bus calamis per tria loca: q̇ ſil' ſex fiunt pro-
cedentes ḋ haſtili vno. Et ſperule igitur ⁊ ca
lami ex ipo: erunt vniuerſa ductilia ex auro
puriſſimo. Facies ⁊ lucernas ſeptem: ⁊ pões
eas ſuper candelabrum vt luceant ex aduer
ſo. Emunctoria q̊z ⁊ vbi ea que emuncta ſũt
extinguãtur: fiãt de auro puriſſimo. Oẽ põ-
dꝰ candelabri cũ vniuerſis vaſis ſuiſ hẽbit ta
lẽtũ auri puriſſimi. Jnſpice ⁊ fac ſꝫ exẽplar
qḋ tibi in monte monſtratum eſt. XXVI.

A Tabernacl'z vo ita facies. Decē cortias
ō bysso retorta ⁊ hyacintho ac purpu
ra coccoqꝫ bis tincto varietas opere
plumario facies. Lōgitudo cortine vni⁹ hē
bit vigītiocto cubitos: latitudo quatuor cu
bitorū erit. Vni⁹ mensure fient vniuersa ten
toria. Quīqꝫ cortie sibi iungentur mutuo: ⁊
alie quīqꝫ nexu simili coherebūt. Ansulas hya
cinthinas in lateribus ac sumitatib⁹ facies
B cortinar̄ vt possit īuicē copl'ari. Quīqꝫgēas
ansulas cortina habebit in vtraqꝫ parte ita
insertas: vt ansa ꝯ ansaz veniat: ⁊ altera alteri
possit aptari. Facies ⁊ q̇nquaginta circulos
aureos: q̇b⁹ cortiar̄ vela iūgēda sūt vt vnū
tabernacl'm fiat. Facies ⁊ saga cilicina vnde
ciz ad opiēdū tectū tabernacl'i. Longitudo
sagi vni⁹ hēbit triginta cubitos: ⁊ latitudo
q̄ttuor. Equa erit mēsura sagorum omniuz.
E q̇b⁹ q̇nqꝫ iūges seorsum: ⁊ sex sibi mutuo
copulabis: ita vt sextū sagū in frōte tecti du
plices. Facies ⁊ q̇nq̄ginta ansas in ora sagi
vni⁹: vt cōiūgi cū alio queāt: ⁊ quinquagita
ansas i ora sagi alteri⁹ vt cū altero copl'etur.
C Facies ⁊ quīquagita fibulas eneas q̇b⁹ iun
gant anse: vt vnū ex oib⁹ operimentuz fiat.
Qḋ āt supfuerit i sagis q̄ parāt tecto. i. vnuz
sagū qḋ ampli⁹ ē ex medietate ei⁹ operies
tabernaculi posteriora: ⁊ cubit⁹ ex vna par
te pēdebit: ⁊ alter ex altera. q̇ plus est in sa
gorū lōgitudie: vtrūqꝫ lat⁹ tabernacl'i prote
gens. Facies ⁊ opimentū aliud tecto de pel
lib⁹ arietū rubricat̄: ⁊ sup hoc rursuz aliud
D opimētum de hyacithinis pellib⁹. Facies ⁊
tabulas stātes tabernaculi de lignis sethī:
q̄ singule denos cubitos in longitudine ha
beāt: ⁊ i latitudie singl'os ac semissē. In late
rib⁹ tabule due icastrature fiēt quib⁹ tabl'a
alt'i tabl'e ꝯnectat̄. Atqꝫ in hūc modū cuncte
tabule pabūt. Quar̄ vigīti erūt in latere me
ridiano qḋ v̇git ad austr̄: quib⁹ quadragin
ta bases argēteas fundes: vt bine basses sin
gulis tabulis p duos angl'os subijciant̄. In
latere q̄z scḋo tabernaculi: qḋ v̇git ad aq̇lo
nem: viginti tabule erūt: q̄dragita hn̄tes ba
E ses argēteas. Bine bases singul' tabl'is sup
ponent̄. Ad occidētalē v̇o plagā tabernacl'i
facies sex tabulas: ⁊ rursum alias duas que
in angul' erigant̄ p⁹ tergū tabernacl'i. Eruntqꝫ
sibi ꝯiūcte a deorsuz vsqꝫ ad sursū: ⁊ vna oēs
cōpago retinebit. Duab⁹ quoqꝫ tabulis q̄ i
angul' ponēde st̄ silis iūctura s̄uabit̄. Et erūt
sil' tabule octo: bases earū argentee sedecim
duab⁹ basib⁹ p vnā tabulā supputatis. Faci
es ⁊ vectes de lignis sethī quinqꝫ ad conti
nendas tabulas in vno latere tabernaculi
⁊ quinqꝫ alios in altero: ⁊ eiusdem nūeri ad
occidētalē plagā: q̄ imittent̄ p medias tabu
F las a sūmo vsqꝫ ad sūmuz. Ipas quoqꝫ tabu
las daurabis: ⁊ fundes i eis ānulos aureos
p quos vectes tabulata ꝯtineāt quos opies
laminis aureis. Et eriges tabernaculū iuxta
exēplar qḋ tibi i monte mōstratū est. Facies
⁊ velum de hyacintho ⁊ purpura coccoqꝫ
bis tincto ⁊ bysso retorta opere plumario: ⁊
pulchra varietate contextū quod appendes
an̄ q̄tuor colūnas de lignis sethīz q̄ ipse q̇dē
deaurate erūt: ⁊ hēbunt capita aurea: ⁊ ba
G ses argēteas. Infer̄t aūt velū p circulos: itra
qḋ pones archā testioniȷ̄ quo ⁊ sanctuarium
⁊ scīarij sanctuaria diuident̄. Pones ⁊ pro
pitiatoriū sup arcā testimōij in scā scōrū: mē
samqꝫ extra velū: ⁊ cōtra mensam cādelabr̄
in latere tabernacl'i meridiano. Mēsa enim
stabit in pte aquilonis. Facies ⁊ tētoriū i in
troitu tabernaculi de hyacintho ⁊ purpura
coccoqꝫ bis tincto ⁊ bysso retorta opere plu
mario ⁊ q̇nqꝫ colūnas deaurabis lignorum
sethīn: an̄ quas ducet̄ tentorium: q̄rū erūt ca
pita aurea ⁊ bases enee. XXVII.

A Facies ⁊ altare de lignis sethim: qḋ
hēbit q̇nqꝫ cubitos i longitudine: ⁊
totidē i latitudine. i. q̄drū ⁊ tres cu
bitos i altitudie. Cornua āt per q̄ttuor āgu
los ex ipo erūt: ⁊ opies illud ere. Faciesqꝫ in
vsus ei⁹ lebetes ad suscipiendos cineres ⁊
forcipes atqꝫ fuscinulas: ⁊ ignium recepta
cula. Oia vasa ex ere fabricabis. Craticulā
qꝫ i modū ret̄ eneā: per cui⁹ quattuor āgl'os
erunt q̄ttuor ānuli enei: q̇s pōes subt̄ arulā
altaris. Eritqꝫ craticula vsqꝫ ad altaris me
diū. Facies ⁊ vectes altaris de lignis sethin
duos q̇s opies lamis eneis: ⁊ induces p cir
culuz: erūtqꝫ ex vtroqꝫ latere altaris ad por
B tandū. Nō soliduz sed inane ⁊ cauū itrisec⁹
facies illud: sicut tibi i mōte mōstratū ē. Fa
cies ⁊ atriū tabernacl'i in cui⁹ australi plaga
ꝯ meridiē erūt tētoria ō bysso retorta. Cētū
cubitos vnū lat⁹ tenebit i lōgitudie ⁊ colū
nas viginti cū basib⁹ totidem eneis: que ca
pita cum celaturis suis hēbūt argentea. Si
milit̄ ⁊ i latere aq̇lonis p lōgū erūt tentoria
cētū cubitor̄: colūne vigīti: ⁊ bases enei eius
dē numeri: ⁊ capita ear̄ cū celaturis suis ar
gentea. In latitudine v̇o atrij qḋ respicit ad
occidētez erūt tētoria p q̇nq̄ginta cubitos ⁊
C colūne decē: basesqꝫ totidem. In ea q̄z atrij
latitudie q̄ respicit ad oriētē q̇nq̄gita cubi
ti erūt: i q̇b⁹ q̇ndeciz cubitor̄ tentoria lateri
vno deputabunt̄ colūneqꝫ tres ⁊ bases toti
dez: ⁊ i latere altero erunt tentoria cubitos

obtinentia q̄ndeci: colūne tres. ⁊ bases toti
dem. In introitu v̓o atrij fiet tētoriuꝫ cubi-
toruꝫ viginti ex hyacito ⁊ purpura: coccoqꝫ
bis tincto ⁊ bysso retorta ope plumario. Co
lunnas habebit quatuor cum basibꝰ totideꝫ.
Oēs colunne atrij p circuituꝫ vestite erunt
argēteis lamis: capitibꝰ argenteis ⁊ basibus
B eneis. In longitudie occupabit atrium cu-
bitos centū: in latitudie quinquaginta: alti-
tudo quinqꝫ cubitorum erit. Fietqꝫ de bysso
retorta: ⁊ habebit bases eneas. Cuncta vasa
tabernaculi in omnes vsus ⁊ cerimonias tā
paxillos eius. q̄ꝫ atrij ex ere faciatis. Preci-
Leui.6.b pe filijs israel: vt afferāt tibi oleū de arbori-
bꝰ oliuaꝝ purissimū: piloqꝫ ꝯtusuꝫ: vt ardeat
lucerna semp in tabernaculo testimonij ex-
tra velum qđ oppāsuꝫ ē testimonio: ⁊ collo
cabunt eā aaron ⁊ filij eiꝰ: ⁊ vsqꝫ mane luce
at coram dn̄o. Perpetuus erit cultus p suc
cessiōes eoꝝ coram filijs isrl̓. XXVIII.
A Applica q̄ꝫ ad te aaron frēꝫ tuū cuꝫ
filijs suis de medio filioꝝ israel: vt sa
cerdotio fungantur mihi aaron: na
dab ⁊ abiu: eleazar ⁊ ythamar: faciesqꝫ vestē
sanctā aaron frī tuo in gloriā ⁊ decorem. Et
loqueris cūctis sapientibꝰ corde: quos reple
ui spū prudentie: vt faciant vestes aaron frī
tuo i gloriā ⁊ decorē in quibꝰ scificatus mi-
stret mihi. Hec aūt erūt vestimēta q̄ facient
Rōnale ⁊ srhūerale: tunicaꝫ ⁊ lineam stric-
B tā: cidari ⁊ baltheum. Faciēt frī tuo aaron ⁊
filijs eiꝰ vestimenta scā: vt sacerdotio fungā-
tur mihi. Accipietqꝫ aurum ⁊ hyacinthum ⁊
purpuram. coccumqꝫ bis tinctuꝫ ⁊ byssū. Fa
cient aūt srhūerale de auro ⁊ hyacitho ⁊ pur
pura: coccoqꝫ bis tincto ⁊ bysso retorta ope-
re polymito. Duas oras iunctas habebit in
vtroqꝫ latere sūmitatum: vt in vnuꝫ redeant
Ipsa qꝫ textura ⁊ cuncta operis varietas erit
ex auro ⁊ hyacintho: ⁊ purpura: coccoqꝫ bis
tincto ⁊ bysso retorta. Sumesqꝫ duos lapi-
des onychinos: ⁊ sculpes in eis noīa filiorū
israel sex nomina in lapide vno: ⁊ sex reliq̄ i
altero iuxta ordinem natiuitatis eoꝝ. Ope
sclptoris ⁊ celatura gēmarij: sculpes eos no-
minibus filiorum israel: iclusos auro atqꝫ cir-
cūdatos: ⁊ pōes i vtroqꝫ latere srhūeral̓ me
moriale filijs israel. Portabitqꝫ aaron noīa
eorum corā dn̄o sr̄ vtrunqꝫ hūeꝝ. ob recorda
C tioneꝫ. Facies ⁊ ūcios ex auro: ⁊ duas cathe
nulas auri purissimi sibi inuicē coherētes:
quas inseres ūcinis. Rōnale q̄ꝫ iudicij facies
opere polymito iuxta texturaꝫ srhūeral̓: ex
auro hyacitho ⁊ purpura: coccoqꝫ bis ticto
⁊ bysso retorta. Quadrangulū erit ⁊ duplex.

Mensuram palmi habebit: tam in longitu Sap.18.d
dine q̄ꝫ in latitudine: pōesqꝫ i eo q̄tuor ordi
nes lapiduꝫ. In prio v̓su erit lapis sardius ⁊
thopaciꝰ ⁊ smaragdꝰ. In scđo carbūculꝰ ⁊ sa
phyrus ⁊ iaspis. In tertio liguriꝰ achates ⁊
amethistꝰ. In quarto chrysolitꝰ onichinꝰ ⁊
berillꝰ. Inclusi auro erūt p ordies suos: hē D
buntqꝫ noīa filiorū israel. Duodeci nōibus
celabunt singuli lapides: noībꝰ singloꝝ per
duodeci tribꝰ. Facies in rationali cathenas
sibi inuicem coherentes ex auro purissimo.
⁊ duos ānulos aureos: q̄s pones in vtraqꝫ
rational̓ sūmitate: chatenasqꝫ aureas iūges
ānulis q̄ sint in marginibꝰ eius. ⁊ ipaꝝ cathe
naꝝ extrema duobꝰ copl̓abis vncinis i vtro
qꝫ latere srhūeral̓ qđ rationale respicit. Fa-
cies ⁊ duos ānulos aureos quos pones i sū
mitatibꝰ rōnal̓. ⁊ in oris q̄ e regione sr̄ srhūe
ral̓ ⁊ posteriora eiꝰ aspiciūt: necnon ⁊ alios
duos annulos aureos q̄ ponendi sūt in vtro
qꝫ latere srhūeral̓ deorsū qđ respicit ꝯ facieꝫ
iuncture inferioris vt aptari possit cuꝫ super E
humerali: ⁊ stringatur rationale ānulis suis
cuꝫ annulis srhūeral̓ vita hyacintina vt ma
neat iunctura fabrefacta: ⁊ a se inuicē rōna-
le ⁊ srhūerale nequeāt separi: Portabitqꝫ a
aron nomina filioruꝫ isrl̓ i rationali iudicij sr̄
pectus suuꝫ qn̄ ingrediet̓ scūariū memoriale
corā dn̄o in eternum. Pones āt in rationali
iudicij doctrinā ⁊ veritatē: q̄ erit i pectore a-
aron qn̄ ingrediet̓ corā dn̄o: ⁊ gestabit iudi-
ciuꝫ filioꝝ isrl̓ i pectore suo i cōspectu dn̄i sp.
Facies ⁊ tunicaꝫ srhūeral̓ totā hyacinthinaꝫ
in cuius medio s̄ erit capitiū: ⁊ ora per gyrū
eius textil̓: sicut fieri solet i extremis vestiuꝫ
partibꝰ ne facile rūpātur. Deorsuꝫ v̓o ad pe F
des eiusdē tunice pcircuitū q̄si mala punica
facies ex hyacintho ⁊ purpura ⁊ cocco bixti
cto ⁊ bysso retorta: mixt̄ in medio titinabul̓
ita vt tintinnablꝫ sit aureuꝫ ⁊ malūpunicuꝫ
Rursūqꝫ tintinablꝫ aliud aureū ⁊ malūpu
nicū. Et vestiet̓ ea aarō in offō misterij vt au- Ecci.45.b
diat̓ sonitꝰ qn̄ igredit̓ ⁊ egredit̓ scūarium in
conspectu dn̄i: ⁊ nō moriatur. Facias ⁊ lami
naꝫ de auro purissimo: i q̄ sculpes oper̄ cela
torio scūꝫ dn̄o. Ligabisqꝫ eā vitta hyacinthi-
na: ⁊ erit sr̄ thyaram iminēs fronti pōtificis.
Portabitqꝫ aaron iiquitates eoꝝ que obtu
lerunt ⁊ scificauerūt filij israel in cunct̄ mūe
ribꝰ ⁊ donarijs suis. Erit āt lamia sēper i frō- G
te eiꝰ vt placatꝰ sit ei dn̄s. Stringensqꝫ tuni
cam bysso ⁊ thyaram byssinam facies ⁊ bal-
theum opere plumarij. Porro filijs aarō tu
nicas lineas parabis ⁊ baltheos ac thyaras
i gloriaꝫ ⁊ decorem: vestiesque his omnibus

aaron frẽm tuũ ⁊ filios eius cũ eo ⁊ cuncto
rum ꝯsecrabis man⁹: ſcificabiſqꝫ illos vt ſa-
cerdotio fungãtur mihi. Facies ⁊ feminalia
linea vt opiãt carnẽ turpitudinis ſue: a reni
bus vſqꝫ ad femora: ⁊ vtent̃ eis aaron ⁊ filij
eius qñ ingredient̃ tabernaculum teſtimo-
nij vel qñ appropinquãt ad altare vt mini-
ſtrent i ſcũario: ne iniq̃tat̃ rei moriant̃. Legi
timum ſempiternum erit aaron ⁊ ſemini ei⁹
poſt eum. XXIX.

A Sed ⁊ hoc facies vt mihi i ſacerdotio
ꝯſecrent̃. Tolle vitulũ de armento ⁊
arietes duos imaculatos: paneſqꝫ
azios ⁊ cruſtulã abſqꝫ fermento q̃ ꝯſpſa ſint
oleo lagana q̃ꝫ azima oleo lita. De ſimila
triticea cuncta facies: ⁊ poſita in caniſtro
offeres: vitulum ãt ⁊ duos arietes ⁊ aaron:
ac filios ei⁹ applicabis ad oſtiũ tabernaculi
teſtimonij. Cũqꝫ laueris p̃rem cuꝫ filijs ſuis
aq̃: indues aaron veſtimẽt̃ ſuis. i. linea ⁊ tu-
nica ⁊ ſuphũerali ⁊ rõnali quod cõſtringes
baltheo: ⁊ pões thyarã in capite ei⁹ ⁊ lami-
nã ſcãꝫ ſup thyara: oleuꝫ vnctiõis fundes ſr̃
B caput ei⁹: atqꝫ hoc ritu ꝯſecrabit̃. Filios q̊qꝫ
illi⁹ applicabis ⁊ idues tũicis lineis: cigeſqꝫ
baltheo aaron. s. ⁊ liberos ei⁹: ⁊ ipones eis
mitras: erũtqꝫ ſacerdotes mihi religiõe per
petua. Poſtq̃ꝫ initiaueris man⁹ eorum ap-
plicabis ⁊ vitulũ corã tabernaclo teſtimõij
Leui. I. b. Imponẽtqꝫ aaron ⁊ filij ei⁹ man⁹ ſup caput
illi⁹ ⁊ mactabis eũ i ꝯſpcũ dñi iuxta hoſtiuꝫ
tabernaculi teſtimõij: ſũptumqꝫ de ſãgũie vi
tuli pões ſr̃ cornua altaris digito tuo: reli-
Leui. 3. a. quũ ãt ſanguinẽ fundes iuxta baſiꝫ ei⁹. Su-
mes ⁊ adipẽ totũ q̇ opit iteſtina ⁊ reticlm
iecoris ad duos renes, ⁊ adipẽ q̇ ſup eos ẽ:
⁊ offeres icẽſuꝫ ſup altare: carnes v̊o vituli
⁊ coriũ ⁊ fimũ ꝯbures foris extra caſtra: eo
C ꝙ ꝓ pcõ ſit. Unũ quoqꝫ arietẽ ſumes ſr̃ cui⁹
caput ponẽt aaron ⁊ filij ei⁹ man⁹: quẽ cuꝫ
mactaueris tolles de ſãguĩe ei⁹ ⁊ fũdes cir-
ca altare: ipm ãt arietẽ ſecabis in fruſtra: lo-
taqꝫ iteſtia ei⁹ ⁊ pedes pões ſup cõciſas car-
nes ⁊ ſup caput illi⁹: ⁊ offeres totũ arietẽ in
icenſuꝫ ſup altare. Oblatio ẽ dño odor ſua-
uiſſim⁹ victie dñi. Tolles q̃ꝫ arietẽ alteꝝ ſup
cuius caput aaron ⁊ filij eius ponent man⁹
Quẽ cũ imolaueris ſumes de ſanguĩe eius
⁊ pones ſup extremũ auricle dextre aarõ ⁊
filioꝝ ei⁹ ⁊ ſup polices man⁹ eoꝝ ac pedis
dxtri: fũdeſqꝫ ſãguinẽ ſr̃ altare ꝑ circuitum.
D Cũqꝫ tuleris d̊ ſãguĩe q̇ eſt ſuper altare: ⁊ de
oleo vnctiõis: aſperges aaron ⁊ veſtes ei⁹. fi
lios ⁊ veſtimenta eoꝝ. Conſecratiſqꝫ ipſis ⁊
veſtib⁹: tolles adipẽ de ariete ⁊ caudam ⁊
arulnã q̇ opit vitalia: ac reticulũ iecoris ⁊ du
os renes atqꝫ adipẽ q̇ ſr̃ eos eſt: armũqꝫ dex
trũ eo ꝙ ſit aries ꝯſecrationis tortãqꝫ panis
vni⁹ cruſtulã ꝯſperſaꝫ oleo: laganũ de cani-
ſtro azimoꝝ qd̊ põitũ ẽ i ꝯſpectu dñi: põeſqꝫ
oĩa ſup man⁹ aaron ⁊ filioꝝ ei⁹: ⁊ ſcificabis
eos: eleuãs corã dño. Suſcipieſqꝫ vniuerſa d̊
manib⁹ eoꝝ ⁊ incẽdes ſup altare i holocau-
ſtuꝫ odorẽ ſuauiſſimũ i cõſpectu dñi: q꞉ obla
tio ei⁹ ẽ. Sumes quoqꝫ pectuſculũ de ariete: E
quo initiat⁹ ẽ aaron: ſcificabiſqꝫ illud eleua-
tũ corã dño: ⁊ cedet in ꝑtẽ ſuã. Scificabiſqꝫ
⁊ pectuſculũ ꝯſecratuꝫ ⁊ armũ quẽ de ariete
ſepaſti: q̊ iitiat⁹ ẽ aaron ⁊ filij ei⁹: cedẽtqꝫ in
ꝑtẽ aaron ⁊ filioꝝ ei⁹ iure ꝑpetuo a filijs iſrl̃
q꞉ ꝓmitiua ſũt ⁊ initia de victimis eoꝝ paci-
ficis offerũt dño. Ueſtẽ ãt ſanctã qua vtetur
aaron: hẽbũt filij ei⁹ p⁹ eũ vt vngãt i ea ⁊ cõ
ſecrẽt̃ man⁹ eoꝝ. Septẽ dieb⁹ vtet̃ illa q̇ põ-
tifex ꝓ eo fuerit ꝯſtitut⁹ de filijs ei⁹ ⁊ q̇ igre
diet̃ tabernaclm teſtimõij vt miſtret in ſcũa-
rio. Arietẽ aũt ꝯſecratiõis tolles ⁊ coques
carnes ei⁹ i loco ſcõ: q̇b⁹ veſcet̃ aaron ⁊ filij
eius. Pães quoqꝫ q̇ ſũt i caniſtro i veſtiblo F
tabernacli teſtionij comedẽt: vt ſit placabi-
le ſacrificiũ: ⁊ ſcificẽt̃ offerentiũ man⁹. Alie-
nigena nõ veſcet̃ ex eis: q꞉ ſancti ſunt: ꝙ ſi re
mãſerit de carnib⁹ cõſecrat̃ ſiue de panibus
vſqꝫ mane: ꝯbures reliq̃as igni. Non come
dent̃ q꞉ ſcificata ſunt. Oia q̇ ꝓcepi tibi facies
ſup aaron ⁊ filijs ei⁹. Septẽ dieb⁹ conſecra-
bis man⁹ eoꝝ ⁊ vituluꝫ pro peccato offeres
ꝑ ſingulos dies ad expiandũ. Mundabiſqꝫ
altare cũ immutaueris expiationis hoſtiã: ⁊
vnges illud in ſcificationem. Septẽ diebus
expiabis altar̃ ⁊ ſcificabis: ⁊ erit ſcũm ſcõꝝ.
Ois q̇ tetigerit illud ſcificabit̃. Hoc ẽ qd̊ fa
cies i altari. Agnos ãniculos duos ꝑ ſingu G
los dies iugit̃: vnum agnũ mane ⁊ alteꝝ ve-
ſpere: deciaꝫ ꝑtẽ ſil̃em ꝯſpſe oleo tuſo qd̊ hẽ-
at mẽſuraꝫ q̃rtaꝫ ꝑtẽ hin: ⁊ vinũ ad libandũ
eiuſdẽ mẽſure i agno vno. Alterũ v̊o agnuꝫ
offeres ad veſperã iuxta ritũ matutine obla
tionis: iuxta ea q̇ dixim⁹ in odoreꝫ ſuauitat̃.
Sacrificium eſt dño deo oblatione perpe-
tua in generationes veſtras ad oſtiuꝫ taber
naculi teſtimonij coram dño vbi conſtituaꝫ
vt loquar ad te. Ibiqꝫ precipiã filijs iſrael: et
ſcificabit̃ altare in gloria mea. Scificabo et
tabernaclm teſtimonij cum altari et aaron
cum filijs ſuis: vt ſacerdotio fungãtur mihi
et habitabo in medio filioꝝ iſrael: eroqꝫ eis
de⁹: ⁊ ſcient q꞉ ego dñs de⁹ eoꝝ q̇ eduxi eos
de terra egypti: vt manerem inter illos: ego
dominus deus ipſoꝝ. XXX

A Facies quoqꝫ altare ad adolēdū thy
miama de lignis sethī: hn̄s cubitū
lōgitudis ꝛ alterꝝ latitudis.i.q̄dran
gulū: ꝛ duos cubitos ī altitudīe. Cornua ex
ipso ꝓcedēt: vestiesqꝫ illud auro purissimo:
tam craticulā ei⁹ q̄ꝫ parietes ꝑ circuitū ꝛ cor
nua. Faciesqꝫ ei coronam aureolā per gyrū
ꝛ duos ānulos aureos sub corona per singu
la latera: vt mittātur in eos vectes ꝛ altare
portet. Ipos q̄ꝫ vectes facies de lignis sethīꝫ
ꝛ inaurabis. Ponesqꝫ altare ꝯ velū qd̄ āte
archā pēdet testimonij coraꝫ propitiatorio
quo tegitur testimoniū: vbi loquar tibi. ꝛ a
dolebit icensū sup eo aarō suaue fragrans.
Mane qn̄ ꝓponet lucernas icendet illd̄. ꝛ qn̄
collocat eas ad vespum vret thymiama sem
piternū corā dn̄o ī generationes vr̄as. Non
offeretis sup eo thymiama ꝯpositiōis alteri⁹
nec oblatiōem ꝛ victimā: nec liba libabitis
B Et depcabit aarō sup cornua ei⁹ semel ꝑ an
nū ī sanguine: qd̄ oblatū est ꝓ pc̄o. ꝛ placa
bit sup eo ī gēeratiōib⁹ vr̄s. Scm̄ scōꝝ erit
Nu.1.a dn̄o. Locut⁹qꝫ ē dn̄s ad moysē dicens. Qn̄
tuleris sūmā filioꝝ israel iuxta nūeꝝ: dabunt
singuli p̄ciū ꝓ aiab⁹ suis dn̄o: ꝛ nō erit pla
ga ī eis cū fuerint recensiti. Hoc autē dabit
ois q̄ trāsit ad nomē: dimidiū sicli: iuxta mē
Leui.27.c surā tēpli Siclus viginti obolos hꝫ. Media
Nu.3.g ps sicli offeret dn̄o. Qui hētur ī nūero a vi
Ezech.45.d ginti annis ꝛ sup̄ dabit p̄ciū. diues nō addet
ad mediū sicli: ꝛ paup nihil minuet Suscep
tamqꝫ pecuniā q̄ collata est a filijs israel tra
des in vsus tabernaculi testimonij: vt sit mo
nimētū eoꝝ corā dn̄o: ꝛ ꝓpitietur aiabus
eoꝝ. Locutusqꝫ ē dn̄s ad moysen dicens. Fa
cies ꝛ labiū eneū cū basi sua ad lauādū: po
C nesqꝫ illd̄ iter tabernacl'm testimonij ꝛ altar̄
ſ.40.b Et missa aqua lauabunt in ea aarō ꝛ filij ei⁹
manus suas ac pedes: qn̄ ingressuri sunt ta
bernaculum testimonij: ꝛ qn̄ accessuri sūt ad
altare: vt offerāt ī ea thymiama domino: ne
forte moriantur. Legitimū sēpiternum erit
ipsi ꝛ semini eius ꝑ successiones. Locutusqꝫ
ē dominus ad moysen dicens. Sūe tibi aro
mata prime myrrhe ꝛ electe quingentos si
clos ꝛ cinamomi medium. i. ducentos q̄nq̄
ginta siclos: calami silr̄ ducētos quinq̄gita
siclos: casie autē q̄ngētos siclos ī pōder̄ scī
ſ.40.b arij: oleū de oliuetis mēsuram hin Faciesqꝫ
vnctiōis oleū scūm vnguētū ꝯpositum oper̄
vnguentarij: ꝛ vnges ex eo tabernaculū te
stimōij ꝛ archā testamenti. mensam cum va
sis suis candelabrū ꝛ vtensilia eius altaria
thymiamatis ꝛ holocausti. ꝛ vniuersam su
pellectilē q̄ ad cultū eoꝝ ptinet: sāctificabis

qꝫ oia. ꝛ erunt scā scōꝝ: Qui tetigerit ea san
ctificabit. Aaron ꝛ filios ei⁹ vnges: sanctifi B
cabisqꝫ eos vt sacerdotio fungātur mihi. Fi
lijs q̄ꝫ israel dices. Hoc oleū vnctionis scūm
erit mihi ī generationes vr̄as. Caro hois nō
vnget ex eo: ꝛ iuxta cōpositionē ei⁹ nō facietꝭ
aliud. qꝛ sanctificatū est: ꝛ scm̄ erit vobis. Hō
quicūqꝫ tale composuerit: ꝛ dederit ex eo alie
no: exterminabitur de populo suo. Dixitqꝫ
domin⁹ ad moysen. Sume tibi aromata. sta
cten ꝛ onycham: galbanē bōi odoris: ꝛ thus
lucidissimū equal̄ ponderis erūt omia. Fa
ciesqꝫ thymiama compositum opere vnguē
tarij mixtū diligent̄ ꝛ puꝝ ꝛ sanctificatiōe di
gnissimū. Cūqꝫ ī temissimū puluerē vniuersa
contuderis: pones ex eo coraꝫ tabernaculo
testimonij: in quo loco apparebo tibi. Scm̄
scōꝝ erit vobis thymiama. Talem ꝯpositiōeꝫ
non facietꝭ in vsus vestros: qꝛ scūꝫ ē dn̄o. Hō
quicūqꝫ fecerit simile: vt odore illi⁹ perfrua
tur peribit de populis suis. XXXI.

Locut⁹qꝫ est de⁹ ad moysen dicens. A
Ecce vocaui ex nomine beseleel filiū ſ.35.d
huri filij hur de tribu iuda: ꝛ ipleui
eum spū dei sapīa ꝛ intelligētia ꝛ scīa ī oi o
pere ad excogitandum quicquid fabrefieri
pōt ex auro ꝛ argento ꝛ ere: marmore ꝛ gē
mis ꝛ diuersitate lignoꝝ. Dediqꝫ ei socium
ooliab filium achisamech de tribu dan. Et in B
corde hominis eruditi posui sapiam: vt faci
āt cūcta q̄ precepi tibi tabernacl'ꝫ federis: ꝛ
archam testimonij: ꝛ ꝓpitiatorium qd̄ sr̄ eā ē
ꝛ cuncta vasa tabernaculi mēsāqꝫ ꝛ vasa ei⁹
candelabrum purissimum cum vasis suis ꝛ
altaria thymiamatis ꝛ holocausti: ꝛ omnia
vasa eorum: labium cū basi sua vestes scās ī
ministerio aaron sacerdoti ꝛ filijs ei⁹ vt fungā
tur offō suo in sacris: oleum vnctionis ꝛ thy
miama aromatum in scūario. Oīa q̄ p̄cepi C
tibi facient. Et locut⁹ est dn̄s ad moysē dicēs.
Loquere filijs israel: ꝛ dices ad eos. Videte s.20.b.
vt sabbatū meū custodiatꝭ: qꝛ signū ē iter me
ꝛ vos in generatiōib⁹ vr̄is: vt sciatꝭ qꝛ ego dn̄s
q̄ scifico vos. Custodite sabbatū meū. Scūꝫ
est. n. vobis. Qui polluerit illud: morte mo
riat̄ Qui fecerit ī eo op⁹. ꝑibit aia illi⁹ d̄ me
dio ppl'i sui. Sex dieb⁹ facietꝭ op⁹. ī die septio D
sabbatū est: r̄quies sancta dn̄o. Ois qui fece
rit op⁹ ī hac die: morietꝭ. Custodiant filij isra
el sabbatū. ꝛ celebrent in generationibus su
is. Pactū est sempit'nū inter me ꝛ filios isrl':
signūqꝫ ꝑpetuū. Sex. n. diebus fecit dn̄s ce Gen.1.d
lū ꝛ terrā. ꝛ ī septio ab oi ope cessauit. Dedit
qꝫ dn̄s moysi cōpletꝭ huiuscēmodi s̄monibus s.24.c
in monte synai: duas tabulas testimonij: la ſ.32.d

pideas:ſcriptas digito dei. XXXII

Idēs āt ppl's ꝙ morā fecerit moy-
A ſes deſcēdēdi de mōte: ꝯgregatꝰ ad
uerſus aaron dixit. Surge fac nobiſ
Act.7.e deos qui nos pcedāt. Moyſi.n.huic viro q̄
nos eduxit de terra egypti ignoramus quid
acciderit. Dixitq̄ ad eos aaron. Tollite in-
aures aureas de vxoꝝ filioꝝq̄ ꝛ filiaꝝ veſtra
rū auribꝰ ꝛ afferte ad me. Fecit ppl's q̄ iuſſe
rat: deferens inaures ad aaron. Quas cum
ille accepiſſet: formauit ope fuſorio ꝛ fecit ex
eis vitulū ꝯflatilē. Dixeruntq̄. Hi ſūt dij tui
iſrael q̄ te eduxerūt de terra egypti. Qđ cuȝ
vidiſſet aaron edificauit altare corā eo: ꝛ p-
B conis voce clamauit dicēs. Cras ſolennitas
dñi ē. Surgēteſq̄ māe obtulerunt holocau
1.Cori. ſta ꝛ hoſtias pacificas: ꝛ ſedit populus man
10.b ducare ꝛ bibere ꝛ ſurrexerūt ludere. Locutꝰ
Deu.9.b ē āt dñs ad moyſen.dicēs. Uade deſcende:
peccauit ppl's tuꝰ quem eduxiſti ð terra egy
pti. Receſſerunt cito de via quā oñdiſti eis.
Fecerūtq̄ ſibi vitulū ꝯflatilē ꝛ adorauerunt
Re.12.g atq̄ imolantes ei hoſtias dixerunt. Iſti ſunt
dij tui iſrael: q̄ te eduxerunt de terra egypti
Rurſūq̄ ait dñs ad moyſen. Cerno ꝙ popu
C lus iſte dure ceruicis ſit. Dimitte me vt ira-
ſcatur furor meus ꝯ eos ꝛ deleā eos: faciam
q̄ te in gētē magnā. Moyſes autem orabat
dñm deum ſuū dicens. Cur dñe iraſcit furor
tuꝰ ꝯ ppl'm tuū quē eduxiſti de terra egypti
Nu.14.c i fortitudine magna ꝛ i manu robuſta? Ne q̄
ſo dicant egyptij. callide eduxit eos vt inter
ficeret i montibꝰ: ꝛ deleret e terra. q̄eſcat ira
tua. ꝛ eſto placabilis ſup neq̄tia populi tui.
Recordare abrahā ꝛ yſaac ꝛ iſrael ſeruoruȝ
tuoꝝ: quibꝰ iuraſti per temetipſum dicens.
Multiplicabo ſemē veſtrū ſicut ſtellas celi
ꝛ vniuerſam terraȝ hāc de q̄ locutꝰ ſū dabo
D ſemi vr̄o: ꝛ poſſidebitꝭ eā ſēper. Placatꝰq̄
ē dñs ne faceret malū qđ locutꝰ fuerat adū
ſus ppl'm ſuū. Et reuerſus ē moyſes de mon
te portās duas tabulas teſtimonij in manu
ſua: ſcriptas ex vtraq̄ pte: ꝛ fcās opera dñi.
Scriptura quoq̄ dei erat ſculpta in tabuliſ
Audiēs autē ioſue tumultū ppl'i vociferātꝭ
dixit ad moyſen. Ululatꝰ pugne auditur i
caſtris. Qui rn̄dit. Non eſt clamor adhortā
tiū ad pugnā: neq̄ vociferatio ꝯpellentium
ad fugā: ſed vocē cātantiū ego audio. Cūq̄
approq̄nq̄ſſet ad caſtra: vidit vituluȝ ꝛ cho
ros: iratꝰq̄ valde ꝓiecit de manu tabulas.
E ꝛ ꝯfregit eas ad radicē montis. Arripiēſq̄
vitulū quem fecerant ꝯbuſſit ꝛ cōtriuit vſq̄
ad puluerem quē ſpſit in aquam: ꝛ dedit ex
eo potū filijs iſrael. Dixitq̄ ad aarō. Quid
tibi fecit hic ppl'us: vt iduceres ſuper eū pec
catū maximū? Cui ille reſpōdit. Ne indigne
tur dñs meꝰ. Tu.n.noſti ppl'um iſtū ꝙ pro-
nus ſit ad malū. Dixerūt mihi. Fac nobis ð s.co.
os qui nos pcedant. Huic.n.moyſi qui nos
eduxit de terra egypti neſcimꝰ q̄d acciderit
Quibꝰ ego dixi. Quis vr̄um hēt auruȝ? Tu
lerūt ꝛ dederūt mihi ꝛ ꝓieci illud in ignē:
egreſſuſq̄ ē h̄ vitulus. Uidens ergo moyſes F
ppl'm ꝙ eēt nudatꝰ: ſpoliauerat enim eum
aaron pp ignominiā ſordis. ꝛ iter hoſteſ nu
dū ꝯſtituerat. ꝛ ſtās in porta caſtroꝝ ait. Si
quis ē dñi iūgatur mihi. Congregatiq̄ ſūt
ad eū oēs filij leui. Quibꝰ ait. Hec dicit dñs
deꝰ iſrael. Ponat vir gladium ſuper femur
ſuū. Ite ꝛ redite de porta vſq̄ ad portam p Nu.25.a
mediū caſtrorum. ꝛ occidat vnꝰ q̄ſq̄ frem
ſuū ꝛ amicū ꝛ ꝓximum ſuū. Feceruntq̄ filij
leui iuxta ſermonē moyſi: cecideruntq̄ i die il
lo q̄ſi vigititria millia hominuȝ. Et ait moy
ſes. Conſecraſtis manus veſtras hodie dño.
vnuſquiſq̄ i filio ꝛ in fr̄e ſuo: vt detur vobis
benedictio. Facto aūt altero die locutus eſt G
moyſes ad populū. Peccaſtꝭ pctm̄ maximū
Aſcēdā ad dñm: ſi q̄ mō quero eum depcari
ꝓ ſcelere vr̄o. Reuerſuſq̄ ad dñm ait. Ob
ſecro peccauit ppl's iſte peccatum maximuȝ
feceruntq̄ ſibi deos aureoſ. Aut dimitte eis
hanc noxā: aut ſi non facis dele me de libro
tuo quem ſcripſiſti. Cui reſpōdit dominus.
Qui peccauerit mihi delebo eum de libro
meo: Tu āt vade ꝛ duc populū iſtū q̄ locutꝰ
ſū tibi. Angl's meꝰ pcedet te. Ego āt i die vl s.23.c
tōis viſitabo ꝛ hoc pcm̄ eoꝝ. Percuſſit autē
dñs ppl'm ꝓ reatu vituli quem fecerat aarō

Ocutꝰq̄ ē dñs ad moy XXXIII
L ſen dicēs. Uade: aſcēde de loco iſto A
tu ꝛ ppl'us tuꝰ quē eduxiſti de terra
egypti: i terrā quā iuraui abraā yſaac ꝛ iacob
dicēs. Semi tuo dabo eā ꝛ mittā pcurſorem
tui āgelū vt eijciam chananeū ꝛ ammorreū
ꝛ etheum ꝛ pherezeum ꝛ eueū ꝛ iebuſeum.
ꝛ intres in terrā fluentem lacte ꝛ mele. Nō
eiꝫ aſcēdam tecū: q̄ ppl's dure ceruicis eſt:
ne forte diſpdam te i via: audiēſq̄ populus
ſermonē hūc peſſimū luxit ꝛ nullus ex mor
idutꝰ eſt cultu ſuo. Dixitq̄ dñs ad moyſen.
Loquere filijs iſrael. Ppl'us dure ceruicis
es: ſemel aſcendam i medio tui ꝛ delebo te.
Iam nūc depōe ornatū tuū. vt ſciā q̄d faciā
tibi. Depoſuerūt ergo filij iſrael ornatū ſuū B
a mōte oreb. Moyſes q̄ȝ tollēs tabernacl'm
tetēdit extra caſtra ꝓcul: vocauitq̄ nom̄ eiꝰ
tabernacl'ȝ federis. Et oīs ppl's q̄ hēbat aliq̄ȝ
q̄ſtionē egrediebat ad tabernaculum fede-

ris extra castra. Cūq̃ʒ egrederet̃ moyses ad
tabernacl'm. surgebat vniuersa plebs τ sta
bat vnusq̄sq̃ʒ in hostio papylioīs sui respicie
bātq̃ʒ tergū moysi donec ingrederet̃ tētoriū
Ingresso āt illo tabernaculū federis descen
debat colūna nubis τ stabat ad hostiū: loq̄
bat̃q̃ʒ dn̄s cū moyse. cernentibꝰ vniuersis ꝙ
colūna nubis staret ad hostiū tabernacl'i. Sta
bātq̃ʒ τ ipsi τ adorabāt ꝑ fores tabernacl'oꝝ
suoꝝ. Loq̄bat̃ autē dn̄s ad moysen facie ad
C faciē. sicut solʒ loq̄ hō ad amicū suum. Cūq̃ʒ
ille reuerteret̃ in castra minister eiꝰ iosue fili
us nō puer nō recedebat de tabernacl'o. Di
xit aūt moyses ad dn̄m. Precipis vt educaʒ
populū istū τ nō indicas mihi quē missurus
sis mecū. ꝓserti cū dixeris. noui te ex nomine
τ iuenisti gr̄aʒ corā me. Si ergo iueni gr̄aʒ i
ꝯspectu tuo: ostende mihi faciē tuā vt sciam
te τ iueniā gr̄aʒ an̄ ocl'os tuos. Respice po
pulū tuum gentē hanc. Dixitq̃ʒ dn̄s. Facies
mea ꝓcedet te: τ reqem dabo tibi. Et ait mo
yses. Si nō tu ipse ꝓcedas: ne educas nos d̄
loco isto. In q̊ eni scir̄ poterimꝰ ego τ popu
lus tuꝰ iuenisse nos gr̄aʒ i conspectu tuo ni
si ambulaueris nobiscū: vt glorificēur ab oi
B bus ppl'is q̄ hitāt sup terrā. Dixit āt dn̄s ad
moysen. Et v̊bū istud qd̄ locutꝰ es faciā. In
uenisti. n. gr̄am coram me. τ teipsuʒ noui ex
noīe. Qui ait. Ondē mihi gloriā tuā. Rn̄
dit. Ego on̄dam oē bonū tibi: τ vocabō i no
mine dn̄i coram te. τ miserebor cui voluero
Ro.9.c τ clemēs ero in quē mihi placuerit. Rursū
q̃ʒ ait. Nō poteris vider̃ faciē meā. Nō. n. vi
debit me hō τ viuet. Et iteꝝ. Ecce inq̄t ē lo
cꝰ apud me. τ stabis s̄ petrā. Cūq̃ʒ transibit
gl'ia mea ponā te i foramie petre τ ꝓtegam
dextera mea donec transeā. Tollāq̃ʒ manuʒ
meā τ videbis posteriora mea faciē autē me
am videre nō poteris. XXXIIII

A
Deu.10.a
Hic deinceps ꝓcide ait tibi duas tabu
las lapideas istar prioꝝ τ scribā sup
eas v̊ba q̄ habuerūt tabl'e q̄s fregisti
Esto paratꝰ mān̄e: vt ascēdas stati in monteʒ
synai. stabisq̃ʒ mecum sup verticē mōtis Nul
lus ascēdat tecū: nec videat̃ quispiam per to
tū montē boues q̊ʒ τ oues nō pascātur ecō
tra. Excidit ergo duas tabl'as lapideas q̄les
ātea fuerāt. τ de nocte ꝯsurgēs ascēdit i mō
tē synai sicut ꝓcepat ei dn̄s portās secū tabu
las. Cūq̃ʒ descēdisset dn̄s ꝑ nubē stetit moy
ses cū eo inuocans nomē dn̄i. Quo transeū
te corā eo: ait. Dominator domine deꝰ mise
ricors τ clemēs patiens τ multe miseratio
nis ac verax: q̄ custodis misericordiā i mil
Jere.32.c lia. q̄ aufers iniq̄tatē τ scelera atq̃ʒ peccata

nullusq̃ʒ apd̄ te ꝑ se inocēs ē. q̄ reddis iniq̄
tatē pr̄uʒ filijs ac nepotibꝰ i tr̄tiā τ q̄rtā pro
geniē. Festinꝰq̃ʒ moyses curuatꝰ ē ꝓnꝰ i ter
ram τ adorās ait. Si iuēi gr̄aʒ i ꝯspectu tuo B
dn̄e obsecro vt gradiaris nobiscū. ppl'ss. n. du
re ceruicis ē vt auferas iniq̄tates nr̄as atq̃ʒ
peccata nosq̃ʒ possideas. Rn̄dit dn̄s. Ego i
ibo pactū vidētibꝰ cūctis: signa faciā q̄ nūq̃ʒ
visa sunt sup terrā. nec i vllis gētibꝰ: vt cer
nat ppl'us iste i cuius es medio. opꝰ dn̄i ter
ribile qd̄ facturꝰ sū. Obserua cūcta que ho
die mandaui tibi. Ego ipse eijciā ante facieʒ
tuā āmorreū τ chananeū τ etheum: phereze
um q̊ʒ τ eueū τ iebuseum. Caue ne vnq̄ʒ cuʒ
hitatoribꝰ terre illiꝰ iungas amicitias q̄ sint
tibi in ruinā. sed τ aras eoꝝ destrue. ꝯfringe Deu.7.a
statuas lucosq̃ʒ succide. Noli adorare deum
alienū. Dominus zelotes nomē eiꝰ. deus est
emulator. Ne ieas pactū cū hoībus illaꝝ re
gionū: ne cum fornicati fuerint cū dijs suis:
τ adorauerint simulacra eoꝝ: vocet te quis
piā vt. cōedas de imolatis. Nec vxorem de 3. Re.11.a
filiabꝰ eoꝝ accipies filijs tuis: ne postq̃ʒ ipse
fuerint fornicate: fornicari faciāt τ filios tu
os in deos suos. Deos ꝯflatiles nō facies ti
bi. Sollennitatem azimorum custodies. Se
ptē diebus vesceris azimis sicut precepi tibi
in tp̄e mēsis nouoꝝ. Mense. n. verni tēporis
egressus ē de egypto. Oē qd̄ apit vuluā ge s.13.a
neris masculini: meū erit: De cūct̄ animan Lu.2.d
tibꝰ tā de bobꝰ q̄ȝ de ouibꝰ: meū erit. Prio
genitum asini redimes oue. Si autē nec pre
ciū ꝓ eo dederis: occidet̃. Primogenituʒ fi Ecci.35.a
liorū tuoꝝ redimes: nec apparebis i ꝯspectu
meo vacuꝰ. Sex diebꝰ opaberis: die septimo
cessabis arare τ metere. Solēnitateʒ hebdo C
madarum facies tibi: primitijs frugum mes
sis tue triticee: τ solēnitatem quando redeū
te āni tp̄e cuncta ꝯduntur. Tribꝰ tp̄ibꝰ anni
appebit oē masculinū tuū in cōspectu oīpo
tēt̄ dn̄i dei isr̄l. Cū. n. tulero gētes a facie tua Nu.9.c.
τ dilatauero termios tuos: nullus insidia
bit̃ tr̄e tue: ascēdēte te τ apparēte i cōspectu
dn̄i dei tui ter in āno. Nō imolabis sr̄ fermēto
sanguinē hostie mee: neq̃ʒ residebit mane d̄
victimis solēnitat̄ phase. Primitias fruguʒ B
terre tue offeres i domo domini dei tui. Nō s.23.b
coques hedum in lacte matris sue. Dixitq̃ʒ Deu.14.e
dn̄s ad moysē. Scribe tibi v̊ba hec: q̄bꝰ τ te
cū τ cū isr̄l pepigi fedꝰ. Fuit ergo ibi cū dn̄o s.24.d
moyses q̄dragita dies τ quadragita noctes
panē nō comedit τ aquā nō bibit: τ scripsit
i tabul' v̊ba federis decē. Cūq̃ʒ d̄scēderet mo
yses de monte synai: tenebat duas tabulas
lapideas testimonij: τ ignorabat ꝙ cor

nuta esset facies sua:ex ꝯsortio ƀmonis dñi.
Uidētes āt aaraon ꝛ filij isrł cornutā moysi
faciez:timuerūt ꝓpe accedere. Uocatiqꝫ ab
eo reuersi sūt:tā aaron q̄ꝫ principes synago/
ge.Et pᵒq̄ꝫ locutᵒ ē ad eos:venerūt ad eum
ēt oēs filij israel.Quibᵒ ƥcepit ꝯcta que au/
dierat a dño in monte synai. Impletisqꝫ ser/
monibus posuit velamen suꝑ faciem suam.
ꝯi.3.c Qui igressus ad dñz ꝛ loquēs cū eo: aufere
bat doēc exiret: ꝛ tūc loquebaꝉ ad filios isrł
oia q̄ sibi fuerāt iperata.Qui videbant faciē
egredientꝫ moysi eē cornutaz: sed operiebat
ille rursus faciē suaz.siqñ loquebaꝉ ad eos.
A Igitur ꝯgregata oi turba filio XXXV
rū isrł:dixit ad eos.Hec sunt q̄ iu∫/
sit dñs fieri.Sex diebᵒ facietis opus.
Septimᵒ dies erit vobis sanctᵒ:sabbatū ꝛ re
quies dñi.Qui fecerit opᵒ i eo occideꝉ. Nō
succēdetꝫ ignē in oibᵒ hītaclł vr̄is per diem
sabbati.Et ait moyses ad oēm cateruā filioꝝ
isrł.Iste est ƀmo quē ƥcepit dñs dicens..Se
pate apȯ vos ƥmitias dño.Omnis volūta/
ꝯ.25.a rius ꝛ ꝓno aio offerat eas dño. Auruz ꝛ ar
gētū ꝛ es hyacithū ꝛ purpurā : coccūqꝫ bis
tinctū ꝛ byssū:pilos caprarū:pellesqꝫ arietū
rubricatas ꝛ hyacinthinas .ligna sethim: ꝛ
oleum ad luminaria ꝯcinanda. ꝛ vt ꝯficia/
tur vnguētum ꝛ thymiama suauissimum la
pides onychinos ꝛ gēmas ad ornatum su/
B perhumeralis ꝛ rōnał.Quisq̄s vꝛ̄uz sapiēs
ē:vēiat ꝛ faciat qȯ dñs imꝑauit: tabernaclz
.s.ꝛ tectū eiᵒ atqꝫ opimētum ānulos ꝛ tabu
lata cū vectibᵒ:paxillos ꝛ bases : archam ꝛ
vectes ꝓpitiatoriū . ꝛ velum qȯ ante illud
oppāditur:mēsā cū vectibᵒ ꝛ basis ꝛ ꝓposi
tiōis paibᵒ cādelabꝝ ad lūinaria sustentan
da vasa illiᵒ ꝛ lucernas ꝛ oleum ad nutri/
mēta igniū:altare thymiamatis ꝛ vectes ꝛ
oleū vnctionis ꝛ thymiama ex aromatibuſ
tentoriū ad hostiū tabernaculi. altare holo
causti ꝛ craticulā eiᵒ eneā cū vectibus ꝛ va
sis suis:labrum ꝛ bases eiᵒ:cortinas atrij cū
colūnis ꝛ basibus.tentoriū i foribus vestibu
li paxillos tabernaculi atrij cum funiculis
suis: vestimēta q̄ꝝ vsus ē i misterio scūarij:
vestes aaron pōtificis ac filioꝝ eiᵒ vt sacer/
C dotio fūgāꝉ mihi.Egressaqꝫ omnis mł̄titudo
filioꝝ isrł de ꝯspectu moysi:obtulerunt mē/
te ꝓmptissima atqꝫ deuota primitias dño
ad faciendū opᵒ tabernacłi testimōij.Quid
q̄d ad cultuz ꝛ ad vestes scās neccīuz erat:vi
cum mulieribus ƥbuerūt:armilla ꝛ inaureſ
annulos ꝛ dextralia.Omne vas aureuz in
donaria dñi sepatū ē.Si quis hēbat aurum
hyacithū ꝛ purpuram:coccūqꝫ bis tinctum

byssū ꝛ pilos capraꝝ: pelles arietum rubri/
catas ꝛ hyacithinas argēti ꝛ auri erisqꝫ me/
talla obtulerunt dño: lignaqꝫ sethī in vari/
os vsus. Sed ꝛ mulieres docte q̄ venerant
dederūt hyacithum purpurā ac v̄miculum
ac byssū ꝛ pillos caprū:spōte ꝓpria cuncta
tribuētes.Pricipes vero obtulerūt lapideſ
onychinos.ꝛ gēmas ad superhūerale ꝛ rati
onale:aromataqꝫ ꝛ oleum ad lūinaria con/
cināda:ꝛ ad ƥparādū vnguentuz ac thymi
ama odoris suauissimi ꝯponēdum.Oēs vi/ B
ri ꝛ mulieres mente deuota obtulerunt do/
naria vt fierēt opa q̄ iusserat dñs ꝑ manum
moysi.Cūcti filij isrł voluntaria domino de
dicauerunt. Dixitqꝫ moyses ad filios israel
Ecce vocauit dñs ex noie beseleel filium hu ꝯ.31.a
ri:filij hur de tribu iuda:impleuitqꝫ euz spū
dei:sapia ꝛ itelligentia ꝛ scientia ꝛ oi doc/
ctrina:ad excogitandū ꝛ faciēdū opᵒ in au
ro ꝛ argēto ꝛ ere ꝛ ferro.sculpēdisqꝫ lapidi
bus ꝛ opere carpentario.Quicq̄d fabre ad
iuēiri pōt: dedit i corde eiᵒ.Ooliab q̄ꝫ filiū
achisamech de tribu dan ambos erudiuit
sapia vt faciant opa abietarij polymitarij ac
pluārij de hyacitho ꝛ purpura. coccoqꝫ bis
tincto ꝛ bysso:ꝛ texāt omnia:ac noua queqꝫ
reperiant. XXXVI
Fecit gᵒ berseleel ꝛ ooliab ꝛ oiſ vir sa A
piēs:q̄bᵒ dñs dedit sapiaz ꝛ itellec/
tū vt scirēt fabre opari q̄ i vsu scūarij
neccia sūt:ꝛ q̄ ƥcepit dñs. Cūqꝫ vocasset eos
moyses ꝛ oēm eruditū viꝝ cui dederat dñs
sapiam:ꝛ q̄ spōte sua obtulerāt se ad facien/
dū opus tradidit eis oīa dōaria filioꝝ israel
Qui cū istarēt opi q̄tidie:māe vota populᵒ
offerebat.Uñ artifices venire cōpulsi:dixe/
rūt moysi.Plus offert ppłs q̄ꝫ neccessariū ē
Iussit ergo moyses ƥcōis voce antari. Nec
vir nec mulier quicq̄ꝫ offerat vltra inopere
scūarij.Sicqꝫ cessatuz ē a mūeribus offeren/
dis:eo q̄ꝫ oblata sufficerent ꝛ superabunda/
rēt.Feceruntqꝫ oēs corde sapientes ad explē
dū opᵒ tabernaculi cortias decē:de bysso re
torta ꝛ hiacintho ꝛ purpura:coccoqꝫ bis ti/
cto ope vario:ꝛ arte polymita.Quaruz vna B
hēbat i lōgitudine vigintiocto cubitos ꝛ in
latitudine q̄ttuor. Una mensura erat oium
cortinaꝝ.Cōiūxitqꝫ cortias q̄nqꝫ alterā alti.
ꝛ alias q̄nqꝫ sibi iuicē copulauit.Fecit ꝛ an
sas hyacithinas i ora cortine vniᵒ ex vtroqꝫ
latere:ꝛ i ora cortine alteriᵒ silr vt ꝯ se iuicē
vēirēt āse:ꝛ mutuo iungerenꝉ.Uñ ꝛ q̄nqua
gita fudit circulos aureos: q̄ morderēt cor
tinaꝝ ansas.ꝛ fierēt vnū tabernaclm.Fecit ꝛ
saga vndeci de pillis capraꝝ:ad opiēdū tec

tū tabernacl'i. Unū sagū i lōgitudine hēbat
cubitos triginta: ⁊ i latitudīe cubitos quatu
oꝛ. Uni⁹ mēsure erāt oīa saga. Quoꝝ quiqꝫ
iūxit seoꝛsum: ⁊ sex alia sepati. Fecitqꝫ ansas
quinq̄ginta i oꝛe sagi vni⁹. ⁊ q̇nquaginta in
oꝛe sagi alteri⁹ vt sibi iuicē iungerēt. ⁊ fibu
las eneas quinq̄ginta q̇b⁹ necteret tectū: vt
C vnū palliū ex oīb⁹ sagis fieret. Fecit ⁊ oper/
toꝛiū tabernaculi de pedib⁹ arietū rubꝛicatꝭ
aliudqꝫ desuꝑ velamē de pellib⁹ hyacinthi
nis. Fecit ⁊ tabl'as tabernacl'i de lignis sethi
stātes. Decē cubitoꝝ erat longitudo tabule
vni⁹ ⁊ vnuȝ ac semis cubitū latitudo retine
bat. Bine icastrature erāt ꝑ singulas tabu/
las: vt alt'a alteri iūgeret. Sic fecit i omnib⁹
tabernacl'i tabulis. E q̇b⁹ viginti ad plagaȝ
meridianā erāt ꝯ austꝝ cū quadraginta basi
bus argēteis. Due bases sub vna tabula po
nebant sub vtraqꝫ parte anguloꝝ: vbi inca/
strature laterum in angulis terminant. Ad
plagā quoqꝫ tabernacl'i q̄ respicit ad aquilo
nē fecit viginti tabulas cū q̄draginta basib⁹
argenteis: duas bases per singulas tabulas.
Cōtra occidentē vero. i. ad eā ꝑtē tabernacu
li que mare respicit: fecit sex tabulas ⁊ duas
alias ꝑ singulos āgulos tabernacl'i retro q̄
iūcte erāt a deoꝛsū vsqꝫ sursū ⁊ in vnā ꝯpagē
ꝑiter ferebātur. Itaqꝫ fecit ex vtraqꝫ parte ꝑ
angulos: vt octo essent sil' tabule ⁊ hērēt ba
ses argēteas sexdeci: binas. s. bases sub singu
B lis tabulis. Fecit ⁊ vectes de lignis sethi q̇n
qꝫ ad ꝯtinēdas tabl'as vni⁹ lateris taberna/
culi: ⁊ q̇nqꝫ alios ad alteri⁹ lateris coaptan
das tabulas. ⁊ extra hos: quiqꝫ alios vectes
ad occidētalē plagam tabernaculi ꝯ mare.
Fecit q̊ȝ vectē aliū qui ꝑ medias tabulas ab
angulo vsqꝫ ad angulū ꝑueniret. Ipsa aūt ta
bulata deaurauit: fusis basib⁹ eaꝝ argēteis.
Et circul'os eoꝝ fecit aureos: ꝑ q̊s vectes in
duci possēt q̊s ⁊ ipsos lamis aureis operuit.
Fecit ⁊ velū de hyacintho ⁊ purpura: v̇mīcu
lo ac bysso ꝛ̄toꝛta ope polymitario variū at/
qꝫ distictū: ⁊ q̄tuoꝛ colūnas d̊ lignis sethi q̊s
cū capitib⁹ deaurauit: fusis basibus eoꝝ ar/
gēteis. Fecit ⁊ tētorium in itroitu taberna/
culi ex hyacitho purpura vermiculo byssoqꝫ
retoꝛta ope plumarij: ⁊ colūnas quinqꝫ cuȝ
capitibus suis quas operuit auro: basesqꝫ
earum fudit eneas quas ⁊ operuit auro.

XXXVII

A FEcit antem beseleel ⁊ archam de li/
gnis sethim habētem duos ⁊ semis
cubitos i longitudīe: ⁊ cubitū ac se/
missē in latitudine: altitudo q̊ȝ vnius cubi/
ti fuit ⁊ dimidiū: vestiuitqꝫ eā auro purissimo
intus ⁊ foꝛis. ⁊ fecit illi coꝛonā auream per
gyrū ꝯflans q̄ttuoꝛ annulos aureos ꝑ q̄tuoꝛ
āgulos ei⁹ duos anulos i latere vno. ⁊ duos
i altero. Uectes q̊ȝ fecit de lignis sethi q̄s ve
stiuit auro: ⁊ q̊s misit in annulos q̇ erāt i la
terib⁹ arche ad poꝛtandā eā. Fecit ⁊ ꝓpitia
toꝛiū. i. oraculū de auro mundissimo duoꝛuȝ B
cubitoꝝ ⁊ dimidiū i lōgitudine: ⁊ cubiti ac se
mis i latitudine. Duos ēt cherubim ex au/
ro ductili quos posuit ex vtraqꝫ ꝑte ꝓpitia/
toꝛij: cherub vnū i' sūmitate vni⁹ ꝑtis: ⁊ che
rub alterum in sumitate ꝑtis alterius. Du/
os cherubin i singulis sūmitatibus pꝛopitia
toꝛij: extendentes alas ⁊ tegētes pꝛopitiato
riū seqꝫ mutuo ⁊ illud respicientes. Fecit ⁊
mēsam de lignis sethi i longitudīe duoꝛum
cubitoꝝ ⁊ in latitudīe vni⁹ cubiti que habe
bat in altitudine cubitū ac semissē. Circun/
deditqꝫ eam auro mundissimo: ⁊ fecit illi la
bium aureum per gyrum: ipsiqꝫ labio coꝛo/
nam auream interrasilem quattuoꝛ digito
rum: ⁊ super eandem alteram coꝛonam au/
ream. Fudit ⁊ quattuoꝛ circulos aureos q̊s
posuit in quattuoꝛ angulis per singulos pe
des mense contra coꝛonam: misitqꝫ in eos
vectes vt possit mensa poꝛtari: ipsos quoqꝫ
vectes fecit de lignis sethim: ⁊ circundedit
eos auro. Et vasa ad diuersos vsus mense a/
cetabula: phialas ⁊ cyathos ⁊ thuribula ex
auro puro: in quibus offerenda sunt libami
na. Fecit ⁊ candelabꝛuȝ ductile de auro mū
dissimo. De cuius vectes calami: cyphi: sphe
ruleqꝫ ac lilia ꝓcedebant sex in vtroqꝫ late
re. Tres calami ex parte vna: ⁊ tres ex alte/
ra. Tres cyphi in nucis modum per calamos
singulos: spheruleqꝫ simul ⁊ lilia: ⁊ tres cy/
phi instar nucis in calamo altero: spherule/
qꝫ simul ⁊ lilia. Equum erat opus sex cala/
moꝛum qui pꝛocedebant de stipite candela/
bꝛi. In ipso autem vecte erant quattuoꝛ cy/
phi in nucis modū: spheruleqꝫ per singulos
⁊ lilia: ⁊ spherule sub duobus calamis per
loca tria qui simul sex fiunt calami pꝛocedē
tes de vecte vno. Et spherule igitur ⁊ calami
ex ip̄o erant: vniuersa ductilia ex auro puris
simo. Fecit ⁊ lucernas septē cum emuncto/
rijs suis: ⁊ vasa vbi ea que emuncta sūt extin
guantur de auro purissimo. Talentum auri D
appendebat candelabrum cum oibus vasis
suis. Fecit ⁊ altare thymiāatis de lignis se/
thi ꝑ q̄drū singl'os hn̄s cubitos ⁊ i altitudīe
duos: e cui⁹ āgulis ꝓcedebāt coꝛnua: vesti/
uitqꝫ illd̄ auro purissimo cū craticl'a ac pari

etibus ⁊ cornibꝰ. Fecitqꝫ ei coronā aureolaȝ
per gyruȝ: ⁊ duos ānulos aureos sub corōa
per singula latera: vt mittātur in eos vectes
⁊ possit altare portari. Ipos āt vectes fecit
de lignis sethim: ⁊ operuit laminis aureis.
Cōposuit ⁊ oleum ad scificationis vnguētū
⁊ thymiamata de aromatibus mundissimis
opere pigmentarij. XXXVIII.
A Fecit ⁊ altare holocausti de lignis se
a.I.a. thim: quiqꝫ cubitorū per quadrum:
⁊ triū in altitudine: cuius cornua ꝺ
angulis procedebāt: opuitqꝫ illud laminis
eneis. Et i vsus eius parauit ex ere vasa di/
uersa: lebetes: forcipes: fuscinulas: vncinos:
⁊ ignium receptacula. Craticulāqꝫ eiꝰ i mo/
dum retis fecit eneā: ⁊ subter eam in altaris
medio arulā fusis quattuor ānulis per toti/
dem retiaculi summitates: ad immittēdos ve
ctes ad portādum. Quos ⁊ ipsos fecit de li/
gnis sethim ⁊ opuit laminis eneis: induxit/
qꝫ in circulos qui in lateribꝰ altaris emine/
bāt. Ipsuȝ āt altare nō erat solidum ſȝ cauū
ex tabulatis: ⁊ intus vacuum. Fecit ⁊ labrū
eneum cū basi sua de speculis mulierum: q̄
B excubabāt in ostio tabernaculi. Fecit ⁊ atri/
um in cuius australi plaga erāt tentoria de
bysso retorta cubitorū centum colūne enee
viginti cū basibus suis: capita colūnarum ⁊
tota operis celatura argentea. Eque ad se/
ptētrionalem plagā tentoria colūne basesqꝫ
⁊ capita colūnarum eiusdem mēsure ⁊ ope
ris ac metalli erāt. In ea vero plaga que ad
occidentē respicit fuerūt tentoria cubitoruȝ
quinquaginta: colūne decem cum basibꝰ su
is enee: ⁊ capita colūnarum ⁊ tota opis ce/
latura argentea. Porro ꝯtra orientem qui/
quaginta cubitorum pauit tentoria: e quibꝰ
quideciȝ cubitos colūnaruȝ triū cū basibus
suis vnū tenebat latus: ⁊ in pte altera: qꝛ in/
ter vtraqꝫ introitū tabernaculi fecit: quide/
cim eque cubitorū erāt tentoria: columneqꝫ
tres ⁊ bases totidē. Cuncta atrij tētoria bys
sus retorta texuerat. Bases colūnaruȝ fue
re enee: capita āt earū cum cūctis celaturis
suis argētea: sed ⁊ ipsas colūnas atrij vesti/
C uit argento. Et in itroitu eius ope plumario
fecit tentoriū ex hyacintho: purpura: vermi
culo: ac bysso retorta: quod habebat viginti
cubitos in longitudine: altitudo vero quiqꝫ
cubitorum erat: iuxta mensuram quam cū/
cta atrij tentoria habebant. Colūne autē in
ingressu fuerāt quattuor cum basibus eneis
capitaqꝫ earū ⁊ celature argētee. Paxillos
quoqꝫ tabernaculi ⁊ atrij per gyrū fecit ene
os. Hec sunt instrumēta tabernacli testimo
nij que enumerata sunt iuxta preceptū moy
si in cerimonijs leuitaruȝ per manum ytha/
mar filij aaron sacerdotis: que beseleel filiꝰ
huri filij hur de tribu iuda: domino per moy
sen iubente ꝯpleuerat iuncto sibi socio achi
samech ꝺ tribu dan: qui ⁊ ipse artifex ligno
rum egregius fuit: ⁊ polymitarius atqꝫ plu
marius ex hyacintho: purpura: vermiculo:
⁊ bysso. Omne aurum quod expensum ē in
opere sanctuarij: ⁊ quod oblatum est in do/
narijs: viginti ⁊ nouem talentorum fuit: ⁊ se
ptingentorum triginta siclorum: ad mensu/
ram sanctuarij. Oblatum est autem ab his B
qui transierunt ad numerum a viginti ānis
⁊ supra: de sexcentis tribus milibus ⁊ quin/
gentis quinquaginta armatorum. Fuerunt
preterea centum talenta argenti e quibꝰ cō/
flate sunt bases sanctuarij: ⁊ itroitus vbi ve
lum pendet. Centum bases facte sunt de ta/
lentis centum: singulis talētis per bases sin
gulas supputatis. De mille autem septingē
tis ⁊ septuagintaquiqꝫ siclis fecit capita co/
lūnarum quas ⁊ ipas vestiuit argento. Eris
quoqꝫ oblata sunt talenta septuaginta duo
milia: ⁊ quadringenti supra sicli: ex quibus
fuse sunt bases in introitu tabernaculi testi/
monij: ⁊ altare eneū cuȝ craticula sua: oiaqꝫ
vasa que ad vsum eius pertinent: ⁊ bases a/
trij tā i circuitu q̄ȝ in igressu eiꝰ: ⁊ paxilli ta/
bernaculi atqꝫ atrij p gyrū. XXXIX.
De hyacintho vero ⁊ purpura vermi A
culo ac bysso fecit vestes quibus in/
dueretur aaron quādo ministrabat
in sanctꝭ sicut precepit dn̄s moysi. Fecit igiť
superhumerale de auro hyacintho ⁊ purpu
ra: coccoqꝫ bis tincto ⁊ bysso retorta: opere
polymitario. Inciditqꝫ bracteas aureas: ⁊
extenuauit in fila vt possent torqueri cū prio
rum colorum subtegmine: duasqꝫ oras si/
bi inuicem copulatas in vtroqꝫ latere sum/
mitatum: ⁊ baltheum ex eisdem coloribus:
sicut preceperat dominus moysi. Parauit B
⁊ duos lapides onychinos astrictos ⁊ iclu/
sos auro: ⁊ sculptos arte gēmaria noibꝰ fili
orꝫ isrł. Sex noīa i lapide vno: ⁊ sex i alťo: iu
xta ordieȝ natiuitatꝭ eorꝫ. Posuitqꝫ eos i la/
teribus suphumeralis in monimentū filiorꝫ
isrł: sicut p̄cepat dn̄s moysi. Fecit ⁊ ratiōale
opere polymito iuxta opus suphumeralis:
ex auro: hyacintho purpura: coccoqꝫ bis ti
cto ⁊ bysso retorta: quadrangulum duplex:
mensure: palmi: ⁊ posuit in eo gēmarū ordi
nes quattuor. In primo vsu erat sardiꝰ: to/
patiꝰ: smaragdus. In scdo: carbūcľs: saphy/
rus: iaspis. In tertio: liguriꝰ: achates ⁊ ame C

thistus. In quarto chrisolitus: onychinus & berillus: circūdati & iclusi auro p ordies suos. Ipiq lapides duodeci sculpti erāt nōib[9] duodeci tribuū isrl: singli p noia singlo₂. Fecerūt in rōnali & catenulas sibi inuicē coherētes d auro purissimo & duos vncios: totidēq ānulos aureos. Porro ānulos posue
B rūt i vtroq late rōnal: ex qb[9] penderēt due catene auree qs iseruerūt vncinis q i sffhūeral āglis emicebāt. Hec & aū & ktro ita pueiebāt sibi: vt sffhūerale & rōnale mutuo necterēt: stricta ad baltheū & ānul forti[9] copl'ata qs iūgebat vitta hyacithina ne laxa fluerent & a se iuicē mouerēt: sicut pcepit dñs moysi. Fecerūt qz tūicā sffhūeral totā hyacithinā: & capitiū i superiori pte 3 mediū orāq p gyrū capitij textilē: deorsū āt ad pedes mala punica ex hyacitho: purpura: vmiculo ac bysso retorta: & titinabula de auro purissimo: q po
E suerūt inē malogranata i extrema pte tunice p gyrū: titinabulū aūt aureū & malūpūicū qb[9] ornat[9] icedebat pōtifex qñ misterio fungebat: sicut pcepit dñs moysi. Fecerūt & tūicas byssinas ope textili aaron & filijs eius: & mitras cū coronulis suis ex bysso: feminalia quoq linea byssina: cigulū vo de bysso retorta: hyacitho: purpura ac vmiculo distictum arte plūaria: sicut pcepat dñs moysi. Fecerēt & laminā sacre veneratiōis de auro purissimo: scripserūtq i ea ope gēmario scm dñi: & strixerūt eā cuz mitra vitta hyacithina: sicut
F pcepat dñs moysi. Perfectū ē igit oē op[9] tabernaculi & tecti testionij. Fecerūtq filij isrl pcta q pcepat dñs moysi: & obtulerūt tabernaculū & tectū: & vniuersā suppellectilē: anulos: tabulas: vectes: colūnas ac basses: optoriū de pellib[9] arietū rubricatis & aliō opimētū d hyacithinis pellib[9]: velū: arcā. vectes ppitiatoriū: mēsaz cū vasis suis: & ppositionis pāib[9]: cādelabrum: lucernas: & vtensilia ea₂ cuz oleo: altare aureū & vnguētuz & thymiama ex aromatib[9]: & tētoriuz i itroitu ta
G bernaculi: altar eneū: retiaculū: vectes & vasa ei[9] oia: labrū cū basi sua: tētoria atrij & colūnas cū basib[9] suis: tētoriū i itroitu atrij: funiclosq illi[9] & paxillos. Nihil ex vasis defuit q i misteriū tabernacli. & i tectū federis iussa sunt fieri. Vestes qq qb[9] sacerdotes vtūt i scūario: aaron. s. & filij ei[9]: obtulerūt filij isrl sicut pcepat dñs. Que postq moyses cūcta vidit pleta: benedixit eis. XL.
A Locutusq ē dñs ad moysen dicēs. Mēse pmo pma die mensis: eriges tabernaculū testionij: & pōes i ea arcā: dimittesq aū illā velū: & illata mēsa pōes sup eā q rite pcepta sūt. Cādelab₂ stabit cuz lucernis suis: & altare aureū in quo adolet icēsuz. corā arca testimōij. Tētoriuz i itroitu tabernaculi testimōij pones & aū illō altare holocausti. Labrū inē altare & tabernaculū qō iplebis aq. Circūdabisq atriū tētorijs & i
gressuz ei[9]. Et assūpto vnctionis oleo vnges tabernaclm cū vasis suis: vt scificēt altar holocausti & oia vasa ei[9]: labrū cū basi sua. Oia vnctiōis oleo pscrabis: vt sint scā sco₂. Applicabisq aaron & filios ei[9] ad fores tabernaculi testimōij: & lotos aq idues scis vestib[9] vt mistrēt mihi: & vnctio eo₂ i sacerdotiū sēpitnū pficiat. Fecitq moyses oia q pcepat dñs. Igit mēse pmo āni fcdo pma die mensis: collocatū ē tabernaclm. Erexitq moyses illud & posuit tabulas: ac bases & vectes: statuitq colūnas & expādit tectū sup tabernacl3 iposito dsup opimēto: sicut dñs impauerat. Posuit & testimōiuz i arca: subdit ifra vectib[9]: & oraclm dsup. Cūq itulisset arcā i tabernacl3 testimōij: appēdit aū eā velū vt expleret dñi iussiōez. Posuit & mēsā i tabernaculo testimōij ad plagā septētrionalē extra velū: ordiat corā ppositiōis panib[9]: sicut pcepat dñs moysi. Posuit & cādelabrū in tabernaclo testionij e regiōe mēse i pte australi: locat p ordinē lucernis iuxta pceptū dñi Posuit & altare aureū sub tecto testionij cōtra velū: & adoleuit sup eo icēsuz aromatuz: sicut iusserat dñs moysi. Posuit & tētoriū in itroitu tabernacli testionij & altare holocausti i vestibulo testionij: offerēs i eo holocaustū & sacrificia vt dñs imp auerat. Labrū qz statuit inē tabernacl3 testionij & altare iplēs illud aq: lauerūtq i eo moyses & aaron ac filij ei[9] man[9] suas & pedes cū igrederēt tectū federis: ac accederēt ad altare: sicut pcepat dñs moysi. Erexit & atriū p gyrū tabernacli & altaris: ducto i introitu ei[9] tētorio. Post qz oia pfecta sūt: opuit nubes tarbenacl3 testionij: & gl'a dñi ipleuit illō. Nec poterat moyses igredi tectum federis nube opiēte oia: & maiestate dñi corusčāte: q₂ pcta nubes operat. Si qñ nubes tabernaclm deserebat: pficiscebātur filij isrl p turmas suas. Si pendebat desup: māebāt i eodē loco. Nubes āppe dñi icubabat p diē tabernaclo: & ignis in nocte: vidētib[9] pct ppl'is isrl per cunctas mansiones suas.

Explicit liber exodi. Incipit vaiecra id ē liber Leuiticus. Capitulum I.

Marginal notes: B; ō.30.c.; Nu.7.a.; C; D; ō.30.c; Nu.9.c.

A Vocauit autez moy
ſem ⁊ locutus eſt ei dominus
de tabernaculo teſtimōij dicēs
Loq̄re filijs iſrl': ⁊ dices ad eos
Homo q̄ obtulerit ex vobis hoſtiā dn̄o ꝺ pe
corib⁹: id eſt de bob⁹ ⁊ ouib⁹ offerens victi/
mas ſi holocauſtū fuerit ei⁹ oblatio ac de ar
mēto maſculū imaculatū offeret ad oſtiū ta
B bernaculi teſtimōij ad placādū ſibi dn̄z. Po
.29.b. netqꝫ ſr̄ caput hoſtie man⁹ ⁊ acceptabil' erit:
.3.a.t. atqꝫ in expiationē ei⁹ ꝓficiēs. Immolabitqꝫ
ſ.4.a. vitulū corā dn̄o ⁊ offerēt filij aaron ſacerdo
tis ſanguinē ei⁹ fundētes ꝑ altaris circuitū:
qꝺ eſt an̄ oſtiū tabernaculi. Detractaqꝫ pel/
le hoſtie art⁹ in fruſta cōcident: ⁊ ſubijcient i
altari ignē ſtrue lignoꝝ an̄ cōpoſita ⁊ mem/
ſ.eo. bra q̄ ſunt ceſa deſuꝑ ordinātes: caput vide/
licet ⁊ cūcta q̄ adherēt iecori: inteſtiuis ⁊ pe
C dib⁹ lot̄ aqua: adolebit ea ſacerdos ſuꝑ alta
re in holocauſtū ⁊ ſuauē odorē dn̄o. Qꝺ ſi ꝺ
pecorib⁹ oblatio eſt de ouib⁹ ſiue de capris
holocauſtū: agnū ānicul ū ⁊ abſqꝫ macula of
feret: imolabitqꝫ ad latus altaris qꝺ reſpicit
ad aquilonē corā dn̄o. Sanguinē vero illi⁹
fundent ſuꝑ altare filij aaron ꝑ circuitū: diui
s.eo. dentqꝫ mēbra: caput ⁊ oīa que adherēt ieco
ri: iponent ſuꝑ ligna q̄bus ſubijciendus eſt
ignis. Inteſtina vero ⁊ pedes lauabūt aqua
⁊ oblata omnia adolebit ſacerdos ſuꝑ altar̄
D in holocauſtū ⁊ odorē ſuauiſſimū dn̄o. Si āt
de auib⁹ holocauſti oblatio fuerit dn̄o: ꝺ tur
turib⁹ ⁊ pullis colūbe offeret eā ſacerdos ad
altare: ⁊ retorto ad collū capite ac rupto vul
neris loco: decurrere faciet ſanguinē ſuꝑ cre
pidinē altaris: veſiculā vero guturis ⁊ plu/
mas ꝓijciet ꝓpe altare ad orientalē plagaz
in loco quo cineres effundi ſolēt. Confriget
qꝫ aſcellas ei⁹: ⁊ n̄ ſecabit: neqꝫ ferro diuidet
eā ⁊ adolebit ſuꝑ altare lignis igne ſuppoſi/
to. Holocauſtū eſt ⁊ oblatio ſuauiſſimi odo
ris domino. II

A Anima cum obtulerit oblationem ſa
crificij domino: ſimila erit eius ob/
latio. Fundet ſuper eam oleum ⁊ po
net thus ac deferet ad filios aaron ſacerdo/
tis. Quorum vnus tollet pugillum plenuz
ſimile: ⁊ olei ac totum thus ⁊ ponet memo/
riale ſuper altare in odorem ſuauiſſimuz do
mino. Quod autem reliquum fuerit ꝺ ſacri
ficio erit aaron ⁊ filiorum eius ſanctū ſcōꝝ
B de oblationibus domini. Cū aūt obtuleris ſa
crificiū coctū i clibano ꝺ ſimila: panes. ſ. abſ/
qꝫ fermēto cōſperſos oleo: ⁊ lagāa azyma o/
leo lita ſi oblatio tua fuerit de ſartagine ſiſe
ꝯſperſe oleo ⁊ abſqꝫ fermēto: diuides eā mi/
nutā ⁊ fundes ſuꝑ eā oleū. Si aūt de craticu
la fuerit ſacrificiū: eque ſimila oleo ꝯſperget
quā offerēs dn̄o. trades manib⁹ ſacerdotis.
Qui cū obtulerit eā: tollet memoriale de ſa/ C
crificio: ⁊ adolebit ſuꝑ altare in odorē ſuaui
tatis dn̄o. Quicq̄d aūt reliquū eſt: erit aarō
⁊ filioꝝ ei⁹ ſanctū ſctōꝝ ꝺ oblatōib⁹ dn̄i. Oīs
oblatio q̄ offert̄ dn̄o abſqꝫ fermēto fiet: nec q̄c
q̄ꝫ fermēti ac mellis adolebit̄ i ſacrificio dn̄i.
Primitias tm̄ eoꝝ offeretis ac munera: ſuꝑ
altar̄ vero nō iponēt̄ i odorē ſuauitat̄. Quic D
q̄d obtuleris ſacrificij ſale ꝯdies: nec auferes
ſal federis dei tui ꝺ ſacrificio tuo. In oī obla
tōe offeres ſal. Si aūt obtuleris mun⁹ ꝓmi/
tiarū frugū tuarū dn̄o deſpicis adhuc virēti
b⁹ torrebis eas igni ⁊ ꝯfringes in morē far/
ris: ⁊ ſic offeres ꝓmitias tuas dn̄o. fundēs ſu
ꝑ ea oleū ⁊ thus iponens q: oblatio dn̄i eſt:
de q̄ adolebit ſacerdos in memoriā muneris
ꝑtem farris fracti ⁊ olei ac totū thus. III

Quod ſi hoſtia pacificoꝝ fuerit ei⁹ ob A
latio ⁊ ꝺ bob⁹ voluerit offerre: marē
ſiue feminā: imaculata offeret coraz
dn̄o. Ponetqꝫ manū ſuꝑ caput victime ſue.
que imolabit̄ in introitu tabernaculi teſtimo
nij. Fundentqꝫ filij aaron ſacerdot̄ ſanguinē ſ.eo.
ꝑ altaris circuitū: ⁊ offerent de hoſtia' pacifi Exo.29.b.
coꝝ in oblationem dn̄o adipez qui operit vi
talia ⁊ quicq̄d pinguedinis eſt intrinſec⁹ du
os renes cum adipe quo teguntur illa: ⁊ re/ B
ticulū iecoris cum renunculis: adolebuntqꝫ
ea ſuper altare in holocauſtum lignis igne
ſuppoſito in oblationem ſuauiſſimi odoris
dn̄o. Si vero de ouib⁹ fuerit ei⁹ oblatio ⁊ pa
cificoꝝ hoſtia ſiue maſculū obtulerit ſiue fe/
minam immaculata erunt oīa. Si agnū ob/
tulerit coram dn̄o: ponet manum ſuā ſuper
caput victime ſue: que immolabit̄ in veſtibu C
lo tabernaculi teſtimonij. Fundentqꝫ filij a/ s.eo.⁊.ſ.eo.
aron ſanguinem ei⁹ per circuitū altaris ⁊ of
ferent de pacificorum hoſtia ſacrificium do/
mino adipem ⁊ caudam totā cum renib⁹: ⁊
pinguedine que operit ventrem atqꝫ vniuer
ſa vitalia: ⁊ vtrunqꝫ renunculum cum adipe
qui ē iuxta illa reticulūqꝫ iecoris cum renū
culis: ⁊ adolebit ea ſacerdos ſuper altare in
pabulū ignis ⁊ oblationis dn̄i. Si capra fue
rit eius oblatio ⁊ obtulerit eam dn̄o: ponet D
manū ſuā ſuper caput ei⁹ imolabitqꝫ eā i in/ s.eo.
troitu tabernaculi teſtimonij. Et fundent fi/
lij aaron ſanguinem ei⁹ ꝑ altaris circuitum
tollentqꝫ ex ea in paſtum ignis dn̄ici adipez
qui operit ventrem ⁊ qui tegit vniuerſa vita
lia duos renunculos cum reticulo quod eſt

ſuꝑ eos iuxta ilia ⁊ aruinaꝫ iecoris cuꝫ renū
culis:adolebitqꝫ ea ſuꝑ altare ſacerdos ī ali
.J.4.d moniā ignis ⁊ ſuauiſſimi odoris.Oīs adepſ
dn̄i erit iure ꝑpetuo in generationibꝰ ⁊ cun/
ctis habitaculis veſtris:nec ſanguinem nec
adipem omnino comedetis. IIII

A Locutuſqꝫ ē dn̄s ad moyſen dicens.
Loq̄re filijs iſrl̄.Anima que pecca/
uerit ꝑ ignorantiā:⁊ ꝺ vniuerſis mā
datis dn̄i que ꝓcepit vt nō fierēt: quippiā fe
cerit:ſi ſacerdos q̄ vnctꝰ eſt peccauerit delin
§.1.b.⁊ q̄re faciens populū offeret ꝓ pctō ſuo vitulū
§.3.a. imaculatū.dn̄o.Et adducet illū ad oſtiuꝫ ta/
bernacl̄i teſtimōij corā dn̄o:ponetqꝫ manuꝫ
ſuꝑ caput eiꝰ ⁊ imolabit eum dn̄o . Hauriet
quoqꝫ de ſanguīe vituli inferēs illū ī taber/
naculū teſtimonij.Cūqꝫ intinxerit digitū in
B ſanguinē aſperget eū ſepties corā dn̄o:cōtra
J.eo. velū ſāctuarij pōetqꝫ ꝺ eodē ſāguīe ſr̄ cornua
altaris thymiamatis gratiſſimi dn̄o:qꝺ eſt ī
tabernaculo teſtimonij.Oēm aūt reliquum
ſanguinē fundet in baſim altaris holocauſti
ī itroitu tabernaculi.Et adipē vituli offeret
ꝓ pctō tam eū q̄ vitalia opit qꝫ oīa q̄ intrinſe
cus ſūt duos renūculos ⁊ reticulū qꝺ eſt ſu/
pra eos iuxta ilia ⁊ adipē iecoris cū renūcul̄
ſicut offert̄ de vitulo hoſtie pacificoꝝ ⁊ ado/
C lebit ea ſuꝑ altare holocauſti. Pellē vero ⁊
oēs carnes cū capite ⁊ pedibꝰ inteſtinis ⁊ fi/
mo ⁊ reliquo corpe:efferet extra caſtra in lo
cū mundū vbi cineres effundi ſolent:incen/
detqꝫ ea ſuꝑ lignoꝝ ſtruē.q̄ in loco effuſoruꝫ
cinerū cremabunt̄.Qꝺ ſi oīs turba filiorum
iſrl̄ ignorauerit ⁊ per imperitiā fecerit qꝺ cō
tra mādatū dn̄i eſt ⁊ poſtea intellexerit pcm̄
ſuū:offeret ꝓ pctō ſuo vitulū.Adducetqꝫ eū
ad oſtiū tabernaculi:⁊ ponēt ſeniores popu
D li manꝰ ſuꝑ caput eiꝰ corā dn̄o .Immolato/
qꝫ vitulo in ꝯſpectu dn̄i:inferet ſacerdos qui
vnctꝰ eſt:de ſanguine eius in tabernaculuꝫ
teſtimonij tincto digito aſꝑgens ſepties con
tra velum. Ponetqꝫ de eodem ſanguine in
cornibus altaris quod eſt coram dominuo
in tabernaculo teſtimonij. Reliquum au/
§.eo. tem ſanguinē fundet iuxta baſim altaris ho
locauſtoꝝ qꝺ ē ī oſtio tabernaculi teſtimonij
§.3.d.⁊.J.eo Oēmqꝫ eiꝰ adipē tollet:⁊ adolebit ſuꝑ alta
re ſic faciēs ⁊ de hoc vitulo qm̄o fecit ⁊ prius
⁊ rogāte ꝓ eis ſacerdote ꝓpitiꝰ erit eis dn̄s.
Ipſuꝫ aūt vitulū efferet extra caſtra atqꝫ cō/
E buret ſicut ⁊ priorē vituluꝫ:quia eſt pro pec
cato multitudinis.Si peccauerit princeps:
Et fecerit vnum pluribus per ignoranti/
am quod domini lege prohibetur: ⁊ poſtea
intellexerit peccatum ſuum:offeret hoſtiam
coram domino hircum de capris immacula
tum ponetqꝫ manum ſuam ſuper caput eiuſ.
Cumqꝫ immolauerit eum ī loco vbi ſolet ma
ctari holocauſtum corā dn̄o qꝛ pro peccato
eſt tinget ſacerdos digitum in ſanguine ho/
ſtie ꝓ pcō tāgēs cornua altaris holocauſti ⁊
reliquū fundēs ad baſiꝫ eiꝰ:adipē vero ado/
lebit ſuꝑ:ſicut ī victimis pacificoꝝ fieri ſolet
Rogabitqꝫ ꝓ eo ſacerdos ⁊ ꝓ pctō eiꝰ ⁊ di/ F
mittet̄ ei.Qꝺ ſi peccauerit aīa ꝑ ignorātiā ꝺ
ppl̄o terre vt faciat q̄cqꝫ ꝺ his q̄ dn̄i lege ꝓhi
bent̄ atqꝫ ꝺlinq̄t:⁊ cognouerit peccatū ſuuꝫ:
offeret caprā imaculatā ponetqꝫ manus ſuꝑ
caput hoſtie q̄ ꝓ pctō ē:⁊ imolabit eā ī loco
holocauſti.Tolletqꝫ ſacerdos de ſanguīe ī di
gito ſuo:⁊ tāgens cornua altaris holocauſti
reliquū fundet ad baſiꝫ eiꝰ Oēm aūt adipē §.3.d.⁊.§.
auferēs ſicut auferri ſolet ꝺ victimis pacifi/ eo.⁊.J.oc.
coꝝ:adolebitqꝫ ſuꝑ altare in odorē ſuauitat̄
dn̄o rogabitqꝫ ꝓ eo ⁊ dimittet̄ ei .Si aūt de G
pecoribꝰ obtulerit victimā ꝓ pctō ouē.ſ.ima
culatā ponet manū ſuꝑ caput eiꝰ ⁊ imolabit
eā ī loco vbi ſolēt cedi holocauſtoruꝫ hoſtie.
Sumetqꝫ ſacerdos de ſanguīe eiꝰ digito ſuo
⁊ tāgens cornua altaris holocauſti: reliquū
fūdet ad baſim eiꝰ.Oēm q̊ꝫ adipē auferēs ſi
cut auferri ſolet adeps arietis q̄ imolet̄ ꝓ pa
cificis cremabit ſuꝑ altare incēſuꝫ dn̄i:roga
bitqꝫ ꝓ eo ⁊ ꝓ pctō eiꝰ ⁊ dimitet̄ ei V

Si peccauerit anīa ⁊ audierit vocem A
iurātis:teſtiſqꝫ fuerit qꝺ ipe vidit aut
cōſcius eſt niſi indicauerit :portabit
iniquitatē ſuā .Aīa q̄ tetigit aliq̄d imunduꝫ
ſiue quod occiſum a beſtia ē aut per ſe mor/
tuum aut qꝺlibet aliꝺ reptile ⁊ oblita fuerit
immunditie ſue rea eſt ⁊ deliquit: ⁊ ſi tetigit
quicquam de immunditia hominis iuxta
omnem ipuritatem qua polui ſolet oblita/
qꝫ cognouerit poſtea:ſubiacebit delicto.Aīa B
q̄ iurauerit ⁊ ꝓtulerit labijs ſuis vt vel male
q̄d faceret:vel bn̄ ⁊ nō fecerit:⁊ idipſuꝫ iura
ramēto ⁊ ſermōe firmauerit oblitaqꝫ poſtea
intellexerit delictū ſuū agat penitētiā ꝓ pec/
cato ⁊ offerat de gregibꝰ agnū ſiue caprā.o/
rabitqꝫ ꝓ ea ſacerdos ⁊ ꝓ peccatis eiꝰ.Si āt
n̄ potuerit offerr̄ pecꝰ:offerat duoſ turtures
vl̄ duoſ pullos colūbaꝝ dn̄o vnū ꝓ pcō ⁊ alte
rū ī holocauſtū dabitqꝫ eoſ ſacerdoti.Qui ꝑ
mūſ offerēs ꝓ pcō:retorq̄bit caput eiꝰ ad pē/
nulas ita vt collo adhereat:⁊ n̄ penitꝰ abrū/
pat̄:⁊ aſꝑget de ſanguīe eiꝰ parietē altaris.
Quicq̄d āt reliquū fuerit faciet diſtillare ad C
fūdamētū eiꝰ qꝛ ꝓ pctō ē alterū v̄o ī holocau
ſtū adolebit vt fieri ſolet: rogabitqꝫ ꝓ eo ſa/
cerdos ⁊ ꝓ pcō eiꝰ:⁊ dimittet̄ ei.Qꝺ ſi n̄ q̄e/

uerit manꝰ eiꝰ duos offeres turtures: aut du
os pullos colūbaꝝ: offerꝫ pro peccato suo si
mille ꝑtē ephi decimam. Nō mittet i eā ole
um nec thuris aliq̄d iponet: qꝛ ꝓ pctō ē: tra
detq̄ꝫ eā sacerdoti: q̄ plenuꝫ ex ea pugillum
hauriens cremabit suꝑ altare i monimētuꝫ
eius q̄ obtulerit: rogās ꝓ illo ⁊ expiās: reli
quā vero ꝑtē ipse hēbit i munere. Locutꝰ qꝫ
B ē dn̄s ad moysē dicēs. Aia si ꝑuaricans ceri
monias ꝑ errorē i his q̄ dn̄o sūt scificata pec
cauerit: offeret pro delicto suo arietem ima
culatuꝫ de gregibꝰ: q̄ emi pōt duobus siclis
iuxta pōdus scūarij: ipsūq̄ꝫ qḋ itulit dāni re
stituet ⁊ q̄ntā ꝑtē ponet supra tradēs sacer
doti: q̄ rogabit ꝓ eo offerens arietem. ⁊ di
mittet ei. Aia q̄ peccauerit ꝑ ignorantiā: fe
citq̄ꝫ vnū ex his q̄ dn̄i lege prohibentur ⁊
pcti rea itellexerit iniq̄tatē suam: offeret ari
etem imaculatū de gregibus sacerdoti iux
ta mēsuram existimationē q̄ꝫ pcti: qui orabit
pro eo: quia nesciens fecerit: ⁊ dimittetur ei
quia per errorē deliquit i dominū. VI
Locutꝰ qꝫ ē dn̄s ad moysē dicēs. Aia
q̄ peccauerit ⁊ ꝯtēpto dn̄o negaue
A rit ꝓximo suo depōitū: qḋ fidei eiꝰ cre
ditū fuerat: vel vi aliq̄d extorserit: aut calū
niā fecerit. siue rē ꝑditā īuenerit. ⁊ infici
ans isuꝑ peierauerit: ⁊ qḋlibet aliud ex plu
ribꝰ fecerit in quibꝰ solēt peccare hoīes red
det oīa q̄ ꝑ fraudē voluit obtinere itegra ⁊
q̄ntā isuꝑ ꝑtem dn̄o cui damnum intulerat.
Pro pctō āt suo offeret arietē imaculatū de
grege: ⁊ dabit eū sacerdoti iuxta estimatio
nē mensurāq̄ꝫ delicti. q̄ rogabit ꝓ eo coram
dn̄o: ⁊ dimittetur illi ꝓ singulis q̄ faciendo
peccauit. Locutusq̄ꝫ ē dn̄s ad moysē dicēs.
B Precipe aarō ⁊ filijs eiꝰ. Hec ē lex holocau
sti. Cremabit i altari tota nocte vsq̄ꝫ mane.
Ignis ex eodē altari erit. Uestiet tunica sa
cerdos ⁊ feminalibꝰ lineis: tolletq̄ꝫ cineres
quos vorās ignis exussit. ⁊ ponens iuxta al
tare spoliabitur prioribus vestimentis idu
tusq̄ꝫ alijs efferet eos extra castra ⁊ i loco mū
dissimo vsq̄ꝫ ad fauillaꝫ cōsumi faciet. Ignis
autē in altari semꝑ ardebit: quem nutriet sa
cerdos subijciēs ligna māe ꝑ singulos dies
⁊ iposito holocausto desuper ladipes ado
lebit pacificorum. Ignis est iste perpetuus
q̄ nūq̄ꝫ deficiet i altari. Hec ē lex sacrificij ⁊
libamētorum que offerent filij aarō corā do
mino ⁊ corā altari. Tollet sacerdos pugillū
simile q̄ conspersa est oleo ⁊ totum thus qḋ
super similā est: adolebitq̄ꝫ illud in altari in
monimentum odoris suauissimi dn̄o. Reli
C quā autē partem simile comedet aarō cū fi
lijs suis absq̄ꝫ fermēto: ⁊ cōedet in loco sctō
in atrio tabernaculi. Ideo autem nō fermē
tabitur. qꝛ ꝑs eius i dn̄i offertur icensū. Sā
ctū scōrum erit sicut ꝓ peccato atq̄ꝫ delicto.
Mares tm̄ stirpis aarō comedēt illud. Legi
timū ac sēpiternū erit i generationibꝰ vr̄is ꝺ
sacrificijs dn̄i. Oīs qui tetigerit illa sanctifi
cabitur. Locutusq̄ꝫ ē dn̄s ad moysen dicēs.
Hec est oblatio aarō ⁊ filioꝝ eius quā offer
re debent dn̄o i die vnctiōis sue. Decimam
ꝑtē ephi offerent simile i sacrificio sēpiterno
Mediū eiꝰ mane ⁊ medium eiꝰ vespere: que
in sartagine oleo cōspersa friget. Offeret āt
eā calidā i odorē suauissimū dn̄o sacerdos q̄
iure patri successerit ⁊ tota cremabitur in al
tari. Oē .n. sacrificiū sacerdotū igne cōsūet B
nec quisq̄ꝫ comedet ex eo. Locutus est autē
dominus ad moysen: dicens loquere aaron
⁊ filijs eius. Ista est lex hostie ꝓ peccato. In
loco vbi offertur holocaustū: imolabitur co
rā dn̄o. Scūm scōꝝ est. Sacerdos qui offert
comedet eā in loco sctō i atrio tabernaculi.
Quicq̄d tetigerit carnes eiꝰ scificabitur. Si
de sāguine iliꝰ vestꝫ fuerit aspersa lauabit in
loco sctō. Uas aūt fictile i quo cocta ē cōfri j. II. e. ⁊. j
get. ꝯ si vas eneū fuerit defricabit. ⁊ lauabi 15. b
tur aqua. Oīs masculus de genere sacerdo
tali vescet de carnibꝰ eius: qꝛ scūm sctōrum
est. Hostia eīm q̄ ceditur ꝓ pctō: cuiꝰ sāguis
infert in tabernaclm̄ testimonij ad expiādū
in scūario: nō cōedetur: sed cōburetur igni.
Hec q̄ꝫ ē lex hostie ꝓ delicto. VII
Sctā scōꝝ est. Idcirco vbi imolabit A
holocaustū: mactabit ⁊ victima pro
delicto. Sanguis eiꝰ ꝑ gyrū altaris fūdetur
Offerent ex ea caudā ⁊ adipē q̄ operit vita
lia: duos renūculos ⁊ pinguedinē que iuxta
ilia est reticulūq̄ꝫ iecoris cū renūculis: ⁊ ad
olebit ea sacerdos suꝑ altare. Incensū est do
mini pro delicto. Omnis masculꝰ de sacer
dotali genere in loco scō vescetur his carni
bus: qꝛ scūꝫ sctōꝝ est. Sicut ꝓ peccato offer
tur hostia ita ⁊ pro delicto. Utriusq̄ꝫ hostie
lex vna erit. Ad sacerdoteꝫ qui eā obtulerit
ꝑtinebit. Sacerdos qui offert holocausti vi
ctimam: habebit pellē eiꝰ. Et omne sacrifici
um simile quod coquitur in clibano: ⁊ q̄cq̄d
in craticula vel in sartagine ꝑparat. eius erit
sacerdotꝭ a quo offert: siue oleo cōspersa siue
arida fuerint. Cūctis filijs aaron mēsura eq̄
ꝑ singulos diuidetur. Hec ē lex hostie pacifi B
coꝝ q̄ offertur dn̄o. Si ꝓ grārum actōe obla
tio fuerit: offerent panes absq̄ꝫ fermēto con
spersos oleo: ⁊ lagana azima vncta oleo: co
ctamq̄ꝫ silām ⁊ collyridas olei admixtione

ꝯſpſas:pāes ꝗꝫ fermētatoſ cū hoſtia gr̃arū:
ꝗ imolat̃ ꝓ pacificiſ:ex quib⁹ vn⁹ ꝓ p̃mitijs
offeret̃ dn̄o:⁊ erit ſacerdotꝭ ꝗ fūdet hoſtie ſā-
guinē.Cui⁹ carnes eadē comedent̃ die: nec
remāebit ex eis ꝗcꝙ̄ vſqꝫ mane.Si voto vel
ſpōte ꝗſpiā obtulerit hoſtiā eadē ſil'r come-
det̃ die.Sꝫ ⁊ ſi ꝗd in craſtinū remāſerit veſci
licituꝫ ē.Quicꝗd āt t̃ti⁹ iuenerit dies:ignis
abſumet.Siꝗs de carnib⁹ victie pacificoꝝ̄
die t̃tio comederit:irrita fiet oblatio:nec ꝓ-
derit offerēti:ꝗn poti⁹ ꝗcūqꝫ aīa tali ſe edu
C lio cōtamiauerit:p̄uaricationis rea erit. Ca
ro ꝗ aliquid tetigerit imūdū nō comedetur
ſꝫ ꝯburet̃ igni. Qui fuerit mūdus veſcet̃ ex
ea.Aīa polluta que ederit de carnib⁹ hoſtie
pacificoꝝ̄ ꝗ oblata ē dn̄o:ꝑibit de pplis ſu
is:⁊ que tetigerit imunditiā hominis vel iu
menti ſiue oīs rei ꝗ polluere pōt:⁊ comede-
rit de huiuſcemōi carnib⁹ int̃ibit ꝺ pplis ſu-
is.Locutuſqꝫ ē dn̄s ad moyſen:dicēs. Loq̄-
re filijs iſrl'.Adipem ouis ⁊ bouis ⁊ capre n̄
comedetꝭ.Adipē cadaueris morticini ⁊ eius
aīalis qꝺ a beſtia captum ē:hēbitꝭ in varios
f.3.d. vſus.Si quis adipem qui offerri debet in i-
cenſum dn̄i comederit:ꝑibit ꝺ pplo ſuo. Sā
guinē quoqꝫ oīs aīal' nō ſumetꝭ in cibo:tā de
auib⁹ ꝗꝫ de pecorib⁹.Oīs aīa ꝗ ederit ſāgui
neꝫ ꝑibit de pplis ſuis. Locutuſqꝫ ē dn̄s ad
moyſen dicēs.Loquere filijs iſrl' dicēs.Qui
offert victimā pacificoꝝ dn̄o:offerat ſimul ⁊
D ſacrificiū.i.libamēta ei⁹.Tenebit māib⁹ adi-
peꝫ hoſtie ⁊ pectuſculuꝫ.Cūqꝫ ambo oblata
dn̄o ꝯſecrauerit tradet ſacerdoti:qui adole-
bit adipē ſuꝑ altare:pectuſculū āt erit aarō
⁊ filioꝝ eius.Arm⁹ quoqꝫ dexter de pacifi-
coꝝ̄ hoſtijs cedūt in p̃mitias ſacerdotꝭ:ꝗ ob
tulerit ſanguinē ⁊ adipē filioꝝ aaron:ipſe ha
bebit ⁊ armū dextruꝫ i portiōe ſua. Pectuſ-
culuꝫ.n.eleuationis ⁊ armū ſeꝑatiōis tuli a
filijs iſrl' de hoſtijs coꝝ pacificis:⁊ dedi aarō
ſacerdoti ⁊ filijs ei⁹ lege ꝑpetua ab oī pplo
iſrl'.Hec ē vnctio aaron ⁊ filioꝝ ei⁹ i cerimo
nijs dn̄i die quo obtulit eos moyſes vt ſacer
dotio fungerent̃:⁊ ꝗ p̃cepit eis dari dn̄s a fi
lijs iſrl' religiōe ꝑpetua in gn̄ationib⁹ ſuis.
Iſta ē lex holocauſti ⁊ ſacrificij pro peccato
atqꝫ delicto:⁊ ꝓ ꝯſecratione ⁊ pacificoꝝ̄ ui-
ctimis quaꝫ conſtituit dn̄s moyſi in monte
ſynai qn̄ mādauit filijs iſrl' vt offerrēt obla-
tiōes ſuas dn̄o i deſ'to ſynay. VIII.

A L Ocutuſqꝫ ē dn̄s ad moyſen dicens.
Tolle aaron cū filijs ſuis:veſtes eo
ruꝫ ⁊ vnctiōis oleū:vitulū ꝓ pcō:du
os arietes:cāiſtꝝ cū azimis.⁊ ꝯgregabis oēꝫ
cetū iſrl' ad hoſtiuꝫ tabernacli.Fecit moyſes
vt dn̄s ip̄auerat:ꝯgregataqꝫ oī turba an̄ fo-
res tabernacli ait.Iſte ē ſ'mo quē iuſſit dn̄s
fieri.Statiqꝫ obtulit aaron ⁊ filios ei⁹ Cūqꝫ
lauiſſet eos veſtiuit pōtificem ſubucula līea
accingēs eū baltheo ⁊ induēs eū tunica hya
cinthiua ⁊ deſuꝑ hūerale ipoſuit.qꝺ aſtrin-
gēs cīgulo aptauit rōali i quo erat doctrina
⁊ vitas.Cydari quoqꝫ texit caput ⁊ ſuꝑ eā ꝯ B
frōtē poſuit laminā aureā cōſecratā in ſcifi-
catione:ſicut p̃cepat ei dn̄s.Tulit ⁊ vnctiōis
oleū quo liniuit tabernacl'm cū oī ſuppelle
ctili ſua.Cūqꝫ ſcificās aſperſiſſet altare ſeptē
vicib⁹:vnxit illꝺ ⁊ oīa vaſa ei⁹ : labrumqꝫ cū
baſi ſua ſcificauit oleo. Quod fundēs ſuper
caput aaron:vnxit eū ⁊ conſecrauit. Filios
quoqꝫ ei⁹ oblatos veſtiuit tūicis lineis ⁊ cin
xit baltheis.ipoſuitqꝫ mitraſ vt iuſſerat dn̄s
Obtulit ⁊ vitulū ꝓ pcō.Cūqꝫ ſuꝑ caput ei⁹
poſuiſſet aaron ⁊ filij ei⁹ man⁹ ſuas immola
uit eū hauriens ſanguinē:⁊ tincto digito te- C
tigit cornua altaris ꝑ gyrum.Quo expiato
⁊ ſcificato:fudit reliquū ſanguinē ad funda
menta ei⁹.Adipē vero ꝗ erat ſuper vitalia ⁊
reticulū iecoris duoſqꝫ renūculos cuꝫ arui-
nulis ſuis adoleuit ſuꝑ altare vitulū cū pel
le ⁊ carnib⁹ ⁊ fimo cremās extra caſtra ſicut
p̃cepat dn̄s.Obtulit ⁊ arietē in holocauſtū.
Suꝑ cui⁹ caput cū ipoſuiſſet aarō ⁊ filij eiuſ D
man⁹ ſuas imolauit eū:⁊ fudit ſanguinē ei⁹
ꝑ circuitū altaris.Ipſumqꝫ arietē i fruſtra cō-
cidens:caput ei⁹ ⁊ art⁹ ⁊ adipem adoleuit
igni lotꝭ pri⁹ iteſtinis ⁊ pedib⁹.Totūqꝫ ſiml'
arietē icēdit ſuꝑ altare:eo ꝙ eēt holocauſtū
ſuauiſſimi odoris dn̄o ſicut precepat ei. Ob
tulit ⁊ arietē ſcꝺm in ꝯſecratiōe ſacerdotuꝫ
poſuerūtqꝫ ſuꝑ caput ei⁹ aaron ⁊ filij ei⁹ ma
nus ſuas.Quē cū imolaſſet moyſes : ſumēs
de ſanguine ei⁹ tetigit extremū auricule dex
tre aaron: ⁊ policem manus eius dextre. ſi-
mil'r ⁊ pedis.Obtulit ⁊ filios aaron. Cūqꝫ E
de ſanguine arietꝭ imolati tetigiſſet extremū
auricule ſingulorū dextre:⁊ pollices man⁹
ac dextri pedis:reliquū fudit ſuꝑ altar̃ ꝑ cir
cuitū.Adipē v̓o ⁊ caudā oēmqꝫ piguedinē
ꝗ opit iteſtina:reticulūqꝫ iecoris ⁊ duos re-
nes cum adipib⁹ ſuis ⁊ armo dextro ſepara
uit.Tollēs aūt de caniſtro azioꝝ̄ qꝺ erat co
rā dn̄o pāes abſqꝫ fermēto ⁊ collyridā ꝯſꝑ-
ſaꝫ oleo laganūqꝫ poſuit ſuꝑ adipes ⁊ armū
dextrum:tradens ſiml' oīa aaron ⁊ filijs ei⁹.
Qui poſtꝗꝫ leuauerūt ea corā dn̄o rurſū ſu- F
ſcepta de māib⁹ coꝝ:adoleuit ſuꝑ altare ho
locauſti:eo ꝙ ꝯſecratiōis eēt oblatō i odorē
ſuauitatꝭ ſacrificij dn̄o.Tulitqꝫ pectuſculum
eleuās illud corā dn̄o de ariete cōſecratiōis

in ꝑtē suā:sicut ꝑcepat ei dn̄s.Assumēsqꝫ vn
guētuz ⁊ sanguiez q̇ erat i altari aspsit super
aaron ⁊ vestimēta eiꝰ:⁊ sup filios illiꝰ ac ve
stes eoꝝ.Cūqꝫ scificasset eos i vestitu suo ꝑ
cepit eis dicēs.Coq̇te carnes aū fores taber
nacl'i:⁊ ibi cōedite eas.Pāes quoqꝫ ꝯsecra
tiōis edite q̇ positi sūt i canistro:sicut ꝑcepit
G mihi dn̄s dicēs.Aaron ⁊ filij eiꝰ cōedēt eos.
Quicq̇d aūt reliquū fuerit de carne ⁊ pāibꝰ
ignis absumet.De ostio quoqꝫ tabernaculi
nō exibitꝭ septē diebꝰ vsqꝫ ad diē quo ꝯplebit
tp̄s ꝯsecratiōis vr̄e.Septē.n.diebꝰ finit ꝯse
cratio sicut i p̄ntiaꝝ fcūm ē: vt ritꝰ sacrificij
cōpleret.Die ac nocte mãebitꝭ i tabernacl'o:
obſuātes custodias dn̄i ne moriami.Sic.n.
mihi ꝑceptū ē.Feceruntqꝫ aaron ⁊filij eiꝰ cū
cta q̇ locutꝰ ē dn̄s ꝑ manū moysi. IX.
A Facto āt octauo die:vocauit moyses
aaron ⁊ filios eius ac maiores natu
isrl':dixitqꝫ ad aaron. Tolle de armē
to vitulū ꝓ pcō ⁊ arietē i holocaustū vtrūqꝫ
īmaculatū:⁊ offer illos corā dn̄o ⁊ ad filios
isrl' loq̇ris.Tolite hircū ꝓ pcō ⁊ vitulū atqꝫ
agnū āniculū:⁊ sine macula in holocaustuz
bouē ⁊ arietē ꝓ pacificis:⁊ imolate eos co
ram dn̄o i sacrificio singl'oꝝ similam ꝯspsam
oleo offerētes:hodie.n.dn̄s appebit vobis.
Tulerūt ergo cūcta q̇ iusserat moyses ad osti
um tabernacl'i:vbi cū ois multitudo astaret
ait moyses.Iste ē ſmo quē ꝑcepit dn̄s:facite
B ⁊ appebit vobis gl'a eius.Et dixit ad aaron.
Accede ad altar̄:⁊ imola ꝓ pcō tuo. Offer
holocaustū ⁊ depcare ꝓ te ⁊ pro ppl'o.Cūqꝫ
mactaueris hostiā populi ora ꝓ eis sicut ꝑ
cepit dn̄s.Statiqꝫ aaron accedēs ad altare
imolauit vitulū ꝓ pcō suo:cuiꝰ sāguinē ob
tulerūt ei filij sui.In q̊ tigēs digitum tetigit
cornua altaris ⁊ fudit residuū ad basiz eius.
Adipēqꝫ ⁊ renūcl'os ac reticl'm iecoris q̇ sūt
ꝓ pcō adoleuit sup altare sicut ꝑcepat dn̄s
moysi.Carnes v̄o ⁊ pellē eiꝰ extra castra cō
bussit igni:imolauit ⁊ holocausti victimam.
C Obtulerūtqꝫ ei filij sui sanguiez eiꝰ quez fu
dit ꝑ altaris circuitū. Ipazēt hostiā i frusta
cōcisaz cū capite ⁊ mēbris singl'is obtulerūt
q̄ oia sup altare cremauit igni lotꝭ aq̄ ꝑus i
testinis ⁊ pedibꝰ.Et ꝓ pcō populi offerens
mactauit hircū:expiatoqꝫ altari fecit holo
caustū addēs in sacrificio libamēta: q̄ parit
offerunt ⁊ adolēs ea sup altar̄ absqꝫ cerimo
nijs holocausti matutini.Immolauit ⁊ bo
uem atqꝫ arietē hostias pacificas popl'i.Ob
tulerūtqꝫ ei filij sui sanguinē quem fudit su
per altare in circuitu : adipem autez bouis
⁊ caudam arietis renunculosqꝫ cum adipi
bus suis ⁊ reticulū iecoris posuerunt sup pe
ctora.Cumqꝫ cremati essent adipes sup al G
tare:pectora eorum ⁊ armos dextros sepa
rauit aaron eleuans coram dn̄o:sicut prece
perat moyses.Et extendens manum ad po
pulum benedixit ei:sicqꝫ cōpletis hostijs ꝓ
peccato ⁊ holocaustis ⁊ pacificis descendit
Ingressi aūt moyses ⁊ aaron in tabernacl'm
testimōij ⁊ deiceps egressi benedixerūt po
pulo.Apparuitqꝫ gl'a dn̄i oi multitudini: ⁊
ecce egressus ignis a dn̄o:deuorauit holocau
stuz ⁊ adipes qui erant super altare. Quod
cum vidissent turbe:laudauerunt dominuz
ruentes in facies suas. X.
Arreptisqꝫ nadab ⁊ abiu filij aaron A
thuribulis iposuerūt ignē:⁊ icensuz i.16.a.
desuper offerētes coram dn̄o ignez Nu.3.a.⁊
alienū:qꝺ eis ꝑceptum non erat. Egressusqꝫ 26.g.
ignis a dn̄o deuorauit eos:⁊ mortui sunt co
ram dn̄o.Dixitqꝫ moyses ad aaron.Hoc est
qꝺ locutꝰ ē dn̄s.Scificabor in his q̇ appro
pinquāt mihi:⁊ i ꝯspcū ois ppl'i glorificabor
Quod audiens tacuit aaron.Vocatꝭ autem
moyses misahele ⁊ elisaphan:filijs oziel pa
trui aaron.ait ad eos.Ite ⁊ tolite fr̄es vr̄os
de conspectu sanctuarij:⁊ asportate extra ca
stra.Cōfestiqꝫ pergētes tulerunt eos sicut ia
cebāt vestitos lineis tunicis:⁊ eiecerunt fo
ras vt sibi fuerat impatū.Locutusqꝫ ē moy B
ses ad aaron ⁊ ad eleazar ⁊ ythamar filios
eius.Capita vestra nolite nudare:⁊ vestimē
ta nolite scindere:ne forte moriamini:⁊ sup
oēm cetum oriatur indignatio. Fratres vr̄i
⁊ ois domꝰ isrl' plāgant icendiū qꝺ dn̄s susci
tauit:vos aūt nō egrediemini fores taberna
culi:alioq̇n peribitis.Oleuz quippe scē vn
ctiōis ē sup vos.Qui fecerunt oia iuxta ꝑce
ptū moysi.Dixitqꝫ dn̄s ad aaron.Vinum ⁊
oē qꝺ inebriare pōt n̄ bibetꝭ tu ⁊ filij tui qn̄ i
trabitis in tabernacl'm testimonij ne moria
mini:q2 ꝑceptū sempit'nū est i gn̄atiōes vr̄as
⁊ vt hēatꝭ sciam discernēdi int' scm̄ ⁊ propha
num:int' pollutū ⁊ mūdum: doceatisqꝫ fili
os isrl' oia legitima mea q̄ locutꝰ suz ad eos
ꝑ manū moysi.Locutusqꝫ ē moyses ad aarō C
⁊ eleazar ⁊ ythamar filios eius qui erant re
sidui.Tolite sacrificium quod remansit de
oblatione dn̄i:⁊ comedite illud absqꝫ fermē
to iuxta altare:q2 scūm scōruz est :comedetꝭ
āt'i loco scō qꝺ datū ē tibi ⁊ filijs tuis de ob
latiōibꝰ dn̄i:sic̄ ꝑceptū est mihi.Pectuscl'm
quoqꝫ qꝺ oblatuz est:⁊ armū qui sepatus ē:
edetꝭ in loco mundissimo tu ⁊ filij tui ⁊ filie
tue tecum.Tibi eim ac liberis tuis reposita
sūt ꝺ hostijs salutaribus filiorū isrl' eo ꝙ ar

mū ⁊ pectus ⁊ adipes q̄ cremanꝭ i altari: ele
uauerūt corā dn̄o ⁊ ꝑtineāt ad te ⁊ ad filios
D tuos lege ꝑpetua: sicut ꝑcepit dn̄s. Inter hec
hircū q̄ oblatus fuerat ꝓ pcō cū quereret
moyses: exustū repperit: iratusq; ꝯtra eleazar
⁊ ythamar filios aarō q̄ remāserant: ait. Cur
nō cōedistis hostiā ꝓ pcō in loco sācto: que
scā scōꝝ est ⁊ data vobis vt portetis iniq̄tatē
multitudinis ⁊ rogetis ꝓ ea in ꝯspectu dn̄i
ꝑserti cū de sanguine illius nō sit illatū itra
scā ⁊ cōedere debueratis eā i scūario sicut ꝑ
ceptū est mihi? Rn̄dit aaron. Oblata ē ho-
die victima ꝓ pcō ⁊ holocaustū corā dn̄o
mihi autē accidit qđ vides. Quō potui cōe-
dere eā aut placere dn̄o i cerimonijs mente
lugubri? Quod cū audisset moyses recepit
satisfactionē.
XI

A Locut⁹ ē dn̄s ad moysen ⁊ aaron di
cens. Dicite filijs isrl̄. Custodite oīa
q̄ scripsi vobis vt sim de⁹ vester. Hec
Gen.14.a sūt aīalia q̄ cōedere debetꝭ de cūctis aīantib⁹
terre. Oē qđ hꝫ diuisā vngulā ⁊ ruminat in
pecorib⁹ cōedetis. Quicq̄d aūt ruminat ⁊ hꝫ
vngulā sed nō diuidit eā: sicut camelus ⁊ ce
tera nō cōedetis illud ⁊ iter imunda reputa
bitꝭ. Cyrogrillus q̄ ruminat vngulāq; nō di-
uidit: immundus est. lep⁹ q̄ꝫ nā ⁊ ip̄e rumi-
nat sꝫ ūgulā n̄ diuidit: ⁊ sus q̄ cū vngulā di
uidat nō ruminat: hoꝝ carnib⁹ nō vescemi:
B nec cadauera cōtingetꝭ. q2 imunda sūt vobis
Hec ēt sūt q̄ gignunꝭ i aq̄s: ⁊ vesci licitum ē.
Oē qđ hꝫ pēnulas ⁊ sq̄mas tam in mari q̄꜔
in fluminib⁹ ⁊ stagnis cōedetis. Quicq̄d aūt
pennulas ⁊ sq̄mas non hꝫ eoꝝ que in aquis
mouentur ⁊ viuūt: abhominabile vobis exe
crāduq; erit. Carnes eoꝝ nō cōedetꝭ ⁊ morti
cina vitabitis. Cūcta q̄ nō hn̄t pēnulas ⁊ sq̄
mas i aq̄s polluta erūt. Hec sūt q̄ de auibus
C cōedere nō debetis. ⁊ vitāda sūt vobis. Aq̄lā
⁊ gryphū ⁊ halyetū ⁊ miluū ac vulturē iux
ta gen⁹ suū: ⁊ oē coruini gnis i similitudinē
suā struthionē ⁊ noctuā ⁊ laꝝ ⁊ accipitrē iux
ta gen⁹ suū: bubonē ⁊ mergulum ⁊ ibin ⁊ cy
gnū ⁊ onocrotalū ⁊ porphyrionem: herodi-
onē ⁊ caradriō iuxta gen⁹ suū vpupam q̄ꝫ ⁊
vespertilionē. Oē de volucrib⁹ qđ gradiꝭ sr̄
q̄tuor pedꝭ: abhōinabile erit vobis. Quicq̄d
autē ambulat q̄dē sup quattuor pedes: sed
hꝫ lōgiora retro crura ꝑ q̄ sallit super terrā
cōedere debetꝭ vt ē bruc⁹ in genere suo. ⁊ at
D thach⁹ atq; ophimac⁹ atq; locusta singl'a iu
xta gen⁹ suū. Quicq̄d aūt ex volucribus q̄tu-
ortm̄ hꝫ pedes execrabile erit vobis: ⁊ qui-
cūq; morticiā eoꝝ tetigerit: pollueꝭ ⁊ erit im
mūd⁹ vsq; ad vesperam: ⁊ si necesse fuerit vt
portet q̄ppiā hoꝝ mortuū: lauabit vestimen
ta sua. ⁊ imūd⁹ erit vsq; ad occasū solis. Oē
aīal qđ hꝫ q̄dē vngulā sꝫ nō diuidit eam nec
ruminat imūdū erit ⁊ q̄cq̄d tetigerit illud
ꝯtaminabiꝭ. Qđ ambulat sup man⁹ ex cun-
ctis aīantibus q̄ icedūt q̄drupedia imūdū e-
rit. Qui tetigerit morticina eoꝝ pollueꝭ vsq;
ad vespeꝝ: ⁊ q̄ portauerit huiuscemōi cada-
uera: lauabit vestimēta sua ⁊ imūd⁹ erit vs- E
q; ad vespū: q2 oīa h̄ imūda sunt vobis. Hec
quoq; iter polluta reputabunꝭ de his q̄ mo-
uenꝭ i terra mustella ⁊ mus ⁊ cocodrill⁹: sin
gl'a iuxta gen⁹ suū: migale cāeleō: ⁊ stellio ⁊
lacerta ⁊ talpa: oīa hec imūda sūt. Qui teti-
gerit morticina eoꝝ imund⁹ erit vsq; ad ve-
spū. ⁊ sup qđ ceciderit q̄cq; d' morticinis eo
rū: pollueꝭ. Tā vas ligneū ⁊ vestimētū q̄꜔ pel
les ⁊ cilicia. ⁊ i q̄cunq; fit op⁹ tigenꝭ aqua: ⁊
poluta erūt vsq; ad vespeꝝ: ⁊ sic post ea mun s.6.d.et.j.
dabunꝭ. Vas aūt fictile in qđ hoꝝ q̄cq̄ intro 15.b
ceciderit pollueꝭ: ⁊ idcirco frāgēdū est. Ois F
cib⁹ quē cōedetis si fusa fuerit sup eū aq̄ imū
dus erit ⁊ oē liquēs qđ bibiꝭ de vniuerso va
se imūdū erit. Et q̄cq̄d de morticinis huius-
cemodi ceciderit sup illđ imūdū erit: siue cli
bāi siue sytropedes destruenꝭ ⁊ imūdi erunt
Fōtes vō ⁊ cisterne ⁊ oīs aq̄ꝝ ꝯgregatio mū
da erit. Qui morticīa eoꝝ tetigerit pollueꝭ
Si ceciderit sup semētē nō polluet eam. Si
aūt q̄spiā aq̄ semētē ꝑfuderit ⁊ postea morti
ticinis tacta fuerit: illico pollueꝭ. Si mortu-
um fuerit animal qđ licet vobis cōedere: qui
cadauer ei⁹ tetigerit: imūdus erit vsq; ad ve
spū. Et q̄ cōederit ex eo q̄ppiā siue portaue-
rit lauabit vestimēta sua. ⁊ imundus erit vs- G
q; ad vespū. Oē qđ reptat sup terrā: abhōia
bile erit nec assumetur in cibū. Quicq̄d sup
pect⁹ q̄drupes gradiꝭ ⁊ m̄ltos hꝫ pedes siue
ꝑ humū trahiꝭ: nō cōedetꝭ q2 abhōinabile est H
Nolite ꝯtaminare aīas v̄ras: nec tangatis j.19.a.
q̄cq̄ eoꝝ ne imūdi sitis. Ego sū dominꝰ de⁹ 1.Pe.1.c
v̄r. Sancti estote: q2 ego scūs sū: ne polluatis
aīas v̄ras i omni reptili qđ moueꝭ sup terrā
Ego.n.sū dn̄s qui eduxi vos de terra egypti
vt eēm vobis i deū. Sci eritis. q2 ego scūs sū
Ista est lex aīantiū ac volucrū ⁊ oīs aīe viuē
tis q̄ moueꝭ i aq̄ ⁊ reptat in terra: vt differē-
tias noueritis mūdi ⁊ imūdi. ⁊ sciatis quid
cōedere ⁊ respuere debeatis.
XII A

Locut⁹q; ē dn̄s ad moysē dicēs. Lo-
q̄re filijs isrl̄. ⁊ dices ad eos. Muli-
er si suscepto semine peperit mascu-
lum. imunda erit septē diebus iuxta dies se
paratiōis mēstrue. ⁊ die octano circumcide
tur infantulus: ipsa vō triginta tribus dieb⁹

B manebit i sanguie purificatiõis sue. Oẽ scm̃
nõ tãget nec ingrediet in scuariuz donec im
pleant dies purgatiõis sue. Sin aũt feminã
peperit: imũda erit duabꝰ hebdomadibꝰ iu
xta ritũ fluxꝰ mẽstrui: ⁊ sexagintasex diebus
maẽbit in sanguie purificatiõis sue. Cũqꝫ ex
C pleti fuerint oẽs dies purificationis sue pro
Luce. 2.d. filio siue pro filia: deferet agnũ ãniculũ i ho
locaustuz ⁊ pullũ colũbe siue turturẽ ꝓ pec
cato ad ostiũ tabernaclꝰ testimõij: ⁊ tradet
sacerdoti q̇ offeret illa corã dño ⁊ orabit ꝓ
ea: ⁊ sic mundabitur ꝓ fluuio sanguinis sui.
Ista est lex parientis masculum aut feminã
D ꝙ si non inuenerit manus eius nec potuerit
offerre agnum: sumet duos turtures vl' du
ẽ.5.b os pullos columbarum: vnum in holocau
Lu.2.b. stum ⁊ alterũ pro pcõ. Orabitqꝫ ꝓ ea sacer
dos ⁊ sic mũdabit. XIII.

A Locutusqꝫ ẽ dñs ad moysen ⁊ aaron
dicẽs. Hõ i cuiꝰ cute ⁊ carne ortus
fuerit diuersus color siue pustula: aut quasi
lucẽs quippiam .i. plaga lepre adducet ad
aaron sacerdotẽ: vel ad vnũ quẽlibet filioꝝ
eius. Qui cum viderit lepram in cute ⁊ pil
los i albũ mutatos colorẽ: ipsamqꝫ spẽm le
pre humiliorem cute ⁊ carne reliq̃: plaga le
pre est: ⁊ ad arbitrium eiꝰ sepabitur. Sin ãt
lucis candor fuerit in cute nec humilior car
ne reliq̃ ⁊ pilli coloris pristini: recludet euz
sacerdos septez diebꝰ ⁊ cõsiderabit die sep
timo. Et si q̇dem lepra vltra nõ creuerit nec
trãsierit in cute priores t̃minos: rursum re
cludet eũ septẽ diebꝰ alijs: ⁊ die septimo cõ
tẽplabit. Si obscurior fuerit lepra ⁊ nõ cre
B uerit in cute mundabit eũ: qꝛ scabies est: la
uabitqꝫ hõ vestimẽta sua: ⁊ mũdus erit. Qd
si postq̃ a sacerdote visus ẽ ⁊ redditus mũ
ditie iterũ lepra creuerit: adducet ad eum ⁊
inmunditie cõdẽnabitur. Plaga lepre si fue
rit in hoie: adducet ad sacerdotẽ: ⁊ videbit
euz. Cũqꝫ color albꝰ in cute fuerit: ⁊ capillo
rum mutauerit aspectuz: ipa quoqꝫ caro vi
ua appuerit lepra vetustissima iudicabit at
qꝫ inolita cuti. Cõtaminabit itaqꝫ euz sacer
dos ⁊ nõ recludet: qꝛ pspicue imunditie est.
Sin aũt effloruerit discurrens lepra in cute
⁊ operuerit oẽm carnem a capite vsqꝫ ad pe
des quicquid sub aspectu oculoꝝ cadit: con
siderabit eum sacerdos: ⁊ teneri lepra mun
dissima iudicabit: eo ꝙ omnis in candorem
versa sit: ⁊ idcirco hõ mũdus erit. Qñ vo ca
C ro viuens in eo apparuerit: tunc sacerdotis
iudicio polluet: ⁊ int̃ imũdos reputabit. Ca
ro .n. viua si lepra aspgitur immunda ẽ: ꝙ si
rursuz versa fuerit in alborẽ ⁊ totũ hominez
operuerit: cõsiderabit eũ sacerdos: ⁊ mundũ
esse decernet. Caro ãt ⁊ cutis in qua vlcꝰ na D
tũ ẽ ⁊ sanatum: ⁊ i loco vlceris cicatrix alba
apparuerit: siue subrufa adducet homo ad
sacerdotem. Qui cũ viderit locũ lepre hũi
liorẽ carne reliqua: ⁊ pillos vsos i candorez
ꝯtaminabit eũ. Plaga .n. lepre orta ẽ in vl
cere: ꝙ si pillus coloris est pristini: ⁊ cicatrix
subobscura ⁊ vicina carne nõ ẽ hũilior: reclu
det eũ septẽ diebꝰ. Et si q̇dẽ creuerit adiudi
cabit eũ lepre: sin ãt steterit in loco suo vlce
ris ẽ cicatrix: ⁊ hõ mundus erit. Caro aũt ⁊
cutis quam ignis exusserit: ⁊ sanata albam
siue rufaz hũerit cicatricẽ: considerabit eam
sacerdos. Et ecce si vsa ẽ i alborẽ ⁊ locꝰ eius
reliqua cute ẽ hũilior cõtaminabit eum: qꝛ
plaga lepre in cicatrice orta est. Qd si pillo
ruz color nõ fuerit imutatus: nec humilior
plaga carne reliqua: ⁊ ipa lepre spẽs fuerit
subobscura recludet euz septẽ diebus: ⁊ die
septio cõtẽplabit. Si creuerit in cute lepra
ꝯtaminabit eũ: sin ãt in loco suo cãdor stete
rit nõ satꝭ clarus: plaga cõbustionis est ⁊ id
circo mundabit: qꝛ cicatrix est combusture.
Uir siue mulier in cuiꝰ capite vel barba ger
minauerit lepra videbit eos sacerdos. Et si
quidez humilior fuerit locꝰ carne reliqua ⁊
capillus flauꝰ: solitoqꝫ subtilior: cõtamiabit
eos: qꝛ lepra capitꝭ ac barbe ẽ. Sin aũt vide E
rit locũ macl'e equalez vicine carni ⁊ capil
lum nigrũ: recludet eos septẽ diebꝰ: ⁊ die se
ptimo ĩtuebit. Si nõ creuerit macl'a ⁊ capil
lus sui coloris ẽ: ⁊ locꝰ plage carni reliq̃ eq̃
lis radet hõ absqꝫ loco macule: ⁊ recludet
septẽ diebus alijs. Si die septimo visa fuerit
stetisse plaga in loco suo: nec hũilior carne
reliqua: mũdabit eũ: lotisqꝫ vestibꝰ suis: mũ
dus erit. Sin aũt post emundationẽ rursus
creuerit macula i cute: nõ queret ãpliꝰ vtrũ
capillus i flauũ colorẽ sit ꝯmutatꝰ: qꝛ apte i
mũdus ẽ. Porro si steterit macula ⁊ capil
li nigri fuerit: nouerit hoiez sanatũ eẽ: ⁊ ꝯfi
dent eum ꝓnũciet munduz. Uir siue muli
er i cuiꝰ cute cãdor apparuerit intuebit eos
sacerdos. Si dephẽderit subobscurũ alborẽ F
lucere i cute sciat nõ eẽ leprã sꝫ maculaz co
loris cãdidi ⁊ hoiem mũdũ. Uir de cuiꝰ ca
pite capilli fluunt: caluꝰ ⁊ mũdus est. Et si a
fronte ceciderit pilli: recaluaster ⁊ mũdus ẽ
Sin autẽ in caluitio: siue in recaluatiõe al
bus vel rufus color fuerit exortus: ⁊ hoc sa
cerdos viderit condemnabit eum: haud du
bie lepre: q̃ orta ẽ in caluitio. Quicũqꝫ ergo
maculatꝰ fuerit lepra ⁊ sepatꝰ est ad arbitri
uz sacerdotis habebit vestimenta dissuta ca

put nudū:os veste cōtectū cōtaminatum ac
sordidū se clamabit. Oi ipe quo leprosus est
⁊ imundus solus hitabit extra castra. Uestis
lanea siue linea q̄ leprā hūerit in stamine at
q; subtegmie:aut certe pellī:vel q̄cq̄d ex pel-
le cōfectū:ē si vl' alba rufa macula fuerit infe
G cta lepra reputabit:oñdetq; sacerdoti. Qui
cōsideratā recludet septē diebus ⁊ die septio
rursus aspiciēs:si deprehenderit creuisse :le-
pra perseuerans est. pollutū iudicabit vesti-
mētu; ⁊ oē i quo fuerit inuēta ⁊ idcirco cō-
buret flāmis:q̄ si eā viderit nō creuisse preci
piet ⁊ lauabūt id in q̄ lepra est recludetq; il
lud septē dieb⁹ aliis. Et cum uiderit faciem
q̄dē pristinā non reuersā nec tamen creuisse
lepram imundū iudicabit ⁊ igne ꝯburet: eo
q̄ infusa sit in superficie vestimenti vel ꝑ to-
tum lepra. Sin aūt obscurior fuerit locus le
pre postq̄ vestis ē lota abrumpet eū ⁊ a soli
do diuidet. q̄ si vltra apparuerit in his locis
q̄ p̄us imaculata erant lepra volatilis ⁊ va-
ga d; igne ꝯburi. Si cessauerit:lauabit aqua
ea que pura sunt scdo ⁊ munda erunt. Ista ē
lex lepre vestimenti lanei ⁊ linei stamis atq;
subtegmis oisq; suppellectilis pellicee quō
A mūdari debeat vel cōtaminari. XIIII.
Math. 8. a. Locutusq; est dñs ad moysen dicēs.
Mar. 1. d. Hic ē rit⁹ leprosi qñ mūdād⁹ ē. Ad
Lu. 5. c. ⁊ ducet ad sacerdotē. Qui egressus d̄
17. d. castris cū inuenerit leprā esse mūdatā preci
piet ei q̄ purificat vt offerat duos passeres vi
uos ꝓ se quos vesci licitū est:⁊ lignum cedri
num v̄mīcl'q; ⁊ hysopū. Et vnum ex passeri-
b⁹ imolari iubebit in vase fictili sr̄ aquas vi-
uētes:aliū āt viuū cū ligno cedrio ⁊ cocco ⁊
hysopo tiget i sāguie passeris imolati quo a-
spget illū q̄ mundād⁹ est septies vt iure pur
get ⁊ dimittet passerē viuū vt in agrum auo
let. Cūq; lauerit hō vestimēta sua radet oēs
pillos corporis ⁊ lauabit aqua. purificatus-
q; igredief castra ita dūtaxat vt mācat extra
tabernaclm suū septē dieb⁹ ⁊ die septima ra-
det capillos capit barbāq; ⁊ sr̄cilia ac totius
B corpis pillos. Et lotis rursū vestib⁹ ⁊ corpore
die octō sumet duos agnos imaculatos ⁊ o-
uē ānicl'am absq; macl'a:⁊ tres decimas sil'e
i sacrificiū q̄ cōspersa sit oleo ⁊ seorsū olei se-
xtariū. Cūq; sacerdos purificans hoiem sta-
tuerit eū ⁊ hec oia corā dño in ostio taberna
culi testimōij:tollet agnū ⁊ offeret eū pro d̄
licto oleiq; sextariū. Et oblat̄ añ dñm oibus
imolabit agnum vbi solet imolari hostia ꝑ
pcō ⁊ holocaustū. i. in loco scō. Sicut. n. pro
pcō ita ⁊ ꝓ delicto ad sacerdotē ptinet hostia
C Scā sāctoꝝ ē. Assumensq; sacerdos de san-
guine hostie q̄ imolata est ꝓ delicto pōet sr̄
extremū auricule dextre eius q̄ mundatur ⁊
sr̄ pollices manus dextre ⁊ pedis:⁊ d̄ olei se-
xtario mittet in manum suā sinistrā tigetq;
digitū dextrū i eo ⁊ aspget corā dño septies.
Qd āt reliquū ē olei in leua manu:fūdet sr̄
extremū auricule dextre ei⁹ qui mundaf ⁊ sr̄
pollices man⁹ ac pedis dextri:⁊ sr̄ sanguinē
q̄ effusus ē ꝓ delicto. ⁊ sup caput ei⁹. Roga
bitq; ꝓ eo corā dño ⁊ faciet sacrificiū ꝓ pcō
Tunc imolabit holocaustū:⁊ ponet illud in
altari cū libamentis suis ⁊ hō rite mundabf
q̄ si paup est ⁊ nō pōt man⁹ eius inuenire q̄
dcā sunt:ꝓ delicto assumet agnum ad obla-
tionē vt roget ꝓ eo sacerdos decimāq; ꝑte;
sil'e ꝯspse oleo in sacrificiū ⁊ olei sextariū. du
osq; turtures siue duos pullos colūbe quoꝝ S. 5. b. ⁊.
vn⁹ sit ꝓ pcō:⁊ alter in holocaustum:offeret S. 12. d.
q; ea die octō purificatiōis sue sacerdoti ad D
ostiū tabernaculi testimōij corā dño. Qui su
scipiēs agnum ꝓ delicto ⁊ sextariū olei. leua
bit sil' imolatoq; agno de sanguine ei⁹ pōet
sr̄ extremū auricule dextre eius q̄ mundaf ⁊
sr̄ pollices manus eius ac pedis dextri. O-
lei vero ꝑtē mittet i manū suā sinistrā:in quo
tigēs digitū d̄xtre manus aspget septies cō-
tra dñm tāgetq; extremū dextre auricule il-
lius q̄ mundaf ⁊ pollices man⁹ ac pedis de
xtri:in loco sanguinis q̄ effusus ē ꝓ delicto.
Reliquā āt ꝑtem olei q̄ ē i sinistra māu mit
tet sr̄ caput purificati vt placet ꝓ eo dñm: ⁊
turturē siue pullū colūbe offeret:vnum ꝓ d̄-
licto:⁊ alterū in holocaustū cū libamētis su
is. Hoc est sacrificiū leprosi q̄ hr̄e nō pōt oia
in emundationem sui. Locutusq; est dñs ad E
moysē ⁊ aaron dicēs. Cūq; ingressi fueritis
terrā chanaā quē ego dabo vobis i possessio
nē si fuerit plaga lep̄ in edib⁹ ibit c⁹ ē dom⁹
nunciās sacerdoti. ⁊ dicet. Quasi plaga lep̄
videf mihi eē i domo mea. At ille precipiet
⁊ vt efferant vniuersa de domo p̄usq; igredi
af eā ⁊ videat vtrū leprosa sit:ne imunda fi-
āt oia q̄ in domo sūt. Intrabitq; p⁹ ea vt ꝯsi
deret leprā dom⁹ ⁊ cū viderit i parietib⁹ illi⁹
q̄si vallicl'as pallore siue rubore d̄formes :⁊
hūiliores supficie reliq̄ egredief ostium do-
m⁹ ⁊ statim claudet illā septē dieb⁹ reuersus
q; die septimo ꝯsiderabit eā. Si iuenerit cre
uisse leprā iubebit erui lapides in quibus le-
F pra ē ⁊ ꝓjici eos extra ciuitatē i locū imūdū
domū aūt ipam radi itrinsec⁹ ꝑ circuitū ⁊ sp
gi puluerē rasuf extra vrbē in locū imūdū la
pidesq; alios repōi ꝓ his qui ablati fuerant
⁊ luto alio liniri domum. Sin aūt p⁹ q̄ eruti
sunt lapides ⁊ puluis elat⁹ ⁊ alia t̄ra lita in

gressus sacerdos viderit reuersā leprā ⁊ pa
rietes respsos maculis lep̄ ē pseuerās ⁊ im
mūda domus. Quam stati destruent ⁊ lapi
des eius ac ligna atq; vniuersū puluerem ꝓ
ijcient extra oppidū i locū imūdū. Qui itra
uerit domum qñ clausa ē: imund⁹ erit vsq;
ad vespum: ⁊ q̇ dormierit i ea ⁊ cōederit q̇p
C piā: lauabit vestimenta sua. q̄ si introiens sa
cerdos viderit leprā ñ creuisse i domo postq̄
denuo lita fuerit: purificabit eā r̄ddita sani
tate: ⁊ purificatione eius sumet duos passes
lignūq; cedrinū ⁊ v̄miculū atq; hysopū ⁊ in
molato vno passere i vase fictili sr̄ aq̄s viuas
tollet lignū cedrinū ⁊ hysopū ⁊ coccū ⁊ pas
serem vnū ⁊ tiget oīa i sanguie passeris imo
lati atq; in aquis viuētib⁹ aspget domū sep
ties purificabitq; eam tā i sāguie passeris q̄
i aq̄s viuētib⁹ ⁊ i passer̄ viuo lignoq; cedrio
⁊ hysopo atq; verniculo. Cumq; dimiserit pas
serē auolare i agrū libere: orabit ꝓ domo ⁊
iure mūdabitur. Ista ē lex oīs lepre ⁊ percus
sure: lepre vestiū ⁊ domorū. cicatricis ⁊ erū
pentium papularū lucētis macle ⁊ i varias
species coloribus immutatis: vt possit sciri
quo tempore mundū q̇d vl̄ imundū sit. XV.
A Locutusq; ē dñs ad moysē ⁊ aaron:
dicēs. Loq̇mini filijs isrl̄ ⁊ dicite eis.
Vir q̇ patit̄ fluxū semis: imūd⁹ erit
⁊ tunc iudicabit̄ huic vitio subiacer̄: cū psin
gula momenta adheserit carni ei⁹ atq; cōcre
uenerit sed⁹ humor. Oē stratū i q̇ dormierit
immūdū erit. ⁊ vbicūq; sederit. Si q̇s hoīū
tetigerit lectū eius: lauabit vestimēta sua: ⁊
ipse lotus aq̄ imūd⁹ erit vsq; ad vespum. Si
sederit vbi ille sederat ⁊ ipe lauabit vesti
menta sua: ⁊ lot⁹ aq̄ imūd⁹ erit vsq; ad ue
sperū. Qui tetigerit carnē ei⁹: lauabit vesti
mēta sua: ⁊ ipe lot⁹ aq̄ imūd⁹ erit vsq; ad ve
sperum. Si saluā hui⁹cemōi hō iecerit sr̄ cū
qui imūd⁹ ē lauabit vestimēta sua: ⁊ lot⁹ aq̄
B imūdus erit vsq; ad vespum. Sagia sr̄ qd̄ se
derit immūdū erit. ⁊ q̇cq̇d sub eo fuerit qui
fluxum semis patit̄: pollutū erit vsq; ad ve
sperū. Qui portauerit hoꝝ aliq̇d lauabit ve
stimenta sua: ⁊ ipe lot⁹ aq̄ imūd⁹ erit vsq; ad
vesperū. Oīs quē tetigerit q̇ tal̄ ē ñ lot⁹ āte
manibus lauabit vestimēta sua. ⁊ lot⁹ aqua
s.6.d.⁊ imundus erit vsq; ad vespū. Vas fictile qd̄
s.11.e. tetigerit ꝯfrigetur: vas āt ligneū lauabitur
aq̄. Si sanatus fuerit: qui h⁹ mōi sustiet pas
sionē nūerabit septē dies p⁹ emūdationem
sui ⁊ lotus vestibus ⁊ toto corpe i aq̄s viuēti
bus erit mūdus. Die āt octauo sumet duos
turtures: aut duos pullos columbe ⁊ veniet
i ꝯspectu dñi ad hostiū tabernaculi testimōij

dabitq; eos sacerdoti. Qui faciet vnum pro
pctō ⁊ alterum i holocaustū: rogabitq; ꝓ eo
corā dño vt emūdet̄ a fluxu seminis sui. Vir
de q̇ egrediet̄ semē coit⁹: lauabit aq̄ oē corp⁹
suū: ⁊ immūdus erit vsq; ad vespū. Vestē ⁊ C
pellem quā hūerit lauabit aq̄ ⁊ imūda erit
vsq; ad vesperum. Mulier cū q̄ coierit laua
bit̄ aq̄ ⁊ immūda erit vsq; ad vespū. Mulier
q̇ redeunte mense patit̄ fluxū sāguis. septem
diebus separabit̄. Oīs q̇ tetigerit eā imūd⁹
erit vsq; ad vespū ⁊ loc⁹ i quo dormierit vl̄
sederit diebus sepatōis sue polluet̄. Qui te
tigerit lectum suū lauabit vestimenta sua
⁊ ipse lot⁹ aq̄ imūdus erit vsq; ad vespū. Oē
vas sr̄ quod illa sederit: q̇sq̇s attigerit laua
bit vestimēta sua: ⁊ ipse lot⁹ aqua pollut⁹ erit
usq; ad vesperū. Si coierit cū ea vir tp̄e san
guis mēstrualis imund⁹ erit septē diebus: ⁊
oē stratū i quo dormierit polluet̄. Mulier q̄ D
patit̄ mult̄ dieb⁹ fluxū sanguinis ñ i tp̄e mē
struali vel q̄ p⁹ mēstruū sanguinē fluer̄ ñ ces
sat q̄diu subiacet huic passioni imunda erit
q̄si sit i tp̄e mēstruo. Oē stratū i quo dormie
rit ⁊ vas i quo sederit: pollutū erit. Quicūq;
tetigerit eā lauabit vestimenta sua ⁊ ipe lo
tus aq̄ imundus erit vsq; ad vespū. Si stete
rit sanguis ⁊ fluere cessauerit nūerabit sep
tem dies purificatiōis sue ⁊ die octauo offe
ret pro se sacerdoti duos turtures aut duos
pullos colūbaꝝ ad ostiū tabernaculi testiōij
qui vnū faciet ꝓ pctō ⁊ alteꝝ holocaustum
rogabitq; ꝓ eo coram dño ⁊ ꝓ fluxu imun
ditie ei⁹. Docebitis ergo filios isrl̄ vt caueāt
imunditias ⁊ ñ moriātur i sordib⁹ suis cū
polluerit tabernaclū meū qd̄ ē it̄ eos. Ista
ē lex eius q̇ patiet̄ fluxū seīs ⁊ q̇ polluit̄ coi
tu: ⁊ q̄ mēstruis tēporib⁹ sepat̄: vl̄ q̄ iugi flu
it sanguine: ⁊ hoīs q̇ dormierit cū ea. XVI
Locut⁹q; ē dñs ad moysē p⁹ mortē A
duoꝝ filiorum aaron: qñ offerentes s.10.a
ignē alienū iterfecti sūt. Et p̄cepit ei
dicēs. Loq̄re ad aarō frēm tuū ne oī tēpore
igrediat̄ sctūariū qd̄ ē itra velū coram ꝓpitia
torio q̇ tegit̄ archa: vt nō moriatur: q: in nu
be appebo super oraculū: nisi hec añ fecerit
Vitulū ꝓ peccato offeret ⁊ arietem i holo
caustū. Tunica linea vestiet̄: femialib⁹ lineis
verēda celabit. Accingetur zona linea cyda
rim lineam imponet capiti. Hec.n. vestimē
ta sūt scā q̇b⁹ cunctis cū lot⁹ fuerit iduetur
Suscipietq; ab vniuersa multitudie filioꝝ B
isrl̄ duos hircos ꝓ pcō ⁊ vnū arietē in holo
caustū. Cūq; obtulerit vitlm ⁊ orauerit ꝓ se
⁊ ꝓ domo sua duos hircos stare faciet corā
dño i ostio tabernaculi testimōij: mittensq;

ſuꝑ vtrunqꝫ ſortem vnam dño ⁊ alterā capro
emiſſario: cuius exierit ſors dño: offeret il-
lū ꝓ peccato: cuiꝰ aūt ī capꝝ emiſſariū ſtatuet
cum viuū corā dño vt fūdat ꝑces ſuꝑ eum: ⁊
emittat eum in ſolitudinē. His rite celebra
tis offeret vitulum ⁊ rogans ꝓ ſe ⁊ ꝓ domo
C ſua immolabit eū. Aſſūptoqꝫ thuribło quod
de prunis altaris impleuerit ⁊ hauriēs ma
nu cōpoſitum thymiama in icenſū vltra ve
lum intrabit in ſancta vt poſitis ſuꝑ ignē aro-
matibus nebula eorum ⁊ vapor operiat ora
culū qđ eſt ſupra teſtimōiuꝫ: ⁊ nō moriatur.
Tollet qꝫ de ſanguine vituli ⁊ aſꝑget digito
Hebre.10.a ſepties ꝯ ꝓpitiatorium ad oriētem. Cūqꝫ ma
ctauerit hircum ꝓ pctō ppłi inferet ſangui-
nem eiꝰ intra velū ſicut ꝑceptū ē đ ſāguie vi-
tuli vt aſpergat e regione oracłi ⁊ expiet ſan
ctuarium ab immūditijs filioꝝ iſrł ⁊ a ꝑuari
D cationibꝰ eoꝝ: cūctiſqꝫ pcīs. Juxta hūc ritū
faciet tabernacło teſtimonij qđ fixū eſt inter
eos in medio ſordium hītatiōis eoꝝ. Nullus
hominū ſit i tabernacło qñ pōtifex ſcūariū i
greditur vt roget ꝓ ſe ⁊ ꝓ domo ſūa ⁊ ꝓ vni
uerſo cetu iſrł: donec egrediatur tabernacłꝫ.
Cū aūt exierit ad altare quod corā dño ē oret
pro ſe ⁊ ſūptum ſāguinē vituli atqꝫ hirci fun
dat ſuper cornua eiꝰ ꝑ gyrū aſꝑgēſqꝫ digito
ſepties expiet ⁊ ſanctificet illđ ab immūditi-
is filioꝝ iſrael. Poſtqꝫ emūdauerit ſcūariū
⁊ tabernaculum ⁊ altare: tūc offerat hircū vi
E uentem: ⁊ poſita vtraqꝫ manu ſuꝑ caꝑ eiꝰ con
fiteatur oēs iniquitates filiorūꝫ iſrł ⁊ vniuer
ſa delicta atqꝫ peccata eoꝝ q̄ iꝑcās capiti eiꝰ
emittet illum ꝑ hoieꝫ patū i deſertū. Cunqꝫ
portauerit hircus oēs iniq̄tates eoꝝ i t̄rā ſo
litariam ⁊ dimiſſus fuerit i deſto reuertetur
ī tabernaculū teſtimōij ⁊ đpoſitꝭ veſtibꝰ q̄bꝰ
ꝑꝰ īdutus erat cum ītraret ſcūariū: relictiſqꝫ
ibi lauabit carnem ſuā i loco ſcō: indueturqꝫ
veſtibus ſuis. Et poſtquā egreſſus obtulerit
holocauſtuꝫ ſuū ac plebis: rogabit tam ꝓ ſe
qꝫ ꝓ populo ⁊ adipē q̄ oblatꝰ ē ꝓ pcīs: ado
F lebit ſuꝑ altare. Ille. vō q̄ dimiſerit capruꝫ e-
miſſarium lauabit veſtimenta ſua ⁊ corpus
aqua: ⁊ ſic igredieꝫ in caſtra. Vitulū autē ⁊
hircum q̄ ꝓ pcō fuerāt imolati ⁊ qꝝ ſāguis
illatus eſt i ſcūariū vt expiato ꝯpleret aſpor
tabunt foras caſtra ⁊ cōburēt igni tam pel-
le qꝫ carnes eoꝝ ac fimum: ⁊ q̄cunqꝫ cōbu-
ſerit ea lauabit veſtimenta ſua ⁊ carnem aq̄
⁊ ſic igredietur caſtra. Eritqꝫ vobis hoc legi
ſ.23.e timum ſēpiternū. Mēſe aūt ſeptīo: decima
die menſis affligetis aīas vr̄as: nullūqꝫ opꝰ
facietis ſiue indigena ſiue aduena q̄ peregri
G natur inter vos. In hac die expiatio erit vr̄i

atqꝫ mūdatio ab oībꝰ pcīs vr̄is coram dño
mūdabimini. Sabbatū.n. reqetōis ē. ⁊ affli
getis aīas vr̄as religione ꝑpetua. Expia-
bit autem ſacerdos q̄ vnctꝰ fuerit ⁊ cuiꝰ ma
nus initiate ſūt vt ſacerdotio fūgaꝫ ꝓ patre
ſuo. Indueturqꝫ ſtola linea ⁊ veſtibꝰ ſanctis
⁊ expiabit ſcūariū ⁊ tabernaculum teſtimōij
atqꝫ altare: ſacerdotes quoqꝫ ⁊ vniuerſū po
pulum. Eritqꝫ hoc vobis legitimū ſēpit̄nuꝫ.
vt oretis ꝓ filijs iſrael. ⁊ ꝓ cūctis pcīs eorū
ſemel in anno. Fecit igitur ſicut preceperat
dominus moyſi. XVII.
ET locutꝰ ē domiꝰ ad moyſen: dicenſ. A
Loquere aaron ⁊ filijs eiꝰ ⁊ cūctꝭ fi
lijs iſrael: dicēs ad eos. Iſte ē ſmo quē mā-
dauit dñs dicens. Hō quilibet de domo iſrł
ſi occiderit bouē aut ouē ſiue caprā i caſtris
vel extra caſtra. ⁊ nō obtulerit ad oſtiū ta-
bernaculi oblationem dño: ſanguinis reus
erit. quaſi ſi ſanguinē fuderit: ſic ꝑibit de me
dio ppłi ſui. Jō ſacerdoti offerre debent filij
iſrł hoſtias ſuas quas occidūt in agro vt ſcī
ficent dño āte oſtiū tabernaculi teſtimonij.
⁊ imolent eas hoſtias pacificas dño. Fūdet B
qꝫ ſacerdos ſanguinē ſuꝑ altare dñi ad oſti-
um tabernaculi teſtimōij ⁊ adolebit adipeꝫ
in odorē ſuauitatꝭ dño. ⁊ nequaqꝫ vltra imo
labūt hoſtias ſuas demonibus cū quibꝰ for
nicati ſunt. Legitimū ſempiternuꝫ erit illis
⁊ poſteris eoꝝ. Et ad ipſos dices. Homo đ fi
lijs iſrael ⁊ đ aduenis q̄ peregrinaꝫ apud
vos qui obtulerit holocauſtū ſiue victimam
⁊ ad hoſtium tabernacłi teſtimōij ñ adduxe
rit eā vt offerat dño: interibit de populo ſuo
Homo q̄libet đ domo iſrł ⁊ de aduenis qui C
peregrinaꝫ int̄ vos ſi comederit ſāguinē: ob
firmabo faciem meā ꝯ aīam illiꝰ: ⁊ diſꝑdam
eam de populo ſuo: qꝛ aīa carnis in ſāguie ē ſ.eo
⁊ ego đdi illum vobis: vt ſuꝑ altarꝫ i eo expietꝭ
ꝓ aīabus vr̄is: ⁊ ſanguis pro aīe piaculo ſit.
Idcirco dixi filijs iſrł. Oīs aīa ex vobis nō
comedet ſāguinē: nec ex aduenis qui ꝑegri
nantur apud vos. Hō q̄cūqꝫ de filijs iſrael ⁊
de aduenis qui ꝑegrinaꝫ apud vos: ſi vena
tionem atqꝫ ancupio cepit ferā vł auē quibꝰ
veſci licitum ē: fūdat ſanguineꝫ eiꝰ ⁊ operiat
illum t̄ra. Aīa.n. oīs carnis i ſāguie ē. Unde D
dixi filijs iſrael. Sanguineꝫ vniuerſe carnis ſ.19.e
nō comedetis: qꝛ aīa carnis i ſāgnine ē ⁊ qui ſ.eo.
cūqꝫ comederit illū: interibit. Aīa q̄ comede
rit morticinum vł captū a beſtia: tā de indi-
genis qꝫ de aduenis: lauabit veſtimenta ſua
⁊ ſemetipſū aq̄: ⁊ ꝯtaminatus erit vſqꝫ ad ve-
ſperum ⁊ hoc ordine mundus fiet. qđ ſi non
lauerit veſtimenta ſua vel corpus portabit

L insquitatem suam. XVIII
A locutusq; ē dñs ad moysen dicens:
Loquere filijs israel. ⁊ dices ad eos
Ego sū dñs de⁹ vr̄. Juxta ꝯsuetudinē terre e-
gypti: in qua habitastis: non facietis: ⁊ iuxta
morē regiōis chanaan: ad quam ego intro-
ducturus sū vos: nō agetis: nec in legitimis
eoꝝ ambulabitis. Facietis iudicia mea ⁊ pre
cepta mea seruabit: ⁊ ābulabitis in eis. Ego
20.10.a dñs de⁹ vr̄. Custodite leges meas atq; iudi
cia: q̄ faciēs hō viuet ī eis. Ego dñs deus vr̄
Ois hō ad ꝓximā sāguinis sui non accedet
vt reuelet turpitudinē ei⁹. Ego dñs. Turpitu
dinē pr̄is tui ⁊ turpitudinē mr̄is tue nō dis
cooperies. Mater tua est: nō reuelabis tur-
B pitudinē ei⁹. Turpitudinē vxoris pr̄is tui ñ
discooperies. Turpitudo. n. pr̄is tui ē. Turpi
pitudinē sororis tue ex pr̄e siue ex mr̄e q̄ do
mi vel foris genita ē: non reuelabis. Turpi
tudinem filie filij tui vel neptis ex filia nō re
uelabis: q2 turpitudo tua ē. Turpitudinē fi-
lie vxoris pr̄is tui quā pepit pr̄i tuo ⁊ ē soror
tua: nō reuelabis. Turpitudinē sororis pr̄is
tui nō discooperies: q2 caro ē pr̄is tui. Turpi
tudinē sororis mr̄is tue. nō reuelabis. eo ꝙ
caro sit mr̄is tue. Turpitudinē patrui tui nō
reuelabis: nec accedes ad vxorē ei⁹ q̄ tibi af
finitate ꝯiungit. Turpitudinē nurus tue nō
reuelabis: q2 vxor filij tui ē: nec discooperies
C ignominiā eius. Et vxorē fratris tui nullus
accipiat. Turpitudinē vxoris fratris tui non
reuelabis q2 turpitudo fratris tui ē. Turpi-
tudinē vxoris tue ⁊ filie ei⁹ nō reuelabis. Fi
liā filij ei⁹ ⁊ filiā filie illi⁹ nō sumes: vt reue-
les ignominiā ei⁹: q2 caro illi⁹ sūt. ⁊ tal' coit⁹
icestus ē. Sororē vxoris tue ī pelicatū illius
nō accipies: nec reuelabis turpitudinē ei⁹
adhuc illa viuēte. Ad mulierē que patit mē
strua nō accedes: nec r̄uelabis feditatē eius.
Cū vxore ꝓximi tui nō coibis: nec semis cō-
mixtiōe maculaberis. De semie tuo non da
bis vt ꝯsecret idolo moloch: nec pollues no
D mē dei tui. Ego dñs. Cū masculo nō ꝯmiscea
.20.c ris coitu femineo: q2 abhoiatio ē. Cū oi pe-
core nō coibis: nec maculaberis cū eo. Mu
lier nō succūbet iumēto nec miscebitur ei q2
scel⁹ ē. Nec polluamini in oib⁹ his q̄b⁹ ꝯta-
minate sūt vniuerse gētes quas ego eijciam
añ ꝯspectū vestꝝ: ⁊ q̄bus polluta ē terra cui⁹
ego scelera visitabo: vt euomat hitatores su
os. Custodite legitima mea atq; iudicia: vt
nō faciatis ex oib⁹ abominationib⁹ istis tā in
digēa q̄z colon⁹ q̄ pegrinat apud vos. Oēs
eīz execrationes istas fecerūt accole terre q̄
fuerūt añ vos ⁊ polluerūt eaz. Cauete ergo
ne ⁊ vos silr euomat cum paria feceritis: sicut
euomuit gentē q̄ fuit añ vos. Ois aia q̄ fece
rit de abominationib⁹ his q̄ppiā: pibit d̄ me
dio ppl̄i sui. Custodite mādata mea. Nolite
facere q̄ fecerūt hi q̄ fuerūt añ vos: ⁊ ne pol-
luamini in eis. Ego dñs de⁹ vr̄ XIX.
L locutus ē dñs ad moysen dicēs. Lo A
q̄re ad oēz cetū filioꝝ isrl'. ⁊ dices ad S.11.g
cos. Sci estote: q2 ego scūs sum dñs 1.Pe.1.c
de⁹ vr̄. Unusq̄sq; pr̄ez suū ⁊ mr̄em suā time
at. Sabbata mea custodite. ego dñs de⁹ vr̄.
Nolite conuerti ad idola: nec deos ꝯflatiles
facietis vobis. Ego dñs de⁹ vester. Si imola
ueritis hostiā pacificoꝝ domino vt sit placa
bilis eo die quo fuerit imolata comedetis eaz
⁊ die altero. Quicq̄d āt residuū fuerit in diē B
tertium: igne cōburetis. Si q̄s post biduum
cōederit ex ea: ꝓphan⁹ erit ⁊ ipietatis re⁹ por
tabit iniq̄tatē suā q2 scūz dñi polluit. ⁊ pibit
anima illi⁹ de populo suo. Cumq; messueris J.23.d
segetes terre tue: nō tōdebis vsq; ad solū su-
perficiē terre: nec remanētes spicas colliges
neq; in vinea tua racemos ⁊ grana deciden
tia congregabis sed paupib⁹ ⁊ pegrinis car
penda dimittes. Ego dñs de⁹ vester. Non fa C
cietis furtū: nō mētiemini: nec decipiet vn⁹
quisq; ꝓximum suū. Nō piurabis in nomie Math.5.c.
meo: nec pollues nomen dei tui. Ego dñs.
Nō facies calūniam proximo tuo: nec vi op
primes euz. Nō morabit op⁹ mercenarij tui Deu.24.c
apud te vsq; mane. Non maledices surdo: Tobie.4.c
nec corā ceco pones offēdiculū: sed timebis
dñm deū tuū: q2 ego sū dñs. Nō facies quod
iniquū est: nec iniuste iudicabis. Nō ꝯsideres Ro.2.b
personā paupis: nec honores vultū potētis. Ephe.6.b.
Juste iudica ꝓxio tuo. Non eris criminator Act.16.f.
nec susurro ī ppl̄is. Nō stabis ꝯtra sanguinē Jaco.2.b.
ꝓximi tui. Ego dñs. Nō oderis fratrē tuū in 1.Pe.1.c
corde tuo: sed publice argue eū ne hēas sup Ecci.19.b.
illo pcēm. Nō queras vltionem: nec memor Math.18.
eris iniurie ciuiū tuoꝝ. Diliges amicuz tuū Lu.17.a.
sicut teipsuz. Ego dñs. Leges meas custodi Ecci.10.a
te. Jumēta tua nō facies coire cum alterius Math.5.g.
generis aiantib⁹. Agrū tuū nō seres diuerso Marci.12.c
semine. Uestē q̄ ex duob⁹ texta ē nō idueris Galla.5.c
Hō si dormierit cū muliere coitu semis q̄ sit Jacobi.2.c
ācilla etiā nobilis. ⁊ tñ precio nō redempta
nec libertate donata: vapulabunt ambo: ⁊
non moriētur: q2 nō fuit libera. Pro d̄licto E
aūt suo offert dño ad ostiū tabernaculi testi
mōij arietē: orabitq; ꝓ eo sacerdos ⁊ pro pe
cato eius corā dño: ⁊ r̄ propitiabit ei dimit-
teturq; pcūm. Quādo igressi fueritis terraz
⁊ plātaueritis ī ea ligna pomifera: auferetis
prepucia corū. Poma q̄ germināt imūda

erunt vobis nec edetis ex eis. Quarto aūt anno
omnis fruct⁹ eorū scificabitur: laudabilis domi
no. Quinto aūt anno cōedetis fruct⁹ ɔgregā
ṡ.17.d tes poma q̄ pferūt. Ego dn̄s de⁹ vr̄. Non co
F medetis carnē cū sāguie. Nō augurabimini
nec obseruabitis sōnia. Neqꝫ i rotundū attō
debitis comā: nec radetis barbā. Et sup mor
tuo non incidetis carnes vr̄as: neqꝫ figuras
aliquas aut stigmata facietis vobis. Ego do
minus. Ne pstituas filiā tuā ne ɔtaminetur
terra ⁊ ipleat piaculo. Sabbata mea custo/
dite ⁊ scūariū meū metuite. Ego dn̄s. Nō de
clinetis ad magos: nec ab ariol' aliq̄d sciscī/
temini vt polluami per eos. Ego dn̄s de⁹ vr̄
G Corā cano capite ɔsurge ⁊ honora personā
senis ⁊ time dn̄m deū tuū. Ego sum domin⁹
Exo.22.c Si hitauerit aduena i terra. ⁊ moratus fue/
rit inter vos: non exprobretis ei: sed sit inter
vos q̄si indigena: ⁊ diligetis eū q̄si vosmetip
sos. Fuistis. n. ⁊ vos aduene in terra egypti.
Ego dn̄s de⁹ vester. Nolite facere iniqui ali
q̄d in iudicio: i regula: in pondere: i mēsura
Statera iusta: ⁊ eq̄ sint pondera: iustus mo
dius: equusqꝫ sextarius. Ego dn̄s de⁹ vester
qui eduxi vos de terra egypti. Custodite om
nia precepta mea ⁊ vniuersa iudicia: ⁊ faci/
A te ea. Ego dominus. XX

L Ocutusqꝫ est dn̄s ad moysē: dicens.
Hec loq̄ris filijs israel. Nō de filijs
isrl̄: ⁊ de aduenis q̄ habitāt in israel: si q̄s de
derit de semine suo idolo moloch: morte mo
riatur. Populus terre lapidabit eū: ⁊ ego
ponā faciē meā ɔ̄ illū: succidāqꝫ eum de me/
dio populi tui: eo q̄ dederit de semie suo mo
loch ⁊ cōtaminauerit scūariū meū ac pollu/
erit no mē scūz meū. q̄ si negligens popul⁹
terre ⁊ q̄si puipēdēs iperium meū dimiserit
hoiem qui dedit de semine suo moloch: nec
voluerit eū occidere: ponā faciē meaz super
hoiem illū ⁊ cognationē ei⁹: succidāqꝫ ⁊ ip/
sū ⁊ oēs q̄ ɔsenserunt ei vt fornicaret cū mo/
loch de medio ppl'i sui. Aīa q̄ declinauerit ad
magos ⁊ ariolos: ⁊ fornicata fuerit cum eis
B ponā faciē meā ɔ̄ eā: ⁊ interficiam illā de me
Nu.11.d dio ppl'i sui. Scificami ⁊ estote scī: q꞉ ⁊ ego
Josue.3.b scūs sum dn̄s de⁹ vester. Custodite precepta
1.Re.16. mea ⁊ facite ea. Ego dn̄s qui scifico vos. Qui
Exo.21.b maledixerit patri suo aut matri morte mori
Prov.20.c atur. Patri matriqꝫ q̄ maledixerit: sāguis
eius sit super eum. Si mechatus quis fuerit
cum vxore alterius: ⁊ adulteriū perpetrauc
rit cum cōiuge pximi sui: morte moriatur ⁊
mechus ⁊ adultera. Qui dormierit cū no/
uerca sua ⁊ reuelauerit ignominiā patris sui
morte moriantur ambo. Sanguis eorum

sit sup eos. Si q̄s dormierit cū nuru sua vter
qꝫ moriatur: q꞉ scel⁹ opati sūt. Sāguis eorū
sit sup eos. Qui dormierit cū masclo coitu fe
mineo: vterqꝫ opat⁹ ē nephas: morte moriāt
Sit sanguis eorū sup eos. Qui supra vxorez
filiā duxerit mr̄em eius: scel⁹ opatus ē. Vi/
u⁹ ardebit cū eis: nec pmanebit tātū nephas
i medio vr̄i. Qui cū iumēto ⁊ pecore coierit C
morte moriāt: pec⁹ q̄ꝫ occidite. Mulier que ṡ.18.b
succubuerit cuilibet iumēto: simul interficie
tur cū eo. Sanguis eorū sit sup eos. Qui ac/
cepit sororē suā: filiā patris sui vel filiam ma
tris sue ⁊ viderit turpitudinē ei⁹. illaqꝫ ɔspe
xerit fratris ignominiā: nephariā rē operati
sūt occidētur i ɔspectu ppl'i: eo q̄ turpitudi/
nē suam mutuo reuelauerit. ⁊ portabūt iniq̄
taté suā. Qui coierit cū muliere in fluxu mē
struo ⁊ reuelauerit turpitudinē eius: ipsaqꝫ
aperuerit fontē sanguinis sui: interficientur
ambo d̄ medio populi sui. Turpitudinē ma
tertere ⁊ amite tue nō discoperies. Qui hoc
fecerit ignominiā carnis sue nudauit: porta
būt ambo iniq̄taté suā. Qui coierit cū vxor̄
patrui vel auūculi sui: ⁊ reuelauerit ignomi
niā cognatiōis sue: portabūt ambo peccatū
suū absqꝫ liberis morientur. Qui duxerit vxo D
rē fratris sui rem facit illicitā: turpitudinem
fratris sui reuelauit. absqꝫ filijs erit. Custodi
te leges meas atqꝫ iudicia ⁊ facite ea: ne vos
euomat terra quam intraturi estis ⁊ habita
turi. Nolite ambulare in legitimis nationū
quas ego expulsurus sū ante vos. Oia eniz
fecerunt ⁊ abhominat⁹ suz eas. Vobis aūt lo
quor. Possidete terrā eorū quā dabo vobis
i hereditaté. terrā fluentē lacte ⁊ melle. Ego
dn̄s de⁹ vester: q̄ sepaui vos a ceteris ppl'is.
Separate ergo ⁊ vos iumētū mundum ab
imundo. ⁊ auē mundam ab imūda. Ne pol
luatis aīas vr̄as in pecore ⁊ auib⁹ ⁊ cūctis
que mouentur i terra: ⁊ q̄ vobis ostendi esse
polluta. Eritis sancti mihi: quia sanctus ego
sum dominus. ⁊ separaui vos a ceteris popu
lis vt essetis mei. Vir siue mulier in quibus
phitonicus vel diuinationis fuerit spiritus
morte moriantur lapidib⁹ obruent eos. Sā
guis eorum sit super illos. XXI.

D Jxit q̄ꝫ dn̄s ad moysen. Loquere ad A
sacerdotes filios aarō ⁊ dices ad eos
Ne ɔtaminetur sacerdos i mortibus
ciuiū suorū: nisi tm̄ i ɔsanguineis ac ppinq̄s
.i. sup patrē ⁊ matrē ⁊ filiū ⁊ filiaz: fratrē q̄ꝫ
⁊ sororem que non est nupta viro: sed nec in
principe populi sui ɔtaminabitur. Nec ra/
dent caput nec barbam neqꝫ in carnibus su
is faciēt icisuras. Sancti erunt deo suo: ⁊ nō

pollučt nomē eius. Incēſum.n.dn̄i ⁊ panes
B dei ſui offerūt: ⁊ idō ſci erunt. Scortū ⁊ vile ꝓ
ſtibulū nō ducet vxorē: nec eam q̄ repudia
ta ē a marito: q̄ ꝯſecratus ē deo ſuo: ⁊ pādes
ꝓpoſitiōis offeret. Sit ergo ſctūſ: q̄ ⁊ ego ſā
ct⁹ ſū dn̄s q̄ ſcifico vos. Sacerdot̄ filia ſi de
ꝓhēſa fuerit i ſtupro: ⁊ violauerit nomē p̄ris
o.30.d ſui: flammis exuret̄. Pōtifex.id ē ſacerdos
maxim⁹ inter fr̄es: ſup cui⁹ caput fuſū eſt vn
ctōis oleū: ⁊ cui⁹ man⁹ i ſacerdotio cōſecra
te ſūt: veſtit⁹q̄ ē ſcis veſtib⁹: caput ſuum nec
diſcoopiet: veſtimēta nō ſcidet. ⁊ ad omnē
C mortuū non igrediet̄ oīo. Sup p̄re q̄z ſuo ⁊
m̄re nō ꝯtamiabit̄: nec egrediet̄ d ſcīſ ne pol
luat ſcūariū dn̄i: q̄ oleum ſancte vnctionis
dei ſui ſup eum ē. Ego dn̄s. Virginem ducet
Ezech. vxorē. Viduam āt ⁊ repudiatā ⁊ ſordidam
44.f atq̄ meretricē nō accipiet ſed puellā de po
pulo ſuo: ne ꝯmiſceat ſtirpē generis ſui vul
go gētis ſue q̄ ego dn̄s q̄ ſcifico eum. Locu
tuſq̄ eſt dn̄s ad moyſen dicens. Loquere ad
aaron. Hō de ſemie tuo ꝑ familias q̄ hūerit
maculā nō offeret panes deo ſuo: nec acce
D det ad miniſteriū ei⁹. Si cecus fuerit: ſi clau
dus ſi vl̄ puo vl̄ grādi ⁊ torto naſo: ſi fracto
pede ſi manu: ſi gibb⁹. ſi lippus: ſi albuginē
hn̄s i oculo: ſi iugem ſcabiem: ſi impetiginē
in corpore: vel herinoſus: oīs qui habuerit
maculā de ſemine aaron ſacerdotis: non ac
cedet offerre hoſtias dn̄o nec panes deo ſuo
Veſcet̄ tn̄ panib⁹ qui offerunt̄ i ſcūario: ita
duntaxat: vt intra velū nō ingrediat̄. nec ac
cedat ad altare q̄ maculā habet ⁊ ꝯtamina
re nō debet ſcūariū meū. Ego dn̄s qui ſcifico
eos. Locut⁹ ē ergo moyſes ad aarō ⁊ ad fili
os eius ⁊ ad omnem iſrael: cuncta que ſibi
fuerant imperata XXII

A L Ocut⁹ q̄z ē dn̄s ad moyſen dicens.
Loquere ad aarō ⁊ ad filios ei⁹ vt
caueāt ab his que ꝯſecrata ſuut filioꝝ iſrl̄. ⁊
nō contaminēt nomen ſcificatoꝝ mihi q̄ ipſi
offerunt. Ego dn̄s. Dic ad eos ⁊ ad poſteroſ
eorum. Oīs homo q̄ acceſſerit de ſtirpe v̄ra
ad ea q̄ ꝯſecrata ſūt ⁊ que obtulerunt filij iſ
rael domino i quo ē imūditia ꝑibit corā dn̄o
Ego ſū dn̄s. Hō de ſemie aarō q̄ fuerit lepro
ſus aut patiēs fluxum ſemis: nō veſcetur de
his q̄ ſantificata ſunt mihi: donec ſanetur.
Qui tetigerit imūdū ſup mortuo: ⁊ ex quo
egreditur ſemē q̄ſi coit⁹. ⁊ q̄ tāgit reptile ⁊
q̄dlibet imundum cui⁹ tact⁹ ē ſordidus: im
mūdus erit vſq̄ ad veſpeꝝ ⁊ non veſcet̄ his
q̄ ſcificata ſūt: ſꝫ cū lauerit carnē ſuam aqua
B ⁊ occubuerit ſol tūc mūdat⁹ veſcet̄ de ſāctifi
xo.22.d catis: q̄ cib⁹ illi⁹ eſt. Morticinū ⁊ captum

a beſtia nō comedent: nec polluentur i eis. Ezech.44.e
Ego ſū dn̄s. Cuſtodiant ꝑcepta mea: vt non
ſubiaceāt pctō: ⁊ moriātur i ſcūario cū pol
luerit illud. Ego dn̄s qui ſcifico eos. Oīs ali
enigena nō comedet de ſcificatis. Inq̄linus
ſacerdotis ⁊ mercenari⁹ nō veſcētur ex eis.
Quē āt ſacerdos emerit ⁊ q̄ vernaculus do
mus eius fuerit: hi comedent ex eis. Si filia
ſacerdotis cuilibet ex populo nupta fuerit:
de his q̄ ſcificata ſūt ⁊ de ꝑmitijs nō veſcetur E
Sin āt vidua vel repudiata ⁊ abſq̄ liberis
reuerſa fuerit ad domū patris ſui: ſicut puel
la ꝯſueuerat: aletur cibis patris ſui. Omnis
alienigena comedēdi ex eis nō habet ꝑtātē
Qui comederit de ſcificatis ꝑ ignorantiā.
addet quintā ꝑtē cū eo q̄d comedit: ⁊ dabit
ſacerdoti i ſcūarium: nec ꝯtaminabunt ſanc
tificata filioꝝ iſrl̄ q̄ offeruntur dn̄o: ne forte
ſuſtineant iniq̄tatē delicti ſui cum ſcificata
comederit. Ego dn̄s q̄ ſctifico eos. Locut⁹q̄ F
ē dn̄s ad moyſen: dicens. Loquere ad aarō
⁊ filios eius. ⁊ ad oēs filios iſrael: diceſq̄ ad
eoſ. Hō de domo iſrael ⁊ de aduenis q̄ habi
tāt apud vos qui obtulerit oblationē ſuam
vel vota ſoluens vel ſpōte offerens: q̄cq̄d il
lud obtulerit i holocauſtū dn̄i: vt offeratur
ꝑ vos: maſcul⁹ imaculatus erit ex bobus ⁊
ouib⁹ ⁊ ex capris ſi maculā hūerit non offe
retis: nec erit acceptabile. Hō qui obtulerit
victimā pacificoꝝ dn̄o vel vota ſoluens vel
ſponte offerens tā de bob⁹ q̄z de ouib⁹ ima
culatū offeret vt acceptabile ſit. Oīs macu
la nō erit i eo. Si cecū fuerit ſi fractū. ſi cica
tricē hn̄s. ſi papulas aut ſcabiē aut impetigi
nē nō offeretis ea dn̄o: nec adolebitis ex eis
ſuper altare dn̄i. Bouē ⁊ ouem aure ⁊ cau
da amputatis voluntarie offerre potes. vo
tū āt ex his ſolui nō pōt. Oē aīal q̄d vel ꝯtri D
tis vel tōſis vel ſectis: ablatiſq̄ teſticl̄is ē non
offeret̄ dn̄o ⁊ i t̄ra v̄ra h⁰ oīo ne faciat̄. De
manu alienigene nō offeretis panes deo ve
ſtro: ⁊ q̄cq̄d aliud dare voluerit: q̄ corrupta
⁊ maculata ſūt oīa: nō ſuſcipiet̄ ea. Locutuſ
q̄z ē dn̄s ad moyſē dicēs. Bos: ouis ⁊ capra
cū genita fuerint: ſeptē diebus erūt ſub vbe
re m̄ris ſue: die āt octauo ⁊ deinceps offerri
poterūt dn̄o. Siue illa bos ſiue ouis nō im
molabūtur vna die cū fetibus ſuis. Si imo
lauerit̄ hoſtiā ꝓ gr̄aꝝ actiōe dn̄o: vt poſſit eſ
ſe placabilis: eodē die comedetis eam. Nō
remāebit q̄cq̄ in mane alteri⁹ diei. Ego dn̄s
Cuſtodite mandata mea ⁊ facite ea. Ego do
minus. Ne polluatis nomen meū ſanctum
vt ſanctificer in medio filioꝝ iſrael. Ego do
min⁹ q̄ ſanctifico vos: ⁊ eduxi de terra egyp

ti:vt essem vobis i deum.Ego dñs.XXIII.
A L Ocutusq3 ẽ dñs ad moysen dicens.
Loq̃re filijs isrl':z dicẽs ad eos.He
sunt ferie dñi q̃s vocabitis scãs.Sex
diebus facietis op⁹:dies septim⁹ q2 sabbati
j.eo. requies est vocabit̃ scũs. Oẽ op⁹ nõ faciet̃ i
eo.Sabbatũ dñi ẽ i cũctis hitatõib⁹ vr̃is.He
sũt ergo ferie dñi sãcte q̃s celebrar̃ dbet̃ tp̃i
Exo.12.c. bus suis.Mense primo:q̃rtadecia die mẽsis
Nu.28.c. ad vesper phase domini ẽ.z q̃ntadecima die
mẽsis h⁹ solẽnitas azimor dñi ẽ. Septẽ die
bus azima comedet̃.Dies pm⁹ erit vobis ce
leberrim⁹ scũsq3. Oẽ opus seruile non facie
tis in eo:sed offeretis sacrificium i igne dño
B septem diebus.Dies ãt septim⁹ erit celebri
or z sanctior:nullumq3 suile opus faciet̃ in
eo.Lacutusq3 ẽ dñs ad moysẽ dicẽs.Loq̃re
filijs israel z dicens ad eos.Cũ igressi fuerit̃
terram quã ego dabo vobis z messuerit̃ sege
tẽ feretis manipulos spicarum pmitias mes
sis vr̃e ad sacerdotem.Qui eleuabit fascicu
lu3 corã dño vt acceptabile sit p vobis alte
ro die sabbati:z scificabit illũ.Atq3 i eodem
die quo manipl'us ↄsecrar̃ cedr agn⁹ imacl'a
tus ãnnicul⁹ i holocaustũ dñi;z libamẽta of
ferentur cũ eo due decie simile ↄspse oleo in
incẽsũ dñi odorẽq3 suauissimu liba q̃q3 vini
C q̃rta ps hin.Panem z polẽtã z pl'tes ñ cõe
detis ex segete:usq3 ad diem q̃ offeret̃ ex ea
deo vr̃o.Preceptũ ẽ sẽpiternũ i generatiõi
bus cũctisq3 hitacul' vr̃is.Nũerabit̃ ergo ab
altero die sabbati i q̃ obtulist̃ mãipulũ pmi
tiarum septem hebdomadas plenas usq3 ad
alteram diẽ expletiõis hebdomade septime
.i.quinqnagita dies:z sic offeret̃ sacrificium
nouum dño ex oib⁹ hitacul' vr̃is pães primi
tiarũ duos de duabus decis sile fermẽtate q̃s
coq̃tis in pmitias dñi. Offeretisq3 cũ päib⁹
septem agnos imacl'os : annicl'atos. vitulũ
de armento vnũ z arietes duos:z erũt in ho
locaustum cũ libamẽtis suis i odorẽ suauis
D simu3 dño.Facietis z hircum p pctõ duosq3
agnos anniculos hostias pacificorũ.Cũq3
eleuauerit eos sacerdos cũ päib⁹ pimiciar
coram dño:cedẽt i usũ ei⁹.Et vocabitis hũc
diem celeberrimũ atq3 scissimũ.Oẽ op⁹ ser
uile ñ facietis in eo.Legitimum sẽpitnũ erit
s.19.b i cũtis hitacul' z generatiõib⁹ vr̃is.Postq3
ãt messueritis segetes terre vr̃e nõ secabit̃ eã
vsq3 ad solum:nec remanentes spicas colli
getis:s3 pauperib⁹ z pegrinis dimittet̃ eas.
Ego sum dñs de⁹ vester. Locutusq3 est dñs
ad moysen dicẽs: Loq̃re filijs israel.Mense
septimo:pma die mensis erit vobis sabbatũ
memoriale clãgẽtib⁹ tubis:z vocabit̃ sãctu3.

Oẽ opus suile nõ faciet̃ i eo:z offeretis ho E
locaustum dño.Locutusq3 ẽ dñs ad moysẽ
dicens.Decimo die mensis hui⁹ septimi di s.16.f.
es expiationum erit celeberrimus z vocabi
tur sanctus:affliget̃q3 aias vr̃as i eo z offere
tis holocaustum dño.Oẽ op⁹ suile nõ faci
etis in tpe diei huius:q2 dies ppitiatõis est
vt ppitietur vobis dñs de⁹ vr̃.Ois aia q̃ af
flicta non fuerit die hac peribit de ppl'is su
is:z q̃ operis quippiã fecerit:delebo eã d po
pulo suo.Nihil ergo opis faciet̃ i eo.Legi
timũ sẽpiternũ erit vobis i cũctis generatiõi
bus z hitatonibus vr̃is.Sabbatũ req̃etõis ẽ
z affligetis aias vr̃as.Die nono mensis sep
timi avespere vsq3 ad vesperum celebrabitis
sabbata vr̃a.Et locutus ẽ dñs ad moysen di
cẽs.Loquer̃ filijs isrl'.A q̃ntodecimo die mẽ
sis huis septimi erit ferie tabernaculorum se
ptem dieb⁹ dño.Dies pm⁹ vocabit̃ celeber F
rimus atq3 scissim⁹. Oẽ op⁹ suile non facie s.eo.
tis i eo z septem diebus offeret̃ holocausta
domio.Dies q̃3 octau⁹ erit celeberim⁹ atq3
scissimus:z offeret̃ holocaustum dño.Est.n.
cetus atq3 collecte.Oẽ op⁹ suile nõ facietis
i eo. He sũt ferie dñi q̃s vocabitis celeberri
mas atq3 sanctissimas: offeretisq3 in eis ob
lationes dño holocausta z libamenta iuxta
ritu3 vniuscuiusq3 diei exceptis sabbatis do
mini donisq3 vestris,z que offeretis ex voto
vel que sponte tribuetis domino. A quinto
decimo ergo die mensis septi quando con
gregaueritis oẽs fruct⁹ terre vr̃e celebrabit̃
ferias dñi septẽ dieb⁹.Die pmo z die octauo G
erit sabbatu3.i.requies.Sumet̃q3 vobis die
p⁹ fruct⁹ arboris pulcherrime spatulasq3 pal
marum z ramos ligni densarum frõdiũ:z sa
lices d torẽte z letabimi coram dño deo ve
stro celebrabitisq3 solennitatẽ ei⁹ septẽ die
b⁹ p ãnũ.Legitimũ sẽpitnũ erit i generatõi
b⁹vr̃is.Mense septimo festa belebrabitis z
hitabitis in ũbracul' septẽ dieb⁹.Ois q̃ ẽ de
gẽere isrl':mãebit i tabernacl'is:vt discãt po
steri vr̃i q i tabernaculis hitare feceri filios
isrl' cũ educerẽ eos de fra egypti. Ego domi
nus de⁹ vester. Locutusq3 est moyses super
solennitatibus dñi ad filios israel XXIIII.
E T locutus ẽ dñs ad moysen:dicens.
Precipe filijs isrl' vt afferant tibi o A
leũ de oliuis purissimũ ac lucidum
ad cõcinandas lucernas iugit̃ extra velum
testimonij i tabernacl'o federis.Põetq3 eas
aaron a vespere vsq3 in mãe corã dño cultu
rituq3 ppetuo i gñatiõib⁹ vestris.Super cã
delabrũ mundissimum ponent̃ sp in ↄspectu
dñi.Accipiet quoq3 similaz z coq̃sex ea duo

decim panes q̄ singli hébũt duas decimas:
Quoꝝ senos altrisecꝰ suꝑ mẽsaꝫ purissimaꝫ
corã dño statues ⁊ pones suꝑ eos thus luci-
dissimũ vt sit panis in monimentũ oblatio-
B nis dñi. Per singla sabbata mutabũtur co
rã dño: suscepti a filijs isrl federe sempiterno
erũtq̄ꝫ aaron et filioꝝ eiꝰ: vt cõedãt eos i lo-
co scõ: q2 scẽꝫ scõꝝ ẽ d sacrificijs dñi iure per-
petuo. Ecce ãt egressus filiꝰ mulieris israeli
tidis quem pepat de viro egyptio iter filios
isrl iurgatꝰ est in castris cum viro israelita.
Cũq̄ꝫ blassemasset nomẽ dñi: ⁊ maledixisset
ei: adductus est ad moysẽ. Vocabatur autẽ
mater eiꝰ salumith filia dabri de tribu dan.
Miserũtq̄ꝫ eũ in carcerẽ: donec noscerẽt q̄d
C iuberet dñs. Qui locutꝰ ẽ ad moysẽ dicens.
Educ blassemuꝫ extra castra: ⁊ ponãt oẽs q̄
audierũt manꝰ suas sr caput eiꝰ: ⁊ lapident
eũ ppls vniũsus. Et ad filios isrl loq̄ris. Hõ
q̄ maledixerit do suo portabit pcm̃ suuꝫ: ⁊ q̄
blassemauerit noĩ dñi morte moriaẽ. Lapi
dibꝰ opprimet euꝫ oĩs mltitudo ppli. Siue
ille ciuis siue pegrinꝰ fuerit qui blassemaue
21.b. rit nomen dñi: morte moriaẽ. Qui percusse-
.19.d rit ⁊ occiderit hominẽ: morte moriaẽ. Qui
h5.c. percusserit animal reddat vicariũ. i. aiam ꝓ
aĩa. Qui irrogauerit maculã cuilibꝫ ciuiuꝫ
D suoꝝ: sicut facit: sic fiet ei. Fracturã ꝓ fractu
ra: oculũ ꝓ oclo: dentem ꝓ dente restituet.
Qualẽ inflixerit maculã: talẽ sustinere cogeẽ
Qui pcusserit iumẽtũ: reddat aliud. Qui p
cusserit hoieꝫ puniẽ. Equũ iudiciũ sit inẽ vos
siue peregrinus: siue ciuis peccauerit: quia
ego suꝫ dñs dꝰ vr. Locutusq̄ꝫ ẽ moyses ad fi
lios isrl: ⁊ eduxerũt eũ q̄ blasphẽauerat ex-
tra castra: ac lapidibus oppresserũt. Fecerũt
q̄ꝫ filij isrl sicut pcepat dñs moysi. XXV.
A Locutusq̄ꝫ ẽ dñs ad moysen i mõte
synai: dicẽs. Loquere filijs isrl ⁊ di-
ces ad eos. Qñ igressi fueritis terram
quaꝫ ego dabo vobis: sabbatizetis sabbatuꝫ
dño. Sex ãnis seres agruꝫ tuum ⁊ sex ãnis
putabis vineã tuam: colligesq̄ꝫ fructus eiꝰ.
Septio ãt ãno sabbatũ erit ẽre requietionis
dñi. Agꝝ nõ seres: ⁊ vineã nõ putabis. Que
spõte gignet humꝰ ñ metes: ⁊ vuas primitia
rũ tuaꝝ nõ colliges q̄si videmiaꝫ. Annꝰ. n.
reqetiõis ẽre ẽst. Sed erũt vobis i cibũ tibi
⁊ seruo tuo: ãcille ⁊ mercẽnario tuo. ⁊ adue
ne q̄ pegrinaẽ apud te. Jumẽtis tuis ⁊ pecori
B bus oĩa q̄ nascunẽ prebebunt cibuꝫ. Nume-
rabis quoq̄ꝫ tibi septeꝫ hebdomadas ãnoꝝ
.i. septies septẽ: q̄ sil faciunẽ q̄dragita noueꝫ
⁊ clãges buccina mẽse septio decia die mẽsis
ꝓpitiatiõis tpe i vniũsa ẽra nr̃a. Scĩficabis-

q̄ꝫ ãnũ q̄nq̄gesimũ: ⁊ vocabis remissionẽ cũ
ctis hitatoribꝰ ẽre tue. Jpse est eiꝫ iubileꝰ. Re
uerteẽ hõ ad possessionẽ suã: ⁊ vnusq̄sq̄ꝫ redi
et ad familiã pstinã: q2 iubileꝰ est ⁊ q̄nq̄gesi
mus ãnꝰ. Nõ seretis atq̄ꝫ metetis spõte in agro
nascẽtia: ⁊ pmitias videmie non colligetis ob
scificationem iubilei: sed stati oblata come-
detis. Anno iubilei redient oẽs ad possessio-
nes suas. Qñ vẽdes q̄ppiã ciui tuo vl emes
ab eo: ne cõtristes frẽm tuum: sed iuxta nu-
merũ ãnorũ iubilei emes ab eo ⁊ iuxta sup-
putationẽ frugũ vendet tibi. Quanto plus C
ãni rmãserit pꝰ iubileũ: tãto crescet ⁊ pciũ: ⁊
q̄to mius tpis nũerauerís: tãto mioris ⁊ em
ptio ꝯstabit. Tẽpꝰ. n. frugũ vẽdet tibi. Noli-
te affligere ꝯtribules vr̃os: sed tieat vnusq̄s-
q̄ꝫ deum suum: q2 ego dñs deus vester. Faci
te precepta mea: ⁊ iudicia custodite: ⁊ iple-
te ea vt hitare possitis i terra absq̄ꝫ vllo pauo-
re: ⁊ gignat vobis humꝰ fructꝰ suos q̄bꝰ ve
scami vsq̄ꝫ ad saturitatem: nullius ipetũ for
midãtes. Qd si dixeritis q̄d cõedemus anno
septio si non seuerimus neq̄ꝫ collegerimus
fruges nr̃as: dabo bñdictõꝫ meã vobis ãno
sexto: ⁊ faciet fructꝰ triũ ãnoꝝ: seretisq̄ꝫ anno
octauo: ⁊ comedetis veteres fruges vsq̄ꝫ ad
nonũ annum: donec noua nascãtur edetis ve
tera. Terra q̄ꝫ nõ vẽdeẽ i ppetuũ q2 mea est D
⁊ vos aduene ⁊ coloni mei estis. Unde cun
cta regio possessiõis vr̃e sub redẽptiõis con-
ditione vẽdetur. Si attenuatꝰ frater tuꝰ vẽ
diderit possessiũculã suã. ⁊ voluerit propin-
quꝰ eiꝰ põt redimere qd ille vẽdiderat. Sin
aũt nõ hũerit ꝓximum: ⁊ ipse preciuꝫ ad re-
dimendũ potuerit inuenire computabunẽ
fructꝰ ex eo tpe quo vẽdidit: ⁊ qd reliquũ ẽ
reddet emptori: sicq̄ꝫ recipiet possessionem
suã: ꝙ si nõ inuenerit manꝰ eiꝰ vt reddat p-
ciuꝫ: hẽbit emptor quod emerat vsq̄ꝫ ad an-
num iubileum. Jn ipso eniꝫ omnis venditio
redibit ad dñꝫ ⁊ ad possessorẽ pstinum. Qui
vendiderit domũ vltra vrbis muros: hẽbit
licentiã redimendi donec vnus ipleaẽ ãnus
Si nõ redemerit ⁊ anni circulus fuerit euo E
lutus emptor possidebit eã: ⁊ posteri eius i
ppetuuꝫ: ⁊ redimi nõ poterit etiã in iubileo
Sin autẽ in villa fuerit domꝰ q̄ muros non
hẽt: agroꝝ iure vẽdetur. Si añ redẽpta non
fuerit: i iubileo reuerteẽ ad dñm suum. Edes
leuitaꝝ q̄ in vrbibꝰ sũt: semꝑ pñt redimi. Si
redẽpte nõ fuerit in iubileo reuertentur ad
dños: q2 domus vrbiũ leuitarũ ꝓ possessioni
bus sunt inẽ filios israel. Suburbana auteꝫ
eorũ nõ veneãt: q2 possessio sempiterna est.
Si attenuatꝰ fuerit fr tuus ⁊ infirmꝰ manu:

τ susceperis eū q̄si aduenam τ peregrinū3.τ
vixerit tecum:ne accipias vsuras ab eo.nec
āplius q̄3 dedisti.Time deum tuū:ut uiuere
possit fr̄ tuus apud te.Pecuniam tuā ñ da
bis ei ad usuram τ frugū sup abūdātiā non
F exiges.Ego dn̄s deus vester q̄ eduxi uos de
terra egypti:ut darem uobis terra3 chanaan
τ esse3 uester deus.Si paup̄tate compulsus
uendiderit se tibi frat̄ tu⁹:nō eū opp̄mes ser
uitute famuloꝝ:s3 quasi mercenari⁹ τ colo/
nus erit.Usq3 ad annum iubileu3 opabitur
apud te:τ postea egredietur cū liberis suis.
τ reuertetur ad cognatōe3 τ ad possessionē
F.co patrum suoꝝ.Mei.n.serui sunt:τ ego edu/
xi eos de terra egypti Non veneāt conditōe
seruorum.Ne affliges eū p potētia3:sed me
tuito deū tuū.Seru⁹ τ ācilla sint vobis d̄ na
tionibus q̄ i circuitu vr̄o sūt:τ de aduenis qui
peregrinantur apud vos qui ex his natu fu
erint in terra vr̄a.Habebitis famulos .τ he
reditario iure transmittet̄ i posteros:ac pos
sidebitis in eternum.Frēs vr̄os:filios israel
G ne opprimatis p potentiā.Si iualuerit apd̄
vos manus aduene atq3 pegrini. τ attenu/
atus frater tuus uendiderit se ei:aut cuiq3 d̄
stirpe eius:post venditione3 potest̄ redimi.
Qui voluerit ex fratrib⁹ suis redimet eū:τ
patru⁹ τ patruel̄: consāguine⁹ τ affinis.Si
aūt τ ipse potuerit:redimet se:supputatis dū
taxat annis a tp̄e uenditionis sue usq3 i ānu3
iubileum.τ pecunia qua uēditus fuerat iux̄
annorum numeꝝ.τ ratione mercenarij sup/
putata.Si plures fuerint anni q̄ remanent
vsq3 ad iubileum scd̄3 hos reddet τ p̄cium
si pauci ponent rōnē cū eo iuxta ānoꝝ nūeꝝ:
τ reddet emptori quod reliquū ē ānoꝝ q̄b⁹
aū seruiuit mercedibus iputatis.Non affli/
get eū violenter i cōspectu tuo.Qd̄ si p h̄ re/
dimi non potuerit:anno iubileo gredietur
F.co. cum liberis suis. Mei.n.sūt serui filij israel.
A quos eduxi de terra egypti. XXVI
EGo dominus deus vester.Nō facie
tis vobis idolū3 τ sculptile:nec titu
los erigetis:nec isignē lapidem ponetis in
terra vestra vt adoretis eum.Ego.n.sū dn̄s
deus vester.Custodite sabbata mea .τ paue
te ad sanctuarium meū.Ego dn̄s:si i p̄ceptis
meis ambulaueritis.τ mandata mea custo
dieritis τ feceritis ea:dabo uobis pluuias
temporibus suis.τ terra gignet germē suu3
τ pomis arbores replebunt.Apprehendet
messium tritura vindemiam.τ videmia oc
cupabit sementem:τ comedetis panē vr̄3 i sa
turitate:τ absq3 pauore habitabitis in terra
Job.11.d vr̄a.Dabo pacē finib⁹ vr̄is:dormietis.τ nō
erit qui exterreat.Auferam malas bestias
τ gladi⁹ nō trāsibit termios vr̄os.Persequimi B
inimicos vr̄os τ corruēt corā vobis.Perse
quētur q̄n3 de vr̄is cētū alienos.τ cētu3 de
vobis decē milia.Cadēt inimici vr̄i gladio i
ꝯspectu vr̄o.Respiciā vos τ crescere facia3
multiplicabimini τ firmabo pactū meū vo/
biscū.Comedetis vetustissima veteꝝ:τ vete
ra nouis superuenientib⁹ p̄icietis. Ponam
tabernaculū meū i medio vr̄i.τ non abijciet
vos aia mea.Ambulabo iter vos:τ ero deus
vr̄:vosq3 eritis ppl's me⁹. Ego dn̄s deus vr̄
q̄ eduxi vos de terra egyptioꝝ ne fuiret̄ eis
τ qui confregi cathenas ceruicū vr̄aꝝ vt in Deu.28
cederetis erecti.q̄ si non audieritis me:nec Treno.2
feceritis oia mādata mea:sed spreueritis le malach.
ges meas τ iudicia mea ꝯtempseritis:vt nō
faciat̄ ea q̄ a me ꝯstituta sūt:τ ad irritū pdu
catis pactū meū:ego q̄3 hec faciā vobis.Ui C
sitabo vos velociter i egestate τ ardore q̄ ꝯfi
ciat oculos vr̄os τ ꝯsumat aias vestras.Fru Deu.28
stra seret̄ semētē q̄ ab hostibus deuorabitur.
Ponam faciem meā ꝯ vos:τ corruet̄ corā
hostib⁹ vr̄is:τ subijciemi his q̄ oderūt uos
Fugietis nemie psequēte.Sin autem nec sic
obedieritis mihi:addam correptōes vr̄as se
ptulum pp peccata vr̄a τ ꝯterā supbiā duri
tie vr̄e.Daboq3 vobis celū desup sicut ferꝝ:τ
terram eneā.Cōsumet̄ i cassū labor vr̄i:nō p D
feret terra germē:nec arbores poma prebe
būt. Si ambulaueritis ex aduerso mihi nec
uolueritis audir̄ me:addam plagas vestras
vsq3 i septulum propter peccata vr̄a.Emittā
q3 in vos bestias agri q̄ cōsumēt vos τ peco
ra vr̄a τ ad paucitatē cūcta redigant.deser
teq3 fiēt vie vr̄e.Qd̄ si nec sic volueritis reci
pere disciplinā:sed ābulaueritis ex aduerso
mihi:ego q̄3 ꝯ vos aduersus icedā:τ pcutiā
vos septies pp̄ter pctā vr̄a:iducamq3 super
vos gladiū vltorē federis mei.Cūq3 ꝯfuge/
ritis i vrbes:mittā pestilentiā in medio vr̄i
τ trademi i māib⁹ hostium postq3 ꝯfregero
baculū pāis vestri:ita vt decē mlieres i vno
clibano coquāt panes τ reddāt eos ad pon E
dus τ cōedet̄ τ non saturabimi.Sin āt nec
p hec audieritis me sed ābulauerit̄ ꝯ me:τ
ego icedā aduersus vos i furore ꝯrio:τ cor
ripiam vos septē plagis pp peccata vr̄a:ita
vt comedatis carnē filioꝝ vr̄oꝝ τ filiaꝝ vr̄aꝝ
Destruam excelsa vr̄a:τ simulacra ꝯfringā.
Cadetis inter ruinas ydoloꝝ vr̄oꝝ.τ abhōia
bitur vos aia mea:intantum vt vrbes vr̄as
redigā in solitudinē:τ deserta faciam scūaria
vestra nec recipia3 vltra odorē suauissimū
disp̄dāq3 terrā vestram:τ stupebūt super ea

inimici vr̃i:cũ hĩtatores illiꝰ fuerit. Uos ãt
disperdã i gentes ⁊ euaginabo post vos gla
diũ:eritqꝫ tr̃a vr̃a deſta:⁊ ciuitates vr̃e diru
te.Tũc placebũt tr̃e sabbata sua ꝯctis diebꝰ
F solitudis sue.Qñ fueritis i terra hostili sab
batizabit ⁊ requiescet in sabbatis solitudi-
nis sue:eo ꝙ non requieuerit in sabbatis ve-
stris qñ hĩtabitis in ea.Et q̃ de vobis remãse-
rit:dabo pauorẽ i cordibꝰ eorũ i regiõibꝰ ho
stiũ.Terrebit eos sonitꝰ folij volãtis:⁊ ita fugi
ent q̃si gladiũ.Cadẽt nullo sequẽte:⁊ corru
ent singl'i sup fr̃es suos quasi bella fugiẽtes
Nemo vr̃m inimicis audebit resistere. Pe-
ribitis int̃ gentes:⁊ hostil' vos tr̃a ꝯsumet:ꝙ
si ⁊ de his aliq̃ remãserit:tabescent i iniq̃ta-
tibꝰ suis i tr̃ã inimicoꝝ suoꝝ:⁊ ꝓpter pecca-
ta pr̃um suoꝝ ⁊ sua affligẽtur:donec ꝯfiteãt
iniq̃tates suas ⁊ maiorũ suoꝝ:q̃bus preuari
cati sũt in me:⁊ ãbulauerũt ex aduerso mi-
G hi.Ambulabo igit̃ ⁊ ego ꝯ̃ eos:⁊ inducã il-
los in terrã hostilẽ:dõec erubescat icircũci-
sa mens eorũ. Tũc orabũt pro impietatibus
suis:⁊ recordabor federis mei:qđ pepigi cũ
abrahã isaac ⁊ iacob.Terre q̊ꝫ memor ero:q̃
cuꝫ relicta fuerit ab eis:cõplacebit sibi i sab-
batis suis:patiens solitudinem ꝓpter illos.
Ipi vero rogabũt pro peccatis suis:eo ꝙ ab
iecerit iudicia mea ⁊ leges meas despexerit.
Attñ ẽt cum essẽt i terra hostili:mõ pẽitꝰ ab
ieci eos:neqꝫ sic despexi vt cõsumerent̃:⁊ irri-
Co.6.d. tum facerem pactũ meum cum eis.Ego eim
suꝫ dñs deꝰ eoꝝ:⁊ recordabor federis mei ꝑ
stini:qñ eduxi eos de terra egypti in cõspe-
ctu gentiũ vt eẽm deus eoruꝫ.Ego dñs deꝰ.
Hec sũt iudicia atqꝫ p̃cepta ⁊ leges q̃s dedit
dñs inter se ⁊ inter filios israel i mõte synai
per manũ moysi. XXVII.

A L ocutusqꝫ ẽ dñs ad moysen dicens.
Loquere filijs isr̃l ⁊ dices ad eos.
Hõ q̃ votũ fecerit ⁊ spopõderit deo
aiam suã sub estimatiõe dabit p̃ciũ. Si fue-
rit masculus a vicesimo anno vsqꝫ ad sexage
simum annũ dabit quinquaginta siclos ar-
genti ad mẽsuram scũarij:si mulier triginta.
A q̃nto autẽ ãno vsqꝫ ad vicesimum mascu
lus dabit vigiti siclos:femina deceꝫ.Ab vno
mẽse vsqꝫ ad annũ quitum:pro masculo da-
bunt̃ quiqꝫ sicli:pro femina tres.Sexagena
rius ⁊ vltra masculus dabit quindeci siclos
femina decem.Si pauper fuerit ⁊ estimatio
nem reddere nõ valebit: stabit coram sacer
dote ⁊ quãtum ille estimauerit ⁊ viderit eũ
posse reddere:tãtũ dabit.Aial ãt qđ imola-
ri põt dño siq̃s vouerit: sanctum erit ⁊ mu-
tari ñ poterit.i.nec meliꝰ malo:nec peiꝰ bo-
no:ꝙ si mutauerit:⁊ ipm qđ mutatũ est: ⁊ il
lud ꝓ quo mutatũ ẽ cõsecratũ erit dño.Aial B
imũdũ qđ imolari dño nõ põt:si q̃s vouerit
adducet̃ añ sacerdotẽ:qui diiudicans vtruꝫ
bonũ an malũ sit:statuet p̃ciũ:ꝙ si dare vo-
luerit is qui offert:addet sup estiationẽ q̃n-
tã ꝑtẽ.Hõ si vouerit domũ suã ⁊ scificauerit
dño:ꝯsiderabit eã sacerdos vtrum bona an
mala sit:⁊ iuxta p̃ciũ qđ ab eo fuerit cõstitu
tũ venũdabit̃. Sin ãt ille q̃ vouerat volue-
rit redimere eã:dabit q̃ntã ꝑtẽ estimationis
s̃.⁊ hẽbit domũ:ꝙ si agrum possessionis sue
vouerit ⁊ cõsecrauerit dño iuxta mensuram
sementis estimabitur p̃cium.Si trigita mo C
dijs ordei serit̃ tr̃a:quiq̃gita siclis venundet̃
argenti.Si stati ab anno incipientis iubilei
vouerit agꝝ:quãto valere põt:tãto estiabit̃.
Si aũt post aliquãtulũ tꝑis: supputabit sa-
cerdos pecuniã iuxta ãnoꝝ q̃ reliqui sũt nu
meꝝ vsqꝫ ad iubileũ:⁊ detrahet ex p̃cio.Qđ
si voluerit redimere agrũ ille q̃ vouerat:ad
det quitã ꝑtẽ estimate pecunie:⁊ possidebit
eã.Si aũt noluerit redimere:sed alteri cuili
bet fuerit venũdatꝰ:vltra eũ q̃ vouerat redi
mere nõ poterit:q2 cuꝫ iubilei venerit dies:
scificatꝰ erit dño.⁊ possessio cõsecrata ad ius
ꝑtinet sacerdotũ.Si ager emptꝰ ẽ ⁊ non de
possessione maiorũ scificatus fuerit dño:sup
putabit sacerdos iuxta anoꝝ numeꝝ vsqꝫ ad
iubileũ p̃ciuꝫ:⁊ dabit ille q̃ vouerat eũ dño.
In iubileo ãt reuertet̃ ad priorẽ dñꝫ q̃ vẽdi
derat eũ:⁊ hũerat i sortẽ possessiõis sue.Ois
estiatio siclo scũarij põderabit̃.Siclus vigi- Exo.30.b.
ti obolos hꝫ.Priogẽita q̃ ad deũ ꝑtinẽt ne Nu.3.g.
mo scificare poterit ⁊ vouere.Siue bos siue Eze45.d.
ouis fuerit:dñi sũt:ꝙ si imũdũ ẽ aial r̃dimet D
q̃ obtulit iuxta estiationẽ suã: ⁊ addet q̃ntã
ꝑtẽ p̃cij.Si r̃dimet̃ noluerit vẽdet̃ alt̃i:q̃ꝫtũ
cũqꝫ fuerit añ estiatũ.Oẽ qđ dño ꝯsecrat̃ si-
ue hõ fuerit siue aial siue ager: nõ vẽiet nec
redimi poterit.Quicq̃d semel fuerit ꝯsecratũ
scm̃ scõꝝ erit dño.Et ois cõsecratio q̃ offert̃
ab hoie nõ redimet̃:sed morte moriet̃.Oẽs
decie terre siue de pomis arboꝝ siue de fru-
gibꝰ dñi sũt:⁊ illi scificãt̃.Si q̃s aũt voluerit
redimere decias suas:addet q̃ntã ꝑtẽ earũ.
Oiuꝫ deciaꝝ bouis ⁊ ouis ⁊ capre q̃ sub pa-
storis v̊ga trãseũt:q̃cq̃d decimũ venerit scifi
cabit̃ dño.Nõ eliget̃ nec bonũ nec malum
nec alt̃o cõmutabit̃. Si q̃s mutauerit:⁊ qđ
mutatũ ẽ:⁊ ꝓ quo mutatũ ẽ scificabit̃ dño:
⁊ nõ redimet̃.Hec sunt p̃cepta q̃ mandauit
dñs moysi ad filios isr̃l in monte sinay.

Explicit liber Leuiticus.Incipit vaieda
ber:id est liber Numeri. Capitulũ I.

A L Ocutusq; e dominꝰ ad moysē
in deserto sinai i tabernacl'o
federis pⁱa die mensis secū
di āno altero egressiōis eoꝝ
Exo.30.b ex egypto dicēs. Tollite sū/
I.26.a mā vniuerse ꝯgregatiōis fi/
lioꝝ isrl' p cognationes ⁊ do
mos suas: ⁊ noīa singuloꝝ: quicq̄d sexꝰ est
masculini a vicesimo āno ⁊ supra: oīum viro
rum fortiū ex isrl': ⁊ numerabitis eas p turmas
suas tu ⁊ aarō: eruntq; vobiscū pⁱcipes tribuū
ac domoꝝ in ꝯgnationibꝰ suis: quoꝝ ista sūt
noīa. De tribu ruben: elysur filiꝰ sedeur. De
tribu symeō: salamihel filius surisaddai. De
tribu iuda: naason filius aminadab. De tri/
bu ysachar: nathanael filiꝰ suar. De tribu za
bulon: eliab filius helon. Filioꝝ antē ioseph
de tribu ephraim elisama filius āmiud. De
tribu manasse: gamaliel filiꝰ phadassur. De
tribu beniamin: abidan filius gedeonis. De
tribu dan: abiezer filiꝰ amisadai. De tribu a
B ser: phegiel filius ochran. De tribu gad: eli/
asaph filiꝰ duel. De tribu neptalim: ahira fi
liꝰ enan. Hi nobilissimi principes multitudi
nis p tribꝰ ⁊ cognationes suas ⁊ capita ex/
ercitꝰ israel: quos tulerūt moyses ⁊ aaron cū
oī vulgi multitudine: ⁊ ꝯgregauerūt primo
die mēsis secūdi recēsentes eos p cognatiōes
⁊ domos ac familias: ⁊ capita ⁊ noīa singu/
loꝝ a vicesimo āno ⁊ supra: sicut p̄cepat dn̄s
moysi. Numeratiq; sūt i deserto sinai ò rubē
priogēito israelis p generatiōes ⁊ fāilias ac
domos suas ⁊ noīa capitū singuloꝝ: oē q̄ se
xus ē masculini a vicesimo āno ⁊ supra ꝓce
dentiū ad bellū: quadraginta sex milia qui
C gēti. De filijs symeon p generatiōes ⁊ fami
lias ac domos cognationū suaꝝ recēsiti sūt
p noīa ⁊ capita singuloꝝ: oē qd̄ sexꝰ ē mascu
lini a vicesimo āno ⁊ supra ꝓcedētiū ad bel
lū: quinq̄ginta noue3 milia trecēti. De filijs
gad p generatiōes ⁊ familias ac domos co/
gnationū suaꝝ recēsiti sūt p noīa singuloꝝ a
viginti ānis ⁊ supra oēs q̄ ad bella ꝓcederēt
q̄dragintaq̄nq; milia sexcenti q̄nquaginta.
De filijs iuda p gēeratiōes ⁊ familias ac do
mos cognationū suaꝝ p noīa singuloꝝ a vi/
cesimo āno ⁊ supra oēs q̄ poterāt ad bella ꝓ
cedere: r̄cēsiti sūt: septuagita quatuor milia
D sexcenti. De filijs ysachar p generationes ⁊
familias ac domos cognationū suaꝝ p noīa
lsinguloꝝ a vicesimo āno ⁊ supra oēs qui ad
bela ꝓcederēt: recēsiti sunt q̄nq̄gintaq̄tuor
milia q̄drigēti. De filijs zabulon p generati
ones ⁊ familias ac domos cognationū su/
aꝝ: recēsiti sūt p noīa singuloꝝ a vicesimo ā/
no ⁊ supra: oēs q̄ poterāt ad bella ꝓcedere:
q̄nquagita septē milia quadrigēti. De filijs
ioseph filioꝝ ephrai p generatiōes ⁊ failias
ac domos ꝯgnationū suaꝝ recēsiti sūt p noīa
singuloꝝ a vicesimo āno ⁊ supra: oēs q̄ pote
rāt ad bella ꝓcedere: q̄draginta milia q̄ngē
ti. Porro filioꝝ manasse p generatiōes ⁊ fa E
milias ac domos cognationū suaꝝ: recēsiti
sūt p noīa singuloꝝ a vigiti ānis ⁊ supra: oēs
qui poterāt ad bella procedere: trigita duo
milia ducēti. De filijs beniamin p generati/
ones ⁊ fāilias ac domos cognationu3 suaꝝ:
recēsiti sūt noībꝰ singuloꝝ a vicesimo āno ⁊
supra: oēs q̄ poterāt ad bella ꝓcedere: trigi/
taq̄nq; milia q̄drigēti. De filijs dan p gene
ratiōes ⁊ familias ac domos cognationū su
aꝝ: recēsiti sūt noībꝰ singuloꝝ a vicesimo āno
⁊ suprā oēs q̄ poterāt adbella ꝓcedere: sexa
gintaduo milia septigēti. De filijs aser p ge/
neratiōes ⁊ familias ac domos cognationū
suaꝝ recēsiti sūt p noīa singl'oꝝ a vicesimo ā/
no ⁊ sup̄: oēs q̄ poterāt ad bella ꝓcedere: q̄/
dragita milia ⁊ mille q̄ngēti. De filijs nepta F
lim p generatiōes ⁊ familias ac domos co/
gnationū suaꝝ recēsiti sūt noībꝰ singl'oꝝ a vi
cesimo āno ⁊ sup̄: oēs q̄ poťāt ad bella ꝓced̄
re: q̄nq̄gita tria milia quadrigēti. Hi sūt q̄s
nūerauerūt moyses ⁊ aarō ⁊ duodeci princi
pes isrl' singl'os p domos cognationū suaꝝ.
Fuerūtq; oēs filij isrl' p domos ⁊ fāilias suas
a vicesimo āno ⁊ s̄ q̄ poterāt ad bella ꝓcede
re: sexcēta tria milia viroꝝ quigēti quiq̄gita
Leuite āt i trububꝰ fāiliaꝝ suaꝝ nō sūt nūera
ti cū eis. Locutꝰq; ē dn̄s ad moysē dicēs. Tri G
bū leui noli nūerare: neq; pōes sūmā eoꝝ cū
filijs isrl': s3 ꝯstitues eos sup tabernaculū testi
monij ⁊ cūcta vasa eiꝰ: ⁊ q̄cq̄d ad cerimōias
ptinet. Ipsi portabūt tabernaculu3 ⁊ omnia
vtensilia eiꝰ: ⁊ erūt i misterio ac p gyrū taber
nacl'i metabūtur. Cū ꝓficiscēdū fuerit depo
nēt leuite tabernacl'3: cū castramētāda erigēt
Quisq̄s externoꝝ accesserit occidet. Meta/
bunt āt castra filij isrl': vnusq̄sq; p turmas ⁊
cuneos atq; exercitū suū. Porro leuite per
gyꝝ tabernacl'i figēt tētoria: ne fiat idignatō
sr multitudinē filioꝝ isrl': ⁊ excubabūt in custo
dijs tabernacl'i testimōij. Fecerūt gᵒ filij isrl'
iuxta oīa q̄ p̄cepat dn̄s moysi. II
A L Ocutusq; est dn̄s ad moysen ⁊ aa/
ron dicens. Singuli per turmas si/
gna atq; vexila ⁊ domos cognationum sua
rum castrametabuntur filij israel per gyrum
tabernaculi federis. Ad orientem iudas fi/
get tentoria per turmas exercitus sui: eritq;

pꝛĩceps filioꝝ eiꝰ naason filius aminadab:⁊
oĩs de stirpe eius sũma pugnãtiũ septuagin
taq̃ttuoꝛ milia sexcẽti. Juxta eũ castrameta/
ti sᷣt de tribu ysachar:quoꝛũ pꝛĩceps fuit na/
thanael filiꝰ suar ⁊ oĩs nũerꝰ pugnatoꝝ eiꝰ
q̇nquagitaq̃ttuoꝛ milia q̃dringẽti. Jn tribu
zabulon pꝛĩceps fuit heliab filius helõ:oĩsq̃
de stirpe eiꝰ exercitꝰ pugnatoꝝ q̇nq̃gintase/
ptẽ milia q̃dringẽti. Uniuersi q̇ i castris iu/
de ãnũerati sũt:fuerũt cẽtũoctogitasex milia
q̃dringẽti:⁊ ꝑ turmas suas ṗmi egrediẽtur
B Jn castris filioꝝ ruben ad meridianã plagã
erit ṗnceps elysur filiꝰ sedeur ⁊ cũctꝰ exerci
tus pugnatoꝝ eiꝰ q̇ nũerati sũt q̃draditasex
milia q̇ngẽti. Juxta eũ castrametati sunt de
tribu symeon:quoꝝ pꝛĩceps fuit salamihel fi
liꝰ surisaddai:⁊ cũctꝰ exercitꝰ pugnatoꝛum
eius q̇ nũerati sũt q̇nquagitanonẽ milia tre
cẽti. Jn tribu gad pꝛĩceps fuit eliasaph filiꝰ
duel:⁊ cunctus exercitus pugnatoꝛuz eius
qui numerati sunt quadragintaq̇nq̃ milia
sexcenti quinquaginta. Omnes qui recẽsiti
sunt ĩ castris rubẽ. cẽtũq̇nq̃gita milia ⁊ mil
le q̃drigẽti q̇nquagita:ꝑ turmas suas i scd̃o
loco ꝓficiscerẽt. Leuabit ãt tabernaculũ te/
C stioniȷ̃ ꝑ officia leuitaꝝ ꝑ turbas eoꝝ. Quõ
eriget:ita ⁊ depõet. Singli ꝑ loca ⁊ oꝛdines
suos ꝓficiscent. Ad occidẽtalẽ plagã erũt ca
stra filioꝝ effraim:quoꝝ ṗnceps fuit helisa/
ma filiꝰ ãmiud. Cũctꝰ exercitus pugnatoꝛũ
eius q̇ nũerati sᷣt:q̃dragita milia q̇ngẽti. Et
cuz eis tribꝰ filioꝝ manasse:quoꝝ pꝛĩceps fu
it gamaliel:filiꝰ phadassur:cũctusq̃ exercitꝰ
pugnatoꝝ eiꝰ q̇ nũerati sũt trigitaduo milia
ducẽti. Jn tribu filioꝝ beniamin pꝛĩceps fu/
it abdian filiꝰ gedeõis:⁊ cũctꝰ exercitꝰ pu/
gnatoꝝ eiꝰ q̇ recẽsiti sᷣt trigitaq̇nq̃ milia q̃/
drigenti. Oẽs q̇ nũerati sũt i castris ephꝛa/
im cẽtũocto milia cẽtum ꝑ turmas suas ẽtiȷ̃
D ꝓficiscerẽt. Ad aq̇lonis ptẽ castrametati sᷣt
filiȷ̃ dan:quoꝝ ṗnceps fuit abiezer filiꝰ ami/
saddai. Cũctꝰ exercitꝰ pugnatoꝝ eiꝰ q̇ nũe/
rati sũt:sexagitaduo milia septingẽti. Juxta
euz fixere tẽtoꝛia de tribu aser: quoꝝ pꝛin/
ceps fuit phegiel filiꝰ ochꝛan. Cũctus exerci
tus pugnatoꝝ eiꝰ. q̇ nũerati sunt:q̃draginta
milia ⁊ mille q̇ngẽti. De tribu filioꝝ nepta
lim pꝛinceps fuit abira filiꝰ enan. Cũctꝰ ex/
ercitꝰ pugnatoꝛũ eiꝰ q̇nq̃gintatria milia q̃/
dringẽti. Oẽs q̇ nũerati sũt in castris dan:
fuerũt cẽtum q̇nq̃gintaseptẽ milia sexcẽti:⁊
nouissimi ꝓficiscẽt. Hic nũerus filioꝝ isrl' ꝑ
domos cognationũ suaꝝ ⁊ turmas diuisi ex
ercitꝰ:sexcẽtatria milia q̇ngẽti quinq̃ginta.
Leuite ãt nõ sunt enũerati int̃ filios isrl'. Sic

eim ꝓcepat dñs moysi. Feceruntq̃ filiȷ̃ isrl' iux
ta oĩa q̇ mãdauerat dñs. Castrametati sũt ꝑ
turmas suas ⁊ ꝓfecti ꝑ familias ac domos
patrũ suoꝛum.

III.

Hec sunt gñatiões aaron ⁊ moysi i die
qua locutꝰ ẽ dñs ad moysen i mõ/
te synai:⁊ hec noĩa filioꝝ aarõ. Pꝛi/
mogenitꝰ eiꝰ nadab:deĩde abiu ⁊ eleazar ⁊
ythamar. Hec noĩa filioꝝ aaron sacerdotum Leui. 10. a.
q̇ vncti sũt:⁊ quoꝝ replete ⁊ cõsecrate manꝰ ʒ.26.g.
vt sacerdotio fũgerẽt. Moꝛtui sũt.n. nadab
⁊ abiu cũ offerrẽt ignẽ alienũ i ꝯspectu dñi
in deserto sinai absq̃ liberis:fũctiq̃ sũt sacer/
dotio eleazar ⁊ ythamar corã aaron p̄re suo
Locutusq̃ ẽ dñs ad moysen dicẽs. Applica B
tribũ leui ⁊ fac stare in ꝯspcũ aaron sacerdo
tis vt mĩstrent ei:⁊ excubẽt ⁊ obseruent q̇cq̇d
ad cultũ ptinet multitudis corã tabernacu
lo testimõiȷ̃ ⁊ custodiãt vasa tabernacli:seruiẽ
tes i ministerio eius. Dabisq̃ dono leuitas
aaron ⁊ filiȷ̃s eiꝰ:quibꝰ ⁊ traditi sunt a filiȷ̃s
isrl'. Aaron aũt ⁊ filios eiꝰ ꝯstitues sup cultũ
sacerdotiȷ̃. Externꝰ q̇ ad mĩstrãdũ accesserit
moriet. Locutꝰq̃ ẽ dñs ad moysen dicens.
Ego tuli leuitas a filiȷ̃s isrl' ꝓ oĩ pꝛimogẽito
q̇ apit vuluã in filiȷ̃s isrl':eruntq̃ leuite mei.
Meũ ẽ.n.oẽ ṗmogẽitũ. Exquo ꝑcussi ṗmo/ Exo.13.a.
genitos in t̃ra egypti:scificaui mihi q̇cq̇d ṗ/ ʒ.8c
mũ nascit in isrl'. ab hoĩe vsq̃ ad pecus mei C
sunt. Ego dñs. Locutꝰq̃ ẽ dñs ad moysen in
deserto sinai dicẽs. Numera filios leui ꝑ do/
mos p̄rm suoꝛũ ⁊ familias:omnem masculũ
ab vno mense ⁊ supꝛa. Numerauit moyses
vt pꝛeceperat dñs:⁊ inuenti sunt filiȷ̃ leui ꝑ
noĩa sua:gerson:⁊ caath ⁊ merari. Filiȷ̃ ger/
son:lebni:⁊ semei. Filiȷ̃ caath:amram ⁊ ies/
saar:hebꝛõ ⁊ oziel. Filiȷ̃ merari:mooli ⁊ mu
si. De gersõ fuere familie due. lebnitica ⁊ se
metica:quaꝝ nũerus ẽ ppl's sexus masculini
ab vno mẽse ⁊ supꝛa:septẽ milia quingenti.
D Hi post tabernaculũ metabũtur ad occiden
tem sub pꝛĩcipe eliasaph filio iael:⁊ hẽbunt
excubias in tabernaclo federis:ipm taber/
naculum ⁊ opcrimentum eius:tentoꝛiũ qd̃
trahitur ante foꝛes tecti federis ⁊ coꝛtinas
atriȷ̃:tentoꝛium quoq̃ quod appenditur in
introitu atriȷ̃ tabernaculi:⁊ quicq̇d ad rituz
altaris pertinet:funes tabernaculi ⁊ omnia
vtẽsilia eius. Cognatio caath habebit popu
los amramitas ⁊ iessaaritas ⁊ hebꝛonitas ⁊
ozielitas. He sũt familie caathitarum: recẽ/
site per nomina sua oẽs generis masculini:
ab vno mense ⁊ supꝛa octo milia sexcẽti. Hẽ
bũt excubias scĩariȷ̃:⁊ castrametabũt ad me
ridianã plagã. Pꝛĩcepsq̃ eoꝝ erit eliasaphã

filiꝰ oziel ⁊ custodiāt arcā mēsamq̃ ⁊ cande
labꝛū: altaria ⁊ vasa scūariȷ̄ in q̄bꝰ ministrāt
⁊ velū cunctāq̃ huiuscemodi suppellectilē.
Princeps aūt principū leuitaꝝ elazar filius
aaron sacerdotis erit sup excubitores custo
die scūariȷ̄. At vero de merari erunt populi
moolite ⁊ musite: recensiti per nominaa sua
oēs generis masculini ab vno mēse ⁊ supꝛa
sex milia ducēti. Princeps eoꝝ suriel filius
F abiaiel: in plaga septētrionali. Castramenta
bunt. Erūt sub custodia eoꝝ tabule taberna-
culi ⁊ vectes ⁊ colūne ac bases earum: ⁊ oīa
q̄ ad cultū huiuscemodi pertinēt colūneq̃
atriȷ̄ ꝑ circuitū cū basibꝰ suis: ⁊ paxilli cū fini
bꝰ. Castramētabunt ān tabernaculū federis
.i. ad orientalē plagā: moyses ⁊ aaron cū fi-
lijs suis hn̄tes custodiā scūariȷ̄ in medio filio
rū isrl̄. Quisq̄s alienus accesserit: morietur.
Oēs leuite quos nūerauerunt moyses ⁊ a-
aron iuxta ꝓceptū dn̄i ꝑ familias suas in ge-
nere masculino a mēse vno ⁊ supra fuerūt vi
gintiduo milia. Et ait dominꝰ ad moysē. Nu
mera primogenitos sexus masculini de filijs is
rael ab vno mēse ⁊ supꝛa: ⁊ hēbis sūmā eoꝝ
Tollesq̃ leuitas mihi ꝓ oī primogenito filioꝝ
israel. Ego sum dn̄s. Et pecora eoꝝ pro vni-
uersis primogenitis pecoꝝ filioꝝ israel. Recen
suit moyses sicut ꝓceperat dn̄s ꝓmogenitos
filioꝝ isrl̄: ⁊ fuerūt masculi ꝑ noīa sua a men-
se vno ⁊ supꝛa: vigintiduo milia ducēti sep-
G tuaginta tres. Locutusq̃ est dn̄s ad moysen
dicēs. Tolle leuitas ꝓ primogenitis filioꝝ isrl̄.
⁊ pecora leuitarū ꝑ pecoribꝰ eoꝝ: erūtq̃ leui
te mei. Ego sū dn̄s. In ꝓcio aūt ducētoꝝ sep-
tuagintatriū q̄ excedūt nūerū leuitarū de ꝓ-
mogenitis filioꝝ isrl̄ accipies quinq̃ siclos per
singula capita: ad mēsurā scūariȷ̄. Siclus ha
Exo. 30. b. bet viginti obolos. Dabisq̃ pecuniā aaron
Leui. 27. c. ⁊ filijs eiꝰ ꝓciū eoꝝ q̄ supra sūt. Tullit igitur
Ezech. 45. d moyses pecuniā eoꝝ q̄ fuerāt ampliꝰ: ⁊ quos
redemerat a leuitis ꝓ primogenitis filioꝝ israel
mille trecentoꝝ sexagintaquinq̃ sicloꝝ iu-
xta pondꝰ sanctuariȷ̄: ⁊ dedit eā aaron ⁊ filijs
eiꝰ iuxta verbū quod ꝓceperat sibi dn̄s.

A Ocutusq̃ est dn̄s ad moysen IIII
⁊ aaron dicēs. Tolle sūmā filioꝝ ca-
ath de medio leuitarū ꝑ domos ⁊ fa
milias suas a tricesimo ān̄o ⁊ supꝛa vsq̃ ad
quinquagesimū annū: oīm q̄ igrediuntur vt
stent ⁊ ministrēt i tabernaculo federis. Hic
est cultꝰ filioꝝ caath. Tabernaculū federis ⁊
sctm̄ scōꝝ ingredient aaron ⁊ filiȷ̄ eiꝰ qn̄ mo
uenda sunt castra: ⁊ deponēt velū qd̄ pēdet
ān fores: inuoluētq̃ eo arcā testimoniȷ̄ ⁊ ope
rient rursū velamine hyacinthinarū pelliū:
extēdentq̃ de sup palliū totū hyacinthinum
⁊ inducēt vectes. Mēsam quoq̃ ꝓpositiōis
inuoluēt hyacinthino pallio: ⁊ ponēt cum eo
thuribula ⁊ mortariola cyathos ⁊ crateras
ad liba fūdēda. Panes sp̄ in ea erūt. Exten-
dētq̃ desup palliū coccineū qd̄ rursū operiēt
velamēto hyacinthinarū pelliū: ⁊ īducēt ve-
ctes. Sumēt ⁊ palliū hyacinthinū quo ope-
rient candelabꝛū cū lucernis ⁊ forcipibꝰ su-
is ⁊ emūctorijs ⁊ cūctis vasis olei q̄ ad ꝯcin
nādas lucernas necessaria sunt ⁊ sup oīa po-
nēt opimētū hyacinthinarū pelliū ⁊ inducēt
B vectes. Necnō ⁊ altare aureū inuoluēt hya-
cinthino vestimēto: ⁊ extēdēt desup opimē
tū hyacīthinarū pelliū. īducētq̃ vectes. Oīa
vasa quibꝰ ministrāt i sctūario inuoluēt hya
cinthino pallio: ⁊ extendēt desup opimētum
hyacinthinarū pelliū inducētq̃ vectes. Sed
⁊ altare mundabūt cinere: ⁊ inuoluent illd̄
purpureo vestimēto: ponētq̃ cū eo oīa vasa
q̄bus in ministerio eiꝰ vtunt. i. igniū recepta
cula: fuscinulas ac tridentes: vncinos ⁊ batil
la. Cūcta vasa altaris opirent sil̄ velamine
hyacinthinarū pelliū: ⁊ inducēt vectes. Cū-
q̃ inuoluerint aaron ⁊ filiȷ̄ eiꝰ sctūariū ⁊ oīa
vasa eiꝰ in cōmotiōe castroꝝ: tūc intrabūt fi-
liȷ̄ caath vt portēt inuoluta: ⁊ nō tangēt vasa
sctūariȷ̄ ne moriant. Ista sūt onera filioꝝ ca-
ath in tabernaculo federis sup quos erit ele
azar filiꝰ aaron sacerdotis: ad cuiꝰ ꝑtinet cu
rā oleū ad ꝯcinnādas lucernas ⁊ cōpositiōis
incensū. ⁊ sacrificiū qd̄ sp̄ offert ⁊ oleū vnctio
nis: ⁊ quicq̄d ad cultum tabernaculi ꝑtinet:
oīmq̃ vasoꝝ q̄ in sctūario sunt. Locutusq̃ ē
dn̄s ad moysen ⁊ aaron dicēs. Nolite ꝑdere
ppl̄m caath de medio leuitarū: sed hoc faci-
te eis vt viuant ⁊ nō moriant si tetigerint scā
scōꝝ. Aaron ⁊ filiȷ̄ eiꝰ ītrabūt ipsiq̃ disponēt
opa singuloꝝ: ⁊ diuidēt q̄d portare q̄s debe
at. Aliȷ̄ nulla curiositate videāt q̄ sunt i sctūa
rio priusq̄ inuoluant: alioquin morient. Lo
C cutusq̃ est dn̄s ad moysen dicēs. Tolle sum-
mā etiā filioꝝ gerson ꝑ domos ac familias ⁊
cognatōes suas a triginta ānis ⁊ supꝛa vsq̃
ad annos quinquaginta. Nūera oēs q̄ igre-
diūt ⁊ ministrāt i tabernaculo federis. Hoc
est officiū familie gersonitarū vt portēt cor-
tinas tabernaculi ⁊ tectū federis operimen
tū aliud ⁊ sup oīa velamē hyacinthinū: ten
toriūq̃ qd̄ pendet i itroitu tabernaculi fede-
ris cortinas atriȷ̄ ⁊ velū i introitu qd̄ est ante
tabernaculū. Oīa q̄ ad altare ꝑtinēt funicu-
los ⁊ vasa ministeriȷ̄ iubēte aaron ⁊ filijs eiꝰ
portabunt filiȷ̄ gerson: ⁊ scient singuli cui de
beāt oneri mācipari. Hic ē cultꝰ famile ger-

fonitarū i tabernaclo federis.Erūtqꝫ ſub ma
nu ythamar filij aaron ſacerdotis. Filios qꝫ
merari ꝑ familias ⁊ domos patrū ſuoꝝ recē
ſebis a triginta ānis ⁊ ſupra vſqꝫ ad annos
quiquaginta:oēs q̇ ingrediunt̄ ad officium
miſterij ſui ⁊ cultū federis teſtionij. Hec ſūt
onera coꝝ. Portabūt tabulas tabernacli ⁊
vectes ei⁹:colūnas ac baſes eaꝝ: colūnas qꝫ
atrij ꝑ circuitū cū baſib⁹ ⁊ paxillis ⁊ finibus
ſuis.Oia vaſa ⁊ ſuppellectilē ad numeꝝ ac/
cipient ſicqꝫ portabūt. Hoc eſt offim̄ familie
metaritaꝝ:⁊ miſteriū i tabernaculo federis:
eruntqꝫ ſub manu ythamar filij aaron ſacer/
B dotis. Recenſuerūt igit̄ moyſes ⁊ aarō ⁊ ṗn
cipes ſynagoge filios caath ꝑ cognatōnes ⁊
domos patrū ſuoꝝ a trigita ānis ⁊ ſupra vſqꝫ
ad annū quiquageſimū :oēs q̇ ingrediūt̄ ad
miſteriū tabernaculi federiſ:⁊ iuenti ſūt duo
milia ſeptingēti quiquaginta . Hic ē nūer⁹
ppl̄i caath q̇ intrant tabernaculum federis.
Hos nūerauit moyſes ⁊ aaron iuxta ſermo/
nē dn̄i ꝑ manū moyſi. Numerati ſunt ⁊ filij
gerſon ꝑ cognatōes ⁊ domos patrū ſuorū a
triginta ānis ⁊ ſupra vſqꝫ ad quiquageſimū
annū:oēs q̇ ingrediūt̄ vt miniſtrēt in taber/
naculo federis: ⁊ iuenti ſunt duo milia ſex/
cēti triginta.Hic eſt ppl̄s gerſonitaꝝ: quos
numerauerūt moyſes ⁊ aaron iuxta ỽbū dn̄i
Numerati ſunt ⁊ filij merari ꝑ cognatōes et
domos patꝝ ſuoꝝ a trigita ānis ⁊ ſupra vſqꝫ
ad ānum quiquageſimū: oēs q̇ ingrediūtur
ad explendos rit⁹ tabernaculi federis: ⁊ in/
uenti ſunt tria milia ducenti.Hic ē nūer⁹ fi/
lioꝝ merari:quos recēſuerūt moyſes ⁊ aarō
iuxta impiū dn̄i ꝑ manū moyſi.Oēs q̇ recē/
ſiti ſunt de leuitis ⁊ quos recēſeri fecit ad no
mē:moyſes ⁊ aaron ⁊ pricipes iſrl̄ ꝑ cogna/
tiones ⁊ domos patꝝ ſuoꝝ a trigita annis ⁊
ſupra vſqꝫ ad ānum quiquageſimū ingredi
entes ad miſteriū tabernaculi ⁊ onera por/
tāda:fuerunt ſil̄ octo milia quingenti octo/
ginta.Juxta ỽbum dn̄i recēſuit eos moyſes
vnūquēqꝫ iuxta offim̄ ⁊ onera ſua:ſicut prece
perant ei dn̄s.

V

A Locutuſqꝫ ē dn̄s ad moyſen:dicens.
Precipe filijs iſrl̄: vt eijciant de ca/
ſtris oēz leproſū ⁊ q̇ ſemie fluit. pol/
lutuſqꝫ ē ſup mortuo.Tā maſculū qꝫ feminā
eijcite de caſtris: ne cōtaminent ea cū habi/
tauerint vobiſcū.Feceruntqꝫ ita filij iſrl̄ ⁊ eie/
cerunt eos extra caſtra ſicut locut⁹ erat dn̄s
moyſi.Locutuſqꝫ eſt dn̄s ad moyſen : dicēs.
Loquere ad filios iſrl̄. Vir ſiue mulier cum
fecerint ex oib⁹ pcīs q̄ ſolent hoībus accide
re.⁊ ꝑ negligentiā tranſgreſſi fuerint māda

tū dn̄i atqꝫ deliquerit.cōfitebunt̄ pctm̄ ſuuz ⁊
reddēt ipſū caput:quītāqꝫ ptē deſuꝑ ei i quē
peccauerint.Si āt nō fuerit qui recipiat: da
bunt dn̄o ⁊ erit ſacerdotis : excepto ariete q̇
offert̄ ꝓ expiatione: vt ſit placabilis hoſtia.
Oēs qꝫ primitie quas offerunt filij iſrl̄ ad ſa B
cerdotē ꝑtinēt.⁊ quicq̇d i ſcūariū offertur a
ſingulis ⁊ tradit̄ manib⁹ ſacerdotꝭ:ipſi⁹ erit.
Locutuſqꝫ ē dn̄s ad moyſen:dicēs. Loquer̄
ad filios iſrl̄:⁊ dices ad eos . Vir cuius vxor
errauerit:maritūqꝫ ↄtēnens dormierit cū al
tero viro:⁊ hoc marit⁹ deꝑhendere nō q̇ue
rit:ſꝫ latet adulteriū ⁊ teſtib⁹ argui nō pōt:
q2 nō ē inuēta in ſtupro:ſi ſpūs zelotipie ↄci
tauerit virū ↄ̄ vxorez ſuā q̄ vel polluta ē: vel
falſa ſuſpitōe appetit̄ adducet eā ad ſacerdo
tē:⁊ offeret oblationē ꝓ illa decimā ꝑtē ſati
farine ordeacee. Nō fundet ſuꝑ eā oleū nec
iponet th⁹:q2 ſacrificiū zelotipie ē ⁊ oblatio
inueſtigās adulteriū . Offeret igit̄ eā ſacer/
dos ⁊ ſtatuet corā dn̄o aſſumetqꝫ aquā ſcām
in vaſe fictili ⁊ pauxillū tr̄e de pauimēto ta/
bernaculi mittet i ea.Cūqꝫ ſteterit mulier in C
ↄſpcū dn̄i diſcooꝑiet caput eius ⁊ ponet ſuꝑ
man⁹ illi⁹ ſacrificiū recordatōis ⁊ oblatōez
zelotipie.Jpe āt tenebit aquas amariſſimas
in q̇b⁹ cū execratōe maledicta ↄgeſſit:adiu/
rabitqꝫ eā:⁊ dicet.Si nō dormiuit vir alien⁹
tecū: ⁊ ſi nō polluta es deſto mariti thoro:
nō te nocebunt aq̄ iſte amariſſime in q̄s ma
ledicta cōgeſſi.Sin aūt declinaſti a viro tuo
atqꝫ polluta es.⁊ cōbuiſti cū altero:his ma/
ledictōib⁹ ſubiacebis.Det te dn̄s i maledic
tionē exēplūqꝫ cūctoꝝ i ppl̄o ſuo . Putreſce
re faciat femur tuū.⁊ tumēs vter⁹ tuus dirū
pat̄. Jngrediāt̄ aq̄ maledicte in ventrē tuuz
⁊ vtero tumeſcente putreſcat femur . Et rn̄/
debit mulier.Amē am̄. Scribetqꝫ ſacerdos
in libello iſta maledicta . ⁊ delebit ea aquis
amariſſimis i q̄s maledicta ↄgeſſit ⁊ dabit ei
bibere.Quas cū exhauſit:tollet ſacerdos ď D
māu ei⁹ ſacrificiū zelotipie.⁊ eleuabit illud
corā dn̄o:iponetqꝫ ſr̄ altar̄:ita dūtaxat vt ꝑ/
us pugillū ſacrificij tollat de eo qd̄ offert̄ ⁊ i
cēdat ſr̄ altare:⁊ ſic potū det mlieri aq̄s ama
riſſimas.q̄s cū biberit ſi polluta eſt ⁊ ↄtēpto
viro adulterij rea ꝑ trāſibūt eā aq̄ maledictō
nis:⁊ iflato ventre cōputreſcet femur: eritqꝫ
mulier i maledictionē ⁊ i exēplū oi ppl̄o . ꝙ
ſi polluta nō fuerit:erit inoxia:⁊ faciet libe/
ros iſta ē lex zelotipie.Si ďclinauerit muli/
er a viro ſuo:⁊ ſi polluta fuerit marituſqꝫ ze/
lotipie ſpiritu concitatus adduxerit eam in
conſpectu domini ⁊ fecerit ei ſacerdos iuxta
omnia que ſcripta ſunt maritus abſqꝫ culpa

erit. ⁊ illa recipiet iniquitatē suam. VI
Ocutusq₃ est dn̄s ad moysen dicēs.
A L Loq̄re ad filios isrl': ⁊ dices ad eos.
Uir siue mulier cū fecerit votum vt
scificent ⁊ se voluerint dn̄o ꝯsecrare a vino ⁊
oī qđ inebriare pōt abstinebunt. Acetum ex
vino ⁊ ex q̄libet alia potiōe ⁊ quicq̄d de vua
exprimit non bibent: vuas recentes siccasq₃
nō comedent cunctis dieb⁹ quibus ex voto
dn̄o consecrantur. Quicquid ex vinea esse
potest ab vua passa us₃ ad acinū nō comedēt
Oi tpe separationis sue nouacula nō transi
bit per cap̄ eius vsq₃ ad cōpletū diez quo do
B mino cōsecret. Scūs erit crescēte cesarie ca
pitis eius. Oi tpe cōsecrationis sue sr̄ mortu
um nō ingredief: nec sr̄ pr̄is q̄dem ⁊ matris
⁊ fr̄is sororisq₃ funere cōtaminabit: q₃ conse
cratio dei sui sr̄ caput ei⁹ est. Oibus dieb⁹ se
paratōis sue scūs erit dn̄o. Sin autē mortu⁹
fuerit subito quispiā coram eo polluet caput
cōsecratōis ei⁹: quod radet illico ⁊ in eadem
die purgatōis sue ⁊ rursum septima. In octa
ua aūt die offeret duos turtures aut duos
pullos colūbe sacerdoti in itroitu federis te
stimōij: facietq₃ sacerdos vnū ꝓ pcō ⁊ alter
in holocaustū ⁊ deprecabit ꝓ eo. q₃ peccauit
sr̄ mortuo scificabitq₃ caput eius in die illo ⁊
cōsecrabit domino die separationis illi⁹ offe
rens agnū anniculū ꝓ peccato: ita tn̄ vt dies
priores irriti fiāt qm̄ polluta est sanctificatio
C ei⁹. Ista est lex cōsecratōis. Cū dies q̄s ex vo
to decreuerat cōplebunt adducet eū ad osti
um tabernaculi federis: vt offerat oblationē
eius domino: agnum āniculum imaculatū
in holocaustū ⁊ ouē anniculā imaculatā pro
peccato ⁊ arietē imaculatū hostiā pacificam
canistrū quoq₃ panū azimorū qui cōspersi sr̄
oleo: ⁊ lagana absq₃ fermēto vncta oleo: ac
libamina singulorum que offeret sacerdos
coram domino ⁊ faciet tam pro peccato q̄ i
holocaustum. Arietem vo immolabit hosti
am pacificam dn̄o offerēs sil' canistrū aziorū
⁊ libamenta q̄ ex more debent. Tunc radet
nazare⁹ ante ostiū tabernacli federis cesarie
ꝯsecratōis sue: tolletq₃ capillos ei⁹ ⁊ pōat sr̄
ignē q̄ est supposit⁹ sacrificio pacificoꝝ: ⁊ ar
mū coctū arietis tortāq₃ absq₃ fermēto vnā
D de canistro ⁊ laganū azimū vnum: ⁊ tradet
i man⁹ nazarei postq̄ rasū fuerit caput eius
susceptaq₃ rursū ab eo eleuabit in conspectu
dn̄i ⁊ scificata sacerdotis erit: sicut pectusculū
quod separari iussum est ⁊ femur. Post hec
pōt bibere nazareus vinū. Ista ē lex nazarei
cū vouerit oblationē suā dn̄o tpe ꝯsecratōis
sue exceptis his q̄ iuenerit man⁹ eius. Iuxta
qđ mēte deuouerat: ita faciet ad ꝑfectionem
scificationis sue. Locutusq₃ est dn̄s ad moysē
dicēs. Loq̄re aaron ⁊ filijs eius. Sic bn̄dicet Eccl.36.c.
filijs isrl': ⁊ dicetis ei⁹. Bn̄dicat tibi dn̄s ⁊ cu
stodiat te. Ostēdat dn̄s faciem suā tibi ⁊ mi
sereat tui. Cōuertat dn̄s vultū suū ad te ⁊ det
tibi pacem. Inuocabuntq₃ nomen meū sr̄ fi
lios isrl'. ⁊ ego benedicā eis. VII
Actū est aūt i die q̄ cōpleuit moyses A
F tabernaculū ⁊ erexit illud vnxitq₃ ⁊ Exo.40.b
scificauit cū oibus vasis suis altare
silit ⁊ oia vasa ei⁹ obtulerūt pncipes isrl' ⁊ ca
pita familiarū q̄ erāt p singulas tribus pfe
cti eoꝝ q̄ numerati fuerāt munera corā dn̄o
sex plaustra tecta cū duodecim bobus. Unū
plaustrū obtulere duo duces. ⁊ vnū bouem
singuli obtulerūtq₃ ea in cōspectu taberna
culi. Ait aūt dn̄s ad moysen. Suscipe ab eis
vt seruiāt i ministerio tabernaculi. ⁊ trades
ea leuit' iuxta ordinē ministerij sui. Itaq₃ cū
suscepisset moyses plaustra ⁊ boues tradidit
ea leuitis. Duo plaustra ⁊ q̄tuor boues de
dit filijs gerson iuxta id qđ hēbāt necessariū
quatuor alia plaustra ⁊ octo boues dedit fi
lijs merari secundū officia ⁊ cultum suū sub
manu ythamar filij aaron sacerdot'. Filijs āt
caath nō dedit plaustra ⁊ boues: q₃ i scūario
seruiūt: ⁊ onera proprijs portant humeris.
Igr̄ obtulerūt duces i dđicatōe altaris die q̄
vnctū ē oblationē suā an̄ altare. Dixitq₃ dn̄s
ad moysē. Singuli duces p singl'os dies offe
rāt munera in dđicatōe altaris. Prio die ob B
tulit oblationē suā naason fili⁹ aminadab d
tribu iuda: fueruntq₃ i ea acetabulū argenteū
pondo centū triginta sicloꝝ: phiala argētea
hn̄s septuaginta siclos iuxta pondus sāctua
rij vtrunq₃ plenū simila cōspersa oleo in sa
crificiū mortariolū ex decē siclis aureis ple
nū incēso: bouē de armento ⁊ arietē ⁊ agnū
āniculū in holocaustum: hircū ꝓ pctō ⁊ i sa
crificio pacificoꝝ boues duos arietes q̄nq₃
hircos q̄nq₃ agnos anniculos q̄nq₃. Hec est
oblatio naason filij āminadab. Secundo die
obtulit nathanael filius suar dux de tribu y
sachar acetabulū argenteū appēdens centū
triginta siclos phialā argēteā habētē septu
aginta siclos iuxta pondus scūarij vtrunq₃
plenum simila cōspersa oleo in sacrificium:
mortariolū aureū hn̄s decē siclos plenū icē
so bouem de armēto ⁊ arietem ⁊ agnum an
niculū in holocaustū hircūq₃ ꝓ pctō: ⁊ in sa
crificio pacificorum boues duos arietes q̄n
q₃ hircos q̄nq₃ agnos anniculos q̄nq₃. Hec
fuit oblatio nathanael filij suar. Tertio die
princeps filiorum zabulon heliab filius he
lon obtulit acetablm argenteum appendēs
centūtriginta siclos phialā argēteā hn̄tē se

ptuaginta siclos ad pondus sctũarij vtrũqȝ
plenum simila ꝯspsa oleo i sacrificium:mor
tariolum aureũ appẽdẽs decẽ siclos plenuȝ
incenso:bouẽ ꝺ armẽto ⁊ arietẽ ⁊ agnũ ãni
culum i holocaustum hircũqȝ ꝓ pcõ ⁊ in sa
crificio pacificorum boues duos.arietes q̇n
qȝ hircos quinque agnos anniculos quin/
C qȝ.Hec est oblatio heliab filij helon.Die q̃r
to princeps filioꝝ ruben elisur filius sedeur
obtulit acetabulum argenteuȝ appẽdẽs cen
tumtriginta siclos phialã argẽteã hñtem se
ptuaginta siclos ad pondus scũarij:vtrũqȝ
plenum simila ꝯspsa oleo in sacrificiuȝ:mor
tariolum aureum appẽdens decẽ siclos ple
num incẽso:bouẽ ꝺ armẽto ⁊ arietẽ ⁊ agnũ
anniculum i holocaustũ:hircũqȝ ꝓ pcõ ⁊ in
hostias pacificoruȝ:boues duos:arietes q̇n
qȝ:hircos quinqȝ:agnos ãnicl'os quiqȝ.Hec
fuit oblatio elisur filij sedeur.Die quito pri
ceps filiorum symeon salamiel filius surri/
saddai obtulit aceptabulum argẽteũ appẽ/
dens centũtrigita siclos:phialã argenteam
hñtẽ septuaginta siclos ad pondus scũarij:
vtrunqȝ plenum simila cõspsa oleo i sacrifi/
cium:mortariolum aureum appendens de
cem siclos plenum icẽso:bouẽ ꝺ armento ⁊
arietem ⁊ agnum ãniculũ i holocaustũ hir/
cũqȝ ꝓ peccato ⁊ i hostias pacificoꝝ: boues
duos:arietes quinqȝ:hircos q̇nqȝ agnos ãni
D culos quinqȝ.Hec fuit oblatio salamiel filij
surisaddai.Die sexto princeps filiorum gad
heliasaph filius duel obtulit acetabulum ar
genteum appendens centumtriginta siclos
phialam argenteam habenteȝ septuagita si
clos ad pondus scũarij vtrũqȝ plenũ similẽ
conspsa oleo in sacrificiuȝ:mortariolum au
reum appendẽs decẽ siclos plenũ icẽso:bo
uẽ de armento ⁊ arietẽ ⁊ agnuȝ ãniculum i
holocaustum:hircũqȝ ꝓ pcõ:⁊ in hostias pa
cificorum boues duos:arietes q̇nqȝ hircos
quinqȝ:agnos ãniculos q̇nqȝ.Hec fuit ob/
latio heliasaph filij duel.Die septimo prin/
ceps filiorum ephrai elisama fili⁹ amiud ob
tulit aceptabulum argẽteũ appendens cen
tumtrigita siclos.phialã argenteam hñtem
septuaginta siclos ad pondus scũarij vtrũqȝ
plenum simila ꝯspersaoleo i sacrificiũ:mor/
tariolum aureum appendẽs decẽ siclos ple
num incẽso:bouem ꝺ armẽto ⁊ aritẽ ⁊ agnũ
aniculum i holocaustũ hircũqȝ ꝓ pcõ:⁊ i ho
stias pacificorum boues duos:arietes q̇nqȝ
E hircos quiñqȝ agnos annicl'os q̇nqȝ.Hec fu
it oblatio elisama filij ãmiud. Die octõ prin
ceps filiorum manasse gamaliel filius pha/
dassur obtulit acetabl'ȝ argenteuȝ appẽdẽs
centumtriginta siclos phialã argẽteã hñteȝ
septuaginta siclos ad põd⁹ sactuarij vtrũqȝ
plenum simila ꝯspsa oleo i sacrificium:mor
tariolum aureum appẽdẽs decẽ siclos ple/
num icẽso:bouẽ de armẽto:⁊ arietẽ ⁊ agnuȝ
anniculũ i holocaustũ:hircũqȝ ꝓ pcõ ⁊ i ho
stias pacificoruȝ boues duos : arietes quin
qȝ hircos quiqȝ agnos ãniculos q̇nqȝ . Hec
fuit oblatũ gamaliel filij phadassur.Die no
no princeps filiorum beniami abidan filius
gedeonis obtulit acetabulum argenteũ ap/
pendens centum triginta siclos. phialaȝ ar
genteam hñtẽ septuagita siclos ad põd⁹ scũ
arij vtrunqȝ plenum sil'a ꝯspsa oleo in sacri
ficium:mortariolũ aureuȝ appẽdẽs decẽ si/
clos plenum incenso:bouẽ ꝺ armẽto ⁊ arietẽ
⁊ agnum ãniculum i holocaustũ:hircũqȝ ꝓ
pcõ ⁊ in hostias pacificoꝝ: boues duos ari/
etes quiqȝ hircos q̇nqȝ agnos ãnicl'os q̇n/
qȝ.Hec fuit oblatio abidã filij gedeõis.Die
decimo p̃nceps filioꝝ dan abiezer fili⁹ ami/
saddai obtulit acetabulum argẽteũ appen/
dens centũtrigita siclos.phialã argẽteã hñ
tem septuaginta siclos ad pondus sanctu/
arij vtrunqȝ plenum simila conspsa oleo in F
sacrificium:mortariolum aureuȝ appẽdens
decem siclos plenum incenso:bouẽ de armẽ
to ⁊ arietem ⁊ agnuȝ ãniculũ in holocaustũ
hircumqȝ pro peccato ⁊ in hostias pacifico
rum boues duos arietes quinque hircos.v.
agnos ãniculos q̇nqȝ. Hec fuit oblatio abi
ezer filij amisaddai.Die.xi.p̃nceps filiorum
aſ phegiel filius ochrã obtulit acetabulum
argenteũ appẽdẽs cẽtũtrigita siclos.phialã
argenteam hñtẽ septuagita siclos ad põd⁹
scũarij.vtrunqȝ plenũ simila ꝯspersa oleo in
sacrificium:mortarioluȝ aureũ appẽdens de
ceȝ siclos plenũ icenso:bouẽ ꝺ armẽto ⁊ ari/
etem ⁊ agnum ãnicl'ȝ in holocaustũ.hircũqȝ
ꝓ pcõ ⁊ i hostias pacificoꝝ: boues duos ari
etes quinqȝ:hircos q̇nqȝ agnos ãnicl'os q̇n G
qȝ.Hec fuit oblatio phegiel filij ochrã.Die
duodecimo princeps filioruȝ neptalim ahi/
ra filius henan obtulit acetabuluȝ argẽteũ
appendens cẽtũtrigita siclos phialã argẽte
am hñtẽ septuaginta siclos ad pondus san
ctuarij vtrunqȝ plenũ simila oleo cõspsa in
sacrificiuȝ mortariolũ aureuȝ appẽdens de
cem siclos plenum icẽso:bouem ꝺ armẽto ⁊
arietem ⁊ agnum ãnicl'ȝ i holocaustũ.hircũ
qȝ pro pcõ ⁊ in hostias pacificoꝝ boues du/
os arietes quinqȝ hircos q̇nqȝ agnos ãnicu
los quinqȝ.Hec fuit oblatio ahira filij he/
nan.Hec in dedicatione altaris oblata sũt a
principibus isrl' die q̃ cõsecratum ẽ:acetabl'a

argentea duodeci phiale argẽtee duodecim
mortalia aurea duodeci:ita vt cẽtũtriginta
argẽti ſiclos hẽret vnũ acetablꝫ: ⁊ ſeptuagi
ta ſiclos vna phiala.i.i cõe vaſoꝝ oium ex ar
gẽto ſicli duo milia q̃drigẽti põdere ſcũarij
mortariola aurea duodeci plẽa incẽſo.dẽoſ
ſiclos appẽdẽtia põdeꝛ ſcũarij.i.ſiƚ auri ſicli
cẽtũ vigĩti boues de armẽto i holocauſtũ duo
deci arietes.duodeci agni ãnicƚi duodeci ⁊
libamẽta eoꝝ:hirci duodeci ꝓ pcõ : i hoſtias
pacificoꝝ boues vigĩtiq̃ttuor: arietes ſexagi
ta hirci ſexagita agni ãnicƚi ſexaginta. Hec
oblata ſũt i dedicatiõe altaris qñ vnctũ ẽ.Cũ
ꝙ igrederet moyſes tabernaclꝫ federis vt cõ
ſuleret oraclm: audiebat vocẽ loq̃ntis ad ſe
de ꝓpitiatorio qđ erat ſuper archã teſtimo-
nij inter duos cherubin:vñ ⁊ loquebatur ei.
LOcutꝰꝙ ẽ dñs ad moyſẽ. VIII
A dicẽs.Loq̃re aarõ:⁊ dices ad eum:
Cũ poſueris ſeptẽ lucernas cãdela-
brũ.in auſtrali pte erigaƚ. Hoc igr̃ p̃cipe vt
lucerne ꝯ boreã e regiõe reſpiciãt ad mẽſam
panũ ꝓpoſitionis:ꝯ eã ptẽ quã cãdelabrum
reſpicit lucere debebũt.Fecitꝙ aarõ ⁊ impo
ſuit lucernas ſup cãdelabꝝ:vt p̃ceperat dñs
moyſi.Hec ãt erat factura cãdelabri ex auro
ductili tã mediꝰ ſtipes q̃ cuncta q̃ ex vtroꝙ
calamoꝝ latere naſcebanƚ.Juxta exẽplũ qđ
oñdit dñs moyſi:ita opatꝰ ẽ cãdelabrũ.Et lo
cutꝰ eſt dñs ad moyſẽ dicens. Tolle leuitas
de medio filioꝝ iſrƚ. ⁊ purificabis eos iuxta
B hũc ritũ.Aſperganƚ aq̃ luſtratiõis.⁊ radant
oẽs pilos carnis ſue.Cũꝙ lauerint veſtimẽ
ta ſua ⁊ mũdati fuerint:tollẽt bouẽ de armẽ
tis ⁊ libamẽtũ eiꝰ:ſimilã oleo conſpſã:bouẽ
ãt alterũ de armẽto accipies ꝓ pcõ.⁊ applica
bis leuitas corã tabernaculo federis ꝯuoca
ta oi multitudine filioꝝ iſrael. Cunꝙ leuite
fuerint corã dño:ponẽt filij iſrael manꝰ ſuas
ſuper eos:⁊ offeret aaron leuitas munꝰ i cõ
ſpectu dñi a filijs iſrael.vt ſeruiãt in miniſte
rio eiꝰ.Leuite q̊ꝫ ponẽt manꝰ ſuas ſuper ca
pita boũ:e q̇bꝰ vnũ facies ꝓ pcõ.⁊ alterũ in
C holocauſtũ dñi:vt dep̃ceris ꝓ eis.Statueſꝙ
leuitas in ꝯſpectu aaron ⁊ filioꝝ eiꝰ.⁊ ꝯſecra
bis oblatos dño:ac ſepabis de medio filioꝝ
iſrael vt ſint mei ⁊ poſtea igredianƚ taberna
clꝫ federis vt ſeruiãt mihi.Sicꝙ purificabis
⁊ ꝯſecrabis eos i oblationẽ dñi:qm̃ dono do
8.3.b. nati ſũt mihi a filijs iſrael. Pro priogenit̄ q̃
Exo. 13.a.⁊ apiũt oẽm vuluã i iſrƚ.accepi eos.Mea ſũt.
34.c eiꝫ oia priogenita filioꝝ iſrƚ.tã ex hoibuſꝙ ex
Luce.2.d. iument̄.Ex die q̊ pcuſſi oẽ primogenitũ i ter
ra egypti:ſcificaui eos mihi.⁊ tuli leuitas ꝓ
cũct̄ primogenit̄ filioꝝ iſrael. tradidiꝙ eos

dono aarõ ⁊ filijs eiꝰ de medio ppƚi vtſeruiãt
mihi ꝓ iſrƚ i tabernaculo federis ⁊ orẽt pro
eis:ne ſit in pplo plaga:ſi auſi fuerint acce-
dere ad ſcũariũ. Feceruntꝙ moyſes ⁊ aarõ ⁊ D
ois mƚitudo filioꝝ iſrƚ ſup leuit̄ q̃ p̃ceperat
dñs moyſi:purificatiꝙ ſũt ⁊ lauerũt veſtimẽ
ta ſua.Eleuauitꝙ eos aarõ in ꝯſpectu dñi ⁊
orauit ꝓ eis.vt purificati ingrederẽtur ad of
ficia ſua i tabernaclm federis corã aarõ ⁊ fi-
lijs eiꝰ. Sicut p̃cepat dñs moyſi de leuit̄ ita
fcẽꝫ ẽ.Locutꝰꝙ ẽ dñs ad moyſen dicens hec
ẽ lex leuitaꝝ.A vigintiquinꝙ ãnis ⁊ ſ̃ ingre
dienƚ:vt miſtrẽt in tabernaclo federis.Cũꝙ
q̇nq̃geſimũ annũ etatis ipleuerit ſeruire ceſ
ſabũt eruntꝙ miſtri frũm ſuoꝝ in tabernacu
lo federis:vt cuſtodiãt q̃ ſibi fuerit ꝯmẽda-
ta opa ãt ipſa nõ faciãt. Sic diſpones leui-
LOcutꝰ ẽ dñs ad moyſẽ i deſto ſynai A
tis in cuſtodijs ſuis. IX
ãno ſcdo poſtꝙ egreſſi ſunt de terra
egypti.mẽſe prio dicens. Faciãt filij iſrƚ pha
ſe i tpe ſuo q̃rtadecima die menſis huiꝰ ad
veſperã iuxta oẽs cerimõias ⁊ iuſtificatiões
eius. Precepitꝙ moyſes filijs iſrael vt face
rẽt phaſe.Qui fecerunt tpe ſuo q̃rtadecima
die mẽſis ad veſpaꝫ in mõte ſynai.Juxta oia
q̃ mãdauerat dñs moyſi fecerũt filij iſrƚ.Ecce
ãt q̇dã imũdi ſup aia hois q̃ nõ poterãt face
re phaſe in die illo:accedẽtes ad moyſẽ ⁊ a-
arõ:dixerũt eis. Jmmundi ſumꝰ ſr̃ aia hois B
q̃r fraudamur vt nõ valeamꝰ oblationẽ of-
ferre dño i tpe ſuo iter filios iſrƚ:Quibus rñ
dit moyſes.State vt ꝯſulã q̇d precipiat dñs
de vobis.Locutꝰꝙ ẽ dñs ad moyſen:dicẽs.
Loq̃re filijs iſrƚ.Hõ q̇ fuerit imũdꝰ ſr̃ aia:ſi-
ue in via ꝓcul in gente vr̃a faciat phaſe do-
mino in mẽſe ſcdo q̃rtadecima die mẽſis ad
veſpam:cũ azimis ⁊ lactucis agreſtibꝰ cõe-
dent illud. Non relinquẽt ex eo q̇ppiã vſꝙ Joh.19.
mãe.⁊ os eiꝰ nõ ꝯfringent omnem ritũ pha
ſe obſeruabunt.Si q̇s ãt ⁊ mũdus ⁊ in itine
re nõ fuit ⁊ tñ nõ fecit phaſe:exterminabitur
aia illa de ppƚis ſuis:q: ſacrificiũ dño nõ ob
tulit tẽpore ſuo. Pcĩꝫ ſuũ ipe portabit. Pe C
regrinꝰ q̊ꝫ ⁊ aduena ſi fuerint apud vos:fa-
cient phaſe dño iuxta cerimonias ⁊ iuſtifica
tiones ſuas. Preceptũ idem erit apud vos
tã aduene q̃ indigene. Jgitur die qua erec
tũ ẽ tabernaclm opuit illud nubes.A veſpe
ãt ſuper tẽtorium erat q̃ſi ſpẽs ignis vſꝙ ma
ne.Sic fiebat iugiter. Per diẽ opiebat illud
nubes p noctez q̃ſi ſpẽs ignis.Cũꝙ ablata
fuiſſet nubes q̃ tabernaculũ ꝓtegebat. tunc
ꝓficiſcebantur filij iſrƚ.⁊ in loco vbi ſtetiſſet
nubes ibi caſtramẽtabanƚ.Ad impiũ dñi ꝓ Exo. 4

ficiſcebant ⁊ ad impiuz illius figebant taber
B nacl'z.Cũctis dieb⁹ q̇bus ſtabat nubes ſr̃ ta/
bernaclm:mãebãt in eodẽ loco ⁊ ſi euenisſet
vt mlto tp̃e maneret ſr̃ illud:erãt filij iſrael ĩ
excubijs dñi ⁊ nõ ꝓficiſcebãt : q̊tquot dieb⁹
fuisſet nubes ſr̃ tabernaclm.Ad iperium dñi
erigebãt tẽtoria:⁊ ad iperiũ illi⁹ deponebãt.
Si fuisſet nubes a veſpe vſq3 mane ⁊ ſtatim
diluculo tabernaculũ reliq̇sſet ꝓficiſcebãtur
⁊ ſi p⁹ diẽ ⁊ noctem receſsiſſet:diſſipabãt ten/
toria.Si vero biduo aut vno menſe vel lon/
giori tp̃e fuisſet ſr̃ tabernaclm manebant filij
iſrael in eodẽ loco ⁊ nõ ꝓficiſcebant : ſtatim
autem vt receſsiſſet mouebant caſtra. Per
verbũ dñi figebãt tẽtoria:⁊ ꝑ verbũ illius ꝓ/
ficiſcebant:erantq3 in excubijs dñi iuxta im/
periũ eius per manũ moyſi. X
A Ocutuſq3 eſt dñs ad moyſen dicẽs
Fac tibi duas tubas argenteas du/
ctiles:q̇bus cõuocare posſis mltitu
dinẽ qñ mouẽda ſunt caſtra.Cũq3 increpu/
eris tuber:cõgregabit ad te oĩs turba ad o/
ſtium tabernacli federis.Si ſemel clãgueris
veniẽt ad te p̃ncipes ⁊ capita multitudinis
iſrl.Si aũt ꝓlixior atq3 cõciſus clãgor in cre
puerit mouebunt caſtra primi q̇ ſũt ad oriẽ/
talẽ plagam.In ſecũdo ãt ſonitu ⁊ pari vlu/
latu tube leuabunt tẽtoria q̇ habitãt ad me/
ridiẽ:⁊ iuxta hũc modũ reliqui facient vlu/
lantibus tubis in ꝓfectionẽ.Qñ aũt cõgre/
gand⁹ eſt ppl's ſimplex tubarũ clãgor erit ⁊
nõ cõciſe vlulabũt.Filij aũt aaron ſacerdot̃
clãgent tubis:eritq3 hoc legitimũ ſempiter/
nũ in generatõib⁹ vr̃is.Si exieritis ad bellũ
de terra vr̃a ꝯ hoſtes q̇ dimicãt aduerſũ vos
clãgetis vlulantibus tubis:⁊ erit recordatio
veſtri corã dño deo vr̃o:vt eruamini de mãi/
B bus inimicoꝝ vr̃oꝝ.Si q̃ndo habebit̃ epuluz
⁊ dies feſtos ⁊ kalendas : canetis tubis ſuꝑ
holocauſtis ⁊ pacificis victimis vt ſit vobis
in recordationem dei vr̃i.Ego dñs deus vr̃.
Anno ſecũdo menſe ſcd̃o viceſima die men
ſis eleuata eſt nubes d̃ tabernaculo federis.
Profectiq3 ſunt filij iſrael per turmas ſuas
de deſerto ſynai ⁊ recubuit nubes in ſolitudi
ne pharan.Mouerũtq3 caſtra primi iuxta ĩ/
periũ dñi per manũ moyſi:Filijs iuda ꝑ tur/
mas ſuas quoꝝ princeps erat naſon fili⁹ am
minadab.In tribu filioꝝ yſachar fuit pricepſ
nathanael filius ſuar.In tribu zabulon erat
princeps eliab filius helon . Depoſitũq3 eſt
tabernaculum quod portantes egresſi ſunt
C filij gerſon ⁊ merari. Profectiq3 ſunt ⁊ filij
rubẽ per turmas ⁊ ordinem ſuum quoꝝ p̃n/
ceps erat eliſur filius ſedeur. In tribu autez

filioꝝ ſymeon princeps fuit ſalamihel fili⁹ ſu
riſaddai. Porro in tribu gad erat princeps
heliaſaph filius duel. Profectiq3 ſunt ⁊ ca/
athite:portantes ſanctuariũ.Tãdiu taberna
culum portabatur donec venirent ad erecti
onis locum.Mouerunt caſtra ⁊ filij ephra/
him per turmas ſuas in quoꝝ exercitu prin/
ceps erat eliſama filius ãmiud.In tribu aũt
filiorum manaſſe princeps fuit gamaliel fi/
lius phadaſſur.Et ĩ tribu beniamin erat dux
abidan filius gedeonis.Nouisſimi caſtrorũ
oium ꝓfecti ſunt filij dan per turmas ſuas:ĩ
quoꝝ exercitu princeps fuit abiezer filius a/
miſaddai.In tribu aũt filioꝝ aſer erat prin/
ceps phegiel filius ochran.Et in tribu filioꝝ
neptalim princeps fuit ahira filius henan.
Hec ſunt caſtra ⁊ ꝓfectões filioꝝ iſrl per tur
mas ſuas quando egrediebantur . Dixitq3 B
moyſes obab filio raguel madianite cogna/
to ſuo. Proficiſcimur ad locum quem domi
nus daturus eſt nobis veni nobiſcum vt be/
neficiamus tibi quia dñs bona promiſit iſra
eli.Cui ille reſpondit.Non vadam tecum:ſz
reuertar in terrã meã in qua nat⁹ ſum.Et ille
Noli inquit nos relinquere.Tu.n.noſti ĩ q̇/
bus locis per deſertuz caſtra ponere debea/
mus ⁊ eris ductor nr̃.Cũq3 nobiſcum vene/
ris quicq̇d optimum fuerit ex opibus quas
nobis traditurus eſt dñs:dabim⁹ tib'.Pro/
fecti ſũt ergo de monte dñi viã trium dieruz
archaq3 federis dñi p̃cedebat eos ꝑ dies treſ
Prouidens caſtroꝝ locũ.Nubes quoq3 dñi
ſuꝑ eos erat ꝑ diem cũ ĩcederẽt.Cũq3 eleua
retur archa dicebat moyſes.Surge domine Ps.67.
⁊ disſipentur inimici tui ⁊ fugiant qui ode/
runt te a facie tua.Cum autem deponeretur
aiebat.Reuertere dñe ad multitudinem ex
ercitus iſrael. XI
Aterea ortuz ẽ murmur ppli q̃ſi do A
lentiũ ꝓ labore ꝯ dñz.Qd̃ cũ audiſ/
ſet irat⁹ eſt ⁊ accẽſus in eos ignis dñi deuo/
rauit extremã caſtrorũ partẽ.Cũq3 clamaſſet
ppl's ad moyſen:orauit moyſes ad dominuz
⁊ abſortus eſt ignis.Uocauitq3 nomẽ loci il
lius incẽſio:eo ꝙ succẽſus fuisſet ꝯ eos ignis
dñi.Uulgus q̇ppe ꝓmiſcuuz qd̃ aſcenderat
cũ eis flagrauit deſiderio ſedens ⁊ flens iun
ct̃ ſibi pariter filijs iſrl.⁊ ait.Quis dabit no/ B
bis ad veſcendum carnes: Recordamur pi
ſciũ q̊s comedamus in egypto gratis ĩ men
tẽ nobis.veniunt cucumeres ⁊ pepões porri
q3 ⁊ cepe ⁊ allea.Aia nr̃a arida eſt nihil ali/
ud reſpiciũt oculi nr̃i niſi man . Erat autem Exo.16.g
man q̃ſi ſemen coriandri coloris belij .Cir/
cuibatq3 ppl's ⁊ colligens illud frangebat

mola siue terebat i mortario coq̄ns in olla ⁊
faciēs ex eo tortulas saporis q̄si pāis oleati.
Cūq̄ȝ descēderet nocte sup̱ castra ros descen
debat pariter ⁊ man. Audiuit ergo moyses flē
tē pp̄lm p̱ fāilias: singl'os p̱ ostia tentorij sui
Irat⁹q̄ȝ ē furor dn̄i valde: sed ⁊ moysi intole
C randa res visa ē ⁊ ait dominū. Cur afflixisti
seruū tuum: Quare nō inuēio grām corā te
Et cur iposuisti pōd⁹ vniuersi pp̄li hui⁹ sup̱
me: Nūq̄d ego ɔcepi oēm hāc multitudinē
vel gēui eā: vt dicas mihi: porta eos in sinu
tuo sicut portare solet nutrix ifātulū. ⁊ defer
i terrā ꝓ q̄ iurasti prīb⁹ eoꝝ: Vn̄ mihi carnes
vt dē tāte multitudini: Flēt ɔtra me dicētes:
da nobis carnes vt cōedam⁹. Nō possuȝ so
lus sustinere oēȝ hūc pp̄lȝ qꝛ grauis ē mihi
Sin alr̄ tibi videt̄: obsecro vt interficias me
⁊ iueniā grām i oculis tuis: ne tantis afficiar
D malis. Et dixit dn̄s ad moysē. Congrega mi
hi septuaginta viros de senioribus isrl' quos
tu nosti ꝙ senes pp̄li sint ac magrī. ⁊ duces
eos ad ostiū tabernaculi federis: faciesq̄ȝ ibi
stare tecū vt descēdā ⁊ loq̄r tibi. ⁊ auferā de
spiritu tuo tradāq̄ȝ eis vt sustentent tecum
onus pp̄li. ⁊ nō tu sol⁹ graueris. Pp̄lo q̄ȝ di
Leui.20.b ces. Scificamini cras cōedetis carnes. Ego
Josue.3.b .n. audiui vos dicere. Quis dabit nobis escas
1.Reg.16.b carniū: Bn̄ nobis erat i egypto. Vt det vo
bis dn̄s carnes ⁊ cōedatis: non vno die nec
duob⁹ vel q̄nq̄ȝ aut decē: nec viginti q̄dem.
sed vsq̄ȝ ad mensē dieꝝ: donec exeat per na
res vr̄as ⁊ v̄tatur in nauseā: eo ꝙ repuleri
tis dn̄m in medio vr̄i est: ⁊ fleueritis coram
E eo dicentes. Quare egressi sumus ex egyp
to vt periremus in solitudine? Et ait moyses
ad dn̄m. Sexcēta milia peditū hu⁹ populi
sūt. Et tu dicis: dabo eis esū carnium mense
integro. Nūq̄d ouiū ⁊ boū multitudo cedet
vt possit sufficere ad cibuȝ: vel omnes pisces
Esa.59.e maris i vnū ɔgregabuntur vt eos satiet: Cui
rn̄dit dn̄s. Nūq̄d man⁹ dn̄i iualida est: Jam
nūc videbis vtrū me⁹ sermo ope cōpleatur.
Venit igr̄ moyses ⁊ narrauit populo verba
dn̄i: cōgregās septuaginta viros de seniori
bus israel: q̄s stare fecit circa tabernaclȝ. De
F scēditq̄ȝ dn̄s p̱ nubē: ⁊ locutus ē ad eum au
ferēs de spū q̄ erat i moyse. ⁊ dās septuagin
ta viris. Cūq̄ȝ req̄euisset in eis spūs prophe
tauerūt nec vltra cessauerūt. Remanserant
autē in castris duo viri: q̄ꝝ vnus vocabatur
heldad ⁊ alr̄ medad: sup̱ q̄s req̄euit sp̄s: nā
⁊ ipsi descripti fuerāt ⁊ nō exierāt ad taber
naclm. Cū ꝓphetarent i castris: cucurrit pu
er: ⁊ nunciauit moysi dicens. Heldad ⁊ me
dad ꝓphetant in castris. Statiȝ iosue filius
nun minister moysi ⁊ electus e pluribus ait.
Dn̄e mi moyses ꝓhibe eos. At ille: q̄d inq̄t
emularis ꝓ me: Quis tribuat vt oīs popul⁹
ꝓphet ⁊ det eis dn̄s spūȝ suuȝ: Reuers⁹q̄ȝ ē
moyses ⁊ maiores natu israel in castra. Vē G
tus āt egrediēs a dn̄o arreptas trans mare
coturnices detulit ⁊ dimisit in castra itineꝛ
quantuȝ vno die ɔfici pōt ex oī p̱te castrorū
per circuitum: volabātq̄ȝ i aere duob⁹ cubitꝭ
altitudie sr̄ trā. Surgēs ergo pp̄lus toto die
illo ⁊ nocte ac die altero: ɔgregauit coturni
cum multitudinē q̄ paꝝ deceȝ choros: ⁊ sicca
uerūt eas per gyꝝ castroꝝ. Adhuc carnes erāt Ps.77:
i dētib⁹ eoꝝ: nec defecerat h⁹ cemodi cibus
⁊ ecce furor dn̄i ɔcitatus i pp̄lȝ percussit euȝ
plaga magna nimis. Vocatusq̄ȝ ē ille loc⁹
sepl'chra ɔcupiscentie: ibi.n. sepelierunt pp̄lȝ
qui desiderauerat carnes. Egressi āt de sepul
chris ɔcupiscentie venerūt i aseroth ⁊ man
serunt ibi.

XII

Locutaq̄ȝ ē maria ⁊ aaron ɔ̄ moysen A
ꝓpter vxorē ei⁹ ethiopissam: ⁊ dicerēt Deu.24.b
Nū p̱ solū moysen locut⁹ ē dn̄s: Nō
ne ⁊ nobis silr̄ ē locut⁹: Qd̄ cum audisset
dn̄s irat⁹ ē valde. Erat eni moyses vir mitis
simus sup̱ oēs hoies q̄ morabant̄ i trā. Sta
tim locut⁹ ē dn̄s ad eū ⁊ ad aarō ⁊ mariam.
Egredimini vos tm̄ tres ad tabernaculum
federis. Cūq̄ȝ fuissent egressi descēdit dn̄s in B
colūna nubis. ⁊ stetit i itroitu tabernacl'i vo
cans aarō ⁊ mariā. Qui cū iss̄ēt. dixit ad eos.
Audite sermōes meos. Si q̄s fuerit int̄ vos
ꝓpha dn̄i visione apparebo ei vel p̱ sōnium
loquar ad illū. At nō tal' fu⁹ meus moyses q̄ Hebre.5.
i oi domo mea fidelissimus ē: Ore.n. ad os
loq̄r ei. Palā p̱ enigmata ⁊ figuras deūȝ vi
det. Qr̄ ergo nō timuistꝭ detrahere fuo meo C
moysi: Iratusq̄ȝ ɔ̄ eos abijt. Nubes quoq̄ȝ re
cessitq̄ȝ erat sr̄ tabernaculū. Et ecce maria ap
paruit candens lepra q̄si nix. Cūq̄ȝ respexissȝ
eā aaron ⁊ vidisset per fusā lepra ait ad moy
sen. Obsecro dn̄e mi ne imponas nobis hoc
peccatū qd̄ stulte cōmisim⁹ ne fiat hic quasi
mortua: ⁊ vt abortiuū qd̄ ꝓijcit̄ de vulua ma
tris sue. Ecce iā mediū carnis eius deuoratū D
ē a lepra. Clamauitq̄ȝ moyses ad dn̄m dicēs
Deus obsecro sana eā: Cui rn̄dit dn̄s. Si pr̄
ei⁹ spuisset in faciē illius: nōne debuerat sal
tē septē diebus rubore suffundi: Separet̄ sep
tē dieb⁹ extra castra. ⁊ postea reuocabit̄. Ex
clusa est itaq̄ȝ maria extra castra septē dieb⁹
⁊ pp̄l's nō est mot⁹ de loco illo: donec reuo
cata est maria.

XIII

Profectusq̄ȝ ē pp̄l's de aseroth: fixis A
tētorijs i deserto pharan. Ibiq̄ȝ locu

tus ē dñs ad moysen. dicēs. Mitte viros qui
ꝯsiderēt terrā chanaā quā datur⁹ sū filijs is-
rael: singulos de singul'tribub⁹ ex ꝑncipib⁹
Fecit moyses qᵭ dñs imperarat de deserto
pharan mittens pꝛincipes viros qꝝ ista sūt
noia. De tribu ruben: sēmua filium zechur.
De tribu symeon: saphat filiū vri. De tribu
iuda: caleb filiū iephone. De tribu ysachar
igal filiū ioseph. De tribu effraim: osee filiuz
nun. De tribu beniamin: phalti filiū raphu
De tribu zabulon: geddiel filium sodi. De
tribu ioseph sceptri manasse: gaddi filiuz su
si. De tribu dan: amihel filium gemalli. De
B tribu aser: sthur filiū michael. De tribu ne-
ptali: naabi filium napsi. De tribu gad: gu-
hel filium machi: Hec sūt nomina viroꝝ q̊s
misit moyses ad ꝯsiderandā terrā vocauitqꝫ
osee filiū nun iosue. Misit ergo eos moyses
ad considerandā terraz chanaan ⁊ dixit ad
eos. Ascendite ꝑ meridianā plagā. Cūqꝫ ve
neritis ad montes: ꝯsiderate terrā qual'sit ⁊
ppl'm q̇ inhitatoꝛ ē ei⁹ vtrum fortis sint an i
firm⁹ pauci nūero an plures ipsa terra bōa
an mala: vꝛbes quales murate an absꝫ mur⁹
hum⁹ pinguis: an steril': nemorosa an absqꝫ
arboꝛib⁹. Confortamini ⁊ afferte nobis de
fructib⁹ terre. Erat āt tp̄s qñ iā ꝑcoque vue
vesci pñt. Cumqꝫ ascendissent exploꝛauerunt
terrā a deserto syn vsqꝫ roob intrātib⁹ emath
C Ascēderuntqꝫ ad meridiē ⁊ venerūt i hebrō
vbi erant ahimā ⁊ sisai ⁊ tolmai filij enach:
nā hebron septē annis añ thani vꝛbē egypti
1.I.d ꝯdita est. Pergētesqꝫ vsqꝫ ad toꝛrentē botri
absciderūt palmitē cū vua sua: quē poꝛtaue-
runt in vecte duo viri. De malꝗꝫ granatis ⁊
de ficis loci illi⁹ tulerūt qui appellat⁹ est ne
helesol. i. toꝛrēs botri: eo ꝙ botrū poꝛtassent
inde filij israel. Reuersiqꝫ exploꝛatoꝛes ter-
re post q̄dragīta dies omni regione circui
ta venerunt ad moysen ⁊ aaron ⁊ ad oēz ce
tū filioꝝ israel i desertū pharan. qᵭ ē i cades
Locutiqꝫ eis ⁊ oi multitudini ostenderunt
D fruct⁹ terre ⁊ narrauerunt dicētes. Venim⁹
.18.b in terrā ad quā misistis nos: q̄ reuera fluit
lacte ⁊ melle: vt ex his fructib⁹ cognosci pōt
sed cultoꝛes foꝛtissios hꝫ ⁊ vꝛbes grādes atqꝫ
muratas. Stirpem enach vidim⁹ ibi. Ama
lech habitat i meridie: ethe⁹ ⁊ iebuse⁹ ⁊ am
moꝛre⁹ in montanis. Chanane⁹ vero moꝛat
iuxta mare: ⁊ circa fluenta ioꝛdanis. Inter h
leb ꝯpescens murmur ppl'i q̇ oꝛiebat̄ ꝯ moy
sen ait. Ascēdam⁹ ⁊ possideam⁹ terrā qm̄ po
terimus obtinere eam Alij vero qui fuerant
cū eo dicebāt. Nequaq̄ꝫ ad hunc ppl'm vale
mus ascendere: qꝛ foꝛtioꝛ nobis ē. Detraxe-

rūtqꝫ terrā quā inspexerant apud filios isrl'
dicētes. Terra quā lustrauim⁹ deuoꝛat hita
toꝛes suos. Ppl'us quē aspexim⁹ ꝓcere sta
ture est. Ibi vidim⁹ mōstra q̄dam filioꝝ ena
ch de genere giganteo: q̇b⁹ ꝯparati q̄si locu
ste videbamur. XIIII
IGitur vociferans ois turba fleuit noc A
te illa: ⁊ murmurati sunt ꝯ moysē ⁊
aaron cūcti filij israhel: dicētes. Vtinaz moꝛ
tui essem⁹ in egypto ⁊ nō in hac vasta solitu
dine. Vtinā peream⁹: ⁊ nō inducat nos dñs
in terrā istā ne cadam⁹ gladio: ⁊ vxoꝛes ac
liberi nr̄i ducant̄ captiui. Nōne me ē reuer-
ti in egyptū? Dixerūtqꝫ alter ad alteꝝ. Cōsti-
tuamus nobis ducē ⁊ reuertamur in egyp-
tū. Quo audito moyses ⁊ aarō ceciderūt ꝓ
ni in terrā coꝛā oi multitudine filioꝝ israel Ecci.46.b
At vero iosue fili⁹ nun ⁊ caleb fili⁹ iephōe q̇ 1.Mach.2.f
⁊ ipsi lustrauerāt terrā: sciderūt vestimēta su
a ⁊ ad oēm multitudine filioꝝ isrl' locuti st̄.
Terra quā circuim⁹ valde bona est. Si ꝓpi B
ti⁹ fuerit domin⁹ inducet nos i eam ⁊ tradet
humū lacte ⁊ melle manātem. Nolite rebel
les esse ꝯ dominū: neqꝫ timeatis ppl'm terre
hui⁹: qꝛ sicut panē ita eos possum⁹ deuoꝛare
Recessit ab eis omne ꝑsidiū: dñs nobiscū ē
nolite metuere. Cūqꝫ clamaret ois multitu-
do ⁊ lapidib⁹ eos vellet oppꝛimere: apparu
it gloꝛia dñi sup tectū federis: cūctis videnti
b⁹ filijs isrl'. Et dixit dñs ad moysen. Vsqꝫq̊
detrahet mihi ppl's iste? Quousqꝫ nō credēt
mihi in omnib⁹ signis que feci coꝛam eis?
Feriā igitur eos pestilentia atqꝫ consūmaz:
te āt faciā pꝛincipē sup gentē magnā ⁊ foꝛti
oꝛē q̄ꝫ hec est. Et ait moyses ad dñm vt audi C
ant egyptij de quoꝝ medio eduxisti populū
istū: ⁊ hitatoꝛes terre hui⁹ qui audierunt ꝙ
tu dñe in populo isto sis ⁊ facie videaris ad
faciē ⁊ nubes tua ꝓtegat illos: ⁊ in colūna
nubis ꝑcedas eos ꝑ diem. ⁊ i colūna ignis ꝑ Exo.13.d
noctē ꝙ occideris tantam multitudinē q̄si Exo.32.c
vnū hoiem: ⁊ dicant. Nō poterat introduce
re populū in terrā ꝓ q̄ iurauerat idcirco oc
cidit eos i solitudie. Magnificet̄ ergo foꝛti-
tudo dñi sicut iurasti dicēs. Dñs patiens ⁊
multe misericoꝛdie auferēs iniq̇tatē ⁊ scele
ra nullūqꝫ inoxiū derelinquens: q̇ visitas pcā
patꝝ i filios i tertiā ⁊ q̄rtā generationē. Dimit D
te obsecro pcūm populi tui hui⁹ scd̄ꝫ magni
tudinē misericoꝛdie tue: sicꝫ ꝓpiti⁹ fuisti egr̄
dietib⁹ de egypto vsqꝫ ad locū istū. Dixitqꝫ
dñs. Dimisi iuxta v̄bū tuū. Viuo ego ⁊ iple
bit̄ gloꝛia dñi vniuersa terra. Attñ oēs hoies
q̇ viderunt maiestatē meam ⁊ signa q̄ feci in
egypto ⁊ in solitudine. ⁊ tentauerūt me iam

Deu.1.f. per decem vices nec obedierī voci mee:ñ vi
debunt ṫrā ꝓ q̄ iuraui pr̄ib⁹ eoꝝ nec q̇ſquaȝ
Joſue.14.b. ex illis qui ꝯ̇traxit mihi ituebit̄ eā.Seruum
meum caleb q̇ plen⁹ alio ſp̄u ſecut⁹ eſt me i
ducam i terrā hāc quā circuiuit.⁊ ſemē eius
poſſidebit eam qm̄ amalechites ⁊ chanane
us hitant in valibus.Cras mouete caſtra.⁊
reuertimini i ſolitudineȝ p viā maris rubri.
E Locut⁹ qȝ ē dn̄s ad moyſē ⁊ aarō dicēs:Uſ-
qȝ q̊ mltitudo hec peſſima murmurat ꝯ̄ me?
Querelaſ filioꝝ iſrl̄ audiui.Dic ergo eis.Ui
J.26.g. uo ego ait dn̄s:ſicut locuti eſtis audiēte me
⁊.32.b. faciam vobis.Ju ſolitudie hac iacebunt ca
dauera vr̄a.Oēs qui nūerati eſtis a.viginti
annis ⁊ ſup̄ ⁊ murmuraſtis ꝯ̄ me ñ itrabitis
terrā ſup̄ quā leuaui manum meā vt hitare
vos facerem:p̄t caleb .filiū iephone ⁊ ioſue
filium nun.Paruulo āt vr̄os de q̇b⁹ dixiſtis
ꝙ p̄de hoſtibus forēt:introducā vt videant
F ṫram q̄ vobis diſplicuit.Ur̄a cadauera iace
bunt in ſolitudine.Filij vr̄i erīt vagi ī deſerto
annis q̄traginta.⁊ portabūt fornicationem
vr̄am donec ꝯſumātur cadauera pr̄uȝ i d̄ſto
iuxta numeruȝ q̄dragīta dieꝝ q̇b⁹ ꝯſiderāſtis
Ezech.4.b. ṫrā.Annus ꝓ die iputabit̄.Et q̄dragita an-
nis recipietis iniq̇tates vr̄as.⁊ ſcietis vltiōȝ
meam.Qm̄ ſicut locut⁹ ſū ita faciā oi mltitu
di huic peſſime.que cōſurrexit aduerſuȝ me
Jn ſolitudine hac deficiet ⁊ morieē. Jgitur
oēs viri q̊s miſerat moyſe ad contēplanda
terrā ⁊ q̇ reuerſi murmurare fecerant ꝯ̄ eum
oēm mltitudinem. detrahētes terre ꝙ eſſet
1.Cori.10.a mala mortui ſunt atqȝ percuſſi in conſpectu
dn̄i.Joſue āt filius nun ⁊ caleb filius iepho-
ne vixeret ex oīb⁹ q̇ prexerāt ad cōſiderādā
G terrā.Locut⁹ qȝ eſt moyſes vniuerſa v̇ba hec
ad oēs filios iſrael.⁊ luxit ppl̄s nimis.Et ec
ce mane prio ſurgentes acederīt v̇ticē mōtis
atqȝ dixeret.Parati ſum⁹ aſcēdere ad locū
de quo dn̄s locutus ē q̇a peccauim⁹.Quib⁹
moyſes:Cur inq̇t tranſgredimi v̇bū domini
Deu.1.g. qd̄ vobis ñ cedet in ꝓſperuȝ?Nolite aſcēdre
non.n.ē dn̄s vobiſcū:ne corruatis corā īimi-
cis vr̄is.Amalechietes ⁊ chananeus an̄ vos
ſūt q̊ꝝ gladio corruetis eo qd̄ nolueritis ac
quieſcere dn̄o:nec erit dn̄s vobiſcum.At illi
contenebrati.aſcēderīt i v̇ticē mōtis.Archa
āt teſtamenti dn̄i ⁊ moyſes nō receſſerūt de
caſtris.Deſcenditqȝ amalechites ⁊ chana-
neus qui hitabat i mōte ⁊ p̄cutiens eos atqȝ
concidēs pſecutus ē eos vſqȝ horma. XV
A Locut⁹ eſt dn̄s ad moyſen dicēs:Lo
quere ad filios iſrl̄ ⁊ dices ad eos:
Cum ingreſſi fueritis ṫram hitatiōis
vr̄e quā ego dabo vobis ⁊ feceritis oblatiōȝ

dn̄o i holocauſtum aut victimam pacificam
vota ſoluentes ul̄ ſpōte offerentes munera.
aut in ſolēnitatibus vr̄is adolētes odorem
ſuauitat̄ domio d̄ bob⁹ ſiue de ouib⁹ offeret
quicūqȝ imolauerit victimā:ſacrificium ſil̄e
decimam p̄tē ephi ꝯſp̄ſaȝ oleo.qd̄ mēſuram
hēbit q̄rtaȝ p̄tem hin ⁊ vinum ad liba fūdē
da eiuſdem m̄ſure dabit i holocauſtum ſiue B
victimā.Per agnos ſingulos ⁊ arietes erit
ſacrificium ſil̄e duaꝝ decimarū. que ꝯſp̄ſa ſit
oleo ṫtie partis hin.⁊ vinum ad libamtū ṫtie
p̄tis eiuſdem menſure offeret i odorē ſuaui
tatis dn̄o. Qñ v̇o de bob⁹ feceris holocau-
ſtuȝ aut hoſtiam ipleas votum vl̄ pacificas
victimas dabis per ſingulos boues ſil̄e tres
decimas ꝯſperſe oleo quod habeat medium
menſure hin.⁊ vinum ad liba fūdenda eiuſ
dem menſure ī oblationē ſuauiſſimi odoris
dn̄o.Sic facies p̄ ſingulos boues ⁊ arietes ⁊
agnos ⁊ hedos.Tam indigene q̄ȝ peregrini
eodem ritu offerent ſacrificia.Unū p̄ceptuȝ
erit atqȝ iudicium tā vobis q̄̄ꝫ aduenis ṫre.
Locutus ē dominus ad moyſē dicēs.Loq̄r fi C
lijs iſrael ⁊ dices ad eos.Cum ueneritꝭ i ṫraȝ
quā dabo vobis.⁊ cōederitꝭ de pāib⁹ regiōis
illi⁹ ſep̄abitis p̄mitias dn̄o de cibis veſtris.
Sicut de areis p̄mitias ſeperabitis: ita ⁊ de
pulmētis dabitis p̄mitia dn̄o.ꝙ ſi per igno
rātiā p̄terietis q̇cq̄ȝ hoꝝ q̄ locutus ē dn̄s ad
moyſen ⁊ mādauit p̄ eum ad vos a die que
cepit iubere ⁊ vltra.oblitaqȝ fuerit faceř mlti
tudo:offeret vitulum de armēto holocauſtū
in odorē ſuauiſſimū dn̄o. ⁊ ſacrificium eius
ac liba vt cerimonie poſtulant hircumqȝ pro
peccato.⁊ rogabit ſacerdos ꝓ omni multi-
tudine filioꝝ iſrl̄.⁊ dimitteē eis.qm̄ non ſpō
te peccauerūt:nihilomin⁹ offerentes incen-
ſū dn̄o ꝓ ſe ⁊ ꝓ pcō atqȝ errore ſuo. ⁊ dimit-
tetur vniuerſe plebe filioꝝ iſrael ⁊ aduenis
q̄ p̄egrinātur iter eos.qm̄ culpa ē ois ppl̄i p̄
ignorātiā.ꝙ ſi aia vna neſciēs peccauerit of-
fert caprā āniculā ꝓ pcō ſuo.⁊ deprecabitur
ꝓ ea ſacerdos ꝙ iſcia peccauerit coram dn̄o
ipetrabitqȝ ei veniā ⁊ dimittetur illi.Taȝ in
digenis q̄̄ꝫ aduenis vna lex erit oiuȝ q̇ pecca D
uerint ignorātes.Aia vero q̄ p̄ ſup̄biā aliq̇d
ꝯmiſerit.ſiue ciuis ſit ille ſiue p̄egrinus qm̄
aduerſus dn̄ȝ rebellis fuit:p̄ibit de ppl̄o ſuo
v̇bū.n.dn̄i ꝯtēpſit:⁊ p̄ceptū illi⁹ fecit irrituȝ
idcirco delebitur:⁊ portabit iniq̇tateȝ ſuam
Factū eſt āt cū eſſent filij iſrael i ſolitudie ⁊ i
uēiſſent hoiem colligentē ligna i die ſabbati
obtulerunt eū moyſi ⁊ aaron ⁊ vniuerſe mul
titudini.Qui recluſerunt eū i carcerē neſciē
tes q̇d ſuper eo facere deberēt. Dixitqȝ dn̄s

ad moysen. Mortē moriatur hō iste: obruat
eū lapidib⁹ oīs turba extra castra. Cūq̄ edu
xissent euꝫ foras: obruerūt eum lapidibus: ⁊
mortu⁹ est sicut ꝓceꝑat dn̄s. Dixit q̄ꝫ dn̄s ad
moysē. Loquere filijs israel: dices ad eos: vt
1.22.b. faciant sibi fimbrias ꝑ q̄tuor āgulos palliorꝝ
ponentes i eis vittas hyacithias. Quas cuꝫ
viderīt recordent̄ oīuꝫ mandatorꝝ dn̄i: nec
sequātur cogitatiōes suas. ⁊ oculos per res
varias fornicantes: ſꝫ magis memores ꝓcep
toruꝫ dn̄i faciēt ea sintq̄ſ sci deo suo. Ego dn̄s
deus vester qui eduxi vos de terra egypti vt
A essem deus vester. XVI.

Ecce āt chore fili⁹ isaar filius caath:
filij leui ⁊ dathan atq̄ abiron filij eli
ab hon quoq̄ filius pheleth de filijs ruben:
surrexerunt contra moysen: alijq̄ filiorum
israel ducenti q̄nq̄ginta viri ꝓceres synago
ge: ⁊ qui tp̄re ꝯcilij ꝑ noīa vocabant̄. Cūq̄
stetissent aduersus moysen ⁊ aaron. dixert.
Sufficiat vobis qr oīs mltitudo scōꝝ est. ⁊ i
ip̄is est dn̄s. Cur eleuamini sr̄ ppl̄m dn̄i. Qḋ
cum audisset moyses cecidit ꝓn⁹ i faciē lo
cutusq̄ ē ad chore ⁊ ad oēm multitudinem.
Mane iquit notuꝫ faciet dn̄s q̄ ad se ꝑtine
āt ⁊ sāctos applicabit sibi ⁊ quos elegerit ap
ꝓpinq̄bunt ei. Hoc igit̄ facite. Tollat vnus
quisq̄ thuribuluꝫ suuꝫ tu chore ⁊ oē ꝯciliuꝫ
tuum: ⁊ hausto cras igne ponite desr̄ thymi
ama corā dn̄o ⁊ quēꝯq̄ elegerit ip̄e erit scūs
B Multum erigimini filij leui. Dixitq̄ rursū
ad chore. Audite filij leui. Nū parꝝ vobis ē
ꝙ separauit vos de⁹ isrl̄ ab oī ppl̄o: ⁊ iunxit
sibi vt seruiretis ei i cultu tabernacli: ⁊ staret̄
coram frequentia ppl̄i ⁊ mīstraret̄ ei? Idcir
co ad se fecit accedere te ⁊ omnes frēs tuos
filios leui: vt vobis ēt sacerdotiū vēdicet: ⁊
oīs glob⁹ tu⁹ stet cōtra dn̄m? Quid est enim
aarō vt murmuret̄ ꝯ eū? Misit ergo moyses
vt vocaret dathā ⁊ abiron filios eliab. Qui
respōderūt. Nō veniem⁹. Nūq̄d parꝝ ē tibi ꝙ
eduxisti nos de terra q̄ lacte ⁊ mele mana
bat vt occideres i deserto: nisi ⁊ dn̄at⁹ fueris
nr̄i? Reuera induxisti nos i t̄rā q̄ fluit riuis
lactis ⁊ mell̄: ⁊ ḋdisti nobis possessiōes agro
rum ⁊ vinearuꝫ? An ⁊ oculos nr̄os vis crue
C re? Non venimus. Irat⁹q̄ moyses valde: ait
ad dominuꝫ. Ne respicias sacrificia eorꝝ. Tu
scis ꝙ nec asellum quidē vnq̄ꝫ acceperim ab
eis nec afflixerim quēpiā eorum. Dixitq̄ꝫ ad
chore. Tu ⁊ omnis ꝯgregatio tua state seor
sum coram dn̄o ⁊ aaron die crastino sepati.
Tollite singuli thuribula vr̄a ⁊ pōite super
ea incensuꝫ offerente dn̄o ducēta q̄nq̄ginta
thuribula. aaron q̄ꝫ teneat thuribulum suuꝫ

Quod cū fecissent stantib⁹ moyse ⁊ aaron ⁊
coaceruassent aduersū eos oēꝫ mltudinem
ad ostiū tabernaculi apparuit cūct̄ gl̄ia dn̄i
Locutusq̄ dn̄s ad moysen ⁊ aaron: ait. Se
paramini de medio ꝯgregatōis hui⁹ vt eos
repente disꝑdam. Qui ceciderūt ꝓni i faciē
atq̄ dixerunt. Fortissime de⁹ spirituum vni
D uerse carnis: nū vno peccante ꝯ omnes ira
tua deseuiet? Et ait domin⁹ ad moisen. Pre
cipe vniuerso populo vt sepet̄ a tabernacl̄is
chore ⁊ dathan ⁊ abirō. Surrexitq̄ moyses
⁊ abijt ad dathan ⁊ abiron sequentibus eum
senioribus israel dixit ad turbam. Recedite
a tabernacl̄is ip̄iorꝝ: ⁊ nolite tanger̄ q̄ ad eos
pertinēt: ne iuoluaꝫ i pc̄is eorum. Cūq̄ re
cessissent a tentorijs eorum per circuitum:
datham ⁊ abiron egressi stabant in introitu
papilionū suorꝝ cū vxoribus ⁊ liberis omniq̄
frequētia. Et ait moyses. In hoc sciet̄ qḋ dn̄s
miserit me vt facerem vniuersa que cernit̄
⁊ non proprio ea corde protulerim. Si con
sueta hominum morte interierit ⁊ visitauerit
eos plaga q̄ certe visitari solent. non misit
E me domin⁹: Sin āt nouā rem fecerit dn̄s vt
aperiens t̄ra os suū ḋglutiat eos ⁊ oīa q̄ ad
illos pertinēt: ḋscēderitq̄ viuētes i isernum
scietis ꝙ blassemauerint dn̄m. Cōfestī igitur
vt cessauit loqui: dirupta ē t̄ra sub pedibus Den.11.a.
eorum ⁊ aperiens os suū deuorauit illos cū Ps̄.105.
tabernacl̄is suis ⁊ vniuersa substātia eorꝝ. De
scēderūtq̄ꝫ viui in infernuꝫ opti humo: ⁊ pe
rierūt ḋ medio multitudinis. At vero omīs
israel q̄ stabat ꝑ gyrum fugit a clamore pe
reuntiū dicens. Ne forte ⁊ nos terra deglu
tiat. Sꝫ ⁊ ignis egressus a dn̄o iterfecit ducē 3.26.a.
tos q̄nquaginta viros q̄ offerebant incēsuꝫ
Locutusq̄ꝫ ē dn̄s ad moysen dicens. Preci
pe eleazaro filio aaron sacerdotis: vt tollat
thuribula q̄ iacēt in incendio: ⁊ ignem huc
illucq̄ꝫ disꝑgat: qm̄ scificata sunt in mortib⁹
pc̄ōꝝ: ꝓducatq̄ꝫ ea in laminas: ⁊ affigat al
tari: eo ꝙ oblatū sit i eis incēsū ⁊ dn̄o scifica
ta sint: vt cernāt ea ꝓ signo ⁊ mōimēto filij is
F rael. Tulit ergo eleazar sacerdos thuribula
enea i q̄b⁹ obtulerāt hi q̄s icēdiū ḋuorauit ⁊
ꝓduxit ea i lamīas affigens altari: vt hērēt
postea filij isrl̄ quib⁹ ꝯmemorarēt̄: ne q̄s ac
cedat alienigena ⁊ q̄ n̄ est de semine aaron
ad offerēdū icēsū dn̄o ne patiat̄ sicꝫ passus ē
chore ⁊ oīs congregatio eius loq̄nte dn̄o ad
moysen. Murmurauit aūt oīs multitudo fi
liorꝝ isrl̄ sequenti die ꝯ moysen ⁊ aaron dicēs
Uos interfecistis populuꝫ dn̄i. Cūq̄ꝫ oriret̄
seditio ⁊ tumult⁹ icresceret: moyses ⁊ aaron
fugierūt ad tabernacl̄m federis. Qḋ p⁹q̄ꝫ in

G gressi sunt operuit nubes ⁊ appuit glĩa dñi.
s.co. Dixitq̃ dominꝰ ad moisẽ ⁊ aarõ. Recedite
de medio hꝰ mltitudis: ẽt nunc delebo eos.
Cumq̃ iacerẽt in terra dixit moyses ad aarõ
Tolle thuribulum ⁊ hausto igne de altari
mitte incẽsum desup: pgẽs cito ad populũ:
vt roges ꝓ eis. Jam.n. egressa ẽ ira a dño ⁊
Sap.18.d. plaga deseuit. Quod cũ fecisset aaron ⁊ cucur
risset ad mediã multitudinẽ: q̃ iã vastabat
incendiũ obtulit thymiama ⁊ stans int̃ mor
tuos ac viuentes ꝓ pplo dep̃catꝰ ẽ: ⁊ plaga
cessauit. Fuerunt ãt q̃ pcussi sũt q̃tuordecim
milia hominũ ⁊ septĩgẽti absq̃ his q̃ pierãt
in seditione chorẽ. Reuersusq̃ ẽ aarõ ad mo
ysen ad hostium tabernacli federis postquã
A quieuit interitus. XVII.
Et locutꝰ est dominus ad moysen di
cens. Loquere ad filios israel ⁊ ac
cipe ab eis virgas singulas per cognatio
nes suas a cunctis principibus tribuum vir
gas duodecim ⁊ vniuscuiusq̃ nomen super
scribes virge sue. Nomen autem aaron erit
in tribu leui ⁊ vna virga cunctas eorum fa
milias continebit: ponesq̃ eas in tabernacu
lo federis coram testimõio: vbi loquar ad te
B Quem ex his elegero germinabit v̾ga eius
⁊ cohibebo a me q̃rimonias filiorũ isrl̃ q̃bus
ꝯ vos murmurant. Locutusq̃ est moyses ad
filios israel ⁊ dederũt ei omnes p̃ncipes vir
gas per singulas tribꝰ. Fuerũtq̃ v̾ge duode
cim absq̃ v̾ga aarõ. Quas cũ posuisset mo
C yses coram dño i tabernaclo testionij: sequẽ
ti die regressus inuenit germinasse virgam
aaron in domo leui. ⁊ turgentibꝰ gemis eru
perant flores qui folijs dilatat̃ i amigdalas
D deformati sunt. Protulit ergo moyses oẽs
virgas d̾ ꝯspectu dñi ad cũctos filios isrl̃: vi
derũtq̃ ⁊ receperũt singli v̾gas suas. Dixit
q̃ dñs ad moysen. Refer virgã aarõ i taber
naculum testionij: vt fuet̃ ipi in signũ rebel
liũ filiorũ isrl̃: ⁊ q̃escãt q̃rele eorum a me: ne
moriãt̃. Fecitq̃ moyses sicut p̃cepat dñs. Di
xerunt aũt filij israel ad moysen. Ecce cõsũ
pti sumꝰ: oẽs peribimus. Quicunq̃ accedit
2.Re.2.f. ad tabernaculũ dñi morit̃. Nũ vsq̃ ad inter
A nitionem cũcti delẽdi sumus? XVIII.
Dixitq̃ dñs ad aaron. Tu ⁊ filij tui ⁊
domus p̃ris tui tecũ portabitis iniq̃
tatem scũarij ⁊ tu ⁊ filij tui sil̃ sustine
bitĩ peccata sacerdotij vr̃i. Sz ⁊ frates tuos d̾
tbu leui ⁊ scepro p̃ris tui sũe tecum: presto
q̃ sint ⁊ mistrent tibi. Tu autẽ ⁊ filij tui mi
strabitis i tabernaclo testioij. Excubabuntq̃
leuite ad precepta tua ⁊ cuncta opa taber
naculi: ita dũtaxat vt ad vasa sãctuarij ⁊ al
tare non accedant: ne ⁊ illi moriantur ⁊ vos
peatis sil̃. Sint ãt tecum ⁊ excubẽt i custodi
is tabernaculi: ⁊ i oibꝰ cerimonijs eiꝰ. Alie
gena nõ miscebit̃ vobis. Excubate in custo
dia sãctuarij: ⁊ i misterio altaris: ne oriat̃ idi
gnatio sup filios isrl̃. Ego dedi vobis frẽs ve
stros leuitas de medio filiorum isrl̃: ⁊ tradi
di donũ dño vt fuiãt i misterijs tabernacli
eius. Tu ãt ⁊ filij tui custodite sacerdotium
vr̃m ⁊ omnia q̃ ad cultũ altaris ptinẽt ⁊ itra
velum sũt p sacerdotes amistrabũt̃. Si quis B
externus accesserit occidet̃. Locutꝰq̃ ẽ dñs
ad aaron. Ecce dedi tibi custodiã p̃mitiarũ
mearum. Oia q̃ scificãt̃ a filijs israel tibi tra
didi ⁊ filijs tuis pro sacerdotali officio: legi
tima sempiterna. Hec ergo accipies d̾ his q̃
sãctificãt̃ ⁊ oblata sũt dño. Ois oblatio ⁊ sa
crificiũ ⁊ q̃cq̃d ꝓ pcõ atq̃ delicto redditur
mihi ⁊ cedet i scã scõrũ: tuũ erit ⁊ filiorũ tu
orum. In scũario cõedes illud. Mares tãtũ
edent ex eo. q: ꝯsecratum ẽ dño. Primitias
ãt q̃s vouerint ⁊ obtulerint filij isrl̃ tibi dedi
⁊ filijs tuis ac filiabus tuis iure perpetuo:
Qui mundus ẽ i domo tua vescet̃ eis. Oẽz
medulam olei ⁊ vini ac frumẽti: q̃cq̃d offert̃
primitiarũ dño: tibi dedi. Uniuersa frugũ
initia que gignit humꝰ ⁊ dño deportãtur: ce
dẽt i vsus tuos. Qui mundꝰ ẽ in domo tua
vescetur eis. Oẽ qd̾ ex voto reddiderint filij
israel tuũ erit. Quicq̃d p̃mũ erũpet e uulua C
cuncte carnis quã offerunt dño: siue ex hõi
nibus siue d̾ pecoribꝰ fuerit tui iuris erit: ita
dũtaxat vt ꝓ hois p̾ genito p̃ciũ accipias. ⁊
oẽ aial q̃ d̾imũdũ ẽ redimi facias cuiꝰ redẽ
ptio erit pꝰ vnũ mẽsẽ: siclis argẽti quinq̃ põ
der̃ scũarij. Siclꝰ viginti obolos hz. Primo s.3.g.
genita ãt bouis ⁊ ouis ⁊ capre nõ facies re Exo.30
dimi. q: scificans sũt dño. Sanguinẽ tm̃ eo Leui.27
rum fundes sr̃ altare: ⁊ adipes adolebis i su Ezch.4
auissimum odorẽ dño. Carnes v̾o in vsũ tu
um cedent. sicut pectusculũ ꝯsecratũ ⁊ armꝰ
dexter: tua erunt. Oẽs p̃mitias scũarij quas
offerunt filij israel dño tibi dedi ⁊ filijs ac fi
liabus tuis iure perpetuo. Pactum sal̃ ẽ sẽ
piternũ corã dño: tibi ac filijs tuis. Dixitq̃ Deu.18
dñs ad aarõ. In terra eorũ nihil possidebitis
nec hẽbitis ptẽ iter eos. Ego ps ⁊ hereditas
tua in medio filiorũ israel. Filijs ãt leui dedi
oẽs d̾cimas israhel i possessionez ꝓ misterio
q̃ seruiũt mihi i tabernaclo federis: nõ acce
dant vltra filij isrl̃ ad tabernaclm ne commit
tãt pcũm m mortiferũ. solis filijs leui mihi in
tabernaclo fuientibꝰ ⁊ portãtibꝰ pcã populi D
Legitimũ sẽpiternũ erit i generatioibꝰ vr̃is Deu.1
Nihil aliud possidebunt decimarũ oblatio

ne ꝯtēti: q̄s ī vsus eoꝝ ⁊ necessaria separaui.
Locutusq̄ est dn̄s ad moysen dicēs. Preci-
pe leuitis atq̄ denūcia. Cū acceperitꝭ a filijs
isrl' decias q̄s dedi vobis ꝑmitias earū offer
te dn̄o ī decimā ꝑtez decie. vt reputet vobis
in oblationē ꝑmitiuoꝝ: tā de areis q̄ȝ de tor-
cularib⁹ et vniuersis: q̄ꝝū accipitis primitias
offerte dn̄o ⁊ date ea aaron sacerdoti. Oia q̄
offeretis ex decimis ⁊ ī donaria dn̄i separabi
tur optia ⁊ electa erūt cūcta. Dicesq̄ȝ ad eos
Si ꝑclara ⁊ meliora queq̄ȝ obtuleritꝭ ex deci
mis: reputabit vobis q̄si de area ⁊ torculari
dederitis ꝑmitias: ⁊ cōedetis eas ī oībus lo-
cis vr̄is tā vos q̄ȝ familie vr̄e: q̄a ꝑcium ē ꝓ
misterio q̄ fūitis ī tabernaculo testimōij ⁊ ñ
peccabitꝭ sr̄ hoc egregia vobis ⁊ pinguia re-
seruantes: ne polluatꝭ oblationes filiorum is
rael ⁊ moriamini.

XIX

A L Ocutusq̄ȝ ē dn̄s ad moysen ⁊ aaron
dicēs. Ista ē religio victime quā cō-
stituit dn̄s. Precipe filijs isrl' vt ad-
ducāt ad te vacaȝ rufā etatis ītegre in q̄ nul-
la sit macla: nec portauerit iugū: tradesq̄ȝ eā
12.b eleazaro sacerdoti. Qui eductā extra castra
imolabit ī cōspcū oium: ⁊ tingens digitū in
sanguie ei⁹ aspget ꝯ fores tabernaculi septē
vicib⁹ cōburetq̄ȝ eā cūctis vidētib⁹ taȝ pelle
⁊ carnib⁹ ei⁹ q̄ȝ sanguine ⁊ fimo flāme tradi
tis. Lignū quoq̄ȝ cedrinū ⁊ hysopū coccūq̄ȝ
bis tinctū sacerdos mittet in flāmā q̄ vacam
vorat. Et tūc demū lotis vestib⁹ ⁊ corpe suo
ingredietꝭ ī castra. ꝯmaculatusq̄ȝ erit vsq̄ȝ ad
vespam. Sed ⁊ ille q̄ ꝯbusserit eā lauabit ve
B stimēta sua ⁊ corp⁹. ⁊ imundus erit vsq̄ȝ ad
vespam. Colliget aūt vir mund⁹ cineres vac
ce: ⁊ effundet eos extra castra in loco purissi
mo: vt sit multitudini filioꝝ israel ī custodiā
⁊ in aquam aspsionis: q̄r ꝓ pctō vacca ꝯbu-
sta est. Cūq̄ȝ lauerit qui vacce portauerat ci
neres vestimēta sua imund⁹ erit vsq̄ȝ ad ves-
perū. Hēbunt quoq̄ȝ hoc filij israel ⁊ aduene
q̄ habitāt inter eos scm̄ iure ꝑpetuo. Qui te
tigerit cadauer hoīs: ⁊ ꝓp h̄ septem dieb⁹ fu
erit imūd⁹: aspget ex hac aq̄ die t̄tio ⁊ septio
⁊ sic mūdabit. Si die t̄tio aspsus nō fuerit:
C septimo nō poterit emundari. Ois q̄ tetige
rit hūane aīe morticinū: ⁊ aspsus hac cōmi-
xtōe nō fuerit: polluet tabernaclꝫ dn̄i: ⁊ ꝑibit
ex israel. Q̄r aq̄ expiatōis nō ē aspersus imū
dus erit: ⁊ manebit spurcitia ei⁹ sr̄ eum. Ista
est lex hoīs qui moritur ī tabernaculo. Oēs
q̄ igrediuntur tentorium illi⁹: ⁊ vniuersa va
sa que ibi sunt polluta erunt septem diebus.
Uas qd̄ nō habuerit operculū: nec ligaturā
desuper imundū erit. Si quis in agro tetige
rit cadauer occisi hoīs: aut per se mortui siue
os illius vel sepulchrū: imund⁹ erit septem
diebus. Tollentq̄ȝ de cineribus ꝯbustiōis at
q̄ȝ pctī: ⁊ mittēt aq̄s viuas sup eos ī vas: ī qui
b⁹ cū hō mūdus tinxerit hysopum aspget ex
eo oē tentoriū: ⁊ cunctā supellectileȝ: ⁊ hoīes
huiuscemōi ꝯtagiōe pollutos. Atq̄ȝ hoc mo B
do mund⁹ lustrabit imunduȝ tertio ⁊ septio
die expiatusq̄ȝ die septio: lauabit ⁊ se ⁊ vesti-
menta sua ⁊ imund⁹ erit vsq̄ȝ ad vespuȝ: Si
q̄s hoc ritu nō fuerit expiat⁹: ꝑibit aīa illius
de medio ecclesie: q̄r sāctuariū dn̄i polluit ⁊
nō est aq̄ lustratōis aspersus. Erit hoc ꝑcep-
tū legitimū sēpiternū. ipse quoq̄ȝ q̄ aspergit
aq̄s lauabit vestimēta sua. Ois q̄ tetigerit a-
q̄s expiatōis: imund⁹ erit vsq̄ȝ ad vesperum.
Quicq̄d tetigerit imund⁹ imundū faciet: ⁊
aīa q̄ horum quippiā tetigerit immūda erit
vsq̄ȝ ad vesperum.

XX

V Eneruntq̄ȝ filij isrl' ⁊ omnis multitu A
do in desertū sin mense ꝑmo ⁊ man-
sit populus in cades. Mortuaq̄ȝ est
ibi maria ⁊ sepulta in eodē loco. Cūq̄ȝ idige
ret aq̄ populus ꝯuenerūt aduersum moysen
⁊ aaron: ⁊ versi in seditionē dixerunt. Utinā
perissemus inter frēs nr̄os coram dn̄o. Cur
eduxistis ecclesiaȝ dn̄i in solitudinē vt ⁊ nos
⁊ nostra iumēta moriamur. Quare nos feci- Exo.17.b
stis ascendere de egypto: ⁊ adduxistis in lo-
cum istum pessimum qui seri non potest. qui
nec ficum gignit: nec vineas: nec malogra-
ta insup ⁊ aquā ñ h̄nt ad bibēdū. Ingressusq̄ȝ
moyses ⁊ aaron dimissa multitudine ī taber
naculū federis corruerunt ꝓni in terrā: cla-
maueruntq̄ȝ ad dn̄m atq̄ȝ dixerunt. Dn̄e de
us audi clamorē hui⁹ ppl̄i ⁊ aperi eis thesau
rū tuū fontē aq̄ viue: vt satiati cesset murmu
ratio eoꝝ. Et apparuit gl̄a dn̄i sup eos. Locu B
tusq̄ȝ est dn̄s ad moysen dicēs. Tolle virgam Exo.17.b.
⁊ cōgrega ppl̄m tu ⁊ aaron fr̄ tuus ⁊ loq̄mi
ad petrā coram eis ⁊ illa dabit aq̄s. Cūq̄ȝ e-
duxeris aquā de petra bibet oīs multitudo
⁊ iumēta eius. Tullit igit moyses virga que
erat in cōspectu dn̄i: sicut ꝑceperat ei: cōgre-
gata multitudine an̄ petrā: dixitq̄ȝ eis. Au-
dite rebelles ⁊ increduli. Nū d̄ petra hac vo
bis aquam poterim⁹ eijcere: Cūq̄ȝ eleuasset
moyses manū ꝑcutiens v̄ga bis silicē egresse
sunt aq̄ largissime ita vt ppl̄s biberet ⁊ iu-
mēta. Dixitq̄ȝ dn̄s ad moysen ⁊ aarō. Quia
non credidistis mihi vt sanctificaretis me
coram filijs israel: non introducetis hos po-
pulos in terram quam dabo eis. Hec est aq̄
cōtradictōis vbi iurgati sūt filij israel ꝯ dn̄m
⁊ scītificat⁹ ē in eis. Misit iterea nūcios mo- J.21.d.

ꝑes de cades ad regē edom q̄ dixerūt. Hec
C mādat frē tu⁹ israel. Nosti oēm laborē q̄ app
hendit nos: quō descēderit pr̄es nr̄i in egyp
tū ꝛ habitauerim⁹ ibi multo tp̄e: afflixerint
qꝫ nos egyptij ꝛ patres nostros. ꝛ quō clama
uerim⁹ ad dn̄m ꝛ exaudierit nos: miseritqꝫ
angelum q̄ eduxerit nos de egypto. Ecce in
vrbe cades q̄ est in extremis finib⁹ tuis posi
ti obsecram⁹ vt nobis trāsire liceat ꝑ terram
tuā. Nō ibim⁹ per agros: nec per vineas: nō
bibem⁹ aquas de puteis tuis: sꝫ gradiemur
via publica: nec ad dexterā nec ad sinistraꝫ
declinātes donec transeam⁹ terminos tuos.
Cui rn̄dit edom. Non trāsibis per me. Alio
q̄n armat⁹ occurrā tibi. Dixeruntqꝫ filij isrl̄
Per tritam gradiemur viā: ꝛ si biberim⁹ a/
quas tuas nos ꝛ pecora nr̄a: dabim⁹ qd̄ iu/
stū est. Nulla erit in ꝑcio difficultas. tm̄ velo
citer transeam⁹. At ille respondit. Nō trāsi/
D bitis. Statimqꝫ egressus est obuius cū infinita
multitudine ꝛ mān forti: nec voluit acquie/
scere deꝑcāti vt ꝯcederet transitū ꝑ fines su/
os. Quāobrē diuertit ab eo isrl̄. Cūqꝫ castra
mouissent de cades venerūt in montē hor q̄
est in finibus terre edom: vbi locut⁹ est dn̄s
ad moysen dicēs. Pergat inq̄t aaron ad po
pulos suos. Nō enim intrabit terrā quā de/
di filijs israel: eo ꝙ icredulus fuerit ori meo
j.33.e. ad aq̄s ꝯditiōis. Tolle aarō ꝛ filiū ei⁹ cuꝫ eo
ꝛ duces eos in montē hor. Cūqꝫ nudaueris
pr̄em veste sua: idues ea eleazaruꝫ filiū ei⁹. ꝛ
aarō colliget ꝛ morieꝉ ibi. Fecit moyses vt ꝑ
ceperat dn̄s. ꝛ ascenderunt in montē hor co
Deu.10.b rā omni multitudine. Cūqꝫ aaron spoliasset
et.23.g. vestib⁹ suis: iduit eis eleazarū filiū ei⁹. Illo
mortuo in mōtis supcilio descendit cum e/
leazaro. Omnis aūt multitudo videns oc/
cubuisse aarō fleuit super eo xxx. diebus per
cunctas familias suas.

XXI

A Q Uod cū audisset chanane⁹ rex arad
q̄ hītabat ad meridiē venisse. s. israel
ꝑ exploratorum viā: pugnauit ꝯ il/
lū ꝛ victor existēs: duxit ex eo ꝑdam. At isra
el voto se dn̄o obligās: ait Si tradideris po
pulū istū i mān mea delebo vrbes ei⁹. Exau
diuitqꝫ dn̄s preces israel ꝛ tradidit chanane
um: quē ille interfecit subuersis vrbib⁹ ei⁹. ꝛ
vocauit nomē loci illi⁹ horma. i. anathema.
Profecti sūt aūt de monte hor ꝑ viam que
ducit ad mare rubꝝ vt circuirēt terrā edom
B Et tedere cepit ppl̄m itineris ac laboris: lo/
cut⁹qꝫ ꝯ dominū ꝛ moysen ait: Cur eduxisti
nos de egypto: vt moreremur in solitudine
Deest panis nō sunt aque: anima nostra iā
1.Cor.10.b nauseat super cibo isto leuissimo. Quāobreꝫ
misit dn̄s in populum ignitos serpentes: ad
quorꝝ plagas ꝛ mortes plīmorꝝ venerunt ad
moysen atqꝫ dixerūt. Peccauimus: qr locuti
sumus ꝯ dn̄m ꝛ te. Ora vt tollat a nobis ser
pentes. Orauit moyses ꝓ populo. Et locut⁹
est dominus ad eū. Fac serpētem eneū. ꝛ po
ne eum pro signo. Qui percussus aspexerit
eum: viuet. Fecit ergo moyses serpentē eneū
ꝛ posuit eum pro signo. Quē cum percussi Joh.3.b.
C aspicerēt sanabanꝉ. Profectiqꝫ filij israel ca
strametati sūt in oboth. Unde egressi fixere
tentoria in ieabari in solitudine que respicit
moab ꝯ orientalem plagā ꝛ inde mouentes
venerunt ad torrentē zareth. Quē relinquē
tes castrametati sunt ꝯtra arnon q̄ est in de/
serto ꝛ ꝓminet in finibus āmorrei. Si q̄deꝫ
arnon terminus est moab diuidens moabi
tas ꝛ ammorreos. Unde dicitur in libro bel
lorꝝ domini. Sicut fecit in mari rubro sic fa/
D ciet in torrentibus arnon. Scopuli torrentiū
inclinati sūt vt requiescerent in arnon ꝛ recū
berēt in finib⁹ moabitarꝝ. Ex eo loco apparu
it puteus: super q̄ locutus est dn̄s ad moysen
Congrega populū ꝛ dabo ei aquam. Tunc
cecinit isrl̄ carmē istud. Ascēdat puteus: cō/
cinebant. puteus quē foderūt principes ꝛ pa
uerunt duces multitudinis in datore legis
ꝛ in baculis suis. Profectiqꝫ sūt de solitudi
E ne mathana. De mathana in nahaliel. De
nahaliel in bamoth. Bamoth vallis est i
regione moab in vertice phasga: qd̄ respicit
ꝯtra desertum. Misit autē israel nuncios ad Deu.2.d.
seon regē āmorreorꝝ: dicens. Obsecro vt trā Deu.
sire mihi liceat per terrā tuam. Non declina 1.M
bimus in agros ꝛ vineas: nō bibemus aq̄s 2.f.
ex puteis. Uia regia gradiemur: donec tran
seamus terminos tuos. Qui cōcedere nolu
it vt trāsiret israel per fines suos: quin poti⁹
exercitu congregato egressus est obuiā in de
sertū: ꝛ venit in iasa pugnauitqꝫ ꝯtra euꝫ. A
quo percussus est in ore gladij ꝛ possessa est
terra eius ab arnō vsqꝫ ieboc ꝛ filios ammō
qr forti ꝑsidio tenebanꝉ termini ammonitarꝝ
Tulit ergo israel omnes ciuitates eius ꝛ hi/
tauit in vrbibus ammorrei: in esebon. s. ꝛ vicu
F lis eius. Urbs esebō fuit seō regis āmorrei
qui pugnauit ꝯ regem moab. ꝛ tulit omneꝫ
terrā q̄ ditiōis illius fuerat vsqꝫ arnō. Idcir
co dr̄ i ꝓuerbio. Uenite i esebō: edificetur ꝛ
ꝯstruatur ciuitas seon. Ignis egressus est de
esebō flāma de oppido seon: ꝛ deuorauit ar/
nō moabitarum ꝛ hitatores excelsorꝝ arnon
Ue tibi moab: peristi popule chamos. De/
di filios eius in fugā: ꝛ filias in captiuitateꝫ
regi āmorreorꝝ seon. Jugum ipsorꝝ disperijt

ab esebō vsqꝫ dibon lassi peruenerunt in io⸗
phe ⁊ vsqꝫ madaba. Habitauitqꝫ isrl' i terra
G ammorrei. Misit itaqꝫ moyses qui explora⸗
rent iazer. Cui⁹ ceperunt viculos: ⁊ possede
3.a ⁊ runt habitatores. Uerteruntqꝫ se ⁊ ascende
29 runt per viam basan ⁊ occurrit eis og rex ba
san cum omni populo suo pugnaturus in e⸗
drai. Dixitqꝫ dominus ad moysen. Ne time
as eū qꝛ in manu tua tradidi illum ⁊ oēz po
pulū ac terram eius: faciesqꝫ illi sicut fecisti
seon regi ammorreoꝝ hītatori esebon. Per
cusserūt igit̄ ⁊ hūc cum filijs suis: vniuersum
qꝫ populū ei⁹ vsqꝫ ad internitionē ⁊ possederūt
A terram illius. XXII
Iosue. P Rofectiqꝫ castrametati sūt in cāpe⸗
24.b strib⁹ moab: vbi transiordanē hieri⸗
co sita est. Uidens autem balac fili⁹ sephor
oīa q̄ fecerat isrl' āmorreo. ⁊ ꝙ pertimuissent
eū moabite. ⁊ impetū eius ferre non possent
dixit ad maiores natu madian. Ita delebit
hic populus oēs q̄ i nr̄is finib⁹ cōmorantur
quō solet bos herbas vsqꝫ ad radices carpe
re. Ipse autē erat eo tēpore rex i moab. Mi⸗
sit ergo nūcios ad balaā filiū beor ariolū q̄
hītabat sup flumen t̄re filioꝝ āmon: vt voca
B rēt eū ⁊ dicerent. Ecce egressus ē popul⁹ ex
egypto q̄ opuit supficiē terre sedens ꝯtra me
Ueni igit̄ ⁊ maledic pplo huic qui fortior me
ē: si quo mō possim pcutere ⁊ eijcere eū d̄ t̄ra
mea. Noui. n. ꝙ benedict⁹ sit cui bn̄dixeris.
⁊ maledict⁹ in quem maledicta congesseris
Perrexerūtqꝫ seniores moab ⁊ maiores na
tu madiā. hn̄tes diuinatiōis pciū i manibus
Cūqꝫ venissent ad balaā. ⁊ narrassent ei oīa
J.co. verba balaac. ille rn̄dit: Manere h̄ nocte. ⁊
rn̄debo q̄cq̄d mihi dixerit dn̄s. Manentib⁹
aūt illis apud balaā venit de⁹ ⁊ ait ad eum.
Quid sibi volūt homines isti apud te? Rn̄⸗
C dit Balac fili⁹ sephor. Rex moabitarum
misit ad me dicēs. Ecce ppl's qui egressus ē
de egypto opuit supperficiē terre. veni ⁊ ma
ledic ei: si quo mō possim pugnās abigere eū
Dixitqꝫ de⁹ ad balaā: Noli ire cuz eis neqꝫ
maledicas populo: qꝛ bn̄dict⁹ est. Qui māe
ꝯsurgēs dixit ad principes. Ite i terrā vr̄am
qꝛ ꝓhibuit me de⁹ venire vobiscū. Reuersi
principes dixerunt ad balaac. Noluit bala
am venire nobiscum. Rursū ille multopl'es
⁊ nobiliores q̄ꝫ an̄ miserat: misit. Qui cū ve⸗
nissent ad balaā: dixerunt. Sic dicit baalac
D fili⁹ sephor. Ne ꝯteris venire ad me: paratum
habeo honorare te. ⁊ q̄cq̄d volueris dabo ti
bi. Ueni ⁊ maledic pplo isti. rn̄dit balaam.
4.c Si dederit mihi balaac plenā domum suaz
argēti ⁊ auri nō potero īmutare v̄bū dn̄i dei
mei vt vel plus vel min⁹ loq̄r. Obsecro vt h̄
maneatis etiā hac nocte. vt scire queā q̄d mi
hi rursū rn̄deat dn̄s. Uēit ergo de⁹ ad balaā S.co.
nocte ⁊ ait ei. Si vocare te venerunt hoīes
isti surge ⁊ vade cū eis. ita duntaxat vt qd̄ ti
bi pcepero facias. Surrexit balaam mane ⁊
strata asina ꝓfect⁹ ē cū eis. Et iratus ē deus
Stetitqꝫ āgel⁹ dn̄i in via ꝯ balaā q̄ sedebat
asine. ⁊ duos pueros hēbat secum. Cernens
asina angelū stantē in via euaginato gladio
auertit se de itinere. ⁊ ibat per agꝝ. Quā cū E
v̄beraret balaā ⁊ vellet ad sēitā reducere ste
tit āgelus i āgustꝭ duaꝝ maceriaꝝ q̄b⁹ vinee
cigebant. Quē vidēs asina iūxit se pieti. ⁊ at
triuit sedētis pedez. At ille iteꝝ verberabat
eā ⁊ nihilomin⁹ āgelus ad locū āgustū trāsi
ēs vbi nec ad dexterā nec ad sinistrā poterat
deuiari obuius stetit. Cūqꝫ vidisset asina stā
tē angelū ꝯcidit sub pedib⁹ sedētis. q̄ iratus
vehemēti⁹ cedebat fuste latera ei⁹. Apuitqꝫ
dn̄s os asine. ⁊ locuta est: quid tibi feci? Cur 2.Pe.2.c
pcutis me ecce iā tertio? Rn̄dit balaam. Qꝛ
cōmeruisti ⁊ illusisti mihi. Utinaz haberem
gladiū vt te percuterem. Dixit asina. Nōne F
aīal tuū sū cui sp sedere ꝯsuesti: vsqꝫ in presē⸗
tē diē? Dic q̄d simile vnq̄ꝫ feceri tibi? At ille
ait. Nn̄q̄ꝫ ꝓtinus apuit dn̄s oculos balaam
⁊ vidit angelū stantez in via euaginato gla⸗
dio. adorauitqꝫ eū ꝓnus in terrā. Cui āgel⁹:
Cur inq̄t tertio verberasti asinā tuā? Ego ve
ni vt aduersarer tibi qꝛ peruersa ē via tua mi
hiqꝫ ꝯria. Et nisi asina declinasset de via dās
locū resistenti: te occidissē ⁊ illa viueret. Di⸗
xitqꝫ balaam. Peccaui nesciēs ꝙ tu stares
ꝯ me. Et nūc si displicet tibi vt vadam: reuer
tar. Ait angelus. Uade cū istis ⁊ caue ne ali
ud q̄ꝫ precepero tibi loquaris. Iuit igitur G
cū principib⁹. Qd̄ cum audisset balac: egres
sus ē in occursū ei⁹ in oppido moabitarum
qd̄ situ est in extremis finibus arnō. Dixitqꝫ
ad balaā. Misi nuncios vt vocarent te. Cur
nō stati venisti ad me? An qꝛ mercedem ad
uētui tuo reddere neq̄o? Cui ille rn̄dit. Ecce J.23.b
adsū. Nūq̄d loqui potero aliud nisi qd̄ deus
posuerit in ore meo? Perrexerūt ergo sil: ⁊
venerūt in vrbē q̄ in extremis regni ei⁹ fini⸗
bus erat. Cumqꝫ occidisset balac boues ⁊ o⸗
ues: misit ad balaaz ⁊ principes q̄ cū eo erāt
munera. Mane autem facto. duxit eum ad
excelsa baal: ⁊ intuit⁹ ē extremā ptem ppli.
D Ixitqꝫ balaam ad balac. XXIII
Edifica mihi hic septem aras. ⁊ para A
totidem vitulos: eiusdemqꝫ numeri
arietes. Cumqꝫ fecissent iuxta sermonē bala
am: iposuerūt simul vituluz ⁊ arietem super

aram. Dixitq; balaam ad balaac. Sta pau-
lisper iuxta holocaustũ tuum: donec vadã. si
forte occurrat mihi dñs. ⁊ q̃dcũq; ĩpauerit
loquar tibi. Cũq; abiisset velociter: occurrit
illi deus. Locutꝰq; ad eũ balaam septẽ inq̃t
aras erexi: ⁊ ĩposui vitulũ ⁊ arietẽ desuper.
Dñs autẽ posuit verbum in ore eius ⁊ ait.
Reuertere ad balac. ⁊ hic loq̃ris. Reuersus
inuenit stantẽ balac iuxta holocaustũ suũ ⁊
oẽs principes moabitarũ: assũptaq; parabo-
la sua dixit. De aram adduxit me balaac rex
B moabitarũ: de mõtibus orientis. Ueni inquit
Nũ.6.b. ⁊ maledic iacob: propera ⁊ detestate israel
Quõ maledicam cui nõ maledixit deꝰ? Qua
ratione detester: quem dñs non detestatur?
De sũmis silicibus videbo eũ ⁊ de collibus
ꝯsiderabo illũ. Ꝑplus solus hitauit ⁊ inter
gẽtes non reputabit̃. Quis dinũerare possit
puluerẽ iacob. ⁊ nosse numerũ stirpis israel?
Moriat̃ anima mea morte iustorũ: ⁊ fiãt no-
uissima mea horũ similia. Dixitq; balac ad
balaã: Quid est hoc qd̃ agis? Ut maledice-
res inimicis meis vocaui te ⁊ tu ẽtrario benedi-
S.22.g cis eis? Cui ille rñdit. Nũ aliud possum loq̃
nisi qd̃ iusserit dñs? Dixit ergo balac. Ueni
mecũ in alterũ locũ. vñ ꝑtem israel videas. ⁊
totũ videre nõ possis: inde maledicito ei. Cũ-
C q; duxisset eũ in locũ sublimẽ sup verticem
mõtis phasga: edificauit balaã septẽ aras ⁊
ĩpositis s̃ vitulis atq; arietibꝰ dixit ad balac
Sta hic iuxta holocaustũ tuũ donec ego ob
uius ꝑgam. Cui cum dñs occurrisset: posu-
issetq; verbũ ĩ ore eius: ait. Reuertere ad ba
lac: ⁊ hec loq̃ris ei. Reuersus ĩuenit eũ stãtẽ
iuxta holocaustũ suũ ⁊ principes moabitarũ
cũ eo. Ad quẽ balac. Quid inquit locutus
est dominꝰ? At ille assumpta parabola sua:
ait. Sta balac ⁊ ausculta audi fili sephor nõ
est deus q̃si homo vt mentiatur nec vt filius
hois vt mutet̃. Dixit ergo ⁊ nõ faciet: locutꝰ
q; est ⁊ nõ ĩplebit? Ad bñdicẽdũ adductꝰ sũ
bñdictionẽ ꝓhibere nõ valeo. Nõ ẽ idolum
ĩ iacob. nec videt̃ simulacrũ in israel. Dñs dꝰ
D eiꝰ cũ eo est ⁊ clãgor victorie regis in illo.
J.24.b Deꝰ eduxit illũ de egypto cuiꝰ fortitudo si-
milis ẽ rhinocerotis. Nõ ẽ auguriũ ĩ iacob
nec diuinatio in isrl̃. Tẽporibus suis dicetur
iacob ⁊ israel. q̃d operatꝰ sit deus. Ecce po-
pulus vt leena ꝯsurget. ⁊ quasi leo erigetur.
Nõ accubabit donec deuoret predam. ⁊ oc-
cisorũ sanguinẽ bibat. Dixitq; balac ad bala
am. Nec maledicas ei nec benedicas. Et ille
Nõne ait dixi tibi. ꝙ q̃cq̃d mihi deus impe-
raret hoc facerem? Et ait balac ad eum. Ue-
ni ⁊ ducam te ad aliũ locum: si forte placeat
deo vt inde maledicas eis. Cumq; duxisset
eũ sup verticem montis phogor qui respicit
solitudinẽ: dixit ei balaã. Edifica mihi hic se
ptem aras: ⁊ para totidem vitulos: eiusdẽq;
numeri arietes. Fecit balac vt balaam dixe-
rat. imposuitq; vitulos ⁊ arietes per singu-
las aras. XXIIII
Cumq; vidisset balaam ꝙ placeret A
dño vt benediceret isrl̃: neq̃q̃ abiit
vt añ prexerat vt auguriũ q̃reret: sed dirigẽs
ꝯ desertũ vultum suũ: ⁊ eleuãs oculos vidit
israel ĩ tẽtoriis ꝯmorantẽ per tribus suas ⁊
irruente in se spũ dei assumpta parabola ait.
Dixit balaã filiꝰ beor: dixit hõ cuius obtu- J.eo.
ratus est oculus. dixit auditor sermonũ dei
q̃ visionẽ oĩpotẽtis ĩtuitꝰ ẽ q̃ cadit ⁊ sic ape-
riũtur oculi eius. q̃ pulchra tabernacl'a tua
iacob: ⁊ tẽtoria tua israel: vt valles nemoro
se. vt horti iuxta fluuios irrigui: vt tabernacu
la que fixit dñs: quasi cedri ꝓpe aquas. Fluet
aqua de situla eiꝰ: ⁊ semen illiꝰ erit in aquas
multas. Tollet̃ ꝓpter agag rex eiꝰ: ⁊ aufere- B
tur regnũ illius. Deus eduxit illũ de egypto S.23.d.
cuius fortitudo sil'is ẽ rhinocerotis deuora
bunt gentes hostes illius ossaq; eorũ confrin
gent ⁊ perforabũt sagitis. Accubans dormi
uit vt leo. ⁊ quasi leena quam suscitare nul-
lus audebit. Qui benedixerit tibi: erit ⁊ ip-
se benedictus: qui maledixerit tibi in male-
dictione reputabitur. Iratusq; balac contra
balaã: complosis mãibus ait. Ad maledicen-
dũ inimicis meis vocaui te. quibꝰ econtrario
tertio bñdixisti. Reuertere ad locũ tuũ. De
creuerã q̃dẽ magnifice honorare te: sed dñs C
priuauit te honore disposito. Respondit ba S.22.d
laam ad balac. Nõne nunciis tuis quos mi
sisti ad me dixi. si dederit mihi balac plenã
domũ suã argenti ⁊ auri non potero ꝑterire
sermonẽ dñi dei mei: vt vel boni vel mali q̃d
proferã ex corde meo. sed q̃cq̃d dixerit dñs
hoc loquar? Uerũtñ pergens ad populum
meũ dabo tibi ꝯsiliũ: q̃d populus tuꝰ pplo
huic faciat extremo tp̃e. Sũptu igitur para-
bola rursũ ait. Dixit balaã filius beor: dixit S.eo.
homo cuiꝰ obturatus ẽ oculus: dixit auditor
sermonũ dei: q̃ nouit doctrinã altissimi: ⁊ vi
siones oĩpotentis videt: qui cadẽs apertos
habet oculos. Uidebo eum sed non mõ. ĩtu
ebor illũ sed non ꝓpe. Orietur stella ex iacob
⁊ ꝯsurget v̓ga de israel: ⁊ pcutiet duces mo-
ab vastabitq; oĩes filios seth. ⁊ erit idumea
possessio eius. Hereditas seir cedet inimi- D
cis suis: israel vero fortiter aget. De iacob e
rit q̃ dominetur: ⁊ perdat reliquias ciuitat̃.
Cumq; vidisset amalech: assumens parabo

lam ait. Pricipiũ gẽtiũ amalech: cui⁹ extre
ma pdent. Uidit quoqꝫ cyneũ: ⁊ assũpta pa/
rabola: ait. Robustũ quidẽ ẽ hitaculũ tuũ:
sed si i petra posueris nidũ tuũ ⁊ fueris elec
ct⁹ ꝺ stirpe cyn ꝙ diu poteris pmanere. Assur
eni capiet te. Assũptaqꝫ parabola iterũ locu/
tus ẽ. Heu q̃s victur⁹ ẽ qñ ista faciet deus!
Ueni ẽt i trierib⁹ de italia: supabũt assyrios
vastabuntqꝫ hebreos. ⁊ ad extremũ ẽt ipsi pi
bunt. Surrexitqꝫ balaã ⁊ reuersus ẽ i locuꝫ
suũ: balac q̃ꝫ via q̃ venerat: redijt. XXV

A Morabat̃ aũt eo tp̃e isrl̃ i sethi: ⁊ forni/
catus est ppl̃s cũ filiab⁹ moab que
vocauerũt eos ad sacrificia sua. At
illi cõederunt: ⁊ adorauerunt deos earum.
ue.22 b Initiatusqꝫ ẽ isrl̃ beelfego. Et iratus dñs ait
ad moysen. Tolle cũctos pricipes ppl̃i ⁊ su/
spende ꝯ eos solẽ i patibulis: vt auertatur fu
o.32.f. ror meus ab isrl̃. Dixitqꝫ moyses ad iudices
isrl̃. Occidat vn⁹ quisqꝫ ꝓxios suos q̃ initia
B ti sunt beelfegor. Et ecce vn⁹ de filijs isrl̃ in/
trauit corã fratrib⁹ suis ad scortũ madianite
vidẽte moyse ⁊ oi turba filioꝝ isrl̃ qui flebãt
ach. ante fores tabernaculi. Quod cum vidisset
2.c. phinees fili⁹ eleazari filij aaron sacerdotis:
surrexit de medio mltitudinis: ⁊ arrepto pu
gione igressus ẽ post virũ israhelitẽ in lupa
nar. ⁊ pfodit ambos sil̃ virũ .s. ⁊ mulierẽ i lo
cis genitalibus. Cessauitqꝫ plaga filijs isrl̃: ⁊
.10.b. occisi sunt vigintiquattuor milia hominum
C Dixitqꝫ dñs ad moysẽ. Phinees fili⁹ elea/
zari filij aaron sacerdotis auertit irã meaꝫ a
filijs isrl̃: qꝛ zelo meo cõmot⁹ ẽ ꝯ eos: vt nõ
ipse delerẽ filios isrl̃ in zelo meo. Idcirco lo
quere ad eũ. Ecce do ei pacem federis mei. ⁊
.45.d erit tã ipsi q̃ꝫ semini ei⁹ pactũ sacerdotij sem
ach. piternũ: qꝛ zelat⁹ ẽ ꝓ deo suo ⁊ expiauit sce/
2.f. lus filioꝝ isrl̃. Erat aũt nomen viri israhelite
qui occisus ẽ cũ madianitide zãbri filius sa/
lumi: dux de cognatione ⁊ tribu symeonis.
D Porro mulier madianitis q̃ pit iterfecta est
vocabatur cozbi: filia sui pricipis nobilissimi
madianitaꝝ. Locutusqꝫ est dñs ad moysen:
dicens. Hostes vos sentiãt madianite ⁊ per
.31.b. cutite eos: qꝛ ⁊ ipsi hostiliter egerunt ꝯ vos
⁊ decepe isidijs per idolũ phogor ⁊ cozbi fi/
liã ducis madian sororẽ suã q̃ pcussa est i die
plage ꝓ sacrilegio phogor. XXVI

A Postq̃ noxioꝝ sanguis effusus est: di
xit dñs ad moysẽ ⁊ eleazaruꝫ filium
aaron sacerdotẽ. Numerare oẽꝫ sũ/
1.a. mã filioꝝ isrl̃ a vigĩti ãnis ⁊ s̃ p domos ⁊ co/
o.b. gnatões suas: cũctos q̃ pñt ad bella ꝓcede/
re. Locuti sunt itaqꝫ moyses ⁊ eleazar sacer
dos in cãpestrib⁹ moab sup iordanẽ ꝯ hieri

co ad eos qui erãt a vigĩti ãnis ⁊ s̃ sicut dñs
imparat: quoꝝ iste ẽ numer⁹. Rubẽ priogẽi
tus isrl̃. Hui⁹ fili⁹ enoch a quo familia eno/ Geñ.46.b.
chitaꝝ: ⁊ phallu: a quo familia phaullitarũ 6Exo.6.b.
⁊ esrom a quo familia esromitaꝝ: ⁊ charmi a 1.Para.5.a
quo familia charmitaꝝ. He sũt familie ꝺ stir
pe rubẽ: quaꝝ nũer⁹ iuẽt⁹ ẽ q̃dragitatria mi
lia ⁊ septigenti triginta. Filius phallu eliab
huius filij namuhel ⁊ dathan ⁊ abiron. Isti B
sunt dathã ⁊ abiron: pricipes q̃ ppl̃i surrexe
runt ꝯ moysẽ ⁊ aarõ in seditiõe chore qñ ad
uersus dominũ rebellauerũt: ⁊ apiens terra
os suuꝫ deuorauit chore morientib⁹ plimis
qñ ꝯbussit ignis ducẽtos q̃nquagita viros.
Et factũ ẽ igrãde miraculũ: vt chore peunte
filij illi⁹ nõ pirent. Filij symeon p cognatões d.16.g
suas namuhel: ad hoc familia namuhelitaꝝ
⁊ iamin: ab hoc familia iaminitaꝝ: iachi. ab
hoc familia iachinitaꝝ zare: ab hoc familia
zarietaruꝫ: sauli ab hoc familia saulitaꝝ. He
sũt familie de stirpe symeon: quaꝝ ois nũer⁹
fuit viginti duo milia ducenti. Filij gad per
cagnatiões suas: sephõ: ab hoc fãilia sephõi
taꝝ. aggi: ab hoc familia aggitaruꝫ: suni ab
hoc familia sunitaꝝ: ozni ab hoc familia oz/
nitaꝝ: her: ab hoc familia heritaꝝ: arod. ab
hoc familia aroditarum: arihel ab hoc fami
lia arihelitaꝝ. Iste sũt familie gad: q̃ꝝ omnis
numerus fuit quadragita milia quingenti. C
Filij iuda: her ⁊ honan: qui ambo mortui sẽ
in terra chanaan: Fuerũtqꝫ filij iuda per co Geñ.38.a
gnationes suas: sela a quo familia selaitaꝝ
phares a quo familia pharesitaꝝ: zare: a quo
familia zareitaꝝ. Porro filij phares: esrom.
a quo familia esronitaꝝ: ⁊ amul a quo fami
lia amulitaꝝ. Iste sunt familie iuda: q̃ꝝ ois
numer⁹ fuit septuaginta sex milia q̃ngenti.
Filij ysachar per cognationes suas thola: a
quo fãilia tholaitaꝝ: phua: a q̃ fãilia phuai/
taꝝ: iasub a quo familia iasubitaruꝫ: semraꝫ:
a quo familia semranitaꝝ. He sũt cognatões D
ysachar: q̃ꝝ nũer⁹ fuit sexaginta q̃tuor milia
trecenti. Filij zabulon per cognationes suas
sared a quo familia sareditaꝝ: helon a quo
familiaꝝ helonitaꝝ: ialel a quo familia iale/
litaꝝ. He sũt cognationes zabulon: q̃ꝝ nume
rus fuit sexaginta milia quingenti. Filij io/
seph per cognationes suas manasse ⁊ ephraĩ
De manasse ortus est machir: a q̃ fãilia ma/
chiritaꝝ. Machir gẽuit galaad a q̃ familia
galaaditaꝝ. Galaad habuit filios iezer a q̃
familia iezeritaꝝ: ⁊ elech a q̃ familia elechi/
taꝝ: ⁊ asrihel a quo familia asrihelitaꝝ ⁊ se
chem: a quo familia sechemitaꝝ: ⁊ semida a
q̃ familia semidaitaꝝ: ⁊ epher: a quo familie

j.27.b epherita. Fuit āt epher pr̄ salphaad qui fili-
os nō hēbat ſ; tm̄ filias: quoꝝ iſta ſunt nomina
maala ⁊ noa ⁊ egla ⁊ melcha ⁊ therſa. He ſt
familie manaſſe ⁊ numer⁹ eaꝝ q̇nquaginta
duo milia ſeptingenti. Filij autē ephraī per
cognationes ſuas fuerūt hi. Suthala a quo
fāilia fuit alaitaꝝ: becher a q̊ familia beceri-
taꝝ: tehen a quo familia tehenitaꝝ. Porro fi
li⁹ ſuthala fuit herā a q̊ fāilia herāitaꝝ. He ſt
cognationes filioꝝ ephraī quaꝝ numer⁹ fuit
triginta duo milia q̇ngenti. Iſti ſunt filij io-
E ſeph per familias ſuas. Filij beniami in co-
gnationib⁹ ſuis: bale a quo familia baleitaꝝ
azbel. a quo familia azbelitaꝝ: achirā a quo
familia achiramitaꝝ: ſuphā a quo familia ſu
phanitaꝝ vphā a quo familia vphāitarum.
Filij bale: hered ⁊ noeman. De hered fami-
lia hereditaꝝ: de noeman. familia noemani-
taꝝ. Hi ſunt filij beniamin per cognationes
ſuas quoꝝ numerus fuit quadragintaq̇nq;
milia ſexcenti. Filij dan per cognatiōes ſuas
ſuhan: a quo familia ſuhanitaꝝ. He ſunt co-
gnationes dan per familias ſuas. Oēs fue-
re ſuhanite quoꝝ nūerus erat ſexagintaqua
tuor milia quadringenti. Filij aſer p cogna-
tiones ſuas: iemna a quo familia iemnaitaꝝ
ieſſui a quo familia ieſſuitaꝝ: brie a quo fami
lia brielitaꝝ. Filij brie haber a quo familia
haberithaꝝ ⁊ melchie a quo familia melchi
elitaꝝ. Nomē autē filie aſer fuit ſara. He co-
gnationes filioꝝ aſer ⁊ numer⁹ eoꝝ quinq̄-
F ginta tria miliaq̄drin genti. Filij neptalim p
cognationes ſuas: ieſſihel a quo familia ieſſi
helitaꝝ: guni a quo familia gunitaꝝ iaſſer a
quo familia iaſſenitarum ſellem a quo fami
lia ſellemitaꝝ. He ſūt cognatiōes filioꝝ nep-
tali p fāilias ſuas: quoꝝ nūerus q̄draginta-
quinq; milia quadringenti. Iſta eſt ſuma fi-
lioꝝ iſrl̄ q̇ recenſiti ſunt ſexcēta milia ⁊ mil-
le ſeptingenti triginta. Locutuſq; ē dñs ad
moyſen. dicēs. Iſtis diuidet̄ terra iuxta nūeꝝ
vocabuloꝝ in poſſeſſiōes ſuas. Plurib⁹ ma
iorē partē dabis. ⁊ paucioribus minorē ſin-
gulis ſicut nunc recenſiti ſūt tradetur poſſeſ
ſio: ita dūtaxat vt ſors terrā tribub⁹ diuidat
⁊ fāilijs. Quicq̇d ſorte ꝯtigerit: hoc vel plu-
res accipiant vel paucioris. Hic quoq; ē nu
merus filiorum leui per filias ſuas. Gerſon
a quo familia gerſonitaꝝ: caatha quo fami-
lia caathitaꝝ: merari a quo familia merarita
G rū. He ſūt familie leui. Familia lobni: famili
a hebroni. familia mooli. familia muſi fami
Exo.6.c. lia chori. At vero caath gēuit amran qui ha
buit vxorē iachobeth filiaz leui q̄ nata eſt ei
in egypto. Hec genuit amram viro ſuo filios

aaron ⁊ moyſen ⁊ mariā ſororem eoꝝ. De a-
aron orti ſunt nadab ⁊ abiu ⁊ eleazar ⁊ ytha
mar quoꝝ nadab ⁊ abiu mortui ſūt cū obtu
liſſent ignē alienum corā dño. Fuerūtq; oēs s.3.s
q̇ nūerati ſūt vigintitria milia gnis maſculi-
ni ab vno menſe ⁊ ſupra qui non ſūt recēſiti
īter filios iſrael: nec eis cū ceteris data poſſeſ
ſio ē. Hic eſt numer⁹ filioꝝ iſrl̄ q̇ deſcripti ſt̄
a moyſe ⁊ eleazaro ſacerdote in campeſtrib⁹
moab ſupra iordanem ꝯ hierico: inter quos
nullus fuit eoꝝ q̇ an̄ numerati ſunt a moyſe
⁊ aaron in deſerto ſynai. Predixerat enim
dñs ꝙ oēs morerēt̄ in ſolitudine. Nulluſq;
remanſit ex eis niſi caleb filius iephone ⁊ io
ſue filius nun.

XXVII A

R Eceſſerūt āt filie ſalphaad filij epher s.26.d
filij galaad filij machir: filij manaſſe j.36.a
qui fuit filius ioſeph: quaꝝ ſūt noīa maala ⁊ Joſue
noa ⁊ egla ⁊ melcha ⁊ therſa ſteterūtq; co-
ram moyſe ⁊ eleazaro ſacerdote ⁊ cunctis
ꝑncipib⁹ ppl̄i ad oſtiū tabernacl̄i federis: at
q; dixerūt. Pr̄ nr̄ mortuus eſt ī deſerto: nec s.16.e
fuit in ſeditione q̄ ꝯcitata eſt ꝯ dn̄m ſub cho-
re: ſed ī peccato ſuo mortuus eſt. Hic nō ha-
buit mares filios. Cur tollitur nomē illius B
de familia ſua: q; nō h; filiū: Date nobis poſ-
ſeſſionē inter cognatos patris nr̄i. Retulit
q; moyſes cām eaꝝ ad iudiciū dñi. Qui dixit
ad eū. Iuſtam rez poſtulant filie ſalphaad.
Da eis poſſeſſionez inter cognatos pr̄is ſui
⁊ ei in hereditatē ſuccedat. Ad filios autē iſ-
rael loqueris h̄. Homo cum mortuus fuerit
abſq; filio ad filiā eius trāſibit hereditas: ſi fi
liā nō habuerit: habebit ſucceſſores fratres
ſuos. ꝙ ſi ⁊ fres nō fuerint dabitis heredita
tē fratrib⁹ pr̄is eius. Sin āt nec patruos ha
buerit: dabit̄ hereditas h̄ s qui ꝓximi ſunt.
Eritq; hoc filijs iſrl̄ ſcūz lege ꝑpetua ſicut ꝓ
cepit dñs moyſi. Dixit q; dominus ad moyſē C
Aſcende in montē iſtuz abari. ⁊ contēplare
inde terrā quā daturus ſū filijs iſrael. Cūq;
videris eā ibis ⁊ tu ad populum tuum ſicut
iuit frater tuus aaron: q; offēdiſtis me ī deſ
to ſyn in ꝯdictione multitudinis: nec ſcifica
re me voluiſtis coram ea ſup aquas. He ſunt
aque ꝯditionis in cades deſerti ſyn. Cui rn̄-
dit moyſes. Prouideat dñs de⁹ ſpiritū oīs
carnis hominem qui ſit ſuper multitudinez
hanc ⁊ poſſit exire ⁊ intrare ante eos: ⁊ edu
cere eos vel introducere: ne ſit populus dñi
ſicut oues abſq; paſtore. Dixitq; dñs ad eū. D
Tolle ioſue filium nun virum in quo eſt ſp̄s
dei ⁊ pone manum tuā ſup eum. Qui ſtabit
coram eleazaro ſacerdote ⁊ omni multitudi
ne: ⁊ dabis ei precepta cunctis videntibus

⁊ pte gloꝛie tue: vt audiat eum oīs synagoga
filioꝝ isrl̄. Pro hoc si quid agendū erit. elea
zar sacerdos ꝯsulet dn̄z ad vbum eius egre-
dietur ⁊ igredietur ipe ⁊ oēs filij isrl̄ cum eo
⁊ cetera mltitudo. Fecit moyses vt pceperat
dn̄s. Cūqꝫ tulisset iosue: statuit eum coꝛam e
leazaro sacerdote ⁊ oi frequētia ppli: ⁊ ipo-
sitis capiti ei⁹ manib⁹ cuncta replicauit que
mandauerat dominus. XXVIII

A Dixit quoqꝫ dn̄s ad moysē. Precipe
filijs isrl̄ ⁊ dices ad eos. Oblationez
meā ⁊ panes ⁊ icēsū odoꝛis suauissimi offer
te p tpa sua. Hec sunt sacrificia q̄ offerre de
betis. Agnos āniculos imaculatos duos q̊
tidie in holocaustuz sempiternū: vnū offeret
mane ⁊ alterū ad uespeꝝ: decimā partē ephi
simile que cōspersa sit oleo purissimo: ⁊ hēat
quartaz partez hin. Holocaustum iuge ē qđ
obtulistis i monte synai in odoꝛē suauissimū
incensi dn̄i. Et libabitis vini quartam partez
hin per agnos singulos in scūario dn̄i. Alte
rūqꝫ agnum siliter offeretis ad vespaz iuxta
B oēm rituz sacrificij matutini ⁊ libamentoꝛuz
eius oblationez suauissimi odoꝛis dn̄o. Die
āt sabbati offeretis duos agnos annicl̄os i-
maculatos ⁊ duas decimas sil̄e oleo consp-
se i sacrificio ⁊ liba que rite fundūtur per sin
gula sabbata in holocaustum sempiternum
In kalendis āt. i. i mēsium exordijs offeretis
holocaustum dn̄o: vitl̄os de armento duos.
arietē vnuz: agnos ānicl̄os septē imaculatos
⁊ tres decias simile oleo ꝯsperse i sacrificio p
singulos vitulos ⁊ duas decias sil̄e oleo con
sperse per singulos arietes ⁊ decimā decime
simile ex oleo in sacrificio p agnos singulos
Holocaustum suauissimi odoꝛis atqꝫ icēsi ē
dn̄o. Libamenta āt vini q̄ p singulas fundē
da sunt victimas. ista erunt. Media pars hi
p singulos vitulos: tertia p arietē: q̄rta per
C agnū. Hoc erit holocaustum p oēs menses:
q̊ sibi anno vtente succedunt. Hircus quoqꝫ
offeret dn̄o p peccat in holocaustū sēpiter-
.e num cū libament suis. Mense aūt p̄io q̄rta
5.a. decia die mensis: phase dn̄i erit ⁊ q̊nta decia
die sollemnitas. Septē dieb⁹ vescent azimis
quarū dies pꝛima venerabilis ⁊ sancta erit.
Oē op⁹ seruile nō faciet in ea. Offeretqꝫ in
cēsuz holocaustū dn̄o vitulos d armto duos
arietē vnū agnos anniculos imaculatos se-
ptem ⁊ sacrificia singuloꝝ ex simila que cō
spersa sit oleo: tres decimas p singl̄os vitl̄os
⁊ duas decimas p arietes: ⁊ decimā decime
p agnos singulos. i. per septē agnos ⁊ hircū
pꝛo peccato vnū vt expiet p vobis: pt holo-
caustum matutinū. qđ semper offeret. Ita fa

ciet per singulos dies septē dieꝝ: i fomitē ignis
⁊ in odoꝛez suauissimuz dn̄o: q̊ surget de ho-
locausto ⁊ de libationib⁹ singl̄oꝝ. Dies q̊z B
septim⁹ celeberrim⁹ ⁊ scūs erit vobis. Omē
op⁹ seruile nō faciet in eo. Dies ēt pmitioꝝ
qn̄ offeret nouas fruges dn̄o explet hebdo
matib⁹: venerabilis ⁊ sancta erit. Omne op⁹
seruile non faciet in ea. Offeretisqꝫ holocau
stū in odoꝛē suauissimuz dn̄o: vitulos de ar-
mēto duos: arietē vnū: agnos anniculos im
maculatos septē: atqꝫ in sacrificijs eoꝛuz simi
le oleo cōsperse tres decimas per singl̄os vi
tulos. per arietes duas: p agnos decimā dci
me: q̊ sil̄ sunt agni septē hircū q̊z q̊ mactatur
p expiatione: pter holocaustū sempiternum
⁊ liba ei⁹. Immaculata offeretis omnia cuz
libationibus suis. XXIX

Mensis ēt septimi pma dies venerabi- A
lis ⁊ sancta erit vobis. Oē op⁹ suile
nō faciet i ea: qꝛ dies clāgoꝛis ē ⁊ tubaꝝ. Of
feretqꝫ holocaustū in odoꝛē suauissimū dn̄o:
vitulū de armento vnū: arietē vnū ⁊ agnos
āniculos imacl̄atos septē ⁊ i sacrificijs eoꝝ
simile oleo cōsperse tres decimas p singulos
vitulos: duas decimas p arietē: vnam deci-
mā per agnuz: q̊ sil̄ sūt agni septē: ⁊ hircū p
pctō q̊ offertur i expiatione ppli pꝛeter holo
caustū kalendaꝝ cū sacrificijs suis: ⁊ holocau
stum sempiternū cū libationibus solit. His-
dem cerimonijs offeretis in odoꝛem suauis-
simum incensum dn̄o. Decima q̊z dies men
sis hui⁹ septimi: erit vobis scā atqꝫ venerabil̄
⁊ affliget aias vr̄as. Oē op⁹ seruile nō facie B
tis i ea. Offeretqꝫ holocaustū dn̄o in odoꝛē
suauissimum: vitulum de armēto vnum: arie
tem vnū: agnos āniculos imaculatos septez
⁊ in sacrificijs eoꝝ simile oleo cōsperse tres
decimas: p singl̄os vitulos: duas decimas p
arietē: decimā decime per agnos singulos q̊
sunt sil̄ agni septē ⁊ hircū p pctō: absqꝫ his q̊
offerri pro dlicto solent i expiationē: ⁊ holo
caustū sēpiternum in sacrificio ⁊ libamibus
eoꝛum. Quītadecima vo die mēsis septimi
q̄ vobis sancta erit atqꝫ venerabil̄ oē op⁹ sui
le nō faciet i ea: sꝫ celebrabit solēnitatē dn̄o
septē dieb⁹. Offeretqꝫ holocaustū in odoꝛez
suauissimum dn̄o vitulos de armento trede
cim: arietes duos: agnos anniculos imacu-
latos q̄tuoꝛdeci ⁊ i libamēt eoꝝ: simile oleo
conspse tres decimas per vitulos singl̄os: q̊
sunt sil̄ vituli tredeci ⁊ duas decimas arieti
vno. i. sil̄ arietibus duobus ⁊ decimā decime
agnis singulis q̊ sūt sil̄ agni q̄tuoꝛdeci. ⁊ hir
cū pꝛo pctō absqꝫ holocausto sēpiterno ⁊ sa-
crificio ⁊ libamie ei⁹. In die altero offeretis C

vitulos de armẽto duodecim arietes duos:
agnos anniculos imaculatos q̃tuordeci:ſa⸗
crificiaqꝫ ⁊ libamia ſinglorꝝ ꝑ vitulos ⁊ arie
tes ⁊ agnos rite celebrabitis:⁊ hircũ ꝓ pctõ
abſqꝫ holocauſto ſẽpiterno:ſacrificioqꝫ ⁊ li⸗
bamine ei⁹. Die tertio offeretis vitulos vn⸗
deci arietes duos:agnos ãniculos imacula
tos q̃tuordecim: ſacrificiaqꝫ ⁊ libamina ſin⸗
gulorꝝ ꝑ vitulos ⁊ arietes ⁊ agnos rite cele⸗
brabitis. ⁊ hircũ pro ptcõ:abſqꝫ holocauſto
ſẽpiterno:ſacrificioqꝫ ⁊ libamine ei⁹. Die q̃r
to offeret̃ vitulos decẽ arietes duos: agnos
anniculos imaculatos q̃tuordecim ſacrifi⸗
ciaqꝫ ⁊ libamia ſingulorꝝ ꝑ vitulos ⁊ arietes
⁊ agnos rite celebrabitis. ⁊ hircũ ꝓ pcõ:abſ⸗
qꝫ holocauſto ſẽpiterno:ſacrificioqꝫ ei⁹ ⁊ li
bamie. Die q̇nto offeretis vitulos nouẽ:ari
etes duos:agnos ãniculos imaculatos q̃tu
ordecim:ſacrificiaqꝫ ⁊ libamia ſingulorꝝ per
vitulos ⁊ arietes ⁊ agnos rite celebrabit̃. ⁊
hircũ ꝓ peccato abſqꝫ holocauſto ſẽpiterno
D ſacrificioqꝫ ei⁹ ⁊ libamine. Die ſexto offere⸗
tis vitulos octo:arietes duos agnos ãnicu⸗
los imaculatos q̃tuordecĩ ſacrificiaqꝫ ⁊ liba
mina ſingulorꝝ ꝑ vitulos ⁊ arietes ⁊ agnos
rite celebrabitis. ⁊ hircũ ꝓ peccato. abſqꝫ ho
locauſto ſempiterno:ſacrificioqꝫ eius ⁊ liba
mine. Die ſeptimo offeretis vitulos ſeptẽ ⁊
arietes duos:agnos ãniculos imaculatos q̃
tuordecim:ſacrificiaqꝫ ⁊ libamina ſingulorꝝ
per vitulos ⁊ arietes ⁊ agnoſ rite celebrabit̃
⁊ hircũ pro peccato abſqꝫ holocauſto ſempi
terno ſacrificioqꝫ eius ⁊ libamine. Die octa
uo q̇ eſt celeberrim⁹. omne op⁹ ſeruile non
facietis offerentes holocauſtũ in odorẽ ſua
uiſſimũ domino:vitulũ vnum:arietẽ vnum:
agnos anniculos immaculatos ſeptem: ſa⸗
crificiaqꝫ ⁊ libamina ſingulorꝝ per vitulos ⁊
arietes ⁊ agnos rite celebrabitis ⁊ hircũ pro
peccato abſqꝫ holocauſto ſempiterno:ſacrifi
cioqꝫ eius ⁊ libamine. Hec offeretiſ domino
in ſolennitatib⁹ vr̃is: preter vota ⁊ oblatio⸗
nes ſpontaneas in holocauſto:in ſacrificio:i
libamine:⁊ in hoſtijs pacificis. XXX

A N Arrauitqꝫ moyſes filijs iſrl' oĩa q̇ ei.
dñs imparat:⁊ locutus ẽ ad p̃ncipeſ
tribuũ filiorꝝ iſrl'. Iſte eſt ſermo quẽ
p̃cepit dñs. Si quis virorꝝ votũ dño vouerit:
aut ſe conſtrinxerit iuramento : non faciet
irritũ verbũ ſuũ: ſed oẽ qđ ꝓmiſit implebit
Mulier ſi q̇ppiã vouerit ⁊ ſe conſtrinxerit
iuramẽto q̇ ẽ in domo pr̃is ſui ⁊ i etate adh̃
puellari: ſi cognouerit pr̃ votũ qđ pollicita
ẽ ⁊ iuramẽtũ q̇ obligauit aiam ſuã:⁊ tacue⸗
B rit:voti rea erit. Quicquid pollicita eſt ⁊ iu

rauit ope ꝯplebit. Sin ãt ſtatim vt audierit
ꝯdixerit pr̃. ⁊ vota ⁊ iuramenta ei⁹ irrita erũt
nec obnoxia tenebit ſpõſioni eo qꝑ ꝯdixerit
pater. Si maritũ hũerit ⁊ vouerit aliquid ⁊
ſemel de ore ei⁹ verbũ egrediẽs aiam ei⁹ ob
ligauerit iuramẽto:quo die audierit vir ⁊ ñ
ꝯdixerit:voti rea erit:reddetqꝫ qđcũqꝫ ꝓmi⸗
ſerat. Sin autẽ audiẽs ſtatim ꝯdixerit ⁊ irri
tas fecerit pollicitationis eius:verbaqꝫ q̇b⁹ C
obſtrinxerat aiam ſuã ꝓpiti⁹ erit ei dñs: Ui
dua ⁊ repudiata q̇cq̇d vouerit r̃ddẽt: Uxor
in domo viri cũ ſe voto ꝯſtrinxerit ⁊ iuramẽ
to:ſi audierit vir ⁊ tacuerit nec ꝯtradixerit
ſponſiõi:reddet qđcũqꝫ ꝓmiſerat. Sin autẽ
extẽplo ꝯdixerit nõ tenebitur ꝓmiſſiõis rea
qꝛ marit⁹ ꝯdixit:⁊ dñs ei ꝓpitius erit. Si vo
uerit ⁊ iuramẽto ſe cõſtrinxerit vt per ieiu⸗
niũ vel ceterarꝝ rerꝝ abſtinentiã affligat aiam
ſuã:in arbitrio viri erit ſi faciat ſiue non faci
at. Qđ ſi audiẽs vir tacuerit. ⁊ in alterã diẽ D
diſtulerit ſniam:q̇cq̇d vouerat atqꝫ promiſe⸗
rat:reddet:qꝛ ſtatim vt audiuit tacuit. Sin
autẽ ꝯdixerit poſtq̃ reſciuit:portabit ipſe ini
quitatẽ ei⁹. Iſte ſũt leges q̃s conſtituit dñs
moyſi inter virꝝ ⁊ vxorẽ : inter patrẽ ⁊ filiam
que in puellari adhuc etate eſt:vel que ma⸗
net in parẽtis domo. XXXI.

L Locutuſqꝫ ẽ dñs ad moyſẽ dicẽs. Ul A
ciſcere p̃us filios iſrael de madianit̃
⁊ ſic colligeris ad pplm tuũ. Stati⸗
qꝫ moyſes armate inq̇t ex vobis viros ad pu
gnã q̇ poſſint vltionẽ dñi expetere de madi
anitis. Mille viri de ſingulis tribub⁹ eligã⸗
tur ex iſrl' q̇ mittant ad bellũ. Dederũtqꝫ mi
lenos de ſingulis tribub⁹. i. duodeciꝫ millia C
expeditorꝝ ad pugnã quos miſit moyſes cũ
phinees filio eleazari ſacerdotis vaſaqꝫ ſcã
⁊ tubas ad clangendum tradidit ei. Cumqꝫ
pugnaſſent ꝯ madianitas atqꝫ viciſſent oẽs
mares occiderunt ⁊ reges eorꝝ eui ⁊ recem
⁊ ſur ⁊ vr ⁊ rebe q̇nqꝫ principes gẽtis balaã
quoqꝫ filiũ beor interfecerunt gladio: cepe⸗
runtqꝫ mulieres eorꝝ ⁊ paruulos oĩaqꝫ peco
ra ⁊ cũctam ſuppellectilem. Quicq̇d habe⸗ B
re poterãt depopulati ſũt tã vrbes q̃ vicos
⁊ caſtella flãma ꝯſũpſit. Et tulerunt predam
⁊ vniuerſa q̇ ceperant tã ex hoibus q̃ ex iu⸗
mẽtis ⁊ adduxerũt ad moyſeꝫ ⁊ eleazarꝝ ſa⸗
cerdotẽ ⁊ ad omnẽ multitudineꝫ filiorꝝ iſrl'.
Reliqua ãt vtẽſilia portauerũt ad caſtra in
cãpeſtribus moab:iuxta iordaneꝫ ꝯ hierico
Egreſſi ãt ſunt moyſes ⁊ eleazar ſacerdos ⁊
oẽs p̃ncipes ſynagoge i ocurſũ eorꝝ extra ca
ſtra. Irat⁹qꝫ moyſes p̃ncipib⁹ exercit⁹ tribu
nis ⁊ cẽturiõibus qui venerant de bello:ait

g.25.d Cur feminas reseruastis? Nōne iste sūt q̄ de
cepetūt filios israel ad suggestionē balaam
C ꝛ p̄uaricari vos fecerūt in dn̄o sup peccato
phogoꝛ. vnde ꝛ pcussus ē ppl's. Ergo cūctos
di.21.b interficite q̄cq̄d est generis masculini ēt in
in paruul' ꝛ mulieres q̄ nouerint viros in
coitu iugulate: puellas aūt ꝛ oēs feminas
v̄gines reseruate vobis ꝛ mā̄ete extra castra
septē dieb⁹. Qui occiderit hoīem vel occisū
tetigerit: lustrabit die tertio ꝛ septio. Et d̄ oi
p̄da siue vestimentū fuerit siue vas ꝛ aliq̄d i
vtensilia p̄paratū de capraꝝ pellibus ꝛ pilis
ꝛ ligno expiabit. Eleazar quoq̄ sacerdos ad
viros exercit⁹ qui pugnauerant sic locut⁹ ē.
D Hoc ē p̄ceptum legis qd̄ mandauit domi-
nus moysi. Aurum ꝛ argentū ꝛ es ꝛ ferrū ꝛ
plūbū ꝛ stānū ꝛ oē qd̄ pōt trāsire p flammā
igne purgabit: q̄cq̄d aūt ignē non pōt susti-
nere. aqua expiatiōis scificabit: ꝛ lauabitis
vestimēta vestra die septio. ꝛ purificati po-
stea castra intrabitis. Dixit q̄z dn̄s ad moy-
sen. Tolle sūmā coꝝ. que capta sūt ab homi-
ne vsq̄ ad pecus tu ꝛ eleazar sacerdos ꝛ oēs
principes vulgi: diuidesq̄ ex equo predam
inter eos qui pugnauerūt egressiq̄ sunt ad
bellū. ꝛ inter oēm reliquā multitudinē. ꝛ se
perabis ptē dn̄o ab his qui pugnauerunt ꝛ
fuerūt in bello vnā aīam de q̄ngentis taz ex
hoībus q̄z ex bob⁹ ꝛ asinis ꝛ ouib⁹ ꝛ dabis
eā eleazaro sacerdoti q̄ p̄mitie domini sunt
Ex media quoq̄ pte filioꝝ israel accipies q̄n
E quagesimū caput hoīuz ꝛ boū ꝛ asinoꝝ ꝛ o-
uiū cūctoꝝq̄ aīantiū. ꝛ dabis ea leuitis q̄ ex
cubāt in custodijs tabernaculi dn̄i. Fecerūt
q̄ moyses ꝛ eleazar sicut p̄ceperat dn̄s. Fuit
aūt p̄da quā exercitus cepat: ouiū sexcēta se
ptuaginta q̄nq̄ milia boū septuaginta duo
milia: asinoꝝ sexaginta milia ꝛ mille aīe ho-
minū sex⁹ fēinei q̄ nō cognouerant viros tri
ginta duo milia. Dataq̄ ē media ps his q̄
in p̄lio fuerāt ouiū trecēta trigintaseptē mi
lia quingente: e q̄b⁹ in ptē dn̄i supputate sūt
oues sexcenta septuaginta q̄nq̄ ꝛ de bobus
triginta sex milib⁹. boues septuagita ꝛ duo:
F de asinis triginta milibus quingentis asini
sexaginta vn⁹: De aīab⁹ hoīum. xvi. milibus
cesserūt in ptē dn̄i trigintadue aīe. Tradidit
q̄ moyses nūeꝝ p̄mitiaꝝ dn̄i eleazaro sacer-
doti sicut fuerat ei iperatū ex media pte filio
rū israel quā sepauerat his q̄ in p̄lio fuerant
De media vero pte q̄ ɔtigerat reliq̄ multitu
dini. i. de ouib⁹ trecentis triginta septē mili
bus q̄ngentis ꝛ de bobus trigita sex milib⁹:
ꝛ de asinis triginta milib⁹ q̄ngentis ꝛ de ho
minib⁹ sedeci milib⁹: tulit moyses q̄nquage
simū caput ꝛ dedit leuitis q̄ excubabāt in ta
bernaclo dn̄i: sicut p̄ceperat dn̄s. Cūq̄ acces
sissent p̄ncipes exercit⁹ ad moysē ꝛ tribūi cē
turionesq̄ dixerūt. Nos fmi tui recensuim⁹ G
nūeꝝ pugnatoꝝ q̄s hūimus sub mān nr̄a: ꝛ
ne vn⁹ q̄dē defuit. Ob hāc cām offerim⁹ in
donarijs dn̄i singuli qd̄ in p̄da auri potuim⁹
inuenire: periscellides ꝛ armilas ānulos ꝛ
dextralia ac murenulas: vt dep̄ceris p nobis
dn̄m. Susceperūtq̄ moyses ꝛ eleazar sacer-
dos omne auꝝ in diuersis speciēb⁹ pondere
scūarij sedecim milia septingentos quinqua
ginta siclos. a tribūis ꝛ cēturionibus. Unus-
quisq̄. n. qd̄ in preda rapuerat suū erat. ꝛ su
sceptū itulerūt in tabernaclm testimonij: in
monimētū filioꝝ isrl' corā dn̄o. XXXII

Filij aūt rubē ꝛ gad habebāt pecora A
multa. ꝛ erat illis i iumētis infinita
substātia. Cūq̄ vidissz iazer ꝛ galaad
aptas aīalibus alēdis ēras venerūt ad moy-
sen ꝛ ad eleazaꝝ sacerdotez ꝛ principes mlt
titudinis: atq̄ dixerūt. Astaroth ꝛ dibō ꝛ ia
zer ꝛ nemra esebō ꝛ eleale sabā ꝛ nebo ꝛ be
on terra quā percussit dn̄s in cōspectu filioꝝ
israel regionis vberrime ē ad pastū aīalium
ꝛ nos serui tui hēmus iumēta plurima p̄ca-
murq̄ si inuenim⁹ grām corā te vt des nobis
famulis tuis eā in possessionē nec facias nos
trāsire iordanē. Quib⁹ rn̄dit moyses. N ūq̄d B
f̄res vestri ibūt ad pugnā ꝛ vos h̄ sedebitis
Cur subuertitis mentes filioꝝ israel: ne tran
sire audeant in locū quem eis daturus ē do
minus? Nōne ita egerunt patres vestri quā
do misi de cades barne ad explorandā terrā
Cūq̄ venissent ad vallē botri lustrata oi re-
gione subuerterunt coꝛ filioꝝ israel vt nō in
trarēt fines q̄s eis dn̄s dedit: q̄bus irat⁹ iu-
rauit dicēs. Si videbūt homines isti q̄ ascen g.14.c
derunt ex egypto a vigīti ānis ꝛ s̄ terrā quā
sub iuramēto pollicitus sū abrahā ysaac ꝛ ia
cob ꝛ noluerunt seq̄ me preter caleb filiū ie
phone zenezeū ꝛ iosue filiū nun. Isti imple- C
uerūt voluntatē meā. Iratusq̄ dn̄s aduersū
isrl' circūduxit eū per desertū q̄draginta an-
nis donec ɔsumeret vniuersa generatio q̄ fe
cerat malū i ɔspectu ei⁹. Et ecce inq̄t vos sur
rexistis p p̄ribus vestris incremēta ꝛ alūni
hominū pctōꝝ vt augeretis furorē dn̄i ɔtra
isrl'. q̄ si nolueritis seq̄ eū in solitudine ppl'm
derelinquet: ꝛ vos causa eritis necis oīum.
At illi p̄pe accedentes dixerūt. Caulas oui-
um fabricabimus ꝛ stabula iumētorum puu f.eo.
lis q̄z nostris vrbes muītas: nos autē ipsi ar
mati ꝛ accincti pgem⁹ ad p̄liū ante filios is
rael dōec itroducam⁹ eos ad loca sua. Par D

nuli nostri τ q̄cq̄d hře possum⁹ erūt in vrbi
bus mūitis pp hitatoꝝ isidias. Nō reuerte-
mur in domos nr̄as vsq₃ dū possideant filij
isrl̄ hereditatē suā: nec quicq₃ q̄rem⁹ trāsior
danē: q2 iā hēm⁹ possessionē nr̄am in orien
Josue.i.c. tali ei⁹ plaga. Quib⁹ moyses ait. Si facit̄ qd̄
pmittitis expediti pgite corā dn̄o ad pugnā
τ oīs vir bellatoꝛ armat⁹ iordanē trāseat: do
nec subuertat dn̄s inimicos suos τ subijciat̄
ei oīs t̄ra: tūc eritis iculpabiles apd̄ deum τ
apud israel: τ obtinebit̄ regiones q̄s vultis
E corā dn̄o. Sin aūt qd̄ dicitis nō feceritis: nul
li dubiū ē q̄n peccet̄ i deū. τ scitote q̄m pcc̄m
vr̄m apphēdet vos. Edificate ergo puulis
vr̄is τ caulas τ stabula ouib⁹ ac iumētis τ qd̄
polliciti estis implete. Dixeruntq₃ filij gaad
τ ruben ad moysen. Serui tui sumus. Facie
mus qd̄ iubet dn̄s noster. Paruulos nr̄os τ
mulieres. τ pecora ac iumenta relinq̄m⁹ in
vrbib⁹ galaad: nos aūt famuli tui oēs expe
diti pgem⁹ ad bellū sicut tu dn̄e loq̄ris. Pre
cepit ergo moyses eleazaro sacerdoti τ io
sue filio nun τ pncipibus familiaꝝ trib⁹ isrl̄.
F τ dixit ad eos. Si trāsierint filij gad τ filij ru
ben vobiscū iordanē oēs armati ad bellum
corā dn̄o τ vobis fuerit terra subiecta: date
eis galaad in possessionē. Sin aūt noluerint
trāsire vobiscū in terrā chanaan: iter vos ha
bitandi accipiant loca. Rn̄deruntq₃ filij gad
τ filij ruben. Sicut locut⁹ ē dn̄s suis suis ita
s.eo. faciem⁹. Ipsi armati pgemus corā dn̄o i ter
ram chanaan τ possessionē iaz suscepisse nos
Josue.22.a. ɔfitemur transiordanē. Dedit itaq₃ moyses
filijs gad τ rubē τ dimidie tribui manasse fi
lij ioseph regnū seō regis ammorrei τ regnū
og regis basā: τ terraz coꝝ cū vrbibus suis p
G circuitum. Igitur extruxerūt filij gad dibon
τ asteroth τ aroere τ aroer τ roth τ sophin
τ iazer: iecbaa τ bethnemra τ betharā vrbes
munitas. τ caulas pecoribus suis. Filij vero
ruben edificauerunt esebō τ eleale τ caria
thai τ nabo τ baalmeon v̄sis noibus: saba
ma q̄q₃ iponentes vocabula vrbibus q̄s ex
Gen.50.d. truxerāt. Porro filij machir filij manasse p
rexerunt in galaad: τ vastauerūt eā interfe
cto āmorreo hitatore eius. Dedit ergo moy
ses terrā galaad machir filio manasse q̄ ha
bitauit in ea. Jair āt fili⁹ manasse abijt τ oc
cupauit vicos eius: quos appellauit ānotia
ir. i. villas iair. Nobe q̄z perrexit τ apphēdit
chanath cū viculis suis: vocauitq₃ eā ex no
mine suo nobe.

XXXIII.

A Hee sunt mansiones filioꝝ isrl̄ q̄ egres
si sunt de egypto p turmas suas i ma
nu moysi τ aaron: q̄s descripsit moy
ses iuxta castroꝝ loca que dn̄i iussione muta
bant. Profecti igit̄ de ramesse mense primo
q̄ntadecima die mēsis primi: altera die pha
se filij israel i manu excelsa videntib⁹ cunctis
egyptijs τ sepelientib⁹ primogenitos quos p
cusserat dn̄s. Nā τ in dijs coꝝ exercuerat vl
tionē. Castrametati sunt in sochot: de sochot
venerūt in etham q̄ est in extremis finib⁹ soli
tudinis. Inde egressi venerūt ɔtra phiairoth
q̄ respicit beelsephon. τ castrametati sūt aū
magdalū. Profectiq₃ de phiairoth transie
runt p mediū mare i solitudinē τ ambulan
tes trib⁹ dieb⁹ per desertū ethan: castrameta
ti sunt in mara. Profectiq₃ de mara. venerūt B
in heli vbi erāt duodeciz fōtes aq̄ꝝ τ palme Exo.15.d
septuaginta: ibique castrametati sunt. Sz τ
inde egressi: fixerūt tentoria super mare ru
brum. Profectiq₃ de mari rubro: castrame
tati sunt in deserto syn: vnde egressi venerūt
in deptha. Profectiq₃ de deptha: castrame
tati sunt in halus: egressiq₃ de halus: raphi
dim fixere tentoria: vbi populo defuit aq̄ ad
bibendū. Profectiq₃ de raphidim: castrame
tati sunt in deserto synai. Sz τ de solitudine
synai egressi: venerūt ad sepulchra cōcupiscē
tie. Profecti de sepulchris cōcupiscētie: ca C
strametati sūt in asseroth venerūt in rethma
Profectiq₃ de rethma: castrametati sunt in
remomphares: vn̄ egressi venerūt in lebna.
De lebna castrametati sūt in ressa: egressiq₃
de ressa venerūt in ceelatha. Unde pfecti ca
strametati sūt in mōte sepher: egressi de mō
te sepher venerunt in arada. Inde pficiscen
tes castrametati sunt in maceloth. Profe D
ctiq₃ de maceloth. Uenerunt in thaath. De
thaath castrametati sunt in thare: vnde e
gressi fixere tentoria in metcha. Et de met
cha castrametati sunt in esmona. Profecti
q₃ de esmona: venerunt in moseroth. Et de
moseroth castrametati sunt in baneiachan.
Profectiq₃ de baneiachan venerunt in mon
tem gadgad. Un̄ pfecti castrametati sunt in
iethebatha τ de iethebatha venerunt i ebro
na. Egressiq₃ de ebrona castrametati sunt in
asiongaber inde profecti venerūt in desertū
syn. Hec ē cades. Egressiq₃ de cades castra E
metati sunt in monte hor: in extremis finib⁹ s.20.
terre edom. Ascēditq₃ aaron sacerdos i mō
tem hor iubente dn̄o. τ ibi mortu⁹ est anno
q̄dragesimo egressionis filioꝝ israel ex egy
pto mēse q̄nto primo die mēsis cū esset āno
rum centūuigintitriū. Audiuitq₃ chanane⁹
rex araad q̄ habitabat ad meridiē: in t̄ra cha
naan venisse filios israel. Et pfecti de monte
hor: castrametati sunt in salmona: vn̄ egressi

venerunt in phinō. Profectiq́ʒ de phinon.
castrametati sunt in oboth: ⁊ de oboth vene
rūt icabari: q̄ est in finib⁹ moabitaꝝ. Profe-
F ctiq́ʒ de icabari. fixere tētoria in dibōgad: vñ
egressi castrametati sunt in elmondeblatha
im. Egressiq́ʒ de elmōdeblathai: venerūt ad
mōtes abarim ꝯ nabo. Profectiq́ʒ de monti
bus abarim: trāsierunt ad cāpestria moab s̄
iordanē ꝯtra hiericho. Ibiq́ʒ castrametati sūt
de bethsimō vsq́ʒ ad belsathi in planioribus
locis moabitaꝝ: vbi locut⁹ est dñs ad moysē.
Precipe filijs isrl̄ ⁊ dic ad eos. Qñ trāsieri-
tis iordanē itrantes terrā chanaan: disꝑdite
cūctos hitatores t̄re illi⁹: ꝯfringite titulos ⁊
G statuas comminuite: atq́ʒ oīa excelsa vastate
mundātes t̄raʒ ⁊ hitantes in ea. Ego. n. dedi
vobis illā in possessionē: quā diuidetis vobis
sorte. Plurib⁹ dabit̄ latiorē ⁊ paucioribus an
gustiorē. Singul' vt sors ceciderit: ita tribue
tur h̄rditas. Per tribus ⁊ familias possessio
diuidet̄. Sin āt nolueritis interficere hitato
res t̄re q̄ remāserint: erunt vobis q̄si claui in
ocul' ⁊ lācee i laterib⁹ ⁊ aduersabūt̄ vobis in
t̄ra hitationis v̄re. ⁊ q̄cq̄d ill' cogitaueram fa-
cere: vobis faciā. XXXIIII.

A Locutusq́ʒ ē dñs ad moysen: dicēs
Precipe filijs israel. ⁊ dices ad eos.
Cū ingressi fuerit̄ t̄rā chanaan ⁊ i possessiōes
vobis sorte ceciderit: his finib⁹ t̄minabitur
Pars meridiana incipiet a solitudine syn:
q̄ est iuxta edom ⁊ hēbit termīos ꝯ orientem
mare salsissimum q̄ circuībūt australem pla
gā ꝑ ascensū scorpiōis: ita vt trāseant in sen-
nā ⁊ ꝑueniant ad meridiē vsq́ʒ ad cades bar
ne. vñ egredient̄ ꝯfinia ad villā noīe adar ⁊
B tēdent vsq́ʒ ad semona. Ibitq́ʒ ꝑ gyꝝ termi-
nus ab asemōa vsq́ʒ ad torrētē egypti ⁊ ma
gni maris littore finiet̄. Plaga autem occi-
dentalis a mari magno incipiet ⁊ ipso fine
claudet̄. Porro ad septētriōalē plagā a ma
ri magno termini icipiēt ꝑuenietes vsq́ʒ ad
montē altissimū a q̄ venient i emath vsq́ʒ ad
terminos sedada: ibūtq́ʒ ꝯfinia vsq́ʒ ad ebro
na ⁊ villam henan. Hi erūt termini i ꝑte aq̄-
C lonis. Inde metabunt̄ fines ꝯ orīētalē plagā
de villa henan vsq́ʒ sephama: ⁊ de sephama
descēdēt termini i reblatha ꝯ fontē daphniʒ
Inde ꝑuenient ꝯ orientē ad mare cenereth
⁊ tendēt ad iordanē: ⁊ ad vltimū salsissimo
claudentur mari. Hanc habebit̄ terrā ꝑ fi-
nes suos in circuitu. Precepitq́ʒ moyses fi-
lijs israel: dicens. Hec erit terra quā posside
bitis sorte: ⁊ quā iussit dñs dare nouē tribu-
bus ⁊ dimidie tribu. Trib⁹. n. filioꝝ ruben ꝑ
familias suas: ⁊ trib⁹ filioꝝ gad iuxta cogna

tionū numeꝝ: media quoq́ʒ trib⁹ manasse. i.
due semis trib⁹ acceperūt partē suā trās ior
danē contra hiericho ad orīētalē plagaʒ. Et B
ait domin⁹ ad moysen. Hec sunt noīa viroꝝ Josue.14.a.
qui terrā vobis diuidēt. Eleazar sacerdos ⁊
iosue fili⁹ nun ⁊ singuli pricipes de tribub⁹
singulis: quoꝝ ista sūt vocabula. De tribu iu
da caleb fili⁹ iephone. De tribu symeon: sa-
muel fili⁹ amiud. De tribu beniamin: heli-
dab fili⁹ chaselon. De tribu filioꝝ dan: boc-
ci fili⁹ iogli. Filioꝝ ioseph de tribu manasse
baannihel fili⁹ ephot. De tribu ephraī: ca-
muhel fili⁹ septan. De tribu zabulō helisa-
phan fili⁹ pharnath. De tribu ysachar: dux
phaltihel fili⁹ ozan. De tribu aser: abiud fi-
li⁹ salomi. De tribu neptalim: phedahel: fili
us amiud. Hi sūt q̄b⁹ ꝑcepat dñs vt diuide-
rēt filijs isrl̄ terrā chanaā. XXXV.

A Hec q́ʒ locut⁹ ē dñs ad moysē in cam
pestrib⁹ moab sup̄ iordanē ꝯ hieri-
co. Precipe filijs israel vt dēt leuitis d̄ posses Josue.21.a.
sionib⁹ suis vrbes ad habitandū ⁊ suburba
na eaꝝ per circuitum: vt ipsi in oppidis ma-
neant. ⁊ suburbana sint pecoribus ac iumē-
tis que a muris ciuitatum forinsecus per cir
cuitū mille passuū spatio tendent̄. Contra o-
rientem duo milia erunt cubiti ⁊ ꝯ meridiē
similiter erunt duo milia. Ad mare q̄ʒ qd̄ re
spicit occidētē: eadē m̄sura erit: ⁊ septētriōa
lis plaga eq̄li termio finietur. Erūtq́ʒ vrbes i
medio. ⁊ foris suburbana. De ipsis āt oppi Josue.20.a.
dis que leuitis dabitis: sex erūt in fugitiuoꝝ
auxilia separata: vt fugiat ad ea qui fuderit
sāguinē: ⁊ exceptis his alia quadragita duo
oppida. i. sil' quadragitaocto cū suburbāis su
is. Ipseq́ʒ vrbes q̄ dabunt̄ de possessionib⁹ fi B
lioꝝ isrl̄: ab his q̄ plus hūt: plures auferent̄
⁊ q̄ min⁹ pauciores. Singuli iuxta mēsuraʒ
h̄rditat̄ sue dabūt oppida leuit̄. Ait dñs ad
moysē. Loquere filijs isrl̄. ⁊ dices ad eos. qñ Deu.19.a.
trāsgressi fuerit̄ iordanē in t̄ra chanaan d̄cer
nite q̄ vrbes eē d̄beāt in ꝑsidia fugitiuoꝝ qui
nolētes sanguinē fuderit: i q̄b⁹ cum fugerit
ꝓfug⁹ cognat⁹ occisi nō poterit eū occidere
donec stet in ꝯspectu multitudinis: ⁊ cā illi
us iudicet̄. De ipsis āt vrbibus que ad fugi-
tiuoꝝ subsidia sepant̄. tres erūt trās iordanē
⁊ tres i t̄ra chanaā: tā filijs israel q̄ʒ aduenis
atq́ʒ ꝑegrinis: vt ꝯfugiat ad eas q̄ nolēs san
guinē fuderit. Si q̄s ferro ꝑcusserit: ⁊ mor-
tuus fuerit q̄ ꝑcussus ē: re⁹ erit homicidij ⁊
ipe morietur. Si lapidē iecerit ⁊ ictus occu
buerit. sil' punietur. Si ligno ꝑcussus iterie
rit: ꝑcussoris sanguie vindicabitur. Propin
quus occisi homicidā iterficiet: statim vt ap

prehenderit eum:interficiet. Si p odium qs
hoiem ipulerit vel iecerit quippiã in eum p
insidias:aut cũ eẽt inimicus manu pcusserit
ꝛ ille mortuꝰ fuerit:pcussor homicidij reus
Deu.19.c. erit. Cognatꝰ occisi stati vt inuenerit eum iu
gulabit. ꝙ si fortuitu ꝛ absq odio ꝛ inimici
tijs q̃cq̃ hoꝝ fecerit. ꝛ hoc audiẽte pplo fue
rit cõprobatũ. atq inter pcussorem ꝛ propin
quum sanguis q̃stio ventilata:liberabit ino
cens de vltoris mãu. ꝛ reducet p sniaz in vr
bem ad quã ꝯfugerat: manebitq ibi donec
sacerdos magnus q̃ oleo sãcto vnctꝰ est:mo
D riat. Si interfector extra fines vrbiũ q̃ exuli
bꝰ deputate sũt fuerit iuentꝰ ꝛ pcussus ab eo
q̃ vltor ẽ sãguis absq noxa erit q̃ cũ occide
rit. Debuerat.n. pfugꝰ vsq ad mortẽ põtifi
cis i vrbe residere. Postq̃ ãt ille obierit:ho
micida reuertet in terrã suã. Hec sempiter
na erũt ꝛ legitima i cũctis hitatõibꝰ vestris.
Homicida sub testibꝰ puniet. Ad vniꝰ testi
moniũ nullus ꝯdẽnabitur. Non accipietis
pciũ ab eo q̃ reus ẽ sanguis:statim ꝛ ipse mo
riet. Exules ꝛ pfugi ante mortẽ pontificis.
nullo mõ i vrbes suas reuerti poterũt. ne pol
luatis terrã habitationis vr̃e que insontium
cruore maculat:nec aliter expiari põt nisi p
eius sanguinẽ q̃ alteriꝰ sanguinem fuderit.
Atq ita emundabitur vr̃a possessio me cõ
morante vobiscũ. Ego.n. sum dñs qui habi
to inter filios israel. XXXVI.
A
Nu.27.a. ACcesserunt aũt ꝛ principes familiaꝝ
galaad filij machir filij manasse de
stirpe filioꝝ ioseph:locutiq sũt moy
si coram principibꝰ israel:atq dixerũt. Tibi
dño nr̃o pcepit dñs vt terrã sorte diuideres
filijs israel: ꝛ vt filiabus salphaad fratris nr̃i
dares possessionẽ debitã patri:qs si alterius
B tribꝰ hoies vxores acceperint: seq̃tur posses
sio sua ꝛ trãslata ad aliã tribũ de nr̃a heredi
tate minuet:atq ita fiet vt cũ iubileus.i.q̃n
quagesimꝰ annus remissionis aduenerit cõ
fundat sortiũ distributio. ꝛ alioꝝ possessio ad
alios transeat. Respondit moyses filijs isrl̃ ꝛ
C dño precipiente ait. Recte tribꝰ filiorum io
seph locuta est. ꝛ hec lex sup filiabꝰ salphaad
Tobie.7.d. a dño promulgata est. Nubãt q̃bus volunt:
tm̃ vt sue tribus hoibus ne cõmisceatur pos
sessio filioꝝ israel de tribu in tribũ. Omnes
eni viri ducent vxores de tribu ꝛ cognatiõe
sua. ꝛ cuncte femine de eadẽ tribu maritos
D accipient:vt hereditas pmaneat in familijs
nec sibi misceant tribꝰ:sz ita maneãt vt a do
mino sepate sunt. Feceruntq filie salphaad
vt fuerat iperatũ ꝛ nupserunt maala ꝛ ther
sa ꝛ egla ꝛ melcha ꝛ noa filijs patrui sui d̃ fa
milia manasse q̃ fuit filiꝰ ioseph ꝛ possessio q̃
illis fuerat attributa mãsit in tribu ꝛ familia
pr̃is earũ. Hec sunt mandata atq iudicia q̃
mandauit dñs per manũ moysi ad filios isrl̃
in campestribus moab supra iordanem con
tra hierico.

Explicit liber Nũeri. Incipit liber elead da
beri q̃ deuteronomiũ pnotat. Capitulũ. I A

HEc sunt uerba que lo
cutus ẽ
moyses ad oẽm israel trãsiorda
nem i solitudine cãpestri contra
mare rubrũ inter pharan ꝛ tho
fel ꝛ laban ꝛ aseroth. vbi auri ẽ plurimũ vn
decim dieb' de oreb p viã mõtis seir vsq ca
des barne. Quadragesimo ãno vndecio mẽ
se. primo die mẽsis locutꝰ ẽ moyses ad filios
israel oĩa q̃ ille preceperat illi dñs: vt diceret
eis postq̃ percussit seon regẽ ammoreorũ:q̃
habitauit in esebon: ꝛ og regẽ basan qui mã
sit in aseroth ꝛ in edrai transiordanẽ in terra
moab. Cepitq moyses explanare legẽ ꝛ di
cere. Dñs deꝰ noster locutꝰ est ad nos i oreb
dicens. Sufficit vobis ꝙ i hoc mõte mansi
stis. Reuertimini ꝛ venite ad montẽ ãmor
reoꝝ: ꝛ ad cetera q̃ ei pxima sunt cãpestria
atq montana ꝛ humiliora loca cõtra meri
diem ꝛ iuxta littus maris:terrã chananeoꝝ B
ꝛ libani vsq ad flumen magnũ eufratẽ. En
inquit tradidi vobis. Ingredimini ꝛ posside
te eã:super quã iurauit dñs patribus vestris
abrahã isaac ꝛ iacob:vt daret illã eis ꝛ semi
ni eoꝝ post eos. Dixitq vobis illo i tempo Exo.18
re. Nõ possũ solus sustinere vos: q2 dñs deꝰ
vester multiplicauit vos: ꝛ estis hodie sicut
stelle celi plurimi. Dñs deus patrũ vr̃orum
addat ad hunc numerũ multa milia: ꝛ bene
dicat vobis sicut locutus ẽ. Non valeo solꝰ
negocia vr̃a sustinere ꝛ põdus ꝛ iurgia. Da
te ex vobis viros sapientes: ꝛ gnaros: quoꝝ
ꝯuersatio sit probata in tribubus vestris vt
ponã eos vobis pncipes. Tunc rñdistis mi
hi. Bona res ẽ quã vis facere. Tulitq d̃ tri
bubus vestris viros sapiẽtes ꝛ nobiles ꝛ cõ C
stitui eos principes tribunos ꝛ cẽturiones ꝛ
q̃ngenarios ac decanos qui docerẽt vos sin Joh.7
gula:pcepiq eis dicens. Audite illos. ꝛ qd̃
iustũ est iudicate. Siue ciuis sit ille siue pe
regrinꝰ:nl'la erit distãtia psonaꝝ. Ita puũ au
dietis vt magnũ:nec accipietis cuiusq̃ pso
na:q2 dei iudiciũ est. ꝙ si difficile vobis visũ
aliquid fuerit:referte ad me ꝛ ego audiam.
Precepiq oĩa que facere deberetis. Profecti
ãt de oreb trãsiuimus per herenium terribi
lem ꝛ maximã solitudinẽ quam vidistis per

viaȝ montis ammorrei. sicut preceperat dñs
deus noster nobis. Cūq; venissemus i cades
barne: dixi vobis. Venistis ad montē amor
rei: quem dominus deus vester daturus est
B vobis. Vide terram quam dñs deus tu⁹ da
bit tibi Ascende ⁊ posside eam: sicut locut⁹
est dominus deus noster patribus tuis. No
li timere: nec quicq̄ paueas. Et accessistis ad
me omnes atq; dixistis. Mittamus viros q̄
considerent terram: ⁊ renuncient per quod
iter debeamus ascendere ⁊ ad quas pergere
ciuitates. Cūq; mihi sermo placuisset: misi ex
vobis duodecim viros singulos d̄ tribubus
.13.c. suis. Qui cum perrexissent: ⁊ ascendissent in
montana venerunt vsq; ad vallem botri: ⁊
considerata terra sumentes de fructibus ei⁹
vt ostenderent vbertatem: attulerūt ad nos
atq; dixerunt. Bona est terra quam dñs de
us noster daturus ē nobis. Et noluistis ascē
dere sed increduli ad sermonem dei nostri
murmurastis in tabernaculis vestris atq; di
xistis. Odit nos dñs. ⁊ idcirco eduxit nos d̄
terra egypti vt traderet in manu ammorrei
E atq; deleret. Quo ascendemus? Nuncij ter
ruerunt cor nostrum dicentes. Maxima mł
titudo est. ⁊ nobis statura procerior. Urbes
magne. ⁊ ad celum vsq; munite. Filios ena
chim vidimus ibi. Et dixi vobis: nolite me
tuere: nec timeatis eos. Dñs deus q̄ ductor
est noster: pro vobis ipse pugnabit: sicut fecit
in egypto cunctis vidētibus: ⁊ in solitudine
ipsi vidistis. Portauit te dñs deus tuus vt
solet homo gestare paruulum filium suum i
omni via per quam ambulastis donec veni
retis ad locum istum. Et nec sic quidem cre
didistis dño deo vestro qui precessit vos in
via. ⁊ metat⁹ est locū in quo tentoria figere
deberetis: nocte ostēdens vobis iter p ignē ⁊
F die per colūnam nubis. Cumq; audisset dñs
.d. vocem sermonū vestrorum: iratus iurauit: ⁊ ait
Non videbit quispiā de hoībus generatiōis
huius pessime terrā bonam quā sub iuramē
to pollicitus sum patribus vestris: preter ca
leb filiū iephone. Ipse. n. videbit eā: ⁊ ipsi da
bo terrā quam calcauit. ⁊ filijs ei⁹: q2 secut⁹ ē
dñm. Nec miranda indignatio in populum
cū mihi quoq; irat⁹ de⁹ pp vos dixerit. Nec
tu ingredieris illuc: s3 iosue filius nun mini
ster tuus ipse intrabit pro te. Hunc exhorta
re ⁊ robora: ⁊ ipse sorte terrā diuidet israhe
li. Paruuli vr̄i de quibus dixistis q captiui
ducerent. ⁊ filij qui hodie boni ac mali igno
rant distātiā: ipsi ingredient: ⁊ ipsis dabo ter
G ram ⁊ possidebunt eā: vos āt reuertimini ⁊
abite in solitudinē p viā maris rubri. Et rñ
distis mihi. Peccauimus dño. Ascēdemus
⁊ pugnabimus sicut pcepit dñs deus noster Nu.14.
Cūq; instructi armis pgeretis in montē: ait
mihi dñs. Dic ad eos Nolite ascēdere neq;
pugnetis. Non enim sum vobiscum: ne ca
datis coram inimicis vestris. Locutus sum ⁊
non audistis: sed aduersantes imperio dñi ⁊
tumentes superbia ascendistis in montem.
Itaq; egressus ammorreus q̄ habitabat in
montibus ⁊ obuiam veniens persecutus est
vos sicut solent apes persequi. ⁊ cecidit d̄ se
ir vsq; horma. Cūq; reuersi ploraretis coram
domino non audiuit vos: nec voci vestre vo
luit acquiescere. Sedistis ergo in cades bar
ne multo tempore.

II.

Profectiq; inde venimus in solitu A
dinem que ducit ad mare rubrum si
cut mihi dixerat dñs. ⁊ circuiuimus
montem seir longo tempore. Dixitq; dñs ad
me. Sufficit vobis. circuire montem istū: ite
ɔ aq̄lonē ⁊ pplo pcipe dicens. Trāsibitis per
terminos fratrū vestrorum filiorum esau q̄ habi
tant in seir. ⁊ timebunt vos. Videte ergo di
ligenter ne moueamini ɔ eos. Neq; .n. dabo
vobis de t̄ra eorum q̄tū pōt vnius pedis calca
re vestigiū. q2 in possessionem esau dedi mon
tem seir. Cibos emetis ab eis pecunia ⁊ cōe B
detis aquā emptā haurietis ⁊ bibetis. Dñs
deus tu⁹ bñdixit tibi in omni ope manuum
tuarum. Nouit iter tuū: quō trāsieris solitudi
nem hanc magnā p q̄draginta annos habi
tans tecū dñs deus tuus. ⁊ nihil tibi defuit.
Cūq; transissemus fratres nr̄os filios esau q̄
habitabant in seir p viā cāpestrē de helath ⁊
de asiongaber venim⁹ ad iter qd̄ ducit in de
sertum moab. Dixitq; dñs ad me. Non pu
gnes ɔ moabitas: nec ineas aduersus eos p̄
lium: Non. n. dabo tibi quicq̄ de terra eorum:
q2 filijs loth tradidi eam in possessionē. Emi
primi fuerunt habitatores eius: popul⁹ ma
gnus ⁊ validus ⁊ tam excelsus vt de enachi C
stirpe quasi gigantes crederentur. ⁊ essent si
miles filiorum enachi. Deniq; moabite ap
pellant eos emim. In seir autem prius habi
tauerunt horrei. quibus expulsis atq; dele
tis habitauerunt filij esau sicut fecit israel in
terra possessionis sue quam dedit illi domi
nus. Surgentes ergo vt transiremus torrē
tem zareth. venimus ad eum. Tempus autē
quo ambulauimus de cades barne vsq; ad
transitum zareth triginta ⁊ octo annorum
fuit: donec consumeretur omnis congrega
tio hominum bellatorum de castris sicut iu
rauerat dñs: cuius manus fuit aduersus eos
vt interirēt d̄ castrorum medio. P⁹q̄ at vniuersi

ceciderunt pugnatores.locut⁹ ē dn̄s ad me
B dicēs tu trāsibis hodie terminos moab vrbē
noīe ar:ꝛ accedēs in vicinia filioꝝ āmon ca
ue ne pugnes ꝯ eos nec mouearis ad preliū
Nō eīm dabo tibi de terra filioꝝ āmon qꝛ fi-
liȷ̄s loth dedi eā in possessionem:Terra gigā
tum reputata ē ꝛ in ipsa oli habitauerūt gi-
gantes q̄s āmonite vocāt zozomī : populus
magnus ꝛ mult⁹ ꝛ ꝓcere lōgitudinis: sicut
enachim quos deleuit dn̄s a facie eoꝝ ꝛ fec̄
illos habitare ꝓ eis sicut fecerat filiȷ̄s esau q̇
habitant in seir delens horreos. ꝛ terrā eoꝝ
illis tradens:quam possident vsqꝫ in presēs
E Eueos q̄ꝫ qui habitabāt i aserim vsqꝫ gazam
capadoces expulerūt:qui egressi de capado
cia deleuerūt eos ꝛ hitauerūt ꝓ illis.Surgi
te ꝛ transite torrētē arnō. Ecce tradidi i ma
nu tua seon regē esebō āmorreū ꝛ terrā eius
icipe possidere.ꝛ ꝯmitte aduers⁹ eū p̄liū.Ho
die incipiā mittere t̄rorē atqꝫ formidinē tuā
ī ppl'os q̇ hitant sub oī celo: vt audito noīe
tuo paueāt.ꝛ in morē parturientiū ꝯtremi-
Nu.21.e. scāt.ꝛ dolore teneant̄ . Misi ergo nūcios de
solitudīe cademoth ad seō regē esebō v̄bis
F pacificis dicēs.Trāsibim⁹ p terrā tuā.publi
ca gradiemur via.Nō declinabim⁹ nꝫ ad d
xterā nꝫ ad sinistrā:alimēta p̄cio vēde nobis
vt vescamur:aqꝫ pecūia tribue.ꝛ sic bibem⁹
Tm̄ est vt nobis ꝯcedas trāsitū:sicut fecerūt
filiȷ̄ esau q̇ hitant ī seir.ꝛ moabite q̇ morant̄
in ar:donec veniam⁹ ad iordanē.ꝛ trāscam⁹
ad terrā quā dn̄s de⁹ nr̄ datur⁹ ē nobis.No
luitqꝫ seon rex esebō dare nobis trāsitum:qꝛ
īdurauerat dn̄s de⁹ tu⁹ spm̄ e⁹:ꝛ obfirmaue
rat cor illi⁹ ita vt traderetur in man⁹ tuas
sicut nūc vides.Dixitqꝫ dn̄s ad me.Ecce ce-
pi tibi tradere seō ꝛ terrā ei⁹:icipe possidere
G eā.Egressusqꝫ est seō obuiā nobis cū oī ppl'o
suo.ad p̄liū in iasa.ꝛ tradidit eū domin⁹ de⁹
nr̄ nobis:pcussimusqꝫ eū cum filiȷ̄s ꝛ oī ppl'o
suo.cūctasqꝫ vrbes in tpe illo cepimus inter
fectis hitatorib⁹ eaꝝ : viris ac mulieribus ꝛ
paruulis.Nō reliquim⁹ in eis q̇cq̄ꝫ absqꝫ iu
mentis.que in partem venere p̄dantium.ꝛ
spoliȷ̄s vrbiū q̄s cepim⁹ ab aroer que est sup
ripā torrētis arnon oppido qḋ in valle situꝫ
est vsqꝫ galaad.Non fuit vicus vel ciuitas q̄
nr̄as effrageret man⁹.Oēs tradidit domin⁹
de⁹ nr̄ nobis : absqꝫ terra filioꝝ ammon. ad
quē nō accessim⁹. ꝛ cūctisqꝫ adiacent torren
ti ieboc ꝛ vrbib⁹ montanis:vniuersisqꝫ locis
a quib⁹ nos prohibuit dn̄s de⁹ nr̄. III
A Itaqꝫ ꝯuersi ascendim⁹ p̄iter basan
Nu.21.g Egressusqꝫ ē og rex basan in occursū
nobis cū populo suo ad bellādum
in edrai.dixitqꝫ dn̄s ad me. Ne timeas eum
qꝛ in māu tua tradit⁹ ē cuꝫ oī ppl'o ac terra
sua:faciesqꝫ ei sicut fecisti seon regi āmorreo-
rum:q̇ hitauit i esebō. Tradidit ergo domi-
nus de⁹ noster in manib⁹ nr̄is ēt og regem
basan ꝛ vniuersū pplꝫ ei⁹ percussimusqꝫ eos
vsqꝫ ad internitionē vastantes cūctas ciuita
tes illi⁹ vno tempore. Nō fuit oppidum qḋ
nos effugeret.Sexaginta vrbes ꝛ oēꝫ regio
nem argob regni og in basan.Cuncte vrbes
erant munite muris altissimis: portisqꝫ ꝛ ve
ctibus:absqꝫ oppidis innumeris que nō ha
bebant muros.Et deleuim⁹ eos sicut fecera
mus seon regi esebon disperdētes oēm ciui-
tatem virosqꝫ ac mulieres ꝛ paruulos:iumē
ta autē ꝛ spolia vrbiū diripuim⁹.Tulimusqꝫ B
illo in tēpore terram de manu duoꝝ regum
āmorreoꝝ q̇ erant transiordanem a torrente
arnō vsqꝫ ad montē hermō:quem sidoniȷ̄ sa
rion vocant ꝛ āmorrei sanir:oēs ciuitates q̄
site sunt in planitie ꝛ vniuersā terrā galaad
ꝛ basā vsqꝫ ad selcha ꝛ edrai ciuitates regni
og in basan. Solus q̇ppe og rex basan resti
terat de stirpe gigātū.Et monstratur lectus
ei⁹ ferreus qui est in rabath filioꝝ āmon: no
nem cubitos hn̄s longitudinis. ꝛ quattuor
latitudinis ad mensurā cubiti virilis man⁹.
Terrāqꝫ possedim⁹ tempore illo ab aroer q̄
est super ripam torrētis arnō vsqꝫ ad mediā
ptē mōtis galaad ꝛ ciuitates illi⁹ dedi rubē
ꝛ gad. Reliqꝫ āt ptem galaad ꝛ oēm basan
regni og tradidi medie tribui manase.Oēꝫ
regionem argob. cūctaqꝫ basan vocabatur
terra gigātū. Iair fili⁹ manasse possedit oēꝫ
regionem argob vsqꝫ ad terminos gessuri ꝛ
machati. Vocauitqꝫ ex nomīe suo basā ano
thiair id est villas iair vsqꝫ in presentem diē.
Machir q̄ꝫ dedi galaad . ꝛ tribubus ruben C
ꝛ gad dedi de terra galaad vsqꝫ ad torrentē
arnon medium torrentis ꝛ confiniū vsqꝫ ad
torrentē ieboc:q̇ est termin⁹ filioꝝ āmon. ꝛ
planitiē solitudinis atqꝫ iordanē. ꝛ termios
cenereth vsqꝫ ad mare deserti qḋ ē salsissimū
ad radicē montis phasga ꝯ orientem. Prece
pitqꝫ vobis in tēpore illo dicēs.Dn̄s de⁹ vr̄
dat vobis terrā hāc in hereditatē expediti p̄
cedite frēs vr̄os filios israel oēs viri robusti
absqꝫ vxorib⁹ ꝛ paruul'atqꝫ iumentis.Noui
enim ꝙ plura habeatis pecora ꝛ in vrbib⁹ re-
māere debebunt quas tradidi vobis: donec
rquiē tribuat dn̄s frīb⁹ vr̄is sicut vobis tribu
it.ꝛ possideāt ipsi ēt terrā quā datur⁹ est eis
trāsiordanem.tunc reuertet̄ vnusq̇sqꝫ in pos
sessionē suam quam dedi vobis.Iosue q̄ꝫ in

tēpore illo p̄cepi dicēs. Oculi tui viderunt q̄
B fecit dn̄s de⁹ nr̄ duob⁹ his regib⁹: sic faciet
oib⁹ regnis ad q̄ trāsiturus es. Ne timeas eos
Dn̄s eni de⁹ vr̄ pugnabit p̄ vobis. Preca-
tusq̃ sū dn̄m in tp̄e illo dicēs. Dn̄e de⁹ tu ce-
pisti ondere s̄uo tuo magnitudinē tuā ma
nūq̃ fortissimā. Nec eni ē ali⁹ de⁹ vel i celo vl̄
in terra q̄ possit facere opa tua ⁊ cōpari forti
tudini tue. Trāsibo igit̄ ⁊ videbo terram hāc
optimā trans iordanē. ⁊ montē istū egregiū
⁊ libanuz. Iratusq̃ est dn̄s mihi pp̄ vos: nec
exaudiuit me: sed dixit mihi. Sufficit tibi: ne
quaq̄ vltra loquaris de hac re ad me. Ascē-
de cacumē phasge. ⁊ oculos tuos circūfert
ad occidētē: ⁊ ad aq̄lonē: austrūq̃ ⁊ oriētē ⁊
aspice. Nec.n. trāsibis iordanē istum. Preci
pe iosue ⁊ corrobora eū. atq̃ conforta: q̄r ipse
p̄cedet pplm̄ istum: ⁊ diuidet eis terrā quaz
visurus es. Mansimusq̃ in valle cōtra pha
A num phogor. IIII

Et nūc isrl̄ audi p̄cepta ⁊ iudicia que
ego doceo te: vt faciēs ea viuas ⁊ in
grediēs possideas trā quā dn̄s deus patrum
vr̄oꝝ datur⁹ ē vobis. Nō addet̄ ad v̄buz qd̄
vobis loq̄r: nec auferet̄ ex eo. Custodite mā
data dn̄i dei vr̄i q̄ ego p̄cipio vobis. Oculi
vr̄i viderūt oia q̄ fecit dn̄s cō beelphegor quō
cōtriuerit oēs cultores ei⁹ de medio vr̄i. Vos
āt q̄ adheret̄ dn̄o deo vr̄o. viuit̄ vniuersi vsq̃
in p̄ntē diem. Scit̄ q̄ docuerim vos p̄cepta
atq̃ iusticias sicut mādauit mihi dn̄s deus
me⁹: sic faciet̄ ea in terra quā possessuri estis:
⁊ obseruabit̄ ⁊ iplebit̄ ope. Hec est.n. vr̄a sa
piētia ⁊ intellect⁹ corā pplis: vt audiētes vni
uersi p̄cepta h̄ dicāt. En ppl̄s sapiēs ⁊ itelli-
gēs gēs magna. Nec ē alia natio tā grādis
q̄ hēat deos appropinq̄ntes sibi: sicut de⁹ nr̄
B adest cūctis obsecrationib⁹ nr̄is. Que.n. est
alia gēs sic iclyta: vt hēat cerimōias iustaq̃
iudicia ⁊ vniuersā legē quā ego p̄ponā ho-
die añ oculos vr̄os: Custodi igit̄ temetipsū
⁊ aiam tuā sollicite. Ne obliuiscaris v̄boꝝ q̄
viderūt ocl̄i tui: ⁊ ne excidāt de corde tuo cū
ctis dieb⁹ vite tue. Docebis ea filios ac nepo
tes tuos die quo stetisti corā dn̄o deo tuo in
oreb qn̄ dn̄s locut⁹ ē mihi dicēs. Congrega
ad me pplm̄ vt audiāt s̄mōes meos. ⁊ discāt
timere me oi tp̄e quo viuūt i terra: doceātq̃
filios suos. Et accessistis ad radices mōtis q̄
ardebat vsq̃ ad celū: erantq̃ i eo tenebre ⁊
nubes ⁊ caligo. Locut⁹q̃ est dn̄s ad vos de
medio ignis. Vocē v̄boꝝ eius audistis. ⁊ for
mā penit⁹ nō vidistis. Et ondit vobis pactū
suū quod p̄cepit vt faceretis: ⁊ decē v̄ba que
scripsit in duabus tabulis lapideis. Mihiq̃

mādauit in illo tp̄e vt docerē vos cerimoni
as ⁊ iudicia q̄ facere deberetis i terra quam
possessuri estis. Custodite igit̄ sollicite aias
vr̄as. Non vidistis aliq̄ silitudinez in die q̄ C
locutus ē vobis dn̄s in oreb de medio ignis
ne forte decepti faciatis vobis sculptā silitu-
dinē: aut imaginē masculi vel feie: silitudinē
oium iumētoꝝ q̄ sūt sup terrā vel auiū sub ce
lo volātiū: atq̃ reptiliū q̄ mouētur i terra: si-
ue piscium q̄ sub t̄ra morant̄ in aq̄s: ne forte
eleuat̄ ocl̄is ad celū videas solē ⁊ lunā ⁊ oia
astra celi: ⁊ errore decept⁹ adores ea: ⁊ colas
q̄ creauit dn̄s de⁹ tu⁹ i ministeriū cūctis gēti
bus q̄ sub celo sunt. Vos āt tulit dn̄s ⁊ edu
xit de fornace ferrea egypti: vt hēret ppl̄z he
reditariū sicut ē i p̄nti die. Iratusq̃ ē dn̄s cō
me pp̄ s̄mones vr̄os. ⁊ iurauit vt nō trāsirē
iordanē: nec igrederer t̄rā optimā: quā datu
rus ē vobis. Ecce morior in hac humo: non
trāsibo iordanē: vos transibitis ⁊ possidebit̄
terrā egregiā. Caue ne qn̄ obliuiscaris pacti D
dn̄i dei tui: qd̄ pepigit tecū: ⁊ facias tibi scul-
ptā silitudinē eoꝝ que fieri dn̄s p̄hibuit. Qr̄ Hebre.12.g
dn̄s de⁹ tu⁹ ignis cōsumēs est: de⁹ emulator
Si genueritis filios ac nepotes. ⁊ morati fu
eritis i terra: deceptiq̃ feceritis vobis aliq̄
similitudinē patrantes malū corā dn̄o deo
vr̄o: vt eū ad iracundiā p̄uocetis: testes inuo j.30.d
co hodie celum ⁊ terrā: cito perituros vos eē
de terra: quam trāsito iordane possessuri estis.
Nō habitabitis in ea longo tp̄e: sed delebit
vos dn̄s atq̃ dispget i oēs gētes: ⁊ remane-
bitis pauci i nationib⁹: ad q̄s vos ductur⁹ est
dn̄s. Ibiq̃ s̄uietis dijs: q̄ hominū manu fa-
bricati sunt: ligno ⁊ lapidi q̄ nō vident: nec
audiunt: nec comedūt: nec odorantur. Cūq̃
q̄sieris ibi dn̄z deū tuū inuenies eū: si tn̄ toto E
corde q̄sieris: ⁊ tota tribulatione aie tue: p⁹
q̄ te inuenerint oia q̄ predicta sūt. Nouissi
mo āt tp̄e reuerteris ad dn̄m deum tuū ⁊ au
dias vocē ei⁹ q̄r deus misericors dn̄s de⁹ tuus
est. Nō dimittet te: nec oio delebit: nec obli-
uiscetur pacti i q̄ iurauit p̄rib⁹ tuis. Interro
ga de dieb⁹ antiq̄s q̄ fuerūt añ te ex die quo
creauit dn̄s de⁹ hoiez sup terrā a summo celi
vsq̃ ad sūmū ei⁹: si f̄cā ē aliquādo h⁹cemōi
res: aut vnq̄ cognitū ē: vt audiret populus
vocē dn̄i dei loquētis de medio ignis: sicut
tu audisti ⁊ vidisti: si fecit de⁹ vt ingredere-
tur: ⁊ tolleret sibi gētez de medio nationum
p̄ tentatōes: signa atq̃ portenta: p̄ pugnam
⁊ robustā manū. extentūq̃ brachium ⁊ hor
ribiles visiones: iuxta oia que fecit p̄ nobis
dn̄s de⁹ nr̄ i egipto videntibus ocl̄ tuis: vt
scires qm̄ dn̄s ipse est de⁹: ⁊ nō ē ali⁹ preter

F vnum. De celo te fecit audire vocē suam: vt
docerct te: ⁊ i terra ostēdit tibi ignē suū ma
ximū. ⁊ audisti v̄ba illi⁹ de medio ignis: q̄r
dilexit p̄res tuos: ⁊ elegit semen eoꝝ p⁹ eos.
Eduxitq̄ꝫ te p̄cedētes in v̄tute sua magna ex
egypto: vt deleret natiōes maximas ⁊ fortio
res te i introitu tuo. ⁊ itroduceret te: daretq̄ꝫ
tibi terram eaꝝ in possessionē: sicut cernis in
p̄nti die. Scito ergo hodie: ⁊ cogitato i cor
de tuo q̄ dn̄s ipse ē de⁹ in celo sursū: ⁊ in t̄ra
deorsū: ⁊ non sit ali⁹. Custodi p̄cepta ei⁹ atq̄ꝫ
mādata q̄ ego precipio tibi: vt bene sit tibi ⁊
filijs tuis post te: ⁊ p̄maneas multo t̄pe sup
terrā quā dn̄s deus tu⁹ daturus ē tibi. Tunc
separauit moyses tres ciuitates trāsiordanē
ad oriētalē plagā: vt ꝯfugiat ad eas q̄ occi
derit nolēs p̄ximū suū: nec fuerit inimic⁹ an̄
G vnū ⁊ alterū diē: ⁊ ad haꝝ aliquā vrbiū pos
sit euadere: bosor in solitudie q̄ sita est in ter
ra cāpestri de tribu rubē: ⁊ ramoth i galaad
q̄ est in tribu gad ⁊ golan in basan que ē in
tribu manasse. Ista ē lex quā proposuit moy
ses corā filijs israel: ⁊ h̄ testimonia ⁊ cerimo
nie atq̄ꝫ iudicia q̄ locut⁹ est ad filios israel:
qn̄ egressi sunt de egypto transiordanē i val
le ꝯtra phanū phogor i terra seon regis am
morrei q̄ habitauit i esebon quē p̄cussit moy
ses. Filij quoq̄ꝫ israel egressi ex egypto posse
derūt t̄rā eius: ⁊ terrā og regis basā duorum
regū āmorreoꝝ: q̄ erant transiordanē ad sol
ortū ab aroer q̄ sita ē sup ripā torrentis arnō
vsq̄ꝫ ad montē sanir: q̄ est ⁊ hermō. oēm pla
nitiem transiordanē ad orientalem plagam
vsq̄ꝫ ad mare solitudinis: ⁊ vsq̄ꝫ ad radices
montis phasga. V.

A Vocauitq̄ꝫ moyses oēm israelē. ⁊ di
xit ad eum. Audi israel cerimonias.
atq̄ꝫ iudicia que ego loquor in auribus ve
stris hodie. Discite ea. ⁊ opere cōplete. Do
minus deus noster pepigit nobiscum fedus
in oreb. Non cum patribus nostris iniit pa
ctum: sed nobiscum: qui in presentiarum su
mus ⁊ viuimus. Facie ad faciem locutus
est nobis in monte de medio ignis. Ego se
quester ⁊ medius fui inter deum ⁊ vos in tē
pore illo: vt annunciarem vobis verba eius
Timuistis. n. ignē: ⁊ non ascendistis in mon
Exo.20.a. tē. Et ait. Ego dominus deus tuus qui edu
Ps.80. xi te de terra egypti de domo seruitutis. Nō
habebis deos alienos in cōspectu meo. Nō
facies tibi sculptile nec similitudinem oium
que in celo desup: ⁊ q̄ i t̄ra deorsū: ⁊ q̄ v̄sant i
aq̄s sub t̄ra. Nō adorabis ea: ⁊ n̄ coles. Ego
.n. sū dn̄s de⁹ tu⁹: de⁹ emulator reddēs iniq̄
tatē patꝝ sup filios i t̄tiā ⁊ q̄rtā generationē
his q̄ oderūt me. ⁊ faciēs miam i mil̄ia milia:
diligētib⁹ me ⁊ custodiētib⁹ p̄cepta mea. Nō B
vsurpabis nom̄ dn̄i dei tui frustra: q̄r nō erit
pun̄it⁹ q̄ s̄r re vana nomē ei⁹ assūpsit. Obs nota
ua diē sabbati vt sanctifices eū: sicut p̄cepit
tibi dn̄s deus tu⁹. Sex dieb⁹ opaberis: ⁊ faci
es oia opera tua. Septimus dies sabbati est
idest requies domini dei tui. Non facies in
eo quicq̄ꝫ operis: tu ⁊ filius tuus ⁊ filia: ser
uus ⁊ acilla: bos ⁊ asinus: ⁊ omne iumentū
tuum. ⁊ peregrin⁹ qui est intra portas tuas
vt requiescat seruus ⁊ ancilla tua sicut ⁊ tu.
Memento q̄ ⁊ ipse seruieris in egypto. ⁊ e
duxerit te inde dominus deus tuus i manu
forti ⁊ brachio extento. Idcirco precepit tibi
vt obseruares diem sabbati. Honora patrē Exo.2…
tuum ⁊ matrem. sicut precepit tibi dominus Mat…
deus tuus: vt longo viuas t̄pe. ⁊ bene sit tibi .Ma…
in terra quam dominus deus tuus daturus
est tibi. Non occides: neq̄ꝫ mechaberis: fur Mat…
tumq̄ꝫ non facies: nec loqueris contra proxi Ro.…
mum tuum falsum testimonium. Non con C
cupisces vxorem proximi tui: nō domū. nō
agrum: non seruum non ancillā: non bouē
nō asinum. ⁊ vniuersa que illius sunt. Hec v̄
ba locutus est dominus ad omnē multitu
dinem vestram in monte: de medio ignis ⁊
nubis ⁊ caliginis voce magna: nihil addens
āpli⁹: ⁊ scripsit ea in duabus tabulis lapide
is q̄s tradidit mihi. Vos aūt postq̄ꝫ audistis
vocē d̄ medio tenebraꝝ. ⁊ mōtē ardēr vidistis
accessistis ad me oēs principes tribuū. ⁊ maio
res natu: atq̄ꝫ dixistis. Ecce ostēdit nobis dn̄s d̄
us n̄r maiestatē ⁊ magnitudinē suā. Vocē
n. e⁹ audiuim⁹ d̄ medio ignis: ⁊ p̄bauimus
hodie q̄ loq̄nte d̄o cum hoie vixerit hō. Cur
g⁹ moriemur: ⁊ deuorabit nos ignis hic ma
ximus: Si. n. audierimus vltra vocē dn̄i dei
n̄ri moriemur. Quid est ois caro vt audiat
vocem dei viuētis: q̄ de medio ignis loquit̄
sicut nos audiuimus: ⁊ possit viuere: Tu ma E
gis accede. ⁊ audi cūcta que dixerit domin⁹
deus n̄r tibi. loq̄risq̄ꝫ ad nos. ⁊ nos audiētes
faciemus ea. Q̄d cum audisset dn̄s: ait ad me
Audiui vocē verboꝝ populi h⁹ q̄ locuti sūt
tibi. Bene oia s̄t locuti. Quis det talem eos
hēre mētem vt timeant me ⁊ custodiant vni
uersa mādata mea in oi t̄pe: vt bene sit eis ⁊
filijs eoꝝ i sempiternū: Vade ergo ⁊ dic eis:
Reuertimini in tentoria vestra. Tu v̄o hic
sta mecū: ⁊ loquar tibi oia mādata mea ⁊ ce
rimonias atq̄ꝫ iudicia q̄ docebis eos vt faci
ant ea in terra quam dabo illis in possessio
nē. Custodite igit̄ ⁊ facite q̄ p̄cepit dn̄s de⁹
vobis. Nō declinabitis neq̄ꝫ ad dexterā neq̄ꝫ J…
ad sinistrā: s̄ꝫ p viā quā p̄cepit dn̄s de⁹: vester

ambulabitis: vt viuatis ⁊ bene sit vobis: ⁊ ꝓ
telentur dies vr̄i in terra possessionis vestre
A H Ec sūt p̄cepta ⁊ cerimonie VI.
atq3 iudicia q̄ mādauit dñs deꝰ vr̄:.
vt docerē vos: vt faciatis ea in terra
ad quā trāsgredimini possidēda: vt timeas
dñm deū tuū: ⁊ custodias oīa mandata ⁊ p̄-
cepta eiꝰ: que ego p̄cipio tibi ⁊ filijs: ac nepo
tibus tuis cūctis diebus vite tue vt prolon
gent̄ dies tui. Audi isrl̄ ⁊ obserua vt facias q̄
p̄cepit tibi dñs. ⁊ bene sit tibi: ⁊ mltipliceris
ap̄liꝰ. sicut pollicitꝰ ē dñs deꝰ patrum tuoꝝ
H22 d tibi terrā lacte ⁊ melle manātē. Audi israel.
112 c Dñs deꝰ vr̄ deus vnꝰ ē. Diliges dñm deum
.10.c tuū ex toto corde tuo: ⁊ ex tota aīa tua: ⁊ ex
B tota fortitudie tua. Erūtq3 v̄ba h̄ q̄ ego preci
.11.e pio tibi hodie in corde tuo: ⁊ narrabis ea fi
lijs tuis: ⁊ meditaberis sedēs in domo tua ⁊
ābulans in itinere: dormiēs: atq3 ꝯsurgens.
⁊ ligabis ea q̄si signū in manu tua: erūtq3 ⁊
mouebūt̄ inter oculos tuos: scribesq3 ea in li
mine ⁊ ostijs domus tue. Cūq3 introduxerit
te dñs deꝰ tuus i terrā ꝓ q̄ iurauit p̄ribꝰ tuis
abrahā ysaac ⁊ iacob: ⁊ dederit tibi ciuitates
magnas ⁊ optiās q̄s non edificasti: domos
plenas mltaꝝ opū quas nō extruxisti: cister
nas: q̄s nō fodisti: vineta ⁊ oliueta que non
plātasti: ⁊ comederis ⁊ saturatꝰ fueris: caue
diligēter: ne obliuiscaris dñi dei tui q̄ eduxit
te de terra egypti de domo seruitutis: Dñm
deū tuū timebis: ⁊ ipsi fuies: ac p nomē illiꝰ
4 b iurabis. Nō ibitis post deos alienos cūctaꝝ
4.b gētiū q̄ in circuitu vr̄o sr̄: qm̄ deus emulator
C dñs deꝰ tuꝰ in medio tui: ne qñ irascat̄ furor
dñi dei tui ꝯ te. ⁊ auferat te de supficie terre.
4 b Nō tētabis dñm deū tuū: sicut tētasti in lo-
4.b co tētationis. Custodi p̄cepta dñi dei tui: ac
testimonia: ⁊ cerimōias q̄s p̄cepit tibi: ⁊ fac
qđ placitū est ⁊ bonū in ꝯspectu dñi: vt bene
sit tibi: ⁊ ingressus possideas t̄raz optimā de
q̄ iurauit dñs p̄ribus tuis: vt deleret oēs ini
D micos tuos corā te. sicut locutꝰ est. Cū inter
rogauerit te filiꝰ tuꝰ cras dicens: q̄d sibi vo-
lunt testimonia h̄ ⁊ cerimonie: atq3 iudicia
q̄ precepit dñs deꝰ nr̄ nobis: dices ei. Serui
eramus pharaonis in egypto: ⁊ eduxit nos
dñs de egypto in manu forti: fecitq3 signa at
q3 ꝓdigia magna: ⁊ pessima i egypto ꝯ pha-
raonē ⁊ oēm domū illiꝰ i ꝯspectu nr̄o: ⁊ edu
xit nos inde vt itroductis daret t̄rā sup q̄ iura
uit p̄ribus nr̄is. Precepitq3 nobis dñs vt fa
ciamus oīa legitima h̄. ⁊ timeamꝰ dñz deuz
nr̄m: vt bene sit nobis cūctis diebꝰ vite nr̄e:
sicut ē hodie. Eritq3 nr̄i misericors: si custo-
dierimus ⁊ fecerimus oīa p̄cepta eiꝰ coram
dño deo nr̄o sicut mādauit nobis. VII.
C Um introduxerit te dñs deꝰ tuꝰ in
t̄rā quā possessurus igredieris ⁊ de A
leuerit gētes multas corā te. etheuz
⁊ gergezeū ⁊ āmorreū ⁊ chananeū ⁊ phere-
zeum ⁊ eueū ⁊ iebuseuz: septē gentes multo
maioris nūeri q̄3 tu es ⁊ robustiores te: tra-
dideritq3 eas dñs deꝰ tibi: pcuties eas vsq3
ad internitionē. Nō inibis cū eis fedus: nec Exo.23.d.
misereberis eaꝝ: neq3 sociabis cū eis cōiugia.
Filiā tuā non dabis filio eius: nec filiā illius
accipies filio tuo: q2 seducet filiū tuū: ne seq̄
tur me: ⁊ vt magis fuiat dijs alienis. Irasce
turq3 furor dñi: ⁊ delebit te cito. Quin potiꝰ
h̄ facietis eis. Aras eoꝝ subuertite: ⁊ ꝯfringi Exo.34.b.
te statuas: lucosq3 succidite: ⁊ sculptilia ꝯbu j.12.a.
rite: q2 pp̄ls sanctꝰ es dño deo tuo. Te elegit j.14.a.
dñs deꝰ tuus vt sis ei pp̄ls peculiaris de cū- r.j.26.d.
ctis pp̄lis q̄ sunt sup terrā. Nō q2 cūctas gē B
tes nūerō vincebat̄: vobis iūctꝰ ē dñs. ⁊ ele-
git vos: cū oībꝰ sitis pp̄lis pauciores: sed q2
dilexit vos dñs. ⁊ custodiuit iuramētū qđ iu
rauit p̄ribꝰ vr̄is. Eduxitq3 vos in māu forti:
⁊ redemit. de domo fuitutis: de manu pha-
raonis regis egypti: ⁊ scies q2 dñs deꝰ tuus
ipse ē deus fortis ⁊ fidelis: custodiēs pactuz
⁊ miam diligētibꝰ se: ⁊ his q̄ custodiūt pre-
cepta eius in mille generatiōes: ⁊ reddens
odiētibꝰ se statim: ita vt dispdat eos: ⁊ vltra
nō differat: ꝓtinꝰ eis restituēs: qđ merentur.
Custodi ergo p̄cepta: ⁊ cerimōias: atq3 iudi
cia q̄ ego mādo tibi hodie vt facias. Si post
q̄3 audieris h̄ iudicia: custodieris ea ⁊ fece-
ris: custodiet dñs deꝰ tuꝰ pactū tibi ⁊ miam
quā iurauit p̄ribꝰ tuis: ⁊ diliget te: ac multi
plicabit: būdicetq3 fructui ventris tui: ⁊ fru
ctui t̄re tue: frumēto tuo atq3 vindemie: oleo
⁊ armētis: gregibꝰ ouiū tuaꝝ sup t̄rā: pro q̄
iurauit p̄ribꝰ tuis: vt daret eā tibi. Bñdictꝰ
eris int̄ oēs pp̄los. Non erit apud te sterilis C
vtriusq3 sexꝰ tā i hoibꝰ q̄3 i gregibꝰ tuis. Au Exo.23.d
feret dñs a te oēm lāguorē. ⁊ ifirmitates egy
pti ⁊ pessimas: q̄s nouisti: nō inferet tibi sed
cūctis hostibus tuis. Deuorabis oēs pp̄los
quos dñs deus tuus daturus est tibi. Non
pcet eis oculus tuus: nec seruies dijs eoruz:
ne sint in ruinam tui. Si dixeris i corde tuo:
plures sunt gentes iste q̄3 ego: quomodo po
tero delere eas? noli metuere: sed recordare
que fecerit dominus deus tuus pharaoni: ⁊
cunctis egyptijs plagas maximas quas vi-
derunt oculi tui. ⁊ signa atq3 portenta ma-
numq3 robustam: ⁊ extentum brachium: vt
educeret te dñs deus tuus. Sic faciet cūctis
poplis quos metuis. Insup ⁊ scrabrones mit

tet dñs deus tuꝰ ī eos: donec deleat omnes
atqꝫ dispdat q̇ te fugerit: ⁊ latere nō poterit.
Nō tīebis eos. q̇ dñs deꝰ tuꝰ ī medio tui est:
B deꝰ magnꝰ ⁊ terribilis. Ipse ꝯsumet natiōes
has ī ꝯspectu tuo paulatī atqꝫ ꝑ partes. Nō
poteris eas delere pariter: ne forte multipli
cētur ꝯ̄ te bestie terre. Dabitqꝫ eos dñs deꝰ
tuꝰ in cōspectu tuo: ⁊ interficiet illos: donec
penitꝰ deleātur. Tradetqꝫ reges eoꝝ ī manꝰ
tuas: ⁊ disperdes noīa eoꝝ sub celo. Nullus
poterit resistere tibi: donec ꝯteras eos. Scul
ptilia eoꝝ igne cōbures. Nō concupisces ar
2 Mach 12 f gentū ⁊ aurū: de q̇bꝰ facta sūt: neqꝫ assumes
ex eis tibi q̇cq̄ꝫ: ne offendas ꝓpterea: qꝛ ab
hominatio ē dñi dei tui: nec inferes q̇ppiaꝫ
ex idolo ī domū tuā: ne fias anathema. sicut
⁊ illud est. Quasi spurcitiam detestaberis. ⁊
velut inquinamētū ac sordes abhominatiōi
hēbis: qꝛ anathema est. VIII

A OMne mādatū qꝺ ego ꝑcipio tibi ho
die: caue diligenter vt facias: vt pos
sitis viuere: ⁊ multiplicemini: īgressi
qꝫ possideatis terrā ꝓ qua iurauit dñs pr̄ibꝰ
vr̄is. Et recordaberis cūcti itineris ꝑ qꝺ ad
duxit te dñs deꝰ tuꝰ quadraginta ānis ꝑ de
sertū: vt affligeret te: atqꝫ tētaret: ⁊ nota fie
rēt que ī tuo aīo v̇sabāt. vtrū custodires mā
data illiꝰ an nō. Afflixit te penuria. ⁊ dedit
tibi cibū māna: qꝺ ignorabas tu: ⁊ pr̄es tui.
vt ostēderet tibi ꝙ nō in solo pane viuit hō.
Math.4.a sed in oī v̇bo qꝺ ꝓgredit̄ ꝺ ore dñi. Uestimē
Lu.4.a. tū tuū quo opꝑiebaris nequaq̄ꝫ vetustate de
fecit. ⁊ pes tuꝰ nō est subtritꝰ. En quadrage
B simꝰ ānꝰ ē: vt recogites in corde tuo: qꝛ sicut
erudit filiū suū hō: sic dñs deꝰ tuꝰ erudiuit te
vt custodias mādata dñi dei tui: ⁊ āmbules in
viīs eiꝰ: ⁊ tīeas eum. Dñs. n. deꝰ tuꝰ ītrodu
cet te ī terrā bonā: terrā riuoꝝ aquarūqꝫ ⁊ fō
tiū: ī cuiꝰ cāpis ⁊ mōtibꝰ erūpunt fluuiorum
abissi: terrā frumēti ordei ac vineaꝝ: ī q̄ ficus
⁊ malogranata ⁊ olineta nascūt̄: t̄raꝫ olei ac
mellis: vbi absqꝫ vlla penuria comedes pa
nē tuū. ⁊ reꝝ oīum abundātia ꝑfrueris: cuiꝰ
lapides ferrū sunt. ⁊ de mōtibꝰ eiꝰ eris metal
la fodiunt̄: vt cū comederis ⁊ satiatꝰ fueris.
C bn̄dicas dño deo tuo pro terra optima quaꝫ
dedit tibi. Obserua ⁊ caue ne quando obli
uiscaris dñi dei tui. ⁊ negligas mandata eiꝰ
atqꝫ iudicia ⁊ cerimōias quas ego ꝑcipio ti
bi hodie: ne postq̄ꝫ comederis ⁊ saciatus fue
ris. domos pulchras edificaueris: ⁊ hītaue
ris in eis: humerisqꝫ armenta boū: ⁊ ouium
greges argenti ⁊ auri cūctarūqꝫ rerū copiā:
eleuet̄ cor tuū: ⁊ nō reminiscaris dñi dei tui
qui eduxit te de terra egypti de domo seruitu

tis. ⁊ ductor tuꝰ fuit in solitudine magna: at
qꝫ terribili: ī qua erat s̄pens flatu adurēs. et
scorpio ac dispas: ⁊ nulle oīno aque: q̇ edu
xit riuos de petra durissima. ⁊ cibauit te mā
na in solitudine qꝺ nescierūt pr̄es tui. Et pꝰ B
q̄ꝫ afflixit ac ꝓbauit: ad extremum misertꝰ ē
tui: ne diceres ī corde tuo: fortitudo mea: ⁊
robur manꝰ mee h̄ mihi oīa ꝑstiterīt: ſꝫ recor
deris dñi dei tui ꝙ ipse vires tibi ꝑbuerit: vt
impleret pactū suum suꝑ quo iurauit pr̄ibꝰ
tuis: sicut pn̄s indicat dies. Sin autē oblitꝰ
dñi dei tui secutꝰ fueris deos alienos colue
risqꝫ illos ⁊ adoraueris: ecce nunc ꝑdico tibi
ꝙ oīo dispeas. Sicut gentes q̄s deleuit dñs
in introitu tuo: ita ⁊ vos ꝑibitis. si inobediē
tes fueritis voci dñi dei vr̄i. IX

A AUdi isrl̄. Tu trāsgredieris hodie ior
danē: vt possideas natōes maximas
⁊ fortiores te: ciuitates ingētes: ⁊ ad
celum vsqꝫ muratas: populuꝫ magnum atqꝫ
sublimē: filios enachi quos ipse vidisti ⁊ au
disti: q̇bꝰ nullus potest ex aduerso resistere.
Scies ergo hodie ꝙ dñs deꝰ tuꝰ ipse transi
bit ante te ignis deuorās atqꝫ cōsumēs: qui
ꝯterat eos ⁊ deleat: atqꝫ dispdat añ faciē tuā
velociter sicut locutꝰ est tibi: ne dicas in cor
de tuo cū deleuerit eos dñs deꝰ tuꝰ in ꝯspe
ctu tuo: ꝑꝑ iusticiā meā ītroduxit me dñs vt
t̄rā hanc possiderē: cū ꝑꝑ īpietates suas iste
delete sint natōnes. Neqꝫ. n. ꝓpter iusticias
tuas ⁊ equitatē cordis tui igredieris vt pos
sideas t̄ras eaꝝ: sed qꝛ ille egerīt īpie: ītroeū
te te delete sūt: ⁊ vt ꝯpleret v̇bū suū dñs qꝺ
sub iuramēto pollicitꝰ est pr̄ibꝰ tuis abrahā
B ysaac ⁊ iacob. Scito igit̄ ꝙ nō ꝑꝑ iusticias
tuas dñs deꝰ tuꝰ dederit tibi terrā hāc opti
mā ī possessionē: cū durissime ceruicis sis po
pulus. Memento ⁊ ne obliuiscaris quō ad
iracundiā ꝓuocaueris dñꝫ deū tuū ī solitu
dine ⁊ ex eo die q̄ egressus es ex egypto vſqꝫ
ad locū istū sꝑ aduerso dñm ꝯtēdisti. Nā ⁊ ī
oreb ꝓuocasti eū. ⁊ iratꝰ delere te voluit: qñ
ascendi ī montē: vt acciperē tabulas lapide
as pacti qꝺ pepigit vobiscū deꝰ. Et ꝑseuera
ui ī mōte quadragita diebꝰ ac noctibꝰ: panē
nō comedēs ⁊ aquā nō bibēs. Deditqꝫ mihi
dñs duas tabulas lapideas scriptas digito
dei. ⁊ ꝯtinentes oīa v̇ba q̄ vobis locutꝰ ē in
mōte de medio ignis qñ cōcio ppl̄i ꝯgrega
ta ē. Cūqꝫ trāsissent quadragita dies ⁊ totidē
noctes dedit mihi dñs duas tabulas lapide
as: tabulas federis: dixitqꝫ mihi. Surge ⁊ ꝺ Exo
scende hic cito: qꝛ ppl̄s tuus quē eduxisti de
egypto deseruerīt velociter viā quā demon
strasti eis: feceruntqꝫ sibi cōflatile. Rursūqꝫ

ait dñs ad me. Cerno q᷑ pplˢ iste dure ceruí
C cis sit. Dimitte me vt cōteram eū ꝛ deleā no
mē eius de sub celo. ꝛ ꝯstituā te sup̱ gentez q̄
hac maioꝛ ꝛ foꝛtioꝛ sit. Cūqꝫ de mōte arden-
te descēderē: ꝛ duas tabulas federis vtraqꝫ
tenerē manu: vidissēqꝫ peccasse vos dño deo
vr̄o: ꝛ fecisse vobis vitulū ꝯflatilē ac deseruis
se velociter viā ei⁹ quā vobis ostenderat: p-
ieci tabulas de manib⁹ meis ꝯfregiqꝫ eas in
ꝯspctū vr̄o. Et p̄cidi ante dñm sicut pri⁹ qua-
draginta dieb⁹ ꝛ noctib⁹ panē nō comedēs
ꝛ aquā nō bibēs: ꝓpter oīa peccata vr̄a que
gessistis ꝯ̄ dñz. ꝛ eū ad iracundiā ꝓuocastis.
Timui eni idignationē ꝛ irā illi⁹: q̄ aduersū
vos ꝯcitat⁹ delere vos voluit. Et exaudiuit
me dñs ēt hac vice. Aduersum aaron quoqꝫ
vehemēter irat⁹ voluit eū ꝯterer̄. ꝛ ꝓ illo si-
militer dep̄cat⁹ sū. Peccatū āt vr̄z qḋ fecera
tis. i. vitulū: arripiēs igne ꝯbussi ꝛ ī frusta cō
minuēs oīoqꝫ ī puluerē redigens ꝓieci ī toꝛ
B rentē q̇ de mōte descendit. In incendio quo
qꝫ ꝛ in tentatōe ꝛ in sepulchꝛis cōcupiscētie
ꝓuocastis dñm. ꝛ qn̄ misit vos ḋ cades bar-
ne dicens: ascendite ꝛ possidete terrā quā de
di vobis ꝛ ꝯtēpsistis impiū dñi dei vr̄i ꝛ nō
credidistis ei: neqꝫ vocē ei⁹ audire voluistis
sed semp̱ fuistis rebelles a die qua nosse vos
cepi. Et iacui coꝛā dño quadragita dieb⁹ ac
noctib⁹: q̇b⁹ eū suppliciter depꝛecabar: ne ḋ
leret vos vt fuerat comminat⁹: ꝛ oꝛās dixi.
Dñe de⁹ ne disp̱das pplm̄ tuū ꝛ hereditatez
tuā quā redemisti ī magnitudine tua: quos
eduxisti de egypto ī manu foꝛti. Recoꝛdare
s̄uoꝝ tuoꝝ abraā ysaac ꝛ iacob. Ne aspicias
duritiā ppl̄i h⁹ ꝛ ipietatē atqꝫ peccatū: ne foꝛ
te dicāt hitatoꝛes terre de qua eduxisti nos:
nō poterat dñs introducere eos ī terrā quaz
pollicit⁹ est eis ꝛ oderat illos: idcirco eduxit
vt interficeret eos ī solitudine q̇ sūt ppl̄s tu-
us ꝛ hereditas tua quos eduxisti ī foꝛtitudi-
ne tua magna ꝛ in bꝛachio tuo extento. X

A
4.a. In tp̄e illo dixit dñs ad me. Dola ti
bi duas tabulas lapideas sicut pꝛio
res fuerunt. ꝛ ascēde ad me in mōtē
faciesqꝫ archā ligneā. et scribā ī tabulis v̓ba
q̄ fuerunt ī his quas ante cōfregisti: ponesqꝫ
eas ī archa. Feci igitur archā ḋ lignis sethi.
Cūqꝫ dolassem duas tabulas lapideas istar
pꝛioꝝ: ascēdi ī mōtē hn̄s eas ī manib⁹. Scri-
psitqꝫ ī tabulis iuxta id qḋ pri⁹ scripserat v̓-
ba decē que locut⁹ ē dñs ad vos in mōte de
medio ignis: qn̄ ppl̄s cōgregat⁹ est: ꝛ dedit
eas mihi. Reuersusqꝫ de monte descendi. ꝛ
B posui tabulas ī archā quā fecerā: que huc-
...9.d usqꝫ ibi sunt sicut mihi p̄cepit dñs. Filij autē
isrl̄ mouerunt castra ex beroth filioꝝ iachaz
in mosera. vbi aaron moꝛtu⁹ ꝛ sepultus ē. p
quo sacerdotio funct⁹ est eleazar fili⁹ ei⁹. In
de venerunt in gadgad: de q̄ loco ꝓfecti: ca-
strametati sunt ī iethabatha ī terra aquarū
atqꝫ toꝛrentiū. Eo tēpoꝛe sepaui tribū leui vt
poꝛtaret archā federis dñi. ꝛ staret coꝛā eo ī
ministerio: ac benediceret ī noīe illius vsqꝫ ī
p̄ntē diē. Quāobrē nō habuit leui ptē: neqꝫ
possessionē cū fratrib⁹ suis: qꝛ ipse dñs pos-
sessio ei⁹ ē: sicut ꝓmisit ei dñs de⁹ tuus. Ego C
aūt steti ī mōte: sicut pri⁹ quadragita diebus
ac noctib⁹: exaudiuitqꝫ me dñs ēt hac vice. ꝛ
te p̱der̄ noluit. Dixitqꝫ mihi. Vade ꝛ p̄cede
pplm̄ vt ingrediat̄ ꝛ possideat terrā quā iu-
raui p̄rib⁹ eoꝝ: vt traderē eis. Et nūc isrl̄ q̇d
dñs de⁹ tuus petit a te: nisi vt timeas dñz de
um tuū ꝛ ambules ī vijs ei⁹. ꝛ diligas eum: J.11.b.
ac s̄uias dño deo tuo: ī toto corde tuo: ꝛ ī to
ta aīa tua: custodiasqꝫ mādata dñi ꝛ cerimo
nias eius quas ego hodie p̄cipio vt bene sit
tibi? En dñi dei tui celū est: ꝛ celū celi: terra ꝛ
oīa q̄ in ea sunt: ꝛ tn̄ p̄rib⁹ tuis cōglutinatus
ē dñs ꝛ amauit eos: elegitqꝫ semen eoꝝ post
eos. i. vos de cūctis gentib⁹: sicut hodie com
pꝛobat̄. Circūcidite igitur p̄putiū coꝛdis vr̄i B
ꝛ ceruicē vr̄am ne induretis āplius: qꝛ dñs
de⁹ vr̄ ipse est de⁹ deoꝝ ꝛ dñs dominantium
de⁹ magn⁹ ꝛ potēs ꝛ terribilis: q̇ p̱sonaz nō
accipit nec munera. Facit iudiciū pupillo ꝛ
vidue. amat peregrinū: ꝛ dat ei victum atqꝫ
vestitū. Et vos ergo amate p̱egrinos: qꝛ ꝛ ip
si fuistis aduene in terra egypti. Dñm deuz S.7.b
tuū timebis. ꝛ ei soli s̄uies. Ipsi adherebis:
iurabisqꝫ ī noīe illius. Ipse est laus tua ꝛ ḋ⁹
tu⁹ q̇ fecit tibi h̄ magnalia ꝛ t̄ribilia que vi
derūt oculi tui. In septuaginta aīabus de- Geñ.6.c.
scēderūt p̄res tui in egyptū. ꝛ ecce nūc multi
plicauit te dñs deus tu⁹ sicut astra celi. XI

Ama itaqꝫ dñm deū tuū ꝛ obserua p̄- A
cepta eius ꝛ cerimonias iudicia at-
qꝫ mādata oī tp̄e. Cognoscite hodie
que ignoꝛāt filij vr̄i q̇ nō viderūt disciplinaz
dñi dei vr̄i magnalia eius ꝛ robusta manū:
extētūqꝫ bꝛachiū: signa ꝛ op̱a q̄ fecit in me-
dio egypti pharaoni regi ꝛ vniuerse t̄re ei⁹
oīqꝫ exercitui egyptioꝝ ꝛ equis ac curribus
quō op̱erit eos aque maris rubꝛi: cū vos
p̱sequerent̄: ꝛ deleuerit eos dñs vsqꝫ in p̄ntē
diē. vobisqꝫ que fecerit ī solitudine donec ve
niretis ad hūc locū ꝛ dathā atqꝫ abiron filijs
eliab q̇ fuit filius rubē quos aperto oꝛe suo Nu.16.d
terra absoꝛbuit cū domibus ꝛ tabernaculis
ꝛ vniuersa substātia eoꝝ quā hēbant in me-
dio israel. Oculi vr̄i viderūt oīa opera dñi B

magna q̄ fecit: vt custodiatis vniuersa māda
ta illi⁹ q̄ ego hodie p̄cipio vobis ⁊ possitis i
troire ⁊ possidere t̄rā ad quā igredimini: mul
toq̄ȝ in ea viuatis t̄pe: quā sub iuramēto pol
licit⁹ ē dn̄s p̄rib⁹ vr̄is ⁊ semi eoꝝ lacte ⁊ mel
le manantē. Terra. n. ad quā igrederis pos
sidēdā non est sicut t̄ra egypti de q̄ existi: vbi
iacto seie in hortoꝝ morē aq̄ ducunt̄ irrigue
sȝ mōtosa ē ⁊ cāpestris: de celo expectās plu
uias: quā dn̄s deus tu⁹ sp̄ inuisit. ⁊ oculi illi
us i ea sūt a p̄ncipio anni vsq̄ȝ ad finē ei⁹. Si
J. eo. ergo obedierit̄ mādatis meis q̄ ego hodie p̄
S. 10. c. cipio vobis vt diligat̄ dn̄ȝ deū vr̄m: ⁊ seruiat̄
ei i toto corde vr̄o ⁊ i tota aīa vr̄a: dabit plu
uiā t̄re vr̄e tēporaneā ⁊ s̄otinaȝ vt colligatis
frumētū ⁊ vinuȝ ⁊ oleū fenūq̄ȝ ex agris ad pa
scenda iumēta. ⁊ vt ipsi comedat̄ ac saturemi
ni. Cauete ne forte decipiat̄ cor vestrū ⁊ rece
datis a dn̄o: s̄uiatisq̄ȝ dijs alienis ⁊ adoretis
eos: iratusq̄ȝ dn̄s claudat celū. ⁊ pluuie non
descēdāt: nec t̄ra det germē suū: peatisq̄ȝ ve
C lociter d̄ t̄ra optīa quā dn̄s daturus ē vobis.
S. 6. b. Ponite h̄ v̄ba mea in cordibus ⁊ in animis
vr̄is: ⁊ suspēdite ea ꝓ signo i manib⁹. ⁊ inter
oculos vr̄os collocate. Docete filios vr̄os
vt illa meditet̄. Qū sederis i domo tua ⁊ am
bulaueris i via. ⁊ accubueris atq̄ȝ surrexeris
scribes ea sup̄ postes ⁊ ianuas domus tue vt
multiplicēt̄ dies tui ⁊ filioꝝ tuoꝝ in terra
quā iurauit dn̄s p̄ribus tuis: vt daret eis q̄ȝ
S. eo. diu celū iminet t̄re. Si. n. custodierit̄ māda
ta q̄ ego p̄cipio vobis. ⁊ feceritis ea vt diliga
tis dn̄ȝ deū vr̄m. ⁊ ābuletis in oīb⁹ vijs eius
adherentes ei: disp̄det dn̄s oēs gentes istas
an̄ faciē vr̄am. ⁊ possidebit̄ eas q̄ maiores s̄t
Josue. 1. a. ⁊ fortiores vobis. Oīs locus quē calcauerit
pes vr̄: vr̄ erit. A deserto ⁊ libāo ⁊ flumie ma
gno eufrate vsq̄ȝ ad mare occidentale erunt
termini vr̄i. Nullus stabit ꝯ vos: Terrorem
vr̄m ⁊ formidinē dabit dn̄s deus vester sup̄
oēm terrā: quā calcaturi estis: sicut locutus
B ē vobis. En ꝓpono i ꝯspectu vr̄o hodie bn̄di
ctionē ⁊ maledictionē. benedictionē si obe
dieritis mādat̄ dn̄i dei vestri q̄ ego hodie p̄
cipio vobis. maledictioneȝ si nō obedieritis
mādatis dn̄i dei vr̄i: sȝ recesserit̄ de via quaȝ
ego nunc ostēdo vobis: ⁊ ābulauerit̄ post de
os alienos quos ignoratis. Cū v̄o introdu
xerit te dn̄s de⁹ tuus in terrā ad quā p̄gis ha
bitandā: pones bn̄dictionē sup̄ montē gari
zim. maledictionē super montē hebal q̄ sūt
trā iordanē post viā que v̄git ad solis occu
bitum: in terra chananei q̄ habitat i campe
stribus contra galgalam que est iuxta vallē
tendentem ⁊ intrantem procul. Uos. n. trā
sibitis iordanē: vt possideatis terraȝ quam
domin⁹ de⁹ vester daturus est vobis vt h̄ea
tis ⁊ possideatis illā. Uidete ergo vt impleat̄
cerimōias atq̄ȝ iudicia que ego hodie ponā
in conspectu vestro

XII

Hec sunt p̄cepta atq̄ȝ iudicia q̄ facere A
debetis i terra quā dn̄s de⁹ patꝝ tu
oꝝ datur⁹ est tibi vt possideat̄ eā cūctis die
b⁹ q̄b⁹ sup̄ humū gradieris. Subuertite oīa
loca i q̄b⁹ coluerūt gētes q̄s possessuri estis
deos suos: sup̄ mōtes excelsos ⁊ colles ⁊ sub
ter oē lignū frōdosum. Dissipate aras earū S. 7. a.
⁊ confringite statuas: lucos igne cōburite. Exo. 34. b
⁊ idola ꝯminuite disperdite nomina eorum
de locis illis. Non facietis ita dn̄o deo vr̄o
sed ad locū quē elegerit dn̄s deus vester de
cūctis tribub⁹ vestris. vt ponat nomē suū ibi
⁊ habitet in eo: venietis ⁊ offeretis in loco il
lo holocausta ⁊ victimas vestras. decimas ⁊
primitias manuum vestraꝝ. ⁊ vota atq̄ȝ do
naria. primogenita boū. ⁊ ouium: ⁊ comede
tis ibi in conspectu dn̄i dei vestri: ac letabi
mini in cūctis ad q̄ miseritis manum vos ⁊
dom⁹ vr̄e: in q̄b⁹ bn̄dixerit vobis dn̄s de⁹ vr̄
Nō facietis ibi q̄ nos h̄ facim⁹ hodie: singu
li q̄d sibi rectū videt̄. Neq̄ȝ. n. vsq̄ȝ in presens
tempus venistis ad requiem ⁊ possessionem B
quā dn̄s deus daturus est vobis. Transibitis
iordanē ⁊ habitabitis in terra quā domin⁹
de⁹ vester datur⁹ est vobis: vt requiescatis a
cunctis hostibus p̄ circuituȝ. ⁊ absq̄ȝ vllo ti
more habitetis in loco quē elegerit domin⁹
de⁹ vr̄: vt sit nomen ei⁹ in eo. Illuc oīa q̄ p̄ci
pio ꝯferetis: holocausta ⁊ hostias: ac decias
⁊ primitias manuū vr̄aꝝ. ⁊ q̄cq̄d precipuuȝ
ē in muneribus que vouistis dn̄o. Ibi epu
labimini corā dn̄o deo vr̄o: vos ⁊ filij ⁊ filie
vr̄e: famuli ⁊ famule: atq̄ȝ leuites q̄ i vestris
vrbib⁹ commoratur. Neq̄ȝ. n. hȝ aliā partē ⁊
possessionem inter vos. caue ne offeras holo
causta tua in oī loco quē videris. sȝ i eo quē
elegerit dn̄s in vna tribuū tuaꝝ offeres ho
stias. ⁊ facies q̄cūq̄ȝ p̄cipio tibi. Si autēȝ co
medere volueris. ⁊ te esus carniū delectaue
rit: occide ⁊ cōmede iuxta bn̄dictionē domini
dei tui: quā dedit tibi i vrbibus tuis: siue im
mūdū fuerit: hoc est maculatū ⁊ debile: siue
mūdū: hoc est integꝝ ⁊ sine macl̄a q̄d offerri
licet: sicut caprea ⁊ ceruū: cōmedes absq̄ȝ esu
dūtaxat sāguis quē s̄r terrā q̄si aquā effūdes C
Nō potis cōmedere i oppidis tuis decimā fru
mēti ⁊ vini ⁊ olei tui: p̄mogenita armentoꝝ
⁊ pecoꝝ. ⁊ oīa q̄ voueris ⁊ sponte offerre vo
lueris: ⁊ p̄mitias manuū tuaꝝ: sed corā dn̄o
deo tuo cōmedes ea in loco quem elegerit dn̄s

deus tuꝰ:tu ⁊ filiꝰ tuus ⁊ filia ⁊ ſeruꝰ ⁊ famu
la atq̄ leuites q̄ manet in vrbibꝰ tuis: ⁊ leta
beris ⁊ reficieris corã dño deo tuo in cũctis
ad q̄ extẽderis manũ tuã. Caue ne derelinq̄s
ĩ.19.c leuitẽ i oĩ tpe quo verſaris i tra. Qũ dilata
uerit dñs deꝰ tuꝰ ĩimicos tuos ſicut locutꝰ ẽ
tibi ⁊ volueris veſci carnibꝰ q̄s deſiderat aĩa
tua:locus aũt quẽ elegerit dñs deꝰ tuus vt ſit
nomẽ eiꝰ ibi:ſi ꝓcul fuerit: occides de armẽ
tis ⁊ pecoribꝰ q̄ hñeris:ſicut p̃cepit tibi:⁊ co
ĩ.15.d medes in oppidis tuis:vt tibi placet. Sicut
comedit caprea ⁊ ceruus: ita veſceris eis:⁊
mũdus ⁊ ĩmũdus i cõe veſcẽtur. hoc ſolum
D caue ne sãguinẽ comedas. Sãguis eni coꝝ
ꝓ aĩa ẽ.⁊ idcirco nõ debes aiaꝫ comedere cũ
carnibus:ſꝫ ſup terrã fũdes quaſi aquã:vt bñ
ſit tibi ⁊ filijs tuis pꝰ te:cũ feceris qd̄ placet i
ↄſpectu dñi. Que aũt ſcificaueris ⁊ voueris
dño tolles ⁊ venies ad locũ quẽ elegerit do
minus:⁊ offeres oblatões tuas carnẽ ⁊ ſan
guinẽ ſup altare dñi dei tui. Sãguinẽ hoſti
arũ fũdes i altari:carnibus aũt ipſe veſceris
Obſerua ⁊ audi oĩa q̄ ego p̃cipio tibi:vt bñ
ſit tibi ⁊ filijs tuis poſt te in ſempiternũ:cuꝫ
feceris qd̄ bonũ eſt ⁊ placitũ in cõſpectu do
ĩ.19.a. mini dei tui. Qñ diſperdiderit dñs deus tuꝰ
añ faciẽ tuã gẽtes ad quas igredieris poſſi
dẽdas:⁊ poſſederis eas atq̄ hitaueris i ter
ra eaꝝ:caue ne imiteris eas poſtq̄ͣ te fuerit
itroeũte ſubuerſe ⁊ requiras cerimonias ea
rũ dicẽs. Sicut coluerũt gẽtes iſte deos ſu
os ita ⁊ ego colã. Nõ facies ſilr dño deo tuo
Oẽs eni abhominatões quas auerſat dñs:
fecerũt dijs ſuis offerẽtes filios ⁊ filias ⁊ cõ
burẽtes igni. Qd̄ p̃cipio tibi hoc tm̃ facito
dño:nec addas q̄cq̄ nec minuas. XIII

A Si ſurrexerit in medio tui ꝓphetes
aut q̄ ſõniũ vidiſſe ſe dicat: ⁊ p̃dixe
rit ſignũ atq̄ portentũ ⁊ euenerit
qd̄ locutus eſt ⁊ dixerit tibi. eamus ⁊ ſequa
mur deos alienos:quos ignoras: ⁊ ſeruiamꝰ
eis. nõ audies verba ꝓphete illiꝰ:aut ſõnia
toris:q2 tẽtat vos dñs deus vr̃: vt palã fiat:
vtꝝ diligatis eũ:an nõ in toto corde ⁊ i tota
aĩa vr̃a. Dñm deũ veſtrũ ſequimini ⁊ ipſum
timete:⁊ mandata illius cuſtodite.⁊ audite
vocẽ eius. Ipſi ſeruietis ⁊ ipſi adherebitis.
B Propheta aũt ille aut fictor ſõnioꝝ iterfici
etur:q2 locutus ẽ vt vos auerteret a dño deo
vr̃o qui eduxit vos de terra egypti: ⁊ rede
mit vos de domo ſeruitutis:vt errare te fa
ceret de via quã tibi p̃cepit dñs deꝰ tuꝰ:⁊ au
ferres malũ de medio tui. Si tibi voluerit
ꝑſuadere frater tuꝰ filius mr̃is tue aut filius
tuꝰ vel filia ſiue vxor q̄ ẽ i ſinu tuo: aut ami
cus quẽ diligis vt aĩam tuã clã dicẽs:eamꝰ
⁊ ſuiamꝰ dijs alienis: q̄s ignoras tu ⁊ p̄res
tui cũctaꝝ i circuitu gentiũ q̄ iuxta vel ꝓcul
ſunt ab initio vſq̄ ad finẽ tre. nõ acquieſcas
ei nec audias. neq̄ pcat ei oculus tuꝰ: vt mi
ſerearis ⁊ occultes eũ:ſed ſtatĩ iterficies. Sit C
p̄mũ manꝰ tua ſup eũ:⁊ pꝰ te oĩs ppl's mit
tat manũ. Lapidibꝰ obrutꝰ necabit:quia vo
luit te abſtrahere a dño deo tuo q̄ eduxit te de
tra egypti de domo ſuitutis:vt ⁊ oĩs iſrl' au
diẽs timeat:⁊ nequaq̄ vltra faciet quippiã
huiꝰ rei ſimile. Si audieris i vna vrbiũ tuarũ:
q̄s dñs deus tuꝰ dabit tibi ad habitanduꝫ di
centes aliquos egreſſi ſunt filij belial de me
dio tui.⁊ auerterũt hitatores vrbis tue:atq̄
dixerũt:eamꝰ ⁊ ſuiamꝰ dijs alienis q̄s igno
ratis:q̄re ſollicite:⁊ diligẽt rei vitate ꝑſpe
cta ſi inueneris certũ eẽ qd̄ dr̃. ⁊ abhomina
tionẽ hãc opere ꝑpetratã:ſtatĩ ꝑcuties habi
tatores vrbis illiꝰ in ore gladij.⁊ delebis eaꝫ
oĩaq̄ q̄ in illa ſunt vſq̄ ad pecora. Quicq̄d D
etiã ſupellectilis fuerit: cõgregabis i medio
platearũ eius.⁊ cũ ipſa ciuitate ſuccẽdes:ita
vt vniuerſa conſumas dño deo tuo ⁊ ſit tu
mulus ſempiternus. Nõ edificabit ampliꝰ.
⁊ nõ adherebit de illo anathemate quicq̄ i
manu tua:vt auertat dñs ab ira furoris ſui
⁊ miſereat tui:multiplicetq̄ te ſicut iurauit
pr̃ibꝰ tuis qñ audieris vocẽ dñi dei tui: cu
ſtodiẽs oĩa p̃cepta eiꝰ que ego precipio tibi
hodie:vt facias qd̄ placitum eſt in cõſpectu
dñi dei tui. XIIII

Filij eſtote dñi dei vr̃i. Nõ vos icide A
tis nec facietis caluitiũ ſuper mor
tuo qm̃ ppl's ſcũs es dño deo tuo. ⁊
te elegit:vt ſis ei i pplm peculiarẽ de cũctis s.7.a.⁊
gentibꝰ q̄ ſũt ſuper trã i Ne cõedat q̄ imũda 26.d.
ſunt. Hoc ẽ aĩal qd̄ comedere debet. bouẽ ⁊ Leui.11.a
ouẽ ⁊ caprã:ceruũ ⁊ capreã:bubalũ tragela
phũ pygargũ orygẽ camelopardalum. Oẽ
aĩal qd̄ in duas ptes findit vngulã ⁊ rumi
nat:cõedetis:de his autẽ q̄ ruminãt ⁊ vngu
lã nõ findunt:h cõedere nõ debet. camelum
leporẽ cyrogrillũ. Q2 ruminãt ⁊ nõ diuidũt
vngulã:imunda erũt vobis. Sus quoq̄ qm̃
diuidit vngulã ⁊ nõ ruminat imunda erit.
Carnibꝰ coꝝ nõ veſcemini:⁊ cadauera nõ tã B
get. Hec cõedetis ex oĩbꝰ q̄ morant i aquis.
Que hñt pẽnulas ⁊ ſquamas cõedite: que
abſq̄ pennulis ⁊ ſquamis ſũt:ne cõedat q2 i
munda ſunt. Oẽs aues mũdas cõedite. Im
mundas ne cõedatis:aquilam.ſ. ⁊ gryphẽ ⁊
alietũ:ixon ⁊ vulturẽ ac miluũ iuxta genus
ſuum.⁊ oẽ coruini generis. ⁊ ſtructionẽꝫ ac
noctuam ⁊ larum atq̄ accipitrem iuxta ge

nus suum: herodiũ ac cygnũ ⁊ ibin ac mer-
gulũ porphirionẽ ⁊ nycticoracẽ: onocrota-
lum caradryon singula i genere suo: vpupã
quoq; ⁊ vespertilionẽ: ⁊ oẽ qḋ reptat ⁊ pennu-
las hꝫ: imundũ erit ⁊ nõ cõedet. Omne qḋ
C mundũ ẽ: comedite. Quicq̇d ãt morticinũ
ẽ ne vescamini ex eo. Peregrino q̇ itra por-
tas tuas ẽ: da vt cõedat aut vẽde ei: q2 tu po-
Exo.23.c. pulus scũs dñi dei tui es. Nõ coq̃s hedũ in
et.34.d. lacte matris sue. Decimã ptẽ separabis de
cũctis frugib9 tuis q̇ nascunt̃ in ṫra p annos
singl'os: ⁊ cõedes i ꝯspectu dñi dei tui i loco
quẽ elegerit: vt in eo nomẽ illi9 inuocet̃ deci-
mam frumẽti tui ⁊ vini ⁊ olei: ⁊ primogeni-
ta de armẽtis ⁊ ouib9 tuis: vt discas timere
dñm deũ tuũ in oi tpe. Cũ aũt longior fuerit
via ⁊ loc9 quẽ elegerit dñs de9 tu9 tibiq; be-
nedixerit: nec poteris ad eũ h̃ cũcta portare
vẽdes oia ⁊ in pciũ rediges: portabisq; mãu
B tua ⁊ proficisceris ad locũ quẽ elegerit dñs
deus tu9. ⁊ emes ex eadẽ pecunia q̇cq̇d tibi
placuerit: siue ex armẽtis siue ex ouib9: vinũ
quoq; ⁊ sicerã ⁊ oẽ quod desiderat aia tua: ⁊
comedes corã dño deo tuo. ⁊ epulaberis tu
⁊ dom9 tua ⁊ leuita q̇ intra portas tuas est.
Caue ne derelinq̃s eũ qui nõ hꝫ aliaꝫ ptẽ in
possessione tua. Anno tertio sepabis altã de-
cimã ex oib9 que nascunt̃ tibi eo tpe. ⁊ repo-
nes itra ianuas tuas: venietq; leuites q̇ ali-
am nõ hꝫ ptẽ nec possessionẽ tecũ. ⁊ peregri-
nus ac pupillus ⁊ vidua q̇ itra portas tuas
sũt ⁊ comedẽt ⁊ saturabunt̃: vt bñdicat tibi
dñs deus tu9 in cunctis operibus manuum
tuaꝝ que feceris. XV.
A Septimo ãno facies remissionẽ que h̃
ordine celebrabit̃. Cui debet̃ aliq̇d
ab amico vel ꝓximo ac frẽ suo: repe-
tere nõ poterit: q2 ann9 remissionis ẽ dñi. A
peregrino ⁊ aduena exiges ciuẽ ⁊ ꝓpinquũ
repetẽdi nõ hẽbis ptãtem. Et oio indigens
⁊ mẽdic9 nõ erit inter vos vt benedicat tibi
dñs de9 tuus in terra quã traditur9 est tibi i
possessionẽ: si tñ audieris vocẽ dñi dei tui: ⁊
custodieris vniuersa q̇ iussit: ⁊ q̇ ego hodie
J.28.b. ꝓcipio tibi: bñdicet tibi vt pollicit9 est. Fene-
rabis gẽtib9 multis. ⁊ ipse a nullo accipies
mutuũ. Dñaberis natõib9 plurimis. ⁊ tui ne-
B mo dñabitur. Si vn9 de fratrib9 tuis q̇ mo-
rant̃ intra portas ciuitat̃ tue in ṫra quaꝫ dñs
de9 datur9 ẽ tibi ad paupertatẽ deuenerit: ñ
obdurabis cor tuũ: nec ꝯhes manũ sꝫ apies
eã paupi: ⁊ dabis mutuũ quo eũ indigere ꝑ-
spexeris. Caue ne forte subrepat tibi ipia co-
gitatio ⁊ dicas i corde tuo. appropinq̃t septi-
mus ãnus remissionis. ⁊ auertas oculos tu-
os a paupe frẽ tuo: nolẽs ei qḋ postulat mu-
tuũ cõmodare: ne clamet ꝯ te ad dñm ⁊ fiat
tibi in pccm̃: sꝫ dabis ei. Nõ ages q̇ppiã calli-
de in ei9 necessitatib9 subleuãdis: vt bñdicat
tibi dñs de9 tuus i oi tpe. ⁊ in cũctis ad que
manũ miseris. Nõ deerũt pauperes in terra
hitatiõis tue: idcirco ego ꝓcipio tibi: vt ape-
rias manũ fratri tuo egeno ⁊ paupi qui tecũ C
v̇satur i terra. Cũ tibi vendit9 fuerit fr̃ tuus Exo.21.a
hebre9 aut hebrea ⁊ sex annis seruierit tibi Hier.34.c
in septimo anno dimittes eũ libeꝝ. Et quem
liberate donaueris: nequaq̃ vacuũ abire pa-
tieris sed dabis viaticũ de gregibus ⁊ de a-
rea ⁊ torculari tuo quib9 dñs de9 tuus bene-
dixit tibi. Memẽto ꝙ ⁊ ipse seruieris in ter-
ra egypti: ⁊ liberauerit te dñs deus tu9. ⁊ id-
circo ego nũc ꝓcipio tibi. Si ãt dixerit nolo
egredi eo ꝙ diligat te ⁊ domũ tuã. ⁊ bene si-
bi apud te esse sentiat: assumes subulã ⁊ per-
forabis aurẽ eius in ianua dom9 tue ⁊ serui-
et tibi vsq; in eternũ. Ancille quoq; similiter
facies. Non auertes ab eis oculos tuos qñ B
dimiseris eos liberos. quoniam iuxta merce-
dem mercenarij per sex annos seruiuit tibi:
vt benedicat tibi dñs de9 tu9 i ꝯctis operib9
q̇ agis. De primogenitis q̇ nascunt̃ i armẽtis ⁊
ouib9 tuis q̇cq̇d est sex9 masculini scificabis
dño deo tuo. Nõ opaberis i priogẽito bouis
⁊ nõ tõdebis priogẽita ouiũ. In ꝯspectu dñi
dei tui comedes ea per annos singulos in
loco quem elegerit dñs: tu ⁊ domus tua. Si
autẽ habuerit maculam ⁊ vel claudum fue-
rit vel cecum aut in aliqua parte deforme vl'
debile: non imolabitur domino deo tuo: sed
intra portas vrbis tue comedes illud. Tam
mund9 q̃ imũdus silr̃ vescent̃ eis. q̃si caprea S.12.a
⁊ ceruo. Hoc solũ obseruabitis vt sanguinẽ
eorum non comedes: sed effundes in terraꝫ
quasi aquam. XVI
Obserua mẽsẽ nouaꝝ frugũ ⁊ verni A
primũ tp̃ris vt facias phasse dño d-
tuo: qm̃ in isto mense eduxit te dñs
de9 tuus de egypto nocte. Immolabisq; pha-
se dño deo tuo de ouib9 ⁊ de bobus in loco
quẽ elegerit dñs deus tuus: vt hitet nomen
eius ibi. Nõ comedes in eo panẽ fermẽtatũ.
Septem diebus comedes absq; fermẽto af-
flictionis panẽ: qm̃ in pauore egressus es de
egypto vt memineris diei egressionis tue de
egypto omnibus diebus vite tue: Non appa-
rebit fermẽtatũ in oib9 terminis tuis septẽ die- B
bus ⁊ nõ remanebit de carnib9 ei9 qḋ imola-
tũ ẽ vespere in die prio vsq; mane. Non po-
teris imolare phase in q̃libet vrbiũ tuaꝝ q̃s
dñs de9 tuus datur9 est tibi: sed in loco quẽ

elegerit dñs deꝰ tuꝰ: vt habitet nomē eiꝰ ibi.
Immolabisq̃ꝫ phase vespe ad solis occasum
qñ egressus es d egypto. ⁊ coques ⁊ cōedes
in loco quē elegerit dñs deꝰ tuꝰ: maneq̃ꝫ cō
surgens vadesi tabernacula tua. Sex diebꝰ
cōedes azima ⁊ in die septima quia collecta
ē dñi dei tui: nō facies opꝰ. Septē ebdoma-
das numerabis tibi ab ea die qua falcē i se-
getē miseris. ⁊ celebrabis diem festū ebdo-
madarū dño deo tuo oblationē spontaneaꝫ
manus tue: quā offeres iuxta benedictionē
dñi dei tui. ⁊ epulaberis corā dño deo tuo: tu
⁊ filiꝰ tuꝰ ⁊ filia tua ⁊ seruꝰ tuꝰ ⁊ ancilla tua
⁊ leuites q̃ est itra portas tuas: ⁊ aduena ac
pupillus ⁊ vidua qui morātur vobiscū in lo
co quē elegerit dñs deus tuꝰ. vt habitet no-
men eius ibi. ⁊ recordaberis qm̃ fuꝰ fueris
i egypto: custodiesq̃ꝫ ac facies que precepta
sunt. Solēnitatē q̃ꝫ tabernaculorū celebra-
bis ꝑ septē dies: qñ collegeris de area ⁊ tor
culari fruges tuas: ⁊ epulaberis in festiuita
te tua: tu ⁊ filiꝰ tuꝰ ⁊ filia ⁊ seruus tuꝰ ⁊ an-
cilla: leuites q̃ꝫ ⁊ aduēa ⁊ pupillus ⁊ vidua
q̃ intra portas tuas sunt. Septeꝫ diebꝰ dño
deo tuo festa celebrabis in loco quē elegerit
dñs: bñdicetq̃ꝫ tibi dñs deꝰ tuꝰ in cūctis fru
gibus tuis. ⁊ i oī opere mannū tuarū: erisq̃ꝫ i
letitia. Tribꝰ vicibꝰ per ānū appebit oē ma-
sculinū tuū in ꝯspectu dñi dei tui i loco queꝫ
elegerit i solēnitate azimorū. ⁊ in solēnitate
ebdomadarū. ⁊ in solēnitate tabernaculoꝝ.
B Nō apparebit ante dñm vacuus: sed offeret
25.b. vnusquisq̃ꝫ fꝫ ꝙ habuerit iuxta bñdictioneꝫ
4.c. dñi dei sui quā dederit ei. Judices ⁊ mgr̃os
35.a. ꝯstitues in oībꝰ portis tuis quas dñs deꝰ tu
us dederit tibi ꝑ singulas tribꝰ tuas: vt indi
cent pplm̃ iusto iudicio. nec in alterā ꝑtē de
3.a clinent. Nō accipies ꝑsonaꝫ nec munera: qꝛ
0.d. munera excecant oculos sapientū. ⁊ mutāt
v̓ba iustoꝝ. Juste qđ iustū ē ꝑsequeris vt vi-
uas ⁊ possideas terrā quā dñs deus tuus de
derit tibi. Nō plātabis lucū ⁊ oēm arborē iu
xta altare dñi dei tui: nec facias tibi atq̃ꝫ ꝯsti
tuas statuā q̃ odit dñs deus tuus. Nō imo-
labis dño deo tuo bouē ⁊ ouē i quo ē macu
la aut q̇ppiā vitij: qꝛ abhominatio ē dño deo
tuo.
XVII
A Q Uniq̃ꝫ repti fuerit apud te itra vnā
portaꝝ tuaꝝ quas dñs deus tuꝰ da-
bit tibi. vir aut mulier q̃ faciāt malū in ꝯspe-
ctu dñi dei tui ⁊ trāsgrediant̃ pactū illius. vt
vadāt ⁊ seruiāt dijs alienis ⁊ adorēt eos: so-
lē ⁊ lunā ⁊ oēm militiā celi q̃ n̄ ꝓcepi: ⁊ hoc
tibi fuerit nūciatū: audiēsq̃ꝫ iquisieris diligē
ter: ⁊ veꝝ eē reppeꝝis: ⁊ abhōinatio facta est

in isrl̃: educes viꝝ ⁊ mulierē qui rē seleratissi
mā ꝑpetrarunt: ad portas ciuitatis tue ⁊ la
pidibus obruent̃. In ore duoꝝ aut triū testi- B
um ꝑibit q̇ interficiet̃. Nemo occidat̃ vno ꝯ Mat.18.b
se dicēte testimoniū. Manus testiū ꝑma in- Joh.8.c.
terficiet euꝫ: ⁊ manus reliq̃ populi extrema 2.Cor.13.a
mittet̃: vt auferas malū de medio tui. Si dif Hebr.10.e
ficile ⁊ ambiguū apud te iudiciū eē ꝑspexe- 1.Thi.5.d.
ris: iter sanguinē ⁊ sanguinē: cām ⁊ cām: le-
prā ⁊ nō leprā: ⁊ iudicū itra portas tuas vi-
deris verba variari: surge ⁊ ascende ad locū
quem elegerit dñs deus tuus: veniesq̃ꝫ ad sa
cerdotes leuitici generis ⁊ ad iudicem qui
fuerit illo tpe: q̃resq̃ꝫ ab eis qui iudicabūt ti-
bi iudicij veritatem: ⁊ facies qđcunq̃ꝫ dixe-
rint qui presūt loco quē elegerit dñs ⁊ docu
erint te iuxta legem eius: seq̃risq̃ꝫ sñiam eoꝝ
nec declinabis ad dexterā neq̃ꝫ ad sinistraꝫ.
Qui aūt suꝑbierit nolēs obedire sacerdotis ꝰ.5.d.
iperio q̇ eo tpe ministrat dño deo tuo: ex d̓cre C
to iudicis moriet̃ hō ille: ⁊ auferes malū de
isrl̃: cūctusq̃ꝫ populus andiēs timebit vt nul
lus deinceps intumescat superbia. Cum in- ꝯ.26.a
gressus fueris terram quā dñs deus tuꝰ da-
bit tibi ⁊ possederis eā habitauerisq̃ꝫ in illa
⁊ dixeris ꝯstituā suꝑ me regeꝫ: sicut hñt oēs
ꝑ circuitū natiōes: eū ꝯstitues quē dñs deus
tuꝰ elegerit de numero fratꝝ tuoꝝ. Nō pote
ris alterius gētis hoiem regē facere: qui nō
sit fr̃ tuꝰ. Cūq̃ꝫ fuerit ꝯstitutꝰ: nō multiplica- D
bit sibi equos: nec reducet pplm̃ in egyptuꝫ
eq̇tatꝰ nūero subleuatꝰ: ꝓserti cū dñs ꝓcepit
vobis vt nequaq̃ꝫ āpliꝰ ꝑ eādē viā reuertami
Nō hēbit vxores ꝑlimas q̃ alliciāt aīuꝫ eius
neq̃ꝫ argēti ⁊ auri imensa pondera. Postq̃ꝫ
aūt sederit i solio regni sui: describet sibi deu
teronomiū legis hoc in volumine accipiēs
exēplar a sacerdotibꝰ leuitice tribus ⁊ hēbit
secū: legetq̃ꝫ illud oībꝰ diebꝰ vite sue: vt discat
timere dñm deū suū ⁊ custodire v̓ba ⁊ ceri-
monias eius q̃ in lege ꝓcepta sūt. Nec eleue
tur cor eiꝰ in suꝑbiā suꝑ fr̃es suos: neq̃ꝫ decli
net i ꝑtē dexterā vel sinistrā: vt longo tpe re
gnet ipse ⁊ filij eius suꝑ isrl̃.
XVIII A
N On habebunt sacerdotes ⁊ leuite ⁊ Nu. 18.c.
oēs qui de eadē tribu sūt: ꝑtē ⁊ here
ditatē cū reliquo isrl̃: qꝛ sacrificia do
mini ⁊ oblatiōes eiꝰ cōedēt: ⁊ nihil aliud ac
cipiēt de possessiōe fratꝝ suoꝝ. Dñs. n. ipse ē
hereditas eoꝝ: sicut locutus ē illis. Hoc erit
iudiciū sacerdotū a pplo ⁊ ab his q̇ offerūt
victimas siue bouē siue ouē imolauerint da-
būt sacerdoti armū ac ventriculum: primiti-
as frumēti vini ⁊ olei ⁊ lanaꝝ partē ex ouiū
tonsione. Ipsum enim elegit dñs deus tuus

de cunctis tribubus tuis ut stet ꝛ ministret
B nomi dñi ipse ꝛ filij eius in sẽpituũ. Si exie/
rit leuites ex vna vrbium tuaꝝ ex oi israel i
q̃ hitat ꝛ voluerit venire desiderans locum
qué elegerit dñs: ministrabit in noie dñi dei
sui: sicut oẽs fratres eius leuite q̇ stabunt eo
tpe corã dño. Parté ciboꝝ candem accipiet
quã ꝛ ceteri: excepto eo qḋ in vrbe sua ex pa
terna ei successione debet. Qñ ingressus fue
ris terrã: quã dñs deus tuus dabit tibi: caue
ne imitari velis abhominatiões illaꝝ gétiũ
nec inueniatur i te q̇ lustret filiũ suũ aut filiã
ducẽs p ignẽ: aut qui ariolos sciscitet aut ob
seruet somnia atqꝫ auguria: ne sit maleficus
nec incantator: neqꝫ phitones consulat: nec
C diuinos. ꝛ querat a mortuis veritatem. Oia
eni hec abhominat dñs: ꝛ pp istiusmodi sce/
lera delebit eos in introitu tuo. Perfectus
eris ꝛ absqꝫ macula cũ dño deo tuo. Gétes
iste quaꝝ possidebis terrã: augures ꝛ diuos
audiũt: tu aũt a dño deo tuo alr istitutus es.
Atł.7.e. Prophaz de géte tua ꝛ de fribus tuis: sicut
me suscitabit tibi dñs deus tuus: ipsũ audi/
es vt petisti a dño deo tuo in oreb qñ contio
Exo.20.c. ꝯgregata est atqꝫ dixisti. Ultra nõ audiã vo
cẽ dñi dei mei ꝛ ignem hunc maximũ ampli
us ñ videbo: ne moriar. Et ait dñs mihi. Be
D ne omnia sunt locuti. Propham suscitabo
eis de medio fratꝝ suoꝝ silẽm tui: ꝛ ponam
ṽba mea in ore eius: loq̃turqꝫ ad eos oia q̃ p
cepero illi. Qui ãt ṽba eius q̇ loquet i noie
meo audire noluerit: ego vltor existaz. Pro
pha autem q̇ arrogantia depuatus volue/
rit loq̇ in noie meo q̃ ego ñ pcepi illi ut di
ceret: aut ex noie alienoꝝ deoꝝ: interficiet.
Q si tacita cogitatiõe rñderis: quõ possum
itelligere ṽbũ qḋ dñs ñ ẽ locutus. hoc hẽbis
signũ. Qḋ i noie dñi ppha ille pdixerit ꝛ ñ
euenerit: hoc dñs nõ ẽ locutꝰ: sꝫ p tumorẽ ai
sui ppha ꝯfinxit: ꝛ iccirco nõ timebis eum.
A Cum disperdiderit dñs ds XIX
S.12.d. tuꝰ gẽtes quaꝝ tibi traditurus ẽ ter
rã ꝛ possederis eã hitauerisqꝫ in vrbi
Nu.35.b. bus eius ꝛ i edibꝰ: tres citates sepabis tibi i
Josue.20. medio terre quaz dñs deus tuꝰ dabit tibi in
possessioné sternẽs diligẽter viã: ꝛ i tres eq̃li
ter ptes totã terre tue puintiam diuides: vt
hẽat e vicino q̇ pp homicidiũ pfugus ẽ quo
B possit euadere. Hec erit lex homicide fugiẽ
tis cuiꝰ vita seruãda ẽ. Qui pcusserit pximũ
suũ nesciẽs. ꝛ q̇ heri ꝛ nudiustertius nullũ
ꝯ eũ odiũ habuisse cõprobat: sꝫ abijsse cuz eo
simplr in siluã ad ligna cedenda ꝛ in succisi
one lignoꝝ securis fugerit manu: ferrũqꝫ la
psũ de manubrio amicũ eius pcusserit ꝛ oc/
ciderit: hic ad vnã supradictaꝝ vrbiũ ꝯfugi/
et ꝛ viuet: ne forsitã pximus eius cuiꝰ effu/
sus est sanguis dolore stimulatus psequat ꝛ
apphẽdat eũ si lõgior via fuerit ꝛ pcutiat ani
mã eiꝰ q̇ nõ ẽ reus mortis: qr nullũ ꝯ eũ qui
occisus est odiũ pus hũisse mõstrat. Iccirco
pcipio tibi vt tres ciuitates equalis intra se C
spatij diuidas. Cũ aũt dilatauerit dñs deus S.12.e.
tuus terminos tuos: sicut iurauit patribus
tuis ꝛ dederit tibi cũctã terrã quã eis pollici
tus ẽ: si tñ custodieris mãdata eiꝰ ꝛ feceris q̃
ego pcipio tibi vt diligas dñz deũ tuũ ꝛ ãbu
les i vijs eiꝰ oi tpe: addes tibi tres alias ciui
tates: ꝛ supradictaꝝ triũ vrbiũ numeꝝ dupli
cabis: vt nõ effundat sanguis inoxius in me
dio terre quã dñs deus tuꝰ dabit tibi possi/
dendã: ne sis sanguinis reus. Si q̇s ãt odio
hñs pximũ: isidiatꝰ fuerit vite eiꝰ surgensqꝫ
percusserit illũ: ꝛ mortuꝰ fuerit: fugeritqꝫ ad
vnã de supradictis vrbibꝰ: mittẽt seniores ci
uitatis illiꝰ: ꝛ arripient eum de loco effugij:
tradẽtqꝫ in manu pximi: cuius sanguis effu D
sus est ꝛ moriet. Nõ misereberis eius: ꝛ au/ J.eo.
feres noxiũ sanguiné de isrl: vt bene sit tibi. .27.c.
Nõ assumes ꝛ transferes terminos proximi
tui quos fixerunt priores in possessione tua:
quã dñs deꝰ tuꝰ dabit tibi i terra quã accepe Mat.1
ris possidendã. Nõ stabit testis vnꝰ ꝯ aliqué Joã.8.
q̇cq̇d illud peccati ꝛ facinoris fuerit: sꝫ i ore 2.Cor.
duoꝝ ant triũ testiũ stabit oẽ verbũ. Si stete 1.Thi.
rit testis mẽdax ꝯ hoiem accusans eum pua Hebr.
ricationis: stabũt ambo quoꝝ cã ẽ añ dñz in
ꝯspectu sacerdotũ ꝛ iudicũ qui fuerint i die/
bus illis. Cũqꝫ diligẽtissime pscrutãtes inue
nerint falsũ testẽ dixisse ꝯ fratrẽ suũ menda/
ciũ: reddẽt ei sicut fratri suo facer cogitauit
ꝛ auferes malũ de medio tui: vt audiẽtes ce
teri timorẽ habeant ꝛ nequaq̃ talia audeãt S.eo.
facere. Nõ misereberis eiꝰ: sꝫ aiaz p aia: ocu Exo.2
lũ p oculo: denté p déte: manũ p manu: pe XX Leui.
dẽ p pede exiges. Math
Si exieris ad bellum ꝯ hostes tuos: ꝛ A
videris equitatꝰ ꝛ currꝰ ꝛ maiorẽ q̃
tu hẽas aduersarij exercitus multitudinem
non timebis eos: qr dñs deus tuꝰ tecũ ẽ q̇ edu
xit te de terra egypti. Appropiquante ãt iã
prelio: stabit sacerdos añ aciẽ: ꝛ sic loquetur
ad pplz. Audi israel Uos hodie ꝯ inimicos
vřos pugnã cõmittit: non pertimescat cor
vřm. Nolite metuere: nolite cedere nec for
midetis eos: qr dñs deus vř i medio vři ẽ. ꝛ
pro uobis ꝯ aduersarios dimicabit ut eruat B
vos de piculo. Duces qꝫ per singulas tur/
mas audiente exercitu pclamabunt. Quis
ẽ hõ q̇ edificat domũ nouam. ꝛ ñ dedicauit

eã: Uadat ⁊ reuertat̃ i domum suã: ne forte
moriat̃ i bello ⁊ ali⁹ dedicet eã. Quis est hõ
q̇ plantauit vineã. ⁊ nec dũ fecit eã esse cõeꝫ
de q̃ vesci oibus liceat: Uadat ⁊ reuertat̃ in
domũ suã: ne forte moriat̃ in bello ⁊ ali⁹ hõ
ij.24.a. ei⁹ fungat̃ officio. Quis ẽ hõ q̇ despõdit vxo
Mach. rem. ⁊ nõ accepit eã: Uadat ⁊ reuertat̃ i do
3.g. mũ suã: ne forte moriat̃ i bello. ⁊ ali⁹ hõ acci
piat eaꝫ. His dictis addent reliq̃ ⁊ loq̃nt̃ ad
Iudi.7.a ppl'm. Quis ẽ hõ formidolosus ⁊ corde pa
uido: Uadat ⁊ reuertat̃ in domũ suã: ne pa
uere faciat corda fratrũ suoꝝ: sicut ipse timo
C re ꝑterrit⁹ est. Cũq; siluerint duces exercit⁹
⁊ finẽ loq̃ndi fecerint vnusq̇sq; suos ad bel
landũ cuneos ꝓparabit. Si qñ accesseris ad ex
pugnãdã ciuitatẽ: offeres ei ꝓmũ paceꝫ. Si
receperit ⁊ aperuerit tibi portas: cũct⁹ ppl's q̇
in ea ẽ: saluabit̃. ⁊ seruiet tibi sub tributo. Sin
aũt fed⁹ inire noluerit ⁊ cepit ꝯ te bellum: op
pugnabis eã. Cũq; tradiderit dñs de⁹ tuus
illã in manu tua: ꝑcuties oẽ qđ in ea generis
masculini ẽ in ore gladij absq; mulieribus ⁊
infantib⁹ iumẽtis ⁊ ceteris q̃ i ciuitate sunt.
Oẽꝫ ꝓdã exercitui diuides: ⁊ cõcedes de spo
lijs hostiũ tuoꝝ q̃ dñs deus tu⁹ dederit tibi.
Sic facies cũctis ciuitatibus q̃ a te ꝓcul val
de sũt. ⁊ nõ sũt de his vrbib⁹ q̃s i possessionẽ
D acceptur⁹ es. De his aũt ciuitatib⁹ q̃ dabunt̃
tibi: nullũ oio ꝑmittes viuere sꝫ iterficies in
ore gladij etheũ videlꝫ ⁊ amorreũ ⁊ chana
neũ pherezeũ ⁊ eueũ ⁊ iebuseuꝫ: sicut ꝓcepit
tibi dñs de⁹ tu⁹: ne forte doceant vos facere
cũctas abhominatiões q̃s ipsi opati sunt dijs
suis ⁊ peccetis i dñꝫ deũ vr̃m. Qñ obsederis ci
uitatẽ multo tp̃e. ⁊ munitionib⁹ circũdederis
vt expugnes eã: nõ succides arbores de q̇b⁹
vesci põt: nec securib⁹ ꝑ circuitũ debes vasta
re regionẽ: qm̃ lignũ ẽ ⁊ nõ hõ: nec põt bellã
tiũ ꝯ te augere nũeꝝ. Si q̃ aũt ligna nõ sunt
pomifera: sed agrestia ⁊ i ceteros apta vsus:
succide ⁊ extrue machinas donec capias ciui
tatẽ q̃ contra te dimicat.
XXI.
A Quando inuentũ fuerit in t̃ra quã dñs
de⁹ tu⁹ datur⁹ est tibi: hois cadauer
occisi. ⁊ ignorabit̃ cedis re⁹: egrediẽ
tur maiores natu ⁊ iudices tui. ⁊ metient̃ a
loco cadaueris: singulaꝝ ꝑ circuitũ spatia ci
uitatũ. ⁊ quã viciniorẽ ceteris eẽ ꝓspexerit:
seniores ciuitatis illi⁹ tollẽt vitulã de armẽto
q̃ nõ traxit iugũ: nec t̃rã scidit vomere. ⁊ du
cẽt eã ad vallẽ aspã: atq; saxosã q̃ nũq; arata
ẽ: nec sementẽ recepit. ⁊ cedẽt i ea ceruices
vitule. Accedẽtq; sacerdotes filij leui quos
elegerit dñs de⁹ tu⁹ vt ministrẽt ei ⁊ bñdicant
in noie ei⁹. ⁊ ad vbũ eoꝝ oẽ negociũ. ⁊ q̇cq̇d
mundũ vel imundũ ẽ iudicet̃. Et venient ma B
iores natu ciuitatis illi⁹ ad interfectum: laua
buntq; man⁹ suas sup vitulã que in valle ꝑ
cussa ẽ: ⁊ dicent. Man⁹ nr̃e nõ effuderũt san
guinem hunc: nec oculi viderũt. Propitius Jone.1.d
esto ppl'o tuo israel quẽ redemisti dñe. ⁊ nõ
reputes sanguinẽ innocẽtẽ in medio popu
li tui isrl'. Et auferetis ab eis reat⁹ sanguinis
tu aũt alien⁹ eris ab inocẽtis cruore q̇ fusus ẽ
cũ feceris qđ ꝓcepit dñs. Si egressus fueris
ad pugnã ꝯ inimicos tuos. ⁊ tradiderit eos
dñs de⁹ tu⁹ in manu tua captiuosq; duxeris
⁊ videris i nũero captiuoꝝ mulierẽ pulchrã
⁊ adamaueris eã volueris q; hr̃e vxorẽ. intro
duces eã in domũ tuã. Que radet cesarieꝫ ⁊ C
circũcidet vngues: ⁊ depõet vestẽ in q̃ capta
est: sedẽsq; in domo tua flebit pr̃em ⁊ mr̃em
suã vno mẽse. ⁊ postea itrabis ad eã: dormies
q; cũ illa. ⁊ erit vxor tua. Si aũt postea non se
derit aio tuo. dimittes eã liberã: nec vẽdere
poteris pecunia: nec opprimere ꝑ potẽtiaꝫ:
q2 hũiliasti eã. Si hũerit hõ vxores duas vnã
dilectã ⁊ alterã odiosã: genueritq; ex eis libe
ros. ⁊ fuerit fili⁹ odiose priogenit⁹: voluerit
q; substãtiã inter filios suos diuidere: nõ po
terit filium dilecte facere primogenitum ⁊ ꝓ
ferre filio odiose: sed filium odiose agnoscet
primogenitũ. dabitq; ei de his que habuerit
cũcta duplicia. Iste est. n. principiũ liberoꝝ D
ei⁹. ⁊ huic debent̃ primogenita. Si genuerit
hõ filiũ ꝯtumacẽ ⁊ ꝓteruũ: q̇ nõ audierit pa
tris ac mr̃is ipiuꝫ ⁊ cohercit⁹ obedire contẽ
pserit: apprehendent eum ⁊ ducent ad senio
res ciuitatis illius ⁊ ad portaꝫ iudicij: dicẽt
q; ad eos. Filius noster iste proteruus ⁊ con
tumax est monita nostra audire contẽnit: cõ
messationibus vacat: ⁊ luxurie atq; ꝯuiuijs:
lapidibus eum obruet populus ciuitatis ⁊
morietur: vt auferatis malum de medio vr̃i:
⁊ vniuersus isrl' audiẽs ꝑtimescat. Qñ pecca
uerit hõ qđ morte plectẽdũ est. ⁊ adiudicat⁹
morti appẽsus fuerit i patibulo: non perma Josue.10.e
nebit cadauer eius in ligno: sed in eadẽ die
sepelietur: q2 maledict⁹ a deo est q̇ pendet i Galla.3.b
ligno. ⁊ nequaq; contaminabis t̃rã tuã quã
dominus deus tuus dederit tibi in possessio
nem.
XXII.
Non videbis bouẽ fratris tui aut ouẽ A
errantẽ. ⁊ ꝓteribis: sꝫ reduces fratri Exo.23.a
tuo: et si nõ est propinqu⁹ frater tu⁹: nec no
sti eum: duces in domũ tuã ⁊ erunt apud te
quãdiu querat ea frater tuus ⁊ recipiat. Si
militer facies de asino ⁊ de vestimento ⁊ de
omni re fratris tui qui perierit: si inueneris
eam ne negligas quasi alienam. Si videris

asinũ fratris tui aut bouem cecidisse ĩ via: ñ
despicies:ſꝫ subleuabis cũ eo . Nõ induetur
mlr̄ veste virili:nec vir vtet̃ veste feiea abho
minabilis.n.apud deũ est q̇ facit h̄.Si ãbu/
lans ꝑ viã in arbore vel ĩ t̃ra nidũ auis inue
neris ⁊ mr̃em pullis vel ouis desuꝑ incubã
tem:nõ tenebis eã cuꝫ filijs:ſꝫ abire patieris
captos tenẽs filios:vt bñ sit tibi ⁊ longo vi/
B uas tp̄e.Cũ edificaueris domũ nouã . facies
murũ tecti ꝑ circuitũ ne effundat̃ sanguis in
domo tua.⁊ sis reus labente alio ⁊ in p̄ceps
ruente.Nõ seres vineã tuã altero semine:ne
⁊ sementis quã seuisti ⁊ q̄ nascunt̃ ex vinea pa
riter sanctificent̃.Nõ arabis in boue sil' ⁊ asi
no.Nõ indueris vestimẽto qđ ex lana linoq̄
Nu.15.d. ꝯtextũ est.Funiculos in fimbrijs facies ꝑ q̄t
tuor angulos pallij tui quo operiris. Si duxe/
rit vir vxorẽ.⁊ postea odio h̃uerit eã:quesie/
ritq̄ occasiones q̇b⁹ dimittat eã obijciens ei
nomẽ pessimũ ⁊ dixerit.vxorẽ hanc accepi ⁊
ĩgressus ad eã non inueni v̇ginẽ:tollent eaꝫ
pr̃ ⁊ mr̃ ei⁹.⁊ ferent secũ signa v̇ginitatis ei⁹
ad seniores vrbis q̇ in porta sunt.⁊ dicet pr̃.
C Filiã meã dedi huic vxorẽ:quã qꝛ odit ipõit
ei nomẽ pessimũ vt dicat. non inueni filiam
tuã v̇ginẽ.⁊ ecce h̄ sunt signa v̇ginitatꝭ filie
mee.Expandẽt vestimẽtũ corã seniorib⁹ ci/
uitatis appr̄hendentq̄ senes vrbis illi⁹ viꝝ ⁊
v̇berabũt illũ.ꝯdẽnantes insuꝑ centũ siclis
argenti quos dabit pr̃i puelle q̄m diffama/
uit nomẽ pessimũ suꝑ v̇ginem israel.h̃ebitq̄
eã vxorẽ ⁊ non poterit dimittere oib⁹ dieb⁹
vite sue.ꝙ si veꝝ ẽ qđ obijcit. ⁊ non est ĩ puel
la inuẽta v̇ginitas:eijcient eã extra fores do
mus pr̃is sui:⁊ lapidib⁹ obruent viri ciuita
tis illi⁹:⁊ moriet̃:q̄m fecit nephas in israel:
vt fornicaret̃ in domo pr̃is sui:⁊ auferes ma
D lum de medio tui.Si dormierit vir cũ vxo/
Leui.20.b. re alteri⁹:vterq̄ moriet̃.i.adulter ⁊ adl'tera.
⁊ auferes malũ de isrl̃. Si puellã v̇ginẽ de/
sponderit vir ⁊ iuenerit eã aliq̇s ĩ ciuitate ⁊
cõcubuerit cũ ea:educes vtrũq̄ ad portã ci
uitatis illi⁹:⁊ lapidib⁹ obruent̃:puella qꝛ nõ
clamauit cũ esset in ciuitate: vir qꝛ h̃uiliauit
vxorẽ ꝓximi sui.⁊ auferes malum de medio
tui.Sin ãt ĩ agro reppererit vir puellã q̄ d̄spõ
sata ẽ.⁊ apprehẽdens cõcubuerit cũ ea: ipse
moriet̃ solus: puella nihil patiet̃ nec est rea
mortꝭ:q̄m sicut latro ꝯsurgit ꝯ̄ fr̃em suũ:⁊ oc
cidit aiaꝫ ei⁹:ita ⁊ puella ꝑpessa ẽ.Sola erat
in agro.clamauit ⁊ nullus affuit q̇ liberaret
eã.Si inuenerit vir puellã v̇ginẽ q̄ non h̃et
spõsũ ⁊ appr̄hẽdẽs ꝯcubuerit cũ illa.⁊ res ad
iudiciũ venerit.dabit q̇ dormiuit cũ ea patri
puelle q̇nq̄ginta siclos argenti.⁊ h̃ebit eam
vxorẽ:qꝛ h̃uiliauit illã.Nõ poterit dimittere
eam cunctis dieb⁹ vite sue.Non accipiet hõ
vxorem patris sui:nec reuelabit operimen/
tum eius.

XXIII.

NOn intrabit eunuchus attritis vel A
ãputatis testiculis ⁊ absciso veretro
ecclesiã dñi . Nõ ingrediet̃ mãzer hoc est de
scorto nat⁹ in eccl'iã dñi vsq̄ ad decimã gene
rationẽ.Ammonites ⁊ moabites ẽt post de
cimã generationẽ nõ intrabũt eccl'iaꝫ dñi in
eternũ:qꝛ noluerũt vobis occurere cũ pãe ⁊
aq̄ in via q̄n egressi estis de egypto:⁊ qꝛ con
duxerũt ꝯ̄ te balaam filiũ beor de mesopota
mia syrie vt malediceret tibi.⁊ noluit dñs de
us tu⁹ audire balaã v̇titq̄ maledictionẽ ei⁹
in bñdictionẽ tuã eo ꝙ diligeret te. Nõ faci B
es cũ eis paceꝫ:nec q̄ras eis bona cũctis die
bus vite tue in sempiternũ.Nõ abhomina/
beris idumeũ:qꝛ fr̃ tu⁹ ẽ nec egyptiũ: qꝛ ad/
uẽa fuisti in t̃ra ei⁹.Qui nati fuerit ex eis ter
tia generatõe intrabũt ĩ eccl'iã dñi.Qñ egres
sus fueris aduersus hostes tuos ĩ pugnã:cu
stodies te ab oi re mala . Si fuerit inter vos
hõ q̇ nocturno pollut⁹ sit sõno:egrediet̃ ex/
tra castra.⁊ nõ reuertet̃ priusq̄ ad vesperaꝫ
lauet̃ aq̄.⁊ post sol' occasũ regrediet̃ ĩ castra .
Habebis locũ extra castra ad queꝫ egredia/
ris ad req̇sita nature:gerẽs paxillũ ĩ baltheo
Cũq̄ sederis fodies ꝑ circuitum.⁊ egesta hu C
mo operies quo releuat⁹ es. Dñs.n.de⁹ tuus
ãbulat in medio castroꝝ vt eruat te ⁊ tradat
tibi inimicos tuos:vt sint castra tua scã. ⁊ ni
hil ĩ eis appeat feditatꝭ:ne derelinq̄t te.Non
trades seruũ dño suo q̇ ad te ꝯfugerit.Habi
tabit tecuꝫ in loco q̇ ei placuerit.⁊ in vna vr/
bium tuaꝝ req̇escet:ne cõtristes eũ. Nõ erit
meretrix de filiab⁹ isrl̃:nec scortator de filijs
isrl̃.Non offeres mercedẽ ꝓstibuli:nec p̄ciũ
carnis ĩ domo dñi dei tui q̇cq̇d illud est qđ
uouerint:qꝛ abhomiatio ẽ vtrũq̄ apud dñz D
deũ tuũ.Nõ fenerabis fr̃i tuo ad vsurã pecu
niã nec fruges nec q̄libet aliã reꝫ:ſꝫ alieno.
Fratri ãt tuo absq̄ vsura:id quo idiget com
modabis vt bñdicat tibi dñs de⁹ tuus in oĩ
ope tuo in t̃ra ad quã ĩgredieris possidẽdã .
Cũ votũ voueris dño deo tuo:non tardabis Eccs.
reddere:qꝛ req̇ret illđ dñs de⁹ tuus. ⁊ si mo Bar
rat⁹ fueris reputabit̃ tibi in pccm̃.Si nolue/ 6.d.
ris polliceri absq̄ peccato eris.Qđ autẽ sel'
egressũ est de labijs tuis obseruabis.⁊ facies
sicut ꝓmisisti dño deo tuo.⁊ ꝓpria volũtate
⁊ ore tuo locut⁹ es.Ingressus vineaꝫ ꝓximi
tui comede vuas q̄tũ tibi placuerit:foras ãt
ne efferas tecũ.Si ĩtraueris segetẽ amici tui
frãges spicas ⁊ manu ꝯteres:falce autem nõ

metes.
A XXIIII.
ath.5.e Si acceperit hō vxorē ⁊ hūerit eā ⁊ ñ
et.19.b. inuenerit grãꝫ añ oculos eiꝰ:ꝑꝑ aliꝗ̃
fedītatē:scribet libellum repudij. ⁊
ar.10.a dabit i manu illius.⁊ dimittet eaꝫ de domo
sua.Cūq̄ꝫ egressa alterum marituꝫ duxerit.⁊
ille q̊ꝫ oderit eā.dederitq̄ꝫ ei libellū repudij:
⁊ dimisit de domo sua vel certe mortuꝰ fue/
rit.nō poterit ꝑoꝛ maritꝰ recipe eā in vxorē:
qꝛ polluta ē ⁊ abhominabil' fcā corā dño:ne
peccare facias terrā tuā quā dñs deꝰ tuꝰ tra
5.20.b. diderit tibi possidendaꝫ.Cū accepit hō nuꝑ
vxorē:nō ꝓcedet ad bellū:nec ei q̊ppiam ne
cessitatꝭ iniūgetꝭ publice:ſꝫ vacabit absq̄ꝫ cul/
pa domui sue:vt vno āno letetꝭ cū vxore sua.
B Nō accipies loco pignoris inferiorē ⁊ supio
rē molā:qꝛ aīaꝫ suā apposuit tibi.Si dephē/
sus fuerit hō sollicitās frēꝫ suū de filijs israel
⁊ vēdito eo accepit ꝑciū:interficietꝭ.⁊ auferes
malū de medio tui.Obserua diligēter ne in
curras plagā lepꝛe:ſꝫ facies q̄cūq̄ꝫ docuerit
te sacerdotes leuitici generis iuxta id qð ꝑ/
u.12.a. cepi eis:⁊ iple sollicite.Memētote q̄ fecerit
dñs deꝰ vr̄ marie i via cū egrederemi de egy
pto.Cū repetes a ꝓximo tuo rē aliq̄ꝫ quam
dꝫ tibi:nō ingredieris domū eiꝰ vt pignꝰ au
feras:ſꝫ stabis foris ⁊ ille tibi ꝓferet qð hūe
rit.Si āt pauꝑ ē nō pnoctabit apð te pignꝰ:
C ſꝫ stati reddes ei añ sol' occasū:vt doꝛmiēs in
vestimēto suo bñdicat tibi.⁊ hēas iusticiam
i.19.c corā dño deo tuo.Nō negabis mercedē idi/
gentis ⁊ pauperis fratris tui siue aduene q̊
tecū moratꝭ in tra ⁊ intra portas tuas est.sed
eadem die reddes ei preciuм laboris sui añ
sol' occasum:qꝛ pauꝑ ē:⁊ ex eo sustentat aīaꝫ
suam:ne clamet ꝯtra te ad dñm ⁊ reputetur
e.4.b tibi in pccm̄.Non occidentur pr̄es pro filijs
.25.a nec filij pro pr̄ibus:ſꝫ vnusq̄sq̄ꝫ pro peccato
suo morietur.Non puertes iudicium adue/
ne ⁊ pupilli:nec auferes pignoris loco vi/
due vestimentum.Memento ꝙ seruieris in
egypto ⁊ eruerit te dñs deus tuus ide.idcir/
D co precipio tibi vt facias hanc rem.Quan/
do messueris segetē in agro tuo.⁊ oblitꝰ ma
nipulum reliqueris:nō reuerteris vt tollas
illum:sed aduenam ⁊ pupillum ⁊ viduā au
ferre patieris:vt benedicat tibi dñs deus tu
us in omni ope manuuꝫ tuaꝝ.Si fruges col
legeris oliuarū:quicquid remāserit in arbo
ribus nō reuerteris vt colligas:sed relinq̄s
aduene pupillo ac vidue.Si vindemiaueris
vineam tuam non colliges remanentes ra/
cemos:sed cedent in vsus aduene pupilli ac
vidue.Memento ꝙ ⁊ tu seruieris in egypto
⁊ idcirco ꝑcipio tibi vt facias hāc rē. XXV.

Si fuerit cā iter aliq̄s ⁊ iterpellauerit A
iudices:quē iustū eē ꝑspexerint illi iu
sticie palmā dabūt quē ipium ꝯden
nabūt ipietatis.Si āt eum q̄ peccauit dignū
viderint plagis:ꝓsternēt ⁊ corā se faciēt ver
berari.Pro mēsura pctī erit ⁊ plagaꝝ mo/
dus ita dūtaxat vt q̄dragenariū numeꝝ non
excedāt ne fede laceratus añ oculos tuos o/
beat fr̄ tuꝰ.Nō ligabis os bouis terentis in 1.Coꝛi.9.b
area fruges tuas.Qñ hitauerint fratres sil' 1.Thi.5.c.
⁊ vnꝰ ex eis absq̄ꝫ liberis mortuꝰ fuerit:vxoꝛ B
defuncti nō nubet alteri:sed accipiet eā fratꝭ
eiꝰ ⁊ suscitabit semē fr̄is sui.⁊ priogenitū ex
ea filiū noīe illiꝰ appellabit:vt nō deleatꝭ no
mē eiꝰ ex isrl'.Sin autē noluerit accipe vxo/
rē fr̄is sui q̄ ei lege debetꝭ:ꝑget mulier ad por
tam citatis:⁊ interpellabit maiores natu.di
cetq̄ꝫ.Nō vult fr̄ viri mei suscitare semen fra
tris sui i israel:nec me in ꝯiugiū sumere.Sta
timq̄ꝫ accersiri eū faciēt.⁊ iterrogabūt.Si rñ C
derit nolo eā vxorē accipere:accedet mulier
ad eū corā sēioribꝰ ⁊ tollet calciamētū de pe
de eius:spuetq̄ꝫ in faciē eiꝰ.⁊ dicet sic fiat ho
mini q̄ nō edificat domū fr̄is sui.Et vocabitꝭ
nomē iliꝰ i israel domꝰ discalciati.Si hūerit
iter se iurgiū viri duo:⁊ vnꝰ ꝯ alteꝝ rixari ce
perit:volēsq̄ꝫ vxor alteriꝰ eruere virum suuꝫ
de manu fortioris:miseritq̄ꝫ manū ⁊ appre/
hēderit verenda eius:abscides manū illius
nec flecteris suꝑ eā vlla misericordia.Nē hē
bis i saccl'o diuersa pōdera maiꝰ ⁊ minꝰ:nec
erit i domo tua modiꝰ maior ⁊ mior.Pon D
dus hēbis iustū ⁊ veꝝ.⁊ modius eq̄lis ⁊ ve/
rus erit tibi.vt mlto viuas tpe suꝑ terrā quā
dñs deꝰ tuꝰ dederit tibi.Abhominatꝭ.n.dñs
eū q̄ facit h̄ ⁊ aduersatꝭ oēm iniusticiā.Memē
to q̄ fecerit tibi amalech in via qñ egredieba
ris ex egypto:quō occurrerit tibi ⁊ extremos
agminis tui q̄ lassi recidebant ceciderit quā
do tu eras fame ⁊ labore confectus.⁊ non ti
muerit deū.Cū ergo dñs deus tuus dederit
tibi requiem.⁊ subiecerit cunctas per circui
tū natiōes i terra quā tibi pollicitꝰ ē delebis
nomen eius sub celo.Caue ne obliuiscaris.
Cumq̄ꝫ itraueris terrā XXVI A
quā dñs deꝰ tuꝰ tibi daturꝰ est possi 5.17.c.
dēdā.⁊ obtinueris eam:atq̄ꝫ hitaue
ris i illa:tolles de cūctis frugibꝰ tuis primi
tias ⁊ pōes i cartallo:ꝑgesq̄ꝫ ad locuꝫ quem
dñs deꝰ tuus elegerit vt ibi iuocetꝭ nomē eiꝰ
accedesq̄ꝫ ad sacerdotē q̄ fuerit in diebꝰ illis
⁊ dices ad eum.Profiteor hodie coram do
mino deo tuo ꝙ ingressus sū i terrā ꝓ q̄ iura
uit pr̄ibus nr̄is:vt daret eā nobis.Suscipiēs
q̄ꝫ sacerdos cartallū de manu tue pōet ante

altare dñi dei tui. ⁊ loq̃ris in conspectu dñi
B dei tui. Syrꝰ ꝑseq̃bat̃ p̃rem meũ: q̇ descẽdit i
egyptũ. ⁊ ibi pegrinatus ẽ in paucissimo nu
mero: creuitqꝫ in gentẽ magnã ac robustã ⁊
infinite multitudis. Afflixerũtqꝫ nos egyptij
⁊ ꝑsecuti sunt iponentes onera grauissima. ⁊
clamauimꝰ ad dñz deũ patruz nr̃orum qui
exaudiuit nos ⁊ respexit humilitatẽ nr̃am ⁊
laborẽ atqꝫ angustiã: ⁊ eduxit nos ḋ egypto
in manu forti e brachio extento: in igẽti pa/
uore in signis atqꝫ portẽtis: ⁊ introduxit ad
locũ istũ. ⁊ tradidit nobis t̃raz lacte ⁊ melle
C manantẽ. Et idcirco nunc offero primitias
frugũ t̃re: quam dñs dedit mihi. Et dimittes
eas i ꝯspectu dñi dei tui: ⁊ adorato dño deo
tuo: epulaberis in oibꝰ bonis q̃ dñs deꝰ tuꝰ
dederit tibi ⁊ domui tue: tu ⁊ leuites ⁊ adue
na q̇ tecũ est. Qñ cõpleueris decimã cũcta/
rum frugũ tuaꝝ anno decimaꝝ tertio: dabis
leuite ⁊ aduene ⁊ pupillo ⁊ vidue vt come/
dant intra portas tuas: ⁊ saturent̃: loq̃risqꝫ i
ꝯspectu dñi dei tui. Attuli qḋ sanctificatũ est
de domo mea. ⁊ dedi illud leuite ⁊ aduene
⁊ pupillo ac vidue sicut iussisti mihi. Non p̃
teriui mãdata tua: nec suz oblitus iperij tui.
Nõ comedi ex eis in luctu meo: nec sepaui
ea in q̃libet immunditia: nec expendi ex his
D q̇cq̃ in re funebri. Obediui voci dñi dei mei
Esa.36.d. ⁊ feci oia sicut precepisti mihi. Respice de sã
ctuario tuo. ⁊ de excelso celoꝝ habitaculo. ⁊
bñdic pplo tuo israel. ⁊ terre quã dedisti no
bis sicut iurasti p̃ribus nr̃is. terre lacte ⁊ mel
le mananti. Hodie dñs deus tuꝰ precepit ti
bi vt facias mãdata h̃ atqꝫ iudicia: vt custo/
dias ⁊ ipleas ex toto corde tuo ⁊ ex tota aĩa
tua. Dñz elegisti hodie vt sit tibi deus ⁊ am
bules in vijs eius: vt custodias cerimonias il
lius ⁊ mãdata atqꝫ iudicia. ⁊ obedias eiꝰ im
S.7.a.et perio. En dominus elegit te hodie vt sis ei
s.14.a. populus peculiaris sicut locutꝰ est tibi. ⁊ cu
stodias oia precepta illiꝰ: ⁊ faciet te excelsio
rem cunctis gentibꝰ quas creauit in laudez
⁊ nomẽ ⁊ gloriã suaz vt sis ppl's sanctus dñi
dei tui: sicut locutus est. XXVII.

A P Recepit ãt moyses ⁊ seniores pplo
israel dicentes. Custodite oẽ mãda/
Josue.4.a. tum qḋ precipio vobis hodie. Cũqꝫ
transieris iordanẽ in t̃rã quaz dñs deus tuꝰ
dabit tibi: eriges i gentes lapides ⁊ calce le
uigabis eos vt possis in eis scribere oia v̈ba
legis huius iordane transmisso: vt introeas
terrã quam dñs deus tuus dabit tibi: terram
lacte ⁊ melle manantẽ sicut iurauit patribꝰ
tuis. Qñ ergo trãsieris iordanem erige lapi
des quos ego hodie p̃cipio tibi in monte he
bal: ⁊ leuigabis eos calce: ⁊ edificabis ibi al Exo.20.d
tare dño deo tuo de lapidibꝰ q̊s ferrũ non Josue.8.f.
tetigit: ⁊ de saxis iformibꝰ ⁊ ipolitis: ⁊ offe/
res super eo holocausta dño deo tuo: ⁊ imo/
labis hostias pacificas: cõcdesqꝫ ibi ⁊ epula B
beris corã dño deo tuo. Et scribes sup lapi/
des oia v̈ba legis huiꝰ plane ⁊ lucide. Dixe
runtqꝫ moyses ⁊ sacerdotes leuitici generis
ad oẽm israelẽ: Attende ⁊ audi isrl'. Hodie
factꝰ es ppl's dñi dei tui. Audies vocez eiꝰ: ⁊
facies mãdata atqꝫ iusticias q̃s ego p̃cipio ti
bi. Precepitqꝫ moyses pplo i die illo dicẽs
Hi stabũt ad bñdicendũ dño sup montẽ ga/
riazim iordãe transmisso. symeon: leui iudas
ysachar: ioseph ⁊ beniamin. Et e regione isti
stabũt ad maledicẽdũ i monte hebal: ruben
gad: ⁊ aser: zabulon: dan: ⁊ neptali. Et ꝓnũ
ciabũt leuite: dicẽtqꝫ ad oẽs viros isrl' excel/ C
sa voce. Maledictꝰ homo qui facit sculpti/
le ⁊ conflatile abhominationẽ dñi. opꝰ ma/
nuum artificum: ponitqꝫ illud in abscondi/
to. Et respondebit ois populus: ⁊ dicet amẽ.
Maledictus q̇ nõ honorat p̃rez suũ ⁊ m̃rez
suã. Et dicet omnis populꝰ amen. Maledi/ S.19.d
ctus qui trãsfert terminos proximi sui. Et di/
cet ois populus amẽ. Maledictꝰ q̇ errare fa
cit cecũ i itinere: ⁊ dicet ois ppl's amẽ. Male
dictꝰ q̇ ꝑuertit iudiciũ aduene pupilli ⁊ vi/
due ⁊ dicet ois ppl's amẽ. Maledictꝰ q̇ dor
mit cũ vxore p̃ris sui: ⁊ reuelat operimentum
lectuli eiꝰ. Et dicet ois ppl's amẽ. Maledi/
ctus qui dormit cũ omni iumẽto. Et dicet ois D
ppl's amẽ. Maledictꝰ q̇ dormit cum sorore
sua filia p̃ris sui vel matris sue. Et dicet ois
populus amẽ. Maledictꝰ qui dormit cũ so/
cru sua. Et dicet ois ppl's amẽ. Maledictus
qui clã ꝑcusserit proximum suũ. Et dicet ois
ppl's amen. Maledictꝰ q̇ dormit cum vxore
ꝓximi sui. Et dicet ois ppl's amen. Maledi/
ctus q̇ accipit munera vt ꝑcutiat animaz sã
guinis inocentis. Et dicet ois populꝰ amen.
Maledictꝰ q̇ nõ ꝑmanet i sermonibꝰ legis hꝰ Gal.3.
nec eos ope perficit. Et dicet ois ppl's amẽ.
S J aũt audieris vocẽ. XXVIII
dñi dei tui vt facias atqꝫ custodias A
oia mãdata eiꝰ: q̃ ego p̃cipio tibi ho
die. faciet te dñs deus tuus excelsiorem cun
ctis gentibꝰ q̃ v̈sant̃ in terra. Uenientqꝫ sup
te vniuerse bñdictiones iste: ⁊ apprehendẽt
te: si tñ precepta eiꝰ audieris. Benedictus
tu i ciuitate. ⁊ bñdictus i agro. Benedictus
fructꝰ vẽtris tui: ⁊ fructus terre tue: fructus/
qꝫ iumẽtoꝝ tuoꝝ greges armentoꝝ tuorum
⁊ caule ouiuz tuaꝝ. Benedicta horrea tua.
⁊ bñdicte reliquie tue. Bñdictꝰ eris igredi

ẽns ⁊ egrediens. Dabit dñs inimicos tuos:
q̃ ꝯsurgẽt aduersũ te corruentes in cõspectu
tuo. Per vnã viã venient ꝯ te ⁊ per septem
fugient a facie tua. Emittet dñs benedictio
nẽ sr̃ cellaria tua: ⁊ sup̱ oia op̱a manuũ tua/
rum: bñdicetq; tibi i terra quã accep̱is. Su/
scitabit te dñs sibi i populũ scũm sicut iura/
uit tibi: si custodieris mandata dñi dei tui. ⁊
ambulaueris i vijs ei⁹. Uidebũtq; oẽs terra
rũ ppl̃i ꝙ nomẽ dñi iuocatũ sit sup̱ te ⁊ time
bũt te. Abundare te faciet dñs omnibus bo
nis; fructu vteri tui: ⁊ fructu iumẽtoꝝ tuoꝝ
fructu terre tue quã iurauit dñs patrib⁹ tu/
is: vt daret tibi. Ap̱iet dñs thesauꝝ suũ opti
B mũ celũ vt tribuat pluuiã terre tue i tp̃e suo
benedicetq; cũctis op̱ib⁹ manuum tuarum.
Deu.15.a Et fenerabis gẽtib⁹ multis. ⁊ ipse a nullo fe
nus accipies. Constituet te dñs i caput ⁊ nõ
in caudã. ⁊ eris sp̱ s̃: ⁊ non subter: si tamẽ au
dieris mandata dñi dei tui que ego p̱cipio ti
bi hodie. ⁊ custodieris ⁊ feceris: ac nõ decli/
naueris ab eis: nec ad dextrã nec ad sinistrã
nec secutus fueris deos alienos neq; colue/
.26.b ris eos. ꝙ si audire nolueris vocẽ domini dei
re.2.f. tui vt custodias ⁊ facias omnia mandata e⁹
ach. ⁊ cerimonias quas ego precipio tibi hodie
2.a venient super te omnes maledictiones iste
⁊ apprehendent te. Maledictus eris in ci/
uitate: maledictus in agro. Maledictũ hor
reum tuum: ⁊ maledicte reliquie tue. Male
dictus fructus ventris tui ⁊ fructus terre
tue armenta boũ tuorum greges ouiuȝ tua/
rum. Maledictus eris ingrediens. ⁊ male/
11.f. dictus egrediẽs. Mittet dominus super te
famem ⁊ esuriem ⁊ increpationẽ in oia op̱a
tua q̃ tu facies donec ꝯterat te: ⁊ perdat ve/
lociter p̱p̱ adiuẽtiones tuas pessimas in q̃/
bus reliq̃sti me. Adiũgat tibi dñs pestilẽtiã
donec ꝯsumat te de terra: ad quã igredieris
possidẽdã. Percutiat te dñs egestate: febri
⁊ frigore: ardor ⁊ estu. ⁊ aere corrupto: ac ru
bigine. ⁊ perseq̃tur: donec p̱eas. Sit celũ qd̃
supra te est eneum. ⁊ terra quã calcas ferrea
Det dñs hymbrem terre tue puluerẽ ⁊ de ce
lo descẽdat super te cinis: donec conteraris.
C Tradat te dñs corruentẽ ante hostes tuos. ⁊
p̱ vnã viam egrediaris ꝯ eos. ⁊ p̱ septẽ fugi/
as: ⁊ disp̱garis p̱ oia regna terre. Sitq; cada
uer tuũ in escã cũctis volatilib⁹ celi ⁊ bestijs
terre ⁊ nõ sit q̃ abigat. Percutiat te domi/
nus vlcere egypti: ⁊ partẽ corporis per quam
stercora digerunt: scabie q̃z ⁊ prurigine ita
vt curari nequeas. Percutiat te dominus
amẽtia ⁊ cecitate ac furore mentis. ⁊ palpes
in meridie: sicut palpare solet cecus in tene

bris ⁊ nõ dirigas vias tuas. Omni tp̃e calũ
niã sustineas: ⁊ opprimaris violẽtia: nec ha/
beas q̃ liberet te. Uxorẽ accipias ⁊ ali⁹ dor/
miat cũ ea. Domũ edifices: ⁊ nõ habites in
ea. Plãtes vineã. ⁊ nõ vindemies eã. Bos
tu⁹ imoletur corã te. ⁊ nõ cõedas ex eo. Asi/
nus tu⁹ capiat in ꝯspectu tuo: ⁊ nõ reddat ti
bi. Oues tue dent inimicis tuis: ⁊ non sit q̃
te adiuuet: Filij tui ⁊ filie tue tradantur al/
teri pp̃lo vidẽtib⁹ oculis tuis ⁊ deficientib⁹ D
ad ꝯspectũ eoꝝ tota die. ⁊ nõ sit fortitudo in
manu tua. Fruct⁹ terre tue ⁊ oẽs labores tu
os comedat ppl̃s quẽ ignoras: ⁊ sis semper
calũniã sustinens. ⁊ opp̱ssus cũctis diebus: ⁊
stupẽs ad terrorẽ eoꝝ que videbũt oculi tui.
Percutiat te dñs vlcere pessimo i genib⁹ ⁊
i suris: sanariq; nõ possis a planta pedis vsq;
ad v̓ticẽ tuũ. Ducetq; te dñs ⁊ regem tuum
quẽ ꝯstitues sup̱ te in gẽtẽ quã ignoras tu ⁊
p̃res tui: ⁊ seruies ibi dijs aliẽis ligno ⁊ lapi
di: ⁊ eris p̱dit⁹ i ꝓuerbiũ ac fabulã omnibus
pp̃lis: ad quos te introduxerit dñs. Semen/
tẽ multã iacies i terrã ⁊ modicũ ꝯgregabis Leui.26.k
q̃ȝ locuste deuorabũt oia. Uineã plantabis Aggei.1.c
⁊ fodies: ⁊ vinũ nõ bibes. nec colliges ex ea
q̃ppiã: q̃m vastabitur v̓mibus. Oliuas habe
bis i oibus terminis tuis: ⁊ nõ vngeris oleo
q̃ȝ defluẽt ⁊ dep̱ibunt. Filios generabis ⁊ fi
lias: ⁊ nõ frueris eis: q̃m ducent in captiuita
tẽ. Oẽs arbores tuas ⁊ fruges terre tue ru/
bigo ꝯsumet. Aduena qui tecũ v̓sat in terra:
ascẽdet sup̱ te: eritq; sublimior: tu ãt descen/
des. ⁊ eris iferior. Ipse fenerabit tibi. ⁊ tu nõ
fenerabis ei. Ipse erit i caput: ⁊ tu eris i cau
dã. Et veniẽt sup̱ te oẽs maledictiones iste. E
⁊ p̱sequẽtes app̱hẽdent te donec intereas q̃ȝ
nõ audisti vocẽ dñi dei tui: nec seruasti man
data ei⁹ ⁊ cerimõias quas p̱cepit tibi. Et erũt
in te atq; ꝓdigia: ⁊ in semine tuo vsq; in sem
piternum: eo ꝙ nõ seruieris dño deo tuo in
gaudio cordisq; letitia p̱p̱ reꝝ omniũ abun/
dantiã. Seruies inimico tuo quẽ imittet ti/
bi dñs: in fame ⁊ siti ⁊ nuditate ⁊ omni pẽu
ria. ⁊ põet iugũ ferreũ super ceruicem tuam
donec te ꝯterat. Adducet dñs super te gẽtẽ
de lõgiquo ⁊ de extrẽis terre finib⁹ i siĩtudi
nẽ aq̃le volantis cũ ipetu. cui⁹ linguã itelli
gere nõ possis gẽtẽ ꝓcacissimã q̃ non deferat
seni: nec misereat paruuli. ⁊ deuoret fructuȝ
iumẽtoꝝ tuoꝝ: ac fruges terre tue donec ite
reas. ⁊ nõ reliquat tibi triticũ vinũ ⁊ oleum
armẽta boũ ⁊ greges ouiũ donec te disper/
dat ⁊ ꝯterat i cũctis vrbib⁹ tuis. ⁊ destruant F
muri tui firmi atq; sublimes: in quib⁹ hẽbas 4.Re.6.f.
fiduciã i omni t̃ra tua. Obsideberis itra por

taſ tuas in oı̄ terra tua quam dabit tibi dn̄s
deꝰ tuus.⁊ comedes fructum vteri tui ⁊ car
nes filioꝝ tuoꝝ ⁊ filiaꝝ tuarū quas dederit
tibi dn̄s deus tuꝰ in āguſtia ⁊ vaſtitate q̄ op
primet te hoſtis tuꝰ. Hō delicatꝰ in te ⁊ lu/
xurioſus valde inuidebit frı̄ ſuo ⁊ vxori que
cubat in ſinu ſuo ne det eis de carnibus fili/
oꝝ ſuoꝝ q̄s comedet: eo ꝙ nihil aliud habe
at in obſidione ⁊ pēnuria: qua vaſtauerit te
inimici tui ītra oēs portas tuas. Tenera mu
lier ⁊ delicata q̄ ſup terrā īgredi nō valebat
nec pedis veſtigiū figere ꝑꝑ molitiem ⁊ te
neritudinē nimiā: inuidebit viro ſuo qui cu
bat in ſinu eius ſup filijs ⁊ filie carnibꝰ ⁊ illu
uie ſecūdinaꝝ q̄ egrediuntur de medio ſemi
num eiꝰ. ⁊ ſup liberis q̄ eadē hora nati ſunt.
Comedēt enī eos clā ꝑꝑ reꝝ oīū pēnuriā: i
obſidione ⁊ vaſtitate qua opprimet te īimi/
cus tuꝰ ītra portas tuas. Niſi cuſtodieris ⁊
feceris oīa v̄ba legis huiꝰ q̄ ſcripta ſūt in hoc
volumīe. ⁊ timeris nomē eiꝰ glo̾ſū ⁊ terribile
hoc ē dn̄ū deū tuū: augebit dn̄s plagas tuas
⁊ plagas ſeīs tui: plagas magnas ⁊ ꝑſeue/
rātes: infirmitates peſſimas ⁊ perpetuas. ⁊
ꝯuertet in te oēs afflictiones egypti: quas ti
muiſti: ⁊ adherebūt tibi. Inſuper ⁊ vniuer/
ſos lāguores ⁊ plagas q̄ nō ſūt ſcripte in vo
lumine legis huiꝰ: īducet dn̄s ſup te donec te
B ꝯterat. Et remāebitis pauci numero q̄ pri⁹
eratis ſicut aſtra celi ꝓ multitudie: qm̄ non
audiſtis vocē dn̄i dei vr̄i. Et ſicut ante letatꝰ
ē dn̄s ſup vos: bn̄ vobis faciēs: voſq; multi
plicās: ſic letabit̄ diſꝑdens vos: atq; ſubuer
tens: vt auferamini de terra ad quam ingre
dieris poſſidēdā. Diſꝑget te dn̄s in oēs po/
pulos a ſūmitate terre vſq; ad terminos eiꝰ
⁊ ſeruies ibi dijs aliēis q̄ ⁊ tu ignoras ⁊ p̄reſ
tui lignis ⁊ lapidibꝰ. In gētibꝰ q̄z illis non
q̄eſces: neq; erit requies veſtigio pedis tui.
Dabit eī tibi dn̄s ibi cor pauidū ⁊ deficien
tes oculos ⁊ aīam ꝯſumptā merore. ⁊ erit
vita tua q̄ſi pēdēs ante te. Timebis nocte ⁊
die ⁊ nō credes vite tue. Mane dices: quis
mihi det veſpeꝝ: ⁊ veſpere. quis mihi det ma
ne: ꝑꝑ cordis tui formidinem q̄ terreberis. ⁊
ꝑpter ea q̄ tuis videbis oculis. Reducet te
dn̄s claſſibus in egyptū ꝑ viā de q̄ dixit tibi
vt eā āpliꝰ nō videres. Ibi vēderis inimicis
tuis in ſeruos ⁊ ancillas. ⁊ non erit q̄ emat.

XXIX

A Hec ſūt v̄ba federis qd̄ p̄
cepit dn̄s moyſi vt feriret cum filijs
iſrl̄ ī terra moab: p̄ter illud fedꝰ qd̄
cū eis pepigit ī oreb. Vocauitq; moyſes oēs
iſrael. ⁊ dixit ad eos. Vos vidiſtis vniuerſa
q̄ fecit dn̄s corā vobis in terra egypti phara
oni ⁊ oībꝰ ſeruis eiꝰ vniuerſeq; terre illiꝰ: tē
tatiōes magnas q̄s viderūt oculi tui: ſigna
illa portētaq; īgētia: ⁊ non dedit vobis dn̄s
cor ītelligēs ⁊ oculos videntes. ⁊ aures que
poſſint audire vſq; in p̄ſentem diē. Adduxit
vos q̄draginta annis ꝑ deſertū: nō ſūt attrita
veſtimenta vr̄a: nec calciamēta pedū vr̄oꝝ
vetuſtate ꝯſūpta ſūt. Panē nō cōmediſtis: vi/
nū ⁊ ſiceram nō bibiſtis vt ſciretis q: ipſe eſt
dn̄s deꝰ vr̄. Et veniſtis adhūc locū: egreſſuſ/ B
q; ē ſeon rex eſebon ⁊ og rex baſan occurrē/ Nu.21.g
tes nobis ad pugnā. ⁊ ꝑcuſſimꝰ eos ⁊ tuli/
mꝰ terrā eoꝝ: ac tradidimꝰ poſſidendā rubē
⁊ gad ⁊ dimidie tribui manaſſe. Cuſtodite
ergo v̄ba pacti huiꝰ ⁊ īplete ea vt intelligatī
vniuerſa q̄ facitis. Vos ſtatis hodie cuncti
corā dn̄o deo veſtro principes veſtri ⁊ tribuſ
ac maiores natu atq; doctores oīs ppl̄s iſrl̄
liberi ⁊ vxores veſtre ⁊ aduene qui tecū mo
rantur ī caſtris exceptis lignoꝝ ceſoribus ⁊
his q̄ cōportant aq̄s: vt tranſeas ī federe dn̄i
dei tui: ⁊ in iureiurando qd̄ hodie dn̄s deus
tuus ꝑcutit tecū vt ſuſcitet te ſibi in populū
⁊ ipſe ſit deꝰ tuꝰ: ſicut locutꝰ ē tibi: ⁊ ſicut iu
rauit p̄ribus tuis abrahā yſaac ⁊ iacob. Nec C
vobis ſolis ego hoc fedꝰ ferio ⁊ h̄ iuramēta
ꝯfirmo: ſed cūctis p̄ſentibꝰ ⁊ abſentibꝰ. Vos
eīm noſtis quō hitauerimꝰ in terra egypti. ⁊
quō tranſierimꝰ ꝑ mediū nationū: quas trā/
ſeuntes vidiſtis abhōīnationes ⁊ ſordes .i.
idola eaꝝ. lignū ⁊ lapidē: argentū ⁊ auꝝ que
colebant. Ne forte ſit inter vos vir aut muli
er familia aut tribꝰ: cuius cor auerſum ē ho
die a dn̄o deo vr̄o: vt vadat ⁊ ſeruiat dijs il/
laꝝ gētiū: ⁊ ſit inter vos radix germinans fel
⁊ amaritudinē. Cūq; audierit verba iuramē
ti huius: benedicat ſibi in corde ſuo dicens:
pax erit mihi: ⁊ ambulabo ī prauitate cordiſ
mei: ⁊ aſſumat ebria ſitientē ⁊ dn̄s non igno
ſcat ei: ſed tunc q̄z maxime furor eiꝰ fumet. ⁊
zelus ꝯ hoīem illū: ⁊ ſedeant ſup eū oīa ma
ledicta q̄ ſcripta ſūt in hoc volūīe ⁊ deleat
dn̄s nomē eiꝰ ſub celo ⁊ ꝯſumat eū in ꝑditio D
ne ex oībꝰ tribubꝰ iſrael: iuxta maledictiōes
q̄ ī libro legis huiꝰ ac federis ꝯtinent̄. Dicet
q; ſeq̄ns generatio ⁊ filij q̄ naſcent̄ deinceps
⁊ ꝑegrini q̄ de longe venerit vidētes plagas
terre illiꝰ ⁊ infirmitates quibus eā afflixerit
dn̄s ſulphure ⁊ ſolis ardore cōburens: ita vt
vltra nō ſeratur: nec virens q̄ppiā germinet
in exēplū ſubuerſionis ſodome ⁊ gomorre.
adame ⁊ ſeboim: quas ſubuertit dominus in
ira ⁊ in furore ſuo. ⁊ dicent oēs gētes. Qua 3.R
re ſic fecit dominus terre huic? Que eſt hic Hier
ira furoris eiꝰ immenſa? Et rn̄debunt. Q: de

reliq̄runt pactū dn̄i: qđ pepigit cū pr̄ibꝰ coꝝ:
qn̄ eduxit eos de terra egypti. ⁊ ſuierūt dijs
alienis: ⁊ adoꝛauerūt eos quos neſciebant: ⁊
q̄bꝰ nō fuerāt attributi: idcirco iratꝰ ē furoꝛ
dn̄i ꝯ trā iſtā vt īduceret ſup eam oīa maledi
cta q̄ in hoc volumie ſcripta ſūt. ⁊ eiecit eos
de terra ſua ī ira ⁊ in furoꝛe ⁊ ī indignatione
maxia: ꝓiecitq; in trā alienā: ſicut hodie cō
probat. Abſcōdita a dn̄o deo vr̄o q̄ manife-
ſta ſūt nobis ⁊ filijs nr̄is vſq; ī ſempiternum:
vt faciamꝰ vniuerſa legis huius. XXX.
A Cum ergo venerit ſup te oēs ſmōes
iſti bn̄dictio ſiue maledictio quā ꝓ
poſui ī ꝯſpectu tuo. ⁊ ductꝰ penitu-
dine coꝛdis tui ī vniuerſis gētibꝰ in q̄s diſp
ſerit te dn̄s deꝰ tuus. ⁊ reuerſus fueris ad cū
⁊ obedieris eiꝰ ipijs: ſicut ego hodie p̄cipio
tibi cū filijs tuis ī toto coꝛde tuo ⁊ ī tota aīa
tua: reducet te dn̄s deꝰ tuus de captiuitate
tua: ac miſebit̄ tui. ⁊ rurſū cōgregabit te de
cūctis pplis in q̄s te an̄ diſpſit. Si ad cardi-
nes celi fueris diſſipatꝰ. inde te retrahet dn̄s
deꝰ tuus. ⁊ aſſumet atq; introducet ī terraz
quā poſſederūt pr̄es tui ⁊ obtinebis eā. ⁊ bn̄
dicens tibi maioꝛis nūeri te eē faciet q̄z fue-
B rūt pr̄es tui. Circūcidet dn̄s deꝰ tuus coꝛ tu
um ⁊ coꝛ ſeis tui: vt diligas dn̄z deū tuuz ex
toto coꝛde tuo ⁊ in tota aīa tua: vt poſſis vi-
uere. Oēs āt maledictōes has ꝯuertet ſup
inimicos tuos: ⁊ eos q̄ oderūt te: ꝑſequētur.
Tu āt reuerteris ⁊ audies vocē dn̄i dei tui:
facieſq; vniuerſa mandata q̄ ego p̄cipio tibi
hodie. ⁊ abūdare te faciet dn̄s deꝰ tuꝰ ī cun-
ctis opibꝰ manuū tuaꝝ in ſobole vteri tui: ⁊
in fructu iumētoꝝ tuoꝝ: in vbertate t̄re tue:
⁊ in reꝝ oīum largitate. Reuertet̄. n. dn̄s vt
gaudeat ſup te in oībꝰ bonis: ſicut gauiſus ē
in pr̄ibꝰ tuis. ſi tn̄ audieris vocē dn̄i dei tui ⁊
cuſtodieris p̄cepta eiꝰ ⁊ cerimonias q̄ ī hac le
ge ꝯſcripta ſūt: ⁊ reuertaris ad dn̄m deū tuū
C in toto coꝛde tuo ⁊ in tota aīa tua. Mādatū
hoc qđ ego p̄cipio tibi hodie nō ſupra te eſt:
.b. neq; ꝓcul poſitū: nec in celo ſitū: vt poſſis di
cere q̄s nr̄m valet ad celū aſcendere: vt defe
rat illud ad nos vt audiamꝰ atq; ope ꝯplea
mus: neq; trās mare poſitū: vt cauſeris ⁊ di-
cas: q̄s e nobis poterit mare trāſfretar̄ ⁊ illđ
ad nos vſq; deferre vt poſſimꝰ audire ⁊ face
re qđ p̄ceptū ē: ſʒ iuxta te ē ſermo valde ī oꝛe
tuo ⁊ in coꝛde tuo: vt facias illū. Conſidera
ꝙ hodie ꝓpoſueri in ꝯſpectu tuo vitaʒ ⁊ bo
nū: ⁊ ecōrio moꝛtē ⁊ malū: vt diligas dn̄z deū
tuū ⁊ ambules ī vijs eiꝰ ⁊ cuſtodias mādata
illiꝰ ⁊ cerimonias atq; iudicia. ⁊ viuas: atq;
multiplicet te: bn̄dicatq; tibi in terra ad quā

ingredieris poſſidēdā. Si aūt auerſū fuerit
coꝛ tuū ⁊ audire nolueris atq; erroꝛe d̄ceptꝰ
adoꝛaueris deos alienos ⁊ ſuieris eis p̄dico ti
bi hodie ꝙ ꝑeas. ⁊ ꝑuo tp̄e moꝛeris ī t̄ra ad
quā ioꝛdane trāſmiſſo īgredieris ꝑoſſidēdā.
Teſtes īuoco hodie celū ⁊ terrā ꝙ ꝓpoſueri s.4.d.
vobis vitā ⁊ bonū: bn̄dictionē ⁊ maledictio
nē. Elige ergo vitā vt tu viuas ⁊ ſemē tuū. ⁊
diligas dn̄m deū tuū atq; obedias voci eiꝰ.
⁊ illi adhereas. Ipſe ē. n. vita tua ⁊ lōgitudo
dieꝝ tuoꝝ: vt hites in t̄ra ꝓ q̄ iurauit dn̄s pa
tribꝰ tuis abꝛahā yſaac ⁊ iacob vt daꝛʒ eā ill̄.
A Biit itaq; moyſes ⁊ lo- XXXI. A
cutꝰ ē oīa v̄ba h̄ ad vniuerſū iſrael:
⁊ dixit ad eos. Cētū vigīti ānoꝝ ſum
hodie nō poſſū vltra egredi ⁊ īgredi: p̄ſertiʒ
cū ⁊ dn̄s dixerit mihi nō trāſibis ioꝛdanem
iſtū. Dn̄s ergo deus tuus trāſibit an̄ te. Ipſe
delebit oēs gētes has ī ꝯſpectu tuo. ⁊ poſſi-
debis eas: Et ioſue iſte trāſibit an̄ te: ſicut lo
cutꝰ ē dn̄s. Facietq; dn̄s eis ſicut fecit ſeon ⁊
og regibus ammoꝛreoꝝ ⁊ t̄re eoꝝ: delebitq;
eos. Cū ergo ⁊ hos tradiderit vobis: ſilr̄ faci
etis eis ſicut p̄cepi vobis. Viriliť agite ⁊ con
foꝛtamini. Nolite timer̄ nec paueat̄ ad ꝯſꝑe
ctū eoꝝ: qꝛ dn̄s deꝰ tuus ipſe ē ductoꝛ tuꝰ. ⁊ B
n̄ dimittet nec derelīq̄t te. Vocauitq; moy- ſ.co
ſes ioſue. ⁊ dixit ei coꝛā oī iſrl̄. Confoꝛtare ⁊ Ioſue.1.b.
eſto robuſtus. Tu. n. introduces populū iſtū 3.Re.2.a.
in t̄rā quā daturꝰ ſe pr̄ibus eoꝝ iurauit dn̄s.
⁊ tu eā diuides ſoꝛte. Et dn̄s q̄ ductor eſt vr̄:
ipſe erit tecū: nō dimittet nec derelinquet te.
Noli timere nec paueas. Scripſit itaq; moy
ſes legē hanc ⁊ tradidit eā ſacerdotibꝰ filijs
leui q̄ poꝛtabant archā federis dn̄i. ⁊ cūctis
ſenioꝛibꝰ iſrl̄. Precepitq; eis dicēs. Poſt ſe C
ptēʒ ānos āno remiſſiōis in ſolēnitate taber
naculoꝝ ꝯuenientibꝰ cūctis ex iſrl̄: vt appare
ant ī ꝯſpectu dn̄i dei tui in loco quē elegerit
dn̄s leges v̄ba legis huiꝰ coꝛā oī iſrl̄: audiēti
bus eis ⁊ ī vnū oī pplo ꝯgregato tā viris q̄z
mulieribꝰ: ꝑuulis ⁊ aduenis q̄ ſunt ītra poꝛ
tas tuas vt audiētes diſcāt. ⁊ timeāt dn̄z deū
vr̄m. ⁊ cuſtodiāt ipleātq; oēs ſmones legis
huiꝰ. Filij quoq; eoꝝ q̄ nunc ignoꝛant vt au-
dire poſſint: ⁊ timeant dn̄m deum ſuum cun
ctis diebus quibus v̄ſant̄ in t̄ra: ad quā vos
ioꝛdane tranſmiſſo ꝑgitis obtinēdam. Et ait
dn̄s ad moyſē. Ecce pꝛope ſunt dies moꝛtis
tue. Voca ioſue ⁊ ſtate in tabernaculo teſti-
monij: vt p̄cipiā ei. Abierunt ergo moyſes ⁊
ioſue ⁊ ſteterunt in tabernaculo teſtimonij.
apparuitq; dn̄s ſibi in columna nubis: que
ſtetit in introitu tabernaculi: dixitq; dn̄s ad
moyſē. Ecce tu doꝛmies cum patribus tuis.

⁊ ppl's iste ꝯsurgēs fornicabit post deos ali
enos in terra ad quā ingrediet: vt habitet in
ea: ibi derelinquet me. ⁊ irritū faciet fed⁹ qđ
pepigi cū eo. Et irascetur furor me⁹ ꝯ eū₃ in
die illo: ⁊ derelinq̃₃ eū: ⁊ abscōdā faciē mea₃
E ab eo. ⁊ erit in deuorationē. Inuenient eū oia
mala ⁊ afflictiōes: ita vt dicat in illo die. Ve
re q₂ nō ē deus mecū: inuenerūt me h̄ mala
Ego autē abscondā ⁊ celabo faciē meā i die
illo ꝑꝑ omnia mala que fecit: q₂ secut⁹ est de
os alienos. Nunc itaq₃ scribite vobis canti
cum istud ⁊ docete filios israel: vt memorit
teneant: ⁊ ore decantent. ⁊ sit mihi carmen
istud pro testimonio inter filios israel. In-
troducam enim eum in terram pro qua iu-
raui prīibus ei⁹ ⁊ lacte ⁊ melle manantē. Cū
q₃ comederit ⁊ saturati crassiq₃ fuerint: ꝯuer-
tentur ad deos alienos: ⁊ seruiēt eis: detra-
hentq₃ mihi: ⁊ irritū facient pactum meum.
F Postq̃₃ inuenerint eū mala multa: ⁊ afflicti
ones. respondebit ei canticū istud pro testi-
monio: qđ nulla delebit obliuio ex ore semi-
nis tui. Scio enim cogitationes eius que fa
cturus sit hodie anteq̃₃ introducam eum in
terram quā ei pollicitus sū. Scripsit quoq₃
moyses cāticum. ⁊ docuit filios israel. Pre-
s.co cepitq₃ iosue filio nun. ⁊ ait. Cōfortare. ⁊ esto
robustus. Tu enim introduces filios israel
in terram quam pollicitus sū. ⁊ ego ero tecū
Postq̃₃ ergo scripsit moyses verba legis hu
ius in volumine: atq₃ ꝯpleuit: precepit leuit̄
qui portabant archam federis domini dicēs
G Tollite librꝝ istum: ⁊ ponite eum in latere ar
che federis dñi dei vr̄i: vt sit ibi ꝯ te in testi-
moniū. Ego eni scio cōtētionē tuā: ⁊ ceruicē
tuā durissimā. Adhuc viuēte me: ⁊ ingredi-
ente vobiscum sēper ꝯtentiose egistis ꝯtra
dñm: q̃₃to magis cū mortuus fuero? Congre
gate ad me omnes maiores natu ꝑ trib⁹ ve
stras atq₃ doctores. ⁊ loq̄r audiētib⁹ eis ser
mones istos: ⁊ inuocabo ꝯ eos celū ⁊ terram.
Noui. n. ꝙ post mortē meā iniq̄ agetis: ⁊ d-
clinabitis cito de via quā ꝑcepi vobis. ⁊ oc-
currēt vobis mala i extremo tp̄e: qñ feceritis
malū i ꝯspectu dñi: vt irritetis eū ꝑ opa ma-
nuū vestraꝝ. Locutus est ergo moyses audi
ente vniuerso cetu isrl' v̇ba carminis huius.
⁊ ad finē vsq₃ cōpleuit. XXXII.

A Audite celi q̄ loq̄r: audiat terra v̇ba
oris mei. Cōcrescat vt pluuia doctri
na mea: fluat vt ros eloq̄ū meū. Quasi ymi
ber sup herbā: ⁊ quasi stille super gramina:
q₂ nomen dñi inuocabo. Date magnificentiā
deo nostro: dei ꝑfecta sūt opa ⁊ oēs vie eius
iudicia. De⁹ fidelis: ⁊ absq₃ vlla iniquitate:
iust⁹ ⁊ rect⁹. Peccauerūt ei: ⁊ nō filij eius in
sordibus. Generatio praua atq₃ ꝑuersa: hec j.co.
cine reddis dño ppl'e stulte ⁊ insipiens? Nū-
q̇d nō ipse ē pr̄ tu⁹ q̇ possedit: ⁊ fecit ⁊ crea-
uit te? Memēto dieꝝ antiquoꝝ: cogita gene
rationes singl'as. Interroga pr̄ez tuū: ⁊ anū Job.8.b.
ciabit tibi: maiores tuos ⁊ dicēt tibi. Quan
do diuidebat altissim⁹ gētes: qñ sepabat fili
os adā. Cōstituit termios ppl'oꝝ: iuxta nūe-
rum filioꝝ israel. Pars āt dñi ppl's eius: ia- B
cob funiculus hereditatis ei⁹. Inuēit eū₃ in
t̃ra deserta: in loco horroris ⁊ vaste solitudis
Circūduxit eū₃ ⁊ docuit: ⁊ custodiuit quasi
pupillā ocl'i sui. Sicut aq̇la prouocās ad vo
lādū pullos suos. ⁊ sup eos volitās. Expan-
dit alas suas. ⁊ assūpsit eum atq₃ portauit in
hūeris suis. Dñs sol⁹ dux ei⁹ fuit: ⁊ nō erat
cū eo de⁹ alien⁹. Cōstituit eū super excelsam
terra₃: vt cōederet fruct⁹ agroꝝ: vt suggeret
mel de petra: oleūq₃ de saxo durissimo. Bu-
tyꝝ de armēto ⁊ lac de ouibus: cū adipe a-
gnoꝝ: ⁊ arietū filioꝝ basā. Et hircos cum me
dulla tritici. ⁊ sanguinē vue biberent mera-
cissimū. Incrassatus ē dilect⁹ ⁊ recalcitrauit
incrassatus impinguat⁹ dilatatus. Dereli- C
quit deū factorē suum ⁊ recessit a deo saluta
ri suo. Prouocauerūt eū in dijs alienis. ⁊ in
abhominationibus ad iracūdiā ꝯcitauerūt
Immolauerūt demonijs: ⁊ nō deo: dijs quos
ignorabant. Noui recētesq₃ venerūt q̇s nō
coluerūt pr̄es coꝝ. Deū qui te genuit dereli
q̇sti: ⁊ oblit⁹ es dñi creatoris tui. Vidit dñs
⁊ ad iracūdiā ꝯcitat⁹ ē: q₂ ꝓuocauerunt eū₃
filij sui: ⁊ filie. Et ait: abscōdā faciem meam
ab eis: ⁊ considerabo nouissima coꝝ. Gene- s.co.
ratio. n. ꝑuersa est: ⁊ infideles filij. Ipsi me ꝓ
uocauerūt in eo q̇ nō erat de⁹: ⁊ irritauerūt Ro
i vanitatibus suis. Et ego prouocabo eos i
eo q̇ nō est ppl's: ⁊ in gēte stlta irritabo illos Hier
Ignis succēsus ē i furore meo: ⁊ ardebit vsq₃
ad inferni nouissima. Deuorabitq₃ terrā cū
germie suo: ⁊ montiu₃ fundamēta cōburet. D
Congregabo sup eos mala: ⁊ sagittas meas
ꝯplebo in eis. Cōsumenť fame: ⁊ deuorabūt
eos aues morsu amarissimo. Dentes bestia
ru₃ imittā in eos: cū furore trahentiū super
terrā atq₃ serpētiū. Foris vastabit eos gladi⁹
⁊ int⁹ pauor: iuuenē siť: ac v̇ginē lactētē cu₃
hoie sene. Et dixi vbi nā sūt: cessare facia₃ ex
hominib⁹ memoriam coꝝ. Sed ꝑꝑ iram ini
micoꝝ distuli ne forte superbirēt hostes co-
rum ⁊ dicerent. Man⁹ nr̄a excelsa: ⁊ nō dñs
fecit h̄ oia. Gēs absq₃ ꝯsilio est: ⁊ sine prudē
tia. vtinā saperent ⁊ intelligerent: ac nouissi
ma prouiderent. Quō ꝑseq̄bať vnus mille, E

⁊ duo fugarēt decē milia? Nonne ideo: qꝛ ds
suus vēdidit eos: ⁊ dn̄s ꝯclusit illos? Nō. n.
est de⁹ noster: vt dij eoꝝ: ⁊ inimici nr̄i sūt iudi
ces. De vinea sodomoꝝ vinū eoꝝ: ⁊ de subur
banis gomorre. Uua eoꝝ vua fellꝭ: ⁊ botrus
amarissimus. Fel draconū vinū eoꝝ: ⁊ vene/
. 18.a. num aspidū īsanabile. Nōne h̄ ꝯdita sūt apd̄
o.12.d. me ⁊ signata in thesauris meis? Mea ē vltio
re.10.f ⁊ ego retribuā eis in tp̄e vt labatꝭ pes eoꝝ.
Iuxta ē dies ꝑditiōis ⁊ adesse festinant tp̄a.
Iudicabit dn̄s pp̄lm suū: ⁊ in ſuis suis misē
bitur. Uidebit ꝙ īfirmata sit man⁹: ⁊ clausi
re.2.f. quoqꝫ defecerūt: residuiqꝫ ꝯsūpti sūt. Et dicēt
vbi sūt dij eoꝝ in qb⁹ hēbant fiduciā? De qͦꝝ
victimis comedebāt adipes: ⁊ bibebāt vinū
libaminū. Surgant ⁊ opitulentꝭ vobis: ⁊ in
F necessitate vos ꝓtegāt. Uidete ꝙ ego sim so
lus: ⁊ nō sit ali⁹ deus p̄ter me. Ego occidā: ⁊
ego viuere faciā ꝑcutiā: ⁊ ego sanabo: ⁊ non
10.b. est qui de manu mea possit eruere. Leuabo
ad celū manū meā: ⁊ dicā viuo ego ī eternū
Si acuero vt fulgur gladiū meū. ⁊ arripue/
rit iudiciū man⁹ mea. Reddam vltionē ho
stibus meis: ⁊ his q̄ oderūt me: retribuam.
Inebriabo sagittas meas sanguine: ⁊ gladi⁹
me⁹ deuorabit carnes. De cruore occisoꝝ: ⁊
de captiuitate nudati inimicoꝝ capitꝭ. Lau/
date gētes pp̄lm ei⁹: qꝛ sanguinez seruorum
suoꝝ vlciscetur. Et vindictā retribuet in ho/
stes eoꝝ ⁊ propitius erit t̄re pp̄li sui. Uenit
ergo moyses ⁊ locut⁹ est oīa v̄ba cantici hu
ius in aurib⁹ pp̄li ipse ⁊ iosue fili⁹ nun. Com
plenitqꝫ oēs sermones istos loquens ad vni
G uersū israel. ⁊ dixit ad eos. Ponite corda ve
stra in oīa v̄ba q̄ ego testificor vobis hodie:
vt mādetis ea filijs vr̄is custodire ⁊ facere: ⁊
implere vniuersa q̄ scripta sūt in volumie le
gis hui⁹: qꝛ nō in cassū p̄cepta sūt vobis: ſꝫ vt
singuli ī eis viuerent: q̄ faciētes longo perse
ueretis tp̄e in t̄ra ad quā iordane trāsmisso i
gredimini possidēdā. Locutusqꝫ est dn̄s ad
moysen in eadē die dicēs. Ascēde in montez
istū abarin in montē nebo q̄ ē in t̄ra moab ꝯ̄
hiericho: ⁊ vide t̄rā chanaā quā ego tradam
d. filijs isrl̄ obtinēdā: ⁊ morere in mōte. Quez
ꝯscendēs iungeris pp̄lis tuis sicut mortuus
ē aaron frater tu⁹ in mōte hor: ⁊ appositus
pp̄lis suis: qꝛ p̄uaricati estis ꝯ̄ me in medio fi
lioꝝ israel ad aq̄s ꝯ̄dictiōis in cades deserti
sin: ⁊ non sanctificastis me inter filios israel.
Econtra videbis t̄rā: ⁊ non ingredieris in eā
quā ego dabo filijs israel. XXXIII.

Hec ē bn̄dictio q̄ bn̄dixit moyses hō
dei filijs israel ante mortem suaz. Et
ait. Dn̄s de syna venit: ⁊ de seyr ort⁹
est nobis. Apparuit de mōte pharā ⁊ cuz eo
scōꝝ milia. In dextra eius ignea lex: dilexit
pp̄los. Oēs sancti in manu illi⁹ sūt: ⁊ q̄ ap/
propinq̄nt pedib⁹ eius accipient de doctria
illi⁹. Legez p̄cepit nobis moyses h̄rditatem
multitudis iacob. Et erit apud rectissimum
rex: ꝯgregatis principib⁹ pp̄li cū tribub⁹ isra
el. Uiuat rubē ⁊ non moriatꝭ: ⁊ sit pu⁹ in nu
mero. Hec ē iude bn̄dictio. Audi dn̄e vocez
iude: ⁊ ad populū suū introduc eum. Man⁹
eius pugnabunt pro eo: ⁊ adiutor illius con
tra aduersarios ei⁹ erit. Leui quoqꝫ ait. Per
fectio tua ⁊ doctria tua a viro sācto tuo quē
ꝓbasti in tētatōe: ⁊ iudicasti ad aq̄s ꝯ̄dictio
nis. Qui dixit p̄ri suo ⁊ m̄ri sue nescio vos: ⁊ Math.19.G
fr̄ib⁹ suis ignoro illos: ⁊ nescierūt filios suos.
Hi custodierūt eloq̄um tuū ⁊ pactū tuū ser
uauerūt: iudicia tua o iacob ⁊ legē tuā o isrl̄
Ponēt thymiama ī furore tuo: ⁊ holocau/
sta sup altare tuū. Bn̄dic dn̄e fortitudini ei⁹ B
⁊ op̄a manuum illi⁹ suscipe. Percute dorsa
inimicoꝝ ei⁹: ⁊ q̄ oderūt eū nō ꝯsurgant. Et
beniamin ait. Amātissim⁹ dn̄i: habitabit ꝯfi/
denter ī eo: q̄si in thalamo tota die morabitꝭ
⁊ iter hūeros illi⁹ requiescet. Joseph quoqꝫ
ait. De benedictiōe dn̄i terra ei⁹: de pomis
celi ⁊ rore: atqꝫ abysso subiacēte. De pomis
fructuū solis: ac lune: de v̄tice antiquoꝝ mō
tiū: de pomis colliū eternoꝝ: ⁊ de frugib⁹ ter
re: ⁊ de plenitudīe ei⁹. Bn̄dictio illi⁹ q̄ ap/
paruit in rubo veniat sup caput ioseph: ⁊ sup
v̄ticē nazarei inter fratres suos. Quasi p̄mo C
geniti thauri pulchritudo ei⁹: cornua rhino
cerotis cornua illi⁹. In ipsis vētilabit gētes
vsqꝫ ad t̄mios t̄re. He sūt multitudīes ephra
im: ⁊ h̄ milia manasse. Et zabulon ait. Leta/
re zabulon in exitu tuo ⁊ ysachar in taberna
culis tuis: pp̄los vocabunt ad montē: ibi im
molabunt victimas iustitie. Qui inundatio
nem maris quasi lac suggēt: ⁊ thesauros ab
sconditos arenaꝝ. Et gad ait. Benedict⁹ in
latitudine gad. Quasi leo requieuit: cepitqꝫ
brachiū ⁊ v̄ticē. Et vidit principatū suum ⁊
ī parte sua doctor esset repositus: qui fuit cū
principibus populi: ⁊ fecit iusticias dn̄i: ⁊ iu
dicium suū cum israel. Dan quoqꝫ ait. Dan
catulus leonis. fluet largiter de basā. Et ne/
ptali dixit. Neptali abundantia perfruetur: D
⁊ plenus erit benedictionibus domini. Ma
re ⁊ meridiez possidebit. Aser quoqꝫ ait. Be
nedictus in filijs aser. Sit placens fratribus
suis: ⁊ tingat in oleo pedem suum. Ferruz ⁊
es calciamentum eius. Sicut dies iuuentu/
tis tue: ita ⁊ senectus tua. Non est alius vt
deus rectissimi. Ascensor celi auxiliator

tuus. Magnificentia eiꝰ discurrunt nubes:
hitaculū eiꝰ sursū: ⁊ subter brachia sépiterna
Eijciet a facie tua inimicū: dicetqꝫ: cōterere.
Hiere.23.b. Hitabit israel ꝯfidéter ⁊ solꝰ. Oculꝰ iacob i
terra frumenti ⁊ vini: celiqꝫ caligabunt rore
Beatꝰ tu israel. Quis similis tui: popule q̇
saluaris in dn̄o? Scutum auxilij tui ⁊ gladiꝰ
glorie tue. Negabūt te inimici tui. ⁊ tu eoꝝ
colla calcabis.

XXXIIII.

A Scendit ergo. moyses de cāpestribꝰ
A 1 Mach.2 a moab sup monté nebo i v́ticé phas
ga ꝯ hierico: ostēditqꝫ ei dn̄s oēz trā
galaad vsqꝫ dan: ⁊ vniuersū neptali terrāqꝫ
ephraim ⁊ manasse ⁊ oēz terrā iuda vsqꝫ ad
mare nouissimū: ⁊ australē partē ⁊ latitudi
nē cāpi hierico ciuitatis palmaꝝ vsqꝫ segor.
B Dixitqꝫ dn̄s ad eū. Hec est terra ꝓ qua iura
ui abraā ysaac ⁊ iacob dicés. Semini tuo da
bo eā. Uidisti eā ocul' tuis: ⁊ nō trāsibis ad
illam. Mortuusqꝫ est ibi moyses seruꝰ dn̄i i
terra moab iubente dn̄o: ⁊ sepelliuit eum in
valle terre moab ꝯ phogor: ⁊ non cognouit
C homo sepulchꝝ eiꝰ vsqꝫ i presentē dié. Moy
ses centū ⁊ viginti annoꝝ erat qn̄ mortuꝰ ē.
Nō caligauit oculus eiꝰ: nec dētes illiꝰ mo
ti sūt. Fleuerūtqꝫ eū filij israel in cāpestribus
moab triginta diebꝰ: ⁊ ꝯpleti sūt dies plan
ctus lugentiū moysé. Josue vero filius nun
repletꝰ ē spiritu sapientie: qꝛ moyses posuit
sup eū manus suas. Et obedierūt ei filij isra
el feceruntqꝫ sicut ꝑcepit dominus moysi. Et
D nō surrexit ꝓpha vltra in israel: sicut moyses
quē nosset dn̄s facie ad faciem in omnibꝰ si
gnis atqꝫ portentis que misit per eū vt face
ret in terra egypti pharaōi: ⁊ omnibꝰ seruis
eius vniuerseqꝫ terre illius: ⁊ cunctā manū
robustaꝫ magnaqꝫ mirabilia q̄ fecit moyses
coram vniuerso israel.

Explicit Deuteronomiū. Incipit ꝓlogus
bti Hieronymi p̄sbyteri in librū Josue.

Tandē finito pentateucho moy
si velut grādi fenore liberati ad
iesum filium naue manum mit
timus: quē hebrei iosue bē nū. i.
iosue filiū nū vocāt: ⁊ ad iudicū
libꝝ quē sophthim appellāt ad ruth q̄ꝫ ⁊ he
ster quos hisdē noibus efferūt. Monemusqꝫ
lectoré vt siluā hebraicoꝝ noium ⁊ distin
ctiōes ꝑ mēbra diuisas: diligés scriptura cō
seruet: ne ⁊ nr̄ labor ⁊ illius studiuꝫ pereat.
Et vt in primis qꝺ sepe testatus sum sciat me
nō in reprehēsione veterum noua cudere si
cut amici mei criminant: sed pro virili porti
one offerre lingue mee hoibus quos tn̄ nr̄a
delectant: vt pro grecoꝝ hexaplis que ⁊ sum
ptu ⁊ labore maximo indigēt: editionē no
strā hēant. Et sicubi i antiqꝝ voluminū lecti
one dubitarint: h illis ꝯferentes inueniāt qꝺ
requirūt. Maxime cū apud latinos tot sint
exēplaria quot codices. ⁊ vnusq̇sqꝫ pro arbi
trio suo vel addiderit: vel subtraxerit qꝺ ei
visū est: ⁊ vtiqꝫ nō possit veꝝ esse: qꝺ dissonat.
Unde cesset arcuato vulnere ꝯ nos insurge
re scorpius: ⁊ scm̄ opus venenata carpere lin
gua desistat vel suscipiés si placet: vel ꝯtēnes
si displicet: memineritqꝫ illorum versuum.
Os tuum abundauit malitia: ⁊ lingua tua
concinnabat dolos. Sedens aduersus fra Ps.49.
trem tuum loquebaris: ⁊ aduersus filium
matris tue ponebas scandaluꝫ h c fecisti. ⁊
tacui. Existimasti inique ꝙ ero tui similis: arguā Ibidem
te: ⁊ statuam contra faciem tuam. Que enim
audientis vel legentis vtilitas est nos labo
rando sudare. ⁊ alios detrahendo labora
re: dolere iudeos ꝙ calumniandi eis ⁊ irri
dendi christianos sit oblata occasio: ⁊ eccle
sie homines id despicere immo lacerare: vn
de aduersarij torqueantur? ꝙ si vetus eis tā
tum interpretatio placet que ⁊ mihi non dis
plicet: ⁊ nihil extra recipiendum putant. cur
ea que sub astericis ⁊ obelis vel addita sunt
vel amputata: legunt ⁊ negligunt? Quare
danielem iuxta theodotionis traditionem
ecclesie susceperunt? Cur origenem miran
tur: ⁊ eusebium pamphili: cunctas editiones
similiter disserentes? Aut que fuit stultitia:
postq̄ꝫ vera dixerit ꝓferre que falsa sunt? Un
de autem in nouo testamento ꝓbare poterit
assumpta testimonia q̄ in libris veteribus n̄
habentur? Hec dicimus ne omnino calūnia
tibus tacere videamur. Ceterum post sācte
paule dormitiōeꝫ: cuius vita virtutis exem
plum est. ⁊ hos libros. quos eustochio virgi
ni christi negare non potui: decreuimus dn̄
spiritus hos regit artus prophetaꝝ explana
tioni incumbere ⁊ omissum iam diu opus q̄
si quodam postliminio repetere: preserti cuꝫ
⁊ āmirabilis sanctusqꝫ vir pammachius hoc
idem litteris flagitet: ⁊ nos ad patriam festi
nantes mortiferos syrenaꝝ cantus surda de
beamus aure transire.

Explicit ꝓlogus. Incipit argumētuꝫ

IEsus filius naue: typū dn̄i nō solum
in gestis: veꝝ ēt in noie gerēs: transit
iordanē: hostiū regna subuertit: diui
dit terrā victori populo: ⁊ per singulas vrbes
viculos: montes: flumina torrentes: atqꝫ cō
finia ecclesie celestisqꝫ irl'm spiritualia regna
describit.

Incipit liber Josue. Capl'm Primum.

ET factū ē post mortē moysi ser
A ui dñi:vt loqueretur dñs ad io
sue filiū nū minist̄ꝛ moysi ⁊ dice-
ret ei. Moyses fuus meꝰ mor-
tuꝰ ē. Surge ⁊ transi iordanez
istū tu ⁊ oīs ppl̄s tecū: i terrā quā ego dabo
u.II.c filijs i israel. Oēm locuꝫ quem calcauerit ve
stigiū pedis vr̄i. vobis tradā sicut locutꝰ suꝫ
moysi. A deserto ⁊ libano vsqꝫ ad fluuiū ma
gnū eufratez oīs terra etheoꝝ vsqꝫ ad mare
magnū cōtra solis occasū erit terminus vr̄.
Nullus poterit vobis resistere cūctis diebꝰ
ī.3.b vite tue. Sicut fui cū moyse ita ero tecū: non
r.13.a dimittam nec derelinquaꝫ te. Confortare. ⁊
ī.eo. esto robustus. Tu.n. sorte diuides ppl̄o huic
.31.b. terrā: ꝓ qua iuraui p̄ribus tuis vt traderem
Regū. eam illis. Confortare igitur ⁊ esto robustus
2.a. valde vt custodias ⁊ facias omnē legē quaꝫ
precepit tibi moyses seruus meꝰ. Ne declies
ab ea ad dextram vel ad sinistrā: vt itelligas
cuncta q̄ agis. Non recedat volumen legis
huiꝰ ab ore tuo sed meditaberis in eo diebꝰ
ac noctibꝰ: vt custodias ⁊ facias oīa que scri
pta sūt in eo. Tūc diriges viā tuaꝫ ⁊ itelliges
eā. Ecce ꝑcipio tibi: confortare ⁊ esto robustꝰ
s.eo. Noli metuere ⁊ noli timere. qm̄ tecū est dñs
C deꝰ tuus i oībus ad q̄cūqꝫ perrexeris. Prece
pitqꝫ iosue principibꝰ ppl̄i dicēs. Transite ꝑ
medium castroꝝ. ⁊ imperate ppl̄o ac dicite.
Preparate vobis cibaria: qm̄ post diē tertiū
transibitis iordanē. ⁊ ītrabitis ad possiden-
dam terrā quā dñs deꝰ noster daturꝰ est no-
bis. Rubēitis qꝫ ⁊ gadditis ⁊ dīdie tribui
32.d manasse ait. Memētote sermōis quē ꝑcepit
4.c vobis moyses fāulꝰ dñi dicēs. Dñs deus vr̄
dedit vobis requiē ⁊ oēꝫ terrā vxores vr̄e ⁊
filij vr̄i ac iumēta manebūt itra quā tradidit
D vobis moyses trāsiordanē. Uos autē trāsite
armati ante fr̄es vr̄os omnes fortes māu ⁊
pugnate ꝓ eis donec det requiē dñs fr̄ibus
vr̄is: sicut ⁊ vobis dedit. ⁊ possideant ipsi qꝫ
terrā quā dñs deꝰ vr̄ daturꝰ ē eis. ⁊ sic reuer
tēmi in terrā possessiōis vr̄e. ⁊ hitabitis in ea
quā vobis dedit moyses fāulus dñi transior
danē ꝯ solis ortū. Rñderūtqꝫ ad iosue atqꝫ
cħ. dixerūt. Oīa q̄ ꝑcepisti nobis faciēus. ⁊ q̊cū-
2.c qꝫ miseris: ibimꝰ. Sicut obediuimꝰ in cūctis
moysi ita obediemꝰ ⁊ tibi: tantū sit dñs deus
tecū sicut fuit cum moyse. Qui contradixe-
rit ori tuo ⁊ non obedierit cūctis sermōibus
quos ꝑceperis ei moriatur. Tu tantū ꝯforta
re ⁊ viriliter age.
II
MIsit igitur iosue filiꝰ nun de sethim
A duos viros exploratores in abscon
dito. ⁊ dixit eis. Ite ⁊ considerate
terrā vrbēqꝫ hiericho. Qui ꝑgētes igressi sūt Iaco.2.d.
domū mulieris meretricis noīe raab. ⁊ quie Hebre.11.f.
uerunt apud eā. Nūciatūqꝫ ē regi hiericho.
⁊ dictū. Ecce viri igressi sunt huc ꝑ noctez de
filijs isr̄l: vt explorent trā. Misitqꝫ rex hieri-
cho ad raab meretricē dicens. Educ viros q̄
venerūt ad te: ⁊ ingressi sunt domū tuā. Ex-
ploratores q̄ppe sūt: ⁊ oēm trā ꝯsiderare ve-
nerunt. Tollensqꝫ mulier viros. abscondit ⁊ ī.6.c.
ait: Fateor venerunt ad me: sꝫ nesciebā vnde
essent. Cūqꝫ porta clauderet̄ i tenebris. ⁊ illi
ꝑiter exierūt: nescio quo abierūt. Persequi-
mini cito. ⁊ cōprehēdetis eos. Ipsa aūt fecit B
ascēdere viros i solariū domꝰ sue: operuitqꝫ eos
stipula lini q̄ ibi erat. Hi āt q̄ missi fuerant se
cuti sūt eos ꝑ viā q̄ ducit ad vadū iordanis:
illisqꝫ egressis statī porta clausa ē. Nec dum
obdormierāt q̄ latebāt. ⁊ ecce mulier ascēdit
ad eos. ⁊ ait. Noui ꝙ dñs tradiderit vobis
terrā. Eteniꝫ irruit in nos t̄ror vr̄ ⁊ elāguerūt
oēs hitatores terre. Audiuimꝰ ꝙ siccauerit Exo.14.e.
dñs aq̄s maris rubri ad vr̄ꝫ itroitū: qn̄ egres
si estis ex egypto. ⁊ q̄ feceritis duobꝰ āmorreo
rum regibꝰ q̄ erant trāsiordanē: seō ⁊ og q̄s
iterfecistis. Et hec audiētes ꝑtimuimꝰ ⁊ elan
guit cor nr̄m: nec remansit i nobis spūs ad i
troitū vr̄m. Dñs.n. deꝰ vr̄ ipse ē deꝰ in celo
sursū ⁊ in terra deorsū. Nūc ergo iurate mi- C
hi ꝑ dñz vt quō ego misericordiā feci vobiscū: ī.6.d.
ita ⁊ vos faciatis cuꝫ domo p̄ris mei: detisqꝫ
mihi verū signū: vt saluetis p̄rem meū ⁊ ma
trem. fratres ac sorores meas ⁊ oīa q̄ illoruꝫ
sunt: ⁊ eruatis aīas nr̄as a morte. Qui rñde
runt ei. Aīa nr̄a sit pro vobis in morteꝫ: si tn̄
non prodideris nos. Cūqꝫ tradiderit nobis
dñs terrā: faciemꝰ in te misericordiā ⁊ verita
tem. Demisit ergo eos per funē de fenestra.
Domꝰ.n. eiꝰ herebat muro. Dixitqꝫ ad eos:
Ad mōtana cōscendite: ne forte occurrāt vo
bis reuertentes: ibiqꝫ latitate tribꝰ diebꝰ do-
nec redeāt. ⁊ sic ibitis ꝑ viā vr̄am. Qui dixe
runt ad eā. Innoxij erimus a iuramēto hoc
quo adiurasti nos. si ingredientibꝰ nobis ter
raꝫ signū non fuerit funiculus iste coccineꝰ:
⁊ ligaueris eum in fenestra ꝑ quā demisisti
nos. ⁊ patrē tuum ac matrē fratresqꝫ ⁊ oēm
cognationem tuam cōgregaueris in domū
tuaꝫ. Qui ostium domus tue egressus fuerit
sanguis ipsius erit in caput eius. ⁊ nos eri-
mus alieni. Cunctorum autem sanguis qui D
tecum in domo fuerint: redundabit i caput
nostrum: si eos aliquis tetigerit. ꝙ si nos ꝓ-
dere volueris: ⁊ sermonem istuꝫ proferre in
medium: erimus mundi ab hoc iuramento
quo adiurasti nos. Et illa respōdit. Sicut lo

tis estis:ita fiat. Dimittẽsq͡z eos vt ꝑgerent:
appendit funiculũ coccineum ĩ fenestra. Il
li vero ambulãtes ꝑuenerunt ad montana
⁊ manserũt ibi tres dies: donec reuerterent
qui fuerãt ꝑsecuti. Querẽtes enim ꝑ omnez
viã nõ reppererũt eos. Quib⁹ vrbẽ ingressis
reuersi sũt ⁊ descenderunt explorato res de
mõte. ⁊ trãsito iordane venerũt ad iosue fili
um nun. narraueruntq͡z ei oia q̃ acciderant si
bi atq͡z dixerũt. Tradidit dñs oẽm terrã hãc
ĩ man⁹ nr̃as: ⁊ timore prostrati sũt cũcti hi-
tatores eius. III.
A I Gitur iosue de nocte consurgẽs mo
uit castra egredientesq͡z de sethi: vene
runt ad iordanẽ ipse ⁊ oẽs filij israel
⁊ morati sunt ibi per tres dies. Quibus euo
lutis transierunt precones ꝑ castroꝝ mediũ
⁊ clamare ceperunt. Quando videritis ar-
cham federis dñi dei vestri. ⁊ sacerdotes stir
pis leuitice portãtes eã. vos q̊z consurgite ⁊
sequimini ꝓcedentes: sitq͡z inter vos ⁊ archã
spatium cubitoꝝ duum milium vt ꝓcul vi-
dere possitis. ⁊ nosse per quã viam ingredia
mini: q̄r prius non ãbulastis per eã: ⁊ caue-
B te ne appropinq̃tis ad archã. Dixitq͡z iosue
Leui.20.b ad populũ. Sanctificamini. cras enim faciet
Nu.11.d. dñs iter vos mirabilia. Et ait ad sacerdotes
1.Reg.16.b Tollite archam federis: ⁊ ꝓcedite populum
Qui iussa ꝯplẽtes tulerunt: ⁊ ambulauerũt
ante eos. Dixitq͡z dñs ad iosue. Hodie icipi
am exaltare te coram omni israel: vt sciant
S.1.a ꝙ sicut cum moyse fui: ita ⁊ tecũ sim. Tu aũt
precipe sacerdotibus qui portant archam fe
deris. ⁊ dic eis. Cuz ingressi fueritis partem
aque iordanis: state in ea. Dixitq͡z iosue ad
filios israel. Accedite huc. ⁊ audite verbum
C domini dei vestri. Et rursum in hoc iquit scie
tis ꝙ dominus deus viuens in medio vestri
est. ⁊ disperdet in cõspectu vestro chananeũ
⁊ etheũ. eueũ ⁊ pherezeuz: gergeseũ quoq͡z ⁊
iebuseũ ⁊ ammorreũ. Ecce archa federis dñi
ois terre antecedet vos ꝑ iordanẽ. Parate
duodecim viros de duodecim tribub⁹ israel
singulos ꝑ singulas trib⁹. Et cũ posuerit ve-
stigia pedum suoruz sacerdotes qui portant
archã federis dñi dei vniuerse terre in aquis
iordanis: aq̃ q̃ inferiores sũt decurrent atq͡z
deficient: q̃ ãt desuꝑ veniũt: in vna mole con
sistent. Igit egressus est ppl's de tabernacul'
suis vt trãsirent iordanẽ. ⁊ sacerdotes q̇ por
D tabant archã federis ꝑgebãt añ eũ. Ingressis
Ecci.24.c. q͡z eis iordanẽ ⁊ pedib⁹ eoꝝ ĩ ꝑte aq̃ tinctis.
iordanis ãt ripas aluei sui tp̃e messis imple
uerat steterunt aque descendentes in loco
vno ⁊ ad istar mõtis intumescentes appare

bãt ꝓcul ab vrbe q̃ vocatur edom vsq͡z ad lo
cũ sarthã: que ãt iferiores erant in mare soli
tudinis qd̊ tũc vocatur mortuũ descenderũt
vsq͡z q̊ oio deficerent. Popul⁹ aũt incedebat
ꝯ iordanẽ. ⁊ sacerdotes q̇ portabãt archã fe
deris dñi stabãt super siccã humũ in medio
iordanis accinti: oisq͡z ppl'us per arentem al
ueum transibat. IIII.
Q Uib⁹ trãsgressis: dixit dñs ad iosue A
Elige duodeci viros singulos ꝑ sin-
gulas trib⁹. ⁊ ꝓcipe eis vt tollant de
medio iordanis alueo vbi steterunt pedes sa
cerdotum duodecim durissimos lapides q̊s
ponetis in loco castrorum vbi fixeritis hac
nocte tentoria. Uocauitq͡z iosue. xij. viros q̊s
elegerat de filijs israel singulos de singulis
tribubus. ⁊ ait ad eos. Ite ante archam do-
mini dei vestri ad iordanis medium. ⁊ por-
tate inde singuli singulos lapides ĩ hũeris
vestris iuxta nũeꝝ filiorum israel vt sit signũ
inter vos. Et qñ interrogauerint vos filij ve
stri cras dicẽtes: quid sibi volunt isti lapides
respondebitis eis. Defecerunt aque iordãis
ante archam federis domini cum trãsiret eũ
idcirco positi sunt lapides isti ĩ monimẽtuz Deu.
filiorum israel vsq͡z ĩ eternũ. Fecerũt ergo. fi- B
lij israel sicut ꝓcepit eis iosue. portãtes d̊ me
dio iordanis alueo. xij. lapides: vt dñs ei im
parat iuxta nũeꝝ filioꝝ isrl' vsq͡z in locũ ĩ quo
castrametati sũt: ibiq͡z posuerunt eos. Alios
quoq͡z. xij. lapides posuit iosue ĩ medio iorda
nis alueo vbi steterunt sacerdotes q̇ porta-
bãt archã federis dñi. ⁊ sũt ibi vsq͡z in pñtem
diẽ. Sacerdotes ãt q̇ portabãt archã stabãt
in iordãis medio: dõec oia ꝯplerent q̃ iosue
vt loq̃retur ad ppl'm ꝓceperat dñs ⁊ dixerat
ei moyses. Festinauitq͡z ppl's ⁊ trãsijt. Cunq͡z
transissent oẽs. transiuit ⁊ archa dñi: sacerdo
tes quoq͡z ꝑgebant ante populũ. Filij quoq͡z C
rubẽ ⁊ gad ⁊ didia tribus manasse armati ꝓ Nu.
cedebant fr̃es suos filios israel: sicut eis ꝓce
perat moyses. ⁊ q̃draginta pugnatoꝝ milia
per turmas ⁊ cuneos incedebant per pla-
na atq͡z campestria vrbis hierico. In die illo
magnificauit dñs iosue coram oi israel: vt ti
merẽt eũ sicut timuerant moysẽ dum adhuc
viueret. Dixitq͡z ad eum: ꝓcipe sacerdotibus
q̇ portant archã federis vt ascẽdãt de iorda
ne. Qui ꝓcepit eis dicens. Ascẽdite de iorda
ne. Cũq͡z ascendissent portãtes archam fede
ris dñi ⁊ siccã humũ calcare cepissent: reuer
se sũt aque ĩ alueũ suũ. ⁊ fluebant sicut añ cõ
sueuerant. Ppl's ãt ascẽdit de iordane deci D
mo die mensis primi. ⁊ castrametati sunt in
galgalis ꝯ orientalẽ plagaz vrbis hiericho

Duodecim quoq; lapides q̄s d' iordanis al
ueo sūpserāt posuit iosue i galgal. & dixit ad
filios isrl. Q̄n iterrogauerit filij vr̄i cras pa
tres suos: & dixerint eis: q̄d sibi volunt lapi
des isti: docebitis eos atq; dicetis. Per arē
Exo.14.c. tē alueū transiuit isrl' iordanē istū siccāte do
mino deo nr̄o aquas eius in ɔspectu nr̄o do
nec trāsiremus sicut fecerat prius in mari ru
bro: q̄d siccauit donec transiremus: vt discāt
oēs terrar̄ ppli fortissimā dei manū: vt & vos
timeatis deum vestr̄ oi tpe. V
A Postq̄ ergo audierūt: oēs reges am
morreor̄ q̄ habitabāt trās iordanem
ad occidētalem plagā & cūcti reges
chanaan q̄ ppinqua possidebant magni ma
ris loca q̄ siccasset dñs fluenta iordanis corā
filijs isrl donec trāsirēt: dissolutū est cor eor̄
& nō remansit in eis spūs timentium introi
tū filior̄ isrl. Eo tpe ait dñs ad iosue. Fac tibi
cultros lapideos & circūcide scd̄o filios isrl.
Fecit quoq; q̄d iusserat dñs & circūcidit fili
os israel in colle pputior̄. Hec aūt cā est se
cūde circūcisionis. Ois ppls qui egressus ē
B de egypto generis masculini vniuersi bella
tores viri mortui sūt in deserto p lōgissimos
vie circuitus q̄ oēs circūcisi erāt: ppls aūt q̄
natus ē in deserto p quadragita ānos itine
ris latissime solitudis icircūcisus fuit donec
ɔsumerent q̄ nō audierūt vocē dñi. & quib9
aū iurauerat vt ondēderet eis trā lacte & mel
le manātē. Hor̄ filij in locū successerūt patr̄
& circūcisi sūt a iosue q̄ sic nati fuerāt in pre
pucio erāt. nec eos in via aliquis circuncide
rat. Postq̄ aūt oēs circūcisi sūt māserūt in
eodē castror̄ loco donec sanarent. Dixitq;
C dñs ad iosue. Hodie abstuli opprobriū egy
pti avobis. Vocatūq; ē nomē loci illius gal
gala vsq; in p̄ntē diē. Manserūtq; filij isrl in
galgal & fecerūt phase quartadecia die men
sis ad vesperam i cāpestrib9 hiericho & come
derūt de frugibus terre die altero: & azimos
panes & polētā eiusdē anni: Defecitq; māna
postq̄ comederūt de frugib9 tre: nec vsi sunt
vltra cibo illo filij isrl: sȝ comederūt de frugi
bus p̄ntis anni terre chanaan. Cū aūt eēt io
D sue in agro vrbis hiericho: leuauit oculos &
vidit vir̄ stātē ɔ se euaginatū tenētē gladiū:
prexitq; ad eū & ait. Noster es an aduersari
or̄: Qui rūdit: Nequaq̄: sȝ sū princeps exer
citus dñi: & nunc venio. Cecidit iosue pnus
i trā & adorās ait. Quid dñs me9 loq̄tur ad
b. seruū suū. Solue inq̄t calciamētū de pedib9
d. tuis. Locus. n. i q̄ stas sāctus ē. Fecitq; iosue
vt sibi fuerat iperatū. VI
A Hiericho aūt clausa erat atq; munita
timore filiorū isrl. & nullus egredi audebat
aut igredi. Dixitq; dñs ad iosue. Ecce dedi
in manus tuas hiericho & regem eius: oēsq;
fortes viros. Circuite vrbem cuncti bellato
res semel per diem. Sic facietis sex diebus.
Septimo autem die sacerdotes tollēt septē
buccinas quar̄ vsus est in iubileo & precedēt
archā federis. Septiesq; circuibitis ciuitatē
& sacerdotes clāgent buccinis. Cūq; insonu
erit vox tube lōgior atq; ɔcisior: & in aurib9
vestris increpuerit ɔclamabit ois populus
vociferatione maxima & muri funditus cor
ruent ciuitatis: ingredienturq; singuli per lo
cū ɔ quē steterint. Vocauit ergo iosue filius
nun sacerdotes: & dixit ad eos. tollite archā
federis. & septē alij sacerdotes tollāt septem
iubileor̄ buccinas: & icedant añ archā dñi.
Ad pplm quoq; ait. Ite & circuite ciuitatem
armati pcedentes archā dñi. Cūq; iosue ver B
ba finisset: & septem sacerdotes septē bucci
nis clangerent ante archam federis domini
oisq; ppls precederet armati exercitus: reli
quum vulgus archam sequebat ac buccinis
oia ɔcrepabāt. Preceperat autē iosue pplo
dicēs. Nō clamabitis nec audiet vox vr̄a ne
q; vllus sermo ex ore vestro egrediet donec
veniat dies in quo dicam vobis: Clamate &
vociferamini. Circuiuit ergo archa dñi ciui
tatē semel p diē. & reuersa in castra māsit ibi.
Igit iosue de nocte ɔsurgēte tulerunt sacer
dotes archā dñi & septē ex eis septem bucci
nas quar̄ in iubileo vsus est: pcedebantq; ar
chā dñi ambulātes atq; clāgentes: & arma
tus populus ibat ante eos. vulgus aūt reli
quū seq̄bat archā: & buccinis psonabat. Cir
cuierūtq; ciuitatē scd̄o die semel. & reuersi st
i castra. Sic fecerūt sex diebus. Die aūt septi
mo diluculo ɔsurgētes: circuierūt vrbē: sicut
dispositū erat septies. Cūq; septimo circuitu
clāgerēt buccinis sacerdotes. dixit iosue ad
oēm isrl. Vociferamini. Tradidit. n. vobis
dñs ciuitatē. Sitq; ciuitas hec anathema & C
oia q̄ i ea sūt dño. Sola raab meretrix viuat
cū vniuersis q̄ cū ea i domo sūt. Abscōdit eni
nūcios quos direximus. Vos aūt cauete 3.2.a.
ne de his q̄ pcepta sūt q̄ppiā ɔtingatis & sitis
puaricatiōis rei: & oia castra isrl sub pccō sit
atq; turbent. Quicq̄d aūt auri aut argenti
fuerit & vasor̄ eneor̄ ac ferri dño cōsecretur
repositū in thesauris eius. Igit oi pplo voci
ferāte & clāgētibus tubis postq̄ i aures mul Hebr.11.f.
titudinis vox sonitusq; icrepuit. muri illico
corruerūt & ascēdit vnusq̄sq; p locū qui ɔtra
se erat. Ceperūtq; ciuitatem & interfecerunt
oia q̄ erant in ea a viro vsq; ad mulierē: ab

infante vsq; ad senē. Boues quoq; ⁊ oues ⁊
B asinos ī ore gladij ꝑcusserūt. Duob⁹ āt viris
s̄.2.c. q̄ exploratores missi fuerāt dixit iosue: Ingre
dimini domū mulieris meretricis ⁊ ꝓduci-
te eā ⁊ oīa q̄ illi⁹ sunt: sicut illi iuramēto fir-
mastis. Ingressiq; iuuenes eduxerunt raab
⁊ parētes ei⁹. frēs quoq; ⁊ ꝯctā supellectilē
ac cognationē illi⁹. ⁊ extra castra isrl' mane-
re fecerūt. Urbē āt ⁊ oīa q̄ inuēta sunt in ea
succēderūt: absq; auro ⁊ argēto ⁊ vasis eneis
Hebre.11.f. ac ferro. q̄ in erariū dñi ꝯsecrarūt. Raab v̄o
meretricē ⁊ domū p̄ris ei⁹ ⁊ oīa q̄ hēbat. fe-
cit iosue viuere. ⁊ habitauerūt in medio isrl'
vsq; in p̄ntē diē. eo ꝙ abscōderit nūcios q̊s
misat vt explorarēt hiericho. In t̄pe illo im
precat⁹ est iosue dicēs: Maledict⁹ vir corā
dño: q̄ suscitauerit ⁊ edificauerit ciuitatē hie
richo. In primogenito suo fundamēta illi⁹
iaciat ⁊ in nouissimo liberorū ponat portas
eius. Fuit ergo dñs cū iosue ⁊ nomē ei⁹ vul
gatum est in omni terra. VII.
A Filij āt isrl' p̄uaricati sunt mandatū.
⁊ vsurpauerūt de anathemate. nam
J.22.d. achan fili⁹ charmi filij zabdi filij za-
1.Para.2.a re de tribu iuda tulit aliq̄d de anathemate.
Iratusq; ē dñs ꝯ filios israel. Cūq; mitteret
iosue de hiericho viros ꝯ hay: que ē iuxta be
thauen ad orientalē plagā oppidi bethel di
xit eis: Ascendite ⁊ explorate terrā. Qui pre
cepta ꝯplētes explorauerunt hay. Et reuersi
dixerūt ei: Non ascēdat oīs populus: sꝫ duo
vel tria milia viroꝝ ꝑgant ⁊ deleant ciuita-
tem. Quare oīs populus frustra vexabit cō
tra hostes paucissimos: Ascēderūt ergo tria
J.8.a. milia pugnatoꝝ. Qui statim terga v̄tentes
ꝑcussi sunt a viris vrbis hay. ⁊ corruerunt ex
eis triginta ⁊ sex hoīes. Persecutiq; sūt eos
aduersarij. de porta vsq; ad sabarim ⁊ cecide
runt ꝑ prona fugiētes. Pertimuitq; cor po
B puli ⁊ ad instar aq̄ liquefactū est. Iosue vero
scidit vestimenta sua. ⁊ pronus cecidit in ter
ram corā archa dñi vsq; ad vesperā: tam ipse
q̄ oēs senes isrl'. Miseruntq; puluerē super
capita sua. ⁊ dixit iosue: Heu dñe de⁹. Quid
voluisti traducere ppl'm istū iordanē fluuiū
vt traderes nos ī man⁹ āmorrei ⁊ perderes?
Utinā vt cepim⁹ mansissem⁹ trās iordanē.
Mi dñe de⁹ quid dicā: videns israhelē hosti
bus suis terga v̄tentem? Audiēt chananei ⁊
oēs hītatores t̄re. ⁊ p̄iter ꝯglobati circunda
bunt nos: atq; delebūt nomē n̄rm de terra.
Et q̄d facies magno nomi tuo? Dixitq; dñs
ad iosue: Surge: cur iaces ꝓnus in t̄ra. Pec
cauit israel ⁊ p̄uaricat⁹ est pactū meum. tule
runtq; de anathemate ⁊ furati sūt atq; men

titi. ⁊ absconderunt inter vasa sua. Nec pote-
rit israel stare an̄ hostes suos: eosq; fugiet. q̄r
pollut⁹ est anathemate. Nō ero vltra vobis C
cū. donec cōteratis eū q̄ hui⁹ sceleris re⁹ est. s̄.3.b
Surge sanctifica ppl'm. ⁊ dic eis. sanctificami Leui.20.b
ni in crastinū. Hec. n. dicit dñs de⁹ isrl'. Ana- Nu.11.d.
thema in medio tui ē isrl'. Non poteris stare 1.reg.16.b
corā hostib⁹ tuis: donec deleat ex te q̄ hoc cō
taminat⁹ est scelere. Accedetisq; mane singu
li ꝑ trib⁹ v̄ras. ⁊ quācūq; tribū sors inuene-
rit: accedet ꝑ cognatiōes suas. ⁊ cognatio ꝑ
domos. domusq; ꝑ viros. ⁊ q̄cūq; ille in hoc
facinore fuerit dephēsus. cōburet igni cū oī
sub stātia sua: qm̄ p̄uaricat⁹ est pactū dñi. ⁊ fe
cit nephas in isrl'. Surgens itaq; iosue mane
applicuit isrl' ꝑ tribus suas. ⁊ inuēta ē tribus
iuda. Que cū iuxta familias suas eēt oblata
inuenta ē familia zare. Illā quoq; ꝑ domos
offerens repperit zabdi. cui⁹ domū in singu
los diuidēs viros inuenit achā filiū charmi
filij zabdi filij zare de tribu iuda. Et ait iosue
ad achan. fili mi. da gloriā dño deo isrl' ⁊ ꝯfi- Ioh.9.c.
tere: atq; indica mihi q̄d feceris. ne abscon-
das. Rn̄ditq; achā iosue ⁊ dixit ei: Uere ego
peccaui dño deo isrl' ⁊ sic feci. Uidi. n. int̄ spo B
lia palliū coccineū valde bonū ⁊ ducentos si
clos argenti regulāq; aureā quinq̄ginta si-
cloꝝ. ⁊ ꝯcupiscens abstuli ⁊ abscōdi in terra
ꝯ mediū tabernaculi mei: argētūq; fossa hu-
mo operui. Misit ergo iosue ministros: qui
currētes ad tabernaculū illi⁹ reppererūt cū
cta abscōdita in eodē loco ⁊ argentū sil'. Au
ferentesq; de tētorio tulerūt ea ad iosue ⁊ ad
oēs filios isrl' ꝓiecerūtq; ante dñm. Tollens
itaq; iosue achan filiū zare argētūq; ⁊ palliū
⁊ auream regulā. filios quoq; ⁊ filias ei⁹ bo
ues ⁊ asinos ⁊ oues. ip̄mq; tabernaculū ⁊ cū
ctam supellectilē ⁊ oīs isrl' cū eo: duxerūt eos
ad vallē achor: vbi dixit iosue. Qr turbasti
nos: exturbet te dñs in die hac. Lapidauitq;
eū oīs isrl'. ⁊ cūcta q̄ illi⁹ erāt igne ꝯsūpta sūt
Cōgregauerūtq; sup eū aceruū magnū lapi- 2.re.18.
duꝫ: q̄ ꝑmanet vsq; ī p̄ntē diē. Et auersus est
furor dñi ab eis. Uocatūq; ē nomen loci illi Judi.2
us vallis achor vsq; hodie. VIII.
Dixit āt dñs ad iosue: Ne timeas: ne A
q; formides. Tolle tecū oēꝫ multitu
dinē pugnatoꝝ. ⁊ ꝯsurgēs ascende ī
oppidū hay. Ecce tradidi ī manū tuā regem
ei⁹ ⁊ ppl'm: vrbēq; ⁊ t̄raꝫ. Faciesq; vrbi hay ⁊
regi ei⁹: sicut fecisti hiericho ⁊ regi illi⁹: Pre
daꝫ v̄o ⁊ oīa aīantia diripietis vobis. Pone
insidias vrbi post eā. Surrexitq; iosue. ⁊ oīs
exercit⁹ bellatoꝝ cū eo: vt ascēderēt ī hay. Et
electa trigita milia viroꝝ fortiū misit nocte.

precepitq̃ eis dicens: Ponite insidias post
ciuitatē. Nec longi⁹ recedatis: τ eritis oēs pa
rati. Ego āt τ reliq̄ multitudo q̄ mecū ē. ascē
Jo.7.a demus ex aduerso ꝯ vrbē. Cūq̃ exierint con
tra nos sicut añ fecim⁹ fugiem⁹: τ terga vte
nius donec persequētes ab vrbe longius pro
B trahant. Putabūt. n. nos fugere sicut prius.
Nobis ergo fugientib⁹ τ illis ꝑsequētib⁹ con
surgetis de īsidijs τ vastabitis ciuitatē: tradetq̃
eā dñs deus vester in manus vr̄as. Cūq̃ ce
peritis succēdite eā. τ sic oīa facietis vt iussi.
Dimisitq̃ eos τ prexerunt ad locū insidiarū
sederūtq̃ inter bethel τ hay ad occidentalē
plagā vrbis hay. Josue āt nocte illa ī medio
mansit ppl̄i. Surgensq̃ diluculo recēsuit so
cios. τ ascendit cū seniorib⁹ in fronte exerci
tus vallat⁹ auxilio pugnatorū. Cūq̃ venissēt
τ ascendissent ex aduerso ciuitatis. steterunt
ad septētrionalē vrbis plagā: inter quam τ
C eos vallis erat media. Quinq̃ aūt milia vi
ros elegerat τ posuerat in īsidijs inter betha
uē τ hay ex occidentali ꝑte eiusdē ciuitatis.
Ois vo reliquus exercit⁹ ad aq̄lonē aciē di
rigebat: ita vt nouissimi multitudinis occidē
talem plagā vrbis attingerēt. Abijt ergo io
sue nocte illa. τ stetit in vallis medio. Quod
cū vidisset rex hay festinauit mãe. τ egressus
ē cū oī exercitu ciuitatis: direxitq̃ aciē ꝯ deser
tum: ignorās q̄ post tergū laterēt insidie. Jo
sue vo τ oīs isrl̄ cesserūt loco: simulātes me
tuz τ fugiētes ꝑ solitudīs viā. At illi vocife
rantes ꝑiter τ se mutuo cohortantes ꝑsecuti
D sunt eos. Cūq̃ recessissent a ciuitate τ ne vn⁹
q̄dē in vrbe hay τ bethel remansisset q̄ nō ꝑ
sequeret̄ isrl̄. sicut erupant ap̄ta oppida relin
quētes. dixit dñs ad iosue: Leua clypeū q̄ in
manu tua ē cōtra vrbē hay: qm̄ tibi tradā eā.
Cūq̃ eleuasset clypeuz ex aduerso ciuitatis.
insidie q̄ latebāt. surrexerūt ꝯfesti τ ꝑgentes
ad ciuitatē ceperūt τ succēderunt eā. viri āt
ciuitatis q̄ persequebant̄ iosue respicientes τ vi
dentes fumū vrbis ad celū vsq̃ ꝯscēdere: nō
potuerūt vltra huc illucq̃ diffugere. ꝓsertim
cū hi q̄ simulauerāt fugā. τ tendebāt ad soli
tudinē ꝯtra ꝑsequētes fortissime restitissēt. vi
densq̃ iosue τ oīs isrl̄ q̄ capta esset ciuitas τ
fumus vrbis ascenderet. reuersus ꝑcussit vi
E ros hay. Si q̄dē τ illi q̄ ceperant τ succēde
rant ciuitatez: egressi ex vrbe ꝯtra suos medi
os hostiū ferire ceperunt. Cū ergo ex vtraq̃
parte aduersarij cederentur ita vt nullus de
tanta multitudine saluaret̄. regem quoq̃ vr
bis hay apprehenderunt viuentē τ obtulerūt
iosue. Igit̄ omnib⁹ interfectis q̄ israhelez ad
deserta tendentē fuerāt persecuti. τ in eodez
loco gladio corruentib⁹ reuersi filij isrl̄ ꝑcus
serunt ciuitatē. Erant āt qui in eodē die con
ciderant a viro vsq̃ ad mulierez: duodecim
milia hoium oēs vrbis hay: Josue vo nō cō F
traxit manū quā in sublime porrexerat tenēs
clypeuz donec interficerent̄ oēs habitatores
hay. Jumēta āt τ ꝑdā ciuitatis diuiserunt sibi
filij isrl̄: sicut ꝓceperat dñs iosue. Qui succen
dit vrbē. τ fecit eā tumuluz sempiternū. Re
gē quoq̃ eius suspendit in patibulo vsq̃ ad
vesperā τ solis occasū. ꝓcepitq̃ iosue. τ depo
suerunt cadauer ei⁹ de cruce: ꝓiecerūtq̃ in
ipso introitu ciuitatis ꝯgesto super eo magno
aceruo lapidū q̄ permanet vsq̃ in p̄ntē diez.
Tunc edificauit iosue altare dño deo israel ī Exo.20.a.
monte ebal: sicut ꝓceperat moyses famulus Deu.27.a.
dñi filijs isrl̄. τ scriptuz est in volumine legis
moysi. altare de lapidibus īpolitis quos fer
rū non tetigit. τ obtulit sup eo holocaustum
dño: imolauitq̃ pacificas victimas. Et scri
psit super lapides deuteronomiū legis moy G
si: quod ille digesserat coraz filijs israel. Ois
aūt ppl̄s τ oēs maiores natu. ducesq̃ ac iu
dices stabant ex vtraq̃ parte arche in cōspe
ctu sacerdotū q̄ portabant archā federis dñi
vt aduena ita τ indigena. media pars eorū
iuxta montē garizim. τ media iuxta montez
hebal sicut ꝓceperat moyses famulus dñi. Et
primū quidē bñdixit ppl̄o israel post hec le
git oia vba benedictionis τ maledictionis. τ
cūcta q̄ scripta fuerant in legis volumie. Ni
hil ex his q̄ moyses iusserat reliquit intactū:
sz vniuersa replicauit coram oī multitudine
israel mulieribus ac paruulis τ aduenis qui
inter eos morabantur.

IX.

Quibus auditis. cūcti reges trās ior A
danē q̄ versabant̄ in montanis τ cā
pestribus. ī maritimis ac littore ma
gni maris. hi quoq̃ q̄ habitabant iuxta liba
num: etheus τ āmorre⁹. chananeus. phereze
us. τ eue⁹. τ iebuseus ꝯgregati sunt ꝑiter: vt
pugnarēt ꝯ iosue τ isrl̄ vno aīo eadēq̃ snīa.
At hi qui habitabant in gabaō audiētes cū
cta q̄ fecerat iosue. hiericho τ hay: callide co
gitantes tulerūt sibi cibaria. saccos veteres
asinis imponētes τ vtres vinarios scissos at
q̃ ꝯsutos: calciamēta ꝑantiq̄ que ad iudiciū
vetustatis pitacijs ꝯsuta erant: induti veteri
bus vestimentis. panes quoq̃ quos porta
bant ob viaticū duri erant τ in frusta cōmi
nuti. Perrexerunt ad iosue qui tunc mora B
batur in castris galgale τ dixerunt ei atq̃ si
mul omni israheli. De terra longinqua ve
nimus: pacem vobiscū facere cupientes. Re
sponderuntq̃ filij israel ad eos atq̃ dixerūt.

Ne forte in terra q̄ nobis sorte debetur habi
tetis: ⁊ nō possumus fedus inire vobiscū. At
illi ad iosue: serui inquiūt tui sumus. Quib⁹
iosue ait. Qui nā estis vos: aut vnde venistis
Rñderūt. De terra longinqua valde vene-
runt serui tui in noīe dñi dei tui. Audiuim⁹
eni famā potētie eius: cūcta q̄ fecit in egypto
⁊ duobus regibus amorreoꝝ trans iordanē
seon regi esebon ⁊ og regi basā qui erant in
astaroth. dixerūtqꝫ nobis seniores ⁊ oēs ha
bitatores terre nostre. Tollite in manibus
vestris cibaria ob longissimā viam ⁊ occur
rite eis ⁊ dicite. Serui vestri sum⁹: fedus ini
te nobiscū. En panes qñ egressi sumus de do
mibus nostris vt veniremus ad vos calidos
sūpsimus: nūc sicci facti sūt ⁊ vetustate nimia
C cōminuti. Utres vini nouos impleuim⁹: nūc
rupti sunt ⁊ soluti. Uestes ⁊ calciamenta q̄-
bus induimur ⁊ que habemus in pedibus
ob longitudinem longioris vie trita sunt ⁊
pene cōsumpta. Susceperunt igitur de ciba
1.Re.21.a. rijs eoꝝ: ⁊ os dñi nō iterrogauerūt. Fecitqꝫ
iosue cum eis pacē: ⁊ inito federe pollicit⁹ ē
vt nō occiderent. Principes qꝫ multitudīs
iurauerūt eis. Post dies aūt tres initi fede-
ris audierūt ꝙ i vicino habitarēt: ⁊ iter eos
futuri eēnt. Mouerūtqꝫ castra filij isrl̄ ⁊ ve-
nerūt i ciuitates eoꝝ die tertio: quaꝝ hec voca
bula sūt. gabaō ⁊ caphira ⁊ beroth ⁊ caria-
thiarim. Et non ꝑcusserūt eos eo ꝙ iurassent
eis ꝑncipes multitudīs in noīe dñi dei isrl̄.
Murmurauit itaqꝫ oē vulgus ꝯ̄ principes
isrl̄. Qui rñderūt eis. Jurauimus eis in noīe
dñi dei isrl̄: ⁊ iccirco nō possumus eos cōtin
gere. Sed hoc faciemus eis. Reseruent q̄dē
D vt viuāt ne ꝯ̄ nos ira dñi cōcitet. si peierauе-
rimus: sed sic viuāt vt in vsus vniuerse mul-
titudinis ligna cedāt aquasqꝫ cōportēt. qui-
bus hec loquentibus vocauit gabaonitas io
sue ⁊ dixit eis. Cur nos decipere fraude vo-
luistis: vt diceretis ꝓcul valde habitamus a
vobis cū in medio nr̄i sitis. Jtaqꝫ sub male-
dictione eritis ⁊ nō deficiet de stirpe vestra
ligna cedēs aquasqꝫ cōportās in domū dei
mei. Qui rñderunt. Nunciatū est nobis ser
uis tuis ꝙ ꝓmisisset dñs deus tu⁹ moysi ser-
uo suo vt traderet vobis oēm terrā ⁊ disꝑde
ret cūctos habitatores eius. Timuim⁹ igitur
valde ⁊ ꝓuidimus aīabus nr̄is vr̄o terrore
cōpulsi. ⁊ hoc ꝯsiliū iniuimus. Nūc aūt i ma
nu tua sum⁹: qđ tibi bonū ⁊ rectū videt̄. fac
nobis. Fecit ergo iosue vt dixerat: ⁊ liberauit
eos de manu filioꝝ isrl̄ vt nō occiderent. De
creuitqꝫ i illo die eos eē in misterio cūcti po
puli ⁊ altaris dñi. cedētes ligna ⁊ aquas cō-
portantes vsqꝫ in p̄ns tps in loco quē domi-
nus elegisset.
Que cū audisset adonisedech rex irl̄m
ꝙ. s. cepisset iosue hay ⁊ subuertisset
eā: sicut. n. fecerat hierico ⁊ regi eius sic fecit
hai ⁊ regi illius. ⁊ ꝙ trāsfugissent gabaonite
ad israel ⁊ essent federati eoꝝ timuit valde.
Urbs enim magna erat gabaaō ⁊ vna ciui-
tatū regaliū: ⁊ maior oppido hay: oēsqꝫ bel-
latores eius fortissimi. Misit ergo adonise-
dech rex irl̄m ad ohā regē hebrō ⁊ ad pha-
rā regē hierimoth: ad iephie quoqꝫ regē la-
chis ⁊ ad dabir regē eglō dicēs. Ad me ascē
dite ⁊ ferte p̄sidiū vt expugnemus gabaon:
quare trāsfugerit ad iosue ⁊ ad filios israel.
Cōgregati igit̄ ascēderūt q̄nqꝫ reges amor-
reoꝝ: rex irl̄m: rex hebron: rex hierimoth: rex
lachis rex eglon: simul cū exercitibus suis ⁊
castrametati sūt circa gabaon oppugnātes
eā. Habitatores aūt gabaō vrbis obsesse mi B
serūt ad iosue qui tūc morabatur in castris
apud galgalā: ⁊ dixerūt ei. Ne retrahas ma
nus tuas ab auxilio seruoꝝ tuoꝝ: Ascēde ci-
to ⁊ libera nos: ferqꝫ p̄sidiū. Cōuenerūt enī
aduersū nos oēs reges amorreoꝝ qui habi-
tant in montanis. Ascenditqꝫ Josue de gal-
galis: ⁊ oīs exercitus bellatoꝝ cū eo viri for
tissimi. Dixitqꝫ dñs ad iosue. Ne timeas eos
Jn manus enim tuas tradidi illos. Nullus
eni ex eis tibi resistet̄ poterit. Jrruit itaqꝫ io
sue sup eos repente: tota nocte ascendēs de
galgalis. Et cōturbauit eos dñs a facie isrl̄.
ꝯtriuitqꝫ plaga magna in gabaaō: ac ꝑsecu-
tus est eos ꝑ viā ascensus bethoron: ⁊ ꝑcus-
sit vsqꝫ azecha ⁊ maceda. Cūqꝫ fugerent fili- C
os isrl̄ ⁊ eēnt in descensu bethoron: dñs mi-
sit sup eos lapides magnos de celo vsqꝫ ad
azecha. Et mortui sunt multo plures lapidi
bus grandinis q̄ quos gladio ꝑcusserant fi
lij isrl̄. Tūc locutus est Josue dño in die qua
tradidit amorreū in ꝯspectu filioꝝ isrl̄: dixit
qꝫ corā eis. Sol ꝯ̄ gabaon ne mouearis: ⁊ lu
na ꝯ̄ vallē haylō. Steterūtqꝫ sol ⁊ luna dōec
vlcisceret̄ se gens de inimicis suis: Nōne scri
ptū est hoc in libro iustoꝝ. Stetit itaqꝫ sol i
medio celi ⁊ nō festinauit occumbere spacio
vnius diei. Nō fuit antea ⁊ postea tam lōga
dies obediente dño voci hoīs: ⁊ pugnante
ꝓ isrl̄. Reuersusqꝫ ē iosue cū oī isrl̄ in castra
galgale. fugerāt enim q̄nqꝫ reges: ⁊ se abscō
derāt in speluca vrbis maceda. Nūciatūqꝫ ē D
iosue ꝙ inuenti essent q̄nqꝫ reges latentes
in spelunca vrbis maceda. Qui precepit so-
cijs ⁊ ait. Uoluite saxa ingentia ad os spelū
ce: ⁊ ponite viros īdustrios qui clausos cu-

ſtodiant. Uos aũt nolite ſtare: ſed pſeq̄mini ho
ſtes ⁊ extremos q̄ſq3 fugentiũ cedite. Ne di
mittatis eos vrbiũ ſuaꝝ intrare preſidia: q̄s
tradidit dñs deꝰ i manꝰ vr̄as. Ceſis ergo ad
uerſarijs plaga magna ⁊ vſq3 ad iternitiõe3
pene ꝯſũpti: hi q̄ iſrl̄ effugere potuerũt igreſ
ſi ſũt citates munitas. Reuerſuſq3 ẽ oĩs exer
citus ad ioſue i maceda vbi tũc erant caſtra.
ſani ⁊ integro numero. Nulluſq3 ꝯ filios iſrl̄
mutire auſus eſt. Precepitq3 ioſue dicens.
Aperite os ſpelunce: ⁊ ꝓducite ad me q̇nq3
reges qui in ea latitãt. Feceruntq3 miniſtri
vt ſibi fuerat ipatũ. ⁊ adduxerunt ad eũ q̇nq3
reges de ſpelũcha: regẽ irlm. regẽ hebrõ re
gẽ hierimoth. regẽ lachis. regẽ eglõ. Cunq3
educti eſſent ad eum. vocauit omnes viros
E iſrl̄. ⁊ ait ad ṗncipes exercitꝰ q̄ ſecũ erãt. Ite
⁊ ponite pedes ſuꝑ colla regũ iſtoꝝ. q̄ cũ ꝓ
rexiſſẽt ⁊ ſubiectoꝝ colla pedibus calcarent
rurſũ ait ad eos. Nolite timere nec paueatiſ
ꝯfortamini ⁊ eſto robuſti. ſic enim faciet dñs
ꝯctis hoſtibꝰ veſtris aduerſum quos dimi
cabitis. Percuſſitq3 ioſue ⁊ interfecit eos: at
q3 ſuſpẽdit ſuꝑ q̇nq3 ſtipites: fuerũtq3 ſuſpẽſi
q.21.d vſq3 ad veſpum. Cũq3 occũberet ſol ṗcepit ſo
cijs vt deponerẽt eos de patibulis q̄ depoſi
tos ꝓiecerũt in ſpelũcã in q̄ latuerãt ⁊ poſue
rũt ſuꝑ os eiꝰ ſaxa igẽtia q̄ ꝑmanẽt vſq3 i pñs
Eodẽ die macedã quoq3 cepit ioſue ⁊ ꝑcuſſit
in ore gladij: regẽq3 illiꝰ interfecit ⁊ oẽs ha
bitatores eius. Nõ dimiſit i ea ſaltẽ ꝑuas re
liquias. Fecitq3 regi maceda: ſicut fecerat re
gi hiericho. Trãſiuit aũt cũ omni iſrl̄ de mace
da in lebna ⁊ pugnabat ꝯ eam: quã tradidit
dñs cũ rege ſuo in manus iſrl̄. Percuſſerũt
q3 vrbẽ in ore gladij. ⁊ oẽs hitatores eiꝰ. Nõ
dimiſerũt i ea vllas reliquias. Fecerũtq3 regi
F lebna ſicut fecerãt regi hiericho. De lebna
tranſiuit in lachis cũ omni iſrl̄: ⁊ exercitu ꝑ
gyrũ diſpoſito oppugnabat eam: tradiditq3
dñs lachis in manꝰ filioꝝ iſrael: ⁊ cepit eam
die altero: atq3 ꝑcuſſit in ore gladij oẽm ani
mã q̄ fuerat in ea ſicut fecerat lebna. Eo tꝑe
aſcẽdit Iram rex gazer vt auxiliaret̃ lachis:
quẽ ꝑcuſſit ioſue cũ omni ppl̃o eiꝰ vſq3 ad i
ternitionẽ. Tranſiuitq3 de lachis in eglõ: ⁊
circũdedit atq3 expugnauit eã in eadẽ die: ꝑ
cuſſitq3 in ore gladij oẽs aĩas q̄ erãt i ea iux
ta oĩa q̄ fecerat lachis. Aſcendit q̊3 cũ omni
iſrl̄ de eglõ in hebrõ. ⁊ pugnauit ꝯ eã: cepitq3
⁊ ꝑcuſſit i ore gladij: regẽ quoq3 eiꝰ ⁊ oĩa op
pida regionis illius vniuerſaſq3 aĩas q̄ in ea
fuerũt ꝯmorate. Nõ reliq̇t i ea vllas reliq̇as
G Sicut fecerat eglõ ſic fecit ⁊ hebron: cuncta
que in ea repperit ꝯſumens gladio. Inde re
uerſus in dabir: cepit eã atq3 vaſtauit: reges
quoq3 eiꝰ atq3 oĩa ꝑ circuitũ oppida ꝑcuſſit i
ore gladij. Nõ dimiſit in ea vllas reliq̇as. ſi
cut fecerat hebron ⁊ lebna ⁊ regibꝰ eaꝝ: ſic
fecit dabir ⁊ regi illiꝰ. Percuſſit itaq3 ioſue
oẽm terrã montanã ⁊ meridianã atq3 cãpe
ſtrem: ⁊ aſeroth cũ regibus ſuis. nõ dimiſit i
ea vllas reliq̇as: ſed omne qḋ ſpirare pote
rat iterfecit: ſicut preceperat ei dñs deꝰ iſrl̄ a
cades barne vſq3 gazam. Oẽm terrã goſen
vſq3 gabaon vniuerſoſq3 reges ⁊ regiones
eorum vno impetu cepit atq3 vaſtauit. Dñs
enĩ deꝰ iſrl̄ pugnabat ꝓ eo. Reuerſuſq3 ẽ cũ
oĩ iſrl̄ ad locũ caſtroꝝ i galgala. XI

Q Ue cum audiſſet iabinꝰ rex aſor miſit
ad iobab regẽ madan ⁊ ad regẽ ſe
mero atq3 ad regẽ acſaph: ad reges A
quoq3 aq̇lonis q̄ hitabant in montanis ⁊ in
planitie ꝯ meridiẽ ceneroth: in cãpeſtribus
q̊3 ⁊ regionibꝰ dor iuxta mare chananeuz q̊3
ab oriente ⁊ occidente. ⁊ ãmorreum atq3 e
theũ ac pherezeuz. ⁊ iebuſeum montanis e
ueũ quoq3 q̄ hitabat ad radices hermõ i tra
maſpha. Egreſſiq3 ſũt oẽs cum turmis ſuis:
ppl̃s multꝰ nis. ſicut arena q̄ ẽ i littore mariſ
equi q̊3 ⁊ currꝰ imẽſe mltitudis. ꝯuenerũtq3
oẽs reges iſti i vnũ ad aq̄s merõ: vt pugna
rent ꝯ iſrl̄. Dixitq3 dñs ad ioſue. Ne timeas
eos. Cras. n. hac eadem hora ego tradã oẽs B
iſtos vulnerandos in conſpectu iſrael. Eq̊s
eorum ſubneruabis: ⁊ currus igne cõbures
Uenitq3 ioſue ⁊ omnis exercitus cum eo ad
uerſus illos ad aquas merõ ſubito. ⁊ irruerũt
ſuꝑ eos tradiditq3 illos dñs in manꝰ iſrl̄. qui
ꝑcuſſerunt eos ⁊ ꝑſecuti ſũt vſq3 ad ſidone3
magnã ⁊ aquas maſſerephoth: cãpũq3 maſ
phe q̄ eſt ad orĩẽtalẽ illius ꝑtẽ. itaq3 ꝑcuſſit
oẽs: vt nullas dimitteret ex eis reliq̇as. Fe
citq3 ſicut ṗcepat ei dñs. Equos eoꝝ ſubner
uauit: curruſq3 combuſſit igni. Reuerſuſq3
ſtatĩ cepit aſor: ⁊ regẽ eius percuſſit gladio.
Aſor. n. antiq̇tus inter oĩa regna hec ṗncipa
tũ tenebat. Percuſſitq3 omnes aĩas q̄ ibidẽ
morabantur. Non dimiſit in ea vllas reliq̇
as: ſed vſq3 ad internitionem vniuerſa vaſta C
uit: ipſãq3 vrbẽ ꝑemit incendio. ⁊ oẽs per cir
cuitũ citates. Reges quoq3 eaꝝ cepit. ꝑcuſ
ſit atq3 deleuit: ſicut ṗcepat ei moyſes famu
lus dñi. abſq3 vrbibus q̄ erãt i collibꝰ ⁊ in tu
mul̃ ſite. ceteras ſuccẽdit iſrael: vnã tm̃ aſor
munitiſſimã flãma conſũpſit. Oẽmq3 ṗdam
iſtaꝝ vrbium ac iumenta diuiſerunt ſibi filij
iſrl̄ ꝯctis hoibꝰ iterfectis. Sicut ṗcepat dñs
moyſi ſeruo ſuo: ita precepit moyſes ioſue: ⁊
ille vniuerſa compleuit. Non ṗterijt de vni

uersis mādatis:nec vnū q̄dē v̄bū qđ iusserat
dn̄s moysi.Cepit itaqꝫ iosue oēm terrā mon
tanā ⁊ meridianā:terrāqꝫ gosē ⁊ planitiē ⁊
occidētalē plagā:mōtēqꝫ isrl' ⁊ cāpestria eiꝰ
⁊ partē mōtis q̄ ascendit seir vsqꝫ baalgath
ꝑ planitiem libani subter montē hermō:oēs
reges eoꝝ cepit percussit ⁊ occidit. Multo
B tpe pugnauit iosue ꝯ reges istos: nō fuit ci
uitas que se nō traderet filijs isrl': ꝓter eueū
qui habitabat in gabaō. Oēs eniꝫ bellando
cepit. Dn̄i.n.snīa fuerat vt idurarent corda
eorū ⁊ pugnarēt ꝯ isrl' ⁊ caderēt ⁊ nō mererē
tur vllā clemētiā ac perirēt:sicut p̄cepat dn̄s
moysi. In tpe illo venit iosue ⁊ iterfecit ena
chi de mōtanis hebron ⁊ dabir ⁊ anab ⁊ de
oi mōte iuda ⁊ isrl':vrbesqꝫ eoꝝ deleuit. Nō
reliq̄t vllū de stirpe enachi in terra filiorum
isrl' absqꝫ ciuitatibus gaza ⁊ geth ⁊ azoto in
quibꝰ solū relicti sūt. Cepit ergo iosue omnē
terrā sicut locutꝰ ē dn̄s ad moysē: ⁊ tradidit
eā in possessionē filijs isrl' sm̄ partes ⁊ tribus
suas:q̄euitqꝫ terra a prelijs.

XII.

A [H]I sūt reges q̄s percusserūt filij isrl' ⁊
possederūt terrā eoꝝ trans iordanem
ad solis ortū.a torrēte arnō vsqꝫ ad
montē hermō:⁊ oēm orientalē plagā que re
spicit solitudinē. Seon rex āmorreoꝝ qui ha
bitabat in esebō dn̄atus ē ab aroer q̄ sita est
sup ripā torrētis arnō:⁊ medie ptis in valle
dimidieqꝫ galaad vsqꝫ ad torrentē ieboc q̄
ē terminus filioꝝ āmō:⁊ a solitudine vsqꝫ ad
mare ceneroth ꝯ oriētē ⁊ vsqꝫ ad mare deser
ti qđ est mare salsissimū:ad orientalem pla
gam ꝑ viam q̄ ducit bethsimoth. ⁊ ab austra
B li pte que subiacet asseroth vsqꝫ phasga. ter
minus og regis basan. de reliquijs raphaim
q̄ habitauit in astaroth ⁊ in edrai: ⁊ dn̄atus
est in mōte hermō ⁊ in salecha:atqꝫ ī vniuer
sa basan vsqꝫ ad terminos gessuri ⁊ macha
ti ⁊ dimidie partis galaad ad terminos seō
regis esebō. Moyses famulus dn̄i ⁊ filij isrl'
percusserunt eos:tradiditqꝫ terrā eoꝝ moy
ses in possessionē rubenitis ⁊ gadditis ⁊ di
midie tribui manasse. Hi sūt reges terre q̄s
percussit Josue ⁊ filij israel trans iordanem
ad occidentalem plagam a baalgad in cam
po libani. vsqꝫ ad montem libani. Cuius
pars ascendit in seir. Tradiditqꝫ eam Jo
C sue in possessionem tribubus israel:singulis
partes suas:tā in mōtanis q̄ꝫ in planis atqꝫ
campestribus. In aseroth ⁊ i solitudine ac i
meridie etheus fuit ⁊ āmoreus: chananeus
⁊ pherezeus:eueus ⁊ iebuseus. Rex hierico
vnus rex hai q̄ ē ex latere betel vnꝰ:rex irl'm
vnus. Rex hebrō vnus: rex hierimoth vnꝰ
Rex lachis vnus. Rex eglon vnus:rex ga
zer vnus. Rex dabir vnꝰ.rex gader vnꝰ. rex
herma vnꝰ. Rex hereth vnꝰ. Rex lebna vnꝰ B
rex odallam vnus. rex maceda vnus. Rex
bethel vnus. Rex taphua vnus. Rex offer
vnus. Rex affec vnus. Rex saron vnus.rex
madā vnus:rex asor vnus. rex sameron vnꝰ
Rex ascaph vnus. Rex tenach vnus. Rex
mageddo vnus. Rex cedes vnus. Rex ia
chanen carmelli vnus. Rex dor ⁊ ꝓuintie
dor vnus. Rex gētium galgal vnꝰ.rex ther
sa vnus. Oēs reges triginta vnus.

XIII.

[I] Osue senex prouecteqꝫ etatis erat ⁊ A
dixit dn̄s ad eū. Senuisti ⁊ longeuꝰ
es:terraqꝫ latissima derelicta est:q̄
necdum sorte diuisa est:oīs videlicet galilea
philistijm ⁊ vniuersa gessuri a fluuio turbido
qui irrigat egyptum:vsqꝫ ad terminos acha
ron ꝯ aquilonē:terra chanaā que i q̄nqꝫ re
gulos philistijm diuidit. gazeos ⁊ azotios.
ascalonitas getheos ⁊ accaronitas. Ad me
ridiē v̄o sūt euei.oīs terra chanaā:⁊ maara
sidonioꝝ vsqꝫ afeca ⁊ terminos āmorrei eius
qꝫ cōfinia:libani quoqꝫ regio ꝯ oriētē abaal
gad sub mōte hermō donec igrediaris ema
th. Omnium q̄ habitabāt in monte a libano vs
qꝫ ad aquas masserephot vniuersiqꝫ sidonij.
Ego sū qui delebo eos a facie filioꝝ isrl'. Ue
niat ergo in partē hereditatis isrl' sicut p̄ce
pi tibi. Et nunc diuide terrā in possessionem B
nouē tribubꝰ ⁊ dimidie tribui manasse cum
qua rubē ⁊ gad possederūt terrā quā tradi
dit eis moyses famulus dn̄i trās fluenta ior
danis ad orientalē plagā ab aroer q̄ sita est
in ripa torrētis arnō ⁊ i vallis medio:vniuer
saqꝫ cāpestria medaba vsqꝫ dibon ⁊ cunctas
ciuitates seon regis āmorrei qui regnauit i
esebon vsqꝫ ad terminos filioꝝ āmon ⁊ gala
ad ac terminū gessuri ⁊ machati ⁊ oēm mō
tem hermō ⁊ vniuersā basā vsqꝫ salecha oē
regnū og in basam qui regnauit in astaroth
⁊ edrai:ipse fuit de reliquijs raphaī: percus
sitqꝫ eos moyses atqꝫ deleuit. Nolueruntqꝫ
disperdere filij isrl' gessuri ⁊ machati ⁊ habi
tauerūt in medio isrl' vsqꝫ in p̄ntem diē. Tri
bui aūt leui nō dedit possessionē:sed sacrifi
cia ⁊ victime dn̄i dei isrl':ipsa est eius heredi
tas sicut locutus est illi. Dedit ergo moyses
possessionē tribui filioꝝ rubē iuxta cognatio
nes suas. Fuitqꝫ terminus eoꝝ ab aroer q̄ si C
ta est in ripa torrētis arnō:⁊ ī valle eiusdem
torrētis media vniuersā planitiē q̄ ducit me
daba ⁊ esebō:cūctosqꝫ viculos eaꝝ q̄ sūt ī cā
pestribus dibō quoqꝫ ⁊ abamothbaal ⁊ op
pidum baalmaon. ⁊ gessa ⁊ cedimoth ⁊ me

phet ⁊ cariathi ⁊ sabama ⁊ sarathasar.i mon
te ꝯuall' betphogoꝛ ⁊ aseroth phasga ⁊ be/
thaisimoth oẽs vꝛbes cãpestres vniuersaqꝫ
regna seõ regis ãmoꝛrei q̇ regnauit in esebõ
quẽ ꝑcussit moyses cũ pncipib⁹ madiã: eucũ
⁊ recen ⁊ sur ⁊ vr ⁊ rebee duces seon hitato/
res tre ⁊ balaam filiũ beoꝛ ariolũ occiderũt
filij isrl' gladio cũ ceteris interfectis: factusqꝫ
ẽ termin⁹ filioꝝ rubẽ ioꝛdanis fluui⁹. Hec ẽ
possessio rubenitaꝝ ꝑ cognatões suas vꝛbiũ
⁊ viculoꝝ. Deditqꝫ moyses tribui gad ⁊ filijs
ei⁹ ꝑ cognationes suas possessionẽ cui⁹ hec
diuisio ẽ. Termin⁹ gazer ⁊ oẽs ciuitates ga/
laad. ⁊ dimidiã ꝑtẽ terre filioꝝ ãmõ vsqꝫ ad
aroer que ẽ contra rabba. ⁊ ab esebõ vsqꝫ ra/
moth. masphe ⁊ bethani' ⁊ amanai vsqꝫ ad
B terminos dabir. In valle quoqꝫ betharan ⁊
betnemra ⁊ soccoth ⁊ saphõ reliquã partem
regni seõ regis esebõ. Huius quoqꝫ finis ioꝛ
danis est vsqꝫ ad extremã ꝑtem maris cena
reth trãs ioꝛdanẽ ad oꝛientalẽ plagã. Hec ẽ
possessio filioꝝ gad ꝑ familias suas ⁊ ciuita/
tes ⁊ ville earũ. Dedit ⁊ dimidie tribui ma
nasse filijsqꝫ ei⁹ iuxta cognatões suas posses/
sionẽ cui⁹ hoc principiũ ẽ: A manai vniuersã
basã ⁊ ꝯcta regna og regis basã. oẽsqꝫ vicos
iahir q̇ sunt in basã sexagita oppida ⁊ dimi/
diaꝫ ꝑtẽ galaad. ⁊ astaroth ⁊ edrai vꝛbes re
gni og in basã filijs machir filij manasse dimi
die ꝑti filioꝝ machir iuxta cognatiões suas.
Hãc possessionẽ diuisit moyses in campestri
b⁹ moab trãs ioꝛdanẽ ꝯ hierico ad oꝛientalẽ
plagã. tbui ãt leui ñ dedit possessionẽ. qm̃ dñs
isrl' ipse ẽ possessio ei⁹ vt locut⁹ ẽ illi. XIIII
A Hec ẽ q̃ possederũt filij isrl' in terra
chanaã quã dederunt eis eleazar sa/
cerdos ⁊ iosue fili⁹ nun ⁊ principes
4.d. familiaꝝ ꝑ trib⁹ isrl' soꝛte oĩa diuidẽtes. sicut
ꝑcepat dñs in manu moysi nouẽ tribubus ⁊
dimidie tribui manasse. duab⁹.n.tribubus ⁊
dimidie dederat moyses trãs ioꝛdanẽ posses/
sionẽ absqꝫ leuitis q̇ nihil tre acceperunt inter
fratres suos: ꝫ in eoꝝ successerãt locũ filij io/
seph. in duas diuisi tribus manasse ⁊ effrai.
3 nec acceperunt leuite aliã in terra partẽ nisi
vꝛbes ad habitandũ ⁊ suburbana eaꝝ ad alẽ
da iumenta ⁊ pecoꝛa sua. sicut ꝑceperat dñs
moysi. ita fecerunt filij israel ⁊ diuiserunt ter
rã. accesserunt itaqꝫ filij iuda ad iosue in gal
gala. locutusqꝫ ẽ ad eũ calef filius iefõe cene
.d. zeus. nosti q̇d locutus sit dñs ad moysẽ ho/
minem dei de me ⁊ te in cades barne. q̃dra/
ginta annoꝛuꝫ erã qñ misit me moyses famu
lus dei de cades barne: vt considerarem ter/
ram. nunciauiqꝫ ei quod tm̃ verum videbat.

fratres ãt mei q̇ ascẽderãt mecũ dissoluerunt
coꝛ ppl'i. ⁊ nihilomin⁹ ego secut⁹ sũ dñꝫ deũ
meũ: Iurauitqꝫ moyses i die illo dicẽs. Ter/ C
ra quã calcauit pes tu⁹ erit possessio tua ⁊ fi S.I.a
lioꝝ tuoꝝ i eternũ: qꝛ secut⁹ es dñm deũ tuũ
Cõcessit ergo dñs vitã mihi sicut pollicit⁹ ẽ
vsqꝫ in pñtẽ diẽ. q̃draginta ⁊ q̇nqꝫ ãni sũt ex
q̊ locut⁹ ẽ dñs v̇bũ istud ad moysẽ qñ ãbula
bat israel ꝑ solitudieꝫ. hodie octogintaq̇nqꝫ Ecci.46.b
ãnoꝝ sũ sic valẽs vt eo valebã tpe qñ ad ex/
ploꝛandũ missus sũ: illi⁹ i me tpis foꝛtitudo
vsqꝫ hodie ꝑseuerat tã ad bellãdũ q̃ꝫ ad gra
diendũ. Da ergo mihi mõtẽ istũ quẽ pollici
tus ẽ dñs te q̃ꝫ audiente. i q̊ enachi sũt ⁊ vr/
bes magne atqꝫ munite: si foꝛte sit dñs mecũ
⁊ potuero delere eos sicut ꝓmisit mihi. Bñ B
dixitqꝫ ei iosue. ⁊ tradidit ei hebꝛõ i possessio
nẽ. atqꝫ ex eo fuit hebꝛõ caleph filio iephone
cenezeo vsqꝫ i pñtẽ diẽ: qꝛ secut⁹ ẽ dñm deuꝫ
isrl'. nomẽ hebꝛon antea vocabat chariathar
be. Adã maxim⁹ ibi iter enachi sit⁹ ẽ. ⁊ terra
cessauit a pꝛelijs.
XV.
Igitur soꝛs filioꝝ iuda per cognatio
nes suas ista fuit a termino edom vs
qꝫ ad desertũ syn ꝯ meridiẽ ⁊ vsqꝫ ad A
extremã ꝑtem australis plage. Initiũ eius a
sũmitate maris salsissimi. ⁊ a lingua ei⁹ que
respicit meridiẽ: egredieturqꝫ ꝯ ascensũ scoꝛ
pionis ⁊ pertransit in syna ascenditqꝫ in ca/
des barne ⁊ ꝑuenit i esrom. ascendẽs ad da
ram ⁊ circuiẽs chariathaa: atqꝫ inde ꝑtrãsiẽs
in ascmona ⁊ perueniẽs ad toꝛrentẽ egypti.
erũtqꝫ termini ei⁹ mare magnũ. Hic erit fi/ B
nis meridiane plage. Ab oꝛiẽte vero erit ini
tium mare salsissimum vsqꝫ ad extrema ioꝛ/
danis. ⁊ ea q̃ respiciunt aquilonẽ a lingua
maris vsqꝫ ad eundẽ ioꝛdanis fluuiũ: ascen/
ditqꝫ terminus i bethagla ⁊ trãsit ab aq̇lone
in betharaba. ascendens ad lapidẽ boem fi/
lij ruben. ⁊ tendens vsqꝫ ad terminos debe/
ra de valle achoꝛ ꝯtra aquilonẽ respiciens
galgala que est ex aduerso ascensionis ado/
mim ab australi ꝑte toꝛrentis transitqꝫ aq̃s
que vocantur fons solis. ⁊ erũt exitus ei⁹ ad
fontẽ rogel: ascẽditqꝫ ꝑ ꝯuallẽ filij ennõ ex
latere iebusei ad meridiẽ. hec est irl'ꝫ. ⁊ inde se
erigẽs ad v̇ticẽ mõtis qui ẽ ꝯ iehennõ ad oc
cidentẽ in sũmitate vallis raphai ꝯ aq̇lonẽ
ꝑtransitqꝫ a v̇tice mõtis vsqꝫ ad fontẽ aq̇ ne
phtoa. ⁊ peruẽit vsqꝫ ad vicos montis ephꝛõ
iclinatqꝫ in bala que ẽ chariathiarim.i. vꝛbs
siluaruꝫ. ⁊ circuit de bala ꝯ occidentem vsqꝫ
ad mõtẽ seir: trãsitqꝫ iuxta lat⁹ mõtis iarim
ad aq̇lonẽ in cheslon. ⁊ descendit in bethsa/ C
mes trãsitqꝫ in thamna. ⁊ ꝑueit ꝯ aq̇lonem

ptis accarō ex latere:iclinaturqꝫ secrona ⁊ trā/
sit montē balaa:puenitqꝫ in gebnecl. ⁊ ma/
gni maris ꝯ occidētē fine ꝯcludit. Hi sūt ter
mini filioꝝ iuda p circuitū in cognationibus
suis. Caleph vero filio iephone dedit ptez i
medio filioꝝ iuda:sicut pcepat ei dñs.caria/
t harbe pris enach ipsa ē ebrō : deleuitqꝫ ex
ea caleph tres filios enach:sesai ⁊ haimaz ⁊
tholmai de stirpe enach:atqꝫ inde ꝯscēdens
Judi.1.b. venit ad habitatores dabir q̄ prius vocabat
D chariathsepher id ē ciuitas litteraꝝ Dixitqꝫ
1. Para.2.f caleph. Qui percusserit chariathsepher ⁊ ce
perit eā:dabo ei axam filiam meam vxorez.
Cepitqꝫ eā othoniel filius cenē frater caleph
iunior.deditqꝫ ei axā filiam suā vxorem:que
cū pgeret sil'.suasa est a viro suo vt peteret a
pre suo agrū:suspirauitqꝫ vt sedebat i asino
Cui caleph:q̄d habes inquit? At illa respon
dit. Da mihi benedictionē. Terrā australez
⁊ arentē dedisti mihi:iunge ⁊ irriguā . De/
dit itaqꝫ ei caleph irriguū superi⁹ ⁊ inferius
Hec est possessio trib⁹ filioꝝ iuda p cognati/
ones suas.erātqꝫ ciuitates ab extremis par
tibus filioꝝ iuda iuxta termios edom a me/
ridie.cabseel ⁊ eder ⁊ iagur ⁊ cinia ⁊ dimōa
⁊ adada ⁊ cedes ⁊ asor ⁊ iethanziph ⁊ thelē
⁊ baloth asornoa ⁊ carioti esrom.hoc ē asor
aman same ⁊ meloda ⁊ asergada ⁊ asemoth
bethfeleth ⁊ asersual ⁊ bersabee ⁊ baziothia
E ⁊ abala ⁊ humesem ⁊ heltholad ⁊ exul ⁊ er
ma ⁊ sicelech ⁊ medemena ⁊ sensenna leba/
oth ⁊ selim ⁊ ahemrēmon:omnes ciuitates
vigintinouem ⁊ ville earum. In campestri
bus vero estaol ⁊ sarea ⁊ asena ⁊ azone ⁊ en
gannim ⁊ thaphua ⁊ enaym ⁊ hierimoth ⁊
adulamsocho ⁊ azecha ⁊ sari ⁊ adithaim ⁊
gedera ⁊ giderothai:vrbes quatuordecim ⁊
ville earum. Saran ⁊ adasa ⁊ magdalgad
delean ⁊ masepha ⁊ iectel lachis ⁊ baschat
⁊ eglō tebbō ⁊ leemas ⁊ cethis ⁊ gideroth
⁊ bethdagō ⁊ neama ⁊ maceda:ciuitates se
F decim ⁊ ville earuz. Labana ⁊ ether ⁊ asan
iepta ⁊ esna ⁊ nesib ⁊ ceyla ⁊ achzib ⁊ mare/
sa.ciuitates nouē ⁊ ville earum. Accarō cuz
3.7.a. vicis ⁊ vilulis suis. Ab accarō vsqꝫ ad mare
omnia que vergunt ad zotū ⁊ viculos eius.
Azotus cū vicis ⁊ vilulis suis . Gaza cū vi/
cis ⁊ vilulis suis vsqꝫ ad torrentem egypti
⁊ mare magnuz terminus ei⁹. ⁊ i mōte sanir
⁊ iecther ⁊ socchoth ⁊ edenna ⁊ chariathsen
na:hec est dabir anab ⁊ histhema ⁊ anyz go
sen ⁊ olon ⁊ gylo ciuitates vndecim ⁊ ville
earum. Arab ⁊ roma ⁊ esaan ⁊ ianum ⁊ be/
thasua ⁊ afeca amatha ⁊ cariatharbe . hoc
est hebron ⁊ sior:ciuitates nouē ⁊ ville earū

Maō ⁊ chermel ⁊ ziph ⁊ loche iesrl ⁊ iuca/ G
dam ⁊ zanoe accaim gabaa ⁊ thamna:ciui/
tates decē ⁊ ville eaꝝ. Alul ⁊ bethsor ⁊ hie/
dor mareth ⁊ bethanoth ⁊ bethecem ciuita
tes sex ⁊ ville earū. Cariathbaal hec est caria
tharim vrbs siluaꝝ ⁊ arebba:ciuitates due ⁊
ville earum In deserto betharaba meddyn
⁊ sacha ⁊ nebsan ciuitates sal'. ⁊ engaddi ciui
tates sex ⁊ ville earum fiunt simul cētū quin
decim. Jebuseum aūt habitatorē irlz non po Judi.15.
tuerūt filij iuda delere habitauitqꝫ iebuseus
cū filijs iuda i irlm usqꝫ i pñtē diem. XVI.
Ecidit quoqꝫ sors filioꝝ ioseph ab ior A
dane cōtra hiericho. ⁊ ad aquas ei⁹
ab oriēte solitudo que ascēdit de hie
richo ad mōtē bethel ⁊ egredit de bethel lu/
zam.trāsitqꝫ terminū archiatharot. ⁊ descen
dit ad occidētē iuxta terminū iefleti vsqꝫ ad
terminos bethorō inferioris ⁊ gazer:finiun/
turqꝫ regiones eius mari magno quas possi B
deruntqꝫ filij ioseph manasses ⁊ effraim. Et
factus est terminus filiorum effraim per co/
gnationes suas ⁊ possessio eorū contra oriē/
tē astaroh addar vsqꝫ bethoron superiorem:
egrediunturqꝫ confinia in mare. Machme/
tath vero aquilonem respicit. ⁊ circuit termi C
nos contra orientē in thanat selo. ⁊ pertran/
sit a torrente ianoe.descenditqꝫ de ianoe in
atharoth ⁊ noaratha. ⁊ peruenit in hiericho
egrediturqꝫ ad iordanem de taphua.pertrā/
sitqꝫ contra mare in vallem harundineti:sūt
qꝫ egressus eius in mare salsissimuz. Hec est D
possessio tribus filioruz effraim per familias
suas:vrbesqꝫ separate sunt filijs effraim in
medio possessionis filiorum manasse ⁊ ville
earuz. Et non interfecerunt filij effraim cha
naneum qui habitabat in gazer habitauitqꝫ
chananeus in medio effraim vsqꝫ in diē hāc
tributarius. XVII.
Ecidit āt sors tribui manasse.ipse eni A
est primogenitus ioseph machir pri
mogenito manasse pri galaad q̄ fuit
vir pugnator:hūitqꝫ possessionem galaad ad
basā ⁊ reliq̄s filioruz manasse iuxta familias
suas.filijs abiezer ⁊ filijs helech ⁊ filijs hesri
hel ⁊ filijs sichen ⁊ filijs epher ⁊ filijs semida
Isti sunt filij manasse filij ioseph.mares p co/
gnationes suas. Salphaat vero filio epher fi Nu.2
lij galaad filij machir filij manasse:nō erāt fi/
lij sz sole filie.qrū ista sunt noia maala ⁊ noa
⁊ egla ⁊ melcha ⁊ thersa. Veneruntqꝫ in cō/
spectu eleazari sacerdotis ⁊ iosue filij nun ⁊
principum dicentes. Dñs precepit p manuz
moysi vt daretur nobis possessio i medio fra/
trū nroꝝ.deditqꝫ iuxta.iperiū dñi possessio/ B

nem in medio fratrū pr̄is eoꝝ. ⁊ ceciderunt
funiculi manasse decē absq; t̄ra galaad ⁊ ba
san trās iordanē. Filie. n. manasse possederūt
hereditatē in medio filioꝝ ei⁹. Terra aūt ga
laad cecidit in sortē filioꝝ manasse q̄ reliqui
erāt. Fuitq; t̄min⁹ manasse ab aser machma
ta q̄ respicit sychē. ⁊ egredit̄ ad dexterā iuxta
hītatores fontis taphue. Etenim in sorte ma
nasse ceciderat t̄ra taphue: q̄ est iuxta t̄mi
nos manasse filioꝝ effraim. Descēditq; t̄mi
nus vallis harūdineti in meridiē torrētis ci
uitatū effraī: q̄ in medio sūt vrbiū manasse.
Termin⁹ manasse ab aq̄lone torrētis ⁊ exit⁹
eius p̄git ad mare ita vt possessio effrai sit ab
austro. ⁊ ab aquilone manasse. ⁊ vtrāq; clau
dat mare ⁊ p̄iungant̄ sibi in tribu aser ab aq̄
C lone. ⁊ in tribu ysachar ab oriēte. Fuitq; he
reditas manasse i ysachar ⁊ i aser bersan ⁊ vi
culi ei⁹. ⁊ iebblaā cū viculis suis ⁊ habitato
res dor cū oppidis suis. hītatores quoq; en
dor cū viculis suis: similiterq; hītatores tenach
cū viculis suis. ⁊ hītatores mageddo cum vi
culis suis. ⁊ t̄tia ps vrbis nophech. Nec po
tuerūt filij manasse has ciuitates subuertere
sed cepit chananē⁹ hītare in t̄ra sua. Postq̄
āt p̄ualuerāt filij israel. subiecerūt chananeos
⁊ fecerunt sibi tributarios nec interfecerunt
D eos. Locutiq; sunt filii ioseph ad iosue ⁊ di
xerūt: Quare dedisti mihi terrā in possessio
nē sortis ⁊ funiculi vnius. cū sim tante mul
titudinis ⁊ benedixerit mihi dñs? Ad quos
iosue ait: Si populus multus es. ascēde i sil
uā ⁊ succide tibi spacia i terra pherezei ⁊ ra
phaim: q2 āgusta ē tibi possessio mōtis effrai.
Cui rūderūt filij ioseph: Nō poterim⁹ ad mō
tana p̄scēdere: cū ferreis curribus vtant̄ cha
nanei q̄ habitāt i terra cāpestri. i q̄ siti sūt ber
sam cū viculis suis. ⁊ iezrahel mediam possi
dēs vallē. dixitq; iosue ad domū ioseph ⁊ ef
fraim ⁊ manasse. Pp̄ls multus es ⁊ magne
fortitudinis. n̄ hēbis sortē vnā: s3 trāsibis ad
mōtē ⁊ succides tibi atq; purgabis ad hītā
dū spacia. ⁊ poteris vltra p̄cedere cū subuer
teris chananeū quē dicis ferreos habere cur
rus ⁊ esse fortissimum. XVIII.

A Congregatiq; sūt oēs filij israel in sy
lo. ibiq; fixerūt tabernaculū testimo
nij. ⁊ fuit eis terra subiecta. Remāse
rāt āt filioꝝ israel septē tribus que necdū ac
ceperāt possessiones suas. Ad quos iosue ait.
Usq3quo marcetis ignauia. ⁊ nō itratis ad
possidēdā terrā quā dñs de⁹ patrū vestrorū
dedit vobis: Eligite de singulis tribubus ter
nos viros vt mittā eos. ⁊ p̄gant atq; circue
ant terrā ⁊ describāt eā iuxta numerū vniuſ
cuiusq; multitudinis. referātq; ad me quod
descripserint. Diuidite vobis terrā i septem
partes. Judas sit in terminis suis ab australi
plaga. ⁊ dom⁹ ioseph ab aquilone: mediā in
ter hos terrā in septē partes describite. ⁊ huc
venietis ad me vt coram dño deo vestro mit
tā vobis hic sortē. q2 nō ē inter vos pars leui
tarū: s3 sacerdotiū dñi ē eoꝝ hereditas: Gad
aūt ⁊ ruben ⁊ dimidia tribus manasse iā ac
ceperāt possessiōes suas trās iordanē ad oriē
talē plagā q̄s dedit eis moyses famulus dñi.
Cūq; surrexissent viri vt pergerēt ad descri B
bēdā terrā. Precepit eis iosue dicēs. Circui
te terrā ⁊ describite eā ac reuertimini ad me
vt hic corā dño deo vr̄o i sylo mittā vobis sor
tē. Itaq; perrexerūt ⁊ lustrātes eā in septem
partes diuiserūt scribētes in volumie: reuer
siq; sūt ad iosue i castra sylo. Qui misit sor
tes corā dño in sylo: diuisitq; terrā filijs isra
el in septē partes. Et ascēdit sors p̄ma filio
rū beniamī p̄ familias suas vt possiderēt ter
rā inter filios iuda ⁊ filios ioseph. Fuitq; ter
minius eoꝝ cōtra aquilonē a iordane p̄gēs
iuxta latus hiericho septētrionalis plage. ⁊
inde contra occidētē ad mōtana ascēdēs ⁊
p̄ueniēs ad solitudinē bethauen atq; p̄tran
siens iuxta luzā ad meridiem ipsa est bethel:
descēditq; in astaroth addari mōtē q̄ est ad
meridiē bethorō inferioris. ⁊ inclinat̄ circui
ens cōtra mare ad meridiē montisq; respicit
bethorō cōtra affricū. Suntq; exitus eius i ca C
riathbaal. q̄ vocatur ⁊ cariathiarim vrbs fi
lioꝝ iuda. Hec est plaga cōtra mare ad oc
cidentē. A meridie aūt ex parte cariathiarī
egredit̄ terminus cōtra mare. ⁊ p̄uenit vsq;
ad fontē aquarū nepthoa. Descēdit in partē
mōtis que respicit vallē filioꝝ ennon ⁊ ē cō
tra septētrionalē plagā in extrema parte val
lis raphaī. Descēditq; i iehēnon. i. vallis en
non iuxta latus iebusei ad austrū. ⁊ peruenit
ad fontē rogel trāsiens ad aquilonē. ⁊ egre
diēs ad ensemes. i. fontē sol̄. ⁊ pertrāsit vsq;
ad tumulos q̄ sūt e regiōe ascēsus adōmim:
descēditq; habēboem. i. lapidē boem filij ru
ben ⁊ p̄transit ex latere aq̄lonis ad cāpestria
descēditq; in planiciē ⁊ pretergredit̄ contra
aq̄lonē bethagla: sūtq; exit⁹ ei⁹ cōtra linguā
maris salsissimi ab aq̄lone i fine iordanis ad
australē plagā q̄ ē termin⁹ illius ab oriēte.
Hec ē possessio filioꝝ beniamī p̄ t̄minos suos D
i circuitu ⁊ familias suas. Fuerūtq; ciuitates ei⁹
hiericho ⁊ bethagla ⁊ vallis casis betharaba
⁊ samaraim ⁊ bethel ⁊ auim ⁊ affara ⁊ offo
ra villa hemona ⁊ offni ⁊ gabee: ciuitates
duodecim ⁊ ville earum. Gabaon ⁊ rama

⁊ beroth ⁊ mesphe caphara ⁊ amosa ⁊ recez
iarephel ⁊ tharela ⁊ sela heleph ⁊ iebus q̄ ē
irl'm gabaad ⁊ cariath: ciuitates quatuor-
decim ⁊ ville eaꝝ. Hec est possessio filioꝝ be
niamí iuxta familias suas. XIX.
A Et egressa est sors secūda filioꝝ syme
on ꝑ cognationes suas: fuitq̄ here-
ditas eoꝝ i medio possessionis filioꝝ
iuda bersabee ⁊ sabee ⁊ molada ⁊ asersua ba
ala ⁊ asem ⁊ beltholad bethularma ⁊ sice-
lech ⁊ bethmarchaboth et asersua ⁊ bethle
paboth ⁊ saroem ciuitates tredecim ⁊ ville
earuz. Aym ⁊ remmō ⁊ athar ⁊ asan: ciuita-
tes quatuor ⁊ ville earum. Omnes viculi ꝑ
circuitum vrbium istaꝝ vsq̄ ad balaad ber-
cameth ↄ̄ australem plagam. Hec est heredi
tas filioꝝ symeon iuxta cognationes suas in
possessione ⁊ funiculo filioꝝ iuda. q: maior
erat. ⁊ idcirco filij symeon possederunt i me
dio hereditatis eius. Ceciditq̄ sors tertia fi-
lioꝝ zabulon per cognationes suas. Et fact⁹
est terminus possessionis filioꝝ zabulon vsq̄
sarith. Ascēditq̄ de mari ⁊ medalaa. ⁊ perue
nit in debbaseth vsq̄ ad torrentem qui est ↄ̄
ieconan: ⁊ reuertitur de sarith ↄ̄ orientem i
finem ceseleth thabor. ⁊ egreditur ad dabe-
reth: ascenditq̄ ↄ̄ iasie. ⁊ inde pertransit ad
orientalem plagam gethefer ⁊ thachasin. ⁊
egreditur in rémon amphar ⁊ noa ⁊ circuit
B ad aquilonem ⁊ nathon. Suntq̄ egressus
eius vallis ieptahel ⁊ catheth ⁊ naalol ⁊ sé-
ron ⁊ iedaba ⁊ bethleem ciuitates duodeci
⁊ ville earum. Hec est hereditas tribus filio
rūm zabulon per cognationes suas. vrbes ⁊
viculi earum. Ysachar egressa est sors quarta
per cognationes suas: fuitq̄ eius hereditas
iezrahel ⁊ casaloth ⁊ sunem ⁊ affraim ⁊ se-
non ⁊ naaroth ⁊ rabboth ⁊ cesien haemes ⁊
rameth ⁊ enganni ⁊ henadda ⁊ bethseses. ⁊
peruenit terminus ei⁹ vsq̄ thabor ⁊ sesenna
⁊ bethsemes: erantq̄ exitus eius iordanis ci
uitates sedeci ⁊ ville earum. Hec ē possessio
filioꝝ ysachar per cognationes suas. vrbes ⁊
viculi earum. Ceciditq̄ sors quinta tribui fi
liorum aser per cognationes suas: fuitq̄ ter
minus eorum alchat ⁊ cali ⁊ beten ⁊ axab ⁊
elmeleth ⁊ amaal ⁊ messal. ⁊ peruenit vsq̄
ad carmelum maris ⁊ syor ⁊ labanath: ac re
uertitur ↄ̄ orientem bethdagō. ⁊ pertransit
vsq̄ zabulon ⁊ vallem ieptael ↄ̄ aquilonem
in bethemeth ⁊ neiel egrediturq̄ ad leuā ca
bul ⁊ acran ⁊ roob ⁊ amō ⁊ chana vsq̄ ad si
donem magnam reuerriturq̄ in horma vsq̄
ad ciuitatem munitissimā tyrum ⁊ vsq̄ osaz
eruntq̄ exitus eius in mare de funiculo aczi

ba ⁊ amma ⁊ afeg ⁊ roob: ciuitates viginti- C
due ⁊ ville eaꝝ. hec est possessio filioꝝ aser ꝑ
cognatiōes suas: vrbesq̄ ⁊ viculi eaꝝ. Filioꝝ
neptali sexta sors cecidit ꝑ familias suas. ⁊
cepit termin⁹ de beleb ⁊ helō sananim. ⁊ ada
mi q̄ est neceb ⁊ iebnael. vsq̄ lecun. ⁊ egres-
sus eoꝝ vsq̄ ad iordanē: reuerriturq̄ t̄minus
ↄ̄ occidētē ⁊ azanoth thabor: atq̄ inde egre
ditur i vcuca. ⁊ ꝑtrāsit i zabulō ↄ̄ meridiē. ⁊
in aser ↄ̄ occidētē. ⁊ i iuda ad iordanē ↄ̄ ortū
solis ciuitates munitissime: assedi ser ⁊ ā mad
rechath ⁊ cenereth ⁊ edema ⁊ arama asor ⁊
cedes ⁊ edrai nasor ⁊ ieron ⁊ magdiel horez
⁊ bethanath ⁊ bethsemes ciuitates decem ⁊
nouem ⁊ ville earum. hec est possessio tribus
filiorum neptali per cognationes suas vrbes
⁊ viculi earum. Tribui filiorum dan per fa-
milias suas. egressa ē sors septima. ⁊ fuit ter
minus possessionis eius saraa ⁊ hestaol ⁊ ha
ir semes idest ciuitas solis: selebin ⁊ ahialō
⁊ iethela helon ⁊ temna ⁊ achron helcheten
iebtō ⁊ baaladiud ⁊ bāe ⁊ arach ⁊ iethremō
atq̄ hiercon ⁊ arecon cum termino qui re- B
spicit ioppē. ⁊ ipso fine ↄcluditur. Ascende-
runtq̄ filij dan ⁊ pugnauerūt ↄ̄ lesen. cepe-
runtq̄ eam. ⁊ ꝑcusserunt eaz in ore gladij. ⁊
possederūt ⁊ hitauerūt in ea vocantes nomē
eius leien dan ex noie dan patris sui. Hec ē
possessio tribus filioꝝ dan ꝑ cognatiōes suas
vrbes ⁊ viculi eaꝝ. Cūq̄ cōplesset sorte diui-
dere terrā singulis ꝑ trib⁹ suas dederūt filij
isrl' possessionē iosue filio nū i medio sui iux-
ta ꝓceptū dn̄i. vrbē quā postulauit tamnath
soraa i mōte effraim. ⁊ edificauit citatē: habi
tauitq̄ i ea. He sunt possessiones q̄s sorte di
uiserūt eleazar sacerdos ⁊ iosue fili⁹ nū ⁊ ꝓn
cipes failiaꝝ ac tribuū filioꝝ isrl'i sylo coram
dn̄o ad ostiū tabernacli testimōij. ꝑtitiq̄ sūt
Et locut⁹ est dn̄s ad iosue XX irāz
dicēs. Loq̄re filijs isrl'. ⁊ dic eis. Se- A
pate vrbes fugitiuoꝝ de q̄bus locu- Nu.35
tus sū ad vos ꝑ manū moysi: vt cōfugiat ad Deu.19
eas q̄cūq̄ aiam ꝑcusserit nesci⁹. ⁊ possit eua
dere iraz ꝓximi q̄ vltor ē sanguinis. cum ad
vnam haꝝ confugerit ciuitatū: stabitq̄ ante
portā citatis ⁊ loq̄tur seniorib⁹ vrbis illi⁹ ea
q̄ se cōprobēt inocentē: sicq̄ suscipient eum.
⁊ dabūt ei locū ad habitandū. Cūq̄ vltor sā B
guinis eū fuerit ꝑsecutus. nō tradent in ma
nus ei⁹. q: ignorans ꝑcussit ꝓximū eius: nec
ante biduū triduuz ve ei⁹ ꝓbat inimicus. ⁊
hītabit in ciuitate illa dōec stet an̄ iudicium
cām reddēs facti sui. ⁊ moriat sacerdos ma-
gnus q̄ fuerit in illo tp̄e. Tūc reuertetur ho-
micida. ⁊ igrediet ciuitatem ⁊ domum suaz

C de q̄ fugerat.Decreueruntq; cedes in gali/
lea mōtis neptali:⁊ sychē in mōte effrai ⁊ ca
riatharbe ipsa ē hebrō in mōte iuda:⁊ trās
iordanē ꝯ orientalē plagam hierico statue/
runt bosor q̄ sita est in cāpestri solitudine d̄
tribu rubē ⁊ ramoth galaad de tribu gad ⁊
gaulon in basan de tribu manasse. He ciui/
tates constitute sunt cūctis filijs israel ⁊ ad/
B uenis qui habitabant iter eos vt fugeret ad
eas qui animā nescius percussisset:⁊ nō mo/
reretur in manu ꝓximi.effusū sanguinē vin
dicare cupientis:donec staret añ populum
expositurus causam suam. XXI
A ACcesseruntq; principes familiaꝝ le/
ui ad aleazaꝝ sacerdotē ⁊ iosue filiū
nun:⁊ ad duces cognationū per sin
gulas tribus filioꝝ israel:locutiq; sūt ad eos
in sylo terre chanaam:atq; dixerunt.Dñs p̄
cepit per manū moysi vt darent nobis vrbes
.25.a. ad habitanduz:⁊ suburbana eaꝝ ad alenda
iumenta.Dederuntq; filij israel de possessio
nibus suis iuxta imperiū dñi ciuitates ⁊ sub
urbana eaꝝ:Egressaq; est sors in familiā ca/
ath filioꝝ aaron sacerdotis de tribu iuda ⁊
simeon ⁊ beniamin ciuitates tredecim ⁊ re/
liquis filiorum caath.i.leuitis qui superfue
rāt de tribub⁹ effrai ⁊ dan ⁊ dimidie tribus
manasse ciuitates decem. Porro filijs gersō
egressa est sors vt acciperent de tribubus ysa
char ⁊ aser ⁊ neptalim:dimidiaq; tribu ma/
nasse in basam:ciuitates numero tredecim.
Et filijs merari per cognationes suas de tri/
bubus ruben ⁊ gad ⁊ zabulon vrbes duode
D cim.Dederuntq; filij israel leuitis ciuitates
⁊ suburbana eaꝝ sicut p̄cepit dñs ꝑ manū
moysi:singulis sorte tribuentes.De tribub⁹
filioꝝ iuda ⁊ symeō dedit iosue ciuitates qua
rum ista sunt noīa:filijs aaron per familias
caath leuitici generis:p̄ria.n.sors illis egres
sa ē:cariatharbe patris enach: que vocatur
hebron in mōte iuda:⁊ suburbana eius per
circuitū.Agros v̄o ⁊ villas eius dederat ca
leph filio iephone ad possidendū.Dedit er/
go filijs aaron sacerdotis hebron ꝯfugij ciui
tatē ac suburbana eius:⁊ lobnā cū suburba/
nis suis.⁊ iether ⁊ istimō ⁊ helon ⁊ dabir ⁊
ain ⁊ iethan ⁊ betsames cum suburbanis su/
is:ciuitates nouē de tribubus vt dictum est
duabus.De tribu autem filioꝝ beniami:ga
baon ⁊ gabae ⁊ anathoth ⁊ almō cū subur/
banis suis:ciuitates quattuor:oēs simul ci/
uitates filioꝝ aarō sacerdotis tredeci cū sub
urbanis suis. Reliq̄s v̄o p familias filiorū
caath leuitici generis hec est data possessio.
De tribu effrai vrbes ꝯfugij sychen cum sub
urbanis suis in monte effraim:⁊ gazer ⁊ ie/
bsam ⁊ bethoron cum suburbanis suis ciui/
tates quattuor.De tribu quoq; dan helteco
⁊ gabathon ⁊ haialō ⁊ iethrēmon cū subur
banis suis ciuitates quattuor. Porro de di/
midia tribu manasse tenach ⁊ iethrēmō cuz C
suburbanis suis ciuitates due.Omnes ciui
tates decem.Et suburbana eaꝝ date sunt fi/
lijs caath inferioris gradus.Filijs quoq; ger
son leuitici generis dedit de dimidia tribu
manasse cōfugij ciuitates: gaulō in basan ⁊
bosram cum suburbanis suis:ciuitates duas
Porro de tribu ysechar:cesion ⁊ dabereth ⁊
iaramoth ⁊ engamin cum suburbanis suis.
ciuitates quattuor.De tribu autem aser ma
san ⁊ abdon ⁊ elrath ⁊ roob cum suburba/
nis suis ciuitates quattuor.De tribu quoq;
neptalim ciuitates ꝯfugij cedes in galilea ⁊
amothdor ⁊ carthari cum suburbanis suis
ciuitates tres. Omnes vrbes familiaꝝ ger/
son tredecim cum suburbanis suis. Filijs āt
merari leuitis inferioris gradus p familias
suas data ē de tribu zabulō iecnal ⁊ cartha
⁊ damna ⁊ naalol:ciuitates quattuor cū sub
urbanis suis.De tribu gad ciuitates ꝯfugij
ramoth in galaad ⁊ manaī ⁊ esebon ⁊ iazer
ciuitates quattuor cum suburbanis suis.De
tribu rubē vltra iordanē ꝯ hierico ciuitates B
refugij.bosor in solitudine misor ⁊ iazer ⁊ ie
thson ⁊ maspha ciuitates quattuor cū subur
banis suis.Omnes vrbes filioꝝ merari per
familias ⁊ cognationes suas duodeci.Itaq;
ciuitates vniuerse leuitaꝝ ī medio possessio/
nis filioꝝ israel fuerūt quadraginta octo cū
suburbanis suis:singule per familias distri/
bute.Deditq; dñs deus israeli omnem terrā
quā traditurū se patribus coꝝ iurauerat: ⁊
possederūt illā atq; habitauerūt in ea.Data
q; est ab eo pax in oēs per circuitū nationes
nullusq; eis hostiū resistere ausus ē: ſ; cūcti
in coꝝ dictionē redacti sunt. Nec vnum qui
dem verbū qd̄ illis p̄stituꝝ se esse ꝓmiserat
irritū fuit:ſ; reb⁹ expleta sūt oia. XXII
A EO dē tpe vocauit iosue rubenitas ⁊
gadditas ⁊ dimidiā tribū manasse.
dixitq; ad eos .Fecistis oia q̄ p̄cce/
pit vobis moyses famulus dñi: mihi quoq; Nu.32.f.
i omnibus obedistis:nec reliquistis frēs ve
stros longo tp̄e vsq; in p̄ntē diē:custodiētes
imperiū dñi dei vr̄i . Qr igit̄ dedit dñs deus
vester fratribus vestris quietē ⁊ pacem sicut
pollicitus est reuertimini ⁊ ite in tabernacu
la vr̄a ⁊ i terrā possessiōis quā tradidit vobis
moyses famulus dñi trās iordanē: ita dūta/
xat vt custodiatis attēte ⁊ ope cōpleatis mā

datū ꝛ legē quā p̄cepit vobis moyses famu/
lus dn̄i vt diligatis dn̄m deū vr̄m. ꝛ ambuletꝭ
in oib⁹ vijs ei⁹. ꝛ obſuetꝭ mādata illi⁹: adhe/
reatiſq; ei: ac ſuiatꝭ in oi corde. ꝛ in oi aīa ve/
B stra. Bn̄dixitq; eis ioſue. ꝛ dimiſit eos. Qui
reuerſi ſūt i tabernacula ſua. Dimidie aūt tri
bui manaſſe poſſeſſionē moyſes dederat in
baſan. ꝛ idcirco medie que ſuperfuit dedit
ioſue ſortē inter ceteros fr̄es ſuos trāſiorda
nem ad occidentalē ei⁹ plagā. Cūq; dimit/
teret eos in tabernacula ſua ꝛ bn̄dixiſſ; eis
dixit ad eos. In mlt̄a ſubſtātia atq; diuitijs
reuertimini ad ſedes vr̄as cū argēto ꝛ auro
ere ac ferro ꝛ veſte multiplici. Diuidite pre
dam hoſtiū cū fr̄ibus vr̄is. Reuerſiq; ſūt ꝛ
abierūt filij rubem ꝛ filij gad ꝛ dimidia tri/
bus manaſſe a filijs iſrl̄ de ſylo que ſita eſt in
chanaā: vt intrarent galaad terrā poſſeſſio/
nis ſue quā obtinuerant iuxta iperiū dn̄i in
C manu moyſi. Cūq; veniſſent ad tumulos ior
danis in terrā chanaam. edificauerūt iuxta
iordanē altare infinite magnitudinis. Qd̄
cum audiſſent filij iſrl̄. ꝛ ad eos certi nuncij
detuliſſent: edificaſſe filios rubē ꝛ gad ꝛ di/
midie tribus manaſſe altare in terra chana
an ſup iordanis tumulos ꝯ filios iſrl̄. conue
nerunt oēs in ſylo vt aſcenderent ꝛ dimica/
rēt cōtra eos. Et interī miſerunt ad illos ī rā
galaad phinees filium eleazari ſacerdotis
ꝛ decē p̄ncipes cum eo ſingulos de ſingulis
tribubus. Qui venerunt ad filios ruben ꝛ
gad ꝛ dimidie tribus manaſſe in terrā gala
ad. Dixeruntq; ad eos. Hec mandat oīs po
D pulus dn̄i. Que ē iſta tranſgreſſio: Cur reli/
quiſtis dn̄m deū iſrl̄ edificantes altare ſacri/
Nu.25.a. legum. ꝛ a cultu illius recedentes: An parū
vobis eſt ꝙ peccaſtis i beelphegor ꝛ vſq; in
p̄ſentem diē macula h⁹ ſceleris in vobis p̄ma
net. multiq; de populo corruerunt: Et vos
hodie reliquiſtis dn̄m ꝛ cras in vniuerſum
iſrl̄ ira eius deſeuiet. Qd̄ ſi putatis imundā
eſſe terrā poſſeſſionis vr̄e. trāſite ad ī rā i qua
tabernaculū dn̄i eſt ꝛ h̄itate inter nos. tantū
vt a dn̄o ꝛ a nr̄o ꝯſortio non recedatis. edi/
Jos.7.a. ficato altari p̄ter altare dn̄i dei noſtri. Non
ne achan filius zare preterijt mandatū dn̄i.
E ꝛ ſuper oēm ppl̄m iſrl̄ ira eius incubuit: Et
ille erat vnus hō atq; vtinam ſolus p̄iſſet in
ſcelere ſuo. Reſpōderuntq; filij rubē ꝛ gad
ꝛ dimidie tribus manaſſe p̄ncipibus legatio
nis iſrl̄. Fortiſſimus dominus deus ipſe no/
uit ꝛ iſrl̄ ſil̄ intelliget ſi preuaricationis aio
hoc altare conſtruxim⁹: nō cuſtodiat nos ſ;
puniat in p̄n̄ti. Et ſi ea mēte fecim⁹ vt holo/
cauſta ꝛ ſacrificiū ꝛ pacificas victimas ſup

eo iponerem⁹. ip̄e q̄rat ꝛ iudicet: ꝛ nō ea ma
gis cogitatōe atq; tractatu vt dicerem⁹: cras
dicent filij vr̄i filijs nr̄is. Quid vobis ꝛ dn̄o
deo iſrl̄: Terminū poſuit dn̄s inter nos ꝛ vos
o filij rubē ꝛ filij gad iordanē fluuiū: ꝛ idcir
co ptē nō h̄etis i dn̄o ꝛ p hāc occaſionē auer
tent filij vr̄i filios nr̄os a timore dn̄i. Puta F
uim⁹ itaq; meli⁹. ꝛ diximꝰ. Extruam⁹ nobis
altare. nō in holocauſta neq; ad victimas of
ferendas ſ; i teſtimoniū inter nos ꝛ vos. ꝛ ſo
bolem nr̄ā. vr̄amq; progeniē vt ſuiam⁹ dn̄o
ꝛ iuris nr̄i ſit offerre ꝛ holocauſta ꝛ victimas
ꝛ pacificas hoſtias. ꝛ neq̄q̄ dicāt cras filij ve
ſtri filijs nr̄is. nō ē vobis ps in dn̄o. Quod ſi
voluerit dicere. rn̄debūt eis. Ecce altare dn̄i
qd̄ fecerūt p̄res nr̄i nō in holocauſta. neq; in
ſacrificiū: ſ; in teſtimoniū nr̄m ac vr̄m. Abſit
a nobis hoc ſcelus vt recedam⁹ a dn̄o. ꝛ ei⁹
veſtigia relinq̄m⁹. extructo altari ad holo/
cauſta ꝛ ſacrificia ꝛ victimas offerēdas. p̄ter
altare dn̄i dei nr̄i qd̄ extructū eſt an̄ taberna G
culū ei⁹. Quib⁹ auditis phinees ſacerdos ꝛ
principes legatōis iſrl̄ q̄ erant cū eo placati
ſūt. ꝛ v̄ba filiorū rubē ꝛ gad ꝛ dimidie tribus
manaſſe libentiſſime ſuſceperūt. Dixitq; phi
nees fili⁹ eleazari ſacerdos ad eos. Nūc ſci/
m⁹ ꝙ nobiſcū ſit dn̄s: qm̄ alieni eſtis a p̄uari
catōe hac. ꝛ liberaſtis filios iſrl̄ de manu dn̄i
Reuerſuſq; ē cū p̄ncipib⁹ a filijs rubē ꝛ gad
de ī ra galaad finiū chanaā ad filios iſrl̄. ꝛ re/
tulit eis: Placuitq; ſmo ꝯctis audiētib⁹. Et
laudauerūt deū filij iſrael. ꝛ neq̄q̄ vltra dixe
rūt vt aſcenderēt ꝯ eos atq; pugnarēt ꝛ dele
rent ī rā poſſeſſiōis eorū. Uocauerūtq; filij ru
bē ꝛ filij gad altare qd̄ extruxerāt: teſtimoni
um noſtrū. ꝙ dn̄s ipſe ſit de⁹. XXIII.
EUoluto aūt multo tp̄e poſtq̄ pacē de A
derat dn̄s iſraheli. ſubiectꝭ i gyro na
tionibus vniuerſis: ꝛ ioſue iam lon/
geuo ꝛ p̄ſenilis etatis vocauit ioſue oēz iſra/
helē. maioreſq; natu ꝛ principes ac duces ac
magr̄os. dixitq; ad eos: Ego ſenui ꝛ progreſ
ſioris etatis ſū: voſq; cernitꝭ oia q̄ fecerit dn̄s
de⁹ veſter ꝯctis p circuitū natōib⁹ quō ꝓ vo
bis ipſe pugnauerit. Et nunc q̄ vobis ſorte
diuiſit oēm terrā. ab orientali pte iordanis
vſq; ad mare magnū. multeq; adhuc ſupſūt
natōes: dn̄s deus veſter diſpdet eas ꝛ aufe/
ret a facie vr̄a ꝛ poſſidebitis terram ſicut vo B
bis pollicitus eſt. Tm̄ confortamini ꝛ eſtote
ſolliciti vt cuſtodiatis cuncta q̄ ſcripta ſunt
in volumine legis moyſi ꝛ non declinetis
ab eis neq; ad dexteram neq; ad ſiniſtram
ne poſtq̄ intraueritis ad gentes que inter
vos future ſunt: iuretis in nomine deorum

earum ꝛ seruiatis eis ꝛ adoretis illos: sed
adheratis dño deo vr̄o qđ fecistis vsqꝫ i diez
hāc.Et tūc auferet dñs de⁹ i ↄ̄spectu vr̄o gē/
tes magnas ꝛ robustissimas ꝛ nullus vobis
C resistere poterit. Un⁹e vobis ꝑsequet̄ hosti/
um mille viros:qꝛ dñs de⁹ vr̄ ꝓ vobis ip̄e pu
gnabit.sicut pollicit⁹ ē hoc tm̄ diligētissime
ꝑcauete.vt diligatis dñm deū vr̄um . Qđ si
volueritis gētiū harꝫ q̄ iter vos hītant erro/
rib⁹ adherere.ꝛ cū eis miscere cōnubia atqꝫ
amicitias copulare:iā tūc scitote qꝛ dñs de⁹
vr̄ nō eas deleat an̄ faciē vr̄am:sed erunt vo
bis in foueā ac laq̄um ꝛ offēdiculū ex latere
vr̄o.ꝛ sudes i̅ ocul' vr̄is:dōec vos auferat at/
D qꝫ disꝑdat de t̄ra hac optīa quā tradidit vo/
e.2.a. bis. En ego hodie igrediar viā vniuerse t̄rre
ꝛ toto aīo cognoscet̄ qꝛ de oīb⁹ v̄bis q̄ se dñs
ꝑstituꝝ vobis eē pollicit⁹ ē.vnū nō ꝑterripe
rit i cassū:sicut ergo ipleuit op̄e qđ ꝓmisit.ꝛ
ꝓsꝑa ↄcta venerūt sic adducet sr̄ vos q̄cq̄d
maloꝝ ↄminat⁹ ē.dōec vos auferat atqꝫ disꝑ
dat de t̄ra hac optīa quā tradidit vobis: eo
qꝛ ꝑterierit̄ pactuꝫ dñi dei vr̄i qđ pepigit vo
biscū ꝛ s̄uierit̄ dījs aliēis ꝛ adorauerit̄ eos.
Cito atqꝫ velociter ↄsurget i vos furor dñi ꝛ
auferm̄i ab hac t̄ra optīa quā tradidit vobis

A Congregauitqꝫ iosue XXIIII.
omnes tribus israel in sychem.ꝛ vo
cauit maiores natu ac p̄ncipes ꝛ iu
dices ꝛ magistros. steterūtqꝫ in ↄspectu dñi
ꝛ ad ppl'm sic locutus est.Hec dicit dñs de⁹
1.d. israel.Transfluuiū hītauerunt patres vr̄i ab
initio: thare pr̄ abraham ꝛ nachor seruierūt
qꝫ dījs alienis. Tuli ergo patrē vestrū abra/
am de mesopotamie finib⁹. ꝛ adduxi euꝫ in
terrā chanaan.multiplicauiqꝫ semen eius ꝛ
21.a dedi ei ysaac.illiqꝫ rursū dedi iacob ꝛ esau.E
5.c. q̄bus esau dedi montē seir ad possidendum
iacob v̄o ꝛ filij eius descenderunt in egyptū
4.b Misiqꝫ moysen ꝛ aaron.ꝛ percussi egyptum
multis signis atqꝫ portentis:eduxiqꝫ vos ꝛ
patres vestros de egypto. ꝛ venistis ad ma/
re: persecutiqꝫ sunt egyptij patres vestro s
cum curribus ꝛ equitatu vsqꝫ ad mare rubꝝ
B Clamauerunt autē ad dñm filij israel q̄ po/
suit tenebras inter vos ꝛ egyptios. ꝛ addu/
xit super eos mare ꝛ operuit eos.Uiderunt
oculi vestri cuncta que in egypto fecerim ꝛ
hītastis in solitudine multo tp̄e. ꝛ introdu/
xi vos in terrā āmorrei qui habitabat trans
iordanē.Cūqꝫ pugnarent contra vos. tradi
di eos in manus vr̄as. ꝛ possedistis terram
eoꝝ atqꝫ interfecistis eos.Surrexit.autēꝫ ba
lach filius sephor rex moab.ꝛ pugnauit con
tra israelem.Misitqꝫ ꝛ vocauit balaam fili/
um beor vt malediceret vobis. ꝛ ego nolui
audire eū:sꝫ econtrario per illū benedixi vo
bis ꝛ liberaui vos de manu eius.Trāsistisqꝫ
iordanem ꝛ venistis ad hiericho:pugnaue/ C
runtqꝫ contra vos viri ciuitatis ei⁹.āmorre⁹
ꝛ pherezę⁹ ꝛ chanane⁹ ꝛ etheus ꝛ gergese⁹
ꝛ eue⁹ ꝛ iebuseus.ꝛ tradidi illos in manus
vestras.Misiqꝫ ante vos crabrones. ꝛ ieci
eos de locis suis duos reges ammorreoruꝫ.
non in gladio ꝛ i arcu tuo:dediqꝫ vobis ter
ram in qua non laborastis.ꝛ vrbes quas nō
edificastis vt habitaretis in eis:vineas ꝛ oli J.eo.
ueta que non plantastis.Nunc ergo timete 1.Re.7.a.
dñꝫ ꝛ s̄uite ei ꝑfecto corde atqꝫ verissimo. ꝛ Tobie.4.c.
auferte deos quib⁹ seruierunt p̄res vr̄i in me
sopotamia ꝛ in egypto ac seruite dño.Sin āt
malū vobis videtur vt dño seruiatis. optio D
vobis dat̄:Eligite hodie quod placet cui ser
uire potissimum debeatis: vtrum dījs quib⁹
s̄uierūt p̄res vr̄i in mesopotamia.an dījs am
morreoꝝ in quoꝝ terra habitatis.Ego aūt ꝛ
dom⁹ mea seruiemus dño. R̄ n̄ditqꝫ ppl's ꝛ
ait:Absit a nobis vt relinq̄m⁹ dñm. ꝛ seruia
mus dījs alienis.Dñs deus noster ipse edu
xit nos ꝛ p̄res nostros de t̄ra egypti ꝛ de do
mo s̄uitutis:fecitqꝫ videntib⁹ nobis signa in
gentia.ꝛ custodiuit nos in oī via ꝑ quā am/
bulauim⁹.ꝛ in cūctis ppl'is ꝑ quos transiui/
mus ꝛ eiecit vniuersas gētes ammorreū ha
bitatorē t̄re quā nos intrauim⁹.Seruiemus E
igit̄ dño qꝛ ipse ē deus noster . Dixitqꝫ iosue
ad ppl'm: Non poterit̄ seruire dño: deus.n.
sanct⁹ ꝛ fortis emulator ē:nec ignoscet scele
rib⁹ vr̄is atqꝫ peccatis.Si dimiseritis dñm ꝛ
seruieritis dījs alienis. cōuertet se ꝛ affliget
vos atqꝫ subuertet:postq̄ꝫ vobis ꝑstiterit bo
na.Dixitqꝫ ppl's ad iosue.Neq̄q̄ꝫ ita vt loq̄
ris erit.sꝫ dño seruiemus.Et iosue ad ppl'm :
testes iquit vos estis:qꝛ ipsi elegeritis vobis
dñꝫ vt seruiatis ei. R̄espōderuntqꝫ: Testes. Jo.eo.
Nunc ergo ait auferte deos alienos de me/
dio vr̄i.ꝛ inclinate corda vr̄a ad dñm deum
israhel.Dixitqꝫ ppl's ad iosue. Dño deo no
stro seruiem⁹.ꝛ obedīētes erim⁹ ꝑceptis ei⁹. F
Percussit ergo iosue in die illo fedus.ꝛ pro
posuit ppl'us precepta atqꝫ iudicia in sychē.
Scripsit quoqꝫ oīa v̄ba hec in volumine le/
gis dñi.ꝛ tulit lapidē pergrandem.compo/
suitqꝫ eū subt̄ q̄rcū que erat i sanctuario dñi.
ꝛ dixit ad oēm populū.En lapis iste erit vo/
bis in testimoniū qꝛ audīeritis oīa verba dñi
q̄ locutus ē vobis:ne forte postea negare ve
litis ꝛ mentiri dño deo vestro.Dimisitqꝫ po
pulum singulos in possessionē suam.Et post
hec mortuus est iosue filius nun seruus dñi G
centum decem annoꝝ sepelierūtqꝫ eū in fini

dus possessionis sue in thamnatsare: que sita
est in mõte effraim. a septẽtrionali pte mon
tis gaas. Seruiuitq; israel domino ɔctis die
bus iosue ⁊ senioꝝ qui lõgo vixerant tp̃e p⁹
iosue. ⁊ qui nouerant oĩa opera dñi q̃ fecerat
Exo.13.d iu israel. Ossa q̊z ioseph que tulerãt filij isra
el de egypto sepelierunt in sichẽ in pte agri
quẽ emerat iacob a filijs emmor pr̃is sychẽ
centum nouellis ouibus ⁊ fuit in possessio
nem filiorum ioseph. eleazar quoq; filius a
aron mortu⁹ est. ⁊ sepelierunt eũ in gabaath
phinees. filij eius. que data est ei in monte
effraim.

Explicit liber Josue. Incipit liber so
pthim quẽ nos iudicum appellamus. Ca. I.

A P Ost mortem iosue cõ
suluerũt
filij isrl' dominũ dicẽtes. Quis
ascẽdet ante nos ɔtra chanãe
uz ⁊ erit dux belli? Dixitq; dñs
Judas ascẽdet. Ecce tradidi terrã in manu
eius. Et ait iudas symeoni fratri suo. Ascen
de mecũ in sortẽ meam. ⁊ pugna contra cha
naneũ: vt ⁊ ego pgam tecũ in sortẽ tuam. Et
abijt cũ eo symeon. Ascẽditq; iudas ⁊ tradi
dit dñs chananeum ⁊ pherezeum in manus
eoꝝ ⁊ percusserunt in bezech decem milia vi
roꝝ. Inuenerũtq; adonibezech in bezech. ⁊
pugnauerunt ɔ eum. ac percusserunt chana
neũ ⁊ pherezeũ. Fugit autẽ adõibezech quẽ
psecuti ɔprehenderunt cesis sũmitatib⁹ ma
B nuum ei⁹ ac pedũ. Dixitq; adonibezech. Se
ptuaginta reges ãputatis manuuz ac pedũ
sũmitatibus colligebant sub mensa mea cibo
rum reliq̃as: sicut feci. ita reddidit mihi deus
Adduxeruntq; eum in irl'z. ⁊ ibi mortuus ẽ
Oppugnãtes ergo filij iuda irl'm. ceperunt
eã. ⁊ pcusserũt in ore gladij tradẽtes cunctã
incẽdio ciuitatẽ. ⁊ postea descẽdẽtes pugna
uerũt ɔ chananeũ q̃ habitabat in mõtanis. ⁊
ad meridiẽ in cãpestribus. Pergẽsq; iudas
ɔ chananeũ q̃ habitabat in hebrõ cuius no
Josue.15.c. men fuit antiq̃tus chariatharbe. pcussit sesai
C ⁊ hayman ⁊ tholmai: atq; ide profect⁹ abijt
1 Para.2.f. ad habitatores dabir. cui⁹ nomẽ vetus erat
cariatsepher. i. citas litteraꝝ. Dixitq; caleph
Qui percusserit cariathsepher ⁊ vastauerit
eam dabo ei axam filiam meam vxorem. Cũ
q; cepisset eaz othoniel filius cenez frater ca
leph minor: dedit ei axã filiam suam ɔiugẽ
Quã pergentem in itinere monuit vir suus
vt peteret a patre suo agrum. Que cũ suspi
rasset sedens in asino. dixit ei caleph. Quid
habes? At illa respondit. Da mihi benedicti
onẽ: q: terrã arẽtẽ dedisti mihi: da ⁊ irriguã
aq̃s. Dedit ergo caleph irriguũ superi⁹ ⁊ ir
riguũ iferi⁹. Filij ãt cinei cognati moysi ascẽ
derũt de ciuitate palmaꝝ cũ filijs iuda in de
sertũ sortis ei⁹ qd̊ est ad meridiẽ arath: ⁊ ha
bitauerũt cũ eo. Abijt ãt iudas cũ symeone B
fratre suo. ⁊ pcusserunt sil' chananeũ qui ha
bitabat i sephat. ⁊ iterfecerũt eũ. Vocatumq;
est nomẽ vrbis horma. i. anathema. Cepitq;
iudas gazã cuz finib⁹ suis ⁊ aschalonẽ atq;
accarõ cum terminis suis. Fuitq; domin⁹ cũ
iuda. ⁊ montana possedit. Nec potuit delere
habitatores vallis: q: falcatis currib⁹ abun
dabãt. Dederũtq; caleph hebron sicut dixe
rat moyses: qui dleuit ex ea tres filios enach
Jebuseum autẽ habitatorẽ irl'm non deleue Josue.
runt filij beniamin: habitauitq; iebuseus eũ 15.g.
filijs beniamin in irl'm vsq; i p̃sentẽ diẽ. Do E
mus quoq; ioseph ascẽdit i bethel: fuitq; do
min⁹ cũ eis. Nã cũ obsiderẽt vrbẽ q̃ pri⁹ luza
vocabatur. viderũt hoiem egredientẽ de ci
uitate. dixerũtq; ad eũ. Ostende nobis itroi
tũ ciuitatis. ⁊ facien⁹ tecũ misericordiã. Qui
cũ ostẽdisset eis. pcusserunt vrbẽ i ore gladij
hoiem autẽ illũ ⁊ oẽm cognationẽ eius di
miserunt. Qui dimissus abijt i terrã ethim ⁊
edificauit ibi ciuitatẽ: vocauitq; eam luzam
q̃ ita appellatur vsq; i presentẽ diẽ. Manas F
ses quoq; nõ deleuit beisan ⁊ chanath cũ vi
culis suis. ⁊ habitatores dor ⁊ ieblaaz ⁊ ma
ieddo cũ viculis suis: cepitq; chanane⁹ habi
tare cum eis. Postq̃ autem confortatus est
israel fecit eos tributarios ⁊ delere noluit.
Effrai ẽt nõ iterfecit chananeũ qui habita
bat in gazer: sed habitauit cũ eo. zabulõ nõ
deleuit hitatores tethrõ ⁊ naalon: sed hita
uit chanane⁹ in medio eius. fcũsq; ẽ ei tribu
tarius. Aser q̊z nõ deleuit habitatores accho
⁊ sidonis alab ⁊ acazia. ⁊ amma ⁊ aphech ⁊
roob: habitauitq; in medio chananei habi
toris illius terre: nec iterfecit eũ. Neptali q̊z G
nõ deleuit habitatores bethsemes ⁊ betha
nath. ⁊ hitauit inter chananeũ habitatorem
terre fueruntq; ei bethsemite ⁊ bethanite tri
butarij. Artauitq; ammorreus filios dan in
monte: nec dedit eis locum vt ad planiora
descẽderent: habitauitq; in monte hares qd̊
iterpretatur testatio in hailon ⁊ salabim. Et
aggrauata est manus domus ioseph: factus
q; est tributarius. Fuit autẽ terminus ãmor
rei ab ascensu scorpionis petra ⁊ superiora
II
loca. A

A Scẽditq; angel⁹ dñi de galgalis ad
locũ flẽtium. ⁊ ait: eduxi vos de egy
pto. ⁊ itrodoxi i terrã p q̃ iuraui pa
trib⁹ vr̃is. ⁊ pollicit⁹ sũ vt nõ facerẽ irritum

pactū meū vobiſcū in ſempiternū.ita dunta-
xat vt nō feriretis fedus cū habitatoribus ter
re hui⁹ ⁊ aras eoꝝ ſubuerteretis.⁊ noluiſtis
audire vocē meā.Cur hoc feciſtis:Quāobrē
nolui delere eos a facie vr̄a:vt hēatis hoſtes
⁊ dīj eoꝝ ſint vobis in ruinā.Cūq3 loq̄ret an
gelus dn̄i hec verba ad oēs filios iſrael.ele-
sue.7.d uauerūt vocē ſuā ⁊ fleuerūt.Et vocatū eſt no
men loci illius locus flentiū ſiue lachrymaꝝ
imolauerūtq3 ibi hoſtias dn̄o.Dimiſit ergo
ioſue populum:⁊ abierūt filij iſrael vnuſquiſ
q3 in poſſeſſionē ſuā vt obtinerent eā.ſeruie-
rūtq3 dn̄o cūctis dieb⁹ eius ⁊ ſenioꝝ.qui lon
B go poſt eū vixerūt tpe ⁊ nouerant oīa opera
dn̄i que fecerat cū iſrl̄.Mortuus eſt aūt ioſue
filius nun famulus dn̄i cētū ⁊ decē annoꝝ ⁊
ſepelierūt eū in finibus poſſeſſionis ſue i thā
nathſare in mōte effraim a ſeptētrionali pla
ga montis gaas:Omniſq3 illa generatio cō
gregata ē ad patres ſuos ⁊ ſurrexerūt alij q̄
nō nouerunt dn̄m.⁊ opa que fecerat cū iſrl̄.
.et Fecerūtq3 filij iſrael malū i cōſpectu dn̄i ⁊ ſer
ſ.6.a. uierunt baalim ac dimiſerūt dn̄m deū patrū
ſuorū q̄ eduxerat eos de terra egypti.⁊ ſecu-
ti ſunt deos alienos deos quoq3 populoꝝ q̄
habitabāt in circuitu eoꝝ ⁊ adorauerūt eos.
⁊ ad iracūdiam cōcitauerūt dn̄m dimittētes
C eū.⁊ ſeruiētes baal ⁊ aſtaroth Jratuſq3 dn̄s
cōtra iſrael tradidit eos in manus diripētiū
qui ceperūt eos ⁊ vēdiderūt hoſtibus q̄ ha-
bitabāt p gyrū nec potuerūt reſiſtere aduer-
ſarijs ſuis:ſ3 quocūq3 pergere voluiſſent:ma
nus dn̄i ſuper eos erat.ſicut locutus eſt ⁊ iu
rauit eis.⁊ vehementer afflicti ſunt Suſcita
uitq3 dn̄s iudices qui liberarēt eos de vaſtā
tiū manibus:ſed nec eos audire voluerunt:
fornicātes cū dijs alienis ⁊ adorantes eos:
Cito deſeruerūt viā p quā igreſſi fuerāt pr̄es
eoꝝ.⁊ audientes mandata dn̄i oīa fecere cō-
traria.Cūq3 dn̄s iudices ſuſcitaret.in dieb⁹
eoꝝ flectebatur miſericordia ⁊ audiebat af-
flictorū gemitus.⁊ liberabat eos de cede va-
D ſtantiū.Poſtq̄ aūt mortuus eſſet iudex re-
uertebāt.⁊ multo faciebāt maiora q̄3 fecerāt
pr̄es eoꝝ ſequentes deos alienos ſeruientes
eis ⁊ adorātes illos.Non dimiſerūt adinuē-
tiones ſuas.⁊ viā duriſſimā p quā ambulare
conſueuerāt.Jratuſq3 eſt furor dn̄i i iſrael ⁊
ait.Qr irritū fecit gens iſta pactū meū quod
pepigerā cū patribus eoꝝ ⁊ vocē meā audi-
re contēpſit.⁊ ego nō delebo gentes quas di
miſit ioſue.⁊ mortuus eſt:vt in ipſis experi-
ar iſrael vtrum cuſtodiāt viā dn̄i.⁊ ambulēt
in ea.ſicut cuſtodierūt patres eoꝝ.an nō.Di
miſit ergo dn̄s oēs natiōes haſ.⁊ cito ſubuer
tere noluit:nec tradidit in man⁹ ioſue. III
A He ſūt gētes q̄s dn̄s dereliq̄t vt erudi
ret i eis iſraelē.⁊ oēs q̄ nō nouerant
bella chananeoꝝ.⁊ poſt ea diſcerēt
filij eoꝝ certare cū hoſtibus ⁊ hēre ꝯſuetudi-
nē pliādi.q̄nq3 ſatrapas philiſtinoꝝ.oēmq3
chanāeū ⁊ ſidoniū atq3 eueū q̄ hitabat i mō
te libano de mōte baal hermō vſq3 ad intro
itū emath.Dimiſitq3 eos vt in ipſis experirē
iſraelē vtrū audirēt mādata dn̄i q̄ pcepat pa
trib⁹ eoꝝ p manū moyſi an non.itaq3 filij iſrl̄
hitauerūt i medio chananei ⁊ ethei ⁊ āmor-
rei ⁊ pherezei ⁊ euei ⁊ iebuſei ⁊ duxerūt vxo
res filias eoꝝ ipſiq3 filias ſuas filijs eoꝝ tra-
diderūt:⁊ ſeruierūt dijs eoꝝ.Fecerūtq3 ma- s.2.b.⁊.J.eo
lū i ꝯſpectu dn̄i.⁊ obliti ſūt dei ſui ſeruiētes ⁊.j.4.a.⁊.6
baalim ⁊ aſtaroth.Jratuſq3 ꝯ iſrl̄ dn̄s tradi- a.⁊.10.b.
dit eos in māus chuſanraſathaim regis me
ſopotamie ſeruierūtq3 ei octo annis.Et cla
B mauerūt ad dominū q̄ ſuſcitauit eis ſalua-
torē.⁊ liberauit eos othoniel videl3 filium
cenez frēm caleph minorem.fuitq3 i eo ſpūſ
domini.⁊ iudicauit iſrael. Egreſſuſq3 eſt ad
pugnam ⁊ tradidit domin⁹ in man⁹ eius cu
ſanraſathaim regē ſyrie ⁊ oppreſſit eū. Quie j.eo.
uitq3 terra quadraginta annis.⁊ mortu⁹ eſt
othōiel fili⁹ cenē.Addiderūt āt filij iſrl̄ face s.eo.
re malū i ꝯſpectu dn̄i:q̄ ꝯfortauit aduerſū eoſ
eglon regem moab:q2 fecerūt malū in con-
ſpectu eius.Et copulauit ei filios ammon ⁊
amalech:abijtq3 ⁊ pcuſſit iſrl̄.atq3 poſſedit
vrbem palmaꝝ. Seruierūtq3 filij iſrael eglō
regi moab decem ⁊ octo annis ⁊ poſt ea cla
mauerunt ad dn̄m.Qui ſuſcitauit eis ſalua-
torem vocabulo aioth filium gera filij gemi
q̄ vtraq3 manu pro dextra vtebatur . Miſe-
runtq3 filij iſrl̄ p illum munera eglō regi mo
ab.Qui fecit ſibi gladium ancipitē habentē
in medio capulum longitudinis palme ma
nus.⁊ accinct⁹ eſt eo ſubter ſagū i dextro fe-
more. Obtulitq3 munera eglon regi moab
C Erat āt eglō craſſus nimis . Cūq3 obtuliſſet
ei munera ꝓſecutus ē ſocios q̄ cū eo venerāt
⁊ reuerſus de galgalis vbi erant idola.dixit
ad regē.Verbum ſecretū habeo ad te o rex
Et ille imperauit ſilētiū.Egreſſiſq3 omnibus
qui circa eū erāt ingreſſuſq3 eſt aioth ad eū.
Sedebat autē in eſtiuo cenaculo ſol⁹.Dixit
q3.Verbum dei habeo ad te.Qui ſtatim ſur
rexit de trono. Extenditq3 aioth ſiniſtram
manum.⁊ tulit ſicam de dextro femore ſuo .
infixitq3 eam in ventrem ei⁹ ta3 valide vt ca
pulus ſeq̄retur ferrū in vulnere. ac pinguiſ-
ſimo adipe ſtringeref.Nec eduxit gladiū.ſed
ita vt percuſſerat reliquit in corpore: ſtatim

ꝗ per secreta nature alui stercora prorupe-
runt. [A]ioth autē clausis diligentissime ostijs
cenaculi ⁊ obfirmatis sera ꝑ posticū egressus
est. seruiq; regis ingressi viderūt clausas fo-
res cenaculi atq; dixerunt. Forsitā purgat
B aluū in estiuo cenaculo. expectātesq; diu do
nec erubescerēt ⁊ vidētes ꝙ null⁹ apiret. tu
lerūt clauē ⁊ apientes iuenerūt dn̄m suū in
t̄ra iacētē mortuū. Aioth aūt dū illi turbarent
effugit ⁊ ꝑtrāsijt locū idoloꝝ vn̄ reuersus fu
erat. Venitq; in seyrath. ⁊ stati isonuit buccia
i mōte effrai: descēderuntq; cū eo filij israel
ipso in frōte gradiēte. Qui dixit ad eos. Se
q̄mini me. Tradidit. n. dn̄s iimicos nostros
moabitas in manus nr̄as. Descēderūtq; p⁹
eū ⁊ occupauerūt vada iordanis que trans-
mittūt in moab. ⁊ nō dimiserūt transire quē
S.co. q̄q;: sed ꝑcusserunt moabitas in t̄pe illo circit̄
decē milia oēs robustos ⁊ fortes viros. Nul
lus eoꝝ euadere potuit. Hūiliatusq; ē moab
i die illo sub māu isrl'. ⁊ q̄euit terra octogin
ta ānis a ꝑlijs. Post hūc fuit sāgar fili⁹ ana-
th. q̄ ꝑcussit de philistijm sex cētos viros vo-
mere. Et ip̄e quoq; defēdit isrl'. IIII

A [A]ddiderūtq; filij isrl' facere malū in
S.2.b.⁊.5 ꝯspectu dn̄i p⁹ mortē aioth. ⁊ tradi-
3.a.⁊.j.6.a dit illos dn̄s i man⁹ iabin regis cha
1.Re.12.b naā q̄ regnauit in asor. Habuitq; ducē exer
citus sui noīe sysarā. Ip̄e āt hītabat i aroseth
gētiū. Clamaueruntq; filij isrl' ad dn̄m. Nōgē
tos. n. hēbat falcathos curr⁹. ⁊ p vigīti ānos
vehemēter oppsserat eos. Erat āt delbora ꝓ
phetes vxor lapidoth. q̄ iudicabat pplm̄ i il
lo t̄pe. ⁊ sedebat sub palma q̄ noīe illi⁹ voca
bat̄. iter rama ⁊ bethel i mōte effrai: ascēde-
bātq; ad eā filij isrl' i oē iudiciū. Que misit ⁊
vocauit barach filiū abinoē de cedes nepta-
lim. dixitq; ad eum. Precepit tibi dn̄s deus
isrl'. Vade descēde: ⁊ duc exercitū in montē
thabor. tollesq; tecū decē milia pugnatorum
de filijs neptalim ⁊ de filijs zabulō. Ego aūt
adducā ad te in loco torrentis cyson syarā
principē exercit⁹ iabin ⁊ curr⁹ eius atq; oēm
multitudinē ⁊ tradā eos in manu tua. Dixit
B q; ad eā barach. Si venis mecū vadam si no
lueris venire. non pergam. Que dixit ad eū
Ibo quidē tecū sed in hac vice victoria non
reputabitur tibi: q2 in manu mulieris trade
tur sysara. Surrexit itaq; delbora. ⁊ perre-
xit cum barach in cedes. Qui accersitis za-
bulon ⁊ neptalim ascendit cū decem milib⁹
pugnatoꝝ hn̄s delborā i comitatu suo. Aber
autem cineus recesserat quondam a ceteris
cineis fr̄ibus suis filijs obab cognati moysi
⁊ tetenderat tabernacula vsq; ad vallē que

vocatur sennī. ⁊ erat iuxta cedes. Nunciatū
q; est sysareq; ascendisset barach fili⁹ abinoē
in montē thabor. Et congregauit nongētos
falcatos curr⁹. ⁊ oēm exercitū de aroseth gē
tium ad torrentē cyson. Dixitq; delbora ad
barach. Surge: hec est. n. dies in qua tradi-
dit dn̄s sysaram in manus tuas. En ipse du- C
ctor est tuus: descendit itaq; barach de mon
te thabor. ⁊ decē milia pugnatorum cū eo.
Perterruitq; dn̄s sysaram ⁊ omnes currus
eius. vniuersāq; multitudinem in ore gladij
ad ꝯspectum barach intantum vt sysara de
curru desiliēs. pedib⁹ fugeret. ⁊ barach ꝑse-
queret̄ fugiētes currus ⁊ exercitum vsq; ad
aroseth gentiū. ⁊ omnis hostium multitudo
vsq; ad iternitionē caderet. Sysara āt fugiēs
ꝑuenit ad tentorium iahel vxoris aber cinei
Erat āt pax inter iabi regē asor. ⁊ domū aber
cinei. Egressa igitur iahel i occursū sysare. di
xit ad eū. Intra ad me domine mi: ne time-
as. Qui igressus tabernaculū eius. ⁊ optus 5.Re.7
ab ea pallio: dixit ad eam. Da mihi obsecro
paululū aque q2 sitio valde. Que apuit vte-
rē lactis. ⁊ dedit ei bibere. ⁊ opuit illū. Dixit
q; sysara ad eā. Sta an̄ hostium tabernaculi
⁊ cū venerit aliq̄s interrogans te ⁊ dicēs. nū D
q̄d h̄ est aliquis? rn̄debis. Null⁹ ē. Tulit ita
q; iahel vxor aber clauum tabernaculi assu
mēs ꝑiter ⁊ malleū. ⁊ ingressa abscondite ⁊
cū silentio. posuit supra timp⁹ capitis ei⁹ cla
uū: percussitq; malleo defixit i cerebrū vsq;
ad terrā: q̄ soporē morti sociās defecit. ⁊ mor
tuus est. Et ecce barach sequēs sysarā veie-
bat egressaq; iahel in occursum eius. dixit ei
Veni. ⁊ ondā tibi virū quē queris. Qui cū i-
trasset ad eā. Vidit sysarā iacētem mortuū
⁊ clauū infixū in tipore ei⁹. Hūiliauit ergo
de⁹ in die illo iabin regem chanaā corā filijs
israel q̄ crescebāt q̄tidie. ⁊ forti manu oppri
mebāt iabi regē chanaā donec delerēt eū. V

[C]ecinerūtq; delbora ⁊ barach filius
abinoem i illo die dicētes. qui spon A
te obtulistis de israel aias vr̄as ad ꝑi
culū: bn̄dicite dn̄o. Audite reges aurib⁹ ꝑci
pite principes. Ego sū ego sū que dn̄o canā
psallā dn̄o deo israel. Dn̄e cū exires de seyr.
⁊ trāsires p regiones edom. terra mota est:
celiq; ac nubes distillauerunt aquis. Mon
tes fluxerunt a facie dn̄i. ⁊ synai a facie dn̄i
dei israel. In dieb⁹ sāgar filij anath. in dieb⁹
iahel q̄euerūt semite. ⁊ qui igrediebant̄ per
eas ābulauerunt p calles deuios. Cessauerūt
fortes i israel ⁊ q̄euerūt donec surgeret del-
bora: surgeret mr̄ i israel. Noua bella elegit
dn̄s: ⁊ portas hostiū ipse subuertit. Clypeus

⁊ hasta si apparuerūt in q̄draginta millibus
B israel. Cor meū diligit pncipes israel. Qui ꝓ
pria volūtate obtulistis vos discrimini bene
dicite dn̄o: q̄ ascēditis sup nitentes asinos. ⁊
sedetis sup̄ in iudicio ⁊ ābulatis i via loq̄mī
vbi collisi sūt currus ⁊ hostiū suffocatus ē ex
ercit⁹. ibi narrentur iusticie dn̄i. ⁊ clementia
in fortes israel. Tūc descēdit ppl's domini ad
portas ⁊ obtinuit pncipatū. Surge surge del
bora: surge surge ⁊ loquere canticum. Sur-
ge barach. ⁊ apprehende captiuos tuos fili
abinoem. Saluate sunt reliquie populi. dn̄s
in fortibus dimicauit. Ex effrai deleuit eos i
amalech. ⁊ post eū ex beniami in ppl'os tuos
o amalech. de machir principes descēderūt
⁊ de zabulon q̄ exercitū ducerent ad bellan
dum. Duces ysachar fuere cū delbora. ⁊ ba
rach vestigia sūt secuti: q̄ quasi in preceps ac
C baratrū se discrimini dedit. Diuiso ꝯ se rubē
magnaimoꝝ repta est ꝯtentio. Quare hitas
inter duos termios: vt audias sibilos gregū
Diuiso ꝯ se rubē magnanimoꝝ repta ē ꝯtē-
tio. Galaad trās iordanē quiescebat. ⁊ dan
vacabat nauibus. Aser hitabat in littore ma
ris. ⁊ in portubus morabatur. zabulon vero
⁊ neptalim obtulerūt animas suas morti in
regione meroē. Venerūt reges ⁊ pugnaue-
rūt: pugnauerūt reges chanaā i thane iuxta
aq̄s mageddo: ⁊ tn̄ nihil tulere p̄dātes. De
celo dimicatū ē ꝯ eos: stelle manētes i ordie
⁊ cursu suo aduersus sysarā pugnauerūt. Tor
rēs cysō traxit cadauera eoꝝ torrēs cadumi
torrens cysō. Cōculca anima mea robustos.
Vngule equoꝝ ceciderūt fugiētib⁹ ipetu ⁊ p
p̄ceps ruentib⁹ fortissimis hostiū. Maledici
te terre meroz. Dixit angel⁹ dn̄i: maledicite
habitatorib⁹ ei⁹: q2 nō venerunt ad auxiliū
D dn̄i in adiutorium fortissimoꝝ eius. Benedi
Lu. I. D cta iter mulieres iahel vxor aber cinei: ⁊ be-
nedicat i tabernaculo suo. Aquā petenti lac
dedit ⁊ in phiala principū obtulit butyrū.
Sinistrā manum misit ad clauū ⁊ dextram
ad fabroꝝ malleos: pcussitq3 sysaram q̄rens
in capite vulneri locū. ⁊ tip⁹ valide pforans
Inter pedes ei⁹ ruit: defecit ⁊ mortu⁹ ē. Vol
uebatur aū pedes eius: ⁊ iacebat exanimis ⁊
miserabilis. Per fenestrā respiciens vlula-
bat mr̄ eius. ⁊ de cenaculo loq̄bat. Cur mo-
rat regredi curr⁹ eius. q̄re tardauerūt pedes
q̄drigaꝝ illi⁹: vna sapientior ceteris vxorib⁹
eius hec socrui verba rn̄dit. Forsitan nūc di-
uidit spolia ⁊ pulcherrima feminarum eli-
gitur ei. Vestes diuersoꝝ coloꝝ sysare tradū
tur in predam. ⁊ supplex varia ad ornanda
colla ꝯgeritur. Sic peant oēs inimici tui dn̄e
q̄ aūt diligūt te: sicut sol i ortu suo splēdet. ita
rutilēt. Quieuitq3 terra p q̄draginta ānos. A
Fecerūt aūt filij isrl' malū i cōspe VI. S. 2. b. et. 3. a
ctu dn̄i: q̄ tradidit illos i manu ma et. 4. a.
dian septē annis ⁊ oppressi sunt val
de ab eis. Feceruntq3 sibi antra ⁊ speluncas i
montibus ⁊ munitissima ad repugnandum
loca. Cumq3 seuisset israel. ascēdebat madian
⁊ amalech ceteriq3 orientalium nationū ⁊
apud eos figentes tentoria sicut erant in her
bis cūcta vastabāt vsq3 ad introitū gaze: ni-
hilq3 oio ad vitā ptinēs relinquebāt i isrl: nō
oues nō boues non asinos. Ipsi. n. ⁊ vniuersi
greges eorū veniebant cū tabernaculis suis
⁊ instar locustaꝝ vniuersa cōplebant innu-
mera multitudo hoium ⁊ camelorū quicq̄d
tetigerāt deuastātes. Humiliatusq3 ē isrl' val
de in cōspectu madian. Et clamauit ad dn̄z
postulās auxilium cōtra madianitas. qui mi
sit ad eos virū prophetā ⁊ locutus est. Hec
dicit dn̄s deus israel. Ego uos feci cōscende- B
re de egypto. ⁊ eduxi vos d̄ domo seruitutis.
⁊ liberaui de manu egyptioꝝ. ⁊ oium inimi-
corū q̄ affligebāt vos eieciq3 eos ad introitū
vestrū. ⁊ tradidi vobis terrā eoꝝ: ⁊ dixi: ego
dn̄s deus vester. Ne timeatis deos āmorreo
rū i quoꝝ terra hitat. Et noluistis audire vo
cē meā. Venit aūt āgelus dn̄i. ⁊ sedit sub q̄r-
cu q̄ erat i effra. ⁊ ptinebat ad ioas p̄rē fami
lie ezri. Cūq3 gedeō fili⁹ eius excuteret atq3
purgaret frumenta in torculari ut fugeret
madian: apparuit ei angelus dn̄i ⁊ ait. Do- C
minus tecum virorum fortissime. Dixitq3 ei
gedeō. Obsecro mi dn̄e si dn̄s nobiscum est.
cur ergo apprehēderūt nos hec oia: Vbi sūt
mirabilia ei⁹ que enarrauerūt p̄res nr̄i atq3
dixerūt: de egypto eduxit nos dn̄s. Nūc aūt
dereliq̄t nos ⁊ tradidit i manu madian. Re
spexitq3 ad eū dn̄s. ⁊ ait: Vade in hac forti- I. Re. 12. c.
tudine tua ⁊ liberabis isrl' de manu madian.
Scito q̄ miseri te. Qui rn̄dens ait. Obsecro
mi dn̄e in quo liberabo israel: Ecce familia
mea infima est in manasse. ⁊ ego minimus i do
mo p̄ris mei. Dixitq3 ei dn̄s. Ego ero tecum
⁊ pcuties madiā quasi vnū virū. Et ille si in- D
ueni inq̄t grām corā te da mihi signum q̄ tu
sis q̄ loq̄ris ad me. Nec recedas hinc donec
reuertar ad te portans sacrificiū ⁊ offerens
tibi. Qui rn̄dit. Ego prestolabor aduentum
tuū. Ingressus est itaq3 gedeon ⁊ coxit hedū
⁊ de farine modio azimos panes: carnesq3
ponens in canistro ⁊ ius carnium mittens
in ollam. tulit omnia sub quercu. ⁊ obtulit ei
Cui dixit āgelus dn̄i. Tolle carnes ⁊ azimos
panes: ⁊ pone supra petrā illā. ⁊ ius desuper

funde.Cūq; fecisset ita.extēdit angelus dñi
sūmitatē virge quā tenebat ī manu ꝛ tetigit
carnes ꝛ pāes azimos:ascēditq; ignis de pe
tra ꝛ carnes azimosq; panes ꝯsumpsit:ange
lus āt dñi euanuit ex oculis eius.Uidensq;
E gedeon ꝙ esset angelus dñi ait:Heu mi dñe
deus:qꝛ vidi angelū dñi facie ad faciem.Di
xitq; ei dñs.Pax tecū.Ne timeas nō morie
ris:Edificauit ergo ibi gedeō altare dño.uo
cauitq; illud.dñi pax vsq; in pñtē diē.Cumq;
adhuc esset in effra que est familie ezri.nocte
illa dixit dñs ad eū:Tolle taurū patris tui ꝛ
alterū taurū annorū septē.Destruesq; aram
baal que est patris tui.ꝛ nemus qđ circa arā
est succide.ꝛ edificabis altare dño deo tuo in
summitate petre huius super quā ante sacri
ficium posuisti:tollesq; tauꝝ secūdū.ꝛ offeres
holocaustū super struē lignorum que de ne
more succideris.Assumptis ergo gedeō de
cē viris de seruis suis:fecit sicut ꝓceperat ei
F dñs.Timēs aūt domū pr̄is sui ꝛ hoies illius
ciuitatis ꝑ diē noluit facere:sꝫ oia nocte cō
pleuit.Cūq; surrexissent viri oppidi eius ma
ne:viderūt destructā aram baal lucūq; succi
sum.ꝛ taurū alteꝝ īpositū super altare quod
tūc edificatū erat dixerūtq; ad inuicē:Quis
J.15.b. hoc fecit:Cūq; ꝑquirerēt auctorē facti.dictū
ē:Gedeō filius ioas fecit hec oia.Et dixerūt
ad ioas Produc filiū tuū vt moriatur:qꝛ de
struxit arā baal ꝛ succidit nemus.Quibus
ille respondit:Nūqd vltores estis baal vt
pugnetis pro eo:Qui aduersarius est eius.
moriatur anteq̄ lux crastina veniat.Si de⁹
est:vindicet se de eo qui suffodit aram eius.
Ex illo die vocatus est gedeon hierobaal eo
ꝙ dixisset ioas.vlciscaꝑ se de eo baal.qui suf
G fodit aram eius.Igitur ōis madian ꝛ ama
lech ꝛ orietales populi cōgregati sunt simul
ꝛ trāseuntes iordanē castrametati sunt ī val
le iezrahel.Spiritus aūt dñi induit gedeō q̄
clangēs buccina cōuocauit domū abiezer vt
sequereꝑ se.Misitq; nūcios in vniuersū ma
nassem:qui ꝛ ipse secutus est eū ꝛ alios nun
cios in aser ꝛ zabulō ꝛ neptali qui occurre
rūt ei.Dixitq; gedeō ad dñm.Si saluū facis
per manū meā populū israel sicut locut⁹ es:
ponā hoc vellus lane in area.Si ros in solo
vellere fuerit ꝛ in omni terra siccitas:sciā ꝙ
ꝑ manū meā sicut locut⁹ es liberabis israel.
Factūq; est ita.Et de nocte cōsurgens expres
so vellere cōchā rore impleuit.Dixitq; rur
sus ad dñm:Ne irascatur furor tuus contra
me:si adhuc semel tentauero signū querens
in vellere.Oro vt solū vellus siccū sit.ꝛ ōis
terra rore madens.Fecitq; dñs nocte illa vt

postulauerat.ꝛ fuit siccitas in solo vellere.ꝛ

ros in omni terra.
Gitur hierobaal q̄ ꝛ gedeō de nocte A
ꝯsurgens ꝛ ōis ppl's cū eo.venit ad
fontē q̄ vocaꝑ arad.Erant aūt castra
madiā ī valle ad septētrionalē plagā collis
excelsi.Dixitq; dñs ad gedeō:Multus tecū
est ppl's.nec tradeꝑ madiā ī manus eius:ne
glorietur cōtra me isr̄l.ꝛ dicat meis virib⁹ li
beratus sum.Loq̄re ad pplm ꝛ cūctis audiē Deu.20.b.
tibus ꝓdica.Qui formidolosus ꝛ timidus ē Mach.3.g.
reuertaꝑ.Recesserūt de monte galaad.ꝛ re
uersi sunt ex ppl'o vigintiduo milia viroꝝ.ꝛ
tm̄ decē milia remāserūt.Dixitq; dñs ad ge
deō:Adhuc ppl's multus ē.Duc eos ad aq̄s
ꝛ ibi ꝓbabo illos.ꝛ de quo dixero tibi vt te
cū vadat:ipse ꝑgat:quē ire ꝓhibuero.reuer B
taꝑ.Cūq; descēdisset ppl'us ad aq̄s.dixit dñs
ad gedeō.Qui manu ꝛ lingua lambuerint
aq̄s sicut solēt canes lābere.separabis eos se
orsum q̄ aūt curuatis genib⁹ biberint.in alte
ra parte erūt.Fuit itaq; numerus eoꝝ q̄ ma
nu ad os ꝓijciēte aq̄s lābuerāt trecenti viri:
ōis aūt reliqua multitudo flexo poplite bibe
rat.Et ait dñs ad gedeō:In trecētis viris q̄
lābuerūt aq̄s liberabo vos.ꝛ tradā in manu
tua madiā:ōis aūt reliq̄ multitudo reuertaꝑ
in locum suū.Sūptis itaq; pro numero ci C
barijs ꝛ tubis oēm reliquā multitudinē abi
re ꝓcepit ad tabernacula sua.ꝛ ipse cū trecen
tis viris se certamini dedit.Castra aūt madi
am erāt subter ī valle.Eadē nocte dixit dñs
ad eū.Surge ꝛ descēde in castra.qꝛ tradidi
eos ī manu tua.Sin aūt solus ire formidas
descēdat tecū phara puer tuus.ꝛ cū audie
ris q̄d loq̄nꝑ tūc ꝯfortabunꝑ man⁹ tue.ꝛ secu
rior ad hostiū castra descēdes.Descēdit er
go ipse ꝛ phara puer ei⁹ ī ꝑtē castrorum.vbi
erāt armatoꝝ vigilie.madiā aūt ꝛ amalech
ꝛ oēs orietales ppl'i fusi iacebāt ī valle vt lo D
custaꝝ multitudo.cameli autē innumerabiles
erāt sicut arena q̄ iacet ī littore maris.Cūq;
venisset gedeon narrabat aliq̄s somniū ꝓxio
suo.ꝛ ī hūc modū referebat qđ viderat.Uidi
somniū ꝛ uidebaꝑ mihi q̄si subcinerici⁹ panis
ex ordeo volui.ꝛ ī castra madiam descēdere
cūq; ꝑuenisset ad tabernaculū.ꝑcussit illud
atq; subuertit.ꝛ terre fundit⁹ coeq̄uit.Rn̄
dit is cui loq̄baꝑ.Nō ē hoc aliud nisi gladi⁹
gedeōis filij ioas viri israhelite.Tradidit.n.
dñs ī man⁹ eius madian ꝛ oia castra ei⁹.Cū
q; audisset gedeō somniū ꝛ iterꝓtationē eius
adorauit ꝛ reuersus est ad castra israel.ꝛ ait E
Surgite.tradidit.n.dñs ī man⁹ nr̄as castra
madian.Diuisitq; trecētos viros ī tres ꝑtes

⁊ dedit tubas in manibꝰ eoꝝ. Lagenasq̄ ua/
cuas ac lampades i medio lagenaꝝ. Et dixit
j.9.f. ad eos. Qđ me facere uideritis hoc facite. ⁊
egrediar ꝑtē castroꝝ. ⁊ qđ fecero sectamini.
Qñ ꝑsonuerit tuba i manu mea. vos quoq̄
ꝑ castroꝝ circuitū clāgite ⁊ ꝯclamate dño ⁊
gedeoni. Ingressusq̄ ē gedeō ⁊ trecēti viri q̄
erāt cū eo i ꝑtē castroꝝ icipiētibꝰ vigilijs no
ctis medie. ⁊ custodibꝰ suscitatis ceperūt buc
cinis clāgere: ⁊ complodere iter se lagenas.
F Cūq̄ ꝑ gyrū castroꝝ i tribꝰ ꝑsonarēt locis. ⁊
hydrias cōfregissēt: tenuerūt sinistris mani/
bus lāpades ⁊ dextris sonātes tubas. clama
uerūtq̄ gladius dñi ⁊ gedeonis. stātes singu
li in loco suo ꝑ circuitū castrorum hostiliū.
Oia itaq̄ castra turbata sūt ⁊ vociferātes vl
lulātesq̄ fugerūt. Et nihilominꝰ isistebāt tre
centi viri buccinis ꝑsonātes. Immisitq̄ dñs
gladiū in oībus castris. ⁊ mutua se cede tru/
cabāt. fugiētes vsq̄ ad bethseca ⁊ crepidinē
G abelmeula in thebbath. Cōclamantes autē
viri israel de neptalī ⁊ aser ⁊ oi manasse per
sequebant madian. Et dedit dñs victoriā po
pulo israel i die illa. Misitq̄ gedeō nūcios i
oēm mōtē effrai dicens: Descēdite in occur
sum madiā. ⁊ occupate aquas vsq̄ bethbera
atq̄ iordanē. Clamauitq̄ ois effrai. ⁊ preoc/
cupauit aq̄s atq̄ iordanē vsq̄ bethbera. Ap
.10.f. prehēsosq̄ duos viros madiā. oreb ⁊ zeb. in/
terfecit oreb i petra oreb. zeb vō in torculari
zeb ⁊ ꝑsecuti sūt madiā capita oreb ⁊ zeb por
tātes ad gedeō trāsfluenta iordanis. VIII.
A D Ixerūtq̄ ad eū viri effrai: Quid est
hoc qđ facere voluisti vt nos ñ voca
res cū ad pugnā ꝑgeres cōtra madi
an? Iurgantes fortiter. ⁊ ꝓpe vim iferentes.
Quibꝰ ille rñdit: Quid. n. tale facere potui
q̄le vos fecistis? Nōne melior ē racemꝰ effraī
vindemijs abiezer? In manꝰ vr̄as dñs tradi
dit principes madian. oreb ⁊ zeb. Quid tale
facere potui. quale vos fecistis. Quod cū lo/
cutus esset. requieuit spūs eorū quo tumebant
cōtra eū. Cūq̄ venisset gedeō ad iordanē trā
siuit eū cū trecentis viris qui secū erant. ⁊ pre
lassitudine fugiētes persequi nō poterāt. Di
B xitq̄ ad viros soccoth: Date obsecro panes
populo q̄ mecū ē. qꝛ valde defecerūt. vt possi
mus ꝑseq̄ zebee ⁊ salmana reges madiā. Rñ
co. derūt principes soccoth. Forsitā palme ma/
nuum zebee ⁊ salmana i manu tua sunt ⁊ id
circo postulas vt demus exercitui tuo panes
Quibus ille ait: Cum ergo tradiderit dñs ze
bee ⁊ salmana in manus meas ⁊ cū reuersus
fuero victor in pace cōterā carnes vestras cū
spinis tribulisq̄ deserti. Et inde conscēdens
venit in phanuel. locutusq̄ ē ad viros loci il
lius similia. Cui ⁊ illi rñderūt sicut rñderant
viri soccoth. Dixit itaq̄ eis: Cū reuersus fue
ro victor i pace: destruā turrim hāc. zebee āt C
⁊ salmana requiescebāt cū omni exercitu suo.
Quindeci. n. milia viri remāserāt ex oibꝰ tur/
mis orietaliū ꝑplor: cesis cētum vigiti milli
bus bellatorū ⁊ educētiū gladiū: Ascēdēsq̄
gedeō ꝑ viā eoꝝ q̄ i tabernaculis morabant
ad orietalē ꝑtē nobe ⁊ iecbaa ꝑcussit castra
hostiū qui securi erāt. ⁊ nihil aduersi suspica
bant. fugerūtq̄ zebee ⁊ salmana: quos perse
quēs gedeō cōprehēdit turbato oi exercitu
eoꝝ. Reuertēsq̄ de bello añ solis ortū appre
hēdit puerū de viris soccoth: iterrogauitq̄
eū noia principū ⁊ seniorū soccoth. ⁊ descri/
psit septuagintaseptē viros. Venitq̄ ad soc/ D
coth ⁊ dixit eis: En zebee ⁊ salmana sup q̄bꝰ
exprobrastis mihi dicētes: forsitā manus ze/ s.eo.
bee ⁊ salmana i manibus tuis sunt. ⁊ idcirco
postulas vt demꝰ viris q̄ lassi sūt ⁊ defecerūt:
panes. Tulit ergo seniores ciuitatis ⁊ spinas
deserti ac tribulos. ⁊ ꝯtriuit cū eis atq̄ cōmi
nuit viros soccoth. Turrī quoq̄ phanuel sub
uertit. occisis hītatoribus ciuitatis. Dixitq̄
ad zebee ⁊ salmana: Quales fuerunt viri q̄s
occidistis i thabor? Qui respōderūt: Simi/
les tui ⁊ vnꝰ ex eis q̄si filiꝰ regis. Quibꝰ ille
rñdit. Fr̄es mei fuerūt. filij mr̄is mee. Viuit
dñs qꝛ si seruassetis eos nō vos occiderē. Di
xitq̄ iether primogenito suo: Surge ⁊ iterfi
ce eos. Qui nō eduxit gladiū. Timebat. n. qꝛ
adhuc puer erat. Dixerūtq̄ zebee ⁊ salma/ E
na tu surge ⁊ irrue i nos: qꝛ iuxta etatē robur
ē hois. Surrexit gedeō ⁊ iterfecit zebee ⁊ sal
mana. ⁊ tulit ornamēta ac bullas quibꝰ col
la regalium camelorū decorari solent. Dixe
runtq̄ omnes viri israel ad gedeon. Dñare
nr̄i tu ⁊ filiꝰ tuꝰ ⁊ filiꝰ filij tui: qꝛ liberasti nos
de manu madian. Quibus ille ait: Nō dña/
bor vr̄i. nec dñabit i vos filius meus sꝫ dña/
bit vobis dñs. Dixitq̄ ad eos: Vnā petitio/ C
nē postulo a vobis. Date mihi inaures ex pre
da vestra. Inaures. n. aureas ismahelite ha/
bere consueuerāt. Qui rñderūt: Libētissime
dabimus. Expādētesq̄ sup terrā palliū ꝓiece F
runt in eo inaures de preda. ⁊ fuit pōdus po
stulatarū inauriū mille septingēti auri sicli.
absq̄ ornamētis ⁊ monilibꝰ ⁊ veste purpu/
rea quibus reges madian vti soliti erant. ⁊
preter torques aureas camelorum. Fecitq̄
ex eo gedeon ephot. ⁊ posuit illud i ciuitate
sua ephra. Fornicatusq̄ est ois isrl' in eo. ⁊ fa
ctum ē gedeoni ⁊ oi domui eiꝰ i ruinā. Hu/
miliatus ē āt madian corā filijs isrl' nec potu.

erūt vltra ceruices eleuare: ſʒ q̄euit terra ꝑ
G quadraginta ānos q̄bus gedeō ꝓfuit. Abijt
4.Re.10.a. itaqʒ hierobaal filius ioas: ⁊ hītauit ī domo
ſua: habuitqʒ ſeptuaginta filios qui egreſſi
ſūt de femore eius: eo ꝙ plures haberet vxo
res. Cōcubina aūt illius quā habebat in ſy/
chen genuit ei filiū noīe abimelech. Mortu
uſqʒ ē gedeō filius ioas ī ſenectute bōa: ⁊ ſe/
pultus eſt in ſepulchro ioas pr̄is ſui ī ephra
de familia ezri. Poſtq̄ʒ aūt mortu⁹ ē gedeō
auerſi ſūt filij iſrl': ⁊ fornicati ſunt in balaim.
Percuſſerūtqʒ cū baal fedus vt eēt eis ī deū
nec recordati ſūt dn̄i dei ſui qui eruit eos de
manibus inimicoꝝ ſuoꝝ oiuʒ ꝑ circuitū: nec
fecerūt miam cū domo hierobaal gedeon iu
xta oia bona q̄ fecerat iſrael. IX.
A Abijt āt abimelech filius hierobaal
in ſychē ad frēs matris ſue ⁊ locut⁹ ē
ad eos ⁊ ad oēm cognationem do/
mus pr̄is matriſqʒ ſue dicens. Loq̄mini ad
oēs viros ſychē. quid vobis ē meli⁹ vt dn̄en
tur vr̄i ſeptuagita viri oēs filij hierobaal: an
vt dn̄et vobis vnus vir. Simulqʒ ꝯſiderate:
qꝛ os veſtꝝ ⁊ caro vr̄a ſū. Locutiqʒ ſunt frēs
matris ei⁹ de eo ad oēs viros ſychē vniuer/
ſos ſermones iſtos: ⁊ iclinauerūt coꝛ eoꝝ p⁹
abimelech dicētes. Frater nr̄ ē. Dederūtqʒ
illi ſeptuagita pōdera argēti de phano baal
berith. qui cōduxit ſibi ex eo viros inopes ⁊
vagos: ſecutiqʒ ſūt eū ⁊ venit in domum pa/
tris ſui ī ephra: ⁊ occidit frēs ſuos filios hie
robaal ſeptuaginta viros ſup lapidem vnuʒ
Remāſitqʒ ioathan filius hierobaal mini/
mus: ⁊ abſcōditus ē. Cōgregati ſūt aūt oēs
viri ſychē ⁊ vniuerſe familie vrbis mello: abi
erūtqʒ ⁊ ꝯſtituerūt regem abimelech: iuxta
quercū que ſtabat in ſychen. Quod cū nūci
B atū eēt ioathan iuit ⁊ ſtetit in v̇tice montis
garizim: eleuataqʒ voce clamauit ⁊ dixit. Au
dite me viri ſychen ita vt audiat vos dn̄s. Je
runt ligna vt vngerent ſup ſe regem: dixerūt
qʒ oliue. Impera nobis. que rn̄dit: Nunq̄d
poſſum deſerere pinguedineʒ meā qua ⁊ dij
vtunť ⁊ hoīes: ⁊ venire vt īter ligna ꝓmoue
ar. Dixerūtqʒ ligna ad arborē ficuʒ. Ueni ⁊
ſup nos regnū accipe. que rn̄dit eis. Nunq̄d
poſſum deſerere dulcedinē meam fructuſqʒ
ſuauiſſimos: ⁊ ire vt inter cetera ligna ꝓmo
uear. Locutaqʒ ſunt ligna ad vitem: Ueni ⁊
impera nobis.. que reſpondit eis. Nūquid
poſſum deſerere vinū meū qđ letificat deum
⁊ hoīes: ⁊ inter ligna cetera ꝓmoueri. Dixe
rūtqʒ oia ligna ad rhānū. Ueni ⁊ impera ſu
per nos. que rn̄dit eis. Si v̇e me regē vobis
ꝯſtituitis: venite ⁊ ſub vmbra mea requieſci
te. Si āt n̄ vulť egrediatur ignis de rhāno
⁊ deuoret cedros libani. Nūc igitur ſi recte
⁊ abſqʒ pccō ꝯſtituiſtis ſr̄ vos rgeʒ abime/
lech ⁊ bn̄ egiſtis cū hierobaal ⁊ cū domo ei⁹
⁊ reddidiſtis vicē bn̄ficijs eius q̄ pugnauit
ꝓ vobis ⁊ aiam ſuā dedit periculis vt erue/
ret vos de manu madian q̄ nunc ſurrexiſtis
ꝯ domū patris mei: ⁊ interfeciſtis filios eius
ſeptuaginta viros ſup vnū lapidē: ⁊ ꝯſtitui/
ſtis regē abimelech filiū ancille eius ſup ha C
bitatores ſychen eō ꝙ frater veſter ſit. Si er
go recte ⁊ abſqʒ vitio egiſtis cū hierobaal ⁊
domo ei⁹ hodie letemini in abimelech ⁊ il/
le leteť ī vobis. Sin aūt ꝑuerſe egrediať ignis
ex eo ⁊ cōſūmat hītatores ſychē ⁊ oppidum
mello egrediaťqʒ ignis de viris ſychē ⁊ d̄ op
pido mello: ⁊ deuoret abimelech. que cū di/
xiſſet fugit ⁊ abijt ī bera: hītauitqʒ ibi ob me
tum abimelech fratris ſui. Regnauit itaqʒ
abimelech ſup iſrl' tribus annis: miſitqʒ dn̄s
ſpiritū peſſimū inter abimelech ⁊ hītatores
ſychē q̄ ceperūt eū deteſtari ⁊ ſcelus interfe
ctiōis ſeptuagita filioꝝ hierobaal ⁊ effuſio/
nē ſāguinis eoꝝ ꝯferre ī abimelech fratrē ſu
um ⁊ ī ceteros ſychymoꝝ ꝓncipes q̄ eū adiu
uerāt: poſuerūtqʒ īſidias aduerſum eū ī ſū/
mitate mōtiū: ⁊ dū illius ꝓſtolabanť aduētū
exercebāt latrocinia agētes ꝑdas ꝺe ꝓtereū
tib⁹. Nūciatūqʒ ē abimelech. Uenit āt gaal
filius obed cū frib⁹ ſuis ⁊ trāſiuit ī ſychimā. D
Ad cui⁹ aduētū erecti hītatores ſychē egreſ
ſi ſūt ī agros vaſtātes vineas vuaſqʒ calcan/
tes: ⁊ factis cātātiū choris igreſſi ſūt phanuʒ
dei ſui: ⁊ inter epulas ⁊ pocula meledicebāt
abimelech clamante gaal filio obed. Quis
eſt iſte abimelech ⁊ que eſt ſychen vt ſeruia/
mus ei. Nunquid nō eſt ipſe filius hieroba/
al ⁊ ꝯſtituit principē zebul ſeruuʒ ſup viros
emor patris ſychen: Cur ergo ſeruiemus ei.
Utinā daret aliq̄s ppl'm iſtū ſub manu mea
vt auferrē de medio abimelech. Dictūqʒ eſt
abimelech: Cōgrega exercitus mľtitudinis
⁊ veni. zebul. n. ꝓnceps ciuitatis auditis ſer
monibus gaal filij obed iratus ē valde. ⁊ mi
ſit clā ad abimelech nūcios dicēs. Ecce ga/
al filius obed venit in ſychymā cū fratribus
ſuis ⁊ oppugnat aduerſū te ciuitatē. Surge
itaqʒ nocte cū populo qui tecū eſt ⁊ latita in
agro: ⁊ primo mane oriente ſole irrue ſuper
ciuitatē. Illo aūt egrediente aduerſū te cuʒ E
populo ſuo: fac ei qđ potueris. Surrexit ita/
qʒ abimelech cū oi exercitu ſuo nocte ⁊ tetē
dit inſidias iuxta ſychimā in quattuor locis
Egreſſuſqʒ ē gaal filius obed: ⁊ ſtetit ī introi
tu porte ciuitatis. Surrexit autē abimelech

⁊ oīs exercitꝰ cū eo de insidiaꝝ loco. Cūq̄ vi
disset ppl'm gaal dixit ad zebul: Ecce de mō
tibus multitudo descēdit. Cui ille rn̄dit: Um
bras montiū vides q̄si capita hoīum ⁊ hoc
errore deciperis. Rursūq̄ gaal ait: Ecce po
pulus de vmbilico t̄re descēdit. ⁊ vnꝰ cuneꝰ
venit ꝑ viā q̄ respicit q̄rcū. Cui dixit zebul.
Ubi ē nūc os tuū quo loq̄baris: q̄s est abime
lech vt ſuiamꝰ ei? Nōne h̄ ppl's ē quē despi
ciebas? Egredere ⁊ pugna ꝯ̄ eum. Abijt ergo
gaal expectante sychimoꝝ ppl'o ⁊ pugnauit
ꝯ̄ abimelech q̄ ꝑsecutus est eū fugiētē ⁊ in vr
bē cōpulit. Cecideruntq̄ ex pte eiꝰ plimi vsq̄
ad portā ciuitatis: ⁊ abimelech sedit i ruma
zebul āt gaal ⁊ socios eiꝰ expulit de vrbe nec
F in ea passus est commorari. Seq̄nti ergo die
egressus ē ppl's in cāpū: qd̄ cū nunciatū eēt
abimelech: tulit exercitū suū ⁊ diuisit in tres
turmas: tendēs insidias i agris. Uidēsq̄ ꝙ
egrederet̄ ppl's de ciuitate surrexit ⁊ irruit i
eo cū cuneo suo oppugnans ⁊ obsidens ciui
tatē. due āt turme palātes ꝑ cāpū aduersari
os ꝑseq̄bantur. Porro abimelech oī die illo
oppugnabat vrbē: quā cepit interfectis habi
tatoribꝰ eiꝰ: ipsa quoq̄ destructa ita vt sal in
ea dispgeret. Quod cū audissent q̄ h̄itabant
in turre sychimoꝝ: ingressi sūt phanū dei sui
berith vbi fedus cū eo pepigerant ⁊ ex ea lo
cus nomē acceperat: qui erat munitꝰ valde
Abimelech quoq̄ audiēs viros turris sychi
moꝝ pariter ꝯglobatos ascendit in montē sel
mō cum oī ppl'o suo. ⁊ arrepta securi ꝑcidit
arboris ramū: impositūq̄ ferens humero. di
S.7.e xit ad socios: Quod me vidistis facere cito
facite. Igit̄ certati ramos d̄ arboribus ꝑcidē
G tes seq̄bant̄ ducē. Qui circūdantes ꝑsidium
succenderūt: atq̄ ita factū est vt fumo ⁊ igne
mille hoīum necarentur viri pariter ⁊ mulie
res habitatoꝝ turris sychē. Abimelech āt in
de ꝓficiscēs venit ad oppidū thebes: qd̄ cir
cūdans obsidebat exercitu. Erat āt turris ex
celsa in media ciuitate: ad quā ꝯfugerant sil'
viri ac mulieres ⁊ oēs pncipes ciuitatis clau
sa firmissime ianua. ⁊ sup turris tectū stantes
ꝑ propugnacula. Accedēsq̄ abimelech iux
ta turrī pugnabat fortit̄. ⁊ appropinquās ho
e.11.c stio ignē supponere nitebat̄. Et ecce vna mu
lier fragmē mole desup iaciens illisit capiti
abimelech ⁊ ꝯfregit cerebrū eius. Qui voca
e.31.b uit cito armigeꝝ suū ⁊ ait illi: Euagina gla
Para. dium tuū ⁊ ꝑcute me: ne forte dicat̄ ꝙ a femi
10.a na interfectus sim. Qui iussa ꝑficiens inter
fecit eū. Illo quoq̄ mortuo oēs q̄ cū eo erāt
de israel reuersi sunt in sedes suas: ⁊ reddi
dit deus malū qd̄ fecerat abimelech ꝯ̄ patrem

suū interfectis septuaginta fratribꝰ suis. Sy
chimitis quoq̄ qd̄ operati erant retributū
est. ⁊ venit super eos maledictio ioathā filij
hierobaal.

X.

Post abimelech surrexit dux in israel A
thola filius phua patrui abimelech
vir de ysachar q̄ h̄itauit in sanir mō
tis effrai. ⁊ iudicauit israel viginti ⁊ tribꝰ an
nis: mortuusq̄ est ac sepultus in sanir. huic
successit iair galaadites qui iudicauit israel
per viginti ⁊ duos ānos: hn̄s triginta filios
sedentes sup triginta pullos asinaꝝ. ⁊ princi
pes triginta ciuitatū que ex noīe eiꝰ sunt ap
pellate anothiair id ē oppida iair vsq̄ i p̄ntē B
diem in t̄ra galaad. Mortuusq̄ est iair ac se
pultus in loco cui est vocabulū camō. Filij S.2.b.⁊.3.a.
āt israel peccatis veteribꝰ iungentes noua fe ⁊.4.a.6.a.
cerunt malū in ꝯspectu dn̄i. ⁊ seruierūt idol' ⁊.ꝭ.13.a.
baalim ⁊ astaroth ⁊ dijs syrie ac sydonis ⁊ mo
ab ⁊ filioꝝ āmon ⁊ philistijm: dimiseruntq̄
dn̄m ⁊ non coluerunt eum. Cōtra quos dn̄s
iratus: tradidit eos in manus philistijm ⁊ fi
liorum āmon. Afflictiq̄ sunt ⁊ vehementer
oppssi ꝑ ānos decē ⁊ octo oēs q̄ h̄itabāt trās
iordanē i terra āmorrei q̄ est in galaad: intā
tum vt filij āmon iordane trāsmisso vastarēt
iudā ⁊ beniamin ⁊ effrai. Afflictusq̄ ē isrl' ni
mis. Et clamātes ad dn̄m dixerūt. Peccaui C
mꝰ tibi: q2 dereliq̄mꝰ dn̄m deū nr̄m ⁊ ſuiui
mꝰ baalim. Quibꝰ locutꝰ ē dn̄s: Nunq̄d nō
egyptij ⁊ āmorrei filijq̄ āmon ⁊ philistijm: si
donij quoq̄ ⁊ amalech ⁊ chanaan oppresse
rūt vos: ⁊ clamast̄ ad me ⁊ erui vos de manu
eoꝝ? Et tn̄ reliq̄stis me ⁊ coluistis deos alie
nos. Idcirco nō addā vt vltra vos liberem.
Ite ⁊ inuocate deos q̄s elegist̄. Ipsi vos libe
rēt i tpe angustie. Dixerūtq̄ filij israel ad do
minū. Peccauimꝰ: redde tu nobis q̄cq̄d ti D
bi placet: tm̄ nunc libera nos. Que dicētes
oīa de finibꝰ suis alienoꝝ deoꝝ idola ꝓiece
rūt: ⁊ ſuiert dn̄o deo q̄ doluit sr̄ miserijs eoꝝ
Itaq̄ filij āmō ꝯclamātes i galaad fixere tē
toria: ꝯ̄ q̄s ꝯgregati filij isrl' i maspha castra
metati sūt. Dixeruntq̄ pncipes galaad sin
guli ad proximos suos. Qui pmus ex no
bis cōtra filios āmon ceperit dimicare: erit
dux ppl'i galaad.

XI.

Fuit itaq̄ illo i tpe iepthe galaadites A
vir fortissimꝰ atq̄ pugnator: filiꝰ mu
lieris meretricis q̄ natꝰ ē de galaad. Habuit
aūt galaad vxorē de q̄ suscepit filios: q̄ pꝰ q̄ᷓ
creuerāt eiecerūt iepthe dicētes. Heres i do
mo pr̄is nr̄i eē nō poteris q2 de adultera mr̄e
natus es. Quos ille fugiens atq̄ deuitans
habitauit in terra thob. Congregatiq̄ sunt

ad eũ viri inopes ⁊ latrocinãtes: ⁊ q̃si princi
pẽ sequebãtur. In illis diebꝰ pugnabãt filij
ãmon ꝯ isrl': q̃bus acriter istãtibus ꝑrexerũt
maiores natu de galaad vt tollerẽt i auxiliũ
sui iephte de terra thob. Dixerũtqꝫ ad eum
Veni ⁊ esto ꝑnceps nr̃: ⁊ pugna ꝯ filios am
Gen.26.f. mon. quibus ille rñdit: Nõne vos estis qui
odistis me ⁊ eiecistis de domo patris mei: ⁊
nũc venistis ad me necessitate cõpulsi. Dixe
B rũtqꝫ ꝑncipes galaad ad iepthe: Ob hanc
igit̃ cãm nũc ad te venimꝰ vt ꝓficiscaris no
biscũ: ⁊ pugnes ꝯ filios ãmon: sisqꝫ dux oĩuꝫ
q̃ habitãt i galaa. Iepthe quoqꝫ dixit eis. Si
vere venistis ad me vt pugnẽ ꝓ vobis ꝯ fili
os ãmon. tradideritqꝫ eos dñs in manꝰ me
as: ego ero vr̃ princeps. qui rñderũt ei. Dñs
qui hec audit ipse mediator ac testis est ꝙ
nr̃a ꝓmissa faciemus: Abijt itaqꝫ iephte cuꝫ
ꝑncipibus galaad: fecitqꝫ eũ oĩs ppl's princi
pẽ sui. Locutusqꝫ ẽ iephte oẽs sermões suos
corã dño in maspha. Et misit nũcios ad re
gẽ filiorꝫ ammon qui ex persona sua dicerẽt
Quid mihi ⁊ tibi ẽ: qꝛ venisti ꝯ me vt vasta
res terrã meã. quibus ille rñdit. qꝛ tulit isrl'
terrã meã qñ ascẽdit de egypto: a finibꝰ arnõ
vsqꝫ ieboc atqꝫ iordanẽ. Nũc ergo cũ pace
C redde mihi eã. Per quos rursũ mãdauit ie
phte: ⁊ impauit eis vt dicerẽt regi ãmon. hec
dicit iephte. Nõ tulit isrl' terrã moab nec trã
filiorꝫ ãmon: sꝫ qñ de egypto ꝯscẽderũt ãbu
lauit ꝑ solitudinẽ vsqꝫ ad mare rubꝝ ⁊ venit
in cades. Misitqꝫ nũcios ad regẽ edom: di
cẽs: Dimitte vt transeã terrã tuã. Qui nolu
it acq̇escere ꝑcibus eius. Misit quoqꝫ ad re
gẽ moab: qui ⁊ ipse trãsitũ ꝑbere ꝯtẽpsit. mã
sit itaqꝫ in cades ⁊ circũiuit ex latere terraꝫ
edoꝫ ⁊ terrã moab. Venitqꝫ ad orietalẽ pla
gã terre moab: ⁊ castrametatus ẽ trãs arnõ
nec voluit itrare t̃minos moab. Arnõ quip
D pe ꝯfiniũ ẽ terre moab. Misit itaqꝫ isrl' nũci
os ad seõ regẽ ãmorreorꝫ q̇ hitabat i esebon
⁊ dixerũt ei. Dimitte vt trãseã ꝑ terrã tuã vs
qꝫ ad fluuiũ. qui ⁊ ipse isrl' v̇ba despiciẽs nõ
dimisit eũ trãsire ꝑ terminos suos: sꝫ infinita
multitudine ꝯgregata egressus ẽ ꝯ eũ i iasa:
⁊ fortiter resistebat. Tradiditqꝫ eũ dñs i ma
nu isrl' cũ oĩ exercitu suo ⁊ ꝑcussit eũ: ⁊ posse
dit oẽm terrã ãmorrei habitatoris regionis
illius ⁊ vniuersos fines eiꝰ de arnon vsqꝫ ie
boc ⁊ de solitudie vsqꝫ ad iordanẽ. Dñs er
go deꝰ isrl' subuertit ãmorreũ pugnãtẽ ꝯ illũ
pplo suo isrl'. Et tu nũc vis possidere terrã eiꝰ
E Nõne ea q̃ possedit chamos deꝰ tuꝰ tibi iur̃
debent. que aũt dñs deus nr̃ victor obtinuit
i nostrã cedẽt possessionẽ. Nisi forte melior
es balaac filioꝰ sephor rege moab: aut docer̃
potes ꝙ iurgatus sit ꝯ isrl' ⁊ pugnauerit cõ
tra eũ qñ habitauit in esebon ⁊ viculis eiꝰ ⁊
in aroer ⁊ villis illius: vel in cũctis ciuitati
bus iuxta iordanẽ ꝑ trecẽtos ãnos. quare tã
to tpe nihil sup hac repetitiõe tẽptasti. Igit̃
nõ pecco in te: sꝫ tu ꝯ me male agis indicẽs
mihi bella nõ iusta. Iudicet dñs arbiter hu
ius diei inter isrl' ⁊ filios ãmon. Noluitqꝫ ac
q̇escere rex filiorꝫ ãmon v̇bis iephte q̃ ꝑ nun
cios mãdauerat. Factus est ergo sup iephte
spũs dñi ⁊ circũiens galaad ⁊ manasse mas
pha quoqꝫ galaad ⁊ inde trãsiẽs ad filios am F
mon votũ vouit dño dicẽs. Si tradideris fi
lios ammon in manꝰ meas: q̇cũqꝫ ꝑmꝰ fue
rit egressus de foribus domus mee: mihiqꝫ
occurrerit reuertẽti cũ pace a filijs ãmon eũ
holocaustũ offerã dño. Trãsiuitqꝫ iephte ad
filios ãmon vt pugnaret ꝯ eos: quos tradi
dit dñs in manꝰ eiꝰ: ꝑcussitqꝫ ab aroer vsqꝫ
dũ venias in mẽnith viginti ciuitates ⁊ vsqꝫ
ad abel q̃ ẽ vineis ꝯsita plaga magna nimis
humiliatiqꝫ sũt filij ammõ a filijs isrl'. Reuer
tẽti aũt iephte in maspha domũ suã: occurrit
ei vnigenita filia sua cũ tympanis ⁊ choris.
Nõ .n. hẽbat alios liberos. qua visa scidit ve
stimenta sua ⁊ ait. Heu me filia mi decepisti
me: ⁊ ipsa decepta es. Aperui .n. os meuꝫ ad G
dñm: ⁊ aliud facere nõ potero. Cui illa rñdit:
Pr̃ mi si apuisti os tuũ ad dñm: fac mihi qd
cũqꝫ pollicitus es: ꝯcessa tibi vltiõe atqꝫ vi
ctoria de hostibus tuis. Dixitqꝫ ad patrem:
hoc solũ mihi p̄sta qd deprecor. Dimitte me
vt duobus mẽsibꝰ circũeã mõtes: ⁊ plãgam
virginitatẽ meã cũ sodalibus meis. Cui ille
rñdit: Vade. Et dimisit eã duobꝰ mensibus.
Cũqꝫ abijsset cũ socijs ac sodalibꝰ suis: flebat
v̇ginitatẽ suã in mõtibus. Expletisqꝫ duobꝰ
mẽsibꝰ reuersa ẽ ad p̄rem suũ. ⁊ fecit ei sicut
vouerat. que ignorabat virꝫ. Exinde mos icre
uit in isrl' ⁊ ꝯsuetudo seruata ẽ: vt pꝰ ãni cir
culũ ꝯueniãt i vnũ filie isrl': ⁊ plãgãt filiaꝫ ie
phte galaadite diebus quattuor. XII.
Ecce eniꝫ in effrai orta ẽ seditio. Naꝫ A
trãseũtes ꝯ aquilonẽ: dixerũt ad ie
phte. Quare vadẽs ad pugnã ꝯ fili
os ãmon vocare nos noluisti vt ꝑgeremꝰ te
cũ. Igit̃ iucundemus domũ tuã. quibus ille
rñdit: Disceptatio erat mihi ⁊ pplo meo cõ
tra filios ãmon vehemẽs: vocauiqꝫ vos vt p̄
beretis mihi auxiliũ: ⁊ facere noluistis. quod
cernens posui animam meam in manibus
meis: transiuiqꝫ ad filios ammon: ⁊ tradidit
eos dominus in manus meas. quid comme B
rui vt aduersum me consurgatis in preliuꝫ.

Vocat᷑ itaqȝ ad se cũctis viris de galaad pu
gnabat ꝯ̃ effrai. Percusserũtqȝ viri galaad
effrai: qꝛ dixerat fugitiu⁹ ẽ galaad de effraiȝ
τ hitabat ĩ medio effraĩ τ manasse. Occupa
uerũtqȝ galaadite vada iordanis ꝑ q̃ effraim
reuersur⁹ erat. Cũqȝ venisset ad ea de effraĩ
nũero fugiẽs atqȝ dixisset: obsecro vt me trã
sire ꝑmittas. dicebãt ei galaadite. Nũquid
effrateus es: Quo dicẽte: nõ sum: interroga
bant eũ. Dic ergo sebboleth qđ interꝑtat᷑ spi
C ca. Qui rñdebat chebboleth: eadẽ lr̃a: spicã
exprimere nõ valẽs: statĩqȝ apprehensũ iugu
labant in ipso iordanis trãsitu. Et ceciderũt
in illo tpe de effraiȝ quadragintaduo milia
Judicauit itaqȝ iepthe galaadites isrl̃ sex an
nis: τ mortuus est ac sepultus in ciuitate sua
galaad. Post hunc iudicauit israel abessan
de bethleem: qui habuit triginta filios τ to
tidem filias. Quas emittens foras maritis
dedit: τ eiusdẽ numeri filijs suis accepit vxo
B res: introducens in domum suam. Qui se-
ptez annis iudicauit israel mortuusqȝ est ac
sepultus in bethleem. Cui successit ahialon
zubulonites: τ iudicauit israel decem annis
mortuusqȝ est ac sepultus in zabulon. Post
hunc iudicauit israel abdon fili⁹ hellel pha
ratonites qui habuit quadraginta filios τ
triginta ex eis nepotes ascendentes super
septuaginta pullos asinaꝝ: τ iudicauit israel
octo annis: mortuusqȝ est ac sepultus in pha
A raton terre effraim in mõte amalech. XIII
ẽ.10.b Rursũqȝ filij israel fecerũt malũ ĩ ꝯspe
ctu dñi q̇ tradidit eos ĩ man⁹ philisti
noꝝ q̃draginta ãnis. Erat ãt quidaȝ
vir de saraa τ de stirpe dan noie manue hñs
vxorẽ sterilẽ: cui apꝑuit angelus dñi: τ dixit
ad eã. Sterilis es τ absqȝ liberis: sed ꝯcipies
τ paries filiũ. Caue ergo ne bibas vinũ ac si
cerã nec imũdũ q̇cq̃ꝫ cõcdas: qꝛ ꝯcipies τ pi
…e·1.b es filiũ: cui⁹ nõ tãget caput nouacl̃a. Erit.n.
j.eo. nazare⁹ dei ab ĩfantia sua τ ex mr̃is vtero: τ
ipse icipiet liberare isrl̃ de mãu philistinoꝝ.
Que cũ venisset ad maritũ suũ: dixit ei. Vir
dei venit ad me hñs vultũ angelicũ: terribil᷑
B nimis. Quẽ cũ interrogassem q̇s esset τ vñ
venisset τ quo noie vocaret᷑: noluit mihi dice
.16.c. re: sed hoc rñdit. Ecce ꝯcipies τ ꝑies filiũ. Ca
.1.b. ue ne vinũ bibas nec sicerã τ ne aliq̇ vescaris
ẽ.eo. imundo. Erit.n. puer nazareus dei ab ĩfãtia
sua τ ex vtero mr̃is sue vsqȝ ad diẽ mort᷑ sue
Orauit itaqȝ manue dñz τ ait: Obsecro dñe
vt vir dei quẽ misisti vẽiat iterꝝ: τ doceat nos
q̇d debeam⁹ facere de puero qui nasciturus
est. Exaudiuitqȝ dñs deprecantem manue τ
apparuit rursum angelus dñi vxori ei⁹ sedẽti

in agro. Manue aũt maritus eius nõ erat
cũ ea. Que cũ vidisset angelũ: festinauit τ
cucurrit ad virũ suũ: nunciauitqȝ ei dicens:
Ecce apparuit mihi vir queȝ ante videram.
Qui surrexit τ secutus est vxorẽ suã: veniẽsqȝ
qȝ ad virum dixit ei: Tu es qui locut⁹ es mu
lieri? Et ille rñdit: Ego sum. Cui manue quã C
do inquit sermo tuus fuerit expletus q̇d vis
vt faciat puer: aut a quo se obseruare debe-
bit? Dixitqȝ angelus dñi ad manue. Ab om-
nibus que locutus sum vxori tue abstineat
se. τ q̇cquid ex vinea nascit᷑ non comedat. vi-
nũ τ sicerã ñ bibat: nullo vescat᷑ imũdo. τ qđ
ei ꝑcepi impleat atqȝ custodiat. Dixit itaqȝ
manue ad angelũ dñi. Obsecro te vt acquie
scas ꝑcib⁹ meis. τ faciamus tibi heduȝ de ca
pris. Cui rñdit angelus. Si me cogis nõ co-
medã panes tuos: si aũt vis holocaustũ face
re: offer illud dño. Et nesciebat manue ꝙ an
gelus dñi esset. Dixitqȝ ad eũ. Qđ ẽ tibi no-
men ut si sermo tuus fuerit expletus honore
mus te? Cui ille rñdit. Cur q̃ris nomẽ meuȝ Geñ.23.b
qđ est mirabile? Tulit itaqȝ manue hedũ de B
capris τ libamẽta. τ posuit sup petrã offerẽs
dño qui facit mirabilia. Ipse aũt τ vxor ei⁹ in
tuebant᷑. Cũqȝ ascẽderet flãma altaris in ce-
lũ ãgelus dñi pariter ĩ flãma ascẽdit. Qđ cũ
vidisset manue τ vxor ei⁹: ꝓni ceciderũt ĩ ter
rã τ vltra eis nõ apparuit angelus dñi. Sta-
timqȝ intellexit manue angelũ dñi esse τ di
xit ad vxorẽ suã. Morte moriemur: qꝛ vidi-
mus dñm. Cui rñdit mulier. Si dñs nos vel
let occidere: de manib⁹ nr̃is holocaustũ τ li
bamẽta nõ suscepisset: nec ostendisset nobis
hec oĩa: neqȝ ea q̃ sunt vẽtura dixisset. Pepe
rit itaqȝ filiũ. τ vocauit nomẽ ei⁹ samsõ. Cre
uitqȝ puer. τ bñdixit ei dñs. cepitqȝ spũs dñi
esse cũ eo ĩ castris dan: inter saraa τ esthaol.
Descẽdit ergo samsõ ĩ thãna- XIIII. A
ta: vidẽsqȝ ibi mulierẽ de filiab⁹ phi
listijm: ascẽdit τ nunciauit patri suo
τ matri sue dicens. Vidi mulierez ĩ thamna
ta de filiabus philistinoꝝ: quã queso vt mihi
accipiatis vxorẽ. Cui dixerũt pr̃ τ mater sua.
Nunquid nõ ẽ mulier in filiab⁹ fratrũ tuoꝝ
τ in oĩ ppl̃o tuo: qꝛ vis accipe vxorẽ de phili
stijm q̇ ĩcircũcisi sunt? Dixitqȝ samsõ ad pr̃eȝ
suũ. Hãc mihi accipe: qꝛ placuit ocl̃is meis.
Parẽtes aũt eius nesciebãt ꝙ res a dño fie-
ret. τ q̃reret occasiones contra philistijm. Eo
eni tpe philistijm dñabant᷑ isrl̃i. Descẽdit ita j.15.c.
qȝ samsõ cũ patre suo τ matre in thamnata.
Cumqȝ venissent ad vineas oppidi apparuit B
catulus leonis seu⁹ τ rugiens. τ occurrit ei.
Irruit autẽ spũs dñi in samsõ: τ dilacerauit j.eo.τ.15.c.

leonē quasi hedum in frusta decerperet ni-
hil omnino hñs in manu. ⁊ hoc patri ⁊ ma-
tri noluit indicare. Descenditqꝫ ⁊ locut⁹ est
mulieri q̄ placuerat oculis eius. Et post ali-
quot dies reuertēs vt acciperet eā: declina-
uit vt videret cadauer leonis. Et ecce exam̄
apū in ore leonis erat. ac fauus mellis. Quē
cum sūpsisset in manibus comedebat in via
veniensqꝫ ad pr̄em suū ⁊ matrem dedit eis
partem qui ⁊ ipsi comederunt: nec tamē eis
voluit indicare. ꝙ mel de corpore leonis as-
sumpserat. Descendit itaqꝫ pr̄ eius ad muli
C erem. ⁊ fecit filio suo samson conuiuiū. Sic
enim iuuenes facere ꝯsueuerant. Cum ergo
ciues loci illius vidissent eum: dederunt ei
sodales triginta qui essent cū eo. Quibus lo
cutus est samson. Proponā vobis problema
quod si solueritis mihi intra septem dies cō
uiuij: dabo vobis triginta sindones ⁊ totidē
tunicas. sin autē non potueritis soluere: vos
dabitis mihi triginta syndones: ⁊ eiusdem
numeri tunicas. Qui responderunt ei. Pro
pōe problema vt audiam⁹. Dixitqꝫ eis. De
comedente exiuit cibus. ⁊ de forti egressa ē
dulcedo. Nec potuerunt ꝑ tres dies ꝓpōnē
soluere. Cumqꝫ adesset dies septimus: dixerūt
ad vxorem samson. Blandire viro tuo. ⁊ su
ade ei vt indicet tibi quid significet proble-
ma. Quod si facere nolueris incendem⁹ te
⁊ domū patris tui. An idcirco vocastis nos
ad nuptias vt spoliaretis? Que fundebat a-
pud samson lachrimas ⁊ querebatur dicēs
Odis me. ⁊ nō diligis: idcirco problema qd̄
proposuisti filijs populi mei non vis mihi ex
D ponere. At ille respondit. Patri meo ⁊ ma
tri nolui dicere: ⁊ tibi indicare potero? Se-
ptem igitur diebus conuiuij flebat ante eū
tādēqꝫ die septimo cū ei esset molesta: expo-
suit. Que stati indicauit ciuib⁹ suis. ⁊ illi di
xerūt ei die septimo an̄ solis occubitū. Quid
dulcius melle. ⁊ qd̄ fortius leone? Qui ait
ad eos. Si nō arassetis i vitl̄a mea nō inuenis
s.eo.j.15.c. setis ꝓpōnē meā. Irruit itaqꝫ in eū spūs dn̄i
descēditqꝫ ascalonē. ⁊ ꝑcussit ibi triginta vi-
ros: quoꝝ ablatas vestes dedit his q̄ proble
ma soluerāt. Iratusqꝫ nimis ascendit in do
mū pr̄is sui: vxor āt ei⁹ accepit maritū vnū
de amicis ei⁹ ⁊ pronubis.

XV

A Post aliquātulū āt tp̄is cū dies triti
cee messis istarēt: venit samsō inuiserē
volens vxorē suā: ⁊ attulit ei hedū
de capris. Cūqꝫ cubiculū ei⁹ solito vellet in
trare: ꝓhibuit illū pr̄ illi⁹ dicens. Putaui ꝙ
odisses eā. ⁊ ideo tradidi illā amico tuo. Sꝫ
habet sororē q̄ iunior ⁊ pulchrior ille est: sit
tibi ꝓ ea vxor. Cui samsō respondit. Ab hac
die nō erit culpa in me ꝯtra philisteos. Faci
am. n. vobis mala. Perrexitqꝫ ⁊ cepit trecē-
tas vulpes: caudasqꝫ eaꝝ iūxit ad caudas. ⁊
faces ligauit in medio: quas igne succēdens
dimisit vt huc illucqꝫ discurrerēt. Que stati B
perrexerunt in segetes philistinoꝝ. Quibus
succensis ⁊ comportate iam fruges ⁊ adhuc
stantes i stipula ꝯcremate sūt: i tātū vt vineas
quoqꝫ ⁊ olineta flāma ꝯsumeret. Dixerūtqꝫ s.6.f.
philistijm. Quis fecit hanc rē? Quib⁹ dictū
est. Samson gener thānatei: qꝛ tulit vxorem
eius ⁊ alteri tradidit h̄ operat⁹ est. Ascende
runtqꝫ philistijm. ⁊ ꝯbusserunt tā mulierem
q̄ꝫ pr̄em eius. Quib⁹ ait samson. Licet hoc
feceritis tn̄ adhuc ex vobis expetā vltionē
⁊ tunc q̄scā. Percussitqꝫ eos ingenti plaga
ita vt stupentes surā femori iponerēt. Et de
scēdens hītauit in spelunca petre ethā. Igit̄
ascendentes philistijm in terrā iuda. castra-
metati sunt in loco qui postea vocat⁹ ē lechi
i. maxilla vbi coꝝ fusus est exercit⁹. Dixerūt
C qꝫ ad eos de tribu iuda. Cur ascendistis ad-
uersū nos. Qui rn̄derunt vt ligem⁹ samson
venimus. ⁊ reddam⁹ ei q̄ i nos opat⁹ ē. De
scenderunt ergo tria milia viroꝝ de iuda ad s.14.a.
specū silicis ethā. Dixerūtqꝫ ad samson. Ne
scis ꝙ philistijm imperent nobis. Quare hoc
facere voluisti? Quibus ille ait. Sicut fece-
runt mihi: sic feci eis. Ligare inquit te veni
mus ⁊ tradere in man⁹ philistinoꝝ. Quib⁹
samson: iurate ait ⁊ spondete mihi ꝙ nō occi
datis me. Dixerūt. Nō te occidem⁹: sꝫ vin-
ctū tradem⁹. Ligaueruntqꝫ eū duob⁹ nouis
funib⁹: ⁊ tulerūt eū de petra ethā. Qui cū ve s.14.b.
nisset ad locū maxille. ⁊ philistijm vociferan
tes occurrissent ei: irruit spūs dn̄i in eū. ⁊ si-
cut solent ad odorē ignis ligna ꝯsumi ita vi
cula q̄bus ligat⁹ erat dissipata sūt ⁊ soluta.
Inuentāqꝫ maxillā. i. mandibulā asini q̄ iace
D bat arripiens iterfecit in ea mille viros. ⁊ ait
In maxilla asini in mandibulla pulli asina
rū deleui eos. ⁊ ꝑcussi mille viros. Cumqꝫ h̄
v̇ba canens ꝯplesset. Proiecit mandibulā
de manu: ⁊ vocauit nomen loci illi⁹ ramath
lechi: qd̄ interpretat̄ eleuatio maxille. Sitiēs
qꝫ valde. clamauit ad dn̄m. ⁊ ait. Tu dedisti
in manu serui tui salutē hanc maximā atqꝫ
victoriā: ⁊ en siti morior: incidāqꝫ in manus
incircuncisoꝝ. Aperuit itaqꝫ dn̄s molarē dē
tem i maxilla asini. ⁊ egresse sūt ex eo aq̄ q̄b⁹
haustis refocillauit spiritum. ⁊ vires recepit.
Idcirco appellatum est nomen loci illius:
fons inuocantis de maxilla: vsqꝫ in presentē
diē. Iudicauitqꝫ israel in diebus philistijm

viginti annis.

XVI.

A Abijt q̄z i gazā. ⁊ vidit ibi mlierē me
retricē ingressusq̄z ē ad eā. Q̄d cū au
dissent philistijm ⁊ percrebruisset apd̄
eos itrasse vrbē samson: circundederūt eū po
sitis i porta cītatis custodib⁹: ⁊ ibi tota no
cte cū silentio p̄stolantes vt fcō mane exeun
tem occiderēt. Dormiuit āt samson vsq̄z ad
mediū noctis. ⁊ idē ꝯsurgēs apprehēdit am
bas porte fores cū postib⁹ suis ⁊ sera: imposi
tasq̄z humeris suis portauit ad vticē montis
q̄ respicit hebron. Post hec amauit mulie
rē q̄ habitauit in valle soreth ⁊ vocabat dali
da. Veneruntq̄z ad eā principes philistinoꝝ:
atq̄z dixerūt. Decipe eum ⁊ disce ab illo in q̄
hēat tantā fortitudinē: ⁊ quō eū supare vale
amus. ⁊ vinctū affligere. Q̄d si feceris dabi
B mus tibi singuli mille centū argenteos. Lo
cuta ē ergo dalida ad samson. Dic mihi ob
secro i quo sit tua maxima fortitudo ⁊ q̄d sit
q̄ ligat⁹ erumpere neq̄as. Cui rn̄dit samson
Si septē neruiceis funib⁹ needū siccis ⁊ ad
huc humentib⁹ ligat⁹ fuero: infirmus ero vt
ceteri hoies. Attuleruntq̄z ad eā satrape phi
listinoꝝ septez funes vt dixerat: q̄bus vinxit
eum latentibus apud se insidijs ⁊ in cubicu
lo finē rei expectantib⁹. Clamauitq̄z ad euz
j.co. Philistijm sup te samson. Qui rupit vincu
la quō si rumpat quis filū de stupa tortum
sputamine cū odorem ignis accepit. ⁊ nō est
cognitū in q̄ esset fortitudo eius. Dixitq̄z ad
eum dalida. Ecce illusisti mihi. ⁊ falsū locu
C tus es. Saltē nunc indica mihi q̄ ligari de
beas. Cui ille respondit. Si ligat⁹ fuero no
uis funib⁹ q̄ nunq̄z fuerūt in ope ifirm⁹ ero
o.r.j. ⁊ alioꝝ hoium similis. Quib⁹ rursū dalida
vinxit eū: ⁊ clamauit: philistijm sup te samsō
in cubiculo insidijs p̄paratis. Qui ita rupit
vincula quasi fila telarum. Dixitq̄z dalida
rursum ad eum Usq̄z quo decipis me ⁊ fal
sum loq̄ris: Ostende de q̄ vinciri debeas. Cui
rn̄dit samson. Si inq̄t septem crines capitis
mei cum licio plexueris. ⁊ clauū his circūli
gatū t̄re fixeris: infirmus ero. Q̄d cū fecisset
dalida. dixit ad eū. Philistijm sup te samsō.
o.r.j. Qui ꝯsurgēs de somno extraxit clauū cū cri
nibus ⁊ licio. Dixitq̄z ad eum dalida. Quō
D dicis ꝙ amas me cum animus tuus non sit
mecuz? Per tres vices mentitus es mihi. ⁊
noluisti dicere in q̄ sit maxima fortitudo tua
Cūq̄z molesta esset ei ⁊ per multos dies iugi
ter adhereret. spaciū ad q̄etē nō tribuēs: de
fecit aīa ei⁹. ⁊ ad mortē vsq̄z lassata est. Tunc
apiens veritatē rei dixit ad eā. Ferruz nunq̄z
ascēdit sup caput meū: q̄z nazareus. i. ꝯsecra
tus dn̄o sum de vtero mr̄is mee. Si rasuz fue
rit caput meū: recedet a me fortitudo mea ⁊
deficiā: eroq̄z sicut ceteri hoies. Videsq̄z illa
ꝙ confessus ei esset oēm animū suū: misit ad
principes philistinoꝝ ac mādauit. Ascēdite E
adhuc semel: q̄z nūc mihi aperuit cor suum.
Qui ascēderūt assūpta pecunia quā promi
serāt. At illa dormire eū fecit sup genua sua.
⁊ i sinu suo reclinare caput. Vocauitq̄z ton
sorē. ⁊ rasit septē crines eius. ⁊ cepit abigere
eū ⁊ a se repellere. Statim. n. de eo fortitudo
discessit. Dixitq̄z. Philistijm super te samsō. s.co.
Qui de sōno ꝯsurgens dixit in aīo suo. Egre
diar sicut ante feci ⁊ me excutiā nesciens ꝙ
recessisset ab eo dn̄s. Quez cū apprehendis
sent philistijm: statim eruerūt oculos eius. ⁊
duxerūt gazā vinctū cathēis. ⁊ clausū in car
cere molere fecerunt. Iāq̄z capilli ei⁹ renasci F
cepant. ⁊ principes philistinoꝝ ꝯuenerūt in
vnū vt imolarent hostias magnificas dagō
deo suo. ⁊ epularentur dicētes. Tradidit de
us nr̄ inimicum nr̄m samson in man⁹ nr̄as.
Q̄d ēt ppl's videns laudabat deū suum: ea
dēq̄z dicebat. Tradidit de⁹ nr̄ aduersarium
nr̄m in man⁹ nr̄as: q̄ deleuit t̄raz nr̄am ⁊ oc
cidit plurimos. Letātesq̄z p conuiuia sūptis
iā epulis p̄ceperunt vt vocaretur samson: ⁊ an̄
eos luderet. Qui adductus de carcere lude
bat ante eos: fecerūtq̄z eum stare inter duas
colūnas. Qui dixit puero regenti gressus su
os. Dimitte me vt tangā columnas q̄b⁹ oīs
iminet dom⁹. ⁊ recliner sup eas: ⁊ paululuz
req̄escā. Dom⁹ āt erat plena viroꝝ ac mulie G
rum ⁊ erāt ibi oēs principes philistinoꝝ: ac
de tecto ⁊ solario circit̄ tria milia vtriusq̄z se
xus spectātes ludentē samson. At ille iuoca
to dn̄o ait. Dn̄e de⁹ memēto mei. ⁊ redde mi
hi nunc fortitudinē p̄stinā deus me⁹ vt vlci
scar me de hostib⁹ meis. ⁊ pro amissiōe duo
rum luminū. vnā vltionē recipiā. Et app̄hen
dens ambas columnas q̄b⁹ innitebat dom⁹
alterāq̄z eaꝝ dextera ⁊ alterā leua tenēs: ait.
Moriatur aīa mea cū philistijm. Cōcussisq̄z
fortiter colūnis: cecidit dom⁹ sup oēs princi
pes ⁊ ceterā mltitudinē q̄ ibi erat. Multoq̄z s.14.d.⁊
plures interfecit moriēs q̄̄ ante viuus occi s.15.d.
derat. Descendentes āt fratres ei⁹ ⁊ vniuer
sa cognatio tulerunt corpus eius. ⁊ sepelie
runt inter saraa ⁊ esthaol in sepulchro pa
tris sui mānue: iudicauitq̄z israel viginti an
nis.

XVII.

Uitq̄z eo tpe vir quidā de monte ef A
frai noīe michas: q̄ dixit matri sue.
Mille centū argenteos quos sepauerας ⁊ sr
q̄b⁹ me audiente iurauerας: ecce ego habeo

τ apud me sũt. Cui illa rñdit. Bñdict⁹ filius
me⁹ dño. Reddidit ergo eos mři sue: q dixe
rat ei. Cõsecraui τ voui hoc argẽtũ dño: vt ð
manu mea suscipiat filius me⁹ τ faciat scul/
ptile atq₃ conflatile. τ nunc trado illud tibi.
B Reddidit igit̃ eos matri sue. que tulit ducẽ
tos argenteos. τ dedit eos argentario vt fa/
ceret ex eis sculptile atq₃ cõflatile qð fuit in
domo miche. Qui ediculã quoq₃ i ea deo se
pauit: τ fecit ephot τ theraphi idest vestez sa
C cerdotalẽ τ idola. Impleuitq₃ vnius filiozuz
J.8.a.τ.21.d suoꝝ manũ. τ factus ẽ ei sacerdos. In dieb⁹
illis: nõ erat rex i isrl': sed vnusq̃sq₃ qð sibi re/
ctũ videbat̃ hoc faciebat. Fuit q₃ alter ado/
lescens de bethleẽ iuda ex cognatione eius:
eratq₃ ipse leuites τ habitabat ibi. Egressusq₃
de ciuitate bethleẽ: pegrinari voluit vbicun
q₃ sibi cõmodũ reppisset: Cũq₃ venisset i mõ/
tem effraim iter faciẽs. τ decliasset parũper
in domo miche: interrogatus ẽ ab eo vñ venis
set. Qui rñdit. Leuita sũ ð bethleem iuda:
τ vado vt habitẽ vbi potuero τ vtile mihi es
D se prosperero. Dixitq₃ micha. Māe apð me
inquit: τ esto mihi parens ac sacerdos: da/
boq₃ tibi p annos singulos decem argente/
os ac vestẽ duplicẽ. τ que ad victũ sunt neces
saria. Acq̃euit τ mansit apud hoiem: fuitq₃
illi quasi vnus de filijs. Impleuitq₃ micha
manũ eius. τ hũit pueꝝ sacerdotem apud se
nũc scio dicẽs q bñ faciet mihi deus habẽti
leuitici generis sacerdotẽ. XVIII.
A In dieb⁹ illis nõ erat rex i isrl': τ trib⁹
s.17.c dan q̃rebat possessionẽ sibi vt habita
J.21.d. ret i ea. Usq₃ ad illũ .n. diẽ inter cete
ras trib⁹: sozte nõ accepat. Miserũt ergo filij
dã stirpis τ familie sue quinq₃ viros fortissi/
mos de saraa τ estahol vt explozarent terrã
τ diligẽter ispicerẽt. Dixerũtq₃ eis. Ite τ ɔsi
derate terrã. Qui cũ pgentes vẽissẽt i mõtẽ
effrai τ intrassẽt domũ miche: req̃euerũt ibi.
Et agnoscẽtes vocẽ adolescentis leuite. vtẽ/
tesq₃ ill⁹ diuersozio dixerunt ad eum. Quis
te huc adduxit: Quid hic agis? Quã ob cãz
B huc venire voluisti? Qui respondit eis. Hec
τ h̃ prestitit mihi michas: τ me mercede con
duxit vt sim ei sacerdos. Rogauerũt ãt euz
vt ɔsuleret dñm. τ scire possent an prospero
itiere pgerẽt: τ res hrẽt effectum. Qui rñdit
eis. Ite cũ pace. Dñs respicit viam vr̃am. τ
iter quo pgitis. Euntes igit̃ q̃nq₃ viri venerũt
lais: viderũtq₃ ppl'm habitãtẽ i ea absq₃ vllo
timore iuxta ɔsuetudinẽ sidõioꝝ securꝝ τ q̃e/
tũ. nullo eis penit⁹ resistẽte magnaꝝq₃ opũ
τ pcul a sidone atq₃ a cũctis hoib⁹ sepatuz.
C Reuersiq₃ ad fr̃es suos in saraa τ estahol.

τ q̃d egissẽt sciscitãtibus rñderũt. Surgite τ Nu.13.c
camus ad eos. Uidim⁹ enĩ terrã valde opu
lẽtã τ vberẽ. Nolite negligere: nolite cessare
Eam⁹ τ possideam⁹ eã: nullus erit labor. In
trabimus ad securos in regionẽ latissimam
tradetq₃ nobis dñs locũ i q̊ nulli⁹ rei ẽ penu
ria eoꝝ q̃ gignunt̃ in terra. Profecti igit̃ sũt
de cognatione dan de saraa τ estahol sexcẽti
viri accincti armis bellicis: ascendẽtesq₃ mã
serunt in chariathiarim iude q̊ locus ex eo
tp̃e castroꝝ dã nomẽ accepit. τ ẽ post. tergũ
cariathiari. Inde trãsierũt in mõtẽ effraim. B
Cũq₃ venissẽt ad domũ miche: dixerũt quin/
q₃ viri q̊ prius missi fuerant ad ɔsiderandaz
terrã lais: ceteris fr̃ib⁹ suis. Nostis q i domi
b⁹ istis sit ephot τ theraphi: τ sculptile atq₃
ɔflatile. Uidete q̃d vobis placeat. Et cũ pau
lulũ declinassent igressi sũt domũ adolescen
tis leuite q̊ erat in domo miche: salutauerũt
q₃ eũ verbis pacificis: sexcẽti autem viri ita
vt erant armati stabãt ante hostiũ. At illi q̊
ingressi fuerant domum iuuenis: sculptile τ E
ephot τ theraphi atq₃ ɔflatile tollere nitebã
tur: τ sacerdos stabat ante hostiũ sexcentis
viris fortissimis haud pcul expectantibus.
Tulerũt igit̃ q̊ intrauerant sculptile ephot τ
idola atq₃ ɔflatile. Quibus dixit sacerdos.
Quid facitis? Cui rñderũt. Tace τ pone di/
gitũ sup os tuũ: veniq₃ nobiscũ vt habeam⁹
te. p̃rem ac sacerdotẽ. Quid tibi meli⁹ est vt
sis sacerdos in domo vnius viri: an i vna tri
bu τ familia in israel? Quod cũ audisset acq̊
euit sermonib⁹ eozũ. τ tulit ephot τ idola ac
sculptile. τ pfect⁹ est cũ eis. Qui cũ pgerent
τ ante se ire fecissent paruulos ac iumẽta. τ F
oẽ qð erat preciosũ: iamq₃ a domo miche es/
sent pcul: viri q̊ habitabãt i edib⁹ miche cõ
clamantes secuti sũt: τ post tergũ clamare ce
perũt: Qui cũ respexissent: dixerũt ad michã
Quid tibi vis: Cur clamas? Qui respondit.
Deos meos quos mihi feci: tulistis τ sacer/
dotem τ oia que hẽo. τ dicitis: q̃d tibi ẽ? Di/
xeruntq₃ ei filij dan. Caue ne vltra loquaris
ad nos. τ veniant ad te viri aio concitati. τ
ipse cũ omni domo tua peas. Et sic cepto iti
nere prexerũt. Uidens ãt micha q fortiores
se essent: reuersus est i domũ suam. Sexcenti
ãt viri tulerũt sacerdotẽ: τ que s̃ diximꝰ: ve/
neruntq₃ in lais ad ppl'm q̃escẽtẽ atq₃ secuꝝ G
τ pcusserũt eos in oze gladij: vrbẽq₃ incẽdio
tradiderũt: nullo pẽit⁹ ferẽte p̃sidium. eo q
pcul habitarẽt a sidone: τ cũ nullo hoiuz ha
berẽt q̃cq₃ societatis ac negocij. Erat autem
ciuitas sita in regione roob quã rursũ extruẽ
tes habitauerũt i ea: vocato noie ciuitat̃ dan

iuxta vocabuluz patris sui quē gēuerat isrl':
q̄ ꝑus lais dicebaṫ.. Posuerūtq̧ sibi sculpti
le,⁊ iōatā filiū gersā filij moysi ac filios eius
sacerdotes i tribu dan vsq̧ ad diē captiuita
§.17.c.⁊ tis sue.Māsitq̧ apȯ eos idolū miche oī tp̄e
§.eo.⁊ q̊ fuit domꝰ dei in sylo . In diebus illis non
II.d A erat rex in israel. XIX

Fuit q̇dā vir leuites h̄itās in latere
montis effrai: q̇ accepit vxorem de
bethleē iuda q̄ reliquit eū. ⁊ reuersa ē in do
mū p̄ris sui i bethleē māsitq̧ apud eū quat-
tuor mēsibus.Secutusq̧ ē eā vir suꝰ volens
ꝙ recōciliari ei atq̧ blādiri ⁊ secū reducere
h̄ns in comitatu puerꝝ ⁊ duos asinos . Que
suscepit eū ⁊ introduxit in domum p̄ris sui.
Qȯ cū audisset socer eiꝰ eūq̧ vidisset occur-
rit ei letus:⁊ amplexatus est hoiez.Māsitq̧
gener in domo soceri tribus diebꝰ comedēs
B cū eo:⁊ bibens familiariter:die āt quarto de
nocte ꝯsurgens ꝓficisci voluit . Quē tenuit
socer:⁊ ait ad eū.Gusta prius pusillū panis
⁊ ꝯforta stomachū.⁊ sic ꝓficisceris.Sederūt
q̧ siľ:ac cōederūt ⁊ biberūt.Dixitq̧ p̄r puel
le ad generꝝ suū. Queso te vt hodie hic māe
as:pariterq̧ letemur.At ille consurgens ce
pit velle ꝓficisci. Et nihilominus obnixe cū
socer tenuit.⁊ apud se fecit māere.Mane āt
facto parabat leuites iter.Cui socer rursum.
Obsecro inquit vt paululū cibi capias.⁊ as
sumptis viribꝰ donec increscat dies: postea
ꝓficiscaris.Cōederūt ergo siľ:surrexitq̧ ado
lescens vt ꝑgeret cū vxore sua ⁊ puero. Cui
C rursū locutꝰ est socer.Cōsidera ꝙ dies ad oc
.c.II.b casum decliuior sit.⁊ ꝓpinq̄t ad vesperꝝ.Ma
ne apud me ēt hodie.⁊ duc letū diē . ⁊ cras
ꝓficisceris vt vadas in domū tuā.Noluit ge
ner acquiescere sermonibꝰ eius:sed stati pre
xit ⁊ vēit ꝯ iebus q̄ altero noīe vocaṫ irlz du
cens secū duos asinos onustos ⁊ ꝯcubinam
Iāq̧ aderāt iuxta iebus:⁊ dies mutabaṫ i no
ctē.Dixitq̧ puer ad dominum suum. Ueni
obsecro declinemꝰ ad vrbē iebuseoꝝ. ⁊ ma-
neamꝰ in ea.Cui r̄ndit dn̄s.Non ingrediar
oppidū gentis aliene q̄ nō ē de filijs isrl'.sz trā
sibo vsq̧ gaba.⁊ cū illuc ꝑuenero māebimꝰ
D in ea:aut certe in vrbe rama. Trāsierūt ergo
iebus,⁊ ceptū carpebant iter.occubuitq̧ eis
sol iuxta gabaa q̄ est i tribu beniamin:diuer
teruntq̧ ad eā vt manerent ibi.Quo cū in-
trassent sedebāt in platea citatis ⁊ nullꝰ eos
recipeṙ voluit hospitiȯ.Et ecce apparuit hō
senex reuertens de agro ⁊ de oꝑe suo vespi q̇
⁊ ipse de monte erat effraim ⁊ ꝑegrinus ha-
bitabat in gabaa.Hoies āt regiōis illiꝰ erāt
filij gemini. Eleuatisq̧ oculis vidit senex se-
dentē hoiem cū sarcinulis suis in platea ci-
uitatis:⁊ dixit ad eū.Unde venis.⁊ quo va- E
dis:Qui r̄ndit ei. Profecti sumus de beth
leem iuda:⁊ ꝑgimꝰ ad locū nr̄m q̇ ē i latere
montis effrai vn̄ ieramus in bethleē.Et nūc
vadimus ad domū dei nullusq̧ sub tectum
suū nos vult recipe:h̄ntes paleas ⁊ fenuz in
asinoꝝ pabulū ⁊ panē ac vinū in meos ⁊ an
cille tue vsus ⁊ pueri q̇ mecū est. Nulla re i-
digemꝰ nisi hospitȯ.cui r̄ndit senex:pax tecū
sit.Ego ꝓbebo oīa q̄ necessaria sūt tm̄ q̄so ne
in platea maneas.Introduxitq̧ eū in domū
suā.⁊ pabulū asinis prebuit:ac postq̧ lauerīt
pedes suos recepit eos in conuiuium.Illis F
epulātibꝰ.⁊ post laborē itineris cibo ⁊ potu
reficiētibꝰ corpora:vēerūt viri ciuitatis illiꝰ
filij belial idest absq̧ iugo:⁊ circūdantes do
mū senis fores pulsare ceperūt clamātes ad
dn̄m domus atq̧ dicentes.Educ virū qui in Gen̄.19.b
gressus est domū tuā:vt abutamur eo.Egres
susq̧ est ad eos senex.⁊ ait.Nolite fr̄es noli-
te facere malū hoc:q̄r ingressus ē homo ho-
spitiū meū.⁊ cessate ab hac stulticia.Habeo
filiā virginē.⁊ hic homo hz cōcubinā:educā
eas ad vos vt humilietis eas ⁊ vr̄am libidi-
nē cōpleatis:tm̄ obsecro ne scelus hoc ꝯ na-
turā opemini i virꝝ.Nolebāt acq̇escere s̄mōi
bus illius.Qȯ cernēs hō eduxit ad eos ꝯcu
binā suā ⁊ eis tradidit illudēdā. Qua cū to
ta nocte abusi essent dimiserūt eā mane . At G
mulier recedētibus tenebris venit ad hosti
um domꝰ vbi manebat dn̄s suꝰ ⁊ ibi corruit
Mane facto surrexit homo ⁊ aꝑuit ostium
vt ceptā expleret viā.⁊ ecce ꝯcubina eius ia
cebat an̄ ostiū sp̄sis in line manibꝰ. Cui ille
putans eā q̇escere loq̄batur. Surge vt ābu-
lemꝰ. Qua nihil r̄ndēte intelligens ꝙ erat
mortua:tulit eam ⁊ iposuit asino:reuersusq̧
est in domū suā. quā cū eēt igressus arripuit
gladiū ⁊ cadauer vxoris cū ossibꝰ suis i duo
decim partes ac frusta cōcidens misit in oēs
terminos isrl'.Qȯ cū vidissēt singuli concla
mabāt. Nūq̧ res talis facta est i israel ex eo
die quo ascenderūt patres nr̄i de egypto vs-
q̧ in p̄ns tp̄s.Ferte sniam.⁊ in cōe decernite
q̇d facto opus sit XX

Egressi itaq̧ sūt oēs filij isrl' ⁊ pariter cō
gregati q̄i vir vnꝰ de dan vsq̧ bersa A
bee ⁊ terra galaad ad dn̄m in mas-
pha oēs q̊z āguli pploꝝ ⁊ cūcte tribꝰ isrl' i ec
cl'iani ppl'i dei cōuenerūt q̄dragita milia pe
ditū pugnatoꝝ.Nec latuit filios beniamim
ꝙ ascēdissent filij isrl' in maspha.Interroga-
tusq̧ leuita maritus mlr̄is iterfecte qūo tan-
tū scelus ꝑpetratum eēt:r̄ndit veni in gabaa

beniamī cũ vxore mea: illucqꝫ diuerti. Et ec-
ce hoīes ciuitatis illius circũdederũt nocte
domũ in qua manebā volētes me occidere:
⁊ vxorē meā icredibili furore libidinis vexā
tes: deniqꝫ mortua ē. Quā arreptā in frusta
ꝯcidi: misiqꝫ ꝑtes in oēs terminos possessio
nis vr̄e: qꝛ nūq̄ tātũ nephas ⁊ tā grāde pia
culũ factũ ē in isrl̄. Adestis oēs filij isrl̄. decer
nite quid facere debeatis. Stansqꝫ ois ppl̄s
⁊ quasi vnius hois sermone rñdit. Nō rece-
dem⁹ i tabernacula nr̄a nec suā q̄sq̄ itrabit
B domũ: sꝫ hoc ꝯ gabaa in cōe faciemus. Decē
viri eligant̄ e cētũ ex oibus tribub⁹ isrl̄: ⁊ cē-
tũ de mil'e ⁊ mille de decē milibus vt cōpor
tēt exercitui cibaria: ⁊ possimus pugnare cō
tra gabaa beniamī ⁊ reddere ei ꝓ scelere qđ
meret̄. Cōuenitqꝫ vniuersus isrl̄ ad ciuitatē:
q̄si hō vnus eadē mēte vnoqꝫ cōsilio: ⁊ mise
rũt nũcios ad oēm tribũ beniamin qui dice
rent. Cur tātũ nephas in vobis repertũ est.
Tradite hoies de gabaa q̄ hoc flagitiũ per-
petrarũt vt moriant̄: ⁊ auferat̄ malũ de isrl̄:
q̄ noluerũt fratꝝ suoꝝ filioꝝ isrl̄ audire īman
datũ: sꝫ ex cũctis vrbibus que sortis sue ꝯerāt
cōuenerũt i gabaa vt illis ferrēt auxiliũ ⁊ ꝯ
vniuersũ ppl̄m isrl̄ dimicarēt. Inuētiqꝫ sunt
vigintiq̄nqꝫ milia de beniamin educētium
gladiũ ꝑter hitatores gabaa qui septīgēti
erāt viri fortissimi ita sinistra vt dextra ꝑliā-
tes: ⁊ sic fundis lapides ad certũ iacietes vt
capillũ quoqꝫ possent ꝑcutere ⁊ nequaq̄ in
alterā ꝑtē ictus lapidis deferret̄. Viroꝝ quo
C qꝫ isrl̄ absqꝫ filijs beniamī iuēta sũt q̄dragita
milia educētiũ gladios ⁊ ꝑatoꝝ ad pugnaꝫ
q̄ surgētes venerũt i domũ dei hoc ē i syloꝝ
ꝯsuluerũtqꝫ dñm atqꝫ dixerũt. Quis erit in
exercitu nr̄o ꝑnceps certaminis ꝯ filios be-
niami. Quibus rñdit dñs: Iudas sit dux vr̄.
Statiqꝫ filij isrl̄ surgētes mane castrametati
sũt iuxta gabaa: ⁊ inde ꝓcedētes ad pugnā ꝯ
beniamī vrbē oppugnare cepũt. Egressiqꝫ fi
lij beniami de gabaa: occiderũt de filijs isrl̄
die illo viginti duo milia viroꝝ. Rursum filij
isrl̄ ⁊ fortitudine ⁊ numero ꝯfidētes in eodē
loco in quo prius certauerũt: aciē direxerũt
ita tñ vt prius ascēderent ⁊ flerent coraꝫ dño
vsqꝫ ad noctē: ꝯsulerētqꝫ cũ ⁊ dicerēt. Debe-
mus vltra ꝓcedere ad dimicandũ ꝯ filios be
niami frēs nr̄os: an nō. Quibus ille respon-
D dit. Ascēdite ad eos ⁊ inite certamē. Cũqꝫ fi
lij isrl̄ altera die ꝯ filios beniami ad prelium
ꝓcessissent: eruperũt filij beniamin de portis
gabaa: ⁊ occurrētes eis tāta in illos cede ba
chati sũt: vt decē ⁊ octo milia viroꝝ educen-
tium gladiũ ꝓsternerent. Quamobrē oēs fi
lij isrl̄ venerunt in domũ dei: ⁊ sedentes fle-
bant corā dño. Ieiunaueruntqꝫ die illo vsqꝫ
ad vesperā: ⁊ obtulerũt ei holocausta atqꝫ pa
cificas victimas ⁊ suꝑ statu suo interrogaue
rũt. Eo tp̄e ibi erat archa federis dñi: ⁊ phi-
nees filius eleazari filij aarō ꝑpositus dom⁹.
Cōsuluerũt igit̄ dñm atqꝫ dixerũt. Exire vl-
tra debemus ad pugnā ꝯ filios beniami fra-
tres nr̄os: an quiescere. Quib⁹ ait dñs. Ascē
dite. Cras. n. tradā eos in manus vr̄as. Po
sueruntqꝫ filij isrl̄ insidias ꝑ circuitũ vrbis ga
baa ⁊ tertia vice sicut semel ⁊ bis ꝯ beniami E
exercitũ ꝓduxerũt. Sꝫ ⁊ filij beniami auda-
cter eruperũt de ciuitate: ⁊ fugiētes aduer-
sarios lōgius ꝑsecuti sũt. ita vt vulnerarēt ex
eis: sicut ꝑmo die ⁊ scđo: ⁊ cederēt per duas
semitas vertentes terga: quaꝝ vna ferebat̄ in
bethel: ⁊ altera in gabaa: atqꝫ ꝓsternerēt tri
ginta circiter viros. Putauerũt. n. solito eos
more cedere. Qui fugā arte simulātes inie-
rũt ꝯsiliũ vt abstraherēt eos de ciuitate: ⁊ q̄-
si fugientes ad supradictas semitas perdu-
cerēt. Oēs itaqꝫ filij isrl̄ surgētes de sedibus
suis tetenderũt aciē in loco qui vocat̄ baal-
thamar: isidie quoqꝫ q̄ circa vrbē erāt: paula
tim se aperire ceperũt ⁊ ab occidētali vrbis
parte ꝓcedere. Sed ⁊ alia decē milia viroꝝ
de vniuerso isrl habitatores vrbis ad certa-
mina ꝓuocabāt: igrauatũqꝫ ē bellũ ꝯ filios
beniamin: ⁊ nō intellexerũt q̄ ex oi ꝑte illis i-
staret interitus. Percussitqꝫ eos dñs i ꝯspe-
ctu filioꝝ isrl̄ ⁊ iterfecerũt ex eis i illo die vi-
ginti q̄nqꝫ milia ⁊ cētũ viros: oēs bellatores ⁊
educētes gladiũ. Filij aũt beniami cũ se infe
riores eē vidissēt ceperũt fugere. Qđ cernen F
tes filij isrl̄ dederũt eis ad fugiēdũ locum vt
ad ꝑparatas insidias deuenirēt: quas iuxta
vrbē posuerāt. Qui cũ repente de latibulis
surrexissent: ⁊ beniami terga cedētibus da-
ret: igressi sũt ciuitatē ⁊ percusserũt eā in ore
gladij. Signũ aũt dederāt filij isrl̄ his quos
isidijs collocauerāt vt postq̄ vrbē cepissent
ignē accenderēt: vt ascēdēte in altũ fumo ca
ptā vrbē demōstrarēt. Qđ cũ cernerent filij
isrl̄ in ipso certamine positi: putauerũt. n. fi-
lij beniami eos fugere ⁊ instantius ꝑseque-
bant̄ cesis de exercitu eoꝝ triginta viris vt vi-
derũt q̄si columnā fumi de ciuitate cōscēdere:
beniami quoqꝫ respiciēs retro: cũ captā cer-
nerēt ciuitatē: ⁊ flāmas in sublime ferri: qui
ꝑus simulauerāt fugā: versa facie fortius resi-
stebāt. Qđ cũ vidissēt filij beniamī: i fugam
versi sunt: ⁊ ad viā deserti ire ceperũt. illuc quo
qꝫ aduersarijs persequētibus. Sed ⁊ hi qui G
vrbem succenderāt occurrerunt eis atq̄ ita

factū ē ut ex utraqꝫ parte ab hostibus cederē
tur: nec erat vlla requies morientiū. Cecide
runt atqꝫ prostrati sunt ad orientalē plagā
vrbis gabaa. Fuerūt aūt q̄ in eodē loco inter
fecti sunt decem ⁊ octo milia viroꝝ. oēs ro/
bustissimi pugnatores. Quod cū vidissent q̄
remanserant de beniamin fugerunt in solitu
dinē. ⁊ pergebant ad petrā cuius vocabulū
est remmō. In illa quoqꝫ fuga palantes ⁊ in
diuersa tendentes: occiderūt quinqꝫ milia vi
ros. Et cū vltra tenderent persecuti sunt eos
⁊ interfecerūt etiā alia duo milia. Et sic factū
est vt oēs qui ceciderāt de beniamī in diuer/
sis locis essent vigintiquinqꝫ milia pugnato
res ad bella promptissimi. Remāserūt itaqꝫ
de oī numero beniamī q̄ euadere potuerant
⁊ fugere ī solitudinē sexcēti viri: sederūtqꝫ in
petra remmō mēsibus quattuor. Regressi aūt
filij isrl' oēs reliquias ciuitatis a viris vsqꝫ ad
iumēta gladio ꝑcusserūt: cūctasqꝫ vrbes ⁊ vi
culos beniamī vorax flāma ꝯsumpsit. XXI.
A f.co. Iurauerāt quoqꝫ filij isrl' ī masphā ⁊
dixerūt: Nullus nrm dabit filijs be/
niamin de filiabus suis vxorē. Ue/
nerūtqꝫ oēs ad domū dei ī sylo. ⁊ in cōspectu
eius sedētes vsqꝫ ad vesperā leuauerūt vocē.
⁊ magno vlulatu ceperūt flere dicētes. Qua
re dn̄e deus israel factū est hoc malū ī ppl'o
tuo: vt hodie vna tribus auferretur ex nobis?
Altera aūt die diluculo consurgentes extru
xerūt altare: obtuleruntqꝫ ibi holocausta ⁊
pacificas victimas. ⁊ dixerunt. Quis nō ascē
dit in exercitū dn̄i de vniuersis tribubus isra
el? Grādi eni iuramēto se ꝯstrixerant cū eēnt
in maspha: interfici eos qui defuissent: ducti
qꝫ penitentia filij israel super fratre suo ben/
B niamī: ceperūt dicere. Ablata est tribus vna
de israel. Un̄ vxores accipiēt? Oēs. n. ī cōe iu
rauimus nō daturos nos his filias nr̄as. Id
circo dixerūt: Quis est de vniuersis tribub⁹
israel q̄ nō ascēdit ad dn̄m in maspha? Et ec/
ce inuēti sūt hitatores iabis galaad ī illo ex/
ercitu non fuisse. Eo quoqꝫ tp̄e cū eēnt ī sylo
nullus ex eis ibi repertus ē. Miserūt itaqꝫ
decē milia viros robustissimos. ⁊ p̄ceperūt
eis: Ite ⁊ ꝑcutite hitatores iabis galaad in
ore gladij: tā vxores q̄ꝫ paruulos eoꝝ. ⁊ hoc
3.c. erit qd̄ obseruare debebitis. Oē generis ma
sculini ⁊ mlieres q̄ cognouerūt viros īterfici
te: vgies āt reseruate. Inuēteqꝫ sūt d̄ iabis ga
laad q̄dringēte virgines q̄ nescierūt viri tho
rū ⁊ adduxerūt eas ad castra ī sylo ī terram
chanaā. Miserūtqꝫ nūcios ad filios benia/
C mī qui erāt in petrā remmō. ⁊ p̄ceperunt eis vt
eas susciperēt in pace. Ueneruntqꝫ filij benia/
min in illo tp̄e: ⁊ date sūt eis vxores de filia
bus iabis galaad: alias aūt nō repererūt q̄s
simili mō traderēt. Uniuersusqꝫ israel valde
doluit ⁊ egit pniā sup īterfectiōe vni⁹ trib⁹
ex isrl': dixerūtqꝫ maiores natu: Quid facie/
mus reliq̄s q̄ nō acceperūt vxores? Oēs in
beniamī femīe ꝯciderūt. ⁊ magna nobis cu/
ra īgētiqꝫ studio ꝓuidēdū ē ne una trib⁹ de/
leat ex isrl'. Filias. n. nr̄as eis dare non pos/
sum⁹ ꝯstricti iuramēto ⁊ maledictiōe q̄ dixi/ s.co.
mus: maledict⁹ q̄ dederit de filiab⁹ suis vxo/
rē beniamī. Ceperūtqꝫ ꝯsiliū atqꝫ dixerunt.
Ecce solēnitas dn̄i ē ī sylo ānuersaria q̄ sita ē
ad septētrionē vrbis bethel ad orietalē pla/
gā vie q̄ de bethel tēdit ad sichimā. ⁊ ad me/
ridiē oppidi lebōa. Preceperūtqꝫ filijs bēia
mī: atqꝫ dixerūt. Ite ⁊ latitate ī vineis. Cūqꝫ
videritis filias sylo ad ducēdos choros ex mo
re ꝓcedere: exite repēte de vineis. ⁊ rapite ex
eis singuli vxores singulas ⁊ ꝑgite ī terrā be
niamī. Cūqꝫ venerit p̄res eaꝝ ac fr̄es ⁊ aduer B
sum vos q̄ri ceperint atqꝫ iurgari dicemus
eis: Misereminī eoꝝ. Nō eni rapuerūt eas iu/
re bellātiū atqꝫ victoriū: sꝫ rogātibus vt acci/
perēt nō dedistis. ⁊ a vr̄a pte pctm̄ ē. Fecerūt
qꝫ filij beniamī vt sibi fuerat īperatū. ⁊ iuxta
numeꝝ suū rapuerūt sibi de his q̄ ducebant
choros vxores singulas: abierūtqꝫ ī possessio
nē suā edificātes vrbes. ⁊ hitātes in eis. Filij
quoqꝫ isrl' reuersi sūt ꝑ trib⁹ ⁊ familias in ta
bernacula sua. In dieb⁹ illis nō erat rex ī isrl' s.17.c.et.
sꝫ vnusq̄sqꝫ qd̄ sibi rctū videbat hoc faciebat. 18.a.

Explicit liber Iudicū. Incipit
liber Ruth. Capitulum I

In diebus vnius iu di A
cis qn̄ iudices p̄erāt: facta est fa/
mes in terra. Abijtqꝫ hō de beth
leem iuda: vt peregrinaretur in
regione moabitide cum vxore sua ac duob⁹
liberis. Ipse vocabatur elimelech. ⁊ vxor ei⁹
noemi. ⁊ duo filij: alter maalon ⁊ alter cheli/
on: effratei de bethleē iuda. Ingressiqꝫ re/
gionē moabitidē morabant ibi. Et mortuus
ē elimelech maritus noemi: remansitqꝫ ipsa
cū filijs. Qui acceperūt vxores moabitidas:
quarū una vocabatur orpha: alteraqꝫ ruth.
Māserūtqꝫ ibi decē annis. ⁊ ambo mortui
sunt maalō videlicet ⁊ cheliō: remāsitqꝫ mu
lier orbata duobus liberis ac marito. Et sur/
rexit vt ī patriā ꝑgeret cū vtraqꝫ nuru sua d̄
regione moabitide. Audierat. n. q̄ respexiss; B
dn̄s populum suū ⁊ dedisset eis escas. Egres
sa ē itaqꝫ de loco ꝑegrinationis sue cū vtraqꝫ
nuru. ⁊ iā in via reuertēdi posita ī terrā iuda

dixit ad eas. Ite in domū matris vre. Faciat
vobiscū dn̄s misericordiā: sicut fecistis cum
mortuis ꝛ mecū. Det vobis inuenire requiē
i domib⁹ viroꝝ quos sortiture estis. Et oscu
lata ē eas. Que eleuata voce flere ceperunt
ꝛ dicere. Tecū pgemus ad ppl'm tuū. Qui
bus illa rn̄dit. Reuertimini filie mi: cur ve
nitis mecū. Nūultra hēbo filios i vtero meo
vt viros ex me sperare possitis. Reuertimi
ni filie mi ꝛ abite. Iā eni senectute ꝯfecta suz
nec apta vinculo ꝯiugali. Etiā si possem hac
nocte cōcipere ꝛ parere filios: si cos expecta
re velitis donec crescāt ꝛ ānos pubertatis i
C pleāt: aū eritis vetule q̄ⁿ nubatis. Nolite q̄so
filie mi facere hoc: qꝛ vr̄a āgustia magis me
pmit: ꝛ egressa ē manus dn̄i ꝯ me: Eleuata
igit̄ voce iteꝝ flere ceperūt. Orpha osculata
est socꝝ ac reuersa ē: ruth adhesit socrui sue.
Cui dixit noemi: En r̄uersa ē cognata tua ad
ppl'm suū ꝛ ad deos suos: vade cuz ea. Que
rn̄dit. Ne aduerseris mihi vt relinquam te ꝛ
1 Re.15.c. abeam. Quocūqꝫ.n. prexeris pgā: ꝛ vbi mo
rata fueris: ꝛ ego piter morabor. Ppl's tu⁹
ppl's me⁹: ꝛ de⁹ tu⁹ deus me⁹. Que de terra
susceperit morientē: in ea moriar ibiqꝫ locū acci
piā sepulture. Hec mihi faciat deus: ꝛ h̄ ad
B dat: si nō sola mors me et te separauerit. Vi
dens ergo noemi q obstinato ruth aio ꝯre
uisset secū pgere aduersari noluit: nec ad su
os vltra reditū psuadere. Profecteqꝫ sunt
simul ꝛ venerūt in bethleē. Quibus vrbē in
gressis velox apd cūctos fama percrebuit: dice
bātqꝫ mulieres: hec ē illa noemi: Quib⁹ ait:
Ne vocetis me noemi.i.pulchrā: sed vocate
me mara.i.amarā: qꝛ amaritudine valde re
pleuit me oipotens. Egressa sum plena ꝛ va
cuā reduxit me dn̄s. Cur ergo vocatis me no
emi quā dn̄s humiliauit ꝛ afflixit oipotens.
Venit ergo noemi cū ruth moabitide nuru
sua de terra pegrinationis sue: ac reuersa ē i
bethleē qn̄ pmū ordea metebant. II

Erat aūt viro elimelech ꝯsāguine⁹
A hō potēs ꝛ magnaꝝ opū noie booz.
Dixitqꝫ ruth moabitis ad socrū suā
Si iubes vadā in agrum: ꝛ colligā spicas q̄
fugerint manus metētiū: vbicūqꝫ clemētis i
me pfisfamilias reppero grām. Cui illa rn̄
dit. Vade filia mi. Abijt itaqꝫ ꝛ colligebat
spicas post terga metentium. Accidit autē vt
ager ille haberet dn̄m noie booz qui erat de
cognatione elimelech. Et ecce ipse veniebat
de bethleē. dixitqꝫ messoribus. Dn̄s vobiscū.
Qui rn̄derūt. Bn̄dicat tibi dn̄s. Dixitqꝫ bo
oz iuueni q̄ messoribus preerat. Cuius ē hec
B puella. Cui rn̄dit. Hec est moabitis q̄ venit
cū noemi de regiōe moabitide. ꝛ rogauit vt
spicas colligeret remanētes: sequēs messoꝝ
vestigia. Et de mane vsqꝫ nūc stat in agro: ꝛ
nec ad momētū quidē domū reuersa est. Et
ait booz ad ruth. Audi filia. Ne vadas in al
terū agrum ad colligenduz: nec recedas ab
hoc loco: sz iūgere puellis meis: ꝛ vbi messu
erint sequere. Mādaui.n. pueris meis vt ne
mo molestus sit tibi: sed etiaz si sitieris vade
ad sarcinulas ꝛ bibe aquas de q̄bus ꝛ pueri
mei bibūt. Que cadēs in faciē suā: ꝛ adorās
sup terrā dixit ad eū. Vn̄ mihi hoc vt iuenirē
gratiā aū oculos tuos: ꝛ noscere me dignare
ris pegrinā mulierē. Cui ille rn̄dit. Nūciata C
sūt mihi oīa q̄ feceris socrui tue p⁹ mortē vi
ri tui: ꝛ q reliq̄ris parentes tuos: ꝛ terrā i qua
nata es: ꝛ veneris ad ppl'm quē antea nescie
bas. Reddat tibi dn̄s p ope tuo: ꝛ plenam
mercedē recipias a dn̄o deo isr'l ad quē veni
sti: ꝛ sub cuius ꝯfugisti alas. Que ait. Inue
ni gratiā apud oculos tuos dn̄e mi q̄ ꝯsola
tus es me: ꝛ locutus es ad cor ancille tue: q̄
nō sū similis vnius puellaꝝ tuaꝝ. Dixitqꝫ ad eā
booz. Qn̄ hora vescēdi fuerit veni huc ꝛ co
mede panē: ꝛ intinge bucellā tuā in aceto. Se
dit itaqꝫ ad messoꝝ latus ꝛ cōgessit pollētaz
sibi: comeditqꝫ ꝛ saturata ē. ꝛ tulit reliquias
Atqꝫ inde surrexit vt spicas ex more collige
ret. Precepit aūt booz pueris suis dicēs. Et
si vobiscū metere voluerit ne phibeatis eaz
ꝛ de vestris quoqꝫ manipulis pꝛicite ꝺ indu
stria ꝛ remanere permittite vt absqꝫ rubore B
colligat: ꝛ colligentē nemo corripiat. Colle
git ergo in agro vsqꝫ ad vesperā: ꝛ q̄ collige
rat virga cedēs ꝛ excutiēs inuenit ordei q̄si
ephi mēsurā.i.tres modios quos portans
reuersa ē i ciuitatē ꝛ ondit socrui sue. Insup
ptulit ꝛ dedit ei de reliq̄is cibi sui quo satu
rata fuerat. Dixitqꝫ ei socrus sua. vbi hodie
collegisti. Et vbi fecisti opus. Sit bn̄dictus
q̄ misertus ē tui. Indicauitqꝫ ei apud quem
esset operata ꝛ nomē dixit viri q booz voca
retur. Cui rn̄dit noemi. Bn̄dictus sit a dn̄o
qm̄ eandem gratiā quā pbuerat viuis: serua
uit ꝛ mortuis. Rursūqꝫ ait. Propinqu⁹ nr̄
ē hō: Et ruth hoc quoqꝫ inq̄t pcepit mihi vt
tādiu messoribus eius iūgerer donec oēs se
getes meterent: cui dixit socrus: Melius est
filia mi vt cū puellis eius exeas ad metēdū
ne in alieno agro q̄spiā resistat tibi. Iūcta est
itaqꝫ puellis booz ꝛ tādiu cū eis messuit do
nec ordea ꝛ triticū i horreis cōderent. III.

Postq̄ aūt reuersa est ad socrū suaz. A
Audiuit ab ea. Filia mi q̄rā tibi requiē
ꝛ puidebo vt bn̄ sit tibi. Booz iste

cuius puellis in agro iūcta es ꝓpinquus nr̄
est ⁊ hac nocte areā ordei ventilat. Lauare
igit̄ ⁊ vngere: ⁊ īduere cultiorib⁹ vestimētis
⁊ descēde in areā: Nō te videat hō: donec esū
potūq; finierit. qn̄ aūt ierit ad dormiendū:
nota locū in quo dormiat. Veniesq; ⁊ discoo
peries palliū q̄ operitur a pte pedū: ⁊ ꝓijcies
te ⁊ ibi iacebis. Ipse aūt dicet tibi q̄d agere
B debeas. que rn̄dit: quicq̄d pcepis faciā. De-
scenditq; in areā: ⁊ fecit oīa q̄ sibi imperaue
rat socrus. Cūq; comedisset booz ⁊ bibisset ⁊
factus eēt hilarior: issetq; ad dormiendū iu-
xta aceruū manipuloꝝ venit abscōdite ⁊ dis
cooperto a pedibus eius pallio se ꝓiecit. Et
ecce nocte iā media expauit hō ⁊ conturbat⁹
est: viditq; mulierē iacientē ad pedes suos
⁊ ait illi. que es. Illaq; respondit. Ego sum
Ruth ancilla tua. Expande pallium tuum
super famulam tuam: quia ꝓpinquus es. Et
ille. bn̄dicta inquit es a dn̄o filia: ⁊ priorē mi
sericordiā posteriore supasti. q; nō es secuta
C iuuenes paupes siue diuites. Noli ergo me
tuere s; q̄cq̄d dixeris mihi faciā tibi. Scit. n.
oīs ppl's q̄ h̄itat itra portas vrbis mee mulie
rē te eē virtutis. Nec abnuo me ꝓpinquum
sed ē ali⁹ me ꝓpinquior. quiesce hac nocte ⁊
facto mane si te voluerit ꝓpinquitatis iure
retinere bn̄ res acta est. sin aūt ille noluerit:
ego te absq; vlla dubitatiōe suscipiam viuit
dn̄s. Dormi vsq; mane. Dormiuit itaq; ad
pedes eius vsq; ad noctis abscessum. Surre
xit itaq; anteq̄ hoīes se cognoscerēt mutuo
⁊ dixit Booz. Caue ne quis nouerit q̄ huc
veneris. Et rursum: expande inquit palliū
tuum quo operiris: ⁊ tene vtraq; manu. qua
extēdente ⁊ tenēte: mēsus est sex modios or
dei ⁊ posuit sup eā. que portans ingressa est
ciuitatē ⁊ venit ad socrum suā. que dixit ei.
quid egisti filia. Narrauitq; ei oīa q̄ sibi fe-
cisset homo. Et ait: Ecce sex modios ordei de
dit mihi: ⁊ ait. nolo vacuam te reuerti ad so
crum tuam. Dixitq; noemi. Expecta filia do
nec videamus quē res exitum habeat. Neq;
enim cessabit hō nisi cōpleuerit q̄d locut⁹ ē.
A Ascēdit ergo booz ad portā: IIII
⁊ sedit ibi. Cūq; vidisset ꝓpinquū
pterire de q̄ pus sermo h̄itus est. Di
xit ad eū. Declina paulisp ⁊ sede hic: vocās
eū noīe suo. qui diuertit ⁊ sedit. Tollens aūt
booz decē viros de senioribus ciuitatis: dixit
ad eos. Sedete hic. quibus residētibus locu
tus ē ad ꝓpiquū. Partē agri fratris nr̄i eli
melech vēdet noemi que reuersa est de regi
one moabitide: q̄d audire te volui ⁊ tibi dice
re corā cūctis sedentibus ⁊ maioribus natu
de populo meo: si vis possidere iure ꝓpinq̄-
tatis eme ⁊ posside. Si aūt displicet tibi hoc
ipsum indica mihi vt sciā q̄d facere debeā.
Nullus. n. est ꝓpinquus excepto te q̄ prior
es: ⁊ me q̄ scōs sū. At ille rn̄dit. Ego agrum B
emam. Cui dixit booz. qn̄ emeris agrum de
manu mulieris. ruth quoq; moabitidē que
vxor defuncti fuit debes accipere: vt suscites
nomē ꝓpinqui tui in hereditate sua. qui rn̄-
dit. Cedo iuri ꝓpinquitatis. Neq; enim po
steritatē familie mee delere debeo. Tu meo
vtere p̄uilegio q̄ me libēter carere ꝓfiteor.
hic aūt erat mos antiquitus in israel inter ꝓ
piquos: vt si qn̄ alter alteri suo iuri cedebat
vt eēt firma concessio. soluebat homo calcia
mētū suū ⁊ dabat ꝓpinquo suo. Hoc erat te
stimoniū cessionis in isrl̄. Dixit ergo ꝓpinq̄
suo booz. Tolle calciamētū. q̄d stati soluit d̄
pede suo. At ille maioribus natu ⁊ vniuer- C
so ppl'o: testes vos inq̄t estis hodie q̄ posse-
deri oīa q̄ fuerūt elimelech ⁊ chelion ⁊ ma-
alon tradēte noemi. ⁊ ruth moabitidem vxo
rem maalon in ꝯiugium sumpserim vt susci
tē nomē defūcti in hereditate sua: ne vocabu
lū eius de familia sua ac fratribus ⁊ ppl'o de
leat. Vos inq̄ huius rei testes estis. Rn̄dit
oīs ppl'us qui erat in porta ⁊ maiores natu.
Nos testes sumus. Faciat dn̄s hāc mulierē
q̄ ingredit̄ domū tuā sicut rachel ⁊ lyā que
edificauerūt domū isrl̄: vt sit exēplū v̄tutis in
effrata: ⁊ h̄eat celebre nomen in bethleē. Fi-
atq; domus tua sicut domus phares quem
thamar pepit iude: de semine q̄d tibi dede-
rit dn̄s ex hac puella. Tulit itaq; booz ruth
⁊ accepit vxorē: ingressusq; ē ad eā: ⁊ dedit
illi dn̄s vt ꝯciperet ⁊ pareret filiū: Dixerūtq; D
mulieres ad noemi. Bn̄dictus dn̄s q̄ nō est
passus vt deficeret successor familie tue: ⁊ vo
caretur nomē eius in israel: ⁊ h̄eas q̄ ꝯsolet̄
aiā tuā: ⁊ enutriet senectutē. de nuru. n. tua
nat⁹ ē q̄ te diliget: ⁊ multo tibi melior ē q̄ si
septē h̄eres filios. Susceptūq; noemi puer
posuit i sinu suo: ⁊ nutricis ac gerule funge
bat̄ officio. Vicine aūt mulieres ꝯgratulan-
tes ei ⁊ dicentes natus est filius noemi: vo-
cauerūt nomen eius obed. Hic est pater isai
patris dauid. He sunt generationes phares 1. Para. 2. b
Phares genuit esron. Esron genuit aram. Math. 1. a.
Aram genuit aminadab. Aminadab genuit
naason. Naason genuit salmon. Salmon ge
nuit booz. Booz genuit obed. Obed genu
it isai. Isai genuit dauid regem.

Explicit liber Ruth. Incipit ꝓlogus sā-
cti Hieronymi in libros Regum.

Viginti ⁊ duas lr̄as eē apud hebre-
os: syroꝝ quoqꝫ lingua ⁊ caldeoꝝ
testatur: q̄ hebree magna ex par-
te ꝯfinis est. Nā ⁊ ipsi viginti duo
elementa habent eodem sono: sed diuersis
caracteribus. Samaritani etiam pentateu-
chum moysi totidē lr̄is scriptitāt: figuris tm̄
⁊ apicibus discrepantes. Certumqꝫ est esdrā
scribam legisqꝫ doctorem post captam hie-
rosolymam ⁊ instaurationem templi sub zo
robabel alias lr̄as reppisse: quibus nūc vti-
mur: cū ad illud vsqꝫ tp̄s ijdē samaritanoꝝ
⁊ hebreoꝝ caracteres fuerint. In libro quo-
qꝫ numeroꝝ hec eadē supputatio: sub leuita
rū ac sacerdotū cēsu mystice ōnditur: ⁊ no-
men dn̄i tetagrāmaton in quibusdaꝫ grecis
voluminibus vsqꝫ hodie antiquis expressū
lr̄is inuenimus. Sꝫ ⁊ psalmi tricesimusext[9]
⁊ cētesimusdecimus ⁊ cētesimusundecimus
⁊ centesimusdecimusoctauus ⁊ centesimus-
quadragesimusquartus: qꝫq̄ꝫ diuerso scribā
tur metro: tm̄ eiusdē numeri texunt alphabe
to. et hieremie lamētatōes: ⁊ orō ei[9]. salomo
nis quoqꝫ in fine ꝓuerbia: ab eo loco in quo
Pro. 31. b. ait. Mulierē fortē q̄s inueniet: eiusdē alpha-
betis vel incisionibus supputantur. Porro
quinqꝫ lr̄e duplices apud hebreos sūt caph
mem nun phe sade. Alr̄ eni scribūt per has
principia medietatesqꝫ verboꝝ aliter fines.
Unde ⁊ quinqꝫ a plerisqꝫ libri duplices esti
mantur: samuel: malachim: dabreiamin: es-
dras: hieremias cum cinoth. i. lamentatiōi-
bus suis. Quomodo igitur viginti duo ele-
menta sunt p̄ que scribimus hebraice oē qd̄
loquimur: ⁊ eoꝝ initijs vox humana cōphē-
ditur: ita viginti duo volumina supputant:
q̄bus quasi lr̄is ⁊ exordijs in dei doctrina te
nera adhuc ⁊ lactēs viri iusti erudit infantia
Primus apud eos liber vocat bresith: quē
nos genesim dicimus. Scd̄s ellesmoth: qui
exodus appellat. Tertius vagecra. i. leuitic[9]
quartus vagedaber quē numeꝝ vocamus.
q̄ntus elleaddabarim: q̄ deuteronomiū p̄no
tat. Hi sūt q̄nqꝫ libri moysi: q̄s ꝓprie thorath
. i. legē appellāt. Scd̄m ꝓphetaꝝ ordinē faci
unt ⁊ icipiūt ab iesu filio naue: q̄ apud illos
iosue bē nun dicit: deinde subtexūt sopthim
. i. iudicū libꝝ. ⁊ in eundē cōpingūt ruth: q̄ i
Ruth. I. a. dieb[9] iudicū: facta eius narrat historia. t̄tius
sequit samuel: quē nos regnoꝝ primū ⁊ secū
dū dicimus: quart[9] malachim. i. regū qui ter
tio ⁊ quarto regnorū volumine ꝯtinet. Me
liusqꝫ multo ē malachiꝫ. i. regū q̄ꝫ malacoth
. i. regnoꝝ dicere. Nō eni multarū gentium
describit regna: sꝫ vnius israelitici ppli: q̄ tri-
bubus duodeci ꝯtinet: q̄ntus ē isaias. sextus
hieremias. septim[9] ezechiel: octau[9] liber duo
deci ꝓphaꝝ: q̄ apud illos vocat thareasra.
Tertius ordo: agiographa possidet. Et p̄m[9]
liber icipit ab iob. scd̄s a dauid quē q̄nqꝫ ici
sionibus: ⁊ vno psalmoꝝ volumine cōprehē
dūt. t̄tius ē salomō: tres libros hn̄s: ꝓuerbia
q̄ illi parabolas. i. masloth appellāt: quart[9]
ecclesistē. i. cooleth. q̄ntus ē cāticū canticoꝝ
quē titulo syrasyrim p̄notāt. sextus est daniel
septim[9] dabraiamin. i. v̄ba dieꝝ quod signifi-
cantius chronicō totius diuine historie pos
sumus appellare: qui liber apud nos paraly
pomenon primus ⁊ secūdus iscribitur. octa
uus esdras q̄ ⁊ ipse silr̄ apd̄ grecos ⁊ latinos
i duos libros diuisus est. nonus hester. Atqꝫ
ita fiūt pariter veteris legis libri vigintiduo
. i. moysi q̄nqꝫ ⁊ ꝓphetaꝝ octo: agiographo
rū nouē: qꝫq̄ꝫ nōnulli ruth ⁊ cynoth iter agi
ographa scriptitēt: ⁊ hos libros i suo putent
nūero supputādos: ac p̄ hoc eē p̄sce legis li-
bros vigintiquatuor quos sub numero vigi
tiquattuor senioꝝ apocalypsis iohis iducit.
adorātes agnū ⁊ coronas suas ꝓstratis vul
tibus offerētes: stātibus corā quattuor aiali
bus oculatis an̄ ⁊ retro. i. i p̄teritū ⁊ in futuꝝ
respiciētibus: ⁊ idefessa voce clamātibus sā
ctus: sāctus: sāctus: dn̄s deus oipotēs q̄ erat
⁊ qui ē: ⁊ q̄ vēturus ē. Hic ꝓlogus scriptura Apo. 4. c.
rū q̄si gallaatū p̄ncipiū oibus libris quos d̄
hebreo v̄tim[9] i latinū ꝯuenire pōt: vt scire va
leam[9] q̄cq̄d extra hos ē iter apochrypha eē
ponēdū. Igit sapia que vulgo salomonis in
scribit: ⁊ iesu filij syrach liber: ⁊ iudith ⁊ tho
bias: ⁊ pastor nō sūt in canone. Machabeo-
rū p̄mū libꝝ hebraicū repperi. Secūdus gre
cus est: qd̄ ex ipsa phrasin ꝓbari potest. Que
cū ita se habeāt: obsecro te lector ne laborez
meū rep̄hensionē estimes antiquorum. In
templo dei offert vnusquisqꝫ quod pōt. Alij
aurum ⁊ argentuꝫ ⁊ lapides preciosos. Alij
byssum ⁊ purpurā ⁊ coccum offerūt ⁊ hya-
cinthū. Nobiscum bn̄ agitur: si obtulerimus
pelles ⁊ capraꝝ pillos. Et tm̄ apl̄us ꝯtemp-
tibiliora nr̄a magis necessaria iudicat. Un̄ I. Cor. 12. c.
⁊ tota illa tabernaculi pulchritudo ⁊ p̄ sin
gulas sp̄ēs eccl̄ie p̄ntis futureqꝫ distinctio
pellibus tegit ⁊ cilitijs: ardoremqꝫ solis ⁊ iu
riā hymbrium ea que viliora sūt ꝓhibent. Le
ge ergo p̄mū samuel ⁊ malachim meū. Me
um inq̄ꝫ meū. Quicq̄d eī crebrius v̄tēdo ⁊
emēdādo sollicitius ⁊ didicim[9] ⁊ tenemus:
nr̄m ē. Et cum intellexeris qd̄ antea nescie-
bas: vl̄ interpretē me estimato si gratus es:
vl̄ parafrasten si ingratus. q̄ꝫq̄ꝫ mihi oio cō

ſciꝰ nõ ſim: mutaſſẽ me q̃ppiã de hebraica
veritate. Certe ſi incredulus es: lege grecos
codices ⁊ latinos. ⁊ confer cũ his opuſculis
que nuper emendauimꝰ. ⁊ vbicũqꝫ diſcrepa
re inter ſe videris. interroga quẽlibet hebre
orum cui magis accõmodare debeas fidem
⁊ ſi nr̃a firmauerit: puto ꝙ cũ nõ eſtimes cõ
iectorẽ vt in eodem loco mecũ ſil̃r diuinarit
Sed ⁊ vos famulas xp̃i rogo q̃ dñi diſcum-
bẽtis ꝑcioſiſſima fidei mirrha vngitis caput
q̃ nequaq̃ ſaluatorẽ q̃ritis in ſepulchro qui
bus iã ad patrẽ xp̃s aſcendit: vt ꝯ̃ latrantes
canes q̊ aduerſũ me rabido ore deſeuiẽt. ⁊
circueũt ciuitatẽ: atqꝫ in eo ſe doctos arbitrã
tur ſi aliĳs detrahant: oronum vr̃ar clypeos
opponatis. Ego ſciens humilitatẽ meã illiꝰ
Ps. 38. ſẽper fnie recordabor. Dixi cuſtodiam vias
meas vt non delinq̃ in lingua mea. Poſui
ori meo cuſtodiam: cũ conſiſteret peccator
aduerſum me. Obmutui ⁊ humiliatus ſum
⁊ ſilui a bonis.

Explicit prologus. Incipit liber Samuelis primus. Capitulum Primum.

A Uit vir vnus de ramatha
im ſophim de monte effraim ⁊
nomẽ eiꝰ helchana: filiꝰ hiero-
boam filĳ heliu: filĳ thau filĳ ſu
ph effrateus. ⁊ hñit duas vxores. nomen vni
anna. ⁊ nomẽ ſecũde fenẽna. Fuerũtqꝫ fenẽ-
ne filĳ: anne ãt non erant liberi. Et aſcẽdebat
vir ille de ciuitate ſua ſtatutis diebꝰ vt ado-
raret ⁊ ſacrificaret dño exercituũ in ſylo. Erãt
autẽ ibi duo filĳ heli: ofin ⁊ phinees ſacerdo
tes dñi. Uenit ergo dies ⁊ imolauit helcha-
na. deditqꝫ fenenne vxori ſue ⁊ cunctis filĳs
eius ⁊ filiabus ptes. Anne ãt dedit ptẽ vnã
triſtis: q̄ꝛ annam diligebat. Dñs ãt ꝯcluſerat
vuluã eiꝰ: Affligebat quoqꝫ eã emula eius. ⁊
vehemẽter angebat. in tñ vt exprobraret ꝙ
dñs concluſiſſet vuluã eius. Sicqꝫ faciebat
per ſingulos annos cũ redeunte tp̃e aſcẽde-
rent ad templũ dñi. ⁊ ſic ꝓuocabãt eã. Por
B ro illa flebat ⁊ nõ capiebat cibũ. Dixit ergo
ei helchana vir ſuus. Anna cur fles: ⁊ quare
non cõedis. ⁊ quãobrem affligit cor tuũ: Nũ
q̊d ñ ego melior tibi ſũ q̃ꝫ decẽ filĳ: Surrexit
autẽ anna poſt q̃ꝫ cõederat ⁊ biberat in ſylo
Et heli ſacerdote ſedente ſup ſellã añ poſtes
domus dñi cũ eſſet anna amaro animo. ora-
uit ad dñm flens largiter ⁊ votũ vouit dicẽs
Dñe exercituũ ſi reſpiciens videris afflictio
nẽ famule tue: ⁊ recordatꝰ mei fueris: nec ob
litus ancille tue. dederiſqꝫ ſerue tue ſexũ vi
rilẽ: dabo eũ domino omnibus diebus vite
eius. ⁊ nouacl̃a nõ aſcẽdet ſup caꝑ eiꝰ. Fcm̃ Ju. 13. a.
eſt ãt cũ illa multiplicaret ꝑces corã dño: vt
heli obſeruaret os eiꝰ. Porro ãna loq̃bat̃ in
corde ſuo: tñ qꝫ labia eiꝰ mouebant̃. ⁊ vox
penitꝰ nõ audiebat̃. Eſtimauit ergo eã heli C
temulentã dixitqꝫ ei. Uſqꝫ q̊ ebria eris. Dige
re paulıſꝑ vinũ q̊ mades. Rñdens ãna: neq̃
q̃ inq̊t dñe mi. Nã mulier infelix nimis ego
ſũ: vinũqꝫ ⁊ oẽ ꝙ inebriare põt nõ bibi: ſed ef
fudi aiam meã in ꝯſpectu dñi. Ne reputes an
cillã tuã q̃ſi vnã de filiabus belial: q̄ꝛ ex mul
titudie doloris ⁊ meroris mei locuta ſũ vſqꝫ
in pñs. Tũc heli ait ei. Uade i pace. ⁊ deus j. 20. g
iſrl̃ det tibi petitionẽ tuã quã rogaſti eũ. At
illa dixit. Utinã iueniat ancilla tua gr̃am in
oculis tuis. Et abĳt mulier i viã ſuã. ⁊ cõedit
vultuſqꝫ illiꝰ nõ ſũt ãpliꝰ in diuerſa mutati. B
Et ſurrexerũt mane. ⁊ adorauerũt corã dño
reuerſiqꝫ ſũt. ⁊ venerũt i domũ ſuã ramatha
Cognouit autẽ helchana annã vxorẽ ſuã ⁊
recordatꝰ ẽ eius dñs. Et fcm̃ ẽ poſt circulũ di
erũ: ꝯcepit ãna ⁊ peꝑit filiũ. vocauitqꝫ nomẽ
eiꝰ ſamuel. eo ꝙ a dño poſtulaſſet eũ. Aſcen
dit autẽ vir eiꝰ helchana ⁊ oĩs domus eius
vt imolaret dño hoſtiam ſollẽnem ⁊ votũ ſu
um: ⁊ anna nõ aſcendit. Dixit enim viro ſuo D
Non vadã donec ablactet̃ infans. ⁊ ducã eũ
vt appereat ante ꝯſpectũ dñi ⁊ maneat ibi iu
giter. Et ait ei helchana vir ſuꝰ. Fac ꝙ bonũ
tibi videtur. ⁊ mane donec ablactes eũ: pre-
corqꝫ vt ipleat dñs verbũ ſuũ. Manſit ergo
mulier ⁊ lactauit filiũ ſuũ: donec amoueret
eũ a lacte. Et adduxit eũ ſecũ poſt q̃ꝫ ablacta
uerat in vitulis tribus. ⁊ tribus modĳs fari-
ne. ⁊ amphora vini. ⁊ adduxit eũ ad domũ
dñi in ſylo. Puer ãt erat adhuc infantulus
Et imolauerũt vitulũ ⁊ obtulerũt puerũ he-
li. Et ait anna. Obſecro mi dñe viuit aĩa tua
Ego ſũ illa mulier q̃ ſteti corã te hic orãs dñꝫ
ꝓpuero iſto. Oraui ⁊ dedit mihi dñs peti-
tionẽ meã quã poſtulaſti eũ. Idcirco ⁊ ego
ꝯmodaui eũ dño cũctis diebꝰ q̊bus fuerit ac
cõmodatus dño. Et adorauerũt ibi dñm. Et
orauit anna ⁊ ait. II
E Xultauit cor meũ i dño: ⁊ exaltatũ eſt A
cornu meũ i deo meo. Dilatatũ eſt
os meũ ſup inimicos meos: q̄ꝛ letata ſũ in ſa
lutari tuo. Nõ ẽ ſcũs vt ẽ dñs: neqꝫ. n. ẽ aliuſ
extra te: ⁊ nõ ẽ fortꝭ ſicut deꝰ nr̃. Nolite ml̃ti
plicare loq̊ ſublimia: gl̃iantes. Recedãt ve
tera ð ore vr̃o: q̄ꝛ deꝰ ſciar̃ dñs ẽ. ⁊ ipi ꝑpant̃
cogitatiões. Arcꝰ fortiũ ſupatꝰ ẽ. ⁊ infirmi
accicti ſũt robore. Repleti ꝑus ꝓ paĩbꝰ ſe lo
cauerũt ⁊ fãclici ſaturati ſũ dõec ſteril̃ peꝑit
plurios. ⁊ q̃ ml̃tos hẽbat filios infirmata ẽ.

Dñs mortificat ⁊ viuificat: deducit ad infe-
ros ⁊ reducit. Dñs pauperẽ facit ⁊ ditat hũi-
B liat ⁊ subleuat. Suscitat de puluere egenuꝫ.
Ps̃.112. ⁊ de stercore eleuat pauperẽ. Ut sedeat cuꝫ
principib⁹: ⁊ soliũ glĩe teneat. Dñi.n. sũt car
dines ťre. ⁊ posuit sup̱ eos orbẽ. Pedes scõ
rũ suoꝝ ſuabit ⁊ ipĳ i tenebris ꝯticescẽt qꝛ nĩ
i fortitudie sua roborabiť vir. Dñm formida
bũt aduersarĳ ei⁹: ⁊ sup̱ ipsos i celis tonabit.
Dñs iudicabit fines terre. ⁊ dabit iperiũ re-
gi suo. ⁊ sublimabit cornu xp̄i sui. ⁊ abĳt bel
chana i ramatha in domũ suã. Puer ãt erat
minister in ꝯspectu dñi ante faciẽ heli sacer-
C dotis. Porro filĳ heli filĳ belial nescientes
dñm neqꝫ officiũ sacerdotũ ad ppl'ꝫ. sed q̇cũ-
qꝫ imolasset victimã. veniebat puer sacerdotĳ
dũ coquerenť carnes: ⁊ habebat fusciculã tri
dẽtẽ in manu sua: ⁊ mittebat eã in lebetem
vel in caldariã: aut in ollã siue in cacabum
⁊ omne qδ leuabat fuscinula: tollebat sacer
dos sibi. Sic faciebant vniuerso israeli veni
entiũ in sylo. Etiã anteq̃ adolerẽt adipẽ: ve
niebat puer sacerdotis. ⁊ dicebat imolanti.
Da mihi carnẽ vt coquã sacerdoti. Non.n.
accipiã a te carnẽ coctã sed crudam. Dice-
batqꝫ illi imolans. Incendať p̄mũ iuxta mo
rẽ hodie adeps ⁊ tolle tibi quantũcũqꝫ desi
D derat anima tua. Qui rñdẽs aiebat ei. Neq̃
q̃. Nunc.n. dabis alioq̇n tollã ei. Erat ergo
pctũm pueroꝝ grãde nimis corã dño: qꝛ de
trahebãt hoies sacrificio dñi. Samuel ãt mi
nistrabat ante faciẽ dñi puer accinct⁹ ephot
lineo. ⁊ tunicã p̱uã faciebat ei mr̃ sua q̃ affe
rebat statutis dieb⁹ ascendens cũ viro suo:
vt imolaret hostiam solennẽ ⁊ votũ suum. ⁊
bñdixit heli helchane ⁊ vxori eius. dixitqꝫ ei
Reddat tibi dñs semen de muliere hac pro
fenore qδ cõmodasti domino. Et abierũt in
Geñ.21.a locum suũ. Uisitauit ergo dñs annã ⁊ cõce-
pit. ⁊ peperit tres filios ⁊ duas filias. Et ma-
E gnificatus est puer samuel apud dñm. Heli
ãt erat senex valde. ⁊ audiuit omnia q̃ facie-
bãt filĳ sui vniuerso israeli. ⁊ quõ dormiebãt
cũ mulierib⁹ q̃ obseruabãt ad ostiũ taberna-
culi. ⁊ dixit eis. Quare faciťis res huiuscemõi
quas ego audio res pessimas ab oi populo?
Nolite filĳ mei. Nõ.n.ẽ bona fama quã ego
audio. vt transgredi faciatis ppl'm domini.
Si peccauerit vir in viꝝ placari ei potest de⁹
si ãt in deũ pecauerit vir: q̇s orabit pro eo?
Et nõ audierũt vocẽ pr̃is sui: qꝛ voluit domi
Luce.2.g nus occidere eos. Puer autẽ samuel ꝓficie
bat atqꝫ crescebat ⁊ placebat tam deo q̃ ho
minibus. Uenit autem vir dei ad heli: ⁊ ait
ad eum. Hec dicit dominus. Nunq̇d nõ apte

reuelatus sum domui pr̃is tui cũ esset in egy
pto in domo pharaonis: Et elegi eum ex oi-
bus tribub⁹ isrl' mihi in sacerdotem: vt ascen F
deret ad altare meũ. ⁊ adoleret mihi incen-
sum. ⁊ portaret ephot corã me: ⁊ dedi domui
pr̃is tui oia δ sacrificĳs filioꝝ isrl': Quare cal
ce abiecistis victimã meam: ⁊ munera mea
q̃ p̄cepi vt offerrenť in tẽplo ⁊ magis hono-
rasti filios tuos q̃ me vt comederetis primi
cias ois sacrificĳ isrl' ppl'i mei? Propterea ait
dñs deus isrl'. Loq̇ns locut⁹ sum: vt domus
tua ⁊ domus pr̃is tui ministraret in ꝯspectu
meo vsqꝫ in sempiternuꝫ. Nunc ãt dicit dñs.
Absit hoc a me. Sꝫ quicũqꝫ honorificauerit 3.Re.2.c
me glorificabo eũ: qui ãt ꝯtemnũt me erunt
ignobiles. Ecce dies veniunt. ⁊ p̄cidã brachi
um tuũ ⁊ brachium dom⁹ pr̃is tui: vt non sit
senex in domo tua. Et videbis emulũ tuũ in G
templo in vniuersis p̱sp̱is isrl'. ⁊ non erit se-
nex in domo tua oib⁹ diebus. Uerũtñ nõ au
ferã penit⁹ viꝝ ex te ab altari meo sꝫ vt defi-
ciãt oculi tui. ⁊ tabescat aĩa tua ⁊ p̱s magna
dom⁹ tue morieť cũ ad virilẽ etateꝫ venerit.
Hoc aũt erit tibi signũ q̄ venturꝫ est duob⁹ ĩ.10.a.
filĳs tuis ofni ⁊ phinees. In die vno morien Esa.38.b.
tur ambo. Et suscitabo mihi sacerdotẽ fidelẽ ĩ.4.c.
q̇ iuxta cor meũ ⁊ aĩam meam faciet. ⁊ edifi-
cabo ei domũ fideleꝫ: ⁊ ambulabit corã xp̄o
meo cunctis dieb⁹. Futurꝫ est ãt vt q̇cũqꝫ re-
manserit in domo tua. veniet vt oreť pro eo.
⁊ offerat nũmum argenteũ ⁊ tortã pãis. di-
catqꝫ. Dimitte me obsecro ad vnam partem
sacerdotalẽ vt comedã bucellã panis. III.
Puer ãt samuel ministrabat dño co- A
raꝫ heli. ⁊ sermo dñi erat p̄ciosus. In
dieb⁹ illis nõ erat visio maĩfesta. Fa
ctum est ergo in die q̇dã heli iacebat i lectu ĩ.4.c.
lo suo. ⁊ oculi ei⁹ caligauerant: nec poterat
videre lucernaꝫ dei anq̃ extingueretur: samu
el dormiebat in tẽplo dñi vbi erat archa dei
Et vocauit dñs samuel. Qui rñdens ait. Ec-
ce ego. Et cucurrit ad heli. ⁊ dixit. Ecce ego.
Uocasti.n.me. Qui dixit. Nõ vocaui te fili.
Reuertere ⁊ dormi. Et abĳt ⁊ dormiuit. Et
adiecit dñs rursum vocare samuel. Consur-
gensqꝫ samuel abĳt ad heli. ⁊ dixit. Ecce ego
qꝛ vocasti me. Qui rñdit. Non vocaui te fili
mi. Reuertere ⁊ dormi. Porro samuel nec
dum sciebat dñm: nec reuelatus fuerat ei ser
mo dñi. Et adiecit dñs. ⁊ vocauit adhuc sa-
muel tertio. Qui consurgens abĳt ad heli. ⁊ B
ait. Ecce ego: qꝛ vocasti me. Intellexit ergo
heli qꝛ dñs vocaret puerum. ⁊ ait ad samuel
Uade ⁊ dormi. ⁊ si deinceps vocauerit te: di
ces. Loquere dñe: qꝛ audit seru⁹ tuus. Abĳt

ergo samuel τ dormiuit in loco suo. Et vēit
dominus τ stetit. τ vocauit sicut vocauerat
scđo. Samuel samuel. τ ait samuel. Loque
re domine: q2 audit seruus tuus. τ dixit do/
minus ad samuel. ecce ego facio verbum in
israel: qđ quicunq3 audierit: tinnient ambe
aures ei⁹. In die illa suscitabo aduersu3 heli
C oīa que locut⁹ sum sup domū eius. Incipiā
τ ɔplebo. Predixi.n.ei φ iudicatur⁹ essem
domū eius in eternū pp iniquitatē. eo φ no
uerat īdigne agere filios suos. τ nō corripu/
erit eos. Idcirco iuraui domui heli φ nō ex
pietꝰ iniq̄tas dom⁹ ei⁹ victimis τ mūerib⁹ vsq3
in eternū. Dormiuit āt samuel vsq3 mane ap
uitq3 ostia domus dñi. τ samuel timebat īdi/
care visionem heli. Vocauit ergo heli samu
elem. τ dixit. Samuel fili mi. Qui respōdēs
ñ.37.c. ait. Presto sum. τ interrogauit eum. Quis
ſ.22.c. est sermo quē locutus est dñs ad te? Oro te
ne celaueris me. Hec faciat tibi deus τ h̄ ad
dat: si absconderis a me sermonem ex oibus
B verbis q̄ dicta sunt tibi. Indicauit itaq3 ei sa
muel vniuersos sermones. τ non abscondit
ab eo. τ ille respondit. Dominus est. Quod
bonū est in oculis suis faciat. Creuit āt samu
el. τ dñs erat cum eo. τ non cecidit ex oibus
verbis eius in terrā. τ cognouit vniuers⁹ isrl̄
a dan vsq3 bersabee: φ fidelis samuel pph̄a
esset dñi. Et addidit dñs vt appareret in sylo
quoniam reuelatus fuerat dñs samuel i sylo
iuxta verbum dñi. Et euenit sermo samuelis
vniuerso israheli. IIII

A ET factū ē i dieb⁹ illis: ɔuenerūt phi
listijm i pugnam. Egressus est nāq3
isrl̄ obuiā philistijm in pliū. τ castrametatus
est iuxta lapidē adiutorij. Porro philistijm
venerūt in affec. τ instruxerunt aciem ɔ isrl̄.
Inito āt certamīe terga vertit isrl̄ philisteis
τ cesa sūt in illo certamine passim per agros
quasi q̄tuor milia viroꝝ. Et reuersus ē popu
lus ad castra. Dixeruntq3 maiores natu de
isrl̄. Quare pcussit nos dñs hodie corā phili
stijm? Afferamus ad nos de sylo archa3 fede
ris dñi. τ veniat in medium nostri vt saluet
nos de manu inimicoꝝ nostroꝝ. Misit ergo
ppl̄s in sylo τ tulerūt inde archā federis do
B mini exercituū sedentis sup cherubin. Erāt
q3 duo filij heli cum archa federis dñi ofin τ
phinees. Cūq3 venisset archa federis dñi in
castra: vociferatus est oīs israel clamore grā
di τ ɔsonuit terra. Et audierūt philistij3 vo/
cē clamoris dixerūtq3. Que nā est h̄ vox cla
moris magni in castris hebreoꝝ. Et cogno/
uerunt φ archa dñi venisset in castra. Timu
erūtq3 philistijm dicentes. Venit de⁹ in ca/
stra. Et igemuerūt dicētes. Ve nobis. Nō ei
fuit tāta exultatio heri τ nudiusterti⁹. Ve no
bis. Quis nos saluabit de māu deoꝝ subli/
miū istoꝝ. Hi sunt dij. q̄ pcusserūt egyptum
oī plaga i deserto. Cōfortamini τ estote viri
philistijm: ne seruiatꝭ hebreis: sicut τ illi seru/
erūt nobis. Cōfortami τ bellate. Pugnaue
rūt ergo philistij3. τ cesus ē isrl̄: τ fugit vnus/
q̄sq3 i tabernaculū suū. Et facta ē plaga ma/
gna nimis. τ ceciderūt de isrl̄ triginta milia
peditū. τ archa dei capta est. Duo q3 filij he C
li mortui sūt ofin τ phinees. Currēs āt vir de 2.Re.1.a
beniami ex acie venit in sylo in die illa scissa
veste τ ɔspersus puluere caput. Cūq3 ille ve
nisset. heli sedebat sup sellā ɔ viā expectans.
Erat āt cor eius pauēs pro archa dñi. Vir āt
ille postq3 ingressus est nunciauit vrbi τ vl/
lulauit oīs ciuitas. Et audiuit heli sonitū cla
moris: dixitq3. Quis est hic sonit⁹ tumult⁹
huius? At ille festinauit τ venit. τ nunciauit
heli. Heli āt erat nonaginta τ octo annoru3 6.3.a
τ oculi eius caligauerāt τ videre nō poterat
Et dixit ad heli. Ego sū qui vēi de plio: τ ego
qui de acie fugi hodie. Cui ille ait. Quid a/
ctum est fili mi? Rūdens āt ille q̄ nunciabat
Fugit inquit israel corā philistijm. τ ruina
magna facta est in pplo. Insuper τ duo filij 6.2.g
tui mortui sunt ofin τ phinees. Et archa dei
capta est. Cūq3 ille nominasset archā dei: ce/
cidit de sella retrorsū iuxta ostium. τ fractis
ceruicibus mortuus est. Senex.n. erat vir τ D
grandeuus τ ipse iudicauit isrl̄ quadragita
annis. Nur⁹ āt eius vxor phinees: ṕgnans
erat vicinaq3 ptui. Et audito nuncio φ cap/
ta esset archa dei: τ mortuus esset socer suus
τ vir su⁹ incuruauit se τ pepit. Irruerant ei3
in ea dolores subiti. In ipso āt momēto mor
tis ei⁹ dixerūt ei q̄ stabant circa eā. Ne time
as: q2 filiu3 pepisti. Que non rn̄dit eis neq3
aiaduertit. Et vocauit pueꝝ icaboth dicens.
Translata ē gl'ia dñi de isrl̄: q2 capta ē archa
dei. Et ꝑ socero suo τ ꝑ viro suo ait. Trāsla/
ta ē gloria ab isrl̄: eo φ capta eēt archa dī. V

PHilistijm autē tulerunt archam dei A
τ asportauerunt eā a lapide adiuto
rij in azotum. Tuleruntq3 philistijm
archam dei: τ intulerūt eā in templu3 dagō
τ statuerūt eā iuxta dagō. Cūq3 surrexissent
diluculo azotij altera die. Ecce dagō iacebat
ꝑnus in terra añ archā dñi. Et tulerūt dagō
τ restituerūt eū i locū suū. Rursūq3 māe die
alīa ɔsurgētes īuenerūt dagō iacētē ꝑ faciē
suā i terra corā archa dñi. Caput āt dagon. τ
due palme manuū ei⁹ abscise erāt sup limē.
porro dagon solus trunch⁹ remanserat i lo/

B eo suo. Propter hāc cām nō calcant sacer-
dotes dagon ⁊ oēs qui ingrediunt templuꝫ
eius super limen dagon in azoto vsq; in ho
diernū diē. Aggrauata est aūt manus dn̄i su
Ps. 77. per azotios: ⁊ demolitus ē eos: ⁊ ꝑcussit i se-
cretiori ꝑte natiū azotū ⁊ fines eius. Et ebul
lierūt ville ⁊ agri in medio regionis illius: ⁊
nati sunt mures: ⁊ facta est ꝯfusio mortis ma
gne in ciuitate. Uidētes autem viri azotij hu
C iuscemodi plagam dixerūt. Non maneat ar-
cha dei israel apud nos. quā dura ē manus
ei⁹ sr̄ nos ⁊ sup dagon deum nr̄m. Et mittē-
tes ꝯgregauerunt oēs satrapas philistiorū
ad se. Et dixerunt. Quid faciemus de archa
i. 6. a dei israel? Rn̄deruntq; gethei. Circūducatur
archa dei israel. Et circunduxerūt archā dei
isrl̄. Illis āt circunducētib⁹ eā: fiebat ma-
n⁹ dn̄i dei per singulas ciuitates intfectionis
magne nimis. ⁊ percutiebat viros vniuscu
iusq; urbis a ꝑuo usq; ad maiorem. ⁊ ꝯputre
D scebāt prominētes extales eoꝝ. Inieruntq;
gethei ꝯsilium. ⁊ fecerunt sibi sedes pellice-
as. Miserūt ergo archā dn̄i i accharō. Cūq;
venisset archa dn̄i dei in accharon exclama
uerunt accharōite dicentes. Adduxerūt ad
nos archā dei israel: vt intficiat nos ⁊ ppl̄m
nr̄m. Miserūt itaq; ⁊ cōgregauerūt oēs sa-
trapas philistinoꝝ. Qui dixerunt. Dimitti-
te archā dei isrl̄: ⁊ reuertat in locū suū: vt nō
interficiat nos cū ppl̄o nr̄o. Fiebat. n. pauor
mortis in singulis vrbib⁹ ⁊ grauissima val-
de man⁹ dn̄i. Uiri quoq; q̄ mortui nō fuerāt
ꝑcutiebant in secretiori ꝑte natiū: ⁊ ascende
bat vlulatus vniuscuiusq; ciuitatis in celū.

A Uit ergo archa dn̄i in regiōe VI.
philistinoꝝ septē mēsibus. ⁊ post h̄
vocauerūt philistijm sacerdotes ⁊ di
i. 5. c. uinos dicētes. Quid faciemus de archa dei
Indicate nobis: quō remittamus eā in locū
suū. Qui dixerūt. Si remittitis archam dei
isrl̄: nolite remittere eā vacuā: sꝫ qd̄ debetis
ei reddite ꝓ pctō: ⁊ tūc curabimini. ⁊ scietis
quare nō recedat manus eius a vobis. Qui
dixerūt. quid ē qd̄ ꝓ delicto reddere debea-
mus ei: rn̄deruntq; illi. Iuxta numeꝝ ꝓuītiaꝝ
philistinoꝝ q̄nq; ānos aureos facietis: ⁊ q̄n
q; mures aureos: q̄r plaga vna fuit oīb⁹ vo-
bis ⁊ satrapis vr̄is. Facietisq; silitudines an
noꝝ vr̄oꝝ: ⁊ silitudines murium q̄ demoliti
sūt terrā: ⁊ dabitis deo isrl̄ gloriā: si forte re-
leuet manū suam a vobis ⁊ a dijs vestris: ⁊ a
B terra vr̄a. quare grauatis corda vr̄a: sicut ag
Exo. 12. e. grauauit egyptus ⁊ pharao cor suū. Nonne
postq̄ ꝑcussus ē tūc dimisit eos: ⁊ abierunt.
Nūc ergo arripite ⁊ facite plaustꝝ nouū vnū
⁊ duas vaccas fetas q̄bus nō ē īpositū iugū
iūgite in plaustro: ⁊ recludite vitulos earuꝫ
domi. Tolletisq; archā dn̄i: ⁊ ponetis i plau
stro: ⁊ vasa aurea q̄ exoluistis ei ꝓ delicto po
netis i capselā ad latus eius: ⁊ dimittite eaꝫ
vt vadat: ⁊ aspicietis. Et siq̄dem ꝑ viā finiuꝫ
suoꝝ ascēderit ꝯ bethsames ipse fecit nobis
hoc malū grande: sin aūt minime sciemus q̄r
nequaq̄ manus ei⁹ tetigit nos: sed casu acci
dit. Fecerūt ergo illi hoc mō: ⁊ tollētes duas
vaccas q̄ lactabāt vitulos iūxerunt ad plau
strū: vitulosq; eaꝝ ꝯcluserūt domi. Et posue C
runt archam dei sup plaustꝝ ⁊ capsellā q̄ ha
bebat mures aureos ⁊ silitudinē annorum.
Ibāt aūt in directū vacce ꝑ viā que ducit be
thsames: ⁊ itinere vno gradiebantur ꝑgētes
⁊ mugiētes ⁊ nō declinabāt neq; ad dextrā
neq; ad sinistrā. Sꝫ ⁊ satrape philistijm seq̄-
bant vsq; ad terminos bethsames. Porro
bethsamite metebant triticum in valle. Et
eleuantes oculos viderunt archam: ⁊ gauisi
sunt cū vidissent. Et plaustrū venit in agꝝ io
sue bethsamite: ⁊ stetit ibi. Erat aūt ibi lapis
magnus. Et ꝯciderūt ligna plaustri vaccas-
q; imposuerūt sup ea holocaustū dn̄o. Leui
te aūt deposuerūt archā dei: ⁊ capsellaꝫ que
erat iuxta eam in qua erāt vasa aurea: ⁊ po-
suerūt sup lapidē grandē. Uiri āt bethsami
te obtulerūt holocausta: ⁊ imolauerūt victi
mas in die illa dn̄o. Et q̄nq; satrape philisti- D
noꝝ viderūt ⁊ reuersi sūt in accharō i die illa
Hi sūt aūt anni aurei quos reddiderūt phi-
listijm ꝓ delicto dn̄o. Azot⁹ vnū: gaza vnū:
aschalō vnū: geth vnū: ⁊ accharō vnū: ⁊ mures
aureos ꝭm numeꝝ vrbiū philistijm. q̄ ꝓuīti-
arū ab vrbe murata vsq; ad villā q̄ erat abs-
q; muro. ⁊ vsq; ad abel magnū super quem
posuerūt archā dn̄i que erat vsq; i illa die in
agro iosue bethsamitis. Percussit autē dn̄s
de viris bethsamitib⁹. eo ꝙ vidissent archaꝫ
dn̄i: ⁊ percussit de populo septuagita viros
⁊ q̄nquaginta milia plebis. Luxitq; popu-
lus: eo ꝙ dn̄s ꝑcussisset plebeꝫ plaga magna
Et dixerūt viri bethsamite. Quis poterit sta
re in cōspectu dn̄i dei sācti huius. ⁊ ad quē
ascendet a nobis. Miseruntq; nūcios ad ha
bitatores cariathiarim dicentes. Reduxe-
runt philistijm archaꝫ dn̄i: descēdite ⁊ redu
cite eā ad vos. VII.

A Enerūt ergo viri cariathiarim ⁊ re-
duxerūt archā dn̄i ⁊ itulerūt eā i do
mū aminadab i gabaa. eleazaꝝ aūt filiū ei⁹
scificauerūt: vt custodiret archā dn̄i. ⁊ factū
est ex qua die mansit archa dn̄i in cariathia-
rim: multiplicati sunt dies: erat quippe iam

annus vicesimꝰ. Et reqͥeuit oīs domꝰ israel
post dn̄m. Ait aūt samuel ad vniuersā domuꝫ
osue.14 c israel dicēs. Si in toto corde vr̄o reuertimini
ad dn̄ꝫ: auferte deos alienos de medio vestri
baalim ⁊ astaroth. ⁊ pparate corda vr̄a do/
mino. ⁊ seruite ei soli. ⁊ eruet vos de manu
B philistijm. Abstulerūt ergo filij isrl̄ baalim ⁊
astaroth. ⁊ seruierunt dn̄o soli. Dixit autē sa/
muel. Congregate vniuersū isrl̄ in masphat
vt orē ꝓ vobis dn̄m. Et ꝯuenerūt i masphat.
Hauserūtqꝫ aquā ⁊ effuderūt i cōspectu dn̄i
⁊ ieiunauerūt in die illa: atqꝫ dixerunt. Tibi
peccauimꝰ dn̄e. Judicauitqꝫ samuel filios
isrl̄ in masphat. Et audierūt philistijm ꝙ cō
gregati essent filij israel in masphat. ⁊ ascēde
runt satrape philistinoꝝ ad israel. Qd̄ cum
audissent filij israel: timuerūt a facie philisti
noꝝ. Dixeruntqꝫ ad samuelē. Ne cesses pro
nobis clamare ad dn̄m deū nr̄um: vt saluet
C nos de manu philistinoꝝ. Tulit autē samu/
el agnū lactantē vnū. ⁊ obtulit illum holo/
caustū integruꝫ dn̄o. Et clamauit samuel ad
dn̄m pro israel. ⁊ exaudiuit eū dn̄s. Factum
ē aūt cū samuel offerret holocaustū domino:
cci.46.d philistijm inire pliū ꝯ israel. Intonuit autē
dn̄s fragore magno in die illa super phili/
stijm ⁊ exterruit eos: ⁊ cesi sūt a filijs israel.
Egressiqꝫ filij israel de masphat ꝑsecuti sunt
philisteos ⁊ ꝑcusserunt eos vsqꝫ ad locū qui
erat subter bethchar. Tulit autēꝫ samuel la
pidē vnum. ⁊ posuit eum inter masphat ⁊ i/
ter sen. ⁊ vocauit nomen loci illius: lapis ad
iutorij. Dixitqꝫ. Hucusqꝫ auxiliatus est no/
D bis dominus. Et humiliati sunt philistijm:
nec apposuerunt vltra vt venirent i termios
israel. Facta est itaqꝫ manꝰ dn̄i sup philiste/
os cunctis diebus samuelis. ⁊ reddite sunt
vrbes quas tulerant philistijm ab israel isrl̄i
ab accharon vsqꝫ zeth ⁊ terminos suos. Li/
berauitqꝫ israel de manu philistinoꝝ: eratqꝫ
pax inter israel ⁊ amorreum. Judicabat qͦꝫ
samuel israel cunctis diebꝰ vite sue. ⁊ ibat p
singulos annos circuens bethel ⁊ galgala
⁊ masphat ⁊ iudicabat israelem in supradi/
ctis locis. Reuertebaturqꝫ in ramatha: ibi
enim erat domꝰ eius: ⁊ ibi iudicabat isrl̄em
Edificauit etiam ibi altare dn̄o. VIII

A Factū ē aūt cuꝫ senuisset samuel: po
suit filios suos iudices in isrl̄ fuitqꝫ
nomen filij eiꝰ primogeniti iohel: ⁊ no
men secūdi abia iudicum i bersabee. Et non
ābulauerūt filij illiꝰ i vijs eiꝰ: sꝫ declinauerūt
pꝰ auaritiā: acceperuntqꝫ munera ⁊ peruerte/
rūt iudiciū. Congregati ergo vniuersi maio
res natu israel: venerūt ad samuelē in rama

tha: dixeruntqꝫ ei. Ecce tu senuisti. ⁊ filij tui nō
ambulant in vijs tuis. Constitue nobis regē Osee.13.c.
vt iudicet nos: sicut ⁊ vniuerse habent natio Act.13.c.
nes. Displicuitqꝫ sermo in oculis samuelis: B
eo ꝙ dixissent: da nobis regeꝫ vt iudicet nos
Et orauit samuel ad dominum. Dixit auteꝫ
dominus ad samuelem. Audi vocem populi
in omnibus que loquuntur tibi. Non eniꝫ te
abiecerunt sed me: ne regneꝫ super eos. Ju/
xta oīa opera sua que fecerūt a die qua edu
xi eos de egypto vsqꝫ ad diem hanc: sicut de
reliquerunt me ⁊ seruierūt dijs alienis. sic fa
ciunt ēt tibi. Nunc ergo vocē eoꝝ audi. Ve
rūtamen contestare eos. ⁊ ꝑdic eis ius regis
qͥ regnaturus ē super eos. Dixit itaqꝫ samu
el omnia verba dn̄i ad pplꝫ qui petierat a se
regem. ⁊ ait. Hoc erit ius regis qui impera/
turus est vobis. Filios vestros tollet ⁊ ponet C
in curribus suis: facietqꝫ sibi equites ⁊ pre/
cursores quadrigarum suarum: ⁊ constituet
sibi tribunos ⁊ centuriones. ⁊ aratores agro
rum suorum ⁊ messores segetum. ⁊ fabros ar
moruꝫ ⁊ curruum suorum. Filias quoqꝫ ve/
stras faciet sibi vnguētarias ⁊ focarias ⁊ pa
nificas. Agros quoqꝫ vestros ⁊ vineas ⁊ oli
ueta optima tollet. ⁊ dabit seruis suis. Sed
⁊ segetes vestras ⁊ vinearuꝫ redditus adde
cimabit: vt det eunuchis ⁊ famulis suis. Ser
uos etiam vestros ⁊ ancillas ⁊ iuuenes opti
mos ⁊ asinos auferet. ⁊ ponet i ope suo. Gre D
ges qͦqꝫ vr̄os addecimabit. vosqꝫ eritis ei serui.
Et clamabitis in die illa a facie regis vestri
quē elegistis vobis. ⁊ non exaudiet vos dn̄s
die illa: qꝛ petistis vobis regē. Noluit auteꝫ
ppl̄s audire voceꝫ samuelis: sed dixerūt. Ne
quaqͣ̄. Rex. n. erit super nos. ⁊ erimus nos i.10.c.
qͦqꝫ sicut oēs gentes. ⁊ iudicabit nos rex nr̄.
⁊ egredietur aū nos: ⁊ pugnabit bella nr̄a pro
nobis. ⁊ audiuit samuel oīa verba populi. ⁊
locutus ē ea i auribꝰ dn̄i. Dixit aūt dn̄s ad sa
muelē. Audi vocē eoꝝ. ⁊ ꝯstitue super eos re
gem. ⁊ ait samuel ad viros isrl̄. Vadat vnus
quisqꝫ in ciuitateꝫ suam. IX.

Et erat vir de beniamin noīe. Cis filiꝰ A
abiel: filij seor: filij bechor: filij sareth I. Para.8.c
filij aphia: filij viri gemini fortis robore. ⁊ erat i.14.g.
ei filius vocabulo saul electus ⁊ bonus ⁊ nō
erat vir de filijs israel melior illo. Ab hume/ i.10.d.
ro ⁊ sursum eminebat super omnem populū
Perierant aūt asine cis patris saul. ⁊ dixit
cis ad saul filium suum. Tolle tecum vnum
de pueris ⁊ cōsurgens vade ⁊ quere asinas.
Qui cum transissent per montem effraiꝫ ⁊ p
terrā salisa. ⁊ non inuenissent: transierunt ēt
p terrā salim: ⁊ non erant. sed ⁊ p terrā gemini

⁊ minime reppererunt. Cũ ãt venissẽt in terram
suph: dixit saul ad puerꝝ ꝗ erat cum eo. Ue
ni ⁊ reuertamur: ne forte dimiserit pater
meꝰ asinas ⁊ sollicitꝰ sit ꝓ nobis. Qui ait ei
Ecce vir dei ẽ in ciuitate hac vir nobilis: oẽ
qđ loqt̃ sine ãbiguitate venit. Nũc ergo ea-
mꝰ illuc: si forte idicet nobis de via nr̃a ꝑ
quam venimus. Dixitqꝫ saul ad puerꝝ suuꝫ.
Ecce ibimus. Quid feremus ad virum dei?
B Pãis defecit ĩ sitartijs nr̃is. ⁊ sportulam ñ
hẽmꝰ ut demus homini dei: nec ꝗcꝙ̃ aliud
Rursum puer rñdit sauli. ⁊ ait. Ecce inuẽta
ẽ in manu mea q̃rta ꝑs stateris argenti. de-
mꝰ hoi dei: ut indicet nobis viã nr̃am. Oliꝫ
in isrl̃ sic loquebat̃ vnusq̃sꝙ̃: vadẽs ꝯsulere
deũ Uenite ⁊ eamus ad vidẽtẽ. Qui enim
ꝓpha dr̃ hodie: vocabat̃ olim vidẽs. Et di-
3. Re.2.f.et xit saul ad puerꝝ suũ. Optimus sermo tuus:
18.d. Ueni eamus. Et ierũt in ciuitatẽ in qua erat
vir dei. Cũqꝫ ascẽderẽt cliuũ ciuitatis iuene
rũt puellas egrediẽtes ad auriẽdã aquaꝫ: ⁊
dixerũt eis. Nũ hic ẽ vidẽs. Que rñdentes
dixerũt illis. Hic ẽ. Ecce añ te. Festina nunc
Hodie. n. venit in ciuitatẽ qꝛ sacrificiũ ẽ ho-
die ppl̃i in excelso. Ingrediẽtes vrbẽ statim
inuenietis eũ: anteꝙ̃ ascendat excelsũ ad ve
scendũ. Neqꝫ. n. comessurus ẽ ppl̃s donec il
le veniat: qꝛ ipse bñdicet hostie: ⁊ deinceps
comedent: qui vocati sunt. Nunc ergo con-
scendite: quia hodie reperietis eum. Et ascẽ
C derũt in ciuitatẽ. Cũqꝫ ambularẽt in medio
vrbis appuit samuel egrediẽs obuiaꝫ eis: vt
ascẽderet in excelsum. Dñs aũt reuelauerat
auriculã samuelis ante vnã diem ꝙ̃ veniret
saul dicens. Hac ipsa hora que nũc est. cras
mittã virũ ad te de terra beniamin: ⁊ vnges
eũ ducẽ sup ppl̃m meũ isrl̃. Et saluabit popu
lum meũ de manu philistinoꝝ: qꝛ respexi po
pulũ meuꝫ. Uenit enim clamor eoꝝ ad me.
Cũqꝫ aspexisset samuel saulẽ: dñs dixit ei. Ec
ce vir quem dixerã tibi. Iste dominabit̃ po-
pulo meo. Accessit autem saul ad samuelem
in medio porte: ⁊ ait. Indica oro mihi: vbi ẽ
domus videntis: Et respondit samuel sauli
dicens. Ego sum videns. Ascende ante me ĩ
excelsum vt comedas mecuꝫ hodie: ⁊ dimit
tam te mane: ⁊ omnia que sunt in corde tuo
ĩdicabo tibi. ⁊ de asinis quas nudiustertius
perdidisti ne sollicitus sis qꝛ inuente sũt. Et
cuius erunt optima q̃qꝫ isrl̃. Nõne tibi ⁊ oĩ
domui patris tui: Rñdens aũt saul ait: Nũ
ꝗd ñ filiꝰ gemini: ego sũ de minima tribu isrl̃
⁊ cognatio mea nouissima ĩter oẽs familias
D de tribu beniamĩ. Quare ergo locutꝰ es mi
hi sermonem istum. Assumens itaqꝫ samuel
saulem ⁊ puerꝝ eius: introduxit eos in tricli-
niũ: ⁊ dedit eis locũ in capite eoꝝ qui fuerãt
inuitati. erant. n. quasi triginta viri. Dixitqꝫ
samuel coco. Da partẽ quã dedi tibi: ⁊ prece
pi vt reponeres seorsũ apud te. Leuauit aũt
cocus armũ ⁊ posuit añ saul. Dixitqꝫ samu-
el. Ecce qđ remansit: pone añ te ⁊ comede qꝛ
de industria seruatũ ẽ tibi qñ ppl̃m vocaui.
Et comedit saul cũ samuele in die illã: Et de
scenderũt de excelso in oppiduꝫ: ⁊ locutus ẽ
cũ saule in solario: strauitqꝫ saul in solario: ⁊
dormiuit. Cunqꝫ mane surrexissent: ⁊ iã dies
lucesceret: vocauit samuel saulẽ in solario di
cens. Surge vt dimittam te. Et surrexit saul
Egressi sunt ambo: ipse videlicet ⁊ samuel.
Cũqꝫ descenderent in extrema parte ciuita-
tis samuel dixit ad saul. Dic puero vt antece
dat nos: ⁊ transeat. Tu autem subsiste paulis
per vt indicem tibi verbũ dñi.

X

Tulit aũt samuel lenticulã olei ⁊ ef- A
fudit super caput eius: ⁊ deosculatꝰ ĩ.16.c.
ẽ eum. ⁊ ait. Ecce vnxit te dñs super
hereditatem suã in principẽ. Cunqꝫ abieris
hodie a me: iuenies duos viros iuxta sepul ḡ.2.g
chrum rachel in finibus beniamin in meri-
die: dicentqꝫ tibi. Inuente sunt asine ad q̃s
ieras perquirendas: ⁊ intermissis pr̃ tuꝰ asi-
nis sollicitus ẽ ꝓ vobis ⁊ dicit. Quid faciaꝫ
de filio meo. Cũqꝫ abieris inde: ⁊ vltra tran
sieris ⁊ veneris ad quercũ thabor: iueniẽt te
tres viri ascẽdẽtes ad deũ ĩ bethel: vnꝰ por-
tãs tres hedos: ⁊ alius tres tortas panis: ⁊
alius portãs lagenã vini. Cũqꝫ te salutaue-
rint dabũt tibi duos panes: ⁊ accipies de ma
nu eoꝝ. Post hec venies ĩ collẽ dñi vbi ẽ sta
tio philistinoꝝ. ⁊ cũ ingressus fueris ibi vrbẽ B
obuiũ hẽbis gregẽ ꝓphaꝝ descendentiũ de
excelso: ⁊ añ eos psalteriũ ⁊ tympanũ ⁊ tibiã
⁊ citharã: ipsosqꝫ ꝓphetantes: ⁊ insiliet in te
spũs dñi: ⁊ ꝓphetabis cũ eis: ⁊ mutaberis in
virꝝ aliũ. Qñ ergo euenerit tibi signa hͣ oĩa
tibi fac quecũqꝫ inuenerit manus tua: qꝛ dñs
tecũ ẽ. ⁊ descẽdes añ me in galgala. ego ꝗp-
pe descẽdã ad te vt offeras oblationẽ ⁊ imo
les victimas pacificas. Septẽ diebus expe- ĩ.13.b.
ctabis donec veniã ad te: ⁊ ostẽdam tibi ꝗ fa-
cias: Itaqꝫ cũ auertisset humerꝝ suũ vt abiret
a samuele inmutauit ei deus cor aliud: ⁊ ve-
nerũt oĩa signa hec in die illa. Ueneruntqꝫ ad
ꝑdictũ collẽ. ⁊ ecce cuneus ꝓphetaꝝ obuiꝰ
ei. ⁊ insiluit sup eũ spũs dñi: ⁊ ꝓphetauit in ĩ.11.b.
medio eoꝝ. Uidentes aũt oẽs qui nouerant
eũ heri ⁊ nudiustiꝰ ꝙ eẽt cũ ꝓphis ⁊ ꝓpha
ret dixerũt adiuicẽ: ꝗ naꝫ res accidit filio eis. C
Nũ ⁊ saul iter ꝓphas. Rñditqꝫ aliꝰ ad alterꝝ ĩ.19.d.

dicens.Et q̇s pr̄ eius? Propterea v̓suz est in
ꝓuerbiuz.Nū ꝛ saul inter prophas? cessauit
āt prophare.ꝛ venit ad excelsū.Dixitq̄ꝫ pa/
truus saul ad eū ꝛ ad pueꝝ ei⁹.Quo abistis
Qui rn̄derūt.Querere asinas.Quas cū nō
repperissem⁹.venim⁹ ad samuelē.Et dixit ei
patru⁹ suus.Indica mihi q̇d dixerit tibi sa/
muel.Et ait saul ad patruū suum.Indicauit
nobis:q̄ꝛ inuēte essent asine.De sermone āt
regni nō indicauit ei quē locut⁹ fuerat ei sa/
muel.Et ꝯuocauit samuel ppl̄m ad dn̄m in
masphat.ꝛ ait ad filios isrl̄.Hec dicit dn̄s de
us isrl̄.Ego eduxi isrl̄ de egypto:ꝛ erui vos d̓
manu egyptioꝝ ꝛ de manu oium regū q̇ af/
fligebat vos.Uos āt hodie ꝓiecistis dn̄z deū
vr̄m.q̇ solus saluauit vos de vniuersis malis
ꝛ tribulatiōibus vr̄is.ꝛ dixistis:Neq̄q̄:ſꝫ re
s.8.d.et gem ꝯstitue sup nos. Nūc ergo state coram
j.12.c dn̄o p tribus vr̄as ꝛ p familias.Et applicuit
samuel oēs trib⁹ israel.ꝛ cecidit sors sup tri/
bū beniami.Et applicuit tribū beniami ꝛ co
gnationes ei⁹:ꝛ cecidit sup cognationē me/
B thri.ꝛ puenit vsq̄ꝫ ad saul filiū cis.Quesierūt
ergo eū:ꝛ nō est inuent⁹.Et cōsuluerūt post
h̄ dn̄m vtrū nā venturus eēt illuc.Rn̄ditq̄ꝫ
s.9.a dn̄s.Ecce abscōditus ē domi.Cucurrerunt
itaq̄ꝫ:ꝛ tulerūt eū inde stetitq̄ꝫ in medio po/
puli.ꝛ altior fuit vniuerso populo ab hume/
ro ꝛ sursū.Et ait samuel ad oēm ppl̄m.certe
videtis quē elegit dn̄s:q̄m nō sit silis illi in oi
ppl̄o.Et clamauit ois ppl̄s.ꝛ ait.Uiuat rex.
Locut⁹ ē āt samuel ad pplꝫ legē regni ꝛ scri
psit in libro ꝛ reposuit corā dn̄o:ꝛ dimisit sa/
muel oēm ppl̄m singulos i domū suā.Sed ꝛ
saul abijt in domum suam in gabaa.Et abijt
cū eo pars exercitus quorum tetigerat deus
corda.Filij vero belial dixerunt.Nū saluare
nos poterit iste? Et despexerūt eum ꝛ non at
tulerunt ei munera.Ille vero dissimulabat
se audire. XI.

A Et factū est q̄si post mensēz:ascendit
naas āmonites ꝛ pugnare cepit ad/
uersū iabes galaad:dixerūtq̄ꝫ oēs viri iabes
ad naas.Hēto nos federatos.ꝛ seruiemus ti/
bi.Et rn̄dit ad eos naas āmonites.In hoc fe
riā vobiscū fedus:vt eruā oium vr̄m oculos
dextros.ponāq̄ꝫ vos opprobriuz in vniuerso
isrl̄.Et dixerūt ad eū seniores iabes.Cōcede
nobis septē dies:vt mittam⁹ nuncios ad vni
uersos terminos isrl̄.ꝛ si non fuerit q̇ defen/
dat nos egrediemur ad te.Uenerūt ergo nū
cij in gabaa saulis.ꝛ locuti sunt v̓ba h̄ audiē
B te ppl̄o.Et leuauit ois ppl̄s vocē suā.ꝛ fleuit
Et ecce saul veniebat seq̄ns boues de agro:
ꝛ ait.Quid hꝫ ppl̄s q̄ plorat? Et narrauerūt
ei v̓ba viroꝝ iabes.Et insiluit spūs dn̄i i saul s.10.b.
cū audisset hec v̓ba:ꝛ iratus ē furor eius ni/
mis.Et assumēs vtrūq̄ꝫ bouē ꝯcidit in frusta
misitq̄ꝫ in oēs terminos isrl̄ p manū nūcioꝝ
dicens.Quicūq̄ꝫ non exierit ꝛ secutus fuerit
saul ꝛ samuel:sic fiet bobus ei⁹.Inuasit ergo
timor dn̄i pplꝫ.ꝛ egressi sūt q̄si vir vn⁹ ꝛ recē
suit eos in bezeth.Fuerūtq̄ꝫ filioꝝ isrl̄ trecen
ta milia.Uiroꝝ āt iuda triginta milia.Et di
xerunt nūcijs q̇ venerāt.Sic dicetis viris qui C
sunt i iabes galaad.Cras erit vobis salus cū
incaluerit sol.Uenerūt ergo nūcij.ꝛ nuncia
uerunt viris iabes.Qui letati sūt.ꝛ dixerūt.
Mane exibim⁹ ad vos ꝛ facietis nobis oē qd̓
placuerit vobis.Et factū est cū dies crastin⁹
uenisset.cōstituit saul ppl̄m in tres ptes.Et i
gressus est media castra in vigilia matutina.ꝛ
pcussit āmon vsq̄ꝫ dū incalesceret dies.Re/
liqui āt dispsi sunt ita vt nō relinq̄rent ex eis
duo pariter.Et ait ppl̄s ad samuelē:Quis ē
iste q̇ dixit:saul non regnabit sup nos? Date D
viros ꝛ interficiem⁹ eos.ꝛ ait saul.Nō occi/
detur q̇sq̄ꝫ in die hac:q̄ꝛ hodie fecit dn̄s salu
tem in isrl̄.Dixit aūt samuel ad ppl̄m.Ueni
te ꝛ eam⁹ i galgala.ꝛ inouemus ibi regnū.ꝛ
prexit ois ppl̄s in galgala.ꝛ fecerunt ibi re/
gem saul corā dn̄o in galgala.ꝛ imolauerūt
ibi victias pacificas corā dn̄o.Et letat⁹ ē ibi
saul.ꝛ ꝯcti viri isrl̄ nimis. XII.

Dixit āt samuel ad vniuersū israel:Ec A
ce audiui vocē vr̄am iuxta oia q̇ lo/
cuti estis ad me.ꝛ ꝯstitui sup vos re
gem.Et nunc rex gradit̄ aū vos.ego āt senui
ꝛ incanui.Porro filij mei vobiscū sūt.Itaq̄ꝫ
ꝯuersatus coraz vobis ab adolescentia mea
vsq̄ꝫ ad hāc diē ecce p̄sto sum.Loquimini de
me corā dn̄o ꝛ coram xp̄o eius.vtrū bouē cu
iusq̄ꝫ tuleri aut asinū:si quēq̄ꝫ calūniatus sū:
si opp̄ssi aliquē:si de manu cuiusq̄ꝫ mun⁹ ac/
cepi:ꝛ ꝯtemnā illud hodie restituāq̄ꝫ vobis.
ꝛ dixerūt.Nō es calūniatus nos neq̄ꝫ opp̄ssi
sti:neq̄ꝫ tulisti de manu alicui⁹ quippiā.Di
xitq̄ꝫ ad eos.Testis est dn̄s aduersū vos ꝛ te Eccl.26.d.
stis xp̄s eius in die hac:q̄ꝛ non inueneritis in
manu mea q̇ppiā.et dixerunt.Testis.ꝛ ait sa
muel ad ppl̄m.Dn̄s q̇ fecit moysem ꝛ aaron B
ꝛ eduxit patres nr̄os de terra egypti:adest.
Nunc ergo state vt iudicio ꝯtēdā aduersuz
vos corā dn̄o de oib⁹ misericordijs dn̄i q̄s fe
cit vobiscū ꝛ cū p̄ribus vr̄is quō iacob ingres Geñ.46.a
sus est in egyptum.ꝛ clamauerunt patres ve
stri ad dn̄m ꝛ misit dn̄s moysen ꝛ aaron.ꝛ e/
duxit patres vestros de egypto.ꝛ collocauit
eos in loco hoc.Qui obliti sunt domini dei Judi.4.a.
sui.ꝛ tradidit eos in manus sysare magistri

militie asor: ⁊ i manu philistinoꝝ. ⁊ i manu re
gis moab. ⁊ pugnauerūt aduersū eos. Po-
stea āt clamauerūt ad dn̄m: ⁊ dixerūt. Pec-
cauim⁹: qꝛ dereliq̄m⁹ dn̄m. ⁊ fuuim⁹ baaliꝫ
⁊ astaroth. Nūc ergo erue nos de manu ini
micoꝝ nr̄oꝝ ⁊ seruiem⁹ tibi. Et misit dn̄s hie
C robaal ⁊ badā ⁊ barach ⁊ iephte ⁊ samuel. ⁊
Judi.6.c erūit vos de manu inimicoꝝ vestroꝝ ꝑ circui
tum. ⁊ hitastis ꝯfidenť. Uidētes aūt ꝙ naas
rex filioꝝ āmon venisset aduersū vos. dixistis
ē.8.d.⁊ mihi: neq̄q̄ꝫ: sed rex imperabit nobis cū dn̄s
ē.10.c deus vester regnaret in nobis. Nūc ergo ꝓ-
sto est rex vr̄ quē elegistis ⁊ petistis. Ecce de
dit vobis dn̄s regē. Si timueritis dn̄m. ⁊ ser
uieritis ei. ⁊ audieritis vocē ei⁹. ⁊ nō exasp-
aueritis os dn̄i: eritis ⁊ vos ⁊ rex q̄ impat vo
bis seq̄ntes dn̄m deū vr̄m. Si āt nō audieritis
vocē dn̄i: sed exasperaueritis ꝯmōes ei⁹ erit ma-
nus dn̄i sup vos ⁊ sup pr̄es vr̄os: Sed ⁊ nūc
state ⁊ videte rē istā grandē quā factur⁹ est
dn̄s in ꝯspectu vr̄o. Nūq̄d nō messis tritici ē
hodie? Jnuocabo dn̄m ⁊ dabit voces ⁊ plu-
uias. ⁊ scietis ⁊ videbitis: qꝛ grande maluꝫ
feceritis vobis i ꝯspectu dn̄i petētes sup vos
regē. ⁊ clamauit samuel ad dn̄m ⁊ dedit do
min⁹ voces ⁊ pluuias i illa die. ⁊ timuit oīs
ppl̄s nimis dn̄m ⁊ samuelē. ⁊ dixit vniuersus
populus ad samuelē. Ora ꝓ seruis tuis ad
B dn̄m deū tuū vt nō moriamur. Addidim⁹. n.
vniuersis peccatis nr̄is malū vt peteremus
nobis regem. Dixit āt samuel ad populuꝫ
Nolite timere. Uos fecistis vniuersū maluꝫ
hoc. Uerū tn̄ nolite recedere a tergo dn̄i: sed
seruite dn̄o in omni corde vr̄o: ⁊ nolite declia
re post vana q̄ nō ꝓderūt vobis: neq̄ꝫ eruent
vos qꝛ vana sūt: ⁊ nō derelinquet dn̄s ppl̄m
suū ꝓpter nomē suū magnū: qꝛ iurauit dn̄s
facere vos sibi ppl̄ꝫ. Absit āt a me hoc pecc̄m
in dn̄o vt cessē orare ꝓ vobis ⁊ docebo vos
viā bonā ⁊ rectā. Igitur timete dominum ⁊
seruite ei in ṽitate. ⁊ ex toto corde vr̄o. Uidi-
stis. n. magnifica q̄ in vobis gesserit dn̄s. ꝙ si
ꝑseueraueritis in malitia: ⁊ vos ⁊ rex vester
pariter peribitis.

·IIIX

A Fili⁹ vni⁹ anni erat saul cū regnare
cepisset: duob⁹ autē annis regnauit
sup israel. ⁊ elegit sibi saul tria milia de isrl̄
⁊ erant cū saul duo milia i machmas ⁊ i mō
te bethel: mille āt cum iōatha in gabaa beni
ami. Porro ceteꝝ populū remisit vnūquē-
q̄ꝫ i tabernacl̄a sua. Et ꝑcussit ionathas stati
onē philistinoꝝ que erat in gabaa. Qd̄ cum
audissent philistijm: saul cecinit buccina in
omni terra dicēs. Audiant hebrei. Et vniuer
sus israel audiuit huiuscemodi famam: per
cussit saul stationem philistinoꝝ. Et erexit se
isrl̄ aduersus philistijꝫ. Clamauit ergo ppl̄s
post saul in galgala: ⁊ philistijm ꝯgregati sūt
ad ꝓliandū ꝯtra israel: triginta milia curruū
⁊ sex milia equitum. ⁊ reliquum vulg⁹ sicut
arena q̄ est in littore maris plurima. ⁊ ascen
dentes castrametati sūt in machmas ad ori B
entem bethauen. Qd̄ cū vidissent viri israel
se in arto positos: afflict⁹. n. erat ppl̄s: abscō
derūt se in speluncis ⁊ in abditis: i petris q̄ꝫ
⁊ in antris ⁊ in cisternis. Hebrei autē trāsie
runt iordanē in terram gad ⁊ galaad. Cūq̄ꝫ
adhuc esset saul i galgala: vniuersus popul⁹
ꝑterrit⁹ est q̄ seq̄bať eū. Et expectauit septeꝫ ē.10.b.
dieb⁹ iuxta placitū samuelis. ⁊ nō venit sa-
muel in galgala. Dilapsusq̄ꝫ est ppl̄s ab eo.
Aitq̄ꝫ saul. Afferte mihi holocaustū ⁊ paci
fica. Et obtulit holocaustum. Cūq̄ꝫ cōplesset
offerens holocaustuꝫ: ecce samuel veniebat
Et egressus est saul obuiā ei vt salutaret eū.
Locutusq̄ꝫ est ad eum samuel. Quid fecisti?
Respondit saul. Qꝛ vidi ꝙ populus dila-
beretur a me ⁊ tu nō veneras iuxta placitos
dies. Porro philistijm congregati fuerāt in
machmas: dixi. Nunc descendent philistijꝫ
ad me in galgala. ⁊ faciē dn̄i nō placaui. Ne C
cessitate ꝯpulsus obtuli holocaustum dn̄o.
Dixitq̄ꝫ samuel ad saul. Stulte egisti: nec cu Gen̄.3.d.
stodisti mandata domini dei tui q̄ ꝓcepi tibi 2 Pa.16
Qd̄ si non fecisses. iam nūc ꝓparasset domi-
nus regnū tuum sup isrl̄ in sempiternū. Sꝫ
neq̄q̄ꝫ regnū tuūꝫ vltra consurget. Quesiuit
dn̄s sibi viꝝ iuxta cor suum ⁊ precepit ei dn̄s
vt esset dux sup populū suū. eo ꝙ nō seruaue
ris q̄ precepit dominus. Surrexit autē samu
el. ⁊ ascendit de galgalis in gabaa beniami
Et reliq̄ ppl̄i ascēderūt post saul obuiā ppl̄o
q̄ expugnabant eos: venientes de galgala i
gabaa in colle beniami. Et recensuit saul po B
pulum q̄ inuenti fuerant cū eo quasi sexcē-
tos viros. ⁊ saul ⁊ ionathas fili⁹ ei⁹ populus
q̄ꝫ q̄ inuēt⁹ fuerat cū eis erat in gabaa benia
mi. Porro philistijm ꝯsederāt in machmas
Et egressi sūt ad ꝓliandū de castris philistio
rum tres cunei. Un⁹ cuneus ꝑgebat ꝯ viaꝫ
effrai ad terrā saul. Porro alius ingredie-
batur per viā bethoron. Tertius āt ṽterat se
ad iter termini i terra sabaa: iminentis vall̄
seboim ꝯ desertū. Porro faber ferrari⁹ nō i
ueniebať i oī terra isrl̄. Cauerāt eiꝫ philistijm
ne forte facerēt hebrei gladiū aut lanceam.
Descēdebat ergo oīs isrl̄ ad philistijꝫ vt acu
eret vnusq̄sq̄ꝫ vomerē suum. ⁊ ligonem ⁊ se
curim ⁊ tridētē ⁊ sarculū. Retuse itaq̄ꝫ erāt

acies vomeꝝ ⁊ ligonū ⁊ tridentiū ⁊ securiū
vſqꝫ ad ſtimulū corrigendū. Cūqꝫ veniſſet di
es plij nō ē iuēt⁹ enſis ⁊ lācea i manu totius
ppl'i q̄ erat cū ſaul ⁊ ionatha excepto ſaul ⁊
ionatha filio ei⁹. Egreſſa ē āt ſtatio philiſtijꝫ
vt trāſcenderet i machmas. XIIII.
A Et accidit in q̄dā die vt diceret iona-
thas fili⁹ ſaul ad adoleſcētē armige
rum ſuū. Ueni ⁊ trāſeam⁹ ad ſtatio-
nem philiſtinoꝝ q̄ eſt trans locū illū. Patri
āt ſuo hoc ipꝫ nō indicauit. Porro ſaul mo-
rabat̄ in extrema ꝑte gabaa ſub malograna
to q̄ erat in agro gabaa. ⁊ erat ppl's cū eo q̄ſi
ſexcētoꝝ viroꝝ. ⁊ achias fili⁹ achitob fratris
ſchabod filij phinees q̄ ort⁹ fuerat ex heli ſa
cerdote dn̄i in ſylo portabat ephot. Sꝫ ⁊ po-
pulus ignorabat quo iſſet ionathas. erāt aūt
inter aſcēſus ꝑ quos nitebat̄ ionathas trāſi-
re ad ſtationē philiſtinoꝝ eminentes petr̄ ex
vtraqꝫ ꝑte ⁊ q̄ſi in modū dētiū ſcopuli hic in
de ꝑrupti. Nomē vni boſes. ⁊ nomē alteri ſe
ne. Un⁹ ſcopulus ꝓminēs ad aq̄lonē ex ad
uerſo machmas ⁊ alter ad meridiē ꝯ gabaa.
Dixit aūt ionathas ad adoleſcētē armigerū
ſuū. Ueni trāſeam⁹ ad ſtationē icircūciſoruꝫ
hoꝝ: ſi forte faciat dn̄s ꝓ nobis: q2 nō eſt dn̄o
difficile ſaluare vel in multis vel in paucis.
Dixitqꝫ ei armiger ſu⁹. Fac oīa q̄ placent aīo
B tuo. Perge quo cupis. ⁊ ero tecum vbicūqꝫ
volueris. ⁊ ait ionathas. Ecce nos trāſimus
ad viros iſtos. Cūqꝫ appꝛuerim⁹ eis: ſi taliter
locuti fuerint ad nos: māete donec veniam⁹
ad vos: ſtem⁹ in loco nr̄o. nec aſcendam⁹ ad
eos. Si āt dixerint aſcēdite ad nos: aſcenda-
mus ad eos: q2 tradidit eos dn̄s in manib⁹
nr̄is. Hoc erit nobis ſignū. Appꝛuit igit̄ vter
dit.14 c qꝫ ſtationi philiſtinoꝝ. Dixerūtqꝫ philiſtijꝫ.
en hebꝛei egrediunt̄ de cauernis in q̄bus ab
ſconditi fuerāt. ⁊ locuti ſunt viri de ſtatione
ad ionathā ⁊ ad armigeꝝ ei⁹: dixerūtqꝫ. aſcē
dite ad nos ⁊ oſtēdem⁹ vobis rem. ⁊ ait iona
thas ad armigeꝝ ſuū. Aſcendam⁹. Sequere
Ꝺa.4.d me. Tradidit. n. dn̄s eos in man⁹ iſrl'. Aſcen
dit aūt ionathas māib⁹ ⁊ pedib⁹ reptans. ⁊
armiger ei⁹ poſt eū. Itaqꝫ cū vidiſſent facieꝫ
ionathe: alij cadebāt aū ionathā: alios armi
ger ei⁹ interficiebat: ſeq̄ns eū. ⁊ facta ē plaga
ꝑma quā ꝑcuſſit ionathas ⁊ armiger ei⁹ q̄ſi
viginti viroꝝ: in media parte iugeris: quam
par boū in die arare ꝯſueuit. ⁊ factū eſt mira
culū in caſtris ⁊ ꝑ agros. Sꝫ ⁊ oīs ppl's ſta-
C tionis eoꝝ q̄ ierant ad ꝑdandū obſtupuit ⁊
ꝯturbata ſunt caſtra. ⁊ accidit q̄ſi miraculuꝫ
a deo. ⁊ reſpexerunt ſpeculatores ſaul: q̄ erāt
in gabaa beniamī. ⁊ ecce multitudo proſtra
ta. ⁊ huc illucqꝫ diffugiens. ⁊ ait ſaul pplo q̄
erat cū eo. req̄rite ⁊ videte q̄s abierit ex no-
bis. Cūqꝫ requiſiſſent: repertū eſt non adeſſe
ionathā ⁊ armigeꝝ eius. Et ait ſaul ad achiā
Applica archā dn̄i. erat. n. ibi archa dn̄i i die
illa cum filijs iſrael. Cūqꝫ loqueretur ſaul ad
ſacerdotem: tumultus magnus exortus ē in
caſtris philiſtinoruꝫ. Creſcebatqꝫ paulatiꝫ. ⁊
clarius reſonabat. ⁊ ait ſaul ad ſacerdotem.
Contrahe manum tuaꝫ. Conclamauit ergo
ſaul ⁊ oīs ppl's q̄ erat cū eo: ⁊ venerūt vſqꝫ ad
locū certaminis. ⁊ ecce v̄ſus fuerat gladius.
vniuſcuiuſqꝫ ad ꝓximū ſuū. ⁊ cedes magna
nimis. Sꝫ ⁊ hebꝛei q̄ fuerant cū philiſtim he
ri ⁊ nudiuſtertius aſcenderantqꝫ cū eis in ca
ſtris: reuerſi ſunt vt eſſent cū iſrael. ⁊ his qui
erant cū ſaul ⁊ ionatha. Oēs quoqꝫ iſrl'ite q̄
ſe abſconderant in monte effrai: audiētes ꝙ
fugiſſent philiſtei: ſociauerūt ſe cū ſuis in ꝑ- D
lio. ⁊ erant cū ſaul quaſi decē milia viroꝝ. ⁊
ſaluauit dn̄s deus iſrl' in die illa. Pugna āt
ꝑuenit vſqꝫ ad bethauen. ⁊ viri iſrl' ſociati ſūt
ſibi in die illa. Adiurauit āt ſaul pplꝫ dicēs.
Maledictus vir q̄ comederit paneꝫ vſqꝫ ad j.eo.
veſpaꝫ donec vlciſcar de inimicis meis. ⁊ nō
manducauit vniuerſus ppl'us paneꝫ. Oīſqꝫ
terre vulgus venit i ſaltum: in quo erat mel
ſuper faciem agri. Ingreſſus eſt itaqꝫ ppl'us
ſaltum. ⁊ apparuit fluens mel nulluſqꝫ ap-
plicuit manum ad os ſuum. Timebat. n. po-
pulus iuramentum. Porro ionathas nō au
dierat: cum adiuraret pater eius ppl'm. extē
ditqꝫ ſūmitatem v̄ge quā habebat in manu
⁊ intinxit in fauum mell'. ⁊ conuertit manuꝫ
ſuam ad os ſuum: ⁊ illuminati ſunt oculi ei⁹
Reſpondenſqꝫ vnus de pplo ait. Iureiuran
do conſtrinxit pater tuus ppl'm dicens. Ma
ledictus vir qui comederit paneꝫ hodie. De ſ.eo.
fecerat āt populus. Dixitqꝫ iōathas. Turba
uit pater meus t̄raꝫ. Uidiſtis ipſi q2 illumia
ti ſunt oculi mei. eo ꝙ guſtaueri paululū de
melle iſto: quanto magis ſi comediſſet popu
lus de ꝑda inimicoꝝ ſuorum quā reppit? Nō
ne maior plaga facta fuiſſet i philiſtijꝫ? Per
cuſſerunt ergo in die illa philiſteos a mach-
mis vſqꝫ in hailon. Defatigatus eſt autē po E
pulus nimis. ⁊ verſus ad predā tulit oues ⁊
boues ⁊ vitulos. ⁊ mactauerunt in terra. Co
meditqꝫ ppl's cū ſanguine. Nunciauerūt āt
ſauli dicētes ꝙ populus peccaſſet dn̄o come
dens cū ſanguie. Qui ait. Preuaricati eſtis
Uoluite ad me iam nunc ſaxum grande. Et
dixit ſaul. Diſpergamini in vulgus ⁊ dicite
eis vt adducat ad me vnuſquiſqꝫ bouem ſu-
um ⁊ arietē: ⁊ occidite ſuꝑ iſtud. ⁊ veſcimini

ꝛ non peccabitis dño comedentes cũ sangui
ne. Adduxit itaqꝫ oĩs ppl̃s vnuſqſqꝫ bouẽ in
manu sua vsqꝫ ad noctẽ. ꝛ occiderunt ibi. edi
ficauit ãt saul altare dño. Tuncqꝫ primũ ce-
pit edificare altare dño. ꝛ dixit saul. Irrua-
mus super philisteos nocte. ꝛ vastemus eos
vsqꝫ duz illucescat mane: nec relinquamꝰ ex
eis virũ. Dixitqꝫ ppl̃s: Oẽ quod bonuz tibi
F videt̃ in oculis tuis: fac. Et ait sacerdos. Ac-
cedamꝰ huc ad deũ. ꝛ consuluit saul dñm di
cens. Nũ ꝓsequar philistijm? Si trades eos i
j.28.a. manu isrl̃? ꝛ non rñdit ei in die illa. Dixitqꝫ
saul. Applicate huc vniuersos angulos po-
puli: ꝛ scitote ꝛ videte ꝑ quem acciderit hoc
pccm̃ hodie. Viuit dñs saluatoꝛ israel qꝛ si ꝑ
ionathã filium meũ factum est: absqꝫ retra-
ctatione moꝛietur. Ad qḋ nullus ꝯdixit ei ḋ
oĩ pplo. Et ait ad vniuersũ israel. Seꝑamini
vos in partẽ vnã: ꝛ ego cũ ionatha filio meo
ero in parte altera. Rñditqꝫ ppl̃us ad saul.
Quod bonũ tibi videt̃ in oculis tuis: fac. Et
dixit ad dñm deum israel. Dñe deus isrl̃ da
indiciũ: qḋ est ꝙ non rñderis s̃uo tuo hodie
Si in me aut in ionatha filio meo est iniqui-
tas hec da ostensionẽ. Aut si hec iniquitas ẽ
in pplo tuo da sanctitatẽ. ꝛ dep̄hensus est io
nathas ꝛ saul: ppl̃s ãt exiuit. ꝛ ait saul: Mit-
tite soꝛtẽ inter me ꝛ inter ionathã filiũ meũ.
G ꝛ captus ẽ ionathas. Dixit aũt saul ad iona-
Josue.7.c thã. Indica mihi qḋ feceris. ꝛ indicauit ei io
nathas. ꝛ ait: Gustans gustaui in summitate
v̉ge q̃ erat in manu mea paululuz mellis. ꝛ
ecce ego moꝛioꝛ? Et ait saul. Hec faciat mihi
deꝰ ꝛ hec addat: qꝛ moꝛte moꝛieris ionatha.
j.22.c. Dixitqꝫ ppl̃s ad saul. ergo ne ionathas mo-
rietur qꝛ fecit salutem hanc magnam in isra
el? Hoc nephas est. Viuit dñs si ceciderit ca
pillus de capite eius in terram qꝛ cum deo
operatus ẽ hodie. Liberauit ergo populus
ionathan vt non moꝛeretur. Recessitqꝫ saul
nec persecutus est philistijm. Poꝛro phili-
stijm abierunt in loca sua. Et saul confirma-
to regno super israel pugnabat per circuitũ
aduersum omnes inimicos eius contra mo-
ab ꝛ filios ammon ꝛ edoz ꝛ reges soba ꝛ phi
listeos. ꝛ quocũqꝫ se verterat: superabat. Cõ
gregatoqꝫ exercitu percussit amalech. ꝛ eru
it israel de manu vastatoꝛum eius. Fuerunt
autem filij saul: ionathas ꝛ iesui ꝛ melchisua
Et nomina duarum filiarum eius: nomẽ pꝛi
mogenite merob: ꝛ nomen minoꝛis michol
ꝛ nomen vxoꝛis saul achinoez filia achima-
as. Et nomen pꝛincipis militie eius abner fi
s.9.a. lius ner: patruelis saul: Poꝛro eis fuit pater
1. Para.8.c saul. ꝛ ner p̃r abner filius abiel. Erat aũt bel
lum potẽs aduersũ philisteos: oĩbꝰ diebus.
saul. Nã quẽcunqꝫ viderat saul viꝝ foꝛtem ꝛ
aptũ ad ꝑliũ: sociabat eum sibi.

XV

Et dixit samuel ad saul. Me misit do A
minꝰ vt vngerẽ te i regẽ suꝑ pplz eꝰ
isrl̃. Nũc ergo audi vocẽ dñi. Hec di
cit dñs exercituũ. Recensui q̃cũqꝫ fecit ama Exo.17.c
lech isrli quõ restitit ei in via cuz ascenderet
de egypto. Nũc ergo vade ꝛ ꝑcute amalech
ꝛ demolire vniuersa eiꝰ. Nõ ꝑcas ei ꝛ nõ cõ
cupiscas ex rebꝰ ipsiꝰ aliqḋ: sed iterfice a viro
vsqꝫ ad mulierẽ. ꝛ ꝑuulũ atqꝫ lactantẽ: bouẽ
ꝛ ouẽ: camelũ ꝛ asinuz. Pꝛecepit itaqꝫ saul
pplo. ꝛ recẽsuit eos q̃si agnos ducenta milia
peditũ. ꝛ decẽ milia viroꝝ iuda. Cũqꝫ vẽisset
saul vsqꝫ ad citatẽ amalech tetẽdit insidias i
toꝛrente. Dixitqꝫ saul cineo. Abite recedite: at B
qꝫ discedite ab amalech ne foꝛte inuoluã te
cũ eo. Tu. n. fecisti misericoꝛdiã cũ oĩbꝰ filijs
isrl̃: cũ ascẽderẽt de egypto. Et recessit cineus
de medio amalech. Percussitqꝫ saul amale
ch ab euila donec venias sur q̃ est e regione
egypti. Et app̄hendit agag regẽ amalech vi
uum. Oẽ ãt vulgus interfecit in oꝛe gladij.
Et peꝑcit saul ꝛ populꝰ agag. ꝛ optimis gre
gibꝰ ouium ꝛ armentoꝝ ꝛ vestibꝰ ꝛ arietibꝰ
ꝛ vniuersis q̃ pulchra erant: nec voluerunt
disperdeꝛ ea. Quicqḋ ergo vtile fuit ꝛ repꝛo
bũ hoc demoliti sũt. Factuz est ãt verbũ dñi C
ad samuel dicens. Penitet me ꝙ ꝯstituerĩ Gen.6.b
saul regẽ: qꝛ dereliquit me ꝛ verba mea oꝑe j.eo.
nõ impleuit. Contristatusqꝫ est samuel: ꝛ cla
mauit ad dñm tota nocte. Cũqꝫ de nocte sur
rexisset samuel vt iret ad saul mane: nũciatũ
est samueli eo ꝙ venisset saul in carmeluz: ꝛ
erexisset sibi foꝛnicem triumphalem: ꝛ reuer
sus trãsisset descendissetqꝫ in galgala. Ve- Prou.
nit ergo samuel ad saul: ꝛ saul offerebat ho- 20.d.
locaustuz dño de initijs pꝛedaꝝ q̃ attulerat
ex amalech. Et cum venisset samuel ad saul
dixit ei saul. Benedictus tu dño. Impleui
verbum dñi. Dixitqꝫ samuel. Et q̃ est h̃ vox D
gregum q̃ resonat in auribus meis: ꝛ armẽ-
toꝝ quam ego audio? Et ait saul. de amalech
adduxerunt ea. Pepercit enim populꝰ me
lioꝛibus ouibus ꝛ armentis vt immolaren-
tur dño deo tuo. reliqua v̉o occidimus. Ait
ãt samuel ad saul. Sine me ꝛ idicabo tibi q̃
locutus sit dñs ad me nocte. Dixitqꝫ ei. Lo-
quere. Et ait samuel. Nõne cũ paruulus eẽs
i oculis tuis: caput in tribubus israel factus
es? vnxitqꝫ te dñs in regẽ suꝑ israel. ꝛ misit te
dñs in via. ꝛ ait. Vade ꝛ interfice peccatores
amalech ꝛ pugnabis ꝯ eos: vsqꝫ ad iternitio
nẽ eoꝝ. Quare ergo nõ audisti vocẽ dñi sed E

versus ad p̄dā es. ⁊ fecisti malum in ocul' dn̄i
Et ait saul ad samuelem Immo audiui vo
cē dn̄i. ⁊ ābulaui in via p̄ quā misit me dn̄s
⁊ adduxi agag rēgem amalech. ⁊ amalech
interfeci. Tulit aūt de p̄da pp̄ls oues ⁊ bo
ues p̄mitias eoꝝ que cesa sūt vt immolet dn̄o
deo suo in galgal'. Et ait samuel. Nunquid
vult dn̄s holocausta ⁊ victimas. ⁊ n̄ potius
Eccl̄s.4.d vt n̄ obediatur voci dn̄i? Melior ē.n. obedi
entia q̄ȝ victime. ⁊ auscultarē magis q̄ȝ offer
re adipem arietum: qm̄ quasi pcc̄m ariolan
di ē repugnare: ⁊ quasi scelus idolatrie nol
F le acq̄escē. Pro eo ergo q̄ abiecisti s̄monē
dn̄i: abiecit te dn̄s ne sis rex. Dixitq̄ȝ saul
ad samuelē. Peccaui: qr̄ preuaricatus sum
s̄monē dn̄i. ⁊ v̄ba tua. timens ppl'm: ⁊ obe
diēs voci eoꝝ: Sȝ nūc porta queso pcc̄m me
um: ⁊ reuertē mecum vt adorem dn̄ȝ. Et ait
samuel ad saul. Non reuertar tecum: qr̄ p̄
iecisti s̄monem dn̄i. ⁊ proiecit te dn̄s: ne sis
rex super isrl'. Et ꝯuersus ē samuel vt abiret
Ille āt app̄hēdit sūmitatē pallij eius que ⁊
j.28 c scissa est. Et ait ad eum samuel. Scidit dn̄s
regnū isrl' a te hodie: ⁊ tradidit illō p̄ximo
tuo meliori te. Porro triūphator in isrl' nō
p̄cet: ⁊ p̄itudine nō flecteē. Neq̄ȝ.n. hō est vt
agat penitētiā. at ille ait. Peccaui. Sȝ nūc
honora me corā seniorib' populi mei: ⁊ co
rā isrl'. ⁊ reuertere mecū vt adorē dn̄m deum
tuū. Reuersus ergo samuel secutꝰ ē saulem
G Et adorauit saul dn̄m. Dixitq̄ȝ samuel. Ad
ducite ad me agag regē amalech. Et oblatꝰ
ē ei agag pinguissimꝰ tremēs. Et dixit agag.
Siccine separat amara mors? Et ait samuel
Sicut fecit absq̄ȝ liberis ml'ieres gladiꝰ tuꝰ
sic absq̄ȝ liberis erit int̄ mulieres mr̄ tua. Et
ī frusta ꝯcidit eū samuel corā dn̄o ī galgalis.
Abijt āt samuel ī ramatha: saul v̄o ascēdit in
domū suā ī gabaa. Et nō vidit samuel vltra
saul vsq̄ȝ in diē mortis sue. Verūtn̄ lugebat sa
muel saul: qm̄ dn̄ȝ penitebat q̄ ꝯstituisset re
s.eo. gē saul super israel. XVI.
A Dixitq̄ȝ dn̄s ad samuelē. Usq̄ȝq̄ tu lu
gés saul. cū ego p̄ieceri eū ne regnet
sup̄ isrl'? Imple cornu tuū oleo. ⁊ vēi
vt mittā te ad isai bethleemitē. Prouidi.n. ī
filijs eiꝰ mihi regē. Et ait samuel. Quō va
dam? Audiet.n. saul: ⁊ interficiet me. Et ait
dn̄s. Vitulū de armento tolles in māu tua.
⁊ dices. Ad imolandū dn̄o veni. Et vocabis
isai ad victimā. Et ego ostēdā tibi q̄d facias. ⁊
vnges quēcunq̄ȝ mōstrauero tibi. Fecit ergo
samuel sicut locutꝰ ē ei dn̄s. Venitq̄ȝ in beth
leem. Et āmirati sūt seniores ciuitatis occurrē
tes ei. Dixerūtq̄ȝ. Pacificus ne ē ingressus
tuus? Et ait. Pacificus. Ad imolandū dn̄o 3.Re.I.c
veni. Sāctificamini: ⁊ venite mecū vt imolēȝ
Sanctificauit ergo isai ⁊ filios eiꝰ ⁊ vocauit Leui.20.b
eos ad sacrificiū. Cūq̄ȝ ingressi essēt: vidit he Josue.3.b.
liab ⁊ ait. Nū corā dn̄o ē xp̄s eiꝰ? Dixit dn̄s
ad samuelem. Ne respicias vultū eius: neq̄ȝ
altitudinem stature eius: qm̄ abieci euȝ: nec
iuxta intuitū hoīs ego iudico. Homo .n. vi
det ea q̄ parent dn̄s autē intuetur cor. Et vo
cauit isai aminadab ⁊ adduxit eū corā samu
el. Qui dixit Nec hūc elegit dn̄s. Adduxit
āt isai samma: de quo ait. Etiā hūc nō elegit
dn̄s. Adduxit itaq̄ȝ isai septē filios suos corā
samuel. Et ait samuel ad isai. Non elegit do
minus ex istis. Dixitq̄ȝ samuel ad isai. Nun
quid iam ꝯpleti sunt filij? Qui rn̄dit. Adhuc
reliquus est paruulus. ⁊ pascit oues. Et ait
samuel ad isai. Mitte ⁊ adduc eum. Nec.n.
discumbemus priusq̄ȝ huc ille veniat. Misit Geñ.39.b
ergo ⁊ adduxit eum. Erat autē rufus ⁊ pul 2.Re.7.b.
cher aspectu decoraq̄ȝ facie. Et ait dn̄s. Sur C s.10 a
ge ⁊ vnge eum. Ipse est enim. Tulit ergo sa Ps̄.77.
muel cornu olei. ⁊ vnxit eum in medio fratꝝ Act.13.d
eius. Et directus est sp̄us dn̄i a die illa in da
uid. ⁊ deinceps. Surgēsq̄ȝ samuel abijt in ra
matha. Sp̄us āt dn̄i recessit a saul. ⁊ exagi
tabat eū sp̄us neq̄ȝ a dn̄o. Dixerūtq̄ȝ serui sa
ul ad eum. Ecce sp̄us dn̄i malus exagitat te
Iubeat dn̄s noster rex ⁊ serui tui qui corā te
sūt q̄rent hoīeȝ scientem psallere cithara: vt
qn̄ arripuerit te sp̄us dn̄i malus: psallat ma
nu suā ⁊ leuiꝰ feras. Et ait saul ad seruos su
os. Prouidete ergo mihi aliquē bene psal B
lentem. ⁊ adducite eū ad me. Et respondens
vnus de pueris ait. Ecce vidi filiū isai bethle
mitem scientem psallere: ⁊ fortissimū robore
⁊ virū bellicosum. ⁊ prudentē in verbis: ⁊ virū
pulchrum. ⁊ dn̄s ē cum eo. Misit ergo saul
nuncios ad isai dicens. Mitte ad me dauid
filiū tuum qui est in pascuis. Tulit itaq̄ȝ isai
asinū plenū panibus. ⁊ lagenā vini. ⁊ heduȝ
de capris vnum. ⁊ misit per manū dauid filij
sui sauli. Et venit dauid ad saul. ⁊ stetit corā
eo. At ille dilexit eum nimis. ⁊ factus est eiꝰ
armiger. Misitq̄ȝ saul ad isai dicēs. Stet da
uid ī conspectu meo: Inuenit.n. grāȝ in ocu
lis meis. Igitur quandocūq̄ȝ spiritus domi
ni malus arripiebat saul. dauid tollebat ci
tharam. ⁊ percutiebat manu sua. ⁊ refocilla
batur saul. ⁊ leuius habebat. Recedebat.n.
ab eo sp̄us malus. XVII
Congregantes āt philistijm agmina A
sua in p̄liū: ꝯuenerūt ī sochot iude ⁊
castrametati sūt int̄ sochot ⁊ azecha ī finibꝰ
domim. Porro saul ⁊ viri israel congrega

tū: venerūt i valle terebinthi. ⁊ direxerūt aciē
ad pugnandū ꝯ philiſtijm. Et philiſtijm ſta/
bant ſuper montez ex parte hac ⁊ iſrael ſta/
bant ſupra montē ex altera pte: vallīſqꝫ erat
inter eos. Et egreſſus eſt vir ſpuriꝰ de caſtris
philiſtinoꝝ noīe goliath de geth: altitudinis
ſex cubitoꝝ ⁊ palmo. ⁊ caſſis erea ſup caput
eiꝰ. ⁊ lorica hamata īduebaṫ. Porro pōdus
lorice eiꝰ q̄nqꝫ milia ſicloꝝ eris erat. ⁊ ocre/
as ereas hēbat in cruribꝰ. ⁊ clypeus ereus te
gebat hūeros eiꝰ. Haſtile āt haſte eius erat
q̄ſi liciatoriū texētum. Ipꝫ aūt ferrum haſte
2. Re. 12. c eiꝰ ſexcentos ſiclos habebat ferri. ⁊ armiger
eiꝰ antecedebat eū. Stāſqꝫ clamabat aduer/
ſum phalāgas iſrl' ⁊ dicebat eis. Quare veni
ſtis parati ad p̄liū. Nūquid ego nō ſuꝫ phili
ſteus ⁊ vos ſerui ſaul: Eligite ex vobis virū.
⁊ deſcendat ad ſingulare certamē. Si quiue
rit pugnare mecū ⁊ pcuſſerit me: erimus vo
bis ſerui. Si aūt ego pualuero ⁊ pcuſſero eū
B vos ſui erit̄ ⁊ ſeruiet̄ nobis. Et aiebat phili/
ſteus. Ego exprobraui agminibꝰ iſrl' hodie.
Date mihi virū. ⁊ ineat mecū ſingulare cer/
tamē. Audiens āt ſaul ⁊ oēs iſrahelite ſmo/
nes philiſtei huiuſcemodi: ſtupebant ⁊ me/
tuebant nimis. Dauid āt erat filiꝰ viri effra
tei de quo ſ̄ dictū eſt de bethleē iuda cui no/
men erat iſai: q̄ hēbat octo filios. ⁊ erat vir i
diebꝰ ſaul ſenex ⁊ grādeuꝰ inter viros. Abie
runt āt tres filij eiꝰ maiores poſt ſaul in p̄liū
⁊ noīa triū filioꝝ eiꝰ q̄ perexerūt ad bellū: he
liab primogenitꝰ. ⁊ ſ̄s aminadab: tertiꝰ quo
qꝫ ſamma. Dauid āt erat minimꝰ. Tribus er
go maioribꝰ ſecut̄ ſaulē: abijt dauid ⁊ reuer/
ſus ē a ſaul vt paſceret gregē p̄ris ſui in beth
leē. Procedebat vō philiſteꝰ mane ⁊ veſpe
re ⁊ ſtabat q̄draginta diebꝰ. Dixit āt iſai ad
dauid filiū ſuū. Accipe fratribꝰ tuis ephi po/
lēte ⁊ decez panes iſtos. ⁊ curre in caſtra ad
fratres tuos. ⁊ decē formellas caſei: has ōfer
res ad tribunū. Et f̄res tuos viſitabis ſi recte
agant ⁊ cū q̄bꝰ ordinati ſūt diſce. Saul aūt ⁊
C illi ⁊ omnes filij iſrael in valle terebinthi pu
gnabant aduerſuꝫ philiſtijm. Surrexit itaqꝫ
dauid māe. ⁊ cōmēdauit gregem cuſtodi: ⁊
onuſtꝰ abijt ſicut p̄cepat ei iſai. Et venit ad lo
cum magala ⁊ ad exercitū: q̄ egreſſus ad pu
gnā vociferatus erat in certamine. Direxe/
rat. n. aciē iſrl': ſꝫ ⁊ philiſtijꝫ ex aduerſo fuerāt
p̄pati. Derelinq̄ns ergo dauid vaſa q̄ attu/
lerat ſub manu cuſtodis ad ſarcinas: cucur/
rit ad locū certaminis. ⁊ interrogabat ſi oīa
recte agerentur erga f̄res ſuos. Cūqꝫ adhuc
ille loqueretur eis appuit vir ille ſpuriꝰ aſcē
dens goliath noīe philiſteꝰ de geth: ō caſtris
philiſtinoꝝ. Et loq̄nte eo h̄ eadē v̄ba audiuit
dauid. Oēs āt iſraelite cū vidiſſent viꝝ fuge
runt a facie eius timentes eū valde. Et dixit
vnꝰ q̄ſpiā de iſrl'. Nū vidiſti viꝝ hunc q̄ aſcē/
dit: ad exprobrandū. n. iſrl' aſcēdit. viꝝ ergo
q̄ pcuſſerit eū: ditabit rex diuitijs magnis. ⁊
filiā ſuā dabit ei. ⁊ domū p̄ris eiꝰ faciet abſqꝫ
tributo in iſrl'. Et ait dauid ad viros q̄ ſtabāt
ſecū dicēs: q̄d dabitur viro q̄ percuſſerit phi
liſteū hunc ⁊ tulerit opprobriū de iſrl': q̄s eſt
. n. hic philiſteꝰ incircūciſus qui exprobrauit
aciē dei viuentis: Referebat āt ei pp̄ls eūdē
ſmonē dicens. Hec dabuntur viro: q̄ pcuſſe
rit eū. Quod cū audiſſet heliab frater eiꝰ ma D
ior loq̄nte eo cū alijs: iratꝰ eſt ꝯ dauid. ⁊ ait.
Qr̄ veniſti ⁊ qr̄ dereliq̄ſti pauculas oues il/
las in deſerto: Ego noui ſupbiā tuā ⁊ neq̄tiā
cordis tui: qꝛ vt videres p̄liū deſcendiſti. Et
dixit dauid. Quid feci: Nūquid nō v̄bū eſt? ı̄. 20. a
Et declinauit paulului ab eo ad aliū. Dixitqꝫ ⁊. 26. c
eundem ſermonē. Et r̄ndit ei pp̄ls v̄bū ſicut
prius. Audita ſūt aūt v̄ba q̄ locutꝰ eſt dauid.
⁊ annūciata in ꝯſpectu ſaul. ad quē cū fuiſſet
adductꝰ. locutus ē ei. Nō ꝯcidat cor cuiuſq̄ꝫ
i eo. Ego ſeruꝰ tuus vadā ⁊ pugnabo aduer
ſus philiſteū. Et ait ſaul ad dauid. Nō vales
reſiſtere philiſteo iſti nec pugnare aduerſus
eū: qꝛ puer es. Hic āt vir bellator ē ab adole
ſcētia ſua. Dixitqꝫ dauid ad ſaul. Paſcebat
ſeruus tuꝰ p̄ris ſui gregē. ⁊ veniebat leo vel
vrſus ⁊ tollebat arietē de medio gregis: ⁊ p/
ſequebar eos ⁊ pcutiebā eruebāqꝫ de ore eo
rum. Et illi ꝯſurgebant aduerſū me. ⁊ appre
hendebā mentū eoꝝ ⁊ ſuffocabam interficie
bāqꝫ eos. Nā ⁊ leonē ⁊ vrſū interfeci ego ſer
uus tuꝰ. Erit igiṫ ⁊ philiſteꝰ hic incircūciſus
q̄ſi vnꝰ ex eis. Nunc vadā ⁊ auferam oppro E
brium populi. Quoniā q̄s eſt iſte philiſteus
incircūciſus: qui auſus eſt maledicere exerci
tui dei viuentis? et ait dauid. Dn̄s q̄ eripuit
me de manu leonis ⁊ de manu vrſi ipſe me li
berabit de manu philiſtei huiꝰ. Dixit āt ſaul
ad dauid. Vade ⁊ dn̄s tecū ſit. et induit ſaul
dauid veſtimentis ſuis ⁊ ipoſuit galeā ereaꝫ
ſup caput eiꝰ: ⁊ veſtiuit eū lorica. Accinctus
ergo dauid gladio eiꝰ ſup veſtē ſuā cepit ten
tare ſi armatꝰ poſſet incedere. Non. n. hēbat
cōſuetudinē. Dixitqꝫ dauid ad ſaul. Nō poſ
ſum ſic incedere: qꝛ non vſū hēo. et depoſuit
ea. et tulit baculū ſuuꝫ quē ſp hēbat in mani
bꝰ. ⁊ elegit ſibi q̄nqꝫ lympidiſſimos lapides
de torrēte. ⁊ miſit eos in perā paſtoralē quā
hēbat ſecū: ⁊ fundā manu tulit. ⁊ proceſſit ad
uerſum philiſteū. Ibat āt philiſteus incedēs
⁊ appropinquans aduerſum dauid: ⁊ armi/

ger eius ante eum. Cũq; inspexisset eum phi
listeus ⁊ vidisset dauid dispexit eũ. erat autẽ
adolescens rufus ⁊ pulcher aspectu. et dixit
F philisteus ad dauid. Nũquid ego canis suz:
ꝙ tu venis ad me cum baculo? et maledixit
philisteus dauid in dijs suis. Dixitq; ad da-
uid: Ueni ad me ⁊ dabo carnes tuas volati-
libus celi ⁊ bestijs terre. Dixit aũt dauid ad
philisteuz: Tu venis ad me cũ gladio ⁊ asta
⁊ clypeo. ego ãt venio ad te in noĩe dñi exer-
cituum dei agminũ isrl̃ q̃bus exprobrasti ho
Da.4.d die. ⁊ dabit te dñs in manu mea. ⁊ ꝑcutiã te:
⁊ auferã caput tuũ a te. ⁊ dabo cadauera ca
stroꝝ philistijz hodie volatilib⁹ celi ⁊ bestijs
terre. vt sciat oĩs t̃ra: q; est dñs de⁹ in israel ⁊
nouerit vniuersa eccl̃ia h̃ q; nõ ĩ gladio nec
in asta saluat dñs. Ipsius. n. ẽ bellũ. ⁊ tradet
vos in manus nostras. Cum ergo surrexis
set philisteus ⁊ veniret ⁊ appropinquaret ꝯ
dauid: festinauit dauid. ⁊ occurrit ad pugnã
ex aduerso philistei. et misit manum suam in
perã: tulitq; lapidem ⁊ funda iecit. ⁊ percus
sit eum in fronte. ⁊ infixus est lapis in fronte
eius: ⁊ cecidit in faciem suam super terram.
Preualuitq; dauid aduersum philisteuz in
funda ⁊ lapide: percussumq; philisteum in
Ecci.47.a terfecit. Cũq; gladium non haberet in ma-
nu dauid cucurrit ⁊ stetit super philisteum.
⁊ tulit gladium eius: ⁊ eduxit eum de vagi-
na sua: ⁊ interfecit eum: preciditq; caput ei⁹.
G Uidentes autem philistijm ꝙ mortuus esset
fortissimus eorum fugerunt. et consurgen-
tes viri israhel ⁊ iuda vociferati sunt. ⁊ perse
cuti sunt philisteos vsq; dum venirent in val
lem ⁊ vsq; ad portas accharon. Ceciderunt
ꝗ vulnerati de philistijm in via sarim ⁊ vsq;
ad geth. ⁊ vsq; ad accharon. ⁊ reuertentes fi
lij israel postq̃ persecuti sunt philisteos in-
uaserunt castra eorum. Assumens autem da
uid caput philistei: attulit illud in ir̃lm: ar-
ma vero eius posuit ĩ tabernaculo suo. eo ãt
tp̃e quo viderat saul dauid egredientẽ ꝯ phi
listeum: ait ad abner principẽ militie. De q̃
stirpe descendit hic adolescens? Dixitq; ab-
ner. Uiuit anima tua rex si noui. ⁊ ait rex. In
terroga tu cuius filius sit iste puer. Cunq;
regressus esset dauid ꝑcusso philisteo: tulit
eum abner ⁊ introduxit coram saule: caput
philistei habẽtẽ ĩ mãu. ⁊ ait ad eũ saul. De q̃
ꝓgenie es o adolescẽs. Dixitq; dauid. Fili⁹
serui tui isai bethleemite ego sũ. XVIII.

A Et factum est cum complesset loqui
ad saul aĩa iõathe ꝯglutinata ẽ aĩe
dauid ⁊ dilexit eũ ionathas q̃si aĩam suã. Tu
litq; eũ saul in die illa. ⁊ nõ ꝯcessit ei vt reuer
tereł in domũ p̃ris sui. Inierũt ãt dauid ⁊ io j.19.a.
nathas fedus. Diligebat. n. eũ quasi aĩaz su
am. Nã expoliauit se ionathas tunica q̃ erat
ĩdut⁹. ⁊ dedit eã dauid ⁊ reliq̃ vestimẽta sua
vsq; ad gladiuz ⁊ arcũ suũ. ⁊ vsq; ad baltheũ
Egrediebał quoq; dauid ad oĩa quecũq; mi
sisset eũ saul. ⁊ prudẽter se agebat. Posuitq; B
eũ saul sup viros belli. ⁊ accept⁹ erat ĩ oculis
vniuersi ppl̃i: maximeq; in ꝯspectu famuloꝝ
saul. Porro cũ reuerteretł percusso philisteo
dauid. ⁊ ferret cap̃ ei⁹ in ir̃lm: egresse sũt mu
lieres de vniuersis vrbibus isrl̃ cãtantes cho
rosq; ducẽtes in occursũ saul regis ĩ tympa-
nis letitie. ⁊ in sistris: ⁊ ꝑcinebant mulieres
ludentes atq; dicentes. Percussit saul mil- j.21.d.⁊
le. ⁊ dauid decem milia. Irat⁹ est autez saul j.29.b.
nimis. ⁊ displicuit in oculis eius iste sermo. Ecci.47.a
Dixitq;. Dederũt dauid decẽ milia. ⁊ mihi
mille dederunt. Quid ei superest nisi soluz
regnum? Non rectis ergo oculis saul aspici C
ebat dauid: a die illa ⁊ deinceps. Post diez
ãt alterã ĩuasit spũs dei malus saul. ⁊ ꝓph̃ta
bat in medio dom⁹ sue. Dauid ãt psallebat
manu sua: sicut ꝑ singl̃os dies. Tenebatq; sa
ul lanceã ⁊ misit eã: putans ꝙ ꝯfigere posset
dauid cum pariete. Et decliauit dauid a fa-
cie eius scd̃o. Et timuit saul dauid eo ꝙ esset
dñs cuz eo ⁊ a se recessisset. Amouit ergo eũ
saul a se: ⁊ fecit eum tribunũ sup mille viros
Et egrediebatur ⁊ ĩtrabat in conspectu ppl̃i. D
In oĩbus q̊z vijs suis dauid prudenter age-
bat. ⁊ dñs erat cũ eo. Uidit itaq; saul ꝙ pru-
dẽs esset nimis ⁊ cepit cauere eũ. Oĩs ãt isrl̃
⁊ iuda diligebat dauid. Ipse ãt ingrediebał
⁊ egrediebał ante eos. Dixitq; saul ad da-
uid. Ecce filia mea maior merob: ipsã dabo
tibi vxorẽ tm̃modo esto vir fortis. ⁊ preliare
bella domini. Saul autez reputabat dicens
Non sit manus mea in eo: super eum man⁹
philistinoꝝ. Ait autem dauid ad saul. Quis 2.Re.9.c
ego sũ: aut que est vita mea: aut cognatio pa
tris mei in israel: vt fiam gener regis? Factũ E
est autẽ tp̃s cum deberet dari merob filia sa
ul dauid: data est hadrieli molathite vxor.
Dilexit autẽ dauid michol filiam saul alte-
ram. Et nunciatum est saul: ⁊ placuit ei. Di
xitq; saul. Dabo eã illi vt fiat ei in scandalũ
⁊ sit sup eũ manus philistinoꝝ. Dixitq; saul
ad dauid. In duabus gener me⁹ eris hodie
Et mandauit saul seruis suis. Loquimi ad
dauid clam me: dicentes. Ecce places regi. ⁊
oẽs serui eius diligunt te. Nũc ergo esto ge
ner regis. ⁊ locuti sũt serui saul ĩ auribus da

uid oĩa verba h̃. Et ait dauid. Nũ paꝝ vr̃ vo
F bis esse geneꝝ regis? Ego ãt sum vir pauper
⁊ tenuis. Et renũciauerunt s̃ui saul dicẽtes.
Huiuscemodi v̉ba locutus est dauid. Dixit
ãt saul. Sic loq̇mini ad dauid. Non h̃et rex
sponsalia necesse: nisi tm̃ centũ p̃putia phili/
stinoꝝ: vt fiat vltio de inimicis regis. Porro
saul cogitabat dauid tradere in manus phi
listinoꝝ. Cũqꝫ renunciassent s̃ui eius dauid
v̉ba q̃ dixerat saul: placuit sermo in ocul' da/
G uid vt fieret gener regis. Et post paucos di/
2. Re. 3. c. es surgens dauid: abijt in accharõ cũ viris q̇
sub eo erant ⁊ ꝑcussit ex philistijm ducentos
viros: ⁊ attulit eoꝝ p̃putia: ⁊ ãnumerauit ea
regi: vt esset gener ei⁹. Dedit itaqꝫ saul ei mi
chol filiã suam vxorem. Et vidit saul ⁊ intel
lexit ꝙ dñs esset cum dauid. Michol ãt filia
saul diligebat eum. ⁊ saul magis cepit time/
re dauid. Factusqꝫ ẽ saul inimicus dauid cũ
ctis diebus. Et egressi sunt principes philisti
noꝝ. A principio ãt egressiõis eoꝝ: prudẽti⁹
se gerebat dauid q̃ꝫ oẽs viri saul. ⁊ celebre fa
ctum est nomen eius nimis.

XIX

A Locutus est ãt saul ad ionathã filiuꝫ
suũ: ⁊ ad oẽs seruos suos vt occide/
ẽ. 18. a. rent dauid. Porro iõathas fili⁹ saul
diligebat dauid valde. Et indicauit iõathas
dauid dicens. Querit saul pater me⁹ occide
re te. Quapropter obserua te queso mane ⁊
manebis clã ⁊ absconderis. Ego ãt egrediẽs
stabo iuxta p̃rem meũ in agro vbicũqꝫ fue/
rit. ⁊ ego loquar de te ad p̃rem meũ ⁊ quod/
cũqꝫ videro nunciabo tibi. Locutus est ergo
ionathas de dauid bona ad saul p̃rem suum
Dixitqꝫ ad eũ. Ne pecces rex in seruũ tuuꝫ.
dauid: q² non peccauit tibi. ⁊ opera ei⁹ bona
sunt tibi valde: ⁊ posuit aĩam suaꝫ in manu
tua ⁊ percussit philisteũ: ⁊ fecit dñs salutem
B magnã vniuerso isrl̃i. Vidisti ⁊ letat⁹ es. Qr̃
ergo peccas in sanguie innoxio. interficiens
dauid qui est absqꝫ culpa? Quod cũ audisset
saul: placatus voce ionathe iurauit. Viuit
dñs: q² non occidetur. Vocauit itaqꝫ iona/
thas dauid: ⁊ indicauit ei oĩa verba hec. Et i
troduxit ionathas dauid ad saul: ⁊ fuit ante
eum sicut erat heri ⁊ nudiustertius. Motuꝫ
est aũt rursuꝫ bellũ. ⁊ egressus dauid pugna
uit aduersum philistijm: percussitqꝫ eos plã
ga magna. ⁊ fugerunt a facie eius. Et factus
est sp̃s dñi malus in saul. Sedebat ãt i domo
sua: ⁊ tenebat lanceam. Porro dauid psalle
bat in manu sua. Nisusqꝫ est saul ꝯfigere da
uid lancea in pariete. Et declinauit dauid a
facie saul. Lancea ãt casso vulnere plata est
in pariete. ⁊ dauid fugit. ⁊ saluatus est nocte
illa. Misit ergo saul satellites suos nocte in
domum dauid vt custodirent eum ⁊ interfi/
ceretur mãe. Quod cuꝫ annunciasset dauid C
michol vxor sua dicens: nisi saluaueris te no
cte hac: cras morieris: deposuit eum ꝑ fene/
stram. Porro ille abijt ⁊ aufugit: atqꝫ salua
tus est. Tulit ãt michol statuam. ⁊ posuit eã
super lectum. ⁊ pellem pilosam caprarũ po/
suit ad caput eius. ⁊ operuit eam vestimen/
tis. Misit aũt saul apparitores qui rapẽt da
uid. ⁊ responsum est ꝙ egrotaret. Rursũqꝫ
misit saul nuncios vt viderent dauid dicẽs.
Afferte eũ ad me in lecto vt occidatur. Cũqꝫ
venissent nuncij: inuentum est simulacrũ su/
per lectum ⁊ pellis capraruꝫ ad caput eius.
Dixitqꝫ saul ad michol. Quare sic illuxisti
mihi ⁊ dimisisti inimicum meuꝫ vt fugeret.
Et rñdit michol ad saul. Q² ipse locutus est
mihi dicens. Dimitte me: alioquin interficiã
te. Dauid ãt fugiẽs saluatus est. Et venit ad
samuel in ramatha. ⁊ nunciauit ei oĩa que fe
cerat sibi saul. Et abierũt ipse ⁊ samuel. ⁊ mo
rati sunt in naioth. Nunciatũ est ãt sauli a di
centibus. Ecce dauid in naioth in ramata.
Misit ergo saul lictores vt raperent dauid. B
Qui cum vidissent cuneũ propharuꝫ vatici/
nantium: ⁊ samuelẽ stantẽ super eos: factus
est ẽt spiritus dñi in illis: ⁊ prophare cepunt
etiã ipsi. Quod cũ nunciatum esset sauli mi/
sit ⁊ alios nuncios. Prophauerunt auteꝫ ⁊
illi. Et rursum misit saul tertios nuncios: q̇ ⁊
ipsi prophauerunt: Et iratus iracundia saul
abijt ẽt ipse in ramatha: ⁊ venit vsqꝫ ad cister
nam magnã que est in sochot. Et interroga/
uit: ⁊ dixit. In quo loco sũt samuel ⁊ dauid?
Dictumqꝫ est ei. Ecce in naioth sunt in rama
tha. Et abijt in naioth in ramatha. Et factus
est ẽt super eum sp̃s dñi: ⁊ ambulauit ingre/
diens: ⁊ prophabat vsqꝫ dum veniret in na/
ioth in ramatha. Et expoliauit ẽt ipse se ve/
stimentis suis: ⁊ prophauit cum ceteris corã
samuel: ⁊ cecinit nudus tota die illa ⁊ nocte.
Unde ⁊ exiuit prouerbium. Num ⁊ saul in/
ter prophetas?

XX. ẽ. 10. c.

A Fugit aũt dauid de naioth que est in
ẽ. 17. d. et ramatha: veniensqꝫ locutus est corã
j. 26. c. ionatha. Quid feci? que est iniquitas
mea? ⁊ quod peccatum meum in patrẽ tuũ.
q² querit aĩam meaꝫ? Qui dixit ei. Absit a te
non morieris. Neqꝫ.n. faciet pater me⁹ q̇cq̃ꝫ
grande vel paruum: nisi prius idicauerit mi
hi. Hunc ergo celauit a me pater meus ser/
monem tm̃modo. Nequaq̃ꝫ.n. erit istud. Et
iurauit rursum dauid. Et ille ait. Scit profe
cto pater tuus ꝙ iueni gratiaꝫ in oculis tu/

ſs:ꝛ dicet. Neſciat hoc ionathas ne forte tri
ſtetur. Qui imo viuit dñs ꝛ viuit aīa tua: qꝛ
vno tm̄:vt ita dicā:gradu ego morſqꝫ diuidi
mur. Et ait ionathas ad dauid. Quodcunqꝫ
dixerit mihi aīa tua faciam tibi. Dixit autē
dauid ad ionatham. Ecce kl'ēde ſūt craſtino
ꝛ ego ex more ſedere ſoleo iuxta regem ad/
ueſcēdū.dimitte ergo me vt abſcōdar ī agro
B vſqꝫ ad veſperā dici tertie.ſi reſpiciēſ requiſi
erit me pr̄ tuus:rn̄debis ei. Rogauit me da
uid vt iret celeriter in betleem ciuitatē ſuā.
qꝛ victime ſolēnes ibi ſunt vniuerſis contri
bulibus ſuis.ſi dixerit bene:pax erit ſuo tuo
ſi āt fuerit iratus:ſcito qꝛ completa eſt mali/
tia ei⁹. Fac ergo miſericordiā ī ſuū tuū.qꝛ fe
dus dn̄i me famulū tuū tecū inire feciſti. Si
āt ē iniq̄tas aliq̄ ī me:tu me iterfice:ꝛ ad pa
trē tuū ne introducas me. Et ait ionathas
Abſit hoc a me. Neqꝫ.n.fieri pōt: vt ſi certe
cognouero cōpletā eſſe pr̄is mei maliciā ꝯ
te nō ānūciē tibi. Rn̄ditqꝫ dauid ad iōathā
Quis renunciabit mihi:ſi q̄d forte reſpōde
rit tibi pr̄ tu⁹ dure de me? Et ait iōathas ad
dauid. Veni ꝛ egrediamur foras in agrum
C Cūqꝫ exiſſent ābo in agꝛ:ait ionathas ad da
uid. Dn̄e de⁹ iſrl' ſi inueſtigauero ſn̄iā pr̄is
mei craſtino.vel ꝑendie:ꝛ aliq̄d boni fuerit
ſuper dauid:ꝛ non ſtati miſero ad te ꝛ notū
tibi fecero:hec faciat deus ionathe:ꝛ hec au
geat. Si autem perſeuerauerit patris mei
malitia aduerſū te:reuelabo aurem tuā ꝛ di
mittā te:vt vadas in pace ꝛ ſit dn̄s tecū ſicut
fuit cū pr̄e meo. Et ſi vixero facies mihi mi/
ſericordiā dn̄i. Si v̄o mortu⁹ fuero:nō aufe
res miſericordiā tuā a domo mea vſqꝫ ī ſēpi/
ternū. Aut ſi nō fecero qn̄ eradicauerit dn̄s
īimicos dauid vnūquēqꝫ de terra auferat io
nathā de domo ſua. ꝛ req̄rat dn̄s de māu ini
micoꝝ dauid. Pepigit ergo iōathas fed⁹ cū
domo dauid. Et req̄ſiuit dn̄s ꝺ māu īimicoꝝ
dauid. Et addidit ionathas deierare dauid
eo ꝙ diligeret illū. Sicut.n.aīā ſuā ita dili/
D gebat eū. Dixitqꝫ ad eū ionathas. Cras kl'ē
de ſūt.ꝛ req̄reris. Req̄ret.n.ſeſſio tua vſqꝫ ꝑ
endie. Deſcēdes ergo feſtin⁹ ꝛ venies in lo
cū vbi celandus es:in die qn̄ oꝑari licet.ꝛ ſe
debis iuxta lapidē cui nomē eſt ezel. Et ego
tres ſagittas mittā iuxta eū: ꝛ iaciā q̄ſi exer
cēs me ad ſignū. Mittā q̄ꝫ ꝛ pueꝝ:dicens ei
Vade ꝛ affer mihi ſagittas. Si dixero pue/
ro:ecce ſagitte intra te ſūt:tolle eas:tu veni
ad me:qꝛ pax tibi eſt ꝛ nihil eſt mali: viuit
dn̄s. Si āt ſic locutus fuero puero:ecce ſagit
te vltra te ſūt:vade in pace:qꝛ dimiſit te dn̄s
De v̄bo āt qđ locuti ſuimus ego ꝛ tu ſit dn̄s
inter me ꝛ te vſqꝫ in ſēpiternū. Abſcondit⁹ ē
ergo dauid ī agro.ꝛ venerūt kl'e. ꝛ ſedit rex
ad cōedēdū panē. Cūqꝫ ſediſſꝫ rex ſuꝑ cathe
drā ſuā ſ̄m cōſuetudinē q̄ erat iuxta parietē
ſurrexit ionathas ꝛ ſedit abner ex latere ſa/
ul.vacuuſqꝫ apparuit locus dauid.ꝛ nō ē locu
tus ſaul q̄cq̄ in die illa. Cogitabat.n.ꝙ for/ E
te eueniſſet ei vt nō eſſet mūd⁹ nec purifica/
tus. Cūqꝫ illuxiſſet dies ſc̄da poſt kal'as rur
ſus apparuit vacu⁹ locus dauid. Dixitqꝫ ſaul
ad ionathā filiū ſuum. Cur nō venit fili⁹ iſai
nec heri:nec hodie ad veſcendū. Rn̄ditqꝫ io
nathas ſauli. Rogauit me obnixe vt iret in
bethleem.ꝛ ait. Dimitte me:qm̄ ſacrificium
ſōlēne eſt ī ciuitate mea vnus de fribus m e
iſ accerſiuit me. Nūc ergo ſi inueni grāꝫ ī ocu
lis tuis:vadam cito ꝛ videbo fratres meos.
Ob hāc cām nō venit ad menſā regis. Irat⁹
āt ſaul aduerſū ionathā:dixit ei. Filij mulie/
ris vltro viꝝ rapientis: Nunquid ignoro qꝛ
diligis filiū iſai in ꝯfuſionē tuā ꝛ ī ꝯfuſionē
ignominioſe matris tue? Oib⁹.n.dieb⁹ q̄bus F
fili⁹ iſai vixerit ſr̄ terrā:nō ſtabilieris tu neqꝫ
regnū tuū. Itaqꝫ iā nūc mitte ꝛ adduc eū ad
me qꝛ fili⁹ mortis eſt. Rn̄dēs āt iōathas ſau
li pr̄i ſuo ait. Quare morieſ. Quid fecit. Et
arripuit ſaul lanceā vt ꝑcuteret eum. Et itel
lexit ionathas ꝙ diffinitū eſſet a patre ſuo:vt
interficereſ dauid. Surrexit ergo ionathas
a menſa in ira furoris.ꝛ nō cōedit ī die kl'aꝝ
ſc̄da panē. Cōtriſtat⁹ ē.n.ſuꝑ dauid.eo ꝙ cō
fudiſſet eū pr̄ ſuus. Cūqꝫ illuxiſſet mane.vēit
ionathas in agrū iuxta placitū dauid.ꝛ pu/
er ꝑuulus cum eo. Et ait ad pueꝝ ſuū. Vade
ꝛ affer mihi ſagittas q̄s ego iacio. Cūqꝫ pu/
er cucurriſſet iecit aliam ſagittā trans pueꝝ
Venit itaqꝫ puer ad locum iaculi qđ miſe/
rat ionathas. Et clamauit ionathas poſt ter
gum pueri.ꝛ ait. Ecce ibi eſt ſagitta. Porro
vltra te. Clamauitqꝫ iteꝝ ionathas poſt ter G
gū pueri dicens. Feſtina velociter ne ſtete/
ris. Collegit autē puer ionathe ſagittas ꝛ at
tulit ad dn̄m ſuum.ꝛ quid ageretur penitus
ignorabat. Tm̄modo eīm ionathas ꝛ dauid
rem nouerant. Dedit ergo ionathas arma
ſua puero:ꝛ dixit ei. Vade ꝛ defer ī ciuitatē
Cūqꝫ abijſſet puer ſurrexit dauid de loco q̄
vergebat ad auſtrū. Et cadēs ꝓn⁹ in terram
adorauit tertio. Et oſculātes ſe alterutrū:fle
uerūt ꝑiter.dauid āt āpli⁹. Dixit ergo iona
thas ad dauid. Vade in pace. Quecūqꝫ iu/
rauimus āmbo in noīe dn̄i:dicētes:dn̄s ſit int̄ ſ.I.c
me ꝛ te ꝛ inter ſemē tuū ꝛ ſemen meū vſqꝫ ī
ſēpiternū. Et ſurrexit dauid ꝛ abijt:ſed ꝛ io/
nathas ingreſſus eſt ciuitatē.

XXI.

A v Enit āt dauid i nobe ad achimelech
sacerdotē. Et obstupuit achimelech
eo ꝙ venisset dauid ⁊ dixit ei. Quare
tu solus. ⁊ null⁹ est tecū? Et ait dauid ad ac-
himelech sacerdotē. Rex ꝑcepit mihi ſmo-
nem ⁊ dixit. Nemo sciat rē ꝓpter quā miss⁹
es a me: ⁊ cuiusmodi ꝑcepta tibi dederi. Nā
⁊ pueris meis ꝯdixi in illum ⁊ illum locū
j.25.b Nunc ergo siq̄d hēs ad manū vel q̄nqꝫ pāes
da mihi aut q̄cq̄d inueneris. Et respōdēs sa
cerdos ad dauid ait illi. Nō hēo laicos pāes
ad manū: sed tm̄ panē scūm. Si mūdi sūt pu
B eri maxime a mulierib⁹ mādućent. Et rn̄dit
dauid sacerdoti. ⁊ dixit ei. Et quidē si de mu
lieribus agit̄ continuim⁹ nos ab heri ⁊ nu-
diustertius quādo egrediebamur. ⁊ fuerunt
vasa puerorū scā. Porro via hec polluta est
Math.12.a sed ⁊ ipsa hodie sctificabitur in vasis. Dedit
Mar.2.g ergo ei sacerdos scificatū panem. Neqꝫ eim
Lu.6.a erat ibi panis nisi tm̄ pāes ꝓpositiōis q̄ sub
leuati fuerant a facie dn̄i vt ponerent panes
calidi. Erat āt ibi vir quidā de seruis saul in
die illa intus i tabernaculo dn̄i. ⁊ nomē ei⁹
j.22.b doech idumeus potentissimus pastorū saul.
C Hic pascebat mulas saul. Dixit āt dauid ad
achimelech. Si habes hic ad manum hastā
aut gladium da mihi: qꝛ gladium meum ⁊
arma mea non tuli mecū. Sermo. n. regis
j.22.c vrgebat. Et dixit sacerdos. Ecce hic gladius
goliath philistei quē percussisti in valle tere
binti: est inuolutus pallio p⁹ ephot. Si istū
vis tollere tolle. Neqꝫ. n. hic est alius absqꝫ
eo. Et ait dauid. Non est huic alter similis!
Da mihi eū. Surrexit itaqꝫ dauid. ⁊ fugit i
die illa a facie saul. ⁊ vēit ad achis regē geth
Dixeruntqꝫ serui achis cū vidissent dauid
D Nunquid non iste est dauid rex terre. Nōne
s̄.18.b.⁊ huic cantabant per choros dicentes: percus
j.29.b sit saul mille ⁊ dauid decē milia? Posuit au
Ecci.47.a tem dauid sermones istos in corde suo ⁊ ex
timuit valde a facie achis regis geth. Et mu
tauit os suū coram achis: ⁊ collabebatur in
ter manus eorū ⁊ impingebat in ostia porte:
defluebantqꝫ saliue eius in barbam. Et ait a-
chis ad seruos suos. Vidistis hominem in-
sanū q̄re adduxistis eū ad me? An desūt no
bis furiosi: qꝛ itroduxistis istū vt fureret me pn̄
te? Dimittite illū hic ne igrediat̄ domū meā.
A a Biīt g⁹ dd̄ iñ. ⁊ fugit i spelū- XXII
cā odollā. Qd̄ cū audissēt fr̄es ei⁹ ⁊
ōis dom⁹ p̄ris eius: descēderūt ad eū illuc.
Et conuenerunt ad eū oēs q̄ erant in āgustia
ꝯstituti ⁊ oppressi ere aliēo ⁊ amaro animo.
⁊ factus est eorū pricipes. Fuerūtqꝫ cū eo q̄si
q̄drīgenti viri. Et ꝓfect⁹ est dauid ide i mas

phat q̄ ē moab. Et dixit ad regē moab. Ma
neat oro p̄r meus ⁊ m̄r mea vobiscū: donec
sciā q̄d faciat mihi deus. Et reliq̄t eos ante
faciē regis moab. Manserūtqꝫ apud eū cū-
ctis dieb⁹ q̄bus dauid fuit in p̄sidio. Dixitqꝫ
gad propheta ad dauid. Noli manere i presi
dio. Proficiscere ⁊ vade in terram iuda. Et
profectus est dauid ⁊ venit in saltum areth.
Et audiuit saul ꝙ apparuisset dauid. ⁊ viri q̄
erant cum eo. Saul autem cum maneret in
gabaa ⁊ esset in nemore quod est i rama: ha
stam manu tenens: cunctiqꝫ serui eius circū
starent eum: ait ad seruos suos qui assistebāt
ei. Audite me nunc filij gemini. Nūquid oi B
bus vobis dabit filius isai agros ⁊ vineas ⁊
vniuersos vos faciet tribunos ⁊ centuriōes
qm̄ coniurastis oēs aduersum me ⁊ non ē q̄
mihi renunciet: maxime cum ⁊ filius meus
fedus iunxerit cum filio isai? Non est qui vi 4.Re.6.c
cē meam dolcat ex vobis nec qui annunciet
mihi. eo ꝙ suscitauerit filius meus seruū me
um aduersū me insidiantē mihi vsqꝫ hodie.
Rn̄dens aūt doech idumeus q̄ assistebat. ⁊ s̄.21.b.
erat prim⁹ inter seruos saul: vidi inq̄t filium
isai in nobe apud achimelech filiū achitob
sacerdotē. Qui ꝯsuluit pro eo dn̄m ⁊ cibaria
dedit ei. Sꝫ ⁊ gladiū goliath philistei dedit
illi. misit ergo rex ad accersiēdū achimelech
sacerdotē filiū achitob: ⁊ oēm domū patris
eius sacerdotū q̄ erant in nobe. Qui vniuer
si venerunt ad regē. Et ait saul ad achielech.
Audi fili achitob. Qui rn̄dit. Presto sū dn̄e C
Dixitqꝫ ad eū saul. Quare coniurastis aduersū Geñ.37.c
me tu ⁊ fili⁹ isai ⁊ dedisti ei panes ⁊ gladiū. s̄.3.c.
⁊ ꝯsuluisti pro eo dn̄m vt ꝯsurgeret aduersū s̄.21.c.
me insidiator vsqꝫ hodie ꝑmanēs? Rn̄dēsqꝫ
achimelech regi: ait. Et quis in oibus seruis
tuis sicut dd̄. fidelis ⁊ gener regis. ⁊ ꝑgens
ad iperiū tuū. ⁊ gloriosus in domo tua? Nū
hodie cepi pro eo cōsulere dn̄m? Absit hoc a
me. Ne suspicet̄ rex aduersū ſuū suum rem
huiuscemodi in vniuersa domo p̄ris mei nō
. n. sciuit ſu⁹ tu⁹ q̄cq̄ super hoc negocio: vel
modicū vel grāde. Dixitqꝫ rex morte morie s̄.14.g.
ris achimelech: tu ⁊ ois domus p̄ris tui. Et
ait rex emissarijs q̄ circūstabant eū. Conuer-
timini ⁊ interficite sacerdotes dn̄i. Nā ma-
nus eorū cū dauid est: scientes ꝙ fugisset. ⁊ n̄
indicauerunt mihi. Noluerunt āt ſui regis
extendere man⁹ suas i sacerdotes dn̄i. Et ait D
rex ad doech. Cōuertere tu. ⁊ irrue i sacerdo
tes dn̄i. Cōuersusqꝫ doech idume⁹: irruit in
sacerdotes. ⁊ trucidauit in die illa octogin-
taq̄nqꝫ viros vestitos ephoth lieo. Nobe āt
ciuitatē sacerdotum ꝑcussit in ore gladij. vi-

ros ⁊ mulieres ⁊ parnulos ⁊ lactãtes.boué
ꝗ ⁊ asinũ. ⁊ oué in ore gladij.Euadés autez
vnꝰ filiꝰ achimelech filij achitob cuiꝰ nomé
erat abiathar fugit ad dauid ⁊ ãnũciauit ei
ꝙ occidisset saul sacerdotes domini. Et ait
dauid ad abiathar.Sciebam.n.in die illa ꝙ
cum ibi esset doech idumeꝰ: ꝓculdubio an/
nunciaret sauli.Ego sum reus oium aiarum
patris tui.Mane mecũ ne timeas.Si quis
quesierit aiam meã: ⁊ queret aiam tuã mecũ
A ꝗ seruaberis. XXIII
E T ãnũciauerũt dauid dicétes. Ecce
philistijm oppugnãt ceilã. ⁊ dirripi
unt areas.Cõsuluit ergo dauid dñz dicẽs.Nũ
uadã ⁊ percutiã philisteos istos? Et ait dñs
ad dauid.Uade ⁊ percuties philisteos. ⁊ sal
uabis ceilam.Et dixerũt viri qui erant cũ da
uid ad eũ.Ecce nos hic in iudea ꝯsistentes tie
mus ꝗ̃to magis si ierimꝰ i ceilã aduersũ ag
mia philistinoꝝ? Rursũ ergo dauid ꝯsuluit
dñm Qui rñdés ait ei.Surge ⁊ vade i ceilã
ego.n.tradã philisteos i mãu tua.Abijt ergo
dauid ⁊ viri eiꝰ i ceilã: ⁊ pugnauit aduersuz
philisteos.Et abegit iumenta eoꝝ: ⁊ ꝑcussit
eos plaga magna. ⁊ saluauit dauid hitatores
ceile.Porro eo tp̃e q̊ fugiebat abiathar filiꝰ
abimelech ad dauid i ceilã: ephot secũ hñs
descẽderat.Nũciatũ ẽ ãt sauli ꝙ venisset da
B uid i ceilã. ⁊ ait saul.Tradidit eũ dñs i manꝰ
meas ꝯclususq̃ ẽ itrogressus vrbé i q̃ porte ⁊
sere sũt.Et ꝓcepit saul oi ppl̃o vt ad pugnã d
scẽderet i ceilã: ⁊ obsideret dauid ⁊ viros eiꝰ
Qd cũ dauid rescisset: q2 ꝑparet ei saul clam
malũ: dixit ad abiathar sacerdoté. Applica
f.30.b ephot.Et ait dauid.Dñe deꝰ isrł audiuit fa/
mã seruꝰ tuꝰ ꝙ dispõat saul vẽire in ceilã: vt
euertat vrbé ꝑꝑ me. Si tradẽt me viri ceile
i manꝰ eiꝰ: ⁊ si descẽdet saul sicut audiuit suꝰ
tuꝰ dñe deꝰ isrł idica suo tuo.Et ait dñs.De
scẽdet.Dixitq̃ rursũ dauid.Si tradẽt me vi
ri ceile: ⁊ viros q̊ sũt mecũ i manꝰ saul? Et di
xit dñs.Tradẽt. Surrexit ergo dauid ⁊ viri
eiꝰ q̃si sexcẽti: ⁊ egressi de ceila huc atq̃ illuc
vagabant icerti. Nũciatũq̃ ẽ saul ꝙ fugisset
dd de ceila.quãobré dissimulauit exire.Mora
bat ãt dd i dẽsto i locis firmissimis: mãsitq̃ in
mõte solitudis ziph i mõte opaco.Querebat
eũ tñ saul ꝯctis diebꝰ: ⁊ ñ tradidit eũ dñs i ma
C nꝰ eiꝰ. Et vidit dd ꝙ egressus eẽt saul vt q̃re
ret aiaz eiꝰ. Porro dauid erat i deserto ziph
i silua.Et surrexit ionathas filꝰ saul: ⁊ abijt
ad dauid i siluã: ⁊ ꝯfortauit manꝰ eiꝰ i deo:
dixitq̃ ei. Ne timeas.neq̃.n.iueniet te ma/
nꝰ saul pr̃is mei. ⁊ tu regnabis sr̃ isrł: ⁊ ego
ero tibi scd̃s.Sed ⁊ saul pr̃ meꝰ scit hoc. Per

cussit ergo vterq̃ fedꝰ corã dño.Mãsitq̃ da
uid i silua.iõathas ãt reuersus ẽ i domũ suã
Ascẽderũt autẽ ziphei ad saul in gabaa di
centes. Nõne ecce dauid latitat apud nos i
locis tutissimus silue in colle achille: q̊ est ad
dextrã deserti? Nũc ergo sicut dsiderauit aia
tua vt descẽderes: descẽde.nr̃uz ãt erit vt tra
damꝰ eũ i manꝰ regis.dixitq̃ saul.Bñdicti 2.Re.3.a
vos a dño.q2 doluistis vicẽ meã.Abite ergo
oro ⁊ diligentiꝰ ꝑparate ⁊ curiosiꝰ agite: ⁊ ꝯsi
derate locũ: vbi sit pes eiꝰ: vel q̊s viderit eũ
ibi vbi dixistis.Recogitat enim de me ꝙ cal
lide insidier ei. Considerate ⁊ videte omnia D
latibula eius in quibus absconditur: ⁊ reuer
timini ad me ad rẽ certam: vt vadã vobiscũ
ꝙ si etiã in terram se obstruxerit: ꝑscrutabor
eum in cunctis milibus iuda. At illi surgé/
tes abierunt in ziph ante saul. Dauid autẽ
⁊ viri eius erant in deserto maon in campe
stribus ad dextram iesimuth.Iuit ergo saul
⁊ socij eius ad querendum eum.Et nuncia/
tũ est dauid.statimq̃ descendit ad petraz: ⁊
versabat in deserto maon.Qd cũ audisset sa
ul persecutꝰ ẽ dauid i deserto maon.Et ibat
saul: ⁊ viri eius ad latꝰ mõtis ex p̃te vna da/
uid ãt ⁊ viri eiꝰ erãt in latere mõtis ex parte
altera. Porro dauid desꝑabat se posse eua
dere a facie saul.Itaq̃ saul ⁊ viri eius i mo
duz corone cingebãt dauid ⁊ viros eiꝰ vt ca
ꝑent eũ.Et nũcius venit ad saul dicẽs. Festi
na ⁊ veni.qm̃ infuderũt se philistijm suꝑ ter
rã. Reuersꝰ ẽ ergo saul desistés ꝑseq̃ dauid
⁊ ꝑrexit i occursũ philistinoꝝ. Propter hoc
vocauerunt locum illum petram diuidenté.
A Scẽdit ergo dauid ide ⁊ XXIIII. A
hitauit in locis tutissimis engaddi.
Cũq̃ reuersus esset saul: postq̃ ꝑse
cutus ẽ philisteos: nũciauerunt ei dicentes
Ecce dauid i deſto ẽ engaddi. Assumés ergo
saul tria milia electoꝝ viroꝝ ex omni israel:
ꝑrexit ad inuestigandũ dauid ⁊ viros eiꝰ eti
am suꝑ abruptissimas petras: q̊ solis ibicibꝰ
peruie sunt.Et venit ad caulas ouiuz que se
offerebant vianti eratq̃ ibi spelunca quam
ingressus est saul vt purgaret vẽtré. Porro
dauid ⁊ viri eius i interiore p̃te speluce late
bant.Et dixerũt serui dauid ad eũ.Ecce dies
de q̊ locutꝰ est dñs ad te.ego tradam tibi ini
micũ tuũ.vt facias ei sicut placuerit i oculis
tuis.Surrexit ergo dauid: ⁊ ꝑcidit orã chla B
midis saul silenter. Post hec percussit cor
suum dauid: eo ꝙ abscidisset oram clamidis
saul. Dixitq̃ ad viros suos . Propitius sit f.co.
mihi dñs ne faciã hanc rẽ dño meo xp̃o dñi:
vt mittã manum meaz in eũ.quia xp̃s dñi ẽ.

ſ.26.b. Uiuit dñs: qꝛ niſi domin⁹ percuſſerit eũ: aut
dies eius venerit vt moꝛiatur: aut deſcẽdẽs
in pꝛelium perierit: pꝛopitius mihi ſit dñs vt
nõ mittã manuꝫ meã in chꝛiſtuꝫ domini. Et
confregit dauid viros ſuos ſermonibus iſtis
⁊ nõ permiſit eos vt ꝯſurgerent ĩ ſaul. Poꝛ-
ro ſaul exurgẽs de ſpelunca pgebat cepto iti
nere. Surrexit aũt dauid poſt eum: ⁊ egreſſ⁹
de ſpelunca clamauit poſt terguꝫ ſaul dicẽs.
Dñe mi rex. Et reſpexit ſaul poſt ſe. ⁊ incli-
nans ſe dauid pꝛonus in terrã adoꝛauit. Di
xitqꝫ ad ſaul. Quare audis verba hoīum lo-
C quentiũ. dauid querit malũ aduerſũ te: Ecce
hodie viderũt oculi tui qḋ tradiderit te dñs
in manu mea in ſpelunca. ⁊ cogitaui vt occi
derem te: ſed pepcit tibi oculus meus. Dixi
ſ.eo. eniꝫ non extendã manũ meã in dñm meũ: qꝛ
xp̃s dñi eſt. Qui potius pr̃ mi vide ⁊ cogno
ſce oꝛã clamydis tue in manu mea: quõ cum
pciderem ſũmitatẽ clamydis tue: nolui extẽ
dere manũ meaꝫ in te. Aiaduerte ⁊ vide qm̃
non eſt ĩ manu mea malũ neqꝫ iniq̃tas: neqꝫ
peccaui in te. Tu ãt inſidiaris aie mee: vt au
feras eã. Judicet dñs inter me ⁊ te. ⁊ vlciſca
tur me dñs ex te: manus aũt mea non ſit ĩ te
ſicut ⁊ in pūerbio antiquo dr̃. Ab ipĳs egre-
dietur ĩpietas. Manus ergo mea non ſit ĩ te
Quẽ pſequeris rex iſrael: quẽ perſequeris?
Canẽ moꝛtuum perſequeris et pulicẽ vnũ.
D Sit dñs iudex ⁊ iudicet inter me ⁊ te ⁊ vide
at ⁊ iudicet cãꝫ meã ⁊ eruat me ḋ manu tua.
Cum ãt cõpleſſet dauid loquens ſermones
huiuſcemodi ad ſaul dixit ſaul. Nũquid vox
hec tua eſt fili mi dauid? Et leuauit ſaul vocẽ
ſuam ⁊ fleuit: dixitqꝫ ad dauid. Juſtioꝛ tu es
q̃ꝫ ego. Tu enim tribuiſti mihi bona. ego ãt
reddidi tibi mala. Et tu indicaſti hodie q̃ fe
ceris mihi bona quõ tradiderit me dñs ĩ ma
nu tua. ⁊ non occideris me. Quis. n. cũ inue
nerit inimicũ ſuũ dimittet eũ ĩ via bõa? Dñs
reddat tibi viciſſitudinẽ hanc pꝛo eo qḋ ho
die opatus es in me. Et nunc qꝛ ſcio ꝙ certiſ
ſime regnatur⁹ ſis ⁊ hiturus in manu tua re
gnum iſrl̃: iura mihi in dño ne deleas ſemen
meũ poſt me neqꝫ auferas nomen meum de
domo pr̃is mei. Et iurauit dauid ſauli. Abĳt
ergo ſaul in domũ ſuã. ⁊ dauid ⁊ viri ei⁹ aſcẽ
derunt ad tutioꝛa loca. XXV.
A Mortuus eſt ãt ſamuel. ⁊ ꝯgregat⁹ eſt
ſ.28.a vniuerſus iſrl̃. ⁊ planxerunt eum ni
mis. ⁊ ſepelierunt eũ in domo ſua in
ramatha. Conſurgenſqꝫ dauid deſcendit in
deſertũ pharã. Erat ãt vir q̃ſpiã in ſolitudi-
ne maon ⁊ poſſeſſio eius in carmelo. ⁊ hõ il
le magnus nimis: erantqꝫ ei oues tria milia
⁊ mille capꝛe. Et accidit vt tonderetur grex
eius in carmelo. Nomen ãt viri illi⁹ erat na
bal ⁊ nomen vxoꝛis eius abigail. Eratqꝫ mu
lier illa pꝛudentiſſima ⁊ ſpecioſa. Poꝛro vir
eius durus ⁊ peſſimus ⁊ malicioſus. Erat ãt
de genere caleph. Cũ ãt audiſſet dauid in de
ſerto. ꝙ tonderet nabal gregeꝫ ſuuꝫ: miſit de
cem iuuenes ⁊ dixit eis. Aſcendite in carme
lum. ⁊ venietis ad nabal ⁊ ſalutabitis euꝫ ex
noie meo pacifice. ⁊ ſic dicetis. Sit fratribus
meis ⁊ tibi pax ⁊ domui tue pax. ⁊ oibus q̃-
cũqꝫ hẽs ſit pax. Audiui ꝙ tonderent paſto
res tui greges tuos q̇ erant nobiſcũ in deſer-
to. Nũq̃ꝫ eis moleſti fuimus nec aliq̃ñ defuit
q̇cq̃ꝫ eis de grege oi tpe quo fuerũt nobiſcũ
in carmelo. Interroga pueros tuos. ⁊ indica B
bunt tibi. Nunc ergo inueniãt pueri tui gra ſ.21.p.
tiam in oculis tuis. In die. n. bona venimus
ad te. Quodcũqꝫ inuenerit man⁹ tua da ſer-
uis tuis ⁊ filio tuo dauid. Cũqꝫ veniſſet pue
ri dauid: locuti ſunt ad nabal oia verba hec
ex noie dauid. ⁊ ſiluerunt. Rñdens aũt na-
bal pueris dauid ait. Quis eſt dauid. ⁊ quis
eſt fili⁹ iſai? Hodie increuerũt ſui q̇ fugiunt
dños ſuos. Tollam ergo panes meos ⁊ aq̃s
meas ⁊ carnes pecoꝛũ q̃ occidi tonſoꝛib⁹ me
is. ⁊ dabo viris quos neſcio vnde ſint? Re-
greſſi ſunt itaqꝫ pueri dauid p viam ſuam. ⁊
reuerſi venerunt ⁊ annunciauerũt ei oia ver
ba q̇ dixerat nabal. Tũc ait dauid pueris ſu-
is. Accingatur vn⁹ quiſqꝫ gladio ſuo. Et acci
ti ſunt ſinguli gladĳs ſuis. Accinctuſqꝫ eſt ⁊ C
dauid enſe ſuo. ⁊ ſecuti ſunt dauid quaſi qua
dringenti viri. Poꝛro ducenti remãſerũt ad
ſarcinas. Abigail aũt vxoꝛi nabal nnnciauit
vnus de pueris ſuis dicens. Ecce dauid miſit
nuncios de deſerto: vt benedicerent dño no
ſtro. ⁊ auerſatus eſt eos. Hoies iſti ſatis bo-
ni fuerunt nobis ⁊ non moleſti. nec q̇cq̃ꝫ ali-
q̃ñ perĳt oi tpe quo fuimus ꝯuerſati cũ eis ĩ
deſerto. Pꝛo muro erant nobis tã in nocte
q̃ꝫ in die oibus diebus q̇bus pauimus apud
eos greges. Quãobꝛem cõſidera ⁊ recogita
q̇d facias: qm̃ completa eſt malitia aduerſũ
virũ tuum ⁊ aduerſuꝫ domũ tuam ⁊ ipſe ē fi
lius belial ita vt nemo poſſit ei loqui. Feſtia-
uit igitur abigail ⁊ tulit ducẽtos panes ⁊ du
os vtres vini ⁊ quinqꝫ arietes coctos ⁊ q̇nqꝫ
ſata polente. ⁊ cẽtũ ligaturas vue paſſe ⁊ du
centas maſſas caricaꝝ ⁊ poſuit ſuper aſinos
dixitqꝫ pueris ſuis. Pꝛecedite me ⁊ ecce ego
poſt tergũ ſequar vos. Uiro ãt ſuo nabal nõ
indicauit. Cũ ergo aſcendiſſet aſinum ⁊ dſcẽ
deret ad radicẽ montis dauid ⁊ viri eius de
ſcendebant in occurſum eius. Quibus ⁊ illa D

occurrit. Et ait dauid. Uere frustra seruaui
omnia que huius erant in deserto ꝛ non pe/
riit quicq̄ de cūctis q̄ ad eū ptinebāt: ꝛ reddi
dit mihi malū pro bono. Hec faciet dn̄s ini
micis dauid. ꝛ h̄ addat: si reliq̄ro de oībus q̄
ad ipm ptinent vsq̄ ad mane mingentē ad
parietē. Cū aūt vidisset abigail dauid festina
uit ꝛ descendit de asino ꝛ pcidit corā dauid
sup faciē suā ꝛ adorauit sup t̄raz. ꝛ cecidit ad
pedes ei⁹: ꝛ dixit. In me sit dn̄e mi hec iniq̄/
tas. Loq̄tur obsecro ācilla tua i aurib⁹ tuis.
ꝛ audi verba famule tue. Ne ponat oro dn̄s
me⁹ rex cor suū sup virū istū iniquū nabal: qm̄
s̄z nomē suū stult⁹ est ꝛ ē stulticia cū eo. Ego
āt ācilla tua nō vidi pueros tuos dn̄e mi q̄s
misisti. Nunc ergo dn̄e mi viuit dn̄s ꝛ viuit
aīa tua q̄ phibuit te ne venires i sanguinē: ꝛ
saluauit manum tuā tibi. Et nūc fiāt sicut na
E bal inimici tui ꝛ q̄ q̄rūt dn̄o meo malū. Qua
ī.33.b. pp suscipe bn̄dictionē hāc quā attulit ancil/
la tua tibi dn̄o meo. ꝛ da pueris q̄ sequūtur
te dn̄m meū. Aufer iniq̄tatē famule tue. Fa/
ciens .n. faciet dn̄s tibi dn̄o meo domū fidelē
q2 plia dn̄i dn̄e mi tu pliaris. Malitia ergo
nō inueniat̄ in te oīb⁹ dieb⁹ vite tue. Si .n. sur
rexerit aliq̄ñ hō psequēs te vel q̄rēs aīaz tuā:
erit aīa dn̄i mei custodita q̄si in fasciculo vi/
uētiū apud dn̄m deū tuū. Porro inimicorū
tuoꝝ aīa rotabit̄: q̄si in ipetu ꝛ circulo fūde.
Cū ergo fecerit tibi dn̄s dn̄o meo oīa hec q̄
locut⁹ ē bona de te. ꝛ ꝯstituerit te ducē sup
isrl̄. nō erit tibi hoc in singultū ꝛ in scrupulū
cordis dn̄o meo q͛ effuderis sanguinē inno/
xiū: aut ipse te vltus fueris. Et cū bn̄fecerit
dn̄s dn̄o meo: recordaberis ancille tue. ꝛ tu
F bn̄facies ei. Et ait dauid ad abigail. Bn̄di/
ctus dn̄s de⁹ isrl̄ q̄ misit te hodie in occursū
meū: ꝛ bn̄dictū eloq̄ū tuū. ꝛ bn̄dicta tu q̄ p
hibuisti me hodie ne irem ad sanguinē: ꝛ vl/
ciscerer me manu mea. Alioq̄n viuit dn̄s de⁹
isrl̄ q̄ phibuit me ne malū facerē tibi: nisi ci/
to venisses i occursū mihi n̄ remāsisset nabal
vsq̄ ad lucē matutinā mīgens ad parietem.
Suscepit ergo dauid de mān ei⁹ oīa q̄ attule
rat ei: dixitq̄ ei. Uade pacifice i domū tuā.
Ecce audiui vocē tuā ꝛ honoraui faciē tuā.
Uenit āt abigail ad nabal. Et ecce erat ei cō
uiuiū in domo ei⁹ q̄si ꝯuiuiū regis ꝛ cor na/
bal iocūdū. Erat .n. ebri⁹ nimis. ꝛ nō indica/
uit ei v̄bū pusillū aut grāde vsq̄ māe. Dilu/
culo āt cū digessisset vinū nabal indicauit ei
vxor sua v̄ba hec. Et emortuū ē cor ei⁹ intrin
G sec⁹: ꝛ fact⁹ ē q̄si lapis. Cūq̄ ptrāsissent decē
dies: pcussit dn̄s nabal. ꝛ mortu⁹ ē. Qd̄ cum
audisset dauid mortuū nabal ait. Bn̄dictus

dn̄s q̄ iudicauit cām opprobriū mei de mān
nabal. ꝛ s̄uū suum custodiuit a malo. ꝛ mali
tiam nabal reddidit dn̄s in caput ei⁹. Misit
ergo dauid ꝛ locut⁹ ē ad abigail vt sumeret
eā sibi in vxorē. Et venerunt pueri dauid ad
abigail in carmelū ꝛ locuti sūt ad eā dicētes
Dauid misit nos ad te vt accipiat te sibi in
vxorē. Que ꝯsurgens adorauit pna in t̄raz:
ꝛ ait. Ecce famula tua sit in ancillaz vt lauet
pedes s̄uorū dn̄i mei. Et festinauit ꝛ surrexit
abigail ꝛ ascēdit sup asinū: ꝛ q̄nq̄ puelle ie/
runt cū ea pedissequę ei⁹. Et secuta ē nūcios
dauid. ꝛ facta ē illi vxor. S̄z ꝛ achinoē acce/
pit dauid de iezrahel ꝛ fuit vtraq̄ vxor eius.
Saul āt dedit michol filiā suā vxorē dauid
falti filio lais: q̄ erat de gallim. XXVI.

Et venerunt ziphei ad saul in gabaa A
dicentes. Ecce dauid abscondit⁹ est
in colle achille q̄ est ex aduerso soli/
tudinis. Et surrexit saul. ꝛ descendit in deser
tum ciph. ꝛ cū eo tria milia viroꝝ de electis
isrl̄ vt q̄reret dauid in deserto ciph. Et castra
metatus est saul i gabaa achille: q̄ erat ex ad
uerso solitudinis in via. Dauid aūt habita/
bat in deserto. Uidēs āt q͛ venisset saul post
se in desertū: misit exploratores ꝛ didicit q͛ il
luc venisset certissime. Et surrexit dauid clā ꝛ
venit ad locū vbi erat saul. Cūq̄ vidisset lo/
cum in quo dormiebat saul: ꝛ abner fili⁹ ner
princeps militie eius ꝛ saulem dormientem
in tentorio: ꝛ reliquum vulgus per circuitū
eius. ait dauid ad achimelech etheum ꝛ abi
sai filium saruie fratrem ioab: dicens. Quis
descendet mecum ad saul in castra? Dixitq̄
abisai. Ego descendam tecum. Uenerunt er
go dauid ꝛ abisai ad pplm nocte: ꝛ inuene/
runt saul iacentem ꝛ dormientem in tento/
rio. ꝛ hastam fixā in terra ad caput eius: ab
ner autē ꝛ pplm dormientes in circuitu ei⁹
Dixitq̄ abisai ad dauid. Conclusit de⁹ inimi B
cum tuū hodie in manus tuas. Nūc ergo p
fodiā eū lancea in t̄ra sel̄ ꝛ scdo op⁹ non erit
Et dixit dauid ad abisai. Ne interficias eū.
Quis .n. extēdet manū suaz in xp̄m dn̄i: ꝛ in/
nocens erit? Et dixit dauid. Uiuit dn̄s: q2 ni ẟ.14.b.
si dn̄s pcusserit eū: aut dies ei⁹ venerit vt mo
riatur: aut in pliū descendens pierit: propi/
tius mihi sit dn̄s ne extendā manū meam in
xp̄m dn̄i. Nunc igit̄ tolle hastā q̄ ē ad caput
eius ꝛ cyphū aq̄ ꝛ abeamus. Tulit igit̄ dauid
hastā ꝛ cyphū aq̄ q̄ erat ad caput ei⁹ ꝛ abie/
runt. Et nō erat q̄sq̄ q̄ videret ꝛ intelligeret
ꝛ euigilaret: sed omnes dormiebant: quia so
por domini irruerat super eos. Cumq̄ tran/
sisset dauid ex aduerso ꝛ stetisset in v̄tice mō

tis de longe. ⁊ eſſet grande interuallū inter
eos clamauit dauid ad pplm: ⁊ ad abner fi-
liū ner: dicens. Nōne rn̄debis abner? Et rn̄
C dens abner ait. Quis es tu q̄ clamas ⁊ inq̄e
tas regē? Et ait dauid ad abner. Nunqd nō
vir tu es? Et q̄s aliꝰ ſiſis tui in iſrl? Qr ergo
nō cuſtodiſti dn̄m tuū regē? Ingreſſus ē eni
vnus de turba vt iterficeret regē dn̄m tuū.
Nō eſt bonū hoc qd feciſti. Viuit dn̄s: qm̄ fi
lij morꝰ eſtis vos: qr nō cuſtodiſtis dn̄m vr̄z
xp̄m dn̄i. Nūc ergo vide vbi ſit haſta regis. ⁊
vbi ſit cyphus aque qui erat ad caput eius:
Cognouit autem ſaul vocem dauid ⁊ dixit.
Nūquid vox hec tua fili mi dauid? Et ait da
uid. Vox mea dn̄e mi rex. Et ait. Quam ob
s.10.d cāz dn̄s meꝰ pſeq̄tur ſuuz ſuū? Quid feci aut
qd ē malū in manu mea? Nūc ergo audi oro
dn̄e mi rex vba ſui tui. Si dn̄s incitat te ad-
uerſū me odoret ſacrificiū. Si aūt filij hoīum
maledicti ſunt in ꝯſpectu dn̄i q̄ eiecerunt me
hodie vt non hitē in hereditate dn̄i: dicētes
B vade ſui dijs alienis. Et nunc non effundat
ſanguis meꝰ in terra corā dn̄o. qr egreſſus ē
rex iſrl vt q̄rat pulicez vnū: ſicut pſeq̄tur per
dix i mōtibꝰ. Et ait ſaul. Peccaui. Reuerte-
re fili mi dd. Nequaq̄. n. vltra tibi male faci
am eo ꝙ p̄cioſa fuerit aīa mea in oculis tuis
hodie. Apparet. n. ꝙ ſtulte egeri. ⁊ ignorauē
rim multa nimis. Et rn̄dens dauid ait. Ecce
haſta regis: tranſeat vnus de pueris regis ⁊
tollat caz. Dn̄s aūt retribuet vnicuiq̄ ſm iu
ſticiā ſuā ⁊ fidē. Tradidit. n. te dn̄s hodie in
manū meā: ⁊ nolui extēdere manū meā in
xp̄m dn̄i. Et ſicut magnificata eſt aīa tua ho
die i ocul meis. ſic magnificet aīa mea i ocul
dn̄i. ⁊ liberet me d oī anguſtia. Ait ergo ſaul
ad dauid. Benedictus tu fili mi dauid. Et q̄
dem faciens facies: ⁊ potens poteris. Abijt
autem dauid in viam ſuam: ⁊ ſaul reuerſus ē
in locum ſuum. XXVII.

A Et ait dauid in corde ſuo. Aliqū inci
dam vna die in manus ſaul. Nonne
meliꝰ ē vt fugiā: ⁊ ſaluer in t̄ra philiſtinorū
vt deſperet ſaul ceſſetq̄ me q̄rere in cūctis fi
nibꝰ iſrael. Fugiam ergo manus eius. Et ſur
rexit dauid ⁊ abijt ipſe ⁊ ſexcenti viri cum eo
ad achis filium maoch regem geth. Et habi
tauit dauid cum achis in geth. ipſe ⁊ viri
eius: ⁊ domus eius ⁊ due vxores eius: achi
j.30.a noem ieſrahelites ⁊ abigail vxor nabal car
B meli. Et nunciatum eſt ſaul ꝙ fugiſſet da-
uid in geth. ⁊ non addidit vltra querere
eum. Dixit autem dauid ad achis. Si in-
ueni gratiam in oculis tuis: detur mihi locꝰ
in vna vrbiū regionis huius vt hitez ibi. Cur
enim maēt ſeruꝰ tuꝰ i ciuitate regis tecū? De
dit itaq̄ ei achis i die illa ſicelech. Propter
quā cām facta eſt ſicelech regū iudȩ vſq̄ in
diē hanc. Fuit āt numerꝰ dieꝝ q̄bus hitauit
dauid in regiōe philiſtinoꝝ q̄tuor menſium. C
Et aſcēdit dauid ⁊ viri eius ⁊ agebant pre-
das de geſuri ⁊ de gezre ⁊ de amalechitis:
Hi enim pagi habitabant in terra antiq̄tus
euntibus ſur vſq̄ ad terram egypti. Et pcu-
tiebat dauid oēm terrā illoꝝ: nec relinquebat
viuentem virum ⁊ mulierez: tollenſq̄ oues
⁊ boues ⁊ aſinos ⁊ camelos ⁊ veſtes reuer- B
tebatur ⁊ veniebat ad achis. Dicebat autez
ei achis. In quem irruiſti hodie? Rn̄debat
dauid. Cōtra meridiē iude ⁊ ꝯ meridiez hie
ramel ⁊ ꝯ meridiem ceni. Virū ⁊ mulierem
nō viuicabat dauid: nec adducebat in geth
dicēs: ne forte loq̄ntur aduerſum nos. Hec
fecit dauid. Et hoc erat decretum illi oibus
diebus quibꝰ hitauit in regiōe philiſtinorū
Credidit ergo achis dauid: dicēſ. Multa ma
la opatꝰ eſt ꝯ pplm ſuū iſrl. Erit igitur mihi
ſeruꝰ ſempiternꝰ. XXVIII. A

Factū eſt āt i diebꝰ ill: cōgregauerūt
philiſtijm agmina ſua: vt pparentur
ad bellū ꝯ iſrael. Dixitq̄ achis ad dd. Sciēſ
nunc ſcito: qm̄ mecū egredieris in caſtris tu
⁊ viri tui. Dixitq̄ dauid ad achis. Nūc ſcies
que facturus eſt ſeruus tuuſ. Et ait achis ad
dauid. Et ego cuſtodem capitis mei ponam
te cunctis diebus. Samuel autem mortuus s.25.a.
eſt planxitq̄ eū ois iſrl. ⁊ ſepelierūt eū i rama
tha vrbe ſua. Et abſtulit ſaul magos ⁊ ario-
los de terra ⁊ interfecit eos qui phitones hē
bāt i ventre. Congregatiq̄ ſunt philiſtijm ⁊
venerunt ⁊ caſtrametati ſunt in ſunam. Cō-
gregauit autem ⁊ ſaul vniuerſum iſrael. ⁊
venit in gelboe. Et vidit ſaul caſtra philiſtijz
⁊ timuit ⁊ expauit cor eius nimis. Conſu-
luitq̄ dominum ⁊ non reſpondit ei neq̄ per s.14.f.
ſomnia: neq̄ per ſacerdotes: neq̄ per pro-
phetas. Dixitq̄ ſaul ſeruis ſuis. Querite Act.16.c
mihi mulierem habentem phitonem ⁊ va-
dam ad eam ⁊ ſciſcitabor per illam. Et di-
xerunt ſerui eius ad eum. Eſt mulier phito- B
nem habens in endor. Mutauit ergo habi-
tū ſuū: veſtituſq̄ eſt alijs veſtimentis ⁊ abijt
ipſe ⁊ duo viri cū eo: veneruntq̄ ad mulierez
nocte. ⁊ ait illi. Diuina mihi in phitone: ⁊
ſuſcita mihi quem dixero tibi. Et ait mulier
ad eum. Ecce tu noſti quāta fecerit ſaul ⁊ q̄
mō eraſerit magos ⁊ arioloſ de t̄ra. Qr ergo
iſidiaris anime mee vt occidar? Et iurauit ei
ſaul in dn̄o dicens. Viuit dn̄s: qr nō eueniet ti
bi quicq̄ mali pp hāc rē. Dixitq̄ ei mulier

Quem suscitabo tibi? Qui ait. Samuelez
mihi suscita. Cū āt vidisset mulier samuelez
exclamauit voce magna: ⁊ dixit ad saul. Qr
imposuisti mihi. Tu es.n. saul. Dixitq̃z ei rex
noli timere. Quid vidisti? Et ait mulier ad
saul. Deos vidi ascēdētes de terra. Dixitq̃z
C ei. Qualis ē forma eius? Que ait. Uir senex
ascēdit ⁊ ipse amict⁹ est pallio. Et itellexit saul
q̄ samuel esset. ⁊ iclinauit se super faciē suā i
terra. ⁊ adorauit. Dixit autē samuel ad saul
Quare inq̇etasti me vt suscitarer? Et ait saul
A Coartor nimis. Si quidē philistijm pugnāt
aduersū me. ⁊ deus recessit a me. ⁊ exaudire
me noluit: nz in mānu ꝓphaꝝ neq̃z ꝑ somnia
Uocaui ergo te: vt ondēderes mihi q̇d faciaz
Et ait samuel. Quid interrogas me cū dñs
recesserit a te ⁊ trāsierit ad emulū tuū? Faciet
5.15.f eim tibi dñs sicut locut⁹ ē in mānu mea: ⁊ sci
det regnū tuū de manu tua ⁊ dabit illud ꝓ-
ximo tuo dauid: q̄r nō obedisti voci dñi neq̃z
fecisti iram furoris ei⁹ in amalech. Idcirco
q̇ð pateris fecit tibi dñs hodie, ⁊ dabit dñs
ēt israel tecū i mānu philistijm. Cras āt tu ⁊ fi
lij tui mecū eritis: sz ⁊ castra israel tradet dñs
in man⁹ philistijm. Statiq̃z saul cecidit por
B rect⁹ in terrā. Extimuerat.n. v̄ba samuelis. ⁊
robur nō erat in eo: q̄r non cōederat panem
tota die illa. Ingressa est itaq̃z mulier illa ad
saul. Conturbatus.n. erat valde. Dixitq̃z ad
eū. Ecce obediuit ancilla tua voci tue: ⁊ po
sui aīam meā i mānu mea. ⁊ audiui sermones
tuos: quos locutus es ad me. Nūc igitur au
n.18.a di ⁊ tu vocē ancille tue. ⁊ ponā coram te bu
cellā panis vt cōedens ꝯualescas ⁊ possis it̄
agere. Qui renuit ⁊ ait. Nō comedā. Coege
rūt āt eū serui sui ⁊ mulier. ⁊ tandem audita
voce eoꝝ surrexit de terra. ⁊ sedit sup lectuz.
Mulier autez illa habebat vitulum pascua-
lem in domo ⁊ festinauit ⁊ occidit eum. Tol
lensq̃z farinam miscuit eam. ⁊ coxit azima. ⁊
posuit ante saul ⁊ ante seruos ei⁹. Qui cum
comedissent surrexerunt ⁊ ambulauerunt
ꝑ totam noctem illā. XXIX.
A Congregata sunt ergo philistijm.
vniuersa agmina i aphec. Sz ⁊ israel
castrametat⁹ ē sup fōtē q̇ erat i iezra
hel. Et satrape quidē philistijm icedebant in
cēturijs ⁊ milibus. dauid aūt ⁊ viri ei⁹ erāt
in nouissimo agmine cū achis. Dixeruntq̃z
principes philistijm ad achis. Quid sibi vo
lunt hebrei isti? Et ait achis ad principes phi
listijm. Nūq̇d ignoratis dauid q̇ fuit seruus
saul regis isrl̄: ⁊ ē apō me mult̄ dieb⁹ vl' an-
B nis? Et nō inueni in eo q̇cq̃z ex die q̄ transfu-
1.12.d git ad me vsq̃z ad diē hanc. Irati sunt autem

aduersus eum principes philistijm. Et dixe-
runt ei. Reuertat̄ vir ⁊ sedeat in loco suo in
quo ꝯstituisti eū ⁊ nō descēdat nobiscū i pre
liū: ne fiat nobis aduersari⁹ cū pliari ceperi
mus. Quō.n. aliter poterit placare dñm suū
nisi in capitibus nr̄is? Nōne iste ē dauid cui
cātabant in choris dicētes. ꝑcussit saul in mi
lib⁹ suis. ⁊ dauid in decē milibus suis. Uoca 5.18.b.et.
uit ergo achis dauid ⁊ ait ei. Uiuit dñs: q̄r re 5.21.d.
ctus es ⁊ bon⁹ in ꝯspectu meo ⁊ exit⁹ tu⁹ ⁊ i Ecci.47.a.
troit⁹ tu⁹ mecū ē in castris. Et nō iueni in te C
q̇cq̃z mali ex die q̄ venisti ad me vsq̃z in diez
hāc: sed satrapis nō places. Reuertere ergo
⁊ vade i pace: ⁊ nō offēdas oculos satrapaꝝ
philistijm. Dixitq̃z dauid ad achis. Quid.n.
feci ⁊ quid inuenisti in me seruo tuo a die q̄
fui in ꝯspectu tuo vsq̃z in diē hāc vt nō veniā
⁊ pugnē ꝯ inimicos dñi mei regis? Rñdēs B
āt achis locut⁹ ē ad dd̄. Scio q̄r bon⁹ es tu
i oculis meis sicut āgel⁹ dei. sz ꝑncipes phili
stinoꝝ dixerunt. Nō ascendet nobiscū i ꝑliū
Igitur ꝯsurge māe tu ⁊ serui dñi tui q̇ venerūt
tecū ⁊ cū de nocte surrexeritis ⁊ cepit diluce
scere ꝑgite. Surrexit itaq̃z de nocte dauid ip
se ⁊ viri ei⁹ vt ꝓficiscerentur mane ⁊ reuer-
terent̄ ad terrā philistijm. Philistijm autez
ascēderunt in iezrael. XXX.
Umq̃z venisset dauid ⁊ viri ei⁹ i sice A
lech die tertia amalechite ipetum fe
cerāt ex ꝑte australi i sicelech ⁊ ꝑcusserant si
celech. ⁊ succenderant eam igni ⁊ captiuas
duxerāt mulieres ex ea a minimo vsz ad ma
gnum. ⁊ nō iterfecerāt quēq̃z: sed secuz duxe
rant ⁊ ꝑgebāt itinere suo. Cū ergo vēissz dd̄
⁊ viri ei⁹ ad ciuitatē. ⁊ inuenissent eā succēsaz
igni ⁊ vxores suas ⁊ filios suos ⁊ filias du-
ctas esse captiuas: leuauerunt dauid ⁊ popu
lus qui erat cum eo voces suas: ⁊ planxerūt
donec deficerent in eis lachryme. Siquidez
⁊ due vxores dauid captiue ducte fuerant 5.27.a.
achinoen iezrahelites. ⁊ abigail vxor nabal
carmeli. Et contristatus ē dauid valde. Uo B
lebat enim euz populus lapidare: q̄r amara
erat aīa vniuscuiusq̃z viri super filijs suis ⁊ fi
liabus. Confortat⁹ est āt dauid i dño deo suo
⁊ ait ad abiathar sacerdotē filiū achimelech
Applica ad me ephot. Et applicuit abiath- 5.23.b.
ar ephot ad dauid ⁊ ꝯsuluit dauid dñz dicēs
Perseqūr latrūculos hos: ⁊ ꝯprehendā eos
an non? Dixitq̃z ei domin⁹. Persequere abs
q̃z dubio enim cōprehendes eos: ⁊ excuties
predam. Abijt ergo dauid ipse ⁊ sexcenti vi
ri qui erant cum eo: ⁊ venerunt vsq̃z ad tor-
rentem besor: ⁊ lassi quidam substiterunt.
Persecut⁹ est autem dauid ipse ⁊ quadrin- C

genti viri cū eo: substiterant eniz ducēti qui
lassi transire nō poterāt torrentē besor. Et in
uenerūt virū egyptiū in agro: ⁊ adduxerūt
eū ad dauid. Dederuntqꝫ ei panē vt come/
deret ⁊ biberet aquā sꝫ ⁊ fragmeu masse cari
car: ⁊ duas ligaturas vue passe. Qui cuz co
medisset. reuersus est spūs eiꝰ: ⁊ refocillatus
est. Non.n.comederat panem neqꝫ biberat
aquā tribꝰ diebus ⁊ tribꝰ noctibus. Dixit ita
qꝫ ei dauid: Cuiꝰ es tu: vl' vñ ⁊ quo ꝑgis? Qui
ait: Puer egyptiꝰ ego sum: seruꝰ viri amale
D chite. Dereliquit aūt me dñs meꝰ: qꝛ egrota
re cepi nudiustertius. Siqdez nos erupimꝰ
ad australē plagā cerethi ⁊ contra iudam: ⁊
ad meridiē caleph: ⁊ siceleh succēdimꝰ igni
Dixitqꝫ ei dauid: Potes me ducere ad istū
cuneū? Qui ait: Jura mihi ꝑ deū ꝙ non occi
das me: ⁊ non tradas me in manꝰ dñi mei: ⁊
ego ducā te ad cuneū istum. Et iurauit ei da
uid. Qui cū duxisset eū ecce illi discūbebant
sup faciē vniuerse terre: comedētes ⁊ biben/
tes: ⁊ q̄si festū celebrantes diē pro cūcta ꝑda
⁊ spolijs q̄ ceperāt de terra philistijm. ⁊ d ter
E ra iuda. Et ꝑcussit eos dauid a vespa vsqꝫ ad
vespam alteriꝰ diei: ⁊ non euasit ex eis q̇sq̄
nisi tm̄ q̄dringēti viri adolescētes q̇ ascēde/
rant camelos ⁊ fugerant. Eruit ergo dauid
oia q̄ tulerant amalechite: ⁊ duas vxores su
as eruit. Nec d̄fuit q̇sq̄ a paruo vsqꝫ ad ma
gnū tam de filijs q̄ de filiabꝰ ⁊ de spolijs: ⁊ q̄
cūqꝫ rapuerāt oia reduxit dauid: ⁊ tulit vni
uersos greges ⁊ armēta: ⁊ minauit añ faciez
suā. Dixeruntqꝫ. Hec ē ꝑda dauid: Uenit āt
dauid ad ducentos viros q̇ lassi substiterāt:
nec sequi poterant dauid: ⁊ residere eos ius
F serat in torrente besor. Qui egressi sūt obuiā
dauid: ⁊ pplo q̇ erat cū eo. Accedens āt da/
uid ad ppl'm salutauit eos pacifice. Respō
densqꝫ ois vir pessimꝰ ⁊ iniquus de viris qui
erāt cū dauid: dixit: Quia nō venerūt nobis/
cū nō dabimꝰ eis quicq̄ de ꝑda quā eruimꝰ:
sꝫ sufficiat vnicuiqꝫ vxor sua ⁊ filij: quos cum
acceperint recedāt. Dixit aūt dauid: Nō sic fa
cietꝭ fratres mei de his q̄ tradidit nobis dñs
⁊ custodiuit nos ⁊ dedit latrunculos q̇ eru/
perant aduersū nos in manꝰ nr̄as: nec audi/
et vos q̇sq̄ sup sermone hoc. Equa.n.ps erit
descendētis ad ꝑliū: ⁊ remanētis ad sarcinas:
G ⁊ silr diuident. Et factuz est hoc ex die illa: ⁊
deinceps ꝯstitutū ⁊ ꝑfinitū ⁊ q̄si lex in israel
vsqꝫ in diē hanc. Uenit ergo dauid i siceleh
⁊ misit dona de ꝑda seniorībꝰ iuda ꝓximis
suis dicens. Accipite bñdictionē de ꝑda ho/
stiū dñi. His q̇ erāt i bethel ⁊ qui de ramoth
ad meridiē ⁊ qui i gether: ⁊ q̇ in aroer: ⁊ qui

in sephamoth: ⁊ q̇ in esthama: ⁊ q̇ in rachal
⁊ q̇ in vrbibꝰ hierameli: ⁊ q̇ in vrbibꝰ ceni: ⁊
q̇ in rama: ⁊ q̇ in lacu asan: ⁊ q̇ in athach: ⁊
q̇ i ebron: ⁊ reliq̄s q̇ erant in his locis i q̇bꝰ
ꝯmoratꝰ fuerat dauid ⁊ viri eiꝰ XXXI
Philistijm autē pugnabāt aduersum A
israel. Et fugerūt viri israel ante faci 1.Para.
em philistijm ⁊ ceciderūt interfecti 10.a
in mōte gelboe. Irrueruntqꝫ philistijm i saul
⁊ in filios eiꝰ: ⁊ ꝑcusserūt ionathan: ⁊ abina
dab ⁊ melchisue filios saul: totūqꝫ pondꝰ ꝑ/
lij versū ē in saul. Et ꝯsecuti sūt eū viri sagit
tarij: ⁊ vulneratꝰ est vehemēter a sagittarijs
Dixitqꝫ saul ad armigerū suū. Euagina gla B
dium tuum ⁊ percute me: ne forte veniāt in Judi.9.g
circuncisi isti ⁊ interficiant me illudētes mi 1.Para.
hi. Et noluit armiger eiꝰ. fuerat.n.nimio ter 10.a
rore ꝑterritꝰ. Arripuit itaqꝫ saul gladiū suū
⁊ irruit sup eū. Qd̄ cū vidisset armiger eiꝰ vi
delꝫ ꝙ mortuꝰ eēt: saul irruit ēt ipse sup gla
diū suū ⁊ mortuꝰ ē cū eo. Mortuꝰ ē ergo sa/
ul ⁊ tres filij eiꝰ: ⁊ armiger illiꝰ ⁊ vniuersi vi
ri eiꝰ i die illa pit. Uidētes āt filij isrl' q̇ erant C
trās vallē ⁊ trās iordanē ꝙ fugissēt viri isra
elite: ⁊ ꝙ mortuꝰ eēt saul ⁊ tres filij eiꝰ: reliq̄
rūt ciuitates suas: ⁊ fugerūt. Ueneruntqꝫ phi
listijm ⁊ habitauerūt ibi. Facta āt die altera
venerūt philistijm vt expoliarēt iterfectos:
⁊ iuenerūt saul ⁊ tres filios eiꝰ iacētes i mō
te gelboe. Et ꝑciderūt caput saul: ⁊ expolia
uerūt eū armis ⁊ miserūt i terrā philistinoꝝ
ꝑ circuitū vt ānūciaretur in tēplo idolorum
⁊ in pplis. Et posuerūt arma eiꝰ ī tēplo asta D
roth corpus vō eiꝰ suspenderūt i muro beth
sam. Qd̄ cum audissēt habitatores iabes ga
laad quecunqꝫ fecerant philistijm saul: sur/
rexerunt omnes viri fortissimi: ⁊ āmbulauerūt
tota nocte ⁊ tulerūt cadauer saul ⁊ cadaue/
ra filiorum eius de muro bethsam. Uene/
runtqꝫ viri iabes galaad ⁊ combusserunt ea 2.Re.2.
igni ⁊ tulerunt ossa eorum: ⁊ sepelierūt i ne/
more iabes ⁊ ieiunauerunt septem diebus.

Explicit primus liber. Samuelis.
Incipit secundus liber.
Samuelis. Capl'm I

Actū ē āt pꝰ q̄ mortuꝰ est saul vt A
dauid reuerteret a cede amalech
⁊ māneret in siceleh duos dies. In
die āt tertia apparuit homo veni
ens de castris saul veste ꝯscissa ⁊ puluere cō
spersus caput. ⁊ vt venit ad dauid cecidit su 1.Re.4.
per faciem suam: ⁊ adorauit. Dixitqꝫ ad eū
dauid. Uñ venis? Qui ait ad eū. De castris
israel fugi. Et dixit ad eum dauid. Qd̄ ē ver/
bum quod factum est. Indica mihi. Qui ait

Fugit ppl's ex ꝓlio: ⁊ multi corruētes e ppl'o
mortui sūt: sȝ ⁊ saul ⁊ ionathas filius ei⁹ ite-
rierūt. Dixitq; dauid ad adolescētē q̄ nūcia-
bat ei. Unde scis q: mortuus ē saul ⁊ iona-
thas filius eius. Ait adolescēs q̄ nūciabat ei
B Casu veni in mōtē gelboe: ⁊ saul incūbebat
sup hastā suā: porro currus ⁊ equites appro
pinquabāt ei: ⁊ ꝯuersus post tergū suū: vidēs
q; me vocauit. Cui cū rñdissē adsū: dixit mi-
hi: Quis nā es tu. Et aio ad eū Amalechites
ego sū. Et locutus ē mihi. Sta sup me: ⁊ iter
fice me: qm̄ tenēt me angustie: ⁊ adhuc tota
aīa mea in me ē. Stāsq; sup eū occidi illum.
Sciebā. n. ꝙ viuere nō poterat post ruinā. ⁊
tuli diadema qđ erat ī capite eius: ⁊ armillā
de brachio illius; ⁊ attuli ad te dn̄m meum
j.3.f.et huc. Apphēdēs aūt dauid vestimēta sua sci-
j.13.f dit oēsq; viri q̄ erāt cū eo: ⁊ plāxerūt ⁊ fleue-
runt ⁊ ieiunauerūt vsq; ad vesperā sup saul
⁊ sup ionathā filiū eius: ⁊ sup ppl'm dn̄i: ⁊ su
per domū isrl': eo ꝙ corruissēt gladio. Dixit
q; dauid ad iuuenē q̄ nūciauerat ei. Unū es
C tu. Qui rñdit filius hoīs aduene amacheli-
te ego sū. Et ait ad eū dauid. Quare nō timu
isti mittere manū tuā vt occideres xp̄m dn̄i.
Uocāsq; dauid vnū de pueris suis ait. Acce
dēs irrue in eū. Qui ꝑcussit illū ⁊ mortuus
est. Et ait ad eū dauid. Sāguis tuus sup ca-
put tuū. Os. n. tuū locutū ē aduersū te dicēs
ego īterfeci xp̄m dn̄i. Plāxit aūt dauid plā-
ctu huiuscemodi sup saul ⁊ sup ionathā filiū
eius: ⁊ ꝑcepit vt docerēt filios iuda arcū: si-
cut scriptū ē in libro iustoꝝ. Et ait. Cōsidera
israel ꝓ his qui mortui sūt super excelsa tua
vulnerati. Inclyti isrl' super mōtes tuos iter
fecti sunt. Quō ceciderūt fortes. Nolite an-
D nunciare in geth neq; annūcietis in cōpitis
ascalōis: ne forte letenᷣ filie philistijȝ: ne ex-
ultēt filie incircūcisoꝝ. Montes gelboe nec
ros nec pluuia veniāt sup vos: neq; sint agri
primitiaꝝ: q: ibi abiectus ē clypeus fortium:
clypeus saul quasi nō eēt vnctus oleo a san-
guine interfectoꝝ ab adipe fortiuȝ. Sagitta
ionathe nunq̄ rediit retrorsū: ⁊ gladi⁹ saul
nō ē reuersus inanis. Saul ⁊ ionathas ama
biles ⁊ decori valde ī vita sua ī morte quoqȝ
nō sūt diuisi. Aquilis velociores: leonib⁹ for-
tiores. Filie isrl' sup saul flete q̄ vestiebat vos
coccino in delitijs: q̄ ꝑbebat ornamenta au-
rea cultui vr̄o. Quō ceciderūt fortes in ꝓlio
Jonathas ī excelsis tuis occisus ē. Doleo su
per te frater mi ionatha ꝺcore nimis: ⁊ ama
bilis sup amorē mulieꝝ. Sicut mr̄ vnicum
amat filiū suū: ita ego te diligebā. Quō ceci-
derūt robusti: ⁊ perierūt arma bellica. II.

Igitur post hec ꝯsuluit dauid dn̄m A
dicēs. Nō ascendā in vnā de ciuita
tibus iuda. Et ait dn̄s ad eū: Ascēde
Dixitq; dauid. Quo ascendā. Et rñdit ei. In
hebron. Ascendit ergo dauid ⁊ due vxores
eius achinoem iezraelites: ⁊ abigail vxor na
bal carmeli: sed ⁊ viros q̄ erāt cū eo duxit da
uid singulos cū domo sua: ⁊ māserūt in op-
pidis hebron. Ueneruntqȝ viri iuda: ⁊ vnxe-
rūt ibi dauid vt regnaret sup domū iuda. Et 1.Re.31.d
nūciatū ē dauid ꝙ viri iabes galaad sepelis-
sent saul. Misit ergo dauid nūcios ad viros
iabes galaad: dixitqȝ ad eos. Bn̄dicti vos a B
dn̄o qui fecistis misericordiā hāc cū dn̄o vr̄o
saul ⁊ sepelistis eū. Et nūc retribuet vobis q̄-
dē dn̄s misericordiā ⁊ veritatē: ⁊ ego reddā
gratiā eo ꝙ fecistis verbū istud. Cōfortentur
manus vr̄e ⁊ estote filij fortitudinis. Lȝ cuiȝ
mortuus sit dn̄s vester saul: tn̄ me vnxit do-
mus iuda in regē sibi. Abner aūt filius ner
ꝑnceps exercitus saul: tulit isboseth filiū sa-
ul: ⁊ circūduxit eū ꝑ castra: regemqȝ ꝯstituit
sup galaad: ⁊ sup gessuri ⁊ sup iezrael: ⁊ sup
effraim: ⁊ super beniamin: ⁊ sup isrl': vniuer-
sū. Quadraginta annoꝝ erat isboseth filius C
saul cū regnare cepisset sup isrl': ⁊ duobus an
nis regnauit. Sola aūt domus iuda seque-
baᷣ dauid. Et fuit numerus dieꝝ quos cōmo j.5.a.
ratus ē dauid īperās in hebron sup domuȝ
iuda septē annoꝝ ⁊ sex mēsiū. Egressusq; est
abner filius ner ⁊ pueri isboseth filij saul de
castris in gabaon. Porro ioab filius saruie:
⁊ pueri dauid egressi sunt: ⁊ occurrerunt eis
iuxta piscinā gabaō: ⁊ cū in vnū cōuenissent
e regione sederūt hi in vna parte piscine: ⁊ al
li ex altera. Dixitq; abner ad ioab. Surgant
pueri ⁊ ludāt corā nobis. Et rñdit ioab: Sur D
gāt. Surrexerūt ergo ⁊ trāsierūt nūero duo-
decim de beniami ex ꝑte isboseth filij saul ⁊
duodeciȝ de pueris dauid. Apphēsoq; vnus
quisq; capite cōparis sui defixit gladiū in la
tus ꝯrij: ⁊ ceciderūt simul. Uocatūq; est no-
men loci illius ager robustoꝝ in gabaon. Et
ortū est bellū satis durꝝ in die illa: fugatusq;
est abner ⁊ viri isrl' a pueris dauid. Erāt aūt
ibi tres filij saruie: ioab ⁊ abisai ⁊ asahel. por
ro asahel cursor velocissimus fuit: quasi vn⁹
de capreis qui morantur in siluis. Perseque
batur aūt asihael abner: ⁊ nō declinauit ad
dexterā siue ad sinistrā omittens perseq̄ ab-
ner: Respexit itaqȝ abner post tergū suuȝ ⁊
ait. Tu ne es asahel. Qui rñdit ego sū. Dixe E
runtq; ei abner. Uade ad dexterā siue ad si-
nistram: ⁊ apprehende vnum de adolescen-
tibus; ⁊ tolle tibi spolia eius. Noluit autem

aſahael omittere ꝗn vrgeret eū. Rurſūqꝫ lo
cutus ē abner ad aſahel. Recede ⁊ noli me
ſequi ne forte cōpellar ꝯfodere te in terrā: ⁊
leuare nō potero faciem meā ad ioab fratrē
tuū. Qui audire ꝯtempſit ⁊ noluit declina
re. Percuſſit ergo cū abner auerſa haſta in
F inguine: ⁊ tranſfodit ⁊ mortuus eſt in eodē
I.20.b. loco: oēſqꝫ ꝗ tranſibant per locū illū in quo
ceciderat aſahel ⁊ mortuus erat: ſubſiſtebāt.
Perſequētibus aūt ioab ⁊ abiſai fugientez
abner: ſol occubuit. ⁊ venerūt vſqꝫ ad collez
aqueductus: qui eſt ex aduerſo vallis ⁊ iti
neris deſerti in gabaō. Cōgregatiqꝫ ſūt filij
beniamin ad abner ⁊ cōglobati in vnuz cu
neū: ſteterūt in ſūmitate tumuli vnius. ⁊ ex
Nu.17.b. clamauit abner ad ioab ⁊ ait. Nū vſqꝫ ad in
ternitionē tuus mucro deſeuiet. An ignoras
ꝙ periculoſa ſit deſperatio. Uſquequo non
dicis pplo vt omittat pſequi fratres ſuos. Et
ait ioab. Uiuit dñs: ſi locutꝰ fuiſſes mane re
G ceſſiſſet populus pſequens fratrem ſuuz. In
I.20.g ſonuit ergo ioab buccina: ⁊ ſtetit oīs exercitꝰ
nec pſecuti ſūt vltra iſrael: neqꝫ iniere certa
men. Abner aūt ⁊ viri eius abierūt per cāpe
ſtria moab tota nocte illa: ⁊ trāſierūt iorda
nē: ⁊ luſtrata omni bethoron venerūt ad ca
ſtra. Porro ioab reuerſus omiſſo abner cō
gregauit oēm populū: ⁊ defuerūt de pueris
dauid decē ⁊ nouē viri excepto aſahele. Ser
ui aūt dauid pcuſſerūt de beniamin ⁊ de vi
ris qui erāt cū abner trecētos ſexaginta: qui
⁊ mortui ſūt. Tulerūtqꝫ aſahel: ⁊ ſepelierunt
eū in ſepulchro patris ſui in behtleez. Et am
bulauerūt tota nocte ioab ⁊ viri qui erāt cū
eo: ⁊ in ipſo crepuſculo puenerunt i hebron.

Acta ē ergo lōga ꝯcertatio III
inter domū dauid ⁊ inter domū ſau
A lis: dauid ꝓficiens. ⁊ ſemp ſeipſo ro
buſtior: domus aūt ſaul decreſcēs quotidie.
Natiqꝫ ſūt filij dauid in hebron. Fuitqꝫ prio
1.Para.3.a. genitus eius annon de achinoen iezraelite:
⁊ poſt eū chelcab de abigail vxore nabal car
meli. Porro tertius abſalon filius maacha
filie tholomai regis geſſur. Quartus autez
adonias filius agith: ⁊ quintus ſaphacias fi
lius abithal. Sextus quoqꝫ hietraan de egla
[illegible] vxore dauid. hi nati ſūt dauid in hebron. Cū
ergo eēt pliū inter domū ſaul ⁊ domū dauid
abner filius ner regebat domū ſaul. Fuerat
aūt ſauli ꝯcubina noīe reſpha filia achia: in
greſſuſqꝫ eſt ad eā abner. Dixitqꝫ iſboſeth ad
B abner. Quare ingreſſus es ad ꝯcubinam pa
tris mei. Qui iratus nimis ꝓpter vba iſbo
ſeth ait. Nūquid caput canis ego ſū aduerſū
iuda hodie ꝗ fecerim miſericordiam ſup do
mū ſaul pris tui: ⁊ ſup fratres ⁊ ꝓximos eiꝰ:
⁊ nō tradidi te in manu dauid ⁊ tu requiſi
ſti in me ꝙ argueres ꝓ muliere hodie: Hec J.eo.
faciat deus abner ⁊ hec addat ei: niſi quō iu
rauit dñs dauid ſic faciā cū eo vt transferat
regnū de domo ſaul ⁊ eleuet thronus dauid
ſūper iſrael ⁊ ſup iudā a dan vſqꝫ berſabee. ⁊
nō potuit rñdere ei quicꝗ̄ q: metuebat illuz
Miſit ergo abner nuncios ad dauid in he
bron ꝓ ſe dicētes. Cuius eſt terra. Et vt loq̄
rent. Fac mecū amicitias: ⁊ erit manus mea
tecū: ⁊ reducā ad te vniuerſum iſrl. Qui ait. C
Optime: Ego faciā tecū amicitias: ſed vnaz
rem peto a te dicēs. Non videbis faciem me
am anteqꝫ adduxeris mihi michol filiam
ſaul: ⁊ ſic venies ⁊ videbis me. Miſit aūt da
uid nūcios ad iſboſeth filiū ſaul dicens: red I.Re.18.g
de vxorem meā michol quam deſpondi mi
hi centū ꝓputijs philiſtijm. Miſit ergo iſbo
ſeth: ⁊ tulit eaz a viro ſuo phaltiel filio lais
Sequebatqꝫ eā vir ſuus plorans vſqꝫ bauh
rim. Et dixit ad eū abner. Uade ⁊ reuertere
Qui reuerſus eſt. Sermonem quoqꝫ intulit
abner ad ſeniores iſrl dicēs. Tam heri ꝗ̄ nu
diuſtertius querebatis dauid vt regnaret ſu
per vos. Nūc ergo facite qm̄ dñs locutus ē
ad dauid dicens. In manu ſerui mei dauid
ſaluabo populuz meum iſrael de manu phi
liſtijm ⁊ omnium inimicorum eius. Locu D
tus eſt autem abner etiam ad beniamin. Et
abijt vt loqueretur ad dauid in hebron om
nia que placuerant iſraeli ⁊ vniuerſo benia
min: venitqꝫ ad dauid in hebron cum vigin
ti viris. Et fecit dauid abner ⁊ viris eius qui
venerant cum eo conuiuium. Et dixit abner
ad dauid. Surgam vt congregem ad te do
minum meum regē oēm iſrael ⁊ ineam te
cum fedus: ⁊ imperes oībus ſicut deſiderat
anima tua. Cum ergo deduxiſſet dauid ab
ner ⁊ ille iſſet in pace: ſtati pueri dauid ⁊ io
ab venerunt ceſis latronibus cum pda ma
gna nimis. Abner autez nō erat cum dauid
in hebron: q: iam dimiſerat euz: ⁊ profectus
fuerat i pace: ⁊ ioab ⁊ omnis exercitus qui
erant cum eo poſtea venerant. Nunciatuz
eſt itaqꝫ ioab a narrantibus: Uenit abner E
filius ner ad regem: ⁊ dimiſit eum ⁊ abijt in
pace. Et ingreſſus eſt ioab ad regem: ⁊ ait
Quid feciſti? Ecce venit abner ad te. Quare
dimiſiſti eū: ⁊ abijt ⁊ receſſit. Ignoras abner
filium ner quoniaz ad hoc uenit ad te vt de
ciperet te. ⁊ ſciret exitum tuum ⁊ introitum
tuum: ⁊ noſſet omnia que agis? Egreſſus 3.Re.2.c

ſtaq̄ ioab a dauid miſit nuncios poſt abner
⁊ reduxit eum a ciſterna ſira ignorante dō.
Cū rediſſet abner ī hebron ſeorſū adduxit eū
ſ.eo. ioab ad mediū porte vt loq̄ret̄ ei in dolo:⁊ ꝑ
F cuſſit illū ibi in iguine ⁊ mortu⁹ eſt in vltio-
nē ſanguinis aſahel fratris ei⁹. Qd̄ cū audiſ
aū.13.e. ſet dauid rē iā geſtā:ait: Mūdus ego ſum: ⁊
lcq̄.20.f regnū meum apud deū vſq̄ in ſempiternū a
ſanguine abner filiī ner:⁊ veniat ſuper caput
ioab ⁊ ſuꝑ oēm domū pr̄is ei⁹:nec deficiat d̄
domo ioab fluxū ſeminis ſuſtinēs ⁊ leproſuſ
⁊ tenēs fuſuz:⁊ cadēs gladio ⁊ īdigēs pane.
s.eo. Igit̄ ioab ⁊ abiſai frater ei⁹ īterfecerūt abner
eo q̄ occidiſſet aſahel fratrē eoꝝ in gabaon ī
ꝑlio. Dixit aūt dauid ad ioab:⁊ ad oēz pplz
.I.b.et. q̄ erat cū eo. Scindite veſtimēta veſtra ⁊ ac-
ſ.13.f. cingimini ſaccis: ⁊ plāgite aū exeq̄as abner
Porro rex dauid ſeq̄bat̄ feretrū. Cūq̄ ſepe
liſſent abner in hebron:leuauit rex dauid vo
cem ſuā:⁊ fleuit ſuꝑ tumulū abner. Fleuit āt
⁊ oīs ppl's. Plangenſq̄ rex ⁊ lugens abner:
ait: Nequaq̄ vt mori ſolent ignaui: mortu⁹
es abner. Man⁹ tue ligate nō ſunt:⁊ pedes
tui nō ſunt cōpedib⁹ aggrauati:ſʒ ſicut ſolēt
cadere corā filiīs iniq̄tatis ſic corruiſti. Con-
gemināſq̄ oīs ppl'us:fleuit ſuꝑ euz. Cūq̄ ve-
niſſet vniuerſa multitudo cibū capere cū da
uid clara adhuc die: iurauit dauid dicens:
s.eo. Hec faciat mihi de⁹:⁊ hec addat ſi aū occa-
ſuz ſol' guſtauero panē vel aliud q̄cq̄. Oīſq̄
ppl's audiuit:⁊ placuerūt eis cūcta que fecit
rex in cōſpectu oīs ppl'i. Et cognouit oē vul-
gus ⁊ vniuerſus iſrl' in die illa: q̄m nō actum
fuiſſet a rege vt occideret̄ abner fili⁹ ner. Di
xit quoq̄ rex ad ſeruos ſuos. Nū ignoratis
q̄m princeps ⁊ maxim⁹ cecidit hodie in iſrl'.
Ego āt adhuc delicat⁹ ⁊ vnctus rex. Porro
viri iſti filiī ſaruie duri ſunt mihi. Retribuat
dn̄s faciēti malū iuxta malitiā ſuā. IIII

A Audiuit aūt iſboſeth filius ſaul q̄ ce-
cidiſſet abner in hebron: ⁊ diſſolute
ſunt man⁹ eius:oīſq̄ iſrl' ꝑturbatus
eſt. Duo aūt viri principes latronū erant fi-
lio ſaul:nomen vnī banaa:⁊ nomen alteri re-
chab filiī remmon berothite de filiīs benia-
min. Siq̄dē ⁊ beroth reputata ē ī beniamin.
Et fugerunt berothite in gethaim:fueruntq̄
ibi aduene vſq̄ ad tp̄s illud. Erat āt ionathe
B filio ſaul fili⁹ debilis pedib⁹. Quinquēnis.n.
fuit q̄n venit nūcius de ſaul ⁊ ionatha ex iez
rahel. Tollēs itaq̄ eū nutrix ſua fugit. Cūq̄
feſtinaret vt fugeret:cecidit:⁊ claudus effe-
ctus ē:habuitq̄ vocabulū miphiboſeth. Ve
nientes igit̄ filiī remmon berothite rechab ⁊
banaa:ingreſſi ſūt ferueēte die domū iſboſeth.

Qui dormiebat ſuꝑ ſtratuz ſuum meridie: ⁊
oſtiaria dom⁹ purgens triticū obdormiuit.
Ingreſſi ſunt āt domuz latenter aſſumentes
ſpicas tritici:⁊ ꝑcuſſerunt eum in inguine re
chab ⁊ banaa frater ei⁹. ⁊ fugerunt. Cū autē C
ingreſſi fuiſſent domū:ille dormiebat ſuꝑ le
ctū ſuuz in cōclaui:⁊ ꝑcutientes interfecerūt
eū. Sublatoq̄ capite ei⁹ abierunt ꝑ viam de
ſerti tota nocte:⁊ attulerūt caput iſboſeth ad
dauid in hebron. Dixeruntq̄ ad regē: Ecce
caput iſboſeth filiī ſaul inimici tui q̄ quere-
bat aīam tuam:⁊ dedit dn̄s dn̄o meo regi vl
tionē hodie de ſaul ⁊ de ſemine ei⁹. Rn̄dēs
aūt dauid rechab ⁊ banaa fratri ei⁹ filiīs rē-
mon berothite:dixit ad eos: Viuit dn̄s qui D
eruit aīaz meā de omni anguſtia:q̄m euz qui s.I.b.
annunciauerat mihi ⁊ dixerat mortu⁹ ē ſaul
q̄ putabat ſe proſpera nunciare:tenui ⁊ occi
di eū in ſicelech:cui oportebat me mercedez
dare ꝓ nuncio. Quātomagis nunc cū hoīes
ipiī interfecerunt virū innoxiū in domo ſua
ſuꝑ lectū ſuuz nō querā ſanguinē eius d̄ ma
nu vr̄a:⁊ auferā vos d̄ terra. Precepit itaq̄
dauid pueris ſuis:⁊ interfecerunt eos: preci
denteſq̄ manus ⁊ pedes eoꝝ: ſuſpenderunt
eos ſuper piſcinā in hebron. Caput aūt iſbo-
ſeth tulerunt:⁊ ſepelierunt in ſepulchro ab-
ner in hebron. V.

Et venerunt vniuerſi trib⁹ iſrl' ad da A
uid in hebron dicentes: Ecce nos os I Para.II.a
tuū ⁊ caro tua ſumus. Sed ⁊ heri ⁊
nudiuſterti⁹:cum eſſet ſaul rex ſuper nos:tu
eras educens ⁊ reducens iſrael. Dixit autez
dn̄s ad te: Tu paſces ppl'm meuz iſrael:⁊ tu
eris dux ſuper iſrl'. Venerunt quoq̄ ⁊ ſenio-
res iſrael ad regē in hebron:⁊ ꝑcuſſit cuz eis
rex dauid fedus in hebron coram dn̄o:vnxe
runtq̄ dauid in regem ſuper iſrael. Fili⁹ tri-
ginta annorum erat dauid cū regnare cepiſ-
ſet:⁊ quadraginta annis regnauit. In hebrō s.2.c.
regnauit ſuper iudaz ſeptem annis ⁊ ſex mē
ſibus:in hierl'm autem regnauit trigintatri-
bus annis ſuper omnem iſrael ⁊ iudam. Et
abiīt rex ⁊ omnes viri qui erant cum eo ī hie
ruſalem ad iebuſeum habitatorem terre. Di
ctumq̄ eſt dauid ab eis: Non ingredieris B
huc niſi abſtuleris cecos ⁊ claudos: dicen-
tes: Non ingredietur dauid huc. Cepit au-
tem dauid arcem ſion:hec eſt ciuitas dauid.
Propoſuerat enim dauid in die illa premi-
um qui percuſſiſſet iebuſeum: ⁊ tetigiſſet do
matum fiſtulas: ⁊ abſtuliſſet cecos ⁊ clau-
dos odientes animam dauid. Idcirco dici-
tur in prouerbio: Cecus ⁊ claudus nō intra Mat̄.21.b
bunt in templū. Habitauit aūt dauid in ar-

ce sion: ⁊ vocauit eā ciuitatē dauid: ⁊ edifica
uit per gyrū a mello ⁊ intrinsecꝰ. Et ingredi
ebatur ꝓficiens atqꝫ succrescēs ⁊ dn̄s deꝰ ex
ercituū erat cū eo. Misit qꝫ hirā rex tyri nū
1. Pa. 14. a cios ad dauid ⁊ ligna cedrina ⁊ artifices li
gnoꝝ: artificesqꝫ lapidū ad parietes: ⁊ edifi
cauerūt domū dauid. Et cognouit dauid q̊
niā confirmasset eū dn̄s regē sup israel: ⁊ qm̄
exaltasset regnum super ppl'm suum israel.
C Accepit ergo adhuc ꝯcubinas ⁊ vxores de
hierusalē postq̄ꝫ venerat de hebron. Natiqꝫ
sūt dauid ⁊ alij filij ⁊ filie ⁊ hec noīa eoꝝ qui
nati sunt ei in hierusalē. Samua ⁊ sobab ⁊
nathan ⁊ salomō ⁊ iabaar ⁊ elisua ⁊ nepheg
⁊ iaphia ⁊ helisama ⁊ helida ⁊ helifeleth. Au
dierūt ergo philistijm ꝙ vnxissent dauid in
regē sup israel ⁊ ascenderūt vniuersi vt q̄re
rent dauid. Qd̄ cū audisset dauid: descendit
J. co. in ꝑsidiū. Philistijm āt veniētes diffusi sunt
in valle raphaim. Et consuluit dauid dn̄z di
cens. Si ascēdā ad philistijm: ⁊ si dabis eos
in māu mea. Et dixit dn̄s ad dauid. Ascen
de qꝛ tradēs dabo philistijz in māu tua. Ue
nit ergo dauid in baalpharasiz: ⁊ ꝑcussit eos
ibi: ⁊ dixit. Diuisit dn̄s inimicos meos corā
me sicut diuidunt aq̄. Propterea vocatū ē
B nomē loci illiꝰ baalpharasim. Et reliquerūt
ibi sculptilia sua q̄ tulit dauid ⁊ viri eius. Et
addiderūt adhuc philistijm vt ascenderēt ⁊
diffusi sūt in valle raphaim. Cōsuluit āt da
J. co. uid dn̄z. Si ascēdā ꝯ philisteos: ⁊ tradas eos
in manꝰ meas? Qui rn̄dit. Nō ascēdas ꝯtra
eos. sed gyra post tergū eoꝝ: ⁊ vēies ad eos
ex aduerso piroꝝ. Et cū audieris sonitū cla
moris gradient in cacumie piroꝝ. tūc inibis
ꝑliū qꝛ tūc egredietꝰ dn̄s añ faciē tuā vt ꝑcu
tiat castra philistijz. Fecit itaqꝫ dd̄ sic ꝑcepat
ei dn̄s: ⁊ ꝑcussit philistijz d̄ gabaa vsꝫ dū vēias
gezer.

VI

A Ongregauit āt rursū dauid oēs ele
1 Para. 13 c ctos ex israel triginta milia. Surre
xitqꝫ dauid ⁊ abijt. ⁊ vniuersus po
ppl's qui erat cum eo de viris iuda vt addu
cerēt arcā dei sr̄ quā inuocatū ē nomē dn̄i ex
ercituū sedentis in cherubin sup eaz. Et im
posuerunt arcā dei sup plaustrum nouū. Tu
leruntqꝫ eā de domo aminadab q̄ erat in ga
baa. Oza āt ⁊ haio filij aminadab minabant
plaustꝝ nouum: Cūqꝫ tulissent eam de do
mo aminadab q̄ erat in gabaa custodiēs ar
cā dei: haio incedebat archā dei: dauid autē
⁊ oīs israel ludebāt coraz domino in omni
bus lignis fabrefactꝭ ⁊ cytharis ⁊ lyris ⁊ tym
B panis ⁊ sistris ⁊ cymbalis. Postq̄ꝫ āt vene
runt ad aream nachor extendit oza manum
ad archam dei ⁊ tenuit eam: qm̄ calcitrabāt
boues: ⁊ declinauerunt eam. Iratusqꝫ est in
dignatione dominꝰ contra ozā: ⁊ ꝑcussit eū
super temeritate: qui mortuus est ibi iuxta
arcaz dei. Contristatus est autē dauid eo ꝙ
percussisset dn̄s ozam: ⁊ vocatum est nomen
loci illiꝰ percussio oze vsqꝫ in diem hanc. Et
extimuit dauid dominum in die illa dicens
Quō ingredietur ad me arca domini? Et no
luit diuertere ad se arcam domini ī ciuitatē
dauid: sed diuertit eam in domum obede
dom gethei. Et habitauit arca domini in do
mo obededom gethei tribus mensibus: ⁊ be
nedixit dominus obededom: ⁊ omnē domū
eius. Nunciatumqꝫ est regi dauid ꝙ benedi
xisset dominus obededom: ⁊ oīa eius ꝓpter
arcam dei. Dixitqꝫ dauid. Ibo: ⁊ reducam C
arcam cū benedictione in domū meaz. Abijt
ergo dauid: ⁊ adduxit arcā dei de domo obe
dedom in ciuitatem dauid cum gaudio: ⁊
erant cum dauid septem chori: ⁊ victima vi
tuli. Cumqꝫ transcendissent qui portabant
arcam dn̄i sex passus: imolabant bouem ⁊
ouem ⁊ arietem: dauid percutiebat in orga
nis armigatis: ⁊ saltabat totis viribus ante
dominum. Porro dauid erat accinctꝰ ephot 1. Para.
lineo: ⁊ dauid ⁊ omnis domus israel duce 15. d
bant arcā testamēti domini in iubilo ⁊ i clā
gore buccine. Cumqꝫ intrasset archa domini
in ciuitatem dauid: michol filia saul prospi
ciens ꝑ fenestrā: vidit regē dauid subsilientē
atqꝫ saltantē corā dn̄o: ⁊ despexit eū in cor
de suo. Et introduxerūt archā dn̄i: ⁊ iposue
rūt eaz in loco suo in medio tabernaculi: qd̄
tetenderat ei dauid ⁊ obtulit dauid holo
causta coraz domino ⁊ pacifica. Cūqꝫ cōples B
set offerens holocausta ⁊ pacifica benedixit
ppl'o in noīe dn̄i exercituum. Et partitus est
vniuerse multitudini isrl': tā viro q̄ꝫ mulieri
singulis collyridā panis vnā: ⁊ assaturaz bu
bale carnis vnā: ⁊ similā frixaz oleo. Et abijt
omnis ppl's vnusq̄sqꝫ in domū suā. Reuer
susqꝫ est dauid vt benediceret domui sue: ⁊
egressa michol filia saul ī occursū dauid: ait
Quare gloriosus fuit hodie rex isrl' discoo
riens se ante ancillas seruorum suorum ⁊ nu
datus est q̄si si nudetꝰ vnꝰ de scurris. Dixit
qꝫ dauid ad michol. Uenit dominus: qꝛ lu
dam ante dn̄m q̄ elegit me potius q̄ꝫ ꝑrem
tuū ⁊ q̄ꝫ oēm domum eius: ⁊ precepit mihi
vt essem dux super ppl'm domini ī israel. Et
ludam ⁊ vilior fiam plus q̄ꝫ factus suz: ⁊ ero
humilis in oculis meis: ⁊ cum ancillis de
quibus locuta es gloriosior apparebo. Igi
tur michol filie saul non est natus filius vs

A Aq̄ȝ in diē mortis sue. VII.
Para. Actū ē āt cū sedisset rex ī domo sua
17.a ⁊ dn̄s dedisset ei requieȝ vndiq̄ȝ ab
vniuersis inimicis suis: dixit ad nathan pro
phetā. Uides ne ꝙ ego habitē ī domo cedri
na ⁊ arca dei posita sit ī medio pelliū: Dixit
q̄ȝ nathan ad regē. Omne q̄d ē in corde tuo
vade fac: q̄ꝛ dn̄s tecū est. Factū est aūt in illa
nocte: ⁊ ecce sermo dn̄i ad nathan dicēs. Ua
de ⁊ loq̄re ad seruū meū dauid. Hec dicit do
min⁹. Nunquid tu edificabis mihi domū ad
habitandū: Neq̄ȝ enim habitaui ī domo ex
die illa q̄ eduxi israel de terra egypti vsq̄ȝ in
diē hanc: sed ambulabā in tabernaculo ⁊ in
tentorio ꝑ cuncta loca q̄ trāsiui cū oīb⁹ filijs
israel. Nūquid loquēs locut⁹ sū ad vnā de
tribub⁹ israel: cui p̄cepi vt pasceret pplm̄ me
um isrl̄: dicens: q̄re nō edificasti mihi domū
B cedrinā: Et nūc hec dices seruo meo dauid
Re.16.b Hec dicit dn̄s exercituū. Ego tuli te de pascu
is sequentē greges vt esses dux sup̄ pplȝ meū
isrl̄: ⁊ fui tecū in omnib⁹ vbicunq̄ȝ ambulasti
et iterfeci vniuersos inimicos tuos a facie tua
feciq̄ȝ tibi nomē grande iuxta nomē magno
rū q̄ sunt in terra. Et ponā locū populo meo
israel ⁊ plātabo eū: ⁊ hītabo cū eo: ⁊ nō tur-
babit̄ ampli⁹ nec addēt filij iniq̄tatis vt affli
gant eū sicut pri⁹: ex die q̄ ꝯstitui iudices sup̄
pplm̄ meū israel. Et requiē dabo tibi ab oīb⁹
inimicis tuis: predicitq̄ȝ tibi dn̄s ꝙ domū fa
Re.8.e ciat tibi dn̄s. Cūq̄ȝ cōpleti fuerint dies tui ⁊
dormieris cū patrib⁹ tuis: suscitabo semē tu
um post te: q̄d egredietur de vtero tuo ⁊ firma
Para. bo regnū ei⁹. Ipse edificabit domū noī meo
22.c ⁊ stabiliā thronū regni ei⁹ vsq̄ȝ in sempiter-
re.1.b nū. Ego ero ei in patrē: ⁊ ipse erit mihi in fi-
C liū. Qui si iniq̄ȝ aliq̄d gesserit: arguā eū ī v̄ga
viroꝝ: ⁊ in plagis filioꝝ hoīum. Misericor-
diā āt meam non auferā ab eo sicut abstuli
a saul quē āmoui a facie mea. Et fidelis erit
domus tua: ⁊ regnum tuū vsq̄ȝ in eternū an̄
faciem meā: ⁊ thron⁹ tuus erit firm⁹ iugiter
Scd̄m omnia verba hec ⁊ iuxta vniuersā vi-
sionē istam sic locutus est nathan ad dauid.
Ingressus est autē rex dauid ⁊ sedit corā do
mino ⁊ dixit. Quis ego sum dn̄e deus ⁊ que
dom⁹ mea q̄ꝛ adduxisti me hucusq̄ȝ? Sed ⁊
hoc paꝝ visum est in ꝯspectu tuo dn̄e de⁹: ni
si loquereris etiā de domo serui tui in longi
quum. Ista est enim lex adā dn̄e de⁹. Quid
ergo addere poterit adhuc dauid vt loquat̄
ad te. Tu.n. scis seruū tuū dn̄e de⁹. Propter
verbū tuū ⁊ sm̄ cor tuū fecisti omnia magna
lia hec ita vt notū faceres seruo tuo. Idcir-
co magnificatus es dn̄e deus: q̄ꝛ nō est silis

tui: neq̄ȝ est deus extra te in oībus q̄ audiui-
mus auribus nr̄is. Que est āt vt ppl̄s tuus D
isrl̄ gens ī terra ꝑ quā iuit de⁹ vt redimeret
eā sibi in populū: ⁊ poneret sibi nomen: face
retq̄ȝ eis magnalia ⁊ horribilia sup̄ terram a
facie ppl̄i sui quē redemisti tibi ex egypto gē
tem ⁊ deū eius: Firmasti.n. tibi pplȝ tuū isrl̄
in pplm̄ sempiternū: ⁊ tu dn̄e deus factus es
eis in deū. Nunc ergo dn̄e de⁹ v̄bum q̄d lo-
cutus es sup̄ seruū tuum ⁊ sup̄ domū ei⁹ su-
scita in sempiternū: ⁊ fac sicut locutus es vt
magnificet̄ nomen tuū vsq̄ȝ in sempiternuȝ:
atq̄ȝ dicat̄: Dn̄s deus exercituū deus sup̄ isrl̄
Et domus serui tui dauid erit stabilita coraȝ
dn̄o: q̄ꝛ tu dn̄e exercituuȝ de⁹ isrl̄ reuelasti au
riculā serui tui dicens: domū edificabo tibi: ꝓ
pterea inuenit seru⁹ tuus cor suū vt oraret te
oratione hac. Nunc ergo dn̄e deus tu es de-
us: ⁊ verba tua erunt vera. Locut⁹ es eni ad
s̄uū tuū bona hec. Incipe ergo ⁊ benedic do
mui serui tui vt sit in sempiternū coraȝ te: q̄ꝛ
tu dn̄e deus locutus es: bn̄dictiōe tua bn̄di-
cet̄ dom⁹ s̄ui tui in sempiternū. VIII. A
Actuȝ est aūt post hec ꝑcussit dauid 1.Par.18.
philistijm: ⁊ hūiliauit eos ⁊ tulit da
uid frenū tributi de manu philistijȝ:
⁊ ꝑcussit moab: ⁊ mēsus est eos funiculo coe
quans terre. Mensus est aūt duos funicl̄os:
vnū ad occidēdū: ⁊ vnū ad viuificandū. Fa
ctusq̄ȝ est moab dauid seruiēs sub tributo. Et
ꝑcussit dauid adadezer filiū roob regē soba:
qn̄ profectus ē vt dominaret̄ sup̄ flumen eu-
fraten. Et captis dauid ex p̄te ei⁹ mille septin
gētis eq̄tib⁹: ⁊ viginti milib⁹ peditū subner-
uauit oēs iugales curruum. Dereliq̄t aūt ex
eis centū currus. Uenit quoq̄ȝ syria damasci B
vt p̄sidiū ferret adadezer regi soba: ⁊ ꝑcussit
dauid de syria vigintiduo milia viroꝝ: ⁊ po-
suit dauid p̄sidium in syria damasci: factaq̄ȝ
est syria dauid seruiens sub tributo. Serua-
uitq̄ȝ dn̄s dauid in oīb⁹ ad q̄cūq̄ȝ profectus ē
Et tulit dauid arma aurea que habebant ser
ui adadezer: ⁊ detulit ea in hierusaleȝ. Et de
bethe ⁊ de beroth: ciuitatib⁹ adadezer tulit
rex dauid es multū nimis: de quo fecit salo-
mon oīa vasa erea in tēplo: ⁊ mare eneum ⁊
colūnas ⁊ altare. Audiuit āt thou rex emath C
ꝙ ꝑcussisset dauid omne robur adadezer. Et
misit thou ioram filiū suū ad regeȝ dauid vt
salutaret eū ꝯgratulans: ⁊ gr̄as ageret eo ꝙ
expugnasset adadezer ⁊ ꝑcussisset eū. Hostis
q̄ppe erat thou adadezer. Et ī manu ei⁹ erāt
vasa aurea ⁊ vasa argētea ⁊ vasa erea: q̄ ⁊ ip̄a
scificauit rex dauid dn̄o cū argēto ⁊ auro: q̄
scificauerat d̄ vniuersis gētib⁹ q̄s subegerat

de syria ⁊ moab ⁊ ⁊ filijs ammon ⁊ philistijs
⁊ amalech: ⁊ de manubijs adadezer filij roob
B regis soba. Fecit quoqꝫ sibi dauid nomen cū
reuerteret̄ capta syria i valle salinaꝝ cesis de
cem ⁊ octo milib⁹: ⁊ in gebelem ad viginti
tria milia: ⁊ posuit in idumea custodes sta
tuitqꝫ p̄sidiū. Et facta ē vniuersa idumea ser
uiens dauid: ⁊ seruauit dn̄s dauid in oib⁹ ad
q̄cūqꝫ profect⁹ est. Et regnauit dauid sup̱ oēz
isrl̄: faciebat quoqꝫ dauid iudiciū: ⁊ iusticiaz
·J.20.g oi pplo suo. Joab aūt filius saruie erat super
exercitū. Porro iosaphat fili⁹ achilud erat
a commētarijs: ⁊ sadoch fili⁹ achitob: ⁊ achi
melech fili⁹ abiathar erant sacerdotes: ⁊ sa
raias scriba banaias autem filius ioiade sup̱
cerethi ⁊ felethi. Filij autem dauid sacerdos
erant. IX.
A ET dixit dauid: Putasne est aliquis
q̄ remanserit de domo saul vt faciaz
cū eo misericordiā pp̱ ionathan: Erat aūt da
uid de domo saul seru⁹ nomine siba. Quem
cū vocasset rex ad se dixit ei: Tu ne es siba: Et
ille rn̄dit: Ego sum seru⁹ tuus. Et ait rex: Nū
quid supest aliq̄s de domo saul vt faciā cū eo
misericordiā dei: Dixitqꝫ siba regi. Supest
B fili⁹ ionathe debilis pedib⁹. Ubi inq̄t est: Et
siba ad regē. Ecce ait: in domo est machir fi
lij amihel in lodabar. Misit ergo rex dauid:
⁊ tulit eū de domo machir filij amihel de lo
dabar. Cū āt venisset miphiboseth fili⁹ iona
de filij saul ad dauid: corruit in faciē suam ⁊
adorauit. Dixitqꝫ dauid: Miphiboseth. qui
rn̄dit: Adsum seru⁹ tuus. Et ait ei dauid: Ne
timeas: q2 faciēs faciā in te misericordiaz pp̱
ionathan patrē tuū: ⁊ restituā tibi oēs agros
J.19.c. saul p̄ris tui: ⁊ tu comedes panem in mensa
C mea semp̱. Qui adorans eū dixit: Quis ego
1.Re.18.d. sum seru⁹ tuus: qm̄ respexisti sup̱ canē mor
tuum sicut me: Uocauit itaqꝫ rex sibā pueꝝ
saul: ⁊ dixit ei: Oia quecūqꝫ fuerāt saul ⁊ vni
uersā domū eius dedi filio dn̄i tui. Operare
igit̄ ei terrā tu ⁊ filij tui ⁊ serui tui ⁊ inferes fi
lio dn̄i tui cibos vt alat̄. Miphiboseth autez
fili⁹ dn̄i tui comedet semp̱ panē sup̱ mensaz
meā. Erant aūt sibe q̄ndecim filij ⁊ viginti ser
D ui. Dixitqꝫ siba ad regē: Sicut iussisti dn̄e mi
rex seruo tuo: sic faciet seru⁹ tuus. Et miphi
boseth comedet sup̱ mensā meā: q̄si vnus de
filijs regis. Habebat aūt miphiboseth filiuz
paruulū noie micha. Ois vero cognatio do
mus sibe seruiebat miphiboseth. Porro mi
phiboseth habitabat in hierusalem: q2 d̄ mē
sa regis iugiter vescebatur: ⁊ erat claudus
vtroqꝫ pede. X
A FActū est aūt post hec vt moreret̄ rex
filioꝝ āmon: ⁊ regnauit anon fili⁹ eius p̱ eo. 1.Pa.19.a
Dixitqꝫ dauid: Faciā misericordiā cū anon
filio naas: sicut fecit p̄r ei⁹ mecū misericordiā
Misit ergo dauid ꝯsolans eū p̱ seruos suos
sup̱ p̄ris interitu. Cū aūt venissent serui dauid
in terrā filioꝝ āmon: dixerūt principes filio
rum āmon ad anon dn̄m suū. Putas q̄ pp̱
honorē p̄ris tui miserit dauid ad te ꝯsolato
res: ⁊ nō iō vt te inuestigaret ⁊ exploraret ci
uitatē: ⁊ euerteret eā misit dauid seruos suos
ad te: Tulit itaqꝫ anon seruos dauid: rasitqꝫ
dimidiā partē barbe eoꝝ: ⁊ p̄scidit vestes eo
ruz medias vsqꝫ ad nates: ⁊ dimisit eos. Qd̄
cū nunciatū esset dauid: misit in occursuz eo
rum. Erant.n. viri confusi turpiter valde. Et B
mandauit eis dauid: manete in hiericho do
nec crescat barba v̄ra: ⁊ tūc reuertimini. Ui
dentes āt filij āmon q̄ iniuriā fecisset dauid:
miserunt ⁊ ꝯduxerunt mercede syrū roob: ⁊
syrū soba viginti milia peditū: ⁊ a rege maa
cha mille viros: ⁊ ab histob decē milia viroꝝ.
Qd̄ cū audisset dauid: misit ioab ⁊ oēm exer
cituz bellatoꝝ. Egressi sunt ergo filij āmon ⁊
direxerūt aciē ante ip̄z introitū porta. Syrus
aūt soba ⁊ roob ⁊ histob ⁊ maacha seorsum
erāt in cāpo. Uidens ergo ioab q̄ p̄paratuz
eēt aduersū se p̄liū: ⁊ ex aduerso ⁊ post tergū
elegit sibi ex oib⁹ electis isrl̄: ⁊ instruxit aciem
ꝯ syrū: reliquā aūt p̱tem ppl̄i tradidit abisai
fratri suo. Qui direxit aciem aduersuz filios C
āmon. Et ait ioab: Si p̄ualuerint aduersum
me syri: eris mihi i adiutoriū: si āt filij āmon
p̄ualuerint aduersuz te: auxiliabor tibi. Esto
vir fortis: ⁊ pugnem⁹ pro pplo n̄ro: ⁊ ciuita
te dei n̄ri. Dn̄s aūt faciet qd̄ bonū est in ꝯspe
ctu suo. Inijt itaqꝫ ioab ⁊ ppl̄s q̄ erat cuz eo
certamen ꝯtra syros q̄ statim fugerūt a facie
eius. Filij āt ammon videntes q2 fugissēt sy
ri: fugerūt ⁊ ipsi a facie abisai: ⁊ igressi sunt ci
uitatē. Reuersusqꝫ ē ioab a filijs āmon: ⁊ ve
nit hierl̄m. Uidētes igit̄ filij āmon qm̄ syrus
expauit: ⁊ qm̄ corruissēt corā isrl̄ ꝯgregati sūt
pariter. Misitqꝫ adadezer ⁊ eduxit syros: q̄
erāt trans fluuiū ⁊ adduxit eoꝝ exercitū. So D
bach āt magr̄ militie adadezer erat p̄nceps
eoꝝ. Qd̄ cū nunciatū esset dauid: ꝯtraxit oēz
israelē: ⁊ transiuit iordanē: venitqꝫ in helaz.
Et direxerūt aciē syri ex aduerso dauid: ⁊ pu
gnauerunt contra isrl̄. Fugeruntqꝫ syri a fa
cie isrl̄: ⁊ occidit dauid de syris septingentos
curr⁹: ⁊ q̄draginta milia equitū: ⁊ sobach p̄n
cipē militie pcussit: q̄ statim mortu⁹ est. Ui
dentes autē vniuersi reges q̄ erant in p̄sidio
adadezer se victos eē ab isrl̄: expauerūt ⁊ fu
gerūt q̄nq̄gita ⁊ octo milia corā isrl̄. Et fece

rūt pacē cū israel ꝛ seruierūt eis: timuerūtqꝫ
A Para. 20.a. A syri auxiliū pbere filijs āmon. XI.
Actū ē aūt vertēte anno eo tpe quo
solēt reges ad bella procedere: misit
dauid ioab ꝛ seruos suos cū eo ꝛ vniuersuz
isrl: ꝛ vastauerūt filios āmon: ꝛ obsederunt
rabba. Dauid aūt remansit in irlm. Dū hec
agerent accidit quadā die vt surgeret dauid
de stratu suo post meridiē: ꝛ deambularet in
solario domus regie: viditqꝫ mulierem se la
uātē ex aduerso sup solariū suū. Erat aūt mu
lier pulchra valde. Misit ergo rex ꝛ reqsiuit
q̄ eēt mulier. Nūciatū ē ei ꝙ eēt bersabee fi-
lia heliaz vxor vrie ethei. Missis itaqꝫ dauid
nūcijs: tulit eā. Que cū ingressa eēt ad illuz:
dormiuit cū ea. Statimqꝫ scificata est ab im
mundicia sua: ꝛ reuersa ē domū suā ꝯcepto
fetu. Mittēsqꝫ nūciauit dauid: ꝛ ait: Cōcepi.
Misit āt dauid ad ioab dicēs. Mitte ad me
B vriā etheū. Misitqꝫ ioab vriā ad dauid. Et ve
nit vrias ad dauid. Quesiuitqꝫ dauid ꝙ̄ re-
cte ageret ioab ꝛ ppls: ꝛ quō āministraretur
bellū. Et dixit dauid ad vriā. Vade in domū
tuā ꝛ laua pedes tuos. Et egressus ē vrias ꝺ
domo regis: secutusqꝫ ē eū cibus regius. Dor
miuit aūt vrias aū portā domus regie: cum
alijs seruis dñi sui: ꝛ nō descēdit ad domum
suā. Nūciatūqꝫ ē dauid a dicētibus. Nō iuit
vrias in domū suā. Et ait dauid ad vriā. Nū
q̄d nō de via venisti. Quare nō descēdisti in
domū tuā. Et ait vrias ad dauid. Archa dei
ꝛ isrl ꝛ iuda hītabāt i papiliōibus ꝛ dñs meꝰ
ioab ꝛ serui dñi mei sup faciē terre manēt: ꝛ
ego igrediar domū meā vt comedā ꝛ bibā ꝛ
4.e. dormiā cū vxore mea. Per salutē tuā ꝛ p sa
.19.c. lutē aīe tue nō faciā rē hāc. Ait ergo dauid
ad vriā. Mane hic etiā hodie: ꝛ cras dimittā
te. Māsit vrias in irlm in die illa ꝛ altera: ꝛ
vocauit eū dauid vt comederet corā se ꝛ bi-
beret ꝛ inebriauit eū. Qui egressus vespere
C dormiuit i stratu suo cū seruis dñi sui: ꝛ i do
mū suā n̄ descēdit. Factū ē ergo mane: ꝛ scri
psit dauid eplam ad ioab: misitqꝫ p manum
vrie: scribēs in epla. Ponite vriā ex aduerso
belli vbi fortissimū ē pliū: ꝛ derelinqte eum
vt pcussus itereat. Igit cū ioab obsideret vr
bē posuit vriā i loco vbi sciebat viros eē for-
tissimos: egressiqꝫ viri de ciuitate bellabant
aduersū ioab: ꝛ ceciderūt de ppl'o seruoꝝ da
uid: ꝛ mortuus ē ēt vrias etheus. Misit ita-
qꝫ ioab ꝛ nūciauit dauid oīa v̄ba plij: pcepit
qꝫ nūcio dicēs. Cū cōpleueris vniuersos ser-
mones belli ad regē: si eū videris idignari:
ꝛ dixerit quare accessistis ad murū vt pliare
mini: an ignorabatis ꝙ multa desup ex mu-
ro tela mittātur: q̄s pcussit abimelech filiuz Iudi.9.g.
hierobaal: nōne mulier misit sup eū fragmē
mole de muro: ꝛ iterfecit eū in thebes: quare
iuxta muꝝ accessistis: dices. Etiā seruus tuus D
vrias etheus occubuit. Abijt ergo nūcius ꝛ
venit ꝛ narrauit dauid oīa q̄ ei pcepat ioab
ꝛ dixit nūcius ad dauid. Preualuerunt ad
uersū nos viri ꝛ egressi sūt ad nos in agrum.
Nos aūt facto ipetu psecuti eos sumus vsqꝫ
ad portā ciuitatis: ꝛ direxerūt iacula sagitta
rij ad seruos tuos ex muro desup: mortuiqꝫ
sūt de seruis regis. Quin ēt seruꝰ tuus vrias
etheus mortuꝰ ē. Et dicit dauid ad nunciuz.
Hec dices ioab. nō te frāgat ista res. Varius
eni euētus est belli: ꝛ nūc hunc ꝛ nūc illū cō
sumit gladius. Cōforta bellatores tuos ad-
uersus vrbē vt destruas eam: ꝛ exortare eos.
Audiuit vxor vrie ꝙ mortuus eēt vrias vir
suus: ꝛ planxit eū. Trāsactoqꝫ luctu misit da-
uid ꝛ itroduxit eā in domū suā: ꝛ facta est ei
vxor: pepitqꝫ ei filiū. Et displicuit verbū hoc
qd fecerat dauid coram dño. XII
A Misit ergo dñs nathā ad dauid. Qui
cū venisset ad eū: dixit ei. Rūde mi
hi iudiciū. Duo viri erāt in ciuitate
vna. vnus diues ꝛ alter paup. Diues hēbat
oues ꝛ boues plurimos valde: pauper autē
nihil habebat omnino preter ouem vnā par
uulā quam emerat ꝛ nutrierat: ꝛ q̄ creuerat
apud eum cum filijs eius simul de pane illi-
us comedens ꝛ de calice illius bibens: ꝛ in
sinu illius dormiens. eratqꝫ illi sicut filia. cū
autem peregrinus quidem venisset ad diui-
tem parcens ille summere de ouibus ꝛ ꝺ bo
bus suis vt exhiberet cōuiuiū peregrino illi
qui venerat ad se tulit ouez viri pauperis ꝛ
preparauit cibos homini qui venerat ad se.
Iratus autem indignatione dauid aduer- B
sus hominem illum nimis: dixit ad nathaz.
Viuit dñs: quoniam filius mortis est vir qui
fecit hoc. Ouem reddat in quadruplū: eo ꝙ
fecerit verbuz istud: ꝛ non pepercerit. Dixit
aūt nathā ad dauid. Tu es ille vir qui fecisti
hanc rem. Hec dicit dñs deus isrl. Ego vnxi
te in regem super isrl: ꝛ ego erui te de domo
saul: ꝛ dedi tibi domum domini tui ꝛ vxores
domini tui in sinu tuo: dediqꝫ tibi domū isrl
ꝛ iuda ꝛ si parua sunt ista adijciā tibi multo
maiora. Qr̄ ergo contempsisti verbum do-
mini vt faceres malum in conspectu meo.
Vriam etheū percussisti gladio ꝛ vxorez illi
us accepisti in vxorē tibi: ꝛ iterfecisti eū gla C
dio filioꝝ āmon. Quāobrē nū recedat gladi
us de domo tua vsqꝫ in sempiternū: eo ꝙ de
spexeris me: ꝛ tuleris vxorem Vrie ethei: vt

eēt vxoꝛ tua. Itaqꝫ hec dicit dn̄s. Ecce ego
suscitabo sup te malū de domo tua: ꝛ tollaꝫ
vxores tuas in oculis tuis ꝛ dabo ꝓxio tuo
ꝛ dormiet cum vxoribus tuis ī oculis solis
huius. Tu.n.fecisti abscōdite: ego āt faciā v-
bū istud ī ꝯspectu oīs isrl': ꝛ in ꝯspectu solis
huius. Et dicit dauid ad nathā. Peccaui do
B mino. Dixitqꝫ nathā ad dauid. Dn̄s quoqꝫ
Ecci.47.b trāstulit pctm̄ tuū. Nō morieris. Verūtn̄ qꝛ
blasphemare fecisti inimicos nomē dn̄i pp
vbū hoc filius q̄ nat⁹ ē tibi morte morieť. Et
reuersus ē nathā in domū suā. Percussitqꝫ
dn̄s paruulū quē pepit vxor vrie dauid: ꝛ de
speratus est. Deprecatusqꝫ est dauid dn̄m ꝓ
paruulo: ꝛ ieiunauit dauid ieiunio: ꝛ ingres
sus seorsū iacuit sup terrā. Venerūt autē seni
ores domus eius cogētes eū vt surgeret de
terra. Qui noluit: nec comedit cū eis cibum.
Accidit aūt die septima vt moreretur infans: ti
muerūtqꝫ serui dauid nūciare ꝙ mortu⁹ eēt
E paruulus. Dixerūt eni. Ecce cū paruulus ad
huc viueret loq̄bamur ad eū ꝛ nō audiebat
vocē nr̄am: q̄to magis si dixerim⁹ mortuus
ē puer: se affliget. Cū ergo dauid audisset ser
uos suos musitātes: ītellexit ꝙ mortuus eēt
īfantulus. Dixitqꝫ ad seruos suos. Nū mor-
tuus est puer. Qui rn̄derūt ei. Mortuus est.
Surrexit ergo dauid de terra: ꝛ lot⁹ vnctus-
qꝫ ē. Cūqꝫ mutasset vestē ingressus ē domū
dn̄i ꝛ adorauit: ꝛ venit in domū suaꝫ petiuit
qꝫ vt ponerēt ei panē ꝛ comedit. Dixerunt
aūt ei serui sui. Quis est sermo quem fecisti
ꝓpter infantem cum adhuc viueret ieiuna-
sti ꝛ flebas: mortuo aūt puero surrexisti ꝛ co
F medisti panē. Qui ait. Propter infantē dū
adhuc viueret ieiunaui ꝛ fleui. Dicebā eniꝫ
Quis scit si forte donet eū mihi dn̄s ꝛ viuat
infans. Nūc aūt qꝛ mortuus est quare ieiu-
no. Nūq̄d potero eū reuocare amplius: ego
vadam magis ad eū: ille vo nō reuerteť ad
me. Et ꝯsolatus ē dauid bersabee vxorē suaꝫ
ingressusqꝫ ad eā dormiuit cū ea. que genu-
it filiū ꝛ vocauit nomē eius salomon: ꝛ dn̄s
1.Para.3.b dilexit eū. Misitqꝫ eum in manu nathan pro
Math.1.a. phete: ꝛ vocauit nomen eius amabilis dn̄o:
eo ꝙ diligeret eū dn̄s. Igiť pugnabat ioab ꝯ
rabbath filioꝝ amon ꝛ expugnabat vrbē re-
G giam. Misitqꝫ ioab nuncios ad dauid dicēs
Dimicaui aduersum rabba: ꝛ capienda ē vr
bs aquaꝝ. Nunc igitur congrega reliquam
partē ppl'i: ꝛ obside ciuitatem ꝛ cape eaꝫ ne
cū a me vastata fuerit vrbs: nomi meo ascri-
bať victoria. Congregauit itaqꝫ dauid oēm
populū ꝛ ꝓfectus est aduersū rabba. Cumqꝫ
1.Par.20.b dimicasset cepit eam. Et tulit diadema regis

eoꝝ de capite eius: pondo auri talentum ha
bēs gēmas ꝑciosissimas: ꝛ impositum est sup
caput dauid. Sed ꝛ predā ciuitatis asporta
uit multā valde: populum quoqꝫ eius addu-
cēs serrauit. Et circūegit sup eos ferrata car
pēta. Diuisitqꝫ cultris ꝛ trāsduxit in typo la
teꝝ. Sic fecit vniuersis ciuitatibus filiorum
amon. ꝛ reuersus ē dauid ꝛ oīs exercit⁹ ī irl'm

XIII

Actū ē āt p⁹ h̄ vt absalō fi
A lij dauid sororē speciosissimam voca
bulo thamar adamaret āmon filius
dauid ꝛ deperiret ī eā valde ita vt pp amorē
eius egrotaret: quia cum esset virgo difficile
ei videbať quippiam inhoneste agere cum
ea. Erat autem amnon amicus nomine io-
nadab filius semmaa fratris dauid vir pru-
dens valde. Qui dixit ad eum. Quare sic at
tenuaris macie fili regis per singulos dies.
Cur nō indicas mihi. Dixitqꝫ ei āmon. Tha-
mar sororem fratris mei absalon amo. Cui
rn̄dit ionadab. Cuba super lectum tuuꝫ ꝛ lā
gorē simula: cumqꝫ venerit pater tuus vt vi
sitet te dic ei. Veniat oro thamar soror mea.
det mihi cibū ꝛ faciat pulmentū vt comedaꝫ
de manu eius. Accubuit itaqꝫ āmon ꝛ quasi B
egrotare cepit. Cūqꝫ venisset rex ad visitādū
eū ait āmon ad regē. Veniat obsecro thamar
soror mea vt faciat ī oculis meis duas sorbi-
tiunculas ꝛ cibū paratū capiā de manu eius
Misit ergo dauid ad thamar domuꝫ dicēs.
Veni in domū āmon fratris tui: ꝛ fac ei pul-
mētū. Venitqꝫ thamar in domū āmon frīs
sui: ille aūt iacebat. Que tollēs farinā cōmi-
scuit: ꝛ liq̄faciēs ī oculis eius coxit sorbitiun
culas tollēsqꝫ q̄ꝺ coxerat effudit ꝛ posuit co
rā eo ꝛ noluit comedere. Dixitqꝫ āmon. Ejici
te vniuersos a me. Cūqꝫ eiecissent oēs: dixit
āmō ad thamar. Infer cibū ī ꝯclaui vt vescar
de manu tua. Tulit ergo thamar sorbitiūcu
las quas fecerat ꝛ ītulit ad āmon frēm suuꝫ ī
ꝯclaui. Cūqꝫ obtulisset ei cibū apphēdit eā ꝛ C
ait. Veni cuba mecuꝫ soror mea. Que rn̄dit
ei. Noli frater mi noli opprimere me: neqꝫ
eni hoc fas ē ī isrl'. Noli facere stultitiaꝫ hāc:
ego eīm ferre nō potero opprobriū meū: ꝛ tu
eris quasi vnus de īsipiētibus in isrl': q̄n poti
us loq̄re ad regē ꝛ nō negabit me tibi. No-
luit aūt āmon acquiescere ꝑcibus eius sꝫ ꝑua Gen.34.a
lēs virib⁹ opp̄ssit eā ꝛ cubauit cū ea. Et exosā
eā habuit odio magno nimis: ita vt mai⁹ eēt
odiū quo oderat eā amore q̄ aū dilexerat. di
xitqꝫ ei āmon. Surge ꝛ vade. Que rn̄dit. ma
ius ē hoc malū q̄ꝺ nūc agis aduersū me q̄
q̄ꝺ aū fecisti expellens me: Et noluit audire
eam: sed vocato puero qui ministrabat ei di

xit.Eijce hanc a me foras ⁊ claude ostiū post
B eam.Que induta erat talari tunica:huiuscе
modi.n.filie regis vgines vestibꝰ vtebantur
Eiecit itaqꝫ eā minister illiꝰ foras clausitqꝫ
fores post eā.Que aspgens cinerē capiti suo
scissa talari tunica ipositisqꝫ manibus sup ca
put suū:ibat ingrediens ⁊ clamans.Dixit āt
ei absalon frater suꝰ. Nūqd ānon frater tuꝰ
cōcubuit tecū?Sed nūc soror tace frater tuus
est.Neqꝫ affligas cor tuū ꝓ hac re. Mansit
itaqꝫ thamar contabescens in domo absalō
fratris sui.Cū autem audisset rex dauid ver/
ba hec ꝯtristatus est valde ⁊ noluit ꝯtristarꝫ
spm ānon filij sui:qm diligebat eū:qꝛ priroge
nitus erat ei.Porro nō ē locutꝰ absalon ad
ānon nec malū nec bonū. Oderat.n.absalō
annon.eo ꝙ violasset thamar sororē suam.
Factū ē aūt post tps biēnij vt tōderent oues
C absalon in balasor q̄ ē iuxta effrai.Et vocauit
absalon oēs filios regis:venitqꝫ ad regem.⁊
ait ad eū.Ecce tondentur oues serui tui vēi
at oro rex cū seruis suis ad seruū suū.Dixitqꝫ
rex ad absalon.Noli fili mi: noli rogare: vt
veniamꝰ omnes ⁊ grauemus te.Cum autē
cogeret eum ⁊ noluisset ire.benedixit ei. Et
ait absalon ad dauid.Si non vis venire:ve/
niat obsecro nobiscum saltem annon frater
meus.Dixitqꝫ ad eū rex.Non est necesse vt
vadat tecum.Coegit itaqꝫ absalon eū. ⁊ di
misit cum eo ānon ⁊ vniuersos filios regis
Feceratqꝫ absalon ꝯuiuiū quasi ꝯuiuiū regis
Preceperat āt absalon pueris suis dicēs.Ob
seruate cū temulentus fuerit ānon vino:⁊ di
xero vobis pcutite eū ⁊ iterficite:nolite time
D re.Ego.n.sū q̇ p̄cipio vobis.Roboramini ⁊
estote viri fortes.Fecerūt ergo pueri absalō
aduersum ānon sicut p̄ceperat eis absalon.
Surgentesqꝫ oēs filij regis ascenderunt sin
guli mulas suas ⁊ fugerunt.Cunqꝫ adhuc
pgerēt i itinere:fama puenit ad dauid dicēs
Percussit absalō oēs filios regis.⁊ nō remā
r.3.f. sit ex eis saltem vnus.Surrexit itaqꝫ rex da
uid ⁊ scidit vestimēta sua ⁊ cecidit super ter
ram ⁊ oēs serui illius q̇ assistebāt ei sciderūt
vestimenta sua.Rn̄dens autē ionadab filiꝰ
semmaa fratris dauid dixit. Ne estimet dn̄s
meus rex ꝙ oēs pueri regis occisi sint.An/
nō solus mortuꝰ ē.qm̄ i odio absalō erat po
situs ex die qua oppressit thamar sororē eius
E Nūc ergo ne ponat dn̄s meꝰ rex sup cor suū
verbū istud dicens oēs filij regis occisi sunt:
qm̄ ānon solus mortuꝰ est.Fugit āt absalon
Et eleuauit puer speculator oculos suos ⁊
aspexit:⁊ ecce populus multꝰ veniebat per
iter deuiū ex latere mont̄.Dixit āt ionadab
ad regem:Ecce filij regis adsunt.iuxta vbū
s̄ui tui sic factū ē.Cūqꝫ cessasset loq̇ appuerīt
filij regis.Et itrātes leuauerūt vocē suam ⁊
fleuerunt.Sꝫ ⁊ rex ⁊ oēs serui eius fleuerūt
ploratu magno nimis.Porro absalon fugi
ens abijt ad tholomai filiū āmiur regē ges/
sur.Luxit ergo dauid filiū suum ānō multis
diebꝰ.Absalō āt cum fugisset ⁊ venisset in ges j.15.b.
sur fuit ibi tribꝰ ānis:cessauitqꝫ rex dauid p/
sequi absalon:eo ꝙ consolatus esset sup an/
non interitu. XIIII.

Intelligens aūt ioab filius saruie ꝙ A
cor regis vsū eēt ad absalō misit the
cuā ⁊ tulit inde mulierē sapientē: dixitqꝫ ad
eam.Lugere te simula.⁊ induere veste lugu
bri:⁊ ne vngaris oleo vt sis q̄si mulier iā plu
rimo tpe lugēs mortuū.Et igredieris ad re/
gem.⁊ loq̄ris ad eum s̄mones huiuscemodi.
Posuit āt ioab vba i ore eiꝰ.Itaqꝫ cū igres/
sa fuisset mulier thecuites ad regē cecidit co
ram eoꝝ sup t̄rā.⁊ adorauit.⁊ dixit.Serua me 4.Re.6.f.
B rex.Et ait ad eā rex.Quid cāe hēs?Que rn̄/
dit.Heu mulier vidua ego sū. Mortuꝰ ē.n.
vir meꝰ ⁊ ancille tue erāt duo filij q̇ rixati sūt
aduersū se in agro:nullusqꝫ erat q̇ eos prohi
bere posset.⁊ pcussit alter alterū.⁊ iterfecit eū
Et ecce ꝯsurgēs vniuersa cognatio aduersū
ancillā tuā dicit.Trade eū q̇ pcussit fratrem
suū:vt occidamꝰ eū ꝓ aīa f̄ris sui quē interfe
cit.⁊ deleamꝰ heredē.⁊ q̄rūt extinguere sci/
tillā meā que relicta ē:vt nō supsit viro meo
nomen ⁊ reliq̄e sup t̄rā.Et ait rex ad mulie
rem.Uade in domū tuā ⁊ ego iubebo ꝓ te.
C Dixitqꝫ mlier thecuites ad regē. In me dn̄e
mi rex sit iniq̇tas ⁊ in domo p̄ris mei:rex āt
⁊ thronꝰ eiꝰ sit inocēs.Et ait rex. Qui cōtra
dixerit tibi:adduc eū ad me.⁊ vltra n̄ addet
vt tāgat te.Que ait.Recordetur rex dn̄i dei
sui vt nō multiplicent̄ ꝓximi sanguis ad vlci
scen̄.⁊ nequaq̄ iterficiāt filiū meū.Qui ait
Uiuit dn̄s:qꝛ non cadet de capill̄ filij tui sup
t̄rā.Dixit ergo mulier.Loq̄t̄ ancilla tua ad
D dn̄m meū regē vbū.Et ait.Loq̄re.Dixitqꝫ
mulier.Quare cogitasti huiuscemodi rē ꝯ
ppl̄m dei ⁊ locutꝰ ē rex vbū istud vt peccet.
⁊ nō reducat eiectū suū?Oēs morimur:⁊ q̄/ Ecci.25.d.
si aq̄ dilabimur in t̄rā q̇ non reuertunt̄. Nec
vult deꝰ perire aīam:sꝫ retractat cogitās ne
penitꝰ pereat q̇ abiectꝰ est. Nūc igit̄ veni vt
loq̄r ad dn̄m meū regē vbū hoc p̄n̄te ppl̄o.
Et dixit ancilla tua.Loq̄r ad regē:si quo mō
faciat rex vbū ācille sue.Et audiuit rex vt li/
beraret ancillā suā de manu oīū q̇ volebant
de hereditate dn̄i delere me ⁊ filiū meum sil̄.
Dicat ergo ancilla tua vt fiat vbū dn̄i mei re

J.19.d. gis sicut sacrificiū. Sicut.n.angelꝰ dñi:sic ē
dñs meꝰ rex:vt nec bñdictōe nec maledictōe
moueat.vñ ⁊ dñs deꝰ tuꝰ ē tecū. ⁊ rñdēs rex
E dixit ad mulierē. Ne abscondas a me vbū
qd te īterrogo. Dixitq; ei mlier. Loq̄re dñe mi
rex. Et ait rex. Nūq̇d manus ioab tecū est ī
s.11.b. oibꝰ istis? Rñdit mulier ⁊ ait. Per salutē
anime tue dñe mi rex:nec ad sinistrā nec ad
dexterā est ex oibus his q̄ locutus ē dñs meꝰ
rex. Seruꝰ.n. tuus ioab ipse pcepit mihi ⁊
ipse posuit in os ancille tue oia verba hec ut
vterē figuram sermōis hꝰ. Seruꝰ.n.tuus ioab
pcepit istō. Tu autem dñe mi rex sapiēs es si
cut hz sapiam āgelus dei ut itelligat oia sup
terrā. Et ait rex ad ioab. Ecce placatus feci v
bū tuū. Uade ergo ⁊ reuoca puerū absalō. Ca
dēsq; ioab sr faciē suā in terrā adorauit ⁊ bñ
dixit regi. Et dixit ioab. Hodie intellexit ser
uꝰ tuus q2 inuēi grām in ocul' tuis dñe mi
rex. Fecisti.n.sermonem dñe mi rex serui tui.
Surrexit ergo ioab ⁊ abijt ī gessur. ⁊ adduxit
F absalon in irlm. Dixit aūt rex. Reuertat in
domū suā:⁊ faciē meā nō videat. Reuersus
est itaq; absalon in domū suā:⁊ faciem regis
non vidit. Porro sicut absalon :vir nō erat
pulcher in oi isrl. ⁊ decorꝰ nimis. A vestigio
pedis vsq; ad verticē nō erat in eo vlla ma-
cula. Et qñ tondebat capillū:semel aūt in an
no tōdebat:q2 grauabat eū cesaries:pōdera
bat capillos capitis sui ducentis.siclis pon-
dē publico. Nati sunt āt absalon filij tres:⁊
filia vna noie thamā elegantis forme. Man
sitq; absalō ī irlm duobus ānis. ⁊ faciē regis
non vidit. Misit itaq; ad ioab:ut mitteret
eum ad regē. Qui noluit venire ad eū. Cūq;
[G scdo misissēt:⁊ ille noluisset venire ad eū di-
xit seruis suis. Scitis agrū ioab iuxta agrū
meū habētē messē ordei. Ite igr ⁊ succēdite
eā igni. Succēderūt ergo serui absalon sege
tē igni. Et veniētes serui ioab scissis vestibus
suis dixerūt. Succēderūt serui absalon par-
tē agri igni. Surrexitq; ioab ⁊ venit ad absa
lon in domū eius. Et dixit. Quare succēde-
rūt serui tui segetē meā igni? Et rñdit absalō
ad ioab. Misi ad te obsecrans vt venires ad
me ⁊ mitterē te ad regē:⁊ diceres ei. Quare
veni de gessur. Melius mihi erat ibi eē. Ob
secro ergo vt videā faciē regis:q si memor ē
iniquitatis mee iterficiat me. Ingressus ita-
q; ioab ad regē nūciauit ei oia. Uocatusq;
est absalon ⁊ intrauit ad regem ⁊ adorauit
sup faciē terre coram eo. Osculatusq; ē rex
absalon. XV.
i IGitur post hec fecit sibi absalō cur
A rus ⁊ equites ⁊ q̇nquaginta viros q̄

pcederēt eū. Et mane ꝯsurgēs absalō stabat
iuxta introitū porte ī via:⁊ oēm virū q̄ hēbat
negociū:vt veniret ad regis iudiciū vocabat
absalon ad se ⁊ dicebat. De qua ciuitate es
tu. Qui rñdens aiebat. Ex vna tribu isrl ego
sū seruus tuus. Rñdebatq; ei absalon. Ui-
dentur mihi sermones tui boni ⁊ iusti:sed ñ
est qui te audiat ꝯstitutus a rege. Dicebatq;
absalon. Quis me cōstituat iudicem super
terrā vt ad me veniant oēs q̄ hñt negociū
⁊ iuste iudicē. Sed ⁊ cū accederet ad eū hō
vt salutaret illū:extendebat manum suā:⁊
apprehendens osculabatur eū. Faciebatq; B
hoc oi isrl venienti ad iudiciū:vt audiretur
a rege ⁊ sollicitabat corda virorū isrl. Post
quadraginta aūt annos dixit absalon ad re-
gem dauid. Uadā ⁊ reddam vota mea que
voui dño ī hebron. Uouens.n.vouit seruus
tuus cum esset in gessur syrie dicens. Si re- s.13.g.
duxerit me dñs in ierlm.sacrificabo dño. di-
xitq; ei rex dauid. Uade in pace. Et surrexit
⁊ abijt in hebron. Misit aūt absalon explo-
ratores in vniuersas tribus isrl dicēs. Stati
vt audieritis clāgorē buccine:dicite. Regna
bit absalon in hebrō. Porro cum absalon ie
rūt ducēti viri de ierlm vocati:eūtes simpli-
ci corde:⁊ cām penitus ignorātes. Accersi-
uit quoq; absalō achitofel gilonitē ꝯsiliariū
dauid de ciuitate sua gilo. Cūq; imolaret vi
ctimas facta ē ꝯiuratio valida populusq; cō C
currens augebat cū absalon. Uenit igitur
nūcius ad dauid dicēs. Toto corde vniuer-
sus isrl sequit absalon. ⁊ ait dauid seruis suis
qui erāt cū eo in irlm. Surgite. Fugiamꝰ:ne
q;.n.erit nobis effugiū a facie absalon. Festi
nate egredi.ne forte veniens occupet nos:⁊
ipellat sup nos ruinā:⁊ percutiat ciuitatē in
ore gladij. Dixerūtq; serui regis ad eū. Oia
quecūq; pcepit dñs nr rex libenter exeq̇mur
serui tui. Egressus est ergo rex ⁊ vniuersa do
mus eius pedibus suis. ⁊ reliquit rex decem
mulieres ꝯcubinas ad custodiendā domū
Egressusq; rex ⁊ ois isrl pedibꝰ suis stetit p- D
cul a domo ⁊ vniuersi serui eius ambulabāt
iuxta eum. ⁊ legiones celethi ⁊ felethi ⁊ om
nes gethei pugnatores validi sexcenti viri q̄
secuti eū fuerāt de geth pedites precedebāt
regem. Dixit aūt rex ad ethei getheū. Cur
venis nobiscū. Reuertere ⁊ habita cum re-
ge q2 peregrinꝰ es:⁊ egressus es de loco tuo
Heri venisti ⁊ hodie cōpelleris nobiscū egre
di.ego aūt vadā quo iturus sū. Reuertere ⁊
reduc tecū frēs tuos:⁊ dñs faciet tecū mise-
ricordiā ⁊ vitatē:q2 ondisti grāz ⁊ fidē. ⁊ rñ-
dit ethai regi dicens. Uiuit dñs ⁊ viuit dñs E
Ruth.1.

meꝰ rex:qm̄ i quocūqꝫ loco fueriſ dn̄e mi rex
ſiue in morte ſiue in vita:ibi erit ſuꝰ tuꝰ. Et
ait dauid ethai. Ueni ꝛ trāſi. Et tranſiuit et/
hai getheꝰ ꝛ rex ꝛ oēs viri qui cū eo erant ꝛ
reliqua multitudo: Oēſqꝫ flebant voce ma/
gna. ꝛ vniuerſus pp̄ls trāſibat. Rex qꝫ trāſ/
grediebatꝛ torrentē cedrō. ꝛ cūctus pp̄ls ince
debat ꝯ viā oliue q̄ reſpicit ad deſertuꝫ. Ue
nit āt ꝛ ſadoch ſacerdos ꝛ vniuerſi leuite cū
eo portantes archā federis dei ꝛ depoſuerūt
archā dei. Et aſcendit abiathar donec exple
tus eſſet oīs pp̄ls qui egreſſus fuerat de ciui
tate. Et dixit rex ad ſadoch. Reporta archā
F dei in vrbē. Si inuenero grām in oculis dn̄i.
reducet me ꝛ oſtēdet mihi eam ꝛ tabernacu/
lū ſuū: ſi autē dixerit mihi: nō places: preſto
ſū: faciat quod bonū eſt corā ſe. Et dixit rex
ad ſadoch ſacerdotē. O videns reuertere i ci
uitatē in pace. ꝛ achimaas filius tuus ꝛ io/
nathā filius abiathar duo filij veſtri ſint vo/
biſcū. Ecce ego abſcondar in cāpeſtribꝰ deſer
ti donec veniat ſermo a vobis indicās mihi.
Reportauerūt ergo ſadoch ꝛ abiathar arcā
dei in irl'm ꝛ manſerūt ibi. Porro dauid aſcē
debat cliuū oliuaꝝ ſcandens ꝛ flens: nudis
pedibꝰ incedēs ꝛ opto capite. Sed ꝛ oīs po
pulus q̄ erat cū eo opto capite aſcendebat
plorans. Nunciatū eſt āt dd̄ q̄ achitofel eſſꝫ
in ꝯiuratione cum abſalon. Dixitqꝫ dauid
G Infatua queſo dn̄e ꝯſilium achitofel. Cumqꝫ
aſcenderet dauid ſūmitatē mōtis in q̄ adora
turꝰ erat dn̄m: ecce occurrit ei chuſi arachi/
tes ſciſſa veſte ꝛ terra pleno capite. Et dixit
ei dauid. Si veneris mecū eris mihi oneri
ſi āt in ciuitatē reuertaris ꝛ dixeris abſalō ſuꝰ
tuꝰ ſū rex: patere me viuere. ſicut fui ſuꝰ p̄ris
tui. ſic ero ſuꝰ tuꝰ: diſſipabis cōſiliū achito/
j.17.c. fel. Hēs āt tecū ſadoch ꝛ abiathar ſacerdo/
tes. ꝛ oē vbū qdcūqꝫ audieris i domo regis:
idicabis ſadoch ꝛ abiathar ſacerdotibꝰ. Sūt
.n. cū eis duo filij coꝝ achimaas filius ſado/
ch. ꝛ ionathan filiꝰ abiathar ꝛ mittetis per
eos ad me oē vbū qd audieritis. Uēiēte ergo
chuſi amico dauid in ciuitatem: abſalō qꝫ in
greſſus eſt irl'm: ꝛ achitofel cum eo. XVI
A Cumqꝫ dauid tranſiſſꝫ paululū mon
tis verticeꝫ apparuit ſiba puer miphi
boſeth in occurſū eiꝰ cū duobus aſi
nis qui onerati erāt ducētis panibꝰ. ꝛ cētū al
ligaturis vue paſſe. ꝛ ſeptē maſſis palataruꝫ
ꝛ duobꝰ vteribꝰ vini. Et dixit rex ſibe. Quid
ſibi volunt hec? Rn̄ditqꝫ ſiba. Dn̄e mi rex
aſini domeſtici regis vt ſedeāt ꝛ panes ꝛ pala
te ad veſcendū pueris tuis: vinū aūt vt bibat
ſi quis defecerit i deſerto. Et ait rex. Ubi ē filiꝰ
dn̄i tui. Rn̄ditqꝫ ſiba regi. Remanſit in irl'm
dicens. Hodie reſtituet mihi domus iſrl' re/
gnum p̄ris mei. Et ait rex ſibe. Tua ſint oīa
q̄ fuerūt miphiboſet. Dixitqꝫ ſiba. Oro vt in
ueniā grāꝫ corā te dn̄e mi rex. Uēit ergo rex
dauid vſqꝫ bahuri. Et ecce egrediebatꝛ inde vir B
de cognatiōe domꝰ ſaul noīe ſemei filius ge/ 3.Re.2.b.
ra ꝓcedebatqꝫ egrediens. ꝛ maledicebat mit
tebatqꝫ lapides ꝯ dd̄ ꝛ ꝯ vniuerſos ſeruos re
gis dauid. Oīs āt pp̄ls ꝛ vniuerſi bellatores
a dextro ꝛ a ſiniſtro latere regis incedebant.
Ita āt loquebatꝛ ſemei cū malediceret regi.
Egredere egredere vir ſāguinū ꝛ vir belial
Reddidit tibi dn̄s vniuerſū ſanguinē domꝰ
ſaul: qm̄ iuaſiſti regnū pro eo. ꝛ dedit dn̄s re
gnū i manu abſalō filij tui. ꝛ ecce premunt te
mala tua qm̄ vir ſanguinū es. Dixit aūt abi
ſai filiꝰ ſaruie regi. Qr̄ maledicit canis hic mo/
riturꝰ dn̄o meo regi. Uadā ꝛ amputabo cap̄
eius. Et ait rex. Quid mihi ꝛ vobis ē filij ſar j.19.d.
uie? Dimittite eū vt maledicat. Dn̄s.n. ꝓce/ Ecci.23.c.
pit ei vt malediceret dauid. Et quiſ eſt qui au
deat dicere q̄re ſic fecerit: Et ait rex abiſai ꝛ C
vniuerſis ſuis ſuis. Ecce filius meus q̄ egreſ j.20.b.
ſus eſt de vtero meo q̄rit aīam meā q̄to ma/
gis hic filius gemini maledicet mihi: Dimitti
te eū vt maledicat iuxta ꝓceptū dn̄i ſi forte re
ſpiciat dn̄s afflictionē meam. ꝛ reddat mihi
dn̄s bonū ꝓ maledictiōe hac hodierna. Am
bulabat itaqꝫ dauid ꝛ ſocij eiꝰ ꝑ viā cum eo:
ſemei āt ꝑ iugū montis ex latere ꝯ illuꝫ gra/
diebatꝛ maledicēs ꝛ mittens lapides aduer/
ſum eū terrāqꝫ ſpargens. Uenit itaqꝫ rex dauid ꝛ
vniuerſus pp̄ls cū eo laſſus ꝛ refocillati ſūt
ibi. Abſalō aūt ꝛ oīs pp̄ls eius ingreſſi ſunt
irl'm: ſꝫ ꝛ achitofel cum eo. Cū āt veniſſet chu
ſi arachites amicꝰ dauid ad abſalō: locutus
ē ad eum. Salue rex: ſalue rex. Ad quē abſa/
lon. Hec ē inq̄t grā tua ad amicū tuum: Qr̄
nō iuiſti cū amico tuo? Rn̄ditqꝫ chuſi ad ab D
ſalon. Nequaq̄: qꝛ illiꝰ ero quē elegit dn̄s. ꝛ
oīs hic pp̄ls ꝛ vniuerſus iſrael. ꝛ cū eo manebo.
Sꝫ vt ꝛ hoc inferā: cui ego ſeruiturꝰ ſū? Nō
ne filio regis? Sicut parui p̄ri tuo: ita pare/
bo ꝛ tibi. Dixit autem abſalon ad achitofel. 1.Pa.27.d.
Inite cōſiliū q̄d agere debeamꝰ. Et ait achi
tofel ad abſalō. Ingredere ad ꝯcubinas p̄ris
tui q̄s dimiſit ad cuſtodiendā domū: vt cum
audierit oīs iſrl' q̄ fedaueris p̄rem tuū robo/
rentꝛ tecū manꝰ eoꝝ. Tetēderūt ergo abſalon
tabernaculū i ſolario īgreſſuſqꝫ eſt ad ꝯcubi
nas p̄ris ſui corā vniuerſo iſrl'. Cōſiliū āt achi
tofel qd dabat in diebꝰ illis q̄ſi ſi q̄s ꝯſuleret
deū. Sic erat oē ꝯſiliū achitofel ꝛ cum eſſet
cū dauid ꝛ cum eſſet cum abſalon.

A D Ixit ergo achitofel ad absa. XVII.
lō. Eligā mihi xij. milia viroꝝ: ⁊ cō
surgēs persequar dauid hac nocte: ⁊
irruēs sup eum ꝗppe q lassus ē ⁊ solut manī
b⁹ ꝑcutiā eum. Cūq; fugerit oīs ppl's q cum
eo est: ꝑcuciā regē ɔ̄solatū ⁊ r̄ducā vniuer/
sū ppl'm quō vnus hō reuerti solet. Unū.n.
virū tu q̄ris: ⁊ omnis ppl's erit in pace. Pla
cuitq; s̄mo eius absalō ⁊ cūct maioribus na
tu isrl'. Ait autem absalon. Uocate chusi ara
chitē. ⁊ audiamus q̄d ēt ipse dicat. Cumq;
vēisset chusi ad absalon: ait absalon ad eum
Huiuscemōi s̄monē locut⁹ ē achitofel. Facē
B debemus an non? Qd das consiliū? Et dixit
chusi ad absalō. Non est bonū cōsiliū qd d
dit achitofel hac uice. Et rursum intulit chu
si. Tu nosti p̄rem tuum ⁊ uiros q cū eo sīt eē
fortissimos ⁊ amaro animo: veluti si vrsa ra
pt catul' in saltu seuiat. Sz ⁊ p̄r tuus vir bel
lator est nec morabit' cum pplo. Forsitā nūc
latitat in foueis aut i vno q uoluerit loco ⁊
cū ceciderit vn⁹ q̄libet i principio: audiet q/
cūq; audierit. ⁊ dicet. Facta est plaga in po/
pulo q ꝑsequebat' absalon. Et fortissim⁹ q̄sq;
cui⁹ cor est q̄si leonis: pauore soluet'. Scit.n.
C oīs ppl's isrl' forte esse p̄rem tuū ⁊ robustos
oēs q cū eo sūt. Sz hoc mihi videt' rectū esse
ɔsiliū. Congreget' ad te vniuersus ppl's isrl'
a dan' vsq; bersabee q̄si arēa maris inūerabi/
lis ⁊ tu eris in medio eoꝝ. ⁊ irruem⁹ sup eū i
q̊cūq; loco iuent⁹ fuerit ⁊ opiem⁹ euz sic ca
dē solet ros sup terā: ⁊ nō reliq̄mus de uiris
q cum eo sīt nec vnū q̄dē. ꝙ si vrbē aliquam
fuerit ingressus: circūdabit oīs israel ciuita
ti illi fūes. ⁊ trahemus eā in torrētē ut nō re/
piat': nec calculus q̄dem ex ea. Dixitq; absa
lō ⁊ oēs viri israel. Meli⁹ ē cōsiliū chusi ara
ꝗ.25.g chite ɔsilio achitofel. Dn̄i autē nutu dissipa
tum ē ɔsiliū achitofel vtile ut iduceret dn̄s sr
D absalon malum. Et ait chusi sadoch ⁊ abia/
thar sacerdotib⁹. Hoc ⁊ hoc mō ɔsiliū dedit
achitofel absalō ⁊ senioribus isrl' ⁊ ego tale
⁊ tale dedi ɔsiliuz. Nunc ergo mittite cito ⁊
nunciate dauid dicentes: Ne moreris nocte
hac in campestrib⁹ deserti: sed absq; dilatōe
trāsgredere: ne forte absorbeat' rex ⁊ oīs po/
pulus q cū eo est. Jonathas aūt ⁊ achimaas
stabant iuxta fōtē rogel. Abijt ācilla ⁊ nūcia
uit eis ⁊ illi ꝑfecti sūt vt referrēt ad regē da
uid nunciū. Nō.n. poterāt videri aut itroire
ciuitatē. vidit āt eos q̄dā puer ⁊ idicauit ab
salon. Illi vō ɔcito gradu igressi sīt domū c⁹
E dā viri in bathuri q hēbant puteū i vestibu
lo suo. ⁊ descenderūt in eū. Tulit āt mulier
⁊ expādit velamē sup os putei q̄si siccans ti

psanas ⁊ sic latuit res. Cūq; venissent serui
absalō i domū ad mulierē dixerūt. Ubi ē ac
himaas ⁊ ionathas? Et rn̄dit eis mulier. Trā
sierunt festinanter gustata paululū aqua. At
hi q querebāt cū nō reppissent: reuersi sunt
in irl'm. Cūq; abissēt: ascēderūt illi de puteo
⁊ pergētes nunciauerunt regi dauid ⁊ dixe
rūt. Surgite ⁊ transite cito fluuiū: qm̄ huius
cemodi dedit ɔsiliū ꝯ vos achitofel. Surre
xit ergo dauid ⁊ oīs ppl's qui cum eo erat ⁊
trāsierūt iordanē donec dilucesceret anteq̄
F denudaret' v̄bū. ⁊ nec vnus q̄dē residuus fu
it q nō trāsiret fluuiū. Porro achitofel vidēs
ꝙ nō fuisset factū consiliū suū. strauit asinuz
suum: surrexitq; ⁊ abijt in domū suā ⁊ i ciui/
tatē suā. ⁊ disposita domo sua suspendio ite/
rijt. ⁊ sepultus est in sepulchro p̄ris sui. Da
uid āt venit in castra. ⁊ absalon transijt ior/
danē ipse ⁊ oēs viri israel cū eo. Amasam ve
ro ɔstituit absalon ꝓ ioab super exercitum.
Amasa āt erat filius viri q vocabatur iethra
G de hiezreli q ingressus ē ad abigail filiā na/
as sororē saruie q fuit mater ioab. Et castra/
metat⁹ est isrl' cū absalō i terra galaad. Cūq;
venisset dauid in castra sobi filius naas de
rabathilioꝝ āmon ⁊ machir filius āmihel
de lodabar. ⁊ berzellai galaadites de rogeli
obtulerunt ei stratoria ⁊ tapetia ⁊ vasa ficti/
lia frumentū ⁊ ordeum ⁊ farinā ⁊ polentaz
⁊ fabā ⁊ lentem ⁊ frixum oleo cicer ⁊ mel ⁊
butyrū. oues ⁊ pingues vitulos: dederuntq;
dauid ⁊ pplo q cum eo erat ad vescendum.
Suspicati enim sunt ppl'm fame ⁊ siti fatiga
ri in deserto. XVIII
A I Git' ɔsiderato dauid pplo suo cōsti/
tuit sup eū tribunos ⁊ cēturiones ⁊
dedit ppli tertiā ꝑtē sub māu ioab. ⁊ tertiā ꝑ
tē sub māu abisai filij saruie f̄ris ioab ⁊ tertiā
ꝑtē sub manu ethai q erat de geth. Dixitq;
rex ad ppl'm. Egrediar ⁊ ego vobiscū. Et re/
spōdit ppl's. Nō exibis. Siue eīm fugerimus ꝗ.21.d
non magnope ad eos de nobis ꝑtinebit: siue
media ps ceciderit e nobis nō satis curabūt
qr tu vn⁹ solus ꝓ decē milib⁹ ɔputaris. Me
li⁹ ē igr̄ vt sis nobis i vrbe p̄sidio. Ad quos
rex ait. Qd vobis videt' rectū. hoc faciā. Ste/
tit ergo rex iuxta portā. Egrediebat'q; ppl's ꝑ
B turmas suas cētēi ⁊ milēi. Et precepit rex io
ab ⁊ abisai ⁊ ethai dicēs. Seruate mihi pue/ ꝗ.eo.
rū absalon. Et omnis ppl's audiebat precipi
entem regē cūctis p̄ncipib⁹ ꝓ absalon. Ita/
q; egressus ē ppl's in cāpū ꝯ isrl'. ⁊ factum ē
p̄liū in saltu effrai. Et cesus est ibi ppl'us isrl'
ab exercitu dauid: factaq; ē plaga magna in
die illa viginti miliū. Fuit āt ibi p̄liū disper/

sum sr̃ facte ois tre ꝛ mlto plres erant q̃s sal
t⁹.ↄsũpſat ꝺ populo q̃ꝫ hi q̃s vorauerat gla
di⁹ in die illa. Accidit ãt ut occurreret absa
lõ ſuis ſeꝺ: sedẽs mulo. Cumqꝫ igr eſſ⁹ fuiſſꝫ
mul⁹ subt̃ ↄdẽsã q̃rcũ ꝛ magnam: adhesit ca
put eius q̃rcui: ꝛ illo suspẽso iter celũ ꝛ t̃raz
C mulus cui insederat ptrãsiuit. Uidit ãt hoc
q̃spiã. ꝛ nũciauit ioab dicẽs. Uidi absalon
pendere ꝺ q̃rcu. Et ait ioab uiro q̃ nũciaue-
rat ei. Si vidisti qr̃ ñ ↄfodisti eũ cũ t̃ra ꝛ ego
dedissem tibi decẽ argenti siclos ꝛ vnũ bal
theũ? Qui dixit ad ioab. Si appenderes in
mãibus meis mille argenteos neq̃ꝫ mitte
rem manuz meã i filiũ regis. Audiẽtib⁹ eiꝫ
nobis precepit rex tibi ꝛ abisai ꝛ ethai dicẽs
s.eo. Custodite mihi pueꝝ absalõ. Sed ꝛ si fecissẽ
ↄ aiam meã audact̃ nequaq̃ꝫ hoc regem la-
tere potuisset. ꝛ tu stares ex aduerso. Et ait io
ab. Nõ sicut tu vis sed egrediar eũ coram te
Tulit ergo ioab tres lanceas i mãu sua. ꝛ ifi
D xit eas i corde absalõ. Cũqꝫ adhuc palpita-
ret herens i q̃rcu cucurrerũt decez iuuenes
armigeri ioab. ꝛ pcutientes iterfecerunt euz
Cecinit ãt ioab buccina ꝛ retinuit pplm ne
psequeret̃ fugientẽ isrl: volẽs pcere mltitudi
iuc.7.d ni. Et tulerũt absalon ꝛ piecerũt euz in saltu
i foueã grãdẽ ꝛ ↄportauerũt sup eũ accerũ
lapidũ magnũ nimis. Oĩs ãt israel fugit in
tabernacla sua. Porro absalõ erexerat sibi
cũ adhuc viueret titulũ qui est in valle regis
Dixerat. n. Nõ hẽo filiũ: ꝛ hoc erit monimẽ
tũ nois mei. Uocauitqꝫ titulũ noie suo. ꝛ ap
pellatur man⁹ absalon vsqꝫ ad hanc diez. A-
chimaas ãt filius sadoch ait. Currã ꝛ nuncia
E bo regi. q2 iudiciũ fecerit ei de⁹ de manu ini
micoꝝ eius. Ad quẽ ioab dixit. Non eris nũ
ci⁹ i hac die: sed nũciabis i alia. Hodie nolo
te nũciare. Fili⁹. n. regis ẽ mortuus. Et ait io
ab chusi. Uade ꝛ nũcia regi q̃ vidisti. Ado-
rauit chusi ioab ꝛ cucurrit. Rursus aũt achi
maas filius sadoch: dixit ad ioab quid impe
dit si etiam ego curro post chusi? Dixitqꝫ ei
ioab. Quid vis currere fili mi? Ueni huc
Nõ eris bõi nũciĳ baiulus. Qui rñdit. Quid
.n. si cucurrero? Et ait ei. Curre. Currẽs ergo
achimaas p viã ↄpendĳ transiuit chusi. Da
F uid ãt sedebat iter duas portas. Speculator
ṽo q̃ erat in fastigio porte sup muꝝ: eleuans
oculos vidit hoiez currentẽ solũ. ꝛ exclamãs
idicauit regi. Dixitqꝫ rex. Si solus ẽ bon⁹ ẽ
nũci⁹ in ore ei⁹. Propãte ãt illo ꝛ accedẽte
ppius vidit speculator hoiem alteꝝ currẽtẽ
ꝛ vociferans in culmine ait. Apparet mihi
alter hõ currẽs solus. Dixitqꝫ rex. Et iste bo
nus ẽ nũcius. Speculator ãt ↄtẽplor ait cur

sũ prioris q̃si cursuz achimaas filĳ sadoch. ꝛ
ait rex. Uir bon⁹ est ꝛ nũciũ portãs bonũ ve
nit. Clamans ãt achimaas dixit ad regem.
Salue rex. Et adorãs regẽ corã eo pnus in
terrã ait. Bñdict⁹ dñs de⁹ tu⁹ q̃ cõclusit hõi G
nes q̃ leuauerũt man⁹ suas ↄ dñm meũ regẽ
Et ait rex. Est ne pax puero absalon? Dixitqꝫ
achimaas. Uidi tumultum magnũ cũ mit-
teret ioab seru⁹ tuus o rex me seruuz: nescio
aliud. Ad quẽ rex: transi ait. ꝛ sta h̃. Cũqꝫ il-
le transisset ꝛ staret: apparuit chusi. Et veni-
ens ait. Bonũ apporto nunciũ dñe mi rex.
Judicauit. n. p te dñs hodie de manu oiuz
q̃ surrexerunt ↄ te. Dixit ãt rex ad chusi. Est
ne pax puero absalon? Cui rñdens chusi. Fi-
ant inq̃t sicut puer inimici dñi mei regis. ꝛ
vniuersi q̃ ↄsurgunt aduersus eũ i malũ. Cõ
tristatus itaqꝫ rex ascendit cenaculũ porte ꝛ
fleuit. Et sic loquebatur vadẽs. Fili mi absa j.19.a.
lon: absalon fili mi. Quis mihi tribuat vt
ego moriar p te? Absalon fili mi: fili mi ab-
salon. XIX.
N Unciatũ est ãt ioab q̃ rex fleret ꝛ lu A
geret filiũ suũ. ꝛ ṽsa ẽ victoria in lu-
ctũ in die illa oi pplo. Audiuit. n. ppls i die
illa dici dolet rex sup filio suo. Et declinauit
populus i die illa ingredi citatẽ quõ decliar̃
solet ppls ṽsus ꝛ fugiẽs de plio. Porro rex
opuit cap suuũ. ꝛ clamabat voce magna. Fi
li mi absalõ: absalõ fili mi. Jngressus ergo io s.18.g.
ab ad regẽ in domũ dixit. Confudisti hodie
vultus oiuz seruoꝝ tuoꝝ q̃ saluã fecerũt aiaz
tuã ꝛ aiam filioꝝ tuoꝝ ꝛ filiaꝝ tuaꝝ. ꝛ aiam
vxoꝝ tuaꝝ ꝛ aiam ↄcubinaꝝ tuaꝝ. Diligis
odiẽtes te ꝛ odio hẽs diligentes te. ꝛ ostẽdi
sti hodie q2 nõ curas ꝺ ducib⁹ tuis ꝛ de ſuis
tuis. ꝛ ṽe cognoui mõ. q2 si absalon viueret
ꝛ oẽs nos occubuissem⁹. tunc placeret tibi.
Nũc ergo surge ꝛ pcede. ꝛ alloq̃ns satfac ſ- B
uis tuis. Juro. n. tibi p dñm q̃ si ñ exieris ne
vn⁹ q̃dẽ remãsur⁹ sit tecũ nocte hac ꝛ peius
erit hoc tibi q̃ꝫ oia mala q̃ venerũt sup te ab
adolescẽtia tua vsꝫ i pñs. Surrexit ergo rex
ꝛ sedit i porta. Et oi pplo nũciatũ ẽ q̃ rex se-
deret i porta. Ueitqꝫ vniuersa mltitudo corã
rege: isrl ãt fugit i tabernacula sua. Oĩs q̃ꝫ
ppls certabat i cũct̃ tribub⁹ isrl dicẽs. rex li
berauit nos de mãu inimicoꝝ nr̃oꝝ: ipe sal-
uauit nos de mãu philistinoꝝ. ꝛ nũc fugit ꝺ
t̃ra pp absalõ. Absalõ ãt quez vnxim⁹ sr̃ nos
mortu⁹ ẽ i bello. Usqꝫ q̃ siletĳ. ꝛ nõ reducitis
regẽ? Et ↄsiliũ toti⁹ isrl ṽeit ad regẽ. Rex ṽo
dd misit ad sadoch ꝛ abiathar sacerdotes di
cẽs. Loq̃mi ad maiores natu iuda dicẽtes:
cur veitĳ nouissimi ad reducẽdũ regẽ i domũ

suā: Sermo āt oīs isrl̄ ꝑuenerat ad regē ī do
mo eiꝰ qꝛ dixerat rex. Hec dicetis ad ppl'm
Fratres mei vos: os meū ⁊ caro mea vos. qr̄
nouissimi reducitꝭ regē: Et amase dicite. Nō
ne os meū es ⁊ caro mea: h̄ faciat mihi deus.
⁊ hoc addat: si nō magr̄ militie fueris corā
me oī tp̄e ꝓ ioab. Et iclinauit cor oīuz viroꝝ
iuda q̄si viri vniꝰ. Miserūtq; ad regē dicētes.
Reuertere tu ⁊ oēs ſui tui. Et reuersus ē rex
Et venit vsq; ad iordanem. Et oīs iuda venit
vsqz ī galgala vt occurreret regi ⁊ trāsduce
3. Re. 2. b. ret eū iordanē. Festinauit āt semei filiꝰ gera
filij gēmi de bahuri. ⁊ descēdit cū viris iuda
ī occursū regis dd̄ cū mille viris de beniami.
⁊ siba puer de domo saul ⁊ q̇ndeci filij eiꝰ ac
vigiti ſui erāt cū eo. Et irrūpētes iordanem
an̄ regē trāsierūt vada vt trāsducerēt domuz
regis ⁊ facerēt iuxta iussionē eiꝰ. Semei aūt
filiꝰ gera ꝓstratꝰ corā rege cū iaz trāsisset ior
B danē dixit ad eum. Ne reputes mihi dn̄e mi
iniq̇tatē neq; memineris iniuriaꝝ ſui tui in
die q̄ egressus es dn̄e mi rex de irl'm neq; po
s. 16. b. nas rex ī corde tuo. Agnosco. n. ſuꝰ tuꝰ pccm̄
meū. ⁊ idcirco hodie p̄mus veni de oī domo
ioseph: d̄scēdiq; ī occursū dn̄i mei regis. Rn̄
dens v̇o abisai filiꝰ saruie dixit. Nūquid pro
his v̇bis non occidet semei q̇ maledixit xp̄o
s. 16. b. dn̄i? Et ait dauid. Quid mihi ⁊ vobis filij sar
uie? Cur efficimini mihi hodie ī sathā? Ergo
ne hodie interficiet vir in isrl̄? An ignoro ho
die me factū regem sup isrl̄? Et ait rex semei.
Nō morieris. Iurauitq; ei. Miphiboseth q̊z
filius saul descēdit in occursū regis illotꝭ pe-
dibꝰ ⁊ intonsa barba: vestesq; suas nō laue-
rat a die q̄ egressus fuerat rex vsq; ad diē re-
uersionis eiꝰ in pace. Cūq; occurrisset regi.
dixit ei rex. Quare nō venisti mecū miphibo
seth. Et rn̄dens ait: Dn̄e mi rex: ſuꝰ meꝰ con
E tēpsit me. Dixiq; ei: ego famulus tuꝰ vt ster
neret mihi asinū ⁊ descēdēs abirem cū rege.
s. 16. Claudus. n. sū seruꝰ tuus. Insup ⁊ accusauit
s. 14. d me ſuū tuū ad te dn̄z meū regē. Tu aūt dn̄e
Gen. 33. b. mi rex sicut āgelus dei es: fac qd̄ placituz est
Hester. 15. d tibi. Neq;. n. fuit domꝰ pr̄is mei nisi morti ob
s. 9. b. noxia dn̄o meo regi: tu āt posuisti me seruū
tuū inter ꝯuiuas mense tue. Quid ergo hēo
iuste q̄rele: aut q̇d possū vltra vociferari ad
regez? Ait ergo ei rex. Quid vltra loq̄ris? Fi
xum ē qd̄ locutꝰ suz. Tu ⁊ siba diuidite pos-
sessiones. Rn̄ditq; miphiboseth regi. Etiam
cūcta accipiat post q̄z reuersus ē dn̄s meus
3. Re. 2. b. rex pacifice in domum suā. Berzellai q̊z ga
laadites senex valde descēdēs de rogeli trās
duxit regē iordanē patꝰ ēt vltra fluuiū ꝓseq̇
F eū. Erat āt berzellai galaadites senex valde

.i. octogenariꝰ. ⁊ ipse p̄buit alimēta regi cuz
moraret̄ ī castris. Fuit q̇ppe vir diues nimis
Dixit itaq; rex ad berzallai. Veni mecum vt
req̇escas securꝰ in irl'm. Et ait berzellai ad re
gē. Quot sūt dies ānoꝝ vite mee vt ascendā
cū rege ī irl'm: Octogenariꝰ suz hodie. Nū-
quid vigēt sensus mei ad discernendū suaue
aut amarū: aut delectare pōt seruū tuū cibus
aut potꝰ: vel audire possū vltra vocē cātorū
atq; cātatricū? Qr̄ ſuꝰ tuꝰ sit oneri dn̄o meo
regi? Paululū ꝓcedaz famulus tuus ab ior
dane tecū. Nō indigeo hac vicissitudie: sz ob
secro vt reuetar ſuꝰ tuus. ⁊ moriar ī ciuitate
mea. ⁊ sepeliar iuxta sepulchrum pr̄is mei ⁊
mr̄is mee. Est āt seruꝰ tuꝰ chamaam ipse va
dat tecū dn̄e mi rex. ⁊ fac ei q̇cq̇d bonuz tibi
videt̄. Dixit itaq; ei rex. Mecū transeat cha- G
maā. ⁊ ego faciā ei q̇cq̇d tibi placuerit. ⁊ oē
qd̄ petieris a me ipetrabis. Cūq; trāsisset vni
uersus ppl's ⁊ rex iordanē r̄stitit ⁊ osculatꝰ ē
rex berzellai ⁊ bn̄dixit ei. ⁊ ille reuersus ē in
locū suū. Trāsiuit ergo rex in galgaaz ⁊ cha-
maam cū eo. Oīs āt ppl's iuda transduxerat
regē. ⁊ media tm̄ ps affuerat de ppl'o israel.
Itaq; oēs viri isrl̄ ꝯcurrētes ad regē: dixerūt
ei. Quare te furati sunt fr̄es nr̄i viri iuda ⁊
trāsduxerūt regē ⁊ domū eius iordanē oēsq;
viros dauid cuz eo? Et rn̄dit oīs vir iuda ad
viros isrl̄. Qr mihi ꝓpior ē rex. Cur irasceris
sup hac re? Nūq̇d comedimꝰ aliq̇d ex rege:
aut mūera nobis data sūt. Et rn̄dit vir israel
ad viros iuda ⁊ ait. x. ꝑtibus maior ego sum
apd̄ regē magisq; ad me ꝑtinet dauid q̄z ad
te. Cur fecisti mihi iniuriā. ⁊ nō mihi nuncia
tū ē p̄ori vt reducerē regē meū? Duriꝰ āt rn̄-
derunt viri iuda viris israhel. XX.

Accidit q̊z vt ibi eēt vir belial noīe si- A
ba filiꝰ bochri vir gemineꝰ. ⁊ cecinit
buccina. ⁊ ait. Nō est nobis ps in da
uid neq; hr̄ditas ī filio isai. Reuertere in ta
bernacl'a tua isrl̄. Et sepatꝰ ē oīs isrl̄ a dd̄: se-
cutusq; ē siba filiū bochri: viri āt iuda adhe-
serūt regi suo a iordāe vsq; irl'z. Cūq; venisset
rex in domū suā ī irl'm: tulit d̄cē mulieres cō
cubias q̄s d̄reliq̄rat ad custodiēdā domuz ⁊
tradidit eas ī custodiā alimēta eis p̄bēs. Et n̄
ē igressus ad eas: sz erāt clause vsq; ī diē mor
tis sue ī viduitate viuētes. dixit āt rex amase.
Cōuoca mihi oēs viros iuda in diē t̄tiū. ⁊ tu
adesto pn̄s: abijt ergo amasa vt ꝯuocaret iu-
dā ⁊ moratꝰ ē extra pallatiū qd̄ ei ꝯstituerat
rex. Ait āt dd̄ ad abisai. Nūc magis afflictu- B
rꝰ ē nos siba filiꝰ bochri q̄z absalō. Tolle er- s. 16. c.
go ſuos dn̄i tui ⁊ ꝓseq̄re eū ne forte iueniat
ciuitates mūitas ⁊ effugiat nos. Egressi sunt

ergo cū eo viri ioab celethi quoq; ⁊ felethi.⁊
oēs robusti exierūt de irl'm ad persequendū
C siba filiū bochri.Cūq; illi essent iuxta lapidē
grandē q̄ est i gabaō:amasa veniēs occurrit
eis.Porro ioab vestitus erat tunica stricta
ad mēsurā habit⁹ sui ⁊ desup accict⁹ gladio
dependēte vsq; ad ilia in vagina q̄ fabricat⁹
.Re.2.a. leui motu egredi poterat ⁊ percutere.Dixit
itaq; ioab ad amasaz.Salue mi frater.Et te
nuit manu dextra mentuz amase/quasi oscu
lans euz.Porro amasa nō obseruauit gladi
um quē hēbat ioab.Qui percussit eū in late
re ⁊ effudit itestia ei⁹ in terrā ⁊ mortu⁹ ē:nec
secundū vuln⁹ apposuit.Joab āt ⁊ abisai fra
D ter ei⁹ psecuti sunt siba filiū bochri.Interea
quidā viri cū stetissent iuxta cadauer amase
de socijs ioab dixerūt.Ecce qui esse voluit p
ioab comes dauid.Amasa āt conspersus san
3.2.f. guine iacebat i media via.Uidit hoc quidā
vir q; subsisteret ois populus ad videndū eū
⁊ āmouit amasā de via in agrū operuitq; eū
vestimento ne subsisterent transeūtes ppꝛ eū.
Amoto ergo illo de via transibat ois vir se
quens ioab ad psequendū siba filiuz bochri
E Porro ille transierat p oēs tribus isrl' vsq;
in abelā ⁊ in bethmacha:oēsq; viri electi cō
gregati fuerant ad eū.Uenerūt itaq; ⁊ oppu
gnabant eū in abela ⁊ i bethmacha ⁊ circū
dederūt mūitionib⁹ ciuitatē ⁊ obsessa ē vrbs
Ois autē turba que erat cum ioab molieba
tur destruere muros.Et exclamauit mulier
sapiens de ciuitate.Audite audite dicite io
ab:appropinqua huc ⁊ loquar tecū.Qui cū
F accessisset ad eam ait illi.Tu es ioab:Et ille
respondit.Ego.Ad quez sic locuta est.Audi
sermones ancille tue.Qui respōdit.Audio
Rursumq; illa:sermo inquit dicebat in vete
ri prouerbio.Qui interrogant interrogent
in abela ⁊ sic proficiebant.Nōne ego sum q̄
respondeo veritatē in israel.⁊ tu queris sub
uertere ciuitatē ⁊ euertere mrēm in isrl'?Qr
p̄cipitas hereditatē dñi? Rñdensq; ioab ait
Absit absit hoc a me:nō p̄cipito neq; demoli
or.Non se sic hz res.Sed hō de monte effra
G im siba fili⁹ bochri cognomine.leuauit ma
num suā ꝯ regē dauid.Tradite illum solum
⁊ recedem⁹ a ciuitate.Et ait mulier ad ioab
Ecce caput ei⁹ mittet ad te p murū.Ingressa
est ergo ad oēm pplm.⁊ locuta est eis sapiē
ter.Qui abscisū caput sibe filij bochri proie
3.2.g cerunt ad ioab.Et ille cecinit tuba ⁊ recesse
rūt ab vrbe vnusq̄sq; i tabernacl'a sua.Joab
3.8.d āt reuersus est irl'm ad regē.Fuit ergo ioab
sup oēm exercitū isrl':banaias āt fili⁹ ioiade
super ceretheos ⁊ feletheos.adurā vero sup

tributa.Porro iosaphat filius ahilud a com
mentarijs.Siba autem scriba sadoch vero ⁊
abiathar sacerdotes:hiram āt hiraites erat
sacerdos dauid. XXI.
FActa est q̄z fames in dieb⁹ dauid tri A
bus annis iugiter.Et ꝯsuluit dauid
oraculum dñi dixitq; dñs.Propter
saul ⁊ domū sanguinū:q2 occidit gabaonitas
Uocatis ergo gabaonitis rex.dixit ad eos
Porro gabaonite nō erāt de filijs isrl'sed re Josue.9.c
liq̄e āmorreoꝝ.Filij q̄ppe isrl' iurauerant eis
⁊ voluit saul pcutere eos zelo q̄si p filijs isrl'
⁊ iuda.Dixit ergo dd ad gabaonitas.Quid
faciā vobis.⁊ qd erit vr̄i piaculū vt bn̄dicat̄
hereditati dñi:Dixerūtq; ei gabaonite.Nō
ē nobis sup argēto ⁊ auro q̄stio:sed ꝯ saul ⁊
ꝯ domū ei⁹.neq; volum⁹ vt interficiatur hō
de isrl'.Ad q̄s rex ait.Quid ergo vultis vt fa
ciā vobis:Qui dixerunt regi.Uir q̄ attriuit B
nos ⁊ opp̄ssit iniq̄ ita delere debemus vt nec
vn⁹ quidē residu⁹ sit de stirpe ei⁹ in ꝯctis fi
nib⁹ isrl':dent nobis septē viri de filijs ei⁹ vt
crucifigam⁹ eos dño in gabaa saul quondā
electi dñi.Et ait rex.ego dabo.pepcitq; rex
miphiboseth filio iōathe.filij saul propter iu
siurandum.qd fuit inter dauid ⁊ ionatam fi
lium saul.tulitq; rex duos filios respha filie
ahia quas peperit saul armoni ⁊ miphibose
th ⁊ quinq; filios michol filie saul quas ge
nuerat adrieli filio berzelai qui fuit de mo
lati:⁊ dedit eos in manus gabaonitaꝝ q̄ cru
cifixerunt eos in monte corā domino.⁊ ceci
derunt hi septē sil' occisi in diebus messis p̄
me incipiente messiōe ordei.Tollens autem
repha filia ahia cilitium substrauit sibi supra
petrā ab initio messis donec stillaret aq̄ sup
eos de celo.⁊ nō dimisit aues lacerare eos p
diem neq; bestias per noctem.⁊ nūciata sūt
dauid que fecerat repha filia ahia ꝯcubina C
saul.Et abijt dauid ⁊ tulit ossa saul ⁊ ossa io
nathe filij ei⁹ a viris iabes galaad q̄ furati
fuerāt ea de platea bethsan in qua suspende
rant eos philistijm cum interfecissent saul in
gelboe.⁊ asportauit inde ossa saul ⁊ ossa io
nathe filij eius ⁊ colligentes ossa eorum qui
affixi fuerant sepelierunt ea cum ossibus sa
ul ⁊ ionathe filij eius in terra beniami in la
tere in sepulchro cis p̄ris ei⁹.Feceruntq; oīa
q̄ p̄ceperat rex⁊ repropitiat⁹ ē de⁹ t̄re p⁹ hec
fcūz ē āt rursū p̄liū philistinoꝝ aduersū israel
⁊ descēdit dauid ⁊ serui eius cū eo.⁊ pugna
bant ꝯ philistijm.Deficiente āt dauid iesbi
denob q̄ fuit de genere arafa cuius ferrū ha 1.Re.17.a
ste trecētas vncias appendebat.⁊ accinctus
erat ense nouo nisus ē pcutere dd p̄sidioq;

ei fuit abisai fili⁹ saruie ꝛ ꝑcussū philisteū in
B terfecit. Tunc iurauerūt viri dauid dicentes
ē.18.a. Iā nō egredieris nobiscū in bellū ne extigu
as lucernā isrł. Scōm q̄z fuit bellū in gob ꝯ
philisteos. Tunc ꝑcussit sobochai de vsathi
Par.20.c zaph de stirpe arafa de genere gigātū. Tertiū
quoqz fuit bellū in gob ꝯ philisteos i quo ꝑ
cussit adeodat⁹ filius salt⁹ polimitari⁹ beth
leemites goliath getheū cuius hastile haste
erat q̄si liciatoriū texentiū. q̄rtum bellū fuit i
ged i quo vir fuit excelsus q̄ senos i manib⁹
pedibusq̄ hēbat digitos. i. viginti quatuor. ꝛ
erat de origie arafa. ꝛ blassemauit isrł. ꝑcussit
āt eū ionathas fili⁹ sāmaa frīs dauid. Hi q̄t
tuor nati sunt de arafa in geth. ꝛ ceciderunt
in manu dauid ꝛ seruoꝝ eius. XXII.
A Locut⁹ est āt dauid dn̄o v̄ba carmis
hui⁹. in die q̄ liberauit eū dn̄s d̄ ma
nu oium inimicoꝝ suoꝝ: ꝛ de manu
saul. Et ait. Dn̄s petra mea ꝛ robur meuz: ꝛ
saluator me⁹. De⁹ dn̄s fortꝭ me⁹: spabo in eū
Scutū meū ꝛ cornu salutꝭ mee eleuator me⁹
ꝛ refugiū meū saluator me⁹: de iniq̄tate libe
Ps̄.17. rabis me. Laudabilē iuocabo dn̄m ꝛ ab ini
micis meis salu⁹ ero. q̄ circūdederūt me cō
tritiones mortꝭ: torrentes belial terruerūt me.
Funes inferi circūdederūt me: ꝑuenerūt me
laq̄i mortꝭ in tribulatione inuocabo dn̄z. ꝛ ad
deū meum clamabo: ꝛ exaudiet de tēplo san
cto suo vocē meā. ꝛ clamor me⁹ veniet ad au
res ei⁹. Cōmota est ꝛ ꝯtremuit terra: fundamēta
mōtiū ꝯcussa sunt ꝛ ꝯq̄ssata: q̄m irat⁹ est eis.
Ascendit fum⁹ de narib⁹ eius ꝛ ignis de ore
B ei⁹ volauit: carbōes succensi sūt ab eo. Et in
clinauit celos ꝛ descēdit: ꝛ caligo sub pedib⁹
eius. Et ascēdit sup cherubī ꝛ volauit. ꝛ la
psus est sup pēnas venti. Posuit tenebras i
circuitu suo latibulū: cribrās aq̄s de nubib⁹
celoꝝ. Pre fulgure i ꝯspectu ei⁹: succēsi sunt
carbones ignis. Tonabit de celo dn̄s. ꝛ excel
sus dabit vocē suā. Misit sagittas suas ꝛ dis
sipauit eos. fulgura ꝛ ꝯsūpsit eos. Et appue
rūt effusiōes maris ꝛ reuelata sūt fūdamēta
orbis. ab increpatōe dn̄i ab inspiratiōe spūs
furoris ei⁹. Misit de celo ꝛ assūpsit me. ꝛ tra
xit me de aq̄s multꝭ. Liberauit me ab inimi
co meo potētissimo. ꝛ ab his qui oderāt me:
q̄m robustiores me erant. Preuenit me i die
afflictiōis mee. ꝛ fact⁹ est dn̄s firmamētū meū
C Et eduxit me in latitudinez: liberauit me: qr
ꝯplacui ei. Retribuet mihi dn̄s fm iustitiaz
meā: ꝛ fz mūdiciā manuū meaꝝ r̄ddet mihi.
Qr custodiui vias dn̄i. ꝛ non egi ipie a deo
meo. Oia. n. iudicia eius in ꝯspectu meo ꝛ ꝓ
cepta ei⁹ nō amoui a me. Et ero ꝑfectus co
rā eo. ꝛ custodiā me ab iniq̄tate mea. Et resti
tuet mihi dn̄s fm iusticiā meā ꝛ fm mundi
ciam manuū meaꝝ in ꝯspectu oculoꝝ suoꝝ.
Cū sancto sanct⁹ eris: ꝛ cū robusto ꝑfect⁹. Et Ps̄.17.
cū electo electus eris: ꝛ cū ꝑuerso peruerte
ris. Et ppłm pauperē saluuz facies: oculisq̄z
tuis excelsos hūiliabis. Qr tu lucerna mea
dn̄e. ꝛ tu dn̄e illūinabis tenebras meas. In te
n. currā accinct⁹: in deo meo trāsiliā muruz.
De⁹ imaculata via eius: eloquium dn̄i igne
examinatū: scutū est oiuz spantiū in se. Quis
ē deus ꝓter dn̄m: ꝛ q̄s fortꝭ ꝓter deū nostruz?
De⁹ q̄ accinxit me fortitudine: ꝛ cōplanauit
ꝑfectā viaz meā. Coequans pedes meos cer
uis: ꝛ sup excelsa mea statuēs me: Docēs ma Ps̄.17. et
nus meas ad ꝓliū: ꝛ cōponens q̄si arcū ereū Ps̄.143.
brachia mea. Dedisti mihi clypeū salutꝭ tue
ꝛ mansuetudo mea multiplicauit me. Dila
tabis gressus meos subt⁹ me. ꝛ nō deficiēt ta
li mei. Persequr inimicos meos ꝛ ꝯterā: ꝛ nō Ps̄.17.
ꝯuertar donec ꝯsumā eos. Cōsumā eos ꝛ cō
fringā vt nō ꝯsurgant: cadent sub pedib⁹ me
is. Accinxisti me fortitudie ad ꝓliū. incurua B
sti resistentes mihi subt⁹ me. Inimicos meos
dedisti mihi dorsū: odientes me: ꝛ disperdaz
eos. Clamabunt ꝛ non erit q̄ saluet: ad dn̄m
ꝛ non exaudiet eos. Delebo eos vt puluerē
terre: q̄si lutū plateaꝝ ꝯminuā eos atqz ꝯfrin
gam. Saluabis me a ꝯdictionib⁹ ppłi mei.
custodies me in caput gentiū. ppłs quē igno
ro seruiet mihi. filij alieni resistēt mihi. auditu
auris obedient mihi. Filij alieni defluxerunt
ꝛ ꝯtrahent in angustijs suis. Uiuit dn̄s ꝛ bn̄di
ctus de⁹ me⁹. ꝛ exaltabitꝛ deus fortis salutis
mee. De⁹ q̄ das vindictas mihi. ꝛ deijcis po
płos sub me. Qui educis me ab inimicis me
is: ꝛ a resistentib⁹ mihi eleuas me: a viro ini
quo liberabis me. ꝓpterea cōfitebor tibi dn̄e Ps̄.17.
in gētib⁹: ꝛ noi tuo cātabo magnificās salu Ro.15.b.
tes regis sui: ꝛ faciēs misericordiam xp̄o suo
dauid ꝛ sei eius in sempiternum. XXIII.
Hec āt sunt verba nouissima que dixit A
dauid filius isai. Dixit vir cui consti
tutum est de xp̄o dei iacob. egregius
psaltes israel. Spiritus dn̄i locutus est ꝑ me
ꝛ sermo eius per linguā meam. Dixit. De⁹
israel mihi locut⁹ est fortis israel. Dn̄ator ho
minum iustus. dn̄ator in timore dei. Sicut lux
aurore oriente sole mane absqz nubibus ru
tilat. ꝛ sicut pluuijs germinat herba de terra
nec tanta est domus mea apud deum vt pa
ctum eternum iniret mecum firmum in om
nibus atqz munitum. Cuncta. n. salus mea ꝛ
omnis voluntas: nec est quicq̄ȝ ex eo qd̄ non
germinet. Preuaricatores autē quasi spine

e vellēt vniuersi:q̄ n̄ tolluntur manibꝰ. Et si
q̇s tāgere voluerit eas armabit ferro ⁊ ligno
lanceato:igneq̄ʒ succense ꝯburēt vsq̄ʒ ad ni
hilū hec noīa fortium dauid. Dauid sedens
in cathedra sapiētissimus ꝑnceps inter tres.
Ipe est q̄ tenerrimus ligni vmiculꝰ q̇ octin
B gentos interfecit impetu vno. Pꝰ hūc eleazar
filius patrui eius ahoi int̄ tres fortes q̇ erant
cum dauid q̄n exprobrauerunt philistijm ⁊
ꝯgregati sūt illuc in ꝑliūm. Cūq̄ʒ ascendissēt fi
lij israel. ipe stetit ⁊ percussit philisteos: do-
nec deficeret manꝰ eiꝰ. ⁊ obrigesceret cū gla
dio. Fecitq̄ʒ dn̄s salutē magnā in die illa. ⁊
ppl's qui fugerat reuersus est ad cesoꝝ spolia
d̄trahenda. Et pꝰ hūc sēma filius agge d̄ a-
rari. ⁊ ꝯgregati sūt philistijm in statione. erat
q̇ppe ibi ager lente plenus. Cūq̄ʒ fugisset po
pulus a facie philistijm stetit ille in medio
agri ⁊ tutꝰ est eū. Percussitq̄ʒ philisteos. ⁊
fecit dn̄s salutem magnā necnō ēt an̄ descē
derant tres q̇ erāt ꝑncipes inter triginta. ⁊
venerant tp̄e messis ad dauid in spelūcam
odollā. Castra āt philistinoꝝ erāt posita in
valle gigātum. ⁊ dauid erat i ꝑsidio. Porro
C statio philistinoꝝ tūc erat in bethleē. Desi-
Para. derauit ergo dauid aquā de lacu ⁊ ait. O si
II.d. q̇s mihi daret potū aq̄ d̄ cisterna q̄ ē i bethle
eʒ iuxta portā. Irrupūt ergo tres frēs castra
philistinoꝝ ⁊ hauserūt aquā de cisterna be-
thleē q̇ erat iuxta portā ⁊ attulerūt ad dd̄. at
ille noluit bibere:ſʒ libauit eā dn̄o dicēs. ꝓ-
pitius sit mihi dn̄s ne faciā hoc. Nū sāguinē
hoīuʒ istoꝝ q̇ ꝓfecti sūt ⁊ aīaꝝ piculū bibā. no
luit ergo bibere:hoc fecerūt tres robustissi-
mi. Abisai quoq̄ʒ fr̄ ioab filius saruie ꝑnceps
erat de tribus. Ipse ē q̇ leuauit hastā suaʒ ꝯ
trecētos:quos īterfecit:noīatus in tribus:⁊
inter tres nobilior:eratq̄ʒ coꝝ ꝑnceps sed vs
q̄ʒ ad tres primos nō ꝑuenerat. Et banaias
filius ioade viri fortissimi magnoꝝ opeꝝ de
capsael. Ipe ꝑcussit duos leones moab ⁊ ip
se descēdit ⁊ ꝑcussit leonē de media cisterna
in diebus niuis. Ipse quoq̄ʒ interfecit virum
egyptium viꝝ dignū spectaculo hn̄tē in ma-
nu hastā. Itaq̄ʒ cū descēdisset ad eū in virga
vi extorsit hastā de manu egyptij. ⁊ īterfecit
D eū hasta sua. Hec fecit banaias filius ioiade
Et ipse noīatus inter tres robustos qui erāt
inter triginta nobiliores:verūtn̄ vsq̄ʒ ad tres
nō ꝑuenerat. Fecitq̄ʒ eū sibi dauid auricula
riū a secreto. Asahel frater ioab inter trigita
Eleanā filius patrui eius de bethleē. Sēma
de arari. Elichade arodi. Helcs de phalti.
hira filius acces de thecua. Abieser de ana-
thoth. mobonnai de vsathi. selmon ahoites
macharai netophatices. eleph filius baana
⁊ ipse netophatites. Itai filius ribai de gebe
eth filioꝝ beniamin. banai pharatonites hel
tar de torrēte gaas. Albialbō arbatites: aza
maueth de beroni. eliaba de salboni. filij ia-
seni:ionathā:naram. Sēma de orodi:haiaʒ
filius sarar arothintes. elifeleth filius aasaai
filij maachati:heliā filius achitofel gelōites
esrai de carmelo:farai de arbi. igaal filiꝰ na-
thā de soba:bōni de gaddiselech de āmoni.
Narrai berotithes armiger ioab filij saruie.
hira hietrites:gareb ⁊ ipe hietrites: vrias e-
theus: omnes triginta septem. XXIIII.
ET addidit furor dn̄i irasci cōtra isrl'. A
cōmouitq̄ʒ dauid in eis dicentē ad I. Par.23.
ioab. vade numera israel ⁊ iudā. di-
xitq̄ʒ rex ad ioab principem exercitūs sui. P-
ambula oēs tribus isrl'a dan vsq̄ʒ bersabee:
⁊ numera populū vt sciam numeꝝ eius. Di-
xitq̄ʒ ioab regi. Adaugeat dn̄s deus tuus po
pulū tuū quātus nūc ē iterūq̄ʒ cētuplicet in
ꝯspectu dn̄i mei regis. Sed q̇d sibi dn̄s meꝰ
rex vult in re huiuscemodi. Obtinuit āt ser-
mo regis verba ioab ⁊ principum exercitus.
Egressusq̄ʒ ē ioab ⁊ ꝑncipes militū a facie re
gis vt numerarēt ppl'm isrl'. Cūq̄ʒ ptrāsissent
iordanē venerūt in aroer ad dexterā vrbis
que ē in valle gad. ⁊ ꝑ iaser trāsierūt in gala
ad. ⁊ in terrā inferiorē hodsi:⁊ venerunt in
dan siluestria circueūtesq̄ʒ iuxta sidonē trāsi
erūt ꝓpe menia tiri ⁊ oēm terrā euei ⁊ cha-
nanei:venerūtq̄ʒ ad meridiē iuda i bersabee
⁊ lustrata vniuersa terra:affuerūt post nouē
mēses ⁊ vigīti dies in hirl'm. Dedit ergo io- B
ab numeꝝ descriptiōis ppl'i regi. Et iuēta sūt
de isrl' octigēta miliavīroꝝ fortiū q̇ educerēt
gladiū. ⁊ de iuda q̇ngēta milia pugnatorū.
Percussit āt cor dauid eū postq̄ʒ numeratꝰ
ē ppl's. Et dixit ad dn̄m. Peccaui valde in
hoc facto:ſʒ ꝑcor dn̄e vt trāsferas iniq̇tatem
serui tui q̄r stulte egi nimis. Surrexit itaq̄ʒ
dauid mane:⁊ sermo dn̄i factꝰ ē ad gad pro
phetā ⁊ videntē dauid dicēs. Uade ⁊ loquere
ad dauid. hec dicit dn̄s. Triū tibi dat optio.
elige vnū q̇d volueris ex his vt faciam tibi.
Cūq̄ʒ venisset gad ad dauid nūciauit ei di-
cēs. Aut septē annis veniet tibi fames in ter
ra tua:aut tribus mēsibus fugies aduersari
os tuos:⁊ illi te ꝑsequent̄:aut certe tribꝰ die
bus erit pestilētia in terra tua. Nūc ergo de
libera:⁊ vide quē rn̄deā ei q̇ me misit sermo
nē. Dixit āt dauid ad gad. Coartor nimis ſʒ C
meliꝰ ē vt icidā i manꝰ dn̄i. Multe.n. miseri- Dan̄.I.c
cordie eiꝰ sūt:q̄ʒ i manꝰ hoīuʒ. Immisitq̄ʒ dn̄s Phili.I.c
pestilētiā i isrl' de mane vsq̄ʒ ad tp̄s ꝯstitutuʒ I.Par.21.

⁊ mortui sūt ex pplo a dan vsqȝ bersabee se/
ptuagita milia viroꝝ. Cūqȝ extēdisset manū
suā angelus dñi sup irlm vt disperderet eā: mi
sertus ē dñs sup afflictionē ⁊ ait angelo pcu
tiēti pplz. Sufficit nūc ꝯtine manū tuā. Erat
aūt angelus dñi iuxta areā areuna iebusei.
Dixitqȝ dauid ad dñm cū vidisset angeluz
cedētē ppl̄m. Ego sū q̄ peccaui ⁊ inique egi.
isti q̄ oues sī q̄d fecerūt. Vertat obsecro ma
nus tua ꝯ me ⁊ ꝯ domū pr̄is mei. Venit aūt
gad ꝓpha ad dauid i die illa: ⁊ dixit ei. Ascē
de ⁊ ꝯstitue altare dño i area areuna iebusei.
Et ascēdit dauid iuxta sermonē gad quē p̄/
B cepat ei dñs. Cōspiciēsqȝ areuna aiaduertit
regē ⁊ seruos eius transire ad se. ⁊ egressus
adorauit regē ꝓno vultu in terrā ⁊ ait. quid
cause ē vt veniat dñs me⁹ rex ad seruū suuz.
cui dd ait vt emā a te areā ⁊ edificē altar dño
⁊ cessz interfectio q̄ grassatur in pplo. Et ait
areuna ad dauid: Accipiat ⁊ offerat domin⁹
meus rex. sicut placet ei. Hēs boues i holo
caustum. ⁊ plaustrum ⁊ iuga boum in vsū li
gnoꝝ. Omnia dedit areuna regi. Dixitqȝ a/
reuna ad regem: Dñs de⁹ tuus suscipiat vo
tum tuum. Cui rn̄dēs rex ait. Nequaq̄ vt vis
sȝ emaz p̄cio a te. ⁊ n̄ offeram dño deo meo
holocausta gratuita. Emit ergo dauid areā
⁊ boues. argenti siclis q̄nq̄ginta. ⁊ edifica/
uit ibi dauid altare domino. ⁊ obtulit holo
causta ⁊ pacifica. Et ꝓpiciatus est dñs terre.
⁊ cohibita est plaga ab israhel.
Explicit secūdus liber samuelis. Incipit li/
ber p̄mus malachim. i. regum tti⁹. Caplz. I.
A
j. co. AT rex dauid senuerat: habe/
batqȝ etatis plurimos dies.
Cūqȝ operiret vestibus non
calefiebat. Dixerunt ergo ei
serui sui. Queram⁹ dño nr̄o
regi adolescētulā virginē. ⁊
stet corā rege ⁊ foueat eum.
dormiatqȝ in sinu suo ⁊ calefaciat dñm nr̄m
regē. Quesierūt igit adolescētulā speciosā i
oibus finibus isrl̄: ⁊ inuenerūt abisac sunami/
tē: ⁊ adduxerūt eā ad regē. Erat aūt puella
pulchra nimis: dormiebatqȝ cū rege ⁊ mini/
strabat ei: rex v̄o nō cognouit eaz. Adonias
aūt filius agith eleuabat dicēs. Ego regna/
bo. Fecitqȝ sibi currū ⁊ equites: ⁊ q̄nquagin
ta viros: q̄ currerēt añ eū. Nec corripuit eū
pr̄ suus aliq̄n dicēs. Quare hoc fecisti. Erat
aūt ⁊ ipse pulcher valde scd̄s natu p⁹ absalō
Et sermo eius cū ioab filio saruie: ⁊ cū abia/
thar sacerdote q̄ adiuuabāt ptes adōie. Sa
doch v̄o sacerdos ⁊ banaias fili⁹ ioade ⁊ na
thā ꝓpheta ⁊ semei ⁊ celethi ⁊ felethi ⁊ oē
robur exercitus dauid nō erat cum adonia.
Jmolatis ergo adonias arietibus ⁊ vitulis B
⁊ vniuersis pinguibus iuxta lapidē zoeleth
q̄ erat vicinus fonti rogel: vocauit vniuer/ j. co.
sos fratres suos filios regis ⁊ oēs viros iu/
da seruos regis: nathā autē prophetaz ⁊ ba
naiā ⁊ robustos quosqȝ ⁊ salomonē fratrem
suū nō vocauit. Dixit itaqȝ nathā ad bersa/
bee matrem salomonis. Num audisti ꝙ re/
gnauerit adonias filius agith: ⁊ dñs noster
dauid hoc ignorat. Nunc ergo veni accipe
ꝯsilium a me: ⁊ salua animā tuā filijqȝ tui sa/
lomonis. Vade ⁊ ingredere ad regem da/
uid ⁊ dic ei. Nōne tu domine mi rex iurasti
mihi ancille tue dicens ꝙ salomon fili⁹ tu⁹
regnabit post me: ⁊ ipse sedebit in solio meo
Quare ergo regnat adonias. Et adhuc ibi
te loquente cum rege ego veniam post te: ⁊
cōplebo sermones tuos. Ingressa est itaqȝ C
bersabee ad regem in cubiculo. Rex autem s. co.
senuerat nimis. ⁊ abisac sunamitis ministra
bat ei. Inclinauit se bersabee ⁊ adorauit re/
gem. Ad quam rex: quid tibi inq̄t vis. Que
rn̄dens ait. Dñe mi rex tu iurasti per dñm
deum tuū ancille tue: salomon filius tuus re
gnabit post me: ⁊ ipse sedebit in solio meo: ⁊
ecce nunc adonias regnat te domine mi rex
ignorante. Mactauit boues ⁊ pinguia que/
qȝ ⁊ arietes plurimos: ⁊ vocauit omnes fili
os regis. abiathar quoqȝ sacerdotem ⁊ ioab
principem militie: salomonem autem seruū
tuū nō vocauit. Verūtñ dñe mi rex in te ocu
li respiciunt totius israel vt indices eis q̄s
sedere debeat in solio tuo domine mi rex p⁹
te. Eritqȝ cū dormierit dñs meus rex cū pa
tribus suis. erimus ego ⁊ filius meus pecca
tores. Adhuc illa loquēte cū rege nathā ꝓ/
pheta vēit: ⁊ nūciauerūt regi dicētes. Adest
nathā ꝓpha. Cūqȝ introisset in cōspectu re/
gis ⁊ adorasset eū ꝓnus in terrā. dixit nathā
Dñe mi rex tu dixisti adonias regnet p⁹ me
⁊ ipse sedeat sup thronū meū: quia descendit
hodie ⁊ immolauit boues ⁊ pinguia ⁊ arie/ D
tes plurimos: ⁊ vocauit vniuersos filios re/
gis ⁊ principes: abiathar quoqȝ sacerdotem
illisqȝ vescentibus ⁊ bibentibus coram eo: ⁊
dicentibus viuat rex adonias: me seruū tuū
⁊ sadoch sacerdotem: ⁊ banaiam filium io/
iade ⁊ famulum tuum salomonem non vo/
cauit. Nunquid a dño meo rege exiuit hoc
verbum: ⁊ mihi nō indicasti seruo tuo quis
sessurus eēt sup thronū dñi mei regis p⁹ eū. ⁊
rn̄dit rex dauid dicēs. Vocate ad me bersa/
bee. Que cū fuisset igressa corā rege ⁊ stetis/
set ante euz. iurauit rex ⁊ ait. Viuit dñs qui

eruit aiam meã de oĩ angustia: qꝛ sicut iura-
ui tibi p dñm deũ israel dicens salomon filiꝰ
tuꝰ regnabit post me. ⁊ ipse sedebit sup soliũ
meũ pro me sic faciã hodie. Sũmissoqꝫ ber-
sabee in ẽrã vultu: adorauit regem dicẽs. Ui
uat dñs meꝰ rex dauid i eternũ. Dixit qꝫ rex
E dauid. Uocate mihi sadoch sacerdotẽ ⁊ na-
thã ꝓpheᷓ. ⁊ banaiã filiũ ioiade. q̃ cũ ingressi
fuissent coram rege. dixit ad eos. Tollite vo-
biscũ fuos dñi vr̃i. ⁊ iponite salomonẽ filiũ me
um sup mulã meã ⁊ ducite eũ i gió. ⁊ vngat
eũ ibi sadoch sacerdos ⁊ nathã ꝓpha i regẽ
sup israel. Et caneť buccina atqꝫ diceť. Uiuat
rex salomõ. Et ascendeť post eũ. ⁊ venieť in
irl'm. ⁊ sedebit sup soliũ meũ. ⁊ ipse regnabit
ꝓ me illiqꝫ ꝓcipiã vt sit dux sup isrl' ⁊ sup iu
dã. ⁊ rñdit banaias filius ioiade regi dicẽs:
Amẽ sic loq̃tur dñs dꝰ dñi mei regi. Quõ fu
it dñs cum dño meo rege sic sit cũ salomõe.
⁊ sublimius faciat soliũ eiꝰ a solio dñi mei re
gis dauid. Descẽdit ergo sadoch sacerdos ⁊
nathã ꝓpha ⁊ banaias filiꝰ ioiade ⁊ celethi
⁊ felethi ⁊ iposuerũt salomonẽ sup mulã re
F gis dauid ⁊ adduxerunt eũ in gió. Sũpsitqꝫ
sadoch sacerdos cornu olei de tabernaculo
⁊ vnxit salomonẽ ⁊ cecinerũt buccĩa. ⁊ dixit
oĩs ppl's. Uiuat rex salomon. ⁊ ascendit vni-
uersa multitudo post eũ ⁊ ppl's canentiũ ti-
bijs ⁊ letantiũ gaudio magno. ⁊ insonuit ter
ra a clamore eoꝝ. Audiuit aũt adonias ⁊ oẽs
ē.co q̃ inuitati fuerãt ab eo. Iãqꝫ ꝯuiuiũ finitum
erat. Sꝫ ⁊ ioab audita voce tube ait. Quid si
bi vult clamor ciuitatis tumultuanť? Adhuc
eo loq̃nte ionathã filiꝰ abiathar sacerdoť ve
nit. cui dixit adonias. Ingredere qꝛ vir forť
es ⁊ bona nũciãs. Rñditqꝫ ionathã adõie.
nequaq̃. Dñs. n. noster rex dauid. regẽ ꝯsti-
tuit salomonẽ misitqꝫ cũ eo sadoch sacerdo
tem ⁊ nathã ꝓpham ⁊ banaiã filium ioiade
⁊ celethi ⁊ felethi. ⁊ iposuerunt eum sup mu
lam regis. vnxerũtqꝫ eum sadoch sacerdos ⁊
nathã propha regẽ in gió. ⁊ ascenderunt ide
letantes. ⁊ isonuit ciuitas. hec est vox quã au
distis. sed ⁊ salomon sedet sup soliũ regni. ⁊
ingressi serui regis benedixerunt dño nostro
regi dauid dicentes. Amplificet deus nomẽ
salomonis super nomen tuum ⁊ magnificet
G thronuꝫ eius sup thronũ tuum. Et adorauit
rex in lectulo suo. insuper ⁊ hec locutus est.
Benedictꝰ dñs deus israel q̃ dedit hodie se
dentẽ in solio meo videntibus ocul' meis. ter
riti sũt ergo ⁊ surrexerũt oẽs q̃ inuitati fue-
rãt ab adonia. ⁊ iuit vnꝰ q̃sqꝫ in viã suã. Ado
nias aũt timens salomonẽ surrexit ⁊ abijt in
j.2.c. tabernaculum dñi: tenuitqꝫ cornu altaris. ⁊

nunciauerũt salomõi dicentes: ecce adonias
timens regẽ salomonẽ tenet cornu altaris
dicens. Iuret mihi rex salomon hodie ꝙ nõ
interficiat seruũ suũ gladio. Dixitqꝫ salomõ
Si fuerit vir bonꝰ. nõ cadet ne vnꝰ quidem
capillus eiꝰ in terrã. sin aũt malũ iuẽtũ fuerit
in eo morieť. misit ergo salomon ⁊ eduxit eũ
ab altari ⁊ ingressus adorauit regẽ salomõ
dixitqꝫ ei salomon. vade i domũ tuã. II
Appropinquauerũt aũt dies dauid vt A
moreretur precepitqꝫ salomoni filio
suo dicens: Ecce ego ingredior viaꝫ Josue.23.d
vniuerse terre. Confortare ⁊ esto vir fortis ⁊ Deu.31.b
obserua custodias domini dei vt ambules i Josue.1.b
vijs eius ⁊ custodias cerimonias eius. ⁊ ꝑce
pta eius ⁊ iudicia ⁊ testimõia: sicut scriptũ ẽ
in lege moysi vt intelligas vniuersa q̃ facis
⁊ quocũqꝫ te vẽteris vt ꝯfirmet dñs sermões
suos q̃s locutꝰ ẽ de me dicẽs: si custodierint
filij tui vias meas. ⁊ ambulauerint corã me
in v̾itate in oĩ corde suo ⁊ in oĩ aĩa sua: nõ au
fereť tibi vir de solio isrl'. Tu qꝫ n osti que fe 2.Re.3.e.et
cerit mihi ioab filius saruie. q̃ fecerit duobꝰ 20.c
principibꝰ exercitus israel. abner filio ner. ⁊
amase filio iether quos occidit ⁊ effudit san
guinẽ belli in pace. ⁊ posuit cruorẽ belli in
baltheo suo q̃ erat circa lumbos eius. ⁊ i cal
ciamẽto suo q̃d erat i pedibꝰ eiꝰ. Facies ergo B
iuxta sapientiã tuã. ⁊ nõ deduces caniciẽ eiꝰ
pacifice ad inferos. Sꝫ ⁊ filijs berzelai galaa 2.Re.19.e
ditis reddes grãm. erũtqꝫ comedentes i mẽ
sa tua. occurrerũt. n. mihi qñ fugiebã a facie
absalon fr̃is tui. hẽs quoqꝫ apud te semei fi-
lium gera filij gemini de bahurim: q̃ male- 2.Re.16.b.
dixit mihi maledictione pessima qñ ibaꝫ ad
castra. sed qꝛ descendit mihi in occursum cũ Ibideꝫ.19.c
transirẽ iordanẽ. ⁊ iuraui ei p dñꝫ dicẽs: nõ
te interficiã gladio: tu noli pati eũ esse inno-
xiũ. vir aũt sapiẽs es vt scias que facies ei. De
ducesqꝫ canos eiꝰ cũ sanguĩe ad iferos. Dor Act.2.e.
miuit igitur dauid cũ p̃ribus suis. ⁊ sepultꝰ
est i ciuitate dauid. Dies aũt q̃bꝰ regnauit da
uid sup isrl' q̃draginta anni sũt. In hebrõ re C
gnauit septẽ ãnis. in irl'm trigintatribꝰ. Sa- 1.Para.29.f
lomõ aũt sedit sup thronũ dauid patris sui ⁊
firmatũ est regnũ eius nimis. ⁊ ingressus est
adonias filius agith ad bersabee mr̃eꝫ salo
monis. Que dixit ei. pacificꝰ ne est igressus 1.Re.16.a
tuꝰ? q̃ rñdit pacificus. Addiditqꝫ sermo mi-
hi est ad te. Cui ait. Loquere. Et ille. Tu in-
quit nosti qꝛ meũ erat regnũ. ⁊ me preposue
rat oĩs isrl' sibi i regẽ. sed trãslatũ ẽ regnũ ⁊ fa
ctũ est fratris mei. A dño. n. ꝯstitutũ ẽ ei: nũc
ergo petitiõeꝫ vnã ꝑcor a te ne ꝯfũdas faciẽ
meã. Que dixit ad euꝫ. Loquere. Et ille ait

ꝓcor vt dicas salomoni regi.neqꝫ.n.negare ti
bi q̇cq̄ pōt.vt det mihi abisac sunamitē vxo
rem.Et ait bersabee.bñ ego loq̄r pro te regi.
Uenit ergo bersabee ad regē salomonem vt
loq̄retur ei,ꝑ adonia.Et surrexit rex in occur
sum eius adorauitqꝫ eā.⁊ sedit sup thronum
suū.Positusqꝫ est thronus mr̄i regis q̄ sedit
D ad dexterā eius.dixitqꝫ ei.Petitionē vnam
ꝑuulā ego deꝓcor a te ne ꝯfundas faciē meā
Et dixit ei rex.Pete mr̄ mea.neqꝫ.n.fas ē vt
auertā faciē tuam.Que ait.det abisac suna-
mitis adonie fratri tuo vxor.Rñditqꝫ rex sa
lomon ⁊ dixit mr̄i sue.Quare postulas abi-
sac sunamitē adonie?Postula ei ⁊ regnum.
Ipse ē.n.frater me⁹ maior me.⁊ hꝫ abiathar
sacerdotē ⁊ ioab filium saruie.Iurauit itaqꝫ
rex salomō ꝑ dñm dicens.hec faciat mihi de
us ⁊ hec addat.q̄r contra aiam suā locut⁹ est
adonias ṽbū hoc.Et nunc viuit dñs q̇ firma
uit me ⁊ collocauit me sup soliū dauid pr̄is
mei.⁊ q̇ fecit mihi domū sicut locutus est.q̄r
hodie occidet̄ adonias. misitqꝫ rex salomon
ꝑ manū banaie filij ioiade q̇ interfecit euꝫ: ⁊
mortuus est.Abiathar quoqꝫ sacerdoti dixit
rex.Uade in anathot ad agrū tuum. ⁊ q̇dez
vir mortis es:sꝫ hodie te nō interficiā.q̄r por
tasti archā dñi dei corā dauid pr̄e meo.⁊ su-
stinuisti laborem in oībus in q̇b⁹ laborauit
E pr̄ meus.Eiecit ergo salomon abiathar vt nō
1.Re.2.f esset sacerdos dñi vt iplerer̄ ſmo dñi quē lo-
cutus est sup domū heli in sylo.venit āt nun
cius ad salomonē ꝙ ioab decliasset post ado
s.1.g niā.⁊ post salomonē nō declinasset.Fugit er
go ioab in tabernaculū dñi ⁊ apprehēdit cor-
nu altaris.Nunciatūqꝫ est regi salomoni ꝙ
fugisset ioab i tabernaculū dñi.⁊ eēt iuxta al
tare.misitqꝫ salomon banaiā filiū ioiade di-
cens.Uade interfice euꝫ.⁊ venit banaias ad
tabernaculū dñi.⁊ dixit ei:Hec dicit̄ rex: egre
dere.Qui ait:non egrediar:sꝫ h̄ moriar.Re
nunciauit banaias regi ſmonē dicēs:hec lo
cutus ē ioab:⁊ hec locut⁹ est mihi.dixitqꝫ ei
rex.Fac sicut locut⁹ ē ⁊ interfice eū ⁊ sepeli.⁊
amouebis sāguinē innocētē q̇ effusus ē a io-
ab a me ⁊ a domo pr̄is mei ⁊ reddet dñs san
guinē ei⁹ sup caput eius:q̄r iterfecit duos vi
2.Re.3.e. ros iustos melioresqꝫ se. ⁊ occidit eos gla-
2.Re.20.c. dio pr̄e meo dauid ignorāte.abner filiū ner
F ꝓncipē militie isrl̄.⁊ amasā filiū iether princi
pem exercit⁹ iuda.⁊ reuertet̄ sanguis illorū
in caput ioab ⁊ in caput seminis ei⁹ i sempi-
ternū.dauid āt ⁊ semini ei⁹ ⁊ domui ⁊ thro-
no illi⁹ sit pax vsqꝫ in eternū a dño.Ascendit
itaqꝫ banaias fili⁹ ioiade.⁊ aggressus eū iter
fecit:sepultusqꝫ ē in domo sua i deserto.Et cō
stituit rex banaia filiū ioiade ꝓ eo super ex-
ercitū.⁊ sadoch sacerdotē posuit ꝓ abiathar
Misit quoqꝫ rex ⁊ vocauit semei. Dixitqꝫ ei
Edifica tibi domū i irl̄m ⁊ hita ibi.⁊ nō egre
dieris īde huc atqꝫ illuc. Quacunqꝫ āt die e
gressus fueris ⁊ trāsieris torrētē cedrō. scito
te iterficiendū.sāguis tu⁹ erit sup caput tuū
Dixitqꝫ semei regi.bon⁹ ſmo: Sicut locut⁹ ē 1.Re.9.h
dñs me⁹ rex sic faciet seru⁹ tu⁹.hītauit itaqꝫ j.18.d
semei i irl̄ꝫ dieb⁹ multꝫ.Factū ē āt post ānos
tres vt fugerēt serui semei ad achis filiū ma
acha regē geth.Nunciatūqꝫ ē semei ꝙ serui
ei⁹ issent i geth.Et surrexit semei ⁊ strauit asi G
nū suū.iuitqꝫ ad achis in geth ad req̄rendū
seruos suos.⁊ adduxit eos de geth.Nūciatū
est āt regi salomoni ꝙ isset semei in geth de
irl̄m ⁊ redisset.Et mittens vocauit eū dixitqꝫ
illi.Nonne testificat⁹ sum tibi per dñm.⁊ ꝑ-
dixi tibi quacūqꝫ die egressus fueris huc ⁊ il
luc:scito te esse moriturꝫ?Et respondisti mihi
Bonus sermo quē audiui. Quare ergo nō cu
stodisti iusiurandū dñi ⁊ ꝓceptū quod prece
perā tibi?Dixitqꝫ rex ad semei. Tu nosti oē 2 Re.16.b
malū cui⁹ tibi ꝯsciū ē cor tuū qđ fecisti dauid
pr̄i meo.Reddidit dñs malitiā tuam in ca-
put tuū ⁊ rex salomon benedict⁹.⁊ thronus
dauid erit stabilis corā domino vsqꝫ in sem-
piternum.Iussit itaqꝫ rex banaie filio ioiade
qui aggressus percussit eum ⁊ mortuus est.
C Onfirmatū ē igitur regnū i III A
manu salomōis.⁊ affinitate ꝯiunctus 2.Pa.1.a
ē pharaōi regi egypti.Accepit nāqꝫ
filiā eius ⁊ adduxit i ciuitatē dauid donec cō
pleret edificans domū suā ⁊ domū dñi ⁊ mu
rum irl̄m ꝑ circuitū.Attamē ppl̄s imolabat
in excelsis.Nō.n.edificatū erat tēpluꝫ nomi
vsqꝫ in diē illū.Dilexit autem salomon dñm
ambulans i preceptis dđ pr̄is sui.excepto ꝙ
in excelsis imolabat.⁊ accēdebat thymiama
Abijt itaqꝫ salomō in gabaō vt imolaret ibi.
Illud q̇ppe erat excelsū maximū. mille ho-
stias in holocaustum obtulit salomon super
altare illud in gabaon.Apparuit auteꝫ dñs
salomoni ꝑ sōnium nocte dicēs. Postl̄a qđ
vis vt deꝫ tibi.Et ait salomon. tu fecisti cum
seruo tuo dđ pr̄e meo misericordiā magnā:si
cut ābulauit i ꝯspectu tuo in ṽitate ⁊ iusticia
⁊ recto corde tecū.Custodisti ei misericordiā
tuā grādē ⁊ dedisti ei filiū sedentē sr̄ thronū
sicut ē hodie.Et nūc dñe de⁹ tu regnar̄ fecisti 1.Par.
seruū tuū ꝓ dauid pr̄e meo.Ego aūt sū puer 12.a
ꝑuulus ⁊ ignorans egressū ⁊ itroitū meuꝫ.⁊ 2.Pa.1.a
ſu⁹ tu⁹ i medio ē ppl̄i quē elegisti: ppl̄i infi- Sap.9.d
niti q̇ enūerari ⁊ supportari nō pt̄ ꝑ multitu B
die.Dabis ergo seruo tuo cor docile vt ppl̄ꝫ

tuū iudicare possit ⁊ discernere inter bonuꝫ
⁊ malū. Quis.n.pōt iudicare pplm istū po-
pulū tuum hunc multū? Placuit ergo ser-
mo corā dño ꝙ salomon postulasset huiusce
modi rē. Et dixit dñs salomoni: Qꝛ postula
sti vbū hoc ⁊ nō petisti tibi dies multos. nec
diuitias aut aīas inimicoꝝ tuoꝝ: sed postula
sti tibi sapiam ad discernēdū iudiciū ecce fe
ci tibi ꝭm ꝭmones tuos. Et dedi tibi coꝛ sapi
ens ⁊ itelligēs intm̄ vt nullus aū te silis tui
fuerit nec post te surrecturꝰ sit. Sꝫ ⁊ hec que
nō postulasti dedi tibi diuitias.s.⁊ gliam vt
nēo fuerit silis tui in regibus ↄctis retro die
C bus. Si aūt ābulau eris in vijs meis ⁊ custo-
dieris ꝓcepta mea ⁊ mādata mea sicut ābu-
lauit pr̄ tuꝰ lōgos faciā dies tuos. Igiť euigi
lauit salomō. ⁊ itellexit ꝙ eēt sōniū. Cūqꝫ ve
nisset irlm̄. stetit corā archa federis dñi. ⁊ ob
tulit holocausta. ⁊ fecit victimas pacificas ⁊
grāde ↄuiuiū vniuersis famulꝭ suis. Tunc ve
nerūt due mulieres meretrices ad regē. stete
rūtqꝫ corā eo. Quarum vna ait. Obsecro mi
dñe ego ⁊ mulier hec hitabamꝰ in domo vna
⁊ pepi apđ eā in cubiculo. Tertia āt die post
qꝫ ego pepi. peperit ⁊ hec. Et eramus silꝭ: nul
lusqꝫ aliꝰ nobiscūqꝫ in domo exceptis nobis
duabꝰ. Mortuꝰ est āt filiꝰ mulieris hꝰ nocte.
Dormiēs qppe oppꝛssit eū. ⁊ ↄsurgēs intēpe
ste noctꝭ silētio tulit filiū meū de latere meo
āciłłe tue dormientꝭ ⁊ collocauit in sinu suo:
suū aūt filiū qui erat mortuus posuit in sinu
meo. Cūqꝫ surrexissē mane vt darem lac filio
meo. appuit mortuꝰ. Quē diligētiꝰ intuens
clara luce dep̄hēdi nō eē meū quē genuerā.
Rn̄ditqꝫ altera mulier. nō ē ita vt dicis. sꝫ fi-
lius tuꝰ mortuꝰ est: meꝰ āt viuit. Econtrario
B illa dicebat mētiris. Filiꝰ qppe meꝰ viuit. ⁊
filius tuꝰ mortuus ē. Atqꝫ in hūc modū con
tēdebant corā rege. Tūc rex ait. Hec dicit. fi-
lius meꝰ viuit: ⁊ filiꝰ tuus mortuꝰ est. Et ista
rn̄dit: Nō: sꝫ filiꝰ tuꝰ mortuꝰ ē. meꝰ āt viuit.
Dixit ergo rex. Afferte mihi gladiū. Cūqꝫ at
tulissēt gladiū corā rge: Diuidite inqt ifātē
viuū i duas ptes. ⁊ date dimidiā ptez vni ⁊ di
midiā ptē alteri. Dixit āt mlier cuiꝰ filiꝰ erat
viuꝰ ad regē: cōmota sūt qppe viscera eiꝰ sup
filio suo. Obsecro dñe date illi infantē viuū.
⁊ nolite interficere eū. Ecōtrario illa dicebat
Nec mihi nec tibi sit: sꝫ diuidať. Rn̄dit rex ⁊
ce.7.b. ait. Date huic ifantē viuū ⁊ nō occidať. Hec
ē āt mr̄ eiꝰ. Audiuit itaqꝫ oīs isrł iudiciū qđ
iudicasset rex: ⁊ timuerūt regē vidētes sapiaꝫ
dei eē in eo ad faciēdū iudiciū. IIII.

A E Rat āt rex salomon regnās sup oēꝫ
isrł. ⁊ hi ꝑncipes quos hēbat Azari-
as filiꝰ sadoch sacerdotis helio reph ⁊ ahia
filij sesa scribe. Iosaphat filiꝰ ahilud a cōmē
tarijs. banaias filiꝰ ioiade sup exercitū. Sa-
doch āt ⁊ abiathar sacerdotes. azarias filius
nathā sup eos q̇ assistebāt regi. Sabud filius
nathā sacerdos amicꝰ regis ⁊ ahisar ꝓpositꝰ
domꝰ. ⁊ adonirā filiꝰ abda sup tributa. Habe
bat āt salomō duodeci ꝓfectos sup oēꝫ isrł q̇
ꝓbebāt ānonā regi ⁊ domui eiꝰ. Per singu-
los.n.mēses in āno singuli necessaria mistra
bant. Et hec noīa eoꝝ. Bēhur in mōte effrai
bēdecar ⁊ in maccel ⁊ i salebi ⁊ i bethsames
⁊ in helō ⁊ in bethanan. benesed i araboth.
Ipsiꝰ.n. erat socho ⁊ oīs ťra epher. Benabi i B
adab cuiꝰ oīs nephadoꝛ thaphet filiam salo
monis hēbat vxorem. bana filiꝰ ahilud rege
bat thanach ⁊ magedo ⁊ vniuersā bethsan q̄
est iuxta sarthana subter iezrahel ⁊ bethsan
vsqꝫ abel meula e regione iecmaā. bēgaber i
ramoth galaad habebat anotair filij manas
se in galaad. Ipse erat in oī regione argob q̄
est in basā sexagita ciuitatibus magnis atqꝫ
muratis q̄ habebat seras ereas. Abinadab
filius addo ꝑerat in mānai. Achimaas i ne-
ptalim. Sꝫ ⁊ ipse hēbat basemath filiā salo-
monis i coniugio. Baana filius husi in aser
⁊ i baloth. Iosaphat filius pharue i ysachar.
semei filius hela in beniami. Gaber filius su
ri in terra galaad. ⁊ i terra seō regis ammor-
rei. ⁊ og regis basā sup oīa q̄ erant in illa ter
ra. Iuda ⁊ israel innumerabiles sicut arena
maris in multitudine comedentes ⁊ biben-
tes atqꝫ letantes. Salomō aūt erat in ditiōe C
sua habens oīa regna secū a flumine ťre phi
listijm vsqꝫ ad terminum egypti: offerentiū si
bi munera ⁊ seruientiū ei ↄctis diebꝰ vite eiꝰ
Erat aūt cibus salomonis per dies singulos
triginta chori simile ⁊ sexaginta chori farine
decē boues pingues. ⁊ viginti boues pascua
les ⁊ centū arietes: excepta venatione ceruo
rum. capreaꝝ atqꝫ bubaloꝝ ⁊ auiū altilium.
Ipse.n. obtinebat oēm regionē q̄ erat trans
flumen q̄si a thapsa vsqꝫ ad gazā. ⁊ cūctos re-
ges illaꝝ regionū ⁊ habebat pacem ex omni
parte in circuitu. Habitabatqꝫ iuda ⁊ israel
absqꝫ timore vllo vnusq̇sqꝫ sub vite sua ⁊ sub
ficu sua. a dā vsqꝫ bersabee cunctis diebus sa
lomonis. Et habebat salomon quadraginta
milia presepia equoꝝ curriliuꝫ. ⁊ duodecim
milia equestrium. nutriebantqꝫ eos supradi
cti regis prefecti: sed ⁊ necessaria mēse. regis
salomonis cū ingenti cura prebebant in tpe D
suo. Ordeum quoqꝫ ⁊ palleas equorum
⁊ iumentorum deferebant in locum vbi erat
rex iuxta constitutum sibi. Dedit quoqꝫ deꝰ

ſapiam ſalomoni ⁊ prudentiã multã nimis
⁊ latitudinẽ cordis quaſi arenã q̃ ẽ i littore
maris ⁊ p̃cedebat ſapia ſalomonis ſapiẽtiaʒ
oium orientaliũ ⁊ egyptiorꝝ ⁊ erat ſapiẽtior
cũctis hoibus. Sapiẽtior ethaʒ ezraite ⁊ he
mã ⁊ calchal ⁊ dorda filijs maol. ⁊ erat noia
tus in vniuerſis gẽtibus p circuitũ. Locut⁹
eſt q̃ȝ ſalomon tria milia pabolas ⁊ fuerunt
carmina ei⁹ q̇nqȝ milia. Et diſputauit ſuper
lignis a cedro q̃ ẽ in libano vſqȝ ad hyſopuȝ
q̃ egredit̃ de pariete. ⁊ diſſeruit de iumẽtis ⁊
volucribus ⁊ reptilib⁹ ⁊ piſcibus. Et venie-
bãt de cũctis ppl̃is ad audiendã ſapiaȝ ſalo
monis: ⁊ ab vniuerſis regib⁹ terre qui audi
ebant ſapientiam ei⁹. V.
A M Iſit q̃ȝ hiraȝ rex tyri ſeruos ſuos ad
ſalomonẽ. Audiuit. n. q̄ ipſuȝ vnxiſ
ſẽt regẽ ſup iſrl̃ ꝓ p̃re ei⁹: q̄ȝ amicus
2. Pa.2.a fuerat hirã dauid oi tpe. miſit ãt ſalomon ad
hirã dicens. Tu ſcis voluntatẽ dauid patris
mei. ⁊ q̄ȝ nõ poterat edificare domũ nomini
dñi dei ſui ꝓpter bella iminentia p circuituȝ
donec daret dñs eos ſub veſtigio pedũ eius
Nũc ãt requiẽ dedit deus me⁹ mihi per cir
cuitũ ⁊ non eſt ſathaȝ neqȝ occurſus malus
quãobrẽ cogito edificare templũ noi dñi di
mei ſicut locut⁹ eſt dauid patri meo dicens.
Filius tu⁹ quẽ dabo ꝓ te ſup ſoliũ tuuȝ: ipſe
B edificabit domũ nomini meo. Precipe igit̃
vt p̃cidãt mihi ſerui tui cedros de libano. ⁊
ſerui mei ſint cũ ſeruis tuis: mercedẽ autem
ſeruorꝝ tuorꝝ dabo tibi q̃cũqȝ petieris. ſcis. n.
quõ nõ eſt in ppl̃o meo vir q̃ nouerit ligna
cedere ſicut ſidõij. Cũ ergo audiſſȝ hirã v̓ba
ſalomonis letatus ẽ valde. ⁊ ait. Bñdictus
dñs de⁹ hodie q̇ dedit dauid filiũ ſapientiſſi
mum ſup pplm̃ hũc pl̃imum. ⁊ miſit hiram
ad ſalamonẽ dicens. Audiui q̃cũqȝ manda-
ſti mihi. ego faciã oẽm voluntatẽ tuã i ligniſ
cedrinis ⁊ abiegnis. Serui mei deponẽt ea
C de libano ad mare. ⁊ ego componã ea in ra
tibus in mari vſqȝ ad locũ quem ſignificaue
ris mihi. ⁊ applicabo ea tibi ⁊ tũ tolles ea p̃
bebiſqȝ neceſſaria mihi: vt det̃ cibus domui
mee. itaqȝ hirã dabat ſalomoni ligna cedrĩa
⁊ ligna abiegna iuxta oẽm voluntatẽ eius.
Salomon ãt p̃bebat hirã viginti milia cho
ros tritici in cibũ domui eius. ⁊ viginti cho
ros puriſſimi olei. Hec tribuebat ſalomon
hiram p ſingulos annos. Dedit quoqȝ dñs
ſapiaȝ ſalomõi ſicut locut⁹ ẽ ei. ⁊ erat pax int̃
hirã ⁊ ſalomonẽ. ⁊ pcuſſerunt ambo fedus.
elegitqȝ rex ſalomõ oparios de oi iſrl̃. ⁊ erat
indictio trigita milia virorꝝ. Mittebatqȝ eoſ
D in libanum decem milia p menſes ſingulos
viciſſiȝ ita vt duobus menſib⁹ eſſẽt i domib⁹
ſuis. Et adonirã erat ſr̃ huiuſcemõi idictõeȝ
Fuerunt itaqȝ ſalomoni ſeptuaginta milia
eorꝝ q̃ onera portabant. ⁊ octogita milia la-
tomorꝝ i mõte abſqȝ p̃poſitis q̃ preerant ſin
gulis opibus numero triũ miliũ ⁊ trecẽtorꝝ
p̃cipientiũ ppl̃o ⁊ his q̃ faciebãt opus. Pre
cepitqȝ rex vt tollerent lapides grandes la-
pides p̃cioſos in fundamẽtũ templi ⁊ q̃dra
rent eos quos dolauerũt cemẽtarij ſalomõiſ
⁊ cementarij hirã. Porro biblij p̃parauerũt
ligna ⁊ lapides ad edificandũ domum. VI.
A F Actũ ẽ g⁹ q̃drigẽteſimo ⁊ octogeſi
mo anno egreſſiõis filiorꝝ iſrl̃ de t̃ra 2. Pa.3.a
egypti i ãno q̃rto mẽſe ȝio ipſe ẽ mẽ
ſis ſecund⁹ regni ſalomonis ſup iſrl̃: edifica
re cepit domũ dño. dom⁹ ãt quaȝ edificabat
rex ſalomon dño. hẽbat ſexaginta cubitos i
longitudie. ⁊ viginti cubitos in latitudine.
⁊ triginta cubitos in altitudine. Et porticus
erat añ tẽplũ vigiti cubitorꝝ lõgitudis iuxta
menſurã latitudis tẽpli. ⁊ hẽbat decẽ cubi-
tos latitudinis añ faciẽ tẽpli: fecitqȝ in tem
plo feneſtras obliquas. ⁊ edificauit ſup pie-
tem tẽpli tabulata p gyrũ in pietib⁹ domus
per circuitũ tẽpli ⁊ oraculi. ⁊ fecit laťa in cir
cuitu. Tabulatũ qδ ſubter erat quinqȝ cubi-
tos hẽbat latitudinis. ⁊ mediũ tabulatum
ſex cubitorꝝ latitudis. ⁊ tertiũ tabulatum ſe-
ptẽ hñs cubitos latitudinis. Trabes aũt po
ſuit in domo p circuitũ foriſec⁹ vt nõ hererẽt
muris tẽpli. Dom⁹ ãt cum edificaret̃ de lapi
bus dolatis atqȝ pfectis edificata ẽ ⁊ malle⁹
⁊ ſecuris ⁊ oẽ ferramẽtũ nõ ſunt audita i do
B mo cũ edificaret̃. Oſtiũ lateris medij i parie
te erat dom⁹ dextre ⁊ per cochleã aſcende-
bãt in medium cenaculũ. ⁊ a medio i tertiũ
Et edificauit domum ⁊ ꝯſumauit eã. texit q̊ȝ
domum laquearib⁹ cedris. ⁊ edificauit tabu
latuȝ ſup oẽm domũ q̇nqȝ cubitis altitudi-
nis. ⁊ opuit domum lignis cedris. ⁊ fctũs ẽ
ſermo dñi ad ſalomonẽ dicens. Domus hec
quã edificas. ſi ambulaueris in p̃ceptis meiſ
⁊ iudicia mea feceris. ⁊ cuſtodieris oia man
data mea gradiens p ea firmabo ſermonem
meũ tibi quẽ locut⁹ ſũ ad dauid p̃rem tuuȝ
⁊ habitabo in medio filiorꝝ iſrl̃. ⁊ nõ dereliq̃ȝ
pplm̃ meũ iſrl̃. Igit̃ edificauit ſalamon do-
mum ⁊ ꝯſumauit eam. ⁊ edificauit parietes
dom⁹ itrinſec⁹ tabulatis cedris a pauimẽto
dom⁹ vſqȝ ad ſũmitatẽ parietũ ⁊ vſqȝ ad laq̃
aria. ⁊ opuit lignis cedrinis itrinſecus. ⁊ te-
xit pauimentũ dom⁹ tabulis abiegnis. edi-
ficauitqȝ viginti cubitorum ad poſteriorem
partẽ templi tabulata cedrina a pauimento

vſq3 ad ſupiora.ꝛ fecit iteriorē domū oraculi
C in ſcīn ſcōꝝ. Porro q̄draginta cubitoꝝ erat
ipſuȝ tēplū ꝓ foꝛib⁹ oraculi ꝛ cedro oīs do-
mus itrinſec⁹ veſtiebaꝛ hn̄s toꝛnaturas ꝛ iū-
cturas ſuas fabrefactas ꝛ celaturas eminen-
tes.oīa cedris tabuꝛ veſtiebanꝛ nec oīo lapis
appere poterat in piete. Oraculū āt ī medio
dom⁹ in interiori pte fecerat vt poneret ibi
archā federis dn̄i. Porro oraculū hēbat vi-
ginti cubitos lōgitudinis ꝛ vigiti cubitos la
titudinis.ꝛ vigiti cubitos altitudis. ꝛ opuit
illud atq3 veſtiuit auro puriſſimo. Sȝ ꝛ alta
re veſtiuit cedro. Domū q̊q3 an̄ oraculū ope
ruit auro puriſſimo ꝛ affixit laminas clauis
aureis. Nihilq3 erat ī tēplo qḋ non auro te-
gereꝛ.ſȝ ꝛ totū altare oraculi texit auro. Et fe
cit ī oraculo duos cherubī de lignis oliuarū
decem cubitorum altitudinis. quinq3 cubi-
torum ala cherub vna ꝛ quinque cubito-
rum ala cherub altera.i.decem cubitos ha-
bētes a ſūmitate ale vſq3 ad ale alteri⁹ ſūmi-
tatē. Decē q̊3 cubitoꝝ erat cherub ſcḋs ī mē
ſura pari.ꝛ op⁹ vnū erat ī duob⁹ cherubi.i.al
titudinē hēbat vn⁹ cherub decē cubitoꝝ.ꝛ ſi
militer cherub ſcḋs. Poſuitq3 cherubī ī me
D dio tēpli interioris. Extēdebant āt alas ſuas
cherubī ꝛ tāgebat ala vna pietem.ꝛ ala che-
rub ſcḋi tangebat pietē alteꝝ.ale āt altere in
media pte tēpli ſe iuicē ꝯtingebāt. Texit q̊q3
cherubī auro.ꝛ oēs pietes tēpli ꝑ circuitum
ſculpſit variȷ̈s celaturis ꝛ torno. Et fecit ī eis
cherubī ꝛ palmas ꝛ picturas varias q̄ſi ꝓmi
nētes de piete ꝛ egrediētes. Sȝ ꝛ pauimen-
tuȝ dom⁹ texit auro itrinſec⁹ ꝛ extrinſec⁹. Et
in īgreſſu oraculi fecit duo oſtiola de lignis
oliuaꝝ poſteſq3 anguloꝝ q̇nq3 ꝛ duo oſtia ḋ
lignis oliuaꝝ. Et ſculpſit in eis picturā che-
rubī ꝛ palmaꝝ ſpēs ꝛ anaglyfa valde ꝓminē
tia ꝛ texit ea auro ꝛ opuit tā cherubī q̄3 pal-
mas ꝛ cetera auro. Fecitq3 ī introitu templi
poſtes de lignis oliuaꝝ q̄drāgulatos.ꝛ duo
oſtia de lignis abiegnis altrīſecus. ꝛ vtrūq3
oſtiū duplex erat.ꝛ ſe iuicē tenēs apiebaꝛ. Et
ſculpſit cherubī ꝛ palmas ꝛ celaturas valde
eminētes:opuitq3 oīa lamīs aureis ope qua
dro ad regulā. Et edificauit atriū iteri⁹ trib⁹
ordīb⁹ lapidū politoꝝ ꝛ vno ordīe lignoruȝ
cedri. Anno q̄rto fūdata ē dom⁹ dn̄i in mēſe
ȝio.ꝛ in āno vndecīo mēſe elul ipſe ē menſis
octau⁹:ꝑfecta ē dom⁹ in oī ope ſuo ꝛ in vni-
uerſis vtenſilibus. Edificauitq3 eam annis
ſeptem. VII.

A Domū āt ſuā edificauit ſalomon tre-
decim ānis.ꝛ ad ꝑfectū vſq3 ꝑduxit.
Edificauit q̊3 domū ſalt⁹ libani cētū cubito
ruȝ lōgitudis.ꝛ q̇nq̄ginta cubitoꝝ latitudis.
ꝛ trigita cubitoꝝ altitudis.ꝛ q̄tuor deambu
latoria inter colūnas cedrinas. Ligna q̇ppe
cedrina exciderat in colūnas.ꝛ tabulatis ce-
drinis veſtiuit totam camerā que q̄draginta
quinq3 colūnis ſuſtētabat. Unus āt ordo hē
bat colūnas q̇ndecim ꝯ̄ ſe inuicē poſitas.ꝛ e
regiōe ſe reſpiciētes eq̄li ſpacio iter colūnas.
ꝛ ſuꝑ colūnas q̄drangulata ligna ī cūctis eq̄
lia. Et porticū colūnaꝝ fecit q̇nq̄ginta cubi-
toꝝ lōgitudis ꝛ triginta cubitoꝝ latitudis.ꝛ
alterā porticū in facie maioris porticus.ꝛ co
lūnas ꝛ epiſtylia ſuꝑ colūnas fecit. Porticū
quoq3 ſoliȷ̈ in qua tribunal eſt.fecit ꝛ texit li
gnis cedris a pauimento vſq3 ad ſūmitatē.ꝛ
domūcula in q̄ ſedebaꝛ ad iudicāduȝ erat in
media porticu ſili ope. Domum q̊3 fecit filie B
pharaonis quā vxorē duxerat ſalomon tali
ope q̄li ꝛ hāc porticū. Oia lapidib⁹ ꝓcioſis q̄
ad normā q̄ndā atq3 menſurā taȝ intrinſec⁹
q̄3 extrīſecus ferrati erant a fundamēto vſq3
ad ſummitatem pietum.ꝛ itrinſecus vſq3 ad
ad atrium maius. Fundamenta āt de lapidi
bus precioſis lapidibus magnis decem ſiue
octo cubitoruȝ.ꝛ deſuper lapides precioſi e-
qualis menſure ſecti erant ſimiliterq3 de ce-
dro ꝛ atrium maius rotundum triū ordinū
de lapidibus ſectis.ꝛ vnius ordinis de dola
ta cedro:necnō ꝛ in atrio domus dn̄i interio
ri.ꝛ in porticu domus.miſit quoq3 rex ſalo-
mon ꝛ tulit hirā de tyro filiū mulieris vidue
de tribu neptali patre tyrio artificem erariū
ꝛ plenū ſapia intelligentia ꝛ doctrina ad fa-
ciendū oē opus ex ere. Qui cum veniſſet ad
regem ſalomonem fecit omne opus eius. ꝛ
finxit duas colūnas ereas:decem ꝛ octo cu-
bitorum altitudinis colūnam vnam.ꝛ linea
duodecim cubitorū ambiebat colūnam vtrā
q3. Duo quoq3 capitella fecit que ponerenꝛ C
ſuper capita colūnarum fuſilia ex ere: quiq3
cubitorum altitudinis capitellum vnū ꝛ q̇n
q3 cubitorum altitudinis capitellum alterū
ꝛ quaſi in modum retis ꝛ cathenarum ſibi ī
uicem miro opere contextarum. Utrūq3 ca-
pitellum columnarum fuſile erat. Septena
verſuum retiacula in capitello vno. ꝛ ſepte-
na retiacula in capitello altero. Et ꝑfecit co
lūnas ꝛ duos ordines per circuitum retiacu
lorum ſingulorum vt tegerent capitella que
erant ſuper ſummitatem malogranatorum.
Eodem modo fecit ꝛ capitello ſecundo. Ca
pitella āt q̄ erāt ſuꝑ capita colūnarū q̄ſi ope
liliȷ̈ fabricata erant in porticu q̄tuor cubitoꝝ
ꝛ rurſum alia capitella in ſummitate colū-
narum deſuper iuxta mēſurā colūne ꝯ̄ retia-

cula. Malogranatoꝝ aūt ducēti ordiēs erāt
i circuitu capitelli scḋi: Et statuit duas colū-
nas in porticu tēpli. Cūqꝫ statuisset colūnā
dexterā: vocauit eā noīe iachin. Silr̄ erexit
colūnam scḋam: ⁊ vocauit nomē eius booz.
D Et sup̄ capita colūnaꝝ opus in modum lilij
posuit: ꝑfectūqꝫ ē opus colūnaꝝ. Fecit quo-
qꝫ mare fusile decē cubitoꝝ a labio vsqꝫ ad
labiū rotundū in circuitu. Quinqꝫ cubitoꝝ
altitudo eius ⁊ resticula trigīta cubitoꝝ cin
gebat illud ꝑ circuitū ⁊ sculptura subter la-
biū circūibat illud decē cubitis ambiēs ma-
re. Duo ordines sculturaꝝ histriataꝝ erant
fusiles: ⁊ stabāt sup̄ duodecim boues. E qui-
bus tres respiciebant ad aquilonē: ⁊ tres ad
occidentē: ⁊ tres ad meridiē ⁊ tres ad orien
tē: ⁊ mare sup̄ eos desup̄ erat quoꝝ posterio
ra vniuersa ītrinsecus latitabāt. Grossitudo
aūt luteris triū vnciaꝝ erat: labiūqꝫ ei⁹ quasi
labiū calicis ⁊ folium repādi lilij. duo milia
batos capiebat: ⁊ tria milia metretas. Et fe-
cit decē bases eneas quattuor cubitoꝝ lōgi-
tudinis bases singulas: ⁊ quattuor cubitoꝝ
latitudinis ⁊ triū cubitoꝝ altitudinis: ⁊ ip̄m
op⁹ basiū ītrasile erat. ⁊ sculpture īter iūctu-
ras: ⁊ īter corōulas ⁊ plectas: leōes ⁊ boues
E ⁊ cherubī: ⁊ i iūcturis silr̄ desup̄. Et subt̄ leo-
nes ⁊ boues q̃si lora ex ere depēdētia: ⁊ q̃tu
or rote ꝑ bases singulas ⁊ axes erei: ⁊ ꝑ q̃tu
or ꝑtes q̃si hūeruli subter luterē fusiles ɔ̄ se i
uicē respectātes. Os quoqꝫ luteris ītrīsecus
erat i capitis sūmitate: ⁊ qḋ forīsecus appe-
bat vnius cubiti erat totū rotūdū: paritęrqꝫ
hēbat vnū cubitū ⁊ dimidiū. In angulis āt
colūnaꝝ varie celature erāt: ⁊ media īterco-
lūna quadrata nō rotūda. Quatuor quoqꝫ
rote que ꝑ q̃tuor angulos basis erāt cohere-
bāt sibi subter basi: vna rota hēbat altitudis
cubitū ⁊ semis. Tales aūt rote erāt q̃les so-
lēt i curru fieri. Et axes eaꝝ ⁊ radij ⁊ canti ⁊
modioli oīa fusilia. Nā ⁊ hūeruli illi q̃tuor
ꝑ singulos angulos basis vnius ex ipsa basi
fusiles ⁊ ɔiūcti erāt. In summitate aūt basis
erat quedā rotūditas vni⁹ ⁊ dimidij cubiti:
ita fabrefacta vt luter desup̄ posset iponi hūs
celaturas suas variasqꝫ sculpturas ex semet
ipsa: sculpsit quoqꝫ i tabulatis illis q̄ erāt ex
ere: ⁊ i angulis cherubi ⁊ leōes ⁊ palmas q̃si
i silr̄tudinē hois stātis vt nō celata ſꝫ apposi
ta ꝑ circuitū viderent̄. In hūc modū fecit de
cē bases: fusura vna ⁊ mēsura sculpturaqꝫ cō
F sili. Fecit quoqꝫ. decē luteres eneos quadra
ginta batos capiebat luter vnus: eratqꝫ q̃tu
or cubitoꝝ. Singulosqꝫ luteres ꝑ singulas. i.
decē bases posuit. ⁊ ɔstituit decē bases: q̄nqꝫ

ad dexterā ꝑtē tēpli ⁊ q̄nqꝫ ad sinistrā. Ma-
re aūt posuit ad dexterā partē tēpli ɔ̄ oriētē
ad meridiē. Fecit ergo hirā lebetes ⁊ scutras
⁊ amulas: ⁊ ꝑfecit oē opus regis salomonis
i tēplo dn̄i colūnas duas: ⁊ funiculos capite
loꝝ sup̄ capitella colūnaꝝ duos ⁊ retiacula
duo vt operirēt duos funiculos qui erāt su-
per capita colūnaꝝ ⁊ malogranata q̃drigē-
ta i duobus retiaculis: duos ṽsus malogra-
natoꝝ i retiaculis singulis ad operiēdos fu-
niculos capitelloꝝ q̄ erāt sup̄ capita colūna
rū ⁊ bases ḋcē ⁊ luteres decē sup̄ bases ⁊ ma
re vnū ⁊ boues duodecim subt̄ mare: ⁊ lebe
tes ⁊ scutras ⁊ amulas. Oia vasa q̄ fecit hi- G
rā regi salomōi in domo dn̄i: de auricalcho
erāt. In cāpestri regiōe iordāis fudit ea rex
i argyllosa terra inter socoth ⁊ sarthā: ⁊ posu
it salomō oīa vasa i domo dn̄i: ꝓpter multi-
tudinē aūt nimiā nō erat pōdus eris. Fecit-
qꝫ salomō oīa vasa i domo dn̄i: altare aureū
⁊ mēsā sup̄ quā ponerentur panes ꝓpositio
nis aureā ⁊ cādelabra aurea q̄nqꝫ ad dexte-
rā ⁊ q̄nqꝫ ad sinistrā ɔ̄ oraculū ex auro puro
⁊ q̃si lilij flores: ⁊ lucernas desuper aureas ⁊
forcipes aureos ⁊ hydrias ⁊ fusciulas ⁊ phi
alas ⁊ mortariola ⁊ thuribila de auro puris
simo. Et cardines ostioꝝ domus interioris
sci scōꝝ: ⁊ ostioꝝ domus tēpli ex auro erant.
Et ꝑfecit oē opus qḋ faciebat salomon in do
mo dn̄i ⁊ intulit q̄ scificauerat dauid pr̄ su⁹: 2. Para.
argentū ⁊ auꝝ ⁊ vasa reposuitqꝫ in thesauris 5. a.
domus domini. VIII.
t
TUnc cōgregati sunt oēs maiores na A
tu isrl̄ cū principibus tribuū ⁊ duces 2. Para.
familiarū filioꝝ isrl̄ ad regē salomonē in hie 5. a.
rusalē vt deferrēt archā federis dn̄i de ciuita
te dauid. i. de syō: cōuenitqꝫ ad regē salomo
nē vniuersus isrl̄ in mēse bethani in solēni
die: ipse est mēsis septimus. Ueneruntqꝫ cun
cti senes de isrl̄: ⁊ tulerūt archā sacerdotes: ⁊
portauerūt archā dn̄i ⁊ tabernaculū federis
⁊ oīa vasa sāctuarij q̄ erant in tabernaculo: ⁊
ferebāt ea sacerdotes ⁊ leuite. Rex aūt salo
mon ⁊ oīs multitudo isrl̄ q̄ ɔuenerat ad eū
gradiebat̄ cū illo an̄ archā: ⁊ imolabāt oues
⁊ boues absqꝫ estimatiōe ⁊ numero: ⁊ itule-
rūt sacerdotes archā federis dn̄i in locū suū
i oraculū tēpli i scm̄ scōꝝ subt̄ alas cherubin
Siq̄dē cherubi expādebāt alas sup̄ locū ar
che ⁊ ꝓtegebāt archā ⁊ vectes eius desuper
Cūqꝫ eminerēt vectes ⁊ apparerent summi
tates coꝝ foris sāctuariū an̄ oraculū: nō ap-
parebat vltra extrinsecus: qui ⁊ fuerunt ibi
vsqꝫ in p̄ntē diē. In archa aūt nō erat aliud B
nisi due tabule lapidee quas posuerat in ea.

moyses i oreb qñ pepigit dñs fedus cū filijs
isrł cū egrederent de tra egypti. Fcūz ē āt cū
exissent sacerdotes de scūario. nebula imple
uit domū dñi. ꝛ nō poterant sacerdotes staꝛ
ꝛ ministrare pp nebulā. Impleuerat. n. glo-
6.a ria dñi domū dñi. Tunc ait salomon Dñs di
xit vt nō habitaret in nebula. Edificās edifi
caui domū ꝛ habitaclꝫ tuū: firmissimū sol. n
tuū in sempiternū. Conuertitqꝫ rex faciē suā
ꝛ bñdixit oi ecclesie isrł. Omnis. n. ecclesia
israel stabat. Et ait salomō. Benedictꝰ dñs
deꝰ isrł q locutus est ore suo ad dauid pꝛem
meū. ꝛ i manibꝰ eiꝰ pfecit dicēs. A die q edu
xi ppłm meū isrł de egypto. nō elegi ciuitatē
de vniuersis tribubꝰ isrł vt edificaretur do-
mus ꝛ esset nomē meū ibi. sed elegi dauid vt
esset sup ppłm meū isrł. Voluitqꝫ dd pꝛ meꝰ
edificare domū noi dñi dei isrł ꝛ ait dñs ad
dauid pꝛem meū. Quod cogitasti in corde
tuo edificare domū noi meo. bñ fecisti hoc
ipsū mente tractans. Verūtn̄ tu non edifica
bis mihi domū sꝫ filius tuꝰ q egredietur de
renibus tuis. ipe edificabit domum nomini
meo. Cōfirmauit dñs sermōem suū quem lo-
cutꝰ ē: stetiqꝫ ꝓ dauid pꝛe meo. ꝛ sedi super
thronū isrł sicut locutꝰ est dñs ꝛ edificaui do
muꝫ noi dñi di israel. ꝛ ꝯstitui ibi locū arche
in q fedꝰ dñi ē qd ꝑcussit cū pꝛibus nr̄is qñ
egressi sunt d terra egypti. Stetit āt salomō
añ altare dñi i ꝯspectu ecclie isrł: ꝛ expādit
c manus suas in celū. ꝛ ait. Dñe deꝰ isrł nō ē si
milł tui deꝰ in celo desup ꝛ sup terrā deorsū. q
custodis pactū ꝛ mīſicordiā sūis tuis q ābu
lant corā te in toto corde suo: q custodisti s-
uo tuo dauid pꝛi meo q locutꝰ es ei. Ore lo
cutꝰ es ꝛ manibus ꝑfecisti. vt hec dies pro-
bat. Nūc igit dñe deꝰ isrł ꝯserua famulo tuo
dd pꝛi meo q locutus es ei dicens. Nō aufe
ret de te vir coraꝫ me q sedeat sup thronum
israel: ita tñ si custodierint filij tui viaꝫ suam
vt ambulēt corā me. sicut tu ābulasti i ꝯspcū
meo. ꝛ nūc dñe deꝰ isrł firmentur verba tua
q locutus es seruo tuo dd pꝛi meo. Ergo ne
putādū est qd vē deꝰ hitet sup trā: Si. n. celū
ꝛ celi celoꝝ te capere nō pñt: qꝫto magis do
mus hec quā edificaui? Sꝫ respice ad orō-
nē serui tui. ꝛ ad pces eiꝰ dñe deꝰ meꝰ. Audi
hymnū ꝛ orationē quā seruꝰ tuꝰ orat coram
te hodie. vt sint oculi tui apti sup domū hāc
nocte ac die sup domuꝫ de q dixisti: erit no-
mē meū ibi vt exaudias orōnē quā orat i lo
co isto ad te seruꝰ tuꝰ vt exaudias deprecati
onē serui tui ꝛ ppłi tui isrł qdcunqꝫ orauerit
in loco isto. ꝛ exaudies in loco habitacłi tui
d in celo ꝛ cū exaudieris propitiꝰ eris. Si pec
caucrit hō i ꝓximū suū. ꝛ habuerit aliquod
iuramentuꝫ q teneat astrictus. ꝛ venerit pp
iuramentū corā altari tuo in domū tuā tu ex
audies in celo. ꝛ facies ꝛ iudicabis seruos tu
os ꝯdēnans ipiū. ꝛ reddēs viā suā sup caput
eius. iustificāsqꝫ iusto ꝛ retribuēs ei sꝫ iusti
ciā suaꝫ. Si fugerit ppłs tuꝰ israel inimicos
suos qꝛ peccaturꝰ est tibi. ꝛ agētes penitētiā
ꝛ ꝯfitentes nomini tuo: venerit ꝛ adorauerit
ꝛ deprecati te fuerint i domo hac exaudi i ce
lo. ꝛ dimitte pctūm ppłi tui israel. ꝛ reduces
eos in terrā quā dedisti pꝛibꝰ eoꝝ. Si clau-
sū fuerit celū. ꝛ nō pluerit pp pccā eoꝝ ꝛ orā
tes in loco isto pniaꝫ egerint noi tuo. ꝛ a pec
catis suis ꝯuersi fuerint pp afflictionē suam
exaudi eos in celo. ꝛ dimitte pccā seruoꝝ tu
oꝝ ꝛ ppłi tui israel ꝛ ondē eis viā bonaꝫ per
quā ābulēt. ꝛ da pluuiā sup terrā quā ddisti
ppło tuo in possessionē. Fames si oborta fue
rit in terra. aut pestilentia. aut corruptus aer
aut erugo. aut locusta vel rubigo. ꝛ afflixe-
rit eū inimicꝰ eius portas obsidens ois pla
ga vniuersa infirmitas. ꝯcta deuoratō ꝛ im-
pcatio q acciderit oi hoi de ppło tuo israel si
qs cognouerit plagā cordis sui. ꝛ expāderit
manꝰ suas in domo hac: tu exaudies in celo
in loco hitationis tue. ꝛ repropiciaberis ꝛ fa
cies vt des vnicuiqꝫ sm omnes vias suas si-
cut videris cor eius. qꝛ tu nosti solꝰ cor oiuꝫ E
filioꝝ hoium. vt timeāt te ꝯctis diebꝰ quibꝰ
viuūt sup faciē tre quā dedisti pꝛibꝰ nr̄is. In
sup ꝛ alienigena q nō ē d ppło tuo isrł cū ve
nerit de terra longinq pp nomē tuū. audiet
eni nomē tuū magnū ꝛ manus tua fortis ꝛ
brachiū tuū extentū vbiqꝫ: cū venerit ergo ꝛ
orauerit i hoc loco: tu exaudies in celo i fir-
mamēto hitaculi tui. ꝛ facies oia ꝓ qbꝰ iuo
cauerit te alienigena vt discāt vniuersi ppłi
terraꝝ nomē tuū timere sicut ppłs tuꝰ isrł. ꝛ
ꝓbēt qꝛ nomē tuū iuocatū ē sup domū hanc
quā edificaui. Si egressus fuerit ppłs tuꝰ ad
bellū ꝯ iimicos suos p viā qcūqꝫ miseris eos
orabūt te ꝯ viā citatis quā elegisti ꝛ ꝯtra do
mū quā edificaui nomini tuo. ꝛ exaudies in
celo orōnes eoꝝ ꝛ pces eoꝝ ꝛ facies iudiciū 2. Pa. 6. g
eoꝝ. Quod si peccauerint tibi: non est. n. hō Eccs. 8. c
q nō peccꝫ ꝛ iratꝰ tradideris eos iimicis suis 1. Joh. 1. d
ꝛ captiui ducti fuerit i terrā iimicoꝝ lōge vł
ꝓpe. ꝛ egerint pniaꝫ i corde suo i loco capti
uitatis. ꝛ ꝯuersi depcati te fuerint i captiuita
te sua dicentes: peccauimꝰ iniq egimꝰ. impie Dañ. 3. c
gessimꝰ. ꝛ reuersi fuerit ad te i vniuerso cor
de suo. ꝛ tota aia sua i terra inimicoꝝ suoruꝫ
ad quā captiui ducti fuerint. ꝛ orauerint te
ꝯ viā terre tue quā dedisti pꝛibus eoꝝ ꝛ citatꝫ

quā elegisti ⁊ tēpli qd̄ edificaui nomini tuo
exaudies i celo i firmamēto solij tui orōnes
eoꝝ ⁊ p̄ces eoꝝ ⁊ facies iudiciū eoꝝ ⁊ propi-
ciaberis ppl'o tuo q̄ peccauit tibi. ⁊ oibꝰ ini-
quitatibꝰ eoꝝ q̄bꝰ p̄uaricati sūt in te ⁊. dabis
misericordiā corā eis q̄ eos captiuos h̄uerit
F vt misereant̄ eis. ppl's. n. tuꝰ ē ⁊ hereditas tua
quos eduxisti de t̄ra egypti de medio forna-
cis ferree: vt sint ocl'i tui apti ad dep̄cationē
s̄ui tui ⁊ ppl'i tui isr̄l. ⁊ exaudies eos i vniuer
sis p̄ q̄bꝰ inuocauerint te. Tu. n. sepasti eos ti-
bi i hereditatē de vniuersis ppl'is t̄re sicut lo
cutus es p̄ moysē s̄uū tuū q̄n eduxisti p̄res
nr̄os de egypto dn̄e deꝰ. Factū ē aūt cū com
plesset salomō orās dn̄ꝫ oēꝫ orōnem ⁊ dep̄ca
tionem hanc surrexit de ꝯspectu altaris dn̄i.
Utrūqꝫ. n. genu in t̄rā fixerat. ⁊ manꝰ expan
derat ad celū. Stetit ergo ⁊ b̄ndixit oi eccl'e
isr̄l voce magna dicēs. B̄ndictꝰ dn̄s deus q̄
dedit reqēꝫ ppl'o suo isr̄l iuxta oīa q̄ locutꝰ ē.
Nō cecidit ne vnꝰ q̄dē s̄mo ex oibus bonis
q̄ locutꝰ ē p̄ moysē s̄uū suū. Sit dn̄s deus nr̄
nobiscū sicut fuit cū p̄ribꝰ nr̄is nō dereliq̄ns
nos neqꝫ p̄ijciens sed iclinet corda nr̄a ad se
vt ābulemꝰ i vniuersis vijs eiꝰ ⁊ custodiamꝰ
mādata eiꝰ ⁊ cerimonias ⁊ iudicia q̄cūqꝫ mā
dauit p̄ribꝰ nr̄is. ⁊ sint s̄mōes mei isti q̄bꝰ de
precatꝰ sū corā dn̄o appropinq̄ntes dn̄o deo
nr̄o die ac nocte vt faciat iudiciū s̄uo suo ⁊
ppl'o suo isr̄l p̄ singulos dies vt sciāt oēs ppl'i
t̄re q2 dn̄s ipse ē deꝰ. ⁊ nō ē vltra absqꝫ eo. sit
G q̄ꝫ cor nr̄ꝫ p̄fectū cū dn̄o deo nr̄o. vt ambule
mꝰ in decret̄ eiꝰ. ⁊ custodiamꝰ mādata eiꝰ si
cut ⁊ hodie. Igit̄ rex ⁊ oīs isr̄l cū eo immola
bāt victias corā dn̄o. mactauitqꝫ salomō osti
as pacificas q̄s imolauit dn̄o: boū vigitiduo
milia ⁊ oiuū cētū viginti milia. Et dedicaue
runt tēplum dn̄i rex ⁊ filij isr̄l. In die illa sā-
ctificauit rex mediū atrij qd̄ erat ante domū
dn̄i. Fecit q̄ppe holocaustū ibi ⁊ sacrificiū ⁊
adipē pacificoꝝ. q̄m altare ereū qd̄ erat corā
dn̄o minꝰ erat. ⁊ cape n̄ poterat holocaustū
⁊ sacrificiū ⁊ adipē pacificoꝝ. Fecit ergo salo
mon i t̄pe illo festiuitatē celebrē. ⁊ oīs israel
cū eo multitudo magna ab introitu emath
vsqꝫ ad riuū egypti corā dn̄o deo nr̄o septem
diebꝰ ⁊ septē diebus. i. q̄tuordecim diebꝰ. ⁊ in
die octauo dimisit ppl'os. q̄ benedicētes regi
p̄fecti sunt in tabernacula sua letātes ⁊ ala-
cri corde sup̄ oibꝰ bonis q̄ fecerat dn̄s dauid
seruo suo ⁊ israel populo suo. IX.
A Actū est āt cū p̄fecisset salomon edifi
2 Para. 7. c ciū domus dn̄i ⁊ edificiū regis ⁊ oē
qd̄ optauerat ⁊ voluerat facere ap-
paruit ei dn̄s scd̄o sicut apparuerat ei i gaba
on. Dixitqꝫ dn̄s ad eū. Exaudiui orōēꝫ tuam
⁊ deprecationē tuā quā dep̄catꝰ es corā me.
Sanctificaui domū hāc quā edificasti vt po
nerē nomē meū ibi in sempiternū. ⁊ erūt ocu
li mei ⁊ cor meū ibi cūctis diebus. Tu quoqꝫ
si ābulaueris corā me sicut ābulauit p̄r tuus
in simplicitate cordis ⁊ i eq̄tate. ⁊ feceris oīa
q̄ p̄cepi tibi ⁊ iudicia mea s̄uaueris ⁊ legitia
mea: ponā thronū regni tui sup̄ isr̄l in sempi
ternū sicut locutꝰ sū dauid p̄ri tuo dicēs: nō
auferet̄ vir d̄ genere tuo de solio israel. Si āt B
āt auersione auersi fuerit̄ vos ⁊ filij vr̄i nō se
quētes me nec custodiētes mādata mea ⁊ ce
rimonias q̄s p̄posui vobis: sꝫ abieritis ⁊ co-
lueritis deos alienos ⁊ adorauerit̄ eos. aufe-
rā isr̄l de sup̄ficie terre quā dedi eis ⁊ tēpluꝫ
qd̄ sanctificaui noi meo p̄ijciā a ꝯspectu meo
eritqꝫ isr̄l in p̄uerbiū ⁊ i fabulā cūctis ppl'is.
⁊ domus hec erit in exēplū. Oīs q̄ trāsierit
p̄ eā stupebit. ⁊ sibilabit. ⁊ dicet. Q̄r fecit dn̄s Deu. 29. c
sic t̄re huic ⁊ domui huic? Et r̄ndebūt. q2 dere Hiere. 22.
liq̄runt dn̄m deū suū q̄ eduxit p̄res eoruꝫ de
t̄ra egypti ⁊ secuti sūt deos alienos ⁊ colue
rūt eos. ⁊ adorauerūt eos. idcirco iduxit dn̄s
sup̄ eos oē malū hoc. Explet̄ āt annis vigin 2. Pa. 8.
ti postq̄ꝫ edificauerat salomō duas domos. i.
domū dn̄i ⁊ domū regis: hirā rege tyri p̄ben
te salomoni ligna cedrina ⁊ abiegna ⁊ aurū
iuxta oē qd̄ opus h̄uerat: tūc dedit salomon
hirā viginti oppida i terra galilee. Et egressꝰ C
est hirā de tyro vt videret oppida q̄ dederat
ei salomon ⁊ nō placuerūt ei. Et ait. Heccine
sūt ciuitates q̄s dedisti mihi fr̄? Et appellauit
eas t̄rā chabul vsqꝫ in diē hanc. Misit ergo
hirā ad regē salomonē cētū viginti talēta au
ri. Hec ē sūma expēsaꝝ quā obtulit salomon
rex ad edificādū domū dn̄i ⁊ domuꝫ suam ⁊
mello ⁊ muꝝ irl'ꝫ ⁊ heser ⁊ mageddo ⁊ gazer
pharao rex egypti ascēdit ⁊ cepit gazer. suc-
cenditqꝫ eā igni. ⁊ chananeū qui habitabat i
ciuitate interfecit. ⁊ dedit eā in dotē filie sue
vxori salomonis. Edificauit ergo salomō ga
zer ⁊ bethorō inferiorē ⁊ baal ⁊ palmirā i ter
ra solitudinis. ⁊ oēs vicos q̄ ad se p̄tinebant
⁊ erāt absqꝫ muro: muniuit ⁊ ciuitates curru
um ⁊ ciuitates equitum ⁊ quodcūqꝫ ei pla-
cuit. vt edificaret in irl'ꝫ ⁊ in libāo ⁊ in omni
terra potestatis sue: vniuersum ppl'm qui re-
manserat de ammorreis ⁊ de etheis ⁊ phere
zeis ⁊ eueis ⁊ iebuseis. qui non sunt de filijs
israel: hoꝝ filios qui remanserant in terra q̄s
s. non potuerant filij israel extermiare. fecit
salomō tributarios vsqꝫ in diē hanc. de filijs D
āt isr̄l non ꝯstituit salomō seruire queq̄ꝫ: sed
erāt viri bellatores ⁊ ministri eius ⁊ p̄ncipes

⁊ duces ⁊ ꝑfci curruū ⁊ equoꝝ. Erāt āt pnci-
pes ſup oīa opa ſalomonis ꝑpōiti qngēti qn
quagita q̄ hēbāt ſubiectū ppl̄m. ⁊ ſtatutis opi
bꝰ impabāt. Filia āt pharaōis aſcendit de ci
uitate dd in dom ū ſuā quā edificauerat ei ſa
lomon. Tunc edificauit mello. Offerebat qꝫ
ſalomon tribꝰ vicibꝰ ꝑ ānos ſingulos holo-
cauſta ⁊ pacificas victias ſup altare qd edifi
cauerat dn̄o ⁊ adolebat thimiama corā dn̄o
ꝑfectūqꝫ eſt templū. Claſſē quoqꝫ fecit rex ſa
lomō i aſiōgaber q̄ ē iuxta haylā i littore ma
ris rubri in terra idumee. Miſitqꝫ hirā i claſ
ſe illa ſeruos ſuos viros nauticos ⁊ gnaros
maris cū ſuis ſalomōis q̄ cū veniſſēt i ophir
ſumptū īde auꝝ q̄dringētoꝝ viginti talētoꝝ
detulerūt ad regē ſalomonē.

X.

A [a.9.a] [Dath.] Sed ⁊ regina ſaba audita fama ſalo-
monis. in noīe dn̄i vēit tēptare eū in
enigmatibꝰ. Et ingreſſa irl̄m multo
.12.d cū comitatu ⁊ diuitijs. camelis portantibus
c.11.d aromata ⁊ auꝝ infinitū nīs ⁊ gēmas precio-
ſas. venit ad regē ſalomonem ⁊ locuta eſt ei
vniuerſa q̄ hēbat in corde ſuo. ⁊ docuit eam
ſalomō oīa v̄ba que ꝓpoſuit: Nō fuit ſermo
q̄ regē poſſ; latere ⁊ nō rn̄deret ei. Uidēs āt
regia ſaba oē; ſapiā; ſalomōis. ⁊ domū quā
edificauerat ⁊ cibos menſe eiꝰ. ⁊ hītacl̄a ſer-
uoꝝ ⁊ ordīes miniſtrantiū. veſteſqꝫ coꝝ ⁊ pi
cernas ⁊ holocauſta q̄ offerebat i domo dn̄i
nō hēbat vltra ſpm̄. dixitqꝫ ad regē. Uerus
ē ſermo quē audiui in terra mea ſup ſermōi
bus tuis ⁊ ſup ſapīa tua. ⁊ nō credebā narrā
tibus mihi donec ipſa veni ⁊ vidi oculis me
is. ⁊ ꝓbaui q̄ media ps mihi nunciata non
B fuerit. maior eſt ſapīa ⁊ opera tua q̄ꝫ rumor
que; audiui. Beati viri tui ⁊ beati ſerui tui
hi q̄ ſtant corā te ſp ⁊ audiūt ſapientiā tuam
Sit dn̄s deꝰ tuus bn̄dictus cui ꝯplacuiſti ⁊
poſuit te ſup thronū iſrl̄ eo q̄ dilexerit dn̄s
iſrl̄ in ſēpiternū. ⁊ ꝯſtituit te regē vt faceres
iudiciū ⁊ iuſticiā. Dedit ergo regi cētū vigi
ti talenta auri. ⁊ aromata mlt̄a nīs ⁊ gēmas
C ꝑcioſas. Nō ſunt allata vltra aromata tam
multa q̄ ea q̄ dedit regia ſaba regi ſalomōi
ſed ⁊ claſſis hirā q̄ portabat auru; de ophir
attulit ex ophir ligna thina multa nīs ⁊ gē-
mas ꝑcioſas. Fecitqꝫ rex de lignis thinis ful
cra domus dn̄i ⁊ domus regie ⁊ citharas li
raſqꝫ cantoribꝰ. nō ſūt allata hꝰ cemōi ligna
thina neqꝫ viſa vſqꝫ in pn̄tē diē. Rex autē ſa
lomō dedit regie ſaba oīa q̄ voluit ⁊ petiuit
ab eo. exceptis his q̄ vltro obtulerat ei mu-
nere regio. Que reuerſa eſt ⁊ abijt in terra;
ſuā cū ſuis ſuis. Erat āt pōdꝰ auri qd offere
batur ſalomōi ꝑ ānos ſingulos ſexcentoꝝ ſe
xaginta ſex talentoꝝ auri. excepto eo qd offe
rebant viri q̄ ſup vectigalia erant ⁊ negocia
tores. vniuerſiqꝫ ſcuta vendētes ⁊ oēs reges
arabie. ducesqꝫ terre. Fecit quoqꝫ rex ſalomō
ducenta ſcuta de auro puriſſimo. Sexcētos
auri ſiclos dedit lamias ſcuti vnius ⁊ trecen
tas peltas ex auro probato. trecenteqꝫ mine
auri vnam peltā veſtiebant. poſuitqꝫ eas rex
in domo ſaltus libani. Fecit ēt rex ſalomon
thronū de ebore grandē. ⁊ veſtiuit eu; auro
fuluo nīs q̄ hēbat ſex gradꝰ. Et ſūmitas thro
ni rotūda erat in pte poſteriori. ⁊ due manus
hic atqꝫ inde tenentes ſedile ⁊ duo leōes ſta
bant iuxta manus ſingulas. ⁊ duodeci leun-
culi ſtātes ſup ſex gradꝰ hinc atqꝫ inde. nō ē
factū tale opꝰ in vniuerſis regnis. S; ⁊ oīa D
vaſa de qbꝰ potabat rex ſalomō erāt aurea:
⁊ vniuerſa ſupellex domus ſaltus libani de
auro puriſſimo. nō erat argentū: nec alicuiꝰ
ꝑcij putabat in diebꝰ ſalomonis: qr claſſis re
gis per mare cū claſſe hira; ſel̄ ꝑ tres annos
ibat in tharſis deferens inde auꝝ ⁊ argētū ⁊
dētes elephātoꝝ ⁊ ſimias ⁊ pauos. Magnifi 2. Pa.9.c.
catꝰ eſt ergo rex ſalomō ſup oēs reges t̄re di
uitijs ⁊ ſapīa ⁊ vniuerſa t̄ra deſiderabat vul-
tum ſalomōis vt audiret ſapiam eius quam
dederat deꝰ in corde eiꝰ ⁊ ſinguli deferebāt
ei munera ⁊ vaſa argentea ⁊ aurea. veſtes ⁊
arma bellica. aromata quoqꝫ ⁊ equos ⁊ mu
los ꝑ ānos ſingl̄os. Cōgregauitqꝫ ſalomon
currꝰ ⁊ eqtes. ⁊ facti ſūt ei mille q̄dringenti
currꝰ ⁊ duodeci milia eqtū. ⁊ diſpoſuit eos
ꝑ ciuitates mūitas. ⁊ cū rege i irl̄;. Fecitqꝫ vt tā
ta eēt abūdantia argēti i irl̄; q̄ꝫta ⁊ lapidu;
⁊ cedroꝝ ꝑbuit multitudinē q̄ſi ſicomoros q̄
naſcunt̄ in cāpeſtribꝰ. Et educebant̄ eq̄ ſalo
moni de egypto ⁊ de choa. negociatores eni
regis emebant de choa ⁊ ſtatuto ꝑcio ꝑduce
bant. Egrediebat̄ āt q̄driga ex egypto ſexcē-
tis ſiclis argenti ⁊ equus centū quinq̄ginta
atqꝫ in hunc modū cūcti reges ethеoru; ⁊ ſy
rie equos venundabant.

XI.

A Rex āt ſalomon adamauit mulieres
alienigenas multas: filiā qꝫ pharao Ecci.47.c.
nis ⁊ moabitidas ⁊ āmonitidas. idu
meas ⁊ ſidonias ⁊ ethеas. de gentibus ſup
qbus dixit dn̄s filijs iſrael. Nō igrediemini Exo.34.b.
ad eas: neqꝫ de ill̄ ingredient̄ ad v̄ras. Certiſ
ſime. n. auertent corda v̄ra vt ſeq̄mini deos
eaꝝ. His itaqꝫ copulatꝰ eſt ſalomon ardētiſ-
ſimo amore. Fueruntqꝫ ei vxores quaſi regie Canti.6.c.
ſeptingēte ⁊ ꝯcubine trecente. Et auerterunt
mulieres cor eiꝰ. Cūqꝫ ia; eēt ſenex. deprauа-
tū eſt cor eiꝰ ꝑ mulieres vt ſeq̄rētur deos alie
nos nec erat cor eiꝰ ꝑfectū cū dn̄o deo ſuo ſic

3.co. cor dauid prīs ei⁹ ſʒ colebat ſalomon aſther
then deā ſidonioꝝ ⁊ chamos deū moabitaꝝ
B ⁊ moloch idoluʒ āmonitaꝝ. Fecitq; ſalomō
qđ nō placuerat corā dn̄o. ⁊ non adimpleuit
vt ſeq̄ret dn̄ʒ ſicut dauid pr̄ ei⁹. tūc edificauit
ſalomō phanū chamos idolo moab i mōte
q̄ eſt ꝯ irl'ʒ. ⁊ moloch idolo filioꝝ āmō. ⁊ tq;
in hunc modum fecit vniuerſis vxorib⁹ ſuis
alienigenis q̄ adolebant thura ⁊ imolabant
dijs ſuis. Igit irat⁹ eſt dn̄s ſalomoni ꝙ auer
ſa eēt mēs ei⁹ a dn̄o deo iſrael q̄ appuerat ei
ſcđo. ⁊ p̄cepat de v̄bo hoc ne ſeq̄ret deos alie
nos. ⁊ nō cuſtodiuit q̄ mādauit ei dn̄s. Dixit
itaq; dn̄s ſalomōi. Q2 hūiſti hoc apud te ⁊ ñ
cuſtodiſti pactū meuʒ ⁊ p̄cepta mea q̄ māda
ui tibi. dirūpens ſcidam regnū tuū ⁊ dabo il
lud ſuo tuo: verūtū in dieb⁹ tuis non faciaʒ
C pp dauid pr̄em tuū: de manu filij tui ſcidam
illud. nec totū regnū auferā ſʒ tribū vnaʒ da/
bo filio tuo pp dđ ſeruū meū ⁊ irl'm quaʒ ele
gi. Suſcitauit aūt dn̄s aduerſariū ſalomoni
adad idumeū de ſemine regio q̄ erat i edom
Cū. n. eēt dđ in idumea ⁊ aſcēdiſſet ioab p̄n/
ceps militie ad ſepeliendū eos q̄ fuerāt iter/
fecti ⁊ occidiſſet oē maſculinū in idumea ſex
n. menſib⁹ ibi morat⁹ eſt ioab ⁊ ois iſrl' dōec
interimeret oē maſculinuʒ in idumea: fugit
adad ipſe ⁊ viri idumei de ſuis prīs eius cū
eo vt igrederet egyptum. Erat āt adad puer
puulus. Cūq; ſurrexiſſent de madiā. venere i
pharā. Tuleruntq; ſecū viros de pharā. ⁊ in
troierunt egyptū ad pharaonē regē egypti.
D Qui dedit ei domū. ⁊ cibos ꝯſtituit. terrā de
legauit. ⁊ inuenit adad grām corā pharaōe
valde intm̄ vt daret ei vxorem ſororem vxo/
ris ſue germanā tafnes regie. Genuitq; ei ſo
ror tafnes genebath filium. ⁊ nutriuit eū taf
nes in domo pharaonis. eratq; genebath ha
bitans apud pharaonē cū filijs eius. Cūq; au
diſſet adad in egypto dormiſſe dđ cum patri
bus ſuis. ⁊ mortuū eē ioab p̄ncipē militie. di
Gen. 30. d. xit pharaoni. Dimitte me vt vadā in terram
meā. Dixitq; ei pharao. Qua. n. re apud me
idiges vt q̄ras ire ad t̄raʒ tuā? At ille rn̄dit.
Nulla. Sʒ obſecro te vt dimittas me. Suſci/
tauit q̄ʒ ei de⁹ aduerſariū razō filiū eliadā q̄
fugerat ad adezer regē ſaba dn̄ʒ ſuū. ⁊ ꝯgre
E gauit ꝯ eū viros ⁊ fact⁹ ē p̄nceps latronū cū
interficeret eos dđ. abierūtq; damaſcū ⁊ hita
uerūt ibi. ⁊ ꝯſtituerūt eū regem in damaſco.
eratq; aduerſari⁹ iſrl' ꝯctis dieb⁹ ſalomonis.
Et hoc ē malū adad ⁊ odiū ꝯ iſrl'. regnauitq;
in ſyria. hieroboā q̄ʒ fili⁹ nabat eufrate⁹ de ſa
reda ſu⁹ ſalomonis cui⁹ mr̄ erat noie. Ser/
ua mlier vidua: leuauit manū ꝯ regē. Et hec
eſt cā rebelliōis aduerſus eū. q2 ſalomō edi/
ficauit mello. ⁊ coeq̄uit voragineʒ citatis dđ
prīs ſui. Erat āt hieroboā vir fortī ⁊ potēs. vi
dēſq; ſalomon adoleſcentē bone indolis ⁊ i
duſtriū. ꝯſtituerat eū p̄fectū ſup tributa vni/
uerſe domus ioſeph. Factū eſt igit in tpe illo
vt hieroboā egrederet de irl'ʒ. ⁊ inueniret eū
ahias ſylonites propha in via opt⁹ pallio no
uo. Erant āt duo tm̄ in agro. Apphendenſq; F
ahias palliū ſuū nouum quo coopt⁹ erat ſci
dit i duodecim partes. ⁊ ait ad hieroboam.
Tolle tibi decē ſciſſuras. Hec. n. dicit dn̄s ds
iſrael ego ſcidā regnū de manu ſalomonis ⁊
dabo tibi decē trib⁹. Porro vna trib⁹ rema
nebit ei pp ſeruū meū dđ ⁊ irl'm ciuitatē quā
elegi ex oib⁹ tribubus iſrl' eo ꝙ dereliquerit
me ⁊ adorauerit aſtherthē deā ſidonioruʒ ⁊ 3.co.
chamos deū moab. ⁊ moloch dū filioꝝ āmō
⁊ non ambulauerit in vijs meis vt faceret iu
ſtitiā corā me ⁊ p̄cepta mea ⁊ iudicia ſicut dđ
pr̄ eius. nec auferā oē regnū de manu ei⁹ ſed
ducē ponā eū ꝯctis dieb⁹ vite ſue pp dđ ſer/
uum meū quē elegi qui cuſtodiuit mandata
mea ⁊ precepta mea. Auferā aūt regnum de
manu filij eius ⁊ dabo tibi deceʒ tribus. filio
āt eius dabo tribū vnā vt remaneat lucerna
dđ ſuo meo cūctis diebus corā me in irl'm ci
uitate quā elegi vt eēt nomen meū ibi. te aūt
aſſumā ⁊ regnabis ſuper oia q̄ deſiderat aia
tua. eriſq; rex ſup iſrl'. Si igit audieris oia q̄ G
p̄cepo tibi ⁊ ābulaueris i vijs meis. ⁊ feceris
qđ rectū eſt corā me cuſtodiēs mādata mea
⁊ p̄cepta mea. ſicut fecit dđ ſu⁹ me⁹. ero tecū
⁊ edificabo tibi domum fidelē q̄uo edificaui
dđ domū. ⁊ tradā tibi iſrl'. ⁊ affligaʒ ſemē dđ
ſup hoc. verūtū non cūctis dieb⁹. Voluit er/
go ſalomon interficere hieroboā. Qui ſurre
xit ⁊ aufugit i egyptū ad ſeſac regē egypti. ⁊
fuit in egypto vſq; ad mortē ſalomonis. Re
liquuʒ āt v̄boꝝ ſalomōis ⁊ oia q̄ fecit ⁊ ſapia 2. Pa. 9.
ei⁹ ecce vniuerſa ſcripta ſunt in libro verboꝝ
dieꝝ ſalomonis. Dies āt quos regnauit ſalo
mon in irl'm ſuper oēm iſrael. q̄draginta āni
ſūt. dormiuitq; ſalomō cū patribus ſuis. ⁊ ſe/
pultus eſt i ciuitate dauid patris ſui. regna/
uitq; roboā filius eius pro eo.

XII.

Venit āt roboā in ſichē. Illuc. n. ꝯgre A
gatus erat ois ppl's iſrael ad ꝯſtituē 2 Pa. 10.
dū eū regē. At v̄o hieroboam filius
nabath cū adhuc eēt i egypto ꝓfug⁹ a facie
ſalomōis regis. audita morte ei⁹ reuerſus ē
de egypto. Miſerūtq; ⁊ vocauerūt euʒ. Venit
ergo hieroboā ⁊ ois multitudo iſrl'. ⁊ locuti
ſunt ad roboam dicētes. Pater tuus duriſſi
mum iugū impoſuit nobis. tu itaq; nūc iminue

paululū de ſpio pr̃is tui duriſſimo τ de in-
go grauiſſimo qd̓ īpoſuit nobis τ ſuiem⁹ ti
bi. Qui ait eis. Ite vſq̃ ad tertiū diē τ reuer
B timini ad me. Cūq̃ abiſſet ppl's. iniit cōſiliū
rex roboā cū ſeniorib⁹ q̄ aſſiſtebant corā ſalo
mone pr̃e ei⁹ cū adhuc viueret. τ ait eis. Qd̓
datis conſiliū vt rn̄deā ppl'o: qui dixerunt ei
Si hodie obedieris ppl'o huic τ ſeruieris. τ
petitiōi coꝝ ceſſeris locutuſq̃ fueris ad eos
v̓ba lenia erūt tibi ſerui ɔctis dieb⁹. Qui de
reliquit ɔſiliū ſenū qd̓ dederant ei. τ adhibu
it adoleſcentes q̄ nutriti fuerant cū eo τ aſſi-
ſtebant illi. dixitq̃ ad eos. qd̓ mihi datis ɔſi-
liū vt rn̄deā ppl'o huic q̄ dixerunt mihi leui
us fac iuguȝ qd̓ impoſuit pr̃ tu⁹ ſup nos? Et
dixerunt ei iuuenes qui nutriti fuerāt cū eo
Sic loquere ppl'o huic qui locuti ſunt ad te
dicentes. Pr̃ tu⁹ aggrauauit iugū nr̄m tu
C releua nos. Sic loq̃ris ad eos. Minim⁹ digi
.10.c tus me⁹ groſſior ē dorſo pr̃is mei. Et nūc pr̃
me⁹ poſuit ſup vos iugū graue. ego āt addā
ſup iugū vr̄m. Pr̃ me⁹ cecidit vos flagellis
ego āt cedā vos ſcorpionib⁹. Uenit ergo hie
roboā τ oīs ppl's ad roboā die tertia ſicut lo
cut⁹ fuerat rex dicēs. reuertimi ad me die ter
tia. Rn̄ditq̃ rex ppl'o dura. derelicto ɔſilio
ſenioꝝ qd̓ ei dederāt. τ locut⁹ eſt eis ſm ɔſili
D um iuuenū dicēs. Pr̃ me⁹ aggrauauit iugū
vr̄m: ego āt addā iugo vr̄o. Pr̃ me⁹ cecidit
vos flagellis. ego āt cedā vos ſcorpionibus.
τ nō acq̄euit rex ppl'o q̄m auerſat⁹ fuerat eū
dn̄s vt ſuſcitaret verbū ſuū qd̓ locut⁹ fuerat
in manu ahie ſylonite ad hieroboā filiū na-
bath. Uidens itaq̃ ppl's ꝙ noluiſſet eos au
dire rex. rn̄dit ei dicēs. que nobis ps ī dauid
vel q̄ hereditas in filio iſai? Uade in taber-
nacula tua iſrael. nunc vide domū tuam dd̓
Et abiit iſrl' i tabernacula ſua: ſup filios autē
ara. iſrl' q̄cūq̃ hitabant in citatib⁹ iuda regnauit
10.d roboā. Miſit ergo rex roboā adurā q̄ erat ſr̃
tributa. τ lapidauit eū oīs iſrl' τ mortuus ē
E Porro rex roboā feſtinus aſcendit currum.
τ fugit in irl'm. receſſitq̃ iſrl' a domo dauid
vſq̃ in p̄ntē diē. Factū ē āt cū audiſſet oīs iſrl'
ꝙ reuerſus eſſet hieroboā. miſerunt τ voca-
uerunt eū ɔgregato cetu. τ ɔſtituerunt eum
regē ſup oēm iſrl'. nec ſecut⁹ ē q̄ſpiā domum
.1.a dd̓ p̄ter tribū iuda ſolā. Uenit āt roboaȝ irl'ȝ
.11.f τ ɔgregauit vniuerſā domū iuda τ tribum
7.d beniamī centū octoginta milia electoruȝ vi
roꝝ τ bellatoꝝ vt pugnarent ɔ domuȝ iſrl' τ
reducerent regnū roboā filio ſalomōis: fcūs
eſt āt ſermo dn̄i ad ſemeiā virum dei dicens
F Loq̃re ad roboā filiū ſalomonis regeȝ iuda
τ ad oēm domū iuda τ beniamī, τ reliquos

de ppl'o dicēs. Hec dicit dn̄s. Nō aſcendetis
neq̃ bellabitis ɔ fr̃es vr̄os filios iſrl'. Reuertat̄
vir in domū ſuā. A me. n. factū eſt v̓buȝ hoc
Audierūt ſmonē dn̄i τ reuerſi ſūt de itinere
ſicut eis p̄cepat dn̄s. Edificauit āt hieroboaȝ
ſichē in mōte effraim. τ hitauit ibi. Et egreſſ⁹
īde edificauit phanuel. Dixitq̃ hieroboā in
corde ſuo. Nūc reuertet̄ regnū ad domū dd̓
ſi aſcēderit ppl's iſte vt faciat ſacrificia in do-
mo dn̄i in irl'm τ ɔuertetur coꝛ ppl'i hui⁹ ad
dn̄m ſuū roboā regem iuda. interficiētq̃ me
τ reuertent̄ ad eum. τ excogitato ɔſilio fecit
G duos vitulos aureos. τ dixit eis. Nolite vl-
tra aſcēdere in irl'm: ecce dii tui iſrl' q̄ te edu- Exo.32.b.
xerūt de terra egypti. poſuitq̃ vnū in bethel
τ alteꝝ in dan. τ factū eſt v̓bū hoc ī peccatū.
Ibat. n. ppl's ad adorādū vitulū vſq̃ in dā. τ
fecit phana in excelſis τ ſacerdotes de extre
mis ppl'i q̄ non erāt de filiis leui. cōſtituitq̃
diē ſolēneȝ in menſe octauo q̄ntadecima die
mēſis in ſilitudinē ſolēnitatis q̄ celebratur ī
iuda. Et aſcēdens altare ſilr̃ fecit in bethel vt
imolaret vitul' quos fabricatus fuerat. Cōſti 2.Pa.11.c.
tuitq̃ in bethel ſacerdotes excelſoꝝ que fece
rat. τ aſcendit ſup altare quod extruxerat in
bethel q̄ntadecia die mēſis octaui quē finxe-
rat d̓ corde ſuo. τ fec̄ ſolēnitatē filiis iſrl'. τ a-
ſcēdit ſr̃ altare vt adoleret incēſū. XIII.
A Et ecce vir dei venit de iuda ī ſmone
dn̄i in bethel hieroboā ſtāte ſup alta
re τ th⁹ iaciēte. Et exclamauit ɔ alta
re in ſmōe dn̄i. τ ait. Altare altare. hec dicit 4.Re.23.d
dn̄s. Ecce fili⁹ naſcet̄ domui dauid ioſias no-
mine. τ imolabit ſup te ſacerdotes excelſorū
q̄ nūc in te thura ſuccendūt τ oſſa hoīuȝ ſup
te incēdet. Deditq̃ in illa die ſignū dicens.
Hoc erit ſignū qd̓ locut⁹ eſt dn̄s. Ecce altar̄
ſcindet̄. τ effundet̄ cinis q̄ in eo eſt. Cūq̃ au- j.co.
diſſet rex ſmonē hoīs dei quē inclamauerat
ɔ altare in bethel. extēdit manū ſuā de altari
B dicens. Apprehendite eū. Et exaruit manus
ei⁹ quā extenderat ɔ eū: nec valuit retrahere
eā ad ſe. Altare quoq̃ ſciſſū eſt. τ effuſus ē ci
nis de altari: iuxta ſignū qd̓ p̄dixerat vir dei
in ſmone dn̄i. Et ait rex ad virū dei. Depca-
re faciem dn̄i dei tui. τ ora pro me vt reſtitua
tur man⁹ mea mihi. Orauit vir dei faciē dn̄i
τ reuerſa ē manus regis ad eum. τ facta ē ſi
cut prius fuerat. Locut⁹ ē āt rex ad virū dei.
Ueni mecum domum vt prandeas. τ dabo
tibi munera. Reſponditq̃ vir dei ad regeȝ:
Si dederis mihi mediam partem dom⁹ tue.
non veniam tecum: nec comedaȝ panē neq̃
C bibam aquam in loco iſto. Sic. n. mandatuȝ
ē mihi in ſermōe dn̄i p̄cipiētis. Non cōedes j.co.

panem neq̧ bibes aquā:nec reuerteris per
viā qua venisti. Abijt ergo ꝑ aliā viā.⁊ nō est
reuersus ꝑ iter quo venerat in bethel. Pro/
phetes āt ꝗdā senex habitabat in bethel ad
quē venerūt filij sui.⁊ narrauerūt ei oīa opa
q̄ fecerat vir dei illa die in bethel. Et v̓ba que
locutus fuerat ad regē.narrauerunt p̄ri suo
Et dixit eis p̄r eoꝝ. Per quam viā abijt? Ostē
derunt ei filij sui viam ꝑ quā abierat vir dei
qui venerat de iuda. Et ait filijs suis. sternite
mihi asinum. Qui cū strauissent ascendit ⁊
abijt post virum dei.⁊ inuenit eum sedentē
B subtus terebinthum. Et ait illi. Tu ne es vir
dei qui venisti de iuda? R̄ndit ille. Ego sum.
dixitq̧ ad eum. veni mecum domū vt come/
das panem. Qui ait. Nō possū reuerti neq̧
venire tecū:nec comedā panem neq̧ bibam
aquā in loco isto q̄z locutus est dn̄s ad me i
s.co. sermone dn̄i dicens. Nō cōedes panē ⁊ non
bibes aquā ibi nec reuerteris ꝑ viā qua ieris
Qui ait illi. Et ego ꝓph̄a sū silis tui. ⁊ ange
lus locut⁹ est in s̄mone dn̄i dicens. Reduc
eū tecum in domū tuā vt comedat panem ⁊
bibat aquā. Fefellit eū ⁊ reduxit secū. Come
dit ergo panē in domo ei⁹ ⁊ bibit aquā. Cū/
q̧ sederent ad mensā factus ē s̄mo dn̄i ad ꝓ
E pham q̄ reduxerat eū. Et exclamauit ad viꝝ
dei q̄ venerat de iuda dicens. hec dicit dn̄s.
Q̄z non obediens fuisti ori dn̄i.⁊ non custo/
disti mandatū qđ precepit tibi dn̄s deus tu⁹
⁊ reuersus es ⁊ cōedisti panē ⁊ bibisti aquā
in loco i quo p̄cepit tibi ne comederes panē
neq̧ biberes aquā nō inferet̄ cadauer tuū in
sepulchꝛū patrum tuoꝝ. Cūq̧ comedisset ⁊
bibisset strauit asinū suum ꝓph̄a quē redu
xerat. Qui cū abisset inuenit eū leo in via. ⁊
occidit.⁊ erat cadauer ei⁹ ꝓiectū in itiner̄.
asin⁹ āt stabat iuxta illum.⁊ leo stabat iuxta
cadauer. Et ecce viri transeuntes viderūt ca
dauer ꝓiectū in via.⁊ leonē stantē iuxta ca
F dauer. Et venerūt ⁊ diuulgauerūt in ciuita/
tem in q̄ ꝓph̄es ille senex habitabat. Quod
cū audisset ꝓph̄a ille q̄ reduxerat eū de via
ait. Uir dei est q̄ inobediēs fuit ori dn̄i.⁊ tra
didit eum dn̄s leoni ⁊ ꝯfregit eum.⁊ occidit
iuxta v̓bū dn̄i qđ locut⁹ est ei. Dixitq̧ ad fi/
lios suos. sternite mihi asinū. Qui cū strauis
sent ⁊ ille abisset:inuenit cadauer ei⁹ ꝓiectū
in via.⁊ asinū ⁊ leonē stantes iuxta cadauer
nō comedit leo de cadauere:nec lesit asinū.
G Tulit quoq̧ ꝓph̄etes cadauer viri dei.⁊ po
suit illud sup asinū ⁊ reuersus intulit in ciui
tatē ꝓph̄e senis vt plangerent eum.⁊ posuit
cadauer eius in sepulchꝛo suo.⁊ planxerunt
eū. heu heu mi frater. cūq̧ planxissent eū. di/
xit ad filios suos. Cū mortuus fuero sepelite
me i sepulchꝛo i q̄ vir dei sepult⁹ ē iuxta ossa ei⁹
ponite ossa mea. ꝑfecto.n.veniet s̄mo quē p̄di
xit i s̄mōe dn̄i ꝯ altare qđ ē in bethel.⁊ ꝯ oīa
phana excelsoꝝ que sunt in vrbib⁹ samarie.
Post v̓ba h̄ non est reuersus hieroboā de s.co.
via sua pessima. sed eꝯrio fecit de nouissimis
ppl̄is sacerdotes excelsoꝝ. ꝗcūq̧ volebat im
plebat manum suam.⁊ fiebat sacerdos excel
soꝝ. Et ꝓp hāc cām peccauit dom⁹ hieroboā
⁊ euersa ē ⁊ deleta de sup̄ficie t̄re. XIIII.
In illo tp̄e egrotauit abia fili⁹ hero/ A
boā. Dixitq̧ hieroboā vxori sue. sur
ge ⁊ cōmuta hītū ne cognoscaris ꝙ
sis vxor hieroboā.⁊ vade i sylo vbi ē ahias ꝓ
ph̄a q̄ locut⁹ ē mihi ꝙ regnatur⁹ eēm sup po
pulū hunc. Tolle quoq̧ in manu tua decem 4.Re.8.c
panes ⁊ crustulā ⁊ vas mell̄ ⁊ vade ad illum
Ipse.n.iudicabit tibi q̄d euētuꝝ sit puero hu
ic: Fecit vt dixerat vxor hieroboā. ⁊ ꝯsurgēs
abijt in sylo.⁊ venit in domū ahie. At ille nō
poterat videre:q̄z caligauerāt oculi ei⁹ p̄ senē B
ctute. Dixit āt dn̄s ad ahiam: Ecce vxor hie/
roboā ingredit̄ vt ꝯsulat te sup filio suo qui
egrotat. Hec ⁊ hec loq̄ris ei. Cū ergo illa in
traret ⁊ dissimularet se eē q̄ erat:audiuit ahias
sonitū pedū eius introeuntis ꝑ hostiū ⁊ ait.
Ingredere vxor hieroboā. Quare aliā te eē
simulas? Ego āt missus sū ad te dur⁹ nūci⁹
Uade ⁊ dic hieroboā. Hec dicit dn̄s de⁹ isrl̄.
Quia exaltaui te de medio populi.⁊ dedi te
ducē sup populū meū israel ⁊ scidi regnum
dom⁹ dauid ⁊ dedi illud tibi ⁊ non fuisti sic̄
seruus me⁹ dauid qui custodiuit mandata
mea ⁊ secutus est me in toto corde suo facieñ
qđ placitum esset i ꝯspectu meo:sꝫ opatus es
male super oēs qui fuerūt ante te.⁊ fecisti ti/
bi deos alienos ⁊ conflatiles vt me ad iracū
diam ꝓuocares:me aūt ꝓiecisti post corpus C
tuū. Idcirco ecce ego īducā mala sup domū
hieroboā.⁊ percutiā de hieroboā mingentē
ad pietē ⁊ clausū ⁊ nouissimū in isrl̄. ⁊ mūda
bo reliq̄as dom⁹ hieroboā sicut mūdari so/
let fimus vsq̧ ad purū. Qui mortui fuerit ꝺ j.16.b.c
hieroboā in ciuitate comedēt eos cāes: q̄ āt j.21.f
mortui fuerint in agro vorabūt eos aues ce/
li:q̄z dn̄s locut⁹ est. Tu igitur surge ⁊ vade i
domū tuam.⁊ in ipso introitu pedum tuoꝝ
in vrbē morietur puer:⁊ planget eū oīs isrl̄
⁊ sepeliet. Iste.n.solus inferet̄ de hieroboā
in sepulchꝛū.q̄z inuentus est sup eo s̄mo bo/
nus a dn̄o deo isrl̄ in domo hieroboā. Cōsti/ D
tuet āt sibi dn̄s regē super israel percutiet do
mum hieroboā in hac die ⁊ in hoc tp̄e.⁊ per
cutiet dominus de⁹ israel sicut moueri solet

arūdo in aqua. Et euellet isrl̄ de terra bona
hac quam dedit prib ꝰ coꝝ. ⁊ ventilabit eos
trās flumen qꝛ fecerūt sibi lucos vt irritarēt
dn̄m. Et tradet dn̄s deꝰ isrl̄ ꝑpter pccā hiero
E boā q̇ peccauit ⁊ peccare fecit israel. Surre
xit itaqꝫ vxoꝛ hieroboā ⁊ abijt ⁊ venit in ther
sa. Cūqꝫ illa ingrederet̄ limen domus: puer
mortuꝰ est. ⁊ sepelierunt eū. ⁊ planxit eū oīs
isrl̄ iuxta sermonē dn̄i quē locutꝰ ē i mān̄ sui
sui ahie ꝓphe. Reliqua āt vboꝝ hieroboaꝫ
quō pugnauerit ⁊ quō regnauerit: ecce scri-
pta sūt i libro vboꝝ dieꝝ regū isrl̄. Dies aūt
F q̇bꝰ regnauit hieroboā vigiti duo āni sūt. Et
dormiuit hieroboā cū pribꝰ suis: regnauitqꝫ
nadab filiꝰ eiꝰ ꝓ eo. Porro roboā filiꝰ salo-
.12.c monis regnauit i iuda. Quadragita ⁊ vniꝰ
anni erat roboā. cū regnare cepisset: decēꝫ ⁊
septē annis regnauit in irl̄m ciuitate quā ele
git dn̄s vt poneret nomē suū ibi ex oībus tri
bubus israel. Nomē autē mr̄is eius naama
amanites. ⁊ fecit iudas malū coram dn̄o. ⁊
irritauerūt eū sup oībus q̇ fecerāt pr̄es coꝝ
in pccis suis q̇ peccauerunt. edificauerūt eīꝫ
⁊ ipsi sibi aras ⁊ statuas ⁊ lucos sup oēꝫ col
lē excelsū. ⁊ subter oēm arborē frōdosā: sed ⁊
G effemiati fuerūt i terra. feceruntqꝫ oēs abho-
minatōes gētiū q̄s attriuit dn̄s ante faciem
filioꝝ israel. In q̇nto āt anno regni roboam
ascendit sesac rex egypti in irl̄m. ⁊ tulit the-
sauros domus domini ⁊ thesauros regios ⁊
vniuersa diripuit: scuta q̄ꝫ aurea que fece-
rat salomon ꝓ quibus fecit rex roboā scuta
erea. ⁊ tradidit ea in mān̄ ducū scutarioꝝ ⁊
eoꝝ q̇ excubabant ante ostiū domus regis.
Cūqꝫ ingrederet̄ rex in domū dn̄i portabant
ea q̇ ꝑeundi hēbant officiū. ⁊ postea repor-
tabant ad armamentariū scutarioꝝ. reliqua
āt sermonū roboā ⁊ oīa q̇ fecit: ecce scripta
sūt i libro sermonū dieꝝ regū iuda. fuitqꝫ bel
lū iter roboā ⁊ hieroboā ꝯctis diebꝰ. dormi-
uitqꝫ roboā cū pribꝰ suis. ⁊ sepultꝰ est cū eis
in citate dauid. Nomē āt mr̄is eius naama
amanites. ⁊ regnauit abia filiꝰ eiꝰ ꝓ eo. XV
A Igit̄ in octauodecio anno regni hie
.13.a roboā filij naboth. regnauit abia sr̄
iudā. Tribꝰ ānis regnauit i irlꝫ. No
mē mr̄is eiꝰ machaa filia abessalon ambula
uitqꝫ in oībus pccis pr̄is sui q̇ fecerat an̄ eūꝫ
nec erat coꝛ eius ꝑfectū cū dn̄o deo suo sicut
coꝛ dauid pr̄is eius. Sed ꝓp dauid dedit ei
dn̄s deꝰ suꝰ lucernā in irl̄m vt suscitaret fili-
um eiꝰ post eū ⁊ staret in irlꝫ: eo q͞ fecisset da
uid rectū in oculis dn̄i. ⁊ nō declinasset ab oī
bus q̇ ꝑceꝑat ei ꝯctis diebꝰ vite sue excepto
sermone vrie ethei. Attamen bellū fuit iter
abiā ⁊ hieroboā oī tp̄e vite eius. Reliq̄ aūt
sermonū abie ⁊ oīa q̇ fecit nonne hec scripta
sr̄ in libro vboꝝ dieꝝ regū iuda? Fuitqꝫ pluū B
inter abiā ⁊ inter hieroboā. ⁊ dormiuit abia 2. Pa.14.a.
cū patribus suis. ⁊ sepelierunt eum in citate
dauid: regnauitqꝫ asa filius eiꝰ pro eo. In an
no ergo vicesimo hieroboam regis israel. re
gnauit asa rex iuda ⁊ q̄draginta ⁊ vno anno
regnauit in irl̄m. Nomē matris eiꝰ maacha
filia abessalon ⁊ fecit asa rectū ante ꝯspectuꝫ
dn̄i sicut dauid pr̄ eiꝰ. ⁊ abstulit effeminatos
de terra. purgauitqꝫ vniuersas sordes ido-
loꝝ q̇ fecerant pr̄es eius. Insup ⁊ maacham
mr̄eꝫ suā āmouit ne esset princeps in sacris
priapi. ⁊ in loco eiꝰ quē ꝯsecrauerat: subuer- C
titqꝫ specū eius ⁊ ꝯfregit simulacrū turpissi-
mum. ⁊ ꝯbussit in torrente cedron excelsa āt
non abstulit. Verūtn̄ coꝛ asa perfectum erat
cum dn̄o deo suo ꝯctis diebus suis ⁊ intulit
ea q̇ santificauerat pater suus ⁊ vouerat in
domū dn̄i argentum ⁊ auꝝ ⁊ vasa. Bellū āt j.eo.
erat inter asa ⁊ baasa regē israel ꝯctis diebꝰ
coꝝ. Ascendit quoqꝫ baasa rex isrl̄ in iudā. ⁊
edificauit raama vt non posset quispiam e-
gredi vel ingredi de ꝑte asa regis iude. Tol- D
lens itaqꝫ asa argentū ⁊ auꝝ qd̄ remanserat
in thesauris domꝰ dn̄i. ⁊ i thesauris domus
regie. dedit illud in manꝰ seruoꝝ suoꝝ. ⁊ mi
sit ad benadab filiū tabremon filij ezion re-
gem syrie q̇ habitabat in damasco dicēs. Fe-
dus ē inter me ⁊ te ⁊ iter pr̄em meū ⁊ pr̄em
tuū. idō misi tibi mūera argentū ⁊ auꝝ. ⁊ peto
vt venias ⁊ irritū facias fedus qd̄ habes cūꝫ
baasa rege israel ⁊ recedat a me. Acq̇escens
benadab regi asa misit principes exercitus
sui i ciuitates israel. ⁊ ꝑcusserūt ahion ⁊ dan
⁊ abel domū maacha ⁊ vniuersam cēneroth
oēm. s. terrā neptali. Qd̄ cum audisset baasa E
intermisit edificare rama. ⁊ reuersus ē i ther
sa. Rex autē asa nunciū misit in oēm iudam
dicens. Nemo sit excusatus. Et tulerunt lapi
des de rama ⁊ ligna eius q̇bus edificauerat
baasa: ⁊ extruxit de eis rex asa gabaa benia-
min ⁊ maspha. Reliqua āt oīum sermonūꝫ
asa ⁊ vniuerse fortitudines eiꝰ ⁊ ꝯcta q̄ fecit
⁊ ciuitates q̄s extruxit: nonne hec scripta sūt
in libro vboꝝ dieꝝ regū iuda? Verūtn̄ i tp̄e 2. Pa.16.d.
senectutis sue doluit pedes. ⁊ dormiuit cū pr̄i
bus suis. ⁊ sepultꝰ ē cū eis in ciuitate dauid
pr̄is sui. regnauitqꝫ iosaphat filius eius ꝓ eo
Nadab vō filiꝰ hieroboā regnauit sr̄ isrl̄ an
no secundo asa regis iuda. regnauitqꝫ sr̄ isrl̄ F
duobus ānis. ⁊ fecit qd̄ malū ē i ꝯspcū dn̄i
⁊ ambulauit in vijs pr̄is sui ⁊ i pccis eiꝰ q̇bꝰ
peccare fecit isrl̄. Insidiatꝰ est aūt ei baasa fi

lius ahie de domo ysachar. ⁊ ꝑcussit eum in
gebbethō q̄ est vrbs philistinoꝝ. Siq̄dez na
dab ⁊ oīs isrl' obsidebāt gebbethon. Interfe
cit ergo illū baasa i āno t̄tio asa regis iuda.
⁊ regnauit ꝓ eo. Cūq̧ regnasset ꝑcussit oēz
B domū hieroboā. n̄ dimisit nec vnā q̄dē aiam
de semine eiꝰ donec deleret eū. iuxta verbuz
dn̄i qd̄ locutꝰ fuerat in māu s̄ui sui ahie sylo
nitis ꝓpter pccā hieroboaz q̄ peccauerat et
q̄bꝰ peccare fecerat isrl' ⁊ ꝑꝑ delictū quo irri
tauerat dn̄m deū isrl'. Reliq̄ āt sermonuz na
dab ⁊ oia q̄ opatus ē: nōne hec scripta sūt in
s.eo. libro v̄boꝝ dieꝝ regū isrl': Fuitq̧ bellū inter
asa ⁊ baasa regē isrl' ꝯctis diebus eoꝝ. Anno
t̄tio asa regis iuda regnauit baasa filiꝰ ahie
sup oēz isrl' in thersa vigintiq̄tuor ānis. ⁊ fec̄
malū corā dn̄o. Ambulauitq̧ in vijs hiero-
boā ⁊ i pccis eiꝰ q̄bꝰ peccare fecit isrl'. XVI.
A FActꝰ ē āt s̄mo dn̄i ad iehu filiuz ana
ni ꝯ basaa dicēs. Pro eo q exaltaui
te de puluere ⁊ posui te ducē sr̄ pplz
meū israel tu āt ābulasti in via hieroboā ⁊
peccare fecisti ppl'm meum israel ut me ir-
ritares in pccis eoꝝ. ecce ego demetam po-
steriora baasa ⁊ posteriora domus eius. ⁊ fa
B ciam domū tuā sicut domū hieroboā filij na
s.14.c.⁊ bath. Qui mortuus fuerit d̄ baasa in citate
ij.21.f cōcedēt eum canes: ⁊ q̄ mortuꝰ fuerit ex eo i
regiōe. cōedent eū volucres celi. Reliq̄ āt
s̄monū baasa ⁊ q̄cūq̧ fecit ⁊ p̄lia eiꝰ: nōne
hec scripta sr̄ in liꝰ v̄boꝝ dieꝝ regum israel:
Dormiuit ergo baasa cū pr̄ibꝰ suis: sepultꝰ
q̧ ē i thersa. ⁊ regnauit hela filiꝰ eiꝰ ꝓ eo. Cū
āt in manu iehu filij anani ꝓphe v̄bum dn̄i
fcūz eēt ꝯ baasa ⁊ ꝯ domū eius. ⁊ ꝯ oē malū
qd̄ fecerat corā dn̄o ad irritādū eum in opi
bus manuuz suaꝝ ut fieret sicut domus hie
C roboā: ob hanc cām occidit eū. hoc ē iehu fi
liū anani ꝓpham. Anno vicesimosexto asa
regis iuda regnauit hela filiꝰ baasa sup isrl' i
thersa duobꝰ annis. ⁊ rebellauit ꝯ eū seruus
suꝰ zābri dux medie ptis eq̄tum. Erat āt he-
la in thersa bibēs ⁊ temulentꝰ in domo arsa
p̄fecti thersa. Irruēs ergo zābri ꝑcussit ⁊ oc-
cidit eū anno vicesimoseptio asa regis iuda
⁊ regnauit ꝓ eo. Cūq̧ regnasset ⁊ sedisset sr̄
soliū eiꝰ ꝑcussit oēm domū baasa. ⁊ nō dere
liq̄t ex ea mingentē ad pietē ⁊ ꝓpinq̄s ⁊ ami
4.Re.9.g cos eiꝰ. deleuitq̧ zābri oēm domū baasa iu-
xta v̄bū dn̄i qd̄ locutꝰ fuerat ad baasa i ma
nu iehu ꝓphe ꝑꝑ vniuersa pccā baasa ⁊ pctā
hela filij eiꝰ q̄ peccauerūt ⁊ peccare fecerunt
isrl' ꝓuocantes dn̄m deū isrl' in vanitatibus
B suis. Reliqua āt sermonū hela ⁊ oia q̄ fecit
nōne hec scripta sūt i libro v̄boꝝ dieꝝ regū
isrl': Anno vicesimoseptio asa regis iuda re-
gnauit zābri septē diebꝰ in thersa. Porro ex
ercitꝰ obsidebat gebbethō vrbē philistinoꝝ.
Cūq̧ audisset rebellasse zābri ⁊ occidisse re-
gē. fecit sibi regē oīs isrl' amri q̄ erat princeps
militie sup isrl' in die illa in castris. Ascendit
ergo amri ⁊ oīs israel cū eo de gebbethon ⁊
obsidebant thersa. Videns āt zābri q expu-
gnanda esset citas. ingressus ē palatiū ⁊ suc-
cēdit se cū domo regia. ⁊ mortuꝰ est in pccis
suis q̄ peccauerat faciens maluz corā dn̄o. ⁊
ambulās in via hieroboā ⁊ in pccō eiꝰ quo
fecit peccare isrl'. Reliq̄ āt sermonū zābri ⁊ i E
sidiaꝝ eiꝰ ⁊ tyrādis. nōne hec scripta sunt
i libro v̄boꝝ dieꝝ regū isrl': Tunc diuisus est
ppl's isrl' in duas ptes. Media ps ppli seque
batur thebni filiū gineth vt ꝯstitueret euz re
gē. ⁊ media ps amri. p̄ualuit āt ppl's qui erat
cū amri pplo q̄ sequebatur thebni filium gi
neth: mortuusq̧ est thebni ⁊ regnauit amri.
Anno tricesimoprio asa regis iuda regnauit
amri sr̄ isrl' duodecī ānis. In thersa regnauit
sex annis: emitq̧ montem samarie a somer
duobꝰ talentis argenti ⁊ edificauit eū. ⁊ vo-
cauit nomē citatis quā extruxerat. nomie so
mer dn̄i montis. samariā. Fecit āt amri ma- F
lū in ꝯspcū dn̄i ⁊ opatus ē neq̄ter sup oēs q̄
fuerūt ante eū. Ambulauitq̧ i oi via hiero-
boā filij nabat ⁊ in pccis eiꝰ q̄bꝰ peccare fece
rat isrl' vt irritaret dn̄m deū israel in vanita-
tibꝰ suis. Reliq̄ aūt sermonū amri ⁊ p̄lia eiꝰ
q̄ gessit. nōne hec scripta sūt i libro v̄boꝝ die
rū regū isrl': Dormiuitq̧ amri cuz patribus
suis: ⁊ sepultꝰ ē i samaria: regnauitq̧ achab
filiꝰ eius ꝓ eo. Achab v̄o filiꝰ amri regnauit
sup isrl' āno tricesimo octauo asa regis iuda
Et regnauit achab filiꝰ āri sup isrl' i samaria
viginti ⁊ duobꝰ annis. Et fecit achab filiꝰ āri
malū in ꝯspcū dn̄i sup oēs q̄ fuerunt ante eū G
Nec suffecit ei vt ambularet in pccis hiero-
boam filij nabath. insuper duxit vxorem ieza
bel filiaz methaal regis sidoniorum. ⁊ abijt 4 Re.10
⁊ seruiuit baal ⁊ adorauit eū. ⁊ posuit aram
baal in templo baal qd̄ edificauerat in sama
ria. ⁊ plantauit lucum. Et addidit achab in
ope suo irritans dn̄m deū isrl' sup oēs reges
israel q̄ fuerūt añ eum. In diebꝰ eiꝰ edifica-
uit ahiel de bethel hiericho. In abiram pri-
mitiuo suo fundauit eā. ⁊ i segub nouissimo
suo posuit portas eiꝰ iuxta v̄bum dn̄i qd̄ lo
cutꝰ fuerat in mānu iosue filij nun XVII.
ET dixit helias tesbites de hitatori- A
bꝰ galaad ad achab. Viuit dn̄s deꝰ j.18.c.
isrl' i cuiꝰ ꝯspcū sto si erit ānis his ros 4.Re.
⁊ pluuia nisi iuxta oris mei v̄ba. ⁊ scūz ē ver Jacobi

bū dn̄i ad eū dicēs: Recede hic ꝛ vade ꝯtra
orientē. ꝛ abscondere in torrēte carith q̄ ē ꝯ
iordanē. ꝛ ibi de torrēte bibes coruisq̄ꝫ p̄cepi
vt pascāt te ibi. Abijt ergo ꝛ fecit iuxta v̄buꝫ
dn̄i. Cūq̄ꝫ abisset sedit i torrente carith qui ē
ꝯ iordanē. Corui quoq̄ꝫ deferebant ei paneꝫ
ꝛ carnes mane. silr̄ panē ꝛ carnes vespi ꝛ bi-
bebat de torrente. Post dies autē aliq̄ntos
B siccatꝰ est torrens: nō .n. pluerat sup t̄ra. Fcūs
4.d. ē ergo s̄mo dn̄i ad eū dicens: Surge ꝛ vade
in sareptā sidonioꝝ. ꝛ manebis ibi. Precepi
eniꝫ ibi mulieri vidue vt pascat te. surrexit ꝛ
abijt in sareptā sidonioruꝫ. Cūq̄ꝫ venisset ad
portā ciuitatis appuit ei mlier vidua colligēs
4.c. ligna. ꝛ vocauit eā: dixitq̄ꝫ ei. Da mihi pau-
lulum aq̄ in vase vt bibā. Cūq̄ꝫ illa pgeret vt
afferret: clamauit post tergū eius dicēs. Af-
fer mihi obsecro ꝛ bucellā panis i manu tua.
18.a Que rn̄dit: Uiuit dn̄s deus tuꝰ: q2 non hēo
panē nisi quātū pugillus capere pōt farine
in hydria ꝛ paululū olei in lechito. En colli
go duo ligna vt ingrediar ꝛ faciā illud mihi
ꝛ filio meo vt comedamus ꝛ moriamur. Ad
quā helias ait. Noli timere. sꝫ vade ꝛ fac sicē
dixisti. Uerūtn̄ mihi primum fac de ipsa fari
nula subcineritiū panē puulū. ꝛ affer ad me
C tibi āt ꝛ filio tuo facies postea. Hec aūt dicit
dn̄s deus israel. Hydria farine nō d̄ficiet nec
lechitus olei minuetur vsq̄ꝫ in dieꝫ in q̄ dn̄s
daturꝰ est pluuiā sup faciē terre. Que abijt.
ꝛ fecit iuxta v̄bū helie. Et comedit ipse ꝛ illa
ꝛ domꝰ eius. ꝛ ex illa die hydria farine nō d̄
fecit. ꝛ lechitꝰ olei nō est iminutꝰ iuxta v̄bū
dn̄i qd̄ locutus fuerat in manu helie. Factū
est āt post v̄ba hec egrotauit filius mulieris
mrīsfamilias. ꝛ erat languor fortissimꝰ ita vt
nō remaneret in eo halitꝰ. Dixit ergo ad he
liaꝫ: Quid mihi ꝛ tibi vir dei? Ingressus es
ad me vt rememorarent̄ iniq̄tates mee. ꝛ in
terficeres filiuꝫ meū. Et ait ad eā helias. Da
mihi filiū tuuꝫ. Tulitq̄ꝫ eū de sinu eiꝰ ꝛ porta
D uit in cenaculū vbi ipse manebat. ꝛ posuit su
per lectulū suū. ꝛ clamauit ad dn̄m. ꝛ dixit.
Dn̄e deus meꝰ ēt ne viduā apud quā ego vt
cūq̄ꝫ sustentor afflixisti vt interficeres filiū eiꝰ?
.4.f Et expādit se atq̄ꝫ mēsus est sup puerꝝ tribus
o.c. vicibꝰ. ꝛ clamauit ad dn̄m ꝛ ait: Dn̄e deꝰ me
us reuertat̄ obsecro aīa pueri huius in visce
ra eius. Et exaudiuit dn̄s vocē helie. ꝛ reuer
sa est aīa pueri intra eū. ꝛ reuixit. Tulitq̄ꝫ he
lias puerꝝ. ꝛ d̄posuit eū de cenaculo i inferio
reꝫ domū ꝛ tradidit mrī sue. ꝛ ait illi. En vi-
uit filiꝰ tuus. Dixitq̄ꝫ mulier ad heliā. Nūc
in isto cognoui qm̄ vir dei es tu ꝛ v̄bum dn̄i
in ore tuo verum est.

XVIII

Post dies multos factum est v̄bū dn̄i A
ad heliā in ānō tertio dicēs: Uade ꝛ
ostēde te achab vt dem pluuiā sup fa
ciem terre. Iuit ergo helias vt ostēderet se
achab. Erat auteꝫ fames vehemens in sama
ria. Uocauitq̄ꝫ achab abdiam dispensatoreꝫ
domꝰ sue. Abdias āt timebat dn̄ꝫ deū valde.
Nā cū interficeret iezabel pphas dn̄i tulit il
le centū pphas ꝛ abscondit eos q̄nq̄genos
ꝛ q̄nquagenos in speluncis. ꝛ pauit eos pane
ꝛ aq̄. Dixit ergo achab ad abdiā. vade i t̄rā
ad vniuersos fontes aq̄ꝝ ꝛ in cūctas valles si
forte possimꝰ inuenire herbā ꝛ saluare equos
ꝛ mulos ꝛ nō penitꝰ iumēta intereāt. diuise
runtq̄ꝫ sibi regiōes vt circuirent eas. Achab
ibat p viā vnā ꝛ abdias p viā alterā seorsum
Cūq̄ꝫ esset abdias in via. helias occurrit ei q̄ B
cum cognouisset eū: cecidit sup faciem suam
ꝛ ait. Nū tu es dn̄e mi helias? Cui ille rn̄dit.
Ego. ꝛ dixit: vade ꝛ dic dn̄o tuo: Adest helias
ꝛ ille. q̄d peccaui inquit qm̄ tradēs me s̄uuꝫ
tuū in manu achab vt interficiat me? Uiuit
dn̄s deus tuꝰ: q2 nō est gēs aut regnū in quo
nō miserit dn̄s meꝰ te req̄rens. Et rn̄dētibus
cūctis non ē hꝫ: adiurauit regna singula ꝛ gē
tes eo q2 minime reperireris. Et nunc dicis mihi
vade ꝛ dic dn̄o tuo adest helias? Cūq̄ꝫ reces
sero a te. spiritus dn̄i asportabit te i locū quē
ego ignoro. ꝛ igressus nūciabo achab. ꝛ non
inueniens te iterficiet me: s̄uꝰ āt tuus timet C
dn̄m ab īfantia sua. Nūquid nō indicatū est
tibi dn̄o meo q̄d fecerꝫ cū interficeret ieza-
bel pphas dn̄i q2 abscōderiꝫ d̄ pphis dn̄i cē
tū viros q̄nq̄genos ꝛ q̄nq̄genos i speluncis ꝛ
pauerꝫ eos pāe ꝛ aq̄: ꝛ nūc tu dicis vade ꝛ
dic dn̄o tuo adest helias vt iterficiat me? Et 8.17.c.
dixit helias. viuit dn̄s exercituū an̄ cꝰ vultū 4.Re.4.b
sto: q2 hodie apparebo ei. Abijt ergo abdias
in occursum achab ꝛ indicauit ei. Uenitq̄ꝫ
achab in occursū helie. ꝛ cum vidisset eū ait:
tu ne es ille q̄ ꝯturbas isrl̄? ꝛ ille ait. Nō ego
turbaui isrl̄ sed tu ꝛ domus patris tui q̄ de-
reliquistis mandata dn̄i ꝛ secuti estis baali. ve
rūtn̄ nunc mitte ꝛ congrega ad me vniuersū
israel in monte carmeli ꝛ prophas baal qua
dringentosquinquaginta prophasq̄ꝫ lucorū
quadringentos qui comedunt de mensa ie-
zabel. Misit achab ad oēs filios israel ꝛ con D
gregauit prophas in monte carmeli. Acce-
dens āt helias ad oēm ppl̄m israel ait. Usq̄ꝫ
quo claudicatis in duas partes? Si dn̄s est
deus seq̄mini eum: si āt baal sequimini illū.
ꝛ non rn̄dit ei ppl̄s v̄buꝫ. ꝛ ait rursus helias
ad ppl̄m. ego remansi propha dn̄i solus: pro
phe aūt baal quadringenti quinq̄ginta. pro

pheteqꝫ lucoꝝ q̄drinḡeti viri ſūt. Dentur no
bis duo boues: ⁊ illi eligāt ſibi bouē vnū ⁊ in
fruſta cedentes ponāt ſup ligna. ignē āt nō
ſupponāt. Et ego faciā bouē alteꝝ ⁊ īponam
ſup ligna: ignē āt n̄ ſupponā. Jnuocate noīa
deoꝝ vr̄oꝝ. ⁊ ego inuocabo nomē dei mei. ⁊
deus q̄ exaudierit p ignē ipſe ſit de⁹. Reſpō
Regū.9.b dens oīs ppl's ait: Optima ꝓpō quā locut⁹
ſ.2.f. eſt helias. Dixit ergo helias ꝓphis baal. Eli
gite vobis bouē vnū ⁊ facite p̄mi qꝛ vos pl'es
eſtis. ⁊ inuocate noīa deoꝝ vr̄oꝝ ignēqꝫ non
E ſupponatis. Qui cū tuliſſent bouē quē dede
rat eis: fecerunt ⁊ īuocabāt nomē baal d̄ ma
ne vſqꝫ ad meridiem dicētes. Baal exaudi
nos. ⁊ non erat vox. nec qui r̄ṅderet. Tranſi
liebantqꝫ altare qd̄ fecerant. Cūqꝫ eſſet iā me
ridies. illudebat ill' helias dicēs: Clamate vo
ce maiore. De⁹. n. eſt ⁊ forſitā loquit̄. aut ī di
uerſorio eſt. aut in itinere. aut certe dormit
vt excitet̄. Clamabant ergo voce magna. ⁊ i
cidebant ſe iuxta ritū ſuū cultris ⁊ lāceol' do
nec pfunderent̄ ſāguine. Poſtqꝫ āt tranſijt
meridies ⁊ illis ꝓphantib⁹ venerat tp̄s quo
ſacrificiū offerri ſolet. nec audiebatur vox ne
qꝫ aliquis r̄ṅdebat nec attendebat orantes.
dixit helias oī ppl'o. venite ad me. ⁊ accedēte
ad ſe populo curauit altare dn̄i qd̄ deſtructū
fuerat. ⁊ tulit duodecī lapides iuxta numeꝝ
tribuū filioꝝ iacob ad quē factus ē ſmo dn̄i
dicens: iſrl' erit nomen tuū ⁊ edificauit de la
pidibus altare ī noīe dn̄i. Fecitqꝫ aq̄ ductum
q̄ſi p duas aratiūculas in circuitu altaris. ⁊
cōpoſuit ligna: diuiſitqꝫ p mēbra bouē. ⁊ po
ſuit ſr̄ ligna ⁊ ait. Jmplete q̄tuor hydrias aq̄
⁊ fundite ſup holocauſtū ⁊ ſup ligna. Rur
ſūqꝫ dixit. Etiā ſecūdo hoc facite. Qui cū fe
ciſſent ſcd̄o ait: ēt tertio idipſū facite. Fece
rūtqꝫ ťtio ⁊ currebant aq̄ circū altare ⁊ foſſa
aq̄duct⁹ repleta eſt. Cūqꝫ iā tp̄s eſſet vt offer
ret holocauſtū. accedens helias propha ait:
Dn̄e de⁹ abrahā ⁊ yſac ⁊ iſrl': oſ̄ide hodie qꝛ
tu es de⁹ iſrl' ⁊ ego ſeru⁹ tu⁹ ⁊ iuxta p̄ceptū
tuū feci oīa v̄ba hec. Exaudi me dn̄e exaudi
me vt diſcat ppl's iſte: qꝛ tu es dn̄s deus. ⁊ tu
ↄuertiſti cor eoꝝ iterum. Cecidit āt ignis dn̄i
⁊ vorauit holocauſtū ⁊ ligna ⁊ lapides: pul
uerē quoqꝫ ⁊ aquā que erat in aq̄ductu lam
bens. Quod cū vidiſſet oīs ppl's cecidit ī fa
ciem ſuā. ⁊ ait. Dn̄s ipſe eſt deus dn̄s ipſe eſt
deus. Dixitqꝫ helias ad eos: Apprehendite
prophas baal. ⁊ ne vn⁹ q̄dem effugiat ex eis
Quos cū apprehendiſſent duxit eos helias
ad torrentē cyſon ⁊ interfecit eos ibi. Et ait
ſ.17.a. helias ad achab. Aſcende comede ⁊ bibe. qꝛ
Jacobi.15.d ſonus multe pluuie eſt. aſcendit achab vt co
mederet ⁊ biberet helias āt aſcendit in ver
ticē carmeli. ⁊ pronus in terrā poſuit faciē
ſuā inter genua ſua. ⁊ dixit ad pueꝝ ſuum
Aſcende ⁊ ꝓſpice ↄ̄ mare q̄ cū aſcendiſſet
⁊ ↄtemplat⁹ eſſet. ait. Nō eſt q̄cq̄ ⁊ rurſum
ait illi. reuertere ſeptem vicibus: in ſeptima
aūt vice ecce nubecula pua quaſi veſtigium
hoīs aſcendebat de mari. Qui ait. Aſcende
⁊ dic achab. Junge currū tuū ⁊ deſcende ne
occupet te pluuia. Cūqꝫ ſe verteret huc at
qꝫ illuc ecce celi ↄtenebrati ſunt. ⁊ nubes ⁊
vētus. ⁊ fcā ē pluuia grandis. Aſcēdens ita
qꝫ achab abijt in iezrabel. ⁊ man⁹ dn̄i facta
ē ſr̄ heliā. accīctiſqꝫ lūbis currebat an̄ achab
donec veniret in iezrahel. XIX.

Nunciauit aūt achab iezabel oīa que A
fecerat helias ⁊ qūo occidiſſet vni
uerſos ꝓphas baal gladio. Miſitqꝫ
iezabel nuncium ad heliā dicens. hec mihi
faciant dij ⁊ hec addāt: niſi hac hora cras po 4 Re.4.
ſuero aīam ſuam ſicut aīā vnius ex illis. Ti
muit ergo helias ⁊ ſurgēs abijt quocūqꝫ eū
ferebat voluntas. venitqꝫ in berſabee iuda ⁊
dimiſit ibi puerū ſuū ⁊ prexit in deſertū viā
vnius diei. Cūqꝫ veniſſet ⁊ ſederet ſubter
vnā iunipeꝝ. petiuit anime ſue vt moreretur
Et ait. Sufficit mihi dn̄e. tolle animam meā
Neqꝫ. n. melior ſū quā p̄res mei. Proiecit Jone.4.
qꝫ ſe ⁊ obdormiuit in vmbra iuniperi. Et ec
ce angelus domini tetigit eum. ⁊ dixit illi.
Surge comede. Reſpexit. ⁊ ecce ad caput
ſuū ſubcinericius pāis ⁊ vas aq̄. Comedit
ergo ⁊ bibit. ⁊ rurſū obdormiuit. Reuerſus
qꝫ ē angel⁹ dn̄i ſcd̄o ⁊ tetigit eum. dixitqꝫ il
li. Surge comede. Grandis. n. tibi reſtat via
Qui cum ſurrexiſſꝫ. cōedit ⁊ bibit. ⁊ ambula B
uit in fortitudine cibi illi⁹ q̄draginta diebus
⁊ q̄draginta noctib⁹ vſqꝫ ad montē dei o
reb. Cūqꝫ veniſſet illuc manſit in ſpelunca
Et ecce ſermo dn̄i ad eū. Dixitqꝫ illi. Quid
h̄ agis helia: t ille reſpondit: zelo zelatus j.eo.
ſū ꝓ dn̄o deo exercituum qꝛ dereliquerunt
pactū dn̄i filij iſrl'. Altaria tua deſtruxerunt
⁊ ꝓphas tuos occiderunt gladio ⁊ derelict⁹ Ro.11.
ſū ego ſolus. ⁊ q̄rūt aīam meā vt auferant eā
Et ait ei. Egredere ⁊ ſta in monte corā dn̄o
Et ecce dn̄s tranſijt. ⁊ ſpūs grandis ⁊ fortis
ſubuertens montes. ⁊ ↄterēs petras an̄ dn̄m
Nō in ſpū dn̄s. ⁊ poſt ſpm̄ ↄmotō. Nō ī ↄmo C
tōe dn̄s. ⁊ p⁹ ↄmotōem ignis. Nō ī igne do
min⁹. ⁊ poſt ignē ſibul⁹ aure tenuis. Qd̄ cū
audiſſet helias operuit vultū ſuum palio: ⁊
egreſſus ſtetit in oſtio ſpelunce. ⁊ ecce vox
ad eū dicens. Quid h̄ agis helia? Et ille r̄ṅ ſ.eo.
dit. zelo zelatus ſū ꝓ dn̄o deo exercituum: qꝛ

dereliquerũt pactuȝ tuũ filij iſrl̃. Altaria tua
deſtruxerũt: ⁊ ꝓphas tuos occiderũt gladio
⁊ derelictus ſũ ego ſolus: ⁊ q̃rũt aiaȝ meã vt
48. b auferãt eã. Et ait dñs ad eũ. Uade ⁊ reuerte
re in viã tuã ꝑ deſertũ in damaſcũ. Cũq; per
ueneris illuc: vnges aſahel regẽ ſuꝑ ſyriaȝ: ⁊
iehu filiũ namſi vnges regem ſuper iſrl̃: he/
liſeum auteȝ filiuȝ ſaphat q̇ ẽ de abel maula
vnges ꝓphaȝ ꝓ te. Et erit quicunq; fugerit
gladium aſahel occidet euȝ iehu: ⁊ q̇cunq;
B fugerit gladium iehu. inficiet euȝ heliſeus.
1.a. Et dereliquam mihi in iſrl̃ ſeptẽ milia viroꝝ
q̃ꝝ genua non ſt̃ incuruata añ baal. ⁊ oẽ os
qḋ ñ adorauerit eum oſculãs manuȝ. Pro/
fectus ergo inde helias reꝑꝑit heliſeũ filiũ ſa
phat arantẽ in duodeci iugis boũ. ⁊ ip̃e in
duodeci iugis boum arãtib⁹ un⁹ erat. Cũq;
veniſſet helias ad eum: miſit pallium ſuũ ſr̃
eum. q̇ ſtatĩ relictis bob⁹ cucurrit p⁹ heliaȝ
⁊ ait. Oſculoꝛ oꝛo te p̃rem meum ⁊ m̃rem
meam. ⁊ ſic ſeq̃r te. Dixitq; ei. Uade ⁊ reuer
tere. Qḋ. n. meũ erat feci tibi. Reu̇ſus ãt ab
eo tulit par boum ⁊ mactauit illḋ. ⁊ in ara/
tro boum coxit carnes ⁊ ḋdit pplo ⁊ cõedert
Cõſurgẽſq; abijt ⁊ ſecutus eſt heliã. ⁊ miniſtra

A XX

Porro benadab rex ſyrie cõgregauit oẽm exercitum ſuũ: ⁊ triginta duos reges ſecum: ⁊
bat ei.
rex ſyrie cõgregauit oẽm exercitum
ſuũ: ⁊ triginta duos reges ſecum: ⁊
equos ⁊ currus ⁊ aſcendens pugnabat ꝯtra
ſamariã ⁊ obſidebat eã. Mittẽſq; nũcios ad
achab regẽ iſrl̃ in ciuitatẽ ait. Hec dicit be/
nadab. Argentũ tuũ ⁊ auꝝ tuũ meũ ẽ: ⁊ vxo
res tue ⁊ filij tui optimi mei ſunt. Rñditq;
rex iſrl̃. Juxta verbũ tuũ dñe mi rex tu⁹ ſum
ego ⁊ oĩa mea. Reuertẽteſq; nuncij dixerũt
Hec dicit benadab qui miſit nos ad te. Ar/
gentum tuũ ⁊ auꝝ tuũ ⁊ vxores tuas ⁊ filios
tuos dabis mihi. Cras igitur hac eadẽ hora
mittã ſeruos meos ad te: ⁊ ſcrutabuntur do
mũ tuã ⁊ domũ ſeruoꝝ tuoꝝ: ⁊ omne qḋ eis
B placuerit ponẽt in manib⁹ ſuis ⁊ auferẽt: vo
cauit aũt rex iſrl̃ oẽs ſeniores t̃re ⁊ ait. aiad
uertite ⁊ videte q̃m inſidiet̃ nobis. miſit eni
ad me ꝓ vxoribus meis ⁊ filijs: ⁊ ꝓ argento
⁊ auro ⁊ nõ abnui. Dixeruntq; oẽs maiores
natu ⁊ vniuerſus ppl̃s ad eũ. nõ audias ne/
q; acquieſcas illi. Rñditq; nũcijs benadab.
Dicite dño meo regi Oĩa ꝓꝑ que miſiſti ad
me ſeruũ tuũ i initio faciã: hãc aũt reȝ facere
nõ poſſũ. Reuerſiq; nũcij retulerũt ei: qui re
miſit ⁊ ait. Hec faciãt mihi dij ⁊ hec addãt: ſi
ſuffecerit puluis ſamarie pugillis oĩs ppl̃i q̇
ſeq̇tur me. Et rñdẽs rex iſrl̃ ait. dicite ei. Ne
gloriet̃ accinctus eque vt diſcinctus. Factũ ẽ ãt
cũ audiſſet benadab ṽbũ iſtḋ: bibebat ipſe ⁊
reges i vmbraculis: ⁊ ait ſeruis ſuis. Circun/
date ciuitatẽ: ⁊ circũdederũt eã: ⁊ ecce ꝓpha
vnus accedẽs ad achab regẽ iſrl̃ ait ei. Hec
dicit dñs. Certe vidiſti oẽȝ multitudinẽ hãc
nimiã: ecce ego tradã eã i manũ tuaȝ hodie C
vt ſcias q̄ꝛ ego ſũ dñs. Et ait achab. Per quẽ
Dixitq; ei. Hec dicit dñs. Per pediſſequos
principũ ꝓuintiaꝝ. Et ait. Quis incipiet ꝓli
ari. Et ille dixit. Tu. Recẽſuit ergo pueros
principũ ꝓuinciaꝝ ⁊ repperit numeꝝ ducen
toꝝ triginta duoꝝ ⁊ recẽſuit p⁹ eos pplȝ. oẽs
filios iſrl̃ ſeptẽ milia: ⁊ egreſſi ſunt meridie.
Benadab aũt bibebat temulẽtus i vmbra/
culo ſuo: ⁊ reges triginta duo cũ eo q̇ ad au
xiliũ ei⁹ venerãt. Egreſſi ſũt aũt pueri princi
pum ꝓuinciaꝝ in prima fronte: miſit itaq;
benadab q̇ nũciauerũt ei dicentes: viri egreſ
ſi ſũt de ſamaria. At ille ait. Siue ꝓ pace ve/
niunt app̃hendite eos viuos: ſiue vt prelien
tur viuos eos capite. Egreſſi ſũt ergo pueri
principũ ꝓuinciaꝝ ac reliquus exercit⁹ ſeq̃/
bat̃. Et ꝑcuſſit vnuſquiſq; viꝝ q̇ ꝯ ſe veniebat
fugerũtq; ſyri ⁊ ꝑſecutus eſt eos iſrl̃. fugit q̊ȝ D
benadab rex ſyrie in equo cũ equitibus ſuis
necnõ egreſſus rex iſrl̃ ꝑcuſſit equos ⁊ curr⁹
⁊ ꝑcuſſit ſyriã plaga magna nimis. Accedẽs
aũt ꝓpha ad regẽ iſrl̃ dixit ei. Uade ⁊ ꝯfor/
tare: ⁊ ſcito ⁊ vide q̇d facias. Sequẽti. n. an/
no rex ſyrie aſcendet ꝯ te. Serui ṽo regis ſy
rie dixerunt ei. Dij mõtiũ ſunt dij eoꝝ: iõ ſuꝑ J.co.
auerunt nos: ſed meli⁹ ẽ vt pugnem⁹ ꝯ eos
in campeſtrib⁹: ⁊ obtinebimus eos. Tu ergo
ṽbũ hoc fac. Amoue reges ſingulos ab exer
citu tuo ⁊ pone p̄ꝛcipes ꝓ eis: ⁊ iſtaura nu/
meꝝ militũ q̇ ceciderũt de tuis ⁊ equos ꝭm
equos priſtinos: ⁊ currus ꝭm currus quos
añ hũiſti ⁊ pugnabim⁹ ꝯ eos in cãpeſtribus
⁊ videbis ꝙ obtinebim⁹ eos. Credidit ꝯſilio
eoꝝ: ⁊ fecit ita. Jgit̃ poſtq̃ ãnus trãſeat recẽ
ſuit benadab ſyrios ⁊ aſcẽdit i affec vt pugna
ret ꝯ iſrl̃. porro filij iſrl̃ recẽſiti ſũt: ⁊ acceptis
cibarijs ꝑfecti ex aduerſo: caſtraq; metati ſũt
ꝯ eos q̃ſi duo ꝑui greges caprarũ: ſyri aũt re
pleuerũt t̃rã. Et accedẽs vn⁹ vir dei dixit ad E
regẽ iſrl̃. Hec dicit dñs. Q̄ꝛ dixerũt ſyri: de⁹ ẽ.co.
mõtiũ eſt dñs: ⁊ nõ ẽ deus valliũ dabo oẽm
multitudinẽ hanc grandẽ i manu tua: ⁊ ſcie
tis q̄ꝛ ego ſũ dñs. Dirigebãtq; ſeptẽ diebus
ex aduerſo hi atq; illi acies: ſeptima aũt die
cõmiſſũ ẽ bellũ: ꝑcuſſerũtq; filij iſrl̃ de ſyris
cẽtũ milia peditũ in die vna: fugerunt aũt ſy
ri qui remanſerũt i affec in ciuitatẽ: ⁊ cecidit
murus ſuꝑ vigitiſeptẽ milia hoĩuȝ q̇ remãſe
rãt. Porro benadab fugiẽs igreſſus ẽ citatẽ
i cubiculũ qḋ erat itra cubiculũ: dixeruntq;

ei ꝑui sui. Ecce audiuimus ꝙ reges domus
israel clemētes sī. Ponamus itaqꝫ saccos i
lumbis nr̄is ⁊ funiculos i capitibus nr̄is. ⁊
egrediamur ad r̄gē israel: forsitan saluabit
aias nr̄as. Accixerūt saccis lumbos suos. ⁊
posuerūt funiculos i capitibus suis. uenerūt
qꝫ ad r̄gez israel. ⁊ dixerūt ei. Seruꝰ tuus bena
dab. dicit. Uiuat oro te anima mea. Et ille ait
F Si adhuc viuit fr̄ meus est. Qđ acceperūt vi
ri ꝓ omine. ⁊ festinātes rapuerūt verbum ex
ore eius atqꝫ dixerūt. Frater tuus benadab
viuit. Et dixit eis. Ite ⁊ adducite eum ad me
Egressus est ergo ad eum benadab ⁊ leua-
uit eum in currū suū. Qui dixit ei: Ciuitates
q̄s tulit pr̄ meus a pr̄e tuo reddaz. ⁊ plateas
fac tibi in damasco sicut fecit pr̄ meꝰ i sama-
ria. ⁊ ego federatꝰ recedā a te. pepigit ergo
fedus ⁊ dimisit eum. Tūc vir q̇dā de filijs ꝓ
phetaꝝ dixit ad socium suū in ꝑmōe dn̄i. ꝑ-
cute me. At ille noluit ꝑcutere. Cui ait. Qꝛ
noluisti audire vocez domini. ecce recede a
me ⁊ ꝑcutiet te leo. Cūqꝫ paululum recessis
set ab eo. inuenit euz leo atqꝫ percussit sed ⁊
alterum inueniēs viꝝ dixit ad eū: ꝑcute me
G q̇ ꝑcussit eū ⁊ vulnerauit. Abijt ergo ꝓpħa
⁊ occurrit r̄gi in via. ⁊ mutauit aspsione pul-
ueris os ⁊ ocl'os suos. Cūqꝫ rex transijsꝫ. cla-
mauit ad regem ⁊ ait. Seruꝰ tuus egressus ē
ad ꝓliādum cominus. cūqꝫ fugissꝫ vir vnus
adduxit eum q̇dam ad me ⁊ ait. custodi viꝝ
istū. Qui si lapsus fuerit erit aia tua ꝓ ani-
ma eius aut talētū argenti appēdes. dū aūt
ego turbatꝰ huc illucqꝫ me vterē: subito nō
cōparuit. Et ait rex isrl' ad eū: hoc ē iudiciuz
tuū qđ ipse decreuisti. At ille statim abstersit
puluerē de facie sua: ⁊ cognouit eum rex isrl'
ꝙ eēēt de ꝓphetis. Qui ait ad eū: hec dicit do
minus qꝛ dimisisti viꝝ dignū morte de ma-
nu tua: erit aia tua ꝓ aia eius: ⁊ ppl's tuus ꝓ
ppl'o eius. Reuersus ē igit rex in domū suā
audire ꝯtēnens: ⁊ furibūdꝰ venit in samariā.

A POst vba aūt hec tp̄e illo vi XXI.
nea erat naboth iezraelite qui erat
in iezrahel iuxta palatiū achab regis
samarie. Locutus ē ergo achab ad naboth
dicēs. Da mihi vineā tuā vt faciā mihi ortū
oleꝝ qꝛ vicina ē ⁊ ꝓpe domū meā: daboqꝫ ti-
bi ꝓ ea vineā meliorez aut si cōmodius tibi
putas argenti precium q̄tuz digna est. Cui
rn̄dit naboth. Propitius sit mihi dn̄s ne dē
hereditatē patrū meorum tibi. Uenit ergo
achab in domum suam indignans ⁊ frēdēs
super verbo qđ locutus fuerat ad eū naboth
iezrahelites dicens: nō dabo tibi hereditatē
B patrū meorum. Et ꝓijciens se in lectulū suū
auertit faciē suā ad parietē ⁊ nō comedit pa-
nē. Ingressa est autē ad eū iezabel vxor sua
Dixitqꝫ ei. Quid est hoc vn̄ aia tua ꝯtristata
est: ⁊ quare nō comedis panem. Qui rn̄dit
ei. Locutus sum naboth iezrahelite: ⁊ dixi ei
Da mihi vineam tuaz accepta pecunia: aut
si tibi placet dabo tibi vineam meliorē ꝓ ea
Et ille ait. Nō dabo tibi vineā meā. Dixit er-
go ad eum iezabel vxor eius. Grādis aucto
ritatis es: ⁊ bene regis regnum isrl'. Surge ⁊
comede panē ⁊ equo animo esto. Ego dabo C
tibi vineam naboth iezrahelite. Scripsit ita
qꝫ lr̄as ex noie achab ⁊ signauit eas annulo
eius: ⁊ misit ad maiores natu ⁊ optimates q̇
erant in ciuitate eius ⁊ habitabant cum na-
both. Lr̄aꝝ aūt hec erat sentētia. Predicate
ieiuniū ⁊ sedere facite naboth inter primos
populi: ⁊ submittite duos viros filios belial
ꝯtra eū: ⁊ falsū testimoniū dicant. bn̄dixit na
both deū ⁊ regem: ⁊ educite eum ⁊ lapidate D
sicqꝫ moriat. Fecerūt ergo ciues eius maio-
res natu ⁊ optimates qui habitabāt cuz eo
in vrbe: sicut preceperat eis iezabel: ⁊ sic scri
ptū erat in lr̄is quas miserat ad eos. Predi
cauerunt ieiunium ⁊ sedere fecerunt naboth
iter ꝑmos ppl'i: ⁊ adductis duobꝰ viris filijs
diaboli fecerūt eos sedere ꝯ eum. At illi. s. ut
uiri diabolici dixerunt ꝯ eum testimoniū co
rā multitudine. Bn̄dixit naboth deū ⁊ regē Act.7.g
Quāobrē eduxerūt eū extra ciuitatē ⁊ lapi-
dibus iterfecerūt: miserūtqꝫ ad iezabel dicē-
tes. Lapidatus ē naboth ⁊ mortuꝰ ē. Factū
ē aūt cū audisset iezabel lapidatū naboth ⁊
mortuū. Locuta ē ad achab. Surge posside
vineā naboth iezrahelite qui noluit tibi acq̇
escere ⁊ dare eam accepta pecunia: non eniz
viuit naboth sed mortuus est. Quod cū au- E
disset achab mortuum vz naboth: surrexit ⁊
descendebat in vineam naboth iezraelite vt
possideret eaz. Factus ē igitur sermo dn̄i ad
heliā tesbitē dicēs. Surge descēde i occursū
achab regis isrl' q̇ ē in samaria. Ecce ad vine
am naboth descēdit vt possideat eā: ⁊ loque
ris ad eū dicēs. hec dicit dn̄s deus. Occidisti
isuꝑ ⁊ possedisti: ⁊ post hec addes. Hec dicit
dn̄s. In loco hoc in quo lixerūt canes sāgui
nē naboth: lābēt quoqꝫ sanguinē tuū. Et ait F
achab ad heliā: nū inuenisti me inimice meꝰ
Qui dixit. Inueni eo ꝙ venūdatus sis vt fa
ceres malū in ꝯspectu dn̄i. hec dicit dn̄s. Ec-
ce ego iducā suꝑ te malū: ⁊ demetā posterio
ra tua ⁊ iterficiā de achab mīgētē ad ꝑietez
⁊ clausū ⁊ vltimū i isrl': ⁊ dabo domū tuuz si-
cut domū hieroboam filij nabath: sicut ⁊ do
mum baasa filij ahia: Quia egisti vt me ad

ıracundiā ꝓuocares. ⁊ peccare fecisti israel
e.9.b Sed ⁊ de iezabel locut⁹ ē dn̄s dicens. Canes
j.16 comedēt iezabel in agro iezrahel. si mortu⁹
.22.f fuerit achab i ciuitate cōedēt eū canes: si āt
mortu⁹ fuerit in agro comedēt eū volucres
G celi. Igit̄ nō fuit alter tal' sicut achab q̄ venū
.1.b. dat⁹ ē vt faceret malū i ꝯspectu dn̄i. concita
uit .n. cuꝫ iezabel vxor sua. ⁊ abhominabilis
fcūs ē in tm̄ vt seq̄ret̄ idola q̄ fecerant amor
rei q̄s ꝯsumpsit dn̄s a facie filioꝝ isrl'. itaq̄ cū
audisset achab sermones istos. scidit vestimē
ta sua. ⁊ opuit cilitio carnē suā. ieiunauitq̄
⁊ dormiuit in sacco. ⁊ ābulauit demisso capi
te. ⁊ fcūs ē sermo dn̄i ad heliā tesbitē dicens
Nonne vidisti humiliatū achab coram me.
Qr igit̄ humiliat⁹ ē mei cā nō inducā malū
in dieb⁹ eius sed in dieb⁹ filij sui inferā ma-
lū domui eius.

XXII

A
18.a Transierūt igit̄ tres āni absq̄ bello
iter syriā ⁊ isrl'. In āno āt tertio dscē
dit iosaphat rex iuda ad regē israel.
Dixitq̄ rex isrl' ad s̄uos suos. Ignoratis q̄
nr̄a sit ramoth galaad. ⁊ negligim⁹ tollere
eā de māu regis syrie: ⁊ ait ad iosaphat: veni
es ne mecū ad p̄liandum in ramoth galaad
3.a Dixitq̄ iosaphat ad regē israel. Sicut ego
sū. ita ⁊ tu. Ppl's meus ⁊ ppl's tu⁹ vnū sunt
⁊ eq̄tes mei equites tui. Dixitq̄ iosaphat ad
regeꝫ israel. Quere oro te hodie sermonem
dn̄i. Cōgregauit ergo rex isrl' ꝓphas q̄drigē
tos circiter viros. ⁊ ait ad eos. Ire debeo in
ramoth galaad ad bellādum an quiescere?
B Qui rn̄derunt. Ascende. ⁊ dabit caꝫ dn̄s in
manu regis. Dixit āt iosaphat. Non est h̄ ꝓ
pheta dn̄i q̄spiā vt interrogem⁹ per eum? Et
ait rex israel ad iosaphat. Remāsit vir vnus
p̄ quē possum⁹ interrogare dn̄ꝫ. sed ego odi
eū: q2 nō ꝓphetat mihi bonū sed malum. mi
cheas filius iēla. cui iosaphat ait: ne loq̄ris
ita rex. vocauit ergo rex isrl' eunuchū q̄ndaꝫ
⁊ dixit ei. festina adducere micheā filiuꝫ iēla
Rex āt isrl' ⁊ iosaphat rex iuda sedebāt vn⁹
q̄sq̄ in solio suo vestiti cultu regio i area iu-
xta ostiū porte samarie. ⁊ vniuersi ꝓph̄e pro
ph̄abāt i ꝯspectu eoꝝ. fecit q̄q̄ꝫ sibi sedechias
filius chanaā cornua ferrea ⁊ ait hoc dic̄ dn̄s
His vētilabis syriā dōec deleas eā. Oēsq̄ ꝓ
ph̄e sil'r ꝓphetabant dicentes. Ascende i ra
moth galaad. ⁊ vade ꝓspere. ⁊ tradet dn̄s in
man⁹ regis. Nunci⁹ v̄o qui ierat vt vocaret
micheā. locutus ē ad eū dicēs. Ecce sermōes
ꝓph̄aꝝ ore vno regi bona p̄dicāt. Sit ergo
s̄mo tu⁹ sil's eoꝝ. ⁊ loq̄re bona q̄ micheas ait
Viuit dn̄s: q2 q̄dcunq̄ dixerit mihi dn̄s hoc
.d loquar. Venit itaq̄ ad regem, ⁊ ait illi rex.
Michea: ire debemus in ramoth galaad ad
p̄liādum: an cessare? Cui ille rn̄dit: Ascende
⁊ vade prospere: ⁊ tradet dn̄s in manu regis
Dixit āt rex ad eū: Iterū atq̄ iterꝝ adiuro te
vt non loq̄ris mihi nisi q̄d verū est in nomie
dn̄i. Et ille ait: Vidi cunctū israel dispsum in
montib⁹ q̄si oues nō habentes pastorē. Et ait
dn̄s: Non hn̄t isti dn̄m: reuertatur vnusq̄sq̄
in domū suā in pace. Dixit ergo rex israel ad
iosaphat. Nūquid nō dixi tibi q2 nō prophe
tat mihi bonū s̄ sp̄ malum? Ille v̄o addens
ait: Propter hoc audi s̄monē dn̄i. Vidi dn̄ꝫ
sedentē sup̄ soliū suum: ⁊ oēm exercituꝫ celi
assistentē ei a dextris ⁊ a sinistris. Et ait dn̄s: B
Quis decipiet achab regē isrl' vt ascendat ⁊ 2. Par. 18.
cadat in ramoth galaad? Et dixit vn⁹ verba
huiuscemodi: ⁊ ali⁹ aliter. Egressus ē āt spūs
⁊ stetit corā dn̄o: ⁊ ait: ego decipiā illuꝫ. Cui
locut⁹ est dn̄s. In quo? Et ille ait: Egrediar: ⁊
ero spūs mendax in ore oīum ꝓphetaꝝ eius
Et dixit dn̄s: Decipies ⁊ preualebis egredere
⁊ fac ita. Nunc igit̄ ecce dedit dn̄s spm̄ men-
dacij in ore oīum ꝓphetaꝝ tuoꝝ qui hic sūt:
⁊ dn̄s locutus est ꝯ te malū. Accessit aūt sede
chias filius chanaan: ⁊ p̄cussit micheā in ma
xillam: ⁊ dixit: Me ne ergo dimisit spūs dn̄i:
⁊ locutus est tibi? Et ait micheas: Visur⁹ es
in die illa qn̄ ingredieris in cubiculū itra cu
biculū vt abscōdaris. Et ait rex israel: Tolli-
te micheā ⁊ maneat apud āmon principem
ciuitatis ⁊ apud ioas filiū amalech: ⁊ dicite
eis: Hec dicit rex. Mittite virū istū in carce- E
rem: ⁊ sustentate eū pane tribulationis ⁊ aq̄
angustie donec reuertar in pace. Dixitq̄ mi
cheas: Si reuersus fueris in pace: non est lo
cutus in me dn̄s. Et ait: Audite populi oēs.
Ascendit itaq̄ rex israel ⁊ iosaphat rex iuda
in ramoth galaad. Dixit itaq̄ rex israel ad
iosaphat: Sume arma ⁊ ingredere p̄liū ⁊ in
duere vestib⁹ tuis. Porro rex israel mutauit
habitū suū ⁊ ingressus est bellū. Rex aūt sy-
rie preceperat principib⁹ curruū triginta-
duobus dicēs: Nō pugnabitis cōtra mino-
rem ⁊ maiorē quēpiam nisi ꝯ regē israel so-
lum. Cum ergo vidissent principes curruuꝫ
iosaphat suspicati sunt q̄ ipse esset rex israel:
⁊ impetu facto pugnabant ꝯ eum. Et excla-
mauit iosaphat. Intellexeruntq̄ pricipes cur
ruum q̄ non esset rex isrl' ⁊ cessauerūt ab eo.
Vir autē q̄dā tetendit arcum in incertuꝫ sa-
gittam dirigens: ⁊ casu percussit regem isrl'
inter pulmonē ⁊ stomachuꝫ. At ille dixit au
rige suo. Verte manū tuam: ⁊ eijce me d̄ exer
citu: q2 grauiter vulneratus sum. Cōmissum
est ergo preliū in die illa. Et rex israel stabat

F . i curru suo ꝯ syros ⁊ mortu⁹ ē vespe. Fluebat
aūt sāguis plage i sinū currūs: ⁊ pco isonuit
in vniuerso exercitu anq̄ꝫ sol occūberet dicēs
Unusq̄sq꜄ reuertat̄ i ciuitatē ⁊ i terrā suam.
Mortuus ē aūt rex ⁊ platus est in samariā.
3.21.f. Sepelierūtq꜄ regē in samaria: ⁊ lauerūt cur
rū eius in piscina samarie: ⁊ lixerunt canes
sanguinē eius: ⁊ habenas lauerūt iuxta ver/
bū dn̄i qđ locutus fuerat. Reliqua aūt ſmo
num achab ⁊ vniuersa q̄ fecit: ⁊ domus ebur
nea quam edificauit cūctarūq꜄ vrbiū quas
extruxit. nōne hec scripta sunt i libro sermo/
nū dieꝝ regū isrl̄. Dormiuit ergo achab cuꝫ
patribus suis: ⁊ regnauit ochozias filius ei⁹
ꝓ eo. Josaphat vō fili⁹ asa regnare cepat su
ꝑ iudam āno q̄rto achab regis israel. Tri/
ginta q̄nq꜄ annoꝝ erat cum regnare cepissꝫ
⁊ viginti quinq꜄ annis regnauit in irl̄m. no/
mē mr̄is eius azuba filia salai. Et ambula/
uit in omni uia asa p̄ris sui. ⁊ non declinauit
ex ea. Fecitq꜄ qđ rectum est in ꝯspectu dn̄i:
veruntamen excelsa n̄ abstulit. Adhuc. n.
ppl̄s sacrificabat ⁊ adolebat incensum in ex
celsis. Pacēq꜄ hūit iosaphat cuꝫ rege israel
Reliq̄ āt vboꝝ iosaphat ⁊ oꝑa eius q̄ ges/
G sit ⁊ ꝑlia. nonne hec scripta sunt in libro ver
boꝝ dieꝝ regum iuda? Sed ⁊ reliquias effe
minatoꝝ q̄ ramanserāt in diebus asa patris
eius abstulit de terra. Nec erat tunc rex ꝯsti
tutus in edem. Rex vō iosaphat fecerat clas
ses in mari q̄ nauigarent in ophir ꝑꝑ auruꝫ
⁊ ire non potuerunt: q꜄ ꝯfracte sr̄ i asyonga
ber. Tunc ait ochozias filius achab ad Jo/
saphat. Uadant ſui mei cum ſuis tuis i na/
uibus. Et noluit iosaphat. Dormiuitq꜄ iosa/
phat cum p̄ribus suis. ⁊ sepultus ē cū eis in
ciuitate dauid p̄ris sui. regnauitq꜄ ioram fili
us eius ꝓ eo. Ochozias aūt filius achab re/
gnare ceperat super isrl̄ in samaria anno se/
ptimodecimo iosaphat regis iuda: regnauit
q꜄ sup israel duobus annis. Et fecit malū in
conspectu dn̄i: ⁊ ambulauit in via p̄ris sui ⁊
mr̄is sue: ⁊ in via hieroboā filij nabath q̄ pec
care fecit isrl̄: seruiuit quoq꜄ baal ⁊ adorauit
eū: ⁊ irritauit dn̄m deū isrl̄ iuxta oīa que fe/
cerat pater eius.

Explicit liber primus Malachim. i. regū ter
tius. Incipit secūdus liber Malachim: idest
quartus regum. Capitulum Primum.

A PReuaricatus est aūt moab in
isrl̄: postq̄ꝫ mortu⁹ ē achab. Ce
ciditq꜄ ochozias ꝑ cācellos ce
naculi sui qđ hēbat in samaria
⁊ egrotauit. Misitq꜄ nūcios di
cens ad eos. Jte consulite beelzebub deum
accaron: vtruꝫ viuere queam de infirmitate
mea hac. Angelus āt dn̄i locut⁹ ē ad heliam
thesbitē: dicēs. Surge ascēde i occursū nūci
orū regis samarie: ⁊ dices ad eos. Nūq̄d nō
ē de⁹ in isrl̄: vt eatis ad ꝯsulēdū beelzebub de
um accarō. Quāobrē hec dicit dn̄s. de lectu
lo sup quē ascēdisti nō descēdes sꝫ morte mo
rieris. Et abijt helias: reuersiq꜄ sūt nuncij ad
ochoziam. Qui dixit eis: quare reuersi estis.
At illi rn̄derūt ei. Uir occurrit nobis: ⁊ dixit B
ad nos. Jte reuertimini ad regē q̄ misit vos:
⁊ dicetis ei. Hec dicit dn̄s: Nūq̄d q꜄ nō erat
de⁹ in isrl̄ mittis vt ꝯsulat̄ beelzebub de⁹ acca
rō. Jdcirco de lectulo sup quē ascēdisti n̄ de
scēdes: sꝫ morte morieris. Qui dixit eis. Cu/
ius figure ⁊ habit⁹ ē vir q̄ occurrit vobis: ⁊
locutus ē verba hec. At illi dixerūt. Uir pilo
sus ⁊ zona pellicea accinctus renib⁹. Qui ait
Helias thesbites ē. Misitq꜄ ad eū q̄nquage
nariū p̄ncipē: ⁊ quinquagita q̄ erāt sub eo.
Qui ascēdit ad eū: sedētiq꜄ i vertice montis
ait. Hō dei rex p̄cepit vt descēdas. Rn̄dēsq꜄
helias: dixit quiquagenario: Si hō dei sum:
descendat ignis de celo: ⁊ deuoret te ⁊ quin
quaginta tuos. Descēdit ergo ignis de celo C
⁊ deuorauit eū: ⁊ quinquagita qui erāt cū eo
Rursūq꜄ misit ad eū p̄ncipē quinquagena/
riū alteꝝ ⁊ quiquaginta cū eo: Qui locutus
ē illi. Hō dei: hec dicit rex: festina descēde. re
spōdēs helias ait. Si hō dei ego sū: descēdat
ignis de celo ⁊ deuoret te ⁊ q̄nquaginta tu/
os. Descēdit ergo ignis de celo ⁊ deuorauit
illū ⁊ q̄nquaginta ei⁹. Iteꝝ misit p̄ncipē q̄n
quagenariū tertiū: ⁊ q̄nquaginta q̄ erāt cuꝫ
eo. Qui cū venisset curuauit genua ꝯ heliaꝫ
⁊ p̄catus est eū ⁊ ait. Hō dei: Noli despicere D
aiaꝫ meā ⁊ aiaꝫ seruoꝝ tuoꝝ q̄ mecū sūt: Ec/
ce descēdit ignis de celo ⁊ deuorauit duos
p̄ncipes q̄nquagenarios primos: ⁊ q̄nqua/
genos q̄ cū eis erāt. Sꝫ nūc obsecro vt mise
rearis aīe mee. Locut⁹ ē angelus dn̄i ad he/
liā: dicēs. Descēde cū eo. Ne timeas. Surre
xit igit̄ ⁊ descēdit cū eo ad regē: ⁊ locutus ē
ei. Hec dicit dn̄s. Q꜄ misisti nūcios ad ꝯsulē
dū beelzebub deū accarō: q̄si nō eēt deus in
isrl̄ a quo posses interrogare sermonē: iō de
lectulo sup quē ascēdisti nō descēdes: sꝫ mor
te morieris. Mortu⁹ ē aūt iuxta sermonē dn̄i
quē locut⁹ ē helias: ⁊ regnauit ioram frater
eius ꝓ eo: anno scđo iorā filij iosaphat regis
iude. Nō. n. hēbat filiū. Reliq̄ āt vboꝝ ocho
zie q̄ opat⁹ ē: nōne hec scripta sūt i libro ser/
monū dieꝝ regū isrl̄. II.
Actū ē aūt cū leuare vellet dn̄s he/

liam per turbinem in celum: ibant helias ꝛ
helise⁹ de galgalis. Dixitq; helias ad helise
um. Sede hic: q2 dñs misit me vsq; in bethel
Cui ait heliseus. Uiuit dñs ꝛ viuit aïa tua: q2
nõ derelinq̃ te. Cunq; descendissent bethel
egressi sunt filij pphetarũ qui erant in bethel
ad heliseum: ꝛ dixerunt ei. Nũquid nosti: q2
hodie dñs tollet dñm tuum a te? Qui rñdit
Et ego noui. Silete. Dixit aũt helias ad heli-
seum. Sede hic: q2 dñs misit me in hierico.
Et ille ait. Uiuit dñs ꝛ viuit aïa tua q2 non
derelinq̃ te. Cunq; venissẽt hierico: accesse-
runt filij pphetarꝫ qui erant in hierico ad he-
liseum ꝛ dixerunt ei. Nunquid nosti: q2 dñs
hodie tollet dñm tuũ a te? Et ait. Et ego no-
ui. Silete. Dixit autem ei helias. Sede hic
q2 dñs misit me vsq; ad iordanem. Qui ait
Uiuit dñs: ꝛ viuit aïa tua: q2 nõ derelinq̃ te
Ierunt igitur ambo pariter. ꝛ quinq̃gĩta vi
ri de filijs pphetarꝫ secuti sunt eos. Qui ꝛ ste-
terunt ẽ⁊ longe. Illi aũt ãbo stabant sup ior-
danẽ. Tullitq; helias palliũ suũ ꝛ inuoluit
illud: ꝛ pcussit aquas q̃ diuise sunt in vtrãq;
ptẽ ꝛ transierunt ãbo per siccum. Cunq; trã
sissẽt: helias dixit ad heliseũ. Postula quod
vis: vt faciam tibi anteq̃ tollar a te. Dixitq;
heliseus. Obsecro vt fiat in me duplex spũs
tu⁹. Qui rñdit. Rẽ difficilẽ postulasti. Attñ
si videris me qñ tollar a te erit qḋ petisti: si aũt
ñ videris nõ erit. Cũq; pgerẽt ꝛ icedẽtes s-
mocinarent̃: ecce curr⁹ igne⁹ ꝛ eq̃ ignei diui
serũt vtrũq;. Et ascẽdit helias p turbinẽ i ce
lũ. helise⁹ aũt videbat: ꝛ clamabat. Pr̃ mi pr̃
mi: curr⁹ isrl' ꝛ auriga ei⁹. Et ñ vidit eũ ãpli⁹
Apphẽditq; vestĩmẽta sua. ꝛ scidit illa i duas
ptes. Et leuauit palliũ helie quod ceciderat
ei. Reuersusq; stetit super ripam iordanis ꝛ
pallio helie qḋ ceciderat ei percussit aquas
ꝛ nõ sũt diuise. Et dixit vbi ẽ deus helie etiã
nũc? Percussitq; aquas: ꝛ diuise sũt huc atq;
illuc: ꝛ transijt helise⁹. Uidẽtes aũt filij pro-
phetarꝫ q̃ erãt in hierico de ⁊ dixerũt. Requie
uit spũs helie sup heliseũ. Et venientes in oc
cursũ eius adorauerunt eũ pni i t̃rã dixerũt
q; illi. Ecce cũ seruis tuis sũt q̃nq̃ginta viri
fortes: q̃ pñt ire ꝛ querere dñm tuum: ne for
te tulerit eũ spũs dñi ꝛ proiecerit eũ in vnũ
montiũ aut in vnã vallium. Qui ait. Nolite
mittere. Coegerũtq; eũ: donec acq̃esceret ꝛ di
ceret. Mittite. Et miserũt q̃nq̃ginta viros. q̃
cũ q̃sissent trib⁹ dieb⁹ nõ iuenerũt. Et reuer-
si sunt ad eũ. at ille hitabat in hierico: ꝛ dixit
eis. Nũq̃d nõ dixi vobis: nolite mittere? Di
xerũt q̃ꝫ viri ciuitatis ad heliseũ. Ecce hitatio
ciuitatis h⁹ optia ẽ: sicut tuipse dñe prospicis:

sed aq̃ pessime sũt: ꝛ terra sterilis. At ille ait
Afferte mihi vas nouũ. ꝛ mittite in illud sal
Qḋ cũ attulissent: egressus ad fontẽ aquarꝫ
misit in illũ sal: ꝛ ait. Hec dicit dñs. Sanaui
aq̃s has: ꝛ non erit vltra in eis mors neq; ste
rilitas. Sanate sũt ergo aq̃ vsq; in diem hãc
iuxta v̇bũ helisei qḋ locut⁹ ẽ. Ascẽdit aũt inde
heliseus i bethel. Cũq; ascẽderet p viã pueri
pui egressi sũt de ciuitate: ꝛ illudebãt ei dicẽtes:
Ascẽde calue: ascẽde calue. Qui cũ respexis
set vidit eos. ꝛ maledixit eis in nomine dñi.
Egressiq; sunt duo vrsi de saltu ꝛ lacerauerũt
ex eis quadraginta duos pueros. Abijt aũt
inde in montẽ carmeli: ꝛ inde reuersus est i
samariam.

III

Iorã v̇o fili⁹ achab regnauit sup isrl' A
in samaria anno decimooctauo io-
saphat regis iude. Regnauitq; duodeci an
nis. ꝛ fecit malũ corã dño sꝫ nõ sicut pr̃ su⁹ ꝛ
mr̃. Tulit. n. statuas baal: q̃s fecerat pater ei⁹
verũtñ i pccis ieroboã filij nabath: q̃ peccar̃
fecit isrl' adhesit: nec recessit ab eis. Porro
mesa rex moab nutriebat pecora mlt̃a: ꝛ sol
uebat regi israel centummilia agnorꝫ: ꝛ cẽ-
tũmilia arietum cũ velleribus suis. Cunq;
mortuus fuisset achab: puaricatus est fedus
qḋ habebat cũ rege israel. Egressus est igitur
rex iorã in die illa de samaria: ꝛ recẽsuit vni
uersũ israel: misitq; ad iosaphat regẽ iuda di
cens. Rex moab recessit a me: veni mecũ ⁊
eum ad preliũ. Qui respõdit. Ascendã. Qui 3. Re.22.a.
meus est tuus est: ppl's meus populus tu⁹: ꝛ
equi mei eq̃ tui. Dixitq;. Per quã viã ascẽ
demus? At ille rñdit. Per desertũ idumee
Perrexerunt igitur rex israel ꝛ rex iuda ꝛ B
rex edom. ꝛ circuierunt per viam septẽ die
rũ: nec erat aq̃ exercitui ꝛ iumentis q̃ seque
bant̃ eos. Dixitq; rex isrl'. Heu heu heu. Cõ
gregauit nos dñs tres reges: vt traderet in
manu moab. Et ait iosaphat. Est ne hic pro-
pheta dñi: vt deprecemur dñm per eũ? Et rñ
dit vn⁹ de seruis regis isrl'. Est hic heliseus
filius saphat q̃ fundebat aq̃ꝫ super man⁹ he
lie. Et ait iosaphat. Est apud eũ s̃mo domini
Descenditq; ad eũ rex isrl' ꝛ iosaphat rex iu
da: ꝛ rex edom. Dixit aũt heliseus ad regem
israel. Quid mihi ꝛ tibi ẽ? Uade ad pphetas
pr̃is tui ꝛ mr̃is tue. Et ait illi rex isrl'. Quare
cõgregauit dñs tres reges hos: vt traderet
eos in man⁹ moab? Dixitq; ad eũ heliseus
Uiuit dñs exercituũ in cuius ɔspectu sto: q2 3. Re.17.a
si non vultum iosaphat regis iude erubesce ꝛ.18.c
rẽ: non attẽdissẽ q̃dẽ te: nec respexissẽ. Nũc C
aũt adducite mihi psaltem. Cũq; caneret psal
tes fcã est sup eũ manus dñi. Et ait. Hec dicit

dñs.Facite alueũ torrētis h⁹ fossas ꝛ fossas.
Hec.n.dicit dñs.Nō videbitis ventũ neqꝫ
pluuiā:ꝛ alueus iste replebit aquis:ꝛ bibetis
vos ꝛ familie vr̄e ꝛ iumēta vr̄a. Paruũqꝫ est
hoc in ꝯspectu dñi:Insuꝑ tradat etiā moab
in manus vr̄as.Et ꝑcutietis oēm ciuitatem
munitā ꝛ oēm vrbē electā ꝛ vniuersũ lignũ
fructiferũ succidetis cũctosqꝫ fōtes aquaꝝ ob
turabitis:ꝛ oēm agꝝ egregiũ operietis lapi
dibus.Factũ ē igit mane:qñ sacrificiũ offer
ri solet:ꝛ ecce aque veniebāt ꝑ viā edom .Et
repleta ē terra aquis.Uniuersi aũt moabites
audiētes ꝙ descēdissent tres reges vt pugna
rēt aduersus eos:cōuocauerũt oēs qui acci
cti erāt baltheo desuper ꝛ steterũt in terminis
Primoqꝫ mane surgentes:ꝛ orto iam sole
ex aduerso aquaꝝ:viderũt moabite econtra
B aquas rubras:quasi sanguinē:dixerũtqꝫ.Sā
guis gladij ē.Pugnauerũt reges ꝯtra se ꝛ cesi
sũt mutuo.Nũc ꝑge ad predā moab.Perre
xerũtqꝫ in castra isrl'. Porro ꝯsurgēs israel
ꝑcussit moab:at illi fugerũt corā eis .Uene
rũt igit qui vicerāt:ꝛ ꝑcusserũt moab ꝛ ciui
tates destruxerũt:ꝛ oēm agꝝ optimũ mittē
tes singuli lapides repleuerunt ꝛ vniuersos
fontes aquaꝝ obturauerũt:ꝛ oīa ligna fru
ctifera succiderũt:ita vt muri tm̄ fictiles re
manerēt.Et circũdata ē ciuitas a fundibula
rijs:ꝛ magna ex ꝑte ꝑcussa:Qd cum vidisset
rex moab ꝑualuisse.s.hostes:tulit secũ septin
gentos viros educētes gladios vt irruperēt
ad regē edom ꝛ nō potuerunt . Arripiēsqꝫ
filiũ suum primogenitũ qui regnatur⁹ erat
ꝓ eo obtulit holocaustũ suꝑ muꝝ:ꝛ facta est
indignatio magna i isrl'. Statiqꝫ recesserũt
ab eo:ꝛ reuersi sunt in terrā suā. IIII.

A Mulier aũt q̄dā de vxoribus ꝓphaꝝ.
clamabat ad heliseũ dicēs.Seruus
tu⁹ vir me⁹ mortu⁹ ē:ꝛ tu nosti qꝛ ser
uus tuus fuit timēs deũ.Et ecce creditor ve
nit vt tollat duos filios meos ad seruiēdũ si
j.co. bi.Cui dixit helise⁹. Quid vis vt faciā tibi?
Dic mihi quid hēs in domo tua? At illa rñ
dit.Nō hēo ancilla tua q̄cq̄ȝ in domo mea:
nisi paꝝ olei quo vngar.Cui ait. Uade pete
mutuo ab oībus vicinis tuis vasa vacua:nō
pauca.ꝛ ingredere ꝛ claude ostiũ tuum cuꝫ
intrinsec⁹ fueris tu ꝛ filij tui:ꝛ mitte inde i oia
vasa hec.ꝛ cũ plena fuerint tolles.Iuit itaqꝫ
mulier ꝛ clausit ostiũ suꝑ se ꝛ super filios su
os. Illi offerebāt vasa:ꝛ illa infundebat. Cũ
B qꝫ plena fuissēt vasa:dixit ad filium suũ. Af
fer mihi adhuc vas.Et ille rñdit.Non hēo.
Stetitqꝫ oleũ.Uenit aũt illa ꝛ indicauit ho
mini dei.Et ille. Uade inquit vende oleũ ꝛ
redde creditori tuo:tu aũt ꝛ filij tui viuite d
reliquo.Facta ē aũt q̄dā dies:ꝛ trāsibat heli
seus ꝑ sunā ciuitatē.Erat aũt ibi mulier ma
gna q̄ tenuit eũ vt cōederet panē. Cũqꝫ fre
quenter inde trāsiret:diuertebat ad eā vt cōe
deret panē.Que dixit ad viꝝ suũ. Aiaduer
to ꝙ vir dei scũs ē iste q̄ trāsit ꝑ nos frequēt.
Faciam⁹ ergo cenaculũ puũ:ꝛ ponam⁹ ei i
eo lectulũ ꝛ mēsā ꝛ sellā ꝛ cādelabꝝ:vt cũ ve
nerit ad nos maneat ibi.Facta ē ergo dies q̄
dā:ꝛ veniēs diuertit in cenaculũ: ꝛ requieuit
ibi.Dixitqꝫ ad giezi pueꝝ suũ . Voca suna
mitē istā.Qui cũ vocasset eam:ꝛ illa stetisset k.co.
corā eo:dixit ad pueꝝ suũ.Loquere ad eam C
Ecce sedule in oībus ministrasti nobis:quid
vis vt faciam tibi? Nunquid habes negoci
um ꝛ vis vt loquar regi siue principi militie
Que rñdit.In medio ppli mei habito. Et ait.
Quid ergo vult vt faciā ei.Dixitqꝫ giezi.ne
queras.Filiũ.n.nō hꝫ:ꝛ vir ei⁹ senex ē. Pre
cepit itaqꝫ vt vocaret eā.Que cũ vocata fuis
set ꝛ stetisset añ ostiũ.Dixit ad eam. In tem Gen
pore isto in hac eadeꝫ hora si vita comes fue
rit habebis in vtero filium. At illa. Noli q̄
so domine mi vir dei:noli mentiri ancille tue
Et concepit mulier ꝛ peperit filium in tꝑe ꝛ
in hora eadē qua dixerat heliseus. Creuit āt
puer:ꝛ cũ eēt quedā dies:ꝛ egressus isset ad
patrē suuꝫ ad messores:ait patri suo. Caput D
meũ doleo:caput meum doleo. At ille dixit
puero.Tolle ꝛ duc eum ad matrē suā. Qui
cũ tulisset ꝛ duxisset eũ ad matrem suā: posu
it eũ illa suꝑ genua sua vsqꝫ ad meridiem:ꝛ
mortuus ē.Ascēdit aũt ꝛ collocauit eũ suꝑ
lectũ hois dei:ꝛ clausit ostiũ.Et egressa voca
uit viꝝ suũ.Et ait.Mitte mecuꝫ obsecro vnũ
de pueris ꝛ asinam:vt excurram vsqꝫ ad ho
minem dei ꝛ reuertar . Qui ait illi . Quam
ob causā vadis ad eum? Hodie nō sũt kalen
de neqꝫ sabbatũ.Que rñdit.Uadā.Strauit
qꝫ asinam:ꝛ ꝑcepit puero.Mina ꝛ ꝓpera ne
mihi morā facias in eũdo:ꝛ hoc age qd ꝑci
pio tibi.Profecta est igitur ꝛ venit ad virũ
dei in mōtē carmeli.Cũqꝫ vidisset eā vir dei
de ꝯtra:ait ad giezi puerũ suũ . Ecce sunamitis
illa.Uade ergo in occursũ eius:ꝛ dic ei.Re
ctene agit circa te ꝛ circa viꝝ tuũ:ꝛ circa fili
um tuũ.Que rñdit. Recte.Cũqꝫ venisset ad
viꝝ dei in mōtē apphēdit pedes eius. ꝛ ac
cessit giezi vt amoueret eā.Et ait hō dei.Di
mittite illā Aīa.n.eius in amaritudine est:
ꝛ dñs celauit a me ꝛ nō idicauit mihi .Que
dixit illi nũqd petiui filiũ a dño meo. Nun
qd nō dixi tibi ne illudas me . Et ille ait ad
giezi. Accinge lũbos tuos ꝛ tolle baculum

meũ in manu tua ⁊ vade. Si occurrerit tibi
hõ nõ salutes eũ. ⁊ si salutauerit te q̃spiã nõ
rñdeas illi. Et pones baculũ meũ sup̱ facie
pueri. Porro mr̃ pueri ait. Uiuit dñs ⁊ vi-
uit aĩa tua: nõ dimittã te. Surrexit ergo ⁊ se
cut⁹ ẽ eã. Giezi aũt p̃cesſat añ eos: ⁊ posuerat
baculũ sr̃ faciẽ pueri. ⁊ nõ erat vox neq̃ sen-
sus. Reuersusq̃ est in occursũ ei⁹ ⁊ nũciauit
F ei dicens. Nõ surrexit puer. Ingressus ẽ ergo
heliseꝰ domũ. ⁊ ecce puer mortuus iacebat
in lectulo ei⁹. Ingressusq̃ clausit ostiũ sup̱
.17.d se ⁊ sup̱ puer̃. ⁊ orauit ad dñm. Et ascendit ⁊
.20.c icubuit sup̱ puer̃: posuitq̃ os suũ sup̱ os ei⁹.
⁊ oculos suos sup̱ oculos ei⁹: ⁊ man⁹ suas sr̃
man⁹ ei⁹. ⁊ incuruauit se sup̱ eũ. ⁊ calefacta
est caro pueri. At ille reuersus deãbulabat
in domo semel huc atq̃ illuc: ⁊ ascendit ⁊ in
cubuit super eum. Et oscitauit puer septies:
aperuitq̃ oculos. Et ille vocauit giezi: ⁊ di-
.8.a xit ei. Uoca sunamitem hanc. Que vocata i
7.b gressa est ad eũ. Qui ait. tolle filiũ tuũ. Ue-
nit illa ⁊ corruit ad pedes ei⁹. ⁊ adorauit sr̃
terrã. Tulitq̃ filiũ suũ ⁊ egressa: ẽ: ⁊ heliseus
reuersus ẽ i galgala. Erat aũt fães in terra ⁊ fi
G lij ꝓphar̃ hitabant coram eo. dixitq̃ vni de
pueris suis. Põe ollã grãdẽ: ⁊ coq̃ pulmẽtũ
filijs ꝓphar̃. Et egressus est vnus in agrum
vt colligeret herbas agrestes. Inuenitq̃ q̃si
vitẽ siluestrem: ⁊ collegit ex ea colloquinti
das agri ⁊ impleuit palliũ suum. ⁊ reuersus
ꝯcidit in ollã pulmenti: Nesciebat. n. q̃d eẽt
Infuderũt ergo socijs vt cõederent. Cũq̃ gu
stassent de coctione: exclamauerũt dicentes.
Mors in olla vir dei. Et nõ potuerũt cõeder̃
At ille. Afferte inq̃t farinam. Cũq̃ tulissent
misit in ollã ⁊ ait. Infunde turbe vt cõedant
Et nõ fuit ampli⁹ q̃cq̃ amaritudinis in olla
Uir aũt q̃dam venit de balsalisa deferẽs viro
dei panes primiciar̃. ⁊ viginti panes ordea
ceos: ⁊ frumentũ nouũ in pera sua. At ille
dixit. Da pp̃lo vt cõedat. Respõditq̃ ei mi-
ster ei⁹. Quãtũ ẽ h̃ vt apponã corã centum
viris? Rursũ ille. Da ait pp̃lo vt comedat
Hec. n. dicit dñs. Cõedent: ⁊ superit. Posu
it itaq̃ coram eis. Qui cõederunt. ⁊ supfuit
iuxta verbũ domini. V.
a Naaman princeps militie regis syrie
erat vir magn⁹ apud dñm suũ: ⁊ ho
norat⁹. Per illũ. n. dedit dñs salutem syrie.
Erat aũt vir fortis ⁊ diues: sed leprosus. Por
ro de syria egressi fuerãt latrũculi ⁊ captiuã
duxerant de terra isrl̃ puellã paruulã: que
erat in obsequio vxoris naamã. Que ait ad
dñam suam. Utinã fuisset dñs meus ad pro
phãm q̃ est in samaria: ꝓfecto curasset eum
a lepra quã hꝫ. Ingressus ẽ itaq̃ naamã ad
dñm suũ. ⁊ nunciauit ei dicẽs. Sic ⁊ sic locu B
ta ẽ puella de terra isrl̃. Dixitq̃ ei rex syrie.
Uade: ⁊ mittã lr̃as ad regẽ isrl̃. Qui cũ ꝓfe-
ct⁹ esset ⁊ tulisset secũ decẽ talenta argenti
⁊ sex milia aureos. ⁊ decẽ mutatoria vesti-
mentor̃: detulit lr̃as ad regẽ isrl̃ in h̃ verba.
Cũ acceperis ep̃lam hanc: scito ꝙ miserim ad te
naamã seruũ meum vt cures eũ a lepra sua.
Cũq̃ legisset rex isrl̃ lr̃as: scidit vestimẽta ⁊ Deu. 32.f
ait. Nunq̃d de⁹ ego sũ vt occidere possim ⁊
viuificare: q̃r iste misit ad me vt curẽ hoiem
a lepra sua? Aiaduertite ⁊ videte: quot occa
siones querat aduersũ me. Qd cũ audisset C
heliseus vir dei scidisse videlicet regẽ isrl̃ ve
stimenta sua: misit ad eum dicens. Quare sci
disti vestimẽta tua: Ueniat ad me. ⁊ sciat eẽ
propham in israel. Uenit ergo naamã cum
eq̃s ⁊ curribus. ⁊ stetit ad ostiũ domus heli-
sei. Misitq̃ ad eum heliseus nunciũ dicens
Uade ⁊ lauare septies in iordane. ⁊ recipiet
sanitatẽ caro tua atq̃ mundaberis. Iratus
naamã: recedebat dicens. Putabã ꝙ egre-
deretur ad me ⁊ stans inuocaret nomen dñi
sui: ⁊ tangeret mãu sua locũ lepre: ⁊ curaret
me. Nunq̃d non meliores sũt abana ⁊ phar D
far fluuij damasci oĩbus aquis isrl̃: vt lauer i
eis ⁊ munder? Cũ ergo v̊tisset se ⁊ abiret in-
dignans: accesserunt ad eũ serui sui. ⁊ locuti
sũt ei. Pr̃ ⁊ si rẽ grandẽ dixisset tibi propha
certe facere debueras. Quãto magis q̃r nũc
dixit tibi lauare ⁊ mũdaberis? Descẽdit ⁊ la
uit septies in iordãe iuxta sermonẽ viri dei. ⁊
restituta est caro ei⁹: sicut caro pueri puuli: Luce. 4. e
⁊ mundat⁹ est. Reuersusq̃ ad vir̃ dei cũ vni
uerso comitatu suo: venit ⁊ stetit coram eo
⁊ ait. Uere scio ꝙ non sit alius deus in vni
uersa terra: nisi tm̃ in israel. Obsecro itaq̃ vt
accipias benedictionem a seruo tuo. At ille
respondit. Uiuit dñs añ quẽ sto. q̃r nõ acci- E
piã. Cũq̃ vi faceret: penit⁹ nõ acq̃euit. Di-
xitq̃ naamã. Ut vis. Sed obsecro ꝯcede mi
hi seruo tuo: vt tollã onus duor̃ burdonũ
de terra. Nõ. n. faciet vltra seru⁹ tu⁹ holocau
stũ aut victimã dijs alienis: nisi dño. Hoc aũt
solũ est de q̃ dep̃ceris dñm ꝓ seruo tuo: qñ i
grediet̃ dñs me⁹ tẽplũ remmõ vt adoret ⁊ il
lo innitente sup̱ manũ meam: si adorauero in
tẽplo remmõ: adorante eo in eodẽ loco: vt
ignoscat mihi dñs s̃uo tuo ꝓ hac re. Qui di
xit ei. Uade in pace. Abijt ergo ab eo. electo
tp̃e. Dixit giezi puer viri dei. Pepercit dñs
me⁹ naamã syro isto: vt nõ acciperet ab eo q̃ F
attulit. Uiuit dñs q̃r currã post eũ ⁊ accipiã
ab eo aliquid. Et secutus ẽ giezi post tergũ

naamā quē cū vidisset ille currentem ad se:
desiliit de curru in occursū eius ⁊ ait. Recte
5.4.d ne sunt oīa? Et ille ait. Recte. Dñs meꝰ mi-
sit me ad te dicens. Modo venerunt ad me
duo adolescentes de monte ephraī: ex filiis
ꝓphaꝝ. Da eis talentū argenti: ⁊ vestes mu
tatorias duplices. Dixitqꝫ naamā. Melius
G est vt accipias duo talenta. Et coegit eum: li
gauitqꝫ duo talenta argenti in duobꝰ sacris
⁊ duplicia vestimenta: ⁊ īposuit duobꝰ pue-
ris suis. q̇ ⁊ portauerant corā eo. Cūqꝫ venis-
set iā vespi tulit de manu eoꝝ. ⁊ reposuit ī do
mo: dimisitqꝫ viros ⁊ abierunt: ipse āt ingres-
sus stetit corā dño suo. Et dixit heliseus. Vñ
venis giezi? Cui rñdit. Non iuit seruꝰ tuus
q̊q̃. At ille ait. Nōne cor meū in p̄senti erat
qñ reuersus est hō de curru suo. in occursū
tuū? Nunc igit accepisti argentū ⁊ accepisti
vestes: vt emas olıueta ⁊ vineas ⁊ oues ⁊ bo
ues ⁊ seruos ⁊ ancillas. Sed ⁊ lepra naamā
adherebit tibi ⁊ semini tuo vsqꝫ in sēpiternū. VI
1.Pa.26.d. Et egressus ē q̄si nix ab eo leprosus.
A Dixerūt āt filii ꝓphaꝝ ad heliseū. Ec
ce locꝰ in q̊ hītamus corā te angustꝰ
est nobis. Eamꝰ vsqꝫ ad iordanē ⁊ tol
lant singuli d̄ silua materias singulas vt edi
ficemꝰ nobis ibi locū ad hītandū. Qui dixit
Ite ⁊ ait vnꝰ ex illis. Veni ergo ⁊ tu cū seruis
tuis. Rñdit ego veniam. Et abiit cū eis. Cū-
qꝫ venissēt ad iordanē: cedebant ligna. Acci
dit āt: vt cū vnus māꝫ succidisset caderet fer
rum securis in aquā. Exclamauitqꝫ ille ⁊ ait
Heu heu heu dñe mi. ⁊ hoc ipsū mutuo acce
B perā. Dixit autē hō dei. Vbi cecidit? At ille
monstrauit ei locū. Precidit ergo lignū: ⁊
misit illuc. Natauitqꝫ ferrum. Et ait. Tolle
Qui extendit manū: ⁊ tulit illud. Rex āt sy-
rie pugnabat ꝯ israel: consiliūqꝫ iniit cū ser-
uis suis dicens. In loco illo ⁊ illo ponamus
insidias. Misit itaqꝫ vir dei ad regē israel di
cens. Caue ne transeas in locū illū: q̄ ibi sy
ri in insidiis sūt. Misit itaqꝫ rex isrl' ad locū
quē dixerat ei vir dei ⁊ p̄occupauit eū: ⁊ obser
uauit se ibi nō semel neqꝫ bis. Conturbatūqꝫ est
C cor regis syrie ꝓ hac re. ⁊ conuocatis seruis
1.Re.22.b suis ait. Quare nō indicatis mihi q̇s prodi-
tor mei sit apud regē israel? Dixitqꝫ vnꝰ ser-
uoꝝ eiꝰ. Neq̄q̄ dñe mi rex: sed helisēꝰ ꝓpha
q̇ est in isrl' indicat regi isrl' oīa vba q̄cūqꝫ lo
cutꝰ fueris in conclaui tuo. Dixitqꝫ eis. Ite
⁊ videte vbi sit: vt mittā ⁊ capiā eū. Annūcia
uerunt ei dicētes. Ecce in dothain. Misit er
go illuc eq̄s ⁊ currꝰ ⁊ robur exercitꝰ. Qui cū
venissent nocte. circundederunt ciuitatem.
Consurgens autē diluculo minister viri dei
egressus est: viditqꝫ exercitū in circuitu ciui-
tatis ⁊ equos ⁊ currus. Nūciauitqꝫ ei dicēs
Heu heu heu dñe mi q̇d faciemꝰ? At ille rñ- B
dit. Noli timere. Plures. n. nobiscū sunt q̄ cū 2 Pa.32.b
illis. Cūqꝫ orasset heliseus ait. Dñe apꝫ ocu-
los pueri huiꝰ vt videat. Et apuit dñs oclos
pueri. ⁊ vidit: q̄ ecce mōs plenꝰ equoꝝ ⁊ cur
ruū igneoꝝ in circuitu helisei. Hostes vō de
scēderūt ad eū. Porro helisēꝰ orauit ad dñm
dicens. Percute obsecro gentē hāc cecitate. Geñ.19.
Percussitqꝫ eos dñs ne viderēt: iuxta v̄bum
helisei. Dixit āt ad eos helisēꝰ. Non ē h̄ via:
neqꝫ ista est citas. Seq̇mini me. ⁊ ondam vo
bis virꝝ quē q̄ritis. Duxit ergo eos in sama-
riā. Cūqꝫ ingressi fuissent ī samariā: dixit he E
liseus. Dñe: apꝫ oclos istoꝝ vt videāt. Apuit
qꝫ dñs oculos eoꝝ ⁊ viderūt se esse in medio
samarie. Dixitqꝫ rex isrl' ad heliseū: cū vidis-
set eos. Nūquid ꝑcutiā eos pr̄ mi? Et ille ait.
Non ꝑcuties. Neqꝫ. n. cepisti eos gladio ⁊ ar
cu tuo: vt ꝑcutias. Sꝫ pone panē ⁊ aq̄ꝫ corā
eis: vt cōedāt ⁊ bibant ⁊ vadāt ad dñm suū
Appositaqꝫ est eis ciboꝝ magna p̄paratio: ⁊ co
mederūt ⁊ biberūt: ⁊ dimisit eos. abieruntqꝫ
ad dñm suū. Et vltra non venerunt latrones
syrie in t̄rā israel. Factū est āt post h̄ ꝯgrega- F
uit bēadab rex syrie vniuersū exercitū suum: Deu.
⁊ ascendit ⁊ obsidebat samariā. Factaqꝫ ē fa-
mes magna in samaria. ⁊ tādiu obsessa ē do-
nec venūdarēt caput asini octoginta argen-
teis. ⁊ q̄rta ꝑs cabi stercoris colūbaꝝ q̇nqꝫ ar
genteis. Cūqꝫ rex israel trāsiret ꝑ muꝝ: mlier 2 Re
q̄dā exclamauit ad eū dicens. Salua me dñe
mi rex. Qui ait. Nō te saluet dñs. Vñ te pos-
sū saluare? De area: vel d̄ torculari? Dixitqꝫ
ad eā rex. Quid tibi vis? Que rñdit. Mlier
ista dixit mihi. Da filiū tuū vt cōedamꝰ eum Thre
hodie ⁊ filiū meū cōedemꝰ cras. Coximꝰ er
go filiū meū. ⁊ cōedimꝰ. dixitqꝫ ei altera die.
Da filiū tuū vt comedamꝰ eū. Que abscon
dit filiū suū. Qđ cū audisset rex scidit vestimē-
ta sua: ⁊ trāsibat ꝑ muꝝ. Viditqꝫ oīs ppl's ci- G
liciū quo vestitꝰ erat rex ad carnē intrīsecus 3.R
Et ait rex. Hec mihi faciat deus: ⁊ h̄ addat: si
steterit caput helisei filii saphat sup ipsū ho
die. Helisēꝰ āt sedebat ī domo sua: ⁊ senes se
debant cū eo. Premisit itaqꝫ virꝝ: ⁊ anq̄ⱳ ve-
niret nūcius: ille dixit ad senes. Nūquid scitꝭ
q̄ miserit filiꝰ hōicide huc vt p̄cidat caput
meū? Videte ergo cū venerit nūciꝰ: claudite
ostiū: ⁊ nō sinatis eū introire. Ecce. n. sonitꝰ
pedū dñi eius post eum est. Adhuc illo loq̄n
te eis apparuit nuncius q̇ veniebat ad eum.
Et ait. Ecce tm̄ malū a dño est. Quid āplius VII.
expectabo a dño?

A
f.co. D Ixit at heliseꝰ. Audite v̄bū dn̄i. Hec
dicit dn̄s. In tp̄e hoc cras: modiꝰ silē
vno statere erit. ⁊ duo modij ordei
statere vno in porta samarie. R̄ndēs vnꝰ de
ducibꝰ sup cuius manū rex incūbebat hoi dei
ait. Si dn̄s fecerit ēt cataractas in celo. nūq̇d
poterit eē qd̄ loqueris? Qui ait. Videbis ocu
lis tuis ⁊ inde nō cōedes. Quatuor ergo vi⸗
ri erant leprosi iuxta introitū porte q̇ dixerūt
ad inuicē. Quid hic eē volumꝰ donec moria
mur? Siue ingredi voluerimꝰ ciuitatē fame
moriemur: siue manserimꝰ hic moriendū no
bis est. Venite ergo ⁊ trāsfugiamꝰ ad castra
syrie. Si pepercerit nobis viuemꝰ: si āt occidere
voluerint: nihilominꝰ moriemur. Surrexe⸗
runt ergo vespi vt venirēt ad castra syrie. Cū
qꝫ venissent ad p̄ncipiū castroꝝ syrie nullum
B ibidē repperiūt. Siq̇dē dn̄s sonitū audiri fe
cerat in castris syrie curruū ⁊ equoꝝ. ⁊ exer⸗
citus plimi. Dixerūtqꝫ ad inuicē. Ecce mer⸗
cede cduxit aduersū nos rex isrl̄ reges etheo
rum ⁊ egyptioꝝ: ⁊ venerūt sup nos. Surrexe
runt ergo ⁊ fugerūt in tenebris. ⁊ dereliq̄rūt
tētoria sua ⁊ equos ⁊ asinos in castris: fuge⸗
runtqꝫ: aias tm̄ suas saluare cupiētes. Igitur
cū venissent leprosi illi ad principiū castroꝝ
ingressi sunt vnū tabernaculū. ⁊ cōederunt ⁊
biberūt. Tuleruntqꝫ inde argentū ⁊ aurū ⁊ ve
stes. ⁊ abierunt ⁊ abscōderūt. Et rursū reuer⸗
si sunt ad aliud tabernaculū: ⁊ inde silr̄ aufe
rentes abscōderunt. Dixeruntqꝫ ad inuicem.
Nō recte facimus. Hec. n. dies boni nūcij est.
Si tacuerimꝰ ⁊ noluerimꝰ nūciare vsqꝫ mane
sceleris arguemur. Venite eamꝰ ⁊ nūciemꝰ
in aula regis. Cūqꝫ venissent ad portā ciuita
C tis: narrauerūt eis dicētes. Iuimꝰ ad castra
syrie ⁊ nullū ibidē reppimus hoiem: nisi eq̄s
⁊ asinos alligatos. ⁊ fixa tētoria. Ierūt ergo
portarij. ⁊ nūciauerūt in palatio regis intrin
secus. Qui surrexit nocte. ⁊ ait ad seruos su⸗
os. Dico vobis q̇d fecerint nobis syri. Sciūt
qꝛ fame laboramꝰ: ⁊ idcirco egressi sunt d̄ ca
stris. ⁊ latitāt in agris dicētes. Cū egressi fue
rint de ciuitate capiemꝰ eos viuos. ⁊ tūc ciui
tatem igredi poterimꝰ. R̄ndit āt vnꝰ seruoꝝ
eiꝰ. Tollamꝰ q̇nqꝫ equos q̇ remanserūt in vr
beqꝫ ipsi tm̄ sunt in vniuersa multitudie isrl̄.
alij. n. consūpti sunt: ⁊ mittētes explorare po
terimus. Adduxerūt ergo duos equos: mi⸗
sitqꝫ rex in castra syroꝝ dicens. Ite ⁊ videte.
Qui abierūt post eos vsqꝫ ad iordanē. Ecce
āt ois via plena erat vestibꝰ ⁊ vasis: q̄ proie⸗
cerant syri cū turbarent. Reuersiqꝫ nūcij in⸗
D dicauerunt regi. Et egressus pplus diripuit
o. castra syrie. factusqꝫ ē modiꝰ silē statere vno.
⁊ duo modij ordei statere vno iuxta v̄bū dn̄i.
Porro rex ducē illū in cuius manu incubue
rat cstituit ad portā: quē cculcauit turba in
introitū porte: ⁊ mortuꝰ est: iuxta qd̄ locutus
fuerat vir dei qn̄ descenderat rex ad eum. Fa
ctūqꝫ ē iuxta sermonē viri dei: quē dixerat re
gi qn̄ ait: duo modij ordei statere vno erūt ⁊
modiꝰ silē statere vno hoc. eodē tp̄e cras in
porta samarie. qn̄ r̄nderat dux ille viro dei ⁊
dixerat. ēt si dn̄s fecerit cataractas in celo nū
quid poterit fieri qd̄ loq̄ris? ⁊ dixit ei. videbis
oculis tuis ⁊ inde non comedes. Euenit ergo
ei sicut p̄dictū erat ⁊ cculcauit eum populꝰ
in porta ⁊ mortuus est. VIII.
H Eliseꝰ āt locutꝰ est ad mulierē: cuiꝰ A
viuere fecerat filiū dicens. Surge va s.4.f.
de tu ⁊ domꝰ tua: ⁊ pegrinare vbicūqꝫ repe⸗
ris. Vocabit. n. dn̄s famē: ⁊ veniet sup terrā
septē annis. Que surrexit ⁊ fecit iuxta v̄bū
hois dei: ⁊ vadēs cū domo sua: pegrinata est
in t̄rā philistijm: diebꝰ multis. Cūqꝫ finiti es⸗
sent āni septē: reuersa est mlr̄ de terra phili⸗
stijm. Et ingressa est vt interpellaret regē p
domo sua. ⁊ pro agris suis. Rex āt loq̄batur
cū giezi puero viri dei dicēs. Narra mihi oia B
magnalia que fecit heliseus. Cūqꝫ ille narra
ret regi quō mortuū suscitasset: appuit mlier
cuius viuificauerat filiū clamans ad regē p
domo sua ⁊ p agris suis. Dixitqꝫ giezi. Dn̄e
mi rex h̄ est mulier: ⁊ hic est filius eius quē
suscitauit heliseus. Et interrogauit rex mlie
rem. Que narrauit ei v̄a esse. Deditqꝫ ei rex
eunuchum vnum dicens. Restitue ei oia q̄
sua sunt. ⁊ vniuersos redditus agroꝝ a die q̄
reliq̇t terrā vsqꝫ ad p̄ns. Venit quoqꝫ helise⸗
us damascū: ⁊ benadab rex syrie egrotabat
Nūciaueruntqꝫ ei dicētes. Venit vir dei huc C
Et ait rex ad azahel. Tolle tecū munera ⁊ va 3. Rē.14.a.
de in occursum viri dei. ⁊ consule dn̄m p eū
dicēs. Si euadere potero de ifirmitate mea
hac? Iuit igitur azahel in occursum eiꝰ ha⸗
bens secum munera ⁊ omnia bona damasci
onera quadraginta camelorum. Cūqꝫ stetis⸗
set corā eo: ait. Filius tuus benadab rex syrie
misit me ad te dicens. Si sanari potero de i⸗
firmitate mea hac? Dixitqꝫ ei heliseꝰ. Vade
dic ei. Sanaberis. Porro ostendit mihi dn̄s
quia morte morietur. Stetitqꝫ cum eo. ⁊ cō⸗
turbatus est vsqꝫ ad suffusionem vultus. Fle
uitqꝫ vir dei. Cui azahel ait. Quare domi⸗ D
nus meus flet? At ille dixit. Qꝛ scio q̄ factu⸗
rus sis filijs israel mala. Ciuitates eoꝝ mu
nitas igne succendes: ⁊ iuuenes eorum in⸗
terficies gladio: ⁊ paruulos eorum eli⸗
des. ⁊ pregnantes diuides. Dixitque aza⸗

hel.Quid. n.sū ſuus tuꝰ canis:ut faciā rē
iſtam magnam?Et ait heliſeus.Oſtēdit mihi
dn̄s te regem ſyrie fore. Qui cum receſſiſſet
ab heliſeo.venit ad dn̄m ſuum . Qui ait ei .
Quid tibi dixit heliſeus?At ille rn̄dit . Di
xit mihi.recipies ſanitatem . Cunq̄ veniſſet
dies altā.tulit ſtragulum ⁊ infūdit aquā:⁊
expandit faciē eiꝰ . Quo mortuo:regnauit
azahel ꝓ eo.Anno quinto ioram filij achab
E regis iſrael regnauit iorā filiꝰ ioſaphat rex iu
2.Pa.21.b. da.Triginta duoꝝ ānoꝝ erat cū regnare ce
piſſet:⁊ octo annis regnauit in irl'm.Ambula
uitq̄ in vijs regū iſrl': ſicut ambulauerat do
mꝰ achab.Filia.n.achab erat vxor eiꝰ.Et fe
cit quod malū ē in cōſpectu dn̄i. Noluit aūt
dn̄s diſꝑdere iudā ꝓpter dauid ſeruū ſuū: ſi
cut ꝓmiſerat ei vt daret illi lucernā: ⁊ filijs
2.Re.7.b eius cūctis diebꝰ.In diebꝰ eiꝰ receſſit edom
ne eſſet ſub iuda:⁊ cōſtituit ſibi regē venitq̄
F iorā ſeira ⁊ oīs exercitus cum eo. Et ſurrexit
nocte:ꝑcuſſitq̄ idumeos q̄ eum circundede
rant:⁊ principes curruū . Pp'ls autē fugit
i tabernacula ſua. Receſſit ergo edō ne eēt
ſub iuda vſq̄ ad diē hāc.Tunc receſſit ⁊ lob
na i tꝑe illo. Reliqua aūt ſermonū ioram ⁊
vniuerſa que fecit : nōne h̄ ſcripta ſūt ī libro
v̄boꝝ dierū regū iuda:⁊ dormiuit iorā cum
pr̄ibꝰ ſuis :ſepultuſq̄ ē cū eis in ciuitate da
uid:⁊ regnauit ochozias filiꝰ eiꝰ ꝓ eo.Anno
duodecimo iorā filij achab regis iſrl'.regna
uit ochozias filiꝰ iorā regis iude.Uigitiduo
rū annoꝝ erat ochozias cū regnare cepiſſet:
G ⁊ vno āno regnauit i irl'm .Nomē mr̄is eius
athalia filia amri regis iſrl' . ⁊ ambulauit in
vijs domꝰ achab:⁊ fecit qd̄ malū eſt coram
dn̄o:ſicut domꝰ achab. Gener enim domus
achab fuit. Abijt q̊q̄ cū iorā filio achab ad ꝑ
liandū ꝯ azhael regē ſyrie in ramoth gala
ad:⁊ vulnerauerunt ſyri iorā. Qui reuerſus
eſt vt curaret in iezrahel:q2 vulnerauerūt eū
ſyri in ramoth preliantē ꝯ azahel regē ſyrie.
Porro ochozias filius iorā rex iuda deſcen
dit inuiſere ioram filiū achab in iezrael : q̇a
egrotabat ibi. IX.

A Eliſeus aūt ꝓphetes vocauit vnum
s̄.14.c de filijs ꝓphetarū.⁊ ait illi.Accinge
lumbos tuos:⁊ tolle lenticulam olei hanc i
manu tua:⁊ vade in ramoth galaad.Cunq̄
veneris illuc :videbis iehu filium ioſaphat
filij namſi.Et ingreſſus ſuſcitabis eum d̄ me
dio fratrū ſuoꝝ ⁊ introduces in interius cu
biculum:tenenſq̄ lenticulā olei fundes ſu
per caput eius ⁊ dices.Hec dicit dominus.
Unxi te regem ſuper iſrael.Aperieſq̄ oſtiū
⁊ fugies:⁊ nō ibi ſubſiſtes.Abijt ergo adole
ſcens puer ꝓphete in ramoth galaad:⁊ in
greſſus eſt illuc.Ecce autē p̄ncipes exercitus
ſedebāt.Et ait.Uerbū mihi ad te o princeps
Dixitq̄ iehu.Ad quem ex omnibus nobis. B
At ille dixit.Ad te o princeps. Et ſurrexit:⁊
ingreſſus eſt cubiculum. At ille fudit oleū
ſup caput eius.Et ait.Hec dicit dn̄s deus iſ
rael.Unxi te regem ſup populū domini iſrl'
⁊ ꝑcuties domū achab dn̄i tui:⁊ vlciſcar ſan
guinē ſeruoꝝ meoꝝ ꝓphetarū: ⁊ ſanguinē
oīm ſeruoꝝ dn̄i de manu iezabel: ꝑdāq̄ oēm
domū achab:⁊ interficiā de domo achab mi
gentē ad parietē:⁊ clauſū ⁊ nouiſſimū in iſrl'
Et dabo domū achab:ſicut domū hierobo ā
filij nabath:⁊ ſicut domū baaſa filij achiā.Je 3.Re.21.f
zabel quoq̄ comedēt canes in agro iezrael: ⁊.j.eo.
nec erit qui ſepelliat eam.Aperuitq̄ oſtiū ⁊
fugit.Jehu aūt ingreſſus eſt ad ſeruos domi
ni ſui.Qui dixerūt ei. Recte ne ſunt oīa. q̇d C
venit iſte inſanus ad te ?Qui ait eis. Noſtis j.eo.
hominē:⁊ quid locutus ſit? At illi rn̄derunt
Falſum eſt:ſed magis narra nobis .Qui ait
eis.Hec ⁊ hec locutus ē mihi.Et ait.Hec di
cit dn̄s.Unxi te regem ſuper iſrl'.Feſtinaue
runt itaq̄ ⁊ vnuſquiſq̄ tollēs palliū ſuū po
ſuerunt ſub pedibus eis in ſilitudinē tribu
nalis:⁊ cecinerūt tuba atq̄ dixerūt. Regna
uit iehu. Cōiurauit ergo iehu filiꝰ ioſaphat
filij namſi cōtra iorā. Porro iorā obſederat
ramoth galaad:ipſe ⁊ oīs iſrl' ꝯ azahel regē
ſyrie:⁊ reuerſus fuerat vt curaret in iezrael ꝓ
pter vulnera:q2 ꝑcuſſerant eum ſyri prelian
tem ꝯ azahel regē ſyrie.Dixitq̄ iehu.Si pla
cet vobis nemo egrediatur ꝓfugus de ciui D
tate ne vadat ⁊ nunciet in iezrahel.Et aſcen
dit:⁊ ꝓfectus eſt in iezrael.Joram eniz egro
tabat ibi:⁊ ochozias rex iuda deſcēderat a
viſitandū iorā.Igitur ſpeculator qui ſtabat
ſuper turrim iezrahel:vidit globum iehu ve
nientis.Et ait.Uideo ego globū.Dixitq̄ io
ram.Tolle currum ⁊ mitte in occurſum eoꝝ
⁊ dicat vadens. Recte ne ſunt omnia.Abijt s̄.eo.
ergo qui aſcenderat currum in occurſū eius
Et ait.Hec dicit rex. Pacata ſunt omnia?
Dixitq̄ iehu.Quid tibi ⁊ paci. Tranſi ⁊ ſe
quere me.Nūciauit quoq̄ ſpeculator dicēs
Uenit nūcius ad eos ⁊ non reuertitur. Mi
ſit ēt currū equoꝝ ſcd̄m:venitq̄ ad eos.⁊ ait
Hec dicit rex.nūq̇d pax ē?Et ait iehu.Quid
tibi ⁊ paci.Trāſi ⁊ ſeq̄re me.Nūciauit āt ſpe E
culator dicēs.Uenit vſq̄ ad eos ⁊ nō reuer
tit.Eſt āt iceſſus q̄ſi inceſſus iehu filij namſi.
Preceps.n.gradit.Et ait iorā.Jungite cur
rum.Junxeruntq̄ currū eius. Et egreſſus eſt
iorā rex iſrl' ⁊ ochozias rex iuda : ſinguli in

curribus suis.Egressiq; sunt in occursū iehu
⁊ inuenerūt eū i agro naboth iezrahelite.Cū
q; vidisset iorā iehu dixit.Pax ē iehu?At il/
le rn̄dit.Que pax?Adhuc fornicationes ie/
zabel m̄ris tue. ⁊ veneficia ei⁹ multa vigent
Conuertit āt iorā manū suā:⁊ fugiens ait ad
ochoziā.Insidie ochozia.Porro iehu teten
dit arcū māu:⁊ ꝑcussit iorā inter scapulas : ⁊
egressa est sagitta per cor ei⁹ . statiq; corruit
in curru suo.Dixitq; iehu ad badacher du/
F cem.Tolle proijce eum in agro naboth iezra
helite.Memi.n.qn̄ ego ⁊ tu sedentes i curru
seq̄bamur achab p̄rēz hui⁹ ꝙ dn̄s on⁹ hoc le
uauerit sup eū dicens.Si nō ꝓ sanguine na
both.⁊ pro sanguie filioꝝ eius quē vidi heri
ait dn̄s:reddā tibi in agro isto dicit dn̄s.Nūc
ergo tolle ⁊ ꝓijce eū in agro iuxta v̄buz dn̄i.
Ochozias āt rex iuda videns hoc.fugit per
viā dom⁹ horti:ꝑsecutusq; est eum iehu ⁊ ait.
Etiā hunc ꝑcutite in curru suo. Et ꝑcusserūt
eū in ascēsu gaber q̄ est iuxta ieblaā. Qui fu
git in mageddo ⁊ mortu⁹ est ibi.Et iposuerūt
eū serui ei⁹ sup curruz suū.⁊ tulerunt in irl'z
sepellierūtq; in sepulchro cū p̄ribus suis i ci
uitate dauid.Anno vndecio iorā filij achab
regis isrl' regnauit ochozias super iudā vēit
q; iehu in iezrahel . Porro iezabel introitu
ei⁹ audito depinxit oculos suos stibio ⁊ or/
nauit caput suū.⁊ respexit per fenestrā igre/
dientē iehu per portā:⁊ ait. Nūquid pax ꝑt
esse zamri.q̄ interfecit dn̄m suū?Leuauitq; ie
hu faciē suā ad fenestrā:⁊ ait. Que ē ista?Et
incliuauerūt se ad eū duo vel tres eunuchi .
⁊ dixerūt.Hec est illa iezabel.At ille dixit eis
Precipitate eā deorsū.Et ꝓcipitauerunt eā.
Aspsusq; est sanguie pies ⁊ equoꝝ vngule cō
culcauerūt eā.Cūq; introgressus eēt vt cōe/
deret biberetq; ait.Ite ⁊ videte maledictam
illā ⁊ sepelite eā:q2 filia regis est.Cūq; issent
vt sepelirēt eaz nō inuenerūt nisi caluariaz ⁊
pedes ⁊ sūmas man⁹. Reuersiq; nūciauerūt
ei.Et ait iehu. Sermo dn̄i ē:quē locut⁹ est ꝑ
s̄uū suū heliā thesbitē dicens.In agro iezra
hel comedēt canes carnes iezabel.Et erunt
carnes iezabel sicut sterc⁹ sup faciez terre in
agro iezrahel:ita vt ꝓtereuntes dicant.Hec/
cine est illa iezabel?
X.
Erant āt achab septuaginta filij i sa
maria.Scripsit ergo iehu l̄ras.⁊ mi
sit in samariā ad optimates ciuitatis ⁊ ad ma/
iores natu ⁊ ad nutricios achab dicens.Sta
tim vt accepitis l̄ras has q̄ h̄etis filios dn̄i v̄ri
⁊ curr⁹ ⁊ equos ⁊ ciuitates firmas ⁊ arma:eli/
gite meliorē ⁊ euz q̄ vobis placuerit de filijs
dn̄i v̄ri.⁊ eū pōite sup soliū p̄ris sui.⁊ pugna

te pro domo dn̄i v̄ri.Timuerūt illi vehemen
ter:⁊ dixerūt. Ecce duo reges nō potuerunt
stare corā eo : ⁊ quō nos valebim⁹ resistere?
Miserūt ergo ꝓpositi dom⁹ ⁊ ꝓfecti ciuitatis ⁊
maiores natu ⁊ nutricij ad iehu dicētes.Ser
ui tui sum⁹:q̄cūq; iusseris facien⁹ nec consti
tuem⁹ nobis regē.Quecūq; tibi placent fac B
Rescripsit āt eis l̄ras s̄o dicens.Si mei estis
⁊ obeditis mihi:tollite capita filioꝝ dn̄i v̄ri :
⁊ venite ad me hac eadē hora cras i iezrahel
Porro filij regis septuaginta viri apud opti
mates ciuitatis nutriebant.Cūq; venissent l̄re
ad eos:tulerūt filios regis ⁊ occiderūt septua
ginta viros:⁊ posuerūt capita eoꝝ i cophinis
⁊ miserūt ad eū in iezrahel.Uenit āt nūcius
⁊ indicauit ei dicēs.Attulerunt capita filioꝝ
regis.Qui rn̄dit.Ponite ea ad duos acer/
uos iuxta introitū porte vsq; māe.Cūq; dilu
xisset:egressus ē ⁊ stās dixit ad oēz ppl'm.Iu
sti estis.Si ego ꝯiurani ꝯ dn̄m meū ⁊ interfe
ci eū:quis ꝑcussit oēs hos?Uidete ergo nūc: C
qm̄ nō cecidit de sermonib⁹ dn̄i in t̄rā quos
locut⁹ ē dn̄s sup domū achab:⁊ dn̄s fecit qd
locut⁹ est i manu s̄ui sui helie. Percussit igi
tur iehu oēs q̄ reliq̄ erāt de domo achab in
iezrahel.⁊ vniuersos optimates ei⁹ ⁊ notos
⁊ sacerdotes:donec nō remanerēt ex eo reli/
quie.Et surrexit.⁊ venit in samariā.Cūq; ve/
nisset ad cameraz pastoꝝ in via: inuenit f̄res
ochozie regis iuda dixitq; ad eos.Qui nam
estis vos?Qui rn̄derūt.F̄res ochozie regis su
mus.⁊ descēdim⁹ ad salutādos filios regis ⁊
filios regie.Qui ait.Cōprehēdite eos viuos
Quos cū cōprehēdissent viuos : iugulauerūt
eos in cisterna iuxta camerā q̄dragīta duos
viros.⁊ nō reliq̄t ex eis quēq̄z. Cūq; abisset i D
de:inuenit ionadab filiū rechab in occursuz
sibi.⁊ bn̄dixit ei.Et ait iehu ad eū.Nūquid ē
cor tuū rectū cū corde meo sicut cor meū cū
corde tuo?Et ait ionadab.Est:Si ē i inq̄t: da
mihi manū tuā.Qui dedit ei manū suaz. At
ille leuauit eū ad se in currū:dixitq; ad eum.
Ueni mecū.⁊ vide zelū meū pro dn̄o. Et im
positū in curru suo duxit in samariā. Et ꝑcus
sit oēs q̄ reliqui fuerant de achab in samariā
vsq; ad vnū.iuxta v̄bū dn̄i qd locut⁹ est ꝑ he
liaz.Congregauit ergo iehu oēz ppl'm:⁊ di/
xit ad eos.Achab coluit baal paꝝ: ego autē 3.Re.16.g
colam eum amplius. Nunc igitur oēs pro/
phas baal:⁊ vniuersos seruos eius:⁊ cūctos
sacerdotes ipsius vocate ad me. Nullus sit
qui non veniat.Sacrificium.n.grande ē mi
hi baal.Quicūq; defuerit non viuet.Porro
iehu faciebat hoc isidiose: vt disperderet cul
tores baal.Et dixit sanctificate diem solēnez E

baal. Uocauitq; ꝛ misit in vniuersos termi/
nos israel. ꝛ venerūt cuncti serui baal. Non
fuit residu⁹ ne vn⁹ ꝗdē ꝗ non venirēt. Et in
gressi sunt tēplū baal. Et repleta ē dom⁹ baal
a sūmo vsq; ad sūmū. Dixitq; his ꝗ ꝑerāt sr̄
vestes. Proferte vestimēta vniuersis seruis
baal. Et protulerunt eis vestes. Ingressusq;
iehu ꝛ ionadab fili⁹ rechab templū baal: ait
cultoribus baal: Perquirite ꝛ videte: ne
quis forte vobiscum sit de seruis domini: sed
vt sint serui baal soli. Ingressi sunt igitur vt
facerent victimas ꝛ holocausta. iehu autem
ꝓpauerat sibi foris octoginta viros ꝛ dixerat
eis. Quicūq; fugerit de hoīb⁹ his quos ego
F adduxero i man⁹ vr̄as: aīa ei⁹ erit pro aīa il/
lius. Factū ē āt cū completū eēt holocaustū:
ꝓcepit iehu militib⁹ ꝛ ducibus suis. Ingredi
mini ꝛ ꝑcutite eos. Nullus euadat. Percus
serūtq; eos i ore gladij ꝛ proiecerunt mili/
tes ꝛ duces. Et ierūt in ciuitatē tēpli baal. ꝛ ꝓ
tulerunt statuā de phano baal. ꝛ cōbusserūt
ꝛ cōminuerūt eā. Destruxerunt quoq; edē
baal. ꝛ fecerūt pro ea latrinas vsq; in diē hāc.
Deleuit itaq; iehu baal de isrl̄. verūtn̄ a pec/
catis hieroboā filij nabath qui peccare fecit
israel: nō recessit nec dereliq̄t vitulos aureos
ꝗ erāt in bethel ꝛ in dā. Dixit āt dn̄s ad iehu
Qr studiose egisti qđ rectū erat ꝛ placebat i
oculis meis. ꝛ oīa que erant in corde meo fe
cisti ꝯ domū achab. filij tui vsq; ad q̄rtā gene
G rationē sedebunt sup thronū israel. Porro
iehu non custodiuit vt ambularet i lege dn̄i
de isrl̄ in toto corde suo. Nō. n. recessit a pec/
catis hieroboā: ꝗ peccare fecerat isrl̄. In die
bus illis cepit dn̄s tedere sup israel. Percus
sitq; eos azahel in vniuersis finib⁹ isrl̄ a ior/
dane ꝯ orientalē plagam. oēm terrā galaad
ꝛ gad: ꝛ rubē: ꝛ manasse: ab aroer ꝗ est super
torrētē arnō ꝛ galaad ꝛ basan. Reliq̄ āt ver
boꝝ iehu ꝛ vniuersa ꝗ fecit ꝛ fortitudo eius.
nōne h̄ scripta sūt in libro v̄boꝝ dieꝝ regum
isrl̄? Et dormiuit iehu cū p̄ribus suis: sepelie
runtq; eū i samaria: ꝛ regnauit achaz filius
ei⁹ ꝓ eo. Dies āt quos regnauit iehu sup isrl̄
viginti ꝛ octo āni sunt i samaria. XI.
A Athalia vero mater ochozie videns
1. Pa. 22. d. mortuum filium suum: surrexit ꝛ in
terfecit omne semen regium. Tollēs
autem iosaba filia regis iorā: soror ochozie:
ioas filium ochozie furata est eum de medio
filiorum regis ꝗ iterficiebant. ꝛ nutricē eius
de triclinio. ꝛ abscōdit eū a facie athalie vt n̄
interficeret. eratq; cū ea sex ānis clā in domo
dn̄i. Porro athalia regnauit sup t̄rā septem
2. Pa. 24. a ānis. Anno āt septio misit ioada ꝛ assumens
cēturiones ꝛ milites itroduxit ad se i tēplum
dn̄i: pepigitq; cū eis fedus. Et adiurās eos i
domo dn̄i ondit eis filiū regis. ꝛ ꝓcepit illis
dicēs. Iste ē s̄mo quē facere debetis. Tertia
ps vr̄m introeat sabbato ꝛ obs̄uet excubias B
dom⁹ regis. Tertia aūt ps sit ad portā seyr: ꝛ
tertia ps sit ad portā ꝗ ē post hītaculū scuta
rioꝝ. ꝛ custodiet excubias dom⁹ messa. Due
v̄o ptes e vobis oēs egrediētes sabbato custo
diant excubias dom⁹ dn̄i circa regē: ꝛ valla
bitis eum hn̄tes arma in manib⁹ vestris. Si
ꝗs āt ingressus fuerit septū tēpli: interficiat.
eritisq; cū rege introeunte ꝛ egrediēte. Et fe
cerunt cēturiones iuxta oīa ꝗ ꝓcepat eis io/
iada sacerdos. Et assumētes singuli viros su
os ꝗ ingrediebant sabbatū cū his ꝗ egredie
bant e sabbato: venerūt ad ioiadē sacerdotē.
Qui dedit eis hastas ꝛ arma regis dauid: ꝗ
erant in domo dn̄i. Et steterūt singl̄i hn̄tes ar
ma in manu sua a pte templi dextra vsq; ad
ptē sinistrā altaris ꝛ edis: circū regem. Pro C
duxitq; filiū regis. ꝛ posuit sup eum diadema
ꝛ testimoniū fecerūtq; eū regem ꝛ vnxerunt
ꝛ plaudentes manu dixerūt. Uiuat rex. Au
diuit āt athalia vocē ppl̄i currētis ꝛ ingressa
ad turbas in tēplū dn̄i: vidit regem stantem
sup tribunal iuxta morē: ꝛ cātores ꝛ turbas
prope eū: oēmq; ppl̄m t̄rre letantē ꝛ canētē
tubis. ꝛ scidit vestimēta sua: clamauitq;. Cō
iuratio: ꝯiuratio. Precepit āt ioiada centu/
rionib⁹ ꝗ erant sup exercitū: ꝛ ait eis. Educi
te eā extra septa tēpli ꝛ ꝗcūq; eā secutus fue
rit: feriat gladio. Dixerat. n. sacerdos nō oc/
cidat in tēplo dn̄i. Imposuerūtq; ei manus
ꝛ ipegerunt eā ꝑ viā introit⁹ equoꝝ iuxta pa D
latium: ꝛ interfecta ē ibi. Pepigit ergo ioia
da fedus inter deū ꝛ regē ꝛ inter ppl̄m. vt es
set ppl̄s dn̄i: ꝛ inter regem ꝛ populū. Ingres
susq; est oīs ppl̄s terre templū baal. ꝛ destru
xerunt aras eius: ꝛ imagines contriuerunt
valide: mathā quoq; sacerdotem baal occi/
derunt corā altari. Et posuit sacerdos custo/
dias in domo dn̄i: tulitq; centuriones ꝛ cele
thi ꝛ pheleti legiones: ꝛ oēm ppl̄m terre. de
duxeruntq; regē de domo dn̄i. Et venerunt
ꝑ viam porte scutarioꝝ in palatium: ꝛ sedit
sup thronū regum. Letatusq; est oīs ppl̄s ter
re: ꝛ ciuitas ꝯq̄euit. athalia āt occisa est gladio 2 Pa.
in domo regis: septēq; annis erat ioas cum
regnare cepisset. XII. A
Anno septimo iehu regnauit ioas.
Quadraginta ānis regnauit in irl̄m:
nomē m̄ris ei⁹ sebia ꝛ bersabee. Fecitq; ioas
rectū corā dn̄o: cunctis diebus quib⁹ docuit
eum ioiada sacerdos: verūtamē excelsa non

abſtulit. Adhuc.n.ppłus imolabat ⁊ adole
bat in excelſis incēſū. Dixitqꝫ ioas ad ſacer
dotes. Oēm pecuniā ſcōꝝ q̄ illata fuerit in
tēplū dñi a ꝑtereūtibus q̄ offert ꝓ ꝑcio aīe ⁊
quā ſpōte ⁊ arbitrio cordis ſui inferūt i tem
plū dñi: accipiāt illā ſacerdotes iuxta ordiez
ſuū: ⁊ iſtaurēt ſartatecta domꝰ ſi q̄d neceſſa
riū viderit iſtauratiōe. Igiť vſqꝫ ad viceſimū
tertiū ānū regis: nō iſtaurauerūt ſacerdotes
B ſartatecta tēpli. Uocauitqꝫ rex ioias ioiadā
pōtificē ⁊ ſacerdotes: dicēs eis. Qr̄ ſartate
cta nō iſtauratiſ tēpli? Nolite ergo āpliꝰ acci
ꝑe pecūiā iuxta ordinē vr̄z: ſed ad iſtauratio
nē tēpli reddite eā. ꝓhibitiqꝫ ſūt ſacerdotes
vltra accipe pecūiā a pplō. ⁊ iſtaurare ſarta
tecta domꝰ. Et tulit ioiada pōtifex gazophi
latiū vnū: aꝑuitqꝫ foramē deſuꝑ: ⁊ poſuit il
lud iuxta altare ad dexterā ingrediētiū do
mū dñi: mittebātqꝫ i eo ſacerdotes q̄ cuſtodi
ebāt oſtia oēm pecuniā q̄ deferebať ad tem
plū dñi. Cūqꝫ viderēt nimiā pecūiā eē in ga
zophylatio aſcēdebat ſcriba regis ⁊ pōtifex
effundebantqꝫ ⁊ numerabant pecuniā que
inueniebať in domo dñi. ⁊ dabant eaꝫ iuxta
nnmeꝝ atqꝫ mēſurā in māu eoꝝ q̄ ꝑerant ce
C mentarijs domꝰ dñi. Qui ipendebant eā in
fabris lignoꝝ: ⁊ in cementarijs his qui opa
banť in domo dñi ⁊ ſartatecta faciebāt. ⁊ in
his q̄ cedebant ſaxa. ⁊ vt emerent ligna ⁊ la
pides q̄ excidebanť. ita vt impleret inſtaura
tio domꝰ dñi in vniuerſis q̄ idigebant expē
ſa ad muniendā domū. Uerūtn̄ nō fiebāt ex
eadē pecunia hydrie templi dñi ⁊ fuſcinule
⁊ thuribula ⁊ tube ⁊ oē vas aureū ⁊ argen
teū: de pecunia q̄ inferebať i tēplū dñi. His
.n. q̄ faciebāt opꝰ dabať: vt inſtauraretur tē
plū dñi. Et non fiebat rō his hoībꝰ qui accipi
ebant pecuniā vt diſtribuerent eam artifici
bus: ſed in fide tractabāt eā. Pecūiā vō ꝓ d
licto ⁊ pecūiā ꝓ peccatis nō iferebāt i tēplū
dñi: qꝛ ſacerdotum erat. Tunc aſcendit aza
D hel rex ſyrie: ⁊ pugnabat ꝯ geth: cepitqꝫ eaꝫ
Et direxit faciē ſuā vt aſcēderet in irlꝫ. Quā
obreꝫ tulit ioas rex iuda omnia ſanctificata
q̄ ꝯſecrauerat ioſaphat ⁊ ioram ⁊ ochozias
pr̄es eius reges iuda: ⁊ que ipſe obtulerat. ⁊
vniuerſū argentum qd̄ inueneri potuit i the
ſauris tēpli dñi. ⁊ i palatio regis. miſitqꝫ aza
heli regi ſyrie. ⁊ receſſit ab irl'm. Reliq̄ antē
ſermonū ioas: ⁊ vniuerſa q̄ fecit nōne h̄ ſcri
pta ſūt i libro vboꝝ dieꝝ regū iuda? Surre
xerunt āt ſui eius ⁊ ꝯiurauerūt iter ſe. ꝑcuſ
ſeruntqꝫ ioas i domo melo i deſcēſu ſela. Io
ſachar nāqꝫ filius ſemath ⁊ iozabat filius ſo
mer ſerui eiꝰ ꝑcuſſerūt eū. ⁊ mortuꝰ ē. Et ſe
pelierūt eū cū pr̄ibus ſuis i ciuitate dauid: re
gnauitqꝫ amaſias filiꝰ eiꝰ ꝓ eo. XIII.
Anno viceſimo tertio ioas filij ocho A
zie regis iude regnauit ioachā filiꝰ
iehu ſuꝑ iſrl' i ſamaria decē ⁊ ſeptem
annis ⁊ fecit malū corā dño. Secutuſqꝫ eſt
peccata hieroboam filij nabath qui peccare
fecit iſrl': ⁊ nō declinauit ab eis. Iratuſqꝫ ē fu
ror dñi ꝯ iſrl': ⁊ tradidit eos in manu azahel
regis ſyrie ⁊ in manu benadab filij azahel cū
ctis diebus. Depcatꝰ eſt āt ioachā faciē dñi
⁊ audiuit eū dñs. Uidit.n. anguſtiā iſrael: qꝛ
attriuerat eos rex ſyrie. Et dedit dñs ſalua
torē iſrli: ⁊ liberatꝰ ē de māu regis ſyrie: hita
ueruntqꝫ filij iſrael in tabernaculis ſuis ſicut B
heri ⁊ nudiuſtertius. Uerūtn̄ non receſſerť
a peccatis domꝰ hieroboā q̄ peccare fecit iſ
rael: ſed i ipſis ābulauerūt. Siquidē ⁊ lucꝰ ꝑ
manſit in ſamaria ⁊ nō ſūt derelicti ioachā d
pplō niſi q̄nq̄ginta eq̄tes: ⁊ decē currꝰ. ⁊ de
cē milia peditū. Interfecerat eīm eos rex ſy
rie: ⁊ redegerat q̄ſi puluereꝫ in tritura aree.
Reliq̄ āt ſermonū ioachā ⁊ vniuerſa q̄ fecit
⁊ fortitudo eiꝰ: nonne h̄ ſcripta ſūt i libro ſer
monū dieꝝ regū iſrl'? Dormiuitqꝫ ioachā cū
pr̄ibus ſnis: ⁊ ſepelierūt eū in ſamaria: regna
uitqꝫ ioas filiꝰ eius ꝓ eo. Anno triceſimoſe
ptio ioas regis iuda regnauit ioas filiꝰ ioa
chā ſuꝑ iſrl' in ſamaria ſedeci ānis. ⁊ fecit qd̄
C malum eſt in ꝯſpectu dñi. Nō declinauit ab
oībus peccatis hieroboaꝫ filij nabath q̄ pec
car̄ fecit iſrael: ſꝫ i ipſis ābulauit. Reliq̄ aūt
ſmonum ioas ⁊ vniuerſa q̄ fecit. ⁊ fortitudo
eius quō pugnauerit ꝯ amaſiam regē iuda
nōne h̄ ſcripta ſr̄ in libro ſmonuꝫ dieꝝ regū
iſrl'? Et dormiuit ioas cum pr̄ibus ſuis: hiero
boam āt ſedit ſr̄ ſoliuꝫ eiꝰ. Poro ioas ſepul
tus ē i ſamaria cū rḡibꝰ iſrl'. Heliſeꝰ āt egro
tabat iſirmitate q̄ ⁊ mortuus eſt. Deſcēdit
qꝫ ad eum ioas rex iſrl'. ⁊ flebat coram eo: di
cebatqꝫ. pr̄ mi: pr̄ mi: currus iſrael ⁊ auriga
eius. Et ait illi heliſeus. Affer arcum ⁊ ſagit s̄.2.b
tas. Cūqꝫ atuliſſet ad eum arcum ⁊ ſagittas
dixit ad regem iſrl'. Pone manū tuā ſuꝑ ar
cum. Et cum poſuiſſet illi manū ſuā: ſuppo
ſuit heliſeus manus ſuas manibꝰ regis ⁊ ait
Aꝑi feneſtram orientalē. Cūqꝫ aꝑuiſſꝫ dixit
heliſeus. Iace ſagittam. Et iecit. Et ait heli
ſeus. Sagitta ſalutis dñi. ⁊ ſagitta ſalutis ꝯ
ſyriā. Percutieſqꝫ ſyriam in aphec dōec ꝯſu
D mas eā. Et ait. Tolle ſagittas. Qui cum tu
liſſet: rurſum dixit ei. Percute iaculo terrā.
Et cum ꝑcuſſiſſet tribus vicibus ⁊ ſtetiſſet. ira
tus eſt vir dei ꝯ eū. ⁊ ait. Si ꝑcuſſiſſes q̄nq̄es
aut ſexies ſiue ſepties: ꝑcuſſiſſes ſyriā vſqꝫ ad

consumationē. Nūc aūt trib⁹ vicib⁹ pcuties
eā. Mortu⁹ est ergo helise⁹: ⁊ sepelierūt euz
Latrunculi āt de moab venerūt i terrā i ipo
anno. Quidā āt sepeliētes hoiez viderūt la/
trunculos: ⁊ piecerūt cadauer in sepulchro
Eccl.48.b helisei: Qđ cū tetigisſʒ ossa helisei: reuixit ho
mo ⁊ stetit sup pedes suos. Igit̄ azahel rex sy
rie afflixit isrl̄: cunctis dieb⁹ ioachan. Et mi/
sert⁹ ē dn̄s eo⁊: ⁊ reuersus ē ad eos pp̄ter pa
ctū suū qđ habebat cū abraā ⁊ ysaac ⁊ iacob
⁊ noluit disp̄dere eos neq̧ pij̄cere penit⁹ vſʒ
in pn̄s tp̄s. Mortu⁹ est āt azahel rex syrie ⁊
regnauit benadab fili⁹ ei⁹ p eo. Porro ioas
fili⁹ ioachan tulit vrbes de mān benadab fi/
lij azahel quas tulerat de mān ioachan pr̄is
sui iure p̄l ij. Trib⁹ vicib⁹ percussit eū ioras
⁊ reddidit ciuitates israel. XIIII
A In anno secūdo ioas filij ioachā re/
1 Pa.25.a gis isrl̄ regnauit amasias filius ioas
regis iuda: vigintiq̄nq̧ anno⁊ erat
cū regnare cepisset. Uiginti āt ⁊ nouē annis
regnauit in irl̄m nomen matris eius ioaden
de hierusalem. Et fecit rectū corā dn̄o: ve/
rūtn̄ nō vt dauid pr̄ eius. Iuxta oia q̄ fecit io
as pr̄ suus fecit: nisi hoc tm̄ qđ excelsa nō ab
stulit. Adhuc.n. ppl̄s adolebat ⁊ imolabat i
censū in excelsis. Cumq̧ obtinuisset regnū p/
cussit seruos suos q̄ interfecerant regē pr̄em
B suū: filios āt eo⁊ q̄ occiderāt n̄ occidit iuxta
Deu.24.c qđ scriptū ē i lib⁹ legis moysi sic p̄cepit dn̄s
2. Pa.25.a dicēs. Nō morieǣ pr̄es p filijs nʒ filij p pr̄ib⁹
sed vnusq̄sq̧ in pctō suo morieť. Ipse pcussit
edom in valle salina⁊ decē milia ⁊ apprehē
2. Pa.25.c dit petrā i p̄lio: vocauitq̧ nomē ei⁹ iezechel
vsq̧ in presentē diē. Tunc misit amasias nun
cios ad ioas filiū ioachan filij iehu regis isrl̄
C dicens. Ueni ⁊ videam⁹ nos. Remisitq̧ io/
as rex isrl̄ ad amasiā r̄gē iuda dicēs. Cardu⁹
libani misit ad cedrū q̄ est in libano: dicens.
Da filiū tuū filio meo vxorē. Transieruntq̧
bestie salt⁹ q̄ sūt in libano: ⁊ pculcauerūt car
duū. Percutiens inualuisti sup edom: ⁊ sub
leuauit te cor tuū. Content⁹ esto gloria: ⁊ se
de in domo tua. Quare puocas malū: vt ca
das tu ⁊ iudas tecū? Et nō acq̄euit amasias
Ascenditq̧ ioas rex isrl̄: ⁊ viderunt se ipse ⁊
D amasias rex iuda in bethsamis oppido iu//
de. Percussusq̧ est iuda corā isrl̄ ⁊ fugerūt
vnusq̄sq̧ in tabernacula sua. Amasiam vero
r̄gez iuda filium ioas filij ochozie cepit ioas
rex isrl̄ in bethsames ⁊ adduxit eū in hieru/
salez. Et interrupit mu⁊ hierusalem a porta
ephraim vsq̧ ad portā anguli: q̄dringentis
cubitis. Tulitq̧ oēe au⁊ ⁊ argentū ⁊ vniuer
sa vasa que inuenta sunt in domo domini
⁊ in thesauris regis ⁊ obsides. ⁊ reuersus est
in samariā. Reliqua aūt v̄bo⁊ ioas q̄ fecit ⁊
fortitudo eius qua pugnauit ꝯ amasiaz regē
iuda. nonne h̄ scripta sunt in libro sermonuz
dier regū israel: Dormiuitq̧ ioas cū pr̄ibus E
suis ⁊ sepult⁹ est in samaria cum regibus isrl̄
⁊ regnauit hieroboā filius ei⁹ p eo. Uixit āt
amasias fili⁹ ioas rex iuda postq̧ mortuus ē
ioas fili⁹ ioachā regis israel. vigintiquiq̧ an
nis. Reliq̄ āt s̄monū amasie: nōne h̄ scripta
sunt in libro sermonū dierū regū iuda: Facta
qʒ ē ꝯ eū coniuratio in irl̄m: at ille fugit in la
chis. Miserūtqʒ post eū lachis ⁊ iterfecerūt 2 Pa.26.a
eū ibi: ⁊ asportauerunt in equis: sepultusq̧ ē
in irl̄m cū patribus suis i ciuitate dauid. Tu
lit āt vniuersus ppl̄s iude azariā annos na/
tum sedecim. ⁊ cōstituerunt eū regē pro pr̄e F
ei⁹ amasia. Ipe edificauit ahilā. ⁊ restituit eā
iude postq̧ dormiuit rex cū pr̄ibus suis. An
no q̄ndecimo amasie filij ioas regis iuda re/
gnauit hieroboā fili⁹ ioas regis isrl̄ in sama/
ria q̄draginta ⁊ vno anno. ⁊ fecit qđ malum
est corā dn̄o. Non recessit ab oibus peccatis
hieroboā filij nabath q̄ peccare fecit isrl̄. Ipe
restituit t̄minos israel ab introitu emath vsq̧
ad mare solitudis: iuxta sermonē dn̄i dei isrl̄
quē locutus ē p seruū suū ionam filiuz ama G
thi prophām. qui erat de geth q̄ est in opher
Uidit.n. dn̄s afflictionez israel amarā nimis
⁊ q̄ ꝯsūpti essent vsqʒ ad clausos carceris ⁊
extremos: ⁊ non esset qui auxiliaretur israel.
Nec locutus est dn̄s vt deleret nomen israel
de sub celo: sed saluauit eos in manu hiero/
boam filij ioas. Reliqua āt sermonū hiero/
boam ⁊ vniuersa que fecit ⁊ fortitudo eius q̄
preliatus ē. ⁊ quō restituit damascū ⁊ emath
iude in israel: nonne h̄ scripta sr̄ in libro ser/
monū die⁊ regum israel: Dormiuitqʒ hiero
boam cum patribus suis regibus israel: ⁊ re
gnauit zacharias filius eius pro eo. XV.
In Anno vicesimo septimo hieroboā re A
gis israel regnauit azarias fili⁹ ama
sie regis iuda. Sedecim anno⁊ erat
cū regnare cepisset. ⁊ quinq̄gintaduobus an
nis regnauit in irl̄m. Nomen matris eius ie
celia de irl̄m. Fecitqʒ quod erat placitū corā
dn̄o: iuxta oia que fecit amasias pr̄ eius: verū
tn̄ excelsa non est demolitus. Adhuc popu/
lus sacrificabat ⁊ adolebat incensū in excel/
sis. Percussit aūt dn̄s regem ⁊ fuit leprosus
vsqʒ in diem mortis sue: ⁊ habitabat i domo
libera seorsum. Ioathan vero filius regis gu
bernabat palatium: ⁊ iudicabat populuz ter B
re. Reliqua āt sermonum azarie ⁊ vniuersa
q̄ fecit. non ne h̄ scripta sūt i libro v̄bo⁊ die⁊

regum iuda? Et dormiuit azarias cum pr̄ib⁹
suis: sepelierūtq; eum cum maiorib⁹ suis i ci-
uitate dauid. ⁊ regnauit ioathā filius e⁹ ꝓ eo
Anno tricesimooctauo azarie regis iude re-
gnauit zacharias fili⁹ hieroboā super israel i
samaria sex mēsibus. ⁊ fecit qđ malū ē coraȝ
dn̄o sicut fecerāt pr̄es ei⁹. Nō recessit a pec-
catis hieroboam filij nabath: q̄ peccare fecit
israel. Cōiurauit āt ꝯ eum sellū fili⁹ iabes: ꝑ-
cussitq; eū palā ⁊ interfecit: regnauitq; ꝓ eo.
Reliq̄ āt v̄boꝝ zacharie: nonne h̄ scripta sūt
in libro ſmonuȝ dieꝝ regū isr̄l? Iste est ſmo
C dn̄i quem locutus est ad iehu dicēs. Filij tui
vsq; ad q̄rtā generationem: sedebūt de te sr̄
thronū isr̄l. Factūq; ē ita. Sellū filius iabes
regnauit tricesimonono āno azarie regis iu
de. Regnauit aūt vno mēse i samaria: Et a-
scēdit manahē filius gadi de thersa: venitq;
samariā: ⁊ ꝑcussit sellū filiū iabes in samaria
⁊ interfecit eū: regnauitq; ꝓ eo. Reliqua āt
v̄boꝝ sellū ⁊ ꝯiuratio eius ꝑ quā tetendit in
sidias: nōne hec scripta sunt in libro sermo-
nū dieꝝ regū isr̄l. Tūc ꝑcussit manahē tapsā
⁊ oēs q̄ erāt in ea: ⁊ terminos eius de thersa
D Noluerāt enim aperire ei: ⁊ interfecit oēs ꝓ
gnātes eius: ⁊ scidit eas. Anno tricesimono
no azarie regis iude regnauit manahē fili⁹
gaddi sup isr̄l decē annis in samaria: fecitq;
qđ erat malū corā dn̄o. Nō recessit a peccatis
hieroboā filij nabath q̄ peccare fecit isr̄l cun
ctis diebus eius. Veniebat phul rex assyrio
rū in thersa: ⁊ dabat manahē phul mille ta-
lenta argenti: vt eēt ei in auxiliū. ⁊ firmaret
regnū eius. Indixitq; manahē argentū sup
isr̄l cūctis potētibus ⁊ diuitibus vt daret re-
gi assyrioꝝ q̄nquagita siclos argēti ꝑ singu-
los. Reuersus ē rex assyrioꝝ: ⁊ nō ē morat⁹ i
thersa. Reliq̄ āt sermonū manahē ⁊ vniuer
sa q̄ fecit: nōne hec scripta sūt i libro sermonū
E dieꝝ regū isr̄l? Et dormiuit manahē cū patri
bus suis. Regnauitq; phaceia fili⁹ ei⁹ ꝓ eo
Anno q̄nq̄gesimo azarie regis iude regna-
uit phaceia filius manahē sup isr̄l in samaria
biēnio. fecit qđ erat malū corā dn̄o. Nō reces
sit a peccatis hieroboā filij nabath q̄ pecca-
re fecit isr̄l. Cōiurauit aūt aduersus eū pha-
cee filius romelie dux eius: ⁊ percussit eū in
samaria in turre dom⁹ regie iuxta argob ⁊ iu
xta ariph: ⁊ cū eo q̄nq̄gita viros d̄ filijs galaaditaꝝ ⁊ iterfecit eū: regnauitq; ꝓ eo. Re
liqua aūt sermonū phacee: ⁊ vniuersa q̄ fecit
nōne h̄ scripta sūt i libro sermonū dieꝝ regū
isr̄l. anno q̄nq̄gesimoſcdo azarie regis iude re
gnauit facee filius romelie sup isr̄l in sama-
ria vigiti ānis: ⁊ fecit qđ erat malū corā dn̄o
Nō recessit a pctis hieroboā filij nabath: qui
peccare fecit isr̄l. In diebus phacee regis isr̄l F
venit teglatphalassar rex assur: ⁊ cepit ahion
⁊ abel domū maacha ⁊ ianoe ⁊ cedes ⁊ asor
⁊ galaad ⁊ galileam ⁊ vniuersaȝ t̄rā neptali
⁊ transtulit eos in assyrios. Coniurauit autē
⁊ tetendit insidias osee filius hela ꝯtra pha-
cee filium romelie: ⁊ percussit eum ⁊ interfe
cit: regnauitq; ꝓ eo vicesimo anno ioatham
filij ozie. Reliqua aūt ſmonū phacee ⁊ vni-
uersa q̄ fecit: nōne hec scripta sūt i libro ſmo
nū dieꝝ regū isr̄l. Anno scđo phacee filij ro- G
melie regis isr̄l regnauit ioathā filius ozie re 2. Pa. 27. a.
gis iuda. Vigitiq̄nq; ānoꝝ erat cū regnare
cepisset: ⁊ sedeci ānis regnauit in ir̄lm. No-
mē mr̄is ei⁹ hierusa: filia zadoch. Fecitq; qđ
erat placitū corā dn̄o. Iuxta oia q̄ fecit ozias
pr̄ suus opatus ē: verūtn̄ excelsa nō abstulit
Adhuc ppl̄s imolabat ⁊ adolebat incensū
in excelsis. Ipse edificauit portam dom⁹ dn̄i
sublimissimā. Reliqua autē sermonum ioa
thā ⁊ vniuersa que fecit: nōne hec scripta sūt
in libro v̄boꝝ dieꝝ regū iuda? In diebus il-
lis cepit dn̄s mittere i iudā rasin regē syrie ⁊
phacee filiū romelie. Et dormiuit ioathā cū
patribus suis: sepultusq; ē cū eis i ciuitate da-
uid pr̄is sui: ⁊ regnauit achaz fili⁹ ei⁹ ꝓ eo.
Anno decioseptimo phacee XVI
filij romelie: regnauit achaz fili⁹ ioa
thā regis iuda. Viginti annoꝝ erat A
cū regnare cepisset: ⁊ sedecim annis regna- 2. Pa. 28. a.
uit in ir̄lm. Nō fecit quod erat placitum in
ꝯspectu dn̄i dei sui sicut dauid pater eius: sed
ambulauit in via regū isr̄l. Insup ⁊ filiū suū
ꝯsecrauit trāsferēs ꝑ ignē ſm idola gentiuȝ
q̄ dissipauit dn̄s coram filijs isr̄l. Immolabat
quoq; victimas ⁊ adolebat incensum in ex-
celsis ⁊ in collibus ⁊ sub oi ligno frondoso.
Tūc ascēdit rasin rex syrie ⁊ phacee filius ro Esa. 7. a.
melie rex isr̄l ad preliādū i ir̄lm. Cūq; obsi-
derent achaz: nō valuerūt supare eū. In tpe
illo restituit rasin rex syrie haylā syrie: ⁊ eie-
cit iudeos d̄ hayla. Et idumei ⁊ syri venerūt B
in haylā ⁊ habitauerūt ibi vsq; in dieȝ hanc.
Misit aūt achaz nūcios ad teglaphalassar
regē assyrioꝝ dicēs. Seruus tuus ⁊ filius tu
us ego sū. Ascēde ⁊ saluū me fac de manu re
gis syrie ⁊ de manu regis isr̄l qui ꝯsurrexerūt
aduersū me. Et cū collegisset argentū ⁊ auꝝ
qđ inueniri potuit in domo dn̄i: ⁊ in thesau
ris regis: misit regi assyrioꝝ munera: q̄ ⁊ ac-
quieuit voluntati eius. Ascendit aūt rex as-
syrioꝝ in damascū ⁊ vastauit eam: ⁊ transtu-
lit habitatores eius cyrenē: rasin aūt interfe-
cit. Perrexitq; rex achaz in occursum the-

glatphalassar regi assyrioꝝ in damascū. Cū/
q̄ȝ vidisset altare damasci: misit rex achaz ad
vriā sacerdotē exemplar ꝛ similitudinem iu
C xta omne opus eius. Extruxitq̄ȝ vrias sacer/
dos altare. Juxta omnia que preceperat rex
achaz de damasco: ita fecit sacerdos vrias do
nec veniret rex achaz de damasco. Cūq̄ȝ ve/
nisset rex de damasco vidit altare ꝛ veneratꝰ
ē illud. Ascēditq̄ȝ ꝛ imolauit holocausta ꝛ
sacrificiū suū: ꝛ libauit libamina ꝛ fudit san/
guinē pacificoꝝ que obtulerat super altare.
Porro altare ereum qđ erat corā dn̄o trans
tulit de facie tēpli ꝛ de loco altaris: ꝛ de loco
tēpli dn̄i: posuitq̄ȝ illud ex latere altaris ad
aquilonē. Precepit quoq̄ȝ rex achaz vrie sa
cerdoti dicēs. Sup altare maius offer holo
caustū matutinum ꝛ sacrificiū vespertinum
ꝛ holocaustuȝ regis ꝛ sacrificium eius: ꝛ ho
locaustum vniuersi populi terre ꝛ sacrificia
eorum ꝛ libamina eorum: ꝛ omnem sangui
nem holocausti: ꝛ vniuersum sanguinem vi
B ctime super illud effundes. Altare vero ere/
um erit paratum ad voluntatem meam. Fe
cit igit̄ vrias sacerdos iuxta oia q̄ ꝑcepat rex
achaz. Tulit autem rex achaz celatas bases
ꝛ luterem qui erat desup ꝛ mar̄ deposuit. de
bobus ereis q̄ sustentabāt illud ꝛ posuit sup
pauimētuȝ stratum lapide. Musach q̄ȝ sab
bati qđ edificauerat in tēplo ꝛ igressū regis
exterius ꝯuertit in tēplū dn̄i: ꝑꝑ regē assyri/
oꝝ. Reliq̄ āt verboꝝ achaz ꝛ oia q̄ fecit. n̄ne
h̄ scripta sr̄ in libro s̄monū dieꝝ reguȝ iuda?
Dormiuitq̄ȝ achaz cum p̄rībꝰ suis. ꝛ sepultꝰ
est cū eis i citate dauid. ꝛ regnauit ezechias
filius eius pro eo. .XVII
A Anno duodecimo achaz regis iuda
regnauit osee filius hela i samaria sr̄
israel nouē ānis: fecitq̄ȝ malū corā dn̄o: sȝ nō
sicut r̄ges isrl̄ q̄ an̄ euȝ fuer̄t. Cōtra hūc ascē
dit salmanasar rex assyriorum. ꝛ factus est ei
osee s̄uus. r̄ddebatq̄ȝ illi tributa. Cunq̄ȝ de/
prehendisset rex assyrioruȝ osee q̄ rebellare
nitēs misisset nuncios ad Sua regem egy/
pti: ne ꝑstaret tributa regi assyrioꝝ: sicut sin
gul̄ ānis solitus erat: obsedit eum. ꝛ victum
misit in carcerē: ꝑuagatusq̄ȝ est oēm terrā. ꝛ
ascēdens samariam obsedit eā tribus annis
Anno auteȝ nono osee cepit rex assyrioꝝ sa/
mariam. ꝛ trāstulit israel i assyrios: posuitq̄ȝ
eos in haylā ꝛ in abor iuxta fluuiū gozā i ci/
uitatibus medoꝝ. Factū est enim cū peccas/
sent filij isrl̄ dn̄o deo suo qui eduxerat eos đ
terra egypti de manu pharaonis regis egy/
pti coluerūt deos alienos: ꝛ ābulauerūt iu/
xta ritū gentiū q̄s ꝯsūpserat dn̄s i ꝯspectu fi/
lioꝝ isrl̄ ꝛ regū isrl̄: q̄ȝ silr̄ fecerāt. Et irritaue B
rūt filij isrl̄ v̄bis n̄ rectis dn̄m deū suū: ꝛ edi/
ficauerūt sibi excelsa i cūctis vrbibꝰ suis a tur
re custodū vsq̄ȝ ad ciuitatē munitā: Fecerūt
q̄ȝ sibi statuas ꝛ lucos in oi colle sublimi: ꝛ
subter oē lignū nemorosū: ꝛ adolebant ibi i/
censū sup aras in morē gētiū quas trāstule/
rat dn̄s a facie eoꝝ. Fecerūtq̄ȝ v̄ba pessima ir
ritātes dn̄m: ꝛ coluerūt imūditias: de q̄bꝰ ꝑ/
cepit eis dn̄s ne facerēt v̄bū hoc. Et testifica/
tus ē dn̄s in isrl̄ ꝛ in iuda ꝑ manū oiuȝ ꝓphe Hie.25.b
taꝝ ꝛ videntiū dicēs. Reuertimini a vijs ve
stris pessimis: ꝛ custodite ꝑcepta mea ꝛ ceri
monias iuxta oēm legē quā ꝑcepi p̄rībꝰ ve/
stris: ꝛ sicut misi ad vos i manu seruoꝝ meo/ C
rū ꝓphaꝝ. Qui nō audierūt: sed idurauerūt
ceruicē suā iuxta ceruicē patꝝ suoꝝ q̄ nolue
rūt obedire dn̄o deo suo: Et abiecerūt legitia
eiꝰ: ꝛ pactū qđ pepigit cū p̄rībus eoꝝ: ꝛ testi
ficatiōes q̄bus cōtestatꝰ ē eos: secutiq̄ȝ sunt
vanitates ꝛ vane egerūt: ꝛ secuti sunt gentes
q̄ erāt ꝑ circuitū eoꝝ: sup quibus ꝑcepat dn̄s
eis vt nō facerēt sicut ꝛ ille faciebāt. Et dere
liquerūt oia ꝑcepta dn̄i dei sui: fecerūtq̄ȝ sibi
conflatiles duos vitulos ꝛ lucos: ꝛ adora/
uerunt vniuersam militiā celi. Seruierūtq̄ȝ
baal ꝛ consecrauerūt filios suos ꝛ filias suas
ꝑ ignē. Et diuinatiōi inseruiebant ꝛ augurijs
ꝛ tradider̄t se vt facerent malum corā dn̄o:
ꝛ irritarēt eum. Jratusq̄ȝ est dn̄s vehement̄
israeli. ꝛ abstl̄it eos a ꝯspectu suo. ꝛ n̄ reman
sit nisi tribus iuda tm̄mō. Sȝ nec ipse iuda
custodiuit mandata dn̄i dei sui. verūtamē er
rauit ꝛ ambulauit in erroribꝰ isrl̄: q̄s opatus
fuerat. Proiecitq̄ȝ dn̄s oē semen isrl̄. ꝛ affli/ D
xit eos ꝛ tradidit eos in mān diripiētium. do
nec ꝓijceret eos a facie sua: ex eo iā tp̄e quo
scissus est isrl̄ a domo dauid ꝛ ꝯstituerunt si
bi regem hieroboam filiū nabath. Sepauit
ei hieroboaȝ israel a dn̄o. ꝛ peccare eos fecit
pccm̄ magnum. Et ambulauer̄t filij isrl̄ i vni
uersis peccatis hieroboam q̄ fecerat. ꝛ n̄ re/
cesserūt ab eis vsq̄ȝ q̄ dominꝰ auferret isrl̄ a
facie sua: sicut locutus fuerat i mān oiuȝ s̄uo
rum suoꝝ ꝓphaꝝ. Trāslatusq̄ȝ est isrl̄ de t̄ra
sua in assyrios vsq̄ȝ i dieȝ hanc. Adduxit aūt
rex assyrioruȝ viros de babylone ꝛ de cutha
ꝛ de ahiath: ꝛ de emath: ꝛ de sepharuaim: ꝛ
collocauit eos in ciuitatibus samarie pro fi/
lijs israel. Qui possederunt samariam: ꝛ hita
uer̄t in vrbibꝰ eius. Cūq̄ȝ ibi hitare cepissent
n̄ tiebāt dn̄m: ꝛ immisit eis dn̄s leōes q̄ iter
ficiebāt eos. Nūciatumq̄ȝ est regi assyrioruȝ E
ꝛ dcm̄. Gentes q̄s transtulisti ꝛ hitare feci/
sti i citatibus samarie ignorāt legitia dei t̄re

⁊ immisit i eos dñs leões ⁊ ecce iterficiũt eos
eo ꝙ ignorẽt ritũ dei terre. Precepit aũt rex
assyrioꝝ dicens. Ducite illuc vnũ de sacerdo
tibꝰ quos ĩde captiuos adduxistis: vt vadat
⁊ habitet cum eis. ⁊ doceat eos legitima dei
terre. Igiť cũ venisset vnꝰ de sacerdotibꝰ his
q̃ captiui ducti fuerant ď samaria. habitauit
in bethel ⁊ docebat eos quõ colerent dñm: ⁊
vnaqueq̀ʒ gens fabricata ẽ deũ suum. Posu
erũtq̀ʒ eos in phanis excelsis q̃ fecerant sama
rite gens ⁊ gens in vrbibꝰ suis in quibꝰ hita
F bant. Uiri. n. babylonij fecerũt sochot beno
th. Uiri autem cuthem fecerũt nergel ⁊ vi-
ri de emath fecerunt asuna. Porro euei fece
runt nebaã ⁊ thachã. Hi aũt q̃ erãt de sephar
uai ɔburebant filios suos igni adramelech
⁊ anamelech dijs sepharuai. ⁊ nihilominus
colebant dñm. Fecerunt aũt sibi de nouissimis
sacerdotes excelsoꝝ: ⁊ ponebant eos in pha
nis sublimibus. Et cuʒ dñm colerent dijs q̊ʒ
suis seruiebant iuxta consuetudinẽ gentiuʒ
de q̃bꝰ trãslati fuerant samariã. Usq̀ʒ in pre-
sentẽ diẽ morẽ sequũtur antiquũ. Nõ timẽt
dñm: neq̀ʒ custodiũt cerimonias eiꝰ atq̀ʒ iu-
dicia ⁊ legem ⁊ mãdatũ qđ ꝓceperat dñs fi-
lijs iacob quẽ ɔgnominauit isrł: ⁊ ꝑcusserat
G cũ eis pactũ: ⁊ mandauerat eis dicens: No-
lite timere deos alienos: ⁊ nõ adoreťi eos nʒ
colatis eos ⁊ nõ imoleťi eis: sʒ dñm deũ vr̃uʒ
q̃ eduxit vos de terra egypti in fortitudine
magna ⁊ in brachio extẽto: ipsũ timete ⁊ illũ
adorate ⁊ ipsi imolate. Cerimonias q̊ʒ ⁊ iu-
dicia ⁊ legẽ ⁊ mandatũ qđ scripsit vobis cu
stodite vt faciatis cũcťi diebꝰ: ⁊ nõ timeatis
deos alienos. Et pactũ qđ ꝑcussit vobiscum
nolite obliuisci nec colatis deos alienos: sed
dñm deũ vr̃uʒ tiete. ⁊ ipse eruet vos de manu
oium inimicoꝝ vr̃oꝝ. Illi vero nõ audierũt
sed iuxta ɔsuetudinẽ suã ꝓstinã perpetrabãt
Fuerunt igiť gẽtes iste timẽtes q̃dẽ dñʒ: sed
nihilominꝰ ⁊ idolis suis seruientes. Nã filij
eoꝝ ⁊ nepotes sicut fecerũt pr̃es sui: ita faci-
unt vsq̀ʒ in p̃ntẽ diem. XVIII.
A Anno tertio osee filij hela regis israel
9 a regnauit ezechias filiꝰ achaz regis iu
da. Uigintiq̃nq̀ʒ annoꝝ erat cũ regnare cepis
set: ⁊ vigintinouẽ ãnis regnauit in irłm. No
mẽ mr̃is eius abissa filia zacharie. Fecitq̀ʒ qđ
erat bonũ corã dño iuxta oia que fecerat dđ
pr̃ eius. Ipse dissipauit excelsa: ⁊ cõtriuit sta
tuas ⁊ succidit lucos. ɔfregitq̀ʒ serpentem e-
reum quem fecerat moyses. Si quidem vsq̀ʒ
ad illud tp̃s filij israel adolebant ei incensũ.
B Uocauitq̀ʒ nomẽ eiꝰ nehestã. Et in dño deo
israel sperauit. Itaq̀ʒ pꝰ eũ nõ fuit similis ei
de cũctis regibus iuda: sʒ neq̀ʒ i his q̃ ante euʒ
fuerũt. ⁊ adhesit dño: ⁊ nõ recessit a vestigijs
eiꝰ: fecitq̀ʒ mãdata eiꝰ q̃ ꝓcepat dñs moysi vñ
⁊ erat dñs cũ eo. ⁊ in cũctis ad q̃ ꝓcedebat sa
piẽter se agebat. Rebellauit quoq̀ʒ ɔ̃ regem
assyrioꝝ: ⁊ nõ seruiuit ei. Ipse ꝑcussit philiste
os vsq̀ʒ ad gazã: ⁊ oẽs terminos eoꝝ. ⁊ a tur-
re custodũ. vsq̀ʒ ad ciuitatẽ munitam. Anno
q̃rto regis ezechie q̃ erat annꝰ septimꝰ osee fi
lij hela regis isrł: ascendit salmanasar rex as
siorioꝝ samariã. ⁊ oppugnauit eaʒ ⁊ cepit. Nã C
post ãnos tres ãno sexto ezechie. i. nono an-
no osee regis isrł: capta ẽ samaria: ⁊ trãstulit
rex assyrioꝝ israel in assyrios: collocauitq̀ʒ
eos in hayla ⁊ in abor: fluuijs gozam in ciui-
tatibus medoꝝ. q2 non audierũt vocem dñi
dei sui: sʒ ꝓtergressi sũt pactũ eius. Oia q̃ pre
cepat moyses seruꝰ dñi nõ audierũt neq̀ʒ fe-
cerũt. Anno q̃rtodecio regis ezechie ascẽdit 2 Pa.32.a
sennacherib rex assyrioꝝ ad vniuersas ciuita Ecci.48.c.
tes iuda muñitas. ⁊ cepit eas. Tunc misit eze- Esa.36.a
chias rex iuda nũcios ad regẽ assirioꝝ in la-
chis dicẽs. Peccaui. Recede a me. ⁊ oẽ qđ
iposueris mihi ferã. Indixit itaq̀ʒ rex assyrio-
rum ezechie regi iude trecenta talenta argẽ
ti: ⁊ trigita talẽta auri. Deditq̀ʒ ezechias oẽ D
argentũ qđ repꝑtuʒ fuerat in domo dñi. ⁊ in
thesauris regis. In tp̃e illo ɔfregit ezechias
valuas tẽpli dñi ⁊ laminas auri q̃s ipse affi-
xerat. ⁊ dedit eas regi assyrioꝝ. Misit aũt rex
assyrioꝝ thartã ⁊ rapsaris ⁊ rapsacẽ de lachis
ad regẽ ezechiã cũ manu valida irłʒ. Qui cũ
ascẽdissent venerũt irłm ⁊ steterunt iuxta aq̃
ductũ piscine supꝑioris q̃ est i via agri fullõis
vocauerũtq̀ʒ regẽ. Egressus ẽ aũt ad eos elia-
chi filiꝰ helchie ꝓpositꝰ domꝰ ⁊ sobna scriba
⁊ ioahe filiꝰ asaph acõmentarijs: dixitq̀ʒ ad
eos rapsaces. Loquimini ezechie. Hec dicit
rex magnꝰ rex assyrioꝝ. q̃ est ista fiducia qua
niteris? Forsitã inisti ɔsiliũ: vt prepꝑes te ad ꝓ
liũ. In quo cõfidis vt audeas rebellare? An E
spꝑas in baculo harũdineo atq̀ʒ cõfracto egy-
pto? Super quem si incubuerit homo: cõmi-
nutus ingredieť manũ eius ⁊ perforabit eã.
Sic est pharao rex egypti: oibus qui cõfidũt
in se. Quod si dixeritis mihi in dño deo no-
stro habemus fiduciam. nonne iste ẽ cuiꝰ ab
stulit ezechias excelsa ⁊ altaria. ⁊ precepit iu
de ⁊ irłm ante altare hoc adorabitis in irłʒ?
Nunc igitur transite ad dñm meum regem
assyriorum ⁊ dabo vobis duo milia equorũ:
⁊ videte an habere valeatis ascensores eoꝝ.
Et quõ potestis resistere ante vnum satrapã
de seruis domini mei minimis. An fiduciaʒ
habes in egypto propter currus ⁊ equites?

Nunqd ſine dñi voluntate aſcēdi ad locum
iſtū vt demolirer eum? Dñs dixit mihi. Aſcē
de ad terrā hanc ⁊ demolire eā. Dixerūt aūt
eliachi fili⁹ helchie ⁊ ſobna ſcriba ⁊ ioahe: ra
pſaci. Precamur vt loq̄ris nobis ſeruis tu
F is ſyriace: ſi q̄dē intelligimus hanc linguaꝫ
⁊ nō loquaris nobis iudaice audiēte pplō q̄
eſt ſup muꝝ. Rñditq; eis rapſaces dicēſ. Nū
q̄d ad dñm tuuꝫ ⁊ ad te miſit me dñs meus
vt loq̄rer ſermōes hos: ⁊ non poti⁹ ad viros
q̄ ſedent ſup muꝝ vt comedāt ſtercora ſua: ⁊
bibant vrinā ſuā vobiſcum. Stetit itaq; ra
pſaces: ⁊ exclamauit voce magna iudaice ⁊
ait. Audite v̄ba regis magni regis aſſyrioꝝ.
2. Pa.32.c Hec dicit rex. Nō vos ſeducat ezechias. Nō
eīm poterit eruere vos de manu mea neq;
fiduciā vobis tribuat ſup dñm dicēs. Eruēs
liberabit nos dñs: ⁊ nō tradet̄ citas h̄ ī māu
regis aſſyrioꝝ. Nolite audire ezechiaꝫ. Hec
.n. dicit rex aſſyrioꝝ. Facite mecū q̄d vobis ē
G vtile. ⁊ egredimini ad me. ⁊ comedet vnuſ
q̄ſq; d̄ vīea ſua. ⁊ de ficu ſua: ⁊ bibetis aquaſ
de ciſternis v̄ris: dōec veniā ⁊ transferā vos
ī terrā q̄ ſilīs ē terre v̄re: ī t̄rā fructiferā ⁊ fer
tilē vini. terrā pāeſ ⁊ vīeaꝝ: terrā oliuaꝝ ⁊ olī
ac mellis ⁊ viuetī: ⁊ nō moriemi. Nolite au
dire ezechiā q̄ vos decipit dicēs. Dñs libera
bit nos. Nūq̄d liberauerūt dīj gētiū t̄rā ſuā
de māu regis aſſyrioꝝ? Ubi ē de⁹ emath ⁊ ar
phat? Ubi ē de⁹ ſepharuai ana ⁊ aua: Nun
q̄d liberauerūt ſamariā de manu mea? Qui
nā illi ſūt ī vniuerſis dījs terraꝝ q̄ eruerūt re
gionē ſuā de manu mea: vt poſſit eruere dñs
irl̄m d̄ māu mea. Tacuit itaq; ppl̄s ⁊ nō rñdit
ei q̄cq̄. Siq̄dē p̄ceptū regis acceperāt: vt nō
rñderēt ei. Uenitq; eliachi fili⁹ helchie p̄po
ſitus dom⁹ ⁊ ſobna ſcriba ⁊ ioahe fili⁹ aſa
ph a commentarījs ad ezechiam ſciſſis veſti
bus ⁊ nunciauerūt ei verba rapſacis. XIX
A Que cum audiſſet ezechias: rex ſcidit
Eſa.37.a veſtimenta ſua. ⁊ opertus eſt ſacco.
igreſſuſq; eſt domū domini: ⁊ miſit
eliachiꝫ p̄poſitū dom⁹ ⁊ ſobnam ſcribā. ⁊ ſe
nes de ſacerdotibus optos ſaccis ad yſaiaꝫ
pphāꝫ filium amos. Qui dixerūt. Hec dicit
ezechias. Dies tribulatiōis ⁊ increpatiōis
⁊ blaſfemie dies iſte. Uenerunt filīj vſq; ad p
tum: ⁊ vires non h̄ꝫ ꝑturiēs. Si forte audi
at dñs deus tu⁹ vniuerſa v̄ba rapſacis quez
miſit rex aſſyrioꝝ dñs ſuus vt exprobraret
deū viuētem ⁊ argueret v̄bis q̄ audiuit dñs
de⁹ tuus ⁊ fac orōnē ꝓ reliq̄is q̄ reꝑte ſūt. Ue
nerūt ergo ſerui regis ezechie ad yſaiā. Dixitq;
B eis yſaias. Hec dicetis dño veſtro. Hec dicit
dñs. Noli timere a facie ſmonū q̄s audiſti
Quibus blaſfemauerūt pueri regis aſſyrioꝝ
me. ecce ego imittaꝫ ei ſpm̄ ⁊ audiet nunci
um: ⁊ reuertetur ī terram ſuā: ⁊ deījciā eum
gladio in terra ſua. Reuerſus eſt ergo rap
ſaces ⁊ inuenit regem aſſyriorum expugnan
tem lobnam. Audierat. n. q̄ receſſiſſet de la
chis. Cūq; audiſſet de tharacha rege ethio
pie dicentes: ecce egreſſus eſt vt pugnet ad
uerſum te ⁊ iret ꝯ eū. miſit nuncios ad eze
chiam dicens. Hec dicite ezechie regi iuda.
Non te ſeducat deus tuus in quo habes fi
duciam: neq; dicaſ. Non tradetur irl̄m in ma
nus regis aſſyrioꝝ. Tu. n. ipſe audiſti q̄ fece
runt reges aſſyrioꝝ vniuerſis terris quō va
ſtauerunt eas. Nū ergo ſolus poteris libera
ri? Nūq̄d liberauerunt dīj gētiū ſingulos q̄ſ C
vaſtauerūt p̄res mei gozā videlicet ⁊ araꝫ: ⁊
reſeph ⁊ filios edē qui erant in thelaſſar? vbi
eſt rex emath ⁊ rex arphat ⁊ rex ciuitatis ſe
pharuaim ana ⁊ aua? Itaq; cum accepiſſet
ezechias l̄ras de manu nuncioꝝ ⁊ legiſſ; eaſ
aſcendit in domū dñi ⁊ expandit eas coram
dño ⁊ orauit in ꝯſpectu ei⁹ dicens. Dñe de⁹
iſrl̄ q̄ ſedes ſup cherubī tu es de⁹ ſol⁹ reguꝫ
oīuꝫ terre tu feciſti celū ⁊ terrā. Inclina aurē
tuā ⁊ audi. Api dñe oculos tuos ⁊ vide: ⁊ au
di oīa v̄ba ſēnacherib: q̄ miſit vt exprobra D
ret nobis deū viuentē: vere dñe diſſipauerūt
reges aſſirioꝝ gētes ⁊ terras oīuꝫ ⁊ miſerūt
deos eoꝝ in ignē. Nō. n. erant dīj: ſꝫ opa ma
nuū hoīum ex ligno ⁊ lapide ⁊ ꝑdiderūt eoſ
Nunc igit̄ dñe de⁹ nr̄ ſaluos nos fac de ma
nu eoꝝ vt ſciant oīa regna terre q̄ tu es dñs
de⁹ ſolus. Miſit āt yſaias filius amos ad eze
chiā dicens. Hec dicit dñs de⁹ iſrl̄. Que de
p̄catus es me ſup ſēnacherib rege aſſyrioꝝ
audiui. Iſte ē ſermo quē locutus ē dñs d̄ eo
Spreuit te ⁊ ſubſannauit te virgo filia ſyō:
poſt tergū tuū caput mouit filia irl̄m. Cui ex
probraſti. ⁊ quē blaſfemaſti? Contra quē ex
altaſti vocem tuā: ⁊ eleuaſti in excelſum ocu E
los tuos? Contra ſcm̄ iſrl̄. Per manum ſer
uoꝝ tuoꝝ exprobraſti dño: ⁊ dixiſti. In mul
titudine curruū meoꝝ aſcendi excelſa mon
tium in ſūmitate libani: ⁊ ſuccidi ſublimes
cedros eius: ⁊ electas abietes illius. Et igreſ
ſus ſum vſq; ad terminos eius. ⁊ ſaltum car
meli eius ego ſuccidi. Et bibi aquas alienas
⁊ ſiccaui veſtigījs pedū meoꝝ omnes aquas
clauſas. Nūq̄d nō audiſti q̄d ab initio fece
rim? Ex dieb⁹ antiquis pſalmaui illud: ⁊ nūc
adduxi. Eruntq; in ruinā colliū ꝯpugnantiū
ciuitates munite. Et q̄ ſedēt in eis humiles
manu cōtremuerūt ⁊ ꝯfuſi ſūt: facti ſūt velut
fenuꝫ agri ⁊ virens herba tectoꝝ: q̄ areſacta

138

F est añq̄z vẽiret ad maturitatem. Habitaculum
tuuz ꝛ egressum tuũ ꝛ itroitũ tuũ ꝛ viã tuaz
ego p̄sciui ꝛ furorem tuuz ꝯ me. Insanisti i
me: ꝛ superbia tua ascendit in aures meas
Ponã itaq̄z circulũ in narib⁹ tuis. ꝛ chamũ
in labijs tuis. ꝛ reducã te in viã p̄ quã venisti
Tibi ãt ezechia hoc erit signuz. Comede hoc
ãno q̄ repperis. in s̄o ãt anno q̄ sponte nascũ
tur. Porro in ãno t̄tio seminate ꝛ metite: plã
tate vineas ꝛ cõedite fructus eaꝝ. Et q̄dcũq̄z
reliquũ fuerit de domo iuda mittet radicem
deorsũ: ꝛ faciet fructũ sursũ: De ir̄lm quippe
egredient̄ reliq̄e: ꝛ q̄d saluet̄ de monte syon.
G zelus dñi exercituũ faciet hoc. Quãobrẽ hec
dicit dñs de rege assyrioꝝ. Non ingredietur
vrbẽ hãc. nec mittet in eã sagittã: nec occupa
bit eã clypeus: nec circũdabit eam munitio.
Per viã qua venit reuertet̄. ꝛ ciuitatẽ hanc
nõ ingredietur dicit dñs protegãq̄z vrbẽ hanc
ꝛ saluabo eã p̄p̄ me ꝛ p̄p̄ dauid seruũ meuz.
48.d Factũ est igit̄ in nocte illa venit ãgelus dñi.
a.8.d ꝛ p̄cussit in castris assyrioꝝ centũ octoginta
quinq̄z milia. Cũq̄z diluculo surrexisset vidit
e.1.d. oĩa corpora mortuoꝝ. ꝛ recedẽs abijt. Et re
uersus ẽ sẽnacherib rex assyrioꝝ. ꝛ mãsit i ni
niue. Cũq̄z adoraret in tẽplo nesrach deũ su
um: adramelech ꝛ sarasar filij ei⁹ p̄cussert̄ eũ
gladio: fugerũtq̄z in terrã armenioꝝ: ꝛ regna
uit asaraddon fili⁹ eius pro eo. XX.
A In dieb⁹ ill̄ egrotauit ezechias vsq̄z
.32.f ad mortẽ: ꝛ venit ad eũ ysaias filius
8.a. amos p̄phetes: dixitq̄z ei. Hec dicit
dñs deus. Precipe domui tue. Morieris. n.
tu ꝛ nõ viues. Qui ꝯuertit faciẽ suam ad pa
rietẽ. ꝛ orauit dñm dicens. Obsecro dñe me
mento quõ ambulaueri corã te in v̄itate ꝛ i
corde p̄fecto. ꝛ q̄d placitũ est corã te fecerim.
Fleuit itaq̄z ezechias fletu magno. Et añq̄
egrederet̄ ysaias mediã p̄tẽ atrij fact⁹ ẽ s̄mo
dñi ad eũ dicẽs. Reuertere ꝛ dic ezechie du
ci p̄p̄li mei. Hec dicit dñs de⁹ dauid p̄ris tui.
Audiui oronem tuã. vidi lachrymã tuam. ꝛ
B ecce sanaui te. Die t̄tio ascẽdes tẽplũ dñi: ꝛ
addã dieb⁹ tuis q̄ndeci annos. Sz ꝛ de manu
regis assyrioꝝ liberabo te ꝛ ciuitatẽ hãc: ꝛ p̄
tegã vrbẽ istã p̄p̄ me ꝛ p̄p̄ dauid seruũ meũ.
Dixitq̄z ysaias. Afferte massã ficoꝝ. Quã cũ
attulissent ꝛ posuissent sup̄ vlcus ei⁹: curat⁹
est. Dixerat ãt ezechias ad ysaiã. Quod erit
signũ: q̄r dñs me sanabit: ꝛ q̄r ascẽsurus sum
die t̄tia tẽplũ dñi? Cui ait ysaias. Hoc erit si
gnum a dño: q̄ factur⁹ sit dñs sermonẽ quẽ
3.d locutus est. Uis vt ascendat vmbra decem li
neis aut vt reuertat̄ totidez gradibus? Et ait
ezechias. Facile ẽ vmbraz crescere decẽ lineis
Nec hoc volo vt fiat: s̄z vt reuertat̄ retrorsuz
decẽ gradib⁹. Inuocauit itaq̄z ysaias p̄p̄ha
dñm: ꝛ reduxit vmbrã p̄ lineas q̄b⁹ iã d̄scen
derat in horologio achaz retrorsum decem.
gradib⁹. In t̄p̄e illo misit merodach baladã C
fili⁹ baladã rex babylonioꝝ l̄ras ꝛ mũera ad Esa.39.a.
ezechiã. Audierat. n. q̄ egrotasset ezechias.
Letatus ẽ ãt in aduentũ eoꝝ ezechias. ꝛ ostẽ
dit eis domũ aromatũ. ꝛ aurũ ꝛ argentuz ꝛ
pigmẽta varia vnguẽta quoq̄z ꝛ domũ vaso
rum suoꝝ ꝛ oĩa q̄ h̄r̄e poterat i thesauris suis
Nõ fuit q̄d non oñderet eis ezechias i domo
sua ꝛ in oĩ potestate sua. Uenit ãt ysaias pro
p̄ha ad regẽ ezechiam: dixitq̄z ei. Quid dixe
runt viri isti: aut vnde venerũt ad te? Cui ait
ezechias. De terra longinq̄ venerunt ad me
de babylone. At ille r̄ndit Quid viderũt in
domo tua? Ait ezechias. Oĩa quecũq̄z sunt i
domo mea viderũt. Nihil est. n. q̄d non mõ
strauerim eis in thesauris meis. Dixit itaq̄z
ysaias ezechie. Audi sermonẽ dñi. Ecce dies D
venient. ꝛ auferẽtur oĩa q̄ sunt in domo tua:
ꝛ q̄ condiderunt p̄r̄es tui vsq̄z in diẽ hanc in
babylonez. Non remanebit quicq̄z ait dñs.
Sed ꝛ de filijs tuis q̄ egredientur ex te quos
generabis tollẽtur. ꝛ erũt eunuchi in pala
tio regis babylonis. Dixit ezechias ad ysaiã.
Bonus s̄mo dñi quem locutus est. Sit t̄m
pax ꝛ veritas in dieb⁹ meis. Reliq̄ ãt sermo
num ezechie ꝛ oĩs fortitudo ei⁹. ꝛ quõ fecerit
piscina ꝛ aq̄ductũ. ꝛ introduxerit aq̄s in ciui
tatẽ: nonne h̄ scripta sunt in libro sermonuz
dieꝝ regum iuda? Dormiuitq̄z ezechias cuz
patribus suis: ꝛ regnauit manasses filius ei⁹
pro eo. XXI.
Duodecim annoꝝ erat manasses cuz A
regnare cepisset. ꝛ quinq̄ginta q̄nq̄z 2.Pa.33.a.
annis regnauit in ir̄lm. Nomen m̄r̄is eius
aphsiba. Fecitq̄z maluz in ꝯspectu dñi: iuxta
idola gentiũ quas deleuit dñs a facie filioꝝ
israel. Conuersusq̄z est ꝛ edificauit excelsa q̄
dissipauerat ezechias p̄r̄ ei⁹. ꝛ erexit aras ba
al ꝛ fecit lucos sicut fecerat achab rex israel.
ꝛ adorauit oẽm militiã celi ꝛ coluit eaz. Ex
truxitq̄z aras in domo dñi de q̄ dixit dñs: in
ir̄lm ponã nomẽ meũ: ꝛ extruxit altaria vni
uerse militie celi: in duob⁹ atrijs tẽpli dñi. Et
traduxit filium suum per ignem ꝛ ariolatus
est ꝛ obseruauit auguria ꝛ fecit phitones. ꝛ
aruspices multiplicauit vt faceret maluz co
ram dño ꝛ irritaret eum. Posuitq̄z idolum B
luci quem fecerat in templo domini: super
quo locutus est dominus ad dauid ꝛ ad sa
lomonem filiuz eius. In templo hoc ꝛ in hie
rusalem quam elegi de cunctis tribubus

isrl̄:ponā nomē meū in sempiternū ꝛ vltra ñ
faciā cōmoueri pedē isrl̄ de t̄ra quā dedi pa
tribus coꝝ:si tñ custodierit ope oia q̄ p̄cepi
eis:ꝛ vniuersā legē quā mādauit eis seruus
meus moyses. Illi v̄o nō audierūt:sed sedu/
cti sunt a manasse vt facerēt malū sup̄ gētes
quas ꝯtriuit dñs a facie filioꝝ isrl̄. Locutusq̧
ē dñs in manu s̄uoꝝ suoꝝ ꝓphaꝝ dicēs. Qꝛ
fecit manasses rex iuda abominationes istas
pessimas sr̄ oia q̄ fecerāt ammorrei an̄ eum. ꝛ
peccare fecit ēt iudam i imūditijs suis ꝓpea
C ħ dicit dñs deus isrl̄. Ecce ego iducā mala sr̄
irl̄m ꝛ iudaꝫ ut q̄cūq̧ audierit: tineāt ambe
aures eius. Et extendā sr̄ irl̄m funiculuꝫ sa
marie ꝛ pōdus domus achab: ꝛ delebo irl̄ꝫ
sicut deleri solēt tabl̄e. Delēs v̄tā ꝛ ducam
crebrius stilum sr̄ faciē ei᷒. Dimittā v̄o reliq̄
as h̄r̄ditatis mee ꝛ tradā eas i manus īmi/
coꝝ ei᷒ erūtq̧ in vastitate ꝛ rapina cūctis ad
uersarijs suis: eo ꝙ fecerint malū corām me
ꝛ perseuerauerunt irritantes me ex die qua
egressi sūt patres coꝝ ex egypto vsq̧ ad hāc
diē. Insup̄ ꝛ sāguinē innoxiū fudit manasses
multū nimis:donec iplerel̄ irl̄m vsq̧ ad os:
absq̧ peccatis suis q̄bus peccare fecit iudaꝫ
vt faceret malū corā dño. Reliqua aūt s̄mo
nū manasse ꝛ vniuersa que fecit: ꝛ pctm̄ eius
qđ peccauit:nōne hec scripta sūt i libro s̄mo
D nū dieꝝ regū iuda. Dormiuitq̧ manasses cū
prībus suis:ꝛ sepultus ē in horto dom᷒ sue:
i horto ozā:ꝛ regnauit amō filius eius ꝓ eo.
Uigitiduoꝝ annoꝝ erat amō cū regnare ce/
pisset duobus quoq̧ annis regnauit in irl̄m
Nomē mr̄is eius messallemeth filia arus de
ietheba. Fecitq̧ malū in ꝯspectu dñi sicut fe/
cerat manasses pr̄ ei᷒: ꝛ ambulauit in via p̄
quā ambulauerat pr̄ eius. Seruiuitq̧ imun
dicijs q̄bus seruierat pr̄ eius:ꝛ adorauit eas
ꝛ dereliq̄t dñm deū patꝝ suoꝝ:ꝛ nō ambula
uit i via dñi. Tetēderūtq̧ ei isidias serui sui:
ꝛ iterfecerūt regē i domo sua. Percussit aūt
ppl̄s terre oēs q̄ ꝯiurauerāt ꝯ regē amō ꝛ cō
stituerūt sibi regē iosiā filiū eius ꝓ eo. Reli
qua aūt sermonū amō q̄ fecit:nōne hec scri/
pta sūt i libro sermonū regū iuda. Sepelie/
rūtq̧ eū in sepulchro suo in horto ozā: ꝛ re/
gnauit iosias fili᷒ eius ꝓ eo. XXII
A O Cto annoꝝ erat iosias cū regnare ce
.Pa.34.a pisset:ꝛ trigītauno āno regnauit i ie
rusalē. Nomē mr̄is ei᷒ ydida filia phadaia
de besechat. Fecitq̧ qđ placitū erat corā dño
ꝛ ambulauit p̄ oēs vias dauid pr̄is sui. Non
declinauit ad dexterā siue ad sinistrā. Anno
aūt octauodecimo regis iosie assia misit rex
saphā filiū filij messulā scribā templi dñi:di/
cens ei. Uade ad helchiam sacerdotem ma
gnū vt ꝯfletur pecunia que illata est i tēpluꝫ
dñi quā collegerūt ianitores tēpli a ppl̄o:de B
turq̧ fabris p̄ p̄positos domus dñi. Qui ꝛ
distribuāt eā his q̄ operant̄ i tēplo dñi ad in
staurāda sartatecta tēpli:tignarijs videlicet
ꝛ cemētarijs:ꝛ his q̄ interrupta cōponūt:ꝛ
vt emant̄ ligna ꝛ lapides de lapidicinis ad
instaurandum templū dñi. Uerūtñ non sup
putel̄ eis argentū qđ accipiūt: sed in potesta
te hēant ꝛ in fide. Dixit aūt helchias ponti
fex ad saphā scribam. Librum legis repperi
in domo dñi. Deditq̧ helchias volumen sa/
phā scribe:qui ꝛ legit illud. Uenit quoq̧ sa/
phā scriba ad regē:ꝛ renūciauit ei qđ p̄cepe
rat:ꝛ ait. Cōflauerūt serui tui pecuniā q̄ rep C
ta ē i domo dñi:ꝛ dederūt vt distribueret fa
bris ac p̄fectis operꝝ tēpli dñi. Narrauit quo
q̧ saphā scriba regi dicens. Librꝝ dedit mihi
helchias sacerdos. Quē cū legisset sapham
corā rege.ꝛ audisset rex v̄ba libri legis dñi:
scidit vestimēta sua:ꝛ precepit helchie sacer/
doti ꝛ ahichaꝫ filio saphā ꝛ achobor filio mi
cha ꝛ saphaꝫ scribe ꝛ asaie seruo regis dicēs
Ite ꝛ consulite dñm super me ꝛ super popu
lo ꝛ super oi iuda:de verbis voluminis isti᷒
qđ inuentū ē. Magna.n.ira dñi succensa est
ꝯ nos:qꝛ nō audierūt pr̄es nr̄i v̄ba libri hu/
ius vt facerēt oē qđ scriptū ē nobis. Ierūt ita
q̧ helchia sacerdos ꝛ abichā ꝛ achobor ꝛ sa
phā ꝛ asaia ad oldan ꝓphen vxorem selluꝫ
filij thecue filij aras custodis vestiuꝫ que ha
bitabat in hierl̄m i s̄a. locutiq̧ sunt ad eā. Et
illa rñdit eis. Hec dicit dñs de᷒ isrl̄. Dicite vi D
ro qui misit vos ad me. Hec dicit dñs. Ecce
ego adducā mala sup̄ locū istum: ꝛ sup̄ hita
tores eius:oia v̄ba legis que legit rex iuda:
qꝛ dereliquerūt me ꝛ sacrificauerūt dijs alie
nis irritātes me in cūctis opibus manuū su
arū. Et succēdet̄ idignatio mea i loco hoc. ꝛ
nō extinguet̄. Regi aūt iuda q̄ misit vos vt
ꝯsuleretis dñm:sic dicetis. Hec dicit dñs de᷒
isrl̄. Pro eo ꝙ audisti v̄ba voluminis ꝛ p̄/
territū ē cor tuū:ꝛ humiliat᷒ es corā dño:au
ditis sermonibus ꝯ locū istū ꝛ hitatores ei᷒:ꝙ
videlicet fierēt i stuporē ꝛ i maledictū ꝛ sci/
disti vestimēta tua ꝛ flenisti corā me:ꝛ ego
audiui ait dñs:idcirco colligā te ad pr̄es tu
os:ꝛ colligeris ad sepulchrum tuum in pace
vt nō videāt oculi tui oia mala q̄ iducturus
sū sup̄ locū istum. XXIII
E T nūciauerūt regi qđ dixerat. Qui A
misit ꝛ ꝯgregati sūt ad eū oēs senes 2 Pa
iuda ꝛ irl̄m. Ascenditq̧ rex tēplū dñi:ꝛ oēs
viri iuda:vniuersiq̧ q̄ hitabant in irl̄ꝫ cū eo

ſacerdotes ⁊ ꝓphe ⁊ oīs ppl's a paruo vſqꝫ
ad magnū:legitqꝫ cūctis audiētib⁹ oīa ver/
ba libri federis.q̄ inuent⁹ ē in domo dn̄i.Ste
titqꝫ rex ſup gradū ⁊ fed⁹ ꝑcuſſit corā dn̄o:vt
ābularēt poſt dn̄m ⁊ cuſtodirēt p̄cepta ei⁹ ⁊
teſtimōia ⁊ cerimonias in oī corde ⁊ in tota
aīa:⁊ ſuſcitarent v̄ba federis huius q̄ ſcripta
erāt ī libro illo.Acq̄euitqꝫ ppl's pacto.Et p̄/
cepit rex helchie pontifici ⁊ ſacerdotibus ſe
cūdi ordinis ⁊ ianitorib⁹ vt ꝓijcerent de tē/
plo dn̄i oīa vaſa q̄ fcā fuerant baal ⁊ in luco
⁊ vniuerſe militie celi ⁊ cōbuſſit ea foris irl'z
in ꝯualle cedron:⁊ tulit puluerē eoꝝ in be/
B thel.Et deleuit aruſpices quos poſuerāt re
ges iuda ad ſacrificandū in excelſis ꝑ ciuita
tes iuda ⁊ in circuitu irl'z.⁊ eos q̄ adolebant
incenſū baal ⁊ ſoli ⁊ lune ⁊ duodeci ſignis ⁊
oī militie celi.Et efferri fecit lucuꝫ de domo
dn̄i foras irl'm in ꝯualle cedron ⁊ ꝯbuſſit eū
ibi ⁊ redegit in puluerē ⁊ ꝓiecit ſup ſepul/
chra vulgi.Deſtruxit q̊ꝫ ediculas effemīato
rū q̄ erant in domo dn̄i.ꝓ q̇bus mulieres te
xebant q̄ſi domunculas luci.Congregauit/
qꝫ oēs ſacerdotes de ciuitatib⁹ iuda:⁊ ꝯta/
minauit excelſa vbi ſacrificabāt ſacerdotes
de gabaa vſqꝫ berſabee.Et deſtruxit aras por
taꝝ in introitu oſtij ioſie principis ciuitatis
qđ erat ad ſiniſtram porte ciuitatis.Verūtn̄
non aſcendebāt ſacerdotes excelſoꝝ ad alta
re dn̄i in irl'z:ſed tn̄ cōedebāt azima ī medio
C fratꝝ ſuoꝝ.Contaminauit q̊ꝫ tophet qđ ē in
ꝯualle filij ennō:vt nemo ꝯſecraret filiū ſuū
aut filiā per ignem moloch.Abſtulit q̊ꝫ eq̄s
quos dederant reges iude ſoli in introitu tē
pli dn̄i iuxta exedraꝫ nathamelech eunuchi
q̇ erat in pharurim:currus āt ſolis cōbuſſit
igni.Altaria q̊ꝫ que erant ſup tecta cenaculi
acham q̄ fecerant reges iuda ⁊ altaria q̄ fece
rat manaſſes in duob⁹ atrijs tēpli dn̄i deſtru
xit rex:⁊ cucurrit inde ⁊ diſꝑſit cinerē eoꝝ in
torrentē cedron.Excelſa q̊ꝫ que erant in irl'z
ad dextrā partē montis offenſionis que edi
ficauerat ſalomon rex iſrl' aſtaroth idolo ſi/
doniorū ⁊ chamos offenſioni moab:⁊ mel
chon abominationi filiorum ammon pollu
it rex ⁊ contriuit ſtatuas ⁊ ſuccidit lucos:re/
pleuitqꝫ loca eorum oſſibuſ mortuoꝝ.Inſu/
per ⁊ altare qđ erat in bethel ⁊ excelſum qđ
fecerat hieroboam filius nabath qui peccar̄
fecit iſrael:⁊ altare illud excelſum deſtruxit
atqꝫ combuſſit ⁊ ꝯminuit in puluerem ſuc/
cenditqꝫ etiam lucum.⁊ ꝯuerſus ioſias vidit
ibi ſepulchra q̄ erant ī montē:miſitqꝫ ⁊ tulit
oſſa de ſepulchris.⁊ ꝯbuſſit ea ſup altare:⁊
polluit illud iuxta v̄bū dn̄i qđ locut⁹ eſt vir

dei q̄ p̄dixerat v̄ba h̄.Et ait.Quis eſt titul⁹
ille queꝫ video?Rn̄deruntqꝫ ei ciues vrbis
illius.Sepulchꝝ ē hoīs dei q̇ venit de iuda
⁊ predixit verba h̄ q̄ feciſti ſup altare bethel
Et ait.Dimittite eum.Nemo cōmoueat oſ
ſa ei⁹.Et intacta manſerūt oſſa illi⁹ cū oſſib⁹
ꝓphe q̇ venerat de ſamaria.Inſuper ⁊ oīa
phana excelſoꝝ q̄ erāt in ciuitatib⁹ ſamarie
q̄ fecerant reges iſrl' ad irritandū dn̄m:abſtu
lit ioſias.⁊ fecit eis ſm̄ oīa que fecerat in be
thel.Et occidit vniuerſos ſacerdotes ex/
celſoꝝ q̇ erant ibi ſup altaria.⁊ ꝯbuſſit oſſa
hūana ſup ea.Reuerſuſqꝫ eſt irl'm.⁊ p̄cepit E
oī ppl'o dicens.Facite phaſe dn̄o deo vr̄o:ſꝫ 2.Pa.35.a
qđ ſcriptū eſt in libro federis hui⁹.Nec eim̄ 3.Eſdre.1.a
fcm̄ eſt phaſe tale a dieb⁹ iudicuꝫ q̇ iudica
uerūt iſrl' ⁊ oīum dieꝝ regū iſrl' ⁊ regum iu/
da:ſicut ī octauodecīo āno regis ioſie fcūꝫ ē
phaſe iſtud dn̄o in irl'z.Sed ⁊ phitōes ⁊ ari
olos ⁊ figuras idoloꝝ.⁊ immunditias ⁊ ab
omiatiōes q̄ fuerūt ī terra iuda ⁊ irl'z abſtl'it
ioſias vt ſtatueret v̄ba legis q̄ ſcripta ſunt in
libro quē inuenit helchias ſacerdos ī templo
dn̄i.Silis illi nō fuit an̄ eū rex:q̇ reuerteret̄
ad dn̄ꝫ in oī corde ſuo ⁊ in tota aīa ſua ⁊ vni
uerſa v̄tute ſua iuxta oēm legem moyſi neqꝫ
poſt eū ſurrexit ſilis illi.Verūtn̄ nō ē auerſus
dn̄s ab ira furoris ſui magni:q̊ irat⁹ ē furor
ei⁹ ꝯ iudā ꝑꝑ irritationes q̇b⁹ ꝓuocauerat
cū manaſſes.Dixit itaqꝫ dn̄s.Etiam iudam F
auferā a facie mea ſicut abſtuli iſrl':⁊ proijci
am ciuitatē hāc quā elegi irl'm ⁊ domū de q̄
dixi:erit nomē meū ibi.Reliq̄ v̄o ſermonū
ioſie ⁊ vniuerſa q̄ fecit:nōne h̄ ſcripta ſūt in
libro verboꝝ dieꝝ regū iuda?In diebus eius
aſcendit pharao nechao rex egypti ꝯ regem 2.Pa.35.
aſſyrioꝝ ad flumen eufratem.Et abijt ioſias
rex iuda in occurſū ei⁹:⁊ occiſus ē ī maged
do cū vidiſſet euꝫ.Et portauerūt eū ſerui ſui
mortuū de mageddo ⁊ ꝑtulerūt in irl'm ⁊ ſe
pelierūt eū in ſepulchro ſuo.Tulitqꝫ ppl'us 2.Pa.36.
terre ioachā filium ioſie.⁊ vnxerūt eū ⁊ ꝯſti/
tuerūt euꝫ regē ꝓ p̄re ſuo.Vigintitriū ānoꝝ
erat ioachā cū regnare cepiſſet:⁊ trib⁹ mēſi/
b⁹ regnauit ī irl'z.Nomē mr̄is ei⁹ amithal:fi
lia ieremie de lobna.Et fecit malum coram
dn̄o:iuxta oīa q̄ fecerāt p̄res ei⁹.Vinxitqꝫ eū G
pharao nechao ī reblata:q̄ ē ī terra emath
ne regnarꝫ ī irl'z.Et impoſuit mulctā t̄re centū
talētis argēti:⁊ talēto auri.Regēqꝫ ꝯſtituit
pharao nechao heliachim filium ioſie ꝓ io/
ſia p̄re eius.v̄titqꝫ nomē ei⁹ ioachim.porro
ioacham tulit ⁊ duxit in egiptuꝫ.Argētū āt
⁊ auꝝ dedit ioachim pharaōi cū idixiſſet t̄re
ꝑ ſingulos vt ꝯferret̄ iuxta p̄ceptū pharaōis

Et vnūquēq3 iuxta vires suas exegit tā argē
tū q3 aur de pplo terre vt daret pharaoni ne
chao. Uigintiquiq3 ānorꝝ erat ioachī cū re/
gnare cepisset: ⁊ vndeci ānis regnauit i irlm
Nomē mrīs ei⁹ zebida filia phadaia de ru/
ma. Et fecit malū corā dño: iuxta oia q̄ fece/
rant p̄res eius. XXIIII.
A IN dieb⁹ ei⁹ ascendit nabuchodono
sor rex babylonis: ⁊ factus est ei ioa
chi seru⁹ trib⁹ ānis: ⁊ rursū rebellauit ꝯ eū
Immisitq3 ei dñs latrunculos caldeorum ⁊
latrunculos syrie ⁊ latrunculos moab ⁊ la
trūculos filiorꝝ āmō. ⁊ imisit eos in iudā: vt
disp̄deret eū iuxta v̄bū dñi qd̄ locut⁹ fuerat
p seruos suos pphas. Fcū ē āt hoc p v̄bum
dñi ꝯ iudā vt auferret eū corā se: pp pccā ma
nasse vniuersa q̄ fecit. ⁊ pp sanguinē inoxiū
quē effudit: ⁊ ipleuit irlm cruore inocentiū
B ⁊ ob hāc rē noluit deus ppitiari. Reliq̄ aūt
sermonū ioachi ⁊ vniuersa que fecit nōne h̄
scripta sūt i libro sermonū dierꝝ regū iuda. Et
dormiuit ioachi cū p̄ribus suis: ⁊ regnauit io
achim fili⁹ ei⁹ p eo. Et vltra nō addidit rex
egypti vt egrederetur de terra sua. Tulerat
.n. rex babylonis a riuo egypti vsq3 ad fluui
ū eufratē oia que fuerant regis egypti. De
cem ⁊ octo annorꝝ erat ioachim cū regnare
cepisset ⁊ trib⁹ mensib⁹ regnauit in irlz. No
men mrīs ei⁹ noesca filia helnathā de irlm.
Et fecit malū corā dño: iuxta oia q̄ fecerat p̄r
Dan.1.a ei⁹. In tpe illo ascēderūt serui nabuchadono
C sor regis babylonis in irlm: ⁊ circundata est
Hester.2.a vrbs munitionib⁹. Uenitq3 nabuchodono/
sor rex babylonis ad ciuitatem cū seruis suis
vt oppugnarent eā. Egressusq3 est ioachim
rex iuda ad regē babylonis ipse ⁊ mr̄ eius.
⁊ serui eius ⁊ principes eius ⁊ eunuchi eius
⁊ suscepit eum rex babylonis anno octauo
regni sui. Et protulit inde omnes thesauros
domus domini ⁊ thesauros domus regie: ⁊
concidit vniuersa vasa aurea: que fecerat sa/
lomon rex israhel in templo domini iuxta v̄/
bum domini. ⁊ transtulit omnem irlm ⁊ vni
uersos principes ⁊ omnes fortes exercitus
decem milia in captiuitatē ⁊ oēm artificem
B ⁊ inclusorē nihilq3 relictum est exceptis pau
perib⁹ ppli terre. Transtulit quoq3 ioachi in
babylonē: ⁊ mrēz regis ⁊ vxores regis ⁊ eu
nuchos regis ⁊ iudices terre duxit in capti/
uitatē de irlm in babylonē. ⁊ oēs viros robu
stos septē milia ⁊ artifices ⁊ inclusores mil/
le. oēs viros fortes ⁊ bellatores: duxitq3 eos
rex babylonis captiuos in babylonē. Et ꝯsti
tuit mathathiam patruū eius pro eo: iposu/
2.Pa.16.b. itq3 nomen ei sedechiā. Uicesimū ⁊ primum

annum etatis hēbat sedechias cū regnare ce Hie.52.a
pisset. ⁊ vndecim ānis regnauit i irlz. Nomē
mrīs ei⁹ erat amithal: filia ieremie de lobna
Et fecit malū corā dño: iuxta oia que fecerat
ioachi. Irascebat̄.n. dñs ꝯ irlm ⁊ ꝯ iudam:
donec pijceret eos a facie sua. Recessitq3 se
dechias a rege babylonis. XXV.
FActū est āt anno nono regni ei⁹ mē A
se decio decia die mēsis venit nabu/ Hie.39.a
chodonosor rex babylonis ipse ⁊ ois exercit⁹ et.52.a.
ei⁹ in irlm ⁊ circūdederūt eā. ⁊ extruxerunt
in circuitu ei⁹ munitiones. Et clausa est ciui
tas atq3 vallata vsq3 ad vndecimū annū re-
gis sedechie nona die mensis. Preualuitq3
fames in ciuitate: nec erat panis pplo terre.
Et interrupta ē ciuitas. ⁊ oēs viri bellatores
nocte fugerunt p viā porte q̄ est inter dupli/
cez murꝝ ad hortū regis. Porro chaldei ob B
sidebant in circuitu ciuitatē. Fugit itaq3 sede
chias p viā que ducit ad cāpestria solitudis.
Et psecut⁹ est exercitus chaldeorꝝ regē com
prehenditq3 eum in planitie hiericho: ⁊ oēs
bellatores q̄ erant cū eo dispsi sunt ⁊ relique
runt eum. Apphensū ergo regē duxerūt ad
regē babylonis in reblatha: q̄ locut⁹ est cum
eo iudiciū. Filios āt sedechie occidit corā eo
⁊ oculos eius effodit. vinxitq3 eum cathēis C
⁊ adduxit in babylonē. Mēse q̄nto septima
die mensis ipse ē ann⁹ nonusdecim⁹ regis ba
bylonis venit nabuzardaz princeps exercit⁹ Ps.17
seruus regis babylonis in irlm ⁊ succēdit do Eze.16
mū dñi ⁊ domū regis ⁊ domos irlm. oēmq3
domum cōbussit igni: ⁊ muros irlz in circui
tu destruxit ois exercit⁹ chaldeorꝝ q̄ erat cū
principe militū. Reliq3 āt populi partē q̄ re
manserat in ciuitate ⁊ pfugas q̄ trāsfugerant
ad regē babylonis. ⁊ reliquū vulgus transtu
lit nabuzardā princeps militie: ⁊ de pauperi
bus terre reliq̄t vinitores ⁊ agricolas: colū/ Hie.2
nas āt ereas que erant in templo dñi ⁊ bases
⁊ mare ereum qd̄ erat in domo dñi confrege
runt caldei: ⁊ transtulerunt es oē in babylo/
nem. Ollas quoq3 ereas ⁊ trulas: ⁊ tridētes
⁊ cyphos. ⁊ mortariola. ⁊ oia vasa erea: in q̄/
bus ministrabant tulerunt: necnon ⁊ thuri/ D
bula. ⁊ phialas. Que aurea aurea. ⁊ que ar/
gentea argentea: tulit princeps militie. i. co
lūnas duas: mare vnū ⁊ bases quas fecerat
rex salomon in tēplo dñi. Non erat pondus
eris: oium vasorū. Decē ⁊ octo cubitos alti/
tudinis habebat colūna vna ⁊ capitellū ere
ū sup se altitudinis trium cubitorum. ⁊ re
tiaculum ⁊ malogranata super capitellum
colūne oia erea. Similem ⁊ colūna secunda E
habebat ornatum. Tulit quoq3 princeps mi

litie saraiá sacerdotē primum. ⁊ sophoniam
sacerdotē secundū ⁊ tres ianitores. ⁊ de ci/
uitate eunuchū vnū qui erat ꝑfect⁹ sup bel/
latores viros. ⁊ q̇nq̄ viros de his qui stete/
rant corā rege: q̊s reppit in citate ⁊ sopher
principē exercit⁹ q̇ ꝓbabat tyrones de popu
lo terre: ⁊ sex viros e vulgo qui inuenti fue/
rant in citate. Quos tollens nabuzardā ꝑn
ceps militū duxit ad regē babylonis in re/
blatha: ꝑcussitq̄ eos rex babylonis ⁊ interfe
cit eos in reblatha i terra emath. Et transla
F tus ē iuda de terra sua. Pplo āt q̇ relictus
erat i terra iuda quē dimiserat nabuchodo
nosor rex babylonis prefecit godoliā filium
aicham filij saphan. Qd̄ cum audissent oēs
duces militū ipsi ⁊ viri q̇ erant cū eis vide/
licet ꝙ ꝯstituisset rex babylonis godoliam
venerunt ad godoliā in maspha ismahel fi/
lius nathanie ⁊ iohānan filius caree ⁊ sara/
ia fili⁹ thanameth ⁊ nethophatites. ⁊ iezoni
as filius maachati: ipi ⁊ socij eoꝝ. Jurauitq̄
godolias ipsis ⁊ socijs eoꝝ dicens. Nolite ti
40.c G mere seruire caldeis. Manete in terra ⁊ ser
uite regi babylonis: ⁊ bene erit vobis. Fcūz
est autē in mense septimo venit ismael filius
nathanie filij elisama de semine regio ⁊ de/
cem viri cum eo. ꝑcusseruntq̄ godoliaz qui
⁊ mortuus est: sed ⁊ iudeos ⁊ caldeos q̇ erāt
cū eo in maspha. Consurgensq̄ omnis popu
lus a paruo vsq̄ ad magnū ⁊ ꝓncipes mili
tum venerunt in egyptum: timentes calde/
os. Factum est vero in anno tricesimoseptio
transmigrationis ioachin regis iude: men/
se duodecimo vicesima ⁊ septima die mēsis
subleuauit euil merodach rex babylonis ā/
no quo regnare ceperat caput ioachin regis
iuda de carcere. ⁊ locutus est ei benigne. Et
posuit thronum eius super thronum regum
qui erant cum eo in babylone: ⁊ mutauit ve
stes eius quas habuerat in carcere. ⁊ come/
debat panem sēper in ꝯspectu eius cunctis
diebus vite sue: ānonam q̄z ꝯstituit ei sine in
termissione q̇ ⁊ dabat̃ ei a rege per singulos
dies oībus dieb⁹ vite sue.

Explicit scd̄s liber. Malachi. i. regū quart⁹
Incipit ꝑfatio sancti Hieronymi in librum
dabreiamin. qui est paralypomenon quod
nos dicere possumus verba dieꝝ.

Tant⁹ ac talis ē liber iste. vt abs
q̄ illo si q̇s sn̄iam scripturaꝝ si/
bi voluerit arrogare semetipsuz
irrideat: per singula quippe no/
mina iuncturasq̄ v̄boꝝ: ⁊ ꝑtermisse in libris
regū tegunt̃ historie: ⁊ innumerabiles expli
cantur euangelij q̄ōnes. Sed si septuaginta
interꝑtū pura. ⁊ vt ab eis in grecū v̄sa ē edi/
tio ꝑmaneret: supflue mi chromati epoꝝ scis
sime atq̄ doctissime ipelleres: vt hebrea tibi
volumia latio sermone transferrē. Qd̄. n. sel
aures hoīum occupauerat. ⁊ nascētis eccl̃ie
roborauerat fidē: iustū erat ēt nr̃o silētio cō
probari. Nunc v̄o cū ꝓ varietate regionum
diuersa ferant̃ exēplaria. ⁊ germana illa an
tiq̄q̄ translatio corrupta sit atq̄ violata nr̃i
arbitrij putas: aut e plurib⁹ iudicare q̇d veꝝ
sit: aut nouū opus in veteri oꝑe cudere: illu
dentibusq̄ iudeis cornicū: vt d̄r: oculos con
figere. Alexandria ⁊ egyptus in septuaginta
sui esichiū laudat auctorē: ꝯstātiopolis vsq̄
antiochiā luciani martyris exēplaria ꝓbat.
Medie inter has prouincie palestinos codi
ces legunt: quos ab origene elaboratos eu/
sebius ⁊ pāphilus vulgauerunt. Totusq̄ or
bis hac inter se triphariа varietate ꝯpugnat
Et certe origenes non solū exēpla cōposuit
quatuor editionū e regione singula v̄ba de
scribens: vt vn⁹ dissentiens stati ceteris iter
se ꝯsentientibus arguat̃: sed qd̄ maioris au/
dacie est in editione septuaginta theodoti/
onis editionem miscuit astericis designans
que minus fuerint. ⁊ virgulis q̇ ex superfluo
videbant̃ apposita. Si igit̃ alijs licuit nō te/
nere qd̄ sel susceperāt. ⁊ post septuaginta cel
lulas q̄ vulgo sine auctore iactāter singulas
cellulas aperuere. hocq̄ i eccl̃ijs legit̃ quod
septuaginta nescierunt. cur me nō suscipiāt
latini mei q̇ iuiolata editiōe veteri ita nouā
ꝯdidi: vt laborē meū hebreis ⁊ qd̄ his maius
est apl̃is auctoribus comprobez? Scripsi nu
per libꝝ de optio genere interꝑtādi ondens
illa de euangelio? ex egypto vocaui filiuz me Osee. 11. a
um. ⁊ qm̄ nazareus vocabitur. ⁊ videbunt i Zach. 21. a
quē ꝯpūxerūt. ⁊ illud apl̃i. qd̄ ocul⁹ nō vidit Esa. 64. b
nec auris audiuit: ⁊ in cor hoīs nō ascēdit q̇ 1. Cor. 2. c
preꝑauit de⁹ diligētib⁹ se: ceteraq̄ his silia i
hebreoꝝ libris inueniri. Certe apl̃i ⁊ euāgeli
ste: septuaginta interꝑtes nouerāt. ⁊ vñ eis
h̄ q̇ in septuagita iterꝑtib⁹ non hn̄t? Xp̄s do
min⁹ nr̄ vtriusq̄ testi conditor in euangelio Joh. 7. f
ſm iohānē. q̇ credit inq̇t i me sicut dicit scri
ptura: flumina de ventre ei⁹ fluent aq̄ viue
vtiq̄ scriptū est qd̄ saluator scriptum esse te/
statur. Ubi scriptuz est? Septuagita nō hn̄t:
apochrypha nescit ecclesia. Ad hebreos igi/
tur reuertendū est: vn̄ ⁊ dn̄s loq̇t̃: ⁊ discipuli
exempla presumunt. Hec pace veteꝝ loq̇r ⁊
obtrectatoribus meis tm̄ rn̄deo. q̇ canino dē
te me rodunt in publico detrahentes ⁊ legē
tes i āgulis. id est accusatores ⁊ defensores
cū in alijs ꝓbent qd̄ in me reprobāt: q̄si v̄t⁹ ⁊

vitiū nō i reb⁹ sit: sed cū auctore mutet. Cete
rū memini editionē septuaginta translato⁊
olī de greco emēdatā tribuisse me nr̄is: nec
inimicū debere estimari eo⁊ q̊s in cōuentu
fratꝝ sēp edissero. Et qđ nūc dabreiami id est
v̄ba dieꝝ iterpretatus sū idcirco feci: vt inex-
tricabiles moras ⁊ siluā noium q̄ scriptorū
ꝯfusa sūt vitio sensuūq3 barbariē aptius ⁊ p
v̄suū cola digererē: mihimetipsi ⁊ meis iu-
xta ismeniū canēs. si aures surde sīt cetero⁊.

Item alius prologus.

Eusebius hieronymus: dōmoni ⁊
rogatiāo suis in xp̄o ih̄u salutē
Quō greco⁊ historias magis in
telligūt q̊ athēas viderit ⁊ ītiuz
v̄gilij lib⁊ a troade p leuchatē ⁊ a croce rau
nia ad siciliā: ⁊ inde ad ostia tyberis nauiga
uerint. Ita sanctā scripturā lucidi⁹ intuebit
q̊ iudeā oculis ꝯtemplat⁹ ē: ⁊ antiqua⁊ vr-
biū memorias: loco⁊q3 vel eadē vocabula
vel mutata cognouerit. Vñ ⁊ nobis cure fu
it cū eruditissimis hebreo⁊ hunc laborē subi
re: vt circuiremus ꝓuinciā quā vniuerse xp̄i
ecclesie sonant. Fateor.n.mi dōmon ⁊ roga-
tiane carissimi nunq̄ me in diuinis volumini
bus ꝓprijs virib⁹ credidisse: nec habuisse opi
nionē meā: sed ea ēt de quibus scire me arbi
trabar interrogare me solitū. Quanto ma-
gis de his sup q̄bus anceps erā. Deniq3 cū a
me nuper l̄ris flagitassetis: vt vobis palypo
menō latino sermōe trāsferrē: d̄ tyberiade le
gis quōdā auctorē qui apud hebreos admi
ratiōni hēbat assumpsi: ⁊ cōtuli cū eo a verti
ce. vt aiunt vsq3 ad extremū vnguē. ⁊ sic con
firmatus ausus sum facere quod iubebatis
Libere.n.vobis loq̊r. Ita.n.i grecis ⁊ latinis
codicib⁹ h̄ noium liber vitiosus est: vt nō tā
hebrea q̄ barbara q̄dā ⁊ sarmatica nomina
ꝯiecta arbitrandū sit. Nec hoc septuaginta i
terpretib⁹ q̊ spū scō pleni ea q̄ v̄a fuerūt trā-
stulerāt: sed scripto⁊ culpe ascribendū. dum
de inemendatis iemēdata scriptitāt ⁊ sepe-
tria noia subtractis e medio syllabis in vnū
vocabulū cogūt: vel e regiōe vnū nomē ꝑꝑ
latitudinē suā in duo vel tria vocabula diui
dunt. Sed ⁊ ipse appellatiōes non hoies vt
pleriq3 estimant: sed vrbes. ⁊ regiones: ⁊ sal
tus ⁊ ꝓuincias sonant: ⁊ obliq̄ sub interp̄ta
tione ⁊ figura co⁊ q̄dā narrant historie: de
q̊b⁹ in regno⁊ libro dr̄. None ecce h̄ scripta
sunt in libro v̄bo⁊ die⁊ regū iuda: Que vti
q3 in nr̄is codicibus nō h̄ntur. Hoc p̊mū sci
endū q̄ apud hebreos palypomenon liber
vnus sit: ⁊ apud illos vocatus dabreiami
id est v̄ba die⁊ qui ꝑꝑ magnitudinem apud
nos diuisus ē. Deinde ēt illud attendēdū q̄
freq̄nter noia nō vocabula hoium: s3 re⁊: vt
dixi significantias sonant. Ad extremum q̄
ois eruditio scriptura⁊ in hoc ꝯtinet ⁊ histo
rie q̄ vel ꝑtermisse sūt i suis locis. vel ꝑstricte
leuiter: h̄ p q̄dā v̄bo⁊ ꝯpendia explicentur
Meum itaq3 v̄ra⁊ adiut⁹ auxilio misi librū
beniuolis placitu⁊: tn̄ inuidis displiciturū
esse nō ābigo. Optia.n. q̄q3: vt ait Plinius:
malunt ꝯtennere pleriq3 q̄ discere. Si q̊s in
hac interp̄tatione voluerit aliq̊d rep̄hēdere
interroget hebreos: suam ꝯsciam recolat: vi
deat ordinē textūq3 sermonis. ⁊ tūc nr̄o la-
bori si potuerit detrahat. Ubicūq3 ergo aste
ricos.i.stellas radiare in hui⁹ volumie vide
ritis: ibi sciatis de hebreo additū qđ in lati-
nis codicib⁹ nō h̄r. Ubi v̄o obellus.transuer
sa.s.v̄ga ꝑposita est: illic signatur q̊d septua
ginta interp̄tes addiderunt: vel ob decoris
grām. vel ob spūs sci auctoritatem: licet i he
breis voluminibus non legatur.

Explicit prefatio. Incipit primus liber da
breiamin.i.palypomenon. Capl̄m. I

Adam seth enos caynam: mala- A
leel iareth enoch matusale lamec Geñ.5.
ch noe sēchā ⁊ iafeth: filij iaphet Geñ.10
gomer magog madai ⁊ iauā thu
bal mosach thiras. Porro filij
gomer ascenē ⁊ riphat ⁊ togorma. Filij āt ia
uā elisa ⁊ tharsis cethiz ⁊ dedanin. Filij chā:
chus ⁊ mesrai phut ⁊ chanaam. Filij āt chus
saba ⁊ euila sabatha ⁊ regma ⁊ sabathaca.
Porro filij regma: saba: ⁊ dadā. Chus autē Geñ.10
genuit nemroth. Iste cepit esse potens in ter
ra. Mesraim vero genuit ludim ⁊ ananim
⁊ laabim ⁊ nephtuim: phetrusim quoq3 ⁊ ca
sluim de q̊bus egressi sūt philistijm ⁊ capthu
rim. Chanaam vero genuit sidonem primo
genitum suum etheum quoq3 ⁊ iebuseum ⁊
amorreum ⁊ gergeseum eueumq3 ⁊ arache-
um ⁊ asineū aradū quoq3 ⁊ samariū ⁊ ama B
theū. Filij semelā ⁊ assur: ⁊ arphaxad lud ⁊ Geñ
arā. Filij arā hus ⁊ hul. ⁊ gether. ⁊ mes. Ar-
faxat aūt genuit sale. qui ⁊ ipse gēuit heber
Porro heber nati sunt duo filij. nomen vni
phalech: q2 in diebus eius diuisa est terra. ⁊
nomē fr̄is eius iectan. Iectā āt genuit elmo
dad ⁊ saleph. ⁊ asormoth. ⁊ iare aduram q3
⁊ vzal ⁊ decla ebal etiam ⁊ abimael ⁊ saba.
necnon ⁊ ophir ⁊ euila ⁊ iobac. Omnes isti
filij iectam. Sem arfaxat sale heber phalech
ragau seruch nachor tare abraā. iste est abra
am. Filij autem abraam ysaac ⁊ ismahel. Et Ge
he generationes co⁊. Primogenitus isma- Ge
helis nabaioth ⁊ cedar. ⁊ abdehel ⁊ mabsan

⁊ masma ⁊ duma massa addad ⁊ thema ia-
C chur naphis cedma. Hi sunt filij ismahelis.
25.a Filij autem cethure concubine abraam quos
genuit. zamram iecsam madan madian ies-
boc ⁊ Sue. Porro filij iecsan: saba ⁊ dadaz
Filij autem dadam: asurim ⁊ lathusim ⁊ lo-
omin. Filij autem madiam: epha ⁊ epher ⁊
enoch ⁊ abida ⁊ eldaa. Oēs hi filij cethure
Generauit autem abraham ysaac cuius fue
runt filij: esen ⁊ israel. Filij esau eliphaz ra-
huel iehus ielon chore. Filij eliphaz: themā
omar cepphi: gotham cenez: thamna: ama
lech filij rahuel: naath: zara samma meza. Fi
lij seir: lothan sobal sebeon: ana: dison eser.
disan. Filij lothan horri ahohiman. Soror
autem lothan fuit thamna. Filij sobal: aliam
⁊ manaath ⁊ ebal sephi ⁊ onam. Filij sebeō
ahaia ⁊ ana. Filij ana: dison. Filij dison: ha-
maram ⁊ escham. ⁊ iethram ⁊ charram. Filij
eser balaam: ⁊ zabam ⁊ iacham. Filij disan:
vs ⁊ aran. Isti sunt reges qui imperauerunt
in terra edom: anteq̄ esset rex super filios is
rael. Bale filius beor. ⁊ nomē citat̄ ei⁹ dena
D ba. Mortu⁹ est āt bale. ⁊ regnauit ꝓ eo io-
bab filius sare de bosra. Cunq̄ ⁊ iobab fuis-
set mortu⁹ regnauit ꝓ eo husan de t̄ra the-
manor. Obijt q̊q̄ ⁊ husan. ⁊ regnauit ꝓ eo
adad filius badad q̇ percussit madiā ī terra
moab. ⁊ nomen ciuitatis ei⁹ auith. Cunq̄ ⁊
adad fuisset mortuus: regnauit ꝓ eo semla
de masreca. Sed ⁊ semla mortu⁹ est. ⁊ regna
uit ꝓ eo saul de rooboth q̄ iuxta amnē sita ē
Mortuo q̄z saul regnauit ꝓ eo balaana fi-
lius achobor. Sed ⁊ hic mortu⁹ ē. ⁊ regnauit
ꝓ eo adad cui⁹ vrbis nomen fuit phau ⁊ ap
pellata est vxor eius mehetabel filia matred
filie mezaab. Adad autem mortuo: duces
pro regib⁹ in edom esse ceperunt. Dux thāna
dux alua: dux ethet: dux oolibama: dux he
la dux philo: dux cenem: dux theman: dux
mapsar: dux magdiel: dux hiram. Hi duces
edom. II.
.g Filij autem israel: ruben: symeon le-
ui iuda ysachar ⁊ zabulon: dam ⁊ io
.a seph beniamin: neptalim gad ⁊ aser. Filij
iuda: her aunan ⁊ sela. Hi tres nati sunt ei
de filia Sue chananitidis. Fuit autem her
primogenitus iuda malus coram domino
g. ⁊ occidit eum. Thamar autem nurus eius
i.a peperit ei phares ⁊ zara. Omnes ergo filij
4 d iuda quinq̄. Filij autem phares. esrom ⁊ ca
i.a mul. Filij quoq̄ zare: zamri. ⁊ ethā. ⁊ emam
chalchal quoq̄ ⁊ darā: sil̄ q̄nq̄. Filij charmi
.a achar qui turbauit isrl̄: ⁊ peccauit in furtu
anathematis. Filij etham: azarias. Filij aūt

esrom q̄ nati sūt ei: ierameel: ⁊ ram: ⁊ calubi.
hic est caleph. Porro ram genuit amiadab. B
amiadab āt genuit naason principē filiorū
iuda. Naason quoq̄ genuit salma: d̄ quo or
tus est booz. Booz v̄o genuit obed: q̄ ⁊ ipse
genuit isai. Isai āt genuit ṕmogenitū heliab: 1. Re. 16. b.
s̄m aminadab. t̄tiū symmaha: q̄rtū nathana-
hel: q̄ntū raddai. sextuz ason septimū dauid
quorū sorores fuerunt saruia ⁊ abigail. Filij
saruie: abisai ioab ⁊ asahel tres. Abigail aūt
genuit amasa: cuius p̄r fuit iether ismaheli-
tes. Caleb v̄o filius esrom accepit vxorē nōie
azuba: de qua genuit ierioth. Fueruntq̄ filij C
eius iaser ⁊ sobab ⁊ ardon. Cūq̄ mortua fuis
set azuba accepit vxorem caleb ephrata: que
peperit ei vr. Porro vr genuit vri. ⁊ vri ge-
nuit beselehel. Post h̄ ingressus ē esrom ad
filiā machir patris galaad: ⁊ accepit eam cū
esset annorū sexaginta. Que pepit ei segub.
Sed ⁊ segub genuit iair: ⁊ possedit viginti
tres ciuitates ī terra galaad. Cepitq̄ gessur
⁊ aran oppida iair: ⁊ canath ⁊ viculos ei⁹ se
xaginta ciuitatū. Oēs isti filij machir patris
galaad. Cum āt mortuus esset esrom: ingres
sus est caleb ad ephrata. Hūit quoq̄ esrom D
vxorem abia que peperit ei assur patrem te-
chue. Nati sunt āt filij ierameel: primogeni
ti esrom: ram primogenit⁹ eius. ⁊ buna ⁊ arā
⁊ ason ⁊ achia. Duxit quoq̄ vxorē alteraz ie
rameel nōie atthara: que fuit mater onam.
Sed ⁊ filij ram primogeniti ierameel fue-
runt moos ioamin ⁊ achar. Onam āt hūit
filios semei ⁊ iadā. Filij āt semei: nadab ⁊ abi
sur. Nomen v̄o vxoris abisur abiahil: q̄ pepe
perit ahobbā ⁊ molid. Filij āt nadab: fuerūt
saled ⁊ apphaim. Mortuus ē āt saled absq̄
liberis. Fili⁹ v̄o apphaim iesi: qui iesi genuit
sesan. Porro sesan genuit oholai. Filij autē E
iadai fratris semei: iether ⁊ ionathā. Sz ⁊ ie
ther mortu⁹ est absq̄ liberis. Porro ionathā
genuit phalech: ⁊ ziza. Isti fuerunt filij iera-
mehel primogeniti esrom. Sesan autem nō
habuit filios sed filias. ⁊ seruum egyptiū no
mine ieraa. Deditq̄ ei filiam suam vxorez.
que peperit ei ethei. Ethei autem genuit na
thā. ⁊ nathā genuit zabad. zabad quoq̄ ge-
nuit ophal: ⁊ ophal genuit obed. Obed ge-
nuit iehu. iehu genuit azariam. Azarias ge-
nuit helles. ⁊ helles genuit helasa. Helasa
genuit sisamoy. sisamoy genuit sellum. Sel F
lum genuit ithamian: ithamian autem ge
nuit elisama. Filij autem caleb fratris ie-
ramehel. mesa primogenitus eius. ipse est
pater ziph filij maresa patris hebron. Por-
ro filij hebron chore ⁊ taphua ⁊ recē ⁊ sam-

ma.Sammia autem genuit pr̄em hierchaā
⁊ recem genuit ſemmei:filius ſemmei maon
⁊ maon pater bethſur. Epha autem concu/
bina caleb peperit aran ⁊ muſa ⁊ gezē. Por
ro aran genuit iezem. Filiȷ̈ iahaddai:regon
⁊ ioatham ⁊ geſā phalech ⁊ epha. ⁊ ſaaph.
Concubina caleb maacha pepit ſaber ⁊ tha
rana:Genuit autē ſaaph pater madmena
Joſue.15.d Sue pr̄em machbena:⁊ pr̄em gabaa. Filia
Judi.1.c vero caleb fuit achſa.Hi erant filiȷ̈ caleb filiȷ̈
vr primogeniti ephrata ſobal pater cariathi
arim:ſalma pater bethleem.ariph pater be/
G thgader.Fuerunt autem filiȷ̈ ſobal:patris ca
riathiarim.qui videbat dimidiū requietio/
num.⁊ de cognatione cariathiarim:iethrei.
⁊ aputhei.⁊ ſemathei ⁊ maſerei.Ex his egreſ
ſi ſunt ſaraite ⁊ eſthaholite.Filiȷ̈ ſalma patriſ
bethleem:⁊ nethophati corone domus ioab
⁊ dimidium requietionis ſarai.Cognatiōes
quoqꝫ ſcribaꝝ habitantium in iabes canen/
tes atqꝫ reſonantes ⁊ in tabernaculis com/
morantes.Hi ſunt cinei: qui venerunt de ca
lore patris domus rechab. III.
A Auid vō hos habuit filios q̄ ei nati
2.Re.3.a D ſunt in hebrō. Priogenitū āmon ex
achinoe iſrl'itide: ſcḋm daniel de abi
gail carmelitide:tertiū abſalon filiū maacha
filie ptolomei regis ieſur:quartū adoniam fi
lium agith.quintū ſaphaciā ex abithal.Sex
tum ietrahā de egla vxore ſua. Sex ergo na
ti ſunt ei in hebron:vbi regnauit ſeptē ānis
B ⁊ ſex menſibꝰ.Triginta aūt ⁊ tribꝰ annis re
gnauit in irl'm. Porro i irl'm nati ſunt ei filiȷ̈
ſymmaa ⁊ ſobab ⁊ nathā ⁊ ſalomon quatu/
or de berſabee ⁊ filia amihel. Jebaar quoqꝫ
⁊ heliſua ⁊ eliphaleth ⁊ noge ⁊ napheg ⁊ ia
phie necnō eliſama ⁊ eliade ⁊ eliphaleg no
uem.Oēs hi filiȷ̈ dauid abſqꝫ filiȷ̈s ꝯcubinaꝝ
Math.1.a habueruntqꝫ ſororē thamar. Filius āt ſalo/
C monis roboā cuiꝰ abia filius genuit aſa.De
hoc quoqꝫ natꝰ eſt ioſaphat pater iorā:qui io
rā genuit oziā:ex q̄ ortꝰ ē ioas.⁊ huiꝰ amaſi
as filius genuit azariā. Porro azarie filiꝰ io
athaz procreauit achaz pr̄em ezechie:de q̄
natꝰ eſt manaſſes:ſꝫ ⁊ manaſſes genuit am/
mon pr̄em ioſie.Filiȷ̈ āt ioſie fuerunt prioge
nitꝰ iohannā:ſcḋus ioachi:tertius ſedechias
Math.1.b q̄rtus ſellū.De ioachim natꝰ ē iechōias ⁊ ſe
dechias.Filiȷ̈ iechonie fuerunt aſir ſalathiel
melchirā:phadaia.ſēneſer:⁊ iecemia ſama:
⁊ nadabia.De phadaia orti ſunt zorobabel
⁊ ſemei.zorobabel genuit moſollam anani/
ām ⁊ ſalomith:ſororem eoꝝ: aſabam quoqꝫ
⁊ ohol ⁊ barachiam: ⁊ aſadiam: ioſabeſeth
D q̄nqꝫ.Filius autē ananie phaltias pr̄ hieſeie

cuius filiꝰ raphaia.Huiꝰ quoqꝫ filiꝰ arnan:d̄
quo natꝰ ē obdia:cuiꝰ filiꝰ fuit ſechenias.Fi
lius ſechenie:ſemeia:cuiꝰ filiȷ̈ attus ⁊ egiaal
⁊ baria.⁊ naaria:⁊ ſaphat ⁊ ſeſa ſex numero.
Filius naarie:elioenai:⁊ ezechias ⁊ ezricam
tres.Filiȷ̈ elioenai oduia ⁊ eliaſub ⁊ pheleia ⁊
acub:⁊ iohānan ⁊ dalaia ⁊ anan ſeptē. IIII.
A Iliȷ̈ iuda:phares eſrom: ⁊ carmi: ⁊
Gen.38. F vr:⁊ ſubal. Rahia vō filius ſabal ge
nuit iaad:de quo nati ſūt ahumai ⁊
laad.He generatiōes ſarathi.Iſta q̄qꝫ ſtirps
ethā:ieſrahel ⁊ ieſema ⁊ iedebos.Nomen q̄ꝫ
ſororis eoꝝ aſalephū. Phuniel āt par̄ gedor
⁊ eſer pr̄ oſa.Iſti ſūt filiȷ̈ vr p̄mogeniti ephrata
pr̄is bethleē.Aſſur vō pr̄is thecue erāt due
vxores alaa ⁊ naara. Pepit āt ei naara oozā
⁊ epher.⁊ themam.⁊ aaſtari.Iſti ſunt filiȷ̈ na
ara. Porro filiȷ̈ alaa: ſereth yſaar ⁊ ethnā.
B Chus āt genuit anob ⁊ ſoboba ⁊ cognatōēꝫ
aharel filiȷ̈ arū.Fuit āt iabes inclytꝰ p̄ fratribꝰ
ſuis:⁊ mr̄ eiꝰ vocauit nomē illiꝰ iabes dicēs:
qꝛ peperi eū in dolore.Inuocauit ergo iabeſ
deū iſrl' dicēs.Si bn̄dicens bn̄dixeris mihi.⁊
dilataueris t̄minos meos:⁊ fuerit manꝰ tua
mecū:⁊ feceris me a malitia nō opprimi.Et
p̄ſtitit deꝰ q̄ precatꝰ eſt.Caleph āt frat̄ ſua
gēuit machir:q̄ fuit pr̄ eſthō. Porro eſthō
genuit bethrapha ⁊ pheſſe ⁊ tehina patrem
vrbis naas.Hi ſunt viri recha.Filiȷ̈ autē ce/
C nez:othoniel ⁊ ſaraia. Porro filiȷ̈ othoniel:
athat ⁊ maonathi.Maonathi gēuit ophra:
Saraias autem genuit ioab patrem vall'ar
tificum.Ibi quippe artifices erant.Filiȷ̈ vero
caleph filiȷ̈ iephone:hir ⁊ hela ⁊ nahez. Filiȷ̈
quoqꝫ hela cenez:filiȷ̈ quoqꝫ ialel elziph ⁊ zi/
pha thiria ⁊ aſrahel.Et filiȷ̈ eſra:iether ⁊ me/
rech:⁊ epher:⁊ iabalō.Genuitqꝫ mariam ⁊
ſammai ⁊ ieſba patrē eſthamo.Vxor quoqꝫ
eiꝰ iudaia peperit iareth patrē gedor.⁊ he/
ber patrem zocho.⁊ ichutiel patrem zanoa.
Hi autem filiȷ̈ bethie filie pharaonis quam
accepit mereth.⁊ filiȷ̈ vxoris odaie ſororis na
D han patris ceila garmi ⁊ eſthamo qui fuit d̄
machati.Filiȷ̈ quoqꝫ ſymon:ammon ⁊ rim/
ma.Filius anan:ethilon ⁊ filiȷ̈ ieſi:zoeth.⁊ bē
zoeth.Filiȷ̈ ſela filiȷ̈ iude.her pater lecha ⁊ la
ada pater mareſa:⁊ cognationes domꝰ ope
rantium byſſum in domo iuramenti.⁊ q̄ ſta/
re fecit ſolem.viriqꝫ mendaciȷ̈.⁊ ſecutus ⁊ in
cedens.qui principes fuerūt in moab. ⁊ qui
reuerſe ſunt in lehē.Hec autem verba vete/
ra.Hi ſunt figuli habitantes in plantationi
bus ⁊ in ſepibus apud regem in operibꝰ eiꝰ
commoratiqꝫ ſunt ibi.Filiȷ̈ ſymeon: namuel:
⁊ iamin:iarid:zara:ſaul.Sellum filius eius:

mabſam filius eius: maſma filius eius. Filij
E maſina: amuhel filius eius: zachur filius
eius: ſemmei filius eius. Filij ſemmei ſede-
cim ⁊ filie ſex. Frēs aūt eius nō hūerunt filios
multos. vniuerſa cognatio nō potuit adeq̄re
ſūmā filioꝝ iuda. Habitauerūt aūt in berſabee
⁊ molada ⁊ haſarſual ⁊ in ballaa ⁊ i aſom ⁊
in tholad ⁊ in bathuel ⁊ in horma ⁊ in ſice-
leeh ⁊ in bethmar chaboth ⁊ in aſarſaſuſiz ⁊
in bethberai ⁊ in ſaari. He citates eoꝝ vſqꝫ
ad regem dauid: ville qꝫ eaꝝ etham ⁊ aen rē
mon ⁊ thocē ⁊ aſan citates q̄nqꝫ. ⁊ vniuerſi
viculi eoꝝ p circuitū citatū iſtaꝝ vſqꝫ ad ba
al. Hec eſt hitatio eoꝝ: ⁊ ſedium diſtributio.
F Moſobab quoqꝫ ⁊ iemleth ⁊ ioſa filiꝰ ama-
ſie ⁊ iohel iehu filiꝰ ioſabie filij ſaraie filij aſi
hel ⁊ elieōai ⁊ iacoba ⁊ iſuaia ⁊ aſaia ⁊ adhi
hel ⁊ iſimihel ⁊ banaia. ziza q̊qꝫ filiꝰ ſephei fi
lij allō. filij idaia. filij ſeniri filij ſamaia. iſti
ſūt noiati p̄ncipes in cognatiōibꝰ ſuis. ⁊ i do
mo affinitatū ſuaꝝ multiplicati ſunt veheme̅
ter. Et ꝓfecti ſūt vt igrederent̄ in gador vſqꝫ
ad orientē vall̄. ⁊ vt q̄rerent paſcua gregibꝰ
G ſuis. Inuenerūtqꝫ paſcuas vberes ⁊ valde bō
nas. ⁊ terrā latiſſimā ⁊ q̇etā ⁊ fertilē. in q̄ añ
hitauerāt de ſtirpe chā. Hi vō venerūt quos
ſupra d̄ſcripſimꝰ noiati i diebꝰ ezechie regis
iuda. ⁊ ꝑcuſſerūt tabernacula eoꝝ ⁊ habitato
res q̇ inuēti fuerāt ibi. ⁊ d̄leuerūt eos vſqꝫ ad
p̄ītē diem: hitauerūtqꝫ ꝓ eis q̄ꝛ vberrimas
paſcuas ibidē repperūt. De filijs quoqꝫ ſy
meō abierūt in mōtē ſeir viri q̇ngenti hn̄tes
principes phaltiā ⁊ naatiā ⁊ raphiā ⁊ ozihel
filiꝰ ieſi ⁊ ꝑcuſſerūt reliq̇as q̄ euadere potue-
rāt amalechitaꝝ ⁊ hitauerūt ibi pro eis vſqꝫ
ad diem hanc. V.
A Filij quoqꝫ rubē p̄mogeniti iſrl̄: ipſe
q̇ppe fuit primogenitꝰ eius. ſed cum
violaſſet thoꝝ p̄ris ſui data ſūt primogenita
eiꝰ filijs ioſeph filij iſrl̄: ⁊ non ē ille reputatꝰ
in p̄mogenitū. Porro iudas q̇ erat fortiſſi-
mꝰ inter frēs ſuos. de ſtirpe eius p̄ncipes ger
minati ſ̄t: p̄mogenita aūt reputata ſūt ioſeph
6.b Filij ergo rubē primogēiti iſrl̄ enoch ⁊ phal
.b. lu eſrom. ⁊ charmi. filij iohel: ſamaia filiꝰ eiꝰ
6.a gog filiꝰ eiꝰ. ſēmei filiꝰ eius. micha filius eiꝰ.
reehia filiꝰ eiꝰ. baal filius eiꝰ. becra filius eiꝰ
q̄nē captiuū duxit theglatfalaſar rex aſſyrio-
rū. ⁊ fuit princeps i tribu ruben. Frēs aūt eiꝰ ⁊
vniuerſa cognatio eiꝰ q̄n nūerabant̄ p fami-
lias ſuas hūerunt p̄cipes icihel ⁊ zachariā
Porro bala filiꝰ azaz filij ſāma filij iohel: iſte
3 hitauit in aroer vſqꝫ ad nebe ⁊ beelmeō. Cō
tra orientalē quoqꝫ plagā hitauit vſqꝫ ad in
troitū heremi ⁊ fluuium eufratē. Multū q̇p

pe iumentoꝝ numeꝝ poſſidebāt in t̄ra gala-
ad. In diebus aūt ſaul p̄liati ſunt ꝯ agarenos
⁊ interfecerūt illos: hitauerūtqꝫ pro eis in ta
bernaculis eoꝝ in oi plaga q̄ reſpicit ad oriē
tem galaad. Filij vero gad e regiōe eoꝝ ha-
bitauerunt in terra baſā vſqꝫ ſelcha: iohel in
capite. ⁊ ſaphā ſc̄dstianai aūt ⁊ ſaphat in baſā
Frēs vō eoꝝ ſ̄m domos cognationū ſuarū:
michael ⁊ moſollā ⁊ ſebe ⁊ iori ⁊ achā ⁊ zie ⁊
heber ſeptē. Hi filij abiahil. filij vri. filij iara.
filij galaad. filij michael. filij ieſeſi filij ieddo
filij buz. Frēs qꝫ filij adhihel filij guni p̄ci-
pes domꝰ in familijs ſuis. ⁊ habitauerunt in
galaad ⁊ in baſā ⁊ in viculis eius. ⁊ in cūctis
ſuburbanis ſarō vſqꝫ ad termios. omnes hi C
numerati ſunt in diebus ioathā regis iuda:
⁊ in diebus hieroboā regis iſrael. Filij rubē
⁊ gad ⁊ dimidie tribus manaſſe. viri bellato
res ſcuta portantes ⁊ gladios. ⁊ tēdentes ar
cum eruditiqꝫ ad prelia quadragintaquatu
or milia ⁊ ſeptingenti ſexaginta procedētes
ad pugnam dimicauerunt contra agarēos.
Ithurei vero ⁊ naphei ⁊ nodab prebuerunt
eis auxilium. Traditiqꝫ ſunt in manus eoꝝ
agareni ⁊ vniuerſi qui fuerant cū eis: quia
deū inuocauerunt cum preliarentur ⁊ exau-
diuit eos eo ꝙ crediſſent in eum. Ceperūt
qꝫ omnia que poſſederant camelorum quin
quaginta milia. ⁊ ouium ducenta quinq̄gin
ta milia aſinos duo milia. ⁊ animas hoium
centum milia. Vulnerati autem multi cor-
ruerunt. Fuit. n. bellum dn̄i. Habitauerūtqꝫ D
pro eis vſqꝫ ad tranſmigrationem. Filij quo
qꝫ: dimidie tribus manaſſe poſſederunt ter-
ram a finibus baſā vſqꝫ baal hermō ⁊ ſanir ⁊
montem hermon. Ingens quippe numerus
erat. Et hi fuerant principes domus cogna-
tionis eorum. efer ieſi ⁊ helihel ezriel etiam
hieremia ⁊ odoia ⁊ iedihel viri fortiſſimi et
potentes. ⁊ nominati duces in familijs ſuis.
Reliquerunt autē deum patrum ſuorum. ⁊
fornicati ſunt poſt deos populoꝝ terre. q̊s
abſtulit dn̄s coram eis. ⁊ ſuſcitauit deus iſrl̄
ſpiritum phul regis aſſyriorum ⁊ ſpiritū the
glatfalaſar regis aſſur ⁊ trāſtulit rubē ⁊ gad
⁊ dimidiam tribum manaſſe ⁊ adduxit eos
in ale ⁊ in abor ⁊ ara ⁊ fluuiū gozā vſqꝫ ad
diem hanc. VI.
Filij leui: gerſon caath ⁊ merari. filij A
caath amram yſaar hebron. ⁊ ozihel Gen̄.46.b
filij amrā aaron moyſes ⁊ maria filij aaron I.23.b.
nadab ⁊ abiu eleazar et ythamar. Eleazar ge
nuit finees. et finees gēuit abiſue. Abiſue ve
ro genuit bocci. et bocci genuit ozi. ozi genu
it zaraiā. et zaraias genuit meraioth. Porro

meraioth genuit amariã: ⁊ amarias genuit
achitob: achitob genuit ſadoch: ⁊ ſadoch ge
nuit achimaas: achimaas genuit azariam:
azarias genuit iohannan: iohannan genuit
azariam. Ipſe eſt qui ſacerdotio functus eſt
in domo quam edificauit ſalomon in hieru
ſalem. Genuit autem azarias amariã: ⁊ ama
rias genuit achitob: achitob genuit ſadoch
⁊ ſadoch genuit ſellũ: ſellum genuit helchi‑
am ⁊ helchias genuit azariam. azarias genu
B it zaraiam: ⁊ zaraias genuit ioſedech. Por‑
ro ioſedech egreſſus eſt quando tranſtulit
dominus iudam ⁊ hieruſalẽ per manus na
buchodonoſor. Filij ergo leui: gerſon caath
⁊ merari. Et hec nomina filiorum gerſon: lo
bni et ſemei. Filij caath: amram et yſaat et he
brõ et oziheli. Filij merari: mooli et muſi. he
ſunt generationes leui ſꝫm familias eorum.
Gerſon: lobni filius eius iaath filius eius:
zama filius eius: ioaa filius eius: addo filius
eius: zara filius eius: iethrai filius eius. Filij
caath aminadab filiꝰ eiꝰ: chore filius eiꝰ: aſir
filius eius: helcana filius eius: abiaſaph fi‑
lius eius: aſir filius eius: caath filius eius:
vriel filius eius: ozias filius eius: ſaul filius
eius. Filij helcana: amaſai: ⁊ achimoth ⁊ hel
cana. Filij helcana: ſophai filius eius. naath
filius eius: heliab filius eius: hieroam filius
C eius: helcana filius eius. Filij ſamuel primo
genitus vaſſeni ⁊ abia. Filij autem merari:
mooli: lobni filius eius: ſemei filius eiꝰ: oza
filiꝰ eiꝰ ſamaa filiꝰ eiꝰ aggia filiꝰ eiꝰ: aſaia fi‑
liꝰ eiꝰ. Iſti ſũt quos ꝯſtituit dauid ſuꝑ canto
res domꝰ dñi ex quo collocata ẽ archa: ⁊ mi
niſtrabãt corã tabernaculo teſtimonij canẽ‑
tes donec edificaret ſalomõ nomẽ dñi i irlm.
Stabãt ãt iuxta ordinẽ ſuũ i miſterio. Hi vo
ſũt q̃ aſſiſtebãt cũ filijs ſuis de filijs caath: he
mã cãtor filius iohel: filij ſamuel: filij helca‑
na filij ieroam: filij heliel: filij thou: filij ſuph:
filij helcana: filij iohel: filij maath filij amaſai
filij helcana: filij iohel: filij azare: filij ſopho‑
nie: filij iabath: filii aſir: filij abiſaph: filij chor
filij yſaar: filij caath: filij leui: filij iſrael ⁊ fra‑
ter eius aſaph: qui ſtabat a dextris eius: aſa‑
ph filius barachie: filij ſamaa: filij michael: fi
lij baſaie: filij melchie: filij athanai: filij zara:
filij adaia: filij ethan: filii zamma: filij ſemei: fi
D lij ieth: filii gerſon: fili leui. Fili autem mera
ri fratres eorum ad ſiniſtram: ethan: filii chu
ſi: filii abdi: filii maloch: filii aſabie. filii ama
ſie: filii helchie: filii amaſai: filii boni: filii ſo‑
mer. filii mooli: filii muſi: filii merari. filii le‑
ui. Fratres quoqꝫ eoꝝ leuite: q̃ ordinati ſunt
in cũctũ miniſteriũ tabernaculi domꝰ domi

ni. Aaron vero ⁊ filii eius adolebant incen‑
ſum ſuper altare holocauſti: ⁊ ſuꝑ altare thi
miamatis: in omne opus ſancti ſanctorum:
⁊ vt ꝓcarentur ꝓ iſrl iuxta oia q̃ ꝓceꝑat moy
ſes ſeruꝰ dei. Hi ſũt aũt filii aarõ. Eleazer filiꝰ
eiꝰ finees filiꝰ eiꝰ: abiſue filiꝰ eiꝰ: bocci filius
eius: ozi filiꝰ eiꝰ: zaraia filius eiꝰ: meraioth fi
lius eius. amaria filius eiꝰ: achitob filiꝰ eiꝰ ſa
doch filiꝰ eiꝰ: achimaas filiꝰ eiꝰ. Et hec habi
tacula eoꝝ ꝑ vicos atqꝫ cõfinia filioꝝ .ſ. aarõ
iuxta cognationes caathitarum. Ipſis enim
ſorte contigerant. Dederunt igitur eis he‑
bron in terra iuda ⁊ ſuburbana eius per cir
cuitum: agros autem ciuitatis ⁊ villas ca‑ E
leph filio iephone. Porro filiis aaron dede
runt ciuitates ad confugiendum hebron ⁊
lobna ⁊ ſuburbana eiꝰ. Iether quoqꝫ ⁊ eſthe
mo cũ ſuburbanis ſuis: ſed ⁊ helõ ⁊ dabir cũ
ſuburbanis ſuis: aſam quoqꝫ ⁊ bethſemes ⁊
ſuburbana earum. De tribu aũt beniamin
gabee ⁊ ſuburbana eius ⁊ almath cũ ſubur
banis ſuis: anathot quoqꝫ cũ ſuburbanis ſu
is. Oẽs ciuitates tredeci cũ ſuburbanis ſuis
ꝑ cognatiões ſuaſ. Filiis aũt caath reſiduis
de cognatiõe ſua: dederũt ex dimidia tribu
maneſſe in poſſeſſionẽ vrbes decẽ. Porro fi
liis gerſon ꝑ cognationes ſuas de tribu yſa‑
char: ⁊ de tribu aſer: ⁊ de tribu neptali: ⁊ de
tribu manaſſe i baſã vrbes tredeciꝫ. Filiis ãt
merari ꝑ cognationes ſuas de tribu ruben ⁊
de tribu gad ⁊ de tribu zabulon: dederũt ſor
te ciuitates duodecim. Dederũt quoqꝫ filii F
iſrl leuitis ciuitates ⁊ ſuburbana eaꝝ. Dede
rũtqꝫ ꝑ ſortẽ ex tribu filioꝝ iuda ⁊ ex tribu
filioꝝ beniamin vrbes has quas vocauerũt
noibus ſuis: ⁊ his qui erant ex cognatione fi
lioꝝ cath. Fueruntqꝫ ciuitates i terminis eo
rũ ꝺ tribu ephrai. Dederũt ergo eis vrbes ad
ꝯfugiẽdũ ſychẽ cũ ſuburbanis ſuis in monte
ephrai ⁊ gazer cũ ſuburbãis ſuis: iecmaã q̃ꝫ
cũ ſuburbãis ſuis: ⁊ bethorõ ſilr: necnõ ⁊ he
lõ cũ ſuburbãis ſuis: ⁊ gethremõ i eũdẽ mo
dũ. Porro ex dimidia tribu manaſſe aner ⁊
ſuburbana eiꝰ: balaã ⁊ ſuburbana eius. His
videlicet q̃ ꝺ cognatiõe filioꝝ cath reliq̃ erãt
Filiis ãt gerſõ ꝺ cognatiõe dimidie tribꝰ ma
naſſe gaulõ i baſã ⁊ ſuburbana eiꝰ: ⁊ aſtarot
cũ ſuburbanis ſuis. De tribu yſachar: cedes G
cũ ſuburbãis ſuis ⁊ dabereth cũ ſuburbãis
ſuis: ramoth q̃ꝫ ⁊ ſuburbana eiꝰ ⁊ anẽ cũ ſub
urbanis ſuis. De tribu vo aſer maſal cũ ſub
urbanis ſuis: ⁊ abdõ ſilr: aſach q̃ꝫ ⁊ ſuburba
na eiꝰ: roob cuꝫ ſuburbanis ſuis. Porro de
tribu neptalim cedes in galilea ⁊ ſuburba‑

na eiꝰ:amõ cũ ſuburbanis ſuis.⁊ cariathaim
⁊ ſuburbana eius.Filijs aũt merari reſiduis ď
tribu zabulon:remono ⁊ ſuburbãa eiꝰ.⁊ tha
boꝛ cũ ſuburbãis ſuiſ.Trãs ioꝛdanẽ qꝫ ex ad
uerſo hierico ꝯ oꝛiẽtẽ ioꝛdãis de tribu rubẽ
boſoꝛ in ſolitudine cũ ſuburbãis ſuis. ⁊ iaſſa
ꝯ ſuburbãis ſuis:cademoth qꝫ ⁊ ſuburbana
eius.⁊ miphaath cũ ſuburbanis ſuis. Necñ
⁊ de tribu gad:ramoth in galaad ⁊ ſuburba
na eius.⁊ manai cũ ſuburbãis ſuis:ſʒ ⁊ eſebõ
cũ ſuburbãis ſuis:⁊ iezer cuʒ ſurbanis ſuis.
A Porro filij yſachar:thola VII
.46.b ⁊ phua iaſub ⁊ ſamrõ quatuoꝛ.Filij
thola:ozi ⁊ raphaia ⁊ ierihel ⁊ ie-
mai ⁊ iepſẽ ⁊ ſamuel pꝛincipes per domos
cognationũ ſuaruʒ.De ſtirpe thola viri foꝛ
tiſſimi nũerati ſunt in diebus dauid viginti
duo milia ſexcenti.Filij ozi:iſrahia de q̊ na-
ti ſũt michael ⁊ obadia ⁊ iohel ⁊ ieſia quin-
qꝫ oẽs pꝛincipes : cũ eis ꝑ familias ⁊ pplos
ſuos accincti ad pꝛeliũ viri foꝛtiſſimi:trigin-
B ta ſex milia. Multas.n.habuerũt vxoꝛes ⁊
filios fr̃es quoqꝫ eoꝝ ꝑ oẽs ꝯgnatõꝝ yſachar
robuſtiſſimi ad pugnandũ: octogintaſepteʒ
milia numerati ſũt.Filij beniamí:bale ⁊ bo-
choꝛ ⁊ iadihel tres. Filij bale:eſbon ⁊ ozi ⁊
ozihel ⁊ ierimoth. ⁊ vrai quinqꝫ pꝛincipes
familiaꝝ ⁊ ad pugnandũ robuſtiſſimi. Nu-
meratus aũt eoꝝ vigitiduo milia ⁊ trigitaq̃tu
oꝛ.Porro filij bochoꝛ zamira ⁊ ioas ⁊ elie-
zer ⁊ elioenai ⁊ amri ⁊ ierimoth ⁊ abia ⁊ a-
nathuit ⁊ almathã. Omnes hi filij bochoꝛ.
Nũerati ſũt aũt ꝑ familias ſuas pꝛincipes co
gnationum ſuaꝝ ad bella foꝛtiſſimi: viginti
C milia ⁊ ducenti. Porro filij iadihel: balan.
Filij aũt balã:iehus ⁊ beniami ⁊ ahoth ⁊ cha
nana ⁊ iotham ⁊ tharſis ⁊ haiaſaar. Oẽs
hi filij gadiel pꝛincipes cognationũ ſuaꝝ vi-
ri foꝛtiſſimi decẽ ⁊ ſeptẽ milia ⁊ ducẽti.ad ꝑ
liũ ꝓcedẽtes:ſephã quoqꝫ ⁊ hapha filij hir.
⁊ aſi filij aher.Filij aũt neptalim: iaſihel ⁊ gu
ni ⁊ aſer ⁊ ſellũ filij bala . Porro filius ma-
naſſe eſrihel:ꝯcubinaqꝫ eius.ſyra peperit ma
chir pr̃em galaad.Machir aũt accepit vxoꝛẽ
filijs ſuis happhi ⁊ ſephaz ⁊ habuit ſoroꝛem
D nomine maacha. Nomẽ aũt ſecundi ſalpha-
ath. Nateqꝫ ſũt ſalphaat filie ⁊ peperit ma-
chaa vxoꝛ machir filium vocauitqꝫ nomen
eius phares.Porro nomen fratris eiꝰ ſareſ
⁊ filij eius ulã ⁊ rehẽ. Filiꝰ aũt vlã:bedã. Hi
ſũt filij galaad filij machir filij manaſſe. So
roꝛ aũt eius regina:pepit viꝝ decoꝝ ⁊ abiezei
⁊ moola.Erant autem filij ſemidã: ahi ⁊ ſe-
chem ⁊ leci ⁊ aniã.Filij aũt ephrai: ſuthala:
bareth filiꝰ eiꝰ thaath filiꝰ eius:elada filius

eius.thaath filiꝰ eiꝰ.⁊ huius filiꝰ zadab ⁊ hꝰ
filiꝰ ſuthala.⁊ huius filius ezer ⁊ elad. Occi E
derunt aũt eos viri geth indigene:qꝛ deſcen-
derant vt inuaderẽt poſſeſſiones eoꝝ. Luxit
igit̃ ephꝛai pr̃ eoꝝ multis diebus:⁊ venerunt
fr̃es eiꝰ vt ꝯſolarent̃ eũ.Ingreſſuſqꝫ ẽ ad vxo
rem ſuã:q̃ ꝯcepit ⁊ peperit filiũ ⁊ vocauit no
men eiꝰ beria:eo ꝙ in malꝰ domꝰ eius oꝛtus
eẽt.Filia aũt eius fuit ſara:q̃ edificauit betho
rõ inferioꝛẽ ⁊ ſuꝑioꝛẽ.⁊ ozẽzara. Porro filiꝰ
eius ropha ⁊ reſeph ⁊ thale:de quo natꝰ eſt
thaã:q̊ genuit laadã.Huius quoqꝫ filiꝰ am- F
miud q̃ genuit eliſama:de quo oꝛtꝰ eſt nun:
q̊ hũit filiuʒ ioſue.Poſſeſſio aũt eoꝝ ⁊ hitatio
bethel cũ filiabꝰ ſuis.⁊ ꝯ oꝛientẽ norã: ad oc
cidentalẽ plagã gazer ⁊ filie eiꝰ ſichẽ quoqꝫ
cũ filiabꝰ ſuis vſqꝫ ad aſa cũ filiabꝰ eiꝰ: iuxta
filios quoqꝫ manaſſe bethſã ⁊ filias eius:tha
nac ⁊ filias eiꝰ:mageddo ⁊ filias eius:doꝛ et
filias eiꝰ.In his habitauerũt filij ioſeph: filij
iſrl̃.Filij aſer:iemna et ieſua et iſui et baria.⁊
ſara ſoroꝛ eoꝝ.Filij aũt baria:heber et melchi
el.Ipſe ẽ pr̃ barzaith.Heber aũt genuit ieph- G
lat et ſomer et iothã et ſuaa:ſoroꝛẽ eoꝝ. Filij
iephlat:phoſech et chamaal et aſoph.Hi filij
iephlat.Porro filij ſomer:eahi ⁊ roaga ⁊ ia
ba et ara filij aũt helem fr̃is eius:ſupha et iem
na et ſelles et amal. Filij ſupha : Sue ayna-
phe cis et ſual et beri et iamra boſoꝛ et todoꝛ
et ſãma et ſaluſa et iethrã et bera.Filij gethẽ
iephone et phaſpha et ara.Filij autem olla:
aree et anihel et reſia.Oẽs hi filij aſer: pꝛici
pes cognationuʒ electi atqꝫ foꝛtiſſimi duces
ducũ.Nũerꝰ aũt eoꝝ etatis q̃ apta eẽt ad bel-
lum:vigintiſex milia. VIII.
Beniami aũt genuit bale pꝛimogenitũ A
ſuum:aſbal ſecundum:ahara tertiuʒ.
noaha quartum.et rapha quintum.
Fueruntqꝫ filij bale:addoar et gera et abiud:
abiſue quoqꝫ et namã ⁊ achie.ſed ⁊ gera ⁊ ſe
phuphã ⁊ vrã . Hi ſunt filij ahod:pꝛincipes
cognationum habitantiuʒ in gabaa:qui trã
ſlati ſunt in manath.Noomã autem ⁊ achiã
⁊ gera ipſe tranſtulit eos.⁊ genuit oza ⁊ abi
ud.Porro ſaarahim genuit in regione mo
ab: poſtq̃ dimiſit vſim et baara vxoꝛes ſu-
as. Genuit autem de edes vxoꝛe ſua io-
bab et ſebia ⁊ moſa et molchom: iehus quo
que et ſethia et marmach. Hi ſunt filij eius B
pꝛincipes in familijs ſuis. Menſi vero ge-
nuit achitob et elphaal. Porro filij el-
phaal : heber et miſaam ⁊ ſamad. Hic edi-
ficauit ono et lod et filias eius Baara au-
tem et ſama pꝛincipes cognationum habi-
tantium in ahialon. Hi fugauerunt habi-

tatores geth. Et haio ⁊ sesac ⁊ hierimoth ⁊
zabadia ⁊ arod ⁊ heder: michael quoqꝫ ⁊ ie
spha ⁊ ioa: filii baria ⁊ zabadia ⁊ mossolan ⁊
ezeci ⁊ eber ⁊ esamari ⁊ ieslia ⁊ iobab: filii el
phaal ⁊ iacim ⁊ zechri ⁊ zabdi ⁊ elioenai
C ⁊ selethai ⁊ heliel ⁊ adaia ⁊ baraia ⁊ sama-
rath. filii semei ⁊ iesphan ⁊ heber ⁊ heliel ⁊
abdon ⁊ zechri ⁊ hanan ⁊ anania ⁊ ailam ⁊
anathothia ⁊ iephadaia ⁊ phanuel. filii sesac
⁊ samsari ⁊ sooria ⁊ otholia ⁊ iersia helia ⁊
zechri filii ieroam. Hi patriarche ⁊ cogna-
tionum principes: qui habitauerunt in hie-
I.9.f. rusalem. In gabaon autem habitauerūt abi
gabaō ⁊ nomē vxoris eius maacha: filiusqꝫ
eius primogenitus abdon ⁊ sur ⁊ cis ⁊ baal
⁊ nadab: gedur quoqꝫ ⁊ haio ⁊ zacher ⁊ ma
zelloth. Et macelloth genuit samaa: habita
uerūtqꝫ ex aduerso fratꝝ suoꝝ in iRl'm cū fra
I.Re.9.a tribus suis. Ner aūt genuit cis: ⁊ cis genuit
D saul. porro saul genuit ionathā ⁊ melchisue
⁊ abinadab ⁊ hesbaal. Filius aūt iōathā mi
ribaal ⁊ miribaal genuit micha. filii micha
phiton ⁊ melech ⁊ thara ahaz ⁊ ahaz genu-
it ioada: ⁊ ioada genuit almoth ⁊ asmoth ⁊
zamri. Porro zāri gēuit moosa ⁊ moosa ge
nuit baana: cuius filius fuit raphaia de quo
ortus est elasa q̇ genuit asel. Porro asel sex
filii fuerunt his nominibus ezrichā bochru
ismael: saria abadia anan omnes hi filii asel
Filii autem esech fratris eius: vlan primoge
nitus: ⁊ hus secundus: ⁊ eliphaleth tertius:
fueruntqꝫ filii vlā viri robustissimi: ⁊ magno
robore tendētes arcū ⁊ multos hūtes filios
ac nepotes centū q̄nquaginta: oēs hi filii be
Niuersus ergo isrl' di IX. -niami
A V numerat⁹ ē ⁊ sūma coꝝ scripta ē i li-
bro regū isrl' ⁊ iuda: trāslatiqꝫ sūt in
babylonē pp delictū suū. Qui aūt hitauerūt
pmi i possessiōibus et i vrbib⁹ suis isrl': ⁊ sacer
dotes ⁊ leuite ⁊ nathinei cōmorati sunt i ie
rusalē de filiis iuda et de filiis beniamī: de fi
liis quoqꝫ effrai ⁊ manasse othei filius ami-
ud filius emri: filii omrai: filii bōni. De filiis
phares filii iuda. et de siloni: asaia primo-
B genitus ⁊ filii eius. De filiis aūt zara: iehu-
el ⁊ frēs coꝝ sexcēti nonaginta. Porro de fi
liis beniamin: salo filius mosollā filii oduia
filii asana ⁊ iobama filius ieroā ⁊ helā filius
ozi filii mochori: ⁊ mosollā filius saphacie fi
liȷ rahuel filii iebanie ⁊ frēs coꝝ p familias
suas nōgenti.lvi. Oēs principes cognatio-
nū p domos patꝝ suoꝝ. De sacerdotibus āt
iedaia ioiarib ⁊ iachin: azaria quoqꝫ fili⁹ hel
chie filii mosollā filii zadoch filii meraioth
filii achitob pontifex dom⁹ dei. Porro ada

ias filius ieroā filii phasor filii melchia ⁊ ma
asia filius adiel filii iezra filii mosollā filii mo
sollamoth filii emmer: fratres quoqꝫ eorum
principes per familias suas mille septingen
ti sexaginta fortissimi robore ad faciendum C
opus ministerii in domo dei. De leuitis au-
tem semeia filius assub ⁊ filii ezricam filii ase
bia. de filiis merari. bachacar quoqꝫ carpen
tarius ⁊ galal ⁊ mathania filius micha filii
zechri filii azaph ⁊ obdia filius semeie: filii
galal: filii ydithū ⁊ barachia filius asa. filii
helcana qui habitauit in atriis nethophati.
Ianitores autem sellum ⁊ achub ⁊ thelmō
⁊ ahiman ⁊ frater eorum sellum princeps vs
qꝫ ad illud tempus in porta regis ad orien-
tem obseruabant per vices suas de filiis leui
Sellum vero filius chore filii abiasaph filii
chore cum fratribus suis ⁊ domo patris sui
Hi sunt chorithe super opera ministerii cu-
stodes vestibulorum tabernaculi ⁊ familie
coꝝ p vices castrorū dn̄i: custodiētes itroitū D
Finees aūt filius eleazar erat dux eorū corā
dn̄o. Porro zacharias filius mosollamia
ianitor porte tabernaculi testimonii. Om-
nes hi electi in ostiarios per portas ducenti
duodeci ⁊ descripti i villis ꝓprus quos ɔsti
tuerunt dauid ⁊ samuel videns in fide sua:
tāipsos ꝗ filios eorū in ostiis domus dn̄i ⁊ i
tabernaculo vicibus suis. Per quatuor vē-
tos erāt ostiarii.i.ad oriētē ⁊ ad occidentē ⁊
ad aquilonē ⁊ ad austrū. Frēs aūt eorū i vi-
culis morabant ⁊ veniebāt in sabbatis suis
de tpe vsqꝫ ad tps. His quatuor leuitis cre-
dit⁹ erat ois numer⁹ ianitorū. ⁊ erāt sup exe
dras ⁊ thesauros dom⁹ dn̄i. Per girū quoqꝫ E
tēpli dn̄i morabāt i custodiis suis vt cū tps
fuisset ipsi mane apirēt fores. De hoꝝ grege
erāt ⁊ sup vasa misterii. Ad numeꝝ.n. ⁊ fere
bant vasa ⁊ efferebant. De ipsis ⁊ q̇ credita
habebāt vtēsilia scīariȷ: preerāt simile ⁊ vi-
no ⁊ oleo ⁊ thuri ⁊ aromatibus. Filii autem
sacerdotū vnguenta ex aromatibus cōficie-
bāt. Et matathias leuites primogenit⁹ sellū
chorite prefectus erat coꝝ q̇ i sartagie frige-
bant. Porro de filiȷs caath fratrib⁹ coꝝ sup
panes erāt ꝓpositiōis: vt semp nouos p sin- F
gula sabbata ppararēt. Hi sūt pncipes can-
toꝝ p familias leuitaꝝ qui i exedris morabā
tur: ita vt die ac nocte iugiter suo ministerio
deseruirēt. Capita leuitaꝝ per familias suas
principes manserunt in iRl'm. In gabaon au S.8.c
tem cōmorati sunt pr̄ gabaō iahiel: ⁊ nomē
vxoris ei⁹ maacha. Filius primogenitus ei⁹
abdon ⁊ sur ⁊ cis ⁊ baal ⁊ ner ⁊ nadab ge-
dor quoqꝫ ⁊ ahio ⁊ zacharias ⁊ macelloth.

Porro macelloth genuit sēmaā. Isti habi-
tauerunt e regione fratꝝ suoꝝ i irl'z cū patri
G bus suis. Ner āt genuit cis. ⁊ cis genuit saul
Et saul genuit ionathā ⁊ melchisu e ⁊ ami-
nadab ⁊ esbal. Filius āt ionatham miribaal
⁊ miribaal genuit micha. Porro filij micha
phitō ⁊ melech ⁊ thara ⁊ ahaz. Ahaz autem
genuit iara. ⁊ iara geēit alamath ⁊ azmoth
⁊ zamri. zāri autem genuit mosa: mosa vero
genuit baana cuius fili⁹ raphaia genuit ela
sa: de q̄ ort⁹ ē esel. Porro esel sex filios hūit
his nominibus: ezrica: bochru: ismael: saria:
obdia: anā. Hi filij esel. X.

A
e.31.b Philistijm āt pugnabant ꝯ israel: fu-
geruntꝫ filij israel palestinos: ⁊ ceci
derēt vulnerati i mōte gelboe. Cūqꝫ
appropinquassēt philistei ꝑsequentes saul ⁊
filios ei⁹ ꝑcusserunt ionathā ⁊ aminadab ⁊
melchisue filios saul. Et aggrauatū est pre-
lium cōtra saul: inueneruntꝫ eū sagittarij. ⁊
li.9.g vulnerauerunt iaculis. Et dixit saul ad armi
e.31.b geꝛ suum. Euagina gladium tuū ⁊ interfice
me ne forte veniant incircuncisi isti ⁊ illu-
B dant mihi. Noluit āt armiger eius h̄ facere
timore ꝑterritus. Arripuit ergo saul ensē. ⁊ ir
ruit in eū. Qd̄ cum vidisset armiger eius vi
delicet mortuū eē saul: irruit ēt ipse i gladiū
suū ⁊ mortu⁹ ē. Interijt ergo saul ⁊ tres filij
eius: ⁊ ois dom⁹ illi⁹ pariter ꝯcidit. Qd̄ cū vi
dissēt filij isrl' q̄ hītabant in cāpestrib⁹: fuge
runt: ⁊ saul ⁊ filijs ei⁹ mortuis dereliquerūt
vrbes suas ⁊ huc illucꝫ dispsi sunt: venerūt
C qꝫ philistijm ⁊ hītauerūt i eis. Die igr̄ altero
detrahentes philistijm spolia cesoꝝ: inuene
runt saul ⁊ filios ei⁹ iacentes i mōte gelboe
Cūqꝫ spoliassent eū ⁊ amputassent caput ar
misqꝫ nudassent: miserunt i terrā suā: vt circū
ferret̄ ⁊ oñderet̄ idoloꝝ templis ⁊ pplis. Ar
ma āt ei⁹ ꝯsecrauerūt in phano dei sui: ⁊ ca-
D put affixerūt i tēplo dagō. Hoc cū audissent
viri iabes galaad oīa. s. que philistijm fece-
rāt sup saul: ꝯsurrexerūt singli viroꝝ fortium
⁊ tulerūt cadauera saul ⁊ filioꝝ ei⁹ attulerūt
qꝫ ea i iabes ⁊ sepelierūt ossa eoꝝ subter q̄rcū
q̄ erat in iabes. ⁊ ieiunauerunt septem dieb⁹
Mortu⁹ ē ergo saul pp iiq̄tates suas: eo q̄ ꝑ
uaricat⁹ sit mandatuz dñi qd̄ ꝑcepat: ⁊ non
custodierit illō: sed isup ēt phitonissā cōsulu
erit nec sperauerit i dño pp qd̄ iterfecit eum.
⁊ trāstulit regnū ei⁹ ad dauid filiū isai. XI.

A
5.a Congregat⁹ ē igr̄ ois isrl' ad dauid i
hebrō dicēs. Os tuū sumus. ⁊ caro
tua: Heri q̄z ⁊ nudiustertius cuz ad
huc regnaret saul: tu eras q̄ educebas ⁊ in-
troducebas israel. Tibi. n. dixit dñs de⁹ tu⁹

Tu pasces pplm meū isrl': ⁊ tu eris princeps
sr̄ eū. Venerūt ergo oēs maiores natu isrl' ad
regē in hebrō. ⁊ inijt dauid cū eis fedus corā
dño Vnxerūtqꝫ eū regē sr̄ isrl': iuxta s'monē
dñi quē locut⁹ est in manu samuel. Abijt q̄z
dauid ⁊ ois isrl' in irl'z. Hec est iebus: vbi erāt
iebusei habitatores terre. Dixerūtqꝫ qui ha-
bitabāt in ieb⁹ ad dauid. Nō igredieris huc
Porro dauid cepit arcē syon: q̄ ē citas da- B
uid. Dixitqꝫ. Ois q̄ ꝑcusserit iebuseū in pri-
mis erit princeps ⁊ dux. Ascēdit igit̄ primus
ioab filius saruie: ⁊ fcūs est ꝑnceps. Hitauit
āt dauid in arce: ⁊ idcirco appellata est ciui
tas dauid. Edificauitqꝫ vrbem in circuitu a
mello vsqꝫ ad gyrū. Joab āt reliqua vrbis ex
truxit. Proficiebatqꝫ dauid vadēs ⁊ crescēs
⁊ dñs exercituum erat cum eo. Hi principes
viroꝝ fortium dauid q̄ adiuuerūt eū vt rex
fieret sup oēm isrl' iuxta vbū dñi qd̄ locutus
ē ad isrl'. ⁊ iste nūerus robustoꝝ dauid. Jes-
baan fili⁹ ahamōi: ꝑnceps inter trigita. Iste C
leuauit hastā sup trecentos vulneratos vna
vice. Et post eū eleazar fili⁹ patrui eius ahoi
tes: q̄ erat inter tres potentes. Iste fuit cū da
uid in aphec dñi qñ philistijm congregati sr̄
ad locū illū in prelium. Et erat ager regiōis
illius plen⁹ ordeo: fugeratqꝫ ppl's a facie phi
listinoꝝ. Hi steterunt in medio agri ⁊ defen
derunt eum. Cumqꝫ ꝑcussissent philisteos de
dit dñs salutem magnam pplo suo. Descen
derunt āt tres de trigita ꝑncipib⁹ ad petraz
in q̄ erat dauid ad speluncā odollā: qñ phili
stijz fuerāt castrametati i valle raphai. Por D
ro dauid erat in ꝑsidio. ⁊ statio philistinoꝝ
in bethleē. Desiderauit igr̄ dauid aquam. ⁊
dixit. O si quis daret mihi aquā de cisterna 2.Re.23.c
bethleē q̄ est in porta. Tres ergo isti per me
dia castra philistinoꝝ preterierūt: ⁊ hauserunt
aquā de cisterna bethleē q̄ erat in porta ⁊ at
tulerūt ad dauid vt biberet. Qui noluit: sed
magis libauit illā dño dicēs. Absit vt in con
spectu dei mei hoc faciā: ⁊ sanguinē virorūz
istoꝝ bibā: q2 i ꝑiculo aiaꝝ suaꝝ attulerūt mi
hi aquā. Et ob hanc cām noluit bibere. Hec
fecerunt tres robustissimi. Abisai quoqꝫ fra- E
ter ioab ipse erat princeps trium. ⁊ ipse leua
uit hastam suam ꝯ trecentos vulneratos ⁊
ipse erat inter tres noīatissimus: iter tres se-
cūd⁹ inclyt⁹ ⁊ princeps eoꝝ. Verūtamē vsqꝫ
ad tres primos nō ꝑuenerat. Banaia fili⁹ io
iade viri robustissimi qui multa opa perpe-
trarat de capschel: ipse percussit duos arihel
moab. Et ipse descendit ⁊ iterfecit leonez in
media cisterna tēpore niuis. ⁊ ipse percussit
viꝝ egyptiū, cuius statura erat quinqꝫ cubi-

toꝝ ⁊ hēbat lāceā vt liciatoriū texētiū. De/
scendit igit ad eū cum virga: ⁊ rapuit hastā
quā tenebat māu: ⁊ interfecit cum hasta sua
F Hec fecit banaia filius ioiade: qui erat inter
tres robustos noīatissim⁹ iter triginta ꝑmus
Uerūtū ad tres vsq; non peruenerat. Po/
suit āt eū dauid ad auriculā suā. Porro for/
tissimi viri in exercitu: asahel fr̄ ioab ⁊ elea/
nā fili⁹ patrui ei⁹ de bethleem sammoth aro
dites: helles plonites: iras filius acces the/
cuites: abiezer anatothites: sobochai vsatites
ilai ahotites marai netophatites. heleth fili
us baana netophatites ethai filius ribai de
gabaath filiorum beniamin banaia phara/
thonites: hurai de torrente gaaz abiel araba
G thites. azinoth bauraites: filij assen gezoni/
tes. ionatham filius saie ararithes. ahiā fili/
us sachar ararithes eliphal filius vr. epher
meheratithes ahia phellonites. ezro carme
lites naarai filius azbi iohel fr̄ natham: mi
baar filius agarai. selech ammonites. naarai
berothites armiger ioab filij saruie: iras ie/
threus. iareb iethreus. vrias hetheus: zabad
filius ooliadyna filius sechar rubenithes ꝑn
ceps rubennitaꝝ. ⁊ cū eo triginta. haanaaz
filius macha ⁊ iosaphat mathanites. ozias
astharothites. sēma ⁊ iahinel filij hotham a/
raorites. iedihel filius zamri ⁊ ioha frater ei⁹
thosaites helihel mahumites ⁊ ieribai ⁊ io/
sia filij elnaem. ⁊ iethma moabites elihel ⁊
obed ⁊ iasihel de masobia. XII.

A Hi quoq; venerūt ad dauid i sicilech
cū adhuc fugeret saul filiū cis: q̄ erāt
fortissimi ⁊ egregij pugnatores ten/
dentes arcū ⁊ vtraq; māu fūdis saxa iacie/
tes: ⁊ dirigentes sagittas. De fr̄ibus saul ex
tribu beniamī. Princeps abiezer ⁊ ioas filij
samaa. gabaathites ⁊ iasihel ⁊ phalleth filij
asmoth ⁊ baracha ⁊ iehu anathotites. sama
ias quoq; gabaonites. fortissimus inter tri/
ginta. ⁊ super triginta. ieremias ⁊ hiezihel
⁊ iohannam ⁊ iezabad gaderothites ⁊ luzai
⁊ ierimuth ⁊ baalia ⁊ samaria ⁊ saphatia a/
raphites. Helchana ⁊ iesia ⁊ azrahel ⁊ ioe/
zer ⁊ iesbaam decareim. ioela quoq; ⁊ zaba/
B dia filij ioroam de gedor. Sed ⁊ de gaddi
transfugerūt ad dauid cum lateret in deser
to viri robustissimi ⁊ pugnatores optimi: te
nentes clypeum ⁊ hastam. Facies eoꝝ quasi
facies leonis: ⁊ veloces quasi capree in mon
tibus. Ezer princeps. obdias secundus. eli/
ab tertius masmana quartus. ieremias quin
tus eth sextus. heliel septimus. iohannam
octau⁹. helzebad nonus. ieremias decimus
bachanai vndecimus. Hi de filijs gad: ꝑnci
pes exercitus. Nouissimus centū militib⁹ ꝑ
erat. ⁊ maximus mille. Isti sunt qui transie/
runt iordanē mense primo qn̄ inundare cō/
sueuit sup ripas suas: ⁊ oēs fugauerunt qui
morabantur ī vallib⁹ ad orientalē plagā ⁊ C
occidentalē. Uenerūt aūt ⁊ de beniami ⁊ de
iuda ad ꝓsidiū in q̄ morabat dauid. Egress⁹
q; est dd̄ obuiā eis ⁊ ait. Si pacifice venistis
ad me. vt auxiliemini mihi: cor meum iūga
tur vobis. Si āt insidiamī mihi pro aduersa
rijs meis cū ego iniq̄tatē in mānib⁹ nō ha/
beā videat de⁹ patꝝ nr̄orum ⁊ iudicet. Spi
rit⁹ vo dn̄i induit abisai ꝑncipē inter trigita
⁊ ait. Tui sum⁹ o dd̄ ⁊ tecū fili isai. Pax pax
tibi: ⁊ pax adiutoribus tuis. Te enim adiu/
uat deus tuus. suscepit ergo eos dd̄ ⁊ ꝯstituit
principes turme. Porro de manasse transfu
gerunt ad dd̄ qn̄ veniebat cū philistijm ad
uersus saul vt pugnaret ⁊ nō dimicauit cū D
eis: q2 inito ꝯsilio remiserūt eum principes 1 Re.29
philistinoꝝ dicētes. Periculo capitis nr̄i re
uertet ad dn̄m suum saul. Qn̄ igit reuersus
est in sicilech transfugerūt ad eū de manasse
ednas ⁊ iosabab ⁊ iedihel ⁊ michael ⁊ ednas
⁊ iosabath ⁊ heliu ⁊ salathi principes mili/
tum in manasse. Hi prebuerunt auxiliū dd̄
aduersus latrunculos. Oēs. n. erant viri for
tissimi. ⁊ fcī sūt principes in exercitu. Sz ⁊ ꝑ
singulos dies veniebant ad dd̄ ad auxilian/
dū ei: vsq; dū fieret grandis nūerus q̄si exer
citus dei. Iste q̄z ē numer⁹ ꝑncipū exercit⁹.
q̄ venerūt ad dd̄ cū esset in hebrō: vt transfer
rent regnum saul ad eū iuxta v̄bum dn̄i filij
iuda portantes clypeum ⁊ hastam: sex milia E
octingēti expediti ad ꝓliū. De filijs symeon
virorꝝ fortissimorꝝ ad pugnandū septem mi/
lia centū. De filijs leui: q̄tuor milia sexcenti
Ioiada quoq; ꝑnceps de stirpe aarō. ⁊ cū eo
tria milia septingenti. sadoch ēt puer egre/
gie idolis ⁊ dom⁹ pr̄is ei⁹ principes viginti
duo. De filijs āt beniami fratribus saul tria
milia. Magna. n. pars eoꝝ adhuc sequebat
domum saul. Porro de filijs ephraim vigin
ti milia ocingenti: fortissimi robore. viri no/
minati in cognatiōib⁹ suis. Et ex dimidia tri
bu manasse decem ⁊ octo milia singuli per
nomina sua venerūt vt ꝯstituerent regē dd̄. F
De filijs quoq; ysachar viri eruditi q̄ noue
rant singula tpa ad ꝑcipiēdū q̄d facer̄ dēret
isrl̄: principes ducēti. Ōis āt reliq̄ tribus eo
rū ꝯsiliū seq̄batur. Porro de zabulō q̄ egre/
diebant ad ꝓliū ⁊ stabāt in acie instructi ar/
mis bellicis q̄nq̄ginta milia venerūt in au/
xiliū nō in corde duplici ⁊ de neptalim prin
cipes mille ⁊ cum eis instructi clypeo ⁊ ha/

ſta triginta ꝛ ſeptē milia. De dan ēt ꝑpati ad
preliū: vigintiocto milia ſexcenti. Et de aſer
egrediētes ad pugnā ꝛ in acie prouocantes
q̄draginta milia. Trāſ iordanē āt de filijs ru
D bē ꝛ de gad ꝛ dimidia pte trib⁹ manaſſe: in/
ſtructi armis bellicis centum viginti milia.
Oēs iſti viri bellatores expediti ad pugnā/
dū corde ꝑfecto venerūt in hebrō: vt ↄſtitue
rent regē dd̄ ſup vniuerſū iſrael. Sed ꝛ oēs
reliqui ex iſrael vno corde erant vt rex fieret
dauid: fuerūtqꝫ ibi apud dd̄ trib⁹ diebus co
medētes ꝛ bibentes. Preparauerant.n. eis
fr̄es ſui. Sꝫ ꝛ q̄ iuxta eos erāt vſqꝫ yſachar ꝛ
zabulon ꝛ neptalim: afferebāt panes i aſinis
ꝛ camel' ꝛ mulis ꝛ bobus ad veſcendum: fari
nam palatas vuam paſſam vinum oleum bo
ues arietes: ad omnem copiam. Gaudium
quippe erat in iſrael. XIII.

A Iijt āt conſiliū dauid cum tribunis
ꝛ centurionibus ꝛ vniuerſis princi/
pibus ꝛ ait ad oēm cetum iſrael. Si
placet vobis ꝛ a dn̄o deo nr̄o egredietur ſer
mo quem loquor. mittamus ad fr̄es nr̄os re
liquos in vniuerſas regiones iſrael. ꝛ ad ſa/
cerdotes ꝛ leuitas qui hitant in ſuburbanis
vrbiū: vt ↄgregent ad nos: ꝛ reducamus ar/
B chā dei nr̄i ad nos. Nō.n. req̄ſiuim⁹ eā in die
bus ſaul. ꝛ rn̄dit vniuerſa multitudo vt ita fi
eret. Placuerat.n. ſermo oi pplo. Cōgrega/
uit ergo dd̄ cunctū iſrl' a ſyor egypti vſqꝫ duz
ingrediaris emath: vt adduceret archā dei d̄
cariathiari. Et aſcendit dd̄ ꝛ ois vir iſrael ad
collē cariathiari q̄ eſt in iuda vt afferret ide
archā dn̄i dei ſedentis ſup cherubin vbi ino
C catum eſt nomen eius. Impoſuerūtqꝫ archā
.a. dei ſuper plauſtrū nouū de domo amiadab
Oza āt ꝛ fr̄es eius minabant plauſtrū. Por
ro dauid ꝛ vniuerſus iſrl' ludebant corā deo
omni virtute in cāticis ꝛ in citharis ꝛ pſalte
rijs ꝛ tympanis ꝛ cymbalis ꝛ tubis. Cū autē
ꝑueniſſent ad areaz chidon tetēdit oza ma/
num ſuā vt ſuſtentaret archā: bos q̄ppe laſci
uiens paululū inclinauerat eā. Irat⁹ ē itaqꝫ
dn̄s ↄ ozā. ꝛ ꝑcuſſit eū: eo ꝙ tetigiſſet archaz:
ꝛ mortu⁹ ē ibi corā dn̄o. Cōtriſtatuſqꝫ ē dd̄
eo ꝙ diuiſiſſet dn̄s ozā: vocauitqꝫ locū illum
diuiſio oze vſqꝫ ad pn̄tē diem. Et timuit deū
tūc tpis dicens. Quō poſſū ad me itroduce/
re archā dei? Et ob hāc cām non adduxit eaz
ad ſe: hoc ē in ciuitatē dd̄: ſꝫ auertit in domū
obededō gethei. Manſit ergo archa dei i do/
mo obededō trib⁹ menſib⁹: ꝛ benedixit dn̄s
domui ei⁹ ꝛ oibus q̄ habebat. XIIII.

b Miſit q̄qꝫ hirā rex tyri nuncios ad dd̄.
ꝛ ligna cedrina ꝛ artifices parietuz
lignorumqꝫ vt edificarēt ei domum. Cogno
uitqꝫ dd̄ eo ꝙ confirmaſſet eum dominus in
regē ſup iſrl'. ꝛ ſubleuatū eſt regnū ſuuz ſup
pplz ei⁹ iſrl'. Accepit q̊qꝫ dd̄ alias vxores in
irl'm: genuitqꝫ filios ꝛ filias. Et h̄ noīa eorꝫ
q̄ nati ſunt in irl'm. Sāma ꝛ ſobab nathan ꝛ B
ſalon iebar et eliſu et eliphalech. noga q̊qꝫ ꝛ
napheg ꝛ iaphie eliſama ꝛ baliada et eliphe
leth. Audientes āt philiſtijm eo ꝙ vnct⁹ eēt
dd̄ in regem ſup vniuerſū iſrl': aſcenderūt oēs
vt q̄rerent eū. Qd̄ cū audiſſet dd̄ egreſſus eſt
obuiam eis. Porro philiſtijm venientes dif
fuſi ſūt in valle raphaiz. Conſuluitqꝫ dd̄ dn̄z
dicens. Si aſcendā ad philiſteos: et ſi trades C
eos in manu mea? Et dixit ei dn̄s. Aſcende ꝛ
tradā eos in manu tua. Cūqꝫ illi aſcēdiſſent
i baalpharaſiz: ꝑcuſſit eos ibi dd̄ et dixit. Di
uiſit deus inimicos meos ꝑ manū meā ſicut
diuidunt aq̄: ꝛ iccirco vocatū eſt nomē illius
loci baalpharaſim. Dereliq̄runtqꝫ ibi deos
ſuos: quos dd̄ iuſſit exuri. Alia ēt vice phili/
ſtijm irruerunt et diffuſi ſunt in valle. Conſu
luitqꝫ rurſū dauid deū. et dixit ei d̄s. Nō aſcē D
das poſt eos recede ab eis et venies ↄ illos
ex aduerſo pirorꝫ. Cūqꝫ audieris ſonitū gra/
dient' in cacumine pirorꝫ: tunc egredieris ad
bellū. Egreſſus ē.n. de⁹ an̄ te vt percutiat ca/
ſtra philiſtijm. Fecit ergo dd̄ ſicut ꝑcepat ei
de⁹. et percuſſit caſtra philiſtinorꝫ de gabaaz
vſqꝫ gazera. Diuulgatūqꝫ eſt nomē dd̄ i vni
uerſis regiōib⁹: et dn̄s dedit pauorē eius ſup
omnes gentes. XV.

Fecitqꝫ quoqꝫ ſibi domos i ciuitates A
dd̄. et edificauit locū arche dei: teten
ditqꝫ et tabernaculū. Tunc dixit dauid. Illi
citū ē vt a quocūqꝫ portet archa dei. niſi a le
uitis quos elegit dn̄s ad portandū eā. et ad
miniſtrandū ſibi vſqꝫ in eternū. Congrega/
uitqꝫ vniuerſuz iſrl' in irl'm: vt afferret archa
dei in locū ſuū quē ꝑparauerat ei: necnon et
filios aaron et leuitas. De filijs caath: vriel
princeps fuit et fr̄es eius ducēti viginti. De
filijs merari: aſaia princeps et fratres ei⁹ du/
centi triginta. De filijs gerſō: iohel princeps
ꝛ fratres eius centū vigiti. De filijs eliſaphā
ſemeias princeps ꝛ fr̄es ei⁹ ducenti. De filijs
hebron: elihel princeps ꝛ fratres eius octo/
ginta. De filijs ozihel: aminadab princeps ꝛ
fratres eius centū duodeci. Vocauitqꝫ dd̄ ſa
doch ꝛ abiathar ſacerdotes ꝛ leuitas: vrihel
aſaiam iohel ſemeiam elihel ꝛ aminadab.
ꝛ dixit ad eos. Vos qui eſtis principes fa/ B
miliarum leuiticarum: ſanctificamini cum
fratribus veſtris. ꝛ afferte archaz domini dei
iſrael ad locum qui ei preparatus eſt: ne vt a

pncipio. qꝛ nō eratis pn̄tes pcussit nos dn̄s
sic ⁊ nūc fiat.illicitū q̄d nobis agētibꝰ. Scifi
cati sūt ergo sacerdotes ⁊ leuite vt portarent
archā dn̄i dei isrł. Et tulerūt filij leui archaz
dei sicut pcepat moyses iuxta v̄bū dn̄i hume
ris suis in vectibꝰ. Dixitq̄ʒ dauid pncibibus
leuitaꝝ:vt ꝯstituerēt de fratribꝰ suis cātores
in orgāis musicoꝝ:nablis videlicet ⁊ liris ⁊
cymbalis:vt resonarent i excelsis sonitꝰ leti
cie. Constituerūtq̄ʒ leuitas hemā filiū iohel
⁊ de fratribꝰ eiꝰ asaph filiū barachie:de filijs
v̄o merari fratribꝰ eoꝝ: ethā filium chasaie
⁊ cū eis fr̄es eoꝝ. In secundo ordine zacha
riā ⁊ bē ⁊ iazihel ⁊ semiramoth ⁊ iehihel ⁊
ani eliab ⁊ banaiā ⁊ maasiā ⁊ mathathiam
⁊ eliphalu ⁊ maceniam ⁊ obededō ⁊ iehihel
C ianitores. Porro cantores heman asaph ⁊
ethā in cymbalis eneis concrepantes zacha
rias autem ⁊ ozihel ⁊ semiramoth ⁊ iahihel
⁊ ani eliab ⁊ maasias ⁊ banaias in nablis ar
chana cantabant. Porro mathathias ⁊ eli
phalu ⁊ macenias ⁊ obededō ⁊ iehihel ⁊ o
zazin in citharis pro octaua canebant epini
chiō. Chonenias autē pnceps leuitaꝝ pphe
tie precrat:⁊ ad pcinendā melodiā. Erat q̄p
pe valde sapiens. Et barachias ⁊ helchana
ianitores arche. Porro sebenias ⁊ iosaphat
⁊ nathanael ⁊ amasai ⁊ zacharias ⁊ banaas
⁊ eliezer sacerdotes clangebant tubis coraz
archa dei:⁊ obededoz ⁊ ahias erāt ianitoꝛs
D arche. Igit̄ dauid ⁊ oēs maiores natu isrł ⁊
tribuni.ierūt ad deportandā archā federis
dn̄i de domo obededō cū leticia. Cūq̄ʒ adiu
uisset deꝰ leuitas q̄ portabant archā federis
2. Re.6.c dn̄i imolabāt septē tauri ⁊ septē arietes. Por
ro dauid erat indutꝰ stolla byssia:⁊ vniuersi
leuite q̄ portabant archā federis dn̄i canto
resq̄ʒ ⁊ chonenias princeps prophetie inter
cantores. Dauid āt idutus erat ephot lineo
2. Pa.29.f. Uniuersusq̄ʒ isrł deducebant archā federis
dn̄i in iubilo ⁊ sonitu buccine ⁊ tubis ⁊ cym
balis ⁊ nablis ⁊ citharis concrepantes. Cūq̄ʒ
peruenisset archa federis dn̄i vsq̄ʒ ad ciuita
tem dauid:michol filia saul ꝓspiciens per fe
nestraz:vidit regē dauid saltantē atq̄ʒ ludē
tem.⁊ despexit eū in corde suo. XVI.

A Tulerūt igit̄ archā dei ⁊ ꝯstituerūt
eā i medio tabernacli qd̄ tetēderat
ei dauid ⁊ obtulerunt holocausta ⁊
pacifica coram dn̄o. Cumq̄ʒ ꝯplesset dauid of
ferens holocausta et pacifica bn̄dixit pplo
in noie dn̄i.⁊ diuisit vniuersis p singłos a vi
ro vsq̄ʒ ad mulierē tortaz panis.⁊ partē asse
carnis bubale.⁊ frixam oleo similā. Cōstitu
itq̄ʒ coram archa dn̄i de leuitis q̄ ministrarent ⁊

recordarent operuz eius.et glorificarēt atq̄ʒ
laudarent dn̄m deuz israel:asaph pncipē. et
s̄m eiꝰ zachariam: Porro iahihel et semira
moth.et iehihel et mathathiā et eliab et ba
naiā et obededō:iehihel:sup organa psalte
rij et liras:asaph āt vt cymbałs psongret:bana
iā v̄o et azihel sacerdotes:canere tuba iugi
ter coraz archa federis dn̄i. In illo die fecͭ da B
uid pncipē ad ꝯfitēdū dn̄o asaph et fr̄es eius Ps.104.
Cōfitemini dn̄o et iuocate nom̄ eiꝰ:notas fa Esa.12.b.
cite i pplis adiuētōes eiꝰ. Cātate ei ⁊ psallite
ei et narrate oia mirabilia eiꝰ: laudate nom̄
scm̄ eiꝰ:letet̄ cor q̄rentiū dn̄z. Querite dn̄z et
v̄tutē eiꝰ:q̄rite faciē eiꝰ sp. Recordami mira
biliū eiꝰ q̄ fecit: signoꝝ illiꝰ et iudicioꝝ oris
eiꝰ. Semē isrł s̄ui eius:filij iacob electi eius.
Ipse dn̄s deus nr̄: in vniuersa terra iudicia
eius. Recordami in sēpiternū pacti eius:ser
monis quē pcepit in mille generatōes. Quē
pepigit cū abraā et iuramti illiꝰ cū ysaac. Et
ꝯstituit illud iacob i pceptū.et isrł in pactum
sēpiternū:dicēs. Tibi dabo t̄ram chanaā fu
niculum hereditatꝭ vr̄e. Cū essent pauci nūe
ro parui et colōi eius. Et transierūt de gente
in gentē et de regno ad ppłm alteꝝ. Non di
misit quē q̄ʒ calūniari eos.sʒ icrepauit pro eis Ps.104.
reges. Nolite tāgere xpos meos.et i pphetꝭ Ps.95.
meis nolite malignari. Cātate dn̄o ois terra
ānūciate de die i diē salutare eiꝰ. Narrate in
gētibꝰ gloriā eiꝰ:et in cūctis pplis mirabilia
eius. Qꝛ magnus dn̄s et laudabił nimis. et
horribił sup oēs deos. Oēs.n.dij ppłoꝝ ido Ps.95.
la:dn̄s āt celos fecit. Confessio et magnificē
tia coram eo:fortitudo et gaudiū in loco eiꝰ
Afferte dn̄o familie ppłoꝝ: afferte dn̄o glo
riā et impiū:date dn̄o głiam noi eiꝰ. Leuate
sacrificiū et venite in ꝯspectu eiꝰ. et adorate
in decore scō. Cōmoueat̄ a facie eius ois t̄ra
ipse.n.fundauit orbē imobilē. Letent̄ celi et
exultet t̄ra:et dicant i natōibꝰ dn̄s regnauit.
Tonet mare et plēitudo eiꝰ:exultent agri et Ps.95.
oia q̄ in eis sūt. Tūc laudabūt ligna saltꝰ co
rā dn̄o:qꝛ venit iudicare terraz. Confitemini
dn̄o qm̄ bonꝰ:qm̄ in eternū mia eiꝰ. Et dici
te:salua nos deꝰ saluator nr̄.⁊ ꝯgrega nos ⁊
erue de gētibꝰ vt ꝯfiteamur noi sancto tuo ⁊ C
exultemꝰ in carmibꝰ tuis. Bn̄dictꝰ dn̄s deꝰ
israel ab eterno vsq̄ʒ i eternū:et dicat ois po
pulus amē et hymnū deo. Dereliq̄t itaq̄ʒ ibi
corā archa federis dn̄i asaph et fr̄es eiꝰ:vt mi
nistrarēt i ꝯspectu arche iugiter per singłos D
dies et vices suas. Porro obededō ⁊ fratres
eiꝰ sexagitaocto et obededō filium ydithū et
oza constituit ianitores. Sadoch āt sacerdo
tē ⁊ fr̄es eiꝰ sacerdotes corā tabernaclo dn̄i

in excelso quod erat ī gabaō: vt offerrēt holo
causta dn̄o sup altare holocaustomatꝫ iugiꝫ
mane ⁊ vespe iuxta oīa q̄ scripta sunt in lege
dn̄i quā pcepit isrl̄i. Et post eum hemā ⁊ ydi
thun ⁊ reliquos electos: vnūquēqꝫ vocablo
suo ad ɔfitendū dn̄o. qm̄ in eternū mīa eius.
Hemā quoqꝫ ⁊ ydithū: canentes tuba ⁊ qua
tientes cymbala ⁊ oīa musicoꝝ organa ad ca
nendū dn̄o: Filios āt ydithū fecit esse portari
os. Reuersusqꝫ est oīs ppl's in domū suam. ⁊
dd̄ vt bn̄diceret ēt domui sue. XVII.
A
7.a. Cum āt habitaret dauid ī domo sua:
dixit ad nathan prophām. Ecce ego
habito in domo cedrina: archa aūt
federis dn̄i sub pellibus est. Et ait nathan ad
dd̄. oīa que in corde tuo sūt fac. dn̄s. n. tecū ē.
Igiꝫ nocte illa factꝰ est sermo dn̄i ad nathan
8.a. dicēs. Uade ⁊ loquere dauid ſuo meo. Hec
dicit dn̄s. Nō edificabis tu mihi domum ad
habitandū. Neqꝫ. n. māsi in domo ex eo tpe
quo eduxi isrl̄ de t̄ra egypti vsqꝫ ad diē hanc:
sed fui sp mutās loca tabernaculi. ⁊ in tento
rio manēs cū oī isrl̄. Nūquid locutꝰ suz saltē
vni iudicū isrl̄ q̄bꝰ preceperā vt pascerēt po
pulū meū ⁊ dixi. q̄re n̄ edificasti mihi domū
cedrinā? Nunc itaqꝫ sic loq̄ris ad seruū meū
B dd̄. Hec dicit dn̄s exercituū. Ego tuli te cum
in pascuis seq̄reris gregē vt eēs dux populi
mei isrl̄. ⁊ fui tecū quocūqꝫ prexisti. ⁊ īterfeci
oēs inimicos tuos corā te. feciqꝫ tibi nomen
q̄si vnīꝰ magnoꝝ q̄ celebranꝫ in t̄ra. Et dedi
locū pplo meo isrl̄. Plantabiꝫ ⁊ hitabit ī eo
⁊ vltra nō cōmouebiꝫ: nec filij iniquitatꝫ atte
rent eos sicut a principio ex diebꝰ q̄bus dedi
iudices pplo meo isrl̄ ⁊ humiliaui vniuersos
inimicos tuos. Annūcio ergo tibi q̄ edifica-
turus sit tibi dn̄s domū. Cūqꝫ ipleueris dies
tuos vt vadas ad p̄res tuos suscitabo semen
tuū post te qd̄ erit de filijs tuis. ⁊ stabiliā re-
C gnū eiꝰ. Ipse edificabit mihi domū ⁊ firma-
b. bo soliū eiꝰ vsqꝫ in eternū. Ego ero ei in p̄rez.
.b ⁊ ipse erit mihi in filiū ⁊ mīaz meā non aufe
ram ab eo sicut abstuli ab eo q̄ añ te fuit. Et
statuā eū in domo mea. ⁊ in regno meo vsqꝫ
in sēpiternū ⁊ thronꝰ eiꝰ erit firmissimꝰ ī ppe
tuū. Juxta oīa v̄ba h̄. ⁊ iuxta vniuersā visio-
nē istā: sic locutꝰ est nathā ad dd̄. Cūqꝫ venis
set rex dd̄ ⁊ sedisset corā dn̄o dixit. Quis ego
sū dn̄e deꝰ. ⁊ q̄ domꝰ mea vt p̄stares mihi ta-
lia: Sz ⁊ hoc paꝝ visū est ī ɔspectu tuo. Jōqꝫ
locutꝰ es sup domū ſui tui ēt in futurū: ⁊ feci
sti me spectabilē sup oēs hoīes. Dn̄e deꝰ me
us q̄d vltra addere pōt dd̄ cū ita glorificaue
ris ſuū tuū ⁊ cognoueris eū? Dn̄e pp famu-
lum tuū iuxta cor tuū fecisti oēm magnificē
tiā hanc. ⁊ nota eē voluisti vniuersa magna-
B lia. Dn̄e nō est silis tui. ⁊ nō ē alius d̄s absqꝫ
te ex oībꝰ quos audiuimꝰ auribꝰ n̄ris. Quis
.n. ē aliꝰ vt ppl's tuꝰ israel: gēs vna in t̄ra ad
quā prexit deꝰ vt liberaret ⁊ faceret pplm si-
bi ⁊ magnitudine sua atqꝫ t̄roribꝰ eijceret na
tiōes a facie eiꝰ quā de egypto liberarat? Et
posuisti pplm tuū isrl̄ tibi in pplm vsqꝫ ī eter
nū. ⁊ tu dn̄e factꝰ es deꝰ eiꝰ. Nūc igiꝫ dn̄e ser
mo quē locutꝰ es famulo tuo ⁊ sup domum
eiꝰ ɔfirmeꝫ in ppetuū: ⁊ fac sicut locutꝰ es: p-
maneatqꝫ ⁊ magnificeꝫ nomē tuū vsqꝫ ī sem-
piternū. ⁊ dicāꝫ dn̄s exercituū deus isrl̄ ⁊ do-
mus dd̄ ſui eiꝰ pmanēs coram eo. Tu. n. dn̄e
d̄s meus reuelasti auriculā ſui tui vt edifica
res ei domū: ⁊ idcirco īuenit seruus tuꝰ fidu
ciam vt oret coram te. Nunc ergo dn̄e tu es
d̄s ⁊ locutus es ad seruū tuū tanta bn̄ficia: ⁊
cepisti bn̄dicere domui serui tui vt sit sp corā
te. Te. n. dn̄e benedicente benedicta erit in p
petuum. XVIII.
A Factū est aūt post h̄ vt percuteret dd̄
philistijm ⁊ hūiliaret eos. ⁊ tolleret 2 Regū.8.a
geth ⁊ filias eiꝰ de manu philistijm: pcuteret
qꝫ moab ⁊ fierēt moabite ſui dd̄ offerētes ei
munera. Eo tpe pcussit dd̄ ēt adadezer regez
soba regiōis emath qn̄ prexit vt dilataret im
periū suū vsqꝫ ad flumē eufratē. Cepit ergo
dd̄ mille q̄drigas eiꝰ ⁊ septē milia eq̄tū ac vi
ginti milia viroꝝ peditū. Subneruauitqꝫ oēs B
equos curruū: exceptꝫ cētū q̄drigis q̄s reser-
uauit sibi. Superuenit āt ⁊ syrꝰ damascenus vt
auxiliū p̄beret adadezer regi soba. Sz ⁊ huiꝰ
pcussit dd̄ vigintiduo milia viroꝝ. Et posuit
milites in damasco. vt syria quoqꝫ seruiret si
bi ⁊ offerret mūera. Adiuuitqꝫ euz dn̄s in cū
ctis ad q̄ prexerat. Tulit quoqꝫ dd̄ pharetras
aureas q̄s hūerāt ſui adadezer. ⁊ attulit eas
in irlm: necnō de thebath ⁊ chū vrbibꝰ ada-
dezer eris plimū: de q̄ fecit salon mare eneū
⁊ colūnas ⁊ vasa enea. Qd̄ cū audisset thou C
rex emath pcussisse videlz dd̄ oēm exercitum
adadezer regis soba: misit adurā filiū suū ad
regem dd̄ vt postularet ab eo pacē ⁊ ɔgratu
lareꝫ ei eo q̄ pcussisset ⁊ expugnasset adade-
zer. Aduersariꝰ quippe erat thou adadezer.
Sz ⁊ oīa vasa aurea ⁊ argentea ⁊ enea conse
crauit dd̄ rex domino cum argēto ⁊ auro qd̄
tulerat ex vniuersis gentibus: taz de idumea
⁊ moab ⁊ filijs amon q̄z de philistijm ⁊ ame
lech. Abisai vero filius saruie percussit edō ī
valle salinarum decem ⁊ octo milia: ⁊ consti
tuit in edō presidium. vt seruiret idumea dd̄ D
Saluauitqꝫ dn̄s dd̄ ī cūctꝫ ad q̄ prexerat. Re
gnauit ergo dd̄ sup vniuersū isrl̄ ⁊ faciebat in

diciū atq̧ iusticiā cūcto pplo suo. Porro io
ab filius saruie erat sup exercitū ⁊ iosaphat
filius ahiluth a cōmentarijs. Sadoch autē
filius achitob ⁊ ahimelech filius abiathar sa
cerdotes: ⁊ susa scriba. Banaias q̧z fili⁹ ioia
de sup legiōes cerethi ⁊ felethi. Porro filij
dd̄ primi ad manum regis.

XIX.

A
.Re.10.a. Ccidit āt vt moreref naas rex filiorū
āmon: ⁊ regnaret anō filius ei⁹ p co
Dixitq̧ dd̄. Faciā miaz cū anō filio
naas. Prestitit. n. mihi pr̄ eius miaz. misitq̧
dd̄ nūcios ad ꝯsolādū eū super mortem pr̄is
sui. Qui cū puenissēt in terrā filiorꝫ āmon: vt
ꝯsolarent anō: dixerunt principes filiorꝫ āmō
ad anō. Tu forsitā putas q̧ dd̄ honoris cā in
patrem tuum miserit qui ꝯsolarentur te: nec
aiaduertis q̧ vt explorarent ⁊ inuestigent ⁊
scrutent terrā tuam venerint ad te serui ei⁹.
B Igitur anon pueros dd̄ decaluauit ⁊ rasit ⁊
pcidit tunicas eorꝫ a natibus vsq̧ ad pedes
⁊ dimisit eos. Qui cum abissent ⁊ hoc man
dassent: dd̄ misit i occursum eorꝫ. Grandē. n.
ꝯtumeliā sustinuerūt ⁊ precepit vt manerēt i
hiericho donec cresceret barba eorꝫ. ⁊ tūc re
uerterent. Videntes āt filij āmon q̧ iniuriaz
fecissent dd̄ tam anō q̧ᷓ reliquus ppls: mise
runt mille talenta argenti vt ꝯducerent sibi
de mesopotamia ⁊ de syria maacha ⁊ d̄ soba
curr⁹ ⁊ eqtes. Conduxerūtq̧ trigītaduo mi
lia currū ⁊ regē maacha cū pplo eius. Qui
cū venissent. castrametati sunt e regione me
daba. Filij quoq̧ āmō congregati de vrbib⁹
suis. venerūt ad bellū. Qd̄ cū audisset dd̄: mi
C sit ioab ⁊ oēm exercitū virorꝫ fortium. Egres
siq̧ filij āmon: direxerūt aciē iuxta portaz ci
uitatis. Reges āt q̄ ad auxiliū eius venerāt
sepati in agro steterūt. Igitur ioab itelligēs
bellū ex aduerso ⁊ post tergum ꝯ se fieri ele
git viros fortissimos de vniuerso isrl̄ ⁊ perre
xit ꝯ syrū. Reliquā āt ptem populi dedit sub
manu abisai fratris sui. ⁊ prexerunt ꝯ filios
ammon. Dixitq̧. Si vicerit me syrus auxilio
eris mihi: si aūt supauerint te filij āmon ero
tibi in p̄sidiū. Confortare ⁊ agam⁹ virilr̄ pro
pplo nr̄o ⁊ pro vrbib⁹ dei nr̄i. Dn̄s āt quod i
ꝯspectu suo bonū est faciat. Perrexit ergo
ioab ⁊ ppls qui cū eo erat ꝯ syrum ad p̄liū: ⁊
D fugauit eos: Porro filij āmō videntes q̧ fu
gisset syrus. ipsi quoq̧ fugerunt abisai fratrē
eius ⁊ ingressi sūt ciuitatē. Reuersusq̧ est ēt
ioab in irl̄m. Videns āt syrus q̧ cecidisset co
raz israel: misit nuncios ⁊ adduxit syrū q̄ erat
trans fluuium. Sophat āt princeps militie
adadezer erat dux eorum. Qd̄ cū annuncia
tum esset dd̄ ꝯgregauit vniuersum isrl̄. ⁊ tran
siuit iordanē. irruitq̧ in eos ⁊ direxit ex ad
uerso aciē illis ꝯ pugnantib⁹. Fugit āt syrus
israel. Et interfecit dd̄ de syris septē milia cur
ruū ⁊ quadraginta milia peditum. ⁊ sophat
exercit⁹ principē. Videntes āt serui adadezer
se ab israel esse supatos: transfugerūt ad dd̄ ⁊
seruierunt ei. Noluitq̧ vltra syria auxilium
prebere filijs ammon.

XX.

A Actuz est aūt post anni circulum eo
2.Re.11.a. tpe quo solēt reges ad bella pcede
re: ꝯgregauit ioab exercitū ⁊ robur militie: ⁊
vastauit terrā filiorꝫ āmon. Perrexitq̧ ⁊ ob
B sedit rabba. Porro dd̄ manebat in irl̄m qn̄
2.Re.12. ioab pcussit rabba. ⁊ destruxit eam. Tulit āt
dd̄ coronam melchon de capite eius. ⁊ iuēit
eā auri pondo talentū ⁊ preciosissimas gem
mas. fecitq̧ sibi inde diadema. Manubias
quoq̧ vrbis plurimas tulit: populum autē
qui erat in ea eduxit. ⁊ fecit super eos tribu
las ⁊ trahas. ⁊ ferrata carpenta transire: ita
vt dissicarentur ⁊ cōtererentur. Sic fecit dd̄
cunctis vrbibus filiorū ammon. ⁊ reuersus
C est cum omni populo suo in irl̄z. Post h̄ ini
tum est bellum in gazer aduersū philisteos:
in quo percussit sobochai vsathites zaphaiz
de genere raphai ⁊ humiliauit eos. Aliud q̄
q̧ bellum gestum est aduersus philisteos. in
quo percussit adeodatus filius saltus beth
leemites fratrem goliath gethei: cuius haste
lignum erat quasi liciatorū texentiū. Sed ⁊
aliud bellū accidit in geth in quo fuit hō lō
gissimus senos hn̄s digitos. i. sil̄ vigintiqua
tuor: qui ⁊ ipse de raphaiz fuerat stirpe gene
ratus. Hic blasphemauit israel. ⁊ pcussit eū
ionathā filius samaa fratris dd̄. Hi sunt filij
raphai in geth qui ceciderunt in manu dd̄ ⁊
seruorum eius.

XXI.

A Onsurrexit autem sathā ꝯ israel ⁊ in
2.Re. citauit dd̄ vt numeraret israel. Dixit
q̧ dd̄ ad ioab ⁊ ad pricipes populi. Ite ⁊ nu
merate israel a bersabee vsq̧ dā ⁊ afferte mi
hi numerum vt sciā. Responditq̧ ioab. Au
geat dn̄s populum suum centuplum q̄z sunt
Nonne dn̄e mi rex omnes serui tui sit: Qua
re hoc querit dn̄s meus quod in peccatū re
putetur isrl̄i: Sed sermo regis magis preua
luit. Egressusq̧ est ioab ⁊ circuiuit vniuersū
israel ⁊ reuersus est irl̄m. Deditq̧ dd̄ nume
rum eorum quos circuierat. ⁊ inuentus est
ois numerus israel mille milia ⁊ centū milia
virorꝫ educentiū gladiū. De iuda āt q̄drin
genta septuaginta milia bellatorum. Nā le
ui ⁊ beniamī non nūerauit: eo q̧ inuit⁹ exeq̄
retur regis imperiū. Displicuit āt deo quod
iussum erat: ⁊ percussit israel. Dixitq̧ dd̄ ad

deū. Peccaui nimis vt hoc facerem. Obse
cro aufer iniquitatē serui tui:qꝛ isipiēter egi
Et locutꝰ ē dn̄s ad gad vidētē dauid dicēs.
B Uade ⁊ loquere ad dauid:⁊ dic ei. Hec di
cit dn̄s. Triū tibi optionē do:vnū qd̄ volue
ris elige vt faciā tibi. Cumqz venisset gad ad
dauid dixit ei. Hec dicit dn̄s. Elige qd̄ volue
ris. Aut tribꝰ ānis pestilētiā: aut tribꝰ mēsi
bus te fugerē hostes tuos ⁊ gladiū eoꝝ nō pos
se euadere:aut tribꝰ diebꝰ gladiū dn̄i ⁊ mor
tē vsari i terra:⁊ āgelū dn̄i iterficere i vniuer
sis finibꝰ isrl̄. Nūc igit vide q̄d rn̄deā ei qui
misit me. Et dixit dd̄ ad gad. Ex omni parte
me angustie pmunt. Sz melius mihi ē vt in
cidam in manꝰ dn̄i:qꝛ mlte sūt miseratōes eiꝰ
4.c q̄ꝫ i manꝰ hoīuz. Misit ergo dn̄s pestilētiā i
israel:⁊ ceciderūt de israel septuaginta milia
viroꝝ. Misit q̄z angelum i irlz vt pcutēt eā
Cūqz pcuteret vidit dn̄s ⁊ misertus est sup
magnitudinem mali: ⁊ iperauit angelo q̄ p
cutiebat: Sufficit iam: cesset manus tua.
C Porro āgelꝰ dn̄i stabat iuxta areā ornā ie
busei:leuāsqz dd̄ oclos suos:vidit angelum
dn̄i stantem int̄ celum ⁊ t̄rā.⁊ euaginatū gla
diū in manu eius.⁊ vsū ꝯ irlz:⁊ ceciderūt taz
ipse q̄ꝫ maiores natu vestiti ciliciis pni in
t̄ram. Dixitqz dd̄ ad deū. Nōne ego sū q̄ ius
si vt nūeraretur ppl̄s: Ego q̄ peccaui.ego q̄
malum feci. Iste grex q̄d ꝯmeruit: Dn̄e ds̄
meus v̄tat obsecro manus tua in me: ⁊ i do
mū pr̄is mei: ppl̄s aūt tuꝰ non pcutiat. An
gelus autē dn̄i pcepit gad vt diceret dd̄:vt
ascenderet extrueretqz altare dn̄o deo i area
ornā iebusei.ascēdit ergo dd̄ iuxta smonem
gad quē locutꝰ ei fuerat ex noīe dn̄i. Porro
ornā cum suspexisset ⁊ vidisset angelū q̄tuor
q̄ꝫ filij eius cuz eo: abscōderūt se. Nā eo tpe
terebat in area triticū. Igit cum veniret dd̄
ad ornan ꝯspexit euz ornā.⁊ pcessit ei obui
az de area ⁊ adorauit eum pnꝰ in t̄rā. Dixit
q̄ꝫ ei dd̄. Da mihi locum aree tue vt edificē
in ea altare dn̄o.ita vt q̄ntuz valet argenti ac
cipiat:⁊ cesset plaga a populo. Dixit aūt or
nan ad dd̄. Tolle ⁊ faciat dn̄s meus rex qd̄
cunqz ei placet. Sz ⁊ boues do in holocau
stū.⁊ tribulas i ligna:⁊ triticum i sacrificiuz
oia libēs pbebo. Dixitqz ei rex dauid. Nequa
q̄ ita fiet:sz argētū dabo q̄ntū valet. Neqz.n.ti
bi auferre debeo:⁊ sic offerre domino holo
causta gratuita. Dedit ergo dd̄ ornan p lo
co siclos auri iustissimi ponderis sexcētos:⁊
edificauit ibi altare dn̄o:obtulitqz holocau
sta ⁊ pacifica:⁊ inuocauit deū: ⁊ exaudiuit eū
in igne de celo sup altare holocausti. Pre
cepitqz dn̄s angelo:⁊ conuertit gladiuz suū
in vaginā. Protinꝰ ergo dauid vidēs q̄ ex
audisset eū dn̄s in area ornan iebusei:immo
lauit ibi victimas. Tabernaculū aūt dn̄i qd̄
fecerat moyses in deserto ⁊ altare holocau
stoꝝ ea tēpestate erat i excelso gabaō: ⁊ non
pualuit dauid ire ad altare vt ibi obsecraret
deū. Nimio.n.fuerat timore perterritus vi
dens gladium angeli domini. XXII.
Dixitqz dauid. Hec est domus dei.et A
hoc altare in holocaustū isrl̄. Et pre
cepit vt cōgregarentur omnes pro
seliti de terra israel:⁊ ꝯstituit ex eis latomos
ad cedendos lapides ⁊ poliēdos vt edifica
ret domus dei. Ferrum quoqz plurimuz ad
clauos ianuaꝝ ⁊ ad cōmissuras atqz iunctu
ras pparauit dauid:⁊ eris pondus innume
rabile. Ligna quoqz cedrina non poterant
estimari:que sidonii ⁊ tirii deportauerūt ad
dauid. Et dixit dauid. Salomō filius meus B
puer paruulus ē ⁊ delicatꝰ. Domus āt quā
edificari volo dn̄o talis eē dz vt i cūctis regi
onibꝰ noiet. Preparabo ergo ei necessaria.
Et ob hāc cāz an̄ mortē suā oēs preparauit ipē
sas. Uocauitqz salomonē filiū suū: ⁊ pcepit
ei vt edificaret domuz dn̄o deo isrl̄. Dixitqz
dauid ad salomonē. Fili mi volūtatis mee fu 2.Re.7.a.
it vt edificarē domū noī dn̄i dī mei:sz factꝰ ē s.17.a
sermo dn̄i ad me dicēs. Multū sanguinē ef j.18.a.
fudisti ⁊ multa bella bellasti:nō poteris edi
ficare domū noī meo:tāto effuso sanguie co
rā me. Filius qui nascet tibi erit vir quietissi
mus. Faciā.n.eum requiescere ab omnibus
inimicis suis p circuitū:⁊ ob hāc cām pacifi
cus vocabit:⁊ pacē ⁊ ociū dabo in isrl̄ cūctis
diebus eius. Ipse edificabit domū noī meo: C
⁊ ipse erit mihi in filiū ⁊ ego ero illi in pr̄em
firmaboqz soliū regni eiꝰ sup isrl̄ in eternuz.
Nūc ergo fili mi sit dn̄s tecū ⁊ pspare ⁊ edi
fica domū dn̄o deo tuo:sicut locutꝰ est de te.
detqz tibi dn̄s prudētiā ⁊ sensū:vt regere pos
sis isrl̄:⁊ custodire legē dn̄i dei tui. Tūc.n.p
ficere poteris:si custodieris mādata ⁊ iudi
cia q̄ pcepit dn̄s moysi vt doceret isrl̄. Cōfor
tare ⁊ viriliter age:ne timeas neqz paucas.
Ecce ego in paupertaticula mea pparaui ipen
sas domus dn̄i auri talēta cētū milia:⁊ ar
genti mille milia talentoꝝ:eris vō ⁊ ferri nō
ē pōdus:vincit eniz numerus magnitudine.
Ligna ⁊ lapides ppaui ad vniuersa ipēdia. D
Habes quoqz plimos artifices:latomos ⁊ ce
mētarios:artificesqz lignoꝝ:⁊ oīuz artiū ad
faciēdū opus prudētissimos i auro ⁊ argēto
in ere ⁊ ferro cuiꝰ nō ē numerꝰ. Surge igit ⁊
fac:⁊ erit dn̄s tecū. Precepit quoqz dauid
cūctis pncipibꝰ isrl̄:vt adiuuarēt salomonē fi

liū ſuū: cernitis inquiens ꝙ dñs deus vr̄ vo
biſcūqꝫ ſit: ⁊ dederit vobis requiē ꝑ circuitū
⁊ tradiderit oēs inimicos vr̄os in man⁹ ve
ſtras ⁊ ſubiecta ſit terra corā dño ⁊ corā po
pulo ei⁹. ꝓbete igiṫ corda vr̄a ⁊ aīas vr̄as: vt
q̄ratis dn̄m deū vr̄uꝫ: ⁊ cōſurgite ⁊ edificate
ſcūariū dño deo: vt itroducaṫ archa federis:
⁊ vaſa dño cōſecrata i domū q̄ edificaṫ nomi
ni dñi. XXII.

A Igitur dauid ſenex ⁊ plenus dieꝝ re
gē ꝯſtituit ſalomonē filiū ſuū ſuper
iſrl̄ ⁊ ꝯgregauit oēs ꝑncipes iſrl̄ ⁊ ſacerdo
tes atqꝫ leuitas. Numeratiqꝫ ſūt leuite a vi
ginti annis ⁊ ſupra: ⁊ īuēti ſūt trigitaocto mi
lia viroꝝ. Ex his electi ſūt ⁊ diſtributi in mi
niſteriū dom⁹ dñi vigintiq̄ttuor milia ꝑpoſi
toꝝ aūt ⁊ iudicū ſex milia. Porro quatuor
milia ianitores ⁊ totidē pſaltes canētes dño
in organis que fecerat ad canēdū: ⁊ diſtribu
it eos dauid ꝑ vices filioꝝ leui gerſon videli
cet ⁊ caad ⁊ merari. Filij gerſō: leedā ⁊ ſemei
Filij leedā principes iehihel ⁊ zethā ⁊ iohel
tres. Filij ſemei ſalomith ⁊ oziel ⁊ aran tres
Iſti principes familiarum leedam. Porro
filij ſemei: leeth ⁊ ziza ⁊ iaus ⁊ baria. Iſti filij
ſemei quatuor. Erat autem leeth prior: ziza
B ſecundus. Porro iaus ⁊ baria nō habuerūt
plurimos filios: ⁊ idcirco i vna familia vna
qꝫ domo computati ſunt. Filij caath: amraꝫ
3.6.a ⁊ yſaar hebron ⁊ ozihel quatuor. Filij amrā
Exo.6.c. aaron ⁊ moyſes. Separatuſqꝫ eſt aaron vt
miniſtraret in ſancta ſanctorum. ipſe ⁊ filij
ei⁹ i ſempiternū: ⁊ adoleret incēſū dño ſꝫ ri
tū ſuū ac bn̄diceret noi ei⁹ in ꝑpetuū. Moyſi
q̄ꝫ hois dei filij ānumerati ſūt i tribu leui. Fi
Exo.2.d. lij moyſi gerſon ⁊ eliezer. Filij gerſon: ſubu
el primus. Fuerūt aūt filij eliezer roobia pri
C m⁹ ⁊ n̄ erāt eliezer filij alij. porro filij roobia
mlt̄iplicati ſunt nis. Filij yſaar: ſalomith pri
mus. Filij hebron: ieriau primus amarias ſe
cundus: iazihel tertius. ihecmaā quartus. Fi
lij ozihel micha primus: ieſia ſecūdus. Filij
merari: mooli ⁊ muſi. Filij mooli eleazar ⁊
cis. Mortuus ē aūt eleazar: ⁊ non habuit fi
lios ſed filias: acceperūtqꝫ eas filij cis fratres
eaꝝ. Filij muſi mooli ⁊ eder ⁊ ierimuth tres
Hi filij leui in cognatiōibus ⁊ familijs ſuis:
principes ꝑ vices ⁊ numeꝝ capitū ſinguloꝝ
qui faciebant opera miniſterij domus dñi a
viginti annis ⁊ ſupra. Dixit. n. dauid. Requiē
dedit dñs de⁹ iſrl̄ ꝑplo ſuo ⁊ hitationē irl̄m
vſqꝫ in eternū: nec erit officij leuitaruꝫ vt vl
tra portēt tabernaculū ⁊ oia vaſa eius ad mi
D niſtrādū. Iuxta ꝑcepta q̄ꝫ dd̄ nouiſſia ſuppu
tabiṫ numer⁹ filioꝝ leui a vigiti ānis ⁊ ſupra
⁊ erūt ſub manu filioꝝ aarō i cultū dom⁹ dñi.
i veſtibulis ⁊ i exedris ⁊ i loco purificatōis ⁊
i ſcūario ⁊ i vniuerſis opibus miſterij templi
dñi. Sacerdotes aūt ſuꝑ panes ꝑpoſitionis
⁊ ad ſil'e ſacrificiū ⁊ ad lagena ⁊ azima ⁊ ſar
taginem ⁊ ad torrendum ⁊ ſuper omne pon
dus atqꝫ menſurā. Leuite vō vt ſtent mane
ad ꝯfitendū ⁊ canendū dño: ſil'rqꝫ ad veſpaꝫ
tā in oblatōeꝫ holocauſtoꝝ dñi ꝙ̄ i ſabbatis
⁊ calēdis ⁊ ſolēnitatibus reliq̄s: iuxta nume
rū ⁊ cerimonias vniuſcuiuſqꝫ rei iugiter co
rā dño ⁊ cuſtodiat obſeruatōes tabernaculi
federis ⁊ ritū ſcūarij: ⁊ obſeruationē filiorū
aaron fratrum ſuoꝝ: vt miniſtrent in domo
domini. XXI.

A Porro filijs aaron he partitiōes erāt
Filij aaron: nadab ⁊ abiu ⁊ eleazar
⁊ ythamar. Mortui ſunt aūt nadab ⁊ abiu
ante patrē ſuū abſqꝫ liberis: ſacerdotioqꝫ fū
ctus eſt eleazar ⁊ ythamar. Et diuiſit eos da
uid. i. ſadoch de filijs eleazari: ⁊ ahimelech
de filijs ythamar ſc̄m vices ſuas ⁊ miniſteriū
inuentiqꝫ ſunt multo plures filij eleazar in
ꝑncipibus viris ꝙ̄ filij ythamar. Diuiſit aūt
eis hoc ē filijs eleazar principes per famili
as ſedecim: ⁊ filijs ythamar ꝑ familias ⁊ do
mos ſuas octo. Porro diuiſit vtraſqꝫ inter
B ſe ⁊ familias ſortibus. Erant enim principes
ſcūarij ⁊ principes domus dei: tā de filijs ele
azar q̄ꝫ de filijs ythamar. Deſcripſitqꝫ eos ſe
meias filius nathanael ſcriba leuites: coram
rege ⁊ principibus ⁊ ſadoch ſacerdote ⁊ ahi
melech filio abiathar principibus quoqꝫ fa
miliaꝝ ſacerdotalium ⁊ leuitaꝝ vnaꝫ domū
q̄ ceteris preerat eleazar: ⁊ alteram domum
que ſub ſe habebat ceteros ythamar. Exiuit
aūt ſors prima ioiarib. ſcd̄a iedeie: tertia ha
rim: quarta ſeori: q̄nta melchia: ſexta maim
na: ſeptima acchos: octaua abia: nona ieſu.
decima ſechenia: vndecima eliaſib: duodeci
ma iacim: tredecima hoppa: deciaquarta iſ
C baal: deciaq̄nta belga: deciaſexta emmer de
cimaſeptima ezir. deciaoctaua apſes: decima
nona aphecceia. viceſima ezechiel: viceſimap
ma iachin: viceſimaſecūda gamul viceſima
tertia dilaiu: viceſimaquarta maziau. He vi
ces eoꝝ ſc̄m miniſteria ſua vt ingrediātur do
mum dei: ⁊ iuxta ritum ſuuꝫ ſub manu aarō
patris eoꝝ: ſicut preceperat dominus deus
iſrl̄. Porro filioꝝ leui q̄ reliq̄ fuerāt de filijs
amrā erat ſubahel: ⁊ de filijs ſubahel iedeia.
D De filijs quoqꝫ roobie: princeps ieſias yſaa
ris vero filius ſalemoth: filiuſqꝫ ſalemoth ia
nadiath filiuſqꝫ eius: ieriau primus: amari
as ſcd̄s: iaziel tertius: iethomoā q̄rtus. Fili

us ozihel:micha:filius micha:ſamir. Frater
micha:ieſia.filiuſqꝫ ieſie:zacharias.Filij me-
rari:mooli ꝛ muſi.Filius oſiau.bēnon.filius
quoqꝫ merari:oziau ꝛ ſoem ꝛ ſachur ꝛ hebri
Porro mooli filiꝰ eleazar:q̇ non habebat li
beros.Filiꝰ vo cis ieramihel.Filij muſi.moo
li eder ꝛ ierimoth.Iſti filij leui ſm domos fa
miliaꝝ ſuaꝝ.Miſeruntqꝫ ꝛ ipſi ſortes ȝ fr̄es
ſuos filios aarō corā dō rege ꝛ ſadoch ꝛ ahi
melech ꝛ principibꝰ familiaꝝ ſacerdotalium
ꝛ leuiticaꝝ tam maiores q̄ꝫ minores omnes
ſors equaliter diuidebat. XXV.

A Gitur dō ꝛ magiſtratus exercitꝰ ſe-
gregauerūt i miniſteriū filios aſaph
ꝛ heman ꝛ ydithun:q̇ prophetarent
in cytharis ꝛ pſalterijs ꝛ cymbalis ſcd̄m nūe
rum ſuū dedicato ſibi officio ſeruientes. De
filijs aſaph zachur.ꝛ ioſeph.ꝛ natania.ꝛ aſa-
rela filij aſaph ſub manu aſaph prophetan-
tes iuxta regē.Porro ydithun filij ydithun.
godolias ſori.ieſeias.ꝛ ſabias ꝛ mathathias
ſex ſub manu patris ſui ydithun qui in citha
ra prophetabat ſuper confitentes ꝛ laudan-
B tes dn̄z.Hemā quoqꝫ filij hemā.boccian.ma
thaniu.ozihel.ſubuhel ꝛ ierimoth ananias.
anani.eliatha.geldelthi. romethiezer ꝛ ieſ-
baccaſa.mellothi.othir mozioth. Oēs iſti fi
lij hemā videntis regis in ſermonibuſ dei vt
exaltaret cornu.Deditqꝫ deus hemā filios q̄
tuordecim ꝛ filias tres. Uniuerſi ſub manu
patris ſui ad cantandū in templo dn̄i diſtri-
buti erāt i cymbal' ꝛ pſalterijs ꝛ citharis i mi
niſteria domꝰ dn̄i iuxta regē:aſaph videlicet
ꝛ ydithū ꝛ hemā.Fuit āt numerus eorum cū
fratribus ſuis qui erudiebant canticum dn̄i
cuncti doctores ducentioctogintaocto. Mi
ſeruntqꝫ ſortes per vices ſuas ex equo. tam
maior q̄ꝫ minus:doctus pariter ꝛ indoctus.
C Egreſſaqꝫ ē ſors pria ioſeph qui erat ð aſaph
ſcd̄a godolie ipſi ꝛ filijs eius ꝛ fratribus eiuſ
duodecim tertiā zachur filijs ꝛ fratribꝰ eius
duodecim.quarta yſari filijs ꝛ fratribus eiuſ
duodecim.q̇nta nathanie filijs ꝛ fratribꝰ eiꝰ
duodecim.ſexta boccian filijs ꝛ fratribꝰ eius
duodecim.ſeptima iſrehela filijs ꝛ fratribus
eius duodecim.octaua yſaie filijs ꝛ fr̄ibꝰ eiuſ
duodecim.nona mathanie filijs ꝛ fratribus
eius duodecim.decima ſemeie filijs ꝛ fr̄ibus
eius duodecim.vndecima eſrahel filijs ꝛ fr̄i
bus eius duodecim.duodecima aſabie filijs
ꝛ fratribus eiꝰ duodeci. tertiadecia ſubahel
D filijs ꝛ fr̄ibꝰ eiꝰ duodeci.quartadecia matha
thie filijs ꝛ fr̄ibꝰ eiꝰ duodeci.q̇ntadecia ieri-
moth filijs ꝛ fr̄ibus eiꝰ duodeci ſextadecima
ananie filijs ꝛ fr̄ibꝰ eiꝰ duodeci.ſeptiadecima
ieſboccaſe filijs ꝛ fr̄ibꝰ eiꝰ duodeci.octauade
cima anāi filijs ꝛ fr̄ibꝰ eiꝰ duodecim:nōade
cima mellothi filijs ꝛ fr̄ibꝰ eiꝰ duodeci. vice
ſima eliatha filijs ꝛ fr̄ibꝰ eiꝰ duodeci.viceſi-
maprima othir filijs ꝛ fr̄ibꝰ eiꝰ duodeci.vice
ſimaſcd̄a gothdolati filijs ꝛ fratribꝰ eiꝰ duo
decim.viceſimatercia aziut filijs ꝛ fr̄ibꝰ eius
duodecim.viceſima q̄rta romethiezer filijs
ꝛ fratribus eius duodecim. XXVI.

A Diuiſiones āt iāitoꝝ de choritis me-
ſellemia filiꝰ chore:de filijs aſaph fi-
lij meſellēie:zacharias ꝑmogenitus
iadihel ſecūdus.zabadias tertiꝰ iathanael q̄r
tus abilā q̇ntꝰ.iohānan ſextꝰ.elioēai ſeptimꝰ
Filij āt obededō:ſemeias primogenitꝰ.ioza-
bad ſecūdus.iohas t̄tiꝰ.ſachar q̄rtꝰ.nathana
el q̇ntꝰ.amihel ſextꝰ.yſachar ſeptimꝰ.aholla
thi octauꝰ:qꝛ bn̄dixit illi dn̄s. Semeie āt fi-
lio eiꝰ nati ſunt filij ꝑfecti familiaꝝ ſuarum:
erāt.n.viri fortiſſimi.Filij ergo ſemeie:othi ꝛ
raphael ꝛ obediel ſabad ꝛ fr̄es eiꝰ viri fortiſ-
ſimi.heliu quoqꝫ ꝛ ſamathias.Oēs hi de fi-
lijs obededō ipſi ꝛ filij ꝛ fr̄es eoꝝ fortiſſimi
ad miniſtrādū.ſexagintaduo de obededon.
Porro meſellāie filij ꝛ fr̄es eoꝝ robuſtiſſimi
B decē ꝛ octo.De hoſa āt.i.de filijs merari.ſe-
cri princeps.Non.n.hūerat primogenitū. ꝛ
idcirco poſuerat eū pr̄ eiꝰ in ꝑncipē helchiaſ
ſecūdus.tabelias t̄tiꝰ zacharias q̄rtꝰ.Oēs hi
filij ꝛ fr̄es hoſa tredeci.Hi diuiſi ſūt in iāito-
res:vt ſꝑ pricipes cuſtodiaꝝ ſicut ꝛ fr̄es eoꝝ
miſtrarent in domo dn̄i.Miſſe ſunt ergo ſor
tes ex equo ꝛ pūis ꝛ magnis ꝑ familias ſuas
in vnāquāqꝫ portaꝝ.Cecidit ergo ſors orien
talis ſelēie.Porro zacharie filio eiꝰ viro pru
dentiſſimo ꝛ erudito obtigit plaga ſeptētrio
nalis.Obededō vo ꝛ filijs eiꝰ ad auſtrū in q̄
ꝑte domꝰ erat ſenioꝝ ꝯciliū:ſephphia ꝛ hoſa
ad occidētē iuxta portā q̇ ducit ad viā aſcen
ſiōis:cuſtodia ȝ cuſtodiā. Ad oriētē vo leui
te ſex ꝛ ad aq̇lonē q̄tuor ꝑ diē.atqꝫ ad mere-
diē ſilr̄ in die q̄tuor:ꝛ vbi erat ꝯciliū bini ꝛ bi
C ni.In cellulis:q̄ꝫ ianitoꝝ ad occidētē q̄tuor
in via:biniqꝫ ꝑ cellulas.Ad ſeptētrionē vo ꝛ
meridiē:q̄terni ꝑ dies ſingulos mutabant ꝛ
ad baſilicā ꝯcilij ad occidētē bini:hn̄tes:ſub
iectos alios in via:biniqꝫ ꝑ cellulas.He ſunt
diuiſiōes ianitoꝝ filioꝝ chore ꝛ merari.Por
ro achias erat ſuper theſauros domus dn̄i ꝛ
vaſa ſcōꝝ:filij quoqꝫ dā filij gerſōi. De ledā
ꝑncipes familiaꝝ:ledā ꝛ gerſoni iehieli.Filij
ieihelí.zathā ꝛ iohel fr̄es eius ſuꝑ theſauros
domꝰ dn̄i āramitis ꝛ yſaaritis ꝛ hebrōitis ꝛ
ozihelitis Subahel āt filius gerſō filij moyſi
ꝑpoſitꝰ theſauris:frater q̄ꝫ eius eliezer cuiꝰ

filius raabia: ⁊ huius filius ysaias: ⁊ huius filius ioram: huius quoq; filius zechri: ⁊ huius filius selemith. Ipe selemith ⁊ fratres eiꝰ sup thesauros sctoꝝ q̃ sctificauit dd rex ⁊ pncipes familiarũ ⁊ tribuni ⁊ centuriões ⁊ duces exercitꝰ de bellis ⁊ manubus pliorꝝ q̃ cõsecrauerãt ad in
B staurationẽ ⁊ suppellectilẽ templi dñi. Hec ãt vniuersa sctificauit samuel vidẽs ⁊ saul filius cis: ⁊ abner filius ner: ⁊ ioab filiꝰ saruie: oẽsq; sctificauerat eas p manũ salemith ⁊ fratrũ eius. Ysaaritis vero pꝑerat conenias ⁊ filii eiꝰ ad opa forinsecus super israel ad docendũ ⁊ iudicãdũ eos. Porro de hebronitis asabias ⁊ fratres eius viri fortissimiꝰ mille septigẽti pꝑerãt israeli trãs iordanẽ ꝯ occidentẽ in cũctis opibus dñi ⁊ i mĩsteriũ regis. Hebronitar aũt princeps fuit ieria: fm familias ⁊ cognatiões eoꝝ. Quadragesimo ãno regni dd recẽsiti sũt ⁊ inẽti sũt viri fortissimi i gazer galaad fratresq; eiꝰ robustioris etat duo milia septigẽti principes fãliar. Prepo[s]uit autem eos dd rex rubenitis ⁊ gaddi ⁊ dimidie tribui manasse in oẽ misteriũ dei ⁊ regis.

XXVII

A Filii ãt israel fm nũerũ suum principes fãliarũ tribũi ⁊ centuriones ⁊ pfecti q̃ mĩstrabãt regi iuxta turmas suas ĩgrediẽtes ⁊ egrediẽtes per singlos menses in ãno: viginti q̃tuor milibus singli pꝑerãt. Prime turme i pmo mẽse iesboã pꝑerat filius zabdihel: ⁊ sub eo vigintiquatuor milia. De filiis phares: princeps cũctorũ pncipũ i exercitu mẽse primo. Scdi mẽsis hebat turmã dudiaobites. ⁊ post se alterũ nõie maccelloth q̃ regebat ptem exercitus viginti q̃tuor milium. Dux q̃z turme tertie i mẽse tertio erat banaias filius ioiade sacerdos: ⁊ in diuisiõe sua vigintiq̃tuor milia. Ipe est banaias fortissimus inter triginta ⁊ sup triginta. Pꝑerat aũt turme ipsius amizadab filiꝰ eiꝰ. Quartꝰ mẽse q̃rto asahel frater ioab: ⁊ zabedias filius eius post eũ: ⁊ in turma eius
B vigintiq̃tuor milia. Quĩtꝰ mẽse q̃nto pnceps samaothiezerites: ⁊ i turma eiꝰ vigintiquatuor milia. Sextꝰ mẽse sexto hira filiꝰ acces thecuites: ⁊ in turma eius vigintiquatuor milia. Septimus mẽse septimo helles phallonites de filiis ephraim: ⁊ in turma eius vigintiq̃tuor milia. Octauus mẽse octauo sobochai vsathites de stirpe zarai: ⁊ i turma eius vigintiquatuor milia. Nonus mense nono abiezer anathotites de filiis iemini: ⁊ in turma eius vigintiquatuor milia. Decimus mẽse decimo marai. ⁊ ipse nethophatites de stirpe zarai: ⁊ i turma eius vigintiquatuor milia. Undecimus mense vndecio banaias pharatonites de filijs ephraim: ⁊ in turma eius vigintiquatuor milia. Duodecimus mense duodecimo holdai nethophatites de stirpe gothoniel: ⁊ in turma eius vigintiquatuor
C milia. Porro tribubꝰ pꝑerant in israel rubenitis: dux eliezer filius zechri: symeonitis dux saphatias filius macha: leuitis: asabias filius chamuel: aaronitis: sadoch: iuda: heliu frater dauid: ysachar amri filius michael: zabulonitis: iesmaias filius abdie: neptalitibus: ierimoth filius ozihel: filiis ephraim osee filius ozaziu: dimidie tribui manasse: iohel filius phadaie: ⁊ dimidie tribui manasse in galaad: iaddo filius zacharie: beniamin autẽ iasihel filius abner: dan vero ezrihel filius ieroã. Hi principes filioꝝ isrl. Noluit autẽ dauid numerare eos a viginti annis inferius: quia dixerat dominus vt multiplicaret israel: quasi stellas celi. Ioab filius saruie ceperat numerare nec compleuit: quia super hoc ira dei irruerat in israel: ⁊ idcirco numerus eorum qui fuerant recensiti nõ est relatus in fastos regis dauid. Super thesauros autem regis fuit azmoth filius adihel. His autem thesauris qui erant in vrbibus ⁊ in vicis ⁊ in turribus presidebat ionathã fi-
B lius ozie. Operi autem rustico ⁊ agricolis q̃ exercebant terram pꝑerat ezri filius chelub vinearumq; cultoribus semeias romathites: cellis autem vinarus zabdias aphonites. nã super oliueta ⁊ ficeta que erant in campestribus: balanã gederites: super apothecas autem olei ioas. Porro armentis que pascebãtur in sarona prepositus fuit sethrai saronites: ⁊ super boues in vallibus saphat filius adli: super camelos vero vbil hismahelites: ⁊ super asinos iadias meronathites: super oues quoq; iazim agarenus. Oẽs hi principes substãtie regis dauid. Ionathan autem patruus dauid cõsiliariꝰ vir prudẽs ⁊ lr̃atus ipe ⁊ iahihel filiꝰ achamoni erãt cũ filiis re-
gis. Achitophel ẽt cõsiliariꝰ regis ⁊ chusi arachites amicus regis. Post achitophel fuit 2 Reg.
ioiada filius banaie ⁊ abiathar. Pꝛinceps ãt exercitꝰ regis erat ioab.

XXVIII

A Conuocauit igit̃ dauid oẽs pncipes isrl̃ duces tribuũ ⁊ ppositos turmarũ q̃ mĩstrabãt regi: tribunos quoq; ⁊ centuriões: ⁊ q̃ pꝑerãt substãtie ⁊ possessiõibꝰ regis: filiosq; suos cũ eunuchis. ⁊ potẽtes ⁊ robustissimos quosq; i exercitu isrl̃: Cumq; surrexisset rex ⁊ stetisset: ⁊ ait. Audite me fratres mei ⁊ populus meꝰ. Cogitaui vt edificarem domum in qua requiesceret archa federis domini: et scabellũ pedũ dñi dei nr̃i ⁊

ad edificãdũ oia ꝑpaui. Deus aũt dixit mihi
2.b. Non edificabis domuz noĩ meo eo ꝙ sis vir
bellatoꝛ ⁊ sanguiné fuderis ſʒ elegit dñs ds
.a. israel me de vniuersa domo pr̃is mei vt eém
.a. rex sup israel in sempiternũ. de iuda. n. elegit
B principes. Porro de domo iuda domũ pr̃is
mei: ⁊ de filijs pr̃is mei placuit ei vt me elige
ret regé sup cunctũ israel. ſʒ ⁊ de filijs meis
filios. n. mihi multos dedit dñs: elegit salo-
né filiũ meum vt sederet in throno regni dñi
.b. sup isrl'. Dixitqꝫ mihi: Salon filiꝰ tuus edifi-
cabit domũ meã ⁊ atria mea. Ipʒ. n. elegi mi
hi in filiũ. ⁊ ego ero ei in patré: ⁊ firmabo re
gnũ eius vsqꝫ in eternũ: si ꝑseuerauerit facer
precepta mea ⁊ iudicia sicut ⁊ hodie. Nũc er
go corã vniuerso cetu israel audiente do nr̃o
custodite ⁊ ꝑquirite cuncta mandata dñi dei
nr̃i vt possideat terrã bonã: ⁊ reliq̃t eã filijs
vr̃is post vos vsqꝫ i sempiternũ. Tu ãt salon fi
li mi scito deũ pr̃is tui. ⁊ fui ei corde ꝑfecto i
aio voluntario. Oia. n. corda scrutatur dñs
C ⁊ vniuersas mentiũ cogitationes intellĩt. Si
q̃sieris eũ inuenies: si ãt dereliq̃ris eũ ꝓijciet
te in eternũ. Nũc ergo qꝛ elegit te dñs vt edi
ficares domũ scĩiarij: ꝯfortare ⁊ ꝑfice. Dedit
ãt dd salamoni filio suo descriptõeʒ porticꝰ ⁊
tépli ⁊ cellarioꝛum ⁊ cenaculi ⁊ cubicloꝝ i
aditi ⁊ domus ꝓpitiatõis necnõ ⁊ oiuʒ q̃ co
gitauerat atrioꝛum ⁊ exedrarũ p circuituʒ i
thesauros domus dñi ⁊ i thesauros scõꝝ di
uisionũqꝫ sacerdotaliũ ⁊ leuiticaruʒ oia opa
domus dñi ⁊ i vniuersa vasa misterij templi
dñi: auruʒ i pondere p singl'a vasa misterij: ar
genti q̊ʒ pondꝰ ꝓ vasoꝝ ⁊ opuʒ diuersitate: ſʒ
⁊ ad cãdelabꝛa aurea ⁊ ad lucernas aurũ ꝓ
mésura vniuscuiusqꝫ candelabꝛi ⁊ lucernaꝝ
silr ⁊ in cãdelabꝛa argentea ⁊ in lucernas eo
rum pꝛo diuersitate mésure. põdus argenti
tradidit. Auꝝ q̊ʒ dedit i mésas ꝓpositiõis ꝓ
diuersitate mésaꝝ. silr ⁊ argétũ i al's mésas ar
D genteas. Ad fascinulas quoqꝫ ⁊ phialas ⁊
thuribula ex auro purissio: ⁊ leunculos aure
os ꝓ q̃litate mésure põdꝰ distribuit i leũculũ:
⁊ leũculũ silr ⁊ i leões argéteos diuersũ argé
ti põdꝰ sepauit. Altari ãt i q̊ adolebat incésũ:
auꝝ purissimũ dedit: ⁊ vt ex ipo fieret simili-
tudo q̃drige cherubin extédétũ alas ⁊ velã
tũ arcã federis dñi. Oia inq̃t venerunt scri-
pta manu dñi ad me: vt intelligeré vniuersa
opa exéplaris. Dixit quoqꝫ dauid salomoni
filio suo. Viriliter age ⁊ ꝯfortare ⁊ fac: ne ti-
meas ⁊ ne paueas. Dñs eniʒ deꝰ meꝰ tecum
erit: ⁊ nõ dimittet te nec dereliquet: donec ꝑ
ficias oé opꝰ misterij domꝰ dñi. Ecce diuisio
nes sacerdotũ ⁊ leuitaꝝ in oé misteriũ domꝰ
dñi assistũt tibi ⁊ parati sũt: ⁊ nouerũt tã pn-
cipes q̊ʒ ppl's oia precepta tua.

XXIX

A Locutusqꝫ est dauid rex ad oéʒ eccle
siam. Salomoné filiũ meũ vnuʒ ele
git dñs adhuc pueꝝ ⁊ tenellũ. Opꝰ
eni grãde é: neqꝫ eni homi ꝑparat habitatio:
ſʒ deo. Ego eni totis viribꝰ meis ꝑparaui im
pensas domꝰ dñi dei mei: auꝝ ad vasa aurea:
⁊ argétũ in argétea: es i enea: ferꝝ in ferrea:
ligna ad lignea: lapides onychinos ⁊ q̃si sti
binos ⁊ diuersoꝝ coloꝝ oémqꝫ ꝑciosũ lapidé
⁊ marmoꝛ pariũ abũdãtissime: ⁊ sr̃ hec q̃ ob
tuli in domũ dei mei de peculio meo aurũ ⁊
argentũ do i téplũ dei mei: exceptis his q̃ ꝑ-
paraui in edé sanctã: tria milia taléta auri d
auro ophir: ⁊ septé milia talentoꝝ argéti ꝓ-
batissimi ad deaurãdos parietes tépli: ⁊ vbi
cũqꝫ opꝰ é auꝝ de auro: ⁊ vbicũqꝫ opꝰ é argé
B tuʒ de argéto. Opa fiãt p manꝰ artificũ: ⁊ si-
quis spõte offert ipleat manũ suã hodie ⁊ of
ferat qd voluerit dño. Polliciti sũt itaqꝫ pn
cipes familiaꝝ ⁊ ꝓceres tribuuʒ isrl': tribuni
quoqꝫ ⁊ centuriones ⁊ pꝛincipes possessio-
nũ regis dederũtqꝫ i opa domꝰ dñi auri talé
ta q̃nqꝫ milia ⁊ solidos decé milia: argéti ta
léta decé milia: ⁊ eris taléta decé ⁊ octo mi-
lia: ferri quoqꝫ cétũ milia talétoꝝ: ⁊ apd qué
cũqꝫ inuẽti sũt lapides: dederũt i thesauros
C domꝰ dñi p manũ iehiel gersonitis. Letatusqꝫ
é ppl's cũ vota spõte ꝓmitterent: qꝛ corde
toto offerebãt ea dño. Sed ⁊ dauid rex leta-
tus é gaudio magno: ⁊ bñdixit dño corã vni
uersa multitudie: ⁊ ait. Bñdictꝰ es dñe deꝰ
isrl' pr̃is nr̃i: ab eterno in eternũ. Tua est dñe
magnificétia ⁊ potétia ⁊ gl'ia atqꝫ victoꝛia ⁊
tibi laꝰ. Cũcta eni q̃ i celo sũt ⁊ i t̃ra: tua sunt.
Tuũ dñe regnũ: ⁊ tu es super oés pꝛincipes.
Tue diuitie: ⁊ tua é gl'a: tu dñaris oium. In
mãu tua vꝰtꝰ ⁊ potétia: i mãu tua magnitudo
⁊ ipiũ oim. Nũc igit deꝰ nr̃ ꝯfitemur tibi: ⁊
D laudamꝰ nomé tuũ inclytũ. Quis ego ⁊ q̊s
ppl's meꝰ: vt possimꝰ hec tibi vniuersa ꝓmit
tere: Tua sũt oia: ⁊ q̃ de manu tua accepimꝰ
dedimꝰ tibi. Peregrini eni sumꝰ coꝛam te ⁊
aduene: sic oés pr̃es nr̃i. Dies nr̃i q̃si vmbꝛa
sup t̃rã: ⁊ nulla é moꝛa. Dñe deꝰ nr̃: ois hec
copia quã parauimꝰ vt edificaret domꝰ noi
scõ tuo: de manu tua é: ⁊ tua sũt oia. Scio ds
meꝰ ꝙ ꝓbes coꝛda ⁊ simplicitaté diligas: vn
de ⁊ ego i simplicitate coꝛdis mei letꝰ obtu-
li vniuersa hec: ⁊ ppl'm tuũ qui hic reptꝰ é vi
di cum ingenti gaudio tibi offerre donaria.
E Domine deus abꝛaam ⁊ ysaac ⁊ israel patrũ
nostroꝛum custodi in eternum hanc vo-
luntatem coꝛdis eoꝛum ⁊ semper in venera-

tionē tui mens iſta pmaneat. Salomōi qȝ fi
lio meo da coꝛ perfectū vt cuſtodiat manda
ta tua ⁊ teſtimonia tua ⁊ cermonias tuas.
⁊ faciat vniuerſa. ⁊ edificet edem cuiꝰ impē
ſas paraui. Precepit autem dauid vniuerſe
eccl'ie. Bn̄dicite dn̄o deo nr̄o. Et benedixit
oīs eccleſia dn̄o deo patꝝ ſuoꝝ ⁊ īclinauerūt
ſe ⁊ adoꝛauerunt deū: ⁊ deinde regē. Immo
lauerūtqȝ victias dn̄o: ⁊ obtulerūt holocau
ſta die ſequenti thauros mille. arietes mil
le agnos mille cum libaminibus ſuis ⁊ vni
F uerſo ritu abūdantiſſime in oēm iſrl'. Et co
mederūt ⁊ biberunt coꝛam dn̄o ī die illo cuȝ
grandi leticia. ⁊ vnxerūt ſcd'o ſalōneȝ filiuȝ
dauid. Unxerunt aūt eū dn̄o in ꝑncipē. ⁊ ſa
5. Re. 2. f. doch in pōtificē. Seditqȝ ſalomō ſup ſoliuȝ
dn̄i in rege ꝓ dauid pr̄e ſuo ⁊ cūctis placuit
⁊ paruit illi oīs iſrl'. Sed ⁊ vniuerſi pꝛīcipes
⁊ potētes ⁊ cūcti filij regis dauid dederunt
manū ⁊ ſubiecti fuerūt ſalomoni regi. Ma
gnificauit ergo dn̄s ſalōneȝ ſup oēm iſrl' ⁊ de
dit illi gloꝛiā regni qualē nullus habuit an̄
G eū rex iſrl'. Igitur dauid filius yſai regnauit
ſup vniuerſū iſrl': ⁊ dies quibus regnauit ſu
per iſrl' fuerunt q̄draginta anni. In hebꝛon
regnauit ſeptē annis. ⁊ in irlȝ annis triginta
tribus: ⁊ moꝛtuus eſt in ſenectute bona ple
nus dieꝝ ⁊ diuitijs ⁊ gloꝛia: ⁊ regnauit ſalo
mon filius eius pꝛo eo. Geſta autem dauid
regis, pꝛioꝛa ⁊ nouiſſima ſcripta ſunt in libꝛo
ſamuel videntis: ⁊ in libꝛo nathan pꝛophete
atqȝ in volumine gad vidētis: vniuerſiqȝ re
gni eius foꝛtitudinis ⁊ tempoꝛum que tran
ſierunt ſub eo ſiue in iſrael ſiue in cunctis re
gnis terraꝝ.

Explicit Dabꝛeiamin liber pꝛimꝰ.

Incipit Dabꝛeiamin ſiue Paralypome
non liber ſecundus. Capitulum I

A Onfoꝛtatꝰ eſt ergo ſalomon fi
3. Re. 3. a lius dauid in regno ſuo: ⁊ do
minus erat cum eo: ⁊ magnifi
cauit eum in excelſum. Prece
pitqȝ ſalomon vniuerſo iſraeli
tribunis ⁊ centurionibus ⁊ du
cibus ⁊ iudicibꝰ oīs iſrael ⁊ pꝛincipibꝰ fami
liaꝝ: ⁊ abijt cum vniuerſa multitudine in ex
celſum gabaon, vbi erat tabernaculuȝ fede
ris dn̄i: qd̄ fecit moyſes famulus dei in ſolitu
dine. Archam autem dei adduxerat dauid
de cariathiarim in locū queȝ pꝛepauerat ei.
⁊ vbi fixerat illi tabernaculū: hoc eſt in irl'm
Exo. 38. a Altare quoqȝ eneū qd̄ fabꝛicatus fuerat be
ſelehel filius vri filij vr ibi erat coꝛam taber
naculo domini quod ⁊ requiſiuit ſalomō ⁊
B oīs eccleſia. Aſcenditqȝ ſalomon ad altare
eneū coꝛā tabernaculo federis dn̄i: ⁊ obtulit
in eo mille hoſtias. Ecce aūt in ipſa nocte ap
paruit ei deus dicens. Poſtula qd̄ vis. vt dē
tibi. Dixitqȝ ſalomon deo. Tu feciſti cum da
uid pr̄e meo miam magnā. ⁊ conſtituiſti me
regē pꝛo eo. Nūc ergo dn̄e deꝰ impleat ſmo
tuꝰ quē pollicitꝰ es dauid pr̄i meo. Tu. n. me 1 Pa. 28. a
feciſti regē ſup ppl'm tuū multū: q̄ tā innūe Sap. 9. d.
rabilis eſt q̄ȝ puluis tr̄e. Da mihi ſapientiaȝ C
⁊ intelligētiā: vt ingrediar ⁊ egrediar coꝛaȝ
ppl'o tuo. Quis. n. pōt hunc ppl'm tuū digne
q̄ tā grandis eſt iudicare? Dixit aūt deus ad
ſalomonē. Quia hoc magis placuit coꝛdi tuo
⁊ non poſtulaſti diuitias ⁊ ſubſtātiā ⁊ gloꝛiā
neqȝ aīas eoꝝ q̄ te oderant. ſed nec dies vite
plīmos: petiſti aūt ſapiam ⁊ ſciam vt iudicare
poſſis ppl'm meū: ſup quē ꝯſtitui te regem: ſa
pientia ⁊ ſcia data ſūt tibi. Diuitias aūt ⁊ ſub
ſtantiā ⁊ gloꝛiā dabo tibi: ita vt nullus in re
gibꝰ nec an̄ nec poſt te fuerit ſimilis tui. Uenit D
ergo ſalomon ab excelſo gabaon in irl'm co
ram tabernaculo federis. ⁊ regnauit ſup iſrl'
Congregauitqȝ ſibi currꝰ ⁊ eq̄tes ⁊ facti ſūt
ei mille q̄dringēti currꝰ. ⁊ duodeci millia eq̄
tum. ⁊ fecit eos eē in vꝛbibꝰ q̄drigaꝝ ⁊ cuȝ re
ge in irl'm. Pꝛebuitqȝ rex argentū ⁊ aurū in
irl'm quaſi lapides: ⁊ cedros q̄ſi ſicomoꝛos q̄
naſcunt in cāpeſtribus multitudine magna:
Adducebant aūt ei eq̄ de egypto de choa a ne
gociatoꝛibꝰ regis: q̄ ibant ⁊ emebant pꝛecio
q̄drigā equoꝝ ſexcentis argenteis: ⁊ equum
centū q̄nquaginta. Silr' de vniuerſis regnis
cetheoꝝ ⁊ a regibꝰ ſyrie: ēptio celebꝛabat. II
Ecreuit aūt ſalomon edificare domū A
nomini dn̄i ⁊ palatiū ſibi. Et nūera
uit ſeptuaginta milia viroꝝ poꝛtan
tium humeris: ⁊ octoginta milia q̄ cederent
lapides in montibꝰ: pꝛepoſitoſqȝ eoꝝ tria mi
lia ſexcentos. Miſit quoqȝ ad hirā regē tyri 3. Re. 5.
dicens. Sicut egiſti cū dauid pr̄e meo: ⁊ mi
ſiſti ei ligna cedrina vt edificaret ſibi domuȝ
in qua ⁊ habitauit: ſic fac mecū vt edificē do
muȝ nomini dn̄i dei mei vt ꝯſecrē eā: ad ado
lendum incenſū coꝛā illo ⁊ fumiganda aro
mata. ⁊ ad pꝛopoſitionē panū ſempiternaȝ. ⁊
ad holocauſtomata mane ⁊ veſpere: ſabbatis
quoqȝ ⁊ neomenijs. ⁊ ſollēnitatibus dn̄i dei
nr̄i in ſempiternū que mādata ſunt iſrl'i. Do
mus. n. quā edificare cupio magna eſt. Ma B
gnus eſt. n. deus nr̄ ſuper oēs deos. Quis er
go poterit ꝑualere vt edificet ei dignam do
mum? Si. n. celū ⁊ celi celoꝝ cape eū neq̄unt
quantus ego ſum vt poſſim edificare ei do
mum? Sed ad hoc tm̄: vt adoleatur incenſū
coꝛā illo. Mitte ergo mihi virum eruditum

147

ꝗ nouerit operari in auro ⁊ argẽto ere ⁊ fer-
ro purpura coccino ⁊ hyacīto: ⁊ ꝗ sciat scul-
pere celaturas cū his artificibus quos mecū
habeo in iudea ⁊ in irl'm quos ꝑparauit da-
uid pr̄ meus. Sz ⁊ ligna cedrina mitte mihi
⁊ artheutina ⁊ pinea de libano. Scio .n. ꝙ s̄
ui tui nouerit cedere ligna de libano . ⁊ erūt
serui mei cū seruis tuis: vt parēt mihi ligna
C plurima. Domus .n. quā cupio edificare ma
gna ē nimis ⁊ iclyta. Preterea operarijs ꝗ
cesuri sūt ligna seruis tuis dabo i cibaria tri
tici choros viginti milia ⁊ ordei choros toti
dē: olei quoqꝫ sata viginti milia. Dixit autē
hirā rex tyri ꝑ lr̄as quas miserat salomoni.
Quia dilexit dn̄s pp'lm suū: idcirco te regna
re fecit sup eū. Et addidit dicēs. Bn̄dictus
dn̄s deꝰ isrl' ꝗ fecit celū ⁊ terrā. ꝗ dedit dauid
regi filiū sapiētē ⁊ eruditū ⁊ sensatū atqꝫ pru
dētē: vt edificaret domū dn̄o: ⁊ palatiū sibi.
Misi ergo tibi virꝫ prudentē ⁊ sciētissimum
hirā prēm meū filiū mulieris de filiabꝰ dan
cuius pr̄ fuit tyrius: ꝗ nouerit operari i au-
ro ⁊ argēto: ere ⁊ ferro marmore ⁊ lignis: in
purpura quoqꝫ ⁊ hyacinto ⁊ byssino ⁊ cocci-
D no: ⁊ qui sciat celare oēm sulpturā: ⁊ adinue
nire prudēter qdcūqꝫ i opere necessariū ē cū
artificibꝰ tuis ⁊ cū artificibꝰ dn̄i mei dauid
pr̄is tui. Triticū ergo ⁊ ordeū ⁊ oleū ⁊ vinū:
ꝗ pollicitꝰ es dn̄e mi mitte seruis tuis. Nos
aūt cedemus ligna de libano quot necessa-
ria hūeris: ⁊ applicabimꝰ ea ratibꝰ ꝑ mare i
ioppe: tuū aūt erit trāsferre ea i irl'm. Nume
rauit igit salomō oēs viros ꝓselitos ꝗ erāt i
terra isrl' post dinūeratiōnē quā dinūerauit
dd pr̄ eiꝰ: ⁊ iuēti sūt cētū q̄nquagīta tria mi-
lia ⁊ sexcēti. Fecitqꝫ ex eis septuaginta mi-
lia ꝗ humeris onera portarēt: ⁊ octogīta mi
lia ꝗ lapides de mōtibus cederēt: tria āt mi
lia ⁊ sextētos ꝑpositos operꝫ pp'li. III
A Et cepit salomō edificare domū dn̄i
i irl'm i mōte moria: ꝗ demōstratus
fuerat dd pr̄i eiꝰ: i loco quē parauc-
5·5 rat dd i area horna iebusei. Cepit aūt edifica
re mēse scdo: āno q̄rto regni sui. Et hec sunt
fundamenta que iecit salomon vt edificaret
domū dei: longitudinis cubitos i mēsura ꝑ
ma sexaginta: latitudinis cubitos vigīti. por
ticū vo aū frontē ꝗ tēdebat i lōgū iuxta mē
surā latitudinis domus: cubitoꝝ vigīti . por
ro altitudo cētū vigīti cubitoꝝ erat. Et deau
B rauit eā itrīsecus auro mūdissimo. Domū qꝫ
maiorē texit tabulis lignis abiegnis: ⁊ lami
nas auri obrizi affixit ꝑ totū. Sculpsitqꝫ i ea
palmas: ⁊ quasi cathenulas se inuicē cōple-
ctentes. Strauit quoqꝫ pauimētū tēpli ꝑcio
sissimo marmore decore multo. Porro auꝝ
erat ꝓbatissimū: de cuius laminis texit do-
mū ⁊ trabes eiꝰ ⁊ postes ⁊ parietes ⁊ ostia ⁊
celauit cherubin i parietibus . Fecit quoqꝫ
domū sci scōꝝ: lōgitudinē iuxta latitudinē
domus cubitoꝝ vigīti ⁊ latitudinē silr̄ vigīti
cubitoꝝ. Et lamis aureis texit eā q̄si talentis
sexcētis sz ⁊ clauos fecit aureos: ita vt singl'i
claui siclos q̄nquagenos appēderēt. Cena-
C cula quoqꝫ texit auro. Fecit ēt i domo sci scō
rū cherubī duos ope statuario: ⁊ texit eos au
ro. Ale cherubī vigīti cubitꝭ extēdebāt: ita vt
vna ala hēret cubitos q̄nqꝫ ⁊ tāgeret parie-
tē domus: ⁊ altera q̄nqꝫ cubitos hn̄s alā tā-
geret alterius cherub. Silr̄ cherub alterius
ala q̄nqꝫ hēbat cubitos: ⁊ tāgebat parietē: ⁊
ala eiꝰ altera q̄nqꝫ cubitoꝝ: alā cherub alteri
us ꝯtigebat. Igit ale vtriusqꝫ cherub expāse
erāt: ⁊ extēdebāt ꝑ cubitos vigīti. Ipi āt sta-
bāt erectis pedibꝰ: ⁊ facies eoꝝ erant vsꝫ ad
exteriorē domū. Fecit quoqꝫ velū ex hyacīto D
purpura cocco ⁊ bysso: ⁊ itexuit ei cherubin
Añ fores ēt tēpli duas colūnas: ꝗ triginta ⁊
q̄nqꝫ cubitos habebant altitudinis. Porro
capita eaꝝ q̄nqꝫ cubitoꝝ: necnō ⁊ q̄si cathe-
nulas i oraculo: ⁊ supposuit eas capitibꝰ co-
lūnaꝝ. Malogranata ēt cētū ꝗ cathēulis in
terposuit. Ipas qꝫ colūnas posuit i vestibulo
tēpli vnā a dextris: alterā a sinistris. Eā ꝗ a
dextris erat vocauit iachin: ⁊ que ad leuam
vocauit booz. IIII
Fecit quoqꝫ altare eneū viginti cubi A
rum longitudinis ⁊ viginti cubito
toꝝ latitudinis ⁊ decē cubitoꝝ alti-
tudinis. Mare etiā eneū fusile decē cubitis
a labio vsqꝫ ad labium: rotunduz per circui
tum. Quinqꝫ cubitos habebat altitudinis:
⁊ funiculus triginta cubitoꝝ ambigebat gy
rū eius. Silitudo quoqꝫ boū erat subter illd
Et decē cubitis ꝗdā extrinsecus celature: q̄si
duobus v'sibus labiū maris circuibant. Bo
ues āt erāt fusiles: ⁊ ipsum mare sup duode
cim boues ipositū erat: quoꝝ tres respiciebāt
ad aq̄lonē: ⁊ alij tres ad occidētem. Porro
tres alij meridiē: ⁊ tres ꝗ reliq̄ erāt oriētem
hn̄tes mare suppositū. Posteriora aūt boū B
erāt itrinsecus sub mari. Porro vastitas eiꝰ
hēbat mēsurā palmi: ⁊ labiuz illius erat q̄si
labiū calicis vel repādi lilij: capiebatqꝫ tria
milia metretas. Fecit quoqꝫ ꝯchas decē ⁊ po-
suit q̄nqꝫ a dextris ⁊ q̄nqꝫ a sinistris: vt laua
rēt i eis oīa ꝗ i holocaustū oblaturi erāt. por
ro i mari sacerdotes lauabant. Fecit aūt ⁊ cā
delabra aurea decē fz spēm quā iusserat fie-
ri ⁊ posuit ea i tēplo: q̄nqꝫ a dextris ⁊ quiqꝫ

a sinistris. Necnō ⁊ mēsas dcē ⁊ posuit eas ī
tēplo: qnq3 a dxtris ⁊ qnq3 a sinistris. Phia
C las quoq3 aureas cētū. Fecit ēt atriū sacerdo
tū ⁊ basilicā grādē: ⁊ ostia in basilica q̄ texit
ere. Porro mar̃ posuit i latere dextro ꝯ oriē
tem ad meridiē. Fecit āt hyrā lebetes ⁊ crea
gras ⁊ phialas ⁊ ꝯpleuit oē opꝰ r̃gis i domo
di hoc ē colūnas duas ⁊ epistylia ⁊ capita: ⁊
q̄i q̄dam r̃tiacula q̄ capita tegerent s̄r episty
lia. Malogranata quoq3 q̄drigēta ⁊ r̃tiacl̃a
duo ita vt bini ordies malogranatoꝝ singul̃
retiacul̃ iūgerēt: q̄ ꝓtegerent epistylia. ⁊ capi
ta colūnaꝝ.. Bases ēt fecit. ⁊ ꝯchas: q̄s s̄r po
suit basibꝰ: mar̃ vnum boues quoq3 duode
B ci sub mari: ⁊ lebetes ⁊ creagras ⁊ phialas.
Oia vasa fecit salamōi hyrā p̄r eiꝰ in domo
dn̄i ex ere mūdissio. In regiōe iordāis fudit
ea rex i argyllosa t̄ra: ĩt sochot ⁊ saredatha.
Erat āt m̄ltitudo vasorum inumerabil̃ ita ut
ignoraret̃ pōdꝰ eris. Fecitq3 salamō oa va
sa domꝰ dei: ⁊ altar̃ aureū ⁊ mēsas: ⁊ s̄r eas
pāes ꝓpositōis. Cādelabra q̄3 cū lucernis su
is vt lucerēt añ oraculū iuxta ritū exauro pu
rissimo. ⁊ florētia q̄dā ⁊ lucernas ⁊ forcipes
aureos. Oia d auro mūdissimo facta s̄r. Thi
miamata quoq3 ⁊ thuribula ⁊ phiala ⁊ mor
tariola ex auro purissimo. ⁊ ostia celauit tem
pli ĩtioris id ē i scā scōꝝ. ⁊ ostia tēpli forisecꝰ
aurea. Sicq3 ꝯpletū ē oē opꝰ qd fecit salomō
A Attulit igr̃ salamō. i domo dn̄i. V
3.Re.7.s oia q̄ vouerat dd p̄r suꝰ argētum ⁊
auꝝ ⁊ vniuersa vasa posuit ĩ thesau
3 Re.8.a ris domꝰ dn̄i. Pꝰ q̄ ꝯgregauit maior̃s natu
isrl̃. ꝯctos p̄ncipes tribuū. ⁊ capita familiaꝝ
d filijs isrl̃ i irl̃3: vt adducerēt archā federis
dn̄i d citate dd q̄ ē i syō. Venerūt itaq3 ad r̃gē
oēs viri isrl̃: i die solēni mensis septimi. Cūq3
vēissēt ꝯcti senioꝝ israel: portauer̃t leuite ar
chā. ⁊ itul[er]ūt eā3: ⁊ oē3 paraturā tabernacl̃i.
B Porro vasa scūarij q̄ erāt i tabernacl̃o por
tauer̃t sacerdotes cū leuitis. Rex āt salomō
⁊ vniuersꝰ cetꝰ israel ⁊ oēs q̄ fuer̃t ꝯgregati
añ archam imolabant arietes ⁊ boues absq3
vllo numero. tāta. n. erat m̄ltitudo victiaru3
Et itulerūt sacerdotes archā federis dn̄i i lo
cū suū. i. ad oraculum tēpli in scā scōꝝ subter
alas cherubin: ita vt cherubin expanderent
alas suas s̄r locum i q̄ posita erat archa: ⁊ ip
C sam archā regerēt cū vectibꝰ suis. Vectium
āt quibus portabat̃ archa q̄a paululū lōgio
res erant: capita parebāt añ oraculu3. Si vo
q̄s paululū fuiss3 extrisecꝰ eos vedere ñ po
tat. Fuit itaq3 archa ibi vsq3 i p̄ntē diem. Ni
hilq3 erat aliud in archa nisi due tabule: q̄s
posuerat moyses in oreb. q̄n̄do legem dedit
dn̄s filijs israel egrediētibꝰ ex egypto. Egres
sis aūt sacerdotibꝰ de scūario. oēs. n. sacerdo
tes qui ibi potuerāt inueniri sanctificati sūt:
nec adhuc in illo tp̄e vices ⁊ ministerioꝝ or
do inter eos diuisus erat: tā leuite q̄ꝫ canto
res. i. ⁊ q̄ sub asaph erant. ⁊ qui sub hemā. ⁊ q̄ B
sub ydithun: filij ⁊ fratres eoꝝ vestiti byssinis
cimbalis ⁊ psalterijs: ⁊ citharis ꝯcrepabant
stantes ad orientalē plagā altaris ⁊ cum eis
cātores centū viginti canentes tubis. Igitur
ꝯctis p̄iter ⁊ tubis ⁊ voce ⁊ cibalis ⁊ orgāis
⁊ diuersi generis musicoꝝ concinētibꝰ. ⁊ vo
cem in sublime tollentibꝰ: lōge sonitꝰ audie
bat̃: ita vt cū dn̄m laudare cepissent ⁊ dicere
Cōfitemini dn̄o q̄m̄ bonꝰ q̄m̄ in eternū mia Ps.10[…]
eiꝰ. ipleret̃ domꝰ dei nube ne possent sacerdo
tes stare ⁊ m̄istrare p̄p caliginē. Cōpleuerat
.n. gloria dn̄i domum dei. VI.
A Tunc salomon ait. Dn̄s pollicitꝰ est
vt hitaret in caligine: ego autē edifi 3.Re.[…]
caui domum nomini eius: vt habita
ret ibi in p̄petuū. Et ꝯuertit rex faciē suam. ⁊
bn̄dixit vniuerse m̄ltitudini isrl̃. Nā ois tur
ba stabat intēta. Et ait. Bn̄dictꝰ dn̄s deꝰ isrl̃
q̄ qd locutus est dauid p̄ri meo: op̄e ꝯpleuit
dicēs. A die qua eduxi p̄pl̃m meum de terra
egypti: nō elegi ciuitatē de cūctis tribubꝰ isrl̃
vt edificaret̃ in ea domus nomini meo. neq3
elegi quēq̄3 aliū viꝝ vt eēt dux in ppl̃o meo
israel: s3 elegi irl̃m vt sit nomen meum in ea.
⁊ elegi dauid: vt ꝯstituerē eū super ppl̃3 meū
israel. Cūq3 fuisset volūtatis dauid p̄ris mei
vt edificaret domum nomini dn̄i dei israel:
dixit dn̄s ad eum. Q2 hec fuit voluntas tua
vt edificares domū nomini meo: bn̄ quidem
fecisti huiuscemodi h̄re voluntatē s3 non tu
B edificabis mihi domū. Verūtn̄ filius tuꝰ qui
egredietur de lūbis tuis: ipse edificabit domū
noi meo. Cōpleuit ergo dn̄s sermonē suum
quē locutꝰ fuerat. ⁊ ego surrexi ꝓ dauid p̄re
meo ⁊ sedi sup thronū israel sicut locutus est
dn̄s: ⁊ edificaui domum noi dn̄i dei israel. ⁊
posui in ea archā in qua est pactu3 dn̄i quod
pepigit cū filijs israel. Stetit ergo corā altar̃
dn̄i ex aduerso vniuerse multitudinis israel:
⁊ extēdit manꝰ suas. Siquidē fecerat sal̃on
basim eneā ⁊ posuerat eam in medio basilice
habentē quinq3 cubitos longitudinis ⁊ q̄n
q3 latitudis. ⁊ tres cubitos altitudinis. Ste
titq3 sup eam. ⁊ deinceps flexis genibꝰ cōtra
vniuersam multitudinē israel: ⁊ palmis i ce
C lum leuatis ait. Dn̄e deꝰ israel: nō est similis
tui deꝰ i celo ⁊ i t̄ra: q̄ custodis pactū ⁊ mia3
cū s̄uis tuis: q̄ ābulant corā te in toto corde
suo q̄ p̄stitisti seruo tuo dauid p̄ri meo q̄cū

ꝙ locutus fueras ei. ⁊ q̄ ore ꝓmiseras: opere
ꝯplesti: sicut ⁊ p̄n̄s t̄ps ꝓbat. Nūc ergo dn̄e
deus isrl' iple s̄uo tuo p̄ri meo dauid q̄cunq;
locutus es dicēs. Non deficiet ex te vir corā
me qui sedeat super thronum isrl': ita tñ si cu
stodierint filij tui vias meas. ⁊ ambulauerit
in lege mea: sicut ⁊ tu ambulasti coram me.
Et nunc dn̄e deus isrl' firmet̄ sermo tuus. quē
locutus es seruo tuo dauid. Ergo ne credibi
le est: vt habitet deus cum hoībus super ter
rā? Si celū ⁊ celi celorum non te capiūt: quā
B to magis dom⁹ ista quam edificaui? Sed ad
hoc tm̄ f̄cā ē: vt respicias orōnē s̄ui tui. ⁊ ob
secratiōnē ei⁹ dn̄e de⁹ me⁹: ⁊ audias p̄ces q̄s
fūdit famulus tu⁹ coram te: vt apias oculos
tuos s̄r domū istā dieb⁹ ac noctibus s̄r locuz
i quo policitus es vt inuocet̄ nomē tuū ⁊ ex
audires orōnē quam seru⁹ tuus orat in eo:
exaudi preces famuli tui ⁊ ppli tui isrl'. Qui
cūq; orauerit i loco isto: exaudi de habitacu
.8.d lo tuo. id est d̄ celis. ⁊ ꝓpitiare. Si peccaue
rit q̄spiā i ꝓximū suū ⁊ iurare ꝯ cū parat⁹ ve
nerit seq; maledicto ꝯstrinxerit corā altari i
domo ista tu audies d̄ celo. ⁊ facies iudiciuz
s̄uoꝝ tuoꝝ ita: vt r̄ddas iniq̄ viā suā i caput
ꝓpriū ⁊ vlciscaris iustū retribuēs ei s̄m iusti
ciā suā. Si supat⁹ fuerit ppl's tu⁹ isrl' ab ini
micis: peccabūt. n. tibi ⁊ ꝯuersi egerit pniam
E ⁊ obsecrauerint nomen tuū ⁊ fuerit dep̄cati
te i loco isto. tu exaudies de celo ⁊ ꝓpitiare
pctō ppli tui isrl' ⁊ reduc eos i t̄rā quā d̄disti
eis ⁊ p̄ribus eoꝝ. Si clauso celo pluuia non
fluxerit pp pctā ppli tui. ⁊ dep̄cati te fuerit i
loco isto. ⁊ ꝯfessi nōi tuo. ⁊ cōuersi a pctis su
is cū eos afflixeris: exaudi de celo dn̄e ⁊ di
mitte pctā s̄uis tuis ⁊ ppli tui isrl'. ⁊ doce
eos viā bonā: p quā igrediant̄: ⁊ da pluuiam
t̄re quā dedisti ppl'o tuo ad possidēduz. Fa
mes si orta fuerit i t̄ra: ⁊ pestilētia erugo ⁊ au
rugo ⁊ locusta ⁊ brucus ⁊ hostes vastat̄ re
gionib⁹ portas obsederit ciuitatis. oīsq; pla
ga ⁊ infirmitas presserit: si quis de ppl'o tuo
isrl' fuerit dep̄catus: cognoscens plagā ⁊ ifir
mitatē suā. ⁊ expāderit man⁹ suas in domo
hac: tu exaudies de celo sublimi. s. habita
culo tuo: ⁊ propitiare: ⁊ redde vnicuiq; s̄m
F vias suas: q̄s nosti eum h̄re in corde suo. Tu
. n. sol⁹ nosti corda filioꝝ hoium: vt timeant
te ⁊ ambulēt i vijs tuis. cūct̄ diebus q̄bus vi
uūt s̄r faciē t̄re quaz dedisti p̄ribus n̄ris. Ex
t̄nū q̄z q̄ nō est de ppl'o tuo isrl': si venerit de
t̄ra lōginq̄ pp nom̄ tuū magnū ⁊ ꝓpter ma
nū tuā robustā. ⁊ brachiū tuum extentum. ⁊
adorauerit in loco isto: tu exaudies de celo
firmissimo h̄itacl'o tuo. ⁊ facies ꝯcta pro qui
bus iuocauerit te ille pegrinus: vt sciant oēs
ppl'i t̄re nomē tuū. ⁊ timeant te sicut ppl'us
tu⁹ isrl': ⁊ cognoscāt q; nom̄ tuū iuocatū est
sup domum hāc: quam edificaui nōi tuo. Si
egressus fuerit ppl'us tuus ad bellū ꝯ aduer
sarios suos p viā i q̄ miseris eos: adorabunt
te ꝯ viā i q̄ ciuitas hec ē quam elegisti. ⁊ do
mus quam edificaui nōi tuo: vt exaudias de
celo p̄ces eorū ⁊ obsecratōz. ⁊ vlciscaris. Si G
āt peccauerint tibi. neq;. n. ē hō q̄ nō peccet. 3. Re. 8. e.
⁊ irat⁹ fueris eis ⁊ tradideris hostib⁹ ⁊ capti
uos duxerint eos in t̄raz lōgiquā: vel certe q̄
iuxta ē: ⁊ ꝯuersi i corde suo i t̄ra ad quā cap
tiui ducti fuerant egerint pniaz: ⁊ deprecati
te fuerint in t̄ra captiuitat̄ sue dicentes: pec
cauimus iniq̄ fecimus: iniuste egim⁹. ⁊ reuer
si fuerint ad te i toto corde suo: ⁊ in tota aīa
sua i t̄ra captiuitat̄ sue: ad quam ducti sunt:
adorabūt te ꝯ viam t̄re sue quam dedisti p̄ri
bus eorū. ⁊ vrbis quam elegisti. ⁊ dom⁹ quā
edificaui nōi tuo: vt exaudias de celo hoc est
de firmo h̄itaculo tuo p̄ces eoꝝ. ⁊ facias iu
diciuz. ⁊ dimittas ppl'o tuo q̄zuis peccatori.
Tu es. n. deus me⁹. Aperiant̄ q̄so oculi tui. ⁊
aures tue itēte sint ad orōnez q̄ fit i loco isto
Nūc igit̄ ꝯsurge dn̄e deus in req̄ez tuā: tu ⁊
archa fortitudinis tue. Sacerdotes tui dn̄e Ps. 131.
deus iduant̄ salutē: ⁊ sci tui letēt̄ i bōis. Dn̄e
deus me⁹ ne auerteris faciē xp̄i tui. Memē
to misericordiarū dauid s̄ui tui.

VII

Cunq; complesset salomō fundēs p̄ A
ces: ignis descēdit de celo: ⁊ deuora
uit holocausta ⁊ victias ⁊ maiestas
dn̄i impleuit domum: nec poterant sacerdo
tēs igredi tēplū domini: eo ꝙ implexent ma
iestas dn̄i tēplū. Sz ⁊ oēs filij isrl' videbant
descēdentē ignē. ⁊ gloriaz dn̄i s̄r domū ⁊ cor
ruētes ꝓni i t̄rā s̄r pauimētum stratum lapi
de adorauerūt ⁊ laudauerūt dn̄m qm̄ bon⁹
qm̄ in secl'm misericordia ei⁹. Rex āt ⁊ oīs po
pulus imolabāt victimas corā dn̄o. Macta
uit igit̄ rex salomō hostias: boum vigitiduo
milia arietū centum viginti milia. Et dedica
uit domū dei rex ⁊ vniuersus ppl's: Sacerdo B
tes autē stabant i officijs suis: ⁊ leuite in or
gāis carminū dn̄i. que fecit dauid rex ad lau
dandū dn̄z: qm̄ bonus: qm̄ i et̄nū misericordia
ei⁹ hymnos dauid canētes per manus suas.
Porro sacerdotes canebāt tubis an̄ eos cū
ctusq; isrl' stabat. Scificauit q̄z salomō medi
uz atrij an̄ tēplū dn̄i. Obtulerat. n. ibi holo
causta ⁊ adipes pacificorū: q; altare eneum
q̄d fecerat nō poterat sustinere holocausta ⁊ sa
crificia. ⁊ adipes pacificoꝝ. Fec̄ ergo salomō
solēnitatē in t̄pe illo septez diebus ⁊ oīs isrl'

cum eo:ecclesia magna valde:ab introitu
C emath vsqȝ ad torrentem egypti. Fecitqȝ die
octauo collectam:eo ꝙ dedicasset altare se-
ptē diebus:ꝛ solennitatē celebrasset diebus
septē. Igr̄ in die vicesimotertio mēsis septimi
dimisit pplos ad tabernacula sua: letantes
atqȝ gaudentes sr̄ bono qḋ fecerat dn̄s da-
uid ꝛ salamoni ꝛ isrl̄ pplo suo. Compleuitqȝ
3.R.9.a. salamon domū dn̄i.ꝛ domū regis.ꝛ oīa q̄ dis
posuerat in corde suo vt faceret in domo do
mini.ꝛ in domo sua.ꝛ prosperatus est. Ap-
paruit autem ei dominus nocte. ꝛ ait:Audi
ui orōnē tuam.ꝛ elegi locū istuȝ mihi in do
mum sacrificij. Si clausero celum ꝛ pluuia
nō fluxerit ꝛ mādauero ꝛ precepo locuste vt
deuoret terrā ꝛ misero pestilētiā in populuȝ
meū:ꝯuersus āt ppls meus sr̄ q̄s inuocatuȝ
est nomē meū:depcat⁹ me fuerit ꝛ exq̄sierit
faciem meam ꝛ egerit pniāȝ a vijs suis pessi
mis:ꝛ ego exaudiam ḋ celo ꝛ propitius ero
pccis eorū:ꝛ sanabo trā eorum. Ocli qȝ mei
erunt apti.ꝛ aures mee erecte:ad orationē
eius q̄ in loco isto orauerit: Elegi.n.ꝛ scifica
E ui locum istum:vt sit nomē meū ibi ī sēpiter
nū.ꝛ permaneāt ocli mei ꝛ cor meum ibi cū
ctis dieb⁹. Tu qȝ si ābulaueris corā me sicut
ābulauit dḋ pr̄ tu⁹.ꝛ feceris iuxta oīa q̄ p̄ce
pi tibi:ꝛ iustitias meas iudiciaqȝ seruaueris
suscitabo thronum regni tui:sicut pollicitus
sum dauid patri suo dicens.nō auferet ḋ stir
pe tua vir:qui n̄ sit pñceps in israel. Si auteȝ
auersi fueritis. ꝛ dereliq̄ritis iustitias meas ꝛ
precepta mea q̄ ꝓposui vobis.ꝛ abeūtes ser
uieritis dijs alienis.ꝛ adoraueritis eos:e nel
lam vos ḋ terra mea quam dedi vobis:ꝛ do
mum hanc quā edificaui noī meo ꝓijciaȝ a
facie mea:ꝛ tradam eā i pabolam ꝛ i exēplū
cctis populis:ꝛ domus ista erit ꝓuerbiū vni-
uersis trāseūtib⁹ ꝛ dicent stupētes. Qr̄ fecit
dn̄s sic terre huic ꝛ domui huic? Rn̄debunt
qȝ. Quia dereliq̄runt dn̄m deum patrū suoꝝ
qui eduxit eos ḋ terra egypti:ꝛ apphēderūt
deos alienos ꝛ adorauerit eos ꝛ coluerūt.id
circo venerūt sr̄ eos vniuersa h̄ mala. VIII.
Xpletis āt viginti ānis p⁹ q̄ȝ edifica
A uit salamon domuȝ dn̄i ꝛ domū suā
3.Re.9.b ciuitates q̄s dederat hiram salamo
ni edificauit ꝛ habitare ibi fecit filios israel.
Abijt quoqȝ in emath suba.ꝛ obtinuit eā et
edificauit palmiram i deserto ꝛ alias ciuita-
tes munitissimas edificauit in emath. Extru
xitqȝ bethoron supiorem.ꝛ bethoron inferi-
orem.citates muratas: habentes portas ꝛ
vectes ꝛ seras. Balaath etiam ꝛ oēs vrbes
firmissimas que fuerūt salomonis cunctasqȝ

vrbes q̄drigaꝝ ꝛ vrbes eq̄tū. Oia quecunqȝ B
voluit fecit rex salomon atqȝ disposuit:edifi-
cauit in irl̄m ꝛ in libano ꝛ in vniuersa terra
ptātis sue. Oēm ppl̄m q̄ derelict⁹ fuerat de
etheis ꝛ āmorreis ꝛ phereꝫeis ꝛ eueis ꝛ iebu
seis.qui non erant de stirpe israel.de filijs eo
rum ꝛ de posteris quos nō interfecerant filij
isrl̄:subiugauit salomon in tributarios vsqȝ
in diē hanc. Porro de filijs israel non posu-
it vt seruirēt opib⁹ regis. Ipsi.n.erant viri bel
latores ꝛ duces p̄mi:ꝛ p̄ncipes q̄drigaꝝ ꝛ eq̄
tū ei⁹. Oēs āt pñcipes exercit⁹ regis salōnis
fuerūt ducēti q̄nq̄gita q̄ erudiebāt ppl̄m. filiā
vo pharaōis trāstulit ḋ citate dauid i domū
quaȝ edificauerat ei. Dixit.n.rex. Nō hitabit
vxor mea i domo dḋ regis isrl̄.eo ꝙ scificata
C sit q:igressa ē in eā archa dn̄i:tunc obtulit sa
lomon holocausta dn̄o sup altare dn̄i qḋ ex
truxerat an̄ porticū.vt p singulos dies offer-
retur in eo iuxta preceptū moysi in sabbatis
ꝛ in kl̄is ꝛ in festis diebus ter per annuȝ: id
ē in solēnitate azimoꝝ ꝛ solēnitate ebdoma
darum.ꝛ in solēnitate tabernaculoꝝ. Et ꝯsti
tuit iuxta dispōnem dḋ p̄ris sui officia sacer-
dotū in misterijs suis ꝛ leuitas in ordine suo
vt laudarent et ministrarent corā sacerdotib⁹
iuxta ritū vniuscuiusqȝ diei. ꝛ ianitores in di
D uisionibus suis p portaȝ et portam. Sic.n.p̄-
ceperat dḋ hō dei. Nec p̄tergressi sunt de mā
datis regis tā sacerdotes q̄ȝ leuite: ex oībus
q̄ preceꝑat. Et in custodijs thesauroꝝ omnes
ipensas p̄patas hūit salomon ex eo die q̄ fun
dauit domū dn̄i vsqȝ i diē quo pfecit eā.tunc
abijt salomō in asiōgaber.ꝛ i hailach ad orā
maris rubri:q̄ ē in tra edom.misit ergo ei hi
rā p man⁹ suoꝝ naues ꝛ nautas gnaros ma
ris:ꝛ abierūt cū suis salōnis i ophir. tulerūt
qȝ inde q̄dringēta q̄nq̄ginta talēta auri et at-
tulerūt ad regē salōnem. IX.
Egina quoqȝ saba cū audisset famaȝ A
salōnis.venit vt tētaret eū i enigma- 3.Re.10
tibus in irl̄ȝ:cū magnis opibus ꝛ ca Mat.12
melis q̄ portabant aromata ꝛ auri plurimū
gēmasqȝ preciosas.cūqȝ venisset ad salomo-
nem:locuta est ei quecūqȝ erāt in corde suo
Et exposuit ei salomon oīa que proposuerat:
nec quicq̄ȝ fuit quod non perspicuum ei fece
rit. Que postq̄ȝ vidit sapiaȝ.s.salomōis ꝛ do
mum quā edificauerat.necnō et cibaria mē-
se eius ꝛ habitacula seruoꝝ.et officia ministro
rum ei⁹ ꝛ vestimēta coꝝ pincernas quoqȝ et
vestes eoꝝ:et victimas q̄s imolabat in domo
dn̄i:non erat p̄ stupore vltra in ea spiritus.
Dixitqȝ ad regē.verus ē sermo quē audierā B
in tra mea:de v̄tutibus et sapia tua. non cre

debā narrantibꝰ: donec ipsa venissē ꝛ vidis-
sent oculi mei. ꝛ probassē vix medietatē sa-
pientie tue mihi fuisse narratā. vicisti famā
virtutibus tuis. Beati viri tui ꝛ beati serui
tui: hi q̄ assistunt coram te oī tp̄e ꝛ audiunt
sapiā tuā. Sit dn̄s d̄us tuus bn̄dictus qui
voluit te ordinare s̄r thronū suum r̄gem dn̄i
dei tui. Quia diligit deus isrl̄. ꝛ vult s̄uare
eum ī eternū. idcirco posuit te s̄r eū regē: vt
C facias iudicia atq̄ iusticiā. Dedit autē regi
cētum viginti talēta auri. ꝛ aromata multa
nimis. ꝛ gēmas p̄ciosissimas. Non fuerunt
arōata talia: vt hec q̄ dedit regina saba re-
gi salomōi. Sȝ ꝛ s̄ui hyrā cum s̄uis salomo
nis attulerunt auꝝ d̄ ophir ꝛ ligna thina. ꝛ
gēmas p̄ciosissimas. De q̄bꝰ fecit rex d̄ lignis
s. thinis gradus ī domo dn̄i: ꝛ ī domo r̄gia
citharas q̄ȝ ꝛ psalteria cātoribus. Nūq̄ȝ vi-
sa sūt in terra iuda ligna talia: rex autē salo-
mon dedit regine saba ꝯcta que voluit ꝛ que
postulauit ꝛ multo plura q̄ȝ attulerat ad eū
D Que reuersa abijt ī terrā suam cū seruis su-
is. Erat āt pondus auri qd̄ afferebatur salo-
moni p̄ singulos ānos sex cēta sexagintasex
talenta auri: excepta ea summa quam legati
diuersaꝝ gentiū ꝛ negociatores afferre ꝯsue
uerant oēsq̄ȝ reges arabie ꝛ satrape terraꝝ q̄
ꝯportabāt auꝝ ꝛ argētū salomoni. Fecit igi
tur rex salomō ducētas hastas aureas de sū
ma sexcentoꝝ aureoꝝ. q̄ ī singul' hastis expē
debant̄. Trecēta q̄ȝ scuta aurea trecētoꝝ au-
reoꝝ: q̄bꝰ tegebant̄ singl'a scuta. Posuitq̄ȝ ea
rex ī armamētariū qd̄ erat ꝯsitū nēore. Fecit
q̄ȝ rex soliū eburneū grande. ꝛ vestiuit illud
E auro mūdissimo. Sex q̄ȝ gradꝰ q̄bꝰ ascēde-
bant̄ ad soliū. ꝛ scabellum aureum ꝛ brachio
la duo altrinsecus. ꝛ duos leōes stātes iuxta
brachiola: sȝ ꝛ alios duodecim leūcl'os stan
tes sup̄ sex gradus ex vtraq̄ȝ parte. Non fuit
tale soliū ī vniuersis regnis. Oīa q̄ȝ vasa cō-
uiuij regis erāt aurea ꝛ vasa domꝰ saltꝰ libāi
ex auro purissimo. Argētū. n. ī diebꝰ illis pro
nihilo reputabat̄. Siq̄dem naues r̄gis ibāt ī
tharsis cū s̄uis hyrā semel ī ānis tribꝰ. ꝛ d̄fe
rebāt ide aurū ꝛ argētuȝ ꝛ ebur ꝛ simias ꝛ
o.d pauos. Magnificatꝰ ē igit̄ salomō sup̄ oēs
reges t̄re: p̄ diuitijs ꝛ gl'ia. Oēsq̄ȝ reges terraꝝ
F d̄siderabāt videre faciē salomonis: vt audi-
rēt sapiam quā dederat deꝰ in corde eius. Et
d̄ferebāt ei munera: vasa argētea ꝛ aurea. ꝛ
vestes ꝛ arma ꝛ aromata equos ꝛ mulos p̄
singulos annos. Huit q̄ȝ salomō quadragin
ta milia equoꝝ ī stabulis. ꝛ curruū eq̄tumq̄ȝ
duodecim milia. Constituitq̄ȝ eos ī vrbibꝰ q̄
drigarū. ꝛ vbi erat rex irl'm. Exercuit etiam

p̄tātē sup̄ cūctos reges a flumine eufrate vs
q̄ȝ ad terrā philistinorū. ꝛ vsq̄ȝ ad terminos
egypti. Tantāq̄ȝ copiā p̄buit argenti in irl'm G
q̄̄ lapidū: ꝛ cedroꝝ tātā multitudinē velut
sycomoꝝ q̄ gignunt̄ ī campestribus. Adduce
bātur āt ei equi de egypto cūctis regionibꝰ.
reliq̄ aūt op̄a salomōis p̄orū ꝛ nouissimorū 3 Regū.11.g
scripta s̄t ī v̄bis nathan p̄ph̄e ꝛ ī libris ahie
sylonit̄. ī visiōe quoq̄ȝ addo vidēt̄ ꝯ hierobo
am filiū nabath. Regnauit āt salomon ī irl'ȝ
s̄r oēm isrl̄ q̄draginta ānis. Dormiuitq̄ȝ cuȝ
p̄ribus suis ꝛ sepelierunt eū in ciuitate dauid
regnauitq̄ȝ roboā filius eius p̄ eo. X A

P Rofectꝰ ē āt roboā ī sichē. Illuc. n. 5. Re.12.a.
ꝯctus isrl̄ ꝯuenerat: vt constituerent
eum regē. Qd̄ cū audisset hieroboā
filiꝰ nabath q̄ erat ī egypto fugerat quippe
illuc an̄ salomonē statim reuersus est. Voca
uerūtq̄ȝ eū ꝛ vēit cū vniuerso isrl̄. ꝛ locuti sūt
ad roboam dicētes. P̄r tuꝰ durissimo iugo
nos p̄ssit: tu leuiora īpera p̄re tuo q̄ nobis ī-
posuit graue s̄uitutē ꝛ paululū de oner̄ sub
leua vt s̄uiamus tibi. Qui ait. Post tres di-
es reuertimini ad me. Cūq̄ȝ abijsset populꝰ
inijt ꝯsiliū cū senibus q̄ steterāt corā p̄re eiꝰ
salomōe dū adhuc viueret: dicēs. Quid dat̄
ꝯsilij vt rn̄deam pp̄l'o? Qui dixerūt ei. Si pla B
cueris pp̄l'o huic ꝛ lēieris eos v̄bis clemētibꝰ
s̄uiēt tibi oī tp̄e. At ille reliq̄t ꝯsilium senum
ꝛ cū iuuenibus tractare cepit q̄ cū eo nutri-
ti fuerāt. ꝛ erāt ī comitatu illius. Dixitq̄ȝ ad
eos. Quid vobis videt̄ vt rn̄dere q̄d debeo
pp̄l'o huic q̄ dixit mihi: subleua iugū qd̄ im-
posuit nobis p̄r tuus? At illi rn̄derūt vt iuue
nes ꝛ nutriti cum eo ī delitijs. atq̄ȝ dixerunt
Sic loq̄ris pp̄l'o q̄ dixit tibi p̄r tuꝰ aggraua C
uit iugū n̄rm: tu subleua. ꝛ sic respōdebis ei.
Minimus digitꝰ meꝰ: grossior ē lūbis p̄ris 3. Re.12.c.
mei. P̄r meꝰ īposuit vobis graue iugū ꝛ ego
maius pōdus apponā. P̄r meꝰ cecidit vos
flagellis ego v̄o cedā vos scorpiōibꝰ. Venit
ergo hieroboā ꝛ vniuersus pp̄l's ad roboam
die t̄tio: sicut p̄cepat eis: Rn̄ditq̄ȝ rex durat
derelicto ꝯsilio senioꝝ locutusq̄ȝ est iuxta iu
uenū voluntatē: P̄r meꝰ graue vobis īpo-
suit iugū: qd̄ ego grauiꝰ faciā. P̄r meus ce-
cidit vos flagellis: ego v̄o cedā vos scorpio
nibꝰ. Et n̄ acq̄euit pp̄l'i precibus. Erat. n. vo
luntas̄ d̄i vt cōpleret̄ s̄mo eiꝰ quē locutꝰ fue
rat p̄ manū ahie sylōit̄ ad hieroboam filium
nabath. Populus autē vniuersus rege du-
riora dicēte: sic locutus est ad eum. Non est D
nobis p̄s in dauid: neq̄ȝ hereditas in filio
isai. Reuertere in tabernacula tua isrl̄. Tu
autem pasce domum tuā dauid. Et abijt isrl̄

in tabernacula sua. Sup filios aūt israel qui
habitabant in ciuitatibus iuda regnauit ro-
3.Re.12.d. boā. Misitq; rex roboā adurā qui ꝑerat tri-
butis: ⁊ lapidauerunt eum filij israel. ⁊ mor-
tuus est. Porro rex roboā currum festiauit
ascendere. ⁊ fugit in irl'm. Recessitq; israel a
domo dauid: vsq; ad diem hanc. XI.
A
Regū.12.a V Enit āt roboā in irl'm. ⁊ conuocauit
vniuersā domū iuda ⁊ beniamin cē-
tum octoginta milia electorum atq;
bellantium: vt dimicaret contra israel ⁊ con
uerteret ad se regnū suū. Factusq; ē ſmo dn̄i
ad semeiam hoiem dei dicens: Loquere ad
roboam filium salomonis regem iuda. ⁊ ad
vniuersum isrl'. qui est in iuda ⁊ beniamin.
Hec dicit dn̄s. Non ascendetis neq; pugna
bitis ɔtra fratres vestros: reuertatur vnusq̄sq;
in domum suam: quia mea h̄ gestum ē vo
luntate. Qui cum audissent sermonē dn̄i re-
uersi sunt: nec ꝑexerunt contra hieroboam.
B Habitauit autē roboam in irl'm. ⁊ edificauit
ciuitates muratas in iuda: extruxitq; bethle
em ⁊ etham ⁊ thecue. bethsur quoq; ⁊ socco
⁊ odollam. necnon ⁊ geth ⁊ maresa ⁊ ziph: sz
⁊ adurā ⁊ lachis ⁊ asecha: saraa quoq; ⁊ ahi
alō ⁊ hebrō que erant in iuda ⁊ beniamin ci
uitates mūitissimas. Cūq; clausisset eas mu
ris: posuit in eis principes ciborūq; horrea:
hoc est olei ⁊ vini. Sed ⁊ in singulis vrbib9
fecit armamentaria scutorū. et hastaꝝ: firma
uitq; eas sūma diligentia: et imperauit sr iu-
C dam et beniamin. Sacerdotes aūt et leuite
qui erant in vniuerso. isrl'. venerunt ad eū de
ɔctis sedibus. suis: relinquentes suburbana
et possessiones suas. et transeuntes ad iudaz
et irl'm: eo ꝙ abiecisset eos hieroboam et po
steri eius ne sacerdotio dn̄i fūgerentur q̄ cō-
stituit sibi sacerdotes excelsoꝝ et demoniorū
3.Re.12.g. vitulorūq; quos fecerat. Sed et de ɔctis tri-
bubus isrl'. q̄cunq; dederant cor suum vt que
rerent dn̄m deum isrl'. venerunt in irl'm ad i-
molandū victimas suas corā dn̄o deo patrū
suoꝝ. et roborauerunt regnū iuda. et confir-
mauerunt roboā filiū salomonis per tres an
nos. Ambulauerunt. n. in vijs dauid et salo-
D monis annis tn̄ tribus. Duxit āt roboā vxo
rem: amlaath filiā hierimuth filij dauid: abi-
ail quoq; filiā heliab filij hisai: que pepit ei fi
lios: ieos et somoriā et zoō. Post hāc quoq;
accepit maachā filiā absalon: que peperit ei
abia et abi et ziza et salimith. Amauit aūt ro
boam maachā filiā absalō: super oēs vxores
suas et ɔcubinas. Nā vxores decē et octo du
xerat: ɔcubinas āt sexaginta: et genuit vigin
tiocto filios et sexaginta filias. Constituit ve

ro in capite abiam filium maacha ducem su
per oēs fratres suos: ipm enim regem facere
cogitabat q2 sapientior fuit et potentior su-
per oēs filios eius: et in cunctis finib9 iuda
et beniami et i vniuersis ciuitatib9 muratis.
Prebuitq; eis escas plurimas: et multas pe
tiuit vxores. XII
Q Uūq; roboratū fuisset regnum robo A
am et ɔfortatum: dereliquit legē do
mini et ois israel cū eo. Anno aūt q̄n
to regni roboam: ascendit sesac rex egypti in
hierusalē q2 peccauerāt dn̄o: cū mille ducēt
currib9 et sexaginta milib9 equitū. Nec erat
nūer9 vulgi qd venerat cū eo ex egypto: liby
es. s. ⁊ trogodyte ⁊ ethiopes: cepitq; ciuitates
munitissimas i iuda. ⁊ vēit vsq; i irl'm. Seme
ias āt ꝓpha igressus ē ad roboā ⁊ principes
iuda: q̄ ɔgregati fuerāt i irl'z fugiētes sesac: di
xitq; ad eos. Hec dicit dn̄s. Uos reliquistis B
me. ⁊ ego reliq̄ vos i māu sesac. Cōsternatiq;
ꝑncipes isrl' ⁊ rex dixerunt. Iust9 ē dn̄s. Cūq;
vidisset dn̄s ꝙ hūiliati eēnt: fact9 ē ſmo dn̄i
ad semeiā dicens: Q2 humiliati sunt nō disp
dam eos: daboq; eis pauxillū auxilij: ⁊ non
stillabit furor meus super irl'm per manū se-
sac. Uerūtn̄ seruient ei: vt sciant distantiā ser
uitutis mee ⁊ seruitutis regni terraꝝ. Recessit C
itaq; sesac rex egypti ab irl'z sublat' thesauris
domus dn̄i ⁊ domus regis: oiaq; secū tulit ⁊
clypeos aureos quos fecerat salomon, p qui
bus fecit rex eneos: ⁊ tradidit illos principi
bus scutarioꝝ q̄ custodiebant vestibulū pa-
latij. Cūq; introiret rex domū dei: veniebant
scutarij ⁊ tollebant eos: iterūq; referebāt eos
ad armamentariū suum. Uerūtn̄ q2 hūiliati
sunt: auersa est ab eis ira dn̄i: nec deleti sunt
penitus Siquidē ⁊ in iuda inuēti sunt opa
bona. Confortatus est ergo rex roboā i irl'z:
atq; regnauit. Quadraginta āt ⁊ vnius āni 3.Re.1
erat cum regnare cepisset: ⁊ decem ⁊ octo an D
nis regnauit in irl'm vrbe quaz elegit dn̄s. vt
confirmaret nomē suū ibi: de ɔctis tribubus
isrl'. Nomen āt mr̄is eius naama āmanites.
Fecitq; malū: ⁊ non ꝑparauit cor suū vt que
reret dn̄m. Opera vero roboā prima ⁊ no-
uissima scripta sunt in libris semeie prophe ⁊
addo videtis. ⁊ diligenter exposita. Pugna
ueruntq; aduersuz se roboā ⁊ hieroboā cun-
ctis diebus. Et dormiuit roboā cū patribus
suis: sepultusq; est in ciuitate dauid: ⁊ regna
uit abia filius eius pro eo. XIII.
A Nno octauo decimo regis hierobo- A
am regnauit abia super iudam. Tri 3.Re.1
bus annis regnauit in irl'm. Nomē
q; matris eius michaia filia vriel de gabaa

⁊ erat bellū iter abia ⁊ hieroboā. Cumq; inis
set abia certamen: ⁊ haberet bellicosissimos
viros ⁊ electoꝝ quadragita milia: hieroboā
ꝯstruxit ecōtra aciē octoginta milia viroꝝ
qui ⁊ ipsi electi erāt ⁊ ad bella fortissimi. ste-
tit ergo abia super montem semeron q̄ erat
in ephraim: ⁊ ait. Audi hieroboam ⁊ omnis
israel. Num ignoratis ꝙ dn̄s deus isrl̄ dede-
rit regnū dauid sup isrl̄ i sempiternū: ipsi ⁊ fi
lijs eius in pactū salis. Et surrexit hieroboā
B filius nabath seru⁹ salomōis filij dauid: ⁊ re
bellauit ꝯ dn̄m suū. Cōgregatiq; sūt ad eum
viri vanissimi ⁊ filij belial: ⁊ ꝓualuerūt ꝯ ro-
boā filiū salomonis. Porro roboā erat ru-
dis ⁊ corde pauido: nec potuit resistere eis.
Nunc ergo vos dicitis ꝙ resistere possitis re
gno dn̄i: qd̄ possidet per filios dauid. Hētis-
q; grādē ppl̄i multitudinē: atq; vitulos aure
os: quos fecit vobis hieroboā in deos. Et eie
cistis sacerdotes dn̄i filios aarō atq; leuitas
⁊ fecistis vobis sacerdotes: sicut oēs populi
terraꝝ. Quicūq; venerit ⁊ initiauerit manū
suā in tauro: in bobus ⁊ in arietibus septem:
C fit sacerdos eoꝝ qui nō sunt dij. Nr̄ aūt dn̄s
deus ē: quē n̄ reliquimus. Sacerdotesq; mi-
nistrāt dn̄o de filijs aaron: ⁊ leuite sūt i ordie
suo. holocausta quoq; offerūt dn̄o p singl'os
dies. mane ⁊ vespere: ⁊ thimiama iuxta legis
ꝑcepta ꝯfectū: ⁊ proponunt panes in mensa
mūdissima. Estq; apud nos cādelabꝝ aureū
⁊ lucerna eius: vt accendat semp ad vesperā
Nos q̄ppe custodimus ꝑcepta dn̄i dei nostri
quē vos reliquistis. Ergo i exercitu nr̄o dux
de⁹ ē: ⁊ sacerdotes eius qui clāgunt tubis ⁊
resonāt ꝯ vos. Filij isrl̄ nolite pugnare ꝯ dn̄m
deū patꝝ vr̄oꝝ: q2 nō vobis expedit. Hec illo
loquēte: hieroboā retro molliebatur insidi-
as. Cūq; ex aduerso hostiū staret: ignorātem
iudā suo ambiebat exercitu. Respiciēsq; iu
das vidit instare bellū ex aduerso ⁊ post ter
gum: ⁊ clamauit ad dn̄m: ac sacerdotes tu-
bis canere ceperunt: oēsq; viri iuda vocife-
D rati sunt. Et ecce illis clamantibus perterru
it deus hieroboā ⁊ oēm isrl̄ qui stabat ex ad
uerso abia ⁊ iuda: fugerūtq; filij isrl̄ iudam ⁊
tradidit eos deus in manu eoꝝ. Percussit
ergo eos abia ⁊ ppl's ei⁹ plaga magna: ⁊ cor
ruerūt vulnerati ex isrl̄ q̄nquaginta milia vi
roꝝ fortiū. Humiliatiq; sūt filij isrl̄ in tpe il-
lo ⁊ vehemētissime confortati filij iuda: eo ꝙ
sperassent in dn̄o deo patrū suoꝝ. Persecu-
tus est autem abia fugientem hieroboā ⁊ ce
pit ciuitates ei⁹: bethel ⁊ filias eius: ⁊ hiesa-
na cū filiabus suis: effron quoq; ⁊ filias eius
Nec valuit vltra resistere hieroboā i diebus
abia. Quē ꝑcussit dn̄s ⁊ mortu⁹ ē. Igit abia
ꝯfortato iperio suo accepit vxores quatuor-
deci: ꝓcreauitq; vigitiduos filios ⁊ sedecim
filias. Reliqua aūt sermonū abia viarūq; ⁊
operꝝ eius scripta sunt diligentissime i libro
addo prophete. XIIII
Dormiuit aūt abia cū patribus suis: A
⁊ sepelierūt eū i ciuitate dauid. Re- 5 Re.15
gnauitq; asa filius eius ꝓ eo. In cuius dieb⁹
q̄euit tra annis decē. Fecit ergo asa qd̄ bonū
⁊ placitū erat i ꝯspectu dei sui: ⁊ subuertit al
taria ꝑegrini cultus ⁊ excelsa: ⁊ ꝯfregit statu
as lucosq; succidit: ⁊ ꝑcepit iude vt quereret
dn̄m deū patꝝ suoꝝ: ⁊ faceret legē ⁊ vniuer-
sa mādata. Et abstulit de cūctis vrbibus iuda
aras ⁊ phana: ⁊ regnauit i pace. Edificauit q̄3
vrbes munitas i iuda q2 q̄etus erat: ⁊ nulla
tpibus ei⁹ bella surrexerāt: pacē dn̄o largiē
te. Dixit autem iude. Edificemus ciuitates B
istas: ⁊ vallemus muris ⁊ roboremus turri-
bus ⁊ portis ⁊ seris: donec a bellis quieta sūt
oia eo ꝙ q̄sierimus dn̄m deū patꝝ nr̄oꝝ: ⁊ de
derit nobis pacē ꝑ gyꝝ. Edificauerūt igitur
⁊ nullū i extruēdo ipedimentū fuit. Hūit āt
asa i exercitu suo portantium scuta ⁊ hastas
de iuda trecenta milia. De beniamin vero
scutariorum ⁊ sagittarioꝝ ducēta octoginta
milia. Oēsq; isti viri fortissimi. Egressus est C
autē ꝯ eos zara ethiops cum exercitu suo de
cies cētēa milia: ⁊ curribus trecentis: ⁊ vēit
vsq; maresa. Porro asa ꝑrexit obuiam ei. ⁊
istruxit aciem ad bellum i valle sephata q̄ est
iuxta marsa: ⁊ inuocauit dn̄m deū: ⁊ ait. Dn̄e
n̄ ē apd̄ te ulla distantia vtꝝ in paucis auxi-
lieris aut in plib⁹ adiuua nos dn̄e ds nr̄. in
te. n. ⁊ in tuo noie habētes fidutiā: venim⁹ ꝯ
hanc mltitudinē: Dn̄e ds nr̄ tu es. n̄ ꝓuale-
at ꝯ te homo. Exteruit itaq; dn̄s ethiopes co
rā asa ⁊ iuda. Fugeruntq; ethiopes: ⁊ perse D
cutus ē eos asa ⁊ ppl's q̄ cū eo erat usq; gera
ra. ⁊ ruerūt ethiopes vsq; ad internitōem. q2 dn̄o
cedente ꝯtriti sūt: ⁊ exercitu illi⁹ ꝓliāte. Tule
rūt ergo spolia mlta. ⁊ ꝑcusserūt ciuitates oēs
ꝑ circuitū gerar. Grādis q̄ppe cūctos teror
inuaserat. Et diripuerūt vrbes ⁊ mltā ꝑdā as
portauerūt s3 ⁊ caulas ouiū destruētes: tule
rūt pecoꝝ ifinitā mltitudinē: ⁊ cameloꝝ: reuer
siq; sūt i hierusalē: XV.
Azarias āt fili⁹ obed fcō i se spū dei: e-
gress⁹ ē i occursū asa ⁊ dixit ei. Audi A
te me asa: ⁊ ois iuda ⁊ beiami. Dn̄s vobiscū
q2 fuistis cū eo. Si q̄sieritis eū: iueniet. Si āt dere
liqueritis eū: derelinquet vos. Trāsibūt autem
multi dies in israel absque deo vero: ⁊ abs-
q; sacerdote: absq; doctore quoq; ⁊ absq; le

ge.Cūq3 reuerſi fuerint in anguſtia ſua:ꝛ cla
mauerint ad dn̄z deū iſrl̄ ꝛ q̄ſierint eū:repiēt
eū.In tp̄e illo nō erit pax egrediēti ꝛ igrediē
ti:ſ3 terrores vndiq3 ī cūtis hitatorib⁹ ꝑrarū.
B Pugnabit.n.gens ꝯ gentē ꝛ ciuitas ꝯtra ci
uitatē:q2 dn̄s ꝯturbabit eos in oī anguſtia.
Uos ergo ꝯfortami:ꝛ nō diſſoluant manus
vr̄e:erit.n.merces opi vr̄o.Qḋ cu3 audiſſet
aſa v̄ba.ſ.ꝛ ꝓphetiā azarie filij obed prophe
ꝯfortat⁹ eſt:ꝛ abſtulit idola de oī terra iuda
ꝛ ḋ beniamī:ꝛ ex vrbib⁹ q̄s cepat mōtꝫ ephra
im:ꝛ dedicauit altare dn̄i qḋ erat an̄ porticū
dn̄i:congregauitq3 vniuerſū iudā ꝛ beniami
ꝛ aduenas cū eis de ephraim ꝛ manaſſe ꝛ de
C ſymeon.Plures.n.ad eū ꝯfugerant ex iſrl̄:
vidētes ꝙ dn̄s de⁹ illius eſſet cū eo.Cūq3 ve-
niſſent in hierl'm mēſe tertio:āno decimoq̄n
to regni aſa:imolauert dn̄o in die illa de ma
nubijs:ꝛ ꝑdā quā adduxerāt:boues ſeptingē
tos.ꝛ arietes ſeptē milia.Et intrauit ex more
ad corroborandū fedus:vt q̄rerēt dn̄m deu3
patrū ſuoꝝ in toto corde ꝛ in tota aīa ſua.Si
quis aūt inq̄t nō q̄ſierit dn̄m deū iſrl̄:moriat
a minimo vſq3 ad maximū:a viro vſq3 ad mu
lierem.Iurauerūtq3 dn̄o voce magna in iu-
bilo:ꝛ in clangore tube:ꝛ in ſonitu buccina-
D ru3 oēs qui erāt in iuda cū execratiōe.In oī
.n.corde ſuo iurauerunt:ꝛ in tota volūtate q̄
ſierunt eū:ꝛ inuenerūt.Preſtititq3 eis dn̄s
requiem per circuitū.S3 ꝛ maachan matre3
aſa regis ex auguſto depoſuit iperio:eo ꝙ fe
ciſſet in luco ſimulachrū priapi qḋ oē ꝯtriuit
ꝛ in fruſta cōminuens cōbuſſit in torrēte ce-
dron.Excelſa āt derelicta ſunt in iſrl̄.Attam̄
cor aſa erat ꝑfectū cunctis dieb⁹ eius.Eaq3 q̄
vouerat pr̄ ſuus:ꝛ ipſe intulit in domū dn̄i:
argentū ꝛ auꝝ:vaſorūq3 diuerſā ſupellectil̄
Bellū vero non fuit vſq3 ad triceſimum an-
num regni aſa. XVI.
A ANno aūt triceſimoſexto regni eius:
aſcēdit baaſa rex iſrl̄ in iudā ꝛ muro
circūdabat rama vt nullus tute poſſit egre-
di ꝛ ingredi de regno aſa.Protulit aūt aſa
argentū ꝛ auru3 de theſauris dom⁹ dn̄i ꝛ de
theſauris regijs:miſitq3 ad benadab regē ſy-
rie q̄ habitabat in damaſco:dicēs:Fedus in-
ter me ꝛ te eſt.Pater quoq3 me⁹ ꝛ pr̄ tu⁹ ha
buere ꝯcordiā:quāobrē miſi tibi argentu3 ꝛ
auꝝ:vt rupto federe qḋ habes cū baaſa rege
B iſrl̄ facias eū a me recedere.Quo comperto
benadab miſit ꝑncipes exercituū ſuoꝝ ad vr
bes iſrl̄:q̄ ꝑcuſſerūt ahion ꝛ dan ꝛ abelmaim
ꝛ vniuerſas vrbes neptali3 muratas.Quod
cū audiſſet baaſa deſijt edificare rama:ꝛ iter
miſit opus ſuū.Porro aſa rex aſſumpſit vni

uerſu3 iudā ꝛ tulerunt lapides de rama ꝛ li-
gna q̄ edificationi ꝑparauerat baaſa:edifica
uitq3 ex eis gabaa ꝛ maſpha.In tp̄e illo vēit
anani propha ad aſam regē iuda:ꝛ dixit ei:
Q2 habuiſti fiduciā in rege ſyrie ꝛ nō in dn̄o C
deo tuo:idcirco euaſit ſyrie regis exercit⁹ de
manu tua.Nōne ethiopes ꝛ libyes mlto plu
res erant q̄drigis ꝛ equitib⁹ ꝛ multitudine
nimia:quos cū in dn̄o crediſſes tradidit i
manu tua?Oculi.n.dn̄i ꝯtēplant vniuerſam 2.Pa
terrā:ꝛ ꝑbent fortitudinē his q̄ corde ꝑfecto
credunt in eū.Stulte igit egiſti:ꝛ ꝓp hoc ēt Geñ.
pn̄ti tp̄e aduerſum te bella ꝯſurgēt.Iratuſq3 1.Re
aſa aduerſus videntē:iuſſit eū mitti in neruū
Ualde q̄ppe ſuꝑ hoc fuerat dn̄s indignat⁹:
ꝛ interfecit de pp̄lo in tp̄e illo plimos.Opa D
āt aſa prima ꝛ nouiſſima ſcripta ſunt i libro
regū iuda ꝛ iſrl̄.Egrotauit ēt aſa anno trice- 3.Re
ſimonono regni ſui:dolore pedū vehemētiſ-
ſimo:ꝛ nec in infirmitate ſua q̄ſiuit dn̄m:ſed
magis in medicoꝝ arte ꝯfiſus eſt.Dormiuit
q3 cū pr̄ibus ſuis:ꝛ mortu⁹ eſt āno q̄drageſi
moprimo regni ſui:ꝛ ſepelierunt eū in ſepul
chro ſuo qḋ foderat ſibi i ciuitate dauid.Po
ſuerūtq3 eū ſuꝑ lectū ſuu3 plenū aromatib⁹ ꝛ
vnguentis meretricijs q̄ erant pigmentario
rum arte confecta:ꝛ combuſſerunt ſuꝑ eum
ambitione nimia. XVII.
REgnauit āt ioſaphat fili⁹ ei⁹ pro eo: A
ꝛ inualuit ꝯ iſrl̄.Cōſtituitq3 militu3
nūeros in cūctis vrbib⁹ iuda q̄ erant vallate
muris:ꝑſidiaq3 diſpoſuit in t̄ra iuda ꝛ i ciui-
tatib⁹ ephrai3 q̄s cepat aſa pr̄ ei⁹.Et fuit dn̄s
cū ioſaphat:q2 ābulauit in vijs dauid patris
ſui primis:ꝛ non ſperauit in baali3 ſ3 in deo
pr̄is ſui:ꝛ prexit in ꝑceptis illi⁹:ꝛ non iuxta
pcā iſrl̄.Confirmauitq3 dn̄s regnum i manu
eius:ꝛ dedit oīs iuda mūera ioſaphat:facte-
q3 ſunt ei ifinite diuitie:ꝛ multa glīa.Cunq3 B
ſumpſiſſet cor ei⁹ audaciā ꝓp vias dn̄i:ēt ex-
celſa ꝛ lucos de iuda abſtulit.Tertio āt āno
regni ſui miſit de principib⁹ ſuis benail ꝛ ob
dia3 ꝛ zachariā ꝛ nathanael ꝛ micheā vt do
cerēt in ciuitatib⁹ iuda ꝛ cū eis leuitas ſeme
iam ꝛ nathaniā ꝛ zabadiā:aſahel quoq3 ꝛ ſe
miramoth ꝛ ionathā adoniāq3 ꝛ thobiam ꝛ
tobadoniā leuitas:ꝛ cū eis eliſama ꝛ iorā ſa
cerdotes.Docebantq3 pp̄lm in iuda:hn̄tes C
librū legis dn̄i:ꝛ circuibāt cūctas vrbes iuda:
atq3 erudiebant populum.Itaq3 fact⁹ eſt pa
uor dn̄i ſuper oīa regna terrarum:que erant
per gyrum iuda:nec audebant bellare con-
tra ioſaphat.Sed ꝛ philiſtei:ioſaphat mune
ra deferebant:ꝛ vectigal argenti.Arabes
quoq3 adducebat pecora arietu3 ſeptē milia

septingentos:⁊ hircos totidē. Creuit ergo
iosaphat ⁊ magnificat⁹ ē vsqꝫ in sublime:at
qꝫ edificauit in iuda domos ad instar turriū
vrbesqꝫ muratas:⁊ multa opa patrauit in vr
b bib⁹ iuda. Uiri qꝫ bellatores ⁊ robusti erāt
i irl'm:quoꝝ iste numer⁹ p domos atqꝫ fami
lias singuloꝝ. In iuda pncipes exercit⁹ednas
dux ⁊ cū eo robustissimoꝝ viri trecēta milia
Post hūc iohānan pnceps ⁊ cū eo ducenta
octoginta milia. Post illū qꝫ amasias filius
zechri ꝯsecrat⁹ dn̄o:⁊ cū eo ducēta milia viro
rū fortiū. Hūc seq̄bat robust⁹ ad plia eliada
⁊ cū eo tenentiū arcū ⁊ clypeū ducēta milia.
Post istū ēt iozabad ⁊ cū eo centū octogita
milia expeditoꝝ militū. Hi oēs erāt ad ma
nū regis:exceptis aliis quos posuerat i vrbi
b⁹ muratis:⁊ i vniuerso iuda. XVIII

a 3.Re.22.a Uit ergo iosaphat diues ⁊ inclytus
multū: ⁊ affinitate ꝯiunct⁹ ē achab
descēditqꝫ post ānos ad eū i samariā
Ad cui⁹ aduentū mactauit achab arietes ⁊
boues plurimos ipsi ⁊ ppl'o q̄ venerat cū eo
ꝑsuasitqꝫ illi vt ascenderet i ramoth galaad.
Dixitqꝫ achab rex isrl' ad iosaphat regem iu
da. Ueni mecū i ramoth galaad. Cui ille rn̄
dit. Ut ego ⁊ tu:sicut ppl's tu⁹ sic ⁊ ppl's me
us:tecūqꝫ erim⁹ in bello. Dixit iosaphat ad
regē isrl'. Consule obsecro ip̄resētiaꝝ ſmonē
dn̄i. Congregauit igit' rex isrl' ꝓphetaꝝ qua
dringentos viros ⁊ dixit ad eos. In ramoth
galaad ad bellādū ire debem⁹ an acq̄escere?
b At illi ascende inq̄unt:⁊ tradet de⁹ in māu
regis. Dixitqꝫ iosaphat. Nūq̄d nō ē hic pro
phetes dn̄i: vt ab illo ēt req̄ram⁹? Et ait rex
isrl' ad iosaphat. Est vir vn⁹ a quo possumus
q̄rere dn̄i voluntatē sed ego odi eū q2 nō ꝓ
phetat mihi bonū:sed malū oi tp̄e. Est āt mi
cheas fili⁹ iemla. Dixitqꝫ iosaphat. Ne loq̄
ris rex hoc modo. Uocauit ergo rex isrl' vnū
de eunuchis:⁊ dixit ei. Uoca cito micheā fi
liū iemla. Porro rex isrl' ⁊ iosaphat rex iuda
vterqꝫ sedebāt i solio suo vestiti cultu regio
c Sedebāt āt i area iuxta portā samarie:oēsqꝫ
ꝓphe vaticinabant' corā eis. Sedechias vo
filius chanana fecit sibi cornua ferrea ⁊ ait.
Hec dicit dn̄s. His ventilabis syriā:donec cō
teres eā. Oēsqꝫ ꝓphe silr ꝓphetabāt atqꝫ di
cebāt. Ascēde i ramoth galaad ⁊ ꝓsperabe
ris:⁊ tradet eos dn̄s in māu regis. Nūci⁹ āt
q̄ ierat ad vocandū micheā ait illi. En v̄ba
oīuꝫ ꝓphetaꝝ vno ore bona regi annūciant.
Queso ergo te vt ⁊ sermo tu⁹ ab eis nō dissē
d tiat:loq̄risqꝫ ꝓspera. Cui rn̄dit micheas. Ui
uit dn̄s:q2 quodcūqꝫ dixerit mihi deus me⁹
hoc loq̄r. Uenit ergo ad regem. Cui rex ait.

Michea ire debem⁹ in ramoth galaad ad Re.2.32.e
bellandū:an q̄escere? Cui ille rn̄dit. Ascēdi
te cuncta.n. ꝓspera euēiēt:⁊ tradent' hostes
in man⁹ vr̄as. Dixitqꝫ rex. Iteꝝ atqꝫ iteꝝ te
adiuro: vt mihi nō loq̄ris nisi qđ veꝝ est in
noie dn̄i. At ille ait. Uidi vniuersū isrl' dispsū
in mōtibus sicut oues absqꝫ pastore. Et dixit
dn̄s. Nō hn̄t isti dn̄os:reuertat' vnusq̄sqꝫ i do
mū suā i pace. Et ait rex isrl' ad iosaphat. Nō
ne dixi tibi q' non ꝓphetaret iste mihi q̄cq̄
bōi:sed ea q̄ mala sūt? At ille idcirco ait audi
te v̄bū dn̄i. Uidi dn̄ꝫ sedētē i solio suo: ⁊ oēꝫ
exercitū celi assistētē ei a dextris ⁊ a sinistris
Et dixit dn̄s. Quis decipiet achab regē isrl' E
vt ascendat ⁊ corruat in ramoth galaad? Cū 3.Re.22.d
qꝫ diceret vn⁹ hoc modo:⁊ alter alio:ꝓcessit
spūs ⁊ stetit corā dn̄o:⁊ ait. Ego decipiā euꝫ.
Cui dn̄s: in quo inq̄t decipies? At ille rn̄dit
Egrediar:⁊ ero spirit⁹ mēdax in ore oiuꝫ ꝓ
phaꝝ ei⁹. Dixitqꝫ dn̄s. Decipies:⁊ ꝑualebis
egredere ⁊ fac ita. Nūc igr' ecce dn̄s dedit spi
ritū mēdaciȷ̄ i ore oim ꝓphaꝝ tuoꝝ:⁊ dn̄s lo
cut⁹ ē de te mala. Accessit āt sedechias filius
chanana:⁊ ꝑcussit miche maxillā:⁊ ait. Per F
quā viā trāsiuit spūs dn̄i a me vt loq̄ret' tibi?
Dixitqꝫ micheas. Tu ipe videbis i die illo:qn̄
igressus fueris cubiculū de cubiculo: vt ab
scōdaris. Precepit āt rex isrl' dicēs. Tollite
micheā ⁊ ducite eū ad āmon pncipē ciuitatis
⁊ ad ioas filiū amalech:⁊ diceti. Hec dic' rex
Mittite hūc i carcerē:⁊ date ei pāis modicū
⁊ aq̄ pauxillū donec reuertar i pace. Dixitqꝫ
micheas. Si reuersus fueris in pace non est
dominus locutus in me. Et ait. Audite om
nes ppl'i. Igitur ascenderūt rex israel ⁊ iosa
phat rex iuda in ramoth galaad:dixitqꝫ rex
israel ad iosaphat. Mutabo habitum:⁊ sic
ad pugnam vadam: tu autem induere vesti
bus tuis. Mutatoqꝫ rex israel habitu venit
ad bellum. Rex autem syrie preceperat du G
cibus equitatus sui dicens. Ne pugnetis cō
tra minimum:aut contra maximum nisi cō
tra solum regem israel: itaqꝫ cum vidissent
principes equitatus iosaphat: dixerunt:rex
israel est iste. Et circundederunt eum dimi
cantes. At ille clamauit ad dominū: ⁊ auxi
liatus est ei:atqꝫ auertit eos ab illo. Cum.n.
vidissent duces equitatus q' non esset rex is
rael:reliquerunt eum. Accidit autē vt vn⁹ e
populo sagittaꝫ in incertum iaceret:⁊ ꝑcute
ret regem israel inter ceruicem ⁊ scapulas
At ille aurige suo ait. Conuerte manum tuā
⁊ educ me de acie:q2 vulneratus sum. Et fi
nita est pugna in die illo. Porro rex israel
stabat in curru suo cōtra syros vsqꝫ ad vespe

ram ⁊ mortu⁹ eſt occidente ſole. XIX

A R Euerſuſ eſt ãt ioſaphat rex iuda ĩ do
mũ ſuã pacifice in irl'z. Cui occurrit
iehu fili⁹ anãi vidẽs ⁊ ait ad eũ. Im
pio ꝓbes auxiliũ: ⁊ his q̃ oderũt dñm amici
tia iungeris: ⁊ idcirco irã quidẽ dñi mereba
ris ſed bona opa inuẽta ſũt in te eo ꝙ abſtu
leris lucos de terra iuda: ⁊ ꝓparaueris cor
B tuũ vt req̃reres dñm deũ pr̃um tuoꝝ. Habi
tauit ergo ioſaphat in irl'm. Ruſũq; egreſ
ſus eſt ad ppl'm de berſabee vſq; ad montez
ephraĩ ⁊ reuocauit eos ad dñz deũ patꝝ ſuo
rũ: cõſtituitq; iudices terre ĩ cũctis ciuitatib⁹
iuda munitis ꝑ ſingula loca ⁊ ꝓcipiẽs iudi
cibus: videte ait q̃d faciatis. Nõ.n. hois ex
ercetis iudiciũ ſed dñi: ⁊ q̃dcũq; iudicaueritis
in voſ redũdabit. Sit timor dñi vobiſcũ ⁊ cũ
C diligẽtia cũcta facite. Non ẽ.n. apud dñz de
Ro.2.b um nr̃z iniq̃tas: nec ꝑſonaꝝ acceptio: nec cu
Act.10.f. pido muñeꝝ. In irl'z q̃z conſtituit ioſaphat le
uitas ⁊ ſacerdoteſ ⁊ principes familiaꝝ ex iſrl'
vt iudiciũ ⁊ cãm dñi iudicarent habitatorib⁹
eius: ꝓcepitq; eis dicẽs. Sic agetis ĩ timore
dñi fideliter ⁊ corde ꝑfecto. Omẽ cãm q̃ ve
nerit ad vos fratꝝ vr̃oꝝ q̃ habitant in vrbi
bus ſuis: inter cognationẽ ⁊ cognationẽ vbi
cunq; q̃ſtio eſt de mandato: de cerimõijs: de
iuſtificationib⁹ oñdite eis vt nõ peccent in
D dñm ⁊ ne veniat ira ſup vos ⁊ ſup fr̃es vr̃os.
Sic ergo agẽtes nõ peccabitis. Amarias ãt
ſacerdos ⁊ pontifex vr̃: in his q̃ ad deũ perti
nent ꝓſidebit. Porro zabadidias fili⁹ hiſma
el q̃ eſt dux in domo iuda: ſup ea erit q̃ ad re
gis officiũ ꝑtinent. Habetiſq; magr̃os leui
tas corã vobiſ: ꝯfortamini ⁊ agite diligenter
⁊ erit dñs vobiſcũ ĩ bonis. XX.

A P Oſt hec ꝯgregati ſũt filij moab ⁊ fi
lij ãmon ⁊ cũ eis de ammonitis ad
ioſaphat vt pugnarent ꝯ̃ eũ. Veneruntq; nũ
cij: ⁊ indicauerũt ioſaphat dicentes. Venit ꝯ̃
te multitudo magna de his locis q̃ trãs ma
re ſũt ⁊ de ſyria: ⁊ ecce ꝯſiſtunt in aſaſontha
mar: q̃ eſt engaddi. Ioſaphat ãt timore ꝑter
rit⁹ totũ ſe ꝯtulit ad rogandũ dñm: ⁊ ꝓdica
uit ieiuniũ vniuerſo iuda. Congregatuſq; ẽ
iudas ad deprecandũ dñm: ſed ⁊ oẽs de vrbi
bus ſuis venerũt ad obſecrandũ eũ. Cunq;
ſtetiſſet ioſaphat in medio cetu iude ⁊ irl'm
in domo dñi ante atriũ nouũ ait. Dñe deus
patꝝ nr̃oꝝ tu es de⁹ in celo: ⁊ dñaris cũctis
B regnis gentiũ. In manu ẽ fortitudo ⁊ poten
tia: nec q̃ſquã tibi põt reſiſtere. Nõne tu de⁹
nr̃ interfeciſti oẽs habitatores terre hui⁹ co
rã p pl'o tuo iſrl': ⁊ dediſti eã ſemi abraã amici
tui ĩ ſẽpiternũ: Habitaueruntq; in ea: ⁊ extru
xerũt in illa ſctũariũ nomini tuo dicẽtes. Si
irruerint ſup nos mala: gladi⁹ iudicij: peſti
lentia ⁊ fames: ſtabim⁹ corã domo hac in cõ
ſpectu tuo: in q̃ vocatũ ẽ nomẽ tuũ: ⁊ clama
bim⁹ ad te in tribulationib⁹ nr̃is: ⁊ exaudi
es nos ſaluoſq; facies. Nunc igit̃ ecce filij ã
mon ⁊ moab ⁊ mons ſeir ꝑ quos non cõceſ
ſiſti iſrl' vt tranſirent qñ egrediebant̃ de egy
pto: ſed declinauerunt ab eis ⁊ nõ interfece
rũt illos ecõtrario agũt ⁊ nitunt̃ eijcere nos
de poſſeſſione quã tradidiſti nobis deus nr̃.
Ergo nõ iudicabis eos? In nobis quidẽ nõ C
ẽ tanta fortitudo vt poſſim⁹ multudini reſi
ſtere q̃ irruit ſup nos: ſed cũ ignorem⁹ quid
agere debeam⁹ hoc ſolũ hẽmus reſidui vt o
culos nr̃os dirigam⁹ ad te. Ois vero iuda ſta
bat corã dño: cũ paruulis ⁊ vxoribus ⁊ liberis
ſuis. Erat ãt iazihel fili⁹ zacharie filij banaie
filij iehibel filij mathanie leuites de filijs aſa
ph ſup quẽ fact⁹ ẽ ſpũs dñi in medio turbe
⁊ ait. Attendite ois iuda: ⁊ q̃ habitatis in irl'm
⁊ tu rex ioſaphat. Hec dicit dñs vobis. Noli
te timere nec paueatis hãc multitudinẽ. Nõ
eſt.n. vr̃a pugna: ſed dei. Cras deſcẽdetis ꝯ̃
eos. Aſcenſuri.n. ſũt ꝑ cliuũ nomine ſciſ: ⁊ in
uenietis illos in ſũmitate torrẽtis q̃ eſt ꝯ̃ ſo
litudinẽ hieruhel. Nõ.n. eritis q̃ dimicabitiſ D
ſed tm̃mõ ꝯfidenter ſtate ⁊ videbitis auxiliũ
dñi ſuper vos. O iuda ⁊ irl'm nolite timere
nec paueatis. Cras egredimini ꝯ̃ eos: ⁊ dñs
erit vobiſcũ. Ioſaphat ergo ⁊ iuda ⁊ oẽs ha
bitatores hieruſalẽ ceciderunt ꝓni in terrã
coram dño: ⁊ adorauerunt eũ. Porro leuite
de filijs caath ⁊ de filijs chore laudabãt dñz
deũ iſrael voce magna in excelſũ. Cũq; mãe
ſurrexiſſent egreſſi ſũt ꝑ deſertũ thecue: ꝓfe
ctiſq; eis ſtans ioſaphat in medio coꝝ dixit.
Audite me viri iuda: ⁊ oẽs habitatores irl'm
Credite in dño deo vr̃o: ⁊ ſecuri eritis: credi E
te ꝓphetis eius: ⁊ cuncta euenient proſpera
Deditq; ꝯſiliũ ppl'o ⁊ ſtatuit cantores dñi vt
laudarent eũ in turmis ſuis ⁊ antecederent
exercitũ ac voce conſona dicerẽt. Confitemi
dño: qm̃ in eternũ miſericordia ei⁹. Cũq; ce
piſſent laudes canere: vertit dñs inſidias eoꝝ
in ſemetipſos filioꝝ.ſ. ãmon ⁊ moab ⁊ mon
tis ſeir: q̃ egreſſi fuerant vt pugnarent ꝯ̃ iu
dã: ⁊ ꝑcuſſi ſunt. Nãq; filij ãmon ⁊ moab cõ
ſurrexerũt aduerſũ habitatores montis ſeir: vt
interficerent ⁊ delerẽt eos. Cũq; hoc opere
ꝑpetraſſent: etiã in ſemetipſos verſi mutuis cõ
cidere vulnerib⁹. Porro iuda cũ veniſſet ad
ſpeluncã q̃ reſpicit ſolitudinẽ vidit ꝓcul oẽz
late regionẽ plenã cadaueribus: nec ſupeſſe
quẽq̃ q̃ necẽ potuiſſet euadere. Venit ergo F

iosaphat ⁊ oīs ppl̄s cū eo ad detrahenda ho
lia mortuoꝝ inuenerūtq́ʒ inter cadauera va
riā supellectilē: vestes quoq́ʒ ⁊ vasa ꝓciosissi
ma: ⁊ diripuerūt: ita vt oīa portare iō possēt
nec ꝑ tres dies spolia auferre: ꝓ ꝑde magni
tudie. Die āt q̄rto ꝯgregati sūt i valle bñdi
ctionis. Etenīʒ qm̄ ibi bñdixerūt dn̄o vocaue
rūt locū illū vallis bñdictiōis vsq́ʒ in pn̄tem
diē. Reuersusq́ʒ ē oīs vir iuda ⁊ habitatores
irl̄ʒ: ⁊ iosaphat an̄ eos i irl̄ʒ cū leticia magna
eo ꝙ dedisset eis dn̄s gaudiū ꝺ inimicis suis
Ingressiq́ʒ sūt i irl̄ʒ cū psalterijs ⁊ citharis ⁊
tubis in domum dn̄i. Irruit autēʒ pauor dn̄i
super vniuersa regna terraꝝ cum audissent
ꝙ pugnasset dominus ꝯtra inimicos israel.
Quieuitq́ʒ regnuʒ iosaphat: ⁊ prebuit ei do
minus pacē per circuitum. Regnauit igr̄ io
saphat super iudam: ⁊ erat trigintaquinq́ʒ
annorum cum regnare cepisset. Uigintiaūt
⁊ q̇nq́ʒ ānis regnauit in irl̄m: ⁊ nomē mr̄is
eius azuba filia selachi. Et ambulauit in via
pr̄is sui asa nec declinauit ab ea: faciēs q̄ pla
cita erāt corā dn̄o. Uerūtñ excelsa nō abstu
lit: ⁊ adhuc ppl̄s nō direxerat cor suū ad do
minum deū patꝝ suoꝝ. Reliqua aūt gestoꝝ
iosaphat priorum ⁊ nouissimoꝝ scripta sunt
in verbis iehu filij anani: que digessit in libro
regum israel. Post hec iniȷt amicitias iosa
phat rex iuda cum ochozia rege israel: cuius
opera fuerunt impiȷssima: ⁊ particeps fuit vt
faceret naues que irent in tharsis: fecerunt
q́ʒ classem in asiongaber. Prophetauit aūt
eliezer filius dodan de maresa ad iosaphat
dicens. Quia habuisti fedus cum ochozia
percussit dominus opera tua: contriteq́ʒ sūt
naues nec potuerunt ire in tharsis. XXI.

Dormiuit aūt iosaphat cum patribꝰ
suis ⁊ sepultus ē cū eis i ciuitate da
uid: regnauitq́ʒ ioram filiꝰ eius ꝓ eo.
Qui habuit fr̄es filios iosaphat azariā ⁊ ia
hihel ⁊ zachariā ⁊ azariā ⁊ michael ⁊ saphi
tiaʒ. Oēs hi filij iosaphat regis iuda. Dedit
q́ʒ eis pr̄ suus multa munera argenti ⁊ auri
⁊ pensationes cum ciuitatibus mūitissimis
in iuda: regnum autem tradidit ioraʒ: eo ꝙ
esset primogenitus. Surrexit autem ioram
sup regnum patris sui. Cūq́ʒ se confirmasset
occidit oēs fratres suos gladio ⁊ quosdā de
principibus iuda. Trigintaduoꝝ annorum
erat ioram cum regnare cepisset: ⁊ octo an
nis regnauit in hierusalem ambulauitq́ʒ in
viȷs regum israel sicut egerat domus achab
Filia quippe achab erat vxor eius. Et fecit
malum in ꝯspectu dn̄i. Noluit autēʒ dn̄s di
sperdere domū dauid ꝓpter pactum qd̄ inie
rat cū eo: ⁊ q̄ ꝓmiserat vt daret ei lucernam
⁊ filijs eius in oī tp̄e. In diebꝰ illis rebella
uit edō ne eēt subditꝰ iude: ⁊ ꝯstituit sibi re
gem. Cūq́ʒ transiret iorā cū ꝑncipibus suis ⁊
cuncto eq̄tatu q̇ erat secū: surrexit nocte: ⁊ ꝑ
cussit edō qui se circundederat: ⁊ oēs duces
eq̄tatus eius. Attñ rebellauit edō: ne eēt sub
ditiōe iuda vsq́ʒ ad hāc dieʒ. Eo tp̄e ⁊ lobna
recessit: ne eēt sub manu illiꝰ. Dereliquerat C
eni dn̄m deū patꝝ suoꝝ insuꝑ ⁊ excelsa fabri
catus ē in vrbibus iuda: ⁊ fornicari fecit ha
bitatores hierl̄m: ⁊ ꝑuaricari iudam. Allate
sūt aūt ei lr̄e ab helia ꝓpha: in q̇bus scriptuʒ
erat. Hec dicit dn̄s deꝰ dauid pr̄is tui. Qm̄
nō ambulasti i viȷs iosaphat pr̄is tui: ⁊ i viȷs
asa regis iuda sʒ icessisti per iter reguʒ isrl̄: ⁊
fornicari fecisti iudaʒ ⁊ habitatores hierl̄m:
imitatꝰ fornicationē domꝰ achab: insuꝑ ⁊ fr̄es
tuos domū pr̄is tui meliores te occidisti ec
ce dn̄s ꝑcutiet te plaga magna cū ppl̄o tuo:
⁊ filijs ⁊ vxoribꝰ tuis: vniuersaq́ʒ substantia
tua. Tu aūt egrotabis pessimo lāguore vte
ri: donec egrediant̄ vitalia tua paulatī ꝑ sin
gulos dies. Suscitauit ergo dn̄s ꝯtra ioram
spm̄ philistioꝝ: ⁊ arabū qui ꝯfines sūt ethio D
pibus: ⁊ ascenderūt in terrā iuda ⁊ vastauer̄t
eam. Diripuer̄tq́ʒ cunctā substātiā q̄ inuēta
est in domo regis. insr̄ ⁊ filios eius ⁊ vxores.
nec remansit ei filius nisi ioachā qui minimꝰ
natu erat. Et suꝑ hoc oīa ꝑcussit eū dn̄s alui
lāguore insanabili. Cūq́ʒ diei succederet dies
⁊ tp̄um spatia voluerent̄. duoꝝ annoꝝ exple
tus est circulus: ⁊ sic longa ꝯsūptus tabe ita
vt egereret ēt viscera sua: langore pariter ⁊ vi
ta caruit. Mortuusq́ʒ ē in īfirmitate pessima:
⁊ nō fecit ei ppl̄s s̄m morē ꝯbustiōis exeq̄as:
sicut fecerat maioribus eiꝰ. Triginta duoruʒ
annoꝝ fuit cū regnare cepisset: ⁊ octo annis
regnauit in irl̄m. Ambulauitq́ʒ non recte. et
sepelierunt eū in ciuitate dauid verūtamen
non in sepulchro regū. XXII.

Constituerūt āt hītatores irl̄m ocho A
ziaʒ filiū eiꝰ minimū regē ꝓ eo. Oēs
.n. maiores natu q̄ an̄ eū fuerāt interfecerāt
latrones arabū q̇ irruerāt in castra. Regna
uitq́ʒ ochozias filiꝰ iorā regis iuda. Quadra
gintaduoꝝ annoꝝ erat ochozias cū regnare
cepisset. ⁊ vno āno regnauit in irl̄m ⁊ nomē
mr̄is eiꝰ athalia filia amri. Sʒ ⁊ ipse ingres
sus ē ꝑ vias domꝰ achab. Mr̄.n. eius ipulit B
eū vt impie ageret. Fecit igit̄. malū i ꝯspectu
dn̄i sicut domꝰ achab. Ipsi.n. fuerunt ei ꝯsili
arij post mortē pr̄is sui in interitū eiꝰ: ābula
uitq́ʒ in ꝯsilijs eorum. Et perrexit cum ioram
filio achab rege isrl̄ in bellū ꝯtra asahel regē

syrie i ramoth galaad: vulnerauerūtqꝫ syri io
rā qui reuersus ē vt curaret in iezrael. Mul
tas.n.plagas accepat i supradicto certamie
Igit ochozias filiꝰ iorā rex iuda descēdit: vt
inuiseret iorā filiū achab in iezrahel egrotā-
C té. Uolūtatis quippe fuit dei aduersus ocho
ziā vt veniret ad iorā: ⁊ cū venisset ⁊ egrede-
ret cum eo aduersum iehu filium namsi quē
vnxit dn̄s vt deleret domū achab. Cuz ergo
euerteret iehu domū achab inuenit princi-
pes iuda ⁊ filios fratrū ochozie qui mīstra-
bant ei : ⁊ īterfecit illos. Ipsū quoqꝫ ꝑquirēs
ochoziā cōprehēdit latitantē in samaria ad
ductūqꝫ ad se occidit ⁊ sepelierūt eū: eo ꝙ es
D set filius iosaphat: q̄ q̄sierat dn̄m in toto cor
4.Re.11.a. de suo. Nec erat vltra spes aliqua vt de stir-
pe q̄s regnaret ochozie. Siq̄dē athalia mr̄
eius vidēs ꝙ mortuꝰ eēt filius suus surrexit
⁊ īterfecit oēm stirpē regiā domꝰ iorā. Por
ro iosabeth filia regis tulit ioas filiū ochozie
⁊ furata ē eū de medio filioꝝ regis cū iterfi-
cerent: abscōditqꝫ eū cū nutrice sua i cubicu
lo lectuloꝝ. Josabet āt q̄ abscōderat eū erat
filia rgis iorā vxor ioiad pōtificis soror ocho
zie: ⁊ idcirco athalia nō iterfecit eū. Fuit er-
go cū eis in domo dei abscōditus sex ānis q̄
bus regnauit athalia sup terrā. XXIII.
A Nno aūt septimo ꝯfortatꝰ ioiada as
4.Re.11.a. sūpsit cēturiones: azariā videlicet fi-
liū hieroboā ⁊ ismael filiū iohannā
azariā quoqꝫ filiū obed: ⁊ maasiā filiū adaie
⁊ elisaphat filiū zechri: ⁊ iniit cuz eis fedus.
Qui circūeuntes iudā cōgregauerunt leui-
tas de cunctis vrbibus iuda : ⁊ principes fa
miliaꝝ isrl: venerūtqꝫ in irl'm. Iniit ergo ois
multitudo pactū in domo dei cū rege. Dixit
qꝫ ad eos ioiada. Ecce filius regis regnabit
sicut locutꝰ ē dn̄s sup filios dauid . Iste ē ser-
B mo quē facietis. Tertia ps vīz q̄ veniunt ad
sabbatū sacerdotū ⁊ leuitaꝝ ⁊ ianitoꝝ erit i
portis: tr̄tia vo ps ad domū regis ⁊ tr̄tiam ad
portā q̄ appellat fūdamēti. Oē vo reliquuz
vulgus sit i atrijs domꝰ dn̄i: nec q̄spiā aliꝰ in
grediat domū dn̄i nisi sacerdotes ⁊ q̄ mīstrāt
d leuit. Ipi tm̄mō igrediant q2 scificati sūt ⁊
oē reliquū vulgus obseruet custodias dn̄i.
Leuite āt circūdēt regē hn̄tes singuli arma
sua: ⁊ si q̄s aliꝰ igressus fuerit tēplū interfici
atur: sintqꝫ cū rege ⁊ intrāte ⁊ egrediēte. Fe
cerūt ergo leuite ⁊ vniuersus iuda iuxta oia
q̄ pcepat ioiada pōtifex. Et assūpserūt singu-
li viros qui sub se erant: ⁊ veniebāt ꝑ ordinē
sabbati cū his q̄ iā ipleuerāt sabbatū: ⁊ egres
si erāt. Siq̄dē ioiada pōtifex non dimiserat
abire turbas: q̄ sibi ꝑ singulas ebdomadas

succedere ꝯsueuerāt. Deditqꝫ ioiada sacer- C
dos cēturionibus lāceas clypeosqꝫ ⁊ peltas
regis dauid. quas ꝯsecrauerat in domo dn̄i.
Cōstituitqꝫ oēz ppl'm tenētiū pugiōes a pte
tēpli dextra vsqꝫ ad ptē tēpli sinistrā: coram
altari ⁊ tēplo ꝑ circuitū regis: ⁊ eduxerunt
filiū regis ⁊ iposuerūt ei diadema ⁊ testimo
nium: dederuntqꝫ in manu eius tenendā le-
gē ⁊ ꝯstituerūt eū regē. Unxit quoqꝫ illū io-
iada pōtifex ⁊ filii eius: iprecatiqꝫ sūt ei atqꝫ
dixerūt. Uiuat rex . Qd cū audisset athalia
vocē. s. currentiū atqꝫ laudantiū regez ingres
sa ē ad ppl'm in tēplū dn̄i. Cūqꝫ vidisset regē
stantē sup gradū in introitu ⁊ pncipes tur-
masqꝫ circa eum omnēqꝫ ppl'm terre gaudē
tem atqꝫ clangentem tubis ⁊ diuersi gene-
ris organis concinentem: vocemqꝫ laudātiū
scidit vestimenta sua ⁊ ait . Insidie: insidie.
Egressus aūt ioiada pōtifex ad centuriones
⁊ principes exercitus dixit eis. Educite illaz
extra septa templi: ⁊ interficiat foris gladio.
Precepitqꝫ sacerdos ne occideretur in do-
mo dn̄i. Et iposuerūt ceruicibus eius manꝰ.
Cūqꝫ itrasset portā equoꝝ domꝰ regis iterfe D
cert eā ibi. Pepigit āt ioiada fedꝰ iter se vni
uersūqꝫ ppl'm ⁊ regē: vt eēt ppl's dn̄i. Itaqꝫ i-
gressus ē ois ppl's domū baal ⁊ destruxerūt
eā: ⁊ altaria ac simulacra illius confregerūt:
mathan quoqꝫ sacerdotē baal interfecert an
aras. Cōstituit aūt ioiada ꝑpositos in domo
dn̄i ⁊ sub manibus sacerdotū ⁊ leuitaꝝ quos
distribuit dauid i domo dn̄i: vt offerrēt holo
causta dn̄o sicut scriptū ē in lege moysi i gau
dio ⁊ cāticis iuxta dispositionē dauid. Cōsti
tuit quoqꝫ ianitores in portis domꝰ dn̄i : vt
nō ingrederet eā imūdus i oi re . Assūpsitqꝫ
cēturiones ⁊ fortissimos viros ac pncipes po
puli ⁊ oē vulgus terre: ⁊ fecerūt descēder re
gē de domo dn̄i ⁊ itroire ꝑ mediū porte supi
oris i domū regis: ⁊ collocauerūt eū i solio
regali. Letatusqꝫ ē ois ppl's terre: ⁊ vrbs q̄e
uit. Porro athalia interfecta ē gladio.
S Eptē annoꝝ erat ioas XXIIII A
cū regnare cepisset: ⁊ quadragita an 4.R
nis regnauit in irl'm. Nomen mr̄is
eius sebia de bersabee. Fecitqꝫ qd bonū ē co
rā dn̄o cūctis diebꝰ ioiade sacerdot. Accepit
aūt ei ioiada vxores duas e quibus genuit
filios ⁊ filias. Post q̄ placuit ioias vt istau-
raret domū dn̄i: ꝯgregauitqꝫ sacerdotes ⁊ le
uitas ⁊ dixit eis. Egredimini ad ciuitatē iu-
da : ⁊ colligite de vniuerso israel pecuniam
ad sartatecta templi dei nostri per singulos
annos: festinatoqꝫ hoc facite. Porro leui-
te egere negligentiꝰ. Uocauitqꝫ rex ioiadaz

principē ⁊ dixit ei. Qr̄ tibi nō fuit cure vt co
geres leuitas inferre de iuda ⁊ de irl̄m pe
cuniam q̄ constituta ē a moyse ſuo dn̄i: vt in
ferret eam oīs multitudo iſrl̄i tabernaculū
testimonij? Athalia.n.impijſſima ⁊ filij eius
destruxerunt domum dei. ⁊ de vniuerſ q̄ ſci
ficata fuerant in tēplo dn̄i: ornauerūt pha
nū baali. Precepit ergo rex ⁊ fecerūt archā
posueruntqꝫ eā iuxta portā dn̄i forinſecꝰ. Et
p̄dicatuꝫ est i iuda ⁊ irl̄m: vt deferrēt singl̄i
p̄cium dn̄o qd̄ constituit moyses ſuus dei ſr̄
C oēꝫ iſrael in deſto. Letatiqꝫ ſūt cūcti p̄ncipes
⁊ oīs populꝰ. ⁊ igreſſi cōtulerūt i archaꝫ dn̄i
atqꝫ miſerūt ita vt ipleretur. Cūqꝫ tēpus eēt
vt deferrēt archam corā r̄ge p manꝰ leuitaꝝ
videbāt.n.multaꝫ pecūiā: ingrediebat̄ scriba
regis ⁊ quē p̄imꝰ ſacerdos ꝯstituerat: effun
debantqꝫ pecuniā q̄ erat in archa. Porro ar
chā reportabant ad locū ſuū: ſicqꝫ faciebant
p singulos dies. Et ꝯgregata ē infinita pecu
nia quā dederūt rex ⁊ ioiada his q̄ p̄erāt opi
bꝰ domꝰ dn̄i. At illi ꝯducebant ex ea ceſores
lapidū ⁊ artifices operū singuloꝝ: vt iſtaura
rēt domū dn̄i: fabros q̄ꝫ ferri ⁊ eris: vt quod
B cadere cepat fulciret̄. Egerūtqꝫ hi q̄ opabant̄
idustrie. ⁊ obducebat̄ parietum cicatrix per
manꝰ eoꝝ: ac ſuſcitauerūt domū dn̄i in statū
p̄iſtinū ⁊ firmiter eā stat̄ fecerūt. Cūqꝫ ꝯpleſ
ſent oīa opa. detulerūt corā rege ⁊ ioiada re
liqꝫ p̄tē pecūie. de q̄ fcā ſunt vaſa tēpli i mini
steriuꝫ ad holocauſta: phiale quoqꝫ ⁊ cetera
vaſa aurea ⁊ argētea. Et offerebant̄ holocau
ſta in domo dn̄i iugiter cūctis diebꝰ ioiade.
Senuit āt ioiada plenꝰ dieꝝ ⁊ mortuꝰ est cū
centū triginta eēt ānoꝝ: ſepelierūtqꝫ eū in ci
uitate dauid cū regibꝰ eo ꝙ feciſſet bonū cū
E iſrael ⁊ cū domo eiꝰ. Poſtq̄ꝫ āt obijt ioiada
ingreſſi ſūt principes iuda. ⁊ adorauerūt re
gē. Qui delinitꝰ obſequijs eoꝝ acq̄euit eis ⁊
dereliq̄rūt tēplū dn̄i dei patrū ſuoꝝ ſeruierūt
qꝫ lucis ⁊ sculptilibꝰ. ⁊ facta ē ira dn̄i ꝯ iudaꝫ
⁊ irl̄ꝫ pp hoc pcm̄. Mittebatqꝫ eis p̄phās vt
reuerterent̄ ad dn̄ꝫ quos p̄testātes illi audi
23.a re nolebāt. Sp̄us itaqꝫ dei iduit zachariaꝫ fi
liū ioiade ſacerdotē ⁊ stetit in ꝯſpectu ppl̄i. ⁊
dixit eis. Hec dicit ds̄. Qr̄ trāſgredimini pre
ceptū dn̄i qd̄ vobis nō proderit. ⁊ dereliq̄stis
F dn̄ꝫ vt derelinqueret vos? Qui cōgregati ad
uerſus eū miſerūt lapides iuxta regis ipium
in atrio domꝰ dn̄i. Et non est recordatꝰ ioas
rex mīe quā fecerat ioiada p̄r illius ſecū: ſꝫ in
terfecit filiū eius. Qui cū moreret̄ ait. Vide
at dn̄s ⁊ req̄rat. Cūqꝫ euolutꝰ eſſet ānꝰ aſcen
dit ꝯ eū exercitꝰ ſyrie: venitqꝫ in iudā ⁊ irl̄m.
⁊ interfecit cūctos p̄ncipes ppl̄i atqꝫ vniuer
ſam p̄dā miſerunt regi in damaſcuꝫ. Et certe
cū pmodicꝰ veniſſet nūerꝰ ſyroꝝ tradidit dn̄s
in manibꝰ eoꝝ ifinitā multitudinē: eo ꝙ de
reliq̄ſſent dn̄ꝫ deū patrū ſuoꝝ. In ioas quoqꝫ G
ignominioſa exercuere iudicia: ⁊ abeūtes di
miſerunt eū in lāguoribꝰ magnis. Surrexe
runt āt ꝯ eū ſerui ſui i vltionē ſanguis zacha
rie filij ioiade ſacerdotis ⁊ occiderūt eū in le
ctulo ſuo ⁊ mortuꝰ ē: ſepelierūtqꝫ eū in cita
te dauid ſꝫ non in ſepulchris regū. Inſidiati
v̄o ſunt ei zabath filius ſemath amanitidis:
⁊ iozabath filiꝰ ſemerith moabitidis. Porro
filij eius ac ſumma pecūie q̄ adunata fuerat
ſub eo. ⁊ inſtauratio domꝰ dei ſcripta ſūt dili A
gentiꝰ in libro regū. Viginti q̄nqꝫ ānoꝝ erat 4.Re.14.a
amaſias cū regnare cepiſſet. ⁊ vigintinouem
ānis regnauit i irl̄ꝫ. Nomē m̄ris eiꝰ ioiaden
de irl̄m. Fecitqꝫ bonū in ꝯſpectu dn̄i: verūt̄n̄
non in corde pfecto. Cūqꝫ roboratū ſibi vide
ret ipiuꝫ. iugulauit ſeruos q̄ occiderāt regeꝫ
p̄rēm ſuū ſꝫ filios eoꝝ non interfecit ſicutꝰ ſcri
ptum est in libro legis moyſi: vbi p̄cepit dn̄s Deu.24.c
dicens. Non occident̄ p̄res pro filijs: neqꝫ fi 4.Re.14.b
lij pro patribus ſuis ſed vnus quiſqꝫ in pec
cato ſuo morietur. XXV.
Congregauit igit̄ amaſias iudā ⁊ cō B
stituit eos per familias tribunoſqꝫ ⁊
centuriones in vniuerſo iuda ⁊ beniamin: ⁊
recenſuit a viginti annis ſurſū: inuenitqꝫ tri
ginta milia iuuenū qui egrederēt̄ ad pugnā
⁊ tenerēt haſtā ⁊ clypeū. Mercede quoqꝫ cō
duxit de iſrael centū milia robuſtoꝝ: centum
talētis argēti. Venit āt hō dei ad illū. ⁊ ait.
O rex ne egrediat̄ tecū exercitꝰ iſrael. Nō ē
.n. dn̄s cū iſrael ⁊ cūctis filijs efraim. ꝙ ſi pu C
tas in robore exercitꝰ bella ꝯſiſtere ſupari fa
ciet te deꝰ ab hoſtibꝰ. Dei q̄ppe eſt ⁊ adiuua
re ⁊ in fugā ꝯuertere. Dixitqꝫ amaſias ad ho
minē dei. Quid ergo fiet de centū talentis q̄
dedi militibꝰ iſrael? Et r̄ndit ei hō dei. Habet
dn̄s vnde tibi dare poſſit m̄lto his plura. Se
parauit itaqꝫ amaſias exercitū q̄ venerat ad
eū ex ephraī: vt reuerteret̄ in locū ſuū. At illi
ꝯ iudā vehemēter irati reuerſi ſunt in regio
nem ſuā. Porro amaſias cōfidenter eduxit
ppl̄m ſuū ⁊ abijt in vallē ſalinaꝝ: pcuſſitqꝫ fi
lios ſeir decē milia. Et alia decē milia viroꝝ D
ceperunt filij iuda: ⁊ adduxerunt ad p̄ruptū
cuiuſdam petre: precipitaueruntqꝫ eos de ſū
mo in preceps: qui vniuerſi crepuerunt. At
ille exercitus quem remiſerat amaſias ne ſe
cum iret ad prelium diffuſus eſt in ciuitati
bus iuda a ſamaria vſqꝫ bethoron: ⁊ interfe
ctis tribus milibus diripuit predam magnā
Amaſias quoqꝫ poſt cedem idumeorum ⁊

allatos deos filiorum ſeir ſtatuit illos in de
os ſibi ⁊ adorabat eos: ⁊ illis adolebat incē
ſum. Quamobrem iratus dominus ɔ̄ amaſi
am: miſit ad illū ꝓphetam q̄ diceret ei. Cur
E adoraſti deos qui nō liberauerūt ppl'm ſuū
de manu tua? Cumq; h̄ ille loq̄retur: r̄ndit ei.
Nū conſiliarius regis es? Quieſce ne īficiā
te. Deſcendenſq; ꝓpha ſcio iq̄t q̄d cogitaue
rit dn̄s occideř te: q̄ ⁊ feciſti hoc malū: ⁊ īſuꝑ
n̄ acq̄euiſti cōſilio meo. Igitur amaſias rex
4.Re.24.b iuda inito peſſimo ɔſilio: miſit ad ioas filiū
ioacham regem filij iehu iſrael dicens. Ueni
videam⁹ nos mutuo. At ille ř miſit nūcios
dicēs. Carduus q̄ ē in libano: miſit ad cedrū
libani dicens. Da filiā tuā filio meo vxorem
Et ecce beſtie q̄ erant in ſilua libāi tranſieřt
⁊ ɔculcauerūt carduuz. Dixiſti ꝑcuſſi edom
F ⁊ idcirco erigiř cor ſuum in ſuꝑbiā. Sede in
domo tua. Cur maluz aduerſum te ꝓuocas
vt cadas ⁊ tu ⁊ iudas tecum? Noluit audire
amaſias: eo ꝙ domini eſſet uolūtas: vt trade
retur in man⁹ hoſtiū ꝑꝑ deos edom: Aſcēdit
igř ioas rex iſrael ⁊ mutuos ſibi ꝓbuere con
ſpectus: Amaſias autē rex iuda erat i bethſa
mes iude. Corruitq; iudas coram iſrl': ⁊ fu
git in tabernacula ſua. Porro amaſiaz regez
iuda filium ioas filij ioacham cepit ioas rex
iſrael in bethſames ⁊ adduxit in ieruſalē: de
ſtruxitq; muruz eius a porta ephraiz vſq; ad
G portam āguli q̄dringētis cubitꝭ. Oē q̊z auꝝ
⁊ argentum. ⁊ vniuerſa uaſa que repperat in
domo dei ⁊ apud obededom: in theſauris ēt
domus regie: necnon ⁊ filios obſidum: redu
xit in ſamariam. Uixit āt amaſias fili⁹ ioas
rex iuda p⁹ q̄z mortuus ē ioas fili⁹ ioacham
rex iſrl' q̄ndecim ānis. Reliq̄ autē ſmonum
amaſie ꝓorū ⁊ nouiſſimoꝝ ſcripta ſūt in libro
regum iuda ⁊ iſrl'. Qui poſtq̄ receſſit a dn̄o
tetenderunt ei inſidias in irl'm. Cūq; fugiſſet
lachis miſerunt ⁊ interfecerūt eū ibi: repor
tanteſq; ſuper equos ſepelierūt eū cū p̄ribus
A ſuis in ciuitate dauid. XXVI
Omnis autē ppl's iuda: filiū ei⁹ oziaz
4.R .14.c annoꝝ ſedeci cōſtituit regez ꝓ ama
ſia p̄re ſuo. Ipſe edificauit ahilat: ⁊ reſtituit
eaz ditōi iude p⁹ quā dormiuit rex cū p̄rib⁹
4.Re.15.g. ſuis. Sedecim ānoꝝ erat ozias cuz regnare
cepiſſz ⁊ q̄nq̄gita duob⁹ ānis regnauit i irl'z
Nomen matris ei⁹ iecilia de irl'z. Fecitq; q̄d
erat rectuz i ocul' dn̄i iuxta oia q̄ fecerat ama
ſias p̄r eius. ⁊ exq̄ſiuit dn̄z in dieb⁹ zacharie
intelligētis ⁊ vidētis deuz. Cunq; req̄reret
dn̄m direxit eum in omnib⁹. Deniq; egreſ
ſus ē ⁊ pugnauit ɔ̄ philiſtijz: ⁊ deſtruxit muꝝ
geth. ⁊ murum iamnie. muꝝq; azoti. Edifica
uit quoq; oppida in azoto ⁊ philiſthim. ⁊ ad
iuuit eū d̄s ɔ̄ philiſthim ⁊ ɔ̄ arabas q̄ h̄itabāt
in gurbaal. ⁊ ɔ̄ ammonitas. Appendebātq; B
āmonite mūera ozie. ⁊ diuulgatū eſt nomen
eius vſq; ad introitum egypti ꝑꝑ crebras vi
ctorias. Edificauitq; ozias turres in irl'm ſu
per portā anguli: ⁊ ſuꝑ portā vall'. ⁊ reliq̄s in
eodē muri latere: firmauitq; eas. Extruxitq;
turres in ſolitudine ⁊ effudit ciſternas plu
rimas: eo ꝙ h̄ret multa pecora: tā in cāpeſtri
bus q̄z in heremi vaſtitate. Uineas q̊z h̄ūit ⁊
vinitores in montibus ⁊ i carmelo. Erat q̄p
pe hō agriculture dedit⁹. Fuit āt exercit⁹ bel
latoꝝ ei⁹ q̄ ꝓcedebāt ad ꝓlia ſub manu iehi
hel ſcribe: maaſieq; doctoris ⁊ ſub māu ana
nie q̄ erat de ducib⁹ regis. Oiſq; nūerus ꝓn
cipū ꝑ familias ſuas viroꝝ fortiū duoꝝ miliū
ſexcentoꝝ ⁊ ſub eis vniuerſus exercitus tre
centoꝝ ⁊. vij. miliū q̄ngētoꝝ: q̄ erant apti ad
bella: ⁊ pro rege ɔ̄ aduerſarios dimicabant.
Preparauit q̄q; eis ozias. i. cuncto exercitui C
clypeos ⁊ haſtas ⁊ galeas ⁊ loricas. arcuſq;
⁊ fundas ad iaciendos lapides. ⁊ fecit i irl'm
diuerſi generis machias q̄s in turrib⁹ collo
cauit. ⁊ i āgul' muroꝝ: vt mitterent ſagittas ⁊
ſaxa grādia. Egreſſūq; ē nomē eius procul:
eo ꝙ auxiliareř ei dn̄s ⁊ corroboraſſet illuz.
Sz cū roborat⁹ eſſet: eleuatū ē cor eius i inte
ritū ſuū ⁊ neglexit dn̄m deū ſuuz: ingreſſuſq;
tēplū dn̄i adolere voluit incenſuz ſuꝑ altare
thymiamatis. Statiq; igreſſus poſt eū azari
as ſacerdos: ⁊ cū eo ſacerdotes dn̄i octogita
viri fortiſſimi: reſtiterunt regi atq; dixerunt.
Nō eſt tui officij ozia vt adoleas icenſū dn̄o
ſz ſacerdotū hoc ē filioꝝ aarō q̄ ɔſecrati ſunt
ad huiuſcemodi miniſteriū. Egredere de ſā
ctuario: ne ɔtēpſeris: q2 nō reputabitur tibi i
gl'ia hoc a dn̄o deo. Iratuſq; ozias ⁊ tenens D
i manu thuribulū vt adoleret incenſū: mia
bař ſacerdotib⁹. Statiq; orta ē lepra i fronte 4.R
ei⁹ coram ſacerdotib⁹ i domo dn̄i: ſuꝑ altare
thymiamatis. Cūq; reſpexiſſet eū azarias pō
tifex. ⁊ oēs reliq̄ ſacerdotes: viderūt lepram
in frōte ei⁹. ⁊ feſtinato expulerūt eū. Sz ⁊ ipſe
ꝑterrit⁹ accelerauit egredi: eo ꝙ ſenſiſſet illi
co plagā dn̄i. Fuit igiř ozias rex leproſus vſ
q; ad diē mortꝭ ſue. ⁊ h̄itauit in domo ſeꝑata
plen⁹ lepra ob quā eiect⁹ fuerat d̄ domo dn̄i.
Porro ioathā fili⁹ ei⁹ rexit domū regis ⁊ iu
dicauit ppl'm terre. Reliq̄ aūt ſermonū ozie
priorū ⁊ nouiſſimoꝝ ſcripſit yſaias fili⁹ amos
propha. Dormiuitq; ozias cū patrib⁹ ſuis: ⁊
ſepelierunt eū in agro regaliū ſepulchroruz
eo ꝙ eſſet leproſus regnauitq; ioathā filius
eius pro eo. XXVII.

A V Igintiquinqꝫ ãnoꝝ erat ioathan cũ
1.a regnare cepiſſet: ⁊ ſedecim annis re-
gnauit in irl'z. Nomẽ mr̃is eiꝰ hieru
ſa filia ſadoch. Fecitqꝫ qḋ rectũ erat corã dño
iuxta oĩa q̃ fecerat ozias pr̃ ſuꝰ: excepto ꝙ nõ
eſt igreſſus tẽplũ dñi: ⁊ adhuc populus deli
B quebat. Ipſe edificauit portã domꝰ dñi excel
ſam ⁊ in muro ophel multa ꝯſtruxit. Urbes
quoqꝫ edificauit in mõtibꝰ iuda: ⁊ in ſaltibꝰ
caſtella ⁊ turres. Ipſe pugnauit ꝯ regẽ filio
C ruz ãmon ⁊ vicit eũ. Dederũtqꝫ ei filij ãmon
in tp̃e illo cẽtũ talenta argẽti: ⁊ decem milia
choros tritici ac totidẽ choros ordei. Hec ei
ꝓbuerũt filij ãmon: in ãno ſcḋo ⁊ tertio. Cor-
roboratuſqꝫ ẽ ioathan. eo ꝙ direxiſſet vias ſu
D as corã dño deo ſuo. Reliq̃ aũt ſermonũ ioa-
thã ⁊ oẽs pugne eiꝰ ⁊ opa ſcripta ſũt i libro
regum iſrl' ⁊ iuda. Uigintiquinqꝫ annorum
erat cum regnare cepiſſet: ⁊ ſedecim ãnis re
gnauit in hieruſalem. Dormiuitqꝫ ioathan
cum patribus ſuis. ⁊ ſepelierunt eum in ci
uitate dauid ⁊ regnauit achaz filius eius
A pro eo. XXVIII.
5.a V Iginti annoꝝ erat achaz cũ regnare
cepiſſet. ⁊ ſedecim ãnis regnauit in
irl'm. Non fecit rectũ in ꝯſpectu dñi. ſicut dḋ
pr̃ eius. ſꝫ ambulauit in vijs regũ iſrael inſuꝑ
⁊ ſtatuas fudit baalim. Ipſe eſt q̇ adoleuit i-
cenſuz i valle bẽnon ⁊ luſtrauit filios ſuos i
igne iuxta ritũ gentiũ quas interfecit dñs in
aduẽtu filiorum iſrael. Sacrificabat q̃ꝫ ⁊ thy
miama ſuccendebat in excelſis ⁊ in collibꝰ.
⁊ ſub oĩ ligno frondoſo. Tradiditqꝫ euz dñs
deꝰ eiꝰ in manu regis ſyrie: q̇ ꝑcuſſit eũ ma-
gnamqꝫ ꝓdaz cepit de eiꝰ imꝑio ⁊ adduxit i
damaſcũ. Manibꝰ quoqꝫ regis iſrael traditꝰ
ẽ: ⁊ ꝑcuſſus plaga grãdi. Occiditqꝫ phacee
filius romelie de iuda centũ viginti milia in
die vno oẽs viros bellatores: eo ꝙ reliq̇ſſent
dñz deũ patrũ ſuoꝝ. Eodez tp̃e occidit zechri
vir potens ex ephraĩ maaſiã filiũ regis. ⁊ ezri
az ducẽ domꝰ eius: helchanã quoqꝫ ſcḋz a re
B ge. Ceperuntqꝫ filij iſrael de fratribꝰ ſuis du
centa milia mulieꝝ pueroꝝ ⁊ puellaꝝ ⁊ infi
nitã ꝓdã ꝑtulerũtqꝫ eã in ſamariam. Ea tẽpe
ſtate erat ibi propha dñi noĩe obed: q̇ egreſ-
ſus obuiã exercitui veniẽti i ſamariam: dixit
eis. Ecce iratꝰ dñs deꝰ patruz vr̃oꝝ ꝯ iudam
tradidit eos in manibꝰ vr̃is ⁊ occidiſtis eos
atrociter: ita vt ad celũ ꝑtingeret vr̃a crude-
litas. Inſuꝑ filios iuda ⁊ irl'm vultis vobis
ſubijcere i ſeruos ⁊ ancillas. qḋ nequaq̃ꝫ fcõ
opus eſt. Peccaſtis. n. ſuꝑ hoc dño deo vr̃o
Sꝫ audite ꝯſiliũ meum: ⁊ reducite captiuos
quos adduxiſtis de fr̃ibus vr̃is q2 magnꝰ fu
ror dñi iminet vobis. Steterunt itaqꝫ viri de
principibꝰ filioꝝ ephrai azarias filius iohan
nan: barachias filiꝰ moſollamoth: ezechias
filius ſellũ. ⁊ amaſias filiꝰ hadali ꝯ eos q̇ ve
niebant de ꝓlio: ⁊ dixerunt eis. Nõ introdu-
cetis huc captiuos: ne peccemꝰ dño. Quare
vultis adijcere ſuꝑ pccã vr̃a: ⁊ vetera cumu-
lare delicta: Grãde q̇ppe pccm̃ ẽ: ⁊ ira furo- C
ris dñi iminet ſuꝑ iſrl'. Dimiſeruntqꝫ viri iſrl'
bellatores ꝓdã: ⁊ vniuerſa q̃ ceperãt corã ꝓn
cipibꝰ ⁊ oĩ multitudĩe: ſteterũtqꝫ viri quos ſ̃
memorauimꝰ ⁊ apꝓhẽdẽtes captiuos oẽſqꝫ
q̇ nudi erãt veſtierũt de ſpolijs. Cũqꝫ veſtiſ-
ſent eos ⁊ calciaſſent ⁊ refeciſſẽt cibo ac potu
vnxiſſentqꝫ ꝑꝑ laborẽ ⁊ adhibuiſſẽt eis curã
q̇cũqꝫ ãbulare nõ potuerunt ⁊ erãt ibecillo
corpore: ipoſuerũt eos iumentis ⁊ adduxerũt
hierico ciuitatem palmaꝝ ad fr̃es eoꝝ ipſiqꝫ
reuerſi ſũt in ſamariã. Tp̃e illo miſit rex achaz
ad regẽ aſſyrioꝝ: poſtulans auxilium. Uene
runtqꝫ idumei ⁊ ꝑcuſſerũt multos ex iuda. ⁊
ceperunt ꝓdã magnã. Philiſtijm quoqꝫ dif
fuſi ſunt ꝑ vrbes cãpeſtres ⁊ ad meridiẽ iu-
da: ceperũtqꝫ bethſames ⁊ ahylõ ⁊ gadiroth
ſoccho quoqꝫ ⁊ thamnã ⁊ gamzo cuz viculis
ſuis. ⁊ hitauerunt in eis. Humiliauerat. n. dñs D
iudã ꝑꝑ achaz regẽ iuda. eo ꝙ nudaſſet euz
auxilio. ⁊ ꝯtẽptui habuiſſet dñm. adduxitqꝫ
ꝯ eum theglatphalaſſar regẽ aſſyrioꝝ q̇ ⁊ af-
flixit eum. ⁊ nullo reſiſtente vaſtauit. Igitur
achaz ſpoliata domo dñi ⁊ domo regũ ac ꝓn
cipum: dedit regi aſſyrioꝝ munera ⁊ tñ nihil
ei profuit. Inſuꝑ ⁊ tp̃e anguſtie ſue auxit cõ-
tẽptum in dñm. Ipſe ꝑ ſe rex achaz imolauit
dijs damaſci victimas ꝑcuſſoribus ſuis ⁊ di-
xit. Dij regũ ſyrie auxiliant̃ eis quos ego pla
cabo hoſtijs. ⁊ aderunt mihi cũ ecõtrario ipi
fuerint ruine ei ⁊ vniuerſo iſrael. Direptis
itaqꝫ achaz oĩbus vaſis domus dei atqꝫ con-
fractis clauſit ianuas tẽpli dei. ⁊ fecit ſibi al-
taria in vniuerſis angulis irl'm. In oĩbꝰ quo
qꝫ vrbibus iuda extruxit aras ad cremandũ
thus atqꝫ ad iracundiã ꝓuocauit dñz deum
patruz ſuoꝝ. Reliq̃ aũt ſermonũ eius ⁊ oĩuz
opeꝝ ſuoꝝ prioꝝ ⁊ nouiſſimoꝝ ſcripta ſunt i
libro reguz iuda. ⁊ iſrael. Dormiuitqꝫ achaz
cũ patribus ſuis ⁊ ſepelierũt eũ in ciuitate irl'z.
Neqꝫ. n. receperunt eum in ſepulchra reguz
iſrael. Regnauitqꝫ ezechias filius eiꝰ pro eo.
I Gitur ezechias regnar̃ ce- XXIX. A
pit cum vigintiquinqꝫ eſſet ãnoꝝ: ⁊ 4.Re.18.a.
vigintinouem annis regnauit i irl'z
Nomen matris eius abia filia zacharie. Fe-
citqꝫ quod erat placitum in conſpectu dñi:
iuxta oĩa que fecerat dauid pater eiꝰ. In ipo

ãno mense p̄io regni sui aperuit valuas do/
mus dñi ⁊ instaurauit eas: adduxitq̧ sacer/
dotes atq̧ leuitas. ⁊ ꝯgregauit eos i plateã
orientalem: dixitq̧ ad eos. Audite me leui/
te: ⁊ scificamĩ: mundate domum dñi dei pa/
trum nr̃oꝝ: ⁊ auferte oẽm imundiciã de scũa
B rio. Peccauerunt p̄res nr̃i: ⁊ fecerunt malũ
in ꝯspectu dñi dei nr̃i derelinquẽtes eũ auer
terunt facies suas a tabernaclo dñi dĩ nr̃i: ⁊
p̄buerunt dorsum: clauserunt hostia q̃ erãt i
porticu: ⁊ extinxerũt lucernas icẽsũq̧ ñ ado/
leuerunt: ⁊ holocausta non obtulerunt i scũ
ario deo israel. Cõcitatus ẽ itaq̧ furor dñi sr̃
iudã ⁊ irl̃m: tradiditq̧ eos in cõmotionẽ ⁊ i
iteritum ⁊ in sibilũ: sicut ipi cernitis ocul' vr̃is.
Et corruerunt patres nr̃i gladijs: filij nr̃i ⁊ fi
lie nostre ⁊ ꝯiuges captiue ducte sũt ꝑꝑ hoc
scel⁹. Nunc ergo placet mihi vt ineam⁹ fed⁹
cũ domino deo isrl̃: ⁊ auertet a nobis furorẽ
C ire sue. Filij mei nolite negligere. Uos ele/
git domin⁹ vt stetis corã eo ⁊ mistretis illi cola
tisq̧ eum. ⁊ cremetis ei icẽsuz. Surrexerunt
ergo leuite: maath fili⁹ amasie ⁊ iohel filius
azarie de filijs caath. Porro d̄ filijs merari
cis filius abdai ⁊ azarias filius ialalhel. De
filijs autem gerson: ioha fili⁹ iemna ⁊ eden
fili⁹ ioha. At vero de filijs elisaphã: samri ⁊
iaihel. De filijs quoq̧ asaph zacharias ⁊ ma
thanias: necnon de filijs heman iaihel ⁊ se/
mei. Sed ⁊ de filijs idithun: semeias ⁊ oziel.
Congregauerũtq̧ frẽs suos ⁊ scificati sunt ⁊
ingressi sũt iuxta mandatũ regis ⁊ iperiũ dñi:
D vt expiarẽt domum dĩ. Sacerdotes q̧ᵒ igres/
si templuz dñi vt scificarent illud extulerunt
oẽz imũditiam quã intro reppererãt in vesti
bulo domus dñi: quã tulerũt leuite ⁊ aspor/
tauerunt ad torrẽtez cedron foras. Ceperũt
autem p̄ma die mẽs p̄mi mũdare: ⁊ in die oc
taua eiusdem mens: ingressi sunt porticũ do
mus templi dñi: expiauerũtq̧ tẽpluz diebus
octo ⁊ in die sextadecima mensis eiusdẽ qd̄
ceperãt impleuerunt. Ingressi quoq̧ sũt ad
ezechiam regẽ ⁊ dixerũt ei. Scificauim⁹ oẽz
domum dñi. ⁊ altare holocausti. vasaq̧ eius
necnon ⁊ mensaz ꝓpositiõis cũ oĩb⁹ vasis su
is cunctãq̧ tẽpli supellectilez quã polluerat
rex achaz in regno suo postq̃ p̄uaricat⁹ ẽ. ⁊
E ecce exposita sunt oĩa coram altari dñi. Con
surgensq̧ diluculo ezechias rex adunauit
oẽs principes ciuitatis ⁊ ascẽdit in domũ dñi
obtuleruntq̧ sil' tauros septem ⁊ arietes se/
ptez: agnos septem ⁊ hircos septẽ: ꝓ peccato
ꝓ regno: ꝓ santcuario: ꝓ iuda. Dixitq̧ sacer
dotibus filijs aarõ vt offerrẽt sup altare dñi.
Mactauerunt igitur tauros ⁊ susceperunt sã
guinẽ sacerdotes ⁊ fuderunt illũ sup altare
Mactauerunt ẽt arietes: ⁊ illoꝝ sanguinẽ sr̃
altare fuderũt. Immolauerũt agnos: ⁊ fude
runt sup altare sanguinẽ. Applicuerunt hir
cos pro pccõ corã rege ⁊ vniuersa mltitudĩe
Imposueruntq̧ man⁹ suas sup eos ⁊ imola
uerũt illos sacerdotes: ⁊ asperserunt sanguinẽ
eoꝝ coraz altari pro piaculo vniuerso isrl̃is.
Pro oĩ q̇ppe israel p̄cepat rex vt holocaustũ
F fieret ꝓ pccõ. Cõstituit quoq̧ leuitas i domo
dñi cũ cymbalis ⁊ psalterijs ⁊ citharis s̄m di
spositionẽ dauid regis ⁊ gad vidẽtis ⁊ nathã
ꝓphe. Siquidẽ dñi p̄ceptũ fuit p manũ pro
phaꝝ ei⁹. Steterũtq̧ leuite tenentes organa
dauid: ⁊ sacerdotes tubas. ⁊ iussit ezechias vt
offerrent holocausta sup altare. Cũq̧ offer/ 1 Pa
rẽtur holocausta: cepert laudes canere dño
⁊ clangere tubis atq̧ in diuersis organis q̃
dd̄ rex isrl' p̄pauerat ꝯcrepare. Oĩ aũt turba
adorante: cãtores ⁊ hi q̇ tenebãt tubas erant
in officio suo: donec cõpleret holocaustum.
Cũq̧ finita esset oblatio: incuruat⁹ est rex ⁊
oẽs q̇ erant cũ eo: ⁊ adorauerunt. Precepit
q̧ ezechias ⁊ principes leuitis vt laudarent
dñm sermonib⁹ dd̄ ⁊ asaph vidẽtis: q̇ lauda/
uerunt deũ magna leticia: ⁊ incuruato genu
G adorauerunt. Ezechias ãt ẽt h̄ addidit. Im/
plestis man⁹ vr̃as dño: accedite ⁊ offerte vi
ctimas ⁊ laudes in domo dñi. Obtulit ergo
vniuersa multitudo hostias ⁊ laudes ⁊ holo
causta: mente deuota. Porro nũerus holo/
caustoꝝ q̃ obtulit multitudo hic fuit. Tauros
sexaginta: arietes centũ: agnos ducentos: sã/
ctificauerũtq̧ dño boues sexcentos: ⁊ oues
tria milia. Sacerdotes v̇o pauci erant: nec
poterant sufficere: vt pelles holocaustorum
detraherent. Unde ⁊ leuite fratres eoꝝ adiu
uerunt eos: donec impleret opus ⁊ sãctifica
retur antistites. Leuite q̇ppe faciliori ritu sã
ctificãt q̃ sacerdotes. Fuerũt ergo holocau/
sta plurima ⁊ adipes pacificoruz ⁊ libamina
holocaustoꝝ. ⁊ cõplet⁹ ẽ cultus dom⁹ dñi: le
tatusq̧ ẽ ezechias ⁊ oĩs ppl's eo ꝙ ministeri/
um dñi esset expletuz. De repente q̇ppe hoc
fieri placuerat.

XXX.

A Misit q̧ᵒ ezechias ad oẽm isrl' ⁊ iudã:
scripsitq̧ epl'as ad ephrai ⁊ manas/
sen: vt venirẽt ad domũ dñi in irl'z ⁊
facerẽt phase dño deo isrl'. Inito ergo cõsilio
regis ⁊ p̄ncipũ ⁊ vniuersi cet⁹ irl'm: decreue
rũt vt facerẽt phase mẽse scd̄o. Non. n. occur
rerãt facere in tp̄e suo: q: sacerdotes q̇ possẽt
sufficere sanctificati non fuerant: ⁊ ppl's nõ/
dum ꝯgregat⁹ fuerat in irl'm. Placuitq̧ ser
mo regi ⁊ oĩ multitudini: ⁊ decreuerunt: vt

mitterent nuncios i vniuersum israel ꝺ bersa
bee vsque dan: vt venirent ⁊ facerent phase
domino deo isrl' i irlm. Mlti.n.nō fecerāt sicut
.co. in lege ꝑscriptum ē. Perrexerūtq₃ cursores
cum epl'is ex regis impio ⁊ pncipu₃ ei⁹ i vni
uersū isrl' ⁊ iudā: iuxta id quod rex iusserat ꝑ
dicantes. Filij israel reuertimi ad dnī₃ deum
abraham ⁊ ysaac ⁊ isrl' ⁊ reuertet̃ ad reliqui
as que effugerunt man⁹ regis assyrioꝝ. Noli
te fieri sicut pr̃es vr̃i ⁊ frates q̇ recesserunt a
domino dō pr̃u₃ suoꝝ ⁊ tradidit eos i intitū
B vt ipi cernitis. Nolite idurare ceruices vr̃as
sicut patres vr̃i. Tradite man⁹ vr̃as dn̄o ⁊ ve
nite ad sanctuariu₃ eius qd̄ scificauit i eternū
seruite domino dō prū₃ vr̃oꝝ ⁊ auertet̃ a vobis
ira furoris eius. Si.n. vos reuersi fueritis ad
dominū: fr̃es vr̃i ⁊ filij vr̃i hēbūt mia₃ coram
dominis suis q̇ illos duxer̃t captiuos: ⁊ reuer
tetur i t̃ra₃ hāc. Pius.n. ⁊ clem̃s ē dn̄s deus
vr̃. ⁊ ñ auertet faciē sua₃ a vobis si r̃uersi fueri
.co. tis ad eum. Igr̃ cursores pgebāt velociter de
ciuitate in citatē: p terrā ephrai ⁊ manasse vs
q₃ ad zabulon: ill' irridentib⁹ ⁊ subsanantibus
eos. Attñ quidam viri ex aser ⁊ manasse ⁊ za
bulon acquiescētes ꝯsilio: venerñt irl'z: in iuda
vō facta est man⁹ dn̄i vt daret eis cor vnū: vt
facerēt iuxta ꝑceptu₃ regis ⁊ pncipū vbū dn̄i
Congregatiq₃ sūt i irl'z ppl'i multi. vt facerent
C sollennitatē azioꝝ i mēse scd̄o: Et surgētes de
struxerunt altaria q̄ erant i irl'm: atq₃ vniuer
sa i quibus idol' adolebat̃ incēsū subuertētes
ꝓicerunt in torrentē cedrō. Immolauerunt
āt phase quartadeciā die mēs̃ scd̄i. Sacerdo
tes q₃ atq₃ leuite tādē sanctificati obtulerunt
holocausta in domo dn̄i steteruntque i ordie
suo iuxta dispositonem ⁊ legē moysi hōis dei.
Sacerdotes vero suscipiebant effundendū
sanguinem ꝺ manib⁹ leuitarū: eo ꝙ mlta tur
ma sanctificata nō eēt. ⁊ idcirco imolarēt le
uite phase his qui ñ occurrerant sanctificari
dn̄o. Magna etiā ps ppl'i ꝺ ephrai ⁊ manasse
⁊ ysacar ⁊ zabulon q̄ sanctificata ñ fuerat cōe
dit phase: ñ iuxta qd̄ scriptu₃ ē ⁊ orauit ꝓ eis
ezechias dicens: Dn̄s bon⁹ ꝓpitiabit̃ cūctis
qui in toto corde req̃rūt dnī₃ deū patꝝ suoꝝ:
⁊ nō iputabit eis ꝙ minus scificati sīt. Quem
D exaudiuit domin⁹ ⁊ placat⁹ ē ppl'o. Fecer̃tq₃
filij israel q̇ inuenti sūt i irl'z solemnitatē azimo
rum septem dieb⁹ i leticia magna. laudantes
dn̄m p singulos dies: leuite q₃ ⁊ sacerdotes
per organa que suo officio ꝯgruebāt. Et locu
tus est ezechias ad cor oium leuitaꝝ: q̇ hēbāt
intelligentiā bonā sup dn̄o. ⁊ cōederūt septē
diebus sollennitat̃ immolātes victimas paci
ficorum: ⁊ laudātes dnī₃ deū patꝝ suoꝝ. Pla

cuitq₃ vniuerse mltitudini vt celebrarēt etiā
alios dies septē: qd̄ ⁊ fecerūt cū ingenti gau
dio. Ezechias āt rex iuda ꝑbuerat multitudi
ni mille tauros: ⁊ septē milia ouiū. Princi
pes vō dederāt populo tauros mille: ⁊ oues
decē milia. Sanctificata ergo ē sacerdotum
plurima mltitudo: ⁊ hilaritate pfusa ois tur
ba iuda tā sacerdotum ⁊ leuitaꝝ q₃ vniuerse
freq̄ntie q̄ venerat ex israel: ꝓselitoꝝ quoq₃ ꝺ
terra israel ⁊ hitantiū in iuda. Factaq₃ ē grā
dis celebritas in irl'm: q̄lis a dieb⁹ salomōis
filij dd̄ regis isrl' in ea vrbe nō fuerat. Surre
xerūt āt sacerdotes atq₃ leuite bn̄dicētes po
pulo. ⁊ exaudita est vox eoꝝ: peruenitq₃ oratō
in habitaculū sanctū celi. XXXI.
A Cumq₃ hec fuissēt rite celebrata: egres
sus ē ois isrl' q̇ inuēt⁹ fuerat in vrbi
bus iuda. ⁊ fregerūt simulacra. succi
derūtq₃ lucos. demoliti sūt excelsa ⁊ altaria
destruxerunt: nō solū de vniuerso iuda ⁊ be
niamin. s₃ ⁊ de ephraim quoq₃ ⁊ manasse: do
nec penit⁹ euerterent. Reuersiq₃ sunt oēs fi
lij israel i possessiones ⁊ citates suas. Ezechi
as āt ꝯstituit turmas sacerdotales ⁊ leuiticas
p diuisiones suas vnūquēq₃ in officio ꝓprio
tā sacerdotu₃ v₃ q₃ leuitaꝝ ad holocausta ⁊
pacifica: vt mistrarēt ⁊ ꝯfiterent̃. canerentq₃
in portꝭ castroꝝ dn̄i. Pars āt regis erat vt ꝺ
ꝓpria ei⁹ substātia offerret̃ holocaustū māe
sp ⁊ vespe: sabbatis quoq₃. ⁊ kl'is. ⁊ sollēnita
B tib⁹ ceteris. sicut scriptū est i lege moysi. Pre
cepit ēt ppl'o hitantiū irl'z. vt darēt ptes sacer
dotib⁹ ⁊ leuitꝭ: vt possēt vacare legi dn̄i. Qd̄
cū pcrebuisset i aurib⁹ multitudis plimas ob
tulere primitias filij isrl' frumenti vini ⁊ olei
mellis quoq₃ ⁊ oium q̄ gignit humus deci
mas obtulerunt. S₃ ⁊ filij israel ⁊ iuda q̇ ha
bitabāt in vrbib⁹ iuda obtulerunt decimas
boū ⁊ ouiū: decimasq₃ scōꝝ q̄ vouerant dn̄o
deo suo: atq₃ vniuersa portātes fecerūt acer
uos plurimos. Mēse tertio ceperūt aceruo
rū iacere fūdamēta ⁊ mēse septimo cōpleue
runt eos. Cūq₃ igressi fuissent ezechias ⁊ pri
cipes ei⁹. viderunt aceruos. ⁊ bn̄dixerūt dn̄o
ac ppl'o israel. Interrogauitq₃ ezechias sacer
dotes ⁊ leuitas: cur ita iacerēt aceruī: Rn̄dit
illi azarias sacerdos primi⁹ de stirpe sadoch
C dicēs. Ex quo ceperūt offerri primitie in do
mo dn̄i. cōedim⁹ ⁊ saturati sumus: ⁊ remāse
rūt plima: eo ꝙ bn̄dixerit dn̄s ppl'o suo. Re
liq̇aꝝ āt est copia ista quā cernis. Precepit
igit̃ ezechias vt ꝑparent horrea i domo dn̄i.
Qd̄ cū fecissent: intulerunt tam primitias q₃
decimas. ⁊ q̄cūq₃ vouerant fidel'r. Fuit autē
prefectus eorum chomenias leuita. ⁊ semei

fr̄ eius scd's :p⁹ quē iehihel ꝛ azarias ꝛ na-
ad ꝛ asahel ꝛ hierimoth:iozabat quoq; ꝛ eli
hel ꝛ iesmachias ꝛ maath ꝛ banaias perepo
siti sub manibus chonenie ꝛ semei fris ei⁹ ex
iperio ezechie regis:ꝛ azarie pontificis do-
m⁹ domini:ad quos omnia ptinebant.Chor̄
vero filius iemna leuites ꝛ ianitoꝛ oriētalis
porte ꝑpositus erat his q̄ sponte offereban-
tur domino:ꝑmitijsq; ꝛ ꝯsecratis in scā scōꝝ
ꝛ sub cura eius eden ꝛ beniamin iesue ꝛ se-
meias:amarias quoque ꝛ sechenias in ciuita
tibus sacerdotum:vt fideliter distribuerent
fratibus suis ptes minoribus atque maiori-
bus exceptis maribus ab annis trib⁹ ꝛ supra
B cunctis qui ingrediebant̄ templū dn̄i.Et q̄c-
quid p singulos dies ꝯducebant i ministerio
atq; obseruatiōib⁹ iuxta diuisiōes suas sacer-
dotibus per fāilias ꝛ leuitis a vicesimo anno
ꝛ supra per ordines ꝛ turmas suas vniuerse
q; multitudini taz vxoribus q̄ꝫ liberis eorum
vtriusque sexus:fideliter cibi de his que scifi
cata fuerant ꝑbebantur. Sz ꝛ filioꝝ aaron p
agros ꝛ suburbana vrbium singularum dis-
positi erant viri qui partes distribuerent vni
uerso sexui masculino:de sacedotibus ꝛ leuitis
Fecit ergo ezechias vniuersa que diximus i
oi iuda operatusq; ē bonum ꝛ rectū ꝛ verū co
ram domio deo suo.i.vniuersa cultura mini
sterij domus dn̄i iuxta legē ꝛ cerimōias:uo-
lens requirere deum suum in toto corde suo
A Fecitq; ꝛ prosperatus est. XXXII.

4.Re.18.c. Post que ꝛ huiuscemōi veritatē vēit
sēnacherib rex assyriorum ꝛ ingressus
iudaz obsedit citates munitas volēs
eas capere.Quod cum vidisset ezechias vēis
se.s.sennacherib ꝛ totum belli impetuz verti
ꝯ ierusalez:inito cū pricipibus cōsilio virisq;
fortissimis vt obturarent capita fōtiū q̄ erant
extra vrbē.ꝛ hoc oiuz ꝯcernēte snia ꝯgrgauit
plurimam mltitudinē.ꝛ obturauerīt cunctos
fontes.ꝛ riuū qui fluebāt i medio t̄re dicētes
Ne veniant reges assyrioꝝ:ꝛ inueniāt aq̄rū
abundātiam. Edificauit q̄z agens industrie
oēz murum q̄ fuerat dissipatus.ꝛ extuxit tur
res desup.ꝛ forinsecus alteruz murū.Jnstau
rauitq; mello in ciuitate dauid : ꝛ fecit vni-
B uersi generis armaturaz ꝛ clypeos.Cōstituit
q; principes bellatoꝝ i exercitu:ꝛ cōuocauit
vniuersos in platea porte citatis.ac locut⁹ ē
ad cor eorum dicēs.Viriliť agite ꝛ ꝯfortami
nolite timere:nec paueatis regē assyrioruz ꝛ
4.Re.6.d. vniuersā mltitudinē q̄ est cū eo.Mlto.n.plres
nobiscū sunt q̄z cū illo.Cū illo.n.est brachiū
carneum:nobiscum dn̄s de⁹ nr̄ q̄ auxiliator ē
nr̄ pugnatq; ꝑ nobis. Cōfortatusq; est ppl's

huiuscemodi v̄bis ezechie regis iuda . Que
postq̄ gesta sūt:misit sēnacherib rex assyrioꝝ
seruos suos irl'm.ipse.n.cum vniuerso exerci
tū obsidebat lachis ad ezechiam regez iuda.
ꝛ ad oēz ppl'm q̄ erat in vrbe dicens. Hec di C
cit sēnacherib rex assyrioꝝ.Jn quo habētes fi 4.Re.18.
duciā:sedetis obsessi in irl'm? Nū ezechias dece
pit vos vt tradat morti i fame ꝛ siti:affirmās
q̄ dn̄s de⁹ vr̄ liberet vos de manu regis assy-
rioꝝ? Nūquid nō iste est ezechias qui destru
xit excelsa illi⁹ ꝛ altaria.ꝛ precepit iude ꝛ irl'z
dicens:coram altari vno adorabitis.ꝛ in ipo
cōburetis incensū? An ignoratis q̄ ego fece-
rim.ꝛ p̄res mei cunctis terraꝝ pplis. Nunq̄d
ꝑualuerīt dij gentium oiumq; t̄raꝝ liberare
regionem suam d̄ manu mea.Quis est d̄ vni
uersis dijs gentium q̄s vastauerīt p̄res mei q̄
potuerit eruere ppl'z suum de manu mea: vt
possit ēt deus vester eruere vos d̄ hac manu.
Nō vos ergo d̄cipiat ezechias:nec vana per- B
suasiōe d̄ludat:neq; cr̄datis ei. Si.n.nullus
potuit de⁹ cunctaꝝ gētiū atq; r̄giōuz liberar̄
ppl'z suum de manu mea ꝛ de manu patrum
meoꝝ:ꝯsequēter nec de⁹ vr̄ pot̄it eruere vos
d̄ hac manu . Sz ꝛ alia mlta locuti sunt s̄ui
eius ꝯ deum ꝛ ꝯ ezechiam seruū ei⁹ . Eplas
q̄z scripsit plēas blasfemie in dn̄m deū israel
ꝛ locut⁹ ē aduersū eū . Sicut dij gētiū cetaꝝ
nō poterīt liberare ppl'z suum de manu mea:
sicut ꝛ de⁹ ezechie eruere nō pot̄it ppl'z suū
de māu ista.Jnsup ꝛ clamore magno lingua
iudaica ꝯ ppl'z q̄ sedebat in muris irl'z ꝑsona
bat:vt terreret eos ꝛ caperet ciuitatē.Locu- C
tusq; est ꝯ deū isrl':sicut aduersū deos pplorū
terre opa manuū hoium. Orauerūt igiť eze
chias rex ꝛ ysaias fili⁹ amos ꝑphetes aduer
sū hanc blasfemiā.ac vociferati sunt vsq; i ce
lum.Et misit dn̄s angelū suū: qui ꝑcussit oēz
virū robustū ꝛ bellatorē.ꝛ principē exercit⁹
regis assyrioꝝ:reuersusq; est cū ignominia in
terrā suā.Cūq; ingressus eēt domū dei sui:fi-
lij q̄ egressi fuerāt de vtero ei⁹ interfecerūt eū
gladio.Saluauitq; dn̄s ezechiā ꝛ habitato-
res irl'm de manu sennacherib regis assyrio-
rum:ꝛ de manu oium:ꝛ ꝑstitit ei q̄etē ꝑ cir-
cuitū.Multi ēt deferebant hostias ꝛ sacrifi-
cia dn̄o in irl'm . ꝛ munera ezechie regi iuda
Qui exaltatus est post hoc corā cunctis gen F
tibus:Jn dieb⁹ illis egrotauit ezechias vsq;
ad mortē:ꝛ orauit dn̄m.Exaudiuitq; eū ꝛ de 4.Re.20.a.
dit ei signū:sz nō iuxta bn̄ficia que acceperat Esa.38.a.
retribuit:q2 eleuatū est cor eius.ꝛ facta est ꝯ
eū ira.ꝛ ꝯ iudā ꝛ irl'z.hūiliatusq; ē postea eo
q̄ exaltatū fuisset cor ei⁹:tam ipse q̄ꝫ habitato
res irl'm:ꝛ idcirco nō venit super eos ira dn̄i.

in diebus ezechie. Fuit aūt ezechias diues ⁊
inclytus valde: ⁊ thesauros sibi plurimos ꝯgre
gauit argenti ⁊ auri. ⁊ lapides preciosi aro-
matū ⁊ armoꝝ vniuersi generis. ⁊ vasoꝝ ma
gni precij: apothecas q̄ꝫ frumenti vini ⁊ olei
⁊ presepia oīuꝫ iumentorū caulasq̄ꝫ pecoribꝰ
⁊ vrbes sex edificauit. Habebat quippe gre-
ges ouium ⁊ armentoꝝ innumerabiles: eo ꝙ
5 dedisset ei dn̄s substantiā multam nimis. Ipse
est ezechias qui obturauit superiorē fontē aq̄ꝝ
gion. ⁊ auertit eas subter ad occidentē vrbis
dauid. In oībus opibus suis fecit ꝓspe que
voluit. Attn̄ in legatiōe pn̄cipum babylonis
qui missi fuerant ad eū. vt interrogarent d por-
tento quod acciderat sup t̄rā dereliq̄t eū dn̄s
vt tentaretur ⁊ nota fierent oīa que erant icor
de eius. Reliqua autem sermonuꝫ ezechie ⁊
misericordiarum eiꝰ. scripta sūt in visione ysa
ie. filij amos ꝓphe. ⁊ in libro regum iuda ⁊
israel. Dormiuitq̄ꝫ ezechias cum prībꝰ suis. ⁊
sepelierūt eum supra sepulchra filioꝝ dauid. Et
celebrauit eius exequias vniuersus iuda. ⁊
omnes habitatores ierusalem. regnauitque
manasses filius eius pro eo. XXXIII.

A
1.a Duodecim annoꝝ erat manasses cū re
gnare cepisset. ⁊ quinq̄gitaquinq̄ꝫ annis re
gnauit in ierl̄m. Fecit aūt maluꝫ corā
dn̄o iuxta abhominatiōes gētiū q̄s subuertit
dn̄s coram filijs israel. ⁊ ꝯuersus instaurauit
excelsa que demolitus fuerat ezechias pater
eiꝰ: construxitq̄ꝫ aras baalim ⁊ fecit lucos ⁊
adorauit oēm militiam celi ⁊ coluit eā. Edi
ficauit quoq̄ꝫ altaria in domo dn̄i de qua di-
xerat dn̄s. in ierl̄m erit nomē meū in eternū.
Edificauit aūt ea cūcto exercitui celi i duobꝰ
atrijs domꝰ dn̄i: trāsireq̄ꝫ fecit filios suos per
ignē in valle benhēnon. Obseruabat sōnia
sectabat auguria: maleficis artibus inseruie
bat. Hēbat secū magos ⁊ incātatores multa
q̄ꝫ mala operatus est coram dn̄o vt irritaret
B eū. Sculptile quoq̄ꝫ ⁊ ꝯflatile signū posuit i
domo dn̄i: de qua locutus ē dn̄s ad dauid ⁊
ad salomonē filiū eiꝰ dicēs. In domo hac ⁊ i
ierl̄m quā elegi de cūctis tribubus isrl̄: ponaꝫ
nomē meū in sempiternū ⁊ mouere nō faciā
pedē isrl̄ de terra quā tradidi patribus eoꝝ:
ita dūtaxat si custodierint facere q̄ p̄cepi eis
cūctāq̄ꝫ legē ⁊ cerimonias atq̄ꝫ iudicia q̄ mā
daui p manum moysi. Igitur manasses sedu
xit iudā ⁊ hītatores ierl̄m vt facerēt malū su-
per oēs gētes quas subuerterat dn̄s a facie fi
lioꝝ isrl̄. Locutusq̄ꝫ ē dn̄s ad eū ⁊ ad pplꝫ il-
lius: ⁊ attēdere noluerūt. Idcirco supinduxit
eis pn̄cipes exercitꝰ regis assyrioꝝ: ceperūtq̄ꝫ
manassen ⁊ vinctū cathenis atq̄ꝫ cōpedibus
duxerūt i babylonē. Qui postq̄ꝫ coangusta-
tus ē orauit dn̄m deū suū: ⁊ egit pn̄iaꝫ valde C
corā deo patrū suoꝝ. Depcatusq̄ꝫ ē eū ⁊ obse
crauit intēte: ⁊ exaudiuit orationē eiꝰ: redu
xitq̄ꝫ eū ierl̄m i regnū suū: ⁊ cognouit manas-
ses ꝙ dn̄s ipse eēt deus. Post hec edificauit
muꝝ extra ciuitatem dauid ad occidentem
gyon in cōualle ab introitu porte piscium p
circuitū vsq̄ꝫ ad ophel ⁊ exaltauit illū vehe-
menter. Cōstituitq̄ꝫ pn̄cipes exercitus in cū-
ctis ciuitatibus iuda munitis ⁊ abstulit de-
os alienos: ⁊ simulacrum de domo dn̄i aras
quoq̄ꝫ q̄s fecerat in mōte domus dn̄i ⁊ i ierl̄ꝫ
⁊ ꝓiecit oīa extra vrbē. Porro instaurauit al-
tare dn̄i: ⁊ imolauit sup illud victimas ⁊ pa
cifica ⁊ laudē: p̄cepitq̄ꝫ iude vt seruiret dn̄o
deo isrl̄. Attn̄ adhuc populus imolabat i ex D
celsis dn̄o deo suo. Reliqua auteꝫ gestoꝝ
manasse ⁊ obsecratio eius ad deū suū. verba
quoq̄ꝫ videntiū q̄ loq̄bant ad eū i noīe dei is-
rael ꝯtinent i sermonibus regū isrl̄. Orō q̄ꝫ
eius ⁊ exauditio ⁊ cūcta pccā atq̄ꝫ ꝯtēptꝰ. lo
ca ēt i q̄bus edificauit excelsa: ⁊ fecit lucos ⁊
statuas anteq̄ꝫ ageret pn̄iaꝫ: scripta sūt i sermo
nibus ozai. Dormiuit ergo manasses cū prī
bus suis ⁊ sepelierūt eū i domo sua: regnauit
q̄ꝫ p eo filiꝰ eiꝰ amō. Uigintiduoꝝ ānoꝝ erat
amō cū regnare cepisset: ⁊ duobꝰ ānis regna
uit i ierl̄ꝫ. Fecitq̄ꝫ malū i ꝯspectu dn̄i: sicut fece
rat manasses pr̄ eiꝰ: ⁊ cūctis idolis q̄ manas
ses fuerat fabricatꝰ: imolauit atq̄ꝫ seruiuit: ⁊
nō est reueritus faciē dn̄i sicut reueritꝰ ē ma
nasses pr̄ eiꝰ: ⁊ multo maiora deliq̄t: Cumq̄ꝫ
ꝯiurassēt aduersus eū serui sui interfecerunt
eū in domo sua. Porro reliqua ppl̄i multitu
do cesis his q̄ amō pcusserāt ꝯstituit regē io
siā filium eius pro eo. XXXIIII.

Octo annoꝝ erat iosias cuꝫ regnare A
cepisset: ⁊ triginta ⁊ vno anno regna 4.Re.22.a.
uit in ierl̄m. Fecitq̄ꝫ qđ rectuꝫ erat in
ꝯspectu dn̄i: ⁊ ambulauit i vijs dauid patris
sui: nō declinauit neq̄ꝫ ad dexterā neq̄ꝫ ad si
nistram. Octauo aūt anno regni sui cū ad-
huc esset puer: cepit q̄rere deū patris sui da-
uid ⁊ duodecimo anno: postq̄ꝫ regnare cepe
rat mūdauit iudā ⁊ ierusalem ab excelsis ⁊
lucis simulacrisq̄ꝫ ⁊ sculptilibus. Destruxe
rūtq̄ꝫ coram eo aras baali ⁊ simulacra q̄ su-
ꝑposita fuerant demoliti sunt. Lucos etiam
⁊ sculptilia succidit atq̄ꝫ comminuit ⁊ super
tumulos eoꝝ q̄ eis immolare ꝯsueuerāt fra
gmenta dispersit. Ossa preterea sacerdotuꝫ
cōbussit i altaribus idoloꝝ: mūdauitq̄ꝫ iu- B
dā ⁊ ierl̄m. Sed ⁊ in vrbibꝰ manasse ⁊ ephra
im ⁊ symeon vsq̄ꝫ neptalim cūcta subuertit.

Cũq; altaria diſſipaſſet ⁊ lucos ⁊ ſculptilia
contriuiſſet in fruſta: cunctaq; delubra d̃mo
lit⁹ eẽt d̃ vniuerſa terra iſrl': reuerſus ẽ in irl'z
Igit̃ ãno octauodecimo regni ſui mũdata iã
terra ⁊ tẽplo dñi miſit ſaphã filiũ eſelie ⁊ ma
ſiã principẽ ciuitatis. ⁊ ioha filiũ ioachã a cõ-
mentarijs vt inſtaurarẽt domum dñi dei ſui.
Qui venerũt ad elchiã ſacerdotẽ magnũ: ac
ceptaq; ab eo pecunia q̃ illata fuerat i domũ
dñi: ⁊ quã ꝯgregauerãt leuite ⁊ ianitores de
manaſſe: ⁊ ephraim ⁊ vniuerſis reliquijs iſrl'
ab omni quoq; iuda ⁊ beniamĩ ⁊ hitatorib⁹
irl'm tradiderũt in manib⁹ eoꝝ q̃ preerãt ope
rarijs in domo dñi vt iſtaurarẽt tẽplũ ⁊ infir
C ma q̃q; ſarcirent. At illi dederunt eã artifici-
bus ⁊ cemẽtarijs vt emerent lapides de lapi
dicinis ⁊ ligna ad commiſſuras edificij. ⁊ ad
ꝯtignationẽ domoꝝ q̃s deſtruxerãt reges iu
da q̃ fideliter cũcta faciebãt. Erant ãt ꝑpoſiti
opantium iadab ⁊ abdias de filijs merari: za
charias ⁊ moſollã de filijs caath: q̃ vrgebant
opus oẽs leuite ſciẽtes organis canere. Su
per eos v̉o q̃ ad diuerſos vſus onera porta-
bant erãt ſcribe ⁊ magiſtri de leuitis ianito-
res. Cũq; efferrẽt pecuniã q̃ illata fuerat i tẽ
plum dñi repperit helchias ſacerdos librũ
legis dñi q̃ dat⁹ fuerat ꝑ manũ moyſi ⁊ ait ad
ſaphã ſcribã. Librũ legis inueni i domo dñi.
⁊ tradidit ei. At ille intulit volumẽ ad regẽ
⁊ nunciauit ei dicens. Oia q̃ dediſti in mãu
D ſeruoꝝ tuoꝝ. ecce cõplentur. Argentũ qd̾ rep
tum eſt in domo dñi ꝯflauerunt: datũq; eſt ꝓ
fectis artificũ: ⁊ diuerſa opa fabricantiũ: pre-
terea tradidit mihi helchias ſacerdos hunc
librũ. Quẽ cũ rege preſente recitaſſet audiſ-
ſetq; ille v̉ba legis: ſcidit veſtimenta ſua. ⁊ ꝓ
cepit helchie ⁊ aichaz filio ſaphã ⁊ abdon fi
lio micha: ſaphan quoq; ſcribe ⁊ aſaie ſeruo
regis dicens. Ite ⁊ orate dñm ꝓ me ⁊ pro re
liquijs iſrael ⁊ iuda: ſuꝑ vniuerſis ſermonib⁹
libri iſti⁹ q̃ reptus ẽ. Magn⁹. n. furor dñi ſtil
labit ſuper nos: eo q̃ nõ cuſtodierint patres
nr̃i v̉ba dñi vt facerent oia q̃ ſcripta ſunt in
E iſto volũie. Abijt ergo helchias ⁊ hi q̃ ſimul
a rege miſſi fuerãt ad oldã ꝓphetẽ vxorem
ſellũ filij thecuath: filij aras cuſtodis veſtiũ:
q̃ habitabat in irl'm i ſcd̾a: ⁊ locuti ſunt ei ver
ba q̃ ſ̃ narrauimus. At illa rn̄dit eis. Hec di
cit dñs de⁹ iſrael. Dicite viro q̃ miſit vos ad
me. Hec dicit dñs. Ecce ego inducã mala ſu-
per locũ iſtũ ⁊ ſuper hitatores eius: cũctaq;
maledicta q̃ ſcripta ſunt in libro hoc quez le
gerunt corã rege iuda: q2 dereliq̃rũt me ⁊ ſa
crificauerũt dijs alienis vt me ad iracũdiam
prouocarent in cũctis opibus manuũ ſuaꝝ.

Idcirco ſtillabit furor me⁹ ſuꝑ locũ iſtum. ⁊
nõ extinguet̃. Ad regẽ ãt iuda qui miſit vos
ꝓ dño depcando ſic loq̃mini. Hec dicit dñs
de⁹ iſrael. Qm̃ audiſti v̉ba volũis atq; emo- F
litũ eſt cor tuũ. ⁊ hũiliat⁹ es in ꝯſpectu dñi ſr
his q̃ dicta ſũt ꝯ locũ hunc ⁊ hitatores irl'm.
reueritusq; faciẽ meã. ſcidiſti veſtimẽta tua ⁊
fleuiſti corã me: ego quoq; exaudiui te dicit
dñs. Iã. n. colligã te ad pr̃es tuos: ⁊ infereris
in ſepulchrũ tuuz in pace: nec videbũt oculi
tui omne malũ qd̾ ego inductur⁹ ſuz ſuꝑ lo-
cum iſtũ. ⁊ ſuꝑ hitatores ei⁹. Retulerũt itaq; 4 Re.
regi cũcta q̃ dixerat. At ille ꝯuocatis vniuer
ſis maiorib⁹ natu iuda ⁊ irl'm: aſcẽdit in do-
mum dñi: vnaq; oẽs viri iuda ⁊ habitatores
irl'm: ſacerdotes ⁊ leuite. ⁊ cũctus ppl's a mi-
nimo vſq; ad maximũ. Quib⁹ audientib⁹ in G
domo dñi legit rex oia v̉ba voluminis. ⁊ ſtãs
in tribunali ſuo ꝑcuſſit fedus corã dño vt am
bularet poſt eũ ⁊ cuſtodiret precepta ⁊ teſti-
monia ⁊ iuſtificationes ei⁹ in toto corde ſuo
⁊ in tota aia ſua faceretq; q̃ ſcripta ſunt i vo-
lumine illo qd̾ legerat. Adiurauit quoq; ſuꝑ
hoc oẽs q̃ repti fuerant in irl'm ⁊ beniami. ⁊
fecerũt hitatores irl'm iuxta pactũ dñi dei pa
truz ſuoꝝ. Abſtulit ergo ioſias cũctas abho-
minatiões de vniuerſis regiõib⁹ filioꝝ iſrael ⁊
fecit oẽs q̃ reſidui erãt in iſrl' ſeruire dño deo
ſuo. Cũctis dieb⁹ vite ei⁹ nõ receſſerũt a dño
deo patrum ſuorum.

XXXV.

Fecit aũt ioſias in irl'm phaſe dño: qd̾ A
imolatũ ẽ q̃rtadecia die mẽſis ꝑmi. 4 Re.
Et ꝯſtituit ſacerdotes i officijs ſuis: hortatuſ 3. eſdre.
q; ẽ eos vt miſtrarẽt i domo dñi. Leuitis q̃z
ad q̃ꝝ eruditionẽ ois iſrl' ſcificabat̃ dño: locu
tus ẽ. Ponite archã in ſcũario tẽpli qd̾ edifi
cauit ſalomõ fili⁹ dauid rex iſrael. Nequaq̃
. n. eã vltra portabitis. Nũc ergo miniſtrate
dño deo vr̃o ⁊ ppl'o ei⁹ iſrael ⁊ ꝑparate vos ꝑ
domos ⁊ cognatiões vr̃as in diuiſionib⁹ ſin
guloꝝ ſicut ꝑcepit dauid rex iſrael. ⁊ deſcri-
pſit ſalomõ fili⁹ eius. ⁊ miſtrate in ſcũario ꝑ
familias turmaſq; leuiticas. ⁊ ſanctificati im
molate phaſe. Fr̃es ẽt vr̃os vt poſſint iuxta
v̉ba q̃ locut⁹ eſt dñs in mãu moyſi facere pre
parate. Dedit ꝑterea ioſias oi ppl'o q̃ ibi fue
rat inuẽtus in ſollẽnitate phaſe agnos ⁊ he
dos d̾ gregib⁹. ⁊ reliq̃ pecoris triginta milia
boũ quoq; tria milia. Hec de regis vniuerſa
ſubſtãtia. Duces q̃z ei⁹ ſpõte qd̾ vouerãt ob-
tulerũt tã ppl'o q̃z ſacerdotib⁹ ⁊ leuit̃. Por- B
ro helchias ⁊ zacharias ⁊ iehihel principes
dom⁹ dñi dederũt ſacerdotib⁹ ad faciendũ
phaſe pecora ꝯmixti duo milia ſexcẽtos ⁊ bo
ues trecentos. Choenias autem ⁊ ſemeias ẽt

ꝛ nathanael frẽs ei⁹:necñ asabias ꝛ iahihel
ꝛ iozabad principes leuitaꝝ:dederũt ceteris
leuitis ad celebrandũ phase:q̇nqꝫ milia pe/
coꝝ ꝛ boues q̇ngentos. Preparatũqꝫ ē mi/
nisteriũ ꝛ steterunt sacerdotes in officio suo.
Leuite quoqꝫ in turmis iuxta regis impiuz:
ꝛ imolatum est phase. Asperserũtqꝫ sacerdo/
tes man⁹ suas sanguine ꝛ leuite detraxerũt
pelles holocaustoꝝ ꝛ sepauerũt ea vt darent
ꝑ domos ꝛ familias singuloꝝ:ꝛ offerent do
mino sicut scriptũ est in libro moysi. De bo/
bus quoqꝫ fecerũt sil'r. Et assauerũt phase su/
per ignē iuxta qḋ in lege scriptũ est. Pacifi/
cas vero hostias coxerũt i lebetis ꝛ caccabis:
ꝛ ollis:ꝛ festinato distribuerũt vniuerse ple/
bi:sibi aũt ꝛ sacerdotib⁹ postea parauerunt.
Nã in oblatione holocaustoꝝ ꝛ adipũ vsqꝫ
ad noctē sacerdotes fuerunt occupati:vnde
ꝛ leuite sibi ꝛ sacerdotib⁹ filijs aaron paraue
C rũt nouissimis. Porro cãtores filij asaph sta
bant in ordine suo:iuxta preceptũ dauid ꝛ a
saph ꝛ eman ꝛ ydithun ꝓpharũ rgis dauid.
Janitores vero per portas singulas obserua
bãt ita vt nec puncto q̇dem discederent a
ministerio. Quãobrem ꝛ frẽs eoꝝ leuite pa/
rauerũt eis cibos. Ois igit cultura dñi rite
cõpleta est in die illa vt facerēt phase ꝛ offer
rent holocausta sup altare dñi:iuxta ꝓceptũ
regis iosie. Fecerũtqꝫ filij israel q̇ reperti fue
rant ibi phase in tpe illo ꝛ solēnitatē azimo
rũ septē dieb⁹. Nõ fuit phase simile huic in is
rael a dieb⁹ samuelis ꝓphe:sed nec quisq̃ꝫ ḋ
cũctis regibus isrl' fecit phase sicut iosias sa/
cerdotib⁹ ꝛ leuitis ꝛ oi iude de israel q̇ rep/
tus fuerat ꝛ habitãtib⁹ in hierusalē. Octauo
decimo ãno regni iosue hoc phase celebratũ
4.Re.23.f est. Postq̃ꝫ instaurauerat iosias templũ ascē
dit nechao rex egypti ad pugnandũ in car/
chamis:iuxta eufraten:ꝛ ꝓcessit in occursuz
D eius iosias. At ille missis ad eũ nuncijs ait.
Quid mihi ꝛ tibi rex iuda? Nõ aduersuz te
hodie venio:sed cõtra aliã pugno domũ:ad
quã me de⁹ festinato ire precepit. Desine ad
uersum deũ facere qui mecũ est ne interfici/
at te. Noluit iosias reuerti sed ꝓparauit con
tra eũ bellũ:nec acq̇euit ꝑmonibus nechao
ex ore dei:verũ prexit vt dimicaret in campo
maggedo. Ibiqꝫ vulneratus a sagittarijs di/
xit pueris suis. Educite me de prelio:qꝛ opi/
do vulneratus sum. Qui transtulerunt eum
de curru in alterum currum qui sequebatur
eum more regio:ꝛ asportauerunt eum hieru
salem. Mortuusqꝫ est ꝛ sepultus ĩ mausoleo
patrũ suoꝝ ꝛ vniuersus iuda ꝛ hierusalē lu/
xerũt eũ hieremias maxie:cuius oēs cãtores

atqꝫ cãtatrices vsqꝫ i p̃ntem diē lamētatiões
sup iosoiã replicãt:ꝛ q̃si lex obtinuit i isrl'. Ec
ce scriptũ fert i lamētatõibus. Reliq̃ aũt ser
monũ iosie ꝛ misicordiaꝝ ei⁹ q̇ lege ꝓcepta
st dñi:opa q̊ꝫ illius pria ꝛ nouissima scripta
sũt in libro regũ iuda ꝛ israel. XXXVI A
Tulit ergo ppl's terre ioachas filium 4.Re.23.f
iosie:ꝛ cõstituit regē ꝓ pr̃e suo i hie
rusalē. Uigititriũ ãnoꝝ erat ioachaz
cũ regnare cepissꝫ:ꝛ trib⁹ mēsib⁹ regnauit i
hierusalē. Amouit aũt eũ rex egypti cũ venis
set i hierusalē ꝛ cõdēnauit terrã centũ talētis
argēti ꝛ talēti auri. Cõstituitqꝫ ꝓ eo rgē elia
chiz frẽm ei⁹ sup iudã ꝛ hierl'm:ꝛ vertit nom̃
ei⁹ ioachim. Ipm ṽo ioachaz tulit secũ:ꝛ ad
duxit in egyptũ. Uigintiq̇nqꝫ annoꝝ erat io
achim cũ regnare cepisset:ꝛ vndeci ãnis re/
regnauit i hierl'm. Fecitqꝫ malũ corã dño ḋo
suo. Cõtra hũc ascēdit nabuchodonosor rex
chaldeoꝝ ꝛ victũ cathenis duxit i babylonē
ad quã ꝛ vasa dñi trãstulit:ꝛ posuit ea i tēplo
suo. Reliq̃ ãt ṽboꝝ ioachi ꝛ abomĩationũ B
ei⁹ q̃s opatus ē:ꝛ q̇ iuēta st i eo cõtinent in li
bro regũ iuda ꝛ isrl'. Regnauit aũt ioachi fi/
lius ei⁹ ꝓ eo. Octo annoꝝ erat ioachin cuz
regnare cepissꝫ:ꝛ trib⁹ mēsibus ac decē die/
b⁹ regnauit in irl'm:fecẽqꝫ malũ in cõspectu
dñi. Cũqꝫ ãni circulus volueret misit nabu/
chodonosor rex nũcios:q̇ ꝛ adduxert eũ i ba
bylonē asportat simul ꝓciosissimis vasis do/
m⁹ dñi. Regē ṽo cõstituit sedechiã patruuz
ei⁹ sup iudã ꝛ hierl'm. Uigiti ꝛ vni⁹ ãni erat 4.Re.24.d
sedechias cũ regnare cepisset:ꝛ vndeciz ãnis
regnauit in hierl'm. Fecitqꝫ malũ in ocul' dñi
dei sui:nec erubuit faciē hieremie ꝓphe lo/
q̇ntis ad se ex ore dñi. A rge q̊ꝫ nabuchodo
nosor recessit q̇ adiurauerat eũ ꝑ deũ:ꝛ idu/ C
rauit ceruicē suã ꝛ cor vt nõ fuerteret ad do
minũ deũ isrl'. Sꝫ ꝛ vniuersi pricipes sacerdo
tũ ꝛ ppl's ꝓuaricati st inique iuxta vniuersas
abominatões gentiũ:ꝛ polluerũt domũ dñi
quã sãctificauerat sibi i hierl'm. Mittebat ãt
dñs de⁹ patꝝ suoꝝ ad illos ꝑ manũ nũciorũ
suoꝝ de nocte ꝯsurgens ꝛ q̊tidie cõmonens:
eo ꝙ parceret ppl'o ꝛ habitaculo suo. At illi
subsãnabant nũcios dei:ꝛ paruipēdebãt ser/
mones ei⁹:illudebãtqꝫ ꝓphis donec ascēde
ret furor dñi in ppl'm ei⁹:ꝛ eēt nulla curatõ.
Adduxit eni sup eos regē chaldeoꝝ ꝛ iterfe
cit iuuenes eoꝝ gladio i domo sctũarij. Non
est misert⁹ adolescētis ꝛ ṽginis ꝛ senis nec ḋ
crepiti q̇dē:sed oēs tradidit i manib⁹ ei⁹ vni
uersaqꝫ vasa dom⁹ dñi tã maiora q̃ꝫ minora
ꝛ thesauros tēpli ꝛ regis ꝛ pricipũ trãstulit i
babylonē. Incēderũt hostes domũ dei ḋstru D

xeruntq̧ muꝝ hierl'm. Uniuersas turres cō/
busserūt. ⁊ q̄cq̄d p̄ciosum fuerat demoliti sūt
Siquis euaserat gladiū duct⁹ in babylonez
seruiuit regi ⁊ filijs ei⁹: donec imparet rex per
saꝝ: ⁊ compleret̄ s̄mo dn̄i ex ore hieremie ⁊
celebraret terra sabbata sua. Cūctis eni dieb⁹
desolatōis egit sabbatū vsq̧ dū cōplerent̄ sep
tuaginta ān̄i. Anno aūt primo cyri regis p̄sa
rū ad explendū sermonē dn̄i quē locut⁹ fue/
Iere.25.c. rat p os hieremie: suscitauit dn̄s sp̄ūm cyri re
⁊.29.c gis persaꝝ: q̄ iussit p̄dicari in vniuerso regno
suo: etiā per scripturā dicens. Hec dicit cyr⁹
Esdre.2.a rex persaꝝ. Oīa regna terre dedit mihi dn̄s
Esdre.v 7. de⁹ celi: ⁊ ipse p̄cepit mihi vt edificarē ei do/
mū in hierl'm q̄ est in iudea. Quis ex vobis
est in omni pp̄lo eius: Sit dn̄s deus suus cū
eo: ⁊ ascendat.

Explicit liber Dabreiamin siue Parali/
pomenon secundus. Incipit oro manasses
regis iuda cum captus teneretur in babylōe

Domine deus oīpotēs patꝝ nostroꝝ
abraam ysaac ⁊ iacob ⁊ semini eoꝝ
iusto: qui fecisti celum ⁊ terram cuz
oī ornatu eoꝝ: qui signasti mare v/
bo p̄cepti tui: q̄ ꝯclusisti abissū ⁊ signasti ter/
ribili ac laudabili nōi tuo quē oēs pauent ⁊
tremūt a vultu v̄tutis tue ⁊ isustētabil' ira sr̄
peccatores cōminatiōis tue imēsa v̄o ⁊ iuesti
gabilis mi̇sicordia ꝓmissionis tue: qm̄ tu es
dn̄s altissim⁹ sup oēm t̄rā lōganis ⁊ multuz
misericors ⁊ penitēs super malitiā hominū.
Tu aūt dn̄e s̄m bonitatē tuā ꝓmisist i penitē
tiā remissionis peccatoꝝ ⁊ tu de⁹ iustoꝝ nō
posuisti pniam iustis abraā ysaac ⁊ iacob his
q̄ tibi nō peccauerūt: qm̄ peccaui sup numeꝝ
arene maris multiplicate sūt iniq̄tates mee
incuruatus sum multo vinculo ferri. ⁊ nō est
respiratio mihi: q̄2 excitaui iracundiam tuaz
⁊ malū corā te feci statuens abominationes
⁊ multiplicans offensiones: Et nunc flecto
genua cordis mei p̄cans ad te bonitatē dn̄e.
Peccaui dn̄e peccaui ⁊ iniquitatē meā a/
gnosco. Peto rogans te dn̄e r̄mitte mihi re
mitte mihi: ne simul pdas me cū iniq̄tatib⁹
meis: neq̧ in eternū reserues mala mihi: q̄2
idignū saluabis me s̄m magnā mi̇sicordiaz
tuā ⁊ laudabo te sp oīb⁹ dieb⁹ vite mee: qm̄ te
laudat oīs virt⁹ celoꝝ. ⁊ tibi ē glīa in secula
seculoꝝ amē. Explicit oro manasses regis iu
da. Incipit p̄fatio bti hieronymi p̄sbiteri in li
brum. Esdre.

Utrum difficili⁹ sit facere qd̄ posci
tis an negare: nec dum statui.
Nam uobis aliq̄d imperantibus
annuere sententie ē. ⁊ magitudo
oneris impositi ita ceruices premit: vt ante
sub fasce ruendū sit q̧ leuanduz. Accedūt
ad hoc inuidorum studia: qui omne quod
scribimus rep̄hendendum putant. Et inter
dum ꝯ se ꝯscia r epugante publice lacerant
q̄ occulte legūt: intantum vt clamare ꝯpel/ Ps.
lar ⁊ dicere. Dn̄e libera aiam meaz a labijs
iniq̄s. ⁊ a ligua dolosa. Tertius annus ē q̄ sp
scribitis atq̧ rescribitis vt esdre librum ⁊ he
ster vobis de hebreo trāsferā: q̄si non habe/
atis greca ⁊ latina volumina: aut quicquid
illud ē qd̄ a nobis v̄tit̄: nō stati ab oib⁹ ꝯspu
endū sit. Frustra āt: vt ait q̄dā: niti neq̧ aliđ
fatigando nisi odium querere: extreme de/
mētie est. Itaq̧ obsecro vos mi domniō ⁊ ro
gatiane carissimi: vt p̄uata lectione cōtēti li/
bros non efferatis in publicū nec fastidiosis
cibos ingeratis: vitetisq̧ eoꝝ supercilium q̄ iu
dicare tm̄ de alijs ⁊ ipsi facere nihil nouer̄t.
Si q̄ aūt fratꝝ sūt q̄bus n̄ra nō displicēt his
tribuatis exemplar āmonētes vt hebrea no
mia quoꝝ grandis in hoc volumine copia ē
distincte ⁊ p interualla trāscribāt. Nihil'. n. p
der t emendasse librū nisi emendatio librarij
orum diligētia conseruet̄. Nec quenq̧ mo/
ueat q̄ vnus a nobis liber editus ē nec apo
cryphoꝝ tertij ⁊ q̄rti libri somnijs delectet̄:
q̄2 ⁊ apud hebreos esdre neemieq̧ sermōes
in vnū volumē coartantur ⁊ q̄ nō hn̄t apđ il
los: nec đ vigintiquatuor sc̄ib⁹ st̄ ꝓcul abijci
ēda. Si quis āt septuagita vobis opposuerit
interpretes quoꝝ exemplaria varietas ipa la
cerata ⁊ euersa demonstrat. nec potest vtiq̧
verum asseri qd̄ diuersum est: mittite eum ad
euangelia in quib⁹ multa ponūt̄ q̄si de veteri
testamento q̄ apđ septuaginta inſp̄tes. n̄ hn̄t
velud illud: qm̄ nazareus vocabit̄. ⁊ ex egy/ Osee
pto vocaui filium meū. ⁊ videbūt in quē cō/ Math
pūxerūt. multaque alia q̄ latiori operi reser/ zach.
uamus. ⁊ querite ab eo que scripta st̄. Cūq̧ ꝓ
ferri non potuerit: vos legite de his exempla
ribus q̄ nup a nobis edita maledicoꝝ q̄tidie
liguis ꝯfodiunt̄. Sz vt ad cōpendium veniā
certe quod illatur⁹ sū eq̄ssimū ē. Edidi aliq̄d
qd̄ nō hēt in greco: aut alit̄ hēt q̧ a me ver/
sum est. Quid interp̄teē laniāt. Interrogēt
hebreos. ⁊ ipsis auctoribus translationi mee
vl' arrogent vl' d̄rogent fidē. Porro aliud ē si
clausis: quod dr̄ oculis mihi volunt maledi
cere ⁊ non imitant̄ grecoꝝ studium ⁊ beni
uolentiam: q̄ p⁹ septuaginta translatores iā
xp̄i euangelio coruscante iudeos ⁊ hebioni
tas legis veteris interpretes aq̄lā videlicet ⁊
symachum ⁊ theodotionē: ⁊ curiose legunt

& p origenis laborē in hexaplois ecclesijs de
dicarunt. Quantomagis latini grati esse de
berent. cū exultantē cernerent greciā a se ali
quid mutuari: Primū.n. magno῀ sumptuū
ē & īfinite difficultatꝭ: exēplaria posse hře oīa
deinde ēt q̄ hūerint. & hebrei fmōis ignari sꝫ
magis errabūt: ignorantes q̄s e multis ꝟius
dixerit. Qḋ ēt sapiētissimo cuidā nuper apḋ
grecos accidit vt iterdū scripture sensū relin
quēs: vniuscuiusꝫ iterpretꝭ seq̄ret errorē. Nos
āt q̄ hebree lingue saltē paruā hēmꝰ sciam. &
latinꝰ nobis vtcūqꝫ sermo nō deest. & de alijs
magis possumꝰ iudicare. & ea q̄ ipsi itelligi
mus i nr̃a lingua ꝓmere. Itaqꝫ lꝫ hydra sibi
let: victorqꝫ synō incēdia iactet. nunq̄ꝫ meuꝫ
iuuante xp̄o silebit eloquium ēt ꝑcisa lingua
balbutiet. Legāt q̄ volūt: qui nolūt abijciāt.
Euentilent apices: litteras calūnientur. Ma
gis vr̃a charitate prouocabor ad studiuꝫ: q̄
illo῀ detractione & odio deterrebor.

Explicit prefatio. Incipit liber.

Esdre primus. Capitulum. I.

A In anno primo cyri regis persa
rum vt ꝯpleretur verbum dñi ex
5.c. ore hieremie suscitauit dñs spiri
9.c. tum cyri regis persa῀ & trāsduxit
6.d. vocē in oī regno suo ēt ꝑ scriptu
2.c. ram: dicens. Hec dicit cyrus rex persa῀. Oīa
regna terre dedit mihi dñs deus celi. & ipse ꝑ
cepit mihi vt edificarem ei domū in irl̃m q̄ ē
B in iudea. Quis est in vobis de vniuerso po
pulo eius? Sit dñs illius cū eo. Ascendat in
irl̃m q̄ est in iudea & edificet domū dei israel:
ipse ē deus q̄ est in irl̃m. Et oēs reliq̄ in cūctꝭ
locis vbicūqꝫ habitant adiuuēt euꝫ viri ḋ lo
co suo argento & auro & substātia & pecoribꝰ
excepto qḋ voluntarie offerunt tēplo dei qḋ
est in irl̃m. Et surrexerunt principes patrū de
C iuda & beniamin & sacerdotes & leuite & oīs
cuius suscitauit deus spiritum vt ascenderet
ad edificandū templū dñi quod erat in irl̃m.
Uniuersiqꝫ qui erant in circuitu adiuuerunt
manus eo῀ in vasis argenteis & aureis i sub
stantia & iumentis in supellectile: exceptꝭ his
2.2.b q̄ sponte obtulerant. Rex quoqꝫ cyrus ꝓtu
lit vasa tēpli dñi que tulerat nabuchodono
D sor de irl̃m. & posuerat ea i tēplo dei sui. Pro
tulit aūt ea cyrus rex psaruꝫ ꝑ manum mitri
datis filij gaꝫabar: & annumerauit ea sasaba
sar principi iude. & hic ē nūerus eo῀. Phia
le auree triginta: phiale argentee mille: cul
tri vigintinouem: cyphi aurei triginta cyphi
argentei scḋi quadringenti dcē: vasa alia mil
le. Omnia vasa aurea & argentea quinqꝫ mi
lia quadringēta. Uniuersa tulit sasabasar cū
his qui ascendebant de transmigratione ba
bylonis in hierusalem. II.

A Hi sunt aūt prouincie filij qui ascēde
runt de captiuitate quam transtule
rat nabuchodonosor rex babylonis
in babylonem. & reuersi sunt in irl̃m & iudeā
vnusquisqꝫ in ciuitatem suam qui venerūt cū
zorobabel & iesua neemia saraia raelaia mar
dochai belsan mesphat beguai reum baana.
Numerus virorum populi israel. Filij pha
res duo milia centum septuagintaduo. Filij
arethi: septingenti septuagintaq̄nqꝫ. Filij ger
sephatia trecenti septuagintaquinqꝫ. Filij sa
phacia trecentiseptuagintaduo. Filij area se
ptingenti septuagintaquinqꝫ. Filij phethmo
ab filiorum iosue: octingēti. & ioab duo milia
octingenti duodecim. Filij helam mille du
centi quinquagintaquatuor. Filij ꝫethua: nō
genti quadragintaquinqꝫ. Filij ꝫachai: septi
genti sexaginta. Filij bāni: sexcenti quadra
gitaduo. Filij bebai sexcenti vigintitres. Filij
aꝫgad: mille ducēti vigitiduo. Filij adonicā
sexcenti sexagintasex. Filij beguai: duo milia
quinquaginta sex. Filij adin: quadringenti
B quinquagintaquatuor. Filij ather qui erant
ex eꝫechia: nonagintaocto. Filij besai: trecen
ti vigintitres. Filij iora: centum duodecim.
Filij aseni: ducenti vigintitres. Filij gebbat:
nongenti quinqꝫ. Filij bethleem: centum vi
gintitres. Uiri netupha: quinquagintasex.
Uiri anathoth: centum vigintiocto. Filij aꝫ
maueth: quadragintaduo. Filij cariathiariꝫ:
cephira & beroth: septingenti quadraginta
tres. Filij rama & gabaa: sexcenti vigintiun
Uiri machmas: centum vigintiduo. Uiri be
thel & chai: ducenti vigintitres. Filij nebo
quinquaginta duo. Filij megbis: centum q̄n
quagintasex. Filij helam alterius: mille du
centi quinquagintaquatuor. Filij arim: tre
centi viginti. Filij lodadin & ono septingen
ti vigintiquinqꝫ. Filij hiericho trecenti qua
dragintaquinqꝫ. Filij senaa: tria milia sex
centi triginta. Sacerdotes. Filij iadaia in
domo iesue: nongenti septuagintatres. Fi
lij emmer: mille quinquaginta duo. Filij
phessur: mille ducenti quadragintaseptem.
Filij arin. mille decem & septem. Leuite.
Filij iesue & sedmihel filiorum odeuie: se
C ptuagintaquatuor. Cantores. Filij asaph:
centum vigintiocto. Filij ianitorum. Filij
sellum. Filij ather. Filij telmon. Filij ac
cub. Filij attita. Filij sobai: vniuersi cen
tum tringintanouem. Nathinnei. Filij sia

filij asufa:filij tebboath:filij ceros:filij siaa:fi-
lij phadon:filij lebada:filij azaba:filii achub
filii agab:filii selmai:filii anan:filii gaddel:fi
lii gaer:filii raahia:filii rasin:filii nechoda:fi
lii gazē:filii azem:filii phasea: filii besee : filii
asemaa:filii munim:filii nephusim : filii he-
chue:filii achupha:filij azur:filij besluth:filij
maida:filij arsa:filij bercos:filij sisara: filij te
ma:filij nasia:filij athupha:filij seruoꝝ salo-
monis:filij sothei:filij sophereth:filij pharu
da:filij iala:filij dercon:filij gedel:filij sapha
ia:filij athil:filij phoceret qui erant de aseba
im:filij amim.Oēs nathinei ⁊ filij seruoꝝ
salomonis trecēti nonaginta duo . Et hi qui
ascēderūt de thelmala.thelarsa:cherub ⁊ dō
⁊ mer:⁊ nō potuerūt indicare domum patꝝ
suoꝝ ⁊ semen suū vtꝝ ex isrl' eēnt.filij dalaia:
filii tobia:filii nechoda sexcenti quinquaginta
B duo.Et de filiis sacerdotum:filii iobia filii a-
chos:filii bercellai qui accepit de filiab⁹ ber
cellai galaaditis vxorem :⁊ vocatus est no-
mine eoꝝ.Hi quesierūt scripturam genealo
gie sue ⁊ nō inuenerunt ⁊ eiecti sunt ð sacer-
dotio.Et dixit ather satha eis:vt non come-
derēt de sancto sanctorum donec surgeret sa
cerdos doctus atq; perfectus.Omnis mul-
titudo quasi vnus q̄draginta duo milia tre-
centi septuaginta:exceptis seruis eoꝝ ⁊ an-
cillis qui erant septem milia trecenti trigin-
ta septem ⁊ in ipsis cantores atq; cātatrices
ducenti.Equi eorum sexcenti trigita sex :mu
li eoꝝ ducenti quadraginta quinq; : cameli
eoꝝ quadringenti triginta quinq;: asini eo-
rum sex milia septingenti viginti.Et de pnci
pib⁹ patꝝ cū igrederent̄ tēplū dñi qð ē i hie
rusalē:spōte obtulerūt i domū dei ad extruē
dam eā in loco suo.Scdm vires suas dede-
runt ipensas opis auri solidos q̄dragita mi
lia ⁊ mille argēti minas quinq; milia: ⁊ ve-
stes sacerdotales cētū. Habitauerūt ergo sa
cerdotes ⁊ leuite de populo ⁊ cantores ⁊ ia
nitores ⁊ nathinnei i vrbibus suis:vniuersus
q; isrl' in ciuitatibus suis. III

A Iamq; venerat mensis septimus: ⁊
2 Esdre.8.a. i erāt filii isrl' in ciuitatibus suis.Con
3.Esdr .9.c. gregatus ē ergo populus quasi vir
vnus in hierusalem:⁊ surrexit iosue filius io
sedech ⁊ fratres eius sacerdotes ⁊ zoroba-
bel filius salathiel ⁊ fratres eius:⁊ edificaue
runt altare dei israel vt offerrent in eo holo-
caustamata:sicut scriptum est in lege moysi
viri dei.Collocauerunt autem altare dei su-
per bases suas deterrentibus eos p circuitū
pplis terraꝝ:⁊ obtulerūt sup illud holocau-
B stū dño mane ⁊ vespe.Feceruntq; solēnitatez
tabernaculoꝝ sicut scriptū ē ⁊ holocaustū di
eb⁹ singulis p ordinē scdm p̄ceptū opus dei in
die suo:⁊ post hec holocaustū iuge tā in calē
dis q̄ i vniuersis solēnitatibus dñi q̄ erāt cō
secrate:⁊ i oibus i q̄bus vltro offerebat mu-
nus dño.A p̄mo die mēsis septimi:ceperunt
offerre holocaustū dño.Porro tēplū dei nō
dū fūdatū erat.Dederūt aūt pecunias lato
miis ⁊ cemētarijs cibū quoq; ⁊ potū ⁊ oleū
sidoniis tyriisq; vt deferrēt ligna cedrina de
libano ad mare ioppen: iuxta qð preceperat
cyrus rex persaꝝ eis.Anno āt secūdo aduēt⁹ C
eoꝝ ad tēplū dei in irl'm mēse scdo ceperunt
zorobabel filius salathiel ⁊ iosue filius iose-
dech:⁊ reliqui de fribus eoꝝ sacerdotes ⁊ le
uite ⁊ oēs qui venerāt de captiuitate in irl'z
⁊ ꝯstituerūt leuitas a viginti annis ⁊ s̄ vt vr-
gerēt opus dñi.Stetitq; iosue ⁊ filii eius ⁊
fratres eius cedmiel ⁊ filii eius:⁊ filii iuda q̄
si vir vnus vt instarēt sup eos q̄ faciebāt op⁹
i tēplo dei.filii enadab ⁊ filii eoꝝ ⁊ frēs eoꝝ
leuite.Fūdato igit̄ a cemētariis tēplo dñi ste
terūt sacerdotes i ornatu suo cū tubis ⁊ leui
te filii asaph in cymbalis vt laudarēt deum
p manus dauid regis isrl'.Et ꝯcinebāt i hym D
nis ⁊ ꝯfessione dño qm̄ bonus:qm̄ i eternum
mia ei⁹ sup isrl'.Ois quoq; ppl's vociferabat̄
clamore magno in laudādo dominū eo q̄ fū
datum esset tēpluz dñi.Plimi ēt de sacerdo
tibus ⁊ leuitis ⁊ pncipes patꝝ ⁊ seniores qui
viderant tenplū p̄us cuz fūdatuz esset.⁊ hoc
templū i ocul' flebāt eoꝝ voce magna ⁊ multi
vociferantes in letitia eleuabāt vocem :nec
poterat quisq; agnoscere vocē clamoris letātiū
⁊ vocem flet⁹ ppli.Cōmixti.n. ppl's vocifera
batur clamore magno ⁊ vox audiebat̄ pcul

Audierunt āt hostes iude ⁊ be IIII
niamin : quia filij captiuitatis edifica A
rent tēplū dño ðo israel ⁊ accedētes
ad zorobabel ⁊ ad principes patrū dixerunt
eis edificem⁹ vobiscum :q2 ita vt vos queri
mus deum vrm.Ecce nos imolauim⁹ victias
a diebus assoroddan regis assur qui eduxit
nos huc.Et dixit eis zorobabel ⁊ iosue ⁊ reli
qui pncipes patꝝ israel.Nō ē nobis ⁊ vobis
vt edificemus domum deo nro:sz nos ipsi so
li edificabimus ðo nro sicut p̄cepit nobis cy
rus rex persaꝝ.Factū ē igr̄ vt ppl's terre ipe-
diret manus ppli iude ⁊ turbaret eos i edifi
cādo.Conduxerunt q̄z aduersus eos cōsilia-
tores vt destruerent consiliū eoꝝ oib⁹ dieb⁹
cyri regis persarū ⁊ vsq; ad regnuz darij regis
persarum.In regno āt assueri ipe est artaxer
res:in principio regni ei⁹ scripserunt accusa-
tionem aduersus habitatores iude ⁊ irl'z.Et B

in diebus artaxerxis scripsit besellam mitri
dates ⁊ thabeel ⁊ reliqui q̄ erāt i ꝯsilio eoꝝ
ad artaxerxem regem ꝑsaꝝ. Epl'a āt accusa-
tiōis scripta erat syriace. ⁊ legebatur sermo-
ne syro: Reū beeltheem ⁊ sansai scriba scri
pserunt epistolā vnam de ierusalem artaxer
xi regi huiuscemōi. Reum beeltheez ⁊ sam-
sai scriba ⁊ reliqui consiliatores eoꝝ dynei ⁊
apharsathei therphalei arphasei: herchuei:
babylonij: susannachei: dyei: ⁊ elamite: ⁊ cete
ri de gentibus quas transtulit assennaphar
magnus ⁊ gloriosus. ⁊ habitare eas fecit in
ciuitatibus samarie. ⁊ in reliq̄s regiōib⁹ trās
flumen in pace. Hoc ē exēplar. epl'e quā mise
runt ad eum. Artaxerxi regi sui tui viri qui
C sunt transfluuiū: salutem dicunt. Notum sit re
gi quia iudei q̄ ascēderunt a te ad nos uene
runt i ierusalē citatē rebellē ⁊ pessimā. quā
edificant extruentes muros eius: ⁊ parietes
cōponentes. Nūc igr̄ notum sit regi: q̄ si ci
uitas illa edificata fuerit ⁊ muri eius instau
rati tributum ⁊ vectigal ⁊ annuos redditus
n̄ dabunt. ⁊ vsq̄ ad reges hec noxa ꝑueniet.
Nos ergo memores salis q̄d i palatio come
dimus: ⁊ q̄ lesiones regis videre nephas du
cimus idciro misimus ⁊ nūciauimus r̄gi vt
recenseas in libris historiaꝝ patrū tuoꝝ ⁊
inuenies scriptum in cōmentarijs ⁊ scies q̄m
vrbs illa vrbs rebellis ē ⁊ nocēs regib⁹: ⁊ ꝓ-
uintijs: ⁊ bella ꝯcitant in ea ex dieb⁹ antiq̄s
quāobrem ⁊ ciuitas illa destructa ē. Nunci-
amus nos r̄gi: q̄m si ciuitas illa edificata fue
rit ⁊ muri ipsius istaurati: possessionē trāsflu
D uiū nō habebis. Verbum misit rex ad reum
beeltheem ⁊ samsai scribam: ⁊ ad reliquos
qui erant in ꝯsilio eoꝝ habitatores samarie ⁊
ceteris trās fluuiū salutē dicēs ⁊ pacem. Ac
cusatio quā misistis ad nos manifeste lecta ē
corā me: ⁊ a me preceptū est: ⁊ recensuerūt in
uenerūtq̄ q̄m ciuitas illa a diebus antiquis
aduersū reges rebellat: ⁊ seditiōes ⁊ prelia
ꝯcitant i ea. Nā ⁊ reges fortissimi fuerūt i irl'm
q̄ ⁊ dn̄ati sūt oi regiōi q̄ trās fluuiū ē. Tribu-
tū quoq̄ ⁊ vectigal ⁊ redditus accipiebant.
Nūc ergo audite sn̄iam. Prohibeat viros il
los vt vrbs illa nō edificet: donec si forte a me
iussū fuerit. Videte ne negligēter hoc ipleat
⁊ paulatim crescat malū ꝯ reges. Itaq̄ exē-
plū edicti artaxerxis regis lectū ē corā reū
beeltheē ⁊ sāsai scriba ⁊ ꝯsiliarijs eoꝝ. Et abi
erūt festini i irl'm ad iudeos: ⁊ ꝓhibuerūt eos
i brachio ⁊ robore. Tunc intermissum ē op⁹
dom⁹ dn̄i in irl'm: ⁊ nō fiebat vsq̄ ad annum
secūdū regni darij regis persaꝝ. V.
A PRophetauerūt aūt aggeus ꝓpha ⁊
zacharias filius addo: prophetantes ad iu-
deos qui erant in iuda ⁊ irl'm in noie dei isr'l
Tūc surrexerunt zorobabel filius salathiel ⁊
iosue filius iosedech: ⁊ ceperūt edificare tem
plū dn̄i in irl'm: ⁊ cū eis ꝓphete dei adiuuan
tes eos. In ipso aūt tp̄e venit ad eos thantā
nai q̄ erat dux trās flumen ⁊ starbuzānai ⁊
ꝯsiliarij eoꝝ: sicq̄ dixerūt eis. Quis dedit vo
bis ꝯsiliū vt domū hāc edificaretis ⁊ muros
eius instauraretis. Ad q̄d rn̄dim⁹ eis q̄ eēnt
noia hoium auctoꝝ edificatiōis illius. Ocl's B
aūt dei eoꝝ fact⁹ ē sup senes iudeoꝝ: ⁊ n̄ po-
tuerūt ihibere eos. Placuitq̄ vt res ad da-
riū refereret: ⁊ tūc satisfacerēt aduersus accu
sationē illā. Exēplar epl'e quā misit thātānai
dux regiōis trās flumen ⁊ starbuzanai ⁊ ꝯsi-
liatores eius apharsathei qui erant trās flu-
men ad dariū regē. Sermo quē miserant ei
sic scriptus erat. Dario regi pax ois. Notū
sit regi isse nos ad iudeā ꝓuintiā ad domū
dei magni q̄ edificat lapide ipollito: ⁊ ligna
ponunt i parietibus: opusq̄ illō diligēter ex
truit ⁊ crescit i manib⁹ eoꝝ. interrogauim⁹ er
go senes illos: ⁊ ita diximus eis. Quis dedit C
vobis ptātē vt domū hāc edificaretis: ⁊ muros
istos istauraretis. Sz ⁊ noia eoꝝ q̄siuim⁹ ab eis
vt nūciarem⁹ tibi: scripsimusq̄ noia eorū vi-
roꝝ qui sunt principes in eis. Huiuscemodi
autem sermonem responderunt nobis dicē-
tes. Nos sumus serui dei celi ⁊ terre: ⁊ edifi
camus tēplū q̄d erat extructū an̄ hos annos
mltos: q̄dq̄ rex isr'l magn⁹ edificauerat ⁊ ex
truxerat. Postq̄ āt ad iracūdiā ꝓuocauerūt
p̄res n̄ri deū celi: tradidit eos i manu nabu-
chodonosor regis babylōis chaldei: domū
quoq̄ hāc destruxit: ⁊ ppl'm ei⁹ trāstulit baby
lonē. Anno āt p̄mo cyri regis: cyrus rex ba-
bylonis ꝓposuit edictū vt dom⁹ dei edifica-
ret. Nā ⁊ vasa tēpli dei aurea ⁊ argētea q̄ na D
buchodonosor tulerat de tēplo q̄d erat i irl'm
⁊ asportauerat ea i tēplū babylōis protulit
cyrus rex de tēplo babylonis ⁊ data sunt sa-
sabasar vocabulo quē ⁊ principem cōstituit
dixitq̄ ei. Hec vasa tolle ⁊ vade: ⁊ pone ea i
tēplo q̄d est in irl'm: ⁊ domus dei edificetur i
loco suo. Tūc itaq̄ sasabasar ille venit ⁊ po-
suit fundamenta tēpli dei i irl'm: ⁊ ex eo tp̄e
vsq̄ nūc edificat: ⁊ necdū cōpletū est. Nunc
ergo si videt regi bonū: recēseat i bibliothe-
ca regis q̄ ē i babylōe. vtꝝ nā a cyro rege ius-
sū fuerit: vt edificaret dom⁹ dei i irl'm ⁊ volū
tatē regis sup hac re mittat ad nos. VI.
TUnc darius rex p̄cepit ⁊ recensuerūt A
in biblioteca librorum qui erant re
positi in babylone: ⁊ inuētū ē in ecba

thanis qđ est castrū in medena ,puicia uolu
mē unum:taliqȝ scriptus erat in eo cōmen/
tarius.Anno primo cyri regis:cyrus rex de
creuit vt domus đi edificaret q̄ ē i irl'm i lo/
co vbi immolāt hostias.ꝛ vt ponāt fūdamīta
supportantia altitudinem cubitorum sexa/
ginta ꝛ latitudinem cubitorum sexaginta
ordines de lapidibus inpollitꝭ tres ꝛ sic ordi
nes de lignis nouis. Sūptus aūt de domo
regis dabūtur. Sed ꝛ uasa tēpli dei aurea ꝛ
argētea q̄ nabuchodonosor tulerat de tem
plo irl'm.ꝛ attulerat ea in babylonem : red/
dank ꝛ referantur in tēplū irl'm i locuȝ suuȝ
B q̄ ꝛ posita sūt i tēplo dei.Nūc ergo thantan
nai dux regiōis q̄ est trāsflumen ꝛ starbuzā/
nai ꝛ ꝯsiliarij vestri apharsathei q̄ estis trās
fluū ,pcul recedite ab illis ꝛ dittite fieri tem/
plū dei illđ a duce iudeoꝝ ꝛ a sēioribus eoꝝ
ꝛ domus đi illa edificek in loco suo.Sed ꝛ a
me pceptū ē q̄d oportet fieri a p̄sbyteris iu
deoꝝ illis vt edificek domus dei.s.vt de arca
regis.i.de tributis que dank de regione trās
flumē studiose sumptus denk viris illis ne i/
pediak opus.Qđ si necesse fuerit ꝛ vitulos ꝛ
agnos ꝛ hedos in holocaustū deo celi : fru/
mentū sal ꝛ vinū ꝛ oleū ſm ritū sacerdotū q̄
sunt in irl'm dek eis p singulos dies:ne sit in
aliquo querimonia:ꝛ offerant oblatiōes đo
celi:orentqȝ ,p vita regis ꝛ filioꝝ eius. A me
ergo positū est decretū:vt ois homo qui hāc
mutauerit iussionē tollatur lignū de domo
ipsius ꝛ erigak ꝛ cōfigak in eo:domus aūt ei⁹
C publicek.Deus aūt qui habitare facit nomē
suū ibi:dissipet oīa regna ꝛ pplm q̄ extēderit
manū suā vt repugnet ꝛ dissipet domū dei il/
lā q̄ ē in irl'm.Ego dari⁹ statui decretū quod
studiose ĕpleri volo.Igik thātanai dux regio
nis starbuzānai ꝛ ꝯsiliarij eius ſȝ q̄ precepe/
rat darius rex sic diligenter executi sūt. Se/
niores aūt iudeoꝝ edificabāt : ꝛ ,psperabank
iuxta ,pphetiā aggei ,pphete ꝛ zacharie filij
addo.Et edificauerūt ꝛ ꝯstruxerūt iubēte đo
isrl':ꝛ iubēte cyro ꝛ dario ꝛ artaxerxe regib⁹
persaꝝ:ꝛ cōpleuerūt domū dei istam vsqȝ ad
diem tertiū mensis adar qui est annus sextus
D regni darij regis.Fecerunt aūt filij isrl' sacer/
dotes ꝛ leuite ꝛ reliqui filioꝝ trāsmigratiōis
dedicationē domus dei in gaudio:ꝛ obtule
runt in dedicatione domus dei vitulos cen
tum:arietes ducentos:agnos quadringen/
tos:hircos capraꝝ ,p pctō totius israel duo/
decim iuxta numeꝝ tribuū isrl'. Et statuerūt
sacerdotes in ordinibus suis ꝛ leuitas i vici/
bus suis sup opa dei in irl'm:sicut scriptū est
i libro moysi. Fecerūt aūt filij trāsmigratiōis

pasca quarta decia die mēsis pmi. Purifica
ti eniȝ fuerāt sacerdotes ꝛ leuite quasi vnus
oēs mundi ad immolandū pasca vniuersis
filijs trāsmigrationis ꝛ fribus suis sacerdo/
tibus ꝛ sibi. Et cōederūt filij israel q̄ reuersi
fuerāt de trāsmigratione. ꝛ omnes q̄ se sepa
uerant a coinq̄natōe gentiū ſre ad eos vt q̄re
rēt dn̄ȝ deum israel.Et fecerūt sollēnitatē azi
moꝝ septem dieb⁹ i leticia:q̄ꝛ letificauerat
eos dn̄s. ꝛ conuerterat cor regis assur ad
eos vt adiuuaret manus eorum in opere
domus domini dei israel. VII
Post h̄ āt v̄ba i regno artaxerxis ſgis A
persaꝝ esdras filius saraie.filij azarie 3.Esdr.
filij helchie:filij selum:filij sadoch:filij achi/
tob:filij amarie:filij azarie filij maraioth fi/
lij zarie:filij ozi filij bocci:filij abisue:filij phi
nees : filij eleazar : filij aaron sacerdotis ab
initio. Ipse esdras ascendit de babylo/
ne.ꝛ ipse scriba velox in lege moysi quaȝ do
minus deus dedit isrl'.Et đdit ei rex ſm ma/
num dn̄i dei eius bonam sup eū oēm petiti/
onem eius.Et ascēderunt de filijs isrl' ꝛ de fili
is sacerdotum ꝛ de filijs leuitaruȝ ꝛ đ cātori
bus ꝛ de ianitoribus ꝛ de nathineis in irl'm
āno xij artaxerxis regis.ꝛ ueneřt i irlȝ mense
quito ipe ē ān⁹ septim⁹ regis.Qꝛ i prio die
mēſ primi.cepit ascēdere de babylōe.ꝛ i prio
die mensis q̄nti venit in irl'm iuxta manū dei
sui bonam super se.Esdras āt parauit cor su
uȝ vt inuestigaret legē dn̄i ꝛ faceret ꝛ doceret
in irl'm pceptum ꝛ iuditiū.Hoc ē āt exēplar B
ep̄le edcī quod dedit rex artaxerxes esdre sa
cerdoti scribe erudito i ſmonibus ꝛ pceptis
dn̄i ꝛ cerimonijs eis i isrl'.Artaxerxes rex re
gum:esdř sacerdoti:scribe legis đi celi doc
tissimo salutem.A me decretū ē vt cuicunqȝ
placuerit in ſgno meo de populo israel.ꝛ đ
sacedotibus eius ꝛ de leuitis ire in ierusaleȝ
tecum vadat. A facie enim regis ꝛ septem cō
siliatorum eius missus es vt visites iudeam
ꝛ hirusaleȝ in lege dei tui que ē in manu tua
ꝛ vt argentum ꝛ aurum quod rex ꝛ consilia
tores eius sponte obtulerunt deo israel:cu/
ius in hierusalem tabernaculum est.Et om/ C
ne argentum ꝛ aurum quodcunque inuene
ris i vniuersa prouincia babylonis ꝛ popu
lus afferre voluerit:ꝛ de sacerdotib⁹ q̄spōte
obtulerit domui dei sui q̄ ē in irl'm:libeř ac/
cipe:ꝛ studiose eme đ hac pecūia vitulos arie
tes:agnos ꝛ sacrificia ꝛ libāina coꝝ:ꝛ offer
ea sr altař tēpli dei v̄ri qđ ē i irlȝ:Sȝ ꝛ si q̄d ꝛ
frib⁹tuis placuerit đ ſliq̄ argēto ꝛ auro vt fa
ciatꝭ iuxta volūtatē dei v̄ri facite.Uasa quo/

ꝗ̄ dant̄ tibi i ministeriū domꝰ dī tui trade
in ɔ̄ſpectu dei i hieruſalē. Sed ⁊ cetera q̇bus
opus fuerit i domū dei tui q̄ntūcunqꝫ neceſ/
ſe ē vt expēdas: dabis de theſauris ⁊ de fiſco
regis ⁊ a me. Ego artaxerxes rex ſtatui atqꝫ
C decreui oībus cuſtodibus arce publice q̇ ſūt
trans flumē: vt q̇ðcunqꝫ petierit a vobis eſ/
dras ſacerdos ſcriba legis dei celi abſqꝫ mo
ra detis vſqꝫ ad argenti talēta centū: ⁊ vſqꝫ
ad frumēti choros centum ⁊ vſqꝫ ad vini ba
thos centū: ⁊ vſqꝫ ad bathos olei centū: ſal
D v̇o abſqꝫ menſura. Oē q̇ð ad ritū dei celi: ꝑ/
tinet: tribuat̄ diligenter in domo dei celi: ne
forte iraſcat̄ ɔtra regnū regis ⁊ filiorū eius.
Uobis quoqꝫ notū facimꝰ ꝺ vniuerſis ſacer
dotibꝰ ⁊ leuitis: cātoribꝰ ⁊ ianitoribꝰ nathin
neis ⁊ miniſtris domꝰ dei huius vt vectigal
⁊ tributū ⁊ ānonas nō habeatis poteſtatem
imponēdi ſuꝑ eos. Tu autē eſdra ſꝫm ſapiaꝫ
dei tui q̄ ē in manu tua: cōſtitue iudices ⁊ ꝓ
ſides vt iudicēt oī populo q̇ eſt trans flumē
his videlicet q̇ nouerūt legē dei tui: ſed ⁊ i/
peritos docete libere. Et oīs qui nō fecerit le/
gē dei tui ⁊ legē regis diligēter: iudiciū erit
de eo ſiue in mortē: ſiue i exiliū: ſiue in cōdē/
nationem ſubſtantie eius: vel certe in carce/
rē. Et dixit eſdras ſcriba. Benedictꝰ dn̄s de
us patrū noſtroꝝ q̇ dedit hoc i corde regis
vt glorificaret domū dn̄i q̄ eſt in hieruſalē: ⁊
E in me īclinauit miſericordiā ſuā corā rege ⁊
ɔſiliatoribus eius ⁊ vniuerſis pricipibꝰ regiſ
potētibus. Et ego ɔfortatus mān dn̄i dī mei
q̇ erat i me ɔgregaui de iſrl' principes q̇ aſcē/
A deruut mecum VIII

8.c. Hi ſūt ergo pricipes familiaꝝ ⁊ genea
logia eoꝝ q̇ aſcenderūt mecū in re/
gno artaxerxis regis de babylone. De filijs
phynees: gerſon. De filijs ythamar: daniel.
De filijs dauid atthus. De filijs ſechenie: ⁊
de filijs pharos: zacharias: ⁊ cuꝫ eo nūerati
ſunt viri centū q̇nq̄ginta. De filijs phetmo/
ab: elioenai filius zaree: ⁊ cū eo ducenti viri.
De filijs ſechenie: filius ezechiel: ⁊ cū eo tre
cēti viri. De filijs addan: nabeth filius iona
B than: ⁊ cū eo q̇nquaginta viri. De filijs helā
eſaias filius athalie: ⁊ cū eo ſeptuaginta vi/
ri. De filijs ſaphatie: zebedia filius michael.
⁊ cū eo octoginta viri. De filijs ioab obedia
filius iehiel ⁊ cū eo ducenti decē ⁊ octo viri.
De filijs ſelemoth: filius ioſphie: ⁊ cū eo cen
tū ſexaginta viri. De filijs bebai: ⁊ zacharias
filius bebai: ⁊ cū eo vigintiocto viri. De fili/
is ezeab: iohannā filius ezethan: ⁊ cū eo cen
tū decē viri. De filijs adonicā q̇ erant nouiſ/
ſimi: ⁊ hec noīa eoꝝ: helipheleth ⁊ heihel ⁊

ſamaias: ⁊ cū eis ſexaginta viri. De filijſ beg
gui: vthai ⁊ zachur: ⁊ cū eis ſeptuaginta vi/
ri. Cōgregaui aūt eos ad fluuiū q̇ ꝺcurrit ad
hana: ⁊ māſimus ibi tribꝰ diebꝰ. Queſiuiqꝫ
pplo ⁊ i ſacerdotibꝰ de filijs leui: ⁊ nō inueni
ibi. Itaqꝫ miſi elizer ⁊ ariel ⁊ ſemeā ⁊ helna/ C
than ⁊ arib ⁊ alterū helnathā ⁊ nathā ⁊ za/
chariā ⁊ moſollā principes: ⁊ ioarib ⁊ helna
thā: ſapiētes: ⁊ miſi eos ad heddo q̇ eſt pri/
mꝰ i caſphie loco. Et poſui in ore eoꝝ loq̄ren
tur ad heddo ⁊ ad fr̄es eiꝰ nathineos in lo/
co caſphie: vt adducerēt nobiſ miniſtros do
mꝰ dei nr̄i. Et adduxerūt nobis ꝑ manū dei
nr̄i bonā ſuꝑ nos viꝝ doctiſſimū de filijs mo
oli: filij leui: filij iſrl': ⁊ ſarabiā ⁊ filios eius: ⁊
fr̄es eiꝰ ꝺcē ⁊ octo: ⁊ aſabiā ⁊ cū eo eſaiā de fi
lijs merari: fr̄eſqꝫ eiꝰ: ⁊ filios eiꝰ viginti. Et ꝺ D
nathineis q̇s dederat dauid: ⁊ principes ad
miſtēria leuitarū: nathineos ducētos vigin
ti. Oēs hi ſuis noībus vocabant̄. Et ꝑdicaui
ibi ieiuniū iuxta fluuium hana vt affligere/
mur corā dn̄o deo nr̄o ⁊ peteremus ab eo vi
aꝫ rectā nobis ⁊ filijs nr̄is vniuerſeqꝫ ſubſtā
tie nr̄e. Erubui eni petere regē auxiliū ⁊ eq̇/
tes q̇ defenderēt nos ab inimico i via: qꝛ di/
xeramꝰ regi. Manꝰ dei nr̄i ē ſuꝑ oēs q̇ q̄rūt
eū in bonitate. ⁊ impiū eiꝰ ⁊ fortitudo eius ⁊
furor ſuꝑ oēs q̇ derelinquunt eū. Ieiunaui
mus aūt ⁊ rogauimꝰ deū nr̄m ꝓ hoc. ⁊ euēit
nobis ꝓſpere. Et ſeꝑaui ꝺ principibꝰ ſacerdo/ E
tum duodecim: ſarabiā ⁊ aſabiā: ⁊ cū eis fra
tribus eoꝝ decem. Appendiqꝫ eis argentuꝫ
⁊ aurū: ⁊ vaſa cōſecrata domꝰ dei nr̄i: q̄ obtu
lerat rex ⁊ ɔſiliatores eiꝰ principes eius vni/
uerſuſqꝫ iſrael eoꝝ q̇ inuēti fuerāt. Et appēdi
i manibꝰ eoꝝ argēti talēta ſexcēta q̇nquagi
ta: ⁊ vaſa argētea centum: auri v̇o centū ta/
lēta ⁊ crateras aureas viginti q̄ hēbant ſoli/
dos millēnos: ⁊ vaſa eris fulgentis optimi
duo pulchra vt aurū. Et dixi eis. Uos ſancti F
dn̄i ⁊ vaſa ſctā: ⁊ argentum ⁊ aurū quod ſpō
te oblatū eſt dn̄o deo patrum nr̄orū. Uigila
te ⁊ cuſtodite donec appēdatis corā princi/
pibꝰ ſacerdotū ⁊ leuitarum: ⁊ ducibus fami
liarū iſrl' in hieruſalē in theſauris domꝰ do/
mini. Suſceperūt aūt ſacerdotes ⁊ leuite pō
dus argenti ⁊ auri, ⁊ vaſorū vt ꝺferrēt hieru
ſalem in domum dei nr̄i. Promouimꝰ ergo
a flumīe hana duodecima die menſis primi
vt pergeremus hieruſalē. Et manus dei no/
ſtri fuit ſuper nos: ⁊ liberauit nos de manu
inimici ⁊ inſidiatoris in via. Et venimus
hieruſalem ⁊ manſimus ibi tribus diebus.
Die autem quarta appenſum eſt argentum G
⁊ aurum ⁊ vaſa in domo dei noſtri per ma/

num remoth filij vrie sacerdotis: ⁊ cum eo e/
leazar filius phinees: cumq; eis iozaded filiꝰ
iosue ⁊ noadaia filius bẽnoi leuite: iuxta nu
merũ ⁊ põdus oium. Descriptũ est oẽ pon/
dus in tẽpore illo. Sed et qui venerãt de ca/
ptiuitate filij transmigratiõis obtulerũt ho/
locaustomata deo israel: vitulos duodeci ꝓ
omni populo israel: arietes nonagintasex:
agnos septuagintaseptez: hircos ꝓ peccato
duodecim: omnia in holocaustũ dño. Dede
rũt autẽ edicta regis satrapis qui erãt de cõ
spectu regis ⁊ ducibus trans flumen: ⁊ ele/
uauerũt populũ ⁊ domum dei. IX

A Esdre.8.e Postq; autẽ hec cõpleta sunt. accesse
runt ad me principes dicentes. Nõ
est sepatus ppl's israel et sacerdotes
⁊ leuite ⁊ ppl's terrarũ: ⁊ ꝺ abominationibꝰ
eoꝝ: chananei videlicet ⁊ ethei ⁊ pherezei ⁊
iebusei ⁊ ammonitarũ ⁊ moabitarũ ⁊ egypti
orũ ⁊ ãmoreoꝝ. Tulerunt eni de filiabꝰ eorũ
sibi ⁊ filijs suis: ⁊ cõmiscuerunt semen sãctũ
cum populis terrarũ. Manus etiã pricipũ
⁊ magistratũ fuit in transgressiõe hac prima.
Cumq; audissem sermonẽ istũ: scidi pallium
meum ⁊ tunicã: ⁊ euelli capillos capitis mei
⁊ barbe: ⁊ sedi merens. Conuenerũt autẽ ad
me omnes qui timebant verbũ dei israel ꝓ
transgressione eoꝝ qui de captiuitate vene/
rant: ⁊ ego sedebã tristis vsq; ad sacrificium
B vespertinũ. ⁊ in sacrificio vespertino surrexi
de afflictiõe mea ⁊ scisso pallio ⁊ tunica cur
uaui genua mea: ⁊ expandi manꝰ meas ad
dñm deũ meũ: ⁊ dixi. Deus meus ꝯfundor ⁊
⁊ erubesco leuare faciem meã ad te: quoniã
iniquitates nostre multiplicate sunt sup ca/
put nr̃m: ⁊ delicta nr̃a creuerunt vsq; ad ce/
lũ a diebus patrũ nr̃oꝝ. Sed ⁊ nosipsi pecca
uimus grauiter vsq; ad diẽ hanc: ⁊ iniquita
tibus nr̃is traditi sumꝰ ipsi: ⁊ reges nr̃i: ⁊ sa
cerdotes nr̃i in manus regũ terrarũ ⁊ in gla
diũ ⁊ captiuitatẽ ⁊ in rapinã ⁊ in confusiõez
vultus: sicut ⁊ die hac. Et nunc quasi ad pa/
rum ⁊ momentũ facta est depcatio nr̃a apd
dñm deũ nostrũ vt dimitterent nobis reliq̃e
C ⁊ daret pax illius in loco sãcto eiꝰ: ⁊ illumi/
naret oculos nr̃os deus nr̃: ⁊ daret nobis vi
tã modicã in seruitute nr̃a: quia serui sumus
⁊ in seruitute nr̃a: nõ dereliquit nos deꝰ no/
ster: ⁊ inclinauit super nos misericordiã corã
rege persarũ: vt daret nobis vitaz ⁊ sublima
ret domũ dei nr̃i: ⁊ extrueret solitudines eiꝰ
⁊ daret nobis spem in iuda ⁊ hierusalem. Et
nunc quid dicemus dñe deꝰ noster post hec:
Quia dereliquimus mandata tua que pre/
cepisti in manu seruoꝝ tuorum ꝓphetarum

dicẽs: Terra ad quã vos ingredimini vt pos
sideatis eã: terra imunda ẽ iuxta imundiciã
populoꝝ ceteraꝝq; terrarũ abominationibꝰ
eorum qui repleuerunt eã ab ore vsq; ad os
coinquinatione sua. Nunc ergo filias vr̃as B
ne detis filijs eorũ ⁊ filias eoꝝ ne accipiatis
filijs vr̃is ⁊ non q̃ratis pacẽ eoꝝ ⁊ prosperita
tẽ eoꝝ vsq; in eternũ vt cõfortemini ⁊ come/
datis q̃ bona sunt terre: ⁊ heredes habeatis
filios vr̃os vsq; in seculum. Et post omnia q̃
venerũt super nos in operibꝰ nr̃is pessimis
⁊ in delicto nostro magno: q2 tu deus noster
liberasti nos de iniq̃tate nr̃a ⁊ dedisti nobis
salutẽ sicut est hodie: vt nõ cõuerteremur ⁊
irrita faceremꝰ mãdata tua: neq; mr̃imonia
iungeremus cũ ppl'is abominationum ista/
rum. Nũquid iratus es nobis vsq; ad consu
mationem: ne dimitteres nobis r̃liquias ad
salutẽ: Dñe deus isrl' iustus es tu: qm̃ dereli
cti sumꝰ q̃ saluaremur sicut die hac. Ecce co
rã te sumus in delicto nr̃o. Nõ eni stari põt
corã te sup hoc. X
Sic ergo orante esdra ⁊ iplorante de A
um ⁊ flente ⁊ iacente anͭ templũ dei 3.Esdr.
collectus est ad eum de isrl' cetꝰ grã
dis nimis viroꝝ ⁊ mulierũ ⁊ pueroꝝ. Et fle/
uit ppl's multo fletu. Et rñdit sechenias filiꝰ
iehiel de filijs helã ⁊ dixit esdre. Nos preua
ricati sumus in deũ nostrũ: ⁊ duximus vxo
res alienigenas de populis terre. Et nũc si ẽ
pnia in isrl' sup hoc percutiamus fedus cuz
domino deo nostro vt ꝓijciamus vniuersas
vxores: ⁊ eos qui de his nati sunt. Iuxta vo/
luntatem dñi ⁊ eoꝝ qui tenent p̃ceptũ: dñi di
nr̃i: sm legẽ fiat. Surge tuũ ẽ discernere nos
q; erimus tecũ. Cõfortare ⁊ fac. Surrexit er/
go esdras ⁊ adiurauit principes sacerdotuz
⁊ leuitarũ ⁊ oẽm isrl' vt facerẽt sm ṽbũ hoc.
Et iurauerũt. Et surrexit esdras anͭ domũ di 3.Esdr.
⁊ abijt ad cubiculũ iohãnan filij eliasib. ⁊ in
gressus ẽ illuc. Panẽ nõ comedit ⁊ aquam
nõ bibit. Lugebat eni trãsgressionẽ eoꝝ q̇ ve
nerãt de captiuitate. Et missa est vox in iuda B
⁊ in hierusalem oibus filijs trãsmigrationis
vt ꝯgregarent in hierusalẽ ⁊ ois qui nõ vene
rit in tribꝰ diebꝰ iuxta cõsiliũ principũ ⁊ seni
orũ: auferet vniuersa substãtia eiꝰ: ⁊ ipse abi/
icietur de cetu trãsmigratõis. Cõuenerũt igi
tur oẽs viri iuda ⁊ beniamin ĩ hierusalẽ tri/
bus diebus ipse est mẽsis nonꝰ vicesima die
mẽsis: ⁊ sedit ois ppl's in platea domꝰ di tre
mẽtes ꝓ pctõ ⁊ pluuijs. ⁊ surrexit esdras sa/
cerdos: ⁊ dixit ad eos. Uos trãgressi estis ⁊
duxistis vxores alienigenas vt adderetis sup
delictum israel. Et nunc date confessionem

dño deo patꝝ vestroꝝ: ⁊ facite placituꝫ eius:
⁊ separamini a pplís terre: ⁊ ab vxoribus alie-
nigenis. Et rñdit vniuersa mltitudo: dixitq̨
voce magna. Juxta v̇bũ tuũ ad nos: sic fiat.
Verũtñ qꝛ ppl̃s multus est ⁊ tp̄s pluuie: ⁊ ñ
sustinemus stare foris: ⁊ opus nõ ẽ diei vniꝰ
vel duoꝝ: vehemẽter quippe peccauimus in
sermone isto: cõstituant̃ p̄ncipes in vniuersa
multitudine: ⁊ oẽs in ciuitatibus nr̃is q̇ du-
xerũt vxores alienigenas veniãt i tp̄ibus sta
tutis: ⁊ cũ his seniores p̄ ciuitatẽ i ciuitatẽ ⁊
C iudices eiꝰ: donec auertat̃ ira dei nr̃i a nobis
sup̄ pctõ hoc. Igit̃ ionathan filius asahel: ⁊
iaiazia filius thecue: steterũt sup̄ hoc: ⁊ mes-
sollã ⁊ sebechai leuites adiuuerũt eos. Fece
runtq̨ sic filij transmigrationis. Et abierunt
esdras sacerdos ⁊ viri principes familiaꝝ in
domos patꝝ suoꝝ ⁊ oẽs p̄ noia sua: ⁊ sederũt
in die primo mẽsis decimi vt quererẽt rẽ. Et
ꝯsũmati sũt oẽs viri qui duxerũt vxores alie
nigenas vsq̨ ad diẽ primã mẽsis primi. Et i-
uẽti sũt de filijs sacerdotũ qui duxerũt vxo-
res alienigenas: de filijs iosue filij iesedech ⁊
frẽs eius: maasia ⁊ eliezer ⁊ iarib ⁊ godolia
Et dederũt manus suas vt eijcerẽt vxores su
as: ⁊ p̄ delicto suo arietẽ de ouibus offerrẽt
Et de filijs emmer: annani ⁊ zebedia. Et de fi
lijs serim: maasia ⁊ helia ⁊ semeia: iehihel ⁊
ozias. Et de filijs phessur elioenai: maasia hi
smael nathanael: iozabeth ⁊ helesa. Et de fi-
lijs leuitaꝝ iosabeth ⁊ semei ⁊ celaia: ip̄e ẽ ca
lithaphathaia: iuda ⁊ eliezer. Et de cãtoribꝰ
eliasub: ⁊ de ianitoribus: sellũ ⁊ thelem ⁊ vri
Et ex isrl̃ de filijs pharos: remeia ⁊ ezia ⁊ me
D lhia ⁊ miammim ⁊ eliazer ⁊ melchia: ⁊ ba-
nea. Et de filijs helam: mathania: zacharias
⁊ iehihel ⁊ abdi ⁊ rimoth ⁊ helia. Et de filijs
zethua: elioenai: eliasib: nathania: ⁊ hierimu
th ⁊ zabeth ⁊ aziza. Et de filijs bebai: iohan-
nan: anania: zabbai: athalai. Et de filijs beni
mosola ⁊ meluc ⁊ adaia: iasub ⁊ saal ⁊ ramot
⁊ ḋ filijs phet moab edna ⁊ chalal banaias ⁊
masias matãias beseleel bẽnui ⁊ mãasse. ⁊ de
filiis erem eliezer iesue: melchias semeias: sy
meon: beniamin: maloc: samarias. Et de filiis
asomathanai: mathet: azabeth: elpheleth: ier
mai: manasses: semei. De filiis bani: maaddi
amram: ⁊ huel: baneas ⁊ badaias: cheliau:
bannia: marimuth ⁊ eliasib: mathanias: ma
thanai: ⁊ iasi ⁊ bani ⁊ bẽnui: semei ⁊ salmias
⁊ nathã ⁊ adaias: mechne: dabbai: sysai: zarai
ezrel ⁊ selemau ⁊ semeria: sellum amaria io-
sepph. De filiis nebui: ahiel: matathias za-
beth: zabina: ieddu ⁊ iohel ⁊ banai. Oẽs hi
acceperãt vxores alienigenas: ⁊ fuer̃t ex eis
mulieres que pepererant filios.

Explicit liber Esdre primus.

Incipit liber Neemie. Capitulũ. I. A

Verba neemie filii helchie. Et
factũ est in mense casleu an-
no vicesimo: ⁊ ego eram in
susis castro. Et venit ad me
anani vnus ex fratribus me-
is: ipse ⁊ viri iuda: ⁊ interro-
gaui eos de iudeis q̇ remãserãt ⁊ superãt de
captiuitate ⁊ de irl̃m. Et dixerunt mihi Qui
remãserũt ⁊ derelicti sũt de captiuitate ibi in
p̄uicia: i afflictiõe magna sũt ⁊ i opprobrio:
⁊ murus irl̃m dissipatꝰ ẽ ⁊ porte eiꝰ ꝯbuste B
sũt igni. Cũq̨ audissẽ v̇ba huiuscemodi: sedi
⁊ fleui ⁊ luxi diebꝰ multĳ: ⁊ ieiunabam ⁊ ora- Dañ. 9. a
bam ante faciem dei celi: ⁊ dixi. Queso do- J. 9. f.
mine deus celi fortĳ magne atq̨ terribilis: q̇
custodis pactũ ⁊ misericordiã cũ his q̇ te di
ligũt ⁊ custodiũt mãdata tua: fiãt aures tue
auscultãtes: ⁊ oculi tui apti vt audias orõnẽ
serui tui quã ego oro corã te hodie nocte ⁊
die p̄ filiis isrl̃ s̃uis tuis: ⁊ ꝯfiteor p̄ pccis fili C
orũ isrl̃ q̇bus peccauerũt tibi. Et ego ⁊ domꝰ
p̄ris mei peccauimus: vanitate seducti sumꝰ:
⁊ nõ custodiuimꝰ mãdatum tuũ ⁊ cerimoni
as ⁊ iudicia que p̄cepisti moysi famulo tuo.
Memento v̇bi quod mandasti moysi seruo
tuo dicens: Cum transgressi fueritis: ego dis
perdã vos i ppl̃os: ⁊ si reuertamini ad me ⁊
custodiatis p̄cepta mea ⁊ faciatis ea etiaꝫ si
abducti fueritis ad extrema celi: inde ꝯgr̃ga
bo vos ⁊ reducam i locũ quẽ elegi vt habita
ret nomẽ meũ ibi. Et ip̄i serui tui ⁊ ppl̃us tu- D
us q̇s redimisti i fortitudine tua magna: ⁊ in
manu tua valida. Obsecro dñe sit auris tua
attendẽs ad orõem serui tui ⁊ ad orõeꝫ s̃uoꝝ
tuorum qui volũt timere nomẽ tuũ ⁊ dirige
seruũ tuũ hodie: ⁊ da ei mi̇ricordiã añ virũ
hunc. Ego enĩ eram pincerna regis. II.

Factum est autẽ in mense nisan anno A
vicesimo artaxerxis regis: ⁊ vinum
erat ante eũ. Et leuaui vinum ⁊ ḋdi
regi: ⁊ eraꝫ quasi languidus añ faciẽ eiꝰ. Di-
xitq̨ mihi rex. Quare vultꝰ tuus tristis ẽ: cũ
te egrotuꝫ ñ videam? Nõ est hoc frustra: sed
malum nescio qḋ in corde tuo est. Et timui
valde ac nimis ⁊ dixi regi: Rex in eternum
viue. Quar̃ nõ mereat vltꝰ meus: qꝛ ciuitas
domꝰ sepulchroꝝ p̄ris mei deserta est: ⁊ por
te eius cõbuste sũt igni? Et ait mihi rex: Pro
qua re postulas? Et oraui d̄cũ celi: ⁊ dixi ad
regẽ: Si videt̃ regi bonũ ⁊ si placet seruus tu
us ante faciem tuã vt mittas me in iudeã ad
ciuitatem sepulchri p̄ris mei: ⁊ edificabo eã. B

Dixitq; mihi rex ⁊ regina que sedebat iu x/
ta eum. Usq; ad quod tempus erit iter tuuz:
⁊ qñ reuerteris? Et placuit ante vultum re/
gis ⁊ misit me. ⁊ ꝯstitui ei tp̃s: ⁊ dixi regi. Si
regi videt̃ bonũ: epistolas det mihi ad duces
regiõis trãs flumẽ vt traducãt me donec ve
niã iu iudea: ⁊ ep̃lam ad asaph custodẽ saltꝰ
regis: vt det mihi ligna vt tegere possim poꝛ
tas tẽpli: turres domus ⁊ muros ciuitatis: ⁊
domũ quã igressus fuero. ⁊ dedit mihi rex iu
xta manũ dei mei bonã mecũ. ⁊ veni ad du/
ces regiõis trãs flumen: dediq; eis ep̃las re/
gis. Miserat aũt rex mecũ principes militũ
⁊ equites. ⁊ audierũt sanaballath horonites
⁊ tobias seruus amanites: ⁊ ꝯtristati sũt affli
ctione magna ꝙ venisset hõ qui quereret ꝓ/
C sperítatẽ filioꝝ isr̃l. Et veni irl̃m ⁊ erã ibi tri/
bus diebus: et surrexi nocte ego ⁊ viri pauci
mecũ: ⁊ nõ indicaui cuiq̃ q̃d dñs dedisset in
corde meo vt facerẽ in irl̃m: ⁊ iumẽtũ ñ erat
mecũ nisi aĩal cui sedebã. ⁊ egressus sũ ꝑ poꝛ
tã vallis nocte ⁊ añ fontẽ draconis ⁊ ad poꝛ
tã stercoris: ⁊ ꝯsiderabã muꝝ irl̃m dissipatũ:
⁊ portas eius ꝯsũptas igni. ⁊ trãsiui ad poꝛ/
tã fontis ad aqueductũ regis: ⁊ ñ erat locus
iumẽto cui sedebã vt trãsiret. ⁊ ascẽdi ꝑ toꝛ/
rentẽ nocte: ⁊ ꝯsiderabã muꝝ: ⁊ reuersus ve
ni ad portã vallis ⁊ redij. Magistratꝰ ãt ne/
sciebãt quo abiissẽ: aut q̃d ego facerez. Sz ⁊
iudeis ⁊ sacerdotibus ⁊ optimatibus ⁊ ma/
gistratibus ⁊ reliq̃s qui faciebãt opus vsq;
D ad id loci nihil indicauerã. ⁊ dixi eis. Uos
nostis afflictionẽ i qua sumꝰ: q: irl̃m deserta
ẽ ⁊ porte eiꝰ ꝯsũpte sũt igni. Uenite ⁊ edifice
mus muros irl̃m: ⁊ nõ simꝰ vltra opprobriũ
⁊ indicaui eis manũ dei mei ꝙ eẽt bona me
cũ: ⁊ v̈ba regis q̃ locutꝰ ẽ mihi. ⁊ aio. Surga
mus ⁊ edificemꝰ. ⁊ ꝯfortate sũt manꝰ eoꝝ in
bono. Audierũt eñi sanaballath horonites
⁊ tobias seruus tuꝰ amanites ⁊ gosẽ arabs
⁊ subsanauerũt nos ⁊ despexerũt: dixerũtq;.
Que ẽ hec res quã facitis? Nũq̃d ꝯtra regẽ
vos rebellatis. ⁊ reddidi eis sermonẽ: dixiq;
ad eos. Deus celi ipse nos iuuat: ⁊ nos serui
eius sumus. Surgamꝰ et edificemꝰ. Uobis
aũt nõ ẽ pars et iustitia et memoria i irl̃z. III

A Et surrexit eliasib sacerdos magnus
et frẽs eiꝰ sacerdotes: et edificauer̃t
portã gregis. Ipsi sãctificauerũt eaz
et statuerũt valuas eiꝰ: et vsq; ad turrim cẽ/
tũ cubitoꝝ: sãctificauerũt eã: vsq; ad turrim
ananehel. et iuxta eũ edificauerũt viri hieri
co: et iuxta eos edificauit zabur filiꝰ zãri. poꝛ
tã ãt pisciũ edificauerũt filii asnaa: ipi texer̃t
eas et edificauerũt valuas eiꝰ et seras et ve/
ctes. et iuxta eos edificauit marimuth filius
vrie filii accus. Et iuxta eũ edificauit mosol/
lã filiꝰ barachie filii mesezebel. et iuxta eum
edificauit sadoch filius baana. et iuxta eum
edificauerũt thecneni. Optimates autẽ eoꝝ
nõ supposuerũt colla sua in ope dñi dei sui.
et portã veterẽ edificauerũt ioiada filiꝰ pha
sea et messolã filius besodia: ipsi texerũt eam
et statuerũt valuas eiꝰ et seras et vectes. et iu
xta eos edificauerũt melchias gabaonites
et iadon mernnathites viri de gabaaõ et ma
spha ꝓ duce qui erat in regiõe trans flumẽ.
et iuxta eum edificauit eziel filius araia au/
rifex. et iuxta eum edificauit ananias filius
pigmentarij: ⁊ dimiserunt irl̃m vsq; ad muꝝ
platee latioris. et iuxta eum edificauit ra/ C
phaia filius ahur princeps vici hierusalẽ. et
iuxta eũ edificauit ieiada filius aromath ꝯ
domũ suã. et iuxta eum edificauit accus filí
us asebonie. Mediã ꝑtẽ vici edificauit mel/
chias filius erẽ ⁊ asub filius phetmoab: ⁊ tur
ri furnoꝝ. et iuxta eũ edificauit sellum filius
aloes princeps medie ꝑtis vici irl̃m ipse et
filij eius. Et portam vallis edificaut annum
⁊ habitatores zanone: ipsi edificauerunt eaz
⁊ statuerunt valuas eius: ⁊ seras ⁊ vectes ⁊
mille cubitos in muro vsq; ad portam sterq̃
linij. Et portã sterquilinij edificauit melchi/
as filius rechab p̃ceps vici betacharez. Ip D
se edificauit eam. ⁊ statuit valuas eius ⁊ se/
ras ⁊ vectes. Et portam fõt̃ edificauit sellum
filius colozai princeps pagi maspha. Ipse e/
dificauit eam ⁊ texit ⁊ statuit valuas eius ⁊
seras ⁊ vectes. ⁊ muros piscine syloe in hoꝛ/
tum regis. ⁊ vsq; ad gradus q̃ dẽscẽdũt d̃ cita
te dauid. Pꝰ eum edificauit neemias filius
azoboth p̃ceps dimidie partis vici bethsur
vsq; ꝯ sepulchrum dauid. ⁊ vsq; ad piscinam
que grandi ope ꝯstructa est. ⁊ vsq; ad domũ
fortium. Pꝰ eum edificauerũt leuite. reũ filiꝰ
benni. Pꝰ eũ edificauit asebias p̃ceps di/ E
midie part̃ ceile i vico suo. Pꝰ eũ edificaue
rũt frẽs eorum bechiu filius enabad p̃ceps
dimidie part̃ ceile. Et edificauit iuxta eũ azẽ
filius iosue p̃ceps masepha mẽsurã s̃az: ꝯ a
scẽsum firmissimi anguli. Pꝰ eũ i mõte edifi
cauit baruch filius zacha mensuram s̃am ab
angulo vsq; ad portam domꝰ eliasib sacerdot̃
magni. Pꝰ eum edificauit merimuth filius
vrie filij athus mensurã secundam a porta do
mus eliasib: donec extẽderetur domꝰ eliasib
Et post eũ edificauerũt sacerdotes viri d̃ cã F
pestribus iordanis. Pꝰ eos edificauit benia
min ⁊ asub ꝯ domũ suaz. Et post eos edifica
uit azarias filius maasie filij ananie cõtra do

mū ſuā. Poſt eū edificauit bēui filius enna-
da mēſurā ſcdaꝫ a domo azarie vſq; ad flexu
ram ⁊ vſq; ad angulū phalel filiꝰ ozi ꝯ flexu
ram ⁊ turrim q̄ eminet de domo regis excel
ſa.i.i atrio carceris. Poſt eū phadaia filius
feros. Nathinei āt hītabant in ofel: vſq; ꝯtra
portā aq̄ꝝ ad orientē. ⁊ turrim q̄ ꝓminebat.
Poſt eos edificauerūt thecueni menſurā ſe
cundā e regione. a turre magna ⁊ eminenti
vſq; ad murū tēpli. Surſuꝫ āt ad portā eq̄ꝝ
edificauerūt ſacerdotes vnuſquiſq; ꝯ domuꝫ
ſuaꝫ. Poſt eos edificauit ſeddo filiꝰ emmer
ꝯ domū ſuā. Et poſt eū edificauit ſemeia fili
us ſechenie cuſtos porte orīētalis. Poſt eū
edificauerūt anania filiꝰ ſelēmie ⁊ anon filiꝰ
ſelo ſextꝰ mēſurā ſcdam. Poſt eū edificauit
meſollā filiꝰ barachie ꝯ gazophylatiū ſuum
poſt eū edificauit melchias filiꝰ aurificis vſq;
ad domū nathineoꝝ ⁊ ſcuta vēdentiū: ꝯ por-
tā iudicialē ⁊ vſq; ad cenaculū āguli. ⁊ intra
cenaculū āguli i porta gregis edificauerunt
artifices ⁊ negociatores. IIII.

Factuz ē aūt cū audiſſet ſanaballath
ꝙ edificaremꝰ muꝝ iratus eſt valde.
⁊ motꝰ nimis ſubſannauit iudeos ⁊ dixit co-
ram fratribꝰ ſuis ⁊ freq̄ntia ſamaritanoꝝ. q̄d
iudei faciūt ībecilles? Nū dimittent eos gen
tes? Nū ſacrificabunt ⁊ cōplebūt in vna die?
Nūquid edificare poterunt lapides de acer
uis pulueris q̄ cōbuſti ſunt. Sꝫ tobias amāi
tes proximus ei ait, edificent. Si aſcenderit
vulpes trāſiliet muꝝ eoꝝ lapideum. Et dixit
neemias. Audi deꝰ nr̄ q2 facti ſumus deſpe-
ctui. Conuerte opprobriū ſup caput eoruꝫ et
da eos in deſpectionē in terra captiuitatis.
Ne operias iniquitatē eoꝝ. ⁊ peccatū eoruꝫ
corā facie tua non deleat̄: q2 irriſerunt edifi-
cantes. Itaq; edificauimꝰ murū. ⁊ coniunxi
mus totū vſq; ad ptē dimidiā. ⁊ prouocatuꝫ
ē cor populi ad operandū. Factū eſt āt cū au
diſſet ſanaballath ⁊ tobias ⁊ arabes ⁊ ama-
nite ⁊ azotij ꝙ obducta eēt cicatrix muri irl̄ꝫ
⁊ ꝙ cepiſſent interrupta ꝯcludi irati ſunt ni
mis. Et congregati ſūt oēs pariter vt venirēt
⁊ pugnarēt ꝯ irl̄m ⁊ molirentur inſidias. Et
orauimus deū noſtrū. ⁊ poſuimus cuſtodes
ſuper murū die ac nocte contra eos. Dixit āt
iudas. Debilitata eſt fortitudo portantis. ⁊
humus nimia eſt. ⁊ nos nō poterimus edifi-
care murum. Et dixerunt hoſtes nr̄i. Neſciāt
⁊ ignorent donec veniamus in mediū eorū.
⁊ iterficiamus eos. Et ceſſare faciamus opꝰ.
Factū eſt āt venientibꝰ iudeis qui habitabāt
iuxta eos ⁊ dicentibꝰ nobis ꝑ decēꝫ vices ex
oībus locis q̄bus venerant ad nos: ſtatui in
loco poſt murū ꝑ circuitum pplm̄ in ordinē
cū gladijs ſuis ⁊ lanceis ⁊ arcubꝰ. Et ꝓſpexi C
atq; ſurrexi ⁊ aio ad optimates ⁊ magr̄atus
⁊ ad reliquā partē vulgi. Nolite timere a fa
cie eoꝝ. Dn̄i magni ⁊ terribilis mementote.
⁊ pugnate pro fratribꝰ vr̄is filijs vr̄is ⁊ filia-
bus vr̄is ⁊ vxoribꝰ vr̄is ⁊ domibꝰ vr̄is. Factū
eſt āt cū audiſſent inimici nr̄i nūciatū eſſe no
bis. diſſipauit deꝰ ꝯſiliū eoꝝ. Et reuerſi ſumus
oēs ad muros: vnuſquiſq; ad opꝰ ſuū. Et fcm̄
eſt a die illa: media ps iuuenuꝫ eoꝝ faciebat
opus: ⁊ media pata erat ad bellū. ⁊ lancee ⁊
ſcuta ⁊ arcꝰ ⁊ lorice. ⁊ principes poſt eos i oī
domo iuda edificantiū muros ⁊ portantiuꝫ
onera ⁊ īponentium: vna manu ſua faciebat
opus. ⁊ altera tenebat gladiū. Edificantiū.n. B
vnuſquiſq; gladio erat accinctꝰ renes. Et edi
ficabāt ⁊ clangebāt buccina iuxta me. Et di-
xi ad optimates. ⁊ ad magr̄atꝰ ⁊ ad reliquaꝫ
ptē vulgi. Opus grāde eſt ⁊ latū ⁊ nos ſepa
ti ſumꝰ i muro ꝓcul alter ab altero. In loco
quocūq; audieritis clāgorē tube illuc cōcurri
te ad nos. Deꝰ nr̄ pugnabit pro nobis. ⁊ nos
ipſi faciamꝰ opus. Et media ps nr̄ꝫ teneat lā
ceas ab aſcēſu aurore: donec egrediant̄ aſtra
In tpe quoq; illo dixi pplo. Unuſquiſq; cuꝫ
puero ſuo māeat in medio irl̄m. ⁊ ſint nobis
vices ꝑ noctē ⁊ diē ad operandum. Ego āt ⁊
fr̄es mei ⁊ pueri mei ⁊ cuſtodes q̄ erant poſt
me: nō deponebamꝰ veſtimēta nr̄a. Unuſq̄ſq;
tantū nudabat̄ ad baptiſmū. V

ET factꝰ eſt clamor ppl̄i ⁊ vxorū ſeius A
magnꝰ aduerſus fr̄es ſuos iudeos.
Et erant q̄ dicerent. Filij nr̄i ⁊ filie nr̄e mlt̄e
ſunt nimis. Accipiamꝰ pro ꝑcio eoꝝ frumen
tum ⁊ comedamꝰ ⁊ viuamus. Et erant q̄ di-
cerent. Agros nr̄os ⁊ vineas ⁊ domos nr̄as
opponamus. ⁊ accipiamꝰ frumentū i fame.
Et alij dicebant. Mutuo ſūmamus pecūias
in tributa regis. demuſq; agros nr̄os et vi-
neas. ⁊ nunc ſicut carnes fratrū nr̄oꝝ: ſic car
nes noſtre ſunt. ⁊ ſicut filij eoꝝ. ita ⁊ filij nr̄i.
Ecce nos ſubiugamꝰ filios nr̄os ⁊ filias no-
ſtras in ſeruitutē. ⁊ de filiabꝰ nr̄is ſunt famu
le: nec hēmus vn̄ poſſit redimi ⁊ agros nr̄os
⁊ vineas nr̄as alij poſſident. Et iratus ſuꝫ ni B
mis cum audiſſem clamorem eoꝝ ſm̄ verba
hec cogitauitq; cor meū. Et increpaui optia
tes ⁊ magiſtratus. et dixi eis. Uſuras ne ſin-
guli a fratribus veſtris exigatis. Et congre-
gaui aduerſus eos contionem magnam. ⁊ di
xi eis. Nos vt ſcitis redemimus fratres no-
ſtros iudeos qui venditi fuerant gentibus
ſm̄ poſſibilitatem noſtram. Et vos igitur vē
dite fratres veſtros. et redimemꝰ eos: Et ſilu

erūt nec iueneꝛt q̄d r̄ndereˀt. Dixiq3 ad eos
Non eſt bōa res quā facitis. Qr̄ n̄ i timore dī
nr̄i ābulatꝭ: nec exꝓbreꝛ nobis a gētibꝰ inimi
cis nr̄is: Et ego ⁊ frates mei ⁊ pueri mei com
modauimus plimis pecūiaz. ⁊ frumētū. Nō
repetamꝰ i cōe iſtō. Es alienuz cōcedamꝰ qđ
debeꝛ nobis. Reddite eis hodie agros ſuos
⁊ vineas ſuas ⁊ olīueta ſua ⁊ domos ſuas.
C Qui potius ⁊ cēteſimā pecunie frumēti vini
⁊ olei quam exigere ſoleꝭ ab eis. date ꝓ illis.
Et dixeꝛt. Reddemus ⁊ ab eis nihl' queremꝰ
ſicq3 faciemꝰ. vt loqueris. Et vocaui ſacerdo
tes. ⁊ adiuraui eos vt facerent iuxta qđ dixe
ram. Inſuper excuſſi ſinū meum ⁊ dixi. Sic
excutiat deus oēz viruz q̄ n̄ ꝯpleuerit verbuz
iſtud: de domo ſua ⁊ de laboribus ſuis. Sic
excuciaꝛ ⁊ vacuus fiat. Et dixit vniuerſa multi
tudo: amen. Et laudauerunt deuz. Fecit ergo
ppl's ſicut erat dictum. A die āt illa q̄ p̄cepat
rex mihi vt eēz dux in terra iuda ab āno vice
ſimo vſ3 ad annum triceſimumꝯm artaxerſis
regis per annos duodeci ego ⁊ frēs mei āno
D nas que ducibus debebāꝛ n̄ cōedimꝰ. Duces
āt primi q̄ fuerunt āte me grauaueꝛt ppl'm ⁊
acceperunt ab eis in pane ⁊ vino ⁊ pecūia q̄-
tidie ſiclos q̄draginta. S3 ⁊ miſtri eorum de-
p̄ſſerant populuz. Ego aūt non feci ita ꝓpꝛ ti
morem dei. Quin potius in ope muri edifica
ui ⁊ agrum non emi. ⁊ omnes pueri mei ꝯgre
gati ad opus erāt. Judei q̄3 ⁊ mgr̄atꝰ cētum
quinquagita viri. ⁊ q̄ vēiebāt ad me đ gētibꝰ
q̄ in circuitu nr̄o ſūt: in mēſa mea erant. Pa
rabatur āt mihi p dies ſingulos bos vnꝰ. ari-
etes ſex electi: exceptis volatilibus: ⁊ inter di
es decē vina ⁊ alia diuerſa ⁊ alia ml'ta tribue
baz. Inſuper ⁊ ānonas ducatꝰ mei non q̄ſiui.
f.13.b. Ualde. n. erat attenuatus ppl's. Memento
mei deꝰ meus i bonū ſ3 oia q̄ feci ppl'o huic.
A Actum eſt āt cū audiſſet ſana VI.
ballath ⁊ tobias ⁊ goſem arabs ⁊ ce
teri inimici noſtri qđ edificaſſem ego
murum ⁊ nō eſſ3 i ipo reſidua interruptio: vſ3
ad tp̄s antez illud valuas nō poſuerā portiſ:
miſerunt ſanaballath ⁊ tobias ⁊ goſez arabs
ad me dicētes. Ueni ⁊ percutiamus fedꝰ pit
in vicul'in campo vno. Ipi āt cogitabāt vt fa
cerent mihi malū. Miſi ergo ad eos nūcios
dicens. Opus grāde ego facio ⁊ n̄ poſſū đſcē
dere ne forte negligatur cū venero ⁊ deſcēde
ro ad vos. Miſerunt āt ad me ſcđm verbum
B hoc per q̄tuor vices. ⁊ r̄ndi eis iuxta ſmonez
priorez ⁊ miſit ad me ſanaballath: iuxta ver
bū prius q̄nta vice p ueꝝ ſuum ⁊ epl'ā hēbat i
manu ſua ſcriptā hoc mō. In gentibꝰ auditū
eſt ⁊ goſem dixit: ꝙ tu ⁊ iudei cogitetis rebel

lare ⁊ ꝓpea edifices muꝝ ⁊ leuaꝛ te velis ſuꝑ
eos regē pp quā cāz ⁊ ꝓphas poſueriſ q̄ p̄di
cēt de te i irl'3 dicētes. Rex i iudea ē. Auditu
rus ē rex v̄ba h̄. Idcirco nūc vēi vt ineamus
ꝯſiliū pariꝛ. Et miſi ad eos dicēs. Nō ē factū
ſ3 v̄ba h̄ q̄ tu loq̄ris. De corde. n. tuo tu ꝯpo
nis h̄. Oēs. n. hi t̄rebāt nos cogitātes ꝙ ceſ-
ſarēt manꝰ nr̄e ab ope ⁊ q̄eſceremꝰ. Quā ob
cām magis ꝯfortaui manꝰ meas. Et igreſſus C
ſū domū ſamaie filij dalaie filij methabeel ſe-
creto. Qui ait. Tractemꝰ nobiſcū i domo dei
i medio tēpli ⁊ claudamꝰ portas edis: q2 vē
turi ſūt vt iterficiāt te ⁊ nocte vēturi ſunt ad
occidēdū te. Et dixi. Nū q̄ſq̄3 ſilis mei fugit?
Et q̄s vt ego ingrediek tēplū ⁊ viuet: Non in
grediar. Et intellexi ꝙ deꝰ non miſiſſet eum:
ſ3 q̄ſi vaticinans locutꝰ eſſet ad me. ⁊ tobias ⁊
ſanaballath conduxiſſent eum. Accepat. n. p̄
cium vt territꝰ facerē ⁊ peccarē ⁊ haberē ma
lum qđ exprobrarēt mihi. Memēto mei dn̄e ſ.5.d.
ꝓ tobia ⁊ ſanaballath iuxta opa eoꝝ talia. ſ3
⁊ noadie prophe ⁊ ceteroꝝ prophaꝝ qui ter
rebāt me. Cōpletus ē āt murꝰ viceſimo q̄nto D
die mēſis elul q̄nquagita duobꝰ diebꝰ. Fcm̄
ē ergo cū audiſſēt oēs inimici nr̄i vt timerēt
vniuerſe gētes: q̄ erāt i circuitu nr̄o: ⁊ cōcide
rent intra ſemetipſos. ⁊ ſcirēt ꝙ a dn̄o factuz
eſt opꝰ hoc. S3 ⁊ i diebꝰ illis ml'te optimatū
iudeoꝝ epl'e mittebanꝛ ad tobiā. ⁊ a tobia ve
niebāt ad eos. Multi. n. erant i iudea h̄ntes
iuramentū eiꝰ: q2 gener erat ſechenie filij io
rei. ⁊ iohānan filiꝰ eiꝰ accepat filiā meſſollaz
filij barachie. S3 ⁊ laudabāt eū coram me. ⁊
verba mea nūciabant ei. Et tobias mittebat
epl'as vt terreret me. VII.
P Oſtq̄3 autē edificatꝰ ē murꝰ. ⁊ poſui A
valuas et recēſui ianitores ⁊ cātores
et leuitas precepi aneni fratri meo ⁊ ananie
principi domꝰ de irl'm. Ipſe. n. q̄ſi vir verax ⁊
timēs deū plus ceteris videbaꝛ. Et dixi eis. n̄
apianꝛ porte irl'm vſq3 ad calorē ſolis. Cūq3
adhuc aſſiſterent clauſe porte ſūt et oppilate
Et poſui cuſtodes de h̄itatoribus irl'm ſingu
los per vices ſuas et vnūquēq3 ꝯ domū ſuā.
Ciuitas āt erat lata nimis et grandis. et po-
pulus paruꝰ in medio eiꝰ et non erant domꝰ
edificate. Deus āt dedit in corde meo et con
gregaui optimates et magr̄atꝰ et vulgus vt
recenſerē eos. Et inueni librū cēſus eoꝝ qui B
aſcēderant primū. et inuentū ē ſcriptū in eo.
Iſti filij ꝓuicie q̄ aſcenderunt de captiuitate
migrātiū quos trāſtulerat nabuchodonoſor
rex babylōis. et reuerſi ſūt i irl'm et in iudeaz
vnuſq̄ſq3 i ciuitatē ſuam q̄ venerunt cum zo
robabel: ioſue: neemias azarias: raamias: na

amin:mardocheus:belsar:mespharat:beg-
goai:nauz:baana. Numerus viroꝝ ppl̄i isrl̄.
Filij pharos duo milia cētū.lxxii.Filii sapha
tia trecēti septuaginta duo:filii ares sexcen-
ti quinquagintaduo:filii phetmoab filioꝝ
iosue:⁊ ioab duo milia octingenti decem ⁊
C octo:filij helam mille octingenti quinqua-
ginta quatuor:filij zethua nōgenti quadra-
gintaq̄nqꝫ:filij zachai septigenti sexagita:fi-
lij bennui sexcēti q̄dragintaocto: filij bebai:
sexcēti vigiti octo:filij azgad duo milia tre-
centi vigintiduo:filij adonicā sexcenti sexa-
ginta septē:filij beguai:duo milia sexaginta
septē:filij adin sexcenti q̄nquagintaquinqꝫ.
filii ather:filii ezechie nongentiocto: filii in-
sem:trecenti vigintiocto : filii besai trecenti
vigintiquatuor.Filii areph centū duodecim
filii gabaon:nonagintaquinqꝫ.Filii bethleē
D ⁊ nethupha:cētū octogintaocto. Viri ana-
thot:cētū vigintiocto.Viri bethamoth:qua
dragintaduo.Viri cariathiari cephira ⁊ be
roth septingenti q̄dragintatres. Viri rama
⁊ nebo sexcenti viginti vn⁹. Viri machmas
cētū vigintiduo.Viri bethel ⁊ chai ducenti
vigintitres.Viri nebo alterius q̄nquaginta
duo.Viri helā alterius:mille ducēti q̄nqua
gitaq̄tuor.filii arem trecēti viginti:filii hieri
cho trecēti q̄dragintaquinqꝫ.filii lodadin ⁊
ono:septingenti vigintiunus:filii senaa:tria
milia nōgenti triginta.Sacerdotes filii ida
ia i domo iesua:nōgēti trigita tres. Filii em-
mer:millequinquagitaduo.filii phessur:mil
le ducenti quadraginta septem . Filii arem
mille decem ⁊ septem.Leuite. Filii iosue ⁊
cedmihel filioꝝ oduie septuagintaquatuor.
E Cātores.filii asaph cētū quadragintaocto.
Janitores:filii sellum filii ather:filii thelmō
filii accub:filii athita:filii sobai:cētūtriginta
octo.Nathinnei. Filii soa:filii asupha: Filii
thebath:filii ceros:filii siaa:filii fadon:filii lo
bana:filii agaba:filii selmō:filii anan:filii ge
del:filii gaer:filii raahia:filii rasin filii neco-
da:filii iezem:filii aza:filii phasea:filii besai:
filii munin:filii nephusim filii bechue:filii
achupha:filii azur:filii besluth:filii maida:fi
lii arsa:filii berchos:filii zizara:filii thema:fi
lii naasia:filii athupha:filii seruoꝝ salomo
nis:filii spthai:filii sopherech:fili pheruda:
filii iahaia:filii dercon:filii gedel:filii sapha
ta:filii achil:filii phocereth:qui erat ortus ex
F asbaim filio amō.Oēs nathinnei:⁊ filii ser-
uorum salomonis:trecenti nonagintaduo.
Hi sunt autem qui ascenderunt de thelma-
la thelarsa cherubadon ⁊ emmer.⁊ non po-
tuerunt indicare domum patrum suorum ⁊

semen suū:vtꝝ ex isrl̄ eēnt filii dalaia:filii to-
bia:filii nechoda:sexcenti quadraginta duo
⁊ de sacerdotibus:filii iobia filii accos : filij
berzellai:qui accepit de filiab⁹ berzellai ga-
laaditidis vxorē ⁊ vocatus est nomine eoꝝ.
Hi quesierūt scripturā suā icensu:⁊ non iue
nerunt ⁊ eiecti sunt de sacerdotio . Dixitqꝫ
athersatha eis vt non mādūcarent de sāctis
sāctorum:donec staret sacerdos doct⁹ ⁊ eru
ditus.Ois multitudo quasi vir vn⁹ quadra-
ginta duo milia sexcenti sexaginta absqꝫ ser-
uis ⁊ ācillis eoꝝ q̄ erāt septēmilia trecēti tri
gintaseptē:⁊ iter eos cātores ⁊ cātatrices du
cēte.Equi eoꝝ sexcenti trigintaseptem:muli G
eoꝝ ducenti quadraginta quinqꝫ:cameli eo
rum quadringēti triginta q̄nqꝫ: asini sex mi
lia septigenti vigiti.Hucusqꝫ refertur q̄d in
commentario scriptum fuerit:exide neemie
historia texitur . Nonnulli āt de pncipibus
familiarum dederunt i opus.Athersatha de
dit in thesaurum auri dragmas mille:phia-
las q̄nquaginta:tunicas saccedotales quin
gentas trigita.Et de principibus familiarū
dederunt in thesaurū operis:auri dragmas
vigiti milia:⁊ argēti minas duo milia ducē
tas.Et qd dedit reliquus populus:auri dra
gmas viginti milia : ⁊ argenti minas duo
milia: ⁊ tunicas sacerdotales sexaginta se-
ptem.Habitauerūt aūt sacerdotes ⁊ leuite ⁊
ianitores ⁊ cātores ⁊ reliquū vulgus. ⁊ na-
thinnei ⁊ oīs isrl̄ in ciuitatib⁹ suis. VIII.

Et venerat mensis septimus.Filij au A
tem israel erant in ciuitatibus suis . 3.esdre. 9.e.
Cōgregatusqꝫ oīs populus quasi vir 1.esdre.3.a.
vn⁹ ad plateā q̄ est añ portā aquaꝝ:et dixerūt
esdre scribe vt afferret libꝝ legis moysi:quā p
cepat dn̄s israeli . Attulit ergo esdras sacer-
dos legem corā mltitudine viroꝝ ⁊ mulierū
cūctisqꝫ qui poterāt intelligere:in die prima
mensis septimi.Et elegit in eo apte in platea
q̄ erat añ portā aquarū de mane vsqꝫ ad me-
diā diem in cōspectu virorū ⁊ mulierum ⁊ sa
pietiū.Et aures omis populi erāt erecte ad
librū.Stetit autē esdras scriba sup gradū li
gneū quē fecerat ad loquēdū:⁊ steterūt iuxta
eū:mathathia ⁊ senia et ania ⁊ vria ⁊ helchia
⁊ maasia ad dexterā ei⁹ ⁊ ad sinistrā phadaia
misahel ⁊ melchia ⁊ asuz ⁊ aseph dana zacha
ria ⁊ mosollam.Et apuit esdras librū corā oi B
pplo.Sup vniuersū quippe pplm eminebat.
Et cū apuisset eū:stetit oīs ppls.Et bn̄dixit es
dras dn̄o deo voce magna.Et rn̄dit oīs ppls:
amen:amen:eleuās man⁹ suas.Et incuruati
sunt ⁊ adorauerūt deuz pni in terram. Por
ro iesue ⁊ baani ⁊ serabia:iami : accub sep-

thai:odia:maasia·celita: azarias:iozabed:
anãi phalaia leuite silētiū faciebāt i pplo ad
audiēdā legē.ppls āt stabat i gradu suo.⁊ le
gerēt i li. legis dī distincte ⁊ apte ad itelligeñ
⁊ intellexerēt cū legeret.dixit āt neemias ipse
est athersatha ⁊ esdras sacerdos ⁊ scriba ⁊
C leuite iterpretātes vniuerso pplo.dies sctifi
3.esdre.9.g. catus est dño deo nr̃o.Nolite lugere ⁊ noli
te flere.Flebat.n.ois ppls cū audiret verba
legis.Et dixit eis.Ite comedite pinguia ⁊ bi
bite mulsū.⁊ mittite ptes eis q̄ nō ꝑparaue
runt sibi:qꝛ scūs dies dñi est ⁊ nolite ꝯtrista
ri.Gaudiū eteni dñi est fortitudo nr̃a.Leui
te aūt silentiū faciebāt in oi pplo dicētes.Ta
cete:qꝛ dies scs est.⁊ nolite dolere.Abijt ita
q3 ois ppls vt comederet ⁊ biberet ⁊ mitte
ret ptes ⁊ faceret letitiā magnam.qꝛ itellexe
rāt v̄ba q̄ docuerat eos.Et in die scdo cōgre
gati sūt pricipes fāiliarū vniuersi ppli sacer
dotes ⁊ leuite ad esdrā scribā vt iterpretarent
eis v̄ba legis.Et inuenerūt scriptū i lege pre
cepisse dñm in mãu moysi vt hitēt filij isrl' in
tabernaculis i die solēni mēse septio.⁊ vt ꝑdi
cēt ⁊ diuulgent vocē i vniuersis vrbibꝰ suis
D ⁊ in irlm dicētes.Egredimini i mōtē:⁊ affer
te frondes oliue ⁊ frondes ligni pulcherimi
frondes myrti ⁊ ramos palmarū ⁊ frondes
ligni nemorosi vt fiāt tabernacła sicut scriptū
est.Et egressus ē ois ppls ⁊ attulerūt. Fece
rūtq3 sibi tabernacula vnusq̄sq3 i domate suo
⁊ in atrijs suis ⁊ i atrijs domꝰ dī ⁊ in platea
porte aq̄rū ⁊ i platea porte ephrai. Fecit ergo
vniuersa ecclesia eoꝝ q̄ redierāt de captiuita
te tabernacła ⁊ hitauerūt i tabernaculis. Nō
n.fecerāt a diebꝰ iosue filij num talia filij isrl'
vsq3 ad diē illu3 ⁊ fuit letitia magna nimis.
Legit aūt in libro legis dei ꝑ dies singulos a
die vsq3 ad diē nouissimū ⁊ fecerunt solēnita
tē septem diebꝰ.⁊ in die octauo collectā iu
A xta ritum. IX

N die aūt vicesimoq̄rto mēsis huiꝰ
cōuenerunt filij isrl' i ieiunio ⁊ in sac
cis ⁊ humꝰ sup eos.Et sepatū ē semē filiorū
isrl' ab oi filio alienigena:⁊ steterūt ⁊ ꝯfitebā
tur peccata sua ⁊ iniq̄tates patrū suoꝝ.Et cō
surrexerūt ad stādū ⁊ legerūt in volumine le
gis dñi dei sui q̄ter in nocte ⁊ q̄ter i die ꝯfite
bant ⁊ adorabāt dñm deū suū.Surrexerunt
āt sr̄ gradū leuitarū iosue et bani et cedmi
hel:remni sabina:abani:sarebias:bani et tha
nani et clamauerūt voce magna ad dñz deū
suū.Et dixerūt leuite iosue:et cedmihel bon
ni asebia:sarebia:arebia:odaia:sebna:fataia.
Surgite bñdicite dño deo nr̃o:ab eterno vs
q3 i eternū. Et bñdicat nōi glie tue excelso i
oi bñdictōe ⁊ laude.Et dixit esdras.Tu ipse
dñe solus tu fecisti celū ⁊ celū celoꝝ ⁊ omnē
exercitū eoꝝ:terrā ⁊ vniuersa q̄ in ea sūt ma
ria ⁊ oia q̄ in eis sunt.Et tu viuificas oia hec B
⁊ exercitus celi te adorat.Tu ipse dñe deꝰ q̄ Gen.11.
elegisti abrā ⁊ eduxisti eū de igne chaldeoꝝ
⁊ posuisti nomē eiꝰ abraā:⁊ inuenisti cor eius
fidele corā te:⁊ ꝑcussisti cum eo fedus vt da
res ei terram chanãei ethei euei ⁊ amorrei ⁊
pherezei ⁊ iebusei ⁊ gergesei:vt dares semi
niꝰ.Et iplesti v̄ba tua qm̄ iustus es.Et vidisti exo.3.b
afflictionē patꝝ nr̃oꝝ i egypto:clamoremq3
eoꝝ audisti sr̄ mar̄ rubrū ⁊ dedisti signa atq3
portēta i pharaōe ⁊ i vniuersis fuis eiꝰ:⁊ i oi
pplo tre illiꝰ.Cognouisti.n.qꝛ supbe egerāt
ꝯ eos.⁊ fecisti tibi nomē sicut ⁊ i hac die.Et ma
re diuisisti añ eos.⁊ trāsierūt ꝑ mediū maris
i sicco.Persecutores āt eoꝝ ꝓiecisti i ꝓfun
dū q̄si lapidē i aq̄s validas ⁊ i colūna nubis exo.14
ductor eoꝝ fuisti ꝑ diē.⁊ in colūna ignis per
noctē vt appereret eis via ꝑ quā igrediebant.
Ad mōtē q̄3 synai descēdisti ⁊ locutꝰ es cu3 C
eis de celo ⁊ dedisti eis iudicia recta ⁊ lege3
v̄itatis cerimōias ⁊ ꝑcepta bōa.Et sabbatu3
scificatū tuū ostēdisti eis.⁊ mādata ⁊ cerio
nias ⁊ legē ꝑcepisti eis i mãu moysi serui tui
Panē q̄3 de celo dedisti eis i fame eoꝝ ⁊ a
quam de petra eduxisti eis sitientibus. Et di
xisti eis vt ingrederent ⁊ possiderent terra3.
sup qua3 leuasti manum tuā vt traderes eis
Ipsi v̄o ⁊ pr̄es nr̄i supbe egerunt ⁊ indura
uerunt ceruices suas ⁊ non audierūt māda
ta tua.⁊ noluerunt audire ⁊ nō sūt recorda
ti mirabilium tuoꝝ que feceras eis.Et idura
uerunt ceruices suas .et dederunt caput vt
cōuerterentur ad fuitutē suā q̄si ꝑ ꝯtētiōem
Tu āt deus ꝓpitiꝰ clemēs ⁊ misericors lōga
nimis ⁊ multe mifatiōis non dereliq̄sti eos
Et quidem cū fecissēt sibi vitulū cōflatilem.⁊
dixissent.Iste est deus tuꝰ q̄ eduxit te d̄ egyp D
to feceruntq3 blasfemias magnas:tu āt in mi
sericordijs tuis mlt̄ nō dimisisti eos in deserto
Columna nubis nō recessit ab eis ꝑ diem vt Exo.
duceret eos in viā.⁊ colūna ignis per nocte3
vt ostēderet eis iter per qd̄ igrederēt.Et spū3
tuū bonū dedisti q̄ doceret eos.et manna tu
um nō ꝓhibuisti ab ore eoꝝ.⁊ aqua3 dedisti
eis insiti. Quadraginta ãnis pauisti eos in
deserto nihilq3 eis defuit.Vestimēta eoꝝ nō
inueterauerūt.et pedes eoꝝ non sūt attriti.Et
dedisti eis regna et pplos et partitꝰ es eis sor
tes.Et possederunt terrā seon.et trā regis ese
bon et terram og regis basan.Et mltiplicasti
filios coru3 sicut stellas celi.et adduxisti eos
ad terrā d̄ q̄ dixeras pr̄ibꝰ coru3 vt igrederēt

ꝛ poſſiderent.Et venerunt filij.ꝛ poſſederunt terram.Et hūiliaſti corā eis hitatores t̄re chananeos.ꝛ dediſti eos in manu eoꝝ. ꝛ reges eoꝝ ꝛ pplos t̄re vt facerēt eis ſicut placebat
E illis.Ceperunt itaqꝫ vrbes munitas ꝛ humū pinguem:ꝛ poſſederunt domos plenas cunctis bonis:ciſternas ab eis fabricatas :vineas ꝛ olineta.ꝛ ligna pomifera mlta.Et cōederūt ꝛ ſaturati ſunt.ꝛ īpinguati ſūt ꝛ abūdauerūt delitijs in bōitate tua magna.Prouocauerūt āut te ad iracundiam.ꝛ receſſerūt a te.ꝛ ꝓiecerunt legem tuā pᵒ terga ſua.Et ꝓphas tuos occiderunt q̄ ꝓteſtabanꝭ eos vt reuerterētur ad te:feceruntqꝫ blaſſemias grādes.ꝛ dediſti eos in manum hoſtiū ſuoꝝ ꝛ afflixerunt eos. Et in tp̄e tribulationis ſue clamauerūt ad te ꝛ tu de celo audiſti.ꝛ ſm̄ miſerationes tuas multas dediſti eis ſaluatores: qui ſaluarent eos de manu hoſtiū ſuorū.Cūqꝫ requieuiſſēt reuerſi ſunt vt facerent malum in conſpectu tuo:ꝛ dereliquiſti eos i manu inimicoꝝ ſuoꝝ
F ꝛ poſſederunt eos.Cōuerſiqꝫ ſūt ꝛ clamauerūt ad te.Tu autem de celo exaudiſti ꝛ liberaſti eos in miſericordijs tuis multis tēporibᵒ:ꝛ cōteſtatus es eos vt reuerterenꝭ ad legē tuam. Ipſi vero ſupbe egerunt ꝛ non audierūt mandata tua:ꝛ i iudicijs tuis peccauerunt que faciet hō.ꝛ viuet in eis.Et dederunt hūerum recedētē:ꝛ ceruicē ſuā idurauerūt: nec audierunt.Et ꝓtraxiſti ſup eos annos multos:ꝛ cōteſtatus es eos in ſpū tuo p manū ꝓphaꝝ tuoꝝ ꝛ nō audierūt:ꝛ tradidiſti eos i manū pploꝝ terraꝝ.In miſericordijs aūt tuis plurimis nō feciſti eos in ↄſūptionē:nec dereliq̄ſti eos qm̄ deus miſerationū ꝛ clemēs es tu.
3.1.b Nūc itaqꝫ deus nr̄:magne forꝭ ꝛ t̄ribilis: cuſtodiēs pactū ꝛ miam ne auertas a facie tua oēm laborē q̄ inuenit nos reges nr̄os principes ꝛ ſacerdotes ꝛ prophetas noſtras ꝛ patres noſtros ꝛ omnem populum tuum a diebus regis aſſur vſqꝫ in diem hanc.Et tu iu-
G ſtus es in omnibus que venerunt ſuper nos quia veritatem feciſti nobis:nos autem impie egimus.Reges nr̄i principes nr̄i : ſacerdotes nr̄i:ꝛ p̄res nr̄i:nō fecerūt legē tuā:ꝛ non attēderūt mādata tua ꝛ teſtimonia tua q̄ teſtificatus es in eis.Et ipſi in regnis ſuis bonis ꝛ in bonitate tua multa quā dederas eis ꝛ i terra latiſſima ꝛ pingui quā tradideras i ↄſpectu eoꝝ:nō ſeruierūt tibi:nec reuerſi ſūt a ſtudijs ſuis peſſimis.ecce nos ipſi hodie ſui ſumus:ꝛ terra quā dediſti patribus nr̄is vt comederēt panē eius:ꝛ q̄ bona ſunt eius: ꝛ nos ipſi ſerui ſumᵒ i ea:ꝛ fruges eius multiplicanꝭ regibᵒ quos poſuiſti ſup nos pp pcā nr̄a:ꝛ corporibus nr̄is dn̄anꝭ ꝛ iumētis nr̄is ſm̄ volūtatē ſuā ꝛ i tribulatōe magna ſumᵒ. Sup oībᵒ ergo his nos ipſi ꝑcutimᵒ fedus ꝛ ſcribimus:ꝛ ſignāt ꝑncipes nr̄i: leuite nr̄i ꝛ ſacerdotes nr̄i.

X

A Signatores aūt fuerūt neemias athersatha filius acheiai:ꝛ ſedechias:azarias:hieremias:pheſſur:amarias: melchias accus:ſebenia:melluc:maarē:merimuth:obdias:daniel genthon:baruch:moſſolā:abiam:miamin:mazia:belga:ſemeia:hi ſacerdotes.Porro leuite:ioſue filius azarie:bennui de filijs enadab:cedmiel ꝛ fratres eorum:ſechenia:odenia:celita:phalaia:anan:micha:roob:aſebia:zachur:ſerebia:ſabania : odia:ban:baninu.Capita populi:feros: phetmoab:elam:zetu:bani:bōni:azgad:bebai: adonaia:beggoai:adin:ather:ezechia:azur:odeuia:aſū:beſai areth:anatoth:nebai:mecphia moſollam:azir:meſizabel:ſadoch:ieddua ſelthia:anan:ania:oſee:anania:aſub.aloeſ.phaleam.ſobech.reum . aſebia .madſia. ethaia ānan:hanan.mellucb.arem. baana: ꝛ reliq̄ de populo.Sacerdotes leuite ianitores ꝛ B
cātores.nathinnei ꝛ omnes qui ſe ſeparauerunt de populis terrarum ad legem dei vxores eorum filij eorum ꝛ filie eorum omnes qui poterant ſapere ſpondentes pro fratribus ſuis optimates eorum.ꝛ qui veniebant ad pollicendum ꝛ iurandum vt ambularēt in lege domini quā dederat in manu moyſi ſerui ſui vt facerent ꝛ cuſtodirent vniuerſa mandata domini dei noſtri ꝛ iudicia eius ꝛ cerimonias eius.ꝛ vt nō daremus filias noſtras populo terre.ꝛ filias eorum non accipiemus filijs nr̄is.Ppl̄i quoqꝫ terre q̄ importāt venalia ꝛ oīa ad vſū p diē ſabbati vt vendāt.nō accipiemᵒ ab eis i ſabbato ꝛ i die ſcificato:ꝛ dimittemᵒ ānū ſeptimū ꝛ exactionē C
vniuerſe manᵒ.Et ſtatuemᵒ ſup nos ꝑcepta vt demus t̄ciā ꝑtem ſicli per ānum ad opus domus dei nr̄i ad pāes ꝓpoſitiōis ꝛ ad ſacrificiū ſēpiternū ꝛ i holocauſtū ſēpiternū i ſabbatis in kl̄ēdis i ſolēnitatibus ꝛ i ſcificatꝭ ꝓ pctō vt exorēꝭ ꝓ iſrl̄.ꝛ in oēm vſū domus dei nr̄i.Sortes ergo miſimus ſup oblationē lignoꝝ iter ſacerdotes leuitas ꝛ ppl̄m vt inferrēt i domū dei nr̄i p domos p̄rum nr̄orum p tpa a tpibus āni vſqꝫ ad ānum.vt arderēt ſup altare dn̄i dei nr̄i ſicut ſcriptum eſt in lege moyſi.Et vt afferremus primogenita t̄re nr̄e.ꝛ ꝑmitiua vniuerſi fructus oīs ligni. ab āno i ānū in domo dn̄i ꝛ ꝑmitiua filioꝝ nr̄orū ꝛ pecoꝝ nr̄oꝝ ſicut ſcriptū ē i lege ꝛ ꝑmitiua boū nr̄oꝝ ꝛ ouiū nr̄aꝝ vt offerrēt i domo D

dei nr̃i sacerdotibꝰ q̃ ministrant i domo dei
nr̃i. Et p̃mitias ciboꝝ nostrorum ⁊ libaminũ
nr̃oꝝ ⁊ poma oĩs ligni. videmie quoq; ⁊ olei
afferemus sacerdotibus ad gazophylatium
dei nr̃i. ⁊ decimã ptem tre nr̃e leuitis. Ipsi le
uite decimas accipiẽt ex oĩbus citatibus ope
rũ nr̃oꝝ. Erit aũt sacerdos filiꝰ aaron cum le
uitis in decimis leuitaꝝ. ⁊ leuite offerent de
cimã ptẽ decime sue i domo dei nr̃i ad gazo
phylatium in domo thesauri. Ad gazophyla
tiũ. n. deportabũt filij isrl̃ ⁊ filij leui primitias
frumẽti ⁊ vini ⁊ olei ⁊ ibi erunt vasa dñi scti
ficata. ⁊ sacerdotes ⁊ cantores ⁊ ianitores. ⁊
ministri. ⁊ non dimittemus domum dei no
stri. XI
A HAbitauerunt aũt p̃ncipes ppl̃i i irl̃z
Reliq̃ v̾o plebs misit sortẽ vt tolle
ret vnam ptem de decẽ q̃ hitaturi eẽnt i irl̃m
citatẽ scã; nouẽ v̾o ptes i citatibus. Bene
dixit aũt ppl̃s oĩbus viris q̃ se spõte obtule
rant vt hitarent in irl̃m. Hi sunt itaq; princi
pes ꝓuincie q̃ hitauerunt i irl̃m ⁊ i citatibus
iuda. Hitauit aũt vnusq̃sq; i possessione sua
in vrbibus suis israel: sacerdotes leuite: na
thinei. ⁊ filij fuoꝝ salomonis. Et i irl̃z habita
uerũt de filijs iuda. ⁊ d̃ filijs beniami. De filijs
iuda: athaias filius aziam: filij zacharie: filij
amarie: filij saphatie: filij malalehel. De filijs
phares: ismaasia filius baruch: filius colloza
filius azia: filius addaia filius ioarib: filius
B zacharie: filius silonites. Omnes filij phares
qui habitauerunt in irl̃m quadringenti sexa
ginta nouem viri fortes. Hi sunt autem filij
beniamin. Sellũ filius mosollam, filius ioed
filius phadaia: filius colaia: filius masaia: fili
us etheel filius vsaia. Et post euz gebbai: sel
lai nongenti vigintiocto. ⁊ iobel filiꝰ zechri
prepositus eoꝝ: ⁊ iudas filius sennua sup ci
uitatẽ secundus. Et de sacerdotibus: idaia fi
lius ioarib: iachin: saraia filius helchie filius
mosollam: filius sadoch: filius meraioth: fili
us achitob principes domꝰ dei ⁊ fr̃es eoꝝ fa
cientes opa templi: octigẽti vigintiduo. Et
adaia filius ieroam filius phelea: filius amsi
filius zacharie: filius phessur: filius melchie
⁊ fratres eius principes patꝝ: ducẽti q̃dragi
taduo. Et amasai filiꝰ azriel: filius azi: filius
mosollamoth: filius emmer. ⁊ fr̃es eoꝝ potẽ
C tes nimis: centũ vigintiocto. ⁊ p̃positus eoꝝ
zabdihel filius potentiũ. Et de leuitis sebe
nia filius asob: filius azaricam: filius asabia:
filiꝰ bõni: ⁊ sabathai ⁊ iozabeth sup oĩa opa
q̃ erãt forinsecus in domo dei a principibus
leuitaꝝ. Et mathania filius micha: filius ze
bedei: filius asaph princeps: ad laudandũ ⁊
ad confitendũ in orõne: ⁊ bechecias secundꝰ
de fratribꝰ eius: ⁊ abda filius samuha: filius
galal: filius ydithum. Oẽs leuite in ciuitate
sctã ducẽti octogintaq̃tuor. Et ianitores: ac
cub: telmon ⁊ fr̃es eoꝝ q̃ custodiebant ostia:
centũ septuagitaduo. Et reliqui ex isrl̃ sacer
dotes ⁊ leuite in vniuersis ciuitatibus iuda
vnusq̃sq; i possessione sua: ⁊ nathinei q̃ habi
tabant in ofel. ⁊ syaha ⁊ gaspha de nathinne
is. Et ep̃s leuitaꝝ in hierusalẽ: azi filius baãi
filius asabie filius mathanie: filius miche.
De filijs asaph: cantores i ministerio domꝰ B
dei. Preceptum quippe regis super eos si
bi erat. ⁊ ordo in cantoribus per dies singu
los. ⁊ asathaia filius mesezebel. de filijs zara:
filij iuda in manu regis iuxta omne verbuz
populi ⁊ i domibus per omnes regiones eo
rũ. De filijs iuda hitauerunt in cariatarbe ⁊
in filiabus eius. ⁊ in dibon ⁊ in filiabus eius
⁊ in capseel ⁊ in viculis eius.. ⁊ i iesue ⁊ i mo
lada. ⁊ in bethfaleth ⁊ in asersual. ⁊ in bersa
bee. ⁊ in filiabus eius ⁊ in sicelech. ⁊ in mo
chona ⁊ in filiabus eius. ⁊ in remmõ ⁊ in sa
ra. ⁊ in ierimuth zonoa: odollaz. ⁊ in uillis
earum lachis ⁊ in regionibus eius ezecha ⁊
in filiabus eius. si manserunt in bersabee vs
q; ad vallem hẽnon. Filij autem beniamin
ageba: mechmas ⁊ hai ⁊ bethel ⁊ filiabus
eiꝰ: anathot: anob: anana: asor ramathai ma
dib seboĩ: neballath: ⁊ ono valle artificum. ⁊
de leuitis portiones iude ⁊ beniamin. XII
HJ sunt autem sarerdotes ⁊ leuite q̃ A
ascenderunt cum zorobabel filio sa
lathiel. Josue saraia: hieremias es
dras amaria melluch: accus: sechẽias: reum
merimuth addo: gẽthõ aaia: miami: madaia
belga semea ⁊ ioarib idaia: sellum amochel
ceia: adaia. Isti principes sacerdotum ⁊ fra
tres eorum in diebus iosue. Porro leuite ie
sua: benui cedmihel: sarabia: iuda: mathani
as super hymnos ipsi ⁊ fratres eorum. ⁊ bec
checia: atq; ethanni ⁊ fratres eorum vnusq̃s
q; in officio suo. Josue autem genuit ioachi
⁊ ioachi gẽuit eliasib ⁊ eliasib gẽuit ioiada. ⁊
ioiada genuit ionathã: et ionathan gẽuit ie
da. In diebus aũt ioachi erant sacerdotes et
p̃ncipes familiarũ saraie maarie: hieremie: a
nanie: esdre mosollã: amarie: iohãnã: milico
ionathã: sebenie ioseph: aran: edna: mara
ioth: elci: adaie: zacharie: genthon: mosollaz
abie: zecheri: miamin et modaie: felti: bel
ge: semna: semeie: ionathan: ioarib: matha
nai iodaie: azzi: sellaie: cellaia: mochober
elchie: asebie: idaie: nathanahel. Leuite in B
diebus eliasib ⁊ ioiada et ionã et iedboa scri

pti principes familiaꝝ ꝛ sacerdotes i regno
darij p se. filij leui principes familiaꝝ scripti i
libro v̓boꝝ dieꝝ. ꝛ vsq; ad dies ionathan: filij
eliasib. Et pricipes leuitaꝝ: asebia: serbia ꝛ ie-
sue filius cedmiel. ꝛ fr̄es eoꝝ̄ p vices suas vt
laudarent ꝛ ꝯfiterent iuxta p̄ceptū dauid vi
ri dei. ꝛ obseruarēt eq̄ p ordinez. Mathāia ꝛ
bechecia ꝛ obedia: mosollā: thelmon: accub:
custodes portaꝝ ꝛ vestibuloꝝ an̄ portas. Hi
in dieb⁹ ioachin: filij iosue filij iosedech. ꝛ in
dieb⁹ neemie ducis ꝛ esdre sacerdotis scribe
q;. In dedicatiōe aūt muri irl̄m: req̄sierūt le-
uitas de oībus locis suis: vt adducerent eos
in irl̄z. ꝛ facerent dedicationē ꝛ leticiā i actō
ne gr̄aꝝ ꝛ cantico ꝛ i cymbalis psalterijs ꝛ ci
tharis. ꝯgregati sūt āt filij cantoꝝ ꝛ de cāpe-
strib⁹ circa irl̄m. ꝛ de villis netuphati. ꝛ d̄ do
mo galgal. ꝛ de regionibus geba esmaueth:
q̄m villas edificauerunt sibi cantores in cir-
cuitu irl̄m. Et mūdati sūt sacerdotes ꝛ leuite
mundauerunt ppl̄z ꝛ portas ꝛ muꝝ. Ascēde
re āt feci principes iuda sup muꝝ. ꝛ statui du
os choros laudantium magnos. Et ierūt ad
d̄xterā sup muꝝ ad portā sterquilinij. Et iuit
post eos osaias ꝛ media ps principuz iuda ꝛ
azarias. esdra. ꝛ mosollā iuda. ꝛ beniamin: ꝛ
semeia: ꝛ hieremia. Et de filijs sacerdotū i tu
bis: zacharias filius ionathā: fili⁹ semeie: fili
us mathāie: filius michaie: fili⁹ zechur: filius
asaph. ꝛ fr̄es eius semeia. ꝛ azarel: malalai:
galalai: maai: nathanahel ꝛ iuda ꝛ anani: in
vasis cātici dauid viri dei: ꝛ esdras scriba an̄
eos in porta fontis. Et ꝯ̄ eos ascenderunt in
gradib⁹ ciuitatis dauid in ascensu muri sup
domū dd̄. ꝛ vsq; ad portā aquaꝝ ad orientē.
Et chorus scd̄s gr̄as referentiū ibat ex aduer
so. ꝛ ego post eū. ꝛ media ps ppl̄i sup muꝝ ꝛ
sup turrim furnoꝝ. ꝛ vsq; ad murū latissimū.
ꝛ sup portā ephraim ꝛ sup portā antiquaz ꝛ
sup portā pisciū ꝛ turrim ananchel. ꝛ turrim
emath. ꝛ vsq; ad portā gregis. ꝛ steterunt in
porta custodie. Steterūtq; duo chori laudā-
tium in domo dei. ꝛ ego ꝛ dimidia ps magi-
stratuū mecū. Et sacerdotes. Eliachim: maa-
sia: miami: michea. elioai zacharia. ꝛ anāia in
tubis. ꝛ maasia ꝛ semeia ꝛ elazar ꝛ azi ꝛ ioha
nan ꝛ melchia ꝛ elā ꝛ ezer. Et clare cecinerūt
cātores. ꝛ iezraia p̄posit⁹. Et imolauerunt in
die illa victimas magnas ꝛ letati sunt. De⁹
n. letificauerat eos letitia magna. Sz ꝛ vxo-
res eoꝝ ꝛ liberi gauisi sunt. ꝛ audita ē leticia
illa irl̄z procul. Recensuerūt quoq; in die il
la viros sup gazophylatiū thesauri: ad liba-
mina. ꝛ ad primitias ꝛ ad decimas vt itrofer
rent p eos principes ciuitatis in decore gr̄a
rum actiones sacerdotes ꝛ leuitas: q2 letifi-
catus est iuda in sacerdotibus ꝛ leuitis astā
tibus. ꝛ custodierunt obseruationē dei sui ꝛ
obseruationē expiationis ꝛ cantores ꝛ iani-
tores iuxta p̄ceptū dauid ꝛ salomōis filij ei⁹
q2 in diebus dauid ꝛ asaph ab exordio erant
p̄ncipes ꝯstituti cātoꝝ i carmie laudātium ꝛ
ꝯfitētiū deo. ꝛ oīs isrl̄ in dieb⁹ zorobabel ꝛ in
dieb⁹ neemie dabāt ptes cātorib⁹ ꝛ ianitori
bus p dies singulos. ꝛ sanctificabāt leuitas.
ꝛ leuite sanctificabāt filios aaron. XIII.

In die āt illo lectū est i volumie moy A
si: audiente ppl̄o. Et inuentū ē scrip-
tum in eo q non debeant introire a-
monites ꝛ moabites in eccl̄iaz dei vsq; i eter
num eo q non occurrerint filijs israel cū pa
ne ꝛ aqua ꝛ conduxerunt aduersū eos baalā
ad maledicendum eis ꝛ conuertit deus no-
ster maledictionē in benedictionē. Factū est
aūt cū audissent legē sepauerunt oēm alieni
genā ab israel. Et sup hoc erat eliasib sacer-
dos q̄ fuerat p̄posit⁹ in gazophylatio dom⁹
dei nr̄i. ꝛ proximus tobie. Fecit ergo sibi ga-
zophylatiū grande. ꝛ ibi erant an̄ eū reponē
tes mūera ꝛ thus ꝛ vasa ꝛ decimā frumenti
vini ꝛ olei: ptes leuitaꝝ ꝛ cantoꝝ ꝛ ianitoruz
ꝛ primitias sacerdotales. In oībus āt his nō
fui in irl̄m: q2 in anno tricesimo scd̄o artaxer
xis regis babylōis veni ad regē. Et i fine die-
rum rogaui regē. ꝛ veni in irl̄m. Et intellexi
malum qd̄ fecerat eliasib tobie: vt faceret ei
thesaurū in vestibulis dom⁹ dei. ꝛ malū mihi
visū est valde. ꝛ proieci vasa dom⁹ tobie foras B
de gazophylatio: p̄cepiq; ꝛ emundauerūt ga
zophylatiū. Et retuli ibi vasa domus dei sacri
ficiū ꝛ thus. Et cognoui q ptes leuitarū non
fuissent date: ꝛ fugisset vnusquisq; in regionē
suā de leuitis ꝛ cātoribus ꝛ d̄ his q̄ ministra
bant. ꝛ egi causam aduersum magistratus ꝛ
dixi. Quare dereliquimus domū dei: Et con
gregaui eos ꝛ feci stare i stationibus suis. Et
oīs iuda apportabat decimam frumenti. vi-
ni ꝛ olei in horrea. Et constituimus sup hor-
rea selemiā sacerdotem. ꝛ sadoch scribā. ꝛ fa
daiam de leuitis. ꝛ iuxta eos anan filium za
chur filium mathanie: q̄m fideles comproba
ti sunt. ꝛ ipsis credite sunt partes fratruz suo
rum. Memēto mei deus meus pro hoc ꝛ ne S.5.d.J.eo.
deleas miserationes meas quas feci i domo
dei mei. ꝛ in cerimonijs eius. In diebus illis
vidi in iuda calcantes torcularia in sabbato
portantes aceruos ꝛ onerantes super asinos
vinum ꝛ vuas ꝛ ficus ꝛ omne onus. ꝛ inferē
tes in hierusalem die sabbati. Et contestatus
sum eos vt in die qua vendere liceret vende-

rēt. Et tyrij hitauerīt ī ea īferentes piſces ⁊ oīa
vēalia. Et vēdebāt ī ſabbatis filijs iuda ⁊ irl'z.
C Et obiurgaui optiates iuda. Et dixi ei. Que ē
hec res mala quā vos facitꝭ ⁊ ꝓphanatis diez
ſabbati: Nunqd nō h̄ fecerunt pr̄es noſtri. ⁊
adduxit d̄s n̄r ſup̄ nos oē maluz hoc. ⁊ ſuper
ciuitatem hanc: Et vos additis iracūdiā ſup̄
iſrael violādo ſabbatū. Factū ē āt cū quieuiſ-
ſēt porte irl'm die ſabbati dixi ⁊ clauſerunt ia-
nuas ⁊ precepi vt nō aperirent eas vſqꝫ poſt
ſabbatuz. Et de pueris meis cōſtitui ſup̄ por-
tas vt null⁹ inferret on⁹ die ſabbati. Et man-
ſerunt negociatores ⁊ vēdentes ⁊ vniuerſa
venalia foris irl'm ſemel ⁊ bis ⁊ cōteſtatus
ſū eos. et dixi eis. Quare manetꝭ ex aduerſo mu-
ri: Si ſecūdo hoc feceritꝭ manū mittā in vos.
Itaqꝫ ex tp̄e illo nō venerunt ī ſabbato. Dixi
qꝫ leuitis vt mundarēt et venirēt ad cuſtodi-
ēdas portas ⁊ ſcificādā diez ſabbati. Et ꝓ hoc
ergo memēto mei de⁹. ⁊ p̄ce mihi ſm̄ mītitu-
dinē miſerationuz tuaꝝ. Sʒ et in dieb⁹ ill' vidi
iudeos ducentes vxores azotidas ammōiti-
das et moabitidas. Et filij eorum ex media
B parte loquebantur azotice: et neſciebant lo-
qui iudaice. et loqbanẗ iuxta liguā ppl'i ⁊ ppl'i
Et obiurgaui eos. et maledixi. Et cecidi ex
eis viros. et decaluaui eos et adiuraui in deo
vt nō darent filias ſuas filijs eoruz. et nō accipe-
rent de filiabus eoꝝ filijs ſuis. et ſibimetipſis
dicens. Nunqd nō ī h⁹cemōi re peccauit ſalo-
mon rex iſrl': Et certe in gētib⁹ mltis non erat
rex ſilis ei. ⁊ dilectus deo ſuo erat. ⁊ poſuit euz
deus regē ſup̄ omnē iſrl'. Et ipʒ ergo duxerūt ad
peccatum mulieres alienigene. Nūqd ⁊ nos
inobedientes faciem⁹ oē malū grāde hoc vt p̄-
uaricemur in deo nr̄o. ⁊ ducam⁹ vxores per-
egrinas: De filijs autē ioiada filij eliaſib ſa-
cerdotis magni. gener erat ſanaballathoro-
nitis quez fugaui a me. Recordare dn̄e deus
meus aduerſū eos q̄ polluūt ſacerdotiū: iuſ-
qꝫ ſacerdotale ⁊ leuiticum. Igr̄ mūdaui eos
ab omnib⁹ aliēigēis. ⁊ ꝯſtitui ordīes ſacerdo-
tum ⁊ leuitaꝝ vnumquēqꝫ ī miſterio ſuo. ⁊ in
oblatiōe lignorū ī tp̄rib⁹ cōſtitutis ⁊ ī p̄mitijs
3.5.d.⁊ Memento mei deus meus in bonum. Amē
3.eo.

Explicit liber Neemie. Incipit
liber Eſdre ſecundus. Capitulum. I.

A
4.Re.23.c
2.Pa.35.a.

ET fecit ioſias paſca in hiroſo-
lymis domio. ⁊ imolauit pha-
ſe q̄rtadecia luna p̄mi menſ.
ſtatuens ſacerdotes p̄ vices
dieruz ſtolis amictos ī tēplo
dn̄i. Et dixit leuitis ſacris ſuis iſrl': vt ſātifica-
rent ſe dn̄o ipoſitione ſcē arche dn̄i in domo
qua edificauit ſalamon fili⁹ dauid rex. Non
erit vobis tollere ſup̄ hūeros cā. Et nūc deſer-
uite dn̄o vr̄o ⁊ curā agite gentis illi⁹ iſrl' ex
p̄te ſm̄ pagos ⁊ tribus vr̄as. ſm̄ ſcripturam
dauid regis iſrl' ⁊ ſm̄ magnificentiam ſalo-
monis filij eius: oēs in tēplo ⁊ ſʒ p̄ticulā p̄n-
cipatus paternā vr̄am eoꝝ qui ſtāt ī ꝯſpectu
fratrum filioꝝ iſrl'. Immolate paſca ⁊ ſacrifi-
cia parate ſr̄ibus vr̄is ⁊ facite ſm̄ p̄ceptum
dn̄i qđ datum eſt moyſi. Et donauit ioſias in
plebē que inuēta eſt: ouiū agnoꝝ ⁊ hedoꝝ ⁊
caprarum triginta milia: vitulos tria milia.
Hec de regalibus data ſunt ſm̄ ꝓmiſſionem B
ppl'o ⁊ ſacerdotibus in paſca: oues numero
duo milia: ac vituli centum. Et iechonias ⁊
ſemeias ⁊ nathanael fratres ⁊ aſabias ⁊ ozi-
el. ⁊ coraba in phaſe oues q̄nqꝫ milia: vitl'os
q̄ngentos. Et h̄ cum fierent elegant: ſteterūt
ſacerdotes ⁊ leuite hn̄tes azima per tribus
Et ſm̄ partes p̄ncipatus patꝝ ī ꝯſpcū ppl'i of-
ferebant dn̄o: ſm̄ ea que in libro moyſi ſcrip-
ta ſunt. Et aſſauerunt phaſe igni ꝓut opor-
tebat ⁊ hoſtias coxerūt in emolis ⁊ ī oll' cum
beniuolentia. Et attulerūt oib⁹ q̄ erāt ex ple-
be. ⁊ p⁹ h̄ parauerunt ſibi ⁊ ſacerdotib⁹. Sacer-
dotes enī offerebant adipes vſqꝫ dum finita
eēt hora. ⁊ leuite parauerunt ſibi ⁊ ſr̄ib⁹ ſuis fi-
lijs aarō. Et ſacrificatores filij aſaph erant p̄
ordinē ſm̄ preceptum dđ. Et aſaph ⁊ zacha-
rias ⁊ ieddimus qui erat a rege ⁊ oſtiarij p̄
ſingulas ianuas: ita vt nō preuaricaret vnus
q̄ſqꝫ ſuā. Fr̄es enī illoꝝ parauerūt illis. Et cōſu- C
mata ſunt. que p̄tinebāt ad ſacrificiū dn̄i. In
illa die egerūt phaſe. ⁊ offerebant hoſtias ſup̄
dn̄i ſacrificium ſm̄ preceptum regis ioſie. Et
egerūt filij iſrl' qui inuēti ſūt ī tp̄e illo phaſe.
⁊ diem feſti azimoꝝ p̄ dies ſeptez. Et nō ē cele-
bratū phaſe tale in iſrl' a tp̄ibus ſamuel pro-
phete. ⁊ oēs reges iſrl' nō celebrauerunt ta-
le paſca quale egit ioſias ⁊ ſacerdotes ⁊ le-
uite ⁊ iudei ⁊ oīs iſrael qui īuēti ſūt ī ꝯmora-
tione hieroſolimis. Decimooctauo anno re-
gnante ioſia celebratuz eſt phaſe. Et directa
ſunt op̄a ioſie in conſpectu dn̄i ſui ī corde ple-
no metuētia. ⁊ que circa illū q̄dez ꝯſcripta ſūt
in priſtinis tp̄ib⁹ de eis qui peccauerūt q̄qꝫ
irreligioſi fuerūt in dn̄z pre oī gente. ⁊ q̄ nō q̄-
ſierunt verba dn̄i ſuper iſrael. Et p⁹ oēz actuz 4
huīc ioſie aſcēdit pharao rex egypti veniēs ī 2.
charchamis ab itere ſup̄ eufratē. ⁊ exijt in ob-
uiam illius ioſias. Et miſit rex egypti ad io-
ſiam: dicens. Quid mihi ⁊ tibi eſt rex iude?
Non ſum miſſus a dn̄o vt pugnem ꝯ te. Su-
per eufraten. n. bellum meum eſt. Feſtinans
deſcende. Et nō eſt reuerſus ioſias ſup̄ curꝝ

sed expugnare eũ conabat̃:non attẽdẽs v̓bũ
ꝓphe ex ore dñi:ſ3 ꝯſtituit ab eũ bellũ in cam
po magedo. Et deſcenderũt principes ad re
gem ioſiã.Et dixit rex pueris ſuis.Amouete
me a ꝓlio.Infirmat⁹ ſum.n.valde. Et ſtatim
amouerũt eũ pueri ipſi⁹ de acie.Et aſcẽdit ſu
per currũ ſcdarium ſuũ. ⁊ ꝑueniẽs hieroſoly
mã vita funct⁹ eſt.⁊ ſepultus ẽ in paterno ſe
pulchro.Et in tota iudea lugebant ioſiã ⁊ q̊
ꝓſidebãt cũ vxorib⁹ lamentabant eu3 vſq3 in
E hunc diẽ.Et datũ eſt hoc fieri ſp in oẽ genus
iſrael.Hec aũt preſcripta ſũt in libro hiſtoria
rũ regũ iude.⁊ ſingula geſta act⁹ioſie ⁊ eius
gloria.⁊ intellectus ei⁹ in lege dñi:queq3 ge
ſta ſunt ab eo ⁊ que non:ſcripta ſunt in libro
regũ iſrael ⁊ iude. Et aſſumentes q̊ erant ex
gente iechoniã filiũ ioſie.ꝯſtituerunt regẽ ꝓ
ioſia patre ſuo cũ eſſet ãnoꝝ trigintatriũ ⁊ re
gnauit ſup iſrl̃ mẽſib⁹ tribus.Et amouit eu3
rex egypti ne regnaret i hieroſolymis.⁊ mul
ctauit gentẽ argenti talẽta centũ ⁊ auri talẽ
tum vnũ.Et cõſtituit rex egypti ioachi fr̃em
ipſi⁹ regẽ iude ⁊ irl̃m ⁊ alligauit magr̃atus
ioachi ⁊ 3aracelem fr̃em ſuũ apꝓhendẽs re
duxit in egyptũ.Annoꝝ erat ioachi viginti
quinq3 cũ regnare cepiſſet in t̃ra iuda ⁊ irl̃3.
⁊ fecit malũ in ꝯſpectu dñi.Poſt hunc autẽ
aſcendit nabuchodonoſor rex babylonis et
alligans eũ in areolo vinculo ꝑduxit i baby
loniã.⁊ ſacra vaſa dñi accepit nabuchodono
ſor ⁊ tulit ⁊ ꝯſecrauit in tẽplo ſuo in babylo
nia.Nã de immunditia illi⁹ ⁊ irreligioſitate
ſcriptũ ẽ in libro tpoꝝ regũ.Et regnauit ioa
chi fili⁹ eius pro eo.Cũ aũt ꝯſtitutus eſt:erat
F ãnoꝝ octo.Regnauit ãt menſes tres.⁊ dies
decẽ in irl̃m.⁊ fecit malũ in cõſpectu dñi.Et
poſt ãnũ mittẽs nabuchodonoſor trãſmigra
uit eũ in babyloniã ſil̃ cum ſacris vaſis dñi.⁊
ꝯſtituit ſedechiã regẽ iuda ⁊ irl̃m cũ eſſet an
noꝝ viginti vni⁹.Regnauit ãt ãnis vndeci3.
et fecit malũ in ꝯſpectu dñi.⁊ nõ eſt v̓it⁹a ver
bis q̊ dicta ſũt ab hieremia ꝓpha ex ore dñi:
⁊ adiurat⁹ a rege nabuchodonoſor ꝑiurans
diſceſſit.et indurata ceruice ſua ⁊ corde ſuo
trãſgreſſus eſt legitima dñi dei iſrl̃.Et duces
ppl̃i dñi multa iniq̃ geſſerũt et ipie egerũt ſu
per oẽs imũditias gentiũ.et polluerũt tem
plũ dñi qd factu3 erat in hierl̃ymis. Et miſit
ds pr̃u3 ipſoꝝ ꝑ angulũ ſuũ reuocare eos:pp
qd ꝑceret ill̃ et tabernaculo ſuo. Ipſi v̓o ſub
ſanabãt in ãgul̃ ſuis:⁊ q̃ die locut⁹ẽ dñs erãt
G illudẽtes ꝓphis ei⁹.Qui vſq3 ad iracũdiam
ꝯcitat⁹ ẽ ſup gentẽ ſuã pp irreligioſitatẽ ſuã.
et ꝓcepit aſcendere reges chaldeoꝝ.Hi occi
derũt iuuenes eoꝝ in gladio in circuitu ſacti

tẽpli eoꝝ:⁊ nõ ꝑpcerũt iuuẽi ⁊ ſẽi ⁊ v̓gini ⁊
adoleſcẽtũ:ſ3 oẽs traditi ſũt in man⁹ ipſoru3
⁊ oĩa ſacra vaſa dñi ⁊ regales apothecas re
ſumẽtes tulerũt in babyloniã. ⁊ incenderũt
domũ dñi.⁊ demolierunt muros irl̃m ⁊ tur
res ei⁹ incenderũt i igne. Et ꝯſumauerũt oĩa
honorifica ei⁹.⁊ ad nihilũ redegerunt ⁊ reli
quos a gladio duxerũt in babylonẽ.Et erant
ſ̃ui illius vſq3 dũ regnarent perſe:in repletio
ne v̓bi dñi in ore hieremie:quouſq3 benigne
ageret t̃ra ſabbata ſua. Oĩ tpe deſertiõis ſue
ſabbatizauit in applicatione annoꝝ ſeptua
gintaſeptem. II.
REgnãte cyro rege pſaꝝ in ꝯſũmatiõe A
v̓bi dñi i ore hieremie.ſuſcitauit dñs 2 Pa.36.d
ſpũ3 cyri regis pſaꝝ ⁊ ꝓdicauit in toto regno I.Eſdre.I.a
ſuo ſil̃ ꝑ ſcripturã dicens.Hec dicit cyrus rex
pſaꝝ.Me ꝯſtituit regẽ orbi terraꝝ dñs iſrael
dñs excelſus:⁊ ſignificauit mihi edificare do
mu3 ſibi in irl̃m q̊ eſt in iudea. Si q̊s ẽ ex ge
nere v̓ro:dñs ipſi⁹ aſcendat cum eo in irl̃m.
Quotq̊t ergo circa loca hitãt adiuuẽt eos q̊
ſũt in loco ipſo i auro ⁊ argento i dationibus
cũ eq̊s ⁊ iumẽtis:cũq3 aliĳs q̊ ſ̃m vota appo
nunt in ede3 dñi q̊ eſt i irl̃m.Et ſtãtes ꝓncipes
tribuũ pagoꝝ ⁊ iudee ex tribu beniami ⁊ ſa
cerdotes ⁊ leuite quos excitauit dñs aſcẽde
re ⁊ edificare domũ dñi q̊ eſt in in irl̃m ⁊ qui
erãt in circuitu eoꝝ adiuuerunt in oĩ auro ⁊
argento ei⁹.⁊ iumẽtis ⁊ vot̃ q̃3 plurib⁹ mul B
ti q̊ꝝ ſenſus excitat⁹ eſt.Et cyr⁹ rex ꝓtulit va I.Eſdre.I.a
ſa ſacra dñi q̊ trãſtulit nabuchodonoſor rex
babylonis ex irl̃m. ⁊ ꝯſecrauit ea idolo ſuo.
Et ꝓferẽs ea cyr⁹ rex pſaꝝ tradidit mitrida
to q̊ erat ſup theſauros ipſi⁹.Per hunc autẽ
tradita ſunt ſalmanaſaro ꝓſidi iudee.Horu3
ãt h̃ nũerus.Libatoria argẽtea duo milia q̃
dringẽta:athiſce argẽtee triginta phiale au
ree triginta:itẽ argentee duo milia q̃dringẽ
te.⁊ alia vaſa mille. Oĩa ãt vaſa aurea ⁊ ar
gẽtea q̊nq3 milia octingẽta ſexagita.Et enu
merata ſũt ſalmanaſaro ſil̃ cũ his q̊ ex capti
uitate babylonie venerãt in hieroſolymã.In
artaxerxis ãt regis pſaꝝ t̃pib⁹ ſcripſerunt ei
de his q̊ habitabant in iudea ⁊ irl̃m balſa
mus ⁊ mitridatus ⁊ ſabellius ⁊ rathim⁹ bal
themus ſamelius ſcriba.⁊ reliqui inhabitan
tes in ſamaria. ⁊ ceteris locis ſubiectã epl̃a3 C
regi artaxerxi.Dñe pueri tui rathim⁹ ab ac
cidentibus ⁊ ſabellius ſcriba. ⁊ reliqui curie
tue iudices in cele ſyriam ⁊ phenice3.Et nũc
notum ſit domino regi q̊m iudei qui aſcen
derunt a vobis ad nos venientes in irl̃m ci
uitatem refugam ⁊ peſſimam edificant fur
nos eius ⁊ ſtatuunt muros.⁊ templũ ſuſcitãt

ꝙ ſi ciuitas iſta ⁊ muri conſumati fuerint nõ
tm̃ tributa non ſuſtinebunt pendeꝛ:ſ; ẽt regi
bus reſiſtent.Et qꝛ id agitur circa tẽplũ:recte
haberi arbitrati ſumꝰ nõ deſpicere hoc ip̃z:ſ;
notu; facere dño regi vt ſi videbitur rex q̃raꝛ
in libris patꝝ tuoꝛu; ⁊ iuẽies i ammõitiõibꝰ
ſcripta de his: ſcies qm̃ ciuitas iſta fuit re/
fuga ⁊ reges ⁊ ciuitates concutiẽs.⁊ indei re
fuge ⁊ prelia cõmittentes in ea,ab eterno ob
B quã cã; citas iſta deſta ẽ:Nũc ergo notũ fa
cimus dñe rex:qm̃ ſi ciuitas hec edificata fue
rit ⁊ huius muri erecti fuerint dſcenſus tibi
nõ erit in celeſyria; ⁊ phẽice;.Tũc ſcripſit rex
rathimo qui ſcribebat accidentia ⁊ balthimo
⁊ ſabellio ſcribe.⁊ ceteris cõſtitutis ⁊ inhabi
tantibus in ſyria ⁊ phenice ea que ſubiecta ſꝛ.
Legi epl̃a; quã miſiſtis mihi.Precepi ergo
inq̃ri.⁊ inuentũ ẽ qm̃ ciuitas illa ẽ ab euo re
gibus reſiſtens.⁊ hoies refuge ⁊ p̃lia i ea effi
cientes:⁊ reges foꝛtiſſimi erant in irl̃m dñan
tes ⁊ tributa exigentes a celeſyria ⁊ phenice.
Nunc ergo precepi pꝛohibeꝛ hoies illos edi
ficare ciuitatem.⁊ pꝛohibere ne q̃d vltra h̃
fiat:ſ; nec pꝛocedãt in plimũ:ex qua ſꝛ mali
tie ita vt regibus moleſtia ipoꝛteꝛ.Tũc reci/
tatis his que a ꝛ̃ge artaxerxe ſcripta fuerant
rathimus ⁊ ſabellius ſcriba.⁊ q̃ cu; his con
ſtituti erant iũgentes feſtinanter venerunt
in ieruſale; cũ eq̃tatu ⁊ turba ⁊ agmine cepe
runtq; edificantes ꝓhibere.Et vacabant ab
edificatione templi in irl̃m.vſq; ſecundo an/
no regni darij regis perſarum. III.

A REx darius fecit cenamꝰ magnã oĩbus
vernaculis ſuis ⁊ omnibꝰ magr̃atibꝰ
medie ⁊ p̃ſidis ⁊ oĩbus purpuratꝭ et
pꝛetoꝛibꝰ:⁊ cõſulibꝰ ⁊ pꝛefectis ſub illo ab i/
dia vſq; ethiopiam: centũuigitiſeptẽ pꝛouin
cijs.Et cum manducaſſẽt ⁊ bibiſſent.⁊ ſatia/
ti reuerterentur.tũc dariꝰ rex aſcẽdit in cubi
culo ſuo:⁊ doꝛmiuit ⁊ expergefactꝰ ẽ. Tunc
illi tres iuuenes coꝛpoꝛis cuſtodes qui cuſto
diebant coꝛpus regis:dixerunt alter alꝛi.Di
B camus vnuſq̃ſq; nr̃m ſermonem q̃ pꝛecellat.
⁊ cuiuſcunq; apparuerit ſermo ſapientioꝛ al
terius dabit illi rex darius dona magna pur
pura cooperiri.⁊ in auro bibere.⁊ ſup auru;
doꝛmire.⁊ currum aureo freno.⁊ cidarym
byſſinam ⁊ toꝛquem circa collu;.⁊ ſecũdo lo
co ſedebit a dario pp ſapiẽtia; ſuã.⁊ cognatꝰ
darij vocabitur.Tunc ſcribentes ſinguli ſu/
um v̓bu; ſignificauerunt.⁊ poſuerunt ſubtus
ceruical darij regis:⁊ dixerunt.Cunq; ſurre
C xerit rex dabimus illi ſcripta nr̃a .⁊ q̃ðcũq;
iudicauerit rex e tribꝰ ⁊ magr̃atꝰ perſidis q̃/
niam verbũ eius ſapiẽtiꝰ eſt ipi dabiꝛ victoꝛia

ſicut ſcriptũ eſt.Unus ſcripſit.Foꝛte ẽ vinu;
Alius ſcripſit.foꝛtioꝛ eſt rex.Tertius ſcripſit.
Foꝛtioꝛes ſunt mulieres:ſuper oĩa aũt vincit
veritas.Et cũ ſurrexiſſet rex:acceperunt ſcri/
pta ſua.⁊ dederunt illi.⁊ legit. Et mittẽs vo
cauit oẽs magr̃atꝰ p̃ſaꝝ ⁊ medos:⁊ purpura
tos ⁊ p̃toꝛes et p̃fectos.⁊ ſederũt in concilio.
⁊ lecta ſunt ſcripta coꝛã ipſis.Et dixit.Uoca
te adoleſcentes.⁊ ipſi iudicabunt verba ſua.
B Et vocati ſunt et introierũt.Et dixit illis.Iu
dicate nobis de his q̃ ſcripta ſũt. Et cepit pꝛi
oꝛ q̃ dixerat de foꝛtitudine vini.et dixit.Ui/
ri q̃; p̃ualet vinũ oĩbꝰ hoĩbꝰ q̃ bibunt illud.
Seducit mentẽ. Itẽq; regis ⁊ oꝛphani facit
mentẽ vanã.Itẽ ſerui ac liberi paup̃is ac di/
uitis ⁊ oẽm mentẽ ꝯuertit in ſecuritatẽ ⁊ io/
cunditatẽ:⁊ nõ meminit oẽm triſtitiã et de/
bitũ.et oĩa pꝛecoꝛdia facit honeſta. et nõ me
minit regẽ nec magr̃atũ.⁊ oĩa per talẽta loq̃
facit.Et nõ meminerunt cũ biberũt amicitiã
nec fraternitatẽ:ſed non multu; poſt ſumũt
gladios.et cũ a vino merſerint et ſurrexerint
non meminerunt q̃ geſſerunt.O viri non p̃/
cellit vinum?Quis ſic cogitat facere? Et ta/
cuit hoc dicto. IIII.

A ET inchoauit ſeq̃ns dicere: q̃ dixit de
foꝛtitudine regis.O viri num pꝛecel
lunt hoies q̃ t̃ra; et mare obtinẽt et oĩa que i
eis ſunt? Rex aũt ſup oĩa p̃cellit.et dñaꝛ eoꝝ
et oẽ q̃ðcũq; dixerit illis: faciunt. Et ſi miſit
illos ad bellatoꝛes:vadũt et demoliunt mõ/
tes et muros et turres. Iugulanꝛ et iugulãt
et regis v̓bũ non p̃tereũt. Nã ſi vicerint affe
runt regi oĩa q̃cũq; p̃dati fuerint. Siliter et
alij oẽs.et quotquot nõ militant nec pugnãt
ſ; colũt terrã:rurſũ cũ fuerint metentes affe/
runt tributa regi. Et ipſe vnꝰ ſolus ſi dixerit
occidite:occidunt.dixerit remittite remittũt
dixerit p̃cutite p̃cutiunt:dixerit exterminate
exterminãt:dixerit edificate edificãt: dixerit
excidite excidunt:dixerit plantate plantant:
et oĩs plebs et virtutes eũ obaudiũt: et ſup
hoc ipſe recũbit et bibit et doꝛmit.Hi autem
B cuſtodiunt in circuitu eum et nõ poſſunt ire
ſinguli et facere opera ſua ſed in dicto obau
dientes ſunt ei.Uiri:quõ non pꝛecellit rex q̃
ſic diffamatur?Et tacuit.Tertius qui dixerat
de mulieribus et veritate h̃ eſt zoꝛobabel: ce
pit loqui.Uiri non magnus rex.et multi ho
mines nec vinum pꝛecellit.Quis eſt ergo q̃
dñatur eoꝛum? Nonne mulieres genuerunt
regẽ et oẽm ppl̃; qui dñatur mari et terre. et
ex illis nati ſunt. et ipſe educauerũt eos qui
plantauerunt vineas ex quibus vinum fit.et
ipſe faciunt ſtolas oĩum hominũ et ipſe faci/

unt gloriā hoibꝰ: ⁊ nō pñt hoies separi a mu
lierībꝰ. Si cōgregauerit auꝝ ⁊ argentū ⁊ oēꝫ
rē speciosā: ⁊ viderint mulierē vnaꝫ bono ha
bitu ⁊ bona specie: oia h relinquentes in eaꝫ
intendunt. ⁊ apto ore ꝯspiciunt ⁊ eā alliciūt
magis q̄ꝫ aurum ⁊ argentū ⁊ oēm reꝫ precio
sam. Hō p̄rem suū relinq̄t qui enutriuit illū
⁊ suā regionem. ⁊ ad mulierem se cōiungit.
C Et cū muliere remittit aiam. ⁊ neqꝫ p̄reꝫ me
minit neqꝫ m̄rem neqꝫ regionē. Et hinc opor
tet vos scire: qm̄ mulieres dn̄ant vestri. Non
ne dolet̄: Et accipit hō gladiū suum: ⁊ vadit
in viā facere furta ⁊ homicidia ⁊ mare naui
gare ⁊ flumina ⁊ leonē videt ⁊ in tenebris in
gredit. ⁊ cū furtum fecerit ⁊ fraudes ⁊ rapi
nas: amabili sue affert. Et iteꝝ diligit hō vxo
rem suā magis q̄ꝫ p̄rem aut m̄rem. Et multi
demētes facti sunt ꝑꝑ vxores suas. ⁊ serui fa
cti sunt ꝑꝑ illas. ⁊ multi perierūt ⁊ iugulati
sunt. ⁊ peccauerūt ꝑꝑ mulieres. Et nūc credi
te mihi qꝛ magnꝰ est rex in ptāte sua: qm̄ oēs
regiones verent tāgere eū. Videbaꝫ tn̄ ape
mē filiā becazis mirifici concubinā regis se
dentē iuxta regē ad dexterā ⁊ auferentē dia
dema de capite eiꝰ. ⁊ iponentē sibi ⁊ palmis
D cedebat regē de sinistra manu. Et suꝑ h apto
ore intuebat eā. ⁊ si arriserit ei ridet: nā si idi
gnata fuerit ei blāditur. donec recōcilietur i
grām. O viri cur nō sūt fortiores mulieres?
Magna ē terra. ⁊ excelsū est celū: q̄ ista agūt
Et tūc rex ⁊ purpurati ītuebant. in alterutrū
Et inchoauit loqui de veritate. O viri: nōne
fortes sunt mulieres? Magna ē terra ⁊ excel
sum ē celū. ⁊ velox cursus solis ꝯuertit in gy
ro celū in locū suū in vna die. Nōne magnifi
cus est q̄ h facit. Et vitas magna. ⁊ fortior ꝑ
oibus. Ois terra veritatē inuocat: celū etiaꝫ
ipsaꝫ bn̄dicit. ⁊ oia opa mouent ⁊ tremūt eaꝫ
⁊ non est cū ea quicq̄ꝫ iniquū. Vinū iniquuꝫ
iniquꝰ rex: iniq̄ mulieres. Iniqui oēs filij ho
minū. ⁊ iniq̄ illoꝝ oia opera. ⁊ nō in ipsis vi
E tas. Et in sua iniq̄tate ꝑibunt. ⁊ vitas manet
⁊ inualescit in eternū. ⁊ viuit ⁊ obtinet in se
cula seculoꝝ. Nec ē apd̄ eā accipere ꝑsonas:
neqꝫ differētias: sꝫ q̄ iusta sunt facit oibus in
iustis ac malignis. ⁊ oēs benignant in operi
bus eiꝰ. Et non ē in iudicio eius iniquū sꝫ for
titudo ⁊ regnū ⁊ ptās ⁊ maiestas oiuꝫ euoꝝ.
Benedictꝰ deus vitatis ⁊ desijt loq̄ndo. Et
oēs ppl̄i clamauerunt: ⁊ dixerūt. Magna ē
vitas ⁊ ꝑualet. Tunc rex ait illi. Pete si q̄d
vis amplꝰ q̄ꝫ q̄ scripta sunt. ⁊ dabo tibi s̄ꝫ q̄
inuentꝰ es sapientior ꝓximis. ⁊ proximꝰ mi
hi sedebis. ⁊ cognatꝰ meus vocaberis. Tunc
ait regi. Memor esto voti tui qd̄ vouisti edi
ficare irl̄m in die q̄ regnū accepisti. ⁊ oia vasa
q̄ accepta sunt ex irl̄m remittere q̄ sepauit cy
rus qn̄ mactauit babyloniā. ⁊ voluit remitte
re eā ibi. Et tu voluisti edificare tēplū: qd̄ in
cenderūt idumei qn̄ exterminata ē iudea a
chaldeis. Et nūc hoc est qd̄ postulo dn̄e. ⁊ qd̄
peto hoc ē maiestas a te postulo vt facias vo
tum qd̄ vouisti regi celi ex ore tuo. Tunc sur F
gens dariꝰ rex osculatꝰ est illū. ⁊ scripsit epi
stolā ad oēs dispensatores ⁊ prefectos ⁊ pur
puratos vt deducerēt eū. ⁊ eos q̄ cū illo erāt
oēs ascendētes edificare irl̄m. Et oibꝰ ꝑfectis
q̄ erāt in syria ⁊ phenice ⁊ libano scripsit epi
stolas: vt traherent ligna cedrina a libano i
irl̄m: vt edificarent cū eis ciuitatē. Et scripsit
oibꝰ iudeis q̄ ascendebāt a regno in iudeā ꝓ
libertate: oēm potentē ⁊ magistratū ⁊ ꝑfectū
non suꝑuenire ad ianuas ipsoꝝ: ⁊ oēm regio
nem quā obtinuerāt eē imunē eis. ⁊ idumei
relinquāt castella q̄ obtinēt iudeoꝝ ⁊ in stru
cturā tēpli dare ꝑ singulos ānos talēta vigi
ti vsqꝫ dum edificaret ⁊ suꝑ sacrariū holocau
stomata hostilare quotidie sicut hn̄t ꝑceptū
alia talenta decē offerre ꝑ singulos annos. ⁊
oibꝰ q̄ procedūt a babylonia ꝯdere ciuitateꝫ
vt eēt libertas tā ipsis q̄ꝫ filijs eoꝝ ⁊ oibus sa
cerdotibꝰ q̄ ꝑcedunt. Scripsit āt ⁊ q̄ꝫtitatē ⁊ G
sacrā stolā iussit dari in q̄ deseruirēt: ⁊ leuitis
scripsit dare ꝑcepta vsqꝫ in diē q̄ ꝯsūmabitur
domꝰ ⁊ irl̄m extruet. ⁊ oibus custodientibus
ciuitatē scripsit dare eis sortes ⁊ stipēdia. Et
dimisit oia vasa q̄ sepauerat cyrus a babylōia
⁊ oia quecūqꝫ dixit cyrus ⁊ ipse ꝑcepit fieri ⁊
mitti irl̄ꝫ. Et cū processisset ille adolescēs ele
uans faciē in irl̄m: bn̄dixit regeꝫ celi ⁊ dixit.
Abs te est victoria. ⁊ abs te est sapientia ⁊ cla
ritas. Et ego seruꝰ tuus sū. Bn̄dictꝰ es q̄ de
disti mihi sapientiā. ⁊ tibi ꝯfitebor dn̄e deꝰ pa
trum nr̄oꝝ. Et accepit ep̄las ⁊ profectꝰ est in
babyloniā. Et venit ⁊ nunciauit fratribꝰ suis
oibꝰ q̄ fuerunt in babylonia ⁊ bn̄dixerūt deū
patrū suoꝝ: qm̄ dedit illis remissionē ⁊ refri
geriū vt ascenderent ⁊ edificarēt irl̄m ⁊ tem
plū vbi noiatū est nomē eiꝰ i ipso ⁊ exultaue
rūt cū musicis ⁊ leticia diebꝰ septē. V.

P Ost h āt electi sunt vt ascenderēt pri A
cipes pagoꝝ per domos ⁊ tribꝰ suas
⁊ vxores illoꝝ ⁊ filij ⁊ filie eorū ⁊ ser
ui ⁊ ancille ipsorum. ⁊ pecora illorum. Et da
rius rex misit vna cum eis equites mille do
nec deducerent eos in irl̄m cum pace ⁊ cum
musicis ⁊ cuꝫ tympanis ⁊ tibijs ⁊ omnes fra
tres erant ludentes ⁊ fecit eos ascendere si
mul cum eis. Et h sunt nomina virorum qui
ascenderunt per pagos suos in tribus ⁊ in

partē pricipat⁹ ipor.Sacerdotes:filij finees
filij aaron.ihus filij iosedech:ioachim filius
zorobabel filij salathiel de domo dd̄ .ex pro-
gente phares:tribu aūt iuda:qui locutus est
sub dario rege psar sermones mirificos i secū
do anno regni ipi⁹ mense nisan primo.Sūt āt
hi q̄ ascenderunt ex iudea d̄ captiuitate trāns
migrationis:q̄s trāsmigrauit nabuchodono
sor rex babylonie in babylonem.ꝛ reuersus ē
i ierusalez.Et reliq̄t ptē iudee vnusq̄sq; i cita
tem suā q̄ venerūt cum zorobabel ꝛ ihesu:ne-
emias.afores.limeo emmāio :mardocheio.
beelsuro.mecphsatochor oliozo emonia. vn⁹
de principibus eorū.ꝛ nūerus a gentib⁹ eor
ex prepositis eor.Filij phares:duo milia cen
tum septuagintaduo.Filij ares:tria milia q̄n
q̄gintaseptem Filij fco:cētuz q̄dragita duo.
In filijs ihesu ꝛ ioabes:mille trecentiduo.Fi
lij demu:duo milia quadrigenti septuaginta
B Filij choraba:ducenti quinq;.Filij bāica:cen
tum sexagitaocto: filij bebech: q̄drigētitres
Filij archad: q̄dringenti vigintiseptem:Filij
chan trigintaseptem .Filij zoroar:duo milia
sexaginta vnus.Filij aderectis:centū octo Fi
lij ciaso ꝛ zelas centum vij.Filij azoroc q̄dri
genti trigintanouem. Filij iedarbōe:cētū tri
gintaduo. Filij ananie:centū triginta. Filij a
soni:nonaginta: Filij marsā q̄drigēti viginti
duo. Filij zabatus nonagitaq̄nq;.Filij sepo-
lemon:centum vigintitres .Filij nepopas:
lv. Filij echanatus centum q̄nq̄gitaocto. Fi
lij cebetamus centum.xxxij Filij crearpatros
q̄ enocadies ꝛ modie : q̄drigēti viginti tres
Qui ex gramas ꝛ gabea:centum viginti vn⁹
Qui ex beiselon ꝛ ceagge : sexagintaquinq;
Qui ex bastaro :centum vigintiduo.Qui ex
becheobes:quinq̄gintaq̄nq;.Filij lipt: cētuz
quinq̄gintaqinq;. Filij labōni trecēti q̄nq̄gi-
taseptem . Filij siche.trecēti septuaginta. Fi
lij suadon ꝛ clionius:trecenti septuagitaocto
C Filij ericus.duo milia centū q̄dragintaq̄nq;.
Filij anaas.trecēti septuaginta.Sacerdotes
Filij eddus filij euthere eliasib. trecenti sep
tuagintaduo.Filij emerus.ducenti q̄nq̄gita
duo.Filij fasuri.trecenti q̄nq̄gintaseptez.Fi-
lij caree ducenti. xxvij. Leuite.Filij ihesu in
caduel.ꝛ bannis ꝛ serbias ꝛ edias:septuagin
ta q̄tuor.Ōis nūerus.a duodecio āno trigin
ta milia quadrigenti sexaginta duo.Filij ꝛ fi
lie ꝛ vxores ꝛ ōis cōputatio: q̄draginta mi-
lia ducenti quadragitaduo. Filij secerdotuz
qui psallebant i tēplo:filij asaph cētuz vigiti
octo.Ostiarij vero filij ni:filij azer.filij amō:
filij accuba:topa:filij tobi : omnes centum
triginta nouez.Sacerdotes fuiētes in tēplo

Filij sel:filij gaspha:filij tobloch:filij carie:fi-
lij su:filij hellu filij labana:filij armacha:filij
accub:filij vtha:filij cetha:filij aggab:filij o-
bai:filij anani:filij canga:filij geddu:filij an:
filij rapin:filij desanon:filij nechoba: filij ca-
seba:filij gaze:filij ozui:filij smone:filij attre:
filij hastem:filij asiana:filij manei:filij nasisiz
filij accusu:filij agista:filij azui:filij fauō: filij
fasalō:filij meeda:filij fusa:filij caree: filij bar
chus:filij sarre:filij coesi:filij nasith:filij aggi
sti:filij pedon:salomon filij eius filij asophot
filij phacida:filij celi:filij dedon:filij gadda-
hel:filij sephegi:filij aggia:filij sachareth:fi-
lij sabathen: filij caroneth:filij malisith : filij
ame:filij sasus:filij addus:filij suba:filij eura
filij rahotis:filij phasphat:filij malmō. Ōēs D
sacro seruientes.ꝛ pueri salomonis:quadri-
genti octogintaduo. Hi sunt filij qui ascen-
derunt a chermel et thersa principes eorum
carmellā et careth.et non poterāt edicere ci
uitates suas et progenies . quemadmodum
sint ex israel:filij dalati:filij tubal: filij necho
daici ex sacerdotibus et fungebantur sacer-
dotio et non sunt inuenti filij obia:filij achi-
sos:filij addin qui accepit vxorem ex filiabus
phargelu.et vocati sunt nomine eius. Et ho
rum quesita est generis scripta in pedatura
et non est inuenta et prohibiti sunt sacerdo-
tio fūgi.Et dixit illis neemias et astharas ne
participentur sancta:donec exurgat pōtifex
doctus in ostensionem et veritatem.Omnis
autem israel erat exceptis seruis et ancillis:
quadraginta duo milia trecenti quadragin
ta.Serui horum et ancille.septem milia tre
centi trigintaseptem.cantores et cantatrices
ducenti sexagintaquinq; . Cameli quadrin-
genti trigintaquinq;. Equi septem milia tri-
gintasex.Muli ducentamilia quadraginta-
quinq;.Subiugalia.quinq; milia.vigintiq̄n E
q;.Et de prepositis ipsis per pagos dum ve-
nirent in templū dei quod erat in irl'm inno
uare et suscitare templum in loco suo s̄z suaz
virtutem et dari in templum thesauruz. ope
rum sacrum auri minas duodecim milia et
stolas sacerdotales centum.Et habitauerūt
sacerdotes et leuite.et qui exierant de plebe
in irl'm et in regione.et sacri cātores ꝛ ostia-
rij et ōis isrl' in regionib⁹ suis.Instante autē
septimo mense:cūq; essēt filij israel vnusq̄sq;
in rebus suis:conuenerunt vnanimes i atriū
quod erat ante iannā orientalem.Et stantes
ihesus filius iosedech.et fratres eius sacerdo
tes et zorobabel filius salathiel et huius frēs
parauerūt altare:vt offerrēt super illud ho-
locaustomata s̄m q̄ in libro moysi hōis dei

ſcripta ſunt.Et ꝯuenerunt ſibi ex aliīs nati/
onibꝰ terre.ꝛ erexeſt ſacrariū i loco ſuo oēs
gentes t̄re ꝛ offerebant hoſtias ꝛ holocau/
ſtomata dn̄o matutina. Et egerunt ſceno/
phegiā ꝛ diē ſolennē ſicut ꝑceptū eſt in lege.
ꝛ ſacrificia q̊tidie ſicut oportebat.ꝛ pꝰ h̄ ob
latiōes īſtitutas.ꝛ hoſtias ſabbeoꝝ. ꝛ neom̄
niaꝝ ꝛ dieꝝ ſolēniū oium ſcificatoꝝ.Et quot
q̊t vouebāt dn̄o a neomēia ſeptimi menſis ce
perūt hoſtias offerre deo.ꝛ tēplū dn̄i nōduz
erat edificatū.Et dederunt pecuniaz lapida
riīs ꝛ fabris.ꝛ potum ꝛ pabula cum gaudio
Et dederūt carra ſydoniīs ꝛ tyriīs vt trāſue
herēt illis de libano trabes cedrinas ꝛ face/
rent rates in ioppe portū ſm̄ decretū qđ ſcri
ptum erat eis a cyro rege perſarum. Et in ſe
cundo āno veniētes in teplū dei i irl̄m men/
ſe ſecūdo icohauit zorobabel filꝰ ſalathiel.ꝛ
ihesus filius ioſedech.ꝛ fr̄es ipoꝝ ꝛ ſacerdo
tes ꝛ leuite ꝛ oēs qui venerant de captiuita
te i irl̄m ꝛ fundauerunt tēplum dei:nouilu/
nio ſecundi menſis ſcdi anni cū veniſſēt i iu/
deā ꝛ irl̄m.Et ſtatuerūt leuitas a viginti an/
nis ſr̄ opa dn̄i.Et ſtetit iheſus ꝛ filius eius ꝛ
fr̄es oēs leuite cōſpirātes ꝛ executores legis
faciētes opa in domo dn̄i ꝛ ſteterūt ſacerdo
tes hn̄tes ſtolas cū tubis.ꝛ leuite filiȷ̄ aſaph
hn̄tes cymbala collaudātes dn̄z ꝛ bn̄dicētes
ſm̄ dđ regem iſrl̄.Et cantabant canticū dn̄o
qm̄ dulcedo eius ꝛ honor in ſecula ſup oēm
iſrl̄.Et ois ppl̄s tuba cecinerunt. ꝛ ꝓclama/
uerunt voce magna collaudantes dn̄m i ſu/
5 ſcitatiōe domꝰ dn̄i.Et venerūt ꝛ ſacerdotibꝰ
ꝛ leuitis ꝛ ꝑſidentibus ſm̄ pagos ſenioribꝰ
q̇ viderant ꝑſtinam domum.ꝛ ad huius edi
ficationem cum clamore ꝛ planctu magno.
ꝛ multi cum tubis ꝛ gaudio magno in tan/
tū vt ppl̄s nō audiret tubas pp planctū ppl̄i.
Turba.n.erat tubis canens magnifice ita vt
longe audiret̄.Et audierunt inimici tribꝰ iu
de ꝛ beniamin.ꝛ venerūt ſcire que eſſet vox
tubarū.Et cognouerunt:quoniam qui erāt
ex captiuitate edificant tēpluz dn̄o deo iſra
el.Et accedētes ad zorobabel ꝛ iheſum ꝛ ꝑ/
poſitos pagoꝝ:dixerūt eis.Edificabimꝰ vna
vobiſcū.Sicut.n.audiuimꝰ dominū noſtrum
ꝛ ipſi ꝑiter icedimꝰ a diebꝰ aſbaſareth regis
aſſirioꝝ q̇ trāſmigrauit nos huc.Et dixit illiſ
zorobabel ꝛ iheſus ꝛ p̄cipes pagoꝝ iſrael.
Nō ē nobis ꝛ vobis edificare domū dei nr̄i.
Nos.n.ſoli edificabimus dn̄o iſrael ſecundū
ea q̄ ꝑcepit nobis cyrus rex perſarum. Gen
tes aūt t̄re icubātes his q̇ ſūt i iudea. ꝛ leuā
tes opus edificationis īſidias ꝛ populos ad
ducentes ꝓhibebant eos edificare.ꝛ aggre
ſuras exercentes impedierunt ne cōſumma
ret edificiū oi tp̄e vite cyri regis ꝛ protraxe/
rūt ſtructuraz ꝑ biēniū Uſqꝫ ad dariȷ̄ regnū
In ſcđo aūt āno regni dariȷ̄ ꝓ VI A
phetauit aggeus ꝛ zacharias filius
addin ꝓphe apud iudeā ꝛ irl̄m:i no
mie dei iſrl̄ ſuper eos.Tūc ſtās zorobabel fi/
lius ſalathiel.ꝛ iheſus filius ioſedech:ichoa
uerunt edificare domū dn̄i q̄ eſt i irl̄m: cum
adeſſent eis prophe dn̄i ꝛ adiuuarent eos.
In ipo tp̄e uenit ad illos ſyſennes ſubregu/
lus ſyrie ꝛ phenicis ꝛ ſatrabuzanes ꝛ ſoda/
les eius ꝛ dixerunt eis.Quo ꝑcipiēte vobis
domum hāc:edificat̄ȷ̄ ꝛ tectuz iſtđ ꝛ alia oia
ꝑficiȷ̄. Et q̇ ſunt ſtructores q̄ h̄ edificant. Et
hūerūt grāz viſitatōe facta ſup eos qui erāt
ex captiuitate a dn̄o ſeniores iudeoꝝ ꝛ ſunt
impediti edificare donec ſignificaret̄ dario
de oibus iſtis.ꝛ rn̄ſum acciperet̄.Exēpluz ep̄le
quam miſerunt dario. Syſennes ſubregu/
lus ſyryie ꝛ phenicis ꝛ ſatrabuzāes ꝛ ſoda/
les eius in ſyria.ꝛ phenice ꝑſides regi dario
ſalutem.Oia nota ſint dn̄o regi ꝙ cuz adue
niſſemus in r̄gionē iudee ꝛ itroiſſemus i irl̄z
iuenimꝰ edificantes domū dei magnā ꝛ tem
plū ex lapidibus poliȷ̄ ꝛ magnis ꝛ ꝑcioſis
materiīs in parietibus.ꝛ opa illa inſtat̄ fieri B
ꝛ ſuffragare ꝛ ꝓſpare in maibus eoꝝ in oi̅
glā q̄ diligētiſſime ꝑfici.Tūc itrogauimus
ſeniores dicentes. Quo ꝑmittēte vobis edi
ficat̄ȷ̄ domum iſtā. ꝛ opa h̄ fūdat̄ȷ̄.Jđ autem
interrogauimus vt notū faceremꝰ tibi hoīes
ꝛ ꝑpoſitos.ꝛ nominum ſcripturam ꝑpoſi/
toꝝ poſtulauimus illos.At illi rn̄derunt no
bis dicentes.Nos ſumus ſui dn̄i q̇ fecit celū
ꝛ t̄ram.ꝛ edificabat̄ h̄ domꝰ an̄ annos iſtos
mlt̄os a rege iſrael magno ꝛ fortiſſimo.ꝛ cō
ſummata ē.Et qm̄ prēs nr̄i exacerbātes erāt
ꝛ peccauerunt i deū iſrl̄.tradidit eos i manꝰ
nabuchodonoſor r̄gis babylōie r̄gis chaldo
ruz ꝛ domum iſtā đmoliētes icēderūt ꝛ ppl̄z
captiuum duxerunt i babylonē.In p̄io āno
regnante cyro rege babylonie ſcripſit cyrus
rex domum hāc edificare.ꝛ illa ſacra vaſa au
rea ꝛ argentea q̄ extulerat nabuchodonoſor
de domo q̄ ē i ieruſalē.ꝛ ꝯſecrauerat ea i ſuo
templo:rurſus ꝓtulit ea cyrus rex de templo
quod erat in babylōia.ꝛ tradita ſr̄ zorobabel
ꝛ ſalmanaſarō ſubregulo.Et ꝑceptū ē eis vt
offerent h̄ vaſa.ꝛ reponerēt i tēplo qđ erat
i ieruſalē ꝛ ipſū tēpluz đi edificare i loco ſuo
Tūc ſalmanaſarus ſubiecit fūdamēta domus C
dn̄i que ē in irl̄z.ꝛ exinde vſqꝫ nūc edificat̄.ꝛ
nō acepit ꝯſumationez.Nūc ergo ſi iudicat̄
a te o rex ꝑq̄ratur i r̄galibꝰ bibliothecis cyri

regis q̃ sũt i babylonia. ⁊ si iuẽtũ fuerit ↄsilio
cyri regis ceptã eẽ structurã dom⁹ dñi q̃ ẽ in
ilr̃m: ⁊ iudicat̃ a dño rege nr̃o: scribat de his
nobis. Tũc dari⁹ rex p̃cepit iq̃ri i bibliothecis
⁊ iuẽt⁹ ẽ i egbathanis opido qð est in media
regiõe loc⁹ vnus i quo scripta erãt ista. An-
no p̃io regnãte cyro. rex cyrus precepit do-
mũ dñi q̃ ẽ in irl̃m edificare vbi incẽdebant
igni assiduo. cui⁹ altitudo sit cubitoꝝ d̃cem
⁊ latitudo cubitoꝝ sexaginta q̃dratũ lapidi-
b⁹ pollit̃ tribus. ⁊ mẽião ligneo eiusdẽ regi-
onis ⁊ mẽiano vno nouo. ⁊ ipendia dari de
domo cyri regis. ⁊ sacra vasa dom⁹ dñi tã au
rea q̃z argẽtea q̃ extulit nabuchodonosor in
domũ dñi q̃ ẽ in irl̃m vbi erant posita: vt po-
nant̃ illic. Et p̃cepit curã agere sysẽnẽ subre-
gl̃m syrie ⁊ phenicis ⁊ satrabuzanan ⁊ soda
les ei⁹ ⁊ q̃ ordinati erãt i syria ⁊ phenice p̃si-
B des vt abstinerẽt se ab eodẽ loco. ⁊ ego quo
q̃z p̃cepi i totũ edificare. ⁊ ꝓspexi vt adiuuẽt
eos q̃ sũt ex captiuitate iudeoꝝ: donec ↄsum
maret̃ tẽplũ edis dñi. ⁊ a vexatõe tributoꝝ
cele syrie ⁊ phenicis. diligenter q̃ztitatẽ dari
his hoĩbus ad sacrificiũ dñi zorobabel prefe
cto ad tauros ⁊ arietes ⁊ agnos: siĩiter aũt ⁊
frumẽtũ ⁊ sal ⁊ vinũ ⁊ oleũ instanter ꝑ singu
los ãnos: ꝓut sacerdotes q̃ sĩt i irl̃m dictaue-
rint cõsumi quotidie sine vlla dilatione vt of
ferãt libatiões sũmo deo ꝓ rege ⁊ pueris ei⁹
⁊ orẽt ꝓ ipsoꝝ vita. Et denũciet̃. vt q̃cũq̃z trãs
gressi fuerint aliq̃d ex his q̃ scripta sunt: aut
spreuerint. accipiat̃ lignũ de suis ꝓprĳs. ⁊ sus
pẽdant̃. ⁊ bona ipsoꝝ regi ascribant̃. Pro-
pterea ⁊ dñs cui⁹ nomẽ inocatũ ẽ ibi. exter-
minet oẽm regẽ ⁊ gentẽ q̃ manũ suã extẽde
rit ꝓhibere. aut male tractare domũ domini
illã q̃ ẽ in irl̃m. Ego darius rex decreui q̃z di
ligentissime ꝛm hoc fieri. VII
Tunc sysẽnes subregulus cele syrie. ⁊
A phenicis ⁊ satrabuzanes ⁊ sodales
obsecuti his q̃ a dario rege erant de
creta. isistebant sacroscis opibus diligentissi
me coop̃antes cũ seniorib⁹ iudeoꝝ p̃ncipib⁹
syrie: ⁊ ꝓsp̃ata sũt sacroscã op̃a: ꝓphetãtib⁹ ag
geo ⁊ zacharia ꝓphis. Et ↄsũmauerũt oĩa ꝑ
p̃ceptũ dñi dei isrl̃. ⁊ ex cõcilio cyri ⁊ darĳ ⁊
B artaxersis regis p̃sarũ. Et cõsumata ẽ domus
nr̃a vsq̃z ad t̃tiã ⁊ vicesimã diẽ mensis adar.
sexto ãno darĳ regis ⁊ fecerũt filĳ isrl̃ ⁊ sacer
dotes ⁊ leuite ⁊ ceteri q̃ erant ex captiuitate
q̃ appositi sũt ꝛm ea q̃ scripta sũt i libro moy
si. Et obtulerunt i dedicationẽ tẽpli dñi. tau-
ros centũ. arietes ducẽtos agnos q̃dringen
tos: ⁊ hedos ꝓ peccatis vniuersi isrl̃ duode-
C cim: ꝛm nũeꝝ tribuũ isrl̃. Et steterũt sacerdo
tes ⁊ leuite amicti stolis ꝑ trib⁹ sup̃ op̃a dñi
dei isrl̃ ꝛm librũ moysi ⁊ ostiarĳ ꝑ singulas ia
nuas. Et egerũt filĳ isrl̃ cũ his q̃ erant ex ca-
ptiuitate illud phase q̃rtadecima luna men
sis p̃mi. qñ sãctificati sũt sacerdotes ⁊ leuite.
Oẽs filĳ captiuitat̃ nõ sũt siĩl sanctificati: q̃r
leuite oẽs siĩl sãctificati sũt. Et imolauerunt
phase vniuersi filĳ captiuitatis ⁊ fr̃ibus suis
sacerdotibus ⁊ sibimetipsis. Et mãducauerũt
filĳ isrl̃ q̃ erant ex captiuitate oẽs q̃ remãserũt
ab oĩbus execrationibus gentiũ tre q̃rentes
dñm. ⁊ celebrauerũt diẽ festũ azimoꝝ. vĳ. die
bus epulãtes i cõspectu dñi qm̃ cõuertit cõ-
ciliũ regis assirioꝝ in eos: confortare manus
eoꝝ ad op̃a dñi dei israel. VIII A
Et p⁹ hũc r̃gnãte artaxerxe p̃saꝝ r̃ge 1. Esdr.
accessit esdras filius azarie: filĳ bel-
chie. filĳ solome. filĳ sadoch filĳ achi
tob. filĳ am̃ri. filĳ azahei. filĳ bocci filĳ abisue
filĳ finees. filĳ elezari. filĳ aaron primi sacer-
dotis. H̃ esdras ascendit de babilonia cum es
set scriba. ⁊ ingeniosus in lege moysi q̃ data ẽ
a dño isrl̃: docere ⁊ facere. Et dedit ei rex glo
riã q̃ inuenisset grãm in oĩ dignitate ⁊ desi-
derio: in ↄspectu ei⁹. Et ascẽderunt simul cũ
ipso ex filĳs isrl̃ ⁊ sacerdotibus ⁊ leuitis ⁊ sa
cris cãtoribus tẽpli. ⁊ ostiarĳs ⁊ ꝯuis templi
in irl̃m. Anno septimo regnãte artaxerxe in
q̃nto mẽse: h̃ annus septimus est regni: exeũ
tes de babilonia nouilunio q̃nti mensis ve-
nerũt hierosolymã iuxta preceptũ illi⁹: secun
dũ ꝓsperitatem itineris a dño ipsorum datã
eis. In his. n. esdras magnam disciplinã ob
tinebat ne p̃termitteret q̃cq̃ eoꝝ q̃ essent ex le
ge dñi ⁊ p̃ceptis. ⁊ docẽdo vniuersũ isrl̃ oẽm
iusticiam ⁊ iudiciũ. Accedẽtes autem q̃ scri-
bebãt scripta artaxerxis regis tradiderũt scri-
ptũ qð obuenerat ab artaxerxe rege ⁊ esdras
sacerdotẽ ⁊ lectorem legis dñi: cuius exem-
plum subiectum est. Rex artaxerxes esdre sa
cerdoti ⁊ lectori legis dñi salutem. Huma-
nior ego iudicans in beneficĳs. p̃cepi eis qui
desiderant ex gente iudeoꝝ sponte sua. ⁊ ex
sacerdotibus ⁊ leuit̃ q̃ sunt in regno meo co
mitari tecũ in irl̃m. Si q̃ ergo cupiũt ire tecũ B
cõueniant. ⁊ ꝓficiscant̃ sicut placuit mihi ⁊
septẽ amicis meis consiliarĳs: vt visitent ea
q̃ agunt̃ ꝛm iudeam ⁊ irl̃m obseruãtes sicut
hẽs in lege dñi. ⁊ ferãt mũera dño isrl̃. q̃ vo
ui ego ⁊ amici irl̃m ⁊ omne aurum ⁊ argen-
tum qð inuẽtum fuerit in regione babilonie
dño in irl̃m cũ illo qð est donatũ ꝓ ipsa gen
te in templũ dñi eoꝝ qð ẽ i irl̃m: vt colligatur
hoc aurum ⁊ argentũ ad tauros ⁊ arietes ⁊
agnos ⁊ hedos. ⁊ que his sunt congruentia

vt offerant hostias dn̄i super altare dn̄i ipsoꝝ
qđ ē in irl̄z. Et oīa q̄cūqꝫ volueris cū fratribꝫ
tuis facere auro ⁊ argento. ꝑfice pro volūta-
te tua: ſm preceptū dn̄i dei tui. ⁊ sacro sancta
vasa q̄ data sunt tibi ad opa domꝰ dn̄i dei tui
q̄ est in irl̄m: ⁊ cetera q̄cūqꝫ tibi subuenerint
ad opa tēpli dei tui: dabis đ regali gazophy-
latio cū volueris cū fratribꝰ tuis facere auro
⁊ argento ꝑfice ſm voluntatē dn̄i. Et ego q̄-
dem rex artaxerxes precepi custodibus the-
sauroꝝ syrie ⁊ phenicis: vt quecūqꝫ scripserit
esdras sacerdos ⁊ lector legis dn̄i: diligēter
deť ei vsqꝫ ad argenti talenta centū silr̄ ⁊ au-
ri. ⁊ vsqꝫ ad frumenti modios cētū ⁊ vini am
phoras centū ⁊ alia q̄cūqꝫ abundant sine ta-
xatione. Oīa ſm legē dei fiāt deo altissimo:
ne forte exurgat ira ī regno regis. ⁊ filij filio-
rū eius. Vobis aūt dr̄ vt oībꝰ sacerdotibus ⁊
leuitis ⁊ sacris cātoribꝰ ⁊ seruis templi ⁊ scri
bis tēpli huius nullū tributū neqꝫ vlla alia ī
dictio irrogetur: nec hēat quisq̄ꝫ potestatem
c obijcere eis quicq̄ꝫ. Tu aūt esdras ſm sapien
tiā dei ꝯstitue iudices ⁊ arbitros in tota syria
⁊ phenice. ⁊ oēs q̄ legē dei tui nō nouerunt
doce vt quotquot trāsgressi fuerint legē dili-
genter plectanť: siue morte: siue cruciatu: si-
ue ēt pecunie mulctatiōe: vel abductiōe. Et
dixit esdras scriba. Bn̄dictus dn̄s deꝰ pr̄um
nr̄oꝝ q̄ dedit hanc volūtatē in cor regis cla-
rificare domū suā q̄ est in irl̄m. ⁊ me honorifi
cauit ī ꝯspectu regis. ⁊ ꝯsiliarioꝝ ⁊ amicoruꝫ
eiꝰ. ⁊ purpuratoꝝ eiꝰ. ⁊ ego ꝯstans aīo factus
sū ſꝫ opitulationē dn̄i dei mei. Et cōgregaui
a ex israel viros: vt siľ ascenderēt mecū. Et hi sť
ꝑpositi ſm suas pr̄ias ⁊ principatꝰ portiona-
les eoꝝ qui mecū ascenderūt de babylonia in
regno artaxerxis. Ex filijs phares: gersomus
Ex filijs siemarith: amenꝰ. Filioꝝ dđ: accus fi
lius scecilie. Ex filijs phares zacharias ⁊ cuꝫ
eo reuersi sūt viri centū quinq̄ginta. Ex filijs
ductoris moabilionis zaraei. ⁊ cum ipso viri
ducenti q̄nquaginta. Ex filijs zachues: iecho
nias zechoeli. ⁊ cū ipso viri ducenti q̄nq̄gin-
ta. Ex filijs sala: maasias gotholie. ⁊ cuꝫ ipso
viri septuaginta. Ex filijs saphatie: zarias mi
cheli. ⁊ cū ipso viri octogita. Ex filijs iob: adi
as icheli: ⁊ cū ipso viri ducenti duodeciꝫ. Ex
filijs bāie: salimoth filiꝰ. iosaphie. ⁊ cum ipso
viri cētum sexaginta. Ex filijs beer zacharias
bebei. ⁊ cū ipso viri ducentiocto. Ex filijs ce-
ad: iohāńes azechan. ⁊ cū ipso viri centū de-
cem. Ex filijs adōicam ipsis postremis. ⁊ h̄ sť
noīa eoꝝ: eliphalā filius gebel ⁊ semeas. ⁊ cū
ipso viri septuaginta. Et ꝯgregaui eos ad flu
uium q̄ dr̄ thia ⁊ metati illic fuimꝰ triduo. ⁊
recognoui eos. Et ex filijs sacerdotū ⁊ leui-
taꝝ nō iueni illic. Et misi ad eleazarū ⁊ ecce-
lō ⁊ masmā: ⁊ maloban ⁊ enaatha ⁊ semea ⁊
ioribū: nathan: enuagan zachariā ⁊ mosolla
mū: ipsos ductores ⁊ ꝑitos. Et dixi eis vt ve-
nirēt ad luddeū q̄ erat apud locū gazophy-
latij. Et mandaui eis vt dicerēt luddeo ⁊ fr̄i-
bus eiꝰ ⁊ illis q̄ erāt in gazophilatio vt mitte
rent nobis eos q̄ sacerdotio fungerenť in do
mo dn̄i dei nr̄i. Et adduxerūt nobis ſcđꝫ ma-
nū validā dn̄i dei nr̄i viros ꝑitos: ex filijs mo
oli. filij leui filij israel sebeian ⁊ filios ⁊ fr̄es q̄
erant decē ⁊ octo. asbiam ⁊ amin. ex filijs fi-
lioꝝ chananei. ⁊ filij eoꝝ: viri vigiti. Et ex his
q̄ in tēplo seruiebāt quos dedit dauid ⁊ ipsi
ꝑncipes ad operationē leuitis tēplo seruien
tium: ducenti viginti. Oīa noīa significata sť
in scripturis. Et voui illic ieiuniū iuuenibus
in ꝯspectu dn̄i: vt q̄rerē ab eo bonuꝫ iter no-
bis ⁊ qui nobiscū erāt ⁊ filijs ⁊ pecoribus ꝑꝑ
insidias. Erubui. n. petere a rege pedites ⁊ e-
quites in cōitatu tutelle gr̄a contra aduersa
rios nr̄os. Diximus. n. regi: q̄m virtꝰ dn̄i erit
cū eis q̄ inq̄runt eū in oī affectu. Et iteruꝫ de
ꝑcati sumꝰ dn̄m deū nr̄m ſm h̄ quē ⁊ ꝓpitiū
hūimus ⁊ cōpotes facti sumꝰ deo nr̄o. Et se-
paraui ex plebis ꝑpositis. ⁊ sacerdotibꝰ tem
pli viros duodeci. ⁊ sedebiā ⁊ asānan. ⁊ cum
eis ex fratribꝰ eoꝝ viros decē. Et appēdi eis
auꝝ ⁊ argentū. ⁊ vasa sacerdotalia domꝰ dei
nr̄i: q̄ donauerat rex ⁊ ꝯsiliarij eius ⁊ princi-
pes ⁊ oīs israel. Et cuꝫ appendissē tradidi ar
genti talenta centū quinq̄ginta. ⁊ vasa argē
tea talentoꝝ centū. ⁊ auri talenta centū. ⁊ va
soꝝ aureorū septies viginti. et vasa erea đ bo
no eramēto splendētia duodeci. auri specieꝫ
reddētia. Et dixi eis. Et vos sancti estis dn̄o.
⁊ vasa sūt ſcā. ⁊ auꝝ et argentū votuꝫ est dn̄o
deo patruꝫ nr̄oꝝ. vigilate ⁊ custodite donec E
tradatis ex plebis ꝑpositis ⁊ sacerdotibus ⁊
leuitis ⁊ principibꝰ ciuitatū israel in irl̄m: in
pastoforio domꝰ dei nr̄i. Et hi qui susceperť
sacerdotes ⁊ leuite auꝝ et argentū et vasa in
tulerunt irl̄m in tēplū dn̄i. Et promouimus
a fluuio thia die duodecima mensis primi:
vsqꝫquo introiuimus in irl̄m. Et cū factꝰ fuis
set tertiꝰ dies: q̄rta āt die ponderatū auruꝫ ⁊
argentū traditū est in domo dn̄i dei nr̄i mari
moth filio iori sacerdoti. et cū ipso erat elea-
zar filius finees. et erant cū ipsis iosadus fili
us ihesu et medias et bāni filꝰ leuite: ad nu-
meꝝ et ad pondus vniuersa. Et scriptū ē pō
dus ipsorum eadem hora. Qui aūt venerūt
ex captiuitate obtulerunt sacrificiuꝫ dn̄o isra
el. tauros duodecim pro omni israel: arietes

octogitasex agnos septuagintaduos hircos
ꝓ pctō duodeci. ⁊ ꝓ salute vaccas duodeciȝ
oia in sacrificium dñi. Et relegerunt pcepta
rgis rgalib⁹ dispēsatorib⁹ ⁊ subregul' celesy
rie ⁊ phenicis. ⁊ honorificauerūt gētē ⁊ tē-
plum dñi. Et ꝯsūmatis his accesser̄t ad me p-
Esdre.9.a. positi dicētes. Non segrgauer̄t genus isrl' ⁊
pncipes ⁊ sacerdotes ⁊ leuite ⁊ alienigene
gentes ⁊ natōes terre imūdicias suas: a cha
naneis ⁊ etheis ⁊ pherzeis ⁊ iebuseis ⁊ mo-
abitꝭ ⁊ egyptijs ⁊ idumeis. Cōiuncti. n. sr fi-
liabus eoruȝ et ipsi ⁊ filij eoruȝ. ⁊ mixtum est
semē sāctum alienigenis gētib⁹ terre. ⁊ par-
ticipes erāt pppositi ⁊ mgratus iniqtatꝭ eius
F ab iitio ipi⁹ rgni. Et mox vt audiui ista ꝯ-
scidi vestimēta ⁊ sacrā tunicam. ⁊ lacerās ca
pillos capitꝭ ⁊ barbā. sedi dolēs ⁊ mestus: Et
conuener̄t qtqt tūc mouebant in vbo dñi di
isrl' ad me lugentē sup iniqtatē istā ⁊ sedebā
tristis vsqȝ ad vesptinū sacrificium. Et surgēs
a ieiunio conscissa hñs vestimenta. ⁊ sacram
tunicaȝ igeniculans. ⁊ extendēs manus ad
dñm: dicebā. Dñe cōfusus sū. ⁊ reuerit⁹ sum
añ faciē tuam. Pccā. n. nr̄a multiplicata sūt
sup capita nr̄a et iniqtates nr̄e exaltate sunt
vsqȝ ad celū: qm̄ a tpribus pr̄uȝ nr̄orū sum⁹
i magno pctō vsqȝ ad diē hunc et pp pctā nr̄a
et pr̄uȝ nr̄oꝝ sum⁹ traditi cum rrib⁹ nostris
et cū sacerdotibus nr̄is regib⁹ tre i gladiū ⁊
captiuitatē et depredationē cū cōfusione vs-
qȝ i hodiernū diē. Et nūc qȝtum ē q ꝯtigit no
bis misericordia abste dñe de⁹. et dreliq nobis
radicē et nomē i locū scificationis tue: dete-
gere luminare nr̄m i domo dñi dei nr̄i: dare
nobis cibū i oi tpe seruitutꝭ nr̄e. Et cum serui
remus nō fuim⁹ derelicti a dño deo nr̄o: sed
cōstituit nos i gr̄a ponēs nobis reges psarū
dare cibū. et clarificare tēplū dñi dei nostri. ⁊
edificare deserta syon: dare nobis stabililatē
i iudea. et irl'm. Et nunc qd dicimus domine
G hñtes h. Transgressi. n. sumus pcepta tua: q
dedisti i man⁹ pueroꝝ tuoꝝ pphaꝝ dicens.
Qm̄ tra i q introistis possidere hereditatem
ei⁹ terra polluta ē cōquinatiōib⁹ alienigēaꝝ
terre et imunditie illoꝝ repleuerūt eam totā
imūdicia sua. Et nunc filias vr̄as non coniū
getꝭ filijs eoꝝ. et filias eorū nō accipietis filijs
vr̄is. et nō iqretis pacē hr̄e cū illis oi tēpore
vt iualescētes māducetis optima tre et here
ditatē distribuatꝭ filijs vestris vsqȝ in euum.
Et q cōtigunt nobis oia fiūt pp opa nr̄a ma
ligna ⁊ magna pctā nr̄a. Et dedisti nobis ta-
lē radicē. ⁊ rursuȝ reuersi sumus transgredi
legitima tua: vti ꝯmisceremur imūdicie alie
nigenarum gētiū tre huius. Nonne irasceris
nobis pdere nos. quo adusqȝ nō reliqt radix
⁊ nomē nr̄m: Dñe deus isrl' verax es. Dereli
cta ē. n. radix vsqȝ i hodiernum diē. Ecce nūc
sumus i ꝯspectu tuo i iiqtatib⁹ nr̄is. Nō ē. n.
adhuc stare añ te i his. Et cum adorando cō I.Esdr.
fiterer̄ esdras flens humi ꝓstratus añ tēplū
congregati sunt añ eum ex irl'm turba ma-
gna valde viri ⁊ mulieres ⁊ iuuenes ⁊ iuuē-
cule. Flet⁹. n. erat magnus i ipsa multitudie
Et cū clamasset iechonias ieheli ex filijs isra
el: dixit esdre. Nos i dñm peccauimus q col
locauimus nobis in matrimoniū mulieres
alienigenas ex gentibus terre. ⁊ nunc es sup
oēm isrl'. In his ergo sit iusiurandum a dño
expellere oēs vxores nostras que ex alieni
genis sunt: cum filijs earum. Sicut tibi dcre
tuȝ est a maioribus secundum legeȝ dñi ex
urgens explica: ad te. n. spectat negocium ⁊
nos tecum sumus. Viriliter fac. Et exurgens
esdras adiurauit principes sacerdotum ⁊ le
uitas ⁊ oēm isrl' facere sm hec: ⁊ iurauerunt

Et exurgens esdras ab ante IX
atriū tēpli abijt in pastiforium iona A
the filij nasabbi. ⁊ hospitatus illic n
gustauit panē: nec aquam bibit: sr iniquita-
tē multitudinis. Et fcā est pdicatio i oi iudea
⁊ irl'm oibus q erant ex captiuitate i irl'm cō
gregati: vt qcunqȝ non occurrerit biduo vel
triduo diei sm iudicium assidētiū seioꝝ: tol-
lerēt facultates sue. ⁊ ipse alienus iudicaret
a multitudine captiuitatꝭ. Et ꝯgr̄gati sūt oēs
qui erant ex tribu iuda ⁊ bēiamin i trib⁹ die
bus i irl'm. Hic mēs est non⁹. dies mēsis vice
simus. Et sedit ois multitudo in area templi
trementes pp hyemen pn̄tē. Et exurgens es-
dras dixit ill'. Vos iniq fecistis collocādo vo
bis in mr̄imōium vxores alienigēas: vt adde
retis ad peccata isrl'. Et nūc date ꝯfessiōȝ ⁊ ma
gnificentiaȝ dño deo pr̄uȝ nr̄oꝝ ⁊ pficite vo-
luntatem ipsi⁹ ⁊ discedite a gētib⁹ tre ⁊ ab
vxoribus alienigenis. ⁊ clamauit ois mltitu-
do. ⁊ dixerūt voce magna Sicut dixisti facie B
m⁹. Sȝ qm̄ mltitudo magna ē. ⁊ tps hyber-
nū ⁊ nō possum⁹ insubsidiati star̄. et hoc op⁹
nō ē nobis vni⁹ diei: neqȝ bidui. mltū. n. in his
peccauim⁹: stēt ppositi mltitudis et oēs q no
biscū ihabitant. et qtqt hñt vxores apd se ali
enigenas. et assistant accepto tpre ex oi loco
psbyteri et iudices: vsqȝq soluant iraȝ dñi ne-
gocij huius. Jonathas āt filius ezeli. et ozias
thecā susceperunt sm h. et bosoram⁹ et leuis
et sabbathe⁹ sil' cooperati sr cuȝ ill'. Et steter̄t
sm h omnia vniuersi q erant ex captiuitate.
Et elegit sibi viros esdras sacerdos princi-
pes magnos de patrib⁹ coꝝ sm noia ⁊ ꝯsede

runt nouilunio mēsis decimi examinare ne
C gociū istud.Et determinatū est de viris q̄ hē
bant vxores alienigenas vsq; ad neomenia
primi mensis.⁊ inuēti sūt ex sacerdotibꝰ per
mixti q̄ hēbant alienigenas vxores. Ex filijs
ihesu filij iosedech ⁊ frībꝰ eiꝰ mascas ⁊ clieze
rus ⁊ loribꝰ ⁊ ioadeꝰ ⁊ inierūt manus vt ex-
pellerēt vxores suas ⁊ ad litādū in exoratio-
nē arietē pro ignorātia sua.Et ex filijs sēme-
ri:maseas ⁊ esses ⁊ ieclech:azarias.Et ex fili
is foseꝛ:lisomasias:hismaēis ⁊ nathanae:ius
sio reddus ⁊ talsas.Et ex lenitꝭ:iorabdus ⁊ se
meis ⁊ colnis ⁊ calitas ⁊ facteas ⁊ coluas ⁊
elionas.Et ex sacris cātoribꝰ eliasib zaccarꝰ
⁊ ex ostiarijs sallumus ⁊ tolbanes.Et ex isrl̄
ex filijs foro osi ⁊ remias ⁊ geddias : ⁊ mel-
chias ⁊ michelus ⁊ eleazarus ⁊ iemebias et
bannas.Et ex filijs iolamaz chamas ⁊ zacha
D rias:iezrel ⁊ ioddiꝰ ⁊ ēmoth ⁊ helias.⁊ ex fi-
lijs zathoim:eliadas ⁊ liasumꝰ zochias ⁊ la-
rimoth ⁊ zabdis ⁊ thebedias. Et ex filijs ze-
bes:iohannes ⁊ amanias ⁊ zadias ⁊ emens.
Et ex filijs bāni:ollamꝰ ⁊ malluchꝰ ⁊ ieddeꝰ
⁊ iasub ⁊ asabꝰ ⁊ ierimoth.Et ex filijs addin:
nathus ⁊ moosias ⁊ caleus ⁊ raanas maseas
mathathias ⁊ beseel ⁊ bonnus ⁊ manasses .
Et ex filijs nuae:noneas ⁊ afeas ⁊ melchias
⁊ sameas ⁊ symon beniami ⁊ malchus ⁊ mar
ras.Et ex filijs asom:carianeus:mathathias
⁊ bannus ⁊ eliphalach ⁊ manasses ⁊ semei .
Et ex filijs banni hieremias ⁊ moodias ⁊ a-
bramus ⁊ iohel ⁊ baneas ⁊ pelias ⁊ ionas ⁊
marimoth ⁊ eliasib ⁊ mathaneus ⁊ eliasis ⁊
ozisas ⁊ dielus ⁊ semeditus ⁊ sambris ⁊ iose
E phus.Et ex filijs nobei:idelus ⁊ mathathias
⁊ sabadus ⁊ zecheda sedmi ⁊ iessei baneas .
Omnes isti coniunxerunt sibi vxores alieni
genas ⁊ dimiserunt eas cum filijs. Et inha-
bitauerunt sacerdotes ⁊ leuite.⁊ qui erāt ex
israel in irl̄m.⁊ in tota vna regiōe:nouilunio
.8.a mensis septimi.Et erant filij israel in commo
rationibꝰ suis.Et congregata est omnis mul
titudo simul in aream que est ab oriente por
te sacre:Et dixerunt esdre pontifici ⁊ lectori
vt afferret legem moysi que tradita est a do-
mino deo israel.Et attulit esdras pontifex le
gem omni multitudini eorum a viro vsq; ad
mulierez ⁊ omnibus sacerdotibus:audire le
gem nouilunio mensis septimi.Et legebat i
area que est ante sacram portaz templi:a pri
ma luce vsq; ad vesperam.coram viris ⁊ mu
F lieribus.Et dederunt omnes sensum ad le-
gem.Et stetit esdras sacerdos ⁊ lector legis
super ligneum tribunal quod fabricatū erat
Et steterunt ad eum mathathias ⁊ samus
⁊ anāias:azarias:vrias ezechias ⁊ balsamus
ad dexteram ⁊ ad sinistram : faldeus misael
malachias:abusthas:sabꝰ:nabadias ⁊ zacha
rias.Et assūpsit esdras librū corā oī mltitudie:
p̄sidebat.n.ī gl'iā ī ꝯspectu oīuz:Et cū absoluis
set legem oēs recti steterūt.⁊ bn̄dixit esdras
dn̄m deum altissimū:deuz sabaoth oīpotētē
Et rn̄dit oīs populꝰ amen.Et eleuati sursuz
manibus ꝓcidentes ī trā adorauerunt dn̄m
ihesus ⁊ banaeus: ⁊ sarebias ⁊ iadimus ⁊ ac
cubus ⁊ sabbatheus ⁊ calithes ⁊ azarias ⁊ io
radus ⁊ ananias ⁊ philias leuite qui doce-
bant legem dn̄i.⁊ ī multitudie legebāt legez
domini.⁊ p̄ferebant singl'i eos qui itelligebāt
lectionez.Et dixit atharcthes esdre pōtifici:⁊ G
lectori ⁊ leuitis q̄ docebāt mltitudiez dicens
Dies hic sanctus ē dn̄o.Et oēs flebāt cum au Nee.8.c.
dissent legem.Et dixit esdras.Digressi ergo
manducate pinguissima queq; ⁊ bibite dul-
cissima queq; ⁊ mittite munera his qui non
habent.Scūs.n.ē h̄ dies domini ⁊ nolite me
sti esse.Dn̄s.n. clarificabit vos.Et leuite de-
nunciabant in publico oībus:dicentes.Dies
hic sanctus est.Nolite mesti esse.Et abierunt
omnes manducare ⁊ bibere ⁊ epulari.⁊ da-
re munera his qui non habebant vt epulen-
tur.Magnifice.n. sunt exaltati verbis q̄bus
edocti sunt.Et congregati sūt vniuersi in irl̄z
celebrare leticiam secundum testamentum
domini dei israhel.

Explicit liber Esdre secundus.
Incipit liber Esdre q̄rtus.Caplm̄.I.

Liber esdre ꝓphe secundꝰ.fi-
lij sari:filij azarei:filij elchie:
filij sadanie:filij sadoch:filij
achitob:filij achie:filij finees:
filij:heli:filij amerie:filij asiei:
filij marimoth:filij:arna:filij ozie:filij borith: A
filij abisei:filij finees:filij.eleazar:filij aaron ex
tribu leui qui fuit captiuus in regione medo
rum in regno artaxerxis regis persarum.Et
factum est verbuz domini ad me dicens.Va
de ⁊ nuntia populo meo facinora ipsorum
⁊ filijs eorum:iniquitates quas in me admi-
serunt:vt nūcient filijs filiorum:q2 pcc̄a pen
tū ipsoruz in illis creuerūt.Obliti.n.mei sacri
ficauerunt dijs alienis.Nonne ego eduxi eos
de terra egypti:de domo seruitutis:Ipsi autē
irritauerunt me ⁊ consilia mea spreuerūt.Tu
autez excute comā capit̄ tui.⁊ ꝓijce oīa ma
la super illos qui n̄ obedierūt legi mee.Ppl's
āt meus est idisciplinatꝰ.Usq;q̄ eos sustiebo
quibꝰ tanta bn̄ficia ꝯtuli:Reges mltos pp
eos subuerti:pharaonē cū pueris suis ⁊ oēz

B exercitum ei⁹ ꝑcussi.Oēs gentes a facie eoꝝ
perdidi ⁊ in oriēte ꝓuinciaꝝ duaꝝ ppl'os tyri
⁊ sidonis dissipaui.⁊ oēs aduersarios eorum
interfeci.Tu vero loq̄re ad eos dicens.Hec
dicit dñs.Nēpe ergo vos ꝑ mare trāsmeaui
⁊ plateas vobis initio mūitas exhibui Ducē
vobis dedi moysen.⁊ aaron sacerdotē:lucem
vobis per colūnā ignis ꝓstiti.⁊ magna mira
bilia feci in vobis.Uos āt mei obliti estis dicit
dñs.Hec dicit dñs oipotēs. Coturnix vobis
i signo fuit:castra vobis ad tutellā ꝯdi ⁊ illic
murmurastis.⁊ ñ triūphastis in noie meo de
ꝑditione inimicoꝝ vroꝝ sed adhuc nūc vsq̄
murmurastis.Ubi sunt bñficia q̄ ꝓstiti vobis
Nōne in deserto cum esuriretis ꝓclamastis ad
me dicentes:vt quid nos i desertū istō adduxi
sti iterficere nos?Meli⁹ nobis fuerat fuiss egy
ptijs q̄ȝ mori i deserto h.Ego dolui gemitus
vros ⁊ dedi vobis māna i escā.Panē āgl'oꝝ
manducastis.Nonne cuȝ sitiretis.petram ex
C cidi ⁊ fluxerunt aque in saturitate?Propter
estus folijs arborū vos texi.Diuisi vobis tras
pingues:chananeos ⁊ pherezeos ⁊ philisti
nos a facie vestra proieci. Quid faciā vobis
adhuc dicit dñs?Hec dicit dñs oipotens.In
deserto,cuȝ essetis in flumie āmorreo sitientes
⁊ blassemantes nomen meū nō ignem vobis
pro blasse mijs dedi:sed mittens lignum in
aqua:dulce feci flumen.Quid tibi faciam ia
cob?Noluisti obedire iuda.Transferam me
ad alias gētes:⁊ dabo eis nomē meū:vt custo
diant legitima mea.Qm̄ me dereliquistis ⁊
ego vos derelinquam. Petentibus vobis a
me misericordiam non miserebor:quando i
uocabitis me ego non exaudiam vos. Ma
culastis.n.manus vestras sanguine.⁊ pedes
vestri impigri sunt ad committenda homici
dia.Non quasi me dereliquistis sed vosipsos
dicit dominus.Hec dicit dominus omnipotēs
Nonne ego vos rogaui vt pr filios:⁊ mater
filias ⁊ vt nutrix paruulos suos vt eētis mi
hi in ppl'm ⁊ ego vobis i deum.⁊ vos mihi i fi
lios.⁊ ego vobis in prem?Ita vos collegi:vt
gallīa pulos suos sub alas suas.Modo autē
D quid faciam vobis? Proijciam vos a facie
mea.Oblationem cū mihi attuleritis auer
tam faciem meā a vobis.Dies.n.festos vros
⁊ neomenia ⁊ circuncisiones repudiam.Ego
misi pueros meos prophetas:ad vos quos
acceptos interfecistis.⁊ laniastis corpora eo
rum quorum sanguinem exquiram dicit dñs
Hec dicit dñs omnipotēs.Dom⁹ vestra desr
ta est. Proijciam vos sicut ventus stipulam
⁊ filij procreationem non facient:qm̄ man
datum meum neglexerunt.⁊ qd malū est co

ram me fecerūt.Tradā domos vras populo
venienti q̄ me nō audientes credunt.quibus
signa nō ondi facient q̄ ꝓcepi.Prophas nō
viderunt:et memorabunt iniq̄tatū eoꝝ.Te
stor ppl'i veniētis grāȝ.cui⁹ ꝑuuli exultāt cū le
ticia me nō videntes oculis carnalib⁹:sȝ spū
credētes q̄ dixi.Et nūc frater aspice q̄ glīa et
vide populū venientē ab oriente:q̄bus dabo
ducatū abraā ysaac et iacob et osee et amos
et michee et iohel et abdie et ione et naum ⁊
abachuc:sophonie:aggei:zacharie et mala
chin q̄ et āgelus dñi vocat⁹ est. II.
HEc dicit dñs.Ego eduxi ppl'm istum A
de seruitute:q̄b⁹ mādata dedi ꝑ pue
ros meos ꝓphas quos audire nolue
runt:sȝ irrita fecerunt mea cōsilia.Mr q̄ eos
generauit dicit illis.Ite filij:qȝ ego vidua sū
et derelicta.Educaui vos cuȝ leticia et amisi
vos cū luctu et tristitia.Qm̄ peccastis coraȝ
dño deo vro.et qd maluȝ est corā eo fecistis.
Mō aūt q̄d faciā vobis?ego vidua suȝ et de
relicta.Ite filij et petite a dño miaȝ.Ego aūt
te pr testē inuoco sup mrem filioꝝ qui nolue
runt testm̄ meū seruare:vt des eis ꝯfusionē ⁊
mrem eoꝝ in direptionē ne generatio eoꝝ fi
at.Dispgant in gētes noia eoꝝ.deleant a ter
ra:qm̄ spreuerūt sacrm meū. Ue tibi assur q̄
ascondis iniquos penes te.Gēs mala mēo
rare q̄d feceri sodome et gomorre quoꝝ tra
iacet in piceis glebis et aggerib⁹ cineꝝ. Sic
dabo eos q̄ me nō audierūt dicit dñs oipo
tens.Hec dicit dñs ad esdrā.Nūcia populo
meo:qm̄ dabo eis regnū irlm qd datur⁹ eraȝ
israel.Et sumā mihi gloriā illoꝝ:et dabo eis
tabernacula eterna q̄ ꝓparauerā illis.Lignū
vite erit illis i odore vnguēti et nō laborabūt
neq̄ fatigabunt.Ite:et accipietis. Rogate B
vobis dies paucos.vt imorent.Iā paratuȝ ē
vobis regnū.Uigilate.Testare celū et terrā
Contriui.n.malū et creaui bonū:qȝ viuo ego
dicit dñs.Mr āplectere filios tuos: educa il
los cū letitia. Sicut colūba confirma pedes
eoꝝ:qm̄ te elegi dicit dñs.Et resuscitabo mor
tuos de locis suis.et de monumētis educā il
los:qm̄ cognoui nomen meū in israel. Noli
timere mr filioꝝ:qm̄ te elegi dicit dñs.Mit
tā tibi adiutoriū pueros meos ysaiā et hiere
miā:ad quoꝝ ꝯsiliū sanctificaui et paraui ti
bi arbores duodecī:grauatas varijs fructib⁹
et totidē fontes fluentes lac et mel:et mōtes
imensos septē:hñtes rosaȝ et liliū:in quibus
gaudio iplebo filios tuos.Uiduam iustifica
pupillo iudica:egēti da:orphanuȝ tuere: nu
dum vesti.ꝯfractū et debilem cura.claudum
irridere noli.tutare mācū:et cecuȝ ad visio

nem claritatis mee admitte. Senem ⁊ iuue-
nē intra muros tuos: fua: mortuos vbi inue
neris signans cōmenda sepulchro. ⁊ dabo ti
bi primā cessionē in resurrectiōe mea. Pau
sa ⁊ q̄esce ppl's meus: q2 veniet requies tua.
Nutrix bona nutri filios tuos: confirma pe-
C des eoꝝ. Seruos quos tibi dedi: nemo ex eis
interiet. Ego meos req̄ra3 de nūero tuo. No
li fatigari. Cum. n. venerit dies p̄ssure ⁊ angu
stie: aliȷ̄ plorabunt ⁊ tristes erunt: tu aūt hila
ris ⁊ copiosa eris. zelabunt gentes. ⁊ nil ad-
uersus te poterūt dicit dn̄s. man⁹ mee tegēt
te: ne filiȷ̄ tui gehēnā videant. Iocūdare mr̄
cum filiȷ̄s tuis: q2 ego te eripiā dicit dn̄s. Fi-
lios tuos dormiētes memorare. qm̄ ego eos
educā de laterib⁹ terre ⁊ mia3 cū illis facia3:
qm̄ misericors sum: dicit dn̄s oīpotens. Am-
plectere natos tuos vsq3 dū venio ⁊ prestē il
lis mia3: qm̄ exuberāt fontes mei: ⁊ grā mea
non deficiet. Ego esdras preceptum accepi a
dn̄o in monte oreb: vt irem ad israel. Ad q̄s
cū venirē reprobauerunt me: ⁊ respuerūt mā
datum dn̄i. Ideoq3 vobis dico gentes: q̄ au-
ditis intelligitis. Expectate pastorem vr̄3: re
quiem eternitatis dabit vobis: qm̄ in proxi-
mo est ille q̄ in fine seculi aduenient. Parati
estote ad premia regni: q2 lux ppetua lucebit
vobis p eternitatē tpis. Fugite vmbrā seculi
huius. Accipite iocunditatē glīe vr̄e. Ego te
stor palā saluatorem meu3. cōmendatu3 do-
num accipite ⁊ iocundamini: grās agentes
ei qui vos ad celestia regna vocauit. Surgi-
te ⁊ state. ⁊ videte numerū signatoꝝ in cōui-
uio dn̄i. Qui se de vmbra seculi transtulerūt:
B splendidas tunicas a dn̄o acceperunt. Reci
pe syon numerū tuū ⁊ conclude cādidatos
tuos qui legem dn̄i compleuerunt. Filioru3
tuorum quos optabas plenus est numerus.
Roga imperium dn̄i: vt sanctificetur popu-
lus tu⁹ qui vocat⁹ ē ab initio. Ego esdras vi
di in monte syon turbā magnam quā nūera
re nō potui: ⁊ oēs canticis collaudabāt dn̄3.
Et in medio eoꝝ erat iuuenis statura celsus
eminentior oībus illis ⁊ singulis eoꝝ capiti
bus iponebat coronas. ⁊ magis exaltabatur
Ego āt miraculo tenebar. Tunc interrogaui
angelū ⁊ dixi. Qui sunt hi dn̄e? Qui rn̄dēs.
dixit mihi. Hi sunt qui mortalē tunicam de-
posuerunt: ⁊ imortalem sūpserunt. ⁊ confessi
sunt nomē dei. Nō coronant ⁊ accipiūt pal
mas. Et dixi angulo. Ille iuuenis q̄s est qui
eis coronas iponit ⁊ palmas in man⁹ tradit?
Et rn̄dens dixit mihi. Ipse est fili⁹ dei: quem
in seculo ꝯfessi sunt. Ego āt magnificare eos
cepi: qui fortiter pro noie dn̄i steterunt. Tūc
dixit mihi angelus. Uade annuncia populo
meo q̄lia ⁊ q̄ta mirabilia dn̄i di vidisti. III
IAno tricesimo ruine citatis eram in A
babylone ⁊ conturbatus sum sup cu
biculo meo recūbens. Et cogitatōes
mee ascendebant sup cor meū: qm̄ vidi deser
tionē syon ⁊ abundantiā eoꝝ q̄ habitabāt in
babylone. Et ventilatus ē spūs meus valde.
Et cepi loq̄ ad altissimū verba timorata. Et
dixi. O dn̄ator dn̄e tu dixisti ab initio qn̄ plā
tasti terrā ⁊ hoc solus iperasti pplo ⁊ dedisti
adam corp⁹ mortuū: sed ⁊ ip3 figmentū ma-
nuū tuaꝝ erat. ⁊ insuflasti in eū spū3 vite. ⁊ fa
ctus ē viuens corā te ⁊ induxisti eū in para-
diso quē plantauerat dextera tua anq3 terra
aduentaret. ⁊ huic mādasti dirigere viā tua3
⁊ p̄teriuit eā. ⁊ statim instituisti in eū morte3
⁊ in nationib⁹ ei⁹. ⁊ nate sunt gentes i tribu
bus ⁊ ppli ⁊ cōgnationes q̄ru3 non ē nūer⁹.
Et ambulauit vna q̄q3 gens in volūtate sua. B
⁊ mira agebāt corā te. ⁊ spnebant p̄cepta tua
Iteꝝ aūt in tpe induxisti diluuiū sup inhabi
tantes seculū ⁊ pdidisti eos. Et factū ē i vno-
quoq3 eoꝝ sicut ade mori sic his diluuiū. De
reliquisti āt vnu3 ex his noe cū domo sua. et
ex eo iusti oēs. Et factū est cū cepissēt multi-
plicari q̄ habitabant sup terrā. ⁊ multiplica
uerunt filios ⁊ pplos ⁊ gentes multas ⁊ ce-
perūt iterato ipietate3 facere plusq3 priores. C
Et factū ē cū iniq̄tatē facerēt cora3 te elegisti
tibi viꝝ ex his cui nomen erat abrahā ⁊ dile-
xisti eū. ⁊ demōstrasti ei soli voluntatē tuam
Et disposuisti ei testamētū eternū ⁊ dixisti ei
vt nō vnq̄ derelinq̄res semē eius. Et dedisti
ei ysaac. ⁊ ysaac dedisti iacob ⁊ esau. Et segre
gasti tibi iacob: esau āt sepasti. Et fact⁹ est ia-
cob in multitudie magna. ⁊ factū est cū edu-
ceres semē ei⁹ ex egypto: adduxisti sup mōtē
syna. Et inclinasti celos ⁊ statuisti trā ⁊ com
mouisti orbem ⁊ tremere fecisti abyssos. ⁊ cō
turbasti seculū ⁊ transijt gloria tua portas q̄
tuor ignis ⁊ terremotus ⁊ spūs ⁊ gelu. vt da
res semi iacob legē ⁊ generationi israel dili-
gentiā. Et non abstulisti ab eis cor malignū:
vt faceret lex tua in eis fructum. Cor. n. mali
gnum baiulās prim⁹ adā trāsgressus ⁊ vict⁹
est: s3 ⁊ oēs qui de eo nati sūt. Et facta ē pma
nens infirmitas. ⁊ lex cū corde ppli cū mali-
gnitate radicis. ⁊ discessit qd bonū est ⁊ man
sit malignū. Et trāsierunt tpa ⁊ finiti sūt āni.
⁊ suscitasti tibi seruu3 noie dauid. ⁊ dixisti ei
edificare ciuitatem nominis tui: ⁊ offerret ti-
bi in eadem thus ⁊ oblationes. Et factu3 est
hoc annis multis. ⁊ dereliquerunt qui habi
tabant. ciuitate3 in oībus facientes sicut fecit

adā ⁊ oēs generatiōes eiꝰ. Utebant.n.⁊ ipi
corde maligno. Et tradidisti ciuitatē tuaz in
manibꝰ inimicoꝝ tuoꝝ? Nūquid meliora fa/
ciūt q̄ habitant babylonē. Et pp̄ hoc dn̄abit
syō. Factū ē cū venissem huc ⁊ vidissez ipieta/
tes q̄ꝝ nō est nūerꝰ.⁊ delinquētes multos: vi
dit aīa mea hoc tricesimo anno ⁊ excessit cor
meū: qm̄ vidi quō sustines eos peccātes.⁊ pe
percisti impie agentibꝰ. Et perdidisti pplm̄
tuū ⁊ conseruasti inimicos tuos ⁊ non signi
ficasti. Nihil memini quō debeat derelinqui
B via hec. Nūquid meliora facit babylō q̄ȝ syō
aut alia gens cognouit te p̄ter isrl'? Aut q̄ tri
bus crediderunt testamētis tuis sicut iacob?
Quaꝝ merces non ꝯpauit: neq̄ȝ labor fructi
ficauit. Pertrāsiens.n.ptransiui in gentibꝰ ⁊
vidi abundantes eas. ⁊ nō memorātes man
datoꝝ tuoꝝ. Nūc ergo pōdera in statera no
stras iniq̄tates:⁊ coꝝ q̄ hitant in seculo ⁊ nō
inueniet nomē tuū nisi i israel. Aut qñ nō pec
cauerūt in ꝯspectu tuo q̄ habitāt t̄rā: aut que
gens sic obseruauit mādata tua. Hos q̄dē p̄
noīa inuenies seruasse mandata tua. gentes
aūt non inuenies. IIII.

A Et respondit ad me angelus qui mis
sus ē ad me cui nomen huriel.⁊ di/
xit mihi. Excedens excessit cor tuuz
in seculo hoc.⁊ comprehendere cogitas viā
altissimi. Et dixi. Ita dn̄e meꝰ. Et rn̄dit mihi.
Et dixit. Tres vias missus sum ondere tibi ⁊
tres silitudines ꝓponere corā te. de q̄bꝰ mihi
si renūciaueris vnā ex his.⁊ ego tibi demfa/
bo viā quā desideras videre.⁊ docebo te vn̄
sit cor malignū. Et dixi. Loquere dn̄e meus
Et dixit ad me. Uade pōdera mihi ignis pō
dus. aut mensura mihi flatuz venti aut reuo
ca mihi diez que preterijt. Et respondi ⁊ dixi
Quis natoꝝ poterit facere vt me interroges
de his? Et dixit ad me. Si essez interrogās te
dicens. q̄ȝte habitationes sunt in corde ma/
ris: aut quante vene sunt in principio abyssi:
aut q̄ȝte vene sunt super firmamentū: aut qui
sunt exitꝰ p̄adisi: diceres mihi fortassis i abys
sum non descendi: neq̄ȝ in infernū adhuc ne
q̄ȝ in celū nūq̄ȝ ascendi. Nūc aūt non interro
gaui te nisi de igne ⁊ vento ⁊ die per quē trā
sisti.⁊ a quibus separari non potes. ⁊ non re
spondisti mihi de eis. Et dixit mihi. Tu que
tua sunt tecū coadolescentia non potes co/
gnoscere. Et quō poterit vas tuū capere altis
simi viā.⁊ iam exterius corrupto seculo itel
ligere corruptionez euidenter in facie mea?
Et dixi illi. Meliꝰ erat nos nō esse q̄ȝ adhuc
viuentes viuere in ipietatibꝰ ⁊ pati.⁊ non in
telligere de qua re. Et rn̄dit ad me.⁊ dixit.

Proficiscens ꝓfectꝰ suz ad siluā lignorū cā
pi.⁊ cogitauerūt cogitationē.⁊ dixerūt. Ue/ B
nite ⁊ eamus ⁊ faciamꝰ ad mare bellū: vt re
cedat corā nobis.⁊ faciamus nobis alias sil
uas. Et silr̄ fluctus maris. ⁊ ipsi cogitauerūt
cogitationē.⁊ dixerunt. Uenite ascendētes
debellamus siluas cāpi: vt ⁊ ibi ꝯsumemꝰ no
bismetipsis aliam regionē. Et factus est co/
gitatus silue in vanum. Uenit.n.ignis ⁊ con
sūpsit eaz. Silr̄ ⁊ cogitatꝰ fluctuū maris. Ste
tit.n.arena ⁊ prohibuit eos. Si.n.eēs iudex
hoꝝ quē inciperes iustificare: aut quē condē
nare? Et rn̄di ⁊ dixi. Utiq̄ȝ vanā cogitatōēm
cogitauerunt. Terra.n.data est silue ⁊ mari
locus portare fluctus suos. Et rn̄dit ad me ⁊
dixit. Bene tu indicasti. Et quare non iudi
casti tibimetipsi. Queadmodū.n.terra silue
data est ⁊ mare fluctibus suis: sic qui sup̄ ter
ram inhitant q̄ sunt sup̄ terrā intelligere so/
lūmodo pn̄t.⁊ q̄ sup̄ celos q̄ sup̄ altitudinez
celoꝝ. Et rn̄di ⁊ dixi. Deprecor te dn̄e: vt mi
hi det sensus itelligēdi. Non.n.volui iterro/
gare de superioribꝰ tuis: sed de his q̄ pertrā/
seunt p̄ nos quotidie pp̄ q̄d israel datꝰ in op
probriū gentibꝰ quē dilexisti pplm̄ datus est
tribubꝰ ipijs ⁊ lex patrū nr̄oꝝ in interitū de/
ducta est: ⁊ dispositiōes scripte nusq̄ȝ sūt ⁊ p̄/
transiuimꝰ de seculo vt locuste ⁊ vita nr̄a stu
por ⁊ pauor: ⁊ nec digni sumꝰ miaz consequi
Sȝ q̄d faciet noī suo qd̄ inuocatū est sup̄ nos
Et de his interrogaui.⁊ rn̄dit ad me ⁊ dixit. C
Si fueris plurimū scrutatꝰ frequēter mirabe
ris. Qm̄ festinans festinat seculū ptransire.
⁊ nō capit portare q̄ in futuris t̄pibus: iustis
repromissa sunt: qm̄ plenum iniustitia est se/
culum hoc ⁊ infirmitatibꝰ. De q̄bꝰ āt iterro
gas dicā. Seminatū est.n.malū.⁊ necdū ve/
nit destructio ipsiꝰ. Si ergo nō iuersū fuerit
quod seminatū est.⁊ discesserit locus vbi se/
minatū est malū: nō veniet vbi seminatū ē bo
nū. Qm̄ gramē seīs mali sēiatū ē i corde adā
ab initio.⁊ q̄ȝtū ipietatis generauit vsq̄ȝ nūc
⁊ generat vsq̄ȝ cū veniat area. Estima āt apō
te gramē mali seminis q̄ȝtū fructū ipietatis
generauit: qñ secate fuerit spice q̄rū nō ē nūe
rus: q̄ȝ magnā areā incipient facere. Et rn̄di.
Et dixi. Quo ⁊ qñ h̄. Qr̄ modici ⁊ malis āni
nr̄i. Et rn̄dit ad me ⁊ dixit mihi: Non festie
tu sup̄ altissimū. Tu.n.festias ianiter esse sup̄
ipm̄. Nā excessus tuꝰ multꝰ. Nōne de his in
terrogauerunt aīe iustoꝝ in promptuarijs su
is dicētes. Usq̄ȝquo spero sic.⁊ qñ veniet fru
ctus aree mercedis nr̄e. Et rn̄dit ad ea iere/
miel archāgelꝰ.⁊ dixit. Qñ ipletꝰ fuerit nūe
rꝰ seīnū i vobis: qm̄ i statera pōderauit secl'z:⁊

mensura mẽsurauit tpa ⁊ nũero nũerauit tpa
⁊ nõ cõmouit nec excitauit vsqʒ dũ ipleatur
ꝑdicta mẽsura. Et rñdi: ⁊ dixi. O dñator dñe
sed nos oẽs pleni sumꝰ ipietate. Et ne forte
B ꝓpter nos nõ iplcant iustoꝝ aree: ꝓpter pctã
ihabitãtiũ sup trã. Et rñdit ad me: ⁊ dixit. Ua
de ⁊ iterroga ꝑgnãtẽ si qñ ipleuerit nouẽ mẽ
ses suos: adhuc poterit matrix eiꝰ retineri par
tũ i semetipa. Et dixi. nõ põt dñe. Et dixit ad
me. In iferno prõptuaria aiaꝝ: matrici assimi
lata sũt. Queadmodũ. n. illa festiat q̃ parit ef
fugere necessitatẽ partꝰ: sic ⁊ hec festiat redde
re ea q̃ cõmedata sũt. Ab initio tibi demõstra
bit de his q̃ ꝯcupiscis videri. Et rñdi: ⁊ dixi: Si
iueni grãm ãte oclos tuos: ⁊ si possibile ẽ: ⁊
si idoneus sũ: demõstra mihi si plus q̃ꝫ ꝑteri
tũ sit habet venire: aut plura ptrãsierũt supra
q̃ꝫ futurũ sẽ. Quid ptrãsiuit scio: q̃d autẽ futu
rũ sit ignoro. Et dixit ad me. Sta sup dexterã
partẽ: ⁊ demõstrabo tibi iterpretatiõez silitu
dinis. Et steti ⁊ vidi: ⁊ ecce fornax ardẽs: trã
siit corã me. Et factũ ẽ cũ trãsiret flãma vidi:
⁊ ecce supauit fumus. Post hec trãsijt coraʒ
me nubes plena aq̃: ⁊ imisit pluuiã ipetu mlr
tã. Et cũ trãsisset ipetus pluuie supauerũt i ea
gutte. Et dixit ad me. Cogita tibi. Sicut cre
scit pluuia ãplꝰ q̃ꝫ gutte: ⁊ ignis q̃ꝫ fumus:
sic superabũdauit q̃ trãsiuit mẽsura. Supera
uerunt aũt gutte ⁊ fumꝰ. Et oraui ⁊ dixi: Pu
tas viuo vsqʒ in diebꝰ illis: Uel quid erit i di
ebus illis: Respõdit ad me: ⁊ dixit: De signis
de q̃bꝰ me interrogas ex pte possũ tibi dicere
de vita autem tua non sum missus dicere ti
bi sed nescio. V.

A De signis aũt: ecce dies veniẽt in qui
bꝰ apphendent q̃ i habitãt terrã i cẽ
su multo: ⁊ abscõdet veritatis via ⁊ sterilis
erit a fide: regio. ⁊ mltiplicabit iniusticia sup
hãc quam ipse tu vides: ⁊ sup quã audisti oli
⁊ erit ipositio vestigio quã nunc vides regna
re regionẽ: ⁊ videbũt eã desertam. Si aũt tibi
dederit altissimꝰ viuere videbis pꝰ tertiã tu
bam: ⁊ relucescet subito sol noctu: ⁊ luna ter
i die: ⁊ de ligno sãguis stillabit: ⁊ lapis dabit
vocẽ suã: ⁊ ppli cõmouebũt: ⁊ regnabit quem
non sperãt qui ihabitãt sup terrã ⁊ volatilia
commigrationem faciẽt. ⁊ mare sodomiticũ
pisces reijciet: ⁊ dabit vocem noctu quam
non nouerant multi. Oẽs aũt audiẽt voceʒ
eius. Et chaos fiet ꝑ loca mlta: et ignis frequẽ
ter remittet: ⁊ bestie agrestes trãsmigrabũt: ⁊
mulieres mẽstruate parient monstra: ⁊ i dul
cibus aquis salse inuenient: ⁊ amici oẽs se
metipos expugnabũt: ⁊ abscondet tũc sen
sus: ⁊ intellectus supabit i prõptuariũ suũ: ⁊
q̃retur a mult̃ ⁊ nõ inueniet: ⁊ multiplicabi
tur iniusticia ⁊ icontinẽtia sup terrã. Et iter
rogabit regio ꝓximã suã: ⁊ dicet: Nunq̃d ꝑ
te ptrãsijt iusticia iustum faciens. Et hoc ne
gabit. Et erit in illo tpe: ⁊ sperabunt hoies ⁊
non ipetrabunt laborabũt ⁊ nõ dirigent vie
coꝝ. Hec signa dicere tibi: pmissũ est mihi. Et
si oraueris iteꝝ: ⁊ ploraueris sicut ⁊ nunc: et
ieiunaueris septẽ diebus: audies iterato ho
rum maiora. Et euigilaui: ⁊ corpus meũ hor B
ruit valde: ⁊ anima mea laborauit vt defice
ret. Et tenuit me qui venit angelus q̃ loque
batur in me ⁊ confortauit me ⁊ statuit me su
per pedes. Et factum est in nocte secunda: ⁊
venit ad me salathiel dux ppli: ⁊ dixit mihi:
Ubi eras. Et quare vultꝰ tuus tristis. Aut ne
scis qm̃ tibi creditus est israel in regione trã
smigratiõis coꝝ. Exurge ergo ⁊ gusta panẽ:
⁊ non derelinq̃s nos sicut pastor gregẽ suuʒ
in manibus lupoꝝ malignoꝝ. Et dixi ei: Ua
de a me: ⁊ non appropies ad me. Et audiuit
vt dixi: ⁊ recessit a me. Et ego ieiunaui diebꝰ
septẽ vlulans ⁊ plorans: sicut mihi manda
uit huriel angelus. Et factuʒ est post dies se
ptem: ⁊ iterum cogitationes cordis mei mo
leste erant mihi valde. Et resumpsit aia mea
spm̃ intellectus: ⁊ iteꝝ cepi loqui corã altissi
mo sermones. Et dixi. Dñator dñe ex oi sil
ua terre ⁊ oibꝰ arboribus eiꝰ elegisti vineaʒ
vnicam: ⁊ ex oi terra orbis elegisti tibi foueã
vnã: ⁊ ex oibus floribꝰ orbis elegisti tibi liliũ
vnũ: ⁊ ex oibus abyssis maris replesti tibi ri
uum vnũ: ⁊ ex oibus edificatis ciuitatibꝰ san
ctificasti tibimetipsi sion: ⁊ ex creatis volatili
bus noiasti tibi columbã vnã: ⁊ ex oibꝰ plas
matis pecoribus prouidisti tibi ouẽ vnam:
⁊ ex oibus multiplicatis populis acquisiui
sti tibi ppl'm vnum: ⁊ ab oibus probatã legẽ
donasti huic quẽ dsiderasti pplo. Et nũc dñe
vt quid tradidisti vnũ pluribꝰ. Et preparasti
sup vnã radicẽ alias: Et disperdisti vnicũ tu
um in multis. Et conculcauerunt eũ qui cõ
tradicebant sponsionibus tuis: quiqʒ tuis te
stamentis non credebant. Et si odiens odi A
sti populum tuũ: tuis manibus debet casti
gari. Et factũ est cũ locutus essem sermones:
⁊ missus est angelus ad me qui ante venerat
ad me preterita nocte: ⁊ dixit mihi: Audi me
⁊ instruam te: ⁊ intende mihi ⁊ adijciam co
ram te. Et dixi: Loquere dñe meus. Et dixit
ad me. Ualde tu in excessu mentis factus es
pro israel. An plus dilexisti eum q̃ꝫ qui fecit eum
fecit. Et dixi ad eum. Non dñe: sed dolens lo
cutus sum. Torquent enim me renes mei ꝑ
oẽm horam querentem apprehẽdere semitã

altissimi: ⁊ inuestigare partē iudicij eius. Et dixit ad me: Non potes. Et dixi: Quare dn̄e! ad q̇d nascebar: aut quare non fiebat matrix m̄ris mee mihi sepulchꝝ: vt nō viderē labo/rē iacob ⁊ defatigationē generis isrl̄: Et dixit ad me. Numera mihi q̇ necdū venerāt ⁊ col/lige mihi dispersas guttas. Et reuirida mihi aridos flores: ⁊ aperi mihi clausa ꝓmptua/ria: ⁊ ꝓduc mihi inclusos in eis flatus: De/monstra mihi vocis imaginē: ⁊ tunc ostendā tibi laborē quem rogas videre. Et dixi. Dn̄a tor dn̄e: q̇s enī est q̇ pōt hec scire: nisi q̇ cū hoi b⁹ habitationē nō habet: Ego aūt insipiēs ⁊ quō potero dicere de his q̇b⁹ me iterrogasti: Et dixit ad me. Quō nō potes facere vnū de his q̇ dicta sūt: sic nō poteris inuenire iuditiū meū: aut i fine charitatē q̄ ꝑplo ꝓmisi. Et di/xi: Sꝫ ecce dn̄e: tu ꝓpe es his q̇ in finē sṫ. Et q̇d faciēt q̇ an̄ me fuerīt: aut nos: aut hi q̇ p⁹ nos: Et dixit ad me. Corone assimilabo iudi/

B ciū meū. Sicut n̄ nouissimoꝝ tarditas sic nec prioꝝ velocitas. Et rn̄di: ⁊ dixi: Nec poteras facere eos q̇ facti sṫ: ⁊ q̇ sunt: ⁊ q̇ futuri sūt in vnū: vt celeri⁹ iuditiū tuū ondas: Et rn̄dit ad me: ⁊ dixit: Nō potest festiar creatura sup cre atorē: nec sustinere seculū eos q̇ i eo creandi sūt in vnū. Et dixi: Quō dixisti seruo tuo: qm̄ viuificās viuificasti a te creatā creaturā i vnū ⁊ sustinebat creatura: poterit ⁊ nūc portare p̄sentes in vnū. Et dixit ad me. Interroga ma tricē mulieris: ⁊ dices ad eā. Et si paris q̄re ꝑ tp̄s: Roga ergo eā: vt det decē in vnū Et di xi: Nō vtiqꝫ poterit: sꝫ ſm tp̄s. Et dixit ad me Et ego dedi matricē terre his q̇ semiati sunt sup eā ꝑ tp̄s. Quēadmodū enī infans nō pa rit ea q̇ senꝫ sṫ: sic ego disposui a me creatū seculū. Et interrogaui: ⁊ dixi: Cū iā dederis mihi viā loquar corā te. Naꝫ m̄r nostra de q̄ dixisti mihi: adhuc iuuenis est: iā senectuti ap propinquat. Et rn̄dit ad me: ⁊ dixit. Interro ga eā q̇ parit: ⁊ dicet tibi. Dices enī ei: Q̄nar q̇s pepisti nūc: nō sṫ sil'es his qui an̄ te: ⁊ mio res statura: Et dicet tibi ⁊ ipa. Alij sṫ q̇ in iu/uentute virtutis nati sṫ: ⁊ alij q̇ sub tp̄e sene/ctutis deficiēte matrice sṫ nati. cōsidera ergo ⁊ tu qm̄ miori statura estis p̄ his q̇ an̄ vos: ⁊ q̇ p⁹ vos minori q̄ vos: q̄si iā senescētes creatu re ⁊ fortitudiēꝫ iuuētutis p̄tereūtes. Et dixi: Rogo dn̄e si iuēi grāꝫ an̄ oc'los tuos dēmōstra ſuo tuo ꝑ quē visites creaturam tuā. VI.

A Et dixit ad me. Initio terreni orbis ⁊ antequam starent exit⁹ seculi ⁊ an̄q̄ spirarent ꝯuētiones vētoꝝ: ⁊ anteq̄ sōarēt voces tōitruū: ⁊ an̄q̄ splēderēt nitores corruscationū: ⁊ an̄q̄ ꝯfirmarēt fūdamēta pa/radisi: anteq̄ viderent decori flores: ⁊ an̄q̄ ꝯfirmarent mote virtutes: anteq̄ colligeren tur innumerabiles militie angeloꝝ: ⁊ anteq̄ extollerent altitudines aeris: ⁊ an̄q̄ noiarē/tur mēsure firmamentoꝝ: ⁊ an̄q̄ estuarēt ca mini in sion: ⁊ anteq̄ inuestigarent p̄sentes an̄i: et an̄q̄ abalienarent eoꝝ qui nūc peccāt adinuētiones ⁊ ꝯsignati eēnt qui fidē thesau rizauerūt: tunc cogitaui ⁊ facta sunt ꝑ me so lum ⁊ nō ꝑ aliū: ⁊ finis ꝑ me et nō ꝑ aliū. Et rn̄di: et dixi: Que erit separatio tēpoꝝ: Aut qn̄ prioris finis et sequētis initiū: Et dixit ad me. Ab abraaꝫ vsqꝫ ad ysaac qn̄ nati sunt ab eo iacob ⁊ esau manus iacob tenebat ab ini/tio calcaneū esau. Finis. n. huius seculi esau et principiū sequentis iacob. Hois man⁹ iter calcaneū et manum. Aliud noli q̄rere esdra. Et respondi: et dixi: O dn̄ator dn̄e: si inueni gratiam ante oculos tuos: oro vt demōstres seruo tuo finē signorum tuorum: quoꝝ partē mihi demonstrasti nocte precedente. Et re/spōdit: et dixit ad me: Surge super pedes tu os: ⁊ audi vocē plenissimam sonitus. Et erit sicut commotio: nec commouebitur locus i quo stes super eum. Ideo cum loquit tu nō expaueas: qm̄ de fine verbum: et fundamen tum terre intelligitur: qm̄ de ipsis sermo tre miscit et cōmouetur. Scit. n. qm̄ finem eorū oportet cōmutari. Et factū est cū audissem: B surrexi super pedes meos: et audiui: et ecce vox loquens: et sonus eius sicut sonus aqua rum multaꝝ. et dixit. Ecce dies veniūt: et erit qn̄ appropinquare incipiam vt visitem habi tantes in terra: et qn̄ inquirere incipiam ab eis qui iniuste nocuerūt iniusticia sua: et qn̄ suppleta fuerit humilitas sion et cum super signabitur seculum quod incipiet pertransi/re: hec signa faciam. Libri apientur ante fa/ciem firmamenti: et omnes videbunt simul: et anniculi infantes loquentur vocibus suis: et pregnantes immaturos parient infātes tri/um et quattuor mensium et viuent et suscita bunt. Et subito apparebunt seminata loca non seminata: et plena promptuaria subito inuenientur vacua et tuba canet cum sono: quam cum omnes audierint subito expaue scent. Et erit: in illo tempore debellabunt a/mici amicos: vt inimici: et expauescet terra cum his. Et vene fontium stabunt: et nō de/current in horis tribus. Et erit: omnis q̇ de/relitus fuerit ex omnibus istis quibus predi xi tibi: ipse saluabitur: ⁊ videbit salutare me um: ⁊ finem seculi vestri. Et videbunt qui re cepti sunt homines: qui mortem nō gustaue runt a natiuitate sua: ⁊ mutabitur cor inhabi

tantiū: ⁊ ꝯuertet in sensū aliū. Delebit enim
malū: ⁊ extinguet dolus. Florebit aūt fides
⁊ vincet corruptela: ⁊ ostēdet vitas q̄ sīe fru-
ctu fuit diebꝰ tātis. Et factū ē cū loq̄ret mihi: ⁊
ecce paulati intuebar sup cū añ quē stabā: ⁊
dixit ad me hec: Veni tibi oñdere tp̄s ventu
re noctis. Si ergo iteꝝ rogaueris: ⁊ iterum ie
iunaueris septē diebꝰ: iteꝝ tibi renūciabo ho
C rū maiora p diē q̄ꝫ audiui. Audita ē eñi vox
tua apd altissimū. Vidit eñi fortꝫ directionē
tuā ⁊ ꝓuidit pudicitiā q̄ꝫ a iuuētute tua ha-
buisti ⁊ ꝓpter hoc misit me dēmōstrare tibi hec
oīa: ⁊ dicere tibi. Cōfide ⁊ noli timere: ⁊ noli festi
nare cū ꝑorībꝰ tp̄ibꝰ cogitare vana: vt nō ꝓpe
res a nouissimis tp̄ibꝰ. Et factum ē post hec ⁊
fleui iteꝝ simil'r ieiūnaui septē diebꝰ: vt supple-
am tres hebdōades q̄ dicte sūt mihi: Et factū ē
i octaua nocte ⁊ cor meū turbabat. itato i me:
⁊ cepi loq̄ corā altissīo. Inflāmabat eñi spūs
meꝰ valde: ⁊ aīa mea āxiabat: ⁊ dixi. O dñe lo
q̄ns locutꝰ es ab iītio creature i p̄mo die dicēs
Fiat celū ⁊ t̄ra: ⁊ tuū v̄bū: opꝰ ꝑfectuꝫ. Et erat
tūc spūs: ⁊ tenebre circūferebat ⁊ silētiū: sonꝰ
vocis hoīs nōdū erat abs te. Tūc dixisti d thesau
ris tuis ꝓferri lumē lūīnosū. q̄ appareret opꝰ
tuū. Et die scd̄o creasti spm̄ firmamēti: ⁊ ip̄asti
ei vt diuideret ⁊ diuisionē faceret int̄ aq̄s: vt
ps quedā sursū recederet: ps vero deorsum
maneret. Et tertia die imperasti aq̄s ꝯgrega
ri in septima parte terre: sex vero partes sicca
sti: ⁊ ꝯseruasti: vt ex his sint corā te mīstrātia
seminata a deo ⁊ culta. Verbū eñi tuū ꝓces-
sit ⁊ opus statim fiebat. Processit. n. subito
fructus multitudis imēsus ⁊ ꝯcupiscētie gu
stus multiformes ⁊ flores colore imutabilit
⁊ odores odoramēti iuestigabilis. Et die ter
D tio hec facta sūt: Quarta aūt die iperasti fie-
ri solis splendorē lune lumē: stellaꝝ disposi
tionē: ⁊ iperasti eis vt deseruirēt futuro plas
mato hoī. Quinto āt die dixisti septime pti
vbi erat aqua ꝯgregata vt ꝓcrearet aīalia ⁊
volatilia ⁊ pisces: ⁊ ita fiebat: Aqua muta ⁊
sine aīa q̄ dei nutu iubebant aīalia faciebat:
vt ex hoc mirabilia tua nationes enarrēt. Et
tūc ꝯseruasti duas aīas: nomē vni vocasti e-
noch: ⁊ nomē secūdi vocasti leuiathā: ⁊ sepa
rasti ea ab alterutro. Nō. n. poterat septia ps
vbi erat aqua ꝯgregata cape ea. ⁊ dedisti e-
noch vnā ptē que siccata ē tertio die vt hitet
i ea: vbi sūt mōtes mille. Leuiathā aūt dedi-
sti septimā ptē humidā ⁊ seruasti eā vt fiat in
deuorationē q̄bus vis ⁊ qñ vis. Sexto autē
die iperasti terre vt crearet corā te iumēta be
stias ⁊ r̄ptilia ⁊ sup his adā quē ꝯstituisti du
cē sup oībus factꝫ q̄ fecisti: ⁊ ex eo educimur

nos oēs quēq̄ꝫ elegisti pp̄lm. Hec autē dixi
corā te dñe: qr ꝓpter nos creasti seculū. Re-
siduas aūt gētes ab adā natas dixisti eas nil
eē: ⁊ qm̄ saliue assimilate sūt ⁊ q̄si stillicidiuꝫ
de vase similasti abundantiā eoꝝ. ⁊ nūc dñe
ecce iste gētes q̄ in nihilū deputate sūt: cepe
rūt dñari nr̄i ⁊ deuorare: nos aūt pp̄l's tuus
quē vocasti primogenitū vnigenitū emula-
torē tuū: traditi sumus i manibꝰ eoꝝ. ⁊ si pp̄
nos creatū est seculū: q̄re nō hereditatē pos-
sidemꝰ cū seculo? Vsq̄ꝫ quo hec. VII
Et factū ē cū fuissē locutꝰ v̄ba h̄: mis A
sus ē ad me angelus q̄ missus fuerat
primis nocūbꝰ: ⁊ dixit ad me. Sur-
ge esdra ⁊ audi sermones quos veni loq̄ ad
te. ⁊ dixi. Loquere deus meus. ⁊ dixit ad me
Mare positū ē in spatioso loco vt eēt altū ⁊
⁊ imensū: erit aūt ei itroitus in angusto loco
positus: vt eēt filiis fluminibꝰ. Quis eniꝫ vo-
lēs voluerit ingredi mare ⁊ videre eū vel do
minari eiꝰ: si nō trāsierit angustū: i latitudi-
nē venire quō poterit? Itē aliud. Ciuitas est
edificata ⁊ posita i loco cāpestri: ē aūt plena
oīum bonoꝝ. Introitꝰ eiꝰ angustꝰ ⁊ in p̄ci-
piti positus vt eēt a dextris quidē ignis: a si
nistris aqua alta: semita aūt ē vna sola inter
eos posita: hoc ē inter ignē ⁊ aquā vt nō ca
piat semita nisi solūmodo vestigiū hoīs. Si
aūt dabitur ciuitas homini in hereditatē: si
nunq̄ꝫ añ positū periculū pertrāsierit quō ac
cipiat hereditatē suā. ⁊ dixi. Sic dñe. ⁊ dixit
ad me. Sic est ⁊ isrl' pars. Propter eos eniꝫ
feci seculū: ⁊ qñ transgressus ē adam ꝯstituti
ones meas: iudicatū est qd̄ factuꝫ est. ⁊ facti
sunt itroitus huius seculi angusti ⁊ dolētes
⁊ laboriosi: pauci aūt ⁊ mali ⁊ periculoꝝ ple
ni ⁊ labore magno ope fulti. nā maioris se-
culi introitus spaciosi ⁊ securi: ⁊ faciētes im
mortalitatis fructū. Si ergo ingrediētes nō
fuerūt ingressi q̄ viuunt: angusta ⁊ vana hec
nō potuerūt accipere q̄ sunt reposita. Nunc
ergo tu quare ꝯturbaris cū sis corruptibilis
⁊ quid moueris tu cū sis mortalis. ⁊ quare
nō accepisti in corde tuo: quod futuꝝ sꝫ qd̄ i
p̄nti? Rñdi ⁊ dixi. Dñator dñe ecce disposui B
sti lege tua: qm̄ iusti hereditabunt hec. Im-
pij aūt peribūt: iusti autē ferēt angusta: sperā
tes spaciosa. Qui enim impie gesserūt: ⁊ an
gusta passi sūt ⁊ spaciosa nō videbūt. ⁊ dixit
ad me. Nō est iudex sup deū: neq̄ꝫ intelligēs
super altissimū. Pereunt enim multi p̄ntes
quia negligit que añ posita est dei lex. Mā
dans enim mandauit deus venientibus: qñ
venerunt: quid faciētes viuerent ⁊ quid ob
seruantes non punirentur. Hi autē nō sunt

perſuaſi:⁊ ꝯtradixerūt ei:⁊ ꝯſtituerūt ſibi co
gitamen vanitatꝫ: ⁊ ꝓpoſuerūt ſibi circūuen
tiones delictoꝝ: ⁊ ſuperdixerūt altiſſimo nō
eē:⁊ vias eius nō cognouerunt ⁊ legem ei⁹
ſpreuerūt:⁊ ſponſiones eius abnegauerunt
⁊ in legitimis eius fidem nō habuerūt. Pro
pter hoc eſdra vacua vacuis:⁊ plena plenis.
Ecce tp̄s veniet:⁊ erit qñ veniēt ſigna q̄ p̄di
xi tibi.⁊ apparebit ſpōſa ⁊ appareſcēs oñde
tur que nunc ſubducitur terra: ⁊ oīs qui li
beratus ē de predictis malis:ipſe videbit mi
rabilia mea. Reuelabit.n. fili⁹ me⁹ ieſus cū
hiſ qui cū eo ſt̄ ⁊ iocundabunt qui relicti ſūt
in annis quadringētis.⁊ erit poſt ānos hos
⁊ morietur filius meus chriſtus: ⁊ oēs q̄ ſpi
ramentum habent hoīes:⁊ ꝯuertetur ſeculū
in antiquū ſilentiū diebus ſeptem ſicut i pri
oribus iudicijs:ita vt nemo d̄relinquatur:⁊
erit poſt dies ſeptē:⁊ excitabit qd̄ nonduz vi
gilat ſeculū ⁊ morieē corruptū. ⁊ terra red
det q̄ in ea dormiūt:⁊ puluis qui in eo ſilen
tio habitāt:⁊ ꝓmptuaria reddēt que eis cō
mendate ſunt anime.⁊ reuelabitur altiſſim⁹
ſup ſedē iudicij:⁊ ptranſibunt miſeric:⁊ lon
ganimitas cōgregabitur. Judiciū autem ſo
lum remanebit:veritas ſtabit:⁊ fides cōuale
C ſcet.⁊ opus ſubſequetur:⁊ merces oñdetur:
⁊ iuſtitie vigilabūt ⁊ iniuſtitie non domina
buntur.⁊ dixi. Primus abraā propter ſodo
mitas orauit:⁊ moyſes ꝓ patribus qui in de
ſerto peccauerunt:⁊ qui poſt eum ꝓ iſrael in
diebus achaz ⁊ ſamuelis ⁊ dauid ꝓ cōfracti
one:⁊ ſalomon ꝓ eis qui venerunt in ſancti
ficationem:⁊ helias ꝓ his qui pluuiam acce
perunt ⁊ ꝓ mortuo vt viueret:⁊ ezechias ꝓ
populo in diebus ſennacherib : ⁊ multi pro
multis. Si ergo modo qñ corruptibile incre
uit:⁊ iniuſtitia multiplicata eſt:⁊ orauerūt iu
ſti ꝓ impijs:quare ⁊ nunc ſic nō erit:⁊ rñdit
ad me:⁊ dixit. Pñs ſeculuz nō eſt finis glo
ria in eo frequens manet: ꝓpter hoc oraue
runt ꝓ inualidis. Dies.n.iudicij erit finis tē
poris huius ⁊ initium tp̄is futuri imortali
tatis:in quo pertranſiuit corruptela ſoluta ē
intēperantia:abſciſſa eſt incredulitas:creuit
aūt iuſtitia:orta eſt veritas. Tunc eniz nemo
poterit ſaluare eum qui perijt:neqꝫ demerge
re qui vincit.⁊ rñdi:⁊ dixi. Hic ſermo ei⁹ pri
mus ⁊ nouiſſimus:qm̄ melius erat nō dare
terram adam:vel cū iaz dediſſet coercere eū
vt nō peccaret. Quid.n. p̄deſt hominib⁹ in
p̄ñti viuere in triſtitia:⁊ mortuos ſperare pu
nitionē: O tu quid feciſti adam. Si enim tu
peccaſti non eſt factus tuus ſolius caſus:ſed
⁊ noſter qui ex te aduenimus. Quid enim p
deſt nobis ſi ꝓmiſſum eſt nobis immortale
tempus:nos autem mortalia opera egim⁹:
⁊ qm̄ predicta eſt nobis perhēnis ſpes. nos
vero peſſimi vani facti ſumus.et quoniā re
poſita ſunt nobis habitacula ſanitatis ⁊ ſecu
ritatis:nos vero mali conuerſati ſumus. Et
quoniam repoſita gloria altiſſimi protegere
eos qui tarde conuerſati ſunt:nos autē peſſi
mis vijs ambulauimus. Et qm̄ oñdetur pa D
radiſus cuius fructus incorruptus perſeue
rat i quo ē ſecuritas ⁊ medella:nos vero nō
ingrediemur. In ingratis enim locis cōuer
ſati ſumus.⁊ qm̄ ſuper ſtellas fulgebunt faci
es eorum qui abſtinentiā habuerūt: nr̄e aūt
facies ſuper tenebras nigre. Non enim cogi
tauimus viuentes qñ iniquitatē faciebam⁹
ꝙ incipiemus poſt mortē pati.⁊ rñdit : ⁊ di
xit. Hoc eſt cogitamentū certaminis qd̄ cer
tabit qui ſuper terrā natus eſt homo vt ſi vic
tus fuerit patiatur quod dixiſti. Si aūt vice
rit recipiet qd̄ dico:quoniā hec eſt vita quā
moyſes dixit cum viueret ad populuz dicēs
Elige tibi vitam vt viuas. Non crediderunt
autem ei:ſed nec poſt eum ꝓphetis. Sꝫ nec
mihi qui locutus ſum ad eos quoniam non
feſſet triſtitia in perditionem eorum ſicut
futurum eſt gaudium ſuper eos quibus per
uaſa ē ſal⁹. Et rñdi:⁊ dixi: Scio dñe qm̄ voca
t⁹ ē altiſſim⁹ miſericors i eo ꝙ miſereat his q̄
nōdū i ſeclo aduenerūt:⁊ ꝙ miſeret illis q̄ ꝯuer
ſionē faciūt i lege ei⁹:⁊ logāimis ē qm̄ logāi
mitatē p̄ſtat his q̄ peccauerūt q̄ſi ſuis opib⁹:⁊
mūific⁹ ē:qm̄ q̄dē donare vult ꝓ exigētijs: ⁊
mlt̄e miſericordie:qm̄ mltiplicat magis miſe
cordias hiſ q̄ p̄ñtes ſūt:⁊ q̄ preteriert ⁊ q̄ futu
ri ſt̄:ſi eni nō mltiplicauerit miſericordias ſuas
nō viuificabit ſeculū cū his q̄ ihereditabāt i
eo. Et donat:qm̄ ſi nō donauerit de bonitate
ſua:vt aleuientur hi qui iniquitatez fecerunt
de ſuis iniquitatibus:non poterit decies mil
leſima pars viuificari hominum. Et iudex ſi
non ignouerit his qui curati ſunt verba eius
⁊ deleuerit multitudinem contemptionum
non fortaſſis derelinquerentur innumerabili
multitudine niſi pauci valde. VIII.

ET rñdit ad me. ⁊ dixit. Hoc ſeculū fe
cit altiſſim⁹ ꝓpter mltos futurū aūt A
ꝓpter paucos. Dicā aūt corā te ſilitu
ne eſdrā. Quō aūt itrrogabis terā:⁊ dicet tibi
qm̄ dabit terrā mltā magis vñ fiat fictile:par
uū autem puluerem vñ aurꝫ fit ſic ⁊ actus p̄
ſentis ſeculi. Multi quidem creati ſunt pau

ei aũt saluabunť. Et rñdi ⁊ dixi. Absorbe er/
go aĩa sensum. ⁊ deuora qd̓ sapit. Cõuenisti
eñi obaudire: ⁊ ꝓphare volens. Nec enim
tibi est datum spatium: nisi solũmõ viuere.
domine si non premittes seruo tuo vt orem⁹
coram te: ⁊ des nobis semen cordi ⁊ sensui
culturã: vñ fructus fiat: vñ viuere possit ois
corruptus qui portabit locum hoĩs: Solus
eniꝫ es: ⁊ vna plasmatio nos sumus manuũ
tuarũ sicut locutus es: Et quomodo nunc ĩ
matrice plasmatum est corpus ⁊ prestãs mẽ
bra: cõseruať ĩ igne ⁊ aq̃ tua creatio: ⁊ noueꝫ
mẽsibus patiť tua psalmatio tuã creaturam
q̃ ĩ ea creata est: ipꝫ aũt qd̓ seruat ⁊ qd̓ seruať
vtraq; seruabunť: seruataq; qñq; iterꝫ reddit
matrix que ĩ ea creuerũt: Impasti eñi ex ipis
mẽbris hoc: est mãmillis prebere lac fructui
mãmillarũ vt nutriať id qd̓ plasmatũ ẽ vsq;
tp̃s aliqd̓: ⁊ postea disponas eũ tue mĩĩcor
die. Enutriuisti eũ tua iusticia: ⁊ erudisti eũ
in lege tua: ⁊ corrupuisti eũ tuo intellectu: ⁊
mortificabis eum vt tua creatura ⁊ viuifica/
bis eũ tuum opus. Si ergo ꝑdideris eum q̃
tantis laboribus plasmat⁹ est: tuo iussu faci
le ẽ ordinari vt ⁊ id qd̓ fiebat seruareť ⁊ nũc
dñe dicam: de oĩ homine tu magis scis d̓ po/
pulo autem tuo quem doleo: ⁊ de heredita-
te tua propter quam lugeo: ꝓpter isrľ ꝓpter
quẽ tristis sum: ⁊ iacob ꝓpter quẽ doleo: iõ
incipiam orare coram te ꝓ me ⁊ ꝓ eis: quo
niã video lapsus nr̃os q̃ habitamus terrã.
Sed audiui celeritatẽ iudicis q̃ futurus est.
Iõ audi vocem meam: ⁊ intellige sermoneꝫ
meũ: ⁊ loq̃r coram te. Initium verborum es/
dre priusq̃ȝ assumereť. Et dixi. Dñe qui inha
bitas in seculũ: cuius oculi eleuati in super/
na ⁊ aere: ⁊ cuius thron⁹ iestimabilis: ⁊ glo/
ria incõprehẽsibilis: cui astat exercitus ange
loꝝ cũ tremore quorum seruatõ inuẽto igni
cõuertitur: cuius verbũ verũ ⁊ dicta perseue
rantia: cuius iussio fortis ⁊ dispositio terribi
lis: cuius aspect⁹ arefacit abyssos ⁊ indigna
tio tabescere facit mõtes: ⁊ veritas testificať
Exaudi orõnem serui tui: ⁊ auribus ꝑcipe ꝓ
dicationẽ figmenti tui. Dũ eñi viuo loquar
⁊ dũ sapio rñdebo. Nec respicias ppľi tui de
licta: sed qui tibi in veritate seruiunt. Nec in
tendas ipia gentium studia: sed qui tua testi
monia cum doloribus custodierunt. Nec co
gites qui in ꝯspectu tuo false cõuersati sunt:
sꝫ memorare q̃ ⁊ ex voluntate tua timoreꝫ co
gnouerunt. Neq; volueris ꝑdere q̃ pecudũ
mores habuerũt: sed respicias eos qui legeꝫ
tuam splendide docuerunt. Nec indigneris
eis q̃ bestiis peiores iudicati sũt: sed diligas

eos q̃ sp̃ in tua iusticia ꝯfidũt ⁊ glĩa. Qm̃ nos C
⁊ patres nr̃i talib⁹ morbis languem⁹: tu aũt
ꝓpter nos peccatores misericors vocaberis
Si eñi desideraueris vt nr̃i misercaris: tunc
misericors vocaberis: nobis aũt nõ habenti
bus opera iusticie. Iusti eñi q̃bus sunt opera
multa reposita: ex ꝓpriis opibus recipient
mercedẽ. Quid est enim hõ vt ei indigneris
aũ genus corruptibile vt ita amarus sis de
ipso ĩ veritate eñi nemo de gẽtis est q̃ nõ im
pie gessit: ⁊ de cõfitentibus q̃ nõ deliquit. In
hoc eñi annũciabiť iusticia tua ⁊ bõitas tua
dñe: cũ misert⁹ fueris eis q̃ nõ hñt substãtiã
bonoꝝ opeꝝ. Et rñdit ad me: ⁊ dixit. recte lo
cut⁹ es aliq̃: ⁊ iuxta sermões tuos sic ⁊ fiet.
Qm̃ nõ v̓e cogitabo sup plasma eoꝝ q̃ pec/
cauerũt aũ mortẽ ad iudiciũ aũ ꝑditionẽ: sꝫ
iocũdabor sup iustoꝝ figmẽtũ: ⁊ mẽorabor
ꝑegrinatõis q̃ȝ ⁊ saluatõis ⁊ mercedis recep
tionis. Q̃ũo ergo locut⁹ sũ: sic ⁊ ẽ. Sicut eñi
agricola serit sup terrã semĩa mľta ⁊ plãtatõ
nes mľtitudinis plãtat: sꝫ nõ ĩ tp̃e oĩa q̃ semi
nata sũt saluanť: sꝫ nec oĩa q̃ plãtata sũt radi/
cabũt: sic ⁊ q̃ ĩ seculo sẽĩati sũt nõ oẽs salua
bũť. Et rñdi ⁊ dixi. Si iueni grãꝫ loq̃r. Q̃ũo
semẽ agricole si nõ ascẽderit aut nõ accepit
pluuiã tuã ĩ tp̃e aut si corruptũ fuerit multi
tudie pluuie: sic perit ⁊ simľr hõ q̃ manibus
tuis plasmatus est: ⁊ tu ei imago nominatus
qm̃ similatus es ei propter quem omnia plas
masti: ⁊ similasti semini agricole: Non irasca
ris super nos: sed parce populo tuo ⁊ misere
re hereditati tue. Tu autem creature tue mi
sereris. Et respondit ad me: ⁊ dixit. Que sunt
presentia presentibus: ⁊ que futura futuris
Multum enim tibi restat vt possis diligere B
meã creaturam super me: tibi autem frequẽť
⁊ ipsi proximaui iniustis autem nunquã. Sꝫ
⁊ in hoc mirabilis es coram altissimo quoniã
humiliasti te sicut decet te: ⁊ non iudicasti te
vt inter iustos plurimum glorificeris. Pro
pter quod miserie multe ⁊ miserabiles effici
entur eis qui habitant seculum in nouissimis
quia in multa superbia ambulauerunt. Tu
autẽ te pro intellige ⁊ de similibus tuis inqui
re gloriam. Vobis enim apt⁹ ẽ ꝑadisus plan
tata ẽ arbor vite: ꝓparatũ ẽ futuꝝ tẽpus: ꝓpa A
rata ẽ abũdãtia: edificata ẽ ciuitas: ꝓbata est
req̃es ꝑfecta ẽ bonitas ⁊ ꝑfecta sapiã. Radix
mali signata ẽ a vobis: ĩfirmitas ⁊ tiea a vobis
abscõsa: ẽ ⁊ ĩ ĩfernũ fugit corruptio ĩ obliuio
ne trãsierť dolores: ⁊ ostẽsus ẽ ĩ fine thesaur⁹
ĩmortalitať. Noli g̊ adiicere inq̃rẽdo d̓ mľti
tudie eoꝝ q̃ ꝑeũt. Nã ⁊ ipi accipiẽtes liberta
tẽ spreuerũt altissimũ: ⁊ legẽ ei⁹ cõtẽpserũt ⁊ vi
as eius dereliq̃runt. Adhuc aũt iustos ei⁹ ꝯ

culcauerūt ⁊ dixerunt i corde suo nō eē deū
⁊ quidē sciētes qm̄ moriunť. Sicut eniꝫ vos
suscipiēt q̄ p̄dicta sunt sic eos sitis ⁊ cruciatꝰ
q̄ p̄parata sunt. Nō eni voluit hoiem dispdi:
Sed ⁊ ipsi q̄ creati sunt coinq̄nauerūt nomē
eius q̄ fecit eos: ⁊ ingrati fuerūt ei qui p̄pa-
rauit eos vitā. Qua ꝓpť iudiciū meū mō ap
propinquat. Que nō oibus demōstraui nisi
tibi: ⁊ tibi similibꝰ paucis. Et rn̄di ⁊ dixi. Ec
ce nunc dn̄e demōstrasti mihi multitudineꝫ
signoꝝ q̄ incipias facere i nouissimis sed non
demonstrasti mihi quo tempore. IX

A Et rn̄dit ad me ⁊ dixit. Metiēs meti
re tp̄s i semetipso: ⁊ erit cum videris
qm̄ transierit pars quedā signorum
q̄ p̄dicta sunt: tūc itelliges qm̄ ip̄m est tp̄s in
quo icipiet altissimꝰ visitare seclꝫ qđ ab eo fa
ctū est. Et qm̄ videbiť i seculo motio locorū ⁊
ppl'oꝝ turbatō tē itelliges qm̄ d̄ his erat altis
simus locutꝰ a diebꝰ q̄ fuerūt an̄ te ab initio.
Sicut eni oē qđ factū ē i seculo initiū habet
p̄ncipiū: ⁊ cōsumationē. ⁊ cōsumatio est mani-
festa: sic ⁊ altissimi tp̄a: initia hn̄t manifesta i
ꝓdigiis ⁊ v̄tutibus ⁊ cōsūmationes in actu
⁊ i signis. Et erit ois q̄ saluꝰ factꝰ fuerit ⁊ qui
poterit effugere p̄ opera sua: ⁊ p̄ fidē in qua
credidistis relinqueť de p̄dictis p̄iculis: ⁊ vi-
debit salutare meū i terra mea: ⁊ i finibꝰ me-
is: qm̄ scificaui me a seculo. Et tē miserebunť
q̄ nunc abusi sunt vias meas: ⁊ i tormentis cō
morabunť hi q̄ eas ꝓiecerunt i contemptu.
Qui eni nō cognouerūt me viuētes bn̄ficia
ꝯsecuti: ⁊ q̄ fastidierunt legē meaꝫ cū adhuc
erāt habētes libertatē: ⁊ cū adhuc eēt eis ap
tus penitētie locꝰ nō itellexerunt sed spreue
runt: hos oportet post mortē i cruciamento
B cognoscere. Tu ergo noli adhuc curiosus eē
quō impii cruciabunť sed inq̄re quō iusti sal-
uabūť ⁊ quoꝝ seculū: ⁊ ꝓpter q̄s seculū: ⁊ qn̄
⁊ rn̄di ⁊ dixi. Olim locutꝰ sū ⁊ nunc dico et
postea dicam: qm̄ plures sunt q̄ pereūt q̄ꝫ q̄
saluabunť: sicut multiplicať fluctꝰ sup̄ guttā.
Et rn̄dit ad me: ⁊ dixit. Qualis ager talis ⁊
semina: ⁊ quales flores tales ⁊ ticture: ⁊ qua
lis opator talis ⁊ creatio: ⁊ q̄lis agricola taľ
cultura: qm̄ tp̄s erat seculi. Et nunc cū esseꝫ
parās eis his q̄ nunc sunt an̄q̄ꝫ fieret seculuꝫ
i quo habitarēt: ⁊ nemo ꝯtradixit mihi. Tūc
eni quisq̄ꝫ nūc creať i mūdo h̄ p̄ato ⁊ messe in
deficiēti ⁊ lege iuestigabili: corrupti sūt mo-
res eoꝝ. Et ꝯsideraui seculū: ⁊ ecce erat peri-
culū ꝓpter cogitatiōes q̄ i eo aduenerūt. Et
vidi ⁊ pep̄ci ei valde ⁊ seruaui mihi acinuꝫ d̄
botro: ⁊ plātationē de tribu multa. Pereat
ergo multitudo q̄ sine cā nata ē: ⁊ serueť aci-
nus meꝰ: ⁊ plātatio mea: q̄r cū multo labore
p̄feci. Tu aūt si adhuc itromittas septē dies
alios sed nō ieiunabis i eis: ibis i cāpū florū
vbi domꝰ nō est edificata: ⁊ māducabis solū
mō de floribꝰ cāpi: ⁊ carnē nō gustabis: ⁊ vi-
nū nō bibes: sed solūmō flores. Deprecaŕ al C
tissimū sine itermissione: ⁊ veniā ⁊ loquar te-
cū. Et ꝓfectꝰ sū sicut dixit mihi i cāpū q̄ voca
tur ardath ⁊ sedi ibi i floribꝰ. Et de herbis a-
gri māducaui ⁊ fcā est esca eaꝝ mihi i saturi-
tatē. Et factū ē post dies septē ⁊ ego discūbe
bā supra fenū: ⁊ cor meū iterū turbabaŕ sicut
an̄. Et ap̄tū est os meū: ⁊ ichoaui dicere corā
altissimo: ⁊ dixi. O dn̄e te nobis oīdēs ostē-
sus es p̄ribꝰ n̄ris i d̄serto: qđ nō calcaŕ ⁊ ifru-
ctuoso: qn̄ erāt exeūtes de egypto: ⁊ dicēs di
xisti. Tu isrl' audi me ⁊ semē iacob intēde ser
monibꝰ meis. Ecce eni ego semio i vobis le-
gē meā: ⁊ faciet i vobis fructū ⁊ glorificabi
mini eo p̄ seclꝫ. Nā p̄res n̄ri accipiētes legeꝫ
nō seruauerūt: ⁊ legitima mea nō custodierūt
⁊ factus est fructꝰ legis nō parēs. Nec eniꝫ
poterat qm̄ tuꝰ erat: nā q̄ acceperūt perierūt
nō custodiētes qđ i eis semiatū fuerat. Et ec
ce ꝯsuetudo ē vt cū acceperit terre semē: vel
nauē mare: vel vas aliqđ escā vel potū fue-
rit exterminatū id i q̄ seminatū ē vel i quod
missuꝫ ē: siľ id qđ seminatū vel missuꝫ ē vel q̄
suscepta sūt exterminaŕ ⁊ suscepta iā nō ma
nēt apud nos. Sꝫ nobis sic nō factū ē. Nos D
q̄dem q̄ legē accepimus peccātes p̄iuimꝰ: et
cor n̄r̄m qđ suscepit eā: nā lex nō periit: sed p̄
māsit in suo labore. Et cū loq̄rer hec i corde
meo: respexi oculis meis ⁊ vidi mulerē i dex
tera p̄te. Et ecce hec lugebat ⁊ plorabat cuꝫ
voce magna: ⁊ aīo dolebat valde: ⁊ vestimē
ta eiꝰ discissa: ⁊ cinis sup̄ caput eiꝰ. Et dimisi
cogitatꝰ i q̄bus erā cogitās: ⁊ ꝯuersus sū ad
eā: ⁊ dixi ei. Ut q̄d fles: ⁊ q̄d doles aīo. Et di
xit ad me. Dimitte me dn̄e deꝰ ⁊ defleā me ⁊
adiiciā dolorē qm̄ valde amara sū aīo: ⁊ hūi
liata sū valde. Et dixi ei q̄d passa es? Dic mi
hi: ⁊ dixit ad me sterilis fui ego famula tua ⁊
nō pep̄i hn̄s maritū annis trigita. Ego eni
p̄ singulas horas ⁊ p̄ singl'os dies ⁊ ānos tri
gita hos: dep̄cor altissimū nocte ac die. Et fa
ctū ē pꝰ trigita ānos exaudiuit me deꝰ ācillā
tuā: ⁊ vidit hūilitatē meā ⁊ attēdit tribulatōi
mee: ⁊ dedit mihi filiū. Et iocūdata sū sr̄ euꝫ
valde ego ⁊ vir meꝰ ⁊ oēs ciues mei ⁊ hono
rificabamꝰ valđ forte. Et nutriui eū cū laboř
m̄lto ⁊ fcm̄ ē cū creuissꝫ ⁊ vēissꝫ accip̄e vxorē

A Et fcm̄ ē cū itroissꝫ feci diē epuli. X
filius meus i thalamo suo cecidit. ⁊
mortuus est ⁊ euertimꝰ oēs lumia ⁊

ſurrexerunt oẽs ciues mei ad conſolandum
me. ⁊ q̇eui vſq̧ in aliū diem: vſq̧ nocte. Et fa
ctū eſt cū oẽs q̇euiſſent vt me ↄſolarẽt vt q̇e
ſcerẽ: ⁊ ſurrexi nocte ⁊ fugi ⁊ veni ſicut vides
in hoc cāpo: ⁊ cogito iā nō reuerti in ciuita/
tē: ſed h̄ cōſiſtere ⁊ neq̧ mādŭcare neq̧ bibe
re: ſed ſine intermiſſione lugere ⁊ ieiunare vſ
q̧ dū moriar. Et dereliq̇ ſermões in q̇bus erā
⁊ rñdi cū iracūdia ad eam: ⁊ dixi. Stulta ſu/
ꝑ oẽs mulieres: non vides luctū nr̄m ⁊ q̄ nō
nobis cōtingūt? Qm̄ ſion mr̄ nr̄a oī triſticia
cōtriſtaẗ. ⁊ hūilitate humiliata eſt ⁊ luget va
lidiſſime. Et nunc qm̄ oẽs lugemus ⁊ triſtes
ſum⁹: qm̄ oẽs cōtriſtati ſum⁹: tu aūt cōtriſta/
ris in vno filio? Interroga eni terrā ⁊ dicet ti
bi: qm̄ hec eſt q̄ debeat lugere caſū tantoꝝ ſu
per eā germiatiū: Et ex ipſa ab initio oẽs na
ti ⁊ alij veniẽt. Et ecce pene oẽs in ꝑditionẽ
ambulāt: ⁊ exterminiū fit multitudo eorum.
Et q̇s ergo debet lugere magis niſi hec q̄ tā
magnā multitudinem ꝑdidit: q̄ tu q̄ ꝓ uno
doles? Si aūt dicis mihi qm̄ nō eſt planctus
meus ſilis terre: qm̄ fructū ventriſ mei ꝑdidi
quē cū merorib⁹ peperi ⁊ cū dolorib⁹ genui
terra autem ſm viā terre: abijtq̧ in ea multi
tudo preſens: quō euenit ⁊ ego tibi dico. Si/
cut tū cū labore peperiſti ſic ⁊ terra dat fru/
ctū ſuū: hoi ab initio ei q̇ fecit eā. Nūc ergo
retine apud temetipſam dolorē tuū: ⁊ fortiẗ
fer q̄ tibi cōtigerūt caſus. Si eni iuſtificabe/
ris terminū dei ⁊ cōſiliū ſuū recipies in tpe:
⁊ in talibus collaudaberis. Ingredere ergo
B in ciuitatē ad virū tuū. Et dixit ad me. Non
faciā neq̧ ingrediar ciuitatē: ſ; h̄ moriar. Et
appoſui adhuc loqui ad eā: ⁊ dixi. Noli face
re hūc ſermonē: ſed cōſenti ꝑſuadenti. Quot
eni caſus ſion? Conſolare ꝓpter dolorē irl'm
Uides eni qm̄ ſanctificatio nr̄a deſerta effe/
cta ē ⁊ altare nr̄m demolitū eſt: ⁊ tēplum no
ſtrū deſtructū ē ⁊ pſalteriū nr̄m humiliatū ē
⁊ hymn⁹ conticuit: ⁊ exultatio nr̄a diſſolu
ta ē: ⁊ lumē candelabri nr̄i extinctū eſt: ⁊ ar/
ca teſtamēti nr̄i direpta eſt: ⁊ ſctā nr̄a ↄtami
nata ſunt: ⁊ nomen quod inuocatu; ē ſuper
nos pene ꝓphanatū ē. ⁊ liberi nr̄i contume
liā paſſi ſūt: ⁊ ſacerdotes nr̄i ſucceſſi ſūt: ⁊ le
uite nr̄i ī captiuitatem abierunt ⁊ virgines
nr̄e coinquinate ſunt ⁊ mulieres noſtre vim
paſſe ſunt: ⁊ iuſti nr̄i rapti ſūt ⁊ paruuli nr̄i ꝑ
diti ſūt: ⁊ iuuenes nr̄i ſeruierūt: ⁊ fortes nr̄i
inualidi facti ſunt. Et qđ oium maius ſignacu
lū ſyon: qm̄ reſignata ē de glia ſua. Nā ⁊ tra/
dita ē ī manibus eoꝝ q̇ nos oderūt. Tu ergo
excute tuā triſticiā multā: ⁊ depōe abſte mul
titudine doloꝝ vt tibi ſ' propitieẗ fortis: ⁊ req̇

em faciet tibi altiſſimus: reqetionē laboꝝ. et
factū eſt cū loq̄bar ad eam facies eius fulge
bat ſubito ⁊ ſpēs: coruſcus fiebat viſus eius:
vt eſſem pauēs valde ad eā: ⁊ cogitarē quid
eſſet hoc. Et ecce ſubito emiſit ſonitum vocis
magnū timore plenu;: vt cōmoueret terra a
mulieris ſono. Et vidi: ⁊ ecce ampli⁹ mulier
n̄ cōꝑebat mihi: ſed citas edificabaẗ: ⁊ loc⁹
ōmōſtrabaẗ de fundamētis magnis: ⁊ timui
⁊ clamaui voce magna: ⁊ dixi. Ubi ē huriel
angel⁹ q̇ a principio venit ad me? Qm̄ ipſe C
me fecit venire in multitudine ī exceſſu men
tis hui⁹. Et factus ē finis meus ī corruptio/
nē: ⁊ oīo mea īproperium. Et cū eſſem loq̄nſ
ego hec: ecce venit ad me ⁊ vidit me. Et ecce
erā poſitus vt mortu⁹: ⁊ ītellect⁹ me⁹ aliena
tus erat. Et tenuit dexterā meā ⁊ cōfortauit
me: ⁊ ſtatuit me ſuper pedes meos. Et dixit
mihi. Quid tibi ē: ⁊ quaꝛ cōturbatus ē ītelle
ctus tuus: ⁊ ſenſus cordis tui ⁊ q̄re ↄturba/
ris? Et dixi. Qm̄ dereliq̇ſti me. Et ego q̇dem
feci ſm ſermones tuos ⁊ exiui ī cāpum: ⁊ ec/
ce vidi ⁊ video qđ nō poſſū enarrare. Et di/
xit ad me. Sta vt vir: ⁊ ↄmouebo te. Et dixi.
Loq̄re dñe deus tu in me. Noli me derelinq̄
re vt nō fruſtra moriar: qm̄ vidi q̄ nō ſciebā;
⁊ audio q̄ nō ſcio. Aut nunq̇d ſenſus meus
falliẗ: ⁊ aīa mea ſupmat? Nunc ergo depre
cor te: vt demōſtres ſuo tuo d' exceſſu hoc. ⁊
reſpondit ad me: ⁊ dixit. Audi me ⁊ doceā;
te: ⁊ dicā tibi de q̇bus times: qm̄ altiſſim⁹ re/
uelauit tibi myſteria multa. Uidit rectā viā
tuā: qm̄ ſine intermiſſione cōtriſtabaris pro
pplō tuo: ⁊ valde lugebas ꝓpter ſion. Hic
ergo itellectus viſionis q̇ tibi apparuit ante
paululū. Quā vidiſti lugentē ichoaſti ↄſola
ri eā: nunc aūt iam ſpeciē mulieris nō vides
ſ; apparuit tibi ciuitas edificari: et qm̄ enar/
rabat tibi de caſu filij ſui. Hec abſolutio eſt.
Hec mulier quā vidiſti: hec ē ſion ⁊ qm̄ dixit
tibi quā ⁊ nunc cōſpicies: vt ciuitatē edifica/
tā. Et qm̄ dixit tibi q; ſterilis fuit annis trigi
ta ꝓpter qđ erant anni trigita qn̄ erat in ea
adhuc oblatio ablata: Et factū ē poſt annos D
trigīta edificauit ſalomon ciuitatē ⁊ obtulit
oblatōes: tūc fuit qn̄ peperit ſterilis filiū. Et
qđ tibi dixit: qm̄ nutriuit eū cu; labore: hoc
erat habitatio in irl'm. Et qm̄ dixit tibi ꝙ fili⁹
meus veniēs ī ſuo thalamo mortuus eſſet: ⁊
cōtigiſſet ei caſus: hoc erat q̄ facta eſt ruina
hieruſalē. Et ecce vidiſti ſimilitudinem eius
et qm̄ filiū lugeret: ichoaſti conſolari ea;: et
de his q̄ cōtigerunt hec erāt tibi aperienda.
Et nunc videt altiſſim⁹ qm̄ ex aīo ↄtriſtatus
es et qm̄ ex toto corde pateris ꝓ ea oñdit ti/

bi claritatē glie ei⁹ et pulchritudiez decoris
eius. Propterea eni dixi tibi vt maneres in
cāpo vbi dom⁹ nō ē edificata. Sciebā.n.ego
qm̄ altissim⁹ icipiebat tibi oñdere hec: ꝑpte
rea dixi tibi vt venires in agꝝ vbi nō ē funda
mētū edificij. Nec eni poterat opus edificij
hois sustineri in loco vbi incipiebat altissimi
ciuitas oñdi. Tu ergo noli timere neqꝫ expa
uescat cor tuū: ſꝫ igredere ⁊ vide splēdorem
⁊ magnitudinē edificij: q̄ tū capax ē tibi vi
su oculoꝝ videre: ⁊ post hec audies q̄ tū ca
pit audit⁹ auriū tuaꝝ audire. Tu.n. beat⁹ es
ꝑ multis ⁊ vocat⁹ es apud altissimū: sicut ⁊
pauci. Nocte aūt q̄ i crastinū futura ē mane
bis hic: ⁊ oñdet tibi altissimus eas visiōes su
ꝑmoꝝ q̄ faciet altissimus his q̄ hitāt sup trā
a nouissimis dieb⁹. ⁊ dormiui illā noctem ⁊
aliā: sicut dixerat mihi. XI.
A E T vidi sōniū. ⁊ ecce ascēdebat ꝺe ma
ri aquila: cui erāt duodeci ale pēna
rū: ⁊ capita tria: ⁊ vidi ⁊ ecce expādebat alas
suas in oēm terrā: ⁊ oēs vēti celi insufflabāt
in eā ⁊ colligebant. ⁊ vidi: ⁊ de pēnis ei⁹ na
scebant ꝯrie pēne: ⁊ ipe fiebāt in pennaculis
minutis ⁊ modicis. Nā capita ei⁹ erāt q̄escē
tia: ⁊ dimidiū caput erat maius alioꝝ capitū
sed ipa q̄escebat cū eis. ⁊ vidi ⁊ ecce aq̄la vo
lauit in pēnis suis: ⁊ regnauit sup terrā ⁊ su
per eos qui habitāt i ea. ⁊ vidi qm̄ subiecta
erāt ei oia sub celo: ⁊ nemo illi ꝯdicebat: ne
qꝫ vnus de cretura que ē super terram. ⁊ vi
di: ⁊ ecce surrexit aquila super vngues suos
⁊ misit vocem pennis suis: dicens. Nolite
omnes simul vigilitate dormite vnusq̄sqꝫ in
loco suo: ⁊ ꝑ temp⁹ vigilate. Capita aūt in no
uissimo seruent Et vidi: ⁊ ecce vox nō exibat
de capitib⁹ ei⁹: sed de medietate corpis ei⁹. Et
nūerani cōtrarias pēnas ei⁹: ⁊ ecce ipe erāt
octo. Et vidi ⁊ ecce a dextra parte surrexit vna
pēna: ⁊ regnauit sup oēm terram. Et factuꝫ
est cum regnaret vēit ei finis: ⁊ nō apparuit
locus ei⁹: ⁊ sequēs exurrexit ⁊ regnabat. Ipa
B mltū tenuit tps. Et factū est cū regnaret. ⁊ ve
niebat finis eius vt non appareret sicut prior
⁊ ecce vox emissa est illi dicens: Audi tu que
tanto tpe tenuisti terrā. Hec annūtio tibi añ
q̄ꝫ incipias nō apparere. Nemo p⁹ te tenebit
tps tuū: sed nec dimidiū eius. Et leuauit ter
tia ⁊ tenuit principatū sicut ⁊ priores: ⁊ non
apparuit ⁊ ipa. Et sic cōtingebat ⁊ oib⁹ alijs
singillatiꝫ principatū gerere: ⁊ iteꝝ nusq̄ cō
parere. Et vidi ⁊ ecce in tpe sequētes pēne eri
gebant a dextera pte vt tenerēt ⁊ ipe pricipa
tū ⁊ ex his erāt que tenebāt: ſꝫ tñ stati ñ cōpa
rescebāt pricipatū: nā ⁊ aliq̄ ex eis erigebant
sed nō tenebāt pricipatū. Et vidi p⁹ hec: et ec
ce nō cōparuerūt duodeci pēne et duo pēna
cula: et nihil superat i corpe aq̄le nisi duo ca
pita quiescentia et sex pēnacula. Et vidi: et ec
ce sex pēnaclis diuise sūt due: et māserūt sub ca
pite qꝺ ē ad dexterā partē. Nā q̄ttuor māse
rūt i loco suo. Et vidi: et ecce hec subalares co C
gitabant se erigere: et tenere pricipat⁹. Et vidi
et vna erecta est sed stati nō cōparuit. Et secū
de veloci⁹ q̄ꝑ priores non cōparuerūt. Et vidi
et ecce due q̄ superauerāt apud semetipas cogi
tabāt et ipse regnare. et in eo cū cogitarēt. et
ecce vnū q̄escētiū capitū qꝺ erat mediū cui
gilabat. Hoc eni erat duoꝝ capitū maius. ⁊
vidi qm̄ cōplete sunt duo capita secū: ⁊ ecce
cōuersum est caput cū his qui cum eo erant
⁊ comedit duas subalares que cogitabāt re
gnare. Hoc autem caput percōterruit oēm
terrā: ⁊ dñabitur in ea his qui habitāt terraꝫ
cum labore multo: ⁊ potentatum tenuit or
bis terrarum super omnes alas que fuerunt
Et vidi post hec: ⁊ ecce medium caput subi
to non comparuit: ⁊ hoc sicut ale. Supera
uerūt aūt duo capita: que ⁊ ipsa siłr regnaue
runt sup terrā ⁊ super eos qui habitant in ea
Et vidi ⁊ ecce deuorauit caput a dextera par
te illud quod a leua. Et audiui vocem dicen
tem mihi. Conspice contra te ⁊ cōsidera qꝺ D
vides. Et vidi: ⁊ ecce sicut leo concitatus de
silua rugiens: ⁊ vidi quoniam emittebat vo
cem hois ad aquilam. ⁊ dixit dicēs. Audi tu
⁊ loquar ad te: ⁊ dicit altissimus tibi. Nōne
tu es qui superasti de quatuor aialibus que
fecerā regnare i seculo meo: ⁊ vt per eos ve
niret finis tēpoꝝ eoꝝ. Et quartus veniēs de
uicit oia aialia q̄ trāsierūt: ⁊ potētatu tenuit
seculū cū tremore multo: ⁊ oēꝫ orbē cū labo
re pessimo: ⁊ ihabitauit tot tpibus orbē terra
rū cū dolo. ⁊ iudicasti terrā non cū veritate.
Tribulasti eni māsuetos: ⁊ lesisti quiescētes
⁊ dilexisti mēdaces: ⁊ destruxisti hitationes
eoꝝ q̄ fructificabāt: ⁊ humiliasti muros eoꝝ
q̄ te nō nocuerūt. ⁊ ascēdit ꝯtumelia tua ad
altissimū: ⁊ supbia tua ad fortē: ⁊ respexit al
tissim⁹ supba tpa: ⁊ ecce finita sūt. ⁊ scelera ei⁹
ꝯpleta sūt. Propterea nō appareas tu aq̄la ⁊
ale tue horribiles ⁊ pēnacula tua pessima: ⁊
capita tua maligna: ⁊ vngues tui pessimi: ⁊
oē corp⁹ tuū vanū: vti refrigeret ois terra: ⁊
reuertat liberata de tua vi: ⁊ speret iudiciū ⁊
misericordiaꝫ eius qui fecit eā. XII.
E T factū est dū loqueret leo vba hec A
ad aquilā. ⁊ vidi: ⁊ ecce q̄ supauerat
caput ⁊ ñ cōparuerūt q̄tuor ale ille q̄ ad euꝫ
trāsierūt ⁊ erecte sūt vt regnarēt: ⁊ erat rgnū

coꝝ exile: ⁊ tumultu plenum. Et vidi: ⁊ ecce
ipſa nõ apparebant: ⁊ oẽ corpꝰ aquile incen
debatᷣ: ⁊ expaueſcebat terra valde. Et ego a
tumultu ⁊ exceſſu mẽtis: a magno timore vi
gilaui: ⁊ dixi ſpiritui meo. Ecce tu ꝑſtitiſti mi
hi hoc: in eo ꝙ ſcrutaris vias altiſſimi. Ecce
adhuc fatigatus ſũ aĩo: ⁊ ſpũ meo inualidus
ſum valde: ⁊ nec modica eſt ĩ me virtꝰ a mul
to tĩore q̃ꝫ expaui nocte hac. Nunc ergo ora
bo altiſſimũ: vt me ꝯfortet vſq; in finẽ. Et di
xi: Dñator dñe ſi inueni grãꝫ ante oculos tu
os: ⁊ ſi iuſtificatus ſum apud te ꝑ multis: ⁊ ſi
certe aſcendit deprecatio mea añ faciẽ tuaꝫ:
ꝯforta me: ⁊ oſtende ſeruo tuo mihi interpre
tationẽ ⁊ diſtinctionẽ viſus horribilis huiꝰ:
vt pleniſſime ꝯſoleris aĩam meã. Dignũ eñi
me habuiſti oſtendere mihi tempoꝝ nouiſſi-
ma. Et dixit ad me. Hec ẽ interpretatio viſio
nis huius. Aquilã quã vidiſti aſcendentẽ de
mari: hoc eſt regnũ qd̓ viſum eſt in viſiõe da
nieli fratri tuo. Sed nõ illi interpretatũ: qm̃
egẽ nunc tibi interꝑtor. Ecce dies veniunt: ⁊
exurget regnũ ſuper terrã: ⁊ erit timor acrior
oium regnoꝝ que fuerũt añ euꝫ. Regnabũt
B autẽ in ea reges duodecim: vnꝰ pꝰ vnũ. Naꝫ
ſecundus incipiet regnare: ⁊ ipe tenebit am
plius tps ꝑ duodecim. Hec eſt interpretatio
duodeci alaꝝ quas vidiſti. Et q̃ꝫ vidiſti vocẽ
que locuta eſt nõ de capitibus eius exeuntẽ:
ſed de medio corpis eius: hec eſt inteꝑtatio.
Qm̃ poſt tps regni illius naſcentᷣ ꝯtentiões
nõ modice: ⁊ periclitabitᷣ vt cadat ⁊ nõ cadꝫ
tunc: ſed iterꝝ ꝯſtituetᷣ in ſuũ initiũ. Et qm̃ vi-
diſti ſubalares octo coherentes alis eiꝰ: hec
eſt interpretatio. Exurgent in ipo octo reges
quoꝝ erũt tpa leuia ⁊ anni citati: ⁊ duo q̇dẽ
ex ipſis parient. Appropinquãte aũt tpe me
dio: q̃ttuor ſeruabuntᷣ in tpe cũ incipiet ap-
propinquare tps eius vt finiatᷣ. Due v̓o in fi-
nem ſeruabuntᷣ. Et qm̃ vidiſti tria capita q̇e-
ſcentia: hec eſt interꝑtatio. In nouiſſimis eiꝰ
ſuſcitabit altiſſimꝰ tria regna: ⁊ reuocabit in
in ea multa: ⁊ dñabuntᷣ terrã: ⁊ qui habitant
in ea cũ labore multo ſuꝑ oẽs qui fuerunt añ
hos. Propter hoc ipſi vocati ſũt capita aq̇le
Iſti eñi erunt q̇ recapitulabũt ipietates eiꝰ:
⁊ qui ꝑficient nouiſſima eiꝰ. Et qm̃ vidiſti ca
put maius nõ apparẽs: hec eſt iterꝑtatio eiꝰ.
C Qm̃ vnus ex eis ſuꝑ lectũ ſuũ morietᷣ: ⁊ tñ cũ
tormentis. Nã duo q̇ ꝑſeuerauerint: gladiꝰ
eos comedet. Unius eñi gladius comedet q̇
cũ eo: ſed tñ ꝓ gladio in nouiſſimis cadet. Et
qm̃ vidiſti duas ſubalares traijcientes ſuper
caput qd̓ ẽ in dextera ꝑte: hec ẽ interꝑtatio.
Hi ſunt quos ꝯſeruauit altiſſimꝰ in finẽ ſuũ
hoc ẽ regnũ exile et turbatiõis plenũ. Sicut
vidiſti et leonẽ quẽ vidiſti de ſilua euigilãtẽ
et rugiẽtẽ et loquentẽ ad aq̇lã et arguẽtẽ eã
et iniuſtitias ipiꝰ ꝑ oẽs ſmões eiꝰ ſicut audiſti
ꝓ ẽ ventꝰ quẽ ſuauit altiſſimꝰ in finẽ ad eos
et ipietates ipoꝝ: et arguet illos et icutiet co
rã ipis ſcerptiões coꝝ. Statuet eñi eos ĩ iudi
cũ viuos: et erit cũ arguerit eos: tũc corripi
et eos. Nã riſiduũ ꝑplꝫ meũ liberabit cũ mi-
ſeria: q̇ ſaluati ſũ ſuꝑ fines meos: et iocũdabit
eos quoadusq; venit finis dies iudicij d̓ quo
locutꝰ ſũ tibi ab initio. Hoc ſõniũ qd̓ vidiſti:
et he iterꝑtatiões. Tu ergo ſolus dignꝰ fuiſti
ſcire altiſſimi ſecretum hoc. Scribe ergo oĩa
iſta ĩ libro q̇ vidiſti: et põe ea ĩ loco abſcõdi-
to: et docebis ea ſapiẽtes d̓ pplo tuo: quoruꝫ
corda ſcis poſſe capere et ſuare ſecreta hec. Tu B
aũt adhuc ſuſtine ꝓ alios dies ſeptem vt tibi
oñdatᷣ q̇cq̇d viſũ fuerit altiſſimo oñdere tibi.
Et ꝑfectꝰ ẽ a me. Et factũ ẽ cũ audiſſꝫ oĩs po
polꝰ qm̃ ꝑtrãſierũt ſeptẽ dies: et ego nõ fuiſ-
ſeꝫ reuerſus ĩ ciuitatẽ: et ꝯgregauit ſe oĩs a mi
nimo vſq; ad maximꝫ: et vẽit ad me: et dixerũt
mihi dicẽtes: Quid peccauimꝰ tibi: et q̇d in
iuſte egimꝰ ĩ te qm̃ dereliquẽs nos: ſediſti in
loco hoc: Tu eniꝫ nobis ſupes ſolꝰ ex oĩbus
pplis ſicut botrꝰ de vĩea: et ſicut lucerna ĩ lo
co obſcuro et ſicut portus et nauis ſaluata a
tẽpeſtate. Aut nõ ſufficiũt nobis mala q̇ ꝯti
gũt? Si gꝰ tu nos dereliq̃ris: q̃nto nobis erat
meliꝰ ſi eſſemꝰ ſuccẽſi: et nos cũ icẽdio ſion?
Nec. n. nos ſumꝰ meliores eoꝝ q̇ ibi mortui
ſũt. Et plorauerũt voce magna. Et reſpondi
ad eos: et dixi: Confide iſrl̓: et noli triſtari tu
domꝰ iacob. Eſt. n. memoria vr̃a corã altiſſi-
mo: et fortꝭ nõ ẽ oblitꝰ vr̃i ĩ tẽptatiõe. Ego. n.
nõ d̓reliq̇ vos neq; exceſſi a vobis: ſꝫ veni in
hũc locũ vt deꝑcarer ꝓ deſolatiõe ſion: vt q̇
rerẽ miſericordiã ꝓ hũilitate ſcificatõis vr̃e. Et
nũc ite vnuſq̇ſq; vr̃ꝫ ĩ domũ ſuã: et ego veniã
ad vos poſt dies iſtos. Et ꝑfectꝰ ẽ ppl̓s ſicut
dixi ei: ĩ ciuitatẽ. Ego aũt ſedi ĩ cãpo ſeptẽ die
bꝰ ſicut mihi mãdauit: ⁊ manducabã de flo-
ribꝰ ſolũmodo agri: de herbis facta eſt eſca
mihi in diebus illis. XIII.
Et factũ ẽ poſt dies ſeptẽ: et ſomnia- A
ui ſomniũ nocte. Et ecce de mari vẽ
tus exurgebat: vt ꝯturbaret oẽs fluctus eius
Et vidi: et ecce ꝯualeſcebat ille hõ cũ milibꝰ
celi: et vbi vultũ ſuũ vertebat vt cõſideraret:
tremebant: oĩa q̇ ſub eo videbantᷣ: et vbicũq;
exiebat vox de ore eius: ardeſcebant omnes
qui audiebant voces eius: ſicut quieſcit ter-
ra qm̃ ſenſerit ignem. Et vidi poſt hec: et ecce
congregabatur multitudo hominum quoꝝ

nō erat numerus de quatuoꝛ vētis celi: vt de
bellarēt hoīeȝ q̄ aſcēderat ꝺ mari. ⁊ vidi ⁊ ec
ce ſibiipſi ſculpſerat montē magnū: ⁊ volauit
ſuꝑ eū. Ego aūt q̄ſiui videre regionē vel lo/
cū vñ ſculptus eēt mons ⁊ nō potui. Et poſt
hec vidi: ⁊ ecce oēs qui ꝯgregati ſunt ad euȝ
vt expugnarēt eū timebāt valde: tñ audebāt
pugnare. ⁊ ecce vt vidit impetū multitudīs
veniētis nō leuauit manū ſuā: neq̄ȝ frameaȝ
tenebat: neq̄ȝ aliq̄ꝺ vas bellicoſum niſi ſolū/
modo vt vidi: q̄ñ emiſit de oꝛe ſuo ſicut fla/
tum ignis ⁊ de labijs eius ⁊ ſpūs flāme: ⁊ de
lingua eiꝰ emittebat ſcītillas ⁊ tēpeſtates: ⁊
cōmixta ſūt oīa ſimul hic flatus ignis ⁊ ſpūs
flāme: ⁊ multitudo tēpeſtatꝫ: ⁊ ꝯcidit ſuꝑ mlt
titudinē ī īpetu q̄ parata erat pugnare: ⁊ ſuc
cēdit oēs vt ſubito nihil videret de innumera
bili multitudīe niſi ſolummō puluis ⁊ fumi
B odoꝛ. Et vidi ⁊ extimui: ⁊ poſt hec vidi ipſū
hoīem deſcendētē de mōte: ⁊ vocantē ad ſe
multitudinē aliā pacificā: ⁊ accedebat ad eū
vultus hoīum multoꝝ quoꝛūdā gaudētiuȝ:
quoꝛūdā triſtātiū: aliq̄ v̄o alligati: aliqui ad
ducētes ex eis qui offerebant. ⁊ egrotaui a
multitudine pauoꝛis: ⁊ expgefactus ſū. ⁊ di
xi. Tu ab initio demōſtraſti ſeruo tuo mira/
bilia hec ⁊ dignū me habuiſti vt ſuſciperes
depꝛecationē meā: ⁊ nūc demōſtra mihi ad/
huc interꝑtationē ſomnij huius. Sicut eniȝ
exiſtimo in ſenſu meo: ve qui derelicti fuerūt
in diebus illis. ⁊ multo plus ve his qui non
ſunt derelicti. Qui eni nō ſunt derelicti tri/
ſtes erant. Intelligo nunc que ſunt repoſita
in nouiſſimis diebus: ⁊ occurrēt eis: ſȝ ⁊ his
qui derelicti ſunt. Propter hoc venerūt eni
in ꝑicula magna ⁊ neceſſitates multas: ſicut
oſtendūt ſōnia hec. Attamē facilius eſt peri
clitantē venire in hūc q̄ȝ ꝑtrāſire ſicut nubē
a ſeculo: ⁊ nūc videre que ꝯtingunt in nouiſ
ſimo. ⁊ rñdit ad me: ⁊ dixit: ⁊ viſionis interꝑ
tationē dicā tibi: ⁊ de quibus locutꝰ es ada/
periā tibi. Q̄ñ de his dixiſti qui derelicti ſūt
hec ē īterꝑtatio. Qui aufert periculū illo tē
poꝛe: hic ſe cuſtodiuit. Qui ī periculo īcide
rūt hi ſunt qui habent opera ⁊ fidem ad foꝛ/
tiſſimū: ſcito ergo: q̄ñ magis beatificati ſunt
qui derelicti: ſuꝑ eos qui moꝛtui ſunt. He in
terpꝛetationis viſionis. Q̄ꝛ vidiſti virū aſcē
dentē de coꝛde maris: ipſe ē quē ꝯſeruat al/
tiſſimus multꝭ tꝑibus: q̄ ꝑ ſemetipſum libera
bit creaturam ſuā: ⁊ ipſe diſponet qui dereli/
cti ſunt: ⁊ q̄ñ vidiſti de oꝛe eius exire vt ſpi/
ritū ⁊ ignem ⁊ tempeſtatem: ⁊ quoniam nō
tenebat frameam: neq̄ȝ vas bellicoſū: coꝛru/
pit eiȝ īpetus eius multitudinē que venerat

expugnare eum: hec eſt interpꝛetatio. Ecce C
dies veniūt quando incipiet altiſſimus libe/
rare eos qui ſuper terraȝ ſunt: ⁊ veniet in ex
ceſſu mentis ſuper eos qui inhabitāt terraȝ.
⁊ alij alios cogitabunt debellare: ciuitas ci/
uitatem: ⁊ locus locū: ⁊ gens aduerſus gen/
tem: ⁊ regnum aduerſus regnū. ⁊ erit cum
fient hec ⁊ cōtingent ſigna. que añ oñdi tibi:
⁊ tūc reuelabit filius meus: quē vidiſti vt vi
rū aſcedētē. ⁊ erit q̄ñ audierint oēs gētes vo
cē eius: ⁊ derelinquet vnuſquiſq̄ȝ in regione
ſua bellū ſuū: qꝺ habēt ad alterutꝝ ⁊ collige
tur ī vnū multitudo īnumerabilis ſicut volē
tes venire ⁊ expugnare eū. Ipſe aūt ſtabit ſu
per cacumē montis ſion. Sion aūt veniet ⁊
oñdet oībus parata ⁊ edificata ſicut vidiſti
mōtē ſculpi ſine manibus. Ipſe aūt filiꝰ meꝰ
arguet que adinuenerūt gentes impietates
eoꝝ has: q̄ tempeſtati appꝛopinquauerunt
ꝓpter mala cogitamēta eoꝝ ⁊ cruciamenta
quibꝰ īcipiēt cruciari: q̄ aſſimilate ſūt flāme:
⁊ perdet eos ſine laboꝛe: per legem q̄ igni aſ
ſimil ata eſt. ⁊ q̄ñ vidiſti eū colligentē ad ſe
aliam multitudinē pacificā: he ſunt decē tri
bus que captiue facte ſūt de terra ſua ī diebꝰ
oſee regis quē captiuū duxit ſalmanaſar rex
aſſirioꝝ. ⁊ trāſtulit eos trās flumē. ⁊ tranſla/
ti ſunt in terram aliam. Ipi aūt ſibi dederunt
conſiliuȝ hoc vt derelinquerent multitudi/
nem gentiū: ⁊ ꝓficiſcerent in vlteriorē regio
nē vbi nunq̄ȝ inhabitauit genꝰ hūanū vel ibi
obſeruare legitima ſua q̄ nō fuerāt ſeruātes ī D
regione ſua. Per introitꝰ aūt āguſtos flumi
nis eufraten ītroierunt. Fecit eñ eis tūc altiſ
ſimꝰ ſigna ⁊ ſtatuit venas fluminis vſq̄ȝ q̄ trā
ſirent. Per eā eñ regionē erat via multa iti
neris anni vniꝰ ⁊ dimidij: nā regio illa vocat
arſareth. Tūc īhabitauerūt ibi vſq̄ȝ in nouiſ/
ſimo tꝑe: ⁊ nunc iterū cū ceperint venire: ite
rū altiſſimꝰ ſtatuet venas flumīs vt poſſit trā
ſire ꝓpter hec vidiſti multitudinē cum pace.
Sȝ ⁊ q̄ derelicti ſūt ꝺ pplo tuo: hi ſūt q̄ īueni
unt ītra terminū meū. Factū erit ergo q̄ñ ici
piet ꝑdere mltitudinē eaꝝ q̄ collecte ſūt gē/
tes: ꝓteget eos qui ſuperauerūt pplm ⁊ tūc
oñdet eis mlta pꝺia poꝛtēta. Et dixi ego. Dña
tor dñe hoc mihi oñde ꝓpter qꝺ vidi virum
aſcēdētez ꝺ corde maris. Et dixit mihi: Sicut
non potes hec vel ſcrutari vel ſcire q̄ ſunt in
ꝓfūdo maris. ſic nō poterit quiſq̄ȝ ſuꝑ terrā
videre filiū meū. vel eos qui cū eo ſunt. niſi ī
tꝑe diei. Hec eſt interpꝛetatio ſomnij qꝺ vi/
diſti. ⁊ ꝓpter q̄ñ illuminatus es hic ſolus. de
reliq̄ſti eni tuā ⁊ circa meā vacaſti legē ⁊ q̄ſi
ſti. Vitā eni tuā diſpoſuiſti in ſapiētia. ⁊ ſen/

ſum tunz vocaſti matrem.Et pp̄ hoc oſtendi
tibi merces apud altiſſimū Erit.n.poſt alios
tres dies:ad te alia loq̄r:⁊ exponam tibi gra
uia ⁊ mirabilia.Et ꝓfectꝰ ſum ⁊ tranſij in cā
pū:multū glorificans ⁊ laudās altiſſimuz de
mirabilibꝰ que per tp̄s faciebat: ⁊ qm̄ guber
nat ipſum ⁊ q̄ ſunt i tp̄ibus illata. Et ſedi ibi
tribus diebus. XIIII.
A Et factū eſt tertio die ⁊ ego ſedebam
ſub q̄rcu.Et ecce vox exiuit cōtra me
d̄ rubo ⁊ dixit.Eſdra eſdra.Et dixi.Ecce ego
dn̄e.Et ſurrexi ſup̄ pedes meos. Et dixit ad
me.Reuelās reuelatꝰ ſuz ſuper rubū:⁊ locu
tus ſū moyſi qn̄ pp̄ls meꝰ ſeruiebat i egypto:
⁊ miſi eū ⁊ eduxi pp̄lm meū de egypto:⁊ ad
duxi eū ſup̄ montē ſina: ⁊ detinebā eū apud
me diebꝰ multis:⁊ enarraui ei mirabilia mul
ta:⁊ oſ̄di ei tēpoꝝ ſecreta ⁊ finez: ⁊ p̄cepi ei:
dicens:Hec in palā facies v̄ba:⁊ hec abſcon
des.Et nūc tibi dico:ſigna q̄ demonſtraui: ⁊
ſomnia q̄ vidiſti:⁊ interp̄tationes q̄s tu vidi
ſti in corde tuo:repone ea:tu.n.recipieris ab
oibus:ↄuerteris reſiduus cū ↄſilio meo ⁊ cū
ſimilibꝰ tuis:vſq̄ quo finiāt tp̄a.Qm̄ ſeculuz
ꝑdidit iuuentutē ſuam: tp̄a appropinquant
ſeneſcere.Duodeciz.n.ꝑtibꝰ diuiſuz ē ſeculū
⁊ trāſierūt eiꝰ decima ⁊ dimidiū decime par
tis:ſup̄ſunt aūt eiꝰ poſt mediū decime partꝭ.
B Nūc ergo diſpone domū tuā : ⁊ corripe pp̄lz
tuū ⁊ cōſolare humiles eoꝝ:⁊ renuncia iam
corruptele:⁊ dimitte abs te mortales cogita
tiones:⁊ proijce abs te pōdera hūana:⁊ exue
te iaz infirmā naturā.⁊ repone in vnaz ꝑtem
moleſtiſſima tibi cogitamēta:⁊ feſtina trāſmi
grare a tp̄ibꝰ his. Que.n.vidiſti nunc ↄtigiſ
ſe mala iteꝝ hoꝝ deteriora faciēt.Quātū.n.
inualidū fiet ſeculū a ſenectute:tm̄ multipli
cabunt ſup̄ inhabitātes mala. Prolōgauit
.n.ſe magis v̄itas ⁊ appropinq̄uit mēdaciū.
Jam.n.feſtinat venire quā vidiſti viſionē.Et
rn̄di:⁊ dixi corā te dn̄e.Ecce.n.ego abibo ſi
cut p̄cepiſti mihi:⁊ corripiā p̄ntez pp̄lz. Qui
aūt iteruz nati fuerit q̄s cōmonebit: Poſitū
eſt ergo ſeculū in tenebris: ⁊ q̄ inhabitāt i eo
ſine lumie.Qm̄ lex tua incēſa ē: pp̄ quod ne
mo ſcit q̄ a te facta ſunt vel q̄ incipient op̄a.
Si.n.iueni in te grām:imitte in me ſpm̄ ſcm̄:
⁊ ſcribā oē qd̄ factū eſt i ſeculo ab initio que
erant i lege tua ſcripta vt poſſint hoies inue
nire ſemitā:⁊ q̄ voluerint viuere i nouiſſimis
viuāt.Et rn̄dit ad me ⁊ dixit:Uadēs ↄgrega
pp̄lm:⁊ dices ad eos:vt nō q̄rant te diebꝰ q̄
C draginta.Tu aūt p̄para tibi buxos multos:
⁊ accipe tecuz ſaream dabriā ſelemiā:echanuz
⁊ aſiel q̄nq̄ hos:q̄ parati ſunt ad ſcribenduz
velociter.Et venies huc:⁊ ego accendā i cor
de tuo lucernā intellectꝰ q̄ nō extinguet quo
aduſq̄ finiant q̄ incipies ſcribere.Et tūc ꝑfe
ctis q̄dā palā facies q̄dā ſapientibꝰ abſcōſe
trades.In craſtinū.n.hac hora icipies ſcribe
re.Et ꝓfectꝰ ſuz ſicut mihi p̄cepit:⁊ cōgrega
ui oēz pp̄lm ⁊ dixi:Audi iſrl̄ v̄ba hec. Pere
grinati ſunt patres nr̄i ab initio i egypto:⁊ li
berati ſunt inde:⁊ acceperūt legē vite quam
nō cuſtodierūt:quā ⁊ vos poſt eos trāſgreſſi
eſtis:⁊ data ē vobis terra i ſortē: ⁊ terra ſion
⁊ p̄res vr̄i ⁊ vos iniq̄tatē feciſtis:⁊ nō ſuaſtiſ
vias q̄s p̄cepit vobis altiſſimꝰ ⁊ iuſtus iudex
cū ſit:abſtulit a vobis i tp̄e qd̄ donauerat.Et
nunc vos hic eſtis : ⁊ fr̄es vr̄i introrſum vr̄m
ſunt.Si ergo impaueritis ſenſui vr̄o: ⁊ eru
dieritis cor vr̄m viui conſeruati eritis:⁊ poſt
mortē miſericordiā ↄſeq̄mini. Judiciuz eniz
poſt mortē veniet qn̄ iteꝝ reuiuiſcemꝰ: ⁊ tūc
iuſtoꝝ noia patebunt:⁊ ip̄ioꝝ facta oſ̄dētur.
Ad me igitur nemo accedat nūc:neq̄ requi
rat me vſq̄ dies q̄draginta. Et accepi quiq̄ B
viros ſicut mandauit mihi:⁊ profecti ſumus
in cāpū:⁊ māſimꝰ ibi.Et factꝰ ſū in craſtinuz
⁊ ecce vox vocauit me:dicēs:Eſdra aperi os
tuū:⁊ bibe q̄ te potauero.Et aperui os meū:
⁊ ecce calix plenꝰ porrigebat mihi.Hoc erat
plenū ſicut aq̄:color aūt eiꝰ vt ignis ſilis . Et
accepi ⁊ bibi:⁊ in eo cū bibiſſem cor meū cru
ciabat intellectu:⁊ in pectꝰ meū increſcebat
ſapia.Nā ſpūs meꝰ cōſeruabat memoria.Et
aptū eſt os meū:⁊ nō eſt clauſū amplꝰ.Altiſ
ſimus dedit intellectū quinq̄ viris: ⁊ ſcripſe
runt q̄ dicebant exceſſiones noctis quas nō
ſciebant. Nocte aūt mādncabant panē: ego
aūt per diē loq̄bar:⁊ per noctē nō tacebam .
Scripti ſunt aūt per q̄dragita dies libri ducē
ti q̄ttuor.Et factū eſt cū cōpleuiſſēt q̄dragin
ta dies:locutꝰ eſt altiſſimꝰ dicens. Priora q̄
ſcripſiſti in palā pone:⁊ legāt digni ⁊ idigni
nouiſſimos aūt ſeptuagita ↄſeruabis vt tra
das eos ſapiētibꝰ de pp̄lo tuo . In his.n.eſt
vena intellectꝰ:⁊ ſapiētie fons:⁊ ſcientie flu
men.Et feci ſic. XV.
Ecce loq̄re in aure plebis mee ſmo A
nes prophetie quos immiſero in os
tuū dicit dn̄s:⁊ fac vt in cartha ſcribant: qm̄
fideles ⁊ veri ſunt.Ne timeas a cogitationi
bus aduerſū te:nec turbent te icredulitates
dicētiū : qm̄ ois incredulus in incredulitate
ſua morietur.Ecce ego induco dicit dn̄s ſup̄ or
bē terraꝝ mala:gladiū ⁊ famē ⁊ mortē ⁊ ite
ritū.pp̄ qd̄ ſuppolluit iniq̄tas oēz terrā: ⁊ adi
pleta ſūt op̄a nociua illoꝝ. Propterea dicit
dn̄s.Jā nō ſilebo d̄ ip̄ietatibꝰ eoꝝ q̄ irreligio

ſe agūt nec ſuſtinebo in his q̄ inique exercēt.
Ecce ſanguis inoxiꝰ ⁊ triſtis clamat ad me: ⁊
aie iuſtoꝝ clamant pſeuerāter. Uindicās vin
dicabo illos dicit dn̄s ⁊ accipiā oēm ſangui-
nē inoxiū ex illis ad me. Ecce ppl̄s meus q̄ſi
grex ad occaſionē ducit: iā nō patiar illū ha-
bitare i terra egypti ſ; educā eū in manu po-
tenti ⁊ brachio excelſo. Et pcutiā plaga ſicut
priꝰ: ⁊ corrūpā oēm terrā eiꝰ. Lugebit egy-
ptus ⁊ fūdamēta eiꝰ plaga v̄berata ⁊ caſtiga
tione q̄s inducet ei d̄s. Lugebunt cultores
opantes terrā: q̄m deficiēt ſemina eoꝝ ab vre
dine ⁊ grādine: ⁊ a ſidere terribili. Ue ſecl'o
⁊ q̄ habitāt in eo: q2 appropinq̄uit gladius ⁊
cōtritio eoꝝ: ⁊ exurget gens ſup gētē ad pu
gnā: ⁊ rhōphea in manibꝰ eoꝝ. Erit.n. incon
ſtabilitio hoibꝰ ⁊ alij alijs inualeſcētes nō cu
rabunt regē ſuū ⁊ principes: vie geſtorū ſuo
B ruꝫ in potētia ſua. Cōcupiſcet.n. hō in ciuita
tē ire: ⁊ nō poterit. Propter ſupbiā.n. eoruꝫ
ciuitates turbabunt: domꝰ exterentur: hoies
metuēt. Nō miſerebit hō ꝓximū ſuū ad irri-
tū faciēdū domos eoꝝ in gladiuꝫ: ad diripiē
das ſubſtātias eoꝝ pp famē panis ⁊ tribula-
tionē multam. Ecce ego cōuoco dicit d̄s oēs
reges terre ad me verēdū q̄ ſunt ab oriēte et
ab auſtro: ab euro ⁊ a libano ad ↄuertēdos i
ſe: ⁊ reddere q̄ d̄derūt illis. Sicut faciūt vſq̄
hodie electis meis: ſic faciā ⁊ reddā i ſinu eo
ruꝫ. Hec dicit dn̄s d̄s. Nō pcet dextera mea
ſup pctōres: nec ceſſabit rhomphea ſuper ef-
fundētes ſanguinē inocuū ſuper terrā. Exijt
ignis ab ira eiꝰ: ⁊ deuorauit fundamēta t̄re: ⁊
⁊ pctōres quaſi ſtramē incēſū. Ue eis q̄ pec-
cāt et nō obſuāt mādata mea dicit dn̄s. Nō
parcā illis. Diſcedite filij a ptāte: nolite ↄta-
minare ſanctificationē meam: q̄m nouit dn̄s
oēs qui delinquūt in illū. Propterea tradi-
dit eos in mortē ⁊ in occiſionē. Iā.n. venerūt
ſuper orbē terraꝝ mala: ⁊ manebitis in illis.
Nō.n. liberabit vos d̄s pp q̄ peccaſtis in eū.
Ecce viſio horribilis: ⁊ facies illiꝰ ab oriēte.
Et exiēt nationes draconū arabū in curribꝰ
multis: ⁊ ſicut flatꝰ eoꝝ nūerꝰ fert ſup terrā:
vt iaꝫ timeāt ⁊ trepidēt oēs q̄ illos audient
carmonij inſaniētes in ira: ⁊ exiēt vt apri de
ſilua: ⁊ aduenient in v̄tute magna et ↄſtabūt
in pugnā cū illis: ⁊ vaſtabūt portionē terre
aſſyrioꝝ. Et poſt hec ſup valeſcent dracones
natiuitatꝭ ſue memores: ⁊ ↄuertēt ſe cōſpiran
tes in v̄tute magna ad pſequēdos eos. Iſti
turbabunt ⁊ ſilebūt in v̄tute illoꝝ: ⁊ ↄuertēt
pedes ſuos i fugā: ⁊ a territorio aſſyrioꝝ ſub
ſeſſor obſedebit eos: ⁊ ↄſumet vnū ex illis: et
erit timor ⁊ tremor in exercitu illoꝝ ⁊ ↄtētio

i reges ipſoꝝ. Ecce nubes ab oriēte ⁊ a ſeptē C
trione vſq̄ meridianū: ⁊ facies eaꝝ horrida
valde plena ire ⁊ ꝓcelle. Et collident ſe inui
cē: ⁊ collident ſidus copioſū ſup terrā ⁊ ſidꝰ
illoꝝ. Et erit ſanguis a gladio vſq̄ ad vētreꝫ
⁊ fumus hois vſq̄ ad ſubſtramen cameli. Et
erit timor ⁊ tremor multꝰ ſuper terrā: ⁊ hor
rebūt q̄ videbūt irā illā ⁊ tremor apphendet
illos. Et poſt hec mouebunt nymbi copioſi a
meridiano ⁊ ſeptētrione: ⁊ portio alia ab oc
cidente. Et ſupinualeſcent vēti ab oriēte: ⁊ re
cludēt eā: ⁊ nubē quā ſuſcitauit in ira: ⁊ ſidꝰ
ad faciēdā exterritationē ad orientalē vētuꝫ
⁊ occidentem violabit. Et exaltabunt nubes
magne ⁊ valide plene ire ⁊ ſidus: vt exterre-
ant oēm terrā: ⁊ inhabitātes eā: ⁊ infundent
ſup oēꝫ locū altū te eminētem ſidꝰ terribile:
ignē ⁊ grādinē ⁊ rhōpheas volātes: ⁊ aquas
multas vt ēt ipleant oēs cāpi ⁊ oēs riui ple-
nitudine aq̄ꝝ multaꝝ. Et d̄molient citates et
muros ⁊ mōtes ⁊ colles ⁊ ligna ſiluaꝝ: ⁊ fe-
nū pratoꝝ ⁊ frumēta eoꝝ. Et trāſibūt ↄſtātes
vſq̄ babylonē ⁊ exterrēt eā: ↄueniēt ad ipſaꝫ
⁊ circūibūt eā: ⁊ effūdēt ſidꝰ ⁊ oēꝫ irā ſup eā.
Et ſubibit puluis ⁊ fumꝰ vſq̄ i celū: ⁊ oēs in
circūitu lugebūt eā: ⁊ q̄ ſub ea remāſerit ſui-
ent his q̄ exterruerūt. Et tu aſia cōcors i ſpē
babylōis ⁊ glia pſone eiꝰ ve tibi miſa: pp q̄d
aſſimilaſti ei: ⁊ ornaſti filias tuas i fornicatōe
ad placēdū ⁊ gliādū i amatoribꝰ tuis q̄ tecū
cupierūt ſp fornicari. Odibilē imitata es in D
oibꝰ opibꝰ eiꝰ ⁊ i adīuētōibꝰ eiꝰ ppea dicit
d̄s. Immittā tibi mala: viduitatē: paupꝑtateꝫ
⁊ famē ⁊ gladiū ⁊ peſtē ad d̄uaſtādas domos
tuas a violatōe ⁊ morte ⁊ glia v̄tutꝭ tue. Si-
cut flos ſiccabit cū exurget ardor q̄ emiſſus
ē ſup te: infirmaberis vt paupcula plagata ⁊
caſtigata a mulieribꝰ vt n̄ poſſint te ſuſcipere
potentes ⁊ amatores. Nunq̄d ego ſic zelabo
te dicit dn̄s: niſi occidiſſes electos meos i oi
tpe exaltās pcuſſionē manuuꝫ: ⁊ diceres ſup
mortē eoꝝ cū inebriata eſſes exorna ſpēꝫ vul
tꝰ tui? Merces fornicatōis tue i ſinu tuo: pp
hoc redditionē accipies. Sicut facis electis
meis dicit dn̄s: ſic faciet tibi d̄s ⁊ tradet te in
malū. Et nati tui fame iterient ⁊ tu rhōphea
cades: ⁊ ciuitates tue conterent: ⁊ oēs tui in
cāpo gladio cadēt. Et q̄ ſūt i mōtibꝰ fame pe
ribūt: ⁊ māducabūt carnes ſuas ⁊ ſanguinē
bibēt a fame panis ⁊ ſitꝭ aque. Infelix p ma-
ria venies: ⁊ rurſū accipies mala. Et i trāſitu
allidēt ciuitatē occiſā ⁊ exterrēt aliquā por-
tionē t̄re tue: ⁊ ptē glie tue extermiabūt: rur
ſuꝫ reuertētes ↄuerſā. Et demolita eris illis
ꝓ ſtipula: ⁊ ipſi erūt tibi ignis: ⁊ deuorabūt

te ⁊ ciuitates tuas: terram tuã ⁊ montes tu/
os omnes siluas tuas ⁊ lignuꝫ fructiferum
igni cõburent. Filios tuos captiuos ducent
⁊ censũ tuũ in predã habebũt: ⁊ gloriã faciei
tue exterminabunt. XVI

A Ve tibi babylon ⁊ asia ve tibi egypte
⁊ syria. Precingite saccis ⁊ ciliciis ⁊
plangite filios vr̃os ⁊ dolete: qm̃ ap
propinquauit cõtritio vestra. Immissus est
vobis gladius: ⁊ q̇s ẽ q̇ auertat illũ? Immis
sus est i vobis ignis ⁊ q̇s est q̇ extiguat illuꝫ?
Immissa sũt vobis mala et q̇s est q̇ repellat
ea? Nunq̇d repellet aliq̇s leonẽ esurientẽ in
silua: aut extinguet ignẽ i stipula mox qñ ce
perit ardere? Nunq̇d repellet aliq̇s sagittaꝫ
a sagittario forti missa. Dñs fortis immittit ma
la: ⁊ q̇s est q̇ repellat ea. Exiit ignis ex iracũ/
dia eius ⁊ q̇s est q̇ extinguat eũ. Coruscabit
⁊ q̇s nõ timebit. Tonabit: ⁊ q̇s non pauebit?
Dñs cõminabit: ⁊ q̇s nõ funditꝰ cõteret a fa
cie ipsius. Terra tremuit ⁊ fundamenta eius
mare fluctuat de profundo: ⁊ fluctus eiꝰ di/
sturbabunt: ⁊ pisces eius a facie dñi: ⁊ a glo
ria virtutis eius: qm̃ fortis dextera eius q̇ arcuꝫ
tendit: sagitte eius acute q̇ ab ipso mittunt:
nõ deficient cũ ceperint mitti in fines t̃re. Ec
ce mittunt mala ⁊ non reuertent donec ve/
niant sup t̃ram. Ignis succendit: ⁊ nõ extin/
guet donec cõsumat fundamẽta terre. Quẽ
admodũ nõ redit sagitta missa a valido sa/
gittario: sic nõ reuertent mala q̇ missa fuerit
B in t̃ra. Ve mihi: ve mihi. Quis me liberabit
i illis diebꝰ. Initiũ dolorũ ⁊ multi gemitꝰ: ini
tiũ famis: ⁊ multi interitus: initiũ belloꝝ et
formidabunt potestates: initiũ maloꝝ ⁊ tre/
pidabunt oẽs. In his q̇d faciã cũ venerit ma
la. Ecce fames ⁊ plaga ⁊ tribulatio ⁊ angu/
stia missa sunt flagella i emendatõe. ⁊ in his
oĩbus se nõ cõuertẽt ab iniq̇tatibus suis ne/
qꝫ flagelloꝝ memores erunt semp. Ecce erit
annone vilitas sup t̃ram: sic vt putent sibi es
se directã pacem ⁊ tunc germinabunt mala
sup t̃ram: gladius: fames ⁊ magna confusio.
A fame eni plurimi q̇ inhabitant t̃ram inte/
rient ⁊ gladius pdet ceteros q̇ superauerint
a fame. ⁊ mortui sicut stercora pꝛoiicient: ⁊ nõ
erit q̇ consolet eos. Derelinquet eni t̃ra de/
serta: ⁊ ciuitates eius deiicient. Nõ derelinq̃
tur q̇ colat t̃ram: ⁊ q̇ seminet eã. Ligna da/
bunt fructus: ⁊ q̇s videmiabit illa. Vua ma/
tura fiet: ⁊ q̇s calcabit illã. Erit eni locis ma
gna desertio. Cupiet eni hõ hoiem videre vl'
vocem eius audire. Relinquent enim de ci/
uitate decem ⁊ duo de agro qui absconderit
se in densis nemoribus ⁊ scissuris petrarum:
quẽadmodũ dñi derelinquunt in oliueto et
singulis arboribus tres aut q̃tuor oliue: aut
sicut in vinea vindemiata racemi relinquunt
ab his qui diligenter vineã scrutant: sic re/
linquent in diebus illis tres aut q̃tuor scru
tantibus domos eoꝝ in rõphea. Et relinque
tur terra deserta: ⁊ agri eius inueterabũt: et
vie eius ⁊ oẽs semite eius germiabũt spinas
eo ꝙ non trãsient hoies p eã. Lugebunt vgi
nes nõ hñtes sponsos: lugebũt mulieres nõ
habẽtes viros. Lugebũt filie earũ nõ hñtes
adiutoriũ sponsi earũ. In bello cõsument: ⁊
viri earũ i fame exterent. Audite vo ista ⁊ co
gnoscite ea serui dñi. Ecce vbũ dñi excipite il
lud: ne diis credatis de q̇bus dicit dñs. Ecce C
appropinquãt mala ⁊ nõ tardant. Quẽad/
modũ pregnãs cũ parit in nono mense filiũ
suũ appropinquante hora partus eiꝰ: añ ho/
ras duas vel tres dolores circũeũt ventrem
eius ⁊ pꝛodeũte ifante de vẽtre nõ tardabunt
vno puncto sic nõ morabunt mala ad pꝛode/
undũ sup terrã ⁊ seculum gemet: ⁊ dolores
circũtenebunt illud. Audite vbũ plebs mea.
Parate vos i pugnã: ⁊ i malis: sic estote q̃si
aduene terre. Qui vẽdit q̃si fugiat: ⁊ q̇ emit
q̃si pditurꝰ. Qui mercat q̃si q̇ fructũ nõ capi
at ⁊ q̇ edificat q̃si nõ habitaturꝰ. Qui semi/
nat q̃si q̇ nõ metet: sic ⁊ q̇ vineã putat q̃si nõ
vindemiaturꝰ. Qui nubũt sic q̃si filios nõ fa
cturi: ⁊ q̇ nõ nubũt sic q̃si vidui: pꝛopter qd̕ q̇
laborãt sine cã laborãt. Fructꝰ eni illoꝝ alie
nigene metẽt: ⁊ subãꝫ illoꝝ rapiẽt: ⁊ domos
euertẽt: ⁊ filios eoꝝ captiuabunt: q2 i capti/
uitate ⁊ fame generant natos suos. Et q̇ ne/
gociant i rapina quãtũdiu exornãt ciuitates
⁊ domos suas ⁊ possessiões ⁊ psonas suas tã
to magis adzelabor eos super pctã sua dicit
dñs. Quõ zelat fornicaria mulierẽ idoneaꝫ
⁊ bonã valde: sic zelabit iusticia iniq̇tatẽ cũ
exornat se: ⁊ accusat eã in facie cũ venerit q̇
defendat exq̇rẽtẽ oẽ peccatũ sup terrã. Pro
pterea nolite similari ei nec opibus eiꝰ: qm̃
adhuc pusillũ: ⁊ tollet iniq̇tas a terra: ⁊ iusti
cia regnabit in vos. Non dicat pctõr se non
peccasse: qm̃ carbones ignis cõburet sup ca/
put eiꝰ qui dicit: nõ peccaui corã deo ⁊ glo/
ria ipsius. Ecce dñs cognoscet oĩa opa hoiuꝫ
⁊ adiunctiones illoꝝ ⁊ cogitationes illoꝝ: ⁊
corda illoꝝ. Dixit eni fiat terra ⁊ facta ẽ: fiat
celũ ⁊ factũ est. Et i vbo illius stelle fundate
sunt: ⁊ nouit numerũ stellarũ. Qui scrutatur
abyssũ ⁊ thesauros illarũ q̇ mensus est ma/
re ⁊ conceptũ eius. Qui conclusit mare in
medio aquarũ: ⁊ suspẽdit terrã sup aq̃s vbo
suo. Qui extendit celum quasi camerã: sup

aquas fundauit eū. Qui posuit in deserto fō
tes aquaꝝ: ⁊ sup ūticē montiū lacus ad emit
tendū flumīa ab eminēti petra: vt portaret
B terrā. Qui finxit hoiēz ⁊ ꝓposuit cor suū i me
dio corpis: ⁊ misit ei spm̄ vitā ⁊ itellectum ⁊
spiramē dei oipotent̄ qui fecit oia ⁊ scrutinat
oia absconsa i abscōsis terre. Hic nouit adin-
uētionē vr̄az: ⁊ q̄ cogitat̄ i cordib⁹ vr̄is peccā
tes ⁊ volētes occultare pctā vr̄a. Propter q̄
dn̄s scrutinādo scrutinauit oia opa vr̄a: ⁊ tra
ducet vos oēs: ⁊ vos ꝯfusi erit̄ cū ꝓcesserint
pctā vr̄a corā hoib⁹: ⁊ iniq̄tates erūt q̄ accusa
tores stabūt i die illo. Quid faciet̄: aut quō
abscōdet̄ pctā vr̄a corā deo ⁊ angelis ei⁹: Ec
ce iudex de⁹: timete eū. Desinite a peccat̄ vr̄is
⁊ obliuiscamī iniq̄tates vr̄as iā agere eas in
sēpiterno: ⁊ de⁹ educet nos ⁊ liberabit de oi
tribulatiōe. Ecce eni incēdit̄ ardor super vos
turbe copiose: ⁊ rapiēt quosdā ex vobis ⁊ ci
babūt idolis occisos: ⁊ q̄ cōsēserit eis erūt il-
lis i derisū ⁊ impropeiū ⁊ in ꝯculcationem.
Erit eni locis locus: ⁊ i vicinas ciuitates exur
rectio mlta sup timētes dn̄m. Erūt quasi isani
nemī parcētes: ad diripiēduz ⁊ d̄uastāduz ad
huc timētes dn̄z: q̄z deuastabūt ⁊ diripiēt sub
stātias ⁊ d̄ domib⁹ suis eos eijciēt. Tūc pare-
bit ꝓbatio electoꝝ meoꝝ: vt auꝝ qd̄ ꝓbat̄ ab
igne. Audite dilecti mei dicit dn̄s. Ecce adsē
dies tribulatiōis: ⁊ d̄ his liberabo vos. Ne ti
meat̄ nec hesitet̄: qm̄ de⁹ dux vr̄ ē. Et q̄ seruat
mādata ⁊ p̄cepta mea dicit dn̄s de⁹: ne p̄pon
derēt vos pctā vr̄a ne supeleuēt se iq̄tates vr̄e
Ve q̄ cōstrigunt̄ a peccat̄ suis ⁊ obtegunt̄ ab
iniq̄tatib⁹ suis: quēadmodū ager ꝯstrigit̄ a sil
ua: ⁊ spinis tegit̄ sēita ei⁹ ꝑ quā nō trāsit hō: ⁊
excludit̄: ⁊ mittit̄ ad d̄uorationez ignis.

Explicit liber Esdre quartus. Incipit
prologus beati Hieronymi pre
sbyteri in librum Tobie.

CHromatio ⁊ heliodoro episcopis
Heronymus p̄sbyter in dn̄o salutē
Mirari nō d̄sino exactiōis vestre i
stantiā. Exigitis eni vt librū chal-
deo sermone conscriptū: ad latinū
stilum traham: librum vtiq̄ȝ tobie quē hebrei
de cathalogo diuinaꝝ scripturaꝝ secātes: his
que agiographa memorant manciparūt. Fe
ci satis desiderio vr̄o: non tamen medio stu-
dio. Arguūt eni nos hebreoꝝ studia: ⁊ impu
tant nobis contra suum canonem latinis au
ribus ista tranferre. Sed melius esse iudicans
phariseorum displicere iuditio: ⁊ episcopoꝝ
iussionibus deseruire: institi vt potui. Et quia
vicina est caldeorum lingua sermoni hebrai
co: vtriusq̄ȝ lingue peritissimū loquacē reperi
ens: vnius diei laborē arripui: ⁊ q̄cquid ille
mihi hebraicis v̄bis expressit. hoc ego accito
notario s̄monibus latinis exposui. Oratiōi-
bus vr̄is mercedē hui⁹ operis compensabo
cum gratum vobis didicero me quod iube-
re estis dignati: complesse.

Explicit prologus in librū Tobie.
Incipit liber Tobie. Caplm̄. I.

A TObias ex tribu ⁊ ciuitate ne-
ptalim que est in superioribus
galilee supra naason post viam
que ducit ad occidentem: in si-
nistro hn̄s ciuitatem: sephet: cū
captus esset in diebus salmana
sar regis assyrioꝝ in captiuitate tn̄ posit⁹ viā
veritatis non deseruit ita vt oia q̄ habere po
terat quotidie cōcaptiuis fratribus qui erāt
ex eius genere impꝫtiret. Cūq̄ȝ esset iunior oī
bus in tribu neptali: nihil tn̄ puerile gessit in
opere. Deniq̄ȝ cū irēt oēs ad vitulos aureos 3.Re
quos hieroboam fecerat rex isrl̄: hic solus fu
giebat cōsortia oīum: ⁊ ꝑgebat ad hierl̄z ad
tēplum dn̄i: ⁊ ibi adorabat dn̄m deum israel
oia primitiua sua ⁊ decimas suas fideliter of
ferens: ita vt in tertio anno proselitis ⁊ adue
nis ministraret oēm decimationē. Hec ⁊ his B
similia s̄m legem dei puerulus obseruabat.
Cum vero factus fuisset vir: accepit vxorem
annam de tribu sua: genuitq̄ȝ ex ea filium no
men suum imponens ei: quem ab infantia ti
mere deum docuit ⁊ abstinere ab omni pec-
cato. Igitur dum per captiuitatem deuenis-
set cum vxore sua ⁊ filio in ciuitatez niniuen
cum omni tribu sua: ⁊ cum oēs ederent ex ci
bis gentilium: iste custodiuit animā suam: ⁊
nūq̄ contaminat⁹ est in escis eorum. Et qm̄
memor fuit dn̄i i toto corde suo: dedit illi de
us gratiā in cōspectu salmanasar regis ⁊ de
dit illi potestatē quocūq̄ȝ vellet ire hn̄s liber
tatem q̄cūq̄ȝ facere voluisset. Pergebat.n.ꝑ C
oēs q̄ erant in captiuitate: ⁊ monita salutis j.4.
dabat eis. Cū autem venisset in rages ciuita-
tem medoꝝ: ⁊ ex his quibus honoratus fue-
rat a rege habuisset decem talenta argenti: ⁊
cum in multa turba generis sui gabelū egen
tem videret qui erat ex tribu eius: sub chiro-
grapho dedit illi memoratum pondus argē
ti: Post multum vero temporis mortuo sal
manasar rege: cum regnaret sennacherib fi-
lius eius pro eo ⁊ filios israel exosos habe-
ret in conspectu suo: tobias quotidie ꝑgebat
per omnem cognationez suam: ⁊ consolaba-
tur eos: diuidebatq̄ȝ vnicuiq̄ȝ prout poterat
de facultatibus suis. Esurientes alebat: nu D
disq̄ȝ vestimēta prebebat: ⁊ mortuis atq̄ȝ oc-

9.g cisis sepulturā sollicitꝰ exhibebat. Deniqꝫ cū
reuersus eēt rex sennacherib fugiēs a iudea
plagā quā circa eū fecerat dˢ pp blasphemi
am suā: ⁊ iratꝰ multos occideret ex filijs isrl̄
.b. tobias sepeliebat corpora coꝝ. At vbi nūcia
tū est regi: iussit eū occidi: ⁊ tulit oēꝫ substan
tiā eiꝰ. Tobias vō cū filio suo ⁊ cū vxore fu-
giēs nudꝰ latuit: qꝛ multi diligebāt eū. Post
dies vō q̄dragintaq̄nqꝫ occiderunt regeꝫ fi
lij ipsiꝰ. Et reuersus ē tobias i domū suā oīsqꝫ
facultas eius restituta est ei. II.
A P Ost hec vero cū esset dies festus dn̄i
⁊ factū esset prādiū bonū i domo to
bie: dixit filio suo. Uade ⁊ adduc ali
quos de tribu nr̄a timentes deū: vt epulent
nobiscum. Cūqꝫ abisset: reuersus nūciauit ei
vnū ex filijs isrl̄ iugulatū iacere i platea. Sta
tīqꝫ exiliens de accubitu suo: relinq̄ns pran-
diū ieiunꝰ peruēit ad corpꝰ: tollēsqꝫ illō por
tauit ad domū suā occulte: vt dū sol occubuis
set caute sepeliret eū. Cūqꝫ occultasset corpꝰ
mādūcauit pa[illegible] cū luctu ⁊ tremore: memo-
rās illū sermonē quē dixit dn̄s ꝑ amos pro-
B phām. Dies festi vestri ꝯuertent i lamētatio
.8.e nē ⁊ luctū. Cū vō sol occubuisset: abijt ⁊ sepe
liuit eū. Arguebāt aūt eū oēs ꝓximi eiꝰ: dicē
.1.d tes. Jā huiꝰ rei cā interfici iussus es: ⁊ vix ef-
fugisti mortis iperiū: ⁊ iteꝝ sepelis mortuos.
Sꝫ tobias plus timēs deū q̄ regē rapiebat
corpora occisoꝝ ⁊ occultabat in domo sua ⁊
medijs noctibꝰ sepeliebat ea. Contigit autē
vt q̄dā d e fatigatus a sepultura veniens do
mū iactasset se iuxta parietē ⁊ obdormisset ⁊
ex nido hirundinū dormiēti illi: calida ster-
cora icciderent sup oculos eiꝰ: fieretqꝫ cecus.
C Hāc aūt tēptationē iō permisit dn̄s euenire
illi: vt posteris daret exēplū patientie eius: si
cut et sācti iob. Nā cū ab infantia sua sꝑ deuꝫ
timuerit ⁊ mādata eiꝰ custodierit: nō est con
tristatꝰ ꝯ deuꝫ q̄ plaga cecitatꝭ euenerit ei: sꝫ
imobil̄ in dei timore ꝑmāsit: agens gr̄as deo
oibꝰ diebꝰ vite sue. Nā sicut btō iob insulta-
bāt reges: ita isti parentes ⁊ cognati eiꝰ irri-
debāt vitā eius dicētes: Ubi ē spes tua pro q̄
elemosynas ⁊ sepulturas faciebas? Tobias
.8.a vō icrepabat eos: dicēs: Nolite ita loq̄: qm̄ fi
lij scōꝝ sumꝰ: ⁊ vitā illā expectamꝰ: quā deus
daturꝰ ē his q̄ fidem suaꝫ nūq̄ mutāt ab eo.
D Anno vō vxor eiꝰ ibat ad opꝰ textrinū quoti
die: ⁊ de labore manuū suaꝝ victū queꝫ ꝯseq̄
potuisset deferebat. Unū factū est: vt hedū ca-
praꝝ accipiens: detulisset domi. Cuiꝰ cuꝫ vo
cē balantis vir eiꝰ audisset: dixit: Uidete ne
forte furtiuus sit. Reddite eū dn̄is suis: qꝛ n̄
licet nobis aut edere ex furto aliq̄d aut ꝯtin
gere. Ad hec vxor eiꝰ irata rn̄dit. Manifeste
vana facta ē spes tua: ⁊ elemosyne tue mō ap
paruerunt atqꝫ his ⁊ alijs huiuscemodi v̄bis
exprobrabat ei. III
T Unc tobias ingemuit: ⁊ cepit orare A
cū lachrymis dicens: Justꝰ es dn̄e: ⁊
oīa iudicia tua v̄a sunt: ⁊ oēs vie tue
misericordia ⁊ v̄itas ⁊ iudiciū. Et nūc dn̄e me
mor esto mei: ⁊ ne vindictā sumas de pecca-
tis meis: neqꝫ reminiscaris delicta mea vl̄ pa
rentū meoꝝ. Qm̄ nō obediuimꝰ p̄ceptꝭ tuis:
ideo traditi sumꝰ in direptionē ⁊ captiuitatē
⁊ mortē ⁊ in fabulā: ⁊ in improperiū oibꝰ na
tionibꝰ in q̄bus dispsisti nos. Et nūc dn̄e ma
gna iudicia tua: qꝛ nō egimꝰ sꝫ p̄cepta tua: ⁊
n̄ ambulauimꝰ sinceriter corā te. Et nūc dn̄e
sꝫ voluntatē tuā fac mecū: ⁊ p̄cipe i pace re-
cipi spm̄ meuꝫ. Expedit.n. mihi mori magis B
q̄ꝫ viuere. Eadem itaqꝫ die ꝯtigit vt sara filia
raguelis in rages ciuitate medoꝝ: ⁊ ipsa au-
diret īproperium ab vna ex ancill̄ patris sui:
qm̄ tradita fuerat septē viris: ⁊ demoniū no-
mine asmodeus occiderat eos: mox vt igres
si fuissent ad eaꝫ. Ergo cū ꝓ culpa sua icrepa
ret puellā: rn̄dit ei: dicens. Ampliꝰ ex te non
videamꝰ filiū aut filiā sup terraꝫ: interfectrix
viroꝝ tuoꝝ. Nunq̄d ⁊ occidere me vis sicut
ēt occidisti septē viros? Ad hanc vocē perre
xit in superius cubiculū domus sue: ⁊ tribꝰ die
bus ⁊ tribꝰ noctibꝰ nō manducauit neqꝫ bi-
bit: sꝫ in orōne ꝑsistens cū lachrymis depreca
batur deū: vt ab isto improperio liberaret eā
Factū est aūt die tertia dū compleret orōem: C
bn̄dicens dn̄m: dixit: Benedictū est nomen
tuū deus patrū nostroꝝ: qui cū iratus fueris:
misericordiā facies: ⁊ in tp̄e tribulatiōis pec
cata dimittis his q̄ inuocāt te. Ad te dn̄e fa-
ciem meā cōuerto: ad te oculos meos erigo.
Peto dn̄e vt de vinculo improperij huiꝰ ab
soluas me: aut certe desup terrā eripias me.
Tu scis dn̄e qꝛ nūq̄ꝫ concupiui virum: ⁊ mū-
dam seruaui aīam meaꝫ ab oī concupiscētia.
Nunq̄ꝫ cū ludentibus miscui me: neqꝫ cum
his qui in leuitate ambulant participem me
prebui. Uiruꝫ aūt cum timore tuo non cum
libidine mea consensi suscipere Et aut ego i- D
digna fui illis: aut illi forsitā mihi nō fuerūt
digni: qꝛ forsitan viro alij cōseruasti me. Nō
est enim in hoīs potestate consilium tuum.
Hoc autem pro certo habet omnis qui colit
te: qꝛ vita eius si in probatione fuerit corona
bitur: si autem in tribulatione fuerit liberabi
tur: ⁊ si in corruptione fuerit: ad misericordi
am tuam venire licebit. Non enim delecta-
ris in perditiōibus nostris: qꝛ post tempesta

tem tranquillū facis:⁊ post lachrymationez
⁊ fletū exultationē infūdis. Sit nomē tuum
ds isrl' bñdictū in secula. In illo tpe exaudite
sūt ꝑces amboꝝ i ꝯspectu glie sūmi dei:⁊ mis
sus ē āgelus dñi sanctus raphael vt curaret
eos ambos quoꝝ vno tpe sūt orōnes in ꝯspe
ctu dñi recitate. IIII.
A Igitur cū tobias putaret orationem
suā exaudiri vt mori potuisset voca-
uit ad se tobiā filiū suū:dixitqꝫ ei: Audi fili mi
v̾ba oris mei:⁊ ea in corde tuo q̄si fundamen
tū ꝯstrue. Cū accepit ds aiaz meā:corpꝰ meū
sepeli:⁊ honorē habebis mr̄i tue oībꝰ diebꝰ
vite eiꝰ. Memor.n.eē debes q̄ ⁊ quāta pīcu-
la passa sit ꝑꝑ te i vtero suo. Cū aūt ⁊ ipsa cō
pleuerit tp̄s vite sue:sepeliaſ eā circa me. Oi
bus aūt diebꝰ vite tue in mēte habeto deū:⁊
caue ne aliqñ pctō ꝯsentias ⁊ ꝑtermittas pre
B cepta dei nr̄i. Ex substātia tua fac elemosynā
prouer.3.b. ⁊ noli auertere faciē tuā ab vllo paupe. Ita
Luce.14.b .n.fiet:vt nec a te auertaſ facies dñi. Quō po
tueris ita esto misericors. Si multū tibi fue-
rit abūdanter tribue:si exiguū tibi fuerit etiā
exiguū libēter ipartire stude. Premiū.n.bo
nuz tibi thesaurizas in die necessitatꝭ:qm̄ ele-
mosyna ab oi pctō ⁊ a morte liberat:⁊ nō pa
tieſ aiaz ire in tenebras. Fiducia magna erit
corā sūmo deo elemosyna oībꝰ faciētibꝰ eaz.
Attēde tibi fili mi ab oi fornicatione: ⁊ ꝑter
C vxorē tuā nūqꝫ patiaris crimē scire. Supbiā
nūqꝫ in tuo sensu aut i tuo v̾bo dñari permit
Leui.19.b. tas. In ipsa.n.initiū sūpsit oīs ꝑditio. Qui-
Deu.24.c. cūqꝫ tibi aliq̇d opatꝰ fuerit:statiz ei mercedē
Math.7.b. restitue:⁊ merces mercennarij tui apd̄ te oio
nō remaneat. Qd̄ ab alio oderis fieri tibi:vi
de ne tu aliqñ alteri facias. Panē tuū cum
esuriētibꝰ ⁊ egentibꝰ comede: ⁊ de vestimētis
tuis nudos tege. Panē tuū ⁊ vinū tuuz sup
sepulturā iusti ꝯstitue:⁊ noli ex eo māduca-
re ⁊ bibere cū pctōribꝰ. Consiliū sp a sapiēte
D ꝑquire. Omni tpe bñdic deū:⁊ pete ab eo vt
vias tuas dirigat:⁊ oia ꝯsilia tua i ipso ꝑma
I.1.c. neant. Indico ēt tibi fili mi dedisse me decē
talēta argēti dū infantulus esses gabelo i ra
ges ciuitate medoꝝ:⁊ chirographuz eiꝰ apd̄
me habeo. Et ideo ꝑquire quō ad eū ꝑuēias
⁊ recipias ab eo supra memoratū pondus ar
genti:⁊ restituas ei chirographuz suū. Noli
timere fili:pauperē q̇dez vitā gerimꝰ:sꝫ mul
ta bona habebimꝰ si timuerimꝰ deū:⁊ recesse
rimꝰ ab oi peccato ⁊ fecerimꝰ bene. V.
A Tunc rñdit tobias patri suo:⁊ dixit:
Oia quecūqꝫ ꝑcepisti mihi:faciā pa
ter. Quō aūt pecuniā hanc inquirā:
ignoro. Ille me nescit:⁊ ego euz ignoro. Qd̄

signū dabo ei? Sꝫ neqꝫ viā ꝑ quā pergaſ illuc
aliqñ cognoui. Tūc pater suꝰ respōdit illi:et
⁊ dixit. Chirographū q̇dē illiꝰ apud me hēo
qd̄ duz illi ostēderis statim restituet. Sꝫ per
ge nūc ⁊ inquire tibi aliquē fidelē virū:q̇ eat
tecū salua mercede sua:dū adhuc viuo:vt re
cipias eā. Tunc egressus tobias inuēit iuue-
nez splendidū:stantē ꝑcinctū:⁊ q̄si paratum
ad ambulandū. Et ignorās ꝙ angelus dei es
set:salutauit eū:⁊ dixit: Vñ te habemus bo-
ne iuuenis? At ille respōdit. Ex filijs israel. Et B
tobias dixit ei: Nosti viā que ducit i regionē
medoꝝ? Cui respōdit: Noui ⁊ oia itinera eiꝰ
freq̄nter ambulaui:⁊ mansi apud gabellum
fratrē nostrū qui moraſ i rages ciuitate mē-
doꝝ q̄ posita est in mōte egbathanis. Cui to-
bias ait: Sustine me obsecro:donec hec ipsa
nunciez patri meo. Tūc ingressus tobias in-
dicauit vniuersa hec patri suo. Sup q̄ admira
tus pr̄ rogauit vt introiret ad eū. Ingressus
itaqꝫ salutauit eū:⁊ dixit. Gaudiū tibi sit sp.
Et ait tobias. Quale gaudiū mihi erit: qui i
tenebris sedeo:⁊ lumen celi non video? Cui
ait iuuenis. Forti aio esto:⁊ in ꝓximo ē vt a
deo cureris. Dixit itaqꝫ illi tobias. Nūquid C
poteris ꝑducere filiū meū ad gabelū i rages
ciuitatē medoꝝ? Et cū redieris restituaz tibi
mercedē tuaz. Et dixit ei āgelus. Ego ducā:
⁊ reducā euz ad te. Cui tobias rñdit. Rogo
te: Indica mihi de q̄ domo:aut de q̄ tribu es
tu. Cui raphael angelus dixit: Genus q̄ris
mercennarij:an ipm mercennariū q̇ cū filio
tuo eat. Sꝫ ne forte sollicitū te reddā:ego sū
azarias:ananie magne filiꝰ. Et tobias rñdit.
Ex magno genere es tu. Sꝫ peto ne irascaris
ꝙ voluerim cognoscere genꝰ tuū. Dixit aūt
illi angelus. Ego sanū ducā ⁊ sanū tibi redu-
cā filiū tuuz. Respōdens aūt tobias ait: Be D
ne ambuletis:⁊ sit dñs in itinere vr̄o:⁊ āgelus
eiꝰ comiteſ vobiscū. Tunc paratis oībꝰ q̄ erāt
i via portāda:fecit tobias vale pr̄i suo: ⁊ mr̄i
sue ⁊ ābulauerūt ambo siſ. Cūqꝫ ꝓfecti essent I.10.b.
cepit mater eiꝰ flere ⁊ diceꝛ: Baculū senectu
tis nr̄e tulisti:⁊ trāsmisisti a nobis. Nūqꝫ fuis
set ipsa pecunia ꝓ qua misisti eū. Sufficiebat
nobis pauptas nr̄a:vt diuitias cōputaremꝰ
hoc:ꝙ videbamꝰ filiuz nostrū. Dixit eiqꝫ to-
bias. Noli flere. Saluus ꝑueniet filius nr̄:⁊
saluꝰ reuerteſ ad nos:⁊ oculi tui videbūt il-
lum. Credo.n.ꝙ āgelus dei bonꝰ comitetur
ei:⁊ bene disponet oia q̄ circa eū gerūtur: ita
vt cū gaudio reuertaſ ad nos. Ad hanc vocē
cessauit mater eius flere:⁊ tacuit. VI.
Profectus est āt tobias:⁊ canis secu A
tus est eū:⁊ māsit ꝑma mãsiōe iuxta

fluuium tigris. Et exiuit vt lauaret pedẽs
suos: ⁊ ecce piscis immanis exiuit ad deuo-
randũ cuꝫ. Quem expauescens tobias: cla-
mauit voce magna: dicẽs: Dñe: inuadit me.
Et dixit ei angelus. Apprehẽde branciã ei⁹:
⁊ trahe euꝫ ad te. Qð cum fecisset attraxit eũ
in siccum: ⁊ palpitare cepit ante pedes eius.
Tunc dixit ei ãgelus. Exẽtera hunc pisceꝫ: et
cor ei⁹ ⁊ fel ⁊ iecor repone tibi. Sunt.n. hec
B necessaria ad medicamenta vtiliter. Qð cuꝫ
fecisset assauit carnes ei⁹ ⁊ secuꝫ sustulerũt in
via: cetera salierunt q̃ sufficerẽt eis: quousq;
peruenirent in rages ciuitatẽ medoꝝ. Tũc iter
rogauit tobias angelum: ⁊ dixit ei: Obsecro
te azaria frater: vt dicas mihi quod remedi-
um habebunt ista que de pisce seruare ius-
sisti. Et respondens angelus dixit ei: Cor-
dis eius particulam si super carbones po-
nas: fumus eius extricat omne genus demo
niorum siue a viro siue a muliere: ita vt vl-
tra non accedat ad eos. Et fel valet ad vn-
guendos oculos in quibus fuerit albugo: ⁊
C sanabuntur. Et dixit ei tobias. Ubi vis vt
maneamus. Respondensq; angelus: ait:
Est hic raguel nomine vir propinquus de
tribu tua: ⁊ hic habet filiam nomine saram:
sed neq; masculum neq; feminam vllam ha
bet aliam preter eam. Tibi debetur omnis
substantia eius: ⁊ oportet eaꝫ te accipere cõ
iugem. Pete ergo eam a patre eius: ⁊ dabit
tibi eam in vxorem. Tunc respondit tobias:
⁊ dixit. Audio quia tradita est septem viris:
⁊ mortui sunt: sed ⁊ hoc audiui: quia demo-
nium occidit illos: Timeo ergo ne forte ⁊
mihi hec eueniant: ⁊ cũ sim vnicus parenti-
bus meis: deponam senectutem illorum cuꝫ
tristicia ad inferos. Tunc angelus raphael
D dixit ei. Audi me: ⁊ ostendam tibi: qui sunt
quibus preualere potest demonium. Hi nan
q; qui coniugium ita suscipiunt vt deum a se
⁊ a sua mente excuciant: ⁊ sue libidini ita va
cent sicut equus ⁊ mulus quibus non est in
tellectus: habet potestatem demoniuꝫ super
6.31. eos. Tu autem cum acceperis eaꝫ: ingressus
cubiculum per tres dies cõtinens esto ab ea
⁊ nihil aliud nisi orationibus vacabis cũ ea.
Ipsa autem nocte: incenso iecore piscis fuga
bitur demonium. Secunda vero nocte in co
pulatione sanctorum patriarcharum admit
teris. Tertia aũt nocte benedictionem conse
queris vt filiỹ ex vobis procreanť icolumes.
Transacta autem tertia nocte accipies virgi
nem cum timore dñi amore filiorũ: magis
q̃ libidinis ductus: vt in semine abrae bene-
dictionẽ in filiỹs consequaris. VII.

Ingressi sũt aũt ad raguelẽ: ⁊ suscepit eos A
raguel cũ gaudio. Intuẽsq; tobiã raguel
dixit anne vxori sue. Quam similis est iu
uenis iste cõsobrino meo. Et cũ hec dixisset ait
Unde estis iuuenes frẽs nři? At illi dixerũt. Ex
tribu neptali sum⁹ ex captiuitate niniue. Di-
xitq; raguel. Nostis tobiã frẽm meũ: Qui di-
xerũt. Nouimus. Cũq; multa bona loqreť de
eo. Dixit ãgelus ad raguelẽ. Tobias d̉ quo i B
ťrogas pr̃ isti⁹ ẽ. Et misit se raguel ⁊ cũ lachri
mis osculat⁹ ẽ eũ ⁊ plorãs sup̃ collũ ei⁹: dixit.
bñdictio sit tibi fili mi: qr bõi ⁊ optĩ viri fili⁹ es J.9.c.
Et ãna vxor ei⁹ ⁊ sara ipoꝝ filia lachrimate sũt
Postq̃ aũt locuti sunt p̃cepit raguel occidi
arietẽ ⁊ parari cõuiuiũ. Cũq; hortareť eos dis
cũbere ad prãdiũ tobias dixit. Hic ego hodie
nõ manducabo neq; bibã: nisi pri⁹ petitionẽ
meã ꝯfirmes: ⁊ p̃mittas mihi dare sarã filiaꝫ
tuã. Quo audito v̉bo raguel ex̉pauit: sciẽs C
q̇d euenerit ill' septẽ: q̇ igressi sũt ad eã ⁊ timeť
cepit ne forte ⁊ huic similiť ꝯtingeret. Et cũ nu
taret ⁊ nõ daret petẽti vllũ respõsum: dixit ei
angelus. Noli timere dare eã isti: qm̃ huic
timẽti deuꝫ debetur cõiux filia tua. Propte-
rea alius nõ potuit hr̃e illã. Tũc dixit raguel
Non dubito q̀ deus p̃ces ⁊ lachrymas meas
i cõspectu suo admiserit. Et credo qm̃ iõ fecit
vos venire ad me: vt ista cõiũgereť cognatio .Nu.36.c.
ni sue: sm̃ legẽ moysi. Et nunc noli dubiũ ge- D
rere: quod tibi eã tradam. Et apprehendens
dexteraꝫ filie sue: dextere tobie tradidit: di-
cens. Deus abraam: ⁊ deus ysaac ⁊ deus ia-
cob vobiscum sit ⁊ ipse coniungat vos imple
atq; benedictionem suaꝫ in vobis. Et accepta
charta fecerunt conscriptionem coniugiỹ. Et
p⁹ hec epulati sunt: benedicens deum. Uoca
uitq; raguel ad se annam vxorem suam: ⁊ pre
cepit ei vt prepararet alterum cubiculum. Et
introduxit illuc saram filiam suam ⁊ lachry-
mata est. Dixit ei. Forti animo esto filia mea
Dominus celi det tibi gaudiuꝫ pro tedio qð
perpessa es. VIII.

Postquam vero cenauerunt: introdu A
xerunt iuuenem ad eam: recordatus
itaq; tobias sermonum angeli: protu
lit de cassidili suo partem iecoris: posuitq; eã
super carbones viuos: Tunc raphael ange-
lus apprehendit demoniuꝫ ⁊ religauit illud
in deserto superioris egypti. Tunc hortatus
ẽ v̉ginẽ tobias: dixitq; ei. Sara exurge ⁊ dep̃
cemur deũ hodie ⁊ cras ⁊ secũdũ cras qr his
trib⁹ noctib⁹ deo iũgimur: tertia aũt trãsacta
nocte i nr̃o erim⁹ ꝯiugio. Filiỹ q̇ppe sctõrum
sumus ⁊ nos possumus ꝯiungi sicut gentes
que ignorant deum. Surgentes autẽ pariter

instãter orabãt ambo simul: vt sanitas daret
eis. Dixitq; tobias. Dñe de⁹ patrũ nr̃oꝝ: be
Gen.2.b nedicãt te celi terre: mareq; ⁊ fontes ⁊ flumi
na: ⁊ oẽs creature tue q̃ in eis sũt. Tu fecisti
adam de limo terre: dedistiq; adiutoriũ euã
Et nunc dñe tu scis: q2 nõ luxurie cã accipio
sororẽ meã ↄiugẽ sed sola posteritatis dile/
ctione in qua benedicat nomẽ tuũ in secula
seculoꝝ. Dixit itaq; sara. Miserere nobis do
mine miserere nobis: ⁊ cõsenescam⁹ ambo pa
riter sani. Et factũ ẽ circa pulloꝝ cantum ac
cersiri iussit raguel seruos suos ⁊ abierũt cũ
eo pariter vt foderẽt sepulchꝝ. Dicebat eniꝫ
ne simili mõ euenerit ei: quo ⁊ ceteris alijs
C septẽ viris q̃ sũt ingressi ad eã. Cũq; parasset
fossam: reuersus raguel ad vxorẽ suã dixit ei
Mitte vnã ex ancillis tuis: ⁊ videat si mor/
tuus ẽ: vt sepeliã eũ anteq; illucescat. At il/
la misit vnã ex ancillis suis. Que igressa cu
biculũ repperit eos saluos ⁊ incolumes: se/
cum pariter dormiẽtes. ⁊ reuersa nunciauit
bonũ nunciũ. Et benedixerunt dñm raguel
videlicet ⁊ anna vxor eius. ⁊ dixerũt. Bñdi
cimus te dñe deus isrl̃: quia nõ ↄtigit nobis
queãdmodũ putabam⁹. Fecisti eni nobiscũ
misericordiã tuã ⁊ exclusisti a nobis inimicũ
B ꝑsequentẽ nos. Misertus es aũt duob⁹ vni
cis. Fac eos dñe plenius bñdicere te: ⁊ sacri/
ficiũ laudis tue ⁊ sue sanitatis offerre vt co/
gnoscat vniuersitas gentiũ: q2 tu es deus so/
lus in vniuersa terra. Statimq; ꝑcepit seruis
suis raguel vt replerẽt terra fossã quã fece/
rant priusq; elucesceret. Uxori aũt sue dixit
vt extrueret cõuiuiũ ⁊ ꝑpararet oia q̃ i cibos
erãt iter agentibus necessaria. Duasq; pin/
gues vaccas ⁊ quatuor arietes occidi fecit:
⁊ parari epulas oibus vicinis suis: cũctisq;
J.9.a amicis. Et adiurauit raguel tobiaꝫ: vt duas
hebdomadas moraret apud eũ. De oibus
aũt q̃ possidebat raguel: dimidiã partẽ de/
dit tobie: ⁊ fecit hãc scripturam: vt ps dimi/
dia q̃ superat: post obitũ eoꝝ tobie dominio
deueniret. IX.
A Tunc vocauit tobias angeluꝫ ad se:
quẽ quidẽ hoiem existimabat dixit/
q; ei. Azaria frat: peto vt auscultes vba mea
Si meipsũ tradã tibi seruũ: nõ ero condign⁹
ꝓuidentie tue. Tñ obsecro te vt assumas ti/
bi aĩalia siue seruitia: ⁊ vadas ad gabellũ in
rages ciuitatẽ medoꝝ: reddasq; ei chyrogra
phum suum ⁊ recipias ab eo pecuniam ⁊ ro
ges eum venire ad nuptias meas. Scis eniꝫ
B ipse q̃m numerat pr̃ meus dies: ⁊ si tardaue
G.8.d ris vna die plus contristat aĩa eius. Et certe
vides quõ adiurauit me raguel cuius adiu/
ramentum spernere non possum. Tunc ra/
phael assumens quatuor ex seruis raguelis
⁊ duos camelos in rages ciuitatem medo/
rum perrexit: ⁊ inueniens gabelum dedit ei
chyrographum suum: ⁊ recepit omnem pe/
cuniam. Indicauitq; ei de tobia filio tobie
omnia que gesta sunt: fecitq; eum secum vẽ/ C
nire ad nuptias. Cumq; ingressus eẽt domũ
raguelis: inuenit tobiam discumbentem: ⁊
exiliens osculati sunt se inuicem. Et fleuit ga
bellus: benedixitq; deum: ⁊ dixit. Benedi/ .G.7.b.
cat te deus israel: quia filius es optimi viri ⁊
iusti: ⁊ timentis deum ⁊ elemosynas faciẽtis
Et dicatur bñdictio sup vxorem tuam: ⁊ sup
parẽtes vestros ⁊ videatis filios vr̃os: ⁊ fili/
os filiorum vr̃orum vsq; in tertiam ⁊ quar/
tam generationem: ⁊ sit semen vestꝝ benedi
ctum a deo isrl̃ q̃ regnat i secula seculoꝝ. Cũ
q; oẽs dixissẽt amẽ: accesserũt ad ↄuiuiũ. Sꝫ
cũ timore dñi nuptiaruꝫ cõuiuiũ exercebãt.
Cum vero moras faceret. X
tobias causa nuptiaꝝ: sollicitus erat A
pater eius tobias dicens. Putas
q̃re moraẽ fili⁹ me⁹: aut q̃re detentus est ibi:
Putas ne gabel⁹ mortu⁹ est nemo reddit il
li peccuniã: Cepit aũt cõtristari nimis ipe ⁊
ãna vxor ei⁹ cũ eo ⁊ ceperũt ãbo sil' flere: eo ꝙ
die statuto minime reuerteret fili⁹ eoꝝ ad eos. fle
bat igit mr̃ ei⁹ irremediabilib⁹ lachrymis: at B
q; dicebat. Heu me fili mi vt q̃d te misim⁹ pe
grinari: lumẽ oculoꝝ nr̃oꝝ: baculũ senectutꝭ
nr̃e: solatiũ vite nostre spem posteritatꝭ nostre: G.5.b.
Oia simł' i te vno habẽtes te nõ debuimus di
mittere a nobis. Cui dicebat tobias. Tace ⁊
noli turbari: sanus est filius noster: satis fide/
lis est uir ille cum quo misimus eum. Illa au
tem nullo modo consolari poterat sed quoti
die exiliẽs circũspiciebat ⁊ circuibat vias
oẽs ꝑ q̃s spes remeãdi videbat vt ꝓcul vide C
ret eũ: si fieri posset: veniẽtẽ. At v̊o raguel di
cebat ad generꝝ suũ. Mane hic: ⁊ ego mittaꝫ
nũtiũ salutꝭ d̃ te ad tobiã pr̃eꝫ tuũ. Cui tobias
ait. Ego noui q2 pr̃ me⁹ ⁊ mr̃ mea mõ dies cõ
putãt ⁊ cruciatur spũs eorum in ipis. Cum/
q; verbis multis rogaret raguel tobiam: ⁊ il/
le eum nulla ratione vellet audire: tradidit
ei saram ⁊ dimidiam partem ois substãtie sue
in pueris: in puellis: i pecudib⁹: in camelis ⁊
in vaccis: ⁊ pecunia multa: ⁊ saluũ atq; gau/ D
dẽtẽ dimisit eũ a se dicẽs. Angel⁹ dñi sc̃us sit
i itiner vr̃o: ꝑducatq; vos icolũes: ⁊ iueñiatis oia
recte circa parẽtes vr̃os: ⁊ videãt ocl̃i mei fili
os vr̃os priusq; moriar. Et apphẽdẽtes pen/
tes filiã suã: osculati sũt eã: ⁊ dimiserũt ire mo
nẽtes eã honorare soceros: diligere maritũ re/
gere familiã gubernare domũ: ⁊ semetipsam irre
prehensibilẽ exhibere. XI.

A C Unqꝫ reuerterent̃:peruenerunt ad char
tã q̃ est in medio itinere cõtra niniuē
vndecimo die. Dixitqꝫ angelus. To
bia frater:scis queãdmodũ reliq̃sti patrem
tuũ. Si placet itaqꝫ tibi p̃cedamus: ⁊ lento
gradu insequant̃ iter nostꝝ familie simul cũ
cõiuge tua ⁊ cũ aĩalibus. Cũqꝫ hoc placuis/
set vt irẽt:dixit raphael ad tobiã. Tolle tecũ
ex felle piscis erit eñi necessariũ. Tulit itaqꝫ
tobias ex felle illo. ⁊ abierunt. Anna aũt se/
debat secus viã q̃tidie ĩ supcilio mõtis:vñ re
B spicerẽ poterat de longinquo. Et dũ ex eodē
loco specularet̃ aduẽtũ eius:vidit a longe: ⁊
ilico cognouit vẽientē filiũ suũ:currẽsqꝫ nũ/
ciauit viro suo:dicēs. Ecce venit filiꝰ tuꝰ. Di
xitqꝫ raphael ad tobiã. At vbi introieris do/
mũ tuã statim adora dñm deũ tuum: ⁊ grãs
agens ei accede ad p̃rem tuũ ⁊ osculare euꝫ
Statimqꝫ lini sup oculos eius ex felle isto pi
scis qd̃ portas tecũ. Scias eñi q̃ñ mox aperi
ent̃ oculi eiꝰ: ⁊ videbit p̃r tuus lumē celi: ⁊ ĩ
aspectũ tuo gaudebit. Tunc p̃cucurrit canis
q̃ sil' fuerat in via: ⁊ q̃si nũcius adueniēs blã
C dimēto sue caude gaudebat. Et exurgēs ce/
cus p̃r:cepit offendēs pedibus currere: ⁊ da
ta manu puero:occurrit ĩ obuiã filio suo. Et
suscipiēs osculatꝰ ē eũ cũ vxore sua: ⁊ cepert̃
flere p̃ gaudio. Cumqꝫ adorassent deũ ⁊ grãs
egissent:cõsederunt. Tunc sumens tobias d̃
felle piscis:liniuit oculos p̃ri suo. Et sustinu
it q̃si dimidiã fere horam: ⁊ cepit albugo ex
oculis eius q̃si mēbrana oui egredi. Quod
apprehendēs tobias traxit ab oculis eiꝰ:sta
timqꝫ visũ recepit. Et glorificabãt deũ ip̃e vi
delicet ⁊ vxor eius: ⁊ oēs q̃ sciebant eũ. Di/
cebatqꝫ tobias. Benedico te dñe deus isrl'
q2 tu castigasti me ⁊ tu saluasti me. Et ecce
D ego video tobiã filiũ meũ. Ingressa est etiaꝫ
post septē dies sara vxor filij eius: ⁊ oĩs fami
lia ⁊ pecora sana ⁊ cameli ⁊ pecunia multa
vxoris:sed ⁊ illa pecunia quã recepat a ga/
belo. Et narrauit p̃entibus suis oĩa beneficia
dei:q̃ fecisset circa eũ p̱ hoiem q̃ euꝫ duxerat
Ueneruñtqꝫ achior ⁊ nabath ꝯsobrini tobie:
gaudētes ad tobiã. ⁊ cõgratulantes ei de oĩ
bus bonis q̃ circa illũ oñderat deus. Et p̱ se
ptē dies epulantes omnes cuꝫ gaudio ma/
gno gauisi sunt.

XII

A T Unc vocauit ad se tobias filiũ suum
dixitqꝫ ei. Quid possumus dare viro
isto sancto q̃ venit tecũ? Rñdens to
bias:dixit p̃ri suo. Pr̃ quã mercedē dabimꝰ
ei:aut q̃d dignũ poterit eē bñficijs eius. Me
duxit ⁊ reduxit sanũ:pecuniã a gabelo ipse
recepit:vxorē ipse me habere fecit ⁊ demoni
um ab ea ipse cõpescuit:gaudiũ p̃entibꝰ eiꝰ
fecit:meipsum a deuoratione piscis eripuit:
te quoqꝫ videre fecit lumen celi: ⁊ bonis oĩ
bus p̱ eum repleti sumus. Quid illi adhuc B
poterimus dignũ dare? Sed peto te p̃r mi:
vt roges eũ si forte dignabit̃ medietatē de oĩ
bus que allata sũt sibi assumere. Et vocantes
eum p̃r.s. ⁊ filius:tulerũt eũ ĩ p̱tem: ⁊ rogare
ceperunt vt dignaretur dimidiã p̱tem oĩum
que attulerant acceptaꝫ h̃re. Tunc dixit eis
occulte. Bñdicite deuꝫ celi ⁊ corã oĩbꝰ viuē
tibꝰ ꝯfitemĩ ei:q2 fecit vobiscũ misericordiaꝫ
suã. Et eñi sacr̃m regis abscõdere bonũ ē. opa
aũt dei reuelare ⁊ cõfiteri honorificũ ē. Bo/
na ē or̃o cũ ieiunio ⁊ elya magis q̃ꝫ thesauros
auri recõdere:q̃ñ elya a morte liberat: ⁊ ipsa
est q̃ purgat p̃ctã: ⁊ facit ĩuenire vitã eter/
nã. Qui aũt faciũt p̃ctm̃ ⁊ iniq̃tatē:hostes sũt C
aĩe sue. Manifesto ergo vobis v̾itatē: ⁊ nõ ab
scõdã a vobis occultũ s̾monē. Qñ orabas cũ
lachrymis ⁊ sepeliebas mortuos: ⁊ relinq̃bas
prãdiũ tuum ⁊ mortuos abscõdebas p̱ diē in
domo tua ⁊ nocte sepeliebas eos ego obtuli
orationē tuã dño. Et q2 acceptꝰ eras deo: ne
cesse fuit vt tēptatio p̱baret te. Et nunc misit
me dñs vt curarē te: ⁊ sarã vxorē filij tui a de
monio liberarē. Ego eñi sũ raphael ãgelꝰ vnꝰ
ex septē q̃ astamꝰ añ dñm. Cũqꝫ hec audissent
turbati sũt: ⁊ tremētes ceciderũt sup terrã ĩ fa
ciē suã. Dixitqꝫ eis angelꝰ. Pax vobis. No/ D
lite timere. Et eñi cũ eēm vobiscũ:p̱ volũtatē
dei eraꝫ:ip̃m bñdicite cãtate illi:videbar q̃dē
vobiscũ mãducare ⁊ bibere:sꝫ ego cibo inuisibi
li ⁊ potu q̃ ab hoĩbꝰ videri nõ põt:vtor. Tē/
pus ē ergo vt reuertar ad eũ qui me misit:vos
aũt bñdicite deũ: ⁊ narrate oĩa mirabilia eiꝰ
Et cũ hec dixisset ab aspectu eoꝝ ablatꝰ ē: ⁊ vl
tra eũ videre non potuerũt. Tunc p̱strati p̱
horas tres in faciē:benedixert̃ deũ. Et exurgē
tes narrauerũt oĩa mirabilia eius.

XIII

A T Periens aũt tobias senior os suum A
bñdixit dñm: ⁊ dixit. Magnus es
dñe in eternũ: ⁊ in oĩa secula regnũ
tuũ:q̃ñ tu flagellas ⁊ saluas: deducis ad in/
feros ⁊ reducis: ⁊ nõ est q̃ effugiat manũ tuã 1.Re.2.
Cõfitemini dño filij isrl': ⁊ in ꝯspectu gētium Sap.16.b
laudate eũ q̃ñ iõ dispsit vos inter gētes que
ignorãt eũ vt vos enarretis mirabilia eius: ⁊
faciatis scire eos:q2 nõ est alius deꝰ oĩpotēs
p̃ter eũ. Ipse castigauit nos p̱pter iniq̃tates
nr̃as: ⁊ ipse saluabit nos p̱pter misericordiã
suã. Aspicite ergo q̃ fecit nobiscũ: ⁊ cũ timo/ B
re ⁊ tremore cõfitemĩ illi regēqꝫ seculoꝝ ex/
altate in opibus vestris. Ego aũt in terra ca/
ptiuitatis mee confitebor illi quoniam ostē/

ditoꝫ maiestatẽ suã in gente peccatricẽ. Cõ-
uertimini itaꝫ peccatores: ⁊ facite iustitiam
corã dño: credẽtes ꝙ faciat vobiscũ miaꝫ suã
Ego aũt ⁊ aĩa mea in eo letabimur. Bñdici
te dño oẽs electi eius: agite dies letitie ⁊ cõ-
C fitemini illi. Hierlm ciuitas dei: castigauit te
dñs in operibꝰ manuũ tuarꝫ. Cõfitere dño i
bonis tuis: ⁊ bñdic deũ seculorꝫ vt redificet i
te tabernaculũ suũ: ⁊ reuocet ad te oẽs capti
uos ⁊ gaudeas in oĩa secula seculorꝫ. Luce
splẽdida fulgebis: ⁊ oẽs fines terre adora-
bunt te. Nationes ex longinquo ad te veni-
ent: ⁊ munera deferẽtes adorabũt in te dñm
⁊ terrã tuã in scificationẽ hẽbũt: Nomẽ eniꝫ
magnũ inuocabũt in te. Maledicti erũt qui
ꝯtẽpserint te: ⁊ ꝯdẽnati erũt oẽs qui blasphe
mauerint te: bñdictiꝫ erũt qui edificauerũt
te. Tu aũt letaberis i filijs tuis: qm̃ oẽs bñdi
D cenẗ: ⁊ ꝯgregabunẗ ad dñm. Bti oẽs qui di
ligũt te: ⁊ qui gaudẽt sup pace tua. Aĩa mea
bñdic dñm: qm̃ liberauit irlm ciuitatẽ suam
a cũctis tribulationibus eius deus nr̃. Bea
tus ero si fuerint reliq̃e seminis mei ad vi
Apo.21.f. dendã claritatẽ hierlm. Porte hierlꝫ ex sap
phiro ⁊ smaragdo edificabuntur: ⁊ ex lapi-
de precioso omnis circũitus murorũ eiꝰ. Ex
lapide cãdido ⁊ mũdo oẽs platee eius sternẽ
tur: ⁊ p vicos eiꝰ alleluia cãtabiẗ. Bñdictus
dñs q̇ exaltauit eã: vt sit regnũ eiꝰ i secula se-
culorꝫ sup eã: amẽ. XIIII.
A Consũmati sũt ꝯmões tobie. Et postq̃
illumiatꝰ est tobias vixit ãnis q̃dragi
taduobus: ⁊ vidit filios nepotũ suorꝫ
Cõplẽtis itaꝫ ãnis cẽtũ duobꝰ: sepultꝰ ẽ hono
rifice i niniue. Quiquagita nãꝫ ⁊ sex ãnorũ
lumẽ oculorꝫ amisit: sexagenariꝰ vo recepit.
Reliquũ vo vite sue i gaudio fuit: ⁊ cũ bono
ꝓfectu timoris ꝑexit i pace. In hora aũt mor
tis sue vocauit ad se tobiã filium suũ: ⁊ septeꝫ
iuuẽes filios suos nepotes: dixitꝫ eis. Prope
B erit interitꝰ niniue. Nõ eni excidit verbũ dñi
⁊ frẽs nri q̇ dispsi sũt a terra isrł reuertentur
ad eã. Oĩs aũt deserta terra eiꝰ replebiẗ: ⁊ do
mus dei q̃ i ea incẽsa ẽ iterꝫ reedificabiẗ: ibiꝫ
reuertenẗ oẽs timẽtes deũ. Et reliquẽt gẽtes
idola sua: ⁊ veniẽt i hierlꝫ: ⁊ ihabitabũt i ea ⁊
gaudebũt i ea oẽs reges terre adorãtes deũ
C isrł. Audite ergo filij mei patrẽ vrm. Seruite
Josue.24.c dño i vitate: ⁊ inq̇rite vt faciatis q̃ placita sĩt illi
Et filijs vris mãdate: vt faciãt iustitias ⁊ elimo
synas: vt sint meõres dei: ⁊ bñdicãt eũ i oi tpe
i vitate ⁊ i tota vtute sua. Nũc gᵒ filij audite
me ⁊ nolite maẽẗ h. Sꝫ q̃ cũꝫ die sepelieritis
matrẽ vrãꝫ circa me i vno sepłcro ex eo dirigi
D te gressus vestros vt exeatis hic. Video.n.qꝛ

iniq̇tas eius finẽ dabit ei. Factũ est aũt pᵒ obi
tũ matris sue: tobias abscessit ex niniue cum
vxore sua ⁊ filijs ⁊ filiorꝫ filijs: ⁊ reuersus est
ad soceros suos. Inuenitꝫ eos incolumes:
in senectute bona: ⁊ curaꝫ eorꝫ gessit: Et ipse
clausit oculos eorꝫ: ⁊ oẽm hereditatẽ domꝰ
raguelis ipse ꝑcepit: viditꝫ quintã generati
onẽ filios filiorꝫ suorꝫ. Et cõpletis annis no-
naginta ⁊ nouẽ in timore dñi cũ gaudio se-
pelierũt eum. Oĩs aũt cognatio eiꝰ: ⁊ oĩs ge
neratio eius in bona vita ⁊ in scã ꝯuersatiõe
ꝑmansit: ita vt accepti eẽnt tã deo q̃ꝫ hoibus
⁊ cũctis habitãtibus terrã.

Explicit liber Tobie. Incipit
prologus in librum Judith.

Apud hebreos liber iudith i agio
graphã legiẗ: cuiꝰ auctoritas ad
roborãda illa q̃ i contẽtionẽ veni
unt: minꝰ idõea iudicaẗ. Chaldeo
tũ sermone ꝯscriptꝰ iter historias cõputaẗ. Sꝫ
qꝛ hũc librꝫ sinodus nicena i numero sancta-
rũ scripturarꝫ legiẗ cõputasse: acq̇eui postula
tioni vre: imo exactiõi: ⁊ sepositis occupatio
nibꝰ q̇bꝰ vehemẽter artabar: huic vnã lucu-
bratiũculã dedi: magis sensũ e sensu q̃ꝫ ex v-
bo vbũ trãsferẽs. Multorꝫ codicũ varietatẽ
viciosissimã ꝯputaui: sola ei q̃ itelligẽtia inte
gra i vbis chaldeis iuenire potui: latinis ex-
p̄ssi. Accipite iudith viduã: castitatis exẽplũ
⁊ triũphali laude ꝑꝑetuis eã preconijs ꝺcla
rate. Hãc eni nõ solũ feminis: sꝫ ⁊ viris imi-
tabilẽ dedit: q̇ castitatis eius remunerator: vir
tutẽ ei talẽ tribuit. vt inuictũ oibꝰ hoibꝰ vin
ceret insuperabilem superaret.

Explicit prologus. Incipit
liber Judith. Caplm. I

Arphaxat itaꝫ rex medorũ A
subiugauerat multas gẽtes
imperio suo: ⁊ ipse edifica-
uit ciuitatem potentissimaꝫ
quã appellauit egbathanis
Ex lapidibus quadratis ⁊ se-
ctis fecit muros eius: in alti
tudine cubitorꝫ septuaginta: ⁊ in latitudine
cubitorum triginta: turres vero eius posuit
in altitudine cubitorum centum. Per qua- B
drum vero earum latus vtrunꝫ vicenoruꝫ
pedum spacio tendebaẗ: posuitꝫ portas eiꝰ
in altitudine turrium. Et gloriabaẗ quasi po
tẽs in potẽtia exercitus sui: ⁊ in gloria qua-
drigarꝫ suarꝫ. Anno igitur duodecimo regni
sui: nabuchodonosor rex assyriorum qui re-
gnabat in niniue ciuitate magna: pugnauit C
ꝯtra arphaxat: ⁊ obtinuit eum in campo ma
gno qui appellatur ragau circa eufratẽ ⁊ ti-

grin ⁊ iadason in cāpo erioch regis elicoꝝ:
.I.a. Tunc exaltatū est regnū nabuchodonosoꝛ ⁊
coꝛ eius eleuatū est. Et misit ad oēs qui habi
tabāt in cilitia ⁊ damasco ⁊ libano ⁊ ad gen
tes q̄ sunt i carmelo ⁊ cedar: ⁊ inhabitantes
galileā in cāpo magno esdrelon: ⁊ ad oēs q̄
B erāt in samaria ⁊ trans fluuiē ioꝛdanē: vsq3
hierusalē: ⁊ oēm terrā iesse. q̄usq3 pueniat ad
mōtes ethiopie. Ad hos oēs misit nuncios
nabuchodonosoꝛ rex assyrioꝝ: q̄ oēs vno aīo
cōtradixerunt: ⁊ remiserūt eos vacuos ac si-
ne honoꝛe abiecerūt. Tunc idignatus nabu
chodonosoꝛ rex ad oēm terrā illā: iurauit p
thronū ⁊ regnum suū q̄ defenderet se de oi-
bus regionibus his. II
A Anno tˢtiodecimo nabuchodonosoꝛ
regis: vicesima ⁊ secūda die mēsis p̄
mi: factū est verbū i domo nabucho
donosoꝛ regis assyrioꝝ: vt defenderet se. Vo
cauitq3 oēs maioꝛes natu: oēsq3 duces bella
toꝛes suos: ⁊ habuit cū eis mysteriū consilij
sui. Dixitq3 cogitationē suā in eo esse: vt oēz
terrā suo subiugaret iperio. Qd̄ dictū cū pla
cuisset oibus: vocauit nabuchodonosoꝛ rex
B holofernē principē militie sue. ⁊ dixit ei. E-
gredere aduersū oē regnū occidentis: ⁊ cōtra
.9.b. eos p̄cipue q̄ cōtēpserunt imperiū meū. Nō
parcet oculus tu⁹ vlli regno: oēmq3 vrbem
munitā subiugabis mihi. Tunc holofernes
vocauit duces ⁊ magistrat⁹ virtutis assyrioꝝ
⁊ dinumerauit viros i expeditione sicut p̄ce
pit ei rex centū viginti milia peditū pugna-
toꝝ: ⁊ eq̄tes sagittarios duodeci milia. Oēz
q3 expeditionē suā fecit p̄ire in multitudine
innumerabiliū cameloꝝ: cū his q̄ exercitib⁹
sufficerēt copiose: boū quoq3 armēta: gregesq3
C q3 ouiū: quoꝝ nō erat numerus. Frumētū ex
oi syria in trāsitu suo parari ꝯstituit. Aurum
vero ⁊ argentū de domo regis assūpsit mul-
tū nimis. Et pfectus ē ipse ⁊ oīs exercit⁹ cū
quadrigis ⁊ eq̄tibus ⁊ sagittarijs: q̄ coope-
ruerīt faciē terre sicut locuste. Cūq3 ptrāsisset
fines assyrioꝝ: venit ad magnos montes an-
ge q̄ sunt a sinistro cilitie: ascēditq3 oia stella
eoꝝ ⁊ obtinuit oēm munitionē. Effregit au-
tē ciuitatē opinatissimaz melothi: p̄dauitq3
oēs filios tharsis. ⁊ filios hismael q̄ erāt con
D tra faciē deserti: ⁊ ad austrū terre celeon. Et
transiuit eufraten: ⁊ venit in mesopotamiaz
⁊ fregit oēs ciuitates excelsas que erāt ibi a
toꝛrente mābꝛe vsq3 quo pueniat ad mare: ⁊
occupauit terminos eius a cilitia vsq3 ad
fines iaphet q̄ sūt ad austrū. Adduxitq3 oēs
filios madian: ⁊ p̄dauit oēm locupletatio-
nē eoꝝ: oēsq3 resistentes sibi occidit in oꝛe gla

dij. Et post hec descendit in cāpos damasci i
diebus messis ⁊ succēdit oia sata oēsq3 arbo-
res ⁊ vineas fecit incidi. ⁊ cecidit timoꝛ illi⁹
sup oēs inhabitātes terram. III
Tunc miserunt legatos suos vniuer- A
sarū vrbiū ac puinciaꝝ reges ac p̄n
cipes syrie. s. ⁊ mesopotamie: ⁊ syrie
sobal ⁊ lybie atq3 cilitie: q̄ venientes ad holo-
fernem dixerūt. Desinat idignatio tua circa
nos. Melius est eni vt viuētes seruiam⁹ na-
buchodonosoꝛ regi magno: ⁊ subditi sim⁹
tibi q̄3 moꝛientes cū interitu nr̄o: ipsi seruitutis
nr̄e dāna patiamur. Ois ciuitas nostra: oīs- B
q3 possessio: oēs montes ⁊ colles ⁊ cāpi ⁊ ar-
mēta boum: gregesq3 ouiū ⁊ capꝛarū: equo-
rumq3 ⁊ cameloꝝ: ⁊ vniuerse facultates no-
stre atq3 familie in ꝯspectu tuo sunt. Sint oia
sub lege tua. Nos etiaz ⁊ filij nostri serui tui
sumus. Veni nobis pacific⁹ dn̄s ⁊ vtere ser-
uitio nostro sicut placuerit tibi. Tunc descē-
dit de montibus cū eq̄tibus in virtute ma-
gna ⁊ obtinuit oēm ciuitatē ⁊ oēm inhabitā
tem terrā de vniuersis aūt vrbibus assumpsit C
sibi auxiliarios viros foꝛtes ⁊ electos ad bel
lū. Tantusq3 metus puincijs illis incubuit: J.5.d.
vniuersarū vrbiū habitatoꝛes p̄cipes ⁊ ho
noꝛati simul cū pplis exirēt in obuiā venie-
ti excipientes: eū cū coꝛonis ⁊ lampadibus
ducētes choꝛos in tympāis ⁊ tybijs. Nec ista
tamē faciētes: ferocitatē eius pectoꝛis miti-
gare potuerūt. Nā ⁊ ciuitates eoꝝ destruxit D
⁊ lucos eoꝝ excidit. Precepat eni illi nabu-
chodonosoꝛ rex vt oēs deos terre extermia-
ret videlicet vt ipse sol⁹ diceret de⁹ ab his na
tionib⁹ q̄ potuissent holofernis potētia sub-
iugari. Pertrāsiens aūt syriā sobal: ⁊ oēm
appamiā oēmq3 mesopotamiā: vēit ad idu-
meos i terra gabaa: accepitq3 citates eoꝝ ⁊ se
dit ibi p trigita dies i q̄bus dieb⁹ adunari p̄
cepit vniuersū exercitū virtutis sue. IIII

Tunc audiētes hec filij isrl̄ q̄ hitabāt A
terram iuda timuerunt valde a fa-
cie ei⁹. Tremoꝛ ēt ⁊ hoꝛroꝛ iuasit sen
sus eoꝝ: ne hoc faceret irl̄m ⁊ tēplo dn̄i: qd̄ fe
cerat ceteris citatib⁹ ⁊ tēplis eaꝝ. Et miserūt
i oēm samariā p circuitū vsq3 hiericho: ⁊ p̄oc
cupauerīt oēs vˢtices mōtiū ⁊ muris circūde
derūt vicos suos ⁊ ꝯgregauerūt frumēta i p̄re
patione pugne. Sacerdos ēt eliachī scripsit B
ad vniuersos q̄ erāt ꝯ esdrelō q̄ ē ꝯ faciē cāpi
magni iuxta dotai ⁊ vniuersis p q̄s vie trāsit⁹
eē poterat vt obtierēt ascēs⁹ mōtiū p q̄s via eē
poterat ad irl̄z: ⁊ illic custodirēt vbi angustū it
eē poterat int̄ mōtes ⁊ fecerīt filij isrl̄ s3 q̄ cōsti

tuerat eis sacerdos dñi eliachiz. Et clamauit
ois ppl's ad dñm instãtia magna: ⁊ humilia-
uerunt aias suas in ieiuniijs ⁊ oronib⁹ ipsi
⁊ mulieres eoꝝ. Et iduerũt se sacerdotes cili
tijs: ifãtes ꝓstrauerunt ꝯtra faciẽ tẽpli dñi ⁊
altare dñi operuerũt cilitio. Et clamauerũt ad
dñm deũ isrl' vnanimiter: ne darent in ꝑdã in
fãtes eoꝝ: ⁊ vxores eoꝝ in diuisionẽ: ⁊ ciuita-
tes eoꝝ i exterminiũ: ⁊ sctã eoꝝ i pollutionẽ ⁊
fierẽt i opprobriũ gẽtib⁹. Tũc eliachim sacer
dos dñi magn⁹ circuiuit oẽm isrl' allocutusq̃
est e[os] dicẽs: Scitote qm̃ exaudiet dñs ꝑces
D vr̃as: si manẽtes ꝑmãseritis i ieiunijs ⁊ oroni
Exo.17.d. bus i cõspectu dñi. Memores estote moysis
serui dñi: q̃ amalech ꝯfidẽtez in ṽtute sua ⁊ i
potẽtia sua ⁊ i exercitu suo ⁊ i clypeis suis ⁊ i
currib⁹ suis ⁊ in eq̃tib⁹ suis: nõ ferro pugnã
do: sed ꝑcib⁹ sctis orãdo deiecit. Sic erũt vni
uersi hostes isrl': si ꝑseuerauerit̃ i hoc ope q̃d
cepistis. Ad hãc igit̃ exortationẽ ei⁹ deꝑcã-
tes dñm: ꝑmanebãt i cõspectu dñi: ita vt etiã
hi q̃ offerebãt dño holocausta: ꝑcincti cilitijs
offerrẽt sacrificia dño: ⁊ erat cinis sup capita
eoꝝ. Et ex toto corde suo oẽs orabãt deum: vt
visitaret populũ suũ israel. V.
Nunciatũq̃ est holoferni principi mi
A litie assirioꝝ q̃ filij isrl' prepararẽt se
ad resistẽdũ: ac mõtiũ itinera ꝯclusisset: ⁊ furo
re nimio exarsit i iracũdia magna. Uocauitq̃
oẽs pncipes moab: ⁊ duces ãmon: ⁊ dixit eis
Dicite mihi q̃s sit ppl's iste q̃ mõtana obsidet
aut q̃ ⁊ q̃les ⁊ q̃nte sit ciuitates eoꝝ: q̃ ẽt sit ṽt⁹
eoꝝ aut q̃ sit mltitudo eoꝝ: vl' q̃s rex militie il
loꝝ: ⁊ q̃re ꝑ oib⁹ q̃ hitãt i oriẽte isti ꝯtẽpsert nos
s.3.c. ⁊ nõ exierũt in obuiã nobis: vt susciperent nos
J.11.b. cũ pace. Tunc achior dux oim filioꝝ ãmon rñ
dẽs: ait. Si digneris audire dñe dicã veritatẽ
in ꝯspectu tuo de pplo isto qui i mõtanis ha
bitat. ⁊ nõ egrediet̃ ṽbũ falsum ex ore meo.
Gen.11.d. Popul⁹ iste ex ꝓgenie chaldeoꝝ est. Hic ꝑ
mũ in mesopotamia habitauit: qm̃ noluerũt
seq̃ deos patꝝ suoꝝ q̃ erãt in terra chaldeorũ
B Deserẽtes itaq̃ cerimõias patrũ suorũ que i
multitudie deoꝝ erãt vnũ deũ celi coluerũt
q̃ ⁊ precepit eis vt exirẽt inde ⁊ habitarẽt in
Exo.1.a. charrã. Cũq̃ operuisset omnẽ terrã fames: de-
scẽderunt i egyptũ: illicq̃ ꝑ q̃dringentos an
nos sic mltiplicati sũt: vt dinumerari eoꝝ nõ
posset exercit⁹. Cũq̃ grauasset eos rex egypti
atq̃ in edificationib⁹ vrbiũ suaꝝ in luto ⁊ la
tere subiugasset eos: clamauerũt ad dñm suũ
⁊ ꝑcussit totã terrã egypti plagis varijs. Cũq̃
eiecissent eos egyptij a se: ⁊ cessasset plaga ab
eis: ⁊ iterũ eos vellẽt cape ⁊ ad suũ seruitiuz
Exo.14.e. reuocare: fugiẽtib⁹ his de⁹ celi mare apuit:
ita vt hincinde aque q̃si mur⁹ solidarent̃: ⁊ isti J.6.c.
pede sicco fundũ maris ꝑambulãdo trãsirẽt
In q̃ loco dũ innũerabil' exercit⁹ egyptiorũ
eos ꝑseq̃ret̃: ita aq̃s coopert⁹ ẽ: vt n̄ remane
ret vel vn⁹ q̃ factũ posteris nũciaret. Egressi
ẽt mare rubrũ deserta sina mõtis occurrerũt: i
q̃b⁹ nunq̃ hõ habitare potuit vel fili⁹ hois
req̃euit. Illic fontes amari obdulcati sũt eis C
ad bibendũ: ⁊ ꝑ ãnos q̃draginta annonã de Exo.15.[d]
celo ꝯsecuti sunt. Ubicũq̃ ingressi sunt: sine ibidẽ.16.
arcu ⁊ sagitta: ⁊ absq̃ scuto ⁊ gladio: de⁹ eo-
rum pugnauit ꝓ eis: ⁊ vicit. Et nõ fuit qui in
sultaret pplo isti: nisi qm̃ recessit a cultu dñi
dei sui. Quotienscũq̃ aũt ꝑter ipz deũ suum
alteꝝ coluerũt: dati sunt in ꝑdã ⁊ in gladiuz
⁊ in opprobriũ. Quotienscũq̃ ãt penituerũt
se recessisse a cultura dei sui: dedit eis d̃s celi
ṽtutẽ resistendi. Deniq̃ chananeũ regẽ ⁊ ie
buseũ ⁊ phereżeũ ⁊ etheũ ⁊ eueũ ⁊ ãmorreũ:
⁊ oẽs potentes in esebon ꝓstrauerunt: ⁊ ter-
ras eoꝝ ⁊ ciuitates eoꝝ ipsi possederunt: ⁊ vs
q̃ dum non peccarent in conspectu dei sui:
erant cũ illis bona. Deus.n. illoꝝ odit iniq̃-
tatẽ. Nam ⁊ ante hos annos cum recessisset
a via quã dederat illis deus vt ambularent
in ea: exterminati sunt prelijs a multis natio
nibus: ⁊ plurimi eoꝝ captiui abducti sunt in
terram non suam: Nuper aũt reuersi ad dñz D
deum suuz ex dispersione qua dispersi fuerãt:
adunati sunt: ⁊ ascenderunt mõtana hec oia
⁊ iterum possident hierl'm vbi sũt sancta san
ctorum. Nunc ergo mi dñe perquire si ẽ ali-
qua iniquitas eoꝝ in conspectu dei eoꝝ: ascẽ
damus ad illos: qm̃ tradens tradet illos de
us eoꝝ tibi: ⁊ subiugati erunt sub iugo potẽ
tie tue. Si vero non est offensio populi hui⁹ J.6.c.
coram deo suo: nõ poterimus resistere illis:
qm̃ deus eorum defendet illos: ⁊ erimus in
opprobrium vniuerse terre. Et factum est cũ J.13.d.
cessasset loqui achior verba hec: irati sũt oẽs
magnates holofernis ⁊ cogitabant interfice
re eum: dicentes ad alterutrum. Quis ẽ iste
qui filios israel posse dicat resistere regi na-
buchodonosor ⁊ exercitibus eius: homines
inermes ⁊ sine virtute ⁊ sine peritia artis pu
gne: Ut ergo agnoscat achior qm̃ fallit nos:
ascendemus in montana: ⁊ cum capti fue-
rint potentes eorum tunc cum eisdem gla-
dio transuerberabitur: vt sciat omnis gens
qm̃ nabuchodonosor deus terre est: ⁊ preter
ipsum alius non est. VI.
Factum est autem cum cessassent lo-
qui indignatus holofernes vehe- A
menter: dixit ad achior. Quoniaz ꝓ J.13.d.
phetasti nobis dicens q̃ gens israel defen-

dat a deo suo:vt ondā tibi qm̄ nō est deꝰ nisi
nabuchodonosor:cū ꝑcusserimus eos oēs si
cut hoiem vnū:tūc ⁊ ipse cū illis assirioꝝ gla
dio iteribis:⁊ ois isrl' tecū ꝑditione dispdet
⁊ ꝓbabis qm̄ nabuchodonosor dn̄s sit vni-
uerse terre. Tūcq3 gladius militie mee trāsi
et ꝑ latera tua:⁊ ꝯfixus cades inter vulnera
tos isrl':⁊ nō respirabis vltra donec extermi
neris cū illis. Porro aūt si ꝓphetiā tuā ve-
rā existimas nō ꝯcidat vultus tuꝰ ⁊ pallor q̄
faciē tuā obtinet abscedat a te: si verba mea
B hec putas implere nō posse. Ut aūt noueris
q3 simul cū illis hec experieris: ecce ex hac
hora illoꝝ ppl'o satiaberis vt dū dignas mei
gladij penas exceperint:ipse simul vltiōi subiaceas.
iaceas. Tūc holofernes p̄cepit seruis:vt com
prehēderēt achior:⁊ ducerēt eū in bethuliā
⁊ traderēt eū in manus filioꝝ isrl'. Et acciplē
tes eū serui holofernis:ꝓfecti sunt ad cāpe-
stria:sed cū appropinquassent ad montana
exierūt ꝯtra eos fondibularij. Illi aūt diuer-
tentes a latere mōtis ligauerūt achior ad ar
borē manibꝰ ⁊ pedibꝰ:⁊ sic vinctū de restibꝰ
dimiserūt eū:⁊ reuersi sūt ad dn̄m suū. Por-
ro filij isrl' dscēdētes de bethulia venerūt ad
eū. Quē soluētes duxerūt ad bethuliā: atq3
in mediū ppl'i illū statuētes ꝑcūtati sūt quid
C rerū eēt ꝙ illū vinctū assyrij reliquissent. In
diebus illis erāt illic principes:ozias filius
micha de tribu symeon:⁊ charmi q̄ ⁊ gotho
niel. In medio itaq3 senioꝝ: ⁊ i ꝯspectu oīu3
achior dixit oia q̄ locutus fuerat ab holofer
ne interrogatus:⁊ qual'r ppl's holofernis vo
luisset ꝓpter hoc v̄bū interficere eū:⁊ quēad
modū ipse holofernes iratꝰ iusserit eū israe
litis hac de cā tradi:vt dū vinceret filios isrl':
tūc ⁊ ipsū achior diuersis iubeat iterire sup-
plicijs:ꝓpter hoc ꝙ dixisset deus celi defēsor
.5.d eoꝝ ē. Cūq3 achior vniuersa hec exposuisset:
ois ppl's cecidit in faciē adorātes dn̄m:⁊ cōi
lamētatōe ⁊ fletū vnanimes p̄ces suas dn̄o
D effuderūt:dicētes. Dn̄e deꝰ celi ⁊ t̄re ītuere su
ꝑbiā eoꝝ:⁊ respice ad n̄ram humilitatē: ⁊ fa
ciē scōꝝ tuoꝝ attende:⁊ ostende qm̄ non de-
relinquis presumētes de te:⁊ presumētes de
se ⁊ de sua v̄tute gl'iātes hūilias. Finito itaq3
fletu:⁊ ꝑ totā diē orōne ppl'orū completa:ꝯso
lati sunt achior:dicētes. Deus patrū nostroꝝ
cuiꝰ tu virtutem p̄dicasti:ipse tibi hanc dabit
vicissitudinē:vt eoꝝ magis tu interitū videas
Cū vero dominus deꝰ n̄r dederit hanc liber-
tatem seruis suis:sit ⁊ tecū deꝰ in medio n̄ri:
sicut placuerit tibi: ita cū tuis oibus cōuerse
ris nobiscū. Tūc ozias finito cōcilio suscepit
eū in domū suā:⁊ fecit cenā magnā. Et vocat̄

oibus presbyteris:simul expleto ieiunio refe
cerūt: Postea vero cōuocatꝰ omis ppl's ꝑ to
tā noctem intra ecclesiā orauerūt petētes au-
xilium a deo israel. VII.
Holofernes aūt altera die p̄cepit exer A
citibꝰ suis:vt ascenderēt contra bet-
huliam. Erant aūt pedites bellatoꝝ
centū viginti milia:⁊ equites vigintiduo mi
lia:preter p̄parationes viroꝝ illoꝝ quos occu
pauerat captiuitas:⁊ adducti fuerāt de ꝓ-
uincijs ⁊ vrbibꝰ vniuerse iuuentutis. Omēs
parauerunt se pariter ad pugnam ꝯtra filios
isrl':⁊ venerūt ꝑ crepidinem montes vsq3 ad
apicē qui respicit sup dothaim a loco q̄ dicit̄
belma vsq3 ad chelmō qui ē ꝯtra esdrelon. Fi
lij aūt isrl' vt viderūt m'titudinē illoꝝ:ꝓstraue
rūt se sup terrā mittētes cinerē sup capita sua
vnanimes orātes vt deꝰ israel misericordia3
suam ostenderet super populū suum. Et assu
mētes arma sua bellica:sederūt per loca que
angusti itineris tramitem dirigunt inter mō
tosa:⁊ erant custodientes ea tota die ⁊ no-
cte. Porro holofernes dn̄m circuit ꝑ gyru3 B
reppit ꝙ fons qui influebat aq̄ductū illoru3
a parte australi:extra ciuitatē dirigeret: ⁊ in
cidi p̄cepit aqueductū illoꝝ. erant tn̄ nō lon
ge a muris fontes ex quibus furtim videbāt̄
haurire aquā ad refocillādū potius q̄3 ad po
tandū. S3 filij āmon ⁊ moab accesserunt ad
holofernē:dicētes. Filij isrl' nō in lancea nec
in sagitta ꝯfidunt:sed mōtes defendunt illos
⁊ muniunt illos colles in precipitio ꝯstituti.
vt ergo sine ꝯgressione pugne possis supare
eos:pone custodes fōtiū vt nō hauriant ex
eis:⁊ sine gladio interficies eos vel certe fa
tigati tradēt ciuitatē suam quā putāt in mō
tibus positā superari nō posse. ⁊ placuerunt
v̄ba hec corā holoferne ⁊ corā satellitibꝰ eiꝰ
⁊ ꝯstituit ꝑ gyꝝ centenarios ꝑ singulos fon
tes. Cumq3 ista custodia ꝑ dies viginti fuisset C
expleta:defecerūt cisterne ⁊ collectiones aq̄
rum oibus ihabitātibus bethuliā:ita vt non
eēt itra ciuitatē vn̄ saciarent̄:vel vna die:qm̄
ad mēsurā dabat̄ ppl'is aqua quotidie. Tunc
ad oziā ꝯgregati omnes viri femineq3 iuue-
nes ⁊ paruuli:oēs simul vna voce dixerunt.
Judicet deus inter nos ⁊ te:qm̄ fecisti i nos Exo.5.d.
mala nolens loqui pacifice cum assyrijs ⁊ ꝓ
pter hoc vendidit nos deus in manibus eo-
rum. ⁊ ide non est qui adiuuet:cum ꝓsterna
mur ante oculos eorum in siti ⁊ in perditio
ne magna. ⁊ nunc congregate vniuersos q̄
in ciuitate sunt:vt sponte tradamus nos om
nes ppl'o holofernis. Melius est enim vt ca Thre.4.b.
ptiui bn̄dicamꝰ dn̄m viuētes: q̄3 moriamur

⁊ sim⁹ opprobriū oī carni: cū videamus vxo
res nr̄as ⁊ isātes nr̄os mori añ oculos nr̄os
B Cōtestamur hodie celū ⁊ terrā ⁊ deū patruz
nr̄oꝝ q̄ vlcisciť nos sm pctā nr̄a: vt iā trada
tis ciuitatē in manu militie holofernis vt sit
finis nr̄ breuis in ore gladij: q̄ longior efficiť
in ariditate sitis. Et cū hec dixissent: fact⁹ est
fletus ⁊ vlulat⁹ magn⁹ i ecclīa oībus: ⁊ per
multas horas vna voce clamauerūt ad deū
Ps̄. 105. dicētes. Peccauim⁹ cū prībus nr̄is: iniuste
egimus: iniquitatē fecim⁹. Tu qꝛ pius es mi
serere nr̄i: ⁊ ī tuo flagello vidica iniq̄tates no
stras: ⁊ noli tradere ꝯfitētes te: pplō q̄ igno
rat te: vt nō dicāt iter gētes vbi ē deus eoꝝ
Et cū fatigati his clamoribus: ⁊ his fletibus
lassati fuissēt: exurgēs ozias infusus lachry
mis: dixit. Equo aīo estote frēs: ⁊ hos q̄nqꝫ
dies expectemus a dn̄o miam. Forsitā eni in
dignationē suā abscidet: ⁊ dabit gloriā noi
suo. Si autem transactis quinqꝫ diebus non
venerit adiutorium: faciemus h̄ verba q̄ lo
cuti estis. VIII.
A Et factū ē cū audisset hec v̄ba iudith
vidua q̄ erat filia merari: filij idox fi
lij ioseph: filij ozie filij elai filij iam
nor: filij gedeon. filij raphoim: filij achitob fi
lij melchie: filij enā: filij nathanie: filij salathi
el: filij symeon: filij ruben: ⁊ vir ei⁹ fuit manas
ses: q̄ mortuus ē i diebus messis hordeacee:
istabat eni sup alligantes manipulos i cāpo
⁊ venit estus sup caput ei⁹: ⁊ mortuus est in
bethulia ciuitate sua: ⁊ sepultus ē cū prībus
suis. Erat aūt iudith relicta eius vidua iā an
nis tribus ⁊ mēsibus sex. Et in supioribus do
mus sue fecit sibi secretū cubiculū in quo cuz
puellis suis clausa morabať: ⁊ hn̄s sup lūbos
suos ciliciū: ieiunabat oībus dieb⁹ vite sue: p
ter sabbata ⁊ neomenias: ⁊ festa domus isrl̄
Erat aūt elegāti aspectu nimis cui vir su⁹ re
liquerat diuitias multas ⁊ familiā copiosaz
ac possessiones armētis boū ⁊ gregib⁹ ouiū
B plenas. ⁊ erat hec i oībus famosissima: qm̄
timebat dn̄m valde: nec erat q̄ loquereť v̄ il
la v̄bū malū. Hec itaqꝫ cū audisset qm̄ ozias
ꝑmisisset q̄ trāsacto quinto die traderet ciui
tatē: misit ad p̄sbyteros chabri ⁊ charmi. Et
venerūt ad illā: ⁊ dixit illis. Qd̄ ē hoc v̄buz
in quo ꝯsēsit ozias vt tradat ciuitatē assyrijs
si intra q̄nqꝫ dies nō venerit vobis adiutori
um? Et q̄ estis vos q̄ tēptatis dn̄m? Nō ē iste
sermo qui miam ꝓuocet: sꝫ potius q̄ irā exci
tet: ⁊ furorē accendat. Posuistis vos tēpus
miserationis dn̄i: ⁊ in arbitriū vestrū diē cōsti
tuistis ei. Sꝫ qꝛ patiēs dn̄s est: i hoc ipso pe
niteamus: ⁊ indulgentiā eius fusis lachry
mis postulemus. Nō. n. q̄si hō de⁹ sic comi
nabiť: neqꝫ sicut filius hois ad iracūdiā inflā
mabiť. Et iō humiliem⁹ illi animas nostras
⁊ in spū constituti humiliato seruientes illi
dicamus flentes domino: vt sm voluntatez
suam sic faciat nobiscum cito misericordiam
suam vt sicut conturbatum est cor nostrum
in superbia eorum: ita etiaz de nostra humi
litate gloriemur: quoniam non sumus secu
ti peccā patrum nostrorum qui dereliquerūt
deum suum: ⁊ adorauerunt deos alienos: p
quo scelere dati sūt in gladiū ⁊ in rapinā ⁊ in
cōfusionē inimicis suis. Nos aūt alťum deū C
nescimus preť ipsum. Expectemus humiles
cōsolationem eius: ⁊ exquiret sanguinez no
strum de afflictionibus inimicorum nostro
rū: ⁊ humiliabit oēs gentes quecunqꝫ insur
gunt ꝯ nos: ⁊ faciat illas sine honore dn̄s de
us noster. ⁊ nūc frēs qm̄ vos qui estis presby
teri in populo dei: ⁊ ex vobis pēdet aīa illo
rum ad eloquiuz vestꝝ corda eoꝝ erigite: vt
memores sint qꝛ tēptati sūt patres nostri: vt
ꝓbarenť si v̄e colerēt deū suū. mēores eē de Gen̄. 22
bēt quō pr̄ noster Abraam temptatus est ⁊
per multas tribulationes probatus: dei ami
cus effectus est. Sic ysaac: sic iacob: sic moy
ses: ⁊ omnes qui placuerūt deo p multas tri
bulatiōes trāsierūt fideles. Illi aūt q̄ tēptatio
nes nō susceperūt cū timore dn̄i: ⁊ ipatiētiam
suā ⁊ iproperiū murmurationis sue ꝯtra dn̄m
ꝓtulerūt: exterminati sūt ab exterminatore: ⁊ 1. Cor
a serpētib⁹ perierūt. Et nos ergo nō vlciscamur B
nos ꝓ his q̄ patimur: sꝫ reputantes peccatis
nr̄is hec ipsa supplicia minora esse flagella dn̄i
q̄si serui qui corripimur ad emēdationē ⁊ nō
ad pditiōez nr̄am euenisse credam⁹. Et dixe
rūt illi ozias ⁊ p̄sbyteri. Oia q̄ locuta es vera
sūt: ⁊ nō ē in sermonib⁹ tuis vlla reprehēsio.
Nūc ergo ora ꝓ nobis: qm̄ mlier scā es: ⁊ ti
mēs deū. Et dixit illꝭ iudith. Sicut qd̄ potui lo
qui dei esse cognoscitis: ita qd̄ facere disposui ꝓ
bate si ex deo ē: ⁊ orate vt firmū faciat de⁹ cō
siliū meū. Stabitis vos ad portā nocte ista ⁊
ego exeā cū abra mea ⁊ orate vt sicut dixistis i
dieb⁹ q̄nqꝫ respiciat dn̄s pplm̄ suū isrl̄. Uos
āt nolo vt scrutemi actū meū ⁊ vsqꝫ dū ꝛnūtiē
vobis nihil aliud fiat nisi oratio ꝓ me ad dn̄z
deū nr̄z. Et dixit ad eaz ozias princeps iude.
Uade i pace: ⁊ dn̄s sit tecū in vltionē inimico
rū nr̄oꝝ. Et reuertentes abierūt. IX. A
Quib⁹ abscedētib⁹: iudith igressa est ad
oratoriū suū ⁊ iduēs se cilitio posuit cie
rē sup caput suū: ⁊ ꝓsternēs se dn̄o clamabat
ad dominum: dicēs: Dn̄e deus patris mei sy
meon qui dedisti illi gladiū in defensionem

alienigenarũ q̇ vialotores extiterũt in coiquinatiõe sua: ⁊ denudauerũt femur v̇ginis i cõ/
fusionẽ: ⁊ dedisti mlieres illoꝝ i p̄dã: ⁊ filias
illoꝝ i captiuitatẽ: ⁊ oẽm p̄dã i diuisionẽ fuis
tuis q̇ zelauerũt zelũ tuũ: subueni q̄so te dñe
de⁹ me⁹ mihi vidue. Tu eniz fecisti priora: ⁊
illa p⁹ illa cogitasti: ⁊ hoc factũ est qd̕ ipe vo/
luisti. Oẽs eniz vie tue parate sũt: ⁊ tua iudicia
.f. in tua ꝓuidẽtia posuisti. Respice castra assy/
riorũ nũc: sicut tũc castra egyptiorũ videre di
gnat⁹ es: qñ post suos tuos armati currebãt
ꝯfidẽtes in q̄drigis ⁊ in eq̇tatu suo ⁊ in mltitudie bellatoꝝ. Sz aspexisti sup castra eoꝝ ⁊
tenebre fatigauerũt eos. Tẽuit pedes eoꝝ abyssus: ⁊ aq̄ operuerũt eos. Sic fiãt ⁊ isti dñe: q̇
c cõfidũt i mltitudine sua: ⁊ in currib⁹ suis ⁊ in
cõtis ⁊ in sagittis suis: ⁊ in lãceis gloriãtur: ⁊
nesciũt q: tu ipse es de⁹ noster q̇ cõteris bel/
la ab initio: ⁊ dñs nomẽ ẽ tibi. Erige brachiũ
tuũ sicut ab initio: ⁊ allide viruté coꝝ i v̇tute
tua. Cadat virt⁹ eorũ in iracũdia tua: q̇ ꝓ/
mittũt se violare scã tua: ⁊ polluẽr tabernaclz
nomis tui: ⁊ deijcere gladio suo cornu alta/
ris tui. Fac dñe vt gladio ꝓprio eius supbia
d. amputet. Capiat laq̄o oculorũ suoꝝ in me: ⁊
pcuties eũ ex labijs charitat̃ mee. Da mihi in
animo constantiam vt contemnam illuz ⁊ vir
tutem ⁊ auertam illum. Erit enim hoc me/
moriale nois tui: cũ man⁹ femie deiecerit euz
Nõ eniz in mltitudine ẽ virt⁹ tua dñe neq̧ i
equorũ virib⁹ voluñtas tua. Nec supbi ab ini/
tio placuerũt tibi: sz hũiliũ ⁊ mãsuetorum
sẽper tibi placuit dep̄catio. De⁹ celorũ crea/
tor aq̄rum: ⁊ dñs totius creature exaudi me
miserã dep̄cãtem: ⁊ de tua misericordia p̄su/
mẽtẽ. Memẽto dñe testamẽti tui: ⁊ da v̇buz
in ore meo ⁊ i corde meo cõsiliũ corrobora vt
.a. dom⁹ tua in santificatione permaneat: ⁊ om/
nes gentes agnoscant quia tu es deus: ⁊ non
est alius preter te. .X.

Actũ ẽ aũt cum cessasset clamare ad
dñm surrexit d̕ loco i q̊ iacuerat ꝓstra
ta ad dñm. Uocauitq̧ abrã suã: ⁊ de
.b. scẽdẽs i domũ suã abstulit a se cilitiũ: ⁊ exuit
se vestimẽt̃ viduitat̃ sue. Et lauit corp⁹ suũ: ⁊
vnxit se myrto optio: ⁊ discrimiauit crinẽ capi
tis sui: ⁊ iposuit mitrã sup caput suũ ⁊ iduit se
vestimẽtis iocũditat̃ sue. Induitq̧ sandalia
pedib⁹ suis assũpsitq̧ dextrariola ⁊ lilia ⁊ in/
aures ⁊ ãnulos: ⁊ oib⁹ ornamẽtis suis orna/
uit se. Cui etiã dñs cõtulit splẽdorem: qm̄ ois
ista cõpositio n̄ ex libidie sz ex v̇tute pẽdebat.
Et ideo dñs hanc i illã pulchridinẽ ãpliauit:
vt incõparabili decore oiuz ocul̕ appareret.
B Imposuitq̧ itaq̧ abre sue ascopã vini: ⁊ vas
olei ⁊ polẽtã ⁊ lapates ⁊ panes ⁊ caseuz: ⁊ ꝑ/
fecta ẽ. Cumq̧ venissent ad portas ciuitatis:
iuenerũt expectãtẽ oziã: ⁊ p̄sbyteros ciuitat̃.
Qui cũ vidissent eã: ⁊ stupẽtes mirati sũt ni
mis pulchritudinẽ ei⁹. Nihil tñ iterrogãtes
eã dimiserũt trãsire: dicẽtes: De⁹ patrũ nr̃oꝝ
det tibi grãz: ⁊ oẽ ꝯsiliũ tui cordis sua v̇tute
corroboret: ⁊ gliet̃ sup te hierlz ⁊ sit nomẽ tu s.13.d.
um in nũero scõꝝ ⁊ iustoꝝ. Et dixerũt hi qui
illic erãt oẽs vna voce: fiat: fiat. Judith vero C
orãs dñz: trãsiuit p portas: ipsa ⁊ abra ei⁹. Fa
ctũ est aũt cũ descẽderet montẽ circa ortum
diei occurrerũt ei exploratores assyriorum: ⁊
tenuerũt eã: dicẽtes: Unde venis aut quo va
dis? Que rñdit. Filia suz hebreoꝝ. Ideo ego
fugi a facie eorũ: qm̄ futuꝝ agnoui q͛ dentur
vobis in depredationem: pro eo q͛ contẽnen
tes vos noluerunt tradere seipsos: vt inueni
rent misericordiã in cõspectu vestro. Hac de
causa cogitaui mecũ dicens: Uadã ad faciez
principis holofernis vt indicẽ illi secreta il/
lorũ: ⁊ ostendã illi quo aditu possit obtinere
eos: ita vt nõ cadat vir vnus de exercitu ei⁹.
Et cum audissent viri illi verba eius: conside
rabant faciẽ eius: ⁊ erat in oculis eorum stu
por: qm̄ pulchritudinem eius mirabãtur ni/ B
mis. Et dixerunt ad eam. Conseruasti aiam
tuam eo q͛ tale reperisti consilium vt descen
deres ad dñm nostrum. Hoc autẽ scias: qm̄
cum steteris in conspectu eius bene tibi faci
et: ⁊ eris gratissima in corde eius. Duxerunt
q̧ illam ad tabernaculum holofernis nun/
ciantes eam. Cũq̧ intrasset ante faciem eius s.9.c.
statim captus est in suis oculis holofernes.
Dixeruntq̧ ad eum satellites eius. Quis
contẽnat populum hebreorum qui tam de/
coras mulieres habent: vt non pro his meri
to pugnare contra eos debeamus? Uidens
itaq̧ iudith holofernem sedentem in cono/
peo qd̕ erat ex purpura ⁊ auro: ⁊ smaragdo
⁊ lapidibus preciosis intextum: ⁊ cũ in faciẽ
eius intendisset adorauit euz prosternens se
super terram: ⁊ eleuauerunt eam serui holo
fernis iubente domino suo. XI.

Unc holofernes dixit ei. Equo ani/ A
mo esto et noli pauere in corde tuo:
qm̄ ego nunq̧ nocui virum qui vo/
luit suire nabuchodonosor regi. Populus
autem tuus si non contẽpsisset me: non alle/
uassem lanceam meam super eum. Nunc aũt
dic mihi qua ex causa recessisti ab illis: ⁊ pla
cuit tibi vt venires ad nos? Et dixit illi iu/
dith. Sume verba ancille tue: qm̄ si secutus
fueris verba ancille tue: perfectam rem faci/
et dominus tecum. Uiuit. n. nabuchodono/

soꝛ rex terre: ⁊ viuit virtꝰ eiꝰ q̄ est i te ad coꝛ
reptionē oiuȝ aiarū errantiū: qm̄ non solum
hoīes seruiēt illi ꝑ te: sȝ ⁊ bestie agri obtēpe-
B rant illi. Nunciat͛ eni ai tui idustria vniuer-
sis gētibus: ⁊ indicatū est oi seculo qm̄ tu so
lus bonꝰ ⁊ potēs es in oi regno eiꝰ ⁊ discipli
ʒ.5. na tua oibus ꝓuinciis ꝑdicat͛. Nec hoc latet
qꝺ locutꝰ est achioꝛ: nec illud ignoꝛat͛ qꝺ ei
iusseris euenire. Cōstat eni deū nr̄m sic pctis
offensū: vt mādauerit ꝑ ꝓphas suos ad po-
pulū qꝺ tradet eū ꝓ peccat̄ suis. Et qm̄ sciūt
se offendisse deū suū filii isrl̄: tremoꝛ tuus suꝑ
ipsos ē. Insuꝑ etiā fames iuasit eos ⁊ ab ari-
C ditate aq̄ iā inter moꝛtuos cōputant͛. Deni-
qȝ hoc oꝛdināt: vt interficiāt pecoꝛa sua ⁊ bi-
bāt sāguinē eoꝝ: ⁊ scā dn̄i sui q̄ ꝑcepit deꝰ nō
cōtingi: in frumēto vino ⁊ oleo hec cogita-
uerūt ipendere: ⁊ volūt cōsumere q̄ nec māi
bus deberēt cōtingere. Ergo qm̄ hec faciunt
certū est qꝺ i perditionē dabunt͛. Qꝺ ego an
cilla tua cognoscens fugi ab illis: ⁊ misit me
dn̄s hec ipsa nunciare tibi. Ego enim ancilla
tua deū colo etiā nūc apud te: ⁊ exiet ancilla
tua ⁊ oꝛabo deū: ⁊ dicet mihi: qn̄ eis reddat
peccatū suū: ⁊ veniēs nūciabo tibi ita vt ego
adducā te ꝑ mediā hierusalē. Et hēbis oēm
ppl̄m israel sicut oues q̇bus nō est pastoꝛ: ⁊
D nō latrabit vel vnꝰ canis ꝯtra te: qm̄ hec mi-
hi dicta sunt ꝑ ꝓuidentiā dei. Et qm̄ iratꝰ est
illis deus: hec ipsa missa sū nūciare tibi. Pla
cuerūt aūt oia verba hec coꝛam holoferne ⁊
coꝛā pueris eiꝰ mirabant͛ ad sapiam eiꝰ: ⁊ di-
cebant alter ad alteꝝ. Nō est talis mulier sr̄
terrā in aspectu: in pulchꝛitudinē ⁊ in sensu
verboꝝ. Et dixit ad illā holofernes. Bene fe
cit deꝰ q̇ misit te an̄ ppl̄m: vt des illū tu i ma
nibus nr̄is. Et qm̄ bona ē ꝓmissio tua: si fece
rit mihi hoc deus tuꝰ: erit ⁊ deus meus: ⁊ tu
in domo nabuchodonosoꝛ magna eris ⁊ no
men tuū nominabitur i vniuersa terra. XII

TUnc iussit eam itroire vbi reposuerāt
A thesauri eius: ⁊ iussit illic manere eā
⁊ constituit q̇d daret͛ illi de cōuiuio
suo. Cui rn̄dit iudith: ⁊ dixit. Nunc nō pote
ro manducare ex his que mihi ꝑcipis tribui
ne veniat suꝑ me offensio. Ex his aūt q̄ mihi
detuli māducabo. Cui holofernes ait. Si de
fecerint tibi ista que tecū detulisti: q̇d facie-
mus tibi? Et dixit iudith. Uiuit aia tua dn̄e
meꝰ: qm̄ nō nō expendet oia hec ancilla tua
B donec faciet deus in māu mea hec que cogi
taui. ⁊ induxerūt illā serui eius i tabernacu-
lū quo ꝑceperat: ⁊ petiit dū itroiret vt daret͛
ei copia nocte: ⁊ ante lucē egredīēti foꝛas ad
oꝛationē ⁊ deꝑcandi dn̄m. Et ꝑcepit cubicu
lariis suis vt sicut placeret illi exiret ⁊ introi
ret ad oꝛādū deū suū ꝑ triduū. Et exibat no
ctibus in vallē bethulie: ⁊ baptizabat se i fō
te aque. Et vt ascēdebat oꝛabat ad dn̄m deū
isrl̄ vt dirigeret viā eiꝰ ad liberationem ppl̄i
sui. Et introiens mūda manebat i tabernacu
lo vsqȝ dū accipet escā suā i vesperū. Et factū
est: q̄rto die holofernes fecit cenā seruis: ⁊ di
xit ad vagao eunuchū. Uade ⁊ suade hebre- C
am illā vt sponte ꝯsentiat habitare mecū. Fe
dum ē eni apud assyrios si femina irrideat vi
rū agēdo: vt imunis ab eo transeat. Tūc in-
troiuit vagao ad iudith: ⁊ dixit. Non verea͛
bona puella introire ad dn̄m meū: vt hono-
rificet͛ an̄ faciē eius ⁊ manducet cum eo ⁊ bi
bat vinū cū iocunditate. Cui iudith respōdit
Que ego sū vt contradicā dn̄o meo? Oē qꝺ
erit an̄ oculos eius bonū ⁊ optimū faciam.
Quicq̇d aūt illi placuerit: hoc mihi erit op- D
timū oibus diebꝰ vite mee. Et surrexit ⁊ oꝛna
uit se vestimēto suo: ⁊ ingressa stetit an̄ faciē
eius. Coꝛ aūt holofernis cōcussū est: erat eni
ardens in cōcupiscentia eius. Et dixit ad eaȝ
holofernes. Bibe nūc ⁊ accūbe in iocundi-
tate: qm̄ inuenisti gr̄am coꝛā me. Et dixit iu-
dith. Bibā dn̄e: qm̄ magnificata est aia mea
hodie ꝑ oibus diebꝰ meis. Et accepit ⁊ man
ducauit ⁊ bibit coꝛā ipso: ea q̄ parauerat illi
ancilla eiꝰ ⁊ iocūdꝰ factꝰ est holofernes ad A
eam: bibitqȝ vinū multū nimis quantū nūq̄
biberat in vita sua. XIII

UT aūt sero factū est: festinauerūt ser-
ui illius ad hospitia sua: ⁊ conclusit
vagao hostia cubiculi: ⁊ abiit. Erant
aūt oēs fatigati a vino eratqȝ iudith sola in
cubiculo. Poꝛꝛo holofernes iacebat i lecto
nimia ebꝛietate sopitus. Dixitqȝ iudith puel
le sue vt staret foꝛis an̄ cubiculum ⁊ obserua
ret. Stetitqȝ iudith an̄ lectū oꝛans cū lachꝛy
mis ⁊ labioꝝ motu in silentio dicēs. Confir
ma me dn̄e deꝰ isrl̄. ⁊ respice i hac hoꝛa ad o-
pera manuū mearū vt sicut ꝓmisisti ir̄lm ci-
uitatē tuam erigas: ⁊ hoc qꝺ credens per te
posse fieri cogitaui ꝑficiā. Et cū hec dixisset:
accessit ad colūnā q̄ erat ad caput lectuli eiꝰ
⁊ pugionē eius q̇ in ea ligatꝰ pēdebat exol
uit. Cūqȝ euaginasset illū apꝑhendit comam
capit̄ eiꝰ: ⁊ ait. Cōfirma me dn̄e deus in hac B
hoꝛa: ⁊ ꝑcussit bis in ceruicē eiꝰ: ⁊ abscidit ca
put eiꝰ: ⁊ abstulit conopeū eius a colūnis: ⁊
euoluit coꝛpꝰ eiꝰ truncū. Et post pusillū exi-
uit ⁊ tradidit caput holofernis ancille sue:
⁊ iussit vt mitteret illud i perā suā. Et exierūt
due s̄m ꝯsuetudinē suā q̄si ad oꝛationē: ⁊ trā
sierūt castra: ⁊ gyrātes vallē venerūt ad poꝛ

187

tā citatꝭ.et dixit iudith a lōge custodibus mu
roꝝ. Aperite portas qm̄ nobiscū ē de⁹ q̄ fec̄ ꝟtu
tē i isrl̄.Et factū ē cū audissēt viri vocē ei⁹ vo
cauert̄ p̄sbyteros citatꝭ.Et ocurrerūt ad eā oēs
a minimo vsqꝫ ad maximum: qm̄ spauert̄ eam
iā n̄ eē venturam.Et accēdētes lumiaria ꝯgy
rauert̄ circa eam vniuersi. Jlla āt ascēdēs in
eminētioē: locū:iussit fieri silentium.Cumqꝫ
C oēs tacuissēt:dixit iudith.Laudate dominuꝫ
deum nostrū q̄ n̄ deseruit sꝑantes i se. ⁊ i me
ācillā suā adipleuit misericordiā suam quam
ꝓmisit domui isrl̄:⁊ iterfeci i mā̄u mea hostē
ppl̄i sui i hac nocte.Et ꝓferēs de pera caput
holofēnis: ostēdit ill̄ dicens. Ecce caput holo
..o. fernis p̄ncipis militie assiriorum.Et ecce cono
peū illius in q̄ recūbebat in ebrietate sua vbi
⁊ per manum femie ꝑcussit illū dn̄s deus nr̄.
Uiuit āt ipse dn̄s qm̄ custodiuit me angelus
eius.⁊ hinc euntē ⁊ ibi ꝯmorātē ⁊ īde huc re
uertentez.⁊ n̄ ꝑmisit me dn̄s ancillā suā coin
q̄nari sed sine pollutione pc̄ti reuocauit me
vobis gaudentē:i victoria sua:i euasiōe mea
..o. ⁊ i liberatiōe vr̄a.Cōfitemini illi oēs qm̄ bon⁹
7. qm̄ i seculū misericordia ei⁹. Uniuersi āt ado
rātes dn̄m dixert̄ ad eā: Bn̄dixit te dn̄s i ꝟtu
te sua:q̄a per te ad nihiluz redegit inimicos
nr̄os.Porro ozias princeps ppl̄i israel:dixit
..c. ad eam: Bn̄dicta es tu filia a dn̄o deo excel
B so:p̄ omnib⁹ mulierib⁹ sr̄ t̄rā. Bn̄dictus dn̄s
q̄ creauit celū ⁊ terram:q̄ te direxit i vulnera
capitis p̄ncipis inimicoꝝ nr̄oꝝ: q̄a hodie no
men tuū ita magnificauit:vt n̄ recedat la⁹ tua
de ore hoīuz:q̄ memores fuerint virtutꝭ dn̄i in
eternū:p q̄b⁹ n̄ pepcisti anime tue pp āgusti
as ⁊ tribulationē generis tui: sꝫ subuēisti rui
.et. ne an̄ conspectū dei nr̄i. Et dixit oīs ppl̄s fiat
..d. fiat.Porro achior vocatus venit.Et dixit ei
iudith. Deus isrl̄ cui tu testimōiuz dedisti ꝙ
vlciscatur se de inimicis suis: ipe caput oīuz i
credulozuz icidit i hac nocte i manu mea.Et
..o. vt probes q̄a ita ē:ecce caput holofernis qui
in ꝯtēptu superbie sue deum isrl̄ ꝯtēpsit:⁊ tibi
.et. interituꝫ minabat̄ dicens:cū capt⁹ fuerit ppl̄s
..a. israel:gladio pforari p̄cipiam lat̄a tua.Uidēs
āt achior caput holofernis: angustiatus pre
pauore cecidit in faciem suā sup terrā.⁊ estu
auit anima ei⁹.Postea ꝟo ꝙ resūpto spū re
..o. creatus est: ꝓcidit ad pedes eius.⁊ adorauit
eam:⁊ dixit.Bn̄dicta tu a deo tuo i oī taber
naculo iacob:qm̄ in oī gēte q̄ audierit nomē
B tuum magnificabitur sr̄ te de⁹ israel. XIIII.

D Jxit āt iudith ad omnē ppl̄m Audi
te me fratres.Suspendite caput hoc
sr̄ muros nostros.⁊ erit cū exierit sol
accipiat vnusquisqꝫ arma sua.⁊ exite cum im

petu:non vt descendatis deorsū:sꝫ q̄si ipetū fa
cientes.Tunc exploratores necesse erit vt fu
giant ad principē suū excitādū ad pugnam.
Cūqꝫ duces eoꝝ ꝯcurrerint ad tabernaculuꝫ
holofernis.⁊ inuenerint eū trūcū in suo san
guine volutatū:decidet sup eos timor.Cūqꝫ
cognoueritis fugere eos:ite post illos securi
qm̄ dn̄s conteret eos sub pedib⁹ vr̄is.Tūc a B
chior videns ꝟtutē quā fecit ds̄ israel:relicto
gētilitatis ritu credidit deo.⁊ circūcidit car
nē p̄putij sui ⁊ apposit⁹ ē ad pplꝫ israel.⁊ oīs
successio generis ei⁹ vsqꝫ in hodiernū diem.
Mox āt vt ort⁹ ē dies suspēderūt sup muros
caput holofernis:accepitqꝫ vnusq̄sqꝫ vir ar
ma sua ⁊ egressi sūt cū grādi strepitu ⁊ vlula
tu.Qd̄ vidētes exploratores:ad tabernacu
luz holofernis cucurrerūt.Porro hi q̄ in ta
bernaculo erāt:venientes ⁊ an̄ igressū cubi
culi pstrepētes excitādi gr̄a inq̄etudinē arte
moliebant̄:vt nō ab excitātib⁹:sꝫ a sonātibus
holofernes euigilaret.Null⁹.n.audebat cu C
biculū ꝟtutꝭ assyrioꝝ pulsando aut intrando
apire.Sꝫ cū venissent ei⁹ duces ac tribuni et
vniuersi maiores exercitus assyrioꝝ:dixerunt
cubicularijs.Jntrate ⁊ excitate illū:qm̄ egres 1.regis.14.d
si mures de cauernis suis ausi sūt prouocare
nos ad preliū.Tunc ingressus vagao cubi
culū eius stetit an̄ cortinā.⁊ plausū fecit ma
nibus suis.Suspicabat̄.n.illum cum iudith
dormire.Sꝫ cū nullū motū iacētꝭ sensu auriū
capet:accessit ꝓximās ad cortinā.⁊ eleuans
eā:vidensqꝫ cadauer absqꝫ capite holofernis
in suo sanguine tabefactū iacere sup terrā:ex
clamauit voce magna cū fletu.⁊ scidit vesti
menta sua.Et ingressus tabernaculū iudith D
nō inuenit eā.Et exiliuit foras ad ppl̄m.⁊ di
xit.Una mulier hebrea fecit ꝯfusionē in do
mo regis nabuchodonosor.Ecce.n.holofer
nes iacet i t̄ra ⁊ caput ei⁹ nō ē in illo.Qd̄ dū
audissēt principes ꝟtutꝭ assyrioꝝ:sciderūt oēs
vestimēta sua.⁊ intollerabil̄ timor ⁊ tremor
cecidit sup eos.⁊ turbati sūt aī eoꝝ valde.Et
factus est clamor incompabilis in medio ca
stroꝝ eorum. XV.

C Umqꝫ oīs exercit⁹ decolatū holofer A
nem audisset:fugit mēs ⁊ ꝯsilium ab
eis.⁊ solo tremore ⁊ metu agitati fuge presi
dium sumūt:ita vt nullus loq̄ret̄ cuꝫ ꝓximo
suo:sꝫ inclinato capite relictis oībus euade
re festinabāt hebreos:quos armatos sup se
venire audierāt:fugientes per vias camporuꝫ
⁊ semitas colliū.Uidentes itaqꝫ filij isrl̄ fu
giētes:secuti sūt illos:descēderūtqꝫ clāgētes
tubis ⁊ vlulātes post ipsos. Et qm̄ assyrij nō B
adunati:in fugā ibāt p̄cipites:filij autē israel

vno agmine ꝑsequentes: debilitabāt oēs q̄s
īuenire potuissent. Misitq; ozias nūcios per
oēs citates ⁊ regiones isrl̄. Ois itaq; regio
oisq; vrbs electā iuuētutē armatā misit post
eos. ⁊ ꝑsecuti sunt eos ī oze gladij quousq; ꝑ
uenirēt ad extremitatē finiū suoꝝ. Reliqui
aūt q̄ erāt in bethulia: igressi sūt castra assyri-
ozū. ⁊ p̄dam quā fugiētes assyrij reliq̄rāt: ab
C stulerunt: ⁊ onustati sunt valde. Hi vō q̄ vi-
ctores reuersi sūt ad bethuliā oia q̄ erant il-
loꝝ abstulerūt secū ita vt nō eēt numerus in
pecozib⁹ i iumentꝭ ⁊ vniuersis mobilib⁹ eoꝝ
vt a minimo vsq; ad magnū oēs diuites fierēt
d̄ p̄dationib⁹ eoꝝ. Joachi aūt sūm⁹ pōtifex d̄
irl̄m vēit i bethuliā cū vniuersis p̄sbyteris su
is vt videret iudith. Que cū exisset ad illum
bn̄dixerunt illā oēs vna voce: dicētes tu gl̄ia
irl̄m tu leticia isrl̄ tu honorificentia ppl̄i nr̄i:
q2 fecisti viriliť. ⁊ cōfoztatū ē coz tuū eo q̄ ca
B stitatē amaueris. ⁊ post viꝝ tuū alterū nescie
ris idō ⁊ man⁹ dn̄i cōfoztauit te. ⁊ idō eris bn̄di
s̃.13.b. cta i eternū. Et dixit ois ppl̄s fiat fiat. Per di
et.13.d es aūt trigīta vix collecta sūt spolia assyrioꝝ
a ppl̄o isrl̄. Porro aūt vniuersa q̄ holofernis
peculiaria fuisse ꝓbata sūt dederūt iudith i au
ro ⁊ argēto ⁊ vestib⁹ ⁊ gēmis ⁊ oī supellect
li ⁊ tradita sūt oia illi a ppl̄o. Et oēs populi
gaudebāt cū mulierib⁹ ⁊ v̄ginibus ⁊ iuuenii
bus in organis ⁊ citharis. XVI

A Hunc cātauit cāticū hoc dn̄o iudith.
dicēs. Incipite dn̄o in tympanis cā-
tate dn̄o in cymbalis: modulamini
illi psalmū nouum: exultate ⁊ iuocate nomī
ei⁹. Dn̄s ɔterēs bella: dn̄s nomē ē illi. Qui
posuit castra sua i medio ppl̄i sui: vt eriperet
nos de manu oīuz inimicoꝝ nr̄oꝝ. Uenit as-
sur ex mōtibus ab aquilone in multitudine
fortitudinis sue: cuius multitudo obturauit
torrētes. ⁊ eq̄ eoꝝ coꝑuerunt valles. Dixit se
incēsurū fines meos ⁊ iuuenes meos occisu-
rū gladio infantes meos dare i p̄dam. ⁊ v̄gi
nes in captiuitatē. Dn̄s aūt oipotēs nocuit
eū ⁊ tradidit eū i manus femine ⁊ ɔfudit eū.
B Non. n. cecidit potens eorum a iuuenibus
nec filij titā ꝑcusserūt eū: nec excelsi gigātes
iposuerunt se illi: sed iudith filia merari i spe
s̃.10.a. cie faciei sue dissoluit eū. Exuit. n. se vestimē
to viduitatꝭ. ⁊ iduit se vestimento leticie i ex-
ultatōe filiorum isrl̄. Unxit faciē suā vnguē-
to. colligauit cincinos suos mitra ad decipiē
duz illū. Sādalia eius rapuerunt oculos ei⁹
pulchritudo eius captiuam fecit animā ei⁹:
amputauit pugione ceruicē eius. Horruerūt
p̄se cōstantiā ei⁹. ⁊ medi audaciā eius. Tunc
vlulauerunt castra assyriozū qn̄ apparuerūt

hūiles mei: arescentes i siti. Filij puellarum
ɔpunxerūt eos. ⁊ sic pueros fugiētes occide
runt eos ꝑierūt in prelio a facie dn̄i dei mei.
Hymnū cātemus dn̄o: hymnū nouū cātem⁹
deo nr̄o Adonai dn̄e: magn⁹ es tu. ⁊ precla- C
rus i v̄tute. ⁊ quē supare nemo pōt tibi serui Ps̃.3[illegible]
at ois creatura tua: q2 dixisti ⁊ facta sunt mi- Ps̃.1[illegible]
sisti spūm tuū ⁊ creata sunt ⁊ nō est q̄ resistat
voci tue. Montes a fundamentis mouebūť
cū aq̄s: petre sicut cera liq̄scēt ante faciē tuā.
Qui aūt timēt te: magni erunt apd̄ te ꝑ oia.
Ue genti insurgenti sup genus meum. Dn̄s
n. oipotens vindicabit in eis: i die iudicij vi-
sitabit illos. Dabit. n. ignē ⁊ vermes i carnes
eoꝝ: vt vrant ⁊ sentiant vsq; in sempiternuz.
Et factū ē post hec ois ppl̄s post victoriā ve-
nit in irl̄m adorare dn̄m ⁊ mox vt purificati
sunt: obtulerunt oēs holocausta ⁊ vota ⁊ re
promissiōes suas. Porro iudith vniuersa va
sa bellica holofernis q̄ dedit illi ppl̄s ⁊ cono
peuz qd̄ ipsa sustulerat obtulit in anathema
obliuionis. Erat autē ppl̄s iocundus s̄m fa- B
ciē scōꝝ ⁊ ꝑ tres mēses gaudiū huius victo-
rie celebratū ē cū iudith. Post dies aūt illos
vnusq̄sq; redijt in sua. ⁊ iudith magna facta
ē in bethulia. ⁊ preclarior erat vniuerse terre
israel. Erat etiam v̄tuti castitas adiuncta ita
vt non cognosceret virū oibus diebus vite
sue: ex quo defūct⁹ ē manasses vir eius. Erat
aūt dieb⁹ festis ꝓcedens cum magna gl̄ia.
Māsit aūt in domo viri sui annos centū q̄n
q; ⁊ dimisit abrā suā liberā. ⁊ defuncta est ac
sepulta cū viro suo in bethulia: luxitq; illam
ois ppl̄s diebus septez. In oi aūt spatio vite
eius nō fuit q̄ ꝑturbaret isrl̄ ⁊ post mortē ei⁹
ānis multꝭ: Dies aūt victorie hui⁹ festiuitatꝭ
ab hebreis i numero scōꝝ dierū accipiť. ⁊ co
liť a iudeis ex illo tpe vsq; i p̄ntem diē.

Explicit liber iudith. Incipit
prologus in librum Hester.

Librum hester varijs translato-
ribus ɔstat eē vitiatū quē ego
de archiuis hebreoꝝ reuelans
v̄bum e v̄bo exp̄ssius transtuli
Quē librū editio vulgata laci
niosis hinc inde v̄borū finibus tradit addēs
ea q̄ ex tpe dici poterāt. ⁊ audiri sicut solituz
est scolarib⁹ disciplinis sumpto themate ex-
cogitare q̄bus verbis vti potuit qui iniuriā
passus ē vel ille q̄ iniuriā fecit. Uos āt o pau
la ⁊ eustochiū qm̄ ⁊ bibliothecas hebreoruz
studuistis intrare. ⁊ interpretum certamina
cōprobastis tenētes hester hebraicū librum
ꝑ singula v̄ba nr̄am translationem aspicite:
vt possitis agnoscere me: nihil ēt augmentasse

addendo:sȝ fideli testimonio simpliciter sicut
in hebreo habetur:historiā hebraicā latine lin-
gue tradidisse. Nec affectam⁹ laudes hoīuȝ:
nec vituperationes expauescim⁹:deo.n.place-
re curātes minas hoīuȝ penit⁹ nō timemus:
qm̄ de⁹ dissipat ossa eoꝝ q̄ hoīb⁹ placere desi
derāt.⁊ s̄m apl'm q̄ eiusmodi sūt serui xp̄i eē
.b. nō pn̄t. Rursū in libro hester alphabetuȝ ex
minio vsq; ad theta lr̄aȝ fecim⁹ diuersis i lo-
cis:volētes.s.septuagita interp̄tū ordinē per
hec insinuare studioso lectori. Nos.n.iuxta
morē hebraicū ordinē ꝓsecuti ēt in septuagita
editione maluimus.

Explicit ꝓlog⁹. Incipit liber hester Cap.I.

A I N diebus asueri q̄ regnauit ab
8.c. india vsq; ethiopiā sup centum
6.a. vigintiseptē ꝓuincias:qn̄ sedit
i solio regni sui:susa ciuitas regni
ei⁹ exordiū fuit. Tertio igit̄ an
no imꝑij sui fecerat grāde cōuiuiū cūctis prin-
cipib⁹.⁊ pueris suis fortissimis psaꝝ ⁊ medo
rū inclitis ⁊ p̄fectis ꝓuinciaꝝ corā se: vt ostē
deret diuitias glorie regni sui: ac magnitu-
dinē atq; iactantiam potentie sue multo tp̄e
centum videlicet ⁊ octoginta diebus: Cūq;
implerentur dies conuiuij:inuitauit oēȝ po
pulum qui inuentus ē i susis a maximo vsq;
ad minimū.⁊ iussit septem diebus conuiuiū
preparari i vestibulo horti ⁊ nemoris: quod
regio cultu ⁊ manu consitum erat. Et pēde-
bant ex omni parte tentoria aerei coloris et
carbasini ac hiacinthini:sustentata funibus
byssin s atq; purpureis qui eburneis circlis
inserti erāt.⁊ colūnis marmoreis fulciebant̄.
B Lectuli quoq; aurei ⁊ argētei:super pauimē
tū smaragdino ⁊ pario stratum lapidē dispo
siti erant:quod mira varietate pictura deco-
rabat. Bibebant āt qui inuitati erāt: aureis
poculis.⁊ alijs atq; alijs vasis cibi inferebant
tur. Uinum quoq; vt magnificentia regia di
gnū erat abundans ⁊ p̄cipuum ponebatur.
Nec erat qui nolentes cogeret ad bibenduȝ
sȝ sicut rex statuerat preponēs mensis singu
los de principibus suis:vt sumeret vnusq;q;
quod vellet. Uasthi quoq; regina fecit con-
uiuium feminaꝝ in palatio vbi rex asuerus
manere cōsueuerat: Itaq; die septimo cuȝ rex
esset hilarior.⁊ post nimiā potionē icaluisset
mero:p̄cepit maumā ⁊ bazatha ⁊ arbōa ⁊ ba
gatha ⁊ abgatha ⁊ zarath ⁊ charchas septeȝ
eunuchis qui in conspectu eius ministrabāt
vt introducerēt reginā vasthi corā rege posi
to sup caput eius diademate: vt ostenderet
C cūctis pplis ⁊ principibus ei⁹ pulchritudinē
.2.a. Erat.n.pulchra valde. Que renuit.⁊ ad re-
gis imperiū qđ per eunuchos mandauerat:
venire cōtēpsit. Unde iratus rex.⁊ nimio fu-
rore succēsus:iterrogauit sapiētes q̄ ex more
regio sp̄ ei aderāt.⁊ illoꝝ faciebat cūcta cōsi
lio:sciētiū leges ac iura maiorū:erant āt p̄mi
⁊ ꝓximi charsena ⁊ sethar ⁊ admatha ⁊ thar
sis ⁊ mares ⁊ marsana ⁊ mamucha:septē du
ces psaꝝ atq; medoꝝ:q̄ videbāt faciē regis:⁊
primi post eū residere soliti erāt: cui sn̄ie va-
sthi regina subiaceret q̄ asueri regis ipiuȝ qđ
p eunuchos mādauerat:facere noluisset. Re
spōditq; mamucha audiēte rege atq; p̄ncipi
bus: Nō solū regē lesit regina vasthi:sed ⁊ oēs
pplos ⁊ principes q̄ sūt in cūctis ꝓuincijs re
gis asueri. Egredief.n.sermo regine ad oēs
mulieres vt cōtēnant viros suos.⁊ dicāt: Rex B
asuer⁹ iussit vt regina vasthi intraret ad eū: et
illa noluit:atq; hoc exēplo oēs principū ꝑsa
ꝝ atq; medoꝝ paruipēdēt ipsa marito
rū. Unde regis iusta est idignatio. Si tibi pla-
cet egrediat̄ edictū a facie tua.⁊ scribat̄ iuxta
legē psaꝝ atq; medoꝝ quā p̄teriri illicitū est:
vt nequaq̄ vltra vasthi igrediat̄ ad regē:sed
regnū illi⁹ altera q̄ melior ē illa accipiat. Et 1.Re.15.f.
hoc i oē qđ latissimū ē ꝓuinciaꝝ tuaꝝ diuul-
get iperiū:⁊ cūcte vxores tā maioꝝ q̄ minoꝝ
deferāt marit' suis honorē. Placuit cōsilium
ei⁹ regi ⁊ p̄ncipib⁹:fecitq; iuxta cōsiliū mamu
cha.⁊ misit ep'las ad vniuersas ꝓuincias re-
gni sui:vt q̄q; gēs audire ⁊ legere poterat di
uersis liguis ⁊ lr̄is:eē viros principes ac ma
iores i doīb⁹ suis.⁊ h⁹ p cūctos pplos diuulgari.

H Is itaq; gestis:postq̄ regis a- II. A
sueri indignatio deferbuerat: recor-
dat⁹ ē vasthi q̄ fecisset vel q̄ passa eēt dixerūt
q; pueri regis ac ministri ei⁹. Querant̄ regi
puelle v̄gines ac speciose.⁊ mittant̄ qui con
siderēt p vniuersas ꝓuincias puellas specio
sas ⁊ v̄gies.⁊ adducāt eas ad ciuitatē susan.et
tradāt in domū feminaꝝ sub manu egei eu-
nuchi q̄ est p̄posit⁹ ⁊ custos mulieꝝ regiaꝝ ⁊
accipiāt mūdū muliebrē ⁊ cetera ad vsus ne
cessaria. Et q̄cūq; iter oēs ocul' regis placue
rit:ipsa regnet ꝓ vasthi. Placuit s̄mo regi ⁊
ita vt suggesserāt iussit fieri. Erat vir iudeus
in susis ciuitate: vocabulo mardoche⁹ filius
iair:filij semei:filij cis.de stirpe gemini. q̄ trā
slat⁹ fuerat de ier'lm:eo tp̄e quo iechoniā regē
iuda nabuchodonosor rex babylonis trāstu 4.Re.24.
lerat qui fuit nutricius filie fr̄is sui edisse q̄ al
tero noīe vocabat̄ hester.⁊ vtrūq; parentem
amiserat:pulchra nimis ⁊ decora facie. Mor
tuisq; patre eius ac matre: mardocheus si- 5.1.c.⁊.5.ec
bi eam adoptauit in filiam. Cūq; percre- B
buisset regis imperiuȝ:⁊ iuxta mandatū illi⁹

multe pulchre ꝟgines adducerent susan: ⁊
egeo traderent eunucho: hester q̄ꝫ int̄ ceťas
puellas ei tradita ē: vt seruaret i numero fe-
minarū. Que placuit ei. ⁊ iuenit grāz i ꝯspe-
ctu illiꝰ. vt accelerarꝫ mundū mŀiebrem: et
traderet ei ptes suas. ⁊ septez puellas specio
sissimas ď domo regis. ⁊ tā ipaz q̄ꝫ pedisseq̄s
eiꝰ ornaret atqꝫ excoleret. Que noluit idica
re ei ppl̄m ⁊ pr̄iam suā. Mardocheꝰ. n. ꝑce-
pat ei vt de hac re oīno reticeret: q̄ deābula-
bat q̄tidie an̄ vestibulū domus in qua electe
ꝟgines suabant curā agēs salutꝫ hester. ⁊ sci
re volens q̄d ei accideret. Cum aūt venisset
tēpus singularū ꝑ ordinē puellarū vt ītrarēt
ad regē expletꝫ oībus q̄ ad cultū muliebrem
ptinebāt mēsis duodecimus vertebatur: ita
dūtaxat vt sex mēsibꝰ oleo vngerent myrthi
no. ⁊ alijs sex q̄busdā pigmentꝫ ⁊ aromatibꝰ
C vterent. Ingrediētesqꝫ ad regē. q̄cq̄d postu-
lassent ad ornatum ptinēs accipiebāt ⁊ vt eis
placuerat cōposite: de triclinio feminarū ad
regis cubiculū transiebant. Et q̄ intrauerat
vespe egrediebat mane: atqꝫ ide i secundas
edes deducebant q̄ sub manu sasagazi eunu
chi erant: q̄ ꝯcubis regis presidebat nec ha-
bebat ptātem ad regē vltra redeūdi nisi vo-
luisset rex. ⁊ eā venire iussisset ex nomie. Euo-
luto aūt tpe ꝑ ordinē instabat dies q̄ hester
filia abiahil fr̄is mardochei quam sibi ado-
ptauerat in filiā deberet ītrare ad regē. Que
nō q̄siuit muliebrē cultū sed q̄cunqꝫ voluit
egeus eunuchus custos ꝟginū: h̄ ei ad orna
s.1.c.s.co. tū dedit. Erat. n. formosa valde ⁊ incredibili
pulchritudine: oīum oculis gratiosa. ⁊ ama
bilis videbat. Ducta ē itaqꝫ ad cubiculū re-
gis asueri mēse decimo qui vocatur thebeth
septio āno regni eius ⁊ adamauit eā rex plꝰ
q̄ꝫ oēs mulieres: hūitqꝫ grām ⁊ mīsicordiaz
corā eo sr̄ oēs mŀieres ⁊ posuit diadēa rgni
i capite eius. fecitqꝫ eā regnare i loco vasthi
D Et iussit ꝯuiuiū ꝑparari ꝑmagnificum cun-
ctis principibꝰ ⁊ suis suis ꝓ cōiunctōe ⁊ nu
ptijs hester. Et dedit requiē vniuersis proui
cijs ac dona largitus ē iuxta magnificentiaz
pricipalē. Cūqꝫ ⁊ scđo q̄rerent ꝟgines. ⁊ con
gregarent mardocheus manebat ad ianuā
regis necdū ꝓdiderat hester priam ⁊ ppl̄m
suū iuxta mādatū eiꝰ. Quicq̄d. n. ille precipi
ebat obseruabat hester. ⁊ ita cuncta faciebat
vt eo tpe solita erat quo eā ꝑuulā nutriebat.
j.9.a.r. Eo igit tpe quo mardocheꝰ ad regis ianuaz
j.12.a. morabat irati sūt bagathā ⁊ thares duo eu-
nuchi regis. q̄ iānitores erāt. ⁊ i primo palatij
limine residebāt. voluerūtqꝫ insurgere i regē ⁊
occidere eū. Qđ mardocheū nō latuit. Sta
tiqꝫ nūciauit regine hester. ⁊ illa regi ex noie
mardochei q̄d ad se rē detulerat. Quesitū ē
⁊ iuentū ⁊ appensus ē vterqꝫ eoꝝ i patibulo.
Et iussit rex vt i libro mēoriali scriberet vt ꝓ
vita sua aliq̄d repēsaret ei. Mādatumqꝫ ē hi
storijs. ⁊ ānalibꝰ traditū coram rege. III
Post h̄ rex asuerus exaltauit amam A
filiū amadathi q̄ erat ď stirpe agag ⁊ j.co.
posuit soliū eius super oēs pricipes
quos hēbebat. Cūctiqꝫ sui regis q̄ in foribus
palatij ꝟsabant flectebāt ianua. ⁊ adorabant
amā. Sic. n. ꝑcepat eis impator. Solus mar
docheꝰ nō flectabat genu. neqꝫ adorabat eū.
Cui dixerunt pueri regis q̄ ad fores palatij
residebant. Cur ꝑter ceteros non obseruas
mādatū regis? Cūqꝫ hoc crebriꝰ dicerēt. ⁊ il-
le nollet audire: nūciauerūt amā scire cupi-
entes vtꝝ perseueraret i snia. Dixerat. n. eis
se esse iudeū. Qđ cū audisset aman ⁊ experi B
mento ꝓbasset q̄ mardocheꝰ n̄ sibi flecteret
genu: nec se adoraret: iratꝰ ē valde: ⁊ ꝓ nihi
lo duxit in vnū mardocheū mittere manꝰ su
as. audierat. n. q̄ esset gentꝫ iudee magisqꝫ vo
luit oēm iudeoꝝ: q̄ erāt i regno asueri. ꝑdere
nationē. Mēse prio cuius vocabulū ē nisan
āno. xij. regni asueri: missa est sors in vrnā q̄ j.9.c.
hebraice dr̄ phur corā amā quo die ⁊ q̄ mē-
se gēs iudeoꝝ deberet iterfici: ⁊ exiuit mensis
duodecimꝰ q̄ vocat adar. Dixitqꝫ amā regi j.13.b
asuero. Est ppl's ꝑ oēs ꝓuincias regni tui dis C
ꝑsus. ⁊ a se mutuo sepatus nouis vtens legi
bꝰ ⁊ cerimōijs insuꝑ ⁊ regis scita ꝯtēnēs. Et
optime nosti q̄ nō expediat regno tuo vt in
solescat ꝑ liciam. Si tibi placet decerne vt pe
reat. ⁊ decē milia talentorum appendaz ar-
charijs gaze tue. Tulit ergo rex ānulū q̄ vte s.co.
bat de manu sua: ⁊ dedit eum amā filio ama
dathi de ꝓgenie agag hosti iudeoꝝ: dixitqꝫ
ad eū. Argentū q̄ tu polliceris tuū sit de po
pulo age qđ tibi placꝫ. Vocatiqꝫ sunt scribe
regis mense prio nisā tertiadecima die eius-
dē mēsis ⁊ scriptū est vt iusserat amā ad oēs
satrapas regis. ⁊ iudices ꝓuinciarū diuersa D
rumqꝫ gentiū: vt queqꝫ gēs legere poterat
⁊ audire ꝓ varietate linguarū ex noie regis
asueri. ⁊ lr̄e signate ipsiꝰ ānulo misse sunt ꝑ
cursores regis ad vniuersas ꝓuincias: vt oc
ciderēt atqꝫ delerēt oēs iudeos a puero vsꝫ
ad senē ꝑuulos ⁊ mulieres vno die. hoc est
tertiodecio mēsis duodecimi q̄ vocat adar ⁊
bōa eoꝝ diriperēt. Sūma aūt epl'arū hec fu-
it vt oēs ꝓuincie scirēt ⁊ pararent se ad ꝑdi
ctā diē. Festinabant cursores qui missi erant j.8.d.
regis imperiū explere. Statimqꝫ in susis pe-
pēdit edictū rege ⁊ amā celebrante cōuiuiū

⁊ cūctis iudeis q̄ in vrbe erāt fletibꝰ. IIII.
A Que cū audisset mardocheꝰ scidit ve
stimēta sua ⁊ idutꝰ ē sacco: spargens
cinerē capiti. ⁊ i platea medie ciuita
tis voce magna clamabat oñdēs amaritudi
nē aīi sui: ⁊ hoc eiulatu vsqꝫ ad fores palatij
gradiēs. Nō. n. erat licitū idutū sacco aulam
regis itrare. In oībꝰ quoqꝫ ꝓuincijs oppidis
ac locis ad q̄ crudele regis dogma ꝑuenerat
plāctꝰ ingēs erat apud iudeos: ieiuniū. vlu-
latꝰ ⁊ fletꝰ: sacco ⁊ cinere multi ꝓ stratu vten
tibꝰ. Ingresse āt sūt puelle hester ⁊ eunuchi:
B nūciauerūtqꝫ ei. Qđ audiēs ꝯsternata est: et
vestē misit vt ablato sacco idueret eā. quā ac
cipere noluit. accitoqꝫ athach eunucho quē
rex ministrū ei dederat: p̄cepit vt iret ad mar
docheū ⁊ disceret ab eo cur hoc faceret. egres
susqꝫ athab iuit ad mardocheū. ⁊ iuenit eū
stantē i platea ciuitatis añ ostiū palatij. Qui i
dicauit ei oīa q̄ acciderāt. quō aman ꝓmisis-
set vt i thesauros regis ꝓ iudeoꝝ nece iferret
argētū. exēplar quoqꝫ edicti qđ pēdebat i su
sis dedit ei vt regine ostēderet ⁊ moneret eā
vt intraret ad regē. ⁊ dep̄caret eū ꝓ pp̄lo suo
C Regressus athach nūciauit hester oīa que
mardocheꝰ dixerat. q̄ rñdit ei: ⁊ iussit vt dice
ret mardocheo. Oēs serui regis ⁊ cūcte q̄ sub
ditiōe eiꝰ sūt norūt prouincie ꝙ siue vir siue
mlier nō vocatꝰ: interiꝰ atriū regis intrauerit
absqꝫ vlla cūctatōe stati interficiat: nisi forte
rex aureā v̄gā ad eū tetēderit pro signo cle-
mētie. atqꝫ ita possit viuere. Ego igit quō ad
regē itrare potero: q̄ triginta iā diebꝰ nō sū
vocata ad eū? Qđ cū audisset mardocheus:
rursū mādauit hester dicēs. Ne putes ꝙ aīā
tuā tm̄ liberes. qꝛ i domo regis es p̄ cūctis iu
D deis. Si. n. nūc silueris ꝑ aliā occasionē libe
rabunt iudei: ⁊ tu ⁊ domꝰ pr̄is tuis ꝑibitis.
Et q̄s nouit vtrū idcirco ad regnū veneris:
vt i tali tp̄e parareris. Rursūqꝫ hester h̄ mar-
docheo v̄ba mandauit. Uade ⁊ ꝯgrega oēs
iudeos quos in susis reppereris. ⁊ orate pro
me. Nō comedetis ⁊ nō bibetis tribꝰ diebꝰ ⁊ tri
bus noctibꝰ. ⁊ ego cū āncillis meis silr̄ ieiuna
bo. ⁊ tūc igrediar ad regem: ꝯ legem faciens
non vocata: tradensqꝫ me morti ⁊ periculo.
13.c Iuit itaqꝫ mardocheus ⁊ fecit omnia que he
ster preceperat. V.
A Die āt tertio induta ē hester regalibꝰ ve
stimētis. ⁊ stetit i atrio domus regie
qđ erat interius ꝯ basilicā regis. At ille sede
bat sup soliū suū i ꝯsistorio palatij ꝯ ostiū do
mus. Cūqꝫ vidisset hester reginā stātē placu
it oculis eiꝰ: ⁊ extēdit ꝯ eā v̄gā aureā quā te
B nebat manu. Que accedēs osculata ē sūmi-
tatē v̄ge eiꝰ: dixitqꝫ ad eā rex. quid vis hester
regina. que ē petitio tua. Etiā si dimidiā ꝑtē
regni petieris: dabit tibi. At illa rñdit. Si re
gi placet obsecro vt venias ad me hodie ⁊
amā tecum ad ꝯuiuiū qđ paraui. Statimqꝫ
rex: Uocate inq̄t cito amā vt hester obediat
voluntati. Uenerunt itaqꝫ rex ⁊ amā ad ꝯui
uiū qđ eis regia parauerat. Dixitqꝫ ei rex post
q̄ vinū biberat abūdanter. Quid petis vt det
tibi. ⁊ ꝓ q̄ re postulas? Etiā si dimidiā partē Mar.6.c.
regni mei petieris: impetrabis. Cui rñdit he
ster. Petitio mea ⁊ p̄ces sūt iste. Si inueni in C
ꝯspectu regis gratiā. ⁊ si regi placet vt det mi
hi quod postulo ⁊ meā ipleat petitionē: veni
at rex ⁊ aman ad ꝯuiuiū qđ paraui eis. ⁊ cras
apiā regi volūtatē meā. Egressus ē itaqꝫ illo
die amā letus ⁊ alacer. Cūqꝫ vidisset mardo
cheū sedētē ante fores palatij. ⁊ nō solū non
assurrexisse sibi: sꝫ nec motū quidē de loco ses
sionis sue indignatus ē valde. ⁊ dissimulata
ira reuersus in domū suā: ꝯuocauit ad se ami
cos suos ⁊ zares vxorē suā. ⁊ exposuit illꝭ ma-
gnitudinē diuitiaꝝ suaꝝ filiorūqꝫ turbā. ⁊ q̄
ta eū glīa sup oēs principes ⁊ seruos suos rex
eleuasset. Et post h̄ ait. Regia quoqꝫ hester D]
nullū aliū vocauit ad ꝯuiuiū cū rege p̄ter me
apud quā ēt cras cū rege pransurꝰ sū. Et cū h̄
oīa habeam nihil me h̄re puto q̄diu videro
mardocheū iudeū sedentē añ fores regias.
Rñderūtqꝫ ei zares vxor eiꝰ. ⁊ ceteri amici.
Iube parari excelsā trabē h̄ntē altitudīs q̄nq̄-
ginta cubitos. ⁊ dic māe regi vt appendatur
sup eā mardocheꝰ. ⁊ sic ibis cū rege letus ad
ꝯuiuium. Placuitqꝫ ei ꝯsiliū. ⁊ iussit excelsā
preparari crucem. VI.
Noctē illā duxit rex insomnē: iussitqꝫ A
sibi afferri historias ⁊ ānales prioꝝ
tēporū. Que cū illo p̄nte legerent: ventū est S.2.d.
ad illū locum vbi scriptū erat quō nunciasset J.12.a.
mardocheus insidias bagathā ⁊ thares eu-
nuchoꝝ: regem assuerū iugulare cupientiū.
qđ cū audisset rex ait. Quid pro hac fide ho
noris ac premij mardocheus consecutus est
Dixerūt ei serui illius ac ministri. Nihil oīo
mercedis accepit. Statimqꝫ rex: quis est in-
quit in atrio? Amā quippe interius atriū do- B
mus regie intrauerat vt suggereret regi. ⁊ iu
beret mardocheum affigi patibulo quod ei
fuerat preparatū. Rñderūt pueri. Amā stat
in atrio. Dixitqꝫ rex. Ingrediatur. Cūqꝫ eēt
ingressus: ait illi. Quid dꝫ fieri viro quē rex
honorare desiderat? Cogitans autem in cor
de suo aman. ⁊ reputans ꝙ nullum aliū rex
nisi se vellet honorare: respondit. Hō quem
rex honorare cupit debet indui vestibus re-

giis ⁊ imponi sup equū q̇ de sella regis ē ⁊
accipere regiū diadema sup caput suum ⁊ ꝑ
C mus de regiis principibus ac tyrānis tene
at equū eius. ⁊ ꝑ plateā citatis incedens cla
met. ⁊ dicat. Sic honorabit quēcunqꝫ rex vo
luerit honorare. Dixitqꝫ ei rex. Festina ⁊ sū
pta stola ⁊ equo fac vt locutꝰ es mardocheo
iudeo q̇ sedet añ fores palatii. Caue ne quic
q̄ de his q̄ locutꝰ es ꝑtermittas. Tulit itaqꝫ
amā stolā ⁊ equū idutumqꝫ mardocheum i
platea citat. ⁊ ipositum equo ꝓcedebat atqꝫ
clamabat. Hoc honore cōdignus ē quēcūqꝫ
D rex voluerit honorare. Reuersusqꝫ ē mardo
cheus ad ianuam palatii. ⁊ amā. Festinauit
ire i domum suā lugens ⁊ opto capite: narra
uitqꝫ zares vxori sue ⁊ amicis oia que euenis
sent sibi. Cui rñderūt sapiētes quos hēbat in
ꝯsilio ⁊ vxor eiꝰ. Si de seie iudeoꝝ ē mardo
cheꝰ añ quē cadere cepisti nō poteris ei resi
stere sꝫ cades i ꝯspectu eiꝰ. Adhuc illꝭ loq̄nti
bꝰ venerunt eunuchi regis. ⁊ cito eū ad ꝯui
uiū qđ regia parauerat; ꝑgere ꝯpulerunt. VII
A Intrauit itaqꝫ rex ⁊ amā vt biberēt
cū regia. Dixitqꝫ ei rex ēt ſa die pꝰ
q̄ vio inclauerat. Que ē petitio tua
hester vt det tibi. ⁊ q̄d vis fieri? Etiam si dimi
diam ꝑtez regni mei petieris ipetrabis. Ad
quē illa rñdit. Si iueni grām i oculis tuis o
B rex ⁊ si placet dōa mihi aiam meā ꝓ q̄ rogo
⁊ pplm meū ꝓ quo obsecro. Traditi. n. sumꝰ
ego ⁊ ppls meus vt ꝯteramur iugulemur ⁊
peamus. Atqꝫ vtinā i ſuos ⁊ familias ven
deremur eēt tollerabile maluꝫ ⁊ gemens ta
cer: nunc aūt hostis nr̄ ē cuius crudelitas re
dūdat i regē. Rñdēsqꝫ rex asuerꝰ ait. Quis
ē iste ⁊ cuiꝰ potētie: vt h̄ audeat facer̄. Dixit
qꝫ hester. Hostis ⁊ inimicꝰ nr̄ pessimus iste ē
C amā. Quod ille audiēs illico obstupuit vul
tum regis ac regine ferre non sustinēs. Rex
aūt iratus surrexit: ⁊ de loco ꝯuiuii itrauit in
hortū arborib9 ꝯsitū. Amā quoqꝫ surrexit vt
rogaret hester reginam ꝓ anima sua intelle
xit. n. a rege sibi paratum malū: Qui cum re
uersus eēt de horto nēoribus ꝯsito ⁊ trāsissꝫ
ꝯuiuii locū: reppit amā sup lectū corruisse in
D quo iacebat hester: ⁊ ait. Etiam reginā vult
oppmere me pñte i domo mea. Nec dū v̄buꝫ
de ore regis exierat. ⁊ stati opuerūt faciē eiꝰ
Dixitqꝫ arbona vnꝰ de eunuchis qui stabāt
in misterio regis. En lignū quod parauerat
mardocheo q̇ locutus ē pro rege stat i domo
amā: hñs altitudīs quiquagita cubitos. Cui
dixit rex. Appēdite eū i eo. Suspensus ē ita
qꝫ amā i patibulo qđ parauerat mardocheo
⁊ regis ira quieuit. VIII

Die illo dedit rex asuerꝰ hester regie A
domū amā aduersarii iudeoꝝ ⁊ mar
docheꝰ igressus ē añ faciē regis. Cō
fessa ē. n. ei hester ꝙ eēt patruus suus. Tulit s.3.c.
qꝫ rex ānulū quem ab amā recepi iusserat. ⁊
tradidit mardocheo. Hester autē constituit
mardocheū sup domum suā. Nec his ꝯtēta
ꝓcidit ad pedes rgis fleuitqꝫ ⁊ locuta ad eū
orauit vt malitiā amā agagite ⁊ machinatio
nes eius pessimas q̄s excogitauerat contra
iudeos iuberet irritas fieri. At ille ex more
sceptrū aureū ꝓtendit māu q̄ signū clemētie
mōstrabat. Illaqꝫ cōsurgens stetit añ eum. ⁊
ait. Si placet rgi ⁊ si inueni grāꝫ i oculꝭ eiꝰ ⁊
B depcatio mea non ei vr̄ esse ꝯtria: obsecro vt
nouis eplis veteres amā lr̄e isidiatoris ⁊ ho
stis iudeoꝝ q̄bus eos in cūctis regis ꝓuinciis
pire ꝓcepat corrigant. Quō. n. potero susti
nere necē ⁊ iterfectionē ppli mei. Respōdit
qꝫ rex asuerꝰ hester regine ⁊ mardocheo iu
deo. Domū amā ꝯcessi hester regie. ⁊ ipꝫ ius
si affigi cruci qꝛ ausus ē manū mittere i iude
os. Scribite ergo iudeis sicē vobis placꝫ ex re
gis noie: signātes lr̄as ānulo meo. Hec. n. cō s.3.d
suetudo erat: vt eplis q̄ ex regis noie mitte
bant: ⁊ illius ānulo signate erāt nēo auderet
ꝯdicere. Accitisqꝫ scribis ⁊ librariis regis: erat
C āt tps tertii mēsis q̄ appellat sibā vicesima. ⁊
tertia illius die scripte sūt eple vt mardocheus
voluerat ad iudeos ⁊ ad principes: procura
tores ⁊ iudices: q̄ centū vigintisepte prouin s.1.a.⁊.
ciis ab india vsꝫ ethiopiā ꝓsidebant ꝓuincie j.16.a.
atqꝫ ꝓuincie: pplo ⁊ pplo iuxta linguas ⁊ lit
teras suas ⁊ iudeis: ꝓut legere poterant ⁊ au
dire. Ipseqꝫ eple q̄ ex regis noie mittebant.
ānulo illius obsignate sūt: ⁊ misse ꝑ v̄edarios
q̄ ꝑ oēs ꝓuincias discurrētes: vetes lr̄as no
uis nūciis ꝓuenirēt. Quibus ipauit rex vt cō
uenirēt iudeos ꝑ singulas citates. ⁊ i vnum
ꝓciperēt ꝯgregari vt starent ꝓ aiabꝰ suis ⁊
oēs iimicos suos cū ꝯiugibꝰ ac liberis: ⁊ vni
uersis domibꝰ interficerēt atqꝫ delerēt: Et cō
stituta ē ꝑ oēs ꝓuincias vna vltionis dies.
D i. tertiadecima die mēsis duodecimi adar. Sū
maqꝫ eple hec fuit vt in oibus terris ac po
pulis regis asueri subiacebant ipio notū fie
ret paratos eē iudeos ad capiendā vindictā d̄ s.3.b
hostibꝰ suis. Egressiqꝫ st̄ v̄edarii celeres nūci
os perferētes: ⁊ edictū regis pependit i susis.
Mardocheꝰ āt de palatio ⁊ de ꝯspectu regis
egrediēs fulgebat vestibꝰ regiis hyacinthis
videlicꝫ ⁊ aeris: coronā aureā portās i capi
te ⁊ amictus serico palio atqꝫ purpureo. oīs
qꝫ citas exultauit atqꝫ letata ē. Iudeis autēꝫ
noua lux oriri visa ē gaudium honor ⁊ tri

pudiū. Apud oēs ppl'os vrbes atq; ꝓuīcias
quocūq; regis ꝓcepta veniebāt. mira exulta
tio epule atq; ꝯuiuia ⁊ fest⁹ dies: intm̄ vt pl'es
alteri⁹ gētis ⁊ secte eoꝝ religioni ⁊ cerimo-
nijs iungerentur. Grādis .n. cunctos iudaici
noīs terror inuaserat. IX.
A Igitur duodecimi mēsis quem adar
vocari ām iaz diximus: tertiadecīa die
qm̄ cūctis iudeis īterfectio pabat. ⁊ hostes eoꝝ
īhiabāt sāgui: vsa vice supiores iudei eē cepe
rūt: ⁊ se de aduersarijs vindicare. Congrega
tiq; sūt p singulas ciuitates ⁊ oppida ⁊ loca:
vt extenderēt manū ꝯ inimicos ⁊ psecutores
suos. Nullusq; ausus ē resistere: eo q̄ oēs po
pulos magnitudinis eoꝝ formido penetra-
rat. Nā ⁊ ꝓuinciaꝝ iudices duces ⁊ pcurato
res: oisq; dignitas q̄ singulis locis ⁊ opibus
ꝓerāt: extollebāt iudeos timore mardochei
quē principē esse palatij ⁊ plūmum posse co-
B gnouerāt. Fama quoq; nois eius crescebat q̄
tidie: ⁊ p cunctoꝝ ora volitabat. Itaq; pcusse
rūt iudei inimicos suos plaga magna: ⁊ oc-
ciderūt eos reddētes eis quod sibi pauerāt
facere: intantū vt ēt in susis q̄ngētos viros i-
terficerēt: extra decē filios aman agagite ho
stis iudeoꝝ. Quoꝝ ista sunt noīa pharsanda
than ⁊ delphō ⁊ espatha ⁊ phorata ⁊ ada-
lia ⁊ aridatha ⁊ ephermescha ⁊ arisai ⁊ ari-
dai ⁊ vaisatha. Quos cū occidissent pdas d̄
substātijs eoꝝ agere noluerūt. Statiq; nume
rus eoꝝ q̄ occisi erāt in susis ad regē relatus
est. Qui dixit regie. In vrbe susis īterfecerūt
iudei q̄ngētos viros. ⁊ alios decē filios amā
C Quātā putas eos exercere cedē in vniuersis
ꝓuincijs. quid vltra postulas. ⁊ q̄d vis vt fie
ri iubeā. Cui illa rn̄dit. Si regi placet det po
testas iudeis vt sicut fecerūt hodie in susis;
sic ⁊ cras faciant: ⁊ decē filij amā in patibul'
suspēdāt. Precepit rex vt ita fieret. Statiq;
in susis pepēdit edictū ⁊ decē filij amā suspē
si sunt. Congregatis iudeis q̄rtadecia die mē-
sis adar interfecti sūt in susis trecēti viri: nec
eoꝝ ab illis direpta substātia ē: sȝ ⁊ p oēs pro
uīcias q̄ ditiōi regis subiacebāt ꝓ aiab⁹ suis
steterūt iudei īterfectis hostib⁹ ac psecutori-
bus suis. intantū vt septuagitaq̄nq; milia oc
cisoꝝ iplerent: ⁊ nullus de substātijs eorum
D q̄cq̄ ꝯtingeret. Dies āt tertiusdecim⁹ mēsis
adar vn⁹ apud oēs interfectiōis fuit. ⁊ q̄rta-
decia die cedere desierūt. Quē ꝯstituerūt eē
solennē: vt in eo oi tpe deinceps vacarēt epu
lis gaudio atq; ꝯuiuijs. At hi q̄ in vrbe susis
cedem exercuerant tertiodecio ⁊ q̄rtodecio
die eiusdē mensis in cede vsati sunt: q̄ntodē
cimo āt die pcutere desierūt. Et idcirco eūdē
diē ꝯstituerūt solennē epulaꝝ atq; leticie. Hi
vo iudei q̄ in oppidis non muratis ac villis
morabant: quartūdecimū diē mēsis adar cō
uiuioꝝ ⁊ gaudij decreuerūt: ita vt exultēt in
eo ⁊ mittāt sibi mutuo partes epulaꝝ ⁊ cibo
ruz. Scripsit itaq; mardoche⁹ oia hec: ⁊ litte E
ris cōprehensa misit ad iudeos q̄ in oibus re
gis prouincijs morabant: tā in vicino positus
q̄ pcul; vt quartādecimā ⁊ q̄ntamdecimaz
diē mēsis adar pro festis susciperēt: ⁊ reuertē
te sp anno solēni celebrarēt honore: q2 i ipsis
dieb⁹ se vlti sunt iudei de inimicis suis: ⁊ lu-
ctus atq; tristicia in hilaritatē gaudiūq; cō-
uersi sunt: essentq; dies iste epulaꝝ atq; leti-
cie: ⁊ mitterēt sibi inuicē ciboꝝ ptes ⁊ paupe
ribus munuscula largirent. Susceperūtq; iu
dei in solēnē ritū cūcta q̄ eo tpe facere cepe
rant: ⁊ q̄ mardocheus lr̄is faciēda mādaue-
rat. Amā .n. filius amadathi stirpis agag ho ē.3.c.
stis ⁊ aduersari⁹ iudeoꝝ cogitauit ꝯ eos ma F
lum: vt occideret illos atq; deleret. ⁊ misit
phur q̄ nr̄a lingua vtitur in sortē. ⁊ postea i-
gressa ē hester ad regē obsecrās vt conatus
ei⁹ lr̄is regis irriti fierent: ⁊ malū qd̄ ꝯ iude-
os cogitauerat: reuerteret in caput ei⁹. De- ē.3.b.
niq; ⁊ ipsū ⁊ filios ei⁹ affixerunt cruci: atq; ex
illo tpe dies isti appellati sūt phurī .i. sortiū.
eo q̄ phur .i. sors in vrnā missa fuerit. ⁊ cūcta
q̄ gesta sunt epl'e .i. libri hui⁹ volūine cōtinē-
tur: q̄q; sustinuerūt ⁊ q̄ deinceps imutata sīt.
susceperūt iudei sup se ⁊ semē suū. ⁊ sup cun-
ctos q̄ religiōi eoꝝ voluerūt copulari vt nul
li liceat duos hos dies absq; solēnitate trāsi
gere quos scriptura testat. ⁊ certa expetunt
tpa ānis sibi iugiter succedētib⁹. Isti sūt dies G
quos nulla vnq̄ delebit obliuio. ⁊ p singl'as
generationes cūcte in toto orbe ꝓuicie cele
brabunt: nec ē vlla ciuitas in q̄ dies phurī .i.
sortiū nō obseruētur a iudeis: ⁊ ab eoꝝ ꝓge-
nie q̄ his cerimonijs obl'ata ē. Scripserūtq;
hester regia filia abiahil ⁊ mardoche⁹ iude⁹
ēt scdam epl'am vt oi studio dies ista solēnis
sanciretur in posteꝝ. ⁊ miserūt ad oēs iudeos
q̄ in centū vigintiseptē prouincijs regis asue
ri vsabant. vt hērēt pacē ⁊ suscipent vitatem
obsuantes dies sortiū. ⁊ suo tpe cuz gaudio
celebrarēt sicut ꝯstituerāt mardocheus ⁊ he
ster. Et illi obsuanda susceperunt a se ⁊ a seie
suo ieiunia atq; clamores ⁊ sortiū dies ⁊ oia
que libri huius qui vocatur hester historia
continentur. X.
Rex vo asuer⁹ oēz trā ⁊ cūctas maris A
īsulas: fecit tributarias: c⁹ fortitudo et
ipiuz ⁊ dignitas atq; sublimitas q̄ exaltauit
mardocheū: scripta sīt i libris medoꝝ atq; p-

ſarum.⁊ quō mardocheus iudaici generis ſe
cundus a rege aſuero fuerit ⁊ magnus apud
iudeos ⁊ acceptabil' plebi frūꝫ ſuorum: q̄rens
bona pplo ſuo: ⁊ loquens ea q̄ ad pacē ſemis
B ſui pertinerent. Que hn̄t in hebreo plēa fide
expreſſi. H āt q̄ ſequūtur ſcripta repperi in edi
tione vulgata q̄ grecorū ligua ⁊ lr̄is ꝯtinent
⁊ interi pꝰ finem libri hoc caplꝫ ferebat quod
iuxta ꝯſuetudinem nr̄am obelo.i.veru preno
tauimꝰ. Dixitqꝫ mardocheus. A deo facta ſt
iſta recordatus ſū ſomnij quod videram hec
eadem ſignificantis: nec eoꝝ q̄cq̄ irrituꝫ fuit
j.11.d. C Paruꝰ fons qui creuit i fluuiū ⁊ i lucē ſolem
qꝫ conuerſus ē ⁊ i aquas plimas redundauit:
heſter eſt quam rex accepit vxorem. ⁊ voluit
eſſe reginaꝫ. Duo āt dracones: ego ſū ⁊ amā
Gentes q̄ conuenerant hi ſt q̄ cōati ſūt delere
nomen iudeoꝝ: Gēs āt mea iſrl' ē que clama
uit ad dn̄m. ⁊ ſaluū fecit pplꝫ ſuū liberauitqꝫ
D nos ab omnibꝰ mal'. ⁊ fecit ſigna magna atqꝫ
portēta inter gentes: ⁊ duas ſortes eſſe prece
pit vnam ppli dei. ⁊ alteram cūctaꝝ gentium
Uenitqꝫ vtraqꝫ ſors in ſtatutū ex illo iā tem
pore coram deo vniuerſis gentibus. ⁊ recor
datus eſt dn̄s ppli ſui: ac miſertꝰ hereditatis
ſue. Et obſeruabunt dies iſti in menſe adar q̄r
tadecima ⁊ quintadecia die eiuſdē mēſis cū
omni ſtudio ⁊ gaudio i vnū centū ppli ꝯgre
gati i cūctas deinceps generatiōes ppli iſrl'. XI.
A Anno quarto regnantibꝰ ptolomeo ⁊
cleopatra: attulerunt doſitheꝰ q̄ ſe ſa
cerdotē ⁊ leuitici gēeris ferbat ⁊ pto
lomeus filiꝰ eiꝰ hāc eplaꝫ phuri: quā dixerūt
interꝑtatū eſſe lyſimacum ptolomei filium in
irlm. Hꝰ quoqꝫ pricipiū erat i editione vulga
ta quod nec in hebreo: nec apud vllū fert in
B terpretum. Anno ſecūdo regnante artaxerxe
maximo: prima die menſis niſan uidit ſom
nium mardocheus filiꝰ iaheri filij ſemei filij
cis de tribu beniamin hō iudeus q̄ hitabat i
vrbe ſuſis: vir magnus ⁊ inter primos aule re
gie. Erat āt de eo numero captiuoꝝ q̄s tranſ
tulerat nabuchodonoſor rex babylonis de ie
ruſalem cum iechonia rege iuda. ⁊ hoc eius
C ſomnium fuit. Apparuerunt voces ⁊ tumul
tus tonitrua ⁊ terremotꝰ ꝯturbatio ſup t̄ram
⁊ ecce duo dracones magni paratiqꝫ cōtra ſe
i prelium ad q̄rū clamorē cuncte cōcitate ſūt
nationes vt pugnarent ꝯ gētē iuſtorum. Fuit
qꝫ dies illa tenebrarum ⁊ diſcriminis tribula
tionis ⁊ anguſtie ⁊ igēs formido ſup t̄raꝫ. Cō
D turbatiqꝫ ē gēs auſtorum timentiuꝫ mala ſua
ſ.10.c. ⁊ preparata ad mortē. Clamauerūtqꝫ ad deū
⁊ ill' vociferantibus: fons puus creuit i fluui
um maximum. ⁊ i aq̄s plimas r̄dūdauit. Lux
⁊ ſol ortus ē ⁊ hūiles exaltati ſunt. ⁊ deuora
uerūt iclytos. Qd̄ cū vidiſſet mardocheus ⁊
ſurrexiſſet de ſtratu. cogitabat q̄d deus face
re vellet ⁊ fixuꝫ habebat in aīo ſcire cupiens
quid ſignificaret ſōnium. XII.
Morabat aūt eo tp̄e in aula regis cuꝫ A
bagata ⁊ thara eunuchis regis q̄ ia ſ.2.d.et.
nitores erāt palatij. Cūqꝫ intellexiſ ſ.6.a
ſet cogitatiōes eoꝝ ⁊ curas diligentius pui B
diſſet: didicit ꝙ conarentur in regeꝫ artaxer
xē manꝰ mittere. ⁊ nūciauit ſup eo regi. Qui
de vtroqꝫ hita q̄ſtione cōfeſſos iuſſit duci ad
mortē. Rex āt qd̄ geſtum erat ſcripſit in cō
mentarijs. Sꝫ ⁊ mardocheꝰ rei memoriā lit C
teris tradidit. Precepitqꝫ ei rex vt i aula pa
latij moraret: datis ei pro delatione mūeribꝰ
Aman vō filiꝰ amadathi bugeꝰ erat glorio ſ.1.d
ſiſſimꝰ corā rege: ⁊ voluit nocere mardocheo D
⁊ pplo eiꝰ pro duobus eunuchis regis q̄ fue
rāt interfecti. Hucuſqꝫ ꝓhemiū. Que ſequū
tur in eo loco poſita erāt vbi ſcriptū eſt in vo
lumine ⁊ diripuerunt bona vel ſubſtātias eo
rum. Que in ſola vulgata editione reꝑimꝰ.
Eple āt hoc exemplar fuit. XIII.
Rex maximus artaxerxes ab idia vſqꝫ A
ethiopiā centū viginti ſeptē ꝓuicia ſ.1.a.
ruꝫ: pricipibus ⁊ ducibꝰ q̄ eiꝰ iperio j.e.16.
ſubiecti ſūt: ſalutē. Cū plurimis gētibꝰ impe
rarē. ⁊ vniuerſū orbē mee ditiōi ſubiugaſſeꝫ:
volui nequaq̄ abuti potētie magnitudine:
ſꝫ clemētia ⁊ lenitate gubernare ſubiectos: vt
abſqꝫ vllo terrore vitā ſilētio trāſigētes: opta
ta cūctis mortalibꝰ pace fruerētur. Querēte B
āt me a ꝯſiliarijs meis quō poſſet hoc ipleri: ſ.1.b.
vnꝰ qui ſapia ⁊ fide ceteros ꝑcellebat. ⁊ erat
poſt regē ſecundus aman noīe indicauit mi
hi in toto orbe terraꝝ pplm eſſe diſꝑſū q̄ no
uis vteret legibꝰ. ⁊ ꝯ oīum gentiū ꝯſuetudi
nem faciēs regū iuſſa ꝯtēneret. ⁊ vniuerſarū
ꝯcordiā nationum ſua diſſenſione violaret.
Qd̄ cū didiciſſemꝰ: videntes vnā gentem re
bellē aduerſus oē hoium genus ꝑuerſis vti
legibus nr̄iſqꝫ iuſſionibꝰ ꝯire ⁊ turbare ſubie
ctaꝝ nobis prouinciaꝝ pacē atqꝫ concordiā:
iuſſimꝰ: vt quoſcūqꝫ aman q̄ oībꝰ prouincijs
ꝑpoſitꝰ eſt ⁊ ſecūdus a rege. ⁊ quē pr̄is loco
colimꝰ mōſtrauerit cū cōiugibus ac liberis
deleant ab inimicis ſuis: nulluſqꝫ eoꝝ miſe
reat q̄rtadecima die duodecimi mēſis adar C
anni pn̄tis: vt nepharij hoīes vno die ad īfe
ros deſcendentes reddāt ipio nr̄o pacē quā
turbauerant. Hucuſqꝫ exemplar eple. Que
ſequuntur: poſt eū locū ſcripta repperi: vbi le
gitur: ꝑgenſqꝫ mardocheus fecit omnia que ſ.4.d
ei mandauerat heſter: nec tamen habent in

hebraico:⁊ apud nullū penit⁹ ferunt̄ iterp̄tū
Mardoche⁹ aūt dep̄cat⁹ ē dn̄m memor oīuȝ
operꝝ ei⁹:⁊ dixit. Dn̄e dn̄e rex oīpotēs ī ditio
ne.n.tua cūcta sunt posita:⁊ nō ē q̇ tue pos/
sit resistere volūtati:si decreueris saluare is/
rael. Tu fecisti celū ⁊ terrā ⁊ quicq̇d celi am
bitu ꝯtinet̄:dn̄s oīum es:nec ē q̇ resistat ma
B iestati tue. Cūcta nosti:⁊ scis q: nō ꝓ super/
bia ⁊ ꝯtumelia:⁊ aliq̄ glīe cupiditate feceriȝ
hoc:vt nō adorarē aman supbissimū. libent̄
eni ꝓ salute isrl' etiā vestigia pedū eius deos
culari parat⁹ eēm:sed timui ne honoreȝ dei
mei trāsferrē ad hoīem:⁊ ne quenq̄ȝ adora/
rē excepto deo meo. Et nūc dn̄e rex de⁹ abraā
miserere ppl'i tui:q: volūt nos inimici nr̄i p/
dere ⁊ hereditatem tuā delere. Ne despicias
ptē tuā quā redemisti de egypto. Exaudi de
p̄cationē meā:⁊ ꝓpitius esto sorti ⁊ funiculo
tuo:ꝯuerte luctū nr̄m in gaudiū:vt viuētes
laudemus nomē tuū dn̄e:⁊ ne claudas ora
te canētiū. Omis quoq̄ȝ isrl' pari mente ⁊ obse
cratione clamauit ad dn̄m:eo q̄ eis certa
mors impenderet. XIIII.

A Hester quoq̄ȝ regina cōfugit ad dn̄m
pauēs p̄iculū qđ iminebat. Cūq̄ȝ de
posuisset vestes regias fletibus ⁊ luctui apta
indumēta sucepit:⁊ ꝓ vnguētis varijs cine
re ⁊ stercore ipleuit caput ⁊ corpus suuȝ hu/
miliauit ieiunijs:omniaq̄ȝ loca in quib⁹ an/
tea letari cōsueuerat:crinīū laceratione cō/
pleuit ⁊ dep̄cabat̄ dn̄m deū isrl' dicens. Dn̄e
mi qui rex nr̄ es solus: adiuua me solitariaȝ
B ⁊ cui⁹ p̄ter te nullus ē auxiliator alius. Pe/
riculū meū i manib⁹ meis est. Audiui a pr̄e
meo q̄ tu dn̄e tulisses isrl' de cūct̄ gētibus:⁊
pr̄es nr̄os ex oībus retro maioribus suis vt
possideres hereditatē sēpiternā:fecistiq̄ȝ eis
sicut locut⁹ es. Peccauim⁹ i cōspectu tuo ⁊
iccirco tradidisti nos i manus inimicoꝝ no
stroꝝ. Coluim⁹.n.deos eoꝝ. Iust⁹ es dn̄e. Et
nūc nō eis sufficit q̄ durissima nos opp̄mūt
s̄uitute:sȝ robur manuū suaꝝ idoloꝝ potētie
deputātes volūt tua mutare ꝓmissa. ⁊ dele/
re hereditatē tuā ⁊ claudere ora laudātium
te atq̄ȝ extīguere gl'iam tēpli ⁊ altaris tui:vt
aperiāt ora gētiū ⁊ laudēt idoloꝝ fortitudi/
C nē ⁊ p̄dicēt carnalē regē sempiternū. Ne tra
das dn̄e sceptꝝ tuū his q̇ nō sūt: ne rideant
ad ruinā nr̄am:sȝ cōuertere consiliū eoꝝ sup
eos:⁊ eū q̇ i nos cepit seuire disp̄de. Memē
to dn̄e ⁊ ondē te nobis i tp̄e tribulatōis nr̄e
⁊ da mihi fiduciā dn̄e rex deoꝝ ⁊ vniuerse po
testat̄ tribue sermonē cōpositū in ore meo i
cōspectu leōis ⁊ trāsfer cor illius in odiū ho
stis nr̄i vt ⁊ ipe pereat:⁊ ceti qui ei ꝯsētiūt. nos

aūt libera i manu tua ⁊ adiuua me nullū ali
ud auxiliū hn̄tē nisi te dn̄e q̇ hēs oīum sciē/
tiā:⁊ nosti q: oderim gl'iaȝ iniquoꝝ ⁊ dtester
cubile incircūcisoꝝ ⁊ oīs alienigene. Tu scis D
necessitatē meā q̄ abominer signū supbie:⁊
glīe mee:qđ ē sup caput meū i dieb⁹ ostētati E.5.
onis mee ⁊ detester illđ q̄si pānū mēstruate
⁊ nō portē i dieb⁹ silētij mei ⁊ q̄ nō comede
rim i mēsa amā:nec mihi placuerit ꝯuiuiuȝ
regis:⁊ nō biberim vinū libaminū: ⁊ nunq̄ȝ
letata sit ancilla tua:exquo huc trāslata sum
vsq̄ȝ in p̄ntē diē:nisi in te dn̄e deus abraam.
De⁹ fortis sup oēs exaudi vocē eoꝝ qui nul
lā aliā spē hn̄t:⁊ libera nos de manu iniq̊ꝝ ⁊
erue me a timore meo. Hec q̄ȝ addita reppi
in editione vulgata. XV.

Et mādauit ei:haud dubiū quin he/ A
ster mardoche⁹ vt igrederet̄ ad re/
gē:⁊ rogaret ꝓ pplo suo ⁊ ꝓ pr̄ia sua. Me/
morare iquit dieꝝ humilitat̄ tue:quō nutri/
ta sis in manu mea:q: amā scđs a rege locu
tus ē ꝯ nos in mortē:⁊ tu inuoca dn̄m ⁊ loq̄
re regi ꝓ nobis ⁊ libera nos đ morte. Necnō
⁊ ista q̄subdita sunt: i ditione vulgata reppi
Die āt tertio deposuit vestimenta ornat⁹ sui
⁊ circundata ē gl'ia sua. Cūq̄ȝ regio fulgeret B
habitu ⁊ inocasset oīum rectorē ⁊ saluatoreȝ
deum assūpsit duas famulas. ⁊ sup vnā q̇deȝ
innitebatur q̄si p̄ delitijs ⁊ nimia teneritudi
ne corpus suum ferre nō sustinēs:alia āt fāu
larū seq̄batur dn̄aȝ defluentia in humū idum
ta sustentās. Ipsa aūt roseo colore vultū pfu
sa.⁊ grat̄ ac nitentib⁹ oculis tristem celabat
aīum ⁊ nimio timore ꝯctum. Ingressa igr̄ cū
cta per ordineȝ ostia stetit ꝯ regē:vbi ille r̄si/
debat super soliuȝ regni sui idut⁹ vestib⁹ re
gijs:auroq̄ȝ fulgens ⁊ preciosis lapidib⁹ erat
q̄ȝ terribilis aspectu. Cunq̄ȝ eleuasset facieȝ ⁊ C
ardentibus ocul' furoreȝ pectoris idicasset re
gina corruit ⁊ i pallorem colore mutato las
sū sr̄ ancillā recliauit caput. Conuertitq̄ȝ de
sp̄m regis i māsuetudinē. ⁊ festinus ac metu/
ens exiliuit de solio ⁊ sustētans eā vlnis suis
donec rediret ad se his verbis blandiebatur
Quid hēs hester: Ego sum fr̄ tuus:noli me
tuere. Nō morieris. Nō.n.ꝓ te sȝ pro oīb⁹ hec
lex constituta ē. Accede igitur ⁊ tāge sceptrū
Cunq̄ȝ illa reticeret: tulit aureaȝ v̄gaȝ.⁊ po/ D
suit super colluȝ ei⁹.⁊ osculat⁹ ē eā.⁊ ait. Cur
mihi non loqueris: Que r̄ndit. Uidi te dn̄e Gen.33.b.
q̄si āgelum dei:⁊ ꝯturbatū ē cor meū p̄ timo 2.Re.19.c.
re glorie tue. Ualde.n. mirabil' es dn̄e.⁊ fa/
cies tua p'ena est grarum. Cūq̄ȝ loq̄ret̄.rurs⁹
corruit ⁊ pene exanimata est. Rex āt turba/
batur. ⁊ oēs mīstri eius cōsolabantur eū. Exē

plar eplē regis artaxerxis quam ꝓ iudeis ad
totas regni sui ꝓuintias misit: quod ⁊ ipsuz
in hebraico volumine nō habet. XVI.
A R Ex magnus artaxerxes ab india vsq3
c.1.a ethiopiā cētū vigintiseptē ꝓuinciaꝝ
ducibus ac pncipibus qui nr̄e iussio
ni obediūt: salutē dicit. Multi bonitate prin
cipū ⁊ honore q̄ in eos collatus ē: abusi sūt i
supbiā: ⁊ nō solū subiectos regibus nituntur
opprimere: s3 datā sibi gloriā nō ferentes in ip
sos q̄ dederūt moliunt isidias. Nec contēti
sūt grās nō agere bn̄ficijs: ⁊ hūanitat̄ in se iu
ra violar̄: s3 dei q̄3 cūcta cernēt̄: arbitrāt̄ se fu
gere posse sniam. Et i tātū vesanie ꝓruperūt
vt eos q̄ credita sibi officia diligent̄ obseruāt
⁊ ita cūcta agūt vt oiu3 laude digni sint. mē
daciorꝝ cuniculis conent̄ subuertere: dū au
res pncipū simplices ex sua natura alios ēsti
B mātes callida fraude dcipiūt. Que res ⁊ ex
veterib⁹ ꝓbat̄ historijs: ⁊ ex his q̄ gerunt̄ q̄ti
die: quō malis quorūdā suggestiōib⁹ regu3
studia deprauent̄. Vn̄ ꝓuidēdū ē paci oium
ꝓuinciaꝝ. Nec putare debet̄ si diuersa iube
amus: ex ai nr̄i venire leuitate: s3 ꝓ q̄litate ⁊
necessitate tēporꝝ: vt reipubli. poscit vtilitas
c.3.a. ferre sniam. Et vt manifestius qd̄ dicim⁹ itel
ligatis. Aman filius amadathi: ⁊ aio ⁊ gēte
macedo: alienusq3 a psaꝝ sanguie ⁊ pietatez
nr̄am sua crudelitate cōmaculās pegrin⁹ a
nobis susceptus ē: ⁊ tantā in se expert⁹ hūa
nitatē: vt pater nr̄ vocaret̄: ⁊ adoraret̄ ab oi
bus post regē secundus: q̄ in tantū arrogan
C tie tumore sublat⁹ ē vt regno pūare nos ni
c.2. teret̄ ⁊ spū. Nā mardocheū cui⁹ fide ⁊ bn̄fi
cijs viuim⁹ ⁊ ꝯsortē regni nr̄i hester cū oi gē
te sua nouis q̄busdā atq3 iaudit̄ machis ex
petiuit i mortē hoc cogitās vt illis iterfect̄ i
sidiaret̄ nr̄e solitudini: ⁊ regnū psaꝝ trāsfer
ret in macedonas. Nos aūt a pessimo mor
taliū iudeos neci destinatos in nulla penit⁹
culpa reppimus: sed ecōtrario iustis vtētes
legibus: ⁊ filios altissimi ⁊ maximi: sempq3
viuētis dei: cui⁹ bn̄ficio ⁊ patrib⁹ nr̄is ⁊ no
c.3. bis regnū ē traditū: ⁊ vsq3 hodie custodit̄. vn̄
eas lr̄as quas sub noie nr̄o ille direxerat scia
c.7.d tis eē irritas. Pro q̄ scelere añ portas huius
vrbis. i. susis: ⁊ ipe q̄ machinat⁹ ē ⁊ ois cogna
tio ei⁹ pēdet i patibulis: nō nobis s3 deo red
D dēte ei qd̄ meruit. Hoc aūt edictū qd̄ nunc
mittimus in cūct̄ vrbib⁹ ꝓponat̄ vt liceat iu
deis vti legibus suis. Quib⁹ debetis eē ami
minuculo: vt eos qui se ad necē eorum para
uerant possint interficere tertiadecia die mē
sis duodecimi q̄ vocat̄ adar. Hanc enim diē
deus oipotens meroris ⁊ luctus eis vertit in
gaudiū. Vn̄ ⁊ vos inter ceteros festos dies:
hāc habetote diē: ⁊ celebrate eā cū oi letitia
vt ⁊ in posterꝝ cognoscat̄: oēs q̄ fideliter psis
obediūt dignam ꝓ fide recipere mercedem
qui aūt insidiant̄ regno eorꝝ: perire ꝓ scelere
Ois aūt ꝓuincia ⁊ ciuitas q̄ noluerit solēni
tatis huius eē particeps gladio ⁊ igne pere
at: ⁊ sic deleat̄ vt nō solū hoibus: sed ēt in vis
bestijs sit in sempiternū. ꝓ exemplo contem
ptus ⁊ inobedientie.

Explicit liber hester. Inci
pit prologus in iob s̄m trā
slationem septuagita.

R Ogor p singulos scripture
diuine libros: aduersariorū
respondere maledictis: q̄ in
terptationē meā reprehensi
onē septuaginta interpretum
criminant̄: q̄si nō ⁊ apd̄ gre
cos aquila symachus: ⁊ thedotion: vel v̄bu3
e verbo: vel sensum e sensu: vel ex vtroq3 cō
mixtum ⁊ medie temperatum: genus trans
lationis expresserint: ⁊ oia veris instrumenti
volumina origenes obelis astericisq3 distixe
rit: quos vl' additos vel d̄ theodotiōe sūptos
trāslatiōi antique iseruit: ꝓbans defuisseq d̄
additu3 est. Discāt igit̄ obtrectatores mei re
cipe i totō qd̄ ⁊ in partib⁹ susceperūt: aut iter
pretationē meā cū asteriscis suis radere: Ne
q3 eni fieri potest vt quos plura intermisisse
susceperit: nō eosdē etiā in q̄busdā errasse fate
ant̄: pcipue in iob: cui si ea que sub astericis
addit sī subtraxeris pars maxia detrūcabit: ⁊
hoc dūtaxat apud grecos. Ceterū apud lati
nos āte eā trāslationē quā sub astericu ⁊ obe
lis nuper edidim⁹: septigenti ferme aut octi
gēti v̄sus desunt vt decurtat⁹ ⁊ lacerat⁹ corro
susq3 liber feditatē sui publice legētibus pbe
at. Hec aūt trāslatio nullū d̄ veterib⁹ seq̄tur
interptē: sed ex ipo hebraico arabicoq3 ser mo
ne: ⁊ iterdū syro: nūc v̄ba: nūc sens⁹ nūc: simul
vtrūq3 resōabit. Obliqu⁹. n. ēt apud hebreos
totus liber fertur ⁊ lubricus: ⁊ quod greci
rhetores vocant schamatismenos: du3 qui ali
ud loquitur aliud agit. Vt si velis anguil
lam: vel murenulam strictis tenere mani
bus quanto fortius presseris tanto citius ela
bitur. Memini me ob intelligentiam huius
voluminis liddeum quēdam preceptorem
q̄ aud hebreos primus haberi putabatur: n̄
paruis redemisse nūmis: cuius doctria an ali
q̄d ꝓfecerim nescio. Hoc vnū scio: nō potuis
se me interpretari: nisi qd̄ añ intellexerā. A pri
cipio itaq3 voluminis vsq3 ad uerba iob apud

hebreos ꝓsa oratio. est. Porro a verbis iob
3.a in quib⁹ ait: pereat dies in q̄ nat⁹ sū. ⁊ nox i q̄
dictū est conceptus ē hō: vsqꝫ ad euȝ locū vbi
42.a añ finem volumis scriptuȝ ē. Jdcirco ipē me
reprehēdo ⁊ ago ꝑniam i fauilla ⁊ cinere: he
xametri versus sūt dactylo spōdeoqꝫ curren-
tes ⁊ ꝑꝑ lingue idioma crebro: recipientes ⁊
alios pedes nō earundem syllabarꝝ: sed eorū
dē temporū. Jnterdū q̄ȝ rhythm⁹ ipse dulcis
⁊ tinulus fertur nūerus pedū solutꝭ: qͦd metri
ci magis q̄ȝ simplex lector intelligunt. A su-
pradicto āt versu vsqꝫ ad finē libri. paruū cō
ma quod remanet: ꝓsa orōe contexit. Qͦd si
cui v. detur incredulum metra. s. esse apud he
breos. ⁊ in morē nr̄i flacci greciqꝫ pindari ⁊
alcei ⁊ sapho vel psalterium vł lamentatōes
hieremie vł omnia ferme scripturarū cantica
ꝯprehendi legat philonē iosephū origenem
cesariensem: eusebiū ⁊ eorꝝ testimonio me ve
rum dicere ꝯprobabit. Audiāt q̄ꝑꝑ cāes mei
idcirco me in hoc volumine laborasse: nō vt
interpretationē ātiquā rephēderē. sed vt ea q̄
in illam aut obscura sūt aut omissa. aut certe
scriptorum vicio deprauata māifestiora nr̄a
interpretatiōe fierēt ⁊ hebreū ꝭmonē ex ꝑte
didicim⁹. ⁊ i latio pene ab ipis cūnabulis int̄
grammaticos ⁊ rhetores ⁊ philosophos de
triti sumus. Quod si apud grecos p⁹ septua
ginta editionem: iā xp̄i euangelio coruscāte
iudeus aquila ⁊ simmacus ac theodotion iu
daizantes: heretici sunt recepti q̄ multa my
steria saluatoris subdola interpretatiōe cela
runt: ⁊ tñ in hexaplis habētur apud ecclias ⁊
explanant ab ecclesiasticis viris: quāto magis
ego christianus ⁊ de parentib⁹ christianis na
tus: ⁊ vexillū crucis in mea fronte portās: cu
ius studiū fuit omissa repetere: deprauata cor
rigere: ⁊ sacramēta ecclie puro ⁊ fideli aperi-
re sermone vel a fastidiosis vel a malignis le-
ctoribus nō debeo reprobari. Habeant qui vo
lūt veteres libros vel in mēbranis purpureis
auro argētoqꝫ ꝑscriptos: vł vncialib⁹: vt vul
go aūt: lr̄is onera magis exarata q̄ȝ codices
dūmō mihi meisqꝫ ꝑmittāt paupes hr̄e scedu
las. ⁊ nō tā pulchros codices q̄ȝ emēdatos. Utra
qꝫ aūt editio ⁊ septuagita iuxta grecos ⁊ mea
iuxta hebreos in latinū meo labore transla
ta est. Eligat vnusquisqꝫ quod vult. ⁊ studio
sum me magis q̄ȝ maliuolum probet.

Jtē ali⁹ ꝓlogus i iob. ꝭm hebraicū

13.d. SJ aut fiscellam iunco texerem aut
palmarum folia complicarem: vt
in sudore vultus mei comederem
panem ⁊ ventris opus solicita mē
6.b. te ꝑtractarem. nullus morderet:
nemo reprehenderet. Nunc āt q̄r iuxta sniaȝ
saluatoris volo operari cibū qui non perit ⁊
antiquā diuinorꝝ voluminum viā sentib⁹ vir
gultisqꝫ purgare: error mihi gemin⁹ iungit:
corrector viciorꝝ falsarius vocor: ⁊ errores nō
auferre: sȝ serere. Tanta est. n. vetustatis con
suetudo vt ēt ꝯfessa plerisqꝫ vitia placeāt: dū
magis pulchros hr̄e volūt codices q̄ȝ emen
datos. qua ꝑꝑ o fratres dilectissimi vnicum
nobilitatis ⁊ hūilitatꝭ exēplar ꝓ flabello ca-
lathis sportellisqꝫ munusculis monachoruȝ
spiritalia hec ⁊ mansura dona suscipite: ac
beatū iob q̄ adhuc apud latios iacebat i ster Job.2.b.
core: ⁊ ꝟmibus scatebatur errorꝝ: integrū im
maculatūqꝫ gaudete. quō. n. post ꝓbationeȝ Ibidē.42.
atqꝫ victoriā duplicia sunt ei vniuersa reddi
ta: ita ego in lingua nr̄a vt audacter loq̄r. fe
ci eum hr̄e q̄ amiserat. Jgiꞇ ⁊ vos ⁊ vnūquē
qꝫ lectorē solita prefatione cōmoneo. ⁊ in ꝑn
cipijs librorꝝ eadē sꝑ annectens rogo: vt vbi
cūqꝫ sꝑ precedentes ꝟgulas videritis: sciatis
ea q̄ subiecta sunt in hebraicis voluminibus
nō haberi. Porro vbi stelle imago ꝑfulxe-
rit: ex hebreo in sermōe nr̄o addita sūt. Nec
nō ⁊ illa q̄ haberi videbanꞇ ita corrupta erāt
vt sensum legētibus tollerēt: orantib⁹ vobis
magno labore correxi: magis vtile quid ex
odio meo ecclesijs xp̄i venturum ratus q̄ȝ ex
aliorum negocio.

Jncipit argumentum in librum iob.

IN terra q̄dē hitasse iob hus̄itidi i fi-
nib⁹ idumee: ⁊ arabie ⁊ erat ei añ
nomē iobab. Et accepit vxorē ara
bissaȝ. ⁊ genuit filiū queȝ vocauit
ennon. Erat āt ipe fili⁹ q̄dē zareth
de esau filijs filius: de mr̄e ꝟo bosra. ita vt sit
q̄ntus ab abraā. Et hi sūt reges q̄ regnauerūt
i edom: in q̄ ⁊ ipse regnauit: sȝ ꝑm⁹ i ea regna
uit balach fili⁹ beor ⁊ nomē eiusdē citatꝭ na-
chaba Post hūc āt balach. Post eū iobab.
q̄ vocaꞇ iob. Post iob āt cusrā q̄ erat dux ex
themāorꝝ regiōe. Et post illuȝ regnauit adar
fili⁹ beath: q̄ excidit madian i cāpo moab. ⁊
nomē citatis ei⁹ chethcauit.

Explicit argumentum.

Jncipit liber iob. Capitulū. I.

VJr erat in terra hus noie iob A
Et erat vir ille simplex ⁊ re- j.2.a.
ctus ac timēs deū: ⁊ recedēs
a malo. Natiqꝫ sr̄ ei septē filij
⁊ tres filie. ⁊ fuit possessio ei⁹ j.42.d
septē milia ouiuȝ: ⁊ tria mi-
lia camelorꝝ: q̄ngēta q̄ȝ iuga boū. ⁊ q̄ngente
asine: ac fāilia ml̄ta nimis. Eratqꝫ vir ille ma
gn⁹ īt oēs orīētales. Et ibāt filij ei⁹. ⁊ faciebāt

conuiuia ꝑ domos:vnuſquiſqꝫ in die ſuo.Et
mittētes vocabant tres ſorores ſuas: vt cōe/
derēt ⁊ biberēt cū eis.Cūqꝫ in orbē tranſiſ/
ſent dies cōuiuij mittebat ad eos iob ⁊ ſācti/
ficabat illos conſurgēſqꝫ diluculo offerebat
holocauſta ꝑ ſingulos.Dicebat.n.Ne forte
peccauerint filij mei:⁊ benedixerit deo i cor
B dibus ſuis.Sic faciebat iob cunctis diebus.
ĵ.2.a. Quadā aūt die cū veniſſent filij dei vt aſſiſte
rent corā dn̄o:affuit iter eos ēt ſathā.Cui di
xit dn̄s.Unde venis?Qui rn̄dēs ait.Circui/
ui terrā ⁊ ꝑambulaui eā.Dixitqꝫ dn̄s ad eū.
Nunq̇d ꝯſideraſti ſeruū meū iob ꝙ nō ſit ei
ſilis i terra: hō ſimplex ⁊ rectus ac timens
deum ⁊ recedens a malo?Cui reſpondēs ſa/
than ait.Nunq̇d fruſtra iob timet deū.Nō/
ne tu vallaſti eum ac domum eius: vniuerſā
qꝫ ſubſtantiā eius ꝑ circuitū?Operib⁹ mān/
um eius benedixiſti:⁊ poſſeſſio eius creuit in
terra.Sed extende paululū manū tuam ⁊ tā
ge cuncta q̄ poſſidet niſi in faciez benedixe/
C rit tibi.Dixit ergo dn̄s ad ſathan.Ecce vni/
uerſa q̄ hꝫ in manu tua ſunt:tantū i eum ne
extēdas manū tuā.Egreſſuſqꝫ ē ſathan a fa/
cie dn̄i.Cum aūt q̄dam die filij ⁊ filie eiuſ co
mederent ⁊ biberent vinum i domo fris ſui
ꝑmogeniti nūciuſ vēit ad iob q̄ diceret.Bo
ues arabāt ⁊ aſine paſcebant iuxta eos.⁊ ir/
ruerūt ſabei:tulerūtqꝫ oīa ⁊ pueros ꝑcuſſerūt
gladio ⁊ euaſi ego ſolus vt nūciarē tibi.Cū/
qꝫ adhuc ille loq̄ret venit alter ⁊ dixit.Ignis
dei cecidit e celo ⁊ tactas oues pueroſqꝫ cō/
ſumpſit.⁊ effugi ego ſolus vt nunciarē tibi.
Sed ⁊ adhuc illo loquēte venit alius ⁊ di/
D xit.Chaldei fecerūt tres turmas ⁊ inuaſerūt
camelos ⁊ tulerunt eos.necnon ⁊ pueros ꝑ
cuſſerunt gladio ⁊ effugi ego ſolus vt nūcia
rem tibi.Adhuc loq̄bat ille.⁊ ecce alius in/
trauit.Et dixit.Filijs tuis ⁊ filiab⁹ veſcētib⁹
⁊ bibētib⁹ vinum i domo fris ſui ꝑmogeniti
repēte vētus vehemēs irruit a regione deſer/
ti ⁊ concuſſit quatuor angulos domus q̄ cor
ruens oppreſſit liberos tuos ⁊ mortui ſunt ⁊
effugi ego ſolus vt nunciarē tibi.Tunc ſurre
xit iob ⁊ ſcidit veſtimēta ſua:⁊ tonſo capite
Eccs.5. corruens in terram:adorauit ⁊ dixit.Nuduſ
egreſſus ſū de vtero mr̄is mee.⁊ nud⁹ reuer
Ps.II.c tar illuc.Dn̄s dedit: dn̄s abſtulit ſicut dn̄o
ĵ.2.c. placuit:ita fcm̄ ē:ſit nomē dn̄i Benedictuz
In oibus his nō peccauit iob labijs ſuis ne/
qꝫ ſtultū q̇d cōtra deū locutus eſt.

II

A
s.1.b. Actū ē aūt cum q̄dā die veniſſent fi
lij dei:⁊ ſtarēt corā dn̄o veniſſet q̊ꝫ
ſathan iter eos.⁊ ſtaret in cōſpectu
eius:vt diceret dn̄s ad ſathan. Unde venis
Qui rn̄dens ait.Circuiui terrā ⁊ ꝑambula
ui eā.Et dixit dn̄s ad ſathan.Nunq̇d ꝯſidera
ſti ſeruū meū iob ꝙ nō ſit ei ſilis i terra vir
ſimplex ⁊ rectus ac timēs deū ⁊ recedens a s.I.a.
malo.⁊ adhuc retinens inocētiam.Tu autē B
cōmouiſti me aduerſus eum:vt affligerē euz
fruſtra.Cui rn̄dens ſathan ait.Pellem pro
pelle:⁊ cuncta q̄ hēt homo dabit ꝓ aīa ſua
Alioq̇n mitte manū tuaz.⁊ tāge os ei⁹ ⁊ car
nē ⁊ tunc videbis ꝙ in faciē bn̄dicat tibi.Di
xit ergo dn̄s ad ſathan.Ecce i manu tua:ē ve
rū tn̄ aīam illius ſerua.Egreſſus igit̃ ſathan a
facie dn̄i ꝑcuſſit iob vlcere peſſimo:a planta
pedis vſqꝫ ad verticē ei⁹.Qui teſta ſaniē ra/ C
debat ſedens i ſterq̇linio.Dixit āt illi vxor ſua
Adhuc tu ꝑmanes i ſimplicitate tua?Bene
dic deo ⁊ morere.Qui ait ad illam.Quaſi
vna de ſtultꝭ mulierib⁹ locuta es. Si bōa ſu/
ſcepimus de manu dn̄i mala aūt cur non ſu
ſtineam⁹.In omnibus his non peccauit iob s.I.d
labijs ſuis.Igitur audientes tres amici iob B
oē malum qd̄ accidiſſet ei:venerūt ſinguli de
loco ſuo eliphaz themanites.⁊ baldath ſui/
tes.⁊ ſophar naamithes.Condixerant.n.vt
ꝑiter venientes viſitarent eū ⁊ conſolarētur.
Cūqꝫ eleuaſſēt ꝓcul oculos ſuos:nō cogno
uerūt eū.Et exclamātes plorauerūt ſciſſiſqꝫ ve
ſtibus ſparſerūt puluerem ſuper caput ſuum
i celum.Et ſederūt cū eo i t̃ra ſeptem diebus
⁊ ſeptem noctibus:⁊ nemo loquebat̃ ei ver/
bum:Uidebant enim dolorem eſſe vehemē
tem.

III

Poſt h̄ aperuit iob os ſuum:⁊ male A
dixit diei ſuo ⁊ locut⁹ ē.Pereat dieſ hiere:
in q̄ nat⁹ ſum:⁊ nox in q̄ dictū eſt cō
ceptus ē hō.Dies ille v̇tatur i tenebras.Nō
req̇rat eū deus deſuꝑ:nec illuſtretur lumine
Obſcurēt eum tenebre ⁊ vmbra mortiſ.Oc
cupet eū caligo:⁊ inuoluat̃ amaritudīe.No
ctem illam tenebroſus turbo poſſideat.Nō
cōputet̃ i diebus āni:nec nūeret̃ in menſibuſ
Sit nox illa ſolitaria:nec laude digna.Ma/ B
ledicant ei q̄ maledicunt diei:q̄ parati ſūt ſu
ſcitare leuiathan.Obtenebrent̃ ſtelle caligi/
ne eius expectet lucem ⁊ non videat:nec or/
tum ſurgētis aurore.Qr nō concluſit oſtia
ventris q̄ portauit me nec abſtulit mala ab
oculis meis.Qr̄ non in vulua mortuus ſuz ĵ.10.
egreſſus ex vtero nō ſtatim perij.Qr̄ except⁹ hiere
genibus:cur lactatus vberibus.Nunc enim
dormiens ſilerem ⁊ ſomno meo requieſcerē C
cum regibus ⁊ cōſulibus terre q̄ edificāt ſibi
ſolitudines aut cum principibus q̄ poſſidēt
aurū:⁊ replent domos ſuas argento.Aut ſi/
cut abortiuum abſcōditū non ſubſiſterē.vel

qui ꝯcepti nō viderunt lucē. Ibi ipij cessaue/
rūt a tumultu ⁊ ibi reqeuerūt fessi robore et
quondā vincti piter sine molestia. Nō audie
runt vocē exactoris. Paruus ⁊ magnꝰ ibi sūt
D ⁊ seruus liber a dño suo. Qr misero data est
lex: ⁊ vita his q̄ in amaritudine aīe sūt? Qui
expectāt mortē ⁊ nō venit q̄si effodiētes the
saurꝫ: gaudētq̧ vehemēter cū inuenerint se/
pulchrū. Viro cuiꝰ abscondita ē via ⁊ circū/
dedit eū ds tenebris anq̄ꝫ comedā suspiro. ⁊
q̄si inundātis aq̄ sic rugitꝰ meꝰ q: timor quē
timebā euenit mihi: ⁊ qd̄ verebar accidit. Nō
ne dissimulaui. Nonne silui. Nonne quieui.
Et venit super me indignatio. IIII

A Respōdens āt eliphaz themanites di/
xit. Si cepimꝰ loqui tibi forsitā mole
ste accipies. Sꝫ ꝯceptū sermonē tene
re q̄s poterit. Ecce docuisti multos ⁊ manus
lassas roborasti. Vacillātes ꝯfirmauerūt ser
mones tui ⁊ genua tremētia ꝯfortasti. Nunc
āt venit sup̱ te plaga. ⁊ defecisti: tetigit te et
B ꝯturbatꝰ es. Vbi timor tuus fortitudo tua. ⁊
patiētia tua. ⁊ pfectio viaꝝ tuaꝝ. Recorda/
re obsecro te. q̄s vnq̄ꝫ inocens perijt: aut qñ
recti deleti sunt. Quin potiꝰ vidi eos q̄ opan
tur iniq̄tatē ⁊ seminant dolores ⁊ metūt eos
flante deo perisse: ⁊ spū ire eiꝰ esse cōsūptos.
Rugitus leonis ⁊ vox leene: ⁊ dētes catulo/
rūꝫ leonū cōtriti sunt. Tigris perit eo q̄ non
C hēret pdaꝫ ⁊ catuli leonis dissipati sūt. Por
ro ad me dictū est vbū abscōditū ⁊ q̄si furtiue
suscepit auris mea venas susurij eiꝰ. In hor/
rore visionis nocturne qñ solet sopor occupa
re hoīes pauor tenuit me ⁊ tremor: ⁊ oīa ossa
mea pterrita sunt. Et cū spūs me presente trā
siret: inhorruerunt pili carnis mee. Stetit q̄
dam cuiꝰ non agnoscebā vultuꝫ imago corā
oculis meis. ⁊ vocē quasi aure lenis audiui.
D Nūquid hō dei cōparatione iustificabit: aut
5.b. factore suo purior erit vir? Ecce q̄ fuiūt ei ñ
.2.a sunt stabiles. ⁊ in angel' suis repperit prauita
tē. Quanto magis hi qui habitāt domos lu/
teas q̄ terrenū hñt fundamentū ꝯsument ve/
lut a tinea de mane vsq̧ ad vesperā succiden
tur. ⁊ q: nullus intelligit in eternū peribunt.
38.c. Qui āt reliq̄ fuerit auferent ex eis: morietur
⁊ non in sapientia. V.

A Voca ergo si ē q̄ tibi rñdeat ⁊ ad ali/
quē sctōꝝ conuertere. Viꝝ stultū in/
terficit iracūdia: ⁊ paruuluꝫ occidit inuidia.
Ego vidi stultū firma radice ⁊ maledixi pul
chritudini eiꝰ statiꝫ. Lōge fient filij eiꝰ a salu
te. ⁊ ꝯterent in porta ⁊ nō erit qui eruat. Cu/
ius messem famelicꝰ comedet ⁊ ipꝫ rapiet ar
B matus. ⁊ bibēt sitientes diuitias eiꝰ. Nihil in

terra sine cā fit. ⁊ de humo ñ egrediet dolor.
Hō nascitur ad laborē. ⁊ auis ad volatum.
Quā ob rē ego deprecabor dñꝫ ⁊ ad deū po
nam eloq̄uꝫ meum. qui facit magna ⁊ inscru
tabilia ⁊ mirabilia absq̧ nūero. qui dat plu/
uiaꝫ sup faciē terre. ⁊ irrigat aquis vniuersa.
Qui ponit hūiles in sublime ⁊ merentes eri
git sospitate. Qui dissipat cogitatiōes mali/
gnoꝝ ne possint iplere manꝰ coꝝ qd̄ ceperāt.
Qui apphendit sapiētes in astutia eoꝝ: ⁊ cō 1.Cor.3.d.
silium prauoꝝ dissipat. Per diē incurrēt te/
nebras ⁊ quasi in nocte sic palpabūt in meri
die. Porro saluū faciet egenū a gladio oris
eoꝝ. ⁊ de manu violenti pauperē. Et erit ege
no spes: iniq̄tas aūt ꝯtrahet os suū. Beatus
hō qui corripit a dño. Increpationē ergo dñi
ne reprobes: q: ipse vulnerat ⁊ medet: pcutit
⁊ manus eiꝰ sanabunt. In sex tribulatiōibus
liberabit te. ⁊ in septima nō tanget te malū.
In fame eruet te de morte ⁊ in bello de manu
gladij. A flagello lingue absconderis ⁊ nō ti C
mebis calamitatē cū venerit. In vastitate et
fame ridebis ⁊ bestias terre non formidabis
Sed cū lapidibus regionū pactū tuuꝫ: ⁊ be/
stie terre pacifice erunt tibi. Et scies q̄ paceꝫ
hēat tabernaculum tuū ⁊ visitans speciē tuā
nō peccabis. Et scies qm̄ multiplex erit semē
tuū. ⁊ progēies tua quasi herba terre. Ingre
dieris in abūdantia sepulchrum: sicut infert
aceruus tritici i tempore suo. Ecce hoc vt in/
uestigauimus: ita est quod auditum mente
pertracta. VI.

Espondēs aūt iob. dixit. Vtinā appē A
derent peccata mea q̄bꝰ iraꝫ merui:
⁊ calamitas quā patior in statera: q̄si harena
maris hec grauior appareret. Vnde ⁊ verba
mea dolore sunt plena: q: sagitte dñi in me
sunt: q̄ꝝ indignatio ebibit spm̄ meū ⁊ terro/
res dñi militāt ꝯ me. Nunq̄d rugiet onager Amos.3.a.
cū habuerit herbā aut mugiet bos cū ante p̄
sepe plenū steterit? Aut poterit comedi insul
sum: quod non est sale cōditum. Aut potest B
aliquis gustare: quod gustatum affert mor/ prouer.27.a
tem. Ai̇c. n. esurienti ēt amara dulcia esse vi/
dentur. Que prius nolebat tangere aīa mea
nunc pre angustia cibi mei sūt. Quis det vt
veniat petitio mea: ⁊ qd̄ expecto tribuat mi/
hi deus ⁊ q̄ cepit ipse me ꝯterat. Soluat ma
num suā. ⁊ succidat me: ⁊ h̄ mihi sit ꝯsolatio
vt affligens me dolore non parcat nec ꝯdicā
sermōibus sancti: q̄ est. n. fortitudo mea vt su
stineant: aut q̄s finis meus vt pati ēt agam.
Nec fortitudo lapidum fortitudo mea: nec
caro mea enea est. Ecce non est auxiliū mihi C
in me: ⁊ necessarij quoq̧ mei recesserūt a me

Que tollit ab aĩco suo misericordiã timorẽ
dñi derelĩqt. Frẽs mei ꝓterierũt me sicut tor/
rẽs q̃ rapti trãsit in ꝯuallib⁹. Qui timẽt pruĩ
nam irruet sup eos nix. Tempore q̃ fuerit dis
sipati peribunt. ⁊ vt icaluerit soluent de loco
suo. Inuolute sunt semite gressuũ eoꝝ ambu
labunt in vacuũ ⁊ peribũt. Considerate semi
tas theman: itinera saba ⁊ expectate paulisp
Confusi sunt quia speraui. Venerũt q̃z vsq̃ ad
me ⁊ pudore cooperti sũt. Nũc venistis: ⁊ mo
D do videntes plagam meã timetis. Nunq̇d di
xi afferte mihi ⁊ d̕ substantia vr̃a donate mi/
hi vl' liberate me de manu hostis. ⁊ de manu
robustorum eruite me? Docete me ⁊ ego tace
E bo. ⁊ si quid forte ignoraz instruite me. Qua
re detraxistis sermonibus veritaṫ cũ e vobis
nullus sit q̃ possit arguere me? Ad icrepãduz
tãtuz eloquia cõcinnaṫ. ⁊ in vẽtũ v̄ba ꝓfertis
Super pupillũ irruitis. ⁊ subuertere nitimini
amicum vr̃m. Verũtñ quod cepistis explete
Prebete aurem. ⁊ videte an mẽtiar. Rñdete
obsecro absq̃ contentione. ⁊ loquentes id qd̃
iustum est iudicate. Et nõ inuenieṫ in lingua
mea iniquitatem: nec in faucibus meis stulti/
cia personabit. VII.
A M Ilitia ẽ vita hominis sr̃ terra. ⁊ sicut
J.14.b. dies mercẽnarij dies ei⁹. Sicut ceru⁹
desiderat vmbraz. ⁊ sicut mercenari⁹
ꝓstolatur finẽ operis sui sic ⁊ ego habui men
ses vacuos. ⁊ noctes laboriosas enumeraui
mihi. Si dormiero. dicam quãdo consurgã. ⁊
rursum expectabo vespam. ⁊ replebor dolori
bus vsq̃ ad tenebras. Induta est caro mea
putredine ⁊ sordibus pl'ueris: cuṫ mea aruit
J.9.c. B ⁊ contracta est. Dies mei veloci⁹ trãsierũt q̃z a
texente tela succiditur. ⁊ ꝯsũpti sũt absq̃ vlla
spe. Memento quia ventus ẽ vita mea ⁊ non
reuertetur ocl's me⁹ vt videat bõa: nec aspici
et me visus hois. Oculi tui i me: ⁊ ñ subsistam
Sicut ꝯsũmitur nubes ⁊ ptrãsit. sic q̃ descẽdit
ad inferos ñ ascendet: nec reuerteṫ vltra i do
C mũ suã: neq̃ cognoscet eũ ãpli⁹ loc⁹ ei⁹. Qua
ꝓpter ⁊ ego ñ parcam ori meo: loq̃r i tribula
tione spũs mei: ꝯfabulabor cum amaritudine
aie mee. Nunq̇d mare ego sũ aut cetus: quia
circundedisti me carcerẽ? Si dixero ꝯsolabiṫ
me lectul⁹ meus ⁊ reuelabor loquẽs mecũ in
stratu meo: terrebis me p sõnia ⁊ p visiões hor/
rore concuties: quãobrez elegit suspẽdiũ aia
D mea. ⁊ mortẽ ossa mea. Desperaui. Nequaq̃
vltra iaz viuã. Pãce mihi: nihil. n. sũt dies mei
Quid ẽ hõ q2 magnificas eum. aut quid ap
J.15.b põis erga eum cor tuũ. Visitas eum diluclo. ⁊
subito probas illũ. Usq̃ ñ parcis mihi: nec
dimittis me vt glutiã saliuã meam? Peccaui

Quid faciã tibi o custos hoĩuz? Quare posui
sti me ꝯtrariũ tibi: ⁊ fact⁹ sũ mihimetipsi grauis
Cur nõ tollis pcm̃ meũ: ⁊ q̃re nõ aufers iniq̇
taté meã? Ecce nũc in puluere dormiam: ⁊ si
mane me q̃sieris: non subsistam. VIII.
R Espõdẽs aũt baldath suites: dixit: A
Usq̃quo loqueris talia: ⁊ spũs mul
tiplex smõis oris tui? Nũquid deus
supplãtat iudiciũ: aut oipotẽs subuertit qd̃
iustũ est? Etiã si filij tui peccauerũt ei: ⁊ dimi
sit eos in manu iniq̇tatis sue: tu tñ si dilucl'o
ꝯsurrexeris ad deũ: ⁊ oipotentẽ fueris depre
cat⁹ si mũdus ⁊ rect⁹ incesseris: statiz euigila B
bit a'd te: ⁊ pacatũ reddet habitaculũ iusticie
tue: intm̃ vt si priora tua fuerint pua: ⁊ nouis
sima tua multiplicent nimis. Interroga eñi Deu.
generationẽ pristinã ⁊ diligẽter inuestiga pa
trũ memoriã: hesterni q̇ppe sumus ⁊ ignora Ps.
mus q̃m sicut vmbra dies nr̃i sũt sup terram:
ipsi docebũt te. Loquent tibi: ⁊ de corde suo
ꝓferent eloquia. Nunq̇d virere põt scirpus
absq̃ humore: aut crescere carectũ sine aqua
Cũ adhuc sit in flore nec carpat manu ante C
oẽs herbas arescit: sic vie oiuz q̇ obliuiscunt
deũ: ⁊ spes hypocrite peribit. Nõ ei placebit
vecordia sua ⁊ sicut tela arãeaꝝ fiducia ei⁹. In
niteṫ sup domũ suã: ⁊ nõ stabit: fulciet eã: ⁊ ñ
ꝯsurget. Humectus videṫ anteq̃ veniat sol: ⁊ in
ortu suo germ̃ ei⁹ egredieṫ. Sup aceruũ pe/
traꝝ radices ei⁹ densabunt ⁊ iter lapides cõ
morabiṫ. Si absorbuerit eũ de loco suo: nega D
bit eũ. ⁊ dicet. Non noui te. Hec est. n. leticia
vie ei⁹: vt rursũ alij de t̃ra germinent. De⁹ nõ
ꝓijcet simplicẽ nec porriget manũ malignis
donec ipleaṫ risu os tuũ ⁊ labia tua iubilo.
Qui oderunt te. induent ꝯfusiõe ⁊ taberna/
culũ impioꝝ non subsistet. IX.
E T rñdẽs iob ait. Vere scio q̃ ita sit ⁊ A
q̃ nõ iustificeṫ hõ cõpositus deo. Si
voluerit ꝯtẽdere cũ eo nõ poterit rñ
dere ei vnũ p mille. Sapiẽs corde ẽ ⁊ fortis
robore. Quis restitit ei. ⁊ pacẽ hũit. qui tran
stulit mõtes. ⁊ nescierũt: hi quos subuertit in
furore suo. qui cõmouet terrã de loco suo. et
colũne ei⁹ cõcutiunt. qui ꝓcipit soli ⁊ nõ oriṫ
⁊ stellas clausit q̃si sub signaculo. qui exten/
dit celos solus. ⁊ graditur sup fluct⁹ maris.
qui facit arcturꝝ ⁊ oriõas ⁊ hyadas ⁊ interiora
austri. qui facit magna ⁊ inscrutabilia ⁊ mi/ B
rabilia quoꝝ nõ ẽ nũerus. Si venerit ad me
nõ videbo eũ: si abierit nõ intelligã. Si repẽ
te interroget: q̇s rñdebit ei. Vel q̇s dicere ei
põt. cur ita facis. Deus cuius ire nemo resi/
stere põt. ⁊ sub quo curuant q̇ portant orbẽ.
quãt⁹ ergo sũ ego vt rñdeã ei. ⁊ loq̃r verbis

meis cuꝫ eo? Qui ēt si habuero q̇ppiā iustū n̄
r̄n̄debo: sꝫ meū iudicē deprecabor. Et cū iuo
cante me exaudierit: n̄ cr̄do ꝙ audierit uocē
meam in turbine. n. cōteret me ⁊ multiplica
bit vulnera mea: ēt sine cā. Non concedit re-
quiescere sp̄z meū. ⁊ iplet me amaritudinibꝰ
C Si fortitudo querit robustissimꝰ ē. Si equi-
tas iudicij: nemo audet pro me testimonium
dicere. Si iustificare me voluero: os meum
ꝯdēnabit me. Si inocētem oñdero: prauum
me ꝯprobabit. Etiā si simplex fuero hoc ip̄m
ignorabit anima mea ⁊ tedebit me vite mee
.d Unum est qđ locutꝰ sū. ⁊ inocentē ⁊ ipiū ipse
ꝯsumit. Si flagellat occidat semel. ⁊ non de
penis innocentium rideat. Terra data est in
manus impij: vultū iudicū eius opit. ꝙ si n̄ il
.b le ē q̇s ergo ē? Dies mei velociores fuer̄t cur
D sore fuger̄t ⁊ non viderūt bonum. Pertran
sierunt q̄si naues poma portantes: sicut aq̇la
volans ad escam. Cū dixero nequaq̄ ita loquar
ꝯmuto faciem meam: ⁊ dolore torqueor. Ue
rebar oia opera mea sciēs ꝙ nō parceres delin
quenti. Si āt ⁊ sic ipius sū qr̄ frustra labora
ui? Si lotus fuero q̄si aquis niuis ⁊ fulxerint
velut mundissime manus mee: tn̄ sordibꝰ in
tinges me ⁊ abhoiabūtur me vestimēta mea
Neqꝫ. n. viro qui sīlis mei est r̄n̄debo: nec qui
mecum in iuditio ex equo possit audiri. Nō ē
q̇ vtrūqꝫ valeat arguere ⁊ ponere manū suā
i ābobꝰ. Auferat a me v̇gā suā: ⁊ pauor eius
nō me terreat. Loq̄r ⁊ nō timebo eū. Neqꝫ
enī possū metuēs r̄n̄dere. X.
Tedet aiam meā vite mee: dimittā ad
A uersū me eloquiū meū. Loq̄r i ama-
ritudine aie mee: dicā deo: noli me condēna
re. Indica mihi: cur me ita iudices. Nunq̇d
bonū tibi videt̄ si calūnieris: ⁊ opprimas me
opus manuū tuaꝝ ⁊ cōsiliū impioꝝ adiuues
Nūquid oculi carnei tibi sunt: aut sicut vi-
B det hō ⁊ tu videbis? Nunquid sicut dies ho
minis dies tui: ⁊ anni tui sicut humana sunt
tp̄a vt q̄ras iniq̇tatē meā ⁊ pcc̄m meū scrute
ris? Et scias qꝛ mihi impiū fecerim: cū sit ne-
mo qui de manu tua possit eruere. Manus
23.f tue fecerūt me ⁊ plasmauerūt me totū in cir
8. cuitu: ⁊ sic repēte precipitas me? Memēto q̄
so ꝙ sicut lutū feceris me: ⁊ i puluerem redu
ces me. Nōne sicut lac mulsisti me: ⁊ sicut ca
C seū me coagulasti? Pelle ⁊ carnibus vestisti
me: ossibus ⁊ neruis cōpegisti me. Uitā ⁊ mi
sericordiā tribuisti mihi ⁊ visitatio tua custo
diuit sp̄z meū. Lꝫ h̄ celes i corde tuo: tn̄ scio
qꝛ vniuersoꝝ memineris. si peccaui ad horā
pepcisti mihi: cur ab iniq̇tate mea mūdū me
eē n̄ pateris: ⁊ si ipiꝰ fuero ve mihi ē: ⁊ si iustꝰ

n̄ leuabo caput: saturatꝰ afflictiōe ⁊ miseria
Et ꝑꝑ supbiā q̄si leenā capies me: reuersusqꝫ
mirabiliter me crucias. Instauras testes tu-
os ꝯ me: ⁊ multiplicas irā tuā aduersuꝫ me
⁊ pene militāt in me. Quare de vulua edu- B
xisti me? qui vtinā cōsumptus eēm: ne oculus ē.3.b.
me videret: fuissē q̄si nō eēm de vtero trāsla Hiere.20.c
tus ad tumulū. Nūq̇d nō paucitas dieꝝ me
orū finiet̄ breui? dimitte ergo me vt plangā
paululū dolorē meū anteq̄ vadā ⁊ nō reuer
tar ad terrā tenebrosā: ⁊ optā mortꝭ caligine
terrā miserie ⁊ tenebraꝝ vbi vmbra mortis ⁊
nullus ordo: sꝫ sempiternus horror ihitat.
Respōdēs aūt sophar naa- XI. A
mathites: dixit. Nunq̇d q̇ multa lo
quit̄ nō ⁊ audiet: aut vir v̇bosus iu-
stificabit̄? Tibi soli tacebūt hoies: ⁊ cum cete
ros irriseris a nullo cōfutaberis: Dixisti eni ē.6.d.
purus ē sermo meus: ⁊ mūdꝰ sū in cōspectu
tuo. Atqꝫ vtinā deꝰ loq̄ret̄ tecū ⁊ apiret la-
bia sua tibi: vt oñderet tibi secreta sapie ⁊ ꝙ
multiplex eēt lex eiꝰ: ⁊ itelligēs ꝙ multo mi
nora exigaris ab eo: q̄ meret̄ iniquitas tua B
forsitā vestigia dei cōprehēdes: ⁊ vsqꝫ ad pfe
ctū oipotentem repies? Excelsior celo est. Et
q̇d facies? Profundior inferno: ⁊ vn̄ cogno
sces? lōgior terra mēsura eius ⁊ latior mari.
Si subuerterit oia vel in vnū coartauerit q̇s C
ꝯdicet ei: vel q̇s dicere ei pōt: cur ita facis. ip
se. n. nouit hoium vanitatē: ⁊ vidēs iniq̇tatē
nōne cōsiderat? vir vanus in supbiā erigitur
⁊ tanq̄ pullū onagri se liberꝝ natū putat. Tu
aūt firmasti cor tuū: ⁊ expandisti ad eū ma-
nus tuas. Si iniquitatē que ē in manu tua
abstuleris a te: ⁊ nō māserit in tabernaculo
tuo iniusticia: tūc leuare poteris faciē tuā abs
qꝫ macula: ⁊ eris stabilis: ⁊ n̄ timebis. Mi- D
serie q̇ꝫ obliuisceris ⁊ q̄si aq̄ꝝ q̄ ꝑterierūt nō
recordaberis ⁊ q̄i meridianꝰ fulgor ꝯsurget
tibi ad vespaꝫ. ⁊ cū te ꝯsūptū putaueris orie-
ris vt lucifer: ⁊ hēbis fiduciā ꝓposita tibi spe Leui.26.b
⁊ d̊fossus securꝰ dormies. Requiesces ⁊ n̄ erit
q̇ te exterreat. Et dep̄cabunt̄ faciē tuā plimi.
Ocl̄i aūt ipioꝝ d̊ficiēt: ⁊ effugiū ꝑibit ab eis
⁊ spes illoꝝ abominat io aie. XII
Respōdēs aūt iob dixit. Ergo vos estis A
soli hoies ⁊ vobiscū morietur sapiētia.
Et mihi ē cor sicut ⁊ vobis: nec iferi
or vr̄i sū. q̇s. n. h̄ q̄ nostis ignorat? qui deride
tur ab amico suo sicut ego: inocabit deum ⁊
exaudiet eū. Deridet̄. n. iusti simplicitas: lā Prou.14
pas cōtēpta apud cogitationes diuitū: para
ta ad tp̄s statutū. Abūdāt tabernacula p̄do B
nū: ⁊ audacē ꝓuocāt deū: cū ipse dederit oia
in manus eoꝝ. Nimirū interroga iumēta ⁊

docebit te:⁊ volatilia celi: ⁊ indicabūt tibi.
Loquere terre ⁊ rñdebit tibi:⁊ narrabūt pi-
sces maris. Quis ignorat q̄ oīa hec manus
dñi fecerit? In cuiꝰ manu aīa oīs viuētis ē ⁊
f.34.a spūs vniuerse carnis hoīs? Nōne auris vba
f.12.b. diiudicat:⁊ fauces comedentis saporē? In
C antiquis est sapiētia ⁊ in multo tpe prudētia
Apud ipsū ē sapia ⁊ fortitudo:⁊ ipe hʒ ɔsiliū
Esa.22.f ⁊ itelligētiā. Si destruxerit nemo ē qui edifi
Apo.3.b cet:si incluserit hoiem nemo ē qui apiat. Si
ɔtinuerit aquas:oīa siccabūt:si emiserit eas:
subuertēt terrā:apud ipsū ē fortitudo ⁊ sapiē
tia. Ipse nouit ⁊ decipientē:⁊ eū q̄ decipitur
Adducit ɔsiliarios in stultū finē:⁊ iudices i
stuporē. Baltheū regū dissoluit:⁊ precingit
D fune renes eoꝝ. Ducit sacerdotes inglorios
⁊ optimates supplātat. Cōmutās labiū veri
um.⁊ doctrinā senū auferēs. Effundit despe
ctionē sup principes:⁊ eos qui oppressi fue-
rāt releuat. Qui reuelat ꝓfunda de tenebris
⁊ ꝓducit in lucem vmbrā mortis. Qui mul
tiplicat gentes:⁊ perdit eas:⁊ subuersas in
integrū restituit. Qui immutat cor principum
populi terre ⁊ decipit eos:vt frustra incedāt
ꝑ inuiū. Palpabūt quasi in tenebris ⁊ nō in
luce:⁊ errare eos faciet quasi ebrios. XIII.
A Ecce oīa vidit oculus meus:⁊ audi-
uit auris mea:⁊ intellexi singla. Se
cūdū sciētiā vrām ⁊ ego noui:nec in
ferior vrī sum. Sʒ tñ ad oīpotentē loquar:⁊
disputare cū deo cupio:prius vos ońdēs fa-
bricatores mēdaciꝫ:⁊ cultores peruersoꝝ do-
gmatū. Atq̄ vtinā taceretis:vt putaremini eē
B sapiētes. Audite ergo correctiones meas ⁊
iudiciū labioꝝ meoꝝ attēdite. Nūqd deꝰ idi
get vr̄o mēdacio:vt ꝓ illo loquamini dolos
Nunqd faciē eiꝰ accipitis:⁊ ꝓ deo iudicare ni-
timini? aut placebit ei quē celare nihil pōt:
aut decipietur vt hō vr̄is fraudulētijs. Ipe vos
arguet:qm̄ in abscondito faciē eius accipitis
Statim vt se cōmouerit turbabit vos ⁊ tror
eius irruet sup vos. Memoria vr̄a cōparabi
tur cineri:⁊ redigentur i lutū ceruices vr̄e. Ta
cete paulisp:vt loquar qdcūq̄ mihi mēs sug
gesserit. Quare lacero carnes meas dētibꝰ
meis:⁊ aīam meā porto in manibus meis?
C Etiā si occiderit me in ipso sperabo. Uerūtñ
vias meas in ɔspectu eiꝰ arguā:⁊ ipse erit sal
uator meus. Nō.n.veniet in ɔspectu eiꝰ oīs
hypocrita. Audite sermonē meū ⁊ enigma-
ta pcipite auribꝰ vr̄is. Si fuero iudicatꝰ:scio
q̄ iustꝰ iueniar q̄s ē q̄ iudicetur mecū? Ueniat
quare tacēs ɔsumor? Duo tm̄ ne facias mi-
hi:⁊ tūc a facie tua nō abscōdar. Manū tuā
lōge fac a me:⁊ formido tua nō me terreat

Uoca me ⁊ ego rñdebo tibi:aut certe loqr: f.14.c
⁊ tu rñde mihi. Quantas hēo iniquitates ⁊ D
pccā:scelera mea ⁊ delicta ostēde mihi. Cur
faciē tuā abscōdis:⁊ arbitraris me inimicū
tuū. Cōtra foliū qd vento rapitur ostēdis potē
tiā tuā:⁊ stipulā siccā psequeris. Scribis eni
ɔ me amaritudines:⁊ cōsumere me vis pec-
catis adolescētie mee. Posuisti i neruo pe- f.33.b.
dē meū:⁊ obseruasti oēs sēmitas meas:⁊ ve
stigia pedū meoꝝ ɔsiderasti. Qui q̄si putre-
do ɔsumēdus sum:⁊ quasi vestimentū qd co
meditur a tinea. XIIII.
Homo natus de muliere breui viuēs A
tpe repletꝰ multis miserijs. q̄ q̄si flos
egreditur ⁊ ɔteritur:⁊ fugit velut vmbra: ⁊ nūq̄
i eodē statu pmanet. Et dignū ducis sup hu
iuscemōi apire oculos tuos:⁊ adducere eū te
cū i iudiciū? Quis pōt facere mūdū de imun
do ɔceptū semine? Nōne tu q̄ solus es. Bre
ues dies hoīs sūt:nūerꝰ mēsiū eiꝰ apō te ē. Cō
stituisti īmios eiꝰ q̄ pteriri ñ poterūt. Rece- B
de paululū ab eo vt q̄escat donec optata veni s.7.a
at ⁊ sicut mercēnarij dies eiꝰ. Lignū hʒ spē
Si pcisū fuerit rursū virescit:⁊ rami eiꝰ pul-
lulant. Si senuerit i tra radix eiꝰ ⁊ in pulue-
re emortuꝰ fuerit trūcꝰ illiꝰ ad odorē aq̄ ger
minabit:⁊ faciet comā: q̄si cū pmū plantatū
est. Hō vero cū mortuus fuerit.⁊ nudatꝰ atq̄
ɔsūptus:vbi q̄so est? Quō si recedant aque de
mari ⁊ fluuiꝰ vacuefactus arescat:sic hō cum
dormierit non resurget. Donec atteratur celū C
non euigilabit: nec cōsurget de somno suo.
Quis mihi hoc tribuat vt i inferno protegas
me ⁊ abscondas me donec ptrāseat furor tu-
us.⁊ constituas mihi tps i q̄ recorderis mei?
Putas ne mortuus hō rursū viuet? Cunctis
diebus q̄bus nūc milito:expecto donec vēiat s.13.a
immutatio mea. Uocabis me ⁊ ego rñdebo D
tibi. Opi manuum tuaꝝ porriges dexteram s.34.
Tu quidē gressus meos dinūerasti:sed parce
peccatis meis signasti q̄si i sacclo delicta mea
sʒ curasti iniq̄tatē meā. Mōs cadēs defluit
⁊ saxum transfertur de loco suo. Lapides exca
uant aq̄.⁊ alluuiōe paulati terra cōsumitur.⁊
hoies gꝰ silter pdes. Roborasti eū paululū
ut in perpetuū trāsiret Immutabis faciē eiꝰ
⁊ emittes eum. Siue nobiles fuerit filij eius
siue ignobiles:ñ itelliget. Attñ caro eiꝰ dū vi
uet dolebit.⁊ anima eiꝰ sr̄ semetipso lugebit A
Respōdens āt eliphaz themā- XV.
nites:dixit. Nunquid sapiēs rñdebit
quasi in vētū loquēs:⁊ iplebit ardore
stomacū suū? Arguis vbis eū q̄ ñ est equalis
tibi ⁊ loqueris qd tibi non expedit. Quātū in
te est euacuasti tiorē.⁊ tulisti preces corā do

Docuit.n.iniq̄tas tua os tuū ⁊ imittaris lin
guā blaſſematiū.Cōdēnabit te os tuū .⁊ nō
ego ⁊ labia tua rn̄debūt tibi.Nūq̄d ꝑmꝰ hō
tu natꝰ es.⁊ añ oēs colles formatꝰ. Nunq̄d
cōſiliū dei audiſti.⁊ īferior te erit eius ſapia?
Quid noſti q̄ ignoremꝰ:q̄d ītelligis q̄ ne
ſciamus?Et ſenes ⁊ antiq̄ ſūt in nobis:multo ve
tuſtiores q̄ꝫ p̄res tui. Nunq̄d grāde ē vt cō
ſoletur te deus?Sꝫ v̄ba tua praua hꝰ ꝓhibēt
Quid te eleuat cor tuū.⁊ q̄ſi magna cogitās
attonitos hēs oculos?Quid tumet ꝯ deum
ſpūs tuꝰ:vt proferas de ore tuo huiuſcemodi
7.d. ſermōes?Quid ē hō vt imaculatꝰ ſit.⁊ vt iu
ſtus appareat natꝰ de mlīe?Ecce int̄ ſcōs eiꝰ
nemo immutabil̄.⁊ celi n̄ ſūt mundi i ꝯſpectu
eius.quāto magis abbominabilis ⁊ iutil̄ hō
qui bibit q̄ſi aquā:iniq̄tatē:Oſtēdā tibi audi
C me quod vidi narrabo tibi.Sapiētes ꝯfitēt̄
⁊ n̄ abſcōdat patres ſuos.Quibus ſol̄ data ē
terra ⁊ n̄ trāſibit alienꝰ ꝑ eos.Cūctis diebꝰ
ſuis ipius ſupbit.⁊ nūerus ānoꝝ icertꝰ ē tyrā
nidis eius.Sonitus terroris ſp̄ i auribꝰ illiꝰ:⁊
cū pax ſit ille ſp̄ inſidias ſuſpicat̄.Nō credit
quod reuerti poſſit de tenebris ad lucē:circū
ſpectans vndiq̄ꝫ gladiū.Cū ſe mouerit ad
q̄rendū panē:nouit quod parꝰ ſit i manu eiꝰ
tenebrarū dies.Terrebit eū tribulatio.⁊ an
guſtia vallabit eū ſicut regē q̄ ꝑpat̄ ad ꝑli
um.Tetēdit in aduerſus deū manū ſuā.⁊ cō
tra oipotentē roboratus ē cucurrit aduerſꝰ
eū erecto collo.⁊ pingui ceruice armatus ē.
Operuit faciē eius craſſitudo ⁊ de laterībꝰ eiꝰ
D arruina depēdet.Habitauit i ciuitatibꝰ deſola
tis.⁊ i domibus deſertis q̄ i cumulos ſūt reda
cte.Nō ditabit̄ nec perſeuerabit ſubāti eius
nec mittet in terra radicē ſuā.nec recedet de
tenebris.Ramos eius areſaciet flāma ⁊ au
feret̄ ſp̄ū oris eiꝰ.Non credet fruſtra errore
deceptus q̄ aliquo ꝑcio redimēdus ſit.Añq̄
dies eiꝰ ipleātur peribit.⁊ manꝰ eiꝰ areſcēt
Ledet̄ q̄ſi vinea i ꝑmo flor̄ botrꝰ eiꝰ ⁊ q̄ſi oliua
ꝓijciēs florē ſuū.Cōgregatio.n.hypocrite
ſterilis ⁊ ignis deuorabit tabernacl̄a eoꝝ q̄
3.7. mūera libēter accipiūt.Cōcepit dolorem:⁊
59.c pepit iniq̄tatē.⁊ vterus eiꝰ ꝑparat dolos.
A Eſpondēs aūt iob:dixit.Audi XVI
ui frequēter talia.Cōſolatores one
roſi vos oēs eſtis.Nūq̄d hēbunt finē
v̄ba ventoſa.Aut aliq̄d tibi moleſtum eſt ſi
loq̄ris.Poterā ⁊ ego ſilia vr̄i loq̄.Atq̄ꝫ vti
nā eēt aīa vr̄a ꝓ aīa mea.Conſolarer ⁊ ego
vos ſmonibꝰ.⁊ mouerē caput meū ſup vos.
Roborarē vos ore meo. ⁊ mouerem labia
mea q̄ſi parcēs vobis.Sꝫ q̄d agā.Si locutꝰ fu
B ero:nō q̄eſcit dolor meꝰ.⁊ ſi tacuero nō rece

det a me.Nūc aūt oppſſit me dolor meꝰ:⁊ in
nihilū redacti ſūt oēs artus mei.Ruge mee
teſtimoniū dicūt ꝯ me:⁊ ſuſcitat̄ falſiloquus
aduerſus faciē meā ꝯtradicēs mihi.collegit
furorē ſuū i me.⁊ cōminans mihi infremu
it ꝯ me dētibus ſuis.Hoſtis meus terribilibus
oculis me ītuitꝰ ē.Aperuerunt ſr̄ me ora ſua ⁊
exprobrātes ꝑcuſſerūt maxillā meā:ſatiati ſūt
penis meis.Cōcluſit me deꝰ apud iniquum
⁊ manibꝰ impioꝝ me tradidit.Ego ille q̄ndā C
opulētus repēte cōtritꝰ ſū:tēuit ceruicē meā
Cōfregit me ⁊ poſuit me ſibi q̄ſi in ſignum.
Circūdedit me lāceis ſuis.conuulnerauit lū
bos meos.Nō pepcit.⁊ effudit in terra vi
ſcera mea.cōcidit me vulnere ſr̄ vulnꝰ:irru
it i me q̄ſi gigas.Saccū cōſui ſr̄ cutē meam
⁊ operui cinere carnē meam.Facies mea intu
muit a fletu.⁊ palpebre mee caligauerunt.
Hec paſſus ſū abſq̄ꝫ iniquitate manus mee: D
cū hērem mūdas ad deū ꝑces.Terra ne ope
rias ſanguinem:neq̄ꝫ iueniat in te locum la
tēdi clamor meus.Ecce.n.in celo teſtis meꝰ
⁊ cōſciꝰ meꝰ i excelſis.Verboſi amici mei:ad
deū ſtillat oculꝰ meus.Atq̄ꝫ vtinam ſic iudi
caret̄ vir cū deo:q̄mo iudicat̄ filius hoīs cum
collega ſuo.Ecce.n.breues āni tranſeunt.⁊
ſeitā ꝑ quā nō reuertar ambulo. XVII
Piritꝰ meꝰ attenuabit̄:dies mei bre A
uiabunt̄.⁊ ſolū mihi ſr̄eſt ſepulchrū
Nō peccaui.⁊ i amaritudinibꝰ mo
rat̄ oculꝰ meꝰ.Libera me ⁊ pōe me iuxta te.
⁊ cuiꝰ vis manꝰ pugnet ꝯ me.Cor coꝝ lōge
feciſti a diſciplina ꝓpterea nō exaltabunt̄.Pre B
dā pollicet̄ ſocijs.⁊ oculi filioꝝ eius deficiēt.
Poſuit me q̄ſi i ꝓuerbiū vulgi.⁊ exemplū
ſū corā eis.Caligauit ad indignationē oculꝰ
meus.⁊ membra mea q̄ſi in nihilū redacta ſūt
Stupebūt iuſti ſr̄ hoc.⁊ innocēs ꝯ hypocri
tā ſuſcitabit̄.Et tenebit iuſtꝰ viam ſuā.⁊ mū C
dis manibꝰ addet fortitudinē.Igit̄ oēs vos
cōuertimini ⁊ venite.⁊ nō inueniā i vobis vllū
ſapientē.Dies mei trāſierūt:cogitatōes mee
diſſipate ſūt torq̄ntes cor meū.Noctem ver D
terūt i diē.⁊ rurſū poſt tenebras ſp̄o lucē.Si
ſuſtinuero infernꝰ domꝰ mea eſt.⁊ in tenebris
ſtraui lectulū meum.Putredini dixi pr̄ meus
es mr̄ mea:⁊ ſoror mea v̄mibꝰ vbi ē ergo nūc
ꝑſtolatio mea.⁊ patientiā meā q̄s cōſiderat?
In ꝓfundiſſimū infernū deſcendēt oia mea.
Putas ne ſaltē ibi erit requies mihi?
Eſpondēs aūt baldath ſuites dixit. XVIII A
tes dixit.Vſq̄ꝫ ad quē finē verba ia
ctas.Intellige ꝑus:⁊ ſic loquimur.Quare repu
tati ſumus vt iumenta.⁊ ſorduimus coram
te?Quid ꝑdis aiam tuā in furore tuo?Nun

q̄d propter te derelinq̄t t̄ra. ⁊ trāsferēt rupes
de loco suo: Nonne lux impij extinguet: nec
B splendebit flamma ignis ei⁹: Lux obtenebre
scet in tabernatulo illi⁹. ⁊ lucerna q̄ s̄r eū ē: ex
tinguetur. Artabūt gressus v̄tut ei⁹ ⁊ preci
pitabit eū ꝯsilium suum. Immisit. n. in rete pe/
des suos. ⁊ in macul' eius ābulat. Tenebitur
planta illius laq̄o: ⁊ exardescet ꝯ euz sit̄. Ab/
scondita est in t̄ra pedica ei⁹. ⁊ decipula ill⁹ s̄r
semitam. Undiq̄ terrebūt eū formidies. ⁊ in
C uoluēt pedes e⁹. Attenuetur fame robur eius
⁊ iedia inuadat costas illius: deuoret pulchri
tudinez cut̄ ei⁹ ⁊ ꝯsūmat brachia illi⁹ p̄mo ge
nita mors. Auellatur de tabernacl'o suo fidu/
cia eius. ⁊ calcet s̄r eum q̄i rex int̄itus. Habitēt i
tabernaculo illi⁹ socij e⁹: q̄ ñ ē: asp̄gat i taber
naculo eius sulphur. Deorsū radices ei⁹ sic
D cent: sursū āt ateratur messis eius. Memoria
illius p̄eat de terra. ⁊ ñ celebretur nomē ei⁹ i
plateis. Expellet eum de luce in tenebras: ⁊
de orbe transferet eum. Non erit semē e⁹ neq̄
p̄genies in populo suo: nec vlle reliq̄e in regi
onibus eius. In die ei⁹ stupebūt nouissimi: ⁊
p̄mos inuadet horror. Hec sūt ergo tabernacl'a
iniqui. ⁊ iste locus eius q̄ ignorat deū. XIX.
A Respondens āt iob dixit. Usq̄ q̄ affligit̄
animā meā. ⁊ atterit̄ me s̄mōib⁹: En
decies ꝯfūditis me. ⁊ ñ erubescitis op
primentes me. Nēpe ⁊ si ignoraui: mecū erit
ignorantia mea. At vos ꝯ me erigimi. ⁊ argui
tis me opprobrijs meis Saltem nunc intelli
gite quia deus ñ eq̄ iudicio afflixerit me. ⁊ fla
Abacuc. I. a gellis suis me cinxerit. Ecce clamabo vim pa
tiens ⁊ nemo audiet. Uociferabor ⁊ non ē q̄
iudicet. Semitam meam circūsepsit: ⁊ tran/
sire ñ possum. ⁊ in calle meo tenebras posuit
Spoliauit me gloria mea. ⁊ abstulit coro/
B nam de capite meo. Destruxit me vndiq̄ ⁊
pereo ⁊ quasi euulse arbori abstulit spem me
am. Irat⁹ est cōtra me furor ei⁹. ⁊ sic me hūit
quasi hostē suū. Sil' venerūt latrones ei⁹. ⁊ fe
cerunt sibi viam p̄ me. ⁊ obsederunt in gyro
tabernaculum meuz. Frēs meos longe fecit
a me ⁊ noti mei q̄i alieni recesserunt a me.
Dereliquerunt me p̄pinq̄ mei. ⁊ q̄ me noue
C rant obliti sunt mei. Inq̄lini dom⁹ mee ⁊ an
cille mee sicut alienū hūerut me: ⁊ q̄si pere
I. 30. c. grinus fui i ocul' cor̄. Seruū meū vocaui ⁊
ñ r̄ndit: ore p̄prio dep̄cabar illum. Halitum
meum exorruit vxor mea: ⁊ orabam filios
vteri mei. Stulti q̄z despiciebant me. ⁊ cum
ab eis recessissem detrahebant mihi. Abho
minati sunt me quōdam ꝯsiliari mei. ⁊ quē
maxime diligebam auersatus est me. Pelli
mee ꝯsumptis carnib⁹ adhesit os meum. ⁊ d̄
relicta sunt tm̄mō labia circa dentes meos
Miseremi mei. miseremini mei saltē vos ami
ci mei: quia manus dñi tetigit me. Quare p̄
sequimini me sicut de⁹ ⁊ carnib⁹ meis satura
mini. Quis mihi tribuat vt scribāt sermōes
mei. Quis mihi det vt exarentur in libro sti B
lo ferreo ⁊ plumbi: lāīna vl' celte sculpātur in
silice. Scio. n. q̄ redemptor meus viuit: ⁊ in
nouissimo die de terra surrectur⁹ sum. Et rur
sum circundabor pelle mea. ⁊ in carne mea
videbo deū. Quē visurus suz egoipse. ⁊ oculi
mei ꝯspecturi sūt. ⁊ ñ alius. Reposita est hec
spes mea in sinu meo. Quare ergo nc̄ dicit̄ p̄
sequamur eum. ⁊ radicē vbi iueniam⁹ ꝯ eum
Fugite ergo a facie gladij: q̄m vltor iniquita
tum gladius est. ⁊ scitote eē iudicium. XX.
Respondens āt sophar naamathites. A
dixit idcirco cogitationoes mee va/
rie succedunt sibi. ⁊ mens i diuersa ra
pitur. Doctrinā qua me arguis audiā. ⁊ sp̄ūs
intelligentie mee respōdebit mihi. Hoc scio a
prin⁹ ex q̄ est posit⁹ hō sup t̄rā: q̄ laus ipior̄
breuis sit. ⁊ gaudium hypocrite ad instar pū
cti. Si ascenderit vsq̄ ad celum superbia ei⁹
⁊ caput eius nubes tetigerit: q̄i sterq̄liniuz in
fiñ perdetur. ⁊ q̄ euz viderāt dicent: vbi ē. Ue B
lut somnium auolās ñ iuenieē. trāsiet sicut vi
sio nocturna. ocul⁹ q̄ eū viderat ñ videbit: nz
vltra intuebiē eū locus su⁹. Filij ei⁹ attern/
tur egestate. ⁊ manus illius reddent ei dolo
rem suū. Ossa eius iplebūtur vitijs adolescē
tie eius. ⁊ cuz eo i puluere dormiēt. Cū. n. dul
ce fuerit in ore eius malū: abscondit illō sub
lingua sua. Parcet illi ⁊ non derelinq̄t illud
⁊ celabit in gutture suo. Panis ei⁹ in vtero
illi⁹ verteē in fel aspidum intrisec⁹. Diuitias q̄s
deuorauit euomet. ⁊ deventre illius extrahet
eas deus. Caput aspidū sugget ⁊ occidet eum C
lingua vipere. Non videat riuulos flumis
torrentis: mell' ⁊ butyri. Luet que facit omnia
nec tñ ꝯsumetur. Iuxta multitudinē adiuen
tionum suarum sic ⁊ sustinebit. q̄m ꝯfringens
nudauit pauperis domum rapuit ⁊ non edifi
cauit eam: nec ē satiatus venē ei⁹. Et cū hūe
rit q̄ ꝯcupierat: possidere ñ poterit. Nō remā
sit de cibo eius. ⁊ p̄pterea nihil p̄manebit de
bonis eius. Cum satiatus fuerit artabiē: estua Eccs.
bit ⁊ omnis dolor irruet sup̄ eū. Utinā ipleat D
tur venter ei⁹ vt emittat in eū irā furoris sui.
⁊ pluat super illum bellū suuz. Fugiet arma
ferrea. ⁊ irruet in arcum ereū eductus ⁊ egre
diens de vagina sua ⁊ fulgurans i amaritudie
sua. Uadent ⁊ venient sup̄ eū horribiles oēs
tenebre abscondite s̄r in occult̄ eius. Deuora
bit eum ignis qui ñ succēdiē affligeē relict⁹

ĩ tabernaclo suo. Reuelabũt celi iniq̃tatẽ ei⁹
ꝛ t̃ra ꝯsurgꝫ aduersus eũ. Aptũ erit germẽ do
mus illi⁹: ꝯtrahet ĩ die furoris dĩ. Hec ẽ ps
hominis impij a deo. ꝛ hereditas verboꝝ ei⁹
a domino. XXI.

A R Espõdẽs aũt iob dixit. Audite q̃so ser
a.ꝛ mones meos. ꝛ agite pniaꝫ. Susti
4.c. nete me vt ꝛ ego loq̃r. ꝛ p⁹ mea si videbĩ ver
ba ridete. Nunquid ꝯ hoiēꝫ disputatio mea ẽ
vt merito ñ debeã ꝯtristari? Attẽdite me ꝛ ob
stupescite. ꝛ suppõite digituꝫ ori vr̃o. Et ego
qñ recordatus fuero ꝑtimesco ꝛ cõcutit car
.12.a nem meã tremor. Quare ergo impij viuũt sub
.1.a leuati sunt ꝯfortatiq̃ꝫ diuitijs? Semen eorũ
ꝑmanet corã eis: ꝓpinquoꝝ turba ꝛ nepotum
B ĩ ꝯspectu eoꝝ. Dom⁹ eoꝝ secure sũt ꝛ pacate
ꝛ nõ ẽ virga dĩ sup illos. Bos eoꝝ ꝯcepit ꝛ ñ
abortiuit: vacca pepit ꝛ nõ ẽ priuata fetu suo
Egrediunt̃ q̃si greges ꝑuuli eoꝝ. ꝛ infantes
eoꝝ exultãt lusibus. Tenent tympanuꝫ ꝛ ci
tharã: ꝛ gaudẽt ad sonitum organi. Ducũt ĩ
bonis dies suos. ꝛ in puncto ad ĩferna descẽ
22.c. dũt. Qui dixerũt deo recede a nobis. ꝛ sciaꝫ
.2.d viarũ tuarũ nolumus. Quis ẽ oĩpotẽs vt ser
uiamus ei. Et q̃d nobis ꝓdest si orauerimus
illum. Verũtamẽ q2 nõ sunt in manu eorũ
24.c bona sua: ꝯsiliũ impioꝝ longe sit a me. Quo
tiẽs lucerna ĩpioꝝ extiguet̃. ꝛ superueniet eis
C ĩnũdatio: ꝛ dolores diuidꝫ furoris sui. Erunt
sicut palee añ faciẽ venti. ꝛ sicut fauillã quã
turbo dispgit. Deus seruabit filijs illi⁹ dolo
rem prĩs ꝛ cũ reddiderit tũc sciet. Videbunt
oculi ei⁹ ĩterfectõeꝫ suã: ꝛ de furore omnipo
tẽtis bibꝫ. Quid. n. ad eũ ꝑtinet de domo sua
post se. Et si numerus mensium eius dimi
dietur. Nunquid deum docebit quispiam
scientiam: qui excelsos iudicat. Iste mori
tur robustus ꝛ sanus diues ꝛ felix: viscera ei⁹
plena sunt adipe: ꝛ medullis ossa illius irri
gantur. Ali⁹ vero moritur ĩ amaritudĩe aĩe sue
absq̃ꝫ vllis opibus ꝛ tñ simul in puluer̃ dor
D miẽt. ꝛ vermes operiẽt eos. Certe noui cogi
tatões vr̃as: ꝛ sñias ꝯ me iniq̃s. Dicitis enĩ:
Ubi ẽ dom⁹ ꝑncipis. ꝛ vbi tabernacula ĩpio
rũ? Interrogate quẽlibꝫ d̃ viatoribus. ꝛ hec
eadeꝫ illũ ĩtelligere cognoscet̃. Quia ĩ diẽ ꝑ
ditiõis ꝑuat̃ malus. ꝛ ad diẽ furoris ducetur
D Quis arguet corã eo vias ei⁹. ꝛ q̃ fec̃ q̃s r̃d
det illi? Ipe ad sepulchra ducetur. ꝛ ĩ ꝯgerie
mortuorũ vigilabit. Dulcis fuit glaries coci
ti: ꝛ p⁹ se oẽm hominẽ trahꝫ. ꝛ añ se ĩnumera
biles. Quõ igr̃ ꝯsolamini me frustra: cũ r̃spõ
sio vr̃a repugnare ostensa sit veritati. XXII.

A R Espondens aũt eliphaꝫ themanites di
xit: Nunq̃d deo põt ꝯparari hõ: etiã
cum perfecte fuerit scientie. Quid prodest
deo si iustus fueris: aut q̃d ei ꝯfers si immacu
lata fuerit vita tua. Nunquid timẽs arguet
te, ꝛ veniet tecum ĩ iudiciũ. ꝛ ñ ꝓpt̃ malitiam
tuam plurimaꝫ. ꝛ ĩfinitas iniq̃tates tuas? Ab
stulisti. n. pignus fratꝝ tuoꝝ sine cã. ꝛ nudos
spoliasti vestibus. Aquã lasso non dedisti. ꝛ
esurienti subtraxisti panẽ. In fortitudĩe bra B
chij tui possidebas terrã. ꝛ potẽtissim⁹ obtine
bas eã. Viduas dimisisti vacuas ꝛ lacertos
pupilloꝝ ꝯminuisti. Propterea circũdatus
es laqueis. ꝛ conturbat te formido subita. Et
putabas te tenebras nõ visuꝝ. ꝛ ĩpetu aqua
rum ĩnũdantiũ non oppressuꝫ iri. An cogitas ꝙ
deus excelsior celo sit. ꝛ sr̃ stellaꝝ vertice subli
met̃. Et dicis q̃d. n. nouit de⁹. Et quasi ꝑ cali
ginẽ iudicat. Nubes latibuluꝫ eius: nec nr̃a
ꝯsiderat. ꝛ circa cardĩes celi ꝑambulat. Nũ C
quid semitaꝫ seculoꝝ custodire cupis quã cal
cauer̃t viri iniqui q̃ sublati sũt añ tp̃s suuꝫ: ꝛ
fluui⁹ subuertit fũdamẽtũ eoꝝ. Qui dicebãt s.21.b
deo recede a nobis. ꝛ q̃si nihil possit facere
omnipotẽs: estimabãt eũ: cũ ille ĩplesset do
mos eoꝝ bõis. Quoꝝ sñia ꝓcul sit a me. Vi Ps.106.
debũt iusti ꝛ letabuntur. ꝛ inocens subsana
bit eos. Nõne succisa ẽ erectio eoꝝ. ꝛ reliq̃as
eorũ deuorauit ignis. Acquiesce igitur ei.
ꝛ habeto pacẽ. ꝛ ꝑ hec habebis fructus optios
Suscipe ex ore illi⁹ legẽ. ꝛ pone sermões ei⁹
in corde tuo. Si reuersus fueris ad oĩpotẽteꝫ D
edificaberis. ꝛ lõge facies iniq̃tatẽ a taberna
culo tuo. Dabit ꝓ terra silicẽ. ꝛ ꝓ silice torrẽ
tes aureos. Eritq̃ꝫ oĩpotẽs ꝯ hostes tuos. ꝛ
argẽtũ coaceruabit̃ tibi. Tũc sr̃ oĩpotentẽ de
litijs afflues. ꝛ eleuabis ad deũ faciẽ tuaꝫ
Rogabis euꝫ. ꝛ exaudiet te. ꝛ vota tua red
des. Decernes rẽ ꝛ vẽiet tibi. ꝛ in vijs tuis
splẽdebit lumẽ. Qui. n. hũiliatus fuerit: erit pĭoꝝ.29.d
in gloria ꝛ q̃ inclinauerit oclos suos: ipse
saluabit̃. Saluabit innocẽs: saluabitur autẽ
mundicia manuũ suaꝝ. XXIII.

R Espõdẽs aũt iob ait: Nũc q̃ꝫ in ama A
ritudĩe est s̃mo me⁹. ꝛ manus plage
mee aggrauata est sr̃ gemitũ meum
Quis mihi tribuat vt cognoscã ꝛ inueniam
illum. ꝛ veniã vsq̃ꝫ ad soliũ ei⁹? Ponã corã
eo iudiciũ. ꝛ os meũ r̃plebo increpatõibus:
vt sciã verba q̃ mihi r̃spõdeat. ꝛ intelligã q̃d
loq̃tur mihi. Nolo mĩta fortitudine ꝯtẽdat B
mecum: nec magnitudĩs sue mole me pre
mat. Proponat equitatẽ ꝯ me ꝛ ꝑueniet ad
victoriam iudiciũ meũ. Si ad oriẽtẽ iero, nõ
appꝫ: si ad occidentẽ ñ intelligaꝫ eũ. Si ad si
nistram q̃d agam. Nõ apphẽdã eũ. Si me ver
tam ad dexteram: ñ videbo illũ. Ipse vero circ C

viã meã:⁊ ꝓbabit me q̃si auꝝ: qđ ꝑ ignẽ trã
sit. Vestigia eius secutꝰ est pes meꝰ:viã eius
custodiui:⁊ nõ declinaui ex ea. A mãdatꝭ la
bioꝝ eius nõ recessi:⁊ in sinu meo abscõdi v-
ba oris eius. Jpse.n.solus ẽ ⁊ nemo auertere
põt cogitationẽ eiꝰ:⁊ aĩa eiꝰ qđcunqȝ voluit
D hoc fecit. Cũqȝ expleuerit i me volũtatẽ suã
⁊ alia m̃lta silia p̃sto sũt ei. Et idcirco a facie
eiꝰ turbatus sũ:⁊ ꝯsiderãs eũ:timore sollici-
tor. Deꝰ molliuit cor meũ:⁊ oĩpotens cõtur
bauit me. Nõ.n.pij ꝑꝑ imminẽtes tenebras:
nec faciẽ meã operuit caligo. XXIIII.

A AB oĩpotẽte nõ sunt abscõdita tp̃a:q̃
ãt nouerũt eũ:ignorat dies illiꝰ. Alij
t̃minos trãstulerũt:diripuerũt greges
⁊ pauerũt eos. Asinũ pupilloꝝ abegerunt:⁊
abstulerũt ꝓ pignore bouẽ vidue. Subuer-
terunt pauperꝝ viã.⁊ oppresserũt pariter mã
B suetos t̃re. Alij q̃si onagri i deserto egrediũ-
tur ad opus suũ:vigilãtesqȝ ad p̃dã p̃parant
panẽ liberis. Agrũ nõ suũ demetũt:⁊ vineã
eiꝰ quẽ vi oppresserũt vindemiãt. Nudos di
mittũt hoies indumẽta tollẽtes: q̇bus nõ est
operimẽtũ i frigore:quos hymbres mõtiũ
rigant:⁊ nõ hñtes velamen ãplexãt lapides
Vi fecerũt dep̃dãtes pupillos ⁊ vulgũ pau-
perẽ spoliauerũt. Nudis ⁊ icedẽtibus absqȝ
vestitu:⁊ esuriẽtibus tulerũt spicas. Jnt̃ acer
uos eoꝝ meridiati sũt: q̇ calcatꝭ torcularibꝰ
sitiũt. De ciuitatibꝰ fecerũt viros gemere:⁊
aĩa vulneratoꝝ clamauit:⁊ deꝰ inultũ abire
C nõ patit. Jpsi fuerũt rebelles lumini. Nescie
rũt vias eiꝰ:nec reuersi sũt ꝑ semitas illiꝰ. ma
ne p̃mo ꝯsurgit homicida: iterfecit egenũ ⁊
pauperẽ:ꝑ noctẽ vo erit q̃si fur. Oculꝰ adul
teri obseruat caliginẽ dicẽs:non me videbit
oculus:⁊ opiet vultũ suũ. Perfodit in tene
bris domos:sicut i die ꝯdixerãt sibi ⁊ igno-
rauert lucẽ. Si subito apparuerit aurora ar
bitrant vmbrã mortis:⁊ sic in tenebris q̃si in
luce ambulãt. Leuis ẽ sup faciẽ aque. Male
dicta sit pars eiꝰ i terra:nec ãbulet ꝑ viã vi-
neaꝝ. Ad nimiũ calorẽ trãsiet ab aq̇s niuiũ
D ⁊ vsqȝ ad inferos pccm̃ illiꝰ. Obliuiscat eius
mia. Dulcedo illius v̇mes. Nõ sit in recor-
datiõe:sȝ ꝯterat sicut lignũ ifructuosũ. Pa-
uit.n.sterilẽ ⁊ q̃ nõ parit:⁊ vidue bñ nõ fecit
Detraxit fortes i fortitudine sua:⁊ cũ stete-
rit nõ credet vite sue. Dedit ei deꝰ locũ pnie
Apo.2.f. ⁊ ille abutit eo i supbia. Oculi aũt eiꝰ sũt in
vijs illiꝰ. Eleuati sũt ad modicũ ⁊ nõ subsi-
stẽt ⁊ humiliabunt sicut oĩa ⁊ auferentur:⁊
sicut sũmitates spicaꝝ ꝯterent. Qđ si nõ ẽ ita
q̇s me põt arguere eẽ mentitũ:⁊ ponere an-
te deũ verba mea. XXV.

REspõdẽs autẽ baldath suites:dixit. A
Potestas ⁊ terror apud eũ est: q̇ fa
cit ꝯcordiã i sublimibꝰ suis. Nũq̇d ẽ
numerꝰ militũ eiꝰ? Et sup quẽ non surget lu-
men illius? Nunq̇d iustificari põt hõ cõpa- S.4.d.
ratꝰ deo aut apparere mũdus natꝰ de muliere
Ecce luna ẽt nõ splẽdet:⁊ stelle nõ sũt mũde
i ꝯspectu eiꝰ:quãto magis hõ putredo ⁊ fi-
lius hominis vermis. XXVI.

REspondẽs aũt iob:dixit: Cuius ad- A
iutores nũquid ibecillis? Et sustẽtãs
brachiũ eiꝰ q̇ nõ ẽ fortis? Cui dedisti
ꝯsiliũ? Forsitã illi q̇ nõ hȝ sapiam ⁊ prudẽtiã
tuã oñdisti plurimã? Quẽ docere voluisti. B
Nõne eũ qui fecit spiramẽtũ? Ecce gigãtes
gemũt sub aquis:⁊ q̇ hitãt cũ eis. Nudus ẽ
iferus corã illo:⁊ nullũ ẽ operimẽtũ ꝑdi tiõi
Qui extẽdit aquilonẽ sup vacuũ:⁊ appẽdit
terrã sup nihilũ. Qui ligat aq̃s i nubibus su C
is:vt nõ erũpãt parit deorsũ. Qui tenet vul-
tum solij sui:⁊ expãdit sup illud nebulã suã.
Terminũ circũdedit aquis:vsqȝ duȝ finiant.
lux ⁊ tenebre. Colũne celi cõtremiscũt:⁊ pa-
uent ad nutũ eius. Jn fortitudine illius re- D
pẽte maria cõgregata sunt:⁊ prudẽtia eius
ꝑcussit supbũ. Spũs eiꝰ ornauit celos ⁊ ob
stetricãte manu eiꝰ eductꝰ ẽ coluber tortuo-
sus. Ecce hec ex ꝑte dicta sunt viaꝝ eiꝰ. Et cũ
vix ꝑuã stillam sermonũ eiꝰ audierimꝰ:q̇s po
terit tonitruum magnitudinis illius intueri?

ADdidit quoqȝ iob assũens XXVII.
parabolam suã.⁊ dixit. Viuit deus q̇
abstulit iuditium meum.⁊ oĩpotẽs q̇
ad amaritudinem adduxit aiaȝ meã:quia do
nec super est alitus i me.⁊ spũs dei in naribus
meis ñ loquẽtur labia mea iiq̇tatẽ:nec ligũa
mea meditabitur mẽdatium. Absit a me: vt
iustos vos eẽ iudicem Donec deficiaȝ:ñ rece
dã ab inocencia mea Justificatiõeȝ meã quã I.Joã
cepi tenere:ñ deseraȝ. Neqȝ.n. rep̃hendit me B
cor meum:i oĩ vita mea. Sic ipiꝰ iimicꝰ meꝰ
⁊ aduersarius meus q̃i iniquꝰ. Que ẽ.n.spes
hypochrite si auare rapiat.⁊ non liberet deus
animam eius? Nũq̇d deꝰ audiet clamorẽ eiꝰ B
cũ venerit sr̃ eũ ãgustia? Aut poterit i oĩpotẽ C
te delectari.⁊ inuocare deum oĩ tp̃e? Docebo
vos per manũ dei q̃ oĩpotẽs hẽat:nec abscon
dã. Ecce vos oẽs nostis.⁊ q̇d sine cã vana lo C
quimini? Hec ẽ ꝑs hois ipij apꝰ deũ ⁊ heredi-
tas violentorum quã ab oĩpotẽte suscipient:
Si multiplicati fuerit filij eius i gladio erũt
⁊ nepotes eius ñ saturabunt pãe. Qui reliq̇
fuerint ex eo sepelient i interitu ⁊ vidue illiꝰ ñ
plorabunt. Si ꝯportauerit q̃i t̃ra argentũ ⁊
sicut lutum p̃parauerit vestimẽta: p̃parabit q̇

dē sed iustus vestiet illis. ⁊ argētū inocēs di
B uidet. Edificauit sicut tinea domuz suā: ⁊ sicut
custos fecit vmbraculū. Diues cū dormierit
nihil secū afferet. apiet ocl'os suos. ⁊ nihil in-
.48. ueniet. Apphēdet eū q̄si aqua inopia: nocte
opprimet eum tēpestas. Tollz eū vētꝰ vrēs ⁊
auferet ⁊ velut turbo rapiet eū de loco suo.
Et mittet sr̄ euz. ⁊ nō parcet: de māu eiꝰ fugi
ens fugiet. Striget sr̄ euz manus suas: ⁊ sibi
labit sr̄ illū ituens locū eius. XXVIII

A Habet argētū vēaruz suarū pricipia ⁊
auro locus ē i quo cōflat. Ferrū d̄ t̄ra
tollit: ⁊ lapis solutꝰ calore i es v̄tit.
Tēpus posuit tenebris: ⁊ vniuersoꝝ finē ipe
ꝯsiderat. Lapidē quoqꝫ caliginis ⁊ vmbram
mortꝭ diuidit torrēs a pplo pegrināte: eos q̄s
oblitꝰ ē pes egentꝭ hoīs ⁊ inios. Terra de q̄
oriebat pāis: in loco suo igni subuersa ē. Lo
cus saphyri lapides eiꝰ: ⁊ glebe illius auruz
Semitā ignorauit auis: nec intuitꝰ ē eā ocu
B lus vulturis. Nō calcauert eā filij istitoꝝ nec
ptrāsiuit p eam leena. Ad silicē extendit ma
nū suā: subuertit a radicibꝰ mōtes. In petris
riuos excidit ⁊ oē preciosuz vidit oculꝰ eiꝰ.
Profūda quoqꝫ fluuioꝝ scrutatꝰ ē: ⁊ abscōdi
n.3.b ta pduxit in lucē. Sapia v̄o vbi iuenit ⁊ q̄s
3.8.b ē locus intelligētie. Nescit hō p̄ciū eiꝰ: nec i
C uenit i terra suauit viuētiū. abyssus dicit: n̄ ē
5.7.a i me ⁊ mar loq̄tur: nō ē mecū. Nō dabit au
rū obrizū p ea: nec appēdet argētū i cōmu
tatiōe eiꝰ. Nō cōferet tinctꝭ indie coloribus:
nec lapidi sardonico p̄ciosissimo: vel saphy-
ro. Nō adequabit ei aurū vel vitrū: nec com
mutabunt p ea vasa auri excelsa ⁊ eminētia
nō cōmemorabunt i cōpatiōe eius. Trahit
aūt sapia de occultꝭ. Nō adequabit ei topa-
zius de ethiopia: nec tinctur mūdissime ꝯpo
nent. Unde ergo sapia vēit ⁊ q̄s ē locꝰ itelli
D gētie. Abscondita ē ab ocul' oīum viuētiū vo
lucres q̄z celi latet. Perditio ⁊ mors dixert
auribꝰ nr̄is audiuimus famam eiꝰ. Deus in
telligit viā eius. ⁊ ipse nouit locū illiꝰ. Ipse
n. fines mūdi ituet. ⁊ oīa q̄ sub celo sūt respi-
cit. Qui fecit ventꝭ pōdꝰ ⁊ aq̄s appēdit i mē
sura qn̄ pōebat pluuijs legē. ⁊ viā pcell' sonā
tibꝰ: tūc vidit illā. ⁊ enarrauit p̄parauit ⁊ in-
5.110. uestigauit. ⁊ dixit hoī. Ecce timor dn̄i ipa ē sa
5.10.a piētia.. ⁊ recedere a malo itelligētia. XXIX

A Addidit q̄z iob assumēs parabolam
suam ⁊ dixit. Quis mihi tribuat vt
sim iuxta mēses pristinos s̄m dies q̄
bus deꝰ custodiebat me. Qn̄ splendebat lu-
cerna eius sup caput meuz. ⁊ ad lumen eius
ambulabā i tenebris. Sicē fui in diebꝰ adole-
scētie mee. qn̄ secreto deꝰ erat i tabernaculo
meo. Qn̄ erat oīpotens mecuz: ⁊ in circuitu
meo pueri mei. Qn̄ lauabā pedes meos bu
tyro: ⁊ petra fundebat mihi riuos olei. Qn̄
pcedebā ad portā citatꝭ: ⁊ in platea parabāt B
cathedrā mihi. Uidebant me iuuenes ⁊ ab
scondebant: ⁊ senes assurgentes stabāt. Pri
cipes cessabant loqui: ⁊ digitū superpōebāt
ori suo. Uocē suā cohibebāt duces: ⁊ lingua
eoꝝ gutturi suo adherebat. Auris audiens
btificabat me ⁊ oculus vidēs testimōiuz red
debat mihi: eo q̄ liberassē pauperē vociferā
tem ⁊ pupillū cui n̄ erat adiutor. Bn̄dictio C
pituri sr̄ me veniebat: ⁊ cor vidue consolatus
sū. Justicia indutꝰ sū. ⁊ vestiui me sicut vesti
mēto ⁊ diademate iudicio meo. Oculus fui
ceco ⁊ pes claudo. Pr̄ eram pauperum ⁊ cāz
quā respiciebā diligētissime inuestigabā. Cō
terebā molas iniq̄: ⁊ de dētibꝰ illiꝰ auferebā
p̄dā. Dicebamqꝫ. In nidulo meo moriar: ⁊
sicut palmā multiplicabo dies. Radix mea
apta ē secus aq̄s: ⁊ ros morabit in messione D
mea. Gl'ia mea sp innouabit: ⁊ arcus meꝰ i
māu mea instaurabit. Qui me audiebāt ex-
pectabāt sniam: ⁊ intēti tacebant ad consiliū
meum. Uerbis meis addere nihil audebāt
⁊ sup illos stillabat eloq̄um meū. Expecta-
bant me sicut pluuiā: ⁊ os suum apiebant q̄
si ad hymbrē serotinū. Si qn̄ ridebā ad eos
nō credebāt: ⁊ lux vultus mei nō cadebat in
t̄ra. Si voluissē ire ad eos: sedebam primus.
Cunqꝫ sederē q̄si rex circūstāte exercitu eraz
tū merentium cōsolator. XXX

N Unc āt deridēt me iuniores tpe: q̄ꝝ A
nō dignabar p̄res ponere cū canibꝰ
gregis mei. Quoꝝ v̄tus manuz mi-
hi erat p nihilo. ⁊ vita ipsa putabāt indigni.
Egestate ⁊ fame steriles: q̄ rodebant in soli-
tudine squalentes calamitate ⁊ miseria. Et
mandabāt herbas ⁊ arboꝝ cortices ⁊ radix
iunipoꝝ erat cibꝰ eoꝝ. Qui de conuallibus
ista rapiētes cū singula reperissēt: ad ea cuz
clamore currebāt. In desertꝭ hitabant torrē-
tiū. ⁊ in cauernis t̄re vl' sr̄ glareā. Qui int̄ hu
iuscemōi letabant: ⁊ eē sub sentibus delitias
ꝯputabant filij stultoꝝ ⁊ ignobiliū: ⁊ in t̄ra
penitꝰ nō parentes. Nunc āt i eoꝝ cāticuz v̄-
sus sū ⁊ factꝰ sū eis in pūerbiū. Abhominānt B
me ⁊ longe fugiunt a me. ⁊ faciem meā con
spuere nō verēt. Pharetrā. n. suā apuit: ⁊ af
flixit me ⁊ freuū posuit in os meū. Ad dexte
rā orētis calamitatis mee ilico surrexerūt.
Pedes meos subuerterūt: oppressērt q̄si flu-
ctibus semitis suis. Dissipauerunt itinera
mea insidiati sūt mihi ⁊ p̄ualuerūt. ⁊ nō fuit
q̄: ferrz auxilium. Quasi rupto muro ⁊ apta

ſanna irruerũt ſup me:⁊ ad meas miſerias ꝺ
uoluti ſũt. Redactꝰ ſũ in nihilũ. Abſtulit q̃ſi
C vẽtꝰ deſideriũ meũ:⁊ velut nubes ptranſit
ſalus mea. Nũc autem i memetipſo marcet
ſcit aia mea:⁊ poſſidẽt me dies afflictionis.
Nocte os meũ pforaꝛ doloꝛibus:⁊ q̃ me co
medũt nõ dormiũt. In multitudine eoꝝ cõ
ſũmunt veſtimẽtũ meũ:⁊ q̃ſi capitio tunice ſue
cinxerũt me. Cõparatꝰ ſuꝫ luto:⁊ aſſimilatꝰ
ſũ fauille ⁊ cineri. Clamo ad te ⁊ nõ exaudis
ſ.19.c. me:ſto ⁊ nõ reſpicis me. Mutatus es mihi i
crudelẽ:⁊ in duritia manus tue aduerſaris
mihi. Eleuaſti me ⁊ quaſi ſup ventuꝫ ponẽs
eliſiſti me valide. Scio q2 moꝛti trades me
vbi ꝯſtituta ẽ domus oĩ viuẽti. Verũtñ non
ad ꝯſũptionẽ eoꝝ emittis mãũ tuã:⁊ ſi coꝛru
B erint:ipſe ſaluabis. Flebã quõdã ſup eo qui
afflictus erat:⁊ cõpatiebaꝛ aia mea pauperi
Expectabã bona:⁊ venerunt mihi mala:pꝛe
ſtolabar lucẽ:⁊ erupuerũt tenebꝛe. Interioꝛa
mea efferbuerũt abſq3 vlla req̃e: pꝛeuenerũt
me dies afflictiõis. Merẽs incedebã ſine fu
roꝛe ꝯſurgẽs:in turba clamabam. Frater fui
dꝛaconũ ⁊ ſocius ſtrutionũ. Cutis mea deni
grata ẽ ſup me:⁊ oſſa mea aruerunt pꝛe cau
mate. Verſa ẽ i luctũ cithara mea: ⁊ oꝛganũ
meũ in vocẽ flentiũ. XXXI
Epigi fedus cũ oculis meis:vt ne co
A P gitarẽ quidẽ de virgine. Quã.n.ptẽ
haberet i me deꝰ deſup:⁊ hereditatẽ
oĩpotẽs de excelſis? Nũq̃d nõ pditio ẽ iniq̃:
⁊ alienatio opantibꝰ iniuſtitiã? Nõne ipſe ꝯſi
derat vias meas:⁊ cũctos greſſus meos di
Proũ.5.d numerat? Si ambulaui in vanitate ⁊ feſtina
ſ.54.c. uit in dolo pes meus:appẽdat me in ſtatera
iuſta:⁊ ſciat deus ſimplicitatẽ meã. Si decli
nauit greſſus meos de via:⁊ ſi ſecutꝰ ẽ oculꝰ
meꝰ coꝛ meũ:⁊ ſi i manibꝰ meis adheſit ma
cula. ſerã ⁊ aliꝰ comedat:⁊ ꝓgenies mea era
diceꝛ. Si deceptũ ẽ coꝛ meũ ſup muliere:⁊ ſi
ad oſtiũ amici mei iſidiatꝰ ſũ:ſcoꝛtũ alterius
ſit vxoꝛ mea:⁊ ſup illã icuruenꝛ alij. Hoc eni
nephaſ ẽ ⁊ iq̃uitaſ maxia:ignis vſq3 ad pdi
B tionẽ deuoꝛãs:⁊ oĩa eradicãs germina. Si
ꝯtempſi ſubire iudiciũ cũ ſeruo meo ⁊ ancil
la mea:cũ diſceptarẽt aduerſũ me. Quid.n.
faciã cũ ſurrexerit ad iudicandũ deꝰ: ⁊ cũ q̃
Luce.16.a ſierit:q̃d rñdebo illi? Nũq̃d nõ in vtero fecit
me:q2 ⁊ illũ operatꝰ ẽ:⁊ foꝛmauit me in vul
ua vnꝰ? Si negaui qđ volebãt paupibꝰ ⁊ ocu
los vidue expectare feci. Si comedi bucellã
meã ſolus:⁊ nõ comedit pupillus ex ea. q2
ab infantia mea creuit mecũ miſeratio: ⁊ de
vtero matris mee egreſſa ẽ mecũ. Si deſpe
xi ptereũtẽ:eo ꝙ nõ hũerit indumẽtũ: ⁊ abſq3
opimẽto pauperẽ. Si nõ bñdixerũt mihi la
tera eiꝰ:⁊ de velleribꝰ ouiũ meaꝝ calefactus
ẽ. Si leuaui ſup pupillũ manũ meã:ẽt cũ vi
derẽ me i poꝛtã ſuperioꝛẽ:humerus meus a
iũctura ſua cadat:⁊ bꝛachiũ meũ cũ ſuis oſſi
bus ꝯfringaꝛ. Semp.n.q̃ſi tumentes ſup me
fluctꝰ timui deũ:⁊ põdus eiꝰ ferre nõ potui.
Si putaui auꝝ robur meũ ⁊ obrizo dixi fidu
cia mea. Si letatꝰ ſũ ſup multĩs diuitijs meis: C
⁊ q2 plurima reppit manus mea. Si vidi ſo
lem cũ fulgeret ⁊ lunã incedẽtẽ clare:⁊ le
tatũ ẽ i abſcõdito coꝛ meũ: ⁊ oſculatꝰ ſũ ma
nũ meã oꝛe meo:q̃ ẽ iniquitas maxima ⁊ ne
gatio ꝯ deũ altiſſimũ. Si gauiſuſ ſũ ad ruinã poꝛũ.17.a
eiꝰ qui me oderat:⁊ exultaui ꝙ iueniſſet eũ
malũ. Nõ.n.dedi ad peccãduꝫ guttur meuꝫ
vt expeterẽ maledicẽs aiaꝫ eiꝰ. Si nõ dixerũt D
viri tabernaculi mei:q̃s det de carnibꝰ eiꝰ vt
ſaturemur. Foꝛis nõ mãſit pegrinꝰ: oſtiũ me
um viatoꝛi patuit. Si abſcõdi q̃ſi hõ pctm̃
meum:⁊ celaui in ſinu meo iĩq̃tatẽ meã. Si
expaui ad multitudinẽ nimiam.⁊ ꝺſpectio
ꝓpinq̃ꝝ terruit me.⁊ ñ magis tacui:nec egreſ
ſus ſum oſtiũ. Quis mihi tribuat auditoꝛẽ
vt ꝺſiderium meum audiat omnipotẽs.⁊ li
brum ſcribat ipſe qui iudicat:vt in humero
meo poꝛtẽ illum. ⁊ circũdẽ illũ q̃ſi coꝛonam
mihi? Per ſinglos gradus meos ꝓnũciabo
illum.⁊ q̃ſi pncipi offerã eũ. Si aduerſũ me
terra mea clamat:⁊ cum ipſa ſulci eiꝰ deflent.
Si fructus eiꝰ comedi abſq3 pecunia.⁊ aiaꝫ
agricolarũ eiꝰ afflixi ꝓ frumento oꝛiaꝛ mi
hi tribulꝰ.⁊ ꝓ oꝛdeo ſpina. XXXII
Miſerũt ãt tres viri iſti rñdere iob: A
O eo ꝙ iuſtus ſibi videreꝛ. Et iratus in
dignatuſq3 ẽ heliu filiꝰ barachel bu
zites de cognatiõe rã. Iratꝰ ẽ ãt aduerſũ iob
eo ꝙ iuſtuꝫ ſe eẽ diceret coꝛã deo. Poꝛro ad
uerſũ amicos eiꝰ indignatꝰ ẽ eo ꝙ nõ inueniſ
ſent rñſionẽ rõnabilẽ:ſꝫ tñmõ condẽnaſſent
iob. Igr̃ heliu expectauit iob loquentem:eo
ꝙ ſenioꝛes eẽnt q̃ loq̃banꝛ. Cũ ãt vidiſſet ꝙ B
tres rñdere nõ potuiſſent iratꝰ ẽ vehemẽter
Rñdẽſq3 heliu filiꝰ barachel buzites:dixit
Junioꝛ ſũ tpe vos ãt ãtiq̃oreſ. Idcirco dimiſ
ſo capite veritꝰ ſũ vobis idicare meã ſniam
Sperabã.n.ꝙ etas ꝓlixioꝛ loq̃retur.⁊ ãnoꝝ ſ.12.b
mltitudo doceret ſapiam. Sed ut video ſpũſ
ẽ i hoĩbus.⁊ iſpiratio oĩpotentĩ dat itelligen
tiã. Nõ ſũt lõge ſapientes:nec ſenes itelligũt
iudiciũ. Jõ dicã:audite:me oſtendã vobis ẽt C
ego ſapiam meã. Expectaui.n.ſermones ve
ſtros audiui pꝛudentiã veſtrã:Donec diſce
ptaremini ſermonibꝰ vr̃is.⁊ donec putabaꝫ
vos aliq̃d diceꝛ ꝯſiderabã. Sꝫ vt video nõ ẽ

q̃ possit arguere iob ꝛ rñdeat ex vobis ẜmõi/
b⁹eius. Ne forte dicat; iuẽim⁹sapiã deꝰ ꝓiecit
cit eũ ñ hõ . Nihil locut⁹ est mihi ꝛ ego ñ ẜ
sermones vr̃os rñdebo illi. Extimuerũt nec
rñderũt vltra:abstulerũtq̃ a se eloquiũ. Quĩ
D igitur expectaui ꝛ ñ sũt locuti:steterũt nec rñ/
derunt vltra:rñdebo ꝛ ego ꝑtez meã ꝛ oñdã
sciaz meam. Plen⁹ sũ.n. sermõib⁹ ꝛ coartat
me spũs vteri mei.En venter me⁹ q̃si mustũ
absq̃ spiraculo qd laguñculas nouas dirrũ/
pit.Loquar ꝛ respirabo paululũ:apiã labia
mea ꝛ rñdebo. Non accipiã personam viri
ꝛ dñ hoi ñ equabo. Nescio.n. q̃diu subsistã
si p⁹modicum tollat me factor meus
Audi igitur iob eloquia. XXXIII.
A mea:ꝛ omnes ẜmões meos ausculta
Ecce apui os meum:loq̃t ligua mea in fauci
bus meis.Simplici corde meo ẜmões mei:ꝛ
sniam labia mea puram loquẽtur.Spũs dei
fecit me.ꝛ spiraculum oĩpotentis viuificauit
me. Si potes rñde mihi . ꝛ aduersus faciem
meam ꝯsiste.Ecce ꝛ me sicut ꝛ te fecĩ deus:ꝛ d
eodem luto ego q̃z format⁹ sũ.Uerũ tũ mira
culum meũ ñ te terreat.ꝛ eloq̃ntia mea nõ sit
tibi grauis.Dixisti ergo i aurib⁹ meis.ꝛ vocẽ
verborum tuoꝝ audiui.Mũd⁹sũ ego ꝛ absq̃
B delicto:immaculat⁹:ꝛ ñ ẽ iiq̃tas i me. Qꝛ q̃re
las i me reppit:iõ arbitratus est me inimicuz
ij.d sibi.Posuit in neruo pedes meos: custodi/
uit oẽs semitas meas. Hoc ergo iq̃ non es iusti
ficatus. Rñdebo tibi quia maior sit de⁹ hoie
Aduersus eum ꝯtendis:q̃ ñ ad oĩa verba rñ
derit tibi.Semel loq̃t deus:ꝛ seruo idipz ñ repe
rit. Per somniũ i visiõe nocturna q̃n irruit
C sopor sr̃ hoies:ꝛ dormiunt in lectulo. Tunc
aperit aures viroꝝ ꝛ erudiens os instruit di/
sciplinã vt auertat hoiez ab his que fecit.ꝛ li/
beret eum de superbia:eruẽs aiaz ei⁹ a corru
ptione ꝛ vitã illius vt ñ trãseat in gladiũ.In/
crepat quoq̃ ꝑ dolorẽ in lectlo.ꝛ oĩa ossa ei⁹
marcescere facit. Abhoiabil ei fit i uita sua
pãis ꝛ aie illi⁹cib⁹ añ desiderabilis.Tabescet
caro eius:ꝛ ossa q̃ tecta fuerãt nudabũt.Appro
pinq̃bit corruptioni anima eius.ꝛ vita illius
mortiferis.Si fuerit ꝓ eo angelus loq̃ns vn⁹
de milib⁹ vt annũciet hois eq̃tatẽ:miẜebr̃ ei⁹
ꝛ dicet.Libera eum:vt ñ descẽdat i corruptio
D nem.Inueni i quo ei ꝓpitier.Cõsũpta ẽ caro
eius supplicijs reuertat ad dies adolescẽtie
sue.Deꝑcabitur deum ꝛ placabil ei erit: ꝛ vi
debit faciẽ eius in iubilo.ꝛ reddet hoi iusticiã
suaz. Respiciet hoies: ꝛ dicet. Peccaui ꝛ vere
deliqui.ꝛ vt erã dign⁹ ñ r̃cepi.Liberauit aiaz
suã ne ꝑgeret i interitũ:sz viuẽs lucẽ videret
Ecce h oĩa opat de⁹ tribus vicib⁹ ꝑ singlos vt

reuocet aĩas eoꝝ a corruptione.ꝛ illũiet lu
ce viuentium.Attẽde iob ꝛ audi me: ꝛ tace:
dum ego loquor. Si aũt hẽs q̃d loq̃ris rñde
mihi.Loq̃re volo.n.te apparere iustũ.Qd si
non habes:audi me tace ꝛ docebo te sapiam
Ronuncias itaq̃ he/ XXXIIII.
A liu ẽt h locutus est. Audite sapiẽtes
verba mea.ꝛ eruditi auscultate me.
Auris.n.verba probat ꝛ guttur escas gustu s.12.b.
diiudicat.Iudicium eligam⁹ nobis ꝛ i ter nos
videamus q̃d sit melius.Qꝛ dixit iob:iustus
sum ꝛ deus subuertit iudiciũ meũ.In iudicã
do.n. me mendaciuz:ẽ violẽta saggitta mea
absq̃ vllo pccõ. Quis ẽ vir vt est iob qui bi/
bit subsãnationem q̃si aquã q̃ gradit.cũ opan
tibus iniq̃tatẽ ꝛ ãbulat cũ viris ipijs:Dixit ei
Non placebit vir deo:ẽt si cucurrerit cum eo
Iõ viri cordati audite me.Absit a deo impi/
B etas:ꝛ ab omnipotẽte iiq̃tas.Q p⁹ei hois r̃d
det ei:ꝛ iuxta vias singuloꝝ r̃stituet eis.Uere
n. deus ñ ꝯdemnabit frustra:nec oĩpotẽs sub
uertet iudicium. Quẽ ꝯstituit aliũ sr̃ trã:aut
quẽ posuit sr̃ orbem quẽ fabricat⁹ est: Si di/
rexerit ad eum cor suuz:spm̃ illi⁹ ꝛ flatum ad
se trahet.Deficiet oĩs caro siml.ꝛ homo in cine
rẽ reuertetur.Si hẽs ergo intellectũ audi q̃
dr̃:ꝛ ausculta vocem eloquij mei. Nũq̃d q̃ ñ
amat iudicium sanari põt.Et quõ tu eum q̃
iustu⁹ est intm̃ ꝯdẽnas.Qui dic̃ regi:apostata
q̃ vocat duces impios.Qui ñ accipit ꝑsonas
C principũ:nec cognouit tyranũ cũ disceptaret
ꝯ pauperem.Q p⁹ei manuũ e⁹ sũt vniuersi.Su
bito morient.ꝛ in media nocte turbabuntur
populi:ꝑtrãsibũt. ꝛ auferent violẽtum absq̃ s.31.a.
manu.Oculi.n.eius sr̃ vias hoiuz.ꝛ oẽs gres
sus eorũ ꝯsiderat.Nõ sũt tenebre.ꝛ ñ ẽ vmbra
mortis vt abscondant ibi q̃ opant iiquitatem Prou.5.b
Neq̃ ei vltra i hois potestate est:vt veniat ad
deuz in iudicium.Cõteret m̃ltos inũerabiles
ꝛ stare faciet alios ꝓ eis. Nouit.n. opera eo
rum ꝛ idcirco inducet noctẽ.ꝛ ꝯterẽt.Quasi i
pios percussit eos in loco videntiuz.Qui q̃si de
industria recesserũt ab eo.ꝛ oẽs vias eius intel
ligere noluerũt:vt ꝑuenire facerẽt ad eũ clãmo
D rem egẽi.ꝛ audiret vocẽ paupũ.Ipo.n. cõce
dente pacem:q̃s ẽ q̃ ꝯdẽnet.Ex q̃ abscõderit
vultũ q̃s est q̃ contempleẗ euz.Et sr̃ gẽtes.ꝛ
sr̃ oẽs hoies.Qui regnare facit hoiez hypo/
critam ꝑꝑ pccã ppl̃i. Qꝛ ergo ego locut⁹ suz
deum te quoq̃ ñ ꝓhibeo. Si erraui tu doce
me.Si iniq̃tatẽ locut⁹ sũ vltra ñ addã nũq̃d
a te de⁹ expetit eã:quia displicuit tibi. Tu ei
cepisti loq̃. ꝛ nõ ego q̃ si q̃d nosti melius lo
quere.Uiri itelligẽtes loq̃ntur mihi:ꝛ vir sa/
piens audiat me. Iob aũt stulte locutus est ꝛ

verba illiꝰ ñ sonant disciplinã. Pr̃ mi ꝓbet
iob vsq3 ad finem. Ne desinas ab hoie iniqui
tatis qui addidit sr̃ pccã sua blasfemiã. Inter
nos interi constringat. ⁊ tũc ad iudiciũ ꝓuo
cet sermonibus suis deum. XXXV.
A Igit̃ heliu h̃ rursũ locutus ẽ. Nũquid
equa vr̃ tibi tua cogitatio vt diceres
iustior deo sum. Dixisti .n. Nõ tibi placz qđ
rectuz est: vl̃ q̃d tibi ꝓderit: si ego peccauero
Itaq3 ego rñdebo sermonibus tuis. ⁊ amicis
B tuis tecum. Suscipe celũ ⁊ intuere. ⁊ ꝯtéplar̃
ethera ꝙ altior te sit. Si peccaueris quid ei
nocebis? Et si multiplicate fuerit iniquitates
tue: quid facies ꝯ eum. Porro si iuste egeris
quid dõabis ei: aut q̃d de manu tua accipiet
Hõi qui silis tui est nocebit ipietas tua. ⁊ fi-
C lium hois adiuuabit iusticia tua. Propter
multitudinem calũniatoꝝ clamabũt ⁊ eiula
bunt pp vi brachĳ tyrãnoꝝ. Et non dixit vbi
est deus q̃ fecit me: q̃ dedit cãmia i nocte. Qui
docet nos sr̃ iumenta terre: ⁊ sr̃ volucres celi
D erudit nos. Ibi clamabunt. ⁊ non exaudiet
pp superbiaz maloꝝ. Nõ ergo frustra audiet
deus. ⁊ oipotẽs cãs singuloꝝ ĩtuebit̃. Etiã cũ
dixeris. ñ considerat: iudicar̃ corã illo. ⁊ expe
cta eum. Nũc .n. ñ ifert furoré suũ. nec vlciscit̃
scelus valde. Ergo iob frustra aperit os suuz
⁊ absz scia verba multiplicat. XXXVI.
A Addẽs quoq3 heliu h̃ locutꝰ ẽ. Sustie
me paululum. ⁊ idicabo tibi. Adhuc
n. hẽo qđ ꝓ deo loquar. Repetã sciaz
meam a principio. ⁊ opatoré meũ ꝓbabo iu-
stum. Uere .n. absq3 mendatio ſmones mei ⁊
perfecta scia probabit̃ tibi. Deꝰ potẽtes non
abicĳt cũ ⁊ ipse sit potens: sz ñ saluat ipios. ⁊
iudicium pauperibꝰ tribuit. Nõ auferet a iu
sto oculos suos. ⁊ reges in solio collocat i ppe
tuũ. ⁊ illic erigunt̃. Et si fuerit in cathenis ⁊
viciãt̃ funibus paupertatis: indicabit eis opa
B eorum ⁊ scelera eoꝝ: quia violẽti fuert̃. Reue
labit quoq3 auré eoꝝ vt corripiat. ⁊ loq̃t̃ vt re
uertãtur ab iiq̃tate. Si audierit ⁊ obseruaue
rint complebũt dies suos i bono ⁊ ãnos suos
in glĩa. Si ãt ñ audierint: trãsibũt per gladiũ
⁊ consummẽt̃ i stultitia. Siulatores ⁊ callidi
prouocãt iraz dei: neq3 clamabũt cũ vincti fu
erint. Moriet̃ i tẽpestate anima eoꝝ. ⁊ vita eo
rum inter effeminatos. Eripiet de angustia
sua paupez ⁊ reuelabit i tribulatiõe auré eiꝰ
Igit̃ saluabit te de ore angusto latissime ⁊
C non hñte fũdamentũ subt̃ se. Reqes ãt mẽse
tue erit plena pinguedine. Cã tua q̃si ipĳ iu-
dicata ẽ: cãz iudiciumq3 recipies. Nõ te gꝰ su
perz ira vt aliquem opprimas: nec multitudo
donorũ inclinet te. Depõe magnitudiné tuã

absq3 tribulatione. ⁊ oẽs robustos fortitudie
Ne protrahas nocté: vt ascendãt ppl̃i ꝓ eis
Caue ne declines ad iiq̃tatẽ. Hanc .n. cepisti
sequi pꝰ miſiã. Ecce deꝰ excelsus i fortitudie
sua ⁊ nullus ei silis in legislatoribꝰ. Quis po
terit scrutari vias eius: aut quis audet ei di
cere: opatus es iiq̃tatẽ. Meméto ꝙ ignores
opꝰ eiꝰ de q̃ cecinert viri. Oẽs hoies vidẽt eũ
vnusquisq3 ituet̃ ꝓcul. Ecce deꝰ magnꝰ vincẽs B
sciam nr̃az. Nũerus annoꝝ eiꝰ iestiabil̃. Qui
aufert stillas pluuie. ⁊ effundit hymbres ad
instar gurgitum: qui de nubibus fluũt: q̃ ꝑte
xunt cũcta desr̃. Si voluerit extender̃ nubes
q̃si tentorium suum: ⁊ fulgurare lumie suo d
sr̃: cardines q̃z maris opiet. Per h̃ .n. iudicat
populos. ⁊ dat escas multis mortalibus. In
manibus abscõdit lucez. ⁊ ꝑcipit vt ei rursus
adueniat. Annũciat de ea amico suo ꝙ pos-
sessio eius sit. ⁊ ad eam possit ascẽder̃
Super hoc expauit cor XXXVII. A
meum ⁊ emotũ est de loco suo. Aud
⁊ auditionem i terrore vocis eiꝰ ⁊ sonũ d ore
illius ꝓcedẽtẽ. Subt̃ oẽs celos ipe cõsiderat
⁊ lumen illiꝰ sr̃ tmios terre. Pꝰ eũ rugiet soni
tus: tõabit voce magnitudis sue ⁊ nõ inuesti
gabitur cuz audita fuerit vox eius. Tonabit
deꝰ i voce sua mirabil̃r q̃ facit magna ⁊ iscru
tabilia. Qui precipit niuivt descendat i terra
⁊ hyemis ꝓpluuĳs ⁊ hymbri fortitudinis sue
Qui in manu omnium hoinum signat: vt no
uerit singuli opa sua. Ingredietur bestia la- B
tibulum suuz ⁊ in ãtro suo morabit̃. Ab interio
ribus egrediet̃ tempestas: ⁊ ab arcturo frigꝰ
flante deo cõcrescit gelu. ⁊ rursum latissime
fũdũt̃ aque. Frumentũ desiderat nubes ⁊ nu
bes spargunt lumẽ suũ. Que lustrãt cuncta
per circuitũ quocũq3 eas volũtas gubernãtis
duxerit ad oẽ qđ ꝑcepit illis sr̃ faciẽ orbis ẽra
rũ siue in vna tribu: siũ i ẽra sua siue in q̃cũq3
loco mie sue eas iusserit inueniri. Ausculta h̃ C
iob: sta ⁊ considera mirabilia dei. Nunquid
scis q̃ñ precepit deus pluuĳs vt oñderet lucẽ
nubiũ eis. Nũquid nosti semitas nubum ma
gnas ⁊ perfectas scias. Nõne vestiméta tua
calida sunt cũ perflata fuerit ẽra austro. Tu
forsitan cuz eo fabricatus es celos q̃ solidissi
mi q̃si ere fusi sr̃. Ostẽde nobis q̃d dicamꝰ illi
Nos q̃ppe inuoluimur tenebris. Quis nar D
rabit ei q̃ loq̃r? Etiam si locutꝰ fuerit: hõ de-
uorabitur: at nunc ñ vidẽt lucẽ. Subito aer
coget̃ in nubes: ⁊ vẽtꝰ trãsiens fugabit eas.
Ab aquilone auꝝ vẽit: ⁊ ab eo formidolosa
laudatio. Digne eum iueĩr ñ possumꝰ. Ma
gnꝰ fortitudie ⁊ iudicio ⁊ iusticia. ⁊ enarra-
ri ñ põt. Jõ timebunt eũ viri. ⁊ ñ audebũt con-

teplari oẽs qui sibi videntur esse sapientes.
A R Espõdẽs aũt dñs XXXVIII
iob de turbie dixit. Quis ẽ iste iuol-
40.a. uẽs sñias fmõib⁹ iperitꝭ? Accige sicᷓ
vir lũbos tuos: interrogabo te. ⁊ rñde mihi.
Ubi eras qñ ponebã fũdamẽta ťre? Indica
mihi si hẽs intelligẽtiã. Quis posuit mensu
ras ei⁹ si nosti: vel q̇s tetẽdit sup eam lineaꝫ.
Sr̃ q̊ bases illius soliditate sũt. Aut q̇s demi
sit lapidẽ angularẽ eius cũ me laudarent siľ
astra matutia. ⁊ iubilarẽt oẽs filij dei. Quis
conclusit ostijs mare qñ erũpebat q̃si de vul-
ua ꝓcedẽs: cum ponerẽ nubem vestimẽtuꝫ
ei⁹ ⁊ caligine illud q̃si pãnis ifantie obuolue
B rẽ. Circundedi illud ťminis meis. ⁊ posui ve
ctẽ ⁊ ostia ⁊ dixi. Usqꝫ huc venies. ⁊ nõ pro-
cedes ampli⁹. ⁊ hic ꝯfringes tumẽtes fluct⁹ tu
os. Nũqd post ortũ tuũ ꝑcepisti diluculo. ⁊
oñdisti aurore locũ suũ. Nũqd tenuisti cõcu
tiens extrema ťre. ⁊ excussisti impios ex ea.
Restituet vt lutũ signaculũ. ⁊ stabit sicut ve
stimẽtũ. Auferet ab impijs lux sua ⁊ brachi
um excelsũ ꝯfringet. Nunqd ingressus es ꝓ
fundũ maris ⁊ i nouissimis abyssi deambula
sti. Nũqd apte sũt tibi porte mortis. ⁊ ostia
tenebrosa vidisti: Nũqd cõsiderasti latitudi
nẽ terre. Indica mihi si nosti oia in qua via
lux hitet. ⁊ tenebrarꝫ qs locus sit vt ducas
vnumqdqꝫ ad ťmios suos. ⁊ intelligas semi
C tas domus eius. Sciebas tũc q̄ nascitur⁹ es
ses. ⁊ nũerꝫ dierꝫ tuorꝫ noueras: Nunqd in-
gressus es thesauros niuis aut thesauros grã
dis aspexisti que ꝑparaui in tp̃s hostis in diem
pugne ⁊ belli? Per quam viã spgit lux di-
uidit estus sr̃ ťraz? Quis dedit vehemẽtissimo
hymbri cursũ: ⁊ viã sonãtis tõitrui: vt plue-
ret sr̃ ťram a bsqꝫ hoie i deserto vbi null⁹ mor
taliũ ꝯmoratur vt ipleret iuiã ⁊ desolatã: ⁊ ꝓ
duceret herbas virẽtes? Quis ẽ pluuie pr̃:
vl̃ qs gẽuit stillas roris? De cui⁹ vtero egres
sa est glacies ⁊ gelu de celo qs gẽuit? In simi
tudinem lapidis aq̃ durant. ⁊ sũficies abyssi
ꝯstrigr̃. Nũqd ꝯiungere valebis micãtes stel
las pliades: aut gyrꝫ arcturi poteris dissipa-
re: Nunqd ꝓducis luciferꝫ i tp̃e suo. ⁊ vespe
rũ sr̃ fines ťre ꝯsurgere facis? Nunqd nosti
ordinẽ celi: ⁊ pones rõnẽ eius i terra? Nũqd
eleuabis in nebula vocẽ tuã: ⁊ ipet⁹ aqꝫ opi
D et te? Nunqd mittes fulgura ⁊ ibũt ⁊ ruer
tẽtia dicẽt tibi. adsumus? Quis posuit i vi-
sceribus hois sapiam: vl̃ qs dedit gallo in
telligẽtiam? Quis enarrabit celorꝫ rõneꝫ. ⁊
ꝯcẽtum celi qs dormire faciet? Qñ fũdaba
tur puluis in terra: ⁊ glebe ꝯpigebant. Nun
qd capies leene pdã: ⁊ aiaꝫ catulorꝫ ei⁹ iple-
bis qñ cubãt i antris: ⁊ i specub⁹ isidiãt: Quis Ps.146
ꝑpat coruo escã suã: qñ pulli eius clamãt ad
deũ vagientes eo q̄ nõ habeãt cibos.
N Unqd nosti tp̃s pt⁹. XXXIX A
ibicũ i petris: vel pturientes ceruas
obseruasti: Dinũerasti mẽses ꝯcept⁹
earꝫ: ⁊ scisti tp̃s pt⁹ earꝫ: Incuruant ad fetũ ⁊
pariũt: ⁊ rugit⁹ emittũt. Separant filij earꝫ ⁊
pgũt ad pastũ: egrediuntur ⁊ non reuertent
ad eas. Quis dimisit onagrꝫ liberꝫ ⁊ vincula
eius quis soluit? Cui dedi in solitudine do-
mũ: ⁊ tabernacula eius in terra salsugis. Cõ
tẽnit multitudinẽ ciuitatꝭ: clamorẽ exactoris
nõ audit. Circũspicit mõtes pascue sue: ⁊ vi-
rentia qqꝫ pquirit. Nunqd volet rinoceros B
seruire tibi aut morabit ad presepe tuũ. Nũ
quid alligabis rhinocerota ad arandũ loro
tuo: aut ꝯfringet glebas valliũ post te. Nun
quid fiduciam habebis in magna fortitudie
eius: ⁊ derelinquis ei labores tuos. Nunqd
credas illi qm̃ sementẽ reddat tibi ⁊ aream
tuã cõgreget. Pẽna strutõis similis ẽ pẽnis
herodij ⁊ accipitris. Qñ derelinquit oua sua
in terra: tu forsitan in puluere calefacies ea?
Obliuiscitur q̄ pes conculcet ea: aut bestia
agri ꝯterat. Durat ad filios suos quasi non
sint sui: frustra laborauit nullo timore cogẽ
te. Priuauit enim eam deus sapientia: nec C
dedit illi intelligentiã. Cũ tp̃s fuerit in altuꝫ
alas erigit: deridet equum ⁊ ascẽsoreꝫ eius:
Nũqd prebebis equo fortitudine: aut circũ-
dabis collo eius hinnitũ. Nunqd suscitabis
eũ q̃si locustas: Gl̃ia nariũ ei⁹ ťror: ťrã vngu
la fodit. Exultat audacter: i occursũ pgit ar-
matis. Cõtẽnit pauorẽ: nec cedit gladio. Su
p ipsuꝫ sonabit pharetra: vibrabit hasta ⁊ cli
peus. Feruẽs ⁊ fremẽs sorbet terrã: nec repu
tat tube sonare clangorẽ. Ubi audierit buc-
cinã: dicit vah: ꝓcul odorat bellũ exhortatio
nem ducũ: ⁊ vlulatũ exercitus. Nunqd p sa
pientiã tuã plumescit accipiter: expandens
alas suas ad austrꝫ: Nũquid ad preceptũ tu-
um eleuabit aquila: ⁊ in arduis ponet nidũ
suũ. In petris manet: i ꝑrupt̃ silicibus cõmo
rat: atqꝫ in accessis rupib⁹. Inde cõtẽplatur D
escã: ⁊ de lõge oculi eius ꝓspiciũt. Pulli ei⁹
lãbũt sanguinẽ: ⁊ vbicũqꝫ cadauer fuerit sta
tim adest. Et adiecit dñs ⁊ locutus ẽ ad iob
Nũquid q ꝯtẽdit cũ deo: tã facile ꝯquiescit?
Utiqꝫ qui arguit deũ: dꝫ ⁊ rñdere ei. Respõ
dẽs aũt iob: dixit. Qui leuiter locutus sũ rñ
dere qd possũ? Manũ meã ponã sup os meũ S.9.c.
Unũ locutus sũ: qd vtinam nõ dixissẽ. ⁊ alte
rũ quibus vltra nõ addam. XL.
R Espõdẽs aũt dñs iob de turbie dixit A

S.38.a Accinge ſicut vir lumbos tuos: interrogabo
te ⁊ indica mihi. Nunquid irritū facies iudi-
ciū meum. ⁊ cōdēnabis me vt iuſtificeris. Et
ſi hēs brachiū ſicut deꝰ ⁊ voce ſilr tonas cir-
cunda tibi decorē ⁊ in ſublime erigere: ⁊ eſto
glorioſus. ⁊ ſpecioſis induere veſtibꝰ. Diſp-
B ge ſupbos ī furore tuo: ⁊ cōfunde eos. ⁊ reſpi-
ciēs oēm arrogantē hūilia. Reſpice cūctos
ſuperbos ⁊ confunde eos ⁊ cōtere impios i
loco ſuo. Abſconde eos ī puluere ſil ⁊ facies
eoꝝ demerge in foueā: ⁊ ego cōfitebor ꝙ ſal-
uare te poſſit dextera tua. Ecce behemoth quē
Dan4.e. feci tecum: fenū quaſi bos cōedet. Fortitudo
eius in lūbis eiꝰ: ⁊ vtus illius in vmbilico vē
tris eiꝰ. Stringit caudam ſuam quaſi cedrū:
nerui teſticuloꝝ eius ꝑplexi ſunt. Oſſa eius
velut fiſtule eris: cartilago illius q̄ſi lamine
C ferree. Ipſe ē pricipiū viarū dei. Qui fecit eū
applicabit gladium eius: huic montes her-
bas ferūt. Oēs beſtie agri ludent ibi: ſub vm-
bra dormit in ſecreto calami in locis humē
tibꝰ. Protegunt vmbre vmbram eiꝰ: circun
dabūt eū ſalices torrentis. Ecce abſorbebit flu
uiū ⁊ nō mirabitur ⁊ hȝ fiduciā ꝙ influat ior-
danis in os eiꝰ. In oculis eius quaſi hamo
capiet eū: ⁊ in ſudibꝰ ꝑforabit nares eiꝰ. An
extrahere poteris leuiathā hamo. ⁊ fune liga
B bis linguā eius? Nunquid pones circulū ī na
ribus eius: aut armilla ꝑforabis maxillā eiꝰ
Nunquid multiplicabit ad te ꝓces aut loquet
tibi mollia? Nunquid feriet tecū pactū: ⁊ acci-
pies eū ſeruū ſēpiternū? Nunquid illudet ei q̄ſi
aui aut ligabis eū ancillis tuis? Concidēt eū
amici diuidēt illū negociatores. Nunquid im
plebis ſagenas pelle eius: ⁊ gurguſtiū piſciū
capite illius? Pones ſup eū manū tuā. Me-
mēto belli: nec vltra addas loqui. Ecce ſpes eiꝰ
fruſtabitur eū: ⁊ videntibꝰ cūctis precipitabitur.

N On quaſi crudelis ſuſcitabo XLI.
A eum. Quis enim reſiſtere pōt vul-
Hiere.50.f tui meo: ⁊ quis ante dedit mihi vt
reddam ei? Omnia que ſub celo ſunt mea ſūt
Non parcā ei verbis potentibus ⁊ ad deꝑcādū
cōpoſitis. Quis reuelabit faciē indumēti eiꝰ
⁊ in mediū oris eius quis intrabit. Portas vul
tus eius quis aperiet? Per gyrū dentiū eius for
mido corpus illius q̄ſi ſcuta fuſilia. cōpa-
ctū ſquamis ſe ꝓmentibꝰ. Una vni cōiūgitur. ⁊
B ne ſpiraculū quidem incedit ꝑ eas. Una alteri
adherebit: ⁊ tenētes ſe neq̄q̄ ſeparabūt. Ster-
nutatio eius ſplendor ignis: ⁊ oculi eiꝰ vt pal
pebre diluculi. De ore eius lāpades ꝓcedūt
ſicut tede ignis accenſe de naribꝰ eiꝰ ꝓcedit
fumꝰ ſicut olle ſuccēſe atq̄ feruentis. Halitꝰ eius
prunas ardere facit: ⁊ flāma de ore eiꝰ egreditur

In collo eiꝰ morabitur fortitudo. ⁊ faciē eius
ꝓcedit egeſtas. Mēbra carniū eius coheren-
C tia ſibi. mittet cōtra eum fulmia: ⁊ ad locum ali
um nō ferentur. Cor eiꝰ indurabitur tāq̄ lapis: ⁊
ſtringetur q̄ſi malleatoris incꝰ. Cū ſublatꝰ fue-
rit timebūt āgeli. ⁊ territi purgabūt. Cum ap
ꝓhenderit eū gladiꝰ ſubſiſtere nō poterit neq̄ ha
ſta neq̄ torax. Reputabit. n. q̄ſi paleas ferrum
⁊ q̄ſi lignū putridū es. Non fugabit eum vir
ſagittariꝰ in ſtipulā verſi ſunt ei lapides funde.
B Quaſi ſtipulā eſtimabit malleum: ⁊ deridebit
vibrantē haſtā. Sub ipſo erunt radij ſolis ⁊
ſternet ſibi aurū q̄ſi lutum. Ferueſcere faci-
et q̄ſi ollā ꝓfundū maris: ⁊ ponet q̄ſi cum vn
guēta bulliunt. Poſt eū lucebit ſemita eſtia-
bit abyſſū q̄ſi ſeneſcentē. Nō ē ſup terrā pote
ſtas q̄ cōparetur ei: q̄ factꝰ ē vt nullum timeret.
Oē ſublime videt: ipſe ē rex ſup vniuerſos fi
lios ſuperbie. XLII

R Eſpondēs aūt iob dño dixit. Scio q2
A oia potes ⁊ nulla te latet cogitatio.
Quis ē iſte q celat cōſiliū abſq̄ ſcia? Ideo in-
ſipienter locutꝰ ſū. ⁊ q vltra modū excedūt ſci-
entiā meā. Audi ⁊ ego loquar interrogabo te ⁊
rñde mihi. Auditu auris audiui te. nūc autē
oculus meꝰ videt te. Idcirco ipſe me repre-
hēdo. ⁊ ago pñiam in fauilla ⁊ cinere. Poſt-
B q̄ aūt locutꝰ eſt dñs verba hec ad iob dixit ad
eliphaz themanitē. Iratꝰ ē furor meꝰ in te ⁊ i
duos amicos tuos: qm̄ nō eſtis locuti coram
me rectū ſicut ſeruꝰ meꝰ iob. Sumite ergo vo
bis ſeptē tauros ⁊ ſeptē arietes. ⁊ ite ad ſeruū
meū iob: ⁊ offerte holocauſtū ꝓ vobis. Iob
aūt ſeruꝰ meus orabit ꝓ vobis faciē eiꝰ ſuſci-
piā: vt nō vobis imputetur ſtultitia. Neq̄ eni lo-
cuti eſtis corā me rectū ſicut ſeruꝰ meus iob
Abierūt ergo eliphaz themanites ⁊ baldath ſu
ites ⁊ ſophar naamathites: ⁊ fecerūt ſicut lo-
cutꝰ fuerat dñs ad eos ⁊ ſuſcepit dñs faciem
C iob. Dñs quoq̄ cōuerſus ē ad pñiam iob: cū
oraret ille ꝓ amicis ſuis. Et addidit dñs oia
quecūq̄ fuerāt iob duplicia. Uenerūt autem
ad eū frēs ſui ⁊ vniuerſe ſorores ſue ⁊ cuncti
q nouerant eū ꝑus. ⁊ cōederūt cum eo panē
in domo eius. Et mouerūt ſuper eum caput: ⁊ cōſo-
lati ſūt eū ſuper oi malo qd intulerat dñs ſup eum
dederūt ei vnuſq̄ſq̄ ouē vnā ⁊ inaurem aure
am vnā. Dñs aūt bñdixit nouiſſimis iob ma-
gis q̄ principio eius. Et facta ſunt ei q̄tuor- D.S.1.a.
deci milia ouiū. ⁊ ſex milia camellorū ⁊ mil
le iuga boum. ⁊ mille aſine. ⁊ fuerunt ei ſe-
ptem filij ⁊ tres filie. Et vocauit nomen vni-
us diem. ⁊ nomē ſcḋe caſſiam: ⁊ nomē tertij cor
nuſtibij. Nō ſunt aūt inuēte mulieres ſpecioſe ſi-
cut filie iob in vniuerſa terra. Deditq̄ eis

pꝛ ſu⁹ hereditatez iter frẽs eaꝝ. Dixit ãt iob
p⁹ flagella h̃ cẽtũ q̃dragita ãnis ꝛ vidit fili-
os ſuos ꝛ filios filioꝝ ſuoꝝ vſ3 ad q̃rtá gene
rationẽ.ꝛ moꝛtuus ẽ ſenex ꝛ plenus dierũ.
Explicit liber iob. Incipit pꝛologus beati
Hieronymi pſbiteri in Pſalterium.
P Salteriũ rome dudũ poſitus
emendará.ꝛ iuxta ſeptuagita i
terp̃tes:l3 curſim.magna tñ ex
pte coꝛrexerá. Qḋ q: rurſuz vi-
detis o paula ꝛ euſtochiũ ſcri-
ptoꝛũ vitio ḋpꝛauatũ:pluſq̃ an
tiquũ erroꝛẽ q̃3 nouá emẽdationẽ valeꝛ: me
cogit vt veluti q̊dá nouali.ſciſſũ iá aruũ ex-
erceá.ꝛ obliq̃s ſulcis renaſcẽtes ſpias eradi-
cẽ:equũ ẽẽ dicẽtes:vt qḋ crebꝛo male pullu-
lat:crebꝛi⁹ ſuccidaꝛ. Vñ ꝯſueta p̃factiõe con
moneo:tá vos q̇bus foꝛte laboꝛ iſte deſudat
q̃3 eos q̇ exẽplaria iſtiuſmõi habere voluerit
vt q̇ diligenter emẽdaui.cũ cura ꝛ diligẽtia
tráſcribantur. Notet ſibi vnuſq̇ſ3 vel iacentẽ
lineá vel radiátia ſigna.i.obelos.vel aſteri-
cos.ꝛ vbicũq̃ viderit v̊gulá p̃cedentẽ.ab ea
vſq̃ ad duo pũcta q̇ ipꝛeſſim⁹.ſciat i ſeptuagi
ta tráſlatoꝛibus plus haberi:vbi aũt p̃ſpexe-
rit ſtelle ſimilitudinẽ.de hebꝛeis volumibus
additũ nouerit eq̃ vſq̃ ad duo pũcta. iuxta
theodotõis dũtaxat editionẽ.q̇ ſimplicitate
ſermonis a ſeptuagita interpꝛetibus non diſ
cordat. Hec ergo ꝛ vobis ꝛ ſtudioſo cuiq̃ fe
ciſſe me ſciens:nõ ábigo multos foꝛe:q̇ vel i
uidia vel ſupcilio malint contemnere videri
p̃clara q̃3 diſcere.ꝛ de turbulento magis ri-
uo q̃3 de puriſſimo fõte potare.
Explicit pꝛologus. Incipit liber hymnoꝝ
vel ſoliloquioꝛum Pſalmus. I
B Eatus vir qui non abijt in cõ
ſilio impioꝛum.ꝛ in via pec
catoꝛum non ſtetit ꝛ in ca-
thedra peſtilentie non ſedit
Sed in lege domini volũtas
eius ꝛ in lege ei⁹ meditabiꝛ
Iere.17.b die ac nocte. Et erit tãq̃ li-
gnũ qḋ plátatũ ẽ ſec⁹ ḋcurſus aq̃ꝝ:qḋ fructũ
ſuũ dabit i tpe ſuo:Et foliũ ei⁹ nõ ḋfluet ꝛ oĩa
q̃cũq̃ faciet p̃ſpabũt. Nõ ſic ipij:nõ ſic.ſ3 tá-
q̃3 puluis quẽ p̃ijcit vẽt⁹ a facie terre. Jḋ ñ
ꝛſurgũt ipij i iudicio.neq̃ pccõꝛes i ꝯſilio iu
ſtoꝝ. Qm̃ nouit dñs viaz iuſtoꝛũ.ꝛ iter ipio
rũ peribit. p̃s dauid. II.
Act.4.e. Q Uare fremuerũt gẽtes:ꝛ ppl̃i medi
tati ſunt inania: Aſtiterũt ꝛges terre ꝛ
pꝛicipes ꝯuenerũt i vnũ:aduerſus dñm:ꝛ ad-
uerſus xp̃3 eius. Dirũpam⁹ vincula eoꝝ.ꝛ p
ijciam⁹ a nobis iugũ ipſoꝝ. Qui hitat i celis
irridebit eos.ꝛ dñs ſubſanabit eos. Tũc loq̇-
tur ad eos in ira ſua ꝛ i furoꝛe ſuo ꝯturbabit
eos. Ego aũt ꝯſtitut⁹ ſũ rex ab eo ſr̃ ſyõ mõtez
ſcm̃ ei⁹:p̃dicãs p̃ceptũ eius. Dñs dixit ad me Hebꝛe.1.b.ꝛ.
fili⁹ meus es tu:ego hodie genui te. Poſtu .b. Act.13.e
la a me ꝛ dabo tibi gẽtes hereditatẽ tuam ꝛ
poſſeſſionẽ tuá terminos terre. Reges eos i Apoc.2.g.
v̊ga ferrea:ꝛ tãq̃ vas figuli confringes eos. ꝛ.19.d.
Et nũc ꝛges intelligite:erudimini q̇ iudicaꝛ
terrá. Seruite dño in timoꝛe:ꝛ exultate ei cuz
tremoꝛe. App̃hendite diſciplinaz:ne quãdo
iraſcaꝛ dñs ꝛ peatis de via iuſta. Cũ exarſerit
in bꝛeui ira eius.beati oẽs qui ꝯfidunt in eo.
Pſalm⁹ dḋ qñ poſt ſuſceptũ ꝛgnũ ḋbellauit
philiſteos. III.
D Omine q̇d multiplicati ſũt q̇ tribulát
me:multi iſurgũt aduerſũ me. Multi
dicũt anime mee:nõ ẽ ſalus ipſi in deo eius
Tu aũt dñe ſuſceptoꝛ meus es:glĩa mea ꝛ ex
altãs caput meũ. Voce mea ad dñ3 clamaui i.76.ꝛ.141.
ꝛ exaudiuit me de mõte ſancto ſuo. Ego doꝛ
miui ꝛ ſoporatus ſuz:ꝛ exurrexi quia domi-
nus ſuſcepit me. Nõ timebo milia popl̃i cir-
cũdantis me.exurge dñe ſaluũ me fac deus
meus. Qm̃ tu pcuſſiſti oẽs aduerſãtes mihi
ſine cauſa.dẽtes pccõꝝ ꝯtriuiſti. Dñi ẽ ſalus
ꝛ ſup ppl̃3 tuum benedictio tua. Victo
ri i pſalmis canticũ dauid. IIII.
C Um inuocarẽ exaudiuit me de⁹ iuſti
tie mee:in tribulatiõe dilataſti mihi.
Miſerere mei ꝛ exaudi oꝛationẽ meá. Filij
hominũ vſq̃quo graui coꝛde:vt q̇d diligitis
vanitatẽ:ꝛ q̃ritis mẽdaciũ: Scitote qm̃ miri
ficauit dñs ſcm̃ ſuũ:dñs exaudiet me cũ cla- Eph.4.f.
mauero ad eũ. Iraſcimi ꝛ nolite peccaꝛ:q̇ di
citis i coꝛdib⁹ vr̃is ꝛ i cubilib⁹ vr̃is ꝯpũgimi
Sacrificate ſacrificiũ iuſtitie ꝛ ſpate i domi-
no:multi dicunt quis oſtendit nobis bona
Signatũ eſt ſuper nos lumẽ vultus tui dñe
dediſti letitiá in coꝛde meo. A fructu frumẽ-
ti vini ꝛ olei ſui:multiplicati ſunt. In pace in
idipſum:doꝛmiá ꝛ requieſcá. Qm̃ tu domie
ſingulariter in ſpe ꝯſtituiſti me. Ad victoꝛi
am ſup hanehiloth. p̃s dḋ V.
V Erba mea auribus pcipe dñe. itellige
clamoꝛẽ meũ. Intende voci oꝛationis
mee:rex meus ꝛ de⁹ meus. Qm̃ ad te oꝛabo
dñe:mane exaudies vocẽ meá. Mane aſta-
bo tibi ꝛ videbo:qm̃ nõ deus volens iniqui
tatẽ tu es. Neq̃ habitabit iuxta te malign⁹
neq̃ pmanebũt iniuſti ãte ocl'os tuos. Odi
ſti oẽs q̇ opanꝛ iniq̇tatẽ:per des oẽs qui lo-
quunꝛ mendaciũ. Virũ ſanguinũ ꝛ doloſum
abhominabiꝛ dñs:ego autẽ i mltitudie mi-
ſericoꝛdie tue. Introibo i domũ tuá:adoꝛabo

ad tēplū scm̄ tuū in timore tuo. Dn̄e deduc
me in iustitia tua ꝑꝑ inimicos meos: dirige
in conspectu tuo viā meam. Qm̄ n̄ est in ore
R.13.ro.3.d eoꝝ veritas: cor eoꝝ vanū est. Sepulchꝝ patēs
est guttur eorū: linguis suis dolose agebant
iudica illos deus. Decidant a cogitationib⁹
suis: secūdū multitudinē ipietatū eorum ex-
pelle eos: qm̄ irritauerūt te dn̄e. Et letentur
oēs q̇ sperāt i te: in eternū exultabunt ⁊ ha-
bitabis i eis: Et gloriabunt̄ i te oēs q̇ diligūt
nomē tuū: qm̄ tu bn̄dices iusto. Dn̄e vt scu-
to bone volūtatis tue coronasti nos. Victo-
ri i psalmis. ps dd̄ sup octauam. VI.
J.57. DOmine ne in furore tuo arguas me
j.6. neqꝫ in ira tua corripias me. Misere
re mei dn̄e qm̄ infirmus suꝫ: sana me
domine qm̄ cōturbata sunt ossa mea. Et aia
mea turbata est valde: sed tu domine vsque
quo? Cōuertere dn̄e ⁊ eripe aīaꝫ meā: saluuꝫ
me fac ꝑꝑ miam tuā. Qm̄ nō ē in morte qui
memor sit tui: i inferno āt quis cōfitebit̄ tibi.
Laboraui in gemitu meo: lauabo per singu
las noctes lectū meum: lachrimis meis stra
tum meū rigabo. Turbatus est a furore ocu-
lus meus: inueteraui iter oēs inimicos meos
Math.7.d Discedite a me oēs q̇ opamini iniq̇tatē: qm̄
⁊.25.d exaudiuit dn̄s vocem fletus mei. Exaudiuit
Luc.13.f dn̄s dp̄catione meā: dn̄s oronē meā suscepit
Erubescāt ⁊ ꝯturbent̄ vehemēter oēs inimi-
mici mei ꝯuertant̄ ⁊ erubescāt valde veloci-
ter. Pro ignorātia dd̄: q̇ cecinit dn̄o sr̄
vba ethiopis filij gemini ps. VII.
DOmie de⁹ me⁹ i te speraui: saluum
me fac ex oīb⁹ ꝑsequētib⁹ me ⁊ libe-
ra me. Ne qn̄ rapiat vt leo aiam meā: dū nō
ē q̇ redimat neqꝫ q̇ saluū faciat. Dn̄e de⁹ me
us si feci istud: si ē iniq̇tas i manibus meis.
Si reddidi retribuētibus mihi mala: dcidā
merito ab inimicis meis inanis. Persequat̄
inimicus aīaꝫ meā ⁊ ꝯp̄hendat: ⁊ conculcet
in terra vitā meā: ⁊ gloriā meā in puluerem
deducat. Exurge dn̄e i ira tua: ⁊ exaltare in
finibus inimicoꝝ meoꝝ. Et exurge dn̄e deus
meus i p̄cepto qd̄ mādasti: ⁊ synagoga po-
puloꝝ circūdabit te. Et ꝑꝑ hāc in altum re-
gredere: dn̄s iudicat pplos. Judica me dn̄e
ſm iustitiā meā: ⁊ ſm inocētiā meaꝫ sup me.
Cōsumet̄ neq̇tia peccatoꝝ: ⁊ diriges iustum
scrutans corda ⁊ renes deus. Justū adiutori
um meū a domino: q̇ saluos facit rectos cor
de. Deus iudex iustus fortis ⁊ patiēs nūq̇d
irascit̄ ꝑ singulos dies? Nisi cōuersi fueritis
gladiū suū vibrabit: arcū suū tetendit ⁊ para
uit illum. Et in eo parauit vasa mortis: sagittas
Job.15.d. suas ardentibus effecit. Ecce parturit in iusti

ciam: cōcepit dolorem ⁊ peperit iniquitatē.
Lacū apuit ⁊ effodit euꝫ: ⁊ icidit in foueam
quā fecit. Cōuertetur dolor eius i caput eius J.12.
⁊ i vticē ipsi⁹ iniq̇tas eius descēdet. Cōfite-
bor dn̄o ſꝫ iustitiā ei⁹: ⁊ psallā noi dn̄i altissi-
mi. Ad victoriā sr̄ g uirit ps. dd̄. VIII.
DOmie dn̄s nr̄. q̄ꝫ admirabile est no-
men tuū in vniuersa terra. Qm̄ ele-
uata ē magnificētia tua sup celos.
Ex ore ifantiū ⁊ lactētiū ꝑfecisti laudē ꝑꝑ ini Mat.2
micos tuos: vt destruas inimicū ⁊ vltorē.
Qm̄ videbo celos tuos opa digitoꝝ tuorū:
lunā ⁊ stellas q̇ tu fūdasti. Quid ē homo q̄ hebreo.
memor es ei⁹: aut filius hominis: quoniam
visitas euꝫ. Minuisti eū paulominus ab an- Ibide
gelis: glīa ⁊ honore coronasti eū ⁊ cōstituisti
eū super opa manuū tuarū. Omia subiecisti Ibide
sub pedib⁹ eius: oues ⁊ boues vniuersas: in
sup ⁊ pecora cāpi. Volucres celi ⁊ pisces ma
ris: q̇ ꝑambulāt semitas maris. Dn̄e dn̄s nr̄
q̄ꝫ admirabile ē nomē tuū in vniuersa terra.
In finē ꝓ occltis. ps. dd̄. IX.
COnfitebor tibi domie in toto corde J.11.⁊
meo: narrabo omnia mirabilia tua 137.
Letabor ⁊ exaltabo in te: psallā no-
mini tuo altissime. In ꝯuertēdo inimicū me
uꝫ retrorsuꝫ. infirmabunt̄ ⁊ ꝑibūt a facie tua
Qm̄ fecisti iudiciū meū ⁊ cāꝫ meā: sedisti sup
thronū q̇ iudicas iustitiā. Increpasti gentes
⁊ perijt impi⁹: nomē eorum delesti in eternū
⁊ in seculū seculi. Inimici defecerunt framee
in finem: ⁊ ciuitates eorū dstruxisti. Perijt
memoria eoꝝ cū sonitu: ⁊ dn̄s in eternū per-
manet. Parauit in iuditio thronū suū: ⁊ ipse
iudicabit orbē terre in eq̇tate: iudicabit po-
plos in iustitia. ⁊ factus ē dn̄s refugiū paupi
adiutor in opportunitatibus in tribulatione
Et sperēt in te q̇ nouerūt nomē tuū: quoniā
nō dreliq̇sti q̄rētes te dn̄e: Psallite dn̄o qui
habitat in syon: anūciate int̄ gētes studia ei⁹
Qm̄ req̇rēs sanguinē eoꝝ recordat⁹ ē: nō est
oblit⁹ clamorē paupeꝝ. Misere mei dn̄e. vi 8.6
de hūilitatē meā de inimicis meis. Qui exal
tas me de portis mortis: vt ānunciē oēs lau
datiōes tuas i portis filie syon. Exultabo in
salutari tuo: ⁊ infixe sunt gētes in interitu
qu ē fecerūt. In laq̇o isto quē abscōderūt: cō
p̄hēsus ē pes eoꝝ. Cognoscet̄ dn̄s iudicia
faciēs: i opib⁹ manuū suaꝝ cōp̄hensus ē pec-
cator. Cōuertant̄ peccatores i ifernū: omnes
gētes q̇ obliuiscunt̄ deū: Qm̄ n̄ i finē obliuio
erit pauperis: patiētia paupeꝝ non ꝑibit in
finē: Exurge dn̄e nō ꝯfortet̄ homo: iudicent̄
gētes in cōspectu tuo: Cōstitue dn̄e legisla-
torē sr̄ eos: ut sciāt gētes qm̄ hoies sunt: Vt

q̇d dn̄e recessisti lōge: despicis i opportuni
tatibus in tribulatiōe. Dū supbit ipiꝰ icēdit
pauper: ꝯphēdūt i ꝯsilijs q̇bus cogitāt. Qm̄
laudatur pccōr in desiderijs aīe sue: ⁊ iiquus
bn̄dicit. Exacerbauit dn̄m pccōr: s3 m̄ltitu-
dinē ire sue non q̄ret. Nō est deꝰ i ꝯspectu eꝰ
iq̇nate sr̄ vie illius i oī tp̄re. Auferunt iudi-
cia tua a facie eius: oiu3 iimicoꝝ suoꝝ dn̄a-
bit. Dixit. n. i corde suo: n̄ mouebor a gene-
ratiōe i generationē sine malo. Cuiꝰ maledi
ctiōe os plenum ē: ⁊ amaritudie ⁊ dolo: sub
ligua eius labor ⁊ dolor. Sedet in isidijs cū
[?].10. diuitibus in occult: vt inficiat inocētē. Ocl̄i
eius in paupē respiciunt: isidiat i abscōdito
q̄i leo in spelunca sua. Insidiatur vt rapiat
paupē: rapere pauperem dum attrahit eum
In laqueo suo humiliabit eum: inclinabit
se ⁊ cadet cum dn̄atus fuerit pauperum. Di
xit. n. in corde suo oblitꝰ ē deꝰ: auertit faciē
suam: ne videat in finē. Exurge dn̄e deꝰ ⁊ ex
altet manus tua: ne obliuiscaris paupum.
Propt̄ q̇d irritauit ipiꝰ deū: dixit. n. in cor-
de suo non req̄ret. Uides qm̄ tu laborē ⁊ do
lorē ꝯsideras: vt tradas eos in manus tuas.
Tibi derelictus est paup: orphāo tu eris ad-
iutor. Contere brachium pccōris maligni:
q̄ret pccm̄ illius ⁊ n̄ iueiet. Dn̄s regnabit in
eternum ⁊ i scl'm scl'i: pibit gētes de terra illiꝰ
Desideriū paupū exaudiuit dn̄s. prepatio-
nē cordis coꝝ audiuit auris tua. Iudicare
pupillo ⁊ hūili: vt non appōat vltra magni
ficar se hō sr̄ terram. Uictori ps dd̄ X
IN dn̄o ꝯfido quō dicit anie mee:
trāsmigra i mōtē sicut passer. Qm̄ ec
ce pccōres intēdert arcū: pauert sa-
gittas suas in pharetra: vt sagittē in obscu-
ro rectos corde. Qm̄ quē perfecisti destru-
[?]uc.2.d xert: iustus āt q̇d fecit. Dn̄s in tēplo scō suo:
[?].9. dn̄s in celo sedes eius. Ocl̄i eiꝰ i paupē r̄spi
ciūt: palpebre eiꝰ interrogāt filios hoinum.
Dn̄s iterrogat iustum ⁊ ipiū: q̇ āt diligit iiq̇
tatem odit aiam suā. Pluet sr̄ pccōres laq̄-
os: ignis sulphur ⁊ spūs ꝓcellaꝝ ps calicis
eoꝝ. Qm̄ iustus dn̄s ⁊ iusticias dilexit: eq̇-
tatem vidit vultus eiꝰ. Ad victoriam sup
octauā canticum dauid. XI
ʃ.6.8. SAluū me fac dn̄e qm̄ defeē sanctus:
qm̄ dimiute sunt v̇itates a filijs ho-
minum. Uana locuti sr̄ vnusq̇sq3 ad ꝓximum
suum: labia dolosa in corde ⁊ corde locuti sr̄
Dispdat dn̄s vniuersa labia dolosa: ⁊ lin-
guā magniloquā. Qui dixerunt liguā nr̄a3
magnificabimus: labia nr̄a a nobis sr̄ q̇s nr̄
dn̄s est. Propter miſiā iopū ⁊ gēitū paupū
nūc exurgā dicit dn̄s. Ponā i salutari: fidu

cialr agā in eo. Eloq̇a dn̄i eloq̇a casta: argen
tū igne examiatu3: pbatum t̄re purgatu3 se
ptuplū. Tu dn̄e s̄uabis nos ⁊ custodies nos
a gēeratione hac i et̄nū. In circuitu ipij ābu
lant: s̄m altititudinē tuā multiplicasti filios
hominum. Uictori ps dauid.
USq3quo dn̄e obliuisce XII
ris me in finem: vsq3quo auertis faci
em tuam a me. Quandiu ponam consilia
in anima: mea: dolore3 i corde meo per diē:
Usq3 q̇ exaltabr̄ iimicus meus sup me. respi
ce ⁊ exaudi me dn̄e deus meꝰ. Illumina ocu
los meos: ne vnq3 obdormiam in morte: ne-
qn̄ dicat iimicus meꝰ p̄ualui aduersus eum.
Qui tribulant me exultabunt si motus fue
ro: ego āt in mīa tua spaui. Exultabit cor
meū in salutari tuo: cantabo dn̄o q̇ bōa tri-
buit mihi. ⁊ psallam nomi dn̄i altissimi. [?].7.
Ad victoria3 dauid ps. XIII
DIxit isipiēs i corde suo. n̄ ē deꝰ. Cor ʃ..52
rupti sr̄ ⁊ abhomiabiles facti sunt in
studijs suis: n̄ est q̇ faciat bonum: n̄ est vs3 ad
vnu3. Dn̄s de celo prospexit sr̄ filios hoinū
vt videat si est intelligēs aut req̇rens deum
Oēs declinauerunt sil' inutiles facti sr̄: n̄ est
q̇ faciat bonum: nō ē vsq3 ad vnum. Sepul- [?].5. Ro.5.b
chꝝ patens est guttur eoꝝ: linguis suis dolo
se agebant: venenū aspidum sub labijs eoꝝ
Quoru3 os maledictione ⁊ amaritudie ple Roma.3.b.
num ē veloces pedes eoꝝ ad effundēdū sā
guinem. Cōtritio ⁊ ifelicitas i vijs eoꝝ. ⁊ viā
pacis nō cognouert: n̄ ē timor dei an̄ ocl'os
eoꝝ. Nōne cognoscēt oēs q̇ opāt iiq̇tatē: q̇
duorāt plebē meā: sicut escā pāis: Dn̄3 n̄ iuo
cauert: illic trepidauerūt tiore vbi n̄ erat ti-
mor. Qm̄ dn̄s i generatione iusta ē: ꝯsilium
inopis confudisti qm̄ dn̄s spes eiꝰ est. Quis ʃ.52.
dabit ex syon salutare israel: cum auerterit
dominꝰ captiuitatem plebis sue exultabit ia
cob ⁊ ietabr̄ israel. ps dauid XIIII.
DOmine q̇s hitabit i tabernacl'o tuo ʃ.25.
aut quis requiescet i monte sctō tuo
Qui ingredit sine macula: ⁊ opat iu
sticiam. Qui loq̇t v̇itatē i corde suo: qui nō
egit dolū in ligua sua. Nec fecit ꝓximo suo
maluz: ⁊ opprobriū n̄ accepit aduersus pro
ximos suos. Ad nihilū deductꝰ ē in ꝯspectu
eius malignꝰ: timentes autē dn̄3 glorificat.
Qui iurat ꝓximo suo ⁊ n̄ decipit: q̇ pecuniā
suam n̄ dedit ad vsuram: ⁊ mūera sr̄ inocētē
n̄ accepit. Qui facit h̄ n̄ mouebr̄ in et̄nu3 hu
milis ⁊ simplicis. ps dauid XV
COnserua me dn̄e. qm̄ spaui in te: dixi
dn̄o deus meꝰ es tu: qm̄ bonoꝝ meo
rum n̄ eges: Scis q̇ sr̄ in t̄ra eiꝰ: miri

Act.5.d.
ficauit oēs volūtates meas in eis. Multipli
cate sunt infirmitates coꝝ: postea accelera-
uerunt. Non ꝯgregabo ꝯuenticula coꝝ: de
sanguinibus: nec memor ero nominum coꝝ
ꝑ labia mea. Dñs pars hereditatis mee ⁊ ca
licis mei: tu es qui restitues hereditatē meā
mihi. Funes ceciderūt mihi in ꝓclaris: etenī
hereditas mea ꝓclara ē mihi. Bñdicā dñm
qui tribuit mihi itellectū: insuꝑ ⁊ vsq̧ ad no
Act.5.d. ctē increpuerūt me renes mei. Prouidebā
dñm i ꝯspectu meo semꝑ qm̄ a dexteris ē mi
hi ne cōmouear. Propter hoc letatū est cor
meū ⁊ exultauit ligua mea: isuꝑ ⁊ caro mea
requiescet in spe. Qm̄ n̄ derelinqs aiā meā i
inferno: nec dabis scm̄ tuū videre corruptio-
Act.13.e. nē. Notas mihi fecisti vias vite: adimplebis
me letitia cū vultu tuo: delectationes in de-
xtera tua vsq̧ in finē. Orō dd. XVI.
Exaudi dñe iustitiā meā: itende depꝛe-
catione meā. Auribus ꝑcipe orōnē
meā: nō in labijs dolosis. De vultu
tuo iudiciū meū ꝓdeat: oculi tui videāt equi
tatē. Probasti cor meū ⁊ visitasti nocte: igne
me examinasti ⁊ nō ē iuēta in me iniquitas.
Ut nō loquat os meū opa hoīuz ꝓpter v̄ba
labioꝝ tuoꝝ: ego custodiui vias duras. Per
fice gressus meos in semitis tuis vt nō mo-
ueant vestigia mea. Ego clamaui qm̄ exau-
disti me deus: inclina aurē tuā mihi ⁊ exau
di v̄ba mea. Mirifica mias tuas qui saluos
facis sperantes in te. A resistentibus dexte-
re tue custodi me vt pupillā oculi. Sub vm
bra alaꝝ tuaꝝ ꝓtege me: a facie impioꝝ qui
me afflixerūt. Inimici mei aiam meā circun
dederūt: adipē suū ꝯcluserūt: os eoꝝ locutū
est supbiā. Proijciētes me nūc circundede
rūt me: oculos suos statuerūt declinare i ter
rā. Susceperūt me sicut leo parat⁹ ad ꝑdā ⁊
sicut catul⁹ leōis hitās i abdit. Exurge dñe
ꝓueni eū ⁊ supplanta eū: eripe aiam meā ab
impio: frameā tuā ab inimicis manus tue.
Dñe a paucis de t̄ra diuide eos in vita eoꝝ
⁊ de abscōditis tuis adipletus ē vēter eoꝝ.
Saturati sūt filijs: ⁊ dimiserūt reliqas suas
paruulis suis. Ego aūt in iustitia appebo cō
spectui tuo: satiabor cū appuerit gloria tua.
Ad victoriā dñi dauid qui locutus ē ser-
no v̄ba cantici hui⁹ in die qua eripuit eū dñs
d māu oiuz iimicoꝝ ei⁹: ⁊ de māu saul ⁊ dixit
Diligā te dñe fortitudo XVII.
mea: dñs firmamētū meū ⁊ refugiū
meū liberator me⁹. De⁹ meus adiu
tor me⁹: ⁊ sperabo in eū. Protector meus ⁊
1.Re.22.c. cornu salutis mee: ⁊ susceptor me⁹. Laudās
inuocabo dñm: ⁊ ab inimicis meis salu⁹ ero.

Circūdederūt me dolores mortꝭ: ⁊ torrētes ini ī.1.14c.
quitatis ꝯturbauerunt me. Dolores inferni
circūderūt me: ꝓoccupauerūt me laqi mortꝭ.
In tribulatione mea inuocaui dñm: ⁊ ad de
um meū clamaui. Et exaudiuit de tēplo scō
suo vocē meam: ⁊ clamor meus in cōspectu
ei⁹ introiuit in aures ei⁹. Cōmota ē ⁊ cōtre-
muit terra: fundamēta montiū ꝯturbata sūt
⁊ cōmota sunt qm̄ iratus ē eis. Ascēdit fum⁹
in ira eius: ⁊ ignis a facie ei⁹ exarsit: carbōes
succensi sūt ab eo. Inclinauit celos ⁊ descē-
dit: ⁊ caligo sub pedibus ei⁹. Et ascendit suꝑ
cherubin ⁊ volauit super pennas ventoꝝ. ⁊
posuit tenebras latibulū suum i circuitu ei⁹
tabernaculū eius: tenebrosa aqua in nubib⁹
aeris. Pre fulgore i ꝯspectu eius nubes trā
sierūt: grando ⁊ carbones ignis. Et intonuit
de celo dñs: ⁊ altissimus dedit vocē suā gran
do ⁊ carbones ignis. Et misit sagittas suas ⁊
dissipauit eos. fulgura multiplicauit ⁊ con-
turbauit eos: Et apparuerunt fontes aqua-
rū: ⁊ reuelata sunt fundamēta orbis terrarū
Ab increpatiōe tua dñe: ab ispiratione spūs
ire tue. Misit de summo ⁊ accepit me: ⁊ assū
psit me de aquis multis. Eripuit me de inimi
cis meis fortissimis: ⁊ ab his qui oderunt me
qm̄ ꝯfortati sunt super me. Preuenerunt me
in die afflictionis mee: ⁊ fact⁹ ē dñs ꝓtector
meus. Et eduxit me in latitudinē: saluum me
fecit qm̄ voluit me. Et retribuat mihi domin⁹
ſm iusticiam meā: ⁊ ſꝫ puritatē manuū me-
arum retribuet mihi. Qr custodiui vias dñi:
nec ipie gessi a deo meo. Qm̄ omnia iudicia
eius in ꝯspectu meo: ⁊ iusticias eius non repu
li a me. Et ero imaculat⁹ cū eo: ⁊ obseruabo
me ab iniquitate mea. Et retribuet mihi dñs
ſꝫ iusticiā meā: ⁊ secūdū puritatē manuū me 2.Re.22
arum in ꝯspectu oculoꝝ ei⁹. Cū scō scūs eris
⁊ cū viro innocēte inocens eris. Et cū electo
electus eris: ⁊ cū peruerso peruerteris. Qm̄
tu populū hūilē saluū facies: ⁊ oclos supboꝝ
humiliabis. Qm̄ tu illuias lucernā meā dñe
deus meus illumia tenebras meas. Qm̄ in te
eripiar a tentatiōe: ⁊ in deo meo transgredi-
ar murum. De⁹ me⁹ ipolluta via eius: eloqa
dñi igne examinata: protector ē oiuz spātiū
in se. Qm̄ qs deus ꝓter dñz: aut qs deus ꝓter
deum nr̄m. De⁹ qui ꝓcinxit me v̄tute: ⁊ posu ī.143.
it immaculatā viā meam. Qui ꝑfecit pedes 2.Re.22
meos tāq̄ ceruoꝝ: ⁊ sunt excelsa statuēs me ī.143
Qui docet manus meas ad ꝓliū: ⁊ posuisti
vt arcū ereum brachia mea. Et dedisti mihi
protectionem salutis tue: ⁊ dextera tua susce
pit me. Et dissiplina tua: correxit me i finem
⁊ disiplina tua ipsa me docebit. Dilectasti

gressus meos subtus me: ⁊ ñ sũt infirmata ve
stigia mea. Persequar inimicos meos ⁊ ꝯpre-
hẽdã illos: ⁊ ñ ꝯuertar donec deficiant. Con-
fringam illos nec poterunt stare: cadẽt subtus
pedes meos. Et ꝑcinxisti me virtute ad bellum
⁊ supplãtasti insurgentes in me subtus me. Et
inimicos meos dedisti mihi dorsum: ⁊ odiẽ-
tes me dispdidisti. Clamauerunt nec erat q̇
saluos faceret: ad dñm: nec exaudiuit eos.
Et ꝯminuam eos vt puluerẽ añ faciẽ venti
vt lutum plateaꝝ delebo eos. Eripies me d̓
ꝯdictionib⁹ ppl'i: cõstitues me in caput gẽtiũ
Ppl's quẽ nõ cognoui seruiuit mihi in auditu au
ris obediuit mihi. Filij aliẽi mẽtiti sũt mihi: fi
lij aliẽi inueterati sũt: ⁊ claudicauerũt a semitꝭ
suis. Viuit dñs ⁊ bñdictus de⁹ me⁹: ⁊ exalte
tur deus salutꝭ mee. Deus q̇ das vĩdictas mi
hi: ⁊ subdis pplos sub me liberator meus de
inimicis meis iracundis. Et ab insurgẽtibus
in me exaltabis me: a viro iniquo eripies me.
22.d. Propterea ꝯfitebor tibi in nationib⁹ dñe: ⁊
15.b. noi tuo psalmũ dicaz. Magnificans salutes
regis ei⁹: ⁊ faciẽs misericordiã xp̄o suo dauid
⁊ semini ei⁹ vsq̃ in seculũ. Victori canticũ dd̓.

XVIII

Celi enarrãt gl'iã dei: ⁊
opa manũ eius annũciãt firmamẽtũ
Dies diei eructat v̓bũ: ⁊ nox nocti
indicat sciam. Nõ sũt loq̃le neq̃ s̓mões q̃rũ nõ
audiant voces eoꝝ. In oẽm t̓rã exiuit sonus
10.d. eoꝝ: ⁊ in fines orbis t̓re v̓ba eoꝝ. In sole po-
suit tabernaculũ suũ: ⁊ ipse tãq̃ sponsus ꝓce
dẽs de thalamo suo. Exultauit vt gigas ad
currendam viaz: a sũmo celo egressio eius.
Et occursus ei⁹ vsq̃ ad sũmũ eius: nec ẽ qui
se abscondat a calore ei⁹. Lex dñi immacula
ta ꝯuertens aĩas. Testimonium dñi fidele
sapiam ꝑstans puulis. Justicie dñi recte le-
tificantes corda: ꝑceptũ dñi lucidum illumi
nãs oculos. Timor dñi scũs ꝑmanẽs in sclm
seculi: iudicia dñi v̓a iustificata in semetipsa.
Desiderabilia sup aurũ ⁊ lapidẽ preciosum
multũ: ⁊ dulciora sup mel ⁊ fauũ. Etenim ser-
uus tu⁹ custodit ea: in custodiendis illis retri
butio multa. Delicta q̇s intelligit ab occultꝭ
meis munda me. ⁊ ab alienis parce s̓uo tuo.
Si mei nõ fuerint dñati tunc immaculat⁹ ero
⁊ emundabor a delicto maximo. Et erunt vt
ꝯplaceãt eloq̃a oris mei: ⁊ meditatio cordis
mei in cõspectu tuo sp̄. Dñe adiutor meus ⁊
redẽptor me⁹. Ad victoriã ps̄ dauid. XIX

Exaudiat te dñs in die tribulationis
ꝓtegat te nomẽ dei iacob: Mittat ti
bi auxiliũ de sãcto: ⁊ de syõ tueat̓ te.
Memor sit omnis sacrificij tui: ⁊ holocaustũ
tuũ pingue fiat. Tribuat tibi s̓m cor tuum: ⁊
oẽ cõsiliũ tuũ ꝯfirmet. Letabimur in saluta-
ri tuo: ⁊ in noie dei nr̄i magnificabimur. Im
pleat dñs oẽs petitiones tuas: nũc cognoui
qm̃ saluũ fecit dñs xp̄m suum. Exaudiet illũ
de celo scõ suo: in potẽtatib⁹ salus dextre eius
Hi in currib⁹ ⁊ hi in eq̇s: nos aũt in noie dei
nr̄i inuocabim⁹. Ipsi obligati sũt ⁊ ceciderũt:
nos aũt surreximus ⁊ erecti sumus. Dñe sal-
uũ fac regẽ: ⁊ exaudi nos in die q̃ inuocaue-
rim⁹ te. Victori canticũ dauid. XX

Domine in v̓tute tua letabit̓ rex ⁊ sup
salutare tuũ exultabit vehementer.
Desideriũ cordis eius tribuisti ei: ⁊
voluntate labioꝝ eius nõ fraudasti euz. Qm̃
ꝑuenisti eũ in bñdictionib⁹ dulcedinis posui-
sti in capite eius coronã de lapide precioso.
Vitã petijt a te ⁊ tribuisti ei longitudinem
dierũ in sclm ⁊ in seculũ seculi. Magna ẽ gl'ia
ei⁹ in salutari tuo: gl'iaz ⁊ magnũ decorem impo
nes sup eũ. Qm̃ dabis eũ in bñdictionẽ in sclm
seculi letificabis eũ in gaudio cum vultu tuo.
Qm̃ rex spat in dño: ⁊ in misericordia altissimi ñ
ꝯmouebit̓. Inueniat̓ man⁹ tua oib⁹ inimicis tu
is: dextera tua inueniat oẽs q̇ te oderũt. Po-
nes eos vt clibanuz ignis in tp̄e vultus tui
dñs in ira sua conturbabit eos: ⁊ deuorabit
eos ignis. Fructũ eoꝝ de t̓ra ꝑdes: ⁊ semen
eoꝝ a filijs hoium. Quoniam declinauerũt
in te mala cogitauerũt ꝯsilia q̇ non potuerũt
stabilire. Qm̃ pones eos dorsũ in reliq̇js tuis
ꝑpabis vultũ eoꝝ. Exaltare dñe in v̓tute tua
cantabim⁹ ⁊ psallem⁹ v̓tutes tuas. Ad vin-
cendum ꝓ cerua matutina ps̄ dauid. XXI

Deus de⁹ meus respice in me: q̃re me
dereliq̇sti lõge a salute mea v̓ba de-
lictoꝝ meoꝝ. Deus me⁹ clamabo ꝑ
diẽ ⁊ nõ exaudies: ⁊ nocte ⁊ nõ ad insipienti
am mihi. Tu aũt in sancto hitas: laus isrl'. In
te spauerũt p̄res nr̄i: spauerũt ⁊ liberasti eos
Ad te clamauerũt ⁊ salui facti sũt in te spera
uerũt ⁊ nõ sũt ꝯfusi. Ego aũt sũ v̓mis ⁊ nõ hõ
opprobriũ hoium ⁊ abiectio plebis. Oẽs vi
dẽtes me deriserũt me locuti sũt labijs ⁊ mo-
uerũt caput. Spauit in dño eripiat eũ saluũ
faciat eũ: qm̃ vult eũ. Qm̃ tu es q̇ extraxisti
me de vẽtre spes mea ab vberibus mr̄is mee
in te proiectus sum ex vtero. De ventre ma
tris mee deus meus es tu: ne discesseris a me
Qm̃ tribulatio ꝓxima ẽ qm̃ nõ ẽ qui adiu-
uet. Circũdederũt me vituli mlti tauri pingues
obsederũt me. Aperuerunt super me os suũ
sicut leo rapiẽs ⁊ rugiẽs. Sicut aq̃ effusus suz
⁊ dispsa sũt oia ossa mea. Factũ est cor meum
tãq̃ cera liq̇scẽs: in medio ventris mei. Aru
it tãq̃ testa v̓tus mea: ⁊ lingua mea adhesit

faucibus meis: ⁊ i puluerē mortis deduxisti
me: Qm̄ circūdederunt me canes multi: ɔci
lium malignantium obsedit me. Foderūt ma
nus meas ⁊ pedes meos: dinumerauerūt oia
Math.27.e ossa mea. Ipsi vero cōsiderauerūt ⁊ inspexerunt
Joh.19.e. me diuiserunt sibi vestimenta mea: ⁊ sup᷒ ve
stem meam miserūt sortē. Tu aūt dn̄e ne elōga
ueris auxiliuz tuum a me ad defēsionem me
am ɔspice. Erue a framea deus animaz meaz
⁊ de manu canis vnicaz meam. Salua me ex
ore leonis: ⁊ a cornibus vnicorniū humilita-
Hebre.2.c. tem meaz. Narrabo nomen tuū frib᷒ meis in
medio eccl'ie laudabo te. Qui timetis dn̄m
laudate eum: vniuersuz semē iacob glorifica
te eum. Timeat eū oē semen isrl' qm̄ non spre
uit neqȝ despexit deprecationem pauperis.
Nec auertit faciem suā a me: ⁊ cum clamarē
ad eum exaudiuit me. Apud te laus mea in
ecclesia magna: vota mea reddam i cōspectu
timentium eū. Edent paupes ⁊ saturabunt: ⁊
laudabunt dn̄m q̇ reqrūt eum: viuent corda
eorum i seculū seculi. Reminiscētur ⁊ ɔuertē
tur ad dominū: vniuersi fines terre. Et adora
bunt in conspectu ei᷒: vniuerse familie gētiū
Qm̄ dn̄i est regnum: ⁊ ipse dn̄abit gētiū. Mā
ducauerunt ⁊ adorauerūt oēs pingues terre i
ɔspectu eius cadent oēs q̇ descēdūt in terraz
Et aia mea illi viuet: ⁊ semen meum seruiet
ipsi. Annūciabit domino generatio vētura ⁊
ānūciabunt celi iustitiā eius pplo q̇ nascetur
quem fecit dn̄s. ps dd XXII
Dominus regit me ⁊ nihil mihi dee
rit: in loco pascue ibi me collocauit
Sr̄ aquam refectionis educauit me: aiaz me
am conuertit. Deduxit me super semitas iu
stitie: pp nomen suū. Nā ⁊ si ambulauero in
medio vmbre mortis n̄ timebo mala: qm̄ tu
mecum es. Uirga tua ⁊ baculus tu᷒: ipsa me
consolata sūt. Parasti i ɔspectu meo mēsam
aduersus eos qui tribulant me: Impinguasti
in oleo caput meū: ⁊ calix meus iebriās q̄ȝ pre
clarus est. Et mia tua subseqtur me: oibus die
bus vite mee. Et vt inhitem i domo dn̄i in lō
gitudine dierum. Cāticū dd XXIII.
1.Cori.10.f. Domini ē terra ⁊ plēitudo ei᷒: orbis
terraꝝ ⁊ vniuersi q̇ hitant in eo. Quia
ipse super maria fundauit eū: ⁊ super
s.14. flumina pparauit eū. Quis ascēdet i mōtem
dn̄i: aut quis stabit in loco scō ei᷒: Innocens
manibus ⁊ mūdo corde: q̇ n̄ accepit in vanū
aiam suam: nec iurauit i dolo pximo suo. Hic
accipiet bn̄dictionem a domino. ⁊ miam a deo
salutari suo. Hec est generatio q̄rentiū eum
q̄rentium faciem dei iacob. Attolite portas
pricipes vr̄as: ⁊ eleuamini porte eternales: ⁊
introibit rex glorie. Quis ē isti rex glie: Dn̄s
fortis ⁊ potēs dn̄s potens in prelio. Attolite
portas principes vestras: ⁊ eleuamini porte
eternales: ⁊ introibit rex glie. Quis ē iste rex
glorie dn̄s virtutū ipse ē rex glie. Ps dauid
Ad te dn̄e leuaui animā XXXIIII.
meam: de᷒ me᷒ i te ɔfido nō erubescā
Neqȝ irrideant me inimici mei: etenī
vniuersi q̇ sustinent te n̄ ɔfundentur. Cōfun-
dantur oēs iniq̄ agentes: superuacue. Uias
tuas domine demonstra mihi: ⁊ semitas tuas
edoce me. Dirige me in veritate tua ⁊ doce
me quia tu es saluator meus: ⁊ te sustinui to
ta die. Reminiscere miserationū tuarum dn̄e: ⁊
misericordiaꝝ tuaꝝ q̇ a seculo sūt. Delicta iu-
uētutis mee ⁊ ignorantias meas: ne memineris
Secūdū misericordiā tuā memēto mei tu: pp
bōitatē tua dn̄e. Dulcis ⁊ rect᷒ dn̄s pp hoc le
gē dabit delinquentibus i via. Diriget māsu
etos in iuditio: docebit mites vias suas. Uni
uerse vie domini misericordia ⁊ veritas: requi
rentibus testm̄ eius ⁊ testimonia ei᷒. Propt̄
nomen tuū dn̄e ppitiaberis pccō meo: mul-
tum est enim. Quis est hō q̇ timet dn̄m legē
statuit ei in via quam elegit. Aia ei᷒ in bōis
demorabit: ⁊ semen ei᷒ hereditabit terrā. Fir
mamentum est dn̄s timētib᷒ eū: ⁊ testm̄ ipsius
vt manifestetur illis. Oculi mei sp ad dominū
qm̄ ipse euellet de laqueo pedes meos. Re- j.85.
spice in me ⁊ miserere mei: qr vnic᷒ ⁊ pauper
sum ego. Tribulationes cordis mei multipli
cate sunt: de necessitatibus meis erue me. Ui
de humilitatem meam ⁊ laborez meum: ⁊ di
mitte vniuersa delicta mea. Respice inimicos
meos: quoniam multiplicati sunt ⁊ odio ini-
quo oderunt me. Custodi aiam meam ⁊ erue
me: non erubescā: qm̄ spaui in te: Innocētes
⁊ recti adheserunt mihi: quia sustinui te. Li-
bera deus israel ex omnibus tribulationib᷒
suis ps dd XXV
Iudica me dn̄e quoniā ego i innocē-
tia mea ingressus sum: ⁊ in dn̄o sparās
non infirmabor. Proba me domine ⁊ tenta
me: vrenes meos ⁊ cor meum. Qm̄ mia s.138
tua aū oculos meos est: ⁊ ɔplacui in veritate
tua. Non sedi cū ɔcilio vanitatis: ⁊ cū iniqua
gerentibus n̄ introibo. Odiui ecctiam mali-
gnantiuz: ⁊ cū impijs nō sedebo. Lauabo inter
innocentes manus meas. ⁊ circundabo altar j.172.
tuū dn̄e. Ut audiam vocē laudis: ⁊ enarrem
vniuersa mirabilia tua. Domine dilexi deco
rem domus tue: ⁊ locū habitatiōis glorie tue
Ne perdas cū impijs deus aiam meā: ⁊ cū vi
ris sanguinum vitā meā. In q̄r manib᷒ iniq̄ta
tes sūt: dextera eoruȝ repleta est muneribus.

Ego aũt in innocẽtia mea ingressus sum: redi/
me me ⁊ miserere mei. Pes.n.meus stetit i di
recto in ecclĩjs bñdicã te dñe. In finem ps
dauid priusq̃ liniretur. XXVI

Dominus illuminatio mea ⁊ sal⁹ mea
quẽ timebo? Dñs ꝓtector vite mee
a quo trepidabo? Dum appropiãt
sup me nocentes: vt edãt carnes meas. Qui
tribulant me inimici mei: ipsi infirmati sunt
⁊ ceciderunt. Si consistant aduersum me ca
stra: non timebit cor meum. Si exurgat ad/
uersum me preliũ in hoc ego sperabo. Unã
petij a dño hanc reqrã: vt inhabitẽ in domo
dñi oĩbus diebus vite mee. Ut videam volũ
tatẽ dñi: ⁊ visitẽ tẽplum eius. Qm̃ abscõdit
me in tabernaculo suo in die maloꝝ ꝓtexit
me in abscondito tabernaculi sui. In petra
exaltauit me: ⁊ nunc exaltauit caput meum
sr̃ inimicos meos. Circuiui ⁊ imolaui i taber
culo eius hostiã vociferationis. Cantabo: ⁊
psalmũ dicam dño. Exaudi dñe vocẽ meam
q̃ clamaui ad te miserere mei ⁊ exaudi me.
Tibi dixit cor meũ exquisiuit te facies mea:
faciẽ tuã dñe reqram. Ne auertas faciẽ tuã
a me ne declines in ira a seruo tuo. Adiutor
meus esto ne derelinquas me neq̃ despicias
me deus salutaris meus. Quoniam pr̃ me⁹
⁊ mater mea dereliquerunt me. dñs autẽ
assumpsit me. Legem pone mihi dñe in via
tua: ⁊ dirige me in semita recta: pp inimicos
meos. Ne tradideris me in aĩas tribulantiũ
me: qm̃ insurrexerũt i me testes iniqui ⁊ mẽ
tita est iniquitas sibi. Credo videre bona dñi
in t̃ra viuentiũ. Expecta dñm viriliter age: ⁊
cõfortet cor tuũ ⁊ sustine dñm. ps dauid qñ
fugiẽs a facie absalonis: ascẽdebat cliuũ oli/
uarũ nudis pedibus ⁊ opto capite.

Ad te dñe clamabo XXVII
deus me⁹ ne sileas a me: ne qñ tace
as a me ⁊ assimilabor descendẽtib⁹ i
lacum. Exaudi dñe vocẽ orõnis mee dũ oro
ad te: dũ extollo manus meas ad templum
sanctũ tuũ. Ne simul tradas me cũ peccõrib⁹
.9.c ⁊ cũ operantibus iniq̃tatẽ ne pdas me. Qui
loquunt pacẽ cũ proximo suo: mala aũt in cor/
dib⁹ coꝝ. Da illis sm̃ opa eoꝝ ⁊ sm̃ neq̃tiã
adinuẽtionũ ipsoꝝ. Scdm̃ opa manuũ eorũ
tribue illis: redde retributionem eoꝝ ipsis.
Qm̃ nõ intellexerũt opa dñi: ⁊ i opa manuũ
ei⁹ destrues illos ⁊ nõ edificabis eos. bñdic
tus dñs: qm̃ exaudiuit vocẽ dep̃catiõis mee
Dñs adiutor me⁹ ⁊ ꝓtector me⁹: ⁊ i ipo spa
uit cor meũ ⁊ adiut⁹ sum. Et refloruit caro
mea: ⁊ ex voluntate mea confitebor ei. Dñs
fortitudo plebis sue: ⁊ ꝓtector saluationum
xp̃i sui ẽ. Saluũ fac ppl̃m tuũ dñe ⁊ benedic
hereditati tue: ⁊ rege eos ⁊ extolle illos vsq̃ i
eternũ. ps dauid in cõsummatione taberna
culi. XXVIII

Afferte dño filij dei: afferte dño filios a
rietũ. Afferte dño gl̃iam ⁊ honorẽ J.95.
afferte dño gl̃iam noĩ eius: adorate
dñm in atrio scõ ei⁹. Uox dñi sup aq̃s: deus
maiestat̃ intonuit: dñs sup aq̃s m̃ltas. Uox
dñi in v̓tute vox dñi i magnificẽtia. Uox dñi
cõfringẽt̃ cedros: ⁊ cõfringet dñs cedros li/
bani. Et cõminuet eas tanq̃ vitulũ libãi: ⁊ di
lectus queadmodũ filius vnicornium. Uox
dñi intercedẽtis flãmã ignis: vox dñi cõcuti/
ent̃ desertũ: ⁊ cõmouebit dñs desertũ cades.
Uox dñi p̃parant̃ ceruos ⁊ reuelabit cõdẽsa ⁊
i tẽplo ei⁹ oẽs dicẽt gl̃iã. Dñs diluuiũ inhi
tare facit: ⁊ sedebit dñs rex i et̃nũ. Dñs v̓tu/
tẽ pplo suo dabit: dñs bñdicet pplo suo i pa
ce. ps cãtici i dedicatiõe dom⁹ dauid.

Exaltabo te dñe qm̃ su/ XXIX
scepisti me nec dlectasti inimicos me/
os sr̃ me. Dñe deus me⁹ clamaui ad
te: ⁊ sanasti me. Dñe eduxisti ab inferno aiãz
meã saluasti me a descẽdentib⁹ i lacũ. Psal
lite dño scĩ eius ⁊ cõfitemini memorie scitatis
eius. Qm̃ ira i indignatiõe ei⁹. ⁊ vita in vo/
lũtate ei⁹. Ad vespum demorabit̃ flet⁹ ⁊ ad
matutinũ letitia. Ego aũt dixi in abundantia
mea: nõ mouebor i eternũ. Dñe in volunta/
te tua: p̃stitisti decori meo v̓tutẽ. Auertisti fa
ciẽ tuã a me. ⁊ fact⁹ sum conturbatus. Ad te
dñe clamabo. ⁊ ad deũ meũ dep̃cabor. Que
vtilitas in sãguine meo: dũ descendo in cor/
ruptionẽ. Nũqd cõfitebit̃ tibi puluis aut an
nunciabit veritatẽ tuã. Audiuit dñs ⁊ miser
tus est mei: dñs fact⁹ ẽ adiutor meus. Con/
uertisti planctũ meũ in gaudiũ mihi: cõscidi/
sti saccũ meum ⁊ circũdedisti me letitia. Ut
cantet tibi gl̃ia mea ⁊ nõ cõpungar: dñe de⁹
me⁹ i eternuz cõfitebor tibi. In finẽ ps dauid
pro extasi. XXX J.70.

In te dñe speraui nõ cõfũdar i et̃nũ: i
iusticia tua libera me. Inclĩa ad me
aurẽ tuam: accel̃era vt eruas me. Esto mihi
i deũ ꝓtectorẽ ⁊ in domũ refugij: vt saluum
me facias. Qm̃ fortitudo mea ⁊ refugiũ me/
um es tu: ⁊ pp nomẽ tuũ deduces me ⁊ enu
tries me. Educes me de laqueo hoc quẽ ab/
sconderũt mihi: qm̃ tu es protector me⁹. In Luce.23.f.
manus tuas cõmendo spũm meũ. Redemi
sti me dñe de⁹ veritatis. Odisti obseruãtes va
nitates supuacue. Ego aũt in dño speraui: ex/
ultabo ⁊ letabor i mi̾cordia tua. Qm̃ respe
xisti hũilitatẽ meã saluasti d̓ necẽitatib⁹ aiãz

meaʒ. Nec ꝯclusisti me i manibꝰ iimici: sta-
tuisti in loco spatioso pedes meos: Misereꝛ
mei dñe qm̄ tribulor: cõturbatus ẽ i ira ocu
lus meus: aia mea ⁊ vẽter meus. Qm̄ defecit
i dolore vita mea: ⁊ ãni mei i gemitibꝰ: Infir
mata ẽ in paupꝑtate ỽtus mea: ossa mea cõ-
turbata sunt. Sup oẽs iimicos meos factꝰ sū
opprobriuʒ vicinis meis valde: ⁊ tior notis
meis. Qui videbãt me foras fugerũt a me ob
Hiere.21.c. liuioni datꝰ sū tãq̄ mortuꝰ a corde. Factꝰ sū
tanq̄ȝ vas ꝑditũ: qm̄ audiui vitupatiõnẽ mul
toꝝ ꝯmorantiũ in circuitu. In eo dum cõue-
nirent siꝰ aduersum me: accipe aiam meã cõ
siliati sunt. Ego ãt in te speraui dñe: dixi deus
meus es tu: i manibꝰ tuis sortes mee. Eripe
me de manu inimicoꝝ meoꝝ. ⁊ a ꝑsequẽtibꝰ
me. Illustra faciẽ tuã sup ſuũ tuũ: saluũ me
fac in mĩſicordia tua: dñe nõ ꝯfundar qm̄ in
uocaui te. Erubescãt ipĩj ⁊ ꝺducenꝛ i infernũ
muta fiãt labia dolosa. Que loquũꝛ aduersꝰ
iustũ iniq̃tateʒ: in supbia ⁊ in abusiõe. Quã
magna multitudo dulcedinis tue dñe: quaʒ
abscondisti timẽtibus te. Perfecisti eis qui
sperãt i te: i ꝯspectu filioꝝ hominũ. Abscon-
des eos i abscõdito faciei tue a ꝯturbatione
hõinũ. Proteges eos i tabernaculo tuo a ꝯ̃
dictiõe liguaꝝ. Bñdictus dñs: qm̄ mirifica
uit miaʒ suaʒ mihi in ciuitate multa. Ego ãt
dixi i excessu mẽtis mee: ꝓiectus sum a facie
oculoꝝ tuoꝝ. nõ exaudisti vocẽ orõnis mee
dũ clamarẽ ad te. Diligite dominũ omnes
sancti eiꝰ: qm̄ ỽitatẽ req̃ret dñs: ⁊ retribuet a
ſ.26. bundãter facientibus supbiã. Viriliꝛ agite ⁊
ꝯfortetꝛ cor vr̃m: oẽs q̃ spatĩ i dño. Eruditio
dd̃ qñ fuit sibi reuelatũ dimissuʒ sibi eẽ pccm̄
adulteriĩ ⁊ homicidiĩ. XXXI.
Ro:4.a. Beati quoꝝ remisse sũt iniq̃tates: ⁊ q̃rũ
tecta sũt peccata. Beatus vir cui nõ
iputauit dñs pccm̄: nec ẽ i spũ eiꝰ dolꝰ. Qm̄
tacui iueterauerũt ossa mea: dũ clamarẽ tota
die. Qm̄ die ac nocte grauata ẽ sup me ma-
nus tua. ꝯuersus suʒ i erũna mea: dũ cõfigiꝛ
spina. Delictũ meũ cognitũ tibi feci: ⁊ iniu-
stitiã meã nõ abscõdi. Dixi cõfitebor aduer-
suʒ me iiustitiã meã dño: ⁊ tu remisisti ipieta
teʒ peccati mei. Pro hac orabit ad te oĩs sã
ctus i tp̃e oportuno. Verũtñ in diluuio aq̃ꝝ
multaꝝ ad eũ nõ approxĩabunt. Tu es refu-
giũ meuʒ a tribulatiõe q̃ circũdedit me: exul
tatio mea erue me a circũdantibus me. In-
tellectũ tibi dabo ⁊ instruaʒ te i via hac qua
Tobie.6.d. gradieris: firmabo sup te oculos meos. No-
lite fieri sicut equꝰ ⁊ mulus: q̃bꝰ nõ ẽ intelle-
ctus. In chamo ⁊ freno maxillas eoꝝ ꝯstrin
ge: q̃ nõ approximãt ad te. Multa flagella
peccõris: spãtes ãt i dño mĩſicordia circũda-
bit. Letamĩ i dño ⁊ exultate iusti. ⁊ gl̃amĩ oẽs
recti corde. In finẽ. ps dd̃. XXXII.
Exultate iusti i dño: rectos decet col-
laudatio. Cõfitemini dño i cithara: i
psalterio decẽʒ chordaꝝ psalite illĩ.
Cãtate ei cãticũ nouũ: bñ psallite ei i vocife-
ratiõe. Qꝛ rectũ ẽ ỽbũ dñi. ⁊ oĩa opera eius i
fide. Diligit mĩſicordiaʒ ⁊ iudiciũ: mĩſicor-
dia dñi plẽa ẽ t̃ra. Verbo dñi celi firmati sũt:
⁊ spũ oris eiꝰ oĩs ỽtꝰ eoꝝ. Cõgregãs sicut in
vtre aq̃s maris: ponẽs i thesauris abyssos. Ti
meat dñʒ oĩs t̃ra: ab eo ãt ꝯmoueanꝛ oẽs iha
bitãtes orbẽ. Qm̄ ipe dixit ⁊ fcã sũt: ipse man ſ.148.
dauit ⁊ creata sũt. Dñs dissipat ꝯsilia gẽtiuʒ Judit.16.
reprobat ãt cogitatiões ꝑpl̃oꝝ. ⁊ reprobat
ꝯsilia principũ. Cõsiliuʒ ãt dñi in eternũ ma-
net: cogitatiões cordis eius in generatione
⁊ generationẽ. Btã gẽs cuiꝰ est dñs deꝰ eiꝰ
populꝰ quẽ elegit i hereditatẽ sibi. De celo
respexit dñs: vidit oẽs filios hoĩnũ. De ꝑpa-
rato habitaclo suo: respexit sr̃ oẽs q̃ hitãt terrã
Qui finxit sigillatiʒ corda eoꝝ: q̃ intelligit
oĩa opa eoꝝ. Nõ saluaꝛ rex ꝑ mltaʒ ỽtuteʒ: ⁊
gigas nõ saluabiꝛ in mltitudine ỽtutis sue.
Fallax equꝰ ad salutẽ: in abũdantia ãt ỽtutis
sue nõ saluabiꝛ. Ecce ocli dñi sup metuentes
eũ: ⁊ in eis q̃ sperãt sr̃ mĩſicordiã eiꝰ. Vt eru
at a morte aĩas eoꝝ: ⁊ alat eos in fame. Aĩa
nr̃a sustinet dñʒ: qm̄ adiutor ⁊ ꝓtector nr̃ est
Qꝛ in eo letabiꝛ cor nr̃ʒ: ⁊ in nõie scõ eius
spauimꝰ. Fiat mĩa tua dñe sup nos: quẽmad
modũ spauimꝰ in te. Psalmꝰ dd̃ cũ mutauit
os suuʒ coraʒ abimelech ⁊ eiecit eũ ⁊ abiĩt.
Benedicaʒ dñʒ in oĩ XXXIII.
tẽpore: sẽper laus eius in ore meo.
In dño laudabiꝛ anima mea: audi-
ant mansueti ⁊ letenꝛ. Magnificate dominũ
mecũ: ⁊ exaltemꝰ nomẽ eius in idipsuʒ. Exq̃
siui dominũ ⁊ exaudiuit me: ⁊ ex omnibꝰ tri
bulatiõibꝰ meis eripuit me. Accedite ad euʒ
⁊ illuminamini: ⁊ facies vr̃e nõ ꝯfundenꝛ. Iste
paup clamauit ⁊ dñs exaudiuit eũ: ⁊ de oĩbꝰ
tribulationibus eius saluauit euʒ. Immittit
angelꝰ dñi in circuitu timẽtiũ euʒ: ⁊ eripiet
eos. Gustate ⁊ videte qm̄ suauis ẽ dominus
btũs vir q̃ sperat in eo. Timete dominũ oẽs
sci eiꝰ: qm̄ nõ ẽ inopia timentibꝰ eũ. Diuites
eguerũt ⁊ esurierũt: iq̃rẽtes ãt dñʒ nõ minuenꝛ
oĩ bono. Venite filiĩ audite me: timorẽ dñi do
cebo vos. Quis ẽ hõ q̃ vult vitaʒ: diligit dies 1. Pe.3.
videre bonos? Prohibe linguaʒ tuaʒ a ma-
lo ⁊ labia tua ne loq̃nꝛ dolũ. Diuerte a ma- ſ.36.
lo ⁊ fac bonũ: inquire pacẽ ⁊ ꝑsequere eam.
Oculi dñi sup iustos: ⁊ aures eiꝰ i p̃ces eoꝝ Hebre.4.

Vultus āt dñi sr̄ faciētes mala :vt perdat in
terra memoriā eoꝝ.Clamauerūt iusti ꝛ dñs
exaudiuit eos.ꝛ ex oībus tribulationib⁹ eoꝝ
liberauit eos.Juxta ē dñs his q̄ tribulato sūt
corde.ꝛ humiles spū saluabit.Multe tribu-
lationes iustoꝝ:ꝛ de oībus his liberabit eos
dñs.Custodit dñs oīa ossa eoꝝ.vnum ex his
ꝯteret.Mors peccōꝝ pessima:ꝛ qui oderunt
iustū delinquēt.Redimet dñs aīas ſuoꝛuꝫ
ſuoꝝ:ꝛ nō delinquēt oēs q̄ spant i eo.ps dd
ꝯ psecutionē saul'ꝛ petit diuinū auxilium.

I Udica dñe nocētes XXXIIII
me:expugna ipugnātes me.Appre-
hēde arma ꝛ scutū:ꝛ exurge i adiu-
toriū mihi.Effunde frameā ꝛ conclude ad-
uersus eos q̄ psequunt me dic aīe mee salus
j.69 tua ego sū.Cōfundant ꝛ reuereant: q̄rentes
aīam meā.Auertant retrorsū ꝛ confundant
cogitātes mihi mala.Fiāt tanq̄ puluis ante
faciē venti:ꝛ angel⁹ dñi coartans eos.Fiant
vie illoꝝ tenebre ꝛ lubricū:ꝛ angel⁹ dñi pse-
quēs eos.Qm̄ gratis absconderūt mihi inti
tū laquei sui.superuacue exprobrauerūt aīaꝫ
meā.Veniat illi laq̄us quē ignorat:ꝛ captio
quā abscōdit apprehēdat eū ꝛ in laqueū ca-
dat in idipm.Aīa āt mea exultabit in dño ꝛ
ꝺlectabit sr̄ salutari suo.Oīa ossa mea dicēt
dñe q̄s similis tibi.Eripiēs inopē de manu for
tioꝝ eius:egenū ꝛ pauperē a diripiētib⁹ euꝫ
Surgētes testes iniqui que ignorabam int-
rogabāt me.Retribuebāt mihi mala p bo-
nis :sterilitatē aīe mee.Ego āt cū mihi mole
sti eēnt induebar cilitio.Humiliabā in ieiu-
nio aīam meā:ꝛ oro mea in sinu meo cōuer-
tet.Quasi pximū ꝛ quasi frēm nr̄m sic ꝯpla
cebā quasi lugēs ꝛ ꝯtristat⁹ sic humiliabar.
Et aduersum me letati sunt ꝛ conuenerūt:cō
gregata sūt sr̄ me flagella:ꝛ ignoraui.Dissi-
pati sūt nec ꝯpūcti:tēptauerūt me : subsanna-
uerūt me subsanantione:frēduerunt sup me
dētib⁹ suis.Dñe qm̄ respicies:restitue aīam
meam a malignitate eoꝝ:a leonibus vnicaꝫ
meā.Confitebor tibi i eccl'ia magna in pplo
graui laudabo te.Nō supgaudeant mihi q̄
aduersant mihi iniq̄:q̄ oderūt me gratis : ꝛ
p.3.d. annuūt ocul'.Qm̄ mihi q̄dē pacifice loq̄bāt
ꝛ in iracūdia terre loq̄ntes dolos cogitabāt
Et dilatauerūt sup me os suū dixerunt euge
euge viderūt oculi nr̄i.Vidisti dñe ne sileas
dñe ne discedas a me.Exurge ꝛ intēde iudi-
cio meo de⁹ me⁹ ꝛ dñs meus i cām meā.Ju
dica me ſm iusticiā tuā dñe de⁹ me⁹ ꝛ ñ sup
gaudeant mihi.Non dicāt i cordib⁹ suis eu
ge euge aīe nr̄e:nec dicant deuorabim⁹ euꝫ
Erubescāt ꝛ reuereant sil' q̄ gratulant malis
meis.Induant ꝯfusione ꝛ reuerētia:qui ma
ligna loquunt sup me.Exultēt ꝛ letent q̄ vo
lunt iusticiā meā:ꝛ dicant sp magnificet dñs
q̄ volūt pacē serui eius ꝛ lingua mea medita-
bit iusticiā tuā tota die laudē tuā.Pro vi-
ctoria.seruo dñi dd. XXXV

D Ixit iniust⁹ vt delinquat i semetipo.
nō ē timor dei an̄ oculos ei⁹.Qm̄ do
lose egit in ꝯspectu eius vt iueniat. ini-
q̄tas eius ad odiū.Verba oris ei⁹ iniq̄tas ꝛ
dol⁹ noluit itelligere vt bn̄ ageret.Iniq̄tatē
meditat⁹ ē in cubili suo:astitit oi vie nō bo-
ne malitiā āt nō odiuit.Dñe in celo mīsicor
dia tua:ꝛ vitas tua vsq ad nubes.Justicia
tua sicut mōtes dei iusticia tua abyssus mul
ta hoīes ꝛ iumenta saluabis dñe:quēadmo-
dū mltiplicasti mīsicordiā tuā de⁹.Filij aūt
hoīnū i tegmine alaꝝ tuaꝝ spabunt.Inebri
abunt ab vbertate domus tue:ꝛ torrente vo-
luptatis tue potabis eos.Qm̄ apud te ē fōs
vite:ꝛ i lumine tuo videbimus lumē.Pre-
tēde mīsicordiā tuā sitientib⁹ te:ꝛ iusticiam
tuā his q̄ recto sūt corde.Nō veiat mihi pes
supbie ꝛ man⁹ peccatoris nō mouat me.ibi
ceciderūt q̄ opant iniq̄tatē expl'si sūt nec po-
tuerūt stare.ps ipsi dauid. XXXVI

N Oli emulari i malignantib⁹ nꝫ ze-
laueris faciētes iniq̄tatē.Qm̄ tanq̄ fe
nū velocit arescēt : ꝛ quēadmodum
olera herbarū cito decidēt.Spera in dño:ꝛ
fac bonitatē:ꝛ inhita terrā ꝛ pasceris i diui-
tijs eius.Delectare i dño ꝛ dabit tibi petiti-
ones cordis tui.Reuela dño viā tuam ꝛ spa
i eo ꝛ ipse faciet.Et educet quasi lumē iusti-
ciā tuā.ꝛ iudiciū tuū tanq̄ meridiē: subdit⁹
esto dño ꝛ ora eū.Noli emulari in eo qui p
sperat in via sua in hoīe faciēte iniusticias.
Desine ab ira . ꝛ derelinque furorem : noli
emulari vt maligneris.Qm̄ qui malignant
exterminabunt:sustinētes āt dñm ipsi heredi
tabūt terrā.Et adhuc pusillū:ꝛ nō erit pecca
tor:ꝛ q̄res locū ei⁹ ꝛ nō inuenies.Mansueti
āt hereditabūt trā:ꝛ delectabunt i mltitudi
ne pacis:Obseruabit peccōr iustum ꝛ stride j.co.
bit sup eū dētibus suis.Dñs āt irridebit eū:
qm̄ pspicit q̄ veniet dies eius.Gladiuꝫ eua
ginauerūt peccōres:intēderūt arcū suū.Vt dē
cipiāt pauperē ꝛ iopē:vt trucidēt rectos cor
de.Gladi⁹ eoꝝ itret in corda ipsoꝝ :ꝛ arcus
eoꝝ ꝯfringat.Meli⁹ ē modicū iusto :sr̄ diui-
tias peccōꝝ multas.Qm̄ brachia peccōꝝ ꝯte-
rent:ꝯfirmat āt iustos dñs.Nouit dñs dies
imaculatoꝝ:ꝛ hereditas eoꝝ in eternū erit.
Nō cōfundent i tpe malo:ꝛ i dieb⁹ famis sa-
turabunt:q2 peccōres peribūt.Inimici vero

dñi mox vt honorificati fuerint ⁊ exaltatĩ: deficiẽtes queadmodũ fumus deficiẽt. Mu tabit pccõr ⁊ nõ soluet: iustꝰ ãt miseret ⁊ tri buet. Qr benedicẽtes ei hereditabũt trã: ma ledicẽtes ãt ei disꝑibunt. Apud dñm gressus hoĩs dirigeẽ: ⁊ viã eius volet. Cũ ceciderit ñ collideẽ: qr dñs supponit manũ suã. Junior fui etenĩ senui: ⁊ nõ vidi iustũ derelictũ: nec semen eius querẽs panẽ. Tota die miseretur ⁊ ɔmodat. ⁊ semẽ illius in benedictione erit.
F.33. Declina a malo ⁊ fac bonũ: ⁊ inhabita in se culũ seculi. Qr dñs amat iudiciũ: ⁊ nõ dereli quet scõs suos: in eternũ ɔseruabunẽ. Jniusti puniẽẽ: ⁊ semẽ ipiorꝝ ꝑibit. Justi ãt hereditabũt terrã: ⁊ ĩhabitabũt in seculũ seculi super eam Os iusti meditabiẽ sapiam ⁊ ligua eiꝰ loqẽ iudiciũ. Lex dei eiꝰ i corde ipsius: ⁊ ñ supplã
F.eo. tabunẽ gressus eiꝰ. Cõsiderat pccõr iustũ: ⁊ q̃ rit mortificare eũ. Dñs ãt nõ derelinq̃t eum in manibꝰ eius: nec dãnabit eũ cũ iudicabiẽ illi. Expecta dñz ⁊ custodi viã eiꝰ. ⁊ exaltabit te vt hereditate capias terrã: cũ ꝑierint pec catores videbis. Vidi impiũ supexaltatũ: ⁊ eleuatũ sicut cedros libãi. Et trãsiui ⁊ ecce ñ erat: ⁊ q̃siui eũ: ⁊ nõ ẽ inuentꝰ locꝰ eiꝰ. Custo di innocẽtiã ⁊ vide eq̃tatẽ: qm̃ sũt reliq̃e hoi pacifico. Jniusti ãt disꝑibũt: sil' reliq̃e impio rũ interibũt. Salꝰ ãt iustorꝝ a dño: ⁊ protecto cõꝝ in tẽpore tribulatiõis. Et adiuuabit eos dominꝰ ⁊ liberabit eos: ⁊ eruet eos a pccõri bꝰ: ⁊ saluabit eos qr sꝑauerũt i eo. Ps dd̃ i ɔmemoratiõe sabbati. XXXVII.
F.6. Domie ne in furore tuo arguas me: neqꝫ in ira tua corripias me. Qm̃ sa gitte tue ĩfixe sunt mihi: ⁊ ɔfirmasti sup me manũ tuã. Nõ ẽ sanitas i carne mea a facie ire tue nõ ẽ pax ossibꝰ meis a facie pec catorꝝ meorꝝ. Qm̃ iniq̃tates mee supgresse sũt caput meũ: ⁊ sicut onus graue grauate sũt sr̃ me. Putruerũt ⁊ corrupte sũt cicatrices mee: a facie isipiẽtie mee. Miser factꝰ sũ ⁊ curuatꝰ sũ vsqꝫ i finẽ: tota die ɔtristatꝰ ingrediebar. Qm̃ lũbi mei ĩpleti sunt illusionibꝰ: ⁊ non ẽ sanitas i carne mea. Afflictus sũ ⁊ hũiliatꝰ sũ nimis: rugiebã a gẽitu cordis mei. Dñe ante te oẽ desideriũ meũ: ⁊ gẽitus meus a te nõ ẽ abscõditꝰ. Cor meũ ɔturbatũ ẽ i me: de reliq̃t me ṽtus mea: ⁊ lumen oclorꝝ meorꝝ: ⁊ ipsũ nõ ẽ mecũ. Amici mei ⁊ ꝓximi mei: ad uersũ me appropiq̃uerũt ⁊ steterũt. Et q̃ iux ta me erãt de lõge steterũt: ⁊ viꝫ faciebãt qui q̃rebãt animã meã. Et q̃ inq̃rebãt mala mihi locuti sũt vanitates: ⁊ dolos tota die medita banẽ. Ego ãt tãqꝫ surdus nõ audiebã: ⁊ sicut mutꝰ nõ apiẽs os suũ. Et factꝰ sũ sicut hõ nõ audiẽs. ⁊ nõ habẽs i ore suo redargutiones. qm̃ i te dñe sꝑauitu exaudies me dñe deus meꝰ. Qr dixi ne qñ. sup gaudeãt mihi inimi ci mei: ⁊ dũ ɔmouenẽ pedes mei: sup me ma gna locuti sr̃. Qm̃ ego i flagella patꝰ sũ: ⁊ do lor meꝰ i ɔspectu meo sp̃. Qm̃ iniq̃tatẽ meam ãnũciabo: ⁊ cogitabo ꝓ pccõ meo. Jnimici ãt mei viuũt ⁊ ɔfirmati sũt sup me: ⁊ mltipli cati sunt qui oderũt me iniq̃. Qui retribuũt mala ꝓ bonis detrahebãt mihi. qm̃ sequebar bõitatẽ. Ne derelinq̃s me dñe ds̃ meus ne discesseris a me. Jntẽde i adiutoriũ meũ dñe deus salutis mee. Jn finem pro ydithum cã ticum dd̃. XXXVIII.
Dixi custodiã vias meas: vt nõ delin quã in lingua mea. Posui ori meo custodiã: cũ ɔsisteret pccõr aduersũ me. Obmutui ⁊ hũiliatꝰ sũ ⁊ siliui a bonis: ⁊ dolor meꝰ renouatꝰ ẽ. Cõcaluit cor meũ itra me ⁊ i meditatiõe mea exardescet ignis. Lo cutus sũ in lingua mea: notũ fac mihi dñe finẽ meũ. Et numerꝝ dierꝝ meorꝝ q̃s ẽ: vt sciã quid desit mihi. Ecce mẽsurabiles posuisti di es meos: ⁊ substãtia mea tanq̃ nihilũ ãte te Verũtamen vniuersa vanitas: oĩs hõ viuẽs Verũtamẽ in imagine ꝑtransit hõ sed ⁊ fru stra ɔturbaẽ. Thesaurizat ⁊ ignorat cui ɔgre gabit ea. Et nũc q̃ est expectatio mea nonne dñs: ⁊ substãtia mea apud te est. Ab oĩbꝰ ini quitatibꝰ meis erue me: opprobriũ isipiẽti d̃ disti me. Obmutui ⁊ nõ aperui os meũ: qm̃ tu fecisti: amoue a me plagas tuas. A fortitu dine manꝰ tue ego defeci i increpatiõibꝰ: ꝓp iniquitatẽ corripuisti hominẽ. Et tabescer feci sti sicut araneã animã eius. verũtamen vane cõturbatur oĩs homo. Exaudi orationẽ meã dñe ⁊ deprecationẽ meã: auribus ꝑcipe la chrimas meas. Ne sileas: qm̃ aduena ego sũ apud te ⁊ ꝑegrinus sicut omnes p̃res mei. Remitte mihi vt refrigerer: priusqꝫ abeam: ⁊ amplius non ero. Pro victoria canti cum dauid. XXXIX.
Expectans expectaui dñm: ⁊ intẽdit mihi. Et exaudiuit p̃ces meas: ⁊ edu xit me de lacu miserie. ⁊ de luto fe cis. Et statuit supra petram pedes meos. ⁊ direxit gressus meos. Et immisit i os meũ cã ticum nouum: carmẽ dõ nr̃o. Videbũt mul ti ⁊ tiebũt. ⁊ sꝑabũt i dño. Btũs vir cuiꝰ ẽ no mẽ dñi spes eiꝰ: ⁊ nõ respexit i vanitates ⁊ in sanias falsas. Mlta fecisti tu dñe ds̃ meus mirabilia tua. ⁊ cogitatiõibꝰ tuis nõ ẽ q̃ silis sit tibi. Annũciaui ⁊ locutꝰ sũ: multiplicati sũt sup numerꝝ. Sacrificiũ ⁊ oblationẽ nolui hebre.i sti: aures autem perfecisti mihi. Holocau Ibidē

ſtū ⁊ ꝓ pctō nō poſtulaſti:tūc dixi ecce vēio.
em Jn capite libri ſcriptū ē dōme vt facerē volū
tatē tuaꝫ:deꝰ meus volui ⁊ legē tuā ī medio
cordis mei. Annūciaui iuſtitiā tuā ī eccleſia
magna:ecce labia mea ñ ꝓhibebo dñe tu ſci
ſti. Juſticiā tuaꝫ non abſcondi i corde meo:
vitatē tuaꝫ ⁊ ſalutare tuū dixi. Non abſcōdi
miaꝫ tuaꝫ ⁊ vitatē tuā:a ꝯſilio mlto. Tu aūt
domie ne longe facias miſatiōes tuas a me
miſicordia. ⁊ vitas tua ſp ſuſceperūt me:Qm̄
circūdederūt me mala q̄ꝝ non ē nūerus ꝯp/
hēderūt me iniq̄tates mee:⁊ non potui vt vi
derē. Mltiplicate ſunt ſup capillos capitis
ſ.68. mei:⁊ cor meū dereliq̄t me. Complaceat tibi
domie vt eruas me domie ad adiuuandum
me ſpice. Confūdant ⁊ reuereant ſimul q̄ q̄
ſ.69 rūt aīaꝫ meaꝫ vt auferāt eaꝫ. Auertant retror
ſuꝫ:⁊ reuereant q̄ volūt mihi mala. Ferāt ꝯfe
ſtiꝫ ꝯfuſionē ſuā:q̄ dicūt mihi euge euge. Ex
ultēt ⁊ letent ſup te oēs q̄rētes te: ⁊ dicāt ſp
magnificet dñs q̄ diligūt ſalutare tuū. Ego
aūt mēdicꝰ ſuꝫ ⁊ paup: dominꝰ ſollicitus eſt
mei. Adiutor meꝰ ⁊ ꝓtector meus tu es:dūs
meus ne tardaueris. Jn finē ps dd XL.

B Eatus q̄ itelligit ſup egenū ⁊ paupe
reꝫ:i die mala liberabit eū dominus
Dns cōſeruet euꝫ ⁊ viuificet eum:⁊
btū faciat euꝫ in terra:⁊ nō tradat eū in ani
maꝫ inimicoruꝫ eius. Dominus opē ferat il
li ſuper lectū doloris eius:vniuerſuꝫ ſtratuꝫ
eius verſaſti in infirmitate eius. Ego dixi do
mine miſere mei:ſana animā meaꝫ:q2 pecca
ui tibi. Jnimici mei dixerūt mala mihi:quā/
do morietur ⁊ peribit nomen eius? Et ſi in/
grediebat vt videret vana loquebat cor eiꝰ
ꝯgregauit iiq̄tatē ſibi. Egrediebat foras:⁊ lo
quebat i idipm. Aduerſum me ſuſurrabant
oēs inimici mei:aduerſuꝫ me cogitabāt ma/
la mihi. Verbuꝫ iiquū ꝯſtituerūt aduerſum
me:nūq̄d q̄ dormit nō adijciet vt reſurgat?
Eteni hō pacis mee in quo ſpaui:qui edebat
panes meos magnificauit ſup me ſupplāta/
tionē. Tu aūt domine miſerere mei. ⁊ reſuſcita
me ⁊ retribuā eis. Jn hoc cognoui qm̄ volui
ſti me:qm̄ nō gaudebit inimicꝰ meus ſuper
me. Me aūt pp inocētiā ſuſcepiſti:⁊ ꝯfirmaſti
me i ꝯſpectu tuo i eternū. Bñdictꝰ dñs dus
iſrl a ſclo i ſclm:fiat fiat. Pro victoria doctiſ
ſimi filiorum chore ps. XLI.

Q Véadmodū deſiderat cervꝰ ad fon/
tes aq̄ꝝ:ita deſiderat aīa mea ad te
deus. Sitiuit aīa mea ad deū fontē viuū qñ
veniā ⁊ appebo āte faciē dei? Fuerūt mihi la
chryme mee panes die ac nocte: duꝫ dr mihi
quotidie vbi ē deus tuꝰ. Hec recordatꝰ ſum
⁊ effudi in me aīaꝫ meā:qm̄ trāſibo in locuꝫ
tabernacli āmirabil vſq3 ad domū dei. Jn vo
ce exultatiōis ⁊ ꝯfeſſiōis:ſonus epulātis. Qr
triſtis es aīa mea. ⁊ qr conturbas me. Spera ſ.42.
in deo qm̄ ad h ꝯfitebor illi:ſalutare vultus
mei ⁊ deus meus. Ad meipm anima mea cō
turbata ē:ppea memor ero tui de terra iorda
nis ⁊ hermon a mōte modico. Abyſſus abyſ
ſum inuocat:in voce cataractaꝝ tuaꝝ. Omia
excelſa tua ⁊ fluctus tui: ſup me tranſierūt.
Jn die mādauit dñs miaꝫ ſuā:⁊ nocte canti/
cū eius. Apud me oro deo vite mee:dicā deo
ſuſceptor meus es. Qr oblitus es mei ⁊ qr
cōtriſtatus icedo dū affligit me inimicꝰ. Dū
cōfringunt oſſa mea: exprobrauerūt mihi q̄
tribulāt me inimici mei. Dū dicūt mihi p ſin
gulos dies vbi ē deus tuus:qr triſtis es aīa
mea ⁊ quare cōturbas me. Spera in deo qm̄ ſ.co.
adhuc cōfitebor illi:ſalutare vultus mei ⁊ de
us meus. Jn finē Pſalmus dd. XLII.

I Udica me deus ⁊ diſcerne cāꝫ meā
de gēte nō ſcā:ab hoie iniq̄ ⁊ doloſo
erue me. Quia tu es deus fortitudo
mea:qr me repuliſti ⁊ qr triſtis icedo: dū af
fligit me iimicus:Emitte lucē tuā ⁊ vitatem
tuā ipſa me deduxerūt:⁊ adduxerūt i montē
ſcm̄ tuū ⁊ i tabernacula tua. Et itroibo ad al
tare dei:ad deū q̄ letificat iuuētutē meaꝫ. Cō
fitebor tibi in cithara deus deꝰ meus quare
triſtis es aīa mea:⁊ quare ꝯturbas me? Spe ſ.41.
ra in deo qm̄ adhuc confitebor illi:ſalutare
vultus mei ⁊ deꝰ meꝰ. Ad victoriā filijſ
chore eruditio. XLIII.

D Eus aurib9 nr̄is audiuimꝰ: pr̄es nr̄i
āñuntiauerūt nobis. Opꝰ qđ opatꝰ
es i diebꝰ eoꝝ:⁊ i diebꝰ ātiq̄s. Manꝰ tua gē/
tes diſpdidit ⁊ plātaſti eos:afflixiſti pplos ⁊
expuliſti eos. Nec eni i gladio ſuo poſſederūt
terrā:⁊ brachiū eoꝝ nō ſaluauit eos. Sꝫ de/
xtera tua ⁊ brachiū tuū ⁊ illumiatio vultus
tui:qm̄ cōplacuiſti i eis. Tu es ipſe rex meus
⁊ deus meꝰ:q̄ mādas ſalutes iacob. Jn te ini
micos nr̄os vētilabimꝰ cornu: ⁊ in nomine
tuo ſpnemꝰ iſurgētes i nobis: Nō.n.in arcu
meo ſpabo:⁊ gladiꝰ meꝰ ñ ſaluabit me. Sal
uaſti.n.nos đ affligētibꝰ nos:⁊ odiētes nos
ꝯfudiſti. Jn deo laudabimur tota die ⁊ i no/
mine tuo ꝯfitebimur i ſclm. Nūc aūt repuli
ſti ⁊ ꝯfudiſti nos. ⁊ nō egredieris i vtutibus
nr̄is. Auertiſti nos retrorſuꝫ poſt inimicos
nr̄os:⁊ q̄ oderūt nos diripiebāt ſibi. Dediſti
nos tāq3 oues eſcaꝝ: ⁊ in gētibus diſperſiſti
nos. Vēdidiſti pplꝫ tuū ſine pcio. ⁊ non fuit
mltitudo i ꝯmutatiōibus eoꝝ. Poſuiſti nos
opprobriū vicinis nr̄is:ſubſannationē ⁊ de/

risũ his q̃ sunt ĩ circuitu nr̃o. Posuisti nos i
similitudinẽ gentibus:ꝯmotionẽ capitꝭ i pp̃lis
Tota die verecundia mea ꝯ̃ me est:⁊ confusio
facieiꝰ mee cooperuit me. A voce exprobran
tis ⁊ obloquentꝭ:a facie inimici ⁊ persequẽtis
Hec oĩa venerũt sr̃ nos nec obliti sumuſ te:⁊
iniq̃ nõ egimꝰ ĩ testõ tuo. Et nõ recessit retro
cor nr̃m:⁊ declinasti semitas nr̃as a via tua.
Qm̃ hũiliasti nos in loco afflictionis ⁊ co/
operuit nos vmbra mortis. Si obliti sumus
nomen dei nr̃i:⁊ si expandimus manus nr̃aſ
ad deũ alienũ. Nõne deꝰ requiret ista:ipſe.n.
Ro.8.g. nouit abſcondita cordis. Qm̃ ꝓpter te mor
tificamur tota die:estimati sumus sicut oues
occisiõis. Exurge quare obdormis dñe exur
ge ⁊ ne repellas in finẽ. Qr̃ faciẽ tuã auertꝭ
obliuiſceris inopie nr̃e ⁊ tribulationis nr̃e:
Qm̃ hũiliata ẽ i puluere aĩa nr̃a:cõglutiatꝰ
ẽ in t̃ra vẽter nr̃. Exurge dñe adiuua nos:⁊
redime nos ꝓpter nomen tuũ. Victori pro li/
lijs filioꝝ chore eruditionis canticũ aman/
tissimum. XLIIII

E Ructauit cor meũ v̓bũ bonum:di/
co ego opera mea regi. Ligua mea
calamus scribe velociter scribentis. Specio
sus forma p̃ filijs hoĩnum. diffusa est gratia i
labijs tuis propterea bñdixit te deus in eter
num. Accingere gladio tuo super femur tu/
um potentissime. Specie tua ⁊ pulchritudie
tua itẽde ꝓspere ꝓcede ⁊ regna. Propt̃ v̓i/
tatẽ ⁊ mãsuetudinẽ ⁊ iusticiam ⁊ deducet te
mirabiliter dextera tua. Sagitte tue acute:
Hebre.1. ppl̃i sub te cadẽt in corda ĩimicoꝝ regis. Se
Ibidem. des tua deus i seculũ seculi:v̓ga directionis
v̓ga regni tui. Dilexisti iusticiaꝫ ⁊ odisti ini/
q̃tatẽ ꝓpterea vnxit te deus deꝰ tuꝰ oleo leti
cie p̃ ꝯsortibꝰ tuis. Myrrha ⁊ gutta ⁊ casia a
vestimentis tuis: a domibꝰ eburneis ex qui/
bus delectauerunt te filie regum in honore
tuo. Astitit regina a dextris tuis i vestitu de
aurato:circundata varietate. Audi filia ⁊ vi
de ⁊ inclia aurem tuã:⁊ obliuiſcere ppl̃m tu
um ⁊ domum patris tui. Et concupiſcet rex
decorẽ tuũ. qm̃ ipſe ẽ dñs deus tuus ⁊ ado/
rabunt eũ. Et filie tyri in muneribus: vultuꝫ
tuũ dep̃cabunt oẽs diuites plebis. Oĩs glia
eiꝰ filie regis abintus:in fimbrijs aureis cir
cũamicta varietatibꝰ. Adducẽt regi v̓gines
post eã ꝓxĩe eius afferentur tibi. Afferentur
in leticia ⁊ exultatione:adducẽt in tẽplũ re/
gis. Pro pr̃ibus tuis nati sr̃ tibi filij:ꝯstitueſ
eos pncipes sr̃ oẽz t̃rã. Memores erunt no
minis tui dñe:i oĩ generatiõe ⁊ generatiõe. ꝓ/
pterea ppl̃i ꝯfitebunt tibi i et̃nũ:⁊ i seculum
sc̃li. victori filioꝝ chore ꝓ iuuẽtutibꝰ cãticuꝫ

D Eus nr̃ refugiũ ⁊ v̓tꝰ ad/ XLV
iutor in tribulatiõibꝰ q̃ iueneꝛt nos
nimis. Propt̃ea ñ timebimꝰ dũ tur
babit t̃ra. ⁊ trãsferent mõtes i cor maris. So
nuerũt ⁊ turbate sr̃ aq̃ eoꝝ:conturbati sr̃ mõ
tes i fortitudine eiꝰ. Fulminis ĩpetꝰ letificat
ciuitatẽ dei:sc̃ificauit tabernaculũ suũ altissi
mus. Deꝰ i medio eiꝰ nõ ꝯmouebit:adiuua
bit eã deꝰ mane diluculo. Cõturbate sũt gen
tes ⁊ iclinata sũt regna dedit vocẽ suã mota
ẽ terra. Dñs v̓tutũ nobiscũ:susceptor nr̃ deꝰ j.eo.
iacob. Venite ⁊ videte opa dñi q̃ posuit ꝓdi
gia sup terrã:auferẽs bella vſq̃ ad finẽ terre
Arcũ cõteret ⁊ ꝯfringet arma:⁊ scuta cõbu/
ret igni. Vacate ⁊ videte qm̃ ego sum deus
exaltabor i gentibus ⁊ exaltabor i t̃ra. Dñs s.eo.
v̓tutũ nobiscũ:susceptor nr̃ deus iacob. Ad
victoriã filijs chore. ps XLVI

O Mnes gẽtes plaudite manibꝰ iubi
late deo in voce exultationis. Qm̃
dñs excelsus t̃ribilis rex magnꝰ sup
oẽz t̃rã. Subiecit pp̃los nobis ⁊ gẽteſ sub pe
dibꝰ nr̃is. Elegit nobis hr̃ditatẽ suam ſpẽm
iacob quam dilexit. Ascẽdit deuſ in iubilo. ⁊
dñs in voce tube. Psallite deo nr̃o psallite:
psallite regi nr̃o psallite. Qm̃ rex omnis t̃re
deꝰ psallite sapiẽter. Regnabit deꝰ sr̃ gẽtes
deus sedet sr̃ sedẽ sc̃ãm suã. Principes pp̃lo
rũ ꝯgregati sũt cũ deo abrahã: qm̃ dij fortes
terre vehemẽter eleuati sũt. Canticum ps fi
lioꝝ chore XLVII j.144.

M Agnꝰ dñs ⁊ laudabilis nimis i cita
te dei nr̃i:i mõte sc̃õ eiꝰ. Fũdatur ex
ultatione vniuerſe t̃re mõs syon latera aqui
lonis citas regis magni. Deꝰ i domibꝰ eius
cognoscet:cũ suscipiet eã. Qm̃ ecce reges t̃re
ꝯgregati sr̃ ꝯuenerũt in vnũ. Ipſi vidẽtes sic
ãmirati sũt ꝯturbati sũt ꝯmoti sũt tremor ap
p̃hendit eos. Ibi dolores vt pturientꝭ:in spũ
vehemẽti ꝯteres naues tharsis. Sic audiui/
mus sic vidimꝰ i ciuitate dñi v̓tutũ in ciuita
te dei nr̃i:deus fũdauit eã in eternũ. Suscepi
miꝰ deꝰ mĩſicordiã tuã i medio tẽpli tui. Se/
cundũ nomẽ tuũ deꝰ sic ⁊ laus tua i fines t̃re
iusticia plena ẽ dextera tua. Letet mõs syon j.69.
⁊ exultent filie iude:pp̃ iudicia tua dñe. Cir/
cũdate syon ⁊ ꝯplectimini eã:narrate in tur
ribꝰ eius. Põite corda vr̃a i v̓tute eius. ⁊ di
stribuite domos eiꝰ vt enarretꝭ i progenie al
tera. Qm̃ hic ẽ deus deꝰ nr̃ in eternũ ⁊ i secu
lũ sc̃li. ipſe reget nos in secula. In finẽ filijs
chore. ps. XLVIII

A Udite h̓ oẽs gẽtes auribus ꝑcipite
oẽs q̃ hitatis orbẽ. Quiq̃ terrigene
⁊ filij hoĩum sil̓ i vnũ diues ⁊ paup. Os me

um loq̄t sapiaȝ: ⁊ meditatio cordis mei pru/
dētiā. Inclinabo in parabolā aurē meā: aperi
aȝ in psalterio ꝓpositionē meā. Cur timebo in
die mala: iniq̄tas calcanei mei circūdabit me.
Qui ꝯfidūt in v̄tute sua: ⁊ in ml̄titudine di/
uitiarꝫ suarꝫ gloriant̄. Fr̄ nō redimit redimet
hō. nō dabit deo placationē suā. Et p̄ciū re/
dēptiōis anime sue: ⁊ laborabit in eternum
⁊ viuet adhuc i finē. Nō videbit interitū cuȝ
viderit sapiētes moriētes: sil̄ insipiēs ⁊ stult⁹
pibūt. Et relinq̄nt alienis diuitias suas. ⁊ se/
pulchra eorꝫ domus illorꝫ in et̄nuȝ. Taberna
cula eorꝫ in ꝓgenie ⁊ ꝓgenie: vocauerūt no
.co. mina sua in t̄ris suis. Hō cū in honore eēt n̄
intellexit: ꝯpatus ē iumētis insipiētib⁹: ⁊ silis
fact⁹ ē ill̄. Hec via illorꝫ scādalū ipsis ⁊ post
ea in ore suo ꝯplacebūt: Sicut oues i inferno
positi sūt: mors depascet eos. Et dominabūt̄
eorꝫ iusti in matutino: ⁊ auxiliū eorꝫ veterascet
in inferno a gl̄ia eorꝫ. Uerūtamē deus redi/
met animā meā de manu inferi: cū acceperit
me. Ne timueris cū diues fact⁹ fuerit homo: ⁊
cuȝ multiplicata fuerit gloria domus eius.
27.b Qm̄ cū interierit nō sumet oia neqꝫ d̄scēdet cū
eo gl̄ia eius. Q2 aīa ei⁹ in vita ipsius bn̄dice
tur: ꝯfitebit̄ tibi cū benefeceris ei. Introibit
vsꝫ in ꝓgēies patrꝫ suorꝫ: vsꝫ i et̄nū nō videbit
.co. lumē. Hō cū in honore eēt n̄ intellexit: ꝯpa/
tus ē iumētis insipientibus: ⁊ silis factus est
illis. ps asaph XLIX.

D Eus deorꝫ dn̄s locutus est. ⁊ vocauit
t̄rā. A solis ortu vsqꝫ ad occasū: ex sy
on sp̄es decoris ei⁹. Deus manifeste veniet:
deus nr̄ ⁊ nō silebit. Ignis i ꝯspectu ei⁹ exar
descet: ⁊ in circuitu eius tēpestas valida. Ad
uocauit celū de sursuȝ. ⁊ t̄rā discernere ppl̄m
suū: Cōgregate illi scōs eius: q̄ ordināt testa
mētū ei⁹ sup sacrificia. Et ānūciabūt celi iusti
ciā eius: qm̄ de⁹ iudex ē. Audi populus me⁹
⁊ loquar isrl̄ ⁊ testificabor tibi: deus deus tu
us ego sū. Nō in sacrificijs tuis arguā te: ho
locausta āt tua in ꝯspectu meo sunt semper.
Nō accipiā de domo tua vitulos: neqꝫ d̄ gre
gibus tuis hircos. Qm̄ mee sunt oēs fere sil
uarꝫ: iumēta i mōtib⁹ ⁊ boues. Cognoui oia
volatilia celi: ⁊ pulchritudo agri mecū ē. Si
esuriero nō dicā tibi: meus ē. n. orbis terre ⁊
plenitudo ei⁹. Nūq̄d mādūcabo carnes tau
rorꝫ: aut sanguineȝ hircorꝫ potabo? Immola
deo sacrificiū laudis: ⁊ redde altissimo vota
tua. Et inuoca me in die tribulationis: eruam
te ⁊ honorificabis me. Peccōri āt dixit deus
q̄r tu enarras iustitias meas: ⁊ assumis testa/
mentū meū p os tuū? Tu vero odisti discipli
nā: ⁊ piecisti s̄mones meos retrorsum. Si vi
debas furē: currebas cū eo: ⁊ cum adulteris
portionē tuā ponebas. Os tuuȝ abundauit
malitia ⁊ lingua tua cōcinnabat dolos. Se/
dens aduersus fratrē tuū loq̄baris: ⁊ aduer
sum filiū matris tue ponebas scādalū: h̄ feci/
sti ⁊ tacui. Existimasti iniq̄ q̄ ero tui similis: ar/
guā te ⁊ statuā ꝯ faciē tuā. Intelligite h̄ qui
obliuiscimini deū: neq̄n̄ado rapiat ⁊ nō sit q̄
eripiat. Sacrificiū laudis honorificabit me
⁊ illic iter quo ostendam illi salutare dei. Ad vi
ctoriā dd̄ ps cū venit ad eū nathā ꝓpheta qñ
intrauit ad bersabee. L.

M Isere mei deus: s̄m magnā mi̇sericor ĵ.55.ĵ.56.
diā tuā. Et s̄ȝ ml̄titudinē mi̇sationū
tuarꝫ: dele iniq̄tatē meaȝ. Ampli⁹ laua me ab
iniquitate mea: ⁊ a peccato meo munda me.
Qm̄ iniq̄tatē meaȝ ego cognosco: ⁊ peccatū
meū ꝯ me ē semp. Tibi soli peccaui ⁊ maluȝ Ro.a.
corā te feci: vt iustificeris i sermonib⁹ tuis ⁊
vincas cū iudicaris. Ecce. n. i iniq̄tatib⁹ ꝯcept⁹
suȝ ⁊ i peccatis ꝯcepit me mater mea. Ecce. n.
v̄itatē dilexisti: icerta ⁊ occulta sapiētie tue
manifestasti mihi. Aspges me dn̄e hysopo ⁊
mūdabor: lauabis me ⁊ sup niuē dealbabor
Auditui meo dabis gaudiū ⁊ letitiā: ⁊ exul/
tabūt ossa hūiliata. Auerte faciē tuā a pecca
tis meis: ⁊ oēs iniq̄tates meas dele. Cor mū
dū crea in me de⁹: ⁊ spm̄ rectū inoua i visce/
rib⁹ meis. Ne ꝓijcias me a facie tua ⁊ spiritū
sanctū tuū ne auferas a me. Redde mihi le/
titiā salutaris tui: ⁊ spiritu pricipali cōfirma
me. Docebo iniq̄s vias tuas: ⁊ impij ad te
ꝯuertētur. Libera me de sanguinib⁹ de⁹ d̄us
salutis mee: ⁊ exultabit ligua mea iustitiā tu
aȝ. Dn̄e labia mea aperies: ⁊ os meū ānūcia
bit laudē tuā. Qm̄ si voluisses sacrificiū de/
dissem vtiqꝫ holocaustis nō delectaberis. Sa
crificiū deo sp̄us ꝯtribulat⁹: cor ꝯtritū ⁊ hūi/
liatū d̄us nō despicies. Benigne fac dn̄e in
bona volūtate tua syon: vt edificentur muri
irl̄m. Tūc acceptabis sacrificiū iustitie obla/
tiōes ⁊ holocausta: tūc iponent super altare
tuum vitulos. In fine ps dd̄ cum venit
doech idumeus ⁊ nūciauit sauli ⁊ dixit ei ve
nit dd̄ i domū abimelech. LI.

Q Uid gl̄iaris i malitia: q̄ potēs es i iniq̄
tate: Tota die iniustitiā cogitauit lin
gua tua: sicut nouacula acuta fecisti dolum.
Dilexisti malitiā s̄r bēignitatē: iniquitatem
magis q̄ȝ loq̄ eq̄tatē. Dilexisti oīa v̄ba p̄cipi
tationis: ligua dolosa. Propterea de⁹ destruet
te in finē: euellet te ⁊ emigrabit te de taber/
naculo tuo: ⁊ radicē tuā de terra viuentium
Uidebūt iusti ⁊ timebunt: ⁊ sup euȝ ridebūt
⁊ dicent: ecce hō qui nō posuit deū adiuto/

rē suū. Sed spauit i multitudie diuitiarū sua
rū: ⁊ ꝓualuit in vanitate sua. Ego āt sicut oli
ua fructifera i domo dei spaui in mīsericordia
dei i eternū ⁊ in sclm̄ scli. Cōfitebor tibi i sclꝫ
qꝛ fecisti. ⁊ expectabo nomē tuū qm̄ bonum
i ꝯspectu scōꝝ tuoꝝ. Victori ꝑ choꝛū erudi-
tio dauid. LII

§.13. DIxit insipiens in corde suo nō ē de⁹
Corrupti sūt ⁊ abhoiabiles facti sūt
in iniq̇tatib⁹: nō est q̇ faciat bonum
Deus de celo prospexit sup filios hominuꝫ
vt videat si ē intelligēs aut req̇rens deum.
§.13. Oēs declinauerūt siľ inutiles facti sunt: nō
Ro.3.b. ē q̇ faciat bonū: nō ē vſꝫ ad vnū. Nonne sci-
ent oēs q̇ opanť iniq̇tatē: q̇ deuorant plebeꝫ
meā vt cibū panis. Deū nō iuocauerūt illic
trepidauerūt timoř vbi nō fuit tīor. Qm̄ de⁹
dissipauit ossa eoꝝ q̇ hoibus placēt: ꝯfusi sūt
§.13. qm̄ de⁹ sp̄reuit eos. Quis dabit ex syon salu
tare isrľ: cū cōuerterit de⁹ captiuitatē plebis
sue exultabit iacob ⁊ letabiť isrľ. Ad victoriā
i organis. ps dd cū vēissent cyphei ⁊ nunciasſ
[s]ent sauli: nonne dauid absconditus est apd̄
nos. LIII

DE⁹ in noie tuo saluū me fac: ⁊ in v̇tu
te tua iudica me. De⁹ exaudi orōnē
meā: auribus ꝑcipe v̇ba oris mei. Qm̄ alie-
ni insurrexerunt aduersū me: ⁊ fortes q̄sierť
animam meā. ⁊ n̄ ꝓposuerť deū an̄ ꝯspectū
suum. Ecce .n. deus adiuuat me ⁊ dn̄s suscep
tor est anime mee. Auerte mala inimicis me
is ⁊ i v̇itate tua disꝑde illos. Volūtarie sacri
ficabo tibi. ⁊ ꝯfitebor nomini tuo dn̄e qm̄ bo
num ē. Qm̄ ex oi tribulatiōe eripuisti me: ⁊
super inimicos meos despexit ocul⁹ me⁹. Vi
ctori in psalmis eruditio dd LIIII.

EXaudi deus orōnē meā ⁊ ne despexe
ris deprecationē meā itende mihi ⁊
exaudi me. Contristat⁹ sū i exercita
tione mea: ⁊ ꝯturbatus sū a voce iīmici: ⁊ a
tribulatione pc̄cōris Qm̄ declinauerť i me
iniquitatesſ ⁊ i ira molesti erant mihi. Cor me
um ꝯturbatuꝫ ē i me: ⁊ formido morť cecidit
sr̄ me. Timor ⁊ tremor venerūt sr̄ me: ⁊ conte
xerunt me tenebre. Et dixi quis dabit mihi
penas sicut colūbe: ⁊ volabo ⁊ requiescā: Ec
ce elongaui fugiens: ⁊ māsi i solitudie. Expec
tabam eū q̇ saluum me fecit: a pusillanimita
te spūs ⁊ tempestate. Precipita dn̄e diuide
linguas eoꝝ: qm̄ vidi iniq̇tatē ⁊ ꝯ̄dictionē i
ciuitate. Die ac nocte circūdabit eā sup mu
ros eius iniq̇tas: ⁊ labor i medio eius ⁊ iīusti
cia. Et nō defecit de plateis eius: vsura ⁊ do
lus. Qm̄ si inimicus me⁹ maledixisset mihi su
stinuissē vtiq̧. Et si is q̇ oderat me sr̄ me ma

gna locutus fuisset: abscondissē me forsitam
ab eo. Tu vero hō vnanimis: dux me⁹ ⁊ no-
tus meus: Qui siľ mecum dulces capiebas
cibos in domo dei ambulauimus cū ꝯsensu.
Veniat mors sr̄ illos: ⁊ descēdāt i ifernum vi
uentes. Qm̄ nequitie i hitaculľ eoꝝ: in medio
eoꝝ. Ego āt ad deum clamaui: ⁊ dn̄s salua-
uit me. Vespere ⁊ mane ⁊ meridie narrabo ⁊
annunciabo: ⁊ exaudiet vocē meā. Redimet
i pace aiaꝫ meā ab his q̇ appropiquāt mihi
qm̄ inter mľtos erāt mecum. Exaudiet de⁹ ⁊
hūiliabit illos: q̇ est an̄ secľa. Nō .n. ē illľ cō
mutatio ⁊ n̄ tiuerūt deum: extēdit manū suā
in retribuēdo. Cōtaminauerť testm̄ eius: diui
si sunt ab ira vultusſ eius: ⁊ appropīquit cor il
lius. Molliti sr̄ sermones ei⁹ sup oleū ⁊ ipi sr̄
iacula. Jacta sr̄ dn̄ꝫ curā tuam: ⁊ ipse te enu
triet: ⁊ non dabit i eternū fluctuationē iusto
Tu vero de⁹: deduces eos i puteū interitus:
Viri sanguinū ⁊ dolosi n̄ dimidiabunt dies
suos ego āt sperabo in te domie. Victori pro
colūba muletā eo ꝙ procul abierit dd qn̄ te-
nuerūt eū philistei i geth. LV.

MIserere mei de⁹ qm̄ conculcauit me §.50.§.[illegible]
hō tota die impugnāsſ tribulauit me
Conculcauerť me inimici mei tota die: Qm̄
multi bellantes aduersuꝫ me. Ab altitudine
diei timebo: ego vero i te sperabo. In deo lau
dabo sermones meos: in deo spaui n̄ timebo
quid faciat mihi caro. Tota die verba mea
execrabantur: aduersū me oēs cogitationes
eoꝝ in malum. Inhabitabunt ⁊ abscōdēt: ipi
calcaneū meū obseruabūt. Sicut sustinuerūt
aiaꝫ meā ꝓ nihilo saluos facies illos: in ira
populos confringes. De⁹ vitā meā ānūciaui
tibi posuisti lachrimas measſ in cōspectu tuo
Sicut ⁊ in promissione tua: tūc ꝯuerťēť iīmi
ci mei retrorsū. Inquacūq̧ die iuocauero te
ecce cognoui qm̄ de⁹ me⁹ es. In dō laudabo
v̇bū in dn̄o laudabo sermonē: in deo spaui n̄
timebo q̇d faciat mihi hō. In me sr̄ deus vo
ta tua. q̇ reddam laudationes tibi. Qm̄ eri-
puisti aiam meam de morte: ⁊ pedes meos §.114
de lapsu: vt placeam corā deo in lumie viuē-
tiuꝫ. Pro victoria vt non disꝑdas dd hūi-
lem ⁊ simplicē qn̄ fugit a facie saul i spelūca
MIserere mei deus miserere LVI.
mei qm̄ in te ꝯfidit anima mea. Et in
vmbra alarum tuaꝝ spabo: donec trā
seat iniquitas. Clamabo ad deū altissimum:
deum qui bn̄fecit mihi. Misit de celo ⁊ libe
rauit me: dedit in opprobrium ꝯculcātes me
Misit deus miam suā ⁊ v̇tatē suā: ⁊ eripuit
aiam meā de medio catuloꝝ leonū dormi-
ui cōturbatus filiȳ hominum dentes eorum

arma ⁊ ſagitte:⁊ lingua eoꝝ gladius acutus
Exaltare ſup celos deus :⁊ i oi terra glīa tua
Laqueū parauerūt pedibus meis : ⁊ incur/
ſ.107 uauerunt aiaʒ meā.Foderūt añ faciem me/
am foueā :⁊ ieiderūt in eā. Paratū cor meū.
de⁹ paratū cor meū:cātabo ⁊ pſalmū dicam
Exurge gloria mea exurge pſalteriū ⁊ citha
ra:exurgam diluculo.Confitebor tibi in po
pulis domine ⁊ pſalmum dicā tibi in genti/
bus. Quoniam magnificata eſt vſq; ad ce/
los miſericordia tua:⁊ vſq; ad nubes veritas
tua.Exaltare ſuper celos deus:⁊ ſup oēʒ ter
ram glīa tua. Uictori vt nō diſperdas da/
uid humilem ⁊ ſimplicem. LVII.

SI vere vtiq; iuſtitiā loquimini:recte
iudicate filij hoīuʒ.Eteni i corde ini
quitates opamini in t̄ra : iniuſtitias
man⁹ vr̄e ɔcinnāt. Alienati ſūt peccatores a
vulua:errauerūt ab vtero:locuti ſūt falſa.Fu
ror illis ſm ſilr̄tudinē ſerpētis:ſicut aſpidis
ſurde ⁊ obturātis aures ſuas.Que nō exau
diet vocē incātātiū ⁊ venefici incātātis ſapiē
tis.Deus ɔteret dētes eoꝝ in ore ipſoꝝ. mo
las eoruʒ ɔfringet dn̄s.Ad nihilū deuenīēt
tanq; aqua decurrēs:intēdit arcū ſuū donec
infirment.Sicut cera q̄ fluit auferent: ſuper
cecidit ignis ⁊ nō viderūt ſolē.Priuſq; itel
ligerēt ſpine vr̄e rhānū:ſicut viuentes: ſic in
ira abſorbet eos.Letabit iuſtus cū viderit vi
dictā:manus ſuas lauabit i ſanguine pecca
toris.Et dicet hō ſi vtiq; ē fruct⁹ iuſto : vtiq;
eſt deus iudicās eos in terra. Uictori vt nō
diſperdas dd̄ humilē ⁊ ſimplicē: qñ miſit ſa
ul ⁊ cuſtodiuit domū eius vt interficeret eū

ERipe me de inimicis LVIII.
meis deus me⁹:⁊ ab inſurgētibus i
me libera me.Eripe me de operantib⁹
iniq̄tatē:⁊ de viris ſanguinuʒ ſalua me . Qr
ecce ceperūt aiam meā:irruerūt in me fortes
Neq; iniq̄tas mea neq; peccatū meū dn̄e: ſi
ne iniq̄tate cucurri ⁊ direxi.Exurge i occur/
ſū meū:⁊ vide:⁊ tu dn̄e deus virtutū deus iſ
rael.Intēde ad viſitādas oēs gētes:nō mi/
ſ.eo. ſerearis oibus q̄ operant iniquitatē.Conuer/
tent ad veſperaʒ ⁊ famē patient vt canes:⁊
circuibūt ciuitatē.Ecce loq̄nt i ore ſuo ⁊ gla
dius i labijs eoꝝ:qm̄ q̄s audiuit.Et tu dn̄e d
ridebis eos:ad nihilū deduces oēs gentes.
Fortitudinē meā ad te cuſtodiā:qr de⁹ ſuſce/
ptor meus es:deus meus mīa eius pueniet
me.De⁹ oñdit mihi ſup inimicos meos :ne
occidas eos ne qñ obliuiſcant ppl̄i mei.Diſ
pge illos in v̄tute tua ⁊ depone eos ptector
me⁹ dn̄e.Delictū oris eoꝝ:ſermonē labiorū
ipſoꝝ ⁊ cōprehēdant i ſupbia ſua.Et de exe/
cratione ⁊ mēdacio annūciabunt in cōſūma
tione:in ira ɔſūmatiōis ⁊ nō erūt. Et ſciēt qr
de⁹ dn̄abit iacob ⁊ finiū terre. Conuertent ad
veſperā ⁊ famē patient vt canes:⁊ circuibūt
ciuitatē. Ipſi diſpergent ad manducandū.ſi
v̄o nō fuerint ſaturati ⁊ murmurabunt.Ego ſ.eo.
aūt cātabo fortitudinē tuā : ⁊ exaltabo ma/
ne miam tuā.Qr factus es ſuſceptor meus:
⁊ refugiū meū in die tribulationis mee. Ad
iutor me⁹ tibi pſallā: qr deus ſuſceptor me⁹
es:deus me⁹ mīa tua. Uictori p filijs teſti
moniū humiliſq; pfecti dauid ad docenduʒ
qñ pugnauit aduerſū ſyriam meſopotamie.
Soba ⁊ reuerſus ē ioab:⁊ pcuſſit edō in val
le ſalinaꝝ.xij.milia. LIX

DEus repuliſti nos ⁊ deſtruxiſti nos:
irat⁹ es ⁊ miſerat⁹ es nobis.Cōmoui
ſti terrā ⁊ ɔturbaſti eā:ſana ɔtritiōes ei⁹ qr ɔ
mota ē.Oñdiſti ppl̄o tuo dura:potaſti nos
vino cōpūctiōis.Dediſti metuentibus te ſi/
gnificationē vt fugiāt a facie arcus.Et libe/
rent dilecti tui:ſaluū fac dextera tua:⁊ exau/
di me.Deus locutus eſt in ſancto ſuo: leta/
bor ⁊ ptibor ſichimā:⁊ ɔuallē tabernaculo/
rum metibor.Meus ē galaad ⁊ me⁹ eſt ma ſ.107
naſſes ⁊ ephrai fortitudo capitis mei. Iuda
rex me⁹:moab olla ſpei mee. In idumeā ex/
tēdā calciamētū meū:mihi alienigine ſubdi
ti ſunt.Quis deducet me in ciuitatē muni/
tā:q̄s deducet me vſq; in idumeā? Nōne tu
de⁹ q̄ repuliſti nos:⁊ non egredieris deus i
v̄tutib⁹ nr̄is.Da nobis auxiliū de tribulati ſ.107
one:⁊ vana ſalus hoīs.In deo faciem⁹ v̄tutē
⁊ ipſe ad nihilū deducet tribulātes nos. Ad
victoriā ſup organū ipi dauid. LX

EXaudi deus depca ionē meā:intēde
orōni mee.A finib⁹ t̄re ad te clama
ui dū anxiaret cor meū:in petra exaltaſti me
Deduxiſti me qr factus es ſpes mea :turris
fortitudinis a facie inimici. Inhabitabo i ta
bernaculo tuo i ſecula:ptegar in velamēto
alaruʒ tuarum.Qm̄ tu deus meus exaudiſti
orōneʒ meā:dediſti hereditatē timētib⁹ no
men tuū.Dies ſup dies regis adijcies:ānos
eius vſq; in diē gn̄atiōis ⁊ gn̄ationis. Per/
manet i eternū i ɔſpectu dei:miaʒ ⁊ v̄itatem
ei⁹ q̄s req̄ret.Sic pſalmū dicā noi tuo i ſcl̄m
ſeculi:vt reddā vota mea de die in diē. Ad
victoriā ſup ydicū. ps dd̄. LXI.

NOnne deo ſubiecta erit anima mea?
ab ipo.n.ſalutare meū . Nā ⁊ ipſe de
us me⁹ ⁊ ſalutaris me⁹ ſuſceptor me⁹
ñ mouebor ampli⁹ .Quouſq; irruitis i hoieʒ:
interficitis vniuerſi vos tanq; pieti incliato ⁊
macerie depulſe.Uerūtñ pciuum meū cogita

uerũt repellere:cucurri i siti:oꝛe suo bñdice
bãt ⁊ coꝛde suo maledicebant. Ueruntñ deo
subiecta esto aĩa mea: qm̃ ab ipso patientia
mea. Qꝛ ipse deus meus ⁊ saluatoꝛ meꝰ ad-
iutoꝛ meꝰ ñ emigrabo. In deo salutare meũ
⁊ glĩa mea: deꝰ auxilij mei ⁊ spes mea i deo
ẽ. Sperate i eo oĩs ꝯgregatio pplĩ: effundite
coꝛã illo coꝛda vr̃a: deus adiutoꝛ nr̃ in eter-
nũ. Uerũtñ vani filij hoĩum: mendaces filij
hoĩum i stateris vt decipiãt ipſi de vanitate i
idipsũ. Nolite sperare i iniquitate: ⁊ rapias
nolite ꝯcupiscere: diuitie ſi affluãt nolite coꝛ
apponere. Sel'locutꝰ ẽ deꝰ duo h̃ audiui: qꝛ
ptãs dei ẽ: ⁊ tibi dñe mĩa: qꝛ tu reddis vnicui
ꝗ iuxta opera sua. ꝓs dauid cũ eẽt in deser
to iudee. LXII.

D Eus deus meꝰ ad te de luce vigilo.
Sitiuit i te aĩa mea: ꝙ̃ multiplr̃ tibi
caro mea. In terra deserta in via ⁊ inaquosa
sic i scõ appui tibi: vt viderẽ ṽtutẽ tuã ⁊ glĩã
tuã. Qm̃ melioꝛ est mĩa tua sup vitas: labia
mea laudabũt te. Sic bñdicã te in vita mea:
i noĩe tuo lauabo manꝰ meas. Sicut adipe
⁊ pinguedie repleat̃ aĩa mea: ⁊ labijs exulta
tionis laudabit os meũ. Sic memoꝛ fui tui
sup stratũ meũ in matutinis meditaboꝛ in te
qꝛ fuisti adiutoꝛ meus. Et in velamẽto alaꝝ
tuaꝝ exultabo: adhesit aĩa mea post te: me su
scepit dextera tua. Ipsi ṽo in vanũ quesierũt
aĩam meã: introibũt in iferioꝛa t̃re: tradent̃ i
manus gladij: ptes vulpiũ erũt. Rex ṽo leta
bitur in deo laudabunt̃ oẽs qui iurant in eo
qꝛ obstructũ ẽ os loquẽtiũ iniqua. Uictoꝛi
canticum dauid. LXIII.

E Xaudi deꝰ oꝛonẽ meã cuz depꝛecoꝛ
a timoꝛe inimici eripe aĩam meam.
Protexisti me a ꝯuẽtu malignantiũ: a mul
titudine operãtiuz iniq̃tatẽ. Qꝛ exacuerũt vt
gladiũ liguas suas: itẽderũt arcũ rẽ amaraz
vt sagitrẽt i occult' imaculatũ. Subito sagit-
tabunt eũ: ⁊ ñ timebũt: firmauerũt sibi s̃monẽ
neq̃. Narrauerũt vt abscõderẽt laq̃os: dixerũt
q̇s videbit eos? Scrutati sũt iiquitates: defece
runt scrutãtes scrutinio. Accedet hõ ad coꝛ
altuz: ⁊ exaltabit̃ deꝰ. Sagitte puuloꝝ facte
s̃ plage eoꝝ. ⁊ infirmate sunt contra eos lin
gue eoꝛum. Cõturbati sunt oẽs q̇ videbant
eos: ⁊ timuit oĩs hõ. Annunciauerũt opa dei
⁊ fcã eiꝰ itellexerũt. Letabit̃ iustꝰ i dño ⁊ spa
bit i eo: ⁊ laudabunt̃ oẽs recti coꝛde. Uicto
ri ꝓs dauid cantici. LXIIII.

T E decet hymnꝰ deꝰ in syon: ⁊ tibi red
det̃ votũ in irl'm. Exaudi oꝛonẽ meã
ad te oĩs caro veniet. Uerba iniq̃ꝝ ꝑualuerũt
sup nos ⁊ ipietatibꝰ nr̃is tu ꝓpitiaberis. Be
atꝰ quẽ elegisti ⁊ assumpsisti: hitabit i atrijs
tuis. Replebimur in bonis domus tue san-
ctuz ẽ tẽpluz tuuz mirabile in eq̃tate. Exau-
di nos deꝰ salutaris nr̃: spes omniuz finium
terre ⁊ in mari lõge. Preparãs mõtes i ṽtu
te tua accinctꝰ potẽtia: qui ꝯturbas ꝓfundũ
maris sonuz fluctuuz eius. Turbabunt̃ gẽtes
⁊ timebunt q̇ hitant t̃minos a signis tuis: exi
tus matutini ⁊ vespe dlectabis. Uisitasti t̃rã
⁊ inebꝛiasti eã: multiplicasti locupletare eaz
Flumẽ dei repletuz ẽ aq̇s: parasti cibuz illo-
ruz: qm̃ ita ẽ ꝑparatio eiꝰ. Riuos eiꝰ iebꝛiãs
mlt̃iplica genimia eiꝰ i stillicidijs eiꝰ letabit̃
germinãs. Bñdicẽs coꝛõe ãni benignitat'
tue: ⁊ cãpi tui replebunt̃ vbertate. Pingue
scẽt speciosa deserti: ⁊ exultatiõe colles accin
gent̃. Induti sũt arietes ouiuz: ⁊ valles abun
dabũt frumẽto: clamabunt eteniz hymnum
dicẽt. Uictoꝛi canticuz psalmi. LXV.

I Ubilate deo oĩs t̃ra: psalmuz dicite j.99
noĩ eius: date glĩaz laudi eiꝰ. Dicite
deo ꝙ̃ t̃ribilia sunt opa tua dñe: i mlt̃
titudine ṽtut' tue mentiant̃ tibi inimici tui.
Oĩs terra adoꝛet te ⁊ psallat tibi: psalmum
dicat nomini tuo. Uenite ⁊ videte opa dĩ: t̃ri
bilis in ꝯsilijs sup filios hoĩum. Qui ꝯuertit
mare in aridã: in flumine ptrãsibunt pede:
ibi letabimur in ipso. Qui dñat̃ in ṽtute sua
in et̃nuz oculi eiꝰ sup gẽtes respiciuut: q̇ ex-
aspãt: nõ exaltent̃ in semetipsis. Benedicite
gẽtes deũ nr̃m: ⁊ auditã facite vocez laudis
eiꝰ. Qui posuit aĩaz meã ad vitã: ⁊ nõ dedit
in cõmotionẽ pedes meos. Qm̃ ꝓbasti nos
deꝰ: igne nos examinasti sicut examinat̃ ar-
gẽtuz. Induxisti nos in laq̃uz: posuisti tribu
latiões in doꝛso nr̃o: imposuisti hoĩes sup ca
pita nr̃a. Trãsiuimꝰ per ignẽ ⁊ aquã: ⁊ edu-
xisti nos in refrigeriuz. Introibo in domum
tuã in holocaustis: reddã tibi vota mea q̃ di
stinxerunt labia mea. Et locutum ẽ os meuz
in tribulatione mea. Holocausta medullata
offerã tibi cuz incenso arietuz: offerã tibi bo-
ues cũ hircis. Uenite audite ⁊ narrabo oẽs
qui timet' deũ: quãta fecit anime mee. Ad ip
sum oꝛe meo clamaui: ⁊ exultaui sub lingua
mea. Iniq̃tatẽ si aspexi in coꝛde meo ñ exau
diet dñs. Propterea exaudiuit dñs ⁊ atten
dit voci depcationis mee. Bñdictꝰ deus q̇
nõ ammouit oꝛonẽ meã: ⁊ mĩam suaz a me.
Uictoꝛi in psalmis canticuz carmis. LXVI

D Eus misereat̃ nr̃i ⁊ benedicat nobis
illuminet vultuz suuz sup nos ⁊ mi
sereat̃ nr̃i. Ut cognoscamus in terra
viã tuã: i oĩbꝰ gẽtibus salutare tuũ. Cõfiteãt̃
tibi pplĩ deꝰ: ꝯfiteant̃ tibi pplĩ oẽs. Letent̃

⁊ exultēt gentes:qm̄ iudicas pplos ī equita-
te:⁊ gētes in t̄ra dirigis.Cōfiteant̄ tibi ppl̄i
deꝰ ꝯfiteant̄ tibi ppl̄i oēs:terra dedit fructū ȝ
suum.Bn̄dicat nos deus deus nr̄:bn̄dicat
nos deꝰ ⁊ metuant eū oēs fines terre.Victo
ri ps cantici dauid. LXVII
Exurgat deus ⁊ dissipent̄ inimici eiꝰ
⁊ fugiāt q̄ oderūt eū a facie eiꝰ.Sic̄
deficit fumꝰ deficiant sicut fluit cera a facie
ignis sic p̄eant p̄ccatores a facie dei.Et iusti
epulent̄ ⁊ exultent in ꝯspectu dei:⁊ delecten
tur in letitia.Cātate deo psalmuȝ dicite noī
eius:iter facite ei q̄ ascēdit sup occasum dn̄s
nomē illi.Exultate ī ꝯspectu eius: turbabūt̄
a facie eius p̄ris orphanoꝝ ⁊ iudicis viduaꝝ
Deꝰ ī loco suo scō deꝰ q̄ inh̄itare facit vniꝰ
moris ī domo.Qui educit vinctos ī fortitu-
dine.sīr eos q̄ exasp̄ant q̄ h̄itant ī sepl̄chris
Deꝰ cū egredereris in ꝯspectu ppl̄i tui cū p-
trāsires in deserto.Terra mota ē etenim celi
distillauerūt a facie dei synai a facie dei isrl̄.
Pl̄uiā volūtariā segr̄gabis deꝰ h̄r̄ditati tue
⁊ infirmata ē tu v̄o p̄fecisti eam.Aīalia tua
h̄itabūt in ea pasti ī dulcedie tua paup̄i deꝰ
Dn̄s dabit v̄bū euāgelizātibꝰ virtute multa
Rex virtutū dilecti dilecti:⁊ spēi domꝰ diui
dere spolia.Si dormiatis inter medios cle-
ros penne colūbe deargentate ⁊ posteriora
dorsi eius ī pallore auri.Dū discernit cele-
stis reges super eā niue dealbabūt̄ ī selmon
mons dei mons pīguis.Mōs coagulatus
mōs pinguis:vt q̄d suspicamī mōtes coagu
latos?Mōs in q̄ bn̄placitū ē deo h̄itare ī eo
etenim dn̄s h̄itabit ī finē.Currus dei decem
milibus multiplex:milia letātiū:dn̄s in eis
4.b. in synai in scō.Ascēdisti in altū cepisti capti
uitatem:accepisti dōa in h̄oibꝰ.Etenī n̄ cre-
dentes inh̄itare dn̄ȝ deū.Bn̄dictus dn̄s die
quotidie:p̄speꝝ iter faciet nobis deꝰ salutari
um nr̄oruȝ.Deꝰ nr̄ deꝰ saluos faciēdi:⁊ dn̄i
dn̄i exitus mortꝭ.Verūtn̄ deꝰ ꝯfringet capi-
ta inimicoꝝ suoruȝ:v̄ticē capilli p̄ambulātiuȝ
in delictis suis.Dixit dn̄s ex basan ꝯuertaȝ
ꝯuertā in p̄fundo maris.Vt itinguat̄ pes tu
us in sanguine ligua canū tuoꝝ ex inimicis
ab ipso.Viderūt ingressus tuos deꝰ igressꝰ
dei mei regis mei qui ē in scō.Preuenerūt
p̄ncipes ꝯiuncti psallentibꝰ:ī medio iuuēcl̄a
rū tympanistriaꝝ:In ecclesijs bn̄dicite d̄o
dn̄o de fontibus israel.Ibi beniamin ado-
lescētulꝰ:ī mētis excessu.Pricipes iuda du
ces eoꝝ:p̄ncipes zabulon ⁊ p̄ncipes neptali
Manda deus v̄tuti tue ꝯfirma hoc deꝰ q̄d
operatꝰ es ī nobis.A tēplo tuo ī irl̄ȝ tibi offe
rent reges mūera.Increpa feras arūdinis

ꝯgregatio tauroꝝ in vaccis populoꝝ:vt ex-
cludāt eos q̄ p̄bati sr̄ argēto.Dissipa gentes
que bella volunt:venient legati ex egypto:
ethiopia preueniet manꝰ eiꝰ deo.Regna t̄re
cātate deo:psallite dn̄o.Psallite deo qui
ascendit sup celū celi ad oriētem.Ecce dabit
voci sue vocem virtutꝭ date gl̄iā deo sr̄ israel
magnificentia eius ⁊ v̄tꝰ eiꝰ ī nubibꝰ.Mira
bil̄ deus in scis suis:deꝰ isrl̄ ipse dabit v̄tu-
tem ⁊ fortitudinē plebis sue:bn̄dictꝰ deus.
Victori p̄ lilijs d̄d ps LXVIII.
Saluum me fac deus:qm̄ itrauer̄t aq̄ Io.11.
vsq̄ȝ ad animam meā.Infixꝰ sum in
limo profundi:⁊ n̄ est subā.Veni in
latitudieȝ maris ⁊ tēpestas dimersit me.La
boraui clamans rauce facte sūt fauces mee
defecerunt oculi mei dū spo in deuȝ meum 6.39.
Mltiplicati sūt sup capillos capitis mei:q̄
oder̄t me gratꝭ.Cōfortati sr̄ q̄ p̄secuti sr̄ me ini
mici mei iniuste:q̄ n̄ rapui:tūc exoluebam.
Deus tu scis insipiētiā meā:⁊ delicta mea a
te n̄ sunt abscōdita.Nō erubescāt in me q̄ ex
pectāt te dn̄e:dn̄e virtutū.Nō ꝯfundātur sr̄
me qui q̄rūt te deus isrl̄.Qm̄ p̄p te sustinui
opprobriū:op̄uit cōfusio faciē meā extrane
us factus sum fr̄ibꝰ meis ⁊ perigrinꝰ filijs ma
tris mee.Qm̄ zelꝰ domus tue cōedit me:⁊ Ioh.2.c.
opprobria exprobrātiū tibi ceciderunt sup roma.15.a
me.Et op̄ui in ieiunio aīam meam:⁊ fcm̄ est
in opprobrium mihi.⁊ posui vestimētū me-
um cilitiuȝ.⁊ factꝰ sū illis in parabolā.Ad
uersū me loq̄bant̄ q̄ sedebāt in porta:⁊ ī me
psalebāt q̄ bibebāt vinū.Ego v̄o oronē meā
ad te dn̄e:tp̄s beneplaciti deꝰ.In mltitudi-
ne mie tue:exaudi me in veritate salutꝭ tue.
Eripe me de luto vt non infigar:libera me
ab his q̄ oderunt me ⁊ de p̄fūdis aq̄ꝝ.Nō
me demergat tempestas aq̄ neq̄ȝ absorbeat
me profundū:neq̄ȝ vrgeat sr̄ me puteus os
suum.Exaudi me dn̄e qm̄ benigna est mīa
tua s̄m multitudinē miserationū tuaruȝ re
spice me.Et ne auertas faciem tuaȝ a puero
tuo:qm̄ tribulor velociter exaudi me.In-
tende aīe mee ⁊ libera eam.p̄p inimicos me
os eripe me.Tu scis improp̄iū meū ⁊ ꝯfusio
nem meā:⁊ reuerentiā meā.In ꝯspectu tuo
sunt omnes q̄ tribulāt me:iproperiū expecta
uit cor meū ⁊ miseriā.Et sustinui qui simul
contristaret̄ ⁊ n̄ fuit.⁊ q̄ ꝯsolaret̄ ⁊ n̄ inueni
Et dederunt ī escā meā fel ⁊ ī siti mea pota
uerunt me aceto.Fiat mensa coꝝ corā ipsis Roma.11.
in laq̄um:⁊ in retributiōes ⁊ ī scādalū.Ob
scurent̄ oculi eoꝝ ne videāt.⁊ dorsum coꝝ
sp̄ incurua.Effunde sup eos iram tuā ⁊ fu
ror ire tue ꝯprehēdet eos.Fiat h̄itatio eo- Act.1.c

rū ðſerta: ⁊ ī tabernacul' eoꝝ nō ſit q̄ inhitet
Qm̄ quē tu pcuſſiſti pſecuti ſūt. ⁊ ſup dolo/
rē vulnerū eoꝝ addiderūt. Appone iniq̄tatē
ſup iniq̄tatē eoꝝ: ⁊ nō ītrēt ī iuſticiā tuā. De
leant de libro viuētiū: ⁊ cum iuſtis non ſcri/
bant. Ego ſū paup ⁊ dolens. ſalus tua deus
ſuſcepit me laudabo nomen dei cum canti/
co. ⁊ magnificabo eū ī laude. Et placebit do
ſup vitulū nouellū cornua pducentē: ⁊ vn/
gulas. Uideant paupes ⁊ letent. querite de/
um ⁊ viuet aīa vr̄a. Qm̄ exaudiuit pauperes
dn̄s ⁊ vinctos ſuos nō deſpexit. Laudent il/
lū celi ⁊ terra: mare ⁊ oīa reptilia ī eis. Qm̄
deus ſaluā faciet ſyon ⁊ edificabūt ciuitates
iude. Et inhitabunt ibi ⁊ hereditate acq̄rent
eā. Et ſemē ſeruoꝝ eius poſſidebit eā. ⁊ q̄ di/
ligunt nomē eius habitabunt in ea.
Uictori dauid ad recordandum q̄ saluū fe/
cit eum dominus. LXIX
Deus in adiutoriū meū ītēde: dn̄e ad
8.39. adiuuandū me feſtina. Cōfūdant ⁊ re
uereant q̄ q̄runt aīam meā. Auertant retor/
ſum ⁊ erubeſcant: qui volunt mihi mala. A/
uertant ſtatī erubeſcētes: q̄ dicūt mihi euge
euge. Exultent ⁊ letent in te oēs qui q̄rūt te:
⁊ dicant ſp magnificet dn̄s qui diligūt ſaluta
re tuū. Ego vo egenus ⁊ paup ſū deus adiu
ua me. Adiutor meus ⁊ liberator me⁹ es tu:
dn̄e ne moreris. ps dd̄. LXX
8.30. In te dn̄e ſpaui. nō ɔfundar ī eternū
in iuſticia tua libera me ⁊ eripe me.
Inclina ad me aurē tuā: ⁊ ſalua me
Eſto mihi in deū ptectorē ⁊ ī locū munitū
vt ſaluū me facias. Qm̄ firmamentū meum
⁊ refugiū meū es tu. Deus me⁹ eripe me de
manu pccōris: ⁊ de manu ɔ legē agentꝭ ⁊ ini
qui. Qm̄ tu es patientia mea dn̄e: dn̄e ſpes
mea a iuuētute mea. In te confirmatus ſum
ex vtero de ventre mr̄is mee tu es protector
meus: In te cantatio mea ſp: tāq̄ prodigiū
fact⁹ ſum multꝭ ⁊ tu adiutor fortis. Repleat
os meum laude vt cantem glīam tuā: tota
die magnitudinem tuam. Ne proiicias me
in tpe ſenectutis cum defecerit virt⁹ mea ne
derelinquas me. Qr dixerunt inimici mei mi
hi: ⁊ qui cuſtodiebāt aīam meā. conſilium fe
cerūt in vnū. Dicētes deus dereliq̄t eū pſeq̄
mini ⁊ ɔprehēdite eū: q̄r nō ē q̄ eripiat. De⁹
ne elōgeris a me. deus meus in auxiliū meū
reſpice. Confundant: ⁊ deficiant detrahētes
aīe mee: opiant ɔfuſione ⁊ pudore qui q̄runt
mala mihi. Ego autē ſp ſperabo: ⁊ adiiciam
ſup oēm laudē tuā. Os meū annūciabit iu/
ſticiam tuam. tota die ſalutare tuum. Qm̄ n̄
cognoui litteraturā introibo in potentias
dn̄i dn̄e memorabor iuſticie tue ſolius. De⁹
docuiſti me a iuuētute mea ⁊ vſq̄ nunc pro/
nunciabo mirabilia tua. Et vſq̄ in ſenectam
⁊ ſeniū deus ne dereliquas me. Donec an/
nunciē brachiū tuū: generationi oī q̄ vētura
ē. Potentiā tuā ⁊ iuſticiam tuā deus vſq̄ in
altiſſima q̄ feciſti magnalia de⁹ quis ſiīis ſit
tibi. Quantas oſ̄diſti mihi tribulatiōes mlt
tas ⁊ malas: ⁊ conuerſus viuificaſti me: ⁊ de
abyſſis terre iterum reduxiſti me. Multipli
caſti magnificentiam tuam ⁊ cōuerſus ɔſo/
latus es me. Nā ⁊ ego ɔfitebor tibi in vaſis
pſalmi veritatē tuā deus: pſallam tibi in ci/
thara ſanctus iſrael. Exultabunt labia mea
cum cantauero tibi. ⁊ anima mea quam
redemiſti. Sed ⁊ lingua mea tota die medi/
tabit iuſticiā tuā: cū confuſi ⁊ reueriti fuerint
qui querunt mala mihi. ps dauid in ſalomo
ne. LXXI
Deus iudiciū tuū regi da: ⁊ iuſticiam
tuā filio regis. Iudicare pplm̄ tuū
in iuſticia: ⁊ paupes tuos in iudicio. Suſci/
piant montes pacē pplo: ⁊ colles iuſticiam.
Iudicabit paupes populi ⁊ ſaluos faciet fi/
lios pauperum: ⁊ humiliabit calūniatorem
Et permanebit cum ſole: ⁊ ante lunam: ī ge/
neratione ⁊ generationē. Deſcēdet ſicut plu
uia in vellus: ⁊ ſicut ſtillicidia ſtillantia ſup
terram. Orietur in diebus eius iuſticia ⁊ a/
bundantia pacis donec auferatur luna. Et
dominabitur a mari vſq̄ ad mare: ⁊ a flumi
ne vſq̄ ad terminos orbis terrarum. Coram
illo procident ethiopes: ⁊ inimici eius terrā
lingent. Reges tharſis ⁊ inſule munera of/
ferent: reges arabum ⁊ ſaba dona adducēt:
⁊ adorabunt eum omnes reges: omnes gē
tes ſeruient ei. Quia liberabit pauperem a
potente: ⁊ pauperem cui non erat adiutor.
Parcet pauperi ⁊ inopi: ⁊ animas paupeꝝ
ſaluas faciet. Et vſuris ⁊ iniquitate redimet
animas eorum: ⁊ honorabile nomen eorum
coram illo. Et viuet ⁊ dabitur ei de auro a/
rabie: ⁊ adorabunt de ipſo ſemper. tota die
benedicent ei. Erit firmamentū in terra in ſū
mis montiū: ſuperextollet ſup libanū fluctus
ei⁹ ⁊ florebūt de ciuitate ſicut fenū terre. Sit no/
mē eius benedictū ī ſecl'a an̄ ſolem permanet
nomē ei⁹. Et bn̄dicent in ipſos oēs trib⁹ terre Luce.
oēs gētes magnificabūt eū. Bn̄dictus dn̄s
deus iſrl' q̄ facit mirabilia ſolus. Et bn̄dictū
nomē maieſtatis ei⁹ in eternū. ⁊ replebit ma
ieſtate ei⁹ oīs terra fiat: fiat. ps aſaph.
Quā bon⁹ iſrl' de⁹: his q̄ LXXII
recto ſūt corde. Mei aūt pene moti
ſūt pedes: pene effuſi ſūt greſſus mei

Q2 zelaui ſr ſiqs : paecm pccoꝝ videns . Q2
ñ eſt reſpectꝰ morti coꝝ : ⁊ firmamentũ i pla-
ga coꝝ . Jn labore hoiũ ñ ſunt . ⁊ cũ hoibꝰ ñ
flagellabunt. Jõ tenuit eos ſupbia. opti ſunt
iniq̇tate ⁊ impietate ſua. Prodijt q̃ſi ex adi-
pe iniq̇tas coꝝ trãſierũt in affectuz cordiſ . Co-
gitauerũt ⁊ locuti ſt neq̇tiã: iniq̇tatem in excel-
ſo locuti ſt. Poſuerũt in celũ os ſuum: ⁊ ligua
coꝝ trãſiuit in t̃ram . Jõ ꝯuertet pplſ meus
hic ⁊ dies pleĩ inueniẽt i eis . Et dixerũt quõ
ſcit deus: ⁊ ſi eſt ſcia i excelſo ? Ecce ipi pecca
tores ⁊ abundãtes i ſeclo obtinuerũt diuicias.
5.25. Et dixi ergo ſiñ cã iuſtificaui cor meũ: ⁊ laui
inter innocentes manꝰ meas . Et fui flagellatꝰ
tota die: ⁊ caſtigatio mea in matutiſ . Si dice
bant narrabo ſic: ecce nationem filioꝝ tuoꝝ
r̃probaui. Exiſtiabã vt cognoſcerẽ. hoc labor
ẽ ãn me. Dõec intrẽ in ſcũariũ dei : ⁊ itelligã
i nouiſſimis coꝝ. Ueꝝtamen pp dolos poſui
sti eis. deieciſti eos dum alleuarentur . Quõ
facti ſt in deſolatõnẽ: ſubito defecerunt: peri
erũt pp iniq̇tatẽ ſuam. Uelut ſõniũ ſurgentiũ
dñe in citate tua imaginẽ ipſoꝝ ad nihilum
rediges . Q2 iflãmatum ẽ cor meũ : ⁊ renes
mei ꝯmutati ſt. ⁊ ad nihilum redactus ſuz ⁊
neſciui . Ut iumentũ factꝰ ſũ apud te : ⁊ ego
ſp tecum. Tenuiſti manũ dextrã meam : ⁊ in
voluntate tua deduxiſti me : ⁊ cum gl̃ia ſu-
ſcepiſti me. Quid. n. mihi eſt in celo: ⁊ ad te
q̇d volui ſup t̃ram: Defeciſti caro mea ⁊ cor
meũ: deus cordis mei ⁊ ps mea deus i et̃nũ
Q2 ecce q̇ elongant ſe a te pibũt : perdidiſti
oẽs qui fornicant abs te . Mihi ãt adherere
deo bonuz ẽ: ponere i dño deo ſpez meã. Ut
annunciẽ oẽs p̃dicatiões tuas: in portꝭ filie
ſyon eruditio aſaph. LXXIII.
T q̇d deus repuliſti in finẽ: iratꝰ ẽ fu
rortuꝰ ſr oues paſcue tue ? Memor
eſto ꝯgregatõis tue : quã poſſediſti ab initio
Redemiſti v̇gã hr̃ditatis tue: mõs ſyon in
quo hitaſti in eo. Leua manꝰ tuas: i ſupbias
coꝝ in finẽ : q̃nta malignatꝰ ẽ inimicus in ſcõ?
Et gl̃iati ſt q̇ oderunt te: in medio ſolennitatiſ
tue Poſuerũt ſigna ſua ſigna ⁊ ñ cognouerũt.
ſic̃ i exitu ſup ſũmũ. Quaſi in ſilua lignoꝝ ſe-
curibus exciderũt ianuas eiꝰ in idipz : i ſecuri
.25.c. ⁊ aſcia deiecerũt eã . Jncẽderũt igni ſcũarium
tuum i t̃ra: polluerũt tabernaculũ noĩſ tui. Di
xerũt i corde ſuo cognatõ coꝝ ſil' q̇eſcere faci-
amꝰ oẽs dies feſtos dei i terra. Signa nr̃a nõ
vidimꝰ: iã ñ ẽ pp̃ha: ⁊ nos ñ cognoſcet ãplꝰ
Uſq3 q̇ deꝰ iproperabit inimicus : irritat ad-
uerſarius nomen tuum i finẽ: Ut q̇d auertis
manum tuã ⁊ dexterã tuam : de medio ſinu
tuo i finẽ : Deus ãt rex nr̃ ãn ſecl'a opatus eſt

ſalutem in medio t̃re . Tu ꝯfirmaſti in v̇tute
tua mare: ꝯtribulaſti capita draconum i aq̇s
Tu ꝯfregiſti capita draconis: dediſti eum eſ-
cam populis ethiopum. Tu dirrupiſti fonteſ
⁊ torrentes. tu ſiccaſti fluuios ethan . Tuus ẽ
dies. ⁊ tua ẽ nox. tu fabricatus es auroram ⁊
ſolem. Tu feciſti oẽs t̃minos terre : eſtatem ⁊
ver: tu plaſmaſti ea. Memor eſto hꝰ inimicus
improperauit dño . ⁊ populꝰ inſipiens incita
uit nomen tuum . Ne tradas beſtijs aias cõ-
fitenteſ tibi: ⁊ animaſ paupeꝝ tuoꝝ ne obliui
ſcaris in finẽ . Reſpice in teſtiñ tuũ: q2 reple
ti ſunt q̇ obſcurati ſunt t̃re domibus iniq̇tatuz
Ne auertatur hũilis factus ꝯfuſus: pauper ⁊
iops laudabunt nomen tuũ: Exurge deus iu
dica cãm tuam: memor eſto improperioꝝ tu
oꝝ q̃ ab inſipiente ſt tota die. Ne obliuiſcaris
voces inimicoꝝ tuoꝝ : ſupbia coꝝ qui te ode-
runt: aſcendit ſp . Jn finem ne corrũpas . p̃s
cantici aſaph. LXXIIII
Q Ofitebimur tibi deus ꝯfitebimur: ⁊
inuocabimꝰ nomen tuuz. Narrabi
mus mirabilia tua: cum accepo t̃ps ego iuſti
cias iudicabo . Liq̃facta eſt terra ⁊ omnes q̇
hitant i ea: ego ꝯfirmaui colũnas eius . Di-
xi iniq̇s nolite iniq̇ agere: ⁊ delinq̇ntibus no
lite exaltar̃ cornu. Nolite extollere in altum
cornu vr̃m . nolite loq̇ aduerſus deum iniq̇-
tatẽ . Q2 neq3 ab oriente neq3 ab occidente:
neq3 a deſertꝭ montibꝰ . q̃uoniam deꝰ iudex ẽ
Hunc hũiliat ⁊ hunc exaltat: q2 calix in ma-
nu dñi vini meri plenus mixto. Et inclinauit
ex hoc in hoc: verũtñ fex eiꝰ ñ ẽ exinanita; bi
bẽt oẽs peccatores terr̃. Ego autez ãnũciabo
in ſeculum: cãtabo deo iacob . Et oĩa cornua
peccatoꝝ ꝯfringam . ⁊ exaltabuntur cornua
iuſti. Uictori in carminibus p̃s aſaph cantici.
N Otus i iudea deꝰ i iſrael LXXV
magnũ, nomen eiꝰ . Et factꝰ ẽ i pace
locus eiꝰ: ⁊ h̃tatio eiꝰ in ſyõ. Jbi ꝯfre
git potentias: arcum ſcutũ gladiũ ⁊ bellum
Jlluminãs tu mirabilit̃ a mõtibus et̃nis: tur
bati ſt oẽs iſipientes corde . Dormierũt ſom
num ſuum ⁊ nihil iuenerũt oẽs viri diuitiaꝝ i
manibus ſuis . Ab icrepacione tua deus ia-
cob: dormitauerũt q̇ aſcẽderunt eq̇s . Tu terri
bilis es ⁊ quis reſiſtet tibi? ex tũc ira tua . De
celo auditum feciſti iudicium : terra tremu
it ⁊ q̇euit. Cũ exurgeret i iudiciũ deus. vt ſal-
uos faceret oẽs mãſuetos t̃re . Qm̃ cogitatõ
hois ꝯfitebr̃ tibi : ⁊ reliq̇e cogitationis diem
feſtum agẽt tibi. Uouete. ⁊ reddite dño deo
vr̃o oẽs q̇ in circuitu eiꝰ affertis mũera. Ter
ribili ⁊ ei qui aufert ſpm̃ principum : terribili
apud reges terre. Uictori ſuper yditum pſal

mus asaph LXXVI
J.141. V Oce mea ad dñz clamaui: voce mea
ad deũ ⁊ intẽdit mihi. In die tribu-
lationis mee dñ exq̇siui manib⁹ meis nocte
ↄ eũ ⁊ ñ sũ decept⁹. Rẽnuit ↄsolari aĩa mea:
mẽor fui dei ⁊ delectat⁹ sũ ⁊ exercitat⁹ sum
⁊ defecit spũs meus. Anticipauerunt vigili
as oculi mei: turbatus sum ⁊ nõ sũ locutus.
Cogitaui dies ãtiquos. ⁊ ãnos etnos i mẽte
hũi. Et meditat⁹ sũ nocte cum corde meo. ⁊
exercitabar ⁊ scopebã spm̃ meum. Nũq̇d in
eternũ ꝓijciet de⁹ aut nõ apponet vt ↄplaci-
tior sit adhuc: Aut in finẽ mĩsicordiã suã ab
scidet a generatiõe i generationẽ. Aut obli-
uiscet̃ miseri de⁹: aut ↄtinebit i ira sua misi-
cordias suas. Et dixi nũc cepi ħ mutatio de
xtere excelsi. Mẽor fui opuz dñi: q̇z memor
ero ab ĩitio mirabiliũ tuoꝝ. Et meditabor in
oibus opib⁹ tuis: ⁊ i adinuẽtiõib⁹ tuis exer-
cebor. De⁹ i scõ via tua q̇s de⁹ magn⁹ sic de
us nr̃ tu es de⁹ q̇ facis mirabilia. Notã feci-
sti i ppl'is ṽtutẽ tuã redimisti in brachio tuo
ppl'm tuũ filios iacob ⁊ ioseph. Viderunt te
aque deus viderunt te aque ⁊ timerũt: ⁊ tur
bati sunt abyssi. Multitudo sonit⁹ aq̃rũ: vo-
cẽ dedert nubes. Eteni sagitte tue transeunt
vox tonitrui tui i rota. Alluxerunt corrusca
tiões tue orbi t̃re cõmota ẽ ⁊ cõtremuit t̃ra.
In mari via tua ⁊ seite tue in aquis multis
⁊ vestigia tua nõ cognoscẽt̃. Deduxisti sicut
oues ppl'm tuum: in manu moysi ⁊ aaron.
Eruditio asaph. LXXVII
A Ttẽdite ppl'e meus legez meã: icliate
Mat.13.c. aurẽ vr̃am i ṽba oris mei. Apiaz in
pabolis os meũ: loq̃r ꝓpositiones ab initio
Quãta audiuim⁹ ⁊ cognouimus ea: ⁊ pr̃es
nr̃i narrauerũt nobis. Nõ sũt occultata a fi
lijs eoꝝ i generatiõe altera. Narrãtes laudes
dñi ⁊ ṽtutes ei⁹: ⁊ mirabilia ei⁹ q̇ fecit. Et su
scitauit testimoniũ i iacob: ⁊ legez posuit in
isrl'. Quãta mãdauit pr̃ib⁹ nr̃is nota facere
ea filijs suis: vt cognoscat generatio alt̃a. Fi-
lij q̇ nascent̃ ⁊ exurgẽt: ⁊ narrabũt filijs suis.
Vt ponãt i deo spẽ suã ⁊ nõ obliuiscant̃ ope
rũ dei: ⁊ mãdata ei⁹ exq̇rãt. Ne fiãt sicut pa-
tres eoꝝ generatio praua ⁊ exasperãs. Gene
ratio q̇ nõ direxit cor suũ: ⁊ nõ ẽ credit⁹ cum
deo spũs ei⁹. Filij effrem intẽdẽtes ⁊ mitten
tes arcũ ↄuersi sũt i die belli. Nõ custodiert̃
testm̃ dei: ⁊ i lege ei⁹ noluerũt ãbulare: ⁊ ob
liti sũt bñfactoꝝ ei⁹: ⁊ mirabiliũ ei⁹ q̇ osten-
dit eis. Corã pr̃ib⁹ eoꝝ fecit mirabilia in t̃ra
Exo.14.c. egypti i cãpo thaneos. Interupit mare ⁊ ꝑdu
xit eos: ⁊ statuit aquas q̃si i vtre. Et deduxit
eos i nube diei: ⁊ tota nocte i lumiatiõe ignis
Interupit petrã i heremo: ⁊ adaq̃uit eos ve- Exo.17.b.
lut i abysso multa. Et eduxit aquã de petra: ⁊
eduxit tanq̃ flumia aq̃s. Et apposuerũt ad-
huc peccare ei: i irã excitauerũt excelsũ i ina
quoso. Et tẽptauerũt deuz in cordib⁹ suis: vt
peterẽt escã aiab⁹ suis. Et male locuti sũt de
deo: dixerũt nũq̇d poterit deus parare mẽsã
in deserto: Qm̃ ꝑcussit petrã ⁊ fluxerũt aq̃: ⁊
torrẽtes inundauerũt. Nũq̇d ⁊ panẽ poterit
dare: aut portare mẽsã ppl'o suo. Iõ audiuit
dñs ⁊ distulit: ⁊ ignis accensus ẽ in iacob: ⁊
ira ascẽdit in isrl'. Q̇z nõ crediderũt in deo:
nec sperauerũt in salutari eius. Et mandauit
nubibus desuꝑ: ⁊ ianuas celi aꝑuit. Et pluit Exo.36.d.
illis mãna ad mãducãdũ: ⁊ panez celi dedit Sap.16.c.
eis. Panẽ angeloꝝ manducauit hõ: cibaria Joã.16.d
misit eis in abundantiã. Trãstulit austꝝ de
celo: ⁊ induxit in ṽtute sua affricuz. Et pluit
suꝑ eos sicut puluerẽ carnes: ⁊ sicut arenaz
maris volatilia pẽnata. Et ceciderũt in me-
dio castroꝝ meoꝝ: circa tabernacula coruz.
Et mãducauerũt ⁊ saturati sũt nimis: ⁊ desi
deriũ eoꝝ attulit eis: nõ sunt fraudati a desi
derio suo. Adhuc esce eoꝝ erãt in ore ipsoꝝ: Nu.11.g.
⁊ ira dei ascẽdit suꝑ eos. Et occidit ꝑingues
eoꝝ: ⁊ electos israel ipediuit. In oibus his
peccauerũt adhuc: ⁊ nõ crediderũt in mira-
bilibus eius. Et defecerũt i vanitate dies eo
rũ: ⁊ anni eoꝝ cũ festinatione. Cuz occideret
eos q̃rebãt eũ: ⁊ reuertebãt ⁊ dilucl'o vẽiebãt
ad eũ. Et rememorati sũt q̇z de⁹ adiutor est
eoꝝ. ⁊ deus excelsus redẽptor eoꝝ est. Et di
lexerũt eũ i ore suo: ⁊ ligua sua mẽtiti sunt ei.
Cor aũt eoꝝ nõ erat rectũ cũ eo: nec fideles
habiti st̃ i testamẽto ei⁹. Ipe aũt ẽ misericors
⁊ ꝓpitius fiet peccatis eoꝝ: ⁊ nõ disꝑdet eos
Et abũdauit vt auerteret irã suã: ⁊ nõ accen
dit oẽm irã suã. Et recordat⁹ ẽ q̇z caro sunt:
spũs vadẽs ⁊ nõ rediẽs. Quotiẽs exacerba
uerũt eũ i deserto: in irã ↄcitauerũt eũ in ina
quoso. Et ↄuersi sũt ⁊ tẽtauerũt deũ: ⁊ sãctuz
isrl' exacerbauerũt. Nõ sũt recordati manus
eius die qua redemit eos: de manu tribulãt̃.
Sicut posuit in egypto signa sua: ⁊ ꝓdigia
sua i cãpo thaneos. Et ↄuertit in sanguinez Exo.7.d.
flumia eoꝝ: ⁊ ymbres eoꝝ ne biberẽt. Mi- J.104
sit in eos cynomiam ⁊ comedit eos: ⁊ ranã ⁊
disperdidit eos. Et dedit erugini fructus eo
rũ ⁊ labores eoꝝ locuste. Et occidit i grãdie
vineas eoꝝ: ⁊ moros eoꝝ in pruina. Et tradi
dit grãdini iumẽta eoꝝ: ⁊ possessiones eoruz
igni. Misit in eos irã indignatiõis sue: indi-
gnationẽ ⁊ irã ⁊ tribulationẽ: immissiones ꝑ
angelos malos. Viã fecit semite ire sue: non
pepcit a morte aiaꝝ eoꝝ: ⁊ iumẽta eoꝝ i mor

2.d.f te ꝯclusit. Et ꝑcussit oē priogenitū i terra egy
.135. pti: ꝑmitias oīs laboris coꝝ in tabernaculis
chā. Et abstulit sicut oues ppl'm suū: ⁊ ꝑdu
xit eos tāq̄ gregē in deserto. Et deduxit eos
i spe ⁊ nō timuerūt: ⁊ inimicos coꝝ operuit
mare. Et iduxit eos in mōtē scificatiōis sue:
mōtē quē acq̄siuit dextera ei⁹. Et eiecit a fa
cie coꝝ gētes: ⁊ sorte diuisit eis t̄ram in funi
culo distributiōis. Et hītare fecit i tabernacu
lis coꝝ: tribus isrl'. Et tētauerūt ⁊ exacerba
uerūt deū excelsū: ⁊ testimonia ei⁹ nō custo
dierūt. Et auerterūt se ⁊ nō seruauer̄t pactū:
quēadmodū p̄res coꝝ ꝯuersi sūt i arcū pra
uū. In irā ꝯcitauerūt eū i collib⁹ suis: ⁊ i scul
ptilib⁹ suis ad emulationē eū ꝓuocauerunt
Audiuit deus ⁊ spreuit: ⁊ ad nihilū redegit
valde isrl'. Et repulit tabernaculū sylo: taber
naculū suū vbi habitauit in hoīb⁹. Et tradi
dit in captiuitatē v̄tutē coꝝ. ⁊ pulchritudinē
coꝝ i man⁹ inimici. Et ꝯclusit in gladio po
pulū suū ⁊ hereditatē suā spreuit. Iuuenes
coꝝ comedit ignis: ⁊ virgines coꝝ non sunt
lamētate. Sacerdotes coꝝ in gladio cecide
runt: ⁊ vidue coꝝ nō plorabant. Et excitat⁹ ē
tāq̄ dormiēs dn̄s: tanq̄ potēs crapulatus a
.5.b. vino Et percussit inimicos suos in posteriora
opporobrium sempiternum dedit illis. Et
repulit tabernaculum ioseph: ⁊ tribum effrez
n̄ elegit. Sz elegit tribū iuda: montem syon
quē dilexit. Et edificauit sicut vnicornis sāc
.19.c tificiū suū: in t̄ra quā fundauit in scl'a. Et ele
git dd̄ s̄uū suū: ⁊ sustulit eū d̄ gr̄gibus ouiū
de p⁹ fetantes accepit eū. Pascere iacob s̄uū
suū: ⁊ isrl' h̄rditatem suam. Et pauit eos i ino
cētiā cordis sui: ⁊ i itellectib⁹ manuū suaruz d̄
duxit eos. p̄s asaph. LXXIII

Deus venerūt gētes i hereditatē tuā
polluer̄t tēplum scm̄ tuū posuerunt
.7.c irl'm in pomoꝝ custodiā. Posuerunt mortici
na s̄uoꝝ tuoꝝ escaz volatilibus celi: carnes
scōꝝ tuoꝝ besti s t̄re. Effuderūt sanguinem
ipsoꝝ tāq̄ aquā in circuitu irl'm: ⁊ n̄ erat. q̄
sepeliret. Facti sumus opprobrium vicinis
nr̄is: subsanatio ⁊ illusio his qui in circuitu
nr̄o s̄t. Usq̄ q̄ dn̄e irasceris i finē: accēdetur
10.d velut ignis zelus tuus? Effūde irā tuā in gē
em tes q̄ te nō nouer̄t: ⁊ in regna q̄ nomē tuū n̄
iuocauer̄t. Qr cōederunt iacob: ⁊ locū ei⁹ de
4.d. solauer̄t. Ne memineris iniq̄tatum nr̄aꝝ anti
quaꝝ cito anticipēt nos mie tue qr paupes
facti sumus nimis. Adiuua nos deus saluta
ris nr̄: ⁊ pp gl'iaz nois tui domine libera nos
Et ꝓpiti⁹ esto pccis nr̄is pp nomen tuū: ne
forte dicāt in gentib⁹: vbi est de⁹ coꝝ. Et ino
tescāt in nationib⁹ corā ocul' nr̄is: vltio san
gnis s̄uoꝝ suoꝝ q̄ effusus est. Introeat in con
spectu tuo: gemitus ꝯpeditoꝝ. Scd̄m ma
gnitudinē brachij tui: posside filios mortifi
catorum. Et redde vicinis nostris septuplū
in sinu coꝝ: improperiuz ipsoꝝ qd̄ exprobra
uer̄t tibi domine. Nos āt ppl's tu⁹ ⁊ oues pa
scue tue: ꝯfitebimur tibi in scl'm. In generati
one ⁊ generationē: anūciabim⁹ laudē tuaz.
Ad uictoriam s̄r lilia testinoium asaph p̄s.

Qui regis israel intende: LXXIX
q̄ deducis velut ouem ioseph. Qui
sedes sup cherubī: manifestare: co
rā effraī beniamī ⁊ manesse. Excita poten
tiam tuā ⁊ veni: vt saluos facias nos. Deus j.co.
ꝯuerte nos: ⁊ ostēde faciē tuaz ⁊ salui erimus
Dn̄e deus v̄tutū: q̄usq̄ irasceris sup orōnez
s̄ui tui? Cibabis nos pane lachrimaꝝ: ⁊ potū
dabis nobis i lachrymis in mensura. Po
suisti nos in ꝯdictionez vicinis nr̄is ⁊ inimi
ci nr̄i subsannauerūt nos. Deus v̄tutū ꝯuer s.co.j.co.
tes nos: ⁊ ostēde faciē tuam ⁊ salui erim⁹. Ui
neam de egypto trāstulisti: eiecisti gentes ⁊
plātasti eam. Dux itineris fuisti in ꝯspectu
eius: ⁊ plātasti radices eius ⁊ ipleuit terram
Operuit mōtes vmbra ei⁹: ⁊ arbusta eius ce
dros dei. Extendit palmites suos vsq̄ ad ma
re. ⁊ vsq̄ ad flumen ꝓpagies eius. Ut quid
destruxisti maceriam ei⁹: ⁊ vindemiant eam
oēs q̄ pretergrediunt viam? Exterminauit eam
aper de silua ⁊ singularis ferus depastus est
eā deus v̄tutū ꝯuertere: respice de celo ⁊ vi
de: ⁊ visita vineam istā. Et ꝑfice eam quā plā
tauit dextera tua: ⁊ s̄r filium hois quem cōfir
masti tibi. Incensa igni ⁊ suffossa: ab incre
patōe vultus tui ꝑibunt. Fiat manus tua sup
viꝝ dextere tue: ⁊ super filium hois quem ꝯfir
masti tibi. Et n̄ discedimus a te: viuificabis
nos ⁊ nomen tuū iuocabimus. Dn̄e ds̄ v̄tu s.co.
tum ꝯuerte nos: ⁊ ostēde faciē tuā ⁊ salui eri
mus. Uictori in torcularibus p̄s asaph.

Exultate deo adiutori LXXX
nostro: iubilate deo iacob. Sumite
psalmum ⁊ date tympanum: psalte
rium iocundum cum cithara.
Buccinate in neomenia tuba: in insigni die
sollēnitatis vr̄e. Qr ꝑceptum in israel ē: ⁊ iu
dicium deo iacob. Testionium i ioseph posu
it illud: cum exiret de terra egypti, linguam
quam n̄ nouerat audiuit. Diuertit ab oneri
b⁹ dorsum eius: manus ei⁹ i cophino s̄uier̄t.
In tribulatione iuocasti me ⁊ liberaui te: ex
audiui te i abscondito tempestatis: ꝓbaui te
apud aquā ꝯdictionis. Audi ppl's me⁹ ⁊ cō
testabor te: israel si audieris me nō erit in te
de⁹ recens. neq̄ adorabis deū alienū. Ego. n. Exo.20.

sū dñs de⁹ tuus q̄ eduxi te de terra egypti: di
lata os tuū ⁊ implebo illud. Et non audiuit
pplꝰs me⁹ vocē meā: ⁊ isrl' nō intendit mihi
Et dimisi eos ſm desideria cordis eoꝝ: ibunt
in adinuētionib⁹ suis. Si ppl's meus audisſz
me isrl'. Si in vijs meis ambulasset. Pro ni-
hilo forsitan inimicos eoꝝ humiliassez: ⁊ sup
tribulātes eos misissem manū meam. Inimi
ci dñi mentiti sū ei: ⁊ erit tp̄s eoꝝ in scl'a. Et ci-
bauit illos ex adipe frumēti: ⁊ de petra mel-
le saturauit eos. ps asaph. LXXXI

DEus stetit in synagoga deoꝝ: in me-
dio autem deos diiudicat. Usqꝫ quo
iudicatis iniquitatē: ⁊ facies peccato-
rū sumitis. Judicate egeno ⁊ pupillo hūilē ⁊
pauperē iustificate. Eripite pauperem: ⁊ ege
nū de manu pccōris liberate nescierūt nz in
tellexerūt in tenebris ambulant: mouebunt
Joh.10.f oia fundamenta terre. Ego dixi: dij estis ⁊ fi-
lij excelsi oēs. Uos autē sicut hoies moriemi
ni: ⁊ sicut vnus de principib⁹ cadetis. Surge
de⁹ iudica terrā qm̄ tu hereditabis in oibus
gentibus. Canticū psalmi asaph. LXXXII

DE⁹ quis similis erit tibi ne taceas ne
qꝫ compescaris deus. Quoniam ec-
ce inimici tui sonuerūt: ⁊ q̄ oderūt te
extulerūt caput. Sup ppl'm tuū malignauerūt
ɔsiliū: ⁊ cogitauerūt aduers⁹ scōs tuos dixerūt
venite ⁊ dispdam⁹ eos de gēte: ⁊ nō memo-
ret nomē israel vltra. Qm̄ cogitauerūt vna-
nimiter simul aduersū te: testamētū disposue
runt tabernacula idumeoꝝ ⁊ hismahelite.
Moab ⁊ aggareni gebal ⁊ āmon ⁊ amalech
alienigene cū habitātibus tyrū. Etenim assur
venit cū ill': facti sūt i adiutoriū filijs loth. Fac
illis sicut madian ⁊ sysare: sicut i abin i torrē
te cyson. Disperierūt in endor: facti sūt vt ster
cus terre. Pone principes eoꝝ sicut oreb ⁊
zeb: ⁊ zebee ⁊ salmanā. Oēs pricipes eoꝝ: q̄
dixerunt hereditate possideam⁹ scūariū dei.
Deus meus pone illos vt rotā: ⁊ sicut stipu
laz ante faciē venti. Sicut ignis q̄ cōburit sil
uaz: ⁊ sicut flāma cōburēs mōtes. Ita pseq̄-
ris illos in tēpestate tua: ⁊ ira tua turbabis
eos. Imple facies eoꝝ ignominia: ⁊ querēt
nomē tuū dñe. Erubescāt ⁊ ɔturbent i seculū
seculi: ⁊ cōfundant ⁊ pereāt. Et cognoscāt qꝛ
nomē tibi dñs: tu solus altissim⁹ in oi terra.
In finem pro torcularibus filijs chore.
Psalmus. LXXXIII

QUā dilecta tabernacl'a tua dñe vtu-
tuz: cōcupiscit ⁊ deficit anima mea i
atrio domini. Cor meū ⁊ caro mea:
exultauerūt in deuz viuū. Eteni passer inue-
nit sibi domū: ⁊ turtur nidū vbi ponat pul-
los suos. Altaria tua domine virtutum rex
me⁹ ⁊ de⁹ meus. Beati qui habitāt i domo
tua dñe: in secula seculoꝝ laudabūt te. Bea
tus vir cuius ē auxiliū abs te: ascensiones in
corde suo disposuit in valle lachrymaꝝ: in lo
co quem posuit. Etenim benedictionem da-
bit legislator: ibunt de virtute in virtutē: vi-
debitur deus deoꝝ in syon. Dñe deus virtu-
tum exaudi orationem meam: auribus per-
cipe deus iacob. Protector noster aspice de
us: ⁊ respice in faciē xp̄i tui. Qꝛ melior est di
es vna in atrijs suis: sup milia. Elegi abiect⁹
eē in domo dei mei: magis q̄z habitare in ta
bernaculis peccatoꝝ. Qꝛ misericordiā ⁊ ve-
ritatē diligit deus: grām ⁊ gl'iam dabit dñs.
Nō puabit bonis eos q̄ ambulāt in innocen
tia: dñe virtutū beatus hō qui sperat in te.
Ad victoriam filiorum chore canticum.
LXXXIIII.

BEnedixisti dñe terrā tuā: auertisti ca
ptiuitatē iacob. Remisisti iniquita-
tē plebis tue: operuisti oia peccata eoꝝ. Mi
tigasti oēm irā tuā auertisti ab ira indignati
onis tue. Cōuerte nos deus salutaris noster
⁊ auerte iram tuā a nobis. Nūq̄d in eternū
irasceris nobis: aut extēdes irā tuā a genera
tione in generationē. De⁹ tu ɔuersus viuifi
cabis nos: ⁊ plebs tua letabit i te. Ostende no
bis dñe miam tuā: ⁊ salutare tuuz da nobis.
Audiā q̄d loquat i me dñs de⁹: qm̄ loquet
pacē i plebē suā. Et sup scōs suos: ⁊ i eos q̄ ɔ
uertunt ad cor. Uerꝫ tñ ppe timētes eū salu
tare ipius: vt ihitet gl'ia i t̄ra nr̄a. Misericor
dia ⁊ veritas obuiauerunt sibi: iustitia ⁊ pax
osculate sūt. Ueritas d̄ terra orta ē: ⁊ iustitia
de celo pspexit. Eteni dñs dabit benignitatē
⁊ terra nr̄a dabit fructū suū. Justicia añ euz
ambulabit: ⁊ pōet i via gressus suos. oro dd.

INclina dñe aurē tuā ⁊ LXXXV.
exaudi me qꝛ inops ⁊ paup suz ego.
Custodi aiam meā qm̄ scūs sū: saluū
fac seruū tuū de⁹ me⁹ sperātē in te. Miserere
mei dñe qm̄ ad te clamaui tota die: letifica
aiaz serui tui qm̄ ad te dñe aiam meā leuaui.
Qm̄ tu dñe suauis ⁊ mitis: ⁊ multe mie oib⁹ Joeli
iuocātib⁹ te. Aurib⁹ pcipe dñe orōnē meā ⁊
intēde voci depcatiōis mee. In die tribulati
onis mee clamaui ad te: qꝛ exaudisti me: nō
ē silis tui in dijs dñe: ⁊ nō est ſm opera tua.
Oēs gētes quascūqꝫ fecisti veniēt ⁊ adora-
būt corā te dñe: ⁊ glorificabūt nomē tuum.
Qm̄ magnus es tu ⁊ faciēs mirabilia: tu es
deus solus. Deduc me dñe in via tua: ⁊ igre
diar i veritate tua: letet cor meū vt timeat no
mē tuū. Cōfitebor tibi dñe de⁹ meus in toto s.9.

eorde meo: ⁊ glificabo nomen tuū i eternuz
Qr mīa tua magna ē sup me: ⁊ eruisti aīam
meā ex inferno iferiori. Deus iniq̄ surrexerūt
sup me ⁊ synagoga potētiū q̄sierūt aīaz meā:
⁊ nō ꝓposuerūt te in ꝯspectu suo. Et tu dn̄e
de⁹ miserator ⁊ misericors: patiēs ⁊ mlt̄e mi
sericordie: ⁊ verax. Respice in me ⁊ miserere
mei: da imperiū tuū puero tuo: ⁊ saluū fac fi
liū ancille tue. Fac mecū signū in bonū vt vi
deāt q̄ oderūt me: ⁊ ꝯfundant̄ qm̄ tu dn̄e ad
iuuisti me ⁊ ꝯsolat⁹ es me. ꝑs cantici fi-
liorꝫ chore. LXXXVI

Fundamēta eius in mōtib⁹ sāctis: di
ligit dn̄s portas syon sup oīa taber-
nacula iacob. Glīosa dicta sunt de te ciuitas
dei. Memor ero raab ⁊ babylōis: sciētiū me
Ecce alienigene ⁊ tyr⁹ ⁊ ppl's ethiopū: hi fue
rūt illic. Nūq̄d syon dicet hō ⁊ hō nat⁹ ē in
ea: ⁊ ipe fūdauit eā altissimus. Dn̄s narrauit
in scripturis ppl'orꝫ: ⁊ ꝑncipū horꝫ q̄ fuerūt in
ea. Sicut letātiū oīuz: hitatio ē in te. Cāticū
psalmi filijs chore i finē ꝓ malahat ad rn̄dē
dū intellet⁹ heman ezraite. LXXXVII.

Domine de⁹ salut̄ mee: in die clama-
ui ⁊ nocte corā te. Intret in ꝯspectu
tuo oro mea: inclina aurē tuā ad ꝑ-
cē meā. Qr repleta est malis aīa mea: ⁊ vita
mea inferno appropiquauit. Estimat⁹ sūz cū
descēdētibus in lacū: fact⁹ sum sicut hō sine
adiutorio inter mortuos liber. Sicut vulne
rati dormiētes i sepulchris: quorꝫ nō es me-
mor amplius: ⁊ ipsi de manu tua repulsi sūt
Posuerunt me in lacu iferiori: in tenebrosis
⁊ in vmbra mortis. Sup me ꝯfirmat⁹ ē furor
tuus: ⁊ oēs fluct⁹ tuos iduxisti sup me. Lon
ge fecisti notos meos a me: posuerūt me abho
minationē sibi. Tradit⁹ sū ⁊ nō egrediebar:
oculi mei lāguerūt pre iopia. Clamaui ad te
dn̄e: tota die expādi ad te man⁹ meas. Nun
q̄d mortuis facies mirabilia: aut medici su-
scitabūt: ⁊ ꝯfitebūt̄ tibi. Nūq̄d narrabit aliq̄s
in sepulchro mīam tuā: ⁊ vitatē tuā in ꝑditi-
onē. Nunq̄d cognoscēt̄ i tenebris mirabilia
tua ⁊ iustitia tua in t̄ra obliuiōis. Et ego ad
te dn̄e clamaui: ⁊ mane oro mea ꝑueniet te.
Ut q̄d dn̄e repellis orōnē meā: auertis faciē
tuā a me. Pauper suz ego: ⁊ in laboribus a
iuuētute mea: exaltatus aūt humiliat⁹ sum
⁊ ꝯturbatus. In me transierūt ire tue: ⁊ ter-
rores tui ꝯturbauerūt me. Circūdederūt me
sicut aqua tota die: circūdederūt me sil'. Elō-
gasti a me amicū ⁊ ꝓximū: ⁊ notos meos a
miseria. Eruditio ethan ezraite.

Misericordias dn̄i in LXXXVIII
eternū cātabo i generatiōe ⁊ genera
tionē: annūciabo vitatē tuā in ore meo. Qm̄
dixisti in eternū mīa edificabit̄ i celis: ꝑparabi
tur vitas tua in eis. Disposui testm̄ elect̄ me
is iuraui dd̄ ſuo meo: vsq̄z in etnū ꝑparabo
semē tuū. Et edificabo i generatiōe ⁊ genera
tionē sedē tuā. Cōfitebūt̄ celi mirabilia tua
dn̄e: eteni vitatē tuā in eccl'ia scōrꝫ. Qm̄ q̄s i
nubib⁹ eq̄bit̄ dn̄o: silis erit deo in filijs dei.
Deus q̄ glificat̄ in ꝯsilio scōrꝫ: magn⁹ ⁊ t̄ribi
lis sup oēs q̄ i circuitu ei⁹ sūt. Dn̄e de⁹ vtutū
q̄s silis tibi: potēs es dn̄e ⁊ vitas tua i circui
tu tuo. Tu dn̄aris ptāti maris: motū aūt flu-
ctuū ei⁹ tu mitigas. Tu humiliasti sicut vul-
neratū supbū i brachio vtut̄ tue dispdisti ini
micos tuos. Tui sūt celi ⁊ tua ē t̄ra: orbē t̄re
⁊ plenitudinē eius tu fundasti: aquilonez ⁊
mare tu creasti. Thabor ⁊ hermō in noīe tuo
exultabūt brachiuz tuuz cuz potētia. Firmet̄
man⁹ tua ⁊ exaltet̄ dextera tua: iustitia ⁊ iu
diciuz preparatio sedis tue. Mia ⁊ vitas ꝑ-
cedēt faciē tuā: beat⁹ ppl's qui scit iubilatōez
Dn̄e in lumine vultus tui ambulabunt: ⁊ in
noīe tuo exultabūt tota die: ⁊ in iustitia tua
exaltabunt̄. Qm̄ gloria virtutis eorum tu es
⁊ in beneplacito tuo exaltabit̄ cornu nostrū
Qr dn̄i est assumptio nr̄a: ⁊ sancti isrl̄ regis
nr̄i. Tunc locut⁹ es in visione sāctis tuis: ⁊ di
xisti: posui adiutoriū in potēte ⁊ exaltaui ele
ctuz de plebe mea. Inueni dd̄ ſuū meū: oleo
scō meo vnxi euz. Manus eniz mea auxilia-
bit̄ ei: ⁊ brachiū meū ꝯfirmabit euz. Nihil ꝓ
ficiet inimic⁹ in eo: ⁊ fili⁹ iniquitat̄ nō appo
net nocere ei. Et ꝯcidā a facie ipsi⁹ inimicos
eius: ⁊ odiētes euz in fugaz ꝯuertaz. Et veri
tas mea ⁊ mīa mea cuz ipso: ⁊ i noīe meo ex-
altabit̄ cornu eius. Et ponā in mari manum
eius: ⁊ in fluminibus dexterā ei⁹. Ipse inuo
cabit me pater meus es tu: deus me⁹ ⁊ susce
ptor salutis mee. Et ego primogenituz ponā
illuz excelsū pre regib⁹ t̄re. In etnū seruabo
illi miaz meā: ⁊ testm̄ meū fidele ipi. Et ponā
in seculū scl'i semē ei⁹: ⁊ thronū ei⁹ sicut dies
celi. Si aūt dereliquerint filij eius legē me
am: ⁊ in iudicijs meis nō ābulauerint. Si iu
stitias meas ꝓphanauerint: ⁊ mandata mea
nō custodierint. Uisitabo in virga iniquita
tes eorꝫ: ⁊ in vberibus pccā eorꝫ. Miaz autē
meā nō dispgā ab eo neq̄z nocebo ei i vitate
mea. Neq̄z ꝓphanabo testm̄ meuz: ⁊ q̄ proce
dunt de labijs meis nō faciā irrita. Sel' iura
ui i scō meo si dd̄ mētiar: semē ei⁹ in eternuz
manebit. Et thron⁹ ei⁹ sicut sol i ꝯspectu meo
⁊ sicut luna pfecta i etnū: ⁊ testis i celo fide-
lis. Tu vo repulisti ⁊ despexisti: distulisti xp̄z
tuū. Auertisti testm̄ ſui tui ꝓphanasti in t̄ra

Ictuariū ei⁹. Destruxisti omnes sepes eius
posuisti firmamētū eius formidinē. Diripue
rūt eū oēs trāseūtes viā: factus est opprobri/
um vicinis suis. Exaltasti dexterā deprimen
tiū eū letificasti oēs inimicos eius. Auertisti
adiutoriū gladij eius: ⁊ non es auxiliatus ei
i bello. Destruxisti eū ab emūdatione: ⁊ sedē
eius in terra collisisti. Minorasti dies tꝑis
ei⁹: ꝑfudisti eū cōfusione. Usq̄ꝫ dn̄e auertis
i finē exardescet sicut ignis ira tua? Memo/
rare q̄ mea substātia: nūq̄d. n. vāe cōstituisti
oēs filios hoium? Quis ē hō q̄ viuet ⁊ nō vi
debit mortē eruet aiam suam de manu iferi.
Ubi sūt misericordie tue antiq̄ dn̄e sicut iura/
sti dd̄ i v̄itate tua. Mēor esto dn̄e opprobrij
seruoꝝ tuoꝝ: qd̄ ꝯtinui i sinu meo multaruꝫ
gētiū. Qd̄ exprobrauerūt inimici tui dn̄e qd̄
exprobrauerūt ꝯmutationem xp̄i tui. Bene
dictus dn̄s i eternū. fiat fiat. Oꝛ̄o moysi ho/
minis dei. LXXXIX

Domine refugiū fact⁹ es nobis a ge/
neratione i generationeꝫ. Priusq̄ꝫ
mōtes fierēt aut formaret̄ tra ⁊ orbis a sc̄lo:
⁊ i seculū tu es de⁹. Ne auertas hoiem i hūi
litatē: ⁊ dixisti ꝯuertimi filij hoium. Qm̄ mil
le āni añ oculos tuos: tāq̄ꝫ dies hesterna q̄ ꝑ
terijt. Et custodia in nocte que ꝓ nihilo hn̄/
tur eoꝝ anni erūt. Mane sicut herba transe
at: mane floreat ⁊ transeat: vespe decidat in/
duret ⁊ arescat. Qꝛ defecim⁹ i ira tua ⁊ i fu/
rore tuo turbati sum⁹. Posuisti iiq̄tates no/
stras in ꝯspectu tuo sc̄lm nr̄m in illumiatio
ne vultus tui. Qm̄ oēs dies nr̄i defecerūt: ⁊ i
Gen.6.a. tra tua defecimus. Anni nr̄i sicut aranea me
Ecci.18.a. ditabunt̄ dies annoꝝ nr̄orū in ipsis septua/
gita annis. Si āt i potētatib⁹ octoginta an/
ni: ⁊ ampli⁹ eoꝝ labor ⁊ dolor. Qm̄ supuēit
māsuetudo: ⁊ corripiemur. Quis nouit ptā
tē ire tue: ⁊ ꝑ timore tuo iram tuā dinumera
re? Dexterā tuam sic notā fac: ⁊ eruditos cor
de i sapia. Cōuertere dn̄e vsq̄ꝫ ⁊ deprecabi/
lis esto sup seruos tuos. Repleti sumus ma
ne misicodia tua: exultauim⁹ ⁊ delectati su/
mus i oibus dieb⁹ nr̄is. Letati sumus ꝓ die
bus q̄b⁹ nos hūiliasti: annis q̄b⁹ nos vidi/
mus mala. Respice i suos tuos ⁊ i opa tua
⁊ dirige filios eoꝝ. Et sit splēdor domini dei
nr̄i sup nos. ⁊ opa manuū nr̄aꝝ dirige super
nos: ⁊ opus manuū nr̄aꝝ dirige. ps.
Ui bitat in adiutorio. LXXXX

Qui habitat in adiutorio
altissimi: in ꝓtectiōe dei celi ꝯmora
bit̄. Dicet dn̄o susceptor meus es tu: ⁊ refu/
giū meum: de⁹ me⁹ spabo i eū. Qm̄ ip̄e libe
rauit me de laq̄o venātium: ⁊ a v̄bo aspo.
Scapul̄ suis obumbrabit tibi: ⁊ sub pēnis
eius spabis. Scuto circundabit te veritas
ei⁹: nō timebis a tiore nocturno. A sagitta vo/
lāte i die a negocio pambulāte i tenebris ab
incursu ⁊ demonio meridiāo. Cadēt a latere
tuo mille: ⁊ decem milia a dextris tuis ad te
āt nō appropinq̄bit. Uerūtamē oculis tuis
ꝯsiderabis: ⁊ retributionē pccōrum videbis
Qm̄ tu es dn̄e spes mea: altissimū posuisti re
fugiū tuū. Nō accedet ad te malū: ⁊ flagellū
nō appropinq̄bit tabernaculo tuo. Qm̄ an/ Math.4.a
gelis suis mandauit de te vt costodiant te in Luc.4.b
oibus vijs tuis. In māib⁹ portabūt te ne for
te offendas ad lapidē pedē tuū. Sr̄ aspidem
⁊ basiliscū ābulabis: ⁊ ꝯculcabis leonē ⁊ dra
conē. Qm̄ i me spauit liberabo eū: ꝓtegā eū
qm̄ cognouit nomen meū. Clamauit ad me
⁊ ego exaudiā eū cū ipso sū i tribulatiōe: eri
piā eū ⁊ glorificabo eū. Longitudine dieruꝫ
replebo eū: ⁊ ostēdā illi salutare meū. ps cā/
tici in die sabbati. LXXXXI

Bonū ē ꝯfiteri dn̄o: ⁊ psallere nomini
tuo altissime. Ad annunciandū māe
misicordiā tuā: ⁊ v̄itatē tuā ꝑ nocteꝫ
In decachordo psalterio cū cātico i cithara
Qꝛ delectasti me dn̄e i factura tua: ⁊ i opib⁹
māuū tuarū exultabo. Quam magnificata J.103.
sūt opa tua dn̄e: nimis ꝓfunde facte sūt cogi
tationes tue. Uir isipiēs nō cognoscet: ⁊ stul
tus nō itelliget h̄. Cū exorti fuerint pccōres
sicut fenū. ⁊ apparuerit oēs q̄ opant̄ i iiq̄tatē
Ut itereāt i sc̄lm sc̄li tu aūt altissim⁹ i eternū
dn̄e. Qm̄ ecce inimici tui dn̄e: qm̄ ecce inimi
ci tui pibūt: ⁊ dispgent̄ oēs q̄ opant̄ iiq̄tateꝫ.
Et exaltabit̄ sicut vnicornis cornu meū ⁊ se/
nectus mea i misericordia vberi. Et despexit
oculus me⁹ iimicos meos ⁊ in surgentibus
in me malignantibus audiet auris mea. Iu
stus vt palma florebit sicut cedrus libāi mul
tiplicabitur. Plantati in domo dn̄i: i atrijs
domus dei nr̄i florebant. Adhuc multiplica
bunt̄ in senecta vberi ⁊ bene patiētes erūt vt
annunciēt. Qm̄ rectus dn̄s deus nr̄ ⁊ n̄ ē ini
quitas in eo. Laus cantici in die ante sabba
tū q̄ꝫdo fundata est terra. XCII

Dominus regnauit decorē indut⁹ ē:
indut⁹ ē dn̄s fortitudinē ⁊ p̄cinxit se
Eteni firmauit orbē terre q̄ nō ꝯmo/
uebitur. Parata sedes tua extunc a sc̄lo tu
es. Eleuauerūt flumina dn̄e: eleuauerūt flu/
mina vocem suam. Eleuauerunt flumina flu
ctus suos a vocibus aq̄rū multarum. Mira
biles elationes maris mirabilis in altis dn̄s
Testimonia tua credibilia facta sunt nimis
domū tuā decet scitudo dn̄e in longitudine
dierū. ps. XCIII

D Eus vltionū dn̄s: d̄us vltionū libere
egit. Exaltare q̄ iudicas terā: redde re
tributionē sup̄bis. Usq̄ peccōres dn̄e
vsq̄quo peccōres glo͛iabunt: effabunt ⁊ loq̄nt i
iq̄tatē: loquēt oēs q̄ opant iniustitiā: Popu
lū tuū dn̄e hūiliauerūt: ⁊ hereditatē tuā ve
xauerūt. Uiduā ⁊ aduenā iterfecerūt: ⁊ pupi
los occiderūt. Et dixerūt nō videbit domin⁹
nec itelliget deus iacob. Intelligite isipiētes
in populo: ⁊ stulti aliqñ sapite. Qui planta
uit aurē nō audiet: aut q̄ finxit oculū nō cō
siderat: Qui corripit gētes nō arguet: q̄ do
.3.b cet hoiē sciam: Dn̄s scit cogitationes homi
nū: qm̄ vane sunt Btūs homo quē tu eru
dieris dn̄e: ⁊ de lege tua docueris eū. Ut mi
tiges ei a diebus malis: donec fodiat peccōri
fouea. Qr nō repellet dn̄s plebē suā: ⁊ here
ditatē suā nō derelinq̄t. Quoadusq̄ iustitia
cōuertat i iudiciū: ⁊ q̄ iuxta illam: oēs q̄ recto
sūt corde. Quis cōsurget mihi aduersus ma
lignātes: aut q̄s stabit mecū aduersus opan
tes iiq̄tatē: Nisi q̄r dn̄s adiuuit me: paulomi
nus habitasset i inferno aīa mea. Si dicebā
mot⁹ ē pes me⁹: mīa tua dn̄e adiuuabat me
Secundū multitudinē dolorū meoꝝ i corde
meo: cōsolationes tue letificauerūt animam
meā. Nūq̄d adheret tibi sedes iiq̄tatis: qui
fingis laborē in p̄cepto. Captabūt i animā
iusti: ⁊ sanguinē innocentē cōdēnabunt. Et fa
ctus ē mihi dn̄s in refugiū: ⁊ deus meus i ad
iutoriū spei mee. Et reddet illis iniquitatē
ipsorum ⁊ in malitia eorum disperdet eos
disperdet illos dominus deus noster

Psalmus XCIIII.

V Enite exultemus domino: iubilemus
deo salutari nr̄o. Preoccupem⁹ fa
ciē eius i cōfessione: ⁊ in psalmis iubilem⁹ ei.
Qm̄ de⁹ magnus dn̄s: ⁊ rex magnus sr̄ oēs
deos. Qr i manu eius sūt oēs fines terē: ⁊ alti
tudines mōtiū ipsi⁹ sūt. Qm̄ ipsius ē mare ⁊
ipse fecit illud: ⁊ siccā man⁹ eius formauerūt
Uenite adorem⁹ ⁊ p̄cidamus ⁊ plorem⁹ an
te dn̄m q̄ fecit nos: q̄r ipse ē de⁹ nr̄. Et nos po
e.3.b pulus pascue ei⁹: ⁊ oues man⁹ ei⁹. Hodie si
vocē ei⁹ audieritis: nolite obdurare corda vr̄a
Sicut in irritatiōe: s̄m diem tētationis i deser
.4.b to. Ubi tētauerūt me pr̄es vr̄i: p̄bauerunt ⁊
viderunt opera mea. Quadraginta annis of
fensus fui generatiōi illi: ⁊ dixi sēp hi errant
corde. Et isti nō cognouerūt vias meas: vt iu
raui i ira mea si intrabūt in req̄ē meam. ps.

.19.c. C Antate dn̄o XCV.
canticū nouū. cantate dn̄o oīs terra
Cātate dn̄o ⁊ benedicite nomini ei⁹:
annūciate de die in diē salutare eius. Annū
ciate in gētes glo͛iā eius: in oībus populis
mirabilia eius. Qm̄ magnus dn̄s ⁊ laudabi ē.47.
lis nimis: terribilis super omnes deos. Qm̄ Ecci.43.d.
oēs dij gētium demonia: dn̄s aūt celos fecit.
Cōfessio ⁊ pulchritudo i cōspectu eius: scimo
nia ⁊ magnificētia in sanctificatiōe eius. Af ē.28.
ferte domino patrie gentiū: afferte dn̄o glori
am ⁊ honorē: afferte domino glo͛iā nomī eius.
Tollite hostias ⁊ introite i atria ei⁹: adorate
dominū i atrio scō ei⁹. Cōmoueat a facie ei⁹
vniuersa terā: dicite in gētib⁹ q̄r domin⁹ re
gnauit. Etenim correxit orbē terre qui nō cō
mouebit: iudicabit pp̄los i equitate. Letent
celi ⁊ exultet terā: cōmoueat mare ⁊ plenitu
do ei⁹: gaudebūt cāpi ⁊ oīa que in eis sunt.
Tunc exultabunt oīa ligna siluaꝝ a facie dn̄i
q̄r venit: qm̄ venit iudicare terām. Judicabit j.67.
orbem terre in equitate: ⁊ pp̄los in veritate
sua. ps XCVI.

D Ominus regnauit exultet terā: letēt i
sule multe. Nubes ⁊ caligo in circui
tu eius: iusticia ⁊ iudiciū correctio sedis eius
Ignis ante ip̄m p̄cedet: ⁊ iflāmabit i circui
tu inimicos eius. Alluxerūt fulgura eius or
bi terē: vidit ⁊ cōmota ē terra. Montes sicut
cera fluxerunt a facie domini: a facie dn̄i oīs
terā. Annūciauerūt celi iusticiā ei⁹: ⁊ viderūt
oēs popl̄i glo͛iam ei⁹. Cōfundant oēs qui ado
rāt sculptilia: ⁊ qui glo͛iant in simulacris suis
Adorate eū oēs angeli ei⁹: audiuit ⁊ letata Hebre.1.b.
est syon. Et exultauerunt filie iude: pp̄ iudi ē.47.
cia tua dn̄e. Qm̄ tu domin⁹ altissim⁹ sr̄ oēm
terā: nimis exaltatus es sup̄ oēs deos. Qui Amos.5.d.
diligitis dominū odite malū: custodit domin⁹
aīas scōꝝ suoꝝ. de manu peccōris liberauit eos
Lux orta ē iusto: ⁊ rectis corde letitia. Leta
mini iusti i domino: ⁊ cōfitemini memorie sā
ctificatiōis eius. ps XCVII.

C Antate domino cāticū nouū: q̄r mi
rabilia fecit. Saluauit sibi dextera
eius: ⁊ brachiū scm̄ eius. Notū fe
cit domin⁹ salutare suū: in cōspectu
gentiū reuelauit iustitiā suā. Recordatus
ē misericordie sue: ⁊ v̄itatis sue domui isrl̄. Esa.52.e.
Uiderūt oēs t̄mini terre salutare dei nostri:
iubilate domino omnis terā cantate ⁊ exulta
te ⁊ psallite. Psallite domino in cithara i ci
thara ⁊ voce psalmi: in tubis ductilib⁹ ⁊ vo
ce tube cornee. Jubilate in cōspectu regis do
mini: moueat mare ⁊ plenitudo eius: orbis
terraꝝ ⁊ q̄ habitāt in eo. Flumina plaudent
manu: simul montes exultabunt a conspe
ctu domini: quoniā venit iudicare terram.
Judicabit orbem terrarū in iustitia: ⁊ pp̄los ē.95.
in equitate. ps. LXXXXVIII.

D Ominus regnauit irascant̄ ppl'i: qui
sedes sup cherubi. moueatur terra.
Dn̄s in syon magnus: ⁊ excelsus sr̄
omnes ppl'os. Confitentur noi tuo magno
qm̄ terribile ⁊ scm̄ e: ⁊ honor regis iudiciuꝫ
diligit. Tu parasti directiões: iudicium ⁊ iu
J.co. sticiam in iacob tu fecisti. Exaltate dominuꝫ
deum nr̄m: ⁊ adorate scabellū peduꝫ eius.
qm̄ scm̄ est. Moyses ⁊ aaron in sacerdotib⁹
eius. ⁊ samuel inter eos qui inuocant nomē
eius. Inuocabant dominum: ⁊ ipse exaudi
ebat eos: in columna nubis loquebatur ad
eos. Custodiebant testimonia eius: ⁊ prece-
ptū qd̄ dedit illis. Dn̄e deus nr̄ tu exaudie-
bas eos deus tu propitius fuisti eis ⁊ vlci-
J.co. scens in omnes adinuentiões eoꝝ. Exaltate
dn̄m deum nr̄m: ⁊ adorate in monte sancto
eius: quoniā scūs dn̄s deus noster. ps in con
fessione LXXXXIX
J.65. I Ubilate deo ois terra: seruite dn̄o i
letitia. Introite in cōspectu eius. i ex
ultatione. Scitote qm̄ dn̄s ipse deus ipse fe-
cit nos ⁊ non ipsi nos. Populus ei⁹ ⁊ oues
pascue eius introite portas eius in ꝯfessione
atria eius in hymnis confitemini illi. Lau-
date nomen eius: quoniam suauis est dn̄s: i
eternū misericordia ei⁹ ⁊ vsqꝫ i generatiōe ⁊
generationē veritas eius. Psalm⁹ ipsi dd̄. C
M Isericordiam ⁊ iudiciū cantabo tibi
dn̄e: psallam ⁊ intelligam in via im
maculata quādo veies ad me. Per
ambulabam in innocentia cordis mei: i me
dio domus mee. Non proponebam ante o-
culos meos rem iniustam facientes preuari
catiões odiui. Non adhesit mihi cor prauū
declinantem a me malignum non cogno-
scebam. Detrahentem secreto proximo suo
hunc persequebar. Superbo oculo ⁊ insatia
bili corde: cum hoc non edebaꝫ. Oculi mei
ad fideles terre: vt sedeant mecum: ambulās
in via immaculata h mihi ministrabat. Nō
habitabit in medio domus mee qui facit su-
perbiam qui loquitur iniqua nō direxit i cō
spectu oculoꝝ meoꝝ. In matutino interficie
bā oēs peccōres: terre vt disperderē de ciuitate
dn̄i oēs opantes iniq̄tatē. Orō paupis cum
anxiaret̄ ⁊ corā dn̄o effunderet pcem suam.
J.142. D Omine exaudi orōnē meā CI
⁊ clamor meus ad te veniat. Non a
uertas faciē tuā a me in q̄cunqꝫ die
J.137. tribulor inclina ad me aurē tuam. In q̄cun
qꝫ die inuocauero te: velociter exaudi me.
Qr defecerīt sicut fum⁹ dies mei: ⁊ ossa mea
sicut cremiū aruerūt. Percussus sū vt fenuꝫ
⁊ aruit cor meū: qr oblitus sū cōedere paneꝫ

meū. A voce gemit⁹ mei adhesit os meum
carni mee. Silis factus sum pellicano solitu
dinis factus sū sicut nycticorax i domicilio.
Uigilaui ⁊ fact⁹ sū sicut passer solitari⁹ i te-
cto. Tota die exprobrabāt mihi inimici mei
⁊ q̄ laudabāt me aduersum me iurabāt. Qr
cinerē tāq̄ panē mādůcabā: ⁊ poculū meū
cū fletu miscebā. A facie ire indignatiōis tue
qr eleuās allisisti me. Dies mei sicut vmbra
declinauerūt: ⁊ ego sicut fenū arui. Tu autē
dn̄e i eternū pmanes ⁊ memoriale tuū in ge
neratione ⁊ generationē. Tu exurgēs mise-
beris syon qr tps miserendi eius qr venit tps.
Qm̄ placuerūt suis tuis lapides eius: terre
ei⁹ miserebunt̄. Et timebūt gētes nomē tuū
dn̄e: ⁊ oēs reges tre gl'iaꝫ tuā. Qr edificauit
dn̄s syon ⁊ videbit̄ in gl'ia sua. Respexit in
orōnē humiliū: ⁊ nō spreuit pcē eoꝝ. Scribant̄
h i generatione altera ⁊ ppl'us q̄ creabit̄ lau
dabit dn̄m. Qr ꝓspexit d excelso scō suo dn̄s
de celo in terrā aspexit. Ut audiret gemitus
ꝯpeditoꝝ vt solueret filios iterēptoꝝ. Ut an-
nunciēt i syon nomē dn̄i ⁊ laudē ei⁹ in irl'm
In ꝯueniēdo ppl'os in vnū ⁊ reges vt serui-
ant dn̄o. Rn̄dit ei i via vtutis sue: paucitatē
dierū meorum nūcia mihi. Ne reuoces me
i dimidio dierū meorū in generatione ⁊ ge-
nerationē anni tui. Inicio tu dn̄e terrā fūda Hebre. I.
sti: ⁊ opa manuū tuarū sr̄ celi. Ipsi pibunt tu Ibidem.
aūt pmāes: ⁊ oēs sicut vestimētū veterascēt. Ibidem.
Et sicut optoriū mutabis eos ⁊ mutabūtur:
tu aūt ideꝫ ipse es: anni tui nō deficiēt. Filij
seruoꝝ tuoꝝ hitabunt ⁊ semen eoꝝ in scl'm
diriget̄. ps ipsi dauid CII
B Enedic aia mea dn̄o ⁊ oia q̄ itra me
sunt noi scō ei⁹. Bn̄dic aia mea dn̄o
⁊ noli obliuisci oēs retributiōes ei⁹.
Qui ꝓpitiat̄ oib⁹ iniq̄tatib⁹ tuis: q̄ sanat oēs
īfirmitates tuas. Qui redimit de interitu vi
tā tuā: q̄ coronat te i misicordia ⁊ misationi
bus. Qui replet i bonis desideriū tuū: reno-
uabit̄ vt aq̄le iuuētus tua. Faciēs misericor-
dias dn̄s: ⁊ iudiciū oibus iiuriā patiētibus.
Notas fecit vias suas moysi: filijs isrl' volun
tates suas. Miserator ⁊ misericors dn̄s. lon-
ganimis ⁊ multū misericors. Nō i ppetuuꝫ
irascet̄ neqꝫ i eternū ꝯminabit̄. Nō sm̄ pecca
nr̄a fecit nobis neqꝫ sꝫ iiq̄tates nr̄as retribu
it nobis. Qm̄ sm̄ altitudinē celi a tra corro
borauit misericordiā suā sr̄ timētes se. Quā
tū distat ort⁹ ab occidēte: lōge fecit a nobis
iiq̄tates nr̄as. Qūo miseret̄ pr̄ filioꝝ misert⁹
ē dn̄s timētib⁹ se qm̄ ipse cognouit figmētū
nr̄m. Recordat⁹ ē qm̄ puluis sum⁹: hō sicut
fenū dies ei⁹ tāq̄ flos agri sic efflorebit. Qm̄

ſpūs ptrāſibit ĩ illo ꝛ nō ſubſiſtet ꝛ ñ cogno-
ſcet āpli⁹ locū ſuū. Mīa āt dñi ab eťno ꝛ vſqꝫ
in eternū: ſup timētes eū. Et iuſticia illi⁹ in fi
lios filioꝝ: his q̇ ſuāt teſtamētū eius. Et me-
mores ſunt mādatoꝝ ipſius ad faciēdū ea.
Domin⁹ i celo pauit ſedē ſuā: ꝛ regnū ipſius
oib⁹ domiabit. Benedicite domīo oēs āgeli
ei⁹ potētes ṽtute: faciētes ṽbū illi⁹ ad audiē
dā vocē ſmonū ei⁹. Benedicite domīo oēs
ṽtutes ei⁹: miniſtri eius q̇ facitꝭ volūtatē ei⁹
Bñdicite dño oīa opa eius: i omni loco do
minatiōis ei⁹: bñdic aīa mea dño. ps ipi dd.
Benedic aīa mea dño: domie. CIII.
de⁹ me⁹ magnificat⁹ es vehementer
Cōfeſſionē ꝛ decorē induiſti: amictus
lumie ſicut veſtimēto. Extendens celū ſicut
pellez: q̇ tegis aq̄s ſupiora eius. Qui ponis
nubē aſcenſuꝫ tuū: q̇ ābulas ſup pēnas ven-
re.1.c toꝝ. Qui facis āgelos tuos ſpūs: ꝛ miniſtros
tuos ignē vrentē. Qui fundaſti terrā ſuper
ſtabilitatē ſuā: nō iclinabit in ſeculuꝫ ſeculi.
Abyſſus ſicut veſtimentū amict⁹ ei⁹ ſup mō-
tes ſtabūt aq̄. Ab icrepatiōe tua fugient a vo
ce tonitrui tui formidabūt. Aſcēdūt montes
ꝛ deſcendūt cāpi: in locū quem fundaſti eis.
Terminū poſuiſti quē nō tranſgredient: neqꝫ
conuertentur opire terrā. Qui emittis fōtes
in cōuallib⁹: iter mediū mōtiuꝫ ptranſibunt
aq̄. Potabunt oēs beſtie agri: expectabunt
onagri in ſiti ſua. Sup ea volucres celi habi
tabūt: de medio petraꝝ dabūt voces. Rigās
montes de ſupioribus ſuis: de fructu operuꝫ
16. tuoꝝ ſatiabit terra Producens fenū iumen
tis: ꝛ herbā ſuituti hoīnū. Ut educas paneꝫ
de terra: ꝛ vinum letificet cor hominis. Ut
exhilaret faciē i oleo: ꝛ pānis cor hoīs cōfir-
met. Saturabunt ligna cāpi ꝛ cedri libani
q̄s plantauit: illic paſſeres nidificabunt. He
rodii dom⁹ dux ē eorū: montes excelſi ceruis
petra refugiū herinaciis. Fecit lunam in tē-
pore ſol cognouit occaſum ſuū. Poſuiſti te-
nebras ꝛ facta ē nox: i ipſa ptrāſibunt omēs
beſtie ſilue. Catuli leonū rugiētes vt rapiāt
ꝛ q̄rant a deo eſcā ſibi. Ortus ē ſol ꝛ congre
gati ſunt: ꝛ i cubilibus ſuis collocabunt. Exi
bit hō ad op⁹ ſuū: ꝛ ad opationeꝫ ſuam vſqꝫ
ſ.91. ad veſpeꝝ. Quā magnificata ſunt opera tua
dñe: oīa i ſapia feciſti: ipleta ē terra poſſeſſiōe
tua. Hoc mare magnuꝫ ꝛ ſpatioſuꝫ manib⁹:
illic reptilia quoqꝫ nō eſt numer⁹. Animalia
puſilla cū magnis: illic naues pertranſibunt
Draco iſte quē formaſti ad illudendum ei:
oīa a te expectant vt des illis eſcaꝫ in tēpore
Dāte te illis colligēt: apiente te manuꝫ tuā
oīa iplebunt bōitate. Auertente āt te faciem
turbabunt: auferes ſpm̄ eoꝝ ꝛ deficient: ꝛ in
puluerē ſuū ṽuertent. Emitte ſpm̄ tuū ꝛ crea-
bunt: ꝛ ṽnouabis faciē ṽre. Sit glīa dñi i ſclm̄:
letabit dñs i opib⁹ ſuis. Qui ṽſpicit ṽrā ꝛ facit
eā tremere. Qui tāgit mōtes ꝛ fumigāt. Cā- ſ.145.
tabo dño i vita mea: pſallā deo meo q̄diu ſū
Jocūdū ſit ei eloq̄ū meū: ego vō delectabor i
dño: Deficiēt peccōres a ṽra ꝛ iniq̄ ita ut nō
ſint: benedic aīa mea dño. Alla CIIII.
Confitemini dño ꝛ iuocate nomē ei⁹ 1.pa.16.b.
annūciate int gētes opa ei⁹. Cantate Eſa.12.b.
ei ꝛ pſallite ei: narrate oīa mirabilia
eius. Laudamini in nomine ſcō ei⁹: letet cor
q̄rētiū dñz. Querite dñz ꝛ ꝯfirmamini: q̄rite
faciez ei⁹ ſēp. Memētote mirabiliū ei⁹ q̇ fe-
cit: ꝓdigia ei⁹ ꝛ iudicia oris ei⁹. Semē abra-
am ṽui eius: filii iacob electi ei⁹. Ipſe domi-
nus deus nr̄ in vniuerſa ṽra iudicia ei⁹. Me-
mor fui in ſclm̄ teſtamēti ſui: verbi qd̄ māda
uit in mille generationes. Qd̄ diſpoſuit ad
abraā: ꝛ iuramēti ad yſaac. Et ſtatuit illud ia
cob in p̄ceptū: ꝛ iſrl̄ in teſtamentū eťnū. Di-
cēs tibi dabo ṽraꝫ chanaā: funiculū heredita
tis vře. Cū eēnt numero breui: pauciſſimi ꝛ
icole eius. Et ptrāſierūt d gente in gētē: ꝛ de
regno ad ppl̄m alteꝝ. Nō reliq̇t hoīnē noce
re eis: ꝛ corripuit ꝓ eis reges. Nolite tāgere 1.Pa.16.c.
chriſtos meos: ꝛ in ꝓphis meis nolite mali
gnari. Et vocauit famē ſup ṽrā ꝛ omne firma
mētū panis ꝯtriuit. Miſit ante eos viꝝ: in ſer
uuꝫ venūdatus ē ioſeph. Hūiliauerūt in ꝯpe
dibus pedes ei⁹: ferrū ptrāſiit animā ei⁹ do
nec vēiret ṽbū eius. Eloq̄uꝫ domini inflāma
uit eū: miſit rex ꝛ ſoluit eū: princeps ppl̄oruꝫ
ꝛ dimiſit eū. Cōſtituit eū dominū domus ſue
ꝛ pricipē omnis poſſeſſiōis ſue. Ut erudiret
principes ei⁹ ſicut ſemetipſuꝫ: ꝛ ſenes ei⁹ pru
dētiā doceret. Et itrauit iſrl̄ i egyptū ꝛ iacob
accola fuit in ṽra chā. Et auxit ppl̄m ſuū ve-
hemēter ꝛ firmauit eū ſup iīmicos ei⁹. Cōuer
tit cor eoꝝ vt odirēt ppl̄ꝫ eius: ꝛ dolū facerēt
in ṽuos eius. Miſit moyſeꝫ ṽuū ſuuꝫ: aaron
quē elegit ipm̄. Poſuit in eis ṽba ſignoꝝ ſu ſ.77.
orū ꝛ ꝓdigioꝝ: in ṽra chā. Miſit tenebras ꝛ Exo.7.d.
obſcurauit: ꝛ nō exacerbauit ſmones ſuos
Cōuertit aq̄s eoꝝ in ſanguineꝫ: ꝛ occidit pi-
ſces eoꝝ. Et dedit ṽra eoꝝ ranas: in penetrali
bus regū ipſoꝝ. Dixit ꝛ venit cynomia ꝛ cy-
nifes: in omnib⁹ finib⁹ eoꝝ. Poſuit pluuias
eorū grādineꝫ: ignem ꝯburēteꝫ in terra ipoꝝ.
Et pcuſſit vineas eorū ꝛ ficulneas eoruꝫ: ꝛ cō-
triuit lignū finium eorum. Dixit ꝛ vēit locu
ſta ꝛ brucus: cuius nō erat numerus. Et co-
medit omne fenū i ṽra eoꝝ: ꝛ cōedit oēm fru
ctū ṽre eoꝝ. Et pcuſſit oē primogenitū i terra

eoꝝ:ꝑmitias oīs laboris eoꝝ. Et eduxit eos
cum argēto ꝛ auro:ꝛ ñ erat ī tribub⁹ eoꝝ in
firmus. Letata ē egypt⁹ ī ꝓfectione eoꝝ:qꝛ
incubuit timoꝛ eoꝝ sr̄ eos. Expādit nubem ī
ꝓtectionē eoꝝ:ꝛ ignē vt luceret eis ꝑ noctē
Petieꝛt ꝛ vēit coturnix ꝛ pane celi satura
uit eos. Dirupit petram ꝛ fluxeꝛt aq̄:abieꝛt
in sicco flumia. Qm̄ memoꝛ fuit verbi sci sui
qd̄ hūit ad abꝛahā puerum suum. Et eduxit
ppl̄m suū in exultatiōe:ꝛ electos suos in le/
titia. Et ddit illis regiōes gentiū. ꝛ labores
pploꝫ possedeꝛt. Ut custodiant iustificatio
nes eius:ꝛ legē ei⁹ reqrāt. Alla Alla. CV
Judit.13.c. ~~ C~~onfitemini dn̄o qm̄ bon⁹:qm̄ in secl̄z
J.106. mia eius. Quis loqꝛ potentias dn̄i:
auditas faciet oēs laudes eius? Btī
q̄ custodiūt iudicium: ꝛ faciūt iusticiā in oī
tp̄e. Memēto nr̄i dn̄e in bn̄placito ppl̄i tui:
visita nos in saluri tuo. Ad vidēdum in bōi
tate electoꝛum tuoꝝ:ad letādū in letitia gēt̄
Judith.7.d tue:vt lauderis cū heriditate tua. Pecaui/
m⁹ cum pr̄ib⁹ nr̄is:iiuste egim⁹ iiq̄tatē feci
m⁹. Pr̄es nr̄i ī egypto nō ītellexeꝛt mirabi
lia tua:nō fuerunt memoꝛes mlt̄itudīs mīſi/
coꝛdie tue. Et iritaueꝛt ascēdētes ī mari ī mār
rubꝛo:ꝛ saluauit eos pp̄ nomē suum :vt no/
tā faceret potētiā suā. Et increpuit mare ru/
bꝛū:ꝛ exiccatū ē:ꝛ deduxit eos in abyssis si/
cut ī deserto. Et saluauit eos de manu odiēti
Exo.14.g. um:ꝛ redemit eos de māu īimici ꝛ ꝑpuit a/
qua tribulātes eos:vn⁹ ex eis nō remansit. Et
crediderūt v̄bis ei⁹:ꝛ laudauerūt laudē ei⁹.
Cito fecerūt obliti sī operū ei⁹:ꝛ nō sustinue
rūt ꝯsiliū ei⁹. Et ꝯcupierūt ꝯcupiscētiam ī de
serto ꝛ tentauerūt deū in inaquoso. Et dedit
eis petitionē ipsoꝝ:ꝛ misit saturitatē in aīas
eoꝝ. Et irritauerūt moysem in castris aaron
Nu.16.d. sanctū dn̄i. Apta ē terra ꝛ deglutiuit dathan
ꝛ operuit super congregationem abyron. Et
exarsit ignis in synagoga eoꝝ. flāma conbus
sit peccōꝛes. Et fecerūt vitulū ī oꝛeb:ꝛ adoꝛa/
uerunt sculptile. Et mutauerunt gl̄iam suā
in sīitudinē vituli:comedētis fenū. Obliti
sūt deū q̄ saluauit eos:q̄ fecit magnalia in e/
gypto mirabilia ī t̄ra chā t̄ribilia in mari ru
bꝛo. Et dixit vt disꝑderet eos si ñ moyses ele
ctus ei⁹ stetisset ī ꝯfractione in cōspectu ei⁹.
Ut auerteret irā ei⁹ ne disꝑderet eos ꝛ ꝓ ni
hilo habuerūt t̄rā desiderabilē. Nō credide/
rūt. v̄bo ei⁹:ꝛ murmurauerūt ī tabernaculis
suis nō exaudierūt vocē dn̄i. Et eleuauit ma
nū suā sr̄ eos:vt ꝓsterneret eos ī deserto. Et
vt deiiceret semē eoꝝ ī natiōib⁹:ꝛ disꝑgeret
eos ī r̄giōib⁹ ꝛ īitiati sūt beelphegoꝛ: ꝛ come
derūt sacrificia moꝛtuoꝝ. Et irritauerūt eum
in adinuentionib⁹ suis:ꝛ mltiplicata ē ī eis
ruina. Et stetit finees ꝛ placauit:ꝛ cessauit q̄s
satio. Et reputatū ē ei in iustitiā:in genera/
tione ꝛ generationē vsq̄ in sempiternū. Et ir
ritaueꝛt eū ad aquas ꝯdītciōis: ꝛ vexatus ē
moyses pp̄ eos:qꝛ exacerbauerunt spm̄ eius.
Et distixit in labiis suis:nō disꝑdiderūt gen
tes:q̄s dixit dn̄s de⁹ illis. Et ꝯmixti sūt iter gē
tes ꝛ didicerūt opa eoꝝ ꝛ suierūt sculptilib⁹
eoꝝ:ꝛ factū ē illis in scandalū. Et imolaue/
runt filios suos ꝛ filias suas:demōiis. Et ef/
fuderūt sanguinē innocētē:sanguinē filioꝝ
suoꝝ ꝛ filiaꝝ suaꝝ quas sacrificauerūt sculpti
lib⁹ chanaan. Et interfecta ē terra in sangui
nib⁹:ꝛ cōtaminata ē in operibus eoꝝ:ꝛ foꝛni
cati sūt in adinuentionibus suis. Et iratus ē
furoꝛe dn̄s in populū suū:ꝛ abhominatus ē
hereditatē suam. Et tradidit eos in manus
gentiū ꝛ domiati sūt eoꝝ qui oderūt eos. Et
tribulauerūt eos inimici eoꝝ:ꝛ hūiliati sunt
sub manib⁹ eoꝝ:sepe liberauit eos. Ipsi autē
exacerbauerūt eū in cōsilio suo:ꝛ hūiliati sūt
in iniq̄tatibus suis. Et vidit cū tribularētur
ꝛ audiuit oꝛationē eoꝝ. Et memoꝛ fuit testa
menti sui:ꝛ penituit eū ſm multitudinē mi/
sericoꝛdie sue. Et dedit eos in mīſicoꝛdias:ī
cōspectu omniū q̄ ceperāt eos. Saluos fac
nos dn̄e de⁹ noster:ꝛ cōgrega nos d̄ nationi
b⁹. Et ꝯfiteamur nomini scō tuo:ꝛ gloꝛiemur
in laude tua. Benedict⁹ domin⁹ de⁹ isr̄l a
seculo ꝛ vsq̄ in seculū:ꝛ dicet omnis popu/
lus fiat fiat. Alleluia CVI
~~C~~onfitemini dn̄o qm̄ bon⁹:qm̄ ī secu Judit.13.c
lū mīſicoꝛdia eius. Dicāt q̄ redēpti J.117.
sūt a dn̄o:q̄s redemit de manu inimici:de re
giōib⁹ ꝯgr̄ganit eos. A solis oꝛtu ꝛ occasu:ab
aquilone ꝛ mari. Errauerūt in solitudine ꝛ ī
inaq̄so viā ciuitatis hitaculi nō inuenerunt. E
surientes ꝛ sitiētes:aīa eoꝝ in ipsis defecit. Et J.eo.
clamauerunt ad dn̄m cū tribularent ꝛ de ne
cessitatib⁹ eoꝝ eripuit eos. Et deduxit eos in J.eo.
viam rectam vt irēt ī ciuitatē hitationis. Confi
teant dn̄o misericoꝛdie eius ꝛ mirabilia eius
filiis hominum. Qꝛ satiauit animam ianem
ꝛ aīam esurientē satiauit bonis. Sedentes ī
tenebꝛis ꝛ ī vmbꝛa moꝛtis:vinctos in mēdi/
citate ꝛ ferro. Qꝛ exacerbauerūt eloquia dī
ꝛ ꝯsilium altissimi irritauerunt. Et humilia/
tū ē in laboꝛib⁹ coꝛ eoꝝ ꝛ infirmati sūt nec fu/
it q̄ adiuuaret. Et clamauerūt ad dn̄m cum S.eo.ꝛ.J.eo
tribularentur:ꝛ de necessitatibus eoꝝ libera
uit eos. Et eduxit eos de tenebꝛis: ꝛ vmbꝛa
moꝛtis ꝛ vincula eoꝝ dirupuit. Cōfiteant dn̄o
mīſicoꝛdie ei⁹:ꝛ mirabilia eius filiis homi
num. Qꝛ cōtriuit poꝛtas ereas: ꝛ vectes fer

reos cõfregit. Suscepit eos de via iniq̃tatis
eoꝝ ꝓꝑ iniustitias .n. suas hũiliati sũt. Oẽz es-
caz abhoiata ẽ anima eoꝝ: ⁊ appropinq̃uerũt
.J.eo vsq; ad portas mortis. Et clamauerũt ad do
minũ cũ tribularent̃: ⁊ de necessitatib⁹ eorũz
liberauit eos. Misit v̓bũ suũ ⁊ sanauit eos: ⁊
.J.eo eripuit eos de iteritõib⁹ eoꝝ. Cõfiteant̃ dño
misericordie eius ⁊ mirabilia eius filijs ho-
minũ. Et sacrificẽt sacrificiũ laudis: ⁊ ãnunci
ent opa eius i exultatiõe. Qui descẽdũt ma-
re in nauib⁹: faciẽtes opationẽ in aq̃s mul-
tis. Ipsi viderũt opa dñi: ⁊ mirabilia ei⁹ in ꝓ
fundo. Dixit ⁊ stetit spũs ꝓcelle ⁊ exaltati sũt
fluctus eius. Ascẽdũt vsq; ad celos ⁊ descen
dunt vsq; ad abyssos: anima eoꝝ in malis ta
.eo. bescebat. Turbati sunt ⁊ moti sunt sicut ebri
us: ⁊ omnis sapiẽtia eoꝝ deuorata ẽ. Et cla-
mauerũt ad dominũ cũ tribularent̃: ⁊ de ne-
cessitatib⁹ eoꝝ eduxit eos. Et statuit ꝓcellam
eius i aurã: ⁊ siluerunt fluct⁹ eius. Et letati
.eo. sũt q: siluerũt: ⁊ deduxit eos in portũ volũta
tis eoꝝ. Cõfiteant̃ dño mĩscordie ei⁹: ⁊ mira
bilia ei⁹ filijs hominũ. Et exaltẽt eũ i ecclesia
plebis: ⁊ in cathedra senioꝝ laudẽt eũ. Po-
suit flumina i deserto: ⁊ exit⁹ aq̃ꝝ i siti. Terrã fru
ctiferã i sal suginẽ: a malitia ihabit. tiũ in ea.
Posuit d̓sertũ i stagna aq̃ꝝ: ⁊ t̃rã sine aqua i
exit⁹ aq̃ꝝ. Et collocauit illic esuriẽtes: ⁊ ꝯsti
tuerũt ciuitatẽ habitatiõis. Et seminauerũt
agros ⁊ plãtauerũt vineas: ⁊ fecerũt fructuz
natiuitatis. Et benedixit eis ⁊ multiplicati
sunt nimis: ⁊ iumẽta eoꝝ nõ minorauit. Et
pauci facti sũt: ⁊ vexati sũt a tribulatione ma
loꝝ ⁊ dolore. Effusa ẽ ꝯtẽtio sup principes: ⁊
errare fecit eos i inuio: ⁊ nõ in via. Et adiuuit
paupem de iopia: ⁊ posuit sicut oues famili-
as. videbũt recti ⁊ letabunt̃: ⁊ omnis iniq̃tas
2.e. oppilabit os suũ. Quis sapiens ⁊ custodiet
hec: ⁊ intelliget misericordias domini: Canti
cum psalmi dauid. CVII.
.5.6 P Aratũ cor meũ deus paratũ cor meũ
cantabo ⁊ psallaz in glĩa mea. Exur-
ge psalteriũ ⁊ cithara: exurgã diluculo. Con
fitebor tibi in populis dñe: ⁊ psallã tibi in na
tionib⁹. Q: magna ẽ sup celos mĩa tua: ⁊ vs-
que ad nubes v̓itas tua. Exaltare sup celos
deus: ⁊ sup omnẽ t̃rã gloria tua: vt liberent̃
dilecti tui. Saluũ fac d̓xtera tua ⁊ exaudi me
deus locutus ẽ in scõ suo. Exl̃tabo ⁊ diuidaz
sichimã: ⁊ ꝯuallem tabernaculoꝝ dimetiar:
Me⁹ ẽ galaad ⁊ me⁹ ẽ manasses ⁊ effraim
susceptio capitis mei. Iuda rex meus: moab
lebes spei mee. In idumeã extẽdaz calciamẽ
tũ meum. mihi alienigene amici facti sunt.
Quis d̓ducet me i ciuitatẽ munitã. quis de-
ducet me vsq; in idumeã? Nõne tu deus qui
repulisti nos: ⁊ nõ exibis de⁹ in v̓tutib⁹ nr̃is
Da nobis auxiliũ d̓ tribulatiõe: q: vana sa-
lus hois. In deo faciem⁹ v̓tutẽ: ⁊ ipse ad ni-
hilũ deducet inimicos nostros. In finem
psalmus dauid. CVIII.
D Eus laudẽ meam ne tacueris: q: os
peccõris ⁊ os dolosi sup me aptum ẽ
Locuti sunt aduersuz me lingua dolosa ⁊ s̃-
monibus odij circũdederũt me ⁊ expugna-
uerũt me gratis. Pro eo vt me diligerẽt de-
trahebãt mihi. ego aũt orabã. Et posuerunt
aduersum me mala ꝓ bonis: ⁊ odiũ ꝓ dile-
ctiõe mea. Cõstitue sup euz peccõrez: ⁊ diabo-
lus stet a dextris eius. Cũ iudicat̃ exeat con-
demnat⁹: ⁊ orõ eius fiat in peccm̃. Fiant dies Ac.t.1.d.
eius pauci: ⁊ episcopatũ ei⁹ accipiat alter. Fi-
ant filij eius orphani: ⁊ vxor eius vidua. Nu-
tantes trãsferant̃ filij eius ⁊ mẽdicẽt: eijciant̃
de hitationib⁹ suis. Scrutet̃ fenerator oẽm
substãtiã ei⁹: ⁊ diripiãt alieni labores eius.
Nõ sit illi adiutor: nec sit q̃ misereat̃ pupill̃
eius. Fiant nati ei⁹ i interitũ: i generatiõe vna
deleat̃ nomẽ eius. In memoriã redeat iniq̃-
tas patꝝ eius in ꝯspectu dñi: ⁊ peccm̃ matris
ei⁹ nõ deleat̃. Fiãt ꝯ dñm sẽp: ⁊ dispeat de ter
ra memoria eoꝝ. ꝓ eo ꝙ nõ ẽ recordatus fa-
cere mĩscordiã. Et ꝑsecutus ẽ hoiem iopez ⁊
mẽdicũ: ⁊ ꝯpũctũ corde mortificare. Et dile-
xit maledictionẽ ⁊ veniet ei: ⁊ noluit benedi
ctionẽ ⁊ elõgabit̃ ab eo. Et induit maledictio
nẽ sicut vestimentũ: ⁊ intrauit sicut aqua in
interiora ei⁹: ⁊ sicut oleũ i ossibus ei⁹. Fiat ei si
cut vestimentũ q̃ opitur: ⁊ sicut zona q̃ semp
p̃cingit̃: Hoc opus eoꝝ qui detrahunt mihi
apud dñz: ⁊ q̃ loquunt̃ mala aduersus aiam
meã. Et tu dñe dñe fac mecũ ꝓꝑ nomẽ tuum
q: suauis ẽ mĩscordia tua. Libera me quia
egenus ⁊ paup ego suz: ⁊ cor meũ ꝯturbatũ
ẽ intra me. Sicut vmbra cũ declinat ablat⁹
suz: ⁊ excussus sum sicut locuste. Genua mea
ifirmata sũt a ieiunio: ⁊ caro mea imutata ẽ
ꝓꝑ oleũ. Et ego factus sũ opprobriũ illis: vi-
derũt me ⁊ mouerũt capita sua. Adiuua me
dñe deus me⁹: saluũ me fac ꝓꝑ mĩscordiaz
tuã. Et sciãt q: man⁹ tua hec: ⁊ tu dñe fecisti
eaz. Maledicẽt illi ⁊ tu bñdices. q̃ isurgunt
in me ꝯfundant̃: seruus aũt tuus letabit̃. In-
duant̃ q̃ detrahunt mihi pudore: ⁊ operiantur
sicut diploide ꝯfusiõe sua. Confitebor dño ni
mis i ore meo: ⁊ i medio mlt̃oꝝ laudabo eũ.
Q: astitit a dextris pauperis: vt saluã face-
ret a persequẽtibus animã meam.
Psalmus dauid. CIX. Math.22.d
D Ixit dñs domino meo: sede a dex- hebre.10.c
1.cor.15.c.

tris meis. Donec ponam inimicos tuos: sca
bellū pedū tuoꝝ. Virgā virtutis tue emit-
tet dn̄s ex syō: dn̄are i medio inimicoꝝ tuoꝝ
Tecū principiū in die virtutis tue in splédo.
ribus sanctoꝝ ex vtero ante luciferū genui te.
Hebre.7.c. Jurauit dn̄s ⁊ nō penitebit eū: tu es sacerdos
in eternum ſm ordiné melchisedech. Dn̄s a
dextris tuis ꝯfregit in die ire sue reges. Judi
cabit in nationibus implebit ruinas: ꝯquas
sabit capita in terra multoꝝ. De torréte i via
bibit: ꝓpterea exaltauit caput. Alleluia. CX
ſ.9.et.137 C Onfitebor tibi domine in toto cor-
de meo: in consilio iustorum ⁊ con-
gregatione. Magna opera domini:
exquisita in omnes voluntates eius. Confes
sio ⁊ magnificétia opus eius: ⁊ iustitia eius
manet in seculum seculi. Memoriā fecit mi
rabilium suoꝝ misericors ⁊ miserator domi-
nus: escam dedit timétibus se. Memor erit
in seculum testamenti sui: virtutem operum
suorum annunciabit populo suo. Ut det illis
hereditatem gentium: opera manuum eius
veritas ⁊ iudicium. Fidelia omnia mandata
eius: cōfirmata in seculum seculi: facta in ve
ritate ⁊ equitate. Redemptionem misit do-
minus populo suo: mandauit in eternū te-
Job.18.d. stamentum suum. Sanctum ⁊ terribile no-
Pro.1.a.et men eius: initium sapientie timor domini.
9.b.Ecc.1.b Intellectus bonus omnibus facientibus eū
laudatio eius manet in seculū scl̄i. Alleluia
Reuersionis aggei ⁊ zacharie. CXI.
B Eatus vir qui timet dominū: in mā
datis eius volet nimis. Potens in
terra erit semé eius: generatio recto
rum benedicetur. Gloria ⁊ diuitie in domo
eius: ⁊ iustitia eius manet in seculum seculi.
Exortum est in tenebris lumen rectis: miseri
cors ⁊ miserator ⁊ iustus. Iocūdus homo q̇
miseretur ⁊ cōmodat: disponit sermones su
os in iudicio: quia in eternum non cōmoue
bitur. In memoria eterna erit iustus ab au-
ditione mala non timebit. Paratum cor ei⁹
sperare in dn̄o: ꝯfirmatū é cor eius: nō cōmo
2.Cor.9.c. uebit donec despiciat inimicos suos. Dispsit
dedit pauperibus: iustitia eius manet in se-
culum scl̄i: cornu eius exaltabit in gl̄ia: Pec
cator videbit ⁊ irascet: détibus suis fremet ⁊
tabescet: desideriū peccatoꝝ peribit. Alleluia.
ſ.134. L Alleluia. CXII
Job.1.d. Audate pueri dn̄m: laudate nomen
dn̄i. Sit nomen dn̄i benedictum: ex
hoc nunc ⁊ vsq͡ȝ in seculū. A solis ortu vsq͡ȝ
ad occasū: laudabile nomé dn̄i. Excelsus sr̄
oés gétes dn̄s: ⁊ sup celos gl̄ia eius. Quis si
cut dn̄s de⁹ nr̄: q̇ i altis habitat ⁊ humilia re
spicit i celo ⁊ i terra. Suscitās a terra inopē 1.Re.2.b.
⁊ de stercore erigés pauperē. Ut collocet eū
cū ꝓncipibus: cū principibus ppl̄i sui. Qui
habitare facit sterilé in domo: matré filioꝝ
letanté. Alleluia. CXIII.
I N exitu israel d̄ egypto: dom⁹ iacob Exo.13.e.
d̄ ppl̄o barbaro. Fcā é iudea scifica-
tio eius: isrl̄ potestas ei⁹. Mare vidit ⁊ fugit
iordanis cōuersus est retrorsum. Mōtes ex
ultauerūt vt arietes: ⁊ colles sicut agni ouiū
Quid é tibi mare q̄ fugisti: ⁊ tu iordanis q̄r
ꝯuersus es retrorsum. Mōtes exultastis vt
arietes: ⁊ colles sicut agni ouiū. A facie do
mini mota est terra: a facie dei iacob. Qui ꝯ
uertit petram in stagna aquarum: ⁊ rupé in
fontes aquarum. Nō nobis dn̄e nō nobis: sȝ
noi tuo da gl̄iam. Sup mia tua ⁊ v̄itate tua: ſ.137
ne qn̄ dicāt gétes vbi é de⁹ eoꝝ. De⁹ aūt nr̄ i
celo: oia q̄cūq͡ȝ voluit fecit. Simulacra gétiū ſ.134.
argétū ⁊ auꝝ: opera manuum hominū. Os Sap.15.b.
hn̄t ⁊ nō loquēt. oculos habét ⁊ nō videbūt
Aures habét ⁊ nō audiāt: nares habét ⁊ nō
odorabūt. Man⁹ hn̄t ⁊ nō palpabūt: pedes
habét ⁊ nō ābulabūt: nō clamabūt in guttu
re suo. Siles illis fiant qui faciunt ea: ⁊ oés ſ.134
qui ꝯfidunt in eis. Dom⁹ isrl̄ spauit i dn̄o ad
iutor ⁊ ꝓtector eoꝝ est. Dom⁹ aarō spauit in
dn̄o adiutor eoꝝ ⁊ ꝓtector eoꝝ é. Qui timét
dn̄m sperauerūt i domio adiutor eoꝝ ⁊ ꝓte-
ctor eoꝝ é. Dn̄s memor fuit nr̄i: ⁊ benedixit
nobis. Bn̄dixit domui isrl̄: benedixit domui
aaron. Benedixit oib⁹ q̇ timét dn̄m pusillis
cū maioribus. Adijciat dn̄s sup vos: sr̄ vos ⁊
sup filios vr̄os: Benedicti vos a dn̄o: q̇ fecit
celū ⁊ t̄rā. Celū celi domio: t̄rā āt dedit filijs
hoiū. Non mortui laudabūt te domie ne
q͡ȝ oés q̇ descédunt i infernū. Sed nos q̇ vi-
uim⁹ benedicim⁹ dn̄o ex hoc nūc ⁊ vsq͡ȝ in se
culum. Alleluia. CXIIII
D Ilexi: qm̄ exaudiet dominus vocem
orōnis mee. Qr inclinauit aurē suā
mihi ⁊ in diebus meis inuocabo. Circunde ſ.17.
derunt me dolores mortis: ⁊ pericula infer-
ni inuenerunt me. Tribulationem: ⁊ doloré
inueni ⁊ nom̄ domini inuocaui. O domine li
bera aiam meā misericors domin⁹ ⁊ iust⁹: ⁊
de⁹ nr̄ miseret. Custodiēs puulos dominus
hūiliat⁹ sū ⁊ liberauit me. cōuertere aiā meā
i reqez tuā: qr dn̄s benefecit tibi. Qr eripuit ſ.55.
aiam meā de morte: ocl̄os meos a lachrymis
pedes meos a lapsu. Placebo domino: i re
gione viuoꝝ. ps CXV
C Redidi pp qd̄ locutus sum ego aūt 2.Cor.4.c
hūiliatus sū nimis. Ego dixi in ex-
cessu meo: ois hō mendax. Quid retribuam roma.3.a
domio ꝓ oib⁹ q̇ retribuit mihi. Calicem salu

.co. taris accipiã:⁊ nomen dñi inuocabo. Uota
mea dño reddam corã oĩ ppl'o eiꝰ: p̃ciosa in
9.a. ↄ̃ſpectu dñi morꝰ ſãctorũ eiꝰ. O dñe qꝛ ego
ſeruꝰ tuꝰ: ego ſuꝰ tuꝰ ⁊ filiꝰ ancille tue. Di
rupiſti vincula mea tibi ſacrificabo hoſtiã
.co. laudis:⁊ nomẽ dñi inuocabo. Uota mea dño
reddam in ↄ̃ſpectu oĩs ppl'i eiꝰ: in atrijs do
mꝰ dñi in medio tui ier'l'm. Alla Alla. CXVI
15.c. Laudate dñz oẽs gentes: laudate eũ
oẽs ppl'i. Qm̃ ↄ̃firmata eſt ſup̃ nos
mia eius:⁊ ṽitas dñi manet i eternũ
Alleluia Alleluia. CXVII.
⁊ 105 Confitemini dño qm̃ bonus: qm̃ in ſe
.ſ.135 culũ mia eiꝰ. Dicat nũc iſrl' qm̃ bo
.13.c nus: qm̃ in ſcl'm mia eiꝰ. Dicat nũc
domus aaron qm̃ bonꝰ: qm̃ i ſcl'm mia eius
Dicant nũc q̃ timẽt dñm: qm̃ i ſcl'z mia eius
De tribulatione inuocaui dñm:⁊ exaudiuit
⁊13.c me in latitudie dñs. Dñs mihi adiutor: nõ
timebo q̃d faciat mihi hõ. Dñs mihi adiu
tor:⁊ ego deſpiciam inimicos meos. Bonuz
ẽ ↄ̃fidere i dño q̃ʒ ↄ̃fidere i hoie. Bonũ ẽ ſpa
re in dño: q̃ꝫ ſpare in p̃ncipibus. Oẽs gentes
circundederũt me:⁊ in noie dñi qꝛ vltꝰ ſũ in
eos. Circundantes circũdederũt me:⁊ i noie
dñi qꝛ vltus ſum i eos. Circũdederũt me ſicͭ
apes:⁊ exarſerunt ſicut ignis i ſpinis:⁊ i noie
dñi qꝛ vltus ſũ in eos. Impulſus euerſꝰ ſũ
15.a. vt caderẽ:⁊ dñs ſuſcepit me. Fortitudo mea
a.12 ⁊ laus mea dñs:⁊ factꝰ ẽ mihi i ſalutẽ. Uox
exultationis ⁊ ſalutis: i tabernaculis iuſtoꝝ
Dextera dñi fecit ṽtutem dextera dñi exal-
tauit me: dextera dñi fecit ṽtutem. Non mo
riar ſed viuaz:⁊ narrabo opa dñi. Caſtigans
caſtigauit me dñs:⁊ morti non tradidit me
Aperite mihi portas iuſticie: ingreſſus i eaſ
ↄ̃fitebor dño: hec porta dñi iuſti intrabunt
in ea. Confitebor tibi: qm̃ exaudiſti me:⁊ fa-
.21.d ctus es mihi in ſalutẽ. Lapidẽ quẽ reproba
uerunt edificãtes: hic factꝰ ẽ i caput anguli.
A dño fcm̃ eſt iſtud:⁊ ẽ mirabile in ocul'no
ſtris. Hec ẽ dies quam fecit dñs: exultemus
.21.a ⁊ letemur in ea. O dñe ſaluuz me fac: o dñe
bñ p̃ſperare: benedictꝰ q̃ venit i nomie dñi.
Benediximꝰ vobis de domo dñi deꝰ dñs ⁊
illuxit nobis. Conſtituit diem ſolẽnẽ in ↄ̃dẽ
ſis: vſq; ad cornu altaris. Deus meꝰ es tu ⁊
ↄ̃fitebor tibi: deus meus es tu ⁊ exaltabo te.
Confitebor tibi: qm̃ exaudiſti me:⁊ factus
.co. es mihi in ſalutẽ. Cõfitemini dño qm̃ bonus
qm̃ in ſeculum miſericordia eiꝰ. Alleluia
Aleph: doctrina. CXVIII.
Beati immaculati in via: q̃ ambulãt i
lege dñi. Beati qui ſcrutant teſtio
nia eius: in toto corde exq̃rũt eum
Non.n: q̃ operant iniq̃tutẽ: in vijs eiꝰ ãbula
uerunt. Tu mandaſti: mandata tua cuſtodi-
ri nimis. Utinam dirigant vie mee: ad cu-
ſtodiendas iuſtificationes tuas. Tũc ñ ↄ̃fun
dar: cũ p̃ſpexero in oibꝰ mandatiſ tuis. Cõfi-
tebor tibi in directiõe cordis: in eo q̃ didi-
ci iudicia iuſticie tue. Juſtificationes tuas
cuſtodiaz: ñ me ↄ̃relinq̃s vſq;quaq;
In q̃ corrigit adoleſcentior viã ſuaz
i cuſtodiẽdo ſmones tuos. In toto
corde meo exq̃ſiui te: ne repellas me a man
datis tuis. In corde meo abſcõdi eloq̃a tua
vt non peccẽ tibi. Bñdictꝰ es dñe: doce me
iuſtificationes tuas. In labijs meis: p̃nũci-
aui oia iudicia oris tui. In via teſtimonioꝝ
tuorũ delectatꝰ ſũ: ſicut i oibꝰ diuitijs. In mã
datis tuis exercebor:⁊ conſiderabo vias tu
as. In iuſtificationibus tuis meditabor: non
obliuiſcar ſermones tuos.
Retribue ſeruo: tuo viuifica me ⁊ cu-
ſtodiã ſmones tuos. Reuela ocu-
los meos:⁊ cõſiderabo mirabilia ð lege tua
Incola ego ſuz in terra: non abſcõdas a me
mãdata tua. Concupiuit anima mea deſide
rare iuſtificationes tuas: in omni tempore.
Increpaſti ſuperbos: maledicti qui decli-
nant a mandatis tuis. Aufer a me opprobri
um ⁊ contemptum quia teſtimonia tua ex
quiſiui Etenim ſederunt principes ⁊ aduer
ſum me loquebantur. ſeruus autem tuus ex
ercebatur in iuſtificationibus tuis. Nam
⁊ teſtimonia tua meditatio mea eſt:⁊ con-
ſilium meum iuſtificationes tue.
Adheſit pauimento anima mea: viui
fica me ſm ṽbũ tuũ. Uias meas enũ
ciaui ⁊ exaudiſti me: doce me iuſtifi
cationes tuas. Uiam iuſtificationũ tuaꝝ in
ſtrue me:⁊ exercebor in mirabilibus tuis.
Dormitauit aia mea pre tedio: confirma me
in verbis tuis. Uiã iniq̃tatis amoue a me:
⁊ de lege tua miſerere mei: Uiã ṽitatis elegi
iudicia tua ñ ſũ oblitus. Adheſi teſtimonijs
tuis dñe. noli me ↄ̃fũdere. Uiã mãdatorum
tuorum cucurri: cum dilataſti cor meum.
Legem pone mihi dñe viam iuſtifica
tionuz tuaꝝ:⁊ exq̃rã eã ſp. Da mihi
intellectũ ⁊ ſcrutabor legẽ tuã:⁊ cu
ſtodiam illã in toto corde meo. Deduc me i
ſemitam mãdatoruz tuoꝝ: q̃a ipſã volui. In
clina cor meum in teſtimonia tua:⁊ nõ i aua
ritiam. Auerte oculos meos ne videant va
nitatem: i via tua viuifica me. Statue ſeruo
tuo eloquiũ tuũ: i timore tuo: Amputa op-
probrium meũ qð ſuſpicatus ſum: qꝛ iudicia
tua iocunda. Ecce concupiui mandata tua

in equitate tua viuifica me.

ET veniat ſuꝑ me mia tua dñe ſaluta
re tuum ſcḋm eloquiū tuū. Et rñdebo
exprobrātibus mihi ṽbum: qꝛ ſperaui in ſer-
monibus tuis. Et ne auferas de oꝛe meo ver-
bū ṽitatis vſqꝫquaqꝫ: qꝛ i iudicijs tuis ſſ ſpa
ui: Et cuſtodiam legē tuā ſemꝑ i ſcl'm ꝛ in
ſeculū ſcl'i. Et ambulabā in latitudie: qꝛ man
data tua exquiſiui. Et loquebar in teſtimōijs
tuis in ꝯſpectu regum ꝛ nō ꝯfundebar. Et
meditabar in mādatis tuis que dilexi. Et le-
uaui manus meas ad mandata tua que dile
xi: ꝛ exercebor in iuſtificationibus tuis.

MEmor eſto ṽbi tui ſuo tuo: in q̊ mi-
hi ſpem dediſti. Hec me ꝯſolata ē in
humilitate mea: qꝛ eloquium tuum
viuificauit me. Supbi iniq̄ agebāt vſqꝫquaqꝫ
a lege āt tua nō ḋcliaui. Memor fui iudicio
rum tuoꝝ a ſeculo dñe: ꝛ ꝯſolatus ſum. De-
fectio tenuit me ꝓ peccatoribus derelinquē
tibus legem tuā. Cātabiles mihi erant iuſti
ficatiōes tue: in loco peregrinationis mee.
Memor fui nocte nōis tui dñe: ꝛ cuſtodiui
legē tuā. Hec facta eſt mihi quia iuſtificatio
nes tuas exquiſiui.

POrtio mea dñe: dixi cuſtodire legeꝫ
tuam. Depcatus ſum faciē tuā in to
to corde meo: miſerere mei ſcḋm eloquiū tuuꝫ
Cogitaui vias meas ꝛ ꝯuerti pedes meos in
teſtimonia tua. Paratus ſum ꝛ nō ſum tur-
batus vt cuſtodiam mādata tua. Funes pec
catoꝝ circūplexi ſunt me: ꝛ legē tuā nō ſum
oblitus. Media nocte ſurgebam ad ꝯfitēdū
tibi: ſuꝑ iudicia iuſtificatōis tue: Particeps
ego ſum omnium timentiū te: ꝛ cuſtodiētiū
ſ.32. mandata tua. Mia tua dñe plena eſt terra:
iuſtificationes tuas doce me.

BOnitatē feciſti cum ſuo tuo dñe: ſcḋꝫ
ṽbum tuū. Bonitatē ꝛ diſciplinā ꝛ
ſcientiā doce me: qꝛ in mādatis tuis
credidi. Priuſqꝫ humiliarer ego deliqui ꝓ
pterea eloquiū tuū cuſtodiui. Bonus es tu
ꝛ in bonitate tua doce me iuſtificationes tu-
as. Multiplicata eſt ſuꝑ me iniquitas ſuper
boꝝ: ego aūt i toto corde meo ſcrutabor mā
data tua. Coagulatum eſt ſicut lac cor eoꝛuꝫ
ego vero legē tuā meditatus ſum. Bonum
mihi: qꝛ humiliaſti me: vt diſcam iuſtificatio
nes tuas. Bonum mihi lex oris tui: ſuꝑ mi-
lia auri ꝛ argenti.

Job.10.b. MAnus tue fecerūt me ꝛ plaſmauerūt
me: da mihi intellectum vt diſcā mā
data tua. Qui timent te videbunt me ꝛ leta
buntur: qꝛ in ṽba tua ſupſperaui. Cognoui
dñe qꝛ equitas iudicia tua: ꝛ in veritate tua
humiliaſti me. Fiat miſericordia tua vt cōſo
letur me: ſcḋm eloquiū tuū ſeruo tuo. Veniāt
mihi miſerationes tue ꝛ viuam quia lex tua
meditatio mea eſt. Confundant ſuperbi: qꝛ
iniuſte iniquitatem fecerunt in me: ego autē
exercebor in mandatis tuis. Conuertāt mi-
hi timentes te: ꝛ qui nouerūt teſtimonia tua
Fiat cor meuꝫ immaculatuꝫ in iuſtificationi
bus tuis: vt non confundar.

DEfecit i ſalutare tuuꝫ aīa mea: ꝛ i ver
bum tuū ſuperſperaui. Defecerunt
oculi mei in eloquiū tuū: dicētes qñ
cōſolaberis me. Qꝛ factus ſum ſicut vter in
pruina: iuſtificationes tuas non ſum oblit⁹.
Quot ſūt dies ſerui tui: quando facies de ꝑ
ſequentib⁹ me iudiciū. Narrauerūt mihi ini
q̄ fabulationes: ſed non vt lex tua. Omnia
mandata tua veritas: iniq̄ perſecuti ſūt me:
Adiuua me. Paulominꝰ cōſumauerūt me
in terra: ego aūt nō dereliq̄ mādata tua. Se
cūdū miam tuā viuifica me: ꝛ cuſtodiam te-
ſtimonia oris tui.

IN eternū dñe: verbū tuū permanet
in celo. In generatione ꝛ generatio
nem ṽitas tua: fundaſti terrā ꝛ ꝑmanet. Or
dinatione tua ꝑſeuerat dies qm̄ oīa ſeruiunt
tibi. Niſi ꝙ lex tua meditatio mea ē tē forte
periſſē in hūilitate mea. In eternum nō obli
uiſcar iuſtificationes tuas: qꝛ in ipſis viuifi-
caſti me. Tu⁹ ſū ego ſaluū me fac: qm̄ iuſtifi-
catiōes tuas exq̄ſiui. Me expectauerūt pec
catores vt perderent me: teſtimonia tua itel
lexi. Omnis conſūmationis vidi finem: la-
tū mandatū tuū nimis.

QUomodo dilexi legeꝫ tuaꝫ domine
tota die meditatio mea eſt. Suꝑ ini
micos meos prudenteꝫ me feciſti mandato
tuo: qꝛ in eternū mihi eſt. Super oēs docen
tes me intellexi: qꝛ teſtimonia tua medita-
tio mea ē. Suꝑ ſenes itellexi: qꝛ mādata tua
q̄ſiui. Ab oī via mala ꝓhibui pedes meos: vt
cuſtodiā ṽba tua. A iudicijs tuis non decli-
naui: qꝛ tu legem poſuiſti mihi. Quā dulcia
faucibus meis eloquia tua: ſuꝑ mel ori meo
A mandatis tuis intellexi: ꝓpterea audiui
om nem viam iniquitatis.

LUcerna pedibus meis verbū tuum
ꝛ lumē ſemitꝭ meis. Juraui ꝛ ſtatui
cuſtodire iudicia iuſtitie tue. Humiliat⁹ ſuꝫ
vſqꝫ quaqꝫ: dñe viuifica me ſcḋm verbum tuū.
Volūtaria oris mei beneplacita fac dñe: ꝛ iu
dicia tua doce me. Anima mea in manibus
meis ſemꝑ ꝛ legē tuā nō ſū oblit⁹. Poſuerūt
peccatores laqueū mihi: ꝛ de mandatis tuis
non erraui. Hereditate acq̄ſiui teſtimonia

tua i eternum quia exultatio cordis mei ſ̄t
Inclinaui cor meum ad faciendas iuſtifica-
tiones tuas in eternum: ꝓpter retributioneꝫ
Iniquos odio habui: ⁊ legē tuā dilexi
Adiutor ⁊ ſuſceptor meus es tu ⁊ in
verbum tuū ſupſpaui. Declinātes a
me maligni: ⁊ ſcrutabor mādata dī mei. Suſ
cipe me ſm eloquium tuū ⁊ viuā: ⁊ ñ ꝯfūdas
me ab expectatione mea. Adiuua me ⁊ ſaluꝰ
ero: ⁊ meditabor in iuſtificationibus tuis ſp
Spreuiſti omnes diſcedentes a iudicijs tuis
qa iniuſtia cogitatio eorum. Preuaricantes
reputaui omnes peccatores terre: iō dilexi
teſtimonia tua. Confige timore tuo carnes me
as: a iudicijs enim tuis timui.
Feci iudiciuꝫ ⁊ iuſticiam ñ tradas me
calumniantibꝰ me. Suſcipe ſuū tu-
uꝫ in bonū: ñ calumniēt me ſupbi. Ocl̄i mei
defecerunt i ſalutare tuū. ⁊ i eloquiū iuſticie
tue. Fac cum ſeruo tuo ſm miſicordiā tuā ⁊
iuſtificationes tuas doce me. Seruus tuus
ſum ego: da mihi intellectū vt ſciā teſtimōia
tua. Tps faciendi dñe diſſipauerūt legē tuam
Iō dilexi mandata tua: ſup aurū ⁊ topaziō
Propterea ad oīa mandata tua dirigebar
omnem viam iniquam odio habui.
Mirabilia teſtimonia tua: iō ſcrutata ē
anima mea: Declaratio ſermonum
tuorum illuminat ⁊ intellectum dat
paruulis. Os meū apui ⁊ attraxi ſpm̄ quia
mandata tua deſiderabam. Aſpice i me ⁊ mi
ſerere mei: ſm iudicium diligentium nomē
tuum. Greſſus meos dirige ſm eloquiū tu-
um: ⁊ non dñet mei oīs iniuſticia: Redime
me a calumnijs hoīm: vt cuſtodiā mandata
tua. Faciem tuā illūina ſup ſuū tuum: ⁊ do-
ce me iuſtificationes tuas. Exitꝰ aquaꝝ dedu
xerunt ocl̄i mei. qꝛ ñ cuſtodierunt legē tuaꝫ
Iuſtus es dñe: ⁊ rectū iudicium tuū
Mandaſti iuſticiā teſtīonia tua: ⁊
veritatē tuā nimis Tabeſcere me fe
cit zelus meus qꝛ obliti ſ̄t vba tua iīmici mei
Ignitū eloquꝫ tuū vehementer: ſuꝰ tuꝰ di
lexit illud. Adoleſcētulus ſū ego ⁊ ꝯtēptus:
iuſtificationes tuas non ſuꝫ oblitus. Iuſticia
tua iuſtia in eternū ⁊ lex tua veritas. Tribu
latio ⁊ anguſtia inuenerūt me: mandata tua
meditatio mea eſt. Equitas teſtimonia tua
in eternum: intellectum da mihi ⁊ viuam.
Clamaui in toto corde exaudi me do
mine: iuſtificationes tuas requiram
Clamaui ad te ⁊ ſaluum me fac: vt
cuſtodiam mandata tua. Preueni i maturi
tate ⁊ clamaui: qꝛ in verba tua ſuperſperaui
Preuenerunt oculi mei ad te diluculo vt
meditarer eloquia tua. Vocē meā audi ſm
miſericordiā tuā dñe: ⁊ ſm iudiciū tuum vi-
uifica me. Appropinquauerūt pſeqn̄tes me
iniquitati: a lege āt tua longe facti ſ̄t. Pro-
pe es tu dñe ⁊ omnes vie tue vitas. Initio co
gnoui de teſtimonijs tuis: quia in eternum
fundaſti ea.
Vide humilitatem meā ⁊ eripe me qꝛ
legem tuā non ſum oblitꝰ. iudica iu
dicium meū ⁊ redime me: pp eloqum tuum
viuifica me. Longe a pccōribꝰ ſalus quia iu
ſtificationes tuas non exq̄ſierūt. Miſericor-
die tue multe dñe: ſecūdū iudiciū tuū viuifi-
ca me. Multi qui perſequunt me ⁊ tribulāt
me: a teſtimonijs tuis ñ declinaui. Vidi pre-
uaricantes ⁊ tabeſcebā: qꝛ eloquia tua ñ cu-
ſtodierunt. Vide qm̄ mādata tua dilexi dñe
in miſericordia tua viuifica me. Pricipium
verborum tuorum veritas: in eternum om-
nia iudicia iuſticie tue
Principes perſecuti ſ̄t me gratis: ⁊ a v
bis tuis formidauit cor meum. Leta
bor ego ſup eloquia tua: ſicut q̄ inuēit ſpolia
multa. Iniq̄tateꝫ odio habui ⁊ abhoīatus
ſū: legem āt tuā dilexi. Septies i die laudem
dixi tibi: ſuper iudicia iuſticie tue. Pax mlˀ
ta diligentibꝰ legē tuā: ⁊ ñ ē illˀ ſcādaluꝫ. Ex
pectabam ſalutare tuum dñe: ⁊ mādata tua
dilexi. Cuſtodiuit aīa mea teſtimōia tua: ⁊ di
lexit ea vehementer. Seruaui mandata tua
⁊ teſtimonia tua: qꝛ omnes vie mee in con-
ſpectu tuo.
Appropinquet depcatio mea i ꝯſpe-
ctu tuo dñe iuxta eloquꝫ tuū da mi-
hi itellectū. Intret poſtulatio mea i ꝯſpectu
tuo: ſm eloquīn tuū eripe me. Eructabūt la-
bia mea hymnū: cū docueris me iuſtificatio-
nes tuas. Pronunciabit lingua mea eloqū
tuum: qꝛ omnia mandata tua equitas. Fiat
manus tua vt ſaluet me qm̄ mandata tua e-
legi. Cōcupiui ſalutare tuū domīe: ⁊ lex tua
meditatio mea ē. Viuet anima mea: ⁊ lau-
dabit te ⁊ iudicia tua adiuuabūt me. Eraui
ſicut ouis q̄ periit: q̄re ſeruū tuū qꝛ mandata
tua non ſum oblitus. Alleluia. Canticū gra
duum. CXIX
Ad dñm cū tribularer clamaui: ⁊ ex-
audiuit me. Dñe libera aīam meā a ſ:117
labijs iniq̄s ⁊ a ligua doloſa. Quid detur ti Jone.2.a
bi aut quid apponat tibi ad linguaꝫ doloſā
Sagitte potētis acute: cū carbonibus deſo-
latorijs. Heu mihi qꝛ incolatꝰ meus ꝓlōga-
tus ē hitaui cū hitantibꝰ cedar multū icola
fuit aīa mea. Cū his q̄ oderunt paceꝫ erā pa
cificus: cū loq̄bar illis īpugnabāt me gratis

Canticum graduum. CXX

LEuaui oculos meos in mōtes:vnde
veniet auxiliū mihi. Auxilium meū
a dño ꝙ fecit celum ⁊ trā. Nō det i ꝯmotiōē
Esa.5.8 pedem tuū:neq̧ dormitet ꝙ custodit te. Ecce
non dormitabit neq̧ dormiet:qui custodit if
rahel. Dñs custodit te:dñs protetio tua sup
manum dexterā tuā. Per diē sol nō vret te
neq̧ lunam ꝑ noctē. Dñs custodit te ab oī
malo custodiat aiam tuā dñs. Dñs custodi-
at introitū tuū ⁊ exitū tuū ex hoc nūc ⁊ vsq̧
in seculū. Cāticū graduū. CXXI

LEtatus sum i his ꝙ dicta sūt mihi in
domum dñi ibimꝰ. Stātes erant
pedes nři i atrijs tui ierusalē. Irlz
que edificat vt ciuitas: cuius ꝑtici
patio in idipm. Illuc.n.ascēderūt tribus tri
bus dñi testimoniū isrł ad cōfitendū noi dñi
Qr illic sederunt sedes in iudicio:sedes sup
domū dauid. Rogate ꝙ ad pacē sūt irlm:⁊
abūdantia diligētibus te. Fiat pax in virtu-
te tua:⁊ abūdantia i turribꝰ tuis. Propter
fres meos ⁊ ꝓximos meos: loquebar pacē
de te. Propter domū dñi dei nři ꝗsiui bona
tibi. Canticum graduum. CXXII

ADte leuaui oculos meos:ꝙ hitas i
celis. Ecce sicut ocłi seruoꝝ i māibꝰ
dñoꝝ suoꝝ:Sicut oculi ācille i māi
bꝰ dñe sue:ita oculi nři ad dñm deū nřm do
nec misereaꝛ nři. Miserere nři dñe miserere
nři:qr multū repleti sumꝰ despectōe. Qr mł
tū repleta ē aia nřa:opprobriū abundantibꝰ
⁊ despectio supbis. Canticum. graduū.

NIsi qr dñs erat i nobis · CXXIII
dicat nūc isrł nisi qr dñs erat in no-
bis. Cū exurgerēt hoies in nos: for
te viuos deglutissent nos. Cū irasceretur furor
eoꝝ i nos forsitan aq̄ absorbuisset nos. tor
rentē ꝑtransiuit aia nřa forsitā ꝑtrāsisset aia
nřa aquā intollerabilē. Benedictꝰ dñs: ꝙ
nō dedit nos in captionē dentibꝰ coꝝ. Ania
nřa sicut passer erepta ē de laqueo venanti-
um. Laqueus cōtritꝰ ē ⁊ nos liberati sumus
Adiutoriū nřm in noie dñi:ꝙ fecit celū ⁊ ter
ram. Canticum graduum. CXXIIII

QUi confidunt in domino sicut mōs
syon nō ꝯmouebitur in eternū ꝙ hi-
tat in irlm. Montes in circuitu eiꝰ
⁊ dñs i circuitu ppli sui ex hoc nūc ⁊ vsq̧ in se
culū. Qr nō relinqt dñs virgā pccōꝝ sup sor
tē iustoꝝ.vt nō extēdāt iusti ad iniqtatē ma
nus suas. Bñfac dñe bonis ⁊ rectis corde.
Declinātes aūt i obligationes adducet dñs
cū opantibꝰ iniqtatē:pax sup isrł. Canticum
graduum. CXXV

IN cōuertēdo dñs captiuitatē syon
facti sumꝰ sicut ꝯsolati. Tūc repletū
ē gaudio os nřm:⁊ lingua nřa i ex-
ultatiōe. Tūc dicēt int gentes magnificauit
dñs facere cū eis. Magnificauit dñs facere
nobiscū facti sumꝰ letātes. Cōuerte dñe ca
ptiuitatē nřam sicꝰ torrēs i austro. Qui semi
nāt i lachrymis i exultatiōe metent. Euntes
ibāt ⁊ flebāt mittētes semia sua. Uenientes aūt
venient cū exultatiōe portantes manipulos
suos. Canticū grad salomonis. CXXVI

NIsi dñs edificauerit domū:in vanū
laborauerūt ꝙ edificant eā. nisi dñs
costodierit citatē:frustra vigilat qui
custodit eā. Uanū ē vobis an lucem surgere
surgite postq̧ sederitis ꝙ māducatis panē
doloris. Cū dederit dilectis suis sōnum ecce
hereditas dñi:filij merces fructꝰ vētris. Si-
cut sagitte in māu potētis:ita filij excussoꝝ.
Btūs vir ꝙ impleuit desideriū suū ex ipsis:
nō ꝯfundet cū loquet inimicis suis i porta.
Canticum graduum. CXXVII

BEati oēs ꝙ timēt dñm ꝙ ambulāt i
vijs eis. Labores manuū tuarum qr
māducabis:btūs es ⁊ bene tibi erit.
Uxor tua sicut vitis abūdās:i lateribꝰ domꝰ
tue. Filij tui sicut nouelle oliuarū: i circuitu
mēse tue. Ecce sic bñdicet hō:ꝙ timet dñm.
Benedicat tibi dñs ex syon ⁊ videas bona J.113.
irlm oibus diebꝰ vite tue. Et videas filios fi-
lioꝝ tuoꝝ pacē sup isrł. Canticū graduum.

SEpe expugnauerūt me CXXVIII
a iuuētute mea:dicat nūc isrł. Sepe
expugnauerunt me a iuuētute mea
etenim nō potuerūt mihi. Supra dorsū me-
um fabricauerunt peccatores ꝓlongauerūt
iniquitatem suā. Dominꝰ iustꝰ concidet cer
uices peccatoꝝ: cōfundantur ⁊ conuertantur
retrorsum oēs qui oderunt syon. Fiant sicut
fenū tectoꝝ:qd priusq̧ euellaꝛ exaruit. De
quo nō iplebit manum suam qui metet:⁊ si
num suum qui manipulos colliget. Et non
dixerūt ꝙ preteribant benedictio domini sup
vos:benediximꝰ vobis i noie domini. Can
ticum graduū.

DEprofundis clamaui CXXIX
ad te dñe:dñe exaudi vocē meā. Fi
ant aures tue intendētes:in vocē de
precatiōis mee. Si iniqtates obseruaueris
dñe:dñe ꝗs sustinebit: Qnia apud te ꝓpitia
tio ē:⁊ ꝑꝑ legem tuā sustinui te domie. Su
stinuit aia mea i verbo eius sperauit anima
mea in domino. A custodia matutina vsq̧
ad noctem speret israel in domino. Quia
apd dñm misericordia:⁊ copiosa apd eū rdēptō

Et ipse redimet isrl': ex oib⁹ iniqtatibus eius.
Cãticũ graduum. CXXX.
DOmie nõ ẽ exaltatũ cor meũ: neq̃ e-
lati sũt ocli mei: neq̃ ãbulaui in ma
gnis: neq̃ i mirabilib⁹ sr me. Si nõ hũiliter
sentiebã: sʒ exaltaui aĩaʒ meã. Sicut ablacta
tus ẽ sup mr̃eʒ suaʒ: ita retributio i aĩaʒ meã.
Spet isrl'i dño: ex hoc nũc ⁊ vsq̃ i seculum.
Canticũ graduũ. CXXXI.
MEmẽto dñe dauid: ⁊ oĩs mãsuetudĩs
eius. Sicut iurauit dño: votũ vouit
deo iacob. Si itroiero i tabernaculũ domus
mee: si ascendero i lectũ strati mei. Si dede-
ro sõnũ ocul' meis: ⁊ palpebris meis dormi-
tationẽ. Et reqeʒ tpribus meis: donec inueni
am locũ dño: tabernaculum deo iacob. Ecce
audiuimus eã in effrata: iuenimus eã i cam
pis silue. Introibim⁹ i tabernaculũ ei⁹: ado-
rabimus i loco vbi steterũt pedes eius. Sur
.6.g. ge dñe i reqeʒ tuaʒ: tu ⁊ archa scificatiõis tue
Sacerdotes tui iduant iusticiã: ⁊ sancti tui
exultẽt. Propter dauid seruũ tuũ nõ auer-
tas faciẽ christi tui. Jurauit dñs dd̃ vitatem
⁊ nõ frustrabit eũ: de fructu ventris tui ponã
sup sedem tuaʒ. Si custodierit filij tui testa-
mẽtũ meũ: ⁊ testimonia mea h̃ q̃ docebo eos
Et filij eor̃ vsq̃ in seculũ: sedebũt sup sedem
tuã. Qm̃ elegit dñs syõ: elegit eã in habita-
tioneʒ sibi. Hec reqes mea i seculũ seculi: hic
habitabo qm̃ elegi eaʒ. Viduã ei⁹ benedicẽs
bñdicã: pauperes ei⁹ saturabo panibus. Sa
cerdotes ei⁹ induaʒ salutari: ⁊ sancti eius ex
ultatiõe exultabũt. Jlluc pducã cornu dd̃:
paraui lucernã xpo meo. Jnimicos ei⁹ iduã
ɔfusione: sup ipsuʒ ãt efflorebit sanctificatio
mea. Canticũ graduũ. CXXXII.
ECce q̃ʒ bonũ ⁊ q̃ʒ iocũdũ: hĩtare frẽs
i vnũ. Sicut vnguẽtũ i capite: qd̃ de-
scẽdit i barbã barbaʒ aarõ. Qd̃ dscẽ
dit in orã vestimẽti ei⁹: sicut ros hermon q̃
descẽdit i mõtẽ syon. Qm̃ illic mãdauit dñs
bñdictionẽ: ⁊ vitã vsq̃ in seculum. Canti
cum grad̃. CXXXIII.
ECce nũc benedicite dño: oẽs s̃ui dñi.
f.34. Qui stat̃ i domo dñi: in atrijs dom⁹
dei nr̃i. Jn noctibus extollite man⁹ vr̃as in
ŝ.127. scã: ⁊ benedicite dñʒ. Bñdicat te dñs ex syõ:
qui fecit celũ ⁊ t̃rã Allĩa CXXXIIII.
ŝ.112. LAudate nomẽ dñi: laudate s̃ui dñm
ŝ.133. Qui statis i domo dñi: in atrijs do-
m⁹ dei nr̃i. Laudate dñm q̃r bonus
dñs: psallite noi eius qm̃ suaue. Qm̃ iacob
elegit sibi dñs. isrl' in possessionẽ sibi. Q̃r ego
cognoui q̃ magnus ẽ dñs: ⁊ deus nr̃ p̃ oib⁹
dijs. Oĩa q̃cũq̃ voluit dñs fecit in celo ⁊ in
terra: in mari ⁊ in oibus abyssis. Educẽs nu- hiere.10.c.
bes ab extremo terre: fulgura in pluuiam fe
cit. Qui producit ventos de thesauris suis: ŝ.77.ŝ.104
qui pcussit priogenita egypti ab hoie vsq̃ ad
pec⁹. Et misit signa ⁊ prodigia in medio tui Exo.12.d.
egypte: in pharaonem ⁊ in oẽs seruos eius.
Qui pcussit gentes multas: ⁊ occidit reges
fortes: Seon regem ãmorreorũ: ⁊ og regem
basan: ⁊ oĩa regna chanaan. Et dedit terram
eorum hereditatem: hereditatẽ isrl' populo
suo. Dñe nomẽ tuũ in eternũ: domie memo
riale tuum in generatione ⁊ generationem.
Q̃r iudicabit dñs pplm̃ suũ: ⁊ in seruis suis
depcabit. Simulacra gentiũ argentuʒ ⁊ aur̃ ŝ.113.
opera manuũ hominum. Os hñt ⁊ non lo- Sap.15.d.
q̃nt: oclos hñt ⁊ nõ videbũt. Aures hñt ⁊ nõ
audiẽt: neq̃ .n. est spũs in ore ipsor̃. Similes ŝ.113.
illis fiant q̃ faciũt ea: ⁊ oẽs q̃ cõfidũt in eis.
Domus isrl' benedicite dño: dom⁹ aaron: be
nedicite dño. Dom⁹ leui bñdicite dño: qui
timetis dñm bñdicite dño. Benedictus dñs
ex syon: q̃ habitat in irlm̃. Alleluia.
COnfitemini domino CXXXV. ŝ.140.⁊.105
qm̃ bon⁹: qm̃ i seculũ mĩsicordia ei⁹ et.106.
Cõfitemini deo deor̃: qm̃. Cõfitemi-
ni dño dñor̃. qm̃. Qui facit mirabilia magna
solus: qm̃. Qui fecit celos in intellectu: qm̃.
Qui firmauit terrã sup aquas: qm̃. Qui fe-
cit luminaria magna: qm̃. Solem in ptãte
diei: qm̃. Lunam ⁊ stellas in potestatẽ noct̃
qm̃. Qui percussit egyptũ cũ priogenitis eo-
rũ: qm̃. Qui eduxit isrl' de medio eorum: qm̃
Jn manu potẽti ⁊ brachio excelso: quoniaʒ
Qui diuisit mare rubr̃ in diuisiones: qm̃. Et
eduxit isrl' p mediũ ei⁹: qm̃. Et excussit phara
onẽ ⁊ v̓tuteʒ eius in mari rubro: quoniam.
Qui transduxit pplm̃ suum per desertum:
qm̃. Qui percussit reges magnos: quoniam
Et occidit reges fortes: quoniam. Seon re-
gem ammorreorum: quoniaʒ. Et og regem
basan: quoniam. Et dedit terrã eorum here-
ditatẽ: qm̃. Hereditatem isrl' seruo suo: qm̃.
Quia in humilitate nostra memor fuit nr̃i.
quoniã. Et redemit nos ab inimicis nostris.
quoniam. Qui dat escam omni carni: quo-
niam. Confitemini deo celi: quoniam. Con-
fitemini domino dominorum: qm̃ in eternũ
misericordia eius. ps. CXXXVI.
SUp flũia babylonis illic sedim⁹ ⁊ fle
uim⁹, dũ r̃cordaremur tui syõ. Jn sa
licib⁹ i medio eius: suspendimus or
gana nostra. Quia illic interrogauerũt nos
qui captiuos duxerunt nos verba cãtionuʒ
Et qui abduxerunt nos: hymnum cantate
nobis de canticis syon. Quõ cãtabimus cã-

ticū dñi: ī t̄ra aliena? Si oblit⁹ fuero tui iƚm
obliuiōi det̄ dextera mea. Adhereat lingua
mea faucibus meis: si nō meminero tui. Si
nō ꝓposuero tui iƚm: in ꝓncipio letitie mee
Memor esto dñe filioꝝ edom: ī die iƚz. Qui
dicūt exinanite exinanite: vsqꝫ ad fundamē
tum in ea. Filia babylonis misera: beatus q̄
retribuet tibi benedictionē tuā quā retribui
sti nobis. Btūs qui tenebit ⁊ allidet paruu
los suos ad petram. Psalmus ipsi dauid.
CXXXVII
P.t.s. 110 Confitebor tibi do-
mine in toto corde meo: qm̄ audisti
v̄ba oris mei. In ꝯspectu angeloꝝ
psallaꝫ tibi: adorabo ad tēplum sanctuꝫ tuū
s.113. ⁊ ꝯfitebor nomini tuo. Super misericordia
tua ⁊ veritate tua: qm̄ magnificasti sup oē
s.101. nomē scm̄ tuū. In quacūqꝫ die inuocauero te
exaudi me: multiplicabis in aīa mea virtutē
Cōfiteant̄ tibi dñe oēs reges terre: q2 audie
runt oīa v̄ba oris tui. Et cantent in vijs dñi:
qm̄ magna ē gl'ia dñi. Qm̄ excelsus dñs ⁊ hu
milia respicit: ⁊ alta a lōge cognoscit. Si am
bulauero in medio tribulatiōis viuificabis
me: ⁊ sup irā inimicoꝝ tuoꝝ extēdisti manū
tuā: ⁊ saluū me fecit dextera tua. Dñs retri-
buet ꝓ me: dñe mīa tua in seculū opera ma
nuū tuaꝝ ne despicias. In finem psalm⁹
dauid. CXXXVIII
Domine ꝓbasti me ⁊ cognouisti me
tu cognouisti sessionē meā ⁊ resurre
ctionē meā. Intellexisti cogitatiōes meas d̄
lōge: semitā meā ⁊ funiculū meū inuestiga-
sti. Et oēs vias meas ꝓuidisti: q2 n̄ est sermo i
lingua mea. Ecce dñe tu cognouisti oīa no-
uissima ⁊ antiqua: tu formasti me: ⁊ posuisti
sup me manū tuā. Mirabilis facta est sciētia
tua ex me: confortata ē ⁊ nō potero ad eam.
Quo ibo a spiritu tuo: ⁊ quo a facie tua fugi
am? Si ascēdero in celū tu illic es: si descēde
ro ad infernū addes. Si sūpsero pēnas me-
as diluculo: ⁊ habitauero i extremis maris.
Eteni illuc manus tua deducet me: ⁊ tenebit
me dextera tua. Et dixi forsitan tenebre ꝯcul
cabūt me: ⁊ nox illuminatio mea in delitijs
meis. Q2 tenebre nō obscurabūt̄ p te: ⁊ nox
sicut dies illuminabit̄: sicut tenebre eius: ita
⁊ lumē eius. Q2 tu possedisti renes meos: su
scepisti me de vtero m̄ris mee. Cōfitebor ti-
bi q2 terribiliter magnificatus es: mirabilia
opera tua: ⁊ aīa mea cognoscet nimis. Non
est occultatum os meū a te quod fecisti i oc
culto: ⁊ substātia mea i iferiorib⁹ t̄re. Impfe
ctū meū viderunt oculi tui: ⁊ i libro tuo oēs
scribentur: dies formabuntur ⁊ nemo in eis
Mihi aūt nimis honorificati sunt amici tui
deus: nimis ꝯfortat⁹ ē principatus eoꝝ. Di-
numerabo eos ⁊ sup arenā multiplicabunt̄
exurrexi ⁊ adhuc sū tecū. Si occideris deus
peccatores viri sanguinū declinate a me. Q2
dicitis in cogitatione: accipiāt i vanitate ci-
uitates suas. Nōne q̄ oderūt te dñe oderā ⁊
sup inimicos tuos tabescebā? Perfecto odio
oderā illos: inimici facti sunt mihi. Proba s.25.
me deus ⁊ scito cor meū: interroga me ⁊ co-
gnosce semitas meas. Et vide si via iniquita
tis in me ē: ⁊ deduc me in via eterna. In fi-
nem. ꝓs dauid. CXXXIX
ERipe me dñe ab oī malo: a viro ini
quo eripe me. Qui cogitauerūt ini-
quitates in corde: tota die ꝯstituebāt prelia.
acuerūt linguas suas sicut serpētes: venenū
aspidū sub labijs eoꝝ. Custodi me dñe d̄ ma
nu peccatoris: ⁊ ab hoīb⁹ iq̄s eripe me. Qui
cogitauerūt supplātare gressus meos: abscō
derūt sup̄bi laqueū mihi. Et funes extēderūt
in laqueū: iuxta iter scandalū posuerūt mihi
Dixi dño deus me⁹ es tu: exaudi dñe vocē
deprecationis mee. Dñe dñe virtus salutis
mee: obumbrasti sup caput meū in die belli.
Nō tradas me dñe a desiderio meo peccato
ri: cogitauerunt ꝯ me: ne derelinquas me ne
forte exaltentur. Caput circuitus eorum: la-
bor labioꝝ ipsoꝝ operit eos. Cadent sr̄ eos
carbones: in ignē deijcies eos in miserijs non
subsistēt. Vir linguosus non dirigetur i t̄ra: viꝝ
iniustuꝫ mala capiēt i interitu. Cognoui q2 faci
et dñs iudicium inopis: ⁊ vindictā pauꝑꝝ
Veꝝtū iusti cōfitebunt̄ noī tuo: ⁊ hītabunt
recti cum vultu tuo. ꝓs dd̄. CXL
Domine clamaui ad te exaudi me:
intēde uoci mee cū clamauero ad te
dirigat̄ ōro mea sicut icēsū i ꝯspectu
tuo eleuatio manuum meaꝝ sacrificium ve-
spertinum. Pōe dñe custodiā ori meo: ⁊ ostiū Ecci. 22.d.
circūstātie labijs meis. Non declines cor
meum in v̄ba malicie: ad excusandas excu-
satiōes in pcc̄is. Cū hoīb⁹ opantib⁹ iniq̄tatē
⁊ nō cōibabo cum electis eoꝝ. Corripiet me
iustus in mīa ⁊ icrepabit me: oleū āt pcc̄oris
n̄ inpinguet caput meū. Qm̄ adhuc ⁊ ōro
mea in bn̄placitꝭ eoꝝ: absorti sūt iuncti petre
iudices eoꝝ. Audiēt v̄ba mea qm̄ potuerunt
sicut crassitudo t̄re: erupta est sup t̄rā. Dissi-
pata sūt ossa n̄ra secus infernum: q2 ad te dñe
dñe ocl'i mei: in te sꝑaui n̄ auferas aīaꝫ meā
Custodi me a laq̄o quē statuerunt mihi: ⁊ a
scādalis opantium iniq̄tatē. Cadēt i retiaculo
ei⁹ pcc̄ōres singularit̄ sū ego donec trā
(scā) Intellectus dd̄ cū eēt i spelunca. Ōro.
Voce mea ad dominū clamaui CXLI

s.76. voce mea ad dominum deprecatus sum. Ef
fundo in conspectu eius orationem meam
⁊ tribulationē meā añ ipsum pnuncio. In
deficiendo ex me spūm meum: ⁊ tu cognoui
sti semitas meas. In via hac q̄ ambulabā: ab
sconderūt laqueū mihi. Cōsiderabam ad dex
teram ⁊ videbā: ⁊ n̄ erat q̄ cognosceret me.
Perijt fuga a me ⁊ nō ē q̄ reqrat aīaz meā
Clamaui ad te domine: dixi tu es spes mea
portio mea in terra viuētiū. Intēde ad dep
cationez meā: qr humiliat⁹ sū nimis. Libera
me a persequētib⁹ me: qr pfortati sūt super me.
Educ de custodia aīam meā ad cōfitenduz
nomi tuo: me expectāt iusti donec retribuas
mihi. ps dd q̄n psequebatur eū filius suus
absalon. CXLII.
s.101 DOmine exaudi orōnez meā aurib⁹
percipe obsecrationē meaz: in veritate
tua exaudi me in tua iusticia Et non intres
in iudicium cū seruo tuo qr nō iustificabit in
conspectu tuo ois viuens. Qr psecut⁹ est ini
mic⁹ animā meā: humiliauit in terra vitam
meaz. Collocauit me in obscuris sicut mor
tuos seculi: anxiatus ē super me spūs meus
in me turbatū est cor meuz Memor fui die
rum antiquoꝝ. meditat⁹ sum in oib⁹ opibus
tuis: in factis manuū tuaꝝ meditabar. Expā
di manus meas ad te: aīa mea sicut terra sine
s.101 aq̄ tibi. Velociter exaudi me domie: defecit
spūs meus. Nō auertas faciē tuam a me: ⁊ si
milis ero descendentibus in lacū. Auditam
fac mihi mane miam tuam: qr in te spera
ui Notā fac mihi viam in q̄ ambulē: qr ad te
leuaui animam meā: Eripe me de inimicis
meis dñe ad te confugi: doce me facere vo
luntatem tuam qr deus me⁹ es tu. Spūs tu
us bonus deducet me in terrā rectā pp no
mē tuum dñe viuificabis me in equitate tua
Educes de tribulatione animā meam: ⁊ in
misericordia tua disperdes inimicos meos
Et perdes omnes qui tribulant aīaz meam
quoniam ego seruus tuus sum. ps dauid
aduersus goliam. CXLIII.
s.17. BEnedictus dñs deus me⁹ qui do
cet manus meas ad prelium ⁊ di
gitos meos ad bellum. Mia mea
refugium meū: susceptor meus ⁊ liberator
meus: Protector me⁹ ⁊ in ipso speraui: qui
s.8. subdit ppl'm meum sub me. Dñe qd est hō
qr innotuisti ei: aut filius hominis quia repu
tas eū? Hō vanitati similis factus est: dies
Job.8. eius sicut vmbra pretereunt. Dñe inclina ce
los tuos ⁊ descende: tange montes ⁊ fumi
gabunt. Fulgura coruscationē. ⁊ dissipabis
eos: emitte sagitas tuas ⁊ conturbabis eos

Emitte manum tuam de alto: ⁊ libera me
de aquis multis: ⁊ de manu filiorum alieno
rum. Quorum os locutum est vanitatem
⁊ dextera eorum dextera iniq̄tatis. Deus cā
ticum nouū cantabo tibi: in psalterio deca
chordo psallam tibi. Qui das salutē regib⁹
qui redemisti dauid seruum tuū: de gladio
maligno eripe me. Et erue me de manu fi
liorum alienorum quoꝝ os locutū ē vanita
tem ⁊ dextera eoꝝ dextera iniq̄tatis. Quoꝝ
filij sicut nouelle plātatiōes: in iuuētute sua
Filie eorum ɔposite: circūornate vt simili
tudo templi. Prōptuaria eoꝝ plena: eruc
tantia ex hoc in illō. Oues eoꝝ fetose abun
dantes in gressib⁹ suis: boues eorum crasse
Non est ruina macerie: neq̄ trāsit⁹ neq̄ cla
mor in plateis eorum. Beatum dixerūt ppl'z
cui hec sunt beatus ppl's cui⁹ dñs de⁹ eius.
Laudatio ipsi dauid. hymnus dauid.
EXaltabo te deus CXLIIII.
meus rex: ⁊ benedicam nomini tuo
in seculum ⁊ in seculum seculi. Per
singulos dies benedicam tibi: ⁊ laudabo
nomen tuum in seculum ⁊ in seculum secu
li. Magnus dominus ⁊ laudabilis nimis s.47
⁊ magnitudinis eius non est finis. Gene
ratio ⁊ generatio laudabit opera tua: ⁊ po
tentiam tuam pronunciabunt. Magnificē
tiam glorie sanctitatis tue loquentur ⁊ mi
rabilia tua narrabunt. Et virtutē terribiliuz
tuorum dicent ⁊ magnitudinem tuam nar
rabunt. Memoriam abundantie suauitatis
tue eructabunt: ⁊ iusticia tua exultabunt.
Miserator ⁊ misericors dominus patiens ⁊
multum misericors. Suauis dominus vni
uersis ⁊ miserationes eius super omnia ope
ra eius. Confiteantur tibi domine omnia o
pera tua: ⁊ sancti tui benedicant tibi. Glo
riam regni tui dicent. ⁊ potentiā tuā loquē
tur. Vt notam faciāt filijs hoium potētiam
tuaz: ⁊ gliā magnificentie regni tui. Regnū
tuum regnū oiuz seculorū. ⁊ dñatio tua in oi
generatione ⁊ generatiōe. Fidelis dñs in oi
b⁹ verbis suis: ⁊ scūs in oib⁹ opib⁹ suis. Alle
uat dñs oēs q̄ corruūt: ⁊ erigit omnes elisos
Oculi oium in te sperant dñe: ⁊ tu das escā
illorum i tpe opportuno. Aperis tu manuz
tuam ⁊ imples oē aial bñdictione. Iust⁹ dñs i
oibus vijs suis: ⁊ sanctus in oib⁹ opib⁹ suis
Prope est dñs oib⁹ inuocantib⁹ eū oib⁹ in
uocantib⁹ cum in veritate. Voluntatem ti
mentium se faciet: ⁊ deprecationē eoꝝ exau
diet ⁊ saluos faciet eos. Custodit dominus
oēs diligentes se. ⁊ oēs peccatores disp̄det
Laudationem domini loquet os meū. ⁊ be

nedicat ois caro noi scõ eius in sclm ⁊ in se/
culũ seculi. Alleluia CXLV

ß.103. LAuda aia mea dñm: laudabo dñm i
vita mea psallã deo meo q̃ diu fuero
Nolite ↄfidere i principibus: in filijs
hoium i q̃bus nõ ẽ salꝰ. Exibit spũs eius ⁊ re
uertet i terrã suã: in illa die pibunt oẽs cogi/
Act.14.c. tationes eoꝝ. Beatꝰ cuiꝰ deꝰ iacob adiutor
Apo.14.b. eius spes eiꝰ in dño deo ipsius qui fecit celũ
⁊ terrã mare ⁊ oia q̃ i eis sũt. Qui custodit vi
tatẽ in seculũ facit iudiciũ iniuriam patienti
bus: dat escã esurientibꝰ. Dñs soluit cõpedi
tos. dñs illuminat cecos. Dominꝰ erigit eli
sos. dñs diligit iustos. Dñs custodit aduẽas
pupillũ ⁊ viduã suscipiet: ⁊ vias peccatorũ
disp̃det. Regnabit dñs in secula deus tuus
syon in generatione ⁊ generationẽ. ps

LAudate dominum quo CXLVI
niam bonus est psalmus: deo nostro
sit iocũda decoraq; laudatio. Edifi
cans hierusalem dominus: dispsiones isrlis
ß.39. cõgregabit. Qui sanat ↄtritos corde: ⁊ al/
ligat ↄtritiones eorũ. Qui numerat multi
tudinẽ stellaꝝ: ⁊ oibus eis noia vocat. Ma/
gnus dñs noster ⁊ magna vtꝰ eiꝰ ⁊ sapiẽtie
eius ñ ẽ numerꝰ Suscipiẽs mãsuetos dñs
humilians autem peccatores v sq; ad terrã.
Precinite dño in confessione: psallite deo
nr̃o in cithara. Qui operit celũ nubibꝰ ⁊ pa
ß.103. rat terre pluuiã. Qui pducit i mõtibꝰ fenũ
⁊ herbam seruituti hoiũ. Qui dat iumẽtis
escam ipsoꝝ: ⁊ pullis coruoꝝ inuocãtibꝰ eũ
Non in fortitudine equi volũtatem habebit
nec in tibijs viri bñplacitum erit ei. Bene
placitũ ẽ dño sup timẽtes eũ: ⁊ in eis q̃ spe
rant sup misericordia eiꝰ ps. CXLVII

LAuda ierusalẽ dñm lauda deũ tuũ
syon. Qñ confortauit seras portaꝝ
tuarũ: bñdixit filijs tuis in te. Qui
posuit fines tuos pacem: ⁊ adipe frumẽti sa
tiat te. Qui emittit eloquiũ suũ t̃re: velocit̃
currit sermo eius. Qui dat niuẽ sicut lanã
nebulam sicut cinerẽ spargit. Mittit cristal
lũ suã sicut bucellas. añ faciẽ frigoris eiꝰ q̃s
sustinebit? Emittet v̑bum suũ ⁊ liquefaciet
ea: flabit spũs eius ⁊ fluent aq̃. Qui ãnũciat
verbũ suũ iacob: iusticias ⁊ iudicia sua isrl̃
Non fecit taliter oi nationi: ⁊ iudicia sua nõ
manifestauit eis. Alleluia. CXLVIII.

LAudate dñm de celis: laudate eũ in
excelsis. Laudate eum oẽs ãgeli eiꝰ
laudate eum oẽs v̑tutes eiꝰ. Lauda
te eum sol ⁊ luna: laudate eũ oẽs stelle ⁊ lu
men. Laudate eũ celi celoꝝ: ⁊ aq̃ oẽs q̃ sup
Dan.3.c. celos sunt laudẽt nomẽ dñi. Qr ipse dixit ⁊
facta sunt: ipe mãdauit ⁊ creata sũt. Statuit ß.32.
ea in seculum ⁊ in sclm scli: p̃ceptum posuit Iudit.16.d.
⁊ non p̃teribit. Laudate dñm de t̃ra: draco/
nes ⁊ omnes abyssi. Ignis grãdo nix glacies
spũs procellaꝝ: que faciũt v̑bũ eiꝰ: Mõtes ⁊
omnes colles: ligna fructifera ⁊ oẽs cedri
Bestie ⁊ vniuersa pecora: s̃pẽtes ⁊ volucres
pennate. Reges t̃re ⁊ oẽs populi: pricipes
⁊ omnes iudices t̃re. Iuuenes ⁊ virgines se
nes cum iuniorĩbꝰ laudẽt nomẽ dñi: quia ex
altatum ẽ nomẽ eiꝰ soliꝰ. Cõfessio eiꝰ sup ce
lum ⁊ t̃rã: ⁊ exaltauit cornu ppl̃i sui. Hym/
nꝰ oibus scis eiꝰ: filijs isrl̃ pplo appropinq̃n
ti sibi. Alleluia. CXLIX.

CAntate domino canticũ nouũ: laus
eius in ecclesia sanctorũ. Letetur
israel in eo qui fecit eum: ⁊ filie syon
exultent in rege suo. Laudent nomẽ eius
i choro: in tympão ⁊ psalterio psallãt ei. Qr
beneplacitum est domino in populo suo: ⁊
exaltauit mansuetos in salutem. Exultabũt
sancti in gloria letabuntur in cubilibus su/
is. Exultationes dei in gutture eorum. ⁊ gla
dij ancipites in manibus eorum. Ad faci/
endam vindictam in nationibus: increpa/
tiones in populis. Ad alligandos reges eo
rum in compedibus ⁊ nobiles eorũ in ma
nicis ferreis. Ut faciant in eis iudicium con
scriptum: gloria hec est omnibus sanctis eiꝰ
Alleluia. CL.

LAudate dñm in scis eiꝰ: laudate eũ i
firmamẽto virtutis eiꝰ. Laudate eũ
in v̑tutibꝰ eius: laudate eũ s̃m mltitu
dinẽ magnitudinis eiꝰ. Laudate eũ i sono
tube: laudate eũ in psalterio ⁊ cithara. Lau
date eũ in tympão ⁊ choro: laudate eũ i cor
dis ⁊ organo. Laudate eũ in cymbal' bñ so/
nantibus: laudate eũ i cymbalis iubilatiõis
omnis spiritus laudet dñm. Alleluia.

Explicit Psalterium.

Epl'a sancti Heronymi p̃sbyteri ad Chroma
tiũ ⁊ Heliodorũ ep̃os: de libris Salamõis

IUngat epl'a quos iũgit sacerdo
tium: imo charta ñ diuidat quos
christi nectit amor. Cõmentari/
os in osee amos ⁊ zachariam:
malachiã quoq; posit̃. Scripsis
sem si licuisset p̃ valitudine. Mittit̃ solatia Luce.1.b.
sũptuũ Notarios nr̃os ⁊ librarios susten/
tatis: vt vobis potissimũ nr̃z desudet ingeniũ
Et ecce ex latere freq̃ns turba diuersa poscẽ
tiũ quasi aut equũ sit me vobis esurientibꝰ ⁊
alijs laborare: aut in ratione dati ⁊ accepti:
cuiq̃ preter vos obnoxiꝰ sim. Itaq; longa
egrotatione fractꝰ: ne penitꝰ hoc ãno retice

rē ⁊ apud vos mutꝰ essem: triduū opus nomi
vr̄o ꝯsecraui: iterpretationē videlȝ trium sa-
lomōis voluminū: masloth qđ hebrei para-
bolas: vulgata aūt editio ꝓuerbia vocat coe
leth q̄ grece eccl'iastē: latine ꝯcionatorē pos-
sumꝰ dicere: syrasiri: qđ i lingua nr̄a vertit cā
ticū canticoꝝ. Fert ⁊ panaretos ihesu filij sy-
rach liber ⁊ alius pseudographus q̄ sapiētia
salomonis inscribit. Quoꝝ priorē hebraicū
reppi: nō ecclesiasticū vt apud latinos sȝ pa
bolas ꝑnotatū. Cui iūcti erant ecclesiastes ⁊
canticū canticoꝝ: vt similitudinē salomonis
nō solū nūero libroꝝ: sȝ ēt materiarū genere
coeq̄ret. Scđus apud hebreos nusq̄ȝ est qꝛ ⁊
ipse stilus grecā eloquentiā redolet: ⁊ nōnul
li scriptoꝝ veterū: hunc esse iudei philōis af-
firmāt. Sic ergo iudith ⁊ tobie ⁊ machabe
oꝝ libros: legit q̄dē eos eccl'ia: sȝ inter cano
nicas scripturas nō recipit: sic ⁊ h̄ duo volu
mina legat ad edificationē plebis: nō ad au
ctoritatē eccl'iasticoꝝ dogmatū ꝯfirmandā.
Si cui sane septuagita interꝑtū magis edi-
tio placet: hȝ eā a nobis olim emendatā. Ne
q̄ȝ.n. noua sic cudimꝰ vt vetera destruamus.
Et tū cuȝ diligentissime legerit: sciat magis
nostro scripta intelligi: que nō i tertium vas
transfusa coacuerit: sed stati de prelo purissi
me ꝯmendata teste: suū saporē seruauerint.

Explicit epistola sācti hieronymi.

Incipit prologus i libros eosdem

TRibus noibus vocatū fuisse salo
monem: scripture manifestime do
cent. Pacificum. i. salōné. ⁊ ydi-
da. i. dilectuȝ domini: ⁊ quod nūc
dicit coeleth. i. eccl'iastem. Eccl'ia-
stem aūt greco sermōe ē appellatꝰ qꝛ cetuȝ
i. eccl'iam ꝯgreget quē nos nūcupare possu-
mus ꝯcionatorē: eo ꝙ loquat ad ppl'm: ⁊ ser
mo eiꝰ nō spāliter ad vnū: sed ad vniuersos
dirigat general'r. Porro pacificus ⁊ dilectꝰ
dn̄i: ab eo ꝙ regno eiꝰ pax fuerit. ⁊ cū dn̄s di
lexerit appellatus ē. Nā ⁊ ps. 44. ⁊. 71. dile-
cti ⁊ pacifici titulo pernotantur. Qui tamē
⁊ si ad ꝓphiaȝ xp̄i ecclesieq̄ȝ pertinentes feli
citatem ⁊ vires salomōis excedunt: tamen
ꝺm historiam super salamonem scripti sunt.
Itaq̄ȝ iuxta numeruȝ vocabuloꝝ: tria volū
mina edidit: ꝓuerbia: eccelesiastē: canticū
canticorum: in ꝓuerbijs paruulum docens
⁊ q̄si de officijs ꝑ snias erudiens. Vn̄ ⁊ ad
filium sermo crebro repetit. In ecclesiastē vo
mature virum etatis instituens: ne quicq̄ȝ in
mundi rebꝰ putet esse ꝑpetuū: sed caduca et
breuia vniuersa q̄ cernimꝰ. Ad extremū iam
consumatū virū ⁊ calcato seculo preparatū:
in canticis cāticoꝝ sponse iungit amplexibꝰ.
Nisi.n. priꝰ reliq̄rimꝰ vitia ⁊ pōpis seculi re-
nunciantes expeditos nos ad aduentū ꝓpa
rauerimꝰ nō possumꝰ cantare canticū canti
coꝝ. Sed ⁊ hoc diligētiꝰ attendēdum tres li
bros auctore diuerso esse itiulatos. In ꝓuerbi
is.n. notant ꝓuerbia salomonis fi ij dauid re
gis israel. In ecclesiastē vero verba ecclesia-
stes filij dauid regis irl'm. Superfluum q̄p-
pe ē isrl' h̄ qđ male in grecis ⁊ latinis codici-
bus inuenit. In cantico aūt cāticoꝝ nec filius
dauid nec rex isrl' siue irl'm ꝑscribit sed tantū
canticū canticoꝝ salomōis. Sicut eni ꝓuer-
bia ⁊ rudis institutio ad. 12. tribꝰ ⁊ ad totuȝ
pertinet isrl': ⁊ q̄uo cōtemptus mūdi nō nisi
metropolitis ꝯuenit hoc ē habitatoribꝰ irl'ȝ
Ita canticum canticoꝝ ad eos ꝓprie perti
net qui tantū sup̄na desiderāt. Ad incipien-
tes ⁊ ꝓficientes ⁊ paterna dignitas: ⁊ regni
proprij merito vendicat auctoritas. Ad per-
fectos vero vbi nō timor erudit sed amor ꝓ
prium nomē sufficit: ⁊ eq̄lis mgr̄ ⁊ nescit eē
se regem. Que oia referunt ad xp̄m.

Incipit alius prologus.

TRes libros salomōis.s. ꝓuerbia
eccl'iastē ⁊ cāticū cāticoꝝ: veteri
70. interꝑtū auctoritati reddidi
vel an̄posit lineis sup̄flua q̄q̄ȝ d
signans: vel stellis titulo preno
tas: ea q̄ minꝰ hēbant interserēs: vt plenius
paula ⁊ eustochiū cognoscat q̄d i libris nr̄is
minꝰ sit q̄ ve redūdet: Necnō ēt illa q̄ im-
periti translatores male i liguā nr̄am de gre-
co ꝺmone vterāt oblitteras ⁊ antiq̄ns curio
sissima vitate correxi. Et vbi preposteroordi
ne atȝ ꝑuerso fuerat sniarū lumen ereptū. su
is locis restituēs feci intelligi quod latebat.
Porro in eo libro q̄ a plerisq̄ȝ sapia salomo
nis inscribit ⁊ i eccl'iastico quē eē ihesu filij sy
drach nullꝰ ignorat calamū tēperaui: tātū-
mō canonicas scripturas vobis emēdare d-
siderās: ⁊ studiū meuȝ cert magis q̄ȝ dubijs
ꝯmēdare. Iđ greco ⁊ hebreo ꝑfatiūcula vtra
q̄ȝ in libro ꝑmissa ē qꝛ nōnulla de greco hoc
ad illuminationē sensus ⁊ legent edificatio
nē: vel inserta hebraice trāslationi vel extri-
secus iuncta sunt. Et idcirco qui legis semꝑ
peregrina memento.

Incipit liber ꝓuerbioꝝ. Capitulū. I

PArabole salomonis filij dauid A
regis isrl' ad sciendā sapientiam
⁊ disciplinā: ad intelligendā ver
ba prudentie ⁊ suscipienda eru
ditionē doctrine iusticiā ⁊ iudi-
cium ⁊ eq̄tatē. Ut det paruulis astutia: ⁊ ado-

lesce͂ti scia ⁊ itellect⁹. Audiens sapie͂s sapie͂ti
or erit: ⁊ itelligens gubernacula possidebit.
Aiaduertet parabolam ⁊ interpretationem
Ps.110. v̄ba sapie͂tũ ⁊ enigmata coꝝ. Timor dñi pn-
Ecci.1.b. cipiũ sapie. Sapiaꝫ atqꝫ doctrinã stulti dspi
j.9. ciũt. Audi fili mi disciplinam patris tui: ⁊ ne
dimittas lege͂ mr̃is tue. vt addat gratia capi
B ti tuo ⁊ torques collo tuo. Fili mi si te lacta-
uerint peccatores: ne acq̇escas eis. Si dixe-
rint veni nobiscum insidiemur sanguini ab
scondamus te͂diculas ꝯ insontem frustra de
glutiamus eũ sicut ifern⁹ viuente͂ ⁊ itegruꝫ
q̄si descendentem in lacũ: oe͂m p̄ciosã subãm
repiem⁹ implebim⁹ domos nr̃as spolijs sor
te͂ mitte nobiscũ: marsupiũ sit vnũ oium no-
strũ: fili mi ne ambules cũ eis. Prohibe pe
j.6.c. Esa. de͂ tuũ a semitꝫ eoꝝ. pedes. n. illoꝝ ad maluꝫ
59.b. currunt ⁊ festinant vt effundant sanguinem
Frustra aute͂ iacit rete ante oculos pennato
rũ. Ipsi q̊qꝫ ꝯ sanguine͂ suum insidiant: ⁊ mo-
C liunt fraudes co͂tra animas suas. Sic semi-
j.8.a te ois auari: aias posside͂tiũ rapiunt. Sapia
foris predicat in plateis dat voce͂ suã. In ca
pite turbarũ clamitat: in foribꝰ portaruꝫ vr-
bis profert v̄ba sua dice͂s. Vsqꝫ q̊ paruuli di-
ligitis infantiã ⁊ stulti ea que sibi sũt noxia
cupient ⁊ iprudentes odibunt sciam. Co͂uer
timini ad correptione͂ meam. En p̄feraꝫ vo-
Esa.66.b. bis spũm meũ. ⁊ oñdã vobis verba mea. Qr
Hiere.7.c. vocaui ⁊ renuistis exte͂di manũ meã ⁊ nõ fu
it q̇ aspiceret. Despexistis oe͂ ꝯsiliũ meũ: ⁊ in
crepationes meas neglexistis. Ego q̊ꝫ in ite
ritu vr̃o ridebo. ⁊ subsannabo cum vobis id
B qd̓ timebatis aduenerit. Cum irruerit repe͂ti
na calamitas. ⁊ interitus q̄si te͂pestas ingrue
rit q̄n venerit sup vos tribulatio ⁊ angustia.
Tunc inuocabunt me ⁊ non exaudiã: mane
ꝯsurgent ⁊ nõ inuenient me: eo ꝙ exosã hũe
rint disciplinã: ⁊ timore͂ dñi non susceperint
nec acquieuerint consilio meo: ⁊ detraxerit
vniuerse correptioni mee. Comedent igitur
fructus vie sue: suisqꝫ consilijs saturabuntur
Auersio paruuolorum interficiet eos. ⁊ pro
speritas stultoꝝ perdet eos. Qui autem me
audierit absqꝫ irore req̇escet: ⁊ abũdãtia p
fruet tiore maloꝝ sublato. II
Fili mi si susceperis sermones meos: ⁊
mandata mea abscõderis penes te:
vt audiat sapiam auris tua iclia cor
tuũ ad cognosce͂dã prude͂tiã. Si. n. sapiam i
nuocaueris. ⁊ iclinaueris cor tuũ prude͂tie: si
q̄sieris eã q̄si pecuniã: ⁊ sicut thesauros effo-
deris illã: tũc itelliges timore͂ dñi: ⁊ sciaꝫ di
inuenies qr dñs dat sapiam: ⁊ ex ore ei⁹ pru
dentia ⁊ scia. Custodiet rectorum salutem
⁊ p̄teget gradie͂tes simplr̃ s̄uans semitas iu
sticie ⁊ vias scõꝝ custodiens. Tũc intelliges
iusticiã. ⁊ iudiciũ ⁊ eq̇tate͂ ⁊ oe͂m semitã bo
nã. Si intrauerit sapia cor tuũ. ⁊ scientia aie
tue placuerit: ꝯsiliũ custodiet te ⁊ prude͂tia
seruabit te ⁊ eruaris a via mala ⁊ ab homie
q̇ peruersa loq̇tur. Qui reliquunt iter rectũ C
⁊ ambulãt p vias tenebrosas. Qui letantur
cũ malefecerint ⁊ exultãt in rebus pessimis.
Quoꝝ vie peruerse sũt: ⁊ ifames gressus eo-
rũ. Vt eruaris a mlr̃e aliena. ⁊ ab extranea q̇ j.7.a.
molit s̄mões suos: ⁊ relinq̇t duce͂ pubertatis
sue: ⁊ pacti dei sui oblita e͂. Inclinata est eni B
ad morte͂ dom⁹ eius: ⁊ ad ifēros semite ipsi⁹
Oe͂s q̇ ingrediunt ad eã non reuertent: nec
app̄hendent semitas vite. Vt ambules i via
bona: ⁊ calles iustoꝝ custodias. Qui eni re-
cti sũt hitabũt i terra: ⁊ simplices pmanebũt
in ea. Impij v̄o de terra pdent ⁊ q̇ iniq̇ agũt
auferent ex ea. III A
Fili mi ne obliuiscaris legis mee: ⁊ p̄
cepta mea cor tuũ custodiat. Longi
tudinem. n. dierũ ⁊ annos vite ⁊ pace͂ appo-
ne͂t tibi. Misericordia. ⁊ v̄itas te nõ deserãt.
Circũda eos gutturi tuo ⁊ describe i tabulis
cordis tui: ⁊ iuenies gr̃am ⁊ disciplinam bo
nã coram deo ⁊ hoibꝰ. Habe fiduciã in dño
ex toto corde tuo. ⁊ ne initaris prude͂tie tue.
In oibus vijs tuis cogita illũ. ⁊ ipse diriget
gressus tuos. Ne sis sapiens apud temetip- Ro.12.d.
sum. Time deũ ⁊ recede a malo. Sanitas q̇p B
pe erit vmbilico tuo: ⁊ irrigatio ossuũ tuoruꝫ
Honora dñm de tua substãtia ⁊ de primitijs Tobie.4.b
oium frugũ tuarũ da paupibus ⁊ implebũ-
tur horrea tua saturitate: ⁊ vino torcularia
redũdabunt. Disciplinã dñi fili mi ne obijci Hebre.12.b
as nec deficias cum ab eo corriperis. Quem Apo.3.d.
n. diligit dñs corripit ⁊ quasi pr̃ in filio ꝯpla
cet sibi. Btũs homo qui inuenit sapiam ⁊ q̇
affluit prudentia. Melior est acq̇sitio ei⁹ ne
gociatione auri ⁊ argenti primi ⁊ purissimi
fructus eius. Preciosior est cunctis operibꝰ j.8.b.
⁊ oia que desiderantur huic non valent ꝯpa
rari. Longitudo dierũ in dextera ei⁹ ⁊ i sini C
stra illius diuitie ⁊ gl̃ia. Vie eius vie pulchre
⁊ oe͂s semite eius pacifice. Lignum vite e͂ his
q̇ apprehenderint eã. ⁊ q̇ tenuerint eam bti.
Dñs sapia fũdauit terra stabiliuit celos pru
dentia. Sapia illius eruperũt abyssi ⁊ nubes
rore concrescunt. Fili mi ne effluant hec ab o-
culis tuis. Custodi legem meam atqꝫ consi-
liũ meum: ⁊ erit vita aie tue. ⁊ gr̃a faucibus
tuis. Tũc ãbulabis fiducialr̃ i via tua ⁊ pes
tu⁹ nõ ipinget. Si dormieris nõ timebis q̇e
sces ⁊ suauis erit somnus tuus. Ne paue-

as repentino terrore.⁊ irruētes tibi potentias
D ipiorū.Dñs.n.erit i latere tuo.⁊ custodiet pe
dē tuū ne capiaris. Noli ꝓhibere bñfacere
eū q̄ pōt:si vales ⁊ ipse bñfac. Ne dicas ami
co tuo vade ⁊ reuertere ⁊ cras dabo tibi.cū
stati possis dare. Ne moliaris amico tuo ma
lū:cū ille i te hēat fiduciā. Nō cōtendas ad
uersus hominē frustra cū ipse tibi nihil mali
fecerit. Ne emuleris hōiez iniustū nec imite
ris vias eius:qr abhoīatio est dñi omnis il
lusor.⁊ cū simplicibus sermociatio eius.Ege
stas a dño i domo ipiī:habitacula aūt iustorū
bñdicent. Ipse deludet illusores.⁊ mansuetis
dabit grām. Gloriam sapiētes possidebūt.stul
torū exultatio ignominia. IIII.
A Audite filij disciplinā pr̄is:⁊ attēdite
vt sciatis prudētiā. Donū bonū tri
buā vobis:legē meā ne derelinqua
tis. Nā ⁊ ego filius fui pr̄is mei : tenellus ⁊
vnigenit⁹ corā matre mea.⁊ docebat me atq̄
dicebat. Suscipiat verba mea cor tuū:custo
di precepta mea ⁊ viues. Possidē sapientiā:
possidē prudentiam. Ne obliuiscaris:neq̄ de
clines a verbis oris mei. Ne dimittes eam ⁊
B custodiet te:dilige eam ⁊ cōseruabit te. Pri
cipiū sapientie possidē sapientiā.⁊ in omni
possessione tua acquire prudentiam. Arripe
illam ⁊ exaltabit te:glorificaberis ab ea cū
eam fueris amplexatus. Dabit capiti tuo
augmenta gratiarū:⁊ corona inclyta prote
get te. Audi fili mi ⁊ suscipe v̄ba mea:vt mul
tiplicentur tibi anni vite. Viam sapiētie mō
strabo tibi:⁊ ducā te per semitas equitatis
quas cū igressus fueris nō artabuntur gres
sus tui:⁊ currens nō habebis offendiculum.
Tene disciplinā:ne dimittas eam. Custodi
illā:qr illa ē vita tua. Ne delecteris i semitis
C ipiorū:nec tibi placeat malorum via. Fuge
ab ea nec trāseas p illā:declina ⁊ desere eam
Non.n.dormiunt nisi cū malefecerint.⁊ nō
capitur somn⁹ ab eis nisi supplantauerint.
Comedūt panē ipietatis:⁊ vinū iniq̄tatis bi
būt. Iustorū aūt semita q̄si lux splēdens ꝓce
dit.⁊ crescit vsq̄ ad pfectā diem. Via impi
orū tenebrosa:nesciunt vbi corruāt. Fili mi
ausculta sermones meos.⁊ ad eloquia mea
inclina aurē tuam. Ne recedant ab oculis
tuis:custodi ea in medio cordis tui. Vita
enim sunt inuenientibus ea:⁊ vniuerse carni
D sanitas. Omni custodia serua cor tuū:qr ex
ipso vita procedit. Remoue a te os prauum
⁊ detrahentia labia sint procul a te. Oculi
tui recta videant.⁊ palpebre tue precedant
gressus tuos. Dirige semitas pedibus tuis:
⁊ omnes vie tue stabilientur. Ne declines

ad dexteram neq̄ ad sinistram. Auerte pedē
tuum a malo. Vias enim que a dextris sunt
nouit dominus:peruerse vero sunt que sunt
a sinistris. Ipse enim rectos faciet gressus tu
os:itinera autem tua in pace producet. V.
Fili mi attende sapientiam meam:⁊ A
prudentie mee inclina aurem tuam
vt custodias cogitationes ⁊ discipli
nam labia tua conseruent. Ne intēderis fal
lacie mulieris. Fau⁹ enim distilans labia me
retricis.⁊ nitidius oleo guttur eius. Nouis
sima autem illius amara quasi absinthium:
⁊ lingua eius acuta quasi gladius biceps.
Pedes eius descēdunt i mortē.⁊ ad infe
ros gressus eius penetrāt. Per semitā vite n̄ B
ābulant:vagi sunt gress⁹ ei⁹ ⁊ inuestigabiles.
Nūc ergo fili audi me:⁊ ne recedas a v̄bis
oris mei. Longe fac ab ea viā tuā ⁊ ne ap
propinq̄s forib⁹ dom⁹ ei⁹.ne des alienis ho
norē tuū ⁊ annos tuos crudeli. Ne forte i
pleant extranei virib⁹ tuis:⁊ labores tui sint
in domo aliena.⁊ gēmas i nouissimis qn̄ cō
sūpseris carnes tuas ⁊ corp⁹ tuum:⁊ dicas.
Cur detestatus sū disciplinā:⁊ icrepationib⁹ C
nō acq̄euit cor meū: Nec audiui vocem do
centiū me:⁊ magr̄is nō iclinaui aurē meā. Pe
ne fui in oī malo:i medio eccl'ie ⁊ synagoge.
Bibe aquā de cisterna tua.⁊ fluēta putei tui
Deriuent fōtes tui foras:⁊ in plateis aquas
tuas diuide. Hēto eas solus: nec sint alieni D
participes tui. Sit vena tua bñdicta.⁊ letarē
cū muliere adolescētie tue. Cerua carissima
⁊ gratissimus hinulus. Vbera eius iebrient
te omni tpe:⁊ i amore ei⁹ delectare iugiter.
Qr̄ seduceris fili mi ab aliena:⁊ foueris in si
nu alteri⁹: Respicit dñs viā hoīs:⁊ oēs gres Job.34.c.
sus eius considerat: Iniq̄tates sue capiūt im
pium.⁊ funibus peccōꝝ suorū cōstringitur. Ip
se morietr qr nō hūit disciplinā.⁊ i multitudi
ne stultitie sue decipietur. VI. A j.17.c.
Fili mi si spopōderis ꝓ amico tuo:de
fixisti apud extraneū manū tuā. Illa
q̄atus es v̄bis oris tui.⁊ capt⁹ ꝓprijs sermo
nib⁹. Fac ergo qđ dico fili mi ⁊ temetipm li
bera:qr incidisti i manū ꝓximi tui. Discurre
festina:suscita amicū tuū. Ne dederis somnū
oculis tuis:nec dormitēt palpebre tue. Erue
te q̄si damula de manu.⁊ q̄si auis de insidijs
aucupis. Vade ad formicā o piger:⁊ consi j.30.d.
dera vias eius.⁊ disce sapiam. Que cum n̄
habeat ducē nec p̄ceptorē nec pricipē parat
i estate cibū sibi.⁊ ꝯgregat i messe qđ come B
dat. Vsqueq̄ piger dormies: Qn̄ consurges j.24.d
e sōno tuo: Paululum dormies: paululum
dormitabis:paululū cōseres manus tuas:vt

dormias ⁊ veniet tibi quasi viator egestas.⁊
pauperies q̃si vir armat⁹. Si v̄o ipiger fueris
veniet vt fons messis tua.⁊ egestas longe fu
giet a te. Homo apostata vir inutilis gradit̄
ore ꝑuerso: ãnuit oculis terit pede: digito lo
quit̄: prauo corde machinat̄ malũ: ⁊ omni tē
pore iurgia seiat. Huic extēplo vēiet ꝑditio
sua. ⁊ subito cōteret̄: nec hēbit vltra medici-
nã. Sex sunt q̄ odit dñs. ⁊ septimum detesta
C tur anima eius. Oculos sublimes: linguam
mēdacem: man⁹ effūdētes inoxiũ sãguinē:
S.1.b. cor machinans cogitatiōes pessimas. pedes
veloces ad curēdũ ĩ malũ: ꝓferētē mēdacia:
testē falacē: ⁊ eũ q̄ seiat inter fratres discordi
as. Conserua fili mi ꝑcepta p̃ris tui. ⁊ ne di-
mittas legē m̃ris tue: liga eã in corde tuo
iugiter. ⁊ circũda gutturi tuo. Cũ ambulaue
ris gradiant̄ tecũ: cũ dormieris custodiant
te. ⁊ euigilãs loq̃re cũ eis. Qr mãdatũ lucer
na est: ⁊ lex lux. ⁊ via vite icrepatio discipline
vt custodiant te a muliere mala. ⁊ a blãda li-
gua extranea. Nō ꝯcupiscat pulchritudinẽ
eius cor tuũ: ne capiaris nutib⁹ illi⁹. Preciũ
eni scorti vix ē vni⁹ panis: mulier ãt viri ꝑcio
D sã aiam capit. Nũq̄d pōt hō abscōdere ignē
in sinu suo vt vestimēta illi⁹ nō ardeãt: aut
ãbulare sup prunas vt nō plãte ꝯburant̄ ei⁹
Sic q̄ igredit̄ ad mulierē ꝓximi sui non erit
mũdus cũ tetigerit eã. Nō grãdis est culpa
cũ q̄s furatus fuerit. Furat̄.n. vt esurientē im
pleat aiam. Deprehensus q̃z reddet septuplũ
⁊ oēm substãtiã domus sue tradet ⁊ liberabit
se. Qui ãt adulter ē ꝑp cordis iopiã perdet
aiam suã. Turpitudinē ⁊ ignominiã cōgre-
get sibi. ⁊ opprobriũ illi⁹ nō delebit̄. Qr zel⁹
⁊ furor viri nō parcet ĩ die vindicte: nec acq̇e
scet cuiusq̃ precibus: nec suscipiet pro redē
ptione dona plurima. VII.
A Fili mi custodi s̄mones meos: ⁊ ꝑce-
pta mea recōde tibi. Fili honora dñz
⁊ valebis: p̄ter eũ vero ne timueris
alienũ. Serua mãdata mea ⁊ viues: ⁊ legẽ
meã q̃si pupillã oculi tui. Liga eã in digitis
tuis: scribe illã in tabul̄ cordis tui. Dic sapiē
tie soror mea es. ⁊ prudētiã voca amicã tuã
z.2.c. Vt custodiat te a mulier̄ extranea ⁊ ab aliena
B q̄ v̇ba sua dulcia facit. De fenestra.n. domus
mee ꝑ cancellos ꝓspexit iuuenē: ⁊ video par
uulos. Cōsidero vecordē iuuenē q̄ transit ꝑ
plateas iuxta angulũ. ⁊ ꝓpe viã domus illi⁹
gradit̄ ĩ obscuro aduespascente die: in noctis
tenebris ⁊ caligine. Et ecce occurrit illi muli
er in ornatu meretricio: ꝑparata ad decipiē-
das aias. Garrula ⁊ vaga: q̇etis ipatiēs: nec
valens in domo ꝯsistere pedibus suis. Nunc
foris: nũc ĩ plateis: nũc iuxta ãgulos ĩsidiãs.
Apprehensũq̃ deosculat̄ iuuenē ⁊ ꝓcaci vul-
tu blandit̄ dicens. Victias ꝓ salute deuoui: C
hodie reddidi vota mea. Idcirco egressa suz
in occursũ desiderãs te videre ⁊ repperi. In
texui funibus lectulũ meũ: straui tapetibus
pictis ex egypto: aspsi cubile meũ mirrha ⁊
aloe cinamomo. Veni inebriemur vberib⁹:
⁊ fruamur cupidis amplexibus: donec illu
cescat dies. Non est enim vir in domo sua:
abijt via lōgissima. Sacculũ pecunie secum
tulit. in die plene lune reuersurus est in do-
mũ suã. Irretiuit eũ multis sermonib⁹. ⁊ blã
ditijs labiorũ ꝓtraxit illũ. Statiz eam seq̇tur D
q̃si bos ductus ad victimã ⁊ quasi agnus la-
sciuiens ⁊ ignorãs: ⁊ nescit q̄ ad vincula stul
tus trahat̄ donec trãsfigat sagitta iecur eius
velut si auis festinet ad laq̄um ⁊ nescit q̄ de
periculo aie illi⁹ agit̄. Nunc ergo fili mi au-
di me ⁊ attēde verbis oris mei. Ne abstraha
tur ĩ vijs illius mēs tua. neq̃ ꝺcipiaris semi
tis eius. Multos.n. vulneratos deiecit ⁊ for
tissimi quiq̃ interfecti sunt ab ea. Vie inferi
domus eius: penetrantes iteriora mortis.
Unq̄d nō sapia clamitat: ⁊ VIII. A
prudentia dat vocē suam? In sũmis
excelsisq̃ v̇ticib⁹. supra viã ĩ medijs
semitis. stans iuxta portas ciuitatis: ĩ ipsis fori
b⁹ loq̄t̄ dicēs. O viri ad vos clamito. ⁊ vox
mea ad filios hoĩuz. Intelligite paruuli astu
tiã: ⁊ insipiētes aiaduertite. Audite quoniã
de reb⁹ magnis locutura suz: ⁊ aperient̄ la-
bia mea vt recta ꝑdicēt. Veritatē meditabit̄
guttur meũ. ⁊ labia mea detestabunt̄ impiũ
Iusti sunt oēs s̄mones mei: nō est in eis pra
uum q̄d neq̃ ꝑuersũ. Recti sunt itelligenti B
bus: ⁊ eq̄ inueniētib⁹ sciã. Accipite disciplinã
meam ⁊ nō pecuniã: doctrinam magis q̃
aurũ eligite. Melior est enim sapiētia cun- s.3.b
ctis opib⁹ ꝑciosissimis. ⁊ omne desiderabile
ei nō pōt ꝯpari. Ego sapiētia hito in ꝯsilio: ⁊
erudit̄ itersũ cogitationib⁹. Timor dñi odit
malũ: arrogantiã ⁊ supbiã ⁊ viã prauã ⁊ os
bilingue detestor. Meũ est ꝯsiliũ ⁊ equitas.
Mea est prudentia: mea est fortitudo. Per
me reges regnãt ⁊ legũ cōditores iusta ꝺcer
nunt. Per me principes iperant. ⁊ potētes
decernunt iustitiam. Ego diligentes me dili
go. ⁊ qui mane vigilauerit ad me inuenient
me. Mecũ sunt diuitie ⁊ gloria: opes supbe
⁊ iustitia. Melior est fruct⁹ meus auro ⁊ la
pide precioso: ⁊ genimina mea argento ele-
cto. In vijs iustitie ambulo in medio semi- C
tarũ iudicij: vt ditē diligentes me ⁊ thesau-
ros eorũ repleam. Dñs possedit me in initio Sap.9.b.

viaꝝ suaꝝ:anteq̃ q̃cq̃ faceret a pͥncipio: ab
eterno ordiata sũ ⁊ ex antiq̃s:añq̃ terra fie-
ret. Nõdũ erãt abyssi:⁊ ego iaz cõcepta eraz
Necdũ fontes aquaꝝ eruperãt:necdũ mon-
tes graui mole cõstiterant. Ante oẽs colles
ego pturiebar. Adhuc trã nõ fecerat. ⁊ flumi
na ⁊ cardines orbis tre. Qñ pparabat celos
aderã:qñ certa lege ⁊ gyro vallabat abyssos
Qñ ethera firmabat sursum ⁊ librabat fõ-
tes aquaꝝ. Qñ circũdabat mari terminũ su-
um ⁊ legẽ ponebat aquis.ne transirent fines
B suos. Quãdo appẽdebat fundamenta terre
cũ eo erã cuncta cõponẽs. Et delectabar per
singulos dies ludens corã eo oi tẽpore: ⁊ lu
dẽs i orbe traꝝ:⁊ delicie mee eẽ cũ filijs ho-
minũ. Nunc ergo filij audite me. Beati qui
custodiũt vias meas. Audite disciplinam ⁊
estote sapiẽtes:⁊ nolite abijcere eã. Beatus
hõ q̃ audit me:⁊ q̃ vigilat ad fores meas q̃-
tidie ⁊ obseruat ad postes ostij mei. Qui me i
uenerit:iueniet vitã ⁊ hauriet salutẽ a dño
Qui ãt i me peccauerit ledet animaz suam.
Oẽs q̃ me oderũt:diligũt mortẽ. IX.

A SApia edificauit sibi domuz: excidit
colũnas septẽ. Jmmolauit victimas
suas:miscuit vinum:⁊ pposuit men
sam suam. Misit ancillas suas vt vocarent
ad arcem.⁊ ad menia ciuitatis. Si quis est
B puulus veiat ad me. Et isipiẽtib⁹ locuta est
Uenite cõedite panẽ meũ: ⁊ bibite vinũ q̃d
miscui vobis: Relinquite ĩfantiã ⁊ viuite ⁊
ambulate p vias prudẽtie. Qui erudit deri-
sorẽ:ipse iiuriaz sibi facit:⁊ q̃ arguit ipiũ sibi
maculã generat. Noli arguere derisorez ne
oderit te. Argue sapientẽ: ⁊ diliget te. Da
C sapienti occasionẽ ⁊ addet ei sapiẽtia. Doce
a.Ps. iustũ:⁊ festinabit accipe. Principium sapiẽ
ecci.1.b tie timor dñi.⁊ sciẽtia scõꝝ prudẽtia. Per
me eni multiplicabunt dies tui. ⁊ addentur
tibi anni vite. Si sapiens fueris tibimetipsi
eris:si autẽ illusor:solus portabis malum.
Mlier stulta ⁊ clamosa. plenaq̃ illecebris
⁊ nihil oio sciẽs:sedet in foribus domus sue
sup sellã:in excelso vrbis loco:vt vocaret trã
seuntes p viam ⁊ pergentes in itinere suo.
B Quis ẽ puulus:declinet ad me. Et vecordi
locuta est. Aque furtiue dulciores sunt:⁊ pa
nis absconditus suauior. Et ignorauit q̃ ibi
sint gigãtes:⁊ i pfundis inferni cõuiue eius
Qui.n.applicabit illi descendet ad inferos:
nã q̃ abscesserit ab ea saluabitur. X.

A PArabole salomonis. Filius sapiens
.15.c. letificat prẽm. Fili⁹ vo stultus mesti-
.11.a. cia ẽ matris sue. Nil pderũt thesau-
i.5.b. ri ipietatis:iusticia vo liberabit a morte. Nõ
affliget dñs fame aiaz iusti.⁊ isidias impioꝝ
subuertet. Egestatẽ operata ẽ manus remis- j.12.d.
sa:manus aũt fortium diuitias parat. Qui
nitit mendacijs hic pascit vẽtos:idẽ aũt ipse
sequit aues volantes. Qui cõgregat i messe
filius sapiens est.qui aũt stertit estate filius
confusionis. Benedictio domini sup caput B
iusti:os aũt ipioꝝ opit iniq̃tatez. Memoria
iusti cũ laudibus.⁊ nomen ipiorũ putrescet.
Sapiẽs corde precepta suscipiet stultus ce-
ditur labijs. Qui ambulat simpliciter ambu j.28.c.
lat cõfidenter. q̃ aũt deprauat vias suas mani
festus erit. Qui ãnuit oculo dabit dolorez ⁊ Ecci.27.
stultus labijs verberabit. Uena vite os iusti
⁊ os ipioꝝ opit iniq̃tatẽ. Odiũ suscitat rixas 1.Pe.4.b
⁊ vniuersa delicta operit caritas. Jn labijs
sapientis inuenitur sapiẽtia. ⁊ vga in dorso
eius q̃ indiget corde. Sapiẽtes abscõdũt sci
entiã:os aũt stulti cõfusioni pximũ ẽ. Substã j.18.b.
tia diuitis vrbs fortitudinis eius. pauor pau
perũ egestas eoꝝ. Opus iusti ad vitã: fruct⁹ C
aũt ipij ad pccm̃. Uia vite custodiẽti discipli
naz:qui aũt icrepatiões rlinq̃t errat. Abscon
dunt odiũ labia mẽdacia:qui profert contu
meliã insipiens est. Jn multiloquio nõ derit
peccatũ:qui aũt moderat labia sua prudẽtis
simus ẽ. Argentũ electũ lingua iusti:cor aũt
ipioꝝ pro nihilo. Labia iusti erudiunt pluri
mos.qui aũt idocti sunt in cordis egestate
morient. Benedictio dñi diuites facit nec so D
ciabit ei afflictio. Quasi p risuz stultus opat
scelus:sapiẽtia aũt ẽ viro prudentia. Qd ti
met impius veniet sup eũ. desideriũ suũ iu-
stis dabit. Quasi tẽpestas transiens nõ erit
ipius:iustus aũt q̃si fundamẽtũ sempiternũ.
Sicut acetũ dẽtib⁹ ⁊ fum⁹ oculis: sic piger
his q̃ miserũt eũ in viaz. Timor dñi apponet
dies:⁊ ãni ipioꝝ breuiabũtur. Expectatio iu
storꝝ leticia. Spes ãt ipioꝝ peribit. Fortitudo
simplicis via dñi.⁊ pauor his qui operantur
malũ. Justus i eternũ nõ cõmouebit:ipij aũt
nõ habitabũt:sup terraz. Os iusti parturiet
sapiẽtiã:lingua prauoꝝ pibit. Labia iusti cõ
siderãt placita:⁊ os ipiorũ puersa. XI.

STatera dolosa abhominatio ẽ apd
deũ:⁊ põdus equũ volũtas ei⁹: Ubi
fuerit supbia ibi erit ⁊ contumelia
vbi aũt ẽ hũilitas ibi ⁊ sapiẽtia. Siplicitas iu
storꝝ diriget eos: ⁊ supplantatio peruersorũ
vastabit illos. Nõ proderũt diuitie i die vlti- j.10.a.
onis:iustitia aũt liberabit a morte. Justicia Ecci.5.b
simplicis diriget viã eius:⁊ i ipietate sua cor
ruet ipius. Justicia rectoꝝ liberabit eos.⁊ in
isidijs suis capientur iniq̃. Mortuo hoie im Sap.5.c.
pio nulla erit vltra spes. ⁊ expectatio sol-

B licitoꝝ ꝑibit. Justus de angustia liberatus ẽ
⁊ tradet impius ꝓ eo. Simulator ore deci-
pit amicũ suũ. iusti aũt liberabũt scia. In bo-
nis iustoꝝ exaltabit citas: ⁊ in perditione im
pioꝝ erit laudatio. Benedictiõe iustoꝝ exal
tabit citas. ⁊ ore ipioꝝ subuertet. Qui despi-
cit amicum suũ indigẽs corde est: vir ãt pru
dens tacebit. Qui ambulat fraudulẽter re-
uelet arcana: ꝗ aũt fidelis est celat amici cõ-
missũ. Ubi ñ ẽ gubernator ppls corruet sal⁹
j.14.a. aũt vbi multa cõsilia. Affliget malo ꝗ fidem
C facit ꝓ extraneo: ꝗ aũt cauet laqueos: secur⁹
erit. Mulier gratiosa inueniet gl'iaꝫ ⁊ robu-
sti hẽbunt diuitias. Bñfacit aie sue vir miſi
cors ꝗ aũt crudelis ẽ ẽt ꝓpiquos abijcit. Im
pius facit opus istabile seminati aũt iusticia
merces fidelis. Clemẽtia ꝑparauit vitam: ⁊
sectatio maloꝝ morteꝫ. Abhominabile dño
cor prauũ ⁊ volũtas ei⁹ i his ꝗ simpl'r ãbulãt
Man⁹ i manu nõ erit innocẽs malus: semẽ
Ecci.9.c.1 aũt iustoꝝ saluabit. Circulus aureus i nari-
bus suis mulier pulchra ⁊ fatua. Desideriũ
iustoꝝ oẽ bonũ ẽ ꝑstolatio ipioꝝ furor. Alij
D diuidunt ꝓpria: ⁊ ditiores fiunt. alij rapiunt
nõ sua ⁊ semꝑ i egestate sunt. Aia ꝗ benedi-
cit ĩpiguabitur: ⁊ qui inebriat ipse ꝙꝫ iebria
bit: Qui abscondit frumẽta maledicet i po-
pulis: bñdictio aũt sup cap̃ vendentiũ. Bñ
cõsurgit diluculo ꝗ querit bona ꝗ aũt inue-
stigator maloꝝ ẽ oppmet ab eis. Qui con-
fidit in diuitijs suis corruet: iusti aũt quasi vi
rẽs foliũ germinabunt. Qui cõturbat domũ
suam possidebit ventos: ⁊ ꝗ stultus est seru-
et sapienti. Fructus iusti lignũ vite ⁊ ꝗ susci-
1.Pe.4.d. pit aiam sapiẽs ẽ. Si iustus i ťra recipit quã
to magis impius ⁊ peccator. XII
A Ui diligit disciplinã diligit sciaꝫ qui
q aũt odit icrepationes isipiẽs ẽ. Qui
bonus est hauriet sibi grãm a dño ꝗ
aũt ɔfidit i cogitationibus suis ipie agit. Nõ
roborabit hõ ex ipietate: ⁊ radix iustoꝝ non
cõmouebitur. Mulier diligens: corona ẽ vi
ro suo: ⁊ putredo i ossib⁹ eius que confusiõe
res dignas gerit. Cogitationes iustoꝝ indi-
cia: ⁊ ɔsilia ipiorum fraudulenta: verba ipio
rum isidiant sanguini: os iustorum liberabit
eos. Uerte ipios: ⁊ non erũt dom⁹ aũt iusto
rum ꝑmanebit. Doctrina sua noscitur vir
B ꝗ aũt vanus ⁊ excors ẽ patebit contemptui.
Ecci.10.d. Melior est pauꝑ ⁊ sufficiens sibi ꝙꝫ gl'iosus.
⁊ idigens pane. Nouit iustus iumẽtoꝝ suoꝝ
aias viscera aũt ipioꝝ crudelia. Qui operat
ťrã suã satiabit panib⁹ ꝗ aũt sectat ociũ stul-
Ecci.10.d. tissimus est. Qui suauis est viuit i moderati
j.28.c. onibus: i suis mõitionib⁹ relinqt cõtumeliã

Desideriũ ipij monimẽtũ ẽ pessimoꝝ: radix
aũt iustoꝝ ꝓficiet. Propter pccã labiorum
ruina ꝓximat malo: effugiet aũt iustus ꝺ an
gustia. De fructu oris sui vnusqsqꝫ replebit j.13.a
bonis ⁊ iuxta opa manuũ suarũ retribuet ei. C
Uia stulti recta i oculis ei⁹: ꝗ aũt sapiens est
audit ɔsilia. Fatu⁹ stati idicat iram suaꝫ: qui
aũt dissimulat iiuriam callidus est. Qui qꝺ
nouit loqtur iudex iusticie est: ꝗ aũt mentit
testis est fraudulẽtus. Est qui ꝓmittit ⁊ qua-
si gladio pungit ɔscientie: ligua aũt sapiẽtiũ
sanitas. Labiũ ṽitatis firmũ erit i perpetuuꝫ
ꝗ aũt testis ẽ repentinus ɔcinat liguã mẽda
cij. Dol⁹ i corde cogitantiuꝫ mala ꝗ aũt pa-
cis ineunt ɔsilia: seqtur eos gaudiũ. Non cõ
tristabit iustũ qcqd ei acciderit: ipij autẽ re-
plebunt malo. Abhoiatio est dño labia men D
dacia: ꝗ aũt fideliter agũt placẽt ei. Hõ ṽsu
tus celat sciaꝫ ⁊ cor isipientium ꝓuocat stul-
titiã. Man⁹ fortiũ dñabitur ꝗ aũt remissa est s.10.a.
tributis seruiet. Meror i corde vir. iusti humi
liabit illũ ⁊ ſmone bono letificabitur: ꝗ ne-
gligit dãnum pp amicũ iust⁹ ẽ: iter autẽ ipio
rũ decipiet eos. Nõ inueniet fraudulent⁹ lu-
crũ ⁊ substãtia hois erit auri ꝑciũ. In semita
iusticie vita: iter ãt deuiũ ducit ad mortem.
FIlius sapiẽs doctrina pr̃is XIII
ꝗ aũt illusor ẽ nõ audit cũ arguitur. A
De fructu oris sui hõ satiabit bonis s.12.b.
aia aũt ipioꝝ iniq. Qui custodit os suũ custo j.21.d
dit aiam suã: ꝗ aũt incõsideratus ẽ ad loquẽ
dũ sentiat mala. Uult ⁊ nõ vult piger: aia ãt
opantiũ ipinguabit. Uerbum mendax iust⁹
detestabit: ipius aũt ɔfundit ⁊ confundet. Iu
sticia custodit innocentis viam: impietas autẽ B
peccatorem supplãtat. Est quasi diues cũ ni-
hil hẽat: ⁊ ẽ qsi pauper cum in multis diuitijs
sit. Redẽptio aie viri diuitie sue: ꝗ autẽ pau-
pes est increpationẽ nõ sustinet. Lux iustoꝝ
letificat: lucerna ãt ipioꝝ extinguet. Inter su
pbos semꝑ iurgia sunt: ꝗ autem agunt oĩa
cũ consilio reguntur sapientia. Substãtia fe
stinata minuet: ꝗ autem paulatiꝫ colligitur
manu multiplicabitur. Spes ꝗ differt affli-
git animã: lignum vite desiderium veniẽs.
Qui detrahit alicui rei: ipse se in futurũ ob-
ligat: ꝗ autem timet preceptum in pace ṽsa-
bit. Anime dolose errãt i peccatis: iusti aũt C
misericordes sũt ⁊ miserant. Lex sapientis
fons vite vt declinet a ruina mortis. Doctri
na bona dabit gratiam: in itinere contem-
ptorum vorago. Astutus oia agit cum ɔsilio
qui autem fatuus est aperit stultitiam. Nun
cius impij cadet in malum. Legatus fidelis
sanitas. Egestas ⁊ ignominia ei qui deserit

disciplinā: q̄ autē acq̄escit arguenti glorifica
D bit. Desideriū si cōpleat: delectat aiaz: detestā
tur stulti eos qui fugiūt mala. Qui cū sapiē
tibus gradit sapiēs erit: amicus stultoꝝ simi
lis efficiet. Peccatores psequitur malū ⁊ iu
stis retribuent bona. Bonus relinquit here
des filios ⁊ nepotes: ⁊ custodit iusto substan
tia peccatoris. Multi cibi in noualibus pa
.b. trum: ⁊ aliis cōgregant absq; iuditio. Qui
.30.a. parcit vge odit filiū suū: q̄ autē diligit illuz:
instanter erudit. Justus comedit ⁊ replet
animam suam: venter autem impiorum in
saturabilis.

XIIII.

A Sapiens mulier edificat domum suā
insipiēs extructā quoq; manib' destru
.12.c. et. Ambulās recto itinere ⁊ timens
deū despicitur ab eo qui infami gradit via.
Jn ore stulti virga superbie: labia sapientuz
custodiunt eos. Ubi nō sunt boues presepe
vacuum est: vbi autem apparent plurime se
getes ibi manifesta est fortitudo bouis. Te
stis fidelis non mentietur profert autem mē
dacium dolosus testis. Querit derisor sapi
entiam ⁊ non inuenit: doctrina prudentiuz
facilis: Uade contra virum stultum ⁊ nescit
labia prudentie. Sapientia callidi est intelli
gere viam suam: ⁊ prudentia stultorū errās
B Stultus illudit pccm̄. ⁊ iter iustos morabit
gratia. Cor quod nouit amaritudinē anime
sue: in gaudio eius nō miscebit extrane'. Do
mus impioꝝ delebit tabernacula iustoꝝ ger
minabunt. Est via q̄ videt hoi iusta nouissi
.d. ma aūt eius deducunt ad mortez. Risus do
lore miscebitur: ⁊ extrema gaudii luctus oc
cupat. viis suis replebit stultus ⁊ super eum
erit vir bonus. Jnnocens credit omni verbo
astutus cōsiderat gressus suos. Filio doloso
nihil erit boni: seruo autez sapienti prosperi
erunt actus: ⁊ dirigetur via eius. Sapiens ti
met ⁊ declinat a malo: stultus transilit ⁊ cō
fidit. Jmpatiens opabit stultitiā: ⁊ vir versu
tus odiosus ē. Possidebūt puuli stultitiam:
C ⁊ expectabūt astuti sciētiā. iacebūt mali ante
bonos: ⁊ impii ante portas iustoꝝ Etiā proxio
suo pauper odiosus ē: amici vero diuitū mul
ti. Qui despicit ꝓximū suuz peccat: qui autē
miseret pauperi beatus erit. Qui credit i do
mino miam diligit: errant q̄ operant maluz
Misericordia ⁊ veritas pparāt bona. Jn oi
ope bono erit abundantia: vbi āt verba sunt
plurima: ibi frequenter egestas. Corona sapi
entū diuitie eoꝝ: fatuitas stultoꝝ iprudentia
Liberat aīas testis fidelis: ⁊ ꝓfert mendacia
versipellis. Jn timore domini fiducia fortitu
D dinis: ⁊ filiis eius erit spes. Timor dn̄i fons
vite: vt declinet a ruina mortis. Jn multitu
dine populi dignitas regis: ⁊ in paupertate
plebis ignominia principis. Qui patiens ē
multa gubernat sapiētia: q̄ āt ipatiēs ē: exal
tat stultiā suaz. Uita carnium sanitas cordis
putredo ossium inuidia. Qui calūniatur egē
tem exprobrat fcōri eius: honorat aūt eū qui
miseret pauperis. Jn malitia sua expellitur
impius: sperat aūt iustus in morte sua. Jn cor
prudētis reqescit sapia: ⁊ idoctos q̄sq; erudi
et. Justicia eleuat gentē: miseros āt fac. t ppl'os
pccm̄. Accept' ē regi minister intelligēs: ira
cundiam eius inutilis sustinebit.

XV.

Responsio moll' frāgit irā: sermo du A
rus suscitat furorem. Lingua sapien j.25.b.
tuz ornat scientiā. os fatuoꝝ ebullit
stultitiaz: Jn omni loco oculi dn̄i ꝯteplāt bo
nos ⁊ malos. Lingua placabilis lignū vite:
q̄ autē imoderata ē ꝯteret spm̄. Stultus irri
det disciplinā patris sui: q̄ aūt custodit incre
pationes astutior fiet. Jn abundanti iustitia
virtus maxia est: cogitationes āt ipioꝝ eradi
cabunt. Domus iusti plurima fortitudo: ⁊ i
fructibus impii conturbatio. Labia sapientuz B
disseminabūt scientiā: cor stultoꝝ dissile erit.
Uictime ipiorū abominabiles dn̄o: vota iu j.21.d
storū placabilia. Abominatio ē dn̄o via ipii Ecci.34.c.
qui seqt iusticiā diligit ab eo. Doctria mala
deserentiū viā vite: qui icrepationes odit mo
riet. Jnfernus ⁊ pditio corā dn̄o: q̄to magis
corda filioꝝ hoiuz. Non amat pestilens euz
qui se corripit: nec ad sapiētes graditur. Cor j.17.d.
gaudens exhilarat faciem: in merore animi
deijcit sps. Cor sapientis q̄rit doctrinaz: ⁊ os
stultoꝝ pascit ipitia. Oēs dies paupis mali
secura mens q̄si iuge cōuiuiū. Melius est pa
rū cū timore dn̄i. q̄z thesauri magni ⁊ insatia
biles. Melius ē vocari ad olera cū caritate:
q̄z ad vitulū saginatū cū odio. Uir iracūdus C
ꝓuocat rixas: qui patiens est mitigat suscita
tas. Jter pigroꝝ quasi sepes spinarum: via iu s.10.a.
storum absq; offendiculo. Filius sapiens leti
ficat patrem. ⁊ stultus hō despicit matrē suaz
Stultitia gaudiū stulto: ⁊ vir prudens diri
git gressus suos. Dissipant cogitationes vbi
non est consiliuz: vbi vero sunt plures consi
liarii: cōfirmātur. Letatur hō in snia oris sui
⁊ sermo oportunus ē optimus. Semita vite
sup eruditū: vt declinet de inferno nouissimo
Domum supborum demoliet domin': ⁊ fir
mos faciet terminos vidue. Abhominatio dn̄i
cogitatiōes male: ⁊ purus smo pulcherrim'
firmabit ab eo. Cōturbat domum suam qui
sectat auaritiaz: qui aūt odit munera viuet.
Per miam ⁊ fidez purgant pctā. p timorez D

antē dn̄i declinat omnis a malo. Mēs iusti
meditabit obedientiam: os ipioꝝ redundat
malis. Lōge est dn̄s ab ipijs ⁊ orōnes iusto-
rū exaudiet. Lux oculoꝝ letificat aiaꝫ: fama
bona ipinguat ossa. Auris q̄ audit increpa-
tiones vite in medio sapientum cōmorabit
Qui abijcit disciplinā: despicit aiam suā q̄ āt
acq̄escit īcrepationib⁹ possessor ē cordis. Ti-
mor dn̄i disciplina sapiētie: ⁊ gloriam ꝑcedit
humilitas. XVI
A H Ominis ē aium ꝑpare: ⁊ dn̄i guber
nare linguā. Oēs vie hoium patent
oculis ei⁹ spirituū ponderator est dn̄s. Re-
uela dn̄o opa tua ⁊ dirigent cogitatiōes tue
Uniuersa ꝓp semetipm operatus ē dn̄s ipiū
quoqꝫ ad diē malū. Abhominatio dn̄i ē ois
arrogans ēt si man⁹ ad manū fuerit nō est
inocēs. Initiū bone vie facere iusticiā: accep
ta ē apud deū magisq̄ꝫ imolare hostias. Mi
sericordia ⁊ v̓itate redimit iniq̄tas: ⁊ i timore
dn̄i declinat a malo. Cū placuerint dn̄o vie
B hois inimicos q̄ꝫ eius ꝯuertet ad pacē. Me
lius ē parū cū iusticia: q̄ꝫ multi fruct⁹ cū ini-
q̄tate. Cor hois disponit viā suā sed dn̄i ē di
rigere gressus ei⁹. Diuinatio in labijs regis
in iudicio nō errabit os eius. Pondus ⁊ sta
tera iudicia dn̄i sunt ⁊ opa eius oēs lapides
seculi. Abhominabiles regi q̄ agūt ipie: qm̄
iusticia firmat soliū. Uoluntas regum labia
iusta: qui recta loq̄tur diligetur. Indignatio
regis nūcij mortis: ⁊ vir sapiens placabit eā
In hilaritate vultus regis vita ⁊ clementia
eius quasi hymber serotinus. Posside sapiē
tiam: qr auro melior est: ⁊ acquire prudentiā
C qr preciosior ē argēto. Semita iustorum de-
clinat mala: custos anime sue seruat vitam
suam. Cōtritionem ꝑcedit superbia: ⁊ an̄ rui
nā exaltabit spūs. Melius ē humiliari cum
mitibus: q̄ꝫ diuidere spolia cū superbis. Eru
ditus in v̓bo reperiet bona: ⁊ qui sperat i do
mino btūs est. Qui sapiēs ē corde: appella-
bitur prudēs: ⁊ qui dulcis eloquio maiora
reperiet. Fons vite eruditio possidentis: do-
ctrina stultoꝝ fatuitas. Cor sapiētis erudiet
os eius: ⁊ labijs ei⁹ addet grām Fau⁹ mellis
s.14.b D cōposita v̓ba. Dulcedo aie sanitas ossiū. Est
via q̄ videt hoi r̄cta: ⁊ nouissima ei⁹ ducūt ad
mortē. Aia laborātis laborat sibi: qr cōpulit
eū os suū. Uir isipiēs fodit malū: ⁊ in labijs
ei⁹ ignis ardescit. Hō ꝑuersus suscitat lites ⁊
v̓bosus separat ꝑncipes. Uir iniquus lactat
amicū suū: ⁊ ducit eū ꝑ viā nō bonā. Qui at-
tonitis oculis cogitat praua: mordens labia
sua ꝑficiet malū. Corona dignitatis senectus
que in vijs iustitie reperietur. Melior est pa

tiens viro forti ⁊ q̄ dn̄at aio suo expugnato-
re vrbiū. Sortes mittunt in sinū: sed a domi
no temperantur XVII
M Elior ē bucella sicca cum gaudio q̄ꝫ A
dom⁹ plena victimis cū iurgio. Ser Ecci.10.d.
uus sapiēs dn̄abit stultis filijs: ⁊ inter fratres
hereditatē diuidet. Sicut igne ꝓbat argen-
tum ⁊ auꝝ camino: ita corda ꝓbat dn̄s. Ma
lus obedit lingue inique: ⁊ fallax obtēperat
labijs mēdacibus. Qui despicit pauperē ex Job.31.c.
probrat factori eius: ⁊ qui in ruina letatur al s.24.c.
terius: non erit impunitus. Corona senuꝫ fi-
lij filioꝝ: ⁊ glīa filioꝝ patres eoꝝ. Non decēt B
stultū verba cōposita: nec ꝑncipem labiū mē
tiens. Gemma gratissima expectatio presto
lantis: quocunqꝫ se vertit prudenter intelli-
git. Qui celat delictum querit amicitias: q̄ al
tero sermone repetit sepat federatos. Plus
ꝓficit correctio apud prudentem q̄ꝫ centum
plage apud stultum. Semꝑ iurgia q̄rit ma-
lus: angelus aūt crudelis mittet ꝯtra eū. Ex-
pedit magis vrse occurrere raptis fetibus:
q̄ꝫ fatuo ꝯfidēti sibi i stultitia sua. Qui reddit
mala ꝓ bonis: nō recedet malū de domo ei⁹
Qui dimittit aquā caput est iurgioꝝ: ⁊ anq̄ꝫ C
patiat ꝯtumeliā iudiciū deserit. Et qui iustifi Esa.5.c.
cat impiū ⁊ qui cōdemnat iustum: abomina
bilis ē vterqꝫ apud deū. Quid ꝓdest stulto
habere diuitias: cū sapientiā emere nō pos-
sit: Qui altam facit: domū suā q̄rit ruinā: ⁊ q̄
euitat discere incidet in malū. Omni tpe di-
ligit q̄ amicus ē: ⁊ frater i angustijs cōproba
tur. Stult⁹ hō plaudet manib⁹ suis: cū spo- s.6.a
ponderit ꝓ amico suo. Qui meditat discor-
dias diligit rixas: ⁊ qui exaltat os suum q̄rit
ruinā. Qui ꝑuersi cordis est nō inueniet bo
num: ⁊ qui vertit linguā incidet i malū. Na D
tus ē stultus in ignominiā suā: sꝫ nec pater i
fatuo letabit. Aius gaudēs etatē floridā fa- .s.15.b.
cit: spūs tristis exiccat ossa. Munera de sinu
ipius accipit: vt ꝑuertat semitas iudicij. In Eccs.8.a.
facie prudentis lucet sapiētia: oculi stultoꝝ
i finibus t̄re. Ira p̄ris: filius stultus: ⁊ dolor
matris qui genuit eū. Nō est bonū dānū ifer
re iusto: nec ꝑcutere ꝑncipeꝫ q̄ recta iudicat
Qui moderat s̄mones suos doct⁹ ⁊ prudēs
ē: ⁊ ꝑciosi spūs vir eruditus. Stultus quoqꝫ
si tacuerit sapiēs reputabit: ⁊ si cōpresserit la
bia sua itelligēs. XVIII
O Ccasiōes q̄rit q̄ vult recedere ab ami A
co oi tempore erit exprobrabil'. Nō
recipit stult⁹ v̓ba prudētie: nisi ea di
xeris q̄ v̓sant i corde ei⁹. Impi⁹ cū i ꝓfundū
venerit peccōꝝ ꝯtēnit: sed seq̄tur eū ignomi-
nia: ⁊ opprobriū. Aqua ꝓfūda v̓ba ex ore vi

.24.c. ri: ꝛ torrens redundás fõs sapie. Accipe pso
nam impij i iudicio nõ ē bonũ: vt declines a
veritate iudicij. Labia stulti miscēt se rixis:
B ꝛ os ei⁹ iurgia prouocat. Os stlti ꝯtritio ei⁹
ꝛ labia ipsius ruina aie eius. Verba biliguis
quasi simplicia: ꝛ ipsa pueniũt vsqꝫ ad intrio
ra ventris. Pigrũ deijcit timor: aie át effemi
natorum esurient. Qui moll' ꝛ dissolut⁹ ē in
opere suo: frf ē sua opa dissipantis. Turris for
tissima nomen dñi: ad ipsam currit iustus ꝛ
.10.b exaltabitur. Substátia diuitis vrbs roboris
eius ꝛ quasi mur⁹ valid⁹ circũdás eũ. Ante
C qꝫ ꝯteratr exaltatr cor hoīs: ꝛ ãteqꝫ glificetr hũ
.11.a. miliatur. Qui pri⁹ rñdet qꝫ audiat stltũ se eē
demonstrat ꝛ ꝯfusione dignũ. Spũs viri su
stentat inbecillitatē suá: spm vo ad irascen
dum facilem qs poterit sustinere: Cor prudē
tis possidebit sciam: ꝛ auris sapiētũ q̃rit doc
trinam. Donũ hoīs dilatat viá eius: ꝛ añ pri
cipes spatium ei facit. Iust⁹ prior est accusator
sui: venit amicus ei⁹ ꝛ inuestigabit eũ. Cõtra
dictiones cõprimit sors: ꝛ inter potentes qꝫ
diiudicat. Frater qui adiuuatr a fratre q̃si ciui
tas firma ꝛ iudicia quasi vectes vrbium. De
D fructu oris viri replebitr ventr ei⁹: ꝛ genimina
labiorꝫ ipsi⁹ saturabũt eũ. Mors ꝛ vita i ma
nibus lingue: qui diligũt eam cõedent fruct⁹
eius. Qui iuenit mulierē boná iuenit bonũ
ꝛ hauriet iocunditatē a dño. Qui expellit
mulierem boná expellit bonum: q̃ aũt tenet
adulterá stlt⁹ ē ꝛ isipiens. Cũ obsecrationib⁹
loquitur pauper: ꝛ diues effabitur rigide.
Vir amicabilis ad societatem: magis ami
cus erit quam frater. XIX.

.28.a. Melior est pauper q̃ ambulat i simpli
citate sua: qꝫ diues torquens labia
sua ꝛ isipiēs. Ubi ñ est scia aie ñ ē bo
num. ꝛ q̃ festin⁹ ē pedibus offēdet. Stulticia
hoīs supplãtat gressus eius. ꝛ ꝯ deum feruet
aīo suo. Diuitie addunt amicos plurimos. a
paupere át ꝛ hi quos habuit sepátr: Testis fal
sus non erit ipunit⁹: ꝛ q̃ mendacia loquitr ñ
effugiet. Multi colunt personam potētis: ꝛ
amici sunt dona tribuentis. Frēs hoīs paupe
ris oderunt eũ: isuper ꝛ amici pcul recessert
B ab eo. Qui tm̃ verba sectatur nihil habebit:
qui át possessor ē mentis diligit aiaꝫ suá ꝛ cu
stos prudentie inueniet bona. Falsus testis
non erit ipunit⁹. ꝛ q̃ loquitr mēdacia peribit
Non decent stultũ delitie. nec seruum dñari
principibus. Doctrina viri p patiētiá noscitr
ꝛ gloria ei⁹ ē iniqua ptergredi. Sicut fremit⁹
leonis: ita ꝛ regis ira: ꝛ sicut ros sup herbam
j.27.c ita ꝛ hilaritas eius. Dolor pris filius stultus
ꝛ tecta iugiter pstillátia litigiosa mlier. Do
mus ꝛ diuitie datr a parentib⁹: a dño aũt p
prie vxor prudens. Pigredo imittit sopo C
rem. ꝛ anima dissoluta esuriet. Qui custodit
mandatum custodit aiaꝫ suá: q̃ aũt negligit
viam suá mortificabitr. Feneratr dño qui mi
seretur paupis: ꝛ vicissitudinē suam reddet
ei. Erudi filium tuuꝫ ꝛ ne despes: ad iterfectio
nem át eius ne ponas animá tuá. Qui n. ipa
tiens est sustinebit dãnũ: ꝛ cũ rapuerit: aliud
apponet: Audi ꝯsilium ꝛ suscipe disciplinaꝫ:
vt sis sapiens in nouissimis tuis. Multe co
gitationes in corde viri: volũtas át dñi i eter
num permanebit. Homo idigēs misericors
est ꝛ melior ē paup iust⁹ q̃ vir mendax. Ti D
mor dñi ad vitá: ꝛ in plenitudine ꝯmorabitr
absqꝫ visitatione pessimi. Abscõdit piger ma j.26.c.
num suam sub ascella: nec ad os suum appli
cat eam. Pestilēte flagellato: stultus sapiēti
or erit: si át corripueris sapiētē itelliget sapiē
tiam. Qui affligit prem ꝛ fugit matrē: igno
miniosus erit ꝛ infelix. Non cesses audire fi
li doctrinam: nec ignores smones sciētie. Te
stis iniqu⁹ deridet iudiciũ: ꝛ os ipiorum de
uorat iniquitatē: Parata st derisoribus iudi
cia: ꝛ mallei percutientes stultorũ corporib⁹

Luxuriosa res vinum. ꝛ tu XX A
multuosa ebrietas. Quicunqꝫ his ð
lectatur: nõ erit sapiēs: Sicut rugit⁹
leonis ita ꝛ terror regis qui puocat eũ pec
cat in aiaꝫ suá. Honor ē hoī q̃ separat se a ꝯtēti
onibus: oēs át stulti miscentur ꝯtumelijs. Pro
pter frigus piger arare noluit: mendicabit
ergo estate ꝛ nõ dabitr illi. Sicut aq̃ pfunda
sic consiliũ i corde viri: sꝫ hõ sapiens exauriet
illud. Multi hoīes misericordes vocantur
vir át fidelem qs inueniet: Iustus q̃ ãbulat B
in simplicitate sua: beatos p⁹ se filios reliq̃t
Rex qui sedet in solio iudicij: dissipat oē ma
lum intuitu suo. Quis põt dicere mũdũ ē cor j.Iob.1.d.
meum: pur⁹ sũ a pccõ: Pondus ꝛ põd⁹: mē j.eo.
sura ꝛ mensura: vtrũqꝫ abomiabile est apud
deum. Ex studijs suis intelligitr puer: si mun
da ꝛ recta sint opa ei⁹. Aurē audiētē ꝛ ocu
lum vidētē: dñs fecit vtrunqꝫ. Noli diligere
sõnũ: ne te egestas opprimat. Aperi oculos
tuos ꝛ saturare panib⁹. Malũ ē malum est C
dicit oīs emptor. ꝛ cũ recesserit tunc gliabitr
Est aurum ꝛ multitudo gēmaꝝ: vas át pcio
sum labia scie. Tolle vestimētũ ei⁹ q̃ fideius j.27.b.
sor extitit alieni. ꝛ pro extraneis aufer pign⁹
ab eo. Suauis est homini panis mendacij: ꝛ
postea iplebitur os ei⁹ calculo. Cogitatiões
ꝯsilij roborantr ꝛ gubernaclis tractanda sunt
bella. Ei q̃ reuelat mysteria. ꝛ ambulat frau
dulēter. ꝛ dilatat labia sua: ne commiscearis

Exo.21.b. Qui maledicit pr̄i suo ⁊ mr̄i extinguetur lu
Le.20.b. mē eiꝰ in mediis tenebris. Hereditas ad quā
festinatur i pricipio i nouissimo benedictiōe
Ro.12.d. carebit. Ne dicas reddam malū ꝓ malo: ex
D pecta dn̄z ⁊ liberabit te. Abominatio ē apꝺ
s.eo. deum pondꝰ ⁊ pōdꝰ statera dolosa n̄ est bo
na. A dn̄o diriguntur gressus viri: q̄s āt ho
minum intelligere pōt viā suā: Ruina ē hoī
deuotare sācos. ⁊ pꝰ vota retractare. Dissi
i.Re.15.c pat impios rex sapiens. ⁊ incuruat s̄r eos for
nicem. Lucerna dn̄i spiraculū hoīs: q̄ inuesti
gat oīa secreta ventris. Misericordia ⁊ ve
ritas custodiunt regem. ⁊ roborat̄ clementia
thronus eius. Exultatio iuuenum fortitudo
eorum. ⁊ dignitas senum canicies. Liuor
vulneris absterget mala: ⁊ plage in obsecra
tionibus ventris.

XXI

A Icut diuisiones aquaꝝ. ita cor regis
i manu dn̄i: quocūq; voluerit iclina
bit illud. Oīa via viri recta sibi vi
detur: appendit aūt corda dn̄s. Facere mise
cordiam ⁊ iudiciū magis placet dn̄o q̄̄ victi
me. Exaltatio oculoꝝ est dilatatio cordis: lu
cerna impiorū pcc̄m. Cogitatiōes robusti sp̄
in abundantia: oīs autē piger in egestate est
Qui congregat thesauros lingua mendacii
vanus ⁊ excors est. ⁊ ipiguet̄ ad laq̄os mor
B tis. Rapine impiorum detrahent eos: q̄a no
luerūt facere iudiciū. Peruersa via viri alie
na est a deo: q̄ aūt mundus est rectū opꝰ eiꝰ
P.25.d. Melius est sedere in angulo domatis: q̄̄ cū
muliere litigiosa ⁊ i domo coī. Aīa impii d̄si
derat malum: nō miserebit̄ ꝓximo suo. Mul
ctato pestilente sapientior erit puulus. ⁊ si se
ctetur sapiētē sumet sciam. Excogitat iustus
de domo impii: vt detrahat impios a malo.
Qui obturat aurem suaz ad clamorē paupe
ris: ⁊ ipse clamabit ⁊ n̄ exaudietur. Munus
absconditum extiguit iras. ⁊ donū i sinu indi
C gnationem maximā. Gaudiuz iusto ē facere
iudicium. ⁊ pauor operantibꝰ iniq̄tatē. Uir
q̄ errauerit i via doctrine: i cetu gigātiū ꝯmo
rabitur. Qui diligit epulas in egestate erit:
qui amat vinū ⁊ pinguia n̄ ditabitur. Pro iu
Ecci.25.c. sto dabitur impiꝰ ⁊ ꝓ recto iniquꝰ. Melius
est habitar̄ in t̄ra d̄serta: q̄̄ cū muliere rixosa
⁊ iracūda. Thesaurus desiderabilis ⁊ oleuz
in habitaculo iusti: ⁊ imprudens homo dissi
pabit illud. Qui sequitur iusticiam ⁊ miseri
cordiam: inueniet vitam iusticiā ⁊ gl'iam. Ciui
tatem fortium ascendit sapiēs: destruxitq; ro
S.13.a. D bur fiducie eius. Qui custodit os suū ⁊ lin
guam suā: custodit ab angustiis aīaz suā. Su
perbꝰ ⁊ arrogans vocat̄ indoctus: q̄ i ira ope
ratur supbiā. Desideria occidūt pigrū. nolue
runt .n. quicq̄̄ manꝰ eiꝰ operari. Tota die cō
cupiscit ⁊ desiderat: q̄ āt iustus est tribuet ⁊
non cessabit. Hostie impiorum abomiabiles S.15.b
q̄ offerunt̄ ex scelere. Testis mēdax pibit: vir
obediens loquet̄ victoriā. Uir ipius ꝓcaci
ter obfirmat vultū suum: qui aūt rectꝰ est cor
rigit viā suā. Nō ē sapia: nō ē prudentia: nō
est cōsiliū ꝯ dn̄m. Equꝰ parat̄ ad diem bel
li: dn̄s autē salutē tribuit.

XXII

Melius ē nomē bonū q̄̄ diuitie multe A
super argentū .n. ⁊ aurū gr̄a bōa. Di Eccs.7.a.
ues ⁊ pauper obuiauerūt sibi: vtriusq;
q; operator est dn̄s. Callidꝰ videt malū. ⁊ ab
scondit se: innocens ptrāsiit ⁊ afflictꝰ ē dāno
Finis modestie timor dn̄i: diuitie ⁊ gloria
⁊ vita. Arma ⁊ gladii in via superbi: custos
āt anime sue longe r̄cedit ab eis. Prouerbiū
est: adolescens iuxta viā suā etiaz cū senuerit
non recedet ab ea. Diues paupibꝰ impat: ⁊ B
qui accipit mutuum seruꝰ ē feneratīs. Qui se
minat iniq̄tatem metet mala: ⁊ v̄ga ire sue Ecci.31.c.
ꝯsummabitur. Qui ꝓnus ē ad misericordiā
benedicet̄: d̄ panibꝰ .n. suis dedit paupi. Ui
ctoriam ⁊ honorē acq̄ret q̄ dat mūera: aīam
āt auferet accipiētiū. Eiice d̄risorem ⁊ exibit
cum eo iurgiū: cessabūtq; cause ⁊ cōtumelie
Qui diligit cordis munditiā: pp̄ grām labi
orū suorum hēbit amicū regē. Oculi dn̄i cu
stodiunt sciam. ⁊ supplantant̄ verba iīq̄. Di
cit piger: leo ē foris i medio platearum occi
dēdus sum. Fouea ꝓfunda os aliene: cui ira Pr23.c
tus ē dn̄s icidet i eā. Stultitia colligata est C
i corde pueri: ⁊ v̄ga discipline fugabit eam.
Qui calūniat̄ pauperē vt augeat diuitias su
as: dabit ipse ditiori ⁊ egebit. Fili mi iclia au
rem tuā: ⁊ audi verba sapientiū. Appone āt
cor ad doctrinam meā q̄ pulchra erit tibi cū
seruaueris eā i ventre tuo. Et redundabit in
labiis tuis: vt sit in dn̄o fiducia tua. Unde ⁊
ostendam eam tibi hodie. Ecce descripsi eaz
tibi tripliciter in cogitationibus: ⁊ scia vt ōn̄
derem tibi firmitatem ⁊ eloq̄a veritatis: res
pondere ex eis illis: q̄ miserunt te. Nō faci D
as violentiā paupi q̄r pauper est neq; ꝯteras
egenū i porta: q̄r iudicabit dn̄s cām eius: et
ꝯfiget eos q̄ cōfixerunt aīam eius. Noli esse
amicꝰ hoī iracūdo: neq; ambules cū viro fu
rioso: ne forte discas semitas eiꝰ. ⁊ sumas scā
dalū aīe tue. Noli cū de his q̄ defigūt manus
suas: ⁊ q̄ vades se offerunt ꝓ debitis: si .n. non
hz vn̄ restituat q̄d cause ē vt tollas opimētū
d̄ cubili tuo. Ne transgrediaris t̄minos anti
quos q̄s posuerūt pr̄es tui. Uidisti virū ve
locē i ope suo corā regibus stabit: nec erit añ
ignobiles.

XXIII

A Q Uando ſederis vt comedas cũ pn
cipe diligenter attẽde que ſũt appo
ſita ante faciem tuam: ⁊ ſtatue cul-
trum in gutture tuo: ſi tamẽ habes in pote-
ſtate animam tuam. Ne deſideres de cibis
eius: in quo eſt panis mẽdacij. Noli labora
re vt diteris: ſed prudentie tue pone moduꝫ.
Ne erigas oculos tuos ad opes quas nõ po
tes habere: qꝛ faciẽt ſibi pẽnas quaſi aqͥle: ⁊
volabũt in celũ. Ne comedas cũ hoie inui-
do: ⁊ ne deſideres cibos eius: qm̃ in ſimilitu
dinẽ arioli ⁊ cõiectoris eſtimat qđ ignorat.
B Comede ⁊ bibe dicet tibi: ⁊ mens eius nõ eſt
tecũ. Cibos quos comederas euomes: ⁊ per
des pulchros ſermones tuos. In auribꝰ inſi
pientium ne loquaris: qꝛ deſpicient doctri-
nam eloquij tui. Ne attingas paruuloꝝ ter-
minos: ⁊ agꝛ pupilloꝝ ne introeas. Propin
quus.n. illoꝝ fortis eſt: ⁊ ipſe iudicabit ꝯtra
te cauſã illoꝝ. Ingrediatur ad doctrinaꝫ cor
13.d tuum: ⁊ aures tue ad verba ſcie. Noli ſubtra
.30.a. here a puero diſciplinã: ſi enim percuſſeris
eum virga: non morietur. Tu virga percuti-
es eum: ⁊ aiam eius de inferno liberabis. Fi
li mi ſi ſapiens fuerit animꝰ tuꝰ gaudebit te
cum cor meũ: ⁊ exultabũt renes mei cũ locu
ta fuerit recta labia tua. Nõ emulet cor tuuꝫ
peccatores: ſꝫ i timore dñi eſto tota die: qꝛ ha
bebis ſpẽ in nouiſſimo: ⁊ ẽſtolatio tua nõ au
C feret. Audi fili mi ⁊ eſto ſapiẽs: ⁊ dirige i via
aium tuũ. Noli eſſe in ꝯuiuijs potatoruꝫ: nec
in cõmeſſationibus eoꝝ qui carnes ad veſcẽ
dum ꝯferũt: qꝛ vacantes potibꝰ ⁊ dãtes ſym
bola conſument: ⁊ veſtiet pãnis dormitatio.
Audi patrem tuũ q̇ genuit te: ⁊ ne contẽnas
cũ ſenuerit mater tua. Ueritatem eme ⁊ noli
vendere ſapientiam ⁊ doctrinam ⁊ itelligẽ-
tiã. Exultat gaudio pr̃ iuſti: q̇ ſapientẽ genu
it letabit in eo. Gaudeat pr̃ tuus ⁊ mr̃ tua: ⁊
exultet qui genuit te. Prebe fili mi cor tuuꝫ
mihi: ⁊ oculi tui vias meas cuſtodiant. Fo-
uea.n. ꝓfunda eſt meretrix: ⁊ puteus angu-
ſtus aliena. Inſidiat in via q̃ſi latro: ⁊ quos
22.b. incautos inuenerit iterficiet. Cui ve: cuiꝰ pr̃i
ve: cui rixe: cui fouee: cui ſine cã vulnera: cui
ſuffoſio oculoꝝ? Nõne his q̇ cõmorãtur i vi-
D no ⁊ ſtudẽt calicibꝰ epotãdis? Ne intuearis
vinũ qñ flaueſcit: cũ ſplenduerit in vitro co-
lor eius. Ingredit blãde ⁊ in nouiſſimo mor
debit vt coluber: ⁊ ſicut regulus venena dif
fundet: oculi tui videbũt extraneos: ⁊ cor tu
um loquet peruerſa. Et eris ſicut dormiens
in medio mari ⁊ q̃ſi ſopitꝰ gubernator a miſ
ſo clauo: ⁊ dices. Uerberauerũt me ſꝫ nõ do-
lui: traxerũt me ⁊ ego nõ ſenſi. Qñ euigila-
bo: ⁊ rurſus vina repetã.

XXIIII

A N E emuleris viros malos nec deſide-
res eẽ cũ eis: qꝛ rapinas meditat mẽs
eoꝝ ⁊ fraudes labia eoꝝ loquuntur.
Sapiẽtia edificabit domꝰ: ⁊ prudentia robo
rabit. In doctrina replebunt cellaria: vniuer
ſa ſubſtãtia ꝓcioſa ⁊ pulcherrima. Uir ſapi-
ens fortis ẽ: vir doctus robuſtus ⁊ validus:
qꝛ cũ diſpoſitione initur bellũ: ⁊ erit ſalꝰ vbi ꝓ.11.b.
multa ꝯſilia ſũt. Excelſa ſtulto ſapiẽtia i por
ta nõ aperiet os ſuũ. Qui cogitat mala face-
re ſtultus vocabit. Cogitatio ſtulti peccatuꝫ
ẽ: ⁊ abhominatio hoium detractor. Si de-
ſperaueris lapſus i die anguſtie: iminuetur
fortitudo tua. Erue eos q̇ ducuntur ad mor B
tem ⁊ q̇ trahuntur ad interitum liberare ne Pſ.81.
ceſſes. Si dixeris vires non ſuppetunt q̇ iſpe
ctior eſt cordis ipſe itelligit ⁊ ſeruatoreꝫ aie
tue nihil fallit: reddetq; hoi iuxta opera ſua
Comede fili mel qꝛ bonum eſt: ⁊ fauum dul
ciſſimum gutturi tuo. Sic ⁊ doctrina ſapien
tie aie tue: quam cum iueneris habebis i no-
uiſſimis ſpem: ⁊ ſpes tua non peribit. Ne iſi
dieris ⁊ queras ipietatem i domo iuſti neq;
vaſtes requiem eius. Septies eni i die cadet iu
ſtus ⁊ reſurget: ipij aũt corruẽt i malũ. Cũ ce C
ciderit inimicus tuus ne gaudeas ⁊ i ruina 5.17.a
eiꝰ ne exultet cor tuuꝫ: ne forte videat dñs ⁊
diſpliceat ei: ⁊ auferat ab eo irã ſuã. Ne cõtẽ
das cũ peſſimis: nec emuleris ipios: qꝛ nõ ha
bẽt futuroꝝ ſpẽ mali: ⁊ lucerna ipioꝝ extin-
guet. Time dñm fili mi ⁊ regẽ ⁊ cũ detracto Job..21.b.
ribus nõ cõmiſcearis. Qm̃ repẽte ꝯſurget ꝑ
ditio eorum: ⁊ ruinam vtriuſq; quis nouit.
Hec quoq; ſapientibus. Cognoſcere perſo-
nam i iudicio nõ eſt bonum. Qui dicũt ipio 5.18.b.
iuſtꝰ es: maledicẽt eis populi: ⁊ deteſtabunt
eos tribus. Qui arguũt eũ laudabunt ⁊ ſup
eos veniet bñdictio. Labia deoſculabit: q̇ re D
cta vba rñdet. Prepara foris opus tuũ ⁊ di
ligenter exerce agꝝ tuũ: ⁊ poſtea edifices do
mũ tuã. Ne ſcis teſtis fruſtra ꝯtra ꝓximum
tuũ nec lactes quenq; labijs tuis. Ne dicas
quomodo fecit mihi ſic faciam ei: ⁊ reddam
vnicuiq; ſm opus ſuum. Per agruꝫ hois pi
gri tranſiui: ⁊ per vineam viri ſtulti. Et ecce
totum repleuerant vrtice: ⁊ operuerant ſup
ficiẽ eiꝰ ſpie: ⁊ maceria lapidũ deſtructe erat
Qđ cũ vidiſſẽ poſui i corde meo: ⁊ exẽplo di
dici diſcipliam. Uſq; quo piger dormies: vſ 5.6.b.
q; quo de ſõno ꝯſurges? Parum iqnam dor
mies: modicũ dormitabis: paurillũ manꝰ cõ
ſeres: vt q̇eſcas ⁊ vẽiat tibi q̃ſi curſor egeſtas
tua ⁊ mẽdicitas q̃ſi vir armatꝰ.

XXV

A H E q̃ꝫ parabole ſalomõis: q̃s

translulerunt viri ezechie regis iuda. Glia
dei est celare verbum: ⁊ glia regū inuestiga-
re sermonē. Celū sursum ⁊ terra deorsum: ⁊
cor regum inscrutabile. Aufer rubiginē de
argēto: ⁊ egredietur vas purissimum. Aufer
impietatē de vultu regis: ⁊ firmabitur iusti-
cia thronus eius. Ne gloriosus appareas co-
ram rege: ⁊ in loco magnorum ne steteris.
Luce.14.b. Melius est.n. vt dicatur tibi ascende huc q̄
vt humilieris coram principe. Que viderūt
oculi tui ne proferas i iurgio cito ne postea
emendare non possis cū dehonestaueris ami-
cum tuum. Causam tuam tracta cum ami-
B co tuo ⁊ secretū extraneo ne reueles: ne for-
te insultet tibi cum audierit: ⁊ exprobrare nō
cesset. Gratia ⁊ amicitia liberāt q̄s tibi s̄ua:
ne exprobrabilis fias mala aurea in lectis ar-
genteis: q̄ loquit̄ v̄bum in tp̄e suo. Inauris
aurea ⁊ margarita fulgens q̄ arguit sapien-
tē ⁊ aurē obedientē. Sicut frigus niuis i die
messis: ita legatus fidelis ei qui misit eū aiaꝫ
ipsius requiescere facit. Nubes ⁊ vent⁹ ⁊ plu-
uie nō sequētes: vir gloriosus ⁊ ꝓmissa non
s.15.a. ꝯplens. Patientia lenietur pricipes ⁊ ligua
C mollis ꝯfringet duritiā. Mel inuenisti cōe-
de quod sufficit tibi ne forte satiat⁹ euomas
illud. Subtrahe pedē tuum de domo ꝓxi-
mi tui: nequā satiatus oderit te. Iaculū ⁊ gla-
dius ⁊ sagitta acuta: hō q̄ loquit̄ ꝯ ꝓximum
suū falsum testimonium. Dens putridus ⁊
pes lassus qui sperat sup infideli in die āgu-
stie ⁊ amittit palliū in die frigoris. Acetū in
vitro: qui cantat carmina cordi pessimo. Si-
cut tinea vestimento ⁊ v̄mis ligno ita tristi-
Ro.12.d. cia viri nocet cordi. Si esurierit inimic⁹ tuus
ciba illū si sitit da ei aq̄ bibere: prunas.n. cō-
gregabis sup caput eius: ⁊ dn̄s reddet tibi.
D Uentus aquilo dissipat pluuias: ⁊ facies tri-
s.21.b stis linguam detrahentē. Melius est sedere
i angulo domatis: q̄ cū muliere litigiosa ⁊ i
domo coī. Aqua frigida aie sitienti ⁊ nunci⁹
bonus de terra longinqua. Fons turbat⁹ pe-
de ⁊ vena corrupta iustus cadens coram im-
pio. Sicut qui mel multum comedit non est
Ecci.3.c. ei bonū sic q̄ scrutator ē maiestat̄ opprimet̄ a
glia. Sicut vrbs patens ⁊ absq̄ muroꝝ am-
bitu ita vir qui nō pōt in loquēdo cohibere
spiritum suum.

XXVI

Quomō nix i estate: ⁊ pluuie i messe:
A sic indecēs ē stulto glia. Sicut auis
ad alta trāsuolans. ⁊ passer quolibꝫ
vadēs: sic maledictū frustra prolatū in quē-
piam supueniet. Flagellū equo. ⁊ cham⁹ asi-
no ⁊ virga in dorso imprudentiū. Ne rn̄de-
as stulto iuxta stulticiā suam: ne efficiaris ei
similis. Rn̄de stulto iuxta stulticiam suam:
ne sibi sapiens esse videatur. Claudus pedi-
bus ⁊ iniquitatem bibens: qui mittit verba ꝑ
nuncium stultum. Quomodo pulchras fru- B
stra habet claudus tibias: sic indecēs ē i ore
stultoꝝ parabola. Sicut qui mittit lapidem
i aceruū mercurij: ita q̄ tribuit insipienti ho-
norem. Quomō si spina nascat̄ i manu temu-
lenti sic parabola i ore stultoꝝ. Iudicium de-
terminat causas: ⁊ q̄ iponit stulto silentium
iras mitigat. Sicut canis q̄ r̄uertit̄ ad vomi- I.Pe.2.d
tū suū sic iprudēs q̄ iterat stultitiā suam. Ui-
disti hoiem sapientē sibi videri: magis illo
spē habebit insipiens. Dicit piger leo est in
via ⁊ leena in itinerib⁹. Sicut ostium vertit̄
i cardie suo ita piger i lectulo suo. Abscōdit C
piger man⁹ sub ascella sua: ⁊ laborat si ad os s.19.d.
suū eas ꝯuerterit. Sapientior sibi stultus vi-
det̄: septem viris loquentib⁹ snias. Sicut qui
apprehēdit auribus canē: sic qui transit ⁊ i-
patiens ꝯmiscet̄ rixe alterius. Sicut noxi⁹ ē
q̄ mittit sagittas ⁊ lāceas i mortem: ita vir q̄
fraudulēter nocet amico suo: ⁊ cū fuerit dep-
hensus dicet: ludēs feci. Cū defecerint ligna Ecci.28.b.
extinguetur ignis ⁊ susurrone subtracto iur-
gia cōquiescunt. Sicut carbones ad prunas ⁊
ligna ad ignē: sic hō iracūdus suscitat rixas.
Uerba susurronis q̄si simplicia ⁊ ipsa perue-
niūt ad itima cordis. Quō si argēto sordido D
ornare velis vas fictile: sic labia tumētia cū
pessimo corde sociata. Labijs suis itelligit̄
inimicus cū corde tractauerit dolos. Quan-
do submiserit vocē suā ne credideris ei: qm̄
septem neq̄tie sūt i corde illius. Qui opit odi-
um fraudulēter: reuelabit̄ malitia ei⁹ i con-
cilio. Qui fodit foueam icidet i eam: ⁊ q̄ vol- Eccs.10.b
uit lapidē reuertet̄ ad eum. Ligua fallax nō Ecci.27.d
amat veritatē ⁊ os lubricū operat̄ ruinas.

XXVII

Ne glorieris i crastinū
ignorās q̄d supuentura pariat dies. A
Laudet te alien⁹: ⁊ nō os tuū: extra-
ne⁹ ⁊ nō labia tua. Graue est saxū ⁊ onerosa Ecci.22.b
arena: sꝫ ira stulti vtroq̄ grauior. Ira non hꝫ
misericordiā nec errūpēs furor ⁊ ipetum cō-
citati spūs ferre q̄s poterit. Melior est mani-
festa correctio: q̄ amor abscondit⁹. Meliora
sūt vulnera diligētis: q̄ fraudulentia oscula
odientis. Aia saturata calcabit fauum ⁊ aia Job.6.b
esuriens etiam amarū pro dulci sumet. Sicut
auis transmigrans de nido suo: sic vir q̄ d̄re-
liquit locum suum. Unguento ⁊ varijs odo-
ribus delectatur cor ⁊ bonis amici consilijs B
aia dulcorat̄. Amicum tuum ⁊ amicū patris
tui ne dimiseris ⁊ domum fratris tui ne igre-
diaris in die afflictionis tue. Melior est vi-

cinus iuxta: q̄ȝ frater procul. Stude ſapiētie
fili mi ⁊ letifica cor meum: vt poſſis expro-
branti rn̄dere ſermonem. Aſtutus vidēs ma
lum abſconditus eſt: paruuli tranſeuntes ſu
ſ.20.c. ſtinuerunt diſpēdia. Tolle veſtimentum ei⁹
qui ſpopōdit ꝓ extraneo. ⁊ ꝓ alienis aufer
ei pignus. Qui bn̄dixit ꝓximo ſuo voce grādi
de nocte ꝯſurgens: maledicenti ſilis erit. Te
ſ.10.b cta perſtilantia i die frigoris ⁊ litigioſa mu
lier ꝯparantur. Qui retinet eā q̄ſi q̄ vētū tene-
at: ⁊ oleum dextere ſue euacuat. Ferrū ferro
exacuitur: ⁊ hō exacuit faciē amici ſui. Qui
ſeruat ficum comedet fruct⁹ ei⁹: ⁊ q̄ cuſtos ē
dn̄i ſui glorificabit. Quō i aquis reſplēdent
vultus ꝓſpicientiū: ſic corda hoīum manife
ſ.30.c ſta ſunt prudētib⁹. Infernus ⁊ pditio nūq̄ȝ
s.1.b. replētur: ſilr ⁊ oculi hominum inſatiabiles
.14.c. Quō probat in ꝯflatorio argētū ⁊ in fornace
aurum ſic ꝓbat hō ore laudātis. Cor iniq̄ in
B quirit mala: cor āt rectū inq̄rit ſciā. Si ꝯtu
deris ſtultum in pila q̄ſi tipſanas feriēte de-
ſuper pilo: n̄ auferet ab eo ſtultitia ei⁹. Dili
genter agnoſce vultū pecoris tui tuoſq̄ȝ gre
ges conſidera. Non hēbis iugit ptātē: ſȝ co
rona tribuetur tibi i generatiōe ⁊ gn̄ationē
Apta ſunt prata ⁊ apparuerūt herbe viren-
tes ⁊ collecta ſunt fena de mōtibus. Agni ſūt
ad veſtimentū tuū ⁊ hedi ad agri ꝑciū. Suf
ficiat tibi lac caprarū in cibos tuos ⁊ i neceſ
ſaria domus tue: ⁊ ad victum ancillis tuiſ

A Fugit impius nemine p XXVIII
ſequente: iuſt⁹ āt q̄ſi leo ꝯfidens abſq̄ȝ
terrore erit. Propt̄ pccā t̄re multi ꝑn
cipes eius: ⁊ pp hoīs ſapientiā ⁊ hor ſciam
q̄ dicuntur vita ducis longior erit. Vir paup
calumniās paupes: ſilis ē ymbri vehemē-
ti in quo parat fames. Qui derelinquūt le
gem laudant impiū: q̄ cuſtodiūt ſuccēdunt ꝯ
ſ.9.a eū. Viri mali n̄ cogitant iudiciū: q̄ aūt iq̄rūt
dn̄m aiaduertunt oia. Melior ē paup ambu
lans i ſimplicitate ſua q̄ȝ diues i prauis itine
B ribus. Qui cuſtodit legē fili⁹ ſapiens ē: q̄ āt
ꝯmeſſatores paſcit confundit patrem ſuum
Qui coaceruat diuitias vſuris ⁊ fenore libe
rali in pauperes congregat eas. Qui decli
nat aures ſuas ne audiat legem orō ei⁹ erit
execrabilis. Qui decipit iuſtos in via mala:
in interitu ſuo corruet: ⁊ ſimplices poſſide-
bunt bona eius. Sapiens ſibi videtur vir di
ues pauper aūt prudens ſcrutabitur eū. In
exultatione iuſtorum multa glīa ē: regnāti
bus impijs ruine hoīum. Qui abſcondit ſce
lera ſua n̄ dirigetur: q̄ aūt confeſſus fuerit ⁊
reliquerit ea miam ꝯſequet. Beatus hō qui
C ſemper eſt pauidus: q̄ vero mentis eſt dure

corruet in malum. Leo rugiēs ⁊ vrſus eſuri-
ens princeps ipi⁹ ſup ppl̄m pauperē. Dux i
digens prudentia multos opprimet p calū
niam: qui aūt odit auaritiam longi fiant di
es eius. Hoīem q̄ calūniatur aīe ſanguinem
ſi vſq̄ȝ ad lacū fugerit nemo ſuſtinet. Qui am ſ.10.b.
bulat ſimpliciter ſalu⁹ erit: q̄ puerſis gradit
vijs concidet ſemel. Qui opat terrā ſuam ſa ſ.12.b.
tiabitur panib⁹: q̄ aūt ſectat ociū replebitur
egeſtate. Vir fidelis multū laudabit: qui āt
feſtinat ditari: n̄ erit innocens. Qui cogno-
ſcit in iudicio faciem n̄ bn̄ facit: iſte ⁊ ꝓ bu-
cella panis deſerit veritatem. Vir q̄ feſtinat B
ditari ⁊ alijs inuidet: ignorat q̄ꝫ egeſtas ſu-
perueniet ei. Qui corripit hoīem: grām po
ſtea inueniet apud eum: magis q̄ȝ ille q̄ p lin
gue blandimenta decipit. Qui ſubtrahit alī
q̄d a p̄re ſuo vel a m̄re ⁊ dicit hoc n̄ eē pec
catum: pticeps homicide ē. Qui ſe iactat ⁊
dilatat: iurgia concitat: q̄ vō ſperat in dn̄o
ſaluabitur. Qui ꝯfidit i corde ſuo ſtultus eſt
q̄ āt gradit ſapient ipſe laudabitur. Qui dat
pauperi n̄ indigebit: q̄ deſpicit depcātē ſuſti
nebit pēuriam. Cū ſurrexerint impij abſcōdēt
hoīes: cum illi pierit multiplicabūtur iuſti

Uiro q̄ corripiētem dura XXIX A
ceruice cōtēnit: repentin⁹ ei ſuperue-
niet interit⁹: ⁊ eū ſanitas n̄ ſequetur
in multiplicatione iuſtorum letabit vulgus
cū impij ſūpſerint ꝑncipatum: gemet popu-
lus. Vir q̄ amat ſapiam letificat p̄rem ſuū q̄
aūt nutrit ſcortum pdet ſubſtātiā. Rex iuſt⁹ Luci.ſ.a
erigit terrā: vir auar⁹ deſtruet eā. Hō q̄ blā-
dis fictiſq̄ȝ ſermonibus loq̄t amico ſuo: re-
te expandit greſſib⁹ ei⁹. Peccātē virum ini
quum inuoluet laque⁹: ⁊ iuſtus laudabit atq̄ȝ
gaudebit. Nouit iuſt⁹ cām pauperū: impi⁹ i
gnorat ſciam. Hoīes peſtilentes diſſipant ci B
uitatem ſapientes vō auertūt furorem. Vir
ſapiens ſi cum ſtulto ꝯtēderit: ſiue iraſcatur
ſiue rideat: n̄ inueniet requiē. Viri ſanguinū
oderunt ſimplicem: iuſti āt querūt aiā eius
Totum ſpm̄ ſuū ꝓfert ſtult⁹: ſapiens differt
⁊ reſeruat in poſterū. Princeps q̄ libēt au-
dit verba mendacij: oēs miniſtros hȝ impi-
os. Pauper ⁊ creditor obuiauerūt ſibi: vtri
uſq̄ȝ illuminator ē dn̄s. Rex qui iudicat in
veritate pauperes: thronus eius in eternū C
firmabitur. Virga atq̄ȝ correctio tribuit ſa
piētiam: puer aūt qui dimittitur volūtati ſue
cōfudit matrem ſuam. In multiplicatione
impiorum multiplicabūt ſcelera: ⁊ iuſti rui
nas eorum videbunt. Erudi filium tuū ⁊ re
frigerabit te: ⁊ dabit delitias aīe tue: Cū pphē
tia defecerit diſſipabitur ppl̄us. q̄ vō cuſto

dit legem beatꝰ eſt. Seruus verbis non pōt
erudiri: quia qḋ dicis intelligit. ꝛ rñdere ɔtē
nit. Uidiſti hoīem velocē ad loquēdū ſtul
titia magis ſperāda ē q̄ʒ illiꝰ correctio. Qui
delicate a pueritia ſua nutrit ſeruum ſuum
B postea ſentiet eū ɔtumacem. Uir iracundus
ꝓuocat rixas. ꝛ q̄ ad indignādūʒ facil' ē erit
Job.22.d. ad peccandū ꝓcliuior. Supbū ſeq̄t humili-
tas: ꝛ humilē ſpū ſuſcipiet glīa. Qui cuʒ fure
participat odit aīaʒ ſuam: adiurātē audit ꝛ
ñ idicat. Qui timet hoīeʒ cito corruet: q̄ ſpat
in dño ſubleuabit. Multi req̄rūt faciem pñci
pis ꝛ iudiciuʒ a dño egredit' ſingulor̄. Abōi
nantur iuſti viruʒ ipiū: ꝛ abōinant' ipij eos q̄
in recta ſunt via. Uerbū cuſtodiēs filiꝰ extra
perditionem erit. XXX
A Erba congregātis: filij vomentis. Ui
ſio quam locutꝰ ē vir cū q̄ ē deus ꝛ
q̄ deo ſecū morāte ɔfortatꝰ ait. Stul
tiſſimus ſū viror̄. ꝛ ſapia hoīuʒ ñ eſt mecum
Non didici ſapiam. ꝛ noui ſciaʒ ſcōr̄. Quis
aſcendit in celū atq̄ deſcēdit? Quis ɔtinuit
ſpiritum in manibus ſuis? Quis colligauit
aquas q̄ſi i veſtimento? Quis ſuſcitauit oēs
terminos terre? Qḋ nomē ē eiꝰ. ꝛ qḋ nomē fi
lij eius ſi noſti? Ōis ſermo dei ignitꝰ: clypeꝰ
Ps.118. eſt oībꝰ ſperātibꝰ in ſe. Ne addas q̄cq̄ʒ vbis
Apo.vlti.d illius ꝛ arguaris: inueniariſq̄ʒ mendax. Duo
rogaui te: ne deneges mihi antequā moriar
Uanitatē ꝛ verba mendatia longe fac a me
B Mendicitatem ꝛ diuitias ne dederis mihi.
Tribue tm̄ victui meo neceſſaria: ne forte ſa
tiatus illiciar ad negānduʒ ꝛ dicā. q̄s eſt dñs
aut egeſtate ɔpulſus furer ꝛ piurem nomen
dei mei. Ne accuſes ſeruum ad dominū ſuū
ne forte maledicat tibi ꝛ corruas. Genera-
tio que patri ſuo maledicit ꝛ q̄ matri ſue nō
benedicit. Generatio q̄ ſibi mūda videtur. ꝛ
tm̄ non ē lota a ſordibus ſuis. Generatio cuiꝰ
excelſi ſunt oculi. ꝛ palpebre eius i alta ſubre
cte. Generatio q̄ ꝓ dentibꝰ gladios hʒ ꝛ cō-
medit molaribus ſuis: vt comedat iopes d
terra. ꝛ paupes ex hoībꝰ. Sāguiſuge due ſūt
filie: dicentes affer affer. Tria ſunt in ſatura-
C S.27.c. bilia. ꝛ quartum qḋ nūquaʒ dicit ſufficit. In
ſerūus ꝛ os vulue ꝛ terra q̄ ñ ſatiat' aq̄: ignis
vero nunq̄ʒ dicit ſufficit. Oculū q̄ ſubſānat
patrem ꝛ q̄ deſpicit ptū mřis ſue: ſuffodiaʒ
eum corui de torrētibus. ꝛ comedāt eū filie
aquile. Tria ſūt difficilia mihi: ꝛ q̄rtum peni
tus ignoro. Uiam aq̄le i celo: viaʒ colubri ſr̄
petram: viam nauis i medio mari. ꝛ viaʒ viri
in adoleſcētia: Talis eſt ꝛ via mulieris adul
tere que comedit. ꝛ tergens os ſuum dicit:
Nō ſū operata malū. Per tria mouet' terra
ꝛ quartum qḋ nō pōt ſuſtinere. Per ſeruuʒ
cū regnauerit. per ſtultū cū ſaturatꝰ fuerit ci
bo. ꝛ per odioſā mulierē cū in mřimonio fu
erit aſſumpta. ꝛ p ancillam cū fuerit heres
dñe ſue: Quatuor ſūt minima tre: ꝛ ipa ſi ſa- B
pientiora ſapientibus. Formice pplſ ifirmꝰ
q̄ preparat in meſſe cibum ſuum: Lepuſcꝰ
plebs inualida qui collocat in petra cubi
ſuum. Regē locuſta ñ hʒ: ꝛ egredit' vniuerſa
per turmas ſuas. Stellio manibus nititur: ꝛ
moratur in edibꝰ regis. Tria ſūt q̄ bñ gradi
untur. ꝛ quartum qḋ icedit felicit'. Leo fortiſ
ſimus beſtiarum: ad nulliꝰ pauebit occurſū
Gallus ſuccinctuſ lumbos ſuos ꝛ aries. nec
eſt rex q̄ reſiſtat ei. Et qui ſtultꝰ apparuerit:
pꝰ quā eleuatus ē i ſublime. Si.n. itellexiſſet
ori ſuo impoſuiſſet manum. Qui āt fortiter
pmit vbera ad eliciendum lac exp̄mit butyr̄
ꝛ qui vehementer emūgit. elicit ſanguinē: ꝛ
q̄ prouocat iras producit diſcordias. XXXI
A Uerba lamuelis regis. Uiſio q̄ erudi
uit eum mat' ſua. Quid dilecte mi?
q̄d dilecte vteri mei? q̄d dilecte voto
rum meor̄? Ne dederis mulieribꝰ ſubſtātiā
tuam: ꝛ diuicias tuas ad delēdos reges. No
li regibus o lamuel noli regibus dare vi-
num quia nullum ſecretū ē vbi regnat ebrie
tas. Ne forte bibant ꝛ obliuiſcant' iudiciorū
ꝛ mutēt cām filior̄ paupis. Date ſicerā me-
rentibus ꝛ vinum his q̄ amaro ſunt aīo bi-
bāt: ꝛ obliuiſcant' egeſtatis ſue: ꝛ doloris ſui
nō recordent' āpliuſ. Aperi os tuum muto: ꝛ B
cauſis om̄i filior̄ q̄ ptranſeūt. Api os tuum
decerne qḋ iuſtum ē ꝛ vindica inopē ꝛ pau-
perē. Aleph. Mulierē fortē q̄s inueniet pro
cul ꝛ de vltimis finibꝰ p̄ciū eiꝰ. Beth. Cō
fidit in ea cor viri ſui: ꝛ ſpolijs nō indigebit.
Gimel. Reddet ei bonū ꝛ nō malum: oībus
diebꝰ vite ſue. Delech. Queſiuit lanā ꝛ linū
ꝛ operata ē ɔſilio manuū ſuarū. He. Facta ē
q̄ſi nauis inſtitoris: de longe portans paneʒ
ſuum. Uau. De nocte ſurrexit deditq̄ʒ p̄daʒ
domeſticis ſuis ꝛ cibaria ācillis ſuis. Zai. Cō
ſiderauit agrum ꝛ emit eum de fructu ma-
C nuum ſuarum plantauit vineam. Heth. Ac
cinxit fortitudine lūbos ſuos. ꝛ roborauit
brachium ſuum. Theth. Guſtauit ꝛ vidit qr̄
bona ē negociatio eiꝰ: nō extinguet' in no-
cte lucerna eius. Joth. Manū ſuam miſit ad
fortia ꝛ digiti eius apprehēderūt fuſū. Kaph
Manū ſuam apuit iopi. ꝛ palmas ſuas extē
dit ad pauperē. Lamech. Non timebit do-
mui ſue a frigoribꝰ niuis: oēs enim domeſti
ci eius veſtiti ſunt duplicibus. Mem. Stra
gulatam veſtem fecit ſibi byſſus ꝛ purpura

idumentū eius. Nun. Nobilis in portis vir
eius quando sederit cū senatoribus terre.
Samech. Sindonem fecit ⁊ vendidit: ⁊ cin
B gulū tradidit chananeo. Ayn. Fortitudo ⁊
decor indumentū eius: ⁊ ridebit in die no-
uissimo. Phe. Os suum aperuit sapientie ⁊
lex clemētie i ligua eius. Sade. Cōsiderauit
semitas domus sue: ⁊ panē ociosa nō come-
dit. Coph. Surrexerūt filij eius ⁊ beatissimā
predicauerūt: vir eius ⁊ laudauit eam. Res
Multe filie congregauerunt diuitias: tu su-
pergressa es vniuersas. Syn. Fallax gratia ⁊
vana ē pulchritudo: mulier timens dñm ipa
laudabitur. Thau. Date ei de fructu manu-
um suarum: ⁊ laudent eam in portis ope-
ra eius.

Expliciunt ꝓuerbia salomonis. Incipit ꝓlo
gus sci Hieronymi in librū Ecclesiastē.

Memini me ante hoc ferme
quinquennium: cum adhuc
rome essem ⁊ ecclesiasten sā-
cte blesille legerem: vt eam
ad contemptū mūdi huius
ꝓuocarem: ⁊ omne quod in
mundo cerneret putaret esse pro nihilo: ro-
gatum ab ea: vt in morem commētarioli ob
scura queq̧ dissererem: vt absq̧ me posset in
telligere que legebat. Itaq̧ quoniam in ꝓ-
cinctu nostri operis subita morte subtracta
est: ⁊ vbi non meruim⁹ o paula ⁊ eustochiū
talem vite nostre habere consortem: tāto vul
nere tunc percussus obmutui: nūc in beth-
leem posit⁹ angustiore videlicet ciuitate: ⁊ il
lius memorie ⁊ vobis reddo quod debeo.
Hoc breuiter ammonens ꝙ nullius auctori
tatem secutus sū: sed de hebreo trāsferēs ma
xime septuagita interpretū cōsuetudini me
coaptaui: in his dūtaxat que non multū ab
hebraicis discrepabant. Interdū aquile quo
q̧ ⁊ symmachi ⁊ Theodotionis recordatus
sū: vt nec nouitate nimia: lectoris studiū de-
terrerem: nec rursū contra conscientiam me
am fonte veritatis omisso: opinionum riuu-
los consectarer.

Explicit prologus sancti Hieronymi.
Incipit liber eccliastes. Caplm. I

A Verba ecclesiastes filij dauid
ſ.11.c. regis hierusalem. Vanitas
vanitatum dixit ecclesiastes
vanitas vanitatū ⁊ omnia
ſ.3.b vanitas. Quid habet ampli
us homo de vniuerso labore
suo quo laborat sub sole. Generatio preterit
⁊ generatio aduenit: terra aūt in eternū stat
Oritur sol ⁊ occidit: ⁊ ad locū suū reuertitur: ibi
q̧ renascēs gyrat per meridiē: ⁊ flectitur ad
aquilonem. Lustrans vniuersa in circuitu ꝑ-
git spūs: ⁊ in circulos suos reuertitur. Omnia B
flumina intrāt in mare: ⁊ mare nō redūdat.
Ad locū vnde exeunt flumina reuertunt vt
iterū fluant. Cūcte res difficiles: non pōt eas
homo explicare sermone. Non saturatur ocu- Pro.27.c
lus visu: nec auris auditu impletur. Quid ē qd Ecci.14.c.
fuit ipsū qd futurū ē. Quid ē qd factū ē. Ipsū
qd faciendū est. Nihil sub sole nouū: nec va-
let quisq̧ dicere: ecce hoc recens est. Jam.n.
precessit in seculis que fuerūt ante nos. Non C
est priorū memoria: nec eorū quidē q̄ postea
futura sunt erit recordatio apud eos q̄ futu-
ri sūt in nouissimo. Ego ecclesiastes fui rex is
rael in irlm: ⁊ ꝓposui i animo meo querere ⁊
inuestigare sapiēter de oībus que fiūt sub so
le. Hāc occupationē pessimā dedit de⁹ filijs
hominū: vt occuparentur i ea. Vidi q̄ fiunt cū
cta sub sole: ⁊ ecce vniuersa vanitas ⁊ afflictō
spūs. Peruersi difficile corriguntur: ⁊ stulto D
rum infinitus est numerus. Locutus sū i cor
de meo dicens. Ecce magnus effectus sū ⁊ ꝓ
cessi omnes sapientia: qui fuerunt ante me i
irlm: ⁊ mens mea contemplata est multa sa
pienter ⁊ didici: dediq̧ cor meum vt scirem
prudentiam atq̧ doctrinam: erroresq̧ ⁊ stul
titiam. Et cognoui ꝙ i his quoq̧ esset labor
⁊ afflictio spūs: eo ꝙ in multa sapiētia mul-
ta sit indignatio: ⁊ qui addit scientiā addit
⁊ laborem.

Dixi ergo in corde meo. Va- II. A
dam ⁊ affluam delitijs: ⁊ fruar bōis
Et vidi ꝙ hoc quoq̧ esset vanitas.
Risū reputaui errorē: ⁊ gaudio dixi. Quid
frustra deciperis! Cogitaui in corde meo: ab
strahere a vino carnem meam: vt aīum meū
transferrē ad sapientiā: deuitarēq̧ stultitiā
donec viderē quid eēt vtile filijs hominum:
quo facto opus ē sub sole numero dierū vite
sue. Magnificaui opera mea. Edificaui mi-
hi domos: ⁊ plantaui vineas: feci hortos ⁊
pomeria ⁊ ꝯseui ea cūcti generis arborib⁹ ⁊
extruxi mihi piscinas aquarū vt irrigarē siluā
lignorū germinantiū. Possedi seruos ⁊ an-
cillas multāq̧ familiā habui: armēta quoq̧
⁊ magnas ouiū greges: vltra omnes qui fue
runt añ me in irlm. Coaceruaui mihi argen B
tū ⁊ aurū: ⁊ substātias regū ⁊ ꝓuinciarū. Feci
mihi cātores ⁊ cātatrices ⁊ delicias filiorū ho
minū: cyphos ⁊ vrceolos in ministerio ad vi-
na fundenda: ⁊ supergressus sū opibus oēs
q̄ añ me fuerūt in irlm. Sapia quoq̧ perse-
uerauit mecū ⁊ oia q̄ desiderauerūt oculi mei

nō negaui eis:nec ꝓhibui cor meū: quin oi vo
luptate frueref:ꝛ oblectaret se in his q̄ prepa
rauerā.Et hāc ratus sū partē meaꝫ: si vterer
labore meo.Cūqꝫ me ꝯuertissē ad vniuersa
opera q̄ fecerāt manus mee:ꝛ ad labores in
quibus frustra sudauerā:vidi in oibus vani/
tatem ꝛ afflictionē aī:ꝛ nihil ꝑmanere sub
sole.Trāsiui ad ꝯtēplandā sapiam:errores/
qꝫ ꝛ stultitiā.Quid est inquā hō vt seq̄ pos/
sit regē factorē suū. Et vidi ꝙ tm̄ ꝓcederet sa
piētia stultitiā quātū differt lux a tenebris.
C Sapiētis oculi in capite ei⁹:stultus in tene/
bris ambulat.Et didici ꝙ vnus vtriusqꝫ eēt
interitus:dixi i corde meo. Si vnus ꝛ stulti
ꝛ meus occasus erit q̄d mihi ꝓdest ꝙ maio
rem sapientie dedi operā?Locutusqꝫ cū mē
te mea:animaduerti ꝙ hoc quoqꝫ eēt vani/
tas.Nō eni erit memoria sapiētis silr vt stul
ti in ꝑpetuū:ꝛ futura obliuione cūcta parit
operiēt.Morif doctus silr vt indoctus:ꝛ id
circo teduit me vite mee videntē mala vni/
uersa eē sub sole:ꝛ cuncta vanitatē ꝛ afflicti/
onē spūs.Rursus detestatus sū oēm idustri
am meā qua sub sole studiosissime laboraui
habiturus heredē post me quē ignoro vtruꝫ
sapiēs an stultus futurus sit: ꝛ dn̄abif in la/
boribus meis q̄bus desudaui ꝛ sollicitus fui
D Et est q̄cq̄ꝫ tam vanū?Vn̄ cessaui: renuncia/
uitqꝫ cor meū vltra laborare sub sole. Nam
cū alius laboret in sapiētia ꝛ doctrina ꝛ sol/
licitudine:hoi ocioso q̄sita dimittit. Et hoc
quoqꝫ vanitas ꝛ magnū maluꝫ.Quid.n.ꝓ/
derit de vniuerso labore suo ꝛ afflictione spi
ritus q̄ sub sole cruciatus ē? Cūcti dies eius
doloribus ꝛ erūnis pleni sūt: nec per nocteꝫ
mente requiescit.Et hoc nonne vanitas est?
J.5.d. Nōne melius ē comedere ꝛ bibere ꝛ ondē/
re aīe sue bona de laborib⁹ suis?Et hoc ò ma
nu dei ē. Quis ita deuorabit ꝛ delitijs afflu
et vt ego.Hoi bono in ꝯspectu suo dedit de⁹
sapiētiā ꝛ scientiā ꝛ letitiā:peccatori aūt de/
dit afflictionē ꝛ curā supfluā:vt addat ꝛ cō/
greget ꝛ tradat ei qui placuit deo. Sꝫ ꝛ hoc
vanitas ē:ꝛ cassa sollicitudo mētis. III
A Omnia tp̄s habēt:ꝛ suis spatijs trāse
unt vniuersa sub celo.Tēpus nascē/
di ꝛ tp̄s moriēdi.Tempus plātādi ꝛ
tp̄s euellendi qd̄ plantatū est.Tēpus occidē
di ꝛ tempus sanādi.Tēpus destruēdi ꝛ tem
pus edificandi.Tempus flēdi ꝛ tēpus ridē/
di.Tēpus plāgendi ꝛ tp̄s saltādi. Tempus
spargendi lapides:ꝛ tēpus colligendi. Tē/
pus amplexādi:ꝛ tempus lōge fieri ab āple
xibus.Tēpus acquirēdi:ꝛ tēpus perdendi.
Tempus custodiēdi:ꝛ tempus abijciēdi.Tē
pus scindendi:ꝛ tp̄s ꝯsuendi.Tēpus tacēdi B
ꝛ tp̄s loquendi.Tempus dilectionis ꝛ tēp⁹
odij.Tēpus belli ꝛ tēpus pacis. Quid habꝫ s.1.a.
amplius hō de labore suo? Vidi afflictionē
quā dedit deus filijs hoīum vt distēdant i ea
Cūcta fecit bōa in tempore suo ꝛ mūdū tra/
didit disputationi eoꝝ:vt non inueniat ho/
mo qd̄ operatus est deus ab initio vsqꝫ ad fi
nem.Et cognoui ꝙ non esset melius nisi le/ J.co.
tari facere bene in vita sua.Omnis.n.homo C
qui comedit ꝛ bibit ꝛ videt bonum de labo
re suo:hoc donū dei ē.Didici ꝙ omnia ope/
ra que fecit de⁹ ꝑseuerent in perpetuū.Non
possumus ei quicq̄ꝫ addere nec auferre que
fecit deus vt timeatur.Quod factuꝫ est ipsū
permanet.Que futura sūt iam fuerūt: ꝛ de⁹
instaurat quod abijt.Vidi sub sole in loco iu
dicij impietatem:ꝛ in loco iustitie iniquita/
tem ꝛ dixi in corde meo. Justum ꝛ ipiū iudi
cabit dn̄s: ꝛ tp̄s ois rei tūc erit. Dixi in cor/
de meo de filijs hoium vt ꝓbaret eos deus. D
ꝛ ondēret siles esse bestijs.Jdcirco vnus ite/
ritus est hois ꝛ iumētoꝝ:ꝛ equa vtriusqꝫ cō/
ditio.Sicut moritur hō:sic ꝛ illa moriuntur
Similiter spirant omnia: ꝛ nihil habet hō
iumēto āpli⁹.Cūcta subiacēt vanitati ꝛ oia
ꝑgūt ad vnū locū. Quis nouit ꝛ si spūs filio
rū adā ascendat rursum:ꝛ si spūs iumētoruꝫ
descēdat deorsū?Et deprehēdi nihil esse me s.eo.
lius q̄ꝫ letari hoiem in ope suo:ꝛ hāc esse ꝑ/
tem illius.Quis enī eū adducet vt post se fu
tura cognoscat. IIII
A Verti me ad alia ꝛ vidi calūnias que
sub sole gerunf:ꝛ lachrymas inocē/
tiū ꝛ neminē ꝯsolatorē:nec posse re
sistere eoꝝ violentie:cunctoꝝ auxilio destitu
tos.Et laudaui magis mortuos q̄ꝫ viuētes:
ꝛ feliciorē vtroqꝫ iudicaui q̄ necdū natus ē:
nec vidit mala q̄ sub sole fiunt. Rursum cō
tēplatus sū oēs labores hoium ꝛ industrias
aīaduerti patere inuidie ꝓximi.Et in hoc er B
go vanitas:ꝛ cura supflua est.Stultus cōpli
cat man⁹ suas ꝛ comedit carnes suas dicēs.
Melius ē pugill⁹ cū requie q̄ꝫ plena vtraqꝫ
man⁹ cū labore ꝛ aflictiōe animi.Cōsiderās
repperi ꝛ aliā vanitatē sub sole.Vn⁹ ē ꝛ secū
dū nō habet:nō filiū:nō fratrē: ꝛ tm̄ laborāf
nō cessat:nec satiant oculi ei⁹ diuitijs:nec re
cogitat dicēs.Cui laboro ꝛ fraudo aīam me
am bōis. Jn hoc quoqꝫ vanitas est:ꝛ aflictio C
pessima meli⁹ est ergo duos esse simul q̄ꝫ vnū
hūt eni emolimentū societaf sue.Si vn⁹ ceci
derit ab alio fulcief.Ve soli q̄r cū ceciderit ñ
habet subleuantem se.Et si dormierint duo:
fouebuntur mutuo.Vnus quomodo calefi

et.Et ſi q̃ſpiam ꝑualuerit ꝯ vnũ duo reſiſtũt
ei.Funiculus triplex difficile rũpitur.Melior
eſt puer paup ⁊ ſapiẽs:rege ſene ⁊ ſtulto:qui
B neſcit preuidere poſterũ:ꝙ ⁊ d carcere cathe
niſq; interdum quis egrediatur ad regnum
⁊ alius natus in regno inopia conſummatur.
Uidi cunctos viuentes: qui ambulant ſub
ſole cum adoleſcente ſecundo:qui cõſurget
pro eo.Infinitus numerus eſt populi oium
qui fuerunt an̄ eum:⁊ qui poſtea futuri ſunt
nõ letabuntur i eo.Sed ⁊ h̃ vanitas ⁊ afflictio
ſpũs.Cuſtodi pedẽ tuum igrediens domuz
15.e dei:⁊ appropinqua vt audias.Multo.n.me
lior eſt obediẽtia q̃ ſtultoꝝ victime:qui ne-
ſciunt q̇d faciunt mali. V
A Ne temere q̇d loquaris neq; cor tuuz
ſit velox ad ꝓferendũ ſermonẽ corã
deo.Deus.n.in celo ⁊ tu ſup terram
idcirco ſint pauci ſermones tui.Multas cu
ras ſequuntur ſomnia ⁊ in multis ſermonibus
23.d inuenietur ſtulticia. Si q̇d vouiſti deo: ne
moreris reddere. Diſplicet.n.ei infidelis ⁊
ſtulta ꝓmiſſio.Sed qd̃cunq; voueris redde
Multoq; melius eſt non vouere q̃ poſt vo-
tũ ꝓmiſſa nõ reddere.Ne dederis os tuum
vt peccare facies carnẽ tuã:neq; dicas coraz
B angelo nõ eſt ꝓuidentia ne forte iratus dñs
ꝯ ſermones tuos diſſipet cũcta opera manu
um tuarum.Ubi multa ſunt ſomnia:pluri-
me ſunt vanitates ⁊ ſermones inumeri. Tu
vero deũ time.Si videris calũnias egenoꝝ
⁊ violenta iudicia ⁊ ſubuerti iuſticiam in ꝓ
uicia nõ mireris ſup hoc negocio:q: excelſo
excelſior ẽ alius.⁊ ſup hos q̃z eminẽtiores ſũt
alij ⁊ inſup vniuerſe terre rex impat ſeruien-
ti. Auarus non iplebitur pecunia.⁊ q̇ amat di-
uitias fructũ nõ capiet ex eis.Et hoc ergo va
C nitas.Ubi multe ſunt opes:multi ⁊ q̇ come
dunt eas.Et quid ꝓdeſt poſſeſſori:niſi ꝙ cer
nit diuitias oculis ſuis?Dulcis ẽ ſomn⁹ ope
c. ranti ſiue parũ ſiue multũ comedat ſaturitas
aũt diuitis nõ ſinit eũ dormire.Eſt ⁊ alia in-
firmitas peſſima quam vidi ſub ſole.Diuitie
ꝯſeruate i malum dñi ſui. Pereunt.n.in af-
flictione peſſima.Generauit filium:q̇ in ſũ-
D ma egeſtate erit.Sicut egreſſus eſt nudus de
vtero mr̃is ſue ſic reuertetur ⁊ nihil auferet ſe-
cum de labore ſuo.Miſerabilis prorſus in-
firmitas.Quõ venit:ſic reuertetur.Quid ergo
D ꝓdeſt ei qd̃ laborauit i ventũ.Cunctis dieb⁹
vite ſue comedit in tenebris ⁊ in curis multis
d. ⁊ in erũna atq; triſticia. Hoc itaq; viſum eſt
mihi bonũ vt comedat quis ⁊ bibat ⁊ frua
tur letitia ex labore ſuo quo laborauit ipſe ſub
ſole numero dierum vite ſue quos dedit ei de

us ⁊ hec eſt ps illi⁹.Et oi hoi cui dedit de⁹ di
uitias atq; ſubſtãtiã poteſtatẽq; ei tribuit vt
comedat ex eis ⁊ fruatur parte ſua ⁊ letetur de la
bore ſuo:hoc eſt donũ dei.Nõ.n.ſatis recor
dabitur dierũ vite ſue.eo qd̃ deus occupet de-
litijs cor eius. VI
A Eſt ⁊ aliud malũ qd̃ vidi ſub ſole ⁊ q̇
dem frequens apud hoies. Uir cui
dedit de⁹ diuitias ⁊ ſubſtantiã ⁊ ho-
norẽ ⁊ nihil deeſt aie ſue ex oib⁹ q̄ deſiderat
nec tribuit ei ptãtẽ de⁹ vt comedat ex eo ſed
B hõ extrane⁹ vorabit illud.Hoc vãitas ⁊ ma
gna miſeria eſt.Si genuerit q̇ſpiam centum
liberos ⁊ vixerit multos ãnos ⁊ plures dies
etatis habuerit ⁊ aia illi⁹ non vtatur bonis ſub
ſtantie ſue ſepulturaq; careat:de hoc ego ꝓ-
nuncio ꝙ melior illo ſit abortiuus. Fruſtra
n.venit ⁊ pergit ad tenebras ⁊ obliuione de
C lebitur nomen eius.Non vidit ſolẽ neq; co
gnouit diſtantiam boni ⁊ mali:etiam ſi duo
bus milibus annis vixerit.⁊ nõ fuerit ꝑfrui-
tus bonis.Nonne ad vnũ locum properant
oia.Ois labor hois in ore ei⁹:ſed aia ei⁹ nõ
implebitur bonis.Quid habet ampli⁹ ſapi-
ens a ſtulto:⁊ q̇d pauper niſi vt pergat illuc
D vbi eſt vita.Melius eſt videre quod cupias
q̃ deſiderare quod neſcias.Sed ⁊ hoc vani
tas eſt ⁊ preſumptio ſpũs.Qui futurus ẽ iaz
vocatũ ẽ nomẽ ei⁹ ⁊ ſcitur ꝙ hõ ſit ⁊ nõ poſſit
ꝯ fortiorem ſe in iudicio contẽdere. Uerba
ſũt plurima multamq; in diſputando habẽ-
tia vanitatez. VII
A Quid neceſſe eſt hoi maiora ſe q̃rere:
cũ ignorat q̇d cõducat ſibi i vita ſua
nũero dierũ peregrinationis ſue: ⁊
tpe qd̃ velut vmbra ꝑterit.Aut q̇s ei poterit
indicare:q̇d poſt eũ futurũ ſub ſole ſit.Meli Prov.22.a
us eſt nomen bonũ q̃ vnguenta precioſa: ⁊
dies mortis die natiuitatis.Meli⁹ eſt ire ad
domũ luctus q̃ ad domũ conuiuij. In illa
n.finis ꝯctorũ ammonetur hoium:⁊ viuens co
gitat q̇d futuꝝ ſit.Melior eſt ira riſu:q: per
triſticiã vult⁹ corrigitur anim⁹ delinquentis.
Cor ſapientiũ vbi triſticia eſt:⁊ cor ſtultoruz
vbi leticia.Melius eſt a ſapiente corripi: q̃
ſtultoꝝ adulatione decipi:q: ſicut ſonit⁹ ſpi
narũ ardentiũ ſub olla ſic riſus ſtulti .Sed ⁊
hoc vanitas.Calũnia conturbat ſapiẽtez: ⁊
B ꝑdet robur cordis ei⁹.Melior eſt finis orõ-
nis q̃ ꝑncipiũ.Melior eſt patiens arrogãte
Ne ſis velox ad iraſcendũ:q: ira i ſinu ſtul-
ti requieſcit.Ne dicas q̇d putas cã eſt ꝙ po
ra tpa meliora fuere q̃ nũc ſũt.Stulta enim
eſt huiuſcemõi interrogatio.Utilior eſt ſapi
entia cum diuitijs ⁊ magis prodeſt vidẽtib⁹

solē.Sicut.n.ꝓtegit sapiā sic ꝓtegit pecūia.
Hoc aūt plus hꝫ eruditio ꝛ sapia:ꝙ vitā tri-
buūt possessori suo.Cōsidera opa dei ꝙ nēꝙ
possit corrigerē quē ille despexerit.In die bo
na fruere bonis.ꝛ malā diē precaue. Sicut
n.hanc sic ꝛ illā fecit de⁹ vt nō inueniet hō ꝯ
eū iustas q̄rimonias.Hec quoqꝫ vidi in die-
C bus vanitatis mee.Iustus perit i iusticia sua
ꝛ impius multo viuit tpe i malitia sua. No
li esse iust⁹ multū:neqꝫ plus sapias q̄ neces-
se est:ne obstupescas.Ne impie agas multū ꝛ
noli esse stult⁹ ne moriaris in tempore non
tuo.Bonū est te sustentare iustū:sed ab illo
ne subtrahas manū tuam q2 q̄ tiet deū nihil
3.Re.8.e negligit.Sapia ꝯfortauit sapientē sup decē
2.Pa.6.g pncipes citatꝭ.Nō ē.n.hō iust⁹ i tra q̄ faciat
bonū ꝛ nō peccet.Sed ꝛ cūctis ſmonib⁹ qui
dicunt ne accōmodes cor tuū:ne forte audi
as seruū tuū maledicētem tibi.Scit.n.ꝯscia
tua:q2 ꝛ tu crebro maledixisti aliis.Cūcta tē
taui in sapia.Dixi sapiens efficiar:ꝛ ipsa lon
D gius recessit a me multo magis q̄ erat.Et al
ta ꝓfunditas.q̄s inueniet eā.Lustraui vni-
uersa aio meo:vt scirē ꝛ considerarem ꝛ q̄-
rerem sapientiam ꝛ rōnem ꝛ vt cognoscerē
impietatem stulti ꝛ errorem imprudentiū
Et inueni amariorem morte mulierem: que
laqueus venatorum est.ꝛ sagena cor ei⁹.Vi
cula sūt manus illi⁹.Qui placet deo effugi-
et illā:q̄ aūt peccator est capietꝛ ab illa. Ecce
hoc inueni dixit ecclesiastes vnū ꝛ alterū.vt
inuenirē rōnem quam adhuc querit anima
mea:ꝛ nō inueni.Virū de mille vnū repperi
mulierē ex oibus nō inueni.Solūmō hoc i-
ueni:ꝙ fecerit de⁹ hoiem rectū ꝛ ipse se infini
tis miscuerit q̄stionib⁹.Quis talis vt sapiēs
est.Et q̄s cognouit solutionē verbi. VIII
A Apia hois lucet i vultu eius ꝛ potē-
Prou. tissim⁹ faciē illi⁹ ꝯmutabit. Ego os
17.d. regis obseruo ꝛ precepta iuramenti
dei.Ne festines recedere a facie eius neqꝫ ꝑ
maneas i ope malo:q2 oē qd voluerit faciet:ꝛ
ſmo illius ptāte plen⁹ est.Nec dicere ei q̄s-
q̄ pōt q̄re ita facis.Qui custodit pceptū:nō
experietꝛ q̄cq̄ mali.Tēpus ꝛ rñsionē cor sapi
entꝭ intelligit.Omni negocio temp⁹ ē ꝛ op
portunitas ꝛ multa hois afflictio q2 ignorat
B pterita:ꝛ futura nullo scire potest nūcio.Nō
est i hois ptāte ꝓhibere spm̄ nec habet pote
statē in die mortꝭ nec sinitꝛ q̄escere ingruente
bello neqꝫ saluabit ipietas ipium.Oia h cō-
siderani ꝛ dedi cor meū cūctis opib⁹ q̄ fiunt
sub sole.Interdū dn̄atꝛ hō hoi in malū suum
Vidi ipios sepultos q̄ etiam cum adhuc vi-
uerent in loco sancto erant:ꝛ laudabantꝛ i ci
uitate q̄si iustor operū.Sed ꝛ hoc vanitas ē
Eteni q2 nō ꝓfertꝛ cito contra malos snīa abs
q̄ timore vllo filii hoium ꝑpetrant mala.At C
tamē pccōr ex eo cēties facit malū ꝛ ꝑ patiē
tiā sustentatꝛ.Ego cognoui ꝙ erit bonū timē
tib⁹ deum qui verentur faciem eius.Non sit
bonū ipio nec ꝓlongentꝛ dies eius sed quasi
vmbra transeant:q̄ nō timēt faciē dn̄i Et est
alia vanitas q̄ fit sup terrā.Sunt iusti q̄bus
mala ꝓueniunt q̄si opa egerint ipior:ꝛ sūt i
pii q̄ ita securi sunt:q̄si iustor facta habeant.
Sed ꝛ hoc vanissimum iudico.Laudaui igi
tur leticiam:ꝙ nō esset hoi bonū sub sole ni D
si ꝙ cōederet ꝛ biberet atqꝫ gauderet. ꝛ hoc
solum secū auferret d labore suo oibus dieb⁹
vite sue quos dedit ei de⁹ sub sole ꝛ apposui
cor meū vt scirem sapiam:ꝛ intelligerē distē
sionem q̄ versatꝛ i terra.Est hō q̄ dieb⁹ ꝛ no-
ctibus somnum nō capit oculis.Et intellexi
ꝙ oium operum dei nullā possit homo inue
nire rationem eorum q̄ fiunt sub sole ꝛ quā-
to plus laborauerit ad querendum tāto mī
nus inueniat.Etiam si dixerit sapiens se nos-
se nō poterit reperire.Omnia hec tractaui i
corde meo:vt curiose intelligerem. IX
Unt iusti atqꝫ sapien tes: ꝛ opera A
eorum in manu dei.Et tamen nescit
homo vtrum amore an odio dignus
sit:sed oia i futurum seruantꝛ icerta:eo ꝙ vni
uersa eque eueniant iusto ꝛ impio:bono ꝛ
malo:mūdo ꝛ immūdo: imolāti victimas ꝛ
sacrificia ꝯtēnenti. Sicut bonus:sic ꝛ pccōr
vt piurus:ita ille q̄ ver deierat.Hoc est pes-
simum intē oia q̄ sub sole fiunt q̄a eadē cūctꝭ
eueniunt.Unde ꝛ corda filior hoiū iplentꝛ
malicia ꝛ contenptu in vita sua:ꝛ post hec
ad inferos ducentꝛ. Nemo est qui sp viuat:ꝛ B
q̄ huius rei habeat fiduciam.Melior est ca
nis viu⁹ leone mortuo. Uiuentes.n.sciunt
se eē morituros mortui vero nihil nouerīt
amplius:nec habent vltra mercedē:q̄a obli
uioni tradita est memoria cor.Amor quoqꝫ
ꝛ odium ꝛ inuidie simul ꝑierūt:nec hn̄t ꝑtē
in hoc seculo.ꝛ in ope qd sub sole geritꝛ.Ua-
de ergo ꝛ comede i leticia panē tuū.ꝛ bibe cū
gaudio vinum tuum: q̄a deo placēt opa tua
Omni tpe sint vestimenta tua candida: ꝛ
oleū de capite tuo n̄ deficiat. Perfruere vi
ta cum vxore quā diligis:cunctꝭ diebus vitē
instabilitatis tue: qui dati sunt tibi sub sole C
i tpe vanitatis tue.Hec est.n.ps i vita:ꝛ in
labore tuo qui laboras sub sole.Quodcūqꝫ
facere pōt manus tua instāter opare:q̄a nec
opus:nec ratio.nec sapia: nec scia eruntꝛ apd
inferos:q̄ tu ꝓperas. Uerti me ad aliud.ꝛ

vidi sub sole: nec velociū esse cursū: nec for
tium bellū: nec sapientū panem: nec docto
rū diuitias: nec artificū gratiam: sed tp̄s ca
sūq; ī oib⁹. Nescit homo finē suū: sꝫ sicut pi
sces capiūt hamo. ⁊ aues laq̄o ꝯp̄hendunt:
sic capiūt homines ī tp̄e malo: cū eis extem
plo sup̄uenerit: hāc q̄q; sub sole vidi sapiētiā
B ⁊ ꝓbaui maximā. Ciuitas p̄ua. ⁊ pauci ī ea vi
ri. Venit ꝯ eā rex magnus ⁊ vallauit eā: ex
truxitq; munitiōes p̄ gyrū ⁊ p̄fecta ē obsidio
Inuentusq; est in ea vir pauper ⁊ sapiens. ⁊
liberauit vrbē p̄ sapiētiā suā. ⁊ null⁹ deinceps
recordatus ē hoīs illius pauperis. Et dicebā
ego meliorē esse sapiāz fortitudine. Quomō
ergo sapia paup̄is ꝯtēpta ē. ⁊ verba eius nō
sunt audita? Verba sapientū audiunt in si
lētio: plusq̄ clamor principis inter stultos:
a Melior ē sapia q̄ arma bellica: ⁊ qui in vno
peccauerit: multa bona perdet. X
A Musce morientes p̄dūt suauitatem vn
guenti. Preciosior ē sapia paruaq;
glīa: ad tēpus stultitia. Cor sapiētis
in dextera ei⁹. ⁊ cor stulti ī sinistra illi⁹. Sed
⁊ in via stultus ābulans: cū ipse insipiens sit
oēs stultos estimat. Si sp̄us potestatē habē
tis ascēderit sup̄ te: locū tuū ne dimiseris: q̄r
B curatio faciet cessare pccā maxima. Est malū
qđ vidi sub sole: q̄si per errorem egrediens a
facie p̄ncipis. Positū stultū in dignitate sub
limi: ⁊ diuites sedere deorsū. Vidi seruos in
equis ⁊ p̄ncipes ābulantes sup̄ terrā q̄si ser
.d uos. Qui fodit foueā īcidet in eā: ⁊ q̄ dissi
d pat sepe mordebit eū coluber. Qui trāsfert
lapides affliget ī eis. ⁊ qui scindit ligna vul
nerabit ab eis. Si retusū fuerit ferrū ⁊ hoc
nō vt prius sꝫ hebetatū fuerit: multo labore
C exacuet. ⁊ post īdustriā sequet sapia. Si mor
deat serpens in silentio: nihil eo minus hēt
qui occulte d̄trahit. Verba oris sapiētis grā
⁊ labia īsipientis p̄cipitabūt eū. Initiū v̄borꝫ
eius stultitia. ⁊ nouissimum oris illius error
pessimus. Stultus v̄ba multiplicat. Igno
rat hō q̄d ante se fuerit: ⁊ qđ post se futurū ē
q̄s ei poterit īdicare? Labor stultorū affliget
eos qui nesciūt ī vrbē p̄gere. Ve tibi terra cu
ius rex est puer. ⁊ cuius p̄ncipes mane come
D dunt. Beata terra cui⁹ rex nobilis ē: ⁊ cui⁹
principes vescunt in tp̄e suo: ad reficiēdū ⁊
nō ad luxuriā. In pigritijs humiliabit conti
gnatio. ⁊ ī infirmitate manuū p̄stillabit do
mus. In risu faciunt panē ⁊ vinū: vt epulent
bibentes. Et pecunie obediūt oīa. In cogita
tione tua regi nō detrahas. ⁊ in secreto cubi
culi tui nō maledixeris diuiti. q̄a ⁊ aues celi
portabunt vocē tuam: ⁊ qui habent pennas

annūciabunt sententiam. XI.
Mitte panē tuū super transeuntes aq̄s A
q̄a post tp̄a multa īuenies illū: Da
p̄tes septē necnō ⁊ octo: q̄r ignoras
q̄d futurꝫ sit mali sup̄ terrā. Si replete fuerit
nubes: hymbrē sup̄ t̄rā effundent. Si cecide B
rit lignū ad austrum aut ad aquilonē: in q̄
cūq; loco ceciderit ibi erit. Qui obseruat vē
tū non seminat: ⁊ q̄ cōsiderat nubes nunq̄
metet. Quō ignoras que sit via sp̄us: ⁊ q̄ ra
tione cōpingant ossa in ventre p̄gnantis: sic
nescis opera dei qui fabricator est omnium.
mane semina semen tuū: ⁊ vespere ne cesset C
manus tua: quia nescis quid magis oriatur
hoc aut illud. ⁊ si vtrunq; simul melius erit.
Dulce lumen ⁊ delectabile ē oculis videre
solē. Si annis multis vixerit homo ⁊ in his D
omnibus letus fuerit: meminisse debet tene
brosi tp̄is ⁊ dierꝫ multorū: qui cum venerint
vanitatis arguūtur p̄terita. Letare ergo iuue
nis in adolescētia tua: ⁊ in bono sit cor tuū
ī diebus iuuētutis tue ⁊ ambula in vijs cor
dis tui: ⁊ ī intuitu oculorꝫ tuorꝫ. ⁊ scito ꝙ p̄
oīb⁹ his adducet te de⁹ in iudiciū. Aufer irā
a corde tuo: ⁊ āmoue maliciam a carne tua.
Adolescētia. n. ⁊ volūtas vana sunt. XII.
Memento creatoris tui in dieb⁹ iuuen A
tutis tue: anteq̄ veniat tp̄s afflictio
nis tue: ⁊ appropinquēt āni de quib⁹
dicas. nō mihi placent. Anteq̄ tenebrescant
sol ⁊ lumē ⁊ stelle ⁊ luna: ⁊ reuertant nubes
post pluuiam. Qñ ꝯmouebunt custodes do B
mus: ⁊ mutabūt viri fortissimi: ⁊ ociose erunt
molentes in minuto nūero: ⁊ tenebrescent vi
dentes p̄ foramina: ⁊ claudent ostia ī platea
in hūilitate vocis molentis: ⁊ cōsurgēt ad vo
cem volucris: ⁊ obsurdescent omnes filie car
minis: Excelsa q̄q; timebūt: ⁊ formidabunt ī
via: florebit amygdalus: īpinguabit locusta
⁊ dissipabitur capparis. Qñ ibit homo ī do
mū eternitatis sue: ⁊ circuibunt ī platea plā
gentes. Anteq̄ rūpat funiculus argenteus: C
⁊ recurrat vitta aurea: ⁊ conteratur hydria
super fontem: ⁊ cōfringat rota super cisterna
⁊ reuertat puluis ī terrā suā: vnde erat: ⁊
sp̄us redeat ad deū q̄ dedit illū. Vanitas va s.I.a.
nitatum dicit ecclesiastes: ⁊ omnia vanitas.
Cūq; esset sapientissim⁹ ecclesiastes: docuit
populū: ⁊ enarrauit q̄ fecerat: ⁊ inuestigans
ꝯposuit parabolas multas. Quesiuit verba D
vtilia: ⁊ cōscripsit s̄mones rectissimos ac ve
ritate plenos. Verba sapientium sicut stimu
li ⁊ quasi claui in altū defixi: q̄ p̄ magistrorū
consilium data sunt a pastore vno. His am
plius fili mi ne requiras. Faciendi plures

libꝛos nullus eſt finis:frequenſq̃ meditatio
carnis afflictio ē.Finē loquendi pariter oēs
audiam⁹.Deū time ꝛ mandata ei⁹ obſerua
hoc ē oīs hō.Cūcta q̄ fiunt adducet ds̄ i iudi
ciū ꝓ oī errato:ſiue bonū ſiue malū ſit.
Explicit liber eccleſiaſtes.Incipiūt canti
ca canticoꝛum. Capitulum pꝛimum

A O Sculetur me oſculo oꝛis ſui
Quia melioꝛa ſūt vbera tua
vino:fragrantia vnguentis
optimis.Oleū effuſū nomē
tuū:ido adoleſcētule dilexe
rūt te.Trahe me poſt te.Cur
remus i odoꝛē vnguētoꝛuz
j.2.a. tuoꝝ.Introduxit me rex i cellaria ſua.Exul
tabim⁹ ꝛ letabimur i te:memoꝛes vbeꝝ tuo
B ruz ſup vinū.Recti diligūt te.Nigra ſuz ſed
foꝛmoſa filie hieruſalē: ſicut tabernacula ce
dar.ſicut pelles ſalomonis.Nolite me conſi
derare q̄ fuſca ſim.q2 decoloꝛauit me ſol.Fi
lij mr̄is mee pugnauerunt cōtra me poſue
runt me cuſtodē uineis.Vineaz meā nō cu
ſtodiui.Indica mihi quē diligit aīa mea.vbi
paſcas:vbi cubes i meridie:ne vagari icipiā
C poſt greges ſodaliū tuoꝛū.Si ignoꝛas te o
pulcherrima inter mulieres egredere ꝛ abi
poſt veſtigia gregum tuoꝛum.ꝛ paſce hedoſ
tuos iuxta tabernacula paſtoꝛuz.Equitatui
meo in curribus pharaōis aſſimilaui te ami
ca mea.Pulchꝛe ſunt gene tue ſicut turtu
ris:collum tuum ſicut monilia.Murenulas
aureas faciemus tibi:vermiculatas argento.
D Dum eſſet rex in accubitu ſuo:nardus mea
dedit odoꝛem ſuum.Faſciculus myrrhe di
lectus meus mihi:inter vbera mea cōmoꝛa
bitur.Botrus cypꝛi dilect⁹ meus mihi:i vi
neis engaddi.Ecce tu pl̄chra es amica mea
ecce tu pulchꝛa:oculi tui columbaꝝ.ecce tu
pulcher es dilecte mi:ꝛ decoꝛus.Lectulus
noſter floꝛidus:tigna domoꝛum noſtraꝝ ce
drina:laquearia noſtra cupꝛeſſina. II.

A E Go flos cāpi.ꝛ liliū cōualliū.ſicut li
liū iter ſpinas.ſic amica mea iter fili
as.Sicut malus inē ligna ſiluaꝝ: ſic
dilectus meus inter filios.Sub vmbꝛa illius
quē dſiderauerā ſedi.ꝛ fruct⁹ ei⁹ dulcis gut
s.1.a. turi meo.Introduxit me rex i cellā vinariaz
oꝛdinauit ī me charitatē.Fulcite me floꝛib⁹
j.8.a. B ſtipate me malis:q̄a amoꝛe lāgueo.Leua ei⁹
ſub capite meo.ꝛ dxtera illi⁹ amplexabit̄ me
j.3.b.ꝛ.5.a Adiuro vos filie irl̄z ꝑ capꝛeas ceruoſq̃ cam
ꝛ.8.a. poꝛū:ne ſuſcitetis neq̃ euigilare faciatis dile
ctā:quoadulq̃ ipſa velit.Vox dilecti mei.
Ecce iſte venit ſaliēs i montibus:tranſiliens
colles.Siīis ē dilect⁹ me⁹ capꝛee hinuloq̃
ceruoꝝ.En ipſe ſtat poſt parietē noſtrū reſpi C
ciens ꝑ feneſtras:pſpiciēs per cancellos.En
dilectus meus loq̄tur mihi.Surge ꝓpera
amica mea.colūba mea.foꝛmoſa mea ꝛ ve
ni.Iā.n.hyems trāſijt: hymber abijt ꝛ receſ
ſit.Floꝛes apparuerūt in terra nr̄a tp̄s puta
tionis aduenit.Vox turturis audita ē in ter
ra noſtra:ficus ꝓtulit groſſos ſuos:vinee flo
rentes dederūt odoꝛē ſuum.Surge pꝛopera D
amica mea ſpecioſa mea ꝛ veni.colūba mea
in foꝛaminib⁹ petre i cauerna macerie.Oſtē
de mihi faciē tuam:ſonet vox tua in aurib⁹
meis.Vox enim tua dulcis.ꝛ facies tua de
coꝛa.Capite nobis vulpes paruulas.que de
moliuntur vineas.Nā vinea noſtra floꝛuit
Dilectus meus mihi ꝛ ego illi: qui paſcitur
inter lilia.donec aſpiret dies : ꝛ inclinentur
vmbꝛe.Reuertere:ſimilis eſto dilecte mi ca
pꝛee hinnuloque ceruoꝛum ſuper montes
bethel. III.

I N lectulo meo ꝑ noctē q̄ſiui quem A
diligit aīa mea.Queſiui illū: ꝛ non
inueni.Surgā ꝛ circuibo ciuitatē per vicos
ꝛ plateas:queraz quem diligit anima mea.
Queſiui illum.ꝛ nō iueni.Inuenerunt me
vigiles q̄ cuſtodiunt ciuitatē.Nū quez dili B
git aīa mea vidiſtis:Paululum cū pertran
ſiſſem eos:inueni quē diligit aīa mea.Tenui
eum nec dimittā:donec itroducaz illū in do
mū matris mee.ꝛ i cubiculū genitricis mee. s.2.b.[…]
Adiuro vos filie irl̄m per capꝛeas ceruoſq̃
campoꝝ:ne ſuſcitetis neq̃ euigilare faciatis C j[…]
dilectā donec ipſa velit.Que eſt iſta que aſ
cendit ꝑ deſtū ſicut v̓gula fumi ex aromati
b⁹ myrrhe ꝛ thuris.ꝛ vniuerſi pulueris pig
mentarij:En lectulum ſalomonis ſexaginta
foꝛtes ambiūt ex foꝛtiſſimis iſrl̓ oēs tenentes
gladios.ꝛ ad bella doctiſſimi.Vniuſcuiuſq̃
enſis ſup femur ſuū:ꝑꝑ timoꝛes nocturnos.
Ferculum fecit ſibi rex ſalomon de lignis li D
bani.Colūnas ei⁹ fecit argenteas:reclinato
riū aureum aſcenſum purpureū: media cha
ritate conſtrauit ꝑꝑ filias irl̄m.Egredimini
filie ſyon ꝛ videte regē ſalomonē in diade
mate:quo coꝛonauit illum mater ſua:in die
deſponſationis illius.ꝛ in die leticie coꝛdis
eius. IIII.

Q Uam pulchꝛa es amica mea:q̄z pul A
chꝛa es.Oculi tui colūbaruz abſq̃ j.[…]
eo qd̓ itriſec⁹ latet.Capilli tui ſicut greges
caprarū:que aſcēderūt de mōte galaad.Dē
tes tui ſicut greges tonſaruz:q̄ aſcenderunt
de lauacro.Omnes gemellis fetibus.ꝛ ſteri
lis nō eſt inter eas.Sicut vita coccina labia
tua ꝛ eloquium tuuz dulce.Sicut fragmen

mali punici ita gene tue: absqȝ eo qd intrin/
B secus latet. Sicut turris dauid collū tuū: q̄
edificata ē cū ꝓpugnaclis. Mille clypei pē
dent ex ea. oīs armatura fortiū. Duo vbera
tua sicut duo hinnuli capree gemelli q̄ pa/
scunt̄ i lilijs: donec aspiret dies. ⁊ iclinentur
vmbre. Vadā ad mōtez mirrhe. ⁊ ad collem
thuris. Tota pulchra es amica mea. ⁊ macu
la non est in te. Veni de libano sponsa mea:
veni de libano veni. Coronaberis de capite
amana. de vertice sanir ⁊ hermon: de cubili
C bus leonum: de montibus perdorū. Vulne/
rasti cor meū soror mea spōsa: vulnerasti cor
meū in vno oculorum tuorum. ⁊ in vno cri/
ne colli tui. q̄ȝ pulchre sunt māme tue soror
mea sponsa. Pulchriora sunt vbera tua vi/
no. ⁊ odor vnguentorum tuorum super oīa
aromata. Fauus distilans labia tua sponsa:
mel ⁊ lac sub lingua tua ⁊ odor vestimento
D rum tuorum sicut odor thuris. Hortus con
clusus soror mea sponsa: hortus conclusus:
fons signatus. Emissiones tue paradisus
malorum punicorum: cum pomorum fructi
bus. Cypri cū nardo nardus ⁊ crocus: fistula
⁊ cinamomum cum vniuersis lignis libani
mirrha ⁊ aloe cū omnibus primis vnguen/
tis. Fons hortorū puteus aquarum viuen/
tium q̄ fluūt ipetu de libano. Surge aquilo
⁊ veni auster: perfla hortū meū ⁊ fluent aro
mata illius. V.
A Veniat dilect⁹ meus i hortuz suuz: vt
comedat fructū pomoruz suorum.
Veni in hortū soror mea sponsa: messui myr
rham meam cū aromatibus meis. Comedi
fauum cū melle meo. ⁊ bibi vinum meū cuz
5.e. lacte meo. Comedite amici ⁊ bibite ⁊ iebria
mini carissimi. Ego dormio. ⁊ cor meū vigi/
lat. Vox dilecti mei pulsantis. Aperi mihi
soror mea. amica mea: columba mea imma
culata mea: quia caput meum plenum ē ro
B re. ⁊ cincinni mei guttis noctiū. Expoliaui
me tunica mea quomō iduar illa? Laui pe/
des meos: quomō iqnabo illos? Dilectus
me⁹ misit manū suā p foramē. ⁊ venter me⁹
intremuit ad tactū eius. Surrexi vt aperirez
dilecto meo. Man⁹ mee stillauerūt mirrhā
⁊ digiti mei pleni mirrha ꝓbatissima. Pes/
sulū ostij mei aperui dilecto meo: at ille de/
clinauerat atqȝ transierat. Anima mea liq̄fa
cta ē: vt dilectus locut⁹ est. Quesiui ⁊ non in
ueni illum: vocaui ⁊ non respondit mihi. In
uenerunt me custodes qui circuierūt ciuita
tē. Percusserūt me ⁊ vulnerauerūt me. tul/
C lerunt pallium meum custodes murorum.
3.b Adiuro vos filie hierusalem: si inueneritis

dilectum meū vt nunccietis ei quia amore lā j.8.a.
gueo. Qualis est dilectus tuus ex dilecto o
pulcherrima mulierum? Qual' est dilectus
tuus ex dilecto: q̄ sic adiurasti nos? Dilect⁹
meus candidus ⁊ rubicundus: electus ex
milibus. Caput eius aurū optimū: come eius
sicut elate palmarū: nigre q̄si coruus. Oculi
eius sicut columbe sup riuulos aquarū q̄ la/
cte sunt lote. ⁊ resident iuxta fluenta plenissi
ma. Gene illius sicut areole aromatū: ꝯsite
a pigmētarijs. Labia ei⁹ lilia distilātia myr B
rham primā. Manus illi⁹ tornatiles: auree
plene hyacinthis. Vēter ei⁹ eburneus: disti/
ctus sapphyris. Crura illius colūne marmo
ree: q̄ fundate sūt sup bases aureas. Species
eius vt libani: electus vt cedri. Guttur illius
suauissimū. ⁊ totus d̄siderabil'. Talis ē dile/
ctus meus ⁊ ipse ē amic⁹ me⁹ filie ir'l'z. Quo
abijt dilectus tuus o pulcherrima mulieruz
q̊ d̄clinauit dilectus tuus? Et q̄rem⁹ eū tecū.
Dilectus meus descēdit i hor/ VI. A
tū suuz ad areolā aromatū: vt ibi pa
scat i hortis. ⁊ lilia colligat. Ego dile
cto meo. ⁊ dilect⁹ meus mihi: q̄ pascitur iter
lilia. Pulchra es amica mea: suauis ⁊ deco
ra sicut ir'l'm: terribil' vt castrorū acies ordia
ta. Auerte oculos tuos a me: quia ipsi me a/ B
uolare fecerunt. Capilli tui sicut grex capra 6.4.a.
rum q̄ apparuerunt de galaad. Dentes tui
sicut greges ouium: q̄ ascenderūt de lauacro
Omnes gemellis fetibus. ⁊ steril' non est in
eis. Sicut cortex mali punici sic gene tue: C
absqȝ occultis tuis. Sexaginta sunt regine. 3.Re.11.a
⁊ octoginta ꝯcubine ⁊ adolescentularū non
ē numer⁹. Vna est colūba mea: pfecta mea:
vna est matri sue: electa genitrici sue. Vide/
runt eā filie sion ⁊ beatissimam p̄dicauerunt
regine ⁊ ꝯcubine. ⁊ laudauerunt eā. Que ē D j.8.b.
ista q̄ ꝓgredit̄ q̄si aurora cōsurgens: pulchra
vt luna: electa vt sol: terribil' vt castrorū acies
ordinata? Descēdi in hortum nucum vt vi/
derē poma ꝯuallium. ⁊ ispicerē: si floruisset
vinea. ⁊ germinassent mala punica. Nesciui
Aīa mea ꝯturbauit me: pp quadrigas ami/
nadab. Reuertere reuertere sunamitis: re/
uertere reuertere vt intueamur te. VII.
Quid videbis i sunamite: nisi choros A
castrorū? Quā pulchri sunt gressus
tui in calciamētis: filia pricipis. Iū/
cture feminū tuorū sicut monilia q̄ fabricata
sunt manu artificis. Umbilicus tuus crater
tornatilis. nunq̄ȝ idigens poculis. Venter
tuus sicut aceru⁹ tritici: vallatus lilijs. Duo B
vbera tua sicut duo hinnuli gemelli capree.
Collum tuum sicut turris eburnea: oculi tui

ficut piscine in esebon: que sunt in por//
ta filie multitudinis. Nasus tuus sicut tur/
ris libani: que respicit contra damascuz. Ca
C put tuum vt carmelus. ⁊ come capitis tui si
cut purpura regis iuncta canalibus. Quaz
pulchra es. ⁊ q̃z decora carissima in delitijs.
Statura tua assimilata ē palme ⁊ vbera tua
botris. Dixi. Ascendam in palmam ⁊ appre
hendam fructus eius. Et erunt vbera tua si/
cut botri vinee. ⁊ odor oris tui sicut odor ma
lor guttur tuū sicut vinuz optimū. Dignuz
dilecto meo ad potandum: labijsq; ⁊ denti/
B bus illius ad ruminandū. Ego dilecto meo
⁊ ad me conuersio ei⁹. Ueni dilecte mi egre
diamur in agrum: cōmoremur in villis. Ma
ne surgamus ad vineas: videamus si floruit
vinea: si flores fructus parturiunt: si florue/
runt mala punica. Ibi dabo tibi vbera mea.
Mandragore dederunt odorē in portis no
stris. Omnia poma noua ⁊ vetera dilecte
mi seruaui tibi. VIII.
A Quis mihi det te fratrem meum sug/
gentē vbera mr̃is mee: vt inueniam
te solū foris. ⁊ deosculer. ⁊ iaz me ne
mo despiciat? Apprehendā te ⁊ ducaz in do/
mū matris mee: ⁊ in cubiculum genitricis
mee. Ibi me docebis. ⁊ dabo tibi poculuz ex
vino condito. ⁊ mustum malorum granato
s.2.b rum meorum. Leua eius sub capite meo ⁊
s.2.b.3.b. dextera illius amplexab:r me. Adiuro vos
⁊.5.c B filie hierusalem ne suscitetis neq; euigilare
s.3.c.⁊.6.a faciatis dilectā donec ipsa velit. Que est ista
que ascendit de deserto: delitijs affluens in/
nixa sup dilectū suū? Sub arbore malo susci
taui te. Ibi corrupta ē mr̃ tua: ibi violata ē
genitrix tua. Pōe me vt signaculū sup cor
tuum: vt signaculum super brachiū tuuz qr
fortis ē vt mors dilectio: dura sicut inferus
C emulatio. Lampades eius vt lāpades ignis
atq; flāmar. Aque multe nō potuerunt ex/
tinguere caritatē: nec flumina obruent illā
Si dederit hō oēm substantiam domus sue
p dilectione: q̃si nihil despiciet eam. Soror
nostra parua. ⁊ vbera non habet. Quid faci
emus sorori nostre: in die quando alloquen
da est. Si murus est: edificemus super eū p
pugnacula argentea. Si hostium est: compi
gamus illud tabulis cedrinis. Ego murus
⁊ vbera mea sicut turris: ex quo facta sum co
D ram eo quasi pacem reperiēs. Uinea fuit pa
cifico: in ea que habet populos. Tradidit eā
custodibus: vir affert pro fructu eius mille
argenteos. Uinea mea coram me est. Mil/
le tui pacifici. ⁊ ducenti his qui custodiūt fru
ctus eius. Que habitas in hortis amici au/
scultant. fac me audire vocem tuam. Fuge
dilecte mi. ⁊ assimilare capree hinuloq; cer
uor super montes aromatum.

Expliciunt cātica canticor.

Incipit prologus in libr sapiētie.

Liber sapie apud hebreos nusq̃
est. Unde ⁊ ipse stilus grecā ma
gis eloquentiam redolet. Hunc
iudei philonis eē affirmāt. Qui
proinde sapientie nominatur. q̃ꝛ̃ i eo xp̄i ad/
uentus: qui est sapientia patris: ⁊ passio eius
euidenter exprimitur.

Incipit liber sapientie. Capitulum primū.

Diligite iusticiam qui iudica A
tis terram. Sentite de domi
no in bonitate: ⁊ in simplici
tate cordis q̃rite illū: qm̄ in/
uenitur ab his qui non ten/
tant illū: apparet aūt eis q̄ fi
dem habent in illū. Peruerse. n. cogitatiōes Hie.4.b
separant a deo: pbata āt virtus corripit insi
pientes. Quoniā in maliuolā aiaz non itroi
bit sapientia: nec habitabit in corpore subdi
to peccatis. Spūs. n. scūs discipline effugiet B
fictum: ⁊ auferet se a cogitationibus: que sūt
sine intellectu: ⁊ corripietur a superuenien/
te iniquitate. Benignus est. n. spūs sapien/
tie: ⁊ non liberabit maledictum a labijs suis
qm̄ renū illius testis est deus: ⁊ cordis illius
scrutator est verus: ⁊ lingue ei⁹ auditor. Qm̄
spūs dn̄i repleuit orbem terrar. ⁊ hoc qd̄ cō
tinet oīaz scientiā habet vocis. Propter h̄ q̄
loq̄tur iniqua nō pōt latere: nec pteriet illuz C
corripiens iudiciū. In cogitatiōib⁹. n. impij
interrogatio erit. sermonū aūt illius auditio
ad deū veniet ad correptionē iniquitatū illi
us. Qm̄ auris zeli audit oīa: ⁊ tumult⁹ mur
murationū non abscondetur. Custodite er/
go vos a murmuratione que nihil prodest:
⁊ a d̄tractiōe pcite lingue. Qm̄ sermo obscu
rus inuacuū non ibit. os aūt qd̄ mentitur oc
cidit aīam. Nolite zelare mortē in errore vi
te vr̄e. neq; acq̄ratis pditionē in opib⁹ ma/ D
nuū vr̄ar. Qm̄ deus mortē non fecit: nec le
tatur in pditione viuor. Creauit eīm vt eēnt
oīa ⁊ sanabiles fecit natiōes orbis t̄rar ⁊ nō
est i illis medicamentū exterminij nec infe/
ror regnū in terra. Justicia eni ppetua est ⁊
imortalis iniusticia autez mortis acquisitio
Impij aūt manib⁹ ⁊ verbis accersierunt illā
⁊ estimantes illā amicā defluxerūt ⁊ spōsio/
nes posuerunt ad illā: qm̄ morte digni sunt J.15.b.
qui sunt ex parte illius. II

Dixerūt eni impij cogitantes apud se A
non recte. Exiguum ⁊ cū tedio ē tp̄s

vite nostre:⁊ nō est refrigerium in fine ho-
minis.⁊ nō est qui agnitus sit reuersus ab in
feris.Quia ex nihilo nati sumus:⁊ post hoc
erimus tanq̄ nō fuerimus. Quoniā fumus
afflatus ē in naribus nostris:⁊ sermo scitille
ad cōmouendū cor nostrū. Quia extinctus
cinis erit corpus nr̄m:⁊ spiritus diffundetur
tanq̄ mollis aer.Et trāsibit vita nostra tanq̄
vestigiū nubis: ⁊ sicut nebula dissoluetur. q̄
fugata ē a radijs solis ⁊ a calore illius aggra
uata.Et nomen nostrum obliuionem accipi
et p tempus:⁊ nemo memoriā habebit ope-
B rū nostrorū. Umbre.n. transitus ē tempus
nostrum:⁊ nō est reuersio finis nostri.qm̄ cō
signata ē ⁊ nemo reuertitur.Uenite ergo ⁊ fru
amur bonis que sunt:⁊ vtamur creatura tā-
6.d q̄ in iuuentute celeriter. Uino pcioso ⁊ vn-
guētis nos impleamus:⁊ nō pretereat nos
flos temporis.Coronemus nos rosis anteq̄
marcescant.nullū pratū sit quod non ptran
seat luxuria nostra.Nemo vestrum exors sit
luxurie nostre.Ubiq̄ relinquamus signa le
titie.qm̄ hec est pars nostra.⁊ hec est sors no
stra .Opprimamus pauperem iustū.⁊ non
parcamus vidue nec veterano.nec reuerea-
C mur canos multi temporis.Sit autē fortitu
do nostra lex iniusticie.Qd̄.n.infirmū est inuti
le inuenitur:Circūueniamus ergo iustū quoni
am inutilis est nobis.⁊ cōtrarius ē operibus
nostris:⁊ improperat nobis peccata legis:⁊
diffamat in nos peccata discipline nostre.
Promittit se sciaʒ dei habere: ⁊ filiuʒ dei se
nominat.Factus est nobis in traductioneʒ
cogitationum nrārum.Grauis ē nobis etiā ad
videndū.qm̄ dissimilis est alijs vita illius. ⁊
imutate sunt vie eius.Tāq̄ nugaces estima
ti sumus ab illo: ⁊ abstinet se a vijs nostris
tanq̄ ab inmundicijs:⁊ prefert nouissima iu-
storū:⁊ gloriatur patrē se habere deū.Uideamus
ergo si sermones illius veri sint:⁊ tentemus q̄
ventura sunt illi:⁊ sciemus q̄ erūt nouissima il
D lius.Si.n.ē verus filius dei suscipiet illū:⁊ libe
27.e rabit illū d̄ manibus contrariorū.Cōtumelia ⁊ tor-
mēto iterrogemus eū:vt sciamus reuerētiā eius.
⁊ pbemus patiētiaʒ illius. Morte turpissima
cōdemnemus eū.erit.n.ei respectus ex sermoni-
bus illius.Hec cogitauerūt ⁊ errauerūt.exceca
uit.n.illos malicia eorum.⁊ nescierūt sacramēta
dei nā mercedē sperauerūt iusticie.nec iudica-
.⁊.5 uerūt honorē aiarum scārum. qm̄ deus creauit ho-
27.a minē iexterminabilē:⁊ ad imaginē silitudis
sue fecit illū Inuidia aūt diaboli:mors introi
uit i orbē terrarum:imitantur autē illū q̄ sunt ex
parte illius. III.
A Iustorū aūt aie i manu dei sunt.⁊ nō
tanget illos tormentū mortis.Uisi sunt ocu
lis isipientiū mori:⁊ estimata est afflictio exi
tus illorum. Et ab itinere iusto abierunt in
exterminiū.⁊ q a nobis ē iter exterminij:illi
aūt sunt i pace:Et si corā hoibus tormēta pas
si sunt:spes illorum imortalitate plena est . In
paucis vexati:in multis bene disponentur:qm̄
deus tentauit eos.⁊ inuenit illos dignos se:
Tanq̄ aurum in fornace probauit illos.⁊ quasi B
holocausti hostiā accepit illos.⁊ in tempore math.13.f.
erit respectus illorum.Fulgebunt iusti. ⁊ tanq̄
scintille i arundineto discurrent. Iudicabūt
nationes.⁊ dn̄abuntur populis.⁊ regnabit dn̄s
illorum in perpetuū.Qui cōfidunt in illo intel
ligent veritatē ⁊ fideles in dilectione acqui-
escent illi:qm̄ donum ⁊ pax ē electis eius.Im
pij aūt sm̄ q̄ cogitauerunt correptionē habe
būt q̄ neglexerunt iustū.⁊ a dn̄o recesserunt.
Sapiaʒ.n.⁊ disciplinā q̄ abijcit ifelix est.⁊ va C
cua est spes illorum ⁊ labores sine fructu ⁊ inuti
lia opa eorum. Mulieres eorum insensate sunt ⁊
nequissimi filij illorum.Maledicta creatura eo Luc.23.d.
rum:qm̄ felix est sterilis ⁊ incoinq̄nata:q̄ nesci Gal.4.d.
uit thorum in delicto. Habebit fructū in re-
spectione aiarum scārum.Et spado q̄ nō operatus
est per manus suas iniq̄tatē:nec cogitauit ad
uersus deum nequissima . Dabitur.n.illi fidei Esa.56.b
donū electū.⁊ sors in tēplo dei acceptissima D
Bonorum enim laborum gloriosus est fructus
⁊ q̄ nō cōcidat radix sapiētie.Filij aūt adulte
rorum in cōsūmatiōe erūt.⁊ ab iniquo thoro
semen exterminabitur.Et si q̄dē lōge vite erūt
in nihilū cōputabuntur.⁊ sine honore erit nouis
sima senectus illorum.Et si celerius defuncti fu
erint: nō habebunt spem:nec i die agnitionis
allocutionē.Nationes enim inique dire sūt
consumationis. IIII
O Quā pulchra ē casta generatio cum A
claritate.Immortalis ē eni mēoria illi
us qm̄ ⁊ apud deū nota ē ⁊ apud hoies.Cuʒ
psens ē imitantur illā ⁊ desiderāt eā cū se edu-
xerit ⁊ i ppetuū coronata triūphat icoinq̄na
torum certaminū pmiū vincens . Multigena
autē impiorum multitudo non erit vtilis :⁊
spuria vitulamina non dabunt radices altas
nec stabile firmamentum collocabunt. Et si
in ramis in tempore germinauerint infirmi-
ter posita a vento cōmouebuntur.⁊ a nimieta-
te ventorum eradicabuntur. Cōfringentur.n. B
rami icōsumati.⁊ fructus illorum inutiles ⁊ acer
bi ad manducandum.⁊ ad nihilum apti.Ex
iniq̄s.n.oēs filij qui nascuntur testes sunt neq̄-
tie aduersus parentes in interrogatione sua
Iustus autem si morte poccupatus fuerit: in
refrigerio erit.Senectus eni venerabilis est

non diuturna:neqꝫ annoꝝ nūero cōputata.
Cani aūt sunt sensus hoīs ⁊ etas senectutis
Hebre.11.b. vita immaculata. Placens deo factꝰ dilectꝰ
C ⁊ viuens inter pccōres translatꝰ ē. Raptus
est ne malitia mutaret itellectum eiꝰ:aut ne
fictio dciperet aīaʒ illiꝰ. Fascinatio enim nu
gacitatis obscurat bona ⁊ incōstantia ꝯcupi
scentie transuertit sensum sine malitia. Con
sumatus in breui expleuit tpꝛa multa. Pla
cita enim erat deo aīa illius:ꝓp hoc ꝓpera
uit educere illū de medio iniquitatū. Ppli
aūt videntes ⁊ nō intelligētes.nec ponētes
in pcordijs talia:qm̄ grā dei ⁊ mīa ē in scōs
eius ⁊ respectus sup electos illiꝰ. Cōdēnat āt
iustus mortuus viuos ipios ⁊ iuuētus celeri
us ꝯsumata longā vitā iniusti. Uidebūt.n.fi
nem sapientꝭ ⁊ nō intelligēt qd cogitauerit
D de illo deus:⁊ qꝛ minuerit illum dn̄s. Uide
būt.n.⁊ cōtēnēt eū illos aūt deꝰ irridebit. Et
erunt pꝰ h decidentes sine honore ⁊ in ꝯtu
melia inter mortuos in perpetuuʒ. Qm̄ di
rumpet illos inflatos sine voce ⁊ ꝯmouebit il
los a fundamentis ⁊ vsqꝫ ad supremū desola
buntur. Et erūt gemētes:⁊ memoria illoruʒ
periet. Uenient in cogitatiōe pccōruʒ suoꝝ
timidi.⁊ traducent illos ex aduerso iniquita
V
tes ipsorum.
A Tunc stabunt iusti in magna ꝯstātia
aduersus eos q se angustiauerūt: ⁊
qui abstulerunt labores coꝝ. Uidentes tur
babuntur timore horribili:⁊ mirabūt in subi
tatione insperate salutis gementes p angu
stia spūs:dicentes intra se.pniam agentes ⁊
pre angustia spiritꝰ gementes. Hi sunt quos
habuimus aliqn̄ in derisū ⁊ i silitudie impro
perij nos insensati uitam illoꝝ estimabamꝰ
insaniam ⁊ finē illoꝝ sine honore. Ecce quō
ꝯputati sunt inter filios dei:⁊ inter scōs sors
illorum est. Ergo errauimus a via ꝟitatꝭ ⁊ iu
sticie lumen non luxit nobis:⁊ sol intelligē
B tie non est ortꝰ nobis. Lassati sumꝰ in via iiq
tatis ⁊ pditionis:⁊ ambulauimꝰ vias diffici
les viaʒ aūt dn̄i ignorauimꝰ. Quid nobis ꝓ
fuit superbia:aut diuitiaꝝ iactantia qd ꝯtu
lit nobis: Transierunt oīa illa tanqꝫ vmbra
⁊ tanqꝫ nuncius precurrēs. Et tanqꝫ nauis q
pertrāsit fluctuātē aquā cuiꝰ cū ptererit n̄ ē
vestigium inuenire:neqꝫ semitā carine illiꝰ i
fluctibus:aut auis que transuolat i aere cuiꝰ
nullum inuenit argumētū itineris illiꝰ.sʒ tm̄
sonitus alarum verberās leuē vētū:⁊ scidēs
per vim itineris aerē ꝯmotꝭ alis transuolauit
⁊ pꝰ hoc nullum signū inuenit itineris illius
C aut tanqꝫ sagita emissa in locū destiatū:diuisꝰ
aer continuo in se reclusus est:vt ignoret trā
situs illius:sic ⁊ nos nati ꝯtinuo desiuimus
esse:⁊ virtutis quidē nullū signū valuimus
ondere:in malignitate āt n̄ra consumpti su
mus. Talia dixerunt in inferno hi q peccaue Prou.11.
runt:qm̄ spes impij tanqꝫ lanugo est q a vēto
tollitur:⁊ tanqꝫ spuma gracilis que a procel
la dispergit ⁊ tanqꝫ fumus qa vento diffusus
ē:⁊ tanqꝫ memoria hospitꝭ vniꝰ diei ptereūtis
Justi aūt i ppetuū viuēt ⁊ apd dn̄ʒ ē merces
eorū ⁊ cogitatio illoꝝ apd altissimuʒ. Jdō ac
cipient regnuʒ decoris ⁊ diadema spēi d ma
nu dn̄i dei sui:qm̄ dextera sua teget eos ⁊ in D
brachio scō suo defendet illos.⁊ accipiet ar
maturam zelus illiꝰ ⁊ armabit creaturaʒ ad
vltionem inimicoꝝ. Induet ꝓ torace iustici
am:⁊ accipiet ꝓ galea iudicium certuʒ. Su
met scutum iexpugnabile eqtatē:acuet aūt
dirā iram in lāceaʒ:⁊ pugnabit cū illo orbis
terraꝝ ꝯ isēsatos. Ibūt directe emissiōes ful
guruʒ:⁊ tanqꝫ a bn̄ curuato arcu nubiū exīmi
nabunt ⁊ ad certū locum isiliēt. Et a petrosa
ira plene mittent grandines:⁊ scādescet in
illos aque maris ⁊ flu̇ia ꝯcurrēt durit. Cōtra
illos stabit sp̄s virtutis ⁊ tanqꝫ turbo vēti di
uidet illos:⁊ ad heremum pducet oēʒ terrā
iniquitatis illorum:⁊ malignitas euertet se
VI. A
des potentium.
Melior est sapiā qꝫ vires:⁊ vir prudēs Ecce.9.
qꝫ fortꝭ. Audite ergo rḡes ⁊ itelligite
discite iudices finium terre. Prebete aures
vos qui ꝯtinetꝭ multitudines ⁊ placetꝭ vobis i
turbis nationum:qm̄ data ē a dn̄o ptās vo Ro.13.
bis ⁊ virtus ab altissimo:q interrogabit opa
vr̄a:⁊ cogitationes scrutabit:qm̄ cum essetis
ministri regni illius non recte iudicastis nec
custodistis legem iusticie:neqꝫ fm voluuta
tem dei ābulastis. Horrende ⁊ cito appare
bit vobis:qm̄ iudiciuʒ durissimū i his q psūt
fiet. Exiguo.n.ꝯcedit mīa:potentes āt poten B
ter tormēta patientur. Nō.n. subtrahet per
sonam cuiusqꝫ deꝰ q ē oīuʒ dn̄ator:nec vere
bitur magnitudinē cuiusqꝫ:qm̄ pusillum et
magnū ipse fecit:⁊ equaliter ē illi cura d oī
bus. Fortioribus aūt fortior instat cruciatō
Ad vos ergo reges sūt hi fmones mei vt discatꝭ
sapiam ⁊ ne excidatis. Qui.n. custodierint
iusticiam iuste iudicabunt:⁊ q didicerint iu
sta iuenient qd rn̄deāt. Cōcupiscite gꝰ fmo
nes meos ⁊ diligite illos:⁊ hēbitis discipli
nam. Clara est:⁊ q nunqꝫ marcescit sapia:⁊
facile videt ab his qui diligunt eā ⁊ iuenit
ab his q querūt illā. Preoccupat q se concu
piscunt:vt illis se prior ondat. Qui de luce vi C
gilauerit ad illam non laborabit:assidētem
eni illā forībꝰ suis iueniet. Cogitare ergo d il

la sensus ē ꝯsumat⁹. ꝛ q̄ vigillauerit pp illaȝ cito erit securus. Q̄m dignos se circuit ipsa q̄rens: ꝛ in vijs suis ostendet se illis hilarit ꝛ in oī ꝓuidentia occurret illis. Initiū .n. illius verissima ē discipline cōcupiscentia. Cura ergo discipline dilectio est: ꝛ dilectio custodia legū illius est. Custoditio aūt legū cōsumatio incorruptionis est: incorruptio aūt facit esse ꝓximū deo. Cōcupiscentia itaq̧ sa
B pientie d̄ducet ad regnū ꝑpetuū. Si ergo d̄lectamini sedib⁹ ꝛ sceptris o reges ppl'i: diligite sapiam vt iꝑpetuū regnetis. Diligite lumen sapie: oēs q̄ p̄estis ppl'is. Quid ē aūt sapia ꝛ quēadmodū facta sit: referā. ꝛ nō abscondā a vobis sacra dei: sed ab initio natiuitatis inuestigabo: ꝛ ponā in lucē sciam illi⁹ ꝛ nō preteribo v̄itatē: neq̧ cū inuidia tabescente iter h̄ebo: q̄m talis hō nō erit ꝑticeps sapie. Multitudo aūt sapientiū: sanitas ē orbis terraꝝ. ꝛ rex sapiens ppl'i stabilimentuȝ est. Ergo accipite disciplinam per sermones meoꝝ: ꝛ proderit vobis. VII

A Qum q̄dē ꝛ ego mortalis hō sil'is oībus: ꝛ ex genere t̄reno illi⁹ q̄ p̄oꝛ factꝰ ē: ꝛ in ventre matris figurat⁹ suȝ caro dec̄ē mensiū tp̄e coagulat⁹ sū in sangnine ex semine hoīs: ꝛ delectamento somni cōuenient. Et ego natus accepi cōem aerem ꝛ in sil'factam decidi t̄ram ꝛ primā vocem similem oībus emisi plorans. In inuolumētis nutritus sum: ꝛ magnis curis. Nemo enim ex regibus aliud habuit natiuitatis initiuȝ Un⁹ ergo introit⁹ ē oīb⁹ ad vitam: ꝛ sil'is exitus. Propter hoc optaui ꝛ datus ē mihi sēsus ꝛ inuocaui: ꝛ vēit i me spūs sapie. Et ppo
B.C. sui illam regnis ꝛ sedibus: ꝛ diuitias nihil esse dixi in comparatione illi⁹. Nec cōparaui illi lapidem preciosum: q̄m oē aurū in cōparōne illius arena est exigua: ꝛ tanq̧ lutum
B estimabit argentū in ꝯspectu illius. Super salutem ꝛ speciem dilexi illam: ꝛ proposui ꝓ luce habere illā: quoniam inextinguibile est lumen illius. Uenerunt autem mihi omnia bona pariter cum illa ꝛ innumerabilis honestas per manus illius: ꝛ letat⁹ sū i oībus: q̄m añcedebat me ista sapia: ꝛ ignorabā q̄m bonoꝝ oīum mr̄ est. Quā sine fictione didici ꝛ sine inuidia cōico: ꝛ honestatē illius nō abscondo. Infinit⁹ .n. thesaurus ē hoībus: quo qui vsi sūt participes facti sumus amicitie dei propter discipline dona commēdati. Mihi aūt dedit deus dicere ex sentētia ꝛ presumere digna hoꝝ que mihi dant̄: quoniā ipse sapientie dux est: ꝛ sapientū emēdator. In manu .n. illius ꝛ nos ꝛ sermones nr̄i: ꝛ oīs sapientia: ꝛ opeꝝ scie disciplina. Ipse .n. dedit mihi hoꝝ que sunt sciam verā: vt sciam dispositionē orbis terraꝝ: ꝛ virtutes elemētoꝝ: initium ꝛ ꝯsummationē ꝛ medietatem temporum: vicissitudinum permutationes ꝛ consummationes temporum ꝛ morum mutationes diuisiones temporum: anni cursus ꝛ stellaꝝ dispositiones: naturas animalium ꝛ iras bestiarum: vim ventorum ꝛ cogitationes hominuȝ: differentias virgultoꝝ: ꝛ virtutes radicum ꝛ quecunq̧ sunt absconsa ꝛ improuisa didici. Oium enim artifex docuit me sapientia. Est enim in illa spiritus intelligentie sanctus: vnicus: multiplex subtilis: disertus mobilis: incoinq̄natus: certus: suauis: amās bonum: acutus: qui nihil vetat benefacere. humanus benignus: stabilis: certus: secur⁹ oēm habens virtutem. omnia ꝓspiciens: ꝛ q̄ capiat oēs spūs itelligibiles: mūdus: subtilis
D Oib⁹ .n. mobilibus mobilior ē sapia. Attigit aūt vbiq̧ pp suā mūdiciā. Uapor ē .n. v̄tutis dei ꝛ emanatio q̄dā ē claritatis oipotētis dei sincera: ꝛ ideo nihil inquinatū in eā incurrit Cādor ē .n. lucis eterne ꝛ speculū sine macula dei maiestatis ꝛ imago bonitat̄ illius. Et cū sit vna oīa pōt: ꝛ in se permanēs oīa innouat: ꝛ ꝑ natiōēs i aīas sāctas se trāffert. Amicos dei ꝛ ꝓphetas ꝯstituit. Neminez .n. diligit deus: nisi eū qui cū sapia inhabitat. Est .n. h̄ speciosior sole: ꝛ sup oēm dispositionē stellaꝝ luci cōparata inuenit̄ prior. Illi eni succedit nox: sapiam aūt nō vincit malitia. Attingit ergo a fine vsq̧ ad finem fortiter ꝛ disponit omnia suauiter. VIII A

Hanc amaui ꝛ exquisiui a iuuentute mea: ꝛ q̄siui sponsā mihi eā assumer̄ ꝛ amator fact us sū forme illius. Generositatē illius glificat ꝯtuberniū habēs dei: sȝ ꝛ oīum dn̄s dilexit illā. Doctrix .n. ē disciplie d̄i ꝛ electrix opeꝝ illius. Et si diuitie appetunt̄ in vita: q̄d sapia locupleti⁹ que operat̄ oīa? Si āt sensus operat̄: quis hoꝝ que sunt magis q̄̄ illa ē artifex. Et si iustitiā q̄s diligit: labores huius magnas habēt virtutes. Sobrietatē .n. ꝛ sapiētia docet: ꝛ iustitiā ꝛ virtuteȝ: quibus vtilius nihil ē in vita hominib⁹. Et si multitudinē scie desiderat q̄s: scit p̄terita ꝛ de futuris estimat: scit v̄sutias sermonū ꝛ dissolutiōēs argumētoꝝ: signa ꝛ mōstra scit anteq̧ fiant: ꝛ euētus temporꝝ ꝛ seculoꝝ. Proposui ergo hāc adducere mihi ad ꝯuiuāduȝ sciēs: q̄m mecū cōicabit de bonis: ꝛ erit allocutio cogitatiōis ꝛ tedij mei. Habebo ꝑpter hanc claritatē ad turbas: ꝛ honoreȝ apud seniores. Iuuenis ꝛ acutus inueniar i iudicio C

⁊ in ↄ̄spectu potētiū āmirabilis ero: ⁊ facies
pricipū mirabunt me. Tacētē me sustinebūt
loquētē me respiciēt ⁊ sermocinātē me plu-
ra manus ori suo imponēt. Propterea ha-
bebo p hāc imortalitatē: ⁊ memoriā eternā
his qui post me futuri sūt relinquā. Disponā
pplos ⁊ natiōes mihi erūt subdite. Timebūt
me audiētes reges horrēdi: ⁊ i multitudine
videbor bonus: ⁊ in bello fortis. Intrans in
domū meā ↄquiescā cū illa. Nō.n.hȝ amari-
tudinē ↄuersatio illius: nec tediū ↄuictus il-
B lius: sed leticiā ⁊ gaudiū. Hec cogitās apud
me ⁊ cōmemorās in corde meo: qm̄ imorta-
lis ē in cogitatione sapia: ⁊ in amicitia illius
delectatio bona: ⁊ in opibus manuū illi⁹ ho
nestas sine defectione: ⁊ in certamine loquel
le illius sapia: ⁊ p̄claritas i cōicatione sermo
nū ipsius: circuibā q̄rēs vt mihi illā assume-
rē. Puer aūt erā ingeniosus: ⁊ sortitus sum
aiam bonā. Et cū eēm magis bon⁹: veni ad
corpus incoinq̄natū. Et vt sciui quoniā ali-
ter nō possem eē cōtinēs nisi deus det: ⁊ hoc
ipsum erat summa sapientia: scire cuius esset
hoc donum: adij dominum ⁊ deprecatus sū
illū: ⁊ dixi ex totis p̄cordijs meis. IX
A DEus patrū meorū ⁊ dn̄e misericordie:
q̄ fecisti oia v̄bo tuo: ⁊ sapientia tua
ↄstituisti hoiem: vt dn̄aret creature
q̄ a te facta ē: vt disponat orbē terrarū in equi
tate ⁊ iustitia: ⁊ in directione cordis iudiciū
iudicet: da mihi sediū tuarū assistricē sapiam
⁊ noli me reprobare a pueris tuis: qm̄ seruus
Ps.115. tuus sū ego ⁊ filius ancille tue: hō infirmus
⁊ exigui tpis: ⁊ minor ad intellectū iudicij
B ⁊ legū: ⁊ si quis erit ↄsūmatus inter filios ho
minū: si abfuerit ab illo sapiētia tua: in nihi-
1.Par.28.a lum cōputabit. Tu aūt elegisti me regē pplo
2.Para.1.b tuo. Et iudicē filiorū tuorū ⁊ filiarū. Et dixisti
me edificare tēplum in mōte scō tuo: ⁊ in ci-
uitate hitationis tue altare: silitudinē taber
naculi sci tui qd̄ p̄parasti ab initio: ⁊ tecū sa-
Prou.8.c. pientia tua: q̄ nouit opa tua: q̄ ⁊ affuit tūc cū
orbē terrarū faceres: ⁊ sciebat q̄d eēt placitū
oculis tuis: ⁊ q̄d directum in preceptis tuis.
Mitte illā de celis scis tuis: ⁊ a sede magni-
tudinis tue: vt mecū sit ⁊ mecū laboret vt sci
C am q̄d scit acceptū apud te. Scit.n.illa om-
nia ⁊ intelligit: ⁊ deducet me in operib⁹ me-
is sobrie: ⁊ custodiet me in sua potentia. Et
erunt accepta opa mea: ⁊ disponā pplm tuū
iuste: ⁊ ero dignus sediū pr̄is mei. Quis eni
Esa.40.a. hoīum poterit scire ↄsilium dei. Aut q̄s po-
Ro.11.d. terit cogitare q̄d velit deus. Cogitatiōes eni
D mortaliū timide: ⁊ incerte p̄uidētie nr̄e. Cor
pus.n.qd̄ corrumpit aggrauat aiam: ⁊ terre
na inhitatio deprimit sensū multa cogitantē
Et difficile estimam⁹ q̄ in terra sūt: ⁊ q̄ i ↄspe
ctu sūt inuenim⁹ cū labore. Que i celis sūt aūt
q̄s inuestigabit? Sensū aūt tuū q̄s sciet nisi tu
dederis sapiētiā ⁊ miseris spūm sactū tuū de
altissimis: ⁊ si correcte sint semite eorū q̄ sunt
in terris ⁊ que tibi placent didicerint homi
nes? Nam per sapiētiā sanati sunt quicunq̄
placuerunt tibi dn̄e a principio. X.
HEc illum qui primus formatus est a
deo pr̄ orbis terrarū: cū solus eēt cre- Gen.1.
atus custodiuit ⁊ eduxit illum a de-
licto suo. Et eduxit illū de limo terre: ⁊ dedit Gen.2.b
illi virtutē ↄtinēdi oia. Ab hac vt recessit iniu- Gen.b
stus in ira sua: per irā homicidij fraternitas
deperijt. Propter qd̄ cū aqua deleret terrā Gen.7.d.
sanauit iterū sapia: p ↄtēptibile lignū iustum
gubernās. Hec ⁊ in cōsensu supbie cū se natiō- Gen.11.d.
ones extulissēt sciuit iustū ⁊ ↄseruauit sine q̄-
rela deo: ⁊ in filijs miam fortem custodiuit.
Hec iustum a pereuntibus impijs liberauit Gen.19.c.
fugientē: descendente igne in pētapolim: q̄- B
bus in testimoniū nequitie fumigabunda cō
stat deserta terra: ⁊ incerto tpe fructus habē
tes arbores ⁊ icredibilis aie memoria stans
figmētū salis. Sapiam.n.p̄tereuntes nō tm̄
in hoc lapsi sūt vt ignorarēt bona: sed ⁊ insi-
pientie sue reliquerūt hoibus memoriā: vt in
his q̄ peccauerūt: nec latere potuissent. Sa-
piētia aūt hos qui se obseruāt a doloribus li
berabit. Hec aūt p̄fugū ire fratris iustū ddu Gen.28.
xit p vias rectas: ⁊ ondit illi regnū dei: ⁊ de-
dit illi scientiā scōrū. Honestauit illum in la-
boribus: ⁊ cōpleuit labores illius. In frau-
de circūuenientiū illū affuit illi: ⁊ honestū fe
cit illū. Custodiuit illum ab inimicis: ⁊ a se- C
ductoribus tutauit illū. Et certamē forte de Gen.37
dit illi vt vinceret ⁊ sciret qm̄ oium potentior
ē sapia. Hec venditum iustum non dereli
quit: sed a peccatoribus liberauit eū: descen
ditq̄ cū illo in foueā ⁊ in vinculis non dere
liquit illum: donec afferret illi sceptrū regni:
⁊ potētiā aduersus eos qui eū deprimebāt: ⁊
mēdaces ondit q̄ maculauerūt illū: ⁊ dedit
illi claritatē eternā. Hec pplm iustū ⁊ semē Exo.1
sine q̄relā liberauit a nationibus q̄ illū dpri
mebāt. Intrauit in aiam serui dei: ⁊ stetit cō-
tra reges horrendos in portētis ⁊ signis. Et D
reddidit iustis mercedē laborū suorū: ⁊ dedu-
xit illos in via mirabili: ⁊ fuit illis i velamen
to diei ⁊ i luce stellarū per noctē: Et trāstulit Exo.1
illos p mare rubrū: ⁊ transuexit illos p aquas
nimiā. Inimicos aūt illorū demersit in mare
⁊ ab altitudine iferorū eduxit illos. Ideo iu-
sti tulerunt spolia impiorū: ⁊ decantauerunt

dñe nomen scm̃ tuum. ⁊ victricẽ manũ tuam
laudauerunt pariter. Qm̃ sapia apuit os mu
torum. ⁊ linguas ĩfantiũ fecit disertas. XI.
A Direxit opera eoꝝ i manib⁹ pphe sci
Iter fecerunt p deserta q̃ nõ hĩtabãt. ⁊
in locis desertis fecerũt casas. Stete
runt ꝯ hostes: ⁊ de inimicis se vindicauerũt
Sitierunt ⁊ inuocauerũt te: ⁊ data ẽ illis aq̃
de petra altissima: ⁊ requies sitis de lapide
duro. Per q̃ enim penas passi sũt ĩimici illo
rum a defectione pot⁹ sui: in eis cũ abũdarẽt
filij israel letati sũt. Per h̃ cũ illis deessẽt bñ
cum illis actũ est. Nã ꝓ fonte q̇dẽ sẽpiterni
B fluminis humanum sanguinez dedisti iniustis
Qui cum minuerẽt i traductiõe infãtium oc
cisorum: dedisti illis abundãtẽ aquaz inspe/
rate: oñdens per sitiz q̃ tũc fuit: quẽadmodũ
tuos exaltares ⁊ aduersarios illorum neca/
res. Cum enim tẽptati sũt ⁊ q̇dez cũ mĩa di/
sciplinam accipiẽtes: scierũt quemadmodũ
cũ ira iudicati impij tormenta paterẽt. Hos
quidẽ tãq̃ monens ꝓbasti: illos ãt tãq̃ du/
rus rex interrogans cõdẽnasti. Absentes. n.
⁊ pñtes silr̃ torquebãt. Duplex. n. illos acce
perat tediuz ⁊ gemitus cũ memoria ꝑterito
rũ. Cũ. n. audirẽt per sua tormẽta bñ secũ agi
commemorati st̃ dñm: admirantes in finem
exitus. Que. n. i expositione praua ꝓiectum
C deriserunt: in finem euẽt⁹ mirati sũt. Nõ simi
liter iustis faciẽs: ꝓ cogitationibus ãt ĩsensat̃
iniquitates illoꝝ. Quod q̇dã errãtes cole/
bant mutos serpentes ⁊ bestias supuacuas
immisisti illis multitudinẽ mutoꝝ aialũ in
vindictam: vt scirent q̇a p que peccat quis:
per hec ⁊ torquetur. Nõ eñi impossibilis erat
oipotẽs man⁹ tua. q̃ creauit orbẽ t̃rarũ ex ma
teria inuisa. immitere illis multitudinem
vrsorũ aut audaces leões. aut noui generis
ira plenas ⁊ ignotas bestias. aut vaporem
igneum spirantes. aut fumi odorem ꝓferen
tes. aut horrendas ab oculis scintillas emit
tẽs quarum nõ solũ lesura poterat illos ex/
terminare: sed ⁊ aspect⁹ p timorẽ occidere.
D Nam ⁊ sine his vno spũ poterant occidi pse
cutionem passi ab ipsis factis suis. ⁊ dispsi
per spm̃ virtutis tue: sed oia in mẽsura ⁊ nu/
mero ⁊ pondere disposuisti. Mltũ. n. valere ti
bi soli supererat semper. ⁊ virtuti brachij tui
quis resistet? Quoniam tãq̃ momentum sta
tere est ante te orbis terrarum. ⁊ tãq̃ gutta
roris antelucani q̃ descẽdit i terrã: Et misereris
oium: q2 oia potes. ⁊ dissimulas pccã hoium
propter penitẽtiã. Diligis. n. oia q̃ sũt. ⁊ ni/
hil eorũ odisti q̃ fecisti: nec. n. odiẽs aliq̇d ꝯ/
stituisti: aut fecisti. Quõ aũt posset aliquid
permanere nisi tu voluisses? Aut q̃d a te vo/
catum nõ esset: conseruaret? Parcis aũt oi/
bus: qm̃ tua sunt dñe: qui amas aias. XII.
A O Quam bon⁹ ⁊ suauis ẽ dñe spũs tu⁹
in oibus. Ideoq̃ hos qui exerrãt pti
b⁹ corripis: ⁊ de q̃b⁹ peccãt ãmones
⁊ alloqueris vt relicta malitia credant in te
dñe. Illos. n. antiquos ĩhabitatores terre scẽ
tue quos exhorruisti: qm̃ odibilia opera tibi
faciebant per medicamia ⁊ sacrificia iniusta.
⁊ filiorum suoꝝ necatores sine mĩa: ⁊ cõme/
stores viserum hoiũz: ⁊ deuoratores sangui/
nis. ⁊ auctores parentes aiarum inauxiliata
rũ perdere voluisti a medio sacramento tuo
per manus parentũ nr̃oꝝ: vt dignaz perciperẽt
rẽt pegrinationẽ pueroꝝ dei: q̃ tibi oium ca
rior est terra. Sed ⁊ his tanq̃ hoibus peper
cisti. ⁊ misisti antecessores exercitus tui ve/
spas: vt illos paulatim exterminarent. Non B
quia impotens eras in bello subijcere impi/
os iustis: aut bestijs seuis: aut verbo duro si
mul exterminare: sed partibus iudicans da
bas locuz penitẽtie: ñ ignorans qm̃ nequã ẽ
natio eoꝝ: ⁊ naturalis malitia ipsoꝝ: ⁊ qm̃
non poterat mutari cogitatio illoꝝ i perpe
tuum. Semen. n. erat maledictum ab initio
Nec timens aliquẽ: veniã dabas peccatis il
loꝝ. Quis. n. dicet tibi: q̇d fecisti? Aut quis
stabit ꝯ iud ciũ tuũ? Aut q̇s in cõspectu tuo
veniet vindex iniq̃ꝝ hoĩuz? Aut quis tibi im
putabit: si perierint nationes quas tu fecisti
Non est. n. alius de⁹ q̃ tu. cui cura ẽ de om/
nibus: vt oñdas qm̃ non iniuste iudicas iu/
diciũ. Neq̃ rex neq̃ tyrannus in conspectu C
tuo inquirent de his quos perdidisti. Cum
ergo sis iustus: iuste omnia disponis: ipsũ q̃z
q̃ non debet puniri ꝯdẽnas ⁊ exteꝝ estimas
a tua virtute. Virt⁹. n. tua iusticie initiũ est; ⁊
ob hoc q̃ omniũ dñs es: omnib⁹ te parcere
facis. Virtutẽ. n. oñdis tu: q̃ non crederis es
se in v̈tute consumat⁹. ⁊ hos q̃ te nesciũt: in
audacia traducis. Tu ãt dñator v̈tutis cum
tranq̇litate iudicas. ⁊ cũ magna reuerentia
disponis nos: Subest. n. tibi cũ volueris pos
se. Docuisti. n. populũ tuuz per talia opera:
qm̃ oportet iustũ esse ⁊ humanũ. ⁊ bone spei
fecisti filios tuos: qm̃ iudicans das locũ i pec
catis penitentie. Si. n. inimicos seruoꝝ tuo/
rum ⁊ debitos morti cum tanta cruciasti at/
tentione. ⁊ liberasti dans tempus ⁊ locũ per
que possent mutari a malitia: cũ quanta dili
gentia iudicasti filios tuos quoꝝ parentib⁹
iuramenta ⁊ ꝯuentiones dedisti bonaꝝ pro
missionũ? Cũ ergo das nobis disciplinã ini/ D
micos nr̃os multipliciẽ flagellas: vt bonita/

tem tuā cogitem⁹ iudicātes. ⁊ cū ď nobis in
dicaẗ sperem⁹ misericordiā tuā. Unde ⁊ illis
q̇ in vita sua isensate ⁊ iniuste vixerūt: ꝑ hec
q̄ coluerūt dedisti sūma tormenta. Eteni in
erroris via diutius errauerunt deos estimā
tes hec q̄ in aiabus sunt superuacua ifantiū
isensatoꝝ more viuentes. Propter hoc tāq̄
pueris insensatis iudiciū in derisum dedisti.
Qui āt ludibrijs ⁊ increpationibus non sūt
correcti: dignū dei iudiciū experti sūt. In his
eni q̄ patiebantur: moleste ferebant: in q̇bus
patientes indignabātur. Per hec quos pu-
tabāt deos i ipsis cū exterminarenẗ: vidētes
illū quē oli negabant se nosse: veꝝ deū agno
uerunt. Propter qđ ⁊ finis cōdemnationis
coꝝ veniet sup illos. XIII

A Uani sūt āt oēs hoies i q̇b⁹ nō subest
scia dei. ⁊ de his q̄ vidētur bona nō
potuerūt itelligeẗ eū q̇ ē: neq̄ operi
bus attendentes agnouerūt q̇s esset artifex
sed aut ignē aut spiritū. aut citatū aerem aut
giꝝ stellaꝝ. aut nimiā aquā: aut solē. ⁊ lunā
rectores orbis terraꝝ deos putauerūt. Quo
rū ⁊ si specie delectati deos putauerūt: sciant
quāto his dñator eoꝝ speciosior est. Spēi.n.
generator h̄ oia ꝯstituit. Aut si v̄tutē ⁊ opa
eoꝝ mirati sūt: itelligāt ab illis. qm̄ q̇ h̄ fecit
B fortior ē illis. A magnitudie.n. speciei ⁊ cre
ature cognoscibiliter poterit creator hoꝝ vi
deri. Sed tñ adhuc i his minor est q̄rela. Et
hi.n. fortasse errāt deū q̄rentes ⁊ volentes in
uenire. Eteni cū i opib⁹ illi⁹ ꝯuerseẗ: iq̄rūt
⁊ ꝑsuasū habēt: qm̄ bona sūt q̄ videnẗ. Iterū
āt nec his debet ignosci. Si.n. tantū potue-
rūt scire vt possent estiare seculū: quō huius
dñm nō facili⁹ iuenerūt: Infelices āt sūt. ⁊ i-
ter mortuos spes illoꝝ est: q̇ appellauerunt
deos opa manuū hoium: auꝝ ⁊ argentū art̄
iuentionē ⁊ silitudines aialiū: aut lapidē in-
C utilē opus manus antique. Aut si q̇s artifex
Esa.44.b. faber de silua lignū rectū secuerit. ⁊ hai⁹ do
cte eradat oēm corticē ⁊ arte sua vsus diligē
ter fabricet vas inutile in cōuersationē vite:
reliquijs āt eius opis ad preparationez esce
abutatur. ⁊ reliquū hoꝝ qđ ad nullos vsus
facit. lignū curuuz ⁊ v̄ticibus plenū sculpat
diligenter ꝑ vacuitatē suā. ⁊ ꝑ sciam sue art̄
figuret illud. ⁊ assimilet illud imagini hois
aut alicui ex aialibus illud ꝯparet perliniēs
D rubrica ⁊ rubricandū faciens fuco colore il-
li⁹ ⁊ oēz maculā q̄ i illo ē ꝑliniēs. ⁊ faciat ei
dignā hitationē. ⁊ i pariete ponēs illđ. ⁊ cō
firmās ferro ne forte cadat ꝓspiciens illi sci
ens qm̄ ñ pōt adiuuare se. Imago.n. ē: ⁊ op⁹
est illi adiutoriū. Et de substātia sua. ⁊ ď filijs
suis. ⁊ de nuptijs. votū faciens inq̇rit. Non
erubescit loq̄ cū illo qui sine aia ē. ⁊ ꝓ sāita-
te q̇dē ifirmū deprecaẗ. ⁊ ꝓ vita rogat mor-
tuū. ⁊ in adiutoriū inutilē iuocat. ⁊ ꝓ itinere
petit ab eo q̄ ambulaẗ nō pōt. ⁊ ď acq̄rendo
⁊ de opando ⁊ de oiuz reꝝ euētu petit ab eo
qui in oibus est inutilis. XIIII.

A Iteꝝ alius nauigare cogitās ⁊ per fe
ros fluct⁹ iter facere icipiēs: ligno por
tāte se: fragili⁹ lignū iuocat. Illđ.n.
cupiditas acquirendi excogitauit. ⁊ artifex:
Exo.14.e sapia fabricauit sua. Tua āt pater ꝓuidentia
ab itio cūcta gubernat: qm̄ ďdisti i mari viā
⁊ iter fluct⁹ semitā firmissimā: oñdens qm̄ po
tens es ex oib⁹ sanare. etiā si sine rate aliq̇s
adeat mare. Sȝ vt nō essent vacua sapie tue
opa: ꝑꝑ hoc ēt ⁊ exiguo ligno credūt hoies
aias suas ⁊ trāseūtes mare ꝑ ratē liberati sūt
Sed ⁊ ab initio cū ꝑirēt supbi gigātes: spes
orbis terraꝝ ad ratē ꝯfugiens reīsit seculo se
B mē natitatis q̄ mau tua erat gubernata. Bñ
dictū est.n. lignū: ꝑ qđ fit iusticia. ꝑ man⁹ āt
qđ fit idolū maledictū ē ⁊ ipsū ⁊ q̇ fecit illđ:
q̄ ille q̇dē opatus ē: illud āt cuz esset fragile
de⁹ cognomiat⁹ ē. Silr āt odio sūt deo ipius
⁊ ipietas ei⁹. Et.n. qđ factū est: cū illo q̇ fecit
tormenta patieẗ. Propt̄ hoc ⁊ in idolis na-
tionū nō erit respcūs qm̄ creature dei i odiū
facte sūt ⁊ in tentationē aie hoiuz ⁊ in musci
pulā pedib⁹ insipientiū. Initiū.n. fornicatio
nis est exq̇sitio idoloꝝ. ⁊ adinuētio illoꝝ cor
ruptio vite est. Neq̄ eniȝ erat ab initio: neq̄
erūt in ꝑpetuū. Supuacuitas.n. hoium hec
adinuēit i orbē terraꝝ. ⁊ iđ breuis illoꝝ finis
est inuent⁹. Acerbo.n. luctu dolens pr̄ rapti
cito sibi filij fecit imaginē. ⁊ illū q̄ tūc q̄si hō
mortu⁹ fuerat: nūc tāq̄ deū colere cepit ⁊ cō
stituit inter suos suos sacra ⁊ sacrificia. De
ide iteruueniente tpe. ꝯualescente ātiq̄ ꝯsuetu
C dine. hic error tāq̄ lex custoditus est ⁊ tyran
noꝝ iperio colebanẗ figmēta. Et hos q̇s i pa
lā hoies honoraẗ nō poterāt, ꝓpter hoc ꝙ lō
ge eēnt: a lōginq̄ figura eoꝝ allata euidētez
imaginem regis. quē honorare volebāt fece
rūt: vt illū q̄ aberat tanq̄ ꝑsentē colerēt sua
sollicitudine. Prouexit aūt ad hoꝝ culturā
⁊ hos q̄ ignorabāt. artificis eximia diligen-
tia. Ille.n. volens plus placere illi q̄ se assū-
psit. elaborauit arte sua vt silitudinē in meli
us figuraret. Multitudo āt hoium abducta
per spēm opis: eū q̇ ante tp̄s tanq̄ hō hono
ratus fuerat. nūc deū estimauerūt. Et h̄ fuit
vite humāe deceptio: qm̄ aut affectui aut re-
gib⁹ deseruientes hoies incōmunicabile no
men lapidib⁹ ⁊ lignis iposuerūt. Et nō suffe

cerat erraſſe eos circa dei ſciaꝫ. ſꝫ in magno
viuentes inſcie bello tot ⁊ tam magna ma
B la pacem appellant. Aut enim filios ſuos ſa
crificantes. aut obſcura ſacrificia facientes
aut inſanie plenas vigilias habentes: neqꝫ
vitam neqꝫ nuptias mundas iam cuſtodiūt
ſed ⁊ alius alium ꝑ inuidiā occidit. aut adul-
terās ꝯtriſtat. ⁊ oīa ꝯmixta ſūt: ſanguis homi
cidium furtum ⁊ fictio. corruptio ⁊ infideli
tas turbatio ⁊ periuriū: tumlt⁹: bonoruꝫ dei
immemoratio. aiaꝝ inq̇natio. natiuitatis im
mutatio: nuptiaꝝ incōſtātia. inordinatio me
chie ⁊ ipudicitie. Infandorum eni idoloruꝫ
cultura omnis mali cā ē ⁊ initiū ⁊ finis. Aut
enim dum letantur inſaniūt: aut certe vati
cinantur falſa aut viuunt iniuſte. aut ꝑiurāt
cito. Dū. n. ꝯfidunt i idolis q̄ ſunt ſine anima
male iurantes noceri ſe non ſperant. Utraqꝫ
ergo illis euenient digne. qm̄ male ſenſerunt
de deo attendentes idolis. ⁊ iurauerunt iniu
ſte in idolo ꝯtemnentes iuſticiam. Nō enim
iurantium eſt virtus ſꝫ peccātiū pena ꝑābu-
lat ſemper i iuſtoꝝ preuaricatiōeꝫ. XV
A Tu aūt deus noſter ſuauis ⁊ ver⁹ es:
patiens ⁊ in miſericordia diſponens
oīa. Etenim ſi peccauerimus tui ſu-
m⁹ ſcientes magnitudinē tuā. ⁊ ſi nō peccaue
rimus ſcim⁹ quoniā apud te ſumus ꝯputati
Noſſe. n. te ꝯſummata iuſticia eſt. ⁊ ſcire iu-
ſticiam ⁊ v̇tutem tuā radix ē imortalitatꝭ nō
enim i errorem induxit nos hoīuꝫ male artꝭ
excogitatio nec vmbra pictuꝛ. labor ſine fru
ctu effigies ſculpta per varios colores cuius
aſpectus dat inſenſato concupiſcentiam: ⁊
diliget⁹ mortue imaginis effigiem ſine anima
B Malorum amatores digni ſunt morte qui
ſpem habent in talibus ⁊ qui faciunt illos: ⁊
qui diligunt ⁊ qui colunt. Sed ⁊ figul⁹ mol
c. lem terrā premēs laborioſe fingit ad vſus nr̄os
vnumquodqꝫ vas. ⁊ de eodem luto fingit
que munda ſunt in vſuꝫ vaſa ⁊ ſimiliter que
his ſunt ꝯtra. Horum|ꝫ aūt vaſoꝝ q̇s ſit vſus
iudex eſt figulus ⁊ cum labore vano deū fin
git de eodem luto ille qui paulo ante de terra
factus fuerat. ⁊ poſt puſillū reducit ſe vnde
acceptus ē. repetitus aīe debitū quā hēbat.
Sꝫ cura eſt illi nō quia laboraturus ē. nec qm̄
breuis illi vita eſt ſed ꝯcertat aurificib⁹ ⁊ ar
gentariis: ſed ⁊ erarios imitatur. ⁊ gl'iā ꝑfert
C qm̄ res ſuperuacuas fingit: Cinis eſt eni cor
eius. ⁊ terra ſuperuacua ſpes illius. ⁊ luto
villior vita eius qm̄ ignorauit qui ſe finxit ⁊
qui inſpirauit illi aīaꝫ que operatur. ⁊ q̇ inſuf
flauit ei ſpūꝫ vitalem. Sed ⁊ eſtimauerunt
luſum eē vitam nr̄aꝫ. ⁊ ꝯuerſationē vite ꝯpo

ſitam ad lucrum. ⁊ oportere vndecūqꝫ etiā
ex malo acquireꝛ. Hic. n. ſcit ſe ſuꝑ oēs delin
quere. qui ex terꝛ materia fragilia vaſa ⁊ ſcu
ptilia fingit. Omnes. n. inſipientes ⁊ infe-
lices ſupra modum aīe ſue ſuperbi ſt inimi B
ci populi tui. ⁊ imperantes illi qm̄ oīa idola
nationum deos eſtimauerūt. q̇bus neqꝫ oculo Ps. 113.
rū viſus ē ad videndū. neqꝫ nares ad ꝑcipi Ps. 134.
endū ſpūꝫ neqꝫ aures ad audiēdū. neqꝫ digi
ti manuum ad tractadū. ſꝫ ⁊ pedes eoꝝ pi-
gri ad ābulanduꝫ: Hō. n. fecit illos. ⁊ q̇ ſpūꝫ
mutuatus eſt: is finxit illos. Nemo. n. ſibi ſi
milem hō poterit deū fingere. Cū. n. ſit mor
talis mortuum fingit manibus iniq̇s. Meli
or. n. eſt ipſe his quos colit. quia ipſe q̇dē vi
xit cū eēt mortalis. illi aūt nūqꝫ. Sꝫ ⁊ aīalia
miſerrima colunt. Inſenſata. n. ꝯparata his
illis ſunt deteriora. Sꝫ nec aſpectu aliquis
ex his aīalibus bona pōt conſpicere. Effuge
runt aūt dei laudem ⁊ bn̄dictiōeꝫ ei⁹. XVI
Propter hec ⁊ his ſilia paſſi ſunt di- A
gne tormenta: ⁊ per multitudinem
beſtiaꝝ exterminati ſunt. Pro q̇bus
tormētis bn̄ diſpoſuiſti populum tuum: qui
bus dediſti cōcupiſcentia delectamenti ſui
nouū ſaporē eſcaꝫ parās eis ortigōetrā. vt illi
q̇dē ꝯcupiſcentes eſcā ꝑpter ea q̄ illis oſtē
ſa ⁊ miſſa ſunt etiam a neceſſaria ꝯcupiſcen
tia auerterentur: Hi autem in breui inopes
facti nouaꝫ guſtauerūt eſcā. Oportebat eni
illis ſine excuſatione q̇dē ſuꝑuenire interitū
exercentibus tyrānidem his aūt tm̄ oſtēdere
quemadmodū inimici eorum exterminabāꝛ
Eteni cum illis superuenit ſeua beſtiarū ira: Nu. 21. b.
morſibus ꝑuerſorū colubrorū exterminabāꝛ
Sed nō perpetuū tua ira permanſit. ſed ad
correptioneꝫ in breui turbati ſunt: ſignum
habentes ſalutis ad ꝯmemorationē mandati
legis tue. Qui. n. conuerſus ē nō ꝑ hoc qḋ vi B
debat ſanabaꝛ. ſꝫ per te oīum ſaluatorem. In
hoc aūt oſ̄diſti inimicis tuis. quia tu es qui
liberas ab omni malo. Illos. n. locuſtaruꝫ ⁊ Exo. 8. f.
muſcarum occiderūt morſus. ⁊ nō eſt inuenta
ſanitas aīe illoꝝ. quia digni erant ab huius
modi exterminnari. Filios autem tuos nec
draconum nec venenatorū vicerūt dentes.
Miſericordia. n. tua adueniens ſanabat
illos. In memoria. n. ſermonum tuoꝝ exter
minabantur ⁊ velociter ſanabantur. ne i altā
incidentes obliuionem nō poſſet tuo vti ad
iutorio. Etenim neqꝫ herba neqꝫ malagma
ſanauit eos: ſed tuus dn̄e ſermo q̄ ſanat oīa
Tu es dn̄e qui vite ⁊ mortis habes ꝑtātem I. Regū. 2. a
⁊ deducis. vſqꝫ ad portas mortis ⁊ reducis Tobie. 13. a.
Hō āt occidit quidem ꝑ malitiā aīaꝫ ſuam ⁊

cum exierit spūs ñ reuertetur nec reuocabit
aīaꝫ q̄ recepta est. ſꝫ tuaꝫ manū effugeꝛ ipoſ
C sibile est. Negantes.n. noſſe te ipij ꝑ fortitu
Exo.9.d. dinem brachij tui flagellati ſt nouis aq̇s ⁊
grandinibꝰ ⁊ pluuijs ꝑſecutōꝫ paſſi. ⁊ ꝑ ignē
ꝯſummati. qḋ.n. mirabile erat: in aq̄ que oīa
extinguit plꝰ ignis valebat. vindex est. n. or
bis iuſtorūꝫ. q̇dā.n. tp̄e māſuetabaꝛ ignis: ne
ꝯburentur que ad ipios miſſa erāt aīalia: ſed
vt ipſi videntes ſcirēt q̄m dei iudicio patiun
tur perſecutionem. Et quodā tp̄e: i aqua ſup̄
virtutem ignis exardebat vndiq̄: vt iniquā
Exo.17.d. terre nationem exterminaret. Pro q̇bꝰ āgelo
Joh.6.d. rum eſca nutriſti populū tuū. ⁊ paratum pa
Ps.77. nem de celo ꝑſtitiſti illis ſine labore. oē de
lectamentum i ſe hn̄tē. ⁊ oīs saporis ſuauita
tē. Subſtantiā.n. tuā ⁊ dulcedinē tuā quā i fi
lios habes oſtēdebas: ⁊ deſeruiens vniuſcuiꝰ
q̄ꝫ voluntati. Ad qḋ q̇ſq̄ꝫ volebat: converte
batur. Nix aūt ⁊ glacies ſuſtinebant vi ignis
⁊ non tabeſcebāt: vt ſcirent q̄m fructꝰ inimico
rū exterminabat ignis ardens in grandine:
B ⁊ pluuia coruſcās. Hoc āt iterum: vt nutri
rentur iuſti: ignis etiā ſue v̄tutis oblitus eſt.
Creatura.n. tibi factori deſeruiens exarde
ſcit in tormentūꝫ aduerſus iniuſtos ⁊ lenior
fit ad benefaciendū ꝓ his q̇ i te ꝯfidūt. Pro
pter hoc ⁊ tunc oīa trāſfigurata oīuꝫ nutri
ci gracie tue deſeruiebant. ad volūtatē eorū
q̇ a te deſiderati ſunt: vt ſcirent filij tui q̇s di
lexiſti dn̄e: q̄m non natiuitatis fructꝰ paſcūt
homines: ſꝫ ſermo tuꝰ hos q̇ in te crediderit
cōſeruat. Quod.n. ab igne nō poterat exīmi
nari ſtatim ab exiguo radio ſolis calefactū
tabeſcebat: vt notūꝫ oībus eſſet: q̄m oportet
preuenire ſolem ad bn̄dictionēꝫ tuā: ⁊ ad or
tum lucis te adorare. Jngrati.n. ſpes tāq̄ꝫ hy
bernalis glaties tabeſcet: ⁊ diſperiet tanquā
aqua ſuperuacua. XVII

A Magna ſunt.n. iudicia tua dn̄e: ⁊ in
enarrabilia verba tua: ꝓp hꝰ indiſci
plinate aīe errauerūt. Dū.n. perſua
Exo.10.f. ſum habent iniqui poſſe dn̄ari natōi ſcē: vin
culis tenebrarum ⁊ longe noctꝭ ꝯpediti iclu
ſi ſub tectiſ fugitiui: perpetue ꝓuidētie iacue
runt: ⁊ dū putāt ſe latere i obſcuriſ pccīs tene
broſo obliuionis velamēto diſpſi ſunt: pauen
tes horrende: ⁊ cum āmiratōe nimia ꝑturba
ti. Neq̄ꝫ.n. que continebat illos ſpelunca ſiñ
timore cuſtodiebat: q̄m ſōitꝰ deſcendēs ꝑtur
B babat illos: ⁊ perſone triſtes illis apparētes
pauorem illꝭ ꝑſtabant. Et ignis q̇dē nulla vis
poterat illꝭ lumen ꝑbere: nec ſiderꝝ lipide flā
me illuminare poterant illā noctē horrēdāꝫ
Apparebat āt illꝭ ſubitaneus ignis: timore
plenus ⁊ timore ꝑcuſſi illiꝰ q̄ ñ videbatur fa
ciei eſtimabant deteriora eē q̄ videbātur: ⁊
magice artis appoſiti erant deriſus: ⁊ ſapie
glorie correptio cum ꝯtūelia. Jlli.n. q̇ ꝓmit
tebant timores: ⁊ perturbatiōes expellere ſe
ab aīa languente: hi cū deriſu pleni timore lā
guebant. Nā ⁊ ſi nihil eos ex mōſtris ꝑturba
bat: tranſitu aīalū ⁊ ſerpētium ſibilatōe com
moti: tremebūdi peribant. ⁊ aerē quē nulla
rōe q̇s effugere poſſet: negātes ſe videre. Fre C
quenꝛ.n. preoccupāt peſſima: redarguēte cō
ſcientia. Cū ſit.n. timida nequitia: data ē i oī
um ꝯdenatōēꝫ. Sp.n. ꝑſumit ſeua: pertur
bata ꝯſcia. Nihil.n. eſt timor niſi ꝑſūptōis
adiutoriū: prodicio cogitatiōis auxilioꝝ. Et
dū ab intro minor eſt expectatio: maiorē pu
tat potentiam eiꝰ cāe d̄ qua tormētū preſtat
Jlli āt qui in potētē venere noctē: ⁊ ab īfimiſ
⁊ ab altiſſimis ſuperuenictē: eūdē ſomnum
dormientes aliq̄n monſtroꝝ exagitabanꝛ ti
more: aliq̄n aīe deficiebant traductione. Su
bitaneus.n. illꝭ ⁊ inſperatꝰ timor ſuperuene
rat. Deinde ſi quiſq̄ꝫ ex illis decidiſſet: cuſto B
diebatur in carcere ſine ferro recluſus. Si.n
ruſticus q̇s erat: aut paſtor: aut agri laborūꝫ
operariꝰ ꝑoccupatus eſſet: īeſugibilē ſuſtie
bat neceſſitatē. Una enim cathena tenebrarum
omnes erāt colligati. Siue ſpūs ſibilāſ: aut i
ter ſpiſſos arborū ramos auiū ſonus ſuauis
aut viſ aque decurrētꝭ nimiū. aut ſonꝰ validꝰ
precipitaꝝ petraꝝ aut ludētiū aīaliū curſus
inuiſus. aut mugientiū valida beſtiarūꝫ vox
aut reſonans de altiſſimis mōtibꝰ echo: defi
cientes faciebat illos ꝑ timore. Oīs.n. orbis
terraꝝ lipido illuminabatur lumine ⁊ non i
peditis opibus ꝯtinebaꝛ. Solis āt illis ſuꝑ
poſita erat grauis nox: imago tenebrarum
que ſuperuentura illis erat. Jpſi ergo ſibi
erant grauiores tenebre. XVIII.

Sanctis aūt tuis maxima erat lux. ⁊ A
horum q̇dē vocē inimici audiebāt: ſꝫ Exo
figuram nō videbāt. Et q̇a nō ⁊ ipſi
eadē paſſi erant. magnificabant te. ⁊ q̇ añ le
ſi erant. quia ñ ledebāꝛ. grāſ agebāt tibi. ⁊ vt
eſſet diia: te deum petebāt. Propꝛ qḋ ignis
ardentem colūnā ducē hābuerūt ignote vie
⁊ ſolem ſiñ leſura boni hoſpitij ꝑſtitiſti. Di
gniꝰ quidē illi careꝛ luce ⁊ pati carcerē tene
braꝝ q̇ iclusos cuſtodiebāt filios tuos. ꝑ q̄s
incipiebat incorruptū legis lumē ſclo dari Ex
Cum cogitarēt iuſtoꝝ occideꝛ ifantes. ⁊ vno exo.
expoſito filio ſed liberato in traductionē il Ex
lorum mlꝭtitudiem filioꝝ abſtuliſti. ⁊ pariter
illos perdidiſti in aq̄ valida. Jlla.n. nox añ
cognita ē a pr̄ibus nr̄is: vt vere ſciētes q̇bus

ĩsramentis crediderũt: aieq̃ores essent. Su
scepta ẽ ãt a populo tuo sanitas q̃dẽ iustoꝝ
iniustorum aũt exterminatõ. Sicut.n. lesisti
aduersarios nr̃os. sic ꝛ nos ꝓuocãs magnifi
casti. Absconse.n. sacrificabant iusti pueri
bonorum. ꝛ iusticie legẽ in ꝯcordiã disposue
runt silr̃ bona ꝛ mala percepturos iustos:
pr̃i omniũ ꝯcantãtes laudes. Resonabat
aũt icõueiẽs inimicoꝝ vox. ꝛ flebilis audiebat
.e. plãctus ploratoꝝ ĩfãtiũ. Silr̃ aũt pena suus
cum dño afflict⁹ ẽ. ꝛ pplr̃is hõ regi silr̃a pas
sus. Silr̃ter ergo oẽs vno noie mortis. mor
tuos hẽbãt innumerabiles. Nec.n. ad sepeliẽ
dum viui sufficiebant: qñ vno momento que
C erat preclarior natio illoꝝ exterminata ẽ. De
oibus.n. nõ credẽtes ꝓpt̃ bñficia: tũc cũ p̃miũ
fuit exterminiũ p̃mogenitoꝝ spoponderunt
populum dĩ se eẽ. Cũ.n. q̃etũ silẽtiũ ꝯtineret
oia ꝛ nox in suo cursu medium iter haberet
omnipotẽs sermo tu⁹ dñe exiliẽs de celo a
regalibus sedib⁹. durus debellator in medi
am extermini t̃rã ꝓsilnit: gladius acutus in
simulatum imperium tuũ portãs: ꝛ stãs reple
uit oia morte: ꝛ vsq̃ ad celũ attingebat stãs i
terra. Tũc continuo vis⁹ sõnioꝝ maloꝝ turba
uer̃t illos. ꝛ timores supuener̃t ĩspati. Et alius
alibi ꝓiectus semiuiu⁹ ꝓpt̃ quã moriebat eã
demõstrabat mortis. Visiões.n. q̃ illos turba
uerunt hec p̃mõebant. ne ĩsciĩ q̃re mala pati
ebantur perirẽt. Tetigit aũt tunc ꝛ iustos tẽ
D tatõ mortis: ꝛ commotio in heremo facta ẽ
.g. mlr̃titudinis. sed nõ diu pmãsit ira tua. Pro
perans.n. hõ sine q̃rela depcari pro pplr̃is ꝓ
ferens seruitutĩ sue scutũ orõnẽ. ꝛ p incẽsũ de
precationem allegans. restitit ire ꝛ finẽ ipo
suit necessitati: ostẽdẽs qm̃ tu⁹ ẽ famlr̃s. Vi
cit ãt turbas ñ i v̓tute corpis nec armatura
potentie: s; v̓bo illũ q̃ se vexabat subiecit iu
ramenta parentũ ꝛ testamẽtuz cõmemorãs
Cum.n. iam aceruati cecidissẽt sup alterutrũ
mortui: interstitit ꝛ ãputauit impetũ ꝛ diui
.b sit illam q̃ ad viuos ducebat viam. In veste
enim põderis quã hẽbat: tot⁹ erat orbis t̃raꝝ
ꝛ lparentũ magnalia in q̃tuor ordinib⁹ lapi
dum erãt sculpta. ꝛ magnificẽtia tua in dia
demate capitis illius scripta erat: his ãt ces
sit qui exterminabat. ꝛ h̃ extimuit. Erat enĩ
sola tentatio ire sufficiens. XIX

A IMpiĩs aũt vsq̃ in nouissimum sine
misericordia ira supuenit. Prescie
bat.n. ꝛ futura illoꝝ: qñ cũ ipsi pmi
sissent vt se educerẽt. ꝛ cum magna solicitu
dine premisissẽt illos ꝓseq̃bãt illos pẽitẽtie
actus. Adhuc.n. inter mãus hñtes luctũ: ꝛ d
plorantes ad monumẽta mortuoꝝ. aliam si
bi assũpser̃t cogitatiõnẽ insciẽtie ꝛ q̃s regnã
tes ꝓiecerant: hos tãq̃ fugitiuos ꝓseq̃bant
Ducebat.n. illos ad hũc finẽ digna necitas
ꝛ hoꝝ q̃ acciderant cõmemoratõez amitte
bãt: vt q̃ deerant tormẽtĩ repleret punitio:
ꝛ pplr̃s q̃dez tu⁹ mirabilr̃ transiret: illi autẽ
nouam mortẽ inueñret. Ois eñi creatura ad B
suũ gẽus ab inicio refigurabatur deseruiẽs tu
is p̃ceptis: vt pueri tui custodirent̃ illesi. Nã
nubes castra eoꝝ obũbrabat. ꝛ ex aqua que
añ erat. terra arida apparuit. ꝛ in mari rubro
via sine impedimẽto. ꝛ cãp⁹ germinãs de ꝓ
fũdo nimio p quẽ ois natõ transiuit q̃ tege
batur tua manu videntes tua mirabilia ꝛ
monstra. tãq̃.n. eq̃ depauerunt escam ꝛ tãq̃
agni exultauerunt magnificantes te dñe q̃ li
berasti illos. Memores.n. erant adhuc eo
rũ q̃ in incolatu illoꝝ facta fuerãt quẽadmo
dum ꝓ natõne aialiũ eduxit t̃ra muscas. ꝛ
ꝓ piscibus eructauit fluuius mlr̃titudinẽ ra
naꝝ. Nouissime ãt viderant nouã creaturã C
auium: cum abducti ꝯcupia postulauerũt es
cas epulatõis. In allocutionne.n. desideriĩ
ascendit illis de mari ortigometra. ꝛ vexati
ones peccõrib⁹ superuenerunt non sine illis
que ante facta erant argumentis per vim
fluminum. Iuste.n. patiebãtur secundum su
as neq̃tias. Eteni detestabiliorẽ inhospitalita
tem istituerũt. Aliĩ q̃dem ignotos nõ recipi
ebãt aduenas: aliĩ aũt bonos hospites in ser
uitutẽ redigebãt. Et nõ solũ h̃: sed ꝛ alius q̃
dem respectus illoꝝ erat qm̃ iuiti recipiebãt
extraneos. Qui aũt cũ leticia receperũt hos
qui eisdẽ vsi erãt institutĩ: seuissimis afflixe
rũt dolorib⁹. Percussi sũt aũt cecitate: sicut Geñ.19.c
illi i foribus iusti: cũ subitaneis coopti essent
tenebris. Vnusquisq̃ trãsitũ ostiĩ sui q̃rebat
In se.n. elementa dũ ꝯuertunt̃: sic in orga D
no q̃litas sonus imutat̃ ꝛ oia suũ sonũ custo
diũt. Vñ estiari ex ipo visu certo põt. Agre
stia.n. i aq̃tica ꝯuertebãt̃ ꝛ q̃cũq̃ erãt natãtia
transibant. Ignis in aqua valebat supra suã Exo.9.e.
v̓tutem: ꝛ aqua extinguentis nature obliui
scebatur. Flãme econtrario corruptibilium
animalium nõ vexauerunt carnes coambu
lantiũ: nec dissoluebãt illã q̃ facile dissolue
bat̃ sicut glacies bonã escã. In oib⁹.n. magni
ficasti pplm̃ tuũ dñe: ꝛ honorasti: ꝛ nõ despe
xisti in omni tpe ꝛ in oi loco assistẽs eis.

Explicit liber Sapientie.

Incipit prologus libri Iesu filiĩ sy
drach q̃ ecclr̃iasticus appellatur.

MVltorum nobis ꝛ magnoꝝ p le A
gẽ ꝛ ꝓphetas aliosq̃ qui secuti

sunt illos: sapia demonstrata est i q̇bus opor
tet laudare israel: doctrine ⁊ sapie causa: qr
non solum ipsos loquentes necesse est esse
peritos: sed ēt extraneos posse ⁊ discentes ⁊
scribentes doctissimos fieri. Auus meus ihe
sus postq̈ se dedit ad diligentiam lectionis
legis ⁊ prophetarum ⁊ aliorum librorum q̊
nobis a parentibus nostris traditi sunt: volu
it ⁊ ipse scribere aliquid horum que ad do
ctrinam ⁊ sapientiam pertinēt: vt desideran
tes discere: ⁊ illorum periti fieri magis ma
gisq̈ attēdāt aīo: ⁊ ꝯfirment ad legitimā vi
tā. Hortor itaq̈ venire vos cū beniuolētia ⁊
attentiore studio lectionē facere ⁊ veniā ha
bere in illis i q̇bus videmur sequētes imagi
nem sapiētie: ⁊ deficere i v̇bor̄ cōpositione.
Nā deficiēt v̇ba hebraica qñ fuerit trāslata
ad alteram linguā. Non aūt solū hec: sed ⁊
ipsa lex ⁊ prophete: ceteraq̈ alior̄ librorꝫ nō
paruā hñt dr̃iam qñ inter se dicūt. Nā i octa
uo ⁊ tricesimo anno tp̄ibus Ptolemei euer
getꝭ regis postq̈ perueni i egyptum: ⁊ cū mlt̃
tū tp̄is ibi fuissē iueni ibi libros relictos non
parue neq̈ contēnende doctrīe. Itaq̈ bonū
⁊ necc̄ium putaui: ⁊ ipse aliquam addere dili
gentiam ⁊ laborē iterpretandi librum istum
⁊ multa vigilia attuli doctrinā i spatō tp̄is
ad illa q̄ ad finem ducūt libꝛ istum dare: ⁊ il
lis q̊ volūt aīum itēdere: ⁊ discere quēadmo
dum oporteat istituere mores q̊ sm̄ legē dñi
ꝓposuerit vitam agere.

Explicit prologus. Incipit liber eccle
siasticus. Caplm̄. I

Omnis sapia a dño deo: ⁊ cū
A illo fuit semper ⁊ est añ euū.
Arenā maris ⁊ pluuie gut
tas ⁊ dies seculi q̇s dinume
rauit. Altitudinem celi ⁊ la
titudinem terre ⁊ ꝓfundum
abyssi q̇s dimensus est. Sapiam dei precedē
tem oia q̇s iuestigauit. Prior oium creata ē
sapia: ⁊ itellectus prudentie ab euo. Fons sa
pientie verbum dei i excelsis: ⁊ igressus illi9
mandata eterna. Radix sapie cui reuelata
ē ⁊ astutias illi9 q̇s agnouit. disciplina sapie
cui reuelata ē ⁊ māifestata ⁊ mlt̃iplicationē i
gressus illi9 q̇s itellexit. Un9 est altissimus
creator oium oīpotens: ⁊ rex potens ⁊ metuē
dus nimis: sedēs super thronum illius: ⁊ do
B minans deus. Ipse creauit illam in spū san
cto: ⁊ vidit ⁊ dinumerauit ⁊ mensus est. Et ef
fudit illam super oia opera sua: ⁊ super om
nem carnem: sm̄ datum suum ⁊ prebet illā
diligentibus se. Timor dñi glia ⁊ gloriatio ⁊
letitia ⁊ corona exultatōis. Timor dñi dele

ctabit cor: ⁊ dabit letitiam ⁊ gaudium i lon
gitudinem dierum. Timenti dñm bene erit i
extremis: ⁊ i die defunctōis sue benedicetur.
Dilectō dei honorabil' sapia: q̇bus autē ap
paruerit i visu: diligunt eā i visione: ⁊ i agni
tione magnalium suorum. Initium sapie ti Ps.110.
mor dñi: ⁊ cum fidelibus i vulua concreatus Pro.1.
est: ⁊ cum electꝭ feminis graditur. ⁊ cum iu ⁊9.b
stis ⁊ fidelibus agnoscitur. Timor dñi scie re
ligiositas. Religiositas custodiet ⁊ iustifica
bit cor: iocunditatem atq̈ gaudium dabit.
Timenti deum bene erit: ⁊ i diebus consola C
tionis illius benedicetur. Plenitudo sapie
timere deum: ⁊ plenitudo a fructibus illius.
Omnem domum illius iplebit a generatōi
bus: ⁊ receptacula a thesauris illius. Coro
na sapie timor dñi: replens pacem ⁊ salutꝭ fru
ctum: ⁊ vidit ⁊ dinumerauit eā. Utraq̈ .n.
sunt dona dei. Sciam ⁊ itellectum pruden
tie: sapia compartietur: ⁊ gloriā tenentium
se exaltat: Radix sapie est timere deum: ⁊ ra
mi illius longeui. In thesauris sapie itelle
ctus ⁊ scie religiositas: exacratio autem pec
catoribus sapia. Timor dñi expellit pecc̄m. nā
q̊ sine timore ē: non poterit iustificari: iracū
dia enim: aiositatꝭ illius subuersio illius est.
Usq̈ in tempus sustinebit patiens ⁊ postea
redditio iocūditatꝭ. Bonus sensus vsq̈ i tē B
pus abscōdet verba illius: ⁊ labia multorū
enarrabunt sensum illius. In thesauris sapi
entie significatio discipline execratio autem
peccatori cultura dei. Fili concupiscens sa
pientiā cōserua iusticiā: ⁊ deus ꝓbebit illam
tibi. Sapia .n. ⁊ disciplina timor dñi ⁊ q̇d bñ
placitū est illi: fides ⁊ mansuetudo ⁊ adim
plebit thesauros illi9. Nō sis incredulus tio
ri dei: ⁊ ne accesseris ad illum duplici corde.
Ne fueris hypochrita in conspectu hoium ⁊
nō scādalizeris in labijs tuis. Attēde in illis
ne forte cadas ⁊ adducas aie tue ihonoratio
nē ⁊ reuelet deus absconsa tua ⁊ i medio sy
nagoge elidat te. qm̄ accessisti maligne ad
dñm ⁊ cor tuū plenum ē dolo ⁊ fallacia. II.

Fili accedens ad seruitutem dei sta i A
iusticia ⁊ in timore prepara animā
tuam ⁊ ad tentationem. Deprime
cor tuum ⁊ sustine ⁊ inclina aurem tuam. ⁊
suscipe verba intellectus ⁊ ne festines in tp̄e
obductionis. Sustine sustentationes dei cō
iungere deo ⁊ sustine: vt crescat i nouissimo
vita tua. Omne quod tibi applicitum fue
rit accipe: ⁊ in dolore sustine. ⁊ in humilita
te tua patientiam habe. quoniam in igne ꝓ
batur aurum ⁊ argentum. homines vero re
ceptibiles i camio humiliatōis. Crede deo A

⁊ recuperabit te. ⁊ dirige viã tuã ⁊ spera in
illũ. Serua timorẽ illius: ⁊ in illo veterasce
Metuentes dñm sustinete misericordiã eius
⁊ non deflectatis ab illo ne cadatis. Qui tie
tis dñm credite illi: ⁊ non euacuabitur mer
ces vestra. Qui timetis dominũ spate in illũ
⁊ in oblectationem veniet vobis misericor
dia. Qui timetis dñm diligite illum. ⁊ illu
minabuntur corda vestra. Respicite filij na
C tiones hominum. ⁊ scitote qꝛ nullus spera
uit in domino ⁊ confusus est. Quis. n. pmã
sit in mandatis eius: ⁊ derelictus est. Aut qͥs
inuocauit eum: ⁊ despexit illuz. Qm̃ pius ⁊
misericors est deus ⁊ remittit in die tribula
tionis peccata: ⁊ protector est omnib⁹ exqui
rentibus se in veritate. Ue duplici corde ⁊ la
bijs scelestis ⁊ manibus malefacientibus ⁊
peccatori terrã ingredienti duabus vijs. Ue
dissolutis corde: qui nõ credunt deo: ⁊ idõ nõ
ptegentur ab eo. Ue his qui perdiderũt su
stinentiam: ⁊ qui dereliquerunt vias rectas:
⁊ diuerterunt in vias prauas. Et quid faciẽt
B cum inspicere ceperit dñs. Qui timent dñm
non erunt incredibiles verbo illius: ⁊ q̇ dili
gunt illũ conseruabunt verbũ illius. Qui ti
ment dñz inquirent que beneplacita sunt ei
⁊ qui diligunt eũ replebũtur lege ipsi⁹. Qui
timent dñm preparabunt corda sua. ⁊ in cõ
spectu illius santificabunt aĩas suas. Qui ti
ment dñm custodiunt mandata eius. ⁊ pati
entiam habebunt vsq; ad inspectionẽ illius
dicentes. Si penitentiã non egerimus inci
demus in manus dñi: ⁊ non i man⁹ hoium.
Secundũ. n. magnitudinem illius sic ⁊ mi
sericordia illius cum ipso est. III

A Filij sapientie ecclesia iustorum. ⁊ na
tio illoꝝ obedientia ⁊ dilectio. Iudi
B cium patris audite filij: ⁊ sic facite vt
salui sitis. Deus. n. honorauit pr̃em in filijs:
⁊ iudiciũ matris exquirẽs firmauit in filios
Qui diligit deũ exorabit pro peccatis. ⁊ cõ
tinebit se ab illis. ⁊ in orõe dieꝝ exaudietur
⁊ sicut qui thesaurizat: ita ⁊ qui honorificat
mr̃em suam. Qui honorat pr̃em suũ iocun
dabitur i filijs: ⁊ in die orationis sue exaudie
tur. Qui honorat pr̃em suũ vita viuet longi
ore: ⁊ qui obedit pr̃i refrigerabit mr̃ez qui ti
met dñm honorat parentes: ⁊ quasi dominis
seruiet his qui se genuerunt: in opere ⁊ i ser
.20.b mone ⁊ oĩ patientia. Honora pr̃em tuum vt
ath. superueniat tibi benedictio a dõ. ⁊ bñdictio
15.b illius in nouissimo manet. Benedictio pr̃is
j.7.c firmat domosślioꝝ. maledictio autem mr̃is
eradicat fundamenta. Ne glorieris in cõtu
melia pr̃is tui. nõ. n. est tibi gloria sed confu
sio. Gloria. n. hoīs ex honore pr̃is sui: ⁊ dede
cus filij pr̃ sine honore. Fili suscipe senectaz
pr̃is tui: ⁊ nõ contristes eũ in vita illius ⁊ si
defecerit sensu veniã da: ⁊ ne spernas euz in
tua virtute. Elemosyna. n. pr̃is non erit i ob
liuione. Nã pro peccato mr̃is restituet tibi
bonũ. ⁊ in iusticia edificabit tibi: ⁊ in die tri
bulationis ꝯmẽorabit tui. ⁊ sicut i serẽo gla
cies soluentur peccata tua. Quã male fame C
est q̇ derelinquit pr̃em ⁊ est maledict⁹ a deo
qui exasperat mr̃em. Fili i mansuetudine o
pera tua perfice. ⁊ sup hoium gloriã dilige
ris. Quãto magn⁹ es humilia te in oibus. ⁊
corã deo inuenies gr̃am. qm̃ magna poten
tia dei solius: ⁊ ab humilibus honoratur. Al Prob.25.d
tiora te ne quesieris: ⁊ fortiora te ne scrutat⁹
fueris: sed q̃ pcepit tibi de⁹ illa cogita semp
⁊ in plurib⁹ opibus eius ne fueris curiosus
Nõ ẽ eim tibi necessariũ ea q̃ abscõdita sunt
videre oculis tuis. In supuacuis rebus noli
scrutari multipliciter. ⁊ i plib⁹ ei⁹ operib⁹ nõ
eris curiosus. Plurima. n. sup sensũ hoium
oñsa sũt tibi. Multos. n. supplantauit suspi B
tio illoꝝ. ⁊ in vanitate detinuit sensus illoꝝ.
Cor duꝝ habebit male i nouissimo: ⁊ q̇ amat
piculũ i illo peribit. Cor ingrediens duas vi
as nõ habebit successus: ⁊ prauum cor i illis
scandalizabitur. Cor neq̃ grauabitur i dolo
ribus: ⁊ peccator adijciet ad peccandũ. Sy
nagoge superboꝝ non erit sanitas. frutex. n.
peccati eradicabitur in illis: ⁊ non itelliget.
Cor sapientis intelligetur in sapientia: ⁊ au
ris bona audiet cũ oĩ ꝯcupiscentia sapientiã
Sapiens cor ⁊ itelligibile abstinebit se a pec
catis: ⁊ i operibus iusticie successus habebit
Ignem ardentem extinguit aqua. ⁊ elemosy
na resistit peccatis. ⁊ deus prospector est ei⁹
q̇ reddit gratiam. Meminit in posteꝝ: ⁊ in
tp̃e casus sui inueniet firmamentũ. IIII.

Fili elemosynaz paupis ne dfraudes A
⁊ oculos tuos ne transuertas a pau
pere. Aiam esurientem ne despexe
ris. ⁊ non exasperes pauperẽ i iopia sua. Cor
iopis ne afflixeris: ⁊ non protrahas datum
angustianti. Rogationẽ cõtribulati ne abij
cias: ⁊ non auertas faciem tuam ab egeno:
Ab iope ne auertas oculos tuos propter irã
⁊ non relinquas q̃rẽtib⁹ tibi retro maledicere.
Maledicentis eim tibi i amaritudie aĩe ex
audietur deprecatio illius: exaudiet aũt euz
q̇ fecit illum. Congregatõi paupeꝝ affabilẽ
te facito: ⁊ presbytero hũilia aiam tuã. ⁊ ma
gnato humilia caput tuũ. Declia pauperi si
ne tristitia aurẽ tuam. ⁊ redde debitum tuũ B
⁊ rñde illi pacifice i mansuetudie. Libera cũ

q̄ iniuriam patitur de manu superbi: ⁊ nō aci
de feras in aīa tua. In iudicando esto pupil
lis misericors vt pater: ⁊ pro viro mr̄i illoꝝ
⁊ eris tu velut filius altissimi obediens. ⁊ mi
serebitur tui magis q̄ȝ mr̄: sapia filiis suis vi/
taȝ inspirat: ⁊ suscipit īq̄rētes se: ⁊ preibit i via
iusticie. Et q̄ illam diligit: diligit vitam. ⁊
q̄ vigilauerint ad illam complectentur pla
corē eius. Qui tenuerit illam: vitā heredita/
bunt. ⁊ quo itroibit bn̄dicet deus. Qui serui
unt ei obsequentes erunt scō. ⁊ eos q̄ diligūt
illā diligit deus. Qui audit illā iudicabit gē
tes: ⁊ q̄ ītuetur illam pmanebit confidēs. Si
crediderit ei hereditabit illam. ⁊ erunt i con
firmatione creature illoꝝ. qm̄ i tētatione am
C bulat cuȝ eo. ⁊ i pmis elegit eum. Timorem
⁊ metū ⁊ probationē iducet sup illum. ⁊ cru
ciabit illū i tribulatione doctrine sue: donec
tentet eū i cogitationibus suis. ⁊ credat aie
illius. Et firmabit illū ⁊ iter adducet directū
ad illum. ⁊ letificabit illum. ⁊ denudabit ab
scōsa sua illi. ⁊ thesaurizabit super illū sciaȝ
⁊ itellectum iusticie. Si aūt oberrauerit de/
relinquet eum. ⁊ tradet eum in manus inimici
sui. Fili ꝯserua tēpus. ⁊ deuita a malo. Pro
aīa tua ne confundaris dicere veꝝ. Est eni
confusio adducens peccatū. ⁊ ē confusio ad
ducens gl̄iam ⁊ gr̄iam. Ne accipias faciem
aduersus faciem tuam. nec aduersus aiam
tuam mendacium. Ne reuerearis proximuȝ
tuum in casu suo. nec retineas verbum i tem
pore salutis. Non abscundas sapiam tuam
D i decore suo. In lingua eni sapientia digno
scitur. ⁊ sensus ⁊ scia ⁊ doctria i verbo sensati
⁊ firmamentum in operibus iusticie. Non
contradicas verbo veritatis ullo modo. ⁊ d̄
mendacio ineruditionis tue ꝯfundere. Nō
ꝯfundaris cōfiteri peccata tua. ⁊ ne subiicias
te omni homini ꝓ pccō. Noli resistere con/
tra faciem potentꝭ: nec coneris ꝯ ictum fulmi
nis. Pro iusticia agonizare ꝓ anima tua. ⁊
vsq̄ȝ ad mortem certa pro iusticia. ⁊ deus ex
pugnabit pro te inimicos tuos. Noli citatus
esse i ligua tua: ⁊ inutilis ⁊ remissus i operibꝰ
tuis. Noli esse sicut leo i domo tua euertens
domesticos tuos: ⁊ opprimens subiectos tibi
Non sit porrecta manus tua ad accipiendū
⁊ ad dandum collecta. V
A Noli attendere ad possessiōes iniquas
⁊ ne dixeris. est mihi sufficiens vita
Nihil. n. proderit i tpe vidicte ⁊ obductōis.
Ne seqˀris i fortitudie tua concupiscentiā
cordis tui. ⁊ ne dixeris. quō potui aut q̄s me
subiiciet propter facta mea? Deus. n. vidicās
vindicabit. Ne dixeris peccaui ⁊ q̄d mihi ac
cidit triste? Altissimus est. n. pātiēs redditor B
De propitiato pccō noli esse sine metu: neq̄ȝ j.21.a
adiicias peccatū super pccūȝ ⁊ ne dicas: Mi
seratio dn̄i magna est multitudis peccatoꝝ
meoꝝ miserebitur. Misericordia. n. ⁊ ira ab
illo cito proximāt. ⁊ i peccatores respicit ira j.26.b
illius. Non tardes conuerti ad dominum. ⁊ Deu.23.
ne differas de die in diem. Subito enim ve/ C
niet ira illius: ⁊ in tempore vindicte disper/
det te. Noli anxius esse i diuitiis iniustis non
enim proderunt tibi in die obductionis ⁊ vi Pro.10.
dicte. Non ventiles te in omnem ventum. ⁊ ⁊.11.a
non eas in omnem viam. Sic enim omnis
peccator probaꝶ i duplici ligua. Esto firmus
i via domini ⁊ i veritate sensus tui ⁊ scientia
⁊ prosequaꝶ te verbum pacis ⁊ iusticie. Esto
mansuetus ad audiendū verbū dei: vt itelli
gas ⁊ cum sapia ꝓferes responsū veꝝ. Si ē ti D
bi itellectus rn̄de proximo. sin aūt: sit manꝰ
tua sup os tuū: ne capiaris i verbo indiscipli
nato. ⁊ confundaris. Honor ⁊ gl̄ia i sermōe
sensati lingua vero iprudentꝭ subuersio ē ipsi
us. Non appelleris susurro i vita tua. ⁊ lin/
gua tua ne capiaris. ⁊ confundaris. Super
furē. n. est confusio ⁊ penitentia ⁊ denotatio
pessima sup bilinguē. Susuratori aūt odiuȝ ⁊
inimicitia ⁊ contumelia. Iustifica pusilluȝ
⁊ magnum similiter. VI.
Noli fieri pro amico inimicus proxi A
mo. Improperium. n. ⁊ contumeliā
malus hereditabit. ⁊ omnis peccator iniuidꝰ
⁊ bilinguis. Non te extollas i cogitatione aie
tue velut taurus: ne forte elidaꝶ virtus tua ꝑ
stultitiam. ⁊ folia tua comedat ⁊ fructus tu/
os pdat. ⁊ relinquaris velut lignum ariduȝ
in heremo. Aia. n. nequā disꝑdet q̄ se hȝ. ⁊ i
gaudiū inimicis dat illū. ⁊ deducet in sorteȝ
impioꝝ. Verbū dulce mr̄tiplicat aicos ⁊ mi
tigat inimicos ⁊ ligua eucharis i bono hoīe
abūdabit. Mr̄ti pacifici sint tibi ⁊ ꝯsiliariꝰ sit
tibi vnꝰ de mille. Si possides amicū in tenta
tiōe posside eū. ⁊ ne facile credas ei te ipsum
Est. n. amicus ꝭm tēpus suū. ⁊ nō pmanebit
in die tribulationis. Et est amicꝰ q̄ conuertiꝶ B j.3
ad inimicitiā. ⁊ ē amicꝰ q̄ odiū ⁊ rixā ⁊ ꝯuitia
denudabit. Est āt amicus sociꝰ mense. ⁊ non
pmanebit in die necessitatꝭ. Amicꝰ si pman
serit fixꝰ erit tibi q̄i coequalꝭ. ⁊ in dōesticis tu
is fiducialiꝶ aget. Si hūiliauerit se ꝯ te ⁊ a fa
cie tua abscōderit se: vnaīmē hēbis amiciciā
bonaȝ. Ab inimicis tuis sepa te. ⁊ ab amicis
tuis attēde. Amicꝰ fidelꝭ ꝓtectō fortꝭ: q̄ auteȝ
inuenit illū iuenit thesauꝝ. Amico fideli nl̄/
la est cōparatō. ⁊ nō ē digna pōderatō auri ⁊
argēti ꝯ bōitatem fidei illius. Amicus fidelꝭ

medicamentũ vite:⁊ ĩmortalitatꝭ. ⁊ q̄ metu/
unt dñz.inueniẽt illũ.Qui timet deũ eque ha/
bebit amicitiã bonã:qm̃ ƀm illũ erit amicus il
lius.Fili a iuuentute tua excipe doctrinaz:⁊
vsq ad canos inuenies sapiẽtiã. Quasi is qui
arat ⁊ qui seminat accede ad eã.⁊ sustine bo
nos fructus illius. In ope.n.ipsius exiguũ
laborabis.⁊ cito edes de generationib⁹ illi⁹
Quã aspa ẽ nimiũ sapia indoctis hoibus:⁊
C nõ pmanebit in illa excors.Quasi lapidis ṽ
tus pbatio erit ĩ illis.⁊ nõ demorabunt pij/
cere illã.Sapia.n.doctrine ƀm nomẽ ẽ eius
⁊ nõ est mltis manifesta.Quibus aũt agnita
ẽ pmanet vsq ad cõspectũ dei. Audi fili ⁊ ac
cipe cõsiliũ itellectus:⁊ ne abijcias cõsilium
meũ.Inijce pedẽ tuũ in cõpedes illius ⁊ in
torques illius collũ tuũ. Subijce hũerũ tuũ
⁊ porta illã:⁊ ne accidieris vincul' ei⁹.In oi
animo tuo accede ad illam. ⁊ omni virtute
tua cõƀua vias eius.Inuestiga illam ⁊ mani
festabit tibi:⁊ cõtinens factus ne derelinquas
eã.In nouissimis.n.inuenies reqez in ea: ⁊ cõ
B uertet tibi ĩ oblectationẽ.Et erũt tibi cõpe/
des ei⁹ in ptectionẽ fortitudinis ⁊ bases vir
tutꝭ ⁊ torques illi⁹ in stolã glorie.Decor enĩ
vite ẽ in illa:⁊ vincula illius alligatura salu/
tis.Stola glĩe indues eã:⁊ coronã gratula/
tiõis ipones tibi.Fili si attẽderis mihi:disces
eã ⁊ si accomodaueris aĩuz tuũ sapiens eris.
In mltitudine pſbyterorũ prudẽtiũ sta:⁊ sa/
piẽtie illorũ ex corde piũgere:vt oẽz narratõ
nẽ dei possis audire:⁊ puerbia laudis nõ ef
fugiãt a te.Et si videris sensatũ euigila ad eũ
⁊ gradus ostiorũ illius exterat pes tu⁹. Cogi
tatũ tuuz habe in pceptis dei:⁊ i mandatis il
lius maxime assidu⁹ esto:⁊ ipe dabit tibi cor
⁊ cõcupiscẽtia sapie dabit tibi.. VII.

A Noli facere mala.⁊ nõ te apphendẽt
discede ab iniquo ⁊ deficient mala
abs te.Fili nõ semines mala i sulcis
iniusticie.⁊ nõ metes ea in septuplũ.Noli q̃re
re ab hoie ducatũ:neq a rege cathedrã ho/
noris.Nõ te iustifices ante deuz qm̃ agnitor
cordis ipse est:⁊ penes regẽ noli velle videri
sapiens.Noli querere fieri iudex nisi valeas
virtute irrũpere iniq̃tates:ne forte extimescas
faciem potẽtis:⁊ ponas scandalũ in agilita/
te tua.Non pecces in mltitudine ciuitatis.
nec te imittas i pplm : neq alliges duplicia
peccata.Nec enĩ in vno eris imunis.Noli eẽ
pusillanimis in animo tuo.Exorare ⁊ facere
elemosynã ne despicias.Ne dicas in mltitu/
dine munerũ meorũ respiciet deus ⁊ offerente
me deo altissimo munera mea suscipiet. Nõ
B irrideas hoiez in amaritudine anime. est.n.

qui humiliat ⁊ exaltat circunspectio deus.
Noli amare mendacium aduersus fratrẽ tu
uz:neq in amicũ silr̃ facias.Noli velle men/
tiri oẽ mẽdaciũ:assiduitas.n.illi⁹ nõ ẽ bona
Noli verbosus eẽ in mltitudine pſbyterozuz
⁊ nõ iteres ṽbũ i oratione tua.Nõ oderis la/
boriosa opa ⁊ rusticationẽ creataz ab altissi/
mo.Nõ te reputes in mltitudine indisciplina
torũ.Memento ire qm̃ nõ tardabit.Humilia
valde spm̃ tuũ:qm̃ vindicta carnis impij ignis
⁊ vermis.Noli preuaricari in amicum pecu
niã differentem:neq fratrez carissimũ auro
spreueris.Noli discedere a muliere sensata ⁊
bona quã sortitus es in timore dñi:grã eniz
verecũdie illi⁹ sup aurũ.Non ledas seruum C
i veritate opantẽ:neq mercenariũ dãtẽ aiaz
suã.Seruus sensatus sit tibi dilectus q̃si aia j.33.d.
tua:nõ defraudes illũ libertate.neq inopez
derelinquas illũ.Pecora tibi sũt:attende il
lis:⁊ si sunt vtilia.pseuerẽt apud te. Filij tibi j.30.b.
sunt erudi illos ⁊ curua illos a pueritia eorũ
Filie tibi sunt:ƀua corpus illarũ:⁊ nõ ostẽdas
hillarẽ faciem tuã ad illas.Trade filiã ⁊ grã
de op⁹ feceris:⁊ hoi sensato da illã. Mulier
si ẽ tibi scdm aiaz tuã non pijcias illã ⁊ odibi
li nõ credas te ĩ toto corde tuo. Honora pa
trẽ tuũ ⁊ gemitus matris tue ne obliuiscaris
Memento quoniã nisi p illos natus nõ fuis s.3.b
ses:⁊ retribue illꝭ quomodo ⁊ illi tibi.In tota B
aia tua time dñm:⁊ sacerdotes illi⁹ sanctifi/
ca.In oi ṽtute dilige euz qui te fecit.⁊ mini/
stros ei⁹ ne derelinq̃s. Honora deũ ex tota
anima tua:⁊ honorifica sacerdotes:⁊ propur
ga tecũ brachijs.Da illis ptem sicut manda
tũ est tibi primitiarũ ⁊ purgationis: ⁊ de ne/
gligentia tua purga te cum paucis.Datum
brachiorũ tuorũ:⁊ sacrificiũ sanctificationis of
feres domino:⁊ initia sanctorum:⁊ pauperi
porrige manũ tuam vt perficiatur ppitiatio
⁊ benedictio tua.gratia dat i pspectu omnis
viuentis:⁊ mortuo nõ phibeas gratiaz.Nõ
desis plorantibus in cõsolatione:⁊ cũ lugen
tib⁹ ãbula.Nõ te pigeat visitarꝫ ifirmũ:ex his
enĩ in dilectiõe firmaberis. In omnib⁹ operi
bus tuis memorare nouissima tua:⁊ in eter/
num non peccabis. VIII.

Non litiges cũ hoie potẽte ne forte i A
cidas in man⁹ illi⁹.Nõ cõtendas cũ
viro locuplete:ne forte cõtra te cõsti/
tuat litẽ tibi.Mltos.n.pdidit aurũ ⁊ argen j.31.a
tũ:⁊ vsq ad cor regũ extẽdit ⁊ cõuertit.Non
litiges cũ homine linguato:⁊ nõ strues i ignẽ
illius ligna.Nõ cõmunices homini indocto
ne male d pgenie tua loq̃t.Ne despicias ho
minẽ auertẽtem se a peccõ:neq iproperes ei.

Memēto qm̄ oēs in corruptiōe ſumus. Ne
B spernas hoīez in ſua ſenectute: etenī ex no-
bis ſeneſcunt. Noli de mortuo inimico tuo
ſ.25.d. gaudere ſciens qm̄ oēs morimur. ⁊ in gaudi
um nolumꝰ venire. Ne deſpicias narrationē
ꝓſbyteroꝝ ſapientiū. ⁊ in ꝓuerbijs eoꝝ con-
uerſare. Ab ipſis.n. diſces ſapiaꝫ ⁊ doctrinā
intellectꝰ. ⁊ ſuire magnatis ſine q̄rela. Non
te ꝑtereat narratio ſēioꝝ: ipſi.n. didicerūt a
pr̄ibus ſuis. Qm̄ ab ipſis diſces itellectū. ⁊
C i tpe neceſſitatꝪ dabis rn̄ſuꝫ. Nō icendas car
bones pccōꝝ arguēs eos. ⁊ ne icendaris flā-
ma ignis pccōꝝ illoꝝ. Ne ꝯ faciē ſtes contu-
melioſi: ne ſedeat quaſi iſidiator ori tuo. No
li fenerari hoī fortiori te: ꝙ ſi feneraueris q̄ſi
ꝑditū habe. Non ſpondeas ſup ṽtutē tuam
ꝙ ſi ſpopōderis q̄ſi reſtituens cogita. Nō iu
dices ꝯ iudicē. qm̄ ſꝫ ꝙ iuſtū ē iudicat. Cum
D audace non eas in via: ne forte grauet mala
ſua in te. Ipſe.n. ſm̄ voluntatē ſuā vadit ⁊ ſi
mul cū ſtulticia ipſius peries: Cum iracun-
do non facies rixam. ⁊ cum audace non eas
in deſertum: qm̄ q̄ſi nihil ē ante illū ſanguis
⁊ vbi nō eſt adiutoriū elidet te. Cum fatuis
ꝯſiliū nō habeas: nō.n. poterūt niſi diligere q̄
eis placent. Coram extraneo ne facies conſi-
lium: neſcis enim q̇d pariet. Non oi hoī cor
tuū manifeſtes: ne forte inferat tibi gratiam
falſam ⁊ cōuitiet tibi. IX.

A Non zeles mulierē ſinus tui: ne oſtē-
dat ſup te maliciam doctrine nequā
Non des mulieri ptātez aīe tue ne i
grediat in ṽtute tua: ⁊ cōfundaris. Ne reſpi
cias mulierē multiuolam: ne forte icidas i la
queos illiꝰ. Cum ſaltatrice ne aſſiduꝰ ſis nec
audias illā: ne forte ꝑeas in efficacia illius:
Virginē ne cōſpicias: ne forte ſcādeliꝫeris i
decore illius: Ne des fornicarijs aīam tuaꝫ
in vllo: ne ꝑdas te ⁊ hereditatē tuā: Noli cir
B cunſpicere i vicis ciuitatis: ne oberraueris i
plateis illius. Auerte faciē tuā a muliere cō-
pta: ⁊ ne circūſpicias ſpeciē alienaꝫ. Propt
ſpeciē mulieris multi ꝑierūt ⁊ ex hoc cōcupi
ſcētia q̄ſi ignis exardeſcit. Ois mulier q̄ eſt
ꝓuer.11.e fornicaria q̄ſi ſtercus i via cōculcabit. Speci
em mulieris aliene multi admirati. reprobi
facti ſunt. colloq̄uꝫ.n. illius q̄ſi ignis exarde
ſcit. Cū aliena muliere: ne ſedeas oio nec acū
bas cū ea ſup cubitū. ⁊ nō alterceris cuꝫ illa i
vino: ne forte declinet cor tuū i illā ⁊ ſangui
ne tuo labaris i ꝑditionē. Ne derelinq̄s ami
C cū āt iquū: nouꝰ.n. nō erit ſimil̕ illi. Vinū no
uuꝫ: aicꝰ nouus veteraſcat. ⁊ cū ſuauitate bi
bes illud. Nō zeles gloriaꝫ ⁊ opes pccōris
nō.n. ſcis q̄ futura ſit illiꝰ ſubuerſio. Non pla
ceat tibi iiuria iniuſtorū: ſciens qm̄ vſq̄ ad i-
feros nō placebit ipius. Longe abeſto ab ho
mine ptātez hn̄te occidēdi. ⁊ nō ſuſpicaberiſ
timorē mortꝪ. Et ſi acceſſeris ad illū noli ali-
q̇d cōmittere: ne forte auferat vitā tuā. Coio D
nē mortis ſcito qm̄ in medio laq̄orū ingredi
eris. ⁊ ſup dolētiū arma ābulabis. Scd̄m vir
tutē tuā caue te a proximo tuo. ⁊ cū ſapiēti-
bus ⁊ prudentibus tracta. Viri iuſti ſint tibi
ꝯuiue: ⁊ i timore dei ſit tibi gl̕iatio: ⁊ i ſenſu
ſit tibi cogitatus dei. ⁊ ois enarratio tua in
ꝑceptis altiſſimi. In manu artificū opa lau- 3.Re.3
dabitur: ⁊ principes ppl̕i in ſapiētia ſmonis
ſui: i ſenſu ṽo ſenioꝝ verbuꝫ. Terribil̕ eſt in ci
uitate ſua homo linguoſus. ⁊ temerarius in
verbo ſuo odil̕ erit. X

A Iudex ſapiēs iudicabit ppl̕m ſuuꝫ ⁊
ꝑncipatꝰ ſenſati ſtabil̕ erit Scd̄ꝫ iu-
dicez ppl̕i: ſic ⁊ miniſtri eiꝰ: ⁊ q̄lis re
ctor ē ciuitatis: tales ⁊ ihītātes i ea. Rex iſi-
piens ꝑdet ppl̕ꝫ ſuuꝫ: ⁊ ciuitates ihitabūt ꝑ
ſenſuꝫ prudentiū. In manu dei poteſtas tre
⁊ execrabil̕ ois iūq̄tas gētiū. ⁊ vtilē rectorem
ſuſcitabit i tp̄s ſup illā. In manu dꝭi poteſtas
hoīs. ⁊ ſup faciē ſcribe iponet honorez ſuum
Ois iiurie ꝓximi ne memineris ⁊ nihil agaſ leuit.19
i opibꝰ iiurie. Odibil̕ corā deo ē ⁊ hoībꝰ ſup
bia ⁊ execrabil̕ ois iniq̄tas gētiū. Regnū a
gēte i gentē trāſfert ꝑꝑ iiuſticias ⁊ iiurias: ⁊
ꝯtumelias: ac diuerſos dolos. Auaro aūt ni-
B hil eſt ſceleſtius. Quid ſupbis terra ⁊ cinis?
Nihil ē iniq̄us q̄ꝫ amare pecuniā. Hic enim
⁊ animam ſuam venalem habet. qm̄ in vita
ſua ꝓiecit intima ſua. Omnis potētatus bre
uis vita: langor prolixior grauat medicum
Breuem languorem ꝑcidit medicus ſicut
⁊ rex hodie eſt ⁊ cras morietur. Cum enim
moriet homo: hereditabit ſpentes ⁊ beſtias
⁊ vermes. Initium ſuperbie hominis apoſta
tare a deo qm̄ ab eo q̇ fecit illum receſſit cor
eius: qm̄ iitium ois peccati eſt ſuperbia. Qui
tenuerit illam adiplebit maledictꝪ. ⁊ ſubuer
tet eū i finez. Propterea exhonorauit dn̄s cō
uentꝰ maloꝝ ⁊ deſtruxit eos vſq̄ in finē. Se
C des ducū ſupborū deſtruxit deꝰ. ⁊ ſedeꝛ fecit
mites pro eis. Radices gentium ſuperbarū
arefecit deus: ⁊ plantauit humiles ex ipſis
gentibus. Terras gentium euertit dominus
⁊ perdidit eas vſq̄ ad fundamentum. Arefe
cit deus ex ipſis ⁊ diſperdidit eos. ⁊ ceſſare
fecit memoriam eorum a terra. Memoriam
ſuperborum ꝑdidit deus: ⁊ reliquit memori
am hūiliū ſenſu. Non ē creata hominibus ſu
perbia. nꝫ iracūdia natōi mulieꝝ. Semen ho
minum honorabit hoc. qđ timet deū. ſemē āt

hoc exhonorabit qđ ꝑterit mādata domini
In medio fratrū rectoꝛ illoꝝ in honoꝛe: ⁊ q̄
timēt dn̄z erūt in ocul' illi⁹. Gloꝛia diuitū ho
noꝛatoꝝ ⁊ pauperꝝ timoꝛ dei ē. Nō deſpicere
hominē iuſtū pauperē. ⁊ nō magnificare vi/
B rū peccatoꝛē diuitē. Magn⁹ eſt iudex ⁊ po/
tens ē in honoꝛe. ⁊ nō eſt maioꝛ illo. q̄ timet
7.a. deū Seruo ſenſato liberi ſuiēt. ⁊ vir pꝛudēs
⁊ diſciplinat⁹ nō murmurabit coꝛrept⁹: ⁊ in
ſcius nō honoꝛabit. Noli extollere te in faci
endo opere tuo: ⁊ noli cūctari i tēpoꝛe angu
1.b. ſtie. Melioꝛ ē q̄ opatur ⁊ abūdat in omnib⁹
q̄ꝫ q̄ gl'iat ⁊ eget pane. Fili in māſuctudine
ſua animā tuā: ⁊ da illi honoꝛē ſꝫ meritū ſuū
.b Peccantē animā ſuā q̄s iuſtificabit? Et quis
honoꝛificabit exhonoꝛantē animā ſuā? Pau
per gl'iabit ꝑ diſciplinā ⁊ timoꝛē ſuū: ⁊ ē hō
q̄ honoꝛificatur ꝓpter ſubſtantiā ſuā. Qui
aūt gl'iat in pauꝑtate: quanto magis in ſub/
ſtantia? Et q̄ gloꝛiat i ſubſtantia paupertatē
vereatur. XI.

A SApiētia hūiliati exaltabit caput illi
us: ⁊ i medio magnatoꝝ ꝯſedere illū
faciet. Non laudes viꝝ i ſpecie ſua: neq̄ ſper
nas hoīez in viſu ſuo. Breuis in volatilib⁹
apis: ⁊ īitium dulcoꝛis habet fructus illius.
In veſtitu ne gloꝛieris vnq̄ꝫ: nec in die hono
ris tui extollaris. Qm̄ mirabilia oꝑa altiſſi/
mi ſoli⁹. ⁊ glorioſa ⁊ abſconſa ⁊ inuiſa oꝑa
illius. Multi tyrāni ſederūt i thꝛono: ⁊ inſuſ
picabilis poꝛtauit diadema. Multi potētes
opꝑſſi ſunt valide: ⁊ glorioſi traditi ſūt i ma/
18.e. nus alteroꝝ. Pꝛi⁹ q̄ꝫ interroges ne vitupes
quē q̄ꝫ: ⁊ cū iterrogaueris. coꝛripe iuſte. Pꝛi
us q̄ꝫ audias ne reſpōdeas v̄bum: ⁊ in me/
dio ſenioꝛū ne adijcias loqui. De ea re qua
te nō moleſtat. ne certeris: ⁊ i iudicio peccā/
B tiū ne ꝯſiſtas. Fili ne i multis ſint act⁹ tui: ⁊ ſi
diues fueris nō eris imunis a delicto. Si. n.
ſecutus fueris nō apꝑhendēs. ⁊ nō effugies
ſi ꝑcurreris. Eſt homo laboꝛās ⁊ feſtinans ⁊
dolens ipius: ⁊ tāto magis nō abūdabit. Eſt
hō marcidus egens recuꝑatiōe. plus defici/
ens v̄tute: ⁊ abundās pauꝑtate: ⁊ ocl's dei re
ſpexit illū in bono: ⁊ erexit eū ab humilitate
ipſius ⁊ exaltauit caput eius: ⁊ mirati ſunt i
illo m'lti ⁊ honorauerūt deū. Bona ⁊ mala
vita ⁊ moꝛs: pauꝑtas ⁊ honeſtas a deo ſunt.
Sapientia diſciplina ⁊ ſcientia legis apud
dn̄z: dilectio ⁊ vie bonoꝝ apud ipſum. erroꝛ
⁊ tenebꝛe pccōꝛib⁹ cōcreata ſunt: qui autem
exultāt i mal'. cōſeneſcūt i malo. Datio dei ꝑ
manet illi ⁊ ꝓfectus illius ſuceēſus hēbunt
C i eternū. Eſt q̄ locupletat ꝑce agēdo: ⁊ hec ē
ꝑs mercedis illius i eo q͏ dicit iueni reqē mi

hi: ⁊ nunc mādūcabo de bonis meis ſolus: ⁊
neſcit q͏ tēpus pꝛeterea illū ⁊ moꝛs appꝛo/
pinquet: ⁊ relinquat omnia alijs: ⁊ moꝛiatur
ſta in teſtamento tuo: ⁊ in illo colloquere: ⁊
in opere mandatoꝛum tuoꝛuz veteraſce. Ne
manſeris in operibus peccatoꝛum. Confide
autem in deo: ⁊ mane in loco tuo. Facile eſt
enim in oculis dei ſubito honeſtare paupe/
rem. Benedictio dei in mereedē iuſti feſti/
nat. ⁊ in honoꝛe veloci proceſſus illius fructi
ficat. Ne dicas. quid eſt mihi oꝑ⁹: ⁊ que erūt
mihi ex hoc bona? Ne dicas. Sufficiens ſum
⁊ quid ex hoc peſſimaboꝛ? In die bonoꝛum ſ.18.c.
ne immemoꝛ ſis maloꝛum: ⁊ in die maloꝛuz
ne imemoꝛ ſis bonoꝛum: quoniam facile eſt
coꝛam deo in die obitus retribuere vnicuiq̄ꝫ
ſecundum vias ſuas. Malitia hoꝛe obliuio/ D
nem facit luxurie magne ⁊ in fine hoīs denu
datio operum illius. Ante moꝛtem ne lau/
des hominem quemq̄ꝫ: quoniam i filijs ſuis
agnoſcitur vir. Non omnem hominem idu/
cas in domū tuā: multi. n. ſunt inſidie doloſi
Sicut. n. eructuāt ꝑcoꝛdia fetētiū: ⁊ ſicut per
dix iducit i caueā ⁊ vt capꝛea i laq̄uz: ſic ⁊ coꝛ
ſuꝑboꝝ: ⁊ ſicut ꝓſpectoꝛ vidēs caſum ꝓximi
ſui. Bona. n. in mala cōuertens inſidiat ⁊ i
electis imponet maculā. Ab ſcintilla. n. vna
auget ignis ⁊ ab vno doloſo auget ſanguis
hō v̄o pccōꝛ ſanguini īſidiat. Attende ergo
tibi a peſtifero: fabꝛicat. n. mala: ne forte indu
cat ſuꝑ te ſubſanationē i ꝑpetuū. Admitte
ad te alienigenā: ⁊ ſubuertet te in turbine. ⁊
abalienabit te a vijs pꝛopꝛijs. XII.

SI bn̄ feceris ſcito cui feceris: ⁊ erit A
gr̄a i bonis tuis m'ta. Bn̄fac iuſto ⁊
inuenies retributionē magnā: ⁊ ſi n̄
ab ipſo: certe a dn̄o. Nō ē. n. ei bn̄ q̄ aſſiduus
eſt in malis: ⁊ elemoſynas nō dāti. qm̄ ⁊ altiſ
ſimus odio hēt pccōꝛes: ⁊ miſert⁹ ē penitēti
bus. Da miſericoꝛdi: ⁊ ne ſuſcipias pccōꝛem
⁊ ipijs ⁊ pccōꝛib⁹ reddet vindictā cuſtodiēs
eos in diē vidicte. Da bono ⁊ non receperis B
pccōꝛē: Bn̄fac hūili: ⁊ nō d̄deris ipio. Pꝛo
hibe panes illi dare ne in ipſis potentioꝛ te
ſit. Nā duplicia mala inenies in oīb⁹ bonis
q̄cūq̄ꝫ feceris illi: qm̄ ⁊ altiſſim⁹ odio habet
pccōꝛes: ⁊ ipijs reddet vidictā. Nō agnoſcet
i bonis amicus: ⁊ nō abſcōdet i malis inimi/
cus. In bonis viri inimici illi⁹: i triſticia ⁊ in
malitia illius amicus agnit⁹ ē. Non credas
inimico tuo in eternū. Sicut. n. eramentū. eru C
ginat neq̄tia illi⁹. Et ſi hūiliatus vadat curu⁹ ſ22.b.
abijce animū tuum: ⁊ cuſtodi te ab illo. Non
ſtatuas illum penes te nec ſedeat ad dexte/
ram tuam. nec conuerſus ſtet in loco tuo. ne

forte ꝯuersus i locū tuū inq̄rat cathedrā tuā
⁊ i nouissimo cognoscas ꝟba mea. ⁊ i sermo-
nibꝰ meis stimuleris. Quis medebit incan-
tatori a serpente ꝑcusso. ⁊ oibus q̄ appropiāt
bestijs? Sic ⁊ q̄ coītat cū viro iniquo ⁊ obuo
B lutus ē i pccis eius. Una hora tecum perma
nebit. Si āt declinaueris nō sopoꝛbit. In la-
bijs suis idulcat inimicus. ⁊ i corde suo isidi
atur vt subuertat te i foueā. In oculis suis la
chrymat inimicꝰ. ⁊ si iuenerit tp̄s nō satiabi-
tur sanguine. ⁊ si icurrerit tibi mala: iuenies
eum illic priorem. ⁊ quasi adiuuans suffodi
et plantas tuas. Caput suū mouebit. ⁊ plau
debit ⁊ manu multa susurrans commutabit
vultum suum. XIII

A Qui tetigerit picem: iq̄nabitur ab ea
⁊ q̄ communicauerit superbo iduet su
perbiam. Pondus super se tollit q̄
honestiori se coicat. Et ditiori te ne sociꝰ fue
ris. Quid cōmunicabit cacabus ad ollam:
Qn̄. n. se colliserint ꝯfringet. Diues iniuste
egit ⁊ fremebit. paup āt iesus tacebit. Si lar
gitus fueris: assumet te. ⁊ si nō habueris de-
relinquet te. Si habes ꝯuiuet tecū ⁊ euacua
bit te. ⁊ ipse nō dolebit sup te. Si necessariu
illi fueris: supplantabit te. ⁊ subridens spem
dabit narrans tibi oīa bona. ⁊ dicet: q̄d opꝰ
est tibi. ⁊ ꝯfundet te in cibis suis: donec te exi
naniat bis ⁊ ter. ⁊ in nouissimo deridebit te.
B Postea videns derelinq̄t te. ⁊ caput suum
mouebit ad te. Hūiliare dō ⁊ expecta manꝰ
eius. Attende ne seductus in stultitia humi-
lieris. Noli esse humil in sapiā tua ne hūilia
tus in stultitiā seducaris. Aduocatus a potē
tiore discede: ex hoc. n. magis te aduocabit.
Ne iprobꝰ sis: ne ipiguaris. ⁊ ne longe sis ab
eo: ne eas i obliuionē. Ne retieas ex equo lo
qui cū illo: nec credas multis verbis illiꝰ. Ex
multa. n. loquela tētabit te. ⁊ subridens: int
rogabit te de absconditis tuis. imitis animus il
lius conseruabit verba tua. ⁊ non ꝑcet dō ma
C litia ⁊ de vincul. Caue tibi ⁊ attende diligen
ter auditui tuo: qm̄ cum subuersione tua am
bulas. Audiens vero verba illa quasi in som
nis vide. ⁊ vigilabis. Oi vita tua dilige deū.
j.17.b ⁊ inuoca illum in salute tua. Oē animal di-
ligit simile sibi: sic ⁊ omnis homo proximū sibi
Ois caro ad similē sibi ꝯiungetur. ⁊ ois homo
simili sui sociabit. Sicut cōmunicabit lupus
2.Cori.6.c agno aliq̄n: sic pccōr iusto. Que cōmunica-
tio scō hoi ad canē: aut que pars bona diuiti
ad pauperē? Uenatō leōis onager i heremo
sic ⁊ pascua sunt diuitū pauperes. Et sicut ab
hoiatio est supbo humilitas sic ⁊ execratō di
D uitis paup. diues cōmotus ꝯfirmat ab amicis

suis: humil āt cū ceciderit expellet ⁊ a notis
Diuiti decepto multi recuperatores. Locutꝰ ē
supba ⁊ iustificauerunt illū. Humil deceptꝰ
est isup ⁊ arguit. Locutꝰ est sēsate: ⁊ nō ē da-
tus ei locus. Diues locutꝰ ē. ⁊ oēs tacuerūt j.22.a.⁊
⁊ ꝟbū illiꝰ vsq ad nubes ꝑducent. Pauper j.31.a
locutus ē. ⁊ dicunt q̄s ē hic. Et si offenderit:
subuertēt illū. Bona ē substantia cui non ē
pccūz i ꝯscia. ⁊ neq̄ssima paupertas in ore ipij
Cor his imutat faciem illiꝰ siue ibona siue i
mala. Uestigiū cordis boni ⁊ faciē bonā dif-
ficile inuenies. ⁊ cum labore. XIIII A Mt.15.

Beatus vir q̄ non ē lapsus ꝟbo ex ore
suo. ⁊ nō est stimulatꝰ in tristicia de
licti. Felix q̄ nō habuit ai sui tristiciā
⁊ non excidit ab spe sua. Uiro cupido ⁊ te-
naci sine rōne est substantia. ⁊ hoi liuido ad
q̄d aurū? Qui aceruat ex animo iniuste: alijs
congregat ⁊ in bonis illius alius luxuriabi-
tur. Qui sibi nequā est: cui alij bonꝰ erit: Et
non iocundabit in bonis suis. Qui sibi inui
det: nihil est illo neq̄us. ⁊ hec redditō ē ma-
litie illius. Et si benefecerit: ignorāter ⁊ non
volēs fecit. ⁊ in nouissimo manifestat maliti B
am suā. Nequā est oculus liuidi. ⁊ auertens Pro.27
faciē suā. ⁊ despiciens aiam suā. Insatiabilis Eccle.1.
oculus cupidi in ꝑte iniq̄tatis: nō satiabit do-
nec ꝯsumat arefaciens aiam suā. Oculꝰ ma
lus ad mala. ⁊ non satiabit pane: indigens. ⁊
in tristicia erit sup mensā suā. Fili si hēs bū-
fac tecū. ⁊ deo dignas oblationes offer. Me
mor esto qm̄ mors non tardat. ⁊ testamentū
inferorū: q2 demonstratū ē tibi. Testamentū
n. huius mundi morte morietur ante mortem
bn̄fac amico tuo. ⁊ ꝛm vires tuas exporrigēs
da pauperi. Non defrauderis a die bono. ⁊ C
ꝑticula bone diei non te ꝓtereat. Nōne alijs
relinques dolores ⁊ labores tuos: In diuisi
one sortis da ⁊ accipe ⁊ iustifica animā tuam.
Ante obitū tuū opare iusticiam: qm̄ non est Esa.40.
apud inferos inuenire cibū. Ois caro sicut Jaco.1.
fenū veterascet. ⁊ sicut foliū fructificans in ar 1. Pe.
bore viridi. Alia generant ⁊ alia deijciūtur
sic generatio carnis ⁊ sanguinis alia finitur
⁊ alia nascit. Omne opꝰ corruptibile in fine
deficiet. ⁊ q̄ illud operat ibit cū illo. Et om-
ne opꝰ electū iustificabit. ⁊ q̄ opat illud ho-
norabit in illo. Beatus vir qui in sapientia D
morabit. ⁊ q̄ in iusticia sua meditabitur ⁊ in
sensu cogitabit circunspectionem dei. Qui
cogitat vias illius in corde suo. ⁊ in abscon
sis suis intelligens: vadens post illam quasi
inuestigator ⁊ in vijs illius consistens. Qui
respicit ꝑ fenestras illius. ⁊ in in ianuis illiꝰ
audiēs. Qui req̄escit iuxta domū illius. ⁊ in

parietibus illius figens palū. Statuet casu/
lā suā ad man⁹ illius: ꝛ requiescēt in casula il
lius bona p euū. Statuet filios suos sub teg
mine illius ꝛ sub ramis ei⁹ morabit̄. Prote
getur sub tegmine illius a feruore: ꝛ in glīa
eius requiescet. XV.

A Qui timet deū: faciet illud: ꝛ q̄ conti/
nēs ē iusticie apprehēdet illaꝫ: ꝛ ob
uiabit illi q̄si mater honorificata: ꝛ
q̄si mulier a vginitate suscipiet illū. Cibabit
illū pane vite ꝛ intellectus: ꝛ aqua sapie salu
taris potabit illū. Et firmabitur in illo ꝛ non
flectet̄: ꝛ cōtinebit illū ꝛ nō ꝯfundet̄. ꝛ exalta
bit illū apud ꝓximos suos. Et i medio eccle
sie apiet os eius: ꝛ adiplebit eū spū sapiētie ꝛ
B itellectus. ꝛ stola glīe vestiet illū. Jocūditatē
ꝛ exultationem thesaurizabit super illum. ꝛ
noie eterno hereditabit illum. Hoies stulti
nō apphēdēt illam. ꝛ hoīes sensati obuia
bunt illi. Homines stulti nō videbūt eā: lon
ge. n. abest a superbia ꝛ dolo. Uiri mēdaces
nō erunt illius memores: ꝛ viri veraces inue/
nient i illa: ꝛ successum habebunt vsq₃ ad in/
spectionē dei. Non est speciosa laus in ore
peccōris q̄a nō est a dn̄o missus: q̄m a deo pro
C fecta est sapiētia. Sapie. n. dī astabit laus: ꝛ i
ore fideli abūdabit: ꝛ dn̄ator dabit eam illi.
Nō dixeris: p deū abest: que. n. odit ne fece/
ris. Non dicas: ille me iplanauit: nō. n. neces
sarij sunt ei homines impij. Oē execramētū
erroris odit dn̄s: ꝛ nō erit amabile timētib⁹
eū. Deus ab initio cōstituit hominē: ꝛ reliq̄t
illū i manu cōsilij sui. Adiecit mandata ꝛ p/
.19.c cepta sua. Si volueris mandata ꝯseruare
ꝯseruabūt te: ꝛ in perpetuū fidem placitam
D seruar̄. Apposuit tibi aquā ꝛ ignē: ad q̄d volue
eris porrige manū tuam. Ante hoiem vita ꝛ
mors: bonū ꝛ malū. Quod placuerit ei dabi
tur illi: q̄m multa sapia dei: ꝛ fortis i potētia
videns oēs sine itermissione. Oculi dn̄i ad ti/
mentes eū: ꝛ ipe agnoscit oēꝫ opaꝫ hois. Ne
mini mādauit ipie agere ꝛ nemini dedit spa
tiū peccādi. Nō. n. cōcupiscit multitudinem
filioꝝ infideliū ꝛ inutilium. XVI.

A Ne iocūderis i filijs impijs si m̄ltiplicē
tur: nec oblecteris sup ipsos si nō est
timor dei in ill'. Non credas vite il/
loꝝ: ꝛ ne respexeris in labores eoꝝ. Meli
or est eni. vnus timēs deū: q̄ʒ mille filij impij
Et vtile est mori sine filijs q̄ʒ relinquere filios
impios. Ab vno sensato inhabitabit̄ patria:
ꝛ a tribus ipijs deseretur. Multa talia vidit
oculus meus ꝛ fortiora horuꝫ audiuit auris
mea. Jn synagoga peccātiū exardebit ignis
ꝛ i gente icredibili exardescet ira. Non exo/
rauerūt p peccis suis antiq̄ gigantes qui de/
structi sunt ꝯfidentes sue vtuti: ꝛ non pepcit
peregrinatiōi illoꝝ: sꝫ pcussit eos ꝛ execratus ē
eos p̄ supbia vbi illoꝝ. Nō misert⁹ est ill' gē/ B
tem totā pdens ꝛ extollentē se i peccis suis.
Et sicut sexcenta milia peditum q̄ ꝯgregati
sunt in duritia cordis sui: ꝛ si vnus fuisset cer
uicatus mirū si fuisset imunis. Misericordia ē.5.b.
eni ꝛ ira ē cū illo: potēs exoratio ꝛ effundēs
irā. Scd̄m miam suā: sic correctio illius: homi
nē s₃ opera sua iudicat. Nō effugiet in rapi/
na peccōr: ꝛ non retardabit sufferentia miam
facientis. Ois mīsericordia faciet locum vni/
cuiq₃ s̄m meritū operū suoꝝ: ꝛ s̄m intellectū
peregrinationis ipsi⁹. Nō dicas. A deo abscon
dar: ꝛ ex sūmo q̄s mei memorabit̄: Jn pplo
magno nō agnoscar. Que ē. n. anima mea i C
tā imensa creatura: Ecce celū ꝛ celi celorum
abyssus ꝛ vniuersa terra ꝛ q̄ i eis sunt i ꝯspe/
ctu illius cōmouebunt̄: montes simul ꝛ col
les ꝛ fundamēta terre: ꝛ cū cōspexerit illa de
us tremore cōcutient̄. Et in oibus his isensa
tū ē cor: ꝛ oē cor itelligit̄ ab illo: ꝛ vias illius
q̄s intelligit: Et ꝓcella quā nec oculus vidit
hois: Nam plurima illius opa sunt in abscō
sis: sed opa iusticie ei⁹ q̄s enunciabit: aut q̄s
sustinebit: Lōge. n. ē testamentū a q̄busdam
ꝛ interrogatio hominū in ꝯsūmatiōe ē. Qui
minorat̄ corde cogitat inania: ꝛ vir imprū/
dens ꝛ errans cogitat stulta. Audi me fili ꝛ D
disce disciplinā sensus: ꝛ in verbis meis at/
tende in corde tuo: ꝛ dicā in eq̄tate discipli/
nā ꝛ scrutabor enarrare sapiētiā: ꝛ in verbis
meis attēde in corde tuo: ꝛ dico i eq̄tate spūs
vtutes quas posuit de⁹ in opera sua ab ini/
tio: ꝛ in vitate enūcio sciam eius. Jn iudicio
dī opa ipsi⁹ ab initio: ꝛ ab institutōe hominū
ipioꝝ distinxi ptes illoꝝ: ꝛ initia eoꝝ in genti
bus suis. Ornauit in eternū opera illoꝝ: nec
esurierūt nec laborauerūt: ꝛ nō destiterūt ab
operibus suis. Unusq̄sq₃ proximū sibi nō an
gustiabit vsq₃ in eternū. Non sis incredibil'
vbo illius. Post hec de⁹ in terrā respexit: ꝛ
impleuit illā bōis suis. Anima autē omnis
vitalis denunciauit ante faciē ipsi⁹: ꝛ in ipsa
iterum reuersio illorum. XVII.

Deus creauit d̄ terra hominem ꝛ s̄m A
imaginē suam fecit illū. Et iteꝝ ꝯuer Gen.1.d.
tit illū i ipsaꝫ: ꝛ s̄m se vestiuit illū vir
tute. Numeꝝ dieꝝ ꝛ tp̄s dedit illi: ꝛ dedit illi
ptātē eoꝝ que sunt sup terram. Posuit timo
rem illius sup omnem carnē: ꝛ dominatus ē
bestiaruꝫ ꝛ volatiliū. Creauit ex ipso adiuto Gen.2.c
riū simile sibi: cōsilium ꝛ linguā ꝛ oculos ꝛ
aures ꝛ coꝝ dedit ill' excogitandi: ꝛ discipli/

na intellect⁹ repleuit illos. Creauit illꝭ sciaꝫ
spūs sensu impleuit cor illoꝝ:⁊ mala ⁊ bona
ondit illis. Posuit oculuꝫ ipsoꝝ super corda
illorum ostendere illis magnalia opeꝝ suoꝝ
vt nomē sanctificatiōis collaudēt:⁊ gl'iari in
mirabilibus illi⁹:vt magnalia enarrent ope
B rum ei⁹. Addidit illis disciplinā. ⁊ legē vite
hereditauit illos. Testamētū eternū ꝯstitu-
it cum illis.⁊ iusticiā ⁊ iudicia sua ondit illꝭ.
Et magnalia honoris ei⁹ vidit oculus illoꝝ
⁊ honorem vocis audierunt aures illoꝝ:⁊ di
xit illis. Attēdite ab omni iniquo. Et māda
uit illis vnicuiqꝫ de proximo suo. Vie illo
rū corā illo sūt:sp.n.sunt absconse ab oculis
ipsi⁹. In vnāquāqꝫ gentez ꝓposuit rectorē:⁊
ps dei israhel facta est manifesta. Et oia opa
illoruꝫ velut sol in ꝯspectu dei:⁊ oculi ei⁹ sinē
intermissione inspiciētes in vijs coꝝ. Nō sūt
absconsa testamēta pp iniquitatē illoꝝ:⁊ oēs
j.29.c. C iiquitates coꝝ in cōspectu dei. Elemosyna vi
ri q̄si sacculus cū ipso ⁊ gratiam hois q̄si pu-
pillam cōseruabit ⁊ postea resurget ⁊ retri-
buet illis retributionem vnicuiqꝫ in caput
ipsorum:⁊ ꝯuertet in iferiores ptes t're. Pe
Act.3..d. nitentibus aūt dedit viā iusticie. ⁊ cōfirma
uit deficientes sustinerē:⁊ destinauit illis sor
tez vitatis. Cōuertere ad dnm ⁊ relinq̄ pccā
tua: ꝓcare añ faciem dni: ⁊ minue offēdicu-
la. Reuertere ad dnm:⁊ auertere ab iiusticia
tua:⁊ nimis odito execrationē:⁊ cognosce iu
sticias ⁊ iudicia dei ⁊ sta in sorte propositio
nis ⁊ orationis altissimi dei. In partes vade
seculi sancti:cū viuis ⁊ dātibus confessionē
deo. Non demoreris in errore ipioꝝ:añ mor
D tez cōfitere. A mortuo q̄si nihil perit cōfessio
Cōfiteberis viuens:viu⁹ ⁊ san⁹ confiteberis
⁊ laudabis deum:⁊ gloriaberis i miſatiōib⁹
eius. Quā magna misericordia dni:⁊ ꝓpitia
tio illius ꝯuertētib⁹ ad se. Nec.n.oia pnt eē
in hoibus:qm n̄ est immortalis filius hois ⁊
in vaninate malicie placuerunt. Quid luci-
dius sole:⁊ hic deficiet. Aut quid nequs q̄ꝫ
quod excogitauit caro ⁊ sanguis:⁊ h⁹ arguet
Virtutem altitudinis celi ipse cōspicit:⁊ oēs
homines terra ⁊ cinis. XVIII.

A Qui viuit in eternū:creauit oia simul
Deus solus iustificabitur:⁊ manet i
uictus rex in eternuꝫ. Quis sufficiet
enarrare opera illi⁹? Quis.n.iuestigabit ma
gnalia eius? Virtutē autē magnitudīs eius
quis enūciabit: Et q̄s adijciet enarrare mi
sericordiā eius? Nō est minuere neqꝫ adijcerē
nec est inuenire magnalia dei. Cū ꝯsūmaue-
rit hō.tunc incipiet:⁊ cū q̄euerit:operabitur
Gen.6.a. Quid est hō:⁊ que gratia illi⁹:⁊ q̄d est bonū
aut q̄d nequam illius? Nūerus dieꝝ hoium Ps.89
vt multū centū āni:q̄i gutte aque maris de-
putati sunt. Et sicut calcul⁹ arene: sic exigui B
anni in die eui. Propt̄ hoc patiēs ē de⁹ i illis
⁊ effundit s'r eos miaꝫ suā. Vidit ꝓsūptiōez
cordis eoꝝ.qm mala est. ⁊ cognouit subuer
sionem illoꝝ:qm nequā ē. Ideo adimpleuit ꝓ
pitiationem suā in illis:⁊ ostēdit eis viā eq̄ta
tis. Miseratio hois circa proximū suum:mi
sericordia aūt dei sup oēm carnē. Qui mise-
ricordiam hꝫ:docet ⁊ erudit:q̄si pastor gre-
gem suū. Misereat̄ excipiens doctrinā mise
rationis.⁊ qui festinat i iudicijs ei⁹. Fili i bo
nis non des q̄relā.⁊ in oi dato n̄ des tristiciā
verbi mali. Nōne ardorem refrigerabit ros?
Sic ⁊ vbum meli⁹ q̄ȝ datū. Nonne ecce vbū
super datū bonum? Sꝫ vtraqꝫ cū hoie iustifi
cato. Stultus acrit̄ improperabit:⁊ dat⁹ in- C
disciplinati tabescere facit oculos. Añ iudi-
ciū para iusticiam tibi:⁊ anteq̄ȝ loq̄ris: disce
Ante lāguorē adhibe medicinaꝫ: ⁊ añ iudi
cium introga teipsū.⁊ i ꝯspectu dei inuenies
propitiationē. Ante languorē humilia te.⁊
in tpe ifirmitatis ondē ꝯuersationē tuā. Nō Luc.18.
impediaris orare sp:⁊ ne vereris vsqꝫ ad mor Thessa.5
tem iustificari:qm merces dei manet in eter
num. Añ orōnē ꝓpara aiam tuā.⁊ noli eē q̄i
hō qui tēptat deū. Memento ire i die ꝯsūma s.I I.c
tionis:⁊ tempus retributiōis in ꝯuersatōe fa
cies. Memento pauptatis in tpe abūdātie: ⁊
necitatē paupertatis in die diuitiaꝝ. A mane D
vsꝫ ad vesperā immutabit̄ tps:⁊ hec omnia sci
tata in oculis dei. Hō sapiens in omnib⁹ me
tuit:⁊ in diebus delictoꝝ attēdet ab inertia.
Omnis astut⁹ agnoscit sapiaꝫ ⁊ inuenieti eā
dabit ꝯfusionem. Sensati in vbis:⁊ ipsi sapi-
enter egerunt.⁊ itellexerūt vitatē et iustici-
am:et implorauerūt ꝓuerbia et iudicia. P⁹
ꝯcupiscentias tuas n̄ eas et a voluntate tua
auertere. Si prestes aie tue concupiscētias
eius faciet te in gaudiū inimicis tuis. Ne ob
lecteris in turbis:nec in modicis. Assidua.n.
est ꝯmissio illoꝝ. Ne fueris mediocris i cōtē
tione ex fenore:et non est tibi nihil in seculo
Eris.n.inuidus aie tue. XIX

A Operarius ebriosus non locupletabit̄
q̄ spnit modica paulati decidit. Vi-
nū ⁊ mlieres apostatar̄ faciūt sapiētes
⁊ arguunt sensatos:⁊ q̄ se iūgit fornicarijs
erit nequaꝫ. Putredo ⁊ vmes hereditabūt
illum.⁊ extollet̄ in exēplū maius:⁊ tollet̄ de
numero aia eius. Qui credit cito leuis cor-
de est ⁊ minorabitur:et q̄ delinq̄t i aiaꝫ suam
insup habebitur. Qui gaudet iniq̄tate deno
tabit̄.et qui odit correptionē: minuet̄ vita.et B

.d. q̇ odit loq̄citatez extiguit maliciā. Qui pec
cat in aiaz suā : penitebit. ⁊ q̇ iocūdatᷓ in ma
litia: denotabitᷓ. Ne iteres verbum nequaz ⁊
durū. ⁊ ñ minoraberis. Amico ⁊ inimico noli
narrare sensum tuum. ⁊ si ē tibi delictū noli
d̓nudare. Audiet.n. te ⁊ custodiet te. ⁊ quasi
d̓fendens peccatum odiet te. ⁊ sic aderit tibi
semꝑ. Audisti v̓bum aduersus ꝓximū tuū
ꝯmoriatᷓ in te: fidens qm̄ non te dirūpet. A fa
cie v̓bi parturit fatuus. tāq̄ȝ gemitus paratꝰ
infantis. Sagitta infixa femori canis: sic ver
bū in corde stulti. Corripe amicū: ne forte
ñ intellexerit. ⁊ dicat: non feci: aut si fecerit
C ne iteruz addat facere. Corripe ꝓximum: ne
forte non dixerit. ⁊ si dixerit: ne forte iteret.
Corripe amicū. sepe.n. fit cōmissio: ⁊ nō om
ni v̓bo credas. Est q̇ labitᷓ lingua sua: sed nō
ex aio. Quis est.n. q̇ nō deliquerit in lingua
sua. Corripe ꝓximū añq̄ȝ cōmineris: ⁊ da lo
cū timori altissimi: qr ois sapiētia timor dei.
Et in illa timere deū: ⁊ in oi sapiētia disposi
tio legis. Et nō ē sapientia nequitie disciplia
⁊ nō ē cogitatus bonus peccatoꝝ prudētia.
Est prudētie neq̄tia: ⁊ in ipsa execratio: ⁊ est
insipiēs qui minuitᷓ sapia. Melior est homo
qui minuitur sapientia ⁊ deficiens sensu in
D timore dei q̄ȝ q̇ abūdat sēsu ⁊ trāsgreditᷓ legē
altissimi. Est solertia certa ⁊ ipsa iniq̄: ⁊ est q̇
emittit v̓bū certū enarrās veritatē. Est q̇ ne
quiter humiliat se: ⁊ iteriora eiꝰ plena sūt do
lo: ⁊ ē iustus q̇ se nimiū submittit a multa hu
militate: ⁊ ē iustus q̇ inclinat faciē suā: ⁊ fin
git nō videre se qd̓ ignoratū ē. Et si ab ībecil
litate viriū vetetᷓ peccare: si inuenerit tp̄s ma
lefaciēdi malefaciet. Ex visu cognoscitᷓ vir: ⁊
ab occursu faciei cognoscitur sensatus. Ami
cus corporis: ⁊ risus dentiū: ⁊ ingressus ho
minis enūciāt de illo. Est correptio mēdax i
ira ꝯtumeliosi: ⁊ est iudiciū qd̓ nō ꝓbat esse
bonū: ⁊ ē tacēs: ⁊ ipse ē prudēs. XX

A Quam bonū ē arguere q̄ȝ irasci: ⁊ cō
fitentē in or̄one nō ꝓhibere. Cōcu
piscētia spadonis deuirginauit iuuē
culā: sic qui facit ꝑ vim iudicium iniquum.
Quā bonū ē correpto manifestare pniaz: sic
eni effugies volūtariū pcc̄m. Est tacens qui
īuenitᷓ sapiēs: ⁊ ē odibilis q̇ ꝓcax ē ad loquē
dum. Est autem tacens ⁊ nō hn̄s sensū loque
le: ⁊ ē tacens sciens tp̄s apti tp̄is. Hō sapiēs
tacebit vsq̄ȝ ad tp̄s: lasciuus aūt ⁊ iprudens
nō seruabit tp̄s. Qui multis vtitur verbis: le
det animam suam: ⁊ qui potestatem sibi su
B mit iiuste odietᷓ. Est ꝓcessio in malis viro in
disciplinato: ⁊ est iuentio i detrimētū. Est da
tū qd̓ nō ē vtile: ⁊ est datū cuiꝰ retributio du
plex. Est ꝓpter gloriā minoratio: ⁊ est q̇ ab
humilitate leuabit caput: est q̇ multa rediat
modico precio. ⁊ restituens ea i septuplum.
Sapiēs i v̓bis seip̄z amabilē facit: gratie aūt
fatuoꝝ effundentur. Datus isipientᷓ non erit
vtilis tibi. oculi eni illius septemplices sunt.
exigua dabit ⁊ multa improperabit: ⁊ apertio
oris illius iflammatio est. Hodie feneratur
q̇s ⁊ cras expetit: ⁊ odibilis est homo huius
modi. Fatuo non erit amicus: ⁊ non erit grā C
i bonis illius. Qui eni edunt panem illius:
false lingue sunt. Quotiēs ⁊ q̄ti irridebunt
eū. Neq̄ȝ.n. qd̓ habēdū erat: directo sensu di
stribuit: sil'r ⁊ qd̓ nō erat habenduz. Lapsus
false linguē q̄si q̇ i pauimento cadens: sic ca
sus maloꝝ festinantᷓ veniēt. Hō acharis q̄si
fabula vana: ⁊ i ore idisciplīatoꝝ assidua erit
ex ore fatui reprobabitur parabola. non eni
dicit illam i tempore suo. Est q̇ vetatur pec
care pre iopia: ⁊ i req̄e sua stimulabitur. Est
q̇ perdet aiam suam ꝑ ꝯfusione: ⁊ ab iprudē
ti ꝑsona ꝑdet eā: ꝑsone aūt acceptiōe perdet
se. Est q̇ ꝑ ꝯfusione ꝓmittit amico: ⁊ lucratꝰ ē D
eū inimicū gratis. Opprobriū nequā i hoie
mēdaciuz ⁊ i ore indisciplinatorum assidue
erit. Potior fur q̄ȝ assiduitas viri mendacis
ꝑditionē āt ābo hereditabūt. Mores hoiuz
mendaciū sine honore: ⁊ ꝯfusio illoꝝ cū ipsis
sine itermissione. Sapiēs i v̓bis ꝓducet seip
sū ⁊ hō prudēs placebit magnatᷓ. Qui opatᷓ M20.12.b
terrā suā: ialtabit aceruū frugū: ⁊ q̇ opatᷓ iu ⁊.28.c
sticiā ip̄e exaltabitᷓ: q̇ v̓o placet magnatᷓ: effu
giet iniq̄tatē. Exenia ⁊ dona excecant oculos Exo.23.a
iudicū: ⁊ q̄si mutus i ore auertit correctōes Deutᷓ.16.d
coꝝ. Sapia absconsa ⁊ thesaurꝰ inuisus: q̇ vti j.41.c
litas i vtrisq̄ȝ: Melior ē q̇ celat isipientiā suā
q̄ȝ hō q̇ abscondit sapiam suam. XXI.

Fili peccasti nō adijcias iteꝝ sed ⁊ de s̄.5.b A
pristinis depcare vt tibi dimittātur.
Quasi a facie colubri fuge pc̄a: ⁊ si
accesseris ad illa: suscipiēt te. Dētes leōis dē
tes eiꝰ: iterficiētes aias hoium. Quasi rhom
phea bis acuta hois iniq̄tas: plage illiꝰ nō ē
sanitas. Obiurgatō ⁊ iniurie annullabūt sub
stantiā: ⁊ domus q̇ nimis locuplex ē ānulla
bitᷓ supbia: sic substātia supbi eradicabitᷓ. De
ꝑcatō paupis ex ore vsq̄ȝ ad aures ꝑueniet ⁊
iudiciū festinato aduēiet illi. Qui odit cor B
reptionē vestigiū ē pctōris: ⁊ q̇ timet deū cō
uertetᷓ ad cor suū. Notꝰ a lōge potēs lingua
audaci: ⁊ sēsatꝰ scit labi se ab ipso q̇ edificat
domū suā ipendijs aliēis: q̄si qui colligit la
pides suos in hieme. Stuppa collecta syna
goga peccātiū: ⁊ ꝯsumatio illoꝝ flāma ignis
Via peccātiū ꝯplātata lapidibꝰ: ⁊ i fine illo

rum inferri ⁊ tenebre ⁊ pene. Qui cuſtodie-
rit iuſticiã: continebit ſenſum eius conſum-
matio timoris dei: ſapientia ⁊ ſenſus. Non
erudietur: q̃ non eſt ſapiens i bono. Eſt autẽ
iſipientia que abundat i malo: ⁊ non eſt ſen-
ſus vbi ẽ amaritudo. Scia ſapiẽtũ tanq̃ȝ inun
datio abundabit: ⁊ conſilium illius ſicut fõs
ſ.33.a. vite permanet. Cor fatui q̃ſi vas confractum
C ⁊ omnem ſapientiam non tenebit. Verbum
ſapiens quodcunq̃ȝ audierit ſcius laudabit:
⁊ ad ſe adijciet: audiuit luxurioſus ⁊ diſplice
bit illi: ⁊ proijciet illud poſt dorſum ſuum.
Narratio fatui: quaſi ſarcina ĩ via. Nam i la
bijs ſenſati inuenietur gratia. Os prudentis
queritur i eccl'ia: ⁊ verba illius cogitabunt i
cordibꝰ ſuis. Tanq̃ȝ domꝰ exterminata ſic fa
tuo ſapiã: ⁊ ſcia inſenſati ienarrabilia verba.
Cõpedes i pedibus: doctrĩa ſtulto: ⁊ q̃ſi vin-
cula manuũ ſuꝑ manũ dexterã. Fatuꝰ i riſu
exaltat vocẽ ſuã: vir aũt ſapiens vix tacite ri
D debit. Ornamẽtũ aureũ prudẽti doctrina: ⁊
quaſi brachiale in brachio dextero. Pes fa-
tui facilis in domũ ꝓximi: ⁊ homo peritus
cõfundet a perſona potẽtis. Stultus a fene-
ſtra reſpiciet i domum: vir aũt eruditus fo-
ris ſtabit. Stultitia hoĩs auſcultare ꝑ oſtiũ
⁊ prudẽs grauabit ꝯtumelia. Labia iprudẽ-
tiũ ſtulta narrabũt: v̓ba aũt prudẽtiũ ſtatera
põderabunt. In ora fatuoꝝ cor illoꝝ: ⁊ i cor-
de ſapiẽtũ os illoꝝ. Dũ maledicit impiꝰ dia-
bolũ maledicit ipe aiam ſuã. Suſurro coinq̃
nabit aiaȝ ſuã: ⁊ i oĩbꝰ odiet: ⁊ q̃ ꝑmãſerit odi
oſus erit: tacitꝰ ⁊ ſẽſatꝰ honorabit. XXII.
A In lapide luteo lapidatꝰ eſt piger: ⁊
oẽs loquent ſuꝑ aſpnationẽ illiꝰ. de
ſtercore boũ lapidatꝰ ẽ piger: ⁊ oĩs q̃
tetigerit eũ: excutiet manꝰ: ꝯfuſio pr̃is ẽ de fi
lio idiſciplinato: filia ãt fatua in dĩminoratio
ne fiet. Filia prudẽs hereditas viro ſuo: nã q̃
ꝯfũdit in ꝯtumeliã fit genitoris. Patrem ⁊ vi
rũ ꝯfũdit audax: ⁊ ab ipſis nõ minorabit: ab
vtriſq̃ȝ ãt inhonorabit. Muſica in luctu ipor
tuna narratio: flagella ⁊ doctrina in omni tẽ
pore ſapiã. Qui docet fatuũ q̃ſi q̃ ꝯglutinat
teſtã. Qui narrat v̓bũ nõ audiẽti: q̃ſi q̃ exci-
tat dormiẽtẽ de graui ſõno. Cũ dormiente
loq̃tur qui enarrat ſtulto ſapiaȝ ⁊ i fine nar
ratiõis dicit. Quis ẽ hic. Supra mortuũ plo
ẽ.3.d.ſ.31.a ra: defecit.n. lux eius: ⁊ ſupra fatuũ plora: de
ſ.38..b. B fecit.n. ſenſu. Modicũ plora ſupra mortuũ:
qm̃ req̃euit. Neq̃ſſimi.n. neq̃ſſima vita ſuꝑ
mortẽ fatui. Luctus mortui ſeptẽ dies: fatui
aũt ⁊ ipij omnes dies vite illoꝝ. Cum ſtulto
ñe multum loquaris: ⁊ cuȝ inſenſato ne abi
ẽ.12.c. eris. Serua te ab illo vt non moleſtiam ha-
beas. ⁊ non coinq̃naberis i pccõ illiꝰ. Defle
cte ab illo ⁊ inuenies requiẽ. ⁊ ñ accidiaberis
i ſtultitia illius. Suꝑ plũbum quid grauabi
tur: ⁊ qđ illi aliud nomen q̃ȝ fatuus. Arenaȝ Pro.27.
⁊ ſalẽ. ⁊ maſſaȝ ferri facilius ẽ ferre q̃ȝ homi-
nẽ iprudẽtẽ ⁊ fatuũ ⁊ ipiũ. Sicut loramẽtuȝ C
igneũ colligatũ fundamẽto edificij nõ diſſol
uet: ſic ⁊ cor cõfirmatũ i cogitatiõe cõſilij. Co
gitatus ſenſati i oĩ tẽpore vel metu nõ depra
uabit. Sicut palee i excelſis. ⁊ cemẽta ſine im
pẽſa poſita cõtra faciẽ vẽti nõ ꝑmanebũt: ſic
⁊ cor timidũ in cogitatione ſtulti cõtra ipe-
tum timoris non reſiſtet: Sicut ornatus ha D
renoſus in pariete limpido. ſic ⁊ cor trepidũ
i cogitatione fatui oĩ tpe non metuet: ſed ⁊ q̃
i p̃ceptis dei permanet ſẽper. Pũgens ocu-
lum deducit lachrymas. ⁊ qui pungit cor ꝓ
fert ſenſum. Mittẽs lapidem i volatilia deij
ciet illa. ſic ⁊ qui conuiciatur amico diſſoluit
amicitiã. Ad amicum ⁊ ſi ꝓduxeris gladiuȝ
nõ deſperes. ẽ.n. regreſſus ad amicũ. Si ape E
ruerit os triſte: non timeas. ẽ.n. concordatio
excepto cõuicio ⁊ iproperio ⁊ ſuꝑbia ⁊ myſte-
rij reuelatione ⁊ plaga doloſa. In his omni
bus effugiet amicus. Fidem poſſide cũ ami-
co i paupertate illius. vt ⁊ i bonis illius le-
teris. In tpe tribulatiõis illiꝰ ꝑmane illi fide
lis vt ⁊ ĩ hereditate illiꝰ coheres ſis. Añ ignẽ
camini vapor ⁊ fumus ignis inaltat: ſic ⁊ añ
ſanguinem maledicta ⁊ cõtumelie ⁊ mine.
Amicũ ſalutare nõ cõfundaris. A facie illiꝰ
nõ me abſcõdam. ⁊ ſi mala mihi euenerint
per illum: ſuſtinebo. Oĩs qui audiet cauebit
ſe ab eo. Quis dabit ori meo cuſtodiam. et Pš.14
ſuper labia mea ſignaculum certuȝ: vt nõ ca
dã i ipſis: ⁊ ligua mea ꝑdat me. XXIII
Domine pr̃ ⁊ dñator vite mee ne de- A
relinquas me i cogitatu ⁊ ꝯſilio eoꝝ
nec ſinas me cadere in illa exprobra
tione. Quis ſupponit in cogitatu meo flagel
la ⁊ i corde meo doctrinã ſapie: vt ignoratio C
nibus eoꝝ nõ parcat mihi: ⁊ non appareant
delicta eorum: ⁊ ne adincreſcant ignorantie
mee: ⁊ multiplicentur delicta mea ⁊ pecca-
ta mea abũdẽt: ⁊ incidã in ꝯſpectu aduerſari
oꝝ meoꝝ ⁊ gaudeat inimicus meꝰ. Dñe pr̃
⁊ deꝰ vite mee: ne derelinquas me in cogitatu
illoꝝ. Extollẽtiã oculoꝝ meoꝝ ne dederis mi
hi: ⁊ oẽ deſideriũ auerte a me. Aufer a me vẽ
tris ꝯcupiſcẽtias: ⁊ ꝯcubitus ꝯcupiſcẽtie ne
apphẽdat me: ⁊ aie irreuerẽti ⁊ in frũito ne
tradas me. Doctrinam oris audite filij: ⁊ q̃
cuſtodierit illam non periet labijs ſuis: nec
ſcãdalizabit i opibus neq̃ſſimis. In vanitate
ſua apphẽdit pccõr: ⁊ ſuꝑbus ⁊ maledictus

B scandalizabitur in illis. Juratōi ñ assuescat
os tuū: multi.n.casꝰ i illa. Noiatō vero dei
non sit assidua i ore tuo. ⁊ noibꝰ scōrū ñ ad
misceaeris: qm̄ nō eris imūis ab eis. Sicut.n.
buꝰ iterrogatꝰ assidue a liuore ñ minuit: sic
ois iurans et noians. in toto a pctō nō pur/
b gabit. Uir mltū iurās iplebit iniqtatē: ⁊ ñ di/
scedet a domo illius plaga. Et si frustrauerit
fratrem: delictū illiꝰ sr ipm erit ⁊ si dissimula
uerit deliquit dupliciter: ⁊ si i vacuū iuraue
rit non iustificabitur. Replebit.n. retributōe
pessima domus illius. Est alia loquela 𝔠tria
morti: nō iueniat i hereditate iacob. Etenim
a misericordibꝰ oia h auferēt: ⁊ in delictꝭ ñ vo
luptabunt: Jndisciplinose loquelle nō assue
scat os tuū est n. in illa vbū pcci. Memēto
pris ⁊ matris tue: i medio .n. magnatoꝝ cō
sistis: ne forte obliuiscat te deꝰ in conspectu
illorum: ⁊ assiduitate tua ifatuatꝰ iproperiū
patiaris: ⁊ maluisses non nasci: ⁊ diē natiui
6.b tatꝭ tue maledicas. Hō assuetꝰ i vbis iprope/
C rij in oibus diebꝰ suis nō erudiet. Duo gene
ra abundāt in pccis: ⁊ tertium adducit irā ⁊
pditionē. Aia callida qsi ignis ardēs ñ extin/
guet donec aliqd glutiat: ⁊ hō neqꝫ i ore car
nis sue. nō desinet dōec icēdat ignē: Hoi for
nicario ois panis dulcis: non fatigabit trans
grediens vsqꝫ ad finē. Ois homo q trāsgredi
tur lectū suū ptēnēs i animā suā: ⁊ dicēs. qs
9.c. me videt. tenebre circūdāt me. ⁊ parietes co
operiunt me: ⁊ nemo circūspicit me ⁊ quem
vereor. delictoꝝ meorum non memorabitur
altissimus: ⁊ nō itellexit qm̄ oia videt oculꝰ
illius: qm̄ expellit a se timorē dei hꝰmōi hois
timor ⁊ oculi hoiū timētes illū. ⁊ ñ cogno/
uit: qm̄ oculi dñi mlto plꝰ lucidiores sr sup so
lem circūspiciētes oēs vias hoiū: ⁊ pfūdū
abyssi: ⁊ hoium corda ituētes in absconditas
D ptes. Dño.n. deo anteqꝫ crearentur oia sunt
agnita: sic ⁊ post pfectū respicit omnia. Hic
in plateis ciuitatis vindicabit: ⁊ qsi pullus
equinus fugabit ⁊ vbi ñ spauit apprehēdet
Et erit dedecus omnibꝰ: eo q ñ intellexerit
timorem dñi. Sic ⁊ mlier omnis relinqēs vi/
rū suū: ⁊ statuēs hereditatē ex alieno matri
monio. Primo.n. in lege altissimi incredibi
lis fuit: ⁊ secundo virꝝ suum dereliquit: tertio
i adulterio fornicata est: ⁊ ex alio viro filios
statuit sibi. Hec in ecclesiā adducetur. ⁊ in fi
lios eius respicietur. Nō tradēt filij eiꝰ radi
ces. ⁊ rami eius ñ dabūt fructū. Derelinquēt
in maledictum memoriam eiꝰ: ⁊ dedecꝰ illiꝰ
ñ delebitur. Et agnoscēt qui derelicti sūt qm̄
nihil meliꝰ est qꝫ timor dei: ⁊ nihil dulciꝰ qꝫ
respicere in mandatꝭ dñi. Glia magna ē seq

dñm longitudo.n. dierum assumetur ab eo
Sapientia laudabit aiam XXIIII A
suā. ⁊ in deo honorabit. ⁊ in medio
populi sui gloriabit. ⁊ i ecclesijs altis
simi aperiet os suū. ⁊ in pspectu vtutis illius
gloriabitur. ⁊ in medio ppli sui exaltabit. ⁊ i
plenitudine sancta admirabitur: ⁊ in mul/
titudine electorum habebit laudem: ⁊ inter
benedictos benedicetur dicens. Ego ex ore
altissimi prodiui. primogenita ante omnem
creaturam. Ego feci in celis vt oriretur lumē
indeficiens. ⁊ sicut nebula texi omnem ter/
ram. Ego in altissimis habitaui: ⁊ thronus
meus in columna nubis. Girum celi circui/
ui sola: ⁊ profundum abyssi penetraui: ⁊ in
fluctibus maris ambulaui ⁊ in omni terra
steti. Et in omni populo ⁊ in oi gēte pmatū
habui: ⁊ omniū excellētiū ⁊ hūiliū colla vtu
te calcaui. Et in his oibus reqē qsiui ⁊ in he/
reditate dñi morabor. Tunc precepit ⁊ dixit
mihi creator omnium: ⁊ qui creauit me re/
quieuit in tabernaculo meo ⁊ dixit mihi. Jn B
iacob inhabita: ⁊ in israel hereditare ⁊ in e/
lectꝭ meis mitte radices. Ab initio ⁊ ante se
cula creata sum: ⁊ vsqꝫ ad futurum seculum
non desinam. ⁊ in habitatione scā coram ipo
ministraui. Et sic in syon firmata sum ⁊ in ci
uitate sanctificata similiter requieui ⁊ in hie
rusalem potestas mea. Et radicaui in popu/
lo honorificato. ⁊ in partes dei mei heredi/
tas illius. ⁊ in plenitudie sanctorū detētio
mea. Quasi cedrus exaltata sum i libano. ⁊
quasi cupressus i monte syon. Quasi palma
exaltata sum i cades ⁊ quasi plantatō rose i
hierico. Quasi oliua speciosa i campis ⁊ qua
si platanus exaltata sum iuxta aquam i pla
teis. Sicut cinamomum ⁊ balsamum aro/
matizans odorem dedi. Quasi mirrha elec/
ta dedi suauitatem odoris. ⁊ qsi storax ⁊ gal
banus ⁊ vngula ⁊ gutta. Quasi libanus nō
icisus vaporaui habitatōez meā: ⁊ quasi bal
samū non mixtū odor meus. Ego qsi terebi C
thus extendi ramos meos. ⁊ rami mei hono
ris ⁊ gratie. Ego qsi vitis fructificaui suaui/
tatem odoris: ⁊ flores mei fructꝰ honoris ⁊
honestatꝭ. Ego mater pulchre dilectōis. ⁊ ti/
moris. ⁊ agnitōis: ⁊ sancte spei. Jn me om/
nis grā vite ⁊ vitatꝭ: in me ois spes vite ⁊ vtu
tis. Transite ad me oēs q concupiscitꝭ me. ⁊
a generatōibus meis iplemini: Spūs.n. me
us sup mel dulcis. ⁊ hereditas mea sr mel ⁊
fauū. Memoria mea in generatōe seculoꝝ
Qui edunt me adhuc esurient. ⁊ qui bibūt Joh.6.d.
me adhuc sitient. Qui audit me nō pfundet
⁊ q opant in me nō peccabūt. Qui elucidāt

me vitã eternã hbẽũt. Hec omnia liber vite.
⁊ testamentũ altissimi. ⁊ agnitio veritatꝭ. Le
gẽ mandauit moyses in pceptꝭ iusticiarum. ⁊
hereditatẽ domui iacob. ⁊ isrl' promissiones
Posuit dauid puero suo excitare regẽ ex ip
so fortissimũ ⁊ in throno honoris sedẽtẽ in sẽ
Geñ.2.b piternũ. Qui iplet q̃si physon sapientiã. ⁊ si/
cut tigris in dieb⁹ nouoꝝ. Qui adimplet q̃i
Josue.3.d eufrates sensũ. Qui multiplicat q̃si iordanis
B in tpe messis. Qui mittit disciplinã sicut lu/
cẽ. ⁊ assistens q̃si gyon in die vindemie. Qui
pficit prim⁹ scire illã. ⁊ infirmior nõ inuesti/
gabit eã. A mari. n. abundabit cogitatio ei⁹
⁊ ꝯsiliũ illius in abysso magna. Ego sapiẽtia
effudi flumina: ego q̃si trames aque immen
se de fluuio. Ego q̃si fluuius dorix. ⁊ sicut aq̃
ductus exiui d paradiso. Dixi. Rigabo hor
tũ meũ plantationũ. ⁊ inebriabo pt⁹ mei fru
ctũ. Et factus est mihi trames abundãs ⁊ flu
uius me⁹ appropinquit ad mare: qm̃ doctri
nã q̃si añlucanũ illumino oib⁹: ⁊ enarrabo il
lã vsq₃ in lõginquũ. Penetrabo inferiores p
tes terre. ⁊ inspiciã oẽs dormientes. ⁊ illumi
nabo oẽs sperãtes in dño. Adhuc doctrinã
q̃si ꝓphetiã effundã. ⁊ relinquã illã queren
tibus sapientiam. ⁊ nõ desinã in ꝓgenies il/
j.33.c loꝝ vsq₃ in eũ sãctũ. Uidete qm̃ nõ soli mi/
hi laboraui s₃ omnib⁹ exq̃rentibus veritatẽ
A In trib⁹ placitũ est spiritui. XXV
meo: que sũt ꝓbata corã deo ⁊ hoib⁹
Concordia fratꝝ. ⁊ amor ꝓximoꝝ. ⁊
vir ⁊ mulier sibi bñ ꝯsentientes. Tres species
odiuit anima mea. ⁊ aggrauor val dãie illoꝝ
Pauperẽ superbũ. ⁊ diuitẽ mẽdacẽ ⁊ senem
fatuũ ⁊ insensatũ. Que in iuuentute tua nõ
congregasti quõ in senectute tua inuenies.
Quam speciosũ cãiciei iudiciũ. ⁊ p̃sbyteris.
cognoscere ꝯsiliũ q̃₃ speciosa veterãis sapia
⁊ gloriosis intellectus ⁊ ꝯsiliũ. Corona senũ
multa pitia: ⁊ gloria illoꝝ timor dei. Nouẽ
insuspicabilia cordis magnificaui. ⁊ decimũ
B dicã in lingua hoibus. Hõ q̃ iocũdat in filijs
viuẽs. ⁊ vidẽs subuersionẽ inimicoꝝ suoru₃
s.14.a Btũs q̃ habitat cũ muliere sensata. ⁊ q̃ lin/
gua sua nõ ẽ lapsus. ⁊ q̃ nõ seruiuit indignis
se. Btũs q̃ inuenit amicũ veꝝ: ⁊ q̃ enarrat
iusticiã auri audienti. Quã magnus qui in
uenit sapiam ⁊ sciam: sed non ẽ sup timentẽ
dñ₃. Timor dei sup oia se supposuit. Beat⁹
hõ cui donatũ est hr̃e timorẽ dei. Qui tenet
illũ: cui assimilabitur? Timor dei initiu₃ dile
ctionis ei⁹: fidei ãt initiũ agglutinandũ ẽ ei.
C Ois plaga tristitia cordis est. ⁊ ois malitia
neq̃tia mulieris. Et oẽ₃ plagã ⁊ nõ plagã vi
debit cordis. ⁊ oẽm neq̃tiã ⁊ nõ neq̃tiã mu/
lieris. ⁊ oẽm obductũ ⁊ nõ obductũ odiẽtiũ
⁊ oẽ₃ vindictã ⁊ nõ vindictã inimicoꝝ. Nõ
ẽ caput nequs sup caput colubri. ⁊ nõ ẽ ira Pro.21
s᷑ irã mulieris. Cõmorari leoni ⁊ dracõi pla
cebit. q̃₃ hitare cũ mlr̃ere nequã. Neq̃tia mu
lieris immutat faciẽ ei⁹. ⁊ obcecauit vultu₃
suũ tãq₃ vrsus. ⁊ q̃si saccũ oñdet in medio ꝓ
ximoꝝ. Ingemuit vir ei⁹ ⁊ audiẽs suspirauit
modicũ. Breuis ois malitia sup malitiã mu
lieris: sors peccatoꝝ cadat sup illã. Ascẽsus B
arenosus in pedib⁹ veterãi: sic mlr̃ier lingua
ta hoi q̃eto. Ne respicias in mulieris specie₃
⁊ nõ ꝯcupiscas mlr̃ierem in specie. Mulieris
ira irreuerentia ⁊ cõfusio magna. Mulier si
p̃matũ hẽat est ꝯ̃ria viro suo. Cor hũile ⁊ fa
cies tristis. ⁊ plaga mortis: mulier nequam
Man⁹ debiles ⁊ genua dissoluta: mulier q̃
non beatificat viꝝ suũ. A muliere initiũ fa/
ctũ est peccati ⁊ p illã oẽs morimur. Nõ des Geñ.3.
aque tue exitũ nec modicũ: nec mulieri neq₃ s.8.b.⁊
venã ꝓdeũdi. Si nõ abulauerit ad manum 2.re.14
tuã: ꝯfundet te i ꝯspcũ inimicoꝝ. A carnib⁹
tuis abscide illã: ne semp te abutaꝛ. XXVI.
Ulieris bone beatus vir numer⁹. n. A
annoꝝ illoꝝ duplex. Mulier fortis
oblectat viꝝ suũ. ⁊ annos vite illius
in pace implebit. Pars bona: mulier bona
in pte bona timentiũ deũ dabitur viro ꝓ fa/
ctis bonis. Diuitis ãt ⁊ paupis cor bonũ in
omni tp̃e vultus illoꝝ hilaris. A trib⁹ timu
it cor meũ: ⁊ in q̃rto facies mea metuit. De/
laturã citatꝭ: ⁊ collectionem ppl'i. ⁊ calũnia₃
mendacẽ: sup mortẽ oia grauia. Dolor cor/ B
dis ⁊ luctus: mulier zelotipa. In mlr̃ier zelo
tipa flagellũ ligue: omnib⁹ cõmunicãs. Si/
cut bonũ iugũ qđ mouetur: ita ⁊ mulier ne/
quã. Qui tenet illã. q̃si q̃ apprehendit scor/
pionẽ. Mulier ebriosa ira magna: ⁊ ꝯtume/
lia ⁊ turpitudo illi⁹ nõ tegeꝛ. Fornicatõ mu
lieris in extollẽtia oculoꝝ ⁊ in palpebris il/
li⁹ agnosceꝛ. In filia nõ aduertẽte se firma cu
stodiã: ne inuẽta occasiõe abutaꝛ se. Ab om/ j.42.b
ni irreuerentia ocl'oꝝ ei⁹ caue: ⁊ ne mireris
si te neglexerit. Sicut viator sitiens ad fon/
tẽ os apiet. ⁊ ab omni aqua ꝓxima bibet. ⁊ ꝯ̃ C
oẽm palũ sedebit. ⁊ ꝯ̃ oẽm sagittã apiet pha
retrã. donec deficiat. Gratia mulieris sedu/
le delectabit viꝝ suũ. ⁊ ossa illius impingua
bit. Disciplina illius datũ dei est. Mulier sẽ
sata ⁊ tacita: non est immutatio erudite aie
Gratia sup gratiã mlr̃ier sancta ⁊ pudorata
Omnis aũt ponderatõ non est digna ꝯtinẽ
tis anime. Sicut sol oriẽs in mũdo in altissi
mis dei sic mulieris bone species in ornamẽ
tum domus eius. Lucerna splendens super

candelabrum scm̄ ⁊ spẽs faciei sup etatẽ sta
B bilem. columne auree sup bases argenteas: ⁊
pedes firmi super plantas stabilis mulieris
Fundamenta eterna sup petrã solidã: sic mã
data dei in corde mulieris sãcte. In duobus
contristatuz est cor meũ: ⁊ in tertio iracũdia
mihi aduenit. Uir bellator deficiens per io/
piam: ⁊ vir sensatus contemptus. ⁊ q̃ trans
greditur a iusticia ad peccm̃. deus parauit cũ
ad rũphea. Due species difficiles ⁊ piculose
mihi apparuerunt. Difficile exuit negociãs
a negligentia ⁊ non iustificabitur caupo a
peccatis labiorum. XXVII

A Propter iopiã multi deliq̃runt: ⁊ q̃
querit locupletari auertit oculũ suũ
Sicut in medio ꝯpaginis lapidũ pa
lus figitur: sic ⁊ inter mediũ vẽditiõis ⁊ em
ptionis angustiabitur peccatis. Contere/
tur cum delinquente delictum. Si non in ti
more domini tenueris te instanter cito sub
uertetur domus tua. Sicut in percussura cri
bri remanebit puluis sic aporia hominis in
cogitatu illius. Uasa figli probat fornax ⁊
homines iustos tentatio tribulationis. Si/
cut rusticatio de ligno ostendit fructum il/
lius: sic verbum ex cogitatu cordis hominis
Añ sermonẽ ñ laudes viruz: h. n. tentatio est
B hoium. Si sequaris iusticiam apprehendes
illam ⁊ indues q̃si poderẽ honoris ⁊ inhitabis
cum ea ⁊ proteget te i sẽpitnũ. ⁊ in die agni/
13.c tionis iuenies firmamẽtũ. Uolatilia ad sibi
similia ꝯueniunt: ⁊ veritas ad eos q̃ operãt
illã reuertet. Leo venationi isidiat semp: sic
pccã operantib⁹ iniq̃tatẽ. Hõ scũs in sapia
manet sicut sol: nam stult⁹ sicut luna mutat
In medio isensatoꝝ serua vbuz tpi. i medio
ãt cogitantium assiduus esto. Narratio pec
cantium odiosa. ⁊ risus illoꝝ in delictis pcci
.b Loquela mltuz iurans horripilationẽ capiti
statuet: ⁊ irreuerentia ipsius obturatio au/
rium. Effusio sanguis i rixa supboꝝ. ⁊ male
C dictio illoꝝ audit⁹ grauis. Qui ꝺnudat ar
chana amici fidẽ pdit. ⁊ ñ iueniet amicũ ad
aĩuz suum. Dilige ꝓximũ ⁊ ꝯiũgere fide cũ
illo: q si denudaueris absconsa illius: non p
sequeris post eum. Sicut. n. hõ q̃ pdit amicũ
suum: sic ⁊ qui pdit amicitiam ꝓximi sui. Et
sicut qui dimittit auẽ de manu sua sic qui re/
liquisti ꝓximũ tuũ. ⁊ nõ eũ capies. Nõ illũ
sequaris: qm̃ lõge abest. Effugit. n. quasi ca/
pa de laqueo: qm̃ vulnerata ẽ aĩa ei⁹. Ultra
eũ non poteris colligare. ⁊ maledicti ẽ ꝯcor
datio. denudare ãt amici mysteria: desperatio
est anime infelicis. Annuens oclo fabricat
10.b. iniquã. ⁊ nemo eũ abijciet. In ꝯspectu ocloꝝ

tuorum ꝯculcabit os suũ ⁊ sup sermões tuos
ammirabit. Nouissime ãt puertet os suuz: ⁊ D
in verbis tuis dabit scãdalũ. Multa audiui:
⁊ nõ coeq̃ui ei ⁊ dñs odiet illum. Qui i altũ
mittit lapidem sr̃ caput eius cadet: ⁊ plaga
dolosa dolosi diuidet vulnera. Et qui foueã Prouẽ.26.d.
fodit incidet in eam. ⁊ q̃ statuit lapidẽ ꝓxio Eccs.10.b.
suo offendet in eo: ⁊ qui laq̃z alij põit pibit
in illo. Facienti neq̃ssimũ ꝯsiliũ sup ipsũ de/
uoluetur: ⁊ nõ agnoscet vnde adueniet illi
Illusio ⁊ improperiũ supboꝝ ⁊ vĩdicta: sicut
leo insidiabĩt illi. Laqueo pibũt q̃ oblectãt
casu iustorum: dolor ãt cõsumet illos ãteq̃
moriãtur. Ira ⁊ furor vtraq3 execrabilia sũt
⁊ vir peccator cõtinẽs erit illoꝝ. XXVIII. A

Qui vindicari vult a domino iueniet Deut.32.e.
vindictam: ⁊ pccã illius fuãs fuabit Ro.12.d.
Relique proximo tuo nocenti te. ⁊
tunc dep̃canti tibi pccã soluẽt. Hõ hoi reser/
uat iram. ⁊ a deo q̃rit medelã? In hoiez silẽz
sibi non habet misericordiã. ⁊ de pccis suis
dep̃cat? Ipse dũ caro sit reseruat irã. ⁊ ꝓpiti
ationẽ petit a deo? Quis exorabit ꝓ delictis
illius? Memẽto nouissimoꝝ ⁊ desine inimica
ri. Tabitudo. n. ⁊ mors imminent i mandatis
eius. Memorare timorẽ dei: ⁊ non irascaris
ꝓximo. Memorare testamnetuz altissimi: ⁊
despice ignorantiam ꝓximi. Abstine te a lite B
⁊ minues pccã. Hõ. n. iracund⁹ icẽdit litẽ: ⁊
vir peccator turbabit amicos ⁊ in medio pa
cem hñtiũ imittit inimicitiã: scd3. n. ligna sil/ Prouẽ.26.e.
ue. sic ignis exardescit ⁊ sm virtutẽ hominis
sic iracundia illius erit: ⁊ scdm substãtiã suã
exultauit iram suã certamen festinatũ icẽdit
ignem: ⁊ lis festinãs effundit sãguinẽ: ⁊ lin/
gua testificans adducet mortem. Si suffla
ueris quasi ignis exardebit: ⁊ si expueris su
per illam extinguet. Utraq3. ex ore ꝓficiscũ
tur. Susurro ⁊ bilinguis maledictus. mul/
tos. n. turbauit pacem hñtes. Lingua tẽtia
multos ꝯmouit: ⁊ dispersit illos de gente in
gentez. Ciuitates muratas diuitũ destruxit C
⁊ domos magnatorum effodit. Uirtutes po
pulorum ꝯcidit: ⁊ gẽtes fortes dissoluit. Li
gua tertia mulieres viratas eiecit: ⁊ priua/
uit illas laboribus suis. Qui respicit illam ñ
hẽbit requiẽ: nec hẽbit amicũ in quo requi/
escat. Flagelli plaga liuorem facit plaga ãt
lingue ꝯminuet ossa. Multi ceciderunt in
ore gladij: sed non sic quasi q̃ interierunt p
linguã suaz. Beat⁹ q̃ tectus ẽ a lingua neq̃3
qui in irãcundia illi⁹ nõ trãsiuit: ⁊ nõ attra/
xit iugum illius.: ⁊ i vinculis ei⁹ nõ ẽ ligat⁹
Jugũ. n. illius iugũ ferreũ. ẽ: ⁊ viculuz illius
viculum ereum ẽ. Mors illi⁹ mors neq̃ssima

B τ vtilis potius infernus q̃ȝ illa. Perseuerãtia
illius non pmanebit: ſȝ obtinebit vias iniu-
stoꝝ. In flamma sua non ꝯburet iustos. Qui
derelinquũt dñm incident in illaȝ: τ exarde-
bit ĩ illis τ non extinguet: τ mittet i eos q̃ſi leo
τ quasi pardus ledet illos. Sepi aures tuas
spinis: τ linguam neq̃ȝ noli audire: τ ori tuo
facito ostia: τ seras auribus tuis. Aurũ tuum
τ argentum tuum ꝯfla. τ v̇bis tuis facito sta
teram τ frenos ori tuo rectos. τ attende ne
forte labaris in lingua. τ cadas in conspectu
inimicorum insidiantiũ tibi: τ sit casus tuus
insanabilis in mortem. XXIX.
A Qui facit miam̃ feneratᷣ proximo suo
τ qui preualȝ manu mandata seruat
Feneratᷣ proximo tuo i t̃pe necessitatꝭ
illius: τ iterum redde ꝓximo in t̃pe suo. Cõ
firma v̇bũ τ fideliꝭ age cũ illo. τ i oĩ t̃pe inue
nies quod tibi nccĩuȝ ẽ. Multi q̃ſi inuẽtiõeȝ
estimauerunt fenus. τ p̃stiterũt molestiaȝ his
qui se adiuuerunt. Donec accipiãt osculãtᷣ ma
nus dantꝭ. τ i promissiõib⁹ humiliãt vocẽ suã
Et in t̃pe redditionis postulabit tẽp⁹: τ loq̃tᷣ
verba tedij τ murmurationũ τ t̃ps causabitᷣ
B Si ãt potuerit reddere aduersabitᷣ. Solidi
vix reddet dimidium: τ ꝯputabit illud q̃ſi in
uentionẽ. Si ãt fraudabit illum pecũia sua
τ possidebit illum ĩimicũ gratis: τ cõuitia τ
maledicta reddet illi: τ ꝓ honore τ bñficio
reddet illi ꝯtumeliam. Multi ñ cã neq̃tie ñ
fenerati sunt: ſȝ fraudari gratꝭ timuerũt. Ue-
rũtñ super humileȝ aio fortior esto: et pro ele
mosyna ñ trahas illum. Propter mandatũ
assume pauperem: τ ꝑꝑ iopiã eius ne dimit-
tas eum vacuũ. Perde pecuniã ꝑꝑ fratrem
et amicum: et non abscõdas illã sub lapide i
perditionẽ. Pone thesauꝝ tuum in p̃ceptꝭ al
tissimi: et proderit tibi magis q̃ȝ auꝝ. Cõclud
elemosynã i corde pauperis et hec ꝓ te exo
§.17.c. C rabit ab omni malo. Elemosyna viri q̃ſi sac-
culum cum ip̃o τ gr̃aȝ hoĩs quasi pupillã cõ
seruabit. τ postea resurget τ retribuet illᷣ re-
tributionẽ vnicuiq̃ȝ in caput illoꝝ. Sup scu
tum potentꝭ τ super lanceam aduersus ĩimi
cum tuũ pugnabit. Uir bonus fidẽ facit pxi
mo suo. τ q̇ perdiderit ꝯfusionẽ derelinquet si
bi. Gr̃am fideiussoris ne obliuiscaris ḋdit. n.
ꝓ te animã suã. Repromissorẽ fugit pccõr τ
immund⁹. Bõa repromissoris sibi ascribit
pccõr. τ ingratus sensu derelinq̇t liberanteȝ
se. Uir repromittit de proximo suo. τ cũ ꝑdi
derit reuerẽtiã derelinq̃tᷣ ab eo. Repromis-
sio neq̃ssima mltos ꝑdidit diligẽtes. τ ꝯmo
uit illos q̃i fluct⁹ marꝭ. Uiros potẽtes gyrãs
migrare fecit. τ vagati sũt in gentib⁹ alienis
Peccator trãsgrediẽs mãdatũ dñi incidet B
in ꝓmissionẽ nequã. τ q̇ conatᷣ multa agere
incidet in iudiciũ. Recupa ꝓximũ ſm virtu
tẽ tuã. τ attende tibi ne incidas. Initiũ vite §.39
hominis aqua τ panis. τ vestimentum τ do
mus ꝓtegens turpitudinẽ. Melior est vict⁹
paupis sub tegmie asseꝝ: q̃ epule splendide
in peregre sine dõicilio. Minimũ ꝓ magno
placeat tibi. τ improperiũ ꝑegrinatõis ñ au
dies. Uita nequã hospitandi ḋ domo in do
mũ. τ vbi hospitabitᷣ nõ fiducialiꝭ aget: nec
aperiet os. Hospitabitᷣ: τ pascet τ potabit in
gratos. τ adhuc amara audiet. Transi ho-
spes. et orna mensã: et q̇ i manu habes ciba
ceteros. Exi a facie honoris amicorũ meorũ
necessitudinne domus mee: hospitio mihi fa
ctus es frater. Grauia hec homini habẽti sẽ
suȝ: correptio dom⁹ et iproperiũ feneratoris
Qui diligit filium suũ assi XXX A
duat illi flagella vt letetur i nouissi- Proũ.
mo suo: et non palpet ꝓximoꝝ ostia Ibidẽ.
Qui docet filium suum laudabitᷣ in illo. τ in
medio domesticoꝝ in illo gloriabitur. Qui
docet filium suũ i zelũ mittit inimicũ. τ in me
dio amicorum gloriabitᷣ in illo. Mortu⁹ ẽ
pr̃ eius: τ q̃ſi ñ est mortu⁹. Similẽ. n. reliq̇t
sibi p⁹ se: in vita sua. Uidit: τ letatus ẽ i illo.
In obitu suo nõ ẽ ꝯtristat⁹: nec ꝯfusus est co-
ram inimicis. Reliquit. n. defensorẽ domus
ꝯ ĩimicos: τ amicis reddenteȝ gratiam: Pro B
aiab⁹ filiorum colligabit vulnera sua. τ sup
oẽm vocem turbabuntᷣ viscera eius. Equus
idomit⁹ euadet dur⁹: τ filius remissus eua
det preceps. Lacta filiũ: et pauentẽ te faciet
lude cum eo. et ꝯtristabit te. Non corrideas
illi ne ꝯdoleas: τ in nouissimo obstupescent
dentes tui. Non des illi potestateȝ i iuuẽtute
τ ne despicias cogitatus illi⁹. Curua ceruí- §.7.c
cem ei⁹ i iuuentute τ tũde latera ei⁹ duȝ ĩfãs
est ne forte iduret τ non credat tibi: τ erit ti-
bi dolor aie. Doce filiũ tuum τ opare in illo
ne i turpitudinem illius offẽdas. Melior est
pauper sanus τ fortꝭ virib⁹: q̃ȝ diues ibecillᷣ. τ
flagellatus malitia. Salus aie in sanctitate C
iusticie: τ melior est oĩ auro τ argento. τ cor
pus validum q̃ census imẽsus. Ne est cẽsus
super cẽsũ salutis corpis: τ nõ ẽ oblectamẽtũ
super cordis gaudiũ. Melior ẽ mors q̃ȝ vita
amara τ requies eterna q̃ȝ lãguor pseuerans
Bona abscondita in ore clauso: q̃ſi appositi §.20.
ones epularum circũposite sepulchro Quid §.4
proderit libatio idolo: nec enim manduca-
bit nec odorabitur Sic qui effugatur a dño Dañ.
τ portans mercedes iniquitatis. Uidens ocu
lis τ ingemiscẽs: sicut spado ꝯplectens virgi

nē ⁊ suspirās. Tristiciā nō des aie tue: ⁊ non
affligas temetipsū in ꝯsilio tuo. Jocunditas
cordis hec ē vita hois: ⁊ thesaurus sine defe-
ctione sanctitatis: ⁊ exultatio viri ē longeui
tas. Miserere aie tue placens deo: ⁊ cōtine
⁊ ꝯgrega cor tuū in scitate eius: ⁊ tristitiam
lōge expelle a te. Multos.n. occidit tristitia
⁊ nō ē vtilitas i illa: zelus ⁊ iracūdia minuēt
dies: ⁊ añ tempus senectā adducet cogitatꝰ.
Splendidū cor bonuz i epulꝭ ē. epule eni eiꝰ
diligenter fiunt. XXXI

Vigilia honestatis tabefaciet carnes
⁊ cogitatus eius auferet somnum.
Cogitatꝰ prescientie auertit sensuz ⁊
ifirmitas grauis sobriā facit aiam. Labora-
uit diues i ꝯgregatione substātie: ⁊ in requie
sua replebiꝭ bonis suis. Laborauit pauper i
diminutione victus: ⁊ in fine inops fit. Qui
aurū diligit non iustificabitur: ⁊ q̄ isectatur cō
sumptionem replebitur ex ea. Multi dati sūt
i auri casus: ⁊ facta est i specie ipsius perdi-
tio eorum. Lignum offensionis est auruz sa
crificantium: ve illis q̄ sectantur illud: ⁊ ois
iprudens deperiet i illo. Beatus diues q̄ in
uentus est sine macula: ⁊ q̄ post aurum non
abijt: nec spauit i pecunia ⁊ thesauris. Quis
ē h ⁊ laudabimus eū. Fecit.n. mirabilia i vi-
ta sua. Quis ꝓbatꝰ ē i illo ⁊ perfectus inuen
tus ē: ⁊ erit ei glia eterna. Qui potuit trans-
gredi ⁊ nō ē trāsgressus: ⁊ facere mala ⁊ nō
fecit. Jdeo stabilita sūt bona eius i dño: ⁊ ele
mosynas eiꝰ enarrabit ecclia scōꝝ. Supra mē
sā magnā sedisti: nō apias sup illā faucē tuā.
prior. Nō dicas si mlta sūt q̄ sup illā sūt. Me
mēto qm̄ malus ē ocls nequaz. Nequs oclo
q̄d creatū ē. Jdeo ab oī facie sua lachryma-
biꝭ: cum viderit. Ne extēdas manum tuam
prior: ⁊ iuidia contaminatus erubescas. Ne
cōprimaris i cōuiuio vino. Jntellige q̄ sunt
ꝓximi tui ex teipso. Vtere q̄si hō frugi his q̄
tibi apponūꝭ: vt.n. cū manducas mltū odio
habearis. Cessa prior cā discipline: ⁊ noli ni-
mius eē ne forte offendas: ⁊ si i medio mlto
rum sedisti: prior ipsis ne extendas manum
tuā: nec prior poscas bibere. Quā sufficiēs ē
hoi erudito vinū exiguū: ⁊ i dormiendo nō
laborabis ab eo: ⁊ non senties dolorē. Vigi-
lia ⁊ colera ⁊ tortura viro infrunito: somnꝰ
sanitatis in hoie parco. Dormiet vsq; mane
⁊ aia eius cū ipso delectabiꝭ. Et si coactꝰ fue-
ris i edendo multum: surge e medio ⁊ vome
⁊ refrigerabit te: ⁊ non adduces corpori tuo
infirmitatē. Audi me fili mi ⁊ nō spnas me:
⁊ i nouissimo inuenies vba mea. Jn omnibꝰ
operibus tuis esto velox: ⁊ omnis ifirmitas
nō occurret tibi. Splēdidū i panibus bñdi Prou. xx. b
cēt labia multoꝝ ⁊ testimoniū vitatis illiꝰ fi-
dele. Jn neq̄ssimo pane murmurabit ciuitas
⁊ testimoniū neq̄tie illius veꝝ ē. Diligētes i D
vino noli ꝓuocare: multos.n. exterminauit
vinū. Jgnis ꝓbat ferruz duꝝ sic ignis corda
supboꝝ arguet in ebrietate potatum. Equa
vita hominibus vinum in sobrietate si bibas
illud moderate eris sobrius. Que est vita q̄
minuitur vino. Quid defraudat vitā: Mors
Vinum in iocunditate creatum est: ⁊ non in
ebrietatem ab initio. Exultatio aie ⁊ cordis
vinum moderate potatum. Sanitas ē aie ⁊
corporis sobrius potus. Vinum multuz po-
tatum irritationem ⁊ iram ⁊ ruinas multas
facit. Amaritudo aie vinū multū potatū. E-
brietatis aiositas iprudētis offēsio minorās
virtutē ⁊ faciēs vulnera. Jn ꝯuiuio vini non
arguas ꝓximū ⁊ nō despicias eū in iocūdita
te illius. Verba iproperij nō dicas illi: ⁊ non
premas illū in repetēdo. XXXII.

Rectorē te posuerūt noli extolli: esto i A
illis q̄si vnus ex ipsis. Curā illoꝝ ha
be ⁊ sic ꝯsidera: ⁊ oī cura tua explici
ta recūbe: vt leteris ꝓpter illos ⁊ ornamētū
gratie accipias coronā ⁊ dignationē ꝯsequa
ris coronatiōis. Loquere maior natu: decet
eni te. Primū vbū diligēti sciam: ⁊ nō impe
dias musicā. Vbi auditus nō est nō effūdas
sermonē. ⁊ iportune noli extolli in sapientia
tua. Gēmula carbunculi in ornamēto auri: B
⁊ cōparatio musicoꝝ i ꝯuiuio vini. Sicut in
fabricatione auri signuz est smaragdi: sic nu
merus musicorum in iocundo ⁊ moderato
vino. Audi tacens ⁊ ꝓ reuerentia accedet
tibi bona gratia. Adolescens loquere in tua
cā vix cū necesse fuerit. Si bis iterrogatꝰ fue
ris: habeat caput rñsū tuū. Jn multis esto q̄-
si inscius: ⁊ audi tacēs simul ⁊ q̄rēs. Jn me-
dio magnatoꝝ loqui nō presumas: ⁊ vbi sūt
senes nō multū loquaris. Añ grandinē prei
bit corruscatio: ⁊ añ verecūdiā preibit gratia
⁊ ꝓ reuerentia accedet tibi bona gratia. Et C
hora surgendi nō te tristes. Precurre autez
prior i domū tuā: ⁊ illic aduocare: ⁊ illic lu-
de: ⁊ age ꝯceptiones tuas: ⁊ non in delictis
⁊ verbo supbo. Sup his oibus bñdicito dñz
q̄ fecit te: ⁊ inebriantē te ab oibus bonis su-
is. Qui timet deū excipiet doctrinā eius: ⁊ q̄
vigillauerint ad illū inueniēt bñdictionē il
liꝰ. Qui q̄rit legē replebiꝭ ab ea: ⁊ q̄ insidio-
se agit scandalizabiꝭ ab ea. Qui timēt deuz
inueniēt iudiciū iustuz: ⁊ iustitias q̄si lumen
accendēt. Peccōr hō vitabit correctionem. ⁊
sꝫ volūtatē suā iueniet cōparationē. Vir ꝯsi D

lij nõ diſperdet itelligentiã: alienus ⁊ ſuper-
bus nõ ptimeſcet timoꝛẽ. Etiã poſtq̃ȝ fecit cũ
eo ſine ꝯſilio: ⁊ ſuis inſectationib⁹ arguet. Fi
lii ſine ꝯſilio nihil facias: ⁊ p⁹ factũ nõ peni
tebis. In via ruine nõ eas: ⁊ nõ offendas i la
pides: nec credas te vie laborioſe: ne ponas
aie tue ſcãdalũ. Et a filijs tuiſ caue: ⁊ a dome
ſticis tuis attẽde. In oi ope tuo crede ex fi-
de aie tue: hec ẽ.n. ꝯſeruatio mandatoꝝ.
Qui credit deo attẽdit mãdatis ⁊ qui ꝯfidit
in illo nõ minoratus erit. XXXIII

A Timenti deũ nõ occurrẽt mala: ſȝ in
tentatione deus illũ ꝯſeruabit ⁊ libe
rabit a malis. Sapiẽs nõ odit mãda
ta ⁊ iuſtitias: ⁊ nõ illidet quaſi in ꝓcella na
uis. Homo ſenſatus credit legi dei: ⁊ lex illi
fidelis. Qui interrogationem manifeſtat pa
rabit verbũ ⁊ ſic deprecatus exaudietur ⁊ cõ
s.21.b ſeruabit diſciplinaȝ: ⁊ tunc reſpõdebit. Pre
cordia fatui quaſi rota carri: ⁊ quaſi axis ver
ſatilis cogitatus illius. Equus emiſſarius ſic
⁊ amicus ſubſannatoꝛ: ſub omni ſupraſeden
te hinnit. Quare dies diem ſuperat: ⁊ iteruȝ
lux luceȝ: ⁊ annus annũ a ſole. A domini ſci
entia ſuperati ſũt. Facto ſole ⁊ ꝓceptuȝ cuſto
B diẽte. Et imutauit tpa ⁊ dies feſtos ipſoꝝ: ⁊
i illis dies feſtos celebrauerũt ad horaȝ. Ex
ipſis exaltauit ⁊ magnificauit de⁹. ⁊ ex ipis
poſuit in numeꝝ dieꝝ: ⁊ omnes homines de
ſolo ⁊ ex terra vnde creatus eſt adã. In mul
titudine diſciplie dñi ſeparauit eos ⁊ imuta
uit vias eoꝝ. Et ex ipſis benedixit ⁊ exal-
tauit: ⁊ ex his ſanctificauit: ⁊ ad ſe applica-
uit: ⁊ ex ipſis maledixit ⁊ humiliauit: ⁊ con-
uertit illos a ſeparatõe ipſoꝝ. Quaſi lutũ
figuli i manu ipſius plaſmare illud ⁊ diſpo-
nere. Omnes vie eius ſm diſpoſitionem ei⁹.
ſic homo i manu illius q̇ ſe fecit: ⁊ reddet il-
li ſm iudicium ſuum. Contra malum bonũ
eſt: ⁊ cõtra vitam moꝛs: ſic ⁊ ꝯ virũ iuſtũ pec
C catoꝛ. Et ſic ituere i oia opa altiſſimi. Duo ꝯ
duo ⁊ vnũ ꝯ vnũ. Et ego nouiſſimus euigila
ui: ⁊ q̃ſi q̇ colligit racemos p⁹ vindemiato-
res. In bñdictõe dei ⁊ ipſe ſperaui: ⁊ q̃ſi q̇ vi-
s.24.d. demiat repleui toꝛcular. Reſpicite qm̃ ñ mi
hi ſoli laboraui: ſed ⁊ oibus exq̇rentibus di-
ſciplinam. Audite me magnati ⁊ oẽs ppli ⁊
rectoꝛes eccleſie auribus ꝑcipite. Filio ⁊ mu
lieri fratri ⁊ amico nõ des poteſtatem ſuper
te i vita tua: ⁊ non dederis alij poſſeſſionem
tuã: ne foꝛte peniteat te: ⁊ deprecceris pꝛo il-
lis. Dum adhuc ſuperes ⁊ aſpiras nõ imuta
bit te ois caro. Melius ẽ.n. vt filij tui te ro-
gent q̃ȝ te reſpicere i manus filioꝝ tuoꝝ. In
oibus operibus tuis ꝓcellẽs eſto. Ne dede-
ris maculã i gl̃iam. In die ꝯſũm atõis dierũ
vite tue: ⁊ i tpe exitus tui: diſtribue heredita
tẽ tuã. Cibaria ⁊ v̇ga ⁊ onus aſino: panis ⁊ B
diſciplia ⁊ opus ſeruo. Operat i diſciplia ⁊
q̃rit reqeſcere: laxa manus illi ⁊ q̃rit liberta-
tem. Iugũ ⁊ loꝛũ curuuãt collũ duꝝ: ⁊ ſuuȝ
iclinant operatões aſſidue. Seruo maliuolo
toꝛtura ⁊ cõpedes: mitte illũ i operationem
ne vacet. Multã.n. malitiã docuit ocioſitas
In opa ꝯſtitue eũ: ſic.n. cõdecet illũ. Qd ſi ñ
obaudierit: curua illum cõpedibus: ⁊ nõ am
plifices ſup omnẽ carnem. Ueꝝ ſine iudicio
nihil facias graue. Si ẽ tibi ſeruus fidel' ſit ti s.7.c
bi q̃ſi aia tua. Quaſi frẽm ſic eũ tracta: qm̃ i
ſanguie aie cõpaſti illũ. Si leſeris eũ iniuſte
i fugã cõuertet: ⁊ ſi extollẽs diſceſcerit quẽ q̃
ras ⁊ i qua via q̃ras ipm neſcis. XXXIIII

A Uana ſpes ⁊ mẽdaciũ viro iſenſato: ⁊
ſomnia extollunt ipꝛudentes. Qua
ſi q̇ apphẽdit vmbrã ⁊ pſeq̇tur vẽtũ
ſic ⁊ q̇ attẽdit ad viſa mẽdacia. Scd̃ȝ hoc vi
ſio ſõnioꝝ. Añ faciẽ hois ſilitudo alteri⁹ hoĩ
Ab imũdo q̇d mũdabit? Et a mẽdace q̇d ve
rũ dicet. Diuinatio erroꝛis ⁊ auguria: men-
dacia ⁊ ſomnia malefaciẽtiũ: vanitas ẽ. Et ſi
cut pturiẽtis coꝛ tuũ fãtaſias patit: niſi ab al
tiſſimo fuerit emiſſa viſitatio. Ne dederis
i illis coꝛ tuũ. Mltos.n. errare fecerũt ſõnia
B ⁊ exciderũt ſperantes i illis. Sine mẽdacio
ꝯſumabit v̇bũ legis. ⁊ ſapia i oꝛe fidelis ꝯpla
nabit. Qui non eſt tẽtat⁹ q̇d ſcit? Uir i mltis
expt⁹ cogitabit multa ⁊ q̇ mlta didicit enar
rabit itellectum. Qui non ẽ expt⁹ pauca re-
cognoſcit: q̇ ãt i mlt̃ fact⁹ ẽ mltiplicabit ma
litiam. Qui tẽtatus non ẽ q̃lia ſcit? Qui im
plantat⁹ ẽ abũdabit neq̇tia. Mlta vidi enar
rando. ⁊ plĩmas v̇boꝝ ꝯſuetudies. Aliquoti
ens vſq; ad moꝛtẽ piclitat⁹ ſũ hoꝝ cã. ⁊ libe-
rat⁹ ſũ gratia dei. Spũs timentiũ deũ q̃ritur
⁊ i reſpectu illi⁹ bñdicet. Spes.n. illoꝝ i ſal-
C uantẽ illos ⁊ oculi dñi i diligẽtes ſe. Qui ti-
met deũ nihil trepidabit ⁊ non pauebit qm̃
ipſe eſt ſpes ei⁹. Timẽtes dominum beata ẽ
anima eius: ad quem reſpicit. ⁊ q̇ eſt foꝛtitu
do eius. Oculi dñi ſuper timentes eum: pꝛo
tectoꝛ potentie. firmamentum virtutis tegi
men ardoꝛis. ⁊ vmbꝛaculum meridiani de-
pꝛecatio offenſionis. ⁊ adiutoꝛium caſus ex
altans aiaȝ. ⁊ illumians oculos. dans ſanita
tem ⁊ vitam ⁊ benedictioneȝ. Immolant ex
iiquo oblatio ẽ maculata. ⁊ non ſũt bñplaci
te ſubſanatões iiuſtoꝝ. Dñs ſolus ſuſtienti-
bus ſe i via veritat ⁊ iuſticie. Dona iiquoꝛuȝ Pr
non pꝛobat altiſſimus: nec reſpicit i oblatõi-
bus iiquoꝝ nec i multitudie ſacrificioꝝ eoꝝ

b ꝓpitiabitur peccatis. Qui offert sacrificiũ ex
substãtia pauperum: q̃si q̇ victimat filiũ i ↄspe
ctu pr̃is sui. Panis egentiũ vita pauperis ē
q̇ defrandat illũ: homo sanguis est. Qui au
fert in sudore panem: quasi q̇ occidit ꝓximũ
suum. Qui effundit sanguinem ⁊ q̇ fraudez
facit mercennario fratres sunt. Unus edifi-
cans ⁊ vnus destruens quid prodest illꝭ nisi
labor. Unus orãs ⁊ vnus maledicens: cuius
19. vocem exaudiet deus: Qui baptizatꝭ a mor
tuo ⁊ iteꝝ tangit mortuum: quid ꝓficit laua
tio illius: Sic homo q̇ ieiunat in peccatis su
is ⁊ iteꝝ eadē faciens: q̇d ꝓficit humiliando
se: Orõnē illius q̇s exaudiet. XXXV
A Qui ↄseruat v̓bũ: multiplicat or̃onez
Sacrificium salutare est attendere
mandatis ⁊ discedere ab oĩ iniq̃tate
⁊ ꝓpitiationem litare sacrificij sup iniustici-
as. ⁊ deprecatõ pro peccatꝭ recedere ab iniu-
sticia retribuet gratiam q̇ offert similaginez
⁊ q̇ facit misericordiã offert sacrificiũ. Bene
placitũ est dño recedere ab iniq̃tate. ⁊ depca
.b. tõ pro pccis recedere ab iniusticia. Nõ appa
4.d. rebis añ ↄspectũ dñi vacuus. Hec.n.oĩa pp
6.d mandata dei fiunt. Oblatõ iusti ipinguat al
B tare. ⁊ odor suauitatꝭ ē in conspectu altissimi
Sacrificiũ iusti acceptũ est. ⁊ memoriã eius
non obliuiscetꝭ dñs. Bono aio gloriã redde
9. b deo ⁊ nõ minuas primitiasꝭ manuũ tuaꝝ. In
omni dato hilarē fac vultũ tuũ. ⁊ in exulta-
4. b tõe sanctifica decias tuas. Da altissimo sm
donatũ eius. ⁊ in bono ocło adinuentionem
facito manuũ tuaꝝ: qm̃ dñs retribuens est:
⁊ septies tantũ reddet tibi. Noli offerre mu-
C nera praua: non.n. suscipiet illa. Et noli ispi
.2.b cere sacrificiũ iniustũ: qm̃ dñs vindex est ⁊ ñ
.10.f est apud illũ glia ꝑsone. Non accipiet dñs
personã in pauperē ⁊ deprecatõem lesi exau
diet. Non despiciet preces pupilli: nec vidu
am: si effundat loquelã gemitus. Nonne la
chryme vidue ad maxillã descendũt ⁊ excla
matõ eius sup deducentē eas: a maxilla eim
ascendunt vsq ad celũ. ⁊ dñs exauditor nõ
delectabitꝭ in illꝭ. q̇ adorat deũ in oblectatõe
suscipietur. ⁊ deprecatõ illius vsq ad nubes
propinquabit. Orõ humiliantꝭ se nubes pe
netrabit. ⁊ donec propinquet non ↄsolabitꝭ
D ⁊ non discedet donec altissimus aspiciat. Et
dñs non elongabit. sed iudicabit iustos ⁊ fa
ciet iudicium. ⁊ fortissimus non habebit i illꝭ
patientiam: vt contribulet dorsuz ipsoꝝ. ⁊ gē
tibus reddet vindictam donec tollat pleni-
tudinem superboꝝ ⁊ sceptra iniquoꝝ contri
bulet. donec reddat hoibus secundum act'
suos: ⁊ sm opera ade. ⁊ sm presumptõez illi'
donec iudicet iudiciũ plebis sue. ⁊ oblecta
bit iustos misericordia sua. Speciosa miseri
cordia dei i tpe tribulatõis: quasi nubes plu
uie in tpe siccitatꝭ. XXXVI.
A Miserere nr̃i de' oium ⁊ respice nos:
⁊ ostñde nobis lucē miserationũ tuaꝝ
⁊ immitte timorem tuũ sup gentes
que non exq̃sierunt te: vt cognoscant qꝛ nõ
est deus nisi tu vt enarrēt magnalia tua. Al J.eo.
leua manuũ tuã sup gentes alienas: vt vide- Tobie.9.d
ant [illegible] entiã tuã. Sicut.n.in ↄspectu coꝝ sã
cti[illegible] es in nobis: sic in ↄspectu nostro ma
gni[illegible] aberis in eis: vt cognoscant te: sicut ⁊
nos [illegible] nouimus. qꝛ nõ est deus p̄ter te dñe
In[illegible] signa ⁊ inuta mirabilia. Glorifica B
manu[illegible] brachiũ dextrũ. Excita furorē ⁊ effũ
de iram. Extolle aduersariũ ⁊ afflige inimi-
cum. Festia tempus ⁊ memēto finis: vt enar
rent mirabilia tua. In irã flãme deuoretur
q̇ saluatur. ⁊ q̇ pessimant plebē tuã: inueniãt
ꝑditõem. Contere caput p̄ncipum ⁊ inimi-
coꝝ: dicentiũ non est alius preter nos. Con-
grega oēs tribus iacob. ⁊ ↄgnoscãt qꝛ non ē
de' nisi tu: vt enarrēt magnalia tua: ⁊ heredi I.eo.
tabis eos sicut ab initõ: Misererꝭ plebi tue sr̃
quã inuocatũ ē nomē tuũ. ⁊ isrl̃ quē coequa
sti primogenito tuo. Miserere citati sanctifi
catõis tue irl̃m: citati req̇ei tue. Reple syon C
inenarrabilibus v̓tutib' tuis. ⁊ glia tua pplz
tuum. Da testimonium qꝛ ab initio creatu-
re tue sunt. ⁊ suscita precatões quas locuti sr̃
in nomine tuo ꝓphete p̄orcs. Da mercedez
sustinentibus te vt prophete tui fideles iue-
niãtur: ⁊ exaudi or̃ones seruoꝝ tuoꝝ. Scõm Nume.6.d
bñdictõem aaron da pplo tuo. ⁊ dirige nos
in viã iusticie: vt sciant oēs q̇ hitant terrã: qꝛ
tu es deus ↄspector seculoꝝ. Oēm escã man
ducabit venter. ⁊ est cibus cibo melior Fau
ces ↄtigunt cibũ. ⁊ cor insensatũ v̓ba menda
cia. Cor prauũ dabit tristiciã. ⁊ homo perit'
resistet illi. Oēm masculũ excipiet mulier. ⁊ D
est filia melior filie. Species mlĩeris exhila-
rat faciē viri sui. ⁊ sup omnē concupiscentiã
hois superducet desideriũ. Si est lingua cu-
ratõis ⁊ mitigatõisꝭ ⁊ misericordie: non ē vir
illius sm filios hoium. Qui possidet mlĩerē
bonã inchoat possessionē: adiutorium scõm
illũ est. ⁊ columna vt req̇es. Ubi nõ ē sepes
diripietꝭ possessio. ⁊ vbi nõ ē mlĩer ingemiscit
egens. Cui credit q̇ nõ hꝫ nidũ: Et deflectēs
vbicuuq obscurauerit: q̃si succinctus latro
exiliens de citate in citatez. XXXVII
A Omnis amicus dicet ⁊ ego amici iã
copulaui: sed ē amic' solo noie amici
cus. Nõne tristicia iest vsq ad mor-
C

num. Sodal' āt ⁊ amicus ad inimicitiā ↄuertē
tur. O presūptō neqssima vnde creata es co
operire aridā malitia ⁊ dolositate illiꝰ. So
dal' aico coniocundabit i oblectatōibus ⁊ in
1.6.b tpe tribulatōis aduersariꝰ erit. Sodal' ami
co ↄdolet cā ventris. ⁊ ↄ hostē accipiet scutū
Non obliuiscaris amici tui in animo tuo. ⁊
non imemor sis illiꝰ in opibus tuis. Noli cō
siliari cū socero tuo. ⁊ a zelantibꝰ te abscōde
ↄsiliū. Ois consiliarius ꝑdit ↄsiliū: sed ē ↄsi
B liarius in semetipso. A ↄsiliario serua aiam
tuā prius scito q̄ sit illius necessitas. ⁊ q̇d ip
se in animo suo cogitabit. Ne forte mittat su
dem in t̄ra: ⁊ dicat tibi bona ē via tua: ⁊ stet
eↄrio videre q̇d tibi eueniat. Cū viro irreli
gioso tracta de scitate. ⁊ cū iniusto d̄ iusticia
⁊ cū muliere de his q̄ emulat̄. Cū timido de
bello: cū negociatore d̄ traiectōe. Cū empto
re de venditōe: cū viro liuido de gratijs agē
dis. Cū ipio de pietate: cū inhonesto de ho
nestate. Cū opario agrario de oi ope: cū opa
rio ānuali de ↄsumatōe anni cū s̄uo pigro d̄
multa opatōe. Non attendas his in oi ↄsilio
sed cū viro scō assiduus esto: quēcūq3 cogno
ueris obseruantē timorē dei. cuiꝰ aia est s̄m
C aiā3 tuā. Quicūq3 titubauerit i tenebris nō
condolebit tibi. Et cor boni ↄsilij statue tecū
Non est. n. tibi aliud plus illo. Aia viri san
cti enunciat aliqn̄ v̄a: q̄3 septe3 circūspecto
res sedentes in excelso ad speculandū. Et in
his oibus deꝑcare altissimū vt dirigat in v̄i
tate viā tuā. Ante oia opa verbū verax ꝑce
dat te. ⁊ ante oēm actū ↄsiliū stabile verbu3
neq3 imutabit cor: ex q̄ ptes quatuor oriunt̄
bonū ⁊ malū. vita ⁊ mors ⁊ dn̄atrix illoꝝ ē
assidua ligua. Vir pitus multos erudiuit ⁊
aie sue suauis ē. Qui sophistice loq̇tur. odi
bil' est ⁊ in omni re defraudabit̄. Nō ē illi da
ta a dn̄o gr̄a. omni. n. sapia defraudatꝰ ē. Est
sapiēs anime sue sapiēs. ⁊ fructꝰ sēsus illius
laudabil'. Vir sapiēs plebē suā erudit. ⁊ fru
D ctꝰ sēsus illiꝰ fideles sūt. Vir sapiēs implebi
tur bn̄dictōibꝰ. ⁊ vidētes illū laudabūt. Vi
ta viri in numero dieꝝ: dies āt isrl' inumerabi
les sūt. Sapiens i pp̄lo hereditabit honorē. ⁊
nomē illiꝰ erit. viuēs i eternū. Fili i vita tua
tēta aia3 tuā. ⁊ si fuerit nequā nō des illi ptā
1.Cor.6.c tē. Nō eim oia oibus expediūt ⁊ nō oi aie oē
⁊.10.f genus placet. Noli auidꝰ eē in oi epulatōe
⁊ non te effundas sup oē3 escā. In mult̄. n.
escis erit infirmitas ⁊ auiditas appropinq̄bit
vsq3 ad colerā. Propt̄ crapulā multi obiert̄
q̇ āt abstinens est adijciet vitā. XXXVIII

A Honora medicū ꝑpter necessitatē: ⁊
enim illū creauit altissimus. A deo est
n. ois medela. ⁊ a rege accipiet donatōe3. Di
sciplina medici exaltabit caput illius: ⁊ i con
spectu magnatorum collaudabit̄. Altissimꝰ
creauit de terra medicinā. ⁊ vir prudens nō
abhorrebit illam. Nonne a ligno indulcata Exo.15.
est aqua amara? Ad agnitōem hoium v̄tus
illoꝝ. Et dedit hoibus sciam altissimus hono
rari in mirabilibus suis. In his curans miti
gabit dolorē ⁊ vnguentarius faciet pigmen
ta: suauitat̄: ⁊ vnctōes ↄficiet sanitat̄. ⁊ non
ↄsumabunt̄ opa eiꝰ. Pax. n. dei sup faciē ter
re. Fili i tua infirmitate non despicias teipsū
sed ora dn̄m. ⁊ ipse curabit te. Auerte a deli
cto. ⁊ dirige manus. ⁊ ab oi delicto munda
cor tuū. Da suauitatē ⁊ memoriā similagis.
⁊ impingua oblatōem. ⁊ da locum medico
Etenī illū dn̄s creauit. ⁊ non discedat a te q2 B
opa eius sunt necessaria. Est. n. tēpus qn̄ in
manibꝰ illoꝝ incurras: ipsi v̄o dn̄m depreca
bunt̄: vt dirigat reqem eoꝝ ⁊ sanitatē pp cō
uersatōem illoꝝ. Qui delinq̇t in ↄspcū eiꝰ q̄
fecit eū: incidet i manus medici. Fili i mortu S.22.b
um ꝑduc lachrymas. ⁊ q̄si dira passus icipe
plorare. ⁊ s̄m iudiciū ↄtege corpꝰ illius. ⁊ n̄
despicias sepulturā illiꝰ. Propter delaturā
āt amare fer luctū illiꝰ vno die ⁊ ↄsolare pro
pter tristiciā: ⁊ fac luctū s̄m meritū eius vno
die vl' duobus ꝑpter detractōem. A tristicia
n. festinat mors ⁊ coopit v̄tutē. ⁊ tristicia cor
dis flectit ceruicē. In abductōe pmāet tristi
tia ⁊ substātia inopis s̄3 cor eius. Ne dederis
in tristicia cor tuum: sed repelle eam a te. ⁊
memento nouissimoꝝ. noli obliuisci. Neq3 e
nim est conuersio ⁊ huic nihil proderis ⁊ te
ipsum pessimabis. Memor esto iudicij mei. C
sic eim erit ⁊ tuum. Mihi heri ⁊ tibi hodie
In requie mortui requiescere fac memoria3
eius. ⁊ consolare illum in exitu spiritus sui.
Sapiam scribe in tempore vacuitat̄: ⁊ q̄ mi
norat̄ actu sapia3 percipiet: q2 sapia replebit̄
Qui tenet aratꝝ. ⁊ q̄ gl'atur in iaculo stimu
lo boues agitat: ⁊ conuersatur in operibus
eoꝝ: ⁊ narratō eius in filijs tauroꝝ. Cor suu3
dabit ad versandos sulcos ⁊ vigilia eius in
sagina vaccaꝝ Sic ois faber ⁊ architectus
q̄ noctem tanq3 diē transigit. q̄ sculpit signa
culo sculptilia. ⁊ assiduitas eius variat pictu
ram. Cor suū dabit i similitudinem picture:
⁊ vigilia sua perficiet opus. Sic faber fera
rius sedens iuxta icudē ⁊ ↄsiderans opꝰ ferri
Vapor ignis vret carnes eius. ⁊ i calore for
nacis concertat̄. Vox mallei inouat aurē eiꝰ
⁊ ↄ silitudinem vasis oculus eius. Cor suum
dabit i consumatōem opeꝝ. ⁊ vigilia sua or

nabit ꝑfectionē. Sic figulus sedēs ad opus
suū ↄuertēs pedib⁹ suis rotā: q̄ in sollicitu-
dine posit⁹ ē sēp ꝑpter opus suū: ⁊ innumera
ē oīs opatio ei⁹. In brachio suo formabit lu-
tū: ⁊ ante pedes suos curuabit ṽtutē suā. Cor
suū dabit vt ↄsumet linitionem: ⁊ vigilia sua
mundabit fornacē. Oēs hi in manibus suis
sꝑauerunt: ⁊ vnusq̄sq; in arte sua sapiens est
Sine his oibus nō edificatur ciuitas. Et nō
inhabitabunt nec iambulabunt: ⁊ in ecclesiā
nō trāsilient. Sup sellā iudicis nō sedebunt
⁊ testamētū iudicij nō intelligēt: neq; palam
facient iudiciū ⁊ disciplinā: ⁊ in parabolꝭ nō
īuenient. sꝫ creaturā eui cōfirmabūt: ⁊ deꝑ-
catio illoꝝ ī operatione artis accōmodantes
animas suas: ⁊ cōquirentes ī lege altissimi.

A Sapiētiā oīuz antiquoꝝ XXXIX
exq̄ret sapiens ⁊ in ꝓphis vacabit.
Narrationē viroꝝ noiatorūz cōser-
uabit: ⁊ ī versutias pabolarūz simꝉ introibit.
Occulta ꝓuerbiorum exq̄ret: ⁊ ī abscōditis
parabolaꝝ ↄuersabit. In medio magnatorū
ministrabit: ⁊ ī conspectu p̄sidis appebit. In
terraꝫ alienigenaꝝ gentiū ꝑtransiet. Bona
eni ⁊ mala ī omnib⁹ tentabit. Cor suū tradet
ad vigilandū diluculo ad dñz q̄ fecit illum
⁊ in cōspectu altissimi deꝑcabit. Aperiet os
suū in oratione: ⁊ ꝓ delictis suis dꝑecabit.
Si.n. dñs magn⁹ voluerit spū itelligētie re-
plebit illū: ⁊ ipse tāq; hymbres mittet eloq̄a
sapie sue. ⁊ ī oratiōe ↄfitebit dño. Et ipse diri-
get ↄsiliuz eius ⁊ disciplinā: ⁊ ī absconditꝭ su
B is cōsiliabit. Ipse palam faciet disciplinā do
ctrine sue: ⁊ in lege testamēti dñi gloriabit.
Collaudabunt multi sapiam ei⁹: ⁊ vsq; in se
culū nō delebit. Nō recedet memoria eius: ⁊
nomen ei⁹ req̄retur a generatiōe in genera-
[.].c. tionē. Sapiaꝫ ei⁹ enarrabūt gentes: ⁊ laudē
ei⁹ enūciabit eccl'a. Si ꝑmāserit nomen eius
derelinquet plus q̄ꝫ mille: ⁊ si requieuerit ꝓde-
rit illi. Adhuc ↄsiliabor vt enarrē: vt furore
eni replet⁹ suz. Et ī voce dicit. Obaudite me
diuini fructus: ⁊ q̄si rosa plantata sup riuos
aquaꝝ fructificate. Quasi liban⁹ odorē sua-
uitatis habete. Florete flores quasi liliū ⁊ da
te odorē: ⁊ frōdete ī grām: ⁊ collaudate can
ticū: ⁊ benedicite dñz ī opib⁹ suis. Date noī
eius magnificentiā: ⁊ ↄfitemini illi in voce
C labioꝝ vrōꝝ ⁊ ī canticis labioꝝ ⁊ citharis ⁊
[.]ī.1.d sic dicetis in ↄfessiōe. Opa dñi vniuersa bo-
[.]r.7.d. na valde. In ṽbo eius stetit aq̄ sicut ↄgeries
⁊ ī sermone oris illi⁹ sicut exceptoria aq̄ruz:
q̄m ī ꝑcepto ipi⁹ placor fit: ⁊ nō ē minoratio
ī salute ipsius. Opa oīs carnis corā illo: ⁊ ñ
est q̄cq; abscōditū ab oculꝭ eius. A seclo vsq;

in seculū respicit: ⁊ nihil est mirabile in cōn
spectu eius. Nō ē dicere q̄d ē hoc: aut q̄d est
illud. oīa.n. ī tēpore suo q̄rent. Bñdictio il- Gen.7.d.
lius q̄si fluuius fundabit: ⁊ quō cataclysm⁹
aridam iebriauit: sic ira ipius gētes q̄ nō ex-
q̄sierūt eū hereditabit. Quō ↄuertit aq̄s in Exo.14.c
siccitatē ⁊ siccata est terra: ⁊ vie illi⁹ vijs illo
rū directe sūt: sic peccatoribus offensiōes in
ira ei⁹. Bona bonis creata sunt ab initio: sic
neq̄ssimis bona ⁊ mala. Initiū necessarie rei s.29.d. B
vite hoīuz: aqua. ignis: ⁊ ferꝝ. sal lac: ⁊ panis
similagine⁹: ⁊ mel. ⁊ botrus vue: ⁊ oleū. ⁊ ve
stimētū. Hec oīa scis in bona: sic ⁊ ipijs ⁊ pec
catoribus in mala conuertentur. Sunt spiri
tus q̄ ad vindictam creati sunt: ⁊ in furore
suo confirmauerunt tormenta sua. Et in tem
pore cōsūmationis effundent ṽtutez: ⁊ furo
rē eius q̄ fecit illos cōfundēt. Ignis grando J.40.b.
fames: ⁊ mors. oīa hec ad vindictā creata sūt
Bestiarū dentes ⁊ scorpij ⁊ serpentes. ⁊ rū-
phea vindicans in exterminium ipios. In
mandatis eius epulabunt: ⁊ super terram ī
necessitate preparabunt: ⁊ in tēporibus suis
non preterient verbum. Propterea ab ini-
tio cōfirmatus sum: ⁊ consiliatus sum: ⁊ co-
gitaui: ⁊ scripta dimisi. Omnia opera domi s.eo.
ni bona: ⁊ oē opus hora sua subministrabit
Nō ē dicere. hoc illo nequs ē. Oia.n. in tpe
suo ↄprobabunt. Et nūc ī oī corde ⁊ ore col-
laudate ⁊ bñdicite nomen dñi. XL

Occupatio magna creata ē oib⁹ hoī- A
bus: ⁊ iugū graue sup filios adam a
die exitus de vētre matris eorū vsq;
in diē sepulture in matrē oīum. Cogitatiōes
eoꝝ ⁊ timores cordis adinuentiones expe-
ctationis. ⁊ dies finitionis: a presidente sup
sedē gloriosaꝫ vsq; ad humiliatū in terrā: ⁊
cinerez: ab eo q̄ vtitur hyacinctho ⁊ portat
coronā vsq; ad eū q̄ operitur lino crudo. Fu
ror. zelus tumultus. fluctuatio: ⁊ timor mor
tis: iracundia ꝑseuerans: ⁊ cōtentio: ⁊ in tpe
refectionis in cubili somnus noctis imutat
sciētiā ei⁹. Modicū aūt tāq; nihil ī requie: ⁊
ab eo in sōnis q̄si ī die respect⁹. Cōturbatus B
ē in visu cordis sui: tanq; qui euaserit in die
belli: In tpe salutis sue exurrexit: ⁊ admi-
rans ad nullū timorē. cū omni carne ab ho-
mine vsq; ad pecus: ⁊ sup peccatores septu-
plū. Ad hec mors. sanguis. cōtētio: ⁊ rūphea
⁊ oppssiones: fames: ⁊ contritio ⁊ flagella.
Super iniq̄s creata sunt hec oīa: ⁊ ꝑpter il- Gen.7.
los factus ē cataclysm⁹. Oia.n. q̄ d terra sūt J.4.b.
in terrā ↄuertent: ⁊ aq̄ oēs in mare ↄuerten-
tur. Oē munus ⁊ iniq̄tas delebit: ⁊ fides in
seculū stabit. Substātia iniustoꝝ sicut fluuius

siccabunt: ⁊ sicut tonitruū magnum i pluuia
psonabunt. In apiendo man⁹ suas letabitur.
sic ꝑuaricatores in consumatione tabescent.
C Nepotes ipioꝝ nō multiplicabunt ramos ⁊
radices imunde super cacumen petre sonāt
Sup oēz aquā viriditas: ⁊ ad oraz fluminis
añ oē fenū euellet. Grā sicut ꝑadisus i bñdi/
ctōib⁹: ⁊ mīa in sctō ꝑmanet. Uita sibi suffi
cientis operarij ꝯdulcabit: ⁊ in ea inuenies
thesauꝝ. Fili edificatio ciuitatis cōfirmabit
nomen: ⁊ sup hāc mlier imaculata cōputabi
tur. Uinū ⁊ musica letificāt cor: ⁊ sup vtraqꝫ
dilectio sapie. Tibie ⁊ psalteriū suauē faciūt
melodiā: ⁊ super vtraqꝫ lingua suauis. Gra/
tiā ⁊ spēm desiderabit oculus tuus: ⁊ super
hoc virides satiōes. Amicus ⁊ sodal' in tpe
D ꝯuenientes: ⁊ sup vtrosqꝫ mlier cū viro. Fra/
tres i adiutoriū tempore tribulationis: ⁊ su/
per eos mīsicordia liberabit. Auꝝ ⁊ argen/
tum: ⁊ constitutio peduz: ⁊ sup vtrūqꝫ ꝯsiliū
bñplacitū. Facultates ⁊ ṽtutes exaltant cor
⁊ sup h̄ timor dñi. Non est in timore domini
minoratio: ⁊ nō est i eo iquirere adiutoriū. Ti
mor dñi sicut ꝑadisus bñdictiōis: ⁊ sup oēm
gloriā operuerūt illuz. Fili i tēpore vite tue
ne idigeas. Meli⁹ ē.n. mori q̄ȝ indigere. Uir
respiciens in mensaz alienaz: nō est vita eius
in cogitatiōe victus. Alit.n. animā suā cibis
alienis. Uir aūt disciplinatus ⁊ eruditus cu
stodiet se. In ore imprudentis conculcabit
iopia: ⁊ in vētre ei⁹ ignis ardebit. XLI.
A O Mors q̄ȝ amara est memoria tua ho
mini pacem habenti i substātijs suis
viro q̄eto: ⁊ cui⁹ vie directe sūt i oib⁹
⁊ adhuc valēti accipe cibū. O mors bonū ē
iudiciū tuū hoi idigēti: ⁊ q̄ minorat viribus
dfecto etate. ⁊ cui de oib⁹ cura ē ⁊ icredibili
q̄ ꝑdit sapiaz. Noli metuere iudiciū mortis.
Memēto q̄ ante te fuerūt: ⁊ q̄ supuētura sūt
tibi. hoc iudiciū a dño oī carni ⁊ q̄ supueniēt
tibi in bñplacito altissimi: siue decē siue cētū
B siue mille āni. Nō est.n. i inferno accusatio vi
te. Filij abhominationū fiunt filij pccōꝝ: ⁊ q̄
cōuersant secus domos ipioꝝ. Filioꝝ pccōꝝ
periet hereditas: ⁊ cū semine illoꝝ assiduitas
opprobrij. De patre impio querunt filij. q̄m
ꝓpter illū sunt in opprobrio. Ue vobis viri
impij: qui dereliq̄stis legē dñi altissimi. Et si
nati fueritis. in maledictione nascemini: ⁊ si
mortui fueritis. in maledictione erit ꝑs vr̄a.
I.40.b Oia q̄ de terra sunt in terrā ꝯuertent sic ipij
a maledicto in ꝑditionē. Luctus hoiuz i cor
C pore ipsoꝝ: nomē aūt ipioꝝ delebit. Curā ha
be de bono noie. hoc.n. magis ꝑmanebit ti/
bi. q̄ȝ mille thesauri preciosi ⁊ magni. Bone

vite numer⁹ dieꝝ: bonū aūt nomē ꝑmanebit
in eū. Disciplinā in pace ꝯseruate filij. Sapiē E.20.a
tia.n. abscōdita ⁊ thesaur⁹ inuisus: q̄ vtilitas
in vtrisqꝫ? Melior ē hō qui abscondit stulti/
ciam suam q̄ȝ homo qui abscondit sapiam
suā. Uerūtū reuertimi i his q̄ ꝓcedūt de ore
meo. Nō ē.n. bonū oēz irreuerētiā obſuare
⁊ nō oia oib⁹ bñ placēt i fide. Erubescite a pa
tre ⁊ a matre de fornicatiōe: ⁊ a ꝑsidente ⁊ a
potēte de mēdacio: a pricipe ⁊ a iudice de dli D
cto: a synagoga ⁊ plebe de iniq̄tate: a socio ⁊
amico de iiusticia: ⁊ de loco in quo habitas
de furto: de ṽitate dei ⁊ testamēto. de discubi
tu i panibus: ⁊ ab obfuscatiōe dati ⁊ accepti Luc.
a salutātibus de silentio: a respectu mulieris
fornicarie: ⁊ ab auersione vult⁹ cognati. Ne
auertas faciez a ꝓximo tuo: ⁊ ab auferendo
partez: ⁊ nō restituēdo. Ne respicias mulie/
rem alieni viri: ⁊ ne scruteris ancillā eius.
neqꝫ steteris ad lectū ei⁹. XLII. A
C Aue ab amicis de sermonib⁹ iprope
rij: ⁊ cū dederis ne iproperes. Nō du
plices sermonem auditus de reuela
tione sermonis absconditi: ⁊ eris vere sine
confusione: ⁊ inuenies gratiam in conspe/
ctu omnium hominum. Ne pro his omnib⁹
confundaris: ⁊ ne accipias personam vt de/
linquas. De lege altissimi ⁊ testamento: ⁊ de
iudicio iustificare ipium: de verbo sociorum
⁊ viatorum ⁊ de datione hereditatis amico/
rum: de equalitate statere ⁊ ponderum de ac
quisitione mltoꝝ ⁊ paucoꝝ: de corruptione
ēptiōis ⁊ negociatoꝝ: ⁊ de mlta disciplina fi
lioꝝ ⁊ ſuo pessimo lat⁹ sanguinare. Sup mu
lierē nequā bonū ē signū. Ubi manus mlte B
sunt claude: ⁊ q̄dcūqꝫ trades numera ⁊ appē
de: datū vero ⁊ acceptū omne describe. De
disciplina isensati ⁊ fatui ⁊ de senioribus qui
iudicant ab adolescentibus: ⁊ eris eruditus
i oibus: ⁊ ꝓbabilis i ꝯspectu omniū virorum
Filia pr̄is abscōdita est: vigilia ⁊ sollicitudo
eius aufert sōnū: ne forte in adolescentia sua
adultera efficiat: ⁊ cū viro commorata odibi
lis fiat: ne quādo polluat in virginitate sua
⁊ i paternis suis grauida iueniat: ne forte cū
viro ꝯmorata trāsgrediat: aut certe steril' effi
ciatur. Sup filiaz luxuriosam confirma cu/ E.16.
stodiā: neqn̄ faciat te i opprobriū venire ini/
micis a detractione i ciuitate ⁊ abiectiōe ple
bis: ⁊ ꝯfundat te i mltitudīe populi. Omni C
hōi noli itendere i spem: ⁊ i medio mulierū
noli cōmorari. De vestimētis.n. procedit ti/
nea: ⁊ a muliere iiq̄tas viri. Melior est enim
iiq̄tas viri q̄ȝ bñfaciens mulier: ⁊ mulier ꝯfū
dēs i opprobriū. Memor ero igitur operum

dñi:⁊ q̄ vidi ānnnciabo i ſmonibꝰ dñi opera
eiꝰ.Sol illuminās ꝑ oia reſpexit: ⁊ glia dñi
plenū ē opꝰ eiꝰ.Nōne dñs fecit ſcōs enarra
re oia mirabilia ſua:q̄ ꝯfirmauit dñs omni
potēs ſtabil' in glia ſua? Abyſſuȝ ⁊ cor homi
nū iueſtigauit:⁊ in aſtutia eoꝝ excogitauit.
B Cognouit.n.dñs oēȝ ſciaȝ:⁊ inſpexit i ſignū
eui:annūciās q̄ ꝓterierūt ⁊ q̄ ſuꝑuētura ſunt
reuelās veſtigia occultoꝝ. Nō ꝓterit illū oīs
cogitatus:⁊ nō abſcōdit ſe ab eo vllus ſmo.
Magnalia ſapie ſue decorauit.q̄ ē añ ſeculū
⁊ vſq3 in ſeculū:neq3 adiectū ē:neq3 minuet:
⁊ nō eget alicuiꝰ ꝯſilio.Q̄3 deſiderabilia ſunt
oia opa eius:⁊ tāq̄3 ſcintilla q̄ ē conſiderare.
Omnia h̄ viuūt ⁊ manēt in ſeculū ⁊ in omni
neceſſitate oia obaudiūt ei.Omnia duplicia
vnū ꝯ vnū:⁊ nō fecit q̄cq̄3 deeē. Vniꝰ cuiuſq3
ꝯſeruabit bona.Et quis ſatiabit videns glo
riam eius. XLIII

A ALtitudinis firmamētū pulchritudo
eiꝰ.ſpēs celi in viſiōe glie .Sol in aſ
pectu ānunciās i exitu:vas āmirabi
le opus excelſi.In meridiano exurit terram
⁊ in cōſpectu ardoris eius q̄s poterit ſuſtine
re?Fornacē cuſtodiēs in opibꝰ ardoris..Tri
pliciter ſol exurens montes radios igneos
exuflās ⁊ refulgēs radijs ſuis obcecat ocl'os
Magnꝰ dñs q̄ fecit illū:⁊ in ſermonibꝰ eius
feſtinauit iter. Et luna in omnibꝰ in tp̄e ſuo
oſtenſio tp̄is ⁊ ſignū eui.A luna ſignū diei fe
B ſti:lūinare qd̄ minuit in ꝯſumatiōe.Menſis
ſm nomē eiꝰ eſt:creſcens mirabilit' in ꝯſūma
tionē.Vas caſtroꝝ in excelſis:in firmamēto
celi reſplēdens glorioſe.Spēs celi glia ſtel
laꝝ:mūdū illuminās in excelſis dñs. In ver
bis ſācti ſtabūt ad iudiciū ⁊ nō deficiēt in vi
gilijs.ſuis.Vide arcū ⁊ benedic q̄ fecit illuȝ
Valde ſpecioſus e in ſplēdore ſuo. Gyr..uit
celū in circuitu glie ſue:manus excelſi aꝑue
rūt illuȝ.Imperio ſuo accelerauit niuē:⁊ ac
celerat corruſcationes emittere iudicij ſui.
Propterea aꝑti ſunt theſauri: ⁊ euolauerūt
nebule ſicut aues.In magnitudine ſua poſu
it nubes ⁊ confracti ſunt lapides grandinis
In conſpectu eius ꝯmouebunt mōtes ⁊ i vo
luntate eius aſpirauit nothus. Vox tonitrui
eius verberauit t'rā:tēpeſtas aquilonis ⁊ cō
gregatio ſpūs:⁊ ſicut auis deponens ad ſedē
dū.aſꝑgit niuē:⁊ ſicut locuſta demergēs de
C ſcenſus eiꝰ.Pulchritudinē coloris eiꝰ āmi
rabit oculus:⁊ ſuꝑ hymbrē eius expaueſcit
cor.Gelu ſicut ſalē effūdet ſuꝑ terrā: ⁊ dum
flauerit fiet tāq̄3 cacumina tribuli. Frigidus
ventꝰ aq̄lo flauit ⁊ gelauit cryſtallus ab aq̄.
Super omnē ꝯgregationē aquarū req̄eſcit:
⁊ ſicut lorica iduit ſe aquis.Et deuorabit mō
tes ⁊ exuret deſertū:⁊ extinguet viride ſicut
igne.Medicina oium in feſtinatiōe nebule:
⁊ ros obuiās ab ardore veniēti.humilē effi
ciet eū.In ſmone eius ſiluit ventus: ⁊ cogi
tatione ſua placabit abyſſum:⁊ plantauit il
lū dñs ieſus.Qui nauigat mare enarrat pi
cula eius:⁊ audiētes auribus nr̄is āmirabi
mur.Illic ꝓclara opa ⁊ mirabilia:varia be
ſtiaꝝ geneta ⁊ oium peccoꝝ:⁊ creatura belu
arum.Propter ipſum ꝯfirmatꝰ ē itineris fi B
nis:⁊ i ſmone eiꝰ ꝯpoſita ſunt oia.Multa di
cimꝰ:⁊ deficimus i v̄bis:ꝯſumatio āt ſermo
nū:ipſe ē.In oibꝰ gloriātes. ad q̄d valebimꝰ
Ipſe.n.oipotēs ſuꝑ oia opera ſua.Terribilis Ps.95.
dñs ⁊ magnus vehemēter: ⁊ mirabil' poten
tia ipſiꝰ.Glorificātes dñȝ q̄3tuncūq3 potuerī
tis ſuꝑualebit adhuc:⁊ āmirabilis magnifi
centia eius. Bñdicentes dñȝ exaltate illum
q̄3tū poteſtis.maior ē eni oī laude.Exaltātes
eū replemini v̄tute. Ne laboretis nō.n.ꝯpre
hendetis.Quis videbit eū:⁊ enarrabit ⁊ q̄s
magnificabit eū ſicut ē ab initio?Multa ab
ſcondita ſunt maiora his. Pauca.n. vidimꝰ
operū eius.Omnia autem dñs fecit:⁊ pie a
gentibus dedit ſapientiam. XLIIII.

LAudemꝰ viros glorioſos ⁊ parētes A
noſtros i generatione ſua.Mltā glo
riā fecit dñs magnificētia ſua a ſecu
lo.Dñantes i ꝑtātibꝰ ſuis:hoies magni vir
tute⁊ prudētia ſua ꝓditi nūciantes i ꝓphetiſ
dignitatē ꝓphetaꝝ:⁊ iꝑantes in ꝓſenti po
pulo ⁊ v̄tute prudētie ppl'is ſāctiſſima v̄ba
In pueritia ſua req̄rentes modos muſicos
⁊ narrātes carmia ſcripturaꝝ.Hoies diuiteſ
i v̄tute: pulchritudinis ſtudiū habentes:pa B
cificantes i domibꝰ ſuis. Oēs iſti in genera
tionibꝰ gētis ſue gloriā adepti ſunt ⁊ in die
bus ſuis habent i laudibꝰ. Qui de illis nati
ſunt:reliq̄rūt nomen narrādi laudes coruȝ
Et ſūt quoꝝ ñ ē mēoria. Perierūt q̄ſi q̄ nō fu
erint:⁊ nati ſūt q̄ſi nō nati:⁊ filij ipoꝝ cū ipis
Sȝ illi viri miſicordie ſūt:q̄ꝝ pietates nō de
fuerūt.Cū ſemie eoꝝ pſeuerauit bona heredi
tas nepotū ipoꝝ:⁊ i teſtamēto ſtetit ſemē eoꝝ
⁊ filij eoꝝ pp illos vſq3 i eťnū manēt.Semen C
eoꝝ ⁊ glia eoꝝ nō d'reliquet.Corpa ipoꝝ i pa
ce ſepl'ta ſūt:⁊ nomen eoꝝ viuet i generatiōe
⁊ generationē.Sapiētiā ipoꝝ narrēt ppl'i ⁊ s.39.b.
laudē eoꝝ nūciet eccl'ia.Enoch placuit deo. Geñ.5.c.
⁊ trāſlatus eſt in paradiſuȝ:vt det gētibus ſa Hebr.11.b
pientiā.Noe iuentꝰ ē pfectus iuſtꝰ:⁊ i tēpoř Geñ.6.b.
iracūdie factꝰ eſt recōciliatio.Ideo dimiſſuȝ Hebr.11.b
ē reliquū terre:cū factū eſt diluuiū.Teſtamē
ta ſecl'i poſita ſunt apud illū.ne deleri poſſȝ

Gen.17.a. diluuio ois caro. Abrahā magnus paṫ mlti
tudis gétium. ⁊ non ē iuentus filis illi i gl̃ia
B Qui cõſeruauit legē excelſi. ⁊ fuit i teſtamē
Gen.22.c to cum illo. Jn carne eius ſtare fecit teſtamē
Hebr.11.d tum ⁊ i tētatõe iuentus ē fidelis. Jdeo iureiu
rando dedit illi gl̃iaȝ i gēte ſua: creſcere illū
q̃ſi terre cumulū. ⁊ vt ſtellas exaltare ſemen
eiꝰ. ⁊ hereditare illos a mari vſqȝ ad mare. ⁊
a flumie vſqȝ ad ṫminos orbis ṫre. Et yſaac
eodē modo fecit. propter Abrahā patrē eiꝰ
Bñdictõem oium gētiū dedit illi dñs. ⁊ te
ſtamētum ſuū confirmauit ſup caput iacob
Agnouit eū i bñdictõibꝰ ſuis. ⁊ dedit illi he
reditatē. ⁊ diuiſit illi ptē i tribubꝰ duodeci.
Et ꝯſeruauit illi hoieſ mie: iueniētes gr̃aȝ in
oculis ois carnis. XLV
A Dilectꝰ deo ⁊ hoibꝰ moyſes cuiꝰ me
moria i bñdictõe ē. Sil'em illū fecit
Exo.11.a i gl̃a ſcõꝝ. ⁊ magnificauit eū in timo
re inimicoꝝ ⁊ in v̉bis ſuis monſtra placauit
Glorificauit illū in conſpetu regū ⁊ iuſſit il
li corā ppl'o ſuo. ⁊ oñdit illi gloriā ſuā. Jn fi
de ⁊ lenitate ipſiꝰ ſcūm fecit illū. ⁊ elegit eū
ex oi carne Audiuit. n. eū ⁊ vocē ipſius. ⁊ in
duxit illū i nubē. Et dedit illi cor ad p̈cepta
⁊ legē vite ⁊ diſciplie: docere iacob teſtamē
tū ſuū ⁊ iudicia ſua iſrl'. Excelſū fecit aarō fra
trē ſuuȝ. ⁊ ſil'em ſibi de tribu leui. Statuit ei
teſtm̄ eternū. ⁊ dedit illi ſacerdotiuȝ gētis. ⁊
beatificauit illū in gl'a. Et circuncixit eū zo
na iuſticie. ⁊ induit eū ſtola gl'ie. ⁊ corona
B uit eū i vaſis v̉tutis. Circūpedes ⁊ femoralia
Exo.28.f. ⁊ humerale poſuit ei. ⁊ cinxit illū tintinabuꝉ
aureis plurimis in gyro dare ſonitū in inceſ
ſu ſuo: auditū faceꝫ ſonitū in tēplo in memo
riā filijs gētis ſue. Stolā ſcām auro in hyaci
tho ⁊ purpura. opus textile viri ſapienꝫ iu
dicio ⁊ v̉itate prediti. Torto cocco opus ar
tificis gemmis precioſis figuratis in ligatu
rā auri. ⁊ ope lapidarij ſculpꝫ in memoriaȝ
ƀm numeꝝ tribuuȝ iſrl'. Corona aurea ſuper
mitraȝ eius expreſſa ſigno ſanctitatis: gloria
honoris ⁊ opus v̉tutis: deſiderio oculoꝝ or
nata. Sic pulchra añ ipſū non fuerunt talia
vſqȝ ad originē. Non ē idutus illa alienige
na aliq̈s ſed tm̄ filij ipſius ſoli ⁊ nepotes eiꝰ
C p oē tp̄s. Sacrificia ipſius ꝯſūmata ſunt igni
Leuit.8.b q̈tidie. Cōpleuit moyſes manꝰ eius. ⁊ vnxit
illū oleo ſcē. Factū ē illi in teſtm̄ eternū. ⁊ ſe
mini eius ſic dies celi: fūgi ſacerdotio. ⁊ hr̃e
laudē: ⁊ gl'ificari ppl'm ſuū in noie ſuo. Jpſū
elegit ab oi viuente: offerre ſacrificiū deo in
cenſū ⁊ bonū odorē in memoriā placare pro
populo ſuo. Et dedit illi i preceptis ſuis ptā
etm: i teſtis iudicioꝝ. docere iacob teſtimõia
⁊ in lege ſua lucē dare iſrl'. Quia ꝯ illū ſtete Nu.16.a
runt alieni: ⁊ ꝑpter iuidiā circundederūt il
lū hoies in deſerto q̇ erant cū dathan ⁊ abi
ron ⁊ ꝯgregatio chore in iracundia. Uidit
dñs deus ⁊ non placuit illi: ⁊ ꝯſumpti ſūt in
ipetu iracundie. Fecit illis monſtra ⁊ ꝯſum
pſit illos i flāma ignis. Et addidit aarō glo B
riā: ⁊ dedit illi hereditatē: ⁊ primitias frugū
terre diuiſit illi. Panē ipſius i primis pauit
in ſatietatē: nā ⁊ ſacrificia dñi edent q̇ dedit
illi ⁊ ſemini eius. Ceteꝝ iter gētes nō heredi
tabit: ⁊ ps nō ē illi in gēte. Jpſe eſt. n. ps eiuſ
⁊ hereditas. Phinees filius eleazari tertiuſ
in gloria imitando eū in timore dñi ⁊ ſtare i
reuerentia gētis: i bonitate ⁊ alacritate aie
ſue placuit deo iſrl'. Jdeo ſtatuit illi teſtamē Nu.25.c
tum pacis: ⁊ principē ſcõꝝ ⁊ gētis ſue. vt ſit
illi ⁊ ſemi eius ſacerdotij dignitas i eternuȝ
Et teſtamētū dauid regi filio ieſſe d̉ tribu iu
da: hereditas ipſi ⁊ ſemi eius vt daret ſapiāȝ
in cor nr̃m iudicare gentē ſuā in iuſticia. ne
abolerenꝫ bona ipſoꝝ ⁊ gl'am ipſoꝝ in gentē
eoꝝ eternā fecit. XLVI
Fortis i bello ihs naue ſucceſſor mo A
yſi in ꝑphis: q̇ fuit magnꝰ ſcd̄m no
men ſuū. maximꝰ i ſalutē electoꝝ dī
expugnare inſurgentes hoſtes vt ꝯſequereꝫ
hereditatē iſrl'. Quā gloriā adeptꝰ ē i tollen
do manus ſuas: ⁊ iactando ꝯ citates rūphe
as: Quis añ illū ſic reſtitit. Nam hoſtes ipſe
dñs ꝑcuſſit. Aut non in iracundia eiꝰ ipedi Joſue.10
tus eſt ſol: ⁊ vna dies facta eſt q̃ſi duo. Jnuo
cauit altiſſimū potentē in oppugnando ini
micos vndiqȝ: ⁊ audiuit illū magnus ⁊ ſcūs
deus in ſaxis grandis v̉tutis valde forꝫ. Jm
petū fecit ꝯ gentē hoſtilē. ⁊ i deſcenſu perdi B
dit ꝯrios: vt cognoſcant gentes potentiā eiꝰ
q2 ꝯ deū pugnare non ē facile. ⁊ ſecutꝰ eſt a
tergo potentes. Et i diebus moyſi miam fe
cit ipſe ⁊ caleph filiꝰ iephone. ſtare ꝯ hoſteȝ Nu.14.
⁊ ꝓhibere gentē a pccis ꝑfringere murmur
malitie. Et ipſi duo ꝯſtituti a ꝑiculo liberati
ſūt. a numero ſexcentoꝝ miliū pedituȝ indu
cere illos in hereditatem: in terram que ma
nat lac ⁊ mel. Et dedit dñs ipſi caleph forti Joſue.14
tudineȝ: ⁊ vſqȝ in ſenectutem permanſit illi
virtus vt aſcenderet in excelſum terre locuȝ
⁊ ſemē ipſiuſ obtinuit hereditatē. Et viderūt C
oēs filij iſrl' q2 bonū eſt obſequi ſcō deo. Et iu
dices ſinguli ſuo noie. quoꝝ non ē corruptū
cor: q̇ non auerſi ſūt a dño: vt ſit memoria il
loꝝ in bñdictõe. Et oſſa eoꝝ pullulant de lo
co ſuo. ⁊ nomen eoꝝ permanet in eternum
permanente ad filios illoꝝ ſcõꝝ viroꝝ gl'ia.
Dilectus a dño deo ſuo ſamuel propħa dñi

renouauit iperiū: r vnxit principes in gente
sua. Jn lege dñi ɔgregationē iudicauit: r vi-
dit deū iacob: r in fide sua ꝓbatus est ꝓphe
ta. Et cognitus ē in vbis suis fidelis: qꝛ vidit
B deū lucis. Et inuocauit dñz oīpotentē in op-
pugnādo hostes circūstantes vndiqꝫ: in ob-
.c latione viri inuiolati. Et introiuit de celo do
min⁹: r i sonitu magno auditaꝫ fecit vocem
suā: r cōtriuit principes tyrioꝝ r omnes du-
2.a ces philistijm. Et ante tēpus finis vite sue r
seculi testimonium prebuit in conspectu dñi
r xpi. Pecunias r vsqꝫ ad calciamenta ab
omni carne non accepit: r non accusauit il-
lum hō. Et post h dormiuit: r notū fecit regi
r ostēdit illi finē vite sue: r exaltauit vocem
eius de terra in ꝓphetia delere impietatem
gentis. XLVII.

A Post h surrexit nathan ꝓpheta i die
bus dauid. Et q̄si adeps sepatus ē a
carne. sic dauid a filijs isrl'. Cuz leonibus lu-
sit q̄si cum agnis: r in vrsis sil'r fecit sicut in
17.f agnis ouiū. Jn iuuentute sua nunq̄d non oc
cidit gigantē r abstulit opprobriū de gente
Jn tollendo manū in saxo funde deiecit ex
ultationē golie: vbi inuocauit deū omnipo-
tentē. Et dedit i dextera ei⁹ tollere hominē
.18.b fortē i bello r exaltare cornu gentis sue. Sic
in decē milib⁹ glorificauit eū: r laudauit cū
in benedictionib⁹ dñi: i offerēdo illi coronā
glorie. Contriuit.n.inimicos vndiqꝫ: r extir
pauit philistijm ɔtrios vsqꝫ i hodiernuz diez.
B Contriuit cornu ipsorū vsqꝫ in eternū. Jn oi
ope dedit ɔfessionem scō: r excelso in verbo
glie. De oi corde suo laudauit dñm: r dile-
xit deū q̄ fecit illū: r dedit illi ɔ inimicos po-
tentiā. Et stare fecit cantores ɔ altare: r in so
no eoꝝ dulces fecit modos. Et dedit i celebra
tionib⁹ decus: r ornauit tp̄a vsqꝫ ad cōsūma
tionē vite: vt laudarēt nomen scm̄ dñi r ām-
.12.d plificarent mane dei sanctitatē. Xp̄s purga-
uit peccata ipi⁹: r exaltauit in eternū cornu
eius. Et dedit illi testamētū regni: r sedē glie
i isrl'. Post ipm surrexit fili⁹ sensatus r pp il
C lū deiecit oēs potentiā inimicoꝝ. Salomon
imperauit in diebus pacis: cui subiecit deus
oēs hostes vt ɔderet domū in nomine suo r
pararet sanctitatē i sempiternū quēadmōm
erudit⁹ ē in iuuētute sua. Et impletus ē q̄si
flumen sapia: r terrā retexit aia sua. Et reple
sti i ɔpationib⁹ enigmata ad insulas longe
diuulgatū ē nomen tuū: r dilectus es i pace
tua. Jn cantilenis r ꝓuerbijs r cōpationib⁹
r interp̄tationib⁹: mirate sunt terre: r i noie
dñi dei: cui est cognomē deus isrl'. Collegisti
Re.11.a quasi aurichalcū aurū: r vt plumbū comple

sti argentū: r inclinasti femora tua mulieri-
bus: Ptātem habuisti in corpe tuo. Dedisti
maculā in gloria tua: r ꝓphanasti semen tu-
um inducere iracundiā ad liberos tuos: r in
certis stulticiā tuam: vt faceres iperiū bipti-
tū: r ex effrem impare iperiū duꝝ. Deus aūt B
nō derelinquet miam suam r non corrūpet
nec delebit opera sua. neqꝫ pdet a stirpe ne-
potes electi sui. r semen eius qui diligit dñm
non corrumpet. Dedit autem reliquum ia-
cob r dauid de ipsa stirpe. Et finē hūit salo-
mon cū patribus suis. Et dereliquit post se 3.Re.12.e
de semine suo gentis stultitiā: r imminutum a
prudentia roboā qui auertit gentē consilio
suo: r hieroboā filium nabath qui peccare fe
cit isrl': r dedit viam peccandi effraim r plu-
rima redūdauerūt peccata ipoꝝ. Ualde. n.
auerterunt illos a terra sua. Et quesiuit oēs
nequitias vsqꝫ dum pueniret ad illos defē-
sio: r ab omnib⁹ peccatis liberauit eos.

Et surrexit helias ꝓ XLVIII. A
pheta q̄si ignis r vbū ipsius quasi fa
cula ardebat. Qui induxit in illos 3.Re.17.b
famē: r imitantes illū inuidia sua pauci facti
sunt. Non.n. poterāt sustinere precepta dñi.
Uerbo dñi cōtinuit celū: r deiecit a se igneꝫ
terre. Sic amplificatus est helias in mirabi-
libus suis. Et quis pōt similit̄ gloriari tibi?
Qui sustulisti mortuū ab iferis de sorte mor
tis in vbo dñi dei: qui deiecisti reges ad per-
nitiem: r confregisti facile potentiā ipsorum
r gloriosos de lecto suo. Qui audis in syna 3.Re.19.c
iudiciū: r in oreb iudicia defensionis. Qui 4.Re.2.b
vngis reges ad penitētiā: r ꝓphas facis suc B
cessores post te. Qui receptus es in turbine
ignis in curru equoꝝ igneoꝝ: qui iscriptus
es i iudicijs temporum. lenire iracundiam
domini: ɔciliare cor patris ad filiū: r restitue
re tribus iacob. Beati sunt q̄ te viderunt r
i amicitia tua decorati sunt. Nā nos vita vi-
uimus tm̄: post mortē aūt nō erit tale nomē
nostrū. Helias q̄ in turbine tectus est r i he-
liseo cōpletus est spūs eius. Jn diebus suis
nō ptimuit pricipem: r potentia nemo vicit
illum. Nec supauit illū vbū aliquod r mor-
tuū ꝓphetauit corpus eius. Jn vita sua fecit 4.Re.13.d
monstra: r i morte mirabilia operatus ē. Jn C
omnibus istis nō penituit populus: r nō re
cesserūt a peccatis suis vsqꝫ dum abiecti sunt
de terra sua: r dispersi sunt in omnem terraz
r relicta est gēs ppauca: r priceps i domo da
uid. Q̄aidā ipsoꝝ fecerūt qd placeret do alij
aūt multa cōmiserūt peccata. Ezechias muni
uit ciuitatem suam: r induxit in medium ei⁹
aquam r fodit ferro rupem: r hedificauit

4.Re.18.c. ad aquam puteuꝫ. In diebus ipsius ascēdit
sennacherib ⁊ misit rapsacen ⁊ sustulit ma
num suam ꝯ illos: ⁊ extulit manū suā i syon
⁊ superbus factꝰ est potētia sua. Tunc mota
sūt corda ⁊ manꝰ ipsoꝝ ⁊ doluerūt q̄i parturiē
D tes mulieres. Et inuocauerunt dominū misi
cordem: ⁊ expandentes manꝰ suas extulerūt
ad celum: ⁊ scūs dn̄s deus audiuit cito vocē
ipsoꝝ. Non ē ꝯmemoratus peccatoꝝ ipoꝝ
neq̄ꝫ dedit illos inimicis suis: sed purgauit
4.Re.19.g. illos in manu ysaie sci ꝓphe. Deiecit castra
assiriorum. ⁊ ꝯtriuit illos angelus dn̄i. Nā fe
cit ezechias quod placuit deo ⁊ fortiter iuit
in via dauid p̄ris sui. quā mandauit illi ysai
as ꝓpha magnus ⁊ fidelis in conspectu dei
4.Re.20.b. In diebus ipsius retro rediīt sol ⁊ addidit
regi vitā. Spū magno vidit vltima ⁊ ꝯsola-
tus ē lugentes in syon vsq̄ꝫ in sempiternum
Ostendit futura ⁊ abscondita antequam e-
uenirent.

XLIX

A Memoria iosie in ꝯpositione odorissa
cta: opus pigmentarij. In oi ore q̄si
mel indulcabitur eius memoria: ⁊
vt musica in ꝯuiuio vini. Ipse est directꝰ di
uinitus in pn̄ia gentis: ⁊ tulit abhominatio
nes impietatis. Et gubernauit ad dn̄m cor ip
sius ⁊ in diebus peccatoꝝ corroborauit pieta
tē. Pret dauid ⁊ ezechiā ⁊ iosiam oēs reges
B peccatum ꝯmiserunt: nā reliquerunt legem
altissimi reges iuda ⁊ ꝯtempserunt timorem
dei. Dederūt. n. regnū suū alijs: ⁊ gloriā suā
alienigene genti. Incēderunt electā scitatis
ciuitatem: ⁊ desertas fecerunt vias ipiꝰ in ma
nu hieremie: Nam male tractauerūt illum
quia ventre m̄ris ꝯsecratus ē ꝓpha: euerterē
⁊ eruere ⁊ perdere ⁊ iterum edificare ⁊ reno
C uare: Ezechiel qui vidit ꝯspectuꝫ gl̄e: quam
oñdit illi in currū cherubin. Nam ꝯmemora
tus est inimicorum in hymbre: bn̄facere illis
q̄ oñderunt rectas vias. Et duodeciꝫ ꝓpha
rum ossa pullulant de loco suo. Nā corrobo
rauerunt iacob ⁊ redemerunt se i fide v̄tutis
sue. Q̄uo amplificemus zorobabel? Nā ⁊ ipe
q̄si signum in dextera manu isrl̄. Et ih̄z filiuꝫ
iosedech: Qui in diebus suis edificauerunt
domum: ⁊ exaltauerunt tēplū scm̄ dn̄o: para
D tum in gl̄aꝫ sempiternā. Et neemias in mēo
ria multi tp̄is qui erexit nobis muros euer
sos ⁊ stare fecit portas ⁊ seras: qui erexit do
mos nr̄as: Nemo natꝰ est in terra q̄lis enoc
nam ⁊ ipse receptus est a terra. Et ioseph q̄
natus est hō. princeps fratꝝ. firmamētū gen
tis rector fratrum. stabilimētum ppl̄i. ⁊ ossa
ipsius visitata sunt: ⁊ post mortē ꝓphauerūt
Seth ⁊ sem apud homines gl̄iaꝫ adepti sunt
⁊ super omnem aīam in origine adam

L.

Simon onie filius sacerdos magnus A
qui in vita sua suffulxit domum ⁊ in
diebus suis corroborauit templum
Templi etiā altitudo ab ipso fundata. est du
plex edificatio. ⁊ excelsi parietes templi. In
diebus ipsius emanauerūt putei aquaꝝ ⁊ q̄si
mare adimpleti sunt supra modū. Qui cura
uit gentem suā: ⁊ liberauit eā a ꝑditiōe. Qui
preualuit amplificarē ciuitatē: q̄ adeptꝰ ē gl̄aꝫ i
conuersatiōe gētis: ⁊ igressū domꝰ ⁊ atrij āpli
ficauit. Quasi stella matutina in medio
nebule. Et quasi luna plena i diebꝰ suis lucet
Et q̄si sol refulgens: sic ille effulxit i tēplo dei
Quasi arcus refulgēs iter nebulas gl̄ie. ⁊ q̄si
flos rosaruꝫ i diebꝰ v̄nis. ⁊ q̄si lilia q̄ sūt i trāsi
tu aq̄: ⁊ quasi thꝰ redolens i diebꝰ estatis. qua- B
si ignis effulgens ⁊ thus ardens in igne: q̄si
vas auri solidum ornatū omni lapide p̄cio-
so. Quasi oliua pullulās. ⁊ cupressus i altitu
dine se extollēs. In accipiēdo ipsū stolā gl̄ie
⁊ vestiri eū in ꝯsūmatōe v̄tutis: in ascensu al-
taris sācti gl̄iaꝫ dedit scitatis amictū. In acci
piendo aūt partes de manu sacerdotū ⁊ ipse
stās iuxta arā. Circa illum corōa fratrū ⁊ q̄si
plantatio cedri in monte libano: sic circa illū
steterunt q̄si rami palme ⁊ oēs filij aarō i gl̄ia
sua. Oblatō aūt dn̄i in manibꝰ ipsoꝝ: corā oi
synagoga isrl̄: ⁊ ꝯsumatione fūgens in aram
āplificare oblationem excelsi regis: porrexit
manum suā i libatione: ⁊ libauit de sāguine
vue. Effudit in fundamēto altaris odorē di C
uinū excelso principi. Tūc exclamauerūt filij
aaron. in tubis ductilibꝰ sonuerūt: ⁊ auditā
fecerūt vocē magna in memoriam corā dn̄o
Tūc omnis populꝰ simul ꝓperauerūt. ⁊ ceciderūt
rūt in faciem sup t̄rā adorarē dn̄ꝫ deū suū ⁊ da
re preces oipotēti deo excelso ⁊ amplificaue
rūt psallentes i vocibꝰ suis: ⁊ in magna domo
factus ē sonus suauitatis plenꝰ. Et rogauit po
pulus dn̄m excelsū in p̄ce vsq̄ꝫ dū ꝑfectꝰ ē ho
nor dn̄i. ⁊ munꝰ suū perfecerūt. Tūc descendēs
manus suas extulit in oēꝫ cōgregatiōeꝫ fili
oꝝ isrl̄ dare gl̄iā dō a labijs suis: ⁊ in nomine
ipsius gloriari. Et iterauit orōnē suā volēs oñ-
dere v̄tutē dī. Et plꝰ orauit deū oiuꝫ. Qui ma D
gna fecit in oi terra: q̄ auxit dies nr̄os a vētre
m̄ris nr̄e: ⁊ fecit nobiscū scdꝫ suā misericordi
am det nobis iocūditatē cordis: ⁊ fieri pacē i
diebꝰ nr̄is i isrl̄ ꝑ dies sēpiternos: credere isrl̄
nobiscum eē dei m̄iam: vt liberet nos in die
bus suis: Duas gentes odit aīa mea. t̄tia aūt
n̄ est gens quā oderi. Qui sedēt in mōtē seyr
⁊ philistijm. ⁊ stultꝰ populꝰ q̄ habitat i sychi
mis. Doctrinā sapientie ⁊ discipline scripsit

in codice isto yħus filiꝰ syrach hierosolymita
q̄ renouauit sapiam de corde suo. Btūs qui
i istis versat̃ bōis. Qui ponit illa i corde suo
sapiens erit sēper. Si.n.hec fecerit ad oīa va
lebit: qꝛ lux dei vestigiū eius est. LI

a Confitebor tibi dn̄e rex: ꝛ collauda-
bo te deū saluatorē meum. Confite-
bor noī tuo: qm̄ adiutor ꝛ ꝓtector fa
ctus es mihi: ꝛ liberasti corpꝰ meū a perditi
one. a laqueo lingue inique. ꝛ a labijs opan
tiū mendaciū. ꝛ i conspectu astantiū factꝰ es
mihi adiutor Et liberasti me ſm multitudi-
nem mie noīs tui a rugientibꝰ preparat̃ ad
escā de manibus querentiū aīam meā. ꝛ de
portꝭ tribulationū q̄ circundederunt me a pſ
sura flāme q̄ circundedit me ꝛ i medio ignis
non sum estuatus. De altitudīe ventris iferi
ꝛ a lingua coinquinata ꝛ a verbo mendacij
a rege iniquo. ꝛ a lingua iniusta. Laudabit
vsqꝫ ad morte aīa mea dn̄m. ꝛ vita mea ap-
b propinquans erat in inferno deorsū. Circū-
dederunt me vndiqꝫ ꝛ non erat qui adiu-
uaret. Respiciens eram ad adiutorium ho-
minū ꝛ nō erat. Memoratꝰ sū misericordie
tue dn̄e. ꝛ cooperatōis tue q̄ a sećlo sunt qm̄
eruis sustinentes te dn̄e ꝛ liberas eos de ma
nibus gentium. Exaltasti super terram habi
tationem meā ꝛ pro morte defluenti depre-
catus sū. Inuocaui dn̄m prēm dn̄i mei: vt nō
derelinquat me i die tribulatiōis mee ꝛ i tpe
supbor sine adiutorio. Laudabo nomen tu
um assidue: ꝛ collaudabo illud in confessio
ne: ꝛ exaudita ē oratio mea. Et liberasti me
de pditione ꝛ eripuisti me de tpe iniquo. ꝓ
pterea ꝯfitebor ꝛ laudē dicā tibi: ꝛ bn̄dicam
noī dn̄i. Cū adhuc iunior sum: priusqꝫ ober-
c rarē q̄siui sapiam palā in oratione mea. Añ
tp̄s postulabā ꝓ illa: ꝛ vsqꝫ in nouissimis in-
quirā eā: ꝛ florebit tanqꝫ ꝑquox vua. Letatū
ē cor meū in ea ambulauit pes meus iter re
ctū: in iuuētute mea iuestigabā eā. Inclina-
ui modice aurē meā: ꝛ excepi illam. Multā
inueni in meipso sapiam ꝛ multū profeci in
ea. Danti mihi sapiētiā dabo gl'iam. Consili
atus sū enim vt facerem illam: zelatus sum
bonum ꝛ non confundar. Colluctata ē ani-
ma mea in illa ꝛ in faciendo eam confirma
tus sū. Manus meas extendi in altū: ꝛ in sa
pientia eius luxit aīa mea ꝛ ignorantias me
as illuminauit. Aiam meā direxi ad illā ꝛ in
agnitione iueni eam. Possedi cum ipsis cor
ab initio. propter hoc non derelinquar. Ve-
ter meus conturbatus est querendo illam:
d ꝓpterea bonam possidebo possessionem. De
dit.n. mihi dn̄s linguā mercedem meā: ꝛ in

ipsa laudabo eū. appropiate ad me indocti
ꝛ ꝯgregate vos in domum discipline. Quid
adhuc retardatis: ꝛ q̄d dicitis in his: Aie ve
stre sitiūt vehemēter. Aperui os meū ꝛ locu
tus sum. Cōpate vobis sine argento sapiam
ꝛ collum vestrum subijcite iugo eius: ꝛ susci
piat aīa vestra disciplinā. In ꝓximo est eniz
inuenire eam. Videte oculis vr̄is: qꝛ modi- E.6.b
cū laboraui: ꝛ inueni mihi multā requiē. As
sumite disciplinā i multo numero argenti ꝛ
copiosum aurꝫ possidete in ea. Letet̃ aīa vr̄a
in mīa eius. ꝛ non confundemini in laude ei
us. Operamini opus vr̄m añ tp̄s ꝛ dabit vo
bis mercedē vr̄am in tp̄e suo.

Incipit oratio Salomonis.

Et inclinauit salomon genua sua in
ꝯspectu totius eccl'ie isrl': ꝛ aperuit
manus suas ad celū ꝛ dixit. Dn̄e ds 3.Re.8.e
isrl' nō est silis deus in celo sursum: neqꝫ i ter-
ra deorsū: qui custodis testamētum tuum ꝛ
miam pueris tuis euntibus in cōspectu tuo
in toto corde seruans puero tuo dauid que
locutus es illi: ꝛ locutus es in ore tuo: ꝛ in
manu tua implesti quasi dies iste. Et nūc do-
mine deꝰ israel custodi puero tuo dauid pa
tri meo que locutus es illi: dicens. Non de-
erit tibi vir a facie mea sedens in throno isrl'
veruntamen si custodierint filij tui legē me-
am: ꝛ in preceptis meis ambulent: sicut am-
bulauerunt in cōspectu meo fideles. Et nūc
domine deus israel creditum est verbum q̄d
locutus es puero tuo dauid: quoniam si ve-
re habitauit deus cum hominibus in terra.
Si celum ꝛ celi celorum non sufficiant tibi:
quanto magis domus hec quam edificaui.
Sed respicias ad orationem serui tui ꝛ de-
precationem eius: vt exaudias domine pla-
cationem orationis: quaꝫ puer tuus orat co
ram te hodie: vt sint oculi tui super domum
hanc die ac nocte in locum quem dedisti in
uocari nomen tuum: ꝛ exaudias orationem
quā puer tuus orat i hoc loco. ꝛ exaudias ꝑ
catione pueri tui ꝛ ppl'i tui isrl': si orauerit in
loco isto: ꝛ exaudias in loco habitationis de
celo: ꝛ exaudias ꝛ propitius sis: si peccaue-
rit vir in te.

Explicit liber ecclesiasticus. Incipit
prologus in ysaiam ꝓphetam.

Nemo cum ꝓphetas vsibus vide-
rit esse descriptos metro eos estiet
apud hebreos ligari ꝛ aliquid si-
mile habere de psalmis vel opibꝰ
salomōis. Sed quod in demosthene ꝛ Tul-
lio solet fieri: vt per colla scribantur ꝛ coma
ta q̄ vtiqꝫ ꝓsa ꝛ non versibus conscripserūt.

Nos quoq; vtilitati legētiū ꝓuidētes inter-
ꝑtationē nouā nouo scribēdi genere distinxi
mus. Ac primū de ysaia sciendū ꝙ in ſmone
suo disert⁹ sit: quippe vt vir nobilis et vrba-
ne elegātie: nec habēs quicq̄ in eloquio ru-
sticitatis admixtum. Vñ accidit: vt pre cete-
ris florē sermonis eius: translatio nō potue-
rit ɔseruare. Deinde etiā hoc adijciendū: ꝙ
nō tam ꝓpheta dicēdus sit q̄ euangelista.
Ita eni vniuersa xp̄i ecclesieq; mysteria ad li
quidū ꝓsecutus est vt nō putes eum de futu
ro vaticinari: sed de preteritis historiam te-
xere. Vñ conijcio noluisse tūc tp̄is septuagin
Math.7.a. ta interpretes fidei sua sacra perspicue ethni
cus ꝓdere: ne sāctum canibus: ⁊ margaritas
porcis darēt: que cum hanc editionem lege
ritis ab illis aiaduertetis abscōdita. Nec igno
ro quanti laboris sit prophetas intelligere:
nec facile quempiam posse iudicare de inter
pretatione: nisi intellexerit ante que legerit.
Nos quoq; patere morsibus plurimoꝝ: q̄ sti
mulante inuidia: qđ consequi nō valent. de-
spiciūt. Sciēs ergo ⁊ prudēs in flāmā mitto
manū ⁊ nihilominus hoc a fastidiosis lecto
ribus precor: vt quō greci post septuaginta
translatores aquilā ⁊ symmachū ⁊ theodo-
tionem legunt: vel ob studium doctrine sue
vel vt septuaginta magis ex collatione eoꝝ
intelligant: sic ⁊ isti saltē vnum post priores
habere dignentur interpretem. Legant pri⁹.
⁊ postea despiciāt: ne videantur nō ex iudi-
cio: sꝫ ex odij presumptione ignorata dānare
Prophetauit aūt ysaias in ir̄lm: ⁊ in iudea
necdum decem tribubus in captiuitatē du
ctis: ac de vtroq; regno nūc cōmixtim nunc
separatim texit oraculū. Et cū interdū ad ꝑ-
sentē respiciat historiā: ⁊ post babylonie ca-
ptiuitatē reditū populi significet in iudeam:
tñ oīs eius cura de vocatione gentium ⁊ de
aduentu xp̄i est. Quem quanto plus ama-
tis o paula ⁊ eustochium: tanto magis ab eo
petite: vt ꝓ obtrectatione presenti: qua me i-
desinenter emuli laniant: ipse mihi merce-
dem restituat in futuro: qui scit me ob hoc in
peregrine lingue eruditiōe sudasse: ne iudei
de falsitate scripturarum ecclesijs eius diuti
us insultarent.

Explicit ꝓlogus. Incipit argumētū.

Isaias in hierusalem nobili genere
ortus est: ibiq; ꝓphetauit. Sub ma-
nasse rege sectus in duas ptes occu-
buit. Sepultusq; est sub quercu rogel: iuxta
transitum aquarum: quas oliꝫ ezechias rex
iacto obstruxerat puluere.

Explicit argumētū. Incipit

ysaias propheta. Capl̄m I

Visio ysaie filij amos quaꝫ vi- A
dit super iudam ⁊ hierusalē
in diebus ozie: ioathā achaꝫ
⁊ ezechie regum iuda. Audi
te celi ⁊ auribus percipe ter
ra: qm̄ dn̄s locutus ē. Filios
enutriui ⁊ exaltaui: ipsi autem spreuerūt me.
Cognouit bos possessorem suum ⁊ asinus ꝑ-
sepe domini sui. Israel auteꝫ me non cogno-
uit: ⁊ populus meus non intellexit. Ve gen
ti peccatrici: populo graui iniquitate semini
nequam: filijs sceleratis. Dereliquerunt do- B
minū: blasphemauerūt scm̄ isrl̄: abalienati st̄
retrorsū. Sup quo pcutiā vos vltro addētes
preuaricationē. Omne caput languidū ⁊ oē
cor merēs. A planta pedis vsq; ad verticem
non est in eo sanitas. Vulnus ⁊ liuor ⁊ pla-
ga tumens: nō est circūligata nec curata me
dicamine: neq; fota oleo. Terra vestra deser-
ta: ciuitates vestre succense igni. Regionem
vestram corā vobis alieni deuorant: ⁊ deso- C
labitur sicut in vastitate hostili. Et derelinq̄t
filia syon vt vmbraculum in vinea: ⁊ sicut tu
gurium in cucumerario: sicut ciuitas q̄ va-
statur. Nisi dn̄s exercituū reliquisset nobis Ro.9
semen quasi sodoma fuissemus: ⁊ q̄si gomor
ra similes essemus. Audite verbū dn̄i princi-
pes sodomorum pcipite auribus legē dī vr̄i
ppl̄s gomorre. Quo mihi multitudinem vi
ctimaꝝ vestraꝝ dicit dn̄s? Plenus sum. Ho-
locausta arietū ⁊ adipē pinguiū ⁊ sanguinē
vituloꝝ ⁊ agnoꝝ ⁊ hircoꝝ nolui. Cum veni- D
retis an̄ cōspectū meū: q̄s quesiuit hec đ ma-
nibus vestris: vt ambularetis in atrijs meis.
Ne offeratis vltra sacrificiū frustra. Incensū Hiere.
abhominatio est mihi. Neomeniam ⁊ sabba Amos.
tum ⁊ festiuitates alias non feram. Iniq̄ sūt
cetus vestri. Calendas vestras ⁊ solennita-
tes vestras odiuit anima mea. Facta sunt mi Hiere.
hi molesta: laboraui sustinēs. Et cū extēderi
tis man⁹ vr̄as auertā oculos meos a vobis:
⁊ cū multiplicaueritis orōnem nō exaudiaꝫ
Manus. n. vr̄e sanguine plene sunt. Laua- i.59.a
mini: mūdi estote: auferte malū cogitationū E
vr̄aꝝ ab oculis meis. Quiescite agite peruer
se: discite benefacere. Querite iudicium: sub
uenite oppresso: iudicate pupillo: defendite
viduam: ⁊ venite ⁊ arguite me dicit domi-
nus. Si fuerint peccata vestra vt coccinum:
quasi nix dealbabuntur: ⁊ si fuerint rubra q̄
si vermiculus: velut lana alba erunt. Si vo-
lueritis ⁊ audieritis me: bona terre comede
tis: Qđ si nolueritis ⁊ me ad iracundiā ꝓuo
caueritis: gladius deuorabit vos: q2 os dn̄i

locutum est. Quõ facta est meretrix ciuitas
fidelis: plena iudicij? Justicia habitauit in ea
nunc autem homicide. Argentum tuum ver
suz est in scoriã. vinum tuum mixtum ẽ aqua
Principes tui infideles: socij furum. Oĩs
diligunt munera: sequuntur retributiões
s. Pupillo non iudicant. ⁊ causa vidue non i
greditur ad illos. Propter hoc ait dñs deus
exercituum fortis israel. Heu ego cõsolabor
super hostibus meis. ⁊ vindicabor de iimicis
meis. Et ꝯuertam manum meã ad te. ⁊ exco-
quam ad purũ scoriã tuã: ⁊ auferam oẽ stãnũ
tuũ: ⁊ restituã iudices tuos vt fuerunt prius
5 ⁊ ꝯsiliarios tuos sicut antiquitus. Post h̄ vo
caberis ciuitas iusti: vrbs fidelis. Syon in
iudicio redimetur. ⁊ reducent eaz in iusticia
⁊ ꝯterent scelestos ⁊ peccatores sil': ⁊ qui de-
relinquerunt dñz ꝯsumentur. Confundẽt. n.
.d. ab idolis quibus sacrificauerunt. Et erube-
scetis super hortis quos elegeratis: cũ fueritis ve
lut quercus defluentibus folijs: ⁊ velut hor-
tus absq3 aqua. Et erit fortitudo vestra vt fa-
uilla stuppe: ⁊ opus vestrum quasi scintillia
⁊ succedentur vtrunq3 simul: ⁊ non erit qui
extinguat.

II

A Uerbum quod vidit ysaias filius amos
4.a super iudeaz ⁊ ierusalem. Et erit i no
uissimis diebus preparat᷒ mons do
m᷒ dñi i vertice mõtiũ: ⁊ eleuabit super colles
Et fluent ad eũ oẽs gentes: ⁊ ibũt ppl'i mlti. ⁊
dicent. Uenite ascendamus ad mõtez dñi ⁊
ad domuz dei iacob: ⁊ docebit nos vias suas
⁊ ambulabimus in semitis ei᷒ qr d̄ syon exibit
lex: ⁊ verbũ dñi de ihr'lm. Et iudicabit gentes:
B ⁊ arguet populos multos. Et ꝯflabũt gladi
4.b os suos i vomeres: ⁊ lãceas suas i falces. Nõ
leuabit gens ꝯ gẽtẽ gladiũ: nec exercebũtur
vltra ad preliũ. Dom᷒ iacob. vẽite ⁊ ambule
mus in lũine dei nr̃i. Proiecisti. n. ppl'z tuũ
domũ iacob: quia repleti sunt vt oli: ⁊ augu
res habuerũt vt philistijz ⁊ pueris aliẽis adhe
serunt. Repleta est t̃ra argento ⁊ auro. ⁊ nõ
ẽ finis thesauroꝝ eius. Et repleta ẽ t̃ra ei᷒ eq̃s
⁊ innumerabiles q̃drige eius. Et repleta est
terra eius idol'. Op᷒ manuũ suaꝝ adorauerũt
C quod fecerũt digiti eoꝝ. Et incuruauit se hõ: ⁊
humiliatus est vir. Ne ergo dimittas eis. Jn
gredere i petrã: ⁊ abscondere i fossa humo a
facie timoris dñi: ⁊ a gl'a maiestatis ei᷒. Oculi
sublimis hois humiliati sũt. ⁊ icuruabit alti-
tudo virorum. Exaltabit aũt dñs solus i die
illa quia dies dñi exercituuz sr̃ oẽz supbum ⁊
excelsum ⁊ sup oẽz argẽtũ: ⁊ humiliabitur ⁊
sup oẽs cedros libãi sublimes ⁊ erectas ⁊ su
per oẽs querc᷒ basã: ⁊ sup oẽs montes excel-
sos ⁊ super oẽs colles eleuatos: ⁊ sup oẽz tur
rẽ excelsam: ⁊ sup oẽm murũ munitũ. ⁊ sup
oẽs naues tharsis. ⁊ super oẽ quod visu pul
chrum. Et incuruabit ois sublimitas hoiuz B
⁊ humiliabitur altitudo viroꝝ. Et eleuabit
dñs solus in die illa ⁊ idola penitus ꝯteren-
tur. Et introibunt in speluncas petrarũ ⁊ in
voragines terre a facie formidinis dñi: ⁊ a
gloria maiestatis eius: cum surrexerit percu-
tere terram. Jn die illa proijciet homo idola j.31.d.
argenti sui ⁊ simulacra auri sui que fecerat
sibi: vt adoraret talpas ⁊ vespertiliones. Et Luc.23.e
ingredietur scissuras petraruz: ⁊ in cauernas
saxoruz a facie formidinis domini. ⁊ a gloria
maiestatis eius. cuz surrexerit percutere ter
ram. Quiescite ergo ab homine cuius spiri-
tus in naribus eius est quia excelsus reputa-
tus est ipse

III

Ecce. n. dñator dñs exercituũ auferet B
ab hierusalem ⁊ ab iuda validum et
fortem: oẽ robur panis. ⁊ oẽ robur
aq̃ ⁊ fortẽ ⁊ viꝝ bellatorẽ: ⁊ iudicẽ ⁊ ꝓpham
⁊ hariolum ⁊ senem principem sup q̃nqua-
ginta ⁊ honorabilem vultu ⁊ consiliariuz ⁊
sapientem de architectis. ⁊ prudentez eloquij
mystici. Et dabo pueros principes eoꝝ ⁊ ef
feminati dñabũtur eis. Et corruet popul᷒ vir
ad virum: ⁊ vnusquisq3 ad proximum suum
Tumultuabitur puer contra senẽ ⁊ ignobil'
contra nobilem. Apprehendet enim vir fra
trẽ suũ domesticum patris sui ⁊ dicet. Uesti
mentũ tibi est: priceps esto noster: ruina au-
tez h̄ sub manu tua. Rñdebitq3 in die illa di
cens. Non sum medicus: ⁊ in domo mea nõ B
est panis neq3 vestimentum. Nolite consti-
tuere me principem populi. Ruit enim irl'z
⁊ iudas concidit: qr lingua eoꝝ ⁊ adinuẽtio
nes eoꝝ ꝯ dñm: vt ꝓuocarent oculos maie-
statis eius. Agnitio vultus eoꝝ respondebit
eis. ⁊ peccatum suum quasi sodoma predica
uerunt nec absconderũt. Ue anime eoꝝ quo
niam reddita sũt eis mala. Dicite iusto quo
niam bene: qm̃ fructum adiuentionum sua-
rum comedet. Ue impio in malum. Retri-
butio. n. manuum eius fiet ei. Populũ me-
um exactores sui spoliauerunt: ⁊ mulieres
dñate sunt eis. Popule meus qui te beatuz C
dicunt ipsi te decipiunt: ⁊ viam gressuũ tuo
rum dissipant. Stat ad iudicandum dñs. ⁊
stat ad iudicandos populos. Dominus ad Luc.21.f
iudicium veniet cum senib᷒ populi sui ⁊ pri
cipibus eius. Uos eim depasti estis vineam
meam: ⁊ rapina pauperis in domo vestra.
Quare atteritis populum meum: ⁊ facies
pauperum commolitis dicit dominus ex-

ercituum? Et dixit dominus deus. Pro eo q
eleuate sunt filie syon: ⁊ ambulauerunt extẽ-
to collo: ⁊ nutibus oculorum ibant: ⁊ plau-
debãt: ⁊ ambulabãt: ⁊ pedibus suis compo-
sito gradu incedebant: decaluabit dominus
verticem filiarum syon: ⁊ dominus crinem
B earum nudabit. In die illa auferet dñs orna
mentum calciamentorum ⁊ lunulas ⁊ tor-
ques ⁊ monilia ⁊ armillas ⁊ mitras ⁊ discri
minalia ⁊ periscelides ⁊ murenulas ⁊ olfa
ctoriola ⁊ inaures ⁊ annulos: ⁊ gẽmas i frõ-
te pendẽtes ⁊ mutatoria ⁊ palliola ⁊ linthe
amina ⁊ acus ⁊ specula: ⁊ sindones ⁊ vittas
⁊ theristra. Et erit pro suaui odore fetor. ⁊ p
zona funiculus. ⁊ p crispanti crine caluiciũ
⁊ p fascia pectorali cilitium. Pulcherrimi
q̃z viri tui gladio cadent. ⁊ fortes tui in pre
lio. Et merebunt atq̃z lugebunt porte eius ⁊
desolata in terra sedebit. IIII.
A ET apprehendent septem mulieres
virum vnũ in die illa dicentes. Pa
nem nostrum comedemus. ⁊ vesti-
mentis nr̃is operiemur: tm̃modo inuocetur
nomen tuum super nos: aufer opprobrium
nostrũ. In die illa erit germen domini i ma-
gnificentia. ⁊ gloria fructus terre sublimis
⁊ exultatio his qui saluati fuerint de israhel
Et erit omnis qui relictus fuerit in syon ⁊ re
siduus i irl'm: sanctus vocabitur ois q̃ scrip-
B tus est i vita i irl'm. Si abluerit dñs sordem
filiar̃ syon. ⁊ sanguinem irl'm lauerit de me
dio eius: i spiritu iudicij ⁊ spũ ardoris. Et cre
abit dñs sup oẽm locũ montis syon. ⁊ vbi in
nocatus est. nubem per diem. ⁊ fumũ ⁊ splẽ
dorem ignis flammantis in nocte. Super
omnem. n. gloriam protectio. ⁊ tabernaculũ
erit in vmbraculum diei ab estu. ⁊ in securi
tatem ⁊ absconsionẽ a turbine ⁊ a pluuia. V
CAntabo dilecto meo canticũ patru-
A elis mei vinee sue: vinea facta est di-
lecto meo in cornu filio olei. Et sepi-
uit eam ⁊ lapides elegit ex ea. ⁊ plantauit vi
Hie. 2. d neam electam. Et edificauit turrim i medio
Math. 21. d eius ⁊ torcular extruxit in ea. Et expectauit
vt faceret vuas. ⁊ fecit labruscas. Nunc ergo
habitatores irl'm ⁊ viri iuda: iudicate inter
me ⁊ vineam meam. Quid est quod debui
vltra facere vinee mee. ⁊ non feci ei? An q ex
B pectaui vt faceret vuas. ⁊ fecit labruscas: Et
nunc ostendã vobis quid ego faciam vinee
mee. Auferam sepem eius. ⁊ erit i direptiõez
Diruam macerie eius ⁊ erit in conculcatio
nem. ⁊ ponam eam desertam. Non putabit
⁊ nõ fodiet. ⁊ ascẽdẽt super eam vepres ⁊ spi
ne: ⁊ nubibus mandabo ne pluant sup eam

hymbrẽ. Vinea autẽ dñi exercituũ dom' isrl'
ẽ ⁊ viri iuda germẽ eius delectabile. Et expe
ctaui vt faceret iudicium ⁊ ecce iniq̃tas: ⁊ iu
sticiam: ⁊ ecce clamor. Ve q̃ coniungitis do-
mũ ad domũ: ⁊ agrũ agro copulatis vsq̃z ad C
terminũ loci. Nunq̃d hitabitis vos soli in me
dio terre. In auribus meis sunt h dicit dñs
exercituũ. Nisi domus multe deserte fuerint
grandes ⁊ pulchre: ⁊ absq̃z habitatore. De-
cẽ eim iugera vinear̃ facient lagunculã vnã
⁊ trigita modij sementis facient modios tres
Ve q̃ cõsurgitis mane ad ebrietatẽ sectandaz
⁊ potandum vsq̃z ad vesperã vt vino estuetis
Cithara ⁊ lira ⁊ tympanũ ⁊ tibia ⁊ vinũ i cõ
uiuijs vr̃is. ⁊ opus dñi non respicitis nec ope
ra manuum eius consideratis. Propterea ca
ptiuus ductus ẽ populus meus: q2 non ha- D
buit sciam: ⁊ nobiles eius interierunt fame
⁊ multitudo eius siti exaruit. Propterea
dilatauit infernus aĩam suã. ⁊ apuit os suũ
absq̃z vllo termino. Et descendent fortes ei⁹
⁊ ppl's eius ⁊ sublimes gloriosiq̃z eius ad eũ
Et icuruabitur homo ⁊ humiliabitur vir. ⁊
oculi sublimiũ deprimentur. Et exaltabit dñs
exercituum in iudicio ⁊ deus sanctus sancti
ficabitur i iusticia. Et pascẽtur agni iuxta or-
dinẽ suum: ⁊ deserta in vbertatem vsa adue
ne comedẽt. Ve q̃ trahitis iniquitatẽ i funicu E
lis vanitatis. ⁊ quasi vinculum plaustri pccm̃
Qui dicitis festinet: ⁊ cito veniat opus ei⁹: vt
videamus: ⁊ appropiet ⁊ veniat consiliũ sci
isrl': ⁊ sciemus illud. Ve q̃ dicitis malũ bonũ
⁊ bonũ malum ponẽtes tenebras lucem: ⁊
lucez tenebras: ponẽtes amar̃ i dulce ⁊ dul
ce in amarum. Ve qui sapientes estis in ocu
lis vestris. ⁊ coram vobismetipsis prudẽtes
Ve qui potentes estis ad bibendũ vinum ⁊
viri fortes ad miscendam ebrietatem. Qui Pro. 17
iustificatis ipiũ p muneribus. ⁊ iusticiam iusti F
auferetis ab eo. Propter hoc sicut deuorat sti
pulam lingua ignis. ⁊ calor flamme exurit
sic radix eor̃ quasi fauilla erit: ⁊ germen eor̃
vt puluis ascẽdet. Abiecerunt enim legẽ dñi
exercituum. ⁊ eloq̃um sci isrl' blasphemaue-
runt. Ideo iratus ẽ furor dñi in ppl'm suum
⁊ extendit manum suã sup eum. ⁊ pcussit eũ
Et conturbati sunt montes. ⁊ facta sũt morti
cina eor̃ quasi stercus in medio platear̃. In J. 9. c. ⁊
his oibus non ẽ auersus furor ei⁹ sed adhuc 10. a
man⁹ eius extenta. Et eleuabit signũ in na-
tõibus pcul. ⁊ sibilabit ad eũ de finibus tre
⁊ ecce festin⁹ velociter veniet. Non est defici G
ens neq̃z laborans in eo nõ dormitabit neq̃z
dormiet. neq̃z soluetur cingulũ renũ eius: nec
rumpetur corrigia calciamenti ei⁹. Sagitte ei⁹

acute ⁊ omnes arcꝰ eiꝰ extẽti. Ungule equoꝝ
eius vt silex: ⁊ rote eius q̄si ipetus tempestatꝭ
Rugitus eius vt leonis: rugiet vt catuli leo
num. Et frendet ⁊ tenebit p̄dā: ⁊ ãplexabit:
et non erit q̇ eruat: et sonabit sup eũ i die illa
sicut sonitus maris. Aspiciemus in terram ⁊
ecce tenebre tribulationis. ⁊ lux obtenebra
ta est in caligine eius. VI.

B In anno q̊ mortuus est rex ozias vi-
di dñm sedentem sr̄ soliũ excelsũ ⁊
eleuatũ. ⁊ plena erat domꝰ a maie-
state eiꝰ et ea q̄ sub ipso erãt replebãt tẽplum
Seraphin stabant sup illud. sex ale vni: et
sex ale alteri. Duabus velabãt faciẽ eius. ⁊
duabus velabãt pedes eius. et duabus vola
bant. Et clamabant alter ad alteꝝ: et dicebãt
.c. Sanctus sanctꝰ scũs dñs deus exercituũ ple
B na ẽ omnis terra glia eius. Et ꝯmota sr̄ super
liminaria cardinũ a voce clamantꝭ: et domꝰ
repleta est fumo. Et dixi. Ue mihi quia tacui
quia vir pollutus labijs ego sũ: et in medio
populi polluta labia hñtis ego habito: et re
gem dñm exercituũ vidi oculis meis. Et vo
lauit ad me vnus de seraphin et in manu eiꝰ
calculus quẽ forcipe tulerat de altari: et te-
C tigit os meum: et dixit. Ecce tetigi h̄ labia
tua: et auferetur iniquitas tua. et peccatũ tuũ
mundabitur. Et audiui vocẽ dñi dicẽtꝭ. Quẽ
mittam: et quis ibit nobis? Et dixi. Ecce ego
13.b mitte me: et dixit. Uade et dices populo hu-
4.d. ic. Audite audientes. et nolite itelligere et
.b. videte visionẽ et nolite cognoscere. Exceca
.f. cor ppl'i hꝰ et aures eiꝰ aggraua et oclos eiꝰ
.b. claude ne forte uideat ocul' suis ⁊ auribꝰ suis
audiat ⁊ corde suo itelligat: ⁊ ꝯuertatꝭ: ⁊ sa
D nẽ eũ: Et dixi Usq̊q̄ dñe: Et dixit. Donec de
solentur ciuitates absq̧ habitatore: ⁊ domus
sine homine. Et terra relinquetꝭ deserta ⁊ lõ-
ge faciet dñs hoies. Et multiplicabitꝭ q̄ dere
licta fuerat in medio terre: ⁊ adhuc in ea de
cimatio. Et conuertetꝭ ⁊ erit in ostẽsionẽ sicut
terebinthꝰ: ⁊ sicut quercꝰ q̄ expandit ramos
.1.a. suos. Semen scm̄ erit id quod steterit in ea
A Et factũ est in diebus achaz VII
filij ioathã filij ozie regis iuda ascen
6.a. dit rasin rex syrie: ⁊ facee filius rome
lie rex israel in ir'lm ad p̄liãdũ ꝯ eã: ⁊ nõ po-
tuerunt debellare eam. Et nunciauerunt do
mui dd̄ dicentes. Requieuit syria sr̄ effraim
⁊ commotũ est cor eiꝰ ⁊ cor popl'i sicut mouẽtꝭ
ligna siluarũ a facie eiꝰ venti. Et dixit dñs ad
ysaiam. Egredere in occursũ achaz tu ⁊ q̇ de
B relictus est iasub filius tuꝰ ad extremũ aque
ductus piscine superioris in via agri fullõis
⁊ dices ad eum. Uide vt sileas. Noli timere.
⁊ cor tuum ne formidet a duabus caudis ti-
tionum fumigantium istoꝝ in ira furoris ra
sin regis syrie ⁊ filij romelie: eo qꝫ ꝯsiliũ inie
rit ꝯ te syria in malũ: ⁊ effraim ⁊ filiꝰ romelie
dicentes: Ascendamus ad iudã ⁊ suscitemꝰ B
eũ ⁊ auellamus eũ ad nos: ⁊ ponamꝰ regẽ in
medio eius filium tabeel: Hec dicit dñs deꝰ
Non stabit ⁊ non erit istd̄: sed caput syrie da
mascꝰ: ⁊ caput damasci rasin. Et adhuc sexa
ginta ⁊ quinq̧ anni: ⁊ desinet effraim esse po
pulus: ⁊ caput effraim samaria: ⁊ caput sa-
marie filius romelie. Si non credideritꝭ: ñ ꝑ
manebitis: Et adiecit dñs loqui ad achaz dicẽtꝭ
Pete tibi signum a dño deo tuo in ꝓfũdum
inferni: siue in excelsum supra. Et dixit achaz
Non petam: ⁊ non tẽtabo dñm. Et dixit. Au
dite ergo domꝰ dauid. Nunq̇d parũ vobis ẽ
molestos esse oibus: quia molesti estis ⁊ deo
meo? Propter hoc dabit dñs ipse vobis si- C
gnum. Ecce virgo ꝯcipiet ⁊ pariet filiũ: ⁊ vo Matth.1.d
cabitur nomẽ eius emanuel Butyrũ ⁊ mel Luce.1.c.
comedet: vt sciat reprobarꝭ malum ⁊ eligere
bonum quia anteq̧ sciat reprobare malum D
⁊ eligere bonũ derelinq̄tꝭ t̃ra quã tu detestaris
a facie duorum regũ suoꝝ. Adducet dñs sup
te ⁊ super ppl'z tuũ ⁊ sup domum pr̄is tui di-
es q̇ non venerunt a diebꝰ sepatiois effraim
a iuda cum rege assiriorum. Et erit i die il
la sibilabit dñs musce que est in extremo flum
nis egypti: ⁊ api que est in terra assur: ⁊ veni
ent: ⁊ req̇escẽt oẽs in torrentibꝰ valliũ ⁊ in ca
uernis petrarum ⁊ in oibus fructetis ⁊ i vni
uersis foraminibus: In die illa radet dñs in D
nouacula conducta in his q̇ trãsflumẽ sunt
in rege assyriorum caput. ⁊ pilos pedũ ⁊ bar
bam vniuersã. Et erit in die illa. nutriet hõ
vaccam boũ ⁊ duas oues: ⁊ pre vbertate la-
ctis comedet butyꝝ. Butyꝝ. n. ⁊ mel man
ducabit ois hõ qui relictꝰ fuerit i medio ter
re. Et erit in die illa ois locꝰ vbi fuerint mil-
le vites. mille argẽteis: ⁊ in spinas ⁊ i vepres
erunt. Cũ sagittꝭ ⁊ arcu ingredientꝭ illuc. Ue
pres. n. ⁊ spine erunt in vniuersa terra. Et
omnes mõtes q̇ in sarculo sartientꝭ: nõ veniet
illuc terror spinaꝝ ⁊ vepriũ. ⁊ erit ⁊ i pascuaꝫ
bouis ⁊ in ꝯculcatõem pecoris. VIII. A
Et dixit dñs ad me. Sume tibi librũ
grandeꝫ ⁊ scribe i eo stilo hois: velo
citer spolia detrahe. cito p̄daꝭ. Et ad
hibui mihi testes fideles: vriam sacerdotem
⁊ zachariam filiũ barachie. Et accessi ad pro
phetissam. ⁊ concepit ⁊ peperit filiũ. Et dixit
dñs ad me. Uoca nomen eiꝰ accelera spo-
lia detrahe. festina. predari: quia anteq̧ sciat
puer vocare pr̄em suũ ⁊ mr̄em suã. auferetur

fortitudo damasci ⁊ spolia samarie coraȝ re
ge assyriorum: ⁊ adiecit dominus loqui ad
B nie adhuc dicés. Pro eo q abiecit populus
iste aquas syloe q̄ vadūt cū silentio: ⁊ assūpsit
magis rasin ⁊ filiuȝ romelie. ꝓpter hoc ecce
dn̄s adducet sup eos aquas fluminis fortes
⁊ multas: regē assyrioꝝ ⁊ oēm gl'iam ei⁹. Et
ascēdet sup oēs riuos ei⁹ ⁊ fluet sup vniuer-
sas ripas eius: ⁊ ibit p iudā inundās: ⁊ tran-
siens vsq ad collū veniet. Et erit extēsio ala-
rū eius implens latitudineȝ terre tue o ema
nuel. Congregamini populi ⁊ vincemini ⁊ au-
dite vniuersi ꝓcul terre. Confortamini ⁊ vin
cemini: accingite vos ⁊ vincemini: inite con
silium ⁊ dissipabitur: loquimini verbuȝ ⁊ nō
C fiet: q2 nobiscū deus. Hec. n. ait dn̄s ad me. si
cut in manu forti erudiuit me: ne irem i via
ppl'i huius dicēs. Nō dicatis ꝯiuratio. Oia
eni q̄ loq̄tur ppl's iste ꝯiuratio ē: ⁊ timore ei⁹
ne timeatis neq paueat̄. Dn̄ȝ exercituū ipȝ
scificate: ipse pauor vester ⁊ ipse terror vester
⁊ erit vobis i scificationē: in lapidē aūt offen
sionis ⁊ petrā scādali duabus domibus isrl'
⁊ in laqueū ⁊ in ruinā habitātibus irl'm: ⁊ of
fendēt ex eis plurimi: ⁊ cadent ⁊ conterent̄:
⁊ irretientur ⁊ capientur. Liga testimoniuȝ
signa legem i discipulis meis: expectabo do
D minum qui abscondit faciem suam a domo
Hebre. 2. c. iacob: ⁊ prestolabor eū: ecce ego ⁊ pueri mei
quos dedit mihi dn̄s in signū ⁊ in portentuȝ
isrl' a dn̄o exercituū qui habitat in mōte syon
Et cū dixerint ad vos: q̄rite a phitonibus ⁊ a
diuinis q̄ stridēt i icantationibus suis: nūq̄d
nō ppl's a deo suo req̄ret visioneȝ ꝓ viuis ac
mortuis. Ad legē magis ⁊ ad testimonium.
Qd si nō dixerint iuxta verbū hoc: non erit
eis matutina lux: ⁊ trāsibit per eam ⁊ corru
et ⁊ esuriet ⁊ cū esurierit irascet̄: ⁊ maledicet
regi suo ⁊ deo suo: ⁊ suscipiet sursuȝ: ⁊ ad ter
rā ituebit̄: ⁊ ecce tribulatio ⁊ tenebre ⁊ disso-
lutio ⁊ angustia ⁊ caligo persequens: ⁊ non
poterit auolare de angustia sua. IX

P Rimo tpe alleuiata ē terra zabulō
A ⁊ terra neptalim: ⁊ nouissimo aggra
Mat. 40. c. uata ē via maris trās iordanē gali-
lee gētiū. Ppl's q̄ ābulabat i tenebris vidit
lucē magnā: hītantib⁹ i regiōe vmbre mort̄
lux orta ē eis. Multiplicasti gētē: nō magni
ficasti leticiā. Letabunt̄ corā te sicut q̄ letan
tur in messe sicut exultāt victores capta pre-
da qn̄ diuidūt spolia. Jugū eni oneris eius:
⁊ virgā humeri eius: ⁊ sceptꝝ exactoris eius
superasti: sicut in die madian. Qr omnis vi
olēta p̄datio cū tumultu ⁊ vestimentum mi
xtum sanguine erit in cōbustionem ⁊ cibus

ignis. Paruulus. n. nat⁹ ē nobis: ⁊ fili⁹ dat⁹ B
ē nobis. Et factus ē p̄ncipatus sup humeruȝ
ei⁹: ⁊ vocabit̄ nomē ei⁹ admirabilis: ꝯsiliari⁹
de⁹ fort̄ p̄r futuri seculi: p̄nceps pacis. Mul
tiplicabit̄ ei⁹ iperiū ⁊ pacis nō erit finis: sup
soliū dauid ⁊ sup regnū ei⁹ vt ꝯfirmet illud
⁊ corroboret i iudicio ⁊ iusticia āmodo ⁊ vsq
in sempiternū. zelus dn̄i exercituū faciet hoc j. 59
Uerbū misit dn̄s in iacob: ⁊ cecidit i isrl'. Et
sciet ois ppl's effraim ⁊ hītantes samariā i su
perbia ⁊ magnitudine cordis dicentes. La- C
teres ceciderūt: sed quadris lapidibus edifi
cabimus: sycomoros succiderūt: sed cedros
imutabimus. Et eleuabit dn̄s hostes rasin su
per eū: ⁊ inimicos ei⁹: in tumultū vertet: syri
am ab oriente ⁊ philistijm ab occidente: ⁊ d
uorabūt isrl' toto ore. In oībus his nō ē auer s. 5. f.
sus furor eius: sed adhuc manus ei⁹ extenta
Et ppl's nō est reuersus ad percutienteȝ se ⁊
dn̄m exercituū nō inquisierūt. Et disperdet
dn̄s ab isrl' caput ⁊ caudā: incuruātē ⁊ d̄pra-
uantē die vna. Lōgeu⁹ ⁊ honorabilis ipse ē
caput: ⁊ ꝓpheta docēs mēdaciū ipe ē cauda
Et erūt q̄ beatificant ppl'm istū seducētes ⁊
qui beatificātur p̄cipitati. Propt̄ hoc super
adolescētulis eius nō letabit̄ dn̄s: ⁊ pupillo
rū ei⁹ ⁊ viduaꝝ nō miser̄ebit̄: q2 ois hypochri D
ta ē ⁊ nequā: ⁊ vniuersū os locutū ē stultitiā
In oībus his nō ē auersus furor ei⁹ sȝ adhuc
manus ei⁹ extēta. Succēsa ē. n. q̄si ignis im-
pietas: veprē ⁊ spinā vorabit. Et succendet̄ i
densitate salt⁹ ⁊ ꝯuoluet̄ in sup̄bia fumi. In
ira dn̄i exercituū ꝯturbata ē terra: ⁊ erit po-
pulus quasi esca ignis. Uir fratri suo nō par
cet: ⁊ declinabit ad dexteram ⁊ esuriet: ⁊ co-
medet ad sinistrā ⁊ non saturabit̄. Unusquis
q carnem brachij sui vorabit: manasses effra
im ⁊ effraim manassen: ⁊ simul ipsi cōtra iu-
dam. In oībus his nō ē auersus furor eius: j. 5. f.
sȝ adhuc manus eius extenta. X. A

H Ec q̄ cōdūt leges iniquas ⁊ scriben-
tes iniusticiā scripserūt vt opprime-
rēt i iudicio pauperes ⁊ vim facerēt
cause humiliū ppl'i mei: vt eēnt vidue preda
eoꝝ ⁊ pupillos diriperent. Quid facietis in
die visitationis ⁊ calamitatis de longe veni
entis. Ad cuius ꝯfugietis auxilium: ⁊ vbi de
relinquetis gl'iam vestrā ne icuruemini sub
vinculo: ⁊ cū interfectis cadatis. Sup oībus s. 5. f.
his nō est auersus furor ei⁹: sȝ adhuc manus
ei⁹ extēta. Ue assur. Uirga furoris mei ⁊ ba- B
cul⁹ ipe ē. In manu ei⁹ indignatio mea. Ad
gētē fallacē mittam eū: ⁊ ꝯ ppl'ȝ furoris mei
mādabo illi vt auferat spolia ⁊ diripiat p̄dā
⁊ pōat illū i ꝯculcationē q̄si lutū platearum

Ipse aũt non sic arbitrabitur. ⁊ cor eius nõ ita
estimabit: sꝫ ad conterendũ erit cor eiꝰ: ⁊ ad
internitionẽ gẽtiũ nõ paucaꝝ. Dicet .n. Nũ
quid nõ principes mei siĺ reges sũt? Nũqd nõ
vt carchamis. sic calanno: ⁊ vt arphat sic
emath? Nunqd non vt damascus: sic sama
ria? Quõ inuenit manus mea regna idoli: sic
⁊ simulachra eorum de ierusalem ⁊ de sama
ria. Nũquid nõ sicut feci samarie ⁊ idolis eiꝰ
sic faciã irl'm ⁊ simulacris eius? Et erit cũ imple
uerit dñs cũcta opera sua in mõte syon ⁊ in
irl'm visitabo super fructum magnifici cor
dis regis assur. ⁊ super gl'am altitudĩs oculo
rum eius. Dixit .n. In fortitudĩe manus mee
feci: ⁊ in sapiã mea intellexi. Et abstuli termi
nos populoꝝ. ⁊ pñcipes eoꝝ depdatꝰ sum: ⁊
detraxi qũ potens in sublimi residentes. Et
inuenit q̃si nidum manus mea fortitudinem
populoꝝ: ⁊ sicut colligũtur oua q̃ derelicta sũt
sic vniuersaꝫ terram ego ꝯgregaui: ⁊ non fu
it qui moueret pennaꝫ ⁊ aperiret os ⁊ gãniret
Nunquid gloriabitur securis ꝯ̃ eũ q̃ secat in
ea aut exaltabitur serra ꝯ̃ eũ a q̊ trahit? Quõ
si eleuetur ṽga ꝯ̃ eleuãtem se. ⁊ exaltet bacu
lus qui vtiq; lignum est. Propt̃ hoc mittet
dñator dñs exercituũ in pĩguibꝰ eius tenuita
tem. ⁊ subtꝰ gloriã eiꝰ succẽsa ardebit q̃si cõ
bustio ignis: ⁊ erit lumen isrl' in igne: ⁊ scũs
eius in flamma: ⁊ succendet ⁊ deuorabit spi
na eius ⁊ vepres in die vna: ⁊ gl'a salt' eiꝰ: ⁊
carmeli eius ab aĩa vsq; ad carnẽ cõsũetur. Et
erit terrore ꝓfugꝰ: ⁊ reliquie ligni saltꝰ eius
p̃ paucitate numerabunt. ⁊ puer scribet eos
Et erit in die illa: non adijciet residuũ israel: ⁊
hi qui fugerint de domo iacob inniti sup eo q̃
percussit eos: sꝫ innitet sup dñꝫ scm̃ israel. In ṽi
tate reliquie ꝯuertentur: reliq̃e inquã iacob
.f. ad deum fortem. Si .n. fuerit ppl's tuũs isrl' q̃
f si harena maris: reliq̃e ꝯuertẽtur ex eo. Cõsũ
3.f matio abbreuiata iundabit iusticiam. Con
summationem .n. ⁊ abbreuiatõeꝫ dñs deꝰ ex
ercituum faciet in medio oĩs terre. Propter
hoc h̃ dicit dñs deꝰ exercituũ. Noli timere po
pulus meus habitator syon ab assur. In ṽga
n. percutiet te ⁊ baculũ suũ leuabit sup te. in
via egypti. adhuc .n. paululũ modicumq; ⁊
ꝯsummabitur indignatio mea ⁊ furor meus
.g. super scelꝰ eoꝝ. Et suscitabit super eũ dñs ex
ercituuꝫ flagellũ iuxta plagaꝫ madiã i petra
oreb: ⁊ virgam suã sup mare: ⁊ leuabit eã in
via egypti. et erit in die illa. auferet onꝰ eiꝰ de
humero tuo: ⁊ iugũ eius de collo tuo ⁊ ꝯpu
trescet iugum a facie olei. Ueniet in aioth.
transibit in magrõ apud magmas ꝯmendas
5 bit vasa sua. Transierunt cursiꝫ: gabee sede
nostra. Obstipuit ramagaba saul fugit. Hin
ni voce tua filia gallim: attende laisa pauper
cula anathot. Migrauit medemena habita
tores gabin confortamini. Adhuc dies est:
vt in nobe stetur. Agitabit manum suam su
per montem filie syon: collem ierusalẽ. Ecce
dominator dñs exercituum ꝯfringet lagũcu
lam in terrore: ⁊ excelsi statura succidẽt: ⁊ sub
limes humiliabũtur. Et subuertet ꝯdẽsa saltꝰ
eius ferro. ⁊ libanꝰ cũ excelsis cadet XI.

Et egredietur ṽga de radice iesse: et
flos de radice eius ascẽdet: ⁊ requie
scet super eũ spũs dñi. spũs sapie ⁊ in
tellectus: spũs cõsilij ⁊ fortitudinis: spiritus
scie ⁊ pietatis. ⁊ replebit eũ spũs timoris dñi
Non scdꝫ visionem oculoꝝ iudicabit: neq; se
cundũ auditũ aurium arguet. Sꝫ iudicabit
in iusticia pauperes. ⁊ arguet i equitate ꝓ mã 2.Thes.2.b
suetis terre. Et pcutiet terram ṽga oris sui ⁊
spũ labiorum suoꝝ iterficiet impium. Et erit iu
sticia cingulũ lũboꝝ eius. ⁊ fides cinctoriũ
renum eius. Habitabit lupus cũ agno. ⁊ par B .I.65.d
dus cuꝫ hedo accubabit. Vitulꝰ ⁊ leo ⁊ ouis
siĺ morabuntur. et puer puulus minabit eos
Uitulus et vrsus pascent siĺ requiescẽt catuli
eorum: et leo q̃si bos comedet paleas. Et dle
ctabitur infans ab vbere sup foramina aspi
dis. ⁊ in cauerna reguli q̃ ablactatus fuerit
manũ suam mittet. Non nocebunt ⁊ nõ occi
dent in vniuerso monte scõ meo: qr repleta ẽ C
terra scia dñi: sicut aq̃ maris opientiũ. In die il Rõ.15.c
la radix iesse q̃ stat in signũ ppl'oꝝ. ipsũ gẽtes
deprecabunt: ⁊ erit sepulchꝝ eius gloriosũ
Et erit in die illa: adijciet dñs scdõ manũ suã
ad possidendũ residuũ ppl'i sui: qd relinquet
ab assyrijs ⁊ ab egypto ⁊ a phetros ⁊ ab ethi
opia ⁊ ab elam ⁊ a sennaar ⁊ ab emath ⁊ ab
insulis maris. Et leuabit dñs signum in na
tiones ⁊ congregabit profugos isrl'. Et disp
sos iuda colliget a quatuor plagis t̃re ⁊ au
feretur zelus ephraim ⁊ hostes iuda pibunt
Ephraiꝫ nõ emulabit iudã: ⁊ iudas ñ pugna D
bit ꝯ̃ ephraim. Et volabũt in humeros phili
stijm p mare siĺ p̃dabunt filios orient. Idu
mea ⁊ moab p̃ceptuꝫ manus eoꝝ: ⁊ filij am
mon obedientes erũt. Et desolabit dñs lin
guã maris egypti. ⁊ leuabit manũ suã super
flumẽ in fortitudine spũs sui. ⁊ pcutiet eũ in
septem riuis ita vt trãseãt p eum calciati. Et
erit via residuo ppl'o meo q̃ relinquet ab as Exo.14.g
syrijs sicut fuit israheli in die illa qua ascen
dit de terra egypti. XII

Et dices in die illa. Cõfitebor tibi do
mine: qm̃ iratꝰ es mihi: ꝯuersus ẽ fu A
ror tuꝰ ⁊ ꝯsolatus es me. Ecce ds sal

Exo.15.a natoꝛ me⁹ fiducialr agam ⁊ nō tiebo. Quia
Ps̄.117. foꝛtitudo mea ⁊ laus mea dñs ⁊ factus ē mi
hi i salutē haurietꝭ aquas i gaudio de fōtibus
Ps̄.104 saluatoꝛis ⁊ dicetꝭ i illa die. confitemi dño. ⁊
B inuocate nomen eius. Notas facite i popul
i.Pa.16.b adinuentōes eius: mementote qm̄ excelsū est
nomē ei⁹. Cātate dño qm̄ magnifice fecit an
nūciate h̄ i vniuersa tra. Exlta ⁊ lauda hita
tio qꝛ magn⁹ i medio tui scūs isrl. XIII

A O Nus babylonis: qđ vidit ysaias fili⁹
amos. Sup montē caliginosū leua
te signū: exaltate vocē. leuate manū
⁊ igrediātur poꝛtas duces. Ego mādaui sci
ficatꝭ meis. ⁊ vocaui foꝛtes meos i ira mea ex
ultātes i glia mea. Uox mltitudis i montib⁹
quasi populoꝝ frequentiū vox sonitus regū
gētiū ꝯgregataꝝ. Dñs exercituum pꝛecepit
militie belli: venientibus de terra pꝛocul. A
summitate celi dñs ⁊ vasa furoꝛis eius vt di
sperdat omnem terram. Ululate qꝛ pꝛope ē
B dies dñi. qꝛ vastitas a dño veniet. Propter
hoc omnes manus dissoluentur ⁊ omne coꝛ
hois tabescet ⁊ ꝯteret. Toꝛsiones ⁊ doloꝛes
Naum.2.c tenebunt q̄si parturiens dolebūt. Unusq̄sqꝫ
ad pꝛoximū suū stupebit: facies cōbuste vul
tus eoꝝ. Ecce dies dñi vēiet crudel ⁊ idigna
tōis plenus ⁊ ire furoꝛisqꝫ ad ponēdā trā i so
litudiem. ⁊ pccōꝛes ei⁹ ꝯterendos de ea: qm̄
stelle celi ⁊ spendoꝛ eaꝝ ñ expandēt lumen
Ezech.32.b suū. Obtenebꝛat⁹ ē sol in oꝛtu suo. ⁊ luna ñ
Johelis.3.c splendebit in lumine suo. Et visitabo sup oꝛbis
Math.42.c mala. ⁊ ꝯ̄ ipios iniq̄tatē eoꝝ. Et reqescere fa
Mar.13.c ciam supbiā infidelium. ⁊ arrogātiā foꝛtium
C humiliabo. Preciosioꝛ erit vir auro. ⁊ hō
mundo obꝛizo. Sup hoc celum turbabo. ⁊
mouebit tra de loco suo: ꝓpter indignatio
nē dñi exercituū. ⁊ ꝓpter diē ire furoꝛis eius
Et erit q̄si damula fugiens. ⁊ q̄si ouis. ⁊ non
erit q̄ ꝯgreget. Unusq̄sqꝫ ad ppl'm suum con
uertet: ⁊ singli ad trām suam fugiēt. Ois q̄ i
uēt⁹ fuerit occidet. ⁊ omnis q̄ supuenerit ca
det in gladio. Infātes eoꝝ allident in oculis
eoꝝ: diripient domus eoꝝ. ⁊ vxoꝛes eoꝝ uio
labūtur. Ecce ego suscitabo sup eos medos
D q̄ argētū nō querāt nec auꝝ velint: sꝫ sagittꝭ
paruulos iterficiēt: ⁊ lactātibus vteris ñ mi
serebunt: ⁊ sup filios nō parcat oculus eoꝝ
Et erit babylō illa ciuitas gliosa i regnis: icly
ta i supbia caldeoꝝ: sicut subuertit dñs sodo
Gen.19.e. mā ⁊ gomoꝛrā. Nō hitabit vsqꝫ in finē: ⁊ nō
fundabit vsqꝫ ad generationē ⁊ generatiōez
Nec ponet ibi tētoꝛia arabs: nec pastoꝛes re
quiescēt ibi: sed reqescēt ibi bestie: ⁊ replebūt
domus eoꝝ dꝛaconib⁹. Et hitabūt ibi strutio
nes: ⁊ pilosi saltabūt ibi: ⁊ rñdebunt ibi vlu
le in edibus ei⁹ ⁊ sirene i delubꝛis voluptatꝭ.

P Rope ē vt veniat tps eius XIIII A
⁊ dies eius nō elongabuntur. Mise
rebit. n. dñs iacob ⁊ eliget adhuc de
isrl: ⁊ requiescere eos faciat super humū suā
Adiungetur aduena ad eos: ⁊ adherebit do
mui iacob. Et tenebunt eos populi: ⁊ addu
cent eos i locum suum. Et possidebit eos do
mus isrl super terram domini in seruos ⁊ an
cillas: ⁊ erunt capientes eos qui se ceperant
⁊ subijcient exactoꝛes suos: ⁊ erit in die illa B
cum requiem tibi dederit deus a laboꝛe tuo
⁊ a cōcussione tua ⁊ a seruitute dura qua an
te seruisti: sumes parabolam istam contra re
gē babylonis ⁊ dices. Quō cessauit exactoꝛ
quieuit tributū. Contriuit dñs baculū impi
oꝛum virgā dñantiū cedētē ppl'os i indigna
tione plaga isanabili: subijciētē i furoꝛe gen
tes: persequētē crudelr. Cōqeuit ⁊ siluit ois
terra: gauisa ē ⁊ exultauit: abietes quoqꝫ le
tate sūt sup te: ⁊ cedri libani. Ex quo doꝛmi
sti nō ascēdit q̄ succidat nos. Infernus subt C
te ꝯturbatus ē in occursū aduētus tui: susci
tauit tibi gigātes. Oēs pncipes terre surre
xerūt de solijs suis: oēs pꝛincipes nationum
Uniuersi rñdebūt ⁊ dicēt tibi. Et tu vulnera
tus es sicut ⁊ nos: nři silis effectus es. De
tracta ē ad inferos supbia tua: concidit cada
uer tuum. Subter te sternet tinea: ⁊ operimē
tū tuū erūt vermes. Quō cecidisti de celo lu
cifer q̄ mane oꝛiebaris. Coꝛruisti in terraꝫ q̄
vulnerabas gētes: qui dicebas i coꝛde tuo. in
celū cōscēdā: sup astra dei exaltabo soliū me D
um: sedebo in mōte testamēti: in laterib⁹ aq̄
lonis: ascēdam sup altitudinē nubium: silis
ero altissimo. Uerūtñ ad infernū detraheris
in ꝓfundum laci. Qui te viderint ad te icli
nabunt: teqꝫ ꝓspicient. Nūq̄d iste est vir qui
ꝯturbauit terrā: qui ꝯcussit regna qui posuit
oꝛbē desertū: ⁊ vꝛbes eius destruxit: vinctis
eius nō aperuit carcerē. Oēs reges gentiuꝫ
vniuersi doꝛmierūt in glia vir in domo sua. E
tu aūt ꝓiectus es de sepulchꝛo tuo: q̄si stirps
inutilis pollutus ⁊ obuolutus: cū his qui iter
fecti sunt gladio: ⁊ descenderūt ad fundamē
ta laci. Quasi cadauer putridū nō hēbis cō
soꝛtiū: neqꝫ cū eis in sepultura. Tu enim ter
ram tuā disperdidisti: tu ppl'm tuū occidisti
Nō vocabitur in eternū semen pessimoꝛum.
Pꝛeparate filios eius occisioni i iniq̄tate pa
trū eoꝝ. Nō ꝯsurgēt nec hereditabūt terraꝫ:
neqꝫ iplebūt faciē oꝛbis ciuitatuꝫ ⁊ ꝯsurgā sup
eos dicit dñs exercituū. ⁊ perdaꝫ babylonis
nomen: ⁊ reliquias ⁊ germē ⁊ ꝓgeniē: dicit
dñs. Et ponā eā in possessionē ericij: ⁊ in pa

ludes aquaꝝ.⁊ scopabo eá in scopa terēs di/
cit dñs exercituū. Jurauit dñs exercituū di/
cens. Si non vt putaui ita erit. ⁊ quō mēte
tractaui sic eueniet: vt pterā assyriū in terra
mea: ⁊ i montibus meis conculcē eū ⁊ au/
feret ab eis iugū eiꝰ: ⁊ onus illiꝰ ab humero
coꝝ tollet. Hoc ꝯsiliū qd cogitaui sup oēz ter
rā: ⁊ h est manus extenta sup vniuersas gen
tes. Dñs exercituū decreuit: ⁊ qs poterit ifir
mare? Et manus eiꝰ extēta: ⁊ qs auertet eam
B Jn anno quo mortuus est rex achaz. factū ē
onus istd. Ne leteris philistea ois tu qm cō
minuta est vga pcussoris tui. De radice eni
colubri egrediet regulus ⁊ semē eius absor/
bens volucrē. Et pascent primogeniti paupeꝝ
⁊ paupes fiducialr reqescent: ⁊ iterire faciā
in fame radicē tuā: ⁊ reliqas tuas interficiā
Ulula porta. clama citas pstrata ē philistea
ois. Ab aqlone.n. fumus veniet ⁊ non est q
effugiat agmen eius. Et qd rñdebit nunciis
gentis? Quia dñs fundauit syon: ⁊ i ipso spera
bunt pauperes ppli eius. XV.
A O Nus moab. Quia nocte vastata est
ar. moab conticuit: qr nocte vastatꝰ
est murꝰ. moab cōticuit. Ascēdit do
mus ⁊ dybon ad excelsa in planctū: sup na/
48.f bo ⁊ sup medaba. moab vlulabit. Jn cunctis
7.e capitibꝰ eius caluitiū: ⁊ ois barba radet. Jn
B triuiis eiꝰ accincti sūt sacco: sup tecta eius ⁊
in plateis eiꝰ ois vlulatꝰ descendet in fletū
Clamauit esebon: ⁊ eleale vsqz iasa audita ē
vox eoꝝ. Sup hoc expediti moab vlulabunt
C aīa eiꝰ vlulabit sibi. Cor meum ad moab cla
mabit: vectes eius vsqz ad segor vitulā ꝯster
nantē p ascensū.n. luit flens ascendet: ⁊ i via
oronaim clamorē cōtritiōis leuabūt. Aque
n. nemrim deserte erūt: qr aruit herba. defe/
cit germē. viror ois interiit. Scdm magnitu
D dinē opis: ⁊ visitatō coꝝ. Ad torrentē salicū
ducent eos: qm circuibit clamor terminum
moab. Usqz ad gallim vlulatꝰ eiꝰ: ⁊ vsqz ad
puteū heliz clamor eiꝰ: qr aque dybon reple
te sunt sanguine. Ponā eni sup dybon addi
tamenta his q fugerint de moab leonē: ⁊ re
liquiis terre. XVI
A E Mitte agnū dñe dñatorē tre: de pe/
tra deserti ad montē filie syō. Et erit
sicut auis fugiēs: ⁊ pulli d nido auo
lantes: sic erūt filii moab i transcēsu arnon.
Jni consiliū. coge ꝯciliū. pone qsi noctē vm
brā tuā in meridie. Absconde fugiētes: ⁊ va
gos ne pdas. Habitabunt apud te profugi
mei. Moab esto latibulum coꝝ a facie vasta
toris. Finitus ē eni puluis: ꝯsumatꝰ ē miser
B defecit q ꝯculcabat terrā. Et pparabit in mia
soliū: ⁊ sedebit sup eū i vitate i tabernaculo
dauid: iudicans: ⁊ querēs iudiciū: ⁊ velocit
reddens qd iustū ē. Audiuimꝰ supbiam mo Hie.48.e
ab: supbus ē valde. Supbia eius ⁊ arrogan
tia eius ⁊ idignatio eiꝰ: plusqz fortitudo eiꝰ
Jdcirco vlulabit moab. ar moab vniuersus
vlulabit. His q letant sup muros cocti late/
ris loquimi plagas suas: qm suburbana ese/
bon deserta sunt. Et vineā sabama dñi gētiū
exciderunt. Flagella eius vsqz ad iazer pue/ C
nerūt: errauerunt i deserto. ppagines eius re
licte sunt transierunt mare. Sup hoc plora/
bo in fletu iazer: ⁊ vineā sabama. Jnebriabo
te lachryma mea esebon ⁊ eleale: qm sup vi/
demiā tuā: ⁊ sup messem tuā vox calcantiū
irruit. Et auferet leticia ⁊ exultatio de carme
lo: ⁊ in vineis non exultabit neqz iubilabit.
Uinum in torculari non calcabit qui calca/ Hie.48.e
re consueuerat: vocē calcantiū abstuli. Sup D
hoc vent meus ad moab qsi cithara sonabit
⁊ viscera mea ad muꝝ cocti lateris. Et erit cū
apparuerit qd laborauit moab sup excelsis
suis. ingrediet ad scā sua vt obsecret: ⁊ non
valebit. Hoc vbuz quod locutus ē dominꝰ
ad moab ex tunc. ⁊ nunc locutus ē dicens.
Jn tribus annis qsi anni mercenarii auferet
glia moab sup omni pplo multo: ⁊ relinquet
in eo sicut racemus paruus ⁊ modicus neqz
qz multus. XVII
O V Nus damasci. Ecce damascus desi/ A
net esse citas: ⁊ erit sicut aceruus la/
pidū i ruina. Derelicte citates aroer
gregibus erunt: ⁊ reqescēt ibi: ⁊ non erit qui
exterreat ⁊ cessabit adiutorium ad ephraim
⁊ regnum a damasco: ⁊ reliqe syrie sicut glia
filioꝝ isrl erunt. dicit dñs exercituū. Et erit in
die illa attenuabit gloria iacob: ⁊ pinguedo
carnis eius emarcescet. ⁊ erit sicut cōgregās
in messe qd restiterit: ⁊ brachium eius spicas
leget. Et erit sicut querens spicas in valle ra B
phaim: ⁊ relinqt in eo sicut racemus ⁊ sicut
excussio olee. duaꝝ vel triuz oliuaꝝ i sūmita
te rami. siue qtuor aut quinqz. Jn cacumibꝰ
eius fructꝰ eiꝰ: dicit dñs deꝰ israhel. Jn die C
illa inclinabit homo ad factorē suum: ⁊ ocu
li eius ad scm isrl respiciēt: ⁊ non inclinabit
ad altaria q fecerunt manꝰ eiꝰ: ⁊ q opati sūt
digiti eius: nō respiciēt lucos ⁊ delubra. Jn
die illa erunt citates fortitudis eius dereli/
cte sicut aratra ⁊ segetes q derelicte sūt a fa/
cie filioꝝ isrl. Et erit deserta: qr oblita es dei
saluatoris tui ⁊ fortis adiutoris tui non es
recordata. Propterea plantabis plantatio
nem fidelem: ⁊ germen alienum seminabis
Jn die plantationis tue labrusca. ⁊ mane se
D

D men tuũ florebit. Ablata ẽ messis in die herẽ
ditat̃ ⁊ dolebit grauit̃. Ue mulititudi ppl'oꝝ
multoꝝ vt multitudo maris sonãt: ⁊ tumlt᷒
turbaꝝ sicut sonit᷒ aquaꝝ mltaꝝ sõabũt ppl'i
sicut sonit᷒ aqꝝ inundantiũ: ⁊ increpabit eũ ⁊
fugiet procul. Et rapiet̃ sicut puluis montiũ
a facie venti: ⁊ sicut turbo coraꝫ tempestate
In tpe vespi: ⁊ ecce turbatio: in matutino ⁊ ñ
subsistet. Hec ẽ pars coꝝ q̇ vastauerunt nos
⁊ sors diripientium nos. XVIII.

A Ue tre cymbalo alaꝝ q̃ ẽ trans flumẽ
ethiopie: q̇ mittit in mare legatos ⁊
in vasis papyri sup aquas. Ite angeli
veloces ad gẽtẽ ꝯuulsã ⁊ dilaceratã: ad ppl'ꝫ
terribilẽ post quẽ non ẽ alius ad gentẽ expe
ctantẽ ꝯ conculcatã cui᷒ diripuerunt flumia
B trã eius. Ad mõtẽ nois dñi exercituũ montẽ
syon. Oẽs hitatores orbis q̇ morami in tra
cũ eleuatũ fuerit signũ in montibus videbit̃
⁊ clangorẽ tube audiet̃: q2 h̃ dicit dñs ad me
Ego quiescã ⁊ considerabo i loco meo: sicut
meridiana lux clara est: ⁊ sicut nubes roris
C in die messis. Ante messẽ .n. totus effloruit. ⁊
imatura pfectio germinauit: ⁊ pcident̃ ra-
musculi eius falcibus. ⁊ q̃ derelicta fuerint
abscindent̃. Excutient̃: ⁊ relinquent̃ simul aui
bus montiuꝫ ⁊ bestijs terre: ⁊ estate ppetua
erunt sup ea volucres: ⁊ oẽs bestie tre super
D illũ hyemabunt. In tpe illo deferet̃ munus
dño exercituũ a populo diuulso ⁊ dilacera-
to. a populo tribili post quẽ non fuit alius: a
gente expectãte ⁊ cõculcata: cui᷒ dirripuer̃t
flumina trã ei᷒ ad locũ nois dñi exercituum
montem syon. XIX.

A ONus egypti. Ecce dñs ascendet sup
nubẽ leuẽ: ⁊ ingrediet̃ egyptũ ⁊ mo
uebunt̃ simulacra egypti a facie ei᷒
⁊ cor egypti tabescet in medio ei᷒. Et concur
rere faciã egyptios aduersus egyptios: ⁊ pu
gnabit vir ꝯ frẽm suum: ⁊ vir ꝯ amicum suũ
ciuitas aduersus ciuitatẽ. regnuꝫ aduersus
regnum: ⁊ dirumpet̃ spũs egypti in visceribꝰ
eius: ⁊ ꝯsiliũ eius pcipitabo: ⁊ interrogabũt
simulacra sua: ⁊ diuinos suos: ⁊ phitones: ⁊
ariolos: ⁊ tradam egyptum in manu dñoꝝ
crudeliũ ⁊ rex fort̃ dominabit̃ coꝝ ait domi-
nus exercituum. Et arescet aqua de mari: ⁊
fluuius desolabit̃ atqꝫ siccabit̃: ⁊ deficient flu
mina. Attenuabunt̃ ⁊ siccabunt̃ riui aggeꝝ
calamus ⁊ iuncus ⁊ marcescet: nudabit̃ al-
B ueus riui a fonte suo. Et omnis sement̃ irri-
gua siccabit̃ arescet ⁊ non erit. Et merebunt
piscatores: ⁊ lugebunt omnes mittẽtes i flu
men hamũ: ⁊ expandẽtes rete sup faciem
aquaꝝ emarcescẽt. Confundent̃ qui opabãt

linum plectẽtes ⁊ texẽtes subtilia. Et erunt
irrigua eius flaccẽtia: oẽs qui faciebant lacu
nas ad capiẽdos pisces. Stulti pricipes tha
neos sapiẽtes consiliarij pharaonis dederũt
consilium isipiẽs. Quõ dicet̃ pharaoni. filiꝰ
sapiẽtium ego filiꝰ regũ antiquoꝝ? Ubi nũc
st̃ sapiẽtes tui? Annunciẽt tibi ⁊ indicẽt q̇d
cogitauerit dñs exercituũ sup egyptũ. Stul-
ti facti sunt principes thaneos emarcuerũt
principes mepheos: deceperunt egyptuꝫ an
gulũ populoꝝ eius. Dñs miscuit in medio C
eius spm̃ vtiginis: ⁊ errare fecerunt egyptuꝫ
in omni ope suo sicut errat ebriꝰ ⁊ vomẽs. Et
non erit egypto opus q̇d faciat caput ⁊ cau-
dã incuruantẽ ⁊ refrenantẽ. In die illa erit
egyptus q̃si mulieres: ⁊ stupebunt ⁊ timebũt
a facie ꝯmotionis manus dñi exercituũ quã
ipse mouebit sup eam: ⁊ erit tra iuda egypto
in pauorẽ. Omnis q̇ illius fuerit recordatꝰ
pauebit a facie consilij dñi exercituum q̇d ip
se cogitauit sup eam. In die illa erunt quinqꝫ
ciuitates in tra egypti loquẽtes lingua cha
naam: ⁊ iurantes p dominum exercituũ. Ci
uitas solis vocabit̃ vna. In die illa erit alta-
re dñi in medio tre egypti ⁊ titulꝰ dñi iuxta
terminum eius: ⁊ erit in signũ ⁊ in testimõi
um dño exercituũ in tra egypti. Clamabunt D
n. ad dñm a facie tribulant̃: ⁊ mittet eis sal-
uatorẽ ⁊ propugnatorẽ q̇ liberet eos. Et co-
gnoscet̃ dñs ab egypto: ⁊ cognoscẽt egyptij
dñm in die illa: ⁊ colẽt eũ i hostijs ⁊ i mũeri-
bus: ⁊ vota vouebunt dño ⁊ soluẽt. Et pcu-
tiet dñs egyptũ plaga ⁊ sanabit eã. ⁊ reuer-
tent̃ egyptij ad dñm ⁊ placabit̃ eis: ⁊ sanabit
eos. In die illa erit via d̃ egypto i assyrios: ⁊
intrabit assyrius egyptum: ⁊ egyptus in assy
rios: ⁊ seruiẽt egypti assur. In die illa erit is-
rahel tertius egyptio ⁊ assyrio: bñdictio in me
dio tre: cui bñdixit dñs exercituũ dicẽs. Bñ
dictus ppl's meꝰ egypti: ⁊ opus manuũ mea
rum assyrius: hereditas ãt mea isrl'. XX

IN anno quo ingressus ẽ thartan in A
azotum cum misisset eum sargõ rex
assyrioꝝ ⁊ pugnasset contra azotũ ⁊
cepisset eam: in tẽpore illo locutus ẽ dñs in
manu ysaie filij amos dicẽs. Uade ⁊ solue sac
cum d̃ lumbis tuis. ⁊ calciamẽta tua tollẽ d̃
pedibus tuis. Et fecit sic: vadẽs nudus ⁊ di-
scalciatus. Et dixit dominꝰ. Sicut ambula-
uit seruꝰ meꝰ ysaias nudus ⁊ discalciatꝰ. triũ
annoꝝ signum ⁊ portẽtum erit sup egyptuꝫ
⁊ super ethiopiam: sic minabit rex assyrioꝝ B
captiuitatem egypti ⁊ transmigrationem e-
thiopie. iuuenem ⁊ senẽ. nudã ⁊ discalcia-
tam discoopertis natibꝰ ad ignominiã egyp

ti. Et timebunt & confundentur ab ethiopia spe sua: & ab egypto gloria sua. Et dicet habitator insule hoc in die illa. Hec erat spes nostra. ad quos confugimus in auxilium: vt liberarent nos a facie regis assyriorum. Et quomodo effugere poterimus nos. XXI.

A O Nus deserti maris. Sicut turbines ab africo veniunt. de deserto venit. de terra horribili. Visio dura nunciata
2.a. est mihi. Qui incredulus est infideliter agit & qui
.d. depopulator est vastat. Ascende elam obside mede: omnem gemitum eius cessare feci. Propterea repleti sunt lumbi mei dolore: & angustia possedit me. sicut angustia parturientis. Corrui cum audirem: conturbatus sum cum viderem
B emarcuit cor meum. tenebre stupefecerunt me. Babylon dilecta mea. posita est mihi in miraculum. Pone mensam: contemplare in specula. Comedentes & bibentes. surgite principes: arripite clypeum. Hec. n. dixit mihi dominus. Vade & pone speculatorem: & quodcunque viderit annunciet. Et vidit currum duorum equitum. ascensorem asini & ascensorem cameli: & contemplatus est diligen-
C ter multo intuitu. Et clamauit vt leo. Super
2.a speculam domini ego sum stans iugiter per diem: & super custodiam meam ego sum stans totis noctibus. Ecce iste venit ascensor vir bige equitum. Et respondit
51.a. & dixit. Cecidit cecidit babylon: & omnia sculpti-
4.b lia deorum eius contrita sunt in terra. Tritura mea & filia aree mee: que audiui a domino exercituum deo israel annunciaui vobis. Onus duma. Ad me clamat ex seir. Custos quid de nocte custos quid de nocte? Dixit custos. Venit mane & nox. Si queritis querite conuertimini & venite.
B Onus in arabia. In saltu ad vesperam dormietis: in semitis dodanim. Occurrentes sitienti ferte aquam qui habitatis terram austri. cum panibus occurrite fugienti. A facie. n. gladiorum fugerunt. a facie gladii imminentis: a facie arcus extenti a facie grauis prelii: quoniam hec dicit dominus ad me. Adhuc in vno anno quasi in anno mercenarii & auferetur omnis gloria cedar: & reliquie numeri sagittariorum fortium de filiis cedar imminuentur. Dominus. n. deus israel locutus est. XXII.

A O Nus vallis visionis. Quid nam tibi quoque est quia ascendisti & tu omnis in tecta clamoris plena. vrbs frequens ciuitas exultans. Interfecti tui non interfecti gladio: nec mortui tui mortui in bello. Cuncti principes tui fugerunt simul: dureque ligati sunt. Omnes qui inuenti sunt vincti sunt pariter: procul fugerunt. Propterea di-
B xi recedite a me: amare flebo. Nolite incumbere vt consolemini me super vastitate filie populi mei. Dies. n. interfectionis & conculcationis & fletuum domino deo exercituum in valle visionis.

Scrutans murum: & magnificus super montem. Et elam sumpsit pharetram: & currum hominis equitis: & parietem nudauit clypeus. Et erunt electe valles tue plene quadrigarum: & equites ponent sedes su-
as in porta: & reuelabitur opimentum iude. Et vide- C
bis in die illa armamentarium domus saltus & scissuras ciuitatis dauid videbitis: quia multiplicate sunt. Et congregastis aquas piscine inferioris: & domus ierusalem numerastis & destruxistis domos ad muniendum murum. Et lacum fecistis inter duos muros: & aquam piscine veteris & non suspexistis ad eum qui fecerat eam & opera-
torem eius de longe non vidistis. Et vocabit dominus B
deus exercituum in die illa ad fletum: & ad planctum ad caluitium: & ad cingulum sacci. & ecce gaudium & leticia. occidere vitulos: & iugulare arietes
comedere carnes: & bibere vinum. Comedamus 1.cor.15.d
& bibamus. cras enim moriemur. Et reuelata est in auribus meis vox domini exercituum. Si dimittetur iniquitas hec vobis. donec moriamini dicit dominus deus exercituum. Hec dicit
dominus deus exercituum. Vade ingredere E
ad eum qui habitat in tabernaculo ad sobnam prepositum templi: & dices ad eum. Quid tu hic. aut quasi quis hic? Quia excidisti tibi hic sepulchrum excidisti in excelso memoriale: diligenter in petra tabernaculum tibi. Ecce dominus asportari te faciet sicut asportatur gallus gallinatius: & quasi amictum sic subleuabit te. Coronans coronabit te tribulatione: quasi pilam mittet te in ter-
ram latam & spatiosam. Ibi morieris & ibi erit F
currus glorie tue & ignominia domus domini tui. Et expellam te de statione tua: & de ministerio tuo deponam te. Et erit in die illa. vocabo seruum meum eliachim filium helchie & induam illum tunica tua: & cingulo tuo confortabo eum & potestatem tuam dabo in manu eius: & erit quasi
pater habitantibus ierusalem & domui iuda. Et dabo Job.12.c.
clauem domus dauid super humerum eius & aperiet: & Apoc.3.b.
non erit qui claudat: & claudet: & non erit qui ape- G
riat. Et figam illum paxillum in loco fideli: & erit in solium glorie domui patris sui: & suspendam super eum omnem gloriam domus patris eius. Vasorum diuersa genera: omne vas puulum a vasis craterarum: vsque ad omne vas musicorum. In die illa dicit dominus exercituum. auferetur paxillus qui fixus fuerat in loco fideli: & frangetur & cadet: & peribit quod pependerat in eo: quia dominus locutus est. XXIII

O Nus tyri. Vlulate naues maris: quia A
vastata est domus. vnde venire consueuerat: de terra cethim reuelatum est eis. Tacete qui habitatis in insulas: negociatio sidonis. Transfretantes mare repleuerunt te in aquis multis: semen nili messis fluminis fruges eius: & facta est negociatio gentium. Erubesce

ſidon aït mare:fortitudo maris dicens. Nõ
ꝑturiui ⁊ nõ pepi. ⁊ nõ enutriui iuuenes.nec
ad icrementum ꝑduxi ṽgines.Cũ auditum
fuerit i egypto:dolebũt cum audierit de ty-
B ro.Tranſite maria:vlulate q̇ habitatis i inſu
la. Nũqd nõ h̄ veſtra ẽ:q̄ gl'iabatur a diebus
ꝓſtinis i antiq̇tate ſua.Ducent eã pedes ſui
longe ad ꝑegrinandũ. Quis cogitauit hoc
ſup tyꝝ quõdã coronatã:Cuius negociato-
res pricipes:iſtitores eius iclyti terre. Dñs
exercituũ cogitauit hoc:vt detraheret ſuper
biã ois gl'ie:⁊ ad ignominiã deduceret vni-
uerſos iclytos terre.Trãſi terrã tuã q̃ſi fluui
C us filia maris:nõ eſt cigulũ vltra tibi.Manũ
ſuam extendit ſuper mare:ꝯturbauit regna.
Dñs mãdauit aduerſus chanaã:vt ꝯtereret
fortes eius.Et dixit. Nõ adĳcies vltra vt glo
rieris:calũniã ſuſtinẽs ṽgo filia ſidonis. In
cethim ꝯſurges trãſfreta:ibi q̃ꝫ non erit req̇-
es tibi.Ecce terra chaldeorũ talis populus
non fuit:aſſur fundauit eam. In captiuitatẽ
traduxerunt robuſtos eius.ſuffoderũt domꝰ
eiꝰ:poſuerũt eam i ruinam. Vlulate naues
maris:qꝛ deuaſtata eſt fortitudo veſtra. Et
erit i die illa.i obliuione eris o tyre ſeptuagi
ta ãnis:ſicut dies regis vnius. Poſt ſeptua
ginta annos erit tyro q̃ſi canticũ meretricis
D Sume tibi citharam:circue ciuitatem mere
trix obliuioni tradita.Bene cane: frequẽta
canticũ:vt memoria tui ſit.Et erit poſt ſeptua
ginta ãnos.viſitabit dñs tyꝝ:⁊ reducet eã ad
merces ſuas:⁊ rurſum fornicabit̃ cum vni-
uerſis regnis terre ſuper faciem t̃re: ⁊ erunt
negociationes eiꝰ:⁊ merces eius ſcificate do
mino.Nõ ꝯdent̃ neqꝫ reponent̃: qꝛ his q̇ ha
bitauerit corã dño erit negociatio eiꝰ:vt mã
ducent i ſaturitatem:⁊ veſtiant̃ vſqꝫ ad vetu-
ſtatem.

XXIIII.

A Ecce dñs diſſipabit terrã ⁊ nudabit
eam:⁊ affliget faciẽ eiꝰ ⁊ diſꝑget ha
Oſee.4.b bitatores eiꝰ.Et erit ſicut populus ſic ſacer-
dos:⁊ ſicut ſeruꝰ ſic dñs eius: ⁊ ſicut ancilla
ſic dña eiꝰ.Sicut emens ſic ille q̇ vẽdit: ſicut
fenerator ſic is q̇ mutuũ accipit:ſicut qui re-
petit:ſic q̇ debet.Diſſipatiõe diſſipabit̃ t̃ra ⁊
direptione ꝓdabit̃.Dñs eni locutus ẽ verbũ
hoc.Luxit ⁊ defluxit terra ⁊ ifirmata eſt:de-
fluxit orbis ⁊ ifirmata ẽ altitudo populi ter-
re:⁊ terra iterfecta eſt ab habitatoribus ſuis
qꝛ trãſgreſſi ſunt leges:mutauerunt ius:diſſi
B pauerũt fedus ſempiternũ:Propt̃ hoc ma-
ledictio vorabit terram ⁊ peccabunt habita
tores eius:ideoqꝫ iſanient cultores eius:⁊ re
linquent̃ homines pauci.Luxit vindemia in-
firmata eſt vitis:ingemuerunt omnes qui le
tabantur corde.Ceſſauit gaudiũ tympanoꝝ
quieuit ſonitus letantiũ: conticuit dulcedo
cithare.Cũ cãtico nõ bibẽt vinũ:amara erit
potio bibentibus illam. Attrita eſt ciuitas
vanitatis clauſa eſt ois domꝰ nullo itroeũte
Clamor erit ſup vino i plateis:deſerta ẽ ois
leticia:trãſlatũ eſt gaudiũ terre. Relicta eſt
in vrbe ſolitudo:⁊ calamitas opprimet por
tas.Quia h̄ erunt i medio terre.i medio po- C
puloꝝ:Quo ſi pauce oliue q̄ remanſerũt ex-
cutiant̃ ex olea:⁊ racemi cũ fuerit finita vi-
demia.Hi leuabunt vocem ſuam atqꝫ lauda
bunt.cũ glorificatus fuerit dñs hinnient de
mari. Propter hoc in doctrinis glorificate
dñm:in inſulis maris nomẽ domini dei iſrl':
A finibus terre laudes.audiuimus gloriã
iuſti.Et dixi.Secretũ meũ mihi:ſecretũ meũ
mihi.Ve mihi. Preuaricantes preuaricati
ſunt:⁊ preuaricatiõe tranſgreſſorum ꝓuari-
cati ſunt. Formido ⁊ fouea ⁊ laq̄us ſup te :q̇ Hier.48.
habitator es t̃re.Et erit q̇ fugerit a facie for-
midinis cadet in foueã:⁊ qui ſe explicaue-
rit de fouea tenebit̃ laqueo: qꝛ cataracte de
excelſis aperte ſunt:⁊ cõcutient̃ fundamẽta
terre . Confractiõe ꝯfringet̃ t̃ra:cõtritiõe cõ D
teret̃ terra.Cõmotiõe ꝯmouebit̃ terra:agita
tione agitabit̃ terra ſicut ebrius:⁊ auferetur
q̃ſi tabernaculũ vniꝰ noctis.Et grauabit eã
iniq̇tas ſua :⁊ corruet:⁊ nõ adĳciet vt r̃ſurgat
Et erit i die illa:viſitabit dominus ſuper mi-
litiam celi in excelſo:⁊ ſuper reges terre qui
ſunt ſuper terram.Et congregabuntur in cõ
gregatione vnius faſcis in lacum:⁊ claudẽ-
tur ibi in carcere:⁊ poſt multos dies viſita-
buntur.Et erubeſcet luna:⁊ confundetur ſol
cum regnauerit dominus exercituum i mõ
te ſyon ⁊ in irl'm:⁊ in cõſpectu ſenum ſuorum
fuerit glorificatus.

XXV.

Domine deus meꝰ es tu: ⁊ exaltabo A
te ⁊ ꝯfitebor nomini tuo : q̄m feciſti
mirabilia cogitatiões antiq̄s fideles
amẽ.Quia poſuiſti ciuitatẽ in tumultũ vr-
bium fortem i ruinã.domũ alienoꝝ:vt non ſit
ciuitas ⁊ in ſempiternũ nõ edificet̃.Sup hoc
laudabit te populus fort̃:ciuitas gentiũ ro-
buſtaꝝ timebit te.Quia factus es fortitudo B
pauperi:fortitudo egeno i tribulatione ſua:
ſpes a turbine.vmbraculũ ab eſtu.Spiritus
eni robuſtoꝝ.q̃ſi turbo ipellẽs parietẽ. Si-
cut eſtꝰ i ſiti tumultũ alienoꝝ hũiliabis ⁊ q̃ſi
calore ſub nube torrente ꝓpaginẽ fortium
marceſcere facies.Et faciet dñs exercituum C
oibus ꝑplis i mõte hoc ꝯuiuiũ pinguiũ: con
uiuiũ vindemie:pinguium medulatoꝝ:vin-
demie defecate.Et ꝓcipitabit in monte iſto

facię vinculi colligati sup oēs populos: ⁊ te-
lā quā ordit⁹ ē sup oēs natiōes. Precipitabit
7.d mortē i sēpiternum. Et auferet dñs deus la-
chrymā ab oi facie: ⁊ opprobrium populi sui
auferet de vniuersa terra: qr dñs locutus est.
Et dicent in illa die. Ecce deus noster iste: ex
B pectabimus eū ⁊ saluabit nos. Iste dñs: susti
nuim⁹ eū: ⁊ exultabimus ⁊ letabimur i salu-
tari eius: qr reqescet manus dñi i monte isto
Et triturabit moab sub eo: sicuti teruntur palee
in plaustro. Et extendet manus suas sub eo.
sicut extendit natās ad natandū: ⁊ humilia-
bit gliaꝫ eius cū allisione manuū ei⁹. Et mu-
nimenta sublimium muroꝝ tuoꝝ concident
⁊ humiliabuntur ⁊ detrahentur in terram
vsqꝫ ad puluerem. XXVI.

A In die illa cātabit cāticū istud in tra
iuda. Urbs fortitudinis nr̄e: salua-
tor ponet i ea murus ⁊ ānumerale.
Aperite portas ⁊ igrediet gēs iusta: custodi
ens vitatē. Uet⁹ error abijt: fuabis pacē: pa
cē: qr i te sperauim⁹. Sperastis i dño i seculis
eternis: i dño deo forti i ppetuū. Quia in-
curuabit habitantes i excelso. ciuitatē subli-
men hūiliabit. humiliabit eā vsqꝫ ad terram
detrahet eam vsqꝫ ad puluerem. Cōculcabit
B eā pes: pes pauperis gressus egenoꝝ. Semi-
ta iusti recta ē. rectus callis iusti ad ambulā
dū. Et in semita iudicioꝝ tuoꝝ domine susti-
nuimus te. nomē tuū ⁊ memoriale tuū in de
siderio aie. Anima mea desiderauit te in no
cte: sꝫ ⁊ spiritu meo i pcordijs meis: de mane
vigilabo ad te. Cū feceris iudicia tua in tra:
iusticiā discent oēs habitatores orbis. Mise
reamur ipio ⁊ nō discet iusticiā. In tra scōꝝ
iniqua gessit: ⁊ non videbit gloriam domini
Dñe exaltet man⁹ tua vt nō videant. videāt
⁊ cōfundantur zelantes populi ⁊ ignis ho-
C stes tuos deuoret. Dñe dabis pacē nobis. oia
eni opa nr̄a opat⁹ es nobis. Dñe de⁹ nr̄ pos
sederūt nos dñi absqꝫ te: tm̄ i te recordemur
nois tui. Morientes nō viuāt: gigātes nō re-
surgant. Propterea visitasti ⁊ cōtriuisti eos
⁊ pdidisti oēm memoriā eoꝝ. Indulsisti gen
ti dñe: idulsisti genti. Nūqd glorificatus es?
elongasti oēs terminos tre. Domine in an-
gustia reqsierunt te: in tribulatione murmu
ris doctrina tua eis. Sicut q̄ ɔcepit cum ap-
propinquauerit ad partū. dolēs clamat i do
lorib⁹ suis: sic facti sum⁹. A facie tua dñe ɔce
D pim⁹ ⁊ q̄si pturiuimus ⁊ peperim⁹ spm̄. Sa
lutes nō fecim⁹ i terra: iō nō ceciderūt ha-
bitatores terre. Uiuēt mortui tui: interfecti
mei resurgēt. Expgiscimini ⁊ laudate q̄ habi
tatis i puluerē. qr ros lucis ros tu⁹: ⁊ terrā gigā
tium detrahes in ruinā. Uade ppl's me⁹ in-
tra i cubicula tua claude ostia tua sup te. Ab
scondere modicū ad momentū: donec ptrā-
seat indignatio mea. Ecce. n. dñs egredietur michee.1.a
de loco suo. vt visitet iiqtatē habitatoris tre
ɔ eū: ⁊ reuelabit tra sanguinē suū: ⁊ nō operiet
vltra interfectos suos. XXVII.

In die illa visitabit dñs i gladio suo A
duro ⁊ grandi ⁊ forti sup leuiathā
serpentē vectē: ⁊ sup leuiathan ser-
pentem tortuosum: ⁊ occidet cetū q̄ in mari est.
In die illa vinea meri cātabit ei. Ego dñs q̄
seruo eaꝫ: repēte ppinabo ei: ne forte visitetur
ɔ eā. Nocte ⁊ die seruo eaꝫ: idignatio nō est mi
hi. Quis dabit me spinā ⁊ veprez? In prelio
gradiar sup eā. succendā eā parit. An potius B
tenebo fortitudinē meā? Faciet paceꝫ mihi:
pacem faciet mihi. Qui egredient ipetu a ia
cob: florebit ⁊ germinabit isrl': ⁊ implebunt
faciē orbis semine. Nūqd iuxta plagā pcutie
ntis se pcussit eū? Aut sicut occidit iterfectos
eius sic occisus est? In mēsura ɔ mensurā cū
adiecta fuerit iudicabit eam meditat⁹ ē i spi
ritu suo duro p diē estus. Idcirco sup hoc di C
mitet iniqtas domui iacob: ⁊ iste omnis fru
ctus: vt auferat peccatū eius. Cum posuerit
omnes lapides altaris sicut lapides cineris
allisos: nō stabunt luci ⁊ delubra. Ciuitas. n.
munita desolata erit: spaciosa relinquet ⁊ di-
mittet q̄si desertū. Ibi pascet vitulus: ⁊ ibi ac
cubabit: ⁊ cōsūmet sūmitates eius. In siccita
te messis illius ɔterent mulieres venientes ⁊
docentes eam. Non ē enim populus sapiēs
ppterea non miserebit ei⁹ q̄ fecit eum ⁊ q̄ for D
mauit eū non parcet ei. Et erit i die illa. pcu-
ciet dñs ab alueo fluminis vsqꝫ ad torentem
egypti: ⁊ vos congregabimini vn⁹ ⁊ vn⁹ filij
isrl'. Et erit in die illa. clanget in tuba magna
⁊ venient q̄ perditi fuerant de terra assyriorū
⁊ q̄ eiecti erāt de terra egypti: ⁊ adorabunt
dñm i monte scō i irl'm. XXVIII.

Ue corone supbie. ebrijs ephraim: ⁊
flori decidenti glie exultationis ei⁹ A
q̄ erant i vertice vallis pinguissime
errātes a vino. Ecce validus ⁊ fortis dñs: si-
cut ipet⁹ grādinis turbo ɔfringēs. sicut ipet⁹
aq̄ꝝ mltaꝝ iundātiū: ⁊ emissaꝝ sup trā spacio
saꝫ. Pedib⁹ cōculcabit corona supbie ebrio
rū ephraiꝫ. Et erit flos decidēs glie exultatio
nis ei⁹. q̄ ē sup vticeꝫ vallis piguiū: q̄si tem-
poraneū ante maturitatē autūni. Qd cū as- B
pexerit vidēs: statiꝫ vt manu tenuerit: deuo-
rabit illud. In die illa erit dñs exercituū co
rona glorie: ⁊ sertum exultationis residuo
ppli sui: ⁊ spiritus iudicij sedenti super iudi-

cia ⁊ fortitudo reuertẽtibus de bello ad por
tam. Uerum hi quoq; p̄ vino nescierũt: ⁊ p̄ ebri
etate errauerũt. Sacerdos ⁊ ꝓpha nescie
rũt p̄ ebrietate: absorti sũt a vino: errauerunt
in ebrietate. nescierũt videntẽ: ignorauerunt
iudiciũ. Omnes enim mense replete sũt vomi
C tu sordiũq;: ita vt non esset loc⁹ vltra. Quẽ
docebit sciẽtiam: ⁊ quẽ intelligere faciet au
ditũ? Ablactatos a lacte. auulsos ab vberib⁹
q: manda remanda. manda remanda. expe
cta: reexpecta. expecta reexpecta. modicum
I. Cor. 14. b ibi. modicũ ibi. In loquela enim labij ⁊ lin
gua altera loquet ad populũ istũ. cui dixit.
Hec ẽ requies mea. reficite lassũ: ⁊ hoc ẽ re
frigeriũ meũ: ⁊ noluerũt audire. Et erit eis
ỽbum domini. manda remanda. manda re
manda. expecta reexpecta: expecta reexpe
cta. modicum ibi. modicũ ibi. vt vadant ⁊ ca
dant retrorsũ: ⁊ conterant ⁊ illaqueent ⁊ ca
D piant. Propter hoc audite ỽbũ dñi viri illu
sores: q̄ dominamini sup pplm meũ q̄ est in
irlm. Dixistis. n. Percussimus fed⁹ cũ mor
Amos. 9. c te: ⁊ cũ inferno fecim⁹ pactũ. Flagellũ inun
dans cũ transierit nõ veniet sup nos: q: po
suimus mendaciũ spẽ nostram ⁊ mendacio
Ro. 9. g ꝓtecti sum⁹. Iccirco hec dicit dñs de⁹. Ecce
I. Pe. 2. a ego mittã in fũdamẽtis syon lapidẽ. lapidẽ
probatũ. angularẽ preciosum in fundamen
Ro. 10. b. to fundatũ. Qui crediderit non festinet. Et
E ponam in pondere iudicium: ⁊ iusticiam in
mẽsura. Et subuertet grando spẽ mendacij:
⁊ protectionẽ. Aque inundabunt: ⁊ delebit
fedus vestrum cum morte: ⁊ pactũ vr̄um cũ
inferno non stabit. Flagellũ inundans cum
transierit: eritis ei in cõculcationẽ. Quãcũq;
ꝑtransierit tollet vos: quoniam mane dilu
culo ꝑtransibit in die ⁊ in nocte: ⁊ tñmodo
sola vexatio intellectũ dabit auditui. Coan
gustatũ ẽ. n. stratũ. ita vt alter decidat: ⁊ pal
F liũ breue vtrũq; opire non põt. Sicut. n. in
monte diuisionũ stabit dñs. sic in valle q̄ est
in gabaon irascet: vt faciat op⁹ suũ. Alienum
opus eius: vt operetur opus suum. Peregri
nũ ẽ op⁹ ei⁹ ab eo. Et nũc nolite illudere: ne
I. 10. f. forte constringant vincula vr̄a. Consũmatio
nẽ. n. ⁊ abbreuiationẽ audiui a dño deo ex
ercituũ sup vniuersã terrã. Aurib⁹ ꝑcipite ⁊
audite vocẽ meam: attẽdite ⁊ audite eloqui
um meũ. Nũq̄d tota die arabit arans vt se
G rat proscindet: ⁊ sarciet humũ suam: Nõne
cũ adequauerit faciẽ ei⁹. seret gith: ⁊ cymi
nũ sparget: ⁊ ponet triticũ ꝑ ordinẽ: ⁊ hordeũ
⁊ miliũ ⁊ viciam in finib⁹ suis: Et erudiet il
lũ in iudicio: de⁹ suus docebit illũ. Non. n. i
serris triturabit gith. nec rota plaustri super
cyminũ circuibit: sed in virga excutiet gith
⁊ cyminũ in baculo: panis aũt comminuet. Ue
rũ non in ꝑpetuũ triturans triturabit illũ: nec
vexabit eũ rota plaustri: nec vngulis suis cõ
minuet eũ. Et hoc a dño deo exercituũ exi
uit vt mirabile faceret consilium: ⁊ magnifica
ret iusticiam.

XXXIX

UE ariel. Ariel ciuitas quam expugna A
uit dauid. Additus ẽ annus ad ãnũ
solẽnitates euolute sũt. Et circũual
labo ariel: ⁊ erit tristis ⁊ merens: ⁊ erit mihi
quasi ariel. Et circundabo quasi sperã in cir
cuitu tuo ⁊ laciã ꝯ te aggerẽ: ⁊ munimenta
ponã in obsidionẽ tuã. Humiliaberis: de ter
ra loqueris: ⁊ de humo audiet eloquiũ tuum
Et erit q̄si phitonis d̾ terra vox tua: ⁊ de hu
mo eloquiũ tuũ musitabit. Et erit sicut pul B
uis tenuis. multitudo ventilantiũ te: ⁊ sicut
fauilla ꝑtransiens multitudo eorũ q̄ ꝯ te ꝓua
luerũt. Eritq; repẽte confestim a dño exercituũ
visitabit i tonitruo: ⁊ ꝯmotiõe t̃re: ⁊ voce ma
gna turbinis: ⁊ tẽpestatis: ⁊ flãma ignis de
uorantis. Et erit sicut somnium visionis no
cturne multitudo omniũ gentiũ que dimica
uerũt contra ariel: ⁊ oẽs q̄ militauerũt ⁊ ob
sederũt ⁊ ꝓualuerũt aduersus eam. Et sicut
somniat esuriẽs ⁊ comedit. cũ aũt fuerit ex
ꝑgefact⁹ vacua est aĩa ei⁹. Et sicut somniat C
sitiẽs ⁊ bibit: ⁊ postq̄ fuerit exꝑgefact⁹ las
sus adhuc sitit: ⁊ anima eius vacua ẽ: sic erit
multitudo omniũ gẽtiũ q̄ dimicauerũt con
tra montẽ syõ. Obstupescite ⁊ ammiramini
fluctuate ⁊ vacillate inebriamini ⁊ nõ a vi
no mouemini ⁊ in ebrietate: qm̄ miscuit vo
bis dñs spm̄ soporis. Claudet oculos vestros D
prophetas ⁊ principes vr̄os. q̄ vidẽt visiões
operiet. Et erit vobis visio omniũ sicut ỽba
libri signati: quẽ cũ dederint sciẽti litteras di
cẽt lege istũ. ⁊ rñdebit. non possũ. signat⁹ est
n. Et dabitur liber nesciẽti litteras: diceturq; Ma. 15
ei lege: ⁊ rñdebit nescio lr̄as. Et dixit domi Mar. 7
nus. Eo ꝙ appropinq̄t pplꝰ iste ore suo: ⁊ la E
bijs suis glorificat me. cor aũt ei⁹ lõge ẽ a me
⁊ timuerũt me mandato hoium ⁊ doctrinis
iõ ecce ego addam: vt ammirationẽ faciam
pplo huic miraculo grandi ⁊ stupẽdo. Pe Abdi.
ribit. n. sapiã a sapientib⁹ ei⁹: ⁊ intellect⁹ pru I. Cor.
dẽtiũ ei⁹ abscondet. Ue q̄ profundi estis cor
de vt a dño abscondatis ꝯsiliũ: quorũ sũt i tene
bris opa: ⁊ dicũt. Quis videt nos ⁊ q̄s nouit Eccl. 2
nos? Peruersa ẽ hec vr̄a cogitatio quasi si lu
tũ contra figulũ cogitet: ⁊ dicat opus factori
tuo nõ fecisti me ⁊ figmentũ dicat fictori suo
non intelligis. Nõne adhuc i modico ⁊ i bre F
ui conuertet liban⁹ i chermel. ⁊ chermel in I. 32. d

saltū reputabitur?Et audient i die illa surdi
verba libri:⁊ de tenebris ⁊ de caligine oculi
cecoꝝ videbunt.Et addēt mites i dn̄o letici
am:⁊ pauperes hoies i scō isrl̄ exultabunt:
qm̄ defecit q̇ ꝑualebat.ꝯsumat⁹ est illusor ⁊
succisi sunt oēs q̇ vigilabāt sup iniq̇tatē qui
peccare faciebāt hoies in v̄bo:⁊ arguentem
in porta supplantabāt:⁊ declinauerunt fru-
G stra a iusto.Propter hoc h̄ dicit dn̄s ad do-
mū iacob q̇ redemit abraam.Nō modo ꝯfū
det iacob nec modo vult⁹ ei⁹ erubescet:sed
cū viderit filios suos opera manuū mearum
i medio sui scificātes nomē meū:⁊ scificabūt
scm̄ iacob:⁊ deū isrl̄ ꝑdicabūt:⁊ scient erran-
tes spū intellectum:⁊ mussitatores discent le
gem.

XXX.

A Ve filij desertores dicit dn̄s vt facere-
tis ꝯsiliū.⁊ nō ex me:⁊ ordiremini te
lā ⁊ nō ꝑ spm̄ meū vt adderet̄ pccm̄
sup pccm̄:q̇ ambulatis vt descēdat̄ i egyptū
⁊ os meū nō iterrogastis:sperātes auxilium
i fortitudie pharaōis:⁊ hn̄tes fiduciā in vm-
bra egypti:⁊ erit vobis fortitudo pharaonis
i ꝯfusionē:⁊ fiducia vmbre egypti i ignomi-
niā.Erant.n.i taphnis pricipes tui:⁊ nūcij
tui vsq3 ad anes ꝑuenerūt.Oēs cōfusi sunt su
per pplo qui eis ꝓdesse nō potuit.Nō fuerīt
in auxiliū ⁊ in aliquā vtilitatē:s3 i cōfusionē
B ⁊ in opprobriū.Onus iumentoꝝ austri.In
terra tribulationis ⁊ angustie.leena ⁊ leo.ex
eis vipera ⁊ regulus volans:portantes sup
humeros iumentoꝝ diuitias suas.⁊ sup gib-
bum cameloꝝ thesauros suos:ad populum
q̇ eis ꝓdesse nō poterit.Egyptus eni3 frustra
⁊ vane auxiliabit̄.Ideo clamaui super hoc.
superbia tm̄ est:quiesce.Nunc ergo ingres
sus scribe ei sup buxū:⁊ i libro diligenter ex-
ara illud:⁊ erit i die nouissimo i testimoniu3
vsq3 i eternū.Popul⁹.n.ad iracūdiā ꝓuo-
cans ē:⁊ filij mēdaces.filij nolentes audire
legem dei.Qui dicunt videntibus nolite vi-
dere:⁊ aspicientibus nolite aspicere nobis
C ea q̄ recta sunt.Loquimini nobis placentia
videte nobis errores:auferte a me viā:decli
nate a me semitā:cesset a facie nr̄a sāctus isrl̄
Propterea h̄ dicit scūs isrl̄.Pro eo q̄ ṙpro
bastis v̄bū hoc:⁊ sperastis in calūnia ⁊ i tu-
multu:⁊ innixi estis sup eo:propterea erit vo-
bis iniq̇tas hec:sicut iterruptio cadēs.⁊ req̇si-
ta in muro excelso.Qm̄ subito dū nō sperat̄
veniet ꝯtritio ei⁹:⁊ ꝯminuetur sicut conterit̄
lagena figuli ꝯtritione ꝑualida:⁊ non inue-
niet̄ de fragmentis ei⁹ testa in qua portetur
igniculus de incēdio:aut hauriat̄ paꝝ aq̄ de
D fouea:q2 h̄ dicit dn̄s deus isrl̄.Si reuertami-
ni ⁊ quiescatis:salui eritis.In silentio ⁊ i spe
erit fortitudo vr̄a.Et noluistis ⁊ dixistis.Ne
quaq̄3:sed ad equos fugiem⁹.Ideo fugietis
Et super veloces ascendem⁹.Iō velociores
erūt q̇ ꝑsequent̄ vos.Mille hoies a facie ter
roris vni⁹:⁊ a facie terroris quinq3 fugietis
donec relinq̄mini q̄si malus nauis in verti-
ce mōtis.⁊ q̄si signū sup collē.Propterea ex-
pectat dn̄s vt misereat̄ vr̄i:⁊ ideo exaltabit̄
parcens vobis.q2 deus iudicij dn̄s.Beati
omnes q̇ expectāt eū.Popul⁹.n.syon habi
tabit in ir̄lm.Plorās nequaq̄3 plorabis:mi
serans miserebit̄ tui.Ad vocem clamoris tui E
statim vt audierit respondebit tibi.Et dabit
tibi dominus panem artū ⁊ aquam breuem
⁊ nō faciet auolare a te vltra doctore3 tuum
⁊ erunt oculi tui videntes preceptorem tu-
um:⁊ aures tue audient verbum post tergū
monentis.Hec est via ambulate in ea:⁊ non
declinetis neq3 ad dexteram neq3 ad sinistrā
Et contaminabis laminas sculptiliū argen-
ti tui:⁊ vestimentū ꝯflatilis auri tui:⁊ disper
ges ea sicut imūdiciā menstruate.Egredere
dices ei.Et dabit̄ pluuia semini tuo vbicunq3
seminaueris in terra:⁊ panis frugum terre
erit vberrimus ⁊ pinguis.Pascetur in pos-
sessione tua in die illo agnus spaciose:⁊ tauri
tui ⁊ pulli asinorum q̇ operant̄ terrā.ꝯmixtū
migma comedent sicut i arena ventilatū est
Et erunt super oēm mōte3 excelsu3:⁊ sup oē3 F
collē eleuatū riui currētiū aq̄ꝝ i die iterfectio
nis mltoꝝ:cū ceciderit turres.Et erit lux lu
ne sicut lux solis ⁊ lux solis erit septēplr̄.sicut
lux septē dieꝝ i die q̄ alligauerit dn̄s vulnus
populi sui:⁊ ꝑcussura3 plage eius sanauerit.
Ecce nomen domini venit de lōginq̊:ardens
furor eius:⁊ grauis ad portādū.Labia eius
repleta sunt idignatiōe:⁊ ligua ei⁹ q̄si ignis d̄
uorans.Spirit⁹ ei⁹ velut torrēs inundās vsq3
ad mediū colli ad ꝑdendas gētes i nihilum
⁊ frenū erroris qđ erat in maxillis populorū.
Canticū erit vobis sicut vox scificate solēnita G
tis ⁊ leticia cordis sicut q̇ ꝑgit cū tibia:vt in-
tret i mōtem dn̄i ad fortē isrl̄.Et auditā faci-
et dn̄s gl̄ia3 vocis sue:⁊ terrorem brachij sui
ostendet in cōminatione furoris:⁊ flamma
ignis deuorantis.Allidet i turbie:⁊ i lapide
grādinis.A voce.n.dn̄i pauebit assur virga
ꝑcussus:⁊ erit trāsitus v̄ge fundat⁹ quā req̇e
scere faciet dn̄s sup eū:i tympanis ⁊ citharis
⁊ in bellis ꝑcipuis expugnabit eos.Prepa-
ta ē eni ab heri tophet:a rege ꝑparata:profū
da ⁊ dilatata.Nutrimenta ei⁹ ignis:⁊ ligna
multa:flatus domini sicut torrēs sulphuris
succendens eam.

XXXI.

A V[e] qui descendūt i egyptū ad auxiliū
in eq̄s sperātes ⁊ hn̄tes fiduciā sup q̄
drigis: quia multe sē ⁊ sup eq̄tibꝰ qꝛ
preualidi nimis: ⁊ nō sunt ꝯfisi sr̄ scm̄ israel: ⁊
dn̄m n̄ req̄sierē. Ipse aūt sapiēs adduxit malū
B ⁊ verba sua non abstulit. Et ꝯsurget ꝯ̄ domū
pessimorum ⁊ ꝯ̄ auxilium opantiū iniq̄tatē
Egyptus hō ⁊ nō deꝰ ⁊ eq̄ coꝝ caro: ⁊ nō spi
ritus. Et dn̄s inclinabit manū suā ⁊ corruet
auxiliator ⁊ cadet cui p̄statur auxiliū. simulq̄
C oēs ꝯsumentur qꝛ h̄ dicit dn̄s ad me. Quō si
rugiat leo ⁊ catulus leonis sup p̄dā suā cum
occurrerit ei multitudo pastoꝝ a voce corū
non formidauit ⁊ a multitudine eoꝝ non pa
uebit sic descendet dn̄s exercituum vt p̄lietē
super montē syō: ⁊ sup collē eiꝰ. Sicut aues
volantes sic ꝓteget dn̄s exercituū irl̄m prote
gēs ⁊ liberans trāsiens ⁊ saluās. Cōuertimini
2.2.d. D sicut in ꝓfundū recesseratis filij isrl̄. In die .n.
illa abiciet vir idola argenti sui: ⁊ idola au
ri sui que fecerunt vobis manꝰ vr̄e in pccm̄
⁊ cadet assur in gladio non viri: ⁊ gladiꝰ nō
hois vorabit eum: ⁊ fugiet nō a facie gladij.
⁊ iuuenes eius vectigales erunt. ⁊ fortitudo
eius a terrore transibit: ⁊ pauebunt fugien
tes principes eius. Dixit dominus cuius
ignis est in syon ⁊ caminus eius in ierusalē

A E[cce] in iusticia regnabit XXXII.
rex ⁊ principes in iudicio preerūt. Et
erit vir sicut qui absconditē a vēto: ⁊
celat se a tēpestate: sicut riui aq̄ꝝ i siti ⁊ vm
bra petre ꝓminentis in t̄ra deserta. Nō caliga
būt oculi vidētiū: ⁊ aures audiētiū diligēter
auscultabunt: ⁊ coꝛ stultoꝝ intelliget sciā: ⁊
ligua balboꝝ velociter loquetur ⁊ plane.
Non vocabitur vltra is q̄ isipiens ē p̄nceps
neq̄ fraudulentus appellabit̄ maioꝛ. Stul
B tus .n. fatua loquetur: ⁊ coꝛ eiꝰ faciet iniq̄tatē
vt perficiat simulatōem: ⁊ loq̄tur ad dn̄m fraudu
lenter: ⁊ vacuam faciat aiam esuriētis: ⁊ potū si
tienti auferat. Fraudulēti vasa pessima sūt
Ipse .n. cogitationes ꝯcinnabit ad p̄dendos
mites in sermone mēdacij: cū loq̄ret̄ paup iu
dicium. Princeps vo ea q̄ digna sūt principe
cogitabit: ⁊ ipe sup duces stabit. Mulieres
opulente surgite: ⁊ audite vocem meā: filie
C ꝯfidētes p̄cipite auribꝰ eloq̄um meum. Pꝰ
dies ⁊ annos. ⁊ vos ꝯturbemini ꝯfidētes. Cō
summata ē .n. vindemia collectio vltra nō ve
niet. O obstupescite opulēte. ꝯturbamini cō
fidentes: exuite vos ⁊ ꝯfundemini: accingite
lumbos vr̄os. Sup vbera plangite: sup regi
one desiderabili: super vinea fertili. Super
humum populi mei spine ⁊ vepres ascendēt
q̄nto magis super oēs domos gaudij ciuitatis
exultantis? Domꝰ .n. dimissa ē multitudo vr
bis relicta est: tenebre ⁊ palpatio fcē sunt sup
speluncas vsq̄ in eternū. Gaudiū onagroꝝ D
pascua gregum: donec effundat̄ sup nos sp̄s 2.29.c
de excelso. Et erit desertū in chermel: ⁊ cher
mel in saltum reputabit̄: ⁊ habitabit in solitudi
ne iudicium ⁊ iusticia in chermel sedebit. Et
erit opꝰ iusticie: pax ⁊ cultus iusticie silētiū
⁊ securitas vsq̄ in sempiternum. Et sedebit
ppl̄s meus in pulchritudine pacis: ⁊ i taber
naculis fiducie ⁊ i req̄e opulenta. Grādo aūt
in dscēsione saltꝰ: ⁊ hūilitate humiliabit̄ ciui
tas. Beati qui seminatis sup oēs aq̄s: immittē
tes pedem bouis ⁊ asini. XXXIII.

V[e] qui predaris. Nōne ⁊ ipe p̄dabe A
ris? Et q̄ spnis: nōne ⁊ ipse sperneris
Cum ꝯsumaueris d̄predatiōē: depre
daberis: cum fatigatꝰ desieris ꝯtēnere con
tēneris. Dn̄e miserere nr̄i te .n. expectauimus
esto brachium nr̄m in mane: ⁊ salus nr̄a i t̄pe
tribulationis. A voce angeli fugerūt ppl̄i: ⁊
ab exaltatione tua disperse sūt gētes. Et ꝯgre
gabūtur spolia vr̄a sicut colligit̄ bruchꝰ: velut
cum fosse plene fuerit de eo. Magnificatꝰ ē
dn̄s q̄m habitauit in excelso: ipleuit syō iudi
cio ⁊ iusticia. ⁊ erit fides in t̄pibꝰ suis. Diui
tie salutis sapia ⁊ scia: timoꝛ dn̄i ipse est the
saurus eius. Ecce vidētes clamabūt foris: an B
geli pacis amare flebunt. Dissipate sunt vie
cessauit transiens p semitā: irritū factū ē pa
ctum: ꝓiecit ciuitates: nō reputauit hoies.
Luxit ⁊ elanguit terra: ꝯfusus ē libanꝰ ⁊ ob
sorduit. Et factus ē sarō sicut desertū: ⁊ ꝯcus
sa est basā ⁊ carmelꝰ. Nunc ꝯsurgā dicit dn̄s
nunc exaltabo ⁊ nunc sublimaboꝛ. Cōcipie
tis ardorē ⁊ parietis stipulam: sp̄us vester vt
ignis vorabit vos. ⁊ erūt ppl̄i q̄si de incendio
cinis: spine cōgregate igni ꝯburentur. Audi
te qui longe estis q̄ fecerim ⁊ cognoscite vici
ni fortitudinē meā. Cōterriti sūt i syon peccā
res: possedit timoꝛ hypocritas. Quis poterit
habitare de vobis cū igne deuorante? Quis
habitabit ex vobis cum ardoribus sēpiter
nis? Qui ambulat in iusticijs: ⁊ loq̄t̄ vitatē C
q̄ proijcit auariciam ex calūnia: ⁊ excutit ma
nus suas ab omni munere. Qui obturat au
res suas ne audiat sāguinē ⁊ claudit oculos
suos ne videat malum. Iste in excelsis habi
tabit munimenta saxorum sublimitas eius
Panis eius datꝰ ē: aq̄ eiꝰ fideles sunt. Regē
in decore videbunt: oculi eius cernēt t̄rā d̄
longe coꝛ tuum meditabit̄ timorē. Ubi ē lit I. Coꝛ.
teratus? vbi legis vba ponderās? vbi est do
ctoꝛ paruulorum? Ppl̄m iprudētē nō videbis
ppl̄m alti sermonis: ita vt n̄ possis intelligere

disertitudinē lingue ei⁹: in q̄ nulla ē sapien-
tia. Respice syon ciuitatē solēnitatis nostre
D Oculi tui videbūt irl'm habitationē opulē-
tum tabernaculū quod neq̄q̄ transferri po-
terit nec auferent claui ei⁹ in sempiternū: ⁊
oēs funiculi ei⁹ non rūpent: qꝛ solūmodo ibi
magnific⁹ ē dominus nr̄. Loc⁹ fluuioꝝ riui la
tissimi ⁊ patētes non transibit sup eū nauis
remigū: neq̄ trirēis magna transgredietᵉ eū
Dn̄s.n. iudex nr̄: dn̄s legifer nr̄: dn̄s rex nr̄:
Ipse saluabit nos. Laxati sūt funiculi tui: sꝫ nō
ꝓualebūt. Sic erit mal⁹ tu⁹ vt dilatare signū
nō q̄as. Tūc diuidētᵉ spolia ꝑdaꝝ mltaꝝ clau
di diripent rapina: nec dicet vicin⁹ elangui
Ppl's q̄ habitat i ea: auferetᵉ ab eo iniq̄tas.
A Accedite gētes ⁊ audite XXXIIII
⁊ ppl'i attēdite: audiat tra ⁊ plenitu
do ei⁹ orbis ⁊ oē germē ei⁹: qꝛ indi
gnatio dn̄i sup oēs gētes: ⁊ furor sup vniuer
sā malitiā eoꝝ. Interfecit eos: ⁊ t̄dit eos i oc
cisionē. Interfecti eoꝝ proijcientur: ⁊ de ca-
daueribus eorum ascendet fetor. Tabescent
montes a sanguine eorum: ⁊ tabescet om-
nis militia celoꝝ: ⁊ complicabuntur sicut li
ber celi: ⁊ omnis malitia eoꝝ defluet sicut d'
fluit foliū de vinea ⁊ de ficu: quoniā inebria
B tus est in celo gladi⁹ meus. Ecce super idu
meam descendet: ⁊ super ppl'm interfectio-
nis mee ad iudicium. Gladi⁹ dn̄i repletus ē
sanguine: incrassatus est adipe de sanguine
agnoꝝ ⁊ hircoꝝ: ⁊ de sanguine medullatoꝝ
arietū. Victima eni dn̄i in bosra: ⁊ iterfectō
magna in terra edom. Et descendent vnicor
nes cum eis: ⁊ tauri cū potentibus. Inebria
bitur terra eoꝝ sanguine: ⁊ humus eoꝝ adi-
pe pinguiū: qꝛ dies vltiōis dn̄i: annus retri-
butionis iudicij syon. Et ꝯuertētur torrētes
eius in picē ⁊ humus eius in sulphur. Et erit
terra ei⁹ i picē ardētē nocte ⁊ die: nō extingue
C tur i sempiternū. Ascēdet fumus ei⁹ a gn̄atio
ne i gn̄ationē: desolabitᵉ i secl'a seculoꝝ. Nō
erit trāsiēs ꝑ eā: ⁊ possidebūt eā onocrotalus
⁊ ericius: ⁊ ibis ⁊ corbus hītabūt in ea. Et ex
tēdetᵉ sup eā mēsura vt redigatᵉ ad nihilū: ⁊
perpēdiculū i desolationē. Nobiles ei⁹ non
erūt ibi: regē potius inuocabūt: ⁊ oēs ꝑncipes
eius erūt i nihilū. Et orientur in domib⁹ eius
spine ⁊ vrtice ⁊ paliurus i munitionib⁹ eius
⁊ erit cubile draconū: ⁊ pascua strutionum.
⁊ occurrēt demonia onocētauris: ⁊ pilosus
clamabit alter ad alteꝝ. Ibi cubauit lamia ⁊
D inuenit sibi requiē. Ibi habuit foueam erici
us ⁊ enutriuit catulos: ⁊ circunfodit ⁊ fouit
in vmbra eius. Illic congregati sunt milui.
alter ad alterum. Requirite diligenter in li
bro dn̄i ⁊ legite: vnū ex eis non defuit: alter
alterum nō quesiuit: quia qd' ex ore meo pro
cedit ille mādauit: ⁊ spūs ei⁹ ipe ꝯgregauit
ea: ⁊ ipse misit eis sortē ⁊ manus eius diuisit
eā illis in mensurā. Usq̄ in eternum posside
bunt eam in generatione ⁊ generationē ha
bitabūt in ea. XXXV.
Letabitᵉ deserta ⁊ inuia: ⁊ exultabit so A
litudo: ⁊ florebit quasi liliū. Germi-
nans germinabit: ⁊ exultabit letabū
da ⁊ laudans. Gloria libani data est ei: decor J.60.c
carmeli ⁊ saron. Ipsi videbunt gloriam do-
mini: ⁊ decorē dei nostri. Confortate manus B
dissolutas: ⁊ genua debilia roborate. Dicite.
Pusillanimes confortamini ⁊ nolite time-
re. Ecce deus nr̄ vltionē adducet retributōis
deus ipse veniet ⁊ saluabit vos. Tunc aperi- Mat.15.c.
entur oculi cecorum ⁊ aures surdorum pate
bunt. Tunc saliet sicut ceruus claudus: ⁊ ap
ta erit lingua mutoꝝ: qꝛ scisse sūnt in deserto C
aque ⁊ torrētes in solitudine: ⁊ que erat ari-
da in stagnū: ⁊ sitiēs i fōtes aquaꝝ. In cubili
bus i q̄bus dracones hītabant. orietur viror
calami ⁊ iunci: ⁊ erit ibi semita ⁊ via sancta
vocabitur. Nō transibit per eam pollutus ⁊
h erit vobis directa via: ita vt stulti n̄ errēt ꝑ D
eam. Nō erit ibi leo ⁊ mala bestia nō ascen-
det per eā: nec inuenietᵉ ibi. Et ābulabunt q̄ J.51.d.
liberati fuerint ⁊ redēpti a dn̄o: ꝯuertētᵉ ⁊ ve
niēt in syon cū laude: ⁊ letitia sempiterna su
per caput eoꝝ. Gaudiū ⁊ letitiā obtinebunt
⁊ fugiet dolor ⁊ gemitus. XXXVI
ET factū ē in quartodecimo anno re- A
gis ezechie: ascēdit sennacherib rex 4.Re.18.c
assyrioꝝ sup oēs ciuitates iuda mu- 2.Par.32.a
nitas ⁊ cepit eas. Et misit rex assirioꝝ rapsacē
de lachis in irl'm: ad regē ezechiam in manu
graui: ⁊ stetit in aqueductu piscine superio-
ris: in via agri fullonis. Et egressus ē ad eū
eliachim filius helchie qui erat sup domū ⁊
sobna scriba ⁊ ioahe filius asaph acommen-
tarijs. Et dixit ad eos rapsaces. Dicite eze-
chie. Hec dicit rex magnus rex assyriorum.
Que est ista fiducia qua cōfidis: aut quo ꝯsi
lio vel fortitudine rebellare disponis. Sup B
quē hēs fiduciā: qꝛ recessisti a me. Ecce cōfi-
dis sup baculū harūdineū ꝯfractū istū sup
egyptū: cui si innisus fuerit homo. intrabit in
manū eius ⁊ perforabit eam: sic pharao rex
egypti oibus q̄ ꝯfidūt in eo. Qd' si rn̄deris
mihi: in dn̄o deo nr̄o ꝯfidimus: nōne ipe est
cuius abstulit ezechias excelsa ⁊ altaria. ⁊
dixit iude ⁊ irl'm coram altari isto adorabitis
Et nunc trade te dn̄o meo regi assyriorum ⁊
dabo tibi duo milia equoꝝ: nec poteris ex te

ꝓbere ascēſſores eoꝝ. Et quō ſuſtinebis faciē
iudicis vnius loci ex ſeruis dñi mei minori-
bus. Quod ſi ↄfidis in egypto in quadriga
⁊ in equitibus: ⁊ nūc nūq̇d ſine dño aſcendi
ad terrā iſtā vt diſperderē eā. Dñs dixit ad
C me. Aſcēde ſup terrā iſtā ⁊ diſperde eā. Et di
xit eliachim ⁊ ſobna ⁊ iohae ad rapſacē. Lo
quere ad ſeruos tuos ſyra lingua: itelligim⁹
eni ne loquaris ad nos iudaice in aurib⁹ po
puli q̇ eſt ſup muꝝ. Et dixit ad eos rapſaces.
Nūq̇d ad dñm tuū ⁊ ad te miſit me dñs me
us: vt loq̇rer oīa vba iſta: ⁊ nō potius ad vi
ros q̇ ſedēt i muro vt comedēt ſtercora ſua:
⁊ bibāt vrinā pedū ſuoꝝ vobiſcū. Et ſtetit ra-
pſaces: ⁊ clamauit voce magna iudaice: ⁊ di
xit. Audite vba regis magni: regis aſſyrioꝝ.
Hec dicit rex. Non vos ſeducat ezechias: q2
non poterit eruere vos: ⁊ nō vobis tribuat
fiduciam ezechias ſuper dño. dicens. Eruēs
liberabit nos dñs: non dabitur ciuitas iſta i
manu regis aſſyrioꝝ. Nolite audire ezechiā.
D Hec n. dicit rex aſſyrioꝝ. Facite mecum be-
nedictionē ⁊ egredimini ad me ⁊ comedite
vnuſquiſq; vineā ſuam: ⁊ vnuſq̇ſq; ficū ſuā
⁊ bibite vnuſquiſq; aquā ciſterne ſue: donec
veniā ⁊ tollā vos ad terram que eſt vt terra
veſtra: terrā frumēti ⁊ vini: terrā panū ⁊ vi-
nearū. Nec ↄturbet vos ezechias dicēs: dñs
liberabit nos. Nunq̇d liberauerūt dij gētiū
vnuſquiſq; terrā ſuā de manu regis aſſyrioꝝ.
Ubi ē deus emath ⁊ arfad. Ubi ē de⁹ ſephar
uaim. Nunq̇d liberauerūt ſamariā d manu
mea. Quis eſt ex oībus dijs terraꝝ iſtaꝝ: qui
eruerit terrā ſuam de manu mea. vt eruat
dominus hieruſalē de manu mea: ⁊ ſiluerūt
⁊ nō rñderūt ei verbū. Mandauerat. n. rex
dicens: ne rñdeatis ei. Et ingreſſus ē eliachī
filius helchie q̇ erat ſup domū ⁊ ſobna ſcri-
ba: ⁊ ioahe filius aſaph acomentarijs ad eze
chiā ſciſſ ſ veſtib⁹ ⁊ nūciauerūt ei vba rapſacis
A Et factū ē cū audiſſet XXXVII
4.Re.19.a. rex ezechias ſcidit veſtimenta ſua ⁊
obuolutus ē ſacco: ⁊ itrauit i domū
dñi. Et miſit eliachim q̇ erat ſup domū ⁊ ſob
nam ſcribā ⁊ ſeniores de ſacerdotib⁹ optos
ſaccis ad yſaiam filiū amos ꝓpham ⁊ dixe-
rūt ad eū. Hec dicit ezechias. Dies tribula-
tionis ⁊ correptiōis: ⁊ blaſphemie dies hec:
q2 venerūt filij vſq; ad partū: ⁊ virtus nō ē
pariēdi. Si quō audiat dñs de⁹ tuus vba ra
pſacis quem miſit rex aſſyriorum dñs ſuus
ad blaſphemandū dñm deum viuentē ⁊ ex-
probrandū ſermōibus quos audiuit dñs ds
tuus. Leua ergo oñonē ꝓ reliquijs q̄ repte
B ſūt. Et venerūt ſerui regis ezechie ad yſaiam

⁊ dixit ad eos yſaias. Hec dicetis dño vro.
Hec dicit dñs. Ne timeas a facie vboꝝ q̇ au
diſti: q̇bus blaſphemauerūt pueri regis aſſy
rioꝝ me. Ecce ego dabo ei ſpūm ⁊ audiet nū
cium: ⁊ reuertet ad terrā ſuā: ⁊ corruere eum
faciā gladio in terra ſua. Reuerſus eſt autē
rapſaces: ⁊ inuenit regē aſſyrioꝝ prreliantem
aduerſus lobna. Audierat eni quia ꝓfectus
eēt de lachis: ⁊ audiuit de taracha rege ethi
opie dicētes: egreſſus eſt vt pugnet cōtra te.
Qd cum audiſſet miſit nūcios ad ezechiam
dicēs. Hec dicetis ezechie regi iude loquen-
tes. Nō te decipiat deus tuus in quo tu con
fidis dicēs: nō dabit irlm in manu regis aſſy
rioꝝ. Ecce tu audiſti oīa q̇ fecerūt reges aſſy- C
rioꝝ oībus terris quas ſubuerterūt ⁊ tu po-
teris liberari. Nunq̇d eruerūt eos dij gentiū
quos ſubuerterūt patres mei: gozan ⁊ aran
⁊ reſeph ⁊ filios edem qui erant in thalaſſar.
Ubi eſt rex emath ⁊ rex arfad ⁊ rex vrbis ſe-
pharuaim ana ⁊ aua. Et tulit ezechias libros
de manu nūciorum ⁊ legit eos: ⁊ aſcendit in
domū dñi: ⁊ expandit eos corā dño: ⁊ orauit
ad dñm dicens. Domine exercituum deus
iſrl qui ſedes ſuper cherubin: tu es deus ſol⁹
oium regnoꝝ terre: tu feciſti celum ⁊ terrā.
Inclina dñe aurem tuā ⁊ audi: aperi oclos
tuos ⁊ vide: ⁊ audi oīa verba ſennacherib q̄
miſit ad blaſphemādū deum viuentem. Ue- D
re. n. dñe deſertas fecerunt reges aſſyriorum
terras ⁊ regiones caꝝ: ⁊ dederunt deos caꝝ
igni. nō. n. erant dij: ſed opera manuū hoīuꝫ
lignū ⁊ lapis ⁊ cōminuerūt eos. Et nūc dñe
deus nr ſalua nos de manu ei⁹: ⁊ cognoſcāt
oīa regna terre: q2 tu es dñs ſolus. Et miſit
yſaias filius amos ad ezechiam dicens. Hec
dicit dñs deus iſrl. Pro q̇b⁹ rogaſti me de ſē-
nacherib rege aſſyrioꝝ. hoc eſt verbū qđ lo-
cutus ē dñs ſup eū. Deſpexit te ⁊ ſubſanna-
uit te virgo filia ſyon: poſt te caput mouit fi-
lia irlm. Cui exprobraſti: ⁊ quē blaſphema-
ſti: ⁊ ſup quē exaltaſti vocē tuā: ⁊ leuaſti alti
tudinem oculoꝝ tuoꝝ. Ad ſcm̄ iſrael. In ma E
nu ſeruoꝝ tuoꝝ exprobraſti dño: ⁊ dixiſti. In
multitudine quadrigaꝝ meaꝝ ego aſcendi
altitudinē montiū: iuga libani: ⁊ ſuccidā ex
celſa cedroꝝ eius: ⁊ electas abietes illius ⁊
introibo altitudinē ſūmitatis eius ſaltū car
meli eius: ego fodi ⁊ bibi aquā: ⁊ ſiccaui ve-
ſtigio pedis mei oēs riuos aggerum. Nūq̇d
non audiſti que olim fecerim ei. Ex dieb⁹ āti
quis ego plaſmaui illud: ⁊ nūc adduxi: ⁊ fa-
ctū ē i eradicationē collū cōpugnātiū ⁊ ciui
tatū munitaꝝ. Habitatores earum breuiata
manu ↄtremuerūt ⁊ cōfuſi ſunt: facti ſunt fi-

cut fenum agri: ꝛ gramē pascue ꝛ herba te/
F ctoꝝ q̄ exaruit añq̄ maturesceret. Habita
tionem tuā ꝛ egressū tuū: ꝛ itroitū tuū ego
cognoui ꝛ insaniam tuā ꝯ me. Cū fureres ad
uersum me supbia tua ascendit ĩ aures meas
Ponā ergo circulum ĩ narib9 tuis: ꝛ frenū ĩ
labijs tuis: ꝛ reducam te in via p quā venisti
Tibi āt hoc erit signum. Comede hoc anno
que sponte nascūt ꝛ ĩ anno scdo pomis vesce
re. In āno aūt tertio seminate ꝛ metite: ꝛ plā
tate vineas: ꝛ comedite fructum eaꝝ. Et mit
tet id quod saluatum fuerit de domo iuda et
quod reliquū ē radicē deorsum. ꝛ faciet fru/
ctum sursū: qꝛ de irl'm exibunt reliquie. ꝛ sal/
uatio de monte syon. zelus dñi exercituum
faciet istud. Propterea h dicit dominus d re
G ge assyriorum. Non intrabit ciuitatē hāc ꝛ ñ
iaciet ibi sagittam: ꝛ nō occupabit eā clype9
ꝛ non mittet in circuitu ei9 aggerē. In via q̄
venit per eam reuertetur: ꝛ ciuitatē hāc ñ in
grediet dicit dñs. Et protegā ciuitatē istā vt
saluē eam ꝑpter me ꝛ ꝑpter dd seruum meū
Egressus est aūt angelus dñi ꝛ percussit in ca
stris assyriorum cētū octogintaq̄nq̄ milia.
Et surrexerūt mane. ꝛ ecce omnes cadauera
mortuorum. Et egressus ē ꝛ abijt Et reuers9
est sennacherib rex assirioꝝ: ꝛ hītauit in ni/
niue. Et scm̄ est cū adoraret in tēplo nesrach
deum suum adramelech ꝛ sarasar filij ei9 per
cusserunt eū gladio. fugeruntq̄ in trā ararath
ꝛ regnauit asaraddon filius ei9 pro eo.

A N diebus illis egrota/ XXXVIII.
4.Re.20.a I uit ezechias vsq̄ ad mortem: ꝛ itroi
2.Par.32.f uit ad eū ysaias filius amos ꝑpha: ꝛ
dixit ei. Hec dicit dñs. Dispone domui tue
quia morieris tu ꝛ ñ viues. Et ꝯuertit ezechi
as faciem suam ad pietē: ꝛ orauit ad dñz: ꝛ
dixit. Obsecro dñe memēto queso q̄ño am/
bulauerim coram te in ῡitate ꝛ in corde per
fecto: ꝛ quod bonum est in oculis tuis feceri
Et fleuit ezechias fletu magno. Et factum est
verbum domini ad ysaiam dicens. Uade et
dic ezechie. Hec dicit domin9 de9 dauid pa
tris tui. Audiui orationem tuam ꝛ vidi la/
B chrymas tuas. Ecce ego adijciam super dies
tuos. quindecim annos ꝛ de manu regis as
syriorum eruam te: ꝛ ciuitatē istā ꝛ ꝓtegā eā
.1.g Hoc āt tibi erit signum a dño: qꝛ faciet dñs
c.2.c verbum hoc qd locut9 ē. Ecce ego reuerti fa
ciam vmbrā lineaꝝ p q̄s descēderat in horo/
logio achaz ĩ sole retrorsū. decē lineis. Et re
uersus est sol decem lineis p grad9 q̄s descē
derat. Scriptura ezechie regis iuda cum
egrotasset et conualuisset de infirmitate sua
Ego dixi in dimidio dierū meoꝝ. vadam ad

portas inferi. Quesiui residuū annoꝝ meoꝝ
dixi non videbo dñz deum ĩ terra viuētium:
Non aspiciam hoiem vltra: ꝛ habitatorē q̄eᷤ
Generatio mea ablata est ꝛ ꝯuoluta ē a me C
q̄si tabernaculū pastoꝝ. precisa ē velut a texē
te vita mea: dum adhuc ordirer succidit me
de mane vsq̄ ad vesperam finies me. Spera
bam vsq̄ ad mane quasi leo sic cōtriuit oīa
ossa mea. De mane vsq̄ ad vesperam finies Job. 4.d.
me sicut pullus hirundinis sic clamabo: me
ditabor vt columba. Attenuati sūt oculi mei
suspicientes in excelsum. Dñe vim patior rñ
de pro me. q̇d dicā. aut q̇d rñdebit mihi cū
ipe fecerit? Recogitabo tibi oēs annos me/
os in amaritudine aie mee. Dñe si sic viuit
ꝛ in talib9 vita spūs mei. Corripies me ꝛ vi D
uificabis me ecce in pace amaritudo mea a/
marissima. Tu āt eruisti aiam meam vt non
periret: ꝓiecisti p9 tergum tuū oīa peccata
mea. Quia nō infern9 ꝯfitebit tibi neq̄ mors
laudabit te: non expectabūt q̇ descēdunt in
lacum ῡitatem tuā. Uiuēs viuēs ipe ꝯfitebit
tibi sicut ꝛ ego hodie pr̄ filijs notā faciet ῡi/
tatem tuā. Dñe saluū me fac. ꝛ psalmos no
stros cantabim9 cūctis dieb9 vite nr̄e in do E
mo dñi. Et iussit ysaias vt tollerent massam
de ficis ꝛ cataplasmarent super vuln9 ꝛ sana
retur. Et dixit ezechias. Qd erit signū quia
ascendam in domū dñi. XXXIX A

N tpe illo misit merodach baladam 4.Re.20.c
I fili9 baladaz rex babylonis libros ꝛ
munera ad ezechiā. Audierat eīm q̄
egrotasset ꝛ ꝯualuisset. Letat9 ē āt sr̄
eis ezechias: ꝛ ondit eis cellā aromatum et
argēti ꝛ auri ꝛ odoramētoꝝ ꝛ vnguēti. op/
timi ꝛ omnes apotechas supellectilis sue. ꝛ B
vniuersa q̄ inuenta sūt in thesauris ei9. Non
fuit ῡbū qd non onderet eis ezechias in do/
mo sua: ꝛ in oi ptāte sua. Introiuit āt ysaias
ꝑpheta ad ezechiā regē. ꝛ dixit ei. Quid di
xerunt viri isti: ꝛ vñ venerunt ad te: Et dixit
ezechias. De terra longinq̄ venerunt ad me
de babylone. Et dixit. Quid viderunt in do C
mo tua? Et dixit ezechias. Omnia q̄ ĩ domo
mea sūt viderunt. Nō fuit res quā nō onde/
ri eis ĩ thesauris meis. Et dixit ysaias ad eze
chiā. Audi ῡbū dñi exercituū. Ecce dies ve/
niēt: ꝛ auferēt oīa q̄ in domo tua sūt: ꝛ q̄ the
saurizauerūt pr̄es tui vsq̄ ad diē hāc: ĩ baby
lonē. Nō relinq̄t q̄cq̄: dicit dñs. Et de filijs D
tuis q̇ exibūt de te q̄s genueris tollēt: ꝛ erūt
eunuchi ĩ palatio r̄gis babylōis. Et dixit eze
chias ad ysaiā. Bonū ῡbum dñi quod locu
tus est. Et dixit. Fiat tantum pax ꝛ veritas
in diebus meis. XI

A Consolamini ꝯsolami popule me⁹ (c)
dicit dñs ds vr̄. Loq̄mi ad cor ir̄lʒ ⁊
aduocate eā: q̄ñ cōpleta ē malitia
eiꝰ: dimissa ē iniq̄tas illius. Suscepit de ma-
Math.3.a nu dñi duplicia ꝓ omnibꝰ peccatis suis. Uox
Mar.1.a clamantis in deserto. Parate viā dñi. rectas
Luce.3.c facite in solitudie semitas dei nr̄i. Ois vallis
Joh.1.c exaltabit. ⁊ ois mons ⁊ collis hūiliabit: ⁊
erūt praua indirecta: ⁊ aspa in vias planas:
B Et reuelabit glia dñi: ⁊ videbit ois caro pa-
rit qꝺ os dñi locutū ē. Uox dicētis. Clama
Ecci.14.c Et dixi. Quid clamabo: Ois caro fenum: ⁊
Jaco.1.b. ois glã eius q̄si flos agri. Exiccatū ē fenuʒ ⁊
1.Pe.1.d cecidit flos: qꝛ spiritus dñi sufflauit i eo. Ue
re fenū ē ppl̄s. Exiccatū ē fenū ⁊ cecidit flos
v̄bum aūt domini manet i eternū. Sup mō-
tē excelsū ascende tu q̄ euāgelizas syon: exal
C ta in fortitudie vocē tuā q̄ euangelizas ir̄lm
J.62.d Exalta noli timet. Dic ciuitatibus iude. Ec
ce deus vr̄. Ecce dñs deus in fortitudie veni
et: ⁊ brachiū eius dñabit. Ecce merces eiꝰ cū
eo ⁊ opus illius corā illo. Sicut pastor gre-
gē suū pascet: i brachio suo ꝯgregabit agnos
⁊ i sinu suo leuabit. fetas ipse portabit. Quis
mensus ē pugillo aquas: ⁊ celos palmo pō
derauit: Quis appendit tribus digitis molē
Sap.9.c terre: ⁊ librauit in pondere montes ⁊ colles
Ro.11.d in statera. Quis adiuuit spm̄ dñi: aut q̄s cō
D siliarius eiꝰ fuit ⁊ ostēdit illi: Cū quo iniȳt cō-
siliū ⁊ instruxit eū: ⁊ docuit eū semitaʒ iusti-
cie: ⁊ erudiuit eū scia: ⁊ viā prudentie ostēdit
illi: Ecce gētes q̄si stilla situle: ⁊ quasi momē
tū statere reputate sunt. Ecce isule quasi pul
uis exiguus: ⁊ libanus non sufficiet ad suc-
cendēdū: ⁊ aialia eius non sufficient ad ho
locaustū. Oēs gētes q̄si non sint. sic sunt co
E rā eo: ⁊ q̄si nihilū ⁊ iane reputate sūt ei. Cui
ergo silem fecistis deū? aut quā imaginē po-
netis ei? Nunquid sculptile conflabit faber
aut aurifex auro figurabit illud: ⁊ laminis
argenteis argētarius: Forte lignū ⁊ impu-
tribile elegit artifex sapiens: q̄rit quō statu
at simulachꝝ qꝺ non moueat. Nunq̄d non
scietis: Nūq̄d non audistis: Nunq̄d non ānū
ciatū ē vobis ab initio: Nunq̄d non itellexi
stis fundamēta terre: Qui sedet sup girū ter
F re: ⁊ habitatores eiꝰ sūt quasi locuste. Qui
extendit velut nihil celos: ⁊ expandit eos si
cut tabernaculū ad inhabitandū. Qui dat
secretoꝝ scrutatores q̄si nō sint: iudices terre
velut inanes fecit. Et q̄dē neq̄ plātato neq̄
sato neq̄ radicato i terra trunco eoꝝ. Repē
te flauit in eos: ⁊ aruerūt: ⁊ turbo q̄si stipulā
auferet eos. Et cui assimilastis me. ⁊ adeq̄-
stis dicit scūs: Leuate in excelsuʒ oculos ve

stros: ⁊ videte quis creauit hec. Qui educit
in numero militiam eoꝝ ⁊ omnes ex nomi
ne vocat. Pre multitudine fortitudinis ⁊ ro
boris virtutisq̄ eiꝰ: neq̄ vnū reliquum fuit.
Quare dicis iacob ⁊ loq̄ris israhel: abscon- G
dita est via mea a domino: ⁊ a deo meo iudi
ciū meū transibit: Nūq̄d nescis. aut non au
disti: Deꝰ sempiternꝰ dominꝰ q̄ creauit ter-
minos terre: ⁊ non deficiet neq̄ laborabit:
nec ē inuestigatio sapie eiꝰ. Qui dat lasso v̄
tutem: ⁊ his q̄ non sūt fortitudinē ⁊ robur
multiplicat. Deficiēt pueri ⁊ laborabūt: ⁊ iu
uenes in ifirmitate cadēt. Qui āt sperāt i do
mino mutabūt fortitudinē: assument pēnas
sicut aq̄le. currēt ⁊ non laborabūt: ambula
būt ⁊ non deficient. XLI.
Taceant ad me isule: ⁊ gētes mutent A
fortitudinē. Accedant ⁊ tūc loquā-
tur ad iudiciū ꝓpinquemꝰ. Quis su
scitauit ab oriente iustū: vocauit eū vt seque
retur se: Dabit in conspectu eius gētes: ⁊ reges
obtinebit. Dabit quasi puluerē gladio eiꝰ si
cut stipulā vento raptam arcui eiꝰ. Perseq̄ B
tur eos transibit in pace: semita in pedibꝰ eiꝰ J.44.a
non apparebit. Quis hec opatꝰ ē ⁊ fecit: vo- 48.b
cans generationes ab exordio. Ego dñs priꝰ
⁊ nouissimꝰ ego sū. Viderūt insule ⁊ timue-
rūt. extrema terre obstupuerūt: appropinq̄-
uerūt ⁊ accesserūt. Unusq̄sq̄ proximo suo au-
xiliabit ⁊ frī suo dicet. ꝯfortare. Confortat cō
fortauit faber erariꝰ ꝑcutiēs malleo eū q̄ cu
debat tūc tēporis: dicēs glutino bonū est. ⁊
confortauit eū clauis vt non moueat. Et tu
isrl̄ serue meꝰ iacob quē elegi. semen abrahā
amici mei. in quo apprehēdi te. ab extremis
terre ⁊ a longinq̄s eiꝰ vocaui te: ⁊ dixi tibi.
Seruꝰ meꝰ es tu: elegi te ⁊ nō abieci te. Ne C J.4
timeas quia ego tecū suʒ: ne declines qꝛ ego
deus tuꝰ. Confortaui te ⁊ auxiliatus sum ti-
bi ⁊ suscepit te dextera iusti mei. Ecce confū
dent ⁊ erubescēt omnes qui pugnāt aduer
sum te. Erunt quasi non sint: ⁊ peribunt viri
q̄ contradicūt tibi. Queres eos: ⁊ non inue-
nies viros rebelles tuos: ⁊ erūt q̄si nō sint: ⁊
veluti consūptio hois bellantis aduersū te: qꝛ
ego dñs deꝰ tuꝰ apprehēdēs manū tuā dicēsq̄
tibi. Ne timeas: ego adiuui te. Noli timere D
v̄mis iacob: q̄ mortui estis ex israhel. Ego au
xiliatꝰ sū tui dicit dñs: ⁊ redemptor tuꝰ scūs
isrl̄. Ego posui te q̄si plaustrū triturās nouū
habēs rostra serrantia. Triturabis mōtes ⁊
comminues: ⁊ colles q̄si puluerē pones: Uē
tilabis eos ⁊ ventꝰ tollet: ⁊ turbo disperget
eos: ⁊ tu exultabis i dño in scō isrl̄ letaberis
Egeni ⁊ pauperes q̄rūt aquas ⁊ non sūt: lin

gua eoꝝum ſiti aruit.Ego dñs exaudiam eos
E deus iſrł:nō derelinquā eos.Apiā in ſupinis
collibus flumia.⁊ in medio campoꝝ fontes
Ponam deſertū in ſtagna aq̄rum.⁊ terrā
inuiam in riuos aquarum. Dabo in ſolitu/
dinem cedrum ⁊ ſpinam ⁊ myrtū ⁊ lignū oli
ue.Ponam in deſerto abietē vlmū ⁊ buxū
ſil' vt videant ⁊ ſciant ⁊ recogitēt ⁊ intelligāt
pariter :quia manꝰ dñi fecit h̄:⁊ ſcūs iſrł crea
F uit illud. Prope facite iudiciū vr̄z dicit dñs
afferte ſi q̇d forte habetis dixit rex iacob.Ac
cedant ⁊ nuncient vobis quecūq̧ ventura ſī
Priora q̄ fuerūt nunciate:⁊ ponemꝰ coꝛ no
ſtrum ⁊ ſciemꝰ nouiſſima eoꝝ ⁊ q̄ vētura ſūt
indicate nobis .Annunciate q̄ vētura ſūt i fu
turum.⁊ ſciemꝰ qꝛ dij̄ eſtis vos . Bn̄ q̊z aut
male ſi poteſtis facite :⁊ loquamur ⁊ videa/
mus ſil'.Ecce vos eſtis ex nihilo: ⁊ opus vr̄z
ex eo quod non ē .Abhominatio elegit vos
G Suſcitaui ab aquilone .⁊ veniet ab oꝛtu ſol'
Uocauit nomen meuz .⁊ adducet magr̄atus
quaſi lutū:⁊ velut plaſtes ꝯculcans humuz
Quis annunciauit ab exordio vt ſciamus ⁊
a principio vt dicamus iuſtꝰ es?Nō ē ānūci/
ans neq̧ predicēs:neq̧ audiēs ſmōes vr̄os
Primus ad ſyon dicet ecce adſū.⁊ ir̄lm euā
geliſtam dabo.Et vidi:⁊ nō erat ex iſtis quiſ
q̧ qui iniret conſilium :⁊ interrogatus rn̄de
ret verbuz.Ecce oēs iniuſti:⁊ vana opa eoꝝ
ventus ⁊ inane ſimulacra eoꝝ XLII
A Ecce ſeruus meꝰ ſuſcipiam eū:electꝰ
.b. meus . cōplacuit ſibi in illo aīa mea
Dedi ſpm̄ meum ſup euz:iudiciū gē
tibus ꝓferet.Nō clamabit neq̧ accipiet per
ſonam nec audieť vox eius foris .Calamum
quaſſatum non ꝯteret :⁊ linū fumigās nō ex
tinguit.In veritate educet iudiciū:non erit
triſtis neq̧ turbulentꝰ donec ponat i terra iu
dicium:⁊ legem eiꝰ inſule expectabunt.Hec
dicit dñs deus creans celos ⁊ extendēs eos
firmans terrā ⁊ q̄ germinant ex ea:dās flatū
populo q̇ ē ſup ea :⁊ ſpm̄ calcantibus eam .
Ego dominus vocaui te in iuſticia. ⁊ appre
.B hendi manū tuā:⁊ ſeruaui te.Et dedi te i fedꝰ
ppl'i i lucē gētiū:vt aperires oculos cecoꝝ ⁊
educeres de ꝯcluſiōe victū de domo carceris
ſedentes in tenebris.Ego dñs:hoc ē nomē me
.b. um.Gloriā meā alteri nō dabo.⁊ laudē me
am ſculptilibꝰ.Que prima fuerunt : ecce ve
nerunt noua q̊z ego ānuncio.āteq̧ oriāť au
149 dita vobis faciā.Cantate dño cāticū nouum
laus eius ab extremis terre.Qui deſcēditiſ i
mare ⁊ plenitudo eiꝰ inſule : ⁊ hitatores ea
rum.Leueť deſertū ⁊ ciuitates eius:in domi
bus habitabit cedar. Laudate habitatores

petre:de vertice montiū clamabūt.Ponent
dño gloriam .⁊ laudē eiꝰ in iſulis nūciabūt
Dñs ſicut fortis egredieť.ſicut vir ꝑliator ſu
ſcitabit celum.Uociferabit ⁊ clamabit:ſuper C
inimicos ſuos confortabitur.Tacui ſupſilui:
patiens fui:ſicut pturiens loquar.Diſſipabo
⁊ abſorbebo ſil' deſertos faciam mōtes:⁊ col
les:⁊ oē germen eoꝝ exiccabo.Ponā flumi
na in inſulas⁊ ſtagna areſaciam.Et educam
cecos in viā quā neſciūt:⁊ i ſemitꝭ quas igno
rauerť ambulare eos faciā.Ponā tenebras
coram eis i lucē.⁊ praua in recta.Hec v̄ba fe
ci eis:⁊ non dereliqui eos.Cōuerſi ſī retror
ſuz.Cōfundantur ꝯfuſiōe q̇ ꝯfidunt in ſculpti
li:qui dicunt ꝯflatili vos dij̄ nr̄i.Surdi audi
te:⁊ ceci intuemini ad vidēdū.Quis cecus
niſi ſeruus meꝰ:⁊ ſurdꝰ niſi ad quē nuncios
meos miſi?Quis cecus niſi q̇ uenūdatus eſt
Et q̊s cecus niſi ſeruus dñi? Qui vides mul D
ta:nonne cuſtodies?Qui apertas hēs aures
nonne audies?Et dñs voluit vt ſcificaret euz
⁊ magnificaret legē ⁊ extolleret:iþe aūt ppl's
direptus ⁊ vaſtatus.Laqueꝰ iuuenū oēs⁊ in
dōibus carceꝝ abſconditi ſī.Fcī ſī in rapinā.
nec ē q̇ eruat:in direptionē:nec ē q̇ dicat:red
de:Quis ē in vobis q̇ audiat hoc: attēdat ⁊
auſcultet futura?Quis dedit in direptionem
iacob:⁊ iſrł vaſtantibꝰ ? Nonne dñs ipſe cui
peccauimus ?Et noluerunt in vijs eiꝰ ambu
lare ⁊ non audierunt legem eius Et effudit
ſuper eum indignatōz furoris ſui ⁊ forte bel
lum:⁊ ꝯbuſſit eum in circuitu ⁊ nō cognouit.
⁊ ſuccedit eum ⁊ non ītellexit. XLIII.
Et nunc hec dicit dñs creās te iacob A
⁊ formās te iſrł.Noli timere q̇a rede
mi te:⁊ vocaui te nomie tuo.Meꝰ es
tu.Cum trāſieriſ p aquas .tecū ero:⁊ flumina
non opiēt te.Cum ābulaueriſ in igne .nō cō
bureris:⁊ flamma non ardebit in te:q̇a ego
dñs deus tuꝰ ſāctꝰ iſrł ſaluator tuꝰ:Dedi ꝓpi
tiationem tuā egyptū :ethiopiā⁊ ſaba pro te
Ex quo honorabilis factus es i oculis meis ⁊
glorioſus:ego dilexi te Et dabo hoīes ꝓ te ⁊
populos ꝓ aīa tua.Noli timere qꝛ ego tecū s.41.c.
ſū.Ab oriente adducam ſemen tuū:⁊ ab oc
cidente ꝯgregabo te.Dicam aq̇loni da:⁊ au
ſtro noli ꝓhibere. Affer filios meos de lon/
ginq̊ ⁊ filias meas ab extremis terre. Et om
nem q̇ inuocat nomē meū:in gl'iaz meā crea
ui eum:formaui eū ⁊ feci eū.Educ foras po/ B
pulꝰ cecū ⁊ oculos hn̄tem:ſurdum:⁊ aures
ei ſunt.Oēs gentes ꝯgregate ſunt ſil':⁊ colle
cte ſunt tribꝰ.Quis in vobis annunciet iſtud
⁊ q̄ prima ſī audire vos faciet?Dent teſtes
eorum ⁊ iuſtificēť:⁊ audiāt:⁊ dicāt.Uere vos

testes mei dicit dñs ⁊ seruꝰ meꝰ quē elegi: vt
sciatis ⁊ credatis mihi: ⁊ intelligatis. q2 ego
ipse sū. Añ me non ē formatꝰ deꝰ: ⁊ pꝰ me nō
Osee.13.d. erit. Ego sū ego sū dñs. ⁊ nō ē absq3 me salua
tor. Ego annunciaui ⁊ saluaui. auditum feci
⁊ non fuit in vobis alienus. Uos testes mei
dicit dñs ⁊ ego deus: Et ab initio egoipe: ⁊
non est q̄ de manu mea eruat. Operabor et
quis auertet illud: Hec dicit dñs redemptor
C vr̄ sanctus israel. Propter vos emisi babylo
nem ⁊ detraxi vectes vniuersos ⁊ chaldeos
in nauibus suis gloriantes. Ego dñs scūs vr̄
creans isrl̄: rex vr̄. Hec dicit dñs qui dedit in
mari viam: ⁊ in aquis torrentibus semitam
Qui eduxit q̄drigam ⁊ equū: agmē ⁊ robu
stū. Sil̄ obdormierūt nec resurgent: cōtriti
sunt q̄si linū: ⁊ extincti sūt. Ne memineritꝭ p
1. Cor.5.d. orū: ⁊ antiq̄ ne itueamini: Ecce ego facio no
Apoc.21.b. ua: ⁊ nunc orient: vtiq3 cognoscetis ea. Po
nam in deserto viā ⁊ in inuio flumina. Et glo
rificabit me bestia agri. dracones ⁊ strutōes
quia dedi in deserto aquas: ⁊ flumina i inuio
vt darem potū pplo meo electo meo. Pplm
istum formaui mihi laudem meam narrabit
D Non me inuocasti iacob nec laborasti in me
israhel. Non obtulisti mihi arietem holo
causti tui. ⁊ victimis tuis non glorificasti me
Non te seruire feci in oblatione. nec laborez
tibi prebui in thure. Non emisti mihi argen
to calamum: ⁊ adipe victimarum tuarum
non inebriasti me. Ueruntamen seruire me
fecisti in pccīs tuis prebuisti mihi laborem
in iniquitatibus tuis. Ego sum. ego sum ipse
qui deleo iniquitates tuas propter me: ⁊ pec
catorum tuorum nō recordabor. Reduc me
in memoriam ⁊ iudicemur sil̄: narra si quid
hēs vt iustificeris. Pr̄ tuꝰ p̄mus pecc auit:
interp̄tes tui p̄uaricati sunt i me. Et ꝯtam i
naui principes scōs: dedi ad internitionez iai
cob: ⁊ israel in blasphemiaz. XLIIII
A
Hiere.30.b Et nunc audi iacob serue meus: ⁊ isrl̄.
et.46.g. quem elegi. Hec dicit dñs faciēs ⁊ for
mās te ab vtero auxiliator tuꝰ. No
li timere serue meus iacob: ⁊ rectissime quē
elegi. Effundaz. n. aq̄s sup sitientem: ⁊ fluēta
super aridam. Effundā spm̄ meū sup semē tu
um ⁊ bn̄dictionē meē sup stirpē tuam: ⁊ ger
minabunt inter herbas q̄i salices iuxta p̄ter
fluentes aq̄s. Iste dicet dñi ego. sū: ⁊ ille vo
cabit in noīe iacob. Et h̄ scribet manu sua do
mino. ⁊ in nomine isrl̄ assimilabit̄. Hec dicit
dñs rex isrl̄ ⁊ redēptor eius. dñs exercituum
S.41.b.et. Ego p̄mꝰ ⁊ ego nouissimꝰ: ⁊ absq3 me nō ē ds
i.48.b. Quis silis mei: Uocet ⁊ annūciet ⁊ ordinē
Apoc.1.d. exponat mihi. Ex quo constitui mihi popu

lum antiquū. Uentura ⁊ que futura sūt an et.2
nūciet eis. Nolite timere: neq3 conturbemi.
Extunc audire te feci: ⁊ ānunciaui. Uos estis
testes mei. Nūquid ē deus absq3 me: ⁊ for
mator quem ego non nouerim: Plaste ido B
li oēs nihil sunt: ⁊ amantissima eorum non
proderunt eis. Ipsi sunt testes eoꝝ q2 non vi
dent neq3 intelligūt: vt confundant̄. q̄s for
mauit deū ⁊ sculptile ꝯflauit ad nihil vtile: ec
ce oēs p̄ticipes eiꝰ ꝯfundēt̄. Fabri. n. sunt ex
hoibus. Conuenient oēs stabunt ⁊ panebūt
⁊ confundentur siml̄. Faber ferrarius lima
opatus est in prunis ⁊ in malleis formauit il
lud ⁊ opatꝰ est i brachio fortitudis sue. Esuri
et ⁊ deficiet non bibet aquā ⁊ lassescet. Arti Sap.
fex lignarius extendit normaz formauit illō
in runcina. Fecit illud in āgularibꝰ: ⁊ in cir
cino tornauit illō ⁊ fecit imaginē viri quasi
speciosum hoiem hitantem in domo. Succi
dit cedros: tulit ilicem ⁊ quercū q̄ steterat in
ter ligna saltus. Plantauit pinum quam
pluuia nutriuit ⁊ facta est hoibus in focum C
Sumpsit ex eis ⁊ calefactus est. ⁊ succendit
⁊ coxit panes: de reliquo autez operatus est
deum ⁊ adorauit: fecit sculptile: ⁊ curua
tus est ante illud. Medium eius combussit
igni ⁊ de medio eius carnes comedit. Coxit
pulmentum ⁊ saturatus est ⁊ calefactus est
⁊ dixit. Uah calefactus sum: vidi focum. Re
liquum autem eius deum fecit ⁊ sculptile sibi
Curuatur ante illud: ⁊ adorat illud ⁊ obse
crat dicens. Libera me quia deus meus es
tu. Nescierunt neq3 intellexerunt. Obliti. n
sunt ne videant oculi eorum ⁊ ne intelligant
corde suo. Non te cogitant in mente sua neq3
cognoscunt neq3 sentiunt vt dicant. Medie
tatem eius combussi igni ⁊ coxi super carbo
nes eius panes: coxi carnes ⁊ comedi: ⁊ de re
liquo eius idolum faciam? Ante truncum
ligni procidam Pars eius cinis. est cor insi
piens adorabit illud: ⁊ non liberabit animā
suam: neq3 dicet forte mendaciū ē in dextera
mea. Memento horuz iacob ⁊ israel: qm̄ ser D
uus meus es tu. Formaui te: seruus meus es
tu israel: non obliuiscaris mei. Deleui vt nu
bem iniquitates tuas. ⁊ quasi nebulaz pecca
ta tua. Reuertere ad me: qm̄ redemi te. Lau
date celi: qm̄ miam fecit dominꝰ: iubilate ex
trema terre. Resonate montes laudationē
saltus ⁊ oē lignū eius. Quoniā redemit dñs
iacob: ⁊ israel gloriabitur. Hec dicit dñs redē
ptor tuus: ⁊ formator tuꝰ ex vtero. Ego sum
dñs faciens oia: extendens celos solus: stabi
liens terram ⁊ nullus mecum. Irrita faciēs
signa diuinorum: ⁊ ariolos in furorem v̄tēs

Conuertēs sapiētēs retrorsū: ⁊ scientiaȝ co-
rum stultam faciens. Suscitans verbum ser
ui sui: ⁊ consilium nunciorum suoꝝ cōplens.
Qui dico irl'm habitaberis: ⁊ ciuitatibus iu-
de edificabimini: ⁊ deserta ei⁹ suscitabo. Qui
dico ꝓfundo desolare: ⁊ flumina tua aresfa-
ciam. Qui dico cyro pastor meus es: ⁊ oēm
voluntatem meā cōplebis. Qui dico irl'ȝ edi
ficaberis ⁊ tēplo fundaberis. XLV.

HEc dicit dñs christo meo cyro cuius
apprehendi dexteram vt subijciam
ante faciem eius gentes: ⁊ dorsa re-
gum vertā. Et aperiā corā eo ianuas: ⁊ porte
nō claudent. Ego ante te ibo ⁊ gloriosos ter
re humiliabo. Portas ereas conteram: ⁊ ve
ctes ferreos confringam. Et dabo tibi thesau
ros absconditos: ⁊ archana secretoruȝ: vt sci
as: quia ego dominus: qui vocabo nomē tu-
um deus israel propter seruum meum iacob
⁊ israel electum meum. Et vocaui te nomine
tuo: assimilaui te ⁊ non cognouisti me. Ego
dominus: ⁊ non est amplius. Extra me non
est deus. Accinxi te ⁊ non cognouisti me: vt
sciant hi qui ab ortu solis ⁊ qui ab occidente
qm̄ absq; me nō est deus. Ego dominus ⁊ nō
est alter: formans lucē ⁊ creans tenebras: fa
ciens pacem: ⁊ creans malum. Ego domin⁹
faciens oīa hec. Rorate celi desuper ⁊ nubes
pluant iustū: aperiat terra ⁊ germinet salua
torē: ⁊ iustitia oriat simul Ego dñs creaui eū
Ve qui ꝯtradicit factori suo: testa de samijs
terre. Nūqd dicet lutū figulo suo: quid facis
⁊ opus tuum absq; manibus ē. Ve qui dicit
pr̄i qd generas: ⁊ mulieri qd parturis. Hec
dicit dñs scūs isrl': plastes eius. Uentura in-
terrogate me sup filios meos ⁊ super opus
manuū meaꝝ mandate mihi. Ego feci terrā
⁊ hoīem sup eā creaui ego. Manus mee tetē
derūt celos: ⁊ in oī militie eoꝝ mūdaui. Ego
suscitaui eū ad iustitiā: ⁊ oēs vias eius dirigā
Ipse edificabit ciuitatē meā: ⁊ captiuitatem
meā dimittet nō ī precio: neq; in munerib⁹
dicit dominus deus exercituum: hec dicit
dominus. Labor egypti ⁊ negociatio ethio-
pie ⁊ sabaim viri sublīes: ad te trāsibūt ⁊ tui
erūt. Post te ambulabūt: victi manicis per-
gēt: ⁊ te adorabūt: teq; deꝑcabunt. Tm̄ in te
est deus ⁊ nō ē de⁹ absq; te. Uere tu es deus
abscōditus: deus isrl' saluator. Confusi sūt ⁊
erubuerūt oēs simul: abierūt ī ꝯfusione fabri
catores erroꝝ. Isrl' saluatus ē in dño salute
eterna. Nō ꝯfundemini ⁊ nō erubescetis vs
q; in seculū seculi: qr hec dicit dñs creās ce-
los. Ipse de⁹ formās terrā ⁊ faciēs eā: ipe pla
stes eius. Nō in vanū creauit eā: vt hitaret

formauit eā. Ego dñs ⁊ nō ē alius. Nō in ab B
scōdito locutus sū: ī loco tre tenebroso. Non
dixi semini iacob frustra: qrite me. Ego dñs
loquēs iustitiā: annūciās recta. Congrega-
mini ⁊ venite ⁊ accedite simul q̇ saluati estis
ex gētibus. Nescierūt q̇ leuāt signū sculptu-
re sue: ⁊ rogant dominum non saluantem.
Annunciate ⁊ venite: ⁊ ꝯsiliamini simul. q̇s
auditū fecit hoc ab initio. Ex tunc ꝑdixi illō
Nūqd nō ego dñs: ⁊ nō est vltra deus absq;
me. Deus iust⁹ ⁊ saluās nō ē preter me. Cō
uertimini ad me ⁊ salui eritis oēs fines tre: Ro.14.b.
qr ego deus ⁊ nō ē alius. In memetipso iura
ui egredietur de ore meo iustitie vbū: ⁊ ñ re
uertet: qr mihi curuabit oē genu: ⁊ iurabit
oīs lingua. Ergo in dño dicet. Mee sunt iu-
stitie ⁊ imperiū. Ad eū veniēt ⁊ ꝯfundentur
oēs qui repugnāt ei. In dño iustificabitur ⁊
laudabit oē semen israel. XLVI A

COnfract⁹ est bel: ꝯtrit⁹ ē nabo: facta
sūt simulachra coꝝ bestijs ⁊ iumētis
Onera vr̄a graui pōdere vsq; ad lassitudinē
ꝯtabuerūt ⁊ ꝯtrita sūt simul. Nō potuerunt
saluare portātē: ⁊ aīa coꝝ in captiuitatē ibit.
Audite me domus iacob ⁊ omne residuum
dom⁹ isrl'. Qui portamini a meo vtero. q̇ ge B
stamini a mea vulua. Usq; ad senectam ego
ipse: ⁊ vsq; ad canes ego portabo. Ego feci ⁊ s̄.40.f.
⁊ ego feram: ego portabo ⁊ saluabo. Cui assi
milastis me ⁊ adequastis: comparastis me
⁊ fecistis silēȝ. Qui confert aurꝝ d̄ sacculo ⁊ ar
gētum statā ponderat. Conducentes aurifi Baruc.6.c
cē vt faciat deum ⁊ ꝓcidunt ⁊ adorāt. Por
tant illū in hūeris gestantes: ⁊ ponētes in lo C
co suo. Et stabit ac de loco suo non mouebit
Sed ⁊ cū clamauerit ad eū nō audiet d̄ tribu
latione non saluabit eos. Memētote istō ⁊
fundamini redite ꝑuaricatores ad cor. Recor
damini prioris seculi qm̄ ego sū deus ⁊ nō ē
vltra de⁹: nec ē similis mei annūcians ab ex
ordio nouissimū: ⁊ ab initio q̇ necdū facta sī D
dicēs. Consiliū meū stabit: ⁊ omnis volūtas
mea fiet. vocans ab oriēte auē ⁊ de tra longi
qua viꝝ volūtatis mee. Et locut⁹ sum ⁊ addu
cam illō creaui ⁊ faciam illō. Audite me du
ro corde: qui longe estis a iusticia. Prope fe
ci iusticiam meā: non elongabit. ⁊ salus mea
non morabit. Dabo in syon salutē ⁊ in isra-
hel gloriam meam. XLVII. A

DEscende: sede in puluere virgo filia
babylon: sede in tra. Nō ē soliū filie
chaldeoruȝ: qr vltra non vocaberis
mollis ⁊ tenera. Tolle molā ⁊ molaȝ farinā
denuda turpitudinē tuā. Discooperi hume Naum.3.b
rum reuela crura: transi flumina. Reuelabit

ignominia tua ⁊ videbit̃ opprobrium tuum
Ultionē capiā: ⁊ non resistet mihi hō. Re-
dēptor nr̄ dn̄s exercituū: nomē illius sāctus
B isrl̄. Sede tace ⁊ itra i tenebras filia chalde
orꝝ: qꝛ non vocaberis vltra dn̄a regnorꝝ. Ira
tus sū super ppl̄m meū: contaminaui heredi
tatē meā: ⁊ dedi eos in manu tua. Nō posui
sti eis mias. Sup senē aggrauasti iugū tuuz
valde: ⁊ dixisti. In sēpiternū ero dn̄a. Non
posuisti h̄ sup cor tuū: neqꝫ recordata es no-
uissimi tui. Et nunc audi h̄ delicata: ⁊ hitans
cōfidenter: ꝗ dicis in corde tuo. ego sū: ⁊ nō
est preter me amplius. Non sedebo vidua ⁊
ignorabo sterilitatem. Ueniēt tibi duo h̄ su
C bito in die vna sterilitas: ⁊ viduitas. Uniuer
sa venerunt sup te propter multitudinē ma
leficiorꝝ tuorꝝ propter diuitiam incantatorū
tuorꝝ vehemētē. Fiduciā habuisti in malitia
Hier. 49. c. tua: ⁊ dixisti. Nō e qui videat me. Sapiētia
tua ⁊ scia tua h̄ decepit te. Et dixisti in corde
tuo. Ego sū: ⁊ ꝓter me nō ē altera. Ueniet su
per te malū ⁊ nescies ortū eius: ⁊ irruet super
te calamitas quā non poteris expiare. Ue-
niet super te repente miseria quam nescies:
Sta cū incantatoribꝫ tuis ⁊ cum multitudi
ne maleficiorum tuorum in quibus labora
sti ab adolescentia tua: si forte ꝗd prosit tibi
D aut si possis fieri fortior. Defecisti i multitu-
dine consiliorum tuoruz. Stent ⁊ saluent te
augures celi qui cōtēplabant sidera: ⁊ sup-
putabāt mēses: vt ex eis annūciarēt ventura
tibi. Ecce facti sunt q̄si stipula ignis combus
sit eos. Nō liberabit aiam suā de manu flam
me: non sunt prune quibus calefiant: nec fo
cus vt sedeāt ad eū. Sic facta sūt tibi in ꝗbus
cūqꝫ laborauerās. Negociatores tui ab ado-
lescētia tua: vnusquisqꝫ in via sua errauerūt.
Nō ē qui saluet te.

XLVIII

A Udite hec domꝰ iacob ꝗ vocamini
noie isrl̄: ⁊ de aquis iuda existis: ꝗ iu
ratis in noie dn̄i ⁊ dei isrl̄ recordami
ni: nō i veritate neqꝫ in iusticia. De ciuitate
eni sācta vocati sūt: ⁊ sup deū isrl̄ ꝯstabiliti st.
Dn̄s exercituū nomē eiꝰ. Priora extūc an-
nunciaui ⁊ ex ore meo exierūt: ⁊ audita feci
ea: repēte operatus sū ⁊ venerūt. Sciui enim
qꝛ durus es tu: ⁊ neruus ferreus ceruix tua.
⁊ frons tua erea. Predixi tibi ex tunc ante-
q̄ꝫ venirēt indicaui tibi ne forte diceres. Ido
la mea fecerūt hec: ⁊ sculptilia mea ⁊ ꝯflati
lia mandauerūt ista. Que audisti: vide om-
B nia. Uos aūt nō annunciastis. Audita tibi
feci noua extunc ⁊ conseruata sunt ꝗ nescis
Nūc creata sūt ⁊ nō ex tūc: ⁊ aū diē ⁊ nō au-
disti ea: ne forte dicas: ecce ego cognoui ea.
Neqꝫ audisti. neqꝫ cognouisti: neqꝫ extunc
apta est auris tua. Scio. n. qꝛ ꝓuaricans ꝓua
ricaberis. ⁊ transgressorē ex vtero vocaui te
Propter nomē meū longe faciam furorē me
um: ⁊ laude mea infrenabo te ne intereas
Ecce excoxi te sꝫ non q̄i argentū elegi te i ca
mino paupꝑtatꝭ. Propter me ꝓpter me faci
am vt nō blasphemer: ⁊ gl̄iam meā alteri nō
dabo. Audi me iacob: ⁊ isrl̄ quem ego voco.
Egoipse: ego primus ⁊ ego nouissimus. Ma
nus quoqꝫ mea fūdauit terrā: ⁊ dextera mea
mensa ē celos. Ego vocabo eos ⁊ stabūt simt̄
Congregamini oēs vos ⁊ audite. Quis de
eis annunciauit hec. Dn̄s dilexit eum: faci-
et volūtatē suam in babylone: ⁊ brachiū suū
in chaldeis. Ego ego locutus sum ⁊ vocaui
eū: adduxi eū: ⁊ directa ē via eius. Accedite
ad me ⁊ audite hoc. Nō a principio in abscō
dito locutus sū. Ex tpe anteq̄ꝫ fierent ibi erā
⁊ nūc dn̄s deus misit me ⁊ spūs eius. Hec di
cit dn̄s deus redemptor tuus sāctus isrl̄. Ego
dn̄s deus tuus: docēs te vtilia: gubernās te
in via qua ambulas. Utinā attendisses man
data mea. Facta fuisset sicut flumē pax tua: ⁊
iusticia tua sicut gurgites maris. Et fuisset q̄
si harena semē tuū ⁊ stirps vteri tui vt lapil-
li eius. Nō interisset ⁊ nō fuisset attritum no
men eius a facie mea. Egredimini de baby-
lone: fugite a chaldeis. In voce exultatiōis
annunciate: auditū facite hoc ⁊ efferte illud
vsqꝫ ad extrema terre: Dicite. Redemit do-
minus seruum suum iacob. Nō sitierunt in
deserto cum educeret eos. Aquam de petra
ꝓduxit eis: ⁊ scidit petram ⁊ fluxerunt aque
Non est pax impijs dicit dn̄s.

XLIX.

A Udite insule: ⁊ attendite populi de
longe. Dn̄s ab vtero vocauit me: de
ventre matris mee recordatus ē no
minis mei. Et posuit os meū q̄si gladiū acu
tū: i vmbra manꝰ sue ꝓtexit me: ⁊ posuit me
sicut sagittā electā. In pharetra sua abscōdit
me ⁊ dixit mihi. Seruus meus es tu isrl̄: qꝛ i
te glorificabor. Et ego dixi. In vacuum labo
raui sine cā ⁊ vane fortitudinem meā cōsum
psi. Ergo iudicium meū cum dn̄o ⁊ opꝰ meū
cū deo meo. Hec dicit dn̄s formās me ex vte
ro seruū sibi: vt reducam iacob ad eū ⁊ isrl̄ n̄
ꝯgregabit̃. Et glorificatus sum in oculis do-
mini: ⁊ deus meus factꝰ ē fortitudo mea. Et
dixit: parꝝ est vt sis mihi seruus ad suscitādas
tribus iacob: ⁊ feces isrl̄ ꝯuertēdas. Dedi te
in lucē gētiū: vt sis salus mea vsqꝫ ad extre-
mū terre. Hec dicit dn̄s redemptor isrl̄ san-
ctus eius: ad cōtemptibilē aiam. ad abhomi
natā gētē: ad seruum dn̄orꝝ. Reges videbūt

⁊ consurgēt principes ⁊ adorabūt propt̄ dn̄z
q̄ fidelis est. ⁊ scm̄ isrl̄ q̄ elegit te. Hec dicit
2.6.a dn̄s. In tp̄e placito exaudiui te. ⁊ in die sa-
lutis auxiliat⁹ sū tui. Et seruaui te ⁊ dedi te
in fedus ppl̄i vt suscitares terrā ⁊ possideres
hereditates dissipatas: vt diceres his q̄ vin-
cti sunt. exite: ⁊ his qui in tenebris reuelami
ni. Super vias pascent: ⁊ in oibus planis pā
c.7.d scua eorum. Non esurient neq̄ sitiēt: ⁊ non
percutiet eos estus ⁊ sol: q̄ miserator eo-
rū reget eos: ⁊ ad fontes aquarum potabit
B eos. Et ponam omnes montes meos in viā
⁊ semite mee exaltabunt. Ecce isti de longe
veniēt: ⁊ ecce illi ab aquilone ⁊ mari. ⁊ isti d̄
.52.c terra australi. Laudate celi ⁊ exulta terra: iu
bilate montes laudem: q̄ consolatus ē dn̄s
ppl̄m suū: ⁊ pauperum suoꝝ miserebitur. Et
dixit syon: dereliquit me dn̄s: ⁊ dominus ob
litus ē mei. Nūquid obliuisci pōt mulier in-
fantē suū: vt non misereat filio vteri sui: Et
si illa oblita fuerit. ego tn̄ non obliuiscar tui
Ecce in manib⁹ meis descripsi te: muri tui co
E rā oculis meis sp̄. Venerūt structores tui. de
60.a struentes te ⁊ dissipantes a te exibunt. Leua
in circuitu oclos tuos ⁊ vide: ⁊ oēs isti ꝯgre
gati sūt: venerūt tibi. Viuo ego dicit dn̄s: q̄
omnibus his velut ornamento vestieris ⁊
circundabis tibi eos q̄si sponsa. Quia dser
ta tua ⁊ solitudines tue ⁊ t̄ra ruine tue. nūc
angusta erunt p̄ habitatorib⁹: ⁊ longe fuga
bunt q̄ absorbebāt te. Adhuc dicēt in aurib⁹
F tuis filij sterilitatis tue. Angust⁹ ē mihi loc⁹
fac spatiū mihi vt habitē. Et dices in corde
tuo. Quis genuit mihi istos? Ego sterilis ⁊
nō pariēs transmigrata ⁊ captiua: ⁊ istos q̄s
enutriuit? Ego destituta ⁊ sola: ⁊ isti vbi h̄ e-
rant? Hec dicit dn̄s de⁹. Ecce leuabo ad gen
tes manū meā: ⁊ ad ppl̄os exaltabo signuz
meū. Et afferēt filios suos in vlnis: ⁊ filias
suas sup̄ humeros portabūt. Et erūt r̄ges nu
G tricij tui: ⁊ regine nutrices tue. Vultu in ter
ra demisso adorabūt te: ⁊ puluerē pedū tuo
rū lingent. Et scies. q̄ ego dn̄s: sup̄ quo non
ꝯfundētur q̄ expecant eū. Nunq̄d tolletur
a forti p̄da: aut qd̄ captū fuerit a robusto sal
uum eē poterit? Quia hec dicit dn̄s. Eq̄dē ⁊
captiuitas a forti tollet: ⁊ qd̄ ablatū fuerit a
robusto saluabitur. eos v̄o q̄ iudicauerūt te
ego iudicabo: ⁊ filios tuos ego saluabo. Et
cibabo hostes suos carnib⁹ suis: ⁊ quasi mu
sto sanguine suo inebriabunt. Et sciet ois ca
ro q̄ ego dn̄s saluans te: ⁊ redēptor tu⁹ for-
A tis iacob. L
Hec dicit dn̄s. Quis ē hic liber repu-
dij mr̄is v̄re: quo dimisi eā: Aut q̄s ē
creditor me⁹: cui vēdidi vos: Ecce. n. in iniq̄
tatib⁹ v̄ris vēditi estis ⁊ in scelerib⁹ v̄ris di-
misi mr̄em v̄ram: q̄ veni ⁊ non erat vir: voca
ui ⁊ non erat q̄ audiret. Nunq̄d abbreuia- .59.a
ta ⁊ paruula facta ē manus mea vt non pos
sim redimere: aut non ē in me v̄tus ad libe
randū: Ecce in increpatione mea dsertuz fa B
ciam mare: ponam flumina in siccum. Com
putrescēt pisces sine aq̄: ⁊ morient in siti. In
duā celos tenebris ⁊ saccū ponā opimētum
eoꝝ. Dn̄s dedit mihi linguā eruditā vt scia
sustētarē eū q̄ lassus ē v̄bo. Erigit mane. ma
ne erigit mihi aurē: vt audiā q̄si magistrum
Dn̄s deus apuit mihi aurē. ego āt non con
tradico: retrorsū non abij. Corp⁹ meū dedi C
p̄cutiētibus ⁊ genas meas vellētibus. Faciē Math.26.g
meā nō auerti ab increpātib⁹ ⁊ conspuētib⁹
in me. Dn̄s deus auxiliator me⁹: ⁊ id̄ non sū
confusus. Ideo posui faciē meā vt petrā du-
rissimā: ⁊ scio q̄m non ꝯfūdar. Iuxta ē q̄ iusti
ficat me. Quis ꝯ̄dicet mihi: Stemus simul
Quis ē aduersarius me⁹: Accedat ad me.
Ecce dn̄s deus auxiliator meus. Quis ē qui D
ꝯdēnet me. Ecce oēs q̄si vestimētū ꝯterētur
tinea cōedet eos. Quis ex vobis timēs dn̄m
audiēs vocē serui sui: Quis ambulauit in te
nebris ⁊ non ē lumē ei: Speret i nomine do
mini: ⁊ innitatur sup̄ deum suū. Ecce vos oēs Ps̄.101.
accēdētes ignē accīcti flammis. Ambulate
in lumine ignis v̄ri: ⁊ in flāmis q̄s succēdi-
stis. De manu mea factum ē hoc vobis. In
doloribus dormietis. LI
Audite me q̄ sequimi qd̄ iustū ē: ⁊ q̄ri A
tis dn̄m. Attēdite ad petrā vn̄ exci-
si estis: ⁊ ad cauernā laci d̄ qua p̄cisi
estis. Attēdite ad abraham patrē v̄rm ⁊ ad
saram q̄ pepit vos. Quia vnū vocaui euz: ⁊
bn̄dixi ei ⁊ multiplicaui eū. Cōsolabr̄ ergo
dn̄s syon: ⁊ ꝯsolabit oēs ruinas ei⁹: ⁊ pōet d̄
sertū ei⁹ q̄si delitias: ⁊ solitudinē ei⁹ q̄si hor
tū dn̄i. Gaudiū ⁊ leticia inuenieti ea: grāꝝ B
actio ⁊ vox laudis. Attēdite ad me ppl̄e me⁹
⁊ tribus mea me audite. Quia lex a me exi
et: ⁊ iudiciū meum in lucē ppl̄oꝝ requiescet
Prope est iustus meus: egressus est salua-
tor meus: ⁊ brachia mea ppl̄os iudicabunt.
Me insule expectabunt: ⁊ brachiū meū susti
nebūt. Leuate in celum oculos v̄ros: ⁊ vide
te sub terra deorsum. q̄ celi sicut fumus liq̄
scent: ⁊ terra sicut vestimentum atteretur: ⁊
habitatores eius sicut h̄ interibunt. Salus C
āt mea in sempiternum erit: ⁊ iusticia mea n̄
deficiet audite me q̄ scitis iustum: ppl̄s me-
us lex mea in corde eoꝝ. Nolite timere op-
probrium hoium: ⁊ blasphemias eoꝝ ne me

euatis. Sicut. n. vestimētū sic comedet eos ꝟ
mis: ⁊ sicut lanā sic deuorabit eos tinea. Sa
lus āt mea in sēpiternum erit: ⁊ iusticia mea
f.52.a in generationes generationū. Consurge con
surge īduere fortitudinē brachiū dn̄i. Cōsur
ge sicut in diebꝰ antiquis: in gn̄ationibꝰ secu
B loꝝ. Nūq̄d non tu ꝑcussisti suꝑbū: vulnera
sti draconē: Nunquid non tu siccasti mare.
aquā abyssi vehementis: Qui posuisti pro
fundū maris viā: vt transirēt liberati. Et nūc
q̄ redēpti sunt a dn̄o: reuertenť: ⁊ veniēt in
syon laudantes: ⁊ leticia sempiterna suꝑ ca
pita eorum. Gaudiū ⁊ leticiam tenebūt fu
giet dolor ⁊ gemitus. Ego ego ipse consola
bor vos. Quia tu vt timeas ab homine mor
tali ⁊ a filio hoīs: q̄ q̄si fenum ita arescet: ⁊ ob
litus es domini factoris tui q̄ tetēdit celos ⁊
E fundauit terram: ⁊ formidasti iugiť tota die
a facie furoris eius: q̄ te tribulabat: ⁊ para
uerat ad ꝑdēdum: Ubi nūc ē furor tribulā
tis: Cito veniet gradiēs ad aperiēdum: ⁊ nō
interficiet vsq̄ ad internitionē: nec deficiet
panis eius: Ego āt sum dominꝰ deꝰ tuꝰ q̄ cō
turbo mare ⁊ intumescunt fluctꝰ eiꝰ: dn̄s ex
ercituū nomen meū. Posui v̓ba mea in ore
tuo: ⁊ in vmbra manus mee ꝓtexi te: vt plā
tes celos ⁊ fūdes terrā: ⁊ dicas ad syon ppl̄s
F meꝰ es tu. Eleuare eleuare: consurge irl̄z: q̄
bibisti de manu dn̄i calicē ire eius. Usq̄ ad
fūdū calicis soporis bibisti: ⁊ potasti vsq̄ ad
feces. Non ē qui sustētet eam ex oībus filijs
quos gēuit: ⁊ nō ē q̄ apprehēdat manuz eiꝰ
ex oībus filijs q̄s enutriuit. Duo sť q̄ occur
rerunt tibi. Quis ꝯtristabiť suꝑ te: Uastitas
⁊ contritio: ⁊ fames ⁊ gladius. Quis cōsola
G biť te: Filij tui proiecti sūt: dormierūt in capi
te oīum viaꝝ sicut orix illaqueatꝰ: pleni indi
gnatione dn̄i, increpatione dei tui. Idcirco
audi h̄ paupercula: ⁊ ebria non a vino. Hec
dicit dn̄ator tuus dn̄s: ⁊ deꝰ tuꝰ q̄ pugnauit
ꝓ ppl̄o suo. Ecce tuli de manu tua calicē so
poris: fundū calicis indignationis mee. Nō
adijcies vt bibas illū vltra. Et ponam illū in
manu eoꝝ q̄ te humiliauerunt ⁊ dixerūt aīe
tue incuruare vt transeamꝰ: ⁊ posuisti vt terrā
corpus tuū: ⁊ quasi viā transeuntibꝰ. LII.
f.51.c A Consurge ꝯsurge: induere fortitudīe
tua syō. Induere vestimētis glīe tue
irl̄m ciuitas scī q: non adijciet vltra
vt ꝑtranseat ꝑ te incircūcisus ⁊ imundus. Ex
cutere de puluere: ꝯsurge: sede irl̄m. Solue
vincula colli tui captiua filia syon: q: h̄ dicit
dn̄s. Gratis venundati estis. Et sine argēto
B redimemini. Quia h̄ dicit dn̄s deus. In egy
ptū descēdit ppl̄s meꝰ in ꝑncipio: vt colonus

esset ibi: ⁊ assur absq̄ vlla cā calumniatus est
eum. Et nūc quid mihi ē hic dicit dn̄s: Qm̄
ablatus ē ppl̄s meus gratis. Dn̄atores eiꝰ ini
que agunt dicit dn̄s: ⁊ iugiter tota die nomē
meū blasphematur. Propter hoc sciet populꝰ
meus nomē meum in die illa: quia egoipse
qui loquebar ecce adsum. Q̄z pulchri suꝑ mō Naum
tes pedes annunciantis ⁊ predicantis pacē Ro.
annunciantis bonum. predicantis salutē di
cētis. Syon regnabit deus tuus. Uox specu C
latoꝝ tuorum. Leuauerunt vocē: simul lau
dabunt: quia oculo ad oculum videbunt. cū
ꝯuerterit dn̄s syō. Gaudete ⁊ laudate sil̄r de
serta irl̄m: q: consolatus ē dn̄s ppl̄m suū re S.49
demit irl̄m. Parauit dn̄s brachiū scm̄ suum
in oculis oīum gētium: ⁊ videbūt oēs fines Ps.
terre salutare dei nr̄i. Recedite recedite: exi 2.
te inde: pollutū nolite tangere. Exite de me
dio eius. mundamini qui fertis vasa domini B
Qm̄ non in tumultu exibitis: nec in fuga ꝑpe
rabitis. Precedet. n. vos dn̄s: ⁊ congregabit
vos deus isrl̄. Ecce intelliget seruꝰ meꝰ: exal
tabiť ⁊ eleuabiť: ⁊ sublimis erit valde. Sicut
obstupuerunt suꝑ te multi: sic inglorius erit
inter viros aspectus eius: ⁊ forma eius iter fi
lios hoīum. Iste asperget gētes multas: suꝑ
ipsū continebūt reges os suū. Quia q̄bꝰ non Ro
ē narratū de eo viderūt: ⁊ q̄ non audierūt cō
templati sūt. LIII.
Quis credidit auditui nr̄o: ⁊ brachi A
um dn̄i cui reuelatū ē: Et ascēdet si Jo
cut virgultū corā eo: ⁊ sicut radix de Ro
terra sitiēti. Non ē spēs ei neq̄ decor. Et vidi
mus eū ⁊ non erat aspectꝰ: ⁊ desiderauimus
eū despectū ⁊ nouissimum viroꝝ. viꝝ doloꝝ
⁊ sciētē infirmitatē. Et quasi absconditꝰ vul M
tus eiꝰ ⁊ despectꝰ: vn̄ nec reputauimꝰ eū. Ue M
re langores nostros ipse tulit: ⁊ dolores no 1.
stros ipse portauit. Et nos reputauimꝰ eum
q̄si leprosū: ⁊ ꝑcussū a deo ⁊ humiliatū. Ipse
āt vulneratus ē propter iniq̄tates nr̄as: attri
tus ē propter scelera nostra. Disciplina pa
cis nr̄e suꝑ eū: ⁊ liuore eiꝰ sanati sumꝰ. Om
nes nos q̄si oues errauimꝰ. vnusq̄sq̄ in viaz
suam declinauit: ⁊ posuit dn̄s in eo iniquita
tē omniū nostrū. Oblatꝰ ē q: ipse voluit: ⁊
non aperuit os suū. Sicut ouis ad occisio A
nē ducetur: ⁊ quasi agnꝰ coram tondente se ob
mutescet: ⁊ non apiet os suū. De angustia ⁊
de iudicio sublatꝰ ē. Gn̄ationem eius quis
enarrabit: Quia abscisus est de terra viuen
tium. Propter scelus populi mei percussi
eum. Et dabit impios pro sepultura: ⁊ diui
tes pro morte sua: eo q̄ iniquitatē nō fecerit 1.
neq̄ dolus fuerit in ore eiꝰ ⁊ dn̄s voluit ꝯte

B rere eu in infirmitate. Si posuerit pro peccõ
aiam suã videbit semen lõgeuũ: ⁊ voluntas
dñi in manu eius diriget. Pro eo ꝙ labora-
uit aia eius: videbit ⁊ saturabit. In scientia
sua iustificabit ipse iustus suos meos mltos
5.c ⁊ iniq̃tates eoꝝ ipse portabit. Jdõ dispertiam ei
.d plurimos ⁊ fortiũ diuidet spolia: ꝓ eo ꝙ tra-
didit i morte animã suã. ⁊ cũ sceleratis repu
tatus est. Et ipse peccata multoꝝ tulit ⁊ pro
transgressoribus rogauit. LIIII.

A L Auda sterilis q̃ nõ paris: decãta lau
c. dem ⁊ hinni q̃ nõ pariebas. qm̃ mlti
.d filij deserte magis ꝙ eius q̃ hebat viꝝ
.d dicit dñs. Dilata locum tentoriꝭ tui: ⁊ pelles
tabernaculoꝝ tuoꝝ extẽde. Ne pcas. Lõgos
fac funiculos tuos. ⁊ clauos tuos consolida.
B Ad dexterã. enim ⁊ leuã penetrabis: ⁊ semen
tuum gentes hereditabit: ⁊ ciuitates deser-
tas ihabitabit. Noli timere: qꝛ nõ ꝯfunderis
neq; erubesces. Non. n. te pudebit. qꝛ ꝯfusio
nis adolescẽtie tue obliuisceris: ⁊ opprobrij
viduitatis tue nõ recordaberis ampli⁹. Qꝛ
dñabit tui q̃ fecit te: dñs exercituũ nomẽ ei⁹
⁊ redemptor tu⁹ scũs isrl: deus ois tre voca-
bit. Quia vt mulierẽ derelictã ⁊ merentem
spũ vocauit te dñs: ⁊ vxorem ab adolescẽtia
C abiectã. Dixit de⁹ tu⁹. Ad pũctũ in modico
dereliqui te: ⁊ in miserationibus magnis cõ
gregabo te. In momento indignationis ab-
scondi faciem meam parũper a te: ⁊ in mia sẽ
piterna misert⁹ sum tui. dixit redẽptor tuus
dñs. Sicut in diebus noe istud mihi est: cui
iuraui ne inducerem aq̃s diluuij vltra supra
terrã sic iuraui vt nõ irascar tibi ⁊ non incre
pem te. Mõtes. n. ꝯmouebunt ⁊ colles con-
tremiscent. mia aũt mea non recedet a te: ⁊ fe
dus pacis mee non mouebit. dixit miserator
tuus dñs. Paupcula tempestate conuulsa
absq; ulla cõsolatiõe: ecce ego sternã p ordi-
nẽ lapides tuos: ⁊ fundabo te in sapphiris: ⁊
ponam iaspidẽ ꝓpugnacla tua: ⁊ portas tu
as i lapides sculptos: ⁊ oẽs terminos tuos i
D lapides desiderabiles. vniuersos filios tuos
doctos a dño ⁊ multitudinẽ pacis filijs tuis
⁊ in iusticia fundaberis. Recede ꝓcul a ca-
lũnia. qꝛ nõ timebis: ⁊ a pauore. qꝛ nõ appro
pinquabit tibi. Ecce accola veniet. qui non
erat mecũ: aduena quondam tuus adiunge
tur tibi. Ecce ego creaui fabrũ sufflantem in
igne prunas: ⁊ ꝓferentẽ vas in opus suum: ⁊
ego creaui interfectorem ad disperdendum
dũ. Oẽ vas qd̃ fictũ est ꝯ te nõ diriget: ⁊ oẽz
linguã resistentem tibi in iudicio iudicabis.
Hec est hereditas seruoꝝ dñi: ⁊ iusticia eoꝝ
apud me. dicit dominus. LV.

O Omnes sitiẽtes venite ad aq̃s: ⁊ qui A
nõ hẽtis argẽtũ ꝓperate emite ⁊ co
medite. Venite emite absq; argento Apoc.22.d
⁊ absq; vlla cõmutatione vinũ ⁊ lac. Quare
appenditis argentũ nõ i panib⁹ ⁊ laborem
vestrũ nõ in saturitate? Audite audiẽtes me
⁊ comedite bonum: ⁊ delectabitur i crassitu
dine aia vr̃a. Inclinate aurem vestram ⁊ ve-
nite ad me: audite ⁊ viuet anima vr̃a: ⁊ feriã
vobiscũ pactũ sempiternum: mias dd̃ fideles
Ecce testem pplis dedi eũ. ducẽ ac precepto- B
rem gentibus. Ecce gentẽ quã nesciebas vo
cabis. ⁊ gentes q̃ non cognouerunt te. ad te
current pp dñm deũ tuũ ⁊ scm̃ isrl: quia glori-
ficauit te. Querite dominum dũ iueniri põt i
nocate eũ dũ ꝓpe ẽ. Derelinquat impius viam
suã: ⁊ vir iniqu⁹ cogitatiões suas: ⁊ reuertat
ad dñm ⁊ miserebit eius: ⁊ ad deum nostrum
qm̃ multus ẽ ad ignoscendũ. Nõ. n. cogita- C
tiones mee cogitationes vestre: neq; vie vr̃e
vie mee dicit dñs. Qꝛ sicut exaltant celi a tra
sic exaltate sunt vie mee a vijs vr̃is ⁊ cogita-
tiones mee a cogitationib⁹ vr̃is. Et quomõ
descendit ymber ⁊ nix de celo ⁊ illud vltra
nõ reuertit. sꝫ iebriat terrã ⁊ ifundit eã ⁊ ger
minare eã facit: ⁊ dat semen serenti: ⁊ panem
comedẽti. sic erit verbũ meũ qd̃ egrediet de
ore meo. Nõ reuertet ad me vacuũ: sed faci- D
et quecũq; volui: ⁊ ꝓsperabit i his ad q̃ misi
illud. Quia i leticia egrediemini: ⁊ i pace d-
ducemini. Mõtes ⁊ colles cantabũt coram
vobis laudẽ: ⁊ oia ligna regiõis plaudẽt ma
nu. Pro saliũcula ascẽdet abies: ⁊ pro vrti-
ca crescet myrt⁹. Et erit dñs noiatus i signum
eternũ: qd̃ non auferetur. LVI.

H Ec dicit dñs. Custodite iudiciũ ⁊ fa-
cite iusticiã. qꝛ iuxta ẽ salus mea vt
veniat: ⁊ iusticia mea vt reueletur.
Beatus vir q̃ facit hoc: ⁊ filius hois q̃ app-
hendet istud. Custodiẽs sabbatũ ne polluat
illud: custodiẽs manus suas: ne faciat omne
malũ. Et non dicat filius aduene q̃ adheret
dño dicẽs. Separatiõe diuidet me domin⁹ a B
pplo suo. Et nõ dicat eunuchus. ecce ego li-
gnum aridũ. Quia hec dicit dñs eunuchis.
Qui custodierint sabbata mea: ⁊ elegerint
que ego volui ⁊ tenuerint fedus meũ: dabo
eis in domo mea ⁊ in muris meis locũ ⁊ no
men melius a filijs ⁊ filiabus. Nomen sempi Sap.3.d
ternum dabo eis: quod non peribit. Et filios
aduene q̃ adherent dño vt colãt eum ⁊ dili-
gant nomen eius vt sint ei in seruos: omnem
custodientem sabbatum ne polluat illud: ⁊ C
tenentẽ fedus meum. adducam eũ in montẽ
scm̃ meum: ⁊ letificabo eos in domo oratio-

nis mee. Holocauſta coꝝ ⁊ victime eorũ pla
Math.21.b. cebunt mihi ſup altari meo: q2 domus mea
Mar.11.c domus orõnis vocabit cunctis populis. ait
Luc.19.g. dñs deus q̃ cõgregat diſpſos iſrl. Adhuc cõ/
gregabo ad eũ congregatos ei9. Oẽs beſtie
agri venite ad deuorãdũ: vniuerſe beſtie ſal/
B tus. Speculatores eius ceci oẽs: neſcierunt
vniuerſi: canes muti nõ valentes latrare. vi/
dentes vana. dormiẽtes ⁊ amantes ſomnia
⁊ canes ĩpudẽtiſſimi neſcierũt ſaturitatẽ. Ipſi
paſtores ignorauerũt itelligentiã. Oẽs in vi
Hiere.6.c am ſuã declinauerũt: vnuſq̃ſq; ad auaritiam
ſuã a ſũmo vſq; ad nouiſſimũ. Venite ſuma/
Sap.2.b. m9 vinũ ⁊ ĩpleamur ebrietate: ⁊ erit ſicut ho
die ſic ⁊ cras: ⁊ multo amplius. LVII.

A Iuſtus perit ⁊ nõ ẽ qui recogitet in
corde ſuo: ⁊ viri mie colliguntur: q2
nõ ẽ q̃ itelligat. A facie. n. malitie col
lectus ẽ iuſt9. Veniat pax: req̃eſcet in cubili
ſuo. q2 ãbulauit in directiõe ſua. Vos aũt ac/
cedite huc filij auguratricis: ſemen adulteri
⁊ fornicarie. Sup quẽ luſiſtis? Sup quẽ dila
taſtis os: ⁊ eieciſtis linguã? Nũq̃d nõ vos fi/
lij ſceleſti ſemen mendax? Qui ꝯſolamini in
dijs ſubt omne lignũ frõdoſuz: imolãtes par
uulos ĩ torrẽtibus: ſubter eminẽtes petras ĩ
B ꝑtib9 torrẽtis ꝑs tua: hec ẽ ſors tua. Et ipſis
effudiſti libamen: obtuliſti ſacrificiũ. Nũq̃d
ſup his nõ indignabor? Super mõtem excel
ſum ⁊ ſublimẽ poſuiſti cubile tuũ: ⁊ illuc a/
ſcẽdiſtiſti vt imolares hoſtias. Et poſt oſtiũ
⁊ retro poſtem poſuiſti memoriale tuum: q2
iuxta me diſcooperuiſti ⁊ ſuſcepiſti adulterꝝ.
Dilataſti cubile tuum: ⁊ pepigiſti cuz eis fe
dus. Dilexiſti ſtratũ eorum manu aperta: ⁊
ornaſti te regio vnguento: ⁊ mltiplicaſti pi/
gmenta tua. Miſiſti legatos tuos procul: ⁊
humiliata es vſq; ad inferos. In multitudi
ne vie tue laboraſti: nec dixiſti. quieſcam. Vi
tam manus tue inueniſti: propterea non ro/
C gaſti. Pro quo ſollicita timuiſti: q2 mentita
es ⁊ mei non es recordata: neque cogitaſti in
corde tuo q2 ego tacens ⁊ quaſi non videns
⁊ mei oblita es. Ego annunciabo iuſtitiam
tuam: ⁊ opera tua non proderunt tibi. Cum
clamaueris liberent te cõgregati tui. Et oẽs
eos auferet ventus. tollet aura. Qui autem
fiduciã habet mei hereditabit terrã: ⁊ poſſi/
debit montẽ ſcm̃ meuz ⁊ dicam. Viã facite ꝑ
bete iter. declinate de ſemita: auferte offendi
cula de via ppli mei. Quia h̃ dicit dñs excel
ſus ⁊ ſublimis habitãs eternitatẽ: ⁊ ſcm̃ no/
men eius in excelſo ⁊ in ſancto habitãs: ⁊ cũ
ꝯtrito ⁊ hũili ſpiritu: vt viuificet ſpm̃ humili
D um ⁊ viuificet cor ꝯtritoꝝ. Nõ. n. in ſempiter
nũ litigabo: neq; vſq; ad finẽ iraſcar. quia ſpi
ritus a facie mea egredietur: ⁊ flatus ego faciã.
Propter iniq̃tatẽ auaritie eius irat9 ſum ⁊
percuſſi eũ. Abſcondi a te faciẽ meam: ⁊ indi/
gnatus ſum. Et abijt vagus in via cordis ſui
Vias eius uidi ⁊ ſanaui euz: ⁊ reduxi eum ⁊
reddidi ꝯſolationes ipſi ⁊ lugẽtib9 ei9. Crea
ui fructũ labioꝝ pacẽ: pacẽ ei q̃ lõge ẽ: ⁊ qui
prope dixit dñs: ⁊ ſanaui eũ. Impij aũt quaſi
mare feruens qd̃ q̃eſcere nõ põt: ⁊ redundãt
fluctus ei9 in ꝯculcationẽ ⁊ lutũ. Nõ eſt pax 5.4
ipijs dicit domin9 deus. LVIII.

Clama ne ceſſes: q̃ſi tuba exalta vocez A
tuã: ⁊ annũcia pplo meo ſcelera eoꝝ
⁊ domui iacob peccata eorũ. Me et
enim de die ĩ diẽ querũt: ⁊ ſcire vias meas vo
lũt: q̃ſi gens q̃ iuſticiã fecerit: ⁊ q̃ iudiciũ dei
ſui non dereliq̃rit. Rogãt me iudicia iuſti/
cie: ⁊ appropinquare deo volunt. Quare ie/
iunauimus ⁊ non aſpexiſti: humiliauimus
aias noſtras ⁊ neſciſti. Ecce ĩ die ieiunij vri ĩ
uenit voluntas vr̃a. ⁊ oẽs debitores vr̃os re
petitis. Ecce ad lites ⁊ ꝯtentiões ieiunatis: ⁊
ꝑcutitis pugno impie. Nolite ieiunare ſicut
vſq; ad hanc diẽ: vt audiat in excelſo clamor
veſter. Nunq̃d tale eſt ieiunium qd̃ elegi: ꝑ
diem affligere hoiez aiaz ſuã? Nunq̃d cõtor/
quere quaſi circulũ caput ſuũ. ⁊ ſaccũ ⁊ cine/
rem ſternere? Nunquid iſtud vocabis ieiuni
um: ⁊ diem acceptabilẽ dño. Nõne hoc ẽ ma
gis ieiuniũ qd̃ elegi. Diſſolue colligatiões ĩ/
pietatis: ſolue faſciculos deprimẽtes. Dimit
te eos q̃ ꝯfracti ſunt liberos: ⁊ oẽ onus dirũ/
pe. Frãge eſuriẽti panẽ tuũ: ⁊ egenos vagoſ
q; induc ĩ domũ tuã. Cũ videris nudũ operi
eũ: ⁊ carnẽ tuam ne deſpexeris. Tunc erũpet
quaſi mane lumen tuuz: ⁊ ſanitas tua citius
orietur. Et anteibit faciẽ tuã iuſticia tua ⁊ glĩa
dñi colliget te. Tũc inuocabis ⁊ dñs exaudi
et: clamabis: ⁊ dicet ecce adſuz. q2 miſericors
ſum dñs deus tuus. Si abſtuleris de medio
tui cathenã ⁊ deſieris extẽdere digitum: ⁊
loqui qd̃ nõ ꝓdeſt: Cũ effuderis eſuriẽti aiaz
tuã: ⁊ aiam afflictã repleueris: orietur in tene/
bris lux tua: ⁊ tenebre tue erũt ſicut meridies
Et req̃ez tibi dabit dñs de9 tu9 ſemꝑ: ⁊ imple
bit ſplẽdorib9 animã tuã: ⁊ oſſa tua liberabit
Et eris q̃ſi hortus irrigu9: ⁊ ſicut fons aq̃rũ
cui9 nõ deficiẽt aq̃. Et edificabunt in te deſer
ta ſeculoꝝ: fundamẽta generatiõis ⁊ genera
tionis ſuſcitabis. Et vocaberis edificator ſe/
piũ: auertens ſemitas ĩ q̃etem. Si auerteris
a ſabbato pedem tuũ: facere volũtatẽ tuam ĩ
die ſcõ meo: ⁊ vocaueris ſabbatũ delicatum
⁊ ſcm̃ domini glorioſum: ⁊ glorificaueris eũ

dñm nõ facis vias tuas ⁊ nõ iueniꝫ volũtas
tua vt loquaris sermoné: tũc delectaberis su
per dño: ⁊ sustollã te suꝑ altitudies terre ⁊ ci
babo te hereditate iacob pr̃is tui. Os enim
domini locutum est. LIX.
A Ecce non ẽ abbreuiata manus dñi vt
a. saluare nequeat: neqꝫ aggrauata est
c. auris eius vt nõ exaudiat: sꝫ iniq̃ta-
tes vr̃e diuiserũt inter vos ⁊ deũ vr̃m: ⁊ pec-
cata vr̃a abscõderũt facié eius a vobis ne ex
d. audiret. Man⁹.n. vr̃e pollute sunt sanguine
⁊ digiti vr̃i iniquitate. Labia vr̃a locuta sunt
mendaciũ: ⁊ lingua vestra iniq̃tatem fatur.
Nõ é q̃ inuocet iusticiã: neqꝫ est q̃ iudicet ve-
.d sꝫ cõfidunt in nihil: ⁊ loquunꝫ vanitates. Cõ
ceperũt laboré: ⁊ pepererunt iiq̃tatem. Oua
aspidũ ruperunt: ⁊ telas aranee texuerunt.
Qui comederit de ouis eoꝝ morieꝫ: ⁊ quod
B cõfotũ est erũpet i regulũ. Tele eoꝝ nõ erunt
i vestimentũ: neqꝫ opienꝫ opibus suis Opa
eoꝝ opa inutilia: ⁊ opus iniq̃tatis i manib⁹
1.b eoꝝ. Pedes eoꝝ ad malũ currũt: ⁊ festinãt
vt effundãt sanguiné inocenté. Cogitatiões
eoꝝ cogitatiões iutiles. Vastitas ⁊ ꝯtritio in
vijs eoꝝ. Viã pacis nescierunt: ⁊ nõ é iudici-
um i gressib⁹ eoꝝ. Semite eoꝝ icuruate sunt
eis: ois q̃ calcat i eis ignorat pacé. Propter
hoc elongatũ é iudiciũ a nobis: ⁊ nõ appre-
hendet nos iusticia. Expectauim⁹ lucé ⁊ ec-
ce tenebre splendoré: ⁊ in tenebris ãbulaui-
mus. Palpauim⁹ sicut ceci pieté: ⁊ q̃si absqꝫ
oculis attrectauimus. Impegim⁹ meridie
C q̃si i tenebris: i caligosis q̃si mortui. Rugie-
mus q̃si vrsi oés: ⁊ q̃si colũbe meditãtes ge-
mem us. Expectauim⁹ iudiciũ ⁊ nõ é: salutẽ
⁊ elõgata é a nobis. Mltiplicate sunt.n. iiq̃-
tates nr̃e corã te: ⁊ peccã nr̃a rñderũt nobis.
Quia scelera nr̃a nobiscũ: ⁊ iiquitates nr̃as
cognouim⁹ peccare ⁊ mẽtiri ꝯ dñm: ⁊ auersi
sumus ne irem⁹ post tergũ dei nr̃i: vt loqueꝫ
mur calũniã ⁊ trãsgressioné. Cõcepim⁹ ⁊ lo
cuti sumus de corde vba mãdacij: ⁊ ꝯuersũ
é retrorsũ iudiciũ: ⁊ iusticia lõge stetit. Qꝛ
corruit in platea vitas: ⁊ eq̃tas non potuit i
gredi. Et facta é vitas in obliuiõe: ⁊ q̃ reces-
sit a malo ꝑde patuit. ⁊ vidit dñs: ⁊ malũ ap
D paruit i oculis eius: qꝛ nõ é iudiciũ. Et vidit
deus qꝛ nõ é vir: ⁊ aporiatus é qꝛ non é qui
occurrat. Et saluauit sibi brachiũ suum ⁊ iu
6.c. sticia eius ipsa ꝯfirmauit eũ. Indutus est iu
5.b sticia vt lorica: ⁊ galea salutis in capite eius
Indutus é vestimentis vltionis: ⁊ opert⁹ est
q̃si pallio celi sicut ad vindictã q̃si ad retribu
tioné indignationis hostibus suis: ⁊ vicissi-
tudiné inimicis suis. Insulis vicé reddet. Et ti
mebũt q̃ ab occidente nomé dñi: ⁊ q̃ ab ortu
solis gl̃iaꝫ ei⁹. Cũ venerit q̃si fluui⁹ violẽtus
qué spũs dñi cogit: ⁊ venerit syon redẽptor:
⁊ eis q̃ redeũt ab iniquitate i iacob dicit dñs
Hoc fedus meũ cum eis dicit dñs. Spũs me
us q̃ é in te ⁊ vba mea q̃ posui i ore tuo. non
recedẽt de ore tuo. ⁊ de ore seminis tui dicit 5.9.b.
dñs: a modo ⁊ vsqꝫ in sempiternũ. LX.
Surge illuminare ir̃lm qꝛ venit lumé tu A
um: ⁊ gl̃ia dñi suꝑ te orta é. Quia ec
ce tenebre opient terrã: ⁊ caligo po-
pulos: suꝑ te ãt orieꝫ dñs: ⁊ gloria eius i te vi
debiꝫ: Et ãbulabunt gentes in lumine tuo: ⁊
reges in splẽdore ortus tui. Leua i circuitu 3.49.c.
oculos tuos ⁊ vide: oés isti ꝯgregati sunt ve
nerũt tibi. Filij tui de longe veniẽt: ⁊ filie tue Mar.8.a.
de latere surgẽt. Tũc videbis ⁊ afflues: ⁊ mi
rabiꝫ ⁊ dilatabitur cor tuũ: qñ cõuersa fuerit
ad te multitudo maris: fortitudo gentiũ ve-
nerit tibi. Inundatio cameloꝝ operiet te dro
medarij median ⁊ effa. Omnes de saba veni B
ent auꝝ ⁊ thus deferentes: ⁊ laudé domino
annũciantes. Omne pec⁹ cedar ꝯgregabiꝫ ti
bi: arietes nabaioth ministrabũt tibi. Offeré
tur suꝑ placabili altari meo: ⁊ domum maie
statis mee glorificabo. Qui sunt isti q̃ vt nu-
bes volant ⁊ q̃si columbe ad fenestras suas?
Me.n. isule expectãt ⁊ naues maris i princi-
pio: vt adducã filios tuos de lõge. Argẽtum
eoꝝ ⁊ auꝝ cũ eis. nomini dñi dei tui ⁊ scõ isrꝫ
qꝛ glorificauit te. Et edificabunt filij peregri
noꝝ muros tuos: ⁊ reges eoꝝ ministrabunt
tibi. In idignatiõe.n. mea ꝑcussi te: ⁊ in recõ C
ciliatiõe mea misertus suꝫ tui. Et apienꝫ por Apoc.21.g
te tue iugiter: die ac nocte nõ claudenꝫ. vt au
feraꝫ ad te fortitudo gẽtiũ: ⁊ reges caꝝ addu
canꝫ. Gens.n. ⁊ regnũ qd nõ seruierit tibi pi
bit: ⁊ gẽtes solitudine vastabunꝫ. Gloria li- 5.35.a.
bani ad te veniet: abies ⁊ buxus et pinus siꝫ
ad ornandũ locũ scificatiõis mee: et locũ pe
dũ meoꝝ glorificabo. Et veniẽt ad te curui fi
lij eoꝝ q̃ humiliauerũt te: ⁊ adorabũt vesti-
gia pedũ tuoꝝ oés qui detrahebãt tibi ⁊ vo-
cabunt te ciuitaté dñi syõ sci isrꝫ. Pro eo ꝙ
fuisti derelicta ⁊ odio habita: ⁊ nõ erat q̃ per
te trãsiret: ponã te in suꝑbiã seculorũ: gaudi-
um in generationé ⁊ generationé. Et sugges
lac gentiũ ⁊ mãmilla regũ lactaberis. Et sci
es qꝛ ego dñs saluãs te: ⁊ redẽptor tuus for-
tis iacob. Pro ere afferã auꝝ: ⁊ pro ferro af-
ferã argentũ ⁊ pro lignis es. ⁊ pro lapidibus
ferrũ. Et ponã visitationé tuã pacé: ⁊ ꝓposi- D
tos tuos iusticiaꝫ. Nõ audieꝫ vltra iniq̃tas i
terra tua. vastitas ⁊ contritio in terminis
tuis: ⁊ occupabit salus muros tuos ⁊ portas

Apoc.21.g tuas laudatio. Non erit tibi ampli⁹ sol ad lu
cẽdum p diẽ: nec splẽdor lunę illuminabit te
sʒ erit tibi dñs in lucẽ sẽpiternã: ꝛ ds tuus in
Apoc.2.a gliam tuã. Non occidet vltra sol tuus: ꝛ lũa
tua non minuet: qꝛ dñs erit tibi i lucẽ sẽpit-
nã: ꝛ ꝯplebunt dies luct⁹ tui. Pplꝰ at tuus
oẽs iusti in ppetuũ hereditabũt trã germẽ
plantationis mee: opus man⁹ mee ad glifi-
candũ. Minim⁹ erit in mille: ꝛ puul⁹ i gẽtẽ
fortissimam. Ego dñs: in tẽpore eius. subito
faciam istud. LXI.

A c Piritus dñi sr me: eo ꝙ vnxerit me
Luc.4. Ad annũciandũ mansuetꝭ misit me:
vt mederer ꝯtritis corde: ꝛ pdicarẽ
captiuis indulgẽtiã ꝛ clausis apitionẽ: vt p
dicarẽ annum placabilẽ dño ꝛ diẽ vltionis
deo nro: vt cõsolarer oẽs lugẽtes: vt ponerẽ
consolationẽ lugẽtibus syon: ꝛ darẽ eis co-
ronã ꝓ cinere: oleũ gaudij ꝓ luctu. pallium
laudis pro spũ meroris. Et vocabunt in ea
fortes iusticie: plantatio dñi ad glorifican-
B dum. Et edificabũt dserta a seculo: ꝛ ruinas
antiquas erigẽt: ꝛ instaurabunt ciuitates d
sertas ꝛ dissipatas in gñationẽ ꝛ gñationẽ
Et stabunt alieni ꝛ pascẽt pecora vrã: ꝛ filij
peregrinoꝝ agricole ꝛ vinitores vri erunt.
Uos aũt sacerdotes dñi vocabimini: mĩstri
dei nri dicet vobis. Fortitudinẽ gẽtium co-
C medetꝭ: ꝛ in glia eoꝝ supbietꝭ. Pro cõfusiõe
vrã duplici ꝛ rubore: laudabunt partẽ eoꝝ.
Proptẽ hoc in trã sua duplicia possidebũt:
leticia sempitna erit eis. Quia ego dñs dili-
gens iudiciuʒ: ꝛ odio hñs rapinã i holocau
stũ. Et dabo opus eoꝝ in vitate: ꝛ fedus ppe
tuũ feriã eis. Et sciet in gẽtib⁹ semen eoꝝ: ꝛ
germẽ eoꝝ in medio pploꝝ. Oẽs q viderit
eos cognoscẽt illos: qꝛ isti sũt semẽ cui bñdi
D xit dñs. Gaudẽs gaudebo in dño: ꝛ exulta-
bit aĩa mea in deo meo. Quia induit me ve
stimentꝭ salutꝭ: ꝛ indumẽto iusticie circunde
dit me qsi sponsũ decoratũ corona ꝛ qsi spõ-
sam ornatam monilib⁹ suis. Sicut. n. trã ꝓ-
fere germẽ suũ: ꝛ sicut hort⁹ semẽ suũ germi
nat: sic dñs deus germinabit iusticiaʒ ꝛ lau-
dẽ coram vniuersis gentibus. LXII.

A Ropter syon non tacebo: ꝛ pp irlm
non qescã donec egrediat vt splen-
dor iust⁹ eius: ꝛ saluator ei⁹ vt lam-
pas accẽdat. Et videbunt gẽtes iustum tuũ
ꝛ cuncti reges inclitũ tuũ. Et vocabit tibi no
mẽ nouum: qd os dñi nominauit Et eris co
rona glie in manu dñi: ꝛ diadema regni in
B manu dei tui. Nõ vocaberis vltra derelicta.
ꝛ terra tua non vocabit ampli⁹ desolata. Sʒ
vocaberis voluntas mea in ea: ꝛ terra tua i-
habitata. Quia complacuit dño in te: ꝛ trã
tua inhabitabit. Habitabit. n. iuuenis cũ vir-
gine: ꝛ habitabunt in te filij tui. Et gaudebit
sponsus sup sponsam ꝛ gaudebit sup te ds
tuus. Sup muros tuos irlꝫ ꝯstitui custodes
tota die ꝛ tota nocte in ppetuũ non tacebũt C
Qui reminiscimini dñi ne taceatꝭ: ꝛ ne detis
silentium ei: donec stabiliat ꝛ donec ponat
irlm laudẽ in terra. Jurauit dñs in dextera
sua: ꝛ in brachio fortitudinis sue. Si dedero
triticũ tuum vltra cibũ inimicis tuis: ꝛ si bi-
berint filij alieni vinum tuũ in q laborasti.
Quia q ꝯgregabũt illud comedẽt ꝛ lauda-
bũt dñm: ꝛ q ꝯportant illd bibẽt i atrijs scis D
meis. Transite transite p portas. ppate viaꝫ
pplo. Planũ facite iter: ꝛ eligite lapides ꝛ
eleuate signum ad pplos. Ecce dñs audituꝫ s.40
fecit in extremis terre. Dicite filie syon. Ecce zach.
saluator tuus venit: ecce merces ei⁹ cum eo Ma
ꝛ op⁹ ei⁹ coram illo. Et vocabũt eos pplꝰ sã
ctus redẽpti a dño. Tu at vocaberis quesita
ciuitas: ꝛ non derelicta. LXIII.

Uis ẽ iste qui venit de edom tinctis A
vestibus de bosra: Jste formosus in
stola sua: gradiẽs in multitudie for
titudinis sue. Ego qui loquor iusticiã: ꝛ ꝓpu
gnator sũ ad saluandum. Quare ergo rubꝝ
ẽ indumẽtum tuũ: ꝛ vestimẽta tua sicut cal
cantium i torculari: Torcular calcaui sol⁹ ꝛ
de gẽtib⁹ nõ ẽ vir mecũ. Calcaui eos i furorꝭ
meo: ꝛ conculcaui eos in ira mea. Et aspsus
est sanguis eoꝝ sup vestimenta mea: ꝛ oia i-
dumenta mea inquinaui. Dies enim vltõis
in corde meo: annus retributionis mee vẽit B
Circunspexi ꝛ nõ erat auxiliator: qsiui ꝛ nõ
fuit q adiuuaret. Et saluauit mihi brachiuꝫ
meum ꝛ indignatio mea ipsa auxiliata ẽ mi
hi. Et ꝯculcaui pplos in furore meo: ꝛ inebri
aui eos indignatione mea: ꝛ detraxi in terrã
vtutẽ eoꝝ. Miserationũ dñi recordabor lau
dẽ dñi sup oibus q reddidit nobis dñs: ꝛ sup
multitudinẽ bonoꝝ domini isrl q largitus ẽ
eis sm indulgẽtiam suã ꝛ sm multitudineꝫ
misericordiaꝝ suaꝝ: ꝛ dixit. Uerũtñ pplꝰ me
us ẽ. filij non negãtes: Et fact⁹ ẽ eis saluator
in omni tribulatõe eoꝝ. Non ẽ tribulatus: ꝛ
angelus faciei ei⁹ saluauit eos. Jn dilectiõe
sua ꝛ indulgẽtia sua ipse redemit eos: ꝛ por
tauit eos ꝛ eleuauit eos cunctis diebus se-
culi. Jpsi autẽ ad iracundiã ꝓuocauerũt: ꝛ
afflixerũt spm sci eius. Et conuersus ẽ eis in
inimicum: ꝛ ipse debellauit eos. Et recorda
tus ẽ dieꝝ seculi: moysi ꝛ populi sui. Ubi est
q eduxit eos de mari cum pastorib⁹ gregis
sui. Ubi ẽ q posuit in medio eius spm sci sui

Qui eduxit ad dexterā moysen brachio ma/
iestatis sue:q̄ scidit aq̄s ante eos: vt facerent
nomē sempiternuz. Qui eduxit sibi eos per
abyssos q̄si equū in deserto nō īpingentē:q̄si
aial ī cāpo descendēs. Spūs dn̄i ductor eius
B fuit. Sic adduxisti ppl'm tuū vt faceres tibi
6.d. nomē glorie. Attēde de celo:⁊ uide de habi/
.2.d taculo scō tuo ⁊ glie tue. Ubi ē zelus tuus:⁊
fortitudo tua:multitudo viscer tuoꝝ ⁊ mira
tionū tuaꝝ: Sup me cōtinuerūt se. Tu.n. pr̄
noster:⁊ abraā nesciuit nos: ⁊ isrl' ignorauit
nos. Tu domine pr̄ nr̄:redēptor noster a se/
culo nomen tuum. Quare errare nos fecisti
dn̄e de vijs tuis:indurasti cor nostrū ne time
remus te: Conuertere pp seruos tuos:tribus
hereditatis tue. Quasi nihiluz possederunt
populū sanctū tuū hostes nr̄i: cōculcauerūt
sanctificationem tuā. Facti sumus q̄si in pri/
cipio cū nō dominareris nostri:neq̄ inuocare
tur nomen tuū sup nos. LXIIII.
A Utinā dirūperes celos ⁊ descenderes
a facie tua mōtes defluerēt: sicut ex
ustio ignis tabescerent:aque arderēt
igni. vt notū fieret nomē tuū inimicis tuis:a
facie tua gentes turbarent. Cum feceris mi/
B rabilia nō sustinebimus. Descendisti:⁊ a fa/
cie tua mōtes defluxerūt. A seculo non audi
2.b erunt neq̄ auribꝰ pceperunt. Oculus nō vi
dit deus absq̄ te:q̄ preparasti expectantibus
te. Occurristi letanti ⁊ facienti iusticiam: in
vijs tuis recordabuntur tui. Ecce tu iratus
es ⁊ peccauimus:in ipsis fuimus semp: ⁊ sal
uabimur. Et facti sumus vt imūdus oēs nos
⁊ q̄si pānus menstruate vniuerse iusticie no/
C stre. Et cecidimꝰ quasi foliū vniuersi:⁊ iniq̄/
tates nr̄e quasi vētꝰ abstulerūt nos. Nō ē q̄ in
uocet nomē tuū:q̄ ꝯsurgat ⁊ teneat te. Ab/
scōdisti faciē tuā a nobis:⁊ allisisti nos ī ma/
nu iniq̄tat̄ nr̄e. Et nūc dn̄e pr̄ nr̄ es tu. nos vo
lutū ⁊ fictor nr̄ tu:⁊ opa manuuz tuaꝝ oēs
.78. nos. Ne irascaris dn̄e satis:⁊ ne vltra memi
neris iniq̄tatis nr̄e. Ecce respice: populus tuꝰ
oēs nos. Ciuitas sci tui facta ē dserta:syon de
serta fca ē. irl'm desolata:domꝰ scificatiōis no
stre ⁊ glie nr̄e:vbi laudauerūt te p̄res nr̄i fa/
cta ē i exustiōez ignis:⁊ oia desiderabilia nr̄a
v̄sa sūt i ruinas. Nūq̄d sup his cōtinebis te
dn̄e:tacebis ⁊ affliges nos vehemēter?
A Quesierūt me q̄ an̄ nō inter/ LXV
o.d rogabāt:inuenerūt q̄ nō q̄sierunt me.
Dixi. ecce ego:ecce ego ad gentez q̄
nesciebat me ⁊ q̄ nō inuocabat nomen meum.
Expādi manꝰ meas tota die ad ppl'm icredu
lū:q̄ gradit̄ i via nō bona post cogitationes
suas. Populꝰ q̄ ad iracūdiā ꝓuocat me āte
faciē meā sēper:q̄ imolāt i hortis ⁊ sacrificāt
sup lateres:q̄ habitāt i sepulchris ⁊ i dlubris
idoloꝝ dormiūt:q̄ comedūt carnem suillā:⁊
ius ꝓphanū vasis eoruz:qui dicunt recede a
me nō appropiques mihi. q2 imūdus es. Isti
fumus erūt in furore meo:ignis ardens to/
ta die. Ecce scriptū ē corā me. Nō tacebo sed
reddā ⁊ retribuā in sinu eorū iniquitates ve
stras:⁊ iniquitates patrū vr̄oꝝ sil' dicit dn̄s q̄ B
sacrificauerūt sup mōtes:⁊ sup colles expro/
brauerūt mihi:⁊ remetiar opꝰ eorū primum
in sinu eoꝝ. Hec dicit dn̄s. Quō si iueniatur
granū in botro ⁊ dicat̄ ne dissipes illud. q2 n̄
benedictio ē:sic faciā ꝓpter seruos meos vt
nō disp̄dā totū. Et educā de iacob semen:⁊ d
iuda possidentē montes meos. Et heredita/
bunt eā electi mei:⁊ serui mei habitabūt ibi
Et erūt cāpestria i caulas gregum: ⁊ vallis
achor in cubile armētoꝝ ppl'o meo. q̄ requisi
erūt me. Et vos q̄ dereliquistis dn̄z:qui obli/
ti estis mōtez scm̄ meū:q̄ ponit̄ fortune mē
sam. ⁊ libatis sup eaz:numerabo vos in gla/
dio:⁊ oēs in cede corruetis:pro eo q̄ vocaui prou.1.c.
⁊ nō respōdistis. locutus sum ⁊ non audistis hiere.7.c.
⁊ faciebatis malū i ocul' meis:⁊ q̄ nolui ele/
gistis. Propter hoc h̄ dicit dn̄s deus. Ecce
s̄ui mei comedēt:⁊ vos esurietis. Ecce serui
mei bibent:⁊ vos sitietis. Ecce serui mei leta C
bunt̄ ⁊ vos ꝯfundemini. ecce serui mei lau/
dabunt p̄exultatiōe cordis : ⁊ vos clamabit̄
pre dolore cordis:⁊ p̄ ꝯtritiōe spiritus vlula
bitis : ⁊ dimittetis nomē vr̄z i iuramētū ele/
ctis meis:⁊ iterficiet te dn̄s deꝰ:⁊ s̄uos suos
vocabit noie alio. In quo q̄ benedictꝰ ē sup
terrā:bn̄dicet̄ in deo. amē:⁊ qui iurat in t̄ra
iurabit in deo amen. Quia obliuioni tradi/
te sunt angustie priores:⁊ q2 abscondite sūt
ab oculis nostris. Ecce eni ego creo celos no
uos ⁊ terrā nouā:⁊ non erunt in memoria
priora. et nō ascendēt super cor:sed gaudebi
tis et exultabit̄ vsq̄ i sempiternū i his q̄ ego
creo. Quia ecce ego creo irl'm exultationem
⁊ ppl'm eius gaudiū:et exultabo i irl'z ⁊ gau
debo in populo meo: ⁊ nō audiet̄ i ea vltra
vox fletus ⁊ vox clamoris. Nō erit ibi ampli D
us ifans dierꝝ:⁊ senex qui nō ipleat dies suos
q2 n̄ puer centū ānoꝝ morieẗ: ⁊ peccōr centuz
ānoꝝ maledictꝰ erit. Et edificabūt domos ⁊
hitabūt:⁊ plātabūt vineas ⁊ comedent fru/
ctus earū. Non edificabūt:⁊ alius habitabit
nō plantabūt:⁊ alius comedet. Scd̄z.n. dies
ligni erūt dies populi mei:⁊ opa manuū eo/
ruz inueterabunt electi mei. Non laborabūt
frustra:neq̄ generabūt i ꝯturbatiōe. q2 semē
benedictoꝝ domini ē:⁊ nepotes eoruz cū eis

Eritq͡ʒ anteq͡ʒ clamēt ego exaudiā: adhuc illꝭ
E.11.b loquētib⁹ ego audiam. Lup⁹ ꝛ agn⁹ pascēt
simul: ꝛ leo ꝛ bos comedēt paleas: ꝛ serpēti
puluis panis ei⁹. Non nocebunt: neq͡ʒ occi-
dēt in oi mōte scō meo dicit dñs. LXVI.
A Act.7.f H Ec dicit dñs. Celū sedes mea t̃ra āt
scabellū pedum meoꝝ. Que est ista
dom⁹ quā edificabitꝭ mihi: ꝛ q̇s iste
locus q̇etis mee: Oia hec man⁹ mea fecit ꝛ
facta sunt vniuersa ista dicit dñs. Ad quē āt
respiciam: nisi ad paupculū ꝛ contritū spū
ꝛ tremētē sermones meos: Qui imolat bo-
uē quasi q̇ interficiat viꝝ. Qui mactat pec⁹
q̃si q̇ excerebꝛet canē. Qui offert oblationē
B quasi q̇ sanguinē suillū offerat. Qui recor-
datꝭ thuris: q̃si q̇ bn̄dicat idolo. Hec om-
nia elegerunt in vijs suis: ꝛ in abhominatio
nib⁹ suis aīa coꝝ d̄lectata ē. Vn̄ ꝛ ego eligā
illusiōes eoꝝ: ꝛ q̇ timebāt adducā eis: qꝛ vo
caui ꝛ nō erat q̇ rn̄deret: locut⁹ sū ꝛ non au
dierūt. Feceruntq͡ʒ malum in oculis meis: ꝛ
q̇ nolui elegerunt. Audite v̇bū dn̄i q̇ tremi-
tis ad v̇bū eius. Dixerunt fr̄es vr̄i odiētes
vos: ꝛ abijciētes propter nomē meum. Glo
rificetꝭ dñs. ꝛ videbimus in leticia vestra. ip-
C si āt confundētur. Vox ppl̄i de ciuitate: vox
de tēplo: vox dn̄i reddētis retributionē inimi
cis suis. Anteq͡ʒ parturiret pepit: an̄q͡ʒ veniret
Hiere.18.c. ptus eius pepit masculū. Quis audiuit vn
q͡ʒ tale. ꝛ q̇s vidit huic silꝭe: Nunq̇d parturiet
terra in die vna: aut parietꝭ gens sil. qꝛ partu
riuit ꝛ pepit syon filios suos: Nunquid ego
q̇ alios parere facio: ipe non pariā dicit dñs
Si ego qui gnātionē celis tribuo sterilꝭ ero:
ait dñs deus tu⁹: Letami cum irl̄m. ꝛ exulta
D te in ea oēs q̇ diligitꝭ eā. Gaudete cū ea gau
dio vniuersi q̇ lugetis sup eam: vt suggatꝭ ꝛ
repleami ab vberibus ꝯsolationis ei⁹: vt mulꝭ
geatꝭ ꝛ delicijs affluatis ab oioda gloria ei⁹.
Quia h̄ dicit dñs. Ecce ego declinabo super
eā q̃i fluuium pacis. ꝛ q̃i torrētē inundantē
gl̄am gentium quā suggetꝭ. Ad vbera porta
bimi ꝛ sr̄ genua blādietur vobis. Quō si cui
mr̄ blādiatꝭ: ita ego ꝯsolabor vos: ꝛ in irl̄z cō
solabimini. Videbitꝭ ꝛ gaudebit cor vestꝝ: ꝛ
E ossa vr̄a q̃si herba germinabūt. Et cognoscetꝭ
manus dn̄i seruis eius: ꝛ indignabitꝭ inimi-
cis suis. Qꝛ ecce dñs in igne veniet: ꝛ quasi
turbo quadriga ei⁹ reddere in idignationē
furorē suū: ꝛ icrepationē suā in flāma ignis.
Qꝛ in igne dñs diiudicabit: ꝛ in gladio suo
ad oēm carnē: ꝛ multiplicabuntꝭ iterfecti a
dn̄o. Qui scificabantꝭ ꝛ mūdos se putabāt in
hortis post ianuā itrisecus: qui comedebant
carnē suillā: ꝛ abhominationē ꝛ murē: silꝭ ꝯsu
mentꝭ. dicit dñs. Ego aūt opa eoꝝ ꝛ cogitati- F
ones eoꝝ venio vt ꝯgregē cū oibus gētibus
ꝛ linguis: ꝛ veniēt ꝛ videbūt gl̄iam meā. Et
ponā in eis signū: ꝛ mittā ex eis qui saluati
fuerint ad gētes in mare in africā: in lydiam
tenētes sagittā i italiā ꝛ greciam ad insulas
lōge: ad eos q̇ nō audierūt de me: ꝛ nō vide-
runt gloriā meā. Et annūciabunt gl̄iā meā
gētibus: ꝛ adducēt oēs fr̄es vr̄os de cūctꝭ gē
tibus donū dn̄o in equis ꝛ i quadrigis ꝛ i le
cticis ꝛ i mulis ꝛ i carrucis ad mōtē scm̄ me
um irl̄m dicit dñs: quō si iferāt filij isrl̄ mun⁹ G
i vase mūdo i domū dn̄i: ꝛ assumā ex eis in sa
cerdotes ꝛ leuitas dicit dñs: qꝛ sicut celi no
ui ꝛ terra noua que ego facio stare corā me
dicit dñs deus: sic stabit semē vestꝝ ꝛ nomē
vestꝝ. Et erit mensis ex mēse: ꝛ sabbatum ex
sabbato. Veniet ois caro vt adoret coram fa
cie mea dicit dominus: ꝛ egredientur ꝛ vide
bunt cadauera viroꝝ qui preuaricati sunt in
me. Vermis eoꝝ non morietur: ꝛ ignis eoꝝ Mar.
non extinguetur: ꝛ erunt vsq͡ʒ ad facietatem
visionis omni carni.

Explicit ysaias. Incipit pre-
fatio in hieremiā pphetam.

H Ec interpretatio Hieronymi est
Si quid i ea nouerit: scdm hebre-
os codices exploretꝭ. Alia est se-
ptuaginta interpretū ecclijs vsi-
tata. Que quamuis nōnulla alr̄
habeat q͡ʒ in hebreis codicibus inuenitꝭ. Tn̄
vtraq͡ʒ. i. scdm septuaginta ꝛ scdm hebream apo
stolica auctoritate firmata est. non errore ne
q͡ʒ reprehensione superiori: sed certo consilio
septuaginta nonnulli aliter dixisse vel conte
xuisse intelliguntur. Qd ideo premonemus
ne quisq͡ʒ alterā ex altera velit emēdare. Qd
singuloꝝ in suo genere veritas obseruāda ē.

Incipit prologus in eundem.

HJremias ppheta cui h̄ plogus
scribitꝭ: sermone quidē apud he-
breos ysaie ꝛ osee ꝛ quibusdam
alijs pphetis videtꝭ eē rustitior:
sed sensibus par ē: q̃ppe q̇ eodē
spiritu pphetauerit. Porro simplicitas elo
quij de loco ei in quo natus est accidit. Fuit
eni anatothites qui ē vsq͡ʒ hodie viculus tri
bus ab hierosolymis distans milibus: sacer-
dos ex sacerdotibus: ꝛ in mr̄is vtero scifica Hi
tus: virginitate sua euāgelicū viꝝ xp̄i eccle-
sie dedicans. Hic vaticinari exorsus est pu-
er: ꝛ captiuitatem vrbis atq͡ʒ iudee non solū
spiritu: sed ꝛ oculis carnis intuitus est. Jam
decem tribus israel assyrij in medos trāstule
rāt iā terras eaꝝ coloni gentiū possidebant.

Unde in iuda tm̄ ⁊ in beniamin ꝓphetauit ⁊ ciuitatis sue ruinas quadruplici planxit alphabeto quod nos mensuꝛ metri versibusqȝ reddidimus. Preterea ordinem visionuȝ q̄ apud grecos ⁊ latinos oīo ꝯfusus est ad p̄sti nam fidem correxim⁹. Libꝝ aūt baruch notarij eius qui apud hebreos nec legitur nec habetur pretermisimus: ꝑ his oīb⁹ maledicta ab emulis prestolantes: quibus me necesse est per singula opuscula respōdere. Et hoc patior: quia vos cogitis. Ceterū ad ꝯpēdiū mali rectius fuerat modum furori eorum silentio meo ponere: quam quotidie noui aliquid scriptitātem inuidorum insaniaȝ prouocare.

Item alius ꝓlogus in eundeȝ.

IOachim filius iosie: cuius terciodecimo anno ꝓphare orsus est hieremias: sub q̄ ⁊ Olda mulier ꝓphetauit. ipse est qui alio noīe appellaꝛ eliachim ⁊ regnauit super tribū iuda ⁊ irl'm ānis vndeci. Cui successit in regnum filius ioachin cognomēto ieconias qui tertio mense regni eius die decima captus a ducibus nabuchodonosor ductus est in babylonem. ⁊ in loco eius constitutus est sedechias filius iosie patruus ei⁹ cuius anno vndecimo irl'm capta atqȝ subuersa est. Nemo igitur putet eūdē in daniel' principio ioachin. q̄ in ezechiel' exordio ioachim scribtur. Iste extremam sillabā chim hȝ. ille chin: ⁊ ob hanc cām in euangelio scd'ȝ matheū vna' videꝛ deesse generatio qꝛ scd'a tesseredecas in ioachim desinit filiū iosie: ⁊ tertia incipit a ioachin filio ioachiȝ. Quod ignorans porphirius calumniā istruit eccl'e suā ōndens imperitiam: dum euangelistam matheum arguere nititur falsitatis. Vōqȝ traditum scribitur ioachim monstrat non aduersariorum fortitudinis fuisse victoriam: sȝ domini volūtatis.

Incipit argumentum in eundem.

HIeremias anathotites qui est viculus tribusa hyerosolimis distans milibus: apud taphnas in egypto a populo lapidibus obrutus occubuit. Iacet vero in eo loco sepultus. quo dudum pharao rex habitauerat. Et quoniaȝ postulatione sua defugatis ab eodem loco serpētibus egyptios a tactu aspidum facit esse securos magna eum ibi religione egyptij venerantur.

Explicit argumentum. Incipit. Hieremias ꝓpheta. Capl'm. I.

VErba hieremie filij helchie de sa A
cerdotibus qui fuerunt in ana-
thot in terra beniami. Quod fa-
ctum est verbum. domini ad cuȝ
in diebus iosue filij amon regis iuda intertio
decimo anno regni eius ⁊ factum est in die
bus ioachiȝ filij iosie regis iuda. vsqȝ ad con
summationem vndecimi anni sedechie filij
iosie regis iuda vsqȝ ad trāsmigrationeȝ ieru
salem in mense quinto. Et factum est verbuȝ
domini ad me: dicens. Priusquam te forma B
rem in vtero noui te. ⁊ antequam exires de
vulua sanctificaui te. ⁊ ꝓphā i gētib⁹ de
di te. Et dixi. A. a. a. dn̄e deus. Ecce nescio lo j.14.b.
qui: qꝛ puer ego sum. Et dixit domin⁹ ad me
Noli dicere qꝛ puer sum: qm̄ ad oīa q̄ mittā
te: ibis ⁊ vniuersa quecunqȝ mandauero tibi
loqueris. Ne timeas a facie eoꝝ: quia tecum
ego sum vt eruam te dicit dn̄s. Et misit dn̄s
manum suā: ⁊ tetigit os meū ⁊ dixit ad me.
Ecce dedi verba mea in ore tuo: ⁊ ecce cōsti
tui te hodie super gentes ⁊ super regna vt e-
uellas ⁊ destruas ⁊ disperdas ⁊ dissipes et e-
difices ⁊ plantes. Et factum est v̈bū dn̄i ad
me dicens. Quid tu vides hieremia: Et dixi C
Virgam vigilantem ego video. Et dixit do j.14.b.
minus ad me. Bene vidisti: qꝛ vigilabo ego
suꝑ v̈bo meo ⁊ faciam illud: ⁊ factū est v̈buȝ
dn̄i secundo ad me dicens Quid tu vides:
Et dixi. Ollam succensam ego video: ⁊ faci-
em eius a facie aquilonis. Et dixit domin⁹ ad
me. Ab aquilone pandetur malum super
omnes habitatores terre. Quia ecce ego cō
uocabo oēs cognationes regnorum aquilo
nis ait dominus: ⁊ venient ⁊ ponent vnusq̄s
qȝ soliū suū in introitu portarum ierusaleȝ ⁊
super omnes muros eius in circuitu ⁊ super
vniuersas vrbes iuda. Et loquar iudicia mea D
cum eis super omnem malitiam eorum qui
dereliquerunt me ⁊ libauerunt dijs alienis
⁊ adorauerunt opus manuum suarum. Tu
ergo accinge lumbos tuos ⁊ surge ⁊ loque-
re ad eos omnia que ego ꝑcipio tibi. Ne for
mides a facie eorum: nec enim timere te faci
am vultum eorum. Ego quippe dedi te ho-
die in ciuitatem munitam: ⁊ in columnam
ferream: ⁊ in murum ereum super omnē ter
ram regibus iuda: principibus eius ⁊ sacer
dotibus ⁊ omni populo terre: ⁊ bellabūt ad j.25.d
uersū te ⁊ nō preualebūt: qꝛ ego tecum sū: ait
dominus vt liberem te. II
ET factū ē verbū domini ad me dicēs A
Vade ⁊ clama i auribus irl'm dicēs j.3.d.
Hec dicit dn̄s recordatus suȝ tui mi

ferans adoleſcentiam tuam ⁊ charitatem de
ſponſationis tue quando ſecuta es me in de
ſerto in terra q̄ nō ſeminat. Scūs iſrł' dño:ꝑ
mitie frugū eius. Oēs qui deuorāt eū: delin
quunt: mala veniēt ſuꝑ eos dicit dñs. Audi
te verbū dñi domus iacob: ⁊ oēs cognatiões
domus iſrł. Hec dicit dñs. Quid inuenerūt
pr̄es vr̄i in me iniquitatis: q̄ꝛ elongauerunt
a me ⁊ ambulauerunt poſt vanitatem: ⁊ va
B ni facti ſunt. Et non dixerunt vbi eſt dominꝰ
qui aſcendere nos fecit de terra egypti q̄ tra
duxit nos per deſertum: per terram inhabi
tabilem ⁊ inuiam: ꝑ terram ſitis ⁊ imaginez
mortis: ꝑ terrā in quā nō ambulauit vir ne
q̄ꝫ habitauit hō: ⁊ induxi vos in terā charme
li vt comederetꝭ fructū eius ⁊ bona illius. Et
ingreſſi contaminaſtis terrā meam: ⁊ heredi
tatem meam poſuiſtis in abhominationez.
Sacerdotes non dixerunt: vbi eſt dñs ⁊ te
nentes legem neſcierunt me ⁊ paſtores pre
uaricati ſunt in me. Et prophete propheta
uerunt in baal: ⁊ idola ſecuti ſt̄. Propterea
adhuc iudicio ꝯtendā vobiſcum ait dominꝰ
C ⁊ cum filijs veſtris diſceptabo. Tranſite ad i
ſulas cethim ⁊ videte: ⁊ in cedar mittite ⁊ cō
ſiderate vehementer. Et videte ſi factum eſt
huiuſcemodi. ſi mutauit gens deos ſuos. Et
certe ipſi non ſunt dij. Populus vero meus
mutauit gloriam ſuam in idolum. Obſtupe
ſcite celi ſuper hoc: ⁊ porte eius deſolamini
vehemēter dicit dominus. Duo. n. mala fe
cit populus meus. Me dereliquerunt fontē
aque viue: ⁊ foderunt ſibi ciſternas diſſipa
tas que continere nō valent aquas. Nunq̇d
ſeruus eſt iſrł' aut vernaculus. Quare ergo
factus eſt in predam. Super eum rugierunt
leones ⁊ dederunt vocem ſuam poſuerūt ter
rā eius in ſolitudinē. Ciuitates eius exuſte
D ſunt: ⁊ nō ē qui habitet in eis. Filij quoq̄ꝫ mē
pheos ⁊ taphnes ꝯſtuprauerūt te vſq̄ꝫ ad v
ticem. Nunq̇d nō iſtud factum eſt tibi: q̄ꝛ de
reliquiſti dñm deū tuū eo tp̄e quo ducebat
te ꝑ viā: ⁊ nunc q̇d tibi vis in via egypti: vt
bibas aquā turbidā: ⁊ q̇d tibi cum via aſſyri
orum: vt bibas aquam fluminis. Arguet te
malitia tua: ⁊ auerſio tua increpabit te. Sci
to ⁊ vide quia malum ⁊ amarū eſt reliquiſſe
te dñm deū tuū: ⁊ non eē timorē eiꝰ apđ te di
cit dñs deus exercituū. A ſeculo confregiſti
iugum meum. rupiſti vincula mea ⁊ dixiſti.
J.5.b Non ſeruiaz. In oī. n. colle ſublimi ⁊ ſub oī
ligno frondoſo tu proſternabaris meretrix
Eſa.3.a ego aūt plantaui te vineam electam: oē ſemē
verū. Quō ergo conuerſa es mihi in prauuz
E vinea aliena? Si laueris te nitro: ⁊ mł'tipli
caueris tibi herbam borith maculata es in
iniquitate tua coram me dicit dominus deꝰ
Quomodo dicis. non ſū polluta: poſt baali
non ambulaui? Uide vias tuas in cōualle:
ſcito quid feceris. Curſor leuis explicās viaſ
ſuas onager aſſuetus in ſolitudine: in deſi
derio aīe ſue attraxit ventū amoris ſui. Nul
lus auertet eā. Oēs q̄ q̄rūt eā non deficient
in mēſtruiſ eiꝰ inuēiēt eā. Prohibe pedē tuū
a nuditate: ⁊ guttꝰ tuū a ſiti: ⁊ dixiſti deſpera
ui: nequaq̄ꝫ faciā. Adamaui quippe alienos
⁊ poſt eos ābulabo. Quō ꝯfūdit fur qū deꝓ
hēdit: ſic ꝯfuſi ſūt domꝰ iſrł. ipſi ⁊ reges eoꝝ
principes ⁊ ſacerdotes ⁊ prophe eoꝝ dicen
tes ligno. pr̄ meus es tu. ⁊ lapidi. tu me ge F
nuiſti. Uerterūt ad me tergū ⁊ non faciez: ⁊ J.32.f
in tp̄e afflictiōis ſue dicēt. ſurge ⁊ libera nos
Ubi ſūt dij tui quos feciſti tibi: Surgāt ⁊ li Deu.3
berēt te: in tp̄e afflictionis tue. Scđm nūe J.11.c.
rum q̇ppe ciuitatum tuaꝝ erant dij tui iuda
Quid vultis mecū iudicio ꝯtēdere? Omnes
dereliquiſtis me dicit dñs. Fruſtra ꝑcuſſi fi
lios vr̄os diſciplinam ñ receperunt. Deuora
uit gladiꝰ vr̄ ꝓphas vr̄os: quaſi leo vaſtator
generatio vr̄a. Uidete verbū dñi. Nunq̇d ſo
litudo factus ſū iſrł̄i: aut t̄ra ſerotina. Quaꝛ
ergo dixi pp̄ł's meus receſſimꝰ: nō veniēmus
vltra ad te. Nunquid obliuiſcet virgo orna
menti ſui aut ſponſa faſcie pectoral' ſue. Po G
pulus vere meꝰ oblitꝰ ē mei diebꝰ innumeriſ
Quid niteris bonam oñdere viā tuā ad q̄rē
dā dilectionez q̄ inſuꝑ ⁊ malitiaſ tuas docui
ſti vias tuas: ⁊ in alis tuis inuentus eſt ſan
guis aiarum pauperꝝ ⁊ innocētū. Nō ī foſſis
inueni eos. ſꝫ in oībꝰ q̄ ſupra memoraui. Et
dixiſti. Abſq̄ꝫ peccato ⁊ inocēs ego ſū: ꝓpte J.14
rea auertatur furor tuꝰ a me. Ecce ego iudi
cio ꝯtendā tecum: eo q̄ꝫ dixeris non peccaui
Quam vilis facta es nimis: iterās vias tuas
Et ab egypto confunderis: ſic ꝯfuſa es ab aſ
ſur. Nam ⁊ ab iſta egredieris: ⁊ manus tue
erunt ſuper caput tuū: qm̄ obtriuit dñs ꝯfidē
tiam tuam: ⁊ nihil habebis ꝓſpeꝝ. III.
Uulgo dicitur. Si dimiſerit vir vxorē A
ſuam: ⁊ recedēs ab ea duxerit viꝝ al
teruz nūq̇d reuertet ad eā vltra. Nū
q̇d non polluta erit ⁊ ꝯtaminata mł'ier illa
Tu aūt fornicata es cum amatoribꝰ multis
tū reuertere ad me dicit dñs: ⁊ ego ſuſcipiaz
te. Leua oculos tuos in directuz: ⁊ vide vbi
nūc proſtrata ſis. In vijs ſedebas expectans
eos quaſi latro īſidiāſ ī ſolitudine: ⁊ polluiſti
terraz in fornicatiōibus tuis ⁊ ī malitijs tuis B
Quamobrē ꝓhibite ſūt ſtille pluuiaꝝ: ⁊ ſero
tinus hymber nō fuit. Frons mł'ieris meretri

eis fcā est tibi:noluisti erubescere. Ergo sal
tem amodo voca me pr̄ meus:dux v̄g nitat̄
mee tu es. Nunq̄d irasceris in ꝑpetuū. aut
perseuerabis in finē. Ecce locuta es ⁊ fecisti
mala ⁊ potuisti. Et dixit dominꝰ ad me in die
bus iosie regis. Nunquid vidisti que fecerit
auersatrix isrl̄: Abiit sibimet super oēm mon
2.d. tem excelsum. ⁊ sub oī ligno frondoso: ⁊ forni
C cata est ibi. Et dixi cū fecisset h̄ oīa: ad me re
uertere ⁊ nō est reuersa. Et vidit ꝓuaricatrix
soror eius iuda: quia pro eo ꝙ mechata esset
auersatrix isrl̄ dimisissem eam ⁊ dedissē ei li
bellum repudij. ⁊ non timuit ꝓuaricatrix iu
da soror eius: s̄ȝ abiit ⁊ fornicata est ēt ipsa ⁊
facilitate fornicationis sue contaminauit ter
B ram: ⁊ mechata est cū lapide ⁊ ligno. Et ī oī
bus his nō ē reuersa ad me ꝓuaricatrix soror
eius iuda in toto corde suo: s̄ȝ ī mendatio ait
dn̄s. Et dixit dn̄s ad me. Justificauit animā
suā auersatrix israhel ꝯparatione ꝓuaricatri
2.a. cis iuda. Uade ⁊ clama sermones istos ꝯ aq̄
lonem ⁊ dices. Reuertere auersatrix isrl̄ ait
dn̄s. ⁊ nō auertā faciē meā a vobis: quia san
ctus ego sum dicit dn̄s: ⁊ nō irascar in ꝑpetu
ū. Uerūtn̄ scito iniq̄tatē tuā: q̄ ī dn̄ȝ deū tu
E uū preuaricata es. Et dispsisti vias tuas alie
nis sub omni ligno frōdoso: ⁊ vocē meā nō
audisti ait dn̄s. Conuertimini filij reuerten
tes dicit dn̄s: quia ego vir vr̄. Et assumā vos
vnum de ciuitate ⁊ duos de cognatōe. ⁊ itro
ducā vos in syon. Et dabo vobis pastores iux
ta cor meū: ⁊ pascent vos scia ⁊ doctria: Cūq̄
multiplicati fueritis ⁊ creueritis in t̄ra in die
bus illis ait dn̄s non dicent vltra: archa testi
dn̄i. neq̄ ascendet super cor. neq̄ recordabūt
F illius nec visitabitur nec fiet vltra. In t̄pe il
lo vocabūt irl̄m solium dn̄i: ⁊ ꝯgregabūtur
ad eam oēs gentes ī noie dn̄i ī irl̄m: ⁊ nō ābu
labunt pꝰ prauitatem cordis sui pessimi. In
diebus illis ibit domus iuda ad domū isrl̄: ⁊
venient sil' de terra aquilonis ad terrā quam
dedi pr̄ibꝰ vr̄is. Ego āt dixi. Quō ponam te
in filios: ⁊ tribuā tibi terrā desiderabilē here
ditatē preclarā exercituū gentium? Et dixi
Patrem vocabis me: ⁊ pꝰ me igredi n̄ cessa
bis. S̄ȝ quō si cōtemnat mulier amatorē suū
G sic ꝯtempsit me domus isrl̄. dicit dn̄s. Uox in
h.2.e viis audita est ploratus ⁊ vlulatꝰ filiorū isrl̄:
q̄m iniquā fecerūt viā suā obliti sunt dn̄i dei
sui Conuertimini filij reuertentes. ⁊ sanabo
auersiones vr̄as. Ecce nos venimꝰ ad te. Tu
n. es dn̄s deus nr̄. Uere mēdaces erāt colles
⁊ multitudo mōtiū. Uere ī dn̄o deo nr̄o salꝰ
isrl̄. Confusio comedit laborē pr̄uȝ nr̄orū ab
adolescentia nr̄a greges eorū ⁊ armenta eo
rū: filios eorum: ⁊ filias eorū. Dormiemꝰ in
ꝯfusione nr̄a ⁊ opiet nos ignominia nr̄a: q̄m
dn̄o deo nr̄o peccauimus nos ⁊ patres nr̄i
ab adolescentia nostra vsq̄ ad diē hanc. ⁊ n̄
audiuimus vocē dn̄i dei nostri. IIII.
A SI reuerteris israel ait dn̄s: ad me cō
uertere. Si abstuleris offendicula
tua a facie mea nō cōmoueberis. Et
iurabis viuit dn̄s in v̄itate ⁊ ī iudicio ⁊ ī iusti
cia. ⁊ bn̄dicent eū gentes ipmq̄ laudabunt
Hec. n. dicit dn̄s viro iuda ⁊ habitatori irl̄m
Nouate vobis noualē ⁊ nolite serere super Osee.I.b
spinas. Circūcidimini dn̄o: ⁊ auferte ꝓputia
cordium vr̄orū viri iuda. ⁊ hitatores irl̄m: ne
forte egrediatur vt ignis idignatō mea ⁊ suc
B cendatur ⁊ non sit qui extiguat. Omnia au
tem hec mala venient propter malitiam co
gitationū vestrarū. Annunciate ī iuda ⁊ ī irl̄m
auditū facite. loq̄mini ⁊: cāite tuba ī t̄ra cla
mate fortiter ⁊ dicite Cōgregamini ⁊ igredia
mur ciuitates munitas. leuate signū ī syō. Cō
fortamini nolite stare. quia malū ego addu
co ab aquilone ⁊ ꝯtritōē magnā. Ascēdit leo
de cubili suo: ⁊ predo gentium se leuauit. E
gressus est de loco suo: vt ponat terrā tuā ī
solitudinem. Ciuitates tue vastabūt: remanē
C tes absq̄ habitatore. Sup hoc accigite vos
ciliciis: plangite ⁊ vlulate: quia non ē auersa
ira furoris dn̄i a vobis. Et erit ī die illa dicit
dn̄s peribit cor regis ⁊ cor ꝓncipū: ⁊ obstupe
scēt sacerdotes. ⁊ ꝓphe ꝯfuabūt. Et dixi. Heu
heu. heu dn̄e deus? Ergo nē decepisti ppl'm
istum ⁊ irl̄m dicens: pax erit vobis. Et ecce p
uenit gladius vsq̄ ad aiam. In t̄pe illo dicet
pplo huic ⁊ ierusalē vētꝰ vrēs in viis q̄ s̄t ī de
serto. vie filie ppl'i mei nō ad vētilādū ⁊ ad
purgandum. Sp̄us plenus ex his veniet mi
D hi. Et nunc ego: s̄ȝ loquar iudicia mea cū eis
Ecce q̄si nubes ascendet. ⁊ q̄si tēpestas currꝰ
eius. Velociores aq̄lis equi illiꝰ. Ue nobis
q̄m vastati sumus. Laua a malitia cor tuum
ierusalē: vt salua fias. Usq̄q̄ morabūt ī te co Sap.Ia.
gitationes noxie? Uox. n. āunciātis a dan
⁊ notū facient idolū d̄ monte ephraī. Dicite
gentibus. Ecce auditū est ī irl̄m custodes ve
nire de terra lōgiq̄: ⁊ dare super citates iuda
vocē suā. Quasi custodes agrorū facti s̄t sup
eā in gyro: q̄ me ad iracūdiam ꝓuocauit di
E cit dn̄s. Vie tue ⁊ cogitatiōes tue fecer̄t h̄ ti
bi. Ista malitia tua q̄ amara quia tetigit cor
tuū. Uētrē meū ventrē meū doleo: sēsus cor
dis mei turbati sunt ī me. Nō tacebo: q̄m vo
cem buccine audiuit aia mea. clamorē prelij
Contritō sup ꝯtritōē vocata est ⁊ vastata est
oīs terra. Repēte vastata s̄t tabernacl'a mea
subito pelles mee. Usq̄q̄ videbo fugiētē audi

am vocē buccine: Quia stultꝰ ppl'm meꝰ me nō
F cognouit. Filij isipiētes sūt: ⁊ vecordes. Sa-
piētes sūt vt faciant mala: bn̄ āt facere nescie-
rūt. Aspexi terraꝫ ⁊ ecce vacua erat ⁊ nihil:
⁊ celos ⁊ non erat lux in eis. Uidi mōtes ⁊
ecce mouebant: ⁊ oēs colles ꝯturbati sūt. Jn
tuitꝰ sū ⁊ ecce non erat hō: ⁊ oē volatile celi
recessit. Aspexi ⁊ ecce carmelus dsertꝰ: ⁊ oēs
vrbes eiꝰ destructe sūt a facie domini ⁊ a fa-
cie ire furoris eius. Hec. n. dicit dominꝰ. De
serta erit ois t̄ra sꝫ tn̄ ꝯsūmationē non faciā.
Lugebit t̄ra: ⁊ merebūt celi desup eo qđ lo-
cutus sum cogitaui ⁊ non penituit me: nec
G auersus sum ab eo. A voce eq̄tis ⁊ mittent̄
sagittā fugit ois ciuitas. Jngressi sūt ardua:
⁊ ascēderunt rupes. Uniuerse vrbes dereli-
cte sūt: ⁊ non habitat in eis homo. Tu autē
vastata q̄d facies. Cum vestieris te coccino
cum ornata fueris monili aureo: ⁊ pinxeris
stibio oculos tuos. frustra componeris. Cō-
tēpserunt te amatores tui: aiaꝫ tuā q̄rēt. Uo
cē. n. q̄si pturiētis audiui: angustias vt puer
pere. Uox filie syon inter morientes expā-
dēteīqꝫ manus suas. Ue mihi: q2 defecit ani
ma mea propter interfectos. X.
A CIrcuite vias ir'lm ⁊ aspicite: ⁊ consi
derate ⁊ q̄rite in plateis eiꝰ: an inue
niat̄ vir faciētē iudicium: ⁊ querētē
fidē: ⁊ propitiꝰ ero ei. Qđ si ēt viuit dn̄s di-
xerit: ⁊ hoc falso iurabūt. Domine oculi tui
respiciūt fidē. Percusisti eos ⁊ non dolue-
rūt attriuisti eos ⁊ renuerūt accipe discipli-
nam. Jndurauerūt facies suas supra petraꝫ
⁊ noluerūt reuerti. Ego āt dixi. Forsitā pau-
peres sunt ⁊ stulti: ignorantes viā dn̄i ⁊ iu-
diciū dei sui. Jbo ergo ad optimates ⁊ lo-
B quar eis. Jpsi. n. cognouerūt viā dn̄i ⁊ iudi-
ciū dei sui. Et ecce magis hi sil' ꝯfregerūt iu-
gū: ruperūt vincula. Jdcirco pcussit eos leo
de silua: lupꝰ ad vesperam vastauit eos: par
dus vigilās sup ciuitates eoꝝ. Ois q̄ egres-
sus fuerit ex eis capiet̄: q2 multe sūt puarica
tiones eoꝝ: confortate sūt auersiōes eoꝝ. Sup
quo propitiꝰ eē potero. Filij tui dereliqūe-
runt me: ⁊ iurāt in his q̄ nō sūt dij. Saturaui
eos ⁊ mechati sūt: ⁊ in domo meretricis luxu
C riabant̄. Equi amatores in feminas: ⁊ emis-
Ezech. 22. c sarij facti sūt: vnusq̄sqꝫ ad vxorē proximi sui
s. eo. ⁊. s. 9. c hinniebat. Nūq̄d sup his non visitabo dicit
dn̄s ⁊ in gēte tali non vlciscet̄ aia mea. Ascē
dite muros eiꝰ ⁊ dissipate: ꝯsummationē āt
nolite facer̄. Auferte propagines eiꝰ: q2 non
sūt dn̄i. Preuaricatione. n. puaricata ē ī me
domꝰ isrl' ⁊ domꝰ iuda. ait dn̄s. Negauerūt
dn̄ꝫ ⁊ dixerūt. Non ē ipse: neqꝫ vēiet sup nos

malū gladiū ⁊ famē non videbimus. Pro-
phe fuerunt in vētū locuti: ⁊ rn̄sū non fuit i
eis. Hec ergo euenīēt illis. Hec dicit dn̄s d's
exercituū. Q2 locuti estis v̄bum istud. Ecce D
ego do v̄ba mea in ore tuo in ignē: ⁊ ppl'm
istū in lingua: ⁊ vorabit eos. Ecce ego addu
cam sup vos gētē de longinq̄: domus isrl' ait
dn̄s gētē robustā. gētē āntiquā: gētē cuiꝰ igno
rabis linguā: nec itelliges q̄d loq̄t̄. Phare-
tra eius q̄si sepulchrū patēs: vniuersi fortes
Et comedet segetes tuas: ⁊ panē tuū deuo
rabit: filios tuos ⁊ filias tuas cōedet gregē
tuū ⁊ armēta tua: ⁊ cōedet vineā tuā ⁊ ficuꝫ
tuā ⁊ ꝯteret vrbes mūitas tuas ī q̄bꝰ tu hēs E
fidutiā gladio. Uerūtn̄ in diebꝰ illis ait dn̄s s. 16. b
nō faciā vos in ꝯsūmationē. Qđ si dixeritis
q̄re fecit dn̄s deꝰ nr̄ nobis h̄ omnia: dices ad
eos. Sicut dereliquistis me ⁊ suistis d'o alie
no in t̄ra vr̄a: sic suiet̄ dijs aliēis ī t̄ra nō vr̄a
Annūtiate h̄ domui iacob: ⁊ auditū facite i
iuda dicētes. Audi ppl'e stulte q̄ non habes
cor: q̄ h̄ntes oculos nō videt̄: ⁊ aures ⁊ non
audit̄. Me ergo nō tiebit̄ ait dn̄s: ⁊ a facie
mea non dolebit̄: Qui posui arenā terminū
mari. pceptū sēpiternū qđ non pteribit: ⁊ cō
mouebunt ⁊ nō poterūt: ⁊ itumescēt fluctus F
eiꝰ ⁊ nō transibūt illud. Ppl'o āt huic factū
ē cor incredulū ⁊ exasperās. Recesserunt ⁊
abierūt: ⁊ non dixerūt in corde suo. Metua
mus dn̄m deū nr̄m. q̄ dat nobis pluuiā tēpo
raneā ⁊ serotinam in tpe suo: plēitudinē an
nue messis custodiētē nobis. Iniq̄tates nr̄e
declinauerūt h̄: ⁊ peccata nr̄a prohibuerūt
bonū a nobis: q2 inuēti sūt in ppl'o meo ipij
isidiātes q̄si aucupes: laqueos ponētes ⁊ pe G
dicas ad capiendos viros. Sicut decipu-
la plena auibꝰ: sic domꝰ eoꝝ plene dolo. Jō
magnificati sūt ⁊ ditati: incrassati sūt ⁊ ipin-
guati ⁊ pterierunt sermones meos pessime.
Cām vidue non iudicauerūt: cām pupilli n̄ Esa. 1
direxerūt. ⁊ iudiciū paupeꝝ nō iudicauerūt
Nunq̄d sup his non visitabo dicit dn̄s. aut s. e. ⁊
sup gētē huiuscemodi non vlciscet̄ aīa mea
Stupor ⁊ mirabilia facta sūt in terra. Pro
phete prophetabant mēdaciū: ⁊ sacerdotes
applaudebant manibꝰ suis: ⁊ ppl's meꝰ dile
xit talia. Quid igit̄ fiet ī nouissimo eiꝰ. VI
COnfortamini filij beniami ī medio A
irl'm: ⁊ ī thecua clāgite buccina: ⁊ sr̄
betacharē leuate vexillū: q2 malum
visū ē ab aquilone ⁊ contritio magna. Spe
ciose ⁊ delicate assimilaui filiā syon: ad eam
veniēt pastores ⁊ greges eoꝝ. Fixerunt ī ea
tentoria in circuitu pascet vnusq̄sqꝫ eos qui
sub manu sua sunt: Scificate sup eā bellum

ꝯſurgite ⁊ aſcendamꝰ in meridie. Ue nobis
quia declinauit dies:q2 lõgiores facte ſũt vm
bre veſperi. Surgite ⁊ aſcẽdamꝰ in nocte:⁊
diſſipemus domꝰ eiꝰ:q2 h dicit dñs exercitu/
B uz. Cedite lignum eiꝰ:⁊ fũdite circa irlm ag
gerem. Hec ē ciuitas viſitatiõis: oīs calũnia
in medio eius. Sicut frigidam facit ciſterna
aquam ſuã:ſic frigidaʒ fecit malitiã ſuã. Jni/
quitas ⁊ vaſtitaſ audietur i ea corã me ſp in
firmitas ⁊ plaga. Erudire irlm ne forte rece
dat aīa mea a te:ne forte ponam te deſertam
terram inhabitabilẽ. Hec dicit dñs exercitu
um. Uſq3 ad racemũ colligent q̃ſi i vinea reli
q̃as iſrl. Couerte manum tuã q̃ſi vindemia
tor ad cartalum. Cui loq̃r. ⁊ quẽ cõteſtabor
C vt audiat: Ecce incircũciſe aures eoruʒ:⁊ au
dire non pñt. Ecce v̄bũ dñi factum ē eis i op
probrium:⁊ ñ ſuſcipient illud. Jdcirco furoř
.et. dñi plenus ſũ:laboraui ſuſtinens. Effũde ſu/
5.b per puulũ foris:⁊ ſup ꝯciliũ iuuenum ſil. Uir
enim cũ muliere capiet:ſenex cũ pleno dieruʒ
Et tranſibunt domus eoꝝ ad alteros:agri ⁊
vxores pariter:quia extẽdã manũ meã ſuper
Eſa. hitantes terram dicit dñs. A minore quippe
6.d. vſq3 ad maioreʒ oēs auaricie ſtudẽt. ⁊ a pro
pheta vſq3 ad ſacerdotem cuncti faciũt dolũ
D Et curbabãt ꝯtricioneʒ filie ppli mei cũ igno
minia dicentes. pax. pax. ⁊. non erat pax. Cõ
fuſi ſunt quia abhominatõeʒ fecerũt. quin po
tius ꝯfuſione nõ ſũt ꝯfuſi:⁊ erubeſcere neſcie
runt. Quamobrẽ cadẽt iter ruẽtes:i tpe viſi
tationis ſue corruẽt dicit dñs. Hec dicit dñs
State ſuper vias ⁊ videte. ⁊ interrogate d̄ ſe
mitis antiquis q̃ ſit via bona:⁊ ambulate i ea
11.d ⁊ inuenietis refrigerium aīabꝰ vr̃is. Et dixe
runt. nõ ambulabimus. Et conſtitui ſup vos
ſpeculatores. Et dixi. Audite vocem tube
E Et dixerunt. Non audiemꝰ. Jõ audite gẽtes
⁊ cognoſcite congregatio: quanta ego faciã
19.a eis. Audi terra. Ecce ego adducam mala ſu
per pplm iſtũ fructũ cogitationũ eiꝰ:q2 verba
mea non audierunt:⁊ legeʒ meã ꝓiecerunt
.d. Ut quid mihi thus d̄ ſaba affertis:⁊ calamuʒ
ſuaue olentem:de terra lõginq̃: Holocauſto
mata vr̃a non ſunt accepta:⁊ victime vr̃e nõ
placuerunt mihi. Preterea hec dicit dominꝰ
Ecce ego dabo in pplm iſtũ ruinas:⁊ ruent i
eis pr̃es ⁊ filij ſil. vicinus ⁊ ꝓximꝰ peribunt
Hec dicit dñs. Ecce ppls venit de terra aqui
F lonis ⁊ agens magna conſurget a finibꝰ terre
Sagitta ⁊ ſcutum arripiet crudelis ē ⁊ non
miſerebitur. Uox eiꝰ q̃ſi mare ſonabit:⁊ ſuper
equos aſcẽdent. ꝑparati q̃ſi vir ad ꝑliũ aduer
ſum te filia ſyon. Audiuimus famaʒ eiꝰ. diſſo
lute ſunt manꝰ nr̃e. Tribulatio apprehendit

nos dolores vt parturiẽtẽ. Nolite exire ad
agros ⁊ in vineam ne ãbuletis:qm̃ gladiꝰ ini
mici pauor in circuitu. Filia ppli mei accin G
gere cilitio:⁊ ꝯſpergere cinere: Luctũ vnigẽiti
fac tibi plãctum amarũ:q2 repente veniet va
ſtator ſuper vos. Probatorem dedi te i pplo
meo robuſtum ⁊ ſcies:⁊ ꝓbabis vias eorum
Oēs iſti principes declinãtes:ãbulãtes frau
dulent. Es ⁊ ferruʒ vniuerſi corrupti ſũt. De
fecit ſufflatorium i igne:ꝯſũptũ eſt plumbum
Fruſtra conflauit ꝯflator. malitie.n. eoꝝ non
ſunt ꝯſũpte. Argentũ reprobum vocate eos
quia dñs proiecit illos. VII.

Verbum qd̄ fcm̃ ē ad hieremiã a dño A
dicens. Sta in porta domus dñi:⁊ p̄
dica ibi v̄bum iſtud ⁊ dic. Audite v̄/
bũ dñi oīs iuda q̄ ingredimini ꝑ portas has
vt adoretis dñm. Hec dicit dñs exercituum
deus iſrl. Bonas facite vias veſtras ⁊ ſtudia j.26.d.
vr̃a ⁊ habitatio vobiſcuʒ in loco iſto. Nolite
ꝯfidere in v̄bis mendacij. dicentes tẽplũ dñi
templũ dñi templũ dñi eſt. Qm̃ ſi bñdixeritis
vias vr̃as ⁊ ſtudia vr̃a. ſi feceritis iudiciũ in
ter virum ⁊ ꝓximũ eius aduene ⁊ pupillo. ⁊ B
vidue non feceritis calumniaʒ nec ſanguinẽ i
nocẽtẽ effũderitis i loco hoc. ⁊ poſt d̄os ali
enos nõ ambulaueritis i malũ vobiſmetipis
habitabo vobiſcum i loco iſto i terra quã de
di pr̃ibus vr̃is a ſeculo ⁊ vſq3 i ſeculũ. Ecce
vos ꝯfiditis vobis i ſermõibꝰ mẽdacij q̄ ñ pro
derunt vobis:furari:occidere. adulterari iu
rare mendaciũ:libare baalim:⁊ ire pꝰ deos
alienos quos ignoratis. Et veniſtis ⁊ ſtetiſtis
coram me i domo hac in qua inuocatum ē no
men meũ:⁊ dixiſtis liberati ſumꝰ eo q̄ feceri
mus oēs abhominatões iſtas. Nunq̄d ergo Eſa.56.c.
ſpelũca latronũ fcã eſt domꝰ iſta:i qua inuo/ matth.21.b.
catũ ē nomẽ meũ i oculꝭ vr̃is. Ego ego ſũ ego C .j.32.f.
vidi dicit dñs. Jte ad locum meum in ſylo
vbi habitauit nomẽ meũ a ꝑncipio ⁊ videte
que feceri ei propter maliciam ppli mei iſrl
Et nunc q2 feciſtis oīa opera hec dicit dñs:⁊
locutus ſum ad vos mane conſurgens ⁊ lo Prou.1.e
quens:⁊ non audiſtis. ⁊ voacui vos ⁊ non Eſa.65.b
rñdiſtis:faciam domui huic i qua inuocatum
eſt nomen meum:⁊ in qua vos habetis fidu
ciam ⁊ loco quẽ dedi vobis ⁊ pr̃ibus veſtris
ſicut feci ſylo:⁊ proijciam vos a facie mea ſi/
cut proieci oēs fratres veſtros vniuerſum ſe
men ephraim. Tu ergo noli orare ꝓ pplo h j.14.b
nec aſſumas pro eis laudẽ ⁊ orõnem ⁊ non D
obſiſtas mihi quia non exaudiam te. Non
ne vides quid iſti faciunt in ciuitatibꝰ iuda:
⁊ in plateis irlm: Filij colligunt ligna ⁊ pa/
tres ſuccẽdũt ignẽ ⁊ mulieres ꝯſꝑgũt adipẽ

J.44.e vt faciét placentas regine celi: ⁊ libent diis
alienis: ⁊ me ad iracundiam ꝓuocent. Nun
quid me ad iracundiam prouocant dicit do
minus. Nõne semetipsos in ꝯfusioné vultus
sui. Jõ hoc dicit dñs de⁹. Ecce furor me⁹: ⁊ in
dignatio mea ꝯflat sup locũ istũ sup viros ⁊
super iuméta ⁊ super lignum regionis: ⁊ su
per fruges terre: ⁊ succendetur ⁊ non extin
guetur. Hec dicit dñs exercituum deus isrl.
E Holocaustamata vestra addite victimis ve
stris ⁊ comedite carnes: quia non sum locu
tus cum patribus vestris ⁊ non precepi eis
in die qua eduxi eos de terra egypti de ver
bo holocaustomatum ⁊ victimarũ: sed hoc
verbũ precepi ei dicens. Audite vocem meá
⁊ ero vobis deus ⁊ vos eritis mihi populus
⁊ ambulate in omni via quam mandaui vo
bis: vt bene sit vobis. Et non audierunt nec
inclinauerunt aurem suam: sed abierunt in
voluptatibus ⁊ prauitate cordis sui mali: fa
ctiq; sunt retrorsum ⁊ non in ante: a die qua
egressi sunt patres eoꝝ de terra egypti. vsq;
F ad diem hanc. Et misi ad vos omnes seruos
meos ꝓphetas per dié: ꝯsurgés diluculo: ⁊
mittens: ⁊ nõ audierũt me nec inclinauerũt
auré suam: sed indurauerũt ceruicem suam:
J.16.e. ⁊ peius opati sunt ꝙ pres eoꝝ. Et loqris ad
eos oia vba h ⁊ non audiét te: ⁊ vocabis eos
⁊ non respondebunt tibi. Et dices ad eos.
Hec est gens que non audiuit vocem domi
ni dei sui nec recepit disciplinam. Periit fi
des ⁊ ablata est de ore eoꝝ. Tonde capillũ
tuum ⁊ ꝓiice: ⁊ sume indi ectum planctum
qꝛ ꝓiecit dñs ⁊ reliquit generationem furo
G ris sui: qꝛ fecerũt filii iuda malũ i oclis meis:
ẽ.co. dicit dñs. Posuerunt offendicula sua in do
mo in qua inuocatum é nomé meum vt pol
luerent eam: ⁊ edificauerunt excelsa tophet
que est in valle filii ennon: vt incenderent fi
lios ⁊ filias suas igni: que nõ precepi nec co
gitaui in corde meo. Jdeo ecce dies venient
dicit dñs: ⁊ nõ dicetur amplius tophet ⁊ val
lis filii ennon: sed vallis interfectionis ⁊ se
pellientur in tophet eo ꝙ nõ sit loc⁹. Et erit
morticinũ ppli h⁹ in cibos volucribus celi
Se ch.26.c. ⁊ bestiis terre: ⁊ nõ erit q abigat. Et qescere
faciat de vrbibus iuda ⁊ de plateis irlm vo
cé gaudii ⁊ vocé letitie: vocé sponsi ⁊ vocem
spõse. Jn desolatione .n. erit terra. VIII

A
In tpe illo ait dñs. eiicient ossa regũ
iuda: ⁊ ossa pricipũ eius: ⁊ ossa sacer
dotũ: ⁊ ossa ꝓphaꝝ: ⁊ ossa eoꝝ q ha
bitauerũt irlm de sepulchris suis: ⁊ expádét
ea ad solé ⁊ luná ⁊ oém militiá celi q dilexe
runt ⁊ quibus seruierũt: ⁊ post q ábulauerũt
⁊ q qsierũt ⁊ adorauerũt. Nõ colligent ⁊ nõ
sepellient: i sterqlinium sup facié tre erunt. Et B
eligét magis mortem ꝙ vitá oés qui residui
fuerit de cognatione hac pessima in vniuer
sis locis q derelicta sũt: ad q eieci eos dié do
minus exercituũ. Et dices ad eos. Hec dicit
dñs. Nũqd q cadit nõ resurget: ⁊ q auersus
est nõ reuertet. Quare ergo auersus é ppls
iste i irlm auersiõe ꝯtétiosa. Apphéderũt mé C
daciũ ⁊ noluerũt reuerti. Attédi ⁊ ausculta
ui. nemo qd bonũ é loquit. Nullus é q agat
pniam sup pccõ suo dicens. Quid feci. Oés
ꝯuersi sũt ad cursũ suũ: qsi equus ipetu vadés
in ꝓliũ. Milu⁹ in celo cognouit tps suũ: tur
tur ⁊ hirũdo ⁊ ciconia custodierũt tps aduẽ
tus sui: ppls aũt meus nõ cognouit iudiciũ
dñi. Quõ dicit sapiétes nos sum⁹: ⁊ lex dñi
nobiscũ é. Vere médaciũ opatus é stil⁹ mé
dax scribaꝝ. Cõfusi sũt sapiétes: pterriti ⁊ ca D
pti sũt. Verbũ .n. dñi ꝓiecerũt: ⁊ sapia nulla
é in eis. Propterea dabo mulieres eoꝝ exte
ris: agros eoꝝ heredib⁹. Qꝛ a minimo vsq; ad ẽ.6.c
maximũ oés auaritiá sequunt: a ꝓpheta vs Esa.56
q; ad sacerdoté cuncti faciunt mendacium.
Et sanabát ꝯtritiões filie ppli mei ad igno
miniá dicétes. pax: pax: cũ nõ eét pax. Con
fusi sunt qꝛ abhominationé fecerũt: qnimo ꝯ E
fusione nõ sũt ꝯfusi: ⁊ erubescere nescierũt. Jd
circo cadét iter corruétes: i tpe visitationis
sue corruét dicit dñs. Cõgregans ꝯgregabo
eos ait dñs. Nõ est vua in vitibus: ⁊ nõ sunt
ficus in ficulnea: folium defluxit: ⁊ dedi eis
q ptergressa sũt. Quare sedem⁹. Cõuenite ⁊
igrediamur ciuitaté munitá: ⁊ sileam⁹ ibi: qꝛ
dñs de⁹ nr silere nos fecit: ⁊ potũ dedit nobis
aquá fellis. Peccauim⁹ .n. dño. Expectaui J.14
mus pacé ⁊ nõ erat: bonũ tps medelle: ⁊ ec F
ce formido. A dan auditus é fremit⁹ equoꝝ
eius a voce hinnituũ pugnatoꝝ ei⁹ cómota
é ois terra. Et venerũt ⁊ deuorauerũt terrã
⁊ plenitudiné eius: vrbé ⁊ habitatores eius
Qꝛ ecce ego mittá vobis serpétes regulos:
qbus nõ é incátatio: ⁊ mordebũt vos ait dñs
Dolor me⁹ sup doloré: in me cor meũ me
rens. Ecce vox clamoris filie ppli mei de ter G
ra longinqua. Nũqd dñs nõ é in syõ aut rex
ei⁹ nõ é i ea. Quare ergo me ad iracũdiá ꝯci
tauerũt i sculptilib⁹ suis ⁊ i vanitatib⁹ aliéis
Trásiuit messis: finita é estas: ⁊ nos saluati nõ
sumus. Sup ꝯtritiõe filie ppli mei ꝯtrit⁹ sũ
⁊ ꝯtristatus: stupor obtinuit me. Nunqd re
sina nõ est in galaad: aut medicus nõ est ibi
Quare igit nõ est obducta cicatrix filie po
puli mei. IX.

Q Uis dabit capiti meo aquaȝ: ⁊ ocu-
lis meis fontem lachrimaꝝ? Et plorabo
die ac nocte interfectos filie populi
mei. Quis dabit me in solitu dine diuerso-
rium viatoꝝ? Et derelinquā ppl'm meū ⁊ re-
cedam ab eis: q2 oēs adulteri sūt ⁊ cet⁹ preua
ricatoꝝ: ⁊ extenderunt linguā suā quasi arcū
mendacij: ⁊ non veritatis. Confortati sṫ i t̄ra q2
de malo ad malum egressi sṫ: ⁊ me n̄ cogno-
uerunt dic̄ dn̄s. Unusq̄sq3 se a ꝓximo suo cu
stodiat: ⁊ in oī f̄r̄e suo non ħeat fiduciā oīs f̄r̄
supplantans supplantabit: ⁊ ois amicus frau
dulenter incedet: ⁊ vir frēȝ suum deridebit. ⁊
veritatem nō loquēt. Docuerūt. n. linguā suaȝ
loqui mēdacium: vt iniq3 agerēt laborauerūt
Habitatio tua in medio doli: in dolo renue
rūt scire me dicit dn̄s. Propterea h̄ dicit dn̄s
exercituū. Ecce ego conflabo ⁊ probabo eos
Quid enim aliđ faciaȝ a facie filie ppl'i mei?
Sagitta vl'nerās lingua eoꝝ: dolum locuta
est. In ore suo pacem cū amico suo loq̄t: ⁊ oc
culte ponit ei insidias. Nūq̄d sup his non vi
sitabo dicit dn̄s: aut in gentē huiuscemōi nō
vlciscetur aīa mea? Sup montes assumaȝ fle
tum ac lamentū: ⁊ sup speciosa deserti plan-
ctum: qm̄ incensa sūt eo ꝙ n̄ sit vir ptrāsiens.
⁊ non audierunt vocem possidentis. A vo-
lucre celi vsq3 ad pecora transmigrauerunt
⁊ recesserunt. Et dabo hierusalem in acer-
uos arene ⁊ cubilia draconum: ⁊ ciuitates
iuda dabo in desolationem eo quod non sit
habitator. Quis est vir sapiens qui intelli-
gat hoc ⁊ ad quem verbum oris domini fiat
vt annunciet istud: quare perierit terra ⁊ ex
usta sit quasi desertum: eo quod non sit qui
pertranseat? Et dixit dn̄s. Quia dereliquerūt
legem meam quam dedi eis: ⁊ non audierūt
vocem meā: ⁊ nō ābulauerūt in ea: ⁊ abierūt
p⁹ prauitatem cordis sui: ⁊ p⁹ baalim q̄đ di-
dicerunt a p̄rib⁹ suis: idcirco hec dicit dn̄s ex
ercituuȝ deus isr'l. Ecce ego cibabo ppl'ū istū
absinthio: ⁊ potuȝ dabo eis aq̄3 fellis: ⁊ disp
gam eos in gentib⁹ q̄s n̄ nouerunt ipsi ⁊ pa
tres eoꝝ: ⁊ mittam p⁹ eos gladiū donec ꝯsu
mant. Hec dicit dn̄s exercituum. Cōtēplami
⁊ vocate lamētatrices vt veniāt: ⁊ ad eas q̄ sa
pientes sūt mittite ⁊ properēt: festinēt ⁊ assu
māt super nos lamētū. Deducant oculi n̄ri
lachrymas: ⁊ palpebre nostre defluāt aq̄s
quia vox lamentatiōis audita ē đ syon. Quo
vastati sumus ⁊ ꝯfusi vehementer? Quia de-
reliq̄m⁹ t̄rā: qm̄ deiecta sūt tabernacula n̄ra.
Audite ergo mulieres v̄bū dn̄i: ⁊ assumāt au
res v̄re sermonē oris ei⁹: ⁊ docete filias ve
stras lamētū: ⁊ vnaqueq3 ꝓximā suā plāctū:
q2 ascendit mors p fenestras n̄ras. ingressa ē
domos n̄ras: disperdere puulos de foris iuue
nes đ plateis. Loquere. Hec dicit dn̄s. Et ca
det morticinū hois quasi sterc⁹ sup facieȝ re-
gionis: ⁊ quasi fenuȝ p⁹ tergū metētis ⁊ n̄ est G
qui colligat. Hec dicit dn̄s. Nō glorieṫ sapi- 1. Cori. 1. g.
ens i sapia sua: ⁊ n̄ glorieṫ fortis in fortitudine 2. Cori. 10. d
sua ⁊ n̄ glieṫ diues i diuitijs suis: s3 i h⁹ glorieṫ
q̄ gloriaṫ: scire ⁊ nosse me: q2 ego suȝ dn̄s q̄ fa
cio misericordiā ⁊ iudiciū ⁊ iusticiā i t̄ra: hec
enim placēt mihi ait dn̄s. Ecce dies veniunt
dicit dn̄s ⁊ visitabo sup oēȝ qui icircumcisum
habet preputiū: super egyptū: ⁊ s̄r iudā: ⁊ su
per edom: ⁊ s̄r filios amon: ⁊ s̄r moab ⁊ super
omnes qui attonsi sūt in comam habitantes
in deserto quia omnes gentes h̄nt preputiū
omnis aūt domus isr'l icircūcisi sūt corde. X.
A Udite v̄bū q̄đ locutus est dn̄s super A
vos domus isr'l. Hec dicit dn̄s Juxta
vias gētiuȝ nolite discere: ⁊ a signis
celi nolite metuere q̄ timēt gētes: quia leges
ppl'oꝝ vane sunt. Quia lignū de saltuȝ p̄cidit
op⁹ manus artificis i ascia. Argento ⁊ auro
decorauit illud: clauis ⁊ malleis compegit
vt non dissoluatur i similitudinē palme fabri
cata sunt: ⁊ n̄ loquēṫ: portata tollentur: q2 ince
dere non valēt. Nolite ergo timeṙ ea: q2 nec
male p̄nt facere nec bene. Non ē similis tui
dn̄e magn⁹ es tu: ⁊ magnū nomē tuū in for-
titudine. Quis non timebit te o rex gētiuȝ. Apoc. 15. b
Tuū ē. n. dec⁹. Inter cūctos sapiētes gētiū. ⁊
in vniuersis regnis eoꝝ. nullus ē similis tui
Pariṫ isipiētes ⁊ fatui probabunṫ. Doctri- B
na vanitatꝫ eoꝝ lignū ē. Argētū inuolutū de
tharsis afferṫ: ⁊ auꝝ de opha: opus artificis
⁊ man⁹ erarij: hyacint⁹ ⁊ purpura indumē-
tū eoꝝ. Op⁹ artificū vniuersa hec: dn̄s autē
de⁹ verus ē. Ipse de⁹ viuēs: ⁊ rex sēpiternus
Ab indignatiōe ei⁹ ꝯmouebiṫ t̄ra: ⁊ nō sustie
būt gētes ꝯminationē ei⁹. Sic ergo diceṫ eis
Dij q̄ celos ⁊ t̄rā nō fecerūt peāt de t̄ra: ⁊ de
his q̄ sub celo sūt. Qui facit t̄rā in fortitudie J. 51. b.
sua. ꝑparat orbē in sapia sua: ⁊ prudētia sua
extēdit celos: ad vocē suam dat multitudi-
nē aq̄ꝝ in celo: ⁊ eleuat nebulas ab extremi
tatib⁹ t̄re. Fulgura in pluuiā facit: ⁊ educit C
vētum de thesauris suis. Stult⁹ fact⁹ ē om- Ps. 143.
nis hō a scia sua: ꝯfusus ē artifex ois i sculp-
tili: qm̄ falsū ē q̄đ ꝯflauit: ⁊ non ē sp̄us in eis.
Uana sūt ⁊ op⁹ risu dignū. In tēpore visita
tionis sue pibūt. Nō ē his similis ps iacob.
Qui. n. formauit oīa: ipse ē: ⁊ isr'l virga here
ditatis eius. dn̄s exercituū nomē illi. Cōgre
ga de terra ꝯfusionē tuā q̄ hitas in obsidiōe
q2 hec dicit dn̄s. Ecce ego longe ꝓijciā hita

tores ſre in hac vice: ⁊ tribulabo eos: ita vt
nõ inueniat. Ve mihi ſup ↄtritione mea: peſ
ſima plaga mea. Ego aũt dixi. Plane h infir/
B mitas mea ẽ: ⁊ portabo illã. Tabernaculum
meũ vaſtatũ eſt. oẽs funiculi mei dirupti ſũt
Filij mei exierũt a me: ⁊ nõ ſubſiſtũt. Non ẽ
qui extendat vltra territoriũ meum ⁊ erigat
pelles meas: q2 ſtulte egerũt paſtores ⁊ dñz
nõ q̃ſierũt: ꝓpterea nõ intellexerũt ⁊ omnis
grex eoꝝ diſpſus ẽ. Vox auditionis ecce ve/
nit: ⁊ cõmotio magna de terra aquilonis: vt
ponat citates iuda ſolitudinẽ ⁊ hitacula dra
conũ. Scio dñe q2 nõ ẽ hois via ei⁹: nec viri
eſt vt ãbulet ⁊ dirigat greſſus ſuos. Corripe
me dñe: verũtamen in iudicio ⁊ nõ in furore
Ps.78. tuo. ne forte ad nihilũ redigas me. Effũde in
dignationẽ tuã ſup gentes q̃ nõ cognouerũt
te: ⁊ ſup ꝓuicias q̃ nomẽ tuũ nõ inuocauerũt
q2 comederũt iacob ⁊ deuorauerũt eũ ⁊ ↄſũ
pſerũt illũ: ⁊ decus eius diſſipauerũt. XI.
A Verbũ qđ factũ ẽ a dño ad hieremiaz
dicẽs. Audite ṽba pacti huius ⁊ lo/
quimini ad viros iuda: ⁊ ad hitato/
res irlm ⁊ dices ad eos. Hec dicit dñs deus
iſrl. Maledictus vir q̃ ñ audierit ṽba pacti
huius: qđ ꝑcepi pr̃ib⁹ vr̃is ĩ die q̃ eduxi eos
de terra egypti de fornace ferrea dicẽs. Au/
dite vocẽ meã ⁊ facite oĩa que ꝑcepi vobis: ⁊
eritis mihi in pplm: ⁊ ego ero vobis ĩ deũ: vt
ſuſcitẽ iuramentũ qđ iuraui pr̃ibus vr̃is da/
turum me eis terrã fluentẽ lacte ⁊ melle ſicut ẽ
dies hec. Et rñdi ⁊ dixi. Amen dñe. Et dixit
dñs ad me. Vociferate oĩa ṽba hec in ciuita
B tibus iuda: ⁊ foris irlm dicẽs. Audite verba
pacti huius ⁊ facite illa q2 ↄteſtãs ↄteſtat⁹ ſũ
pr̃es vr̃os in die qua eduxi eos de ſra egypti
vſq3 ad diẽ hãc. Mane ↄſurgẽs ↄteſtatus ſũ
⁊ dixi. audite vocẽ meã ⁊ nõ audierũt nec in
clinauerũt aurẽ ſuã: ſed abierũt vnuſq̇ſq3 in
prauitate cordis ſui mali. Et induxi ſup eos
oĩa ṽba pacti huius: qđ ꝑcepi vt facerẽt ⁊ nõ
fecerũt. Et dixit dñs ad me. Inuenta ẽ ↄiura
tio ĩ viris iuda ⁊ ĩ hitatorib⁹ irlm. Reuerſi
ſũt ad iniquitates patꝝ ſuoꝝ ꝑores q̃ nolue/
runt audire ṽba mea. Et hi ergo abierũt p⁹
deos alienos vt ſeruirẽt eis. Irritũ fecerunt
domus iſrl: ⁊ domus iuda pactũ meũ qđ pe/
pigi cũ pr̃ibus eoꝝ. Quãobrẽ hec dicit dñs.
Ecce ego inducã ſup eos mala de q̇bus exi/
re nõ poterũt: ⁊ clamabũt ad me ⁊ nõ exau/
C diã eos. ⁊ ibũt ciuitates iuda ⁊ hitatores irlz
⁊ clamabũt ad eos q̇bus libãt: ⁊ nõ ſaluabũt
S.2.f. eos ĩ tpe afflictiõis eoꝝ. Scđm numeꝝ n. ci/
uitatũ tuaꝝ erãt dij tui iuda: ⁊ ſm numerum
viaꝝ tuaꝝ irlm poſuiſti aras ↄfuſionis: aras

ad libandũ baalim. Tu ergo noli orare pro
pplo hoc: ⁊ ne aſſumas ꝓ eis laudẽ ⁊ oratio
nẽ: q2 nõ exaudiã in tpe clamoris eorum ad
me: ĩ tpe afflictionis eoꝝ. Quid ẽ q̃ dilectus
meus in domo mea fecit ſcelera multa? Nũ
quid carnes ſcẽ auferẽt a te malitias tuas in
quibus gloriata es? Oliuã vberẽ: pulchram
fructiferã ſpecioſã vocauit dñs nomẽ tuum.
Ad vocẽ loquele grãdis exarſit ignis in ea
⁊ cõbuſta ſũt fruteta eius. Et dñs exercituuz
qui plãtauit te locutus ẽ ſup te malũ ꝓ ma/
lis domus iſrl ⁊ domus iuda q̃ fecerunt ſibi B
ad irritandũ me: libãtes baali. Tu aũt dñe de/
mõſtraſti mihi ⁊ cognoui: tu oſtendiſti mihi
ſtudia eoꝝ: ⁊ ego q̃ſi agnus mãſuetus q̃ por
tatᷓ ad victimã ⁊ nõ cognoui q2 cogitauerũt
ſup me ↄſilia: dicẽtes mittamus lignũ in pa
nẽ ei⁹: ⁊ eradamus eũ de ſra viuẽtiũ: ⁊ nomẽ
ei⁹ nõ memoretᷓ ampli⁹. Tu aũt dñe ſabaoth
q̃ iudicas iuſte ⁊ ꝓbas renes ⁊ corda: videã J.20.
vltionẽ tuã ex eis. Tibi enim reuelaui cauſã
meã. Propterea hec dicit dñs ad viros ana
toth q̃ querũt aiam tuam ⁊ dicunt. Non pro
phetabis in noie dñi ⁊ non morieris in ma/
nibus nr̃is. Propterea hec dicit dñs exerci
tuũ. Ecce ego viſitabo ſup eos. Iuuenes mo
rientᷓ in gladio: filij eoꝝ ⁊ filie eoꝝ morientur
in fame ⁊ reliq̇e non erũt ex eis. Inducã. n.
malũ ſup viros anathot: annum viſitationis
eorum. XII
Iuſt⁹ q̇dẽ tu es dñe ſi diſputẽ tecum
verũtñ iſta loq̃r ad te. Quare via ĩpi
oꝝ proſperatᷓ: bñ ẽ oĩbus q̃ ꝑuaricantᷓ ⁊ iniq̃
agunt. Plantaſti eos ⁊ radicẽ miſerũt. ꝓfi
ciunt ⁊ faciũt fructũ. Prope es tu ori eoꝝ: ⁊
longe a renib⁹ eoꝝ. Et tu domine noſti me:
vidiſti me: ⁊ probaſti cor meũ tecũ. Congre
ga eos q̃ſi gregẽ ad victimã: ⁊ ſcifica eos in
die occiſiõis. Vſq3q̃ lugebit ſra: ⁊ herba oĩs
regionis ſiccabitᷓ propẽ malitiã hitantiũ ĩ ea
Conſumptũ ẽ aĩal ⁊ volucre: qm̃ dixerũt: nõ
videbit nouiſſima noſtra. Si cũ peditib⁹ cur
rẽs laboraſti. quomodo contẽderᷓ poteris cũ
equis: Cũ aũt in terra pacis ſecura fueris: q̇d
facies in ſupbia iordanis: Nã ⁊ fr̃es tui ⁊ do
mus patris tui. ẽt ipſi pugnauerũt aduerſũ
te: ⁊ clamauerũt poſt te plena voce. Ne cre
das eis cũ locuti fuerint tibi bona. Reliqui
domũ meã: dimiſi hereditatẽ meam. Dedi
dilectã aiam meã in manũ inimicoꝝ ei⁹: fcã
eſt mihi hereditas mea q̃ſi leo in ſilua. Dedit
ↄ me vocẽ: iõ odiui eã. Nũq̇d auis diſcolor
hereditas mea mihi: Nũq̇d auis tincta ꝑ to
tũ? Venite ↄgregami oẽs beſtie ſre: propa/
te ad deuorandu3. Paſtores multi demoli

ti sũt vineã meã: ꝯculcauerũt ptẽ meã. De-
derũt portionẽ meã desiderabilẽ in desertũ
solitudis posuerũt eã in dissipationẽ: luxitq̃
sup me. Desolatione desolata ẽ ois terra: qr
nullus ẽ qui recogitet corde. Sup oẽs vias
deserti venerũt oẽs vastatores ẽre: qr gladi-
us dñi dñorauit ab extremo terre vsq̃ ad ex
tremũ eius. Nõ ẽ pax vniuerse carni. Semi
nauerũt triticũ ⁊ spinas messuerunt: heredi
B tatẽ acceperunt: ⁊ nõ eis ꝓderit. Cõfũdemi
a fructib⁹ vr̃is: pp irã furoris dñi. Hec dicit
dñs aduersũ omnes vicinos meos pessimos
q̃ tangũt hereditatẽ quã distribui ppl̃o meo
isrl̃. Ecce ego euellam eos de terra sua: ⁊ do-
mũ iuda euellã de medio eoꝝ. Et cũ euulse-
ro eos conuertar ⁊ miserebor eoꝝ: ⁊ reducã
eos viꝝ ad hereditatẽ suam: ⁊ viꝝ in terram
suam. Et erit si eruditi didicerit vias populi
mei vt iurent i noie meo: viuit dñs: sicut do
cuerũt ppl̃m meũ iurare in baal edificabun
tur in medio ppl̃i mei. Qð si non audierint
euellam gentem illam euulsione ⁊ perditio
ne ait dominus. XIII.

A Hec dicit dñs ad me. Uade ⁊ posside
tibi lũbare lineũ: ⁊ pones illud sup
lũbos tuos: ⁊ in aquam non inferes
illud. Et possedi lũbare iuxta ṽbũ dñi. ⁊ po-
sui circa lũbos meos. Et fact⁹ ẽ ſmo dñi ad
me scðo dicens. Tolle lũbare q̃ possedisti q̃
ẽ circa lumbos tuos ⁊ surgens vade ad eu
fraten: ⁊ abscon de ibi illud in foramine pe-
tre. Et abij: ⁊ abscondi illud i eufraten: sicut
preceperat mihi dñs. Et factũ est p⁹ dies plu
rimos dixit dñs ad me. Surge ⁊ vade ad eu
fraten: ⁊ tolle inde lumbare q̃ precepi tibi
vt absconderes illud ibi. Et abij ad eufratẽ
⁊ fodi: ⁊ tuli lumbare ð loco vbi abscõderã
illud. Et ecce ꝯputruerat lũbare: ita vt nul
B li vsui aptũ esset. Et factũ est ṽbũ dñi ad me
dicens. Hec dicit dñs. Sic putrescere faciaꝫ
superbiam iuda ⁊ supbiã irl̃m multã: ppl̃m
istũ pessimũ qui nolunt audire verba mea: ⁊
ambulant in prauitate cordis sui: abierunt
q̃ post deos alienos vt seruirent eis ⁊ ado-
rarent eos. Et erunt sicut lumbare istud qð
nulli vsui aptũ ẽ. Sicut. n. aderet lũbare ad
lumbos viri sic agglutinaui mihi oẽꝫ domũ
isrl̃ ⁊ oẽm domũ iuda dicit dñs vt essent mi
hi in ppl̃m ⁊ in nomen ⁊ in laudẽ ⁊ in glãꝫ
⁊ non audierũt: Dices ergo ad eos ſmonẽ
istũ. Hec dicit dñs de⁹ isrl̃: Ois laguncula i
plebit vino. Et dicent ad te. Nunq̃d ignora
mus qr ois laguncula iplebit vino? Et dices
ad eos. Hec dicit dñs. Ecce ego iplebo oẽs
habitatores ẽre hui⁹ ⁊ reges q̃ sedẽt ð stirpe
dð sup thronũ eius: ⁊ sacerdotes: ⁊ prophas
⁊ oẽs hitatores irl̃m ebrietate: ⁊ dispergam
eos viꝝ a frẽ suo: ⁊ patres ⁊ filios pariẽ ait
dñs. Nõ parcã ⁊ nõ cõcedã: neq̃ miserebor C
vt nõ dispergã eos. Audite ⁊ aurib⁹ pcipite
nolite eleuari: qr dñs locutus est. Date dño
deo vr̃o gloriã anteq̃ cõtenebrescat: ⁊ añq̃
offendat pedes vr̃i ad mõtes caligosos. Ex
pectabitis lucẽ ⁊ ponet eam in vmbrã mor-
tis ⁊ in caliginem. q̃ si hoc audieritis: in ab
scondito plorabit aĩa mea a facie superbie.
Plorans plorabit ⁊ deducet oculus meus j. 31. c.
lachrimam: qr captus ẽ grex dñi. Dic regi ⁊ Treno. 1. a
dñatrici. Humiliamini sedete in terra qm̃ ð
scendet de capite vr̃o corona glĩe vr̃e. Ciui-
tates austri clause sunt: ⁊ non ẽ qui aperiat.
Translata ẽ ois iuda transmigratiõe pfecta
Leuate oculos vr̃os ⁊ videte. q̃ venitis ab
aquilone. Ubi ẽ grex qui datus ẽ tibi. pecus B
inclytũ tuũ? Quid dices cum visitauerit te?
Tu. n. docuisti eos aduersum te: ⁊ erudisti i
caput tuum. Nunquid nõ dolores apprehẽ
dẽt te quasi mulierẽ parturientẽ? q̃ si dixe-
ris i corde tuo quare venerũt mihi hec. Pro j. 30. c.
pter multitudineꝫ iniquitatis tue reuelata
sunt verecondiora tua: pollute sũt plãte tue
Si mutare põt ethiops pellẽ suam: aut par
dus varietates suas: ⁊ vos poteritis bñface
re cum didiceritis malum. Et disseminabo
eos quasi stipulam que vento raptatur i de
serto. Hec sors tua parsq̃ mensure tue a me
dicit dominus: qr oblita es mei ⁊ confisa es
in mendacio. Unde ⁊ ego nudaui femora
tua ꝯ faciẽ tuam: ⁊ apparuit ignominia tua
adulteria tua: ⁊ hinnitus tuus scelus forni-
cationis tue. Super colles in agro vidi ab-
hominationes tuas. Ue tibi irl̃m. Non mũ
daberis post me. Usq̃quo adhuc?

Uod fcũm est ṽbũ dñi XIIII A
Q ad hieremiã de sermonib⁹ siccitatis
Luxit iudea ⁊ porte ei⁹ corruerunt
⁊ obscurate sunt in terra: ⁊ clamor irl̃ꝫ ascẽ-
dit. Maiores miserunt minores suos ad a-
quam: venerunt ad hauriendum. Nõ iuene
runt aquam. reportauerunt vasa sua vacua.
Confusi sũt ⁊ afflicti: ⁊ operuerũt capita sua
pp vastitatem terre: qr non venit pluuia in
terrã. Cõfusi sũt agricole: opuerũt capita sua
Nam ⁊ cerua in agro pepit ⁊ reliquit: qr nõ
erat herba. Et onagri steterunt in rupibus:
traxerũt ventũ quasi dracões: ðfecerũt ocul
eoꝝ qr nõ erat herba. Si iniquitates nostre
rñderint nobis. dñe fac ꝓpter nomen tuuꝫ:
qm̃ multe sunt auersiones nr̃e. Tibi pecca- B
uimus expectatio israhel: saluator noster in

tp̄e tribulationis. Quare quasi colon⁹ futu-
rus es in terra: ⁊ quasi viator declinans ad
manendum? Quare futurus es velut vir va
gus ⁊ fortis: qui non pōt saluare? Tu aūt in
nobis es dn̄e: ⁊ nomē tuum inuocatū ē su-
per nos: ne derelinquas nos. Hec dicit dn̄s
populo huic qui dilexit mouere pedes suos
⁊ non quieuit. ⁊ domino non placuit. Nunc
recordabitur iniquitatū coꝝ: ⁊ visitabit pec-
ꝭ.7.c cata coꝝ: ⁊ dixit dominus ad me. Noli orar̄
pro populo isto in bonum. Cū ieiunauerint
non exaudiaꝫ preces coꝝ: ⁊ si obtulerint ho
locaustomata ⁊ victimas: non suscipiam ea:
qm̄ gladio ⁊ fame ⁊ peste ego ↄsummā eos.
ꝭ.1.b ⁊ dixi. A. a. a. dn̄e deus. Prophe dicunt eis.
Non videbitis gladiū: ⁊ fames non erit i vo
C bis: sed pacē verā dabit vobis in loco isto. Et
ꝭ.23.d.⁊.27. dixit dn̄s ad me. Falso prophe vaticinantur
c.⁊.29.b in nomine meo. Nō misi eos: ⁊ nō ꝓcepi eis
neqꝫ locut⁹ sū ad eos. Uisionē mēdacē ⁊ di-
uinationē fraudulentā ⁊ seductionē cordis
sui ꝓphant vobis. Idcirco hec dicit dn̄s dꝑ
phet̄ q̄ ꝓphant i noīe meo quos ego n̄ misi
dicētes: gladius ⁊ fāes non erit i tra hac. In
gladio ⁊ fame ↄsument prophe illi: ⁊ popl̄i
q̄b⁹ ꝓphant erunt ꝓiecti in vijs irl̄m pre fa
me ⁊ gladio: ⁊ non erit q̄ sepeliat eos: ipsi ⁊
vxores eoꝝ: filij ⁊ filie eoꝝ: ⁊ effundaꝫ super
Threno.1.f. eos malū suū. Et dices ad eos verbū istud.
Deducāt ocl̄i mei lachrymā per noctē ⁊ dieꝫ
⁊ nō taceāt: qm̄ ↄtritione magna ↄtrita ē vir
go filia ppl̄i mei: plaga pessima vehementer
D Si egressus fuero ad agros ecce occisi gla-
dio ⁊ si introiero in citatē ecce atenuati fāe
Propha quoqꝫ ⁊ sacerdos abierūt in terrā
quā ignorabāt. Nūq̄d ꝓijciēs abiecisti iudā
aut syō abhōinata est aīa tua? Qr̄ ergo ꝑcus
ꝭ.8.e sisti nos ita vt nulla sit sanitas. Expectauim⁹
pacē ⁊ nō est bonū: ⁊ tp̄s curationis: ⁊ ecce
turbatio. Cognouim⁹ dn̄e ipietates nr̄as ini
q̄tates patꝝ nr̄oꝝ: q: peccauim⁹ tibi. Ne des
nos in opprobriū pp nomen tuū: neqꝫ facias
nobis ↄtumeliā. Solij gl̄ie tue recordare: ne
irritū facias fedus tuū nobiscū. Nunq̄d sūt
in sculptilibus gentiū q̄ pluant: aut celi pn̄t
dare hymbres nisi tu volueris? Nonne tu es
dn̄s de⁹ nr̄ quem expectauimus? Tu. n. feci-
XV
sti omnia hec.
A Et dixit dn̄s ad me. Si steterit moy-
ses ⁊ samuel corā me: nō ē aīa mea
ad ppl̄m istū. Eijce illos a facie mea ⁊ egre-
diant. q si dixerint ad te: q̄ egrediemur dices
zacha.11.b ad eos. Hec dicit dn̄s. Qui ad mortem ad
mortem: ⁊ qui ad gladiū ad gladiū. ⁊ q̄ ad
famē ad famem: ⁊ q̄ ad captiuitatē ad cap-
tiuitatē. Et visitabo sup eos q̄ttuor spēs dicit
dn̄s. Gladiū ad occisionē: ⁊ canes ad lacerā
dū: ⁊ volatilia celi ⁊ bestias tre ad deuoran
dū ⁊ dissipandū: ⁊ dabo eos in feruorē vni-
uersis regnis terre pp manassē filiū ezechie
regis iuda sr̄ oīb⁹ q̄ fecit in irl̄z. Quis. n. mi- B
serebit tui irl̄m. Aut q̄s ↄtristabr̄ ꝓ te. Aut
q̄s ibit ad rogandū ꝓ pace tua. Tu reliq̄sti
me dicit dn̄s. retrorsū abisti. Et extēdam ma ꝭ.6.c
nū meā sup te: ⁊ interficiam te. Laboraui ro
gans. Et dispergā eos vētilabro i port̄ terre
Interfeci ⁊ ꝑdidi ppl̄m meū: ⁊ tā a vijs suis
nō sūt reuersi. Multiplicate sūt mihi vidue
eius: sup arenā maris. Induxi eis sup mr̄eꝫ
adolescent̄ vastatorē meridie: misi super ciui
tates repēte terrorē. Infirmata ē que peꝑit
septē defecit aīa eius. Occidit ei sol cum ad
huc esset dies: ↄfusa ē ⁊ erubuit. Et residuos
eius in gladiū dabo i ↄspectu inimicoꝝ coꝝ C
ait dn̄s. Ue mihi mr̄ mea. Qr̄ genuisti me
viꝝ rixe: viꝝ discordie in vniuersa terra? Nō
feneraui: nec fenerauit mihi quisq̄ꝫ. Omnes
maledicunt mihi dicit dn̄s. Si non reliquie
tue in bonū: si nō occurri tibi i tp̄e afflictio-
nis: ⁊ in tp̄e tribulatiōis aduersū inimicum.
Nunq̄d federabit̄ ferrū ferro ab aquilone ⁊
es. Diuitias tuas ⁊ thesauros tuos in dire-
ptionē dabo gratis i oīb⁹ pccis tuis. ⁊ i oīb⁹
terminis tuis. Et adducā inimicos tuos de Deu.
terra quā nescis: q: ignis succēsus ē in furor̄
meo ⁊ sup vos ardebit. Tu scis dn̄e recorda
re mei ⁊ visita me. ⁊ tuere me ab his qui per
sequunt̄ me. Noli in patientia tua suscipere
me. Scito qm̄ sustinui ꝓ te opprobriū. Inuē- D
ti sūt sermones tui ⁊ comedi eos. Et factū ē mi
hi v̄bū tuū in gaudiū ⁊ in letitiā cordis mei
qm̄ inuocatū est nomē tuū sup me: dn̄s deus
exercituū. Non sedi in concilio ludentiuꝫ: ⁊
gloriat⁹ sū a facie man⁹ tue: Sol⁹ sedebam
qm̄ amaritudine repleuisti me. Quare fcūs ē
dolor me⁹ ꝑpetuus: ⁊ plaga mea desꝑabilis
renuit curari. Fcā est mihi q̄si mendaciū aq̄ꝝ
ifideliū. Propter hoc hec dicit dn̄s. Si ↄuer
teris ↄuertā te: ⁊ an̄ faciē meā stabis: ⁊ si se-
paraueris ꝑciosū a villi: quasi os meū eris. Cō
uertent̄ ipsi ad te: ⁊ tu non ↄuerteris ad eos
Et dabo te pp̄lo huic in murū ereum fortē: ꝭ.1.
⁊ bellabunt aduersū te: ⁊ nō preualebūt: q:
ego tecū sū: vt saluē te ⁊ eruā te dicit dn̄s. Et
liberabo te de manu pessimoꝝ: ⁊ redimā te
XVI.
de manu fortium.
A Et factum ē v̄bū dn̄i ad me dicēs. Nō
accipies vxorē: ⁊ nō erunt tibi filij ⁊
filie i loco isto. Q: hec dic̄ dn̄s sup filios ⁊ fi
lias q̄ generant̄ in loco isto: ⁊ sup mr̄es coꝝ

q̄ genuerūt eos:⁊ sup pr̄es eoꝝ ỏ q̄ꝝ stirpe sũt
nati i terra hac. Mortib⁹ egrotationū mori/
enť. Nō plangenť ⁊ nō sepelienť: i sterq̄liniū
sup faciē terre erūt. Et gladio ⁊ fame consu/
menť:⁊ erit cadauer eoꝝ in escā volatilibus
celi ⁊ bestijs terre. Hec.n.dicit dñs. Ne igre/
diaris domū ꝯuiuij:neqꝫ vadas ad plangen
dū:neqꝫ cōsoleris eos:qꝛ abstuli pacē meam
B a pplo isto dicit dñs:miam ⁊ miseratiōes. Et
morienť grandes ⁊ parui i t̃ra ista nō sepeliē
tur neqꝫ plāgenť ⁊ nō se icidēt:neqꝫ caluitiū
fiet ꝓ eis. Et nō frangent iter eos lugenti pa
nē ad ꝯsolandū sup mortuo: ⁊ nō dabūt eis
potū calicis ad consolandū super pr̄e suo ⁊
mr̄e. Et domū cōuiuij nō igrediaris vt sede/
as cū eis ⁊ comedas ⁊ bibas:qꝛ hec dicit do
minus exercituū deus isrľ. Ecce ego auferā ỏ
loco isto in oculꝭ vr̄is ⁊ in diebus vr̄is vocem
gaudij ⁊ vocē letitie vocē sponsi ⁊ vocē spō/
se:⁊ cū annunciaueris poplo huic oia verba
hec ⁊ dixerint tibi. qr̄ locutus ē dñs sup nos
omne malū grāde istud? Que nr̄a iniquitas
aut qd̓ pccm̄ nr̄m qd̓ peccauim⁹ dño deo no
C stro. dices ad eos. Qꝛ dereliq̄rūt me pr̄es
vr̄i ait dñs:⁊ abierunt post deos alienos ⁊ s̃/
uierūt eis:⁊ adorauerūt eos:⁊ me dereliq̄ue
.f. runt:⁊ legē meā nō custodierūt. Sed ⁊ vos
peius opati estis q̄ꝫ pr̄es vr̄i. Ecce eni ambu/
lat vnusq̄sqꝫ post prauitatem cordis sui mali
vt me nō audiat:⁊ eijciā vos de terra hac in
t̃rā quā ignoratis vos ⁊ pr̄es vr̄i: ⁊ s̃uietis ibi
dijs alienis die ac nocte q̄ nō dabūt vobis re
.b. quiē. Propt̃ea ecce dies venient dicit dñs: ⁊
nō diceť vltra. viuit dñs q̄ eduxit filios isrľ ỏ
t̃ra egypti:sꝫ viuit dñs q̄ eduxit filios isrľ de
terra aquilonis:⁊ de vniuersis terris ad q̄s
eieci eos:⁊ reducā eos in t̃rā suam quā dedi
pr̄ib⁹ eoꝝ. Ecce ego mittā piscatores multos
D dicit domin⁹:⁊ piscabunť eos:⁊ post hec mit
tā eis multos venatores ⁊ venabunť eos de
oi monte ⁊ de oi colle:⁊ de cauernis petraꝝ:
qꝛ oculi mei sup oēs vias eoꝝ. Nō sunt abscō
dite a facie mea:⁊ nō fuit occultata iniq̄tas eo
rum ab oculis meis:⁊ reddā primū duplices
iniq̄tates ⁊ peccata eoꝝ: qꝛ cōtaminauerunt
terrā meā in morticinis idoloꝝ suorū ⁊ ab/
hominationib⁹ suis iplenerūt hereditatē me
am. Dñe fortitudo mea ⁊ robur meū ⁊ refu
giū meum i die tribulationis. Ad te gētes
venient ab extremis terre:⁊ dicent. Vere mē
daciū possederūt patres nr̄i: vanitatē q̄ eis
nō ꝓfuit. Nūq̄d faciet sibi homo deos? Et ip
si nō sunt dij. Idcirco ecce ego ostendā eis ꝑ
vicē hanc:ostendā eis manū meā ⁊ v̓tutem
meā ⁊ scient qꝛ nomē mihi dñs. XVII.

P Eccatū iuda scriptū est stilo ferreo i A
vngue adamātino:exaratū super la
titudinē cordis eoꝝ: ⁊ in cornibus
araꝝ eoꝝ. Cū recordati fuerint filij eoꝝ araꝝ
suaꝝ:⁊ lucoꝝ suoꝝ:lignoꝝqꝫ frondentiū in
montibus excelsis:sacrificantes in agro for/
titudinē tuā ⁊ oēs thesauros tuos in direp/
tionē dabo:excelsa tua ꝓpter peccata in vni
uersis finibus tuis. Et relinqueris sola ab he
reditate tua quā dedi tibi ⁊ s̃uire te faciam
inimicis tuis i terra quā ignoras. Qm̄ ignē
succēdisti i furore meo vsqꝫ in eternū arde/
bit. Hec dicit dñs. Maledictus hō qui confi
dit in hoie:⁊ ponit carnē brachium suum: ⁊
a dño recedit cor eius. erit.n.q̄si myrice in de Ĵ.48.a.
serto:⁊ nō videbit cū venerit bonū:sꝫ habita
bit in siccitate i deserto i terra salsuginis ⁊ in
habitabili. Benedictus vir q̄ cōfidit in dño B
⁊ erit dñs fiducia eius. Et erit quasi lignum Ps̃.1.
qd̓ transplantať sup aquas:qd̓ ad humorem
mittit radices suas:⁊ nō timebit cum vene/
rit estus. Et erit folium eius viride:⁊ i tēpoř
siccitatis non erit sollicitū:nec aliq̄n desinet
facere fructū. Prauū ē cor hois ⁊ iscrutabile
Quis cognoscet illud. Ego dñs scrutās cor ⁊ Apo.2.f.
ꝓbans renes:q̄ do vnicuiqꝫ iuxta viā suam ⁊
iuxta fructū adinuentionū suaꝝ. Perdix fo
uit q̄ nō peperit. Fecit diuitias ⁊ nō in iudi/
dicio. In dimidio dieꝝ suoꝝ derelinquet eas
⁊ in nouissimo suo erit insipiens. Soliū glie
altitudinis a principio:loc⁹ sanctificationis
nr̄e expectatio isrľ. Dñe oēs qui te derelin/
quūt ꝯfundenť. recedentes a te i terra scribē
tur:qm̄ dereliq̄runt venā aq̄rū viuentium
dñm. Sana me dñe ⁊ sanabor. saluū me fac ⁊
salu⁹ ero qm̄ laus mea tu es. Ecce ipsi dicūt
ad me. Vbi est v̓bū dñi. Veniat Et ego non C
sum turbatus te pastorē sequens: ⁊ diē hois
non desideraui: tu scis. Qd̓ egressum est de
labijs meis:rectū in cōspectu tuo fuit. Non
sis mihi tu formidini spes mea tu in die affli
ctionis. Cōfundantur q̄ me ꝑsequunť ⁊ non
ꝯfundar ego:paueāt illi ⁊ nō pauea ego. In
duc sup eos diē afflictionis ⁊ duplici contri/
tione ꝯtere eos. Hec dicit dñs ad me. Vade
⁊ sta in porta filioꝝ ppli mei per quam ingre
diuntur reges iuda ⁊ egrediunť:⁊ in cunctis
portis irlꝫ:⁊ dices ad eos. Audite verbū do
mini reges iuda:⁊ ois iuda:cūctiqꝫ habita/
tores irl̄m:q̄ igredimini p portas istas. Hec
dicit dñs. Custodite aias vr̄as:⁊ nolite porta
re pondera in die sabbati. nec inferatis p por
tas irl̄m:⁊ nolite eijcere onera de domibus
vestris i die sabbati:⁊ omne opus nō facietis
Scificate diē sabbati sicut ꝑcepi pr̄ibus vr̄is.

E Et ñ audierũt nec iclinauerũt aurẽ suam:sꝫ in
durauerũt ceruicẽ suam ne audirẽt me.⁊ ne
D acciperẽt disciplinam . Et erit:si audieritis
me dicit dñs:ut nõ iferatꝭ onera ꝑ portas ci
uitatis hui⁹ in die sabbati:⁊ si scificaueritis
diẽ sabbati ne faciatꝭ i eo oẽ op⁹:igredientur
ꝑ portas ciuitatis hui⁹:reges ⁊ pricipes sedẽ
tes sup soliũ dd:⁊ ascendẽtes i currib⁹ ⁊ eq̇s
ipsi ⁊ pricipes eoꝝ viri iuda ⁊ hitatores irl̃m
⁊ habitabit ciuitas hec i sempiternũ. Et veni
ent de ciuitatib⁹ iuda i circuitu irl̃z ⁊ de terra
beniami ⁊ de cãpestribus ⁊ de mõtosis ⁊ ab
austro portãtes holocaustum ⁊ victimã ⁊ sa
crificiũ ⁊ thus:⁊ iferent oblationẽ in domũ
dñi.Si aũt nõ audieritis me vt scificetis diẽ
sabbati ⁊ ne portetis onus:⁊ ne inferatis per
portas irl̃m i die sabbati:succẽdã ignẽ i por
tis eius ⁊ deuorabit domos irl̃m : ⁊ non ex
tinguetur. XVIII.

A Verbũ qd̓ factũ ẽ ad hieremiaz a dño
dicẽs.Surge ⁊ descẽde i domum fi
guli:⁊ ibi audies verba mea:⁊ descẽdi in do
mũ figuli:⁊ ecce ipse faciebat opus super ro
tam:⁊ dissipatũ est vas qd̓ ipse faciebat e lu
to manibus suis.Cõuersusq; fecit illud vas
alteꝝ:sicut placuerat in ocul' eius vt faceret.
Ro.9.c. Et factũ ẽ v̓bũ dñi ad me dicẽs. Nũq̇d sicut
figulus iste nõ potero vobis facere dom⁹ isrl'
ait dñs?Ecce sicut lutũ i manu figuli: sic vos
dom⁹ isrl' i manu mea.Repẽte loq̃r aduersũ
gentẽ ⁊ aduersus regnũ:vt eradicẽ ⁊ destru
B am ⁊ dispdã illud.Si pniam egerit gens illa
a malo suo qd̓ locutus sum aduersus eã:agã
⁊ ego pniam sup malo qd̓ cogitaui vt facerez
ei:⁊ subito loquar de gente ⁊ regno vt edifi
cem ⁊ plantẽ illud.Si fecerit malũ in oculis
meis:vt nõ audiat vocez meam. penitentiaz
agã sup bono quod locut⁹ suz vt facerem ei
Nũc ergo dic viro iuda ⁊ habitatori irl̃z di
cẽs.Hec dicit dñs. Ecce ego fingo ꝯ vos ma
J.25.b.⁊.J. lũ ⁊ cogito ꝯ vos cogitationez.Reuertatur
35.c. vnusq̇sq; a via sua mala:⁊ dirigite vias ve
stras ⁊ studia vr̃a.Qui dixerũt. Desperauim⁹
Post cogitatiões.n.nr̃as ibimus:⁊ vnusq̇s
C q; prauitatem cordis sui mali faciemus. Jdõ
Esa.66.c. hec dicit dñs.Interrogate gentes.Quis au
diuit talia horribilia: q̃ fecit nimis v̓go isrl'?
Nũquid deficiet de petra agri nix libani:aut
euelli pñt aq̃ erũpentes frigide ⁊ defluentes
Qr obliť⁹ est mei populus meus:frustra li
bantes ⁊ ipingentes in viis suis:in semitis se
culi:vt ambularent ꝑ eas in itinere nõ trito
vt fieret terra eoꝝ in desolationez ⁊ in sibilũ
J.19.c.49.c. sempiternũ.Ois qui p̃terierit ꝑ eaz obstupe
50.c. scet:⁊ mouebit caput suũ.Sicut vẽtus vrẽs

dispergã eos corã inimico:dorsum ⁊ nõ faciẽ
ostẽdaz eis i die ꝑditiõis eoꝝ.Et dixerũt.Ve
nite ⁊ cogitemus ꝯ hieremiã cogitationes.
Nõ eni pibit lex a sacerdote:neq; cõsiliũ a sa D
piente:nec f̃mo a ꝓpheta. Venite ⁊ ꝑcucia
mus eũ lingua:⁊ nõ attendamus ad vniuer
sos f̃mones ei⁹.Attẽde dñe ad me:⁊ audi vo
cem aduersarioꝝ meoꝝ.Nũq̇d reddet ꝓ bo
no malũ:q2 foderũt foueam anime mee?Re
cordare ꝙ steteriz in cõspectu tuo vt loq̃rer
ꝓ eis bonũ ⁊ auerterez indignationem tuaz
ab eis.Propterea da filios eoꝝ in famẽ:⁊ de
duc eos in manus gladii.Fiãt vxores eoruz
absq; liberis ⁊ vidue: ⁊ viri earũ interficiant
morte.Juuenes eoꝝ ꝯfodiant gladio in ꝑlio
audiatur clamor de domibus eorũ. Addu
ces eni super eos latronem repente:q2 fode
runt foueã vt caperent me:⁊ laq̇os abscon
derũt pedib⁹ meis.Tu aũt dñe scis oẽ ꝯsiliũ
eorũ aduersuz me i mortẽ.Ne ꝓpitieris ini
q̇tati eorũ ⁊ pccm̃ eoꝝ a facie tua nõ deleat.
Fiant corruentes in conspectu tuo:in tempo
re furoris tui abutere eis. XIX.

A Hec dicit dñs.Vade ⁊ accipe lagũcu
lã figuli testeã a seniorib⁹ ppl'i ⁊ a se
nioribus sacerdotuz: ⁊ egredere ad
vallẽ filii ennon q̃ ẽ iuxta introitũ porteficti
lis:⁊ ꝑdicabis ibi v̓ba q̃ ego loquor ad te: ⁊
dices.Audite v̓bũ dñi reges iuda:⁊ habita
tores irl̃z.Hec dicit dñs exercituũ deus isrl'. z.6.
Ecce ego inducã afflictionez sup locũ istum
ita vt ois q̇ audierit illã:tinniant aures eius
eo ꝙ dereliq̃rint me:⁊ alienũ fecerint locum
istũ:⁊ libauerint i eo diis alienis quos nescie B
runt ipsi ⁊ p̃res eorũ ⁊ reges iuda: ⁊ repleue
runt locũ istũ sanguine innocẽtũ : ⁊ edifica
uerũt excelsa baali ad cõburẽdos filios suos
igni i holocaustũ baali:q̃ nõ p̃cepi nec locu
tus suz nec ascenderũt i cor meũ.Propterea
ecce dies veniẽt dicit dñs:⁊ nõ vocabit am
plius locus iste tophet ⁊ vallis filii ennõ sed
vallis occisionis.Et dissipabo consiliũ iuda ⁊
irl̃m in loco isto:⁊ subuertã eos gladio in cõ
spectu inimicoꝝ suoꝝ:⁊ in manu querentium
aĩas eoꝝ:⁊ dabo cadauera eoꝝ escam volati
libus celi ⁊ bestiis terre:⁊ ponã ciuitatẽ hãc C
in stuporez ⁊ in sibilũ.Ois q̇ p̃terierit ꝑ eam
obstupescet:⁊ sibilabit super vniuersa plagã
eius.Et cibabo eos carnibus filioꝝ suoruz ⁊
carnib⁹ filiaꝝ suaꝝ:⁊ vnusq̇sq; carnes amici
sui comedet in obsidione ⁊ i angustia:in qua
concludent eos inimici eorũ:⁊ qui querunt
animas eorum.Et conteres lagunculam in
oculis virorum qui ibunt tecum:⁊ dices ad
eos.Hec dicit dominus exercituum. Sic cõ

teram ppl'm istũ ⁊ ciuitatẽ istaz: sicut cõterit
vas figuli qḋ nõ põt v ltra instaurari. Et i to/
phet sepelientur: eo ꝙ nõ sit alius locus ad
B sepeliendũ. Sic faciã loco huic ait dñs: ⁊ ha
bitatoribus ei⁹ vt ponã ciuitatẽ istã sicut to/
phet. Et erũt dom⁹ irl'm ⁊ dom⁹ regũ iuda si
cut loc⁹ tophet imunde oẽs dom⁹ in q̃ꝝ do/
matib⁹ sacrificauerũt oĩ militie celi: ⁊ libaue
runt libamina dijs alienis. Uenit aũt hiere/
mias ḋ tophet quo miserat eũ dñs ad ꝓphan
dũ: ⁊ stetit in atrio dom⁹ dñi: ⁊ dixit ad oẽm
populũ. Hec dicit dñs exercituũ deus isrl'.
Ecce ego inducã super ciuitatẽ hãc ⁊ sup oẽs
vrbes eius vniuersa mala q̃ locutus sum ad
uersuz eã: qm̃ idurauerũt ceruicẽ suã vt non
audirent sermones meos. XX.
A Et audiuit phassur filius emmer sa/
cerdos q̃ cõstitut⁹ erat pñceps i do/
mo dñi hieremiã ꝓphantẽ ſmones
istos: Et ꝑcussit phassur hieremiã ꝓpham. ⁊
.C. misit eũ in neruũ qḋ erat in porta beniamin
superiori i domo dñi. Cũq3 illuxisset in crasti
nũ: eduxit phassur hieremiã de neruo: ⁊ di/
xit ad eum hieremias. Non phassur vocauit
dominus nomẽ tuũ s3 pauorẽ vndiq3: qꝛ hec
dicit dominus. Ecce ego dabo te in pauorez
⁊ oẽs amicos tuos: ⁊ corruent gladio inimi
coꝝ suoꝝ: ⁊ oculi tui videbunt. Et oẽm iudã
dabo i manu regis babil'õis: ⁊ trãsducet eos
B in babylonẽ. Et ꝑcutiet eos gladio. Et dabo
vniuersaz substãtiã ciuitatis hui⁹: ⁊ oẽz labo
rem ei⁹ oẽq3 ꝓciũ ⁊ cũctos thesauros regũ
iuda: dabo i manu inimicorũ eoꝝ: ⁊ diripiẽt
eos ⁊ tollẽt: ⁊ ducent in babylonẽ. Tu autez
phassur ⁊ oẽs hitatores domus tue ibitis in
captiuitatẽ: ⁊ in babylonẽ venies ⁊ ibi mori
eris: ibiq3 sepelieris tu ⁊ oẽs amici tui quib⁹
ꝓphasti mendaciũ. Seduxisti me domine ⁊
seduct⁹ sũ: fortior me fuisti: ⁊ iualuisti. Fact⁹
suz i derisuz tota die. Oẽs subsanãt me: qꝛ iã
oli loquor vociferãs: iiquitatẽ ⁊ vastitatem
clamito. Et fact⁹ ẽ mihi ſmo domini i oppro
briũ ⁊ in derisuz tota die. Et dixi. Nõ recorda
C bor ei⁹: neq3 loquar vltra i nomine illius: Et
factus ẽ i corde meo q̃si ignis exestuãs: clau
susq3 i ossibus meis: ⁊ defeci ferre nõ sustinẽs
30 Audiui.n. ꝯtumelias multoꝝ ⁊ terrorẽ i cir/
cuitu: ꝑseq̃mini ⁊ ꝑseq̃mur eũ: ab omnibus
viris q̃ erãt pacifici mei ⁊ custodiẽtes latus
meũ: si quo modo decipiat: ⁊ ꝓualeam⁹ ad/
uersus eũ: ⁊ ꝯseq̃mur vltionẽ ex eo. Domi/
nus ãt mecũ ẽ tanq̃ bellator fortis: idcirco
q̃ ꝑsequunt me cadẽt: ⁊ ifirmi erũt ⁊ ꝯfundẽ
tur vehementer. qꝛ nõ itellexerũt opprobriũ
sempiternũ qḋ nũq̃ delebit. Et tu domine ex

ercituũ ꝓbator iusti q̃ vides renes ⁊ cor. vi/
deã q̃so vltionez tuã ex eis. Tibi.n. reuelaui 8.11.d.
cãm meã. Cãtate dño laudate dominũ: qꝛ li/ G
berauit aiaz pauperis de manu maloꝝ. Ma Job.3.a
ledicta dies in q̃ nat⁹ suz: dies i qua pepit me
mr̃ mea: nõ sit benedicta. Maledict⁹ vir qui
annũciauit pr̃i meo dicẽs nat⁹ est tibi puer
masculus: ⁊ quasi gaudio letificauit euz. Sit
hõ ille vt sunt ciitates q̃s subuertit dñs ⁊ non
penituit eũ. Audiat clamorẽ mane: ⁊ vlula/
tũ i tẽpore meridiano: qꝛ nõ me interfecit a
vulua vt fieret mihi mater mea sepulchrũ: ⁊
vulua eius ꝯcept⁹ eternus. Qr̃ ḋ vulua egres Job.3.b.
sus suz vt viderẽ laborẽ ⁊ dolorẽ: ⁊ ꝯsumerẽ/ et.10.d.
tur i ꝯfusione dies mei? XXI.
Uerbũ qḋ fcm̃ ẽ ad hieremiã a dño: qñ A
misit ad eũ rex sedechias phassur fili
um melchie ⁊ sophoniã filiũ maasie sacerdo
tẽ dicens. Interroga ꝓ nobis dominũ: qꝛ na .42.a.
buchodonosor rex babylonis ꝑliat aduersuz
nos: si forte faciat dominus nobiscuz ſm oĩa
mirabilia sua: ⁊ recedat a nobis. Et dixit hie
remias ad eos. Sic dicetis sedechie. Hec di/
cit domin⁹ de⁹ isrl'. Ecce ego ꝯuertã vasa bel
li q̃ in manibus vr̃is sunt. ⁊ q̃bus vos pugna B
tis aduersuz regez babylonis ⁊ chaldeos qui
obsident vos in circuitu muroꝝ: ⁊ ꝯgrega/
bo eã in medio ciuitatis huius: ⁊ debellabo
ego vos in manu extẽta ⁊ in brachio forti ⁊ i
furore ⁊ i indignatione ⁊ in ira grandi: ⁊ per
cuciam habitatores ciuitatis huius. Hoies
⁊ bestie pestilentia magna moriant. Et post
hoc ait dominus: dabo sedechiam regem iu
da ⁊ seruos eius ⁊ populum eius: ⁊ qui de/
relicti sunt in ciuitate hac a peste ⁊ gladio ⁊
fame in manu nabuchodonosor regis baby/ C
lonis ⁊ in manu inimicorum eorum: ⁊ i ma/
nu querentium animam eorum: ⁊ percutiet
eos in ore gladij: ⁊ non flectetur: neq3 parcet
nec miserebitur: Et ad populum hunc dices
Hec dicit dominus deus. Ecce ego do corã
vobis viam vite et viam mortis. Qui habi/ .38.a.
tauerit in vrbe hac: morietur gladio et fame
⁊ peste. qui autem egressus fuerit ⁊ transfu/
gerit ad chaldeos qui obsident vos: viuet: ⁊
erit ei anima sua quasi spolium. Posui eniz
faciem meam super ciuitatem hanc in ma/
lum ⁊ non in bonum ait dominus. In ma/ D
nu regis babylonis dabitur: ⁊ exuret eã igni
Et domui regis iuda. Audite verbũ domini
domus dd. Hec dicit dominus. Iudicate ma .22.a.
ne iudicium: et eruite vi oppressum de manu
calũniantis: ne forte egrediat vt ignis indi/
gnatio mea: et succendatur: et non sit qui ex
tinguat ꝑꝑ malitiam studioꝝ vestroꝝ. Ecce

ego ad te hītatricē vallis solide atq̧ campe
stris ait dn̄s: q̄ dicitis: q̄s percutiet nos ⁊ q̄s
ĩgredieꝛ dom⁹ nr̄as! Et visitabo sr̄ vos iuxta
fructū studioꝝ vr̄oꝝ dicit dn̄s: ⁊ succendam
ignē ĩ saltu ei⁹: ⁊ d̄uorabit oīa ĩ circuitu ei⁹
Ec dicit dn̄s. Descēde ĩ do XXII
A H mū regis iuda: ⁊ loq̄ris ibi v̄bū hoc
⁊ dices. Audi v̄bū dn̄i rex iuda q̄ se
des sup soliū dd̄: tu ⁊ s̄ui tui ⁊ pp̄ls tu⁹ q̄ in
gredimini p portas istas. Hec dicit dn̄s. Fa/
J.21.d. cite iudiciū ⁊ iusticiā ⁊ liberate vi oppssū d̄
māu calūniatoris: ⁊ aduenā ⁊ pupillū ⁊ vi/
duā nolite ɔtristare neq̧ opprimatis iniq̄ ⁊
sanguinē innocētē ne effundatis ĩ loco isto.
B Si.n. facientes feceritis v̄bū istud: ingredienꝛ
p portas domus h⁹ reges sedentes de generꝛ
dd̄ sup thronū ei⁹: et ascēdentes curr⁹ et eq̄s
ipsi et serui et pp̄ls coꝝ ꝙ si nō audieritis v̄ba
hec. in memetipso iuraui dicit dn̄s: q̄ ĩ soli/
tudinē erit dom⁹ h̄. Q2 hec dicit dn̄s sr̄ do/
mū regis iuda. Galaad tu mihi cap̄ libani
Si non posuero te solitudinē: vrbes inhita
biles. Et sanctificabo sup te interficientē viꝝ
et arma ei⁹: et succident electas cedros tuas
et p̄cipitabūt in ignē: et ptrāsibūt gētes mł/
C te p citatē hāc: et dicet vnusq̄sq̧ ꝓximo suo
Gen.29.d Q̄r fecit dn̄s siccitati huic grandi? Et rn̄de/
3. Re.6.b būt. Eo ꝙ dereliq̄rint pactum dn̄i dei sui: et
adorauerint deos alienos: ⁊ s̄uierit eis. No
lite flere mortuū. neq̧ lugeatis sup eū fletu.
Plangite eū q̄ egrediꝛ: q̄ nō reuerteꝛ vltra
nec videbit terrā natiuitatꝭ sue. Q2 hec dicit
dn̄s ad sellū filiū iosie regē iuda q̄ regnauit
p iosia p̄re suo qui egressus est de loco isto.
Nō reuerteꝛ huc ampli⁹ sed in loco ad quē
D transtuli eū ibi morieꝛ: et t̄rā istā nō videbit
ampli⁹. Ve q̄ edificat domū suā in iniusticia
⁊ cenacl'a sua nō ĩ iudicio. Amicū suū oppri
met frustra: ⁊ mercedē non reddet ei. Qui
dicit edificabo mihi domū latā et cenacula
spaciosa. q̄ aperit sibi fenestras: et facit laq̄a
ria cedrina: pingitq̧ synopide. Nunquid re
gnabis: q̄m ɔferis te cedro? P̄r tu⁹ nūq̄d nō
cōedit et bibit et fecit iudiciū et iusticiā: tūc
cum bn̄ erat ei? Judicauit cām pauperis et
E egeni in bonū suū. Nūq̄d nō iō q̄ cognouit
me dicit dn̄s? Tui v̄o oculi: ⁊ cor ad auariti
am et ad sanguinē innocentē fūdendū et ad
calunniā: et ad cursū mali opis. Propterea
h̄ dicit dn̄s ad ioachi filiū iosie r̄gē iuda. Nō
plangent eū ve fr̄ et ve soror. nō ɔcrepabūt
ei ve dn̄e et ve inclyte. Sepultura asini sepe
lietur. putrefact⁹ et ꝓiect⁹ extra portas ir̄lm
Ascende libanū et clama: et in basā da vocē
tuā et clama ad transeūtes: q̄ ɔtriti sūt oēs
amatores tui. Locut⁹ sū ad te in abundātia
tua: dixisti: nō audiā. Hec est via tua ab ado F
lescentia tua: q̄ nō audisti vocē meā. Oēs
pastores tuos pascet vent⁹ ⁊ amatores tui ĩ
captiuitatē ibunt. Et tūc ɔfunderis ⁊ erube/
sces ab oī malitia tua. q̄ sedes in libano ⁊ ni
dificas in cedris. Quō congemuisti cū venis
sent tibi dolores quasi dolores pturientis.
Viuo ego dicit dn̄s: q̄ si fuerit iechonias fi
lius ioachi regis iuda annul⁹ ĩ māu dextera
mea: inde euellā eū. Et dabo te in māu q̄ren
tiū aiam tuā: ⁊ in manu q̄ꝝ tu formidas faci
em: ⁊ in manu nabuchodonosor regis baby G
lonis: ⁊ in māu chaldeoꝝ. Et mittā te ⁊ m̄rē
tuā q̄ genuit te ĩ t̄rā alienā in q̄ nati nō estis
ibiq̧ moriemi. Et in terrā ad quā ipsi leuant
aiam suā vt reuertanꝛ illuc non reuertentur
Nūq̄d vas fictile atq̧ ɔtritū vir iste iechonī
as: Nunq̄d vas absq̧ omni voluptate: Q̄r
abiecti sunt ipse ⁊ semē eius ⁊ ꝓiecti in ter/
rā quā ignorauerūt? Terra t̄ra t̄ra audi s̄mo
nē dn̄i. Hec dicit dn̄s. Scribe viꝝ istū sterilē
viꝝ qui in dieb⁹ suis non prosꝑabit. Nec.n.
erit de semine ei⁹ vir q̄ sedeat sup soliū dd̄ ⁊
ptātē hēat vltra in iuda. XXIII.
V E pastorib⁹ qui dispgunt ⁊ dilacerāt A
gregē pascue mee dicit dn̄s. Jō hec Eze.34
dicit dn̄s de⁹ isrł ad pastores qui pa
scunt pplꝫ meū. Vos dispersistis gregē me
um ⁊ eiecistis eos: ⁊ non visitastis eos. Ecce
ego visitabo sup vos malitiā studioꝝ vr̄oꝝ
ait dn̄s. Et ego cōgregabo reliquias gregis
mei de oib⁹ terris ad q̄s eiecero eos illuc: ⁊
conuertā eos ad rura sua ⁊ crescent ⁊ multi
plicabuntur: ⁊ suscitabo sup eos pastores ⁊
pascent eos. Nō formidabūt vltra: ⁊ non pa
uebūt: ⁊ nullus q̄reꝛ ex nūero dicit dn̄s. Ecce J.33.c
dies veniūt dicit dn̄s: ⁊ suscitabo dd̄ germen
iustū ⁊ regnabit rex ⁊ sapiēs erit: ⁊ faciet iu B
diciū ⁊ iusticiā ĩ terra. Jn dieb⁹ illis saluabiꝛ Deu
iuda: ⁊ isrł hitabit ɔfidenter. Et hoc ē nomē 5.16
qd̄ vocabūt eū: dn̄s iustus nr̄. Propter hoc
ecce dies veniūt dicit dn̄s: ⁊ non dicēt vltra
viuit dn̄s q̄ eduxit filios isrł de terra egypti
sꝫ viuit dn̄s q̄ eduxit ⁊ adduxit semē domus
isrł de terra aq̄lōis ⁊ d̄ cūctis terris ad q̄s eie/
cerā eos illuc: ⁊ hitabunt ĩ terra sua. Ad pro
phetas. Contritū ē cor meū in medio mei:
ɔtremuerūt oīa ossa mea. Factus sum q̄si vir
ebrius: ⁊ q̄si hō madidus a vino: a facie dn̄i
⁊ a facie v̄boꝝ scōꝝ eius: q̄ adulteriis reple/
ta est terra: q̄ a facie maledictiōis luxit ter C
ra: arefacta sūt arua deŝti. Fact⁹ ē cursus eo
rum malus. ⁊ fortitudo coꝝ dissimilis: Pro
pha naq̧ ⁊ sacerdos polluti sunt: ⁊ in domo

mea inueni malum eoꝝ ait dn̄s. Idcirco via
eoꝝ erit q̄si lubricū i tenebris: ipellentur.n.⁊
corruent in ea. Afferā.n. sup eos mala: ānuz
visitationis eoꝝ ait dn̄s. Et in ꝓphis samarie
vidi fatuitatē: ⁊ ꝓphabāt in baal: ⁊ decipie-
bant ppl'm meū isrl'. Et i ꝓphis irl'm vidi sili
tudinē adulterantiū ⁊ iter mendacij. Et con
fortauerūt manus pessimoꝝ. vt nō conuerte
retur vnusq̄sq3 a malitia sua. Facti sunt mihi
oēs sodoma: ⁊ hitatores eiꝰ quasi gomorra.
Propterea hec dicit dn̄s exercituuz ad pro-
.c. phas. Ecce ego cibabo eos absinthio: ⁊ pota
bo eos felle. A prophetis.n. irl'm egressa est
B pollutio sup oēz terrā. Hec dicit dn̄s exerci-
tuū. Nolite audire v̄ba ꝓphaꝝ q̄ ꝓphāt vo-
bis: ⁊ decipiunt vos. Visionez cordis sui lo-
quunt: nō d' ore dn̄i. Dicūt his q̄ blasphemāt
me. locutus est dn̄s pax erit vobis: ⁊ oibus q̄
ambulāt i prauitate cordis sui dixerūt: nō ve
niet sup vos malū. Quis.n. affuit i ɔsilio dn̄i
⁊ vidit ⁊ audiuit s'monē eiꝰ? Quis ɔsidera-
uit v̄bū illiꝰ ⁊ audiuit: Ecce turbo dn̄ice indi
gnationis egredit: ⁊ tēpestas erūpēs sup ca
put ipioꝝ veniet. Non reuertet furor domini
vsq3 dū faciat: ⁊ vsq3 dū cōpleat cogitationez
cordis sui. In nouissimis diebꝰ itelligetis cō
:c. siliū eiꝰ. Nō mittebā ꝓphas: ⁊ ipsi currebāt:
.c. non loquebar ad eos: ⁊ ipsi prophetabant
E Si stetissent i ɔsilio meo ⁊ nota fecissent ver-
ba mea pplo meo: auertissem vtiq3 eos a via
sua mala ⁊ cogitationibꝰ suis pessimis Pu
tas ne deꝰ e vicino ego suz dicit dn̄s: ⁊ nō deꝰ
de lōge? Si occultabit vir i abscōditis ⁊ ego
nō videbo eū dicit dominus? Nūq̄d nō celū
⁊ t'rā ego impleo dicit dn̄s. Audiui q̄ dixerūt
ꝓphete ꝓphantes i noie meo mēdaciū atq3
dicētes Sōniaui. Vsq3 quo istud ē in corde
ꝓphaꝝ vaticinantiū mēdaciū: ⁊ ꝓphantiuz
seductiones cordis sui. Qui volunt facere
vt obliuiscat ppl's meus nois mei: ꝓpter sō-
nia eoꝝ q̄ narrāt vnusq̄sq3 ad ꝓximum suuz
sicut obliti sunt p̄res eoꝝ nois mei ꝓpter ba
al. Ppha q̄ hz somniū narret sōniū: ⁊ q̄ hz
s'monez meū: loq̄tur sermonem meum vere.
F Quid paleis ad triticū dicit dn̄s. Nūq̄d nō
v̄ba mea sunt q̄si ignis ardēs dicit dn̄s: ⁊ q̄si
maleus cōterēs petrā? Propterea ecce ego
ad ꝓphas ait dn̄s: qui furantur verba mea
vnusq̄sq3 a ꝓximo suo. Ecce ego ad ꝓphas
ait dn̄s q̄ assumūt linguas suas: ⁊ aiunt dicit
dn̄s. Ecce ego ad ꝓphas sōniantes mendaci
um dicit dominꝰ: q̄ narrauerūt ea ⁊ seduxe-
rūt ppl'z meū i mēdacio suo: ⁊ i miracul' suis
cū ego nō misissez eos: nec mādassē eis q̄ ni
hil ɔfuerūt populo huic dicit dn̄s. Si igit i-
terrogauerit te ppl's iste vl' ꝓpha aut sacer-
dos dicēs: qd' ē onus dn̄i. dices ad eos. Vos
estis onus. Proijciā q̄ppe vos dicit dn̄s. Et
ꝓpha ⁊ sacerdos ⁊ ppl's q̄ dicit onꝰ dn̄i: visi
tabo sup viꝝ illū ⁊ sup domū eius. Hec dice- B
tis vnusq̄sq3 ad ꝓximū ⁊ ad f'rem suū. Quid
r̄ndit dn̄s: ⁊ q̄d locutꝰ ē dn̄s. Et onꝰ domini
vltra nō memorabitis q2 onus erit vnicuiq3
s'mo suus. Et ɔuertistis v̄ba dei viuentis dn̄i
exercituum dei n̄ri. Hec dices ad ꝓphetam.
Quid r̄spōdit tibi dn̄s ⁊ q̄d locutꝰ ē dominꝰ
Si āt onꝰ dn̄i dixeritis pp hoc hec dicit dn̄s.
Q2 dixistis s'monē istum onꝰ dn̄i: ⁊ misi ad
vos dicēs: nolite dicere onus dn̄i: ppea ecce
ego tollā vos portās ⁊ dereliq3 vos ⁊ ciuita
tē quā dedi vobis ⁊ p̄ribꝰ v̄ris a facie mea: ⁊
dabo vos i opprobriū sempiternum: ⁊ igno-
miniā eternā q̄ nūq3 obliuione delebitur.

Stēdit mihi dn̄s: ⁊ XXIIII. A
O ecce duo calathi pleni ficis positi an
te tēplū domini postq3 trāstulit na-
buchodonosor rex babylonis iechoniā filiuz
ioachiz regē iuda ⁊ p'ncipes eiꝰ ⁊ fabꝝ ⁊ in-
clusorē de irl'm ⁊ eduxit eos i babylonē: Ca-
lathus vnus ficꝰ bonas hēbat nimis: vt solēt
ficus eē primi t'pris. Et calathus vnus ficus
hēbat malas nimis: q̄ comedi nō poterant
eo q2 eēnt male. Et dixit dn̄s ad me. Quid tu B
vides hieremia. Et dixi. Ficus ficꝰ bonas: bo d.I.a.
nas valde: ⁊ malas: malas valde: q̄ comedi
nō possunt eo q2 sint male. Et factū est v̄bum
domini ad me dicēs. Hec dicit dominꝰ deus
isrl'. Scut ficus he bone sic cognoscā trāsmi-
grationē iuda quā emisi de loco isto in t'ram
chaldeoꝝ in bonū: ⁊ ponā oculos meos sup
eos ad placandū. Et reducā eos in terrā hāc C
⁊ edificabo eos ⁊ nō destruā: ⁊ plantabo eos
⁊ nō euellā: ⁊ dabo eis cor vt sciāt me q2 ego
sum dominꝰ. Et erūt mihi in ppl'm: ⁊ ego ero j.31.f.
eis i deū: q2 reuertent ad me i toto corde suo
Et sicut ficus pessime q̄ comedi nō possūt eo
q2 sint male: hec dicit dominꝰ: sic dabo sede-
chiā regē iuda ⁊ principes eiꝰ ⁊ reliquos de
irl'm q̄ remāserūt i vrbe hac: ⁊ q̄ habitāt i t'ra
egypti. Et dabo eos i vexationē afflictionēq3 D
omnibus regnis terre: in opprobriuz ⁊ in pa .39.d.
rabolam ⁊ in prouerbium ⁊ in maledictio-
nem in vniuersis locis ad q̄ eieci eos ⁊ mit-
tam in eis gladiū ⁊ famē ⁊ pestem donec cō-
sumant d' terra quā dedi eis ⁊ patribꝰ eoruz.

Erbū qd' fcm̄ ē ad hiere- XXV A
V miā de oi pplo iude i anno q̄rto ioa-
chim filij iosie regis iuda: ipse est an
nus primꝰ nabuchodonosor regis babylo-
nis. Et locutus ē hieremias ꝓpheta ad oēz

ppl'm iuda ⁊ ad vniuerſos habitatores irl'm
dicens. A tertiodecimo anno ioſie filij ãmon
regis iuda vſqꝫ ad diem hãc: ipſe ẽ tertiꝰ ⁊ vi
ceſſimus ãnꝰ: fcũ ẽ v̓buz dñi ad me: ⁊ locutꝰ
ſum ad vos de nocte ꝯſurgens ⁊ loq̃ns: ⁊ nõ
audiſtis. Et miſit dñs ad vos omnes ſeruos
ſuos ꝓphas ꝯſurgens diluculo mittẽſqꝫ ⁊ ñ
B audiſtis: neqꝫ inclinaſtis aures veſtras vt au
ſ.18.b.ſ.35. dirctis cum diceret. Reuertimini vnuſq̃ſqꝫ
t.4.re.17.b. a via ſua mala: ⁊ a peſſimis cogitationibus
vr̃is: ⁊ habitabitis in t̃ra quã dedit dñs vobis
⁊ pr̃ibus vr̃is a ſeculo ⁊ vſqꝫ in ſecl'm. Et noli
te ire pꝰ deos alienos vt ſeruiatis eis adoreť
qꝫ eos neqꝫ me ad iracundiaz ꝓuoceť i operi
bus manuũ vr̃aꝝ: ⁊ nõ affligã vos. Et ñ audi
ſtis me dicit dñs: vt me ad iracundiam ꝓuo
caretis in operibus manuũ vr̃aꝝ i malũ vr̃m
Propterea hec dicit dñs exercituũ. Pro eo
ꝙ nõ audiſtis v̓ba mea: ecce ego mittã ⁊ aſſu
mã vniuerſas cognationes aquilonis ait dñs
⁊ nabuchodonoſor regem babylonis ſuũ me
uz: ⁊ adducam eos ſuper t̃rã iſtã ⁊ ſuper hita/
tores eius ⁊ ſuper oẽs natiões q̃ in circuitu
illius ſũt: ⁊ interficiã eos ⁊ ponã eos i ſtuporẽ
⁊ in ſibilũ ⁊ in ſolitudines ſempit̃nas. Perdã
C qꝫ ex eis vocem gaudij ⁊ vocem letitie: vocẽ
ſponſi ⁊ vocem ſpõſe: vocẽ mole ⁊ lumen lu/
cerne. Et erit vniuerſa terra eius in ſolitudi/
nem ⁊ in ſtuporẽ: ⁊ ſeruiẽt oẽs gẽtes iſte regi
ſ.29.c. babylõis ſeptuaginta ãnis. Cũqꝫ ĩpleti fuerit
1.Eſdre.1.a. ſeptuaginta anni: viſitabo ſuper regem baby
lonis ⁊ ſuper gentem illam dicit dñs iniq̃ta/
tem eoꝝ: ⁊ ſup terrã chaldeoꝝ: ⁊ ponã illã in
ſolitudines ſempiternas. Et adducã ſup t̃raz
illam oia v̓ba mea q̃ locutꝰ ſuz ꝯ eã: omne qđ
ſcriptum ẽ in libro iſto q̃cũqꝫ ꝓphauit hiere
mias aduerſum oẽs gentes: q2 ſuierunt eis
D cum eſſent gẽtes mlťe ⁊ reges magni. Et red
dam eis ſm opera eoꝝ: ⁊ ſm fcã manuũ ſuaꝝ
Quia ſic dicit dñs exercituũ deꝰ iſrl'. Sume
calicem vini furoris hꝰ đ manu mea: ⁊ ꝓpina
bis de illo cũctis gentibꝰ ad q̃s ego mittam
te ⁊ bibent: ⁊ turbabuntur ⁊ inſanient a facie
gladij quem ego mittam inť eos. Et accepi ca
licem de manu dñi ⁊ ꝓpinaui cũctis gẽtibꝰ
ad quas miſit me dñs: irl'm ⁊ ciuitatibꝰ iuda
⁊ regibꝰ eiꝰ ⁊ principibꝰ eiꝰ vt darez eos in ſoli
tudinem ⁊ in ſtuporẽ ⁊ in ſibilũ ⁊ i maledicti
onem ſicut eſt dies iſta. pharaoni regi egypti
⁊ ſeruis eiꝰ ⁊ principibꝰ eiꝰ ⁊ oi pplo eiꝰ ⁊ vni/
uerſis generať cunctis regibꝰ terre auſitidis
⁊ cunctis regibꝰ terre philiſtijum ⁊ aſcalõis ⁊
gaze ⁊ accarõi azoti ⁊ reliquis idumee ⁊ mo
E ab ⁊ filijs ammon ⁊ cunctis regibꝰ tyri ⁊ vni
uerſis regibus ſidonis ⁊ regibus terre inſu/
laꝝ qui ſũt trãs mare: ⁊ dedã ⁊ theman ⁊ buz
⁊ vniuerſis qui attõſi ſť in comã ⁊ cũctis regi
bus arabie: ⁊ cunctis regibus occidenť q̃ ha
bitant in deſerto: ⁊ cũctis regibꝰ zambri ⁊ cũ/
ctis regibꝰ elam ⁊ cunctis regibus medoruz
cunctis q̊z regibꝰ aquilõis de prope ⁊ de lon
ge: vnicuiqꝫ ꝯ frẽm ſuum ⁊ oibꝰ regnis terre
que ſup faciẽ eiꝰ ſunt. Et rex ſeſach bibet poſt
eos. Et dices ad eos. Hec dicit dñs exercitu
um deus iſrahel. Bibite ⁊ inebriami ⁊ vomi Canti.5.
te ⁊ cadite: neqꝫ ſurgatis a facie gladij quem
ego mittam inť vos. Cũqꝫ voluerit accipere F
calicem de manu tua vt bibãt: dices ad eos
Hec dicit dñs exercituum. Bibentes bibetis
Quia ecce i ciuitate i q̃ inuocatũ ẽ nomẽ me
uz ego incipio affligere: ⁊ vos q̃i inocentes ⁊
imunes eriť? Nõ eriť imunes. Gladiũ.n.ego
voco ſuper oẽs habitatores t̃re: dicit dñs ex/
ercituum. Et tu ꝓphabis ad eos oia verba h̃
⁊ dices ad illos. Dominus de excelſo rugiet Johel.
⁊ de habitaculo ſcõ ſuo dabit vocem ſuã. Ru Amos
giens rugiet ſup decorẽ ſuũ. Celeuma quaſi
calcantium ꝯcineť aduerſus oẽs habitatores
terre. Peruenit ſonitꝰ vſqꝫ ad extrema terre
q2 iudicium dño cũ gentibꝰ. Judicať ipẽ cuz
omni carne. Jmpios tradidi gladio dicit dñs
Hec dicit dominꝰ exercituum. Ecce afflictio G
egrediet de gente in gentẽ. ⁊ turbo magnus
egredietur a ſũmitatibꝰ terre: ⁊ erũt interfe/
cti domine i die illa a ſũmo t̃re vſqꝫ ad ſũmũ
eiꝰ. Non plangenť: ⁊ ñ colligenť neqꝫ ſepeli
entur: in ſterquiliniũ ſup faciẽ t̃re iacebunt.
Vlulate paſtores ⁊ clamate: ⁊ aſpergite vos
cinere optimates gregis: quia completi ſunt
dies veſtri vt interficiamini: ⁊ diſſipationes ve
ſtre: ⁊ cadetis quaſi vaſa precioſa. Et peribit
fuga a paſtoribus: ⁊ ſaluatio ab optimatibꝰ
gregis. Vox clamoris paſtorum ⁊ vlulatus
optimatuz gregis: quia vaſtauit dñs paſcua
eorum: ⁊ ꝯticueř arua pacis a facie ire furo
ris dñi: Dereliquit q̃i leo tabernaculũ ſuũ: q2
facta eſt terra eoꝝ i deſolatiõez: a facie ire co
lumbe: ⁊ a facie ire furoris domini

XXVI. A

In principio
regni ioachim filij ioſie regis iuda fa
ctum. eſt verbum iſtud a domino di
cens. Hec dicit dominus. Sta in atrio domꝰ
domi ⁊ loqueris ad omnes ciuitates iuda: đ
q̊bꝰ veniunt vt adorent i domo dñi vniuerſos
ſermones q̊s ego mandaui tibi vt loq̃ris ad
eos. Noli ſubtrahere v̓bũ: ſi forte audiant ⁊
ꝯuertãtur vnuſquiſqꝫ a via ſua mala: ⁊ peni/
teat me mali quod cogitaui facere eis ꝑꝑ ma
litiam ſtudioꝝ eoruz. Et dices ad eos. Hec di
cit dñs. Si ñ audieritis me vt ambuleť in le

ge mea quã dedi vobis:vt audiatꝭ sermones
ſuoꝝ meoꝝ ꝓphaꝝ quos ego miſi ad vos ď
nocte conſurgẽs ⁊ dirigens:⁊ non audiſtis
J.co. dabo domũ iſtã ſicut ſylo:⁊ vrbẽ hãc dabo i
maledictionẽ cunctĳ gẽtibus terre.Et audie
runt ſacerdotes ⁊ ꝓphe ⁊ omnis ppl's hier-
miã loq̃ntẽ v̓ba hec in domo dñi.Cũqꜫ com
pleſſet hieremias loq̃ns omnia q̃ p̄cepat ei
dñs vt loq̃retur ad vniuerſũ ppl'm: apphen
derunt eũ ſacerdotes ⁊ ꝓphe ⁊ oĩs ppl's:di
C cẽs.Morte moriatꝛ.Q̃r ꝓphauit in nomie
S.co. dñi dicens:ſicut ſylo erit domus hec:⁊ vrbs
iſta deſolabitꝛ eo ꝙ non ſit hitatoꝛ:Et ꝯgre-
gatus ẽ oĩs ppl's aduerſus hieremiã i domo
dñi.Et audierunt principes iuda v̓ba hec:⁊
aſcẽderunt de domo regis in domũ dñi:⁊ ſe
derunt in introitu porte domꝰ dñi noue.Et
locuti ſũt ſacerdotes ⁊ ꝓphe ad principes ⁊
B ad oẽm ppl'um dicẽtes. Judicium mortis ẽ
viro huic:qꝛ prophauit aduerſus ciuitatem
iſtam ſicut audiſtis auribꝰ v̄ris.Et ait hiere
mias ad oẽs principes ⁊ ad vniuerſum po
pulum dicẽſ.Dñs miſit me vt prophetarez
ad domũ iſtã ⁊ ad ciuitatẽ hãc omnia v̓ba
..7.a q̃ audiſtis.Nũc ergo bonas facite vias v̄raſ
⁊ ſtudia v̄ra ⁊ audite vocẽ domini dei v̄ri:⁊
penitebit dñm mali quod locutus ẽ aduer
ſum vos.Ego aũt ecce in manibus v̄ris ſum
Facite mihi qđ bonũ ⁊ rectũ ẽ in oculis ve-
E ſtris.Verũtñ ſcitote ⁊ cognoſcite:qꝛ ſi occi-
deritis me:ſanguinẽ innocentẽ tradetis cõ-
tra voſmetipſos:⁊ ꝯ ciuitatẽ iſtã ⁊ hitatores
eiꝰ.Jn veritate.n.miſit me dñs ad vos:vt lo
querer in auribus v̄ris oĩa v̓ba hec. Et dixe
rũt principes ⁊ oĩs ppl's ad ſacerdotes ⁊ ad
ꝓphetas.Nõ eſt viro huic iudiciũ mortis qꝛ
in noĩe dñi dei nr̄i locutus ẽ ad nos. Surre
xerũt ergo viri de ſenioribus terre: ⁊ dixerũt
ad oẽm cetum ppl'i loquentes.Micheas de
moraſthi fuit ꝓpheta in diebus Ezechie re-
gis iuda:⁊ ait ad omnem populum iude di
F cens.Hec dicit dominus exercituum.Syon
..3.d quaſi ager arabitur:⁊ ieruſalem in aceruum
lapidum erit ⁊ mons domus in excelſa ſilua
rum.Nũquid morte cõdemnauit euz ezechi
as rex iuda ⁊ oĩs iuda.Nunq̃d ñ timuerunt
dñm ⁊ deprecati ſunt faciem dñi:⁊ penituit
dñm mali qđ locutꝰ fuerat aduerſũ eos .Jta
qꜫ nos facimus malũ grãde ꝯ aĩas nr̄as. Fu
it quoqꜫ vir ꝓphetãs in noĩe dñi vrias filius
ſemei de cariathiariꝫ ⁊ ꝓphetauit aduerſus
ciuitatẽ iſtã ⁊ aduerſus terrã hanc iuxta oĩa
verba hieremie.Et audiuit rex ioachin ⁊ oẽs
potentes ⁊ principes eius v̓ba hec:⁊ queſi-
G uit rex interficere eũ.Et audiuit vrias ⁊ timu

it fugitqꜫ ⁊ ingreſſus eſt egyptũ.Et miſit rex
ioachin viros in egyptum helchanam filiuz
achobor ⁊ viros cum eo in egyptum.Et edu
xerũt vriam de egypto:⁊ adduxerunt cũ ad
regem ioachin ⁊ percuſſit eum gladio:⁊ ꝓ-
iecit cadauer eius in ſepulchris vulgi igno-
bilis.Jgitꝛ manus aichã filĳ ſaphã fuit cũ hie
remia vt nõ traderetꝛ in manus ppl'i:⁊ inter-
ficerẽt eum. XXVII. A
IN principio regni ioachim filĳ io-
ſie regis iuda factũ ẽ verbũ iſtud ad
hieremiã a dño dicẽs.Hec dicit dñs ad me.
Fac tibi vincula ⁊ cathenas ⁊ pones eas in
collo tuo:⁊ mittes eas ad regem edom ⁊ ad
regem moab ⁊ ad regem filioꝝ ammõ:⁊ ad
regem tyri ad regem ſidonis in manu nun-
ciorum qui venerũt irl'm ad ſedechiam regẽ
iuda:⁊ precipies eis vt ad dños ſuos loquã-
tur.Hec dicit dñs exercituum deus iſrl.Hec
dicetis ad dños v̄ros ego feci terrã ⁊ hoies
⁊ iumẽta que ſunt ſuper faciẽ terre in fortitu
dine mea magna ⁊ in brachio meo extento:
⁊ dedi eã ei qui placuit in oculis meis .Et
nũc itaqꜫ ego dedi oẽs terras iſtas in manu
nabuchodonoſor regis babylonis ſui mei.
Jnſup ⁊ beſtias agri dedi ei:vt ſeruiãt illi ⁊
ſeruiẽt ei oẽs gẽtes ⁊ filio eius ⁊ filio filĳ eiꝰ
donec veniat tp̄s terre eius ⁊ ipſius.Et ſerui B
ent ei gẽtes multe ⁊ reges magni.Gẽs autẽ
⁊ regnũ qđ nõ ſeruierit nabuchodonoſor re
gi babylõis:⁊ quecũqꜫ nõ curuauerit colluz
ſuũ ſub iugo regis babylonis:i gladio ⁊ in fa
me ⁊ i peſte viſitabo ſup gẽtẽ illã:ait dñs do
nec ꝯſumã eos i manu eius.Vos ergo nolite
audire ꝓphas v̄ros ⁊ diuinos ⁊ ſõniatores
⁊ augures ⁊ maleficos q̃ dicũt vobis nõ ſui
etis regi babylõis:qꝛ mẽdaciũ ꝓphetabant
vobis vt lõge faciãt vos de terra v̄ra:⁊ eĳciẽt
vos ⁊ pereatꝭ.Porro gẽs q̃ ſubiecerit ceruı-
cẽ ſuã ſub iugo regis babylõis ⁊ ſeruierit ei:
dimittã eã i terra ſua dicit dñs:⁊ colet eam ⁊
hitabit i ea.Et ad ſedechiã regẽ iuda:locutꝰ
ſũ ſ'm oĩa v̓ba hec dicẽs. Subĳcite colla v̄ra C
ſub iugo regis babylõis ⁊ ſeruite ei ⁊ popu-
lo eiꝰ ⁊ viuetꝭ.Q̃r moriemini tu ⁊ ppl's tuus
gladio ⁊ fame ⁊ peſte:ſicut locutus eſt dñs
ad gẽtẽ q̃ ſeruire noluerit regi babylõis:No
lite audire v̓ba ꝓphetaꝝ dicẽtiũ vobis:ñ ſer
uietꝭ regi babylõis:qꝛ mẽdaciũ ipſi loquuntꝛ
vobis.Qꝛ ñ miſi eos ait dñs:⁊ ipſi ꝓphetãt i s.14.c.⁊.ſ
noĩe meo mẽdaciter:vt eĳciãt vos ⁊ pereatꝭ 29.b.
tã vos q̃ꝫ ꝓphete q̃ vaticinãtꝛ vobis.Et ad ſa
cerdotes ⁊ ad ppl'm iſtũ locutus ſũ dicens.
Hec dicit dñs.Nolite audire v̓ba ꝓphetaꝝ
v̄roꝝ q̃ ꝓphetãt vobis dicẽtes:ecce vaſa do-

mini reuertēt de babylone nūc cito. Mēda-
B ciū m.n. pphetāt vobis. Nolite ergo audire
eos: sed seruite regi babylōis vt viuat. Qua-
re daf hec ciuitas in solitudinē. Et si pphete
sūt & ē ỽbū dñi i eis: occurrāt dño exercituū:
vt ñ veniāt vasa q̄ ỽrelicta fuerāt i domo dñi
& i domo regis iuda & in irl'm: i babylonem.
4. Re. 25. c. Qr hec dicit dñs exercituū ad colūnas: & ad
mare & ad bases & ad reliqua vasoꝝ que re-
manserūt in ciuitate hac q̄ nō tulit nabucho
donosor rex babylōis cū trāsferret iechoniā
filiū ioachim regē iuda de irl'm in babylonē
& oēs optimates iuda & irl'm. Quia hec dicit
dñs exercituū de⁹ isrl': ad vasa q̄ derelicta sūt
i domo dñi & i domo regis iuda & irl'm. In ba
bylonē trāsferent: & ibi erūt vsq; ad diē visita
tionis sue dicit dñs. Et afferri faciā ea & resti
tui in loco isto.

XXVIII

A Et factū ē i anno illo: i pricipio regni
sedechie regis iuda: i āno q̄rto i mē-
se quinto: dixit ad me ananias filius
azur ppheta de gabaon in domo dñi coraz
sacerdotibus & oī pplo dicēs. Hec dicit dñs
exercituū de⁹ isrl'. Cōtriui iugū regis babylo
nis. Adhuc duo āni dieꝝ: & ego referri faciā
ad locū istū oīa vasa dñi q̄ tulit nabuchodo
nosor rex babylonis de loco isto: & transtulit
ea in babylonē. Et iechoniā filium ioachim
regē iuda & oēm transmigrationē iude q̄ in
gressi sūt in babylonē ego ɔuertā ad locum
B istū ait domin⁹. Cōterā.n. iugū regis babylo
nis. Et dixit hieremias ppheta ad ananiam
pphetam in oculis sacerdotū & i oculis po-
puli q̄ stabat i domo domini & ait hieremias
ppheta Amē. Sic faciat domin⁹. Suscitet
domin⁹ ỽba tua q̄ pphetasti vt referāt vasa i
domū domini: & oīs trāsmigratio ỽ babylōe
ad locū istū. verūtamē audi ỽbū hoc qḋ ego
loquor i aurib⁹ tuis & i aurib⁹ vniuersi ppli.
C Prophe q̄ fuerūt ante me & āte te ab initio:
pphauerūt sup ẗras multas & sup regna ma
gna ỽ ꝓlio & ỽ afflictiōe & ỽ fame: ppha q̄ va
ticinat⁹ ē pacē: cū venerit ỽbū ei⁹: tunc scieẗ
ppha quē misit domin⁹ i ỽitate. Et tulit ana
nias ppha cathenā de collo hieremie pphe
te & ɔfregit eā. Et ait ananias in ɔspectu oīs
ppli dicēs. Hec dicit domin⁹. Sic confringā
iugum nabuchodonosor regis babylōis p⁹
duos annos dieꝝ de collo oium gentiū. Et
abijt hieremias ppheta in viā suā. Et factū ē
ỽbū domini ad hieremiā postq̄ ɔfregit ana-
nias ppheta cathenā de collo hieremie pro
D phete dicēs. Uade & dices ananie. Hec dicit
domin⁹. Cathenas ligneas ɔtriuisti & facies
ꝓ eis cathenas ferreas: q2 hec dicit domin⁹
exercituū deus isrl'. Jugū ferreū posui super
collū cūctaꝝ gētiū istaꝝ vt seruiāt nabucho
donosor regi babylonis: & seruient ei: isup &
bestias terre dedi ei. Et dixit hieremias pro-
pheta ad ananiaz ppha3. Audi anania. Nō
misit te dñs: & tu ɔfidere fecisti ppl'm istū in
mēdacio. Jdcirco h̄ dicit dñs. Ecce ego mit-
tā te a facie terre. Hoc āno morieris. Aduer
sū.n. dñm locutus es. Et mortuus ē ananias
ppheta i anno illo mēse septimo.

XXIX

A Et hec sūt ỽba libri q̄ misit hieremias
ppha de irl'm ad reliquias seniorū
trāsmigrationis: & ad sacerdotes &
ad pphas & ad oēm ppl'm quē trāsduxerat
nabuchodonosor de irl'm i babylonē: postq̄
egressus ē iechonias rex & domia & eunuchi
& pncipes iuda & irl'm & faber & inclusor de
irl'm in manu elasa filij saphā & gamalie filij
helchie quos misit sedechias rex iuda ad na
buchodonosor regē babylonis in babylonē
dicēs. Hec dicit domin⁹ exercituū de⁹ isrl' oī B
trāsmigrationi quā trāstuli de irl'm i babylo
nē. Edificate domos & hitate & plātate hor- J. co.
tos & comedite fructū eoꝝ. Accipite vxores
& generate filios & filias: & date filijs vestris
vxores & filias vestras date viris & pariant
filios & filias: & multiplicabimini ibi & no-
lite esse pauci nūero: & q̄rite pacem ciuitatis: ad
quā transmigrare vos feci & orate pro ea ad
dñm: q2 in pace illius erit pax vobis. Hec di
cit dñs exercituū de⁹ isrl'. Nō vos seducant C
pphe vr̄i q̄ sūt i medio vr̄z: & diuini vr̄i: & ne 5.14.
attendatis ad sōnia vr̄a q̄ vos somniatis q2 fal 2. P.
so ipsi pphāt vobis i noie meo: & non misi 1. Esd
eos dicit dñs: Qr h̄ dicit dñs. Cū cepint iple 5.25.
ri in babylone septuagita āni. visitabo vos &
suscitabo sup vos ỽbum meū bonum: vt re-
ducā vos ad locū istum. Ego.n. scio cogita-
tiones q̄s cogito sup vos dicit dñs. cogitati
ones pacis & nō afflictōis: vt dē vobis finē &
patientiā: & inuocabitis me & ibitis. & orabitis me
& ego exaudiā vos: q̄retis me & inuenietis. Cū
q̄sieritis me i toto corde vr̄o inueniar a vobis
ait dñs. Et reducam captiuitatē vr̄am: & cō
gregabo vos de vniuersis gentibus & de cū
ctis locis ad q̄ expuli vos dicit dñs. Et reuer
ti vos faciā de loco ad quē trāsmigrare vos
feci: q2 dixistis. Suscitabit nobis dñs pphe
tas in babylone: q2 h̄ dicit dñs ad regē q̄ se-
det sr̄ soliū dd̄ & ad oēm ppl'z hitatorē orbis
h⁹: ad fr̄es vr̄os q̄ nō sr̄ egressi vobiscū i trās
migrationē. Hec dicit dñs exercituū. Ecce
mittā in eos gladiū & famē & pestē: & ponā
eos q̄si ficus malas q̄ cōedi nō pñt eo q̄ pessi
me sint: & ꝓseq̄r eos in gladio & in fame & in

D. pestilentia.Et dabo eos in vexationē vniuer
sis regnis terre:in maledictonē ⁊ i stuporem:
⁊ in sibilū ⁊ in opprobrium cūctꝭ gētibꝰ ad q̄s
ego eieci eos:eo ꝙ non audierint verba mea
dicit dn̄s:q̄ misi ad eos p seruos meos pphaſ
de nocte ꝯsurgens ⁊ mittēs:⁊ n̄ audistis dicit
E dn̄s.Uos ergo audite v̄bū dn̄i oīs trāſmigra
tio quam emisi de ir̄l'm i babylonē. Hec dicit
dn̄s exercituum deꝰ isrl' ad achab filiuz chu
lie ⁊ ad sedechiam filiū maasie qui pphant
vobis i noīe meo mendaciū.Ecce ego tradaz
eos in manu nabuchodonosor regis babylo
nis:⁊ pcutiet eos i oculis vr̄is. Et assumetur
ex eis maledictio oī trāſmigratiōi iude q̄ est
in babylone dicētiū. Ponat te dn̄s sicut sede
chiaz ⁊ sicut achab q̄s frixit rex babylonis in
igne:p eo quod fecerint stultitiā in isrl' ⁊ me
chati sunt in vxores amicoꝝ suoꝝ: ⁊ locuti sūt
verbū in noīe meo mēdaciū:qđ non mādaui
F eis.Ego sum iudex ⁊ testis dicit dn̄s.Et ad se
meiam neemaliten dices.Hec dicit dn̄s exer
cituum deus isrl'. Pro eo ꝙ misisti in nomie
meo libros ad oēm ppl'm q̄ est i irl'z ⁊ ad so
phoniā filiū maasie sacerdotē ⁊ ad vniuersos
sacerdotes dicens : dn̄s dedit te sacerdotem
pro ioiade sacerdote vt sis dux in domo dn̄i
sr̄ omnē viꝝ arrepticiū ⁊ pphantē vt mittas
eū in neruum ⁊ in carcerē:Et nūc q̄r n̄ icrepa
sti ieremiam anathotiten qui pphat vobis?
G Quia sr̄ hoc misit in babylonē ad nos dicēs
co. Lōgū ē:edificate domos ⁊ hitate:⁊ plantate
hortos ⁊ cōedite fructꝰ eoꝝ. Legit gᵒ sopho
nias sacerdos libꝝ istum:i auribus hieremie
pphe.Et factū est v̄bū dn̄i ad hieremiam di
cens .Mitte ad oēm trāſmigrationez dicens
Hec dicit dn̄s ad semeiam neelamiten. Pro
eo ꝙ pphauit vobis semeias.⁊ ego non misi
eum:⁊ fecit vos ꝯfidere i mendatio.Idcirco
h̄ dicit dn̄s.Ecce ego visitabo sr̄ semeiā neela
mitē ⁊ sup semē eius. Nō erit ei vir sedens in
medio populi hꝰ:⁊ nō videbit bonū qđ ego
faciam ppl'o meo ait dn̄s:q̄r preuaricationez
A H locutus est aduersum dn̄m. XXX.
Oc v̄bum qđ fcm̄ ē ad hieremiam a
dn̄o dicens. Hec dicit dn̄s deꝰ isrl' di
cens.Scribe tibi oīa verba q̄ locutꝰ sum ad te
i libro.Ecce.n.dies veniunt dicit dn̄s:⁊ ꝯuer
tam ꝯuersionē ppl'i mei israel ⁊ iuda ait dn̄s
⁊ ꝯuertā eos ad t̄rā quā dedi pr̄ibꝰ eoꝝ ⁊ pos
sidebunt eaz.Et h̄ v̄ba q̄ locutꝰ est dn̄s ad isrl'
⁊ ad iudam.Qm̄ h̄ dicit dn̄s.Uocē terroris
audiuimꝰ:formido:⁊ non est pax.Interrogate
⁊ videte si generat masculꝰ.Qr̄ ergo vidi oēs
viri manum sr̄ lūbū suū q̄si pturientis:⁊ con
uersę sunt vniuerse facies in aurugine.Ue
quia magna dies illa:nec ē similis eiꝰ: tpsq; tri
bulationis est iacob:⁊ ex ipo saluabit.Et erit B
in die illa ait dominꝰ exercituū ꝯterā iugū eiꝰ
de collo tuo:⁊ vincula eiꝰ dirrūpā.Et nō do
minabūt ei āpliꝰ aliēi:sz seruiēt domino deo suo
⁊ dd regi suo quē suscitabo eis.Tu gᵒ ne timeas s.46.g.
serue meus iacob ait dominꝰ:neq; paueas isrl': Esa.44.a.
quia ecce ego saluabo te de terra lōginq̄:⁊ se
men tuū de t̄ra captiuitatꝭ eoꝝ.Et reuertet
iacob ⁊ q̄escet: ⁊ cūctis affluet bonis et non
erit quem formidet:qm̄ tecū ego sum ait do
minꝰ vt saluē te.Faciā.n.ꝯsumationē in cūctꝭ
gētibꝰ i quibꝰ dispsit te:te āt nō faciā i ꝯsuma
tionē:sz castigabo te in iudicio:vt nō tibi vi
dearis inoxiꝰ q̄r h̄ dicit dominꝰ.Insanabil' fra
ctura tua:pessima plaga tua. Non.ē qui iudi
cet iudicium tuū: ad alligādā curatiōez tuaz
vtilitas non est tibi.Oēs amatores tui obliti C
sūt tui:teq; nō q̄rēt. Plaga.n.inimici percussi
te:castigatione crudeli. Propt̄ multitudinē s.13.d.
iniquitatꝭ tue dura fcā sūt pccā tua.Quid cla
mas sr̄ ꝯtritione tua? Insanabil' est dolor tuꝰ
Propter mltitudinē iiquitatꝭ tue:⁊ propt̄ du
ra pccā tua feci hec tibi. Propterea oēs qui
comedūt te deuorabuntur ⁊ vniuersi hostes
tui in captiuitatem ducent.Et oēs qui te va
stant vastabuntur: cunctosq; p̄datores tuos
dabo in predam.Obducā.n.cicatricē tibi ⁊ a
vulneribus tuis sanabo te dicit dn̄s. Qr eie
ctā vocauerunt te syō:hec est q̄ nō hēbat req̄
rentem.Hec dicit dn̄s.Ecce ego ꝯuertā con
uersionem tabernaculoꝝ iacob:⁊ tectis eiꝰ mi
serebor.Et edificabitur ciuitas i excelso suo ⁊ D
tēplum iuxta ordinē suū fūdabit.Et egrediet
de eis laus voxq; ludentium ⁊ multiplicabo
eos ⁊ nō minuent:⁊ glorificabo eos ⁊ n̄ attenu
abunt:⁊ eruntꝰ filij ei sicut a p̄ncipio ⁊ cetus
eius coraz me permāebit.Et visitabo aduer
sū omnes q̄ tribulāt eū.⁊ erit dux eius ex eo ⁊
princeps d̄ medio eius pducetur.Et applica
bo euz:⁊ accedet ad me.Quis.n.iste ē qui ap
plicet cor suum vt appropinquet mihi ait do
minus?Et eritꝭ mihi in ppl'm:⁊ ego ero vobis
in deū.Ecce turbo dn̄i furor egrediēs:procel
la ruens in capite ipioꝝ ꝯq̄escet.Nō auertet
irā indignationis dn̄s:donec faciat ⁊ ꝯpleat
cogitationem cordis sui.In nouissimo dierū
I intelligetis ea. XXXI.
N tpe illo dicit dn̄s:ero deus vniuer A
sis cognationibꝰ isrl' ⁊ ipsi erūt mihi i
ppl'm.Hec dicit dn̄s.Inuenit gr̄am i deserto
ppl's q̄ remāserat gladio.Uadet ad req̄ez su
am israel.Longe dn̄s apparuit mihi.Et i ca
ritate perpetua dilexi te.ideo attraxi te mise
rans.Rursumq; edificabo te ⁊ edificaberis

ꝟgo iſrł. Adhuc oꝛnaberis tympanis tuis ꝛ
egredieris i choꝛo ludētiū. Adhuc plātabis
vineas in montibꝰ ſamarie. Plātabūt plā/
tantes: ꝛ dōec tēpus veniat nō videmiabūt
qꝛ erit dies in q̄ clamabūt custodes in mon
te effraim. Surgite ꝛ aſcēdamus in ſyon ad
dn̄m deū nr̄um: qꝛ hec dicit dn̄s. Exultate in
letitia iacob: ꝛ hinnite ꝯ caput gētium pſo/
B nate ꝛ canite ꝛ dicite. Salua dn̄e pplm̄ tuuz
reliq̄as iſrł. Ecce ego adducam eos de terra
aquilōis: ꝛ ꝯgregabo eos ab extremis terre
inter q̄s erūt cecꝰ ꝛ claudus ꝛ pꝛegnās ꝛ pa
riēs ſil: cētus magnꝰ reuertētiū huc. In fletu
veniēt: ꝛ in mīa reducā eos. Et adducā eos
ꝑ toꝛrētes aquaꝝ in via recta: ꝛ nō impingēt
i ea: qꝛ factꝰ ſū iſrłi pr̄: ꝛ effrai pꝛiogenitꝰ meꝰ
ē. Audite ꝟbū dn̄i gētes: ꝛ annūciate in inſuł
q̄ ꝓcul ſūt ꝛ dicite. Qui diſperſit iſrł ꝯgre/
gabit eū: ꝛ custodiet eum ſicut paſtoꝛ gregē
ſuum. Redimet. n. dn̄s iacob: ꝛ liberabit eū
de manu potētioꝛis. Et veniēt ꝛ laudabunt
in monte ſyon ꝛ ꝯfluēt ad bona domini ſuꝑ
frumēto: vino ꝛ oleo ꝛ fetu peccoꝝ ꝛ armē
C toꝝ: eritq̄ʒ anima eoꝝ quaſi hoꝛtꝰ irriguꝰ: ꝛ
vltra nō eſuriēt. Tūc letabr̄ ꝟgo i choꝛo: iuue
nes ꝛ ſenes ſimul. Et ꝯuertā luctū eoꝝ i gau
dium: ꝛ conſolaboꝛ eos: ꝛ letificabo a dolo/
re ſuo. Et inebriabo aīam ſacerdotū pingue
dine. ꝛ ppłs meꝰ bonis adimplebitur ait dn̄s
s.3.g Hec dicit dn̄s. Vox in excelſo audita ē: la/
Matth.2.c. mētationis luctꝰ ꝛ fletꝰ: rachel ploꝛāꝭ filios
ſuos. ꝛ nolētis ꝯſolari ſuꝑ eis qꝛ nō ſūt. Hec
dicit dn̄s. Quieſcat vox tua a ploꝛatu ꝛ ocu
li tui a lachꝛimis: qꝛ ē merces operi tuo ait
dn̄s. Et reuertētur de terra inimici: ꝛ ē ſpes
nouiſſimis tuis ait dn̄s. ꝛ reuertētur filij tui
ad terminos ſuos. Audiēs audiui effraim
tranſmigrantē. Caſtigaſti me dn̄e: ꝛ eruditꝰ
D ſū q̄ſi iuuēculus indomitꝰ. Cōuerte me ꝛ cō
uertar: qꝛ tu dn̄s deꝰ meus. Poſtq̄ʒ. n. ꝯuer
tiſti me egi pn̄iam: ꝛ poſtq̄ʒ oſ̄diſti mihi: ꝑ/
cuſſi femur meū. Cōfuſus ſū ꝛ erubui: q̄m̄ ſu
ſtinui oppꝛobꝛiū adoleſcētie mee. Si filiꝰ ho
noꝛabilis mihi effraim: ſi puer delicatus qꝛ
ex quo locutus ſū de eo: adhuc recoꝛdaboꝛ
eius. Idcirco ꝯturbata ſunt viſcera mea ſuꝑ
eū miſerans miſereboꝛ eius ait dn̄s. Statue
tibi ſpeculā: pone tibi amaritudines. Diri/
ge coꝛ tuū in viā rectā in qua ambulaſti. Re
uertere ꝟgo iſrł: reuertere ad ciuitates tuas
iſtaſ. Vſq̄ʒquo delitijs diſſolueris filia vaga
Quia creauit dn̄s nouū ſuꝑ terrā: fe͞ia circū
dabit viꝝ. Hec dicit dn̄s exercituū deus iſrł
E Adhuc dicēt ꝟbum iſtud in terra iuda ꝛ in
vꝛbibus eius cū conuertero captiuitatē eoꝝ
Bn̄dicat tibi dominꝰ pulchꝛitudo iuſticie
mons ſanctus. Et hitabunt i eo iudas ꝛ oēs
ciuitates eius ſimul agricole ꝛ minātes gre
ges: qꝛ inebꝛiaui aīam laſſā ꝛ oēm aīam exu
rientē ſaturaui: Jō quaſi de ſomno ſuſcitatꝰ
ſū ꝛ vidi: ꝛ ſomnus meꝰ dulcis mihi. Ecce di
es veniunt dicit dn̄s: ꝛ ſeminabo domū iſrł
ꝛ domū iuda ſemine hoīum ꝛ ſeie iumētoꝝ.
Et ſicut vigilaui ſuꝑ eos vt euellerē ꝛ demo
lirer: ꝛ diſſiparē ꝛ diſperderez ꝛ affligerē: ſic
vigilabo ſuꝑ eos vt edificē ꝛ plātem ait dn̄s
In diebꝰ illis non dicent vltra: pr̄es come/ Eze.18.a
derunt vuā acerbā: ꝛ dentes filioꝝ obſtupu
erunt: ſed vnuſquiſq̄ʒ in iniq̄tate ſua moriet
Ois hō qui comederit vuā acerbā: obſtupe
ſcent dentes eius. Ecce dies veniēt dicit dn̄s Hebr.8.c.
ꝛ feriā domui iſrł ꝛ domui iuda fedꝰ nouuz F
Non ſm̄ pactū quod pepigi cū pr̄ibus vr̄is
in die qua appꝛehēdi manū eoꝝ vt educerē
eos de terra egypti: pactū qd̄ irritū fecerunt
ꝛ ego dn̄atꝰ ſū eoꝝ dicit dn̄s: ſed hoc erit pa
ctū quod feriā cū domo iſrł. Poſt dies illos
dicit dn̄s: dabo legē meā in viſceribꝰ eoꝝ: ꝛ
in coꝛde eoꝝ ſcribā eam: ꝛ ero eis in deuz: ꝛ s.24.c
ipſi erunt mihi in pplm̄. Et non docebit vl/ Hebr.8.c
tra vir pꝛoximū ſuum: ꝛ vir fr̄em ſuū dicens
cognoſce dn̄m. Oēs enim cognoſcent me a
minimo eoꝝ vſq̄ʒ ad maximum ait dn̄s: qꝛ ꝓ
pitiaboꝛ iniquitati eoꝝ ꝛ peccati eoꝝ nō me
moꝛaboꝛ amplius. Hec dicit dn̄s q̄ dat ſolē
in lumine diei: oꝛdinē lune ꝛ ſtellaꝝ in lumi
ne noctis: q̄ turbat mare ꝛ ſonant fluctꝰ eius
dn̄s exercituū nomen illi. Si defecerit leges G
iſte coꝛā me dicit dn̄s: tunc ꝛ ſemē iſrł defici
et vt non ſit gens coꝛā me cūctis diebꝰ. Hec
dicit dn̄s. Si menſurari poterūt celi ſurſum
ꝛ inueſtigari fundamenta terre deoꝛſum: ꝛ
ego abijciā vniuerſū ſemē iſrł ꝑꝑ oīa que fe/
cerūt dicit dn̄s. Ecce dies veniēt dicit dn̄s: ꝛ
edificabit citas dn̄o a turr̄ ananehel vſq̄ʒ ad
poꝛtā anguli. Et exibit vltra noꝛmā menſur
in ꝯſpectu eius ſuꝑ collez gareb: ꝛ circuibit
goatha ꝛ oēz vallē cadaueꝝ ꝛ cineres ꝛ vni
uerſā regionem moꝛtis: vſq̄ʒ ad toꝛrentē ce/
dron ꝛ vſq̄ʒ ad angulū poꝛte equoꝝ oꝛienta
lis. Sanctū dn̄i non euellet: ꝛ non deſtruet
vltra in perpetuum. XXXII.
Verbū qd̄ fcūz eſt ad hieremiā a dn̄o A
in anno decimo ſedechie regis iuda
ipſe eſt annus octauuſdecimus na/
buchodonoſoꝛ. Tunc exercitꝰ regis babylo
lonis obſidebat irłm: ꝛ hieremias ꝓpha erat
clauſus in atrio carceris q̄ erat in domo re/
gis iuda: Clauſerat. n. eum ſedechias rex iu
da dicens. Quare vaticinaris dicens ħ dicit

dñs: ecce ego dabo ciuitatē istam in man⁹ re-
gis babilonis ⁊ capiet eā: ⁊ sedechias rex iu
da non effugiet de manu chaldeoꝝ sed tra-
det in man⁹ regis babylōis: ⁊ loquet os ei⁹
cū ore illius ⁊ oculi ei⁹ oculos illi⁹ videbūt
⁊ in babylonē ducet sedechiā ⁊ ibi erit donec
visitē eum ait dñs: si āt dimicaueritis aduer
sum chaldeos nihil prosperū hēbitis. Et dixit
B hieremias. Factū ē v̄bum domini ad me di-
cens. Ecce ananehel filius sellum patruelis
tuus veniet ad te dicēs. Eme tibi agruz me-
um qui ē in anathot. Tibi. n. cōpetit ex propi-
quitate vt emas. Et venit ad me ananehel fi
lius patrui mei fm̄ v̄bum dñi ad vestibuluz
carceris: ⁊ ait ad me. Posside agrum meuz
qui ē in anathot in terra beniamī: qꝛ tibi cō
petit hereditas ⁊ tu propinquus es vt possi-
deas. Intellexi āt ꝙ v̄bum dñi esset. Et emi
agrū ab ananehel filio patrui mei qui est in
anathot. Et appēdi ei argentum septē state-
res ⁊ decē argenteos: ⁊ scripsi in libro ⁊ assi-
gnaui ⁊ adhibui testes. Et appēdi argētum
in statera ⁊ accepi librum possessionis signa
tum ⁊ stipulationes ⁊ rata ⁊ signa forinse-
C cus. Et dedi librum possessionis baruch fi-
lio neri filij maasie in oculis ananehel patru
elis mei ⁊ in oculis testium qui scripti erant
in libro emptionis: ⁊ in oculis oīum iudeoꝝ
qui sedebāt in atrio carceris. Et p̄cepi baruch
corā eis: dicēs Hec dicit dñs exercituū deus
isrl'. Sume libros istos librū emptionis hūc
signatū: ⁊ librum hunc qui apertus est: ⁊ po
nes illos in vase fictili vt permanere possint
diebus multis. Hec. n. dicit dñs exercituum
deus isrl'. Adhuc possidebunt domus ⁊ agri
⁊ vinee in terra ista. Et oraui ad dñm postꝙ
tradidi librum possessionis baruch filio neri
dicēs. Heu heu heu domine deus. Ecce tu fe
cisti celum ⁊ terram in fortitudine tua ma-
gna ⁊ in brachio tuo extento. Non erit tibi
difficile omne verbum: qui facis misericor-
4.a diam in milibus. ⁊ reddis iniquitatē patruz
D in sinū filioꝝ eoꝝ post eos. Fortissime magne
⁊ potēs. dñs exercituū nomē tibi: magn⁹ cōsi
lio ⁊ incōprehensibilis cogitatu: cuius oculi
aperti sūt sup oēs vias filioꝝ adā vt reddas
vnicuiqꝫ fm̄ vias suas: ⁊ fm̄ fructum adinuē
tionū eius. Qui posuisti signa ⁊ portenta in
terra egypti vsqꝫ ad diem hanc ⁊ in isrl' ⁊ in
omnibus: ⁊ tibi fecisti nomen sicut est dies h̄
Et eduxisti populum tuum israel de t̄ra egy
pti in signis ⁊ portentis ⁊ in manu robusta
⁊ in brachio extento ⁊ i terrore magno. ⁊ de
disti eis terraz hanc quam iurasti patribus
eorum vt dares eis terram fluentem lacte ⁊
melle: ⁊ ingressi sunt ⁊ possederunt eam. Et
non obedierunt voci tue: ⁊ in lege tua n̄ am
bulauerunt: omnia que mandasti eis vt face
rent non fecerunt: ⁊ euenerūt eis omnia ma
la hec. Ecce munitiones extructe sunt aduer
sum ciuitatē vt capiat ⁊ vrbs data ē in man⁹
chaldeoꝝ: ⁊ in manus regis babylonis q̄ pli
ant aduersus eā a facie gladij ⁊ famis ⁊ pe-
stilentie ⁊ quecūqꝫ locutus es acciderunt vt E
tuipse cernis. Et tu dicis mihi dñe deus eme
agꝝ argēto ⁊ adhibe testes: cū vrbs data sit
in manus chaldeoꝝ. Et factū ē v̄bum dñi ad
hieremiam dicens. Ecce ego dñs de⁹ vniuer
se carnis. Nūqd mihi difficile erit oē verbū
Propterea hec dicit dñs. Ecce ego tradam
ciuitatē istā in manus chaldeoꝝ ⁊ in manus
regis babylōis ⁊ capiēt eā: ⁊ venient chaldei
p̄liātes aduersuz vrbē hāc: ⁊ succēdēt eā igni
⁊ cōburēt eā: ⁊ domos in quaꝝ domatib⁹ sa
crificabāt baal: ⁊ libabāt dijs alienis libami
na ad irritādū me. Erāt. n. filij isrl' ⁊ filij iuda
iugiter faciētes malū in oculis meis ab ado
lescentia sua: filij isrl' qui vsqꝫ nūc exacerbant
me in opere manuū suaꝝ dicit dñs: qꝛ in fu-
rore ⁊ in idignatione mea fcā ē mihi ciuitas
hec a die qua edificauerūt eā vsqꝫ ad diē istā
q̄ auferat de cōspectu meo pp malitiā filioꝝ F
isrl' ⁊ filioꝝ iuda quā fecerūt ad iracundiam
me puocantes: ipsi ⁊ reges eoꝝ ⁊ principes
eorum ⁊ sacerdotes ⁊ pphe eoꝝ viri iuda: ⁊
habitatores irl'm. Et v̄terūt ad me terga ⁊ n̄ 3.2.f.
facies: cū docerē eos ⁊ erudirem diluculo: ⁊
nollēt audire vt acciperēt disciplinā. Et po- 3.7.b
suerunt idola sua in domo in qua inuocatuz
est nomen meum vt pollueret eam: ⁊ edifi
cauerunt excelsa baal que sūt i valle filij en-
non: vt initiarēt filios suos ⁊ filias suas mo-
loch qd̄ nō mādaui eis nec ascēdit in coꝛ me
um vt facerent abhominationē hāc: ⁊ in pec
catū deducerēt iudā. ⁊ nūc pp ista hec dicit
dñs de⁹ isrl' ad ciuitatē hāc de qua vos dicitis
ꝙ tradat in manus regis babylonis i gladio
⁊ i fame ⁊ i peste. ecce ego cōgregabo vos de
vniuersis t̄ris ad quas eieci eos i furore meo
⁊ in ira mea ⁊ i idignatiōe grādi: ⁊ reducam
eos ad locū istū ⁊ hītare eos faciā cōfidenter
⁊ erūt mihi in ppl'm ⁊ ego ero eis in deū. Et
dabo eis coꝛ vnū ⁊ viā vnā vt timeāt me vni G
uersis diebus ⁊ bn̄ sit eis ⁊ filijs eoꝝ post eos
Et feriā eis pactū sempiternū: ⁊ nō desinam
eis bn̄facere: ⁊ timorē meū dabo i corde eoꝝ
vt nō recedāt a me ⁊ letabor super eis cū bn̄
eis fecero. Et plātabo eos in terra ista i v̄ita
te i toto corde meo ⁊ i tota aīa mea: quia h̄
dicit dñs. Sicut adduxi sr̄ ppl'z istū oē malū

hoc grãde:sic adducã sup eos oẽ bonum qd
ego loquor ad eos.⁊ possidebunt agri i terra
ista de qua vos dicitis ꝙ deserta sit eo ꝙ nõ
remãserit hõ ⁊ iumẽtũ: ⁊ data sit in manus
chaldeoꝝ.Agri ement pecunia:⁊ scribent in
libro:⁊ iprimet signũ:⁊ testis adhibebit i ter
ra beniamin ⁊ i circuitu irl'm ⁊ i citatibꝰ iu-
da ⁊ i citatibus mõtanis ⁊ in ciuitatibus cã-
pestribus ⁊ in ciuitatibus que ad austrũ sũt
qꝛ ꝯuertã captiuitatẽ coꝝ ait dñs. XXXIII

A Et factũ ẽ vbuꝫ dñi ad hieremiã scdo
cũ adhuc clausus eẽt in atrio carce
ris dicẽs.Hec dicit dñs q̃ facturꝰ est
⁊ formaturꝰ illud ⁊ paturꝰ:dñs nomẽ eius.
Clama ad me ⁊ exaudiã te.⁊ annunciabo
tibi grãdia ⁊ firma q̃ nescis:Qꝛ hec dicit dñs
deꝰ isrl' ad domos vrbis hꝰ ⁊ ad domos rgis
iuda que destructe st̃ ⁊ ad munitiones ⁊ ad
gladiũ vẽiẽtiũ ut dimicent cũ chaldeis ⁊ i-
pleãt eas cadaueribꝰ hoiũ quos ꝑcussi i fu-
rore meo:⁊ i idignatiõe mea:abscõdẽs faciẽ
meã a ciuitate hac pp oẽm malitiã coꝝ.Ec-
ce ego obducã eis cicatricẽ ⁊ sanitatẽ ⁊ cura
bo eos ⁊ reuelabo eis depcationẽ pacis ⁊ vi
tatis.Et ꝯuertã ꝯuersionẽ iuda:⁊ conuersio
nem irl'm:⁊ edificabo eos sicut a principio:⁊
emundabo illos ab omni iniquitate sua in
qua peccauerũt mihi ⁊ ꝓpitius ero cunctis
iniquitatibus eoꝝ in quibus deliquerũt mi-
B hi ⁊ spreuerũt me.Et erit mihi in nomẽ ⁊ in
gaudiũ ⁊ i laudẽ ⁊ i exultationẽ cũctis gẽti-
bus terre q̃ audierit oia bona q̃ ego facturꝰ
sũ eis:⁊ pauebũt ⁊ turbabunt i vniuersis bo
nis:⁊ i pace quã ego faciã eis.Hec dicit dñs.
Adhuc audiet i loco isto quẽ vos dicitis esse
desertũ eo ꝙ nõ sit homo nec iumẽtũ i citati
bus iuda ⁊ foris irl'm q̃ desolate sũt absq̃ ho
mie ⁊ absq̃ hitatore ⁊ absq̃ pecore:vox gau
dij ⁊ vox letitie:vox spõsi ⁊ vox spõse:vox di-
centium:Confitemini domino exercituum:
quoniam bonus dominus:quoniam in eter
num misericordia eius:⁊ portantium vota
in domo domini. Reducam enim conuersi
onem terre sicut a principio dicit dominus.
Hec dicit dominus exercituum. Adhuc erit
in loco isto deserto absq̃ homine ⁊ absq̃ iu-
mento:⁊ in cunctis ciuitatibus eius: habita
culum pastorum ⁊ accubantium gregum in
ciuitatibus montosis ⁊ in ciuitatibus cam-
pestribus:⁊ in ciuitatibus q̃ ad austꝝ sũt :⁊ i
C terra beniamin:⁊ i circuitu irl'ꝫ:⁊ in citatibꝰ
iuda adhuc trãsibũt greges ad manum nu-
s.23.a. merãtis:ait dñs.Ecce dies veniẽt dicit dñs
⁊ suscitabo vbũ bonũ qd locutus sum ad do
mũ isrl':⁊ ad domũ iuda.In diebus illis ⁊ in
tpe illo germinare faciã dd germen iustitie ⁊
faciet iudiciũ ⁊ iustitiã in terra. In diebus il
lis saluabit iuda ⁊ isrl' habitabit ꝯfidenter:⁊
hoc ẽ nomẽ qd vocabũt eũ dñs iustus noster
Qꝛ hec dicit dñs. Nõ interibit de dauid vir
qui sedeat sup thronũ domus isrl':⁊ de sacer-
dotibus ⁊ de leuitis nõ iteribit vir a facie mea
q̃ offerat holocaustomata ⁊ icẽdat sacrificiũ
⁊ cedat victimas oibus diebus:⁊ factũ ẽ ver
bũ dñi ad hieremiã dicẽs.Hec dicit dñs. Si
irritũ põt fieri pactũ meũ cũ die:⁊ pactũ meũ D
cũ nocte vt nõ sit dies ⁊ nox in tpe suo:⁊ pa-
ctũ meũ irritũ eẽ poterit cũ dauid seruo meo
vt nõ sit ex eo filius qui regnet in throno eiꝰ
⁊ leuite ⁊ sacerdotes ministri mei.Sicut enĩ
merari nõ pñt stelle celi ⁊ metiri harene ma
ris:sic multiplicabo semẽ dauid serui mei:⁊
leuitas ministros meos.Et factũ est verbum
domini ad hieremiã dicẽs. Nũquid nõ vidi-
sti q̃d ppl's hic locutus sit dicẽs.due cogna-
tiones quas elegerat dñs adiecte sũt ⁊ ppl'ꝫ
meũ despexerũt:eo ꝙ nõ sit vltra gens coraꝫ
eis.Hec dicit dñs.Si pactũ meũ iter diem ⁊
noctẽ:⁊ leges celo ⁊ terre nõ posui:eq̃dẽ ⁊ se
men iacob ⁊ dd serui mei ꝓijciã vt ñ assumã
de seie eiꝰ principes seminis abrahã ysaac ⁊
iacob. Reducã.n.conuersionẽ coꝝ ⁊ misere
bor eis. XXXIIII.

A Verbũ qd fcm̃ est ad hieremiã a dño:
qñ nabuchodonosor rex babylonis
⁊ ois exercitꝰ eius vniuersaq̃ regna terre q̃
erant sub ptãte manꝰ eius:⁊ oẽs ppl'i bella-
bant ꝯ irl'm:⁊ ꝯ oẽs vrbes eiꝰ dicẽs.Hec diẽ
dñs deꝰ isrl'.Vade ⁊ loquere ad sedechiã re
gẽ iuda:⁊ dices ad eum.Hec dicit dñs.Ecce
ego tradã ciuitatẽ hanc in manꝰ regis baby
lonis:⁊ succẽdet eam igni. Et tu non effugi
es ď manu eiꝰ:sed ꝯphẽsione capieris ⁊ i ma
nu eiꝰ traderis:⁊ oculi tui ocl'os regis baby
lonis videbũt:⁊ os eiꝰ cũ ore tuo loq̃t:⁊ ba-
bilonẽ introibis. Attñ audi vbum dñi sede-
chia rex iuda.Hec dicit dñs ad te: Non mo
rieris in gladio sed in pace morieris:⁊ ꝫ cõ
bustiones patꝝ tuoꝝ regũ prioꝝ qui fuerũt
ante te sic ꝯburẽt te:⁊ ve dñe planget te: qꝛ
B vbũ hoc ego locutus sũ dicit dñs.Et locutꝰ ẽ
hieremias propha ad sedechiam regẽ iuda
vniuersa vba hec in irl'm:⁊ exercitꝰ regis ba-
bylonis pugnabat ꝯ irl'm: ⁊ ꝯ oẽs ciuitates
iuda:q̃ relique erãt ꝯ lachys ⁊ ꝯ azecha.He
enim superant de ciuitatibus iuda vrbes mũ
nite.Verbũ qd fcũm ẽ ad hieremiã a dño pꝰ
q̃ ꝑcussit rex sedechias fedꝰ cum omni pp'lo
in irl'm:ꝑdicans vt dimitteret vnusq̃sq̃ ser-
uum suũ ⁊ vnusquisq̃ ancillam suã.hebreũ ⁊

hebꝛeam libꝛos : ⁊ neq̄ꝗ dn̄arent eis idest i
iudeo ⁊ frē suo. Audierūt ergo oēs pncipes
⁊ vniuersus ppl's q̄ inierant pactū vt dimit
teret vnusquisq̄ seruū suū ⁊ ancillā suam libe
ros ⁊ vltra non dn̄arēt eis. Audierūt igr̄ ⁊ di
miserunt. Et ꝯuersi sūt deinceps ⁊ retraxerunt
seruos suos ⁊ ancillas suas quos dimiserūt li
beros ⁊ subiugauerūt in famulos ⁊ famulas
Et fcm̄ est verbū ad hieremiā a dn̄o dicens.
C Hec dicit dn̄s deus isrl'. Ego percussi fed⁹ cū
patribus vr̄is: in die q̄ duxi eos de terra egypti
.a. de domo seruitutis dicēs. Cū ꝯpleti fuerint
5.c septem anni dimittat vnusq̄sq̄ frēz suuz he
bꝛeum q̄ vēdit⁹ est ei: ⁊ seruiet tibi sex annis: ⁊
dimittas eum a te liberū. Et non audierūt p̄res
vr̄i me: nec inclinauerunt aurē suā. Et ꝯuersi
estis vos hodie ⁊ fecistis qd̄ rectum ē in ocu
lis meis vt predicaretis libertatē vnusquisq̄
ad amicum suū: ⁊ inistis pactum in cōspectu
meo in domo in q̄ inuocatū ē nomē meū sup
eā. Et reuersi estis ⁊ ꝯmaculastis nomen meū
⁊ reduxistis vnusquisq̄ seruū suū ⁊ vnusq̄sq̄
ancillam suā quos dimiserat̄ vt eēnt liberi ⁊
sue ptātis ⁊ subiugastis eos vt sint vobis serui
⁊ ancille. Propterea hec dicit dn̄s. Vos nō
audistis me vt predicaret̄ libertatē vnusq̄sq̄
D fri suo ⁊ vnusquisq̄ amico suo. Ecce ego pre
dico libertatem ait dn̄s ad gladiū: ad pestez
⁊ ad famem: ⁊ dabo vos in ꝯmotionē cūctis
regis terre. Et dabo viros q̄ preuaricant̄ fe
dus meum: ⁊ nō obseruauerūt v̓ba federis q̄
bus assensi sūt i ꝯspectu meo. vitulū quē ꝯcide
runt i duas ptes ⁊ trāsierūt inter diuisiōes ei⁹
principes iuda ⁊ pncipes irl'm: eunuchi ⁊ sa
cerdotes ⁊ omnis ppl's t̄re q̄ trāsierūt inter di
uisiones vituli ⁊ dabo eos i manus inimicoꝝ
suorum ⁊ i man⁹ q̄rētiū aiam eoꝝ: ⁊ erit mor
ticinum eorum i escā volatilib⁹ celi ⁊ bestijs
terre. Et sedechiā regem iuda. ⁊ pncipes ei⁹
dabo in manus inimicoꝝ suoꝝ ⁊ i man⁹ q̄rēti
um aias eoruz: ⁊ in man⁹ exercituū regis ba
bylonis q̄ recesserūt a vobis. Ecce ego p̄cipio
dicit dn̄s: ⁊ reducam eos i ciuitatem hanc ⁊
preliabunt̄ aduersū eam: ⁊ capiēt eā ⁊ incen
dent igni. Et ciuitates iuda dabo in solitudi
nem: eo q̄ nō sit hitator. XXXV

V Erbum qd̄ fcm̄ est ad hieremiā a dn̄o
in diebus ioachim filij iosie regis iu
da dicens. Vade ad domū rechabitaruz ⁊ lo
quere eis: ⁊ introduces eos in domum dn̄i i
vnam exedram thesauroꝝ: ⁊ dabis eis bibe
re vinū. Et assumpsi iechoniā filiū hieremie fi
lij absanie ⁊ frēs eius ⁊ oēs filios eius ⁊ vni
uersā domum rechabitaꝝ. ⁊ introduxi eos in
domum dn̄i ad gazophylatiū filioꝝ anan fi
lij iezedel e hoīs dī quod erat iuxta gazophy
latium principū sup thesauꝝ maasie filij sel
lū: qui erat custos vestibuli. Et posui coram
filijs domus rechabitaꝝ cyphos plenos vino
⁊ calices. ⁊ dixi ad eos. Bibite vinum. Qui
rn̄derunt. Non bibemus vinum: quia iona B
dab filius rechab pater nr̄ p̄cepit nobis dicēs
Non bibetis vinū vos ⁊ filij vr̄i vsq̄ in sem
piternum. Et domū n̄ edificabitis: ⁊ semētez
non seretis. ⁊ vineas n̄ plantabitis nec hēbitis
sed in tabernaculis hitabitis cūctis dieb⁹ ve
stris: vt viuatis diebus multis super faciem
terre in qua vos pegrinamini. Obediuimus
ergo voci ionadab filij rechab p̄ris nr̄i in oi
bus q̄ precepit nobis ita vt n̄ biberem⁹ vinū
cūctis diebus nr̄is nos ⁊ mlr̄es nr̄e filij ⁊ filie
nr̄e ⁊ non edificarem⁹ domos ad hitanduz ⁊
vineam ⁊ agrū ⁊ semētē n̄ hūimus: sꝫ hitaui
mus in tabernaculis ⁊ obedientes fuim⁹ iux
ta oia que p̄cepit nobi ionadabs p̄r nr̄. Cū āt
ascendisset nabuchodonosoꝛ rex babylonis
ad terram nr̄am: dixim⁹. Venite ⁊ ingredia
mur irl'm a facie exercitus chaldeoꝝ ⁊ a fa C
cie exercitus syrie: ⁊ mansimus in irl'm. Et fa
ctum est v̓bū dn̄i ad hieremiā dicēs. Hec dic̄
dn̄s exercituum de⁹ isrl'. Vade ⁊ dic viris iu
da ⁊ habitatorib⁹ irl'm. Nūq̄d n̄ recipiet̄ di
sciplinam vt obediatis v̓bis meis dicit dn̄s
Preualuerunt sermōes ionadab filij rechab
quos precepit filijs suis vt n̄ biberēt vinū: ⁊ n̄
biberunt vsq̄ ad diem hāc: q2 obedierūt p̄cep
to patris sui. Ego āt locut⁹ sū ad vos de ma
ne ꝯsurgens ⁊ loq̄ns. ⁊ non obedistis mihi
Misiq̄ ad vos oēs seruos meos pphas con
surgens diluculo mittensq̄ ⁊ dicēs. Cōuerti
mini vnusquisq̄ a via sua pessima: ⁊ bona fa ē.18.b.et.
cite studia vestra: ⁊ nolite sequi deōs alienos 25.b.
neq̄ colatis eos: ⁊ habitabitis i t̄ra quā dedi
vobis ⁊ p̄rib⁹ vr̄is. Et n̄ iclinastis aurē vr̄az D
neq̄ audistis me. Firmauerūt igitur filij iona
dab filij rechab preceptū p̄ris sui qd̄ precepe
rat eis: ppl's aūt iste non obediuit mihi. Id
circo h̄ dicit dn̄s exercituū de⁹ isrl'. Ecce ego
adducam sr̄ iudā ⁊ sr̄ oēs hitatores irl'm vni
uersam afflictionē quā locutus sū aduersum
illos: eo q̄ locutus sum ad illos ⁊ n̄ audierūt
vocaui illos ⁊ n̄ rn̄derūt mihi. Domui āt re
chabitaꝝ dixit hieremias. Hec dicit dominus
exercituum de⁹ isrl'. Pro eo q̄ obedistis pre
cepto ionadab p̄ris vestri: ⁊ custodistis omnia
eius mandata: ⁊ fecistis vniuersa q̄ p̄cepit vo
bis: ppea h̄ dicit domin⁹ exercituum de⁹ isrl'.
Nō deficiet vir de stirpe ionadab filij rechab
stās i conspectu meo cunctis diebus.

E T factuz est in āno quarto. XXXVI A

ioachim filij iosie regis iuda:⁊ factuꝫ est ver
bum hoc ad hieremiam a dño dicens. Tolle
volumen libri ⁊ scribes i eo oia vba q̄ locut⁹
sum tibi aduersũ isrl' ⁊ iudaꝫ ⁊ aduersuꝫ oẽs
gentes a die q̄ locut⁹ sũ ad te ex dieb⁹ iosie
vsqꝫ ad diem hãc. si forte audiente domo iu
da vniuersa mala que ego cogito facere eis:
reuertatur vnusq̇sqꝫ a via sua pessima ⁊ pro-
pitius ero iniq̇tati ⁊ pccõ eorũ. Uocauit g⁹
hieremias baruch filium nerie: ⁊ scripsit ba
ruch ex ore hieremie oẽs sermones dñi quos
locutus ẽ ad eũ i volumie libri. Et p̄cepit hie
remias baruch dicens. Ego clausus sum: nec
valeo ingredi domum dñi. Ingredere g⁹ tu
B ⁊ lege de volumie i quo scripsisti ex ore meo
verba dñi audiẽte pplo i domo dñi i die ieiu
nij: insuper ⁊ audiẽte vniuerso iuda q̇ veniũt
de ciuitatibus suis. Leges eis: si forte cadat
orõ eorum i ꝯspectu dñi: ⁊ reuertat vnusq̇sqꝫ
a via sua pessima: qm̄ magnus furor ⁊ idigna
tio est quam locutus est dñs aduersus pplm
hũc. Et fecit baruch fili⁹ nerie iuxta oia que
preceperat ei hieremias pp̄ha legẽs ex volu-
mine smões dñi i domo dñi. Fcm̄ ẽ ãt in ãno
quinto ioachi filij iosie regis iuda: in mense
nono predicauerũt ieiuniuꝫ in ꝯspectu dñi oi
populo in irlm ⁊ vniuerse mltitudini q̄ ꝯflu-
C xerat de ciuitatib⁹ iuda in irlm. Legitqꝫ ba-
ruch ex volumine sermones hieremie in do-
mo dñi in gazophylatio gamarie filij saphan
scribe in vestibulo superiori in introitu porte
noue domus dñi audiẽte omni populo. Cuꝫ
qꝫ audisset micheas filius gamarie filij saphã
omnes sermones dñi ex libro: descẽdit in do
mum regis ad gazophylatiũ scribe. Et ecce
ibi omnes principes sedebãt: elisama scriba
⁊ dalias filius semeie ⁊ helnathan fili⁹ acho
bor ⁊ gamarias filius saphan ⁊ sedechias fi-
lius ananie ⁊ vniuersi principes. Et nun
ciauit eis micheas omnia vba q̄ audiuit le-
gentẽ baruch ex volumine in auribus ppli.
Miserunt itaqꝫ omnes p̄ncipes ad baruch
iudi filium nathanie filij selemie filij chusi di
centes. Volumen ex quo legisti audiẽte po
D pulo sume i manu tua ⁊ veni. Tulit ergo ba
ruch filius nerie volumen in mãu sua ⁊ vẽit
ad eos. Et dixerunt ad euꝫ. Sede: ⁊ lege hec
in aurib⁹ nr̄is. Et legit baruch in aurib⁹ eoꝝ.
Igr̄ cum audissent oia verba: obstupuerunt
vnusquisqꝫ ad p̄ximum suũ ⁊ dixerũt ad ba
ruch. Nunciare debemus regi oẽs sermones
istos? Et interrogauerũt eũ dicentes. Indica
nobis: quõ scripsisti oẽs sermões istos ex ore
eius. Dixit ãt eis baruch. Ex ore suo loqueba
tur q̄si legens ad me oẽs sermões istos: ⁊ ego
scribebam in volũine attramẽto. Et dixerũt
principes ad baruch. Uade ⁊ abscondere tu E
⁊ hieremias: ⁊ nemo sciat vbi sitis. Et ingres
si sunt ad regem i atriũ. Porro volumẽ ꝯmẽ
dauerunt in gazophylatio elisame scribe ⁊
nunciauerunt audiẽte rege oẽs sermões. Mi
sitqꝫ rex iudi vt sumerent volumen: q̇ tollẽs
illud de gazophylatio elisame scribe legit au
diente rege ⁊ vniuersis principibus qui sta-
bant circa regẽ. Rex autem sedebat i domo
hyemali in mense nono ⁊ posita erat arula
coram eo plena prunis. Cumqꝫ legisset iudi
tres pagellas vel quatuor: scidit illud scal-
pello scribe ⁊ p̄iecit in ignem q̇ erat sup aru
lam: donec ꝯsumeret oẽ volumẽ igni q̇ erat
i arula. Et nõ timuerũt neqꝫ sciderũt vestimẽ
ta sua rex ⁊ oẽs serui ei⁹: q̇ audierũt vniuer
sos sermones istos. Veruntñ belnathan ⁊ da F
laias ⁊ gamarias ꝯdixerunt regi ne ꝯbureret
librũ: ⁊ non audiuit eos. Et precepit rex hiere
miel filio amalech ⁊ saraie filio ezriel ⁊ sele-
mie filio abdehel vt comprehenderent ba-
ruch scribam ⁊ hieremiaꝫ pp̄ham. Abscõdit
ãt eos dñs. Et fcm̄ est verbũ dñi ad hieremiã
pp̄ham: postq̃ combusserat rex volumen: ⁊
sermões quos scripserat baruch ex ore hiere-
mie dicẽs. Rursũ tolle volumẽ aliud ⁊ scri-
be i eo oẽs smões priores q̇ erãt i p̄rio volũine
quod ꝯbussit ioachi rex iuda. Et ad ioachim
regem iuda dices. Hec dicit dñs. Tu ꝯbussi-
sti volumen istud dicens. Qr̄ scripsisti in eo G
annuncians: festin⁹ veniet rex babylonis: ⁊
vastabit terrã hanc. ⁊ cessare faciet ex illa ho
minem ⁊ iumentum? Propterea h̄ dic̃ dñs
de⁹ ꝯ ioachi regẽ iuda. Nõ erit ex eo q̇ sedeat
sr̄ solium dd: ⁊ cadauer eius p̄iiciet ad estuꝫ
per diẽ ad gelu per noctẽ. Et visitabo ꝯ eum
⁊ ꝯ semen eius ⁊ ꝯ seruos eius iiq̇tates suas
adducam sr̄ eos ⁊ super hitatores irlm ⁊ sup
viros iuda omne malũ qd̃ locut⁹ sũ ad eos: ⁊
non audierũt. Hieremias aũt tulit volumen
aliud: dedit illud baruch filio nerie scribe q̇
scripsit in eo ex ore hieremie omnes sermo-
nes libri queꝫ combusserat ioachiꝫ rex iuda
igni. ⁊ insuper additi sũt smões mlto plres q̃
antea fuerant.

XXXVII

A Et regnauit rex sedechias fili⁹ iosie
p̄ iechonia filio ioachi quẽ constituit
regeꝫ nabuchodonosor rex babylonis in ter
ra iuda: ⁊ non obediuit ipse ⁊ serui eius ⁊ pplʼs
terre vbis dñi q̇ locutus ẽ i manu hieremie
pp̄he. Et misit rex sedechias iuchal filium se-
lemie ⁊ sophoniam filium maasie sacerdo-
tem ad hieremiã pp̄haꝫ dicens. Ora p̄ nobis
dñm deum nr̄m. Hieremias ãt libere ambu-

labat in medio ppli. Non.n.miserāt eū i cu-
stodiā carceris. Igit exercit9 pharaōis egres
sus est de egypto: ⁊ audientes chaldei q ob-
sidebant irl'm huiuscemodi nunciū recesse-
B runt ab irl'm. Et fcm̄ est vbū dni ad hiere-
miā pphām dicens. Hec dicit dns deus isrl
Sic dicetis regi iuda q misit vos ad me in-
terrogandū. Ecce exercit9 pharaōis q egres
sus ē vobis in auxiliū reuertet i trā suā i egy
ptū: ⁊ redièt chaldei ⁊ bellabunt ꝯ citatem
hāc: ⁊ capiēt eā ⁊ succēdent igni. Hec dicit
dns. Nolite decipere animas vras dicentes
euntes adibūt ⁊ recedēt a nobis chaldei: qr
nō adibūt. Sed ⁊ si pcusseritis oēs exercitū
chaldeorum q pliant aduersū vos ⁊ derelicti
fuerint ex eis aliq vulnerati: singuli de ten-
torio suo ꝯsurgent: ⁊ icendent citatem hanc
igni: ergo cū recessisset exercit9 chaldeorum
ab irl'm ppter exercitum pharaonis egres-
sus est hieremias de irl'm vt iret in terrā be-
niamin ⁊ diuideret ibi possessionem in con
C spectu ciuium. Cumqz peruenisset ad portā
beniamin erat ibi custos porte per vices no
mine hierias filius selemie filij ananie: ⁊ ap
prehendit hieremiam prophetam dicēs. Ad
chaldeos profugis? Et respondit hieremias
Falsum est: non fugio ad chaldeos. Et non
audiuit eum sed comprehendit hierias hie-
remiam ⁊ adduxit eum ad principes. Quā
obrem irati principes contra hieremiam: ce
20.a sum eum miserunt in carcerem q erat in do
mo ionathan scribe. Ipse.n.ppositus erat sr
carcerē. Itaqz ingressus est hieremias in do
mū laci ⁊ in ergastulū: ⁊ sedit ibi hieremias
diebus multis. Mittēs āt sedechias rex tu
lit eū: ⁊ interrogauit eū in domo sua abscon
dite: ⁊ dixit. Putas ne est sermo a dno? Et di
D xit hieremias. Est. Et ait. In man9 regis ba-
bylonis traderis. Et dixit hieremias ad re-
gem sedechiā. Quid peccaui tibi ⁊ seruis tu
is ⁊ pplo tuo: qr misisti me in domū carceris
Ubi sunt pphete vri q pphābant vobis ⁊ di
cebant non veniet rex babylonis sup vos ⁊
sup terrā hanc? Nūc ergo audi obsecro dne
mi rex. Ualeat deprecatio mea in ꝯspectu
tuo: ⁊ ne me remittas in domū ionathe scri
be ne moriar ibi. Precepit ergo rex sedechi
as vt traderet hieremias i vestibulū carceris
⁊ daret ei torta qtidie pāis: excepto pulmē
to: donec ꝯsumerent oēs panes de citate. Et
māsit hierēias i vestibulo carceris. XXXIII
A Audiuit āt saphacias filius madian
⁊ hiedelias filius phassur ⁊ iucha fi
lius selemie ⁊ phassur fili9 melchie
sermones quos hieremias loqbat ad oēm

pplm dicens. Hec dicit dns. Quicūqz man- 5.21.e
serit in citate hac: moriet gladio ⁊ fame ⁊ pe
ste. q āt profugerit ad chaldeos viuet: ⁊ erit
anima eius sospes ⁊ viuens. Hec dicit dns.
Tradendo tradet citas hec in manu exerci
tus regis babylonis: ⁊ capiet eā. Et dixerunt
principes regi. Rogam9 vt occidat hō iste.
De industria.n.dissoluit manus virorum bellā
tiū q remanserunt in citate hac: ⁊ man9 vni-
uersi ppli: loquens ad eos vniuersa vba hec
Siquidem homo iste non querit pacē pplo
huic: sed malū. Et dixit rex sedechias. Ecce B
ipse in manibus vris est. Nec.n.fas ē vobis
qcqz negare. Tulerūt ergo hieremiā: ⁊ pie-
cerūt eū in lacū helchie filij amalech. q erat
in vestibulo carceris ⁊ sūmiserunt hieremiā
in funibus in lacu i quo nō erat aq sed lutū
Descendit itaqz hieremias in cenū. Audiuit
autem abdemelech ethiops vir eunuchus q
erat in domo regis q misissent hieremiā in
lacū. Porro rex sedebat in porta beniamī
Et egressus est abdemelech de domo regis
⁊ locutus est ad regem dicens. Dne mi rex C
male fecerunt viri isti oia quecūqz perpetra
runt ꝯ hieremiam prophām: mittentes eū i
lacū vt moriat ibi fame. Non sūt.n.panes vltra
in citate. Precepit itaqz rex abdemelech e-
thiopi dicens. Tolle tecū hinc triginta viros
⁊ leua hieremiā pphām de lacu anteqz mo
riatur. Assumptis ergo abdemelech secū vi-
ris ingressus est domū regis q erat sub cella
rio ⁊ tulit inde veteres pānos ⁊ ant iq vesti
mēta que ꝯputruerant: ⁊ sūmisit ea ad hiere
miam in lacū per funiculos. Dixitqz abde-
melech ethiops ad hieremiā propham. Po D
ne veteres pānos ⁊ hec scissa ⁊ putrida sub cu
bito manuū tuarum: ⁊ sup funes. Fecit ergo hie
remias sic. Et extraxerunt hieremiā funibus
⁊ eduxerunt eū de lacu. Mansit āt hieremi- J.co.
as in vestibulo carceris. Et misit rex sedechi
as: ⁊ tulit ad se hieremiam pphām ad hosti
um tertium qd erat i domo dni. Et dixit rex
ad hieremiā. Interrogo ego te sermonē ne
abscondas a me aliquid. Dixit autē hiere-
mias ad sedechiam. Si annunciauero tibi
nunqd non interficies me? Et si ꝯsilium dede
ro tibi non me audies. Jurauit ergo rex sede
chias hieremie clam dicens. Uiuit dns qui
fecit nobis aiam hanc: si occidero te ⁊ si tra-
didero te in manus virorum istorum qui querunt
aiam tuā. Et dixit hieremias ad sedechiam E
Hec dicit dns exercituū de9 isrl. Si pfectus
exieris ad pncipes regis babylōis: viuet aia
tua: ⁊ citas hec nō succēdet igni: ⁊ saluus eris
tu ⁊ dom9 tua. Si autē nō exieris ad pncipes

regis bebylōis: tradēt cītas hꝫ in man⁹ chal
deoꝝ ⁊ ſuccēdēt eā igni: ⁊ tu nō effugies ꝺ
māu eoꝝ. Et dixit rex ſedechias ad hieremi
am. Sollicit⁹ ſū ꝓp iudeos ꝗ transfugerunt
ad chaldeos: ne forte tradar in manus eoꝝ
⁊ illudant mihi. Rn̄dit āt hieremias: ⁊ dixit
F ei. Non te tradēt. Audi queſo vocē dn̄i quā
ego loquor ad te: ⁊ bn̄ tibi erit: ⁊ viuet aīa
tua ꝙ ſi nolueris egredi iſte ē ſmo quē oſtē
dit mihi dn̄s. Ecce oēs mulieres ꝗ remāſerīt
ī domo regis iuda: educēt ad pncipes regis
babylōis: ⁊ ipſe dicēt. Seduxerūt te: ⁊ ꝑualu
erunt aduerſū te viri pacifici tui demerſerūt
te ī ceno ⁊ ī lubrico pedes tuos: ⁊ receſſerūt
a te. Et oēs vxores tue ⁊ filij tui educētur ad
chaldeos: ⁊ non effugies manus eoꝝ: ſed in
manu regis babylonis capieris: ⁊ ciuitatem
hanc comburet igni. Dixit ergo ſedechias
ad hieremiā. Nullus ſciat ꝟba hꝫ: ⁊ non mo
G rieris. Si āt audierint principes qꝛ locutus
ſū tecū: ⁊ venerint ad te: ⁊ dixerint tibi. indi
ca nobis ꝗd locutus ſis cū rege ne celes ⁊ n̄
te īterficiemus: ⁊ ꝗd locutus ē tecum rex. di
ces ad eos. Proſtraui ego preces meas co
ram rege: ne me reduci iuberet in domum
ionathaꝫ ⁊ ibi morerer. Venerūt g⁹ oēs pnci
pes ad hieremiā ⁊ īterrogauerunt eū. Et lo
cut⁹ eſt eis iuxta oīa ꝟba ꝗ ꝓcepat ei rex. Et
ceſſauerunt ab eo. Nihil. n. fuerat auditum.
ſ.eo. Manſit ꝟo hieremias in veſtibulo carceris
vſqꝫ ad diē quo capta ē irl'm. Et fcm̄ ē vt ca
peretur irl'm. XXXIX.
A Anno nono ſedechie regis iuda mē
ſ.52.a ſe dcio. vēit nabuchodonoſor rex ba
4.Re.25.a bylonis ⁊ oīs exercit⁹ ei⁹ ad irl'm ⁊ obſide
bāt eā. Undecimo āt anno ſedechie mēſe q̄r
to ꝗnta mēſis: apta ē citas: ⁊ igreſſi ſunt oēs
principes regis babylonis: ⁊ ſederūt ī porta
media neregel ſereſer ſemagar nabuſar ſa
chi rapſaces neregel ſereſer rebmag ⁊ omēs
reliqui principes regis babylonis. Cūqꝫ vi
diſſet eos ſedechias rex iuda ⁊ oēs viri bel
latores: fugerūt: ⁊ egreſſi ſūt nocte de ciuita
B te ꝑ viā horti regis ⁊ ꝑ portā ꝗ erat inter du
os muros. Et egreſſi ſunt ad viā dſerti. Per
ſecutus ē āt eos exercitus caldeoꝝ ⁊ comꝓ
hēderunt ſedechiā ī campo ſolitudiſ hiericō
tine: ⁊ captū adduxerunt ad nabuchodono
ſor regē babylonis ī reblatha que eſt ī terra
emath: ⁊ locutus ē ad eū iudicia. Et occidit
rex babylonis filios ſedechie ī reblatha ī o
culis eius: ⁊ oēs nobiles iuda occidit rex ba
bylonis. Oculos qꝫ ſedechie eruit: ⁊ vixit
eū ꝯpedib⁹ vt duceret in babylonē. Domuꝫ
qꝫ regis ⁊ domuꝫ vulgi ſuccēderūt chaldei
igni: ⁊ muꝝ irl'm ſubuerterunt. Et reliquias C
ppl'i ꝗ remanſerant ī citate: ⁊ ꝑfugos ꝗ trāſ
fugerant ad eū: ⁊ ſupfluos vulgi ꝗ remanſe
rant tranſtulit nabuzardā mgr̄ militū ī ba
bylonē: ⁊ de plebe pauperꝝ qui nihil penit⁹
hēbant: dimiſit nabuzardā mgr̄ militie ī ter
ra iuda: ⁊ dedit eis vineas ⁊ ciſternas in die
illa. Preceperat aūt nabuchodonoſor rex
babylonis ꝺ hieremia: nabuzardā magiſtro
militum dicēs. Tolle illū: ⁊ pone ſuꝑ eū ocu
los tuos: nihilqꝫ ei mali facias: ſed vt volue
rit ſic facies ei. Miſit ergo nabuzardā prin
ceps militie ⁊ nabu ⁊ ſeſbā ⁊ rapſaces ⁊ ne
regel ⁊ ſereſer ⁊ rebmag ⁊ oēs optimates re
gis babylonis miſerunt ⁊ tulerunt hieremi
am de veſtibulo carceris: ⁊ tradiderunt euꝫ
godolie filio aichā filij ſapham: vt ītraret in
domū ⁊ hitaret ī ppl'o. Ad hieremiam autē D
factus fuerat ſmo dn̄i cū clauſus eſſet ī veſti
bulo carceris dicēſ. Uade ⁊ dic abdemelech
ethiopi dicēs. Hec dicit domin⁹ exercituum
deus iſr'l. Ecce ego īducam ſmones meos ſſ
citatē hanc ī malū ⁊ nō ī bonū: ⁊ erūt ī ꝯſpe
ctu tuo ī die illa: ⁊ liberabo te in die illa ait
dn̄s. Et nō traderis ī manus viroꝝ ꝗs tu for
midas: ſꝫ eruēs liberabo te: ⁊ gladio nō ca
des ſed erit tibi aīa tua ī ſalutē: qꝛ ī me hr̄uiſti
fiduciam ait dn̄s. XL
Sermo ꝗ factus ē ad hieremiā a dn̄o A
poſtqꝫ dimiſſus ē a nabuzardā ma ſ.43.b
giſtro militie de ramatqn̄ tulit eū vinctū ca
thenis ī medio oīum ꝗ migrabant de irl'm:
⁊ iuda: ⁊ ducebant ī babylonē. Tollēs ergo
princips militie hieremiā dixit ad euꝫ. Dn̄s
de⁹ tu⁹ locutus ē malū ſuꝑ locū iſtū: ⁊ addu
xit ⁊ fecit dn̄s ſicut locut⁹ ē: qꝛ peccaſtis dn̄o
⁊ nō audiſtis vocē ei⁹ ⁊ fact⁹ ē nobis ſmo hꝫ
Nūc ergo ecce ſolui te hodie de cathēis ꝗ ſt
ī manib⁹ tuis Si placet tibi vt vēias mecuꝫ
ī babylonē veni ⁊ ponā oculos meos ſuꝑ te
ſi āt diſplicet tibi vēire mecum ī babylonem
reſide. Ecce oīs terra ī conſpectu tuo ē. Qꝺ Geñ.13.b.
B elegeris ⁊ quo placuerit tibi vt vadas illuc
ꝑge: ⁊ mecum noli vēire: ſꝫ habita apud go
doliā filium aichā filij ſapham quē ꝓpoſuit
rex babylonis citatibus iude. Uita ergo cū
eo ī medio ppl'i: vl' quocūqꝫ placuerit tibi vt
vadas: vade. Dedit qꝫ ei mgr̄ militie ciba
ria ⁊ munuſcula: ⁊ dimiſit eū. Uēit autē hie
remias ad godoliam filium aicham in maſ
phath: ⁊ hitauit cū eo ī medio ppl'i ꝗ relict⁹
fuerat in terra. Cumqꝫ audiſſēt oēs princi
pes exercitus ꝗ diſpſi fuerant ꝑ regiōes: ipſi
⁊ ſocij eoꝝ ꝙ prefeciſſet rex babylonis godo
liam filium aichā ſre: ⁊ ꝙ ꝯmēdaſſet ei viros

⁊ mulieres ⁊ puulos ⁊ de paupib⁹ t̄re q̄ non
fuerāt trāslati i babylonē: venerūt ad godoli
am i masphath ⁊ ismael fili⁹ nathanie ⁊ iohā
C nan filius caree ⁊ ionathan ⁊ sareas filius te
noemeth ⁊ filij offi qui erant de nethopha
thi ⁊ iechonias filius maachati ipsi ⁊ viri eo
rum. Et iurauit eis godolias filius aichā filij
25. saphā ⁊ comitib⁹ eoꝝ dicens. Nolite timere
seruire caldeis. Habitate i t̄ra ⁊ seruite regi ba
bylonis: ⁊ bene erit vobis. Ecce ego habito i
masphat: vt r̄ndeā p̄cepto caldeoꝝ q̄ mittun
tur ad nos. Uos āt colligite vindemiam ⁊
messē ⁊ oleū ⁊ ꝯdite i vasis v̄ris: ⁊ manete i
vrbibus v̄ris q̄s tenetis. Sed ⁊ oēs iudei qui
erant i moab ⁊ i finib⁹ āmon ⁊ i iduma ⁊ in
vniuersis regionib⁹: audito ꝙ dedissȝ rex ba
bylonis reliq̄as i iudea ⁊ ꝙ p̄posuisset super
eos godoliaȝ filiū aichā filij saphan: reuersi
B sunt iquā omnes iudei de vniuersis locis ad
q̄ ꝓfugerāt: ⁊ venerunt in t̄raȝ iuda ad go
doliam in masphath ⁊ collegerūt vinū ⁊ mes
sē multā nimis. Iohanā autem fili⁹ caree ⁊
oēs p̄icipes exercit⁹ q̄ ⁊ ipsi fuerant i regi
onibus: venerūt ad godoliā i masphath: ⁊ di
xerūt ei. Scito ꝙ bahalis rex filioꝝ āmon mi
sit ismahel filiū nathanie p̄cutere animaȝ tuā
Et nō credidit eis godolias filius aichā. Io
hanā aūt fili⁹ caree dixit ad godoliaȝ seorsū
in masphath loq̄ns. Ibo ⁊ p̄cutiā ismahel fili
um nathanie nullo sciente: ne interficiat ani
maȝ tuaȝ ⁊ dissipentur oēs iudei qui congre
gati sunt ad te ⁊ peribunt reliquie iuda. Et
ait godolias filius aicham ad iohanam fili
um caree. Noli facere verbū hoc. Falsum. n.
tu loqueris de ismahel. XLI
A Et factū ē i mense septio: venit isma
hel filius nathanie filij elisama de se
mine regali ⁊ optimates regis: ⁊ decē viri cū
eo ad godoliā filiū aichā in masphath ⁊ co
mederunt ibi panes sil' in masphath. Surre
xerunt āt ismahel fili⁹ nathanie ⁊ decē viri q̄
cū eo erāt ⁊ p̄cusserūt godoliaȝ filiū aicham
filij saphā gladio ⁊ iterfecerūt eum quē p̄fe
cerat rex babylōis terre. Oēs quoqȝ iudeos
q̄ erant cū godolia i masphat ⁊ caldeos qui
reperti sunt ibi ⁊ viros bellatores p̄cussit is
mahel. Scdo āt die postq̄ȝ occiderat godo
liaȝ nullo adhuc sciēte: venerūt viri de sichē
B ⁊ de sylo ⁊ de samaria octoginta viri rasi bar
ba ⁊ scissis vestibus ⁊ squalentes ⁊ munera ⁊
thus habebant i manu vt offerrent in domo
dn̄i. Egressus ergo ismahel filius nathanie i
occursuȝ eoꝝ de masphath: incedens ⁊ plo
rans ibat. Cū āt occurrisset eis: dixit ad eos.
Uenite ad godoliā filiū aichaȝ. Qui cūȝ ve
nissent ad mediū ciuitatis iterfecit eos isma
hel filius nathanie circa medium laci ipse ⁊
viri q̄ erant cū eo. Decē aūt viri reꝑti sunt in
ter eos: q̄ dixerūt ad ismahel. Noli occidere
nos q2 hēmus thesauros i agro frumēti ⁊ or
dei ⁊ olei ⁊ mellis. Et cessauit: ⁊ non iterfecit
eos cū fratrib⁹ suis. Lacus āt in queȝ ꝓiece
rat ismahel oīa cadauera viroꝝ quos p̄cussit
pp godoliā: ipse est quē fecit rex asa propter
C bāasa regē isrl'. Ipsuȝ repleuit ismahel filius
nathanie occisis. Et captiuas duxit ismahel
oēs reliq̄as ppl'i qui erant i masphath filias
regis ⁊ vniuersuȝ pplȝ qui remanserāt mas
phath: quos ꝯmendauerat nabuzardan p̄n
ceps militie godolie filio aichā. Et cepit eos
ismahel filius nathanie: ⁊ abijt vt trāsiret ad
filios āmon. Audiuit aūt iohanan fili⁹ caree
⁊ oēs p̄icipes bellatoꝝ qui erant cū eo om
ne malum qd̄ fecerat ismahel fili⁹ nathanie
⁊ assūptis vniuersis viris ꝓfecti sunt vt bella
rent aduersum ismahelē filium nathanie: ⁊ i
uenerunt eū ad aquas multas q̄ sunt in ga
baon. Cūq̄ȝ vidisset oīs populus q̄ erat cum
ismahel: iohanā filiuȝ caree ⁊ vniuersos p̄n
cipes bellatoꝝ q̄ erant cū eo: letati sunt: ⁊ re
uersus est oīs populus quē ceꝑat ismahel in
masphath. reuersusq̄ȝ abijt ad iohanā filium
B caree. Ismahel āt filius nathanie fugit cum
octo viris a facie iohanā: ⁊ abijt ad filios am
mon. Tulit ergo iohanan filius caree ⁊ oēs
p̄icipes bellatoꝝ q̄ erāt cū eo: vniuersas reli
quias vulgi q̄s reduxerāt ab ismahel filio na
thanie de masphat: postq̄ȝ percussit godoliā
filiū aicham fortes viros ad p̄elium: ⁊ mu
lieres ⁊ pueros ⁊ eunuchos quos reduxerat
de gabaō ⁊ abierūt ⁊ sederūt p̄egrinantes in
chanaā q̄ ē iuxta bethleē vt p̄gerēt ⁊ itroirēt
egyptū a facie chaldeoꝝ. Timebant. n. eos: q2
p̄cusserat ismahel fili⁹ nathāie godoliā filiū
aichā quē p̄posuerat rex babylōis i t̄ra iuda.
A Et accesserūt oēs p̄icipes XLII
bellatoꝝ ⁊ iohanā filius caree ⁊ ieco
nias filius osie ⁊ reliquum vulgus a
paruo vsq̄ȝ ad magnum dixeruntq̄ȝ ad hiere
miam ꝓpham. Cadat oratio nostra in cōspe s. 21. a. ⁊
ctu tuo: ⁊ ora pro nobis ad dominū deum tu 37. d. j. co.
um ꝓ vniuersis reliq̄is istis: q2 derelicti sum⁹
pauci de pluribus sicut oculi tui nos intuen
tur: ⁊ ānuntiet nobis dn̄s de⁹ tu⁹ viam ꝑ quā
pergamus: ⁊ verbum qd̄ faciamus. Dixit āt
ad eos hieremias ꝓpha. Audiui. Ecce ego
oro ad dominū deuȝ vestrū s̄ȝ v̄ba vestra: oē
v̄bū qd̄cūq̄ȝ respōderit mihi idicabo vobis.
nec celabo vos q̄cq̄ȝ. Et illi dixerūt ad hiere
miā. Sit domin⁹ iter nos testis v̄itat̄ ⁊ fidei

si nō iuxta oē vbū i q̄ miserit te dn̄s de⁹ tuus
ad nos.sic faciemus siue bonū ē siue malum.
B Voci domini dī nr̄i ad quē mittim⁹ te obdie
mus.vt bene sit nobis cū audierim⁹ vocē do
mini dei nr̄i.Cū aūt ꝯpleti eēnt decē dies:fa/
ctū ē vbū domini ad hieremiā.Vocauitq̄ȝ io
hanā filiū caree ⁊ oēs pꝛīcipes bellatoꝝ qui
erāt cū eo ⁊ vniuersum ppl'm a minimo vsq̄ȝ
ad magnū:⁊ dixit ad eos.Hec dicit dn̄s de⁹
isrl' ad quē misistis me vt ꝓsternerez pꝛeces
vestras i ꝯspectu ei⁹.Si q̄escentes māseritis
in terra hac:edificabo vos ⁊ nō destruā:plā/
tabo ⁊ nō euellā.Iā.n.placatus suȝ sup ma/
lo:qd̄ feci vobis.Nolite timere a facie regis
babylonis quē vos pauidi formidatis.Noli
te metuere eū dicit dn̄s qꝛ vobiscuȝ sum ego.
vt saluos vos faciaȝ ⁊ eruaȝ de manu eius:⁊
dabo vobis mias ⁊ miserabor vr̄i:⁊ habitaꝛ
C vos faciam in terra vestra.Si auteȝ dixeritis
vos.nō habitabimus in terra ista:nec audie
mus vocē domini dei nr̄i dicētes.neq̄q̄ȝ:sed
ad terram egypti ꝑgemus vbi nō videbim⁹
bellū:⁊ clangorem tube nō audiemus ⁊ fa/
mē nō sustinebim⁹:⁊ ibi hitabimus:ꝑꝑ hoc
nūc audite vbū dn̄i reliq̄e iuda.Hec dicit do
minus de⁹ exercituū deus isrl'.Si posueritis
faciē vr̄aȝ vt igrediamini egyptū ⁊ itraueri/
tis vt ibi habitetis:gladi⁹ quē vos formida/
tis ibi:ꝯpꝛehēdet vos i terra egypti:⁊ fames
ꝓ q̄ estis solliciti adherebit vobis in egypto
⁊ ibi moriemini.Oēsq̄ȝ viri q̄ posuerint faci
em suaȝ vt igrediant egyptuȝ vt habitent ibi
morientur gladio ⁊ fame ⁊ peste.Nullus de
eis remanebit:nec effugiet a facie mali quod
ego afferā super eos:qꝛ hec dicit dn̄s exerci/
D tuū:deus isrl'.Sicut cōflatus ē furoꝛ meus ⁊
indignatio mea super habitatores irlꝫ.sic cō
flabit idignatio mea super vos cum ingressi
fueritis egyptū:⁊ eritis in iusiurandū:⁊ i stu
porē ⁊ in maledictum ⁊ in oppꝛobrium ⁊ ne
quaq̄ȝ vltra videbitis locū istum.Verbū do
mini super vos reliquie iuda.Nolite intrare
egyptū.Scientes scietis qꝛ obtestat⁹ sum vo
bis hodie:qꝛ decepistis animas vr̄as.vos.n.
s.co. misistis me ad dn̄m deū nr̄m dicentes.Ora
ꝓ nobis ad dn̄ȝ deū nr̄m:⁊ iuxta omnia q̄cū
q̄ȝ dixerit tibi dn̄s deus noster.sic annuncia
nobis ⁊ faciem⁹.Et annunciaui vobis hodie:
⁊ nō audistis vocē domini dī vr̄i sup vniuer
sis ꝓ q̄b⁹ misit me ad vos.Nūc ergo sciētes
scietis qꝛ gladio ⁊ fame ⁊ peste moriemini i lo
co ad quē voluistis itrare:vt habitaretis ibi
A Factum est aūt cū ꝯplesset XLIII
hieremias loquens ad populū vni/
uersos sermones domini dei eorum
ꝓ quibus miserat eū domin⁹ deus eoꝝ ad il
los oia vba hec:dixit azarias filius ozie:⁊ io
hanā filius caree ⁊ oēs viri supbi dicentes ad
hieremiā.Mendacium tu loqueris.Nō mi
sit te dn̄s deus noster dicens:ne ingrediami/
ni egyptū vt hitetis illic:sed baruch filius ne B
rie icitat te aduersuȝ nos vt tradat nos i ma/
n⁹ chaldeoꝝ ⁊ iterficiat nos ⁊ trāsduci faciat
in babylonē.Et nō audiuit iohanam fili⁹ ca/
ree:⁊ oēs pꝛincipes bellatorum:⁊ vniuersus
populus vocē dn̄i vt manerēt in terra iuda
sed tollens iohanā filius caree:⁊ vniuersi pꝛi
cipes bellatoꝝ vniuersos reliq̄arum iuda.q̄
reuersi fuerant de cunctis gentibus ad quas C
fuerant ante dispsi vt hitarent in terra iuda: s.40.a
viros ⁊ mulieres ⁊ paruulos ⁊ filias regis ⁊
oēm animā quā reliq̄rat nabuzardā pꝛiceps
militie cū godolia filio aichā filij saphā:⁊ hie
remiam ꝓpham ⁊ baruch filiū nerie:⁊ igres/
si sunt in terraȝ egypti:qꝛ nō obedierunt vo/
ci dn̄i:⁊ venerūt vsq̄ȝ ad taphnis.Et factus ē
sm̄o domini ad hieremiā in taphnis dicens
Sume tibi lapides grandes in manu tua:⁊
abscondes eos in cripta q̄ est sub muro late/
ritio in porta domus pharaonis in taphnis
cernentib⁹ viris iudeis:⁊ dices ad eos.Hec D
dicit domin⁹ exercituum:deus isrl'.Ecce ego
mittam ⁊ assumam nabuchodonosoꝛ regem
babylonis suū meū:⁊ ponā thronum ei⁹ sup
lapides istos quos abscondi:⁊ statuet soliuȝ
suū sup eos:Veniēsq̄ȝ ꝑcutiet terram egypti
quos in morte:in mortē:⁊ quos in captiuita
te i captiuitatē:⁊ quos in gladio in gladiuȝ.
Et succendet igneȝ i delubris deorū egypti ⁊
cōburet ea ⁊ captiuos ducet illos.Et amicie
tur terra egypti sicut amicitur pastoꝛ pallio
suo:⁊ egredietur inde in pace. Et conteret
statuas domus solis que sunt in terra egypti
⁊ delubra deoꝝ egypti cōburet igni.
Verbum qd̄ fcm̄ est ad XLIIII
hieremiam:⁊ ad omnes iudeos qui
habitabant in terra egypti habitan/
tes in magdalo ⁊ in taphnis ⁊ in mēphis ⁊ i
terra phatures dicēs.Hec dicit dominus ex/
ercituum deus isrl'.Vos vidistis omne malū
istud quod adduxi super irl'm ⁊ super oēs
vrbes iuda:⁊ ecce deserte sunt hodie:⁊ non
est in eis habitatoꝛ propter malitiam quam
fecerunt vt me ad iracundiam pꝛouocarent
⁊ irent ⁊ sacrificarent ⁊ colerent deos alie/
nos quos nesciebant ⁊ illi ⁊ vos ⁊ patres ve
stri.Et misi ad vos omnes seruos meos pro
phetas de nocte consurgens:mittensq̄ȝ ⁊ di/
cens.Nolite facere verbum abhominatio/
nis huiuscemodi.Et non audierunt:nec in/

clinauerūt aurem suam vt conuerterentur a
malis suis ꝛ non sacrificarent diis alienis.Et
B cōflata ē indignatio mea ꝛ furor meus:ꝛ suc
censa ē in ciuitatibus iuda ꝛ in plateis iḣrl'm:
ꝛ verse sunt i solitudinē ꝛ vastitatem secūdū
diē hanc.Et nunc hec dicit dñs exercituū de
us isrl'.Qr vos facitis malū hoc grāde cōtra
aias vestras vt intereat ex vobis vir ꝛ mulier
puulus ꝛ lactēs de medio iude:nec relinqua
tur vobis q̇cq̃ residuū ꝓuocātes me i opib⁹
manuū vrār sacrificando diis alienis:i terra
egypti i quā igressi estis vt hitetis ibi:ꝛ dispe
atis:ꝛ sitis i maledictionē ꝛ i opprobriū cun
ctis gētibus tre?Nūq̇d obliti estis mala pa
truz vrōr ꝛ mala reguz iuda ꝛ mala vxoruz
cor ꝛ mala vrā ꝛ mala vxor vrār q̇ fecerūt
C in terra iuda ꝛ i regionibus irl'z?Nō sunt mū
dati vsq̃ ad diē hanc:ꝛ timuerūt ꝛ nō ambu
lauerunt i lege dñi ꝛ in p̄ceptis meis.q̇ dedi
corā vobis ꝛ coram pr̄ibus vr̄is.Jō hec dicit
s.9.b dñs exercituū de⁹ isrl'.Ecce ego ponā faciem
.eo meā i vobis i maluz:ꝛ disp̄daz oēm iudā.Et
assumaz reliq̇as iude q̇ posuerūt facies suas
vt igrederent terraz egypti ꝛ hitarēt ibi:ꝛ cō
sument oēs i tra egypti:ꝛ cadent i gladio ꝛ
i fame:ꝯsumētur a minimo vsq̃ ad maximū
i fame ꝛ gladio morientur ꝛ erunt i iusiurā
dū ꝛ in miraculū ꝛ i maledictiōe ꝛ in oppro
briū.Et visitabo sup habitatores tre egypti:
sicut visitaui sup irl'z:i gladio ꝛ fame ꝛ peste:
D ꝛ non erit qui effugiat ꝛ sit residuus de reli
quiis iudeor:qui vadunt vt p̄egrinent i tra
egypti et reuertatur in terrā iuda: ad quam
ipsi eleuant aias suas vt reuertantur ꝛ habi
tent ibi.Nō reuertent nisi qui fugerint.Re
spōderūt aūt hieremie oēs viri scientes q̇ sa
crificarent vxores cor diis alienis ꝛ vniuerse
mlr̄es q̄r stabat multitudo grandis ꝛ omnis
ppl's hitantiuz i terra egypti i phatures dicē
tes.Sermonē quem lectus es ad nos i noie
dñi non audiemus ex te:sed faciētes faciem⁹
omne v̄bū q̇d egredietur de ore nostro:vt sa
crificem⁹ regie celi ꝛ libem⁹ ei libamia:sicut
fecim⁹ nos ꝛ pr̄es nr̄i: reges nr̄i ꝛ p̄ricipes
nr̄i i vrbib⁹ iuda ꝛ i plateis irl'm:ꝛ saturati su
mus panibus ꝛ bene nobis erat:malūq̃ nō
vidim⁹.Ex eo āt tp̄re quo cessauim⁹ sacrifica
E re regine celi ꝛ libare ei libamina: īdiguim⁹
omnib⁹:ꝛ gladio ꝛ fame ꝯsumpti sumus. q̇
.d. si nō sacrificam⁹ regine celi:et libamus ei li
bamina.Nūq̇d sine viris nr̄is faciem⁹ ei pla
cētas ad colēdum eam et libamina ad libā
dum?Et dixit hieremias ad oēz populum ad
uersuz viros et aduersum mulieres:et aduer
suz vniuersam plebē q̇ rn̄derant ei verbuz di
cēs.Nūq̇d nō sacrificium q̇d sacrificastis in
ciuitatib⁹ iuda et i plateis irl'm vos et pr̄es
vr̄i:reges vr̄i ꝛ p̄ricipes vr̄i ꝛ populus terre:
hor recordatus ē dñs et ascēdit super cor ei⁹
Et nō poterat domin⁹ vltra portare p̄p mali F
tiā studior vrōr:ꝛ p̄p abhoiatōes.q̄s fecistis
ꝛ fcā est terra vr̄a i desolationē ꝛ i stuporē ꝛ i
maledictū eo q̇ nō sit hitator:sicut est dies h
Propterea q̇ sacrificaueritis idolis:ꝛ pecca
ueritis dño:ꝛ nō audieritis vocē dñi ꝛ i lege
ꝛ i p̄ceptis ꝛ in testimoniis eius nō ambula
ueritis:idcirco euenerūt vobis mala hec sicut
ē dies hec.Dicit āt hieremias ad oēz populū
ꝛ ad vniuersas mlr̄es.Audite v̄bū dñi ois iu
da q̇ estis in tra egypti.Hec inq̇t dñs exerci
tuū de⁹ isrl' dicēs.Uos ꝛ vxores vestre locuti
estis ore vr̄o:ꝛ manib⁹ vr̄is iplestis dicentes
Faciam⁹ vota nostra q̇ vouimus vt sacrifice
mus regine celi ꝛ libemus ei libamina.Im
plestis vota vr̄a:ꝛ opere p̄petrastis ea Jō au
dite v̄buz dñi omnis iuda qui habitatis i ter
ra egypti.Ecce ego iuraui in nomie meo ma
gno.ait dñs:q̇r neq̃q̃ vltra vocabit nomen Gen.22.c
meū ex ore ois viri iudei dicentis viuit dñs
deus in omni terra egypti.Ecce ego vigila G
bo sup eos i malū ꝛ nō in bonū:ꝛ ꝯsumentur s.eo.
oēs viri iuda q̇ sunt i tra egypti gladio ꝛ fa
me donec penit⁹ ꝯsumant.Et q̇ fugerit gladi
um:reuertent de tra egypti i tram iuda viri
pauci:ꝛ sciēt oēs reliq̇e iuda igredientiū ter
raz egypti vt hitent ibi:cui⁹ sermo ꝯpleat:me
us:an illor.Et hoc vobis signū ait dñs q̇ vi
sitez ego sup vos i loco isto:vt sciatis q̇r vere
ꝯplebunt s̄mones mei ꝯ vos i malum.Hec
dicit dñs.Ecce ego tradā pharaonez ephree
regē egypti i manu inimicor ei⁹ ꝛ in manu
q̄rentiū animā illi⁹:sicut tradidi sedechiam
regē iuda in manu nabuchodonosor r̄gis ba
bylonis inimici sui ꝛ q̄rentis animā eius.
V Erbū q̇d locut⁹ ē hieremi XLV
as p̄pha ad baruch filiuz nerie cum A
scripsisset v̄ba hec in libro ex ore hie
remie:anno q̄rto ioachim filii iosie regis iu
da dicēs.Hec dicit dñs de⁹ isrl' ad te baruch
Dixisti.Ue miso mihi:qm̄ addidit dñs dolo
rez dolori meo.Laboraui i gemitu meo:ꝛ re
quiez nō inueni.Sic dices ad euz.Hec dicit
dñs.Ecce quos edificaui ego destruo:ꝛ q̇s B
plātaui ego euello:ꝛ vniuersaz terrā hāc.Et
tu q̄ris tibi grandia?Noli q̄rere:q̇r ecce ego
adducā malū sup oēm carnē ait dñs:ꝛ dabo
tibi aiam tuā in salutē in oibus locis ad que
cunq̃ p̄rexeris. XLVI
Q Uod fcm̄ est v̄bū dñi ad hieremiā p̄ A
phetā ꝯ gentes.Ad egyptū: aduer

sum exercitum pharaōis nechao regis egy/
pti: q̇ erat iuxta fluuiū eufratē i charchamis
quē ꝑcussit nabuchodonosoꝛ rex babylonis
in quarto anno ioachi filij iosie regis iuda.
Pꝛeparate scutū ⁊ clypeū ⁊ ꝓcedite ad bellū
Jungite equos: ⁊ ascēdite eq̄tes: state i gale
is: polite lanceas: iduite vos loꝛicis. Quid
igitur? Uidi ipsos pauidos ⁊ terga vertentes
B fortes eoꝝ cesos. Fugerunt cōciti: nec respe/
xerunt. Terroꝛ vndiq̧ ait dn̄s. Non fugiet
velox: nec saluari se putet fortis. Ad aq̄lonem
iuxta flumē eufratē victi sūt ⁊ ruerūt. Quis
est iste q̇ q̄si flumē ascēdit: ⁊ veluti fluuioꝛuꝫ
intumescunt gurgites eius? Egyptus fluminis
instar ascēdit: ⁊ velut flumina mouebuntur
fluctus eius: ⁊ dicet. Ascēdēs operiā terrā: ꝑdā
ciuitatem ⁊ habitatores ei⁹. Ascēdite eq̄s ⁊ exul
tate i curribus: ⁊ ꝓcedant fortes ethiopie ⁊
libye tenētes scutum: ⁊ lydij arripientes ⁊ ia
C cientes sagitas. Dies aūt ille dn̄i dei exerci/
tuum dies vltōis: vt sumat vīdictā de inimi
cis suis. Deuoꝛabit gladius ⁊ saturabit: ⁊ i
ebꝛiabitur sanguine eoꝝ. Uictia. n. dn̄i exer/
cituum ī terra aq̄lōis: iuxta flumen eufratē
Ascende in galaad: ⁊ tolle resinā vgo filia
egypti. Frustra multiplicas medicamīa sāi-
tas nō erit tibi. Audierūt gentes ignominiā
tuā ⁊ vlulat⁹ tu⁹ repleuit terrā. Qꝛ fortis ipegit
D i fortē: ⁊ ābo pariter ꝯciderūt. Uerbū qđ locut⁹
est dn̄s ad hieremiā ꝓphā sr̄ eo ꝙ ventu/
rus esset nabuchodonosoꝛ rex babylonis ⁊
ꝑcussurus terrā egypti. Annūciate egypto: ⁊
auditū facite in magdalo ⁊ resonet in mem
phis: ⁊ in taphnis dicite. Sta ⁊ p̄para te: qꝛ
deuoꝛabit gladius ea q̄ ꝑ circuitum tuū sūt.
Qr̄ ꝯputruit fortis tuus? Non stetit qm̄ dn̄s
subuertit eū. Multiplicauit ruentes: cecidit
q̧ vir ad pꝛoximū suū. Et dicent. Surge ⁊ re
uertamur ad ppl̄m nr̄m ⁊ ad terrā natiuitatis
nr̄e a facie gladij columbe. Uocate nomen
E pharaonis regis egypti: tumultuꝫ adduxit
tp̄s. Uiuo ego inq̄t rex: dn̄s exercituum no
men eius: qm̄ sicē thaboꝛ i mōtib⁹ ⁊ sicut car
melus in mari veniet. Uasa transmigratōis
fac tibi habitatrix filia egypti: qꝛ mēphis in so
litudine erit: ⁊ deseret ⁊ ihabitalis erit. Uitula
elegans atq̧ foꝛmosa egypt⁹: stimulatoꝛ ab
aquilone veniet ei. Mercenarij quoq̧ eius
q̇ versabantur i medio eius: q̄si vituli saginati
versi sūt ⁊ fugerūt sil: nec stare potuerūt: qꝛ di
es interfectōis eoꝝ venit sup eos: tp̄s visita/
F tionis eoꝝ. Uox ei⁹ q̄si eris sonabit: qm̄ cum
exercitu ꝓperabunt: ⁊ cū securib⁹ veniēt ei.
Quasi cedētes ligna succiderūt saltum eius
ait dn̄s: q̇ supputari non pōt: multiplicati sūt

sup locustas. ⁊ nō ē eis numer⁹. Confusa ē fi
lia egypti: ⁊ tradita i manus ppl̄i aq̄lōis di/
cit dn̄s exercituum ds isrl̄. Ecce ego visitabo
sup tumultum alexandrie ⁊ sup egyptum: ⁊
sup deos eius ⁊ sup reges ei⁹ ⁊ sup pharaonē
⁊ sup oēs q̇ ꝯfidunt i eo: ⁊ dabo eos i man⁹
querētium aīam eoꝝ: ⁊ i manus nabucho/
donosoꝛ regis babylonis ⁊ i manus suoꝝ ei⁹ B
Et p⁹ hec habitabit sicut dieb⁹ pristinis ait do ē.30.b
minus. Et tu ne timeas serue meus iacob: ⁊ ne Esa.44.a.
paueas isrl̄. Qꝛ ecce ego saluum te faciā de
longinquo: ⁊ semē tuū de terra captiuitatis tue.
Et reuertet iacob ⁊ req̄escet ⁊ pꝛosperabit: ⁊
nō erit q̇ exterreat eū. Et tu noli timere serue me/
us iacob ait dn̄s. qꝛ tecum ego sū: qꝛ ego cō/
sumam cūctas gētes ad q̄s eieci te. Te vero nō
ꝯsumā: sed castigabo te i iudicio: nec quasi
inocēti ꝑcam tibi. XLVII
Quod factū ē vbū dn̄i ad hieremiā ꝓ/ A
phā ꝯ palestinos: anteq̄ ꝑcuteret pha
rao gazam. Hec dicit dn̄s. Ecce aq̄ ascēdent B
ab aq̄lone ⁊ erunt q̄si toꝛrēs inundans: ⁊ op
ient terram ⁊ plenitudinē eius: vrbē ⁊ habita/
toꝛē eius. Clamabunt hoīes ⁊ vlulabūt oēs
habitatoꝛes terre a strepitu pompe armoꝛuꝫ ⁊
bellatoꝝ eius a cōmotōe q̄drigaꝝ ei⁹ ⁊ mul
titudīe rotaꝝ illius. Nō respexerūt p̄res fili C
os manibus dissolutis: ꝓ aduētu diei in q̄ va
stabunt oēs philistijm: ⁊ dissipabit tyrus ⁊ si
don cum oībus reliq̄s auxilijs suis. Depo/
pulatus ē. n. dn̄s palestinos: reliq̄as insule
capadocie. Uenit caluitiū sup gazam: con/
ticuit ascalon: ⁊ reliq̄ vallis eaꝝ. Usq̧quo D
ꝯcideris: O mucro dn̄i: vsq̧quo nō q̄esces?
Ingredere i vaginā tuam. refrigerare ⁊ sile
Quō q̄escet: cum dn̄s p̄ceperit ei: aduersus
ascalonē ⁊ aduersum maritimas ei⁹ regiōes
ibiq̧ ꝯdixerit illi. XLVIII
Ad moab. Hec dicit dn̄s exercituū de A
us isrl̄. Ue sup nabo: qm̄ vastata ē ⁊
confusa. Capta ē cariathiarim. confusa ē foꝛ
tis ⁊ tremuit. Non ē vltra exultatō in mo/
ab: ꝯ esebon cogitauerunt maluꝫ. Uenite ⁊
disꝑdamus eam de gēte. Ergo silēs ꝯticesces
sequetq̧ te gladius. Uox clamoꝛis de oꝛonaī
vastitas ⁊ ꝯtritio magna. Contrita ē moab:
annunciate clamoꝛē puulis eius. Per ascē
sum. n. luith ploꝛans ascēdet in fletu: qm̄ in
descēsu oꝛonaim hostes vlulatum ꝯtritiōis
audierunt. Fugite saluate aīas vr̄as ⁊ eritis ē.17.a
quasi mirice in deserto. Pro eo. n. ꝙ habuisti B
fidutiā i munitiōib⁹ tuis ⁊ i thesauris tuis:
tu q̄ꝫ capieris. Et ibit chamos i trāsmigrati
onē: sacerdotes eius ⁊ p̄ncipes ei⁹ sil. Et ve/
niet p̄do ad oēm vꝛbem: ⁊ vꝛbs nulla salua

bitur: ⁊ ꝑibūt valles: ⁊ dissipabunꝭ cāpestria
qm̄ dixit dn̄s. Date florē moab: quia florēs
egredieꝭ: ⁊ ciuitates eius deserte erunt ⁊ inha-
bitabiles. Maledictꝰ q̄ facit opꝰ dn̄i fraudu
lenter: ⁊ maledictꝰ q̄ ꝓhibet gladiū suum a
sanguine. Fertilis fuit moab ab adolescētia
sua ⁊ requieuit i fecibꝰ suis. Nec trāsfusus ē de
vase i vas: ⁊ in trāsmigrationē non abijt. Id
circo ꝑmansit gustus eiꝰ i eo: ⁊ odor eius nō
est immutatus. Propterea ecce dies veniūt di
cit dn̄s: ⁊ mittā ei ordinatores ⁊ stratores la
gunculaꝝ: ⁊ sternēt eū: ⁊ vasa eiꝰ exhaurient
C ⁊ lagunculas eoꝝ collidēt. ⁊ cōfundeꝭ mo-
ab a chamos: sicut ꝯfusa est domus isrl' a be-
thel in q̄ hēbat fiduciā. Quō dicitis fortes su-
mus: ⁊ viri robusti ad ꝑliandū. Uastata est
moab: ⁊ ciuitates illiꝰ succēderunt: ⁊ electi
iuuenes eiꝰ descenderūt i occisionē ait rex:
dn̄s exercituū nomē eius. Prope est interitꝰ
moab vt veniat: ⁊ malū eiꝰ velociꝭ accurret
nimis. Cōsolamini eū oēs qui estis i circuitu
eiꝰ: ⁊ vniuersi q̄ scitis nomē eiꝰ: dicite. Quō
confracta est v̄ga fortis: baculus gloriosus?
Descende de gl'ia: ⁊ sede in siti hitatio filie di
bon: qm̄ vastator moab ascēdet ad te: dissipa
bit mūitiones tuas. In via sta ⁊ ꝓspice hita-
tio aroer. Interroga fugientē: ⁊ ei qui euasit
D dic. quid accidit? Cōfusus ē moab qm̄ victus
est. Uluiate ⁊ clamate: annunciate in arnon
qm̄ vastata ē moab: ⁊ iudiciū vēit ad terrā cā
pestrē sup elō ⁊ sup iasa ⁊ sup mephat ⁊ sup
dibō ⁊ super nabo ⁊ sup domū d̄blathai ⁊ su
per cariathaim ⁊ super bethgamul ⁊ super
bethmaon ⁊ super carioth et super bosra et
super oēs ciuitates terre moab q̄ lōge ⁊ ꝓpe
sunt. Abscisū ē cornu moab: ⁊ brachiū eiꝰ cō
tritū ē ait dn̄s: Inebriate eū calice ire dn̄i: qm̄
ꝯ dn̄m erectus ē: ⁊ allidet manū moab in vo
mitu suo: ⁊ erit in derisū ēt ipse. Fuit enī in
derisū tibi isrl': quasi inter fures repisses eum.
Propter v̄ba ergo tua q̄ aduersū illū locu
tus es: captiuꝰ duceris. Relinq̄te ciuitates ⁊
E hitate in petra hitatores moab: ⁊ estote q̄si
Esa.16.b. colūba nidificans in sūmo ore foraminis. Au
diuimꝰ supbiam moab. Superbus ē valde.
Sublimitatē eiꝰ ⁊ arrogātiā ⁊ supbiā ⁊ alti
tudinē cordis eius ego scio ait dn̄s. Iactātiā
eius eo ꝙ nō sit iuxta eā v̄tus eiꝰ: nec iuxta
qđ poterat conata sit facere. Idō super moab
eiulabo: ⁊ ad moab vniuersā clamabo ad vi
ros muri fictilis lamentantes. De planctu
iazer plorabo tibi vinea sabama. Propagi-
nes tue trāsierūt mare: vsq₃ ad mare iazer ꝑ-
uenerunt. Sup messē tuā ⁊ vindemiā tuā
Esa.16.c. predo irruit. Ablata est letitia ⁊ exultatio de

carmelo ⁊ de terra moab: ⁊ vinū de torcula-
ribus sustuli. Nequaq̄ calcator vue solitum
celeuma cantabit. De clamore esebon vsq₃
eleale ⁊ iasa dederūt vocē suā a segor vsq₃
ad oronaim vitulā cōternantē: aq̄ vero nem
rim pessime erūt. Et auferā de moab ait dn̄s F
offerentē in excelsis: ⁊ sacrificantē dijs eius.
Propterea cor meum ad moab quasi tibia
eris resonabit: ⁊ cor meū ad viros muri ficti-
lis dabit sonitū tibiarum: q2 plus fecit q̄ po-
tuit: idcirco ꝑierunt. Omne. n. caput caluiti Esa.15.a.
um ⁊ ois barba rasa erit. In cunctis manibus
colligatio ⁊ sup oē dorsum cilitiū. Et sup oia
tecta moab ⁊ in plateis eiꝰ ois planctus. qm̄
cōtriui moab sicut vas inutile ait dn̄s. Quō vi
cta ē ⁊ vlulauerūt? Quō deiecit ceruicē mo-
ab ⁊ cōfusus ē. Eritq₃ moab in derisū: ⁊ i ex-
emplū oibus i circuitu suo. Hec dicit dn̄s. Ec
ce quasi aq̄la volabit: ⁊ extendet alas suas
ad moab. Capta est carioth: ⁊ munitiōes cō-
ꝓhense sunt. Et erit cor fortiū moab i die illa G
sicut cor mlr'is pturiētis. Et cessabit moab eē
ppl's: qm̄ ꝯ dn̄m gl'iatꝰ est. Pauor ⁊ fouea ⁊ Esa.24.c.
laq̄us super te o hitator moab ait dominus.
Qui fugerit a facie pauoris. cadet in foueā:
⁊ qui cōscenderit de fouea: capieꝭ laq̄o. Ad-
ducā eni sup moab annū visitatiōis eoꝝ ait
dn̄s. In vmbra esebon steterūt de laqueo fu-
gientes: q2 ignis egressus ē de esebon: ⁊ flā-
ma de medio seon: ⁊ deuorabit partē moab
et verticē filioꝝ tumultus. Ue tibi moab.
Periisti ppl'e chamos: q2 cōprehensi sunt filij
tui ⁊ filie tue in captiuitatē. Et ꝯuertā capti
uitatem moab in nouissimis diebus ait dn̄s
Hucusq₃ iudicia moab. XLIX.
Ad filios āmon. Hec dicit dn̄s. Nun A
q̄d nō filij sūt isrl'. aut heres nō est ei.
Cur igiꝭ hereditate possedit melchō
gad ⁊ ppl's eiꝰ i vrbibꝰ eius habitauit. Ideo
ecce dies veniūt in te dicit dn̄s: ⁊ auditū faci
am sup rabbach filioꝝ āmon fremitū prelij.
Et erit i tumulū dissipata: filieq₃ eius igni suc
cendentur: ⁊ possidebit isrl' possessores suos
ait dn̄s. Ulula esebon: qm̄ vastata ē hai. Cla-
mate filie rabba: accingite vos cilicijs. Plā-
gite ⁊ circuite ꝑ sepes. qm̄ melchon i transmi
grationē ducetur: sacerdotes eius ⁊ princi-
pes eius siꝭ. Quid gloriaris in vallibus. De
fluxit vallis tua filia delicata: q̄ confidebas
in thesauris tuis: ⁊ dicebas. Quis veniet ad
me. Ecce ego inducam super te terrorem ait B
dn̄s deus exercituum ab oibus qui sunt i cir
cuitu tuo: ⁊ dispgemini singuli a conspectu
v̄ro: nec erit q̄ ꝯgreget fugiētes. Et post hec
reuerti faciā fugientes ⁊ captiuos filiorum

āmon. Ait dn̄s ad idumeā. Hec dicit dn̄s ex
ercituū. Nūquid ñ vltra est sapia in themā.
Periȷ̄t ꝯsilium a filijs. Inutilis facta ē sapia
eoꝝ. Fugite ⁊ terga vertite: discedite in vora
ginē hitatores dedan: qm̄ ꝑditionē esau ad-
duxi sup eū tp̄s visitationis eius. Si vendi-
miatores ei⁹ venissēt sup te non reliquissent
racemū: si fures in nocte: rapuissent qđ suffi
ceret sibi Ego vo discooperui esau: reuelaui
abscōdita ei⁹ ⁊ celari nō poterit. Vastatū est
semē eius ⁊ frēs eius ⁊ vicini eius: ⁊ nō erit.
C Relinq̄ pupillos tuos: ⁊ ego faciā eos viue
re: ⁊ vidue tue in me sperabūt: quia hec dicit
dn̄s. Ecce quib⁹ nō erat iudiciū vt biberēt ca
licē: bibētes bibēt: ⁊ tu q̄si inocens relinque
ris. Nō eris inocens: sed bibēs bibes. Quia
ꝑ memetipsū iuraui: dicit dn̄s: ꝙ in solitudi
nē ⁊ in opprobriū ⁊ in desertū ⁊ in maledicti
onē erit bosra: ⁊ oēs ciuitates ei⁹ erūt in soli
tudines sempiternas. Auditū audiui a dn̄o:
⁊ legatus ad gētes missus sū. Congregami
ni ⁊ venite ꝯ eā: ⁊ ꝯsurgamus i ꝓliū. Ecce eni
paruulū dedi te i gētibus ꝯtēptibilē iter ho
Esaie .47.c. mies. Arrogātia tua decepit te: ⁊ supbia cor
D dis tui: q̄ hitas in cauernis petre: ⁊ appℏen-
Abdie .1.b. dere niteris altitudinē collis. Cū exaltaue-
ris q̄si aq̄la nidū tuū: inde detrahā te dicit do
s.18.c.⁊.19. minus. Et erit idumea deserta. Ois q̄ transi
c.⁊.50.c. bit ꝑ eaȝ stupebit: ⁊ sibilabit sup oēs plagas
eius: sicut subuersa ē sodōa ⁊ gomorra ⁊ vici
ne ei⁹: ait dn̄s. Nō hitabit ibi vir: ⁊ nō icolet
eā filius hois. Ecce q̄si leo ascēdet de supbia
iordanis ad pulchritudinē robustā: qr subi-
to currere faciā eū ad illā. Et quis erit elect⁹
quē ꝑponā ei. Quis. n. similis mei. Et q̄s susti-
nebit me. Et quis ē iste pastor qui resistat vul
tui meo. Propterea audite ꝯsilium dn̄i: qđ
iniȷ̄t de edom: ⁊ cogitationes eius quas co-
E gitauit de habitatoribus themau. Si nō de-
iecerit eos paruuli gregis: nisi dissipauerint
cū eis habitaculū eoꝝ. A voce ruine eoꝝ cō-
mota ē t̄ra: clamor in mari rubro auditus ē
vocis eius. Ecce quasi aq̄la ascēdet: ⁊ euola-
bit ⁊ expādet alas suas sup bosrā. Et erit cor
fortiū idumee i die illa: q̄si cor mulieris par-
turientis. Ad damascum. Confusa est emath
⁊ arphat: quia auditum pessimum audierūt
Turbati sunt in mari pre sollicitudine quie-
scere non potuit. Dissoluta est damascus: v-
sa est in fugam tremor apprehēdit eam. An
gustia ⁊ dolores tenuerunt eam quasi par-
turientem. Quomodo dereliquerunt ciuita
tem laudabilē: vrbē letitie. Ideo cadent iu-
uenes eius in plateis eius: ⁊ oēs viri ꝓlij cō
ticescēt in die illa ait dn̄s exercituū. Et succē
dam ignē in muro damasci ⁊ deuorabit me
nia benadab. Ad cedar ⁊ ad regna asor: que F
ꝑcussit nabuchodonosor rex babylonis. Hec
dicit dn̄s. Surgite ⁊ ascendite ad cedar ⁊ va
state filios orientis. Tabernacula eoꝝ ⁊ gre
ges eoꝝ capient: pelles eoꝝ ⁊ oia vasa eoꝝ ⁊
camellos eorum tollent sibi: ⁊ vocabunt su-
per eos fortitudinem in circuitu eius. Fugi
te: abite: vehemēter: in voraginibus sedete:
qui habitatis asor ait dn̄s. Iniȷ̄t. n. ꝯ vos na-
buchodonosor rex babylonis ꝯsiliū: ⁊ cogi-
tauit aduersus vos cogitationes. Cōsurgite
⁊ ascēdite ad gētē q̄etā ⁊ hitantē ꝯfidenter:
ait dn̄s. Nō ostia nec vectes ei soli habitant
Et erūt cameli eoꝝ in direptionē: ⁊ multitu
do iumētoꝝ in ꝓdā. Et dispgā eos in omnē
ventū q̄ sūt attonsi in comā: ⁊ ex oi ꝯfinio eo
rum adducā interitū sup eos ait dn̄s. Et erit G
asor in hitaculū draconū: deserta vsq; in eter
num. Non manebit ibi vir: nec incolet eaȝ fi
lius hois. Qđ factū est verbum dn̄i ad hiere
miā ꝓphetā aduersus elam in principio re-
gni sedechie regis iuda dicēs. Hec dicit dn̄s
exercituū. Ecce ego confringā arcum elam:
⁊ sumam fortitudinem eorum ⁊ inducaȝ su
per elam quattuor ventos a quattuor pla-
gis celi: ⁊ vētilabo eos in omnes vētos istos
⁊ non erit gens ad quam non ꝑueniant pro
fugi elam. Et pauere faciam elam coram ini
micis suis: ⁊ in conspectu querentium ani-
mam eorum: ⁊ adducam sup eos maluȝ: irā
furoris mei dicit dominus. Et mittam post
eos gladium donec ꝯsumam eos: ⁊ ponā so
liuȝ meū i elā: ⁊ ꝑdā inde reges ⁊ ꝓncipes ait
dn̄s. In nouissimis aūt diebus reuerti faciā
captiuos elam dicit dn̄s. L
V Erbū qđ locutus ē dn̄s de babylone A
⁊ đ terra chaldeoꝝ i manu hieremie
prophe. Annunciate i gētib⁹ ⁊ auditū facite
Leuate signū: ꝓdicate: ⁊ nolite celare. Dici-
te. Capta ē babylon: confusus ē bel. victus ē
marodach. Confusa sūt oia sculptilia eoruȝ
supata sunt idola eoꝝ. Qm̄ ascēdet ꝯ eā gēs
ab aq̄lone: q̄ ponet terrā ei⁹ i solitudinē: ⁊ ñ
erit q̄ hitet i ea ab hoie vsq; ad pec⁹. Et mo-
ti sunt: ⁊ abierunt. In diebus illis ⁊ i tp̄e illo
ait dn̄s: venièt filij isrl' ipsi ⁊ filij iuda simul.
Ambulātes ⁊ flētes ꝓpℏabunt: ⁊ dn̄m deū
suum q̄rēt. In syon iterrogabūt viam: huc fa
cies eoꝝ venièt: ⁊ apponētur. ad dn̄m fedet
sēpiterno: qđ nulla obliuione delebit. Grex
ꝑdit⁹ factus ē ppl's meus: pastores eoꝝ sedu
xerunt eos: feceruntq; vagari i mōtib⁹. De B
monte i collē trāsierūt: obliti sūt cubilis sui.
Oēs qui inuenert cōederūt eos: ⁊ hostes eoꝝ

dixreunt. Non peccauimꝰ: ꝓ eo ꝙ peccauerūt
dn̄o decori iusticie: ⁊ expectationi patꝝ eoꝝ
dn̄o. Recedite de medio babylonis de terra
chaldeorum egredimini: ⁊ estote quasi hedi
an̄ greges. Qm̄ ecce suscitabo ⁊ adducam in
babylonem ꝯgregationem gentiū magnarū
de terra aquilōis: ⁊ ꝑparabūt aduersus eā ⁊
inde capietur. Sagitta eius q̄i viri fortis in-
terfectoris: n̄ reuertet̄ vacua. Et erit chaldea i
predam: oēs vastātes eā replebuntur ait dn̄s
Qm̄ exultatis: ⁊ magna loquimini diripiētes
hereditatem meā: qm̄ effusi estis sicᷓ vituli sup
herbam ⁊ mugistis sicut tauri. Cōfusa ē mat̄
vr̄a nimis: ⁊ adequata pulueri q̄ genuit vos
Ecce nouissima erit in gentibꝰ: ⁊ deserta i via
C ⁊ arens. Ab ira dn̄i n̄ habitabit̄: sed rediget̄
c.19.a tota in solitudinem. Ois q̄ trāsibit ꝑ babylo
.49.c. nem stupebit: ⁊ sibilabit sup vniuersis plagis
eiꝰ. Preparamini ꝯ babylonē ꝑ circuitū oēs
q̄ tenditis arcū debellate eā: non ꝑcatis iacul̄
quia dn̄o peccauit. Clamate aduersus eam.
Ubiq3 dedit manum. Ceciderūt fundamēta
eius destructi sunt muri eius: qm̄ vltio dn̄i est
F .eo. Ultionem accipite de ea. Sicut fecit: facite ei
Disperdite satorem de babylōe ⁊ tenentē fal
cē in tp̄e messis a facie gladij columbe. Unus
quisq3 ad ppl'm suū ꝯuertet̄: ⁊ singuli ad t̄ra3
suā fugient. Grex dispersus isrl': leones eiece
runt eu3. Primus cōedit eū rex assur: iste no
uissimus exossauit eum nabuchodonosor rex
babylonis. Propterea h̄ dicit dn̄s exercituū
deus isrl'. Ecce ego visitabo regem babylonis
⁊ terram eius sicut visitaui regē assur: ⁊ redu
cam isrl' habitaculū suu3. Et pascet̄ carmelꝰ ⁊
basan. ⁊ in monte ephrai ⁊ galaad saturabit̄
D aia eius. In diebus illis ⁊ i tp̄e illo ait dn̄s q̄-
retur iniq̄tas isrl': ⁊ nō erit. ⁊ pcm̄ iuda ⁊ n̄ in
uenietur: qm̄ ꝓpitiꝰ ero eis q̄s reliq̄ro. Super
terram dn̄antiū ascēde: ⁊ super h̄itatores eiꝰ
visita. Dissipa ⁊ interfice que pꝰ eos s̄t ait dn̄s:
⁊ fac iuxta oia q̄ ꝑcepi tibi. Uox belli in t̄ra: ⁊
ꝯtritio magna. Quō ꝯfractꝰ ē ⁊ ꝯtritꝰ malle
us vniuerse terre? Quō v̄sa est i d̄sertū baby-
lon in gentibus? Illaq̄aui te ⁊ capta es baby
lon ⁊ nesciebas inuēta es ⁊ apprehensa: qm̄
dn̄m ꝓuocasti. Apuit dn̄s thesaurum suum ⁊
ꝓtulit vasa ire sue: qm̄ opus est dn̄o deo ex-
ercituum in t̄ra chaldeoꝝ. Uenite ad ea3 ab
extremis finibus: aperite vt exeant qui ꝯcul-
cent eam: Tollite de via lapides ⁊ redigite i
acernos: ⁊ interficite ea3: nec sit q̄cq3 reliquū
E Dissipate vniuersos fortes eius: descendant
in occisione3. Ue eis quia venit dies eoꝝ tp̄s
visitationis eorū. Uox fugiētiū ⁊ eoꝝ q̄ eua
serunt de terra babylōis, vt annunciat in syon

vltionem dn̄i dei nr̄i vltionem tēpli eiꝰ. An-
nunciate in babylone3 plurimis oibꝰ q̄ tēdūt
arcum. Consistite aduersus eā ꝑ gyrū ⁊ nul-
lus euadat. Reddite ei s̄m opꝰ suū iuxta oia s̄.eo.
q̄ fecit: facite illi: quia ꝯ dn̄m erecta ē aduer-
sum sanctū isrl'. Idcirco cadent iuuenes eiꝰ in
plateis eius: ⁊ oēs viri bellatores eius ꝯtice-
scent in die illa ait dn̄s. Ecce ego ad te supbe
dicit dn̄s deus exercituum: q2 veniet dies tu
us tp̄s visitationis tue. Et cadet supbꝰ ⁊ cor-
ruet ⁊ nō erit q̄ suscitet eū. Et succenda3 ignē
in vrbibus eius ⁊ deuorabit oia i circuitu eiꝰ
Hec dicit dn̄s exercituum. Calumniam susti
nent filij isrl' ⁊ filij iuda sil'. Oēs q̄ ceperunt F
eos tenent: nolunt dimittere eos. Redēptor
eoꝝ fortis: dn̄s exercituu3 nomen eiꝰ. Iudicio
defendet cām eorum: vt exterreat t̄rā ⁊ cōmo
ueat habitatores babylonis: Gladiꝰ ad chal
deos ait dominꝰ: ⁊ ad habitatores babylōis ⁊
ad principes ⁊ ad sapientes eiꝰ. Gladiꝰ ad di
uinos eius: qui stulti erūt. Gladiꝰ ad fortes
illius qui timebūt. Gladiꝰ ad eq̄s eiꝰ ⁊ ad cur
rus eius: ⁊ ad oē vulgꝰ q̄d ē in medio eius. ⁊
erunt q̄i mr̄es. Gladiꝰ ad thesauros eiꝰ: qui
diripientur. Siccitas super aq̄s eiꝰ erit ⁊ are
scent quia terra sculptiliū est: ⁊ i portēt̄ gl'iāt̄
Propterea habitabūt dracones cū fatuis fi-
carijs ⁊ habitabūt in ea structiones. Et n̄ h̄ita
bitur vltra vsq3 in sēpiternū nec extruet̄ vsq3
ad generationem. ⁊ generationē. Sicᷓ subuer Gen̄.19.e.
tit dominꝰ sodomā ⁊ gomorrā ⁊ vicinas eiꝰ ait
dn̄s. Non h̄itabit ibi vir ⁊ non incolet eā filiꝰ
hois. Ecce populꝰ veniet ab aquilone ⁊ gens G
magna ⁊ reges multi ꝯsurgēt a finibus terre
Arcum ⁊ scutū apph̄endent: crudeles sunt ⁊
immisericordes. Uox eorum q̄i mare sonabit: ⁊
super eq̄s ascendent sicut vir paratꝰ ad ꝑliū
ꝯ te filia babylō. Audiuit rex babylonis famā
eorum: ⁊ dissolute s̄t manꝰ eiꝰ. Angustia ap-
prehēdit eū: dolor q̄i ꝑturiētē. Ecce quasi leo
ascendet de superbia iordanis ad pulchritu-
dine3 robustā: quia subito currere faciā eū ad
illam. Et quis erit electꝰ quē ꝑponā ei? Quis
enim sil'is mei: ⁊ q̄s sustinebit me. Et quis est Iob.41.a
iste pastor qui resistat vultui meo. Propter
ea audite ꝯsilium dn̄i quod mente ꝯcepit ad
uersum babylonē ⁊ cogitationes eiꝰ q̄s cogi-
tauit sup terram chaldeoꝝ. Nisi detraxerint
eos ꝑuuli gregu3: nisi dissipatum fuerit cum
ipsis habitaculu3 eoꝝ. A voce captiuitat̄ ba
bylonis ꝯmota est terra: ⁊ clamor inter gen-
tes auditus est. LI.
Hec dicit dn̄s. Ecce ego suscitabo sup A
babylonem ⁊ sup h̄itatores eiꝰ q̄ cor
suū leuauerunt ꝯ me q̄si ventū pestilētem. ⁊

mittam in babylonē vētilatores ⁊ vētilabūt
eam Et demoliētur t̄ram ei⁹:qm̄ venerīt sr̄ eā
vndiqꝫ in die afflictionis ei⁹.Nō tēdat qui tē
dit arcum suum.⁊ nō ascēdet loricat⁹. Noli
te parcere iuuēib⁹ ei⁹. interficite oēm militiam
ei⁹.Et cadēt interfecti in t̄ra chaldeorum:⁊ vul
nerati in r̄gionib⁹ ei⁹. Qm̄ nō fuit viduatus
israel ⁊ iuda a dn̄o d̄o suo.domino exercituū
Terra āt eorum repleta ē delicto a scō israel.
Fugite d̄ medio babylonis vt saluet vnusq̄s-
qꝫ aīam suam. Nolite tacere sup iniq̄tatem
eius:qm̄ tp̄s vltionis ei⁹ ē domino:vicissitu-
dinē ipse retribuet ei.Calix aureus babylon
Esa.21.c. i māu domini:inebrians omnem terram.De
Apoc.14.b vino eius biberunt gētes ⁊ iō ꝯmote sunt.Su
bito cecidit babylon ⁊ contrita ē.Ululate sr̄
eam tollite resinam ad dolorē ei⁹ si forte sane
tur.Curauimus babylonē:⁊ nō ē sanata.De
relinquamus eam ⁊ eamus vnusq̄sqꝫ in t̄raꝫ
suam.Qm̄ peruenit vsqꝫ ad celos iudicium
B eius:⁊ eleuatum ē vsqꝫ ad nubes. Protulit
dn̄s iusticias nr̄as:venite ⁊ narremus in syō
opus domini dei nostri.Acuite sagittas ⁊ im
plete pharetras .Suscitauit dominus spm̄ re
gum medorum : ⁊ ꝯ⁊ babylonem mens eius
est vt perdat eam. Qm̄ vltio domini est: vl-
tio templi sui .Sup muros babylonis leuate
signum augete custodiaꝫ.Leuate custodes:
pꝛepate insidias:quia cogitauit dn̄s ⁊ fecit q̄
cunqꝫ locut⁹ ē ꝯ⁊ habitatores babylonis.Que
habitas sup aq̄s multas locuplex i thesauris
Amos.6.c. venit finis tuus pedalis pꝛecisiōis tue. Iura
uit dn̄s exercituuꝫ ꝑ aīam suam:qm̄ replebo
te hoib⁹ quasi bꝛuco:⁊ sr̄ te celeuma cātabit.
S.10.b. Qui fecit t̄ram in fortitudine sua:⁊ ꝑparauit
orbē in sapia sua:⁊ prudentia sua extēdit ce-
los.Dante eo vocem multiplicant aq̄ in celo
Qui leuat nubes ab extremo t̄re fulgura in
pluuiam fecit:⁊ produxit ventos de thesau
ris suis.Stultus factus ē omnis hō a scia cō
fusus ē omnis ꝯflator i sculptili.quia mēdax
ē ꝯflatio eius:nec ē spūs in eis.Uana sr̄ opa
⁊ risu digna:i tp̄e visitationis sue pibūt. Nō si
cut hec pars iacob:quia q̄ fecit oīa ipse ē ⁊ isrl̄
sceptꝛ hereditatis ei⁹ dn̄s exercituum nomē
C eius.Collidis tu mihi vasa belli:⁊ ego colli-
dam in te gētes:⁊ dispdaꝫ in te regna.Et col-
lidam te equuꝫ:⁊ eq̄tē ei⁹:⁊ collidā i te currū
⁊ ascensorē ei⁹.⁊ collidam in te viꝛ ⁊ mr̄em
Et collidam in te senē ⁊ pueꝛ ⁊ collidam i te
iuuenē ⁊ virginē.Et collidam in te pastorē:⁊
gregē eius.⁊ collidam in te agricolaꝫ ⁊ iuga
les eius.Et collidam in te duces ⁊ magr̄atus
⁊ reddam babylōi ⁊ cūctis habitatorib⁹ chal
dee oē malum suū.qd̄ fecerīt in syon i oculis
vr̄is ait dn̄s.Ecce ego ad te mons pestifer ait
dn̄s qui corrumpis vniuersā t̄rā.Et extēdam
manum meam sup te:⁊ euoluam te d̄ petris:⁊
dabo te in montē ꝯbustionis.Et n̄ tollēt d̄ te
lapidem i angulū ⁊ lapidē in fundamēto:sed
ꝑditus in et̄nū eris:ait dn̄s :leuate signum i
terra clangite buccina in mōtib⁹ . Scificate
sr̄ eam gētes:annunciate ꝯ⁊ illā regib⁹ ararat
menni ⁊ asenez:nūerate ꝯ⁊ eā tapsar. Adduci
te equum q̄i brucū aculeatū:Scificate ꝯ⁊ eam
gentes:reges medie:duces eius.⁊ vniuersos
magr̄atus eius:cūctāqꝫ t̄raꝫ ptātis eius. Et cō
mouebit̄ t̄ra ⁊ conturbabitur:quia euigilabit
ꝯ⁊ babylonem cogitatio dn̄i:vt ponat t̄rā ba-
bylonis desertā ⁊ inhitabilē .Cessauerūt for
tes babylonis a ꝑlio hitauerūt in ꝑsidijs.De D
uoratum ē robur coꝝ:⁊ facti sūt quasi mlr̄es.
Incensa sr̄ tabernacula eius contriti sr̄ vectes
eius.Currens obuiam currēti veniet.⁊ nūci
us obuius nūciāti:vt ānunciet regi babylōis
quia capta ē ciuitas ei⁹ a sūmo vsqꝫ ad sūmū
⁊ vada ꝑoccupata sr̄ ⁊ paludes incēse sr̄ igni
⁊ viri bellatores conturbati sr̄ . Qꝛ hec dicit
dn̄s exercituum de⁹ isrl̄.Filia babylōis quasi
area tp̄s triture eius. Adhuc modicum ⁊ ve
niet tp̄s messionis.eius.Comedit me:deuo-
rauit me nabuchodonosoꝛ rex babilōis. Red
didit me quasi vas inane . Absorbuit me q̄si
draco:repleuit ventrem suum teneritudine
mea:⁊ eiecit me. Iniquitas aduersum me:⁊
caro mea sup babylonem dicit hitatio syon:⁊
sanguis meus sup habitatores chaldee dicit
irlm̄. Propterea h̄ dicit dn̄s.Ecce ego iudica
bo cām tuam:⁊ vlciscar vltionem tuā:⁊ d̄ser
tum faciaꝫ mare ei⁹ ⁊ siccabo venā ei⁹. Et erit
babylō in tumlos.habitatio draconū:stupoꝛ
⁊ sibilus eo qd̄ non sit hitatoꝛ.Sil̄ vt leones
rugient:excutiēt comas veluti catuli leonuꝫ
In caloꝛe eorum ponam pot⁹ coꝝ: ⁊ inebria E
bo eos vt sopiantur ⁊ doꝛmiāt somnum sem
piternū:⁊ nō ꝯsurgāt:dicit dn̄s. Deducā eos
quasi agnos ad victimā:⁊ q̄i arietes cū hedis
Quō capta est sesach:⁊ ꝯpꝛehensa ē inclyta
vniuerse t̄re?Quō facta ē in stupoꝛem baby-
lon int̄ gētes.Ascendit super babylonē mare
multitudine fluctuum ei⁹ opta ē:Facte sunt
citates eius in stupoꝛē:t̄ra inhitabilis ⁊ deserta
t̄ra in qua nullus hitet:nec transiet ꝑ eā fili⁹
hois.Et visitabo sr̄ bel in babylone ⁊ eijciam
quod absoꝛbuerat de oꝛe eius ⁊ non ꝯfluent
ad eam vltra gētes.Si quidē ⁊ murus baby
lonis coꝛruet.Egredimini de medio ei⁹ ppl̄s
me⁹ vt saluet vnusq̄sqꝫ aiam suā:ab ira furo
ris dn̄i.Et ne forte mollescat coꝛ vr̄m: ⁊ time
atis auditum qui audiet̄ in terra.Et veniet in

anno auditio: ꝛ post hūc annū auditio ꝛ ini-
quitas in terra: ꝛ dn̄ator sup dn̄atorē. Pro-
pterea ecce dies veniūt. ꝛ visitabo sup sculpti
lia babylonis: ꝛ ois terra ei⁹ ꝯfundet: ꝛ vni-
F uersi iterfecti eius cadēt in medio ei⁹. Et lau
dabūt sup babylonē celi ꝛ t̄ra ꝛ oia que i eis
sūt: q2 ab aquilone veniēt ei p̄dones: ait dn̄s
Et quomō fecit babylon vt caderēt occisi in
israel: sic de babylone cadent occisi in vni-
uersa terra. Qui fugistis gladiū: venite: noli
te stare. Recordamini p̄cul dn̄i: ꝛ irl'm ascen
dat sup cor vr̄z. Cōfusi sumus: qm̄ audiuim⁹
opprobriū. Operuit ignominia facies nr̄as
q2 venerūt alieni sup scificationē domus dn̄i
Propterea ecce dies veniūt ait dn̄s: ꝛ visita
bo sup sculptilia babylonis ꝛ in oi terra eius
mugiet vulneratus. Si ascēderit babylon in
celū ꝛ firmauerit in excelso robur suum: ad
me venient vastatores eius ait dn̄s. Vox cla
moris de babylone ꝛ ꝯtritio magna de terra
chaldeoꝝ: qm̄ vastauit dn̄s babylonē ꝛ pdi-
dit ex ea vocem magnam: ꝛ sonabunt fluct⁹
eorum quasi aque multe. Dedit sonitū vox
coꝝ: q2 venit super eā. i. super babylonē p̄do
Et app̄hēsi sūt fortes eius: ꝛ emarcuit arcus
eoꝝ: q2 fortis vltor dn̄s reddens retribuet. Et
inebriabo p̄ncipes eius ꝛ sapientes eius du-
ces eius: ꝛ magistratus eius ꝛ fortes ei⁹. Et
G dormiēt sōnū sempiternū: ꝛ nō expgiscētur:
ait rex: dn̄s exercituū nomen eius. Hec dicit
dn̄s exercituū. Murus babylonis ille latissi-
mus suffossiōe suffodiet: ꝛ porte eius excelse
igne cōburentur: ꝛ labores ppl'oꝝ ad nihilū
ꝛ gētiū in ignē erūt ꝛ disperibūt. Verbū qđ
p̄cepit hieremias ꝓpheta saraie filio nerie fi
lij maasie cū pgeret cū sedechia rege in baby
lonē: in anno quarto regni ei⁹. Saraias aūt
erat p̄ceps ꝓp̄hie. Et scripsit hieremias oē
malū qđ ventuꝝ erat sup babylonē in libro
vno: oia v̄ba hec que scripta sunt cōtra baby
lonem. Et dixit hieremias ad saraiā. Cū ve-
neris in babylonē ꝛ videris ꝛ legeris omnia
v̄ba hec: dices. Dn̄e tu locutus es ꝯ locū istū
vt disperderes eū: ne sit q̄ i eo hitet ab homi
ne vsq3 ad pec⁹: ꝛ vt sit ppetua solitudo. Cū-
q3 cōpleueris legere libꝝ istū: ligabis ad eū
lapidē ꝛ ꝓijcies illū in mediū eufraten: ꝛ di-
ces. Sic submerget babylon ꝛ non cōsurget
a facie afflictionis quā ego adduco sup ea: ꝛ
dissoluet. Hucusq3 verba hieremie. LII

A Filius viginti ꝛ vnius anni erat sede
.24.d. chias cū regnare cepisset: ꝛ vndeci3
a.36.b annis regnauit in irl'm. Et nomē ma
tris eius amithal: filia hieremie de lobna. Et
fecit malū in oculis dn̄i iuxta omnia que fe-
cerat ioachim: qm̄ furor dn̄i erat in irl'm ꝛ iu
da vsq3quo ꝓijceret eos a facie sua. Et reces-
sit sedechias a rege babylonis. Factū est aūt Ĩ.39.a.
in anno nono regni eius: i mēse decimo: deci 4.Re.25.a
ma die mēsis: venit nabuchodonosor rex ba
bylonis ipse ꝛ ois exercitus eius aduersus ie
rusalē ꝛ obsederūt eā: ꝛ edificauerūt ꝯ eā mu
nitōes i circuitu: ꝛ fuit ciuitas obsessa vsq3 ad
vndecimū annū regni sedechie. Mēse autē B
quarto nona die mēsis obtinuit fames ciui
tatē: ꝛ nō erāt alimēta pplo terre. Et dirupta
ē ciuitas: ꝛ oēs viri bellatores eius fugerūt:
exierūtq3 de ciuitate nocte p viā porte q̄ est i
ter duos muros ꝛ ducit ad hortū regis: chal
deis obsidētibus vrbē i gyro: ꝛ abierūt p viā
que ducit in heremū. Persecutus est autem
chaldeoꝝ exercitus regē: ꝛ apprehēderūt se
dechiam in deserto qđ ē iuxta hierico: ꝛ ois
comitatus ei⁹ diffugit ab eo. Cūq3 cōp̄hēdis-
sēt regē: adduxerūt eū ad regē babylōis in re
blatha q̄ ē in terra emath: ꝛ locutus ē ad eū
iudicia. Et iugulauit rex babylonis filios se-
dechie in oculis eius: s3 ꝛ oēs principes iu-
da occidit in reblatha. Et oculos sedechie C
eruit. ꝛ vinxit eum compedibus. Et adduxit
eū rex babylonis i babylonē: ꝛ posuit eū i do
mo carceris vsque ad diem mortis sue. In
mense aūt quinto: decia mensis: ipse ē ann⁹
decimusnonus nabuchodonosor regis ba-
bylonis: venit nabuzardan princeps militie
qui stabant coram rege babylonis in hieru
salem ꝛ incendit domum dn̄i ꝛ domum re-
gis: ꝛ oēs domus irl'm: ꝛ oēm domū magnā
igne combussit: ꝛ totū muꝝ irl'm p circuitū
destruxit cunctus exercitus chaldeorum q̄
erat cum magistro militie. De paupibus aūt D
populi ꝛ d̄ reliquo vulgo qđ remanserat in
ciuitate ꝛ de profugis qui transfugerant ad
regem babylonis: ꝛ ceteros de multitudi-
ne transtulit nabuzardan princeps militie:
de pauperibus vero terre reliquit nabuzar-
dan princeps militie vinitores ꝛ agricolas
Columnas quoq3 ereas que erant in domo
dn̄i ꝛ bases ꝛ mare eneum quod erat i domo
dn̄i ꝯfregerunt chaldei: ꝛ tulerūt oē es coꝝ
in babylonem. Et lebetes ꝛ creagras ꝛ psal-
teria ꝛ phialas ꝛ mortariola ꝛ omnia vasa
erea q̄ in ministerio fuerunt: tulerunt: ꝛ hy
drias ꝛ thimiamaria ꝛ vrceos ꝛ pelues ꝛ cā
delabra ꝛ mortaria ꝛ cyathos. Quotquot E
aurea aurea: ꝛ quotquot argētea argentea.
Tulit magister militie colūnas duas ꝛ mar
vnū ꝛ vitulos duodecim ereos q̄ erant sub
basibus q̄s fecerat rex salomon i domo dn̄i
Non erat pondus eris omniū hoꝝ vasoꝝ.

De columnis át: decē ⁊ octo cubiti altitudis
erant in columna vna: ⁊ funiculus duodeciꝫ
cubitoꝝ circuibat eaꝫ. Porro grossitudo eiꝰ
quattuor digitoꝝ: ⁊ intrinsecus caua erat: ⁊
capitella sup vtraqꝫ erea. Altitudo capitel-
li vnius quinqꝫ cubitoꝝ ⁊ retiacula ⁊ malo
granata super coronam in circuitu: oia enea
Et fuerunt malogranata nonagintasex de-
pendentia: ⁊ oia malogranata cētum retia-
F culis circundabantur. Et tulit magister mi
litie saraiam sacerdotē primum ⁊ sophoniā
sacerdotē secundum: ⁊ tres custodes vesti-
buli. Et de citate tulit eunuchum vnum q̄
erat ꝓpositus sup viros bellatores: ⁊ septē vi
ros de his qui videbant faciē regis qui iuē-
ti sunt i citate: ⁊ scribam principē militū qui
probabat tyrones: ⁊ sexagita viros de popu
lo terre qui iuēti sunt i medio citatis. Tulit
autē eos nabuzardan magister militie: ⁊ du
xit eos ad regē babylonis in reblatha. Et ꝑ-
cussit eos rex babylonis: ⁊ iterfecit eos i re-
blatha in terra emath. Et translatus ē iuda
G de terra sua. Iste ē ppl's quē transtulit nabu
chodonosor. In anno septimo: iudeos tria
milia ⁊ vigiti tres. In anno decimooctauo
nabuchodonosor transtulit de irl'm animas
octingētas trigintaduas. In anno vicesimo
tertio nabuchodonosor transtulit nabuzar
dan magister militie animas iudeoꝝ septi-
tas quadragintaquinqꝫ. Oēs ergo anime
quatuor milia sexcēte. Et factum ē in trice-
simoseptimo anno transmigrationis ioachi
regis iuda duodecimo mēse vicesimaquin-
ta mēsis. eleuauit euilmerodach rex babylo
nis ipso āno regni sui caput ioachi regis iu
de: ⁊ eduxit eum de domo carceris. ⁊ locu-
tus ē cum eo bona. Et posuit thronū eiꝰ sup
thronos regum q̄ erant post se i babylone
⁊ mutauit vestimēta carceris eius: ⁊ come-
debat panē coram eo sp cunctis diebus vite
sue. Et cibaria eius cibaria ꝑpetua dabātur
ei a rege babylonis statuta ꝑ singulos dies
vsqꝫ ad diē mortꝭ sue cunctꝭ diebus vite eius.

Incipiunt. Threni idest lamētationes
Hieremie q̄ cynoth hebraice iscribunt

Et factū ē postq̄ꝫ i captiuitatē redactꝰ
ē isrl': ⁊ irl'ꝫ deserta ē: sedit. Hieremias
ꝓpha flēs ⁊ plāxit lamētatiōe hac
in irl'm: ⁊ amaro animo suspirans ⁊ eiulās
dixit.

Aleph. Capitulū I

A Quomodo sedet sola citas ple
na pplo fcā ē q̄si vidua dn̄a
gētiū: priceps ꝓuinciaꝝ fa-
Hie.13.c cta ē sub tributo. Beth. plo
rans plorauit in nocte: ⁊ la-
chryme eius in maxillis eius. Non ē q̄ con-
soletur eam: ex oibus caris eius. Oēs ami-
ci eius spreuerunt eam: ⁊ facti sunt ei inimi
ci. Gimel. Migrauit iuda: propter afflictio
nē ⁊ multitudinē seruitutis. habitauit iter
gentes nec inuenit requiē. Omnes ꝑsecu-
tores eius apphenderunt eam inter angu-
stias. Deleth. Uie syon lugēt: eo ꝙ non sint B
q̄ veniant ad solēnitateꝫ. Oēs porte eius d
structe: sacerdotes eius gemētes. Uirgines
eius sq̄lide: ⁊ ipsa oppssa amaritudine. He.
Facti sūt hostes eius i capite: inimici eiꝰ lo-
cupletati sūt qr dn̄s locutꝰ ē sup eā pp mul-
titudinē iniq̄tatum eius. Paruuli eiꝰ ducti
sunt i captiuitatē: ante faciē tribulantꝭ. Uau
⁊ egressus ē a filia syon ois decor eius. Facti
sunt ꝓncipes eius velut arietes nō iueniētes
pascua: ⁊ abierunt absqꝫ fortitudine an̄ faciē
subseq̄ntꝭ. zai. Recordata est irl'm dieꝝ affli- C
ctōis sue: ⁊ ꝓuaricationis oium desiderabi-
lium suoꝝ q̄ hūerat a diebus antiq̄s: cū cade
ret ppl's eius i māu hostiū: ⁊ nō esset auxilia
tor. Uiderunt eam hostes: ⁊ deriserunt sab-
bata eius. Heth. Peccūm peccauit irl'ꝫ: pro
pterea istabilis facta est. Omnes q̄ glorifica
bant eam spreuerunt illā: qr viderunt igno
miniā eius ipsa aūt gemens: ⁊ conuersa est
retrorsum. Teth. Sordes eius in pedibꝰ eiꝰ
nec recordata est finis sui. Deposita est ve-
hementer: non hn̄s ꝯsolatorē. Uide dn̄e af- D
flictōem meā: qm̄ erectus est inimicus. Ioth.
Manū suā misit hostis ad oia desiderabilia
eiꝰ: qr vidit gentes ingressas scūariū suū: de
q̄bus preceꝑas ne itrarent i ecclesiam tuam
Caph. Ois ppl's eius gemēs ⁊ q̄rens paneꝫ
dederunt ꝓciosa q̄qꝫ pro cibo: ad refocillan-
daꝫ aiaꝫ. Uide dn̄e ⁊ ꝯsidera: qm̄ fcā sū vilis
Lamech. O vos oēs q̄ transitꝭ ꝑ viā atten-
dite ⁊ videte: si ē dolor sicut dolor meꝰ. Qm̄
vindemiauit me vt locutꝰ est dn̄s: in die ire
furoris sui. Mem. De excelso misit ignem i E
ossibus meis: ⁊ erudiuit me. Expandit rete
pedibus meis: ꝯuertit me retrorsuꝫ. Posuit
me desolatam: tota die merore ꝯfectaꝫ. Nū.
Uigilauit iugū iniq̄tatum meaꝝ i māu eius
ꝯuolute sunt ⁊ imposite collo meo. Infirma
ta ē ꝟtus mea dedit me dn̄s i māu d q̄ nō po
tero surgere. Samech. Abstulit oēs magni
ficos meos dn̄s de medio mei: vocauit ad-
uersū me tꝑs: vt ꝯtereret electos meos. Tor F
cular calcauit dominꝰ ꝟgini filie iuda. Ain. Hie.14.c
Idcirco ego plorans ⁊ oculus meꝰ dducēs
aquas: qr longe factꝰ ē a me ꝯsolator: ꝯuer-
tēs aiaꝫ meā. Facti sūt filij mei ꝑditi. qm̄ iua
luit inimicꝰ. Phe. Expādit syon manꝰ suas

non ē qui ꝯsulet eā. Mandauit dn̄s aduersū
iacob in circuitu eius hostes eiꝰ. Fcā ē irl'z q̄i
polluta menstruis inter eos. Sade. Justꝰ est
dn̄s: quia os eiꝰ ad iracundiā ꝓuocaui. Audi
te obsecro vniuersi populi: ⁊ videte dolorem
meū. Virgines mee: ⁊ iuuenes mei abierunt
B in captiuitatem. Coph. Vocaui amicos me-
os: ⁊ ipsi deceperunt me. Sacerdotes mei ⁊
senes mei in vrbe ꝯsūpti sunt: q2 q̄sierūt cibuz
sibi vt refocillarent animas suas. Res. Vide
dn̄e qm̄ tribulor: conturbatꝰ est venter meus
Subuersuz ē cor meū i memetipsa: quoniam
amaritudine plena sū. Foris interficit gladiꝰ
⁊ domi mors silis est. Sin. Audierunt q2 in-
gemisco ego: ⁊ non est q̄ ꝯsolet me. Oēs ini-
mici mei audierūt malū meū: letati sūt: qm̄ tu fe
cisti. Adduxisti diē consolationis: ⁊ fiēt sil'es
mei. Thau. Ingrediatur oē malū eoꝝ coram
te: ⁊ deuindemia eos sicut vindemiasti me pro
pter iniquitates meas. Multi eniz gemitus
mei: ⁊ cor meum merens. Aleph. II.
Quomō obtexit caligine i furore suo
A dn̄s filiam syon: ꝓiecit de celo i terraz
inclytā israel: ⁊ nō ē recordatꝰ scabel
li pedū suoꝝ i die furoris sui. Beth. Precipi
tauit dn̄s: nec pepercit omnia speciosa iacob:
destruxit in furore suo munitiōes ṽginis iu-
da: ⁊ deiecit in terra. polluit regnū ⁊ ṗncipes
eius. Gimel. Cōfregit i ira furoris sui oē cor
nu isr'l: auertit retrorsū dexteram suam a fa-
cie inimici: ⁊ succendit i iacob q̄i ignē flāme
B deuorantis in gyro. Deleth. Tetēdit arcū su
um quasi inimicꝰ firmauit dexterā suā quasi
hostis: ⁊ occidit oē qđ pulchꝝ erat visu in ta
bernaculo filie syon: effudit quasi ignem indi-
gnationem suā. He. Factꝰ est dn̄s velud ini
micus: ṗcipitauit israel. Precipitauit oia me
nia eius. dissipauit munitiōes eiꝰ ⁊ repleuit in
filia iuda hūiliatū ⁊ humiliataz. Vau. Et dissi
pauit quasi hortū tētoriū suū. Demolitꝰ ē ta
bernaculū suū. Obliuioni tradidit dn̄s i syon
festiuitatem ⁊ sabbatū: ⁊ i opprobriū ⁊ in in-
dignationem furoris sui regē ⁊ sacerdotem.
Zai. Repulit dn̄s altare suum: maledixit san
C ctificationi sue tradidit in manu īimici mu-
ros turrium eiꝰ. Vocē dederūt i domo dn̄i: si
cut in die solemni. Heth. Cogitauit dn̄s dis-
sipare murum filie syon: tetēdit funiculū su-
um ⁊ non auertit manū suā a perditiōe: Lu-
xitq3 antemurale: ⁊ murꝰ pariter dissipatus est
Teth. Defixe sūt in terra porte eiꝰ: ꝑdidit ⁊ cō
triuit vectes eiꝰ regē eiꝰ: ⁊ principes eius in
gentibꝰ. Non ē lex: ⁊ ꝓphe eiꝰ n̄ inuenerūt vi
sionem a dn̄o. Joth. Sederūt i terra: ꝯticuerunt
senes filie syon: conspserunt cinere capita sua

accincti sūt ciliciis. Abiecerūt i terra capita sua D
virgines iuda. Caph. Defecerūt ꝑ lachrymis
oculi mei conturbata sunt viscera mea. Effu-
sū est in terra iecur meū sup ꝯtritionē filie po
puli mei cum deficeret ꝑuulus ⁊ lactēs i pla
teis oppidi. Lamech. Mribus suis dixerunt
vbi ē triticum ⁊ vinū: cū deficerent q̄si vul-
nerati in plateis ciuitatis: cuz exalarent aīas
suas in sinu matruz suaꝝ. Mem. Cui ꝯpabo
te vel cui assimilabo te filia hierusalem. Cui
exequabo te ⁊ consolabor te virgo filia syon
Magna est enim velut mare contritio tua E
Quis medicabitur tui: Nun. Prophete tui
viderunt tibi falsa ⁊ stulta: nec aperiebant ini
quitatem tuā: vt te ad pniaz prouocarent. Vi
derunt āt tibi assumptiōes falsas ⁊ eiectiōes
Samech. Plauserunt super te manibꝰ oēs
transeuntes per viā: sibilauerūt ⁊ mouerūt capi
ta sua super filiā irl'm: heccine est vrbs dicen-
tes perfecti decoris gaudium vniuerse terre
Phe. Aperuerūt sup te os suū oēs inimici tui
sibilauerunt ⁊ fremuerunt dentibꝰ suis: ⁊ di
xerunt: deuorabimꝰ. En ista ē dies quā expec F
tabamus inuenimus: vidimꝰ. Ain. Fecit dn̄s Leui.26.c.
que cogitauit: ꝯpleuit sermonē suuz quē ṗce Deut.28.b
perat a diebus antiq̄s. Destruxit ⁊ nō pepercit
⁊ letificauit super te inimicū. ⁊ exaltauit cor
nu hostium tuoꝝ. Sade. Clamauit cor eoruz
ad dn̄m: super muros filie syon. Deduc quasi
torrentem lachrymas per diē ⁊ noctē nō des
requiē tibi: neq3 taceat pupilla ocl'i tui. Coph
Consurge lauda in nocte in principio vigi-
larum: effunde sicut aquam cor tuum an̄ con
spectū dn̄i. Leua ad eum manus tuas ꝓ aīa
ꝑuuloruz tuoꝝ: qui fame ꝑeunt i capite oīuz G
ꝯpitorum. Res. Vide dn̄e ⁊ ꝯsidera: quē vi-
demiaueris ita. ergo ne comedent mr̄es fru
ctū suum: ꝑuulos ad mensurā palme: Si oc-
cidit̄ i sctūario dn̄i: sacerdos ⁊ ꝓpha: Sin. Ja-
cuerunt in terra foris puer ⁊ senex: virgines
mee ⁊ iuuenes mei ceciderunt i gladio. In-
terfecisti in die furoris tui: percussisti: nec mi-
sertus es. Thau. Vocasti quasi ad diē solēnē
qui terrerēt me de circuitu: ⁊ nō fuit i die fu
ris dn̄i qui effugeret ⁊ relinq̄ret. Quos edu
caui ⁊ enutriui: inimicus meus consumpsit
eos. Aleph. III
Ego vir videns pauꝑtatē meā: in ṽga
indignationis eiꝰ. Aleph. Me mina A
uit ⁊ adduxit in tenebras: ⁊ nō i lucē. Aleph
Tm̄ in me ṽtit: ⁊ conuertit manū suam tota
die. Beth. Vetustam fecit pellē meā ⁊ car-
nem meam: ꝯtriuit ossa mea. Beth. edifica-
bit in gyro meo: ⁊ circumdedit me felle ⁊ la-
bore. Beth. In tenebrosis collocauit me q̄si

mortuos sempiternos.Gimel.Circũedifica-
uit aduersum me vt nõ egrediar aggrauauit
B ꝯpedem meum.Gimel.Sz ⁊ cuz clamauero
⁊ cum rogauero:exclusit orõnẽ meã.Gimel
Conclusit vias meas lapidibꝰ q̃dris:semitas
meas subuertit.Deleth.Ursus insidians fa-
ctus est mihi:leo in abscondito.Deleth.Sẽi
tas meas subuertit ⁊ cõfregit me posuit me
desolatam.Deleth.Tetendit arcũ suũ:⁊ posu
it me q̃i signũ ad sagittã.He.Misit i renibꝰ
meis filias pharetre sue. He. Factus sum in
derisum oĩ pplõ meo:canticũ eoꝝ tota die.
He.Repleuit me amaritudinibꝰ:inebriauit
me absinthio:Uau.Confregit ad numerum
dentes meos:cibauit me cinere. Uau. Et re-
C pulsa ẽ anima mea:oblitꝰ sũ bonoꝝ.Uau.Et
dixi.pijt finis meꝰ:⁊ spes mea a dñõ.zai.Re
cordare paupertatis ⁊ transgressionis mee:
absinthij ⁊ fellis.zai Memoria memor ero ⁊
tabescet in me anima mea.zai.Hec recolens
in corde meo in deo sperabo.Heth.Mie dñi
quia non sumus ꝯsũpti:qꝛ ñ defecerũt misera-
tiones eius.Heth.Noui diluculo:mlta ẽ
fides tua.Heth.Pars mea dominꝰ:dixit aĩa
mea:ppterea expectabo eũ Teth. Bonus ẽ
dñs sperantibꝰ i eũ:aĩe q̃renti illũ.Teth.Bo
nũ est pstolari cum silentio salutarẽ dñi.Teth.
Bonum est viro cũ portauerit iugũ ab ado-
D lescentia sua.Joth.Sedebit solitarius:⁊ tace
bit:quia leuauit se super se. Joth.Ponet in
puluere os suum:si forte sit spes. Joth.Da-
bit percutienti se maxillã:saturabitur oppro-
brijs.Caph.Quia nõ repellet in sẽpiẽnũ dñs
Caph.Quia se abiecit ⁊ miserebiẽ:ẽm mltitu
dinem miaꝝ suaꝝ. Caph.Nõ.n. hũiliauit ex
corde suo:⁊ abiecit filios hominũ. Lamech.
Ut ꝯtereret sub pedibus suis oẽs victos ẽre
Lamech.Ut declinaret iudiciuz viri: in ꝯspe
ctu vultꝰ altissimi.Lamech.Ut peruerteret
hoiem in iudicio suo:dñs ignorauit. Mem.
Quis est iste qui dixit vt fieret:dño ñ iubente
E Mem.Ex ore altissimi non egredientur:nec
mala nec bona:Mẽ.Quid murmurauit hõ
viuens.vir pro peccatis suis? Nun. Scrute-
mur vias nr̃as ⁊ queramus ⁊ reuertamur ad
dñm.Nun. Leuemus corda nr̃a cũ manibꝰ
ad dñm in celos.Nun.Nos inique egimꝰ ⁊
iracundiam puocauimꝰ:idcirco tu iexorabiẽ
es.Samech. Operuisti i furore⁊ percussisti
occidisti:nec pepcisti.Samech.Opposuisti
nubem tibi:ne transeat orõ.Samech.Eradi
cationẽ ⁊ abiectionem posuisti me:in medio
populorum.Phe.Apuerunt sr̃ nos os suuz
oẽs inimici.Phe.Formido ⁊ laq̃us fcã ẽ no
F bis vaticinatio:⁊ contritio:Phe.Diuisiões
aq̃aꝝ ꝺduxit oculꝰ meꝰ:i ꝯtritõe filie ppl̃i mei
Ain.Oculꝰ meꝰ afflictus est nec tacuit:eo ꝙ
nõ eẽt req̃es.Ain .Dõec respiceret ⁊ videret
deꝰ de celis.Ain.Oculꝰ meꝰ depdatꝰ ẽ aĩaz
meam in cũctĩ filiabꝰ vrbis mee.Sade.Uẽa-
tiõe ceperunt me q̃si auem inimici mei gratis
Sade.Lapsa ẽ in lacum vita mea:⁊ posuerũt
lapidem sr̃ me. Sade.Inũdauerũt aq̃ sup ca
put meum:dixi:perij.Coph.Inuocaui nomẽ
tuum domine:de lacu nouissimo.Coph.Uo
cem meã audisti:ne auertas aurem tuã a sin
gultu meo ⁊ clamoribus.Coph.Appropin-
quasti in die qñ vocaui te: dixisti:ne timeas.
Res.Judicasti dñe cãm anime mee:redem- G
ptor vite mee.Res.Uidisti dñe iniq̃tatẽ illo
rum aduersũ me iudica iudicium meũ.Res.
Uidisti omnem furorẽ:vniuersas cogitatio-
nes eorum aduersũ me.Sin.Audisti oppro-
brium eorum dñe:oẽs cogitationes aduersũ
me.Sin.Labia insurgentium mihi ⁊ medi-
tationes eorum:aduersum me tota die .Sin
Sessionem eoꝝ ⁊ resurrectionem eoꝝ vide:
ego sum psalmus eoꝝ.Tau.Reddes eis vi-
cem dñe:iuxta opa manuũ suaꝝ.Tau.Dabis
eis scutum cordis:laborem tuũ.Thau.Per
sequeris in furore:⁊ conteres eos sub celis do

mine. Aleph. IIII.

Quomõ obscuratum ẽ auꝝ mutatꝰ est A
color optimus:dispsi sũt lapides scũa
rij in capite omnium plateaꝝ. Beth.Filij sy
on inclyti ⁊ amicti auro pmo:quõ reputati sũt
in vasa testea:opus manuum figuli. Gimel
Sed ⁊ lamie nudauerunt mãmã lactauerũt
catulos suos.Filia populi mei crudelis:quasi
strutio in deserto.Deleth.Adhesit lĩgua la-
ctentis ad palatũ eiꝰ in siti:paruuli petierũt
panem:⁊ non erat q̃ frangeret eis. He. Qui
vescebantur voluptuose interierunt in vijs:qui
nutriebantur i croceis amplexati sũt stercora
Uau.Et maior effecta est iniquitas filie ppl̃i
mei peccato sodomoꝝ:que subuersa ẽ in mo-
mento ⁊ nõ ceperũt i ea manꝰ.zai.Candidio B
res nazarei eius niues:nitidiores lacte:rubi
cundiores ebore antiq̊: sapphyro pulchrio-
res:Heth.Denigrata ẽ sup carbones facies
eorum:⁊ non sunt cogniti in plateis . Adhe-
sit cutis eorum ossibꝰ:aruit ⁊ facta est quasi li
gnum.Teth.Melius fuit occisis gladio q̃ i Judith.7.c
terfectis fame: qm̃ isti extabuerunt ꝯsũpti a
sterilitate terre.Joth. Manus mlierũ miẽi- 4.Re.6.f.
cordiũ coxerunt filios suos:facti sũt cibꝰ earũ
i ꝯtritione filie populi mei . Caph.Cõpleuit
dñs furorem suũ effudit iram indignationis
sue .Et succendit ignem in syon: ⁊ deuorauit
fundamenta eius.Lamech.Non crediderũt

reges terre ꝛ vniuersi hītatores orbis:q̄m̄ in
grederet̄ hostis ꝛ inimicus per portas irl̄m.
C Mem. Propt̄ pccā ꝓphap̄ ei⁹ ꝛ iniquitates
sacerdotū ei⁹:q̄ effuderūt in medio ei⁹ sāgui
nē iustoꝝ. Nun. Errauerūt ceci i plateis:pol
luti sūt sanguie. Cūq̄ nō possent tenuerūt la
cinias suas. Samech. Recedite polluti cla
mauerūt eis:recedite: abite:nolite tangere.
Jurgati quippe sunt:ꝛ commoti dixerunt in
ter gentes:non addet vltra vt habitet in eis
Phe. Facies dn̄i diuisit eos:non addet vt re
spiciat eos. Facies sacerdotū nō erubuerunt
neq̄ senum miserti sunt. Ain. Cū adhuc sub
sisteremus:defecerunt oculi nr̄i ad auxiliū
nr̄m vanum cum respiceremus attēti ad gē
B tem⁹ q̄ saluare nos nō poterat. Sade. Lubri
cauerūt vestigia nr̄a in itinere plateaꝝ nr̄aꝝ
appropinquauit finis nr̄:cōpleti sūt dies nr̄i
q̄ꝛ venit finis nr̄. Coph. Velociores fuerūt ꝑ
secutores nr̄i aq̄lis celi:sup mōtes ꝑsecuti sūt
nos:in deserto insidiati sūt nobis. Res. Spi
ritus oris nr̄i xp̄s dn̄s captus ē in pccīs no
stris:cui diximus in vmbra tua viuemus in
gentibus. Sin Gaude ꝛ letare filia edom q̄
hītas i terra hus. Ad te quoq̄ ꝑueniet calix:
iebriaberis atq̄ nudaberis. Thau. Cōpleta ē
iniq̄tas tua filia syon:nō addet vltra vt trās
migret te. Visitauit iniq̄tatem tuā filia edō:
discooperuit pccā tua. Orō hieremie. V
A Recordare dn̄e quid acciderit nobis
intuere ꝛ respice opprobrium nr̄m.
Hereditas nr̄a v̄sa ē ad alienos:do
mus nr̄e ad extraneos. Pupilli facti sum⁹
absq̄ pr̄e:mr̄es nr̄e q̄si vidue. Aquā nr̄aꝫ pe
cunia bibimus:ligna nr̄a ꝑcio cōparauim⁹.
ceruicibus nr̄is minabamur:lassis nō dabat̄
B requies. Egypto dedimus manū ꝛ assyriis vt
saturaremur pane. Pr̄es nr̄i peccauerūt ꝛ n̄
sunt:ꝛ nos iniq̄tates eoꝝ portauimus. Ser
ui dn̄ati sūt nr̄i:nō fuit q̄ redimeret de manu
eoꝝ. In aīabus nr̄is afferebam⁹ panē nobis
a facie gladii i deserto. Pellis nr̄a q̄si cliba
nus exusta ē:a facie tēpestatū famis Mulie
res in syon humiliauerūt:ꝛ v̄gines i ciuitati
C bus iuda. Pricipes manu suspēsi sūt: facies
senū nō erubuerūt. Adolescentibus ipudice
abusi sunt:ꝛ pueri in ligno corruerūt. Senes
defecerūt de portis:iuuenes de choro psallē
tium. Defecit gaudiū cordis nr̄i:v̄sus ē i lu
ctū chorus nr̄. Cecidit corona capitis nr̄i:ve
nobis q̄ꝛ peccauimus. Propterea mestum
factū est in dolore cor nr̄m:ideo cōtenebrati
sūt oculi nr̄i. Propter mōtē syon:q̄ꝛ disperiit:
vulpes ambulauerūt in eo. Tu aūt dn̄e i eter
nū ꝑmanebis:solium tuū in generatōe ꝛ ge
neratione. Quare in ꝑpetuū obliuisceris no
stri:derelinq̄s nos in longitudinē dieꝝ. Con
uerte nos dn̄e ad te ꝛ conuertemur:innoua
dies nostros:sicut a principio. Sed proiici
ens repulisti nos:irat⁹ es ꝯtra nos vehemēt̄

Incipit ꝓfacio in libꝝ Baruch ꝓphe.

Liber iste qui baruch noīe ꝓnotat̄:in
hebreo canone non habet̄:sed tm̄ in
vulgata editione:sil̄r ꝛ epistola hie
remie. Propter notitiam autem legentium
hic scripta sunt:quia multa de christo nouis
simisq̄ temporibus indicant.

Incipit Baruch ꝓpha. Capl̄m I

Et hec verba libri que scripsit
Baruch filius nerie filii ma
asie filii sedechie filii sedei fi
lii helchie:in babylōia in an
no quinto ꝛ in septia die mē
sis:in tp̄e quo ceperunt chal
dei irl̄m ꝛ succenderūt eā igni. Et legit Ba
ruch verba libri huius ad aures iechonie fi
lii ioachin regis iuda:ꝛ ad aures vniuersi po
puli venientis ad libꝝ:ꝛ ad aures potentiū
filiorum regum iuda:ꝛ ad aures presbyterō
rū:ꝛ ad aures populi a minimo vsq̄ ad ma
ximū eoꝝ: omniū habitantium in babylo
nia ad flumen sodi. Qui audientes plora
bant ꝛ ieiunabant:ꝛ orabant in ꝯspectu dn̄i
Et collegerunt pecuniā:s̄m q̄ potuit vnius
cuiusq̄ manus. Et miserunt i irl̄m ad ioachi B
filium helchie filii salon sacerdotē: ꝛ ad re
liquos sacerdotes ꝛ ad oēm ppl̄m qui inuēti
sunt cū eo i irl̄m cuꝫ acciperent vasa tēpli dn̄i
q̄ ablata fuerant de tēplo reuocare in terrā
iuda. decima die mēsis syban: vasa argētea
q̄ fecit sedechias filius iosie rex iuda postea
q̄ꝫ cepisset nabuchodonosor rex babylonis
iechoniam ꝛ principes ꝛ cunctos potentes
ꝛ populum terre ab hierusalē ꝛ duxit eos vi
ctos i babylonē. Et dixerunt. Ecce misimus
ad vos pecunias : de q̄bus emite holocau
stomata ꝛ thus ꝛ facite manna: ꝛ offerte ꝓ
pccō ad aram dn̄i dei nr̄i. Et orate pro vita
nabuchodonosor regis babylonis:ꝛ pro vi
ta balthasar filii eius vt sint dies eoꝝ sicut
dies celi sup terraꝫ. ꝛ vt det dn̄s v̄tutē nobis C
ꝛ illuminet oculos nostros:vt viuam⁹ sub
vmbra nabuchodonosor regis babylonis
ꝛ sub vmbra balthasar filii eius: ꝛ s̄uiamus
eis multis diebus:ꝛ inueniamus grāꝫ i ꝯspe
ctu eoꝝ. Et pro nobisipsis orate ad dn̄m deū
nr̄um:q̄ꝛ peccauimus dn̄o deo nr̄o:ꝛ non ē
auersus furor eius a nobis vsq̄ in hunc diē.
Et legite libꝝ istum quē misimus ad vos re
citari:in tēplo domini i die solēni:ꝛ i die op

F.1.d portuno. Et dicetis. Dño deo nr̃o iustitia:
nobis aũt ↄfusio faciei nr̃e sicut ē dies hec: oĩ
iuda ⁊ hitantibus in irl̃m regibus nr̃is ⁊ pn
cipib⁹ nr̃is ⁊ sacerdotib⁹ nr̃is ⁊ pphis nr̃is
⁊ pr̃ibus nr̃is. Peccauimus añ dñm deum
nr̃m: ⁊ ñ credidim⁹ diffidētes i eũ: ⁊ nõ fui-
mus subiectibiles illi: ⁊ non audiuimus vo-
cem dñi dei nr̃i vt ãbularem⁹ i mãdatꝭ ei⁹ q̃
B dedit nobis. A die q̃ eduxit pr̃es nr̃os de tra
egypti vsq; ad diē hãc eram⁹ icredibiles ad
dñm deũ nr̃m: ⁊ dissipati recessim⁹ ne audire
mus vocē ipsi⁹. Et adheserũt nobis mlta ma
la ⁊ maledictões q̃ ↄstituit dñs moysi seruo
suo: qui eduxit pr̃es nr̃os de tra egypti dare
nobis trã fluētē lac ⁊ mel: sicut hodierna die
Et nõ audiuimus vocē dñi dei nr̃i ₰m oĩa v̓-
ba pphaꝝ quos misit ad nos ⁊ ad iudices
nr̃os: ⁊ abiuimus vnusq̃sq; in sensum cordis
nr̃i maligni: operari diis alienis faciētes ma
la añ oculos dñi dei nostri. II
A PRopter qd̓ statuit dñs deus nr̃ v̓bũ
suũ qd̓ locutus ē ad nos: ⁊ ad iudi-
ces nr̃os qui iudicauerũt in irl̃m: ⁊
ad reges nr̃os ⁊ ad pncipes nr̃os ⁊ ad oēm
isrl̃ ⁊ iuda: vt adduceret dñs sup nos mala
magna q̃ nõ sũt facta sub celo: quēadmodũ
facta sũt in irl̃m ₰m q̃ scripta sũt i lege moysi
vt manducaret homo carnes filij sui ⁊ car-
nes filie sue. Et dedit eos sub manu regũ om
nium qui sunt in circuitu nostro in impro-
perium ⁊ in desolationem: ⁊ in omnibus po
B pulis in quibus nos dispersit dominus. Et
facti sumus subtus ⁊ non supra: quia pecca-
uimus domino deo nostro: non obaudien-
D.1.c. do voci ipsius. Domino deo nostro iustitia
nobis autem ⁊ patribus nostris confusio fa
ciei: sicut est dies hec. Quia locutus est do-
minus super nos omnia mala hec que vene
runt super nos ⁊ non sumus deprecati faciē
dñi dei nostri: vt reuerteremur vnusquisq;
nostrũ a vijs nr̃is pessimis. Et vigilauit dñs
i malis: ⁊ adduxit ea super nos: qꝛ iustus est
dñs in oĩbus opibus suis que mandauit no
C bis ⁊ nõ audiuim⁹ vocē ipsius vt iremus in
Dan.9.d. pceptis dñi que dedit añ faciē nr̃am. Et nũc
dñe deus isrl̃ qui eduxisti populum tuum de
terra egypti in manu valida ⁊ in signis ⁊ in
pdigijs ⁊ i v̓tute tua magna ⁊ i brachio ex-
celso ⁊ fecisti tibi nomē sicut ē dies iste: pecca
uimus: ipie egim⁹: iniq̃ gessimus dñe deus
nr̃ in oĩbus iusticijs tuis. Auertat ira tua a
nobis: qꝛ derelicti sumus pauci inter gentes
vbi dispersisti nos. Exaudi dñe pces nr̃as ⁊
orõnes nr̃as: ⁊ educ nos pp te: ⁊ da nobis i-
uenire grãm añ faciē eoꝝ q̃ nos abduxerũt
vt sciat oĩs tra: qꝛ tu es dñs de⁹ nr̃: ⁊ quia no
mē tuũ iuocatũ ē sup isrl̃: ⁊ sup genus ipsius
Respice dñe de domo scã tua in nos: ⁊ incli D
na aurē tuã ⁊ exaudi nos. Aperi oculos tu- Deu.26.d
os ⁊ vide: qꝛ nõ mortui q̃ sunt in iferno: quo Esa.63.d.
rũ spũs acceptus ē a viscerib⁹ suis: dabũt ho
norē ⁊ iustificationē dño: sꝫ aĩa q̃ tristis ē su-
per magnitudinē mali: ⁊ icedit curua ⁊ ifir-
ma: ⁊ oculi deficiētes ⁊ aĩa esuriens dat tibi
gloriã ⁊ iusticiã dño: qꝛ nõ ₰m iusticias patꝝ
nr̃oꝝ nos fũdimus preces ⁊ petimus miseri
cordiã ante ↄspectũ tuũ dñe deus nr̃: sꝫ qꝛ mi E
sisti irã tuã ⁊ furorē tuũ sup nos: sicut locu-
tus es in manu pueroꝝ tuoꝝ pphaꝝ dicēs.
Sic dicit dñs. Inclinate humeꝝ vr̃m ⁊ serui
cē vr̃aꝫ: ⁊ opa facite regi babylonis: ⁊ sedebi
tis i terra quã dedi pr̃ibus vr̃is: qd̓ si nõ fece-
ritis nec audieritis vocē dñi dei vr̃i operari
regi babylonie: defectionē vr̃am faciã de ci-
uitatib⁹ iuda: ⁊ a foris irl̃m: ⁊ auferam a vo
bis vocē iocũditatis: ⁊ vocē gaudij ⁊ vocem
sponsi ⁊ vocē sponse: ⁊ erit oĩs terra sine vesti
gio. Et nõ audierũt vocē tuã vt operarentur
regi babylonis: ⁊ statuisti verba tua que lo-
cutus es in manib⁹ pueroꝝ tuoꝝ pphetarũ
vt transferent ossa regũ nr̃oꝝ ⁊ ossa patrum
nr̃oꝝ de loco suo. Et ecce sũt piecta in calore F
solis ⁊ in gelu noctis ⁊ mortui sũt in dolori
bus pessimis: in fame ⁊ in gladio ⁊ i emissio
ne. Et posuisti tēplũ i quo inocatũ ē nomen
tuũ in ipso: sicut hec dies pp iniq̃tatē dom⁹
isrl̃ ⁊ domus iuda. Et fecisti in nobis dñe ds
nr̃ ₰m oēm bonitatē tuã ⁊ ₰m oēm miserati
onē tuã illã magnã sicut locutus es in mãu
pueri tui moysi: in die q̃ pcepisti ei scribere le
gē tuã corã filijs isrl̃ dicēs: Si non audieritis
vocē meã: multitudo hec magna ↄuertetur
in minimã gētē: qm̃ eos dispgã: qꝛ scio q͛ me
non audiet ppl̓s. Populus ē enim dura cer
G uice. Et ↄuertetur ad cor suũ in terra capti-
uitatis sue: ⁊ sciēt qꝛ ego sum dñs deus eoꝝ
Et dabo eis cor ⁊ intelligēt ⁊ aures ⁊ audi-
ent ⁊ laudabũt me in terra captiuitatis sue ⁊
memores erũt nõis mei. Et auertēt se a dor
so suo duro: ⁊ a malignitatibus suis: qꝛ remi
niscētur viã patꝝ suoꝝ q̃ peccauerũt in me.
Et reuocabo illos i terrã quã iuraui patrib⁹
eoꝝ abrahã ysaac ⁊ iacob: ⁊ dñabũtur eius.
Et multiplicabo eos: ⁊ nõ minorabuntur. Et
statuã illis testamētum alteꝝ sēpiternũ vt
sim illis in deum: ⁊ ipsi erunt mihi in ppl̓m
Et non mouebo amplius ppl̓m meũ filios is
rahel a terra quam dedi eis. III.
ET nũc dñe oĩpotēs deus isrl̃: anima A
in angustijs ⁊ spirit⁹ anxius clamat

ad te. Audi dñe ⁊ miſere q̄r ds̄ es miſicors:
⁊ miſerere nr̄i q̄r peccauim⁹ añ te. Q̄r tu ſe-
des i ſẽpiternum: ⁊ nos ꝑibim⁹ in euū? Dñe
oīpotẽs deus iſrł audi nunc orõnẽ mortuoꝝ
iſrł ⁊ filioꝝ ipſoꝝ q̄ peccauerunt añ te: ⁊ non
audierunt vocẽ dñi dei ſui: ⁊ agglutinata ſũ
nobis mala. Noli meminiſſe iniq̄taꝫ patruꝫ
nr̄oꝝ: ſꝫ memẽto manus tue ⁊ nõis tui i tp̄e
iſto: q̄r tu es dñe deus nr̄: ⁊ laudabim⁹ te do
mīe: q̄r ꝑꝑ hoc dediſti timorẽ tuū i cordibuſ
nr̄is: ⁊ vt inuocemus nomẽ tuū ⁊ laudem⁹ te
in captiuitate nr̄a: q̄r cõuertimur ab iniq̄ta
te patꝝ nr̄oꝝ q̄ peccauerunt ante te. Et ecce
nos in captiuitate nr̄a ſumus hodie: q̄r nos
diſꝑſiſti in improꝑiū ⁊ i maledictū ⁊ i pecc̄m
ſm oẽs iniq̄tates patꝝ nr̄oꝝ q̄ diſceſſerunt
B a te dñe deus nr̄. Audi iſrł mandata vite:
auribus ꝑcipe vt ſcias prudentiaꝫ. Quid ẽ
iſrł q̄ in terra inimicoꝝ es? Inueteraſti i terra
aliẽa coinq̄natus es cum mortuis. Deputa
tus es cum deſcẽdẽtib⁹ in infernū: dereliq̄-
ſti fontẽ ſapiẽ. Nā ſi in via dei ambulaſſes:
h̄itaſſes vtiq̧ i pace ſuꝑ terram. Diſce vbi ſit
prudẽtia: vbi ſit v̄tus: vbi ſit intellectus: vt
ſcias ſimul vbi ſit longiturnitas vite ⁊ vict⁹
vbi ſit lumẽ oculoꝝ ⁊ pax. Quis inuenit lo-
cū eius. Et q̄s itrauit i theſauros eius. Ubi
ſūt principes gentiū: ⁊ q̄ dñant ſuꝑ beſtias q̄
ſūt ſuꝑ t̄rā. Qui i auib⁹ celi ludūt: q̄ argẽtū
theſaurizant ⁊ auꝝ in q̄ ꝯfidūt hoĩes: ⁊ nõ ẽ
finis acq̄ſitionis eoꝝ. Qui argẽtū fabricant
⁊ ſolliciti ſt̄: nec ẽ inuentio opeꝝ illoꝝ. Exter
minati ſūt ⁊ ad iferos deſcẽderūt: ⁊ alij loco
C eoꝝ ſurrexerūt. Juuenes viderūt lumẽ: ⁊ ha
bitauerūt ſuꝑ terrā. Uiā āt diſciplĩe ignora-
uerūt neq̧ itellexerūt ſemitas ei⁹: neq̧ filij
eoꝝ ſuſceperunt eā. A facie ipſoꝝ lõge facta
eſt. Non ẽ audita in terra chanaan: neq̧ vi
ſa eſt in theman. Filij quoq̧ agar q̄ exq̄ſiert
prudẽtiam q̄ de terra ẽ: negociatores t̄re ⁊
theman: ⁊ fabulatores ⁊ exq̄ſitores prudẽ-
tie ⁊ itelligẽtie: viam āt ſapiẽ neſcierūt. neq̧
ꝯmemorati ſūt ſemitas ei⁹. O iſrł q̄ꝫ magna
ẽ domus dĩ: ⁊ igẽs locus poſſeſſiõis ei⁹. Ma
gnus ẽ ⁊ nõ h̄ꝫ finẽ: excelſus ⁊ imẽſus. Ibi
fuerūt gigantes noĩati: illi q̄ ab initõ fuerūt
ſtatura magna ſciẽtes bellum. Non hos ele
git dñs: neq̧ viā diſcipline iuenerūt: ꝓpt̄ea
pierūt. Et q̄m non h̄uerūt ſapiam: iterierunt
ꝑꝑ ſuā inſipientiam. Quis aſcendit in celū
D ⁊ accepit eam: ⁊ eduxit eā de nubib⁹. Quis
tranſfretauit mare: ⁊ inuenit illam: ⁊ attulit
illā ſuꝑ auꝝ electum. Nõ ẽ q̄ poſſit ſcire vi-
as eius neq̧ q̄ exq̄rat ſemitas eiuſ. Sed qui
ſcit vniuerſa nouit eam: ⁊ adinuenit eam pru
dentia ſua. Qui p̄parauit terrā i et̄no tp̄e: ⁊ re
pleuit eam bipedibus ⁊ q̄drupedibuſ. Qui
emittit lumẽ ⁊ vadit: ⁊ vocauit illud: ⁊ obe
dit illi in tremore. Stelle āt dederunt lumẽ
in cuſtodijs ſuis: ⁊ letate ſunt: vocate ſunt ⁊
dixerunt. Adſum⁹. Et luxerūt ei cū iocūdita
te: q̄ fecit illas. Hic ẽ de⁹ nr̄: ⁊ nõ eſtimabit̄
alius aduerſus eū. Hic adinuenit oẽm viaꝫ
diſcipline: ⁊ tradidit illaꝫ iacob puero ſuo:
⁊ iſrł dilecto ſuo. Poſt hec in terris viſus ẽ
⁊ cū hoĩbus ꝯuerſatus ẽ. IIII.
Hic liber mandatoꝝ dei: ⁊ lex que ẽ i A
eternū. Oẽs q̄ tenẽt ea: ꝑuẽiẽt ad vi
tā q̄ āt dereliq̄runt eā in mortẽ. Conuertere
iacob ⁊ app̄hẽde eam: ambula ꝑ viā ad ſplẽ
dorẽ eius ꝯ lumen ei⁹. Ne tradas alt̄i gl̄iaꝫ
tuā: ⁊ dignitatẽ tuā genti aliene. Beati ſu-
mus iſrł: q̄r q̄ deo placẽt: manifeſta ſt̄ nobis.
Animeq̄or eſto ꝑpł̄us dei memorabilis iſrł
Uenundati eſtis gentib⁹ nõ in ꝑditionẽ: ſꝫ
ꝑꝑ qd̄ in ira dei ad iracundiā ꝓuocaſtis do
minum: traditiq̧ eſtis aduerſarijs. Exacer B
baſtis. n. eū q̄ fecit vos deū eternū: imolātes
demonijs ⁊ non deo. Obliti. n. eſtis eum q̄
nutriuit vos: ⁊ ꝯtriſtaſtis nutricẽ vr̄aꝫ ir̄lm
Uidit. n. iracundiā a deo venientẽ vobis: ⁊
dixit. Audite cõfines ſyon. Adduxit. n. mihi
d̄us luctum magnū. Uidi. n. captiuitatẽ po
puli mei filioꝝ meoꝝ ⁊ filiarum quam ſuꝑ-
duxit illis eternus. Nutriui. n. illos cū iocū
ditate: dimiſi āt illos cum fletu ⁊ luctu. Ne- C
mo gaudeat ſuꝑ me viduam ⁊ deſolatam a
multis derelicta ſū ꝑꝑ pccā filiorum meorū
q̄r declinauerunt a lege dei. Juſticias āt ip-
ſius neſcierūt: nec ambulauerunt ꝑ vias mā
datoꝝ dei: neq̧ ꝑ ſemitas v̄itatis eius cū iu
ſticia ingreſſi ſunt. Ueniant confines ſyon: ⁊
memorẽtur captiuitatẽ filioꝝ ⁊ filiaꝝ meaꝝ
quam ſuꝑduxit illis eternus. Adduxit. n. ſr̄
illos gentẽ de longinquo: gẽtẽ improbam:
⁊ alt̄ius ligue: q̄ non ſūt reueriti ſenẽ: neq̧
pueroꝝ miſerti ſūt. Et abduxer̄t dilectos vi D
due: ⁊ a filijs vnicam deſolauerūt. Ego aūt
quid poſſum adiuuare voſ. Qui. n. adduxit
ſuꝑ vos mala: ipſe vos eripiet de manibus
inimicoꝝ vr̄orum. Ambulate filij ambulate
ego. n. derelicta ſum ſola. Exui me ſtola pa-
cis: idui āt me ſacco obſecrationis: ⁊ clama
bo ad altiſſimum in diebus meis. Animeq̄ ſ. co.
ores eſtote filij: clamate ad dominū ⁊ eripiet
vos d̄ manu principū inimicoꝝ. Ego. n. ſpa-
ui i eternū ſalutẽ vr̄am: ⁊ venit mihi gaudi-
um a ſancto ſuꝑ miā: q̄ veniet vobis ab et̄no
ſalutari nr̄o. Emiſi. n. vos cum luctu ⁊ plora E
tu: reducet aūt vos mihi dñs cum gaudio ⁊

D

iocūditate i sēpiternā. Sicut.n.viderūt vicī
ne syon captiuitatē vr̄am a deo:sic videbūt
τ in celeritate salutē vr̄am in deo: q̄ supue
niet vobis. cum honore magno τ splēdore
eterno. Filij patienter sustinete iram q̄ super
uenit vobis. Persecutus ē.n.te inimic⁹ tu⁹
sed cito videbis pditionē ipsius τ sup ceruī
ces ipsius ascēdes. Delicati mei ambulaue
runt vias aspas:ducti sūt.n.vt grex direptus
B.eo. ab inimicis. Animeq̄ores estote filij: τ pro
F clamate ad dn̄m. Erit.n.memoria vr̄a ab eo
q̄ duxit vos. Sicut.n.fuit sensus vr̄ vt errare
tis a deo:decies tm̄ iterū conuertentes req̄
retis eū. Qui.n.induxit vobis mala ipse rur
sum adducet vobis sēpiternā iocunditatē
cum salute vr̄a. Animeq̄or esto irl̄m. Exhor
tat.n.te q̄ te noīauit. Nocētes pibunt q̄ te
vexauerunt: τ q̄ gratulati sunt in tua ruina
punient. Ciuitates q̄bus seruierūt filij tui:pu
G nientur: τ q̄ accepit filios tuos. Sicut.n.ga
uisa ē in tua ruina τ letata est in casu tuo sic
ꝯtristabit in sua desolatione. Et amputabit
exultatio multitudinis eius: τ gaudimoniū
eius erit in luctū: Ignis.n.supueniet ei ab
eterno in longiturnis diebus: τ hitabitur a
J.5.b demonijs in multitudine tp̄ris. Circunspice
irl̄m ad orientē: τ vide iocunditatē a deo ti
bi venientē. Ecce.n.veniunt filij tui:quos di
misisti dispersos.veniunt collecti ab orien
te vsq̄ ad occidentē:in verbo sancti:gaudē
tes in honorem dei. V
A Exue te irl̄m stola luctus τ vexatiōis
tue. τ indue te decore τ honore q̄ a
deo tibi est sempiterna glia. Circundabit te
deus dyploide iusticie: τ īponet mitrā capi
ti tuo honoris eterni. Deus.n.ondet splēdo
rem suū in te:qui sub celo ē. Nominabit.n.ti
B bi nomē tuum a deo i sēpiternum:pax iusti
B.4.8. cie τ honor pietatis. Exurge irl̄m τ sta in ex
celso: τ circunspice ad orientē: τ vide colle
ctos filios tuos ab oriente sole vsq̄ ad occi
dentē:in verbo sancti gaudentes dei memo
C ria. exierunt.n.abs te pedibus ducti ab inimi
cis. adducet āt illos dn̄s ad te portatos i ho
norem:sicut filios regni. Constituit enim de
us humiliare oēm montē excelsum τ rupes
perhennes: τ ꝯualles replere inequalitatē
terre vt ābulet isrl̄ diligent in honorem dei.
D Obumbrauerunt āt silue: τ oē lignū suaui
tatis isrl̄ mandato dei. Adducet.n.deus isrl̄.
cū iocunditate in lumine maiestatis sue:cum
misericordia τ iusticia que est ex ipso.

Hec est epl̄a quā misit hieremias ad iude
os qui captiui erant in babylone cuius scri
ptor fuit Baruch: τ ideo adiungitur eius

P libro pro capitulo. VI
Ropter pccā que peccastis an̄ deū: A
abducemini in babyloniā captiui a
nabuchodonosor rege babyloniorum. In
gressi itaq̄ i babylonē eritis ibi annis pluri
rimis τ tp̄ribus longis vsq̄ ad gn̄ationes se
ptē. p⁹ hoc āt educā vos inde cū pace. Nūc
āt videbitis in babylonia deos aureos τ ar
genteos τ lapideos τ ligneos in humeris
portari ostentantes metū gentibus. Vide
te ergo ne τ vos similes efficiami factis alie
nis τ metuatis: τ metus vos capiat in ipsis
Visa itaq̄ turba de retro τ ab ante:adoran
tes dicite in cordibus vr̄is. Te oportet ado
rari dn̄e. Angelus āt meus vobiscū est. Ipse
āt exquirā aias vr̄as. Nā ligna ipsorū polita
a fabro:ipsa ēt inaurata τ inargētata falsa st
τ nō pn̄t loq̄. Et sicut virgini amanti orna
mēta:ita accepta auro fabricata st. Coronas
certe aureas hn̄t sup capita sua dij illorum:
vnde subtrahunt sacerdotes ab eis aurū τ ar
gentum: τ erogant illud in semetipsis. Dāt B
autem τ ex ipso prostitutis τ meretrices or
nant: τ iterū cū ceperit illud a meretricib⁹ or
nant deos suos. Hi aūt non liberantur ab
erugine τ tinea. Opertis aūt illis veste purpu
rea:extergēt faciem ipsorum propt puluerē
domus qui ē plurimus int eos. Sceptrū aūt
hn̄t vt homo sicut iudex regionis:q̄ i se pec
cantē non interficit. Hn̄t ēt in manu gladium
τ securi:se āt de bello τ a latronibus nō libe
rant. Vn̄ vobis notū sit:q2 nō st dij. Nō ergo
reuereamini eos. Sicut.n.vas hois confractum
inutile efficit:tales sunt τ dij illorū. Constitu
tis illis in domo oculi eorū pleni sūt puluere
a pedibus introeuntiū: τ sicut alicui qui re
gē offendit circunsepte sūt ianue: aut sicē ad
sepulchrū adductum mortuum:ita tutant sa
cerdotes ostia clausuris τ seris ne a latroni
bus expollient. Lucernas accendunt illis τ
quidē multas:ex q̄b⁹ nullā videre pn̄t. Sūt
aūt sicut trabes in domo. Corda vero eorum
dicūt elingere serpentes q̄ de terra sūt: dū come
dunt eos τ vestimētū ipsorū: τ non sentiunt. C
Nigre fiunt facies eorū a fumo:qui in domo
fit. Supra corpus eorū τ supra caput eorum
volant noctue τ hirundines τ aues etiam si
militer τ catte. Vn̄ sciatis q2 nō st dij. Ne ergo
timueritis eos. Aurū ēt qd̄ hn̄t ad specimen:
nisi aliq̄s exterserit eruginē:non fulgebunt
Neq̄.n.dum ꝯflarent sentiebāt. Ex oi precio Esa.46.b
empta st:in q̄bus spūs non est in ipsis. Sine
pedibus i humeris portant ostentantes igno
bilitatē suam hoib⁹. Cōfundant ēt q̄ colunt
ea. Propterea si ceciderint i terrā:a semet

ipsis nō ꝯsurgūt:neqꝫ si qͥs cū statuerit rectū
ꝑ semetipsū stabit:sed sicut mortuis humeri
eorum illis apponent̄.Hostias illoꝝ vendūt
sacerdotes ipsoruꝫ ⁊ abutunt̄:simil'r ⁊ mlr̄es
eoꝝ decerpentes:neqꝫ infirmo neqꝫ mendicā
ti aliqͥd ipartiūt:de sacrificijs eoꝝ fete ⁊ men
struate cōtingūt.Scientes itaqꝫ ex his qꝛ nō
sunt dij:ne timeatis eos.Unde enim vocant̄
dij:Qꝛ mlr̄es apponunt dijs argenteis ⁊ au
reis ⁊ ligneis:⁊ in domibus eorum sacerdo-
tes sedent habentes tunicas scissas ⁊ capita
B ⁊ barbā rasam:quoꝝ capita nuda sunt.Ru-
giunt āt clamātes ꝯ deos suos sicut in cena
mortui.Uestimēta eoꝝ auferunt sacerdotes
⁊ vestiunt vxores suas ⁊ filios suos. Neqꝫ si
quid mali patiuntur ab aliquo: neqꝫ si quid
boni poterunt retribuere:neqꝫ regē cōstitue
re pn̄t neqꝫ auferre. Sil'r neqꝫ dare diuitias
Deut.23.d possūt:neqꝫ malū retribuere. Si qͥs illis vo-
tum vouerit ⁊ non reddiderit neqꝫ hoc reqͥ-
runt.Hoiem a morte non liberant:neqꝫ īfir-
mū a potentiore eripiunt. Hoiem cecum ad
visuꝫ nō restituūt:de necessitate hoiem nō li-
berabūt.Uidue nō miserebunt̄:neqꝫ orpha-
nis benefacient.Lapidibꝰ de monte silr̄es sūt
dij illoꝝ lignei ⁊ lapidei:⁊ aurei ⁊ argentei.
Qui aūt colunt ea ꝯfundent̄.Quō ergo esti
mandū ē aut dicendū illos esse deos?Adhuc
eni ipsis chaldeis nō honorantibꝰ ea. qui cū
audierint mutū non posse loqui:offerūt illō
ad bel:postulātes ab eo loqui: quasi possint
sentire q̄ nō habent motum. Et ipsi cū intel-
lexerint:relinqͥnt ea.Sensuꝫ.n.nō hn̄t ipsi dij
illoꝝ. Mlr̄es aūt circūdate funibꝰ in vijs se-
C dent:succendentes ossa oliuaꝝ.Cuꝫ aūt aliqͣ
ex ipsis abstracta ab aliquo trāseunte dormi
erit cū eo:ꝓxime sue exprobrat ꝙ ea nō sit di
gna habita sicut ipsa neqꝫ funis eius dirup-
tus sit.Oia autem q̄ illis fiūt falsa sunt.Quō
estimandum aut dicendū est illos esse deos?
A fabris aūt ⁊ ab aurificibus facta sunt.Ni-
hil aliud erūt nisi id quod volunt esse sacer-
dotes.Aurifices ēt ipsi qͥ ea faciunt nō sunt
multi tp̄ris.Nunqͥd ergo pn̄t ea q̄ fabricata
sunt ab ipsis eē dij.Reliquerūt āt falsa ⁊ op-
probriū postea futuris. Nam cū superuenerit
illis ꝑliū ⁊ mala:cogitant sacerdotes vbi se
abscondāt cū illis. Quō ergo sentiri debeāt
qm̄ dij sunt qui nec de bello se liberant. neqꝫ
de malis se eripiunt.Nam cū sint lignea ⁊ la
pidea ⁊ inaurata ⁊ inargentata scient̄ postea
qꝛ falsa sunt ab vniuersis gentibus ⁊ regibꝰ
q̄ manifesta sunt:qꝛ non sunt dij ꝫ opera ma
F nuū hoinū:⁊ nullū opꝰ dei cū illis.Un̄ ergo
notū ē qꝛ non sunt dij:sed opa manuū hoinū
⁊ nullū dei opꝰ in ipsis ē. Regē regiōi non
suscitāt:neqꝫ pluuiā hoibꝰ dabūt.Judiciū qͦꝫ
nō discernent:neqꝫ regiones liberabūt ab in
iuria:qꝛ nihil pn̄t sicut cornicl'e int̄ mediū ce
li ⁊ t̄re.Etenim cū inciderit ignis in domum
deoꝝ ligneorū ⁊ argēteorum ⁊ aureoꝝ sacer
dotes qͥdē ipsoꝝ fugient ⁊ liberabunt̄:ipsi ve
ro sicut trabes in medio ꝯburentur.Regi āt
⁊ bello nō resistent.Quō ergo estimanduꝫ ē
aut recipiendū qꝛ dij sunt. Nō a furibꝰ neqꝫ
a latronibꝰ se liberabūt dij lignei ⁊ lapidei ⁊
inaurati ⁊ inargentati:qͥbus iniqui fortiores
sunt.Aurū ⁊ argentū ⁊ vestimentū quo opa-
ti sunt auferent illis ⁊ abibūt:nec sibi auxiliū
ferent.Itaqꝫ meliꝰ ē eē regē ostentantē ṽtu-
teꝫ suam:aut vas ī domo vtile ī quo gloriat̄
q̄ possidet illud:vel ostiū ī domo qꝺ custodit
q̄ in pace sunt:qͣꝫ falsi dij.Sol qͥdeꝫ ⁊ luna ac
sidera cū sint splendida ⁊ emissa ad vtilitates
obaudiūt:sil'r ⁊ fulgur cū apparuerit ꝑspicu
um ē.Idipsuꝫ aūt ⁊ spūs in oī regione spirat
⁊ nubes qͥbus cū ipatū fuerit a deo perambu-
lare in vniuersum orbem:perficiunt qꝺ impa
tū ē eis.Ignis ēt missus desuper vt cōsumat G
montes ⁊ siluas qꝺ p̄ceptū est ei.Hec āt neqꝫ
spēbꝰ neqꝫ ṽtutibus vniꝰ eoꝝ silia sunt.Unde
neqꝫ estimandū ē neqꝫ dicendū illos esse de-
os:qn̄ nō pn̄t neqꝫ iudiciū iudicare neqꝫ qͥe-
qꝫ facere hoibus.Scientes itaqꝫ qꝛ non sunt
dij:ne ergo timueritis eos.Neqꝫ enim regi-
bus maledicent neqꝫ benedicent.Signa eni
in celo gentibus nō oñdunt:neqꝫ vt sol luce
bunt:neqꝫ illuminabunt vt lunā.Bestie me
liores sunt illis:q̄ pn̄t fugere sub tectū ac ꝓ-
desse sibi.Nullo itaqꝫ mō nobis ē manifestū
qꝛ sunt dij:ꝑꝑ qꝺ ne timeatis eos. Naꝫ sicut
i cucumerario:formido nihil custodit:ita sūt
dij illoꝝ lignei ⁊ argentei ⁊ inaurati.Eodem
modo ⁊ in horto spina alba:supra quam ois
auis sedet. Sil'r ⁊ mortuo proiecto in tene-
bris:silr̄es sunt dij illoꝝ lignei ⁊ inaurati ⁊ in-
argentati.A purpura qͦꝫ ⁊ marmore q̄ supra
illos tenent:scietis itaqꝫ qꝛ nō sunt dij.Ipsi
ēt postremo comedunt̄:⁊ erit opprobriū ī re
giōe.Melior ē hō iustus qui nō habet simu
lacra:nam erit longe ab opprobrijs.

Explicit liber Baruch.Incipit prologus
in Ezechielem prophetam.

Ezechiel ꝓpha cū ioachim re- 4.rē.24.d
ge iuda captiuꝰ ductꝰ ē ī ba-
bylonē:ibiqꝫ his qͥ cū eo cap
tiui fuerant ꝓphauit penitē
tibꝰ ꝙ ad hieremie vaticiniū
se vltro aduersarijs tradidis-
sēt.cū viderēt adhuc vrbē hierosolymā stare

quã ille casurã eẽ ꝓdixerat. Tricesimo autez
etatis sue ãno ⁊ captiuitatis quito: exorsus ẽ
ad cõcaptiuos loq̇. Et eodẽ tp̄e licet posteri
or hic in chaldea: hieremias in iudea ꝓphe-
tauerũt. Sermo eius nec satis disertꝰ nec ad
modũ rusticus est: sed ex vtroqꝫ medie tem-
peratꝰ. Sacerdos ⁊ ipse fuit sicut hieremias
principia voluminis ⁊ finẽ magnis hñs ob-
scuritatibꝰ inuoluta. Sed ⁊ vulgata eiꝰ edi-
tio nõ multũ distat ab hebraico. Unde satis
miror quid cause extiterit: vt si eosdẽ in vni-
uersis libris habemus interpretes in aliis ea
dem: i aliis diuersa transtulerint. Legite igit
⁊ hunc iuxta translationẽ nostraz: quoniam
per cola scriptus ⁊ comata manifestiorem
legentibus sensum tribuit. Sicut amici mei
⁊ hunc subsannauerit. dicite eis ꝙ nemo eos
cõpellat vt scribãt. Sed vereor ne illud eis
eueniat qđ grece significantius dicitur vt vo
centur fagolidori: quod est manducantes
senecias.

Explicit Prologus.

Incipit Ezechiel ꝓpha. Capitulũ. I

A ET factum est in tricesimo an
no. i. quarto in quinta men-
sis cum essem in medio cap-
tiuorum iuxta fluuium cho-
bar: aperti sunt celi: ⁊ vidi vi
siones dei. In quinta mensis
ip̄e ẽ annꝰ q̇ntꝰ transmigrationis regis ioa-
chim. fcm̃ ẽ v̄bũ dñi ad ezechielem filiuz bu
zi sacerdotẽ i t̃ra chaldeoꝝ secus flumẽ cho-
bar: ⁊ fcã ẽ sup eũ ibi manus dñi ⁊ vidi: ⁊ ec
ce vẽtus turbinis veniebat ab aq̇lone: ⁊ nu-
B bes magna ⁊ ignis inuoluẽs. Et splendor in
circuitu eiꝰ: ⁊ de medio eius q̃si spẽs electri
idest de medio ignis: ⁊ in medio eius silitu-
do q̃tuor aialiũ: ⁊ hic aspectꝰ eoꝝ. Similitu
do hois in eis: ⁊ q̃tuor facies vni: ⁊ quatuor
pẽne vni: ⁊ pedes eoꝝ pedes recti: ⁊ planta
pedis eoꝝ q̃si plãta pedis vituli: ⁊ scitille q̃si
aspectus eris candentis Et manus hois sub
pẽnis eoꝝ in q̃tuor partibꝰ: ⁊ facies ⁊ pẽnas
ꝑ q̃tuor ꝑtes hẽbant: iuncteqꝫ erãt penne eo
C rũ alterius ad alteꝝ. Non reuertebant cum
incederent: sꝫ vnũq̇dqꝫ ante faciez suã gradie
bat. Silitudo ãt vultꝰ eorũ: facies hois ⁊ fa-
cies leonis a dextris ipsoruz q̃tuor: facies ãt
bouis a sinistris ipsoꝝ q̃tuor: ⁊ facies aq̇le đ
super ipsoꝝ quatuor facies eoꝝ ⁊ penne eo-
rum extente desuper. Due penne singuloꝝ
iungebantur: ⁊ due tegebant corpa eoꝝ. Et
vnũq̇dqꝫ eoꝝ corã facie sua ambulabat. Ubi
erat ip̄etus spiritus: illuc gradiebantur: nec
D reuertebantur cum ambularent. Et silitudo
aialiũ ⁊ aspectꝰ eoꝝ q̃si carbonũ ignis ardẽ-
tiũ: ⁊ q̃si aspectus lãpadaꝝ. Hec erat visio di
scurrẽs i medio aialiuz: splendor ignis ⁊ de
igne fulgur egrediens: Et aialia ibant ⁊ re-
uertebant: in similitudinem fulguris coru
scantis. Cũqꝫ aspicerem aialia: appuit rota
vna sup terrã iuxta aialia: hñs q̃tuor facies.
Et aspectꝰ rotaꝝ ⁊ opꝰ eaꝝ quasi visio maris
⁊ vna similitudo ipsaꝝ q̃tuor: ⁊ aspectꝰ earũ
⁊ opa: quasi sit rota i medio rote. Per q̃tuor
ꝑtes eaꝝ eũtes ibãt: ⁊ nõ reuertebant cũ am-
bularent. Statura q̊ꝫ erat rotis ⁊ altitudo ⁊ E
horribilis aspectꝰ: ⁊ totũ corpus oculis ple-
nuz in circuitu ipsaꝝ q̃tuor. Cũqꝫ ambularẽt
aialia: ambulabãt ꝑiter ⁊ rote iuxta ea: ⁊ cũ
eleuarent aialia de terra eleuabant sil: ⁊ rote
Quocunqꝫ ibat spũs: illuc euntc spũ: ⁊ rote
pariter eleuabant sequentes eum. Spiritus
eni vite erat in rotis. Cũ euntibus ibant ⁊ cũ
stantibꝰ stabant: ⁊ cũ eleuatis a terra: ꝑiter
eleuabant ⁊ rote seq̄ntes ea. q: spiritus vite
erat in rotis. Et silitudo sup capita aialiũ fir- F
mamẽti q̃si aspectus christalli horribil: ⁊ ex-
tenti sup capita eorũ desuper. Sub firmamẽ
to aũt pẽne eoꝝ recte alterius ad alteꝝ. Unũ
q̇dqꝫ duabꝰ alis velabat corpꝰ suũ: ⁊ alteruz
silr velabat. Et audiebã sonũ alaꝝ quasi sonũ
aquaꝝ multaꝝ quasi sonũ sublimis dei. Cuz
ambularent: quasi sonus erat multitudinis:
vt sonus castroꝝ. Cũqꝫ starent: demitebantur
pẽne eorũ. Nam cũ fieret vox super firmamẽ
tũ qđ erat sup caput eorum: stabant ⁊ submit
tebant alas suas. Et super firmamentũ quod G
erat iminens capiti eoꝝ quasi aspectus lapi-
dis saphyri: silitudo throni: ⁊ sup similitudi-
nez throni similitudo q̃si aspectꝰ hois desup
Et vidi q̃si spẽm electri: velut aspectũ ignis
intrinsecus ꝑ circuitũ eius: a lumbis eius: ⁊
desup: ⁊ a lũbis eiꝰ vsqꝫ deorsũz vidi q̃si spẽm
ignis splendentꝫ in circuitu velut aspectum
arcus cũ fuerit in nube i die pluuie. Hic erat
aspectus splendoris per gyrum. II.

HEc visio silitudinis glie dñi. Et vidi ⁊ A
cecidi i faciẽ meaz: ⁊ audiui vocẽ lo- j. S. f.
quentis. Et dixit ad me. Fili hois sta
sup pedes tuos: ⁊ loquar tecũ. Et igressus est
i me spũs postq̃ꝫ locutus ẽ mihi: ⁊ statuit me
supra pedes meos. Et audiui loquẽtẽ ad me
⁊ dicentẽ: Fili hois: mitto ego te ad filios is- B
rael: ad gentes apostatrices q̃ recesserũt a me
Pr̃es eorũ preuaricati sunt pactũ meũ: vsqꝫ
ad diez hanc: ⁊ filii dura facie ⁊ indomabili
corde sunt: ad quos ego mitto te. Et dices
ad eos. Hec dicit dominus deus: si forte vel
ipsi audiant: ⁊ si forte quiescant: quoniaz do-

mus exaspans' ē: r scient qr pph̄a fuerit ī me
C dio eoꝝ. Tu ergo fili hominis ne timeas eos
neqꝫ ſmones eoꝝ metuas: quoniā increduli
r subuersores sunt tecū: r cū scorpionibus ha
bitas. Verba eorum ne timeas: r vultus eo-
rum ne formides: qr domus exasperans est:
B Loqueris ergo verba mea ad eos si forte au
diant r quiescant: quoniam irritatores sunt.
Tu autem fili hominis audi quecūqꝫ loquor
ad te: r noli esse exasperans sicut domus ex-
asperatrix est. Aperi os tuum r comede que
Apo.5.a cunqꝫ ego do tibi. Et vidi: r ecce manus mis-
sa ad me: in qua erat inuolutus liber: r expā
dit illum coram me. qui erat scriptus intus
r foris r scripte erant in eo lamentationes: r
carmen: r ve. III
A Et dixit ad me. Fili hominis qḋcūqꝫ
inueneris: comede. Comede volumē
istud: r vadens loq̄re ad filios isrl̄.
Et aperui os meum: r cibauit me volumine
illo. Et dixit ad me. Fili hominis venter tu⁹
comedet: r viscera tua cōplebunt volumine
Apo.10.d isto qḋ ego do tibi. Et comedi illud: r factuꝫ
ē in ore meo sicut mel dulce. Et dixit ad me.
Fili hominis vade ad domum isrl̄: r loq̄ris
B v̄ba mea ad eos. Nō enim ad ppl'm ꝓfundi
ſmonis r ignote lingue tu mitteris ad do-
mū isrl̄: neqꝫ ad ppl'os multos ꝓfundi ſmo-
nis r ignote lingue: quoꝝ nō possis audi ſ ser
mones. Et si ad illos mittereris: ipsi audirēt
te. Domus āt isrl̄ nolūt audire te: qr nolunt
audire me. Ōis q̇ppe dom⁹ isrl̄ attrita fron-
te ē: r duro corde. Ecce dedi faciē tuam valē
tiorem faciebus eoꝝ r frontē tuaꝫ duriorem
frontib⁹ eoꝝ vt adamantē r vt silicē dedi fa
ciē tuā. Ne timeas eos: neqꝫ metuas a facie
C eorū: qr dom⁹ exaspans est. Et dixit ad me. Fi
li hois: oēs ſmones meos quos ego loquor
ad te: assume i corde tuo: r auribus tuis audi
r vade igredere ad transmigrationē ad fili-
os populi mei: r loq̄ris ad eos r dices eis.
Hec dicit dn̄s de⁹ si forte audiāt r quiescāt
Et assūpsit me spūs: r audiui post me vocem
cōmotiōs magne. benedicta gl̄ia dn̄i de loco
suo: r vocē alaꝝ aialiū ꝑcutiētiuꝫ alteraꝫ ad
alterā: r vocē rotaꝝ sequētiū aialia r vocem
ꝯmotiōis magne. Spūs q̄ꝫ leuauit me r assū
psit me: r abij amar⁹ ī indignatiōe spūs mei
D Manus eni dn̄i erat confortans me. Et veni
ad transmigrationem ad aceruum nouaruꝫ
frugū ad eos q̇ h̄itabāt iuxta flumē chobar r
sedi vbi illi sedebant: r māsi ibi septē diebus
merens in medio eoꝝ. Cū āt ptrāsissent septē
ſ.33.b dies. Factū ē v̄bū dn̄i ad me dicēs Fili hois:
speculatorem dedi te domui isrl̄: r audies d
ore meo verbuꝫ: r annunciabis eis ex me. Si
dicēte me ad ipiū morte morieris: non annū E
ciaueris ei: neqꝫ locutus fueris vt auertatur
a via sua ipia r viuat: ipse ipius in iniquitate
tate sua morietur: sanguinē āt eius de manu
tua req̄rā. Si āt tu annūciaueris ipio: r ille
nō fuerit ꝯuersus ab ipietate sua r a via sua i-
pia: ipse q̇dē in ipietate sua morief: tu autem
aiam tuā liberasti. Sꝫ r si ꝯuersus iustus a iu
stitia sua fuerit: r fecerit iiquitatē: ponā offen
diculū coraꝫ eo. Ipse morietur. qr non annū F
ciasti ei. In peccato suo morietur: r nō erunt
ī memoria iusticie ei⁹ quas fecit: sanguinem
v̇o eius de manu tua req̄rā. Si āt tu ānūcia
ueris iusto vt n̄ peccet iustus: r ille n̄ pecca
uerit: viuēs viuet qr ānunciasti ei. r tu aiaꝫ
tuā liberasti. Et fcā ē ſr me man⁹ dn̄i. r dixit
ad me Surgēs egredere i cāpum: r ibi loq̄r
tecum. Et surgēs egressus sū in cāpuꝫ. r ecce
ibi gl̄ia dn̄i stabat q̄i gl̄ia quam vidi iuxta
fluuiuꝫ chobar. r cecidi i faciē meā. Et igres- S.2.a
sus est in me spūs. r statuit me ſr pedes me-
os. r locut⁹ ē mihi: r dixit ad me. Ingredere G
r icludere i medio dom⁹ tue. Et tu fili hois:
ecce data sī super te vincula r ligabunt te in
eis. r nō egredieris i medio eoꝝ: r liguā tuā
adherere faciā palato tuo. r eris mutus nec
q̄i vir obiurgās. qr domus exaspans est. Cū
āt locutus fuero tibi apiā os tuū: r dices ad
eos. Hec dicit dn̄s deus. Qui audit audiat
r q̇ q̇escit q̇escat: qr domus exasperans ē.
Et tu fili hois: sume tibi la- IIII A
terē r pones eū corā te: r describes
in eo citatē irlꝫ. Et ordinabis aduer
sus eā obsidionē: r edificabis mūitiones: r
ꝯportabis aggerē: r dabis ꝯ eā castra: r po-
nes arietes i gyro. Et tu sume tibi sartaginē
ferreā: r pones eā i muꝝ ferreū iter te r iter
citatē: r obfirmabis faciē tuā ad eam r erit
i obsidione: r circūdabis eā. Signū ē domui
isrl̄. Et tu dormies sup latus tuum sinistruꝫ
r pones iiquitates domus isrl̄ sup eo nume
ro dieꝝ q̇bus dormies sup illud: r assumes
iniq̇tates eoꝝ. Ego āt dedi tibi annos iiq̇ta- B
tis eoꝝ numero dieꝝ trecētos r nonagita di
es: r portabis ii q̇tatē dom⁹ isrl̄. Et cum cō-
pleueris hec dormies sup latus tuū dextruꝫ
ſo: r assumes iniq̇tatē domus iuda q̄dragi-
ta diebus. Diē ꝓ anno: diē iquam ꝓ āno de Nume.14.f
di tibi. Et ad obsidionē irl'm cōuertes faciē
tuā: r brachiū tuū erit exertuꝫ: r prophabis
aduersus eā. Ecce circūdedi te vinculis: r n̄
te conuertes a latere tuo i lat⁹ aliud donec cō
pleas dies obsidiōis tue. Et tu sume tibi fru C
mentum r ordeū r fabā r lētē r miliuꝫ r vi

cia. ⁊ mittes ea in vas vnum: ⁊ facies tibi pa
nes numero dieꝝ q̇b⁹ dormies sup lat⁹ tuū.
trecentis ⁊ nonaginta diebus cōedes illud.
Cibus aūt tu⁹ q̊ vesceris erit in pondere vigiti
stateres in die. A tp̄e vsq₃ ad tempus cōedes
illud. Et aquam in mensura bibes sextā ptē
hin. A tp̄e vsq₃ ad tp̄s bibes illud. Et quasi
subcineritium ordeaceū cōedes illud ⁊ ster
core qd̄ egredit̄ur de hoīe opies illud ī ocul̄
eoꝝ. Hec dicit dn̄s. Sic comedent filij israel
panem suum pollutū int̄ gētes: ad q̄s eijciaꝫ
ī.20.g eos. Et dixi. A.a.a. dn̄e de⁹. Ecce aīa mea n̄
D est polluta: ⁊ morticinum ⁊ laceratū a bestijs
nō cōedi ab infantia mea vsq₃ nūc: ⁊ non est
ingressa os meum oīs caro immūda: Et dixit
ad me. Ecce dedi tibi fimum boū ꝓ stercori
ī.5.b ⁊ bus hūanis. ⁊ facies panē tuū in eo. Et dixit
.14.d ad me. Fili hoīs: ecce ego ꝯteram bacculum
panis in irl̄m ⁊ comedent panē suū ī pōdere
⁊ in sollicitudie ⁊ aquam in mēsura ⁊ in an
gustia bibent: vt deficientib⁹ pane ⁊ aq̄ cor
ruat vnusquisq₃ ad frēꝫ suum: ⁊ contabescat
in iniquitatibus suis. V
A Et tu fili hoīs sume tibi gladium acu
tū radentem pilos. ⁊ assumes eū ⁊ du
ces ꝑ caput tuum ⁊ ꝑ barbā tuam. ⁊ assumes
tibi stateram pōderis ⁊ diuides eos. Tertiā
ptē igni ꝯbures in medio citatis iuxta ꝯple
tionem dieꝝ obsidiōis: ⁊ assumes tertiā ptēꝫ
⁊ ꝯcides gladio in circuitu eius: tertiam vo
aliam dispges in ventū. ⁊ gladium nudabis
p⁹ eos. Et sumes inde ꝑuum nūeꝝ ⁊ alligabis
eos in sumitate pallij tui. Et ex eis rursum
tolles ⁊ ꝓijcies eos in medio ignis ⁊ conbu
res eos igni: ⁊ ex eo egredit̄ ignis in omneꝫ
B domum isrl̄. Hec dicit dn̄s deus. Ista ē irl̄m.
In medio gētium posui eā: ⁊ in circuitu ei⁹
t̄ras. Et ꝯtempsit iudicia mea vt plus eēt im
pia q̄₃ gentes. ⁊ p̄cepta mea vltra q̄₃ t̄re que
in circuitu eius sūt. iudicia. n. mea ꝓiecerunt
⁊ in p̄cept̄ meis non ābulauerunt. Idcirco h̄
dicit dn̄s deus. Q₂ supastis gentes q̄ ī circui
tu vr̄o sunt. ⁊ in p̄ceptis meis non āmbulastis.
⁊ iudicia mea non fecistis. ⁊ iusta iudicia gē
tium q̄ in circuitu vr̄o sunt non estis opati: iō
hec dicit dn̄s deus. Ecce ego ad te: ⁊ ip̄e ego
faciam in medio tui iudicia in ocul̄ gentiū: ⁊
faciā in te qd̄ non feci. ⁊ q̇b⁹ silia vltra nō fa
C ciam pp oēs abomiatiōes tuas. Iō p̄res co
medēt filios suos in medio tui: ⁊ filij come
dēt p̄res suos. Et faciam in te iudicia. ⁊ ven
tilabo vniuersas reliq̄as tuas in omnem vē
tum. Idcirco viuo ego dicit dn̄s deus: nisi ꝓ
eo q₂ sanctum meū violasti in oībus offensio
nibu⁹ tuis: ⁊ in cunct̄ abominationib⁹ tuis
ego q₃ ꝯfringam. ⁊ non pcet ocul⁹ me⁹ ⁊ nō
miserebor. Tertia ps tui peste morietur ⁊ fa
me ꝯsumetur in medio tui. ⁊ tertia ps tui in
gladio cadet in circuitu tuo. Tertiam vero
ptem tuam in oēꝫ vētū dispgā. ⁊ gladiū eua
ginabo p⁹ eos. Et cōplebo furorem meum: ⁊
requiescere faciam indignationē meā in eis. D
⁊ ꝯsolabor. Et sciēt q₂ ego dn̄s locutus sum in
zelo meo: cum ipleuero oēm indignationem
meam in eis. Et dabo te in desertum ⁊ ī oppro
brium gentib⁹ q̄ in circuitu tuo sūt in ꝯspectu
oīs p̄tereunt̄. Et eris opprobrium ⁊ blasphe
mia exemplum ⁊ stupor in gentib⁹ q̄ ī circui
tu tuo sūt cum fecero in te iudicia in furore ⁊
in indignatione ⁊ in increpatiōib⁹ ire: q̄ ego
dn̄s locutus sū: qn̄ misero sagittas famis pes
simas q̄ erunt mortifere: ⁊ q̄s mittam vt dis
perdam vos. Et famē ꝯgrego super vos. ⁊ cō ō.4.b
teram in uobis baculum panis: ⁊ inmitā ī vos ī.14.b
famem ⁊ bestias pessimas vsq₃ ad internitio
neꝫ. Et pestilentia ⁊ sanguis transibunt per
te. ⁊ gladium iducā sr̄ te. Ego dn̄s locut⁹ sū.
Et factus est s̄mo dn̄i ad me di VI A
cens. Fili hoīs: pone faciem tuaꝫ ad
montes isrl̄: ⁊ ꝓphabis ad eos ⁊ di
ces. Montes isrl̄ audite v̄bum dn̄i dei. Hec ī.36.a
dicit dn̄s de⁹ mōtibus ⁊ collib⁹ rupib⁹ ⁊ val
libus. Ecce ego inducā sup vos gladiū ⁊ dis
perdam excelsa vr̄a: ⁊ demoliar aras vr̄as:
⁊ ꝯfrigent̄ simulacra vr̄a. ⁊ deijciam interfe
ctos vr̄os an̄ idola vr̄a. Et dabo cadauera
filioꝝ isrl̄ ante faciē simulacroꝝ vr̄oꝝ: et dis
pergam ossa vr̄a circum aras vr̄as ī oīb⁹ ha
bitationib⁹ vr̄is. Urbes deserte erunt: ⁊ excel B
sa demolient̄ ⁊ dissipabunt̄: ⁊ interibunt are
vr̄e ⁊ ꝯfringent̄: ⁊ cessabunt idola vr̄a: ⁊ cō
terentur delubra vr̄a: et delebuntur opa vr̄a
⁊ cadet interfectus ī medio vr̄i: ⁊ scietis q₂
ego sū dn̄s. Et relinq̄₃ in vobis eos qui fuge
rint gladiū in gentib⁹ cum dispersero vos ī
terris: ⁊ recordabunt̄ mei liberati vr̄i in gē
tibus ad q̄s captiui ducti sūt: q₂ contriui cor C
eoꝝ fornicās et recedēs a me: et oculos eoꝝ
fornicantes p⁹ idola sua: et displicebunt sibi
met sup malis q̄ fecerant in vniuersis abo
minationib⁹ illis: ⁊ sciēt q₂ ego dn̄s nō fru
stra locutus sū vt facerē eis malū hoc. Hec
dicit dn̄s deus. Percute manū tuā ⁊ allide
pedē tuū ⁊ dic heu ad oēs abominationes
maloruꝫ domus isrl̄: q₂ gladio fame ⁊ peste
ruituri sunt. Qui lōge ē: peste morieē: q̄ aūt
prope gladio corruet: ⁊ q̄ relict⁹ fuerit ⁊ ob D
sessus fame morieē. Et ꝯplebo idignationeꝫ
meā in eis: ⁊ sciet̄ q₂ ego dn̄s: cum fuerint
interfecti vr̄i in medio idoloꝝ vr̄oꝝ ī circui

tu araꝝ vſtraꝝ: i omni colle excelſo: ⁊ i cũctis
ſummitatib⁹ montiũ: ⁊ ſubt⁹ oẽ lignum ne
moroſũ: ⁊ ſubtus vniuerſam q̃rcum frõdo-
ſam locum vbi aſcẽderunt thura redolẽtia
vniuerſis idolis ſuis. Et extẽdã manum me
am ſup eos: ⁊ faciam terrã eoꝝ deſolatam ⁊
deſtitutã a deſerto deblatha i oibus hitatio
nibus eoꝝ: ⁊ ſcient q2 ego dñs. VII
A Et fact⁹ ẽ ſermo dñi ad me dicẽs. Et
tu fili hoiſ: hec dicit dñs ds terre iſrl
J.eo. Finis venit: vẽit finis ſup q̃tuoꝛ pla
gas terre. Nũc finis ſup te: ⁊ imittam furorẽ
meum in te. Et iudicabo te iuxta vias tuas
J.9.b ponã ꝯ te oẽs abhominationes tuas. ⁊ nõ
pcet oculus me⁹ ſup te: ⁊ nõ miſebor: ſ3 vias
tuas ponã ſup te: ⁊ abhoiationes tue in me-
dio tui erunt. Et ſciet̃ q2 ego dñs. Hec dicit
B dñs deus. Afflictio vna: afflictio ecce venit.
J.eo. Finis venit: venit finis. Euigilauit aduerſũ
te: ecce venit. Venit ꝯtritio ſup te q̃ hitas in
terra. Venit tps, ppe ẽ dies occiſiõis: ⁊ ñ glo
rie montiũ. Nũc de ppinq̃ effũdã irã meã ſr
te: ⁊ ꝯplebo furorem meum i te. Et iudicabo
te ẛm vias tuas: ⁊ iponam tibi oia ſcelera tua
Et non parcet oculus meus nec miſereboꝛ
C ſed vias tuas iponam tibi: ⁊ abhoiatiões tue
in medio tui erunt: ⁊ ſciet̃ q2 ego ſũ dñs pcu
tiẽs. Ecce dies: ecce venit. Egreſſa eſt ꝯtritio
Floruit virga: germinauit ſupbia iniquitas
ſurrexit i vga ipietat̃. Non ex eis: ⁊ non ex
pplo: neq3 ex ſonitu eoꝝ: ⁊ nõ erit req̃es i eis
D Venit tps appropinquauit dies. Qui emit
nõ letetur: ⁊ q̃ vẽdit nõ lugeat q2 ira ſuper
oẽm pplm eius: q2 q̃ vendit ad id qd vendi-
dit nõ reuertet̃: ⁊ adhuc in viuẽtib⁹ vita eo-
rũ. Viſio. n. ad oẽm mltitudinẽ ei⁹ nõ regre
diet̃. ⁊ vir in iniq̃tate vite ſue non ꝯfortabit̃.
Canite tuba: pparent̃ oẽs. ⁊ non ẽ q̃ vadat
ad plium. Ira. n. mea ſup vniuerſũ ppl3 ei⁹
Gladi⁹ foris. peſtis ⁊ famis intriſec⁹. Qui
in agro eſt gladio moriet̃. ⁊ q̃ in citate: pe-
ſtilentia ⁊ fame deuorabunt̃. ⁊ ſaluabuntur
E q̃ fugerint ex eis. Et erunt i mõtib⁹ q̃ſi colũ
be ꝯualliũ: oẽs trepidi: vnuſq̃ſq3 in iniq̃tate
ſua. Oẽs manus diſſoluent̃: ⁊ oia genua flu
Iſaie.15.e. ent aq̃s. Et accingent ſe ciliciis: ⁊ opiet eos
formido: ⁊ in oi facie ꝯfuſio: ⁊ i vniuerſ capi
Soph.1.d tibus eoꝝ caluitium. Argẽtũ eoꝝ foris pijci
etur: ⁊ auꝝ eoꝝ i ſterq̃linium erit. Argẽtum
eoꝝ ⁊ auꝝ eoꝝ nõ valebit liberare eos i die
furoris dñi. Aiam ſuã nõ ſaturabũt: ⁊ vẽtreſ
F eoꝝ nõ iplebunt̃: q2 ſcandalum iniq̃tat̃ eorum
fcm̃ ẽ: ⁊ ornamentũ moniliũ ſuoꝝ i ſupbiam
poſuerunt: ⁊ imagines abomiationũ ſuaꝝ ⁊
ſimulacroꝝ fecerunt ex eo. Propt̃ hoc dedi

eis illud i imunditiam: ⁊ dabo illud i man⁹
alienoꝝ ad dirripiendum: ⁊ ipiis ĩre i pdã: ⁊
ꝯtamiabunt illud. Et auertã faciẽ meam ab
eis ⁊ violabunt archanum meũ: ⁊ itroibunt i
illud emiſſarii: ⁊ ꝯtamiabunt illud. Fac con
cluſionẽ qm̃ terra plẽa ẽ iudicio ſãguinum: ⁊
citas plena iniq̃tate. Et adducam peſſimos
de gentibus: ⁊ poſſidebunt domos eorum
Et q̃eſcere faciã ſupbiã potẽtium: ⁊ poſſide- G
bunt ſcũaria eoꝝ. Anguſtia ſupueniente re-
q̃rent pacẽ: ⁊ nõ erit. Conturbatio ſup ꝯtur-
bationẽ veniet: ⁊ auditus ſup auditum: ⁊ q̃-
rent viſionem de propha: ⁊ lex pibit a ſacer
dote: ⁊ cõſilium a ſenioꝛib⁹. Rex lugebit: ⁊
pricipes iduentur merore: ⁊ manus ppli ĩre
ꝯturbabunt̃. Scdm viã eoꝝ faciam eis ⁊ ẛ3
iudicium eoꝝ iudicabo eos: ⁊ ſcient q2 ego
dominus. VIII
Et fcm̃ ẽ in anno ſexto: in ſexto men- A
ſe in q̃nta menſis: ego ſedebã in do
mo mea: ⁊ ſenes iuda ſedebant coram me: ⁊
cecidit ibi ſuper me manus dñi dei: ⁊ vidi: ⁊
ecce ſimilitudo q̃ſi aſpect⁹ ignis. Ab aſpectu
lũboꝝ eius ⁊ deorſũ erat ignis: ⁊ a lũbis ei⁹
⁊ ſurſum q̃ſi aſpectus ſplẽdoris vt viſio ele-
ctri: ⁊ emiſſa ſimilitudo man⁹ apphendit me B
i cicino capit̃ mei: ⁊ eleuauit me ſpiritus iter
celũ ⁊ terram: ⁊ adduxit me in irlm in viſio
ne dei iuxta hoſtiũ iterius: qd reſpiciebat ad
aq̃lonẽ. vbi erat ſtatutum idolum zeli ad p
uocandam emulationem. Et ecce ibi gloria
dei iſrl ẛm viſionẽ quã viderã i campo: ⁊ di-
xit ad me. Fili hois leua oculos tuos ad vi-
am aq̃lonis. Et leuaui oculos meos ad viã C
aq̃lonis: ⁊ ecce ab aq̃lone porte altaris ido
lum zeli in ipſo introitu. Et dixit ad me. Fi-
li hois putaſne: vides tu q̃d iſti faciunt abo
minationes magnas quas dom⁹ iſrahel fa-
cit hic: vt procul recedam a ſanctuario meo
Et adhuc conuerſus: videbis abominatio-
nes maiores: ⁊ introduxit me ad oſtium a-
trii. ⁊ vidi: ⁊ ecce foramen vnum in pariete:
⁊ dixit ad me. Fili hominis fode parietem: D
⁊ cum fodiſſem parietem apparuit oſtium
vnum: ⁊ dixit ad me. Ingredere ⁊ vide abo
minationes peſſimas quas iſti faciunt hic.
⁊ ingreſſus vidi: ⁊ ecce omnis ſimilitudo re
ptilium ⁊ animalium abominatio: ⁊ vniuer
ſa idola domus iſrl depicta erant in pariete
in circuitu per totum. Et ſeptuaginta viri
de ſenioribus domus iſrahel: ⁊ iechonias fi
lius ſapham ſtabat in medio eorum ſtantiũ
ad picturas: ⁊ vnuſq̃ſq3 hẽbat thuribulum E
in mãu ſua: ⁊ vapor nebule de thure ꝯſurge
bat: ⁊ dixit ad me. Certe vides fili hominis

que ſeniores dom⁹ iſrael faciũt i tenebriſ:vnuſ
quiſqꝫ in abſcõdito cubiliſ ſui. Dicũt eni. Nõ
videt dñs nos. Dereliqͭ dñs terrã. Et dixit
ad me: Adhuc conuerſus videbis abomiatio
nes maiores quas iſti faciunt. Et introduxit
me per oſtium porte dom⁹ dñi quod reſpicie
F bat ad aquilonẽ. Et ecce ibi mlr̃es ſedebant
plãgẽtes adonidẽ. Et dixit ad me. Certe vidi
ſti fili hoīs. Adhuc conuerſus videbis abomi
nationes maiores his. Et introduxit me in a-
trium domus dñi intɼ⁹. Et ecce in oſtio tẽpli
dñi inter veſtibulum ⁊ altarꝫ q̃i vigintiquinqꝫ
viri dorſa hñtes ꝯ templum dñi ⁊ facies ad
orientem: ⁊ adorabant ad ortũ ſolis. Et dixit
G ad me. Certe vidiſti fili hominis. Nũquid le-
ue eſt h⁹ domui iuda: vt facerẽt abominatio
nes iſtas quas fecerũt hic: quia replẽtes terrã
iniquitate ꝯuerſi ſſ ad irritãdum me? Et ecce
applicãt ramum ad nares ſuas. Ergo ⁊ ego fa
ciam in furore: nõ parcet ocul⁹ meus: nec mi
ſerebor ⁊ cum clamauerint ad aures me as
voce magna: non exaudiam eos.

IX

A ET clamauit in aurib⁹ meis voce ma
gna dicẽs. Appropinquerũt viſitatio
nes vrbis: ⁊ vnuſq̃ſqꝫ vas interfectio
nis hꝫ in manu ſua. Et ecce ſex viri veniebãt
de via porte ſuperioris que reſpicit ad aqui-
lonem ⁊ vniuſcuiuſqꝫ vas interitus in manu
ei⁹. Uir q̊ꝫ vn⁹ i medio eoꝝ veſtit⁹ erat lineis
⁊ atramentarium ſcriptoris ad renes ei⁹. Et
B igreſſi ſunt: ⁊ ſteterũt iuxta altarꝫ ereũ. Et glo
ria dñi iſrael aſſumpta eſt de cherub: q̃ erat ſr
eum ad limẽ domus. Et vocauit viꝝ q̃ idut⁹
erat lineis: ⁊ atramentarium ſcriptoris hẽbat
in lumbis ſuis. Et dixit dñs ad eũ. Trãſi per
mediam ciuitatẽ i medio irlꝫ: ⁊ ſigna thau ſr
frontes virorum gemẽtiũ ⁊ dolẽtium ſup cũ-
ctis abomiationib⁹ q̃ fiũt i medio ei⁹. Et illis
S.7.a. dixit audiente me. Tranſite ꝑ ciuitatẽ ſequẽ
Judith.2.b. tes eum: ⁊ percutite. Nõ ꝑcat oculus vr̃: neqꝫ
miſereamini. Senẽ adoleſcentulum ⁊ v̓ginẽ
paruulum ⁊ mlr̃es inꝰficite: vſqꝫ ad īnꝰnitio
nem. Omẽm ãt ſuper quẽ videritis thau ne oc
C cidatis ⁊ a ſctuario meo incipite. Ceperũt g⁹
a viris ſeniorib⁹ q̃ erãt añ faciẽ dom⁹. Et di-
xit ad eos. Cõtamiate domũ ⁊ iplete atria in
terfectis. Egredimi. Et egreſſi ſſ ⁊ ꝑcutiebant
eos qui erãt in ciuitate. Et cede ꝯpleta remãſi
ego: ruiqꝫ ſuper faciem meaꝫ. ⁊ clamans aio
D Heu heu heu dñe deus. Ergo ne diſperdes
omnes reliq̃as iſrl̃ effũdẽs furorẽ tuũ ſr irlm
Et dixit ad me. Iniq̃tas domus iſrael ⁊ iuda
magna ẽ nimis valde ⁊ repleta ẽ terra ſãgui-
nibus: ⁊ ciuitas repleta ẽ auerſiõe. Dixerũt eni
Dereliquit dñs terrã: ⁊ dñs nõ videt. Igit̃ ⁊

meus ñ ꝑcet oculus: neqꝫ miſerebor. Uiã eoꝝ
ſuper caput eoꝝ reddam. Et ecce vir q̃ erat i
dutus lineis q̃ hẽbat atramẽtariũ i dorſo ſuo
rñdit v̓bum dicens. Feci ſicut precepiſti mihi

X.

ET vidi ⁊ ecce in firmamẽto qδ A
erat ſuper caput cherubin quaſi lapiſ
ſapphyrus ⁊ quaſi ſpẽs ſilitudiniſ ſo
lij apparuit ſr eꝫ. Et dixit ad viꝝ q̃ idut⁹ erat
lineis ⁊ ait. Ingredere i medio rotaꝝ que ſũt
ſubt⁹ cherubin ⁊ iple manũ tuã prunis ignis
q̃ ſunt int̃ cherubi: ⁊ effunde ſup ciuitatẽ. In
greſſuſqꝫ eſt in ꝯſpectu meo. Cherubi ãt ſta-
bant a dextris domus cũ igrederet̃ vir: ⁊ nu-
bes impleuit atriuꝫ intɼ⁹. Et eleuata eſt gl̃ia
dñi deſuper cherub ad limẽ domus: ⁊ reple-
ta eſt domus nube. Et atriũ repletũ eſt ſplẽdo
re glorie dñi ⁊ ſonit⁹ alaꝝ cherubi audieba-
tur vſqꝫ ad atrium extɼ⁹: q̃i vox dei oĩpotentꝫ
loquentꝫ. Cũqꝫ ꝑcepiſſet viro q̃ indutus erat B
lineis dicẽs: ſume ignem de medio rotaruꝫ q̃
ſunt inter cherubi: ingreſſus ille ſtetit iuxta
rotam. Et extendit cherub manum de medio
cherubin ad ignem qui erat inter cherbi ⁊
ſumpſit ⁊ dedit in manus ei⁹ q̃ idut⁹ erat li-
neis qui accipiens egreſſus ẽ. Et apparuit in
cherubin ſilitudo man⁹ hoīs ſubtus pennas
eoꝝ. Et vidi: ⁊ ecce quatuor rote iuxta cheru
bin. Rota vna iuxta cherub vnuꝫ: ⁊ rota alia
iuxta cherub vnuꝫ. Spẽs ãt rotaꝝ erat quaſi
viſio lapidis chryſolithi: ⁊ aſpectus earum
ſimilitudo vna quatuor quaſi ſi ſit rota in me C
dio rote. Cunqꝫ ambularent: in quatuor ꝑtes
gradiebantur: ⁊ nõ reuertebant̃ ambulãtes
ſed ad locum ad quẽ ire declinabat q̃ prima
erat ſequebantur ⁊ ceterꝫ nec cõuertebantur
Et omne corpus earuꝫ ⁊ colla ⁊ manus ⁊ pẽ
ne ⁊ circuli plena erãt oculiſ in circuitu qua
tuor rotarum ⁊ rotas iſtas vocauit volubiles
audiente me. Quatuor auteꝫ facies habebat
vnum. Facies vna facies cherub ⁊ facies ſa fa
cies hoīs ⁊ in tertio facies leonis: ⁊ in quar-
to facies aquile. Et eleuata ſunt cherubin ip-
ſum eſt animal quod videram iuxta flumen
chobar. Cunqꝫ ambularent cherubi ibant pa
riter ⁊ rote iuxta ea: ⁊ cum eleuarent cherubi
alas ſuas vt exaltarentur de terra non reſi-
debant terre: ſed ⁊ ipſe iuxta erãt. Stantibuſ D
ill̓ ſtabant. ⁊ cum eleuatis eleuabãtur. Spũs
enim vite erat in eis. Egreſſa eſt gloria domi
ni a limine templi. ⁊ ſtetit ſuper cherubin. Et
eleuantia cherubin alas ſuas exaltata ſunt a
t̃ra coram me ⁊ illis egredientib⁹: rote q̊ꝫ ſub
ſecute ſunt. Et ſtetit in itroitu porte domi⁹ do
mini orientalꝫ: ⁊ gloria dñi iſrl̃ erat ſup eos. Ip
ſuꝫ ẽ animal qδ vidi ſubt̃ deũ iſrl̃ iuxta fluuiũ

chobar.Et itellexi qꝛ cherubin eēnt. Quatu
oꝛ ꝑ quatuoꝛ vultus vni:⁊ quatuoꝛ ale vni:⁊
siĺitudo manꝰ hoīs sub alis eoꝝ. Et siĺitudo
vultuū eoꝝ:ipsi vultus quos viderā iuxta flu
uiū chobar:⁊ ītuitus eoꝝ ⁊ īpetus singuloꝝ
añ faciē suā ingredi. XI.
A Et eleuauit me spūs: ⁊ ītroduxit me
ad poꝛtas domus dñi oꝛientalē que
respicit ad solis oꝛtū.Et ecce in introitu poꝛ-
te vigintiquinq̃ viri:⁊ vidi in medio eoꝝ ie-
choniā filiū azur:⁊ pheltiā filium banaie ꝓn
cipes ppl'i.Dixitq̃ ad me.Fili hoīs hi sūt vi-
ri qui cogitāt iniquitatē ⁊ tranctāt ꝯsiliū pes
simū in vrbe ista dicētes.Nonne dudū edifi
cate sūt domus.Hec est lebes:nos autē car
nes.Idcirco vaticinare de eis:vaticinare fili
hoīs.Et irruit in me spūs dñi:⁊ dixit ad me:
Loquere.Hec dicit dominꝰ.Sic locuti estis
domus isrl':⁊ cogitationes coꝛdis vestri ego
noui. Plurimos occidistis in vrbe hac:⁊ im
B plestis vias eius interfectis.Propterea h̄ di
cit dñs.Interfecti vr̃i quos posuistis i medio
eius hi sūt carnes:⁊ hec ē lebes:⁊ educā vos
de medio eius.Gladiū metuistis:⁊ gladiū
inducā sup vos dicit dñs deus: Et eījciā vos
de medio eius.Daboq̃ vos in manū hostiū
⁊ faciā in vobis iudicia.Gladio cadetis. In fi
nibus isrl' iudicabo vos ⁊ scietis qꝛ ego dñs.
Hec nō erit vobis in lebetē:⁊ vos nō eritis i
medio eius in carnes.In finibus isrl' iudica-
bo vos:⁊ scietis quia ego dominus.Qꝛ i pre
ceptis meis nō ambulastis:⁊ iudicia mea nō
fecistis:sed iuxta iudicia gentium que in cir
C cuitu vr̃o sūt estis operati.Et factū ē cū ꝓphe
tarē:pheltias filius banaie moꝛtuus ē.Et ce
cidi i faciē meā clamās voce magna.Et dixi.
Heu heu heu dñe deus ꝯsumationē tu facis
reliquiaꝝ isrl'.Et factū est verbū dñi ad me di
cēs.Fili hoīs frēs tui viri ꝓpinq̇ tui:⁊ oīs do
mus isrl':vniuersi quibus dixerunt habitato
res irlm:longe recedite a domino: nobis da
ta ē terra i possessionē.ꝓpterea hec dicit dñs
deus.Qꝛ lōge feci eos i gētibus:⁊ qꝛ dísper
si eos i terris:ero eis in sanctificationē modi
cā in terris ad quas venerūt.Propterea lo-
quere.Hec dicit dñs deꝰ.Cōgregabo vos de
pplīs ⁊ adunabo de trīs i q̇bus dispsi estis.
Daboq̃ vobis humū isrl'.Et igredient illuc ⁊
auferēt oēs offēsiōes:cūctasq̃ abomiatiōes
D eiꝰ de illa:⁊ dabo eis coꝛ vnū:⁊ spiritū nouū
E.36.f. tribuā in viscéribꝰ eoꝝ:⁊ auferā coꝛ lapideū
de carne eoꝝ:⁊ dabo eis coꝛ carneū:vt in ꝓ-
ceptis meis ambulēt:⁊ iudicia mea custodi
ant:faciantq̃ ea:⁊ sint mihi i ppl'm:⁊ ego siz
eis in deū.Quoꝝ aūt coꝛ post offendicula ⁊
abhominationes suas ambulat: hoꝝ viā i ca
pite suo ponā dicit dñs deus. Et eleuauerūt
cherubin alas suas:⁊ rote cū eis:⁊ glīa dei is
rael erat sup eos.Et ascēdit glīa dñi de me-
dio ciuitatis:stetitq̃ sup mōtē qui est ad oꝛi
entē vrbis.Et spūs leuauit me:adduxitq̃ in
chaldeā ad trāsmigrationē in visionē in spū
dei.Et sublata ē a me visio quā viderā:⁊ locu
tus sū ad trāsmigrationē oīa v̄ba dñi q̄ osten
derat mihi. XII
A Et factꝰ ē sermo dñi ad me dicēs. Fi
li hoīs:in medio domꝰ exasꝑantis tu
hitas:q̇ oculos hñt ad videndū ⁊ nō vident
⁊ aures ad audiendū ⁊ nō audiūt: qꝛ domꝰ
exasperās ē.Tu ergo fili homīs fac tibi vasa
trāsmigratiōis ⁊ trāsmigrabis ꝑ diē coꝛā eis
Trāsmigrabis aūt de loco tuo ad locū alteꝝ
in ꝯspectu eoꝝ si foꝛte aspiciāt:qꝛ domus ex-
asperans est:⁊ efferes foꝛas vasa tua: q̄si va-
B sa transmigrantis ꝑ diē in cōspectu eoꝝ. Tu
aūt egredieris vespere coꝛā eis sicut egredit
migrās.Ante oculos eoꝝ perfode tibi parie
tē:⁊ egredieris ꝑ eū in ꝯspectu eoꝝ.In hūe-
ris poꝛtaberis:i caligine efferéris.Faciē tuā
velabis ⁊ nō videbis terrā:qꝛ poꝛtētū dedi te
domui isrl'.Feci ergo sicut ꝓceperat mihi dñs
Vasa mea ꝓtuli q̄si vasa trāsmigrātis ꝑ diē
⁊ vespe ꝑfodi mihi parietē manu:⁊ in caligi
ne egressus sū:⁊ i humeris poꝛtatus i cōspe-
ctu eoꝝ:⁊ factus est s̄mo dñi mane ad me di
C cēs.Fili hoīs nūquid nō dixerūt ad te domꝰ
isrl':domus exasperās ē:q̇d tu facis? Dic ad
eos.Hec dicit dñs deus. Sup ducē onꝰ istō
q̇ ē i irlm:⁊ super oēm domū isrl' q̄ ē i medio
eoꝝ.Dic.Ego poꝛtētū vr̄m.Quō feci:sic fiet
illis.In trāsmigrationē ⁊ in captiuitatē ibūt
⁊ dux q̇ ē i medio eoꝝ in humeris poꝛtabit:i
caligine egrediet.Parietē perfodiēt vt edu
cant eū:facies eius operiet vt nō videat ocu
D los terrā.Et extēdā rete meū super eū: ⁊ ca-
pietur i sagena mea ⁊ adducā eū in babylo
nē i trā chaldeoꝝ:⁊ ipsā nō videbit:ibiq̃ mo
riet:⁊ oēs q̇ circa eū sūt. Presidiū eiꝰ ⁊ ag-
mina eiꝰ dispergā i oēm vētū: ⁊ gladiū eua-
ginabo pꝰ eos.Et sciēt qꝛ ego dñs:qñ disper
sero illos in gētibus ⁊ disseminauero eos in
terris:⁊ relinquā ex eis viros paucos a gla-
dio ⁊ fame ⁊ pestilētia:vt narrēt oīa scelera
E eoꝝ in gētibus ad quas igredient:⁊ scient qꝛ
ego dñs:⁊ factus ē sermo dñi ad me dicens.
Fili hoīs panē tuū i ꝯturbatione comede:sꝫ
⁊ aquā tuā i festinatione ⁊ meroꝛe bibe:⁊ di
ces ad ppl'um terre.Hec dicit dñs deus ad
eos q̇ hitant ī irlm:i tra isrl'.Panem suū i so
litudine comedent ⁊ aquā suam i desolatiōe

bibēt vt desolet terra a multitudine sua ꝓpt
iniquitates oium q̄ hitant i ea: ⁊ ciuitates q̄
nūc hitant desolate erūt:terraq̄ꝫ deserta ⁊ sci
etis q̄ꝛ ego dn̄s. Et factus ē sermo dn̄i ad me
F dicēs. Fili hois:qd̄ ē ꝓuerbiū istud in t̄ra isr̄l
2.Pe.3.f dicētiū:in lōgū different dies : ⁊ peribit ois
visio. Jō dic ad eos. Hec dicit dn̄s de⁹. Quie
scere faciā ꝓuerbiū istud:neqꝫ vulgo dicetur
vltra in isr̄l. Et loquere ad eos ꝙ appropin
quauerint dies:⁊ sermo omnis visionis. Nō
enim erit vltra ois visio cassa:neqꝫ diuinatio
ambigua in medio filioꝝ isr̄l:q̄ꝛ ego dn̄s lo
G quar:⁊ qd̄cūqꝫ locutus fuero ṽbū fiet. Nō ꝓ
longabit amplius:sꝫ i dieb⁹ ṽris dom⁹ exa
sperās loquor ṽbū ⁊ faciā illud dicit dn̄s ds
Et fact⁹ ē s̄mo dn̄i ad me dicēs. Fili hois:ec
ce dom⁹ isr̄l dicētiū. Uisio quā hic videt i di
es multos ⁊ i tpa lōga iste ꝓphat. Proptea
dic ad eos. Hec dicit dn̄s de⁹. Nō ꝓlōgabit
vltra ois s̄mo me⁹. Uerbū qd̄ locutus fuero
cōplebitur dicit dn̄s deus. XIII
A Et fact⁹ ē sermo dn̄i ad me dicēs. Fi
li hois vaticinare ad ꝓphas isr̄l q̄ ꝓ
phant:⁊ dices ꝓphetātibus d̄ corde
suo. Audite ṽbū dn̄i. Hec dicit dn̄s de⁹. Ue
ꝓphetis isipiētibus q̄ sequunt spm̄ suū ⁊ ni
hil vidēt. Quasi vulpes in deserto : ꝓphete
tui isr̄l erāt. Nō ascendistis ex aduerso:neqꝫ
opposuistis muꝝ ꝓ domo isr̄l vt staretis i ꝓ
lio in die dn̄i. vidēt vana ⁊ diuināt mēdacia
dicētes:ait dn̄s:cū dn̄s nō miserit eos:⁊ ꝑse
uerauerūt ꝯfirmare sermonē. Nūquid nō vi
sionē cassā vidistis. ⁊ diuinationē mēdacem
locuti estis: Et dixistis:ait dn̄s:cum ego non
sim locutus. Propterea hec dicit dn̄s deus
B Qꝛ locuti estis vana:⁊ vidistis mendacium
iō ecce ego ad vos ait dn̄s deus:⁊ erit man⁹
mea sup ꝓphetas qui vident vana ⁊ diuināt
mendaciū. Jn ꝯsilio ppl̄i mei nō erūt:⁊ i scri
ptura domus isr̄l nō scribent: nec i terra isr̄l
egredient:⁊ scietꝭ q̄ꝛ ego dn̄s deus. Eo ꝙ de
ceperint ppl̄m meū dicētes pax pax:⁊ nō est
pax:⁊ ipse edificabat parietē: illi āt liniebāt
eū luto absqꝫ paleis. Dic ad eos qui liniunt
absqꝫ tēperatura:ꝙ casurus sit. Erit.n. hym
ber inundās:⁊ dabo lapides ꝑgrādes ḋ de
super irruētes:⁊ vētū ꝓcelle dissipantē. Siq̄
dē ecce cecidit pies. Nunq̄d nō dicet vobis
vbi ē litura quā linistis: Propterea hec dicit
dn̄s de⁹. Et erūpere faciā spūm tēpestatū i in
dignatione mea:⁊ hymber iundās in furore
meo erit:⁊ lapides grādes in ira i ꝯsūptio
C nē. Et destruā parietē quē linistis absqꝫ tēpe
ramento:⁊ adequabo eū terre ⁊ reuelabitur
fūdamētū ei⁹ ⁊ cadet ⁊ ꝯsumet i medio eius
⁊ scietꝭ q̄ꝛ ego sū dn̄s. Et cōplebo indignatio
nē meā in ꝑiete:⁊ in his qui liniūt eū absqꝫ tē
peramēto:dicāqꝫ vobis :nō ē paries:⁊ nō sūt
q̄ liniūt eū. Prophe isr̄l qui ꝓphetāt ad ir̄lꝫ
⁊ vidēt ei visionē pacis ⁊ nō ē pax ait dn̄s ds
Et tu fili hois pone faciē tuā ꝯ filias populi
tui q̄ ꝓphant de corde suo ⁊ vaticinare su
per eas:⁊ dic. Hec dicit dn̄s deus. Ue q̄ cōsu
mūt puluillos sub oi cubito manus:⁊ faciūt
ceruicalia sub capite vniuerse etatis ad capi
endas aias. Et cū caperent aias populi mei:
viuificabāt aias eoꝝ:⁊ violabāt me ad ppl̄m D
meū ꝓpter pugillū ordei ⁊ fragmen panis:
vt interficerēt aias q̄ nō moriunt: ⁊ viuifica
rēt aias q̄ nō viuūt:mentientes populo meo
credēti mēdaciis. Propter hoc dicit dn̄s ds
Ecce ego ad puluillos ṽros:quibus vos ca
pitis aias volātes:⁊ dirūpā eos de brachiis
vestris. Et dimittā aias quas vos capitis ani
mas ad volandū. Et dirūpā ceruicalia vestra
⁊ liberabo pplꝫ meū de manu ṽra: neqꝫ erūt
vltra i manib⁹ ṽris ad ꝑdanduꝫ:⁊ scietis q̄ꝛ
ego dn̄s. Pro eo ꝙ merere fecistis cor iusti
mēdaciter:quē ego nō ꝯtristaui: ⁊ ꝯfortastis
manus ipii vt nō reuerteret a via sua mala ⁊
viueret ꝓpterea vana nō videbitis ⁊ diuina
tiones nō diuinabitis amplius: ⁊ eruā ppl̄m
meū de manu ṽra:⁊ scietis q̄ꝛ ego dn̄s.
Et venerūt ad me viri XIIII A
seníoꝝ isr̄l ⁊ sederūt corā me. Et fact⁹
est sermo dn̄i ad me dicēs: Fili hois
viri isti posuerūt imūdicias suas in cordib⁹
suis:⁊ scandalū iniquitatis sue statuerūt ꝯ fa
ciē suā. Nūq̄d iterrogatus rn̄debo eis: Pro
pter hoc loquere eis:⁊ dices ad eos. Hec di
cit dn̄s de⁹. Hō hō de domo isr̄l:q̄ posuerit i
mūdicias suas i corde suo:⁊ scādalū iniqui B
tatis sue statuerit ꝯ faciē suā ⁊ venerit ad ꝓ
phetā interrogās ꝑ eū me : ego dn̄s rn̄debo
ei i multitudine imundiciaꝝ suaꝝ: vt capiat
domus isr̄l i corde suo:quo recesserūt a me in
cūctis idolis suis. Propterea dic ad domuꝫ
isr̄l. Hec dicit dn̄s de⁹. Cōuertimini ⁊ recedi
te ab idolis ṽris:⁊ ab vniuersis ꝯtaminatio
nibus ṽris auertite facies ṽras. Qꝛ hō hō d̄
domo isr̄l ⁊ de ꝓselitis q̄cunqꝫ aduena fue
rit in isr̄l:si alienat⁹ fuerit a me ⁊ posuerit ido C
la sua i corde suo:⁊ scandalū iniq̄tatis sue sta
tuerit ꝯ faciē suā ⁊ venerit ad ꝓphetā vt iter
roget per eum me:ego dominus rn̄debo ei
per me:⁊ ponā faciem meam sup hominē il
lum:⁊ faciā eū in exēplū ⁊ in ꝓuerbiū:⁊ disꝑ
dā eū de medio populi mei: ⁊ scietis q̄ꝛ ego
dn̄s. Et ꝓpheta cū errauerit ⁊ locutus fuerit
ṽbū:ego dn̄s decepi ꝓphetā illuꝫ. Et exten

dam manum meã sup illũ: ⁊ delebo eũ de me
dio populi mei israel: ⁊ portabũt iniq̃tatẽ suaꝫ
D Iuxta iniq̃tatẽ interogantis: sic iniq̃ tas ꝓphete
erit vt non erret vltra dom⁹ isrl̃ a me neq̃ pol
luatur in vniuers̃ preuaricatiõibus suis: sed
sit mihi in populũ ⁊ ego sim eis in deũ: ait do
min⁹ exercituũ. Et factus ẽ sermo dñi ad me
dicens. Fili hois terra cum peccauerit mihi:
vt preuaricet̃ ꝑuaricãs: extendã manũ meaꝫ
super eam: ⁊ ↄterã vgã panis eius ⁊ imittã in
3.4.d. eã famẽ: ⁊ interficiã de ea hoiẽ ⁊ iumẽtũ. Et
et.5.d. si fuerint tres viri isti in medio ei⁹ noe dani
E el ⁊ iob. ipsi iusticia sua liberabunt aias suas
ait dominus exercituum. q̃ ⁊ si bestias pessi
mas induxero super t̃rã vt vastẽt eã: ⁊ fuerit
inuia eo q̃ non sit pertrãsiẽs ꝑ bestias tres
viri isti si fuerint in ea: viuo ego dicit dñs de⁹
quia nec filios nec filias liberabunt: sꝫ ipsi so
li liberabunt: terra ãt desolabitur. Vel si gla
F diũ induxero super t̃rã illã: ⁊ dixero gladio:
trãsi ꝑ t̃rã: ⁊ interfecero de ea hoieꝫ ⁊ iumẽtũ ⁊
tres viri isti fuerint in medio eius: viuo ego
dicit dñs deus: ñ liberabunt filios neq̃ filias
sed ipsi soli liberabũtur. Si ãt ⁊ pestilẽtiã im
misero sup t̃rã illam. ⁊ effudero idignatiõnẽ
meaꝫ super eam i sanguine vt auferã ex ea ho
mineꝫ ⁊ iumẽtũ: ⁊ noe daniel ⁊ iob fuerit in
medio eis: viuo ego dicit dñs deus: q̃r filium
⁊ filiam ñ liberabunt sed ipsi iusticia sua libe
rabunt aias suas: q̃si hec dicit dñs de⁹: q̃ ⁊ si
G quatuor iudicia mea pessima gladiũ ⁊ famẽ
ac bestias malas ⁊ pestilentiã imiso in irlm
vt interficiam d ea hoiem ⁊ pecus: tñ relinq̃t
in ea saluatio educentiũ filios ⁊ filias. Ecce
ipsi egredientur ad vos: ⁊ videbit̃ viam eoꝝ
⁊ adinuentiones eoꝝ ⁊ ↄsolabimi super ma
lo qđ induxi in irlm in oib⁹ q̃ importaui sr̃ eã
⁊ consolabunt̃ vos cũ videritis viã eoꝝ ⁊ adin
uentiones eoꝝ ⁊ cognoscetis q̃ ñ frustra feceri
oia que feci in ea ait dñs deus. XV.
Et factus ẽ s̃mo dñi ad me dicẽs. Fili
hois quid fiet de ligno vit ex oib⁹ li
gnis neoꝝ que sũt int̃ ligna siluaꝝ? Nũq̃d tol
let̃ de ea lignum vt fiat op⁹: aut fabricabitur
de ea paxillus vt dependeat in eo quodcũq̃
vas? Ecce igni datum ẽ in escã: vtranq̃ ptẽ ei⁹
ↄsumpsit ignis: ⁊ medietas eius redacta est
in fauillam. Nunq̃d vtile erit ad op⁹? Etiam
cum eẽt integruꝫ ñ erat aptũ ad op⁹ q̃nto ma
gis cum illud ignis deuorauerit ⁊ ↄbusserit:
nihil ex eo fiet operis? Propt̃ea h̃ dicit dñs
B deus. Quõ lignum vitis inter ligna siluarũ q̃
dedi igni ad deuorandum: sic tradaꝫ hitato
res irlm: ⁊ ponam faciẽ meã in eos. De igne
egredient̃: ⁊ ignis consumet eos. Et scietis q̃
ego dñs cum posuero facieꝫ meã in eos: ⁊ de
dero t̃ram inuiam ⁊ desolatã: eo q̃ ꝑuarica
tores extiterint: dicit dñs deus. XVI A
Et factus est sermo dñi ad me dicens.
Fili hois: notas fac irlm abhominatio
nes suas ⁊ dices. Hec dicit dominus
deus irlm. Radix tua ⁊ generatio tua de ter
ra chanaan: pater tuus ammorreus: ⁊ mater J.cor
tua cethea. Et quando nata es in die ortus tui
non est precisus vmbilicus tuus: ⁊ aqua nõ
nes lota in salutẽ: nec sale salita: nec inuoluta
pannis. Non pepercit super te oculus vt face
ret tibi vnum de his miseri⁹ tui: sed proiecta
es super faciem terre in abiectione anime tue
in die qua nata es. Transiens autem per te vi
di te conculcari in sanguine tuo. Et dixi tibi
cum esses in sanguine tuo. Viue. Dixi inquã
tibi in sanguine tuo. Viue: multiplicataꝫ qua
si germen agri dedi te: ⁊ multiplicata es: ⁊ grã
dis effecta: ⁊ ingressa es ⁊ peruenisti ad mun
dum muliebrem. Vbera tua intumuerunt ⁊
pilus tuus germinauit ⁊ eras nuda ⁊ cõfusio
ne plena. Et transiui per te ⁊ vidi te: ⁊ ecce tẽ
pus tuum tempus amantium. Et expandi a
mictum meum super te. ⁊ operui ignominiã
tuam. Et iuraui tibi ⁊ ingressus sum pactum
tecum ait dominus deus. Et facta es mihi: ⁊ B
laui te aqua: ⁊ emundaui sanguinem tuum
ex te. Et vnxi te oleo: ⁊ vestiui te discoloribus
⁊ calciaui te hyacitho. Et cixi te bysso: ⁊ indui
te subtilibus ⁊ ornaui te ornamento. Et dedi
armillas in manibus tuis ⁊ torqueꝫ circa col
lum tuum: ⁊ dedi inaurem super os tuum: ⁊
circulos in auribus tuis: ⁊ coronam decoris
in capite tuo. Et ornata es auro ⁊ argento: ⁊
vestita es bysso ⁊ polymito multis coloribus
Simila ⁊ mel ⁊ oleum comedisti ⁊ decora
facta es vehementer nimis. Et profecisti i re
gnum: ⁊ egressum est nomen tuum i gẽtes ꝓ
pter speciẽ tuã: q̃r perfecta eras i decore meo
quem posuerã sup te dicit dñs deus. Et hñs
fiduciã i pulchritudine tua fornicata es i noie
tuo ⁊ exposuisti fornicationem tuam oi tran
seunti: vt eius fieres ⁊ sumens de vestimẽtis
meis fecisti tibi excelsa hincinde consuta: ⁊ forni
cata es super eis: sicut non est factũ, neq̃ futu
rũ est ⁊ tulisti vasa decoris tui de auro meo
⁊ argento meo q̃ dedi tibi: ⁊ fecisti tibi imagi
nes masculinas et fornicata es in eis et sum
psisti vestimenta tua multicoloria: et vestita C
es eis. Et oleum meũ et thymiama meũ po
suisti coram eis ⁊ panem meũ quẽ dedi tibi si
milam ⁊ oleum et mel q̃bus enutriui te: po
suisti i ↄspectu eoꝝ i odorẽ suauitatis. Et factũ ẽ

ait dñs deus:⁊ tulisti filios tuos ⁊ filias tu-
as q̃s gñasti mihi:⁊ imolasti eis ad deuorā-
duz. Nunq̇d parua ē fornicatio tua. Immo
lasti filios meos:⁊ dedisti illos cōsecrans eis
Et p⁹ oēs abhomiatiōes tuas ⁊ fornicatōes
non es recordata dieꝝ adolescētie tue. q̃do
eras nuda ⁊ ꝯfusione plena ꝯculcata i sāgui
ne tuo. Et accidit post oēm malitiā tuaz. ve
ve tibi. ait dñs deus. Et edificasti tibi lupa-
nar:⁊ fecisti tibi ꝓstibulū in cunctis plateis
Ad oē caput vie edificasti signū ꝓstitutōis
tue:⁊ abhominabilē fecisti decorē tuū. Et di
uisisti pedes tuos omni trāseūti:⁊ multipli-
casti oēs fornicationes tuas. Et fornicata es
cum filijs egypti vicinis tuis magnaꝝ carni
um:⁊ multiplicasti fornicationem tuam ad
irritandum me. Ecce ego extendam manuz
meam sup te:⁊ auferam iustificationē tuaz.
Et dabo te in aias odientiū te filiaꝝ palesti-
B naꝝ. q̃ erubescunt in via tua scelerata. Et for
nicata es i filijs assirioꝝ: eo ꝙ nec dum fue-
ris expleta. Et postq̃ꝫ fornicata es nec sic es
satiata:⁊ multiplicasti fornicationem tuaz
i terra chanaan cum chaldeis:⁊ nec sic sati-
ata es. In quo mundabo cor tuū ait dñs ds
cū facias oia hopa mlieris meretricis ⁊ ꝓca
cis. Qr fabricasti lupanar tuū in capite ois
vie ⁊ excelsū tuum fecisti in oi platea. Nec
fcā es quasi meretrix fastidio augēs ꝓciū:sꝫ
q̃si mulier adultera:q̄ sr̄ viꝝ suū iducit alie-
nos. Oibus meretricib⁹ dant mercedes:tu
āt dedisti mercedes cūctis amatorib⁹ tuis. ⁊
dona donabas eis vt intrarent ad te vndiq̃ꝫ
ad fornicandum tecū. Fcm̄q̃ꝫ ē i te ꝯ ꝯsuetu
dinē mlieꝝ i fornicatōib⁹ tuis:⁊ p⁹ te ñ erit
fornicatio. In eo.n.ꝙ dedisti mercedes:⁊
mercedes nō accepisti:fcm̄ ē i te ꝯrīuz. Pro
pterea meretrix audi v̄bum dñi. Hec dicit
dñs deus. Qr effusū est es tuuz:⁊ reuelata ē
ignominia tua i fornicatōib⁹ tuis sr̄ amato-
res tuos:⁊ sup idola abhomiationū tuaꝝ in
sanguie filioꝝ tuoꝝ quos dedisti eis:ecce ego
cōgregabo oēs amatores tuos q̇b⁹ ꝯmixta
es:⁊ oēs quos dilexisti cū vniuersis q̃s oderas
E Et cōgregabo eos sup te vndiq̃ꝫ.⁊ nudabo
ignominiā tuā corā eis. Et videbūt oēm tur
pitudinē tuā:⁊ iudicabo te iudicijs adulte-
raꝝ ⁊ effundentium sanguinē. Et dabo te in
sanguinē furoris ⁊ zeli:⁊ dabo te i man⁹ eo
rū. Et destruēt lupanar tuum: ⁊ demoliētur
ꝓstibulū tuum. Et denudabūt te vestimentis
tuis:⁊ auferant vasa decoris tui. Et derelin-
q̄nt te nudā plenāq̃ꝫ ignominia: ⁊ adducēt
sr̄ te mltitudinē. Et lapidabunt te lapidib⁹
4. Re.25.c ⁊ trucidabunt te gladijs suis. Et ꝯburēt do

mos tuas igni:⁊ facient in te iudicia i oculis
mulieꝝ plurimaꝝ. Et desines fornicari ⁊ mer
cedes vltra non dabis. Et requiescet idignatō
mea i te ⁊ auferet zelus meus a te. Et q̇escā
nec irascar āpli⁹ eo ꝙ nō fueris recordata di
eꝝ adolescentie tue ⁊ prouocasti me i oibus
his. Quapropter ⁊ ego vias tuas in capite
tuo dedi:ait dñs deus:⁊ nō feci iuxta scelera
tua in oibus abhoiationib⁹ tuis. Ecce ois q̇
dicit vulgo ꝓuerbiū: in te assumet illud di-
cens. Sicut mr̄ ita ⁊ filia ei⁹. Filia mr̄is tue
es tu. q̄ ꝓiecit viꝝ suum:⁊ filios suos. ⁊ soror
soroꝝ tuaꝝ:que proiecerūt viros suos ⁊ fili-
os suos. Mr̄ vr̄a cethea:⁊ pr̄ vr̄ ammorre⁹ F
Et soror tua maior samaria ipsa ⁊ filie eius G.co.
q̄ hitant ad sinistrā tuā. Soror āt tua minor
te:q̄ hitat a dextris tuis sodoma ⁊ filie eius.
Sed nec in vijs eaꝝ ambulasti:neq̃ꝫ sꝫ sce-
lera eaꝝ fecisti. Pauxillum min⁹ plene scele
ratiora fecisti illis:in oibus vijs tuis. Viuo
ego dicit dñe deus:qr non fecit sodoma so-
ror tua ipsa ⁊ filie eius:sicut fecisti tu ⁊ filie
tue. Ecce hec fuit iniquitas sodome sororis
tue:supbia:saturitas panis ⁊ abundantia ⁊
ociū ipsius ⁊ filiaꝝ eius:⁊ manum egeno ⁊
paupi nō porrigebāt:⁊ eleuate sūt ⁊ fecerūt
abhominationes corā me:⁊ abstuli eas sicut
vidisti. Et samaria dimidiuz peccatoꝝ tuoꝝ Geñ.16.f.
nō peccauit:sed vicisti eas sceleribus tuis:⁊
iustificasti sorores tuas in oibus abhomina
tionib⁹ tuis quas opata es. Ergo ⁊ tu porta
ꝯfusionē tuā:q̄ vicisti sorores tuas peccatis
tuis sceleratius agens ab eis. Iustificate sūt
eim a te. ergo ⁊ tu ꝯfundere:⁊ porta ignomi
am tuam:q̄ iustificasti sorores tuas:⁊ cōuer
tam restituens eas ꝯuersione sodomoꝝ cuz
filiabus suis:⁊ conuersione samarie ⁊ filiaꝝ
eius:⁊ ꝯuertā reuersionē tuā in medio eaꝝ
vt portes ignominiā tuā:⁊ ꝯfundaris i oib⁹
q̄ fecisti ꝯsolans eas: ⁊ soror tua sodoma ⁊ G
filie eius reuertent ad antiq̇tatē suam:⁊ sa-
maria ⁊ filie eius reuertent ad antiquitatez
suam:⁊ tu ⁊ filie tue reuertimi ad antiq̇ta-
tem vr̄am. Nō fuit āt sodoma soror tua au-
dita in ore tuo in die supbie tue: anteq̃ꝫ re-
uelaret malitia tua:sic hoc tp̄e in opprobriū
filiaꝝ syrie:⁊ cūctaꝝ in circuitu tuo filiarum
palestinaꝝ q̄ ambiunt te p gyꝝ. Scel⁹ tuū ⁊
ignominiā tuā tu portasti ait dñs de⁹. Qr h
dicit dñs deus:⁊ faciā tibi sicut despexisti iu
ramentū vt irritū faceres pactuz:⁊ recorda
bor ego pacti mei tecū in diebus adolescen-
tie tue:⁊ suscitabo tibi pactū sēpiternum:⁊
recordaberis viaꝝ tuaꝝ:⁊ ꝯfunderis cū rece
peris sorores tuas te maiores cū mioribus

tuis:⁊ dabo eas tibi in filias: ſ3 non ex pacto
tuo:⁊ ſuſcitabo ego pactum meum tecum:⁊
ſcies quia ego dñs:vt recorderis ⁊ ꝯfundariſ
⁊ non ſit tibi vltra aperire os ꝓ cõfuſione tua
cum placatus tibi fuero in omnibus que feci
ſti:ait dominus deus. XVII.
A T factũ ẽ verbum dñi ad me dicẽſ. Fili
hois:ꝓpone enigma ⁊ narra parabo
lam ad domum iſrael:⁊ dices. Hec dicit dñs
deus. Aquila grãdis:magnaꝝ alaꝝ lõgo mẽ
broꝝum ductu:plena plumis ⁊ varietate:ve
nit ad libanuꝫ ⁊ tulit medullam cedri. Sum
mitatem frondiũ eiꝰ auulſit:⁊ tranſportauit
eam in ẗrã chanaã:i vrbe negociatoꝝ poſuit
illam ⁊ tulit de ſemine terre:⁊ poſuit illud in
ẗra ꝓ ſemine: vt firmaret radicẽ ſꝛ̃ aquas mľ
B tas. In ſuperficie poſuit illud:Cumqꝫ germi
naſſet creuit in vineam latiorẽ : hũili ſtatura
reſpicientibus ramis eiꝰ ad eam:⁊ radiceſ eiꝰ
ſub illa erant. Fcã ẽ ergo vinea:⁊ fructificauit
in palmites:⁊ emiſit ꝓpagines Et fcã eſt aq̃
la altera grandis:magnis alis:multiſqꝫ plu
mis. Et ecce vinea iſta quaſi mittens radices
ſuas ad eam palmites ſuos extendit ad illaꝫ
vt irrigaret eam de areoľ germinis ſui:q̃ i ẗra
bona ſꝛ̃ aquas mľtas plãtata ẽ vt faciat fron
des ⁊ portet fructum vt ſit in vineã grãdem.
C Dic. Hec dicit dñs deus. Ergo ne ꝓſperabiť?
Nonne radices eius euellet. ⁊ fructꝰ eiꝰ diſtri
get ⁊ ſiccabit omnes palmites germis eiꝰ: ⁊
areſcet:⁊ nõ i brachio grãdi:neqꝫ in ppľo mľ
to:vt euelleret eã radicitꝰ. Ecce plantata eſt.
Ergo ne ꝓſperabitur. Nonne cũ tetigerit eaꝫ
ventus vrẽs ſiccabitur. ⁊ in areis germis ſui
areſcet. Et fcm̃ eſt ṽbũ dñi ad me dicẽs. Dic
ad domũ exaſpantẽꝫ . Neſcitꝭ q̃d iſta ſignifi
D cent. Dic. Ecce veniet rex babylonis in irľꝫ ⁊
aſſumet regem ⁊ prĩcipes eiꝰ:⁊ adducet eos
ad ſemetipſum in babylonẽ. Et tollet de ſcie
regni:ferietqꝫ cum eo fedus:⁊ ab eo accipiet
iuſiurandum. Sꝫ ⁊ fortes terre tollet vt ſit re
gnum humile ⁊ ñ eleueť. ſed cuſtodiat pactũ
eius ⁊ ſeruet illud. Qui recedens ab eo miſit
nuncios ad egyptuꝫ vt daret ſibi eq̃s ⁊ ppľm
multũ. Nunq̃d ꝓſperabiť vľ ꝯſeq̃ť ſalutem q̃
E fecit hec. Et qui diſſoluit pactũ: nunq̃d effu
giet. Viuo ego dicit dñs deus:qm̃ in loco re
gis qui conſtituit eũ regem cuiꝰ fecit irritũ iu
ramentum ⁊ ſoluit pactum qđ hẽbat cũ eo:i
medio babylonis morieť. Et ñ in exercitu grã
di:neqꝫ in populo mľto faciet ꝯ̃ eũ pharao ꝓ
lium in iactu aggeris:⁊ in extructiõe valloꝝ
vt interficiat aias multas. Spreuerat. n. iura
mẽtuꝫ vt ſolueret fedꝰ:⁊ ecce dedit manũ ſu
F aꝫ ⁊ cum oĩa hec fecerit ñ effugiet. Propterea
h dicit dñs deus. Viuo ego:qm̃ iuramẽtũ qđ
ſpreuit ⁊ fedus qđ ꝑuaricatꝰ ẽ:ponã i caput
eius. Et expandã ſꝛ̃ eũ rete meũ ⁊ ꝯphẽdetur
in ſagena mea. ⁊ adducam eũ i babylonem ⁊
iudicabo eũ ibi in ꝑuaricatione qua deſpexit
me ⁊ oẽs profugi eius cũ vniuerſo agmĩe ſuo
gladio cadent. Reſidui ãt in oẽm vẽtũ diſp
gentur ⁊ ſcietꝭ quia ego dñs locutꝰ ſũ. Hec di
cit dñs deus. Et ſumaꝫ ego de medulla cedri G
ſublimiſ ⁊ ponam de ṽtice ramoꝝ eiꝰ teneꝝ
diſpergaꝫ ⁊ plãtabo ſuꝑ montẽ excelſũ ⁊ emi
nentem. In mõte ſublimi iſrľ plãtabo illud
⁊ erũpet in germen ⁊ faciet fructum:⁊ erit i
cedrum magnam. Et hitabũt ſub ea oẽs vo
lucres ⁊ vniuerſum volatile ſub vmbra fron
dium eius nidificabit. Et ſcient omnia ligna
regionis quia ego dñſ humiliaui lignũ ſublĩe
⁊ exaltaui lignum hũile ⁊ ſiccaui lignum vi
ride:⁊ frondere feci lignum ariduꝫ. Ego dñs
locutus ſum ⁊ feci. XVIII.
T factus eſt ſermo dñi ad me dicens. A
Quid eſt ꝙ int̃ vos pabolam ṽtiꝭ i ꝓ
uirbiuꝫ iſtud in terra iſrľ dicẽtes. pr̃es come Hiere. 31. e
derunt vuã acerbã:⁊ dentes filioꝝ obſtupe
ſcunt. Viuo ego dicit dñs deus:ſi erit vltra
vobis parabola hec in ꝓuerbiũ i iſrľ. Ecce oẽſ
aie mee ſunt. Vt aia pr̃is ita ⁊ aia filij mea ẽ
Anima que peccauerit:ipa morietur. Et vir ſi
fuerit iuſtus ⁊ fecerit iudicium ⁊ iuſticiam:i
montibꝰ nõ comederit:⁊ oculos ſuos ñ leua
uerit ad idola domꝰ iſrľ:⁊ vxorẽ ꝓximi ſui ñ B
violauerit:⁊ ad muľreꝫ mẽſtruatã non acceſſe
rit:⁊ hominem ñ ꝯtriſtauerit:pignꝰ debitori
reddiderit:per vi nihil rapuerit:panem ſuuꝫ
eſurienti dederit:⁊ nudum operuerit veſtimen
to ad vſuram ñ ꝯmodauerit:⁊ ãplius:ñ acce
perit:ab iniq̃tate auerterit manũ ſuã ⁊ iudici
um veꝝ fecerit inter virũ ⁊ virum: ⁊ i ꝓceptis
meis ambulauerit:⁊ iudicia mea cuſtodierit
vt faciat veritatem:hic iuſtus eſt. Vita viuet
ait dominus deus. ꝙ ſi genuerit filiũ latronẽ C
effundentem ſanguinem ⁊ fecerit vnum de
iſtis:⁊ hec quidẽ oĩa nõ faciẽtẽ:ſꝫ in mõtibus
comedẽtẽ ⁊ vxorẽ proximi ſui polluẽtẽ ege
num ⁊ pauperẽ ꝯtriſtantẽ rapiẽtẽ rapinas
pignus ñ reddẽtẽ:⁊ ad idola leuantẽ ocľos
ſuos:abominationẽ faciẽtẽ:ad vſurã dãtem
⁊ ampliuus accipiẽtẽ:nunquid viuet. Nõ vi
uet. Cũ vniuerſa hec deteſtanda fecerit:mor
te morietur. Sanguis eiꝰ i ipſo erit. ꝙ ſi genu
erit filium q̃ videns oĩa peccã pr̃is ſui que fecit:
timuerit. ⁊ non fecerit ſiľe eis ſuꝑ mõtes nõ
comederit:⁊ oculos ſuoſ nõ leuauerit ad ido
la domus iſrael:⁊ vxorem ꝓximi ſui nõ viola D
uerit ⁊ virum nõ ꝯtriſtauerit:pignꝰ ñ retinue

rit: ⁊ rapinam non rapuerit. panē suū esurienti
dederit. ⁊ nudū operuerit vestimento: a pau
peris iniuria auerterit manū suā: vsuram ⁊ su
perabundantiam nō accepit: ⁊ iudicia mea fe-
cerit ⁊ in p̄ceptis meis ambulauerit: hic nō mo
rietur in iniquitate p̄ris sui: s3 vita viuet. P̄r
eius quia calūniat⁹ ē: ⁊ vim fecit fratri: ⁊ ma
lum opat⁹ in medio ppli sui: ecce mortu⁹ ē in
iniquitate sua. Et dicitis. Q̄r non portabit fili
us iniquitatē p̄ris? Uidelicet quia fili⁹ iudici
um ⁊ iusticiā opat⁹ ē: oīa p̄cepta mea custodi
E uit ⁊ fecit illa: vita viuet. Anima q̄ peccauerit
Deut.24.c. ipsa morietur. Fili⁹ nō portabit iniquitatē p̄ris
4.Re.14.b ⁊ p̄r non portabit iniquitatē filij. Justicia iu
2.Pa.25.a. sti sup eū erit: ⁊ impietas impij erit sr eū. Si
aūt impius egerit pniam ab oībus pccīs suis q̄
opat⁹ ē ⁊ custodierit omnia p̄cepta mea ⁊ fe
cerit iudicium ⁊ iusticiā: vita viuet ⁊ non mo
rietur. Oīum iniq̄tatū ei⁹ q̄s opat⁹ ē nō recor
dabor. In iusticia sua quam opatus ē: viuet.
Nunquid volūtatis mee ē mors impij dicit dn̄s
deus: ⁊ non vt ꝯuertat a vijs suis: ⁊ viuat: Si
aūt auerterit se iust⁹ a iusticia sua: ⁊ fecerit ini
qu itatē f̄m omnes abomiatiōes q̄s opari so
F let impius: nūquid viuet: Oēs iusticie ei⁹ q̄s fe
cerat non recordabuntur. In p̄uaricatiōe q̄
preuaricat⁹ ē: ⁊ i peccō suo q̄ peccauit: in ipis
S.eo.⁊.S.3.d morietur. Et dixistis. Nō ē eq̄ via dn̄i. Audi-
te ergo dom⁹ isrl'. Nunquid via mea nō ē eq̄: ⁊
non magis vie vr̄e praue sūt? Cū.n. auerterit
se iust⁹ a iusticia sua ⁊ fecerit iniq̄tatē: morie-
tur in eis. In iniusticia quam opat⁹ ē morieť
Et cum auerterit se impius ab impietate sua quā
opatus ē: ⁊ fecerit iudiciū ⁊ iusticiā: ipse aiaz
G suam viuificabit. Considerās.n. ⁊ auertens se
ab oībus iniquitatib⁹ suis q̄s opatus est: vi-
ta viuet ⁊ non morietur. Et dicūt filij isrl'. Nō
S.eo. ē equa via dn̄i. Nunq̄d vie mee nō sūt eq̄ do
mus israel: ⁊ non magis vie vr̄e p̄ue? Idcirco
vnunquēq3 iuxta vias suas iudicabo domus
israel ait dn̄s de⁹. Cōuertimini ⁊ agite pniaz
ab oībus iniq̄tatib⁹ vr̄is: ⁊ nō erit vobis i ruinā
iniquitas. Proijcite a vobis oēs iniq̄tates ve
stras i q̄b⁹ p̄uaricati estis: ⁊ facite vobis cor no
uum ⁊ spm̄ nouum. Et q̄re moriemini dom⁹
S.33.c. israel: Q2 nolo mortez morieňt dicit dn̄s de⁹
Reuertimini ⁊ viuite. XIX.
A Et tu assume plāctum sup principes
israel. ⁊ dices. Q̄r mr̄ tua leena int̄ le
ones cubauit: In medio leunculorum enutri
uit catulos suos. Et eduxit vnum de leuncul'
suis leo factus ē: ⁊ didicit cape p̄dā hominē
q3 comedere. Et audierūt de eo gentes. ⁊ nō abs
q3 vulneribus suis ceperūt eū. ⁊ adduxerūt eū
B in cathenis in terrā egypti. Que cū vidisset
q̄m infirmata ē ⁊ perijt expectatio eius: tulit
vnum de leunculis suis: leonez ꝯstituit eum
Qui incedebat inter leones: ⁊ fact⁹ ē leo: ⁊ di
dicit p̄daz cape: ⁊ hoīes deuorar̄. didicit vidu
as facere: ⁊ ciuitates eaꝝ i desertū adducere ⁊ d
solata est terra ⁊ plenitudo ei⁹ a voce rugit⁹
illius. Et ꝯuenerunt aduersus eū gentes vn-
diq3 de prouincijs: ⁊ expāderūt sr̄ eū rete suuz
In vulneribus eaꝝ captus ē ⁊ miserūt eū in ca
C ueam: In cathenis adduxerūt eū ad regez ba
bylonis miseruntq3 eū in carcerē: ne audireť
vox eius vltra sr̄ montes isrl'. Mr̄ tua quasi
vinea in sanguine tuo: super aquā plātata est
Fructus eius ⁊ frōdes ei⁹ creuerūt ex aq̄s mul
tis: ⁊ facte sunt ei v̄ge solidi in sceptra dn̄an-
D tium: ⁊ exaltata est statura ei⁹ int̄ frondes. Et
vidit altitudinem suā in multitudine palmi-
tum suoꝝ: ⁊ euulsa est in ira i t̄rāq3 ꝓiecta ⁊ vē
tus vrens siccauit fructuz ei⁹: marcuerunt ⁊
arefacte sunt v̄ge roboris eius. Ignis come-
dit eam. Et nūc trāsplantata ē i desertū in t̄ra
inuia: ⁊ sitienti. ⁊ egressus ē ignis de v̄ga ramo
rū ei⁹ qui fructū ei⁹ comedit: ⁊ nō fuit i ea v̄ga
fortis sceptrū dn̄antiū. Planctus est. ⁊ erit in
plāctum. XX.
A Et factū est in anno septimo i q̄nto: i de
cima mensis: venerūt viri de seniorib⁹
israel vt interrogarēt dn̄z ⁊ sederunt corā me
Et factus est sermo dn̄i ad me dicēs. Fili hoīs
loquere seniorib⁹ isrl': ⁊ dices ad eos. Hec di-
cit dn̄s deus. Nunq̄d ad interrogandū me vos
venistis? Uiuo ego: quia nō rn̄debo vobis: ait
dn̄s deus. Si iudicas eos: si iudicas fili homi
nis. Abominationes patꝝ eorum ostēde eis: ⁊
dices ad eos. Hec dicit dn̄s deus. In die qua
elegi israel leuaui manū meam ꝓ stirpe do
mus iacob ⁊ apparui eis in t̄rra egypti ⁊ leua
ui manum meā ꝓ eis dicens: ego dn̄s de⁹ vr̄
in die illa leuaui manum meā ꝓ eis vt educe
rem eos de terra egypti i t̄rā quā ꝓuiderā eis
fluentē lacte ⁊ melle: q̄ est egregia int̄ omnes
terras. Et dixit ad eos. Unusq̄sq3 offensiones
oculorum suoꝝ abijciat: ⁊ in idolis egypti no
B lite pollui. Ego dn̄s deus vr̄. Et irritauerunt
me nolueruntq3 me audire. Unusq̄sq3 abomi
nationes oculoꝝ suoꝝ non ꝓiecit: nec idola
egypti reliquerunt. Et dixi vt effunderē indi-
gnationem meā sup eos ⁊ implerē irā meam i
eis in medio terre egypti. Et feci pp̄ nomen S.eo.
meum: vt non violareť coram gētib⁹ i q̄ꝝ me
dio erant: ⁊ int̄ q̄s apparui eis vt educerē eos
de t̄ra egypti. Eieci g⁹ eos de t̄ra egypti ⁊ edu
xi eos in desertū: ⁊ dedi eis p̄cepta mea ⁊ iudi
cia mea ostēdi eis: que faciens hō viuet in eis Exo.20.b.
Insuper ⁊ sabbata mea dedi eis vt eēt signuz et.31.c.

ĩter me ⁊ eos:⁊ sciręt q2 ego dñs scificãs eos
Et irritauerũt me dom⁹ isrl̃ i deserto:in p̃ce-
.16.f. ptis meis nõ ambulauerũt:⁊ iudicia mea p
C iecerũt q̃ faciẽs hõ viuet i eis:⁊ sabbata mea
o.⁊.j. violauerũt vehemẽter. Dixi ergo vt effunde
co. rẽ furorẽ meũ sup eos in deserto:⁊ ꝯsumerez
eos. Et feci pp nomẽ meũ ne violaretur corã
gentibus:de quibus eieci eos in ꝯspectu eaꝝ
Ego igit̃ leuaui manũ meã super eos i deser
to ne inducerem eos in terram quã dedi eis
fluentẽ lacte ⁊ melle:precipuam terrarũ om
niũ:q2 iudicia mea ꝓiecerunt:⁊ i p̃ceptis me
is nõ ambulauerũt:⁊ sabbata mea violaue-
runt. Post idola.n.cor eoꝝ gradiebatur. Et
pepcit oculus meus sup eos vt nõ interfice-
rẽ eos:nec ꝯsũpsi eos in deserto.dixi aũt ad fi
lios eoꝝ in solitudine. In p̃ceptis patrũ ve-
stroꝝ nolite incedere:nec iudicia eoꝝ custo-
diatis:nec i idolis eoꝝ polluamini. Ego dñs
deus vr̃. In preceptis meis ambulate:⁊ iudi
cia mea custodite:⁊ facite ea:⁊ sabbata mea
sanctificate vt sit signũ inter me ⁊ vos:⁊ scia
tis q2 ego dñs deus vester. Et exacerbauerũt
me filij:⁊ in preceptis meis nõ ambulauerũt
⁊ iudicia mea nõ custodierunt:vt facerent ea
que cum fecerit homo viuet in eis:⁊ sabbata
D mea violauerunt. Et cõminatus sum vt effũ
derẽ furorẽ meũ super eos:⁊ implerem iraz
meam in eis in deserto. Auerti autem manũ
s.eo. meam:⁊ feci ꝓpter nomen meum:vt nõ vio
laretur corã gentibus:de quibus eieci eos in
oculis earũ. Iterũ leuaui manũ meaz in eos
in solitudine vt dispergerẽ illos i nationes:
⁊ ventilarẽ in terras:eo ꝙ iudicia mea non
fecissent:⁊ precepta mea reprobassẽt ⁊ sabba
ta mea violassent ⁊ post idola patꝝ suorum
fuissent oculi eoꝝ. Ergo ⁊ ego dedi eis prece
pta non bona ⁊ iudicia in quibus nõ viuent
⁊ pollui eos in muneribus suis:cũ offerrent
oẽ qd̾ aperit vuluã ꝓpter delicta sua:⁊ scient
q2 ego dñs. Quaobrem loquere ad domuz
isrl̃ fili hois:⁊ dices ad eos. Hec dicit dñs d̾s
Adhuc ⁊ i hoc blasphemauerũt me p̃res ve
stri cũ spreuissent me cõtemnentes ⁊ induxis
sem eos in terram super quam leuaui manũ
E meam vt darẽ eis. Uiderunt oẽm collem ex
celsum:⁊ omne lignum nemorosum.⁊ imo-
lauerunt ibi victimas suas:⁊ dederũt ibi ir-
ritationẽ oblationis sue:⁊ posuerũt ibi odo
rem suauitatis sue:⁊ libauerunt libationes
suas:⁊ dixi ad eos. Quid est excelsuz ad qd̾
vos ingredimini? Et vocatum est nomen ei⁹
excelsum vsq3 ad hanc diem. Propterea dic
ad domum israel. Hec dicit dominus deus.
Certe in via patrum vestrorum vos pollui-

mini:⁊ post offendicula eorum vos fornica-
mini:⁊ in oblatione domorum vestroruz:cũ
transducitis filios vestros per ignẽ.vos pol
luimini in omnibus idolis vr̃is vsq3 hodie.
⁊ ego respondebo vobis domus israel. Ui-
uo ego dicit dñs de⁹:q2 nõ r̃ndebo vobis ne-
q3 cogitatio mẽtis vr̃e fiet dicentiũ. Erimus
sicut gentes ⁊ sicut cognationes terre:vt co-
lamus ligna ⁊ lapides. Uiuo ego dicit dñs
de⁹:qm̃ i manu forti ⁊ i brachio extẽto: ⁊ i fu
rore effuso regnabo sup vos. Et educã vos d̾
pplis:⁊ ꝯgregabo vos de t̃ris i quibus dispsi
estis. In manu valida ⁊ i brachio extẽto ⁊ in F
furore effuso regnabo sup vos ⁊ adducã vos
in desertũ pploꝝ:⁊ iudicabor vobiscũ ibi fa-
cie ad faciẽ. Sicut iudicio ꝯtẽdi aduersũ pa
tres vr̃os in deserto terre egypti: sic iudica-
bo vos dicit dñs. Et subijciã vos sceptro meo
⁊ iducã vos i vinculis federis. Et eligã de vo
bis trãsgressores ⁊ ipios:⁊ de t̃ra incolat⁹ eo
rũ educã eos:⁊ t̃rã isrl̃ nõ igredient̃: ⁊ scietis
q2 ego dñs. Et vos domus isrl̃: hec dicit dñs
de⁹. Singuli p⁹ idola vr̃a ambulate:⁊ fuite
eis:ꝙ si ⁊ i hoc audierit̃ me:⁊ nomẽ meũ san
ctũ pollueritis vltra i munerib⁹ vr̃is ⁊ i idolis
vr̃is:i mõte sãcto meo:in monte excelso isrl̃:
ait dñs de⁹:ibi seruiet mihi ois domus isrl̃:
oẽs inq3 in t̃ra i q̃ placebũt mihi. Et ibi q̃raz
p̃mitias vr̃as:⁊ initiũ decimaꝝ vr̃aꝝ i oibus
scificationib⁹ vr̃is. In odorẽ suauitatis suscipi
am vos.cũ eduxero vos de pplis ⁊ congre-
gauero vos de terris i q̃s d.spsi estis:⁊ scifica
bor in vobis i oculis nationum. Et scietis q2 G
ego dñs cũ eduxero vos ad terrã isrl̃:in ter-
ra pro q̃ leuaui manũ meã:vt darẽ eã p̃rib⁹
vr̃is. Et recordabimini ibi viaꝝ vr̃aꝝ ⁊ oiuz
sceleꝝ vr̃oꝝ q̃bus polluti estis in eis:⁊ displi
cebitis vobis in conspectu vr̃o i oib⁹ malitijs
vr̃is q̃s fecistis:⁊ scietis q2 ego dñs cum bñfe-
cero vobis:pp nomẽ meũ ⁊ nõ s̃z vias vr̃as
malas: neq3 s̃m scelera vr̃a pessima domus
isrl̃:ait dñs deus. Et fact⁹ ẽ sermo dñi ad me
dicẽs. Filij hois: pone faciẽ tuã ꝯ viã austri
⁊ stilla ad affricũ. Et ꝓpha ad saltũ agri me
ridiani:⁊ dices saltui meridiano. Audi ver-
bum dñi. Hec dicit dñs de⁹. Ecce ego succẽ
dam i te ignẽ:⁊ ꝯburã i te oẽ lignũ viride ⁊
oẽ lignũ aridũ. Nõ extiguet̃ flãma succẽssio
nis. Et ꝯburet̃ i ea ois facies ab austro vsq3
ad aquilonẽ:⁊ videbit vniuersa caro q2 ego
dñs succendi eaz.nec extiguet̃. Et dixi: A.a. s.4.a
a.dñe deus. Ipsi dicũt de me. Nũqd non p
parabolas loquit̃ iste. XXI.
ET fact⁹ ẽ s̃mo dñi ad me dicens. Fi A
li hois:pone faciem tuã ad irl̃z ⁊ stil

la ad sciūariā:⁊ ppħa ꝯ humū isrl ⁊ dices ter
re isrl. Hec dicit dñs deus. Ecce ego ad te ⁊
eijciam gladiū meum de vagina sua:⁊ occi
dā i te iustū ⁊ ipiū. Pro eo āt ꝙ occidi i te
iustū ⁊ ipium:idcirco egredieť gladi⁹ meus
de vagina sua ad oēm carnē ab austro vsq̃
ad aqlonē:vt sciat ois caro q̄ ego dominus
eduxi gladiū meum de vagia sua irreuoca
B bilē. Et tu fili hois igemisce i contritione lū
boꝝ:⁊ in amaritudib⁹ igemisce corā eis. Cū
q̄ dixerit ad te quare tu gemis:dices. Pro
auditu:q̄ venit:⁊ tabescet oē cor:⁊ dissol
uenť vniuerse manus:⁊ ifirmabiť ois spūs:
⁊ p cuncta genua fluēt aq̄. Ecce venit ⁊ fiet:
ait dñs deus. Et fact⁹ ē sermo dñi ad me dicēs
Fili hois:propħa ⁊ dices. Hec dicit dñs ds
Loq̄re. Gladius gladi⁹ exacut⁹ ē ⁊ limat⁹
vt cedat victimas exacut⁹ ē:vt splēdeat lia
tus ē. Qui moues sceptꝝ filij mei succidisti
oē lignum. Et dedi eū ad leuigandū:vt te
C neať manu. Iste exacut⁹ ē gladius ⁊ iste li
matus ē vt sit i māu iterficiēťi. Clama ⁊ vlu
la fili hois:q̄ hic factus ē i pplo meo:hic in
cunctis ducib⁹ isrl q̄ fugerant. Gladio tradi
ti sť cum pplo meo. Idcirco plaude sup fe
mur q̄ pbat⁹ ē:⁊ hoc cū sceptꝝ subuerterit
⁊ nō erit dicit dñs de⁹. Tu ergo fili hois pro
pħa ⁊ pcute māu ad manū:⁊ dupliceť gladi
us ac tripliceť gladius iterfectoꝝ. Hic ē gla
dius occisiōis magne:q̄ obstupescere eos fa
cit:⁊ corde tabescere ⁊ multiplicat ruinas.
D In oibus portis coꝝ dedi ꝯturbationē gla
dij acuti ⁊ limati ad fulgēdū:amicti ad ce
dē. Exacuere vade ad dexterā siue ad sinistrā
quocūq̃ faciei tue ē appetitus. Quin ⁊ ego
plaudā manu ad manū:⁊ iplebo idignatio
nē meā. Ego dñs locutus sū. Et fact⁹ ē sermo
dñi ad me dicēs. Et tu fili hois:pōe tibi duas
vias vt veniat gladius regis babylonis. De
terra vna egredienť ambo. Et manu capiet
ꝯiecturā:i capite vie ciuitatis ꝯijciet. Viā po
nes:vt veniat gladius ad rabath filioꝝ āmō
⁊ ad iudā i irlm munitissimā. Stetit.n.rex ba
E bylonis in biuio in capite viaꝝ diuinationē
querēs:cōmiscēs sagittas. Interrogauit ido
la.exta consuluit. Ad dexteram eius facta ē
diuinatio super irlm:vt ponat arietes vt ape
riat os in cede:vt eleuat vocē in vlulatu:vt
ponat arietes ꝯ portas:vt cōporteť aggerē:
vt edificet munitiones. Eritq̃ quasi cōsulēs
frustra oraculū i oculis eoꝝ:⁊ sabbatoꝝ ociū
imitās. Ipse autē recordabiť iniquitatis ad
capiendū. Idcirco hec dicit dñs deus. Pro
eo ꝙ recordati estis iniquitať vr̄e ⁊ reuelasti
puaricatiōes vr̄as:⁊ apparuerūt pccā vr̄a in
oībus cogitatiōibus vr̄is. Pro eo inquā ꝙ
F recordati estis manu capiemini. Tu āt ppħa
ne ipie dux isrl cuius venit dies in tpe iniq̄ta
tis pfinita. hec dicit dñs deus. Aufer cydarī
tolle coronā. Nōne hec ē q̄ humilē subleua
uit ⁊ sublimē humiliauit. Iniquitatē:iniqui
tatē:iniq̄tatē ponā eā. Et h factū nō ē doec ve
niret cuius ē iudiciū:⁊ tradā ei. Et tu fili ho
minis ppħeta ⁊ dic. Hec dicit dñs deus ad
G filios āmon:⁊ ad opprobrium eoꝝ. Et dices.
Mucro:mucro:euagina te ad occidendum
lima te vt iterficias ⁊ fulgeas:cū tibi vide
rentur vana ⁊ diuinarenť mendacia:vt dare
ris sup colla vulneratoꝝ ipioꝝ:quoꝝ veniet
dies i tpe iniquitatis pfinita. Reuertere ad
vaginā tuā i locū i q̄ creat⁹ es. In t̄ra natiui
tatis tue iudicabo te:⁊ effundā sup te idigna
tionē meā. In igne furoris mei sufflabo in te
daboq̃ te i manus hoium isipiētiū ⁊ fabricā
tiū iteritū. Igni eris cibus. Sāguis tuus erit
in medio t̄re:obliuioni traderis:q̄ ego dñs
XXII
A locutus sum.
Et factū ē vbū dñi ad me dicēs. Et tu
fili hois num iudicas:num iudicas
ciuitatē sanguinū:⁊ ondis ei oēs abominati
ones suas? Et dices. Hec dicit dñs deus. Ci
uitas effundēs sanguinē in medio sui:vt ve
niat tps eius:⁊ que fecit idola ꝯ semetipsam
vt pollueretur. In sanguine tuo q̄ a te effu
sus est deliquisti:⁊ in idolis tuis q̄ fecisti pol
B luta es. Et appropinquare fecisti dies tuos:
⁊ adduxisti tps annoꝝ tuoꝝ. Propterea de
di te opprobriū gētibus:⁊ irrisionē vniuer
sis terris q̄ iuxta sūt ⁊ q̄ pcul a te. Triūpha
būt de te sordida:nobilis:grādis iteritu. Ec
ce pricipes isrl singuli i brachio suo fuerūt in
te ad effundendū sanguinē:prem ⁊ mrē cō
tumelijs affecerūt i te. Aduenā calūniati sūt
i medio tui:pupillū ⁊ viduā ꝯtristauerūt a
pud te sanctuaria mea spreuistis ⁊ sabbata
mea polluistis. Viri detractores fuerunt in
te ad effundendū sanguinē:⁊ sup montes co
C mederūt in te:scelus operati sunt in medio
tui. Verecūdiora pr̄is discooperuerūt i te:i
mūdiciā mēstruate hūiliauerūt i te. Et vnus
quisq̃ in vxorē pximi sui opatus ē abomia
tionē:⁊ socer nurū suā polluit nepharie:fra
ter sororē suā filiā patris sui oppressit in te.
Munera acceperūt apud te ad effundendū
sanguinē:vsurā ⁊ superabūdātiā accepisti:⁊
auare pximos tuos calūniabaris:meiq̃ ob
lita es dicit dñs de⁹. Ecce cōplosi man⁹ me
as sup auaritiā tuā quā fecisti:⁊ sup sāguinē
q̄ effusus est in medio tui. Nunquid sustine
bit cor tuum:aut pualebūt manus tue i die

 2-91

B bus q̄s ego faciaꝫ tibi? Ego dn̄s locut⁹ sū ⁊ fa
ciaꝫ. Et dispgam te i natiōes: ⁊ ventilabo te
in terras: Et deficere faciā imūdiciā tuā a te
⁊ possidebo te in ꝯspectu gentium: ⁊ scies qꝛ
ego domin⁹. Et fc̄m ē v̄bū dn̄i ad me dicens
Fili hoīs: v̄sa est mihi dom⁹ isrl̄ in scoꝛiam
Oēs isti es ⁊ stānum ferrū et plūbū in me
dio foꝛnacis: scoꝛia argēti facti sūt. Propter
ea h̄ dicit dn̄s de⁹. Eo ꝙ v̄si estis oēs in sco
riam ꝑpea ecce ego ꝯgregabo vos i medio
irlꝫ ꝯgregatione argēti et eris et stāni et fer
ri et plūbi in medio foꝛnacis: vt succēdam i
C ea ignē ad ꝯflandū. Sic ꝯgregabo in furoꝛe
meo et i ira mea. et reqescā. Et ꝯflabo vos ⁊
ꝯgregabo vos. ⁊ succēdaꝫ vos in igne furo
ris mei. ⁊ ꝯflabimini in medio eius: vt ꝯflatur
argētum in medio foꝛnacis: sic eritis i medio
eius: Et scetis qꝛ ego dn̄s: cum effuderi indi
gnationem meā sup vos. Et fc̄m est v̄bū dn̄i
ad me dicens. Fili hoīs: dic ei. Tu es terra
imunda ⁊ non ꝯpluta in die furoris. Cōiura
F tio ꝓph̄aꝝ in medio eius Sicut leo rugiens ra
piēsq̄ ꝑdam aias deuorauerūt: opes ⁊ ꝑcium
acceperūt: viduas eius multiplicauerūt in me
dio illius. sacerdotes eius cōtēpserūt legem
meam. ⁊ polluerūt scūaria mea. Inter scm̄ ⁊ pro
phanuꝫ non hūerūt distātiā: inter pollutum ⁊
mundum nō intellexerūt. ⁊ a sabbatis meis
auerterūt oculos suos. ⁊ coinq̄nabar in me
Sic.3.d dio eoꝝ. Principes eius in medio illius q̄si
So.3.d lupi rapientes ꝑdam: ad effundendum san
guinem. ⁊ ad perdēdas animas ⁊ auare se
G ctanda lucra. Propħe autem eius liniebant
eos absq̄ temperamēto videntes ꝓhana: ⁊
diuinantes ei mendacium: dicentes hec dicit
dominus deus: cū dn̄s non sit locutus. Po
puli terre calumniabant calūniam ⁊ rapie
bant violenter: egenum ⁊ pauperē affligebant.
⁊ aduenam oppⁱmebāt calumnia abs
q̄ iudicio. Et quesiui de eis viruꝫ q̄ interpo
neret sepem. ⁊ staret oppositus ꝯ me ꝓ ter
ra ne dissiparem eā: ⁊ non inueni. Et effudi
super eos īdignationem meam: ⁊ i igne ire
mee consumpsi eos: viam eorum in caput
eoruꝫ reddidi: ait dn̄s deus. XXIII
A Et fatus est sermo dn̄i ad me dicens:
Fili hoīs due mulieres filie matris
vnius fuerūt. ⁊ foꝛnicate sunt in egypto. In
adolescentia sua foꝛnicate sunt. Ibi subacta
sunt vbera earum: ⁊ facte sunt māme puber
tatis earum. Noīa aūt eaꝝ oolla maioꝛ: ⁊ ooli
ba soroꝛ eius mioꝛ. Et hūi eas. ⁊ pepererūt fi
lios ⁊ filias. Porro eaꝝ noīa: samaria ool
la. ⁊ irlꝫ ooliba. Foꝛnicata est igit sup me ool
la. ⁊ insaniuit in amatoꝛes suos in assyrios ꝓ
pinquantes: vestitos hyacitho: principes ⁊
mgr̄atus. iuuenes cupidinis: vniuersos equi
tes ⁊ ascensores eq̄ꝝ. ⁊ dedi foꝛnicationes su
as super eos electos filios assyrioꝝ vniuersos
⁊ in oībus i q̄s isaniuit i imūdiciis eoꝝ pollu
ta est. Insup ⁊ foꝛnicaciones suas q̄s hūerat
B i egypto nō reliquit. Nā ⁊ illi doꝛmierūt cū ea
i adolescentia sua. ⁊ illi ꝯfregerunt vbera pu
bertatis eius: ⁊ effuderūt foꝛnicatonem suam
sup eam. Propterea tradidi eam in manus
amatoꝛum suorū: i māus filiorū assur super
q̄ꝝ insaniuit libidie Ipsi discooꝑuerūt igno
miniam eius: filios ⁊ filias ei⁹ tulerūt: ⁊ ipsaꝫ
occiderunt gladio. Et facte sūt famose mulieres
⁊ iudicia ꝑpetrauerūt in ea. Quō cuꝫ vidisset
soroꝛ eius ooliba: plusq̄ illa isaniuit libidi
ne. ⁊ foꝛnicationeꝫ suā sup foꝛnicationes soꝛo
ris sue ad filios assyrioꝝ ꝓbuit impudenter
ducib⁹ ⁊ mgr̄atib⁹ ad se venientib⁹ indutis ve
ste varia: eq̄tibus q̄ vectabantur eq̄s. ⁊ ado
lescentibus foꝛma cunctis egregia. Et vidi ꝙ
polluta eēt via vna ambaꝝ. ⁊ auxit foꝛnica
tiōes suas. Cumq̄ vidisset viros depictos in
ꝑiete imagines chaldeoꝝ expⁱssas coloꝛibus
⁊ accinctos baltheis renes. ⁊ tyaras tinctas
i capitibus eoꝝ foꝛmā ducū oium: silitudinē
filioꝝ babylonis treq̄ cahldeoꝝ i qua oꝛti sūt
C isaniuit sup eos ꝯcupiscentia oculoꝝ suoꝝ: ⁊
misit nuncios ad eos i chaldeam. Cūq̄ veis
sent ad eam filii babylōis ad cubile māma
rum polluerūt eā stupris suis: ⁊ polluta ē ab
eis ⁊ saturata est aīa eius ab illis. Denudauit
q̄ꝫ foꝛnicationes suas. ⁊ discooꝑuit ignomini
am suā. Et recessit aīa mea ab ea: sicut reces
serat anima mea a soroꝛe eius. Multiplicauit
eni foꝛnicaciones suas recoꝛdans dies ado
lescentie sue q̄bus fonicata est i ťra egypti. ⁊
isaniuit libidine sup ꝯcubitū eoꝝ quoꝝ carnes
sūt vt carnes asinoꝝ. ⁊ sicut fluxus equoꝝ flux⁹
eoruꝫ. Et visitasti scelus adolecentie tue: qn̄
subacta sūt in egypto vbera tua. ⁊ confracte
sūt māme pubertatis tue. Propterra ooliba h̄
dicit dn̄s de⁹. Ecce ego suscitabo omnes ama
D toꝛes tuos ꝯ te. de q̄bus saciata est aīa tua ⁊
ꝯgregabo eos aduersum te in circuitu: filios
babylonis ⁊ vniuersos chaldeos: nobiles ty
rānosq̄ ⁊ principes: omnes filios assyrioꝛuꝫ
iuuenes foꝛma egregia: duces ⁊ magistrat⁹
vniuersos ꝑncipes ꝑncipū. ⁊ nominatos ascē
soꝛes equoꝝ. Et veniēt sup te istructi curru ⁊
rota: mltitudo populorū. Loꝛica ⁊ clypeo ⁊
galea armabuntur ꝯ te vndiq̄. Et dabo co
ram eis iudiciū: ⁊ iudicabūt te iudiciis suis
Et ponaꝫ zelū meū in te: quē exercēt tecū in
furoꝛe. Nasum tuū ⁊ aures tuas ꝑcident. ⁊

Petrus 1806

q̃ remanserint gladio ꝯcident. Ipsi filios tu
os ⁊ filias tuas capient ⁊ nouissimum tuum
deuorabitur igni. Et denudabunt te vestimē
tis tuis: ⁊ tollēt vasa glie tue. Et requiescere
faciā scelus tuū de te. ⁊ fornicationē tuaꝫ de
terra egypti. Nec leuabis oclos tuos ad eos: ⁊
egypti nō recordaberis āpli⁹: q2 h̄ dicit dñs de⁹
E Ecce ego tradā te i man⁹ eoꝝ quos odisti: i
man⁹ de q̄b⁹ satiata est aīa tua. ⁊ agēt tecū
in odio. Et tollent oēs labores tuos. ⁊ dimit
tēt te nudā ⁊ ignominia plenaꝫ: ⁊ reuelabit
ignominia fornicationū tuaꝝ. Scelus tuuꝫ ⁊
fornicationes tue fecerunt hec tibi: q2 forni
cata es p⁹ gētes inter q̄s polluta es i idolis
eaꝝ. In via sororis tue ambulasti. ⁊ dabo ca
licēꝫ ei⁹ in māu tua. Hec dicit dñs deus. Cali
cē sororis tue bibes: ꝓfundum ⁊ latum. Eris
i derisum ⁊ i subsannationē q̃ es capacissima
ebrietate: ⁊ dolor repleberis: calice meroris
⁊ tristitie: calice sororis tue samarie. Et bi
bes illum ⁊ epotabis vsꝫ ad feces: ⁊ fragmēta
eius deuorabis. ⁊ vbera tua lacerabis: q2 ego
locutus sū ait dñs deus. Propterea h̄ dicit
domin⁹ deus. Q2 oblita es mei ⁊ ꝓiecisti me
p⁹ corpus tuū: tu quoqꝫ porta scel⁹ tuū ⁊ forni
F cationes tuas. Et ait dñs ad me dicens. Fili
hois: nūq̄d iudicas oollam ⁊ oolibam. ⁊ ānū
cias eis scelera eaꝝ: q2 adulterate sunt ⁊ san
guis in manib⁹ eaꝝ. ⁊ cū idolis suis fornica
te sūt. Insup ⁊ filios suos quos genuerūt mihi
obtulerūt eis ad deuorādū. Sꝫ ⁊ hoc fecerūt
mihi: Polluerūt scīuarium meuꝫ in die illa. ⁊
sabbata mea ꝓphanauerunt. Cūqꝫ immola
rēt filios suos idolis suis. ⁊ ingrederent san
ctuarium meū in die illa vt pollueręt illud:
ēt hec fecerūt i medio domus mee. Miserunt
ad viros veniētes de longe: ad quos nuncios
miserant. Itaqꝫ ecce venerunt q̄b⁹ te lauisti ⁊
circumliuisti stibio oculos tuos: ⁊ ornata es
mundo muliebri: Sedisti in lecto pulcher
rimo: mensa ornata est ante te. Thymiama
meum ⁊ vngētū meum posuisti sr eā: ⁊ vox
mltitudinis exultantis erat in ea. Et i viris q̄
de mltitudine hominū adducebant ⁊ vnie
G bant d deserto: posuerūt armillas i manib⁹ eoꝝ
⁊ coronas speciosas in capitib⁹ eoꝝ. Et dixi
ei q̄ atrita est i adulterijs. Nūc fornicabitur i
fornicatione sua: ēt hec. Et ingressi sūt ad eā:
q̄si ad mlrē meretricē: sic ingrediebantur ad
oollā ⁊ ad oolibā mlres nepharias. Viri er
go iusti sūt. Hi iudicabunt eas iudicio adulte
raꝝ ⁊ iudicio effundētiuꝫ sāguinē: q2 adulte
rate sūt ⁊ sanguis in māibus eaꝝ. Et cum ido
lis suis fornicate sūt. Hec. n. dicit dñs deus.
Adduc ad eas multitudinem: ⁊ trade eas in
tumultum ⁊ i rapinam: ⁊ lapidēt lapidibus
populoꝝ ⁊ ꝯfodiant gladijs eoꝝ. Filios ⁊ fi
lias eaꝝ interficiēt: ⁊ domos eaꝝ igne incē
dēt. Et auferaꝫ scelus de tra: ⁊ discent oēs mu
lieres ne faciant sm scelus earuꝫ. Et dabunt
scelus vestrum super vos. ⁊ peccata idoloꝝ
vestroruꝫ portabitis. ⁊ scietis quia ego domi
nus deus.

XXIIII

Et fcm̄ est vbū dñi ad me in anno no A
no in mēse decio: decia die mensis di
cēs. Fili hois: scribe tibi nomen diei
h⁹ i q̄ ꝯfirmatus est rex babilonis aduersum
irlm hodie: ⁊ dices p ꝓuerbiū ad domum ir
ritatricem pabolā. ⁊ loq̄ris ad eos. Hec dicit
dñs deus. Pone ollaꝫ eneā: pone iquā. ⁊ mit
te i eaꝫ aquā. Congere frusta ei⁹ i eā oēꝫ ptē
bonā ⁊ femur: ⁊ armū: electa ⁊ ossibus plena
Piguissimū pec⁹ assume: ꝯpōe quoqꝫ strues
ossium sub ea. Efferbuit coctio eius: ⁊ disco B
cta sūt ossa illi⁹ i medio ei⁹. Propterea hec di
cit dñs deus. Ve ciuitati sanguinū oolle cuius Naū.3.a
rubigo in ea: ⁊ rubigo eius non exiuit de ea Abac.2.c
Per ptes ⁊ p partes suas eijce eam. Nō ceci
dit sr eā sors. Sanguis. n. ei⁹ in medio ei⁹ ē sr
lympidissimā petrā effudit illū: nō effudit il
lū sr trā: ut possit operiri puluere: vt supiduce
rē idignatiōeꝫ meā ⁊ vīdicta vlciscer er. De C
di sanguinem ei⁹ sr petrā lympidissimam ne
operiret. Propterea hec dicit dñs deus. Ve ci s.eo:
uitati sanguinū: cui⁹ ego grandem faciā pi
ram. Congere ossa: q̄ igne succēdā. cōsument
carnes: ⁊ coquetur vniuersa ꝯpositio: ⁊ ossa
tabescēt. Pōe quoqꝫ eā sr prunas vacuā vt
incalescat ⁊ liq̄fiat es ei⁹: ⁊ ꝯflet in medio ei⁹
inq̄namētuꝫ ei⁹. ⁊ ꝯsumat rubigo eius. Mul
to labore sudatū est: ⁊ nō exiuit de ea nimia
rubigo eius: neqꝫ p ignem. Immudicia tua D
execrabil: q2 mundare te volui: ⁊ non es mū
data a sordibus tuis. Sed nec mundaberis
prius: donec q̄escere faciā idignationē meā
in te. Ego dñs locut⁹ suꝫ: Veni ⁊ faciā nō trā
seam nec pcā. nec placabor. Iuxta vias tuas
⁊ iuxta adiuētōes tuas iudicabo te dicit dñs
Et factuꝫ est vbū dñi ad me dicens. Fili hois
ecce ego tollo a te desiderabile oculorum tu
orum in plaga: ⁊ non planges neqꝫ plorabis E
neqꝫ fluent lachryme tue. Ingemisce tacens
mortuoꝝ luctum nō facies. Corona tua cir
cūligata sit tibi ⁊ calciamenta tua erunt in
pedib⁹ tuis: nec amictu ora velabis nec cibos
lugentium comedes. Locutus sum ego ad
pplm mane. ⁊ mortua est vxor mea vespere
Feciqꝫ māe sicut preceperat mihi ⁊ dixit ad
me pplus. Q̄r non indicas nobis q̄d ista si
gnificent que tu facis? Et dixi ad eos. Ser

F mo dñi fact⁹ ē ad me dicens. Loqre domui
isrl'. Hec dicit dñs de⁹. Ecce ego polluā sāctu
ariū meū superbiā ipȳ vrī: ⁊ ōsiderabile ocu
loꝝ vroꝝ: ⁊ sup quo pauet aīa vrā: ⁊ filij vri
⁊ filie vre quas reliqstis: gladio cadēt: ⁊ fa
cietis sicut feci. Ora amictu nō velabit: ⁊ ci
bos lugentiū nō comedet. Coronas habe
bit in capitibus vris ⁊ calciamēta i pedib⁹
Non planget neqȝ flebit: sed tabescet i iniq
tatibus vestris: ⁊ vnusquisqȝ gemet ad frēm
G suū. Eritqȝ ezechiel vobis in portētū. Juxta
oia q̄ fecit faciet: cum venerit istud: ⁊ scietis
qꝛ ego dñs deus. Et tu fili hoīs ecce i die qua
tollā ab eis fortitudinē eoꝝ ⁊ gaudiū digni
tat ⁊ desideriū oculoꝝ eoꝝ. sup quo reqescūt
aīe eoꝝ: ⁊ filios ⁊ filias eoꝝ: in die illa cū ve
nerit fugiēs ad te vt annunciet tibi i die in
quā illa aperiet os tuū cū eo q̄ fugit: ⁊ loq
ris ⁊ non silebis vltra erisqȝ eis in portentū
⁊ scietis qꝛ ego dominus. XXV
A Et factus est sermo dñi ad me dicēs
Fili hoīs pone faciem tuam ꝯtra fi
lios ammon ⁊ ꝓphabis de eis: ⁊ di
ces filijs āmon. Audite verbum domini dei
Hec dicit dominus deus. Pro eo q dixisti
euge euge sup scūarium meū qꝛ pollutum
est: ⁊ sup terram isrl' qnīā desolata ē: ⁊ super
domū iuda qm̄ ducti sunt in captiuitatē: id
circo ecce ego tradam te filijs orientalibus
in hereditatem: ⁊ collocabunt caulas suas
in te: ⁊ ponent in te tentoria sua. Ipsi come
dent fruges tuas: ⁊ ipsi bibent lac tuū. Sa
boqȝ rabath in habitaculum cameloꝝ ⁊ filios
ammon in cubile pecoꝝ: ⁊ scietis qꝛ ego do
B minus. Qꝛ hec dicit dominus de⁹. Pro eo
q plausisti māu ⁊ percussisti pede ⁊ gauisa
es ex toto affectu sup terrā isrl'. Idcirco ecce
ego extendam manū meam sr̄ te. ⁊ tradā te
i direptionem gētiū: ⁊ inficiam te de pplis
⁊ pdā de tris ⁊ ꝯterā: ⁊ sciet qꝛ ego dñs. Hec
dic dñs de⁹. Pro eo q dixerūt moab ⁊ seyr
ecce sicut oēs gētes dom⁹ iuda idcirco ecce
ego apiam humeꝝ moab de ciuitatibus: de ci
tatibus inquam eius: ⁊ de finibus inclytas
terre bethiesimoth ⁊ beelmeon ⁊ cariathai
C filijs orient cum filijs ammon. Et dabo eam
in hereditatē: vt non sit vltra memoria filio
rū āmon in gētib⁹. Et in moab faciā iudicia
⁊ scient qꝛ ego dñs. Hec dicit dñs de⁹. Pro
eo q fecit idumea vltionē vt se vīdicaret de
filijs iuda: peccauitqȝ delinqns ⁊ vindictam
expetiuit de eis. idcirco h̄ dicit dñs de⁹. Ex
tendam manū meam super idumeā: ⁊ aufe
ram de ea hoīem ⁊ iumentū: ⁊ faciā eam de
sertam ab austro: ⁊ qui sunt i dedan gladio
cadent. Et dabo vltionē meā sup idumeā p
manū ppli mei isrl': ⁊ facient i edō iuxta irā D
meā ⁊ furorē meū: ⁊ scient vindictā meā di
cit dñs deus. Hec dicit dñs de⁹. Pro eo q
fecerunt palestini vindictā: ⁊ vlti se sūt toto
aīo iterficientes ⁊ iplētes inimicitias veteres
ppea hec dicit dñs deus. Ecce ego extendā
manū meā sup palestinos: ⁊ iterficiā interfe
ctores. Et pdā reliqas maritime regionis fa
ciamqȝ in eis vltiones magnas arguēs i fu
rore: ⁊ scient qꝛ ego dñs: cum dedero vindi
ctā meam super eos. XXVI.
Et fcm̄ ē i vndecimo anno pma mēs A
factus ē sermo dñi ad me dicēs. Fili
hoīs: p eo q dixit tyrus de irlm: euge cōfra
cte sūt porte pploꝝ. ꝯuersa ē ad me: iplebor:
deserta ē: ppterea h̄ dicit dñs de⁹. Ecce ego
sup te tyre. ⁊ ascēdere faciā ad te gētes mul
tas: sicut mare fluctuās. Et dissipabunt mu
ros tyri. ⁊ destruent turres eius. Et radam
puluerē eius de ea: ⁊ dabo eā in lympidissi
mam petrā. Siccatio sagenaꝝ erit i medio
maris: qꝛ ego locut⁹ sū ait dñs ds: ⁊ erit in
direptionē gētib⁹. Filie qȝ ei⁹ q̄ sūt in agro
gladio interficient: ⁊ sciēt qꝛ ego dñs. Qꝛ h̄
dicit dñs deus. Ecce ego adducā ad tyrū na B
buchodonosor regē babylonis ab aqlōe: re
gē regū cū equis ⁊ currib⁹ ⁊ eqtib⁹: ⁊ cetu
pplorūqȝ magno. Filias tuas q̄ sūt in agro: gla
dio iterficiet. ⁊ circundabit te mūitionibus
⁊ ꝯportabit aggerē in gyro. Et eleuabit ꝯtra
te clypeū: ⁊ vineas ⁊ arietes tēpabit in mu
ros tuos ⁊ turres tuas destruet in armatu
ra sua. Inundatiōe equoꝝ eius opiet te pul
uis eoꝝ a sonitu eqtū ⁊ rotaꝝ ⁊ curruū mo
uebuntur muri tui. Cū ingressus fuerit por
tas tuas qsi p introitū vrbis dissipate: vngul
equoꝝ suoꝝ ꝯculcabit oēs plateas tuas: po
pulū tuū gladio cedet: ⁊ statue tue nobiles
in terrā corruent. Vastabūt opes tuas: diri C
pient negociationes tuas: ⁊ destruent mu
ros tuos: ⁊ domos tuas pclaras subuertent
⁊ lapides tuos ⁊ ligna tua ⁊ puluerē tuum
in medio aqꝝ ponēt. Et qescere faciā mltitu Hiere. 7. g
dinē canticoꝝ tuoꝝ: ⁊ sonit⁹ citharaꝝ tuarū
nō audiet āplius. Et dabo te i lympidissimā
petrā: siccatio sagenaꝝ eris: nec edificaberis
vltra: qꝛ ego dñs locut⁹ sū ait dñs deus. Hec
dicit dñs de⁹ de tyro. Nunqd non a sonitu
ruine tue: ⁊ gemitu interfectoꝝ tuoꝝ cū oc
cisi fuerint in medio tui: ꝯmouebuntur insu
le: ⁊ descēdent de sedibus suis oēs pncipes
maris: ⁊ auferent exuuias suas: ⁊ vestimēta
sua varia abijcient ⁊ induent stupore. In tra
sedebūt: ⁊ attōiti sup repētino casu tuo am

D mirabunt: ⁊ assumētes sup te lamētū dicent
tibi. Quō peristi q̄ hitas i mari vrbs inclyta
q̄ fuisti fortꝭ i mari cū hitatoribus tuis quos
formidabant vniuersi? Nunc stupebunt na-
ues i die pauoris tui: ⁊ turbabunt isule i ma
ri: eo ꝙ null⁹ egrediat ex te. Qr hec dicit dñs
de⁹. Cum dedero te vrbē desolatā sicͤ citates
q̄ nō hitant: ⁊ adduxero sup te abyssū: ⁊ opu
erit te aq̄ multe: ⁊ detraxero te cū illis q̄ de-
scēdunt i lacū ad pplm sēpiternū: ⁊ colloca
uero i terra nouissima sicͤ solitudies veteres
cū his q̄ deducunt i lacū vt nō hiteris. Por
ro cū dedero gl'iā i terra viuentiū: i nihilū re
digā te: ⁊ nō eris: ⁊ reqͥsita nō inuenieris vltra
i sēpiternū dicit dñs de⁹. XXVII

A Et fcm̄ ē vbuz dñi ad me dicens. Tu
ergo fili hois: assume sr̄ tyꝝ lamētū:
⁊ dices tyro: q̄ hitat in itroitu maris
negociationi pplo℞ ad insulas multas. Hec
dicit dñs de⁹. O tyre tu dixisti. Perfecti de
coris ego sū: ⁊ i corde maris sita. Finitimi
tui q̄ te edificauerūt ipleuerūt decorē tuum
abietibus de sanir extruxerūt te cū oibus ta
bulatis maris: cedrū de libano tulerūt vt fa
cerent tibi malū: q̄rcus de basan dolauerūt i
remos tuos: ⁊ trāstra tua fecerūt tibi ex ebo
re idico: ⁊ ptoriola de insulis italie. Byssus
B varia de egypto texta est tibi i velū: vt pone
retur i malo: hiacithus ⁊ purpura de insu-
lis elisa facta sūt opimētū tuū. Habitatores
sidonis ⁊ aradij fuerunt remiges tui. sapien
tes tui tyre facti sūt gubernatores tui: senes
biblij ⁊ prudētes ei⁹ hūerunt nautas ad mi
steriū varie supellectil' tue. Oēs naues ma-
ris ⁊ naute eaꝝ fuerūt i pplo negociatōis tue
pse ⁊ lydi ⁊ lybies erant in exercitu tuo. viri
bellatores tui clypeū ⁊ galeam suspenderūt
in te pro ornatu tuo. Filij aradij cum exerci
tu suo super muros tuos i circuitu: sz ⁊ pig-
mei qui erant in turribus tuis pharetras su
C as suspenderunt i muris tuis p gyꝝ. Ipsi cō
pleuerunt pulchritudinē tuā. Cartaginēses
negociatores tui. A multitudie cūctaꝝ diuiti
aꝝ. argento: ferro: stanno plumboq; reple-
uerūt nūdinas tuas. Grecia ⁊ thubal: ⁊ mo
soch: ipsi institores tui. Mancipia ⁊ vasa e-
rea adduxerunt pplo tuo de domo thogor-
ma: equos ⁊ eq̄tes ⁊ mulos adduxerūt ad fo
rū tuū. Filij dedam negociatores tui. Insule
multe negotiatio manus tue. Dentes ebur
neos ⁊ hebeninos ꝯmutauerūt in pcio tuo.
Sirus negociator tu⁹. Propt̄ m̄ltitudinem
opuz tuoꝝ. guttam ⁊ purpuraz ⁊ scutulata ⁊
byssū ⁊ sericuz ⁊ chodchod proposuerunt in
D mercato tuo. Juda ⁊ terra isrl' ipsi institores
tui in frumento primo: balsamū: ⁊ mel: ⁊ ole-
um ⁊ resinā ꝓposuerūt i nundinis tuis. Da
mascenus negociator tu⁹ i multitudie opū
tuoꝝ i multitudie diuersaꝝ opum. i vino pi-
gui. i lanis coloris optimi. Dā ⁊ grecia ⁊ mo
zel i nundinis tuis ꝓposuerunt ferꝝ fabrefa
ctū: stactē ⁊ calamus i negociatiōe tua. De
dan istitores tui i tapetibus ad sedēdū. Ara
bia ⁊ vniuersi pncipes cedar ipsi negociato
res manus tue: cū agnis ⁊ arietib⁹ ⁊ hedis
venerunt ad te negociatores tui. Vēditores E
saba ⁊ rema ipsi negociatores tui: cum vni-
uersis pmis aromatib⁹ ⁊ lapide pcioso ⁊ au
ro qd̄ ꝓposuerunt mercato tuo. Arā ⁊ chē-
ne ⁊ edē negociatores tui. Saba: assur ⁊ chel
mach venditores tui: ipsi negociatores tui
multifariā i volucris hyacithi ⁊ polymitoꝝ
gazaꝝq; pciosaꝝ que obuolute ⁊ astricte e-
rant funibus: cedros q̄z hēbāt i negociatōib⁹
tuis. Naues maris pricipes tui i negociatōe
tua: ⁊ repleta es ⁊ glorificata nimis in cord
maris. In aq̄s mult̄ adduxerūt te remiges
tui. Vent⁹ auster ꝯtriuit te. In corde maris F
diuitie tue: ⁊ thesauri tui ⁊ multiplex instru
mentū tuū. Naute tui ⁊ gubernatores tui q̄
tenebant supellectilē tuā: ⁊ pplo tuo pērāt:
viri q̄z bellatores tui q̄ erāt in te cū vniuersa
m̄ltitudie tua: q̄ ē in medio tui: cadēt i cord
maris in die ruine tue. A sōitu clamoris gu
bernatoꝝ tuoꝝ ꝯturbabūt classes: ⁊ dscēdēt
de nauibus suis oēs q̄ tenebāt remū. Naute
⁊ vniuersi gubernatores maris i t̄ra stabūt ⁊
eiulabunt sup te voce magna: ⁊ clamabunt
amare. Et supiacient puluerē capitib⁹ suis
⁊ cinere cōspgent: ⁊ radēt sup te caluitiuz: ⁊ G
accingent cilicijs. ⁊ plorabūt te in amaritudi
ne aie: ploratu amarissimo: ⁊ assument sup te
carmē lugubre: ⁊ plāgēt te. Que ē ty rus q̄
obmutuit in medio maris? Que i exitu nego
ciationū tuaꝝ de mari iplesti pplos m̄ltos i
multitudine diuitiaꝝ tuaꝝ ⁊ pplo℞ tuoꝝ di
tasti reges terre. Nūc cōtrita es a mari i pro
fundis aq̄ꝝ opes tue: ⁊ ois multitudo tua q̄
erat in medio tui ceciderūt. Vniuersi habita
tores insulaꝝ obstupuerūt sup te ⁊ reges ea
rū oēs tēpestate pcussi mutauerunt vultus.
Negociatores pplo℞ sibilauerunt sr̄ te. Ad
nihilum deducta es: ⁊ non eris vsq; in per-
petuum. XXVIII

Et fcūs ē s̄mo dñi ad me dicens. Fili A
hois. dic pncipi tyri. Hec dicit dñs
ds. Eo ꝙ eleuatū ē cor tuū ⁊ dixisti. J.co.
ds ego sū: ⁊ in cathedra di sedi: in corde ma
ris cū sis hō ⁊ nō ds. ⁊ dedisti cor tuū q̄si cor
dei Ecce sapientior es tu danielē. oē secretū

nō ē abſcōditū a te. In ſapia ꝛ prudētia tua
B feciſti tibi fortitudinez. ꝛ acq̄ſiſti aurꝫ ꝛ argē
tum in theſauris tuis. in multitudine ſapie
tue ꝛ in negociatione tua. multiplicaſti tibi
fortitudinem: ꝛ eleuatum eſt cor tuum i ro
3.co. bore tuo. Propterea h̄ dicit dn̄s deus. Eo
ꝙ eleuatū eſt cor tuū q̄ſi cor dei idcirco ecce
ego adducā ſup te alienos robuſtiſſimos gē
tiū. Et nudabunt gladios ſuos ſup pulchri
tudinē ſapie tue: ꝛ polluent decorē tuū. In
terficient ꝛ detrahent te ꝛ morieris in iteri
tu occiſorꝫ in corde maris: Nū q̄d dicēs loq̄
ris: deus ego ſū. corā iterficientib⁹ te: cū ſis
C hō ꝛ nō ds: In manu occidētiū te morte in
circūciſorꝫ morieris i manu alienorꝫ: q2 ego
locut⁹ ſū ait dn̄s de⁹. Et fcū̄s eſt ſmo dn̄i ad
me dicēs. Fili hois leua planctū ſup regem
tyri: ꝛ dices ei. Hec dicit dn̄s ds. Tu ſignacu
lū ſimilitudinis. plen⁹ ſapia pfectus decore i
delicijs paradiſi di fuiſti. O is lapis p̄cioſus
opimentū tuū: ſardius: thopazius: ꝛ iaſpis.
chryſolit⁹ ꝛ onyx ꝛ berill⁹. ſaphirus ꝛ carbū
D culus ꝛ ſmaragdus. Aurꝫ opis decoris tui ꝛ
foramina tua i die q̄ condit⁹ es p̄parata ſūt
Tu cherub extent⁹ ꝛ ptegens: ꝛ poſui te in
mōte ſcō dei. In medio lapidū ignitorꝫ am
bulaſti: pfect⁹ in vijs tuis a die cōditiōis tue
donec iuēta ē iniq̄tas i te. In multitudine
negociationis tue repleta ſūt iteriora tua ii
quitate: ꝛ peccaſti. ꝛ eieci te de monte ſcō di
ꝛ pdidi te o cherub ptegens de medio lapi
E dum ignitorꝫ. Et eleuatū ē cor tuū in decore
tuo. Perdidiſti ſapientiā tuā in decore tuo
in terrā pieci te. anī faciē regū dedi te vt cer
nerēt te. In multitudine iiq̄tatū tuarꝫ ꝛ iniq̄
tate negociatiōis tue polluiſti ſcificationez
tuā. Producā ergo ignē de medio tui q̄ co
medat te: ꝛ dabo te in cinerē ſup terrā in cō
ſpectu oīum vidētiū te. Oēs q̄ viderint te i
gētibus obſtupeſcent ſup te. Nihili fcū̄s es
F nō eris in ppetuū. Et fcū̄s ē ſmo dn̄i ad me
dicēs. Fili hoīs: pone faciē tuē ꝯ ſidonē ꝛ p
phetabis de ea ꝛ dices. Hec dicit dn̄s deus.
Ecce ego ad te ſidon: ꝛ glorificabor in me
dio tui. Et ſcient q2 ego dn̄s: cū fecero in eo
iudicia ꝛ ſanctificat⁹ fuero in ea. Et immittā
ei peſtilentiā ꝛ ſanguinē in plateis ei⁹: ꝛ cor
ruent interfecti in medio eius gladio p cir
cuitū ꝛ ſcient q2 ego dn̄s. Et non erit vltra
domui iſrl' offendiculū amaritudis ꝛ ſpina
dolorē inferens vndiqꝫ p circuitū eorꝫ q̄ ad
G uerſant eis: ꝛ ſcient q2 ego dn̄s deus. Hec di
cit dn̄s deus. Qñ ꝯgregauero domū iſrl' de
pplis in q̄bus diſpſi ſūt ſanctificabor in eis
corā gentibus: ꝛ hitabunt in terrā ſuā quā d
di ſeruo meo iacob: ꝛ hitabūt i ea ſecuri. Et
edificabunt domos ꝛ plātabūt vineas ꝛ ha
bitabunt ꝯfidēt cū fecero iudicia in oībus
q̄ aduerſāt eis p circuitū: ꝛ ſciēt q2 ego dn̄s
deus eorꝫ. XXIX.

IN anno decimo ꝛ duodecio mēſe
A vna die mēſis fcm̄ ē v̄bū dn̄i ad me
dicēs. Fili hois: pone faciē tuā ꝯ pharaonē
regē egypti: ꝛ pphabis de eo: ꝛ de egypto
vniuerſa loq̄re ꝛ dicēs. Hec dicit dn̄s deus
Ecce ego ad te pharao rex egypti draco ma
gne qui cubas in medio fluminū tuorum ꝛ
dicis: me⁹ ē fluuius: ꝛ ego feci memetipſuz
Et ponā frenū i maxillis tuis: ꝛ agglutina
bo piſces fluminū tuorꝫ ſquamis tuis. Et ex
trahā te de medio fluminū tuorꝫ: ꝛ vniuer
ſi piſces tui ſquamis tuis adherebūt. Et piū
ciā te i deſertū: ꝛ oēs piſces flumis tui. Sup
B faciē t̄re cades. Nō colligeris neqꝫ ꝯgrega
beris. Beſtijs terre ꝛ volatilib⁹ celi dedi te
ad deuorandū: ꝛ ſcient oēs hitatores egyp
ti q2 ego dn̄s. Pro eo ꝙ fuiſti baculus arū
dineus domui iſrl' qñ apprehēderūt te māu
ꝛ confract⁹ es ꝛ laceraſti oēm humerꝫ eorūꝫ
ꝛ initētib⁹ eis ſup te cōminutus es: ꝛ diſſol
uiſti oēs renes eorꝫ. ppea hec dicit dn̄s de
us. Ecce ego adducā ſup te gladiū meuz: ꝛ
interficiā de te hoiem ꝛ iumētū. Et erit t̄ra
egypti i deſertū ꝛ i ſolitudinē: ꝛ ſciēt q2 ego
dn̄s. Pro eo ꝙ dixeris: fluui⁹ me⁹ eſt: ꝛ ego
feci eū: idcirco ecce ego ad te ꝛ ad flumina
tua. Daboqꝫ t̄rā egypti in ſolitudinē gladio
C diſſipatam: a turre ſyenes vſqꝫ ad terminos
ethiopie. Nō ptranſibit eam pes hois: neqꝫ
pes iumēti gradieꝫ in ea: ꝛ nō hitabiꝫ q̄dra
ginta annis: Daboqꝫ t̄rā egypti dſertā i me
dio t̄rarꝫ deſertarꝫ ꝛ citates eius i medio vr
biū ſubuerſarꝫ: ꝛ erūt deſolate quadraginta
annis. Et diſpgā egyptios in natiōes: ꝛ ven
tilabo eos i terras. Q2 hec dicit dn̄s ds: p⁹
finē q̄draginta annorꝫ ꝯgregabo egyptum
de pplis i q̄b⁹ diſpſi fuerant: ꝛ reducā capti
uitatē egypti ꝛ collocabo eos i terra phatu
res i terra natiuitatis ſue: ꝛ erūt ibi i regnuz
hūile. Inter cetera regna erit humillima: ꝛ
nō eleuabiꝫ vltra ſup nationes. Et iminuaz
eos ne iperēt gētibus: neqꝫ erunt vltra do
mui iſrl' ꝯfidētia docētes iniq̄tatem: vt fugi
D ant ꝛ ſeq̄nꝫ eos: ꝛ ſcient q2 ego dn̄s deus. Et
fcm̄ ē in viceſimo ꝛ ſeptio āno i prio in vna
mēſis fcm̄ eſt v̄bū dn̄i ad me dicens. Fili ho
minis: nabuchodonoſor rex babylonis ſuiꝫ
fecit exercituz ſuū ſeruitute magna aduer
ſus tyrū. Oē caput decaluatuz: ꝛ ois hume
rus depilat⁹ ē. Et merces nō ē reddita ei ne

ꝗ exercitul ei⁹ de tyro: ꝓ ſuitute q̄ ſeruiuit
mihi aduerſus eā. Propterea hec dicit dñs
deus. Ecce ego dabo nabuchodonoſo: regē
babylonis i terra egypti: ⁊ accipiet multitu-
dinē ei⁹: ⁊ depdabit manubias eius: ⁊ diripi
et ſpolia eius: ⁊ erit merces exercitui illius ⁊
opi quo ſeruiuit aduerſus eā. Dedi ei terraꝫ
egypti: ꝓ eo ꝙ laborauerit mihi ait dñs de⁹
In die illa pullulabit cornu domus iſrahel
⁊ tibi dabo aptū os in medio eoꝝ: ⁊ ſciēt q:
ego domin⁹. XXX
A Et fcm̄ ē v̄bū dñi ad me dicens. Fili
hois ꝓpha ⁊ dic. Hec dicit dñs de⁹
Vlulate ve ve diei: q: iuxta ē dies: ⁊ appro-
pinquabit dies dñi: dies nubis tp̄s gentiuꝫ
erit ⁊ veniet gladius i egyptū: ⁊ erit pauo: i
ethiopia cū ceciderint vulnerati i egypto ⁊
ablata fuerit multitudo illius: ⁊ deſtructa
fundamēta ei⁹. Ethiopia ⁊ lybia ⁊ lydi ⁊ oē
reliquū vulgus ⁊ chub ⁊ filij t̄re federis cuꝫ
B eis gladio cadēt: Hec dicit dñs deus. Et co:
ruent fulcientes egyptū ⁊ deſtruet ſuperbia
imperij eius. A turre ſyenes gladio cadent i
ea: ait dñs exercituū. Et diſſipabunt i medio
terraꝝ deſolataꝝ: ⁊ vrbes eius in medio ciui
tatū deſertaꝝ erunt: ⁊ ſcient q: ego dñs de⁹:
cū dedero ignē in egypto ⁊ attriti fuerit oēs
auxiliato:es eius. In die illa egredient nun
cij a facie mea in trieribus ad conterendaꝫ
ethiopie confidentiaꝫ: ⁊ erit pauo: in eis in
C die egypti: q: abſq; dubio veniet. Hec dicit
dñs deus. Et ceſſare faciā multitudinē egy-
pti in manu nabuchodonoſo: regis babylo
nis. Ipſe ⁊ ppl's eius cum eo fortiſſimi gen-
tium adducent ad diſperdendā terram. Et
euaginabunt gladio ſup egyptū ⁊ iplebunt
terrā interfectis: ⁊ faciā alueos fluminū ari
dos. ⁊ tradā terrā in manus peſſimoꝝ: ⁊ diſ
ſipabo terrā ⁊ plenitudineꝫ eius in manus
D alienoꝝ. Ego dñs locutus ſū. Hec dicit dñs
zach.13.a deus. Et diſpdā ſimulacra: ⁊ ceſſare faciā ido
la de memphis: ⁊ dux de terra egypti nō erit
amplius. Et dabo terro:ē in terrā egypti: ⁊
diſpdā terrā phatures: ⁊ dabo ignē in taph
nis ⁊ faciā iudicia mea in alexandria. Et ef-
fundā indignatōem meā ſup peluſiū robur
egypti: ⁊ interficiā multitudinē alexandrie
E ⁊ dabo ignē in egypto. Quaſi pturiens do-
lebit peluciū: ⁊ alexandria erit diſſipata ⁊ in
memphis anguſtie q̄tidiane. Iuuenes elio
poleos ⁊ bubaſti gladio cadent: ⁊ ipſe capti
ue ducent. Et in taphnis nigreſcet dies: cuꝫ
contriuero ibi ſceptra egypti: ⁊ defecerit i ea
ſuperbia potentie eius. Ipſā nubes opiet: fi-
lie autē eius in captiuitatem ducent. Et iu-
dicia faciā in egypto: ⁊ ſcient q: ego dñs. Et F
fcm̄ eſt in vndecimo anno: in prio:i ſeptima
menſis. fcm̄ eſt v̄bum dñi ad me dicens. Fili
hois brachiū pharaonis regis egypti confre
gi: ⁊ ecce nō ē obuolutū vt reſtitueret ei ſani
tas vt ligaret pannis ⁊ faſciret lintheolis: ⁊
recepto robo:e poſſet tenere gladiū. Pro-
pterea hec dicit dñs deus. Ecce ego ad pha-
raonē regē egypti: ⁊ cōminuā eius brachiuꝫ
fo:te: ſed confractū: ⁊ deijciā gladiū de mā̄u
eius. Et diſpgā egyptū in gentibus: ⁊ venti G
labo eos in terris. Et confo:tabo brachia ba
bylonis: daboq; gladiū meū in manu eius.
Et ꝯfringā brachiū pharaonis: ⁊ gement ge
mitibus interfecti corā facie eius. Et confo:
tabo brachia regis babylonis: ⁊ brachia pha
raonis concidēt. Et ſcient: q: ego dñs cū de-
dero gladiū meū in manū regis babylonis:
⁊ extenderit eū ſup terrā egypti. Et diſpergā
egyptū in nationes: ⁊ ventilabo eos i terras
⁊ ſciēt q: ego dñs. XXXI
Et fcm̄ ē in anno vndecio: tertio: vna A
mēſis: fcm̄ ē v̄bū dñi ad me dicens:
Fili hois dic pharaōi regi egypti ⁊ pplo ei⁹
Cui ſimilis factus es in magnitudine. Ecce
aſſur q̄ſi cedrus in libano pulcher ramis: ⁊
frondibus nemo:oſus: excelſuſq; altitudine
⁊ inter condenſas frondes eleuatū eſt cacu
men eius. Aque nutrierunt illū: abyſſus ex-
altauit illū. Flumia ei⁹ manabāt in circuitu
radicū eius riuos ſuos emiſit ad vniuerſa B
ligna regionis. Propterea eleuata ē altitu
do eius ſup oia ligna regionis: ⁊ multipli-
cata ſunt arbuſta ei⁹: ⁊ eleuati ſūt rami ei⁹ p̄
aq̄s multis. Cūq; extēdiſſet vmbrā ſuā: in ra
mis eius fecerūt nidos oia volatilia celi: ⁊
ſub frondib⁹ ei⁹ genuerūt oēs beſtie ſaltuū
⁊ ſub vmbraculo illius hitabat cetus gētiū
plurimaꝝ. Eratq; pulcherrimus i magnitu
die ſua: ⁊ i dilatatione ambuſtoꝝ ſuoꝝ. Erat C
.n. radix illi⁹ iuxta aq̄s multas. Cedri non
fuerūt altiores illo i paradiſo dei. Abietes
nō adeq̄uerūt ſūmitatē ei⁹: ⁊ platāi nō fuerūt
eq̄ frondib⁹ illi⁹. Oē lignū paradiſi dei non
eſt aſſimilatū illi ⁊ pulchritudi eius: quoniā
ſpecioſū feci eū: ⁊ multꝭ condēſiſq; frōdibus
Et emulata ſunt eū oia ligna voluptatꝭ: que D
erāt i paradiſo dei. Propt̄ea h̄ dicit dñs ds
Pro eo ꝙ ſublimat⁹ eſt i altitudie: ⁊ dedit
ſummitatē ſuam virentē atq; ꝯdēſā: ⁊ eleua-
tum eſt co: eius i altitudine ſua: tradidi eū
i manus fo:tiſſimi gētium. Faciēs faciet ei.
Iuxta ipietatē ei⁹ eieci eū: ⁊ ſuccidēt eū alie
ni ⁊ crudeliſſimi nationū. Et ꝓijcient eum
ſup montes: ⁊ i cūctꝭ conuallibus corruēt ra

mi eiꝰ.Et ꝯſtrīgent arbuſta eius ī vniuerſis
E rupibus terre:⁊ recedent de vmbraculo eiuſ
oēs populi terre:⁊ relinquent eum. In rui/
na eius habitauerunt omnia volatilia celi.⁊
in ramis eiꝰ fuerunt vniuerſe beſtie regionis
Quamobꝛem non eleuabuntur in altitudi/
ne ſua oia ligna aquarum: nec ponent ſubli
mitatem ſuam inter nemoꝛoſa atqꝫ frōdoſa:
nec ſtabūt in ſublimitate ſua omnia que irri
gant aq̄s:qꝛ oēs traditi ſunt in mortē ad ter
ram vltimā in medio filioꝝ hoīnum ad eos
F deſcendūt in lacum.Hec dicit dominus deꝰ
In die qn̄ deſcendit ad inferos indixi luctū.
opui eum abyſſo:⁊ ꝓhibui flumina eius.⁊ co
ercui aq̄s mltas. Contriſtatus ē ſr̄ eum liba
nꝰ: ⁊ oia ligna agri concuſſa ſunt. A ſonitu
ruie eius ꝯmoui gētes:cū deducerē eum ad ī/
fernū cum his q̄ deſcēdebāt ī lacū. Et cōſola
ta ſunt t̄ra infima oia ligna voluptatis egre/
G gia atqꝫ p̄clara ī libano:vniuerſa que irriga/
bāt aq̄s. nā ⁊ ipi cum eo deſcēdēt ad īfernū
ad īteꝛfectos gladio:⁊ bꝛachium vniuſcuiuſqꝫ
ſedebit ſub vmbraculo eiꝰ ī medio nationuꝫ
eiꝰ.Cui aſſimilatꝰ es o inclyte atqꝫ ſublimis
inter ligna voluptat̄:Ecce deductus es cū li
gnis voluptatis ad t̄rā vltimā.In medio in
circūciſoꝝ doꝛmies:cum eis q̄ interfeti ſunt
gladio.Ipe eſt pharao ⁊ oīs mltitudo eius:
dicit dominus deus. XXXII

A ET facuꝫ ē duodecio āno.ī menſe duo
decimo.in vna menſis:factū ē v̄buꝫ
dn̄i ad me dicens. Fili hoīs aſſume
lamentū ſup pharaoneꝫ regē egypti.⁊ dices
ad eū.Leoni gētiū aſſimilatus es.Et dracōi
q̄ ē in mari. ⁊ vētilabas coꝛnu ī flumibꝰ tuis
⁊ cōturbabas aquas pedibus tuis.⁊ concul/
cabas flumina earum. Propterea hec dicit
dominus deus:expandam ſuper te rete me/
um in mltitudine populorum mltoꝛuꝫ.⁊ ex
trahaꝫ te in ſagena mea.⁊ ꝓijciā te in terraꝫ
Sup faciem agri abijciā te:⁊ hītare faciā ſup
te omnia volatilia celi:⁊ ſaturabo de te beſti
B as vniuerſe terre.⁊ dabo carnes tuas ſr̄ mon
tes.⁊ implebo colles tuos ſanie tua.⁊ irriga/
bo terrā fetoꝛe ſanguinis tui: inſup mōtes ⁊
valles implebūt ex te.⁊ opiā cū extictꝰ fueris
.13.b. celos.⁊ nigreſcere faciam ſtellas eius:Solē
[.3.|c nube tegaꝫ:⁊ luna nō dabit lumen ſuū.Oia
.24.c luiaria celi merere faciā ſup te: ⁊ dabo tene/
bꝛas ſr̄ terrā tuā dicit dn̄s deꝰ.⁊ irritabo coꝛ
ppl̄oꝝ multoꝝ:cū induxero ꝯtritioneꝫ tuā in
gentibus ſup t̄ras q̄s neſcis.⁊ ſtupeſcer̄ faciā
ſuper te ppl̄os mltos.⁊ reges eoꝝ hoꝛꝛoꝛe ni
mio formidabunt ſr̄ te cum volare cepit gla
C diꝰ meus ſr̄ facies eoꝝ.⁊ obſtupeſcent repen
te ſinguli ꝓ anima ſua ī die ruine ſue. Qꝛ h̄
dicit dn̄s deus:Gladius regis babylonis vēi
et tibi: in gladijs foꝛtium deijciam mltitudi/
nem tuam. Inexpugnabiles oēs gētes he.⁊
vaſtabunt ſupbiam egypti.⁊ diſſipabitur ml/
titudo eius ⁊ p̄dam oia iumenta eiꝰ q̄ erāt ſr̄
aq̄s plimas.⁊ non conturbabit eas pes hoīs
vltra:neqꝫ vngula iumentoꝛuꝫ turbabit eas
Tūc puriſſimas reddā aq̄s eoꝝ: ⁊ flumia eoꝝ
q̄ſi oleum adducā ait dn̄s deus:cū dedero t̄rā
egypti deſolatā. Deſer̄ aūt terra a pleītudi
ne ſua:qn̄ p̄cuſſero oēs hītatores eius: ⁊ ſci/
ēt qꝛ ego dn̄s. Plāctꝰ ē.⁊ plāgent eū filie gē
tium ſup egyptū ⁊ ſup mltitudineꝫ eiꝰ plan/
gent eū:ait dn̄s deꝰ.Et factū eſt ī duodecimo D
āno:ī q̄ntadecia menſis:factū eſt v̄bū dn̄i ad
me dicens.Fili hoīs cane carmen lugubꝛe ſr̄
mltitudinem egypti.⁊ detrahe eam ipaꝫ ⁊ fi
lias gentiū robuſtaꝝ ad terram vltimā cū his
q̄ deſcendūt in lacū. Quo pulchrioꝛ es deſcē
de:⁊ doꝛmi cum īcircūciſis. In medio īfec/
toꝝ gladio cadent.Gladius datꝰ eſt.⁊ attra
xerunt eam ⁊ oēs ppl̄os eiꝰ.Loquent ei potē
tiſſimi robuſtoꝛuꝫ de medio inferni:qui cum
auxiliatoꝛibus eiꝰ deſcēderūt ⁊ doꝛmierunt
incircūciſi interfectiqꝫ gladio.Ibi aſſur ⁊ oīs
multitudo eius:in circuitu illius ſepulchꝛa
eorum omnes interfeti ⁊ qui ceciderunt gla/ E
dio:q̄ꝝ data ſunt ſepulchꝛa in nouiſſimis la/
ci.⁊ facta eſt mltitudo eius per gyrum ſepul
chri eius vniuerſi interfecti cadenteſqꝫ gla/
dio q̄ dederant quōdā foꝛmidinē ſuaꝫ ī terra
viuentium.Ibi elam : ⁊ oīs multitudo eiꝰ p̄
gyrum ſepulchꝛi ſui . Oēs hi iñfecti ruen/
teſqꝫ gradio:q̄ deſcenderūt incircūciſi ad ter/
ram vltimā.Qui poſuerunt t̄roꝛē ſuum ī t̄ra
viuentium.⁊ poꝛtauerūt ignominiam ſuā cū
his q̄ deſcenderunt in lacū.In medio īterfe/
ctoꝝ poſuerunt cubile eius ī vniuerſis ppl̄is
eius.ī circuitu eius ſepl̄chrum illiꝰ.Oēs hi ī
circūciſi īterfectiqꝫ gladio.Dederūt.n.t̄roꝛē
ſuum in t̄ra viuentiū ⁊ poꝛtauerunt ignomi F
niā ſuā cū his q̄ deſcēdunt ī lacū.In medio
īterfectoꝝ poſiti ſūt.Ibi moſoch ⁊ thubal ⁊
oīs mltitudo eiꝰ in circuitu eiꝰ ſepl̄chꝛa illiꝰ
Oēs hi incircūciſi īterfectiqꝫ ⁊ cadētes gla
dio:qꝛ dederunt foꝛmidiem ſuam ī terra vi/
uentiū:⁊ nō doꝛmient cū foꝛtibꝰ cadentibuſ/
qꝫ ⁊ incircuncifis q̄ deſcenderūt ad īfernum
cū armis ſuis:⁊ poſuerūt gladios ſuos ſub
capitibꝰ ſuis ⁊ fuerūt iniq̄tates eoꝝ in oſſi/
bus eoꝝ:qꝛ terroꝛ foꝛtiū facti ſūt ī terra viuē
tiū.Et tu ergo ī medio incircūciſoꝝ ꝯtereris
⁊ doꝛmies cum interfetis gladio . Ibi idu/ G
mea ⁊ reges eius ⁊ omnes duces eius.q̄ da/

ti sunt cum exercitu suo cum interfectis gla
dio: ⁊ qui cum incircuncisis dormierunt ⁊
cum his qui descenderunt in lacum. Ibi pri
cipes aquilonis omnes ⁊ vniuersi venatores
qui deducti sunt cum interfectis pauentes ⁊
in sua fortitudine confusi: quia dormierunt
icircũcisi cũ iñfect gladio ⁊ portauerũt ꝯfusio
nem suã cum his q̃ descendũt in lacũ. Uidit
eos pharao ⁊ consolatꝰ ẽ sr̃ vniuersa mlr̃titu
die sua: q̃ interfecta est gladio: pharao ⁊ ois
extercitꝰ eiꝰ ait dñs: qr dedit trorẽ suũ in ťra
viuentiũ: ⁊ dormiuit in medio icircũcisorum
cum interfectis gladio: pharao ⁊ ois mlr̃titu
do eius ait dñs deus. XXXIII.

A Et factum est ṽbũ dñi ad me dicẽs:
Fili hois. loquere ad filios ppl̃i tui
⁊ dices ad eos. Terra cum induxero
sup eã gladiũ ⁊ tulerit ppl̃s terre virũ vnũ d̃
nouissimis suis ⁊ constituerit eũ sup se spe
culatorem ⁊ ille viderit gladium veniẽtẽ sr̃
terraz ⁊ cecinerit buccia ⁊ ãnũciauerit pplo:
audiens aũt quisq̃s ille ẽ: sonitũ buccie ⁊ nõ
obseruauerit. veneritq; gladius: ⁊ tulerit eũ
sanguis ipsius super caput eiꝰ erit. Sonum
buccine audiuit ⁊ non se obseruauit: sanguis
eius in ipso erit. Si ãt se custodierit aiaz suã
B saluabit. ꝙ si speculator viderit gladium ve
nientem ⁊ ñ insonuerit buccina: ⁊ ppl̃s se nõ
custodierit: veneritq; gladius ⁊ tulerit: de eis
animam: ille q̃dẽ iniquitate sua captus ẽ sã
guinem ãt eius de mãu speculatoris req̃raz
s.3.d Et fili hois speculatorem dedi te domui isr̃l
Audiens ergo ex ore meo sermonẽ ãnuncia
bis eis ex me. Si me dicente ad impiũ: ipie
morte morieris: non fueris locutꝰ vt se custo
diat impius a via sua: ipse ipiꝰ in iniq̃tate sua
morietur: sanguinẽ ãt de mãu tua req̃ram
Si ãt nunciante te ad impium vt a viis suis
ꝯuertatur: non fuerit ꝯuersus a via sua: ipse i
iniquitate sua morietur: porro tu aiam tuam
liberasti. Tu ergo fili hois dic ad domũ israel
C Sic locuti estis dicentes. Iniquitates nr̃e ⁊
peccata nr̃a sr̃ nos sũt: ⁊ i ipis nos tabescimꝰ
Quõ ergo viuere poterimꝰ? Dic ad eos. Ui
s. 18. g uo ego dicit dñs deꝰ. Nolo mortẽ ipij: sed vt
s. 18. f. conuertat ipiꝰ a via sua ⁊ viuat. Cõuertimi
a viis vr̃is pessimis. Et quare moriemini do
mus israel? Tu itaq; fili hois dic ad filios po
puli tui. Iusticia iusti non liberabit eũ i q̃cũ
q; die peccauerit. ⁊ impietas ipij non nocebit
ei in quacũq; die ꝯuersus fuerit ab impietate
sua. Et iustus ñ poterit viuere i iusticia sua in q̃
cunq; die peccauerit. Etiam si dixero iusto ꝙ
vita viuat: ⁊ confisus i iusticia sua fecerit iniq̃
D tatem: omnes iusticie eius obliuioni tradent
⁊ in iniq̃tate sua quam opatus est. in ipsa mo
rietur. Si aũt dixero impio: morte morieris
⁊ egerit penitentiam a pccõ suo. feceritq; iu
dicium ⁊ iusticiaz ⁊ pignꝰ restituerit ille ipiꝰ
rapinamq; reddiderit. in mãdatis vite ãbula
uerit nec fecerit q̃cq̃ iniustum: vita viuet ⁊ ñ
morietur. Oia pccã eius q̃ peccauit non ipu
tabunt ei. Iudiciũ ⁊ iusticiam fecit vita viuet
Et dixerunt filij ppl̃i tui. Nõ est eq̃ ponderis
via dñi. Et ipsorum via iniusta ẽ. Cũ eni recesse
rit iustus a iusticia sua feceritq; iniquitates.
morietur in eis. Et cum recesserit impius ab
impietate sua feceritq; iudicium ⁊ iusticiam
viuet in eis. Et dicitis. Non est recta via do s.18. g.
mini. Unumquenq; iuxta vias suas iudica
bo de vobis domus isr̃l. Et factũ ẽ in duode E
cimo anno in decimo mẽse. i q̃nta mẽsis trãs
migrationis nr̃e vẽit ad me q̃ fugerat de irl̃z
dicens. Uastata est citas. Manus aũt dñi fa
cta fuerat ad me vespere añq; veniret q̃ fuge
rat. aperuitq; os meũ donec veniret ad me
mane ⁊ apto ore meo non silui ãplius. Et fa
ctum est ṽbũ dñi ad me dicẽs. Fili hois: q̃ hi
tant in ruinosis his. sup humũ isr̃l loquẽtes
aũt. Unꝰ erat abrahã. ⁊ hereditate possedit
terraz. Nos aũt multi sumꝰ: nobis data ẽ ťra
possessionem. Idcirco dices ad eos. Hec dicit
dñs deus. Qui i sãguie comeditis. ⁊ oclos ve F
stros leuatis ad imũdicias vr̃as ⁊ sãguinẽ fũdi
tis nũq̃d ťrã hereditate possidebitis? Stetistis
in gladijs vr̃is fecistis abominationes vr̃as
⁊ vnusq̃sq; vxorẽ ꝓximi sui polluit: ⁊ ťrã here
ditate possidebitis? Hec dices ad eos. Sic dic
dñs deus. Uiuo ego: quia q̃ i ruinosis habi
tant gladio cadent: ⁊ q̃ i agro ẽ bestijs tradent
ad deuorandum. q̃ aũt i ꝓsidijs ⁊ i speluncis sũt
peste morientur. ⁊ dabo ťrã i solitudinẽ ⁊ i de
sertũ deficiet supba fortitudo eius ⁊ desola
būtur mõtes isr̃l. eo ꝙ nullꝰ sit q̃ per eos trã G
seat. Et scient qr ego dñs cũ dedero ťrã eoꝝ d̃
solatam ⁊ desťtã ꝓpť vniuersas aboiationes
suas quas opati sũt. Et tu fili hois. Filij ppl̃i
tui qui loquũť de te iuxta muros ⁊ i ostijs do
morum: ⁊ dicũt vnꝰ ad alťum vir ad ꝓximũ
suũ loquentes: vẽite ⁊ audiamus q̃s sit sermo
egrediens a dño. Et vẽiũt ad te q̃si si ingredi
ať ppl̃s ⁊ sedent corã te ppl̃s meus. ⁊ audiũt
sermones tuos: ⁊ nõ faciũt eos: quia i cãticũ
oris sui ṽtunt illos: ⁊ auaritiã suã seq̃tur cor
eoꝝ es eis quasi carmẽ musicũ qd̃ suaui dul
ciq; sono canit. ⁊ audiunt ṽba tua ⁊ non fa
ciunt ea: ⁊ cũ venerit qd̃ ꝑdictuz ẽ: ecce. n. ve
nit tunc scient: quia ꝓphetes fuerit inter eos
XXXIIII A
Et factum est ṽbũ dñi
ad me dicens. Fili hois ꝓpheta d̃ pa

er.23. a ſtoribus iſrl̅ ꝓpheta ⁊ dices paſtoribus. Hec
dicit dn̄s deus. Ve paſtoribus iſrl̅ qui paſce
bāt ſemetipſos. Nōne greges a paſtorib⁹ pa
ſcunt. Lac comedebatis ⁊ lanis operiebamī
⁊ qđ craſſū erat occidebatis: gregem aūt me
um nō paſcebatis. Qđ infirmū fuit nō ꝯſoli
daſtis: ⁊ qđ egrotū nō ſanaſtis: Qđ cōfractū
ē nō alligaſtis: ⁊ qđ abiectū eſt non reduxi
ſtis: ⁊ qđ perierat nō queſiſtis: ſed cū auſteri
B tate ĩparabatis eis: ⁊ cū potētia. ⁊ diſperſe ſūt
oues mee: eo ꝙ nō eēt paſtor: ⁊ facte ſunt in
deuoratione oīuꝫ beſtiaꝝ agri: ⁊ diſperſe ſūt
errauerūt greges mei in cūctis mōtibus ⁊ i
vniuerſo colle excelſo: ⁊ ſup oēm faciē terre
diſperſi ſūt greges mei: ⁊ nō erat qui req̄re
ret. Nō erat inquā qui req̄reret. Propterea
paſtores audite verbuꝫ dn̄i. Viuo ego dicit
dn̄s deus: q2 ꝓ eo ꝙ facti ſūt greges mei in
rapinā: ⁊ oues mee in deuoratione oīum be
ſtiaꝝ agri: eo ꝙ nō eēt paſtor: neqꝫ enim que
ſierūt paſtores gregē meū: ſed paſcebant pa
ſtores ſemetipſos ⁊ greges meos nō paſce
C bāt: ꝓpterea paſtores audite v̉buꝫ dn̄i. Hec
dicit dn̄s deus. ecce egoipſe ſup paſtores re
quirā gregē meū de manu eoꝝ: ⁊ ceſſare faci
am eos: vt vltra nō paſcāt gregē meū: nec pa
ſcant amplius paſtores ſemetipſos. ⁊ libera
bo gregē meū de ore eoꝝ: ⁊ nō erit vltra eis
in eſcā: q2 hec dicit dn̄s deus. ecce egoipſe re
quirā oues meas: ⁊ viſitabo eas. Sicut viſi
tat paſtor gregē ſuū: i die q̄n fuerit in medio
ouiū ſuaꝝ diſſipataꝝ: ſic viſitabo oues meas
⁊ liberabo eas de oībus locis in q̄bus diſꝑſe
D fuerāt in die nubis ⁊ caliginis. ⁊ educā eas
de ꝑplis: ⁊ ꝯgregabo eas de terris: ⁊ inducā
eas in terrā ſuā: ⁊ paſcā eas in mōtibus iſrl̅ i
riuis ⁊ i cūctis ſedibus t̄re. In paſcuis vber
rimis paſcaꝫ eas: ⁊ in montibus excelſis iſrl̅
erūt paſcue eaꝝ. Ibi requieſcēt in mōtib⁹ vi
rentibus: ⁊ in paſcuis pinguibus paſcent̄ ſ̄r
mōtes iſrl̅. ego paſcā oues meas: ⁊ ego eas
accubare faciā dicit dn̄s deus. Qđ perierat
requirā: ⁊ qđ abiectū erat reducā ⁊ quod cō
fractū fuerat alligabo: ⁊ qđ infirmuꝫ fuerat
ꝯſolidabo: ⁊ quod pingue ⁊ forte cuſtodiaꝫ
E ⁊ paſcā illas in iudicio. Vos autem greges
mei: hec dicit dn̄s deus. ecce ego iudico īter
pecus ⁊ pecus: arietū ⁊ hircoꝝ. Nonne ſatis
vobis erat paſcua bona depaſci. Inſuper ⁊
reliq̄as paſcuaꝝ vr̄aꝝ cōculcaſtis pedib⁹ ve
ſtris: ⁊ cū puriſſimā aquā biberetis: reliquaꝫ
pedibus veſtris turbaſtis. Et oues mee his
q̄ ꝯculcata pedibus vr̄is fuerāt paſcebant̄: ⁊
que pedes vr̄i turbauerant hec bibebant.
Propterea hec dicit dn̄s deus ad vos. ecce
egoipſe iudico inter pecus pingue ⁊ macilē
tū. Pro eo ꝙ lateribus ⁊ humeris ĩpingeba
tis ⁊ cornibus vr̄is vētilabatis oīa ĩfirma pe
cora: donec diſꝑgerent̄ foras: ſaluabo gregē
meū: ⁊ nō erit vltra in rapinā: ⁊ iudicabo in
ter pecus ⁊ pecus. Et ſuſcitabo ſup ea paſto F
rē vnū q̄ paſcat ea: ſeruū meū dauid: ipſe pa
ſcet ea: ⁊ ipſe erit eis in paſtorē. Ego aūt dn̄s
ero eis in deū: ⁊ ſeruus me⁹ dauid ꝑnceps i
medio eoꝝ. ego dn̄s locut⁹ ſū ⁊ faciā cū eis pa
ctū pacis: ⁊ ceſſare faciā beſtias peſſimas de
terra: ⁊ q̄ habitāt i deſerto: ſecuri dormiēt in
ſaltibus: ⁊ ponā eos i circuitu collis mei bn̄
dictionē: ⁊ deducā hymbrē in tp̄e ſuo: ⁊ plu
uie benedictionis erunt. ⁊ dabit lignuꝫ agri
fructū ſuū: ⁊ terra dabit germē ſuū: ⁊ erūt in
terra ſua abſqꝫ timore. ⁊ ſcient q2 ego dn̄s cū
ꝯtriuero cathenas iugi eoꝝ: ⁊ eruero eos de
manu imperantiū ſibi. ⁊ non erunt vltra i ra G
pinā in gentib⁹ neqꝫ beſtie terre deuorabūt
eos: ſed habitabūt ꝯfident̄ abſqꝫ vllo terrore
⁊ ſuſcitabo eis germen noīatum: ⁊ nō erunt
vltra īminuti fame in terra: neqꝫ portabūt vl
tra opprobriū gētiū. ⁊ ſciēt q2 ego dn̄s deus
eoꝝ cum eis. ⁊ ipſi populus meus domus iſ
rael: ait dn̄s deus. Vos aūt greges mei: gre
ges paſcue mee hoīes eſtis: ⁊ ego dn̄s de⁹ ve
ſter dicit dn̄s deus. XXXV. A
ET factus ē ſermo dn̄i ad me dicēs. Fi
lij hoīs: pone faciē tuā aduerſū mon
tē ſeyr: ⁊ ꝓphetabis de eo. ⁊ dices illi. Hec di
cit dn̄s deus. ecce ego ad te mons ſeyr: ⁊ ex
tēdam manū meā ſup te: ⁊ dabo te deſolatuꝫ
atqꝫ deſertū. Vrbes tuas demoliar: ⁊ tu de
ſertus eris: ⁊ ſcies q2 ego dn̄s: eo ꝙ fueris ini
micus ſempiternus: ⁊ ꝯcluſeris filios iſrl̅ in
manu gladij in tp̄e afflictiōis eoꝝ: i tp̄e iniq̄
tatis extreme. Propterea viuo ego dicit do B
min⁹ de⁹: q̄m ſanguini tradā te: ⁊ ſanguis te
ꝑſequet̄. ⁊ cū ſanguinē oderis: ſanguis perſe
quet̄ te. ⁊ dabo montē ſeyr deſolatum atqꝫ d
ſertum. ⁊ auferā de eo euntē ⁊ redeuntē ⁊ im
plebo mōtes eius occiſoꝝ ſuoꝝ. In collibus
tuis ⁊ in vallibus tuis atqꝫ in torrentibus i
terfecti gladio cadēt. In ſolitudines ſempi
ternas tradā te: ⁊ ciuitates tue nō habitabū
tur. ⁊ ſcietis q2 ego dn̄s deus: eo ꝙ dixeris: C
due gentes ⁊ due terre mee erūt: ⁊ heredita
te poſſidebo eas: cū dn̄s eſſet ibi. Propterea
viuo ego dicit dominus deus: quia faciam iu
xta iram tuaꝫ ⁊ ſm zelū tuū quē feciſti odio
habens eos. ⁊ notus efficiar ꝑ eos cuꝫ te iudi
cauero: ⁊ ſcies quia ego dñs. Audiui vni
uerſa opprobria tua que locutus es de mon
tibus iſrael dicens. Deſerti nobis ad deuorā D

dū dati sunt. Et insurrexistis suꝑ me ore vr̄o:
⁊ derogastis aduersum me. Uerba vr̄a ego
audiui. Hec dicit dn̄s deus. Letante vniuer
sa terra in solitudinē te redigā: sicuti gauisus
es super hereditatez domus isrl̄: eo ꝙ fuerit
dissipata: sic faciā tibi. Dissipatus eris mons
seyr: ⁊ idumea omnis. ⁊ scient quia ego do/
minus.

XXXVI

A Tu āt fili hoīs ꝓpheta super montes
E.6.a. isrl̄: ⁊ dices. Montes isrl̄ audite ver
bum dn̄i. Hec dicit dn̄s deꝰ. Eo ꝙ dixerit ini
micus de vobis: euge altitudines sempiter/
ne in hereditatē date sunt nobis ꝓpterea va
ticinare ⁊ dic. Hec dicit dn̄s deus. Pro eo
ꝙ desolati estis ⁊ conculcati per circuitū ⁊
facti in hereditatē reliquis gētibus: ⁊ ascē/
distis suꝑ labiū lingue ⁊ opprobrium popu
li ꝓpterea montes isrl̄ audite v̄bum dn̄i dei.
Hec dicit dn̄s d̄s montibus ⁊ collibus torrē
tibus vallibusq;: ⁊ desertis: parietinis ⁊ vrbi
bus derelictis q̄ depopulate sunt ⁊ subsanna
te a reliquis gētibus ꝑ circuitum. Propte/
B rea hec dicit dn̄s deus. Quoniā in igne zeli
mei locutus sum de reliquis gētibus ⁊ d̄ idu
mea vniuersa q̄ dederunt terram meam sibi
in hr̄ditatē cum gaudio ⁊ toto cord̄ ⁊ ex aīo
⁊ eiecerunt eam vt vastarēt: idcirco vaticina
re suꝑ humū isrl̄: ⁊ dices montibus ⁊ collibꝰ
iugis ⁊ vallibꝰ. Hec dicit dn̄s d̄s. Ecce ego i
zelo meo ⁊ i furore meo locutꝰ sū: eo ꝙ cōfu
sionē gētiū sustinueritꝭ. Idcirco hec dicit do
minꝰ d̄s. Ego leuaui manū meā vt gētes q̄ i
circuitu vr̄o sūt: ipse ꝯfusionē suā portēt: vos
āt mōtes isrl̄ ramos vr̄os germinetis: ⁊ fru/
C ctū meū afferatꝭ pplo meo isrl̄. Prope. n. ē vt
vēiat. Q2 ecce ego ad vos ⁊ ꝯuertar ad vos
⁊ arabimini ⁊ accipietis semētē ⁊ multiplica
bo in vobis hoīez: oēmq; domum isrl̄. ⁊ hita
bunt ciuitates ⁊ ruiosa istaurabūt: ⁊ r̄plebo
vos hoībꝰ ⁊ iumētis ⁊ mltiplicabūt ⁊ crescēt
⁊ hitare vos faciā sicꝰ a pncꝰ bōisq; dōabo ma
ioribꝰ q̄ hūistis ab īitio ⁊ scietꝭ q2 ego dn̄s. ⁊
adducā suꝑ vos hoīes pplm̄ meū isrl̄ ⁊ hr̄di
tate possidebūt te. ⁊ eris eis in hereditatem
⁊ non addes vltra vt absq; eis sis. Hec dicit
dn̄s deꝰ. Pro eo ꝙ dicūt d̄ vobis deuoratrix
hoīum es ⁊ suffocās gentē tuā: ꝓpterea ho/
mines nō comedes āplius ⁊ gētē tuā nō ne
D cabis vltra ait dn̄s deꝰ. Nec auditā faciā i te
ampliꝰ ꝯfusionē gētiū ⁊ opprobriū pplorū
nequaq̄ portabis ⁊ gētē tuā nō amittes am
plius ait dn̄s. Et factū ē v̄bū dn̄i ad me dicēs
Fili hoīs domus isrl̄ hitauerūt i humo sua: ⁊
polluerūt eā in vijs suis ⁊ in studijs suis. Iu
xta imundtciā mēstruate facta ē via eoꝝ co/
rā me: ⁊ effudi idignationē meā suꝑ eos pro
sanguine quē fuderūt super terrā. Et in ido
lis suis polluerūt eā: ⁊ dispersi eos in gentes
⁊ vētilati sūt i terras. Iuxta vias eoꝝ ⁊ adin
uētiones eoꝝ iudicaui eos. Et ingressi sūt ad Ro.2.d.
gētes ad quas itroierūt: ⁊ polluerūt nomen E
scm̄ meū: cū diceret de eis. ppl̄s dn̄i iste est: ⁊
de terra eius egressi sūt. Et pepci noī scō meo
qd̄ polluerat domus isrl̄ in gētibus ad quas
igressi sūt. Idcirco dices domui isrl̄. Hec di/
cit dn̄s deus. Nō ꝓpter vos ego faciā domꝰ
isrl̄: sz ꝓpter nomē scm̄ meū: qd̄ polluistis in
gētibus ad quas itrastis. Et scificabo nomen
meū magnū qd̄ pollutū ē inter gētes: qd̄ pol
luistis i medio eaꝝ: vt sciāt gētes q2 ego dn̄s
ait dn̄s exercituū: cū scificatus fuero i vobis I.39.f
corā eis. Tollam quippe vos de gētibus ⁊ ꝯ
gregabo vos de vniuersis terris: ⁊ adducā
vos in terrā vr̄am. Et effundā suꝑ vos aquā
mundā: ⁊ mundabimini ab omnibus inqui
namentis vestris: ⁊ ab vniuersis idolis vr̄is F
mūdabo vos. Et dabo vobis cor nouū ⁊ spi
ritum nouum ponam in medio vestri. Et au E.11.d.
feram cor lapideum de carne vestra: ⁊ dabo
vobis cor carneum ⁊ spiritum meum ponā
in medio vestri. Et faciam vt in preceptis me
is ambuletis: ⁊ iudicia mea custodiatꝭ ⁊ ope
remini. Et habitabitis in terram quam dedi
patribus vestris: ⁊ eritis mihi in populum:
⁊ ego ero vobis in deum. Et saluabo vos ex
vniuersis iquinamētis vestris: ⁊ vocabo fru
mentum ⁊ multiplicabo illud: ⁊ non impo/
nam vobis famem. Et multiplicabo fructū
ligni ⁊ genimina agri vt non portetis vltra
opprobrium famis in gentibus. Et recorda
bimini viarum vestraꝝ pessimarum studio/
rūq; nō bonoꝝ ⁊ displicebunt vobis iniq̄ta/
tes vestre ⁊ scelera vr̄a. Non ꝓpter vos ego
faciā ait dn̄s deus notū sit vobis. Cōfundimi G
⁊ erubescite suꝑ vijs vr̄is domus isrl̄. Hec di Ro.6.d.
cit dn̄s deus. In die q̄ mūdauero vos ex oī/
bus iniquitatibus vr̄is ⁊ ihabitari fecero vr/
bes ⁊ istaurauero ruinosa: ⁊ terra deserta fue
rit exculta: q̄ quōdā erat desolata in oculis
oīs viatoris dicēt. Terra illa iculta facta est
vt hortus voluptatis: ⁊ ciuitates deserte ⁊ d̄/
stitute atq; suffosse munite sederūt. Et scient
gētes quecūq; derelicte fuerint i circuitu ve
stro q2 ego dn̄s edificaui dissipata: plātauiq;
inculta ego dn̄s locutꝰ sum ⁊ fecerim. Hec di
cit dn̄s deꝰ. Adhuc i hoc iuenient me domus
isrl̄ vt faciā eis. Multiplicabo eos sicut gregē
hoīum vt gregē scm̄: vt gregē irl̄m in solēni

tatibus eius. Sic erūt ciuitates deserte ple-
ne gregibꝰ hoīum: ⁊ sciēt qꝛ ego dn̄s.
A Facta ē sup me manꝰ XXXVII.
dn̄i: ⁊ eduxit me in spū dn̄i ⁊ dimisit
me in medio cāpi qui erat plenꝰ ossi
bus. ⁊ circunduxit me per ea in gyro. Erant
autē multa valde super faciē campi: siccaqꝫ
vehementer. Et dixit ad me. Fili hominis pu
tas ne viuent ossa ista? Et dixi. Dn̄e deus tu
nosti. Et dixit ad me. Uaticinare de ossibus
istis. Et dices eis. Ossa arida: audite verbū
B dn̄i. Hec dicit dn̄s deus ossibꝰ his. Ecce ego
intromittā in vos spm̄ ⁊ viuetis: ⁊ dabo sr̄ vos
neruos: ⁊ succrescere faciā sr̄ vos carnes: ⁊ sr̄-
extendā in vobis cutem. ⁊ dabo vobis spm̄ ⁊
viuetis. ⁊ scietis qꝛ ego dn̄s. Et ꝓphaui sicut
preceperat mihi. Factus ē āt sonitꝰ ꝓphante
me: ⁊ ecce commotio. Et accesserūt ossa ad os
sa vnunquodqꝫ ad iūcturā suā. Et vidi: ⁊ ec-
ce sup ea nerui ⁊ carnes ascenderūt: ⁊ extēta
est in eis cutis desuper: ⁊ spm̄ nō hēbāt. Et di-
C xit ad me. Uaticinare ad spm̄: vaticinare fili
hominis: ⁊ dices ad spm̄. Hec dicit dn̄s deus
A q̄tuor vētis veni sp̄s. ⁊ insuffla sr̄ iterfectos istos
⁊ reuiuiscant. Et ꝓphaui sicut p̄ceperat mi-
hi. Et ingressus ē in ea spūs: ⁊ reuixerūt. stete
runtqꝫ sup pedes suos exercitus grandis ni-
mis valde. Et dixit ad me. Fili hoīs: ossa hͤ
vniuersa domus israel ē. Ipsi dicūt: Aruerunt
ossa nostra. ⁊ periit spes nr̄a: ⁊ abscissi sumus
Propterea vaticinare: ⁊ dices ad eos. Hec
D dicit dn̄s deꝰ. Ecce ego aperiā tumlos vr̄os: ⁊
educā vos de sepulchris vr̄is pp̄ls meꝰ ⁊ idu
cam vos i t̄rā isrl̄. Et scietis qꝛ ego dn̄s cū apue
ro sepulchra vr̄a ⁊ eduxero vos de tumulis
vr̄is pp̄le meus. ⁊ dedero spm̄ meum i vobis
⁊ vixeritis. Et reqescere vos faciam super hu
mum vr̄ā. ⁊ scietis qꝛ ego dn̄s locutus sū ⁊ fe-
ci. ait dn̄s deus. Et factꝰ est s̄mo dn̄i ad me di
cens. Et tu fili hoīs sume tibi lignum vnū. et
scribe super illud iude ⁊ filiorum israel sociis
eius. Et tolle lignum alteꝝ. ⁊ scribe sup illud
ioseph lignum effrai. ⁊ cūcte domus isrl̄ socio
E rumqꝫ eiꝰ. Et adiūge illa vnū ad alterū tibi
in lignū vnū. ⁊ erūt i vnionē in māu tua. Cū
aūt dixerint ad te filii pp̄li tui loquentes non
ne īdicas nobis q̄d i his tibi velis. Loq̄ris ad
eos. Hec dicit dn̄s deus. Ecce ego assumam li
gnum ioseph. qd̄ ē in manu effrai ⁊ tribꝰ isrl̄
que sūt ei adiūcte: ⁊ dabo eas pariter cū ligno
iuda ⁊ faciā eas in lignum vnū: ⁊ erūt vnū in
māu eiꝰ. Erunt aūt ligna sup q̄ scripseris i ma
nu tua in oculꝭ eoꝝ. ⁊ dices ad eos. Hec dicit
dn̄s deus. Ecce ego assumā filios israel de me
dio nationum ad q̄s abierūt ⁊ congregabo eos

vndiqꝫ ⁊ adducam eos ad humum suam. Et F
faciam eos gentem vnam in terra in monti-
bus israel: ⁊ rex vnus erit omnibus impans.
Et non erūt vltra due gentes: nec diuidēt am
plius in duo regna. Neqꝫ polluētur vltra in ido
lis suis ⁊ aboīationibꝰ suis ⁊ cūctis iniq̄tati
bus suis: ⁊ saluos eos faciā de vniuersis sedi
bus suis in quibus peccauerūt. ⁊ emūdabo eos
Et erunt mihi pp̄ls ⁊ ego ero eis deus. ⁊ s̄uꝰ I.co.
meus dauid rex super eos: ⁊ pastor vnus erit
omnium eoꝝ. In iudiciis meis ambulabunt G
⁊ mandata mea custodiēt ⁊ faciēt ea. Et hita
bunt super t̄rā quā dedi seruo meo iacob in q̄
habitauerūt p̄res vr̄i ⁊ hitabūt sup eā ipsi ⁊ fi
lii eoꝝ ⁊ filii filiorum eoꝝ vsqꝫ i sēpiternū ⁊ da
uid seruꝰ meꝰ princeps eoꝝ i ꝑpetuū. Et ꝑcu
tiam illis fedꝰ pacis: pactū sēpiternū erit eis
Et fundabo eos ⁊ multiplicabo. ⁊ dabo scīfi-
cationem meā i medio eoꝝ i ꝑpetuū. Et erit 3.co.
tabernaculū meū i eis: ⁊ ero eis ds̄: ⁊ ipi erūt
mihi pp̄ls. Et scient gentes qꝛ ego dn̄s scīfi-
cator israel: cum fuerit scīficatō mea in medio
eorum in perpetuum. XXXVIII.
Et factus est s̄mo dn̄i ad me dicēs. Fi A
li hoīs. pone faciē tuā ꝯ gog ⁊ t̄rā ma
gog principe capitꝭ mosoch ⁊ thubal
⁊ vaticinare de eo. ⁊ dices ad eum. Hec dicit
dn̄s deus. Ecce ego ad te gog principē capitꝭ
mosoch ⁊ thubal. Et circūagā te ⁊ ponam fre
num in maxillis tuis ⁊ educā te ⁊ oēm exer
citum tuū. eq̊s ⁊ equites vestitos loricis vni B
uersos: multitudinem magnā hastam ⁊ cly
peum arripientium ⁊ gladium. Perse ethyo
pes ⁊ libyes cum eis: omnes scutati ⁊ galeati
Gomer ⁊ vniuersa agmina eius domus tho
gorma latera aquilonis ⁊ totum robur eius
populiqꝫ mlt̄i tecū. Prepa ⁊ instrue te ⁊ om
nem multitudinem tuam que coaceruata est
ad te: ⁊ esto eis in preceptum. Post dies mlꝭ
tos visitaberis. In nouissimo annorum veni
es ad terram que reuersa est a gladio ⁊ con-
gregata est de populis multis ad montes isrl̄
qui fuerunt deserti iugiter. Hec de pp̄lis edu C
cta ē: ⁊ habitabunt i ea ꝯfident vniuersi. Ascē
dēs aūt q̄si tēpestas vēies: ⁊ q̄si nubes vt opias
t̄ram: tu ⁊ omnia agmīa tua ⁊ pp̄li multi te-
cum hec dicit dn̄s deꝰ. In die illa ascendent
s̄mones sup cor tuū. ⁊ cogitabis cogitationē
pessimam. et dices: Ascēdā ad t̄rā absqꝫ mu-
ro veniam ad q̄escentes habitantesqꝫ secure.
Hi omnes hitant sine muro: vectes et porte
non sūt eis. Ut diripias spolia et iuadas p̄dā D
vt inferas manū tuā sup eos q̄ deserti fuerant
⁊ postea restituti: et sr̄ pp̄lm q̄ ē cōgregatus
ex gentibꝰ q̄ possidere cepit et eē hitator vm

bilici terre. Sabba ⁊ dedan ⁊ negociatores
tharsis ⁊ oēs leões eius dicēt tibi. Nūqd ad
sumēda spolia tu venis? Ecce ad diripiendā
predam ꝯgregasti multitudinem tuā vt tol-
las argentum ⁊ aurū: auferas supellectilem
atq; substātiā. ⁊ diripias manubias infinitas
E Propterea vaticinare fili hoīs: ⁊ dices ad
gog. Hec dicit dñs deus. Nunqd nō in die illo
cum hitauerit ppl's meus isrl' ꝯfident: scies ⁊
venies de loco tuo a latib⁹ aqlonis tu ⁊ po-
puli mlti tecum: ascensores eqꝝ vniuersi ce-
t⁹ magnus ⁊ exercit⁹ vehemēs. ⁊ ascēdes sup
ppl'm meum isrl' q̄si nubes vt opias t̄ram? In
nouissimis diebus eris. ⁊ adducā te sr̄ terraz
meam vt sciāt gentes me. cū scificatus fuero i
te in ocul' eoꝝ o gog. Hec dicit dñs deus. Tu
F ergo ille es de q̄ locut⁹ sū i dieb⁹ antiqs i ma
nu puoꝝ meoꝝ ꝓphaꝝ isrl': q̄ ꝓphauerunt
in diebus illoꝝ tꝑoꝝ vt adducerem te sup eos
Et erit in die illa: i die aduent⁹ gog sr̄ terraz
israel: ait dñs deus: ascēdet idignatio mea in
furore meo ⁊ in zelo meo. In igne ire mee
locut⁹ suz: qz in die illa erit cōmotio magna
sup terra israel: ⁊ ꝯmonebunt a facie mea pi
sces maris ⁊ volucres celi ⁊ bestie agri. ⁊ oē
reptile qd mouetur sr̄ humum: cunctiq; ho-
G mīes q̄ sunt sr̄ faciē t̄re. Et subuertētur mōtes
⁊ cadent sepes. ⁊ ois mur⁹ corruet in t̄rā. Et
ꝯuocabo aduersus eū in cūctꝭ mōtibus meis
gladium ait dñs deus. Gladi⁹ vniuscuiusq; i
frēm suum diriget. Et iudicabo eum peste ⁊
sāguine ⁊ hymbre vehemēti ⁊ lapidibus im-
mensis. Ignem ⁊ sulphur pluā sup eū ⁊ sup
exercitum eius. ⁊ sup ppl'os mltos q̄ sūt cuz eo
Et magnificabor ⁊ scificabor. ⁊ notus ero in
ocul' multaꝝ gentiū: ⁊ scient qz ego dominus

XXXIX

A Tu aūt fili hoīs: vati-
cinare aduersū gog: ⁊ dices. Hec di
cit dñs deus. Ecce ego sr̄ te gog ꝑnci
pē capitꝭ mosoch ⁊ thubal: ⁊ circumagā te:
⁊ educā te: ⁊ ascēdere te faciā de latib⁹ aqlo
nis adducaz te sup montes isrl'. Et ꝑcuciam
arcum tuū in manu sinistra tua. ⁊ sagittas tu-
as de manu dextra tua deijciā. Sup montes
isrl' cades tu ⁊ oia agmia tua ⁊ ppl'i qui sunt
tecum. Feris: auibus: oīq; volatili celi ⁊ be-
B stijs terre dedi te ad deuorādum. Sup faciez
agri cades: qz ego locutus sū. ait dñs de⁹. Et
imittam ignē in magog ⁊ in his q̄ hitāt i insul'
ꝯfidenter: ⁊ sciēt qz ego dñs. Et nomen scm̄
meum notuz faciā i medio ppl'i mei isrl'. ⁊ nō
polluam nomē scm̄ meum āpli⁹. ⁊ sciāt gētes
qz ego dñs deus scūs israel. Ecce venit. ⁊ fcm̄ ē
ait dñs deus. Hec est dies de q̄ locutus suz. Et
egredient hitatores de ciuitatibus israel. ⁊ suc

cendent ⁊ ꝯburēt arma clypeum ⁊ hastas ar
cum ⁊ sagitas ⁊ baculos manuū ⁊ contos. ⁊ C
succendēt ea igni septem annis. Et nō porta
būt ligna de regionibus neq; succidēt de sal
tibus: qm̄ arma succendēt igni. ⁊ depdabūt
eos q̄bus pde fuerant. ⁊ diripiēt vastatores
suos: ait domin⁹ de⁹. Et erit in die illa dabo
gog locuz noīatuz sepulchꝝ in isrl'. vallē via
toꝝ ad orientē maris: q̄ obstupescere faciet p
tereuntes. Et sepeliēt ibi gog ⁊ oēz mltitu-
dinē eius. ⁊ vocabit vallis multitudis gog
⁊ sepeliēt eos domus isrl': vt mūdēt t̄ram sep
tē mensibus. Sepeliet aūt eū ois ppl'us t̄re. ⁊
erit eis noīata dies i q̄ glificat⁹ sum: ait dñs D
deus. Et viros iugit ꝯstituēt lustrātes t̄ram.
q̄ sepeliāt ⁊ reqrant eos q̄ remanserant super
faciē t̄re vt emundēt eā. Post menses aūt se-
ptē q̄rere icipiēt. ⁊ circuibūt ꝑagrantes t̄ram
Cunq; viderit os hoīs statuēt iuxta illud ti-
tulum: donec sepeliāt illud pollinctores in
valle multitudinis gog. Nomen aūt ciuitatis
amona. ⁊ mūdabunt t̄rā. Tu ergo fili hoīs: h
dicit dñs deus. Dic oī volucri ⁊ vniuers aui
bus cūctisq; bestijs agri. Conuenite ⁊ ꝓꝑate E
ꝯcurrite vndiq; ad victimā meam quam ego
immolo vobis. victimā grādē sup mōtes isrl'
vt cōedatis carnes ⁊ bibatis sanguinez. Car
nes fortium cōedetꝭ. ⁊ sanguinē ꝑncipum t̄re
bibetis: arietum ⁊ agnoꝝ ⁊ hircoꝝ tauroꝝq;
⁊ altilium ⁊ pinguiuz oiuz. Et cōedetꝭ adipē
in saturitatem. ⁊ bibetꝭ sanguinē in ebrietatē
de victima quā ego imolaui vobis ⁊ satura
bimini sup mēsā meā: de equo ⁊ de eqte for
ti: ⁊ de vniuersis viris bellatoribus ait dñs F
deus. Et ponā gl'iam meā in gētibus: ⁊ vide
būt oēs gentes iudiciū meū quod fecerim. ⁊
manū meā quā posuerim sup eos. ⁊ sciēt do
mus isrl' qz ego dñs deus eoꝝ a die illa ⁊ dei
ceps. Et sciēt gentes qm̄ i iniqtate sua capta
sit domus isrl': ⁊ ꝙ dereliqrit me ⁊ absconde
rim faciem meā ab eis: ⁊ tradiderim eos in
man⁹ hostiū: ⁊ ceciderint in gladio vniuer
si. Iuxta imundiciā eoꝝ ⁊ scel⁹ feci eis: ⁊ ab
scōdi faciem meā ab illis. Propterea hec dicit
dñs deus. Nūc reducā captiuitatē iacob: ⁊ G
miserebor ois dom⁹ isrl'. Et assumā zelū pro
noīe scō meo: ⁊ portabunt ꝯfusionē suam: ⁊
oēm ꝑuaricatōem quā ꝑuaricati sunt in me
cū hitauerint i t̄ra sua ꝯfident neminez for-
midātes: ⁊ reduxero eos de ppl'is: ⁊ ꝯgrega
uero de trrris inimicoꝝ suoꝝ: ⁊ sāctificat⁹ fu 6.36.
ero in eis i ocul' gentiū pluriaꝝ. Et scient qz
ego dñs deus eoꝝ: eo ꝙ transtulerim eos in
nationes: ⁊ ꝯgregauerim eos sr̄ t̄rā suā: ⁊ nō
dereliqrim quēq; ex eis ibi. Et non abscōdā

vltra faciem meã ab eis: eo ꝙ effuderĩ spm̃
meum super oẽm domũ isrl': ait dñs deꝰ. XL
In vigesimoquinto anno trãsmigrati
A onis nr̃e in exordio anni decima mẽ
sis quartodecio anno postq̃ ꝑcussa ẽ
ciuitas in ipsa hac die fcã ẽ sr̃ me manꝰ dñi ⁊
adduxit me illuc in visionibus dei. Adduxit
me in terram isrl': ⁊ dimisit me sr̃ mõtẽ excelsũ
nimis super quẽ erat q̃si edificium citat̃ vgẽ
tis ad austrum ⁊ introduxit me illuc. Et ecce
vir cuius erat spẽs quasi spẽs eris: ⁊ fuĩculꝰ li
neus in manu eiꝰ ⁊ calamꝰ mẽsure i mãu eiꝰ
Stabat ãt in porta ⁊ locutus est ad me idem
vir. Fili hoĩs: vide oculis tuis: ⁊ auribus tuis
audi ⁊ pone cor tuum in oĩa que ego oñdã
tibi: quia vt oñdãtur tibi adductꝰ es huc. An
nuncia oĩa que tu vides domui isrl'. Et ecce
murus forinsecus in circuitu domꝰ vndiq;: ⁊
in manu viri calamꝰ mẽsur̃ sex cubitoꝝ ⁊ pal
mo. Et mensus est latitudinẽ edificij calamo
vno: altitudinem q̃z clamo vno. Et venit ad
portam que respiciebat viam orietalẽ: ⁊ ascẽ
B dit per gradus eius. Et mensus ẽ limẽ porte
calamo vno: latitudinez: idest limen vnũ: ca
lamo vno in latitudinẽ: ⁊ thalamũ vno cala
mo in longũ: ⁊ vno calamo in latũ ⁊ int̃ tha
lamos quinq; cubitos: ⁊ limẽ porte iuxta vesti
bulũ porte intrinsecꝰ calamo vno. Et mẽsus
est vestibulum porte octo cubitoꝝ: ⁊ frontez
eius duobus cubitis. Vestibulũ ãt porte erat
intrinsecus. Porro thalami porte ad viam
orientalẽ tres hinc ⁊ tres inde: mensura vna
trium: ⁊ mensura vna frontium ex vtraq; ꝑte
Et mensus est latitudinez liminis porte dcẽ
cubitorum: ⁊ longitudinẽ porte tredici cubi
toꝝ: ⁊ marginem añ thalamos cubiti vnꝰ ⁊
cubitus vnus finis vtriq;. Thalami ãt sex cu
bitorum erant hinc ⁊ inde. Et mensus est por
tam a tecto thalami vsq; ad tectũ eiꝰ: latitu
dinem vigintiq̊nq; cubitoꝝ: ostiũ ꝯ ostiũ. Et
fecit frontes per sexaginta cubitos ⁊ ad frõtẽ
C atrium porte vndiq; ꝑ circuitum. ⁊ añ faciẽ
porte q̃ pertingebat vsq; ad faciem vestibuli
porte interioris quinq̃ginta cubitos ⁊ fene
stras obliquas in thalamis ⁊ i frõtibꝰ coꝝ q̃
erant intra portam vndiq; ꝑ circuitũ. Silr̃
ãt erant ⁊ in vestibulis fenestre ꝑ gyrum itri
secus. ⁊ añ frontes pictura palmarum celata
Et eduxit ad me ad atriũ exteriꝰ: ⁊ ecce gazo
philatia: ⁊ pauimentũ stratum lapide i atrio
per circuitum. Trigĩta gazophilatia in circui
tu pauimenti. ⁊ pauimentũ i frõte portaꝝ ſꝫ
longitudinem portaꝝ erat iferiꝰ. Et mẽsus ẽ
latitudinez a facie porte inferioris vsq; ad frõ
tem atrij interioris extrinsecus: centum cubi
tos ad orientez ⁊ aquilonẽ. Portã vo q̃ respi
ciebat viam aquilonis atrij exterioris mensus ẽ
tam in longitudine q̃z in latitudine: ⁊ thala
mos eiꝰ tres hinc. ⁊ tres ĩde: ⁊ frontẽ eiꝰ ⁊ ve
stibulũ eiꝰ ſꝫ mẽsurã porte prioris q̊nquagin
ta cubitorum longitudinẽ eiꝰ: ⁊ latitudinẽ vi
gintiquinq; cubitoꝝ. Fenestre ãt eius ⁊ vesti D
bulum ⁊ sculpture ſm mensuram porte q̃ re
spiciebat ad orientem. ⁊ septẽ graduum erat
ascensus eius. Et vestibulum añ eam ⁊ porta
atrij interioris ꝯ portam aq̊lonis ⁊ orietalez
Et mensus est a porta vsq; ad portaz centuz
cubitos. Et eduxit me ad viam australem: ⁊
ecce porta que respiciebat ad austrũ: Et mẽ
sus est frontem eiꝰ ⁊ vestibulũ eiꝰ iuxta mẽsu
ras superiores ⁊ fenestras eius ⁊ vestibula in
circuitu sicut fenestras ceteras: q̊nq̃ginta cu
bitoruz longitudine ⁊ latitudine vigitiq̊nq;
cubitorum: ⁊ in gradibus septẽ ascẽdebat ad
eam. Et vestibuluz añ fores eius: ⁊ celate pal
me erant vna hinc ⁊ altera inde in fronte eiꝰ
⁊ porta atrij interioris in via australi. Et mẽ
sus est a porta vsq; ad portam in via austra
li centũ cubitos. Et introduxit me in atrium
interius ad portam australẽ: ⁊ mẽsus ẽ portã
iuxta mẽsuras superiores: thalamũ eiꝰ ⁊ frõ E
tem eiꝰ ⁊ vestibulũ eiꝰ hisdẽ mensuris et fene
stras eius ⁊ vestibulũ eius in circuitu quinq̃
ginta cubitos longitudis ⁊ latitudis viginti
quinq; cubitos ⁊ vestibulum ꝑ gyrũ lõgitu
dine vigintiquinq; cubitoꝝ. ⁊ latitudine q̊n
q; cubitorũ. Et vestibulum eiꝰ ad atriũ exti9
⁊ palmas eius infronte: ⁊ octo gradus erant
quibus ascẽdebatur ꝑ eã. Et introduxit me i
atrium intius ꝑ viam orietalez: ⁊ mensus est
portam ſm mensuras supiores: thalamuz eiꝰ
⁊ frontẽ eius ⁊ vestibulum eiꝰ sicut s̃: et fene
stras eiꝰ et vestibula i circuitu lõgitudie q̊n
quaginta cubitoꝝ: et latitudie vigitiq̊nq; cu
bitorum: et vestibulũ: eius idest atrij exterioris
⁊ palme celate in fronte eius hinc ⁊ inde: ⁊
in octo gradibus ascensus eiꝰ. Et itroduxit
me ad portã q̃ respiciebat ad aq̊lonẽ. Et mẽ
sus ẽ ſm mẽsuras supiores thalamũ eius ⁊
frontẽ eius ⁊ vestibulũ eius ⁊ fenestras eiꝰ ꝑ
circuitũ lõgitudine q̊nquaginta cubitoꝝ ⁊ F
latitudine vigintiquinq; cubitoꝝ: ⁊ vestibu
lũ eius respiciebat ad atriũ exterius ⁊ celatu
ra palmaꝝ in frõte eius hinc ⁊ ĩde: ⁊ in octo
gradibꝰ ascẽsus eius: ⁊ ꝑ singula gazophila
tia ostiũ i frõtibus portaꝝ ibi lauabãt holo
caustũ. ⁊ i vestibulo porte due mẽse hic ⁊ due
mẽse ĩde: vt imolet̃ sup eas holocaustũ: ⁊ ꝓ
pccõ ⁊ ꝓ delicto. Et ad latus exteriꝰ qđ ascẽ
dit ad ostiũ porte q̃ ꝑgit ad aquilonem: due

mense ⁊ ad latus alteꝝ añ vestibulum porte
due mense. Quatuor mense hinc: ⁊ q̃tuor mē
se inde: per latera porte octo mense erāt sup
quas immolabāt. Quatuor āt mense ad ho
locaustum de lapidibꝰ q̃dris extructe lōgitu
dine cubiti vnius ⁊ dimidij: ⁊ latitudine cubi
ti vnius ⁊ dimidij: ⁊ altitudīe cubiti vnius sr̃
quas ponant vasa in quibus immolatur ho
locaustum ⁊ victima. Et labia earum palmi
G vnius: reflexa intrinsecus per circuitum. Sr̃
mensas autē carnes oblationis. Et extra por
tam interiorez gazophylatia cantoꝝ in atrio
interiori quod erat in latere porte respicien
tis ad aquilonem: ⁊ facies eoꝝ contra viam
australem: vna ex latere porte orientalis: q̄ re
spiciebat ad viam aquilonis. Et dixit ad me
Hoc est gazophilatium qđ respicit viaz meri
diam: sacerdotum q̄ excubāt in custodijs tē
pli. porro gazophilatium quod respicit ad vi
am aquilonis: sacerdotuz erit q̄ excubant ad
ministerium altaris. Isti sunt filij sadoch q̄ ac
cedunt de filijs leui ad dñm: vt ministrent ei.
Et mensus est atriū lōgitudine cētū cubitoꝝ
⁊ latitudine centū cubitoꝝ per quadruz ⁊ al
tare añ faciez tēpli. Et introduxit me in vesti
buluz templi. ⁊ mensus ē vestibulū quinqꝫ cu
bitis hinc. ⁊ quinqꝫ cubit̄ inde ⁊ latitudinez
porte trium cubitoruz hic ⁊ triū cubitoꝝ iđe
longitudinem aūt vestibuli viginti cubitoꝝ
⁊ latitudinem vndeci cubitoruz. Et octo gra
dibꝰ ascēdebāt ad eā ⁊ colūne erāt i frontibꝰ
A hic ⁊ altera inde. XLI.

Et introduxit me i templū: ⁊ mēsus ē
frontes sex cubitos latitudinis hic ⁊
sex cubitos latitudinis inde latitudi
nem tabernaculi. Et latitudo porte decē cubi
toruz erat: ⁊ latera porte quīqꝫ cubit̄ hic ⁊ q̄n
qꝫ inde. Et mensus ē longitudinē eiꝰ q̃dragi
ta cubitorum: ⁊ latitudinē viginti cubitoruz
Et introgressus intrīsecus mēsus ē i frōte por
te duos cubitos: ⁊ porta sex cubitorum: ⁊ la
titudinem porte septem cubitoꝝ. Et mēsus ē
longitudinem eiꝰ viginti cubitoꝝ. ⁊ latitudi
nem eius viginti cubitoꝝ añ faciē templi. Et
dixit ad me. Hoc est sanctū scōꝝ. Et mēsus est
parietem domus sex cubitoꝝ: ⁊ latitudinē la
teris quatuor cubitoꝝ: vndiqꝫ ꝑ circuitū do
mus Latera āt latus ad latꝰ: bis trigītatriū
Et erant eminentia q̄ ingrederēt ꝑ ꝑietē do
mus i lateribus ꝑ circuitū vt ꝯtinerēt: ⁊ ñ atti
B gerent ꝑietē tēpli. Et platea erat i rotūdum
ascendens sursū ꝑ cochleā: ⁊ i cenaculū tem
pli deferebat ꝑ gyrum. Idcirco latius erat tē
plum in superioribꝰ: ⁊ sic đ inferioribꝰ ascēde
bāt ad superiora: ⁊ i mediū. Et vidi in domo

altitudinem ꝑ circuitū fundata latera ad mē
suram calami sex cubitorum spacio: ⁊ latitu
dinem ꝑ ꝑietē lateris forinsecꝰ q̄nqꝫ cubitoꝝ
Et erat interior domꝰ in lateribꝰ domꝰ. Et int̄
gazophylatia latitudinem viginti cubitoruz
in circuitu domus vndiqꝫ. Et ostium lateris
ad orationē ostium vnuz ad viam aquilonē
⁊ ostium vnum ad viam australem ⁊ latitudi
nem loci ad orationem quinqꝫ cubitorum in
circuitu. Et edificium quod erat separatum
versumqꝫ ad viam respicientem ad mare: lati
tudinis septuagita cubitorum: paries autem
edificij quinqꝫ cubitorum latitudinis per cir
cuitum: ⁊ longitudo eius nonaginta cubito
rum. Et mensus est domus longitudinem cē C
tum cubitorum: ⁊ quod separatum erat edi
ficium ⁊ parietes eius longitudinis centum
cubitorum. Latitudo autem ante faciem do
mus c: ⁊ eius quod erat separatum ꝯ orientez
centuz cubitoruz. Et mēsus ē lōgitudinē edi
ficij ꝯ faciē eius qđ erat seꝑatū ad dorsū he
cthecas ex vtraqꝫ ꝑte cētum cubitoꝝ ⁊ tem
plum interius: ⁊ vestibula atrij: limina ⁊ fe
nestra obliquas: hecthecas in circuitu ꝑ tres
partes ꝯ vniuscuiusqꝫ limen stratumqꝫ ligno
per gyrū in circuitu. Terra aūt vsqꝫ ad fene
stras: ⁊ fenestre clause super ostia: ⁊ vsqꝫ ad do
mum interiorē ⁊ forinsecꝰ ⁊ oēz parietē i cir
cuitu intrinsecꝰ ⁊ forinsecus ad mēsuram ⁊ fa
brefacta cherubī ⁊ palme. Et palma inter che
rub ⁊ cherub: Duasqꝫ facies habebat cherub
faciem hominis iuxta palmam ex hac parte.
⁊ faciē leonis iuxta palmā ex alia ꝑte expssā D
Per omnez domū icircuitu de t̄ra vsqꝫ ad su
periorem ꝑtem: cherubī ⁊ palme celate erāt
in pariete tēpli. Limē q̃drāgulū ⁊ facies scūa
rij aspectus ꝯ aspectum. Altaris lignei triuz
cubitoruz altitudo: ⁊ longitudo eiꝰ duoꝝ cu
bitoꝝ: ⁊ anguli eiꝰ ⁊ longitudo eiꝰ ⁊ ꝑietes eiꝰ
lignei. Et locutꝰ ē ad me. Hec est mēsa coraz
dño. Et duo ostia erāt in templo ⁊ i scūario ⁊
in duobus ostijs ex vtraqꝫ ꝑte bina erāt osti
ola que in se iuicē plicabātur. Bina. n. ostia
erant ex vtraqꝫ ꝑte ostiorum. Et celata erāt i
ipsis ostijs templi cherubin ⁊ sculptura pal
marum sicut in ꝑietibꝰ q̊z expssa erāt. Quā
obrē ⁊ grossiora erant ligna i vestibuli frōte
forinsecus: super que fenestre obliq̄ ⁊ simili
tudo palmaꝝ hinc atqꝫ inde i hūerulis vesti
buli s̄z lat̄a domꝰ latitudinēqꝫ ꝑietū

Et eduxit me in atriū exteriꝰ XLII
per viā ducēt̄ ad aq̄lonē. Et induxit A
me in gazophilatium qđ erat ꝯ seꝑatū edifi
cium. ⁊ ꝯ edem ṽgentē ad aq̄lonē: i facie lon

gitudinis centū cubitos ostij aquilōis: ⁊ lati
tudinis q̄nquaginta cubitos ꝯ viginti cubi
tos atrij iterioris: ⁊ ꝯ pauimētū stratū lapi
de atrij exterioris: vbi erat porticꝰ iūcta por
ticui triplici. Et añ gazophilatia deambula
tio decē cubitoꝝ latitudinis ad interiora re
spiciēs vie cubiti vnius. Et hostia eaꝝ ad aq̇
lonē vbi erāt gazophilatia in supioribus hu
miliora: q2 supportabāt porticus que ex illis
eminebāt de inferioribus ⁊ de medijs edifi
cij. Tristega. n. erāt: ⁊ nō hēbant columnas
B sicut erāt colūne atrioꝝ. Propterea emine
bāt de iferioribus ⁊ de medijs a terra cubitis
q̄nquaginta. Et peribolus exterior ꝟm gazo
phlatia que erāt in via atrij extiorisañ gazo
philatia erat. Lōgitudo eiusq̄nq̄gita cubito
rū: q2 lōgitudo gazophilatioꝝ atrij exterioris
quinq̄ginta cubitoꝝ ⁊ lōgitudo añ faciē tē
pli centū cubitoꝝ. Et erat subter gazophila
latia hec: itroitus ab oriente ingredientiū i
ea de atrio exteriori i latitudie periboli atrij
quod erat ꝯ viam orientalē in faciem edifi
cij sepati. Et erāt añ edificiuꝫ gazophylatia
⁊ via ante faciē eoꝝ iuxta similitudinem ga
zophilatioꝝ q̄ erant in via aquilonis. Secū
C dum longitudinē eorum sic ⁊ latitudo eoꝝ
⁊ ois introitus eoꝝ ⁊ similitudies ⁊ ostia eo
rū scd̄m ostia gazophylatioꝝ q̄ erant in via
respiciente ad nothum. Ostiuꝫ i capite vie
q̄ via erat añ vestibulū sepatū p viam orien
talem ingredientibus. Et dixit ad me. Ga
zophylatia aquilonis ⁊ gazophilatia austri
q̄ sūt ante edificiū separatū. hec sūt gazophy
latia scā: in q̇bus vescunt̄ sacerdotes q̄ ap
ppinq̄nt ad dn̄m in scā scōꝝ. Ibi ponent scā
scōꝝ: ⁊ oblationem pro pccō ⁊ pro delicto:
Locꝰ. n. scūs est. Cū āt ingressi fuerint sacer
dotes: nō egredientur de sanctis in atrium
exterius. Et ibi reponent vestimenta sua in
quibus ministrant: q2 sancta sunt: vestien
turq3 vestimentis alijs ⁊ sic procedēt ad po
D pulum. Cūq3 ꝯplesset mensuras domꝰ interio
ris: eduxit me per viam porte que respiciebat
ad viam orientalem. ⁊ mēsus ē eā vndiq3 per
circuitum. Mensus ē auteꝫ ꝯ uētum orienta
lem calamo mensure: quingentos calamos: i
calamo mensure per circuitum: Et mēsus est
ꝯ ventum aquilonis q̄ngentos calamos: i ca
lamo mensure per gyruꝫ. Et ad vētū australē
mensus ē quigentos calamos: in calamo mē
sure per circuitum. Et ad uentū occidētalem
mensus est quigentos calamos: i calamo mē
sure. Per quatuor ventos mensus est mur ū
eius vndiq3 per circuitum. longitudinem q̄n
gentorū cubitorum: ⁊ latitudinem quingen
torum cubitorum: diuidentez inter sāctuariū
⁊ vulgi locum.

XLIII

Et duxit me ad portam q̄ respiciebat A
ad viam orientalem. Ecce gloria dei
isrl̄ ingrediebat̄ p viam orietalē. ⁊ vox erat
ei q̄si vox aquarum multaꝝ. ⁊ t̄ra splendebat
a maiestate eius. Et vidi visiōeꝫ ꝟꝫ spem quaꝫ
videram q̄n venit vt disperderet ciuitateꝫ. ⁊
spēs ꝟm aspectum quē videram iuxta fluuiū
chobar. Et cecidi sup facieꝫ meam. Et maie
stas dn̄i ingr̄ssa ē templū: p viā porte q̄ respi
ciebat ad orientē. Et eleuauit me sp̄us ⁊ in
troduxit me in atriū intius. Et ecce repleta B
erat gl̄ia dn̄i: domus. Et audiui loq̄ntem ad
me de domo. Et vir qui stabat iuxta me dixit
ad me. Fili hois. Locus solij mei: ⁊ locus ve
stigiorum pedū meoꝝ: vbi hito in medio filio
rū israel i et̄nū Et n̄ polluet vltra domꝰ israel
nomen scm̄ meū: ipsi ⁊ reges eoꝝ in fornica
tionibus suis ⁊ in ruinis reguꝫ suoꝝ ⁊ i excel
sis qui fabricati sī limē suū iuxta limē meū: ⁊
postes suos iuxta postes meos: ⁊ murꝰ erat in
ter me ⁊ eos. Et polluerunt nomē scm̄ meū i C
abomiatioibꝰ q̄s fecerūt: pp qd̄ ꝯsūpsi eos in
ira mea. Nunc ergo repellāt ꝓcul fornicatio
nē suā ⁊ ruinas reguꝫ suoꝝ a me ⁊ habitabo
in medio eoꝝ sp: Tu āt fili hois: ostn̄de domui
isrl̄ templum ⁊ ꝯfundant̄ ab iniq̄tatibꝰ suis. ⁊
metiant̄ fabricam. ⁊ erubescāt ex oibus q̄ fe
cerūt. Figuram domus ⁊ fabrice eiꝰ: exitꝰ ⁊ i
troitus. ⁊ oēꝫ descriptionem eiꝰ. ⁊ vniuersa p̄
cepta eius: cunctūq3 ordinē eius. ⁊ oēs leges
eiꝰ ostn̄de eis. ⁊ scribe i oculis eoꝝ vt custodi D
ant oēs descriptiones eiꝰ ⁊ p̄cepta illius ⁊ fa
ciāt ea. ista est lex domꝰ in sūmitate montis
Oēs fines eiꝰ in circuitu: scm̄ scōꝝ ē: Hec est
ergo lex domꝰ. Iste āt mēsure altaris i cubito
verissimo: q̄ hēbat cubituꝫ ⁊ palmum. In sinu
eius erat cubitꝰ. ⁊ cubitꝰ in latudine. ⁊ defi
nitio eius vsq3 ad labium eiꝰ: ⁊ i circuitu pal
muꝰ vnꝰ. Hec quoq3 erat fossa altaris. Et de si
nu t̄re vsq3 ad cerpidinem nouissimam duo
cubiti. ⁊ latitudo cubiti vnius ⁊ a crepidine
miore vsq3 ad crepidinem maiorē q̄tuor cu
biti. ⁊ latitudo cubiti vnius. Ipse auteꝫ ariel E
q̄tuor cubitoꝝ. ⁊ ab ariel vsq3 ad sursum cor
nua q̄tuor. Et ariel duodeci cubitoꝝ in longi
tudine p duodeci cubitos latitudinis q̄dran
gulatuꝫ eq̇s laterib ꝰ. Et crepido q̄tuordeciꝫ
cubitorum lōgitudis p q̄tuordeci cubitos la
titudis in q̄tuor angul̄ eius. ⁊ corona i circui
tu eius dimidij cubiti. ⁊ sinꝰ eiꝰ vnius cubiti p
circuitū. Gradꝰ auteꝫ eiꝰ v̄si ad orientē. Et di
xit ad me. Fili hois. Hec dicit dominus deꝰ
Hi sunt ritꝰ altaris i q̄cūq3 die fuerit fabrica

F tũ:vt offerat sup illud holocaustũ:⁊ effunda
tur sanguis:⁊ dabis sacerdotib⁹ ⁊ leuitis q̃
sunt de semine sadoch q̃ accedũt ad me: ait
dñs deus:vt offerãt mihi vitulũ de armento
ꝓ pccõ.Et assumẽs de sanguine eius pones
sup quatuor cornua ei⁹:⁊ sup quatuor angu
los crepidis ⁊ sup coronã i circuitu: ⁊ mũda
bis illud ⁊ expiabis.Et tolles vitulũ q̃ obla
tus fuerit ꝓ pccõ:⁊ cõbures eũ i separato lo
co dom⁹ extra sãctuariũ.Et i die scd̃a offeres
hircũ capraꝝ imaculatũ ꝓ pccõ:⁊ expiabũt
G altare sicut expiauerũt i vitulo.Cũq; cõple
ueris expiãs illud:offeres vitulũ de armẽto
imaculatũ:⁊ arietẽ de grege imaculatũ:⁊ of
feres eos i ꝯspectu dñi ⁊ mittẽt sacerdotes sr
cos sal:⁊ offerẽt eos i holocaustũ dño. Se
ptẽ dieb⁹ facies hircũ ꝓ pccõ quotidie:⁊ vi
tulũ de armẽto ⁊ arietẽ de pecorib⁹ imacula
tos offerẽt.Septẽ dieb⁹ expiabunt altare ⁊
mũdabũt illud:⁊ iplebũt manũ ei⁹.Expletis
aũt septẽ dieb⁹:i die octaua ⁊ vltra faciẽt sa
cerdotes sup altare holocausta vr̃a ⁊ q̃ ꝓ pa
ce offerũt:⁊ placatus ero vobis ait dñs de⁹.
A ET ꝯuertit me ad viã XLIIII.
porte scũariỹ exterioris q̃ respiciebat
ad orientẽ:⁊ erat clausa.Et dixit dñs
ad me.Porta hͣ clausa erit:⁊ nõ aperiet:⁊
vir nõ trãsiet p eã:qm̃ dñs deus isrl̃ igressus
ẽ p eã:eritq; clausa ꝑncipi. Princeps ipe se
debit in ea vt comedat panẽ corã dño.Per
viã porte vestibuli igrediet:⁊ p viã eius egre
diet.Et adduxit me p viã porte aquilonis in
ꝯspectu domus:⁊ vidi ⁊ ecce ipleuit gloria
B dñi domũ dñi.Et cecidi in faciẽ meã ⁊ dixit
ad me dñs.Fili hois pone cor tuum :⁊ vide
oculis tuis:⁊ auribus tuis audi oĩa q̃ ego lo
quor ad te:de vniuersis cerimoniỹs domus
dñi:⁊ de cũctis legibus eius . Et pones cor
tuũ in viỹs tẽpli:p oẽs exitus sãctuariỹ:⁊ di
ces ad exasperantẽ me domũ isrl̃. Hec dicit
dñs de⁹.Sufficiãt vobis oĩa scelera vr̃a do
mus isrl̃:eo ꝙ inducitis filios alienos incir
cũcisos corde ⁊ icircũcisos carne:vt sint in sã
ctuario meo ⁊ polluãt domũ meã:⁊ offertis
panẽ meũ adipem ⁊ sanguinẽ.⁊ dissoluistis
C pactũ meũ i oĩb⁹ scelerib⁹ vr̃is:⁊ nõ seruastis
ꝑcepta sãctuariỹ mei:⁊ posuistis custodes ob
seruationũ meaꝝ i sãctuario meo vobismet
ipsis.Hec dicit dñs de⁹.Ois alienigena icir
cũcisus corde ⁊ icircũcisus carne nõ igredie
tur sãctuariũ meũ ois fili⁹ alien⁹ q̃ ẽ i medio
filioꝝ isrl̃:Sʒ ⁊ leuite q̃ lõge recesserũt a me
i errore filioꝝ isrl̃ ⁊ errauerũt a me p⁹ idola
sua ⁊ portauerũt iniquitatem suam:erunt in
sanctuario meo editui ⁊ ianitores portaruꝫ
domus:⁊ ministri domus. Ipsi mactabunt
holocausta ⁊ victias ppl̃i:⁊ ipsi stabũt i ꝯspe
ctu eoꝝ vt ministrẽt eis.Pro eo ꝙ ministra D
uerũt illis i ꝯspectu idoloꝝ suoꝝ:⁊ facti sunt
domui isrl̃ in offendiculũ iniq̃tatis: idcirco
leuaui manũ meã sup eos:ait dñs: ⁊ porta
uerũt iniquitatẽ suã.Et nõ appropinquabũt
ad me vt sacerdotio fungant mihi neq; ac
cedẽt ad oẽ sãctuariũ meũ iuxta sãcta scõrũ:
sʒ portabũt ꝯfusionẽ suã:⁊ scelera sua q̃ fece
rũt.Et dabo eos ianitores domus ⁊ in oi mi
nisterio ei⁹:⁊ vniuersis q̃ fiẽt in ea.Sacerdo
tes aũt ⁊ leuite filiỹ sadoch q̃ custodierũt ce
rimonias sãctuariỹ mei: cũ errarẽt filiỹ israel
a me:ipsi accedẽt ad me vt ministrẽt mihi ⁊
stabunt in ꝯspectu meo vt offerant mihi adi
pẽ ⁊ sanguinẽ ait dñs deus. Ipsi ingredien E
tur sanctuariũ meũ:⁊ ipsi accedẽt ad mẽsam
meã vt ministrent mihi ⁊ custodiant cerimo
nias meas.Cũq; ingredientur portas atriỹ i
terioris vestibus lineis induent:nec ascẽdet
super eos quicq̃ laneũ qñ ministrãt in portꝫ
atriỹ interioris ⁊ ĩtrinsecus. Vitte linee erũt
in capitibus eoꝝ feminalia linea erunt in lũ
bis eoꝝ:⁊ nõ accingent in sudore.Cũq; egre
dient atriũ exterius ad ppl̃m exuẽt se vesti
mẽtis suis in q̃bus ministrauerãt:⁊ reponẽt
ea in gazophilatio sãctuariỹ ⁊ vestiẽt se vesti
mẽtis aliỹs:⁊ nõ sãctificabũt ppl̃m in vestib⁹
suis. Caput aũt suũ nõ radẽt neq; comã nu F
triẽt:sʒ tõdẽtes attõdẽt capita sua.Et vinũ nõ Leui.
bibet ois sacerdos qñ ingressurus ẽ atriũ in
terius.Et viduã ⁊ repudiatã nõ accipiẽt vxo
res:sed v̾gines de semine domus isrl̃.Sed ⁊
viduã que fuerit vidua a sacerdote accipiẽt
⁊ ppl̃m meũ docebũt q̃d sit inter sanctũ ⁊ pol
lutũ ⁊ inter mundũ ⁊ immũdũ ostẽdẽt eis.
Et cũ fuerit ꝯtrouersia stabũt in iudiciỹs me
is ⁊ iudicabunt.Leges meas ⁊ ꝑcepta mea
in omnib⁹ solẽnitatibus meis custodient:⁊
sabbata mea sanctificabunt.Et ad mortuum
hominẽ nõ ingredient ne polluant:nisi ad
patrẽ ⁊ matrẽ ⁊ filiũ ⁊ filiã ⁊ fratrẽ ⁊ sororẽ
q̃ alterũ virũ nõ habuerit:i q̃bus ꝯtaminabũ
tur.Et postq̃ fuerit emũdat⁹ septẽ dies nũe G
rabũt ei:⁊ in die introitus sui in sanctuariuꝫ
ad atriũ interi⁹ vt ministret mihi in scũario
offeret ꝓ pccõ suo ait dñs de⁹.Nõ erit aũt eis
hereditas:ego hereditas eoꝝ.Et possessionẽ
nõ dabitis eis in isrl̃:ego n. possessio eoꝝ.Vi
ctimã ⁊ ꝓ pccõ ⁊ ꝓ delicto ipsi comedent ⁊
oẽ votum in isrl̃ ipsoꝝ erit.Et ꝑmitiua oium
ꝑmogenitoꝝ ⁊ oia libamẽta ex oĩbus q̃ offe
runt:sacerdotũ erũt .Et primitiua ciboꝝ ve
stroꝝ dabitis sacerdoti:vt reponat bñdicti

.22.d onē domui ſue. Omē morticinum ⁊ captum a
§.22.b beſtijs de auibus ⁊ de pecoribus non co me-
dent ſacerdotes. XLV

A Cumq; cepitis ſtraꝫ diuidere ſortito: ſe
parate p̄mitias dn̄o ſc̄tificatum de
terra: lōgitudine vingintiq̄nq; milia ⁊ latitu
dine decem milia. Sc̄ificatū erit i oī t̄mino
eius ꝑ circuitum. Et erit ex oī ꝑte ſc̄ificatum
q̄ngentos ꝑ q̄ngentos q̄drifariam ꝑ circuitū
⁊ q̄nq̄ginta cubit' in ſuburbana eius ꝑ gyꝛ.
Et mēſura iſta menſurabis lōgitudinem vi-
ginti q̄nq; milium: ⁊ latitudinem decē miliū
B Et in ipſo erit templū ſc̄ūq; ſc̄oꝝ: ſc̄ificatū de
t̄ra erit ſacerdotibus miſtris ſc̄tuarij: q̄ acce
dunt ad miniſteriū dn̄i. Et erit eis loc⁹ in do
mos ⁊ in ſc̄imariū ſc̄itatis. Uigintiq̄nq; aūt
milia longitudinis ⁊ decē milia latitudin. s
Leuite q̄ miniſtrant domui ipſi poſſidebunt
viginti gazophylatia. Et poſſeſſionem ciui-
tatis dabitis quinq; milia latitudinis: ⁊ lon-
gintudinis vigintiq̄nq; milia: ſecūdū ſeꝑatio
C neꝫ ſc̄tuarij oī domui iſrl'. Principi q̄ꝫ hinc
⁊ inde in ſeꝑationem ſc̄tuarij. ⁊ i poſſeſſionē
ciuitatis ⁊ ꝯ faciē ſeꝑationis ſc̄ūarij. ⁊ ꝯ faci-
em poſſeſſionis vrbis a latere maris vſq; ad
mare. ⁊ a latere orientis vſq; ad orientē. Lō-
gitudinē āt iuxta vnāquāq; ꝑteꝫ a t̄mino oc
cidentali vſq; ad terminum orientalē: de t̄ra
erit ei poſſeſſio in iſrl'. Et non depopulabunt
vltra p̄ncipes ppl'm meū: ſꝫ terram dabunt
domui iſrl' ſc̄d'm tribus eoꝝ. Hec dicit dn̄s de⁹.
Sufficiat vobis p̄ncipes iſrael: iniq̄tatem ⁊
rapinas intermittite. ⁊ iudicium ⁊ iuſticiā fa
D cite. Seꝑate confinia vr̄a a populo meo: ait
dn̄s deus. Statera iuſta ⁊ ephi iuſtum ⁊ bat⁹
iuſtus erit vobis. Ephi ⁊ batus eq̄lia ⁊ vni-
us menſure erunt: vt capiat decimam parteꝫ
chori batus ⁊ decimā ꝑteꝫ chori ephi. Juxta
.30.b mēſurā chori erit eq̄ libratio eoꝝ. Siclus āt
.27.c vigiti obolos h̄ꝫ. Porro vigiti ſicli ⁊ viginti
c.3.g quinq; ſicli ⁊ q̄ndecim ſicli minam faciunt.
Et he ſunt primitie quas tolletis: ſextā partē
ephi de choro frumenti ⁊ ſextam parteꝫ ephi
E de choro ordei. Menſura q̄q; o ei. Batus
olei: decima pars chori eſt: q: decem bati im
plent chorum. Et arieteꝫ vnū de grege ducē
toꝝ de his q̄ nutriuit iſrl' in ſacrificium ⁊ in
holocauſtū ⁊ in pacifica: ad expiandum pro
eis: ait dn̄s deus. Omis ppl'us terre tenebit p̄-
mitijs his p̄ncipi in iſrl'. Et ſuper principem
erunt holocauſta ⁊ ſacrificium ⁊ libamia in
ſolennitatibus ⁊ in kalendis ⁊ in ſabbatis:
in vniuerſis ſolēnitatib⁹ domus iſrael. Ipſe
faciet ꝓ pecō ſacrificiū ⁊ holocauſtum ⁊ pa-
F cifica: ad expiandum ꝓ domo iſrl'. Hec dicit

dn̄s de⁹. In p̄mo vna mēſe menſis ſumes vi-
tulū de armēto imaculatū: ⁊ expiabis ſc̄ūariuꝫ.
Et tollet ſacerdos de ſanguine quod erit ꝓ
pecō. ⁊ ponet i poſtib⁹ dom⁹. ⁊ in q̄tuor āgu
lis crepidinis altaris. ⁊ i poſtib⁹ porte atrij i
terioris Et ſic facies in ſeptia menſis ꝓ vno-
q̄ꝫ qui ignorauit: ⁊ errore deceptus ē. ⁊ expia
bis ꝓ domo. In p̄mo mēſe q̄rtadecia die mēſ
erit vobis paſcue ſolemnitas. Septē diebus
G azima comedent. Et faciet p̄nceps i die illa
ꝓ ſe ⁊ ꝓ vniuerſo ppl'o terre vituluꝫ ꝓ pecō
Et in ſeptem dieꝝ ſolēnitate faciet holocau-
ſtum dn̄o: ſeptē vitulos ⁊ ſeptē arietes imma
culatos q̄tidie ſeptē diebus. ⁊ ꝓ pecō hircū
capraꝝ. ⁊ ſacrificium ephi ꝑ vitulū ⁊ ephi per
arietem faciet. ⁊ olei hyn ꝑ ſingula ephi. Se-
ptio menſe q̄ntadecia die menſis in ſolēnita
te faciet ſicut ſupradicta ſūt ꝑ ſeptē dies tam
pro peccato q̄ꝫ pro holocauſto ⁊ in ſacrifi-
cio ⁊ in oleo. XLVI

A Hec dicit dn̄s de⁹. Porta atrij intio-
ris q̄ reſpicit ad orientem erit claufa
ſex diebus in q̄b⁹ op⁹ fit. Die āt ſabbati apie
tur. Sꝫ i die kalendaꝝ apietur. ⁊ intrabit p̄n
ceps ꝑ viam veſtibuli porte de foris ⁊ ſtabit
in limine porte. Et facient ſacerdotes holo-
cauſtum eius ⁊ pacifica ei⁹. ⁊ adorabit ſup li
men porte. ⁊ egredietur. Porta āt nō claudet
vſq; ad veſperā. Et adorabit ppl's t̄re ad oſti
um porte illius i ſabbatis ⁊ i kalendis coram
B dn̄o. Holocauſtuꝫ aūt hoc offeret princeps
dn̄o in die ſabbati: ſex agnos imaculatos ⁊
arietem imaculatum. ⁊ ſacrificiū ephi ꝑ arie
tem. In agnis āt ſacrificiū q̄d dederit manus
eius ⁊ olei hyn ꝑ ſingula ephi. In die āt ka-
lendarū vitulū de armēto immaculatū: ⁊ ſex
agni ⁊ arietes immaculati erunt. ⁊ ephi per
vitulum ephi q̄ꝫ ꝑ arietem faciet ſacrificiuꝫ
De agnis āt ſicut iuenerit man⁹ eius. ⁊ olei
C hyn per ſingula ephi. Cūq; igreſſur⁹ ē p̄nceps
ꝑ viam veſtibuli porte ingrediatur. ⁊ ꝑ eandeꝫ
viā exeat. Et cū itrabit ppl's terre in ꝯſpectu
dn̄i i ſolēnitatibus: q̄ ingreditur ꝑ portā aq̄lo
nis vt adoret egrediatur ꝑ viā porte meridiāe
Porro q̄ igreditur ꝑ viā porte meridiāe egre
diatur ꝑ viā porte aq̄lonis. Non reuertetur
ꝑ viā porte ꝑ quam igreſſus eſt: ſed e regiōe
illius egredietur. Princeps autem in medio
eoꝝ cū ingredientib⁹ igredietur: ⁊ cū egrediē
D tib⁹ egredietur. Et i nundinis ⁊ ſolemnitatib⁹
erit ſacrificiū ephi ꝑ vitulū: ⁊ ephi per arie-
tem. In agnis aūt erit ſacrificiū ſicut iuenerit
man⁹ eius: ⁊ olei hyn ꝑ ſingula ephi. Cū āt
fecerit p̄nceps ſpōtaneuꝫ holocauſtum aut
pacifica voluntaria dn̄o: apietur ei porta que

respic it ad orientez:τ faciet holocaustū suū
τ pacifica sua sicut fieri solet i die sabbati.τ
egredietur claudeturq₃ porta postq̄₃ exierit.
Et agnū eiusdem anni imaculatum faciet i
holocaustū quotidie dño.Sēp mane faciet
E illud.Et faciet sacrificium sup eo catamane
mane:sextam ptē ephi:τ de oleo ťtiā partem
hyn:vt misceat simile.Sacirficiuz dño legiti
mū iuge atq₃ ppetuum.Faciet agnum in sa
crificium τ oleū catamane mane holocau-
stum sepitnū.Hec dicit dñs de⁹. Si dederit
pnceps domū alicui de filijs suis: hereditas
eius filior suor erit:possidebūt eā heredita
rie.Si āt dederit legatum de hereditate sua
vni suor suor:erit illi⁹ vsq₃ ad ānum remis
sionis τ reuertet ad pncipē.Hereditas autē
F eius filijs eius erit.Et nō accipiet pnceps de
hereditate ppli p violentiā τ de possessione
eor:sʒ de possessione sua hereditatē dabit fi-
lijs suis vt non d spgat ppls meus vnusq̄sq₃
a possessione sua.Et itroduxit me p ingres-
sum qui erat ex latere porte in gazophylatia
scuarij ad sacerdotes: q̄ respiciebant ad aq̄
lonem:τ erat ibi loc⁹ v̄gēs ad occidētē. τ di
xit ad me.Iste ē locus vbi coq̄nt sacerdotes
p pccō τ p delicto vbi coquent sacrificium:
vt nō efferant i atrium extius.τ scificet ppls.
G Et eduxit me i atrium exterius.τ circūduxit
me p q̄tuor angulos atrij.Et ecce atriolum
erat i angulo atrij atriola singula p anglos
atrij.In quatuor angulis atrij atriola dispo
sita:q̄draginta cubitor p longum.τ triginta
per latū. Mēsure vni⁹ q̄tuor erāt.Et paries
per circuituz ābiēs q̄tuor atriola.τ culine fa
bricate erant subter proticus p gyr.Et dixit
ad me.Hec est domus culinar:i q̄ coq̄nt mi
nistri domus dñi victimas populi. XLVII
A Et ɔuertit me ad portā dom⁹ .τ ecce
aq̄ egrediebant subter limē domus
ad orientē.Facies.n. domus respici
ebat ad orientē. Aq̄ āt descēdebāt in latus
templi dextrū ad meridiem altaris.Et edu-
xit me per viam porte aquilonis.τ conuertit
me ad uiam foras portā exteriorem viā que
respiciebat ad orientē.Et ecce aque redun-
dantes a latere dextro cum egrederetur vir
ad orientem qui habebat funiculum in ma-
nu sua.τ mensus est mille cubitos.τ tradu-
xit me p aquam vsq₃ ad talos.Rursūq₃ mē-
sus est mille:τ traduxit me per aquam vsq₃
ad genua.Et mēsus est mille.τ.traduxit me
per aquam vsq₃ ad renes.Et mensus est mil
le torrentē quē nō potui ptrāsire.qm̄ itumu
erant aq̄ pfundi torrent q̄ nō pōt transuada
B ri.Et dixit ad me.Certe vidisti fili hominis
Et eduxit me.τ ɔuertit ad ripam torrentis
Cūq₃ me ɔuertissem:ecce in ripa torrentis li
gna mlta nimis ex vtraq₃ parte.Et ait ad me
Aque iste q̄ egrediuntur ad tumulos sabu
li orientalis τ descendunt ad plana deserti:in
trabunt mare:τ exibunt τ sanabuntur aq̄.Et
ois aia viuens q̄ serpit quocunq₃ venerit tor
rēs viuet.τ erūt pisces multi satis postq̄₃ ve
nerint illuc aq̄ iste.Et sanabunt τ viuent oia
ad q̄ vnerit torrens τ stabunt super illa pisca
tores.Ab ēgaddi vsq₃ ad engallum siccatio
sagenar erit.Plurime spēs erūt piscium ei⁹
sicut pisces maris magni multitudis nimie.
In litorib⁹ āt eius τ i palustrib⁹ nō sanabūt
qr i salias dabunt.Et sr torrentē orient i ripis C
eius ex vtraq₃ pte oē lignum pomiferū.Nō
defluet folium ex eo:τ nō deficiet fructus ei⁹
Per singulos menses afferet pmitiua:qr aq̄
eius de scuario egredent.Et erunt fruct⁹ ei⁹
i cibum.τ folia eius ad medicinā.Hec dicit
dñs deus.Hic est ťmin⁹ in q̄ possidebit terrā
in duodecim tribus isrl:qr ioseph duplicē fu
niculum hʒ.Possidebitis āt eā singuli eq̄ vt
frater su⁹ sup quā leuaui manum meā vt da-
rem pribus vris.Et cadet ťra hec vobis i pos
sessionez.Hic est āt ťminus ťre ad plagā sep
tentrionalem a mari magno:via ethalon ve
nientibus sedada emath berota sabarin q̄
est int terminū damasci τ ɔfinium emath do D
mus thicon q̄ ē iuxta ťminū auran:τ erit ťmi
n⁹ a mari vsq₃ ad atriū enon termin⁹ dama
sci:τ ab aq̄lone ad aq̄lonem ťminus emath
plaga septētrional. Porro plaga orietalis
de medio auran τ de medio damasci τ de me
dio galaad τ de medio terre israel:iordanis
disterminans:ad mare orientale metiemini
plagā orientalē. Plaga āt austral meridia
na a thamar vsq₃ ad aquas ɔdictionis cades
τ torrens vsq₃ ad mare magnum.τ h̄ est pla
ga ad meridi ē austral.Et plaga maris.ma
re magnum a ɔfinio p directum dōec venias
emath:h̄ ē plaga maris.Et diuidetis terraz
istā vobis p tribus isrl τ mittet eā i heredita
tē vobis τ aduenis q̄ accesserit ad vos q̄ ge
nuerit filios i medio vrm:τ erūt vobis sicut
idigene int filios isrl.Vobiscū diuidēt posses
sionē in medio tribuū isrl.In tribu autē q̄-
cunq₃ fuerit aduena ibi dabitis possessionez
illi:ait dñs deus. XLVIII.
Et hec noia tribuū a finibus aq̄lōis A
iuxta viā ethalō pgētib⁹ emath atri
um enon termin⁹ damasci:ab aq̄lone iuxta
viā emath:τ erit ei plaga orientalis mare:
dan vna.Et a termino dan:a plaga orietali
vsq₃ ad plagā maris:aser vna.Et sup termi-

num aser:a plaga orientali vsq ad plagam
maris:neptalim vna.Et sup t̃minũ neptaliz
a plaga orientalis vsq ad plagã maris:ma
nasse vna.Et sup terminũ manasse: a plaga
orientali vsq ad plagã maris:effrai vna.Et
sup terminũ effrai.a plaga orientali vsq ad
plagã maris:ruben vna.Et isup terminũ ru
ben:a plaga orientali vsq ad plagã maris:
iuda vna.Et sup terminũ iuda a plaga oriẽ
tali vsq ad plagã maris:erunt p̃mitie quas
sepabitis vigitiq̃nq milibus calamis latitu
dinis ⁊ longitudis:sicuti singule ptes a pla
ga orientali vsq ad plagã maris.Et erit san
ctuariũ in medio eius.Primitie q̃s sepabit
dño.longitudo vigintiq̃nq milibus:⁊ lati
titudo decẽ milibus.He ãt erunt p̃mitie sã
ctuarij sacerdotum : ad aq̃lonẽ longitudis
vigintiquinq milia. ⁊ ad mare latitudinis
B decem milia.Sed ⁊ ad orientem latitudi
nis decem milia ⁊ ad meridiẽ vigintiquiq
milia.Et erit scũarium dñi i medio ei⁹.Sa
cerdotibus scũariũ erit de filijs sadoch q̃ cu
stodierunt cerionias meas ⁊ nõ errauerunt
cũ errarent filij isrl:sicut errauerunt ⁊ leuite
Et erunt p̃mitie de p̃mitiuis terre scũz scõꝝ
iuxta terminũ leuitaꝝ.Sed ⁊ leuit silr iuxta
fines sacerdotũ vigitiq̃nq milia longitudis
⁊ latitudis decem milia.Omnis longitudo
vigiti ⁊ q̃nq miliũ:⁊ latitudo decem miliũ.
Et non venundabunt ex eo:neq mutabunt
neq transferent p̃mitie terre:q̃ scificate sũt
dño.Quinq milia ãt que supersunt i latitu
dic per vigitiq̃nq milia:pphana erũt vrbis
i habitaculum ⁊ in suburbana. Et erit citas
i medio eius:⁊ he mensure eius.Ad plagaz
septemtrionalem q̃ngenta ⁊ quatuor milia
⁊ ad plagam meridianam q̃ngenta ⁊ q̃tuor
milia:⁊ ad plagam oriẽtalẽ q̃ngẽta ⁊ q̃tuor
milia:⁊ ad plagã occidentalẽ q̃ngenta ⁊ q̃
tuor milia.Erunt autem suburbana citatis
ad aquilonez ducenta quiquagita:⁊ ad me
ridiem ducenta q̃nquagita: ⁊ ad orientem
ducenta q̃nquaginta : ⁊ ad mare ducenta
C q̃nquaginta. Quod autem reliquuz fuerit
i longitudie secundum primitias sanctuarij
decẽ milia i orientẽ:⁊ decẽ milia i occiden
tem erunt sicut p̃mitie sãctuarij:⁊ erunt fru
ges eius in panes his q̃ seruiunt citati.Ser
uientes ãt citati opabunt ex omnib⁹ tribub⁹
isrl.Oẽs p̃mitie vigintiq̃nq milium per vi
gintiq̃nq milia.in q̃drꝝ.sepabunt i p̃mitias
scũarij ⁊ i possessiõem citat.Quod autem re
liquum fuerit p̃ncipis erit ex oi pte p̃mitia
rum scũarij ⁊ possessiõis citat regione.vigi
tiq̃nq miliũ p̃mitiaꝝ vsq ad terminũ orien
talẽ:sed ⁊ a mari e regione vigitiq̃nq mili
um vsq ad terminũ maris.silr i ptibus p̃nci
pis erit.Et erunt p̃mitie sanctuarij ⁊ scũariũ
templi citat i medio eius.De possessione ãt
leuitaꝝ.⁊ de possessione citat in medio ptiũ
principis:erit i terminum iuda ⁊ in termi
num beniami:⁊ ad pricipẽ pertiebit.Et reli
quis tribubus erunt tales portões.A plaga
orientali vsq ad plagam occidentalẽ.benia
min vna.Et ꝯ terminum beniamin a plaga
orientali vsq ad plagã occidentalẽ:symeon
vna:Et sup terminũ symeonis a plaga orien D
tali vsq ad plagam occidentalem : ysachar
vna:Et super terminuz ysachar a plaga oriẽ
tali vsq ad plagam occidentalem:zabulon
vna. Et super terminum zabulon a plaga
oriẽtali vsq ad plagã maris:gad vna . Et sr
terminũ gad ad plagã austri i meridiem : ⁊
erit finis de thamar vsq ad aquas ꝯdictõis
ca des hereditas ꝯ mare magnũ. Hec ẽ t̃ra
quã mittet in sortẽ tribubus isrl ⁊ he partiti
ones eaꝝ.ait dñs deus.Et hi egressus citat.
A plaga septemtrionali q̃ngẽtos ⁊ quatuor
milia mensurabis:⁊ porte citat in oibus tri
bubus isrl.Porte tres a septemtriõe.Por
ta ruben vna:porta iuda vna:porta leui vna
Et ad plagam orientalem q̃ngetos ⁊ quatu
or milia . Et porte tres . Porta ioseph vna
porta beniami vna:porta dã vna.Et ad pla
gam meridianam q̃ngẽtos ⁊ quatuor milia
metieris.Et porte tres.Porta symeõis vna
porta ysachar vna:porta zabulõ vna.Et ad
plagam occidentalem quingentos ⁊ q̃tuor
milia.Et porte tres.Porta gad vna. porta
aser vna.porta neptalim vna.Per circuitũ
decem ⁊ octo milia . Et nomen citat ex illa
die:dominus ibidem amen.

Explicit Ezechiel propheta
Incipit prologus sancti Hie
ronymi in Danielem pphaz.

DAnielẽ pphaz iuxta septua
gita iterptes dñi saluatoris
eccl̃ie nõ legũt vtẽtes theo
dotiõis editiõe:⁊ hoc cur ac
ciderit nescio.Siue.n.q̃r ser
mo chaldaic⁹ ẽ:⁊ q̃busdã p
prietatibus a nr̃o eloq̃o discrepat.noluerũt
septuaginta interptes easdẽ lingue lineas i
trãslatione fuare: siue sub noĩe eoꝝ ab alio
nescio quo non satis chaldeã linguã sciẽte
edit⁹ est liber:siue aliõ q̃d cãe extiterit igno
rans.hoc vnũ affirmare possũ ꝙ multũ a veri
tate discordet: ⁊ recto iudicio repudiatus

sit.Sciendū ꝙppe.Danielem maxīe ⁊ esdrā
hebraicis qdē lrīs sed chaldeo sermone con
scriptos:⁊ vnā hierēie ꝑicopē:iob quoqȝ cū
arabica lingua plurimā hrē societatē. De/
niqȝ ⁊ ego adolescētulus p⁹ qntiliāi ⁊ tulij
lectōem ac flores rhetoricos cū me i lingue
huius pistrinū reclusissē:⁊ multo sudore mlr
toqȝ tpē vix cepissez anhelantia stridentiaqȝ
ꝟba resonare:⁊ q̄si ꝑ criptā ambulans rarꝰ
desuꝑ lumē aspicerē.ipegi nouissime in da/
nielē:⁊ tanto tedio affect⁹ sū:vt desperatiōe
subita oēm laborē veterē voluerim ꝯtēnerꝫ
Uerꝫ adhortāte me quodā hebreo ⁊ illō mi
hi crebrius sua lingua igerente labor ipro/
bus oia vincit:q mihi videbar sciolus inter
eos cepi rursus discipulus esse chaldaic⁹.Et
vt verꝫ fatear.vsqȝ ad p̄ntē diē magis possuz
sermonē chaldaicū legere ⁊ intelligere q̄ȝ so
nare.Hec idcirco refero vt difficultatez vo/
bis danielis oñderē:q apud hebreos nec su
sanne hȝ historiā.nec hymnum triū puerorꝫ
nec belis draconisqȝ fabulas.q̄s nos qꝛ in to
to orbe disperse sūt veru ante posito easqȝ iu
gulante subiecimus:ne videremur apud i/
peritos magnā ꝑtem voluminis detruncasse.
Dañ.13.a Audiui ego quendā de ꝑceptorib⁹ iudeorꝫ
cū susanne derideret historiā:⁊ a greco ne/
scio quo eā duceret eē ꝯfictā.illud oppone/
re ꝙ origeni q̄ȝ africanus opposuit:ethimo
logias has apo thoy chynoy chise:⁊ apo
thoy prynoy pryse.de greco sermone descen/
dere.Cui⁹ rei nos intelligentiā nr̄is hāc pos
sumus dare.vt ꝟbi grā:dicam⁹ ꝯtinuo de ar
bore ilice dixisse cū ilico ꝑeas:⁊ a lētisco in
lentē te ꝯminuat angelus:vel non lente pe
reas:aut lentus.i.flexibilis ducaris ad mor
tē:siue aliud qd ad arboris nomen ꝯueniēs
Dañ.3.c Deinde tantum fuisse ocij tribus pueris ca
uillabatur:vt in camino estuantis incendij
metro luderent:⁊ ꝑ ordinē ad laudē dī oia
elemēta ꝓuocarent. aut qō miraculū diui/
neqȝ aspirationis iudiciū vel draconez iter
fectū offa picis vel sacerdotū belis machi/
nas dephensas.q magis prudentia solertis
Dañ.14.g. viri q̄ȝ ꝓphetali essent spū ꝑpetrata. Cū ꝟo
ad abachuch veniret:⁊ de iudea in chalde/
am raptū discoforꝫ lectitaret:q̄rebat exem/
plū vbi legissem⁹ in toto veteri testō quenq̄ȝ
scōrꝫ graui volasse corꝑe ⁊ in pūcto vni⁹ ho
Ezech.8.a re tāta terrarꝫ spacia trāsisse.Cui cū qdam e
nr̄is satis ad loq̄ndū ꝓmptulus ezechielem
adduxisset in mediū.⁊ diceret eū de chaldea
i iudeā fuisse translatū.derisit hoiem ⁊ ex ip
so volumine demonstrauit ezechielē in spū
se vidisse transpositū.Deniqȝ ⁊ aplꝫ nr̄m vꝫ

vt eruditū virꝫ ⁊ q legē ab hebreis didicisset
non fuisse ausū affirmare se raptuz i corpore
sed dixisse:siue in corꝑe siue extra corpus ne 2.Cor.12.a
scio:deus scit. His ⁊ talibus argumentꝭ apo
cryphas in libro ecclesie fabulas arguebat.
Suꝑ q̄ relectoris arbitrio iudicium derelin
quens illud ammoneo nō hrī danielē apud
hebreos int̄ ꝓphas:sꝫ int̄ eos q agiographa
ꝯscripserunt .In tres siqdez ꝑtes ois ab eis
scriptura diuidit:in legē.i ꝓphas.⁊ in agio
grapha.i.in qnqȝ ⁊ octo ⁊ i vndecim libros
de q nō ē h⁹ tpis differere.Que āt ex hoc ꝓ
pheta.imo ꝯ hūc librꝫ porphyri⁹obijciat te
stes sūt methodius eusebius:⁊ apolinaris q
multꝭ ꝟsuum milib⁹ eius vesanie rñdentes
nescio an curioso lectori satisfecerit. Unde
obsecro vos o paula ⁊ eustochiū fūdatꝭ ꝓ
me ad dñm ꝑces. vt q̄ȝdiu i hoc corpusculo
sum.scribā aliqd gratum vobis:vtile ecclesie
dignū posteris.Presentiū ꝙppe iudicijs ob
latrantiū non satis moueor:q i vtranqȝ par
tem.aut amore labunť.aut odio.

Explicit ꝓlogus.Incipit
Daniel ꝓpheta caplm I

ANno tertio regni ioachi re/
gis iuda venit Nabuchodo A
nosor rex babylōis irlꝫ ⁊ ob 4.re.41.b
sedit eā ⁊ tradidit dn̄s i ma/
nu eius ioachi regē iude ⁊
partem vasorꝫ domus dei ⁊
asportauit ea i ťrā sennaar i
domū dei sui:⁊ vasa intulit i domū thesauri
dei sui:⁊ ait rex affenē ꝑposito eunuchorum
vt itroduceret de filijs isrl ⁊ de semine regio
⁊ tyrānorꝫ pueros i qbus nulla esset macula
decoros forma ⁊ eruditos oi sapia cautos sci
entia ⁊ doctos disciplia.⁊ q possent stare in
palatio regis. vt doceret eos lrās ⁊ liguam
chaldeorꝫ.Et ꝯstituit eis rex annonā ꝑ singu
los dies de cibis suis ⁊ vino vnde bibebat
ipse vt enutriti trib⁹ annis postea starent in
ꝯspectu regis.Fuerūt ergo iter eos de filijs
iude.daniel ananias misael ⁊ azarias.Et im B
posuit eis ꝑpositus eunuchorꝫ noia danieli
balthasar:anāie sidrac misaheli misac.⁊ aza
rie abdenago.Proposuit autem daniel in
corde suo ne pollueretur de mensa regis neqȝ
de vino potus ei⁹:⁊ rogauit eunuchorꝫ ꝑpo
sitū ne ꝯtaminareť.Dedit aūt deus danieli
grām ⁊ miam i conspectu ꝑncipis eunucho
ruz.Et ait ꝑnceps eunuchorꝫ ad danielem
Timeo ego dñm meū regē q ꝯstituit vobis C
cibū ⁊ potū:q si viderit vultus vr̄os macilē
tiores pre ceteris adolescentib⁹ coeuis vr̄is
ꝯdemnabitꝭ caput meum regi.Et dixit dani

el ad malassar quē ꝯstituerat princeps eu/
nuchoꝝ sup danielē ananiā misahelē ⁊ aza/
riam. Tenta nos obsecro seruos tuos dieb⁹
decē: ⁊ dentur nobis legumina ad vescēdū
⁊ aqua ad bibēdum: ⁊ ꝯtēplare vultus nr̃os
⁊ vultus pueroꝝ qui vescūt cibo regio: ⁊ sic
videris facies cū seruis tuis. Qui audito s̄/
mone huiuscemodi tētauit eos dieb⁹ decem
Post dies āt decē apparuerūt vult⁹ eorum
meliores ⁊ corpulentiores. p̄ oīb⁹ pueris q̄
vescebantur cibo regio. Porro malassar tol
lebat cibaria ⁊ vinū potus eoꝝ: dabatq; eis
B legumina. Pueris āt his dedit deus sciam ⁊
disciplinā in oī libro ⁊ sapia. danieli āt itelli
gentiā omniuz visionū ⁊ somnioꝝ. Cōplet̄
itaq; diebus p⁹ q̄s dixerat rex vt itroducerēt
introduxit eos p̄posit⁹ eunuchoꝝ i ꝯspcū na
buchodonosor. Cūq; eis locut⁹ fuisset rex nō
sunt inuēti tales de vniuersis vt daniel ana
nias misahel ⁊ azarias. Et steterunt in con/
spectu regis: ⁊ oē v̄bum sapiētie ⁊ intellect⁹
qd̄ sciscitatus est ab eis rex: inuenit i eis decu
plū sup cunctos ariolos ⁊ magos q̄ erant in
vniuerso regno eius. Fuit autez daniel vsq;
ad annū primū cyri regis. II

A In anno scd̄o regni nabuchodono
sor vidit nabuchodonosor somniuz
⁊ ꝯterit⁹ ē spūs ei⁹: ⁊ somniū ei⁹ fu
git ab eo. Precepit āt rex vt ꝯuocarentur
arioli ⁊ magi ⁊ malefici ⁊ chaldei: vt indi/
carent regi somnia sua. Qui cum venissent
steterunt corā rege: ⁊ dixit ad eos rex. Uidi
somniū ⁊ mente ꝯfusus ignoro q̄d viderim
Rn̄deruntq; chaldei regi syriace. Rex isē/
piternū viue. Dic somniū seruis tuis: ⁊ int̄/
p̄tationē eius idicabim⁹. Et rn̄dens rex ait
chaldeis. Sermo recessit a me. Nisi indica/
ueritꝭ mihi somnium ⁊ ꝯiecturā eius: pibitis
vos: ⁊ dom⁹ vr̃e publicabunt. Si āt somni/
um ⁊ ꝯiecturā eius narraueritꝭ: p̄mia ⁊ dona
⁊ honorē multū accipietꝭ a me. Somnium
igit ⁊ iterpretatōem eius idicate mihi. Res/
ponderūt scd̄o atq; dixerūt. Rex somnium
dicat s̄uis suis: ⁊ interp̄tationē eius indica/
B bimus. Rn̄dit rex ⁊ ait. Certe noui ꝙ tp̄s re
dimitꝭ: scientes ꝙ recesserit a me s̄mo. Si er
go somniū non idicaueritis mihi: vna est d̄
vobis s̄nia ꝙ iterp̄tationē quoq; fallacē ⁊ d̄/
ceptōe plenā ꝯposueritꝭ vt loquamini mihi
donec tp̄s ptranseat. Sōniū itaq; dicite mi/
hi: vt sciā ꝙ iterpretationē q̄z eius veram lo
quami. Rn̄dētes ergo chaldei corā rege di
xerūt. Nō ē hō sup terrā q̄ sermonē tuū rex
possit iplere sed neq; regū q̄lsq; magn⁹ ⁊ po
tens v̄bū huiuscemodi sciscitat ab oī ariolo

⁊ mago ⁊ chaldeo. Sermo.n. quez tu q̄ris
rex. grauis ē. nec repiet q̄sq; q̄ indicet illum
i ꝯspectu regis: exceptis diīs. q̄r nō ē cū hoī
bus ꝯuersatio. Quo audito: rex in furore ⁊
in ira magna precepit vt perirent oēs sapiē
tes babylonis. Et egressa s̄nia sapiētes inter
ficiebantur querebanturq; daniel ⁊ socij ei⁹
vt perirēt. Tunc daniel req̄siuit de lege atq;
s̄nia ab arioch principe militie regis: q̄ egres
sus fuerat ad iterficiēdos sapientes babylo/
nis. Et interrogauit eum q̄ a rege ptātē ac/ C
ceperat: quam ob cā̄z tam crudelis s̄nia a fa
cie regis esset egressa. Cum ergo rē idicasset
arioch danieli. daniel ingressus rogauit re/
gē vt tp̄s daret sibi ad solutionē idicandam
regi. Et ingressus ē domum suam: anānieq; ⁊
misaheli ⁊ azarie socijs suis indicauit nego/
cium vt q̄rerēt misicordiam a facie dei celi
sup sacro isto: ⁊ non pirent daniel ⁊ socij ei⁹
cū ceteris sapiētibus babylonis. Tunc dani
eli mysteriū p visionē nocte reuelatum ē. Et
bn̄dixit daniel deū celi: ⁊ locut⁹ ait. Sit no Ps.112.
mē dn̄i bn̄dictum a seculo ⁊ vsq; i seculū: q̄r
sapiētia ⁊ fortitudo eius sunt: ⁊ ipse mutat
tp̄a ⁊ etates. Transfert regna atq; constituit
dat sapiētiam sapiētib⁹ ⁊ sciam itelligentib⁹
disciplinā. Ipse reuelat p̄funda ⁊ abscōdita
⁊ nouit in tenebris ꝯstituta: ⁊ lux cum eo ē.
Tibi deus patꝝ nr̃oꝝ ꝯfiteor teq; laudo: q̄r D
sapiam ⁊ fortitudinem dedisti mihi ⁊ nunc
ostendisti mihi q̄ rogauimus te. q̄r sermonē
regis apuisti nobis. Post hec daniel ingres
sus ad arioch quē ꝯstituerat rex vt pderet
sapientes babylonis: sic ei locutus est. Sa/
pientes babylonis ne perdas. Introduc me
i conspectu regis ⁊ solutionez regi narrabo.
Tunc arioch festinus itroduxit danielez ad
regē ⁊ dixit ei. Inueni hoīem de filijs trans/
migrationis iude q̄ solutionē regi anunciet
Rn̄dit rex ⁊ dixit danieli cuius nomen erat
balthasar. Putas ne vere potes mihi idica
re somniū qd̄ vidi ⁊ interp̄tatiōem eius? Et
rn̄dens daniel coram rege ait. Mysterium
qd̄ rex interrogat sapientes magi ⁊ arioli ⁊
aruspices nequeunt idicarꝭ regi: sed ē deus i J.co.
celo reuelans mysteria qui idicauit tibi rex
nabuchodonosor q̄ ventura sunt nouissimis
tp̄ib⁹. Sōniū tuū ⁊ visiones capitꝭ tui in cu/
bilitꝭ tuo huiuscemodi sunt. Tu rex cogitare
cepisti in stratu tuo q̄d esset futurū post hec
⁊ q̄ reuelat mysteria oñdit tibi que ventura
sunt. Mihi q̄z nō in sapia q̄ est in me plusq̄ i E
cunctꝭ viuentibus: s̄ecr̄m hoc reuelatū ē: sed
vt iterpretatio regi manifesta fieret ⁊ cogi/
tationes mentꝭ tue scires. Tu rex videbas.

⁊ ecce quasi statua vna grandis. Statua illa
magna ⁊ statura sublimis stabat ꝯtra te ⁊ itui-
tus ei⁹ erat terribil'. Hui⁹ statue caput ex au-
ro optimo erat pect⁹ aūt ⁊ brachia de argēto
porro venter ⁊ femora ex ere tibie aūt ferree
pedū ꝗdā pars erat ferrea ꝗdam aūt fictilis.
Uidebas ita donec abscisus ē lapis de mon
te sine manibus ⁊ pcussit statuā i pedib⁹ ei⁹
ferreis ⁊ fictilibus: ⁊ ꝯminuit eos. Tunc cō-
trita sūt pariter. ferꝝ testa es argētū ⁊ aurum
⁊ redacta ꝗsi i favillā estiue aree q̄ rapta sūt
vento: nullusq̧ locus inuentus ē eis. Lapis
aūt q̄ pcusserat statuā factus est mons magn⁹
⁊ impleuit vniuersā terrā. Hoc est somniuȝ
īterp̄tatōem q̧ȝ eius dicemus coram te rex.
F Tu rex regū es: ⁊ deus celi regnum ⁊ forti-
tudinem ⁊ iperium: ⁊ gl'iam dedit tibi: ⁊ oīa
in q̇bus hītant filij hoīum ⁊ bestie agri volu
cres quoq̧ celi dedit in manu tua ⁊ sub diti
one tua vniuersa constituit Tu es ergo ca-
put aureum. Et post te consurget regnuȝ ali
ud minus te argenteum: ⁊ regnum tertium
aliud ereum quod imperabit vniuerse terre
⁊ regnum quartum erit velut ferreuȝ. Quo
modo ferrum comminuit ⁊ domat omnia
sic comminuet ⁊ conteret omnia hec. Por-
ro quia vidisti pedū ⁊ digitoꝝ ptē testeā fi-
guli ⁊ ptē ferreā: regnū diuisum erit qđ tn̄ d
plantario ferri orief. Scđm ꝙ vidisti ferruȝ
mixtū teste ex luto ⁊ digitos pedū ex pte fer
reos: ⁊ ex parte fictiles ex pte regnū erit so-
lidum. ⁊ ex parte ꝯtritū. Quod aūt vidisti fer
rum mixtum teste ex luto: commiscebuntur
quidem humano semi sed nō adherebūt si-
G bi sicuti ferꝝ misceri non pōt teste. In dieb⁹
aūt regnoꝝ illoꝝ suscitabit de⁹ celi regnū qđ
in eternū non dissipabif: ⁊ regnū eius alteri
ppl'o non tradef. Cōminuet aūt ⁊ ꝯsumet vni
uersa regna h̄: ⁊ ipsū stabit in eternū. Scđm
ꝙ vidisti ꝙ de monte abscisus est lapis sine
manibus ⁊ ꝯminuit testā ⁊ ferꝝ ⁊ es ⁊ argē-
tum ⁊ auꝝ: deus magnus ostendit regi que
ventura sunt postea: ⁊ verꝝ est somniū ⁊ fide
lis iterp̄tatio eius. Tunc rex nabuchodono
sor cecidit in faciē suā ⁊ danielē adorauit: ⁊
hostias ⁊ incensū p̄cepit vt sacrificarent ei.
Loquens ergo rex ait danieli. Uere de⁹ vr̄
ī.eo deus deoꝝ est ⁊ dn̄s regū reuelans mysteria
qm̄ tu potuisti apire hoc sacr̄m. Tūc rex da-
nielē in sublime extulit: ⁊ munera multa ⁊
G cn̄.41.e magna dedit ei. Et constituit eū p̄ncipē sup
oēs ꝓuincias babylonis ⁊ p̄fectū ⁊ mgr̄ȝ sr̄
cunctos sapientes babylonis. Daniel aūt po-
stulauit a rege: ⁊ constituit sup opera ꝓuin
cie babylonis sidrac misac ⁊ abdenago. Ip-
se aūt daniel erat in foribus regis. III
A Nabuchodonosor rex fecit statuā au
ream altitudine cubitoꝝ sexaginta:
latitudine cubitoꝝ sex: ⁊ statuit eaȝ
in campo duran ꝓuincie babylonis. Itaq̧ na
buchodonosor rex misit ad ꝯgregandos sa
trapas magistrat⁹ ⁊ iudices. duces ⁊ tyran-
nos ⁊ p̄fectos omnesq̧ p̄ncipes regionū vt
ꝯuenirēt ad dedicationē statue quā erexe-
rat nabuchodonosor rex. Tūc congregati sr̄
satrape mgr̄at⁹ ⁊ iudices duces ⁊ tyranni ⁊
optimates q̄ erant i ptātib⁹ ꝯstituti ⁊ vniuer
si p̄ncipes regionū vt ꝯuenirēt ad dedicatio
nē statue quā erexerat nabuchodonosor rex
Stabant aūt i ꝯspcū statue quā posuerat na-
buchodonosor rex. ⁊ p̄co clamabat valenter
Uobis dicif ppl'is tribubus ⁊ linguis in ho
ra q̄ audieritis sonituȝ tube ⁊ fistule ⁊ citha
re sambuce ⁊ psalterij ⁊ symphonie ⁊ vniuer
si generis musicoꝝ: cadentes adorate statu
am aureā quā ꝯstituit nabuchodonosor rex
Si quis autē non prostratus adorauerit ea
dem hora mittef i fornacē ignis ardēt. Post
hec igif statim vt audierunt oēs ppl'i sonitū
tube fistule ⁊ cithare sambuce ⁊ psalterij sym
phonie ⁊ ois generis musicoꝝ: cadētes oēs
ppl'i tribus ⁊ lingue adorauerunt statuā au
ream quā cōstituerat nabuchodonosor rex.
B Statimq̧ in ipso t̄pe accedentes viri chal-
dei accusauerunt iudeos. dixeruntq̧ nabu- ī.2.a.ī.3.b
chodonosor regi. Rex in eternum viue. Tu ī.6.b
rex posuisti decretū vt ois hō q̄ audierit so-
nitum tube fistule ⁊ cithare sambuce ⁊ psal
terij ⁊ symphonie ⁊ vniuersi generis musi-
coꝝ prosternat se ⁊ adoret statuam auream
si q̇s aūt non procidēs adorauerit mittaf in
fornacē ignis ardēt. Sunt ergo viri iudei
quos ꝯstituisti super opera regionis babylo
nie sidrac misac ⁊ abdenago viri isti contē-
pserunt rex decretū tuū. Deos tuos non co
lunt: ⁊ statuā aureā quā erexisti nō adorant
Tunc nabuchodonosor in furore ⁊ ira p̄ce-
pit vt adducerenf sidrac misac ⁊ abdenago
Qui ꝯfestim adducti sunt i conspectu regis
ꝓnunciānsq̧ nabuchodonosor rex ait eis.
Uere ne sidrach misac ⁊ abdēago deos me
os nō colit: ⁊ statuā aureā quā constitui nō
adoratꝭ? Nunc ergo si estis parati q̄cūq̧ ho
ra audierif sonitū tube fistule cithare sam-
buce ⁊ psalterij ⁊ symphōie oisq̧ generis mu
sicoꝝ prosternite vos ⁊ adorate statuā quā
feci. ꝙ si non adorauerītis: eadem hora mit-
temini in fornacem ignis ardenf. Et q̇s ē de
q̄ eripiet vos de manu mea? Respondentes
sidrac misac ⁊ abdenago: dixerūt regi nabu

chodonosor. Non oportet nos de hac re respon-
dere tibi. ecce enim deus noster quem colimus potest eri-
pere nos de camino ignis ardentis ⁊ de ma-
nibus tuis o rex liberare. Quod si noluerit. notum
sit tibi rex quia deos tuos non colimus. ⁊ sta-
C tuam auream quam erexisti non adoramus. Tunc
nabuchodonosor repletus est furore. ⁊ aspe-
ctus faciei illius immutatus est super sidrac misac
⁊ abdenago. ⁊ precepit vt succenderetur fornax
septuplum quam succendi consueuerat ⁊ viris fortis-
simis de exercitu suo iussit vt ligatis pedibus
sidrac misac ⁊ abdenago mitterent eos in
fornacem ignis ardentis. Et confestim viri illi vin-
cti cum brachis suis ⁊ thiaris ⁊ calciamentis ⁊
vestibus missi sunt in medium fornacis ignis ar-
dentis. Nam iussio regis vrgebat. Fornax autem
succensa erat nimis. Porro viros illos qui
miserant sidrac misac ⁊ abdenago interfecit
flamma ignis. Viri autem hi tres. i. sidrac misac
⁊ abdenago ceciderunt in medio camini ignis
ardentis colligati. Que sequuntur in hebreis
voluminibus non reperi. Et ambulabant in
medio flamme laudantes deum ⁊ benedicentes
domino. Stans autem azarias orauit sic. Aperiensque
f. co. os suum in medio ignis ait. Benedictus es domine
deus patrum nostrorum: ⁊ laudabile ⁊ gloriosum nomen
tuum in secula: quia iustus es in omnibus que fecisti nobis
⁊ vniuersa opera tua vera: ⁊ vie tue recte. ⁊
omnia iudicia tua vera. Judicia enim vera fecisti
iuxta omnia que induxisti super nos ⁊ super ciuitatem
sanctam patrum nostrorum ierusalem: quia in veritate ⁊ in iudi-
D. e. cio induxisti omnia hec propter peccata nostra. Pecca-
uimus enim ⁊ inique egimus recedentes a te. ⁊ deli-
quimus in omnibus. ⁊ precepta tua non audiuimus: nec
obseruauimus nec fecimus sicut preceperas no-
D bis vt bene nobis esset. Omnia ergo que induxisti
super nos ⁊ vniuersa que fecisti nobis in vero iudi-
cio fecisti. ⁊ tradidisti nos in manibus inimi-
corum iniquorum ⁊ pessimorum preuaricatorumque
⁊ regi iniusto ⁊ pessimo vltra omnem terram. Et
nunc non possumus aperire os. Confusio ⁊ oppro-
brium facti sumus seruis tuis. ⁊ his qui cole-
bant te. Ne quesumus tradas nos in perpetuum
propter nomen tuum. ⁊ ne dissipes testamentum tuum
neque auferas misericordiam tuam a nobis propter abra-
ham dilectum tuum ⁊ ysaac seruum tuum ⁊ israel sanctum
tuum. quibus locutus es pollicens quod multiplicares
semen eorum sicut stellas celi ⁊ sicut harenam que est
in littore maris: quia domine imminuti sumus plus-
quam omnes gentes: sumusque humiles in vniuersa
terra hodie propter peccata nostra. Et non est in
tempore hoc princeps ⁊ dux ⁊ propheta neque ho-
locaustum neque sacrificium neque oblatio neque
incensum neque locus primitiarum coram te: vt pos-
simus inuenire misericordiam tuam: sed in anima contrita ⁊ spi-
ritu humilitatis suscipiamur. Sicut in holocau-
sto arietum ⁊ taurorum ⁊ sicut in milibus agnorum
pinguium: sic fiat sacrificium nostrum in conspectu
tuo hodie vt placeat tibi: quoniam non est confusio
confidentibus in te. Et nunc sequimur te in toto
corde ⁊ timemus te. ⁊ querimus faciem tuam Ne
confundas nos. sed fac nobiscum iuxta mansuetu-
dinem tuam. ⁊ secundum multitudinem misericordie tue. ⁊ erue
nos in mirabilibus tuis. ⁊ da gloriam nomini tuo
domine ⁊ confundantur omnes qui ostendunt seruis tuis
mala. Confundantur in omni potentia ⁊ robur eorum
conteratur. ⁊ sciant quia tu es dominus deus solus ⁊ glorio-
sus super orbem terrarum. Et non cessabant qui mi- E
serant eos ministri regis succendere fornacem
napta ⁊ stupa ⁊ pice ⁊ malleolis. ⁊ effunde-
batur flamma super fornacem cubitis quadraginta
nouem. ⁊ erupit ⁊ incendit quos reperit iuxta forna-
cem de chaldeis. Angelus autem domini descendit cum
azaria ⁊ sociis eius in fornacem. ⁊ excussit flam-
mam ignis de fornace. ⁊ fecit medium fornacis
quasi ventum roris flantem. ⁊ non tetigit eos omnino
ignis neque contristauit nec quicquam molestie in-
tulit. Tunc hi tres quasi ex vno ore laudabant
⁊ glorificabant ⁊ benedicebant deum in forna-
ce dicentes. Benedictus es domine deus patrum nostrorum D. co.
⁊ laudabilis ⁊ gloriosus ⁊ superexaltatus in secula
Et benedictum nomen glorie tue sanctum. ⁊ laudabile
⁊ superaltatum in omnibus seculis. Benedictus es in
templo sancto glorie tue. ⁊ superlaudabilis ⁊ supergloriosus
sus in secula. Benedictus es in throno regni tui.
⁊ superlaudabilis ⁊ superexaltatus in secula. Benedi-
ctus es qui intueris abyssos ⁊ sedes super cheru-
bin: ⁊ laudabilis ⁊ superexaltatus in secula Benedi-
ctus es in firmamento celi: ⁊ laudabilis ⁊ glorio-
sus in secula. Benedicite omnia opera domini domino: lau-
date ⁊ superexaltate eum in secula. Benedicite Ps. 148.
angeli domini domino: lau. vt supra. Benedicite celi
domino lau. Benedicite aque omnes que super celos sunt
domino lau. Benedicite omnes virtutes domini domino lau.
Benedi. sol ⁊ luna domino lau. Benedic. stelle ce-
li domino lau. Benedicite ymbris ⁊ ros domino. lau.
Benedicite omnis spiritus dei domino: lau. Benedici-
te ignis ⁊ estus domino. lau. Benedicite frigus ⁊
estas domino lau. Benedicite rores ⁊ pruina do-
mino lau. Benedicite gelu ⁊ frigus domino. lau. F
Benedicite glacies ⁊ niues domino. lau. Benedi-
cite noctes ⁊ dies domino. lau. Benedicite lux
⁊ tenebre domino lau. Benedicite fulgura ⁊ nu-
bes domino: lau. Benedicat terra dominum: laudet ⁊ su-
perexaltet eum in secula. Benedicite montes ⁊ col-
les domino laudate. Benedicite vniuersa germi-
nantia in terra domino lau. Benedicite fontes domino
lau. Benedicite maria ⁊ flumina domino. lau.
Benedicite cete ⁊ omnia que mouentur in aquis domino
lau. Benedicite omnes volucres celi domino. lau.
Benedicite omnes bestie ⁊ pecora domino: lau.

Bñdicite filij hoīuz dño lau. Benedicat isrl̄
dominū: laudet ⁊ superexaltet eum in secula
Benedicite sacerdotes dñi dño laudate Bñ
dicite serui dñi dño lau. Bñdicite sp̄s ⁊ aīe
iustorum dño lau. Bñdicite sc̄i ⁊ hūiles cor
de dño lau. Bñdicite anania azaria misahel
dño lau. ⁊ superexaltate eum in secula: quia
eruit nos de inferno ⁊ saluos fecit d̾ mañu mor
tis ⁊ liberauit nos de medio ardētis flāme ⁊
de medio ignis eruit nos. Confitemini dño
qm̄ bonus qm̄ in seculum mi̾a ei⁹. Bñdicite
oēs religiosi dño deo deorū laudate ⁊ cōfi
temini ei: quia in oīa secula mi̾a eius.
Hucusqꝫ in hebreo non hr̄ ⁊ q̄ posuimus de
thedotionis editione translata sunt.
Tunc nabuchodonosor rex obstupuit ⁊ sur
rexit propere: ⁊ ait optimatibus suis. Nonne
tres viros misimus in medio ignis: ꝯpeditos
G Qui rñdentes regi dixerunt. Uere rex. Rñ
dit rex ⁊ ait. Ecce ego video viros q̄tuor solu
tos ⁊ ambulantes i medio ignis: ⁊ nihil cor
ruptiōis i eis ē: ⁊ sp̄es q̄rti silis filio dei. Tunc
accessit nabucodonosor ad ostiū fornacis ignis
ardentis ⁊ ait. Sidrac misac ⁊ abdenago ser
ui dei excelsi egredimini ⁊ venite. Statimqꝫ
egressi sunt sidrac misac ⁊ abdenago de me
dio ignis. Et congregati satrape magr̄atus ⁊
iudices ⁊ potentes regis contemplabantur
viros illos: qm̄ nihil ptātis habuisset ignis in
corporibus eoꝝ. ⁊ capillus capitis eorum nō
esset adustus ⁊ saraballa eorum nō fuissent i
mutata: ⁊ odor ignis non transisset per eos.
Et erūpens nabuchodonosor ait. Bñdictus
deus eoꝝ sidrac videlicet: misac ⁊ abdenago
ꝙ misit angeluz suū ⁊ eruit s̄uos suos qui cre
diderūt i eū ⁊ v̾bū regis imutauerūt: ⁊ tradi
derūt corpa sua ne s̄uirēt ⁊ ne adorarēt oēz
deum excepto deo suo. A me ergo positum ē
hoc decretum: vt oīs ppl̄s trib⁹ ⁊ lingua que
cunqꝫ locuta fuerit blasphemiam ꝯ deum si
drac misac ⁊ abdenago dispereat. ⁊ domus
eius vastetur. Neqꝫ. n. ē alius de⁹ ꝙ possit ita
saluare. Tūc rex promouit sidrac misac ⁊ ab
denago in ꝓuincia babylonis. Nabuchodo
nosor rex omnib⁹ ppl̄is gentib⁹ ⁊ linguis qui
habitant in vniuersa terra pax vobis multipli
cetur. Signa ⁊ mirabilia fecit apd̾ me de⁹ ex
celsus. Placuit ergo mihi predicar̄ ei⁹ signa
qꝛ magna sunt: ⁊ mirabilia ei⁹: qꝛ fortia: ⁊ re
f.7.d. gnū ei⁹. qꝛ regnū sempiternū. ⁊ ptās ei⁹ in ge
neratione ⁊ generationem. IIII.
A Ego nabuchodonosor quiet⁹ eram i
domo mea ⁊ florens in palatio meo
Somniū vidi qd̾ ꝑterruit me ⁊ cogi
tationes in stratu meo: ⁊ visiones capitis mei
conturbauer̄t me. Et ꝑ me propositū ē decre
tum. vt itroducerēt in cōspectu meo cūcti sa
pientes babylonis: ⁊ vt solutiōez sōnij indica
rent mihi. Tūc ingrediebāt arioli magi chal
dei ⁊ aruspices: ⁊ somniū narraui i ꝯspectu eo
rum: ⁊ solutionez ei⁹ ñ indicauerūt mihi: donec
collega igressus ē i ꝯspectu meo dāiel cui no
mē balthasar s̄m nomē dei mei ꝙ hꝫ spm̄ deo
rū scōꝝ in semetipo: ⁊ sōniū corā ipo locut⁹ sū
Balthasar princeps arioloꝝ. qm̄ ego scio ꝙ
spm̄ deoꝝ scōꝝ hēas in te: ⁊ oē sacr̄z ñ ē ipos
sibile tibi: visiones sōnioꝝ meoꝝ quas vidi ⁊ B
solutionem eaꝝ narra. Uisio capit̄ mei in cu
bili meo. Uidebam: ⁊ ecce arbor i medio t̄re
⁊ altitudo eius nimia. Magna arbor ⁊ fortis
⁊ proceritas ei⁹ ꝯtingēs celū. Aspect⁹ illi⁹ erat
vsqꝫ ad terminos vniuerse t̄re. Folia eius pul
cherrima ⁊ fructus ei⁹ nimi⁹ ⁊ esca vniuerso
rum in ea. Subter eaz hitabāt aīalia ⁊ bestie
⁊ i ramis eius ꝯuersabant volucres celi: ⁊ ex
ea vescebatur oīs caro. Uidebā in visione ca
pitis mei super stratū meū. ⁊ ecce vigil ⁊ scūs
d̾ celo d̾scēdit. clamauit fortiter ⁊ sic ait. Suc
cidite arborem ⁊ precidite ramos eius excu
tite folia eius ⁊ dispergite fruct⁹ ei⁹ fugiāt be
stie ꝙ subter eam sūt. ⁊ volucres de ramis eius C
Uerūtñ germē radicuz ei⁹ i terra sinite ⁊ alli
get vinculo ferreo ⁊ ereo i herbis ꝙ foris sūt.
⁊ rore celi tingat: ⁊ cum feris ps eius i herba
t̄re. Cor ei⁹ ab humano ꝯmutet: ⁊ cor fere de
t ei: ⁊ septem tempora mutētur super eum. In
sententia vigilum decretum est ⁊ sermo san
ctorum ⁊ petitio donec cognoscant viuentes
qm̄ dñat excelsus in regno hoīum ⁊ cuicunqꝫ
voluerit dabit illud ⁊ humilimum hominez
constituet sup eū: Hoc somnium vidi ego na
buchodonosor rex. Tu ergo balthasar iterp̄ta
tionez narra festin⁹ qꝛ oēs sapiētes regni mei
non queūt solutionem edicere mihi. Tu aūt
potes: quia sp̄us deoꝝ scōꝝ in te est. Tūc da
niel cuius nomē balthasar cepit itra semetip
sum tacit⁹ cogitare q̄si vna hora: ⁊ cogitatiōes
ei⁹ ꝯturbabāt eū. Rñdēs autez rex ait. Bal D
thasar somnium ⁊ interpretatio ei⁹ non ꝯtur
bent te. Rñdit balthasar ⁊ dixit. Dñe mi sō
nium his ꝙ te oderūt: ⁊ interpretatio ei⁹ hosti
bus tuis sit: arborē quam vidisti sublimem at
qꝫ robustam cuius altitudo ꝑtingit ad celuz
⁊ aspectus illi⁹ i oēz terrā: et rami ei⁹ pulcher
rimi ⁊ fruct⁹ ei⁹ nimius ⁊ esca oīez i ea subt
eam habitātes bestie agri. et in ramis ei⁹ cō
morantes aues celi: tu es rex ꝙ magnificat⁹
es: ⁊ inualuisti. ⁊ magnitudo tua creuit ⁊ per
uenit vsqꝫ ad celum et ptās tua in terminos
vniuerse terre. Qd̾ aūt vidit rex vigilē et scm̄
descēdere d̾ celo et dicere succidite arborē et
dissipate illā: attñ germ̄ radicū ei⁹ i t̄ra dimi t E

tite: ⁊ viciat̃ ferro ⁊ ereī herbis fortis: ⁊ rore
celi ꝯspergat̃: ⁊ cū feris sit pabulū eiꝰ: donec
septē tpa mutent̃ sup eū. hec ē iterp̄tatio snie
altissimi q̄ puenit sup dn̄m meū regē. Ejiciēt
. 40.b te ab hoīb⁹: ⁊ cū bestijs ferisq̄ꝫ erit habitatō
I.5.f. tua: ⁊ fenū vt bos comedes: ⁊ rore celi infun
j.eo. deris. Septē quoq̄ꝫ tpa mutabunt̃ sup te do
nec scias ꝙ dn̄et̃ excelsus sup regnū hoīum:
⁊ cuicūq̄ꝫ voluerit det illud. Q̄d aūt p̄cepit
vt relinqueret̃ germē radicū eius .i. arboris
regnū tuū tibi mā̄ebit postq̄ꝫ cognoueris ptā
tē eē celestē. Quā̄obrē rex ꝯsiliū meū placeat
tibi ⁊ peccata tua elemosynis redime: ⁊ iniq̄
tates tuas misericordijs pauperꝝ: forsitā igno
scet deus delictis tuis. Omnia hec venerunt
F super nabuchodonosor regem. Post finem
mensiū duodeci ī aula babylonis deambula
bat. R̄nditq̄ꝫ rex ⁊ ait. Nōne hec ē babylon
ciuitas magna quam ego edificaui in domū
regni ī robore fortitudinis mee: ⁊ in gl̄ia de
coris mei. Cūq̄ꝫ sermo adhuc eēt ī ore regis
vox de celo ruit. Tibi dicit̃ nabuchodonosor
rex. Regnum tuū transibit a te: ⁊ ab hoībus
ejicient te: ⁊ cū bestijs ⁊ feris erit h̄itatio tua:
s.eo. fenū q̄si bos comedes: ⁊ septē tpa mutabunt̃
sup te: donec scias ꝙ dn̄et̃ excelsus ī regno ho
minū ⁊ cuicūq̄ꝫ voluerit det illud. Eadē ho-
ra sermo cōpletus est sup nabuchodonosor
⁊ ex hoībus abiectus ē: ⁊ fenū vt bos come
dit ⁊ rore celi corpus eiꝰ infectū ē: donec ca
pilli eius in similitudinem aq̄laꝝ crescerēt ⁊ vn
G gues eiꝰ: q̄si vngues auiū. Igit̃ post finē dieꝝ
ego nabuchodonosor oculos meos ad celū
leuaui: ⁊ sensus meꝰ redditꝰ ē mihi: ⁊ altissi-
mo bn̄dixi: ⁊ viuētē ī sempiternū laudaui ⁊
I.7.d glorificaui: q2 ptās eiꝰ ptās sēpit̄na: ⁊ regnū
eiꝰ ī gn̄atione ⁊ gn̄ationē: ⁊ oēs h̄itatores t̄-
re apud eū ī nihilū ꝛputati sūt. Juxta volūta
tē .n. suā facit tā ī v̄tutibus celi q̄ꝫ ī h̄itatoribꝰ
terre: ⁊ nō ē q̄ resistat manui eiꝰ: ⁊ dicat ei q̄-
re fecisti. In ip̄o tp̄e sensus meus reuersus ē
ad me ⁊ ad honorē regni mei: decorēq̄ꝫ p̄uēi
⁊ figura mea reuersa ē ad me. ⁊ optiates mei
⁊ magistratꝰ mei req̄sierūt me: ⁊ ī r̄gno meo
restitutꝰ sū. ⁊ magnificētia āplior addita ē mi
hi. Nunc igit̃ ego nabuchodonosor laudo ⁊
magnifico ⁊ glorifico regem celi: q2 oīa opa
eius vera: ⁊ oēs vie eius iudicia: ⁊ gradiētes
in sup̄bia pōt humiliare. V.
A B Althasar rex fecit grā̄de ꝯuiuiū opti
matibus suis mille: ⁊ vnusquisq̄ꝫ ꝑꝫ
suā bibebat etatē. Precepit ergo iā
temulētꝰ vt afferrētur vasa aurea ⁊ argētea:
q̄ asportauerat nabuchodonosor pr̄ eiꝰ de tē
plo q̄d fuit ī irl̄ꝫ vt biberēt ī eis rex ⁊ optiates
eiꝰ: vxoresq̄ꝫ eiꝰ ⁊ ꝯcubie. tūc allata sūt vasa
aurea q̄ asportauerat d̄ tēplo q̄d fuerat ī irl̄ꝫ
⁊ biberūt ī eis rex ⁊ optiates eiꝰ vxores ⁊ ꝯcu
bine illiꝰ. Bibebāt vinū ⁊ laudabāt deos su
os aureos ⁊ argēteos ⁊ ereos ferreos ligneos
q̄ꝫ ⁊ lapideos. In eadē hora appuerūt digiti
q̄si manꝰ hoīs scribētꝭ ꝯ cā̄delabꝝ in sup̄ficie
parietꝭ aule regie: ⁊ rex aspiciebat articulos B
manꝰ scribētꝭ. Tūc facies regis cōmutata ē: ⁊
cogitatōes eiꝰ ꝯturbabāt eū ⁊ ꝯpages renū
eiꝰ soluebant̃ ⁊ gēua eiꝰ ad se iuicē collide-
bāt̃. Exclamauit itaq̄ꝫ rex fortit̃ vt introduce
rēt magos chaldeos ⁊ aruspices. ⁊ ꝓloquēs
rex ait sapiētibꝰ babylōis. Quicunq̄ꝫ legerit
scripturā hā̄c ⁊ iterp̄tationē eiꝰ manifestā mi
hi fecerit: purpura vestiet̃ ⁊ torquē aureā ha
bebit ī collo: ⁊ t̄tiꝰ ī regno meo erit. tūc igres
si oēs sapiētes regis n̄ potuer̄t nec scripturā
legere: nec iterp̄tationē eiꝰ indicare regi. vn̄
rex balthasar satꝭ ꝯturbatꝰ ē: ⁊ vultꝰ illiꝰ imu
tatꝰ ē. Sꝫ ⁊ optimates eiꝰ turbabant̃. Regi C
na āt ꝓ re q̄ acciderat regi ⁊ optimatibꝰ eiꝰ:
domū ꝯuiuij ingressa ē: ⁊ ꝓloquēs ait. Rex s.2.a.⁊.s.3.
in eternū viue. Nō te ꝯturbēt cogitatōes tue b.⁊.I.6.b.
neq̄ꝫ facies tua immutet̃. ē vir in regno tuo q̄
spm̄ deoꝝ scōꝝ hꝫ in se ⁊ in diebꝰ p̄ris tui sciē
tia ⁊ sapiētia inuēte sūt in eo. Nā ⁊ rex nabu
chodonosor pr̄ tuus principē magoꝝ incā̄ta
toꝝ chaldeoꝝ ⁊ aruspicū ꝯstituit eum: pr̄ in-
quam tuos o rex: q2 sp̄ūs amplior ⁊ pruden
tia itelligētiaq̄ꝫ ⁊ interp̄tatio sōnioꝝ ⁊ ostēsio
secretoꝝ ac solutio ligatoꝝ inuente sūt in eo
hoc ē ī daniele: cui rex posuit nomen baltha D
sar. Nūc itaq̄ꝫ daniel vocet̃ ⁊ iterp̄retationē
narrabit. Igit̃ introductꝰ ē daniel corā rege
Ad quem p̄fatus rex ait. Tu es daniel de fi-
lijs captiuitatis iude: quē adduxerat pr̄ meꝰ
rex d̄ iudea. Audiui d̄ te q̄m sp̄m deoꝝ hēas.
⁊ sciā itelligētiaq̄ꝫ ac sapiā ampliores iuēte sūt
ī te. ⁊ nūc itrogressi sūt ī ꝯspectu meo sapiētes
magi vt scripturā hā̄c legerēt: ⁊ iterp̄tationē
eiꝰ idicarēt mihi: ⁊ neq̄uerūt sensū hꝰ s̄mōis
edicere. Porro ego audiui d̄ te ꝙ possis ob-
scura iterp̄tari: ⁊ ligata dissolue̊. Si ergo va
les scripturā legere ⁊ iterp̄tationē eiꝰ idicar̄e
mihi: purpura vestieris ⁊ torquē aureā circa
collū tuū hēbis: ⁊ t̄tiꝰ in regno meo p̄nceps
eris. Ad q̄ r̄ndēs dāiel ait corā rege. Mūera E
tua sint tibi: ⁊ dōa domꝰ tue alt̄i da. scripturā
aūt legā tibi rex: ⁊ iterp̄tationē eiꝰ ostēdā tibi
O rex deus altissimꝰ regnū ⁊ magnificētiā
gl̄iā ⁊ honorē d̄dit nabuchodonosor patri
tuo: ⁊ pp magnificētiā quā d̄derat ei. vniuer
si ppl̄i tribꝰ ⁊ ligue tremebāt ⁊ metuebāt eū.
q̊s volebat iutficiebat: q̊s volebat ꝑcutiebat ⁊

q̄s volebat exaltabat ⁊ q̄s volebat hũiliabat
qñ ãt eleuatũ ẽ cor ei⁹ ⁊ spũs illi⁹ obfirmat⁹
ẽ ad supbiã d̄posit⁹ ẽ d̄ solio regni sui ⁊ glĩa
F ei⁹ ablata ẽ: ⁊ a filijs hoiꝫ eiect⁹ ẽ: sꝫ ⁊ cor ei⁹
cũ bestijs positũ ẽ: ⁊ cũ onagris erat habita-
S.4.e tio ei⁹. Fenũ q̄ꝫ vt bos cõcdebat: ⁊ rore celi
corp⁹ ei⁹ ĩfectũ ẽ: dõec cognosceret ꝙ ptãtẽ
hẽret altissim⁹ in regno hominũ: ⁊ quẽcũq̃
voluerit suscitabit sup illũ: tu q̄ꝫ fili⁹ ei⁹ bal-
thasar ñ hũiliasti cor tuũ cũ scires h̄ oĩa: sꝫ ad
uersũ dñatorẽ celi eleuat⁹ es: ⁊ vasa dom⁹ ei⁹
allata sũt corã te: ⁊ tu ⁊ optiates tui ⁊ vxores
tue ⁊ ꝯcubine tue vinũ bibistis in eis. Deos
quoq̃ argẽteos ⁊ aureos ⁊ ereos ferreos li
gneosq̃ ⁊ lapideos: q̄ nõ vidẽt neq̃ audiunt
neqꝫ sentiũt laudasti. Porro deũ q̄ hꝫ flatũ
tuũ in manu sua ⁊ oẽs vias tuas non glori
G casti. Idcirco ab eo missus ẽ articulus man⁹
que scripsit hoc quod exaratũ est. Hec ẽ aũt
scriptura que digesta est. Mãe thetel phares
Et hec ẽ intpretatio sermonis. Mane nume
rauit deus regnũ tuũ: ⁊ cõpleuit illud. The-
tel appensus es in statera: ⁊ inuẽtus es min⁹
hñs. Phares: diuisum est regnũ tuũ: ⁊ datũ
est medis ⁊ persis. Tunc iubẽte rege indut⁹
est daniel purpura: ⁊ circundata est torques
aurea collo ei⁹: ⁊ predicatũ ẽ de eo ꝙ hẽret
ptãtẽ terti⁹ in regno. eadeꝫ nocte interfect⁹
est balthasar rex chaldeus: ⁊ darius medus
successit in regnũ: ãnos nat⁹ septuagitaduos

VI.

A Placuit dario ⁊ ꝯstituit sup
regnũ suũ satrapas centũ viginti vt
ẽẽnt in toto regno suo: ⁊ super eos
pricipes tres ex q̄b⁹ daniel vnus erat vt satra
pe illis redderẽt ratioñeꝫ ⁊ rex nõ sustineret
molestiã. Igit daniel superabat omnes prin
cipes ⁊ satrapas: q2 spũs dei amplior erat in
illo. Porro rex cogitabat ꝯstituere eũ super
oẽ regnũ. Vñ principes ⁊ satrape querebãt
occasioneꝫ vt inuenirent danieli ex latere re
gis: nullãq̄ꝫ cãm ⁊ suspitionẽ reperire potue
rũt eo ꝙ fidelis eẽt: ⁊ omnis culpa ⁊ suspitio
B nõ inueniret in eo. Dixerũt ergo viri illi: nõ
inuenim⁹ danieli huic aliquã occasionẽ: nisi
forte in lege dei sui. Tũc principes ⁊ satrape
S.2.a.S.3.b. surripuerũt regi: ⁊ sic locuti sũt ei. Dari rex
S.5.c.j.eo. in eternum viue. Cõsiliũ inierunt oẽs princi
pes regni tui: magistratus ⁊ satrape senatores ⁊
⁊ iudices vt decretũ iperatoriũ exeat ⁊ edi
ctũ vt oĩs qui petierit aliquã petitionẽ a quo
cũq̄ꝫ deo ⁊ hoie vsq̄ꝫ ad triginta dies nisi a te
rex mittat in lacũ leonũ. Nũc itaq̄ꝫ rex cõfir
ma sñiam ⁊ scribe decretũ vt ñ immutet q̄d
statutũ ẽ a medis ⁊ psis nec puaricari cuiq̃
C liceat. Porro rex dari⁹ ꝓposuit edictũ ⁊ sta
tuit. Qd̄ cũ daniel cõpisset id ẽ ꝯstitutã legẽ
ingressus ẽ domũ suã: ⁊ fenestris aptis i cena
culo suo ꝯ irl'm. trib⁹ tpibus in die flectebat
genua sua ⁊ adorabat: cõfitebatur q̄ꝫ corã d̄o
suo sicut ⁊ añ facere ꝯsueuerat. Viri ergo illi
curiosius inq̄rẽtes inuenerũt danielẽ orantẽ
⁊ obsecrãtẽ deũ suũ ⁊ accedẽtes locuti sũt re
gi sup edicto. Rex nũq̄d nõ ꝯstituisti vt oĩs
hõ q̄ rogãret quẽq̃ de dijs ⁊ hoibus vsq̃ ad
dies triginta nisi te rex mitteret i lacũ leonũ. D
Ad quos rñdẽs rex ait. Verus s̄mo iuxta d̄
cretũ medoꝝ atq̃ psaꝝ: q̄d puaricari nõ licet
Tũc rñdentes dixerũt corã rege. Daniel de
filijs captiuitatis iude ñ curauit de lege tua
de edicto q̄d ꝯstituisti: sꝫ trib⁹ tpibus p diem
orat obsecratiõe sua. Qd̄ vbũ cũ audisset rex
satis ꝯtristatus ẽ ⁊ ꝓ daniel posuit cor vt libe
raret eũ: ⁊ vsq̃ ad occasũ solis laborabat vt
erueret illũ. Viri aũt illi intelligentes dixe
rũt. Scito rex q2 lex medoꝝ atq̃ persaꝝ ẽ vt E
oẽ decretũ q̄d ꝯstituerit rex nõ liceat imuta j.14.e.
ri. Tũc rex precepit ⁊ adduxerũt danieleꝫ: ⁊
miserũt eum in lacũ leonũ. Dixitq̃ rex dani
eli. Deus tuus quẽ colis semp ipse liberabit
te. Allatusq̃ ẽ lapis vnus ⁊ positus ẽ sup os
laci quẽ obsignauit rex annulo suo ⁊ annu
lo optimatũ suoꝝ: ne q̄d fieret ꝯ danielem ⁊
abijt rex in domũ suã ⁊ dormiuit incenatus:
cibiq̃ non sũt allati corã eo: insuper ⁊ somn⁹
recessit ab eo. Tũc rex primo diluculo cõsur
gens festinus ad lacũ leonũ perrexit: appro
pinquansq̃ lacui danielẽ voce lacbrymabili
inclamauit ⁊ affatus ẽ eũ. Daniel serue dei 2.Mac.2.
viuentis: deus tuus cui tu seruis semp: putas
ne valuit te liberare a leonibus: ⁊ daniel re F
gi rñdẽs ait. Rex in eternũ viue. Deus me⁹ S.2.a.⁊.3.b
misit angelũ suũ: ⁊ ꝯclusit ora leonũ ⁊ nõ no ⁊.5.c.S.a.
cuerunt mihi: q2 corã eo iustitia inuẽta ẽ i me
Sed ⁊ corã te rex delictũ nõ feci. Tunc vehe
mẽter rex gauisus ẽ sup eo: ⁊ danielem pce
pit educi de lacu: eductusq̃ est daniel d̄ lacu
⁊ nulla lesio inuenta est in eo: q2 credidit d̄o
suo. Iubente aũt rege adducti sunt viri illi q̄
accusauerãt danielẽ: ⁊ i lacũ leonũ missi sũt:
ipsi ⁊ filij ⁊ vxores eoꝝ: ⁊ non puenerũt vs
q̃ ad pauimentũ laci donec arriperent eos
leones: ⁊ oĩa ossa eoꝝ cõminuerũt. tũc dari⁹ G
rex scripsit vniuersis populis tribubus ⁊ lin
guis hitantib⁹ i vniuersa t̃ra. Pax vobis mĺ
tiplicet. A me ꝯstitutũ ẽ decretũ vt in vniuer
so iperio ⁊ regno meo tremiscãt ⁊ paueãt de
um danielis. Ipe ẽ.n. de⁹ viuẽs ⁊ etern⁹ i se
cula ⁊ regnũ ei⁹ ñ dissipabit: ⁊ ptãs ei⁹ vsq̃ i
eternum. Ipse liberator atq̃ saluator faciẽs
signa ⁊ mirabilia in celo ⁊ in terra: qui libe

rauit danielem de lacu leonū. Porro dani
el perseuerauit vsq ad regnum darij regnūq
cyri perse. VII

A Anno p̄io balthasar regis babyloni
daniel somniū vidit. Visio āt capitis
eius in cubili suo. Et sōniū scribēs bre
ui sermōe ꝯp̄hendit: sūmatiq perstringēs ait
Uidebam in visione mea nocte ⁊ ecce q̄tuor
venti celi pugnabant in mari magno ⁊ q̄tuor
bestie grandes ascendebant de mari diuerse
inter se. Prima q̄si leena. ⁊ alas hēbat aquile
Aspiciebam donec euulse sunt ale eius ⁊ sub
lata est de t̄ra: ⁊ super pedes q̄si hō stetit ⁊ cor
B eius datum ē ei. Et ecce bestia alia silis vrso.
in parte stetit: ⁊ tres ordines erant i ore ei⁹ ⁊
dentibus ei⁹: ⁊ sic dicebant ei. Surge comede
.co. carnes plimas. Post h̄ aspiciebaz: ⁊ ecce alia
quasi pardus. ⁊ alas hēbat q̄si auis quatuor
sr̄ se. Et quatuor capita erāt i bestia: ⁊ ptās da
ta est ei. Post hec aspiciebam i visione noct̄
⁊ ecce bestia quarta terribil' atq mirabilis: ⁊
fortis nimis. Dentes ferreos hēbat magnos
comedens atq comminuens: ⁊ reliqua pedi
bus suis conculcans. Dissilis āt erat ceteris
bestijs quas viderā aū eā: ⁊ hēbat cornua de
C cē. Considerabā cornua. ⁊ ecce cornu aliud
paruulum ortū ē de medio eoꝝ: ⁊ tria de cor
nibus primis euulsa sūt a facie ei⁹. Et ecce ocl'i.
quasi oculi hois erāt i cornu isto ⁊ os loqūs
ingentia. Aspiciebam donec throni positi sūt
⁊ antiquus dieꝝ sedit. Uestimētuz eius cādi
dum q̄si nix: ⁊ capilli capitis ei⁹ q̄si lana mū
da. Thronus ei⁹ flāme ignis rote ei⁹ ignis ac
census: fluui⁹ igne⁹ rapidusq egrediebatur
.d. a facie eius. milia milium ministrabant ei: ⁊ de
cies centena milia assistebant ei. Judiciuz se
dit ⁊ libri aperti sūt. Aspiciebam ꝑp̄t vocem
D sermonuz grādiū q̄s cornu illud loq̄batur. Et
vidi qm̄ interfecta eēt bestia ⁊ perisset corpus
eius ⁊ traditum eēt ad ꝯburēdū igni: aliaruz
q̄z bestiarum ablata eēt ptās ⁊ tp̄a vite ꝯsti
co. tuta essent eis vsq ad tp̄s ⁊ tp̄s. Aspiciebaz g⁹
4.b in visione noctis: ⁊ ecce cum nubibus celi q̄si
filius hois veniebat: ⁊ vsq ad antiquū dieruz
peruenit ⁊ in ꝯspectu ei⁹ obtulerunt eū. Et de
dit ei ptātem ⁊ honorē ⁊ regnū. ⁊ omnes po
4.g puli trib⁹ ⁊ lingue ipi ꝯuiēt. Ptās ei⁹ ptās et̄
na que nō auferet: ⁊ regnum ei⁹ qđ nō corrū
petur. Horruit spūs meus. Ego daniel territ⁹
E sū in his: ⁊ visiones capit̄ mei ꝯturbauerūt me
Accessi ad vnum de assistentib⁹: ⁊ v̄itatē que
rebam ab eo de omnib⁹ his. Qui dixit mihi i
terp̄tationem s̄monū: ⁊ docuit me. He quatu
or bestie magne. quatuor sūt regna que ꝯsur
gēt d̄ t̄ra. Suscipient āt regnū sci dei altissimi

⁊ obtinebunt regnū vsq i secl'm ⁊ secl'm secu
lorum. P⁹ hoc volui diligent̄ discere d̄ bestia
q̄rta que erat dissilis valde ab oib⁹ ⁊ t̄ribil' ni
mis. Dentes ⁊ vngues eius ferrei: comede
bat. ⁊ ꝯminuebat: ⁊ reliq̄ pedib⁹ suis concul
F cabat. Et de cornibus decē q̄ hēbat in capite
⁊ de alio qđ ortum fuerat. ante qđ ceciderant
tria cornua: ⁊ de cornu illo quod hēbat ocu
los: ⁊ os loquens grandia: ⁊ mai⁹ erat cete
ris aspiciebam: ⁊ ecce cornu illđ faciebat bel
lum aduersus scōs ⁊ p̄ualebat eis donec ue
niet antiqu⁹ dieꝝ ⁊ iudicium dedit scis excel
si: ⁊ tp̄s aduenit ⁊ regnum obtinuerūt sci. Et
sic ait. Bestia quarta. regnū q̄rtū erit in terra
quod mai⁹ erit oibus regnis: ⁊ deuorabit vni
uersam terraz: ⁊ ꝯculcabit ⁊ comminuet eaz
Porro cornua decem ipi⁹ regni decē reges
erunt ⁊ alius ꝯsurget p⁹ eos ⁊ ipse potentior
G erit prioribus ⁊ tres reges hūiliabit. Et s̄mo
nes ꝯ̄ excelsū loq̄t ⁊ scōs altissimi conteret. Et
putabit q̄ possit mutare tp̄a ⁊ leges. ⁊ tradē
tur in manu eius: vsq ad tp̄s ⁊ tempora ⁊
dimidium tp̄is. Et iudicium sedebit vt aufera
tur potentia ⁊ ꝯteratur et dispeat vsq in finē
regnum aūt ⁊ ptās ⁊ magnitudo regni que ē
subter oē celum det̄ pp̄lo scōꝝ altissimi. cuius
Luc.1.e regnum: regnum sempit̄nū: ē oēs reges serui
ent ei ⁊ obedient. Hucusq finis verbi. Ego
daniel multum cogitationibus meis ꝯturba
bar ⁊ facies mea mutata. ē in me: v̄ba autem
in corde meo conseruaui. VIII.

A Anno tertio regni balthasar regis vi
sio apparuit mihi. Ego daniel post id
quod videram in principio vidi in vi
sione mea cum eēm in susis castro qđ ē in he
lam regione. vidi aūt in visiōe eē me sr̄ portā
vlai: ⁊ leuaui oculos meos ⁊ vidi. Et ecce ari
es vnus stabat aū paludem habens cornua
excelsa: ⁊ vnum excelsi⁹ altero atq succrescēs
Postea vidi arietem cornibus ventilantem
ꝯ̄ occidentem ⁊ ꝯ̄ aq̄lonē ⁊ ꝯ̄ meridiē: ⁊ oēs
bestie non poterant resistere ei: neq liberari
de manu eius: fecitq s̄m volūtatē suam ⁊ ma
B gnificatus est. Et ego itelligebā. Ecce aūt hir
cus caprarum veniebat ab occidente sr̄ faciē
totius t̄re: ⁊ non tangebat t̄rā. Porro hirc⁹
habebat cornu insigne int̄ ocl'os suos: ⁊ venit
vsq ad arietē illum cornutū quē viderā stātē
aū ad portam. ⁊ cucurrit ad eū i ipetu fortitu
dis sue cūq appropinquasset ꝑpe arietē effe
rat⁹ ē i eum ⁊ pcussit arietē ⁊ ꝯminuit duo cor
nua ei⁹ ⁊ n̄ poterat aries resistere ei. Cūq eū
misisset i t̄raz ꝯculcauit. ⁊ neō q̄bat liberar̄ ari
etē d̄ manu ei⁹. Hircus āt capraꝝ magnus fa
C ctus ē nimis. Cūq creuisset fractuz ē cornu

magnuz ⁊ orta sunt q̄tuor cornua subter illō
p q̄tuor ventos celi. De vno āt ex eis egres-
sum est cornu vnum modicū ⁊ fcm̄ ē grāde ꝯ
meridiem ⁊ ꝯ oriētē ⁊ ꝯ fortitudinem. Et ma
gnificatum est vsq̧ ad fortitudinē celi. ⁊ de-
iecit ō fortitudine ⁊ de stell' ⁊ ꝯculcauit eas
Et vsq̧ ad pncipē fortitudinis magnificatū
est. ⁊ ab eo tulit iuge sacrificiū ⁊ deiecit locū
B scificacionis eius. Robur āt datū ē ei ꝯ iuge
sacrificium ꝓpter pccā ⁊ ꝓsternetur vitas i
t̄ra. ⁊ ꝓspabit. ⁊ faciet. Et audiui vnum ō sā-
ctis loquentem. ⁊ dixit vn⁹ scūs alteri nescio
cui loq̄nti. Vsq̧qno visio ⁊ iuge sacrificiū ⁊
peccatū desolationis q̄ fcā ē. ⁊ scūariū ⁊ forti
tudo ꝯculcabit? Et dixit ei. Vsq̧ ad vespam
⁊ mane duo milia trecenti. ⁊ mūdabit scūari
um. Fcm̄ est āt cū viderē ego daniel visionē
⁊ q̄rerem itelligētiā: ecce stetit i ꝯspectu meo
E q̄si species viri. Et audiui vocem viri vlai ⁊
Lu.9.f. clamauit ⁊ ait. Gabriel fac itelligere istum
visionem. Et venit ⁊ stetit iuxta vbi ego stabā
Cunq̧ venisset pauens corrui in faciē meā. ⁊
ait ad me. Intellige fili hois: quoniā i tpe fi-
nis ꝯplebit visio. Cunq̧ loqueret ad me: col-
lapsus sum pn⁹ i terrā. Et tetigit me ⁊ statuit
me i gradu meo. dixitq̧ mihi. Ego ōndaz ti
bi q̄ futura sunt in nouissimo maledictōis. q̄
F niam hz tps finem suū. Aries quē vidisti hr̄e
cornua rex medoꝝ est atq̧ psaꝝ. Porro hir
cus capraꝝ rex grecoꝝ ē ⁊ cornu grande qō
erat int̄ oculos eius ip̄e ē rex prim⁹. Qō aūt
fracto illo surrexerūt q̄tuor pro eo: quatuor re
ges de gēte eius ꝯsurgent: sz nō i fortitudine
eius. Et p⁹ regnum eoꝝ cū creuerit iniq̄tates
ꝯsurget rex ipudens facie ⁊ intelligens ꝓpo
sitiones. ⁊ roborabit fortitudo eius. sz nō i vi-
ribus suis. ⁊ supra q̄ꝫ credi pōt vniuersa va
G stabit ⁊ ꝓspabitur ⁊ faciet. Et interficiet ro
bustos ⁊ pplm̄ scōꝝ scđz volūtatē suā ⁊ diri
getur dol⁹ i manu ei⁹ ⁊ cor suum magnifica
bit: ⁊ in copia reꝝ oium occidet plimos. Et
ꝯ principē principū ꝯsurget ⁊ sine manu ꝯte
ret. Et visio vespe ⁊ mane q̄ dcā est vā ē. Tu
ergo visionem signa. q2 p⁹ mlt̄os dies erit. Et
ego daniel langui ⁊ egrotaui p dies plimos
Cunq̧ surrexissem faciebam opa regis ⁊ stu
pebam ad visionē. ⁊ nō erat q̄ iterp̄taretur.

A In āno prio darij filij assueri de IX
semine medoꝝ q̄ ipauit sr̄ r̄gnuz cal
deoꝝ āno vno regni eius. ego dāiel
itellexi i libris nūeꝝ ānoꝝ de quo fact⁹ ē s̄mo
dn̄i ad hieremiam ꝓpham: vt ꝯplerentur de
solationis irl̄z septuaginta anni. Et posui fa
ciem meā ad dn̄m deū meū rogare ⁊ dep̄ca
ri in ieiunijs sacco ⁊ cinere ⁊ oraui dn̄m deuz

⁊ ꝯfessus sum. ⁊ dixi. Obsecro dn̄e deus ma 2.Esdr.1.b
gne ⁊ terribil' custodiēs pactū ⁊ miam dili-
gentibus te ⁊ custodiētib⁹ mandata tua. pec Ju.co.
cauimus iniq̄tatem fecim⁹. impie egim⁹ ⁊ re
cessimus ⁊ declinauim⁹ a mandatis tuis ac
B iudicijs. Non obediuimus s̄uis tuis ꝓphis
q̄ locuti sūt i noīe tuo regibus nr̄is pncipib⁹
nr̄is pr̄ibus nr̄is oiq̧ pplo terre. Tibi dn̄e iu
sticia: nobis āt ꝯfusio faciei sicut ē hodie viro
iuda ⁊ habitatoribus irl̄m ⁊ oi isrl̄. his qui ꝓ
pe sunt ⁊ his q̄ ꝓcul in vniuersis t̄ris ad q̄s
eiecisti eos ꝓpter iniq̄tates eoꝝ in q̄bus pec
cauerūt in te dn̄e. Nobis ꝯfusio faciei: regibus
nr̄is pncipibus nr̄is ⁊ pr̄ib⁹ nr̄is q̄ peccaue
runt. Tibi āt dn̄o deo nostro mia ⁊ ꝓpitiatio
q2 recessimus a te. ⁊ nō audiuim⁹ vocem dn̄i
dei nostri vt ambularemus in lege eius quā
C posuit nobis per seruos suos prophetas ⁊
omnis israel preuaricati sunt legem tuam. ⁊
declinauerūt ne audirēt vocem tuam ⁊ stilla
uit sup nos maledictio ⁊ detestatio q̄ scripta
ta est in libro moysi s̄ui dei. q2 peccauimus ei
Et statuit sermones suos q̄s locut⁹ ē sr̄ nos
⁊ sr̄ pncipes nr̄os q̄ iudicauerunt nos: vt su
pinduceret in nos magnū malū q̄le nunq̄
fuit sub oi celo: scđm q̄ fcm̄ est in irl̄m. sicut
scriptum est i lege moysi. Oē malū hoc vēit
sr̄ nos. Et non rogauimus faciē tuam dn̄e ds
nr̄ vt reuerteremur ab iniquitatibus nr̄is. ⁊
cogitaremus vitatem tuaz Et vigilauit dn̄s
sr̄ malitiam. ⁊ adduxit eā sr̄ nos. Iustus dn̄s
D ds nr̄ i oibus opib⁹ suis q̄ fecit. Non. n. audi Ba.2.d.
uim⁹ vocē ei⁹. Et nūc dn̄e de⁹ nr̄ q̄ eduxisti
pplm̄ tuū de t̄ra egypti i māu forti. ⁊ fecisti
tibi nomē s̄m diē hāc. peccauim⁹ iniq̄tat ez 8.co.
fecim⁹ dn̄e in oēz iusticiā tuam. Auertat ob
secro ira tua ⁊ furor tuus a ciuitate tua irl̄m
⁊ a mōte scō tuo. Propt̄ pccā. n. nr̄a ⁊ iiq̄-
tates patꝝ nr̄oꝝ irl̄m ⁊ ppl̄s tu⁹ in opprobri
uz sr̄ oib⁹ p circuitū nr̄z. Nūc ergo exaudi ds
nr̄ oronē serui tui ⁊ p̄ces ei⁹: ⁊ ostēde faciem
E tuā sup scūariū tuū qō desertū ē. Propt̄ te-
metipsū iclina de⁹ me⁹ aurē tuā ⁊ audi aꝑi
oculos tuos ⁊ vide ōsolationē nr̄az ⁊ citatē
sup quā iuocatū ē nomē tuū. Neq̧. n. i iusti-
ficationib⁹ nr̄is ꝓsternim⁹ p̄ces an̄ faciē tu
am. sed i mis̄atiōibus tuis mult̄. exaudi dn̄e
placare dn̄e: attēde ⁊ fac. Ne moreris pp te-
metipsū de⁹ me⁹: q2 nomē tuū iuocatū ē sr̄ ci-
tatē ⁊ sr̄ pplz tuū. Cūq̧ adhuc loq̄rer ⁊ ora-
rē ⁊ ꝯfiterer pccā mea ⁊ pccā ppl̄i mei israel
vt ꝓsternerē p̄ces meas i ꝯspcū dei mei pro
monte scō di mei. adhuc me loq̄nte i orone
F mea ecce vir gabriel quē videraz in visione
a pncipio cito volās tetigit me i tpe sacrificij 3.8.e.

veſpertini ⁊ docuit me ⁊ locutus ē mihi. dixit
q́ꝫ. Daniel nūc egreſſus ſum vt docerē te ⁊ i-
telligeres. Ab exordio p̄cū tuaꝝ egreſſus ē ſer
.b. mo. Ego aūt veni vt indicarem tibi. q2 vir dſi
derioꝝ es. Tu aūt animaduerte ſmonē: ⁊ itel
lige viſionē. Septuaginta ebdomades abbre
uiate ſūt ſuper pplꝫ tuū: ⁊ ſup vrbē ſcāꝫ tuam
vt ꝯſumeꝫ preuaricatō: ⁊ finē accipiat pcc̄ꝫ: ⁊
deleaꝫ iniq̄tas: ⁊ adducaꝫ iuſticia ſēpiterna: ⁊
impleaꝫ viſio ⁊ ꝓphia. ⁊ vngaꝫ ſcūs ſcōꝝum
B Scito ergo ⁊ aiaduerte ab exitu ſmōis vt ite
rum edificeꝫ irlm vſqꝫ ad xp̄ꝫ ducē. ebdoma-
des ſeptē: ⁊ ebdomades ſexagintadue erūt ⁊
rurſum edificabiꝫ platea ⁊ muri in anguſtia
tp̄oꝝ. Et p⁹ ebdomades ſexagintaduas occi-
detur xp̄s ⁊ nō erit ei⁹ ppl's q̄ eū negaturus ē
⁊ ciuitateꝫ ⁊ ſcūariū diſſipabit ppl's cuꝫ duce
venturo: ⁊ finis eius vaſtitas: ⁊ p⁹ finem belli
ſtatuta deſolatio. Cōfirmabit aūt pactuꝫ mul
tis ebdomada vna. ⁊ in dimidio ebdomadis
24.b deficiet hoſtia ⁊ ſacrificium. Et erit in templo
abhominatio deſolationis: ⁊ vſqꝫ ad ꝯſūma-
tionem ⁊ finem pſeuerabit deſolatio. X
A Anno tertio cyri regis pſaꝝ verbū re-
uelatū ē danieli cognomēto baltha
ſar. ⁊ v̄bū veꝝ ⁊ fortitudo magna itel
lexitqꝫ ſmonē. Intelligentia. n. eſt op⁹ i viſio
ne. In dieb⁹ ill' ego daniel lugebā triū ebdo
madaꝝ dieb⁹ panē deſiderabilē n̄ comedi: ⁊
caro ⁊ vinū nō introierūt i os meū ſꝫ neqꝫ vn
guēto vnct⁹ ſum. donec ꝯplereꝫ triū ebdoma
darū dies. Die āt viceſſima ⁊ q̄rta mēſis p̄mi
eram iuxta fluuiū magnū q̄ ē tigris ⁊ leuaui
oculos meos ⁊ vidi. Et ecce vir vnus veſtit⁹
lineis ⁊ renes eius accincti auro obrizo ⁊ cor
B pus ei⁹ q̄ſi chryſolit⁹: ⁊ facies eius velut ſpēs
fulguris ⁊ ocl'i eis vt lāpas ardēs ⁊ brachia
eius: ⁊ q̄ deorſū ſꝫ vſqꝫ ad pedes q̄ſi ſpēs eris
cādēꝫ ⁊ vox ſmonū ei⁹ ut vox mltitudis: Vidi
āt ego dāiel ſol⁹ viſiōeꝫ: porro viri q̄ erāt me
cū n̄ videꝫt: ſꝫ ṫror nimis irruit ſꝫ eos ⁊ fugeꝫt
co. in abſconditū. Ego autem relictus ſolus vidi
viſionem grandem hāc: ⁊ nō remanſit in me
fortitudo ſed ⁊ ſpēs mea immutata ē in me ⁊
emarcui nec habui q̄cq̄ virium. ⁊ audiui vo-
cē ſermonum ei⁹. ⁊ audiēs iacebā ꝯſternat⁹
ſup faciem meā. ⁊ vultus me⁹ herebat ṫre. Et
ecce man⁹ tetigit me: ⁊ erexit me ſꝫ gēua mea
⁊ ſup articulos manuuꝫ meaꝝ: ⁊ dixit ad me
r. Daniel vir deſiderioꝝ intellige v̄ba que ego
C loq2 ad te ⁊ ſta in gradu tuo. Nunc. n. ſū miſ
ſus ad te. Cumqꝫ dixiſſet mihi ſermonē iſtum
ſteti tremens ⁊ ait ad me. Noli metuere dāi
el: quia ex die p⁹ q̄ poſuiſti coꝛ tuū ad intelli
gendum vt te affligeres i ꝯſpectu dī tui exau
dita ſꝫ v̄ba tua ⁊ ego veni pꝑ ſermones tuos

Princeps āt regni pſaꝝ reſtitit mihi viginti ⁊
vno diebus: ⁊ ecce michael vn⁹ d̄ p̄ricipibus
primis: venit i adiutoriū meū ⁊ ego remanſi
ibi iuxta regē pſaꝝ. Ueni āt vt docerē te q̄ vē
tura ſunt pplo tuo in nouiſſimis dieb⁹: qm̄ ad
huc viſio in dies. Cumqꝫ lo q̄reꝫ mihi huiuſce
mōi v̄bis. deieci vultū meū ad terrā. ⁊ tacui ⁊
ecce quaſi ſil'itudo fili hoīs tetigit labia mea
⁊ apiens os meū locut⁹ ſū ⁊ dixi ad eum qui
ſtabat ꝯ me. dn̄e mi in viſione tua diſſolute D
ſunt ꝯpages mee: ⁊ nihil in me remāſit viriū
Et quō poterit ſu⁹ dn̄i mei loqui cū dn̄o meo
Nihil. n. in me remanſit viriū: ſꝫ ⁊ halit⁹ me⁹ ſ.co.
intercludiꝫ. Rurſum ergo tetigit me q̄ſi viſio
⁊ confortauit me ⁊ dixit. Noli timere vir deſi ſ.9.f.r.ſ.co
derioꝝ pax tibi: confortare ⁊ eſto robuſt⁹. Cū
qꝫ loqueretur mecum ꝯualui ⁊ dixi. Loqueꝫ
dn̄e mi quia ꝯfortaſti me. ⁊ ait. Nunq̄d ſcis
quare venerīꝫ ad te; Et nūc reuertar vt p̄lier
aduerſum p̄ricipē pſaꝝ. Cū. n. egrederer ap-
paruit princepſ grecoꝝ veniēs. Uerūtn̄ n̄ an
nunciabo tibi quod exp̄ſſū ē in ſcriptura v̄ita
tis ⁊ nemo ē adiutoꝛ meus in oib⁹ his niſi mi
uhael princeps veſter. XI.
Ego āt a primo āno darij medi ſtabā A
vt ꝯfortareꝫ ⁊ roboꝛareꝫ. Et nunc veri
tatem annunciabo tibi. Ecce adhuc
tres reges ſtabunt i perſide: ⁊ q̄rt⁹ ditabiꝫ opi
bus nimijs ſup oēs ⁊ cū inualuerit diuitijs ſu
is ꝯcitabit oēs aduerſum regnū grecie. Sur
get vero rex fortis ⁊ dn̄abitur p̄tāte mlta ⁊ fa
ciet quod placuerit ei. Et cū ſteterit ꝯtereꝫ re
gnum eius: ⁊ diuideꝫ i q̄tuor vētos celi: ſꝫ nō
in poſteros eius neqꝫ ſꝫ potentiā illi⁹ q̄ dn̄at⁹
eſt. Lacerabiꝫ. n. regnum eius ēt i extremos
exceptis his. Et ꝯfortabiꝫ rex auſtri: ⁊ de prin
cipibus ei⁹ p̄ualebit ſꝫ eū. Et dn̄abitur ditio
ne. Multa. n. dn̄atio eius. Et p⁹ finē annoꝛū
federabuntur. Filiaqꝫ regis auſtri veniet ad
regem aq̄lonis facere amicitiā: ⁊ n̄ obtinebit
fortitudinem brachij. nec ſtabit ſemen eius. ⁊
tradetur ip̄a. ⁊ q̄ adduxerunt eam adoleſcē B
tes eius. ⁊ q̄ ꝯfortabāt eam i tp̄ib⁹. Et ſtabit
de germine radicū eius plantatio. Et veniet
cum exercitu ⁊ ingredieꝫ ꝓuinciā regis aqui
lonis ⁊ abuteꝫ eis ⁊ obtinebit. Inſuper ⁊ dōs
deoꝛum ⁊ ſculptilia. vaſa quoqꝫ p̄cioſa auri ⁊
argēti captiua ducet i egyptū. Ipe p̄ualebit ad
uerſus regē aquilonis. Et intrabit i regnum
rex auſtri. ⁊ reuertetur ad ṫrā ſuam. Fili aūt
ei⁹ prouocabūꝫ ⁊ ꝯgregabūt multitudinem
exercituum p̄limoꝝ. Et veniet ꝓperans ⁊ in
undās ⁊ reuerteꝫ ⁊ ꝯcitabitur ⁊ ꝯgredictur
cum roboꝛe ei⁹. Et ꝓuocatus rex auſtri egre
dietur ⁊ pugnabit aduerſus regē aq̄lōis ⁊ p̄
parabit multitudinē nimiā: ⁊ dabitur multi-

tudo in manus ei⁹ ⁊ capiet multitudinē.⁊ ex
altabitur cor eius:⁊ deijciet multa milia:ſꝫ ñ
ꝓualebit.Conuertetur.n.rex aq̄lōis ⁊ ꝓpara
C bit multitudinē mlt̄o maiorē q̄ꝫ ꝓus.Et in fi/
ne tēporum annoꝝq̄ꝫ veniet ꝓperās cū exer
citu magno ⁊ operibus nimijs.In tp̄ibus ill̄
multi ꝯſurgent aduerſus regem auſtri. Filij
quoq̄ꝫ ꝓuaricatoꝝ ppl̄i tui extollēt vt ipleant
viſionem ⁊ corruent.Et veniet rex aq̄lonis:⁊
ꝯportabit aggerē ⁊ capiet vrbes munitiſſi/
mas ⁊ brachia auſtri non ſuſtinebunt.Et cō
ſurgent electi eiuſ ad reſiſtendum:⁊ non erit
fortitudo.Et faciet veniens ſuper eum iuxta
placitum ſuū:⁊ non erit q̄ ſtet ꝯ faciē eius.Et
ſtabit in terra inclyta:⁊ ꝯſumet in manu eius
⁊ ponet faciem ſuam vt veniat ad tenendum
vniuerſum regnum ei⁹ ⁊ recta faciet cum eo
Et filiam feiarum dabit ei vt euertat illum ⁊
non ſtabit:nec illius erit.Et conuertet faciem
D ſuā ad inſulas:⁊ capiet multas ⁊ ceſſare faciet
principes opprobrij ſui:Et opprobrium eius
cōuertetur in eum:⁊ conuertet faciē ſuā ad i/
perium terre ſue:⁊ ipinget ⁊ corruet:⁊ ñ inue
nietur.Et ſtabit in loco ei⁹ viliſſimus ⁊ indi/
gnus decore regio ⁊ in paucis diebus ꝯteret
ñ in furore nec in prelio:Et ſtabit i loco ei⁹ dſ
pectus.⁊ non tribuet ei honor regius.Et ve/
niet clā ⁊ obtinebit regnū in fraudulētia.Et
brachia pugnant̄ expugnabūtur a facie ei⁹ ⁊
ꝯterentur.inſuper et dux federis.et poſt ami
citias cum eo faciet dolū:⁊ aſcēdet ⁊ ſupabit
in modico ppl̄o:⁊ abundantes ⁊ vberes vr/
bes ingredietur:⁊ faciet q̄ nō fecerūt p̄res ei⁹
⁊ p̄res patrum ei⁹.Rapinas ⁊ ꝓdāt diuitiaſ
coꝝ diſſipabit:⁊ ꝯ firmiſſimas cogitationes
inibit:⁊ hoc vſq̄ꝫ ad tp̄s.⁊ concitabitur forti/
tudo eius:⁊ cor eius aduerſū regem auſtri in
exercitu magno:⁊ rex auſtri prouocabitur ad
E bellū multis auxilijs ⁊ fortibus nimis ⁊ non
ſtabunt:quia inibūt aduerſus eū ꝯſilia:⁊ co/
medentes panem cum eo cōterēt illū exerci/
tuſq̄ꝫ eius opprimet̄ et cadēt interfecti plīmi
Duoꝝ q̄ꝫ regū cor erit vt male faciāt: et ad
mēſā vnā mēdaciū loq̄nt̄ et ñ ꝓficiēt: q̄a ad/
huc finis i aliō tp̄s.Et reuertet̄ i t̄rā ſuā cum
opibus multis:⁊ cor ei⁹ aduerſus teſtm̄ ſcm̄
faciet ⁊ reuertet̄ in terrā ſuam.Statuto tem
pore reuertetur:⁊ veniet ad auſtrum:⁊ ñ erit
priori ſil̄e nouiſſimum.Et veniēt ſ̄r eū trieres
⁊ romani:⁊ percutiet̄ ⁊ reuertetur.Et idigna
bit̄ ꝯ teſtm̄ ſcīarij:⁊ faciet reuerteturq̄ꝫ ⁊ co/
gitabit aduerſum eos qui dereliquerunt te/
ſtm̄ ſanctuarij.Et brachia ex eo ſtabunt:⁊ pol
luent ſcīarium fortitudis:⁊ auferent iuge ſa/
crificiū.⁊ dabunt abhominatiōeꝫ in deſolatio

nem.Et ipij in teſtm̄ ſimulabūt fraudulenter
Populus āt ſciēs deū ſuūꝫ obtinebit ⁊ faci/
et.Et docti i ppl̄o docebunt plīmos ⁊ ruent F
in gladio ⁊ in flamma ⁊ i captiuitate ⁊ in rap
na dieꝝ.Cumq̄ꝫ corruerint ſubleuabūt̄ auxilio
paruulo:⁊ applicabunt̄ eis plīmi fraudu/
lenter.Et de eruditis ruēt vt ꝯflentur ⁊ eligā j.12.e
tur ⁊ dealbent̄ vſq̄ꝫ ad tp̄s ꝓfinitū. q̄a adhuc
aliud tp̄s erit.Et faciet iuxta volūtatē ſuā rex
Et eleuabitur ⁊ magnificabit̄ aduerſus oēm
deum.Et aduerſus deū deoꝝ loquet̄ magnifi
ca ⁊ dirigetur:donec ꝯpleat̄ iracūdia. Per
petrata q̄ppe ē definitio.Et deum patꝝ ſuoꝝ
non reputabit:⁊ erit in ꝯcupiſcētijs feiaꝝ:nec
quēq̄ꝫ deoꝝ curabit:quia aduerſum vniuerſa
conſurget.Dū āt maozi i loco ſuo venerabit̄
⁊ deum quē ignorauerūt p̄res ei⁹ colet auro
⁊ argento ⁊ lapide ꝓcioſo:rebuſq̄ꝫ precioſis
Et faciet vt muniat maozi cum dō alieno quē G
cognouit: ⁊ multiplicabit gloriam: ⁊ dabit
eis ptātē in multiſ ⁊ t̄rā diuidet gratuito.Et in
tp̄e prefinito ꝓliabit̄ aduerſus eū rex auſtri:⁊
q̄ſi tempeſtas veniet ꝯ illū rex aquilonis i cur
ribuſ.⁊ in eq̄tibus ⁊ in claſſe magna ⁊ ingre/
diet̄ t̄ras ⁊ cōteret ⁊ ꝑtranſiet.Et introibit in
terrramglorioſam ⁊ multi corruent. He aūt
ſole ſaluabuntur dō manu eius edom ⁊ moab
⁊ principes filioꝝ ammon.Et mittet manū
ſuam in terras:⁊ terra egypti non effugiet ⁊
dominabitur theſauroꝝ auri ⁊ argenti et in
omnibus precioſis egypti.Per libyaꝫ q̄ꝫ et
ethiopiam trāſibit:⁊ fama turbabit eū ab ori
ente ⁊ ab aquilone:⁊ vēiet in mlt̄itudine ma
gna:vt conterrat ⁊ interficiat plīmos.Et fi/
get tabernaculum ſuum apedno iter duo ma
ria ſuper montem inclytū ⁊ ſcm̄:⁊ veniet vſq̄ꝫ
ad ſummitatem eius:⁊ nemo auxiliabit̄ ei.

In tp̄e āt illo conſurget mi/ XII A
chael princeps magn⁹ q̄ ſtat ꝓ filijs
populi tui:⁊ veniet tp̄s q̄le nō fuit ab
eo ex q̄ gentes eē ceperūt vſq̄ꝫ ad tp̄us illud
Et in tp̄e illo ſaluabitur ppl̄s tuus:oīs q̄ iuē
tus fuerit ſcript⁹ i libro.Et multi dō his q̄ dor
miūt in t̄re puluere:euigilabūt:alij i vitā eter
nam: alij in opprobriū vt videāt ſp.Qui aūt B
docti fuerint fulgebūt q̄ſi ſplēdor firmamen
ti: ⁊ q̄ ad iuſticiam erudiunt mlt̄os q̄ſi ſtelle
perpetuas eternitates.Tu aūt daniel claude
ſermones ⁊ ſigna librū vſq̄ꝫ ad tp̄s ſtatutum
Plīmi pertranſibūt ⁊ multiplex erit ſcia.Et
vidi ego daniel:⁊ ecce quaſi duo alij ſtabant:
vnus hic ſup ripā flūinis:⁊ alius inde ex alte
ra ripa flūius.Et dixi viro q̄ erat indut⁹ lineis
qui ſtabat ſup aq̄s fluminis.Vſq̄ꝫ q̄ finis hoꝝ C
mirabilium?Et audiui virum q̄ indut⁹ erat li

neis q̄ stabat sup̄ aquas fluminis: cū eleuasset
dexterā ꝛ sinistrā suā in celū ꝛ iurasset p̄ viuē
tē i eternū: q2 in tp̄s ꝛ tp̄a ꝛ dimidiū tp̄is. Et
cū cōpleta fuerit dispersio man⁹ ppl'i sci: cō-
plebunt vniuersa hec: ꝛ ego audiui ꝛ nō itel
lexi. Et dixi. Dn̄e mi quid erit post h̄. ꝛ ait:
Uade daniel: q2 clausi sūt signatiq3 sermōes
II.f. vsq3 ad p2efinitū tp̄s. eligentur ꝛ dealbabun
tur ꝛ q̄si ignis p̄babunt multi. ꝛ impie agēt
D impij neq3 itelligēt oēs ipij. Porro docti itel
ligēt ꝛ a tp̄e cū ablatū fuerit iuge sacrificiū ꝛ
posita fuerit abhominatio i desolationē: dies
mille ducēti nonagīta. Beat⁹ q̄ expectat ꝛ
puenit vsq3 ad dies mille trecētos trigīta q̄n
q3. Tu aūt daniel vade ad p̄finitū: ꝛ requie-
sces ꝛ stabis in sorte tua i fine dierū. Hucus
q3 daniel ē in hebraico volumine legimus ce
teraq3 sequunt vsq3 ad finē libri: de theodoti
onis editione translata sūt. XIII.
A Et erat vir hitās i babylone: ꝛ nomē
ei⁹ ioachi: ꝛ accepit vxorē noīe susan
nā filiā helchie pulchrā nimis ꝛ ti-
mentē deū. Parentes. n. illius cū essent iusti
erudierūt filiā suā s̄m legē moysi. Erat autē
ioachin diues valde: ꝛ erat ei pomeriū vici-
nū domui sui: ꝛ ad ipsū ꝯfluebāt iudei: eo q̄
eēt honorabilior oīum. ꝛ ꝯstituti sunt duo se
nes iudices in illo anno: de quibus locutus
est dn̄s: q2 egressa est iniquitas de babylone
a senioribus iudicibus qui videbantur rege
re populū. Isti frequentabāt domū ioachin.
ꝛ veniebāt ad eos oēs qui habebāt iudicia.
Cū aūt ppl's reuertisset p̄ meridiē: igrediebā
tur susāna ꝛ deambulabat i pomerio viri sui
ꝛ videbāt eā senes quotidie igredientē ꝛ dam
bulantē: ꝛ exarserūt i ꝯcupiscentiā eius. Et
euerterūt sensū suū: ꝛ declinauerūt oculos su
os: vt nō viderēt celū: neq3 recordarent iudi
B cio2 iusto2. erāt ergo ambo vulnerati amore
ei⁹: nec idicauerūt sibi vicissim dolorem suū.
Erubescebāt. n. idicare sibi ꝯcupiscētiā suam
volētes ꝯcubere cū ea. Et obseruabāt q̄tidie
sollicitius videre eā. Dixitq3 alter ad alterū:
eam⁹ domū q2 hora prādij ē. ꝛ egressi reces-
serūt a se. Cūq3 reuertissent: venerūt i vnū: ꝛ
sciscitātes ab iuicē cāz ꝯfessi sūt ꝯcupiscētiā
suā: ꝛ tūc i cōe statuerūt tp̄s: qn̄ eā possēt iue
nire solā. Factū ē āt cū obseruarēt diē aptū i
gressa ē aliqn̄ sicut heri ꝛ nudiustertiū⁹ cū dua
bus solis puellis: voluitq3 lauari i pomerio.
estus q̄ppe erat: ꝛ nō erat ibi q̄sq3 p̄ter duos
senes abscōditos: ꝛ ꝯtēplātes eā. Dixit ergo
puellis. Afferte mihi oleum ꝛ smigmata: ꝛ
ostia pomerij claudite vt lauer. ꝛ fecerunt si-
cut preceperat: clauserūtq3 ostia pōerij ꝛ egres
se sunt per posticū vt afferrent que iusserat.
Nesciebātq3 senes intus eē absconditos. Cum C
aūt eēnt egresse puelle: surrexerūt duo senes
ꝛ accurrerunt ad eā: ꝛ dixerunt. Ecce ostia
pomerij clausa sunt: ꝛ nemo nos videt i con
cupiscentia tui sumus. Quamobrem assenti
re nobis: ꝛ commiscere nobiscum. Qd̄ si no-
lueris: dicemus ꝯ te testimoniū q̄ fuerit tecū
iuuenis: ꝛ ob hanc cām emiseris puellas a te
Ingemuit susāna ꝛ ait. Angustie sunt vndi-
q3 mihi. Si. n. hoc egero mors mihi ē: si aūt
nō egero nō effugiā manus vr̄as. Sed meli 1.Re.24.c
us est mihi absq3 ope incidere in manus ho
minū q̄3 peccare in ꝯspectu dn̄i. ꝛ exclamauit
voce magna susāna: exclamauerūt aūt ꝛ se-
nes aduersus eā. ꝛ cucurrit vnus ad ostia po
merij: ꝛ aperuit. Cū ergo audissent clamorē
famuli domus i pomerio irruerūt p̄ posticū
vt viderēt q̄d nā eēt. Postq3 aūt senes locu
ti sūt: erubuerūt serui vehemēter q2 nunquā
dictus fuerat sermo huiuscemodi de susanna
ꝛ facta ē dies crastina. Cūq3 venisset ppl's ad D
ioachi vir2 ei⁹. venerūt ꝛ duo p̄sb̄ri pleni ini
qua cogitatiōe aduersus susānā vt iterficerēt
eā. ꝛ dixerūt corā ppl'o. Mittite ad susannā
filiam helchie vxorē ioachi: ꝛ stati miserūt: ꝛ
venit cū parētib⁹ ꝛ filijs ꝛ vniuersis cognatis
suis. Porro susanna erat delicata nimis ꝛ
pulchra sp̄e. At iniq̄ illi iusserunt vt discoo-
periretur. erat eni cooperta: vt vel sic saciarē
tur decore eius. Flebant igitur sui ꝛ omnes
q̄ nouerant eam. Consurgentes aūt duo p̄-
sbyteri i medio populi: posuerunt man⁹ suas
sup̄ caput eius. Que flēs suspexit ad celum.
Erat. n. cor eius fiduciam h̄ns i dn̄o: ꝛ dixerūt
Cū deambularemus in pomerio soli: igressa
ē h̄ cum duabus puellis: ꝛ clausit ostia po-
merij ꝛ dimisit a se puellas. Uenitq3 ad eam
adolescēs qui erat abscōditus ꝛ cōcubuit cū
ea. Porro nos cū eēmus in angulo pomerij
vidētes iniq̄tatē: cucurrimus ad eos ꝛ vidi
mus eos pariter cōmisceri. ꝛ illum quidē nō E
q̄uimus cōprehendere: q2 fortior nobis erat
ꝛ aperto ostio exiliuit. Hāc aūt cū app̄hēdisse-
mus iterrogauim⁹ q̄s nā eēt adolescēs: ꝛ no
luit idicare nobis. Huius rei testes sumus.
Credidit eis multitudo q̄si senibus ꝛ iudici
bus ppl'i: ꝛ ꝯdēnauerūt eā ad mortē. Excla-
mauit aūt voce magna susanna ꝛ dixit. De⁹
eterne q̄ abscōdito2 es cognitor q̄ nosti oīa
anteq3 fiāt: tu scis qm̄ falsū testimonium tu-
lerūt cōtra me: ꝛ ecce morior cum nihil ho2
fecerim q̄ isti malitiose cōposuerūt aduersū
me. exaudiuit aūt dn̄s vocem eius. Cūq3 du
cerent ad mortē. suscitauit dn̄s spiritū scm̄ pue

ri iunioris cuius nomē daniel: ⁊ exclamauit
2. Reg. 3. f. voce magna. Mundus ego sum a sanguine
A i. 20. f. huiꝰ. Et ꝯuersus ois ppl's ad eū dixit. Quis
est iste sermo quē locutus es. Qui cū staret
in medio eoꝝ ait. Sic fatui filij isrl' nō iudicā
tes neq3 qd verū est cognoscētes cōdēnastis
F filiā isrl'. Reuertimini ad iudiciū: q2 falsum
testimoniū locuti sunt aduersus eā. Reuer-
sus ē ergo ppl's cū festinatione ⁊ dixerūt ei se
nes. Ueni ⁊ sede in medio nostꝝ: ⁊ īdica no
bis: q2 tibi deus dedit honorē senectutis. Et
dixit ad eos daniel. Separate illos ab inui-
cē ꝓcul ⁊ diiudicabo eos. Cū ergo diuisi es-
sent alter ab altero: vocauit vnū de eis ⁊ di-
xit ad eū. Inueterate dieꝝ maloꝝ nūc venerūt
pccā tua q̄ opabaris prius iudicās iudicia i-
iusta innocētes opprimēs ⁊ dimittēs noxios
exo. 23. a dicēte dn̄o: inocētē ⁊ iustū nō interficies. nūc
ergo si vidisti eā: dic qua sub arbore videris
eos colloquētes sibi. Qui ait sub cyno. dixit
aūt daniel. Recte mētitus es in caput tuuz
Ecce. n. angelus dei accepta sn̄ia ab eo scidet
te mediū. Et amoto eo iussit venire aliū: ⁊ di
xit ei. Semē chanaā ⁊ non iuda spēs decepit
G te: ⁊ ꝯcupiscentia subuertit cor tuū. Sic facie
batis filiabus isrl': ⁊ ille timētes loquebātur
vobis: sed nō filia iuda sustinuit iniquitatez
vr̄am. Nūc ergo dic mihi sub qua arbore cō
ꝓhenderis eos loquētes sibi. Qui ait sub pry
no. Dixit aūt ei daniel. Recte mētitus es ⁊
tu in caput tuū. Manet. n. angelus dei gladi
um habēs vt secet te mediū ⁊ iterficiat vos.
Exclamauit itaq3 ois cetꝰ voce magna: ⁊ bn̄
dixerūt deū q̄ saluat sperātes in se: ⁊ ꝯsurre-
xerūt aduersus duos p̄sbyteros. Conuicerat
eni eos daniel ex ore suo falsū dixisse testimo
niū. Feceruntq3 eis sicut male egerant aduer-
sus ꝓximā vt facerēt s̄m legē moysi: ⁊ inter-
fecerūt eos. Et saluatus ē sāguis inoxius in
die illa. Helchias aūt ⁊ vxor eius laudauerūt
deū ꝓ filia sua susāna cū ioachī marito eius
⁊ cognatis oibus: q2 nō est inuēta in ea res
turpis. Daniel āt factus ē magnus in ꝯspe-
ctu populi a die illa ⁊ deinceps. Et rex astya
ges appositus ē ad p̄res suos ⁊ suscepit cyrꝰ
perses regnum eius. XIIII.
A Erat aū daniel ꝯuiua regis: ⁊ hono
ratus sup oēs amicos eius. Erat q̊3
idolū apud babylonios noīe bel: ⁊ i-
pendebant in eo p dies singulos sile artabe
duodecim ⁊ oues quadraginta: viniq3 am-
phore sex. Rex quoq3 colebat eū: ⁊ ibat per
singulos dies adorare eū. porro daniel ado-
rabat deū suū. Dixitq3 ei rex. Quare nō ado
ras bel. Qui rn̄dens ait. Q2 non colo idola
manufacta: sed viuētē deū q̄ creauit celuz ⁊
terrā ⁊ h3 ptātē ois carnis. Et dixit rex ad eū
B Nō videt tibi eē bel viuēs deus: An n̄ vides
quāta comedat ⁊ bibat quotidie? Et ait dani
el arridēs. Ne erres rex. Iste ē. n. itrinsecus eccl. 30. c
luteus: forinsecus ereus neq3 comedit aliqn̄
Et iratus rex vocauit sacerdotes eiꝰ: ⁊ ait eis
Nisi dixeritis mihi quis ē qui comedat ipen
sas has moriemini. Si aūt ostēderitis qm̄ bel
comedat hec: morieт daniel q2 blasphema-
uit in bel. Et dixit daniel regi. Fiat iuxta ver
bū tuum. Erāt aūt sacerdotes bel septuagin
ta: exceptis vxoribꝰ ⁊ paruulis ⁊ filijs. Et ve
nit rex cū daniele i tēplū belis: ⁊ dixerūt sa-
cerdotes belis. Ecce nos egredimur foras:
⁊ tu rex pone escas ⁊ vinū misce: ⁊ claude o-
C stiū ⁊ signa ānulo tuo. ⁊ cum igressus fueris
mane nisi iueneris oia comesta a bel morte
moriemur. vel daniel q̄ mētitꝰ est aduersum
nos. Cōfidebāt aūt q2 fecerāt sub mēsa abscō
ditū introitū: ⁊ p illū ingrediebant semp ⁊ d
uorabāt ea. Factū ē igit postq̄3 egressi sūt illi
⁊ rex posuit cibos aū bel: p̄cepit daniel pue-
ris suis: ⁊ attulerūt cinerē ⁊ cribrauit per to
tum tēplū corā rege: ⁊ egressi clauserūt ostiū
⁊ signantes annulo regis abierūt. Sacerdo
tes aūt ingressi sūt nocte iuxta ꝯsuetudinem
suā ⁊ vxores ⁊ filij eoꝝ: ⁊ comederūt oia ⁊ bi
berūt. Surrexit aūt rex prio diluculo ⁊ da-
D niel cū eo. ⁊ ait rex. Salua ne sunt signacla
daniel. Qui rn̄dit. Salua rex: Statimq3 cuz
aperuisset ostiū: intuitus rex mensā exclama
uit voce magna. Magnus es bel: ⁊ nō ē apd
te dolus quisq̄3. ⁊ risit daniel: ⁊ tenuit regez
ne ingrederet itro. ⁊ dixit. Ecce pauimētum
aiaduerte cuius vestigia sūt hec. ⁊ dixit rex.
Uideo vestigia viroꝝ ⁊ mulieꝝ ⁊ infantium
Et iratus ē rex. Tunc apprehendit rex sacer
dotes ⁊ vxores ⁊ filios eoꝝ: ⁊ ostēderunt ei ab
scōdita ostiola p que ingrediebant ⁊ ꝯsume
bant q̄ erant sup mēsam. Occidit ergo illos
rex: ⁊ tradidit bel in ptātem danielis: q̄ sub-
uertit eū ⁊ tēplū eiꝰ. ⁊ erat draco magnꝰ i lo
co illo ⁊ colebāt illū babylonij. ⁊ dixit rex
E danieli. ecce nūc nō potes dicere: q2 iste non
sit deus viuens. Adora ergo euz. Dixitq3 da
niel regi. Dominū deū meum adoro: q2 ipse
est deus viuens. Iste autem non est deus vi
uens. Tu autem rex da mihi potestatem ⁊ in
terficiam draconem absq3 gladio ⁊ fuste: ⁊
ait rex. Do tibi. Tulit ergo Daniel picem
⁊ adipem ⁊ pilos ⁊ coxit pariter: fecitq3 mas
sas: ⁊ dedit in os draconis: ⁊ diruptus ē dra
co. Et dixit daniel. ecce quem colebatis. qd
cum audissent babylonij idignati sunt vehe-

menti: et congregati aduersū regē dixerūt. Iu
de⁹ fcūs ē rex. Bel destruxit dracone ī iterfe
cit: et sacerdotes occidit. Et dixerūt cū veissēt
ad regē. Trade nobis daniele: alioqn ītei fi
F cient⁹ te et domū tuā: Uidit ergo rex q irru
erēt i eū vehementer: et necitate cpulsus tra
d.6.e didit eis danielē. Qui miserūt eū i lacū leo
nū: et erat ibi diebus sex. Porro in lacū erāt
leones septē: et dabant eis duo corpa qtidie
et due oues: et tūc nō data sūt eis vt deuora
rēt danielē. Erat āt abacuch propha i iudea
et ipse coxerat pulmētū et itriuerat panes in
alueolo. et ibat in cāpū vt ferret messoribus
Dixitqꝫ angel⁹ dñi ad abacuch. Fer prādiū
qd hēs in babylonē danieli: q ē in lacu leo
nū. Et dixit abacuch. Dñe babylonē non vi
di: et lacū nescio. Et apphēdit eū āgelus dñi
in vtice ei⁹. et portauit eū capillo capitis sui
G posuitqꝫ eū in babylonē sup lacū i ipetu spi
rit⁹ sui. Et clamauit abacuch dicēs. Daniel
serue dei: tolle prandiū qd misit tibi deus. Et
ait daniel. Recordatus es mei ds: et nō dere
liqsti diligentes te. Surgēs daniel comedit
Porro angel⁹ dñi restituit abacuch cfesti
ī loco suo. Uenit ergo rex die septio vt luge
ret danielē et venit ad lacū et itrospexit: et ec
ce daniel sedēs in medio leonū. Et exclama
uit voce magna rex dicēs. Magn⁹ es dñe ds
daniel. Et extraxit eū de lacu leonū. Porro
illos q pditionis ei⁹ cā fuerāt. intromisit in
lacū: et deuorati sūt in momento coram eo.

Explicit Daniel ppha. Incipit plo
gus in libr duodecim pphetarum

NOn idē ordo ē duodeci pro
phetar apd hebreos q ē apd
nos. Unū fꝫ id qd ibi legit: h
qꝫ dispositi sūt. Osee cōatic⁹
ē: et qsi p snias loqns. Iohel
plan⁹ i pncipijs. i fine obscu
rior: et vsqꝫ ad malachiā hnt singuli pprieta
tes suas: quē esdrā scribā legisqꝫ doctorē he
brei autumant. Et qr longū ē nunc de oibus
dicere: hoc tm vos o paula et estochium ad
monitas scire volo vnū libr esse duodecim
pphetar: et Osee synchronō ysaie: malachiā
vero aggei et zacharie fuisse tpibus. In qui
bus āt tps non pfertur in titulo: sub illis cos
regibus prophetasse sub quibus et hi qui an
te eos habent titulos pphetauerunt.

Item alius plogus

REgule sunt he sub quibus si
gnificationibus nominū ad
quas tribus per pphetas ser
mo dñi dirigatur. Quotiēs
cunqꝫ ad decem tribus tēdi
tur propheta: sub his nominibus designan
tur. i. effraim. samaria israhel ioseph iezrahel
bethel. bethauen. et interdum iacob. Quan
do autem ad duas loquitur tribus: sub his
nominibus sermo profertur. i. iuda irlm be
niamin domus dauid et interdū iacob. Ali
quotiens isrl ad totas duodecim tribus re
fertur. Duplex ē apud hebreos snia de his
quatuor versibus qui in capite sunt preno
tati. Plerique. n. dicunt q ab esdra scriba i
omnibus prophetis sic fuerit titulatum: vt
prescripto vniuscuiusqꝫ nomine pphetia cu
ius sit sequens noscatur. Ipse est autem es
dras qui vltimus prophetarum malachie
nomine scribit. Alij vero dicūtur q ab ipsis
prophetis per spm sanctum vt cetera sunt
conscripta.

Incipit plogus in libr Osee pphe

TEmporib⁹ ozie et ioathan a
chaz et ezechie rgū iuda et ie
roboā filij iohe rgis. Osee et
fili⁹ beeri ad pphetiā dicen
dā spū scō replet⁹ ē. De mēo
rato itaqꝫ nūero regū: achaz
rex iuda et hieroboā rex isrl dñꝫ dereliqntes
vt historie regū et palipomenō idicāt: ēt isrl
idolatrie crimē impio ac ptāte sua admitter
coegerunt. Propt q de⁹ ad osee h locutus
est dicēs. Accipe tibi vxorē fornicariam sine Osee. 1. a
fornicationū: et fac filios fornicatōis. Forni
cariā itaqꝫ non electione corpis meretricē
sed gētilē deū ignorantē appellat: que dei
creatoris sui amore ptempto: simulacrorū
se subiecit desiderijs. Sed cū dei pcepto pro
pha in hac paruisset cōceptū ex ea filiū iezra
hel precepit noiare deo pollicēte post breue
tps sanguinē iezrahel in domo ihu vindica
re. Cuius pmissionis hec cā ē iehu p heli 4. Re. 9. a
seū in regē inuncto ad defendēdū sanguinē
naboth: cuius iezrahel qꝫ tunc tpis metro
polis erat: quē iezabel achab regis isrl vxor 3. Re. 22. b
interemerat sicut regū historia exponit. Is
cū grauiter iuxta diuinū pceptū vindicandi
sanguinis cā in oēm memorati domū dese
uisset. hoc pacto dñm dereliquisse inuenit cu 4. Re. 10. e
ius pnepote hieroboā qui lectiōe pphē sus
cēpit. originis sue facta imitante. ac ē dei pce
pta et religionē cū pplo isrl agente sanguis
naboth q in loco certe iezrahel fuerat pfu
sus in domo iohe pris memorati: hiei oboe
p pccō redūdaturus significat. Hinc scitū
ēst vt ira dei vel populo isrl per denunciati
onem pphe pcessura deberetur. domui aūt
iude minima lectione comprehensa ob hoc
promissa ē: qr ezechias rex iuda filius achaz 4. re. 18. a

subla͞tis idolo͞r q̃ tā p͞t ei⁹ q̃ ceti reges ꝯsecrauert
tēplum dī purgasse ⁊ purificasse mōstratur.
Explicit ꝓlog⁹. Incipit argumētū i eundē.
OSee crebro noīat ephraī. sa-
mariam ioseph. iezrahel: ⁊
vxorē fornicariā: ⁊ fornicati
onis filios: ⁊ adulterā cubi-
culo clausā mariti multo tē
po͞r sedere viduā: ⁊ sub veste
lugubri viri ad se reditū p͞stolari.

Explicit argumentum. Incipit
A liber Osee prophete. Caplm̄ I
VErbū dn̄i qđ factū ē ad osee
filiū beeri in diebus ozie ioa
thā achaz ezechie regū iuda
⁊ in diebus hieroboā filij io
as regis isrl̄. Pricipiū loq̄n
di dn̄o in osee. Et dixit dn̄s
ad osee. Uade sume tibi vxorē fornicatōum
B ⁊ fac tibi filios fornicationū: q2 fornicās for
Esa.8.a nicabit terra a dn̄o. Et abijt ⁊ accepit gomer
J.eo. filiam debelaim: ⁊ ꝯcepit ⁊ pepit ei filium. Et
dixit dn̄s ad eum. Uoca nomē ei⁹ iezrael.
Qm̄ adhuc modicū: ⁊ visitabo sanguinem
iezrahel sup domū ihehu: ⁊ quiescere faciā re
gnum dom⁹ isrl̄. Et in illa die ꝯterā arcum
3.eo.⁊.J.eo. isrl̄: in valle iezrael. Et concepit adhuc: ⁊ pe
C perit filiā: Et dixit ei. Uoca nomē eius absq3
mīa. Quia non addā vltra misereri domui
isrl̄: sed obliuione obliuiscar eorū. Et domui
iuda miserebor. ⁊ saluabo eos i domino deo
suo: ⁊ non saluabo eos in arcu ⁊ gladio ⁊ in
bello ⁊ in equis ⁊ in eq̄tibus. Et ablactauit
3.eo. eam q̄ erat absq3 mīa. Et concepit: ⁊ peperit
D filium. Et dixit ei. Uoca nomē ei⁹ non ppl̄s
meus. Quia vos non ppl̄s meus: ⁊ ego non
ero vr̄ deus. Et erit nūerus filio͞r isrl̄ q̄si are
na maris q̄ sine mēsura ē: ⁊ non numerabit
Et erit in loco vbi dicetur eis nō ppl̄s me⁹
vos dicet eis filij dei viuētis. Et congregabū
tur filij iuda ⁊ filij isrl̄ parit: ⁊ ponēt sibimet
caput vnum: ⁊ ascendēt de terra: q2 magn⁹
A dies iezrael. II.
DIcite fr̄ibus vr̄is ppl̄s me⁹: ⁊ sorori
vr̄e. miam ꝯsecuta indicate mr̄ez ve
stram iudicate. quoniam ipsa non
vxor mea: ⁊ ego non vir eius. Auferat forni
cationes suas a facie sua: ⁊ adulteria sua de
medio vberum suorum: ne forte expoliē eā
nudam ⁊ statuam eam secūdum diem nati
uitatis sue: ⁊ ponam eam quasi solitudinem
⁊ statuam eam velut terram inuiam ⁊ inter
ficiam eam siti: ⁊ filio͞r illius nō miserebor:
quoniam filij fornicationum sunt: quia for-
nicata ē mater eorum. Confusa ē que conce
pit eos: q2 dixit. Uadam post amatores me-
os qui dant panes mihi ⁊ aquas meas. ⁊ la
nam meam ⁊ linum meum. oleum meum. B
⁊ potum meum. Propter hoc ecce ego se-
piā viā tuā spinis: ⁊ sepiam eā macerīa. Et
semitas suas non inueniet. ⁊ seq̄tur amato-
res suos ⁊ non apphendet eos: ⁊ q̄ret eos ⁊
non iueniet ⁊ dicet. Uadā ⁊ reuertar ad vir͞
meū priorē: q2 bene mihi erat tūc magis q̃
nunc. Et hec nesciuit. q2 ego dedi ei frumen
tum ⁊ vinū ⁊ oleū ⁊ argētum multiplicaui
ei ⁊ aur͞: que fecerunt baal. Jdcirco conuer
tar ⁊ sumā frumētum meum i tp̄e suo. ⁊ vi-
num meū in tp̄e suo: ⁊ liberabo lanā meam
⁊ linū meum q̄ opiebant ignominiam eius
Et nunc reuelabo stulticiam eius in oculis
amato͞r eius: ⁊ vir non eruet eam de manu
mea. Et cessare faciā oē gaudium eius: solē-
nitatē eius: neomeniam eius. sabbatū eius
⁊ oia festa tp̄a eius. Et corrumpā vineā eius C
⁊ ficū eius de q̄b⁹ dixit. Mercedes he mee
sūt. q̄s dederunt mihi amatores mei. Et po-
nā eā in saltum: ⁊ comedet eā bestia agri. Et
visitabo sup eā dies baalim: q̄bus accēdebat
incēsum. ⁊ ornabat inaure sua ⁊ monili suo
⁊ ibat p⁹ amatores suos. ⁊ mei obliuiscebat
dicit dn̄s. Propter hoc ecce ego lactabo eā
⁊ ducā eā in solitudinem. Et loquar ad cor
eius: ⁊ dabo ei vinitores ei⁹ ex eodē loco ⁊
vallē achor ad apiēdā spē. ⁊ cāet ibi iuxta
dies iuuētutis sue: ⁊ iuxta dies ascēsiōis sue
de terra egypti. ⁊ erit i die illo ait dn̄s: voca
bit me vir me⁹. ⁊ non vocabit me vltra baa-
lim. Et auferā noia baali de ore ei⁹: ⁊ nō re- D
cordabit vltra nois eo͞r: ⁊ pcutiam cum eis
fedus i die illa: cū bestia agri ⁊ cū volucre
celi: ⁊ cū reptili terre: ⁊ arcū ⁊ gladiū ⁊ bel-
lum ꝯterā de terra: ⁊ dormire eos faciā fidu
cial̄r ⁊ sponsabo te mihi i sēpit̄nū: ⁊ spōsabo
te mihi i iusticia ⁊ iudicio ⁊ i mīa ⁊ mi͞satōi
bus ⁊ spōsabo te mihi in fide: ⁊ scies q2 ego
dn̄s: ⁊ erit in die illa exaudiā dicit dn̄s. ⁊ ex-
audiā celos. ⁊ illi exaudiēt terrā. ⁊ t͞ra exau
diet triticū ⁊ vinū ⁊ oleū. ⁊ h̄ exaudient iez-
rahel: ⁊ seminabo eā mihi i terrā: ⁊ mi͞sebor
eius q̄ fuit absq3 mīa: ⁊ dicā nō pplō meo po Ro.9.c.
pulus meus es tu: ⁊ ipse dicet de⁹ me⁹ es tu 1.Pe.2.b
ET dixit dn̄s ad me. Adhuc III A
vade ⁊ dilige mulierē dilectā ami-
co ⁊ adulteram: sicē diligit dn̄s filios
isrl̄: ⁊ ipsi respectant ad deos alienos ⁊ dili-
gunt vinacia vua͞r. ⁊ fodi eā mihi q̄ndecim
argenteis: ⁊ choro ordei. ⁊ dimidio choro
ordei ⁊ dixi ad eam. Dies multos expecta-

B bis me. Non fornicaberis. ⁊ non eris viro:
ſed ⁊ ego expectabo te. Quia dies multos ſe
debunt filii iſrahel ſine rege ⁊ ſine principe ⁊
ſine ſacrificio. ⁊ ſine altari ⁊ ſine ephot. ⁊ ſine
theraphi. Et poſt hec reuertentur filij iſrahel
⁊ querēt dominum deum ſuū ⁊ dauid regē
ſuum. ⁊ pauebunt ad dominū ⁊ ad bonum
eius in nouiſſimo dierum. IIII
A Audite v̄bum dn̄i filij iſrl̄ qꝛ iudiciū
dn̄o cū hītatoribus t̄re. Non ē. n. v̄i
tas. ⁊ n̄ ē mīa. ⁊ nō ē ſcia dī i t̄ra. Ma
ledictum ⁊ mēdaciū ⁊ homicidiū ⁊ furtū ⁊
adulterium inundauerūt ⁊ ſanguis ſanguinē
tetigit. Propter h̄ lugebit t̄ra: ⁊ infirmabit
oīs qui hītat i ea. In beſtia agri ⁊ ī volucre
celi: ſꝫ ⁊ piſces maris cōgregabunt. Verūtn̄
vnuſq̄ſqꝫ non iudicet: ⁊ nō arguat vir. Pp̄ls
B n. tuꝰ ſicut hi q̄ ꝯdicūt ſacerdoti. ⁊ corrues
hodie. ⁊ corruet ēt ꝓpha tecū. Nocte tacere
feci mr̄ē tuam. Conticuit pp̄ls meꝰ: eo ꝙ nō
habuerit ſciā. Quia tu ſciam repuliſti: r̄pel
lam te ne ſacerdotio fungaris mihi ⁊ oblita
es legis dei tui: obliuiſcar filiorū tuorum ⁊
ego. Scd̄m multitudinē eoꝝ ſic peccauerūt
mihi: gloriam eoꝝ in ignominiam ꝯmutabo
Peccata pp̄li mei cōedent: ⁊ ad iniq̄tatē eoꝝ
sa:2.4.c ſubleuabunt aīas eoꝝ. ⁊ erit: ſicut pp̄ls ſic ſa
cerdos ⁊ viſitabo ſup eum vias eius ⁊ cogi
C tationes eius reddā ei ⁊ comedent ⁊ nō ſatu
rabunt. Fornicati ſ̄t ⁊ nō ceſſauerūt: qm̄ dn̄z
dereliq̄runt i non cuſtodiēdo. Fornicatio ⁊
vinum ⁊ ebrietas auferunt cor. Pp̄ls meꝰ i
ligno ſuo interrogauit. ⁊ baculus eiꝰ ānūcia
uit ei. Sp̄ūs. n. fornicationum decepit eos ⁊
fornicati ſunt a deo ſuo. Super capita mon
tium ſacrificabant. ⁊ ſup colles accendebant
thymiama ſubtꝰ quercū ⁊ populum ⁊ terebi
thum: qꝛ bona erat vmbra eius. Jō fornica
buntur filie v̄re: ⁊ ſpōſe v̄re adultere erunt.
Non viſitabo ſup filias v̄ras cum fuerit for
nicate. ⁊ ſup ſpōſas v̄ras cum adulterauerit
qm̄ ipi cum meretricibus ꝯuerſabāt ⁊ cū effe
D minatis ſacrificabāt. ⁊ pp̄ls n̄ intelligens va
pulabit. Si fornicaris tu iſrael: non delinq̄t
ſaltem iuda. ⁊ nolite igredi in galgala. ⁊ ne
aſcenderitꝭ i bethauem neqꝫ iurauerit̄ viuit
dn̄s: Qm̄ ſicut vacca laſciuiēs declinauit iſrl̄
Nūc paſcet eos dn̄s q̄ agnum in latitudine
Particeps idoloꝝ effraiꝫ: dimitte eum. Se
paratum eſt ꝯuiuiū eoꝝ: fornicatione fornica
ti ſunt: dilexerūt afferre ignominiā ꝓtecto
res eius. Ligauit eum ſp̄ūs in alis ſuis. ⁊ cō
fundentur a ſacrificijs ſuis. V
A Audite hꝰ ſacerdotes. ⁊ attēdite do
mꝰ iſrl̄ ⁊ domꝰ regis auſculate: qꝛ vo
bis iudicium eſt. Qm̄ laqueꝰ f̄ci eſtis ſpecula
tioni. ⁊ ſicut rete expāſū ſr̄ thabor: ⁊ victimas
d̄clinaſtis i ꝓfundum. Et ego eruditor oium
eoꝝ. ego ſcio effrai: ⁊ iſrael n̄ ē abſconditus a
me. Quia nūc fornicatꝰ ē effrai: ꝯtaminatus ē B
iſrael. Nō dabūt cogitatiōes ſuas vt reuertā
tur ad deū ſuū: qꝛ ſp̄s fornicationū in me
dio eoꝝ: ⁊ dn̄m nō cognouerūt. Et rn̄debit ar
rogātia iſrahel i facie eiꝰ ⁊ iſrl̄ ⁊ effrai ruēt in
iniq̄tate ſua. Ruet ēt iudas cum eis. In gre
gibus ſuis ⁊ i armentꝭ ſuis uadēt ad q̄rēdū
dn̄m: ⁊ n̄ inueniēt. Ablatꝰ ē ab eis. In dn̄o p̄
uaricati ſ̄t: qꝛ filios aliētos genuerūt. Nūc de C
uorabit eos menſis cū p̄rībꝰ ſuis. Clangite
buccia in gabaa: tuba in rama vlulate in be
thauen: pꝰ t̄gū tuū beniamin. Effrai i deſola
tone erit. In die correptionis i tribubus iſrl̄
oſ̄di fidē. F̄ci ſunt p̄ncipes iuda q̄ſi aſſumen
tes t̄minum: ſr̄ eos effūdā q̄ aquā irā meā.
Calūniā patiens ē effraiꝫ fractꝰ iudicio: qm̄
cepit abire pꝰ ſordes. Et ego q̄ tinea effra D
im ⁊ q̄ putredo domui iuda. ⁊ vidit effraim
languorem ſuum: ⁊ iudas vincl̄ꝫ ſuum ⁊ abijt
effraim ad aſſur: ⁊ miſit ad regem vltorē. Et
ipe nō poterit ſanare vos: nec ſoluere poterit a
vobis vincl̄m. Qm̄ ego q̄ leena effrai ⁊ q̄ſi
catulus leōis domui iuda. Ego ego capiā ⁊
vadam: tollā ⁊ nō ē q̄ eruat. Vadēs reuertar
ad locum meū: donec d̄ficiatis: ⁊ queratis fa
ciem meam. VI
In tribulatiōe ſua mane cōſurgent A
ad me. Venite ⁊ reuertamur ad dn̄ꝫ
qꝛ ipe cepit ⁊ ſanabit nos percutiet ⁊
curabit nos. Viuificabit nos pꝰ duos dies
in die t̄tia ſuſcitabit nos ⁊ viuemꝰ in ꝯſpectu
eius: ⁊ ſciemus ſeq̄murqꝫ vt cognoſcamꝰ dn̄ꝫ
Quaſi diluculū p̄patus ē egreſſus eiꝰ: ⁊ ve B
niet q̄ſi hymber nobis t̄paneꝰ ⁊ ſerotinꝰ ter
re. Quid faciā tibi effrai q̄d faciā tibi iuda.
Mīa v̄ra q̄ſi nubes matutina: ⁊ q̄ſi ros ma
ne ptranſiēs. Propt̄ hoc dolaui in ꝓphis
⁊ occidi eos i v̄bis oris mei. ⁊ iudicia tua q̄ C
lux egrediēt. Qꝛ miaꝫ volui ⁊ nō ſacrificiū Matth.9.b
⁊ ſciam dei pluſq̄ꝫ holocauſtū. Ipſi aūt ſicut 7.12.a
adā tranſgreſſi ſunt pactū: ibi puaricati ſūt
in me. Galaad citas opātiū idolū ſupplan
ta ſāguine: ⁊ q̄ſi fauces viroꝝ latronū. Par D
tice ps ſacerdotū. i via it̄ficiētiū pergiētes
de ſichē. qꝛ ſcelus opati ſ̄ūt: In domo iſrl̄ vi
di horrēdū. Ibi fornicationes effrai: ꝯtami
natus ē iſrl̄. Sed ⁊ iuda pone meſſē tibi: cū
ꝯuertero captiuitatē pp̄li mei. VII.
Quū ſanare vellē iſrl̄: reuelata ē iniq̄ A
tas effrai ⁊ malitia ſamarie: qꝛ opa
ti ſūt mēdaciū: ⁊ fur igreſſus ē ſpoli

ans:latrũculus foris.⁊ ne forte dicant i cor-
dibus suis.oẽm maliciã coꝝ me recordatũ
Nunc circũdedeꝛt eos adiuẽtões sue: corã
facie mea facte sunt. In malicia sua letifica
uerunt regem ⁊ ĩ mendacijs pncipes. Oẽs
adulterantes q̃i clibanus succẽsus a coquen
B te.Quieuit paululum citas a ꝯmixtiõe fer-
Math.13.c menti donec fermẽtareꝛ totũ. Dies regis nr̃i
Ceperũt principes furere a vino.extẽdit ma
nũ suã cum illusoribus:qꝛ applicueꝛt q̃si cli
banũ cor suũ cum isidiareꝛ eis. Tota nocte
dormiuit coquẽs eos:mane ipe succẽsus q̃i
ignis flãme.Oẽs calefacti sũt q̃i clibanus ⁊
deuorauerũt iudices suos.Oẽs reges eoꝝ
C ceciderũt.nõ ẽ q̃ clamei eis ad me.effraim in
pplis ipe ꝯmiscebaꝛ.effraim fact⁹ ẽ subcine
ritius panis.q̃ ñ reuersaꝛ.Comedeꝛt aliẽi ro
bur ei⁹.⁊ ipe nesciuit. Sʒ ⁊ cani effusi sunt
in eo:⁊ ipse ignorauit ⁊ humiliabiꝛ superbia
isrl' in facie ei⁹.Nec reuersi sꝛ ad dñm deum
suũ:⁊ nõ q̃sieꝛt eũ in oib⁹ his.⁊ fact⁹ ẽ effrai
quasi colũba seducta:ñ hñs cor.egyptum in
uocabant: ad assyrios abierũt.⁊ cum pfecti
fuerint:expandã sꝛ eos rete meũ.⁊ q̃si volu-
crẽ celi derahã eos.Cedam eos scdʒ auditi
onem cetus eoꝝ.Ve eis.qm̃ recesserũt a me.
B Vastabunꝛ qꝛ puaricati sũt in me.Ego rede
mi eos ⁊ ipi locuti sunt ꝯ me mendatia ⁊ nõ
clamauerũt ad me in corde suo:sʒ vlulabant
i cubilibus suis.Sup triticũ ⁊ vinum rumia
bant. ⁊ recesseꝛt a me. ⁊ ego erudiui eos:⁊
ꝯfortaui brachia eoꝝ: ⁊ in me cogitauerunt
maliciaʒ.Reuersi sunt vt eẽnt absq̃ iugo.fci
sunt q̃i arc⁹ dolosus.Cadẽt i gladio pncipes
eorum a furore lingue sue:Ista subsannatio
eorum in terra egypti. VIII

A IN gutture tuo sit tuba q̃i aq̃la sꝛ do
mũ dñi:p eo q̃ trãsgressi sũt fedus
meũ:⁊ legẽ meã puaricati sũt.Me
inuocabũt deus meus:⁊ cognouimus te isrl'
Proiecit isrl' bonuʒ:iimic⁹ pseqũꝛ eum.Ipsi
regnaueꝛt ⁊ ñ ex me:pncipes extiteꝛt:⁊ ñ co
gnouit. Auꝝ suũ ⁊ argẽtũ suum fecerũt sibi
B idola:ut iterirẽt.Proiectus est vitul⁹ tu⁹ sa-
maria.Irat⁹ ẽ furor meus i eis.Vsq̃q̃ non
poterunt emundari:Quia ex isrl' ipe est.Ar
tifex fecit illũ:⁊ nõ ẽ ds.Qm̃ i araneaꝝ telas
erit vitulus samarie:qꝛ ventum seminabunt ⁊
turbinẽ metẽt. Culm⁹ stãs.nõ ẽ i eo germẽ
nõ faciet farinã.Qd ⁊ si fecerit:aliẽi come-
C dent eã.Deuorat⁹ ẽ isrl'.nũc fact⁹ ẽ in natõi
bus q̃si vas imũdũ:qꝛ ipi ascẽderũt ad assur
Onager solitari⁹ sibi effraim.Munera dde
runt amatorib⁹: sed et cũ mercede ꝯduxeꝛt
nationes.Nũc ꝯgregabo eos:et q̃escẽt pau-
lisp ab onere regis ⁊ pncipum.Quia mlti-
plicauit efferai altaria ad peccãdũ:fcẽ sunt
ei are ĩ delictum:Scribã ei mltiplices leges
meas:q̃ velut aliene ꝯputate sunt.Hostias B
offerẽt:imolabunt carnes ⁊ comedẽt:⁊ dñs
nõ suscipiet eas.Nũc recordabiꝛ iiq̃tatis eo
rum ⁊ visitabit peccata eoꝝ. Ipi i egytũ con
uerteꝛ.Et oblitus est isrl' factoris sui ⁊ edifi
cauit delubra: ⁊ iudas multiplicauit vrbes
munitas.Et mittã ignem in ciuitates eius ⁊
deuorabit edes illius

NOli letari isrl' noli exultare sicꝫ ppli A
qꝛ fornicatus es a deo tuo.Dilexisti
mercedẽ sup oẽs areas tritici. Area
⁊ torcular non pascet eos. ⁊ vinũ mentietur
eis.Nõ hitabunt i terra domini. Reuersus
est effrai in egyptum ⁊ i assirijs pollutum co
medit. Non libabũt dño vinum:⁊ nõ place
bunt ei. Sacrificia eoꝝ q̃i panis lugentium
Oẽs q̃ comedẽt eũ ꝯtaminabũtur. qꝛ panis
eoꝝ:aie ipoꝝ:nõ intrabit i domũ dñi. Quid
facietis ĩ die soleni i die festiuitaꝛ domini:Ec
ce.n. pfecti sꝛ a vastitate. Egyptus ꝯgrega- B
bit eos:memphis sepeliet eos.Desiderabile
argentum eoꝝ vrtica hereditabit:lappa i ta-
bernacl'is eoꝝ.Venerũt dies visitationis ve
nerũt dies retributõis. Scitote isrl' stultum
pphã isanum viꝝ spiritalẽ. Propꝛ multi-
tudinẽ iiquitatis tue:⁊ multitudinẽ amentie
Speculator effraim cum deo meo ppha:la-
queus ruine factus est super omnes vias ei⁹
insania in domo dei eius. Profunde pecca
uerunt:sicut i diebus gabaa.Recordabitur
iiquitatis eoꝝ.⁊ visitabit peccata eoꝝ.Qua- C
si vuas in deserto iueni israel q̃i pma poma
ficulnee in cacumine eius vidi pr̃es eoꝝ.Ipi
ãt intrauerũt ad beelfegor: ⁊ abalienati sũt
i ꝯfusione ⁊ fci sũt abhoiabiles sicut ea q̃ di-
lexerunt.Effrai q̃i auis auolauit.Glia eoꝝ a
ptu:⁊ ab vtero ⁊ a cõceptu. Qd ⁊ si enutri-
erint filios suos absq̃ liberis eos faciã i hoi
bus.Sʒ ⁊ ve eis:cũ recessero ab eis.Effraim
vt vidi tyrus erat: fũdata in pulchritudine
Et effrai educet ad interfectoreʒ filios suos
Da eis dñe.Quid dabis eis?Da eis vuluã
sine liberis:⁊ vbera arentia.Oẽs neq̃tie eo B
rũ in galgal:qꝛ ibi exosos hũi eos.Propter
malitiã adinuentionũ eoꝝ:d domo mea eij
ciã eos.Nõ addã vt diligã eos.Oẽs princi
pes eoꝝ recedẽtes.Percussus est effrai:ra-
dix eoꝝ exiccata ẽ.Fructũ nequaq̃ facient
Qd ⁊ si genuerint:iteficiã amãtissima vteri
eoꝝ.Abijciet eos dñs de⁹ me⁹:qꝛ nõ audie
runt eũ:⁊ erunt vagi in nationib⁹. I

VItis frondosa isrl':fructus adeq̃t⁹ ẽ A
ei. Scdʒ mltitudinẽ fruct⁹ sui mlti

plicauit altaria. iuxta vbertatem terre sue exu
berauit simulacris. Diuisum est cor eorum
nunc interibunt. Ipse ꝯfringet simulacra eorũ
depopulabitur aras eoꝝ. Quia nunc dicent
nõ ẽ rex nobis. Non. n. timem⁹ dñm. Et rex
qd faciet nobis? Loq̄mi vba visiõis inutilis ⁊
B feriet fedus cũ mendacio: ⁊ germinabit q̄si
amaritudo iudicium sup sulcos agri. Vac-
cas bethauen coluerunt hitatores samarie
Quia luxit sup eũ popul⁹ ei⁹: ⁊ editui ei⁹ sr
eum exultauerũt i glã ei⁹: qr migrauit ab eo
Siq̄dem ⁊ ipse i assur delatus ẽ munus regi
vltori. Confusio effrai capiet ꝯfũdetur israel
in voluntate sua. Trãsire fecit samaria reges
suum: q̄i spumã sup faciem aq̄. Et disp̄dẽt ex
C celsa idoli peccatũ isrl'. Lappa ⁊ tribul⁹ ascẽ
Luc.23.f. det sup aras eoꝝ. Et dicẽt montibus operite
Apo.6.d nos: ⁊ collibus cadite sr nos. ex dieb⁹ gabaa
peccauit isrl'. ibi steterũt. nõ ꝯp̄hẽdz eos i ga
baa p̄liũ: sup filijs iniq̄tatis. Iuxta desiderium
meũ corripiam eos. Cõgregabunt sup eos
ppl'i cum corripiẽt ꝓpt duas iniq̄tates suas
Effraim vitula docta diligere triturã. ⁊ ego
transiui sup pulchritudinẽ colli ei⁹. Ascen-
D dam super effrai. Arabit iudas: ꝯfringet sibi
Iere.4.a sulcos iacob. Seminate vobis in iusticia: ⁊
metite i ore mĩe: innouate vobis nouale. Tẽ-
pus aũt req̄rendi dñm: qui venerit cum doce
bit vos iusticiam. Arastis in pietatem: iniqui
tatem messuistis: comedistis frugẽ mẽdacij
Quia confisus es in vijs tuis. ⁊ in multitu-
dine fortium tuorum: consurget tumultus i
populo tuo. ⁊ omnes munitiones tue vasta
buntur sicut vastat⁹ est salmana a domo ei⁹
qui vindicauit baal. i die prelij matre super
filios allisa. Sic fecit vobis bethel: a facie
milicie nequiciarum vrarum. XI

A Sicut mane transit pertrãsit rex isra-
Math.2.c hel: quia puer israhel: ⁊ dilexi eum ⁊
ex egypto vocaui filium meum. Vo
cauerunt eos sic abierũt a facie eorum. Ba
alim imolabant. ⁊ simulacris sacrificabant
⁊ ego quasi nutritus ephrai: portabã eos in
B brachijs meis. ⁊ nescierunt q̄ curarem eos
In funiculis adã trahã eos in vinculis ca-
ritatis. Et ero eis quasi exaltans iugum super
maxillas eoꝝ ⁊ declinaui ad eũ vt vesceretur
Non reuertet in terram egypti: ⁊ assur ipse
rex eius q̄m noluerunt conuerti. Cepit gla-
dius in ciuitatibus eius: ⁊ ꝯsumet electos ei⁹
C ⁊ comedet capita eoꝝ. Et ppl's meus pende
bit ad reditum meũ. Iugũ aũt imponetur
eis simul: qd ñ auferet. Quõ dabo te ephrai
Gen.19.f. protegã te isrl'. Quõ dabo te: Sicut adama
ponã te: vt seboi. Cõuersũ est in me cor meũ
pariter ꝯturbat penitudo mea. Non faci-
am furorẽ ire mee. Non ꝯuertar vt disp̄dam
D ephrai: q̄m deus ego ⁊ nõ hõ. In medio tui
scũs: ⁊ nõ ingrediar ciuitatẽ. Post dñm ãbula
bunt. Quasi leo rugiet. qr ipse rugiet. ⁊ for
midabunt filij maris. Et auolabũt q̄si auis
ex egypto: ⁊ quasi colũba d̾ terra assirioꝝ. ⁊
collocabo eos in domib⁹ suis dicit dñs. Cir
cundedit me ephrai in negociatione. ⁊ i do
lo domus isrl'. Iudas aũt testis descẽdit cũ
deo. ⁊ cũ scis fidelibus. XII

A Ephrai pascit ventum: ⁊ seq̄t estum
Tota die mẽdaciũ ⁊ vastitatẽ mul-
tiplicat. Et fedus cũ assyrijs iniit: ⁊
oleum in egyptũ ferebat. Iudicium ergo dñi
cũ iuda: ⁊ visitatio sup iacob. Iuxta vias eius
⁊ iuxta adinuẽtiões eius reddet ei. In vtero
Gen.25.e supplãtauit frẽm suũ: ⁊ in fortitudine sua di-
Gen.32.f. rect⁹ est cũ angelo. Et inualuit ad ãgelũ. ⁊ cõ
B fortatus est. Fleuit ⁊ rogauit eũ. In bethel
inuenit eum: ⁊ ibi locutus ẽ nobiscum. Et dñs
deus exercituum: dñs mẽoriale ei⁹. Et tu ad
dñm deũ tuũ ꝯuerteris. Misericordiam ⁊ iu
dicium custodi. ⁊ spa in deo tuo sp. Chanaã
i manu eius statera dolosa: calumniã dilexit
⁊ dixit ephrai. Verumtñ diues effectus sum
C inueni idolum mihi. Oẽs labores mei nõ i
uenient mihi iniq̄tatem quã peccaui. Et ego
dñs ds tuus eduxi te de terra egypti. Adhuc
sedere te faciã in tabernacul' sicut i dieb⁹ fe-
stiuitatis. Et locutus sũ sup ꝓphas ⁊ ego vi-
sionem multiplicaui: ⁊ in manu ꝓpharũ assi
milatus sum. Si galaad idolũ ergo frustra
D erãt in galgal bobus imolãtes. Nã ⁊ altaria
Gen.28.a eoꝝ quasi aceruí sr sulcos agri. Fugit iacob i
regionẽ syrie: ⁊ seruiuit isrl' in vxore: ⁊ i vxo
rem seruauit. In ꝓpha aũt eduxit dñs is-
rael de egypto ⁊ in ꝓpha suat⁹ ẽ. Ad ira
cundiã me ꝓuocauit ephrai i amaritudini-
bus suis ⁊ sanguis eius sup eũ veniet: ⁊ op
probriũ eius restituet ei dñs de⁹ suus. XIII

A Loquẽte ephrai. horror inuasit isrl'
⁊ deliq̄t in baal ⁊ mortu⁹ ẽ. Et nunc
addiderũt ad peccãdũ: feceruntq̃ si-
bi ꝯflatile d̾ argẽto suo q̄si similitudinẽ ido
loꝝ. Factura artificũ totũ ẽ his ipsi dicunt.
Immolate hoĩes vitulos adorantes. Idcir
co erunt q̄si nubes matutina. ⁊ sicut ros ma
B tutinus p̄teriens. Sicut puluis turbie rapt⁹
Esa.43.b ex area. ⁊ sicut fumus de fumario. Ego autẽ
dñs deus tuus ex terra egypti: ⁊ deũ absq̃
me nescies et saluator non ẽ preter me. Ego
cognoui te in deserto. in tra solitudis. Iuxta
pascua sua adimpleti sunt. ⁊ saturati sunt. Et
eleuauerunt cor suum: ⁊ obliti sunt mei. Et

ego ero eis q̄si leena:sicut pardus in via as-
Prouꝰ.17.b sirioꝝ.Occurrā eis q̄si vrsa rap̄ catulis:et
dirumpā iteriora iecoris eoꝝ.Et ꝯsumā eos
ibi q̄si leo:bestia agri scindet eos.Perditio
tua isrl̄:tm̄modo in me auxiliū tuum.Ubi ē
rex tuus?Maxie nūc saluet te in oibus vrbi
z.Re.8.a. bus tuis.Et indices tui d̄ quibus dixisti:da
mihi regē ⁊ p̄ncipes.Dabo tibi regem i fu-
rore meo:⁊ auferā in idignatione mea.Col
ligata ē iniq̄tas ephrai:absconditū peccatū
B eius.Dolores pturient̄ venient ei: Ipse fili
us nō sapiēs.Nūc.n.nō stabit i ꝯtritiōe filio
Hebre.2.d rū.De manu mortis liberabo eos.d̄ morte
redimā eos. Ero mors tua o mors:morsus
tuus ero inferne.Cōsolatio abscōdita est ab
ocul̄ meis q̄ȝ ipse iter f̄res diuidet.Adducet
vrentē vētū dn̄s de deserto ascēdentē.⁊ sicca-
bit venas eius:⁊ desolabit fontē eius.⁊ ipse
diripiet thesauꝝ ois vasis desiderabil̄. XIIII
A Pereat samaria:q̄m ad amaritudinē
ꝯcitauit deū suū.In gladio pereāt.
Paruuli eoꝝ elidant̄:⁊ fete eiꝰ scin
dant̄.Conuertere isrl̄ ad dn̄m deum tuū q̄m
corruisti in iniquitate tua.Tollite vobiscū
B verba ⁊ ꝯuertimini ad dn̄m.⁊ dicite ei.Oēȝ
aufer iniquitatē.⁊ accipe bonū:⁊ reddemꝰ
vitulos labioꝝ nr̄oꝝ.Assur nō saluabit nos.
Sup equū nō ascēdemus:nec dicemꝰ vltra
dij nr̄i opera manuū nr̄aꝝ:q̄ȝ eius qui in te
est misereberis pupilli.Sanabo ꝯtritōes eo
C rum:diligā eos spontanee:q̄ȝ auersus ē fu-
ror meus ab eis.Ero q̄si ros.Et isrl̄ germina-
bit sicut liliū:⁊ erūpet radix eius vt libani.
Ibūt rāi eiꝰ ⁊ erit q̄si oliua glīa eiꝰ ⁊ odor eiꝰ
Conuertentur sedentes in vmbra eius: vi-
D uent tritico. Et germinabunt quasi vinea
memoriale eius sicut vinum libani.Ephrai
quid mihi vltra idola?Ego exaudiam ⁊ di-
rigā eū:ego vt abietē virētē:ex me fructꝰ tuꝰ
Hiere.9.d inuētꝰ ē.Quis sapiēs ⁊ itelliget ista:itelligēs
⁊ sciet hec.Quia recte vie dn̄i ⁊ iusti ambula
būt in eis:p̄uaricatores vero corruēt in eis.

Explicit Osee ꝓpha.Incipit
prologus in iohel prophetaȝ.

Sanctꝰ Iohel apd̄ hebreos
post osee ponit̄.⁊ sicē ibi sub
noie effrai ad d̄cē tribꝰ ꝯfert̄
vaticiniū:q̄ vl̄ samaria vl̄ isrl̄
sepe mēorāt̄.sic i hūc ꝓphe
tā oē qd̄ d̄r ad tribū iuda.⁊
ad irl̄ȝ ptiere credēdū ē.⁊ nullā oio israhel̄
i.decē tribuū i hoc fieri mētōem.Tēpora q̄ȝ
q̄bꝰ ꝓphauit eadē debemꝰ accipe q̄ in osee
Osee.1.a legim.ꝰ i diebꝰ ozie.ionathan.⁊ achaȝ.⁊ eze
chie regum iuda.⁊ in diebus hierobōā filij
ioas regis isrl̄.Porro factum esse sermonē
dn̄i ad meritum eius refertur cui fit non ad
ꝯditionē eius q̄ fieri dicit̄ vt alibi legimus
Dn̄s factꝰ ē mihi i salutē.Auditus.n.i scri Ps.117.
pturis scīs non est iste qui ad aures sonat:sȝ
q̄ i corde ꝑcipitur.iuxta illud qd̄ dominus
loq̄tur.Qui hȝ aures audiēdi audiat.Qd̄ math.11.b
aūt d̄r hebraice hyezimi grece enech ziasti. ⁊.13.a.
latine sonat auribus percipite. proprie non
aure:sed corde percipitur. Qui senes sūt ⁊
celestes audiunt spiritualiter qui āt habitāt
in terra appellanturq̄ȝ terreni auribus per
cipiunt.Ubicunq̄ȝ āt h̄ duo v̄ba iuncta po
nuntur.non ad simplicē tantum v̄boꝝ sonū
sed ad recōditā q̄ȝ dictoꝝ itelligētiā ptiēt i
telligendū ē.In genesi lamech loq̄t̄ ad vxo Gen.4.b
res suas ada ⁊ sella.Audite v̄ba mea vxor̄s
lamech auribus ꝑcipite s̄mones meos.Q̄ȝ
viꝝ occidi in vulnus meū.⁊ iuuenē in liuo
rem meum.Et ysaias.Audite celi ⁊ auribus Esa.1.c.
percipe terra.

Item alius prologus in eundeȝ.

In hoc ꝓpha idcirco nec reges nec
tp̄a sūt p̄notata.q̄ȝ eisdem tp̄ibus ac
regibus q̄bus osee ꝓphauerat ⁊ ip̄e
ꝓphetauit.Et tribus igit̄ generibꝰ rhetoꝝ
h̄ sumuntur p̄ncipia ⁊ tres sunt argumēto
rum ptes ex quibus icipere solet ois orator.
Aut.n.docibiles:aut beniuolos.aut attētos
auditores debet efficere. Hic ergo ꝓpha a
magnitudine cladis sumens principiū eos
q̄ audituri erant volēs ad pn̄iam ꝓuocare
reddit attentos admirans futuꝝ malum:vt
ꝯsiderantes venture cladis asperitatē: ociꝰ
arriperent pn̄iam.Iohel interp̄tatur incipi
ens.aut dn̄i descensus.Fatuel vero aut lati
tudo.aut ostium dei. Tropologice hoc est
ꝙ qui ostium dei ⁊ sciam habuerit aptaȝ re
cte incipit prophetare.

Incipit argumentū in eundem.

Iohel filius fatuel describit terram
duodeci tribuū. eruca bruco.locu-
sta rubigine vastante ꝯsūptā: ⁊ post
reuersionē prioris ppl̄i effusū iri spm̄ sanctū
sup seruos dei ⁊ ancillas.i. sup centū vigiti
credentes hoies.q̄ fuere i cenaculo syon q̄
centū viginti ab vno vsq̄ȝ ad q̄ndecim:pau
latim ⁊ per incrementa surgentes quinde
cim graduum numeꝝ efficiunt.q̄ in psalte-
rio mystice ꝯtinentur.

Explicit argumētum.Inci-
pit Iohel propheta.Capl̄ȝ I

Verbū dn̄i qd̄ fcūȝ ē ad iohel A
filiū fatuel.Audite h̄ senes
⁊ auribꝰ ꝑcipite oēs h̄itato-
res terre.Si factum ē istud
in diebus vestris: aut in

diebus patr vrorum. Sup hoc filijs vris nar-
rate ⁊ filij vri filijs suis. ⁊ filij eorum generatiōi
alteri. Residuum eruce comedit locusta: ⁊
residuum locuste comedit brucus: ⁊ residuū
B bruci comedit rubigo. Expergiscimini ebrij:
flete ⁊ vlulate om̄s q̄ bibitis vinum in dulce
dine: qm̄ perijt ab ore vr̄o. Gens. n. ascendet
sup terram meam fortis ⁊ innumerabil'. Dentes
eius vt dentes leonis: ⁊ molares ei⁹ vt catu-
li leonis. Posuit vineam meā in desertū: ⁊
ficū meā decorticauit. Nudas spoliauit eā ⁊
proiecit: albi facti sunt rami eius. Plange q̄si
v̄go accincta sacco super virum pubertatis sue.
Perijt sacrificium ⁊ libatio de domo dn̄i: lu
C xerunt sacerdotes mi̅stri dn̄i. Depopulata
est regio: luxit humus: qm̄ deuastatum est tri
ticum. Confusū ē vinū ⁊ elōgauit oleū. Con
fusi sunt agricole. vlulauerūt vinitores super
frumento vino ⁊ ordeo: q̄r perijt messis agri.
Vinea confusa est: ⁊ ficus elanguit. Malūgra
natum ⁊ palma ⁊ malū ⁊ omnia ligna agri
aruerunt: q̄r confusum est gaudium a filijs
hominū. Accingite vos ⁊ plangite sacerdo
tes vlulate ministri altaris. Ingredimini cu
bate in sacco ministri dei mei: quoniam inte-
rijt de domo dei vestri sacrificium ⁊ libatio
J.2.b Santificate ieiunium: vocate cetum congre
gate senes oēs habitatores terre in domum
D dei vestri: ⁊ clamate ad dn̄m. A. a. a. diei. quia
prope est dies dn̄i ⁊ q̄si vastitas a potēte ve
niet. Numq̄d non coram oculis vr̄is alimen
ta pierunt de domo dei vestri letitia ⁊ exul-
tatio? Conputruerunt iumenta i stercore suo
Demolita sunt horrea: dissipate sunt apothe
ce: qm̄ confusum ē triticum. Quid igemuit
aial: mugierūt greges armenti? Quia non
est pascua eis. Sz ⁊ greges pecorum disperie-
runt. Ad te dn̄e clamabo: q̄r ignis comedit
speciosa d̄serti: ⁊ flamma succendit oia ligna
regionis. Sed ⁊ bestie agri q̄si aree sitientes
hymbrem suspexerunt ad te: qm̄ exiccati sūt
fontes aq̄rum ⁊ ignis d̄uorauit speciosa deserti
...co A Canite tuba in syon: vlulate II
i monte scō meo. Cōturbent oēs habi
tatores terre q̄r venit dies dn̄i. q̄r p̄
pe est dies tenebrarum ⁊ caliginis: dies nubis
⁊ turbinis. Quasi mane expansum sup mō-
tes ppl's multus ⁊ fortis. Similis ei non fuit a prin
cipio ⁊ post eū non erit vsq̄ i ānos generatio
nis ⁊ gnātiōis. Añ faciē ei⁹ ignis vorans ⁊
p⁹ eum exurēs flāma. Quasi hort⁹ voluptatis ⁊
tis terra coram eo. ⁊ post eum solitudo deser
ti neq̄ est q̄ effugiat eū. Quasi aspectus eq̄rum
B aspect⁹ eorum. ⁊ q̄si eq̄tes sic current. Sicut so
nit⁹ q̄drigarum sup capita montiū exilient: sicut
sonitus flāme ignis deuorātis stipulam: uelut
ppl's fortis p̄patus ad p̄lium. A facie eius
cruciabunt ppli: oēs vult⁹ redigent in ollā.
Sicut fortes current q̄si viri bellatores ascē-
dent murum. Viri i vijs suis gradient: ⁊ nō de
clinabunt a semitis suis. Vnusquisq̄ fratrem
suū nō coartabit: singuli i calle suo ambula
bunt. Sz ⁊ p fenestras cadēt. ⁊ nō d̄molient.
Vrbē ingredientur i muro current: domos
conscendent: per fenestras intrabunt quasi fur
A facie eius contremuit terra: moti sunt celi. C
Sol ⁊ luna obtenebrati sunt. ⁊ stelle retraxe J.3.c.
runt splendorem suum. Et dn̄s dedit vocem
suam añ faciem exercitus sui: q̄r multa sunt
nimis castra eis q̄r fortia ⁊ facientia verbum
eius. Magnus. n. dies dn̄i: ⁊ terribilis valde
Et q̄s sustinebit eum? Nunc ergo dicit dn̄s.
Conuertimini ad me in toto corde vestro:
in ieiunio ⁊ fletu ⁊ in planctu: ⁊ scindite cor
da vestra ⁊ non vestimenta vestra. Et conuer
timi ad dn̄m deum vr̄m: q̄r benignus. miseri Ps.85.
cors est: patiēs ⁊ multe mi̅sericordie ⁊ p̄stabil'
super malicia. Quis scit si conuertatur ⁊ igno Jone.3.d
scat: ⁊ relinquat post benedictionem? Sacri D
ficium ⁊ libamen domino deo nostro: Canite S.1.c.
tuba in sion: sc̄tificate ieiuniū. vocate cetū cō
gregate populum scificate ecclesiam coadu-
nate senes. congregate paruulos ⁊ suggen-
tes vbera. Egrediatur sponsus de cubili suo ⁊
sponsa de thalamo suo. Inter vestibulum ⁊
alare plorabūt sacerdotes ministri domini
⁊ dicent. Parce dn̄e parce pplo tuo. ⁊ ne des
hereditatem tuā in opprobriū. vt dn̄ent eis
nationes. Quare dicunt i pplis vbi ē de⁹ eo
rum? zelatus ē dn̄s terrā suā: ⁊ pepcit pplo
suo. Et r̄ndit dn̄s: ⁊ dixit pplo suo. ecce ego E
mittā vobis frumentū ⁊ vinū ⁊ oleū: ⁊ reple
bimini i eis: ⁊ non dabo vos vltra opprobri
um in gentib⁹. Et eū q̄ ab aquilōe ē pcul fa
ciam a vobis. ⁊ expellā eū i terrā iuiā ⁊ desertā.
Faciē eius contra mare orietale: ⁊ extremū eius
vsq̄ ad mare nouissimum. Et ascēdet fetor
ei⁹: ⁊ ascēdet putredo ei⁹: q̄r superbe egit
Noli timere terra: exulta ⁊ letare: qm̄ magni
ficauit dn̄s vt faceret. Nolite timere aialia
regionis: q̄r germinauerūt speciosa d̄serti: q̄r
lignum attulit fructum suū. ficus ⁊ vinea de
derunt v̄tutē suam. Et filie syon exultate ⁊ le F
tami i dn̄o deo vr̄o: q̄r dedit vobis doctorem
iusticie: ⁊ descendere faciet ad vos hymbres
matutinū ⁊ serotinū sicut i principio. Et iple
buntur aree frumento: ⁊ redundabunt torcula
ria vino ⁊ oleo. Et reddā vobis ānos q̄s co-
medit locusta brucus ⁊ rubigo ⁊ eruca: for-
titudo mea magna quam misi in vos. Et co

medetis vescentes ⁊ saturabimi: ⁊ laudabitis
nomen dñi dei vr̃i q̇ fecit mirabilia vobiscũ.
Et nõ cõfundet ppl's me⁹ i sempiternũ: ⁊ scie
G tis q: i medio isrl' ego sũ. Et ego dñs deus vr̃:
Act.2.g. ⁊ nõ est ãplius: ⁊ nõ cõfundetur ppl's meus i
eternũ. ⁊ erit p⁹ h̃ effundam spm̃ meũ sup oẽz
carnẽ: ⁊ ꝓphetabũt filij vestri ⁊ filie vr̃e. Se
nes vr̃i sõnia sõmniabũt et iuuenes vr̃i vi-
siones videbũt. Sed ⁊ sup seruos meos ⁊ an
cillas in dieb⁹ illis effundam spm̃ meũ: ⁊ da-
bo ꝓdigia in celo: ⁊ in terra sanguinẽ ⁊ ignẽ
⁊ vaporẽ fumi. Sol conuertet in tenebras ⁊
luna in sanguinẽ anteꝗ̃ veniat dies dñi ma-
gn⁹ ⁊ horribilis. ⁊ erit: ois qui inuocauerit no
men dñi saluus erit: q: i monte sion ⁊ i hierl'z
erit saluatio sicut dixit dñs: ⁊ in residuis quos
dominus vocauerit. III
Uia ecce in dieb⁹ illis ⁊ in tẽpore il-
A q lo cũ cõuertero captiuitatem iuda ⁊
hierusalẽ: congregabo oẽs gentes: ⁊
deducã eas in vallem iosaphat ⁊ disceptabo
cũ eis ibi sup populo meo ⁊ hereditate mea
israel quos dispserũt i natõibus: ⁊ terrã meã
diuiserũt: ⁊ sup pplz meũ miserũt sortẽ. ⁊ po-
suerunt pueꝝ i ꝓstibulo: ⁊ puellã vendiderũt
ꝓ vino vt biberent. Uerꝫ q̇d mihi ⁊ vobis ty
rus ⁊ sidon ⁊ ois termin⁹ palestinoꝝ. Nũq̇d
vltionẽ vos reddetis mihi. Et si vlciscimi vos
ꝯ'me: cito velociter reddã vicissitudinẽ vobis
B super caput vestrũ. Argentũ eni meũ ⁊ aurũ
tulistis ⁊ desiderabilia mea ⁊ pulcherrima i-
tulistis in delubra uestra. Et filios iuda ⁊ fili-
os ierusalem vendidistis filijs grecorum: vt
longe faceritis eos de finibus suis. Ecce ego
suscitabo eos de loco in quo vendidistis eos
⁊ conuertam retributionem vestram in ca-
put vestrum ⁊ vendam filios vestros ⁊ filias
vestras in manibus filiorum iuda: ⁊ venũda-
bunt eos sabeis genti longinque: q: dñs lo-
cutus est. Clamate hec in gentibus scificate
bellum suscitate robustos. Ascendant: acce-
dant oẽs viri bellatores. Concidite aratra ve
stra in gladios: ⁊ ligones vestros in lãceas
C Infirmus dicat quia ego fortis sũ erũpite ⁊
venite oẽs gẽtes de circuitu: ⁊ ꝯgregami. Ibi
occũbere faciet dominus robustos tuos. Cõ
surgant ⁊ ascendant gẽtes i vallem iosaphat
quia ibi sedebo vt iudicem oẽs gẽtes i circui
Apoc.14.d. tu. Mittite falces qm̃ maturauit messis. Ueni-
te ⁊ descẽdite: quia plenum est torcular exu-
berant torcularia: quia multiplicata est ma-
s.2.c. litia eoꝝ. Populi ppl'i i valle cõcisionis quia
Esa.13.b. iuxta est dies dñi i valle ꝯcisiõis. Sol ⁊ luna
Hiere.25.f. obtenebrati sũ: ⁊ stelle retraxerunt splendorẽ
Amos.1.a suum. Et dñs de syon rugiet. ⁊ de ierusalez da
bit vocem suam: ⁊ mouebuntur celi ⁊ terra ⁊
dñs spes populi sui: ⁊ fortitudo filioꝝ israel.
⁊ scietis quia ego dñs deus vester habitans i B
syon in monte meo ⁊ erit irl'm scã: ⁊ alieni nõ
transibunt per eam amplius: ⁊ erit in die illa
stillabunt montes dulcedine ⁊ colles fluent
lacte et per omnes riuos iuda ibunt aque: et
fons de domo dñi egredietur: ⁊ irrigabit torren
tem spinaꝝ. egyptus in desolatione erit ⁊ idu
mea in desertum perditiõis: ꝓ eo ꝙ iniq̃ ege
rint in filios iuda: ⁊ effuderint sanguinem in
nocentem in terra sua et iudea in eternuz ha
bitabitur et irl'z i gñationẽ ⁊ gñatõem et mũ
dabo sanguinem eorum quem non munda-
ueram. et dñs commorabitur in syon.

Explicit Johel ꝓpha. Incipit
prologus in amos ꝓpham

O zias rex cum religionem sol
licite emularetur nimio reli-
giõis amore ꝓuocatus circa
p̃ceptuz legis moysi arrepto
turibulo: vt in historia libri se 2.pa.26.c.
cũdi paralipomenõ ostẽdit sacerdotale offici
um p̃sumere conat⁹ ẽ. Ob eã rez terremotuz
i tẽplo dei exortũ cõstat cui⁹ etiã zacharias ꝓ zach.14.b
pheta meminit. Ante hunc itaꝙ terremotum
amos ꝓpha tp̃ibus predicti regis: ⁊ tp̃ibus
hieroboam filij ioas regis isrl': in eas gentes
que electõe ꝯprehense sunt irã dei ob eas cãs
quas memorauit affuturam denunciat. Et
q: idẽ ꝓpheta in sequentib⁹ ait. Super trib⁹ Amos.1.b
impietatibus. et super quatuor non cõuertaz et.2.a.
eum: tertio peccatoruz indulgentiã deũ dare
posse significat: quem quarto eadem pecca-
ta admittentibus: nec pniaz nec indulgẽtiã
daturum annunciat. Nam per ignis silitudi
nem quem in predictas gentes immitẽdum
predixit: grauẽ atꝙ irreuocabilem dei irã ad
euersionem earundem ciuitatum processu-
ram voluit demonstrare.
Incipit argumentum.
A Mos propheta pastor rusticus ⁊ ru
borum mora distringens paucis ver
bis explicari nõ põt. Quis.n. digne exp̃mat
tria ⁊ quattuor scelera damasci: gaze tyri idu
mee filiorum amõ ⁊ moab ⁊ septimo octauo
ꝙ gradu iude ⁊ israel. Hic loquitur ad vaccas Amos.4.d
pingues que sunt i montẽ samarie ⁊ ruitu- Ibidẽ.6.a
ram domuz maiorẽ minoreꝙ̃ testatur. Ipe cer
nit fictorem locuste: et stantẽ dñz sup muruz
litum vel adamãtinũ. et vncinũ pomorum at
trahentẽ supplicia peccatoribus et famem in
terra non famem panis: neꝙ siti aq̃ sz audiẽ

di v̄bū dñi.nō dixit v̄bū ſed v̄ba. Amos v̄o
interpꝛetatur onuſtus.Hic amos ſpūali gra
tia plenus ꝓphetauit inter ceteros ꝓphetas
Nō.o.ſolus ipe erat ꝓphetes:ſʒ ēt aliȷ̄:⁊ ꝙp
pe nō poterat ꝓphes eē:niſi paſtoꝛ an̄ fuiſſʒ
Qui ēt tuba ſua clāgit ꝑ ſingulos dies eru
diens ⁊ doctus in eccl'ia.In veritate.n. vox
oīum ꝓphaꝝ:tanq̄ʒ tuba ſpiritualis ē predi
cās in eccl'ia ſc̄m qđ ſcriptū ē.Aſcēde i mōtez
Iſa.40.b. excelſū tu q̄ euāgelizas ſyon:exalta vocē tuā
qui pꝛedicas irl'm.

Item alius ꝓlogus.

HIc amos ꝓpheta ⁊ paſtoꝛ nō fuit
pr̄ yſaie ꝓphete:quāq̄ʒ ⁊ ille pro
pheta extiterit. Nā aliȷ̄s lr̄is ille:
aliȷ̄s iſte apđ hebꝛeos ſcribit: que
diſa lraꝝ apđ latinos nō hr̄ ⁊ ille foꝛtꝭ vel ro
buſtus:hic v̄o auulſus intꝑretat:qꝛ loquit ꝯ
decē tribus:q̄ ꝑ idolatriam a cultu dei ⁊ a re
gno dauid erāt auulſe.Fuit āt cognatio eiꝰ
ex oppido thecue:qđ ſex miliaribus diſtat a
bethleē.curā gerēs pecoꝝ i latitudie cāpoꝝ
q̄ ſūt ꝓximi oppido thecue:i q̄bus humi ari
do atq̄ʒ arenoſo nihil oīo frugum gignit:ſed
vberrimis paſcuis abūdāt:⁊ iō cūcta ſūt ple
na paſtoꝛibꝰ:⁊ ſterilitas t̄re cōpēſat pecoꝛuʒ
multitudine.Ex hoc nūero paſtoꝝ fuit amos
iperiꝰ ſmone:ſʒ plenꝰ ſcīa. Prophauit autē
eiſdē tꝑibꝰ q̄bus iohel:naum:ionas:oſee:yſa
ias.Sʒ aliquātulū exoꝛſus eſt ꝓphare ante
q̄ʒ yſaias.Maxime autem ꝯ decē tribus lo
cutus eſt pauca de duabꝰ iterſerēs.Hūc ab
latū de numero paſtoꝝ miſit dñs vt in ſama
ria ꝓphetaret:quē amaſias ſacerdos frequē
ter plagis afflixit:tandē filiꝰ eiꝰ ozias vecte ꝑ
timpoꝛa trāſfixit.Poſt hec ſemiuiuꝰ i terrā
ſuā euectꝰ pꝰ aliquot dies doloꝛe vulneris ex
pirauit:ſepultuſq̄ʒ ē cū pr̄ibus ſuis.

Explicit argumentū.Incipit
Amos ꝓpheta.Capitulū. I

VErba amos qui fuit i paſto
A ribus thecue:que vidit ſuꝑ iſ
rael in diebus ozie regis iu
da ⁊ in diebus hieroboam fi
liȷ̄ ioas regis iſrl' ante duos
annos terr̄motus. Et dixit
Dñs de ſyon rugiet ⁊ de irl'm dabit vocē ſu
Iere.25.f am.⁊ luxerunt ſpacioſa paſtoꝝ:⁊ exiccatus
Ioel.3.c. eſt vertex carmelli.Hec dicit dñs.Super tri
bus ſceleribus damaſci ⁊ ſuꝑ quatuoꝛ nō cō
uertā eū:eo ꝙ triturauerunt in plauſtris fer
B reis galaad:⁊ mittam ignem in domuʒ aza
hel:⁊ deuoꝛabit domos benadab.⁊ conterā
vectem damaſci:⁊ diſperdam habitatoꝛes đ
cāpo idoli:⁊ tenentē ſceptruʒ de domo volu
ptatis ⁊ trāſferet ppl's ſyrie cyrenē dicit dñs.
Hec dicit dñs.Suꝑ tribus ſceleribus gaze ⁊ I.2.a.
ſuꝑ quatuoꝛ nō ꝯuertā eū:eo ꝙ trāſtulerit ca
ptiuitatē ꝑfectā vt ꝯcluderet eā in idumea.⁊ C
mittam ignē in muꝝ gaze:⁊ douoꝛabit edes
eius:⁊ diſperdam habitatoꝛē de azoto:⁊ te
nentem ſceptꝝ de aſcalone:⁊ ꝯueriā manum
meā ſuꝑ accharon:⁊ peribunt reliqui phili
ſtinoꝝ dicit dñs.Hec dicit dñs. Super tribꝰ
ſceleribus tyri ⁊ ſuꝑ quatuoꝛ nō ꝯuertam eū
eo ꝙ ꝯcluſerit captiuitatē ꝑfectā in idumea:
⁊ n̄ ſint recoꝛdati federis fratꝝ.Et mittā ignē
in muꝝ tyri:⁊ deuoꝛabit edes eiꝰ. Hec dicit
dñs.Suꝑ tribus ſceleribus edom ⁊ ſuꝑ q̄tu
oꝛ nō ꝯuertā eū:eo ꝙ ꝑſecutus ſit in gladio D
fratrem ſuū ⁊ violauerit miam eiꝰ:⁊ tenuerit
vltra furoꝛem ſuum ⁊ indignationem ſuam
ſeruauerit vſq̄ʒ in finem.Mittā ignem i the
man:⁊ deuoꝛabit edes boſre.Hec dicit dñs.
Super tribus ſceleribus filioꝝ amon ⁊ ſuꝑ
quatuoꝛ nō ꝯuertā eū:eo ꝙ diſſecuerit ꝑgnā
tes galaad ad dilatandū terminū ſuū.⁊ ſuc
cendā ignē in muro rabba ⁊ deuoꝛabit edeſ
eius:in vlulatu in die belli:⁊ in turbine i die
cōmotionis:Et ibit melchō i captiuitatē ipe
⁊ pꝛincipes eius ſimul dicit dñs. II. A

HEc dicit dñs.Suꝑ tribus ſceleribus
moab ⁊ ſuꝑ quatuoꝛ nō ꝯuertā euʒ:
eo ꝙ incederit oſſa regis idumee vſ
q̄ʒ ad cinerem:Et mittā ignem in moab ⁊ đ
uoꝛabit edeſ carioth:⁊ moꝛiet i ſonitu moab
in clāgoꝛe tube:⁊ diſperdam iudicē de me
dio eius:⁊ oēs pꝛincipes eius interficiā cum
eo dicit dñs.Hec dicit dñs.Suꝑ tribus ſcele ō.I.b
ribus iuda ⁊ ſuꝑ quatuoꝛ nō ꝯuertā eū:eo ꝙ
abiecerit legē dñi ⁊ mādata eius nō cuſtodi
erit.Deceperūt enim eos idola ſua:poſt que B
abierūt pr̄es eoꝝ.Et mittā ignē in inda:⁊ de
uoꝛabit edes irl'm.Hec dicit dñs. Suꝑ tribꝰ
ſceleribus iſrl' ⁊ ſuper q̄tuoꝛ nō ꝯuertā eū:ꝓ
eo ꝙ vendiderit ꝓ argēto iuſtū ⁊ pauperē ꝓ
calciamētis.Qui ꝯterūt ſuper puluerē terre
capita paupeꝝ:⁊ viā humiliū declinant ⁊ fi C
lius ac pater eiꝰ ierunt ad puellam vt viola
rent nomen ſc̄m meū:⁊ ſuper veſtimentis pi
gneratis accubuerūt iuxta oē altare: ⁊ vinū
dānatoꝝ bibebāt i domo dei ſui.Ego āt exter Nu.13.d.
minaui āmoꝛꝛeū a facie eoꝝ:cuius altitudo
cedroꝝ altitudo eius:⁊ foꝛtis ipſe quaſi quer
cus.Et ꝯtriui fructū eius deſuꝑ:⁊ radices eiꝰ
ſubter.ego ſum qui aſcēdere vos feci de t̄ra
egypti:⁊ eduxi vos in deſertū quadragita an
nis:vt poſſideretis terrā āmoꝛꝛei:⁊ ſuſtenta
ui de filiȷ̄s veſtris in ꝓphetas:⁊ de iuuenibꝰ
vr̄is nazareos. Nunquid non ita eſt filiȷ̄ iſrl'

B dicit dñs? ꝛ ppinabitis nazareis vinū ꝛ pro/
phetis mandabitis dicētes: ne pphetetiſ. Ec/
ce ego ſtridebo ſubter vos: ſicut ſtridet plau
ſtrum onuſtū feno. Et peribit fuga a veloce:
ꝛ fortis nō obtinebit ϑtutē ſuā: ꝛ robuſt⁹ nō
ſaluabit aiam ſuā: ꝛ tenēs arcū nō ſtabit: ꝛ ve
lox pedibus ſuis nō ſaluabitur ꝛ aſcenſor eq̄
nō ſaluabit aiam ſuā: ꝛ robuſtus corde inter
fortes nudus fugiet in illa die dicit dñs. III
A AUdite verbū qđ locutus eſt domin⁹
ſup vos fili iſrl: ſup oēm cognationē
quā eduxi de terra egypti dicēs. Tm̄
modo vos cognoui ex omnibus cognationi
bus tre. Idcirco viſitabo ſup vos oēs iniqui
tates vr̄as. Nūq̄d ābulabūt duo pariter niſi
Job. 6. a. ꝯuenerit eis. Nūq̄d rugiet leo i ſaltu niſi ha/
buerit pdā. Nūq̄d dabit catulus leōis vocez
B de cubili ſuo niſi aliq̄d apphēderit? Nunq̄d
cadet auis i laqueū terre abſq; aucupe. Nū/
q̄d auferet laque⁹ đ tra anq̄ q̄d cepit: Si clā
get tuba i ciuitate: ꝛ ppl's nō expaueſcet. Si
erit malū in ciuitate qđ dñs nō fecerit. Qꝛ n̄
faciet dñs deus verbū niſi reuelauerit ſecre/
tum ſuū ad ſeruos ſuos pphetas. Leo rugi/
et quis non timebit. Dñs deus locutus ē q̄s
nō pphetabit. Auditū facite in edib⁹ azoti ꝛ
C in edibus terre egypti: ꝛ dicite. Cōgregami
ſup mōtes ſamarie: ꝛ videte iſanias multas i
medio ei⁹: ꝛ calūniā patiētes i penetralibus
ei⁹. Et neſcierūt facere rectū dicit dñs: theſau
rizātes iniquitatē ꝛ rapinas in edibus ſuis.
Propterea hec dicit dñs deus. Tribulabit ꝛ
circuet tra ꝛ detrahet ex te fortitudo tua ꝛ di
rigient edes tue. Hec dicit dñs. Quō ſi eru
at paſtor de o'e leouis duo crura aut extre/
mum auricule: ſic eruent filij iſrl' qui hitāt in
ſamaria in plaga lectuli ꝛ i damaſci grabato
Audite ꝛ cōteſtami in domo iacob dicit dñs
deus exercituū: qꝛ in die cū viſitare cepero p
uaricatiōes iſrl' ſup eū viſitabo: ꝛ ſup altaria
bethel: ꝛ amputabūt cornua altaris ꝛ cadēt
in terrā. Et percutiā domū hiemalē cū domo
eſtiua: ꝛ peribūt dom⁹ eburnee ꝛ diſſipabūt
edes multe dicit dñs. IIII
A AUdite ϑbū dñi h vacce pingues'que
eſtis i mōte ſamarie: q̄ calūniā facit
egenis: ꝛ ꝯfrigit pauperes. Que dicit
dñis vr̄is: afferte ꝛ bibemus. Iurauit dñs in
ſcō ſuo: qꝛ ecce dies venient ſup vos ꝛ leuabūt
vos in contis ꝛ reliquias vr̄as in ollis feruē
tibus Et p aperturas exibit altera ꝯ alterā ꝛ
pijciemi i armō dicit dñs. Uenite ad bethel
ꝛ ipie agite: ad galgalā ꝛ mltiplicate preua
B ricationē. Et offerte mane victimas veſtras:
tribus diebus decimas vr̄as. Et ſacrificate

đ fermētato laudē: ꝛ vocate volūtarias oblati
ones: ꝛ annunciate. Sic.n. voluiſtis filij iſrl.
dicit dñs deus. Un̄ ꝛ ego dedi vobis ſtuporē
dentiū in cūctis vrbibus vr̄is: ꝛ indigentiaz
panū in oibus locis vr̄is: ꝛ n̄ eſtis reuerſi ad
me: dicit dñs. Ego q̄q; phibui a vobis hym/
brem cū adhuc tres mēſes ſupeſſent vſq; ad
meſſem: ꝛ plui ſup vnā ciuitatē ꝛ alterā ciui
tatē nō plui. Pars vna ꝯpluta eſt: ꝛ pars ſu C
per quā nō plui aruit. Et venerūt due ꝛ tres
ciuitates ad vnā ciuitatē vt biberent aquam
ꝛ nō ſūt ſatiate ꝛ nō rediſtis ad me dicit dñs.
Percuſſi vos in vēto vrēte: ꝛ in aurigie mul
titudinē hortoꝝ vr̄oꝝ ꝛ vineaꝝ vr̄aꝝ olineta
veſtra ꝛ ficeta vr̄a comedit eruca: ꝛ non redi
ſtis ad me dicit dñs. Miſi in vos mortē i via
egypti: percuſſi in gladio iuuenes veſtros vſ
q; ad captiuitatē equoꝝ veſtroꝝ: ꝛ aſcendere
feci putredinē caſtroꝝ veſtroꝝ in nares vr̄as
ꝛ nō rediſtis ad me dicit dñs. Subuerti vos D
ficut ſubuertit dñs ſodomā ꝛ gomorraz: ꝛ fci Gen. 19. c.
eſtis q̄ſi torris raptus ab incendio ꝛ non re/
diſtis ad me dicit dñs. Quapropter hec faci
am tibi iſrl. Poſtq̄ at hec fecero tibi: prepa
rare in occurſū dei tui iſrl. Quia ecce formās
montes ꝛ creās ventū: ꝛ annuncians homi/
ni eloquiū ſuū: faciēs matutinā nebulam ꝛ
gradiens ſuper excelſa terre: dñs deus exer/
cituum nomen eius. V
AUdite ϑbū iſtud: qđ ego leuo ſuper A
vos planctū. Domus iſrl' cecidit ꝛ n̄
adijciet vt reſurgat. Uirgo iſrl' proie
cta ē in terrā ſuā: nō eſt qui ſuſcitet eā. Qꝛ h
dicit dñs deus. Urbs de qua egrediebantur
mille relinquet i ea cētū: ꝛ đ q̄ egrediebant
centū: relinq̄nt i ea decē in domo iſrl. qꝛ hec
dicit dñs deus domui iſrl'. Querite me ꝛ vi/ B
uetis: ꝛ nolite querere bethel. In galgala no
lite itrare: ꝛ i berſabee nō trāſibitis: qꝛ galga
la captiua ducit ꝛ bethel erit inutilis. Queri
te dñm ꝛ viuite ne forte ꝯburat vt ignis do/
mus ioſeph ꝛ deuorabit: ꝛ nō erit qui extin/
gnat bethel. Qui ꝯuetitis in abſinthiū iudi/
cium: ꝛ iuſtitiā i terra relinq̄tis: facientē ar/
cturū ꝛ orionē: ꝛ ꝯuertentē i mane tenebras C
ꝛ diē in noctē mutantē. Qui vocat aquas ma J. 9. b
ris ꝛ effundit eas ſup faciē tre: dñs nomē eſt
eius. Qui ſubridet vaſtitatē ſup robuſtū: ꝛ đ
populātē ſup potētē affert. Odio habuerūt
corripientē in porta ꝛ loquentez perfecte ab
hominati ſūt. Idcirco p eo q diripiebatꝭ pau
perē ꝛ predā electā tollebatis ab eo domos Soph. 1. c
quadro lapide edificabitis ꝛ non habitabitꝭ
in eis. Uineas plantabitis amantiſſimas ꝛ n̄
bibetis vinum earum: quia cognoui mlta ſce

B lera vr̃a: ⁊ fortia peccã vestra. Hostes iusti acci
picntes munus: ⁊ paupes deprimẽtes in por
ta. Ideo prudens i tp̃e illo tacebit: quia tp̃us
malum est. Querite bonũ ⁊ non malũ vt vi
uatis ⁊ erit dñs ds̃ exercituũ vobiscũ sicut di
Ad.9.b. xistis. Odite malum ⁊ diligite bonum ⁊ ɔst
Ro.12.c. tuite in porta iudicium: si forte misereatur dñs
E deus exercituum reliquijs ioseph. Propterea
hec dicit dñs deus exercituũ dñator. In oib⁹
plateis planctus: ⁊ in cunctis q̃ foris sũt dicet
ve ve. Et vocabunt agricolam ad luctũ: ⁊ ad
planctuz eos q̃ sciũt plãgere. Et i oib⁹ vijs erit
planct⁹: q̄ pertransibo i medio tui dicit dñs
Ue desiderãtib⁹ diẽ dñi. Ad qd eã vobis Di
F es dñi ista tenebre: ⁊ non lux. Quõ si fugiat
a facie leonis: ⁊ occurat ei vrsus: ⁊ ingredia
tur domũ ⁊ innitat manu sua sup pietẽ ⁊ mor
deat euz coluber. Nũqd nõ tenebre dies dñi
Isa.1.b. ⁊ non lux: ⁊ caligo ⁊ non splendor i ea. Odi
⁊ proieci festiuitates vr̃as: ⁊ non capiaz odo
Mach.1.d. rẽ cetuũ vr̃oꝝ: Qd̃ si obtuleritis mihi holoca
stomata ⁊ munera vr̃a ñ suscipiã: ⁊ vota pigui
um vr̃oꝝ non respiciam. Aufer a me tumul
tum carminũ tuoꝝ. cautica lire tue nõ audiã
G Et reuelabitur q̃si aq̃ iudicium: ⁊ iusticia q̃si
Act.7.e. torrens fortis: Nunqd hostias ⁊ sacrificiũ ob
tulistis mihi in deserto quadraginta ãnis do
mus isrl̃. Et portastis tabernaculum moloch
deo vr̃o: ⁊ imaginem idoloꝝ vr̃oꝝ: sid⁹ dei vr̃i
rempha: figuras quas fecistis vobis adorare
eas. Et migrare vos faciã trãs damascũ dixit
dñs de⁹ exercituum nomen eius. VI

A Ue vobis qui opulenti estis syon ⁊ ɔfi
Luc.6.b. ditis in monte samarie: optimates ca
pita ppl̃oꝝ: ingredẽtes põpatice do
mum israel. Trãsite i calãne ⁊ videte: ⁊ ite īde
in emath magnam ⁊ descẽdite i geth palesti
noruz ⁊ ad optima q̃z regna horum si latior
terminus eorum termino vr̃o est. Qui separa
ti estis i diez malũ ⁊ appropinq̃tis solio iniquitatis
B Qui dormitis in lectis eburneis: ⁊ lasciuitis in
stratis vr̃is. Qui comeditis agnuz de grege
⁊ vitulos de medio armẽti: q̃ canitis ad vocẽ
psalterij. Sicut dauid putauerũt se hr̃e vasa
cantici bibentes vinũ in phialis. ⁊ optimo vn
guento delibuti: ⁊ nihil patiebant sr̃ ɔtritiõe
ioseph. Quapropter nũc migrabunt i capite
C trãsmigrantium: ⁊ auferet factio lasciuientiũ
Iere.51.b Iurauit. dñs de⁹ i aia sua. dicit dñs deus exer
i.8.b. cituum. Detestor ego superbiam iacob: ⁊ do
mos eius odi ⁊ tradam ciuitatem cũ hr̃tatori
bus suis. Qd̃ si reliq̃ fuerint decẽ viri i domo
vna. ⁊ ipsi morientur. Et tollet eũ ppinqu⁹ su⁹
⁊ comburet eũ vt efferat ossa de domo: ⁊ di
cet ei qui in penetralib⁹ dom⁹ est Nunqd ad

huc est penes te. Et rñdebit. Finis est. Et dicet
ei. Tace ⁊ non recorderis nois dñi Quia ecce B
dñs mandauit ⁊ percutiet domũ maiorez rui
nis ⁊ domum minorẽ scissionib⁹. Nũqd curre
re queũt in petris equi aut arari põt in bubalis
Qm̃ conuertistis i amaritudinem iudiciũ et
fructum iusticie in absinthiũ q̃ letamini in nihil
q̃ dicitis. Nunquid ñ i fortitudine nr̃a assũpsi
mus nobis cornua? Ecce ego suscitabo sr̃ vos
domus israel. dicit dñs deus exercituuz gẽtẽ
⁊ conteret vos ab introitu emath vsq̃ ad tor
rentem deserti VII

Hec ondit mihi dñs de⁹. Et ecce fictor A
locuste in principio germinãtiũ sero
tini hymbris: ⁊ ecce serotin⁹ p⁹ tonsi
onem regis. Et factũ ẽ cũ ɔsumasset cõedere
herbam terre dixi. Dñe deus ppiti⁹ esto obse
cro. Quis suscitabit iacob quia paruul⁹ ẽ: Mi i.co.
sertus ẽ dñs sr̃ hoc. Non erit dixit dñs. Hec
ondit mihi dñs deus. Et ecce vocabit iudiciũ
ad ignem dñs deus ⁊ deuorabit abyssum mul
tam ⁊ comedet sil' ptẽ. Et dixi. Dñe deus q̃e
sce obsecro. Quis suscitabit iacob quia par 8.co. B
uulus est. Misert⁹ ẽ dñs super hoc. Sz ⁊ istd̃
non erit dixit dñs de⁹. Hec ondit mihi dñs ds̃
Et ecce domin⁹ ds̃ stãs sup muꝝ litũ: ⁊ i manu
ei⁹ trulla cemẽtarij. Et dixit dñs ad me. Quid i.8.a
tu vides amos. Et dixi. Trullam cementarij
Et dixit dñs. Ecce ego ponã trullã in medio
populi mei isrl̃. Nõ adijciam vltra supiducc
re eũ: ⁊ demolient excelsa idoli: ⁊ scificationes
israel desolabũt: ⁊ ɔsurgaz sup domũ hiero
boam in gladio. Et misit amasias sacerdos C
bethel ad hieroboam regẽ israel dicẽs. Re
belauit ɔ te amos in medio dom⁹ isrl̃. Nõ po
terit terra sustinere vniuersos smões ei⁹. Hec
n. dicit amos. In gladio morietur hieroboam
⁊ israel captiuus migrabit de t̃ra sua. Et dixit:
amasias ad amos Qui vides: gradere: fuge
in t̃ram iuda ⁊ comede ibi panem ⁊ pphabis
ibi ⁊ in bethel non adijcies vltra vt prophes
quia scificatio regis est: ⁊ domus regni ẽ. Rñ D
ditq̃ amos: ⁊ dixit ad amasiam. Nõ sũ ppha
⁊ non sũ filius pphe: sz armẽtari⁹ ego sũ velli
cãs sycomoros. Et tulit me dñs deus cũ seq̃
rer gregez ⁊ dixit dñs ad me. Uade ppha ad
populum meũ isrl̃. Et nũc audi v̄buz dñi. Tu
dicis non prophetabis super israhel et non
stillabis super domum idoli. Propter hoc
h̃ dicit domin⁹. Uxor tua in ciuitate fornica
bitur: ⁊ filij tui ⁊ filie tue in gladio cadent: ⁊
hum⁹ tua funiculo metietur. Et tu in t̃ra pol
luta morieris. ⁊ israel captiuus migrabit de
terra sua. VIII A

Hec ondit mihi dñs de⁹. Et ecce vnci 8.7.b

nus pomoꝝ. Et dixit. Quid tu vides amos?
Et dixi. vncinū pomoꝝ. Et dixit dn̄s ad me
Venit finis suꝑ pplm̄ meū isrl̄. Nō adijciā,
vltra vt pertranseam eum. Et stridebūt car
dines templi i die illa dicit dn̄s deus. Multi
morient: i oī loco ꝓijcient silentium. Audite
hoc q̄ ꝯteritis pauperē: ꝛ deficere facitis ege
B nos terre dicētes. Qn̄ trāsibit messis ꝛ venū
dabimus merces: ꝛ sabbatū ꝛ apiemꝰ frumē
tū: vt iminuamus mēsurā ꝛ augeamꝰ siclū
ꝛ supponamus stateras dolosas: vt posside
amꝰ in argēto egēos. ꝛ paupes ꝓ calciamē
ã.6.c tis. ꝛ q̄sq̄lias frumēti vēdamꝰ. Jurauit dn̄s
in suꝑbiam iacob: si oblitus fuero vsq̄ ad fi
nem oīa opa eoꝝ. Nūq̄d sr̄ isto nō ꝯmouebi
C tur terra: ꝛ lugebit oīs hitator eius? Et ascen
det q̄si fluuius vniuersus: ꝛ eijciet ꝛ defluet
q̄si riuꝰ egypti. Et erit in die illa dicit dn̄s: oc
cidet sol meridie: ꝛ tenebrescere faciā terrā
Toāie.2.b i die luminis. Et ꝯuertā festiuitates vr̄as in
1.mach.1.e luctū: ꝛ oīa cantica vr̄a in planctū. Et iducā
suꝑ oē dorsū vr̄m saccū: ꝛ sr̄ oē caput caluiti
um. Et ponā eā q̄si luctū vnigeniti: ꝛ nouis
D sima eius q̄si diē amaꝝ. Et ecce dies veniunt
dicit dn̄s: ꝛ emittā famē i terrā: n̄ famē pāis
neq̄ siti aq̄: sed audiēdi v̄bū dn̄i. Et ꝯmoue
būt a mari vsq̄ ad mare: ꝛ ab aq̄lōe vsq̄ ad
orientē circuibunt q̄rētes v̄bū dn̄i: ꝛ non in
uenient. In die illa deficient v̄gies pulchre
ꝛ adolescētes in siti: q̄ iurāt in delicto sama
rie ꝛ dicunt. Viuit d̄s tuus dan: ꝛ viuit via
bersabee. Et cadēt ꝛ nō resurgēt vltra. IX
A Vidi dn̄m stantē suꝑ altare. Et dixit.
Percute cardinē ꝛ ꝯmoueant sr̄li
minaria. Auaritia. n. in capite oīū
ꝛ nouissimū eoꝝ in gladio īterficiā. Nō erit
fuga eis: ꝛ q̄ fugerit ex eis non saluabit. Si
descēderint vsq̄ ad infernū: inde manꝰ mea
educet eos: ꝛ si ascēderint vsq̄ i celū. īde de
trahā eos ꝛ si abscōditi fuerit i v̄tice carme
li: inde scrutans auferā eos: ꝛ si celauerint
se ab oculis meis i ꝓfundo maris ibi māda
bo serpēti ꝛ mordebit eos. Et si abierint in
B captiuitatē corā inimicis suis ibi mandabo
Hier.40.b gladio ꝛ occidet eos. Et ponā oculos meos
suꝑ eos in malū ꝛ nō i bonū. Et dn̄s deꝰ ex
ercituū q̄ tangit terrā ꝛ tabescit: ꝛ lugebūt
oēs hitantes in ea. Et ascēdet sicut riuꝰ oīs: ꝛ
defluet sicut fluuius egypti. Qui edificat in
celo ascēsionē suā: ꝛ fasciculū siccū sr̄ t̄rā fun
ã.5.c dauit. Qui vocat aq̄s maris: ꝛ effundit eas
suꝑ faciē terre. Dn̄s nomē eius. Nūq̄d n̄ vt
filij ethiopum vos estis mihi filij isrl̄ ait dn̄s
Nūq̄d nō isrl̄ ascendere feci de terra egyp
ti: ꝛ palestinos de cappadocia: ꝛ syrios de
cyrene? Ecce oculi dn̄i dei suꝑ regnū peccās C
ꝛ ꝯterā illud a facie terre. Verūtn̄ ꝯterens
ꝯterā domū iacob dicit dn̄s. Ecce. n. manda
bo ego: ꝛ ꝯcutiā i oībus gētibꝰ domū israel.
sicut ꝯcutit triticū i cribro: ꝛ nō cadet lapil
lus suꝑ t̄rā. In gladio morient oēs hitatores
ppli mei: q̄ dicunt. nō appropinq̄bit ꝛ nō ve
niet sr̄ nos malū. In die illa suscitabo taber Act.15.d
naculū d̄d q̄d cecidit: ꝛ reedificabo apertu
ras muroꝝ eius: ꝛ ea q̄ corruerant īstaurabo
Et reedificabo eū sicut i diebꝰ āt̄iq̄s: vt possi
deant reliq̄as idumee ꝛ oēs nationes. eo q̄ D
inuocatū sit nomē meū suꝑ eos dicit dn̄s fa
ciens h. Ecce dies veniēt dicit dn̄s: ꝛ ꝯphen
det arator messorē: ꝛ calcator vue mittētem
semen. Et stillabunt montes dulcedinem: ꝛ Johel.3.d
oēs colles culti erunt. Et ꝯuertā captiuita
tem ppli mei isrl̄: ꝛ edificabunt ciuitates de
sertas: ꝛ inhitabunt: ꝛ plātabunt vineas: ꝛ
bibent vinū eaꝝ: ꝛ facient hortos ꝛ cōedent
fructus eorum. Et plantabo eos super hu
mum suam: ꝛ non euellā eos vltra de terra
sua quam dedi eis: dicit dn̄s deus tuꝰ.

Explicit amos propheta. Incipit
prologus in Abdiam ꝓphetam.

Iacob patriarcha hūit fr̄em Gen.25.d
esau: q̄ ob ruborē corꝑis sui
edō hebrea lingua appella
tus ē: q̄d latie sāguineꝰ dicit
Is memoratū fr̄em suū qui Gen.27.g
isrl̄ nom̄ accepat: graui odio
ꝯmotꝰ infimēre conatꝰ ē. Qua de cā oēs q̄
pplm̄ isrl̄. i. filios patriarche iacob p̄dci esau
odiū imitati ꝑsecuti sr̄. esau ꝛ edō appellati
sūt. Et q2 pplꝰ isrl̄ de captiuitate chaldeoꝝ 1.Esdr.1.b
ꝑ cyꝝ regē ꝑsaꝝ nutu dei reuocatꝰ. in irl̄m ab
alio regno grauiter afflictꝰ atq̄ opp̄ssus est.
iō hoc regnū q̄d more esau p̄dictum pplm̄
ꝑsecutū est: ꝑ denunciatōem abdie ꝓphe in
crepat: q̄d nō d̄i indignatiōe: sed sua v̄tute
pplm̄ suꝑatū gl̄iabat. De q̄ regno olī ꝑ d̄d in
psalmo cētesimo trigesimo sexto dictum est Ps.136.
Mēorare dn̄e filioꝝ edō i die irl̄m. Nā reliq̄
lectōe ꝯphēsa. futuꝝ in gētes iudiciū ob cās
lectiōe ꝯphēsas: regnūq̄ dei in pplo israel si
gnificat. Incipit aliꝰ ꝓlogus
Hebrei hūc dicūt eē. q̄ sub re 3.Re.18.c
ge samarie achab. ꝛ impissi
ma iezabel: pauit cētū ꝓphe
tas i specubꝰ q̄ n̄ cururaueꝛt Ro.11.a
gēu añ baal. ꝛ de septē mili
bus erāt q̄s helias arguitur
ignorasse. Seplchꝝ q̄z eiꝰ vsq̄ hodie cū ma
usoleo helisei ꝓphe: ꝛ baptiste ioānis. in se
baste veneratōi hēt. que olim samaria dice

bãtur. Hanc herodes rex antipatris filius in
honore augusti cesaris greco nomine voca-
uit augustã. Hic igiẛ q̇ centum ꝓphas paue
rat: accepit grãm ꝓphalem ⁊ de duce exerci
tus fuit dux ecclesie. Tunc in samaria paruũ
gregem pauerat nunc in toto orbe xp̄i pascit
c͞ꝫ.6.c.⁊. ecc̄ias. Et sicut stephanus coronam meruit
7.g. passiõis: sic hic de seruitutis d̄i cũ paulo ap̄lo
nomine gloriatur: quia abdias seruus domi
ni nostro sonat eloquio

Explicit prologus. Incipit argumentuz.

Abdias qui interp̄taẛ seruꝰ dñi perso
nat ꝯ edom: sanguineuz terrenumq̄
fratrem fratris quoq̄ iacob sp̄ emulũ
hasta percutit spiritali

Explicit argumentum. Incipit
Abdias propheta. Cap̄lz I

A Visio Abdie. Hec dicit dñs d̄s
edom auditum audiuimus a
domino ⁊ legatum ad gentes
misit: Surgite ⁊ cõsurgamus
aduersus eũ in prelium. Ecce
paruuluz dedi te in gentibus. Contẽptibilis
tu es valde. Superbia cordis tui extulit teha
bitantem in scissuris petrarum exaltantem so
B lium tuum. Qui dicis in corde tuo. Quis de
Iere.49.d trahet me in terram. Si exaltatus fueris vt a-
quila: ⁊ si inter sidera posueris nidum tuum
inde detraham te dicit dñs. Si fures ĩtroissẽt
ad te: si latrones per noctem: quõ ꝯticuisses?
Nonne furati essent sufficiẽtia sibi. Si vinde
demiatores introissent ad te. nunq̇d saltez ra
cemum reliquissent tibi. Quõ scrutati sunt
C esau. Inuestigauerũt abscondita eius. Usq̄
ad terminũ emiserũt te: omnes viri federis tu
illuserunt tibi Inualuerunt aduersum te vi-
Esa.29.e. ri pacis tue. Qui comederunt tecũ ponent i
Corinꝫ.1.c sidia subter te. Non ẽ prudentia i eo. Nunq̇d
non in die illa dicit dñs pdã sapientes d̄ idu-
mea ⁊ prudẽtiã de mõte esau. Et timebũt for
tes tui a meridie vt intereat vir de mõte esau
Propter interfectionem ⁊ propẛ ini q̇tatẽ i
frẽm tuuz iacob operiet te ꝯfusio ⁊ peribit in
D eternuz. In die cum stares aduersus eum qñ
capiebant alieni exercitum eius ⁊ extranei i
grediebantur portas eius: ⁊ super ierusalem
mittebant sortem: tu q̃z eras q̃si vnus ex eis.
Et non despicies in die fr̄is tui: in die peregri
natiõis eiꝰ. Et ñ letaberis sup filios iuda i die
perditionis eoꝝ: ⁊ nõ magnificabis os tuuz i
E die angustie. Neq̄ ingredieris portam ppl̄i
mei in die ruine coꝝ: neq̄ despicies ⁊ tu in ma
lis eius in die vastitatis illius. Et non emitte
ris aduersus exercitum eius in die vastitatis
illius: neq̄ stabis in exitibus vt iterficias eos
qui fugerint. Et nõ concludes reliquos eius
in die tribulationis: qm̄ iuxta est dies dñi su-
per omnes gẽtes. Sicut fecisti fiet tibi: retri-
butionem tuam ꝯuertam in caput tuũ. Quõ F
n. bibisti super montẽ scm̄ meũ: bibẽt oẽs gẽ
tes iugiter: ⁊ bibent ⁊ absorbebunt ⁊ erũt q̃i
non sint. Et i mõte syõ erit saluatio. ⁊ erit scũs
Et possidebit domus iacob eos q̇ possederãt
Et erit domus iacob ignis: ⁊ domus ioseph
flamma: ⁊ domus esau stipula: Et succenden
tur in eis ⁊ deuorabunt eos: ⁊ non erunt re-
liquie domus esau: quia dominꝰ locutus est.
Et hereditabunt hi qui ad austrum sunt mõ G
tem esau ⁊ qui in campestribus phylistijm ⁊
possidebunt regionem ephraim ⁊ regionem
samarie. Et beniami possidebit galaad: ⁊ trãs
migratio exercitus huius filiorum israel om
nia loca chananeorũ vsq̄ ad sareptã: ⁊ trãs
migratio irl̄m que in bossoro est possidebit ci
uitates austri. Et ascendent saluatores in mõ
tem syõ iudicare montem esau ⁊ erit domino
regnum.

Explicit Abdias propheta. In
cipit prologus in Jonam ꝓpham

Ionam scm̄ hebrei affirmant
filium fuisse mulieris vidue sa
reptane: quem helias propha
mortuuz suscitauit matre po
stea dicẽte ad eũ: nunc cogno 3.R.17.d
ui quia vir dei es tu: ⁊ v̄bũ dei in ore tuo veri
tas est. Ob hanc etiã cãz ip̄z puer sic vocauit
amathi. Amathi enim in nr̄a lingua v̄itatem
sonat. Et ex eo ꝙ veruz helias locutꝰ est ille q̇
suscitatus ẽ filius esse diciẛ veritaẛ. Ideo d̄ v̄i
tate columba nasciẛ. quia ionas colũbã sonat
In ꝯdẽnationem aũt isrl̄ ionas ad gentẽ mit
tiẛ. ꝙ ninine agente pniam illi in malitia pse-
uerant. Tẽporibus q̇ppe hieroboam regis 4.Re.14.f
israhel qui deo derelicto: cum populo suo in
samaria idolis sacrificabat. ionam prophetaz
fuisse quartus liber reguz indicat. Is cum ꝓ
phetia illuminante peccatores ciuitatis ni-
niue dei misericordiam consecuturos videret
ne falsũ predicare videretur ad denunciandũ
interituz eiusdẽ ciuitaẛ ire volebat. Nã sic deꝰ
ad abrahã de impietate sodomoꝝ ⁊ gomor-
reorum locutꝰ ẽ: clamor sodomoruz ⁊ gomor Gen̄.18.e
reorum peruenit ad me. Ita ⁊ d̄ niniue dr̄ eo Jone.1.a.
ꝙ ascenderit clamor malitie eiꝰ ad deũ. Et q2
sententia dei de sodomis facta: mime reuoca
ta est ita ⁊ ionas aduersũ niniuẽ ꝓlatã sñiam
reuocari nolebat. diuie dispensationis ignar᷑ Ezech.33.
qui salutem hoĩuz ad se ꝯuertẽtiũ magis vult
q̃z interitũ. Hoc illi acciderat quod ⁊ scõ heli

feo:gui filium sunamitidis mulieris mortuū
4.Re.4.c ignorauit. Ideo a conspectu dei fugere se io-
nas putabat. humanum aliquid passus dicē
Ps.138. te dauid. Quo ibo a spiritu suo: ⁊ a facie tua
quo fugiam.

Explicit prologus Incipit argumētū.
IOnas columba pulcherrima naufra
gio suo passionē dñi pfigurās: mun-
dū ad penitentiam reuocat ⁊ sub nomine
niniue salutem gentibus denunciat.

Explicit argumentum. Incipit
Jonas propheta. Capitulum. I

A ET fatum est verbum domino
ad ionam filium amathi di-
cens. Surge ⁊ vade in nini-
uen ciuitatem grandem ⁊ p-
dica in ea quia ascendit mali
Gñ.18.b. tia ei⁹ coram me. Et surrexit ionas vt fugeret
in tharsis a facie domini. Et descendit ioppē
⁊ inuenit nauem euntem in tharsis. Et dedit
naulum eius ⁊ descendit in eam vt iret cum
eis in tharsis a facie domini. Dominus autē
misit ventum magnū in mare ⁊ fcā ē tēpestas
magna in mari ⁊ nauis periclitabatur cōteri.
B Et timuerunt naute: ⁊ clamauerunt viri ad
deum suū: ⁊ miserunt vasa q̄ erāt i naui in ma
re vt alleuiaretur ab eis. Et ionas descendit
ad interiora nauis: ⁊ dormiebat sopore graui
Et accessit ad eū gubernator. ⁊ dixit ei. Quid
tu sopore deprimeris. Surge inuoca deum tu
um: si forte recogitet ds̄ d̄ nobis ⁊ non pere-
amus. Et dixit vir ad collegā suum. Venite ⁊
mittamus sortes: ⁊ sciamus q̄re h⁹ malū sit
nobis miserunt sortes: ⁊ cecidit sors super io-
C nam. Et dixerunt ad eum. Indica nobis cui⁹
cā malū istd̄ sit nobis. qd̄ ē op⁹ tuū q̄ tra tua
⁊ quo vadis vl' ex q̊ pplo es tu Et dixit ad eos
Hebreus ego sum: ⁊ dominum deū celi ego
timeo qui fecit mare ⁊ aridam ⁊ timuerunt
viri timore magno: ⁊ dixerunt ad eū. Quid
hoc fecisti. Cognouerunt enim viri q̄ a facie
dñi fugeret: quia indicauerat eis ⁊ dixerunt
ad eum. Quid faciemus tibi: ⁊ cessabit ma
re a nobis: Quia mare ibat ⁊ intumescebat.
D et dixit ad eos. Tollite me ⁊ mittite i mare
⁊ cessabit mare a vobis. Scio.n. ego: quoniā
pp me tēpestas hec grādis venit sup vos. ⁊
remigabant viri vt reuerterentur ad aridā
⁊ non valebant: quia mare ibat ⁊ intumescebat
Deu.21.b. super eos ⁊ clamauerūt ad dñm ⁊ dixerunt
Quesumus dñe ne pereamus i aīa viri istius
⁊ ne des super nos sanguinē innocētem: q̄a
tu dñe sicut voluisti fecisti: ⁊ tulerunt ionā
⁊ miserunt in mare ⁊ stetit mare a feruore
suo et timuerunt viri timore magno domi-
num ⁊ immolauerunt hostias domino: ⁊ vo
uerunt vota. II.
ET preparauit dñs piscē grandē. vt de A
glutiret ionam: ⁊ erat ionas i ventre matth.12.e
piscis tribus dieb⁹ ⁊ trib⁹ noctibus. ⁊
orauit ionas ad dñm deum suū de ventre pi-
scis ⁊ dixit: Clamaui de tribulatione mea ad Ps.11.c
dominū: ⁊ exaudiuit me. De ventre iferi cla B
maui: ⁊ exaudisti vocem meam. Et piecisti
me in profundū i corde maris: ⁊ flumē circū-
dedit me. Oēs gurgites tui ⁊ fluctus tui sup
me transierūt: ⁊ ego dixi. Abiect⁹ sū a conspe-
ctu oculoꝝ tuoꝝ. Verūtū rursus videbo tēplū C
scm̄ tuum. Circūdederūt me aq̄ vsq; ad aiam
abyssus vallauit me pelagus opuit caput me
um. Ad extrema montiū d̄scēdi: terre vectes
concluserūt me in eternū: ⁊ subleuabis de corup
tōe vitā meam dñe deus me⁹. Cū angustiaret D
in me aīa mea dñi recordatus sū vt veniat ad
te orō mea ad tēplum scm̄ tuū. Qui custodi-
unt vanitates: frustra miaz suā derelinquunt.
Ego autē i voce laudis immolabo tibi que-
cūq; voui reddā pro salute mea domino. Et
dixit dominus pisci. Et euomuit ionam in
aridam. III.
ET factum ē v̄bū dñi ad ionā secundo A
dicens. Surge ⁊ vade in niniuē ciui
tatem magnā: ⁊ predica i ea pdicati-
onē quā ego loquor ad te ⁊ surrexit ionas ⁊
abijt in niniuem iuxta verbum dñi: ⁊ niniue B
erat ciuitas magna itinere triū dierum ⁊ ce-
pit ionas: introire ciuitatē itinere diei vni⁹: ⁊
clamauit ⁊ dixi. Adhuc q̄draginta dies: ⁊ ni-
niue subuertetur: ⁊ crediderūt viri niniuite Mat.12.d
in dño: ⁊ predicauerūt ieiuniū ⁊ vestiti sūt sac Luce.11.d.
cis a maiore vsq; ad minorē: ⁊ puēit v̄bum ad C
regem niniue: ⁊ surrexit de solio suo ⁊ abiecit
vestimentum suum a se: ⁊ indutus est sacco
⁊ sedit in cinere: ⁊ clamauit ⁊ dixit in niniue
ex ore regis ⁊ principum eius dicens: Hoies D
⁊ iumenta ⁊ boues ⁊ pecora non gustent q̄c-
q̄ nec pascantur: ⁊ aquam non bibāt: ⁊ operi
antur saccis hoies: ⁊ iumēta clament ad dñm
in fortitudine: ⁊ conuertatur vir a via sua ma
la ⁊ ab iniquitate q̄ est in manib⁹ eoꝝ. Quis Johel:2.c
scit si conuertatur ⁊ ignoscat deus ⁊ reuertatur a
furore ire sue: ⁊ non peribimus: Et vidit deus
opera eoꝝ q̄ conuersi sunt de via sua mala. ⁊
misertus est super malitiā quā locutus fue-
rat vt faceret eis ⁊ non fecit IIII.
ET afflictus ē ionas afflictiōe magna A
⁊ iratus est ⁊ orauit ad dñm ⁊ dixit.
Obsecro dñe nunquid n̄ hoc ē v̄bū
meū cū adhuc eēm in tra mea? Propter hoc
poccupaui vt fugerem i tharsis. Scio.n. quia

Johel.2.c. tu deus clemẽs ꝛ misericors es: patiẽs ꝛ mł
Re.19.a te miserationis: ꝛ ignoscẽs sup malitiā. Et nūc
B dñe tolle queso aiam meā a me qꝛ melior est
mihi mors ꝙ̄ vita. Et dixit dominus. Putas
ne bñ irasceris tu? Et egressus est ionas de ci
uitate: ꝛ sedit ꝯ orientē ciuitatis. Et fecit sibi
met vmbraculū ibi ꝛ sedebat subter illud in
vmbra donec videret quid accideret ciuitati
C Et preparauit dñs deus ederā: ꝛ ascendit su
per caput ione: vt eēt vmbra sup caput ei⁹: ꝛ
ꝓtegeret eū. Laborauerat.n. Et letatus ē io
nas sup edera letitia magna. Et parauit de⁹
v̄mē ascēsu diluculi in crastinum: ꝛ percussit
ederam ꝛ exaruit. Et cū ortus fuisset sol pce-
pit dñs vento calido ꝛ vrēti: ꝛ percussit sol su
per caput ione: ꝛ estuabat. Et petiuit aīe sue
D vt moreret̄: ꝛ dixit. Melius est mihi mori ꝙ̄
viuere. ꝛ dixit dñs ad ionā. Putas ne bñ ira
sceris tu sup ederaꝫ: ꝛ dixit. Bñ irascor ego
vsqꝫ ad mortē ꝛ dixit dñs. Tu doles sup ede
ram in qua nō laborasti neqꝫ fecisti vt cresce
ret: que sub vna nocte nata ē ꝛ sub vna nocte
perijt: ꝛ ego nō parcā niniue ciuitati magne
in qua sunt plus ꝙ̄ centū vigīti milia hoīuꝫ
q̄ nesciūt quid sit inter dexterā ꝛ sinistrā suā:
ꝛ iumenta multa.

Explicit Jonas ꝓpheta. Incipit
prologus in Micheā ꝓphetā.

TEmporibus ioathe ꝛ achaz
ꝛ ezechie regū iuda: micheā
ꝓphetā ad hāc ꝓphetiā spū
Re.15.g scō repletū fuisse lectio ipa d̄
monstrat. Sꝫ de supradicto
numero regum ioathan ꝛ ezechiā deo ob re-
ligionē placuisse: historia libri q̄rti regū: ꝛ se
Re.16.a cūdi palipomenon idicāt. Achaz v̄o relicto
deo idola samarie: quibus etiā filios suos in
sacrificiū igni ꝯcremādos obtulerat coluisse
ꝯstat. Quaobrē deus samariā que reges isrł
ꝛ iuda memoratoꝝ simulachroꝝ supstitione
fefellerat icrepās indignationē suā in eā pro
cessurā cōminat⁹ ē. Populo ēt isrł p̄uarica-
tori ꝛ principib⁹ eius qui eundem ppłm fa-
laci suasiōe ad colēda idola ipulerāt verbis
isequētib⁹ captitatē ꝛ ifitū affutuꝝ ꝯnūciauit

Explicit ꝓlogus. Incipit argumētum.

MIcheas de morasthi coheres xp̄i va-
stationeꝫ annunciat filie latronis ꝛ
obsidionem ponit cōtra eam: qꝛ ma
xillam percusserit iudicis israel.

Explicit argumentū. Incipit
Micheas ꝓpheta. Caplm. I

VErbum domini quod factuꝫ
est ad Micheam morasthi-
tem in diebus ioathā achaz
ꝛ ezechie regum iuda: quod vidit super sa-
mariam ꝛ ierusalem. Audite populi omnes
ꝛ attendat terra ꝛ plenitudo eius: ꝛ sit dñs
deus vobis in testem: dñs de templo scō suo.
Quia ecce dñs egredietur de loco suo: ꝛ de- Esa.26.d.
scendet ꝛ calcabit super excelsa terre. Et cō-
sumentur montes subtus eum: ꝛ valles scin
dentur sicut cera a facie ignis: sicut aque que
decurrūt i preceps. In scelere iacob oē istud B
ꝛ in pccis domus isrł. Quod scelus iacob?
Nonne samaria. Et que excelsa iude? Nōne
irłm. Et ponā samariā quasi aceruū lapiduꝫ J.3.d.
in agro cū plantatur vinea: ꝛ detrahā in val
lem lapides eius. Et fundamenta eius reue-
labo: ꝛ oia sculptilia ei⁹ ꝯcident̄. Et oēs mer
cedes eius ꝯburent̄ igni: ꝛ oia idola ei⁹ ponā
in pditionē: qꝛ de mercedibus meretricis cō
gregata sunt: ꝛ vsqꝫ ad mercedeꝫ meretricis
reuertent̄. Sup hoc plāgā ꝛ vlulabo: vadaꝫ C
spoliatus ꝛ nudus. Faciā planctū velut dra-
conū: ꝛ luctū quasi struthionū: qꝛ desperata ē
plaga eius: quia venit vsqꝫ ad iudam: tetigit
portaꝫ ppłi mei vsqꝫ ad irłm. In geth nolite
annunciare: lachrymis ne ploretis. In domo
pulueris puluere vos cōspargite ꝛ transite:
vobis habitatio pulchra: confusa ignominia
Non est egressa que habitat in exitu. Plan-
ctuꝫ domus vicina accipiet ex vobis que ste
tit sibimet: quia infirmata est in bonum que
habitat in amaritudinibus. Quia descendit
malum a dño in portam irłm: tumultus qua D
drige stuporis habitanti lachis principium
pcci ē filie syon: qꝛ i te inuenta sūt scelera isrł.
Propterea dabit emissarios super heredita
tem geth. domos mendacij in deceptionem
regibus isrł. Adhuc heredem adducam tibi
que habitas in maresa: vsqꝫ odollam veniet
gloria isrł. Decaluare ꝛ tondere super filios
delitiarum tuarum: dilata caluitium tuum:
sicut aquila quoniā captiui ducti sūt ex te. II
VE qui cogitat̄ inutile: ꝛ operamini
malū i cubilib⁹ v̄ris. In luce matuti A
na faciūt illud: qm̄ ꝯ dñm ē manus
eoꝝ. Et ꝯcupierūt agros ꝛ violēter tulerunt
ꝛ rapuerunt domos ꝛ calūniabant̄ virum ꝛ
domū eius: viꝝ ꝛ hereditatē ei⁹. Idcirco hec
dicit dñs. Ecce ego cogito sup familiā istam
malum vñ nō auferet̄ colla v̄ra: ꝛ nō ambu-
labitis supbi: qm̄ tps pessimū ē. In die illa su
met̄ sup vos pabola ꝛ cātabit̄ cāticū cū suaui
tate dicentiū. Depopulatione vastati sumus
Pars populi mei cōmutata est. Quomodo B
recedis a me: cū reuertatur qui regiones no
stras diuidat. pp hoc nō erit tibi mittens fu-
niculū sortis i cetu dñi o isrł. Ne loquamini lo

quẽtes. Nõ stillabit sup istos: nõ ꝯprehẽdet
ꝯfusio dicit domus iacob. Nũquid abbreuia
tus ẽ spũs dñi: aut tales sũt cogitationes ei⁹.
C Nõne v̉ba mea bona sunt cũ eo q̃ recte gra
dit. Et ecõtrario ppl̃s meus in aduersariũ cõ
surrexit. Desup tunicam palliũ sustulistis: ⁊
eos qui transiebãt simplr̃ cõuertistis in bel
lum. Mulieres ppl̃i mei eiecistis de domo ď
litiaꝝ suaꝝ: a paruulis earuz tulistis laudem
Hebr. 13. c. meam in perpetuum. Surgite ⁊ ite: q2 non
habetis hic requiem. Propter immunditiã
eius corrumpet putredine pessima. Utinam
nõ eẽm vir habens spm̃: ⁊ mẽdaciũ poti⁹ lo
B querer. Stillabo tibi in vinũ ⁊ in ebrietatem
⁊ erit sup quẽ stillat ppl̃s iste. Cõgregatione
ꝯgregabo iacob totum te: in vnũ ꝯducã reli
quias isrl̃. Pariter ponã illum quasi gregẽ
in ouili: quasi pecus in medio caularum. Tu
multuabuntur a multitudine hominũ. Ascẽ
det enim pandens iter ante eos. Diuidet ⁊
trãsibũt portã ⁊ egredientur per eam. Et trã
sibit rex eoꝝ corã eis: ⁊ dñs i capite eoꝝ. III
A Et dixi. Audite principes iacob ⁊ du
ces domus isrl̃. Nũq̇d ñ vr̃m ẽ scire
iudiciũ: qui odio habetis bonũ ⁊ di
ligitis malũ: qui violẽter tollitis pelles eoꝝ
desuper eis: ⁊ carnẽ eoꝝ desup ossibus eoꝝ.
Qui comederũt carnẽ ppl̃i mei ⁊ pellez eoꝝ
desup excoriauerũt: ⁊ ossa eorum confrege
runt ⁊ cõciderũt sicut in lebete ⁊ quasi carnẽ
B in medio olle. Tunc clamabunt ad dominũ
⁊ non exaudiet eos: ⁊ abscondet faciem suã
ab eis in tpe illo: sicut nequiter egerunt i ad
inuentionibus suis. Hec dicit dominus su
per ꝓphetas qui seducunt populum meũ q̇
mordẽt dentibus suis ⁊ predicant pacez. Et
si quis nõ dederit in ore eoꝝ quippiã scificãt
C super eum preliũ. Propterea nox vobis ꝓ
visione erit: ⁊ tenebre vobis pro diuinatiõe.
Et occumbet sol super prophetas ⁊ obte
nebrabitur super eos dies. Et confundentur
qui vident visiones: ⁊ confundantur diuini
Et operient omnes vultus suos: quia nõ est
responsum dei. Uerumtamen ego repletus
sũ fortitudine spũs dñi iudicio ⁊ virtute: vt
annunciẽ iacob scelus suũ: ⁊ isrl̃ pccm̃ suuz.
Audite hoc principes domus iacob ⁊ iudi
ces domus israel qui abhominamini iudici
D um: ⁊ omnia recta peruertitis. Qui edifica
Eze. 22. f. tis syon in sanguinibus ⁊ irl̃m in iniquitate.
Sopho. 3. b Principes eius in muneribus iudicabant:
⁊ sacerdotes eius in mercede docebant. Et
ꝓphete eius in pecunia diuinabant: ⁊ super
dominum requiescebant dicentes. Nunq̇d
nõ dñs in medio nostꝝ. Nõ venient sup nos
mala. Propť hoc cã vr̃i syon quasi ager ara Hie. 26. f.
bitur: ⁊ irl̃m q̃si aceruus lapidũ erit: ⁊ mons 3. I. d.
templi in excelsa siluaꝝ. IIII A
Et erit i nouissimo dieꝝ: erit mõs do Esa. 2. a.
mus dñi ꝑparatus i v̉tice mõtium ⁊
sublimis sup colles. Et fluent ad eũ
ppl̃i ⁊ ꝓperabũt gẽtes multe: ⁊ dicẽt: venite
ascendamus ad mõtẽ dñi: ⁊ ad domũ dei ia
cob. Et docebit nos de vijs suis: ⁊ ibimus in
semitis eius. Q2 de syon egrediet lex: ⁊ v̉bũ
dñi de irl̃m. Et iudicabit inter ppl̃os multos
⁊ corripiet gẽtes fortes vsq3 in longinquuz.
Et concident gladios suos in vomeres: ⁊ ha B
stas suas in ligones. Non sumet gens aduer
sum gentem gladium: ⁊ non discẽt vltra bel
ligerare. Et sedebit vir subtus vineam suam
⁊ subtus ficum suam: ⁊ non erit qui deterre
at q2 os domini exercituum locutũ est. Q2
omnes populi ambulabunt vnusquisq3 i no
mine domini dei sui: nos autem ambulabi
mus in nomine dei nostri in eternuz ⁊ vltra
In die illa dicit dominus congregabo clau Soph. 3. d
dicantem: ⁊ eam quam eieceram colligaz ⁊
quam afflixeram consolabor Et ponaz clau C
dicantem in reliquias: ⁊ eam q̃ laborauerat
in gentẽ robustã. Et regnabit dñs super eos Luc. I. c.
in monte syon: ex hoc nunc ⁊ vsq3 in eternũ:
Et tu turris gregis nebulosa filia syon: vsq3
ad te veniet: ⁊ veniet ptãs prima regnum fi
lie irl̃m. Nunc quare merore ꝯtraheris. Nũ
quid rex non est tibi: aut ꝯsiliarius tuus pijt
q2 cõprehẽdit te dolor sicut parturiẽtẽ. Do
le ⁊ satage filia syon quasi parturiens: quia
nunc egredieris de ciuitate: ⁊ habitabis i re
gione: ⁊ veniens vsq3 ad babylonem. Ibi li
beraberis: ibi redimet te dominus de manu D
inimicorum tuoꝝ Et nũc ꝯgregate sunt sup
te gẽtes multe: q̃ dicũt lapidet: ⁊ aspiciat i sy
on oculus nr̃. Ipsi aũt nõ cognouerũt cogi
tationes dñi: ⁊ nõ intellexerũt ꝯsiliũ eius: q2
ꝯgregauit eos q̃si fenũ aree. Surge ⁊ tritura
filia syon: q2 cornu tuũ ponã ferreũ: ⁊ vngu
las tuas ponã ereas. Et cõminues ppl̃os mľ
tos: ⁊ interficias dño rapinas eoꝝ: ⁊ fortitu
dinem eoꝝ dño vniuerse terre. V. A
Nunc vastaberis filia latronis Obsi
dionẽ posuerũt sup nos: in virga ꝑ
cutiẽt maxillam iudicis isrl̃. Et tu be Math. 2. a
thleẽ effrata puulus es in milibus iuda. Ex Joã. 7. f.
te mihi egrediet q̇ sit dñator i isrl̃: ⁊ egressus
ei⁹ ab initio a dieb⁹ eťnitatis. Propter hoc
dabit eos vsq3 ad tp̃s i q̊ ꝑturiẽs ꝑiet. Et reli
quie frm̃ ei⁹ ꝯuertãtur ad filios isrl̃. Et sta
bit ⁊ pascet i fortitudine dñi: in sublimitate
nois dñi dei sui. Et ꝯuertẽtur: q2 nõ magnifi

cabitur vsq3 ad t̃mios terre.Et erit iste pax
a assyrijs cũ venerit i t̃rã nr̃az:⁊ qñ calcauerit
i domib⁹ nr̃is ⁊ suscitabim⁹ sup eũ septẽ pa
stores.⁊ octo primates hoies.Et pascẽt t̃rã
assur i gladio.⁊ t̃rã nẽroth i lãceis ei⁹.Et li/
berabit ab assur cũ venerit in t̃rã nr̃az:⁊ cuz
C calcauerit in finib⁹ nr̃is.Et erũt r̃liq̃e iacob i
medio pplor̃ multor̃ q̃si ros a dño:⁊ q̃si stil
le sup herbã q̃ nõ expectat vir̃.⁊ nõ p̃stolat
filios hoiuz.Et erũt r̃liq̃e iacob i gẽtib⁹ i me
dio pplor̃ mltor̃ q̃si leo i iumẽt̃ siluar̃ ⁊ q̃si
catul⁹ leõis i gregib⁹ pecor̃. Qui cũ trãsie
rit ⁊ ↄculcauerit ⁊ cepit:nõ ẽ q̇ eruat.Et ex
altabitur manus sup hostes tuos.⁊ omnes
inimici tui int̃ibũt.Et erit i die illa dic̃ dñs:
auferã equos tuos de medio tui.⁊ dispdã q̃
B drigas tuas .Et pdã citates terre tue. ⁊ de/
struã oẽs munitões tuas.Et auferã malefi/
cia de manu tua:⁊ diuinatiões nõ erũt i te.Et
pire faciã sculptilia tua : ⁊ statuas tuas de
medio tui.Et nõ adorabis vltra opa manu
um tuar̃:⁊ euellã lucos tuos de medio tui
Et conuertã ciuitates tuas: ⁊ faciam in fu/
rore ⁊ indignatione vltionem in oibus gẽ/
tibus que non audierunt. VI.
A Audite q̇ dñs loq̃t. Surge cõtẽde iu
dicio aduersũ montes:⁊ audiãt col
les vocẽ tuã. Audiãt mõtes iudici/
um dñi ⁊ fortia fundam̃ta t̃re : q2 iudicium
dñi cum pplo suo:⁊ cũ isrl̃ diiudicabit. Po/
pule meus q̇d feci tibi.aut q̇ molest⁹ fui ti
bi. Respõde mihi: Q2 eduxi te de terra egy
B pti ⁊ d̓ domo suitut̃ liberaui te:⁊ misi añ fa
[...]n.23.b. ciẽ tuã moysẽ ⁊ aaron ⁊ mariã. Pple meus
memẽto queso q̇d cogitauerit ↄ̃ te balach
rex moab ⁊ q̇d respõderit ei balaã fili⁹ beor
de sethi vsq3 ad galgalã:vt cognosceres iu/
sticias dñi. Quid dignũ offerã dño. Curua
bo gẽu deo excelso. Nu nq̇d offerã ei holo
caustomata ⁊ vitulos ãniculos. Nũq̇d pla/
cari põt dñs i milib⁹ arietũ:an i ml̃t̃ milib⁹
hircor̃ pinguiũ. Nunq̇d dabo primogenituz
meũ p̱ scelere meo:fructũ ventris mei pro
C pccõ aie mee. Indicabo tibi o hõ q̇d sit bo/
nũ:⁊ q̇d dñs req̃rat a te. Utiq3 facer̃ iudiciũ
⁊ diligere miaz: ⁊ sollicitũ ambulare cũ d̓o
tuo. Uox dñi ad citatẽ clamat. ⁊ salus erit
oib⁹ timẽtib⁹ nomẽ ei⁹. Audite trib⁹.Et q̇s
approbabit illud. Adhuc ignis i domo ipij
thesauri iiq̃tat̃:⁊ mẽsura minor ire plẽa. Nũ/
q̇d iustificabo staterã ipiã.⁊ sacelli pondera
dolosa. In q̇bus diuites ei⁹ repleti sũt iniq̇/
tate:⁊ hitãtes in ea loq̇bant̃ mẽdaciũ:⁊ lin/
D gua eor̃ fraudulẽta in ore eor̃.Et ego ergo
cepi pcutere te pditõe.s̃ p ccis tuis. Tu co/
medes ⁊ nõ saturaberis:⁊ hũiliatio tua i me
dio tui.Et apphẽdes ⁊ ñ saluabis: ⁊ q̊s sal/
uaueris i gladiũ dabo. Tu semiabis ⁊ ñ me
tes tu calcabis oliuã ⁊ non vngeris oleo:⁊ Deu.28.d
mustũ ⁊ ñ bibes vinuz.Et custodisti p̱cepta Aggei.1.b.
ãri ⁊ oẽ op⁹ dom⁹ achab.⁊ ãbulasti i volu/
ptatib⁹ eor̃.vt darẽ te i pditionẽ ⁊ hitãtes i
ea i sibilũ ⁊ opprobriũ ppli mei portabis.
Ue mihi q2 fact⁹ sũ sicut q̇ col VII A
ligit in autũno racemos vidẽie. Nõ
ẽ botrus ad comedẽdum:p̱coquas
ficus desiderauit aĩa mea. Perijt sãctus de
terra:⁊ rect⁹ in hoibus non est. Oẽs in san
guine insidiantur:vir fratrem suuz ad mor/
tem venat̃. Malũ manuũ suar̃ dicunt bonũ
Princeps postulat.⁊ iudex i reddẽdo est.
Et magnus locut⁹ ẽ d̓siderĩu aie sue:⁊ ↄtur
bauerunt eã. Qui optius in eis ẽ q̃si paliu
rus.⁊ q̇ rectus q̃si spina d̓ sepe. Dies specu/
lationis tue.visitatio tua vẽit. Nũc erit va/
stitas eor̃. Nolite creder̃ amico:⁊ nolite cõ
fider̃ in duce. Ab ea q̇ dormit in sinu tuo cu B
stodi claustra oris tui: q2 filius ↄtumeliam Matth.10.c
facit pr̃i: ⁊ filia consurget aduersus matrẽ
suam nur⁹ aduersus socr̃ suã; ⁊ inimici ho
minis domestici eius.Ego autẽ ad dñm as/
piciã expectabo deũ saluatorẽ meum. Au/
diet me deus me⁹. Ne leteris inimica mea
sup me q2 cecidi. Consurgam cuz sedero in
tenebris:dñs lux mea ẽ. Iram dñi portabo
qm̃ peccaui ei:donec cãm meã iudicet ⁊ fa/
ciat iudicium meũ.Educet me in lucẽ:vide
bo iusticiam eius.Et aspicet inimica mea:⁊
opier̃ confusione:q̃ dicit ad me. Ubi ẽ dñs
deus tuus. Oculi mei videbunt i eaz. Nũc C
erit i ↄculcatione:vt lutũ platear̃. Dies vt
edifieent̃ macerie tue. In die illa longe fiet
lex. In die illa ⁊ vsq3 ad te veniet assur ⁊ vs
q3 ad ciuitates munitas:⁊ a ciuitatib⁹ mu/
nitis vsq3 ad flumẽ:⁊ ad mare de mari:⁊ ad
montẽ de monte.Et terra erit i desolationẽ
p̱pter habitatores suos: ⁊ propter fructum
cogitationum eor̃. Pasce pplm̃ tuũ in v̇ga
tua gregez hereditat̃ tue.hitantes solos i sal
tu. In medio carmeli pascentur basan ⁊ ga
laad iuxta dies antiquos : scd̃m dies egressi
onis tue de terra egypti. Ostendam ei mi D
rabilia . Uidebunt gẽtes ⁊ ↄfundentur sup
oi fortitudine sua. Ponet manum super os
aures eor̃ surde erunt. Lingent puluerez si
cut serpentes:velut reptilia t̃re ↄturbabun/
tur d̓ edib⁹ suis. Dñm deũ nr̃m nõ desidera
bunt:⁊ timebunt te. Quis de⁹ silis tui qui au
fers iniq̃tatem:⁊ trãsfers peccatũ reliq̇arum
hereditat̃ tue; Non inmittet vltra furorẽ suũ

qm̄ volēs miam ē. Reuertet̄ ꝛ miserebitur
nr̄i. Deponet iniq̄tates nr̄as: ꝛ ꝓijciet in ꝓ
fundum maris oia pccā nr̄a. Dabis v̄itatē
iacob miam abraham: q̄ iurasti pr̄ibus nr̄is
a diebus antiq̄s.

Explicit Micheas ꝓpha. Incipit
prologus in Naum prophetam.

n Aum ꝓphaz añ aduētū re-
gis assyrioꝝ q̄ ppl'z isrl' capti
uū i suā regionē trāstulerat
fuisse hebreoꝝ traditio ꝯfir-
mat. Siq̄dē i finē h⁹ lectōis
ꝑdicti regis aduētū: idē pro
pheta ānūciare mōstrat̄. Sz cū h̄itatores ni
niue. iona iteꝝ tū citat̄ ꝑdicāte: ne diuia ira
denūciatū iteꝝ tū sustinerēt peccatoꝝ: ꝛ ipie
tatis pn̄iam egissent: accepta dei mīa: graui
oribus se criminibus iplicuerunt. Qua de
causa memoratus propha spū scō plenus iu
Naum.I.a dicij dei annuncias. ita locut⁹ ē. Deus ze-
lans ꝛ vlciscens dn̄s ē ꝛc. Iā .n. decē tribus
ab assyrijs ducte fuerāt in captiuitatem sub
ezechia rege iuda. sub quo etiā nūc i ꝯsolati
one ppl'i trāsmigrati: aduersū niniuē visio
cernit̄. Nec erat pua ꝯsolatio tā his qui iaz
assyrijs seruiebant: q̄z reliq̄s qui sub ezechia
de tribu iuda ꝛ beniami ab eisdem hostib⁹
obsidebant̄. vt audirēt assyrios quoq̄z a cal
deis esse capiēdos. sicut i sequētib⁹ libri h⁹
demonstrabit̄. Sciēdum q̄d niniue i nr̄a li-
gua de hebreo speciosam sonat. Speciosus
āt h̄ mundus dicit̄. Vñ ꝛ apud grecos cos-
mos ab ornatu nomē accepit. Et q̄cq̄d nūc
aduersū niniuē dicit̄. de mūdo figuraliter ꝑ
dicari sētiamus. Quā ob cām ꝛ assumptio
quā septuaginta interpretes dicunt
apud hebreos massa ponitur. i. graue onus
eo q̄ cū aduersus quā ꝓphetatur ꝑmat nec
sinat eleuare ceruicē. Simulq̄z hoc attēdē-
dum q̄d hec ipsa vel assumptio. vel on⁹. vel
pondus ꝓphe visio fit. Nō .n. loq̄tur ꝓpha
in extasi: vt montanus ꝛ ꝑscilla maximilla
q̄z delirant: sed q̄d ꝓphetat liber ē visiōis in
telligētis vniuersa q̄ loq̄tur: ꝛ pond⁹ hostiū
facientis suo ppl'o visionē. De consumatōe
itaq̄z mundi scd̄m anagogenā ꝯsolationem
scōꝝ ꝓphetia texitur: vt quecunq̄z in mūdo
vident quasi pretereuntia ꝛ caduca ꝯtēnāt
ꝛ preparent se ad iudicij diem. Ubi vltor
aduersum vires assyrioꝝ affuturus ē dn̄s.
Explicit ꝓlogus. Incipit argumētū.
n Aum ꝯsolator orbis iterp̄tatur. In
crepat ciuitatē sāguinū. ꝛ post euer
Naum.I.d sionē illius loquit̄. Ecce sr̄ mōtes pe
des euangelizātis ꝛ annuncians̄ pacē.
Explicit argumentum. Incipit
Naum propheta. Capitulū I
o Nus niniue. Liber visionis
Naum helchesei. De⁹ emu A
lator ꝛ vlciscens domin⁹:
vlciscens dominus ꝛ habēs
furorē: vlciscēs dn̄s i hostes
suos. ꝛ irascēs ipe inimicis su
is. Dn̄s patiēs ꝛ magn⁹ for
titudie: ꝛ mūdās nō faciet inocētē. Dn̄s i tē
pestate ꝛ turbie vie ei⁹: ꝛ nebule puluis pe-
dū eius. Increpās mare ꝛ exiccans illud: ꝛ B
oia flumina ad desertū deducēs. Infirmat⁹
est basan ꝛ carmelus: ꝛ flos libani elanguit
Montes ꝯmoti sunt ab eo: ꝛ colles desolati
sunt. Et contremuit terra a facie eius. ꝛ oēs
h̄itantes in ea. Añ faciē indignationis eius
quis stabit: ꝛ quis resistet in ira furoris ei⁹?
Indignatio eius effusa est vt ignis ꝛ petre
dissolute sunt ab eo. Bon⁹ dn̄s ꝛ ꝯfortās in
die tribulatōis. ꝛ sciens sperātes in se. Et in
diluuio ꝑtereūte ꝯsumationē faciet loci ei⁹
ꝛ inimicos eius persequntur tenebre. Quid C
cogitat̄ cotra dn̄m? Consumationē ipse faci
et. Non ꝯsurget duplex tribulatio: q2 sicut spi
ne se inuicē ꝯplectunt̄: sic conuiuium eoꝝ pa
riter potantiū. Consumet̄ q̄si stipula aridita
te plena. Ex te .n. exibit cogitans ꝯ dn̄m ma
liciam: mēte ꝑtractans ꝑuaricationez. Hec
dicit dn̄s. Si perfecti fuerint ꝛ ita plures. sic
q̄z attondent̄ ꝛ ꝑtransibit. Afflixi te. ꝛ nō af
fligam te vltra. Et nūc cōterā v̄gaz ei⁹ d̄ dor D
so tuo. ꝛ vincula tua dirumpā. Et ꝑcipiet sr̄
te dn̄s. Non seminabit̄ ex noīe tuo amplius
De domo dei tui interficiā. Sculptile ꝛ cō-
flatile ponā sepulchꝝ tuum: q2 ihonoratus
es. Ecce sup montes pedes euāgelizantis ꝛ Esa.52.b
annunciantis pacē. Celebra iuda festiuita- Ro.10.c
tes tuas ꝛ redde vota tua: q2 nō adijciet vl-
tra vt pertranseat in te belial: vniuersus in-
terijt. II
a Scendit q̄ dispgat corā te: q̄ custodi A
at obsidionē. Cōtēplare viā: ꝯforta-
lūbos. robora v̄tutem valde. Quia
sicut reddidit dn̄s supbiā iacob: sic supbiaz
isrl'. Quia vastatores dissipauerūt eos: ꝛ ꝓ-
pagines eoꝝ corruperūt. Clypeus fortiū ei⁹
ignitus: viri exercitus i coccineis. Igne ha-
bene curr⁹ i die ꝑparationis eius: ꝛ agitatores B
consopiti sūt. In itineribus ꝯturbati sūt q̄dri
ge collise sūt i plateis. Aspectus eoꝝ q̄si lāpa
des quasi fulgura discurrētia. Recordabit̄
fortium suoꝝ: ruēt i itineribus suis. Velociter
ascēdent muros eius: ꝛ ꝑparabit̄ vmbraculū.

Porte fluuioꝝ aperte sũt: ⁊ tẽplũ ad solũ di
rutũ. Et miles captiuus adductus ẽ: ⁊ ãcille
eius minabanť gementes vt colũbe: murmu
C rantes in cordibus suis. Et niniue q̃si piscina
aq̃ꝝ aque eius: ipsi vo fugerunt. State sta
te: ⁊ non ẽ q̇ reuertať. Diripite argentũ diri
pite aurum: ⁊ nõ est finis diuitiaꝝ ex oĩb᷒ va
sis desiderabilibus. Dissipata est ⁊ scissa ⁊ di
lacerata. ⁊ coꝛ tabescens. ⁊ dissolutio geni
Esa:13.b culoꝛũ. ⁊ defectio i cunctis renib᷒: ⁊ facies
oĩum sicut nigredo olle. Ubi ẽ habitaculũ
D leonum: ⁊ pascua catulorum leonũ: Ad quã
iuit leo vt ingrederetur illuc. catulus leonis
⁊ non est q̇ exterat. Leo cepit sufficienter ca
tulis suis: ⁊ necauit leenis suis. Et impleuit
preda speluncas suas: ⁊ cubile suum rapina
Ecce ego ad te dicit dñs exercituum: ⁊ succẽ
dã vsq̧ ad fũmum q̃drigas tuas: ⁊ leuncu
los tuos comedet gladius. Et exterminabo
ď terra predã tuã. ⁊ non audietur vltra vox
nunciorum tuorum. III

A
Eze.24.b V Ae ciuitas sanguinum vniuersa men
Aba.2.c. dacij: dilaceratione plena. Nõ rece
det a te rapia. Uox flageli. ⁊ vox ipe
tus rote. ⁊ eq̃ frementis. ⁊ quadrige feruen
tis ⁊ eq̃tis ascendenť. ⁊ micanť gladij. ⁊ ful
gurãť haste. ⁊ mltitudinis iterfecte. ⁊ grauis
ruine: nec est finis cadauerũ. Et coꝛruent in
coꝛpibus suis ꝓpter mltitudinẽ foꝛnicatõnũ
meretricis speciose ⁊ grate ⁊ hñtis malefi
B cia: q̃ vendidit gentes i foꝛnicacionibus suis
Esa.47.a. ⁊ familias i maleficijs suis. Ecce ego ad te di
cit domin᷒ exercituũ: ⁊ reuelabo pudenda
tua i facie tua: ⁊ ostẽdam in gentibus nudita
tẽ tuam ⁊ regnis ignominiam tuã. Et ꝓijciã
super te abhominationes: ⁊ ꝯtumelijs te af
ficiam: ⁊ ponã te i exemplum. Et erit oĩs q̇ vi
derit resiliet a te: ⁊ dicet. Uastata est niniue.
Quis commouebit super te caput: Unde que
rã consolatoꝛem tibi? Nũq̃d melioꝛes alexã
dria ppl̃oꝝ: q̃ hĩtat in flumibus: Aque in cir
cuitu eius. cuius diuitie mare: aq̃ muri eius
Ethiopia foꝛtitudo eius ⁊ egypt᷒ ⁊ nõ est fi
nis africa ⁊ libyes fuerunt in auxilio tuo sꝫ
⁊ ipa in trãsmigratõe ducta est in captiuita
C tem. Paruuli eius elisi sũt i capite oĩuꝫ viaꝝ
⁊ sup inclytos eius miserũt soꝛtẽ: ⁊ oẽs opti
mates ei᷒ ꝯfixi sũt in ꝯpedib᷒. Et tu ergo iebri
aberis ⁊ eris despecta. ⁊ q̃res tu auxilium ab
inimico. Oẽs munitiões tue sicẽ fic᷒ cũ gros
sis suis: si ꝯcusse fuerit cadent i os comeden
tis. Ecce ppl̃s tuus: mulieres i medio tui.
Inimicis tuis ad aptionẽ pandenť poꝛte ter
re tue: deuorabit ignis vectes tuos. Aquam
propter obsidionẽ hauri tibi: extrue muni
tiones tuas. Intra in lutũ ⁊ calca: subigẽs
tene laterem. Ibi comedet te ignis: peribis
gladio deuorabit te vt bꝛucus. Congregate
ergo vt bꝛuc᷒: mltiplicare vt locusta. Plu D
res fecisti negociatões tuas: q̃ꝫ stelle sint ce
li. Bꝛucus expans᷒ ẽ: ⁊ auolauit. Custodes
tui q̃si locuste. ⁊ paruuli tui q̃si locuste locu
staꝝ. que ꝯsidunt in sepibus in die frigoris.
Sol oꝛtus est: ⁊ auolauerunt: ⁊ nõ ẽ cogni
tus locus eaꝝ vbi fuerint. Doꝛmitauerunt
pastores tui rex assur: sepelientur principes
tui. Latitauit ppl̃s tuus in montibus ⁊ nõ ẽ
qui ꝯgreget. Nõ est obscura ꝯtritio tua pes
sima est plaga tua. Oẽs qui audierunt au
ditionem tuam: ꝯpresserunt manum super
te. Quia super quẽ non transijt malitia tua
semper?

Explicit Naum propheta. Incipit
prologus in Abachuc prophetam

Q Uatuoꝛ ꝓphete i duodecim
ꝓphetaꝝ volumine ꝯtinenť:
e q̇b᷒ tres i ꝑncipio lemma. i.
põdus titulũ hñt. naum aba
chuc. ⁊ malachias. Poꝛro za
charias i medio ⁊ circa finẽ
duos huiuscemodi ponit titulos. e q̇b᷒ vnus
ẽ on᷒ vbi dñi i ťra adrach ⁊ damasci requies
ei᷒. alter i fine. s. on᷒ vbi dñi sup isrl̃. De naũ
oꝛonibus tuis iam liber vnus edit᷒ est. De
zacharia ⁊ malachia. si vita comes fuerit dis
seretur. Nunc abachuc hẽmus in manibus
q̇ vel ex eo ꝙ amabil' deo est. vocať amplexa
tio vel ꝙ in certamen ⁊ luctam. ⁊ vt ita dicã
ãplexum cum deo ꝯgrediť. ãplexãť. i. luctan
tis soꝛtitus est nomen. Nullus. n. taꝫ audaci
voce ausus est deũ ad disceptatõem iusticie
ꝓuocare. ⁊ dicere ei. Cur i reb᷒ hũanis mũ
di isti᷒ pompa tanta reꝝ vsẽť iniq̃tas: Uoci
feraboꝛ ad te vim paciens. ⁊ non saluabis?
Quare ostẽdisti mihi iniquitatem ⁊ laboꝛem
videre: Lacerata est lex: ⁊ non peruenit vsq̧
ad finẽ iudicium. q꞉ impi᷒ ꝑualet aduersũ iu
stum: iõ egrediť iudiciũ peruersũ. Uides ꝙ
temeraria vox sit. ⁊ quodãmodo blasphemã
tis creatoꝛem suũ ad iudiciũ ꝓuocare. ⁊ vas
fragile aduersus figulũ. cur tale vel tale fcm̃
sit disputare. Nec nõ ⁊ hoc animaduerten
dũ. ꝙ assumptio uel pondus q̃ grauia iã eẽ
diximus ꝓphete visio est. ⁊ aduersũ monta
ni dogma peruersum intelligit q̇d videt nec
vt amẽs loq̇tur nec moꝛe isanientium feiaꝝ
dat sine mente sonũ. Unde ⁊ apl̃s iubet: vt 1.Coꝛ.14
si ꝓphetantibus alijs alij fuerit reuelatum
taceant q̇ prius loq̃banť. Et statim non est i Ibidem
q̃t dissensionis deus sꝫ pacis. Ex q̃ intelligitur

eum q̄s ex volūtate reticet. ⁊ alijs locum dat
ad loquendum possit loq̄ ⁊ tacere cum velit
Qui aūt i extasi.i.iuitus loq̄t: nec tacere nec
loq̄ in sua ptāte hʒ. Illud q̄z disce. qꝛ semel a
me violent̄ exigis. vt q̄i q̄sdam gradus ⁊ sca
las ad altiora intenti historiam tibi iterp̄ter
pphiam eē circa babylonem ⁊ nabuchodo
nosor regem chaldeoꝝ. vt q̄uo p̄or ppheta
naum quem abachuc sequit̄. vaticinium ha
buit ꝯ niniuem ⁊ assirios q̄ vastauerunt de
cem trib⁹ q̄ vocant̄ isrl̄. ita abachuc pphiam
hūit aduersus babylonem ⁊ nabuchodono
sor: a q̄bus iudas ⁊ irl̄m templūq̄ subuersa
sunt. Et vt scias eo t̄pe fuisse abachuc. q̄ iam
due tribus q̄ vocabāt iuda. ducte erant in ca
Dan.14.f ptiuitatē. daniel docere te poterit ad quem i
lacum leonū abachuc cū prādio mittit̄. q̄q̄
apud hebreos hec ip̄a non legatur historia.
Igit̄ siue q̄s recipiat scripturam illā: siue nō
recipiat. vtrunq̄ pro nobis est. Aut. n. si reci
pit. ⁊ post factam rē liber abachuc texit̄: aut
si non recipit. q̄i ppheta scribit que ventura
cognoscit. Interim s̄m lr̄am causat̄ aduersū
deū ppha. cur nabuchodonosor templum
dei vastet ⁊ iudam. cur irl̄m quōdā vrbs dn̄i
destruat̄. q̄re clamet ppl̄s ⁊ non audiatur. vo
ciferetur ad dn̄m opp̄ssus a chaldeis ⁊ non
saluetur: q̄re ēt ip̄e ppheta vel ppl̄s ex cuius
p̄sona loq̄t̄: ad hoc vixerit. ⁊ hucusq̄ perdu
ctus sit: vt iniq̄tatem hostiū ⁊ suū laborē vi
derit: cum iiusticia p̄ualeat aduersum se. Et
h̄ dicit p̄ mentis angustia: nesciēs auꝝ i igne
Dan.3.c. conflari. ⁊ tres pueros de camino ignis puri
ores exisse q̄ intrauerant. Sʒ ⁊ hoc gnāliter
accipe possumus q̄ ex p̄sona humane ipati
entie loquat̄ vt in querulam vocē ⁊ plenam
Abacuc.1.b doloris erumpat dicēs. Quare respicis con
tēptores. ⁊ taces ꝯculcāte ipio iustiorem se?
Hec aūt loq̄t̄: nesciens iudicia dei inuestiga
bila: ⁊ p̄fundum diuiciaꝝ sapie ⁊ scie eius q̄
non ita videat deus vt videt hō. Homo tm̄
p̄ntia respicit: de⁹ futura ⁊ eterna cognoscit
Et q̄uo si egrotās ⁊ estuans febribus aquam
frigidam postulet ⁊ dicat ad medicū. viʒ pa
tior. crutior. vror. exanimor. vsq̄quo medice
clamabo ⁊ exaudies. ⁊ rn̄deat ei sapientissim⁹
ac clementissimus medicus: scio: quo tēpore
dare debeam quod postulas non misereor
modo qꝛ mia ista crudelitas ē ⁊ volūtas tua
ꝯ te petit. Ita ⁊ d̄s noster sciēs clementie sua
pōdera atq̄ mensuras. inēduʒ n̄ exaudit cla
mātez. vt eum p̄bet. ⁊ magnis p̄uocet eū ad
rogandum. ⁊ q̄si excoctum iustiorē ⁊ puri
orem faciet. Qd̄ itelligens apl̄s s̄ʒ id q̄ miaʒ
1.Coꝛ.4.a ꝯsecutus est a dn̄o ait. Sʒ n̄ deficimus. Et dn̄

dicit dn̄ʒ i omni t̄pe. Et scit q̄ q̄ perseuraue Ps.33.
rit vsq̄ finē h̄ saluus erit ⁊ gl̄atur in labore ⁊ math.10.e
dolore. Et cuʒ hieremia dicit. Tribulatōeʒ ⁊ 24.b
misericordiā iuocabo. ut q̄uo ali⁹ iuocat deū sic
scūs vir ⁊ bellator iuictus ad exercēd se ⁊ p̄
bandū tribulatōm ⁊ miseriam iuēire desideret
Explicit p̄logus: sequitur argumentū

ABachuc luctator fortis ⁊ rigidus stat
super custodiam suā ⁊ figit gradū sup
munitōem. vt xp̄m in cruce ꝯtemple
tur. ⁊ dicat. Operuit celos gloria ei⁹. ⁊ laudis
eius plena est terra. Splendor ei⁹ vt lux erit
cornua in manibus eius. ibi abscondita est
fortitudo eius.

Explicit argumentū. Incipit
Abachuc ppheta. Capl̄m I

ONus quod vidit Abacuch A
ppheta. Vsq̄quo dn̄e cla Job.19.a
mabo: ⁊ nō exaudies. Voci
ferabor ad te vi patiēs: ⁊ nō
saluabis. Qr̄ on̄disti mihi
iniq̄tatē ⁊ laborē: videre p̄
daʒ ⁊ iniusticiā ꝯ me. Qua Job.21.b
re respicis ꝯtēptores: ⁊ taces ꝯculcante ipio Hier.12.a.
iustiorē se. Et facies hois q̄si pisces maris ⁊
q̄si reptilia non hn̄tia ducē. Et factuʒ ē iudi
cium: ⁊ ꝯdictio potētior. Propter hoc lace
rata ē lex: ⁊ non p̄uenit vsq̄ ad finē iudiciū
Quia impius p̄ualet aduersus iustum: pro B
pterea egreditur iudiciū p̄uersū. Aspicite in Act.13.f.
gētibus ⁊ videte ⁊ āmiramini ⁊ obstupesci
te qꝛ opus fcm̄ ē in dieb⁹ vr̄is: qd̄ nemo cre
det cum narrabit̄. Quia ecce ego suscitabo
chaldeos gētē amaram ⁊ velocē ambulātē
sup latitudinē terre: vt possideat tabernacu
la non sua. Horribilis ⁊ terribilis est: ex se
metipsa iudiciū ⁊ on⁹ eius egrediet̄. Leuio
res pardis eq̄ eius. ⁊ velociores lupis vesp̄ C
tinis. ⁊ diffūdent̄ eq̄tes eius. Eq̄tes nāq̄ ei⁹
de longe veniēt: volabūt q̄si aq̄la festinans
ad comedēdum. Oēs ad p̄dam veniēt: faci
es coꝝ vētus vrēs. Et cōgregabit q̄si arenā
captiuitatē: ⁊ ipse de regibus triūphabit: ⁊
tyranni ridiculi eius erūt. Ipse sup oēʒ mu
nitionē ridebit ⁊ cōportabit aggerē ⁊ capi
et eam. Tūc mutabit̄ spūs: ⁊ ptrāsibit ⁊ cor
ruet. Hec ē fortitudo eius di sui. Nūq̄d nō
tu a p̄ncipio dn̄e deus me⁹ scē me⁹: ⁊ nō mo
riemur. Dn̄e in iudiciū posuisti eū: ⁊ forteʒ
vt corripes fundasti eum. Mundi sūt oculi D
tui ne videas malum. ⁊ respicere ad iiq̄tatē
non poteris. Quare non respicis sup iniq̄
agētes: ⁊ taces deuorāte impio iustioreʒ se.
Et facies hois quasi pisces maris: ⁊ q̄si repti

le non hn̄s pncipem. Totū in hamo subleua
uit: traxit. illud in sagena sua: ꝛ ꝯgregauit in
rete suum. Sup hoc letabitur ꝛ exultabit: ꝓ
ptrea immolabit sagene sue: ꝛ sacrificabit
reti suo. Quia in ipis incrassata est pars eiꝰ
ꝛ cibꝰ eiꝰ electꝰ. Propt̄ hoc ergo expandit
sagenam suā: ꝛ sp̄ iterficere gētes nō cessat. II
A Esa.21.c Super custodiā meā stabo: ꝛ figā gra
dū super munitiōem. Et ꝯtēplabor
vt videā q̇d dicat̄ mihi: ꝛ q̇d rn̄deā
ad arguentem me. Et rn̄dit mihi dn̄s. ꝛ di
xit. Scribe visum ꝛ explana eū sup tab'las:
vt pcurrat qui legerit eum. Quia adhuc vi
sus procul: ꝛ apparebit in finem ꝛ non men
tietur. Si morā fecerit expecta illū: qꝛ veni
Esa.21.a ens veniet ꝛ nō tardabit. Ecce q̇ incredulus
Ro.10.b est: non erit recta aīa eius i semetipo. Justus
ebr.10.g aūt i fide sua viuet. Et quomodo vinū potan
tem decipit: si erit vir superbus ꝛ non deco
B rabitur. Qui dilatauit q̄si ifernus aiā suā: ꝛ
ipe q̄si mors: ꝛ non adipletur. Et ꝯgregauit
ad se oēs gentes. ꝛ coaceruauit ad se omnes
pp'los. Nūq̇d nō omnes isti sup eū parabo
lam sumēt: ꝛ loquelā enigmatū eiꝰ? Et dice
tur. Ve ei: q̇ multiplicat nō sua. Usq3 quo ꝛ
aggrauat ꝯ se densum lutum? Nūq̇d non re
pente consurgent qui mordeant te? Et susci
tabunt̄ lacerantes te: ꝛ eris in rapinam eis
Quia tu spoliasti gentes multas: spoliabunt
te oēs qui reliqui fuerint de populis: pro
pter sanguinem hois ꝛ iniquitatem terre ci
C uitatis: ꝛ oīum hītantiū in ea: Ve qui ꝯgre
gat auaritiam malam domui sue: vt sit in ex
celso nidus eius: ꝛ liberari se putat de ma
nu mali. cogitasti ꝯfusionem domui tue: cō
cidisti pp'los multos: ꝛ peccauit anima tua
Quia lapis de pariete clamabit ꝛ lignum
ec.24.b qd̄ iter iūcturas edificioꝝ est rn̄debit. Ve q̇
Nau.3.a edificat. ciuitatem i sanguinibus: ꝛ preparat
vrbē in iniquitate. Nunq̇d non h̄ sūt a dn̄o
exercituum. Laborabunt. n. pp'li in multo
igni. ꝛ gentes i vacuum ꝛ deficiēt. Quia re
plebit̄ terra vt cognoscant gl'iā dn̄i. q̄si aque
operientes mare. Ve q̇ potum dat amico suo
mittens fel suū: ꝛ inebriās vt aspiciat nudi
tatem eiꝰ: Repletꝰ ē ignominia ꝓ gl'ia: Bi
D be tu q̄3: ꝛ consopire. Circundabit te calix
dextere dn̄i: ꝛ vomitꝰ ignominie super glo
riam tuā. Quia iniq̇tas libani operiet te: ꝛ va
stitas aīalium deterrebit eos de sanguinibꝰ
hois ꝛ iniquitate t̄re ciuitat̄ ꝛ oīum hītan
tiū in ea. Quid prodest sculptile: qꝛ sculpsit
illō fictor suꝰ conflatile ꝛ imaginem falsam:
qꝛ sperauit i figmēto fictor eius vt faceret si
mulacra muta. Ve q̇ dicit ligno expgiscere
surge lapidi tacēti. Nūq̇d ipe docere poterit
Ecce iste coopertus ē auro ꝛ argēto. ꝛ omnis
spūs non ē in viscéribꝰ eius. Dn̄s aūt in tēplo Ps.10.
sancto suo: sileat a facie eius omnis terra
Oratio abachuc pphete pro ignorantijs.
Domine audiui auditionē tuā III. A
ꝛ timui domine opus tuū: in medio
annoꝝ viuifica illud. In medio an
noꝝ notum facies: cum iratus fueris. mise
ricordie recordaberis. Deus ab austro ve
niet: ꝛ sanctus de monte pharan. Operuit
celos gloria eius. ꝛ laudis eiꝰ plena ē terra
Splendor eius vt lux erit: cornua in mani
bus eius. Ibi abscōdita ē fortitudo eius: an̄
faciē eius ibit mors. Egrediet̄ diabolus an̄
pedes eius. stetit ꝛ mēsus ē terrā. Aspexit ꝛ
dissoluit gētes. ꝛ cōtriti sunt montes seculi
Incuruati sunt colles mundi: ab itineribus B
eternitatis eius. Pro iniq̇tate vidi tentoria
ethiopie: turbabuntur pelles terre madian
Nunq̇d in fluminibus iratꝰ es dn̄e: aut i flu
minibꝰ furor tuꝰ vel in mari indignatio tua
Qui ascēdes sup equos tuos: ꝛ q̄drige tue
saluatio. Suscitans suscitabis arcum tuū.
iuramenta tribubꝰ que locutus es. Fluuios
scindes terre: viderūt te ꝛ doluerunt mōtes
gurges aquaꝝ transiit. Dedit abyssus vocē
suam altitudo manus suas leuauit. Sol ꝛ lu C
na steterunt in habitaculo suo in luce sagit
taꝝ tuaꝝ ibunt: in splendore fulgurātis ha
ste tue. In fremitu ꝯculcabis terrā: ꝛ in furo
re obstupefacies gentes. Egressus es in salu
tem pp'li tui: in salutē cū xp̄o tuo. Percussi
sti caput de domo impij: ꝯnudasti fundamē
tum eius vsq3 ad collū. Maledixisti sceptris
eius: capiti bellatoꝝ eius: venientibus vt tur
bo ad dispergēdū me. Exultatio eoꝝ sicut eiꝰ
qui deuorat pauperem in abscondito. Viā D
fecisti in mari equis tuis: in luto aquarū mul
taꝝ. Audiui ꝛ ꝯturbatus ē venter meus a vo
ce ꝯtremuerūt labia mea. Ingrediat̄ putre
do in ossibus meis: ꝛ subter me scateat. Ut re
quiescā in die tribulatiōis: vt ascēdā ad po
pulū accinctū nr̄m. Ficus enim non florebit
ꝛ non erit germen in vineis. Mentiet̄ opus
oliue: ꝛ arua non afferent cibum. Abscide
tur de ouili pecus: ꝛ non erit armentum in
presepibus. Ego autem in dn̄o gaudebo ꝛ
exultabo in deo iesu meo. Deus dn̄s fortitu
do mea: ꝛ ponet pedes meos quasi ceruoꝝ.
Et super excelsa mea deducet me victor in
psalmis canentem.

Explicit Abachuc ppħa. Incipit
ꝓlogus in Sophoniā ppħā.

Radūt hebrei cuiuscūq3 pro

phete pater: aut auus ponatur in titulo. ip-
sos quoque prophetas fuisse. Unde ⁊ amos vnus de
[Amos.7.d.] duodecim prophetis. qui dixit. non sum prophe
ta nec filius prophete sed pastor caprarum vel-
licans sycomoros patris nomen in titulo non
habere. Hoc si verum est sophonias propheta
qui nomine vt ita dicam prophetico ⁊ glo-
riosa maiorum suorum stirpe generatus est. Ha-
buit enim patrem chusi. auum godoliam pro
auum amasiam. attauum ezechiam. ⁊ talem
quadrigam ipse velut extremus auriga com-
pleuit. Nomen sophonie. alij speculam. alij
archanum domini transtulerunt. Siue igitur
specula. siue absconditum domini interpretetur
vtrunque prophete conuenit. Dicitur enim ad
[Ezech.3.d] ezechielem. Fili hominis: speculatorem te po
sui domui israel. Iste ergo propheta qui erat
in specula ⁊ in sublimibus constitutus. ⁊ no
uerat misteria domini filius erat chusi qui in
terpretatur humilitas. Habebat quoque auum
godoliam: qui dicitur magnitudo domini. ⁊ proauum
amasiam: qui ⁊ ipse vertit in sermonem domini
attauum ezechiam. qui sonat fortitudo domini
De fortitudine itaque domini natus est sermo
domini. ⁊ de sermone domini nata est magnitudo
domini. ⁊ de magnitudine domini nata est humili-
tas. vt cum peruenerit aliquis ad perfectum. dicat quia
[1.Cor.15.b] non sum dignus vocari apostolus. Et illud in
[Ps.130.] psalmis. Domine non est exaltatum cor meum
neque elati sunt oculi mei. Josiam regem iude cu
ius temporibus sophonias prophetasse inuenitur
deo pre omnibus regibus iude placuisse historia
[4.Re.23.f.] quarti libri regum ⁊ secundi paralypomenon
demonstrat. Josias simulacra que pater suus amon
vel auus manasses in templo dei collocaue
rat deiecta comminuisse monstratur. In quibus
etiam serpentem eneum a moyse factum cui errori indu-
ctus populus superstitione idolorum detentus admi
serat. Idem custodisse pascha: ⁊ intermissis tem
poribus multis solus celebrasse monstratur. Ideo deus per
prophetam temporibus memorati regis que prouen-
tura erant ostendens gentibus quidem lectione
comprehensis affuturum iudicium. Populo vero israel
salutem. ⁊ ciuitati ierusalem restaurationem tunc
temporis tribuendam textu lectionis denunciauit
Explicit prologus. Incipit argumentum.

Sophonias speculator ⁊ archanorum
[Sopho.1.b] dei cognitor. audiuit clamorem a por
ta piscium. ⁊ eiulatum a secunda ⁊ contri-
tionem a collibus. Indicit quoque vlulatum
habitatoribus pile: quia conticuit omnis popu
lus chanaan: disperierunt vniuersi qui inuo
luti erant argento.

Explicit argumentum. Incipit
Sophonias propheta Capitulum I

Verbum domini quod factum est ad so- [A]
phoniam filium chusi filij godo
lie filij amasie filij ezechie: in
diebus iosie filij amon regis
iuda. Congregans congre-
gabo omnia a facie terre di-
cit dominus: congregans ho
minem ⁊ pecus: congregans volatilia celi ⁊ pi
sces maris. Et ruine impiorum erunt: ⁊ disperdam
homines a facie terre dicit dominus. Et extendam ma-
num meam super iudam ⁊ super omnes habitantes ierusalem
⁊ disperdam de loco hoc reliquias baal. ⁊ nomina [B]
edituorum cum sacerdotibus: ⁊ eos qui adorant super
tecta militiam celi: ⁊ adorant ⁊ iurant in domino ⁊
iurant in melchon. ⁊ qui auertuntur de post tergum
domini: ⁊ qui non quesierunt dominum: nec inuestigauerunt
eum. Silete a facie domini dei: quia iuxta est dies domini
Quia preparauit dominus hostiam: sanctificauit voca-
tos suos. Et erit in die hostie domini visitabo super
principes ⁊ super filios regis ⁊ super omnes qui induti
sunt veste peregrina. Et visitabo super omnem qui
arroganter ingreditur super limen in die illa qui com
plent domum domini dei sui iniquitate ⁊ dolo ⁊ erit
in die illa dicit dominus vox clamoris a porta pi [C]
scium. ⁊ vlulatus a secunda. ⁊ contritio magna a col
libus. Ululate habitatores pile. Conticuit omnis
populus chanaan disperierunt omnes inuoluti argen
to. Et erit in tempore illo scrutabor ierusalem in lucer-
nis. ⁊ visitabo super viros defixos in fecibus su
is: qui dicunt in cordibus suis. Non faciet bonum
dominus: ⁊ non faciet male. Et erit fortitudo eorum
in direptionem ⁊ domus eorum in desertum. Et edi- [amos.5.c.]
ficabunt domos: ⁊ non habitabunt ⁊ plantabunt
vineas. ⁊ non bibent vinum earum. Juxta est dies
domini magnus: iuxta est ⁊ velox nimis. Vox
diei domini amara: tribulabitur ibi fortis. Dies ire [D]
dies illa. dies tribulationis ⁊ angustie: dies
calamitatis ⁊ miserie dies tenebrarum ⁊ caligi
nis dies nebule ⁊ turbinis. dies tube ⁊ clan
goris super ciuitates munitas ⁊ super angu-
los excelsos. Et tribulabo homines: ⁊ ambula-
bunt vt ceci quia domino peccauerunt. Et effunde [Ezech.7.c]
tur sanguis eorum sicut humus. ⁊ corpora eorum si
cut stercora. Sed ⁊ argentum eorum ⁊ aurum eorum [j.3.b]
non poterit liberare eos: in die ire domini. In igne
zeli eius deuorabitur omnis terra. quia consumationem cum
festinatione faciet cunctis habitantibus terram. II
Conuenite congregamini gens non ama [A]
bilis. priusquam pariat iussio quasi puluerem
transeuntem diem antequam veniat super vos
ira furoris domini: antequam veniat super vos ira in
dignationis domini. Querite dominum omnes man
sueti terre: qui iudicium eius estis operati. Que
rite iustum. querite mansuetum: si quomodo abscon
damini in die furoris domini. Quia gaza destru

ctã erit: ⁊ ascalon indesertum. Azotũ in meri
die eijcient. ⁊ accharõ eradicabit. Ve qui
B hitatꝭ funiculũ maris: gẽs pditoꝝ. Verbum
dñi sup vos chanaã terra philistinoruz. ⁊ dis
pdam te ita vt non sit inhabitator. Et erit fu
niculus maris requies pastorum: ⁊ caule pe
coꝝum. ⁊ erit funiculus eius qui reman-
serit de domo iuda. Ibi pascentur in do-
mibus ascalonis. ad vesperam requiescent:
q̇a visitabit eos dominus deus eoꝝ. ⁊ auer
tet captiuitatem eoꝝ. Audiui opprobrium
moab ⁊ blasphemias filiorum amon que ex
probrauerunt pplo meo: ⁊ magnificati sunt
C super terminos eoꝝ. Propterea viuo ego dic
dñs exercituum deus isrl. Quia moab vt so-
doma erit. ⁊ filij ãmon q̃si gomorra: siccitas
spinaꝝ ⁊ aceruus salis: ⁊ desertuz vsq; i eternum
Reliq̇e ppli mei diripient eos: residui gen-
tis mee possidebunt illos. Hoc eis eueniet
p supbia sua: qua blasphemauerũt ⁊ magni
ficati sunt sr pplm dñi exercituum. Horribi-
lis dñs super eos: ⁊ attenuabit oẽs deos tre
Et adorabunt eũ viri de loco suo oẽs insule
gentium. Sz ⁊ vos ethiopes: ĩfecti gladio
meo eritis. Et extendet manum suã sr aqui
D lonẽ ⁊ perdet assur. Et ponet speciosaz i soli-
tudinem ⁊ i inuiũ: ⁊ q̃si desertũ. Et accubabũt i
medio eius greges. oẽs bestie gẽtium ⁊ ono
crotalus ⁊ hericius i limib⁹ ei⁹ morabuntur
Vox cantantis in fenestra: coru⁹ in supe li-
minari: qm̃ attenuabo robur eius: Hec est ci
uitas gloriosa habitans in cõfidentia: q̃ dice
bat i corde suo. Ego sũ: ⁊ extra me non ẽ alia
amplius Qũo fcã ẽ in desertũ: cubile bestie
Omnis qui transit per eam sibilabit: ⁊ mo
uebit manum suam.

III

A V E prouocatrix ⁊ redẽpta ciuitas: co
lũba. Non audiuit vocẽ. ⁊ nõ susce
pit disciplinam. In dño nõ ẽ cõfisa ad
Eze. 22. f deum suũ non appropinquauit. Principes
Mich. 2. d eius i medio eius: q̃i leones rugientes. Iudi
ces eius lupi vespe: non relinquebãt i mane
Prophete ei⁹ vesani: viri infideles. Sacer-
dotes ei⁹ polluerunt scm̃: iniuste egerunt cõ le
gem. Dñs iust⁹ i medio ei⁹: nõ faciet iniq̇ta
tẽ. Mane mane iudiciũ suũ dabit in luce. ⁊
nõ abscõdet. Nesciuit aũt iniquus cõfusionez
Disperdidi gẽtes: ⁊ dissipati sũt anguli earũ
Desertas feci vias eoꝝ: dũ non ẽ q̇ transeat
B Desolate sunt ciuitates eoꝝ: non remanẽte
viro neq; vllo habitatore. Dixi: attamen ti-
mebis me suscipies disciplinam. Et nõ peri
bit hitaculum eius. ppt oĩa in q̇bus visitaui
eã. Verũtñ diluculo surgẽtes corruperũt
oẽs cogitationes suas. Quapropt expecta
me dic dñs in die resurrectõis mee in futu-
rum. q: iudiciũ meũ vt cõgregẽ gentes. ⁊ col
ligam regna. Et effundaz sup eos idignatio
nem meã. oẽm irã furoris mei. In igne. n. ze 3. I. b
li mei deuorabitur oĩs tra. Quia tũc reddã
pplis labium electũ. vt iuocẽt oẽs nomẽ dñi
⁊ seruiant ei humero vno. Vltra flumina
ethiopie. inde supplices mei: filij dispersoꝝ
meoꝝ deferẽt mun⁹ mihi. In die illa nõ cõ- C
funderis sup cũctꝭ adinuentionib⁹ tuis qui-
bus p̃uaricata es in me. Quia tũc auferã de
medio tui magniloq̇s supbie tue: ⁊ non adij
cies exaltari ampli⁹ i mõte scõ meo. Et dere
linquã i medio tui pplm pauperẽ ⁊ egenuz
⁊ sperabunt in noĩe dñi. Reliq̇e isrl nõ faci
ent iniq̇tatẽ nec loquent mendacium ⁊ nõ
inuenietur in ore eoꝝ lingua dolosa. Qm̃ ipsi
pascentur ⁊ accubabũt ⁊ nõ erit q̇ exterreat
Lauda filia syon iubila israel. Letare ⁊ exul
ta in omni corde filia irlm abstulit dñs iu
diciũ tuũ: auertit inimicos tuos. Rex israel
dñs in medio tui. non timebis maluz vltra.
In die illa dicet irlm. Noli timere syon: nõ D
dissoluant manus tue. Dñs de⁹ tuus in me
dio tui fortis: ipse saluabit. Gaudebit super
te in letitia: silebit in dilectione tua: ⁊ exulta
bit super te i laude. Nugas q̇ a lege recesse
rãt cõgregabo q: ex te erant: vt non vltra ha-
beas sup eis opprobriũ. Ecce ego iterficiã oẽs
q̇ afflixerunt te in tpe illo. ⁊ saluabo claudi- michee. 4. b
cantem: ⁊ eam q̃ eiecta fuerat cõgregabo. Et
ponã eos in laudem ⁊ i nomẽ i oĩ tra cõfusio
nis eoꝝ. in tpe illo q̃ adducã vos. ⁊ i tpe quo
cõgregabo vos. Dabo. n. vos i nomẽ ⁊ in lau
dem oĩbus pplis terre: cum cõuertero capti-
uitatem vr̃am corã oculis vr̃is dicit dñs.

Explicit Sophonias pphta. Incipit
plogus in aggeuz prophetã.

H Ieremias pphã ob cãm piu
rij sedechie regis: vt historia
libri scdi paralipomenõ idi
cat: q̇ fidẽ pmissaz nabucho
donosor regi chaldeoꝝ nõ ser
uauerat. pplz isrl rfert cũ me
morato rege irlz: expugnata
irlz. captiuũ i babylonẽ fuisse pductũ. Sz cũ
mẽorat⁹ ppls mult̃ tpib⁹ idol fuiẽdo. et ef-
fusiõe sãguis inocẽtũ se grauit ipiasꝫ nolẽs
de⁹ cõnationẽ vniuersã eiusdem ppli ob cãs
memoratas penitus depire. septuaginta an
noꝝ captiuitatẽ eundẽ pplz in regno chal
deoꝝ statuit sustinere. hac ratione vt cõpleto
numero annoꝝ: nouus pplus a memoratis
peccatis ad renouationem irlm perueniret

Sexagesimo itaqz secundo anno: regno chal
deorum subuerso ꝙ adhuc octo anni resta-
bant ad regnãdum. quod ẽt sexta visio danie
lis oñdit cum ꝓpter cãz sacrilegij: quod in ea
dem visiõe continetur fuisse extinctum. dariꝰ
qui medis imperabat: vt septima visio daniel'
oñdit memoratꝰ in regno successit. Cuiꝰ prio
anno regni. vt decima visio danielis manife-
stat: daniel supputatis annis videns appro
pinquare tẽpus reuersionis que per hieremi
am fuerat promissa orans tã pro se ꝙ̃ ꝓ ppl'o
eandẽ ꝓmissiõez a deo postulabat ĩpleri: cui
per gabrielem archãgelũ in eadẽ visione iux
ta preces eiusdẽ vniuersa ꝯpleta eẽ deꝰ dixit
Nam moriente supradicto dario rege me-
dorum ⁊ succendente in regno cyro rege ꝑsa
rũ ꝓmissione dei ꝯpleta ꝑ eundẽ regem pplz
ꝗ israel in irl'm reductũ: historia scd̃i libri ꝑa
lypomenon: ⁊ initium esdre prophete confir
mant. Cũqz a populo isrl' ⁊ senioribus tẽplũ
dei edificari cepisset mortuo cyro rege: ac re-
gnante dario rege persarum: qui memorato
cyro successerat: vicine gentes ciuitatĩ irl'm
vt idem esdras refert: restaurationẽ ꝓ tẽpli ⁊
ciuitatis resistẽdo impedire ceperunt. Qua
rõne deterritꝰ ppl's isrl'. reparationẽ supradicti
tẽpli dñi necdũ iuxta ꝓmissionẽ ꝯcessã eẽ cre
debat. Propt' qd̃ in scd̃o ãno regni memora
ti darij regis ꝑsarũ. aggeus ꝓpheta a dõ mis-
sus. zorobabel q̃ de tribu erat iuda q̃ ptãtem
regni suscepturus erat: ⁊ iesũ filium iosedech
sũmũ sacerdotẽ ãmonet: vt credant cõpleto
numero ãnoꝝ tẽpus restauratiõis irl'm adue
nisse. hoc etiã addito. ne incredulitatẽ popu
li vellent imitari. de quo deꝰ per eum dixit.
Populus h' dixit. Nõdũ venit tẽpus vt edi
ficetur domus dei. Omnia aũt que textu hꝰ
ꝓphie cõtinentur. reuersionẽ ppl'i. edificatio
nẽ tẽpli. renouationẽ ciuitatis: obseruãtiã sa
cerdotalẽ. ⁊ initiũ regnoꝝ gentium exterarũ
significant.

Explicit ꝓlogus. Incipit argumentũ.

[A]Ggeus festiuus ⁊ letꝰ. qui seminauit
in lacrymis vt in gaudio meteret. d̃
structũ tẽplũ reedificat. deñqz p'rẽm
inducit loquẽtẽ. Adhuc vnũ modicũ ẽ: ⁊ ego
cõmouebo celũ ⁊ terrã. mare ⁊ aridam ⁊ mo
uebo omnes gentes: ⁊ veniet desideratus cũ
ctis gentibus.

Explicit argumentum. Incipit
Aggeus ꝓpheta. Ca. I

A [I]N anno secundo darij regis in
mense sexto in die vna mensis:
factum est verbum dñi in ma-
nu aggei ꝓphete ad zorobabel
filium salathiel ducem iuda: ⁊ ad ihm filiũ
iosedech sacerdotem magnum dicens. Hec
ait dominus exercituum dicens. Populus
iste dicit. Nondũ venit tp's domus dñi edificã
de. Et factũ est verbum dñi i manu aggei pro-
phete dicens. Nunquid tp's vobis ẽ vt habitetis
in domibus laqueatis ⁊ domus ista deserta. Et B
nũc h' dicit dominꝰ exercituũ. Ponite corda
vr̃a super vias vr̃as. Seminastis multũ ⁊ in Deu. 28. d.
tulistis paruz. Comedistis: ⁊ non estis satiati michee 6. d
Bibistis ⁊ nõ estis inebriati. Operuistis vos
⁊ non estis calefacti. Et qui mercedes congre
gauit. misit eas in sacculum pertusum. Hec
dicit dñs exercituum. Ponite i corda vr̃a s'r
vias vr̃as: Ascendite in monte portate ligna
⁊ edificate domum ⁊ acceptabil' mihi erit. ⁊
glorificabor dicit dñs. Respexistis ad ampli C
us ⁊ ecce factũ est minꝰ. Et intulistis in do-
mum ⁊ exufflaui illud. Quam ob cãm dicit
dñs exercituum. Quia domꝰ mea deserta ẽ
⁊ vos festinastis vnusquisqz in domum suam
Propter hoc super vos prohibiti sunt celi ne
darent rorẽ ⁊ ⁊ terra prohibita ẽ ne daret ger
men suum. Et vocaui siccitatem sup̱ trrã ⁊ s'r
montes. ⁊ super triticũ ⁊ super vinũ ⁊ s'r oleũ
⁊ quecũqz profert humus: ⁊ super hoies ⁊ sup̱
iumenta ⁊ super omnem laborem manuum D
Et audiuit zorobabel filius salathiel ⁊ ihs filiꝰ
iosedech sacerdos magnꝰ ⁊ omnes reliq̃ po
puli vocem dei sui ⁊ verba aggei prophete si
cut misit eum dominus deus eorum ad eos
timuit ois populus a facie dñi. Et dixit agge
us nuncius dñi de nuncijs dñi ppl'o dicens
Ego vobiscum sũ dicit dominꝰ. Et suscitauit
deus spm̃ zorobabel filij salathiel ducis iuda
⁊ spm̃ ihs filij iosedech sacerdotis magni ⁊ spm̃
spm̃ reliquoꝝ de oi populo ⁊ ingressi sũt ⁊ facie
bant opus in domo dñi exercituũ dei sui. II.

[I]N die vicesima ⁊ quarta mensis in A
sexto mense in anno secundo darij re
gis in septimo mense vicesima ⁊ p'ma
mensis factum est v'bum dñi i manu aggei
prophete dicens. Loquere ad zorobabel filiũ
salathiel ducez iuda: ⁊ ad ihm filium iose
dech sacerdotẽ magnum: ⁊ ad reliquos po-
puli dicens: Quis in vobis ẽ derelictus q̃ vi
dit domum istã in gl'ia sua p'ma. Et quid vos
videtis hanc nũc. Nunq̇d nõ ita ẽ q̃si ñ sit in
oculis vestris. Et nũc ꝯfortare zorobabel dicit B
dñs ⁊ cõfortate ihesu fili iosedech sacerdos
magne ⁊ confortare ois ppl's terre dicit dñs
exercituum ⁊ facite: qm̃ ego vobiscum sũ di-
cit dñs exercituũ. Verbuz qd̃ pepigi vobiscũ C
cũ egrederemini de terra egypti ⁊ spiritꝰ me
us erit in medio vr̃m. Nolite timere: qz hec

Hebr. 12.g dicit dñs exercituũ. Adhuc vnũ modicũ est:
ego cõmouebo celũ ⁊ terrã ⁊ mare ⁊ aridã.
Et mouebo oẽs gẽtes: ⁊ veniet desiderat⁹ cũ
ctis gẽtibus. Et iplebo domũ istã gloria dicit
dñs exercituũ. Meum est argentũ ⁊ meũ est
aurũ: dicit dñs exercituũ. Magna erit gloria
dom⁹ istius nouissime plusq̃ prime: dicit do
minus exercituũ. Et in loco isto dabo pacem
dicit dñs exercituũ. In vicesima ⁊ quarta
noui mẽsis in anno secũdo darij regis: factũ
est verbũ dñi ad aggeũ ꝓphetã dicẽs. Hec
dicit dñs exercituum. Interroga sacerdotes
C legẽ dicẽs. Si tulerit homo carnẽ scificatã i
ora vestimẽti sui: ⁊ tetigerit de summitate ei⁹
panẽ aut pulmentũ aut vinum aut oleũ aut
oẽm cibũ: nũquid scificabit. Rñdentes autẽ
sacerdotes dixerũt. Non. ⁊ dixit aggeus. Si
tetigerit pollutus in aĩa ex oĩbus his: nũqd
ꝯtaminabit. ⁊ rñderunt sacerdotes ⁊ dixerũt
Cõtaminabit. ⁊ rñdit aggeus ⁊ dixit. Sic po
pulus iste ⁊ sic gens ista añ faciem meã dicit
dñs: ⁊ sic omne opus manuũ eorũ: ⁊ oĩa q̃ ob-
tulerunt ibi: ꝯtaminata erunt. ⁊ nunc ponite
corda vestra a die hac ⁊ supra anteq̃ pone-
retur lapis super lapidẽ in tẽplo dñi cũ acce
deretis ad aceruũ viginti modiorũ ⁊ fierent
decem ⁊ itraretis ad torcular vt exprimeret̃
q̇nquaginta lagenas ⁊ fiebãt viginti. Per-
cussi vos vẽto vrẽte ⁊ aurugine ⁊ grãdie oĩa
opa manuũ vestrarũ: ⁊ nõ fuit i vobis q̇ reuer
D teret̃ ad me dicit dñs. Ponite corda vr̃a ex
die ista: ⁊ in futurũ a die vicesima ⁊ quarta no
ni mensis: a die qua fundamẽta iactata sunt
templi domini ponite super cor vestrum. nũ
quid iam semen in germine ẽ. Et adhuc vi-
nea ⁊ ficus ⁊ malogranatũ ⁊ lignũ oliue nõ
floruit. Ex die ista benedicam. Et factum est
verbum domini secundo ad aggeum in vice
sima ⁊ quarta mensis dicens. Loquere ad zo
robabel ducẽ iuda: dicens. Ego mouebo ce
lum pariter ⁊ terrã: ⁊ subuertã soliũ regnorũ
⁊ conteram fortitudinem regni gentium. Et
subuertam quadrigam ⁊ ascensorem eius: ⁊
descendent equi ⁊ ascensores eorũ: vir in gla-
dio fratris sui. In die illo dicit dñs exercituũ
assumam te zorobabel fili salatiel serue meus:
dicit dñs exercituum: ⁊ ponã te quasi signa
culũ: q̃r te elegi dicit dñs exercituũ.

Explicit Aggeus ꝓpheta. Incipit
ꝓlogus in zachariã ꝓphetam.

SEcũdo anno darij regis medorũ
aggeum ⁊ zachariam ꝓphetas
sẽ: lectiones eorũdẽ declarant.
Sed hac de causa aggeus zacha
rie in ordine propheta prelatus
esse videtur: q̃ eum duobus mensibus: vt h̃
dictorum lectiones ostendunt: in prophetia
precessisse inuenitur: ⁊ ad reparationem tem
pli precepto dei populũ animasse: vt esdras
refert dicens. In secundo anno darij regis ꝑ- 1. Esdre. 5.a
sarum prophetauerunt aggeus ⁊ zacharias
filius addo prophete. super iudeos qui erãt
in iuda ⁊ irlm: super isrl' in noie dei sup eos.
Tunc surrexerunt zorobabel filius salatiel ⁊
iesus filius iosedech ⁊ principes eius: incho
aueruntq̃ edificare domum dei que est in ie
rusalem. Quibus cum adessent ꝓphe exhor
tatione sua adiuuerũt eos. Nã ⁊ pplz isrl' ab
imitatione patrorũ delictorũ ꝑ suã ãmoniti
onem idẽ ꝓpha cupiẽs reuocare: v̇bis lectio
ne cõprehẽsis vsus ẽ. Vidi nocte: ⁊ ecce vir Zach. 1.b.
ascenderat super equũ rubeũ ⁊c. Vidit pro-
pheta virum equo rubeo sedentem: ⁊ stantẽ
in medio myrtheti vmbrosi cuius visionis h̃
solutio est. Vir ascendens equum rubeũ: lz
angelus intelligatur: tñ q̃r predicti coloris
equũ ꝯscendere visus est: vindictã sanguinis
in eam gentẽ significat afferendã: q̃ pplz isrl'
in captiuitatẽ redegerat. Nã ⁊ ysaias ꝓphe-
ta ꝑ ruborem vestimẽtorũ inter gentes vindi
ctã cũ sanguine a deo ꝓferendã demõstrãs:
his verbis vsus ẽ dicẽs. Quis ẽ iste q̇ venit d̊ Esa. 63.b.
edõ tinct̃ vestib⁹ de bosra ⁊c. Stãtẽ v̊o i me-
dio myrtheti vmbrãt̃: q̃ dixit. letitiã pplo af
futurã. ꝑ myrtheti significationẽ voluit desi-
gnari. Eius ligni moyses i leuitico cũ faceret Levi. 23.
mẽtionẽ ait: accipietis die prima fructus li-
gni speciosi: vt leticiã ppli ꝑ bñ olentis ligni
⁊ speciosi vmbraculũ demõstraret. Sed hãc
visionẽ que liberationẽ ppli ⁊ vindictam de
aduersarijs affuturã demonstrat: ob hoc no-
ctu ꝓpheta se vidisse memorauit: q̃r pplm is
rael i ꝑma liberatiõe de terra egypti: noctu
discessisse cõstabat: cuius exẽpli q̃r pñs ppls
aliquã partẽ in se retinere videbat̃: liberatio
eiusdem ac reditus captiuitatis de t̃ra chal-
deorũ ꝑ noctẽ ꝓphete est reuelata.

Explicit prologus.

Incipit argumentum.

ZAcharias memor dñi sui multiplex
i ꝓphetia: iesũ cũ vestib⁹ sordidis ⁊
lapidẽ oculorũ septẽ cãdelabrũq̃ au
reũ cũ totidẽ lucernis quot oculis duas q̊q̃
oliuas a sinistris lãpadis cernit: ⁊ a dextris:
post equos rufos varios albos ⁊ dissipatos
quadrigas ex effraim: ⁊ equũ de irlm. pauperẽ
regẽ vaticinat̃: ⁊ ꝓdicit regẽ sedẽtẽ sup pullũ
filium asine subiugalis.

Explicit argumentũ. Incipit
zacharias ꝓpheta. Caplm. I

A I N mense octauo in anno se-
cundo darij regis: factum est
verbum domini ad zachari-
am filiuz barachie filij addo
prophetaz. Iratus est dñs su-
per patres vestros iracũdia.
⁊ dices ad eos. Hec dicit dñs exercituũ. Cõ
uertimini ad me ait dominus exercituũ. ⁊ cõ
uertar ad vos dicit dominus exercituũ. Ne
sitis sicut patres vestri: ad quos clamabãt ꝓ
phete priores dicentes. Hec dicit dominus
exercituum: conuertimini de vijs vestris ma
lis: ⁊ cogitationibus vestris pessimis: ⁊ non
audierunt neqꝫ attenderunt ad me dicit do
minus. Patres vestri vbi sunt ⁊ prophete!
B Nunquid in sempiternum viuent. Verun-
tamen verba mea ⁊ legitima mea que man-
daui seruis meis ꝓphetis: nunquid nõ com
prehenderunt patres vestros. Et conuersi sũt
⁊ dixerunt. Sicut cogitauit dominus exerci
tuum facere nobis ẜm vias nostras ⁊ ẜz ad-
inuentiones nostras fecit nobis. In die vice
sima ⁊ quarta vndecimi mensis sabath in an
no secundo darij: factum est verbum domini
ad zachariam filium barachie filij addo pro
phetam dicens. Vidi per noctem: ⁊ ecce vir
ascẽdẽs sup equũ rufũ: ⁊ ipse stabat iter myr
theta q̃ erãt in ꝓfundo. ⁊ post eũ equi rufi va
rij ⁊ albi: ⁊ dixi. Qui sũt isti dñe mi? Et dixit
ad me angelus dñi q̃ loquebatur in me. Ego
C oñdam tibi q̃d sint h̃. Et rñdit vir q̃ stabat in
ter myrtheta: ⁊ dixit. Isti sunt quos misit dñs
vt pambulẽt terrã. Et rñderũt angelo dñi q̃
stabat inter myrtheta: ⁊ dixerũt. Perambu
lauimus terrã: ⁊ ecce oĩs terra hitat ⁊ q̃escit
Et rñdit angelus dñi. ⁊ dixit. Dñe exercituũ
vsqꝫquo tu misereberis irl̃m ⁊ vrbium iuda
quibꝰ iratus es. Iste septuagesimus annus ẽ
Et respondit domino angelo qui loquebat i
me verba bona: verba ꝯsolatoria. Et dixit ad
me angelus qui loquebatur in me. Clama
f.8.a. dicẽs. Hec dicit dñs exercituũ. zelatꝰ suz irl̃z
⁊ syõ zelo magno. Et ira magna ego irascor
sup gẽtes opulẽtas: q2 ego iratus sũ paꝝ: ipsi
D bo adiuuerunt in malũ. Propterea hec di-
cit dñs. Reuertar ad irl̃m in misericordijs:
⁊ domus mea edificabit in ea ait dñs exerci-
tuũ: ⁊ ꝑpẽdiculũ extẽdet sup irl̃z. Adhuc cla
ma dicẽs. Hec dicit dñs exercituũ. Adhuc af
fluent ciuitates mee bonis: ⁊ ꝯsolabit adhuc
1.a: ⁊.5.a. dñs syon: ⁊ eliget adhuc irl̃m. Et leuaui ocu
9.a. los meos ⁊ vidi: ⁊ ecce quatuor cornua. Et
dixi ad angelum q̃ loquebat in me. Quid sũt
hec: ⁊ dixit ad me. Hec sunt cornua q̃ vẽtila
uerũt iudã ⁊ isrl̃ ⁊ irl̃m. Et oñdit mihi dñs q̃
tuor fabros. Et dixi. Quid isti veniũt facere:
Qui ait dicẽs. Hec sũt cornua q̃ vẽtilauerũt
iudã ꝑ singl̃os viros: ⁊ nemo eoꝝ leuauit ca
put suũ. Et venerũt isti deterrere ea: vt deijci
ant cornua gentiũ q̃ leuauerũt cornua super
terrã iuda: vt dispergerent eã. II A
E T leuaui oculos meos ⁊ vidi: ⁊ ecce j.5.a.⁊.9.a
vir ⁊ in manu eius funiculus mẽsoꝝ
Et dixi quo tu vadis. Et dixit ad me
Vt metiar irl̃m ⁊ videã quanta sit lõgitudo
eius ⁊ quãta latitudo eius. Et ecce angelus
qui loquebat in me egrediebat: ⁊ alius ange
lus egrediebat in occursũ eius: ⁊ dixit ad eũ.
Curre loq̃re ad pueꝝ istũ dicẽs. Absqꝫ muro B
habitabit irl̃m: pre multitudine hoium ⁊ iu-
mẽtoꝝ i medio eiꝰ. Et ego ero ei ait dñs mu-
rus ignis in circuitu: ⁊ i gloria ero in medio
eiꝰ. O o: fugite de t̃ra aq̃lõis dicit dñs qm̃
i q̃tuor vẽtos celi dispsi vos dicit dñs. O syõ C
fuge q̃ hitas apd filiã babylõis: q2 h̃ dicit dñs
exercituũ. Pꝰ gl̃iaz misit me ad gẽtes: q̃ spo
liauerũt vos. Qui. n. tetigerit vos: tãgit pu-
pillã oculi mei. Q2 ecce ego leuo manũ meã
sup eos: ⁊ erũt ꝑde his qui seruiebãt sibi ⁊ co
gnoscet: q2 dñs exercituũ misit me. Lauda ⁊
letare filia syon: q2 ecce ego venio ⁊ habita-
bo in medio tui ait dñs. Et applicabunt gen D
tes multe ad dñm in die illa: ⁊ erũt mihi i po
pulũ. Et hitabo in medio tui. Et scies q2 dñs
exercituũ misit me ad te. Et possidebit dñs iu
dã partẽ suã i t̃ra s̃cificata: ⁊ eliget adhuc ie- E
rusalẽ. Sileat oĩs caro a facie dñi: q2 ꝯsurre-
xit de habitaculo sancto suo III
E T oñdit mihi dñs iesum sacerdotem A
magnũ stantẽ corã angelo dñi ⁊ sa-
than stabat a dextris eius vt aduer-
saret ei. Et dixit dñs ad sathã. Increpet dñs i
te sathã: ⁊ icrepet dñs in te qui elegit irl̃m. B
Nũq̃d nõ iste torris ẽ erutus de igne. Et ih̃s
erat idutus vestibus sordidis: ⁊ stabat añ fa-
ciẽ angeli. Qui rñdit ⁊ ait ad eos qui stabãt
corã se dicẽs. Auferte vestimẽta sordida ab
eo. Et dixit ad eũ. Ecce abstuli a te iniquitatẽ
tuã ⁊ indui te mutatorijs. Et dixit. Ponite
cydarim mundã super caput eius. Et posue-
rũt cydarim sup caput eius mundã: ⁊ indue
rũt eũ vestibus. Et angelus dñi stabat: ⁊ ꝯte- C
stabat angelus dñi iesũ: dicẽs. Hec dicit dñs
exercituũ. Si in vijs meis ambulaueris ⁊ cu
stodiã meaz custodieris: tu quoqꝫ iudicabis
domũ meã: ⁊ custodies atria mea: ⁊ dabo ti-
bi ambulãtes de his q̃ nũc h̃ assistũt. Audi ie
sus sacerdos magne: tu ⁊ amici tui qui habi
tant corã te: q2 viri portendentes sunt. Ecce D
enim ego adducã seruũ meũ orientẽ: q2 ecce la

pis quem dedi coram ihesu: super lapidē vnū
septē oculi sūt: Et ecce ego celabo sculpturam
eius ait dn̄s exercituum: ꝛ auferā iniq̄tatē ter
re illius in die vna. In die illa dicit dn̄s exer-
cituū: vocabit vir amicum suum subter vine
am: ꝛ subter ficum. IIII

A Et reuersus est angelus q̇ loq̄baṫ ī me
ꝛ suscitauit me q̄i virū q̇ suscitaṫ de sō
I.5.a. no suo. Et dixit ad me Quid tu vides
Et dixi. Uidi: ꝛ ecce candelabrum aureum to
tum ꝛ lampas eiꝰ sup caput ipsius: ꝛ septem
lucerne eius sup illud: ꝛ septē ifusoria lucer-
nis que erāt sup caput eius: ꝛ due oliue sup il
lud vna a dextris lampadis: ꝛ vna a sinistris
B eius. Et rn̄di: ꝛ aio ad angelum q̇ loq̄baṫ i me
dicens. Quid sunt hec dn̄e mi. Et rn̄dit ange
lus qui loq̄baṫ i me: ꝛ dixit ad me. Nunquid
I.eo. nescis quid sūt hec. Et dixi. Non dn̄e mi. Et rn̄
dit ꝛ ait ad me dicens. Hoc est verbū dn̄i ad
zorobabel dicens. Non i exercitu nec in robo
C re: sȝ in spū meo dicit dn̄s exercituum. Quis
tu mōs magne coram zorobabel in planū. Et
educet lapidē primariū: ꝛ exequabit gratiaȝ
grē eius. Et factū est v̓bum dn̄i ad me dicens
Manus zorobabel fundauerunt domū istaȝ
ꝛ manus eiꝰ perficiēt eā. ꝛ scietis q2 dn̄s exerci
tuum misit me ad vos. Quis.n. despexit di
es puos. Et letabuntur: ꝛ videbūt lapidē stan
neum in manu zorobabel. Septē sūt isti oculi
D dn̄i qui discurrunt i vniuersā terrā. Et rn̄di ꝛ
dixi ad eum. Quid sunt due oliue iste ad dex
teraȝ cādelabri ꝛ ad sinistrā eiꝰ. Et rn̄di secū
do et dixi ad euȝ. Quid sunt due spice oliuaꝝ
que sunt iuxta duo rostra aurea: in quibꝰ sūt suf
E.eo. fusoria ex auro. Et ait ad me dicens. Nunq̇d
nescis quid sunt hec. Et dixi. Non dn̄e mi. Et
dixit: Isti sunt duo filij olei: qui assistunt do-
minatori vniuerse terre. V.

A Et conuersus suȝ: ꝛ leuaui oculos me
o.I.6.a os ꝛ vidi: ꝛ ecce volumen volans: Et
dixit ad me. Quid tu vides. Et dixi.
E.4.a Ecce ego video volumen volans. longitudo
eius viginti cubitoꝝ: ꝛ latitudo eiꝰ decem cu
bitorum ꝛ dixit ad me. Hec est maledictio q̄
egredietur sup faciem ois ṫre. q2 ois fur sicut
ibi scriptuȝ ē iudicabitur: ꝛ ois iurans ex hoc
B siliter iudicabitur. Educā illud dicit dn̄s exer
cituuȝ. ꝛ veniet ad domū furis ꝛ ad domuȝ iu
rantis in noie meo mendaciṫ ꝛ cōmorabiṫ in
medio domus eius: ꝛ cōsumet eā ꝛ ligna eiꝰ
ꝛ lapides eius. Et egressus ē angelus q̇ loque
batur in me: ꝛ dixit ad me. Leua oculos tuos
C ꝛ vide. Quid ē hꝰ qd̄ egrediṫ Et dixi. Quid
nā ē. Et ait. Hec est āphora egrediēs: Et dixit
Hic est oculꝰs coꝝ in vniuersa ṫra. Et ecce ta-
lentum plūbi portabatur: ꝛ ecce mulier vna
sedēs in medio āphoṙ. Et dixit. Hec ē ipietas
Et proiecit eam in medio āphore: ꝛ misit mas
sā plūbeam in os eiꝰ. Et leuaui oc̄los meos ꝛ
vidi. ꝛ ecce due mulieres egrediētes ꝛ spūs i E.eo. B
alas earum. Et habebant alas q̄si alas milui
ꝛ leuauerunt āphorā inṫ ṫrā ꝛ celū. Et dixi ad
angelū q̇ loquebaṫ in me. Quo iste deferunt
āphoram. Et dixit ad me. Ut edificetur ei do
mus in terra sennaar: ꝛ stabiliatur ꝛ ponatur
ibi super basem suam. VI

Et conuersus sum: ꝛ leuaui oc̄los me A
os ꝛ vidi: ꝛ ecce q̄tuor q̄drige egredi E.I.D.C.a
entes de medio duoꝝ mōtiū. ꝛ mōtes
montes erei. In q̄driga prima eq̇ rufi: in q̄dri
ga secunda eq̇ nigri: in q̄driga tertia eq̇ albi
ꝛ in q̄driga q̄rta equi varij ꝛ fortes. Et rn̄di: ꝛ
dixi ad angelum q̇ loq̄baṫ in me. Quid sūt
hec dn̄e mi. Et rn̄dit āgelus ꝛ ait ad me. Isti sūt B
q̄tuor venti celi: q̇ egrediūṫ vt stēt coraȝ dn̄a
tore ois terre. In q̄ erant eq̇ nigri egrediebāṫ
in ṫra aquilōis ꝛ albi egressi sunt post eos. ꝛ
varij egressi sunt ad ṫrā austri. Qui āt erāt ro
bustissimi. exierunt ꝛ querebāt ire ꝛ discurre
re per oēm terrā. Et dixit. Ite ꝛ pābulate ṫraȝ
Et perābulauerūt ṫraȝ. Et vocauit me ꝛ locu
tus ē ad me dicens. Ecce egrediūṫ i ṫrā aq̇lōis
requiescere fecerūt spm̄ meū i terra aq̇lōis. Et C
factum est v̓bū dn̄i ad me dicēs. Sume a trās
migratione ab oldai ꝛ a thobia ꝛ ab idaia ꝛ
venies tu in die illa ꝛ intrabis domū iosie filij
sophonie qui venerunt de babylone: ꝛ sumes
aurum ꝛ argentū ꝛ facies coronas ꝛ pones i
capite ihū filij iosedech sacerdotis magni: ꝛ
loqueris ad euȝ dicēs. Hec ait dn̄s exercituū
dicens. Ecce vir oriēs nomen eius. Et subter D
eum orietur: ꝛ edificabit tēplum dn̄o. ꝛ ipse
extruet templū dn̄o ꝛ ipse portabit gl̄iam ꝛ se
debit ꝛ dn̄abitur super solio suo. Et erit sacer
dos super solio suo: ꝛ consilium pacis erit inṫ
illos duos. Et corōe erunt helem ꝛ thobie ꝛ
idaie ꝛ hen filio sophonie: memoriale in tem
plo domini. Et qui procul sunt venient ꝛ edi
ficabunt in templo dn̄i. ꝛ scietis q2 dn̄s exer
cituum misit me ad vos. Erit aūt hoc: si audi
tu audieritis vocem dn̄i dei vestri. VII

Et factum ē i anno q̄rto darij regis: fa A
ctum est v̓bū dn̄i ad zachariā in q̄rta
mensis noni qui ē casleu. Et miserunt
ad domum dei sarasar ꝛ rogomolech ꝛ viri q̇
erant cum eis ad ꝑcandum faciem dn̄i: vt di
cerent sacerdotibus domꝰ dn̄i exercituū ꝛ ꝓ
phetis loq̄ns. Nūq̇d flendum mihi in quin-
to mense: vel sanctificare me debeo sicut feci
iaȝ multis annis. Et factum ē v̓bū dn̄i exerci

B tuū ad me dicēs. Loq̄re ad oēm ppl'm terre ꝛ
ad sacerdotes dicēs. Cū ieiunaretis ꝛ plāge
retis in q̇nto ꝛ septimo ꝑ hos septuaginta
annos nunq̇d ieiuniū ieiunastis mihi. Et cū
comedistis ꝛ bibistis: nunq̇d non vobis co-
medistis ꝛ vobismetipsis bibistis. Nūquid
nō sūt v̓ba q̄ locut⁹ ē dn̄s in manu ꝓphetaꝝ
p̓oꝝ cū adhuc irl'm hītaret̃ ꝛ esset opulenta
ꝛ ipsa ꝛ vrbes in circuitu ei⁹. ꝛ ad austꝝ ꝛ i
C cāpestrib⁹ hitaret̃. Et factū ē v̓bū dn̄i ad za-
chariā dicens. Hec ait dn̄s exercituū dicēs.
Judiciū veꝝ iudicate. ꝛ miām ꝛ miseratiōes
Exo.22.e facite vnusquisq̄ cū f̄r̄e suo. Et viduā. ꝛ pu-
pillū ꝛ aduenā: ꝛ pauperē nolite calūniari
ꝛ maluz vir f̄r̄i suo non cogitet in corde suo
Et noluerunt attendere ꝛ auerterunt scapu
lam recedentes: ꝛ aures suas aggrauauerūt
ne audirent: ꝛ cor suum posuerunt vt ada-
mantem ne audirent legem ꝛ verba que mi
sit dominus exercituum in spiritu suo sācto
D per manum prophetarum priorū. Et facta
est idignatio magna a dn̄o exercituuz. Et fa
ctum est: sicut locutus sū ꝛ non audierūt. sic
clamabunt ꝛ non exaudiam dicit dn̄s exer
cituum. Et dispersi eos ꝑ omnia regna que
nescierunt ꝛ terra desolata est ab eis eo ꝙ
non esset transiens ꝛ reuertens ꝛ posuerūt
terrā desiderabilē in desertū. VIII.

A Et factū ē v̓bū dn̄i exercituum dicēs.
Z.i.c. Hec dicit dn̄s exercituū. zelat⁹ sū sy
on zelo magno. ꝛ idignatōe magna
zelat⁹ sū eā. Hec dic̄ dn̄s exercituū. Reuer-
sus sū ad syō ꝛ hītabo i medio irl'm. Et voca
bit̃ irl'm cītas v̓itatꝭ: ꝛ mons dn̄i exercituum
mōs scificat⁹. Hec dicit dn̄s exercituuz. Ad
huc hitabūt senes ꝛ an⁹ i plateis irl'm. ꝛ viri
baculus i māu ei⁹ ꝑ̄ multitudine dieꝝ. ꝛ pla
tee cītatis ꝯplebunt̃ ifātib⁹. ꝛ puellis ludēti
bus in plateis ei⁹. Hec dicit dn̄s exercituū
Si videbit̃ difficile i oculis reliq̇aꝝ ppl'i h⁹
i dieb⁹ illis: nūq̇d i oculis meis difficile erit
B dicit dn̄s exercituū. Hec dicit dn̄s exercituū
Ecce ego saluabo ppl'z meū de t̄ra orient̃ ꝛ d̓
terra occasus sol'. ꝛ adducā eos: ꝛ hitabūt in
medio irl'z: ꝛ erūt mihi i ppl'z: ꝛ ego ero eis i
deū in v̓itate ꝛ in iusticia. Hec dicit dn̄s exer
cituū. Confortent̃ man⁹ v̄r̄e q̇ auditis in his
diebus s̓mōes istos ꝑ os ꝓphaꝝ. in die q̄ fū
data ē dom⁹ dn̄i exercituū vt tēplū edifica-
ret̃. Siq̇dē an̄ dies illos merces hoīum nō
erat nec merces iumētoꝝ erat. neq̄ introeū-
ti neq̄ exeunti erat pax p̄ tribulatōe: ꝛ dimi
si oēs hoīes vnūquēq̄ ꝯ ꝓximū suū. Nunc
aūt nō iuxta dies p̓ores ego faciā reliq̇is ppl'i
h⁹ dicit dn̄s exercituū: s; semē pacis erit. Vi
nea dabit fructū suū: ꝛ terra dabit germē su
um. Et celi dabūt rorē suū: ꝛ possidere faciaz
reliq̇as ppl'i h⁹ vniuersa h̄. Et erit: sicut eratis C
maledictō in gētib⁹ dom⁹ iuda ꝛ dom⁹ isrl'
sic saluabo vos ꝛ eritis benedictio. Nolite ti
mere. Cōfortent̃ man⁹ v̄r̄e. q2 h̄ dicit dn̄s exer
cituū. Sicut cogitaui vt affligerē vos cū ad
iracundiā ꝓuocassent p̄r̄es v̄r̄i me dic̄ dn̄s. ꝛ
nō sū misertus sic ꝯuers⁹ cogitaui i dieb⁹ istis
vt b̄n̄faciā domui iuda ꝛ irl'm. Nolite timere
Hec sūt ergo v̓ba q̄ facietꝭ. Loq̇mini v̓itatē vn⁹ Eph.4.d.
q̇sq̄ cuz ꝓximo suo. Veritatē ꝛ iudiciū pacis
iudicate i portis v̄r̄is ꝛ vnusq̇sq̄ malum ꝯ
amicū suū ne cogitetꝭ i cordibus v̄r̄is ꝛ iura
mētū mēdax ne diligatꝭ. Oīa.n. hec s̄ῑ q̄ odi
dicit dn̄s. Et factum ē v̓buz dn̄i exercituū ad
me dicens. Hec dicit dn̄s exercituū. Jeiuni- D
um q̄rti ꝛ ieiuniū q̇nti. ꝛ ieiunium septimi. ꝛ
ieiuniū d̓cimi: erit domui iude in gaudiuz ꝛ
leticiam. ꝛ in solēnitates p̄claras. Veritatem
tm̄ ꝛ pacē diligite. Hec dicit dominus exer-
cituū Vsq̄q̇ veniēt ppl'i ꝛ hitēt i cītatib⁹ mlt'
ꝛ vadant hitatores vnus ad alterū dicentes
Eamus ꝛ deprecemur faciem domini: ꝛ que
ram⁹ dn̄m exercituū. Vadā etiaz ego. Et ve
nient ppl'i multi ꝛ gētes robusti ad q̄rēdum
dn̄m exercituū in irl'm: ꝛ deprecandaz faciez
dn̄i. Hec dicit dn̄s exercituū. In dieb⁹ ill' in
q̇bus apprehēdēt decē hoīes ex oīb⁹ liguis
gētiū: ꝛ apprehēdēt fimbriam viri iudei di-
centes: ibimus vobiscum. Audiuimus.n.
quoniā deus vobiscū est IX

Onus verbi dn̄i in terra adrach: ꝛ da A
masci req̇ei ei⁹: q2 dn̄s ē oculus hoīs
ꝛ oīuz tribuū isrl'. Emath q̄z i t̄mīs
eius: ꝛ tyrus ꝛ syon. Assūpserūt q̇ppe sibi sa
piētia valde. Et edificauit tyr⁹ munitionem
suā ꝛ coaceruauit argētū q̄si humū. ꝛ aurū
vt lutū plateaꝝ. Ecce dn̄s possidebit eam ꝛ
ꝑcutiet in mari fortitudinē ei⁹: ꝛ h̄ igni de-
uorabit̃. Videbit ascalō ꝛ timebit. ꝛ gaza ꝛ
dolebit nimis. ꝛ accarō: qm̄ ꝯfusa ē spes ei⁹
Et peribit rex de gaza. ꝛ ascalon nō hitabitur
Et sedebit separator in azoto. ꝛ dispdā supbi- B
am philistinoꝝ. Et auferā sanguinē ei⁹ d̓ ore
eius. ꝛ abhoīatiōes ei⁹ de medio dentiū ei⁹.
Et relinq̄tur etiā ipse deo n̄r̄o. ꝛ erit q̄si dux
in iuda: ꝛ accaron q̄si iebuseus. Et circunda
bo domū meā ex his q̇ militāt mihi eūtes ꝛ
reuertentes. ꝛ nō trāsibit sup eos vltra exa-
ctor q2 nūc vidi i oculis meis. Exulta satis fi Esa.62.
lia syō iubila filia irl'm. Ecce rex tuus veniet ti Mat.21.
bi iustus ꝛ saluator: ipe paup ꝛ ascēdēs sup
asinam: ꝛ sup pullū filiū asine. Et disperdā q̄
drigā ex effraim. ꝛ equū de irl'm: ꝛ dissipabit̃

arcus belli. Et loqtur pacē gētib⁹. ⁊ ptās ei⁹
amari vsq; ad mare: ⁊ a fluminibus vsq; ad fi
nes terre. Tu quoq; in sanguine testamēti tui
emisisti vinctos tuos de lacu: in q̄ nō est aqua
Cōuertimini ad munitionem victi spei. Hodie
quoq; annuciās duplicia reddā tibi: qm̄ extē
di mihi iudam q̄si arcū impleui effrai. Et susci
tabo filios tuos syō super filios tuos grecia
C ⁊ ponam te q̄si gladiū fortiū. Et dn̄s deus sup
eos videbitur: ⁊ exibit vt fulgur iaculum ei⁹
Et dn̄s deus i tuba canet. ⁊ vadet in turbine
austri. Dn̄s exercituum ꝓteget eos ⁊ deuora
bunt ⁊ subijcient lapidib⁹ funde. Et bibentes
inebriabuntur q̄si a vino: ⁊ replebunt vt phia
le ⁊ quasi cornua altaris. Et saluabit eos do-
minus deus eorum in die illa vt gregem ppl̄i
sui: qz lapides sancti eleuabunt super terram
eius. Quid enim bonum eius est: ⁊ quid pul
chrum eius: nisi frumentum electorum: ⁊ vi-
A nuz germinans virgines. X
Petite a dn̄o pluuiā i t̄pe serotio ⁊ dn̄s
faciet niues ⁊ pluuiā hymbris ⁊ dabit
eis singulis herbam i agro. Quia simulachra
locuta sunt inutile: ⁊ diui viderūt mēdaciuz
⁊ somniatores locuti sunt frustra ⁊ vane ꝯso-
labantur. Idcirco adducti sunt q̄si grex: affli-
gentur qz non ē eis pastor. Sup pastores ira
B tus est furor meus ⁊ sup hircos visitabo. Qz
visitauit dn̄s exercituum gregem suū domuz
iuda ⁊ posuit eos q̄si equum gl̄ie sue in bello
Ex ipso angul⁹: ⁊ ex ipso paxillus ex ipso arc⁹
prelij: ⁊ ex ipso egredietur oīs exactor simul. Et
erunt quasi fortes: conculcātes lutū in medio
viarum i ꝑlio. Et bellabūt qz dn̄s cū eis ⁊ ꝯfū
dent ascensores eq̄rū. Et confortabo domū iu
C da: ⁊ domum ioseph saluabo. Et cōuertā eos
quia miserebor eorum ⁊ erūt sicut fuerūt qn̄
non ꝓiecerā eos. Ego.n. dn̄s de⁹ eoꝝ ⁊ exau
diam eos. ⁊ erūt q̄si fortes effrai: ⁊ letabi cor
eorum q̄si a vino. Et filij eoꝝ videbunt ⁊ leta-
buntur: ⁊ exultabit cor eoꝝ in dn̄o. Sibilabo
eis ⁊ congregabo illos. quia redemi eos. Et
multiplicabo eos sicut an̄ fuerant mltiplica
D ti ⁊ seminabo eos i ppl̄is. Et de longe recor-
dabuntur mei: ⁊ viuēt cū filijs suis ⁊ reuertēt
Et reducam eos de terra egypti: ⁊ de assyrijs
congregabo eos. Et ad t̄ram galaad ⁊ libāi
adducam eos: ⁊ nō inuenietur eis loc⁹. Et trāsi
bit in maris freto ⁊ percutiet i mari fluct⁹ ⁊
ꝯfūdētur oīa ꝓfūda fluīs. Et hūiliabitur supbia as
sur: ⁊ sceptrum egypti recedet: Cōfortabo eos
in dn̄o ⁊ in noīe ei⁹ ambulabūt dicit dn̄s. XI
A Aperi libane portas tuas: ⁊ comedat
ignis cedros tuas: Ulula abies quia
cecidit cedrus qm̄ magnifici vastati
sunt. Ululate querc⁹ basā: qm̄ succisus ē sal-
tus munitus. Uox vlulat⁹ pastoꝝ quia vasta
ta est magnificentia eoꝝ. Uox rugitus leonū
qm̄ vastata est superbia iordanis: Hec dicit
dn̄s deus meus. Pasce pecora occisiōis: q̄ qui
possederant occidebāt ⁊ nō dolebāt ⁊ vende-
bant ea dicentes. Bn̄dictus dn̄s diuites facti
sumus. Et pastores eos non parcebant eis ⁊
ego non parcaz vltra sup hitātes t̄rā dicit dn̄s
Ecce ego tradam hoīes: vnū quēq; in manu B
proximi sui. ⁊ in manu regis sui: ⁊ cōcidēt t̄rā
⁊ non eruam de manu eoꝝ: ⁊ pascā pec⁹ occi
siōis ꝓpter h⁹ o paupes gregis: ⁊ assūpsi mihi
duas v̄gas: vnam vocaui decorez: ⁊ alterā vo
caui funiculum ⁊ paui gregē. Et succidi tres
pastores in mense vno: ⁊ contracta ē aīa mea
in eis. Siq̄dem ⁊ aīa eoꝝ variauit i me. Et di
xi. Nō pascā vos. Qd̄ moritur moriatur ⁊ qd̄ suc Hiere.15
ciditur succidatur: ⁊ reliq̄ deuorent vnusquisq;
carnem proximi sui. Et tuli v̄gā meā q̄ voca- C
batur decus ⁊ abscidi eā: vt irritum facerē fed⁹
meum qd̄ percussi cū oīb⁹ ppl̄is: ⁊ in irritū de
ductum est in die illa. Et cognouerūt sic pau
peres gregis q̄ custodiūt mihi qz v̄bū dn̄i est
⁊ dixi ad eos. Si bonum ē i oculis v̄ris affer-
te mercedē meā: ⁊ si nō q̄escite. Et appēderūt matth. 27.a
mercedez meam: triginta argenteos. Et dixit
dn̄s ad me. Proijce illud ad statuarium: de
corum precium q̄ appciatus sū ab eis. Et tuli
triginta argenteos: ⁊ proieci illos i domo dn̄i
ad statuarium. Et precidi v̄gā meā secūdā q̄ D
appellabatur funiculus: vt dissoluerem germa
nitatem inter iudā ⁊ isrl̄. Et dixit dn̄s ad me
Adhuc sume tibi vasa pastoris stulti. Qz ecce
ego suscitabo pastorem i t̄ra q̄ derelicta nō vi
sitabit: dispsum non q̄ret: ⁊ ꝯtritū non sanabit
⁊ id quod stat nō enutriet: ⁊ carnes pinguiū
comedet: ⁊ vngulas eorū dissoluet. O pastor
⁊ idolum: derelinquēs gregē. Gladi⁹ super
brachium eius ⁊ sr̄ ocl̄m dextrū ei⁹. Brachiū
eius ariditate siccabitur: ⁊ ocul⁹ dext̄ ei⁹ tene
brescēs obscurabitur. XII
Onus v̄bi dn̄i super isrl̄. Dixit dn̄s ex A
tendens celū ⁊ fūdās t̄rā: ⁊ figēs spm̄
hoīs in eo Ecce ego ponā irl̄m super
liminare crapuli omnib⁹ ppl̄is in circuitu: sz
⁊ iuda erit in obsedione ꝯ irl̄m. Et erit: in die
illa ponā irl̄m lapidē oneris cūctis ppl̄is. Oēs
qui leuabūt eum ꝯcisiōe lacerabūtur: ⁊ colligētur
aduersus eam oīa regna t̄re. In die illa dicit
dn̄s percutiā oēz equū in stuporē: ⁊ ascēsores
eius in amētiā. Et super domū iuda apiā ocu B
los meos: ⁊ oēm equū ppl̄oꝝ pcutiā cecitate
Et dicent duces iuda i corde suo ꝯfortētur mihi
habitatores irl̄m: in domo exercituum deo

eorum in die illa ponã duces iuda sicut cami
num ignis in lignis:⁊ sicut facem ignis i feno
⁊ deuorabunt ad dexteram ⁊ ad sinistrã oẽs
populos i circuitu.Et hitabit irlm rursus in
loco suo in irlm:⁊ saluabit dñs tabernacula
iuda sicut in principio:vt non magnifice glo
rietur dom⁹ dd:⁊ glia hitantium irlm ꝯ iudã
C In die illa proteget dñs habitatores irlm Et
erit qui offẽderit ex eis in die illa quasi dauid
⁊ domus dauid quasi dei sicut angelus dñi i
conspectu eius.Et erit in die illa queram con
terere omnes gentes que veniunt contra irlm
⁊ effundam super domum dauid ⁊ super ha
bitatores ierusalem spiritum gratie :⁊ ꝓcum
⁊ aspicient ad me quẽ confixerunt ⁊ plangẽt
cum plãctu quasi super vnigenitũ ⁊ dolebũt
super eum vt doleri solet in morte priogeniti
D In die illa magnus erit planctus i irlm sicut
planctus ad remmõ in campo magedon.Et
plangent terre:familie ⁊ familie seorsum.Fa
milie domus dd seorsũ:⁊ mulieres eoꝝ seor
sum .Familie dom⁹ nathã seorsũ ⁊ mulieres
eoruz seorsum.Fãlle domus leui seorsũ.⁊ mu
lieres eorum seorsum .Familie semei seorsũ ⁊
mulieres eoꝝ seorsũ.Oẽs familie reliq̃:fami
lie ⁊ familie seorsum:⁊ mulieres eoꝝ seorsuz
A In die illa erit fõs patẽs XIII.
domui dd ⁊ hitantib⁹ irlz i ablutionẽ
peccatoris ⁊ menstruate.Et erit i die
illa dicit domin⁹ exercituuz:dispdã noia ido
lorũ de terra:⁊ nõ memorabũt vltra.Et pseu
do ꝓphas ⁊ spm̃ imundũ auferã de terra.Et
erit cum ꝓphauerit q̃spiã vltra: dicent ei pr̃
B eius ⁊ mr̃ eius q̃ genuerũt eũ.Non viues:q̃r
mendacium locut⁹ es i noie dñi .Et ꝯfigẽt eũ
pr̃ eius ⁊ mat̃ eius genitores eius: cũ ꝓpha
uerit.Et erit i die illa ꝯfũdent ꝓphete vnusq̃s
ex visione sua cum ꝓph auerit nec opient
pallio saccin o vt mentiantur.Sed dicet ñ sũ
C ꝓpha.Nõ agricola ego sum:qm̃ adã exem
plũ meũ ab adolescentia mea.Et dicetur ei.
Quid sunt plage iste in medio manuũ tua
rum.Et dicet.His plagatus sũ in domo eo
rum qui diligebãt me.Framea suscitare super
pastorem meum:⁊ sup viꝝ cohẽrẽtẽ mihi di
cit dñs exercituum.Percute pastorẽ ⁊ disp
gentur oues.Et ꝯuertam manũ meam ad p
D uulos.Et erunt i oi terra dic̃ dñs.ꝑtes due i ea
dispergẽtur ⁊ deficiẽt:⁊ ẽtia ꝑs relinq̃tur in ea.
Et ducaz tertiã ꝑtẽ ꝑ ignẽ.⁊ vrã eos sicut vrit
argentũ:⁊ probabo eos sicut ꝓbat auꝝ. Ipse
vocabit nomen meũ:⁊ ego exaudiã eũ.Et di
cam populus meus es.⁊ ipse dicet dominus
deus meus. XIIII
A Ecce dies dñi veniunt dicit dñs:⁊ di

uidentur spolia tua in medio tui.Et congre
gabo omnes gentes ad ierusalem in preliuz
⁊ capietur ciuitas.⁊ vastabunt domus ⁊ mu
lieres violabuntur.Et egredietur media ꝑs ci
uitatis in captiuitatem:⁊ reliquuz ppli non
auferetur ex vrbe.Et egredietur dñs ⁊ ꝓliabi
tur ꝯ gentes illas sicut preliatus ẽ in die cer
taminis.Et stabunt pedes ei⁹ in die illa sup
montem oliuarum:q̃ est ꝯ irlm ad orientem
Et scindetur mons oliuarum ex media par
te sui ad orientem ⁊ ad occidentem ꝓrupto
grandi valde.Et separabitur mediũ montis ad
aquilonem:⁊ mediũ ei⁹ ad meridiẽ.Et fugie
tis ad vallẽ montium eoꝝ:qm̃ ꝯiungetur val
lis montium vsq̃ ad ꝓximum.Et fugietis sicẽ 2.Pa.26
fugistis a facie terremotus i diebus ozie regis
iuda. Et veniet dñs deus meus:omnesq̃ sci
cum eo.Et erit in die illa non erit lux.sed fri
B gus ⁊ gelu.Et erit dies vna que nota ẽ dño:
non dies neq̃ nox:⁊ in tpe vesperi erit lux.Et
erit in die illa exibunt aq̃ viue de irlm.Medi
um earum ad mare orientale ⁊ medium earũ
ad mare nouissimum. In estate ⁊ in hyeme
erunt:⁊ erit dominus rex super oẽm terrã.In
die illa erit dñs vnus:⁊ erit nomẽ ei⁹ vnũ.Et
reuertetur ois terra vsq̃ ad desertum de col
le remmon ad austrum irlm.Et exaltabitur ⁊
habitabit in loco suo a porta beniamin vsq̃
ad locum porte prioris ⁊ vsq̃ ad portã angu
lorum:⁊ a turre anãehel vsq̃ ad torcularia re
C gis.Et habitabunt in ea:⁊ anathema nõ erit
amplius.Sz sedebit irlm secura:⁊ h̃ erit plaga j.eo
q̃ percutiet dñs omnes gẽtes q̃ pugnauerũt ad
uersus ierusalez.Tabescet caro vniuscuiusq̃
stantis sup pedes suos ⁊ oculi eius: ꝯtabescẽt
in foramib⁹ suis ⁊ lingua eoꝝ ꝯtabescet i ore
suo.In die illa erit tumultus dñi magnus in
eis ⁊ apprehendet vir manũ ꝓxi sui: ⁊ ꝯseret
manus eius sup manũ ꝓximi sui.Sz ⁊ iudas
pugnabit aduersus irlz.Et cõgregabũt diuitie
oium gentiũ i circuitu: aurũ ⁊ argentũ ⁊ ve
stes multe satis .Et sic erit ruina eq̃ ⁊ muli ⁊
cameli ⁊ asini ⁊ oium iumẽtoꝝ q̃ fuerit in ca
stris illis sicut ruina h̃.Et oẽs qui reliq̃ fuerit
de vniuersis gentibus q̃ venerũt ꝯ irlz ascẽdẽt
ab ãno in annũ vt adorẽt regẽ dñz exercituuz
D ⁊ celebrent festiuitatem tabernaculoꝝ.Et erit
qui ascenderint de familijs terre ad irlz.vt ado
rent regẽ dñm exercituũ:nõ erit sup eos hym
ber.Quod ⁊ si familia egypti nõ ascenderit
⁊ non venerit:nec super eos erit. Sz erit rui s.eo.
na qua ꝑcutiet dñs oẽs gẽtes:q̃ ñ ascenderit
ad celebrandam festiuitatem tabernaculoꝝ
Hoc erit pccm̃ egypti:⁊ hoc pccm̃ oium gen
tium q̃ nõ ascenderint ad celebrandã festiui

tatē tabernaculoꝝ. In die illa erit qḋ sup fre
nū equi ē scm̄ dn̄o: ⁊ erunt lebetes in domo
dn̄i q̄si phiale corā altari. Et erit oīs lebes ī
irl̄m ⁊ in iuda scificatus dn̄o exercituū ⁊ ve-
niēt oēs imolātes ⁊ sumēt ex eis: ⁊ coquent ī
eis: ⁊ nō erit mercator vltra in domo dn̄i ex-
ercituum in die illo.

Explicit zacharias ppheta. Incipit
plogus in Malachiā pphetam.

Leui.21.a. Deus p moysen pplo isrl̄ pce-
Ibidē.22.a perat: sacerdotes tabernacu
li sui oī corporali vitio libe-
ros hostias oī vitio vacuas si
bi offerre. Quibus legē suaȝ
ad regēdū ppl̄m ob hoc ḋde
rat vt p sacrificioꝝ oblationē īternūciȷ̄ dei ⁊
hoium facti: ppl̄ȝ pcepᵗ celestibꝰ facerēt obe
dire. Vn̄ sacerdotes angelos dei eē hoc ī lo
Malac.2.b. co scriptura testat̄. Sȝ qꝛ tāti muneris gr̄aȝ
ɔtēnētes supradictꝰ ppl̄s ac sacerdotes sacri
ficia vitio deturpata: ipsis criminibꝰ atq̄ȝ im
pietatibꝰ maculati deo offerre ceperūt. Iō p
malachiā pphaȝ deus ppl̄m suū isrl̄ icrepās
ait. Dilexi vos dicit dn̄s. Et dixistis. In quo
Malac.1.a dilexisti nos. Nōne frater erat esau iacob di
cit dn̄s: ⁊ dilexi iacob: esau aūt odio habui.
Esau aūt fratrē iacob nō iniqua aut sponta-
nea volūtate: odiū habitū a deo: vel sine me
riti gr̄a iacob dilectū manifestū ē: cū fm̄ pre
scientiā suā esau quidē effusionē fraterni san
guinis ɔcupiscere. iacob aūt in sui cognitiōe
obseruādā legē desiderare cognosceret. Cu
ius rei gr̄a supradicto vsus ē exēplo: dicens
Dilexi iacob: esau aūt odio habui. Quāuis
Ibidē.a ex opibus memoratoꝝ: quoꝝ liber geneseos
meminit: in quo vnusquisq̄ȝ eoꝝ futurus erat
pposito manifeste ɔstaret vt scriptū est. Cre-
Gen̄.25.d uerunt pueri: ⁊ erat esau hō agrestis sciens
venari. iacob auteȝ hō simplex manens ī ta
bernaculo. Naȝ reliqua que lectione cōpre
hensa sūt puaricationē ppl̄i isrl̄ in obseruādis
sacrificijs dei: increpationēq̄ȝ in eundē q̄ de-
os alienos coluerunt significāt.

Explicit plogus. Incipit argumentū.

Malachias aperte ⁊ in finē oīuȝ pphe
taꝝ dicit de abiectiōe isrl̄ ⁊ vocatiōe
gētiū. Nō ē mihi ait volūtas ī vobis
dicit dn̄s exercituū: ⁊ munꝰ nō suscipiā ḋ ma
Malac.1.c. nu vr̄a. Ab ortu .n. solis vsq̄ȝ ad occasum ma
gnū est nomē meum in gentibus ⁊ in omni
loco sacrificatur: ⁊ offertur nomini meo ob-
latio munda.

Explicit argumentū. Incipit
Malachias ppheta. Capl̄m. I

Onus verbi domini ad isrl̄ in A
manu malachie pphete. Di
lexi vos dicit dn̄s. Et dixistis
in quo dilexisti nos. Nonne
frat̄ erat esau iacob dicit dn̄s
Et dilexi iacob. esau āt odio Ro.9.c
habui. Et posui seyr montes eiꝰ in solitudinē
⁊ hereditatem eius in dracones deserti. Qḋ
si dixerit idumea destructi sumus sed reuer-
tentes edificabimus que destructa sunt. hec
dicit dominus exercituū. Isti edificabunt: ⁊
ego destram ⁊ vocabuntur termini impieta B
tis: ⁊ populus cui iratus est dominus vsq̄ȝ in
eternuȝ: ⁊ oculi vr̄i videbunt: ⁊ vos dicetis.
Magnificet̄ dn̄s super terminū isrl̄. Filiꝰ ho
norat pr̄em ⁊ seruus dominū suum. Si ergo
pater ego sum: vbi est honor meus: ⁊ si domi
nus ego sū vbi ē timor meꝰ dicit dn̄s exercitu
um ad vos o sacerdotes q̄ despicit̄ nomē me
um ⁊ dixistis: i quo despeximꝰ nomē tuū: Of
fert̄ sup altare meū panē pollutū. ⁊ dicit̄. In
quo polluimus te. In eo q̄ dicit̄: mēsa dn̄i ḋ
specta est. Si offeratis cecū ad imolādū: non
ne malū est. Et si offeratis claudū ⁊ lāguidū
nōne malū est. Offer illud duci tuo: si placu C
erit ei: aut si susceperit faciem tuaȝ: dicit dn̄s
exercituū. Et nunc deprecamini vultū dei vt
vt misereatur vr̄i: de manu .n. vestra factū est
hoc: si quo modo suscipiat facies vestras di-
cit dn̄s exercituum. Quis in vobis qui clau
dat ostia: ⁊ īcendat altare meū gratuito. Nō
mihi volūtas ī vobis dicit dn̄s exercituum: ⁊ Ī.1.c.
munus nō suscipiā de manu vr̄a. Ab ortu .n. Ps̄.49.⁊
solis vsq̄ȝ ad occasū magnū ē nomē meuȝ in Ps̄.112.
gentibus: ⁊ in oī loco sacrificat̄ ⁊ offert̄ nomi
ni meo oblatio mūda: qꝛ magnū ē nomē me
um in gētibus dicit dn̄s exercituū: ⁊ vos pol D
luistis illud ī eo q̄ dicitis mēsa dn̄i ɔtamina
ta est: ⁊ qḋ supponitur ɔtēptibile ē cum igne
qui illud deuorat. Et dixistis. Ecce de labore
Et exufflastis illud dicit dn̄s exercituū: ⁊ ītu-
listis de rapinis claudū ⁊ lāguidū: ⁊ ītulistis
munus. Nūq̄d suscipiā illud de manu vr̄a: Amos.5.f.
dicit dn̄s exercituū. Maledictus dolosus q̄
habet in grege suo masculū ⁊ votū faciēs im
lat debile dn̄o. Quia rex magnus ego dicit
dn̄s exercituū: ⁊ nomē meū horribile in gen
tibus.

II

Et nūc ad vos mādatū hoc o sacerdo A
tes. Si nolueritis audire: ⁊ si nolue Leui.26.b.
ritis pōere sup cor: vt detis gl̄iaȝ noi Deut.28.b.
meo ait dn̄s exercituū: mittā in vos egestatē
⁊ maledicā benedictionibus vestris: ⁊ male
dicā illis: qm̄ nō posuistis sup cor. Ecce ego
pijciā vobis brachiū: ⁊ dispergā super vultū

vr̃m stercus solẽnitatnz vr̃arꝫ. ⁊ assumet vos
secũ. Et scietis qꝛ misi ad vos mãdatuz istud
vt eẽt pactũ meũ cũ leui. dicit dñs exercituũ
Pactũ meũ fuit cũ eo vite ⁊ pacis: ⁊ dedi ei
timorẽ ⁊ timuit me a facie nomĩs mei paue
B bat. Lex veritatis fuit in oꝛe ei⁹: ⁊ iniquitas
nõ est inuenta in labijs eius. In pace ⁊ i eq̇-
tate ambulauit mecũ: ⁊ multos auertit ab i-
iquitate. Labia. n. sacerdotis custodiũt scien
tiã: ⁊ legẽ requirent ex oꝛe eius: qꝛ angelus
dñi exercituũ ẽ. Uos aũt recessistis de via: ⁊
scãdalizastis plurimos in lege. Irritũ fecistis
pactũ leui: dicit dñs exercituũ. Propter qḋ
⁊ ego dedi vos ↄtemptibiles ⁊ humiles om
nibus pp̃lis: sicut non seruastis vias meas ⁊
nõ accepistis faciẽ i lege. Nũquid nõ pr̃ vn⁹
oium nr̃m. Nunquid nõ deus vnus creauit
C nos. Quare ergo despicit vnusq̇sq; vr̃m fra
trẽ suũ violãs pactũ patrꝫ nr̃oꝫ. Trãsgressus
ẽ iuda ⁊ abhominatio facta ẽ i isrl̃ ⁊ in irl̃m
qꝛ ↄtaminauit iudas scificationũ dñi quã di
lexit. ⁊ habuit filiã dei alieni. Disperdet dñs
virꝫ q̇ fecerit hoc: mgr̃m ⁊ discipulum de ta-
berneculo iacob. ⁊ offerẽtẽ mun⁹ dño exer-
cituum. Et hoc rursum fecistis. Operiebatis la
chꝛimis altare dñi fletu ⁊ mugitu: ita vt nõ
S.i.c. respiciam vltra ad sacrificium: nec accipiaz
placabile quid ꝺ mãu vr̃a. Et dixistis. Quã
ob cãm. Quia dñs testificat⁹ ẽ iter te ⁊ vxo
D rẽ pubertatis tue: quam tu despexisti. Et h
particeps tua ⁊ vxoꝛ federis tui. Nõne vn⁹
fecit ⁊ residuum spũs ei⁹ ẽ. Et q̇d vn⁹ querit
nisi semẽ dei? Custodite ergo spm̃ vr̃m ⁊ vxo
rẽ adolescentie tue noli despicere. Cũ odio
habueris dimitte: dicit dñs de⁹ isrl̃. Operiet
ãt iniq̇tas vestimẽtũ ei⁹: dic̃ dñs exercituũ.
Custodite spm̃ vr̃m. ⁊ nolite ꝺspicere. III.
A Laborare fecistis dñz i ꝫmõibus vr̃is
Math.ii.b. Et dixistis. In q̇ eũ fecim⁹ laborare
Mar.I.a. In eo ꝙ dicitis. Oĩs q̇ facit maluz
Luc.7.d. bonus est in conspectu dñi. ⁊ tales ei placẽt
Aut certe. vbi est deus iudicij. Ecce ego mit
tã angelũ meũ: ⁊ p̃pabit viã aũ faciẽ meam
Et stati veniet ad tẽplũ suũ dñatoꝛ quẽ vos
q̃ritis. ⁊ angelus testi quem vos vultis. Ec-
ce venit dicit dñs exercituum. Et q̇s poterit
cogitare diẽ aduẽt⁹ eius? Et q̇s stabit ad vi
dẽduz eũ? Ipse. n. q̃si ignis ↄflãs ⁊ q̃si herba
fullonũ. Et sedebit ↄflãs ⁊ emundans argẽ
tum: ⁊ purgabit filios leui. Et colabit eos
q̃si aurꝫ ⁊ quasi argẽtũ. ⁊ erũt dño offerẽtes
B sacrificia in iusticia. Et placebit dño sacrifi-
ciũ iuda ⁊ irl̃m sicut dies seculi. ⁊ sicut anni
antiq̇. Et accedã ad vos in iudicio. ⁊ ero te
stis velox maleficis ⁊ adulteris ⁊ piuris: ⁊

qui calũniant mercedẽ mercẽnarij: ⁊ humi-
liant viduas ⁊ pupillos ⁊ oppꝛimunt pere-
grinũ: nec timuerunt me: dicit dñs exercituũ
Ego. n. dñs ⁊ nõ mutoꝛ: ⁊ vos filij iacob non
estis ↄsumpti. A dieb⁹. n. patrꝫ vr̃oꝫ recessi-
stis a legitimis meis: ⁊ non custodistis. Re
uertimini ad me ⁊ reuertar ad vos: dicit dñs
exercituũ. Et dixistis in quo reuertemur. Si
affiget hõ deũ: qꝛ vos ↄfigitis me. Et dixistis
In quo ↄfigimus te. In decimis ⁊ in pꝛimi-
tijs. Et in penuria vos maledicti estis ⁊ me
vos ↄfigitis gens tota. Inferte oẽm decimã C
in hoꝛreũ meum: ⁊ sit cibus in domo mea. ⁊
ꝓbate me super hoc dicit dñs. Si nõ aperue
ro vobis cataractas celi: ⁊ effudero vobis bñ
dictionẽ vsq; ad abundãtiã. Et increpabo ꝓ
vobis deuoꝛãtẽ ⁊ nõ coꝛrumpet fructũ terre
vestre: nec erit sterilis vinea in agro dicit do
minus exercituũ. Et btõs vos dicẽt oẽs gen-
tes. Eritis enim vos terra desiderabilis dicit
dñs exercituũ. Inualuerunt super me verba
vestra dicit dñs. Et dixistis quid locuti sum⁹
ↄ te. Dixistis. Uanus ẽ qui seruit deo. Et qḋ D
emolumẽtũ qꝛ custodiuimus pꝛecepta eius Job.21.b.
⁊ quia ambulauimus tristes corã dño exerci
tuum. Ergo nũc beatos dicimus arrogãtes.
Siquidẽ edificati sũt faciẽtes ipietates: ⁊ tẽ
tauerũt deũ ⁊ salui facti sunt. Tũc locuti sũt
timẽtes deũ: vnusquisq; cũ ꝓxio suo. Et attẽ
dit dñs ⁊ audiuit ⁊ scriptus ẽ liber munimẽ
ti corã eo timẽtibus dñm ⁊ cogitantibus no
men eius. Et erunt mihi ait dñs exercituum
in die qua ego facio in peculiuz. ⁊ parcã eis:
sicut parcit vir filio suo seruiẽti sibi. Et ↄuer-
timini ⁊ videbitis quid sit iter iustũ ⁊ impiũ
⁊ inter seruiẽtẽ deo ⁊ nõ seruiẽtẽ ei. IIII.
Ecce. n. dies veniet succẽsa q̃si camin⁹ A
⁊ erũt oẽs sup̱bi ⁊ oẽs faciẽtes ipieta
tẽ stipula. Et inflãmabit eos dies ve
niẽs dicit dñs exercituũ: que nõ derelinquet
eis radicẽ ⁊ germẽ. Et oꝛiet vobis timẽtibus
nomẽ meũ sol iustitie: ⁊ sanitas in pẽnis ei⁹.
Et egrediemini ⁊ salietis sicut vitulus de ar
mẽto: ⁊ calcabitis ipios cuz fuerit cinis sub
planta pedũ vr̃oꝫ in die qua ego facio dicit
dñs exercituũ. Mementote legis moysi serui B
mei: quam mãdaui ei in oꝛeb ad oẽm isrl̃ p̱-
cepta ⁊ iudicia. Ecce ego mittã vobis heliaz
ꝓphetã añq; veniat dies dñi magnus ⁊ hoꝛ
ribilis. ⁊ ↄuertat coꝛ patrꝫ ad filios ⁊ coꝛ filio
rũ ad pr̃es eoꝫ ne forte veniã ⁊ p̱cutiã terrã
anathemate.

Explicit Malachias ꝓpheta.

Incipit ꝓlogus beati Hieronymi
p̱sbyteri in libꝛos machabeoꝫ.

.mac.7.a Machabeor libri duo p̄notāt
p̄lia iter hebreor duces gen
tēq3 p̄sar: pugnā q̄3 sabbato
rū: ⁊ nobiles machabei du-
cis triūphos. ex cui⁹ noīe ⁊
libri idē sūt nūcupati. Hec q̄3
historia cōtinet ēt iclyta illa
gesta: machabeor fratr: q̄ sub antiocho re-
ge p̄ sacris legib⁹ dira tormēta ꝑpessi sunt.
Quos mr̄ pia dum diuersis supplicijs vrge
rentur: non solum non fleuit: sed ⁊ gaudēs
hortabatur ad gloriam passionis.

Explicit prologus. Incipit liber.
primus Machabeor. Caplm. I

A Et factum est post q̄3 percus-
sit alexander philippi mace
do qui prius regnauit ī gre
cia: egressus de t̄rra cethim
dariū regē p̄sar ⁊ medorū
ꝯstituit prelia multa: ⁊ obti
nuit oīum munitiones: ⁊ in
terfecit reges terre. ⁊ ꝑtransijt vsq3 ad fines
terre. ⁊ accepit spolia multitudinis gentiū
⁊ siluit terra in conspectu eius. Et congrega
uit virtutem ⁊ exercitum fortem nimis. ⁊ ex
udit.1.c. altatum est ⁊ eleuatum cor eius: ⁊ obtinuit
regiones gentium: ⁊ tyrannos: ⁊ facti sunt
illi in tributum. Et post hec decidit in lectū
⁊ cognouit quia moreretur. ⁊ vocauit pue-
ros suos nobiles: qui secum erant nutriti a
iuuentute sua: ⁊ diuisit illis regnum suum
cum adhuc viueret. Et regnauit alexander
annis duodecī: ⁊ mortuus est. Et obtinue-
B runt pueri ei⁹ regnū vnusq̄sq3 ī loco suo. ⁊ ī-
posuerunt oēs sibi diademata post mortē
eius: ⁊ filij eor post eos ānis multis. Et mī-
tiplicata sunt mala in terra. Et exijt ex eis ra
dix peccati: antiochus illustris filius antio-
chi regis: qui fuerat rome obses. ⁊ regnauit
in anno centesimo tricesimo septimo regni
grecorum. In diebus illis exierunt ex israel
filij iniqui ⁊ suaserunt multis dicentes. Ea-
mus ⁊ disponamus testamentum cum gen
tibus que circa nos sunt. quia exquo recessi
mus ab eis: inuenerūt nos multa mala. Et
bonus visus est sermo in oculis eorum ⁊ d-
stinauerunt aliqui de populo: ⁊ abierūt ad
regē. ⁊ dedit illis potestatem vt facerent iu
sticiam gētium. Et edificauerunt gymnasiū
in hierosolymis s̄m leges nationum. ⁊ fece-
runt sibi prepucia: ⁊ recesserunt a testamen
to sancto: ⁊ iuncti sunt nationibus: ⁊ venū-
.c.21.g dati sunt vt facerent malum. Et paratū est
regnū in conspectu antiochi: ⁊ cepit regna
re in terra egypti: vt regnaret super duo re-
gna. Et intrauit in egyptum in multitudine C
graui: in curribus ⁊ elephantis ⁊ equitibus
⁊ copiosa nauium multitudine. Et cōstituit
bellum aduersus ptolemeū regem egypti: ⁊
veritus est ptolomeus a facie eius: ⁊ fugit.
⁊ ceciderunt vulnerati multi. ⁊ ꝯp̄hendit ci
uitates munitas in terra egypti. ⁊ accepit
spolia terre egypti. Et conuertit antiochus
postquam percussit egyptum in centesimo
⁊ quadragesimo ⁊ tertio anno: ⁊ ascēdit ad
israel: ⁊ ascendit hierosolymam in multitu-
dine graui. Et intrauit in sanctificationē cū
superbia: ⁊ accepit altare aureum: ⁊ cande-
labrum luminis: ⁊ vniuersa vasa eius: ⁊ mē-
sam p̄positiōis ⁊ libatoria ⁊ phialas. ⁊ mor
tariola aurea ⁊ veluz ⁊ coronas ⁊ ornamen
tum aureum quod in facie templi erat: ⁊ cō
minuit omnia: Et accepit argentuz ⁊ aur ⁊
vasa ꝯcupiscibilia. ⁊ accepit thesauros occl'
tos quos inuenit. ⁊ sublatis omnibus. abijt
in terram suam. Et fecit cedem hominum: ⁊
locutus est in superbia magna. ⁊ factus est D
planctus magnus in israel ⁊ in omni loco
eoruz. Et ingemuerūt principes ⁊ seniores
⁊ iuuenes ⁊ virgines infirmati sūt: ⁊ specio
sitas mulierum imutata est. Omnis marit⁹
sumpsit lamentum: ⁊ que sedebant in tho-
ro maritali lugebant. Et commota est terra
super habitantes in ea: ⁊ vniuersa dom⁹ ia-
cob induit confusionem. Et post duos ānos
dierum misit rex principem tributorum in
ciuitates iuda: ⁊ venit hierusalem cum tur
ba magna. ⁊ locutus est ad eos verba pacifi
ca in dolo. ⁊ crediderunt ei. ⁊ irruit super ci
uitatem repente ⁊ percussit eam plaga ma-
gna. ⁊ perdidit populum multum ex israel
⁊ accepit spolia ciuitatis: ⁊ succēdit eā igni
Et destruxit domos eius ⁊ muros eius ī cir
cuitu. ⁊ captiuas duxerunt mulieres ⁊ na-
tos. ⁊ pecora possederunt. Et edificauerunt
ciuitatez dauid muro magno ⁊ firmo ⁊ tur
ribus firmis. ⁊ facta est illis in arcem. ⁊ po-
suerunt illic gentem peccatricem viros
iniquos: ⁊ conualuerunt in ea. Et posue- E
runt arma ⁊ escas. Et congregauerunt
spolia hierusalem. ⁊ reposuerunt illic ⁊ fa
cti sunt in laqueum magnum. ⁊ factum ē
hoc ad insidias sc̄ificatōi ⁊ ī diabolū maluz
israhel. Et effuderunt sanguinē inocētē per
circuitū sanctificationis. ⁊ contaminauerūt
sc̄ificationē. Et fugerunt hītatores irl'm pro
pter eos. ⁊ fcā est hītatio exteror. ⁊ facta est
extera semini suo: ⁊ nati ei⁹ reliq̄runt eam. Tobie.2.b
Scificatio eius desolata est sicut solitudo. di Amos.8.c.
es festi eius ꝯuersi sūt in luctū: sabbata eius

ín opprobriū: honores ei⁹ i nihilū. Secūduz
gliam ei⁹ multiplicata ē ignominia ei⁹. sub
limitas ei⁹ ꝯuersa est in luctū. Et scripsit rex
antiochus oi regno suo: vt esset ois popul⁹
vnus. ⁊ reliq̄rūt vnusq̄sq; legē suā. ⁊ ꝯsense-
runt oēs gētes ſm v̄bū regis antiochi: ⁊ mlt
ti ex isrl̄ ꝯsēserūt ei: ⁊ sacrificauerūt idolis
⁊ coinquinauerunt sabbatū. ⁊ misit rex anti
ochus libros p manus nunciorū in irlm. ⁊ in
omnes ciuitates iude vt seq̄rent leges gen-
tium terre. ⁊ prohiberēt holocausta ⁊ sacrifi
F cia ⁊ placatiōes fieri i tēplo dei. ⁊ ꝓhiberēt
celebrari sabbatum ⁊ dies solennes. ⁊ iussit
coinq̄nari scā. ⁊ scm̄ tēplū isrl̄. ⁊ iussit edifica
ri aras ⁊ templa ⁊ idola ⁊ immolari carnes
suillas ⁊ pecora cōia: ⁊ relinq̄re filios suos i
circūcisos ⁊ coinq̄nari aīas eorū i oīb⁹ immun
dicijs ⁊ abomiationib⁹: ita vt obliuiscerent
legē: ⁊ imutarēt oēs iustificationes dei. Et q̄
cunq; nō fecissēt ſm v̄bū regis antiochi: mo
rerent. Scdm̄ oia v̄ba h̄ scripsit oi regno suo
⁊ p̄posuit principes ppl̄o q̄ h̄ fieri cogerent.
Et iusserunt ciuitatib⁹ iude sacrificare. ⁊ cō-
gregati sūt multi de ppl̄o ad eos q̄ dereliq̄-
rant legē dn̄i: ⁊ fecerunt mala sup terrā. ⁊ ef
fugerūt ppl̄z isrl̄ in abditis ⁊ i abscondit[illegible] fu-
gitiuorū locis. Die q̄ntadecia mēsis casleu
q̄nto ⁊ q̄dragesimo ⁊ centesimo āno edifica
uit rex antiochus abominādū idolū desola
G tionis sup altare dei. ⁊ p vniuersas ciuitates
iude in circuitu edificauerūt aras. ⁊ an̄ ianu
as domorū ⁊ in plateis incēdebāt thura ⁊ sa
crificabāt. Et libros legis dei ꝯbusserūt igni
scindētes eos. ⁊ apud quēcūq; inueniebātur
libri testamēti dn̄i: ⁊ q̄cūq; obseruabat legē
dn̄i: ſm edictū regis trucidabant eū. In v̄tu
te sua faciebant hec ppl̄o isrl̄: q̄ inueniebatur
in oi mense in ciuitatibus. Et q̄nta ⁊ vicesi-
ma die mensī sacrificabant sup arā q̄ erat ꝯ
altare. ⁊ mulieres q̄ circūcidebant filios su-
os trucidabant ſm iussū regis āntiochi. ⁊ sus
pēdebant pueros a ceruicibus p vniuersas
domos eorū ⁊ eos q̄ circūciderāt illos. truci
dabant. Et multi de ppl̄o isrl̄ diffinierūt apd̄
se. vt non manducarēt imūda: ⁊ elegerūt ma
gis mori q̄ cibis coiq̄nari imūdis. ⁊ nolue
rūt ifringere legē dī scām. ⁊ trucidati sūt. Et
fcā est ira magna super populuz isrl̄ valde.

II

A In dieb⁹ illis surrexit matathias fili
us ioānis filij symeonis sacerdos ex
filijs ioarib ab irlm: ⁊ ꝯsedit i monte
modin. Et habebat filios q̄nq;: iohanā q̄ co-
gnomiabat gaddis. ⁊ symonē q̄ cognomia-
bat thasi. ⁊ iudā q̄ vocabat machabeus ⁊ ele
azar q̄ cognominabat abarō. ⁊ ionathan q̄
cognominabat apphus. Hi viderūt mala q̄
fiebat in ppl̄o iuda ⁊ in irlm. Et dixit mata-
thias. Ve mihi Vt q̄d nat⁹ sū vider ꝯtritio
nē ppl̄i mei ⁊ cōtritionē ciuitatis scē. ⁊ sedere
illic cū dat in manib⁹ inimicorū. Scā i mau
extraneorū fcā sūt. tēplū ei⁹ sicut hō ignobil.
Vasa glorie eius captiua abducta sunt: tru
cidati sunt senes ei⁹ in plateis: ⁊ iuuenes ei⁹
ceciderūt in gladio inimicorū. Que gēs nō
hereditauit regnuz ei⁹. ⁊ nō obtinuit spolia B
eius. Ois ꝯpositio ei⁹ ablata ē. Que erat li
bera fcā ē ancilla. Et ecce scā nr̄a ⁊ pulchri-
tudo nr̄a ⁊ claritas nr̄a desolata ē. ⁊ coinq̄-
nauerūt eā gētes. Quo ergo nobis adhuc
viuere? ⁊ scidit vestimēta sua matathias ⁊ fi
lij ei⁹ ⁊ operuerūt se cilicijs. ⁊ planxerūt valde.
⁊ venerūt illuc q̄ missi erāt a rege antiocho
vt cogerēt eos q̄ ꝯfugerāt i ciuitatē modin: im-
molare ⁊ accēdere thura. ⁊ a lege dei disce-
dere ⁊ multi de ppl̄o isrl̄ ꝯsētiētes accesserūt
ad eos: sed matathias ⁊ filij ei⁹ ꝯstanter stete
rūt. ⁊ rn̄dentes q̄ missi erāt ab anthiocho di
xerūt matathie. Princeps ⁊ clarissim⁹ ⁊ ma
gnus es in hac ciuitate. ⁊ ornat⁹ filijs ⁊ fr̄ibus
Ergo accede prior ⁊ fac iussū regis sic fecerūt
oēs gētes ⁊ viri iuda ⁊ q̄ remāserūt i irlm. ⁊
eris tu ⁊ filij tui inter amicos regis. ⁊ amplifi
catus auro ⁊ argēto ⁊ munerib⁹ multis. Et
respondit matathias ⁊ dixit magna voce:
Et si oēs gētes regi antiocho obediūt. vt dis C
cedāt vnusq̄sq; a seruitute legis patrū suoruz
⁊ ꝯsētiēt mādata ei⁹. ego ⁊ filij mei ⁊ fratres
mei obediemus legi patrū nr̄orū. Propitius
sit nobis deus: nō ē nobis vtile relinquere le
gē ⁊ iusticias dei. Non audiem⁹ v̄ba regis
antiochi: nec sacrificabimus trāsgredientes
legis nr̄e mandata: vt eamus altera via. Et
vt cessauit loqui verba hec: accedit quidā iu
deus i oium oculis sacrificare idolis super
arā in ciuitate modin ſm iussū regis. Et vidit
matathias ⁊ doluit: ⁊ contremuerunt renes
eius. Et accensus ē furor eius ſm iudicium
legis. ⁊ insiliens trucidauit eū sup arā. Sz ⁊ Nu.25.b
virum quē rex antiochus miserat q̄ cogebat
imolari. occidit in ipso tpe. ⁊ arā destruxit. ⁊
zelat⁹ ē legē sicut fecit phinees zābri filio sa
lomi. ⁊ exclamauit matathias voce magna
in ciuitate dicens. Ois q̄ zelum hz legis sta
tuēs testamētum exeat p⁹ me. Et fugit ipe ⁊ B
filij ei⁹ in montes. ⁊ reliq̄runt q̄cūq; hēbāt i
ciuitate. Tūc descēderūt multi q̄rētes iudi-
cium ⁊ iusticiam in desertū. ⁊ sederūt ibi ipi
⁊ filij eius ⁊ mulieres eorū ⁊ pecora eorū: qm̄
inundauerunt sup eos mala. Et renunciatū ē

virisregis ⁊ exercitui qui erant in irl̃z ciui-
tate dd: qm̃ discessissent viri q̃dã qui dissipa
uerunt mãdatum regis i loca occulta i d̃sto
⁊ abissent post illos multi. Et statiz prexerũt
ad eos. ⁊ ꝯstituerunt aduersus eos preliũ in
die sabbatoꝝ. Et dixerunt ad eos. Resistitis
⁊ nunc adhuc: Exite ⁊ facite secundũ verbũ
regis ãtiochi. ⁊ viuetis. Et dixerũt. Non exibi
mus: neqꝫ faciemus verbum r̃gis vt polluamus
diem sabbatoꝝ. Et ꝯcitauerũt aduersus
eos p̃liũ. Et nõ r̃nderũt eis. nec lapidẽ misẽ
rũt i eos. nec oppilauerunt loca occulta: di-
centes. Moriamur oẽs i simplicitate nr̃a: ⁊
testes erunt sup̃ nos celum ⁊ t̃ra q̃ iniuste p-
dit̃ nos. Et itulerunt ill̃ bellum sabbatis: ⁊
E mortui sunt ipsi ⁊ vxores coꝝ ⁊ filij eorum ⁊
pecora coꝝ vsqꝫ ad mille aĩas hoĩum. Et co-
gnouit matathias ⁊ amici eius. ⁊ luctũ ha
buerunt sup̃ eos valde. Et dixit vir ꝓximo suo
Si oẽs fecerimꝰ sicut f̃res nr̃i fecer̃t ⁊ nõ pu-
gnauerimus aduersꝰ gẽtes ꝓ aĩabꝰ nr̃is ⁊ iu
stificatõibus nr̃is. citiꝰ disꝑdẽt nos a t̃ra. Et
cogitauerũt i die illa dicẽtes. Ois hõ q̃cũqꝫ
venerit ad nos in bello die sabbatorum. pu-
gnemꝰ aduersꝰ eũ. ⁊ nõ moriemur oẽs sicut
mortui sũt f̃res nr̃i i occl̃tis. Tũc ꝯgregata est
ad eos synagoga iudeoꝝ fortis viribus ex is
rael: ois voluntarius in lege: ⁊ oẽs qui fugie
bãt a malis additi sũt ad eos. ⁊ facti sũt ill̃ ad
firmamẽtũ. Et collegerunt exercitũ: ⁊ ꝑcusse
rũt pctõres i ira sua. ⁊ viros iniq̃s i idignati
one sua. ⁊ ceteri fugerũt ad natões. vt euade
rẽt. Et circuiuit matathias ⁊ amici eius ⁊ de
struxerũt aras. ⁊ circũciderũt pueros icircun-
F cisos quotq̃t inuenerũt i finibꝰ isrl̃ i fortitudie.
Et ꝑsecuti sũt filios sup̃bie. ⁊ ꝓsꝑatũ est opus
i manibꝰ eoꝝ. Et obtinuerũt legẽ d maĩbꝰ gẽ
tiũ ⁊ de maĩbus regum. ⁊ nõ dederũt cornu
peccatori. Et appropĩquerũt dies matathie
moriendi: ⁊ dixit filijs suis. Nunc conforta-
ta est superbia ⁊ castigatio. ⁊ tempus euersi
onis. ⁊ ira idignatiõis. Nũc ergo o filij emu
latores estote legis. ⁊ date aĩas vr̃as pro te-
stamento patrum. ⁊ mementote operum pa
trum que fecerunt in generationibus suis. ⁊
Gen.22.c. accipietis gloriam magnam ⁊ nomen eter-
Gen.15.f num. Abraham nonne in tentatõe inuentus
est fidelis. ⁊ reputatum est ei ad iusticiã: Jo
Gen.41.c seph in tempore angustie sue custodiuit mã
Nu.25.c datum. ⁊ factus ẽ dñs egypti. Phinees pa-
Josue.1.d ter noster zelando zelũ dei accepit testamen
Nu.14. tũ sacerdotij eẽni. Jhesus dũ iplcuit v̓bũ fa-
ctus ẽ dux i isrl̃. Caleph dũ testificatur in ec
clesia. accepit hereditatẽ. Dauid in sua miseri
cordia ꝯsecutꝰ ẽ sedẽ regni i secl̃a. Helias dũ

ꝯlat zelum legis. receptus ẽ i celũ. Ananias
azarias ⁊ misahel credentes liberati sunt d
flãma. Daniel i sua simplicitate liberatus ẽ
de ore leonum. Et ita cogitate per generati Dan.6.e
onem ⁊ generationem: q2 oẽs q̃ sperãt i eũ n̄
ifirmantur. Et a verbis viri pctõris ne timue B
ritis: q2 gl̃ia eius stercꝰ ⁊ vermis est. Hodie
extollit̃ ⁊ cras non inuenief q2 ꝯuersus est i t-
ram suam. ⁊ cogitatio eiꝰ perijt. Uos ergo fi
lij ꝯfortamini ⁊ viril̃r agite i lege. q2 cum fe
ceritis q̃ vobis ꝑcepta sũt i lege a dño dõ ve
stro: in ipsa gloriosi eritis. Et ecce symon fra
ter vester scio q̄ vir ꝯsilij est. Ipsũ audite sẽ
per. ⁊ ipse erit vobis pater. Et iudas macha
beꝰ fortis viribꝰ a iuuẽtute sua sit vobis ꝓn-
ceps militie: ⁊ ipse aget bellum ppl̃i. Et ad
ducetis ad vos oẽs factores legis. ⁊ vindica
te vindictã ppl̃i vestri. Retribuite retribu-
tionẽ gentibꝰ. ⁊ itẽdite in preceptũ legis. Et
bñdixit eos ⁊ appositus est ad p̃res suos. Et
defunctꝰ ẽ ãno cẽtesimo quadragesimo sex
to: ⁊ sepultus est a filijs suis i seplc̃hris patꝝ
suoꝝ i modin. ⁊ plãxerũt eũ ois isrl̃ planctu
magno.

III

Et surrexit iudas qui vocabatur ma- A
chabeus filius eius pro eo. ⁊ adiu-
uabãt eũ oẽs fratres eius ⁊ vniuer
si qui se coniunxerant patri suo. ⁊ preliaban
tur prelium israel cum leticia. Et dilatauit
gloriam populo suo: ⁊ induit se loricam si-
cut gigas ⁊ succinxit se arma bellica sua in
prelijs. ⁊ protegebat castra gladio suo. Si-
milis factꝰ est leoni in operibus suis. ⁊ sicut
catulus leonis rugiens in venatione. Et per
secutꝰ est iniquos perscrutans eos. ⁊ qui cõ
turbabant populum suum: eos succendit flã
mis ⁊ repulsi sunt inimici eiꝰ pre timore eius
Et omnes operarij iniquitatis conturbati
sunt. ⁊ directa est salus in manu eius. ⁊ exa
cerbabat reges multos. ⁊ letificabat iacob
in operibus suis. ⁊ in seculũ memoria eius
in benedictione: ⁊ perambulabat ciuitates
iuda: ⁊ perdidit impios ex eis. ⁊ auertit irã
ab israel. ⁊ nominatꝰ est vsqꝫ ad nouissimũ
terre ⁊ congregauit pereuntes. ⁊ congre-
gauit appolonius gentes: ⁊ a samaria virtu
tem multam ⁊ magnam ad bellandũ ꝯ isrl̃
Et cognouit iudas ⁊ exijt obuiã illi ⁊ ꝑcus B
sit ⁊ occidit illũ. Et ceciderũt vulnerati mul-
ti ⁊ reliq̃ fugerunt: ⁊ accepit spolia eoꝝ. Et
gladiũ appolonij abstulit iudas: ⁊ erat pu-
gnãs in eo oibꝰ diebꝰ. Et audiuit serõ princeps
exercitꝰ syrie q̄ ꝯgregauit iudas ꝯgre-
gatõez ⁊ ecclĩã fideliũ secũ. ⁊ ait: Faciã mi-
hi nomẽ ⁊ glorificabor i regno: ⁊ debellabo

iuda ⁊ eos q̄ cum ipo sūt:q̄ spnebāt v̄bū re/
gis.Et pparauit se.⁊ ascenderūt cū eo castra im
pioꝝ fortes auxiliarij vt faceret vindictaʒ i fi
lios isrl̄. Et appropinquerūt vsq; bethorō ⁊
exiuit iudas obuiaʒ ill̄ cū paucis.Ut āt vide
runt exercitū venietē sibi obuiā dixerūt iude
Quō poterimus pauci pugnare ꝯ mltitudi
nem hāc tātā ⁊ tā fortē:Et nos fatigati sum⁹
ieiunio hodie.Et ait iudas. Facile est ꝯclu-
di mltos i manu paucoꝝ:⁊ non ē differentia
in ꝯspectu dei celi. liberare in multis ⁊ pau
cis.qm̄ non in multitudine exercitus victo/
C ria belli:sed de celo fortitudo est. Ipsi veni/
unt ad nos in mltitudine contumaci ⁊ sup
ba vt disꝑdant nos ⁊ vxores nostras ⁊ filios
nr̄os:⁊ vt spoliēt nos. Nos v̄o pugnabim⁹
ꝓ aiab⁹ nr̄is.⁊ legibus nr̄is ⁊ ip̄e dn̄s ꝯteret
eos an̄ faciē nr̄am. Uos āt ne timueritis eos
Ut cessauit aūt loqui:insiluit in eos subito:⁊
contritus est seron ⁊ exercitus ei⁹ i cōspectu
ipius.⁊ psecutus est eū i descensū bethorō vsq;
i campum. Et ceciderūt ex eis octigēti viri:
reliq̄ āt fugerūt in terrā philistii. Et cecidit
timor iude ac frm̄ eius ⁊ formido sup oēs
gentes i circuitu eoꝝ.⁊ peruenit ad regeʒ no
mē eius:⁊ de prelijs iude narrabant omnes
gētes.Ut audiuit aūt rex antioch⁹ s̄mones
istos iratus est aio.⁊ misit ⁊ cōgregauit exer
citum vniuersi regni sui castra fortia valde
⁊ aperuit erariū suum ⁊ dedit stipēdia exer
citui in ānum ⁊ mādauit ill̄ vt eēnt pati ad
D oia.Et vidit q; defecit pecunia de thesauris
suis ⁊ tributa r̄giōis modica pp̄ dissēsionē ⁊
plagā quam fecit i t̄ra vt tolleret legitima q̄
erāt a primis dieb⁹.Et timuit ne non h̄ret ⁊
sel̄ ⁊ bis in sūptus ⁊ dōaria q̄ dederat an̄ lar
ga manu.⁊ abūdauerat sup reges q̄ an̄ eum
fuerant.Et consternat⁹ erat aio valde:⁊ cogi
tauit ire i psidem: ⁊ accipe tributa regionuʒ
⁊ ꝯgregare argētum multum. Et reliq̄t lysiā
hoiem nobileʒ de gn̄e regali sup negocia re
gia a flumine eufratē vsq; ad flumen egypti
⁊ vt nutriret antiochū filiuʒ suum donec re
diret.Et tradidit ei medium exercitum:⁊ ele
phātos.⁊ mandauit ei de oibus q̄ volebat
⁊ de inhabitātibus iudeaʒ ⁊ hierl̄ʒ.⁊ vt mit/
teret ad eos exercitum ad ꝯterendā ⁊ extir/
pandam virtutē israel:⁊ reliq̄as hirl̄m.⁊ au
ferendam memoriā eoꝝ de loco.⁊ vt ꝯstitue
ret h̄itatores filios alienigenas in omnib⁹ fi
E nibus eoꝝ:⁊ sorte distribueret terraʒ eoꝝ. Et
rex assūpsit partem exercit⁹ residui.⁊ exiuit
ab antiochia ciuitate regni sui anno centesi
mo ⁊ quadragesimo septimo ⁊ transfretauit
eufratem flumen ⁊ pambulabat superiores
regiones.⁊ elegit lysias ptolemeum filiū do
rimini ⁊ nicanorem ⁊ gorgiam viros poten
tes ex amicis regis.⁊ misit cuʒ eis q̄dragita
milia viroꝝ ⁊ septem milia eq̄tū:vt venirent
i t̄ram iuda ⁊ disꝑderēt eā s̄m v̄bū regis.Et
ꝓcesserūt vt irent cum vniuersa v̄tute sua ⁊
venerūt ⁊ applicuerūt āmaū i terra cāpestri
Et audierūt mercatores regionum nomen
eoꝝ.⁊ acceperūt argentum ⁊ aurū mltū val
de ⁊ pueros.⁊ venerunt in castra vt accipēt
filios israel i s̄uos:⁊ additi sūt ad eos exerci
tus syrie ⁊ terre alienigenaꝝ. ⁊ vidit iudas
⁊ fratres ei⁹:quia multiplicata sunt mala ⁊
exercitus applicabat ad fines eoꝝ.⁊ cogno/
uerunt v̄ba regis que mandauit pplo facer
isiteritum ⁊ ꝯsumationē.Et dixerūt vnusq̄sq;
ad ꝓximū suum.erigam⁹ deiectōem ppli no F
stri.⁊ pugnemus pro pplo nostro ⁊ sanctis
nr̄is.⁊ congregat⁹ ē cōuent⁹ vt eēnt parati
in p̄lium.⁊ vt orarēt ⁊ peterent miaʒ ⁊ mis̄a
tiōes.⁊ hierusalem nō habitabatur:sed erat
sicut desertum.Nō erat q̄ igrederet̄ ⁊ egrede
retur de nat̄ ei⁹:⁊ sanctū conculcabat.⁊ filij
alieigenarū erāt i arce:ibi erat h̄itatio gē/
tium.⁊ ablata est voluptas a iacob: ⁊ defe/
cit ibi tibia ⁊ cythara.⁊ congregati sūt ⁊ ve/
nerunt in masphat ꝯ irl̄m quia locus oratio
nis erat in masphat ante in israel. ⁊ ieiuna/
uerunt illa die:⁊ iduerūt se cilicijs ⁊ cinerē
imposuerūt capiti suo:⁊ sciderūt vestimēta
sua:⁊ expanderūt libros legis de q̄bus scru
tabantur gētes similitudinē simulacrorum
suorum. ⁊ attulerunt ornamēta sacerdota/
lia ⁊ primitias ⁊ decias.⁊ suscitauerunt na
zareos qui impleuerant dies.⁊ clamauerūt
voce magna in celum dicētes. Quid facie/ G
mus istis.⁊ quo eos ducemus:⁊ sancta tua
conculcata sunt ⁊ contaminata sunt ⁊ sacer
dotes tui facti sunt in luctum ⁊ in humilita
tem.⁊ ecce nationes conuenerunt aduersū
nos:vt nos disperdant.Tu scis que cogitāt
in nos.Quomodo poterim⁹ subsister̄ an/
te faciem corum:nisi tu deus adiuues nos?
⁊ tubis exclamauerunt voce magna.⁊ post
hec constituit iudas duces ppli:tribunos ⁊
centuriones ⁊ pentacōarchos ⁊ decuriōes.
⁊ dixit his qui edificabant domos ⁊ sponsa Deu.20.b
bant vxores ⁊ plantabāt vineas ⁊ formido/ Judi.7.a
losis:vt redirent vnusquisq; in domum suā
secundum legem.⁊ mouerunt castra ⁊ col/
locauerunt ad austrum ammaum.⁊ ait iu
das. Accingimini ⁊ estote parati in mane
vt pugnetis aduersus nationes has que cō
uenerunt disperdere nos ⁊ sācta nostra.qm̄
melius est nos mori in bello:q; videre ma

la gentis nostre ⁊ sanctorum. Sicut autem
fuerit voluntas in celo sic fiat. IIII.
A Et assumpsit gorgias quinq milia vi-
roꝝ ⁊ mille equites electos. Et mo
uerunt castra nocte vt applicarent
ad castra iudeorum. ⁊ percuterent eos subi
to. Et filij qui erant ex arce. erant illis duces
Et audiuit iudas ⁊ surrexit ipse ⁊ potētes ꝑ
cutere virtutem exercituum regis: q̄ erant in
āmaum. Adhuc. n. dispersus erat exercitꝰ a
castris. Et venit gorgias in castra iude no-
ctu. ⁊ nemiñe inuenit. Et querebat eos i mō
tibus. quoniā dixit fugiunt hi a nobis. ⁊ cū
dies factus esset. apparuit iudas in cāpo cū
tribus milibus viroꝝ tm̄. q̄ tegumenta ⁊ gla
dios non habebant. Et viderunt castra gē-
tiū valida: ⁊ loricatos ⁊ eq̄tatus in circuitu
eoꝝ: ⁊ hi docti ad prelium. Et ait iudas vi-
ris qui secum erant. Ne timueritis multitu-
exo.14.g dinem eoꝝ: ⁊ ipetū eoꝝ ne formidetis. Me-
mentote q̄lit salui facti sunt patres nostri in
mari rubro: cū seq̄retur eos pharao cū exer
citu multo. Et nunc clamemus in celum ⁊
miserebit̄ nr̄i dn̄s. ⁊ memor erit testamenti
patrū nr̄oꝝ: ⁊ conteret exercitū istū ante fa-
ciē nostram hodie: ⁊ sciēt oēs gētes q̄ ē ds
B j.9.b q̄ redimat ⁊ liberet isrl̄. Et leuauerunt alie-
nigene oculos suos. ⁊ viderūt eos veiētes
ex aduerso. Et exierūt de castris i pliū ⁊ tu-
ba cecinerūt hi q̄ erant cū iuda. Et ꝯgressi sē
⁊ ꝯtrite sunt gētes ⁊ fugerunt in cāpū. No-
uissimi āt ceciderūt in gladio. ⁊ ꝓsecuti sunt
eos vsq gezerō ⁊ vsq i cāpos idumee ⁊ azo
ti ⁊ iamnie. ⁊ ceciderūt ex ill' vsq ad tria mi
lia viroꝝ. Et reuersus ē iudas. ⁊ exercitꝰ eiꝰ
sequēs eum. Dixitq ad ppl'z. Nō cōcupisca
tis spolia. q̄ bellū ꝯ nos ē. ⁊ gorgias ⁊ exer-
citꝰ eiꝰ ꝓpe nos i mōtibꝰ: sed state nūc ꝯ ini
micos nr̄os ⁊ expugnate eos ⁊ sumetis po-
stea spolia securi. Et adhuc loquēte iuda h:
ecce apparuit pars q̄dā ꝓspiciēs de mōte
C Et vidit gorgias q̄ in fugā conuersi sūt sui.
⁊ succēsa sūt castra. Fumus. n. q̄ videbat̄ de-
clarabat qd factū est. Quibus illi cōspectis ti
muerunt valde aspiciētes simul ⁊ iudam ⁊
exercitum in cāpo paratū ad pliū. Et fugerūt
oēs in cāpo alienigenaꝝ ⁊ iudas reuersus ē
ad spolia castroꝝ. ⁊ acceperūt auꝝ multum
⁊ argētum ⁊ hyacinthū ⁊ purpurā marinā
⁊ opes magnas: ⁊ ꝯuersi hymnū canebāt ⁊
bn̄dicebāt deū i celū q̄m bonꝰ ē: q̄m i seculū
misericordia eius. Et facta ē salus magna in
isrl' in die illa. Quicunq āt alienigenarū
euaserūt: venerūt ⁊ nūciauerūt lysie vniuer
sa q̄ acciderant. Quibus ille auditis ꝯsterna
tus aio deficiebat: q̄ nō q̄lia voluit. talia cō
tigerūt in isrl': ⁊ qualia mandauit rex. Et se-
quēti anno ꝯgregauit lysias viroꝝ electorū
sexaginta milia. ⁊ eq̄tū q̄nq milia: vt debel
laret eos. ⁊ venerunt in iudeā: ⁊ castra posu D
erunt in bethoron. ⁊ occurrit illis iudas cū
decē milibus viris. ⁊ viderūt exercitū fortez
⁊ orauit ⁊ dixit. Bn̄dictꝰ es saluator isrl' q̄ 1.Re.7.f.
ꝯtriuisti ipetum potētis in mānu serui tui da
uid. ⁊ tradidisti castra alienigenaꝝ in mānu 1.Re.14.b
ionathe filij saul ⁊ armigeri eiꝰ. Conclude
exercituz istū in mānu ppli tui isrl': ⁊ ꝯfūdant̄
in exercitu suo eq̄tibus. Da illis formidinē
⁊ tabefac audaciam virtutis eoꝝ: ⁊ commo
ueantur contritiōe sua. Deijce illos gladio
diligentiū te. ⁊ collaudēt te oēs q̄ nouerūt
nomē tuum. in hymnis. Et cōmiserunt pre-
liū: ⁊ ceciderunt de exercitu lysie q̄nq milia
viroꝝ. Videns āt lysias fugam suoꝝ. ⁊ iude
orum audaciam. ⁊ q̄ parati sūt aut viuere
aut mori fortiter: abijt antiochiam ⁊ elegit
milites vt multiplicati rursus venirent in
iudeam. Dixit āt iudas ⁊ fratres eius. Ec
ce contriti sunt inimici nostri ascendamus
nunc mundare sancta ⁊ renouare. ⁊ congre E
gatus est omnis exercitus. ⁊ ascenderunt
in montem syon. Et viderunt sanctificatio-
nem desertam. ⁊ altare prophanatum ⁊ por
tas exustas: ⁊ in atrijs. virgulta nata sicut in
saltu vel in montibus. ⁊ pastophoria diruta
Et sciderunt vestimenta sua ⁊ planxerunt
planctu magno: ⁊ imposuerunt cinerem sr̄
caput suum. ⁊ ceciderunt in faciem sup ter
ram. ⁊ exclamauerunt tubis signorū ⁊ cla
mauerunt in celum. Tunc ordinauit iudas
viros vt pugnarent aduersus eos qui erant
in arce: donec emundarent sancta. Et elegit
sacerdotes sine macula volūtatē habentes
in lege dei: ⁊ mundauerunt sancta. ⁊ tulerūt
lapides contaminationis in locū imūdum
Et cogitauit de altari holocaustoꝝ quod ꝓ
phanatum erat: quid de eo faceret. ⁊ icidit
illi consilium bonū vt destrueret illud: ne
forte illis esset in opprobriū. q̄ ꝯtaminaue-
runt illud gentes: ⁊ demoliti sūt illd. ⁊ repo F
suerūt lapides in monte domꝰ in loco apto
quoadusq veniret ꝓpheta ⁊ rn̄deret de eis
⁊ acceperunt lapides integros scd̄m legem
⁊ edificauerunt altare nouum scd̄m illd qd
fuit prius. ⁊ edificauerunt scā ⁊ q̄ intra do-
mū erāt intrinsecus: ⁊ edem ⁊ atria scificaue
rūt. ⁊ fecerunt vasa sancta noua: ⁊ intulerunt
candelabrū ⁊ altare incensoꝝ ⁊ mēsā in tē-
plū. Et incensū posuerunt sup altare: ⁊ accē
derunt lucernas que sup candelabrū erāt. ⁊

lucebāt in tēplo.Et posuerūt sup mensā pa
nes:⁊ appēderunt velamina.⁊ cōsūmauerūt
oia opera que fecerāt.Et ante matutinū sur
rexerunt q̄nta ⁊ vicesima die mēsis noni. h
est mensis casleu centesimi quadragesimi
octaui anni:⁊ obtulerūt sacrificium secūdū
legē sup altare holocaustoꝝ nouum qđ fe
cerunt.Scđm tēpus ⁊ scđm diē in q̄ ꝯtami
nauerunt illud gētes:in ipsa renouatū ē in
G cāticis ⁊ citharis ⁊ cynaris ⁊ cymbalis.⁊ ce
cidit ois ppl's in faciē.⁊ adorauerunt ⁊ bn̄
dixerunt in celum eū q̄ ꝓsperauit eis.Et fe
cerunt dedicationē altaris dieb⁹ octo.⁊ ob
tulerunt holocausta cum leticia.⁊ salutaria
laudis.Et ornauerunt faciē templi coronis
aureis ⁊ scutulis: ⁊ dedicauerunt portis ⁊
pastophoria:⁊ iposuerunt eis ianuas.Et fa
cta est leticia in ppl'o magna valde.⁊ auersū
est opprobrium gentium. ⁊ statuit iudas ⁊
fratres eius.⁊ vniuersa eccclesia israhel : vt
agatur dies dedicationis altaris in tempo
ribus suis ab anno in annum per dies octo
a quinta ⁊ vicesima die mensis casleu cum
leticia ⁊ gaudio.Et edificauerunt in tempo
re illo montem syon: ⁊ p circuitum muros
altos ⁊ turres firmas: ne qn̄ venirent gen
tes ⁊ ꝯculcarent eū sicut antea fecerūt.⁊ col
locauit illic exercitum vt seruarēt eū.⁊ mu
niuit eū ad custodiēdā bethsurā.vt hrēt po
pulus munitionē ꝯ faciē idumee. V.
A Et factum est vt audierunt gentes in
circuitu q2 edificatum est altare ⁊ sā
ctuarium sicut prius.irate sūt valđ
⁊ cogitabant tollere genus iacob.qui erant
inter eos.⁊ ceperunt occidere de ppl'o ⁊ pse
qui. Et debellabat iudas filios esau in idu
mea ⁊ eos qui erant in arabathane q2 circū
sedebant israhelitas: ⁊ percussit eos plaga
magna ⁊ recordatus est malitiam filiorum
bean:qui erant populo in laqueum ⁊ in scā
dalum insidiantes ei in via. ⁊ conclusi sunt
ab eo in turribus.⁊ applicuit ad eos.⁊ ana
thematizauit eos.⁊ incendit turres eorum
igni cū oibus qui in eis erāt.Et transiuit ad
filios ammon ⁊ inuenit manū fortē ⁊ popu
lum copiosum.⁊ timotheum ducē ipsorum
Et commisit cum eis prelia multa ⁊ contriti
sunt in conspectu eorum ⁊ percussit eos.⁊ ce
pit gazer ciuitatem ⁊ filias eius: ⁊ reuersus
est in iudeam. Et congregate sunt gentes q̄
sunt in galaad aduersus israhelitas q̄ erant
in finibus eorum vt tollerent eos:⁊ fugerūt
in dathemam munitionem.⁊ miserunt litte
B ras ad iudam ⁊ fratres eius.dicentes. Con
gregate sunt aduersum nos gentes p circui
tum vt nos auferant.⁊ parant venire ⁊ oc
cupare munitionem in quam cōfugim⁹:⁊ ti
motheus est dux exercitus eorū.Nunc ergo
veni ⁊ eripe nos de manibus eorum:q2 ceci
dit multitudo de nobis . Et omnes fratres
nostros qui erant in locis tubin iterfecti sūt
⁊ captiuas duxerunt vxores eoꝝ ⁊ natos ⁊
spolia ⁊ peruenerunt illic fere mille viros.
Et adhuc epistole legebantur.Ecce alij nun
cij venerunt de galilea concissis tunicis nun
ciantes secundum uerba hec:dicentes cōue
nisse aduersum se a ptolemaide ⁊ tyro ⁊ si
done.⁊ repleta est ois galilea alienigenis vt
nos consumant.Ut audiuit autem iudas ⁊
populus semones istos:conuenit ecclia ma
gna cogitare quid facerent fratribus suis q̄
in tribulatione erant ⁊ expugnabantur ab
eis.Dixitq3 iudas symoni fratri suo.Elige ti
bi viros ⁊ vade ⁊ libera fratres tuos in gali
lea:ego autem ⁊ frater meus ionathas ibi
mus in galaadithiz.Et reliquit iosephum fi
lium zacharie ⁊ azariaz duces populi cum
residuo exercitu in iudea ad custodiam.⁊ p̄
cepit illis dicens. Preestote populo huic ⁊
nolite bellum commitere aduersum gentes
donec reuertamur. Et dati sūt symoni viri C
tria milia vt iret in galileam:iude autez oc
to milia in galaadithim . Et abijt symon in
galileam.⁊ commisit prelia multa cum gēti
bus ⁊ contrite sunt gentes a facie eius : ⁊
persecutus est eos vsq3 ad portam ptolemai
dis.Et ceciderunt de gentibus fere tria mi
lia virorum.⁊ accepit spolia eoruz.Et assum
psit eos qui erant in galilea ⁊ in arbatis
cum vxoribus natis. ⁊ oibus que erant illis
⁊ adduxit in iudeam cū leticia magna.Et iu
das machabeus ⁊ ionathas frater eius tran
sierunt iordanem ⁊ abierunt viam trium di
erum in desertum.Et occurrerunt eis nabu
thei ⁊ susceperunt eos pacifice ⁊ narrauerūt
eis omnia que acciderant fratribus eorum
in galaaditide:⁊ q2 multi ex eis comprehen
si sunt in barasa ⁊ bosor ⁊ in alimis ⁊ in cas
phor ⁊ mageth ⁊ carnaim.He omnes ciuita
tes munite ⁊ magne.Sed ⁊ in ceteris ciuita
tibus galaaditidis tenentur comprehensi.Et
in crastinum constituerunt admouere exer
citū ciuitatibus his:⁊ cōprehēdere ⁊ tollere
eos in vna die.Et conuertit iudas ⁊ exercit⁹
eius viā in đsertuz bosor repēte.⁊ occupauit
ciuitatem ⁊ occidit oēm masculū i ore gladij
⁊ accepit oia spolia eoꝝ ⁊ succendit eā igni.
Et surrexerunt ide nocte.⁊ ibāt vsq3 ad mu D
nitionem.Et factuz ē diluculo cū eleuassent
oculos suos.⁊ ecce ppl's mult⁹ cuius n̄ erat

numerus. portantes scalas ⁊ machinas vt
comphẽderẽt munitionẽ ⁊ expugnarẽt eos.
Et vidit iudas q̃ cepit bellũ. ⁊ clamor bel
li ascendit ad celũ sicut tuba. ⁊ clamor ma
gnus de ciuitate. Et dixit exercitui suo. Pu
gnate hodie pro fratribus vr̃is. Et venit trib⁹
ordinibus post eos: ⁊ exclamauerũt tubis ⁊
clamauerunt in oratione. Et cognouerunt
castra timothei q̃ machabeus est: ⁊ refuge
runt a facie eius. Et percusserunt eos plaga
magna: ⁊ ceciderunt ex eis in die illa fere oc
to milia virorum. Et diuertit iudas in mas-
pha ⁊ expugnauit ⁊ cepit eam: ⁊ occidit oẽ
masculum eius ⁊ sumpsit spolia eius: ⁊ suc-
cendit eam igni. Inde prexit. ⁊ cepit casbon
⁊ maged ⁊ bosor: ⁊ reliq̃s ciuitates galaadi-
tidis. Post hec aũt verba congregauit ti-
motheus exercitum alium: ⁊ castra posuit
contra raphon trans torrentem. Et misit iu
das speculari exercitũ ⁊ renunciauerũt ei di
centes. q̃ conuenerunt ad eum omnes gen
tes que in circuitu nostro sunt: ⁊ exercitus
multus nimis. Et arabas conduxerunt in au
xilium sibi. ⁊ castra posuerunt trans torren-
E tem. parati ad te venire in prelium. Et abijt
iudas obuiam illis. ⁊ ait timotheus princi-
pibus exercitus sui cum appropinquauerit
iudas ⁊ exercit⁹ eius ad torrẽtẽ aque: si trã
sierit ad nos prior non poterimus sustinere
eum: q̃ potens poterit aduersum nos. Si
vero timuerit transire ⁊ posuerit castra ex-
tra flumen: transfretemus ad eos ⁊ poteri
mus aduersus illũ. Ut autem appropiqua
uit iudas ad torrentem aque statuit scribas
populi secus torrentem: ⁊ mandauit eis di-
cens. Neminem hominum reliqueritis: sed
veniant omnes in prelium. ⁊ transfretauit
ad illos prior: ⁊ omnis populus post eum.
⁊ contrite sunt omnes gentes a facie eorum
⁊ proiecerunt arma sua. ⁊ fugerunt ad pha
num q̃d erat in carnaim. Et occupauit ipsã
ciuitatem. ⁊ phanum succendit igni cũ oib⁹
que erant in ipso. ⁊ oppressa est carnaim: ⁊
non potuit sustinere ꝯtra faciẽ iude. Et cõ-
gregauit iudas vniuersos israhelitas q̃ erãt
in galaaditide a minimo vsq̃ ad maximũ
⁊ vxores eorũ. ⁊ natos ⁊ exercitum magnũ
valde vt venirent in terram iude. ⁊ venerũt
vsq̃ ephron: ⁊ hec ciuitas magna in ingressu
F posita munita valde. ⁊ non erat declinare
ab eo dextra vel sinistra: sed per mediũ iter
erat. ⁊ incluserunt se qui erant in ciuitate ⁊
Nu. 20. c obstruxerunt portas lapidibus. ⁊ misit ad
eos iudas verbis pacificis dicens. Transea-
mus per terram vestram vt eamus in terrã

nostram. ⁊ nemo vobis nocebit: tantum pe
dibus transibimus. ⁊ nolebant eis aperire.
Et precepit iudas predicari in castris: vt ap
plicarent vnusquisq̃ in q̃ erat loco. Et ap
plicuerunt se viri virtutis: ⁊ oppugnauit ci
uitatem illam tota die ⁊ tota nocte ⁊ tradi
ta est ciuitas in manu eius. Et peremerunt
omnem masculum in ore gladij: ⁊ eradica-
uit eam: ⁊ accepit spolia eius: ⁊ transiuit per
totam ciuitatem super interfectos. Et trãs-
gressi sunt iordanem in campo magno ꝯtra
faciem bethsan. ⁊ erat iudas ꝯgregans ex-
tremos: ⁊ exortabatur populum per totam
viam donec venirent in terrã iuda. ⁊ ascen-
derunt in montem syon cum leticia ⁊ gau-
dio. ⁊ obtulerũt holocausta: q̃ nemo ex eis
cecidisset donec reuerterentur in pace. Et
in diebus quibus erat iudas ⁊ ionathas in
terra galaad. ⁊ symon frater eius in galilea
contra faciem ptolemaidis: audiuit ioseph⁹
zacharie filius. ⁊ azarias princeps virtutis
res bene gestas. ⁊ prelia que facta sunt ⁊ di-
xit. Faciamus ⁊ ipsi nobis nomen ⁊ eamus G
pugnare aduersus gentes q̃ in circuitu no-
stro sunt. Et precepit his q̃ erant in exercitu
suo ⁊ abierunt iamniam: ⁊ exiuit gorgias de
ciuitate. ⁊ viri eius obuiã illis in pugnã. Et
fugati sunt iosephus ⁊ azarias vsq̃ in fines
iudee: ⁊ ceciderunt illa die de pp̃lo israel ad
duo milia viri. Et facta est plaga magna in
pp̃lo: q̃ non audierunt iudam ⁊ fratres ei⁹
existimantes fortiter se facturos. Ipsi autẽ
non erant de semine virorũ illorũ: p quos sa-
lus facta est in isrl̃. Et viri iuda magnificati
sunt valde in ꝯspectu oĩs isrl̃ ⁊ gẽtium oĩuz
vbi audiebat̃ nomẽ eorũ. Et ꝯuenerũt ad eos
fausta acclamantes. Et exiuit iudas ⁊ fr̃es
eius ⁊ expugnabant filios esau in t̃ra q̃ ad
austrũ ẽ. ⁊ pcussit chebrõ ⁊ filias eius. ⁊ mu-
ros eius. ⁊ turres ei⁹ succẽdit igne i circuitu
Et mouit castra vt iret i terrã alienigenarũ
⁊ perambulabat samariã. In illa die cecide-
runt sacerdotes i bello dũ volũt fortiẽ facer̃
dũ sine ꝯsilio exeunt in pliũ. Et declinauit
iudas i azotũ i t̃rã aliẽigenarũ. ⁊ diruit aras
eorũ. ⁊ spolia deorũ suorũ succendit igni. ⁊ ce-
pit spolia ciuitatũ ⁊ reuersus ẽ i t̃rã iuda VI.
Et rex antiochus pãbulauit superio A
res regiones. Et audiuit esse ciuita
tẽ elimaidẽ in psyde nobilissimã ⁊
copiosã in argẽto ⁊ auro: tẽplumq̃ in ea lo
cuplex valde. Et illic velamina aurea ⁊ lo-
rice ⁊ scuta: que reliquit alexãder philippi s. I. a
rex macedo qui regnauit primus in grecia
Et venit ⁊ querebat capere ciuitatẽ ⁊ depre

dari eā ⁊ nō potuit: qm̄ innotuit sermo his
qui erāt in ciuitate. Et insurrexerūt i pliū
⁊ fugit inde, ⁊ abijt cū tristitia magna: ⁊ re-
uersus ē babyloniā. Et venit qui nūciaret ei
in psīde: q2 fugata sūt castra q̄ erāt i terra iu
da: ⁊ q2 abijt lysias cū virtute forti in primis
⁊ fugatus ē a facie iudeoꝝ: ⁊ inualuerunt ar
mis ⁊ viribꝰ ⁊ spolijs multis q̄ ceperunt de
castris q̄ exciderunt. ⁊ q2 diruerunt abomia
tionē quam edificauerāt super altare quod
erat in ir̄lm. ⁊ scificationē sicut priꝰ circūde-
derunt muris excelsis: sed ⁊ bethsurā ciuita
tē suā. ⁊ factū est vt audiuit rex smōes istos
expauit: ⁊ cōmotꝰ est valde. ⁊ decidit in le-
ctū ⁊ icidit i lāguorē pre tristicia: q2 nō ē fa
B ctū sicut cogitabat. ⁊ erat illic p dies multos
q2 renouata ē i eo tristicia magna ⁊ arbitra-
tus ē se mori. ⁊ vocauit omnes amicos suos
⁊ dixit illis. Recessit sōnus ab oculis meis:
⁊ cōcidi ⁊ corrui corde pre sollicitudine. ⁊
dixi in corde meo. In quantā tribulationez
deueni: ⁊ in quos fluctꝰ tristicie in qua nūc
sum: qui iocūdus eram ⁊ dilectꝰ in potesta-
te mea. Nūc vo reminiscor maloꝝ que feci i
ir̄lm: vnde ⁊ abstuli oia spolia aurea ⁊ argē
tea que erant in ea: ⁊ misi auferre habitātes
iudeā sine cā. Cognoui ergo q2 ppterea in-
uenerunt me mala ista: ⁊ ecce pereo tristicia
magna in terra aliena. ⁊ vocauit philippuz
vnū de amicis suis. ⁊ pposuit eū sup vniuer-
sū regnū suū. Et dedit ei diadema. ⁊ stolā suā
⁊ annulū: vt adduceret antiochū filium suū
⁊ nutriret eū ⁊ regnaret. Et mortuus ē illic
antiochus rex āno cētesimo quadragesimo
nono. ⁊ cognouit lysias qm̄ mortuꝰ est rex: ⁊
cōstituit regnare antiochū filiū eius quē nu
triuit adolescentē. ⁊ vocauit nomē eiꝰ eupa
C torē. Et hi qui erant in arce cōcluserāt isrl' in
circuitu scōꝝ ⁊ querebant eis mala semp ad
firmamentū gentiū. Et cogitauit iudas disp
dere eos. ⁊ cōuocauit vniuersum populū vt
obsiderent eos. ⁊ cōuenerunt simul. ⁊ obse-
derunt eos āno centesimo q̄nquagesimo: ⁊
fecerunt balistas ⁊ machinas. Et exierūt q̄-
dam ex eis q̄ obsidebāt. ⁊ addiūxerūt se illis
aliq̄ impij ex isrl'. ⁊ abierunt ad regē ⁊ dixerūt
Quousq3 nō facis iudiciuz: ⁊ vindicas frēs
nr̄os. Nos decreuimꝰ seruire prī tuo ⁊ am-
bulare in pceptis eiꝰ. ⁊ obseq̄ edictis eius. ⁊
filij populi nr̄i ppter h alienabāt se a nobis
⁊ q̄cūq3 inueniebāt ex nobis interficiebant:
⁊ hereditates nr̄e diripiebāt. ⁊ n̄ ad nos tm̄
extenderūt manū: sed ⁊ i oēs fines nr̄os. ⁊ ec
ce applicuerunt hodie ad arcem ir̄lm oc-
cupare eā ⁊ munitōez i bethsuraz munierūt.

Et nisi preueneris eos vel ocíꝰ. maiora q̄3 h
facient. ⁊ non poteris obtinere eos. ⁊ iratꝰ ē
rex vt hec audiuit. ⁊ cōuocauit oēs amicos
suos ⁊ principes exercitꝰ sui ⁊ eos q̄ sup eq̄
tes erant. Sed ⁊ de regnis alijs ⁊ de insulis D
maritimis venerūt ad eū exercitus condu-
cticius. Et erat numerꝰ exercitus eiꝰ cētū mi
lia peditum: ⁊ viginti milia equitum: ⁊ ele
phanti trigitaduo docti ad pliū ⁊ venerūt p
idumeā ⁊ applicuerūt ad bethsurā: ⁊ pugna
uerunt dies multos. ⁊ fecerūt machinas. Et
exierūt ⁊ succenderūt eas igni: ⁊ pugnauerūt
viriliter ⁊ recessit iudas ab arce ⁊ mouit ca-
stra ad bethzacharan ꝯ castra regis. Et sur
rexit rex añ lucem: ⁊ cōcitauit exercitus in
impetum ꝯ viā bethzacharā. Et ꝯparuerūt
se exercitus in pliū: ⁊ tubis cecinerunt. Et ele
phantis ondeřt sāguinem vue ⁊ mori ad acu
endos eos in preliū. Et diuiserūt bestias p
legiones ⁊ astiterunt singul' elephātis mille
viri in loricis cōcathenatis. ⁊ galee eree i capi
tibꝰ coꝝ. ⁊ q̄ngēti eq̄tes ordinati vnicuiq3 be
stie electi erant. Hi ante tempꝰ vbicūq3 erat
bestia ibi erāt ⁊ quocunq3 ibat ibant: ⁊ non
discendebant ab ea. Sed ⁊ turres lignee su
per eos firme ptegentes super singlas besti
as ⁊ super eas machine. Et sup singulas vi-
ri vtutis trigintaduo. q̄ pugnabāt desup ⁊ in
E tus magister bestie. ⁊ residuum eq̄tatū hinc
⁊ inde statuit i duas ptes tubis exercitū cō-
mouere ⁊ perurgeř cōstipatos i legiōibꝰ eiꝰ
Et vt refulxit sol in clypeos aureos ereos re
splenduerunt montes ab eis ⁊ resplēduerūt
sicut lampades ignis. Et disticta ē ps exerci
tus regis per montes excelsos: ⁊ alia p loca
humilia ⁊ ibāt caute ⁊ ordinate. Et cōmoue
bāt oēs ihabitātes ťrā voce multitudis coꝝ
⁊ incessu turbe ⁊ collisiōe armoꝝ. Erat. n. ex
ercitus magnꝰ valde ⁊ fortis. Et appropiauit
iudas ⁊ exercitus eius i pliū: ⁊ ceciderunt d
exercitu regis sexcenti viri. Et vidit eleazar
filius saura vnam de bestijs loricataz loricis
regis: ⁊ erat eminens sup ceteras bestias. Et
visum est ei q in ea eēt rex ⁊ dedit se vt libe
raret ppl'z suum: ⁊ acquireret sibi nomē et- F
num. Et cucurrit ad eā audact in medio le-
gionis interficiēs a dextris ⁊ a sinistris ⁊ ca
debāt ab eo huc atq3 illuc. Et iuit sub pedes
elephantis ⁊ supposuit se ei. ⁊ occidit eum ⁊
cecidit in ťrā super ipsū. ⁊ mortuꝰ est illic. Et
videntes vtutē regis ⁊ ipetū exercitꝰ eius di
uerterunt se ab eis. Castra aūt regis ascen-
derunt ꝯ eos in ir̄lm: ⁊ applicuerūt castra re
gis ad iudeam ⁊ mōtem syon. Et fecit pacez
cum his, qui erāt i bethsura. ⁊ exierūt de ciui

tate:qꝛ nō erāt eis ibi alimenta cōclusis quia
sabbata erāt t̄re. Et cōprehēdit rex bethsurā:
⁊ ꝯstituit ibi custodiā seruare eā:⁊ ꝯuertit ca
stra ad locum sanctificationis dies multos:
Et statuit illic balistas ⁊ machinas ⁊ ignis ia
cula ⁊ tormēta ad lapides iactādos ⁊ spicu-
la ⁊ scorpios ad mittendas sagittas ⁊ fundi-
bula. Fecerunt autem ⁊ ipsi machias aduer-
sus machinas eoꝝ:⁊ pugnauerunt dies mul
tos. Esce autē nō erant in ciuitate:eo ꝙ septi-
mus annus esset:⁊ qui remanserant i iudea.
de gentibus ꝯsūpserāt reliquias eoꝝ que re-
posite fuerāt. Et remāserūt in scis viri pauci:
qm̄ obtinuerat eos fames:⁊ dispersi sūt vnus
B quisqȝ in locū suū. Et audiuit lysias ꝙ philip
pus quē ꝯstituerat rex antiochus:cū adhuc
viueret vt nutriret āntiochū filiū suū:⁊ regna-
ret reuersus ē a ꝑside ⁊ media: ⁊ exercitus q̇
abierat cū ipso:⁊ qꝛ quereret suscipere regni ne
gocia. Et festinauit ire ⁊ dicere ad regē ⁊ du-
ces exercitus. Deficimus quotidie ⁊ esca no
bis modica ē:⁊ locus quē obsidem⁹ ē muni
tus.⁊ icūbit nobis ordinare de regno. Nunc
itaqȝ dem⁹ dextras hoībus istis: ⁊ faciamus
cū illis pacē:⁊ cū oī gēte eoꝝ:⁊ ꝯstituam⁹ ill'
vt ābulēt i legitimis suis sicut ꝑus. Propt̄
legitima.n. ipsoꝝ q̄ despeximus irati sūt: ⁊ fe
cerūt oīa hec. Et placuit sermo in ꝯspectu re-
gis ⁊ principū:⁊ misit ad eos pacē facere: ⁊
ceperunt illā:⁊ iurauit illis rex ⁊ pricipes:⁊
exierūt de munitione. Et itrauit rex mōtē syō
⁊ vidit munnitionē loci:⁊ rupit citius iura-
mētū qđ iurauit:⁊ mādauit destruere murū i
gyro. Et discessit festinanter ⁊ reuersus ē an-
tiochiā:⁊ iuenit philippū dn̄antē ciuitati:⁊
pugnauit aduersus eū:⁊ occupauit ciuitatē.
A Anno cētesimo q̇nquagesi VII.
mo ⁊ primo:exijt demetrius seleuci
filius ab vrbe roma.⁊ ascēdit cū pau
cis viris in ciuitatē maritimā: ⁊ regnauit il-
lic. Et factū ē vt ingressus ē domū regni pa-
trꝫ suoꝝ:cōprehēdit exercitus antiochū ⁊ lysi
am vt adducerēt eos ad eū:⁊ res ei innotuit
⁊ ait. Nolite mihi ostēdere faciē eos.⁊ occidit
eos exercitus.⁊ sedit demetrius sup sedē re-
gni sui:⁊ venerūt ad eū viri iniqui ⁊ impij ex
isrl':⁊ alchimus dux eoꝝ:qui volebat fieri sa-
cerdos.⁊ accusauerūt populū apud regē di-
centes. Perdidit iudas ⁊ fratres eius ami-
cos tuos:⁊ nos disperdidit de t̄ra nr̄a. Nūc
g° mitte virū cui credis:vt eat ⁊ videat exter
miniū oē qđ fecit nobis in regionibus regis:⁊
puniat omnes amicos eos ⁊ adiutores eoꝝ.
B ⁊ elegit rex ex amicis suis bachidem q̇ dn̄a-
batur trans flumen magnū in regno ⁊ fide-
lē regi:⁊ misit eū vt videret exterminiū qđ
fecit iudas. Sed ⁊ alchimū impiū ꝯstituit in
sacerdotiū:⁊ mandauit ei facere vltionem i
filios isrl'.⁊ surrexerunt ⁊ venerunt cum exer
citu magno in terrā iuda:⁊ miserūt nuncios
⁊ locuti sunt ad iudā ⁊ ad frēs eius verbis
pacificis in dolo ⁊ nō itenderūt sermonibus
eoꝝ. Viderūt.n. qꝛ cū exercitu magno:⁊ con
uenerunt ad alchimum ⁊ bachidem congre
gatio scribarum requirere que iusta sunt.⁊
primi assidei qui erant in filijs isrl':⁊ exquire-
bant ab eis pacem. Dixerunt enim. Homo
sacerdos de semine aaron venit: nō decipiet
nos.⁊ locutus est cū eis verba pacifica:⁊ iu- C
rauit illis dicēs. Nō inferemus vobis malū
neqȝ amicis vr̄is.⁊ crediderūt ei.⁊ cōprehē-
dit ex eis sexaginta viros:⁊ occidit eos i vna
die s̄m verbū quod scriptum est. Carnes san Ps.78.
ctoꝝ tuoꝝ ⁊ sanguinem ipsoꝝ effuderunt in
circuitu irl'm.⁊ non erat qui sepeliret. Et icu
buit timor ⁊ tremor in oēm populum:qꝛ di-
xerūt. Nō ē veritas ⁊ iudicium in eis. Trans
gressi sūt.n. constitutū ⁊ iusiurandū qđ iura-
uerūt.⁊ mouit bachides castra ab irl'm: ⁊ ap
plicuit in bethzecha:⁊ misit ⁊ cōprehēdit mul
tos ex eis qui a se refugerant:⁊ quosdam de
populo mactauit:⁊ in puteum magnū ꝓie-
cit.⁊ cōmisit regionē alchimo:⁊ reliquit cū
eo auxilium i adiutoriū ipsi.⁊ abijt bachides D
ad regem:⁊ satis agebat alchimus pro prin
cipatu sacerdotij sui.⁊ conuenerūt ad eū oēs
qui perturbabāt ppl'm suū.⁊ obtinuerūt t̄rā
iuda:⁊ fecerūt plagā magnā in israel. Et vi
dit iudas oīa mala que fecit alchimus:⁊ qui
cū eo erāt filijs isrl' multo plus q̄ȝ gentes. Et
exijt in oēs fines iudee in circuitu ⁊ fecit vin
dictā in viros desertores:⁊ cessauerūt vltra
exire i regionē. Vidit aūt alchimus ꝙ preua
luit iudas ⁊ qui cū eo erāt:⁊ cognouit qꝛ nō
pōt sustinere eos:⁊ regressus ē ad regē:⁊ ac-
cusauit eos multis criminibus.⁊ misit rex ni 2.Ma.14.b
canorē vnū ex principibus suis nobilioribꝰ.
q̇ erat inimicitias exercēs ꝯ israel:⁊ manda-
uit ei euertere ppl'm. Et venit nicanor in ie-
rusalem cū exercitu magno:⁊ misit ad iudā
⁊ ad fratres eis v̄bis pacificis cū dolo dicēs.
Non sit pugna int̄ me ⁊ vos. Veniam cum E
viris paucis:vt videam facies vestras cū pa
ce.⁊ vēit ad iudā ⁊ salutauerūt se inuicē pacifi
ce:⁊ hostes parati erant rapere iudam. Et
innotuit sermo iude:quoniam cum dolo ve
nerit ad eū.⁊ ꝯterritus ē ab eo: ⁊ amplius no
luit videre faciē ei⁹. Et cognouit nicanor qm̄
denudatū ē ꝯsiliū ei⁹:⁊ exiuit obuiam iude
in pugnā iuxta caphar salama. Et ceciderūt

de nicanoris exercitu fere quinq; milia viri
⁊ fugerūt in ciuitatē dauid. Et post hec vba
ascēdit nicanor in montē syon: ⁊ exierunt de
sacerdotibus ppli salutare eū in pace: ⁊ de-
mōstrare ei holocaustomata q̄ offerebant ꝓ
rege. ⁊ irridens spreuit eos ⁊ polluit: ⁊ locu-
tus ē superbe ⁊ iurauit cū ira dicēs. Nisi tra-
ditus fuerit iudas ⁊ exercitus eius in man⁹
meas: ꝯtinuo cū reegressus fuero i pace suc-
cēdā domū istā. ⁊ exijt cū ira magna. ⁊ intra-
uerunt sacerdotes ⁊ steterūt ante faciē alta-
ris templi: ⁊ flentes dixerunt. Tu dn̄e elegi-
F sti domuz istā ad iuocādū nomē tuū in ea: vt
esset domus orationis ⁊ obsecrationis pplo
tuo. Fac vindictā in hoīe isto: ⁊ exercitu eius
⁊ cadāt in gladio. Memento blasphemias
eoꝝ: ⁊ ne dederis eis vt permaneāt. ⁊ exijt ni
canor ab irlz ⁊ castra ⁊ applicuit ad bethorō
⁊ occurrit illi exercitus syrie. ⁊ iudas appli-
cuit in adarsa cum tribus milibus viris. Et
4. Re. 19. g orauit iudas ⁊ dixit. Qui missi erant a rege
sennacherib dn̄e q: blasphemauerāt te: exijt
angel⁹ ⁊ ꝑcussit ex eis centū octogintaq̄nq;
milia: sic ꝯtere exercitum istum in conspectu
nostro hodie: ⁊ sciant ceteri quia male locu-
tus est super sancta tua: ⁊ iudica illum ꝭ3 ma
liciā illius. ⁊ cōmiserunt exercitus preliū ter
tiadecima die mensis adar ⁊ contrita sūt ca-
stra nicanoris: ⁊ cecidit ipse primus in prelio
Ut aūt vidit exercitus eius quia cecidisset ni
G canor ꝓiecerunt arma sua ⁊ fugerunt ⁊ per-
secuti sunt eos viam vnius diei ad adazer vs
q; quo veniatur in gazara: ⁊ tubis cecinerūt
post eos cum significationibus. ⁊ exierūt de
omnibus castellis iudee in circuitu: ⁊ venti-
labant eos cornibus: ⁊ conuertebantur iteꝝ
ad eos: ⁊ ceciderūt oēs gladio: ⁊ nō est reli-
ctus ex eis nec vnus. ⁊ acceperūt spolia eorū
in predā: ⁊ caput nicanoris amputauerunt
2. Ma. 15. g ⁊ dexteram eius quā extēderat superbe: ⁊ at
tulerūt ⁊ suspēderūt ꝯ̄ ierusalem. Et letatus
est ppls valde: ⁊ egerūt diē illā in letitia ma-
gna. ⁊ ꝯstituit agi oībus annis diem istā ter-
tiadecima die mensis adar: ⁊ siluit terra iu-
da dies paucos.

VIII.

A Et audiuit iudas nomē romanoruz:
q: sūt potentes viribus ⁊ acquiescūt
ad omnia q̄ postulant ab eis: ⁊ q̄cū-
q; accesserunt ad eos statuerūt cū eis amici-
tias: ⁊ q: sūt potētes viribus. Et audierūt pre
lia eoꝝ ⁊ virtutes bonas quas fecerūt in gal-
latia: q: obtinuerūt eos ⁊ duxerūt sub tribu
tū. ⁊ quanta fecerunt in regione hispanie: ⁊
ꝙ in potestatē redegerunt metalla argenti
⁊ auri que illic sunt: ⁊ possederūt oēm locuz
ꝯsilio suo ⁊ pacientia: locaq; q̄ lōge erāt val
de ab eis: ⁊ r̄ges qui superuenerāt eis ab extre
mis terre cōtriuerūt ⁊ percusserunt eos pla
ga magna. Ceteri aūt dāt eis tributū oībus
annis. Et philippū persen cetheoꝝ regē ⁊ ce
teros qui aduersus eos arma tulerāt ꝯtriue
rūt in bello ⁊ obtinuerunt eos. Et antiochū
magnū regē asie qui eis pugnam intulerat:
habens centum viginti elephantes ⁊ equita
tum ⁊ currus ⁊ exercitū magnum valde cō
tritū ab eis: q: ceperunt eum viuum ⁊ statue
runt ei vt daret ipse ⁊ qui regnarent p⁹ ipsū
tributum magnum: ⁊ daret obsides: ⁊ ꝯstitu
tum. Et regionem indoꝝ: ⁊ medos ⁊ lydos B
de optimis regionibus eoꝝ: ⁊ acceptas eas
ab eis dederunt eumeni regi. Et q: qui erāt
apud helladā voluerunt ire ⁊ tollere eos: ⁊
innotuit sermo his: ⁊ miserunt ad eos ducez
vnū, ⁊ pugnauerūt ꝯ̄ illos: ⁊ ceciderūt ex eis
multi ⁊ captiuas duxerunt vxores eoꝝ ⁊ fili
os: ⁊ diripuerūt eos ⁊ terrā eoꝝ possederunt
⁊ destruxerunt muros eoꝝ: ⁊ in seruitutez il
los redegerunt vsq; in hunc diem. Et residua
regna ⁊ insulas que aliqn̄ restiterāt illis ext-
minauerūt ⁊ in potestatē redegerūt. Cū ami
cis autē suis ⁊ qui in ipsis requiē hēbant cō-
seruauerūt amicitiā: ⁊ obtinuerūt regna que
erāt proxima ⁊ que erant longe: q: quicūq;
audiebāt nomē eoꝝ timebāt eos. Quib⁹ vo
vellent auxilio esse vt regnarēt: regnabant.
Quos aūt vellent regno deturbabant. ⁊ ex- C
altati sunt valde. Et in omnibus istis nemo
portabat diadema: nec induebatur purpura
vt magnificaretur in ea. ⁊ quia curiam fece-
runt sibi: ⁊ quotidie cōsulebāt trecētos vigi
ti cōsilium agentes semꝑ de multitudine: vt
que digna sunt gerant. ⁊ cōmittūt vni homi
ni magistratum suū per singulos annos do-
minari vniuerse terre sue: ⁊ oēs obēdiūt vni.
⁊ non est inuidia neq; zelus inter eos. ⁊ ele-
git iudas eupolemium filium ioannis filij
iacob: ⁊ iasonem filium eleazari: ⁊ misit eos
romā constituere cum illis amicitiam ⁊ soci
etatem: ⁊ vt auferrent ab eis iugum grecoꝝ
quia viderunt ꝙ in seruitutem premerēt re-
gnum israel. ⁊ abierūt romā viam multam
valde: ⁊ introierunt curiam ⁊ dixerunt. Iu-
das machabe⁹ ⁊ frēs ei⁹ ⁊ ppls iudeoꝝ mise
rūt nos ad vos statuer̄ vobiscū societatē ⁊ pa
cē ⁊ ꝯscriber̄ nos socios ⁊ amicos vr̄os. ⁊ pla
cuit s̄mo i ꝯspectu eoꝝ: ⁊ hoc rescriptū qd̄ re
scripserūt i tabulis ereis: ⁊ miserūt i irl̄m: vt
eēt apud eos ibi memoriale pacis ⁊ societa-
tis. Bene sit romanis ⁊ genti iudeorum in
mari ⁊ in t̄ra i etnū: gladiusq; ⁊ hostis ꝓcul

52

D fit ab eis. Qd si insteterit bellum romanis
prius aut oibus socijs coꝝ in omni dñatione
coꝝ: auxiliuz feret gēs iudeoꝝ: prout tp̄s di-
ctauerit corde pleno. Et preliātibus non da
bunt neq; subministrabuntur triticuz arma
pecuniam naues sicut placuit romanis ⁊ cu
stodiunt mandata eorum nihil ab eis ac-
cipientes. Similiter aūt ⁊ si genti iudeoꝝ
prius acciderit bellum adiuuabunt romani
ex animo. prout eis tp̄s pmiserit: ⁊ adiuuāti
bus non dabitur triticum arma pecunia na
ues sicut placuit romanis: ⁊ custodient mā
data coꝝ absq; dolo. Secundū hec v̄ba con
stituerunt romani pplo iudeoꝝ. Qd si post
hec verba hi aut illi addere aut demere ad
hec aliquid voluerint. facient ex proposito
suo: ⁊ quecunq; addiderint vel dempserint
rata erunt. Sed ⁊ de malis que demetrius
rex fecit in eos. scripsim⁹ ei dicētes. Quare
grauasti iugum tuum super amicos nostros
⁊ socios iudeos. Si ergo iterum adierint
nos aduersum te: faciemus illis iudicium ⁊
pugnabimus tecum mari terraq;. IX.

A Nterea vt audiuit demetrius q; ce
cidit nicanor ⁊ exercit⁹ eius i p̄lio: ap
posuit bachidem ⁊ alchimū rursum
mittere i iudeā: ⁊ dextꝝ cornu cū ill'. Et abie
runt viā que ducit i galgala: ⁊ castra posue
rūt in masaloth: q̄ ē i arbell': ⁊ occupauerūt eā
⁊ pemerūt aīas hoīuz m'tas. In mēse primo
anni cētesimi ⁊ quinq̄gesimi ⁊ secūdi appli
cuerunt exercitū ad irl'm: ⁊ surrexerūt ⁊ abie
rūt in berea viginti milia viroꝝ ⁊ duo milia
equitum. Et iudas posuerat castra in laisa: ⁊
tria milia viri electi cum eo. Et viderūt m'ti
tudinem exercit⁹. q; m'ti sūt ⁊ timuerūt valde
⁊ multi subtraxerūt se de castris: ⁊ nō remāse
rūt ex eis nisi octīgēti viri. Et vidit iudas q;
defluxit exercitus suus: ⁊ bellum purgebat
eum ⁊ confractus est corde q; non habebat
tp̄s ꝯgregandi eos. ⁊ dissolutus est. Et dixit
his qui residui erāt. Surgamus ⁊ eam⁹ ad
aduersarios nr̄os: si poterim⁹ pugnare ad
uersus. Et auertebāt eū dicētes. Nō poteri-
mus: s; liberemus aīas nr̄as mō. ⁊ reuerta-
B mur ad frēs nostros: ⁊ tūc pugnabim⁹ aduer
sus eos. Nos āt pauci sum⁹. Et ait iudas. Ab
sit istam rē facere: vt fugiam⁹ ab eis. ⁊ si ap
propiauit tp̄s nr̄m: moriamur in virtute pp
frēs nr̄os ⁊ non iferam⁹ crimē glorie nr̄e. Et
mouit exercitus de castris. ⁊ steterūt ill' ob
uiam. Et diuisi sūt equites i duas ptes. ⁊ fū-
dibularij ⁊ sagittarij p̄ibant exercitū: ⁊ primi
certaminis oēs potentes. Bachides autē
erat in dextro cornu: ⁊ proximauit legio ex
duabus partib⁹. ⁊ clamabāt tubis. Exclama
uerunt āt ⁊ hi qui erant ex parte iude etiā
ipsi ⁊ commota ē t̄ra a voce exercituū ⁊ ꝯmis
sū ē p̄liū a mane vsq; ad vesperam. Et vidit iu
das q; firmior ē ptes exercitus bachidis in
dextris ⁊ cōuenerūt cū ipo oēs ꝯstātes corde 5.4.b.
⁊ contrita ē dextera ps ab eis. ⁊ persecutus
ē eos vsq; ad mōtē azoti. Et q̄ i sinistro cor-
nu erāt viderūt q; ꝯtritū ē dextꝝ cornu ⁊ se-
cuti sūt post iudā: ⁊ eos q̄ cū ipso erāt a tergo
Et ingrauatū ē p̄liū: ⁊ ceciderūt vulnerati m'
ti ex his ⁊ ex ill'. Et iudas cecidit ⁊ ceteri fu
gerunt. Et ionathas ⁊ symō tulerunt iudam
frēm suum. ⁊ sepelierunt eū i sepulchro patꝝ
suoꝝ in ciuitate modin. Et fleuerunt euz ois
ppl's israel plāctu magno: ⁊ lugebāt dies m'
tos ⁊ dixerunt. Quō cecidit potēs q̄ saluuz C
faciebat ppl'm israel. Et cetera v̄ba bellorum
iude ⁊ virtutum q̄s fecit ⁊ magnitudis ei⁹ n̄
sunt descripta. Multa. n. erant valde. Et fa-
ctum est post obitū iude emerserūt iniq̄ i oi-
b⁹ finib⁹ isrl': ⁊ exorti sūt oēs q̄ opabant iniq̄
tatem. In dieb⁹ illis fcā ē fames magna val
de. ⁊ tradidit se bachidi ois regio eoꝝ cum
ipsis ⁊ elegit bachides viros impios ⁊ con
stituit eos dños regionis: ⁊ exq̄rebant ⁊ per
scrutabant amicos iude. ⁊ adducebant eos
ad bachidē: ⁊ vindicabat in illos ⁊ illudebat
Et fcā est tribulatio magna i isrl': q̄lis n̄ fuit
ex die q̄ non ē visus ppha in isrl'. Et ꝯgrega
ti sūt omnes amici iude ⁊ dixerunt ionathe
Ex q̄ frater tu⁹ iudas defūctus ē vir simil' ei n̄
est qui exeat ꝯ inimicos nr̄os bachidē ⁊ eos
qui inimici sūt gētis nostre. Nūc itaq; te ho
die eligim⁹ eē p eo nobis i principē ⁊ ducē
ad bellādū bellū nostrū. Et suscepit ionathas
tp̄e illo principatuz ⁊ surrexit loco iude frīs
sui. Et cognouit bachides. ⁊ querebat eū oc
cidere. Et cognouit ionathas ⁊ symon frater
eius ⁊ omnes q̄ cū eo erāt. ⁊ fugerūt i deser
tum thecue: ⁊ consederunt ad aquam lacus
asphar. Et cognouit bachides. ⁊ die sabbatoꝝ
venit ipse ⁊ omnis exercitus eius trans ior
danem. Et ionathas misit fratrem suum du-
cem populi. ⁊ rogauit nabutheos amicos su
os vt commendarent illi apparatum suum
qui erat copiosus. Et exierunt filij iambri ex
madaba ⁊ comprehenderunt ioannem: ⁊
omnia que habebat. ⁊ abierunt habētes ea.
Post h̄ v̄ba renūciatuz ē ionathe ⁊ symoni
fratri ei⁹: q; filij iābri faciunt nuptias ma-
gnas ⁊ ducūt sponsā ex madaba filiā vnius
de magnis principib⁹ chanaan cū ambitiōe
magna. ⁊ recordati sunt sanguinis ioānis fra-

tris sui.⁊ ascenderūt ⁊ abscōderūt se sub tē-
gumento mōtis.Et eleuauerūt oculos suos
⁊ viderunt. ⁊ ecce tumultꝰ ⁊ appatꝰ multꝰ
⁊ sponsus ꝓcessit:⁊ amici eiꝰ.⁊ frēs eiꝰ obui
am illꝭ cuʒ tympāis ⁊ musicis ⁊ armis mltis
⁊ surrexerūt ad eos ex insidijs ⁊ occiderūt eos
⁊ ceciderūt vlnerati mlti.⁊ residui fugerūt ī
montes.Et acceperūt oīa spolia eoꝝ:⁊ con-
uerse sunt nuptie ī luctū.⁊ vox musicoꝝ ipo
rum ī lamētū. Et vīdicauerūt vīdictā sāgui
nis fris sui:⁊ reuersi sunt ad ripam iordanis
Et audiuit bachides:⁊ venit die sabbatoruʒ
vsqꝫ ad oram iordanis in v̾tute magna. Et
E dixit ad suos ionathas. Surgamꝰ ⁊ pugne
mus ꝯ inimicos nr̄os.Nō ē.n.hodie sicut he
ri ⁊ nudiustertius.Ecce.n.bellum ex aduerso
aq̄ vero iordāis hinc ⁊ īde ⁊ ripe ⁊ paludes
ß.4.b ⁊ saltꝰ ⁊ nō ē locꝰ diuertēdi.Nūc ergo cla-
mate ī celum.vt liberemī ď manu inimicoꝝ
vr̄oꝝ.Et cōmissum ē bellū.⁊ extendit iona-
thas manū suam ꝑcutere bachidē:⁊ diuertit
ab eo retro.Et dissilijt ionathas.⁊ qui cuʒ eo
erant ī iordanem . ⁊ trāsnatauerunt ad eos
iordanem.⁊ ceciderunt de ꝑte bachidis die
illa mille viri.⁊ reuersi sunt in irlm̄. Et edifi
cauerunt ciuitates munitas ī iudea:muniti
onem q̄ erāt ī hiericho.⁊ ī āmauʒ.⁊ ī betho-
ron . ⁊ bethel ⁊ thānatha ⁊ phara ⁊ thopo
muris excelsis ⁊ portis ⁊ seris . Et posuit cu
stodiaʒ ī eis:vt inimicitias exercerēt in isrl̄.
Et muniuit ciuitatem bethsurā ⁊ gazaram ⁊
arceʒ ⁊ posuit ī eis auxilia ⁊ appatum escaꝝ
⁊ accepit filios pricipum regionis obsides:
⁊ posuit eos in arce in hierusalem ī custodi
am.⁊ anno centesimo quinquagesimotertio
mense secundo p̄cepit alchimus destrui mu
ros domꝰ scē īterioris.⁊ d̄strui opa propha
F rum.⁊ cepit destruere . In tpe illo ꝑcussus ē
alchimus.⁊ īpedita sūt opa illius.⁊ obclusū
ē os eius ⁊ dissolutꝰ ē paralysi.nec vltra po-
tuit loq̄ verbuʒ ⁊ mandare de domo sua.Et
mortuus ē alchimus ī tpe illo cū tormēto ma
gno.⁊ vidit bachides qm̄ mortuus est alchi
mus ⁊ reuersus ē ad regem ⁊ siluit t̄ra ānis
duobus ⁊ cogitauerunt oēs iniq̄ dicentes.
Ecce ionathas ⁊ q̄ cū eo sūt in silētio habi-
tāt ꝯfidēt̄.Nūc ergo adducamus bachidē.⁊
cōp̄hendet eos oēs vna nocte.⁊ abierūt.⁊ ꝯsi
liuʒ ei dederūt . Et surrexit vt veniret cum
exercitu multo.⁊ misit occulte epistolas so-
cijs suis qui erant ī iudea vt ꝯp̄hēderent io-
natham ⁊ eos q̄ cū eo erāt:sʒ non potuerūt
qꝛ īnotuit eis ꝯsilium eoꝝ. ⁊ app̄hendit de
viris regionis qui pricipes erāt militie q̄nq̄
ginta viros:⁊ occidit eos.Et secessit iōathas
⁊ symō.⁊ q̄ cū eo erant in bethbessē q̄ē ī des
to.⁊ extruxit diruta eius:⁊ firmauerunt eā.
Et cognouit bachides. ⁊ ꝯgregauit vniuer-
sam multitudinē suā.⁊ his q̄ de iudea erant
denunciauit.Et venit ⁊ castra posuit desup G
bethbesse . ⁊ oppugnauit eaʒ dies multos ⁊
fecit machinas:Et reliquit ionathas symonē
fratrem suum in ciuitate.⁊ exiuit in regionē
⁊ venit cum numero ⁊ ꝑcussit odareʒ ⁊ frēs
eius ⁊ filios phaseron in tabernaculꝭ ipsoꝝ
⁊ cepit cedere ⁊ crescere ī v̾tutibus.Symon
v̾o ⁊ q̄ cū ipso erant exierūt ď ciuitate:⁊ suc-
cenderunt machinas ⁊ pugnauerūt ꝯ bachi
den.⁊ ꝯtritus ē ab eis.Et afflixerūt eū vald̄.
qm̄ ꝯsiliū eiꝰ ⁊ ꝯgressus eius erat inanis.Et
iratꝰ ꝯ viros iniquos q̄ ei ꝯsilium d̄derāt:vt
veniret ī regionē ipsoꝝ.multos ex eis occi-
dit.Ipse āt cogitauit cum reliq̄s abire in re
gionē suā.⁊ cognouit iōathas.⁊ misit ad eū
legatos ꝯponere pacē cum ipso. ⁊ reddere
ei captiuitatē.Et libenꝭ accepit. ⁊ fecit scd̄ʒ
v̾ba eiꝰ .⁊ iurauit se nihil factuꝝ ei mali oi-
bus diebꝰ vite eiꝰ.Et reddidit ei captiuitatē
quā p̄us erat p̄datus de t̄ra iuda.Et ꝯuersus
abijt ī t̄rā suā.⁊ nō apposuit āpliꝰ venire in
fines eius.Et cessauit gladius ex isrl̄.Et hita
uit ionathas ī machinas:⁊ cepit ionathas
ibi iudicare pplʒ.⁊ exterminauit ipios ex isrl̄.
Et āno cētesimo sexagesimo X A
ascēdit alexāder antiochi filiꝰ q̄ co
gnominatꝰ est nobilis.⁊ occupauit
ptolemaidā.⁊ receperūt eū.⁊ regnauit illic
Et audiuit demetrius rex ⁊ congregauit ex
ercitū copiosū valde.⁊ exiuit obuiā illi ī pre
lium.Et misit demetrius ep̄lam ad ionathā
verbis pacificis:vt magnificaret eum. Di-
xit.n.Anticipemus facere pacē cū eo p̄usq̄
faciat cū alexandro aduersū nos. Recorda
bit̄.n.oium maloꝝ q̄ fecimꝰ ī eū ⁊ in fratreʒ
eiꝰ ⁊ ī gētē eiꝰ. Et dedit ei ptātē ꝯgregandi
exercitū ⁊ fabricare arma.⁊ esse ipsū socium
eius.⁊ obsides q̄ erāt in arce iussit tradi ei
Et venit ionathas in irlm̄.⁊ legit epistolas
in auditu oīs ppl̄i.⁊ eoꝝ q̄ in arce erant.Et
timuerunt timore magno. qm̄ audierūt qꝛ
dedit ei rex ptātē cōgregandi exercitum.Et
traditi sūt iōathe obsides.⁊ reddidit eos pa
rētibus suis. Et hitauit ionathas in irlm.⁊
cepit edificare ⁊ īnouare ciuitatem.Et dixit
facientibus opa vt extruerent muros ⁊ mō-
tem syon ī circuitu lapididibꝰ q̄drat̄ ad mu
nitionē.⁊ ita fecerunt.⁊ fugerūt alienigene
q̄ erāt in munitionibus q̄s bachides edifica
uerat.⁊ reliq̄t vnusq̄sqꝫ locū.⁊ abijt ī terraʒ
suā tm̄ in bethsura remanserūt aliqui ex his

quí reliq̃rant legẽ ⁊ p̃cepta dei.Erat .n.ħ eis
ad refugium.⁊ audiuit alexander rex promiſ
ſa q̃ promiſit demetriꝰ ionathe:⁊ narrauerũt
ei p̄lia ⁊ v̄tutes quas ipſe fecit ⁊ frẽs eiꝰ: ⁊ la
B bores quos laborauerũt.⁊ ait. Nũquid inue
niemus aliquẽ virũ talẽ?Et nũc faciemꝰ eum
amicũ ⁊ ſociũ noſtrũ.⁊ ſcripſit epiſtolaȝ.⁊ mi
ſit ei ƀm ħ v̄ba dicens. Rex alexander. fratri
ionathe ſalutẽ. Audiuimꝰ de te ꝙ vir potẽs
ſis viribꝰ.⁊ aptus es vt ſis amicus noſter. ⁊
nunc cõſtituimus te hodie ſummuȝ ſacerdo
tem gentis tue.⁊ vt amicus voceris regis. ⁊
miſit ei purpurã ⁊ coronã aureaȝ: vt que nr̄a
ſunt ſentias nobiſcũ. ⁊ ↄſerues amicitias ad
nos.Et induit ſe ionathas ſtolam ſanctã ſep
timo menſe anno cẽteſimo ſexageſimo in die
ſollenni ſcenophegie.Et congregauit exerci/
tum.⁊ fecit arma copioſa. Et audiuit deme/
trius verba iſta ⁊ contriſtatus eſt nimis.⁊ ait
Quid hoc fecimꝰ ꝙ p̄occupauit nos alexan/
der apph̄ẽdere amicitiã iudeoꝝ ad munimẽ
ſui.Scribã ⁊ ego ill̄ v̄ba dep̄catoria ⁊ digni
tates ⁊ dõa.vt ſint mecũ in adiutoriũ.⁊ ſcrip
ſit eis in ħ v̄ba.Rex demetrius gẽti iudeoꝝ
ſalutẽ.Qm̄ ſeruaſtis ad nos pactum ⁊ mãſi/
ſtis in amicitia noſtra:⁊ nõ acceſſiſtis ad ini/
micos nr̄os audiuimꝰ ⁊ gauiſi ſumus. ⁊ nũc
perſeuerate adhuc ↄſeruare ad nos fidem ⁊
retribuemꝰ vobis bõa p̄ his que feciſtis no/
biſcũ.⁊ remittemus vobis preſtationes mul
tas.⁊ dabimꝰ vobis donatõẽs.⁊ nũc abſoluo
vos ⁊ oẽs iudeos a tributis.⁊ precia ſalis in/
dulgeo.⁊ coronas remitto.⁊ tertias ſeminis
C ⁊ dimidiã partem fructus ligni quod ẽ por/
tionis mee reliquo vobis ex hodierno die ⁊
deinceps ne accipiatur a terra iuda ⁊ a tribꝰ
ciuitatibus que addite ſunt illis ſamaria ⁊
galilea:ex hodierna die ⁊ i totum tp̄s.Et ieru
ſalem ſit ſancta ⁊ libera cum finibus ſuis ⁊ de
cime ⁊ tributa ipſius ſint. Remitto etiam po/
teſtatem arcis q̃ ẽ i irl̄m ⁊ do eã ſũmo ſacer/
doti vt conſtituat in ea viros q̄ſcũq; ipſe elege
gerit qui cuſtodiant eã.Et omnem aiaȝ iudeo
rum que captiua eſt a terra iuda.in omni re/
gno meo relinquo liberaȝ gratis vt oẽs a tri
butis ſoluãt etiã pecorũ ſuoꝝ. Et oẽs dies ſo
lennes ⁊ ſabbata ⁊ neomenie ⁊ dies decreti
⁊ tres dies ante diem ſolẽnẽ ⁊ tres dies poſt
diem ſollennẽ: ſint oẽs imunitatis ⁊ remiſſi
onis oĩbus iudeis qui ſunt in regno meo.Et
nemo habebit ptãtẽ agere aliq̇d.⁊ mouere
negocia aduerſus aliqueȝ illoꝝ in oĩ eã.⁊ vt
aſſcribãt ex iudeis i exercitu regis ad trigita
milia viroruȝ.Et dabunt illis copie vt opor
tet omnibꝰ exercitibꝰ regis :⁊ ex eis ordina
bunt q̇ ſint in munitiõibꝰ regis magni.Et ex
his conſtituẽt ſuper negocia regni q̃ agũtur
ex fide.⁊ principes ſint ex eis ⁊ ambulẽt i le
gibꝰ ſuis ſicut precepit rex in terra iuda.Et
B tres ciuitates q̃ addite ſũt iudee ex regione
ſamarie:cum iudea reputẽt vt ſint ſub vno ⁊
non obediãt aliene ptãti niſi ſũmo ſacerdoti
ptolemaida ⁊ confines eiꝰ quas dedi donũ
ſcis qui ſunt i irl̄m ad neceſſarios ſũptꝰ ſan
ctorum. Et ego dabo ſingul̄ annis q̇nd ecĩ
milia ſicloꝝ argẽti de ratiõibus regis: q̃ me
contingũt ⁊ oẽ qd̄ reliquũ fuerit qd̄ nõ red
diderant q̇ ſup negocia erant ãnis p̄oribꝰ ex
hoc dabũt i opa domꝰ.Et ſup hec q̇nq; mi/
lia ſicloꝝ argenti q̇ accipiebãt de ſcõꝝ ratio
ne p̄ ſingulos annos :⁊ hec ad ſacerdotes p̄
tineant q̇ miniſterio fũgũt.Et q̇cũq; cõfuge
rint in templum qd̄ ẽ hieroſolymis ⁊ i oĩbꝰ
finibus eiꝰ obnoxi regi i oĩ negocio dimittãt
⁊ vniuerſa que ſũt eis i regno meo libera ha
beant.Et ad edificanda vel reſtaurãda ope
ra ſanctorum.ſũptus dabũt de ratiõe regis.
⁊ ad extruendos muros in irl̄m ⁊ cõminuẽ
dos in circuitum ſumptꝰ dabuntur de ratõe
regis ⁊ ad cõſtruẽdos muros i iudea. Ut au
diuit aũt ionathas ⁊ pp̄ls ſermones.iſtos ñ
crediderunt eis nec receperũt eos. q; recor
dati ſunt malitie magne quã fecerat in iſrl̄
⁊ tribulauerat eos valde. ⁊ complacuit eis
i alexandrum:q; ipſe fuerat eis princeps ſer
monum pacis.⁊ ipſi auxiliũ ferebant oĩbus
diebus.Et cõgregauit rex alexãder exercitũ
magnum:⁊ admouit caſtra ↄ̄ demetriũ.Et
commiſerunt p̄liũ duo reges ⁊ fugit exercitꝰ
demetrij.⁊ iſecutꝰ ẽ eũ alexander.⁊ icubuit
ſuper eos.Et iualuit p̄lium nimis donec oc/
cidit ſol.⁊ cecidit demetriꝰ i die illa. Et miſit
alexander ad ptolomeum regẽ egypti lega
tos ƀm hec verba dicẽs.Qm̄ regreſſus ſũ in E
regnum meũ ⁊ ſedi i ſede patꝝ meoꝝ ⁊ obti
nui principatũ.⁊ contriui demetrium.⁊ poſ
ſedi regionẽ nr̄am.⁊ cõmiſi pugnã cum eo.
⁊ contritus ẽ ipſe ⁊ caſtra eiꝰ a nobis ⁊ ſede
mꝰ i ſede regni eiꝰ ⁊ nũc ſtatuamus adinuicẽ
amicitiam:⁊ da mihi filiã tuam vxorẽ ⁊ ero ʃ.II.a.
gener tuus:⁊ dabo tibi dona.⁊ ipſi dignita
tem.Et rñdit rex ptolemeꝰ dicens. Felix dies
in qua reuerſus es ad terrã patrũ tuoꝝ ⁊ ſe/
diſti i ſede regni eoꝝ.Et nũc faciã tibi quod
ſcripſiſti:ſȝ occurre mihi ptolamaidam : vt
videamus inuicem nos ⁊ ſpondeaȝ tibi ſicut
dixiſti.Et exiuit ptolemeꝰ d̄ egypto ip̄e ⁊ cleo
patra filia eius ⁊ venit ptolemaidam ãno cẽ
teſimo ſexageſimoſecundo.Et occurrit ei ale
xander rex.Et dedit ei cleopatram filiã ſu/

am. ⁊ fecit nuptias eius ptolemaide. sicut re
ges in magna gloria. Et scripsit alexãder rex
ionathe: vt veniret obuiam sibi. Et abijt cum
gloria ptolamaidam ⁊ occurrit ibi duobus
regibus. ⁊ dedit illis argẽtũ multũ ⁊ aurũ ⁊
dona. ⁊ iuenit grãz in conspectu eoꝝ. Et con
uenerunt aduersus eum viri pestilentes ex
isrl' viri iniqui iterpellantes aduersus eũ. et
non intẽdit ad eos rex. Et iussit spoliari iona
thã vestibus suis ⁊ indui eũ purpura. Et ita
fecerunt. Et collocauit eum rex sedere secuz
dixitqꝫ principibus suis. Exite cum eo in me
dium ciuitatis: ⁊ predicate vt nẽo aduersus
eum interpellet de vllo negocio: nec quisqꝫ
ei molestus sit de vlla ratione. Et factum est
F vt viderunt. qui interpellabant gloriam ei⁹
que predicabantur. ⁊ opertum eum purpu-
ra fugerunt omnes. Et magnificauit euz rex
⁊ scripsit eum inter primos amicos: ⁊ posuit
eum ducem: ⁊ participem principatus. Et re
uersus est ionathas in ierusalem cum pace
⁊ leticia: In anno centesimo sexagesimo q̇n
to: venit demetrius filius demetrij a creta in
terra patrum suorum. Et audiuit alexander
rex ⁊ contristatus est valde: ⁊ reuersus est an
tiochiam. Et constituit demetrius rex appol
lonium ducem qui preerat celesyrie: ⁊ cõgre
gauit exercitum magnum ⁊ accessit ad iam-
niam ⁊ misit ad ionathan sũmũ sacerdotẽ di
cẽs: Tu solus resistis nobis. Ego aũt fact⁹ sũ
i derisũ ⁊ i opprobriũ: ꝓpterea quia tu ptã-
tem aduersum nos exerces i mõtib⁹. Nũc er
go si cõfidis i ṽtutibus tuis descẽde ad nos
in cãpũ: ⁊ cõparem⁹ illic inuicẽ: qꝛ mecuz est
ṽt⁹ bellorum. Interroga ⁊ disce q̇s sum ego ⁊
ceteri q̇ auxilio sunt mihi. q̇ ⁊ dicũt qꝛ ñ põt
stare pes vr̃ añ faciem nostrã: qꝛ bis i fugam
cõuersi sũt pr̃es tui i terrã suã. Et nũc quõ po
teris sustinere eq̇tatũ ⁊ exercitũ tãtũ in cãpo
vbi non ẽ lapis neqꝫ saxũ neqꝫ loc⁹ fugiẽdi?
Ut audiuit aũt ionathas sermones appollo
nij motus ẽ aĩo. Et elegit decem milia viroꝝ
⁊ exijt ab irl'z. ⁊ occurrit ei symõ frater ei⁹ in
G adiutorium: ⁊ applicuerũt castra i ioppẽ. Et
exclusit eum a ciuitate. qꝛ custodia appolonij
ioppe erat ⁊ oppugnauit eã ⁊ exterriti q̇ erant
in ciuitate apuerũt ei: ⁊ obtinuit ionathas iop
pen. Et audiuit apollonius: ⁊ admouit tria
milia equitum ⁊ exercitum multũ. Et abijt
azotũ tãqꝫ iter faciens ⁊ stati exijt in cãpũ eo
ꝙ haberet multitudinẽ eq̇tũ ⁊ cõfideret i eis.
Et insecutus ẽ eũ ionathas i azotũ ⁊ cõmiserũt
prelium. Et reliq̇t appollonius ĩ castris mil-
le eq̇tes p⁹ eos oculte. Et cognouit ionathas
q̇a insidie sũt p⁹ se. ⁊ circuierũt castra ei⁹ ⁊ ie
cerũt iacula in pp'lm a mane vsqꝫ ad vesperã
Populus aũt stabat sicut p̃ceperat ionathas
⁊ laborauerunt eq̇ eoꝝ. Et iecit symõ exerci-
tum suũ: ⁊ cõmisit cõ legionẽ. Eq̇tes .n. fati-
gati erant. Et cõtriti sũt ab eo ⁊ fugerũt. Et I·Re
q̇ dispersi sũt ꝑ cãpũ fugierũt i azotũ: ⁊ intra
uerunt in bethagon idolũ suũ: vt ibi se libe-
rarent. Et succendit ionatas azotũ ⁊ ciuitates
q̇ erant in circuitu ei⁹. Et accepit spolia eoꝝ
⁊ templum dagon ⁊ oẽs q̇ fugerãt i illõ suc-
cẽdi igni. Et fuerũt q̇ ceciderũt gladio cũ his q̇
succẽsi sũt: fere octo millia virorum. Et mo-
uit inde ionathas castra: ⁊ applicuit ea ascha
lonaz ⁊ exierunt de ciuitate obuiã illi i ma
gna gloria. Et reuersus est ionathas i irl'z cũ
suis hñtibus spolia multa. Et factuz ẽ vt au
diuit alexander rex sermones istos addidit
adhuc glorificare iõathã. ⁊ misit ei fibulã au
reã sicut ꝯsuetudo ẽ dari cognat' regũ ⁊ dedit
ei acharõ ⁊ oẽs fines ei⁹ i possessiõz

E
T rex egypti congregauit XI A
exercitũ sicut harenã q̇ ẽ circa oram
maris ⁊ naues multas ⁊ querebat obtinere
regnum alexãdri dolo. ⁊ addere illõ regno
suo. Et exijt i syriã ṽbis pacificis: ⁊ apiebãt ei
ciuitates ⁊ occurrebãt ei: qꝛ mãdauerat ale-
xander rex exire ei obuiaz: eo ꝙ socer su⁹ eẽt 3.10.e
Cũ aũt introiret ciuitatem ptolome⁹ ponebat
custodias militũ i singul' ciuitatib⁹. Et vt ap- 5.1.g.
propiauit azoto ondẽrũt ei tẽplũ dagõ succẽ
sũ. ⁊ azotũ ⁊ cetera eius demolita ⁊ corpa
piectam ⁊ eoꝝ q̇ cesi erãt i bello tumulos q̇s
fecerant sec⁹ viã. Et narrauerũt regi qꝛ hẽ se
cit ionathas. vt inuidiam facerent ei. Et ta
cuit rex. Et occurrit ionathas regi i ioppen
cuz gloria: ⁊ inuicẽ se salutauerũt ⁊ dormie-
runt illic. Et abijt ionathas cũ rege vsqꝫ ad
fluuiũ q̇ vocatur eleuterus: ⁊ reuersus ẽ i irl'z
Rex aũt ptolome⁹ obtinuit dñiuz ciuitatũ vsqꝫ
seleutiam maritimã: ⁊ cogitabat i alexãdrũ
consilia mala. Et misit legatos ad demetriũ
dicens. Ueni componam⁹ iter nos pactum
⁊ dabo tibi filiam meã quã habet alexãder
⁊ regnabis i regno pr̃is tui. Penitet .n. me
ꝙ dederi illi filiam meam. Quesiuit .n. me
occidere. Et vituperauit eũ: ꝓptea ꝙ ꝯcupie B
rat regnum eius. Et abstulit filiã suã ⁊ dedit
eam demetrio ⁊ alienauit se ab alexandro ⁊
manifestate sũt inimicitie ei⁹. Et intrauit pto
lemeus ãtiochiaz ⁊ iposuit duo diademata
capiti suo: egypti ⁊ asie. Alexander aũt rex e
rat in cilitia illis temporibus qꝛ rebellabant
qui erant in locis illis. Et audiuit alexan-
der ⁊ venit ad eum in bellum. Et produxit
ptolomeus rex exercitum ⁊ occurrit ei in

manū valida ꝛ fugauit eum. Et fugit alexan
der in arabiam: vt ibi ꝓtegeref. Rex aūt pto
lomeus exaltatus ē: ꝛ abstulit zabdiel arabs
caput alexādri. ꝛ misit ptolomeo. Et rex pto
lomeus mortuus ē in die tertia: ꝛ qui erāt in
munitionibus perierunt ab his qui erant in
tra castra. Et regnauit demetrius anno cen
tesimo septuagesimo septimo. In diebus illis
cōgregauit ionathas eos qui erant in iudea
vt expugnarēt arcē q̄ est in ierl'm: ꝛ fecerunt ꝯ
eā machinas multas. Et abierūt quidā q̄ ode
rāt gētē suā viri iniq̄ ad regē demetriū: ꝛ re
C nūciauerūt ei ꝙ ionathas obsideret arcē. Et
vt audiuit iratus ē: ꝛ statim venit ptolemai
dā ꝛ scripsit ionathe ne obsideret arcē: sed oc
curreret sibi ad colloquiū festinato. Ut audi
uit aūt ionathas iussit obsidere. Et elegit de
seniorib' isrl' ꝛ de sacerdotibus: ꝛ dedit se pi
culo. Et accepit auꝝ ꝛ argētū ꝛ vestem ꝛ alia
exenia multa: ꝛ abijt ad regē ptolemaidaz
ꝛ iuenit grām in ꝯspectu ei'. Et iterpellabāt
aduersus eū q̄dā iniq̄ ex gēte sua. Et fecit ei
rex: sicut fecerant ei qui an̄ eum fuerāt. Et ex
altauit eū i ꝯspectu oium amicoꝝ suoꝝ: ꝛ sta
tuit ei principatū sacerdotij: ꝛ quecūq3 alia
habuit prius ꝑciosa: ꝛ fecit eū principē ami
coꝝ. Et postulauit ionathas a rege vt imunē
faceret iudeā: ꝛ tres toparchias .i. samariā ꝛ
ꝯfines eius: ꝛ promisit ei talēta trecēta. Et cō
sensit rex ꝛ scripsit ionathe epistolas de his
oibus hūc modū ꝑtinentes. Rex demetrius
fratri ionathe salutem ꝛ genti iudeoꝝ. Exē
plum epistole quā scripsimus lasthenī parē
ti nostro de vobis misimus ad vos: vt sciretis.
Rex demetrius: lasthenī parēti salutē. Gēti
iudeoꝝ amicis nostris ꝛ ꝯseruātibus q̄ iusta
sunt apud nos decreuimus bn̄facere ꝑꝑ be
D nignitatē ipsoꝝ quā erga nos hn̄t. Statuim'
ergo illis oēs fines iudee: ꝛ tres ciuitates ly
dā ꝛ ramathe q̄ addite sūt iudee ex samaria
ꝛ oēs ꝯfines eaꝝ sequestrari oibus sacrifican
tibus i hierosolymis: ꝓ eis q̄ ab eis prius ac
cipiebat rex ꝑ singulos annos: ꝛ ꝓ fructib'
terre ꝛ pomoꝝ. Et alia q̄ ad nos ꝑtinebāt de
cimaꝝ ꝛ tributoꝝ: ex hoc tpe remittimus eis
ꝛ areas salinaꝝ ꝛ coronas q̄ nobis deferebāt
oia ipsis ꝯcedimus: ꝛ nihil hoꝝ irritum erit
ex hoc ꝛ in oē tps. Nūc hoc curate facere ho
rū exēplū: ꝛ detur ionathe ꝛ ponat i mōte scō ꝛ
i loco celebri. Et vidēs demetri' rex ꝙ siluit
tra in ꝯspectu suo ꝛ nihil ei resistit dimisit to
tū exercitū suū vnūquenq3 in locū suū: exce
pto peregrino exercitu quē traxit ab isulis
gētiū: ꝛ inimici erāt ei oēs exercit' patꝝ eius

Triphō aūt erat quidā partiū alexādri prius:
ꝛ vidit qm̄ ois exercitus murmurauit ꝯ dme
triū: ꝛ iuit ad emalchuel arabē qui nutriebat
antiochū filiū alexādri: ꝛ assidebat eū vt tra
deret eū ipsi vt regnaret loco pr̄is: ꝛ enūciauit
ei q̄nta fec̄ dmetri' ꝛ inimicitias exercitꝰ sui eiꝰ ad
E ðsus illū. Et māsit ibi dieb' mltis. ꝛ misit iōna
thas ad demetriū regē vt eijceret eos q̄ i arce
erāt i irl'm: ꝛ q̄ i presidijs erāt: qꝛ ipugnabāt
isrl'. Et misit demetrius ad ionathā dicēs. Nō
hoc tm̄ faciā tibi ꝛ gēti tue: sʒ glīa illustrabo
te ꝛ gētē tuā cū fuerit opportunū. Nūc ergo
recte feceris si miseris i auxiliū mihi viros: qꝛ
discessit ois exercit' meus. Et misit ei iōathas
tria milia viroꝝ fortiū antiochiā. Et venerūt
ad regē: ꝛ delectatus ē rex in aduētu eoꝝ. Et
conuenerūt q̄ erāt de ciuitate: cētū viginti mi
lia viroꝝ: ꝛ volebāt interficere regē. Et fugit
rex i aulā: ꝛ occupauerūt qui erāt de ciuitate
itinera ciuitatis: ꝛ ceperunt pugnare. Et vo
cauit rex iudeos i auxiliū: ꝛ ꝯuenerūt oēs sil'
ad eū. Et dispersi sūt oēs ꝑ ciuitatē: ꝛ occide
rūt in illa die centū milia hoium: ꝛ succēde
runt ciuitatē: ꝛ ceperūt spolia multa in illa
die: ꝛ liberauerūt regē. Et viderūt q̄ erāt de
ciuitate ꝙ obtinuissent iudei ciuitatem sicut
volebant ꝛ infirmati sunt mēte sua ꝛ clama
uerunt ad regē cū precibus dicentes. da no
bis dextras: ꝛ cessent iudei oppugnare nos ꝛ
F ciuitatē. ꝛ ꝓiecerūt arma sua ꝛ fecerūt pacē
ꝛ glīficati sūt iudei in ꝯspectu regis ꝛ i ꝯspe
ctu oium q̄ erāt i regno ei': ꝛ noiati sūt i re
gno. Et regresse sūt in irl'm: habentes spolia
multa: ꝛ sedit demetrius rex in sede regni sui
ꝛ siluit tra i ꝯspectu eius. ꝛ mentitus est oia
quecūq3 dixit: ꝛ abalienauit se a ionatha: ꝛ n̄
retribuit ei ꝫm beneficia q̄ sibi tribuerat: ꝛ ve
xabat eū valde. Post hec aūt reuersus ē tri
phon ꝛ antiochus cū eo puer adolescēs ꝛ re
gnauit ꝛ iposuit sibi diadema. ꝛ congregati
sunt ad eū ois exercitus q̄s disperserat deme
trius. ꝛ pugnauerūt ꝯ eū. ꝛ fugit ꝛ terga vertit
ꝛ accepit triphon bestias: ꝛ obtinuit antio
chiā. ꝛ scripsit antiochus adolescēs ionathe
dicēs. Cōstituo tibi sacerdotium ꝛ ꝯstituo te
sup quatuor ciuitates vt sis de amicis regis
ꝛ misit illi vasa aurea in ministerium: ꝛ de
dit ei potestatem bibendi in auro ꝛ eē i pur
pura ꝛ habere fibulam auream. Et Symonē
fratrem eius constituit ducem a finibus tyri
vsq3 ad fines egypti. Et exijt ionathas ꝛ pam
bulabat trās flumē ciuitates. ꝛ ꝯgregatus ē
ad eū ois exercitus syrie i auxilium. Et venit
aschalonē: ꝛ occurrerunt ei honorifice ð ciui

tate:⁊ abijt inde gazã:⁊ ꝯcluserũt se qui erãt
gaze:⁊ obsedit eã:⁊ succẽdit que erãt i circui
G tu ciuitatis:⁊ ꝑdatus ẽ eã:⁊ rogauerũt gazẽ
ses ionathã ⁊ dedit illis dextrã ⁊ accepit fili
os eoꝝ obsides:⁊ misit illos in irlm:⁊ ꝑãbu-
lauit regionẽ vsq; damascũ:⁊ audiuit iona-
thas:qꝛ preuaricati sunt principes demetrij
in cades que est in galilea cũ exercitu multo
volentes eũ remouere a negocio regni:⁊ oc
currit illis:fratrem aũt suũ symonẽ reliq̃t in
tra ꝓuintiam:⁊ applicuit symon ad bethsu-
ram:⁊ expugnabat eam diebus multis ⁊ cõ-
clusit eos:⁊ postulauerunt ab eo dexteras ac
cipere:⁊ dedit illis.Et eiecit eos inde ⁊ cepit
ciuitatẽ:⁊ posuit in ea presidium.Et iõathas
⁊ castra eius applicuerũt ad aquã genesar ⁊
añ lucẽ vigilauerũt in cãpo asoꝝ.Et ecce ca-
stra alienigenaꝝ occurrebãt i cãpo:⁊ tẽdebãt
ei isidias i mõtibus.Ipse aũt occurrit ex ad-
uerso.Insidie vero exurrexerũt de locis suis
⁊ cõmiserũt ꝓliũ.Et fugerũt q̃ erãt ex pte io-
nathe oẽs:⁊ nemo relictus ẽ ex eis:nisi ma-
tathias filius absolomi:⁊ iudas filius calphi
princeps militie exercitus.Et scidit iõathas
vestimẽta sua:⁊ posuit terrã in capite suo ⁊
orauit:⁊ reuersus est ionathas ad eos in pre
lium:⁊ conuertit eos in fugam ⁊ pugnaue-
runt:⁊ viderunt qui fugiebant partis illius
⁊ reuersi sunt ad eũ:⁊ insequebantur cum eo
omnes vsq; cades ad castra sua:⁊ ꝑuenerũt
vsq; illuc:⁊ ceciderunt de alienigenis in die
illa tria milia virorum:⁊ reuersus est iona-
thas in ierusalem.

XII

A Et vidit ionathas qꝛ tp̃o eum iuuat:
⁊ elegit viros:⁊ misit eos romã sta-
tuere ⁊ renouare cũ eis amicitiam:⁊
ad spartiatas:⁊ ad alia loca misit epistolas
ꝫm candẽ formã:⁊ abierunt romam ⁊ intra
uerunt curiã ⁊ dixerunt.Jonathas sũmus sa
cerdos ⁊ gens iudeoꝝ miserunt nos vt reno
uaremus amicitiã ⁊ societatẽ ꝫm pristinum
⁊ dederunt illis epistolas ad ipsos per locã:
vt deducerent eos in terrã iuda cũ pace. Et
hoc est exemplũ epistolaꝝ:quas scripsit io-
nathas spartiatis.Jonathas sũmus sacerdo
⁊ seniores gẽtis:⁊ sacerdotes:⁊ reliquus po-
pulus iudeorum spartiatis fratribus salutẽ.
Jam pridem misse erant epistole ad oniam
summum sacerdotem a dario qui regnabat
apud vos:quoniam estis fratres nostri sicut
B scriptũ ꝯtinet qꝺ subiectũ est.Et suscepit oni
as virum qui missus fuerat cũ honore:⁊ ac-
cepit epistolas in quibus significabat de soci
etate ⁊ amicitia.Nõ.n.cũ nullo hoꝝ indige
remus:habentes solatio sanctos libros qui

sunt i manib⁹ nr̃is maluim⁹ mittere ad vos
renouare fraternitatẽ ⁊ amicitiã:ne forte ali
eni efficiamur a vobis.Multa.n.tp̃a transie
runt ex quo misistis ad nos.Nos ergo in om
tp̃e sine intermissione in diebus solẽnibus ⁊
ceteris quibus oportet:memores sumus vr̃i
i sacrificijs que offerimus:⁊ in obseruationi
bus:sicut fas est:⁊ decet meminisse fratꝝ.Le
tamur itaq; de glĩa vr̃a.Nos aũt circũdede
rũt multe tribulationes ⁊ multa ꝓlia:⁊ ipu-
gnauerũt nos reges qui sũt in circuitu nr̃o.
Noluimus ergo vobis molesti eẽ neq; cete-
ris socijs ⁊ amicis nr̃is in his prelijs.Habui
mus.n.de celo auxiliũ ⁊ liberati sum⁹ nos:⁊ C
humiliati sũt inimici nr̃i.Elegim⁹ itaq; nu-
meniũ antiochi filiũ ⁊ antipatrẽ iasonis filiũ
⁊ misimus ad romanos renouare cũ eis ami
citiã ⁊ societatẽ pristinã.Mandauimus ita-
q; eis vt veniant etiã ad vos:⁊ salutẽt vos:⁊
reddãt vobis epistolas nr̃as de innouatiõe
fraternitatis nostre.⁊ nũc bñ facietis rñden-
tes nobis ad hec:⁊ hoc rescriptũ epistolarũ
qꝺ misit onias.Rex spartiataꝝ onias:iona-
the sacerdoti magno salutẽ.Inuẽtũ ẽ i scri-
ptura de spartiatis ⁊ iudeis:qm̃ sũt fratres ⁊
qꝛ sunt de genere abrahã:⁊ nũc ex quo h̃ co
gnouimus:bñ facitis scribẽtes nobis ꝺ pace
vr̃a.Sꝫ ⁊ nos rescripsimus vobis.Pecora
nr̃a ⁊ possessiones nr̃e vr̃e sũt:⁊ vr̃e nr̃e.Mã
dauimus itaq; h̃ nũciari vobis.⁊ audiuit io
nathas qm̃ regressi sũt principes demetrij cũ
exercitu multo supra quam prius pugnare
aduersus eũ:⁊ exijt ab hierusalem:⁊ occurrit
eis in amathite regione.Non enim dederat D
eis spatium vt ingrederentur regionẽ eius:
⁊ misit speculatores i castra eoꝝ:⁊ reuersi re
nunciauerunt ꝙ ꝯstituũt superuenire illic no-
cte.Cũ occidisset autẽ sol precepit iõathas
suis vigilare ⁊ eẽ i armis paratos ad pugnã
tota nocte:⁊ posuit custodes per circuitũ ca
stroꝝ:⁊ audierũt aduersarij ꝙ paratus est io
nathas cum suis in bello:⁊ timuerunt ⁊ for-
midauerunt in corde suo:⁊ accenderunt fo-
cos in castris suis.Jonathas autem ⁊ q̃ cũ
eo erant non cognouerunt vsq; mane.Vide
bant autem luminaria ardentia:⁊ secutus ẽ
eos ionathas:⁊ nõ cõprehendit eos.Trãsie-
runt.n.flumen eleutherũ:⁊ diuertit iõathas
ad arabas qui vocabantur zabadei:⁊ per-
cussit eos ⁊ accepit spolia eoꝝ:⁊ iũxit ⁊ venit
damascũ ⁊ perambulabat oẽm regionẽ illã. E
Symon autẽ exijt ⁊ venit vsq; ascalonẽ ⁊
ad ꝓxima ꝓsidia ⁊ declinauit in ioppẽ:⁊ oc-
cupauit eã.Audiuit.n.ꝙ vellẽt presidiũ tra
dere partibus demetrij:⁊ posuit ibi custo-

des vt cu̅stodierent eā. Et reuersus est iona
thas ⁊ ꝯuocauit seniores ppl'i: ⁊ cogitauit
cum eis edificare presidia in iudea. ⁊ edifi-
care muros in hierusalem: ⁊ exaltare altitu
dine magna inter medium arcis ⁊ ciuitatis
vt separaret eam a ciuitate vt esset ipsa singula
riter: ⁊ neq; emant neq; vendāt. ⁊ ꝯuenerūt
vt edificarent ciuitatē. ⁊ cecidit murus qui
erat super torrentez ab ortu solis. ⁊ reparauit
eū qui vocatur caphetheta. Et simon edifica-
uit adiada in sephela. ⁊ muniuit eam. ⁊ ipo
suit portas ⁊ seras. Et cū cogitasset triphon
regnare asie. ⁊ assumere diadema ⁊ exten-
dere manum i antiochū regē: timēs ne forte
ñ p̄mitteret eū ionatas sz pugnaret aduersꝰ
F eū: q̄rebat ꝯphēdere euz ⁊ occidere. Et exur
gēs abijt i bethsā: ⁊ exijt ionathas obuiā cū
q̄draginta milibus viroꝝ electoꝝ i prelium
⁊ venit bethsan. Et vidit triphō qz vēit iona
thas cū exercitu mltoꝝ vt extēderet i eū ma
nus ⁊ timuit. Et excepit eū cū honore: ⁊ cō-
mendauit eū oibꝰ amicis suis ⁊ ḋdit ei mu-
nera. Et p̄cepit exercitibus suis vt obedirēt
ei sicut sibi. Et dixit ionathe. Ut q̄d vexasti
vniuersū ppl'm: cū bellū nobis ñ sit? Et nunc
remitte eos in domos suas. Elige āt tibi vi-
ros paucos q̄ tecum sint: ⁊ veni mecū ptole
maidam. ⁊ tradā eā tibi. ⁊ reliq̄ p̄sidia: ⁊ ex-
ercitum. ⁊ vniuersos p̄positos negocij: ⁊ cō-
uersus abibo. Propterea. n. vēi. Et credidit
ei ⁊ fecit sicut dixit ⁊ dimisit exercitū. ⁊ abie-
runt i terrā iuda. Retinuit āt secū tria milia
viroꝝ: ex q̄bus remisit i galileam duo milia
G mille āt venerunt cum eo. Ut āt itrauit pto
lemaidā ionathas. clauserūt portas ciuitatis
ptolemenses. ⁊ cōphēderūt eū. ⁊ oēs q̄ cum
eo itrauerūt: gladio iterfecerūt. Et misit tri
phō exercitum ⁊ eq̄tes i galileā ⁊ i cāpū ma
gnuz: vt p̄derent oēs socios ionathe. At illi
cuz cognouissēt. qz ꝯphēsꝰ ē ionathas ⁊ p̄ijt
⁊ oēs q̄ cum eo erāt hortati sūt semetipsos. ⁊
exierunt pati i p̄liū. Et vidētes hi q̄ isecuti
fuerant. qz p̄ aia res est illis: reuersi sūt: illi āt
venerūt oēs cū pace i terrā iuda. Et plāxerūt
ionatham ⁊ eos q̄ cum ipso erant valde. Et
luxit isrl' luctu magno. Et q̄sierūt oēs gētes
q̄ erāt i circuitu eoꝝ ꝯterere eos. Dixerunt. n.
Nō hñt principē ⁊ adiuuātē: nūc ergo expu
gnemus illos. ⁊ tollamꝰ ḋ hoibꝰ mēoriā eoꝝ
A Et audiuit symon q̄ ꝯgrega XIII
uit triphon exercituz copiosū. vt ve
niret i trā iuda ⁊ attereret eā: vidensq;
qz i tremore ppl's ē ⁊ i timore. ascendit irl'm
⁊ ꝯgregauit populuz ⁊ adhortās dixit. Uos
scitis quanta ego ⁊ frēs mei ⁊ domus p̄ris mei

fecimus p̄ legibꝰ ⁊ p̄ scis p̄lia. ⁊ angustias q̄
les vidimus. Horꝝ gr̄a p̄ierūt frēs mei oēs p̄
p̄ē isrl'. ⁊ relictus sū ego solꝰ. Et nūc nō mihi cō
tigat p̄cere aie mee: i oi tp̄e tribulatōis. Nō
n. melior sū fr̄ibus meis. Uindicabo itaq; ge
tem meā ⁊ scā. natos q̄z nostros ⁊ vxores qz
ꝯgregate sūt vniuerse gētes ꝯterrere nos ini
micitie gr̄a. Et accensus est sp̄ūs ppl'i simul
vt audiuit s̄mones istos ⁊ r̄nderūt voce ma
gna dicētes. Tu es dux noster loco iude ⁊ io B
nathe fr̄is tui. Pugna p̄liū nostꝝ. ⁊ oia que
cūq; dixeris nobis faciemꝰ. Et ꝯgregās oēs
viros bellatores accelerauit consumare vni
uersos muros hierusalem. ⁊ muniuit eā i gy
ro. Et misit ionathā filium absolomi. ⁊ cum
eo exercitum nouum i ioppē: ⁊ eiectis his q̄
erant in ea remāsit illic ipse. Et mouit tri
phon a ptolemaida cū exercitu multo vt ve
niret in t̄rā iuda. ⁊ ionathas cū eo icustodia.
Simon āt applicuit i addus ꝯ faciē cāpi. Et
vt cognouit triphō qz surrexit symō loco fra
tris sui ionathe. ⁊ qz ꝯmissurus eēt cū eo p̄-
liū: misit ad eum legatos dicens. Pro argē
to q̄ḋ debebat frat tuus ionathas i rōe regis
p̄p̄ negocia q̄ habuit: ḋtinuimus eū. Et nunc C
mitte argenti talēta cētū ⁊ duos filios eius
obsides: vt nō dimissus fugiat a nobis. ⁊ re-
mittemus eū. Et cognouit symō qz cū dolo
loq̄ret secū. Iussit tñ dari argētuz ⁊ pueros:
ne inimicitiā magnā sumeret ad ppl'z israel.
dicētē: qz non misit ei argētū ⁊ pueros p̄pte
rea p̄ijt. Et misit pueros ⁊ cētum talenta. Et
mētitus ē. ⁊ nō dimisit ionathā. Et pꝰ h̄ vēit
triphon intra regionē vt ꝯtereret eā. ⁊ gyra
uerūt p̄ viā q̄ ducit ador. Et symon ⁊ castra
eiꝰ ābulabāt in oēm locū q̄cūq; ibant. Qui
āt in arce erāt miserūt ad triphonē legatos
vt festinaret venire p̄ ḋsertū. ⁊ mitteret ill'
alimonias. Et parauit triphon oēm eq̄tatum D
vt veniret illa nocte. Erat. n. nix multa valḋ
⁊ nō vēit i galaadithi. Et cū appropinq̄sset
baschamā: occidit ionathā ⁊ filios eius illic
Et cōuertit triphon. ⁊ abijt i t̄rā suam. Et mi
sit symon ⁊ accepit ossa ionathe fr̄is sui ⁊ se
peliuit ea in modin ciuitate patꝝ eius ⁊ plā
xerunt eum omnis isrl' plāctu magno. ⁊ lu-
xerunt eū dies mltos. Et edificauit symō sup̄
sepulchꝝ patris sui ⁊ fratꝝ suoꝝ. edificiū al
tum visu lapide polito retro ⁊ āte: ⁊ statuit
septem pyramidas vnam ꝯ vnam p̄ri ⁊ ma
tri. ⁊ q̄tuor fr̄ibus. Et his circūposuit colum
nas magnas. ⁊ sup̄ columnas arma. ad me
moriā eternaz. ⁊ iuxta arma naues sculptas q̄
viderent̄ ab hoibꝰ nauigātibꝰ mare. Hoc ē
sepulchꝝ q̄ḋ fecit in modin vsq; in hūc diē.
E

Triphon.antem cũ iter faceret cuz ãtiocho
rege adolescẽte dolo occidit eũ.ꝛ regnauit
E loco eius.Et iposuit sibi diadema asie.ꝛ fecit
plagã magnã i terra.Et edificauit symõ ꝓsi/
dia iudee:muniens ea turribus excelsis.ꝛ
muris magnis.ꝛ portis ꝛ seris.ꝛ posuit ali/
menta in munitõibus.Et elegit symõ viros ꝛ
misit ad demetrium regem vt faceret remissi
onem regioni:qꝛ act⁹oẽs triphõis per dire
ptionẽ fuerant gesti. Et demetri⁹ rex ad ṽba
ista respondit ei:ꝛ scripsit epistolã talẽ: Rex
dmetrius:symoni summo sacerdoti ꝛ amico
regum ꝛ seniorib⁹ ꝛ genti iudeoꝝ salutẽ.Co
ronã aureaz.ꝛ bahen quam misistis suscepi/
mus.ꝛ pati sumus facere vobiscũ pacem ma
gnã . ꝛ scribere ꝓposit̃ regis remitere vobis
q̃ idulsim⁹. Quecũqꝫ .n. ꝯstrituim⁹ vobis cõ
stant. Munitiones q̃s edificastis vobis siut.
F Remittim⁹ q̃z ignorãtias ꝛ peccã vſz i hodier
nũ diẽ. ꝛ coronã quã dbebat. Et si q̃d aliud
erat tributarium i irl̃m:tã nõ sit tributariuz
Et si q̇ ex vobis apti sũt ꝯscribi iter nr̃os:cõ/
scribant.ꝛ sit iter nos pax. Anno centesimo
septuagesimo ablatum ẽ iugum gẽtiũ ab isrl̃
Et cepit ppl̃s isrl̃ scribere i tabul̃ ꝛ gestis pu/
blicis.ãno primo sub symone sũmo sacerdo/
te magno duce ꝛ ꝓncipe iudeoꝝ. In dieb⁹
ill̃ applicuit symõ ad gazã.ꝛ circũdedit eam
castris.ꝛ fecit machinas.ꝛ applicuit ad ciuita
tem.ꝛ ꝑcussit turrẽ vnaz:ꝛ cõphẽdit eã.Et q̇
erupãt erant.itra machinã ꝛ ciuitatẽ . ꝛ fa/
ctus ẽ mot⁹ magn⁹ i ciuitate.Et ascẽderũt q̇
erant i ciuitate cuz vxorib⁹ ꝛ filijs supra muꝝ
scissis tũicis suis:ꝛ clamauerũt voce magna
postulantes a symone dextras sibi dari ꝛ di/
xerũt. Nõ nobis reddas scd̃m malitias nr̃as
G s3 ꝓz mias tuas : ꝛ seruiemus tibi.Et flex⁹ sy
mon non debellauit eos:eiecit tñ eos d ciui/
tate.ꝛ emũdauit edes i q̇bus fuerãt simula/
cra : ꝛ tũc itrauit i eam cũ hymnis bñdicens
dñm . Et eiecta ab ea oi immunditia colloca
uit i ea viros q̇ legem facerent.ꝛ muniuit eã
ꝛ fecit sibi hitatõem. Qui ãt erant i arce irl̃z
ꝓhibebãtur egredi ꝛ igredi regionẽ.ꝛ emere
ac vendere.ꝛ esurierũt valde . ꝛ multi ex eis
fame ꝑierũt. Et clamauerũt ad symonem vt
dextras acciperent:ꝛ dedit illis. Et eiecit eos i
de ꝛ mundauit arcem a ꝯtaminatõib⁹.Et itra
uerunt i eã.tertia ꝛ vicesima die secũde men
sis.anno centesimo septuagesimo ꝓmo cum
laude ꝛ ramis palmaruz ꝛ cynaris ꝛ cymba
lis.ꝛ nabl̃ ꝛ hymnis ꝛ canticis:qꝛ ꝯtritus est
inimicus magnus ex isrl̃.Et ꝯstituit vt oib⁹
ãnis agerent dies hi cum leticia.Et muniuit
montem templi.q̇ erat sec⁹ arcẽ:ꝛ hitauit ibi
ipe ꝛ q̇ cum eo erant.Et vidit symõ ioãnẽ fili
um suum ꝙ fortis prelij vir esset.ꝛ posuit euz
ducem virtutum vniuersarum ꝛ habitauit
in gazaris.

XIIII

Anno centesimo septuagesimo secũ/ A
do ꝯgregauit rex demetri⁹ exercituz
suuz:ꝛ abijt i mediaz ad ꝯhenda sibi
auxilia:vt expugnaret triphonez.Et audiuit
arsaces rex persides ꝛ medie qꝛ intrauit de/
metrius ꝯfines suos.ꝛ misit vnum de pricipi
b⁹ suis vt ꝯphẽderet euz viuũ:ꝛ adduceret
eum ad se.Et abijt ꝛ percussit castra dmetrij
ꝛ ꝯphendit eum:ꝛ duxit eũ ad arsacẽ:ꝛ posu
it euz i custodiam.Et siluit ois ẽra iuda oib⁹
dieb⁹ symonis.ꝛ q̃siuit bõa gẽti sue:ꝛ placu
it illis ptãs eius.ꝛ glia ei⁹ oibus dieb⁹.Et cũ
oi glia sua accepit ioppen i portũ.ꝛ fec itroi
tum i isulis maris.Et dilatauit fines gẽt sue.
ꝛ obtinuit regionem.Et ꝯgregauit cap tiui/
tatẽ multã:ꝛ dominat⁹ ẽ gazare.ꝛ bethsure
ꝛ arci.ꝛ abstulit imũditias ex ea:ꝛ nõ erat q̇
resisteret ei.Et vnusquisqꝫ colebat ẽram suã B
cũ pace:ꝛ ẽra iuda dabat fruct⁹ suos.ꝛ ligna
cãpoꝝ fructũ suum.Seniores i plateis sede/
bant oẽs:ꝛ de bõis ẽre tractabãt:ꝛ iuuenes
induebant se gloriã ꝛ stollas belli.Et ciuitati
bus tribuebat alimonias.ꝛ cõstituebat eas
vt essent vasa munitõis:q̃dusqꝫ noiatum ẽ
nomen glie eius vsqꝫ ad extremũ ẽre.Fec pa
cẽ sup ẽrã.ꝛ letatus est isrl̃ letitia magna.Et
sedit vnusquisqꝫ sub vite sua. ꝛ sub ficulnea
sua ꝛ nõ erat q̇ eos ẽreret.Defecit ipugnãs
eos sup ẽrã:reges ꝯtriti sũt in dieb⁹ ill̃.Et cõ
firmauit oẽs humiles ppl̃i sui ꝛ legẽ exq̇si/
uit.ꝛ abstulit oẽm iniquũ ꝛ malũ.Scã glifi
cauit.ꝛ multiplicauit vasa scõꝝ.Et audituz
est rome.qꝛ defunct⁹ esset ionathas ꝛ vsqꝫ i
spartiatas.ꝛ contristati sunt valde vt audie
rũt ãt ꝙ symon frat̃ eius factus eẽt sũmus sa C
cerdos loco ei⁹.ꝛ ipse obtineret oẽz regionẽ
ꝛ ciuitates in ea:scripserũt ad eũ tabul̃ ereis
vt renouarẽt amicitias ꝛ societatem:quam
fecerant cum iuda ꝛ cum ionatha fratrib⁹
eius.Et facte sunt in ꝯspectu ecclesie in irl̃z
Et hoc exemplum epistolarum quas spar/
tiate miserunt. Spartiatoꝝ ꝓncipes ꝛ ciui/
tates:symoni sacerdoti magno ꝛ seniorib⁹
ꝛ sacerdotibus ꝛ reliquo populo iudeoruz
fratribus salutẽ.Legati q̇ missi sũt ad ppl̃m
nr̃m nuntiauerũt nobis de vr̃a glia honore
ꝛ leticia:ꝛ gauisi sum⁹ in introitu eoruz.Et
scripsim⁹ q̃ ab eis erant dicta i ꝯcilijs ppl̃i
sic.Numenius antiochi. ꝛ ãtipat̃ iasõis fili
us legati iudeoꝝ veneruntad nos:renouã/
tes nobiscum amicitiã ꝓstinaz.Et placuit po

pulo excipe viros gl'iose. ⁊ ponere exẽpluz
ſmonū eoꝝ. in ſegregatꝭ ppl'i libris: vt ſit ad
D memoriā ppl'o ſpartiataꝝ. Exẽplum āt hoꝝ
ſcripſim⁹ ſymoni magno ſacerdoti. Poſt h
āt miſit ſymon numeniū romā hñtē clypeū
aureū magnū pōdo minaꝝ mille ad ſtatuē
dā cū eis ſocietatē. Cū aūt audiſſet ppl's ro-
man⁹ ſmōes iſtos dixeſt. Quā grāꝝ actōez
reddem⁹ ſymoni ⁊ filijs ei⁹? Reſtituit. n. ipe
ſſes ſuos: ⁊ expugnauit īimicos iſrl' ab eis.
Et ſtatuerūt ei libertatē. ⁊ deſcripſerunt i ta
bulis ereis: ⁊ poſuerunt in titulis i mōte ſyō
Et hoc ē exẽplū ſcripture. Octuadecia die
menſis ebul. āno cẽteſimo ſeptuageſimo ſe-
cundo. anno ītio ſub ſymone ſacerdote ma-
gno in aſſaramel i ꝯuẽtu magno ſacerdotū
⁊ ppl'i ⁊ principū ⁊ gentꝭ ⁊ ſenioꝝ regionis
nota fcā ſt h: quoniam frequenꝭ facta ſt ꝑlia
in regione nr̄a. Symō āt matathie filius ex
filijs iarib ⁊ ſſes ei⁹ dederūt ſe ꝑiculo. ⁊ re-
ſtituerūt aduerſarijs gentꝭ ſue vt ſtarent ſcā
ipſoꝝ ⁊ lex: ⁊ gl'ia magna glorificauerūt gē-
E tē ſuā. Et congregauit ionathas gētē ſuā. ⁊
factus ē illis ſacerdos magn⁹. ⁊ apoſit⁹ ē ad
ppl'm ſuū. Et voluerūt inimici coꝝ calcare
ſcā. ⁊ atterere regionē ipſoꝝ ⁊ extendere ma
nus in ſcā ſcōꝝ. Tūc reſtitit ſymon. ⁊ pugna
uit ꝓ gēte ſua. ⁊ erogauit pecunias multaſ
⁊ armauit viros v̄tutꝭ gentꝭ ſue. ⁊ dedit illis
ſtipēdia. Et muniuit ciuitates iudee ⁊ beth
ſurā q̄ erat in finibus iudee. vbi erant arma
hoſtiū antea. ⁊ poſuit illic ꝑſidiū viros iu-
deos. Et ioppez muniuit q̄ erat ad mare. ⁊
gazarā q̄ ē in finib⁹ azoti: in q̄ hoſtes antea
hitabanꝭ. ⁊ collocauit illic iudeos ⁊ q̄cūqꝫ
apta erant ad correptionē coꝝ poſuit in eis
Et vidit ppl's aptū ſymonis ⁊ gloriā quā co
gitabat facere gēti ſue ⁊ poſuerunt eū ducē
ſuū ⁊ principē ſacerdotū eo ꝙ ipſe fecerit h
F oia: ⁊ iuſticiā ⁊ fidē quā ꝯſeruauit genti ſue
⁊ exq̄ſiuit omni modo exaltare ppl'm ſuuz
Et in diebus eius ꝓſpatū ē in manibus eius
vt tollerenꝭ gētes de regiōe ipſoꝝ: ⁊ q̄ i cita-
te dauid erant in irl'm i arce d q̄ ꝓcedebāt ⁊
ꝯtaminabāt oia q̄ i circuitu ſcōꝝ ſūt. ⁊ iſere
bant plagā magnaz caſtitati. Et collocauit
in ea viros iudeos ad tutamētum regionis
⁊ ciuitatꝭ. ⁊ exaltauit muros in irl'm. Et rex
demetrius ſtatuit illi ſūmū ſacerdotiuz. Se
cūdū hec fecit eū amicū ſuuz. ⁊ glorificauit
eū gloria magna. Audiuit. n. ꝙ appellati ſt
iudei a romanis amici ⁊ ſocij ⁊ ſſes ⁊ q2 ſu
ſceperunt legatos ſymōis gl'ioſe. ⁊ q2 iudei
⁊ ſacerdotes eoꝝ ꝯſēſerūt eū eſſe ducē ſuum
⁊ ſūmū ſacerdotē i eťnū donec ſurgat ꝓpha
fidelis. ⁊ vt ſit ſup eos dux ⁊ vt cura eſſet illi G
ꝓ ſcis. ⁊ vt ꝯſtitueret ꝑpoſitos ſup opa eorū
⁊ ſup regionē. ⁊ ſup arma ⁊ ſup ꝑſidia. ⁊ cu
ra ſit illi de ſcis ⁊ vt audiaꝭ ab oibus. ⁊ ſcri-
bāꝭ in noie ei⁹ oēs ꝯſcriptiōes i regiōe. ⁊ vt
operiaꝭ purpura ⁊ auro. ⁊ ne liceat vlli ex
ppl'o ⁊ ex ſacerdotib⁹ irritū facere aliq̄d hō
rū: ⁊ ꝯ̄dicere his q̄ ab eo dicunꝭ: aut ꝯuocaꝭ
ꝯuētū in regione ſine ipſo: ⁊ veſtiri purpu-
ra ⁊ vti fibula aurea. Qui āt fecerit extra h
aut irritū fecerit aliq̄d hoꝝ: reus erit. Et cō-
placuit oi ppl'o ſtatuere ſymonē: ⁊ faceꝭ ſm
v̄ba iſta. Et ſuſcepit ſymon ⁊ placuit ei vt ſū
mo ſacerdotio fungereꝭ: ⁊ eſſet dux ⁊ prin-
ceps gētis iudeoꝝ ⁊ ſacerdotū. ⁊ ꝑeſſꝫ oib⁹
Et ſcripturā iſtā dixerūt ponere i tabul' ereiꝭ
⁊ ponere eas in peribolo ſcōꝝ i loco celebri
Exēplū āt coꝝ ponā in erario: vt habeat ſy-
mon ⁊ filij eius.

XV.

ET miſit rex antioch⁹ filius demetrij A
epiſtolas ab iſul' maris: ſymōi ſacer
doti ⁊ pricipi gētꝭ iudeoꝝ ⁊ vniuer-
ſe gēti. ⁊ erant ꝯtinētes hūc modū. Rex an
tiochus. ſymōi ſacerdoti magno ⁊ genti iu
deoꝝ. ſalutē. Qm̄ q̄dē peſtilētes obtinueꝛt
regnū patꝝ nr̄oꝝ: volo āt vendicare regnuz
⁊ reſtituere illud ſicut erat antea: ⁊ lectam
feci multitudinē exercitus. ⁊ feci naues bel
licas. Uolo āt ꝓcedeꝭ ꝑ regiōez vt vlciſcar
i eos q̄ corruperūt regionē nr̄az: ⁊ q̄ deſola-
uerūt citates mľtas i regno meo. Nūc ergo
ſtatuo tibi oēs oblatōes q̄s remiſerūt tibi
añ me oēs reges. ⁊ q̄cūqꝫ alia dōa ꝛmiſeꝛt
tibi. ⁊ ꝑmitto tibi facere ꝑcuſſuraz ꝓprij nū
miſmatis i regiōe tua. Hieruſalē āt ſcāz eē B
⁊ liberā: ⁊ oia arma q̄ fabricata ſūt ⁊ ꝑſidia
q̄ conſtruxiſti q̄ tenes. maneāt tibi. Et oē d
bitū regis ⁊ q̄ futura ſūt regi ex hoc ⁊ i totū
tp̄s remittunꝭ tibi. Cū āt obtinuerim⁹ ꝛgnū
nr̄m glorificabimus te ⁊ gentē tuā: ⁊ tēplū
gl'ia magna ita vt manifeſteꝭ gl'ia vr̄a i vni-
uerſa terra. Anno centeſimo ſeptuageſimo
q̄rto exijt antiochus i ťrā patꝝ ſuoꝝ. ⁊ cōue
nerunt ad eū omnes exercitus: ita vt pauci
relicti eſſent cū triphone. ⁊ iſecutus ē eū an
tiochus rex. ⁊ venit dorā fugiēs ꝑ maritiam
Sciebat. n. ꝙ ꝯgregata ſunt mala in eum. ⁊ C
reliq̄t eū exercitus. Et applicuit antiochus
ſup dorā cū centū viginti milibus viroꝝ bel
ligeratoꝝ ⁊ octo milibus eq̄tū. Et circuiuit
citatē. ⁊ naues a mari acceſſerunt. ⁊ vexabāt
citatē a terra ⁊ mari. ⁊ neiem ſinebāt ingre
di vel egredi. Uenit āt nūeni⁹ ⁊ q̄ cū eo fue
rāt ab vrbe roma hñtes epl'as regib⁹ ⁊ ꝛgio
nibus ſcriptas: in q̄b⁹ ꝯtinebāt h. Luci⁹ con

sul romanoꝝ ptolemeo regi salutē. Legati
iudeoꝝ venerunt ad nos amici nostri reno-
uantes pristinā amicitiā ꝛ societatē: missi a sy-
mone principe sacerdotū ꝛ pplo iudeorum.
Attulerunt aūt ꝛ clypeū aureum minaꝝ mil
B le. Placuit itaq̄ nobis scribere regibꝰ ꝛ re-
gionibus: vt non inferant illis mala: neq̄ i-
pugnent eos ꝛ ciuitates eoꝝ. ꝛ regiones eo
rum. ꝛ vt non ferant aux ilium pugnantibꝰ
aduersus eos. Uisū autem est nobis accipe
re ab eis clypeum. Si qui ergo pe stilentes
fugerint de regione ipsorum ad vos: tradite
eos symoni principi sacerdotuz. vt vindicet
in eos ſm legē suam. Hec eadē scripta sunt
demetrio regi ꝛ attalo ꝛ arabe ꝛ arsaci ꝛ in
omnes regiones ꝛ samsam e ꝛ spartanis ꝛ
delo ꝛ mido ꝛ sitione ꝛ carie ꝛ samū ꝛ phā-
phyliā ꝛ litiā ꝛ alicarnasū ꝛ rhodū ꝛ fase li-
da ꝛ choo ꝛ siden ꝛ arado ꝛ gortynā ꝛ gyn-
dum ꝛ cyprū ꝛ cyrenē. Exēplum aūt eorum
scripserunt symoni principi sacerdotū ꝛ po-
E pulo iudeoꝝ. Antiochus aūt rex applicuit
castra in dorā secundo admouēs ei semper
manus ꝛ machinas faciēs. ꝛ cōclusit tripho
nē ne procederet. ꝛ misit ad euz symon duo
milia viroꝝ electorum in auxilium: ꝛ argē-
tum ꝛ aurum ꝛ vasa copiosa. ꝛ noluit ea ac
cipere: sed rupit omnia que pactus est cum
eo antea. ꝛ alienauit se ab eo. Et misit ad eū
anthenobiū vnum de amicis suis vt tracta
ret cum ipso dicēs. Uos tenetis ioppē ꝛ ga
zarā ꝛ arcē q̄ ē in hierl̄z ciuitates regni mei
fines eaꝝ desolastis: ꝛ fecistis plagam ma-
gnam in terra: ꝛ dn̄ati estis per loca multa
in regno meo. Nunc ergo tradite ciuita-
tes quas occupastis. ꝛ tributa locoꝝ in qui
bus domiati estis extra fines iudee. Sin āt
F date. pro illis quingenta talenta argenti. ꝛ
exterminij qḋ exterminastis: ꝛ tributoꝝ ci-
uitatum alia talenta quingenta. Sin autē
veniemus ꝛ expugnabimꝰ vos. Et venit a-
thenobius amicus regis i hierl̄z: ꝛ vidit glo
riam symonis ꝛ claritatem in auro ꝛ argen
to. ꝛ appatū copiosū: ꝛ obstupuit ꝛ rettulit
ei v̄ba regis. ꝛ r̄ndit ei symō ꝛ dixit ei. Neq̄
alienā terrā sūpsimꝰ. nz alienā detinemus. ſz
hereditatē patꝝ nr̄oꝝ que iniuste ab inimi-
cis nostris aliquo tempore possessa est. Nos
v̄o tp̄s hebētes vendicamꝰ hereditatē patꝝ
nr̄oꝝ. Nā de ioppe ꝛ gazara q̄ expostulas:
ipsi faciebant in populo plagam magnā. ꝛ
G in regione nr̄a. hoꝝ damus talēta centuz. ꝛ
non r̄ndit ei athenobiꝰ v̄bū. Reuersus aūt
cum ira ad regē renunciauit ei v̄ba ista. ꝛ
gloriam symonis. ꝛ vniuersa q̄ vidit. ꝛ iratꝰ

est rex ira magna. Triphon aūt fugit naui i
orthosaida. ꝛ constituit rex cēdebeum ducē
maritimuz ꝛ exercitum peditum ꝛ equituz
dedit illi. ꝛ mandauit illi mouere castra cō
tra faciē iudee. ꝛ mandauit ei edificare ce-
dronem: ꝛ obstruere portas ciuitatꝭ. ꝛ debel
lare populum. Rex aūt persequebat̄ tripho
nem. Et peruenit cendebeus iamniā. ꝛ ce-
pit irritare plebē ꝛ conculcare iudeam ꝛ ca
ptiutare populum ꝛ interficere: ꝛ edificare
cedronē. ꝛ collocauit illic equites ꝛ exerci-
tum: vt egressi perambularent viam iudee.
sicut constituit ei rex. XVI
Et ascēdit ioannes de gazaris. ꝛ nū- A
ciauit symoni patri suo q̄ fecit cen-
debeus in pplo ipsoꝝ: ꝛ vocauit symon du-
os filios suos seniores: iudā ꝛ ioannē. ꝛ ait
illis. ego ꝛ fratres mei. ꝛ domus patris mei
expugnauimus hostes isrl̄ ab adolescentia
vsq̄ in hunc diē. ꝛ pspeʀatū est in manibus
vr̄is liberare israel aliquotiens. Nunc autē
senui. sed estote loco meo ꝛ fratris mei. ꝛ e-
gressi pugnate p gente nr̄a. Auxiliū vero d̄
celo vobiscū sit. Et elegit de regione vigin-
ti milia viroꝝ belligeratoꝝ ꝛ eq̄tes. ꝛ profe-
cti sunt ad cēdebeū. ꝛ dormierūt in modin.
ꝛ surrexerūt mane ꝛ abierunt in campum.
ꝛ ecce exercitus copiosus in obuiā illis pe-
ditū ꝛ eq̄tuz. ꝛ fluuius torrēs erat int̄ medi
dim ipsoꝝ. ꝛ admouit castra contra faciem B
eoꝝ ipse ꝛ ppl̄s eius: ꝛ vidit ppl̄m trepidan-
tem ad transfretandum torrentē. ꝛ trāsfreta
uit pmꝰ. ꝛ viderunt eū viri: ꝛ trāsierunt post
eū. ꝛ diuisit ppl̄m ꝛ eq̄tes in medio peditū.
erat aūt equitatus aduersarioꝝ copiosus ni
mis. ꝛ exclamauerunt sacris tubis. ꝛ in fu-
gam ɔuersus ē cendebeus ꝛ castra eiꝰ. ꝛ ce-
ciderunt ex eis multi vulnerati. residui aūt
in munitione fugierunt. Tūc vulneratus ē
iudas frater ioannis. Joānes aūt insecutus
est eos donec venit cedronē quā edificauit
ꝛ fugierunt vsq̄ ad turres que erāt in agris
azoti. ꝛ succēdit eas igni. Et ceciderūt ex il-
lis duo milia viroꝝ. Et reuersus ē in iudeaz C
in pace. Et ptolemeus filius abobi cōstitutꝰ
erat dux in campo hiericho. ꝛ hēbat argētū
ꝛ auꝝ multū. Erat. n. gener sūmi sacerdotis
Et exaltatū est cor eius. ꝛ volebat obtinere
regionē ꝛ cogitabat dolum aduersus symo
nem ꝛ filios eius vt tolleret eos. Symō āt p
ambulans citates q̄ erāt in regione iudee ꝛ
sollicitudinē gerēs eaꝝ descendit i hiericho
ipse ꝛ mathathias filiꝰ eius ꝛ iudas. āno cēte
simo septuagesimo septimo mense vndeci-
mo. Hic est mensis sabath. Et suscepit eos ſi

lius abobi in munitiũculã q̃ vocat doch cũ
dolo quã edificauit: ⁊ fecit eis cõuiuiũ ma-
gnũ. ⁊ abscondit illic viros. Et cũ inebriat⁹
esset symõ ⁊ filij eius surrexit ptolome⁹ cũ su
is. ⁊ sũpserunt arma sua. ⁊ ĩtrauerũt ĩ ꝯuiuiũ
⁊ occiderũt eũ ⁊ duos filios eius ⁊ q̃sdã pu-
eros eius. Et fecit deceptionẽ magnã i isrl' ⁊
B reddidit mala pro bonis. Et scripsit hec pto
lemeus. ⁊ misit regi vt mitteret ei exercitum
in auxiliũ. ⁊ traderet ei regionẽ ⁊ citates eo
rũ ⁊ tributa: ⁊ misit alios i gazarã tollere io
annẽ. ⁊ tribunis misit ep̃las vt venirẽt ad se
⁊ daret eis argẽtum ⁊ auꝝ ⁊ dona. Et alios
misit occupare irl'm ⁊ mõtẽ templi. Et ꝓcur
rens q̃dã nunciauit ioanni in gazara q: pe-
rijt pr̃ ei⁹ ⁊ fr̃es eius. ⁊ q: misit t e q̃z iterfici
Ut audiuit ãt vehement̃ expauit. ⁊ ꝯp̃hen-
dit viros q̃ venerant ꝑdere eũ: ⁊ occidit eos
cognouit. n. q: q̃rebãt ꝑder̃ eũ. Et cetra s̃mo
nũ ioannis ⁊ belloꝝ ei⁹ ⁊ bonaꝝ v̊tutũ q̃b⁹
fortit̃ gessit. ⁊ edificij muroꝝ quos extruxit ⁊
reꝝ gestaꝝ eius: ecce h̃ scripta s̃t i libro dieꝝ
sacerdotij ei⁹: ex quo fact⁹ ẽ p̃nceps sacerdo
tũ p⁹ patrẽ suũ. Explicit liber prim⁹. Ma-
chabeoꝝ. Incipit secũdus. Capl'm I
A FRatribus q̃ sũt ꝑ egyptũ iu
deis. salutẽ dicũt fr̃es q̃ s̃t in
hierosolymis iudei ⁊ q̃ i re-
gione iudea. ⁊ pacẽ bonam.
Bñfaciat vobis de⁹ ⁊ me-
minerit testamenti sui qd̃ lo
cut⁹ ẽ ad abraã ⁊ isaac ⁊ ia-
cob seruoꝝ suoꝝ fideliũ: ⁊ det vobis cor oi-
bus vt colatis eũ. ⁊ faciatis ei⁹ volũtatẽ cor
de magno ⁊ aio volẽti. Adapiat cor vr̃z i le
ge sua ⁊ in preceptis suis ⁊ faciat pacẽ. Ex-
audiat orationes vestras. Et reconcilietur
B vobis: nec vos d̃serat in tẽpore malo. Et nũc
hic sumus orantes pro vobis. Regnante de
metrio anno centesimo sexagesimo nono.
nos iudei scripsimus vobis in tribulatione
⁊ ĩpetu q̃ sup̃uenit nobis i istis ãnis ex quo
recessit iasõ a sãcta t̃ra ⁊ a regno. Portã suc
cenderunt: ⁊ effuderunt sanguinem innocẽ
tem. Et orauimus ad dominum ⁊ exauditi
sumus. ⁊ obtulimus sacrificiũ ⁊ similaginẽ
⁊ accẽdius lucernas: ⁊ ꝓposuim⁹ panes. Et
nunc frequẽtate dies scenophegie mẽsis cas
leu. Anno centesimo octogesimo occauo po
pulus qui ẽ hierosolymis ⁊ in iudea senatus
q; ⁊ iudas.: aristobolo magistro ptolemei
regis q̃ est d̃ genere xp̃oꝝ sacerdotũ ⁊ his q̃
C in egypto sũt iudeis. salutem ⁊ sanitatẽ. De
magnis periculis a deo liberati magnifice
gr̃as agim⁹ ipsi: vtpote q̃ aduersus talẽ re-
gẽ dimicauim⁹. Ipse. n. ebulire fecit d̃ ꝑside
eos q̃ pugnauer̃t ꝯ nos ⁊ scãz citatẽ. Nã cũ
i ꝑside esset dux ipse ⁊ cũ ipso ĩmẽsus exerci
tus cecidit in tẽplo nanee. consilio d̃cept⁹
sacerdotũ nanee. Et. n. cũ ea h̃itaturus vẽit
ad locũ ãtioch⁹ ⁊ aici ei⁹. ⁊ vt accip̃et pecu
nias multas dot̃ noie. Cũq; ꝓposuisset eas
sacerdotes nanee. ⁊ ipse cũ paucis igressus
esset itra ãbitũ phani clauserunt tẽplũ. Cũz D
ãt itrasset antioch⁹: ap̃toq; oculto aditu tẽ-
pli mittẽtes lapides ꝑcusserunt ducẽ ⁊ eos
q̃ cũ eo erant. ⁊ diuiserunt mẽbrati. ⁊ capiti
bus ãputat̃ foras ꝓiecer̃t. Per oia bñdict⁹
deus q̃ tradidit ip̃ios. facturi igit̃ q̃nta ⁊ vi
cesima die mẽsis casleu. purificationẽ tẽpli
necessariũ duxius significar̃ vobis: vt ⁊ vos
q̊z agat̃ diẽ senophegie: ⁊ diẽ ignis q̃ datus
est qñ neemias edificato tẽplo ⁊ altari ob-
tulit sacrificia. Nã cũ i ꝑsidem ducerentur
pr̃es nostri sacerdotes q̃ tũc cultores d̃i erãt
acceptũ ignẽ d̃ altari oculte abscõderũt in
valle vbi erat pute⁹ alt⁹ ⁊ sicc⁹ ⁊ i eo ꝯtuta
ti sunt eũ. ita vt oib⁹ ignotus eẽt loc⁹. Cum E
ãt p̃terijssent ãni multi. ⁊ placuit deo vt mit
teret̃ neẽias a rege ꝑsidis: nepotes sacerdo-
tũ illoꝝ q̃ absconderãt misit ad req̃rendum
ignẽ ⁊ sicut narrauerunt nobis. nõ iuener̃t
ignẽ sed aquã crassã. Et iussit eos haurire ⁊
afferre sibi. ⁊ sacrificia q̃ iposita erant iussit
sacerdos neemias asꝑgi ipsa aqua. ⁊ ligna
⁊ que erant suppposita. Utq; hoc factũ est ⁊
tp̃s affuit quo sol refulxit q̃ pri⁹ erat i nubi-
lo. accẽsus est ignis magn⁹ ita vt oẽs mira
rent̃. Orõnẽ ãt faciebãt oẽs sacerdotes dũ
ꝯsumaret̃ sacrificiũ ionatha ichoãte: ceteris
ãt respõdentibus. Et neemie erat or̃o hunc
hñs modũ. Dñe deus oiuz creator terribilis F
fortis iustus ⁊ mis̃icors q̃ solus es bonus.
rex solus ⁊ p̃stãs. iust⁹ ⁊ oipotẽs ⁊ eternus
q̃ liberas isrl' de oi malo: qui fecisti pr̃es ele
ctos: ⁊ sãctificasti eos: accipe sacrificiuz pro
vniuerso ppl'o tuo isrl'. ⁊ custodi ꝑtẽ tuam ⁊
scifica. Cõgrega dispsionẽ nostrã: libera eos
q̃ s̃uiũt gẽtib⁹ ⁊ contemptos ⁊ abhoiatos
respice. vt sciãt gentes q: tu es deus nr̃. Af
flige opp̃mẽtes: nos ⁊ ꝯtũeliã faciẽtes i su
perbia. Constitue pp̃lz tuuz in loco scõ tuo
sicut dixit moyses. Sacerdotes ãt psallebãt
hymnos. Usq;quo ꝯsũptum esset sacrificiuz
Cũ aũt ꝯsũptũ esset sacrificiuz ex residua aq̃
neemias iussit lapides maiores ꝑfũdi. Qd̃ G
vt factũ est. ex eis flãma accensa ẽ: sed ex lu
mine qd̃ refulxit ab altari ꝯsumpta ẽ. vt ṽo
manifestata est res. renunciatũ ẽ regi ꝑsarũ
q; in loco in quo ignem asconderant hi qui

translati fuerant sacerdotes:aqua apparuit
de qua neemias ꝛ qui cum eo erant purifi/
cauerunt sacrificia.Considerans autē rex ꝛ
rem diligenter examinans fecit ei tēpluȝ vt
probaret qđ factū erat. Et cū ꝓbasset sacer/
dotibꝰ donauit multa bona ꝛ alia atqꝫ alia
munera.ꝛ accipiēs manu sua tribuebat eis
Appellauit āt neemias hunc locū nepthar
qđ interpretať purificatio. Uocať āt apud
plures nephi. II.

A Inuenit āt i dscriptōibus hieremie
i ꝓphete ꝙ iussit eos ignes accipe q̇
transmigrabant vt significatū ē ꝛ vt
mandauit transmigratis.Et dedit illis legeȝ
ne obliuiscerentur precepta domini ꝛ vt nō
exerrarent mentibus videntes simulacra
aurea ꝛ argentea ꝛ ornamenta eorum. Et
alia huiusmodi dicens hortabatur ne legē
amouerent a corde suo Erat autē i ipsa scri/
ptura:quomodo tabernaculum ꝛ archam
Deut.34.a iussit ꝓpha diuino rūso ad se facto cōitari
B secū vsqꝫq̄ exijt in montē:i q̄ moyses ascēdit
ꝛ vidit dei hereditatē.Et veniēs ibi hierēias
īuenit locū speluce.ꝛ tabernaculū ꝛ archā ꝛ
altare icēsi intulit illuc.ꝛ ostiū obstruxit.Et
accesserūt q̇dā siľ q̄ seq̄bant: vt notarēt sibi
locū.ꝛ nō potuerūt iuenire.Ut āt cognouit
hierēias culpās illos dixit ꝙ ignotꝰ erit lo/
cus donec congreget deꝰ ꝯgregatōem ppľi
ꝛ ꝓpitiꝰ fiat. Et tūc dn̄s ondet hec.ꝛ appa/
rebit maiestas dn̄i.ꝛ nubes erit sicut ꝛ moy
3.Re.8.a si manifestabať.ꝛ sicut cū salomon petijt vt
locus scificareť magno deo manifestabat ħ
C Magnifice ꝛ.n.sapiaȝ tractabat ꝛ vt sapiaȝ
habens obtulit sacrificiū dedicatōis ꝛ ꝯsū/
mationis templi.Sicut ꝛ moyses orabat ad
dn̄m.ꝛ descendit ignis de celo ꝛ ꝯsūpsit ho/
locaustū:sicut ꝛ salomon orauit.ꝛ descēdit
ignis de celo:ꝛ consūpsit holocaustū.ꝛ dixit
moyses eo ꝙ non sit comestū qđ erat ꝓ peccō
ꝛ consumptū est.Siľr ꝛ salomon octo diebꝰ
celebrauit dedicationē.Inferebanť aūt i de
scriptoribus ꝛ ꝯmētarijs neemie ħ eadem.
ꝛ q̄liter ꝯstruens bibliothecā congregauit
de regionibus libros.ꝛ ꝓphetaꝝ ꝛ dđ.ꝛ epi
D stolas regū de donarijs. Siľr āt ꝛ iudas ea
que didicerat ꝓ bellum qđ nobis acciderat
ꝯgregauit oia.ꝛ sť apud nos.Si ergo deside
ratis ħ mittite q̇ pferant vobis. Acturi itaqꝫ
purificationē scripsimꝰ vobis. Bn̄ ergo fa/
cietis.si egeritis hos dies.Deus āt q̇ liberauit
ppľm suū ꝛ reddidit hereditatē oibus ꝛ re/
gnum ꝛ sacerdotiū ꝛ sanctificationē sicut ꝓ
misit in lege:speramus ꝙ cito nr̄i miserebitur

ꝛ congregabit de sub celo in locū scūm. Eri
puit.n.nos de magnis piculis .ꝛ locū pur/ E
gauit.De iuda v̄o machabeo ꝛ fr̄ibus eiꝰ ꝛ
de tēpli magni purificatione ꝛ de are dđica
tōe sȝ ꝛ de plijs q̄ ptinēt ad antiochū nobilē
ꝛ filiū eius eupatorē.ꝛ de illumiatōibꝰ q̄ de
celo facte sūt ad eos q̇ pro iudeis fortiť fece
runt ita vt vniuersā regionē cū pauci essent
vidicarēt.ꝛ barbarā multitudinē fugarēt ꝛ
famosissimū in toto orbe templū recuparēt.
ꝛ ciuitatē liberarent:vt leges q̄ abolite erāt
restituerenť dn̄o cū oi tranq̄litate ꝓpitio fa
cto illis.Itēqꝫ ab iasone cireneo q̇nqꝫ libris
ꝯphēsa tētauimus nos vno volumine breui F
are.Considerātes.n. multitudinē libroꝝ ꝛ
difficultatē volētibꝰ aggredi narratōes hi/
storiaꝝ.pp multitudinē reꝝ curauimus vo/
lentibꝰ q̇dē legere vt eēt ai oblectatio: stu/
diosis v̄o vt faciliꝰ possint mēorie ꝯmenda
re:oibꝰ āt legentibꝰ vtilitas ꝯferať.Et nobis
q̇dē ipsis q̇ hoc opꝰ breuiādi cā suscepimus
non facilē laborem:imo vero negociuȝ ple
nū vigiliaꝝ ꝛ sudoris assūpsimꝰ.Sicut hi q̇
pparāt ꝯuiuiū.ꝛ q̄rūt alioꝝ volūtati parere
ꝓpter multoꝝ grām libent laborē sustine/
mus veritatē q̇dem de singulis auctoribus G
ꝯcedentes.ipsi āt sȝ datā formam breuitati
studentes. Sicut .n.noue domꝰ archirecto
de vniuersa structura curādū est.ei v̄o q̇ pin
gere curat:q̄ apta sūt ad ornatū exquirenda
sunt.ita estimandum est ꝛ in nobis.etenim
intellectum colligere ꝛ ordinare sermoneȝ
ꝛ curiosius partes singulas quasqꝫ disquire
re historie congruit auctori.breuitatem v̄o
dictionis sectari.ꝛ executiones reruȝ vitare
breuianti concedendum est.Hinc ergo nar
rationem incipiemus.de prefatione tantuȝ
dixisse sufficiat.Stultum etenim est ante hi
storiam effluere in ipsa autem historia suc/ A
cingi. III.

I Git cū sancta ciuitas habitareť i oī
pace.leges āt adhuc optie custodi
reť ꝓpť onie pōtificis dispositionē ꝛ pietatē
ꝛ aios odio hn̄tes mala fiebat vt ꝛ ipsi reges
ꝛ principes locum sūmo honore dignū du
cerent.ꝛ templū maximis muneribus illu/
strarent.ita vt seleucus asie rex de redditibꝰ
suis prestaret omnes sumptus ad ministeriū
sacrificioꝝ pertinētes. Symon aūt đ tribu
beniamin prepositus templi ꝯstitutꝰ ꝯtēde
bat obsistente sibi principe sacerdotum:ini
quū aliquid in ciuitate moliri.Sed cuȝ vin
cere oniam non posset venit ad apolloniuȝ
tharsee filium. qui illo tpe erat dux celessy/

 339

rie ⁊ phenicis: ⁊ nunciauit ei pecunijs innu-
merabilibus plenum eē erariū hierosolymis
⁊ coēs copias imensas eē: que non ꝑtinent
B ad rōnem sacrificioꝝ. eē autem possibile sub
potestatate regis cadere vniuersa. Cūq; retu
lisset ad regē apollonius de pecunijs que
delate erant: ille accitū heliodoꝝ q̇ erat sr̄
negocia eius: misit cum mādatis vt ꝑdictā
pecuniam transportaret. Statiq; heliodorꝰ
iter est aggressus. specie q̇dem q̄si ꝑ celesy
riam ⁊ phenicem ciuitates eēt ꝑagraturus
reuera aūt regis ꝓpositum ꝑfecturus. Sed
cū venisset hierosolymā: ⁊ benigne a sūmo
sacerdote in ciuitate eēt exceptus narrauit
de dato indicio pecūiaꝝ: ⁊ cuius rei gratia
adesset apuit. Interrogabat autem si vere
hec ita eēnt. Tūc sūmꝰ sacerdos ostendit de
posita eē hec ad victualia viduarum ⁊ pupil
loꝝ. quedā vero esse hircani thobie viri val-
C de eminentis in his que detulerat impius
symon. vniuersa autē argenti talenta eē qua
dringenta, ⁊ auri ducenta: decipi vero eos
q̇ credidissent loco ⁊ templo qd̄ per vniuersū
mundum honorat̄ ꝓ sui veneratione ⁊ san-
ctitate: oīo impossibile eē. At ille pro his que
habebat in mandatis a rege dicebat omni
genere regi ea eē deferenda. Constituta aūt
die intrabat de his heliodorꝰ ordinaturus.
Non modica v̊o ꝑ vniuersā ciuitatem erat
trepidatio. Sacerdotes autem ante altare
cū stolis sacerdotalibꝰ iactauerūt se. ⁊ inuoca
bant de celo eum q̇ de depositis legē posuit
vt his qui deposuerant ea salua custodiret
Iā v̊o q̇ videret summi sacerdotis vultum
mente vulnerabatur. Facies. n. ⁊ color imu-
D tatꝰ declarabat internū aī dolorem. Circun
fusa. n. erat mesticia quedam viro: ⁊ horror
corporis ꝑ quem manifestus aspicientibꝰ do
lor cordis eiꝰ efficiebatur. Alij etiā cōgrega
ti de domibus confluebāt publica supplica
tione obsecrantes. ꝓ eo ꝙ in ꝯtemptū locus
eēt venturꝰ. Accincteq; mulieres cilitijs pe-
ctꝰ per plateas cōfluebant. Iā ⁊ virgines que
ꝯcluse erant ꝓcurrebāt ad oniam. alie autē
ad muros. q̄dam v̊o ꝑ fenestras aspiciebant
vniuerse aūt ꝓtendētes manus ī celū depre
cabant̄. Erat. n. misera ꝯmixte multitudinis
⁊ magni sacerdotis ī agone ꝯstituti expecta-
tio. Et hi q̇dem inuocabant oīpotentē deum:
vt credita sibi his q̇ crediderant cū oī inte
gritate ꝯseruarentur. Heliodorus aūt qd̄ de
E creuerat ꝑficiebat eodem loco ip̄e cum satel
litibus circa erarium p̄ns. Sz sp̄us oīpotētis
dei magnam fecit sue ostēsionis euidentiam
ita ut oēs qui ausi fuerant parere ei: ruentes
dei v̊tute: ī dissolutionem ⁊ formidinem con
uerterent̄. Apparuit. n. illis q̇dam equꝰ terribi
lē h̄ns sessorem: optimis opimentis adornatꝰ
isq; cum īpetu heliodoro priores calces eli-
sit. Qui autē ei sedebat videbatur arma h̄re
aurea. Alij etiam apparuerūt duo iuuenes
v̊tute decori: optimi gl'ia: speciosiq; amictu
qui circumsteterunt eum ⁊ exutraq; ꝑte fla-
gellabant sine intermissione multis plagis
v̊berantes. Subito aūt heliodorus ꝯcidit in
t̄ram: eumq; multa caligine circūfusū rapu
erunt: atq; ī sella gestatoria positū eiecerūt F
Et is q̇ cum multis cursoribus ⁊ satellitibꝰ
ꝑdictū igressus ē erarium: portabat̄: nullo
sibi auxilium ferente: manifesta dei cognita
v̊tute. ⁊ ille q̇dem ꝑ diuinam v̊tutē iacebat
mutus atq; oī spe ⁊ salute ꝑuatꝰ. Hi autem
dn̄m bn̄dicebant. q: magnificabat locū suū
⁊ templum qd̄ paulo an̄ timore ac tumultu
erat plenum. apparēte oīpotente dn̄o gaudio
⁊ leticia ipletū ē. Tūc v̊o ex amicis heliodo
ri q̇dā rogabāt ꝯfestim oniā vt īuocaret altis
simum: vt vitam dōarē ei. q̇ ī sup̄mo sp̄ū erat
constitutꝰ. Considerās āt sūmꝰ sacerdos ne-
forte rex suspicaretur maliciam aliquā ex iu
deis circa heliodoꝝ consumatā. obtulit pro
salute viri hostiam salutarē. Cūq; sūmus sa- G
cerdos exoraret: ijdem iuuenes eisdē vesti-
bus amicti astantes heliodoro dixerūt. Onie
sacerdoti gr̄as age. Nā ꝓp eum dn̄s tibi vi-
tam donauit. Tu āt a d̄o flagellatꝰ: nūcia oī
bus magnalia dei ⁊ ꝑtātem. Et his dictis nō
comparuerūt. Heliodorus aūt hostia deo ob
lata. ⁊ votis magnis ꝓmissis ei qui viuere il-
li concessit. ⁊ onie gr̄as agens: recepto exerci
tu repedabat ad regē. Testabatur aūt oībus
ea q̄ sub oculis suis viderat opa magna dei
Cum aūt rex iterrogasset heliodoꝝ q̇s esset
aptus adhuc semel hierosolymam mitti ait.
Si quē habes hostem aut regni tui insidiato
rem. mitte illuc. ⁊ flagellatum eū recipies: si
tn̄ euaserit. eo ꝙ in loco sit v̊e dei q̇dam v̊tꝰ
Nā ipse q̇ h̄z ī celis habitationem visitator
⁊ adiutor est loci illius. ⁊ venientes ad male
faciendū ꝑcutit ac ꝑdit. Igitur de heliodoro
⁊ erarij custodia ita res se habet. IIII

Symon aūt predictꝰ pecūiaꝝ ⁊ patrie A
delator male loq̇bat̄ de onia: tanq̄
ipse heliodoꝝ instigasset ad hec. ⁊ ip̄e
fuisset inuentor maloꝝ: puisoremq; ciuitatis
ac defensorē gētis sue. ⁊ emulatorē legis dei
audebat īsidiatorē regni dicere. Sz cū inimi
citie intantū ꝓcederēt vt etiā ꝑ q̄sdā symōis
necessarios homicidia fierēt. ⁊ ꝯsiderās oni
as ꝑiculum ꝯtentōis ⁊ apolonium īsanire vt

ꝑote ducem celesſyrie ⁊ phenicis.ad augen
dam maliciā ſymōis:ad regē ſe contulit.nō
vt ciuium accuſatoꝛ ſ; cōmunem vtilitatem
apud ſemetipſum vniuerſe mltitudinis cōſi
derās.Uidebat.n.ſine regali ꝓuidentia im
poſſibile eē pacē rebꝰ dari:nec ſymonez poſ‑
ſe ceſſare a ſtulticia ſua. Sed poſt ſeleuci vi‑
te exceſſū cū ſuſcepiſſet regnū antiochus qui
nobilis appellabatur ambiebat iaſon frater
onie ſūmū ſacerdotiū:adito rege. ꝓmittens
ei argenti talenta trecēta ſexagita:⁊ ex red‑
B ditibus alijs talenta octoginta. Sup hoc ꝓ
mittebat ⁊ alia centū q̄nquagita: ſi ꝑtāti ciꝰ
cōcederetur gymnaſiū ⁊ ephebiā ſibi ꝯſtitu
ere.⁊ eos q̄ in hieroſolymis erāt antiochēoſ
ſcribere. Qđ cū rex ānuiſſet ⁊ obtinuiſſet pꝛi
cipatū ſtati ad gētilē ritū ꝯtribules ſuoſ trāſ
ferre cepit ⁊ amot; his q̄ hūanitat; cā iudeis
a regibꝰ fuerāt ꝯſtituta.ꝑ ioānez pr̄em eupo
lemij qui apud romanos de amicitia ⁊ ſocie
tate functꝰ ē legatōe legitima ciuiū iura de
ſtituens:pꝛaua inſtituta ſāciebat.Etenim au
ſus eſt ſub ipſa arce gymnaſiū ꝯſtituere ⁊ op
timos quoſq; epheboꝝ in lupānaribꝰ pōere
Erat āt hoc nō initiū ſ; incrementū quoddā
⁊ ꝓfectꝰ gentilis ⁊ alienigene ꝯuerſatōis.ꝓ
pter ipij ⁊ nō ſacerdotis iaſonis nephariū ⁊
inauditū ſcelus:ita vt ſacerdotes iā nō circa
C altaris officia dediti eēnt.ſed cōtēpto tēplo
⁊ ſacrificijs neglectis feſtinarent participes
fieri paleſtre.⁊ pꝛebitionis eius iniuſte.⁊ in
exercitijs diſci.⁊ patrios quidē honoꝛes ni‑
hil hn̄tes grecas gloꝛias optimas arbitra‑
bantur.Quaꝝ gr̄a ꝑiculoſa eos ꝯtētio habe
bat.⁊ eoꝝ inſtituta emulabātur:ac ꝑ oia his
ꝯſiles eſſe cupiebant:q̄s hoſtes ⁊ ꝑēptoꝛes
habuerant.In leges.n.diuinas impie agere i‑
pune n̄ cedit. ſ; hoc tps ſequens declarabit
Cum aūt q̄nquenal agon tyro celebꝛaret.⁊
rex p̄ſens eſſet.miſit iaſō facinoꝛoſos ab hie
roſolymis viros peccatoꝛes portantes argē
ti didrachmas trecentas in ſacrificium her
cul.quas poſtulauerunt hi q̄ aſpoꝛtauerant
ne in ſacrificijs erogarent.qꝛ n̄ opoꝛteret. ſ; i
alios ſūptus eas deputari.S; hec oblata ſt
q̄dem ab eo q̄ miſerat in ſacrificiū hercul:ꝓ
pter pn̄tes aūt date ſūt in fabꝛicā nauium tri
remium.Miſſo aūt in egyptū appollōio ne
ſthei filio ꝑꝑ pꝛimates ptolemei philometo
ris regis.cum cognouiſſet ātiochꝰ alienū ſe
a negocijs regni effectum.ꝓpꝛijs vtilitatibꝰ
D cōſulens:ꝓfectus īde vēit ioppē ⁊ īde hiero
ſolymam.Et magnifice ab iaſone ⁊ ciuitate
ſuſceptus. cū faculaꝝ lūibus ⁊ laudibꝰ igreſ
ſus ē ⁊ inde i phenicem exercitū cōuertit.Et

pꝰ triennij tps miſit iaſon menelaum ſupꝛa
dicti ſymōis fratrem poꝛtātē pecunias regi
⁊ de negocijs neceſſarijs rn̄ſa ꝑlaturum.At
ille commēdatꝰ regi cū magnificaſſet faciē
ꝑtātis eꝰ.in ſemetipſū retoꝛſit ſummū ſacer
dotium ſupponens iaſōi talēta argēti trecē
ta.Acceptiſq; a rege mādatis uēit.nihil qui
dem hn̄s dignū ſacerdotio:aīos vero crudel
tyrāni. ⁊ fere belue iram gerēs.Et iaſon qui
dem q̄ ꝓpꝛiū fratrē captiuauerat:ipe decep
tus ꝓfugus i āmanitē expl̄ſus ē regiōe: Me
nelaus āt pꝛīcipatum q̄dē obtīuit:đ pecūijs
vero regi ꝓmiſſis nihil agebat:cū exactio‑
nē faceret ſoſtratꝰ q̄ arci erat p̄poſitꝰ. Nam E
ad hūc exactio vectigalium ꝑtiebat: quam
ob cāz vtriq; ad regem ſt euocati.Et mene‑
laus amotꝰ ē a ſacerdotio ſuccedēte lyſima
cho frē ſuo:ſoſtratus āt p̄latꝰ eſt cypꝛijs:Et
cum h agerēt ꝯtigit tharſēſes ⁊ mallotas ſe
ditōnē mouer eo ꝙ ātiochi regis ꝯcubie do
no eſſent dati.Feſtinant itaq; rex venit ſeda
re illos:relicto ſuffecto vno ex comitibus ſu
is ādronico.Ratꝰ aūt menelaꝰ accepiſſe ſe
tps oppoꝛtunum aurea q̄dā uaſa e tēplo fu
ratus dōauit ādrōico.⁊ alia vēdiderat tyro
⁊ ꝑ vicinas ciuitates.Qđ cū certiſſime co‑
gnouiſſ; onias arguebat eū:ipe in loco tu‑
to ſe ꝯtinens ātiochie ſecꝰ daphnē.Uñ me
nelaꝰ accedēs ad ādrōicū:rogabat ut oniā
īterficeret. Qui cū vēiſſet ad oniā.⁊ datis dex
tris cūiureiurādo q̄uis eēt ei ſuſpectꝰ ſua
ſiſſet de aſylo ꝓceder:ſtatī eum ꝑemit n̄ veri
tus iuſticiā.Ob quā cāz n̄ ſolū iudei:ſ; etiā
alie q̄; natiōes īdignabant:⁊ moleſte fere‑
bant de nece tāti viri iiuſta.S; regreſſum re F
gem đ cilicie locis adiert iudei apđ ātiochiā
ſil ⁊ greci.conq̄rētes de iniq̄ nece onie.Cōtri
ſtatus itaq; ē aīo ātiochꝰ ꝑꝑ oniā.⁊ flexꝰ ad
miam lachꝛymas fudit: rcoꝛdatꝰ defūcti ſo
bꝛietatem ⁊ modeſtiā. Accēſiſq; aīs ādronī
cum purpura exutū ꝑ totā ciuitatē iub; cir
cunduci.⁊ i eo loco i q̄ i oniā ipietatē ꝯmiſe
rat ſacrilegum vita p̄uari.dn̄o illi cōdignā
retribuēte penā.Mlt āt ſacrilegijs i tēplo a
lyſimacho ꝯmiſſis menelai ꝯſilio ⁊ diuulga
ta fama:ꝯgregata eſt mltitudo aduerſum
lyſimachum mlto iam auro expoꝛtato.Tur
bis āt iſurgentibus ⁊ aīs ira replet:lyſima‑
chus armat; fere tribus milibꝰ.iniq̄s māibꝰ
vti cepit:duce q̄dam tyrāno etate parit ⁊ de
mentia ꝓuecto. S; vt itellexerūt cōatuz ly
ſimachi.alij lapides.alij fuſtes validos arri
puere q̄dā vero cinerē i lyſimachū iacer.Et
mlti q̄dem ulnerati:q̄dā āt ⁊ ꝓſtrati:oēs ve G
ro i fugam ꝯuerſi ſt.Ip; ēt ſacrilegu; ſecus

erariũ iterfecerũt. De his ergo cepit iudiciũ
aduersus menelaũ agitari. Et cũ venisset rex
tyꝝ ad ipsũ negociũ detulerũt missi tres viri
a senioribus. Et cũ superaret menelaus ꝓmi-
sitũ ptolomeo multas pecunias dari adsuadẽ
dũ regi. Itaq ptolemeus in quodã atrio po
sitũ q̃si refrigerãdi grã regẽ adijt ⁊ deduxit a
snia: ⁊ menelaũ quidẽ vniuerse malitie reuz
criminibus absoluit: miseros ãt qui ẽt si apd
scythas cam dixissẽt inocẽtes iudicarent. hos
morte dãnauit. Cito ergo iustã penã dederũt
q̃ ꝓ ciuitate ⁊ pplo ⁊ sacris vasis cãz ꝓsecuti
sũt. Quãobrẽ tyri q̃z idignati: erga sepltura
eoꝝ liberalissimi extiterũt. Menela⁹ aũt ꝑꝑ
auaritiã eoꝝ q̃ i potẽtia erãt permanebat in
A ptãte: crescẽs in malicia ad isidias ciuiũ. V
Eodẽ tpe antioch⁹ scdam ꝓfectionẽ
parauit in egyptũ. Cõtigit aũt ꝑ vni
uersã hierosolymoꝝ ciuitatẽ videri
diebus quadraginta ꝑ aera eq̃tes discurren
tes auratas stolas hñtes ⁊ hastas q̃si cohor-
tes armatas: ⁊ cursus equoꝝ per ordines di
gestos: ⁊ cõgressiones fieri cõin⁹ ⁊ scutorum
motus ⁊ galeatoꝝ multitudinem gladijs di
strictis ⁊ teloꝝ iact⁹: ⁊ aureoꝝ armoꝝ splẽdo
rẽ oisq gẽeris loricaꝝ. Qua ꝓpter oẽs roga
bãt i bonũ mõstra ꝯuerti. Sed cũ falsus ru-
mor exisset: tanq̃ vita excessisset antioch⁹ as-
sũpt᷑ iason nõ minus mille viris aggressus ẽ
ciuitatẽ repẽte: ⁊ ciuibus ad muꝝ cõuolanti
bus ad vltimũ apphensa ciuitate menelaus
fugit in arcẽ. Iason vero nõ ꝑcebat i cede ciui
bus suis nec cogitabat ꝓsperitatẽ aduersuz
cognatos malũ eẽ maximũ arbitrãs hostiũ
⁊ nõ ciuiũ se trophea captuꝝ. Et principatuz
quidẽ nõ obtinuit: finẽ vero insidiaꝝ suaꝝ ꝯfu
sionẽ accepit: ⁊ ꝓfugus iteꝝ abijt in amani-
B tẽ. Ad vltimũ i exitiũ sui cõclusus ab aretha
arabũ tyrãno fugiẽs de ciuitate in ciuitatez
oĩbus odiosus vt refuga legũ ⁊ execrabilis:
vt patrie ⁊ ciuiũ hostis: in egyptũ extrusus ẽ
⁊ qui multos de patria sua expulerat: ꝑegre
ꝑijt lacedemonas ꝓfectus q̃si ꝓ cognatione
ibi refugiũ hiturus: ⁊ q̃ isepultos mltos abie
cerat: ipse ⁊ illamẽtatus ⁊ isepult⁹ abijcit: se-
pultura neq peregrina vsus: neq patrio se-
pulchro participãs. His itaq gestis suspica
tus ẽ rex societatẽ deserturos iudeos: ⁊ ob h
ꝓfect⁹ ex egypto efferat᷑ aĩs ciuitatẽ q̃dez ar
mis cepit. Iussit ãt militibus interficere nec ꝑ-
cere occursãtib⁹ ⁊ ꝑ domos ascẽdẽtes truci
dare. Fiebãt ergo cedes iuuenũ ac senioꝝ mu
lieꝝ ⁊ natoꝝ extminia: vginũq ⁊ paruuloꝝ
C neces. Erant aũt toto triduo octogita milia
interfecti: qudragita milia victi: nõ minus aũt

venũdati. Sz nec ista sufficiunt. Ausus ẽ etiã
intrare templũ vniuersa terra sanctius me-
nelao ductore: qui legũ ⁊ patrie fuit ꝓditor
Et scelestis manibus sumẽs sancta vasa q̃ ab
alijs regibus ⁊ ciuitatibus erãt posita ad or
natũ loci ⁊ gloriã: ꝯtrectabãt indigne ⁊ ꝯta-
minabat. Ita alienatus mẽte antiochus nõ
ꝯsiderabat q ꝑꝑ peccã hitantiũ ciuitatẽ mo-
dicũ deus fuerat irat⁹: ꝑꝑ qd ⁊ accidit circa
locũ despectio. Alioq̃n nisi ꝯtigisset eos mul
tis pccis eẽ iuolutos: sicut heliodorus q̃ mis
sus ẽ a seleuco rege ad expoliãdũ erariũ: ẽt
h statĩ adueniẽs flagelatus ⁊ repulsus vtiq
fuisset ab audacia. Verũ nõ ꝓpter locũ gẽtẽ
sz ꝓpter gẽtẽ locũ deus elegit. Ideoq ⁊ ipe
locus particeps fact⁹ ẽ ppli maloꝝ: postea ãt
fiet socius bonoꝝ: ⁊ q̃ derelict⁹ i ira dei oipo
tẽtis ẽ iteꝝ i magni dñi recõciliatiõe cũ sũma
glia exaltabit. Igit antiochus mille ⁊ octin D
gẽtis ablat᷑ de tẽplo talent᷑ velocit antiochi-
am regressus ẽ. existimãs se pre suꝑbia tram
ad nauigandũ: pelag⁹ vero ad iter agẽdũ de-
ductuꝝ ꝑꝑ mẽtis elationẽ. Reliquit aũt ꝑ-
positos ad affligẽdã gentẽ: hierosolymis q̃
dẽ philippũ gñe phrygẽ: moribus crudelio-
rẽ eo ipo a quo cõstitut⁹ ẽ: i garizi ãt ãdroni
cũ ⁊ menelaũ q̃ grauius q̃ ceti iminebãt ci
uib⁹. Cũq appposit⁹ eẽt ꝯ iudeos: misit odio
sũ pncipẽ apoloniũ cũ exercitu vigiti ⁊ duo
bus milibus: ꝑcipiẽs eis oẽs ꝑfecte etat᷑ int-
ficere: mulieres ac iuuenes vẽdere. Qui cuz
venisset hierosolymã pacẽ simulãs q̃euit vs-
q ad diẽ scm̃ sabbati: ⁊ tũc feriat᷑ iudeis ar-
ma capere suis ꝑcepit. Oẽsq sil q̃ ad specta
culũ ꝓcesserãt trucidauit: ⁊ ciuitatẽ cũ armat᷑
discurrẽs ingẽtẽ mltitudinẽ peremit. Iudas
aũt machabeus q̃ decim⁹ fuerat secesserat in
desertũ locũ: ibiq int feras vitã in mõtibus
cũ suis agebat: ⁊ feni cibo vescẽtes demora-
bant ne participes eẽnt coinq̃natõis. VI. A
Sed nõ post multũ tpis misit rex senẽ
quẽdã ãtiocenũ q̃ cõpelleret iudeos
vt se trãsferrẽt a patrijs ⁊ dei legibus
ꝯtaminare ẽt qd i hierosolymis erat tẽplũ ⁊
cognominare iouis olympij: ⁊ i garizim ꝓut
erãt hi q̃ locũ inhabitabãt iouis hospitalis.
Pessima aũt ⁊ vniuersis grauis erat maloꝝ
icursus. Nã tẽplũ luxuria ⁊ cõmessationib⁹
erat plenũ: ⁊ scortãtiũ cũ meretricibus: sacra
tisq edibus mulieres se viro igerebãt itrofe
rentes ea q̃ nõ licebant. Altare ẽt plenũ erat
illicitis: que legib⁹ ꝓhibebant. Neq aũt sab B
bata custodiebant: neq dies solennes patrij
seruabantur: nec simpliciter se quisq iudeuz
ꝯfitebat. Ducebant autẽ cũ amara necessita

te in die natalis regis ad sacrificia: ⁊ cū liberi sacra celebrarent: cogebant edera corona
ti libero circuire. Decretū aūt exijt in ꝓxias
ciuitates gētiliū suggerētib⁹ ptolomeis: vt
pari mō ⁊ ipsi aduersus iudeos agerēt vt sa
crificarēt: eos aūt q̄ nollēt trāsire ad institu-
C ta gētiliū īterficerēt. Erat ergo videre miseri
am. Due .n. mulieres delate sūt natos suos
circūcidisse: q̄s ad vbera īfantib⁹ suspēsis cū
publice ꝑ ciuitatē circūduxissēt: ꝑ muros p̄ci
pitauerūt. Alij v̄o ad ꝓximas coeūtes spelū
cas: ⁊ latēter sabbati diē celebrantes cū indi
cati eēnt philippo: flāmis succensi sunt: eo ꝙ
verebant̄ ꝓpter religionē ⁊ obseruātiā: ma-
nu sibimet auxiliū auferre. Obsecro aūt eos
qui hunc libꝝ lecturi sūt: ne abhorrescāt ꝓpt̄
aduersos casus: sꝫ reputēt ea q̄ acciderūt nō
ad interitū: sed ad correptionē esse generis
nr̄i. Eteni multo tp̄e non sinere peccōribus ex
snia agere: sed statī vltiones adhibere ma-
D gni beneficij est indiciū. Nō .n. sicut in alijs
nationibus dn̄s patient̄ expectat vt eas cum
iudicij dies aduenerit in plenitudine peccōꝝ
puniat: ita ⁊ i nobis statuit vt pccis nr̄is i fi-
nē deuolutis: ita demū i nos vindicet: ꝑꝑ qd̄
nūq̄ȝ quidē a nobis miam suā āmouet corri-
piens v̄o i aduersis pplm̄ suū nō derelinq̄t.
Sꝫ hec nobis ad cōmonitionē legētiū dicta
sint paucis. Iā aūt veniēdū ē ad narrationē
Igit̄ eleazarus vnus de primoribus scribaꝝ
vir etate ꝓuectus: ⁊ vultu decorus apto ore
hiās cōpellabat̄ carnē porcinā manducare.
at ille gloriosissimā mortē magis q̄ȝ odibilē
vitā cōplectēs: volūtarie p̄ibat ad suppliciū
E Intuens aūt queadmodū oporteret accedere
patiēter sustinēs destinauit nō admittere illi
cita ꝑꝑ vite amorē. Hi aūt q̄ astabant iniqua
misertiōe cōmoti ꝓpter antiquā viri amicitiā
tollētes eū secreto rogabāt afferri carnes q̄-
bus vesci ei licebat vt simularet̄ manducasse
sicut rex iperauerat de sacrificij carnib⁹: vt h̄
facto a morte liberaret̄: ⁊ ꝓpter veterem viri
amicitiā hanc in eo faciebant humanitatem
At ille cogitare cepit etatis ⁊ senectutis sue
eminentiā dignā: ⁊ igenue nobilitatꝫ caniciē
atq̄ȝ a puero optie ꝯuersationis actus: ⁊ ſm
scē ⁊ a deo ꝯdite legis ꝯstituta: rn̄dit cito: di-
F cens p̄mitti se velle in infernū. Nō eni etati
nr̄e dignū est inq̄t fingere: vt multi adolescē
tes arbitrātes eleazaꝝ nonagīta ānoꝝ trāsis-
se ad vitā alienigenaꝝ: ⁊ ipsi ꝓpt̄ meā simula
tionem ⁊ ꝓpt̄ modicū corruptibilis vite tp̄s
decipiant̄: ⁊ ꝑ hoc maculā atq̄ȝ execrationē
mee senectuti ꝯquirā. Nā ⁊ si in p̄nti tēpore
suppliciis hoium eripiar: sꝫ manū oipotentis
nec viuus nec defunctus effugiā. Quāobrē
fortit̄ vitā excedēdo: senectute q̄dē dignus
apparebo: adolescētibus aūt exemplū forte
relinquā: si ꝓmpto aio ac fortit̄ ꝓ grauissimis
ac scīssimis legib⁹ honesta morte perfungar.
His dictꝫ cōfesti ad suppliciū trahebat̄. Hi āt G
q̄ eū ducebant ⁊ paulo an̄ fuerant mitiores:
in irā cōuersi sunt ꝓpter sermones ab eo di-
ctos: quos illi per arrogantiā ꝓlatos arbitra
bant̄. Sꝫ cū plagis perimeret̄: ingemuit ⁊ di
xit. Dn̄e q̄ hēs scām sciam: manifeste tu scis:
qꝛ cū a morte possē liberari. duros corporis
sustineo dolores: ſm aiam v̄o ꝓpter timorē
tuū libenter h̄ patior. Et iste quidem hoc mō
vita decessit: nō solū iuuenibus: sed ⁊ vniuer
se genti memoriā mortꝫ sue ad exēplū v̄tutis
⁊ fortitudinis derelinquēs.

VII.

Contigit aūt septē fratres vna cum A
matre apprehēsos cōpelli a r̄ge ede-
re ꝯ ꝓhas carnes porcinas: flagris ⁊ ta
ureis cruciatos. Un⁹ āt ex illis q̄ erat prim⁹
sic ait. Quid q̄ris. ⁊ quid vis discere a nobis
Parati sumus mori magis q̄ȝ patrias dei le
ges p̄uaricari. Iratus itaq̄ȝ rex iussit sartagi
nes ⁊ ollas eneas succendi: q̄bus statī succē
sis iussit ei qui prior fuerat locut⁹ amputari
linguā: ⁊ cute capitꝫ abstracta sūmas q̄ȝ ma-
nus ⁊ pedes ei ꝓcidi: ceteris ei⁹ fr̄ib⁹ ⁊ mr̄e
īspicientibus. Et cū iā ꝑ oia inutilis factus
eēt: iussit ignē admoueri: ⁊ adhuc spirātē tor
reri i sartagie: ī q̄ cū diu cruciaret̄: ceteri vna
cū mr̄e inuicē se hortabant̄ mori fortit̄ dicen
tes. Dn̄s de⁹ aspiciet v̄itatē: ⁊ cōsolabit̄ i no B
bis: queadmodū i ꝓtestatiōe cātici declara-
uit moyses. Et in seruis suis ꝯsolabit̄. Mor- Deut.32.f.
tuo itaq̄ȝ illo primo hoc mō sequentē dedu-
cebāt ad illudendū: ⁊ cute capitꝫ eius cū ca-
pillis abstracta. iterrogabāt si manducaret
prius q̄ȝ toto corpore ꝑ mēbra singula puni-
ret̄. At ille rn̄dens patria voce dixit: Nō fa-
ciā. Propter qd̄ ⁊ iste sequēti loco primi tor
mēta suscepit: ⁊ in vltimo spū ꝯstitut⁹ sic ait
Tu q̄dē scelestissime in p̄nti vita nos perdis
sed rex mūdi defunctos nos ꝓ suis legibus C
eterne vite resurrectiōe suscitabit. Post hūc
terti⁹ illudit̄: ⁊ linguā postulatus cito ꝓtulit
⁊ manus cōstāter extēdit. ⁊ cum fiducia ait.
E celo ista possideo. sed ꝓpt̄ dei leges nūc h̄
ipsa despicio: qm̄ ab ipso me ea recepturum
spero. Ita vt rex ⁊ qui cum ipo erāt mirarēt̄
adolescentꝫ aium. ꝙ tanq̄ȝ nihil duceret cru-
ciatus. Et hoc ita defuncto: quartū vexabāt
simili͛ torquentes. ⁊ cum iā esset ad mortē.
sic ait. Pocius est ab oibus morti datos spē
expectare a deo. iterum ab ipso resuscitan-

dos.Tibi.n.resurrectio ad uitam nō erit.Et
cum admouissēt quintū vexabāt euz:at ille
respiciens in eū dixit.Ptātē īter hoīes hñs
cum sis corruptibilis facis qđ vis.Noli aūt
putare genꝰ nr̄uz a deo esse derelictum. Tu
aūt patienter sustine.⁊ videbis magnā ptā-
tē ipiꝰ q̄liter te ⁊ semē tuū torquebit. Post
hūc ducebant sextū.⁊ is mori icipiēs sic ait
Noli frustra errare.Nos.n.ꝓpter nosmetip
sos hoc patimur peccantes i deū nr̄m.⁊ di-
gna āmiratiōe fcā sūt i nobis:Tu aūt ne exi
B stimes tibi ipune futuꝝ:qđ ꝯ deum pugnarē
tentaueris.Supra modum aūt mr̄ mirabi-
lis ⁊ bonoꝝ memoria digna q̄ ꝑeūtes sep
tem filios sub vnius diei tp̄e ꝯspiciens: bono
aīo ferebat ꝓpter spē quā in dō habebat.sin
glos illoꝝ hortabatur voce patria fortiter re
pleta sapīa.⁊feminee cogitationi masculi-
num aīuz iserens dixit ad eos.Nescio q̄lit in
vtero meo apparuistis. Neq̃.n.ego spiri-
tum ⁊ aīam dōaui vobis ⁊ vitam.⁊ singulo
E rum mēbra nō egoipsa cōpegi.Sed eni mū
di creator q̄ formauit hoīs natiuitatē.quiq̃
oīuz inuenit originem.⁊ spm̄ vobis iteꝝ cū
mīa reddet ⁊ vitam:sicē nūc vosmetipsos de
spicit̄ pp leges eius.Antiochꝰ aūt contenni
se arbitratus.sil̄r ⁊ exprobrāt̄ voce despe-
cta.cum adhuc adolescētior supesset.non so-
lum v̄bis hortabat̄:sʒ ⁊ cū iuramento affir-
mabat diuitē se ⁊ btm̄ facturum.⁊ translatū
a patrijs legibus amicū habiturū.⁊ res ne
cessarias ei ꝑbiturum. Sʒ ad hec cū adole-
scens nequaq̃ inclinaretur:vocauit rex ma
trem ⁊ suadebat ei vt adolescēti fieret in sa
lutem.Cū aūt mlt̄:eā v̄bis eēt hortatus pro
misit suasuram se filio suo. Itaq̃ inclinata
ad illum irridēs crudelē tyrānū ait patria
voce: Fili mi miſere mei q̄ te in vero no-
F uem mēsibꝰ portaui.⁊ lac triēnio dd̄i ⁊ alui
⁊ in etatem istā ꝑduxi.Peto nate vt aspici-
as ad celum ⁊ terrā.⁊ ad oīa q̄ i eis sūt.⁊ itel
ligas qr ex nihilo fecit illa ds ⁊ hominū ge
nus.ita fiet vt nō timeas carnificem istum:
sed dignus fribꝰ tuis effectꝰ ꝑticeps suscipe
mortem.vt i illa mis̄atōe cū fratribꝰ tuis te
recipiā.Cū hec illa adhuc diceret:ait adole
scens.Quē sustiet̄:Nō obedio ꝑcepto regis
sʒ ꝑcepto legis q̄ data ē nobis ꝑ moysē. Tu
vero q̄ iuētor oīs malitie factꝰ es i hebreos
non effugies manū dī:Nos.n.ꝓ pccīs nr̄is
hec patimur.Et si nobis pp increpationem
⁊ correptiōez dn̄s deus noster modicum ira
tus est.sed iteꝝ reconciliabit̄ seruis suis. Tu
autem o scelest̄e oīum hoīuz flagitiosissime
noli frustra extolli vanis spebus:i ſuos eius
inflāmatus.Nōdū.n.oīpotētis dei ⁊ oīa īspi G
cientis iudiciū effugisti.Nam frēs mei mo-
dico nunc dolore sustentato sub testamento
eterne vite effecti sūt:tu vero iudicio dei iu-
stas superbie tue penas exolues.Ego autē si
cut ⁊ frēs mei aīaz ⁊ corpus meum trado ꝓ
patrijs legibus iuocās deū maturius genti
nr̄e ꝓpitium fieri:teq̃ cū tormentis ⁊ verbe
ribus ꝯfiteri q̄ ipse ē deus solꝰ. In me vero
⁊ in fribus meis desinet oīpotētis ira.q̄ sr̄ oē
genus nr̄m iuste superducta ē.Tunc rex ac
census ira:in hūc sup oēs crudeliꝰ deseuit:
idigne ferens se d̄risū.Et hic itaq̃ mundus
obijt.ꝑ oīa in dn̄o ꝯfidens.Nouissime autē
pꝰ filios ⁊ mr̄ ꝯsūpta est.Igit̄ de sacrificijs ⁊
de nimijs crudelitatibus satis dcm̄ ē. VIII
Iudas vero machabeus.⁊ q̄ cū illo A
erāt itroibāt latent̄ in castella:⁊ cō
uocātes cognatos ⁊ amicos:it eos
q̄ ꝑmāserāt in iudaismo assumētes eduxerūt
ad se sex milia viros.Et inuocabāt dn̄m vt
respiceret i pplm̄ q̄ ab oībꝰ calcabatur ⁊ mi
sereret̄ tēplo quod ꝯtamiabat̄ ab ipijs. Mise
reretur etiā exterminio ciuitatis q̄ esset ilico
cōplananda.⁊ vocē sāguinis ad se clamant̄
audiret :memoraret̄ q̄q̃.iniq̄ssimas mortes
paruuloꝝ inocētiū.⁊ blasphemias noī suo
illatas.⁊ indignaret̄ sup his.At machabeꝰ
ꝯgregata multitudie intolerabilis gentibꝰ
efficiebat̄. Ira.n.dn̄i in mis̄icordiā cōuersa
ē.Et supueniens castellis ⁊ ciuitatibus ipro B
uisus succendebat eas.⁊ opportūa loca oc
cupās.nō paucas hostiū strages dabat.Ma
xie aūt noctibus ad hꝰcemōi excursus fere
bat̄:⁊ fama v̄tutis eius vbiq̃ diffūdebatur.
Uidens āt philippꝰ paulati virū ad ꝑfectū
venire.ac frequētiꝰ res ei cedere ꝓspere:ad
ptolomeū ducem celessyrire ⁊ phenicis scri-
psit:vt lauxiliū ferret regis negocijs. At ille
velocit̄ misit nicanorem patrocli de ꝑmori
bus amicū dat̄ ei d ꝑmixt̄ gētibꝰ.armatꝰ.nō
minus uigiti milibꝰ:ut vniuersū iudeoꝝ ge
nꝰ deleret.aduīcto ei ⁊ gorgia viro militari
⁊ i bellicis rebꝰ expiētissimo. Cōstituit āt ni
canor regi vt tributū qđ romanis erat dan-
dū duo milia talētoꝝ de captiuitate iudeo
rū suppleret. Statiq̃ ad maritimas ciuita- C
tes misit ꝯuocans ad coemptionē iudaicorū
mancipioꝝ.ꝓmittens se nonagita mācipia
talento distractuꝝ:n̄ respiciēs ad vindictaz
q̄ eū ab oīpotente eēt ꝯsecutura.Iudas aūt
ubi ꝯperit:indicauit his q̄ secū erāt iudeis
nicāoris aduētū.Ex q̄bꝰ q̄dā formidātes:et
non credentes dei iusticie.i fugā vertebātur:
alij vero si q̄ de his superant vendebant:sil̄r

dn̄m deprecabanť vt eripet eos de ipio nica
nore q̄ eos prius q̄z i comin⁹ vēiret vēdide
B rat. Et si non ꝑꝑ eos: ꝑꝑ testamentuz qđ erat
ad patres eoꝝ: ⁊ ꝑꝑ iuocationē sancti ⁊ ma
gnifici noīs ei⁹ super ipos. Cōuocatiś aūt ma
chabeus septē milibus qui cum ipso erāt ro
gabat ne hostibus recōciliarēť: neq̄z metue
rent iniq̄ venientiū aduersuz se hostiū mul
titudinē. s; fortiter contēderēt aū oculos ha
bētes ꝯtumeliam q̄ loco scō ab his iiuste es
set illata: itemq̄z ludibrio habite ciuitatis in
iuriam: adhuc etiam veteꝝ istituta conuulsa.
Naz illi q̄dem armis cōfidūt ait simul ⁊ au
dacia: nos aūt i oīpotente dn̄o q̄ pōt ⁊ veni
entes aduersū nos ⁊ vniuersū munduz vno
nutu delere cōfidim⁹. Ammonuit aūt eos ⁊
4.Re.19.g de auxilijs dei que facta sūt erga parentes: ⁊
j.15.e. ꝙ sub sennacherib centū octoginta q̄nq̄z mi
E lia pierūt: ⁊ đ ꝓlio qđ eis aduersus galathas
fuit in babylonia: vt oēs vbi ad rez ventū est
macedonib⁹ socijs hesitantib⁹: ipsi sex milia
soli pemerunt centū viginti milia ꝓpter au
xiliū illť datū đ celo. ⁊ bn̄ficia ꝓ his plurima
ꝯsecuti sunt. His vbis ꝯstātes effecti sunt. ⁊
ꝓ legibus ⁊ patria mori parati. Cōstituit ita
q̄z frēs suos duces vtriq̄z ordini symonem ⁊
iosephū ⁊ ionathā subiectis vnicuiq̄z millenis
⁊ quingētenis: ad hoc ēt ab esdra lecto illis
sancto libro ⁊ dato signo adiutorij dei in pri
ma acie ipse dux ꝯmisit cū nicanore. Et facto
sibi adiutore oīpotente: interfecerunt super
noḡ milia hoīum: maiorē autez ꝑtem exer
citus nicanoris vulnerib⁹ debilē factum fu-
F gere cōpulerūt. Pecunijs vo eoꝝ q̄ ad emp
tionē ipsoꝝ venerāt sublatis ipsos vsq̄z qua-
q̄z ꝑsecuti sūt: sed reuersi sunt ora cōclusi. Nā
erat ante sabbatū: quā ob cām nō perseuera
uerunt insequētes. Arma aūt ipsorum ⁊ spo
lia cōgregantes sabbatum agebant benedi-
centes dn̄m: qui liberauit eos in isto die: mi-
sericordie initiū stillans in eos. Post sabba
tū vo debilib⁹ ⁊ orphanis ⁊ viduis diuiserť
spolia: ⁊ residua ipsi cum suis habuere. His
itaq̄z gestis ⁊ cōiter ab oībus facta obsecra-
tione: misericordem dn̄m postulabāt: vt in fi
nem seruis suis recōciliareť. Et ex his qui cū
timotheo ⁊ bachide erant ꝯtra se ꝯtendētes
super viginti milia iterfecerunt. ⁊ munitōes
excelsas obtinuerūt: ⁊ plēs ꝑdas diuiserunt.
equā protionem đbilib⁹ pupillť ⁊ viduis s; ⁊
G senioribus facientes. Et cū arma eoꝝ diligēť
collegissent: oīa ꝯposuerūt locis opportūis
Residua vo spolia hierosolymaz đtulerunt
⁊ philarchē q̄ cum timotheo erat iterfecerūt
viꝝ sc elestum: qui i multis iudeos affixerat
Et cū epinichia agerent i hierosolymis eos
q̄ sacras ianuas incēderūt idest calisthenem
cum in quodā domiciliū reffugissēt icēderť
digna eis mercede ꝓ ipietatibus suis reddi
ta. Facinorosissimus āt nicanor qui mille ne
gociantes ad iudeorū vēditionē adduxerat
hūiliat⁹ auxilio dn̄i ab his quos nullos exi
stimauerat: deposita veste glorie per medi-
terranea fugiēs sol⁹ venit antiochiā: sūmā i
felicitatē de iteritu sui exercitus cōsecutus.
Et q̄ ꝓmiserat romanis se tributum restitue
re de captiuitate hierosolymoꝝ: predicabat
nunc protectorem deuz habere iudeos ⁊ ob
ipsum inuulnerabiles esse: ꝙ sequerentur le
ges ab ipso constitutas. IX
O dē tpe ātioch⁹ ihoneste reuerte- A
bať de ꝑside. Intrauerat. n. in eā que
dicit ꝑsipolis ⁊ tentauit expoliare
templū. ⁊ ciuitatē opprimere: s; multitudie
ad arma concurrente i fugam versi sūt. ⁊ ita
contigit vt antioch⁹ p⁹ fugā turpiť rediret
Et cū venisset circa egbathanā recognouit
q̄ erga nicanorem ⁊ timotheum gesta sunt.
Elatus āt in ira arbitrabať se iniuriam illoꝝ
q̄ se fugauerant posse in iudeos retorquere.
Ideoq̄z iussit agitari currū suū sine itermissione
agens iter. celesti eū iudicio ꝑurgente. eo
ꝙ ita superbe locutus ē se ventuꝝ hierosoly
mā. ⁊ ꝯgeriē sepulchri iudeoꝝ eam facturū
Sed q̄ vniuersa conspicit dn̄s deus israel ꝑ 2.pa.16.c
cussit eū insanabili ⁊ inuisibili plaga. Ut. n.
finiuit huncipsū ꝯmonem: appħendit eū do
lor dirus visceꝝ ⁊ amara internoꝝ tormēta
Et q̄dē satis iuste: q̄ppe qui multis ⁊ nouis
cruciatib⁹ alioꝝ torserat viscera licet ille nul B
lo modo a sua malitia cessaret: Super hoc
āt superbia repletus ignē spirans aio in iu-
deos ⁊ ꝓcipiēs accelerari negociū. ꝯtigit il
lū ipetu eūtē đ curru cadere. ⁊ graui corpis
collisione membra vexari. Isq̄z q̄ sibi vide-
bať ēt fluctibus maris ipare. sup̄ humanum
modū supbia repletus. ⁊ mōtiū altitudines
in statera appēdere nūc humiliatus ad trā
in gestatorio portabať. manifestā dei virtu-
tē in semetipso contestans: ita vt de corpore
impij vermes scaturirēt ac viuētes in dolo-
rib⁹ carnes ei⁹ effluerent: odore etiā illi⁹ ⁊
fetore exercit⁹ grauaretur. Et q̄ paulo ante
sidera celi ꝯtingere se arbitrabať: eum nemo
poterat ꝑꝑ intolerātiā fetoris portare. Hic
igiť cepit ex graui supbia đductus ad agni
tionē sui venire diuina āmonit⁹ plaga: per
momenta singula dolorib⁹ augmēta capiē
tibus. Et cū nec ipse iam fetorem suum ferre
posset. ita ait. Iustū ē subditū eē deo: ⁊ mor

C talē nō paria deo sentire. Orabat aūt h̄ sce
lestus dn̄m a quo nō eēt misericordiā ꝯsecu
turꝰ: ⁊ ciuitatē ad quā festinans veniebat. vt
eā ad solū deduceret ac sepulchꝝ cōgestorū
faceret. nunc optat liberā reddere. ⁊ iudeos
quos nec sepultura quidē se dignos h̄iturū
sed auibꝰ ac feris diripiēdos traditurꝝ: ⁊ cuꝫ
ꝑuulis exterminaturū dixerat. equales nūc
athemensibꝰ facturuꝫ pollicet̄. tēplū etiam
sanctū quod priꝰ expoliauerat. optimis do-
nis ornaturū. ⁊ scā vasa multiplicaturū. ⁊ ꝑ-
tinētes ad sacrificia sūptus. d̄ redditibꝰ suis
prestaturū: suꝑ hec ⁊ iudeū se futurū. ⁊ oēm
locū terre ꝑambulaturū: ⁊ predicaturū dei
ꝑtātē. sed nō cessantibꝰ doloribꝰ. superuene
rat eni in eū iustū dei iudiciū. desperās scri-
psit ad iudeos in hūc modū deprecationis
ep̄laꝫ h̄ cōtinētē. Optīs ciuibꝰ iudeis pluri
mā salutē. ⁊ bn̄ valer̄ ⁊ eē felices: rex ⁊ pricepſ
antiochꝰ. Si bn̄ valetis ⁊ filij vr̄i ⁊ ex sentē-
tia vobis cūcta sūt. maximas agimus gr̄as.
Et ego in infirmitate cōstitutꝰ: vestri aūt me
mor benigne reuersus de persidis locis ⁊ in
īfirmitate graui apphensus necessariuꝫ du
xi pro cōi vtilitate curā habere: nō desperās
memetipsum: sed spē multā habēs effugien
B di infirmitatē. Respiciens autem ꝙ ⁊ pater
meus q̇bꝰ tꝑibꝰ in locis superioribꝰ ducebat
exercitū: ondit q̄ post se susciperet principa-
tū: vt si q̇d cōtrariū accideret aut difficile nū
ciaretur. scientes hi qui i regionibꝰ erāt cui
esset rerū sūma derelicta nō turbarētur: ad h̄
cōsiderās de ꝓxio potētes quosqꝫ ⁊ vicinos
tꝑibꝰ insidiātes ⁊ euētū expectātes. designa
ui filiū meū antiochū regeꝫ quē sepe recur-
rens in superiora regna multis vestrū cōmē
dabā: ⁊ scripsi ad eū que subiecta sunt. Oro
itaqꝫ vos ⁊ peto memores beneficiorꝝ publi
ce ⁊ priuatim: vt vnusquisqꝫ cōseruet fidē ad
me ⁊ ad filiū meū. Cōfido enim eum mode-
ste ⁊ humane acturū ⁊ sequentem proposi-
tum meū: cōmunem vobis fore. Igitur ho-
micida ⁊ blasphemus pessime percussus ⁊ vt
ipse alios tractauerat. peregre in montibus
miserabili obitu vita functus est. Transfere-
bat aūt corpus philippus collactaneus eiꝰ:
qui metuens filium anthiochi ad ptolome-
um philometorem in egyptum abijt. X

A Machabeus aūt ⁊ q̄ cū eo erāt dn̄o se
protegente: tēplum quidem ⁊ ciui-
tatē recepit: aras aūt quas alienige
ne per plateas extruxerant itēqꝫ delubra de
molitus ē. Et purgato templo aliud altare
fecerunt ⁊ de ignitis lapidibus igne concep
to sacrificia obtulerunt post biennium: ⁊ in-
censum ⁊ lucernas. ⁊ panes proppsitiōis po
suerunt. Quibꝰ gestis rogabant dn̄m ꝓstra
ti in terram: ne amplius talibꝰ malis incide
rent. Sed ⁊ si qn̄ peccassent. ut ab ipsomitiꝰ
corriperentur. ⁊ non barbaris ac blassemis
hominibus traderētur. Qua die aūt tēplū
ab alienigenis pollutum fuerat. contigit ea
dem die purificationē fieri vicesima ⁊ q̇nta
mēsis qui fuit casleu. Et cū leticia diebꝰ oc- B
to egerūt i modū tabernaculorū: recordan-
tes ꝙ ante modicum tꝑis diem solēnē taber
naculorū i montibꝰ ⁊ in speluncis more be
stiarum egerāt: proptˀ qd̄ tirsos ⁊ ramos viri
des ⁊ palmas p̄ferebant ei: qui prosperauit
mundare locū suum. Et decreuerūt cōi p̄ce
pto ⁊ decreto vniuerse genti iudeorū oībus
annis agere dies istos. Et antiochi quidē q̄
appellatus est nobilis vite excessus ita se ha
buit. Nunc autem de eupatore antiochi im
pij filio que gesta sunt narrabimꝰ. breuiātes
mala que i bellis gesta sūt. Hic. n. suscepto
regno ꝯstituit suꝑ negocia regni lysiā quen
dam phenicis ⁊ syrie militie principē. Naꝫ C
ptolemeus qui dicebatur macer. iusti tenax
erga iudeos esse ꝯstituit: ⁊ p̄cipue propter
iniq̇tatem q̄ facta erat i eos. ⁊ pacifice ager̄
cum eis. Sed ob hoc accusatus ab amicis
apud eupatorem: cū frequenter ꝓditor audi
ret eo ꝙ cyprum creditā sibi a philometore
deseruisset. ⁊ ad antiochum nobilem trāsla
tus, etiam ab eo recessisset: veneno vitā fini-
uit. Gorgias aūt cum eēt dux locorum aſſū
ꝑtis aduenis frequēter iudeos debellabat.
Iudei uero qui tenebant opportunas mu-
nitiones. fugatos ab hierosolymis suscipie
bāt ⁊ bellare tentabāt. Hi vero q̄ erant cū
machabeo ꝑ orones dn̄m rogantes ut esset
sibi adiutor. impetū fecerūt i munitiōes idu
meorꝝ: multaqꝫ vi īsistentes loca obtinuerūt D
occurentes ileremerūt. ⁊ oēs simꝉ non minꝰ
uigintiq̇nqꝫ milibus trucidauerūt. Quidaꝫ
aūt cū cōfugissēt i duas turres ualde muni
tas. oēꝫ apparatum ad repugnandū h̄ntes
machabeus ad eorꝝ expugnatonnē relicto sy
mone ⁊ iosepho. itēqꝫ zacheo. eisqꝫ q̄ cū ipis
erant satis multis: ip̄e ad eas q̄ ap̄liꝰ ꝑurge
bant pugnas ꝯuersus est. Hi v̇o q̇ cū symōe
erant cupiditate ducti a q̇busdam q̄ in turri
bus erant suasi sṫ pecūia: ⁊ septuaginta mili
bus didrachmis acceptis dimiserūt q̄sdā ef-
fugere. Cū āt machabeo nunciatū eēt qd̄ fa
ctum ē: p̄ncipibus ppl̄i ꝯgregat̄. accusauit ꝙ
pecunia frēs vēdidissent aduersarijs eorum
dimissis. Hos igitur proditores factos iter
fecit: ⁊ cōfestim duas turres occupauit. Ar

mis aũt ac manibus oĩa prospe agendo in
duabus munitiõibus plusq̃ uigĩti milia pe
mit. Et timotheus q̃ prius a iudeis fuerat su
peratus ꝯuocato exercitu pegrine multitu
dinis ⁊ ꝯgregato eq̃tatu asiano aduenit: q̃i
armis iudeam captur⁹. Machabe⁹ ãt ⁊ q̃
cum ipso erant appropiquãte illo depcabãt
dñm caput t̃ra aspgentes. lumbosq̃ cilitijs
precincti. ad altaris crepidinẽ ꝓuoluti: ut si
bi ꝓpitius: inimicis aũt eoꝝ eẽt inimicus.
⁊ aduersarijs aduersaret sicut lex dicit. Et ita
post orationem sũptis armis lõgi⁹ de ciuita
te procedẽtes. ⁊ ꝓximi hostib⁹ effecti resede
runt. Primo ãt solis ortu utriq̃ ꝯmiserunt
isti quidẽ uictorie ⁊ ꝓspitatis sponsorẽ cũ vtu
te dñz hñtes: il[li] aũt ducem belli aiũ habe
bant: Sed cũ uehemens pugna esset: appa-
F ruerunt aduersarijs de celo viri q̃nq̃ in eq̃s
frenis aureis decori ducatum iudeis pstan
tes. ex quibus duo machabeum mediuz hñ
tes armis suis circũseptum icolumẽ cõser-
uabant. in aduersarios aũt tela ⁊ fulmina ia
cebant: ex quo ⁊ cecitate confusi ⁊ repleti p
turbatione cadebant. Interfecti sunt aũt .ui
ginti milia quingenti. ⁊ equites sexcẽti. Ti-
motheus vero confugit in gazaram psi-
dium munitum cui preerat cereas. macha
beus autem ⁊ qui cum eo erant letantes ob
sederũt psidium dieb⁹ q̃tuor. At hi q̃ it⁹ erãt
loci firmitate confisi supra modũ maledice-
bant. ⁊ sermones nephãdos iactabãt: Sz cũ
G dies quinta illucesceret: uiginti iuuenes ex
his q̃ cũ machabeo erãt. accẽsi animis pp
blasphemiam viriliť accesserũt ad murũ. ⁊
feroci aio incedentes ascẽdebãt: sz ⁊ alij sic
ascẽdẽtes turres portasq̃ succendeť aggres
si sũt atq̃ ipos maledictos viuos ꝯcremare
Per ꝯtinuum ãt biduũ. psidio vastato timo
theum occultãtẽ se i q̃dã reptũ loco peme-
rũt. ⁊ fratrem illi⁹ cereã ⁊ apollophanẽ occi
derũt. Quibus gestis: i hymnis ⁊ ꝯfessiõib⁹
bñdicebant dominum qui magna fecit in
israhel. ⁊ victoriam dedit illis. XI

A Sed paruo p⁹ tpe lysias ꝓcurator re
gis ⁊ ꝓpiqu⁹ ac negocioꝝ ppositus
grauiť ferens de his q̃ acciderãt: ꝯgre
gatis octogita milib⁹ ⁊ eq̃tatu vniuerso ve
niebat aduersum iudeos existimãs se ciui-
tatem q̃dẽ captã gẽtib⁹ hitaculũ facturũ. tẽ
plum vo i pecũie q̃stũ sicẽ cetera delubra gen
tium hiturũ p singulos ãnos vẽale sacerdo
tium nusq̃ recogitãs dei ptãte sz mẽte effre
natus in multitudie peditũ ⁊ i pedib⁹ eq̃tũ
⁊ i octoginta elephantis confidebat. Ingres-
sus ãt iudeã ⁊ appropiãs bethsure que erat
in ãgusto loco ab hierosolyma ĩtuallo q̃n-
q̃ stadios illud psidiũ expugnabat. Ut autẽ B
machabe⁹ ⁊ q̃ cũ eo erãt: cognouerũt expu-
gnari psidia: cum fletu ⁊ lachrymis roga
bant dñz. ⁊ oĩs turba simul: vt bonum ãgelũ
mitteret ad salutem isrl'. Et ipe primus ma-
chabeus sũptis armis ceteros adhortatus ẽ
sit secum pieľz subire ⁊ ferre auxiliuz frib⁹ su
is. Cũq̃ pariter ꝓmpto aio ꝓcederẽt hiero
solymis. apparuit pcedens eos eques in ve
ste candida: armis aureis hastã vibrãs. Tũc
oẽs simul bñdixerunt misicordẽ dñz. ⁊ ꝯua
luerunt aĩs non solũ homines sz ⁊ bestias fe
rocissimas ⁊ muros ferreos parati penetrar[e]
Ibant igitur prompti de celo hñtes adiuto C
rem ⁊ misantem sup eos dñz. Leonũ ãt mo
re ipetu irruentes in hostes ꝓstrauerunt ex
eis vndecim millia peditũ. ⁊ eq̃tũ mille sex
centos: vniuersos ãt in fugã vterũt: plures
ãt ex eis vulnerati nudi euaserunt. Sz ⁊ ip
se lysias turpiť fugẽs euasit. Et q̃r ñ insẽsa
tus erat: secum ipe reputãs factã erga se di
minutionem. ⁊ itelligẽs iuictos eẽ hebreos
oĩpotentis dei auxilio nitentes: misit ad eos
ꝓmisitq̃ se ꝯsẽsurum oib⁹ q̃ iusta sũt: ⁊ regẽ
cõpulsuꝝ amicum fieri. Annuit aũt macha
be⁹ pcib⁹ lysie: i oib⁹ vtilitati ꝯsulens. Et que D
cunq̃ machabeus scripsit lysie de iudeis: ea
rex cõcessit. Nam erant scripte iudeis epi
stole a lysia siq̃dem hũc modum cõtinẽtes
Lysias: pplo iudeoꝝ salutem. Joãnes ⁊ abes
salon q̃ missi sũt a vobis tradẽtes scripta po-
stulabãt: vt ea q̃ p illos significabantur iple
rẽ. Quecũq̃ igitur regi potuerũt pferri. ex-
posui: ⁊ que res pmittebat cõsensi. Si igitur
in negocijs fidẽ ꝯseruaueritis. ⁊ deiceps bo
norũ vobis cã esse tẽtabo: de ceteris aũt p sin
gula vba mandaui ⁊ istis ⁊ his q̃ a me missi
sũt colloqui vobiscũ. Bene valete. Anno cẽ
tesimo q̃dragesimo octauo mensis dioscori
die vicesima ⁊ q̃rta. Regis aũt epl'a ista cõti
nebat. Rex ãtioch⁹: lysie fratri salutẽ. Pre E
nr̃o iter deos trãslatos: nos volẽtes eos qui
sũt i regno nr̃o siue tumultu agere: ⁊ reb⁹ su
is adhibere diligentiã: audiuim⁹ iudeos nõ
ꝯsẽsisse pr̃i meo vt trãsferrẽť ad ritũ grecoꝝ
sed tenere velle suũ istitutũ: ac ꝓpterea po-
stulare a nobis ꝯcedi sibi legitima sua. Uo-
lẽtes igiť hanc quoq̃ gẽtẽ q̃etã eẽ: statuẽtes
iudicauim⁹ tẽplũ restitui ill': vt agerent scõz
suoꝝ maioꝝ cõsuetudinẽ. Bñ igiť feceris: si
miseris ad eos ⁊ dextrã dederis: vt cognita
nr̃a volũtate bono aio sint. ⁊ vtilitatib⁹ pro
prijs deseruiãt. Ad iudeos vo regis epl'a taľ
erat. Rex antiochus: senatui iudeoruz ⁊ ce- F

teris iudeis salutē. Si valetis sic est vt velu-
mus: sed et ipsi bñ valemus. Adijt nos mene
laus dicēs velle vos descēdere ad vestros q̄
sunt apud nos. His igit̃ qui cōmeāt vsq̄ ad
diē tricesimū mēsis xādici damus dextras se
curitatis: vt iudei vtant̃ cibus et legibus suis
sicut et pri⁹: et nemo eoꝝ vllo mō molestiā pa
B tiat̃ de his q̄ p ignorātiā gesta sūt. Misim⁹ āt
et menelaū q̄ vos alloquat̃. Valete. Anno cē
tesimo q̄dragesimo octauo xādici mēsis q̄n
tadecima die. Miserūt aūt ēt romani episto
lā ita se hñtē. Quint⁹ mēni⁹ et tit⁹ manlius
legati romanoꝝ pplo iudeoꝝ salutē. De his
q̄ lysias cognatus cōcessit vobis: et nos cōcessi-
mus: de quibus autem ad regem iudicauit
referendū: ꝯfesti aliquē mittite diligentius i
ter vos cōferentes: vt decernamus sicut con
gruit vobis. Nos.n. antiochiā accedim⁹. Jdō
q̄ festinate rescribere: vt nos quoq̄ sciamus
cui⁹ estis volūtatis. Bñ valete. Anno cētesimo
q̄dragesimo octaui q̄ntadecia die mēs xādici

A His factis pactiōib⁹ lysias p XII
gebat ad regē: iudei aūt agriculture
operā dabāt. Sz hi q̄ resederāt timo
theus et appolonius gennei filius: sz et hie-
ronymus et demophon sup his et nicanor cy
priarches nō sinebant eos in silentio agere
et quiete. Joppite vō tale quoddā flagitiū per
petrarūt. Rogauerūt iudeos cū quib⁹ habi
tabāt: ascēdere scaphas quas parauerāt cuz
vxoribus et filijs q̄si nullis inimicitijs iter eos
subiacētibus. Scdm cōe itaq̄ decretū ciui-
tatis et ipsis acq̄escētibus pacisq̄ cā nihil su-
spectū hñtibus: cū in altū ꝓcessissent submer
serūt nō minus ducētos. Quā credulitatem
iudas i sue gētis hoīes factā vt cognouit pce
pit viris q̄ erāt cū ipso: et inuocato iusto iudice
deo venit aduersus iterfectores fratꝝ: et por-
tū q̄dē nocte succēdit. scaphas exussit: eos āt
B q̄ ab igne refugerāt gladio pemit. Et cum h
ita egisset discessit q̄si iteꝝ reuersurus. et vni-
uersos ioppitas eradicaturus. Sz cū cogno-
uisset et eos qui erant iāniε velle pari modo
facere hitantibus secū iudeis. iānitis quoq̄
nocte supuenit et portū cū manib⁹ succēdit:
ita vt lumē ignis appēret hierosolymis ab sta
dijs ducētis q̄dragīta. Inde cū iā abisset no
uē stadijs et iter facerēt ad timotheū cōmise
rūt cū eo arabes q̄nq̄ milia viri et eq̄tes q̄n-
genti. Cūq̄ pugna valida fieret et auxilio di
ꝓspere cessissēt: residui arabes victi petebāt
a iuda dexteras sibi dari ꝓmittētes se pascua
daturos: et in ceteris profuturos. Judas au-
tem arbitratus vere in multis eos vtiles ꝓ-
misit pacem: dextrisq̄ acceptis discessere ad
tabernacula sua. Aggressus ē āt et ciuitatez
quandā firmā pontibus murisq̄ circūseptā
q̄ a turbis habitabatur gētiū ꝓmiscuarū cui
nomē casphin. hi vero. q̄ int⁹ erāt. ꝯfidētes in
stabilitate muroꝝ et apparatu alimoniarum
remissius agebant maladictis lacessētes iu- C
dā et blassemātes et loquentes q̄ phas non est
Macabeus āt inuocato magno mūdi princi-
pe q̄ sine arietibus et machinis tpib⁹ iesu pre Josue.6.c
cipitauit hierico: irruit ferociter muris et ca-
pta ciuitate p dñi voluntatem innumerabiles
cedes fecit: ita ut adiacēs stagnum stadiorū
duoꝝ latitudinis sāgnine iterfectoꝝ fluere
videretur. Inde discesserunt stadia septigen-
ta q̄nq̄gita et venerunt in tharacha ad eos q̄
dicunt̃ tibianei iudeos. et timotheum q̄dem
i illis locis n̄ cōphēderūt. nulloq̄ negocio p
fecto regressus ē relicto i q̄dā loco firmissimo
presidio. Dositheus autem et sosipat̃ q̄ erant
duces cū machabeo pemert a thimotheo re-
lictos i presidio decez milia viros. Ac macha
beus ordinatis circum se sex milibus et con-
stitutis per cohortes: aduersus timotheum
processit hñtē secū cētum viginti milia pedi
tū eq̄tumq̄ duo milia q̄ngētos. Cognito āt D
iude aduētu timothe⁹ pmisit mulieres. et fi-
lios et reliquū apparatū i ꝑsidium quod car-
mon dicitur. Erat.n. iexpugnabile et accessu
difficile. pp locoꝝ āgustias. Cūq̄ cohors iu-
de prima apparuisset. timor hostib⁹ incussus
ē ex pñtia dei. q̄ vniuersa ꝯspicit. et i fugā uer
si sunt alius ab alio: ita vt magis a suis deij-
cerent̃. et gladiorum suoꝝ ictibus debilitarē
tur. Judas āt vehementer instabat puniens
prophanos et ꝓstrauit ex eis triginta milia
virorū. Ipse vero timothe⁹ incidit in partes
dosithei et sosipatris et mltis pcib⁹ postulabat
vt viuus dimitteret̃: eo q̄ mltorum ex iude-
is parētes haberet ac frēs quos morte eius
decipi eueniret. Et cum fidem dedisset restitu
tuꝝ se eos fm ꝯstitutū illesū eū dimiserūt pp
fratꝝ salutē. Judas aūt regressus ē a carmō E
iterfectis vigintiq̄nq̄ milibus. Post horuz
fugam et necē: mouit exercitū ad effron ciui-
tatem munitā in qua multitudo diuersaruz
gentiū habitabat: et robusti iuuenes pro mu
ris consistentes fortiter repugnabāt. In hac
aūt machine multe: et telorum erat apparat⁹
Sed cū omnipotētē inuocassent: qui potesta
te sua vires hostium confringit: ceperunt
ciuitatem: et ex eis qui intus erant viginti-
quinq̄ milia ꝓstrauerūt. Inde ad ciuitatem
scythaꝝ abierūt: q̄ ab hierosolymis sexcētis sta
dijs aberat. Cōtestātib⁹ āt his q̄ apd scytho-
politas erant iudeis q̄ benigne ab eis habe-

renť:ꝛ tp̄ibus ĩfelicitatis:ꝙ modeste secũ ege
rint:gr̃as agentes eis:ꝛ exhortati etiam de
cetero erga genus suũ benignos eẽ. venerũt
herosolymã die soléni septimanarum instã-
te. Et post penthecosten abierunt ꝯ gorgiaꝫ
F prepositũ idumee. Exiuit autem cũ peditib⁹
tribus milibus ꝛ equitibus quadringentis.
Quibus cõgressis cõtigit paucos ruere iu-
deoꝝ. Dositheus vero quidã de bachenoris
eques vir fortis gorgiã tenebat:ꝛ cũ vellet il
lũ capere viuũ. eques quidã de thracib⁹ irru
it ĩ eũ:humerũq; eius ãputauit:atq; ita gor-
gias effugit ĩ maresa. At ill' q̃ cũ esdrin erãt
diutius pugnãtibus ꝛ fatigatis inuocauit iu
das dñm adiutoré ꝛ ducé belli fieri:incipiés
voce patria ꝛ cũ hymnis clamoré extolllés.
fugã gorgie militibus incussit. Judas autẽꝫ
collecto exercitu venit in ciuitaté odollã. Et
cũ septima dies supueniret fm ꝯsuetudinem
purificati in eodem loco sabbatũ egerũt. Et
sequenti die venit cum suis iudas vt corpo-
ra ꝓstratoꝝ tolleret ꝛ cum parentibus po-
Gen.7.d neret in sepulchris paternis. Inuenerunt au
G tem sub tunicis interfectoꝝ de donarijs ido-
loꝝ que apud iamniã fuerunt: a quibus lex
ꝓhibet iudeos. Oibus ergo manifestũ factũ
est ob hãc cãm eos corruisse. Oẽs itaq; bñ-
dixerũt iustũ iudiciũ dñi qui occulta fecerat
manifesta. Atq; ita ad preces ꝯuersi rogaue
rũt vt id qđ factũ erat delictũ obliuioni tra-
deret. At v̓o fortissimus iudas hortabať po-
pl̃m ꝯseruare se sine pccõ:sub oculis viden
tes que facta sũt ꝓ pccis eoꝝ q̃ ꝓstrati sũt. Et
facta collatiõe duodeci milia drachmas ar-
gẽti misit hierosolymã offerri ꝓ pccis mortu
orũ sacrificiũ:bñ ꝛ religiose de resurrectione
cogitãs. Nisi.n. eos qui ceciderãt resurrectu
ros speraret:supfluũ videreť ꝛ vanũ orare ꝓ
mortuis. Et q2 ꝯsiderabat ꝙ hi qui cũ pieta-
te dormitioné acceperant:optimaꝫ haberét
repositã gr̃am. Scã ergo ꝛ salubris ẽ cogita
tio ꝓ defunctis exorare vt a peccatis soluãť
A Anno cẽtesimo q̃dragesi- XIII
mo nono cognouit iudas antiochũ
eupatoré venire cũ multitudine ad-
uersus iudeã:ꝛ cũ eo lysiã ꝓcuratoré ꝛ ꝓpo
situm negocioꝝ secũ habéte peditũ centũ de
cẽ milia ꝛ equitũ quinq; milia:ꝛ elephantes
viginti duos:currus cũ falcib⁹ trecẽtos. Cõ
miscuit aũt se illis ꝛ menelaus:ꝛ cũ multa fa
latia dep̄cabať antiochũ nõ ꝓ patrie salute.
B sed sperãs se ꝯstitui in principatũ. Sꝫ rex re
gũ suscitauit animos anthiochi in peccõreꝫ:ꝛ
suggeréte lysia hũc eẽ cãm oium maloꝝ ius-
sit vt eis ẽ ꝯsuetudo apprehẽsũ in eodẽ loco

necari. Erat aũt in eodẽ loco turris q̃nqua-
ginta cubitoꝝ aggestũ vndiq; hñs cineris. h
ꝓspectũ hẽbat in preceps. Inde i cineré deij
ci iussit sacrilegũ:oĩbus eũ ꝓpellẽtibus ad i-
teritũ. Et tali lege p̄uaricatoré legis contigit C
mori nec terre dari menelaũ. Et quidé satꝭ iu
ste. Nã q2 multa erga aram dei delicta cõmi
sit:cuius ignis ꝛ cinis erat sanctus: ipse in ci
neris morté dãnatus ẽ. Sꝫ rex mẽte effrena
tus veniebat nequioré se p̄re suo iudeis oñsu
rus. Quibus iudas cognitis precepit pplo
vt die ac nocte dñm iuocarét. ꝙ sicut semꝑ
ꝛ nũc adiuuaret eos:q̃ppe lege ꝛ patria san
ctoꝝ téplo priuari vererenť:ac populũ q̃ nu
per paululũ respirasset:ne sineret blasphẽis B
rursus nationibus subdi. Oibus itaq; simul
id faciẽtibus ꝛ petẽtibus a dño misericordiã
cũ fletu ꝛ iciunijs ꝑ triduũ ꝯtinuũ ꝓstratis
hortat⁹ ẽ eos iudas vt se p̄pararét. Ipe v̓o cũ
seniorib⁹ cogitauit priusq; rex admoueret ex
ercitũ ad iudeã ꝛ obtineret ciuitaté exire: ꝛ
dñi iudicio cõmittere exitũ rei. dans itaq; po
testaté omniũ deo mundi creatori: ꝛ horta-
tus suos vt fortiter dimicarét:ꝛ vsq; ad mor
té ꝓ legibus téplo:ciuitate:patria:ꝛ ciuibus E
starét:circa modin exercitũ ꝯstituit. Et dato
signo suis dei victorie:iuuenibus fortissimis
electis nocte aggressus aulã regiam i castris
ĩterfecit viros quatuordeci milia:ꝛ maximũ
elephãtoꝝ cũ his qui suppositi fuerãt. Sum
moq; metu ac perturbatione hostiuꝫ castra
replẽtes:rebusq; ꝓspere gestis:abierũt. Hoc
aũt factũ ẽ die illucescẽte adiuuante euꝫ dñi
ꝓtectione. Sed rex accepto gustu audacie
iudeoꝝ:arte difficultates locoꝝ tentabat: ꝛ
bethsure que erat iudeoꝝ presidium muni-
tum castra admouebat:sed fugabatur ipin- F.
gebatur:minorabatur. His aũt qui itus erãt
iudas necessaria mittebat: Enũciauit aũt my
steria hostibus rodochus quidã de iudaico
exercitu:q̃ reqsitus cõphẽsus ẽ ꝛ ꝯclusus.
Iteꝝ rex sermoné habuit ad eos qui erãt in
bethsuris:dexterã dedit:accepit:abijt:cõmi-
sit cũ iuda:superatus ẽ. Ut aũt cognouit re-
bellasse philippũ antiochie qui relictus erat
sup negocio:mẽte ꝯsternatus:iudeos depre G
cãs:subditusq; eis. iurat de oĩbus quibus vi-
sum est:ꝛ recõciliatus obtulit sacrificiũ: ho-
norauit téplũ ꝛ munera posuit:machabeum
amplexatus est:ꝛ fecit eũ a ptolemaide vsq;
ad gerrenos ducé ꝛ p̄ncipé. Ut ãt venit pto
lemaidã:grauiť ferebãt ptolemẽses amicitie
ꝯuẽtioné idignãtes:ne forte fedus irruperét
Tũc ascẽdit lysias tribunal ꝛ exposuit rõneꝫ
ꝛ pplꝫ sedauit:regressusq; ẽ antiochiã. ꝛ hoc

mō regis ꝓfectio ⁊ reditus ꝓcessit. XIIII
A S Ed pꝰ triēniū tp̄s cognouit iudas ⁊
q̇ cū eo erant. demetrium seleuci cū
multitudine valida ⁊ nauibus per
portuꝫ tripolis ascendisse ad loca opportūa
⁊ tenuisse regiones aduersus ātiochū ⁊ eius
ducem lysiā. Alchimꝰ āt q̇dā q̇ sūmus sacer
dos fuerat: sꝫ volūtarie coīq̇natus ē tp̄ibus
cōmixtiōis: ꝯsiderans nullo mō sibi eē salutē
neqꝫ accessum ad altare: venit ad regē deme
triū centesimo q̇nq̄gesimo anno offerens ei
coronam aureaꝫ ⁊ palmā. sup̄ h̄ ⁊ talos q̇ tē
pli eē videbantur. Et ipa q̇dē die siluit. Tem
pus āt opportunum dementie sue nactꝰ. cō
uocatꝰ a demetrio ad cōsiliū. ⁊ iterrogatus
quibus rebus ⁊ consilijs iudei niterentur.
rn̄dit. Ipi q̇ dicunt assidei iudeoꝝ q̇bus p̄est
indas machabeus bella nutriūt ⁊ seditōes
B mouēt nec patiunt regnū eē q̇etū. Nā ⁊ ego
defraudatus parētū glīa. dico aūt sūmo sa
cerdotio huc veni: p̄mo q̇dē vtilitatibus re
gis fideꝫ seruās secundo aūt etiā ciuibꝰ ꝯsu
lēs. Naꝫ illoꝝ p̄uitate vniuersū genꝰ nr̄ꝫ nō
minime vexat. Sꝫ oro his singulis o rex co
gnitꝭ. ⁊ regioni ⁊ generi ſm hūanitatem tuā
ꝓmulgataꝫ oībꝰ ꝓspice. Nā q̄diu sup̄est iu
das: ipossibile est pacē eē negocijs. Talibus
āt ab hoc dictꝭ. ⁊ ceteri amici hostilit se ha
bentes aduersus iudam. iflāmauerūt deme
Ma.7.d trium. Qui stati nicanorē p̄positū elephan
toꝝ ducem misit i iudeā. datꝭ mādatis vt ip
sum q̇dē iudam capet viuū: eos v̇o q̇ cū illo
erāt dispergeret. ⁊ ꝯstitueret alchimū maxi
mi templi sūmū sacerdotē. Tūc gētes q̇ d̉ iu
dea fugerant iudā: segregati se nicāori mi
C scebant: miserias ⁊ clades iudeoꝝ ꝓsperita
tes rerum suaꝝ existimātes. Audito itaqꝫ iu
dei nicanoris aduentu ⁊ ꝯuētu nationū: cō
spsi terra rogabāt eum q̇ ppl'm suū ꝯstituit: i
eternum custodiret q̇qꝫ suā portionē signis
euidentibus ꝓtegit. Impante āt duce stati
inde mouerunt. cōuenerūtqꝫ ad castellum
dessau. Symon v̇o frater iude cōmiserat cum
nicanore: sꝫ ꝯterritus ē repētino aduētu ad
uersarioꝝ: nicanor tn̄ audiens v̇tutem comi
tū iude ⁊ aī magnitudinem quā ꝓ patrie cer
taminibus hēbant: sāguie iudiciū facere me
tuebat. Quāobrem premisit possidonium ⁊
theodotium ⁊ mathiam. ⁊ vt darēt dextras.
atqꝫ accipent. Et cum diu de his ꝯsilium age
retur. ⁊ ipse dux ad multitudinem retulisset
D oium vna fuit sentētia amicitijs ānuere. Ita
qꝫ diem ꝯstituerunt q̄ secreto iter se agerēt. ⁊
singulis selle ꝓlate sūt ⁊ posite. Precepit āt
iudas armatos eē locis opportunis ne for

te ab hostibus repente mali aliq̇d oriret. Et
ꝯgruum colloquū fecerūt. Morabat antem
nicanor hierosolymis. nihilqꝫ inique agebat
gregesqꝫ turbaꝝ que cōgregate fuerāt: dimi
sit. Habebat āt iudaꝫ semp̄ caꝝ ex aio. ⁊ erat
viro inclinatꝰ. Rogauitqꝫ eū ducere vxorē
filiosqꝫ procreare. Nuptias fecit quiete egit
cōiterqꝫ viuebant. Alchimus āt vidēs carita
teꝫ illoꝝ ad iuicem. ⁊ ꝯuētiōes. venit ad d̉me
trium ⁊ dicebat nicanorē rebꝰ alienis assēti
re. Iudamqꝫ regni insidiatorem successorē si
bi destinasse. Itaqꝫ rex exasperatus ⁊ pessi
mis huius crimiationibꝰ irritatꝰ scripsit nica
nori dicēs. grauiter q̇dē se ferre de amicitie
ꝯuentiōe: iubere tn̄ machabeum citiꝰ vinctū E
mittere ātiochiā. Quibus cognitis nicanor
ꝯsternabat. ⁊ grauiter ferebat: si ea que cōue
nerant. irrita faceret: nihil lesꝰ a viro: sꝫ quia
regi resistere non poterat. opportunitatem
obſuabat q̄ p̄ceptum perficeret. At macha
beus vidēs secum austeriꝰ agere nicanorē. ⁊
ꝯsuetum occursum ferociꝰ exhibētē. itelligēs
non ex bono eē austeritatem istā. paucis suo
rū ꝯgregatis occultauit se a nicanore. quod
cum ille cognouit fortit se a viro p̄uētū ve
nit ad maximum ⁊ sanctissimū templū. ⁊ sa
cerdotibus solitas hostias offerētibus: iussit
sibi tradi virum. Quibꝰ cū iuramēto dicēti
bus nescire se vbi eēt. q̇ q̄rebatur: extendens
manū ad templū iurauit dicens. Nisi iudaꝫ
mihi victum tradideritis: istud dei p̄hanuꝫ
i planitiem deducam. ⁊ altare effodiā. ⁊ tem F
plum hoc libero p̄ri ꝯsecrabo. Et his dictis
abijt. Sacerdotes āt ꝓtendentes manꝰ in ce
lū inuocabant eū q̇ sp̄ ꝓpugnator eēt gētis
ipsoꝝ. h̄ dicentes. Tu dn̄e vniuersoꝝ qui nul
lius idiges voluisti templū hitatōis tue fieri
i nobis. Et nunc scē scōꝝ oium dn̄e ꝯſua in eē
nū ipollutam domū istam q̄ nup̄ mūdata est
Razias āt q̇dam de senioribus ab hierosoly
mis delatus est nicanori. vir amator ciuitatꝭ
⁊ bn̄ audiēs q̇ ꝓ affectu. pater iudeoꝝ appel
labat. Hic mltis tp̄ibus ꝯtinentie ꝓpositū
tenuit i iudaismo: corpusqꝫ ⁊ animā tradere
ꝯtentꝰ ꝓ perseuerātia. Volēs āt nicanor ma
nifestare odium quod hēbat i iudeos misit
milites q̇ngentos vt eum ꝯp̄henderēt. Pu
tabat. n. si illum decepisset sese cladem iudis
maximā illatuꝝ. Turbis āt irruere in domū
eius ⁊ ianuā disrumpere atqꝫ ignē āmouere
cupiētibꝰ cū iaꝫ ꝯprehenderet gladio sepe
tijt: eligens nobilit mori potiꝰ q̄ subditꝰ fie
ri peccōribus ⁊ ꝯ̄ natales suos indignis iniu
rijs agi. Sed cum p̄ festinationem nō certo
ictu plagā dedisset: ⁊ turbe int ostia irrūpēt

P

recurrens audacter ad murū. pcipitauit semet
ipsum viriliter i turbas: qbus velociter locū
dantibus casui ei⁹: venit p mediā ceruicē. Et
cum adhuc spiraret accensus aīo surrexit. ⁊
cum sanguis eius magno fluxu deflueret. ⁊
grauissimis vulnerib⁹ esset sauci⁹: cursu tur
bam pertrāsijt. ⁊ stans supra quandā petraz
pruptam ⁊ iam exāguis effect⁹. cplex⁹ itestia
sua vtrisq manib⁹ proiecit super turbas i-
nocans dñatorem vite ac spirit⁹: vt h illi ite
rum redderet: atq ita vita defunctus est.

XV

A Nicanor āt vt cōperit iudā
esse in locis samarie cogitauit cum
ipetu die sabbati cmittere belluz. Ju
deis vo q illum p necessitatē isequebāt dicen
tibus: ne ita ferociter ⁊ barbare feceris: sz ho
norem tribue diei scificatōis ⁊ honora euz q
vniuersa cspicit. At ille ifelix interogauit si
est potens i celo q ipauit agi diē sabbatoꝝ ⁊
respōdētibus ill: ē dñs viu⁹ ipe i celo potēs
q iussit agi septimaz diē. At ille ait. Et ego
potens sum sup trā q ipero sumi arma ⁊ ne
B gocia regis ipleri. Tñ nō obtinuit: vt csiliuz
pficeret. Et nicanor qdē cū sūma supbia ere
ct⁹ cogitauerat cōe tropheū statuere d iuda.
Machabeus āt sēp cfidebat cum oi spe auxi
lij sibi a dño affuturꝝ. ⁊ hortabatur suos ne
formidarent ad aduētum natōnū sz i mente
haberent adiutoria sibi facta d celo: ⁊ nunc
sperarent ab oipotente sibi affuturā victori-
am. Et allocut⁹ eos ⁊ lege ⁊ pphis. āmonēs
ēt certamina q fecerāt pus pmptiores con-
stituit eos. Et ita animis coruz erectis simul
ondebat gentium fallaciā. ⁊ iuramētoꝝ pua
ricationē. Singulos āt illoꝝ armauit nō cly
pei ⁊ haste munitōe: sz sermonibus optimis
⁊ exhortatōib⁹ exposito digno fide somnio
C per quod vniuersos letificauit. Erat āt huius
mōi visus. Oniam q fuerat sūmus sacerdos
virum bonum ⁊ benignū. verecūdū visu. mo
destū moribus ⁊ eloqo decoꝝ: ⁊ q a puero i
vtutibus exercitat⁹ sit man⁹ ptēdētē. orare
pro oi pplo iudeoꝝ. Post hoc apparuisse ⁊
aliū viꝝ etate ⁊ glia mirabil em: ⁊ magni d-
coris habitudinem circa illū. Rñdētē vero
oniam dixisse. Hic est frāz amator ⁊ ppli isrl
h est q mltuz orat p pplo ⁊ vniuersa scā ciui
tate hieremias pp̄ha dei. Extendisse āt hie
remiam dextrā. ⁊ dd isse iude gladiū aureū
dicentem. Accipe scm gladiū mun⁹ a do i q
D dijcies aduersarios ppli mei isrl. Exhortati
itaq iude smonibus bōis valde d qb⁹ extolli
posset ipetus. ⁊ ai iuuenū cfortari: statuerūt
dimicare ⁊ cfligere fortit vt vt⁹ de negociis
iudicaret: eo q ciuitas scā ⁊ tēplum piclita
ret. Erat. n. p vxoribus ⁊ filijs. itēq p frib⁹
⁊ cognatis minor sollicitudo: maximus. ꝯo ⁊
prim⁹ p scitate timor erat templi. sz ⁊ eos q i
ciuitate erant nō mīma sollicitudo habebat
p his q cgressuri erant. Et iā cū ois sparent
iudicium futuꝝ. hostesq adessent atq exerci
tus esset ordinat⁹ bestie eqtesq opportūo lo
co cōpositi. cōsiderans machabeus aduētuz
mltitudinis ⁊ apparatuz variū armoꝝ. ac fe E
rocitatem bestiaꝝ extendēs man⁹ i celū. pdi
gia facientem dñz iuocauit: q nō sm armorū
potentiam: sz put ipsi placet dat dignis vi-
ctoriā. Dixit aūt iuocans hoc mō. Tu dñe q 5.8.d
misisti āgelum tuuz sub ezechia rege iuda. ⁊ 4.re.19.g
iterfecisti de castris sēnacherib centum octo Ecci.48.d
gintaqnq milia. ⁊ nunc dñator celoꝝ mitte
angelum tuū bonuz aū nos timore ⁊ tremo
re magnitudis brachij tui vt metuant q cuz
blasfemia veniunt aduers⁹. scm populū tuū
Et h qdem ita orauit. Nicanor āt ⁊ q cuz
ipso erant cum tubis ⁊ cāticis admouebāt.
Judas vero ⁊ q cum eo erāt: iuocato deo per
oratōes cōgressi sunt: manu qdē pugnantes
sz ⁊ dñm cordib⁹ orantes pstrauerūt nō min⁹
trigintaqnq milia psentia dei magnifice de F
lectati. Cumq cessassent ⁊ cū gaudio redirēt:
cognouerunt nicanorē ruisse cū armis suis
Facto itaq clamore ⁊ perturbatione suscita
ta patria voce oipotentem dñm bndicebant
Precepit āt iudas qui p oia corpe ⁊ aio mo
ri p ciuibus paratus erat: caput nicanoris ⁊
manum cuz humero abscisā hierosolymā p-
ferri. Quo cum peruenisset cuocatis cōtribuli
bus ⁊ sacerdotibus ad altare: accersijt ⁊ eos
q in arce erant. Et ostenso capite nicanoris ⁊
māu nepharia quam extenderat ctra domū
sāctam oipotēs dei. magnifice gloriat⁹ ē. Li
guam etiaz ipij nicanoris pcisā iussit particu
latim auibus dari: manū aūt demēs ctra tē G
plum suspendi. Oēs igit celi bndixerūt dñz
dicentes: bndictus q locū suū icōtaminatū s- 1.Ma.7.g
uauit. Suspendit aūt nicanoris caput i sum
ma arce vt euidens eēt ⁊ manifestū signum
auxilij dei. Itaq oēs cōmuni cōsilio decre-
uerunt nullo mō diē istū absq celebritate p
terire: habere aūt celebritatem tertiadecima
die mensis adar: que dicitur voce syriaca pri
die mardochei die. Igit his erga nicanorez
gestis: ⁊ ex illis temporibus ab hebreis ciui
tate possessa: ego quoq in his faciam finem
sermonis. Et siqdem bene vt historie compe
tit hoc ⁊ ipse velim: si autez minus digne cō
cedendum est mihi. Sicut enim vinum sēp
bibere aut semper aquam contrariū est. alter
nis autem vti delectabile: ita legentibus si
semper exact⁹ sit sermo: non erit gratus hic
ergo erit consumatus.

Explicit secundus liber Machabeoꝝ.
Incipit epistola beati hieronymi ad
Damasum papã in q̃tuor euãgelistas

BEatissimo pape damaso. hie-
ronymus. Nouũ opꝰ me fa-
cere cogis ex veteri: vt pꝰ exẽ-
plaria scripturaꝝ toto orbe
dispsa q̃siq̇dẽ arbitꝛ sedeã. ꝛ
qꝛ inter se variãt. q̃ sint illa q̃
cũ greca cõsentiãt ꝟitatẽ decernã. Piꝰ laboꝛ
sed piculosa p̃sũptio. iudicare de ceteris. ip-
sum ab oĩbus iudicãdũ: senis mutare linguã
ꝛ canescẽtẽ mũdũ ad initia retrahere paruu
loꝝ. Quis. n. doctꝰ pariꝛ vel indoctꝰ: cũ i ma
nꝰ volumẽ assũpserit. ꝛ a saliua quã semel i-
bibit viderit discrepare qđ lectitat. nõ statiꝫ
erũpat i vocẽ me falsariũ. me clamãs eẽ sa-
crilegũ: q̇ audeã aliq̇d i veteribꝰ libꝛis ad-
dere: mutare: coꝛrigere? Aduersus quã inuidi
am duplex cã me ꝯsolaꝛ: q̇ ꝛ tu q̇ summus sa-
cerdos es fieri iubes. ꝛ veꝝ nõ eẽ qđ variat
ẽt maledictoꝝ testimonio ꝯꝓbaꝛ. Si. n. la
tinis exẽplaribꝰ fides ẽ adhibenda: respon-
deãt q̇bꝰ tot sĩ exẽplaria pene q̊t codices.
Sin aũt ꝟitas ẽ q̃rẽda de pluribꝰ: cur nõ ad
grecaꝫ originẽ reuertentes. ea q̃ vel a vitio
sis iterpꝛetibus male edita. vel a p̃sũptoribꝰ
imperitis emendata puersius vel a libꝛarijs
doꝛmitãtibꝰ aut addita sũt aut mutata cor-
rigimus? Neq꜒ ꝟo ego de veteri disputo te-
stamẽto: qđ a septuaginta senioꝛibus in gre
cã linguã versũ tertio gradu ad nos vsq꜒ p
uenit. Nõ q̃ro q̇d aq̇la q̇d symmachus sapi
ant. quare theodotio inter nouos ꝛ veteres
medius icedat. Sit illa ꝟa interp̃tatio quã
apl̃i ꝓbauerunt. De nouo nũc loquoꝛ testa
mẽto qđ grecũ esse nõ dubiũ ẽ: excepto apl̃o
matheo. q̇ pꝛimus in iudea euãgeliũ xp̄i he
bꝛaicis l̃ris edidit. Hoc certe cuꝫ in nr̃o ser
mone discoꝛdat. ꝛ diuersos riuuloꝝ trami-
tes ducit: vno de fonte q̃rendus est. Preter
mitto eos codices q̊s a luciano ꝛ hesitio nũ-
cupatoꝛes paucoꝝ hoĩum asserit puersa cõ-
tẽtio: q̇bus vtiq꜒ nec in veteri instrumento
pꝰ septuagita iterp̃tes emẽdaꝛ q̇d licuit nec
in nouo ꝓfuit emendasse: cũ multaꝝ gẽtiuꝫ
linguis scriptura añ trãslata doceat falsa esse
q̃ addita sunt. Igiꝛ hec p̃sens p̃fatiũcula pol
liceꝛ q̃tuoꝛ tm̃ euangelia: q̇ꝝ oꝛdo ẽ iste. ma
theus. marcus. lucas ioãnes. codicũ grecoꝝ
emẽdata collatione sed veteꝝ: q̃ ne multum
a lectionis latine consuetudine discreparẽt
ita calamo imperauimus: vt his tm̃ q̃ sẽsu q̇
videbanꝛ mutare. coꝛrectis. reliqua manere
paterenur vt fuerant. Canones quoq꜒ quos
eusebius cesariensis ep̃us alexandrinum se-
cutus ãmonium in decẽ numeros oꝛdinauit
sicut in greco habenꝛ: expꝛessius. Quod si
quis de curiosis voluerit nosse que in euan-
gelijs vel eadem vel vicina vel sola sint eoꝝ
distinctione cognoscet. Magnus siquidem
hic in nr̃is codicibus erroꝛ inolcuit: dũ qđ i
eadeꝫ re alius euangelista plus dixit. in alio
qꝛ minus putauerit addiderunt: vel dum eũ
dem sensũ alius aliter expꝛessit. ille q̇ vnꝰ e
quatuoꝛ primum legerat ad eius exẽplum
ceteros q̊ꝫ estimauerit emendandos. Vñ
accidit. vt apud nos mixta sint oĩa. ꝛ in mar
co plura luce atq꜒ mathei. Rursum in ma-
theo plura ioannis ꝛ marci: ꝛ in ceteris reli
quoꝛum que in alijs pꝛopꝛia sunt inueniãꝛ.
Cum ita q꜒ canones legeris qui subiecti sũt
confusionis erroꝛe sublato ꝛ similia omniuꝫ
scies. ꝛ singulis sua queq꜒ restitues. In ca-
none pꝛimo concoꝛdant quatuoꝛ: matheus
marcus. lucas: ioãnes. In secundo tres ma-
theus. marcus: lucas. In tertio tres matheꝰ
lucas ioannes. In quarto tres: matheꝰ mar
cus ioannes.. In quinto duo: matheus lu-
cas. In sexto duo: matheus. marcus. In se-
ptimo duo. matheus ioannes. In octauo
duo. lucas. marcus. In nono duo lucas ioã
nes. In decimo. pꝛopꝛia vnusquisq꜒ que
non habentur in alijs ediderunt. Singu-
lis vero euangelijs ab vno incipiens vsq꜒ ad
finem libꝛoꝝ dispar numerꝰ accrescit. Hic ni
gro coloꝛe pꝛescriptus sub se hꝫ alium ex mi
nio discoloꝛẽ numerum: qui ad decem vsq꜒
pꝛocedens indicat: pꝛioꝛ numerus in quo sit
canone requirendus. Cum ergo aperto co-
dice. verbi gr̃a: illud siue illud capitulũ scire
volueris cuius canonis sit: stati ex subiecto
numero doceberis. ꝛ recurrens ad pꝛinci-
pia in quibus canonũ est distincta congeri-
es: eodemq꜒ statim canone ex titulo frontis
inuento: illũ quem querebas numeꝝ eiusdẽ
euangelij qui ꝛ ipse ab inscriptione signatur
inuenies: atq꜒ e vicino ceteroꝝ tramitibus i
spectis: quos numeros e regione habeant
adnotabis: ꝛ cum scieris recurres ad volu-
mina singuloꝛum ꝛ sine moꝛa repertis nu-
meris quos antesignaueras: reperies: ꝛ lo
co in quibus vel eadem vel vicina dixerunt
Opto vt in chꝛisto valeas. ꝛ memineris mei
papa beatissime.

Incipit alius pꝛologus.

PLures fuisse q̇ euangelia scri-
pserũt. Lucas euãgelista testa
tur dicẽs. Qm̃ q̇dẽ multi cona-

ti sunt ordinare narrationez rex q̄ in nobis
ↄplete sunt.sicut tradiderunt nobis qui ab
initio ipsi viderunt sermonē.⁊ ministrauerūt
ei:⁊ pseuerantia vsq3 ad pn̄s tp̄s monimēta
declarant.q̄ a diuersis auctoribus edita di/
uersaꝝ heresū fuere principia.vt est illud iu/
xta egyptios ⁊ thomā.⁊ mathiā. ⁊ bartolo/
meū duodecim quoq3 apl'oꝝ.⁊ basilidis at/
q3 apl'is ac reliquoꝝ quos enumerare lōgis/
simū est cū h̄ tm̄ in p̄ntiaꝝ necesse sit dicere
extitisse quosdaz q̄ sine sp̄ū ⁊ gr̄a dei conati
sunt magis ordinare narrationez.q̄ histo/
rie texere veritatē. Quibus iure p̄ōt illud
Eze.13.a prophеticum coaptari. Ue q̄ proferunt de
corde suo.q̄ ambulāt p⁹ sp̄m suū . q̄ dicunt
h̄ dic̄.dn̄s ⁊ dn̄s nō misit eos.De q̄b⁹ ⁊ sal
Joh.10.b uator in euangelio ioānis loquit̄.O ēs qui
an̄ me venerūt:fures fuerūt ⁊ latrōes.Qui
venerūt:nō q̄ missi sūt.Ipse.n.ait.Ueniebāt
⁊ ego nō mittebā eos.In venientib⁹ p̄sum/
ptio temeritatis.in missis obsequm seruitu
matth.7.d tis est.Eccl'ia āt q̄ dn̄i voce sup̄ petrā funda
ta est.quā itroduxit rex i cubiculū suū.⁊ ad
quā per foramen descēsionis occulte misit
manū suā similis damule hinuloq3 ceruoꝝ
q̄tuor volumina p̄adisi instar eructuās q̄tu
or ⁊ angulos ⁊ ānulos h3 p̄ quos q̄si archa
testamenti ⁊ custos legis dn̄i lignis mobili
bus vehit̄. Primus oīum mathe⁹ est publi
canus cognomento leui:q̄ euangeliū in iu
dea hebreo sermōe edidit.ob eoꝝ vel maxi/
me cām q̄ in ihesū crediderant ex iudeis: ⁊
neq̄q3 legis vmbra secedente euāgelij veri/
tatē s̄uabāt.Secūdus marcus iterpres apl'i
petri ⁊ alexādrine eccl'ie prius ep̄s q̄ dn̄z q̄/
dem saluatorē ipse non vidit:sed ea q̄ audie
rat magr̄m p̄dicātē.iuxta fidē magis gesto
rū narrauit q̄ ordinē.Tertius lucas medi/
2.Cor.8.c cus natōe syr⁹ antiocēsis.cuius laus in euā
gelio: q̄ ⁊ ipse discipulus apostoli pauli in
achaie bithinieq3 p̄tibus volumē ↄdidit.q̄/
dā altius repetens. ⁊ vt ipse in p̄hemio ↄfi
Joh.21.f tet̄ audita magis q̄3 visa describens. Ulti/
mus ioānes apl's euāgelista quē ih̄us ama
uit plurimū.q̄ sup̄ pect⁹ dn̄i recūbens puris
sima doctrinaꝝ fluēta potauit.⁊ q̄ solus de
Joh.19.a cruce meruit audire.Ecce mr̄ tua.Is cū eēt
in asia.⁊ iā tūc hereticoꝝ semina pullularēt
cherithi ⁊ hebionis.⁊ ceteroꝝ q̄ negant xp̄3
in carne venisse:quos ⁊ ipse in epl'a sua an/
tixp̄os vocat.⁊ apostolus paulus frequent̄
p̄cutit coactus ē ab oībus pene tūc asie ep̄is
⁊ multaꝝ ecclesiaꝝ legationibus:de diuini
tate saluatoris altius scribere.⁊ ad ipsuz:vt
ita dicam:dei verbum:non tam audaci q̄3

felici temeritate prorumpere.vt ecclesiasti/
ca narrat historia.cum a fratribus cogeret̄
vt scriberet.ita factuꝝ se rn̄disse.si indicto ie
iunio in cōe oēs deū deprecarent̄. Quo ex/
pleto.reuelatione saturat⁹ in illud p̄hemiū
celo veniens eructauit.In p̄cipio erat ver Joh.1.a
bum ⁊ verbum erat apud deū Et deus erat
v̄bū hoc erat i p̄ncipio apd̄ eū.Hec igit̄ q̄tu
or euangelia multo ante p̄dicta ezechielis
quoq3 volumen probat.in quo p̄ria visio ita
contexitur.Et in medio similitudo quatuor Ezech.1.d
animaliū ⁊ vultus eoꝝ.Facies hoīs ⁊ facies
leonis ⁊ facies vituli.⁊ facies aquile. P̄ria
hoīs facies matheū significat. q̄ q̄si de hoīe
exorsus est scribere. Liber generatiōis ih̄u Math.1.a
xp̄i filij dauid filij abraā.Secunda marcum
in quo vox leonis in heremo rugient̄ audi
tur.Uox clamantis in deserto.parate viam
dn̄i.rectas facite semitas eius. Tertia vituli
que euangelistā lucam a zacharia sacerdo/
te sumpsisse initium p̄figurat.Quarta ioan
nem euangelistā.q̄ assūptis pēnis aq̄le ⁊ ad
altiora festinans.de verbo dei disputat. Ce
tera q̄ sequuntur in eundem sensum profici
unt.Crura eoꝝ recta ⁊ pēnati pedes. ⁊ quo
cunq3 spiritus ibat ibant.⁊ non reuertebant̄
⁊ dorsa eoꝝ plena oculis. ⁊ scintille has lā/
pades in medio discurrentes.⁊ rota in rotā
⁊ in singulis quatuor facies.Unde ⁊ apoca Apoc.4.b
lypsis ioannis.post expositionem vigintiq̄/
tuor seniorum qui tenentes citharas ⁊ phi/
alas adorantes agnum dei.introducit ful/
gura atq3 tonitrua.⁊ septem spiritus discur
rentes.⁊ mare vitreum.⁊ quatuor animalia
plena oculis dicens. Animal primū simile
leoni.⁊ secundum simile vitulo ⁊ tertium si
mile homini ⁊ quartum simile aquile volā
ti.Et post paululum. Plena inq̄t erāt ocu
lis:⁊ requiē non habebāt die ac nocte dicē
tia.Sanct⁹ sāct⁹ sāct⁹ dn̄s de⁹ omnipotēs
qui erat.⁊ qui ēst.⁊ qui vēturus est. Quib⁹
cunctis perspicue ostenditur.quatuor debe
re tantum euangelia suscipi. ⁊ omnes apo/
cryphoꝝ vēias.mortuis magis hereticis q̄3
ecclesiasticis viuis canendas.

Sequitur prologus in matheū.

MAthe⁹ cū p̄rio p̄dicasset euā
geliū i iudea:volēs transire
ad gētes prius euāgeliū scri
psit hebraice qd̄ fr̄ib⁹ a q̄b⁹
ibat ad mēoriā reliq̄t.Sicut
n.necesse fuit ad ↄfirmatio/
nē fidei euangeliū predicare.sic ⁊ ↄ heret/
cos scribi.Cum āt plures euangelium scri/
pserint.q̄tuor tantū habent auctoritaꝫ testi/

montiũ:qꝛ ꝑ quatuoꝛ mũdi ptes fidẽ nunciant trinitatis: ꝛ sũt q̃si quatuoꝛ rote in q̃driga dñi que vehit eũ ꝑ ꝓdicationẽ euangelij ꝛ genꝰ humanũ quadrifida moꝛte ꝑemptuꝫ coꝝ erat predicatione viuificandum. vnde ꝛ alioꝝ euangelia deciderunt. nec recepta sꝫ qꝛ nolebant prefinitum numerum cassari ꝓpter virtutẽ sacramenti. Designant ẽt euangeliste quatuoꝛ figuris: que non sunt deceptoꝛie. sed iocundi mysterij sibi conscie. Matheus in hoĩe intelligit. qꝛ circa humanitatẽ xp̄i principalit̃ imoꝛatur. Marcus in leone qꝛ agit de resurrectione. Lucas in vitulo agens de sacerdotio. Joãnes in aq̃la. scribẽs sacramẽta diuinitatis. Xp̄s vero quẽ describunt homo fuit de virgine natus. vitulus i imolatione. Leo in resurrectiõe. Aq̃la i ascẽsione. Uel in hoĩe humanitas. In vitulo sacerdotium. In leone regnum. In aq̃la exp̄mitur diuinitatis sacramentum.

Incipit argumẽtũ i euãgeliũ ẜm. Matheũ.

th. 9. a. MAtheꝰ ex iudea sicut i oꝛdie primꝰ ponit. ita euãgeliũ in iudea primꝰ scripsit: cuiꝰ vocatio ad dñꝫ ex publicanis actibus fuit: duoꝝ i gñatione xp̄i ꝓncipia ꝓsumẽs. vniꝰ cuiꝰ pꝛia circũcisio i carne alteriꝰ cuiꝰ ẜꝫ coꝛ electio fuit. Ex vtrisqꝫ. n. prĩbus xp̄s. Sicqꝫ q̃terdenario nũero trifoꝛmit̃ posito ꝓncipiũ a credẽdi fide in electõis tẽpus poꝛrigẽs. ꝛ ex electõe vsqꝫ i trãsmigrationis diem dirigẽs. atqꝫ a transmigrationis die vsqꝫ in xp̄m definiẽs. decursã aduẽtꝰ dñi oñdit generationẽ: ꝛ numero satisfaciens ꝛ tp̄i vt ꝛ se q̃d esset oñderet. ꝛ dei in se opus monstrãs. ẽt in his quoꝝ genus posuit. xp̄i operantis a principio testimoniũ non negaret. Quaꝝ oĩum reꝝ. tẽpus oꝛdo numerus. dispositio. vel ratio. q̃d fidei necessarium est deus xp̄s est. q̇ factus ex muliere. factus sub

lath. lege natus ex virgine. passus in carne om-

4. a. nia in cruce fixit: vt triumphans eam semet ipso resurgens in coꝛpoꝛe ꝛ patris nomẽ in patribus filio. ꝛ filij nomen patri restituens in filijs sine principio sine fine. ostẽdẽs vnũ se cum patre esse qꝛ vnus est. In quo euangelio vtile est desiderantibus deum. sic pꝛia vel media vel perfecta cognoscere: vt vocationem apostoli ꝛ opus euangelij ꝛ dilectionem dei in carne nascẽtis per vniuersa legentes intelligant: atqꝫ id in eo in quo reprehensi sunt ꝛ apprehendere appetunt recognoscant. Nobis. n. in hoc studio argumenti fuit. ꝛ fidem facte rei tradere. ꝛ operãtis dei intelligendam diligenter esse dispositionem querentibus non tacere.

Explicit argumentũ. Incipit Registrum in euangeliũ Matthei.

NAtiuitas chꝛisti. Capitu. 1

Magi cũ mũeribus veniũt ꝛ ioseph ab ãgelo ꝑ visũ admonitꝰ cũ puero ꝛ mr̃e eiꝰ i egyptũ fugit. ĩfãtes interficiunt. regressio iesu xp̄i ex egypto 2

De baptismate iohãnis: i ioꝛdãe ꝛ de ipsi chꝛisti baptismate. 3

Jesus post ieiuniũ quadraginta dieꝝ ꝛ quadraginta noctium temptat a diabolo. Petrum ꝛ andream ꝛ iacobũ ꝛ ioãnem piscatoꝛes cõuocauit circũiens galileaꝫ varios languoꝛes hoĩum curat. 4

Beatitudinis ꝛ cetera mandata: ꝛ ḋ homicidio: de oblatione: de adulterio: de oculo et vel manu eruenda: vxorem nisi ob adulterium dimittendã: de iuramentis: de oculo: ꝛ dente: inimicos diligendos. de elemosynis 5

Oratio: ieiuniũ de thesauro in celũ lucernã coꝛpis esse oculum: ꝛ non posse duobus dominis fuire: nec cogitandũ ḋ esca ꝛ ḋ vestimẽto volatilibꝰ agri ꝛ sollicitudine diei. 6

Non esse iudicandũ de festuca ꝛ trabe i oculo: de margarit ãn poꝛcos nõ esse ponẽdas petẽdũ: q̃rendũ: ꝛ pulsandũ: de pseudo pꝛophetis. quia nõ omnis q̇ dicit mihi dñe dñe intrabit in regnũ celoꝝ: de domo edificata ẜ petram vel arenã. 7

Descendẽs de mõte leprosuꝫ mũdat: pueꝝ cẽturionis paraliticũ curat socrum petri a febꝛibus liberat: de plurimis curatis. ꝛ scribe volẽti se seq̃ dicit: nõ habere filiũ hoĩs vbi caput suum reclinet atqꝫ vt alius relicto patris coꝛpoꝛe sequatur ꝓcepit: in naui euꝫ doꝛmientẽ excitant discipuli vt tempestateꝫ sedaret ꝛ in terra geraseno ꝝ demonia eiecit. 8

Ubi paralyticus lectũ fert. Mattheuꝫ puocat: ac phariseis murmurantibus de cõuiuio publicanoꝝ dicit nõ esse opꝰ sanis medicuꝫ discipulis iohãnis interrogantibus quare nõ ieiunarent discipuli eius parabolam ponit panni scissure ꝛ vtris. ꝛ vini: filiaꝫ principis moꝛtuam dum vadit suscitare: mulierẽ a ꝓfluuio liberat: cecis oculi aperiuntur: surdũ ꝛ mutum demonium eijcitur ꝛ in principe demonioꝝ id facere dicunt. 9

Duodecim apostolos premittit cum omni doctrina ac dicit. ꝙ nõ venit pacẽ mittere in terrã sed gladiuꝫ. 10

11 Joannes de carcere ad iesũ: ⁊ iesus ꝺ iohãne
ad turbas loquitur: atq̃ increpat ciuitates
que penitentiam non egerunt. Confessio ie-
su ad patrem: ⁊ iugum dñi leue esse.
12 Discipuli spicas velunt: manum aridam sa
nat: hominem a demonio cecum ⁊ mutum
curat: ⁊ in principe demoniorum id facere
opinantes destruit: phariseis lignum peten
tibus ione ⁊ niniuitarum signum tradit: ⁊
matrem ⁊ fratres spernit.
13 Sedẽs in nauicula iesus turbis parabolas
exponit idest seminantis semen centesimuz
sexagesimum ⁊ tricesimum: de zizania ⁊ tri
tico ⁊ grano synapis: a fermento abscondito
in farina: ⁊ exoluit discipulis parabolas zi-
zaniorum: parabolas de thesauro in agro: ⁊ bo
na margarita: de rete i mare misso: propham
in patria sua sine honore esse.
14 De ioãnis capite in disco: ⁊ q̃nq̃ panibus ⁊
duobus piscibus in quinq̃ milia virorum.
Jesus supra mare ambulat ⁊ petrum mergẽ
tem apprehendit: ⁊ in terra genesar multos
languores curat.
15 De manibus lauandis: ⁊ de his que de ore
exeunt: q2 coinquinant nõ q̃ intrãt hoiem: fi
liam mulieris syrophenisse a demonio cu-
rat: ⁊ sec⁹ mare galilee claudos cecos ⁊ mu
tos sanat: de septem panibus: ⁊ paucis pi-
scibus quatuor milia hominum saciauit.
16 De signo ione pphete ꝺ fermẽto phariseorum
de episcopatu petri quem increpat: ac dicit
crucem suam tollere debere vnunquẽq̃ q̃
velit dñm sequi: ⁊ dicit non visuros quosdã
mortem donec videant filiũ hominis in re-
gno venire.
17 In monte cum moyse ⁊ helya apparet. ⁊ vox
de celo ad eum: inde descẽdentibus heliã iã
fuisse ⁊ non esse susceptũ manifestat: pueruz
lunati cum saluat: ⁊ de fide vt granum syna
pis docet: de statere de ore piscis.
18 De humilitate pueri: de mãu ⁊ pede ⁊ ocu-
lo eruendo: ⁊ nec contennendos paruulos
quorum angelos faciez patris in celis sẽper
videre testat. Correptio fratrum: q̄ indulge
ri ꝺbeant alterutrum vsq̃ septuagies septi-
es: de eo qui conseruũ propter denarios cẽ-
tuz suffocat.
19 Vxorem non debere dimitti: ⁊ de eunuchis
infandos non esse arcendos a benedictione
diuitem difficile introire in regnum celorum
⁊ centupluz recepturũ q̃ oĩbus renunciat.
20 Primos nouissimos fieri: parabola ope-
rariorum in vineam conductorum: de filijs
zebedei: ⁊ ꝺ primis accubitis cene: de duob⁹
cecis secus viam sedẽtibus.

De asina ⁊ pullo eius: ⁊ vbi nummularios 21
eiecit de templo: clamantibus pueris osana
de ficu que arida facta est: interrogat in qua
potestate hec faceret. Ipse interrogat de io-
hãnis baptismate: ⁊ subiungens parabolas
hominis qui filios suos in vineã mittit: ⁊ q̄
publicani. ⁊ meretrices in regno dei multos
sacerdotum ⁊ scribarum sint precessuri: dicit
parabolam de vinitoribus qui interficiunt
ad se missos.
Parabola vbi inuitati cõtemnũt venire ad 22
nuptias: de inscriptione ⁊ imagine cesaris:
de muliere que septem fratres habuit: tem-
ptatus a phariseis interrogat eos de christo
cuius filius esset.
Ad discipulos dixit vt que pharisei dicunt fi 23
ant: sed que faciunt non fiant: increpat scri-
bas ⁊ phariseos: de proselito: de iuramento
de camelo ⁊ culice: ⁊ cathino lauãdo: ⁊ mo
numentis dealbatis: ⁊ monumentis pphe
tarum: ⁊ alijs multis hierusalem.
De structura templi: ⁊ signis nouissimoruz 24
dierum: ⁊ diebus breuiatis: de pseudo chri-
stis: ⁊ pseudo prophetis: de aduentu salua-
toris ⁊ occasu elementorum.
De decẽ virginibus de talẽtis: de ouibus a 25
dextris ⁊ hedis a sinistris: ꝺ opibus eorum:
De iudeorum ꝯsilio: de comphẽdẽdo iesum ꝺ 26
muliere que vnguento perfudit iesum: iu-
das premium petit vt tradat iesum cenans
de iuda traditore suo ad discipulos loquit
oblatio eius: petro dicit q̄ ter abnegaturus
eum esset. Orationes iesu ad patrem: iudas
iesum in osculo tradit: ⁊ petrus auriculam
seruo abscidit. Jesus falsis testibus cõdẽna-
tur ⁊ illuditur: petrus tertio abnegat ⁊ la-
chrimatur.
Jesus pilato traditur: iudas laqueo se su- 27
spendit: de agro figuli. iudicium pilati: ⁊ de
barraba latrone: de clamide coccineo de co
rona: de arundine: de genuflexione ⁊ illusi-
one dicentium. Aue rex iudeorum: ⁊ ex
puitione in eum ⁊c. Simonis angariatione
vt crucem tolleret: de felleo humore: ⁊ cru-
cifixione eius: de vestimentis: de scripto. rex
iudeorum: de crucifixione latronum: ꝺ blas
phemijs: de tenebris factis: de dñi clamore
⁊ morte: ⁊ alijs que contingebant in morte
de sepultura domini: ⁊ de custodia circa se-
pulchrum.
Resurrectio dñi: ⁊ qualiter apparuit post h̄ 28
de pecunia data custodibus ⁊ mandatum
de baptismate.

Explicit registrum. Incipit euangelium s͠m Matheum.

e.3.e. Iber gñatiõis iesu xpi filij dd
oh.1.a. filij abraã. Abraã genuit ysac
ñ.21.a. ysaac autẽ genuit iacob. Ja-
ra.1.b. cob ãt genuit iudã ⁊ fratres
eñ.25.d eius. Judas aũt genuit pha-
ñ.19.g. res ⁊ zarã de thamar. Pha
ñ.38.g res aũt genuit esrom. Esrõ aũt genuit aram.
th.4.d Aram aũt genuit aminadab. Aminadab au
ra.2.a tem genuit naason. Naason aũt genuit sal-
mon. Salmõ aũt gẽuit booz de raab. Booz
aũt genuit obeth ex ruth: Obeth aũt genuit
iesse. Jesse autem genuit dauid regem. Da-
e.12.f. uid autem rex genuit salomonem ex ea que
ra.3.b fuit vrie. Salamon autem genuit roboam.
Re.11.g roboã ãt genuit abiaz. Abias autem genuit
ra.3.b asa. Asa autem genuit iosaphat. Josaphat
autem genuit ioraz: Joram autez genuit ozi
am: Ozias autem genuit ioathan: Joathan
B antem genuit achaz. Achaz antem genuit
ezechiam: Ezechias autem genuit manassen.
Manasses ãt gẽuit amõ. Amõ ãt gẽuit iosiã
Josias autem genuit iechoniaz ⁊ frẽs eius in
transmigratione babylonis. Et post trans-
a.3.c. migrationem babylonis: iechonias genuit
salathiel. Salathielautez genuit zorobabel
zorobabel autem genuit abiud. Abiud au-
tem genuit eliachim. Eliachim autem genu
it azor: Azor autem genuit sadoch. Sadoch
autem genuit achim: Achim autem genuit
eliud. Eliud autem genuit eleazar. Eleazar
autem genuit matthan. Matthan autem ge
nuit iacob: Jacob autem genuit ioseph virũ
marie: de qua natus est ih͠s qui vocatur xp͠s
C Omnes itaq̃ generationes ab abraham
vsq̃ ad dauid. generationes quatuordecim
⁊ a dauid vsq̃ ad trãsmigrationem babylo-
nis. generationes quatuordeciz. ⁊ a transmi
gratione babylõis vsq̃ ad christũ: generatio
nes q̃tuordeciz. Xpi ãt generatõ sic erat. Cũ
1.c. eẽt desponsata mr̃ ihesu maria ioseph: añq̃
2.a. ɔuenirent iuẽta est i vẽo habẽs d̃ spũ scõ. Jo
seph aũt vir eius cum eẽt iustus: ⁊ nollet eaz
traducerei: voluit occulte dimittere eam.
aũt eo cogitante: ecce angelus dñi apparuit
in sõnis ioseph decens. Joseph filij dauid:
noli timere accipere mariam ɔiugem tuam.
D Q̃d.n. in ea natuz ẽ de spũ scõ ẽ. Pariet aũt
filium: ⁊ vocabis nomen ei⁹ ihesũ. Ipse eniz
saluum faciet populuz suũ a peccis eoꝝ. Hoc
aũt totum factuz ẽ: vt adipleret q̃d dictũ ẽ a
7.c. dño p pphetam dicẽtem. Ecce v̄go i vtero
hẽbit ⁊ pariet filiũ: ⁊ vocabit nomẽ ei⁹ ema-
nuel: q̃d est interp̃tatũ. nobiscũ d̃s. Exurgẽs
ãt ioseph a sõno fecit sicut precepit ei ange-
lus dñi ⁊ accepit cõiugem suam. Et non co-
gnoscebat eam donec pepit filium suũ p̃mo
genitum. ⁊ vocauit nomen ei⁹ ihesum. II
Um natus esset ihesus in bethleem
iude in dieb⁹ herodis regis: ecce ma A
gi ab oriente venerunt hierosolymaz
dicẽtes. Ubi est q̃ natus ẽ rex iudeoꝝ: Uidi
mus.n. stellã eius in oriente. ⁊ venim⁹ ado-
rare eum. Audiens aũt herodes rex turbat⁹
est: ⁊ oĩs hierosolima cum illo. Et ɔgregãs
oẽs principes sacerdotum ⁊ scribas populi
sciscitabatur ab eis vbi christus nasceretur
At illi dexerunt ei. In bethleem iude. Sic
n. scriptum est p pphetã. Et tu bethleem ter
ra iuda: nequaq̃ minima es in principibus Joh.7.f.
iuda. Ex te.n. exiet dux q̃ regat populum me mich.c.5.a.
um israel. Tunc herodes claz vocatis magis
diligenter didicit ab eis tẽpus stelle que ap
paruit eis. ⁊ mittens illos in bethleem dixit
Ite ⁊ interrogate diligenter de puero: ⁊ cuz
inueneritis renunciate mihi: vt ⁊ ego veni- B
ens adorem eum. Qui cũ audissẽt regẽ abi
erunt. Et ecce stella quam viderãt i oriente
añcedebat eos: vsq̃ dum veniẽs staret supra
vbi erat puer. Uidentes ãt stellã: gauisi sunt
gaudio magno valde. Et itrãtes domum in
uenerũt pueꝝ cũ maria mr̃e eius ⁊ pcidẽtes
adorauerunt eum: ⁊ apertis thesauris suis ob
tulerunt ei mũera. auꝝ thus. ⁊ myrrham. Et
responso accepto i sõnis ne redirent ad hero
dem: p aliam viam reuersi sũt i regionẽ suã q̃
cum recessissent: ecce ãgelus dñi apparuit in
sõnis ioseph. dicens: Surge ⁊ accipe puerũ
⁊ matrem eius ⁊ fuge i egyptũ. ⁊ esto ibi vsq̃ C
dum dicam tibi. Futuꝝ ẽ.n. vt herodes que
rat pueꝝ ad pdendum eũ. Qui cõsurgẽs ac
cepit puerũ ⁊ mr̃m eius nocte ⁊ secessi mus
egyptũ. Et erat ibi vsq̃ ad obitum herodis
vt adipleretur quod dictũ ẽ a dño p pphetã
dicentem. Ex egypto vocaui filiuz meũ. Tũc
herodes videns qm̃ illusi esset a magis. ira Osee.11.a
tus ẽ valde. ⁊ mittens occidit oẽs pueros q̃
erant i bethleẽ ⁊ i oib⁹ finib⁹ ei⁹ a bimatu ⁊
ifra: s͠m tp̃s quod exq̃sierat a magis. Tunc
adipletum est q̃d dictũ est p hieremiã pphe
tã dicentez. Uox i rama audita ẽ. Plorat⁹ ⁊
vlulatus mult⁹: rachel plorãs filios suos. ⁊ Hiere.3.g.
noluit ɔsolari q̃a non sunt. Defuncto aũt he- et.31.c.
rode: ecce angelus dñi apparuit in sõnis io Threnũ.1.a.
seph i egypto dicens. Surge ⁊ accipe pueꝝ D

ꝛ matrem ei⁹.ꝛ vade in terrā isrl̄. Defūcti sūt
n.q̄ q̄rebant aīaꝫ pueri. Qui ꝯsurgens acce
pit pueꝝ ꝛ matrē eius ꝛ venit i terrā isrl̄. Au
diens aūt q̄ archela⁹ regnaret i iudea ꝓ he
rode p̄re suo timuit illo ire.ꝛ āmonit⁹ in sō
nis secessit in ptes galilee. Et veniens hītauit
in ciuitatē que vocat̄ nazareth vt adipleret̄
qd̄ dictū ē ꝑ ꝓphas. qm̄ nazare⁹ vocabitur.
III
A In dieb⁹ aūt ill' venit ioānes
Luc.3.a. baptista: p̄dicās in deserto iudee ꝛ di
Joh.1.a. cens. P̄niam agite appropinquabit
eni regnū celoꝝ. Hic ē eni de quo dictū est ꝑ
Esaie.40.a. ysaiā ꝓpham dicentē. Vox clamātis i deſto
Mar.1.a. parate viā dn̄i: rectas facite semitas ei⁹. Ipse
Luc.3.a. aūt ioānes hēbat vestimētū de pil' camelorū
Joh.1.c. ꝛ zonā pelliceā circa lūbos suos. Esca aūt ei⁹
erat locuste ꝛ mel siluestre. Tūc exibat ad eū
Mar.1.a. hierosolyma ꝛ ois iudea.ꝛ ois.regio circa ior
B danem ꝛ baptizabātur ab eo in iordane cōfi
Luc.3.a. tentes pccā sua. Uidens aūt multos phari
Joh.3.e. seoꝝ ꝛ saduceoꝝ veniētes ad baptismū suuꝫ.
Luc.3.b dixit eis. Progenies viperarū: quis demon
j.23.d strabit vobis fugere a ventura ira. Facite er
go fructū dignū p̄nie. Et ne velitis dicere in
tra vos: p̄reꝫ hēm⁹ abrahā. Dico.n.vobis qm̄
potēs ē ds̄ de lapidibus istis suscitare filios
C abrahe. Iā.n.securis ad radicē arboꝝ posita
.j.7.c ē. Ois ergo arbor q̄ nō facit fructū bonū exci
det.ꝛ i ignē mittet̄. Ego q̄dē baptizo vos in
Mar.1.a. aq̄ i p̄niaꝫ: q̄ āt p⁹ me vētur⁹ ē fortior me ē:
Luc.3.c. cuius nō sū dign⁹ calciamenta portare. Ipse
Joh.1.d. vos baptizabit in spū scō ꝛ igni. Cui⁹ venti
Act.1.a. labrū in manu sua: ꝛ ꝑmundabit areā suaꝫ.ꝛ
Luc.3.d. cōgregabit triticū in horreū suū. paleas autē
ꝯburet igni inextiguibili. Tūc venit ih̄s a ga
Mar.1.a.d lilea in iordanē ad ioānē vt baptizaretur ab
Luc.3.d. eo: Joānes aūt ꝓhibebat eū dicens. Ego a te
Joh.1.d debeo baptizari.ꝛ tu venis ad me. Respon
dens aūt ih̄s dixit ei. Sine mō. Sic.n. decet
nos ipler̄ oēm iusticiā. Tūc dimisit eū. Bap
tizatus aūt ih̄s ꝯfesti ascendit de aq̄. Et ecce
apti sunt ei celi ꝛ vidit spm̄ dei descendentē
sicut columbam: ꝛ venienteꝫ super se. Et ecce
vox de celis dicens. Hic est filius meus dile
ctus: i quo mihi complacui.
IIII
Tunc ih̄s ductus ē i deſtū a spū vt tē
A taret̄ a diabolo: ꝛ cum ieiunasset q̄
draginta dieb⁹ ꝛ q̄draginta noctib⁹
mar.1.a. postea esuriit. Et accedens tentator dixit ei
Luc.4.a. Si filius dei es: dic ut lapides isti panes fiāt.
Qui rn̄dens dixit. Scriptum est. Nō in solo
Deu.8.a. pane uiuit hō: sed i oi verbo q̄ ꝓcedit d̄ ore
Luc.4.a. dei. Tūc assumpsit eū diabolus i sāctā ciuita
tē.ꝛ statuit eum sup pinaculum tēpli: ꝛ dixit
Ps̄.90. ei. Si filius dei es: mitte te deorsū. Scriptum

est.n. quia āgelis suis mādauit d̄ te.ꝛ i māib⁹
tollēt te: ne forte offēdas ad lapidē pedem B
tuū. Ait illi ih̄s rursū. Scriptū ē: Non tem
tabis dn̄ꝫ deū tuum. Iterum assumpsit eum Deu.6.c.
diabol⁹ in mōtem excelsum valde: ꝛ ōndit ei
oia regna mundi ꝛ gl̄iā coꝝ ꝛ dixit ei. Hec
oia tibi dabo si cadens adoraueris me. Tūc
dicit ei ih̄s. Uade sathana. Scriptū ē enim. Deu.6.b.
Dominuꝫ deū tuū adorabis.ꝛ illi soli s̄uies et.10.d.
Tūc reliq̄t euꝫ diabol⁹: ꝛ ecce angeli acces Mar.1.b.
serūt ꝛ mistrabāt ei. Cum aūt audisset ih̄s q̄ Luc.4.b.
ioāes tradit⁹ esset: secessit i galileam: ꝛ reli Mar.1.b.
cta ciuitate nazareth uenit ꝛ hītauit in ciui Joh.3.c.4
tate capharnaū maritima i finibus zabulō .f.
ꝛ neptali: ut adipleret̄ qd̄ dictū ē ꝑ ysaiā ꝓpro C
phaꝫ. Terra zabulō ꝛ t̄ra neptalim: via ma Esaie.9.a.
ris transiordanē galilee gētiū: ppl's qui ābu
labat in tenebris uidit lucē magnā.ꝛ seden
tibus i regiōe umbre mortis lux orta est eis.
Exinde cepit ih̄s p̄dicare ꝛ dicere: P̄niaꝫ Mar.1.b
agite. Appropinq̄bit.n.regnū celoꝝ. Ambu
lās āt ih̄s iusta mare galilee vidit duos frēs
symonē q̄ vocatur petrus.ꝛ ādreā fratrē ei⁹
mittētes rete in mare. Erant.n. piscatores Mar.1.b
Et ait illis. Uenite p⁹ me ꝛ faciā vos fieri pi Luc.5.b
seatores hoiuꝫ. At illi ꝯtinuo r̄lict̄ retibus se D
cuti sūt eū. Et ꝓcedēs inde uidit alios duos mar.1.b
frēs. iacobū zebedei ꝛ ioānē f̄rēꝫ ei⁹ in naui
cum zebedeo p̄re eoꝝ reficientes retia sua ꝛ
vocauit eos. Illi āt statiꝫ relictis retibus et
p̄re secuti sūt eum. Et circuibat ih̄s totam gali Mar.3.
leā docens i synagogis eoꝝ.ꝛ p̄dicās euāge Lu.4.c
liū regni: ꝛ sanās oēm languorē ꝛ oēꝫ infir .Joh.6.
mitatē in pplō. Et abiit opīo eius i totā syriā
ꝛ obtulerūt ei oēs male habētes uariis lan
guorib⁹ ꝛ tormētis cōprehensos.ꝛ q̄ demo
nia habebant ꝛ lunaticos ꝛ paralyticos ꝛ cu
rauit eos. Et secuti sunt eum turbe multe de
galilea ꝛ decapoli.ꝛ de hierosolymis ꝛ de iu
dea ꝛ de trans iordanem.
V
Uidēs āt ih̄s turbas: ascēdit in mōtē A
ꝛ cū sedisset. accesserunt ad eū disci
puli eius.ꝛ apiens os suū docebat Luc.
eos dicens. Beati paupes spū: qm̄ ipsorum
est regnum celorū. Beati mites: qm̄ ipsi pos
sidebunt terrā. Beati q̄ lugent: qm̄ ipsi ꝯso
labunt̄. Beati q̄ esuriūt ꝛ sitiūt iusticiaꝫ: qm̄
ipsi saturabunt̄. Beati mis̄icordes. qm̄ ipsi
miaꝫ ꝯsequent̄. Beati mundo corde: qm̄ ipsi
deū videbunt. Beati pacifici: qm̄ filii dei uo
cabunt̄. Beati q̄ ꝑsecutionē patiūt̄ ꝑꝑ iusti 1.P
ciam: qm̄ ipsoꝝ ē regnū celoꝝ: Beati estis cū Luc
maledixerit vobis hoies ꝛ ꝑsecuti vos fuerit
ꝛ dixerit oē malum aduersum vos mētiētes B
propter me. Gaudete ꝛ exultate: qm̄ mer

ces vestra copiosa ē in celis:Sic enī persecu
ti sunt pphas q̄ fuerūt añ vos.Uos estis sal
ar.9.g t're.Q̄d si sal euanuerit in quo salief.Ad ni/
ce.14.g hilū valet vltra nisi vt mittaf foras:⁊ conculcef
ar.4.c. ab hoibus.Uos estis lux mūdi.Nō pōt ciui
3.c.⁊.11. tas abscōdi supra mōtē posita:neq̄ accēdūt
.c. lucernā:⁊ ponūt eā sub modio:sed sup cāde
labz:vt luceat oib us qui in domo sūt.Sic lu
ceat lux vr̄a corā hoibus vt videant opa vr̄a
bona:⁊ glificēt pr̄em vr̄m q̄ i celis ē. Nolite
ce.16.d. putare qm̄ veni soluere legem:aut pphetas.
Nō veni soluere sz adimplere. Amen q̄ppe
dico vobis:donec trāseat celum ⁊ terra:iota
C vnū:aut apex vnus nō pteribit a lege donec
cobi.2.b oia fiāt.Qui ergo soluerit vnū de mādatis istis
minimis ⁊ docuerit sic hoies:minim⁹ voca/
bit i regno celoz.q̄ aūt fecerit ⁊ docuerit:hic
magnus vocabif in regno celoz.Dico āt vo
bis q2 nisi abūdauerit iustitia vr̄a plusq̄ scri/
baz ⁊ phariseoz:nō itrabitis in regnū celoz.
.20.b. Audistis q2 dictū ē antiquis:non occides:q̄
u.5.b. aūt occiderit reus erit iudicio.Ego aūt dico
vobis:q2 ois q̄ irascif fratri suo re⁹ erit iudi/
D ci.Qui aūt dixerit fratri suo racha:reus erit
concilio:q̄ autē dixerit fatue:reus erit gehēne
ignis.Si ergo offers munus tuū ad altare ⁊
ibi recordat⁹ fueris:q2 fr̄ tu⁹ hz aliq̄d aduer
sū te relinq̄ ibi mun⁹ tuū añ altare:⁊ vade pri
us recōciliari fr̄i tuo.⁊ tūc veniēs offeres mu
nus tuū.Esto cōsētiēs aduersario tuo cito dū
es in via cū eo ne forte tradat te aduersarius
iudici:⁊ iudex tradat te ministro:⁊ i carcerē
.12.g. mittaris.Amē dico tibi:nō exies inde donec
.20.b reddas nouissimū quadrātē.Audistis q2 di/
ctū ē antiquis:nō mechaberis .Ego aūt dico
vobis:q2 ois qui viderit mulierē ad cōcupi/
E scēdū eā:iā mechatus est eā in corde suo. q̄d
f.18.a si oculus tuus dexter scādalizat te:erue eū ⁊
pijce abste.Expedit enī tibi vt pereat vnum
mēbroz tuoz:q̄ totū corp⁹ tuū mittaf in ge
hēnā ignis.Et si dextera manus tua scādali/
zat te abscide eā ⁊ pijce abste.Expedit.n.tibi
vt pereat vnū mēbroz tuoz q̄z totū corpus
n.24.a tuum eat in gehēnam.Dictū ē aūt. Quicun
f.19.b q̄z dimiserit vxorē suā:det ei libellū repudij.
r.10.a Ego autē dico vobis:q2 ois qui dimiserit vxo
.16.d. rē suā.excepta fornicationis cā:facit eā me/
chari:⁊ q̄ dimissā duxerit:adulterat.Iterz au
i.19.b. distis q2 dictū est antiquis:nō piurabis.red/
F des aūt dn̄o iuramēta tua.Ego aūt dico vo/
bis:nō iurare oio:neq̄ p celū q2 thronus dei
est:neq̄ p terrā:q2 scabellū ē pedū eius.Ne/
q̄ p hierosolymā:q2 ciuitas est magni regis
Neq̄ p caput tuū iuraueris:q2 nō potes vnū
bi.5 capillū albū facere aut nigrū.Sit autē smo

vester est est:nō nō:q̄d autē his abūdātius ē
malo est.Audistis q2 dictum est:oculum p Exo.21.c.
oculo:dentem p dente.Ego autem dico vo/ Deut.19.d.
bis nō resistere malo:sed siquis percusserit te Lu.6.d.
in dexterā maxillā tuā:pbe illi ⁊ alterā ⁊ ei q̄
vult tecū in iudicio cōtendere ⁊ tunicam tuā
tollere.dimitte ei palliū.⁊ quicunq̄z te anga G
riauerit mille passus:vade cū illo ⁊ alia dua.
Qui autem petit a te.da ei:⁊ volēti mutuare
a te ne auertaris.Audistis q2 dictum est dili Leuit.19.c.
ges pximum tuuz:⁊ odio habebis inimicuz Luc.6.c.
tuum.Ego autē dico vobis:diligite inimicos
vr̄os:bn̄facite his qui oderunt vos:⁊ orate p
persequentibus ⁊ calūniantibus vos vt sitis
filij patris vr̄i qui in celis est q̄ solē suū oriri
facit sup bonos ⁊ malos ⁊ pluit sr̄ iustos ⁊ i
iustos.Si enim diligitis eos qui vos diligūt Luc.6.e
quam mercedē habebitis.Nōne ⁊ publica/
ni hoc faciūt.Et si salutaueritis fratres vr̄os
tm̄:q̄d amplius facitis.Nōne ⁊ ethnici hoc
faciunt.Estote ergo vos pfecti:sicut ⁊ pr̄ vr̄ A
celestis pfectus est. VI
Attendite ne iustitiā vr̄am faciatis co f.23.a.
rā hoibus vt videamini ab eis. alio/
q̄n mercedē nō hēbitis apud pr̄em vr̄m q̄ i ce
lis ē.Cū ergo facis elemosynā:noli tuba ca/
nere añ te:sicut hypocrite faciūt in synagogis
⁊ in vicis vt honorificenf ab hoibus.Amē di
co vobis:receperūt mercedē suā. Te aūt faci
ente elemosynā nesciat sinistra tua q̄d faciat
dextera tua:vt sit elemosyna tua in abscondi
to:⁊ pater tuus q̄ videt in abscōdito reddet
tibi.Et cū oratis nō eritis sicut hypocrite qui
amāt in synagogis ⁊ i angulis plateaz stan/
tes orare:vt videanf ab hoibus.Amen dico
vobis:receperūt mercedē suā.Tu aūt cū ora
ueris itra i cubiculū tuum:⁊ clauso ostio ora
pr̄em tuū i abscōdito:⁊ pr̄ tu⁹ q̄ videt in ab/
scōdito reddet tibi.Orātes aūt nolite multū B
loq̄ sicut ethnici faciūt.Putāt enī q̄ in multi/
loquio suo exaudianf.Nolite ergo assimila/
ri eis:scit.n.pr̄ vr̄ q̄d opus sit vobis: añq̄ pe
tatis eū.Sic ergo vos orabif. Pr̄ nr̄ q̄ es in Luc.11.a.
celis:sāctificef nomē tuū.Adueniat regnum
tuū.Fiat volūtas tua sicut i celo ⁊ i t'ra.Pa/
nē nr̄m supsubstātialē da nobis hodie. Et di
mitte nobis debita nr̄a: sicut ⁊ nos dimitti/
mus debitoribus nr̄is.Et ne nos inducas in
tētationē Sz libera nos a malo.Amē.Si.n. Mar.11.d
dimiseritis hoib⁹ peccā coz dimittet ⁊ vobis pr̄ vr̄
celestis delicta vr̄a.Si aūt nō dimiseritis ho f.18.a
minibus:nec pr̄ vr̄ dimittet vobis peccata ve
stra.Cum autem ieiunatis: nolite fieri sicut
hypocrite tristes:Exterminant enim facies
suas:vt pareant hominibus ieiunātes.Amē

C dico vobis:qꝛ receperunt mercedē suam.Tu
antē cum ieiunas vnge caput tuū:⁊ faciē tuā
laua:nec videaris hoibus ieiunās: sed patri
tuo qui est in absconso:⁊ pater tuus q̄ videt
i abscōso reddet tibi.Nolite thesaurizare vo
Luc.12.d. bis thesauros in terra:vbi erugo ⁊ tinea de/
molit̄:⁊ vbi fures effodiunt ⁊ furāt̄. Thesau
rizate āt vobis thesauros i celo:vbi nec eru/
go nec tinea demolit̄:⁊ vbi fures nō effodi
Luc.11.e unt nec furant̄.Ubi est thesaurus tuus: ibi ē
⁊ coꝛ tuū.Lucerna coꝛpoꝛis tui ē oculus tu
us.Si oculus tuus fuerit simplex:totū coꝛ/
pus tuū lucidū erit.Si aūt oculus tuus fue/
rit nequā:totū coꝛpus tuū tenebꝛosū erit. Si
ergo lumē qđ in te ē tenebꝛe sūt:ipse tenebꝛe
Luc.16.c. quante erūt.Nemo pōt duobus dn̄is seruire
Aut.n.vnū odio habebit ⁊ alteꝝ diliget: aut
Luc.12.c. vnū sustinebit ⁊ alteꝝ ꝯtēnet.Nō potestis do
seruire ⁊ mām̄one.Jđ dico vobis:ne solliciti
D sitis aīe vr̄e q̄d mādu cetis:neq₃ coꝛpi vr̄o q̄d
induamī.Nōne aīa plus ē q̄₃ esca:⁊ coꝛpus
plus q̄₃ vestimētū.Respicite volatilia celi q̄
nō serūt neq₃ metūt:neq₃ ꝯgregāt i hoꝛrea:⁊
pr̄ vr̄ celestis pascit illa. Nōnne vos magis
pluris estis illis.Quis aūt vr̄m cogitās pōt
Luc.12.d. adijcere ad staturā suā cubitū vnū:⁊ de vesti
mētis q̄d solliciti estis.Cōsiderate lilia agri
quō crescūt.Nō laboꝛāt neq₃ nent.Dico aūt
vobis:qm̄ nec salomō in oī gloꝛia sua coop/
tus ē sicut vnū ex istis.Si.n.fenū agri qđ ho
die ē ⁊ cras i clibanū mittit̄:de⁹ sic vestit:quā
to magis vos modice fidei.Nolite ergo sol-
liciti eē dicentes q̄d mādu cabimus aut q̄d
bibemus:aut quō operiemur.Hec.n.oīa gē/
Lu.12.d. tes inquirūt.Scit eni pr̄ vr̄ qꝛ his oībus indi
getis.Querite ergo primū regnū dei ⁊ iusti
ciā ei⁹:⁊ h̄ oīa adijcient̄ vobis. Nolite ergo
solliciti eē i crastinū.Crastin⁹.n.dies sollicit⁹
A erit sibiipsi.Sufficit diei malitia sua. VII
Luc.6.f. Olite iudicare ⁊ nō iudicabimini:no
lite ꝯdēnare ⁊ nō ꝯdēnabimini. Jn
quo.n.iudicio iudicaueritis iudicabi
Ro.2.a. mini:⁊ i qua mēsura mēsi fueritis remetiet̄ vo
Mar.4.c. bis.Quid aūt vides festucā i oculo fr̄is tui.
Luc.6.f. ⁊ trabē in oculo tuo nō vides:aut quō dicis
fratri tuo:fr̄ sine eijciā festucā de oculo tuo:⁊
ecce trabes ē in oculo tuo.Hypocrita eijce p̄
mū trabē de oculo tuo:⁊ tūc videbis eijcere
festucā de oculo fr̄is tui.Nolite sc̄m dare ca/
nibus:neq₃ mittatis margaritas vr̄as an̄ poꝛ/
cos:ne foꝛte ꝯculcēt eas pedib⁹ suis:⁊ canes
Luc.11.b. ꝯuersi dirumpāt vos.Petite ⁊ dabit̄ vobis:
Joh.16.f querite ⁊ inuenietis:pulsate ⁊ aperietur vo/
Jaco.1.a bis.Oīs eni qui petit accipit:⁊ qui querit in
B uenit:⁊ pulsanti aperiet̄.Aut quis est ex vo/

bis hō quē si petierit filius suus panē:nūq̄d
lapidē poꝛriget ei.Aut si piscē petierit:nūq̄d
serpētē poꝛriget ei.Si ergo vos cū sitis mali
nostis bona data dare filijs vr̄is:quanto ma
gis pr̄ vr̄ q̄ i celis ē dabit bona petētibus se. Tobie.4.c.
Oīa ergo q̄cūq₃ vultis vt faciāt vobis hoīes Luc.6.e.
⁊ vos facite illis.Hec ē eni lex ⁊ ꝓph̄e. Jn/ Luc.13.c
trate ꝑ angustā poꝛtā:qꝛ lata poꝛta ⁊ spacio
sa via ē que ducit ad perditionē: ⁊ multi sūt
qui intrāt per eā.Quā angusta poꝛta ⁊ arta
via ē q̄ ducit ad vitā:⁊ pauci sūt qui inueniūt
eā.Attēdite a falsis ꝓphetis q̄ veniūt ad vos
i vestimētis ouiū:itrinsecus aūt sūt lupi rapa
ces.A fructibus eoꝝ cognoscetis eos.Nunq̄d C
colligūt de spinis vuas:aut de tribulis ficus
Sic oīs arboꝛ bona fructus bonos facit:ma/ Luc.6.f.
la aūt arboꝛ malos fruct⁹ facit.Nō pōt autē
arboꝛ mala bonos fructus facere:neq₃ arboꝛ
bona malos fructus facere.Oīs arboꝛ q̄ nō s̄.3.c.
facit fructū bonū excidet̄ ⁊ in ignē mittetur.
Jgitur ex fructib⁹ eoꝝ cognoscetis eos. Nō Luc.6.g
oīs q̄ dicit mihi dn̄e dn̄e itrabit i regnū celo
rum:sꝫ q̄ facit volūtatē patris mei q̄ i celis ē
ipse itrabit i regnū celoꝝ.Multi dicent mihi
i illa die dn̄e dn̄e nōne i noīe tuo ꝓphauim⁹
⁊ i noīe tuo demonia eiecimus ⁊ in tuo noīe
virtutes multas fecimus.Et tūc cōfiteboꝛ il D
lis:qꝛ nunq₃ noui vos.Discedite a me oēs q̄ Ps̄.6.
opamini iniquitatez.Oīs ergo q̄ audit v̄ba Luc.13.f
mea h̄ ⁊ facit ea:assimilabit̄ viro sapiēti q̄ edi
ficauit domū suā supra petrā:⁊ descēdit plu/
uia:⁊ venerūt flumina ⁊ flauerūt vēti ⁊ irru
erūt i domū illā:⁊ nō cecidit.Fūdata.n. erat
sup petrā:⁊ oīs q̄ audit verba mea h̄ ⁊ nō fa Luc.6.g
cit ea:similis erit viro stulto q̄ edificauit do/
mū suā sup harenam:⁊ descēdit pluuia ⁊ ve
nerunt flumina ⁊ flauerunt venti ⁊ irruerūt
in domū illā ⁊ cecidit:⁊ fuit ruina eius ma/
gna.Et factū ē cū ꝯsumasset iesus v̄ba h̄ ām̄i Mar.1.c
rabant̄ turbe sup doctrina eius. Erat.n. do/ lu.2.g.4.f
cens eos sicut potestatem habens ⁊ non si
cut scribe eoꝝ ⁊ pharisei. VIII
Um aūt descēdisset ih̄s de mōte se/ A
cute sūt eū turbe multe:⁊ ecce lepꝛo Ma.1.d
sus veniēs adoꝛabat eū dicens.Dn̄e Luc.5.c
si vis potes me mūdare.Et extēdēs ih̄s ma/
nū:tetigit eū dicēs.Uolo.Mundare.Et cō/
festi mūdata ē lepꝛa eius.Et ait illi ih̄s.Uide
nemini dixeris:sed vade ostēde te sacerdoti:⁊
offer munus tuū qđ p̄cepit moyses i testimo
niū illis.Cum autem introisset capharnaum
accessit ad eū centurio:rogans eū ⁊ dicens. Lu.7.a
Dn̄e puer meus iacet in domo paralyticus: Joh.4.g
⁊ male toꝛquet̄.Et ait illi ih̄s.Ego veniam ⁊
curabo eum.Et rn̄dens cēturio:ait. Dn̄e nō

sum dignus vt itres sub tectū meū.sꝫ tm̄ dic
verbo ⁊ sanabitur puer meus.Nam ⁊ ego hō
sū sub ptāte ꝯstitu⁹ hn̄s sub me milites.⁊ di
B co huic vade ⁊ vadit ⁊ alio veni ⁊ vēit.⁊ s̄uo
meo fac hoc ⁊ fac̄.Audiēs āt ih̄s mirat⁹ ē.⁊
.7.b. sequētib⁹ se dixit.Am̄ dico vobis:n̄ iuēi tātā
fidem i isrl̄.Dico āt vobis ꝙ mlti ab oriēte ⁊
occidente vēient ⁊ recūbēt cū abrahā ⁊ ysac
⁊ iacob in regno celoꝝ:filij āt r̄gni eijcient̄ in
tenebras exteriores.Ibi erit fletus ⁊ stridor dē
.7.a. tium.Et dixit ih̄s cēturiōi.Vade.⁊ sicut cre
didisti i fiat tibi.Et sanatus ē puer ex illa ho
r.1.c. ra.Et cum vēisset ih̄s in domū petri uidit so/
.4.f. crum e⁹ iacentē ⁊ febricitātē:⁊ tetigit manū
e⁹ ⁊ dimisit eā febris ⁊ surrexit ⁊ mistrabat
eis.Vespe aūt facto obtulerunt ei mltos de
mōia hn̄tes.⁊ eijciebat sp̄s verbo.⁊ oēs male
hn̄tes curauit:vt adipleretur qđ dictum est
3.a. ꝑ ysaiam pph̄az dicentē.Ipe infirmitates no
stras accepit ⁊ egrotatōes nostras portauit
C Videns aūt ih̄s turbas mltas circū se iussit
.9.g. discipl'os ire transfretū.Et accedēs vnus scri
ba ait illi.Magr̄ seq̄r te q̄cunqꝫ ieris.Et dic̄
ei ih̄s.Vulpes foueas habēt ⁊ volucres celi
nidos filius āt hois n̄ hꝫ vbi caput suum recli
net.Ali⁹ āt de discipul' ei⁹ ait illi.Dn̄e:pmit
te me pmum ire ⁊ sepelire pr̄em meū.Iesus
aūt ait illi.Seq̄re me:⁊ dimitte mortuos se
pelire mortuos suos.Et ascendente eo in na
uiculam secuti sūt eū discipli ei⁹ ⁊ ecce mot⁹
magnus fact⁹ est in mari:ita vt nauicula opi
retur fluctibus.Ipe vo dormiebat.Et acces
serunt ad eū discipli eius ⁊ suscitauerūt eum
dicentes.Dn̄e salua nos:perim⁹:Et dicit eis
4.d iesus.Quid timidi estꝭ modice fidei?Tūc sur
3.d. gens impauit vētis ⁊ mari ⁊ fcā est tranq̇lli/
tas magna.Porro hoies mirati sūt dicētes
B Qualis est hꝛ:qꝛ venti ⁊ mare obediūt ei.Et
5.a. cū venisset iesus trās fretū i regionē geraséo
8.d. rum:occurrerūt ei duo hn̄tes demōia đ mo/
numentꝭ exeuntes seui nimis:ita vt nēo pos
set transire ꝑ uiam illā.Et ecce clamauerūt di/
centes.Quid nobis ⁊ tibi ih̄s filij dei.Vēisti
huc an̄ tp̄s torq̄re nos.Erat aūt nō lōge ab il
lis grex multoꝝ porcoꝝ pascens.Demones
.b. aūt rogabant eū dicētes.Si eijcis nos hinc:
c. mitte nos i gregē porcoꝝ.Et ait ill'.Ite At
illi exeuntes abierunt i porcos.Et ecce ma/
gno impetu abijt totus grex ꝑ pceps i mare.
mortui sunt i aq̄s.Pastores aūt fugerunt.⁊
venientes in ciuitate.nunciauerūt hꝭ oia ⁊ đ
his q̇ demonia habuerant.Et ecce tota ciui/
tas exijt obuiam ih̄s:⁊ viso eo rogabant eum
A vt transiret a finibus eorum. IX
a. Et ascendēs iesus i nauiculā trāsfreta

uit ⁊ venit in ciuitatem suā.Et ecce offere/ Luc.5.d.
bant ei paralyticum iacentem in lecto.Vi Ioh.5.a.
dens autē iesus fidem illoꝝ dixit paralytico:
Cōfide fili.Remittūtur tibi pccā tua.Et ec
ce q̄dam de scribis dixerūt intra se.Hic blas
phemat.Et cum vidissꝫ iesus cogitatōes coꝝ mar.2.b.
dixit.Ut q̄d cogitatꝭ mala in cordibus vr̄is? Luc.5.c.
Quid ē facili⁹ dicere:dimittūt̄ tibi pccā tua
an dicere surge ⁊ āmbula?Ut āt sciatꝭ qꝛ filius
hois hꝫ ptātē in t̄ra dimittendi pccā.tūc ait
paralytico.Surge tolle lectū tuū.⁊ vade in
domū tuam.Et surrexit.⁊ abijt in domū suā.
Videntes āt turbe timuerunt ⁊ glificauerūt
deū q̇ dedit ptātē talem hoib⁹.Et cū trāsiret Mar.2.b.
inde ih̄s:vidit hoiem sedentē i teloneo ma/ Luc.5.f.
theum noie.Et ait illi.Seq̄re me.Et surgens
secutus ē eū.Et factū ē discubēte eo i domo B
ecce mlti publicani ⁊ peccatores venientes
discumbebāt cū ih̄u ⁊ discipul' ei⁹.Et vidētes
pharisei dicebant discipulis eius.Quare cū Mar.2.c.
publicanis ⁊ pccōribus manducat mgr̄ vr̄: Luc.5.f.
Et ih̄s audiēs ait.Non ē op⁹ valētib⁹ medi mar.2.c.
cus:sꝫ male hn̄tibus.Eūtes āt discite q̄d est
miaꝫ volo ⁊ non sacrificiuꝫ.Nō .n.veni voca Osee.6.c.
re iustos:sꝫ pccōres.Tūc accesserūt ad eum j.12.a
discipli ioānis dicētes.Quare nos ⁊ pharisei
ieiunamus frequenter discipli āt tui non ie/ mar.2.c.
iunāt?Et ait ill' ih̄s.Nūquid possunt filij spōsi luc.5.f.
lugere q̄diu cū ill' ē spōsus?Venient aūt dies
cū auferet̄ ab eis spōsus:⁊ tunc ieiunabunt.
Nemo āt imittit cōmissuram panni rudis i
vestimentū vetus.Tollit.n.plenitudinē eius
a vestimento ⁊ peior scissura fit.Neqꝫ mittūt
vinum nouum i vtres veteres.Alioq̄n rum C
punt̄ vtres ⁊ vinū effunditur ⁊ vtres pereūt:
Sed vinum nouū i vtres nouos mittūt ⁊ am
bo ꝯseruant̄.Hec illo loquente ad eos.ecce pn mar.5.c.
ceps vnus accessit ⁊ adorabat eū dicens:Do luc.8.f.
mie:filia mea mō defuncta ē.sꝫ vēi ipone ma
nū tuam sup eā:⁊ viuet.Et surgens ih̄s seque mar.5.c.
batur eū ⁊ discipli eius.Et ecce mulier q̄ san
guis fluxum patiebat̄ duodeci ānis:accessit luce.8.f.
retro ⁊ tetigit fimbriā vestimenti eius.Dice
bat.n.intra se.Si tetigero tantū vestimētum
eius:salua ero.At iesus ꝯuersus ⁊ vidēs eaꝫ
dixit.Cōfide filia.Fides tua te saluam fecit. mar.5.c.
Et salua facta est mulier ex illa hora.Et cum
venisset iesus in domū pncipis:⁊ vidisset tibi
cines ⁊ turbam tumltuātē dicebat.Recedi/ mar.5.d.
te.nō est.n.mortua puella:sꝫ dormit.Et deri
debant eum.Et cū electa esset turba itrauit.⁊
tenuit manum eius ⁊ dixit.Puella surge.Et
surrexit puella.⁊ exijt fama hꝭ in vniuersā ter
ram.Et transeunte īde iesu:secuti sūt eū duo
ceci clamātes ⁊ dicētes.Miserere nr̄i fili dđ

Cum āt venisset domū. accesserūt ad eū ceci
D τ dicͭ eis ihs. Creditꝭ q2 hoc possū facere vo/
bis? Dicūt ei. Utiq3 dn̄e. Tūc tetigit ocl'os eoꝝ
dicēs. Scd̄z fidem v̄raz fiat vobis. Et apti sūt
ocl'i eoꝝ. Et cōminat⁹ ē illis ihs dicēs. Uidete
ne quis sciat. Illi āt exeuntes diffamauerūt
Mar.7.d. eum i tota t̄ra illa. Egressis āt illis. ecce obtu
Luc.11.b. lerūt ei hoiem mutū d̄moniuz hn̄tē τ eiecto
demonio locut⁹ ē mut⁹: τ mirate sunt turbe
dicētes. Nūq3 apparuit sic in isrl'. Pharisei
autem dicebant. In principe d̄monioꝝ eijcit
Luc.13.e. demōes. Et circuibat ihs oēs ciuitates τ ca/
stella docēs in synagogis eoꝝ τ p̄dicans euā
geliū regni. τ curās oēz languorē τ oēm ifir
Mar.6.e. mitatē. Uidēs aūt turbas miſt⁹ est eis quia
erant vexati τ iacētes sicut oues non hn̄tes
Luc.10.a. pastorē. Tūc dicit discipul' suis. Messis q̄dē
m'lta: opariꝫ āt pauci. Rogate ergo dn̄z mes
sis: vt mittat operarios i messem suā. X
A T ↄuocatꝭ duodeci discipulis suis d
ma.3.b.6.a. dit illis ptātē spirituū imūdoꝝ vt eij
Luc.9.a. cerēt eos. τ curarent oēm lāguorē τ
mar.3.b oēm ifirmitatē. Duodeci āt discipuloꝝ noia
Luc.6.c. sunt hec. Primus symō q̄ dr̄ petr⁹. τ ādreas
frat ei⁹: philippus τ bartholome⁹. iacobus
zebedei: τ ioānes frater eius: thomas τ ma/
the⁹ publican⁹. τ iacobus alphei. τ tade⁹. sy
mon chananeus. τ iudas scariothis. q̄ τ tra
didit eum. Hos duodeci misit ihs. p̄cipiens
eis τ dicens. In viā gētiū ne abieritꝭ. τ i ciui
tates samaritanoꝝ ne itraueritis: s3 potius
mar.6.b. ite ad oues q̄ pierunt domus isrl'. Eūtes aūt
L.9.a.10.b. p̄dicate dicentes: q2 appropinq̄bit regnum
celoruz. Infirmos curate: mortuos suscitate
leprosos mundate: demones eijcite: gratis
accepistis. gratis date. Nolite possidere au
B rum neq3 argentū. neq3 pecuniā i zonis v̄ris
Non perā in via: neq3 duas tūicas neq3 cal
Luce.10.b. ciamēta: neq3 vgā. Dignus. n. ē opari⁹ cibo
mar.6.b. suo. In quācūq3 aūt ciuitatē aut castellum
Luce.9.a. itraueritis. iterrogate q̄s i ea dign⁹ sit: τ ibi
et.10.b. manete donec exeatis. Intrātes aūt in do/
Luc.10.a. mū: salutate eā dicentes. Pax huic domui
Et si q̄dez fuerit dom⁹ illa digna vēiet pax
v̄ra sup eā. si āt non fuerit digna: pax v̄ra re
mr.6.b.L.9. uertet ad vos. Et q̄cūq3 non receperit vos
a.et.10.b. neq3 audierit s̄mones v̄ros. exeuntes foras
de domo vel ciuitate excutite puluerem de
j.11.c. pedib⁹ v̄ris. Amen dico vobis: tollerabili⁹
Lu.10.b. erit terre sodomoꝝ τ gomorreoꝝ i die iudi
Luc.10.a cij q̄ꝫ illi ciuitati. Ecce ego mitto vos: sicut
oues i medio lupoꝝ. Estote ergo prudētes
sic s̄pentes: τ simplices sicut colūbe. Cauete
mr.13.b.L.12 aūt ab hoibus. Tradent. n. vos i cōcilijs. τ i
.b.et.21.c. synagogis suis flagellabunt vos. τ ad presi

des τ ad reges ducemini pp me. in testimo/
nium ill' τ gentib⁹. Cū aūt tradēt vos: nolite C
cogitare quō aut q̄d loq̄mi. Dabit. n. vobis
i illa hora q̄d loq̄mini. Non. n. vos estis qui
loq̄mini: s3 sp̄us p̄ris v̄ri qui loq̄tur i vobis.
Tradet aūt frater frēm i mortem τ pat filiuz mich.7.
τ isurgent filij i parentes. τ morte eos affici/
ent. τ eritis odio oib⁹ hoib⁹ pp nomē meū. j.24.
Qui āt perseuerauerit vsq3 i finem: h̄ saluus
erit. Cum aūt p̄sequent vos i ciuitate ista: fu/
gite i aliā. Amē dico vobis: non ↄsumabitꝭ ci
uitates isrl' donec vēiat filius hois. Non est Lu.6.f.
discipul⁹ super mgr̄m: nec s̄uus sup dn̄m suū Jo.13.b
Sufficit discipl'o vt sit sicut magister eius. τ .15.c.
s̄uo sicut dn̄s eius. Si p̄rem familias beelze/
bub vocauerunt quanto magis domesticos
eius. Ne ergo timueritꝭ eos. Nihil. n. ē optū Mar.
qd̄ non reueletur. τ occultū qd̄ nō sciat. Qd̄ Lu.8.
dico vobis i tenebris. dicite i lumie. τ quod i Luc.
aure auditis. p̄dicate sup tecta. Et nolite ti/
mere eos q̄ occidūt corpus. aiam aūt nō pos
sunt occidere. s3 poti⁹ timete eū q̄ pōt τ aiaz
τ corp⁹ pdere i gehēnā. Nōne duo passeres D
asse venerūt? Et vnus ex ill' nō cadet sup ter/
rā sine p̄re vestro. v̄ri āt τ capilli capitis oēs
nūerati sūt. Nolite ergo timere. multꝭ passeri
b⁹ meliores estꝭ vos. Ois ergo q̄ cōfitebit me ma
coram hoibus: ↄfitebor τ ego eū corā patre Luc
meo qui i cel' ē. Qui aūt negauerit me corā et.12
hoibus. negabo τ ego eū coram p̄re meo q̄ i
celis est. Nolite arbitari. q2 venerim pacem Lu
mittere i t̄rā. Nō vēi pacē mittere: s3 gladiuz
Uēi. n. sepаre hoiem aduersus patrē suum
τ filiam aduersus matrē suā: τ nurū aduer/
sus socrum suā. τ inimici hois domestici eius Lu
Qui amat patrem aut matrē plusq3 me. nō
est me dignus. Et q̄ amat filiū aut filiaz sup
me. nō ē me dign⁹. Et q̄ nō accipit crucē suā
τ sequit me: nō ē me dign⁹. Qui iuēit aiaz su ma
am pdet illam. τ q̄ pdiderit aiaz suā pp me i j.16
ueniet eaz Qui recipit vos me recipit: τ qui L.9
me recipit. recipit eum qui me misit. Qui re ma
cipit p̄pham i noie p̄phe. mercedem p̄phe Lu
accipiet. Et qui recipit iustū i noie iusti. mer 13.
cedē iusti accipiet. Et quicūq3 potū dederit c.j
vni ex minimis istis calicez aque frigide tm̄ ma
in nomine discipuli: amen dico vobis: non
perdet mercedem suam.
T factum ē cū ↄsumasset ihs precipi
ens duodeci discipul' suis: trāsijt ide
vt doceret τ p̄dicaret i ciuitatib⁹ eoꝝ L
Joānes āt cum audisset i vinculis opa xp̄i: mit
tēs duos de discipulis suis: ait illi. Tu es q̄
ventur⁹ es: an alium expectam⁹? Et rn̄dens
ihs ait ill'. Euntes renūciate ioanni que audi

stis ⁊ vidistis. Ceci vidēt claudi ambulant
leprosi mūdātur: surdi audiūt. mortui resur
gunt. paupes euāgelizanł. ⁊ beatus ē qui nō
fuerit scandalizatꝰ i me. Illꝭ āt abeūtibus: ce
pit ihs dicere ad turbas de ioāne. Quid exi
stis in desertū uiderē: Harūdinē uēto agitatā.
Sz q̇d existis videre: Hoiez mollibus vesti
tū: Ecce q̄ mollibꝰ vestiūł in domibꝰ regum
B sūt: Sz q̇d existis videre: Prophetā: Etiā di
co uobis. ⁊ plꝰ q̄ ꝓphā. Hic ē. n. d̄ q̄ scriptū
ah.3.a ē. Ecce ego mitto angelū meū añ faciē tuā
ar.1.a q̄ pparabit viā tuā añ te. Amē dico vobis: ñ
surrexit inter natos mulierum maior ioāne
ce.7.d. baptista. Qui aūt minor est i regno celorū
maior est illo. A diebꝰ aūt ioannis baptiste
vsq̄ nunc regnū celoꝝ vim patił: ⁊ violenti
e.16.d. rapiūt illud. Oēs. n. ꝓphe ⁊ lex vsq̄ ad io
ānem ꝓphauerūt. ⁊ si vultꝭ recipe. ipe est he
lias q̄ venturꝰ est. Qui hz aures audiēdi au
e.7.e. diat: Cui āt similē estimabo gñatōez istam:
Silis ē pueris sedentibꝰ i foro: q̄ clamantes
coeq̄libꝰ dicūt. Cecinimꝰ vobis ⁊ nō saltastꝭ
C lamentauimꝰ ⁊ nō plāxistis. Uēit. n. ioānes
neq̄ māducans neq̄ bibens. ⁊ dicūt dmōiū
hz. Uēit filiꝰ hois manducās ⁊ bibens: ⁊ di
cūt: ecce hō vorax ⁊ potator vini: publica
noꝝ ⁊ pccōꝝ amicꝰ. Et iustificata est sapia a
filijs suis. Tūc cepit exprobrare ciuitatibus
10.b in quibus facte sunt plime virtutes eius q̇a
non egissent penitentiā. Ue tibi corozaiz. ve
tibi bethsaida. q̄r si in tyro ⁊ sidone facte es
sent vtutes q̄ facte sūt i vobis: oli i cilicio ⁊ ci
nerē pñiaz egissēt. Uerūtñ dico vobis: tyro ⁊
sidōi remissiꝰ erit i die iudicij q̄ vobis. Et tu
capharnaū. nūq̇d usq̄ in celuz exaltaberis:
B Usq̄ in ifernū descēdes: Quia si iꝭ sodomis
facte fuissent virtutes q̄ facte sunt in te forte
mansissent usq̄ in hāc diē. Uerūtñ dico uobis
q̄r t̄re sodomoꝝ remissius erit in die iudicij
q̄ tibi. In illo tp̄e rñdēs ihs dixit. Confite
.10.d bor tibi pr̄ dñe celi ⁊ t̄re: q̄r abscondisti hec
a sapientibꝰ ⁊ prudētibꝰ. ⁊ reuelasti ea par
10.d uulꝭ. Ita pr̄: qm̄ sic fuit placitum añ te. Oia
.8.c mihi tradita sunt a pr̄e meo. Et nemo nouit
filiū nisi pr̄: neq̄ pr̄ez quis nouit nisi filius.
⁊ cui voluerit filius reuelare. Uenite ad me
oēs qui laboratꝭ ⁊ onerati estis. ⁊ ego reficiā
vos. Tollite iugum meū sup vos. ⁊ discite a
.6.d me quia mitis sum ⁊ humilis corde. ⁊ inue
nietis requiem aiabus vr̄is. Iugum. n. me
A um suaue est. ⁊ onus meū leue.

XII

.2.d In illo tp̄e abijt ihs p sata sabbato
6.a. discipuli aūt eiꝰ esurientes ceperūt
vellere spicas ⁊ māducare. Phari
sei aūt videntes dixerūt ei. Ecce discipuli tui
faciunt q̄d nō licet eis facere sabbatꝭ. At ille
dixit eis. Non legistis quid fecerit dauid qñ i.Re.21.b
esurijt ⁊ qui cum eo erant quō intrauit i do
mum dei ⁊ pāes ꝓpositōis comedit. q̇s ñ li
cebat ei edere neq̄ his qui cū eo erāt: nisi solꝭ
sacerdotibꝰ: Aut ñ legistis in lege. q̄r sabba
tis sacerdotes in tēplo sabbatū violant. ⁊ si
ne crimie sūt: Dico āt vobis: q̄r tēplo maior
est hic. Si āt sciretꝭ q̇d est. miaz volo ⁊ ñ sacri Osee.6.c.
ficiū: nūq̄ ꝯdēnassetꝭ innocētes. Dñs ei ē fi Mar.2.d.
liꝰ hois: ēt sabbati. Et cum inde trāsisset: vēit Luc.6.a
in synagogā eoꝝ. Et ecce hō manū hñs ari Mar.3.a
dam. ⁊ iterrogabāt eū dicētes. Si lz sabbatꝭ Luce.6.b
curare: vt accusarent eū. Ipe aūt dixit illis.
Quis erit ex vobis hō q̄ habeat ouē vnā: ⁊
si ceciderit hec sabbatꝭ in foueam: nōne tene
bit ⁊ leuabit eā: Quāto magis melior ē hō
oue. Itaq̄ lz sabbatꝭ bñfacere. Tunc ait hoi
Extende manū tuā. Et extēdit: ⁊ restituta est B
sanitati sicut alt̄a. Exeūtes aūt pharisei ꝯsili Mar.3.a
um faciebāt aduersus eū: quō pderent eum. Joh.10.g.
Ihs āt sciēs recessit inde. ⁊ secuti sūt eū mlꝭti
⁊ curauit eos oēs. Et p̄cepit eis. ne manife
stū eū facerēt ut adimpleretꝭ q̄d dictum ē p ysai
am ꝓphaz dicētē. Ecce puer meꝰ quē elegi: Esa.42.a
dilectꝰ meꝰ i quo bñ ꝯplacuit aie mee. Po
nā spm̄ meū sup eū. ⁊ iudiciū gētibꝰ nuncia
bit. Nō ꝯtendet neq̄ clamabit: neq̄ andi
et aliq̇s in plateis vocē eius. Harūdinē q̄ssa
tam ñ ꝯfriget. ⁊ linū fumigās ñ extinguet: do
nec eijciat ad victoriā iudicium. ⁊ i noīe eiꝰ
gentes spabūt. Tūc oblatꝰ est ei demōiū hñs ō.9.d
cecꝰ ⁊ mutus. ⁊ curauit eū ita vt loq̄retꝭ ⁊ vi Luce.11.b
deret. Et stupebāt oēs turbe ⁊ dicebāt. Nū
q̇d hic ē filiꝰ dauid: Pharisei āt audiētes di
xerūt. Hic ñ eijc̄ dmōnes: nisi in beelzebub Mar.3.c
p̄ncipe demōioꝝ. Ihs āt sciens cogitatiōes Luce.11.b
eoꝝ dixit eis. Oē regnum diuisū ꝯ se desola Mar.3.c
bitꝭ. ⁊ ois ciuitas vlꝭ domꝰ diuisa ꝯ se non sta Luce.11.b
bit. Et si sathanas sathanam eijcit aduersus
se diuisus ē: quō ergo stabit regnū eius: Et si
ego in beelzebub eijcio demones: filij vr̄i in
quo eijciūt: Iō ipi iudices vr̄i erūt. Si autē
ego i spū dei eijcio demones: igitꝭ puenit in C
vos regnū dei. Aut quō pōt q̇sq̄ intrare in
domū fortis. ⁊ vasa eius diripe: nisi p̄us alli
gauerit fortē: Et tunc domum illiꝰ diripiet.
Qui non est mecum contra me est: ⁊ q̄ non
congregat mecum spargit. Ideo dico vobis
omne peccatum ⁊ blasphemia remittetꝭ ho Mar.3.b
minibus: spiritus autem blasphemie non re Luce.21.d
mittetur. Et quicunq̄ dixerit verbū ꝯ filiū
hois. remittetur ei. q̇ āt dixerit ꝯ spm̄ scm̄ ñ
remitetur ei: neq̄ in hoc seculo. neq̄ in fu
turo. Aut facite arborē bonā ⁊ fructum eius

bonū: aut facite arborē malā ⁊ fructum eius
Ma.3.c malum. Siqdē ex fructu arbor agnoscitur.
Progēies vipar: quō potestis bōa loqui cū
Luce.6.g sitis mali. Ex abūdantia.n.cordis os loquitur
Bonus hō de bono thesauro profert bona: ⁊
malus hō de malo thesauro pfert mala. Di
co āt vobis: qm̄ oē vbū ociosū qd locuti fue
rit hoīes: reddēt ratione de eo in die iudicij
Ex vbis.n.tuis iustificaberis. ⁊ ex vbis tuis
Mar.8.b. ꝯdemnaberis. Tunc rñderunt ei qdā d scri
Luc.11.b bis ⁊ phariseis dicētes. Mgr: volum a te si
Deut.32.c. gnū videre. Qui rñdēs ait ill'. Gñatio mala
Luce.11.d ⁊ adulta signū qrit ⁊ signū nō dabit ei nisi
Jone.2.a signum ione pphe. Sicut.n.fuit ionas i ven
tre ceti trib diebꝰ ⁊ tribus noctibꝰ sic erit fi
D lius hois i corde t're tribꝰ diebꝰ ⁊ tribꝰ nocti
Jone.3.b. bus: Viri niniuite surgēt i iudicio cū gñatō
Luce.11.d. ne ista ⁊ ꝯdemnabūt eā: qr pñiaz egerūt i p
3.Re.10.a dicatione. Et ecce plus q̄ iona h. Regina
1.palip.9.a. austri surget in iudicio cū gñatōe ista ⁊ con
dennabit eā: qr vēit a finibus t're audire sa
Luc.11.c. piaz salomonis. Et ecce plꝰ q̄ salomon hic.
Cū aūt imūdus spūs exierit ab hoīe: ābulat
p loca arida qrēs requiē ⁊ ñ iuēit: Tūc dicit
Reuertar in domum meā vñ exiui. Et veni
ens iuenit eā vacātē: scopis mūdatam ⁊ or
natam. Tūc vadit ⁊ assumit septē alios spūs
secū neqores se: ⁊ itrantes hitat ibi. ⁊ fiunt
nouissima hois illius peiora prioribꝰ. Sic erit
Mar.3.d ⁊ gñatōni huic pessime. Adhuc eo loquen
Luc.8.c. te ad turbas: ecce mr̄ eius ⁊ frēs stabāt foris
qrentes loq ei. Dixit āt ei qdā. Ecce mr̄ tua
⁊ frēs tui foris stāt qrētes te. At ipe rñdens
dicenti sibi ait. Que ē mr̄ mea. ⁊ q sūt frēs
mei. Et extendēs manuz i discipłos suos di
xit: Ecce mr̄ mea ⁊ frēs mei. Quicunq enī
fecerit volūtatem pr̄is mei qui in celis est:
ipse meus frater soror ⁊ mr̄ est. XIII

A In illo die exiens ihūs d domo sede
mar.4.a. bat secꝰ mare. Et ꝯgregate sūt ad eū
Luc.8.a. turbe multe. ita vt in nauiculā ascē
dēs sederet. ⁊ ois turba stabat i litore ⁊ locu
Luc.8.a tus ē eis mlta i pabol' dicēs. Ecce exijt q se
miat seminare. Et dū semiat: qdā ceciderūt
secꝰ viam. ⁊ venerūt volucres ⁊ comederūt
ea. Alia āt ceciderūt in petrosa vbi ñ habe
bant t'rā mltam. ⁊ ꝯtiuo exorta sūt. qr ñ habe
bant altitudinē t're. Sole āt orto estuauerūt
⁊ qr ñ habebāt radicē aruerunt. Alia aūt ce
ciderunt i spinas: ⁊ creuerunt spine ⁊ suffo
cauerunt ea. Alia aūt ceciderunt i t'rā bonaz
⁊ dabant fructū aliud cētesimum aliud sexa
B gesimum aliō tricesimum. Qui hz aures au
diendi audiat. Et accedentes discipli dixerūt
ei. Quare i pabol' loqris eis? Qui rñdēs ait

ill'. Quia uobis datū ē nosse mysteriū regni mar.4.b
celor: ill' āt ñ est datū. Qui.n.hz dabitur ei ⁊ Luc.8.b.
abundabit: q aūt ñ hz. ⁊ qd hz auferet ab eo Luc.8.c
Jō in pabol' loquor eis. qr videntes ñ vidēt mar.4.c
⁊ audientes nō audiūt neq itelligūt: ⁊ adi
plet in eis pphetia ysaie dicentis. Auditu Esa.6.c
audiet ⁊ ñ itelliget. ⁊ videntes videbitis ⁊ mar.4.b.
non uidebit. Incrassatū ē.n.cor ppli huius Luc.8.b.
⁊ auribꝰ grauit audierūt. ⁊ oclos suos clau Joh.12.f
serunt ne qñ uideāt ocul'. ⁊ auribꝰ audiāt ⁊ Act.28.f
corde intelligāt. ⁊ ꝯuertant ⁊ sanē eos. Vrī Luc.10.d.
āt beati ocli qr uidēt. ⁊ aures urē quia audi
C unt. Am̄ qppe dico uobis: qr mlti pphe ⁊ iu
sti cupierūt uidere q uidet ⁊ ñ uiderūt. ⁊ au
dire q audit. ⁊ nō audierūt. Vos ergo audi mar.4.
te pabolam seminant. Ois q audit vbū rgi Luc.8.b.
⁊ ñ itelligit. uēit malꝰ ⁊ rapit qd seminatum
ē i corde eiꝰ. hic ē q secꝰ uiā seminatꝰ ē. Qui
āt sup petrosa semiatꝰ ē: h est q vbū audit ⁊
ꝯtiuo cū gaudio accipit illud. Nō hz aūt in
se radicē: sz est tpal'. Facta aūt tribulatōne ⁊
psecutōe pp vbū ꝯtinuo scādalizatur. Qui
āt semiatꝰ ē i spinis. hic est q vbuz dei audit
⁊ sollicitudo scli istius ⁊ fallacia diuitiarum
suffocat vbum: ⁊ siñ fructu efficit. Qui vo
in t'rā bonā semiatꝰ ē: hic ē qui audit vbū ⁊
intelligit ⁊ fructū affert. ⁊ facit aliud qdem
cētesimū aliud āt sexagesimum. aliud vero
tricesimū. Aliā pabolā pposuit ill' dicens. mar.4.c
Sil'e factū est regnuz celor hoi q seminauit
D bonū semē in agro suo. Cū āt dormirent ho
mīes: venit inimicꝰ eꝰ ⁊ supsemiauit zizania
in medio tritici. ⁊ abijt. Cū aūt creuisset her
ba ⁊ fructū fecisset. tunc apparuerūt ⁊ zizania
Accedētes aūt srui prīsfamilias: dixerunt ei
Dñe: nōne bonum semē seiasti in agro tuo?
Vñ ergo hz zizāia: Et ait ill'. Inimicꝰ hō hoc
fecit. Srui āt dixerunt ei. Vis imꝰ ⁊ coligimus
ea: Et ait. Non. Ne forte colligētes zizania
eradicetis sil' ⁊ triticū. Sinite utraq crescere
vsq ad messē ⁊ in tpe messis dicam messori
bus: Colligite pmū zizania ⁊ alligate ea in
fasciculos ad ꝯburēdū triticū aūt ꝯgregate
in horreū meū. Aliam pabolaz pposuit eis mar.
dicens Sil'e ē regnum celor grano synapis Luc.
qd accipiens hō seinauit i agro suo: qd minimū
qdem ē oibus semibꝰ Cū aūt creuerit: maiꝰ ē
oibus oleribꝰ ⁊ fit arbor ita ut uolucres celi Lu
veniant ⁊ habitēt in ramis eiꝰ. Aliā pabolā E
locutꝰ ē eis. Sil'e est regnū celorū fermen mar.
to. quod acceptū mulier abscōdit i farine sa
tis tribus: dōec fermētatū est totū. Hec oia
locutus ē ihs i pabol' ad turbas. ⁊ sine pabo
lis non loqbat eis: vt ipleret qd dictum erat
p pphetā dicētem. Aperiā i pabol' os meum Ps

eructuabo abscōdita a ꝯstitutiōe mūdi. Tūc
dimissis turbis venit in domū: ⁊ accesserūt ad
eū discipuli ei⁹ dicētes. Edissere nobis para-
bolā zizanioꝝ agri. Qui rūdens ait. Qui se-
minat bonū semē ē filius hoīs. Ager aūt est
mundus. Bonū vō semen: hi sunt filij regni
zizania aūt filij sūt nequā. Inimicus aūt q̄ se-
14.d minauit ea ē diabolus. Messis vō ꝯsūmatio
seculi est. Messores aūt angeli sūt. Sicut er-
go colligunt zizania: ⁊ igni cōburunt: sic erit
in ꝯsumatione seculi. Mittet filius hoīs an-
F gelos suos ⁊ colligent de regno ei⁹ oīa scā-
dala: ⁊ eos q̄ faciūt iniquitatē: ⁊ mittēt eos i
caminū ignis. Ibi erit fletus ⁊ stridor dētiū
Tūc iusti fulgebūt sicut sol in regno pr̄is eoꝝ
Qui hꝫ aures audiēdi audiat. Sile ē regnū
celoꝝ thesauro abscōdito i agro: quē qui iue
nit hō abscōdit: ⁊ pre gaudio illius vadit ⁊
vēdit vniuersa q̄ hꝫ ⁊ emit agrū illū. Iterū si
mile ē regnū celoꝝ hoī negociatori: querēti
bonas margaritas. Inuēta aūt vna preciosa
margarita: abijt ⁊ vēdidit oīa que habuit: ⁊
emit eā. Iteꝝ simile ē regnū celoꝝ sagene mis
se in mare: ⁊ ex oī genere piscium cōgregāti.
Quā cū ipleta eēt: educētes ⁊ secus litus se-
G dentes elegerūt bonos in vasa: malos aūt fo
ras miserūt. Sic erit in ꝯsumatiōe seculi. Exi
būt angeli ⁊ separabūt malos de medio iu-
5.c. stoꝝ: ⁊ mittēt eos in caminū ignis: ibi erit fle
tus ⁊ stridor dentiū. Intellexistis hec omnia
Dicūt ei. Etiā. Ait illis. Jō oīs scriba doct⁹ in
regno celoꝝ: silis ē hoī prīfamilias: q̄ ꝓfert d̄
thesauro suo noua ⁊ vetera. Et factū ē cū cō-
.a summasset iesus parabolas istas trāsijt inde. ⁊
.r. veniens in patriā suā docebat eos in synago
4.f gis eoꝝ: ita vt mirarent̄ ⁊ dicerēt. Vn̄ huic sa
.a. pientia ⁊ virtutes. Nōne hic est fabri filius. nō
ne mr̄ eius dr̄ maria: ⁊ fratres eius iacobus
⁊ ioseph ⁊ simon ⁊ iudas: ⁊ sorores ei⁹: nōne
oēs apud nos sūt. Vnde ergo huic oīa ista. ⁊
.a. scandalizabant̄ in eo. Jesus aūt dixit eis. Nō
.d est ꝓpheta sine honore nisi i patria sua ⁊ i do-
f. mo sua: ⁊ nō fecit ibi v̄tutes m̄ltas pp̄ icredu
A litatē illoꝝ. XIIII

b. In illo tp̄e audiuit herodes tetrarca
famā iesu: ⁊ ait pueris suis. Hic ē ioā
a. nes baptista: ipse surrexit a mortuis: ⁊ iō v̄tu
c. tes operant̄ in eo. Herodes eni tenuit ioānē
d. ⁊ alligauit eū ⁊ posuit in carcerē pp̄ herodia
dē vxorē fratris sui. Dicebat. n. illi ioannes.
Nō lꝫ tibi habere eā: Et volēs illū occidere
timuit populū: q̄ sicut ꝓphetam eū habebāt.
Die aūt natalis herodis: saltauit filia hero-
diadis in medio ⁊ placuit herodi. Vnde cuꝫ
iuramēto pollicitus ē ei dare q̄dcūq̄ postu-
lasset ab eo. At illa p̄monita a matre sua: da
mihi inquit hic in disco caput ioannis baptiste
⁊ ꝯtristatus ē rex: ꝓpter iuramētū aūt ⁊ eos
qui pariter recūbebāt iussit dari. Misitq̄ ⁊ d̄
collauit ioannē in carcere. Et allatū ē caput B
eius i disco: ⁊ datū ē puelle: ⁊ illa attulit m̄ri
sue. Et accedētes discipuli eius tulerūt corp⁹ Mar.6.d.
eius ⁊ sepelierūt illud: ⁊ venientes nūciauerūt
iesu. Qd̄ cū audisset iesus secessit inde in naui Luce.9.b.
culā: in locū desertū seorsū. Et cū audisset tur Joā.6.a.
be secute sunt eū pedestres de ciuitatibus ⁊
exiēs vidit turbā multā ⁊ misertus est eis: ⁊
curauit lāguidos eoꝝ. Vespere aūt facto ac- Mar.6.e.
cesserūt ad eū discipuli eius dicētes. Desert⁹ Luce 9 b.
ē locus ⁊ hora iā p̄terijt: dimitte turbas vt eū Joā.6.a.
tes in castella emāt sibi escas. Jesus autē di
xit eis. Nō hn̄t necesse ire: date illis vos man
ducare. Rn̄derūt ei. Nō hēmus hic nisi q̄nq̄
panes ⁊ duos pisces. Qui ait eis. Afferte mi
hi illos huc. Et cū iussisset turbā discūbere su
per fenū: acceptis q̄nq̄ panib⁹ ⁊ duob⁹ pisci
bus: aspiciēs in celū bn̄dixit ⁊ fregit: ⁊ dedit
discipulis panes: discipuli aūt turbis. Et mā- C
ducauerūt oēs ⁊ saturati sūt. Et tulerūt reliq̄
as duodeci cophinos fragmētoꝝ plenos: mā
ducantiū aūt fuit numerus q̄nq̄ milia viroꝝ:
exceptis mulierib⁹ ⁊ puulis. Et stati cōpulit Mar.6.f.
discipulos ascēdere in nauiculā: ⁊ p̄cedere eū
trās fretū donec dimitteret turbas. Et dimis- L.5.c.⁊.6.b
sa turba ascēdit in mōtē solus orare. Vespe Joā.6.b.
aūt facto: solus erat ibi. Nauicula aūt in me
dio mari iactabat̄ fluctibus. Erat eni ꝯtri⁹ vē
tus. Quarta aūt vigilia noct̄ vēit ad eos am Mar.6.g.
bulās supra mare. Et vidētes eū supra mare
ambulātē: turbati sūt dicētes q̄ fantasma ē
Et p̄ timore clamauerūt. Statiq̄ ih̄s locut⁹ ē
eis dicēs. Habete fiduciā: ego sū nolite time
re. Rn̄dēs aūt petrus dixit. Dn̄e si tu es. iu-
be me venire sup̄ aquas. At ipse ait: veni. Et D
descendēs petr⁹ de nauicula ambulabat sup̄
aquā vt veniret ad ih̄m. Vidēs vō vētū vali-
dū timuit. Et cū cepisset mergi: clamauit di
cēs. Dn̄e saluū me fac. Et ꝯtinuo ih̄s extēdēs
manū app̄hēdit eū. ⁊ ait illi. Modice fidei q̄
re dubitasti: Et cū ascēdisset i nauiculā cessa
uit vētus. Qui aūt i nauicula erāt: venerūt ⁊
adorauerūt eū dicētes. Vere filius dei es. Et mar.6.g.
cū trāsfretassēt venerūt i terrā genasar. Et cū Luce.5.a.
cognouissent eū viri loci illius miserūt i vni
uersā regionē illam: ⁊ obtulerūt ei oēs male
hn̄tes ⁊ rogabāt eū vt vel fimbriā vestimenti
eius tangerent. Et quicūq̄ tetigerunt salui
facti sunt. XV

Nunc accesserunt ad eū ab hierosoly- A
mis scribe ⁊ pharisei dicētes. Quare mar.7.d.

discipuli tui trāſgrediunᷓ traditiões ſenioꝝ
Nō.n.lauāt manus ſuas cū panē manducāt
Ipſe aūt rūdens ait illis.Quare ⁊ vos trāſ-
gredimini mādatū dei ꝓꝑ traditionē vr̄am?
Exodi.20.b. Nā deꝰ dixit.Honora pr̄em ⁊ mr̄ez: ⁊ q̇ ma
Deu.5.b. le dixerit pr̄i vel mr̄i morte moriaᷓ.Uos aūt
Mar.7.b dicitꝭ:quicūqꝫ dixerit pr̄i vel mr̄i munus qꝺ-
cūqꝫ ē ex me tibi ꝓderit: ⁊ nō honorificabit
pr̄em ſuū aut mr̄em ſuā:⁊ irritū feciſtis man
datū dei ꝓꝑ traditionē vr̄am.Hypochrite bn̄
Eſa.29.d. ꝓphetauit de vobis yſaias dicēs.Pp̄ls h̄ la
bijs me honorat:cor aūt eoꝝ lōge ē a me.Si
ne cā aūt colūt me docētes doctrinas ⁊ man
data hoium.Et cōuocatis ad ſe turbis:dixit
B eis.Audite ⁊ intelligite.Nō qꝺ intrat in os
coinquinat hoiem:ſed qꝺ ꝓcedit ex ore hoc
coinquinat hoiem. Tūc accedētes diſcipuli
eius dixerūt ei.Scis qꝛ phariſei audito hoc
v̄bo ſcādalizati ſūt.At ille rūdens ait . Ois
plātatio quā nō plātauit pr̄ meꝰ celeſtis era
dicabiᷓ.Sinite illos:ceci ſūt:⁊ duces cecoꝝ.
Luc.6.f. Cecus aūt ſi ceco ducatū p̄ſtet:ābo in foueā
cadūt.Rūdēs aūt petrꝰ dixit ei. Ediſſere no
Mar.7.c. bis parabolā iſtā.At ille dixit.Adhuc ⁊ vos
ſine intellectu eſtis.Nō itelligitis: qꝛ oē qꝺ i
os itrat i vētrē vadit:⁊ i ſeceſſū emittiᷓ.Que
aūt ꝓcedūt de ore:de corde exeūt: ⁊ ea coin
quināt hominem.De corde.n.exeūt cogita-
tiones male:hōicidia: adulteria: fornicatio-
nes:furta:falſa teſtimonia:blaſphemie. Hec
ſūt q̄ coinq̇nāt hoiem . Nō lotis aūt manibꝰ
māducare nō coinq̇nat hoiem.Et igreſſus i-
de ieſus ſeceſſit i ꝑtes tyri ⁊ ſydonis . Et ecce
mulier chananea a finibus illis egreſſa: cla-
C mauit dicēs ei.Miſerere mei dn̄e fili dauid
filia mea male a demōio vexaᷓ.Qui n̄ rūdit
ei v̄bū.Et accedētes diſcipuli eiꝰ:rogabāt eū
dicētes.Dimitte eā:qꝛ clamat poſt nos.Ipe
Luce.19.b. aūt rūdens ait.Nō ſū miſſus niſi ad oues q̄
ꝑierūt domꝰ iſrl̄.At illa venit ⁊ adorauit eū
Mar.7.c. dicēs.Dn̄e adiuua me.Qui rūdens ait.Nō
ē bonū ſumere panē filioꝝ:⁊ mittere canibꝰ
At illa dixit.Etiā dn̄e.Nā ⁊ catelli edunt ꝺ
micis q̄ cadūt de mēſa dn̄oꝝ ſuoꝝ.Tūc rūdēs
Mar .8.a ih̄s ait illi . o mlr̄ magna ē fides tua.fiat tibi
ſicut vis.Et ſanata ē filia eius ex illa hora: ⁊
cū trāſiſſet inde ieſus:venit ſecus mare gali-
lee:⁊ aſcēdēs in mōtez ſedebat ibi.Et acceſſe
rūt ad eū turbe multe hn̄tes ſecū mutos:ce
cos:claudos:debiles:⁊ alios multos ⁊ ꝓie
cerūt eos ad pedes eius:⁊ curauit eos ita vt
turbe mirarenᷓ:videntes mutos loquentes:
claudos ambulātes:cecos vidētes: ⁊ magni
D ficabāt deū iſrl̄.Ieſus aūt ꝯuocatiſ diſcipulis
Mar.8.a. ſuis dixit.Miſereor turbe:qꝛ triduo iā ꝑſeue

rāt mecū:⁊ nō hn̄t qꝺ māducēt.Et dimittere
eos ieiunos nolo:ne deficiāt in via .Et dicūt
ei diſcipuli.Un̄ ergo nobis in deſerto panes
tātos vt ſaturemus turbā tantā.Et ait illis ie
ſus.Quot panes habetꝭ.At illi dixerūt ſeptē
⁊ paucos diſciculos.Et p̄cepit turbe vt diſcū
berēt ſuꝑ terrā.Et accipiēs ſeptez panes ⁊ pi
ſces:⁊ gr̄as agēs fregit ⁊ dedit diſcipulis : ⁊
diſcipuli dederūt pp̄lo:⁊ comederūt oēs ⁊ ſa
turati ſūt Et qꝺ ſuꝑfluit ꝺ fragmētis: tulerūt
ſeptē ſportas plenas.Erāt aūt q̄ māducaue-
rūt quatuor milia hoium:extra paruulos ⁊
mulieres.Et dimiſſa turba aſcēdit in nauicu
lā:⁊ venit in fines magedan. XVI. A
ET acceſſerūt ad eū phariſei ⁊ ſaducei Mar.
tentantes:⁊ rogauerūt eū:vt ſignuz Joh.6.
de celis oñderet eis. At ille rūdens ait illis.
Facto veſpere dicitis:ſerenū erit:rubicūdū ē Luce.
eni celū.Et mane: hodie tēpeſtas:rutilat.n.
triſte celū.Faciē ergo celi iudicare noſtis:ſi
gna aūt tēpoꝝ nō poteſtis.Generatio mala Jone
⁊ adultera ſignū q̄rit:⁊ ſignū nō dabiᷓ ei:ni- Mar.
ſi ſignū ione ꝓphe.Et relictꝭ illis abijt.Et cuz
veniſſēt diſcipuli eiꝰ trās fretū:obliti ſūt pa-
nes accipere.Qui dixit illis.Intuemini ⁊ ca Mar
uete a fermento phariſeoꝝ ⁊ ſaduceoꝝ . At Luce
illi cogitabāt inter ſe dicētes.Qꝛ pāes nō ac
cepimus.Sciēs āt ih̄s dixit eis.Quid cogi B
tatꝭ inter vos modice fidei qꝛ pāes nō hētis
Nōdū itelligitis neqꝫ recordamini q̇nqꝫ pa-
nū ⁊ q̇nqꝫ milia hoinū.⁊ quot cophinos ſū-
pſiſtis.Neqꝫ ſeptē panū ⁊ q̄tuor milia homi
nū:⁊ quot ſportas ſūpſiſtis. Qr̄ nō itelligitꝭ
qꝛ n̄ de pāe dixi vobis:cauete a fermēto pha
riſeoꝝ ⁊ ſaduceoꝝ? Tūc itellexerunt qꝛ non
dixerit cauēdū a fermēto panū: ſꝫ a doctria
phariſeoꝝ ⁊ ſaduceoꝝ.Uēit āt ih̄s i ꝑtes ce Ma
ſarie philippi: ⁊ interrogabat diſcipulos ſu Luc
os dicēs.Quē dicunt hoies eſſe filiū hoinis
At illi dixerunt. Alij io ānē baptiſtā: alij āt
heliā alij v̄o hieremiā:aut vnum ex ꝓphis.
Dicit illis ih̄s.Uos āt quē me eē dicitꝭ.Rn̄ C
dens ſymō petrꝰ dixit.Tu es xp̄s filius dei vi Joh
ui.Rūdens āt ieſus dixit ei.Beatꝰ es ſymō
bariōa:qꝛ caro ⁊ ſāguis n̄ reuelauit tibi:ſed
pr̄ meꝰ q̇ i celis eſt.Et ego dico tibi:qꝛ tu es
petrus:⁊ ſuꝑ hanc petrā edificabo eccleſiaz
meā.⁊ porte iferi nō p̄ualebūt aduerſus eaz.
Et tibi dabo claues regni celoꝝ.Et qꝺcūqꝫ li
gaueris ſuꝑ terrā erit ligatū ⁊ in celis: ⁊ qꝺ-
cūqꝫ ſolueris ſuꝑ terrā erit ſolutū ⁊ in celis.
Tūc p̄cepit diſcipulis ſuis vt nemi dicerēt qꝛ M
ipe eēt ieſus xp̄s.Exinde cepit ieſus oñdeᷓ di- L
ſcipulis ſuis:qꝛ oporteret eū ire hieroſolymā
⁊ multa pati a ſenioribus ⁊ ſcribis ⁊ p̄ncipi-

bus sacerdotum. ꝛ occidi: ꝛ tertia die resur
.8.d. gere. Et assumēs eū petrꝰ cepit icrepaṙ illū
B dicēs. Absit a te dn̄e: nō erit tibi hꝰ. Qui cō
uersus dixit petro. Uade pꝰ me sathanas
scandalum es mihi: qꝛ nō sapis ea q̄ dei sunt
.8.d. sꝫ ea q̄ hoīuꝫ. Tunc ihs dixit discipulis suis
.19.c. Si q̇s vult post me venire abneget. semetip
d. sum. ꝛ tollat crucem suam. ꝛ seq̄t me. Qui
eīm voluerit aīa suam saluam facere ꝑdet
17.g. eam. Qui āt ꝑdiderit aīam suam ꝑꝑ me: iue
niet eā. Quid. n. ꝓdest hoī si mūdū vniuer
suꝫ lucreṫ. aīe vō sue detrimentum patiatur
Aut quam dabit hō cōmutationē ꝓ anima
sua? Filius. n. hoīs venturꝰ est ī gloria pr̄is
.2.a. sui cum angelis. ꝛ suis. ꝛ tunc reddet vnicui
.9.a. qꝫ ſm opa eius: Amē dico vobis. sūt q̇dā de
9.d. h̄ stātibꝰ q̇ nō gustabūt mortē: donec videāt
filiū hoīs veniētē ī regno suo. XVII
A ET post dies sex assūpsit ihs petrū ꝛ ia
.9.a. cobū ꝛ ioānē fr̄ez eiꝰ: ꝛ duxit illos in
9.d mōtē excelsū seorsū: ꝛ trāsfiguratꝰ ē
an̄ eos. Et resplēduit facies eiꝰ sic sol: vesti
mēta aūt eius facta sūt alba sicut nix. Et ecce
apparuerūt illis moyses ꝛ helias cū eo loq̄n
tes. Rūdēs āt petrꝰ: dixit ad ihꝫ. dn̄e bonū ē
nos h̄ eē: si vis faciamꝰ h̄ tria tabernacula.
tibi vnum moysi vnum ꝛ helie vnū. Adhuc
eo loquente. ecce nubes lucida obumbrauit
eos. Et ecce vox de nube dicens. Hic est filiꝰ
meus. dilectꝰ ī q̊ mihi bn̄ ꝯplacui ipm̄ audi
te. Et audientes discipl̄i ceciderunt ī faciem
B suam. ꝛ timuerunt valde. Et accessit ihs ꝛ teti
git eos: dixitqꝫ eis. Surgite: ꝛ nolite timeṙ. Le
uantes āt ocl̄os suos neminē viderunt: nisi
solum iesū. Et descendētibꝰ ill̄ de mōte ꝓce
pit ihs dicens. Nemini dixeritis visionē: donec
9.b filius hoīs a mortuis resurgat. Et interroga
uerūt eū discipuli dicētes. Quid ergo scribe
dicūt ꝙ heliā opporteat ꝑrio vēire? At ille rn̄
dēs ait eis. Helias q̇dē vēturꝰ ē. ꝛ restituet
oīa. Dico āt vobis qꝛ helias iā vēit: ꝛ non co
gnouerūt eū: sꝫ fecerūt ī eo q̄cūqꝫ voluerūt. Sic ꝛ
C filiꝰ hoīs passurꝰ ē ab eis. Tūc itellexerūt di
9.c. scipuli: qꝛ de ioanne baptista dixisset eis. Et
9.e. cuꝫ venisset ad turbam: accessit ad eū hō gēi
bus ꝓuolutꝰ an̄ euꝫ dicēs. Dn̄e miserere filio
meo. qꝛ lūaticus ē ꝛ male patiṫ. Nā sepe ca
dit ī ignem: ꝛ crebro ī aquaꝫ. Et obtuli eū di
scipul̄ tuis: ꝛ nō potuerūt curare eū. Rūdēs
9.c āt iesus ait. O generatio icredula ꝛ ꝑuersa
9.e quousqꝫ ero vobiscū? Usqꝫ q̊ patiar vos? Af
ferte huc illum ad me. Et increpauit illū ihs
ꝛ exijt ab eo demoniū: ꝛ curatꝰ ē puer ex il
la hora. Tunc accesserunt discipuli ad ihꝫ se
creto. ꝛ dixerūt. Qr̄ nos nō potuimꝰ eicere il

lū? Dixit ill̄ ihus. Propṫ icredulitatē vr̄am
Amen q̇ppe dico vobis si hūeritis fidem sicut Luc. 17.b.
granū sinapis: dicetis mōti huic. trāsi hinc. ꝛ
transibit. ꝛ nihil vobis ipossibile erit vobis. Hꝰ āt B
genꝰ n̄ eijciṫ: nisi ꝑ orōnem ꝛ ieiuniū. Cōuer mar. 9. e.
santibus āt eis in galilea: dixit ill̄ ihs. Filius Luc. 9. e
hoīs tradendꝰ ē ī manꝰ hoīuꝫ ꝛ occidēt eū. ꝛ
tr̄tia die resurget. Et ꝯtristati sūt vehementer
ꝛ cū venisset capharnaum accesserūt q̇ didra
chma accipiebant ad petrum. Et dixerunt ei
Magr̄ vr̄ nō soluit didramchā. Ait. Etiam.
Et cuꝫ intrasset ī domū ꝓuenit eū ihus dicēs
Quid tibi videṫ symō. Reges tr̄e a q̇bus ac
cipiunt tributū vel censū: a filijs suis: an ab
alienis. Et ille dixit. Ab alienis. Dixit illi ihs
Ergo liberi sr̄ filij. Ut āt nō scādalizemꝰ eos
vade ad mare ꝛ mitte hamū. ꝛ eū piscēꝫ qui
ꝓmꝰ ascenderit tolle. Et apto ore eiꝰ iuēies
staterem: illum sumens da eis pro me ꝛ te.
IN illa hora accesserūt di XVIII A
scipl̄i ad ihꝫ dicētes: quis putas ma mar. 9. e.
ior est ī regno celoꝝ. Et aduocās ihs Luc. 9. f
ꝑuulū statuit eum ī medio eoꝝ. ꝛ dixit. Am̄
dico vobis: nisi ꝯuersi fueritis ꝛ efficiamini sicut
ꝑuuli n̄ itrabitis ī regnū celoꝝ. Quicūqꝫ ergo
hūiliauerit se sicut ꝑuulus iste hic ē maior ī
regno celoꝝ. Et q̇ susceperit vnū ꝑuulū talē
in noīe meo: me suscipit. Qui āt scandaliza mar. 9. f.
uerit vnum de pusill̄ istis q̇ ī me credūt: expe Luc. 17. a.
dit ei vt suspendaṫ mola asinaria ī collo eius
ꝛ dimergaṫ ī ꝓfundū maris. Ue mūdo a scā
dalis. Necesse ē. n. vt vēiāt scādala. Ueꝝ tn̄
ve hoī ꝑ quē scādalū venit. Si āt manꝰ tua mar. 9. f.
vel pes tuꝰ scandalizat te: abscide eū ꝛ ꝓijce s̄. 5. e.
abs te. Bonū tibi ē ad vitā igredi debilē vl̄ B
claudū q̄ꝫ duas manus vel duos pedes hn̄
tē mitti in ignē eternū. Et si oculꝰ tuꝰ scan
dalizat te erue eū ꝛ ꝓijce abs te. Bonum ē mar. 9. g.
tibi vnū oculū hn̄tē in vitam itrare. q̄ꝫ duos
ocl̄os hn̄teꝫ mitti ī gehennā ignis. Uidete
ne ꝯtēnatis vnū ex his pusill̄. Dico. n. vobis
qꝛ āgeli eoꝝ ī cel̄ sp̄ vidēt faciē pr̄is mei q̇ ī
celis ē. Uenit. n. filiꝰ hoīs saluare qd̄ ꝑierat Luc. 19. b
q̇d vobis videṫ. Si fuerit alicui cētū oues ꝛ Lu. 15. a.
errauerit vna ex eis: nōne relinq̄t nonagin
ta nouē in montibꝰ ꝛ vadit q̄rere eā q̄ erra
uit. Et si ꝯtigerit vt inueniat eā: amē dico vo
bis: qꝛ gaudet sup eā magis q̄ꝫ sr̄ nonagītāo
uē q̇ nō errauerūt. Sic nō ē volūtas an̄ pr̄eꝫ
vr̄m q̇ ī cel̄ ē: vt ꝑeat vnꝰ d̄ pusill̄ istis. Si āt Luc. 17. a
peccauerit ī te fraṫ tuus: vade ꝛ corripe eū
inṫ te ꝛ ipsū solū. Si te audierit: lucratꝰ eris
fr̄em tuū. Si āt nō te audierit: adhibe tecuꝫ
adhuc vnum vl̄ duos. vt in ore duoꝝ vl̄ triū 2. Cor. 13.
testium stet oē v̄bum. ꝙ si non audierit eos

dic ecctie. Si at ecclesiā n̄ audierit: sit tibi sic
Joh.10.e ethnicꝰ ⁊ publicanꝰ. Amē dico vobis: q̄cūq̄
alligaueritꝭ sup t̃ram erūt ligata ⁊ i celo: ⁊ q̄
cunq̄ solueritis sup t̃rā erunt soluta ⁊ in celo
Iterū dico vobis: q̄ si duo ex vobis ꝯsēserint
sup t̃rā de oi re q̄cūq̄ petierit: fiet illis a p̄re
meo q̄ i cel' ē. Ubi.n. sūt duo vl' tres ꝯgrega
ti in noie meo: ibi sū i medio eoꝝ. Tunc ac
Luc.17.a cedens petrꝰ ad eū dixit. Dn̄e q̄tiens pecca
bit in me fr̄a m̄eus: ⁊ dimittā ei. Usq̄ septi
es. Dicit illi ih̄s. Nō dico tibi vsq̄ septies s;
vsq̄ septuagies septies. Jō assimilatum est re
gnū celoꝝ hoi regi: q̄ voluit rōnē ponere cō
s̄uis suis. Et cū cepisset rōnē ponere oblatꝰ
ē ei vnus q̄ d̄ebebat ei decem milia talēta. Cū
āt nō h̄ret vn̄ redderet: iussit eū dn̄s eiꝰ venū
dari. ⁊ vxorē eiꝰ ⁊ filios. ⁊ oia q̄ hēbat. ⁊ red
di. Procidēs āt s̄uus ille rogabat eū dicēs.
Patiētiā habe i me ⁊ oia reddam tibi. Mis̄
tus āt dn̄s serui illiꝰ dimisit eū. ⁊ debitū dimi
B sit ei. Egressus āt s̄uus ille: iuēit vnū de ꝯser
uis suis: q̄ debebat ei centum denarios ⁊ te
nēs: suffocabat eum dicēs. Redde q̄d debes
Et p̄cidens ꝯs̄uꝰ eius: rogabat eū dicēs. Pa
tientiā habe in me. ⁊ oia reddā tibi. Ille aūt
noluit: s; abijt ⁊ misit eum i carcerem. donec
redderet d̄bitū. Uidentes āt ꝯs̄ui eiꝰ q̄ fiebāt
ꝯtristati sunt valde ⁊ venerūt ⁊ narrauerunt
dn̄o suo oia q̄ fc̄a fuerant. Tunc vocauit illū
dn̄s suus: ⁊ ait illi. Serue neq̄ oē debitū di
misi tibi: q̄m rogasti me. Nōne ergo oportu
it ⁊ te mis̄eri ꝯs̄ui tui: sic ⁊ ego tui misꝰ sū
Et iratus dn̄s eiꝰ tradidit eū tortoribꝰ: q̄ad
mar.11.d vsq̄ redderet vniuersum d̄bitū. Sic ⁊ p̄r meꝰ
s̄.6.b celestis faciet vobis: si nō remis̄itis vnusq̄sq̄
fratri suo de cordibꝰ v̄ris. XIX
A Et f̄cm̄ est cū ꝯsūmasset ih̄us s̄mones
istos migrauit a galilea: ⁊ venit i fi
mar.10.a nes iudee trās iordanē. ⁊ secute sūt eū t̄be m̄l'
te: ⁊ curauit eos ibi. Et accesserunt ad eum
pharisei tentantes eū ⁊ dicentes. Si licet hoi
dimittere vxorē suā ex q̄cūq̄ cā? Qui rn̄dēs
Gen.1.d ait eis. Nō legistis: q̄ qui fecit hoīē ab initio:
Gen.2.d mascl'z ⁊ femiā fecit eos. Et dixit. Propt̃ hoc
Eph.5.g dimittet hō p̄rem ⁊ m̄rē. ⁊ adherebit vxori
1.Cor.6.d sue: ⁊ erunt duo i carne vna. Itaq̄ iā non sūt
duo: s; vna caro. Qd̄ ergo deꝰ ꝯiūxit: hō n̄ se
Deut.24.a pet. Dicūt illi. Quid ergo moyses mādauit
s̄.5.e dari libellū repudij ⁊ dimittere. Ait ill'. Qm̄
mar.10.a moyses ad duriciā cordis v̄ri p̄misit vobis
B dimittere vxores v̄ras: ab initio āt nō fuit sic
mar.10.b Dico āt vobis: q̄ q̄cunq̄ dimis̄it vxorē suā
Luc.16.d. nisi ob fornicatiōē. ⁊ aliā duxerit: mechatur
Et q̄ dimissam duxerit: mechatur. Dicūt ei di
scipl'i eiꝰ. Si ita ē cā hois cū vxore: nō expe
dit nubere. Qui dixit illis. Nō omēs capiūt
v̄bū istud: sed q̄bus datū est. Sūt.n. eunuchi
q̄ de m̄ris vtero sic nati sūt: ⁊ sūt eunuchi q̄ fa
cti sunt ab hoibꝰ ⁊ sūt eunuchi q̄ seipsos ca
strauerunt p̄p regnū celoꝝ. Qui pōt capere
capiat. Tunc oblati sūt ei p̄uuli vt manꝰ eis mar.10.b
iponeret ⁊ oraret. Discipuli āt icrepabāt eos Luc.18.c
Ih̄s v̄o ait eis. Sinite p̄uulos ⁊ nolite eos p̄
hibere ad me venire: taliū est.n. regnū celorū
Et cū iposuisset eis manus abijt inde. Et ecce mar.10.c
vnus accedēs ait illi. Magister bone: q̄d bo Luce.18.
ni faciā vt hēam vitā eternam? Qui dixit ei.
Quid me iterrogas d̄ bono. Unꝰ ē bonꝰ d̄s
Si autem vis ad uitā ingredi serua manda C
ta. Dicit illi. Que? Jesus autem dixit. Non
homicidium facies: non adulterabis non fa
cies furtum: non falsum testimonium dices:
honora p̄rem tuum ⁊ m̄rem: diliges p̄ximū
tuū sicut teipsum. Dicit illi adolescens. Oia
h̄ custodiui a iuuentute mea: q̄d adhuc mi
hi deest. Ait illi ih̄s. Si vis p̄fectus esse vade mar.10.
⁊ vende oia q̄ hēs ⁊ da paup̄ibus. ⁊ habebis Luc.12.
thesaurū in celo. ⁊ veni sequere me. Cum au et.18.d
disset aūt adolescens v̄buz: abijt tristis. Erat
n. habēs multas possessiones. Ih̄s autem di
xit discipulis suis. Amen dico vobis: quia di
ues difficile itrabit i regnum celoꝝ. Et iterum
dico vobis. Facilius est camelum per fora mar.10.
men acus transire: q̄ diuitem itrare i regnū Lu.18.
celoꝝ. Auditis āt his discipuli mirabant̄ valde
dicentes. Quis ergo poterit saluꝰ eē. Aspi D
ciens āt ih̄s dixit ill'. Apud hoies hoc iposs̄i mar.10.
bile ē: apd̄ deū āt oia possibilia sūt. Tūc rn̄dēs Luc.18.
petrꝰ dixit ei. Ecce nos reliq̄mus oia: ⁊ secu
ti sumꝰ te. Quid ergo erit nobis. Ih̄s āt di
xit ill'. Amen dico vobis: q̄ vos q̄ secuti estis Luci.22
me i regn̄atōe cū sederit filiꝰ hois i sede ma
iestatis sue: sedebitis ⁊ vos sup̄ sedes duodecim
iudicātes duodeci tribꝰ isrl'. Et ois q̄ relique mar.10
rit domū vel f̄res aut sorores aut p̄rem aut Luc.18
m̄rem aut sororē aut filios aut agros p̄p no
men meū: centuplū accipiet. ⁊ vitā etnā pos
sidebit. Multi āt erūt p̄mi nouissimi: ⁊ no mar.10
uissimi primi. XX. Luc.13
A Simile ē regnū celoꝝ hoi p̄rifamili
as: q̄ exijt p̄mo māe ꝯducere op̄arios
i vineā suā. Conuentōe āt fc̄a cū op̄arijs ex d̄
nario diurno: misit eos i vineā suā. Et egres
sus circa horā tertiam: vidit alios stantes i fo
ro ociosos: ⁊ dixit illis. Ite ⁊ vos in vineam
meam: ⁊ q̄d iustū fuerit dabo vobis. Illi aūt
abierunt. Iterū aūt exijt circa sextam ⁊ nonā
horā: ⁊ fecit sil'r. Circa vndecimā v̄o exijt ⁊
inuenit alios stātes: ⁊ dicit illis. Quid h̄ sta
tis tota die ociosi. Dicūt ei: Q̄ nēo nos ꝯdu

 348

xit. Dicit illꝭ. Ite ꝛ vos i vineā meā. Cū sero
āt fcūm esset: dicit dñs vinee procuratori suo
Uoca operarios ꝛ redde illis mercedē: incipi
ens a nouissimis vsqꝫ ad primos. Cū vēissēt
ergo q̄ circa vndecimā horā venerāt accepe
B rūt singulos denarios. vēiētes āt ꝛ p̄mi arbi
trati sūt q̄ plꝰ essent accepturi: acceperunt aūt
ꝛ ipsi singulos denarios. Et accipiētes mur-
murabant aduersus p̄rēfamilias dicentes
Hi nouissimi vna hora fecerunt ꝛ pares il-
los nobis fecisti: q̄ portauimus pondus diei
ꝛ estus. At ille rñdēs vni eoꝝ dixit. Amice n̄
facio tibi iniuriam. Nōne ex denario conuēi
sti mecum. Tolle qȯ tuū est ꝛ vade. Uolo āt
ꝛ huic nouissimo dare: sicut ꝛ tibi. Aut nō li
cet mihi q̄ volo facere. An oculꝰ tuꝰ neqꝫ ē
r.10.d qꝛ ego bonus sū. Sic erunt nouissimi p̄mi ꝛ
.13.f primi nouissimi. Multi.n.sūt vocati: pauci
vo electi. Et ascendens ih̄s hierosolimam: as
C sumpsit duodeci discip̄los secreto: ꝛ ait illis.
r.10.c Ecce ascēdimꝰ hierosolimā: ꝛ filius hoīs tra
c.18.e det p̄ncipibꝰ sacerdotū ꝛ scribis: ꝛ ꝯdēnabūt
eū morte: ꝛ tradēt eū gentibus ad illudēdū:
ꝛ flagellandū: ꝛ crucifigendū: ꝛ t̄tia die resur
.10.e get. Tūc accessit ad eū mr̄ filioꝝ zebedei cū
filijs suis: adorans ꝛ petens aliquid ab eo.
Qui dixit ei. Quid vis. Ait illi. Dic vt sede
ant hi duo filij mei: vnus ad dexterā tuam: ꝛ
vnus ad sinistrā i regno tuo. Rñdēs āt ih̄s
dixit. Nescitꝭ q̄d petatꝭ. Potestis bibere cali-
cē quē ego bibiturus sū. Dicūt ei possumus
Ait illis. Calicē q̄dē meū bibetꝭ. sedere āt ad
dextrā meā vel sinistrā nō ē meū dare vobis
sed q̄bus patū ē a p̄re meo. Et audiētes decē
D idignati sꝭ de duobꝰ f̄ribus. Ih̄s aūt vocauit
.10.f eos ad se ꝛ ait. Scitꝭ qꝛ p̄ncipes gentium do
c.22.c minanꝭ eoꝝ. ꝛ q̄ maiores sūt ptātē exercēt in
ter eos. Non ita erit inter vos. Sed q̄cūqꝫ vo
luerit inter vos maior fieri: sit vr̄ minister Et
.10.g q̄ voluerit inter vos p̄mꝰ eē: erit vr̄ ſuus. Si
10.d. cut filiꝰ hoīs nō vēit mīstrari sed ministrare
.mar. ꝛ dare aīam suā redēptionē p̄ multꝭ. Et egre
.Luc. diētibꝰ illꝭ ab hierico: secuta ē eū turba mlꝭta
Et ecce duo ceci sedētes secus viā: audierūt
qꝛ ih̄s transiret. ꝛ clamauerꝭ dicentes. Dñe:
c miserere nr̄i fili dauid. Turba āt increpabat
eos vt tacerēt. At illi magis clamabāt dicē-
tes. Dñe miserere nr̄i fili dd̄. Et stetit ih̄s: ꝛ vo
cauit eos ꝛ ait. Quid vultꝭ vt faciam vobis
Dicūt illi. Dñe vt apianꝭ ocl̄i nr̄i. Misꝭtꝰ āt
.10.g eoꝝ ih̄s: tetigit oculos eoꝝ. Et ꝯfestim vide-
rūt: ꝛ secuti sunt eum. XXI.

A Et cū appropinq̄ssent hierosolimis
i.a ꝛ venissēt betphage ad montē oliue
.19.e ti: tunc ih̄s misit duos discipulos dicens eis
Ite in castellū qȯ ꝯ vos ē ꝛ stati inuēietꝭ asi-
nam alligatā ꝛ pullū cū ea: soluite ꝛ adduci
te mihi. Et si q̄s vobis aliq̄d dixerit. dicite qꝛ
dñs his opus hꝫ: ꝛ ꝯfestī dimittet eos. Hoc
āt fcm̄ est: vt adimpleretꝭ qȯ dcm̄ ē p̄ ꝓpham
dicētē. Dicite filię syō: ecce rex tuꝰ venit tibi
māsuetꝰ sedēs sup asinā: ꝛ pullū filiū subiu- zach. 9.b
galis. Eūtes āt discipuli fecerūt sicut p̄cepit Esa.62.d
illis ih̄s. Et adduxerūt asinā ꝛ pullū. ꝛ impo Joh.12.b
suerūt sup eos vestimēta sua: ꝛ eum desuper mar.11.a
sedere fecerūt. Plīma āt turba strauerūt ve Lu.19.e
stimenta sua in via. Alij āt cedebant ramos
de arboribꝰ. ꝛ sternebant in via: Turbe autē
q̄ p̄cedebant ꝛ q̄ seq̄banꝭ clamabāt dicētes mar.11.a.
Osāna filio dd̄: bn̄dictꝰ q̄ venit i noīe dñi Luc.19.f
osanna in altissimis. Et cū itrasset hierosoly Joh.12.b
mā: cōmota est vniuersa citas dicens. Quis
est hic. Ppl̄i āt dicebant. Hic ē ih̄s ꝓpha
nazareth galilee. Et intrauit ih̄s i templum B
dei ꝛ eijciebat oēs vendentes ꝛ emētes in tē mar.11.I
plo. ꝛ mensas nūmulorioꝝ ꝛ cathedras vē- Luce.19.g
dentiū colūbas euertit. ꝛ dicit eis. Scriptū Joh.2.c
ē domꝰ mea domꝰ oꝛonis vocabiꝭ. vos aūt Esa.56.c
fecistis illā speluncā latronū. Et accesserunt Hiere.7.b
ad eū ceci ꝛ claudi in templo: ꝛ sanauit eos mar.11 e
Uidentes āt p̄ncipes sacerdotū ꝛ scribe mi- Luc.19.g.
rabilia q̄ fecit. ꝛ pueros clamātes i templo ꝛ
dicētes osāna filio dd̄: idignati sꝭ ꝛ dixerꝭ ei
Audis q̄d isti dicūt. Ih̄s āt dixit eis. Utiqꝫ
Nunq̄ legistis: qꝛ ex ore ifantiū ꝛ lactentiū
p̄fecisti laudē. Et relictꝭ illis: abijt foras extra Ps̄.8.a
citatem i bethaniā: ibiqꝫ mansit. Mane āt re mar.11.b
uertēs in citatē. esurijt. Et videns fici arborē
vnā secus viam venit ad eā: ꝛ nihil inuenit i mar.11.b
ea nisi folia tm̄: ꝛ ait illi. Nūq̄ ex te fructus Luc.13.b
nascaꝭ i sēpiternū. Et arefacta ē continuo ficul
nea. Et videntes discipuli mirati sꝭ dicentes
Quō cōtinuo aruit. Rñdens āt ih̄s: ait eis
Amē dico vobis: si hūeritꝭ fidē ꝛ nō hesitaue
ritꝭ nō solum de ficulnea facietꝭ: sꝫ ꝛ si monti mar.11.c
huic dixeritꝭ tolle ꝛ iacta te i mare. fiet. Et oīa Luce 17.b
q̄cunqꝫ petieritis: i oꝛone credentes accipie- C
tis. Et cū venisset in templū: accesserunt ad mr.11.c.Jo.
eū docentē p̄ncipes sacerdotū ꝛ seniores po 14.b.ꝛ.16.e
puli: dicentes. In q̄ ptāte hec facis. Et quis
tibi dedit hanc ptātem. Rñdens ih̄s: dixit eis Mar.11.d
Interrogabo vos ꝛ ego vnū ſmonē: quē si Lu.20.a.
dixeritꝭ mihi ꝛ ego vobis dicā in q̄ ptāte hec
facio. Baptismū ioannis vñ erat: e celo an
ex hoībus. At illi cogitabant īt̄ se dicentes
Si dixerimꝰ e celo: dicet nobis. Qr̄ ergo nō
credidistis illi. Si āt dixerimꝰ ex hoībus: ti
memꝰ turbā. Oēs.n. hēbāt ioānē sicut pro-
pham. Et rñdētes ih̄u: dixerꝭ. Nescimꝰ. Ait illꝭ s.14.a
ꝛ ipse. Nec ego dico vobis i q̄ ptāte h̄ facio. B
Quid āt vobis videꝭ: hō q̄dam hēbat duos

filios τ accedens ad primū dixit Fili: vade
hodie opari in vineā meā. Ille āt rūdēs ait
Nolo. Postea āt pnia mot⁹ abijt. Accedēs
aūt ad alteꝝ dixit silr. At ille rūdens ait. Eo
dñe τ nō iuit. Quis ex duob⁹ fecit volūtatē
pr̄is: Dicunt ei. Prim⁹. Dicit ill' ih̄s. Amē
dico vobis qꝛ plublicāi τ meretrices ꝑcedūt
vos in regno dei. Venit. n. ad vos ioānes i
via iusticie. τ ñ credidistis ei. Publicani āt
τ meretrices crediderūt ei. vos aūt vidētes
D nec pniam habuistis postea. vt crederetis ei.
mar.12.a | Aliā pabolā audite. Hō erat pr̄fāilias q̄ plā
Lu.20.b. tauit vineā. τ sepē circūdedit ei τ foditin ea
torcular. τ edificauit turri. τ locauit eā agri
colis. τ pegre pfect⁹ ē. Cū āt tp̄s fructuū ap p
pinq̄sset: misit suos suos ad agricolas vt ac
j.22.a. cipent fruct⁹ ei⁹: τ agricole apphēsis suis ei⁹
aliū ceciderūt: aliū occiderūt: aliū vo lapidaue
rūt. Iteꝝ misit alios suos pl'es ꝑoꝛib⁹. τ fece
rūt ill' silr. Nouissime āt misit ad eos filiū suū
dicēs. Verebūt forte filiū meū. Agricole āt
mat.12.a. vidētes filiū: dixerūt intra se. Hic ē hr̄s vēite
occidam⁹ eū: τ hēbim⁹ hr̄ditatē ei⁹. Et app
hēsū eū eiecerūt extra vineā: τ occiderūt. Cū
ergo venerit dñs vīee: q̄d faciet agricol' illis
Aiunt illi. Malos male pdet τ vineam suā
locabit alijs agricolis q̄ reddāt ei fructum
tp̄ibus suis. Dicit ill' ih̄s. Nūq̄ȝ legistis i scri
Ps.117. pturis. Lapidē quē reprobauerunt edificā
mar.12.a. tes. hic est factus in caput anguli. A dño fa
Lu.20.c ctū ē istō. τ ē mirabile i oculis nr̄is. Jō dico
vobis qꝛ auferet regnū. dī. τ dabit genti fat
cienti fructus eius. Et q̄ ceciderit sr̄ lapi
dē istū ꝯfringet: sup quē vo ceciderit: ꝯteret
mr.11.c.12.a eū. Et cū audissent principes sacerdotum τ
L.19.g.20.c pharisei pabolas ei⁹ cognouerunt q̄ d ipsis
et.22.a. Jo.7 diceret. Et q̄rentes eū tenere timuerūt turbas
d. et.g. et.8.c qm̄ sicut prophetam eum hēbāt. Et rūdens
ih̄s dixit iteꝝ in parabolis eis dicēs. XXII
A Simile fcm̄ est regnū celoꝝ hoi regi
q̄ fecit nuptias filio suo. Et misit ser
Luc.14.d. uos suos vocare iuitatos ad nupti
Apoc.19.b. as: τ nolebant venire. Iteꝝ misit alios suos
dicens. Dicite iuitatis: Ecce prādiū meū pa
ui: tauri mei τ altilia occisa sūt: τ oia parata
venite ad nuptias. Illi āt neglexerūt: τ abie
K.21.d. rūt: alius i villā suā. Ali⁹ vo ad negociatōēȝ
suā. Reliq̄ vo tenuerūt suos eius: τ cōtume
lijs affectos occiderūt. Rex āt cum audisset
iratus ē: τ missis exercitib⁹ suis pdidit homi
cidas illos. τ citatē illoꝝ succēdit. Tūc ait ser
uis suis. Nuptie q̄dē parate sūt: sed qui inui
tati erāt non fuerūt digni. Ite ergo ad exit⁹
viaꝝ. τ quoscunq̄ȝ inueneritis: vocate ad nu
ptias. Et egressi sui eius i vias ꝯgregauerūt

oēs q̄s inuenerūt malos τ bonos. τ iplete sūt B
nuptie discūbētiū. Intrauit āt rex vt videret
discūbētes. τ vidit ibi hoiem non vestitum
veste nuptiali. Et ait illi. Amice quomō huc
intrasti nō hn̄s vestē nuptialem? At ille ob
mutuit. Tunc dixit rex mistris. Ligatis mani j.25.c
bus τ pedib⁹ ei⁹: mittite eū in tenebras exte
riores: ibi erit flet⁹ τ stridoꝛ dētiū. Multi āt s.20.c.
sunt vocati pauci vo electi. Tunc abeuntes mar.12.a.
pharisei ꝯsiliū inierūt vt capent eū i smone. Luc.20.d.
Et mittūt ei discipulos suos cū herodianis
dicētes. Magr̄ scimus qꝛ verax es τ viā dei
in vitate doces τ nō ē tibi cura de aliq̄. Nō
n. respicis psonā hoium. Dic ergo nobis: q̄d
tibi videt. Licet censum dari cesari: aut non
Cognita āt ih̄s neq̄tia eoꝝ ait. Quid me tē mar.12.b
tatis hipocrite? Ostēdite mihi nūmisma cē
sus. At illi obtulerunt ei denarium. Et ait il
lis ih̄s. Cuius est imago hec τ supscriptio? C
Dicūt ei. Cesaris. Tūc ait ill'. Reddite ergo Ro.13.b.
q̄ sūt cesaris cesari. τ q̄ sūt dei deo: Et audiētes
mirati sūt: τ relicto eo abierūt. In illo die ac mar 12.b.
cesserunt ad eū saducei q̄ dicunt non esse re Luc.20.e.
surrectionē. τ interrogauerūt eum dicentes Act.23.b
Magr̄: moyses dixit: si q̄s moꝛtuus fuerit nō
hn̄s filiū: vt ducat frat eius vxoꝛē illi⁹ τ su
scitet semē fratri suo. Erāt āt apd nos septē mar.12.b
frēs. τ pmus vxoꝛe ducta defunctus ē: τ non
hn̄s semē reliq̄t vxoꝛē suā fratri suo. Silr se
cūdus τ terti⁹: vsq̄ȝ ad septimuȝ. Nouissime
āt oium. τ mulier defūcta ē. In resurrectiōe
ergo cui⁹ erit de septē vxoꝛ. Oēs. n. hūerūt
eā. Rūdēs āt iesus ait ill': Erratis nesciētes
scripturas: neq̄ȝ virtutē dei. In resurrectiōe
n. neq̄ȝ nubēt neq̄ȝ nubent: sed erūt sicut an
geli dei in celo. De resurrectione āt moꝛtuo
rū nō legistis q̄d dictū ē a deo dicēte vobis.
ego sū deus abrahā. τ de⁹ ysaac: τ de⁹ iacob Exo.3.b
Non ē de⁹ moꝛtuoꝝ: sȝ viuētiū. Et audiētes mar.12.c
turbe mirabant i doctria eius. Pharisei āt D
audientes q̄ silētiū imposuisset saduceis cō mar.12.c
uenerūt in vnū. τ iterrogauit eū vnus ex eis
legis doctoꝛ tentans eum. Magr̄: q̄d ē mā
datū magnum in lege? Ait illi ih̄s. Diliges Deut.6
dñȝ deū tuū ex toto coꝛde tuo. τ in tota aia
tua: τ in tota mente tua. Hoc ē maximū τ p
mū mādatū. Scdȝ āt simile ē huic. Diliges Leuit.19
primū tuū sicut teipsū. In his duobus man mar.12.
datis: vniuersa lex pendet τ pphe. Congrega Ro.13.
tis āt phariseis interrogauit eos ih̄s dicens
Quid vobis videt de xp̄o cui⁹ fili⁹ ē. Dicūt
ei. Dauid: ait illis. Quō g° dd i spū vocat eū Ps.109
dñȝ dicēs. Dixit dñs dño meo: sede a dextris mar.12
meis. donec ponā inimicos tuos: scabellū pe Luc.20

duz tuoꝝ.Si ergo dd̄ vocat eū dn̄z:quō fili⁹
ar.12.d ei⁹ est.Et nemo poterat ei rn̄dere vbū:neqꝫ au
c.20.g sus fuit q̄sq̄ ex illa die eū ampli⁹ iterrogare
A Tunc iħs locut⁹ ē ad tur XXIII.
bas ⁊ ad discipulos suos dicens sup
cathedram moysi sederunt scribe ⁊
pharisei.Oia ergo q̄cūqꝫ dixerit vobis:fua
te ⁊ facite:ſꝫ opa vo eoꝝ nolite facere.Dicūt
c.11.f n.⁊ nō faciunt.Alligāt aūt onera grauia ⁊ i
portabilia ⁊ imponūt i hūeros hominū.dig
s.6.d to āt suo nolunt ea mouere.Oia vo opa sua
faciūt vt videant ab hoibus.Dilatant.n.phi
ar.12.d lateria sua:⁊ magnificant fimbrias.Amāt āt
.f.et. pmos recubit⁹ in cenis.⁊ pmas cathedras i
20.g synagogis:⁊ salutatiões in foro:⁊ vocari ab
hoibus rabbi.Uos aūt nolite vocari rabbi.
Un⁹ ē.n.magr̄ vr̄.oēs autē vos fr̄es estis.
Et pr̄em nolite vocare vobis sr̄ trā.vnus est
.3.a enim pr̄ vr̄ q̄ i celis est.Nec vocemi magri.
B qꝛ magr̄ vr̄ vnus est xp̄s.Qui maior ē vr̄m
.14.c erit mister vr̄.Qui āt se exaltauerit humilia
.11.g bit.⁊ q̄ se humiliauerit exaltabit.Ue aūt vo
vobis scribe ⁊ pharisei hypochrite:q̄ claudit
regnū celoꝝ ante hoies.Uos.n.non intratis
nec introeuntes sinit itrare.Ue vobis scribe
⁊ pharisei hypochrite q̄ comedit domos vi
duaꝝ:orōnes longas orātes:pp hoc ápli⁹ ac
cipiet iudiciū.Ue vobis scribe ⁊ pharisei hy
pochrite q̄ circuit mare ⁊ aridā vt faciat vnū
ꝓsilitum:⁊ cū fuerit fact⁹ facit eū filiū gehē
ne duplo q̄ꝫ vos.Ue vobis duces ceci:q̄ dici
tis.quicunqꝫ iurauerit per templum nihil ē:
q̄ āt iurauerit in auro tēpli debitor ē.Stulti
⁊ ceci q̄d.n.maius est:auꝝ:an tēplū qd̄ san
ctificat auꝝ.Et q̄cūqꝫ iurauerit in altari nihil
est:q̄cunqꝫ aūt iurauerit i dono qd̄ est sup il
lud dꝫ.Ceci.q̄d.n.maius est donū:an altare
qd̄ scificat donū.Qui ergo iurat i altari:iu
rat in eo ⁊ i oib⁹ q̄ sup illud sr̄.Et q̄cūqꝫ iura
uerit in tēplo:iurat in illo ⁊ in eo q̄ hītat i ip
C so.Et q̄ iurat i celo:iurat in throno dei ⁊ i eo
11.f q̄ sedet sup eū.Ue vobis scribe ⁊ pharisei hy
pocrite:q̄ decimat mētā ⁊ anethū ⁊ ciminū
⁊ reliq̄stis q̄ grauiora sūt legis iudiciū ⁊ mi
sericordiam:⁊ fidē.Hec oportuit facere.⁊ il
la nō omittere.Duces ceci excolātes culicē
1.e camelū āt glutiētes.Ue vobis scribe ⁊ phari
sei hypocryte:q̄ mūdat qd̄ deforis est calicis
⁊ parapsidis:int⁹ āt pleni estis rapina ⁊ imū
ditia.Pharisee cece:mūda prius qd̄ int⁹ ē ca
licis ⁊ parapsidis:vt fiat ⁊ id qd̄ deforis ē mū
1.f dū.Ue vobis scribe ⁊ pharisei hypocrite:qꝛ
similes estis sepulchris dealbat.q̄ a foris pa
rent hoibus speciosa:itus vero plena sr̄ ossi
b⁹ mortuoꝝ ⁊ oi spurcitia.Sic ⁊ vos a foris

q̄dem paret hoibus iusti:int⁹ āt pleni estis
hipocrisi ⁊ iniq̄tate.Ue vobis scribe ⁊ phari Luc.11.g
sei hypocrite:q̄ edificatis sepulchra ꝓphaꝝ
⁊ ornat monumenta iustoꝝ.⁊ dicit.Si fuisse
mus in dieb⁹ patꝝ nr̄oꝝ:nō essem⁹ socij eoꝝ B
in sāguine ꝓphaꝝ.Itaqꝫ testimōio estis vo Luc.11.g
bismetipsis:qꝛ filij estis eoꝝ q̄ ꝓphas occide 1.Tessal.11.f
rant.Et vos iplete mensurā patꝝ vr̄oꝝ.Ser
pētes genimina viperaꝝ.Quō fugiet a iudi
cio gehēne?Ideo dico vobis.Ecce ego mit Luc.11.g
to ad vos prophas ⁊ sapientes ⁊ scribas ⁊ ex
illis occidet ⁊ crucifiget.⁊ ex eis flagellabit
in synagogis vr̄is:⁊ psequimi de citate in ci
tatē vt veniat sup vos ois sanguis iustus q̄
effusus est sup terrā:a sanguine abel iusti vs hebreo.11.a
qꝫ ad sanguinem zacharie filij barachie:quē 2.para.24.e
occidistis inter templum ⁊ altare.Amē dico
vobis.venient hec oia sup gn̄ationē istā.Irlꝫ Luc.13.g
irl'm:q̄ occidis prophas ⁊ lapidas eos q̄ ad
te missi sunt:quotiens volui ꝯgregare filios
tuos:quēadmodum gallina ꝯgregat pullos
suos sub alas:⁊ noluisti.Ecce relinquet vo
bis dom⁹ vr̄a deserta.Dico.n.vobis non me
videbit āmodo donec dicat.Bn̄dict⁹ q̄ ve
nit in nomine dn̄i. XXIIII A
Et egressus iħs de templo ibat.Et ac Mar.13.a
cesserunt discipuli ei⁹.vt ondērent e Luce.19.g.
edificatōes tēpli.Ipse āt rn̄dens dixit illis et.21.b
Uidet hec oia.Amē dico vobis:nō relinq̄t.
hic lapis sup lapidē:q̄ nō destruat.Sedē
te āt eo sup mōtē oliueti:accesserūt ad eū di
scipuli secreto dicētes.Dic nobis qn̄ hec erūt
⁊ qd̄ signū aduēt⁹ tui:⁊ ꝯsumatōis seculi.Et
rn̄dens iħs dixit eis.Uidete ne q̄s vos sedu Mar.13.a
cat.Multi.n venient in noie meo:dicentes Luc.21.b
ego sū xp̄s:⁊ multos seducent.Audituri eni Eph.5.b
estis prelia ⁊ opiniones plioꝝ.videte ne tur 1.Cor.3.b
bemini.Oportet.n.hec fieri:sed nōdū est fi Col.2.d
nis.Consurget.n.gens in gētē:⁊ regnū in re Mar.13.a
gnū:⁊ erunt pestilētie ⁊ fames ⁊ terremot⁹ Luc.21.b
p loca.Hec āt oia initia sr̄ doloꝝ.Tunc tra mar.13.b
dēt vos in tribulationē.⁊ occidēt vos.⁊ erit Luc.21.c
odio oibus gentib⁹ pp nomē meū.Et tunc ioh.15.c.e
scandalizabūt multi.⁊ iuicē tradent.⁊ odio ⁊16.a.
hēbunt inuicē.Et multi pseudo prophe sur s.10.c.
gent.⁊ seducent multos.⁊ qm̄ abūdabit iiq̄ B
tas refrigescet caritas multoꝝ.Qui āt perse s.10.c.Mr.
uerauerit vsqꝫ ad finē:hic saluus erit.Et pre 13.b.ro.10.c
dicabit hoc euangeliū regni in vniuerso or Act.2.b
be in testimoniū oibus gentibus:⁊ tunc ve
niet ꝯsummatio.Cū ergo videritis abomia Mar.13.b
tionē desolationis:q̄ dicta est a daniele pro Daniel.9.g
pha stantē in loco scō:q̄ legit intelligat.Tūc Mar.13.b
q̄ in iudea sunt fugiant ad mōtes:⁊ q̄ i tecto Lu.21.d
non descendat tollere aliq̄d d domo sua ⁊ q̄

in agro non reuertat tollere tunicam suam.
mar.13.b Ue āt pregnantibus ⁊ nutrientib⁹ in ill' die
Lu.17.g.et bus. Orate āt vt non fiat fuga vr̄a hyeme vl'
21.d sabbato. Erit enim tunc tribulatio magna q̄
mar.13.b lis non fuit ab initio mundi vsq; modo: ne
Lu.21.e q; fiet. Et nisi breuiati fuissent dies illi: non fi
mar.13.c eret salua omnis caro: sed ꝓpter electos bre
mar.21.c uiabunt dies illi Tunc si quis vobis dixerit
Lu.17.e ecce hic est xp̄s aut illic: nolite credere. Sur
mar.13.c gent enim pseudo xp̄i ⁊ pseudo prophete ⁊
dabunt signa magna ⁊ prodigia: ita vt in er
rorem inducantur: si fieri potest: etiam electi
Lu.17.e Ecce predixi vobis. Si ergo dixerint vobis
ecce in deserto est: nolite exire: ecce in pene-
Lu.17.e tralibus: nolite credere: Sicut enim fulgur
C exit ab oriente ⁊ apparet vsq; in occidentem
Lu.17.g ita erit ⁊ aduent⁹ fili hoīs. Ubicunq; fuerit
corpus: illuc congregabuntur ⁊ aquile: stati
autem post tribulationem dierꝫ illorꝫ: sol ob-
Johel.2.e scurabitur: ⁊ luna non dabit lumen suum: ⁊
mar.13.c stelle cadent de celo: ⁊ virtutes celorum cō
Lu.21.e mouebuntur: ⁊ tunc parebit signum filij ho
minis in celo. ⁊ tunc plangent oēs trib⁹ t̄re:
⁊ videbūt filiū hoīs venientē in nubibus ce
mar.13.d li cum virtute multa ⁊ maiestate. Et mittet
angelos suos cum tuba ⁊ voce magna ⁊ cō
gregabunt electos eius a quattuor ventis a
mar.13.c sūmis celorꝫ vsq; ad termios eorꝫ. Ab arbore
Lu.12.f āt fici discite parabolā: cū iā ramus eius te-
ner fuerit ⁊ folia nata: scitis q2 ꝓpe est estas
Ita ⁊ vos cū videritis hec oīa: scitote q2 ꝓ-
mar.2.d pe est ⁊ in ianuis. Amen dico vobis: q2 non
Lu.21.f preteribit generatio hec donec oīa fiant. Ce
lum ⁊ terram transibunt v̄ba autem mea nō
preteribunt. De die autem illa ⁊ hora nemo
Lu.17.f scit: neq; angeli celorꝫ: nisi pr̄ solus. Sicut āt
in diebus noe. ita erit ⁊ aduentus filij homi
nis. Sicut.n. erant in diebus ante diluuium
B comedentes ⁊ bibentes: nubentes ⁊ nuptui
Gen.7.b. tradentes: vsq; ad eum diē quo intrauit noe
in archam. ⁊ non cognouerunt donec venit
diluuium ⁊ tulit omnes ita erit ⁊ aduentus
filij hominis. Tunc duo erunt in agro. vnus
assumetur ⁊ vnus relinquetur. Due molen-
tes in mola vna assumetur ⁊ vna relinquetur
Duo in lecto: vnus assumetur ⁊ vn⁹ relinq̄
mar.13.d tur. Uigilate ergo q2 nescitis qua hora do-
Lu.12.c minus vester venturus sit. Illud autem sci-
tote: quoniā si sciret paterfamilias qua hora
fur venturus esset: vigilaret vtiq;. ⁊ non sine
ret perfodi domū suā. Ideo ⁊ vos estote pati
quia qua nescitis hora fili⁹ hominis ventur⁹
Lu.12.e est. Quis putas est fidelis seruus ⁊ prudens
quem constituit dominus supra familiā su
am. vt det illis cibum in tempore? Beatus

ille seruus quem vt venerit dominus eius in Lu.12.e
uenerit sic facientem. Amen dico vobis: quo Apo.16.d
niam super omnia bona sua cōstituet eū. Si 2.Cor.5.a
autem dixerit malus seruus ille in corde suo
morā facit dn̄s meus venire. ⁊ ceperit percute
re conseruos suos: manducet āt ⁊ bibat cū ebri
osis dn̄s veniet dn̄s serui illi⁹ i die qua nō spe
rat: ⁊ hora qua ignorat: ⁊ diuidet eū: partēq;
eius ponet cum hypocritis: illic erit fletus ⁊
stridor dentiū. XXV.
Tunc sile erit regnū celorꝫ decē v̄gi- A
nibus: q̄ accipiētes lāpades suas exi
erūt obuiā spōso ⁊ spōse. Quinq; āt ex
eis erant fatue. ⁊ quinq; prudentes. Sed quin
q; fatue acceptis lāpadibus non sūpserunt
oleum secū. Prudentes v̄o acceperunt ole
um in vasis suis cū lampadibus. Morā aūt
faciente sponso: dormitauerunt oēs ⁊ dormi
erunt. Media āt nocte clamor factus est: ec
ce sponsus venit: exite obuiā ei. Tunc surre-
xerunt oēs virgines ille. ⁊ ornauerunt lam-
pades suas. Fatue aūt sapientibus dixerunt
Date nobis de oleo v̄ro: q2 lāpades nr̄e ex-
tinguuntur. Responderunt prudentes dicē
tes. Ne forte non sufficiat nobis ⁊ vobis: ite
potius ad vendentes ⁊ emite vobis. Dum
āt irent emere: venit sponsus: ⁊ q̄ parate erāt
intrauerunt cū eo ad nuptias: ⁊ clausa est ia
nua. Nouissime vero veniunt ⁊ relique v̄gi-
nes dicentes. Dn̄e dn̄e: aperi nobis. At ille Lu.13.e
rn̄dens ait. Amen dico vobis: nescio vos. Ui Lu.19.b
gilate itaq;. q2 nescitis diē neq; horā. Sicut.n. mar.13.d
hō peregre proficiscens vocauit seruos suos ⁊ B
tradidit illis bona sua. Et vni dedit quinq; ta
lenta: alij aūt duo: alij v̄o vnū: vnicuiq; scd̄m
ꝓpriam v̄tutē: ⁊ ꝓfect⁹ est stati. Abijt āt q̄ quin
q; talenta accepat. ⁊ opat⁹ ē i eis: ⁊ lucratus
est alia quinq;. Silr̄ q̄ duo accepat lucratus ē
alia duo. Qui āt vnū acceperat abiens fodit
i terrā ⁊ abscondit pecuniā dn̄i sui. P⁹ mul Lu.16.
tū v̄o tp̄is v̄eit dn̄s seruorꝫ illorꝫ: ⁊ posuit rō-
nem cum eis. Et accedēs qui quinq; talēta ac
cepat obtulit alia quinq; talenta: dicēs. Dn̄e
quinq; talenta tradidisti mihi: ecce alia quin-
q; superlucrat⁹ sū. Ait illi dn̄s eius. Euge serue
bone ⁊ fidelis: q2 sup pauca fuisti fidelis sup
multa te cōstituā: intra in gaudiū dn̄i tui. Ac
cesit āt ⁊ q̄ duo talenta acceperat: ⁊ ait. Dn̄e
duo talenta tradidisti mihi: ecce alia duo lu
cratus sum. Ait illi dn̄s eius. Euge serue bo
ne ⁊ fidelis: q2 super pauca fuisti fidelis sup
multa te constituam: intra i gaudiū dn̄i tui:
Accedens āt ⁊ q̄ vnū talentū acceperat ait
Dn̄e: scio q2 hō durus es: metis vbi non se- C
minasti ⁊ congregas vbi nō sparsisti: ⁊ timēs

350

abij ⁊ abscondi talentū tuū i tra. Ecce habes
qḋ tuū ē. Rn̄dens aūt dn̄s eius: dixit ei. Ser
ue male ⁊ piger sciebas qꝛ meto vbi nō semi
no. ⁊ ꝯgrego vbi nō sparsi. Oportuit ergo te
ꝯmittere pecuniā meā nūmularijs: ⁊ veniēs
ego recepissem vtiqꝫ qḋ meum est cuꝫ usura.
Tollite itaqꝫ ab eo talentum: ⁊ date ei qui hꝫ
decem talēta. Omni enim hn̄ti dabitur ⁊ abun-
s.13.b dabit: ei autē q̇ nō hꝫ ⁊ qḋ videt hr̄e auferet
r.4.c. ab eo. Et inutilē fuum eijcite i tenebras exteri
c.8.c ores illic erit fletus ⁊ stridor dentiū. Cuꝫ aūt
venerit filius hoīs i maiestate sua ⁊ oēs ange
li cū eo tunc sedebit sup sedeꝫ maiestatis sue
⁊ ꝯgregabunt an̄ eum oēs gentes. ⁊ separa-
bit eos ab inuicem: sicut pastor segregat oues
ab hedis ⁊ statuet oues q̇dem adextris: he-
dos aūt a sinistris. Tunc dicet rex his q̇ a dex
tris eius erūt. Venite benedicti patris mei pos
sidete patū vobis regnū a cōstitutione mūdi
Esuriui. n. ⁊ dedistis mihi māducare. Sitiui
⁊ dedistis mihi bibere. Hospes eram ⁊ colle
gistis me. Nudus ⁊ operuistis me. Infirmus
B ⁊ visitatistis me. In carcere eram ⁊ vēistis ad
me. Tunc rn̄debūt ei iusti dicētes. Dn̄e qn̄ te
vidimus esurientem ⁊ pauimus sitientē: ⁊ d
dimus tibi potum? Qn̄ autem te vidimꝰ hos
pitem ⁊ collegimus te: aut nudum ⁊ coopui
mus te. Aut qn̄ te vidimus infirmum aut in
carcere. ⁊ venimus ad te? Et rn̄dens rex dicet
illis. Amen dico vobis, q̄diu fecistis vni de
7.d. his fribus meis minimis: mihi fecistis. Tunc
.13.f. dicet ⁊ his q̇ a sinistris erunt. Discedite a me
malediti in ignē eternū: q̇ paratꝰ ē diabolo ⁊
angelis eiꝰ. Esuriui. n. ⁊ nō dedistis mihi mā
ducare. Sitiui: ⁊ nō dedistis mihi potū. Hos
pes eram: ⁊ non collegistis me. Nudus. ⁊ n̄
opuistis me. Infirmꝰ ⁊ in carcere: ⁊ nō visita
stis me. Tunc rn̄debūt ei ⁊ ipsi dicētes. Dn̄e
qn̄ te vidimus esurientem. aut sitientem: aut
hospiteꝫ: aut nudū: aut ifirmū: aut in carcere.
⁊ nō ministrauimꝰ tibi? Tūc rn̄debit illis dicēs
Amē dico vobis: q̄diu nō fecistis vni de mi
ā.5.e noribus his: nec mihi fecistis. Et ibūt hi i sup
plicium eternū: iusti āt i vitā eternā.
A Et fcm̄ ē cū ꝯsūmasset. XXVI.
ihs fmones hos oēs: dixit discipulis
suis. Scitis qꝛ post biduū. pasca fiet: ⁊ filius
r.14.a hoīs tradet vt crucifigatur. Tunc cōgregati
.22.a. sūt principes sacerdotū. ⁊ seniores ppl̄i i atri
i.11g. um principis sacerdotuꝫ q̇ dicebat cayphas
⁊ ꝯsiliū fecerunt vt ihm dolo tenerent ⁊ occi
derent. Dicebant āt. Non in die festo. ne for
te tumultꝰ fieret in ppl̄o. Cū autem esset ihs
r.14.a bethania in domo symōis leprosi accessit ad
ad eū mulier habens alabastꝝ vnguēti ꝓcio
si. ⁊ effudit sup caput ipsiꝰ recumbent. Vidē
tes āt discipuli indignati sūt dicētes. Ut q̇d
ꝑditio hec: potuit. n. istud venundari multo
⁊ dari paupibus. Sciens āt ihs ait ill'. Quid mar.14.a
molesti estis huic mulieri? Opus. n. bonum Joā.12.b.
opata est in me. Nam semp paupes habetis
vobiscū me aūt non sp habebit. Mittens. n.
hec vnguētū hoc i corpꝰ meū ad sepeliendū
me fecit. Amen dico vobis: vbicūqꝫ ꝑdicatuꝫ mar.14.a
fuerit hoc euangeliū in toto mundo dicetur
⁊ qḋ hec fecit in memoriā eiꝰ. Tūc abijt vnꝰ mar.14.a
de duodeci qui dicebatur iudas scarioth. ad Lu.22.a.
principes sacerdotū ⁊ ait illis. Quid vultis B
mihi dare: ⁊ ego vobis eū tradā. At ill' cōsti-
tuerunt ei triginta argenteos. Et exinde q̄re
bat oportunitatē vt eū traderet. Prima aūt
die azimoꝝ accesserunt discipuli ad ihm dicē
tes. Ubi vis paremus tibi comedere pasca.
At ihs dixit. Ite in ciuitatē ad quēdā ⁊ dic
te ei. Magister dicit: tēpus meū ꝓpe ē: apd
te facio pasca cū discipulis meis. Et fecerunt
discipuli sicut constituit illis ihs. ⁊ parauer
pasca. Vespere āt facto: discumbebat cū duo mar.14.b
decim discipulis suis. Et edētibꝰ illis dixit Joā.13.c.
Amen dico vobis: qꝛ vnus vꝛꝫ me traditurꝰ mar.14.b
est. Et ꝯtristati valde: ceperūt singuli dicere Luc.22.c
Nunq̇d ego sū dn̄e? At ipse rn̄dens ait. Qui Joā.13.c.
intingit mecū manū i parapside: hic me tra-
det. Filius q̇dē hoīs vadit sicut scriptū est d
illo: ve aūt hoī illi per quem filius hoīs tra- mar 14.c
detur. Bonū erat ei si natꝰ nō fuisset hō ille Luc.22.c
Rn̄dens āt iudas q̇ tradidit eū dixit. Nun- C
quid ego sū rabbi? Ait illi. Tu dixisti. Cenan mar.14.c.
tibus āt eis: accepit ihs panē ⁊ bn̄dixit. ac fre L.22.bo.Jo
git. deditqꝫ discipulis suis ⁊ ait. Accipite ⁊ co 6.c
medite. hoc est corpus meum. Et accipiens mar.14.c
calicē gr̄as egit. ⁊ ddit illis dicēs. Bibite ex Luc.22.b
hoc oēs: hic ē. n. sanguis. meus noui testi: qui 1.Cor.11.c
ꝓ multis effundet in remissionē peccatoꝝ. Di mar.14.c.
co aūt vobis: nō bibā āmodo de hoc genimi
ne vitis vsqꝫ i diem illū: cū illud bibā vobiscum
nouum i regno patris mei. Et hymno dicto mar.14.c
exierunt i montē oliueti. Tunc dicit illis ihs Joā.18.a
Oēs vos scandalū patiemini i me i ista nocte. mar.14.c.
Scriptum est. n. Percutiam pastorē: ⁊ disp zach.13.c
gent oues gregis. Postq̄ȝ autē resurrexero mar 14.c.
ꝓcedā vos i galileam. Rn̄dens āt petrus ait Joā.16.f
illi. Et si oēs scandalizati fuerit i te: ego nun mar.14.c
q̄ȝ scandalizabor. Ait illi ihs. Amen dico tibi Luc.22.c
qꝛ i hac nocte ante q̄ȝ gallus cātet. ter me ne B
gabis. Ait illi petrus. Etiā si oportuerit me mar.14.d
mori tecuꝫ: nō te negabo. Silr ⁊ oēs discipl'i mar.14.d
dixerunt. Tunc venit ihs cū illis i villam: que Luc.22.d
dicitur getsemani. Et dixit discipulis suis. Joā.18.a
Sedete hic: donec vadam illuc ⁊ orem. Et as- mar.1.d

sumpto petro ⁊ duobus filijs zebedei. cepit
mar.14.d contristari ⁊ mestus eē. Tūc ait illis. Tristis
Joā.12.d est aīa mea vsq ad mortem. Sustinete hic. ⁊
mar.14.d vigilate mecum. Et ꝓgressus pusilum: proci
Luc.22.d dit in faciez suā orās ⁊ dicēs. Pr̄ mi: si possi
mar.14.d bile est transeat a me calix iste. Verūtn̄ non
Lu.22.e sicut ego volo. sed sicut tu. Et venit ad disci/
mar.14.d pulos suos ⁊ inuenit eos dormientes: ⁊ dicit
Luc.22.e petro. Sic non potuistis vna hora vigilare
mecum? Vigilate ⁊ orate. vt non intretis in tē
mar.14.d tationem. Spūs q̇dē ꝓmpt⁹ ē: caro āt īfirma
Joā.6.g Iterū scd̄o abijt ⁊ orauit dicens. Pr̄ mi si n̄
mar.14.d. pōt hic calix transire nisi bibam illū: fiat vo/
luntas tua. Et venit iterū. ⁊ inuenit eos dor
mientes. Erant enī oculi eorū grauati. Et reli/
ctis illis: iterū abijt ⁊ orauit tertio eundem ser/
mar. 14.e monem dicēs. Tūc venit ad discipulos suos
⁊ dicit illis. Dormite iam ⁊ requiescite. ecce
Joā.2.c appropinquabit hora: ⁊ filius hoīs tradet in
E manus pccōrū. Surgite eam⁹. Ecce appropin
mar.14.e quabit qui me tradet. Adhuc eo loquēte: ec
Lu.22.e. ce iudas vnus de duodeci venit: ⁊ cū eo tur/
Joā.18.e ba multa: cum gladijs ⁊ fustibus missi a pnci
mar.14.e pibus sacerdotum ⁊ senioribus populi. Qui
āt tradidit eū dedit illis signū dicēs. Quēcū
q osculatus fuero ipse ē: tenete eum. Et ꝯfe
stim accedens ad ihm dixit. Aue rabbi. Et
osculatus ē eū. Dixitq illi ihs. Amice ad q̇d
venisti? Tunc accesserunt ⁊ manus iiecerūt
mar.14.e in ihm: ⁊ tenuerunt eū. Et ecce vnus ex his
Luce.22.e q̇ erant cū ihu: extendens manū exemit gla/
Joā.18.b dium suū: ⁊ pcutiēs suū pncipis sacerdotum
amputauit auriculā eius. Tunc ait illi iesus
Gen.9.a Conuerte gladiū tuū in locū suū. Oēs.n. qui
Apoc. 13.c. acceperint gladium gladio pibūt. An putas
quia n̄ possuz rogare prēm meū: ⁊ exhibebit
mihi modo plus q̄ duodecim legiōes āgelo
ruz? Quō ergo iplebūt scripture? Qr sic opor
mar.14.e. tet fieri. In illa hora dixit ihs turbis. Tanq̄
Luc.22.f. ad latronem existis cū gladijs ⁊ fustibus cō
Joā.18.d prehendere me. Quotidie apud vos sede/
F bam docens in tēplo: ⁊ nō me tenuistis. Hoc
āt totum fcm̄ est: vt adiplerēt scripture pro/
mar.14.e pharum. Tunc discipuli oēs relicto eo fuge/
mar.14.f.L runt. At illi tenentes ihm: duxerunt ad cay/
22.f.Jo.18.b pham principem sacerdotū: vbi scribe ⁊ seni/
mar.14.f.L ores conuenerant. Petrus āt sequebat eum
22.f.Jo.18.c a longe: vsq in atrium pncipis sacerdotū. Et
ingressus intro sedebat cum mīstris vt vide/
mar.14.f ret finē. Pricipes āt sacerdotū ⁊ oē cōciliuz
Lu.22.g. querebant falsū testimoniū ꝯ ihm: vt eū mor
ti traderent. ⁊ non inuenerūt: cuz multi fal/
mar.14.f. si testes accessissent. Nouissime aūt venerunt
Joā.2.d duo falsi testes: ⁊ dixerunt: Hic dixit. Possū
destruere templum dei. ⁊ post triduuz re edi

ficare illud. Et surgens princeps sacerdotum
ait illi. Nihil respondes ad ea que isti ad/
uersum te testificant? Ihs āt tacebat. Et prin
ceps sacerdotum ait illi. Adiuro te per deuz mar. 14.f
viuum: vt dicas nobis si tu est xp̄s filius dei Luc. 22.g
Dicit illi ihs. Tu dixisti. Veruntn̄ dico vobis mar.14.f.L
āmodo videbitis filium hoīs sedentē a dex/ 22.g.Jo.
tris v̄tutis dei. ⁊ venientem in nubibus celi. 6.g
Tunc princeps sacerdotum scidit vestimen/ mar.14.g
ta sua dicēs. Blassemauit. Quid adhuc ege G
mus testibus? Ecce nunc audistis blassemiā.
Quid vobis videt? At illi respondentes di
xerunt. Reus est mortis. Tunc expuerunt i Esa.50.c
faciem eius: ⁊ colaphis eum ceciderunt. Alij mar.14.g.
aūt palmas in faciē ei⁹ dederūt dicentes. Pro L.22.g.Jo
phetiza nobis xp̄e. quis est q̇ te percussit. Pe 18.d
trus vo sedebat foris in atrio: ⁊ accessit ad eū mr.14.g.
vna ancilla dicens. Et tu cū iesu galileo eras L.22.f.Jo.
At ille negauit coram omnibus dicens: ne 18.c
scio quid dicis. Exeunte autem illo ianuā vi
dit eum alia ancilla: ⁊ ait his qui erant ibi.
Et h erat cū ihu nazareno. Et iterū negauit
cum iuramento: quia non noui hoiem. Et p⁹
pusilum accesserunt qui stabant: ⁊ dixerunt
petro. Vere ⁊ tu ex illis es. Nam ⁊ loquela
tua te manifestū facit. Tunc cepit detestari ⁊
iurare quia nō nouisset hominez. Et cōtinuo mar.15.g
gallus cantauit. Et recordatus est petrus Luc.12.g
verbi ihu quod dixerat: prius q̄ gallus can
tet ter me negabis. Et egressus foras fleuit
amare. XXVII.

Mane. āt fcō: ꝯsiliū inierunt oēs prin/ A
cipes sacerdotuz ⁊ seniores populi
aduersus ihm: vt eum morti traderent. Et vi mar.15.
ctum adduxerunt eum: ⁊ tradiderunt pōtio Luc.23.c
pilato presidi. Tunc videns iudas qui eum
tradidit q dānatus esset: pnia ductus retulit
triginta argenteos principibus sacerdotum
⁊ senioribus dicens. Peccaui: tradens san/
guinem iustū. At illi dixerunt. Quid ad nos
Tu videris. Et ꝓiectis argenteis i tēplo reces
sit: ⁊ abiens laqueo se suspendit. Principes
āt sacerdotū acceptis argenteis dixerunt. Nō
licet eos mittere in corbonam: qr pciū sāgui
nis est. Cōsilio āt inito: emerūt ex illis agrū Act.i.d
figuli in sepulturam pegrinorū: pp hoc voca
tus est ager ille acheldemach: hoc est ager
sanguinis vsq in hodiernū diem. Tunc iple
tum ē qd dcm̄ est p hieremiā ꝓpham dicētē
Et acceperunt triginta argenteos pcium ap zach ⁊ li.
preciati quē appciauerūt a filijs isrl: ⁊ dede/
runt eos in agrū figuli: sicut constituit mihi B
dn̄s. Ihs āt stetit an̄ psidē ⁊ interrogauit eū mar.15.
preses dicens. Tu es rex iudeorū? Dicit illi L.23.a
ihs. Tu dicis: Et cū accusaret a principibus Jo.18.

sacerdotũ ⁊ seniorib⁹: nihil rñdit. Tũc dicit il
li pilat⁹. Nõ audis quãta aduersũ te dicũt te
stimonia. Et non respondit ei ad vllũ verbũ:
.15.a ita vt miraret preses vehemẽter. Per diẽ au
3.c tem solẽnem ↄsueuerat p̃ses ppl'o dimittere
.15.a vnũ vinctũ quẽ voluissent. Habebat autem
8.g tunc vnũ vinctũ insignez q̃ dicebat barrabas
Cõgregat ergo illis dixit pilatus. Quẽ vul
tis dimittã vobis: barrabã an ihm qui dicit
xp̃s. Sciebat enim q per inuidiã tradidissent
eũ. Sedente autẽ illo pro tribunali: misit ad
eũ vxor eius dicens. Nihil tibi ⁊ iusto illi.
.15.a Multa. n. passa sum hodie p visũ pp eũ. Pri
3.c. cipes aũt sacerdotũ ⁊ seniores persuaserunt
18.g populis vt peterent barrabã: ihm vero pde
.c. rent. Rñdens aũt preses ait illis. Quẽ vult
E vobis de duobus dimitti. At illi dixerũt bar
15.a rabã. Dicit illis pilat⁹. Quid igit faciam de
.23.c ihu qui dr xp̃s: Dicunt oẽs: Crucifigat. Ait
illis preses. Quid enim mali fecit? At illi ma
gis clamabant dicentes. Crucifigat. Uidens
autem pilatus quia nihil proficeret: sed ma
gis tumultus fieret: accepta aqua lauit ma
nus coram populo dicens Innocens ego sũ
a sanguine huius iusti: vos viderit. Et respõ
dens vniuersus populus dixit. Sanguis ei
5.b. us super nos ⁊ super filios nostros. Tunc di
.Jo misit illis barrabam: ihz aũt flagellatũ tradi
dit eis vt crucifigeret. Tũc milites p̃sidis su
5.b scipiẽtes ihm i p̃torio: ↄgregauerũt ad eum
.a vniuersã cohortẽ: ⁊ exeũtes cũ chlamidẽ coc
cineã circũderũt ei: Et plectẽtes coronã d̃ spi
nis posuerũt sup caput ei⁹: ⁊ harũdinẽ in de
B xtera eius: ⁊ genu flexo añ eum: illudebant
5.b ei dicentes. Aue rex iudeorum: ⁊ expuentes
in eum: acceperunt harundinem ⁊ percutie
bant caput eius. Et postq̃ illuserunt ei exue
runt eum chlamydẽ ⁊ induerũt eũ vestimẽt
5.b ei⁹: ⁊ duxerũt eum vt crucifigerent. Exeũtes
3.d autem inuenerunt hominem cyreneum no
.b. mine symonẽ. hunc angariauerũt vt tolleret
.Jo crucẽ eius. Et venerũt in locũ q̃ dr golgota:
qd ẽ caluarie locus. Et dederũt ei vinũ bibe
5.b re cũ felle mixtũ. Et cũ gustasset noluit bibe
Jo re. Postq̃ autẽ crucifixerũt eũ: diuiserũt ve
stimẽta eius sortẽ mittẽtes: vt impleret qd di
E ctũ ẽ p pphã dicentẽ. Diuiserũt sibi vesti
mẽta mea: ⁊ sup vestem meã miserunt sortẽ.
.c. Et sedentes seruabãt eũ. Et imposuerunt sup
Jo caput eius cãm ipsius scriptã: hic ẽ iesus rex
iudeorũ. Tunc crucifixi sunt cũ eo duo latro
nes: vnus a dextris ⁊ vnus a sinistris. Pret
5.c. euntes autem blasphemabãt eum mouẽtes
capita sua ⁊ dicentes. Uah qui destruis tem
.d. plũ dei: ⁊ in triduo illud reedificas. Salua
temet ipsum: si filius dei es descende d̃ cruce mar.15.c
Silr ⁊ principes sacerdotũ illudẽtes cũ scri Luc.23.e.
bis ⁊ seniorib⁹ dicebãt. Alios saluos fecit: se
ipsũ nõ põt saluũ facere. Si rex isrl est descen mar.15.c
dat nũc de cruce ⁊ credimus ei. Confidit in
deo: liberet nunc eum si vult. Dixit enim qr
filius dei sum. Idipsum autẽ ⁊ latrones qui mar.15.c
crucifixi erãt cũ eo iproperabãt ei. A sexta ãt Luc.22.f
hora tenebre facte sunt sup vniuersã terrã: vs
q ad horã nonã. Et circa horã nonã clama
uit iesus voce magna dicens. Heli: heli lama
zabatani. Hoc est. Deus meus deus meus: F
vt quid dereliquisti me. Quidã aũt illic stan mar.15.c
tes: ⁊ audiẽtes dicebãt. Heliaz vocat iste. Et mar.15.c. L
ↄtinuo currens vnus ex eis acceptam spon 23.e. Jo.19.e
gam ipleuit aceto: ⁊ imposuit harundini: ⁊
dabat ei bibere. Ceteri vo dicebãt. Sine vide mar.15.c
amus an veniat helias liberãs eũ. Ihs autẽ
iterũ clamãs voce magna: emisit spiritũ. Et mar.15.d.
ecce velũ tẽpli scissũ est in duas ptes: a sũmo Luc.23.f.
vsq deorsũ. Et terra mota ẽ: ⁊ petre scisse sũt Apoc.6.c.
⁊ monumẽta aperta sunt: ⁊ multa corpora sã
ctorũ qui dormierant surrexerunt. Et exeũtes
de monumentis post resurrectionẽ eius ve
nerũt in scãm ciuitatẽ ⁊ apparuerũt multis
Cẽturio aũt ⁊ q̃ cũ eo erãt custodiẽtes iesum mar.15.d
viso terremotu ⁊ his q̃ fiebãt: timuerũt valde Luce.23.g
dicẽtes. Uere filius dei erat iste. Erãt aũt ibi mar.15.d
mulieres multe a lõge: que secute erãt ihm a
galilea ministrãtes ei: inter q̃s erat maria ma
gdalene: ⁊ maria iacobi ⁊ ioseph mr: ⁊ mr
filiorũ zebedei: Cũ aũt sero factũ eẽt venit qui G
dã hõ diues ab arimathia: noie ioseph: qui ⁊ mar.15.d
ipse discipulus erat iesu. Hic accessit ad pila Luce.23.g
tum: ⁊ petijt corpus ihu. Tunc pilatus iussit Joã.29.g
reddi corpus. Et accepto corpore ioseph in mar.15.d
uoluit illud in syndone munda: ⁊ posuit il Lu.23.g
lud in monumento suo nouo: quod excide
rat in petra. Et aduoluit saxum magnum ad Joã.19.g
ostium monumẽti ⁊ abijt Erat autez ibi ma Mar.15.d
ria magdalene ⁊ altera maria: sedẽtes ↄtra
sepulchrũ. Altera aũt die que ẽ post parasce
nen: conuenerunt principes sacerdotum ⁊
pharisei ad pilatum dicẽtes: Domine recor
dati sumus: quia seductor ille dixit adhuc vi
uens: post tres dies resurgam. Jube ergo cu
stodiri sepulchrum vsq in diem tertium: ne
forte veniant discipuli eius ⁊ furent eũ: ⁊ di
cant plebi: surrexit a mortuis: ⁊ erit nouissi
mus error peior priore. Ait illis pilat⁹. Ha
betis custodiã: ite custodite sicut scitis. Illi ãt
abeũtes munierũt sepulchrũ signãtes lapidẽ
cũ custodibus.

XXVIII A

Uespere autem sabbati que lucescit in mar.16.a
prima sabbati: venit maria magdale Luc.24.

ne ⁊ alt̄a maria videŕ sepl'chꝝ. ⁊ ecce t̄remotꝰ
Joā.20.a factꝰ ē magnus. Angelus .n. dn̄i descēdit de
celo ⁊ accedens reuoluit lapidem. ⁊ sedebat
super eū. Erat autē aspectus eius sicut fulgur
⁊ uestimentuz eius sicut nix. Pre timore au
tem eius exterriti sunt custodes: ⁊ facti sunt
velut mortui. Respondens aūt angelꝰ dixit
Mar.16.b. mulieribus. Nolite timere vos. Scio eni ꝙ
Luc.20.a ih̄z q̄ crucifisus ē q̄ritis. Nō ē hic surrexit: n.
B sicut dixit. Venite ⁊ videte locum vbi positꝰ
erat dominus. Et cito euntes dicite discipu-
lis eius: quia surrexit: ⁊ ecce precedet vos in
galileam. Ibi eum videbitis. ecce predixi vo
bis. Et exierunt cito de monumento cum ti-
Mar.16.b more ⁊ gaudio magno. currentes nunciare
Lu.24.b discipulis eius. Et ecce ih̄s occurrit illis di-
cens. Auete. Ille autem accesserunt ⁊ tenue
runt pedes eius: ⁊ adorauerūt eū. Tūc ait illis
ih̄s. Nolite timere. ite nunciate fratribus me
is vt eant in galileam: ibi me videbunt. Que
C cū audissent: ecce quidam de custodibus ve
nerunt in ciuitatem ⁊ nunciauerunt princi-
pibus sacerdotum omnia que facta fuerant.
Et congregati cum seniorib': ꝯsilio accepto
pecuniam copiosam dederunt militibus dicē
tes. Dicite quia discipuli eius nocte venerūt
⁊ furati sunt eum nobis dormientibus. Et si
hoc audituz fuerit a preside: nos suadebimꝰ
ei. ⁊ securos vos facie mꝰ. At illi accepta pecu
D nia: fecerunt sicut erant edocti. Et diuulgatū
ē verbum istud apud iudeos: vsq3 in hodier
num diem. Undecim autem discipuli abierūt
in galileam ī mōtē vbi constituerat ill' ih̄s. Et
Mar.16.f videntes eū adorauerūt q̄dā āt dubitauerūt.
Et accedens ih̄s: locutus ē eis dicens. Data
est mihi oīs potestas: ī celo ⁊ in terra. Euntes
ergo docete oēs gentes baptizātes eos in no
mine pr̄is ⁊ filij ⁊ sp̄us sc̄ti. docētes eos ser̄ua
re oīa quecūq3 mādaui vobis: Et ecce ego vo
biscuz sū oībus diebꝰ: vsq3 ad ꝯsūmationē sc̄li.

Explicit euangelium s̄m Matheum.
Incipit prologus in euangeliū s̄z Marcū

M Arcꝰ euangelista dei electus
⁊ petri ī baptismate filiꝰ: atq3
ī diuino s̄mōe discipulꝰ: sacer
dotiū in isr'l agēs s̄m carnē le
uita: ad fidē xpi ꝯuersus euā-
geliū ī italia scripsit ostēdēs in
eo: q̄d ⁊ gn̄i suo deberet: ⁊ xpo
Nā initiū p̄ncipij ī voce ꝓphetice exclamatiōis
īstituēs ordinē leuitice electiōis ostēdit: vt p̄di
cās p̄destinatū ioānē filiū zacharie ī voce an
geli āñūciātē emissū: ñ solū v̄bū carnē fc̄m s3 ⁊
corpus dn̄i ī oīa p̄ v̄bū diuine vocis aīatū. ī ini

tio euāgelice p̄dicatiōis ostēderet: vt q̄ hec le-
gēs sciret cui initiū: carnis ī dn̄o: ⁊ ih̄u adue-
niētis h̄itaculū caro deberet agnoscere: atq3
ī se v̄bū vocis q̄d ī ꝯsonātibꝰ p̄diderat inueniret
Deniq3 cū perfecti euāgelij opus intrasset a
baptismo dn̄i predicare deū ichoās: nō labo
rauit natiuitatē carnis quā ī p̄oribus vide-
rat dicere. s3 totꝰ exprimēs expositionem de
serti: nūe ex ieiunij: tētationē diaboli: ꝯgrega-
tionem bestiaꝝ. ⁊ ministerium ꝓtulit angelo
rum vt instituens nos ad itelligēdū: singula
ī breui ꝯpingēs nec auctoritatē facte rei dēme
ret ⁊ perficiendi opis plēitudinē ñ negaret.
Deniq3 amputasse sibi pꝰ fidē pollicē dicitur
vt sacerdotio reprobꝰ h̄eretur: s3 tm̄ ꝯsētiens
fidei predestinata potuit electio vl' nec sic in
opere. verbi perderet q̄d priꝰ meruerat in ge
nere. Nā alexandrie ep̄s fuit. Cuius p̄ singl'a
opus fuit scire ⁊ euāgelij inse dicta disponere
⁊ disciplinam legis ī se agnoscere: ⁊ diuinā in
carne dn̄i itelligere naturā. que ī nos p̄mū req̄
ri oportet: de hic iq̄sita volumꝰ agnosci h̄ntes
mercedē exhortationis: qm̄ q̄ plantat ⁊ qui ri
gat vnum s̄t: q̄ āt icremētū p̄stat: deꝰ est.

Explicit prologus. Incipit Re
gistrum in euangelium Marci.

D E sancto iohanne baptista ⁊ 1
victu ⁊ habitu eiusdem: bapti
zatus iesus ⁊ temptatꝰ vicit
predicans penitentiam. Pe
trum ⁊ ceteros sequi iubet:
hominem ab immundo spiri
tu: eripuit socrum petri a febribus liberat. le
prosum mundat.
Paraclytum iubet tollere grabatum: leui al 2
phei sequi se iubet: ⁊ dicit non esse opus sanis
medicum discipuli sabbato spicas euellunt.
In synagoga sabbato curat habentem ari- 3
dam manum: ⁊ multos sanat: ⁊ spiritus im-
mundum clamabant: Tu es filius dei: duo-
decim nomina apostolorum: Scribe dicebāt
ꝙ in principe demoniorum eijceret demonia
matrem ⁊ fratres dicit qui faciunt volunta-
tem dei:
Parabolam seminantis dicit: de mensura: 4
de semine iactato in terram: de grano syna-
pis nauigans tempestatem sedat.
Demonioꝝ legiōe. ab homine expellit sanat 5
mł'ierē a pfluuio sanguis archisynagogi filiā
mortuam suscitauit.
Dicebāt iesū fabri filiū ꝓph̄az ñ sine honore 6
eē nisi ī patria sua: vocat duodeci ⁊ cepit eos
mittere binos cū p̄cept̄: herodes dixit iesū io

annē baptistā. Aliꝫ dicebāt vero qꝛ helias ē: aliꝫ qꝛ ꝓpheta de capite ioannis: de regressu apl'oꝝ ad iesū: de quinqꝫ panibus ⁊ duobus piscibus. Jesus supra mare ambulat: ⁊ infirmos sanat. Et quotquot tāgebāt eū salui fiebant.
7 De manibus non lotis ⁊ ea magis coinquinare hoiem que exeunt de ore: filiā syrophenisse a demonio liberat dicens. Non ē bonū sumere panem filioꝝ ⁊ mittere canibus: surdum ⁊ mutū curat: dicēs ei effeta.
8 De septē panibus ⁊ pisciculis paucis satiauit quatuor milia hoium: de signo ione precepit caueri a fermēto phariseoꝝ ⁊ herodis: ⁊ veniūt bethsaida ⁊ de sputo ⁊ īpositiōe manus: ceci oculos aperit: petrū post ꝯfessionez qꝛ xp̄s filius dei esset dure increpat: dicens: vade retro sathanas: ⁊ turbe cū discipulis dixit. Siquis vult me sequi deneget semetipsū: ⁊ q̄ me cōfessus fuerit ⁊ verba mea in generatione ista ⁊c.
9 Jesus in monte transfiguraṫ: dixit qꝛ helias venit. Eiecto surdo ⁊ muto spiritu dicit discipulis: hoc genus in nullo pōt exire nisi oratione ⁊ ieiunio: predicit passionē suā: humilitatē docet: ⁊ nō eē ꝓhibēdū qui in noīe eius virtutē facit: de calice aque: de scandalo manus: pedis oculi: de sale.
10 Uxorem non dimittendā nisi ob fornicationē: iesus dixit: sinite paruulos venire ad me dixit. Nemo bonus nisi vnus deus: dixit: vade vēde quecūqꝫ habes ⁊ da pauperibꝰ. difficile q̄ pecunias hn̄t in regnū dei ītroibūt: q̄ si suis renūciauerit centuplū accipiet. Erūt primi nouissimi: ⁊ venturā sibi passionē: petitio filioꝝ zebedei: qui voluerit in vobis primus eē: erit omniū seruus filius hoīs nō venit vt ministrareṫ ei: sed vt ministraret: de ceco mēdicante curato.
11 De pullo asine: de ficu quā dn̄s maledixit cū esuriꝫt: de templo eiꝫcit vendētes ⁊ ementes. Sacerdotes ⁊ scribe querebāt quō eū perderēt: ficū aridā factā radicitus: nō hesitanduz in corde: credite qꝛ accipietis que petitis dimittite siquid habetis aduersus aliquē ī oratione. Interrogatus in qua ptāte hoc facis.
12 Parabolā de vinea ⁊ colonis: de denario cesaris: de muliere q̄ septē fratres habuit: de pmo mādato interrogaṫ: ⁊ interrogantē dicit nō eē lōge a regno dei: dicit. Quō dicūt scribe xp̄m eē filiū dauid cū sit dn̄s dicit cauere a scribis de vidua ⁊ gazophilatio.
13 De templi structura: de venturis an̄ diē iudiciꝫ: de passione martyrum: de abominatiōe ⁊ fuga ⁊ pgnātibus: de tribulatiōibꝰ: abbreuiatio dieꝝ: de pseudo christis ⁊ ꝓphetis. sol obtenebraṫ ⁊ luna nō dabit splēdorē suū: stelle erūt decidētes ⁊c. de aduētu xp̄i parabola ficus. diem ⁊ horā nemo scit: vigilate ⁊ orate: nescitis tempus.
De vnguento effuso sup caput iesu: proditio iude: cū discipul' māducauit pasca: dicit vnus vr̄m me tradet: de sacramēto corpis ⁊ sāguinis ⁊c. ⁊ captio ihesu. 14
Uinctū iesū duxerunt ad pilatū: ⁊ illusio ⁊ crucifixio: ⁊ mors ⁊ sepultura ih̄u xp̄i. 15
Resurrectio ⁊ ostensio eius: ⁊ qꝫ predicare iubet euangelium. 16

Explicit Registrum. Incipit euangelium s̄m Marcum.

INitium euangeliꝫ ih̄u xp̄i fi A
liꝫ dei: sicut scriptum ē in ysa malach. 3. a
ia propheta. Ecce mitto an Mat. 11. b
gelum meum an̄ faciē tuā: q̄ Luce. 7. d
pparabit viam tuam ante te Esa. 40. a
Uox clamantis in deserto. Mat. 3. a
Parate viam domini: rectas facite semitas Joā. 1. c
eius: Fuit in deserto ioannes baptizans ⁊ pdicans baptismum penitētie: in remissionez
peccatorum. Et egrediebatur ad euz omnis mat. 3. a
iudee regio: ⁊ hierosolymite vniuersi ⁊ bapti Luc. 3. a
zabantur ab illo in iordanis flumine: confi Joā. 3. c
tentes peccata sua. Et erat ioannes vestitus Mat. 3 a
pilis camelorum ⁊ zona pellicea circa lumbos eius: ⁊ locustas ⁊ mel siluestre edebat:
⁊ predicabat dicens. Ueniet fortior me post Mt. 3. c. L.
me cuius non sum dignus procumbens sol 3. c. Joā. 1. d
uere corrigiam calciamentoruz eius. Ego ba Mt. 3. c. L.
ptizaui vos aq̄. Ille vero baptizabit vos spiri 3. c. Joā. 1. a
tu sancto. Et factum est in diebus illis. venit mat. 3. d
ihesus a nazareth galilee ⁊ baptizatus est a Lu. 3 d
ioanne in iordane. Et statim ascēdēs d aqua Joā. 3. c
vidit celos apertos ⁊ spiritum sanctum tanq̄ columbam descendentem ⁊ manentez in
ipso. Et vox facta ē de celis. Tu es filius meꝰ mat. 3. d
dilectus. in te cōplacui. Et statim spūs expu Lu. 3. c
lit eum in desertū. Et erat in deserto quadra 2. Pe. 1. d
ginta diebus ⁊ quadraginta noctibus ⁊ ten mat. 4. a.
tabatur a sathana. Eratqꝫ cū bestiꝫs ⁊ angeli Luc. 4. a
ministrabant illi. Postq̄ aūt traditꝰ ē ioan mat. 4. b
nes. venit ih̄s ī galilea pdicās euāgeliū rgni dei. ⁊ dicēs. Qm̄ ipletū ē tp̄s ⁊ appropinqua
bit regnū dei. Penitemi ⁊ credite euāgelio mat. 4. c.
⁊ pteriens secus mare galilee. vidit symonē Act. 3. d
⁊ andream fratrem eius mittētes retia ī ma mat. 4. c
re. Erant enim piscatores. Et dixit eis ihesus Luce. 5. b.
Uenite post me ⁊ faciaz vos fieri piscatores hoium. Et ptinus relictis retibus secuti st eū

Et ꝓgressus inde pusillum vidit iacobū zebe
dei ꝛ ioānem frēm eius ꝛ ipsos componētes
retia i naui: ꝛ statim vocauit illos. Et relicto
pr̄e suo zebedeo i naui cum mercenarijs secu
Luc.4.e. ti sunt eum: Et igrediunt capharnaum: ꝛ sta
C ti sabbatis ingressus i synagogā docebat eos
Mat.7.d Et stupebāt sup doctria eius erat. n. docens
Luce.2.g eos q̄si ptātez hn̄s ꝛ nō sicut scriba. Et erat in
Luce.4.e synagoga eoꝝ hō i spū immundo: ꝛ exclama
uit dicēs. Quid nobis ꝛ tibi iesu nazarene?
Venisti aūt pdere nos: Scio ꝙ sis sanct⁹ dei
Et cominatus est ei ihs dicēs. Obmutesce: ꝛ
exi de hoie. Et discerpēs eū spūs imundus ꝛ
exclamans voce magna: exijt ab eo. Et mira
ti sunt oēs ita vt cōq̄rerent inter se dicentes.
Quid nā ē hoc? Que nā doctrina hec noua
Qꝛ in potestate spiritibus imundis iperat: ꝛ
obeduit ei. Et ꝓcessit rumor ei⁹ statim in oēz
mat.8.b regionē galilee. Et ꝓtinus egrediētes de sy
Luce.4.f nagoga venerūt in domum symonis ꝛ an
dree cum iacobo ꝛ ioāne. Recūbebat autē
socrus symonis febricitās ꝛ statim dicunt ei
de illa. Et accedēs eleuauit eā apprehēsa ma
nu ei⁹. ꝛ continuo dimisit eā febris. ꝛ ministra
Luce.4.g bat eis. Vespe āt fcō cum occidisset sol: affe
D rebāt ad eū oēs male hn̄tes ꝛ demonia habē
tes: ꝛ erat ois ciuitas ꝯgregata ad ianuam.
f.3.b Et curauit multos q̄ vexabant varijs lango
ribus. Et demonia multa eijciebat: ꝛ nō sine
bat ea loqui: qm̄ sciebat eum. Et diluculo val
de surgēs egressus abijt in desertū locū ibiqꝫ
orabat. Et ꝓsecutus est eū symon ꝛ qui cuz
illo erant. Et cum inuenissent eū: dixerunt ei
qꝛ oēs q̄runt te. Et ait illis. Eamus i ꝓximos
vicos ꝛ ciuitates: vt ibi p̄dicē. Ad hoc .n. ve
ni. Et erat p̄dicās in synagogis eoꝝ ꝛ i oi ga
mat.8.a lilea. ꝛ demonia eijciens. Et venit ad eum le
Luc.5.c prosus depcans eum. ꝛ genu flexo dixit. Si
vis potes me mūdare. Ihs aūt mistus ei⁹ ex
tēdit manum suā: ꝛ tāgens eum ait illi. Vo
lo. Mūdare. Et cum dixisset statim discessit
ab eo lepra ꝛ mūdatus est. Et cominatus ē ei
mat.8.a. statimqꝫ eiecit illū. ꝛ dicit ei. Vide nemini di
Luce.5.c xeris: sed vade oñde te pricipi sacerdotum ꝛ
offer ꝓ emūdatione tua: q̄ p̄cepit moyses i te
stimonium illis. At ille egressus cepit predi
care: ꝛ diffamare ſmonē ita vt iam nō posset
manifeste introire i ciuitatē ſꝫ foris i desertis
locis eē: ꝛ ꝯueniebāt ad eū vndiqꝫ. II

A Et iterꝫ intrauit capharnaū post dies
octo. ꝛ auditū ē ꝙ i domo eēt ꝛ ꝯue
nerūt multi: ita vt non capet neqꝫ ad
mat.9.a ianuā ꝛ loq̄bat eis v̄bū. Et venerūt ad eū fe
Luce.9.c rentes paralyticū: q̄ a q̄tuor portabat. Et cuz
Joā.5.a non possent offerre eum illi pre turba: nuda
uerunt tectum vbi erat. ꝛ patefacientes sub
miserunt grabatū in quo paralytic⁹ iacebat.
Cum aūt vidisset ihs fidē illoꝝ ait paralitico
Filij dimittunt tibi pccā tua. Erant aūt illic q̄
daz de scribis sedētes ꝛ cogitātes in cordib⁹
suis. Quid hic sic loq̄t. Blasphemat. Quis Lu.5.d
potest dimittere pctā nisi solus deus. Quo 1.Coꝛ.2.
statim cognito ihs spū suo: quia sic cogitarēt B
itra se dicit ill'. Quid ista cogitat̄ in cordib⁹
vestris. Quid est facilius dicere paralytico di mat.9.a
mittunt tibi peccata tua: an dicere surge tol Luc.5.e
le grabatum tuū ꝛ ambula? Vt autem sciatis
qꝛ filius hois hꝫ potestatem in terra dimittē
di peccata ait paralytico. Tibi dico surge: tol mat.9.a
le grabatum tuum: ꝛ vade in domum tuā. Et Luc.5.e
statim surrexit ille: ꝛ sublato grabato abijt in Joā.5.b
de corā oibus: ita vt mirarētur oēs: ꝛ honori
ficarent deum dicentes qꝛ nunq̄ꝫ sic vidim⁹.
Et egressus est rursus ad mare omnisqꝫ tur mat.a
ba veniebat ad eū: ꝛ docebat eos. Et cum pre Luc.5.f
teriret vidit leui alphei sedētem ad teloneū
ꝛ ait illi. Sequere me. Et surgens secutus est mat.9.a
eū. Et factū est cū accūberet in domo illi⁹ mł luce.5.f
ti publicani ꝛ peccatores simul discūbebant C
cū ihu ꝛ discipulis ei⁹. Erāt .n. multi qui seq̄
bant eū. Et scribe ꝛ pharisei vidētes qꝛ man
ducaret cū publicanis ꝛ peccatorib⁹ dixerūt
discipulis ei⁹. Qr̄ cum publicanis ꝛ pccōri mat.9.
bus manducat ꝛ bibit magr̄ vr̄? Hoc audito luce.5.
ihs ait illis. Nō necesse habent sani medico:
ſꝫ q̄ male hn̄t. Nō .n. veni vocare iustos ſꝫ pec Tim
catores. Et erant discipuli ioannis ꝛ pharisei
ieiunātes: ꝛ veniunt ꝛ dicunt illi. Qr̄ disci Lu.5.
puli ioannis ꝛ phariseorum ieiunant tui aūt
discipuli nō ieiunant? Et ait illis ihs. Nūq̄d mat.9.
pn̄t filij nuptiarū q̄ꝺiu sponsus cum illis est lu.5.g
ieiunare. Quanto tpe hn̄t secum sponsuz nō
pn̄t ieiunare. Venient aūt dies cum auferetur D
ab eis sponsus: ꝛ tunc ieiunabūt in illis dieb⁹
Nemo assumētū panni rudis assuit vestimē
to veteri. Alioq̄n aufert supplementū nouuz
a veteri ꝛ maior scissura fit. Et nemo mittit vi
num nouū i vtres veteres. Alioq̄n dirūpet vi
num vtres. ꝛ effundetur. ꝛ vtres pibunt. Sꝫ
vinum nouum in vtres nouos mitti debet.
Et factum est iterum cū dn̄s sabbatis ambu mat.
laret p sata: ꝛ discipuli eius ceperunt pre gre luce.
di ꝛ vellere spicas. Pharisei autem dicebāt
ei. Ecce q̄d faciūt discipuli tui sabbat̄ q̄d nō
licet. ꝛ ait illis. Nunq̄ꝫ legistis quid fecerit 1.Re
dd qn̄ necessitatem habuit ꝛ esurijt ipse. ꝛ q̄ mat.
cum eo erant: qūo introiuit in domum dei luc.
sub abiathar principe sacerdotum. ꝛ panes
ꝓpositionis manducauit q̄s nō licebat man
ducare nisi solis sacerdotibus ꝛ dedit eis ꝛ

12.a. qui cũ eo erãt.Et dicebat eis. Sabbatum pp
.a. hoiem fcm̃ ẽ.⁊ nõ hõ pp sabbatũ. Itaq3 dñs ẽ
filius hois etiã sabbati. III
A Et introiuit iterũ in synagogã.⁊ erat
2.a. ibi hõ hñs manũ aridã. Et obseruabant
eũ si sabbatꝭ curaret: vt accusarẽt illum.
Et ait hoi hñti manũ aridã. Surge i mediuz.
12.a Et dicit eis. Licet sabbatꝭ benefacere an male:
.b. aiam saluã facere an pdere. At illi tacebãt
Et circumspiciens eos cum ira ꝯtristatus super
cecitate cordis eorum dicit hoi: Extende
manum tuã. Et extendit ⁊ restituta ẽ manus
illi. Exeuntes ãt pharisei.stati cum herodianis
.b. ꝯsilium faciebãt aduersus eum: quõ eũ
.g. pderent. Ihs aũt cum discipulis suis secessit
ad mare.⁊ multa turba a galilea ⁊ iudea secuta
.d. ẽ eum.⁊ ab hierosoloymis ⁊ ab idũea ⁊
b. trans iordanem: ⁊ qui circa tyrum ⁊ sydonẽ
a. multitudo magna audientes q̃ faciebat venerunt
B ad eum. Et dixit iesus discipulis suis
ut in nauicula sibi deseruirent propter turbam
ne ꝯprimerent eũ. Multos.n.sanabat
ita vt irruerent in eũ ut illũ tangerent quot
q̊t hẽbãt plagas. Et spũs imundi cũ illũ vide
.g. bant ꝓcidebãt ei: ⁊ clamabant dicentes. Tu
es filius dei. Et vehementꝰ ꝯmiabatur eis: ne
.a manifestarent illum. Et ascendens in mõtem
a vocauit ad se q̊s voluit ipse ⁊ venerunt ad
eũ. Et fecit ut essent duodecim cum illo: ⁊ ut
mitteret eos predicare. Et dedit illis ptãtem
curandi infirmitates. ⁊ eijciendi demonia.
.a. Et imposuit symoni nomẽ petrus. Et iacobũ
.c. zebedei ⁊ ioannẽ frẽm iacobi ⁊ imposuit eis
b: noia boanerges quod est filij tonitrui. Et andream
⁊ philippum. bartholomeũ ⁊ matheum
⁊ thomam ⁊ iacobum alphei ⁊ thadeũ ⁊
symonem chananeũ: ⁊ iudam scharioth q̇ ⁊
tradidit illum. Et ueniunt ad domũ. Et ꝯuẽit
iterꝝ turba ita ut non posset neq3 panem mãducare.
Et cũ audissent sui: exierũt tenere euz
Dicebãt eni qm̃ i furorẽ v̇sus est. Et scribe q̇
b. ab hierosolymis descenderant dicebant qm̃
beelzebub h3 ⁊ quia in p̃ncipe demoniorum
eijcit demona. Et ꝯuocatis eis in parabolis
c. dicebat illis. Quõ potest sathanas sathanam
eijcere? Et si regnum i se diuidatur: nõ põt regnum
illud stare. Et si domus sup semetipsã
disptiatur nõ põt domꝰ illa stare. Et si sathanas
ꝯsurrexerit in semetipsum: dispartitus ẽ
⁊ nõ potit stare sed finem h3: Nemo põt vasa
fortis ingressus in domum diripe nisi prius
fortem alliget .⁊ tũc domũ eius diripiet Amẽ
b. dico vobis. qm̃ oia dimittentur filijs hoium
peccata ⁊ blasphemie quibꝰ blaphemierunt
Qui autem blasphmauerit in spiritũ sãctum

non hẽbit remissionem i eternum: sed reꝰ erit
eterni delicti: qm̃ dicebat spm̃ immundũ h3.
Et veniũt mater eius ⁊ frẽs ⁊ foris stantes mi mat.12.d.
serunt ad eum: vocantes eum. Et sedebat cir Luce.8.c.
ca eũ turba.⁊ dicunt ei. Ecce mater tua ⁊ frẽs
tui foris querunt te. Et rñdens eis ait. Que
ẽ mater mea ⁊ frẽs mei? Et circumspiciẽs eos
qui in circuitu eius sedebant ait. Ecce mater
mea ⁊ frẽs mei. Qui.n.fecerit voluntatem
dei: hic fratꝰ meus ⁊ soror mea ⁊ mater est.
Et iterꝝ cepit docere ad mare: IIII A
⁊ congregata ẽ ad eũ turba multa: Luce.5.a.
ita ut in nauim ascendens sederet
in mari: ⁊ ois turba circa mare super terrã
erat: ⁊ docebat eos in parabolis multa.⁊ dicebat
illis in doctrina sua. Audite. Ecce exijt
seminans ad seminandum. Et dum seminat mat.13.a
aliud cecidit circa viam ⁊ venerũt volucres Luce.8.a.
celi ⁊ comederunt illud. Aliud vero cecidit
super petrosa vbi non hũit terram multam: ⁊
statim exortum ẽ: qm̃ nõ hẽbat altitudinẽ t̃re
⁊ qñ exortus ẽ sol exestuauit.⁊ eo ꝙ non habebat
radicem exaruit. Et aliud cecidit in spinas.
⁊ ascenderunt spine ⁊ suffocauerunt illõ
⁊ fructum non dedit. Et aliud cecidit in terrã
bonam ⁊ dabat fructum ascendentem ⁊ crescentem:
⁊ afferebat vnum tricesimum ⁊ vnũ
sexagesimum ⁊ vnũ centesimum. Et dicebat
Qui h3 aures audiendi audiat. Et cum esset B
singularis: interrogauerũt eũ hi q̇ cũ eo erãt
duodecĩ parabolam. Et dicebat eis. Vobis mat.13.b.
datum ẽ nosse mysteriũ regni dei illis aũt q̇ L.8.b.Jo.12
foris sunt i parabolis oia fiunt: ut videntes f.Esa.6.c.
videant: ⁊ non videant: ⁊ audiẽtes audiant Act.28.f
⁊ nõ intelligant: ne qñ ꝯuertantur ⁊ dimittãtur
eis pccã. Et ait illis. Nescitis parabolam
hãc? Et quõ oẽs parabolas cognoscetis? Qui mat.13.c
seiat: verbũ seiat. Hi aũt sunt q̇ circa viã vbi Luce.8.b
seminatur verbũ: ⁊ cũ audierint: ꝯfesti venit
sathanas ⁊ aufert verbũ ꝙ seminatum est in
cordibus eoꝝ. Et hi sunt silr q̇ sup petrosa seminantur
q̇ cũ audierint verbũ: stati cũ gaudio
accipiũt illud ⁊ nõ hñt radicẽ in se.s3 tpales
sunt: deinde orta tribulatione ⁊ persecutione
ꝓpter verbũ ꝯfesti scãdalizantꝰ. Et alij st
q̇ in spinis seminantꝰ. Hi sũt q̇ verbũ audiũt
⁊ erũne seculi ⁊ deceptio diuitiaꝝ ⁊ circa reliq̃
concupiscẽtie introeũtes suffocant v̇bũ ⁊
sine fructu efficiꝰ. Et hi sunt q̇ super terrã bonã
seiati sũt q̇ audiũt verbũ ⁊ suscipiũt.⁊ fru C
ctificant vnũ tricesimum: vnũ sexagesimum ⁊
vnũ centesimũ. Et dicebat ill'. Nunq̇d venit math.5.b
lucerna ut sub modio ponatur aut sub lecto? L.8.c.⁊.11.f
Nõne ut sup cãdelabrũ ponatur? Nõ est.n. mat.10.c.
aliq̇d abscõditum q̃d nõ manifestetꝰ: nec fcm̃ Luce.8.c.

ē ocultuȝ qđ nō veniat in palaȝ. Si q̄s habet
aures audiendi audiat. Et dicebat ill'. Uide
te q̄d audiatis. In qua mensura mēſi fueritꝭ
Mat.7.a. Luce.6.f. remetietur vobis. ⁊ adijcietur vobis. Qui.n.
mat.13.b.⁊ hȝ dabitur illi. ⁊ q̄ nō habet etiā q̄ hȝ auferet
25.c.lu.8.c ab eo. Et dicebat. Sic eſt regnum dei quēad
⁊.19.d. modum ſi hō iaciat ſementem i terraȝ ⁊ dor
miat: ⁊ exurgat nocte ⁊ die ⁊ ſeīn germinet
⁊ increſcat dū neſcit ille. Ultro eni t̄ra fru/
ctificat. p̄mum herbaȝ deinde ſpicam deinde
plenum frumentū in ſpica. Et cū ex ſe pduxe
rit fructus ſtatiȝ mittit falcem: qm̄ adeſt meſ/
ſis. Et dicebat: Cui aſſimilabimus regnum
Mat.13.d dei: aut cui parabole ꝯparabimus illud? Si
Lu.13.d cut granum ſynapis q̄ cum ſemiatum fuerit
i terra min⁹ ē oībus ſemib⁹ q̄ ſūt i t̄ra. ⁊ cū na
tū fuerit aſcendit in arborem. ⁊ fit mai⁹ oīb⁹
B olerib⁹: ⁊ facit ramos magnos: ita ut poſſint
Mat.13.e ſub vmbra eius aues celi h̄itatere. Et talibus
multis parabolis loquebatur eis v̄bū put
poterant audire: ſine parabola āt nō loq̄bat
eis. Seorſum āt diſcipulis ſuis diſſerebat oīa
Mat.8.c Et ait illis in illa die cū ſero eēt fcīn. Tranſe/
Luce.8.d amus ꝯ. Et dimittentes turbam aſſumunt eū
ita ut erat in naui. ⁊ alie naues erant cum il
lo. Et fcā eſt procella magna venti: ⁊ fluctus
mittebat in naui: ita ut impleretur nauis. Et
erat ipſe in puppi ſuper ceruical dormiens ⁊
excitant eum ⁊ dicunt illi. Magr̄: non ad te
pertinet q̄ꝛ pim⁹: Et exurgens ꝯminat⁹ eſt vē
to: ⁊ dixit mari. Tace obmuteſce. Et ceſſauit
ventus ⁊ facta eſt trāquilitas magna: Et ait
matth.8.c illis. Quid timidi eſtis. nec dum habetis fi
dem: Et timuerunt timore magno. ⁊ dicebāt
Luce.8.d ad alterutrum: Quis putas ē iſte: q̄ꝛ vent⁹ ⁊
mare obediunt ei. V

A Et venerunt transfretū maris i regio
Mat.8.d nem geraſenoꝝ. Et exeunti ei de naui
Luc.8.c ſtatim occurrit de monumentis hō i ſpū im/
mundo: q̄ domiciliū hēbat in monumētꝭ. Et
neq̄ cathenis iam q̄ſq̄ poťat eū ligare: qm̄
ſepe ꝯpedibus ⁊ cathenis vinctus dirupiſſet
cathenas ⁊ compedes ꝯminuiſſet. ⁊ nemo po/
terat eum domare. Et ſemp die ac nocte i mo
numentis ⁊ in mōtib⁹ erat clamās. ⁊ cōcidēs
ſe lapidibus. Uidēs āt ih̄m a longe cucurrit
⁊ adorauit eum. ⁊ clamās voce magna dixit
Quid mihi ⁊ tibi ieſu fili dei altiſſimi. Adiu
ro te per deum ne me torqueas. Dicebat eni
illi. Exi ſpiritus immūde ab hoie iſto: Et inter
rogabat eum. Quod tibi nomen ē: Et dicit
ei. Legio mihi nomen ē: q̄ꝛ multi ſumus: Et
deprecabať eū multū ne ſe expelleret extra re
B onem. Erat āt ibi circa mōtē grex porcorum
magnus paſcens i agris. Et deprecabanť euȝ

ſpūs dicentes. Mitte nos in porcos. vt in mat 8.
eos introeamus. Et ꝯceſſit eis ſtatim ih̄s. Et Luce.
exeuntes ſpūs imundi itroierūt in porcos. ⁊
magno impetu grex p̄cipitatus ē in mari ad
duo milia ⁊ ſuffocati ſunt in mari. Qui autē Luce.
paſcebant eos fugerunt ⁊ nūciauerunt in ci
uitatem ⁊ i agro. Et egreſſi ſt̄ videre q̄d eēt
facti ⁊ venerūt ad ih̄m ⁊ vidēt illū qui a de/
monio vexabať ſedentē veſtitū ⁊ ſane mentꝭ
⁊ timuerunt. Et narrauerunt illis q̄ viderāt
qualiter fcīn eēt: ei q̄ demonium hūerat: ⁊ de
porcis. Et rogare ceperunt eū vt diſcederet
de finib⁹ eoꝝ: Cūq̄ aſcenderet naui: cepit illū Luc.
deprecari q̄ a demōio vexatus fuerat vt eēt
cum illo ⁊ n̄ admiſit eū ſȝ ait illi. Uade in do
mum tuā ad tuos. ⁊ annūcia ill' q̄ꝫta tibi dn̄s
fecerit. ⁊ miſertus ſit tui: Et abijt ⁊ cepit pre
dicare in decapoli. q̄ꝫta ſibi feciſſet ih̄s ⁊ oēs C
mirabantur. Et cū aſcēdiſſet ih̄s in naui rur mat.
ſus tranſfretuȝ. ꝯuenit turba multa ad eum. Luc.
⁊ erat circa mare. Et venit quidam de archi/
ſynagogis noīe iayr⁹ ⁊ videns eū pcidit ad
pedes ei⁹ ⁊ deprecabať euȝ multū dicēs: qm̄
filia mea in extremis eſt. Ueni ipone manuȝ
tuam ſuper eā vt ſalua ſit ⁊ viuat. Et abijt cum
illo. ⁊ ſequebať eū turba multa. ⁊ ꝯprimebāt
euȝ. Et mľr que erat in pfluuio ſanguis ānis M
duodecim ⁊ fuerat multa ppeſſa a ꝯpſibus Lu
medicis. ⁊ errogauerat oīa ſua: nec q̄cquam
profecerat: ſȝ magis dei⁹ hēbat: cū audiſſet
de ih̄u venit i turba retro: ⁊ tetigit veſtimen
tum eius. Dicebat eniȝ quia ſi uel veſtimētū
eius tetigero ſalua ero. Et ꝯfeſtim ſiccatuſ eſt
fons ſanguinis ei⁹ ⁊ ſenſit corpe quia ſanata
eēt a plaga. Et ſtatim ih̄s i ſemetipſo cogno
ſcens v̄tutē que exierat de illo: cōuerſus ad
turbam aiebat. Quis tetigit veſtimēta mea
Et dicebant ei diſcipuli ſui: Uides turbam
comprimentem te: ⁊ dicis quis me tetigit: Et
circūſpiciebat videre eā que h⁰ fecerat. Mľr
v̄o timens ⁊ tremēs ſciēs quod fcīn eēt in ſe
venit ⁊ procidit an̄ eum ⁊ dixit ei oēȝ v̄itateȝ M
Ille autem dixit ei. Filia fides tua te ſaluam L
fecit: vade i pace: ⁊ eſto ſana a plaga tua. Ad/
huc eo loquente veniunt nuncij ad archiſy/
nagogum dicentes: quia filia tua mortua eſt
Quid vltra vexas magr̄m: Ih̄s autem au
dito verbo quod dicebatur: ait archiſynago
go. Noli timere tm̄modo crede. Et nō admi
ſit quenquam ſe ſequi: niſi petrum ⁊ iacobuȝ
⁊ ioannem frēm iacobi. Et veniunt in domū
archiſynagogi. Et vidit tumultum ⁊ flentes
⁊ eiulantes multuȝ ⁊ igreſſus ait illis Quid
turbamini ⁊ ploratis? Puella non eſt
mortua ſed dormit: Et irridebant eum. Ipſe

334

vo electis oibus assumit prem ⁊ mrez puelle
⁊ q̄ secū erāt: ⁊ ingrediunt vbi puella erat ia
cēs: ⁊ tenēs manū puelle ait illi. Thabitha/
9.c cumi: qđ est interptatū: puella tibi dico surge
Et ↄfestim surrexit puella: ⁊ ambulabat. Erat
aūt annoꝝ duodeci. Et obstupuerūt stupore
magno. Et precepit illis vehemēter: vt nemo
id sciret. ⁊ iussit dare illi māducare. VI

A Et egressus inde abijt in patriā suā:
.g. ⁊ sequebāt eum discipuli sui. Et facto
.c. sabbato cepit in synagoga docere: ⁊
f. multi audiētes ādmirabant in doctrina eius.
.g. dicētes. Vn̄ huic h̄ oia. Et q̄ ē sapia q̄ data ē
d. illi: ⁊ v̄tutes tales que p mnaus eius efficiun
e. tur: nōne hic ē faber filius marie: frater iaco
bi ⁊ ioseph ⁊ iude ⁊ symonis. Nōne ⁊ sorores
3.g. eius h̄ nobiscū sūt. Et scādalizabant in illo. ⁊
6. dicebat illis iesus: q̄ nō ē pph̄a sine honore
f. nisi in patria sua ⁊ i domo sua ⁊ i cognatione
sua. Et nō poterat ibi v̄tutē vllam facere: nisi
paucos infirmos ipositis manibus curauit:
⁊ mirabat ppter incredulitatē eoꝝ: ⁊ circui/
10.a bat castella i circuitu docēs. Et vocauit duo
.a decim: ⁊ cepit eos mittere binos: dabat illis
B potestatē spirituū imundoꝝ: Et precepit eis
ne q̄d tollerēt in via nisi v̄gā tm̄: nō perā: nō
panē neq̧ i zona es sz calciatos sādalijs: ⁊ ne
0.b iduerent duabꝰ tunicis. Et dicebat eis. Quo
0.a cūq̧ itroieritis i domum: illic manete donec
exeat ide: ⁊ quicūq̧ nō receperint vos nec au
dierit exeuntes ide excutite puluerē de pedi
0.a bus v̄ris in testimoniū illis. Et exeūtes pre/
.a dicabāt vt pniam agerēt ⁊ demonia multa
eijciebāt: ⁊ vngebāt oleo multos egros ⁊ sa
4.a nabant. Et audiuit rex herodes: manifestuz
0.a. eni factū ē nomē eius ⁊ dicebat. Q̄ ioānes
baptista resurrexit a mortuis: ⁊ ppterea v̄tu
tes opant i illo. Alij āt dicebāt q̄ helias est.
alij vo dicebāt q̄ pph̄a ē q̄si vnus ex pph̄is
C Quo audito herodes ait. Quē ego decolla
4.a ui ioannē h̄ a mortuis resurrexit. Ipe eni he
a. rodes misit ac tenuit ioannē ⁊ vixit eū in car
cerē pp herodiadē vxorē philippi fratris sui:
q̄ duxerat eā. Dicebat. n. ioānes herodi. Nō
lz tibi habere vxorē f̄ris tui. Herodias aūt in
sidiabat illi: ⁊ volebat occidere eū nec pote/
rat. Herodes aūt metuebat ioānē sciēs eū vi
rū iustū ⁊ scm̄ ⁊ custodiebat eū: ⁊ audito eo
multa faciebat: ⁊ libēter eū audiebat. Et cuz
dies opportunus accidisset: herodes natalis
sui cenā fecit principibus ⁊ tribunis ⁊ p̄mis
galilee. Cūq̧ itroisset filia ipsius herodiadis
⁊ saltasset ⁊ placuisset herodi: simulq̧ recūbē
tibus: rex ait puelle. Pe e a me quod vis: ⁊

dabo tibi. Et iurauit illi: quia quicquid petie
ris dabo tibi: licet dimidiuz regni mei. Que
cū exisset dixit matri sue: Quid petam? At il B
la dixit. Caput ioannis baptiste. Cumq̧ itro/
isset statim cum festinatione ad regem pe/
tiuit dicens. Volo vt protinus des mihi in di
sco caput ioannis baptiste. Et contristatus ē
rex ppt iusiurandū ⁊ ppt simul discūbentes
noluit eam ↄtristare: sed misso spiculatore p̄
cepit afferri caput eius in disco: ⁊ decollauit
eū in carcerē. Et attulit caput eius i disco ⁊ d
dit illud puelle: ⁊ puella dedit m̄ri sue. Quo math.14.b
audito discipuli eiꝰ venerūt ⁊ tulerūt corpꝰ
eius: ⁊ posuerūt illud in monimēto. Et cōue
nientes apostoli ad iesum: renūciauerunt ei
oia q̄ egerāt ⁊ docuerant. Et ait illis. Venite
seorsū i desertū locū: ⁊ reqescite pusillū. Erāt
eni q̄ veniebāt ⁊ redibāt multi: ⁊ nec spatiuz
manducādi habebāt. Et ascēdentes in naui
abierūt in desertū locū seorsū. Et viderūt eos
abeuntes: ⁊ cognouerūt multi ⁊ pedestres d
oibus ciuitatibus cucurrerūt illuc ⁊ preuene E
rūt eos. Et exiēs vidit turbā multā ih̄s ⁊ mi math.9.d
sertꝰ ē s̄r eos: q̄ erāt sicut oues nō h̄ntes pa/
storē: ⁊ cepit illos docere multa. Et cū iā ho/
ra multa fieret: accesserūt discipli eiꝰ dicētes.
desertꝰ ē locꝰ h̄: ⁊ hora iā p̄terijt. dimitte illos
vt eūtes i pxias villas ⁊ vicos emant sibi ci/
bos quos māducēt. Et r̄ndens ait illis. Da/ math.14.b
te illis māducare. Et dixerūt ei. Euntes ema Luc.9.b
mus ducēt̄ denarijs panes: ⁊ dabimus illis Luc.6.a
manducare. ⁊ dicit eis. Quot panes h̄etis: ite
⁊ videte. Et cū cognouissent dicunt. Quinq̧
⁊ duos pisces. Et precepit illis vt accūbere fa
cerēt oēs s̄m ↄtubernia super viride fenū. Et
discubuerūt i partes p centenos ⁊ quinqua/
genos. Et accept̄ q̄nq̧ panibus ⁊ duobꝰ pisci F
bus: ituēs i celū b̄ndixit ⁊ fregit panes ⁊ de/
dit discipulis suis: vt ponerēt an̄ eos: ⁊ duos
pisces diuisit oibus. Et māducauerūt oēs: ⁊
saturati sunt. Et sustulerūt reliquias fragmē
toꝝ duodeci cophinos plenos: ⁊ de piscibus
Erant aūt qui māducauerunt q̄nq̧ milia vi Math.4.c
roꝝ. Et statim coegit discipulos suos ascēde Joh.6.b
re nauim vt p̄cederēt eū trāsfretū ad bethsai
dā: dū ipse dimitteret populū. Et cū dimisis/
set eos abijt in mōtē orare. Et cū sero eēt erat
nauis in medio mari: ⁊ ipse solus in terra. Et
videns eos laborantes in remigando: erat
enim ventus contrarius eis: ⁊ circa quartam
vigiliam noctis venit ad eos ambulans su/
pra mare: ⁊ volebat p̄terire eos. At illi vt vi G
derūt eū ābulātē supra mare putauerūt fāta math.14.c
sma eē ⁊ exclamauerūt. Oēs. n. viderūt eū ⁊
ↄturbati sūt: ⁊ stati locutꝰ ē cū eis: ⁊ dixit eis.

Cõfidite. Ego sũ: nolite timere. Et ascẽdit ad
Math.14.d illos in naui: ⁊ cessauit vẽtus. Et plus magis
intra se stupebãt. Nõ eni intellexerũt de pa-
Mat.14.d nibus. Erat.n. cor eoꝝ obcecatũ. Et cũ trans-
fretassent venerũt in terrã genesareth: ⁊ ap-
plicuerũt. Cũq; egressi eẽnt de naui: ꝯtinuo
cognouerũt eũ: ⁊ ꝑcurrẽtes vniuersã regio-
nẽ illã ceperãt i grabat eos q̃ se male hẽbãt
circũferre vbi audiebãt eũ eẽ. Et quocũq; in-
troibat i vicos vel i villas aut ciuitates i pla
teis ponebãt infirmos: ⁊ deprecabant euz vt
vel fim'briã vestimẽti eius tãgerẽt: ⁊ quotq̃t
tangebãt eũ salui fiebãt. VII

A Et cõuenerunt ad eũ pharisei ⁊ q̃dã
de scribis: vẽiẽtes ab hierosolymis.
Et cũ vidissent quosdã ex discipulis
ei⁹ cõibus manib⁹: idest nõ lotis mãducare
panes vituꝑauerũt. Pharisei eni ⁊ oẽs iudei
nisi crebro lauerit man⁹ nõ mãducãt: tenen
tes traditionẽ senioꝝ: ⁊ a foro nisi baptizent
nõ comedũt: ⁊ alia multa sũt q̃ tradita sũt illis
B seruare. baptismata calicũ ⁊ vrceoꝝ ⁊ eramẽ
Matth.15.a toꝝ ⁊ lectoꝝ. Et interrogabãt eũ pharisei ⁊
scribe. Quare discipuli tui non ãbulãt iuxta
traditionẽ senioꝝ: sed cõibus manib⁹ mãdu
Esa.29.d. cãt panẽ. At ille rñdẽs dixit eis. Bñ ꝓphe-
Matth.15.a tauit ysaias de vobis hypocritis sicut scriptũ ẽ
Pp̃ls h labijs me honorat: cor aũt eoꝝ lõge
ẽ a me. In vanũ aũt me colũt: docẽtes doctri
nas ⁊ precepta hoium. Relinquẽtes eni mã
datũ dei tenetis traditiões hoium: baptismata
vrceoꝝ ⁊ calicũ ⁊ siẽa his facitis multa. Et di
cebat illis. Bñ irritũ fecistis preceptũ dei vt
Exo.20.b traditionẽ vr̃am seruetis. Moyses.n. dixit.
Deu.5.b. Honora patrẽ tuũ ⁊ m̃rem tuã: ⁊ qui male
Leui.20.b dixerit p̃ri vel m̃ri morte moriat. Uos autez
dicitis. Si dixerit hõ patri aut matri corbã qd
est donuz qdcunq; ex me tibi ꝓfuerit: ⁊ vltra
nõ dimittitis eũ quicq̃ facere p̃ri suo aut m̃ri:
rescindentes verbũ dei per traditionem ve-
stram quã tradidistis. Et siẽa huiusmõi m̃lta
C facitis. Et aduocans iteꝝ turbas dicebat illis.
Audite me oẽs: ⁊ intelligite. Nihil est extra
hoiem itroiẽs in eũ qd possit eũ coinq̃nare: s;
q̃ de hoie ꝓcedũt illa sũt q̃ coinq̃nãt hoiem.
Siq̃s h; aures audiẽdi audiat. Et cũ itroisset
i domũ a turba: iterrogabãt eũ discipuli eius
Mat.15.b parabolã. Et ait illis. Sic ⁊ vos iprudentes
estis. Nõ intelligitis q: oẽ extrinsecus intro
iens i hoiem nõ põt eũ coinq̃nare q: ñ itrat i
cor ei⁹ s; i vẽtrẽ vadit ⁊ i secessũ exit purgans
oẽs escas. dicebat ãt qm̃ illa q̃ d hoie exeũt il
math.15.b. la coinq̃nãt hoiez. Ab itus eni d corde hoiuz
male cogitatões ꝓcedũt: adulteria fornicati
ones: homicidia furta: auaritie: neq̃tie: dolus
ipudicitie: oculus malus: blasfemia: suꝑbia:
stultitia. Oia hec mala ab intus ꝓcedunt ⁊
coinq̃nãt hoiem. Et inde surgens abijt in fi-
nes tyri ⁊ sydonis. Et ingressus domũ nemi
nem voluit scire ⁊ non potuit latere. mulier matth.
eni stati vt audiuit de eo cuius filia habebat
spm̃ imũdũ intrauit ⁊ ꝓcidit ad pedes eius.
Erat eni mulier gẽtilis syrophenissa gñe. Et
rogabat eũ vt demoniũ eijceret de filia eius.
Qui dixit illi. Sine prius saturari filios. Nõ matth.
est eni bonũ sumere panẽ filioꝝ ⁊ mittere ca B
nib⁹. At illa rñdit ⁊ dixit illi. Utiq; dñe. Nã
⁊ catelli comedũt sub mensa de micis puero
rũ. Et ait illi. Propt hũc sermonẽ vade: exijt
demoniũ a filia tua. Et cũ abijsset domuz: iue
nit puellam iacentem supra lectum: ⁊ demo
nium exijsse. Et iterũ exiens de finibus tyri:
venit per sydonẽ ad mare galilee inter me-
dios fines decapoleos. Et adducũt ei surdũ
⁊ mutũ: Et deprecabant euz vt imponat illi
manum: Et apprehendens eum de turba se
orsũ: misit digitos suos i auricula ei⁹: ⁊ expu
ens tetigit linguã ei⁹: ⁊ suspiciẽs in celum in
gemuit: ⁊ ait illi: Effeta qd est adaperire ⁊ sta
tim apte sunt aures ei⁹ ⁊ solutũ est vinculuz
lingue ei⁹ ⁊ loq̃bat recte ⁊ ꝓcepit illis ne cui
dicerẽt: Quãto ãt eis precipiebat tanto ma-
gis plus predicabant: ⁊ eo ampli⁹ ãmirabãt ĩ.9.
dicentes: Bñ oia fecit ⁊ surdos fecit audire
VIII
⁊ mutos loqui.

A In dieb⁹ illis iteꝝ cũ turba multa eẽt
cũ ihu nec hẽreat q̃d mãducarẽt cõ
uocatis discipulis: ait illis. misereor suꝑ tur-
bã: q: ecce iam triduo sustinẽt me: nec habẽt
qd manducẽt: ⁊ si dimisero eos ieiunos i do
mũ suã: deficiẽt i via. Quidã eni ex eis de lõ
ge venerũt. Et rñderũt ei discipuli sui. Unde
illos quis poterit h saturare panibus i solitu
dine. Et iterrogauit eos. Quot panes habetis
Qui dixerũt. septẽ. Et precepit turbe discum
bere suꝑ terrã. Et accipiens septẽ panes gr̃as
agens fregit: ⁊ dabat discipulis suis vt appo
nerent: ⁊ apposuerũt turbe. Et habebat pisci
culos paucos: ⁊ ipsos bñdixit: ⁊ iussit appo-
ni. Et mãducauerũt ⁊ saturati sũt: ⁊ substule-
runt qd superauerat de fragmentis septẽ spor-
tas. Erant autẽ q̃ mãducauerãt: quasi q̃tuor
milia ⁊ dimisit eos. Et stati ascendẽs nauim
cũ discipulis suis: venit in partes dalmanuta
Et exierũt pharisei ⁊ ceperũt ꝯquirere cuz eo
q̃rẽtes ab illo signũ de celo: tentantes eum.
Et ingemiscens spũ ait. Quid gñatio ista si-
gnũ q̃rit. Amẽ dico vobis: si dabit gñationi
isti signũ. Et dimittens eos ascẽdit iteꝝ na-
uim ⁊ abijt trans fretuz. Et obliti sũt panẽ su

mere: ꝛ nisi vnū panē nō hēbant secū i naui.
16.a Et ꝑcipiebat eis dicens. Uidete: ꝛ cauete a
.12.a fermēto phariseoꝝ: ꝛ fermento herodis. Et
cogitabant ad altutruz dicentes: qꝛ pāes nō
hēmꝰ. Quo cognito: ait illꝭ ihs. Quid cogi
tatꝭ qꝛ panes nō hētis? Nōdū cognoscitꝭ nec i
113. telligitꝭ. Adhuc cecatū hētis coꝛ vr̄m. Ocu
6.b los hn̄tes nō videtꝭ. ꝛ aures hn̄tes nō auditis
6.f Nec recordamini qn̄ qnq3 pāes fregi i qnq3
milia: qt cophinos fragmētoꝝ plenos sustu
listis? Dicūt ei. Duodecim. Qn̄ ꝛ septem pa
nes i q̄tuoꝛ milia q̄t sportas fragmentorum
C tulistis? Et dicunt ei. Septem. Et dicebat eis
Qūo nōdū intelligitis. Et veniūt bethsaida:
ꝛ adducūt ei cecū: ꝛ rogabāt eū vt illū tange
ret. Et apphensa manu ceci eduxit euz extra
vicū. ꝛ expuēs i oculos eius ipositis māibꝰ su
is iterrogauit eū si q̄d videret. Et aspiciēs ait
Uideo hoies velut arbores ambulātes. De
inde iteꝝ iposuit manꝰ suꝑ oculos eiꝰ ꝛ cepit
videre ꝛ restiturꝰ ē: ita vt clare videret oia. ꝛ
misit illū i domū suā dicēs. Uade i domum
6. d tuā: ꝛ si in vicū itroieris nemi dixeris. Et igres
9.c. sus ē ihs ꝛ discipuli eius castella cesaree phi
lippi: ꝛ i via iterrogabat discipulos suos di
cens eis. Quem me dicunt esse hoies. Qui
rn̄derunt illi dicentes. Alij ioannem bapti
stā: alij heliam: alij vo q̄si vnū de ꝓphis. Tūc
dicit illis. Uos vo quē me esse dicitꝭ. Rn̄dēs
B petrus ait ei. Tu es xp̄s. Et ꝯminatꝰ ē eis: ne
16.c cui dicerēt de illo. Et cepit docere eos q̄niaz
9. c oportet filiū hois pati multa ꝛ reprobari a
senioribus ꝛ a sūmis sacerdotibus ꝛ scribis ꝛ
occidi: ꝛ pꝰ tres dies resurgere. Et palā vbū
loq̄bat. ꝛ apphendēs eū petrus cepit incre
pare eū. Qui ꝯuersus ꝛ vidēs discipulos su
.d os: cōminatꝰ ē petro dicēs. Uade retro me
sathana: qm̄ nō sapis q̄ dei sūt: s3 q̄ sūt hoium
.c. Et ꝯuocata turba cū discipulis suis: dixit eis.
4.f Si q̄s vult me seq̄: deneget semetipsuz. ꝛ tol
.d lat crucem suam ꝛ seq̄tur me. Qui. n. volue
.g rit aiam suā saluā facere ꝑdet eā: q̄ aūt perdi
derit aiam suā ꝑꝑ me ꝛ euangelium: saluam
faciet eā. Quid. n. ꝓderit hoi si lucretur mū
dū totū: ꝛ detrimētū anie sue faciat. Aut q̄d
.d hō ꝯmutationis dabit ꝓ anima sua. Qui eni
.c. me ꝯfessus fuerit ꝛ vba mea i generatiōe ista
adultera ꝛ peccatrice: ꝛ filius hois cōfitebit
eū cū venerit i gloria patris sui cū angelis scis
A Et dicebat illis. Amen dico vobis: qꝛ sūt qui
D. dā de h̄ stātibus q̄ nō gustabūt mortē donec
videant regnū deueniens i vtute. IX
7.d E T post dies sex assūpsit ihs petꝝ ꝛ ia
.a cobū ꝛ ioānem: ꝛ ducit illos i mōtez
excelsum solos: ꝛ trāsfiguratꝰ ē corā
ipsis. Et vestimēta eiꝰ facta sūt splēdētia ꝛ cā
dida nimis velut nix. q̄lia fullo nō pōt suꝑ
terrā cādida facere. Et appuit illis helias cū
moyse. ꝛ erāt loq̄ntes cū ihu. Et rn̄dēs petrꝰ
ait ihu. Rabbi bonū est nos h̄ eē ꝛ faciamꝰ
tria tabernacula: tibi vnum. ꝛ moysi vnum ꝛ
helie vnum. Nō. n. sciebat quid diceret. Erāt
n. timore exterriti. Et facta ē nubes obūbrās
eos. ꝛ venit vox de nube dicēs. Hic est filius
meus carissimꝰ: audite illū. Et statiz circūspi
cientes: neminē amplius viderūt nisi ih3 tm̄ B
secū. Et descēdentibus illis de mōte ꝑcepit il mat.17.b
lis ne cuiq̄3 qd vidissent narrarēt: nisi cū filiꝰ
hois a mortuis resurrexerit. Et vbū cōtinue
rūt apud se: ꝯq̄rentes q̄d esset cū a mortuis re
surrexerit. Et interrogabāt eū dicētes. Quid mat. 17.b
ergo dicūt pharisei ꝛ scribe qꝛ heliam oporte
at venire primū. Qui rn̄dens ait illis. Heli
as cū venerit primo restituet oia: ꝛ quō scri
ptū est in filiū hois vt multa patiatur ꝛ con
tēnat. S3 dico vobis qꝛ ꝛ helias venit ꝛ fece
rūt illi q̄cūq3 voluerunt sicut scriptū est de eo
Et veniēs ad discipulos suos vidit turbam
magnā circa eos ꝛ scribas ꝯq̄rētes cū illis.
Et ꝯfestim ois ppl's vidēs ihm stupefactꝰ est C
ꝛ expauerūt. ꝛ accurrētes salutabāt eum. Et
iterrogauit eos. Quid int̄ vos ꝯq̄ritis. Et rn̄ mat.17.b
dēs vnus de turba dixit. Magr̄ attuli filiuz Lu.9.c.
meū ad te hn̄tem spiritū mutū: q̄ vbicūq3 eū
apprehenderit allidit illum ꝛ spumat ꝛ stri
det dētibus ꝛ arescit. Et dixi discipulis tuis
vt eijcerēt illū ꝛ nō potuerunt. Qui rn̄dens
eis dixit. O generatio icredula q̄3diu apud mat.17.b
vos ero. Q̄adiu vos patiar. Afferte illuz ad Lu.9.c
me. Et attulerūt eū. Et cū vidisset eum statim
spūs ꝯturbauit illū: ꝛ elisus in terram voluta
bat spumans. Et interrogauit patrem eius.
Quātū tpis est ex q̄ ei hoc accidit? At ille ait
Ab infantia. Et frequenter eū in ignē ꝛ i aq̄3
misit vt eū ꝑderet. Sed siquid potes: adiuua
nos misertus nostri. Jesus autem ait illi. Si D
potes credere oia possibilia sūt credēti. Et cō
tinuo exclamās pater pueri cū lachrimis aie
bat. Credo dn̄e: adiuua incredulitatē meaz
Et cū vidisset ihs cōcurrētem turbā cōmina
tus ē spūi imundo dicēs illi. Surde ꝛ mute
spūs: ego ꝑcipio tibi exi ab eo: ꝛ amplius ne
introeas in eū. Et exclamans ꝛ multū discer
pens eū: exijt ab eo. ꝛ factꝰ ē sicut mortuꝰ ita
vt multi dicerēt qꝛ mortuus ē. Jhs aūt tenēs
manū eiꝰ eleuauit eū: ꝛ surrexit. Et cū itrois mat.17.c
seti domū discipuli eius secreto iterrogabāt
eū. Qr̄ nos nō potuimꝰ eijcere eū? Et dixit illꝭ
Hoc genus in nullo pōt exire: nisi i orone ꝛ
ieiunio. Et inde profecti ꝑtergrediebāt galile E

Mat.17.d am:nec volebat quēq̄ʒ scire. Docebat autez
Lu.9.e discipulos suos.ꝛ dicebat illis.qm̄ fili⁹ hoīs
ꝛ.8.d .et.ī. tradet in man⁹ hoīum:ꝛ occidēt eū:ꝛ occis⁹
io.e ꝛtia die resurget. At illi ignorabāt vbū:ꝛ ti/
mebāt interrogare eū.Et venerūt capharna
um.Qui cum domi essent interrogabat eos
Mat.18.a. Quid in via tractabat⁹? At illi tacebant. Si
Lu.9.f q̄dē in via int̄ se disputauerant: q̄s eoꝝ ma/
ior esset.Et residens vocauit duodecim:ꝛ ait
Mat. 20.d illis.Si q̄s vult p̄m⁹ eē:erit oiuʒ nouissimus
Mat.18.a ꝛ oium mister.Et accipiēs pueꝝ statuit eum
Lu.6.f in medio eoꝝ:quē cuʒ ꝯplexus esset ait illis
Mat.18.a Quisq̄s vnū ex huiusmōi pueris ꝛcepit i no
Lu.19.f mine meo: me recipit ꝛ q̄cunq̄ʒ me suscepe/
F rit:nō me suscipit:sed eū q̄ misit me. Rn̄dit
Lu.9.f illi ioannes dicēs. Magr̄ vidimus quē dā i
nomine tuo eijciētē dmōia q̄ nō seq̄t nos:ꝛ ꝓ
hibuimus eū. Jhs āt ait. Nolite ꝓhibere cū
1. Cor.12.a Neō ē.n. q̄ facit vtutez in noīe meo:ꝛ possit
cito male loq̄ de me.Qui.n.nō ē aduersum
vos ꝓ vobis ē.Quisq̄s.n.potū dederit vobis
calicē aq̄ frigide in nomine meo:q: xp̄i estis
amē dico vobis n̄ ꝑdet mercedē suā.Et q̄sq̄s
scādalizauerit vnū ex his pusillis credētib⁹
in me bonū ē ei magis si circundaret mola
Mat.18.a asinaria collo ei⁹ ꝛ i mare mitteret:ꝛ si scan
Lu.17.a dalizauerit te manus tua.abscide illaʒ. Bo
G nū est tibi debilē itroire in vitā q̄ꝫ duas ma/
Esa. 66 g nus hn̄tē ire i gehēnā in ignē iextinguabilē
Ezech. vbi vmis eoꝝ nō morit.ꝛ ignis n̄ extinguit
20.g Et si pes tuus te scādalizat:āputa illū. Bo
nū est tibi claudū introire in vitā etnā:q̄ꝫ du
os pedes hn̄tē.mitti in gehēnā ignis iextin
guibilis vbi vermis eorum non moritur: ꝛ
ignis nō extinguit.ꝙ si oculus tu⁹ scandali/
Mat.18.b zat te: eijce eū. Bonū est tibi luscū imtroire
i regnū di:q̄ꝫ duos ocl'os hn̄tē mitti in gehē
nā ignis vbi vmis eoꝝ nō morit:ꝛ ignis non
extiguit.Oēs.n.igne saliet:ꝛ ois victia sale sa
mat.5.b liet bonū ē sal.ꝙ si sal insulsū fuerit:ꝛ i q̄ illō
Lu.14.g ꝯdiet. Hēte in vobis sal:ꝛ pacē hēte int̄ vos X
A Et inde exurgēs vēit in fines iu/
mat.19.a dee vltra iordanē.ꝛ ꝯueniunt iteꝝ
turbe ad eū.ꝛ sicut ꝯsueuerat iteruʒ
docebat illos.Et accedētes pharisei interro
gabant eū si licet viro vxorē dimittere:tētan
tes eū.At ille rn̄dens dixit eis.Quid vobis
p̄cepit moyses? Qui dixerūt.Moyses pmisit
Deut.24.a libelū repudij scribere ꝛ dimittere.Quibus
mat.5.c.et rn̄dēs ih̄s ait.Ad duritiā cordis vr̄i scripsit
19.a. vobis p̄ceptū istud. Ab initio autē creature
masculū ꝛ feīam fecit eos deus. Propt̄ hoc
Gen.1.d relinq̄t hō p̄rem suū ꝛ m̄rem.ꝛ adherebit ad
mat.19.a vxorē suā.ꝛ erunt duo in carne vna. Itaq̄ʒ iā
Eph.5.d nō sūt duo:sʒ vna caro.Qd ergo ds ꝯiūxit hō
Cor.6.d nō sepet.Et i domo iteꝝ discipuli ei⁹ de eodē B
iterrogauerūt eū.Et ait illis.Quicūq̄ʒ dimi mat.5.e.et
serit vxorē suā ꝛ aliā duxerit.adulteriū com 19.b.L.
mittit sup eā.Et si vxor dimiserit viꝝ suum ꝛ 16.d
alij nupserit mechatur.Et offerebāt illi ꝑuu
los vt tangeret illos: discipuli āt ꝯminabāt mat.16.b
offerentibus Quos cū videret ih̄s: indigne Lu.18.c
tulit.Et ait illis. Sinite ꝑuulos venire ad me
ꝛ ne ꝓhibueritis eos.Taliū.n.est regnuʒ dei. mat.19.b
Amē dico vobis:q̄sq̄s n̄ recepit regnū di.ve Lu. 18.c
lut ꝑuul⁹:nō itrabit i illō.Et ꝯplexans eos ꝛ
iponens manus sup illos:bn̄dicebat eos.Et C
cū egressus esset in via procurrēs q̄dā genu
flexo an̄ eū:rogabat eū dicens. Magr̄ bone mat.19.b.
q̄d faciā vt vitā eternā ꝑcipiā? Jhs aūt dixit Lu.10.c.ꝛ
ei.Quid me dicis bonū? Nemo bonus nisi Exo.20.b
vn⁹ de⁹. Precepta nosti:ne adulteres:ne occi Ro.8.a.
das:ne fureris: ne falsū testioniū dixeris ne
fraudē feceris:honora p̄reʒ tuū.ꝛ m̄reʒ. At Ecc.3.b
ille rn̄dens ait illi. Magr̄ h̄ oia obseruaui a
iuuentute mea. Jhs aūt intuitus euʒ.dilexit mat.19.c
eū:ꝛ dixit ei.Vnuʒ tibi deest.Vade q̄cunq̄ʒ Luc.18.d
hēs vende ꝛ da paupib⁹.ꝛ hēbis thesaurū i
celō.ꝛ vēi seq̄re me.Qui ꝯtristatus in verbo mat.19.c
abijt merens.Erat.n.hn̄s multas possessio/ Luc.18.d
nes.Et circunspiciens ih̄s:ait discipulis suis
Quā difficile q̄ pecunias hn̄t:in regnū dei i
troibūt.Discipuli āt obstupescebant in vbis
eius.At ih̄s rursus rn̄dēs ait illis. Filioli:q̄ʒ
difficile est ꝯfidētes i pecunijs:in regnū dei
introire.Facili⁹ ē camelū ꝑ foramē acus trā mat.19.c
sire:q̄ʒ diuitē itrare i regnū dei. Qui magis Luce.18.
āmirabant dicētes ad semetipsos.Et q̄s pōt
saluus fieri?Et intuentes illos ih̄s ait Apō mat.19.
hoies impossibile ē:sed nō apō deū. Oia.n. Lu.18.
possibilia sūt apō deū Et cepit ei petr⁹ dicē. mat.19.
Ecce nos dimisimus oia: ꝛ secuti sumus te. Lu.18.
Rn̄dēs ih̄s ait. Amē dico vobis:neō ē q̄ re mat.19
liq̄rit domū aut fr̄es aut sorores aut patrem Lu.18.
aut m̄rem aut filios aut agros ꝑꝑ me ꝛ ꝓpt̄
euāgeliū q̄ nō acc.piet cēties tm̄ nunc i tp̄e E
hoc.domos ꝛ fr̄es ꝛ sorores ꝛ m̄res ꝛ filios
ꝛ agros cū ꝑsecutionib⁹:ꝛ in secl'o futuro vi
tā eternā. Multi āt erūt p̄mi nouissimi:ꝛ no mat.19
uissimi p̄mi.Erāt āt i via ascēdētes hierosoly Lu.13.
mā:ꝛ p̄cedebat illos ih̄s.Et stupebant ꝛ se/
q̄ntes timebāt.Et assumens iteꝝ duodeci ce mat.
pit illis dicere q̄ essent ei ventura. Q: ecce
āscēdimus hierosolimā.ꝛ filius hoīs tradet Lu.18
p̄ncipibus sacerdotū ꝛ scribis ꝛ senioribꝰ.ꝛ
dānabunt eū morte.Et tradēt eū gētib⁹ ꝛ il
ludent ei:ꝛ ꝯspuent eū ꝛ flagellabunt euʒ ꝛ
interficient eū:ꝛ ꝛtia die resurget.Et accedūt mat.
ad eū iacobus ꝛ ioānes filij zebedei dicētes
Magr̄ volum⁹ vt quodcūq̄ʒ petierim⁹ faci/

as nobis.At ille dixit eis.Quid vultꝭ vt faci
am vobis:Et dixerūt. Da nobis:vt vnꝰ ad dꝫ
xterā tuā ⁊ alius ad sinistrā tuā sedeamꝰ in
glīa tua.Ihs āt ait eis.Nescitꝭ qd petatꝭ.Po
testis bibere calicē quē ego bibo:aut baptis
mo quo ego baptizor baptizari.At illi dixe
rūt ei.Possumꝰ.Ihs āt ait eis.Calicē quidē
quē ego bibo bibetꝭ ⁊ baptismo quo ego ba
ptizor baptizabimini:sedere āt ad dexteram
meā vel ad sinistrā n̄ ē meū dare vobis:sed q̇
.20.e bus patū ē.Et audiētes decē idignati sūt d̄
iacobo ⁊ ioanne.Ihs āt vocās illos ait illis
20.d. Scitꝭ qꝛ hi q̇ videntꝭ pncipari gentibꝰ dn̄an
.22.c eis:⁊ pncipes eoꝝ ptātē hn̄t ipsoꝝ.Non itaꝭ
G ē āt i vobis:sed q̇cunqꝫ voluerit fieri maior.
erit vr̄ mister.⁊ q̇cunqꝫ voluerit i vobis pmꝰ
20.d esse:erit oium fuꝰ.Nā ⁊ filiꝰ hois nō venit vt
.10.d mistrareꝭ ei:sed vt mistraret:⁊ daret animā
20.d. suā redēptōem ꝓ multꝭ. Et veniunt hierico
.18.f. Et pficiscente eo de hierico.⁊ discipulis eiꝰ ⁊
plurima multitudie:filiꝰ thimei barthimeꝰ
cecus sedebat iuxta viā mēdicās.Qui cū au
disset qꝛ ihs nazarenꝰ est:cepit clamare ⁊ di
cere.Ihu filij dauid miserere mei.Et comiabātꝭ
illi multi vt taceret.At ille multo magis cla
mabat:fili dd̄ miserere mei.Et stās ihs pcepit
illū vocari.Et vocāt cecū:dicētes ei.Anime
q̇or esto.surge vocat te.Qui proiecto vesti
stimento suo:exiliēs venit ad eū.Et rn̄dens
ihs dixit illi.Quid tibi vis faciā.Cecꝰ āt di
xit ei.Rabboni vt videā.Ihs āt ait illi.Ua
20.d de.Fides tua te saluū fecit.Et confestim vi
A dit.⁊ seq̄baꝭ eū in via. XI
21.a Et cum appropinq̄rent hierosolyme
.c. ⁊ bethanie ad mōtē olivaꝝ mittit du
os ex discipulis suis:⁊ ait illꝭ. Ite in castellū
qd̄ cō vos ē:⁊ stati itroeūtes illuc iueńietꝭ pul
lum ligatū.sup quē nemo adhuc hoium se
dit.Soluite illū ⁊ adducite.Et siquis vobis
dixerit q̇d facitꝭ:dicite qꝛ dn̄o necessarius est
21 a ⁊ continuo illū dimittet illuc. Et abeuntes
21.a inuenerunt pullū ligatū ante ianuam foris
in biuio ⁊ soluūt eū.Et quidā de illic stanti
bus dicebant illis. Quid facitꝭ soluētes pul
lum.Qui dixerunt eis sicut preceperat illis
ihs:⁊ dimiserunt eis.Et duxerunt pullū ad
ihm:⁊ iponunt illi vestimenta sua ⁊ sedit su
.a per eū.Multi āt vestimenta sua strauerūt
6.f in via. Alij autem frondes cedebāt de arbo
. b ribus.⁊ sternebant in via.Et q̇ preibant ⁊ q̇
B seq̄bantꝭ clamabant dicētes.Osāna benedi
ctus q̇ venit in noie dn̄i:bn̄dctū qd̄ venit re
gnū p̄ris nr̄i dd̄:osāna in excelsis.Et itroiuit
hierosolymā in tēplū:⁊ circumspectꝭ omnibꝰ
cū iā vespera esset hora:exijt in bethaniā cū

duodeci.Et alia die cū exirēt a bethania esu
rijt.Cūqꝫ vidisset a longe ficum hn̄tem folia mat.21.b
venit si quid forte inueniret in ea. Et cū ve
nisset ad eā:nihil inuenit preter folia.Nō.n.
erat tp̄s ficoꝝ.Et rn̄dens dixit ei. Iam non
ampliꝰ i eternū ex te q̇sq̄ fructū manducet.
Et audiebāt discipuli eiꝰ:⁊ veniūt iteꝝ hiero
solymā.Et cū introisset in tēplū cepit eijcere mat.21.b
vendentes ⁊ ementes i templo.⁊ mensas nu Lu.19.g
mularioꝝ ⁊ cathedras vendentiū columbas Ioā.2.c
euertit:Et non sinebat vt quisq̄ transferret
vas p templū:⁊ docebat dicens eis.Nonne C
scriptū est:qꝛ domus mea domus orōnis vo Esa.56.c
cabitꝭ oibus gentibus:Uos aūt fecistis eā spe Hiere.7.b
luncā latronū.Quo audito principes sacer mat.21.d
dotū ⁊ scribe q̄rebant quō eū pderent.Time Luc.19.g.⁊
bant.n.eū:qm̄ vniuersa turba ammirabatur 20.c.⁊.22.a
sup doctrina eiꝰ.Et cū vespa fcā esset egredie Ioā.7.d.
batꝭ de ciuitate.Et cū mane transirent viderūt ⁊.g.⁊.8.c
ficū aridā factā a radicibus.Et recordatꝰ pe mat.21.b
trus dixit ei.Rabbi:ecce ficus cui maledixi
sti aruit.Et rn̄dens ihs ait illis.Hēte fidē dī mat.17.c.⁊
Amen dico vobis:qꝛ q̇cūqꝫ dixerit huic mō 21.c.L.17.b
ti tollere:⁊ mittere i mare.⁊ n̄ hesitauerit in
corde suo sꝫ crediderit qꝛ qd̄cūqꝫ dixerit fiat
fiet ei.Propterea dico vobis:oia q̇cūqꝫ orā
tes petitꝭ credite qꝛ accipietꝭ:⁊ eueniēt vobis mat.21.c
Et cū stabitꝭ ad orandū:dimittite si q̇d hētꝭ Ioā.14.a
aduersus aliquem:vt ⁊ pr̄ vester qui in celis mat.6.b.
est dimittat vobis pccā vr̄a.q si vos nō dimi
seritꝭ:nec pr̄ vr̄ qui i celis ē dimittet vobis mat.18.d
pccā vr̄a.Et veniunt rursus hyerosolimā.Et D
cū ambularet i tēplo: accedunt ad eū sūmi
sacerdotes ⁊ scribe ⁊ seniores:⁊ dicunt ei.In mat.21.c
q̄ ptāte h̄ facis:⁊ q̇s dedit tibi hāc ptātē vt Lu.20.a
ista facias:Ihs āt rn̄dens ait illis. Interro
gabo vos ⁊ ego vnū v̄bum.⁊ rn̄dete mihi:⁊
dicā vobis in q̄ ptāte h̄ faciā.Baptismū ioā
nis de celo erat:an ex hoibus: Rn̄dete mi
hi.At illi cogitabant secū dicentes. Si dixe
rimꝰ de celo:dicet nobis. Qr̄ ergo n̄ credidi
stis ei:Si dixerimus ex hoibꝰ:timemꝰ ppl̄ꝫ
Oēs .n. habebant ioānē qꝛ v̄e ꝓpha eēt.Et
rn̄dentes dicūt ihu.Nescimꝰ.Et rn̄dens ihs
ait illis.neqꝫ ego dico vobis i q̄ ptāte h̄ faciā.
Et cepit illꝭ i pabolis loq̇. Uine XII A
am pastinauit hō.⁊ circūdedit sepē mat.21.d
⁊ fodit lacum:⁊ edificauit turri ⁊ lo Lu.20.b
cauit eam agricolꝭ:⁊ peregre pfectꝰ ē.Et misit Esa.5.a
ad agricolas in tp̄e seruum:ut ab agricolꝭ ac
ciperet de fructu vinee.Qui apphēsū eū ce
ciderunt:⁊ dimiserunt vacuum.Et iteꝝ misit
ad illos alium fuū.⁊ illū i capite vulnerauе
runt ⁊ contumelijs affecerunt. Et rursū alium
misit ⁊ illum occiderunt:⁊ plēs alios q̇sdā ce

dentes alios vo occidentes. Adhuc ergo
vnū hūs filiū carissimū ⁊ illū misit ad eos no
uissimū dicēs: qꝛ reuerebunt filiū meū. Colo
mat.21.d ni āt dixerunt ad inuicē. Hic ē heres. Venite
occidam⁹ eū ⁊ nr̄a erit hereditas. Et apphē
dētes eū occiderunt ⁊ eiecerūt extra vineaꝫ.
Quid ergo faciet dn̄s vinee. Veniet ⁊ pdet co
Ps. 177 lonos ⁊ dabit vineā alijs. Nec scripturā hāc
Mat.21.d legistis: Lapidē quē reprobauerunt edificā
Lu.20 c tes: h̄ factus ē i caput anguli. a dn̄o fcūm est
Mat.21.d istud: ⁊ est mirabile i ocul' nostris. Et q̄rebāt
Lu.19.g eū tenere. ⁊ timuerūt turbā: Cognouerūt.n.
Joā.7.d q̄m ad eos pabolā hāc dixerit. Et relicto eo
Mat.22.b abierunt. Et mittūt ad eū quosdā ex pharise
Lu.20.d is ⁊ herodianis: vt eū capent i vbo. Qui ve/
B nientes dicūt ei. Mgr̄: scim⁹ qꝛ verax es ⁊ ñ
curas quēq̄. Nec.n. vides in faciem hoīnuꝫ
sed i vitate viā dei doces. Licet dari tributū
cesari: an nō dabim⁹. Qui sciēs vsutiaꝫ illoꝝ
ait illis. Quid me tentatꝭ. Afferte mihi dena
rium vt videam. At illi tulerunt ei. Et ait ill'
Cuius est imago h̄ ⁊ inscriptio. Dicunt ei.
Mat.22.c Cesaris. Rn̄dens āt ih̄s dixit illis. Reddi/
Ro.13.b te igit q̄ sūt cesaris cesari: ⁊ q̄ sūt dei deo. Et mi/
Mat.22.c rabant sup eo. Et venerunt ad eū saducei q̄
Luce.20.e dicūt resurrectōeꝫ nō esse ⁊ intr̄ogabāt eū di
Deut.23.b centes. Magr̄: moyses nobis scripsit: vt si ei⁹
frat mortuus fuerit ⁊ dimiserit vxorē ⁊ filios
nō reliq̄rit: accipiat frat ei⁹ vxorē ipsius ⁊ re
Mat.22.c suscitet semen fr̄i suo. Septē ergo fr̄es erant
Luc.20.c. ⁊ prim⁹ accepit vxorē: ⁊ mortu⁹ ē nō relicto
semie. Et scd̄s accepit eā ⁊ mortu⁹ est: ⁊ nec
iste reliq̄t semen. Et terti⁹ sil'r. Et acceperunt eā
sil'r septē: ⁊ non reliq̄runt semen. Nouissima
oium defuncta ē ⁊ mlr̄. In resurrectōe ergo
cū resurrexerint: cuius de his erit vxor. Se/
ptē.n. hūerunt eā vxorem. Et rn̄dens ih̄s ait
illis. Nōne iō erratꝭ: nō sciētes scripturas ne
q̄ vtutē dei. Cū n. a mortuis resurrexerit ne
q̄ nubent neq̄ nubentꝭ: sꝫ erūt sicē angeli dei
i celis. De mortuis āt q̄ resurgāt nō legistis
C i libro moysi sup rubū: quō dixerit illi ds̄: iq̄
Exo.3.b ens Ego suꝫ ds̄ abraā ⁊ ds̄ ysaac ⁊ ds̄ iacob
Mat.22.c Nō ē de⁹ mortuoꝝ: sed viuoꝝ. Vos ergo mlt̄
Mat.22.d tum erratꝭ. Et accessit vnus de scribis: q̄ au/
dierat illos conq̄rētes: ⁊ vidēs: q̄m bn̄ illis rn̄
derit: iterrogauit eū q̄d esset pmū oium man
datū. Ih̄s āt rn̄dit ei: qꝛ pmū oiuꝫ mādatū ē
Deut.6.a Audi isrl' dn̄s deus tu⁹ ds̄ vnus ē: ⁊ diliges
Mat.22.d dn̄m deū tuū ex toto corde tuo: ⁊ ex tota aia
tua: ⁊ ex tota mēte tua ⁊ ex tota vtute tua.
Hoc ē pmū mādatū. Scdm̄ āt simile est illi
Levi.19.c. Diliges pximū tuū tanq̄ teipsū. Mai⁹ ho
Lu.10.e rum aliud mandatū non est. Et ait illi scri/
ba. Bn̄ magr̄ in vitate dixisti: qꝛ vnus ē. Et

non ē alius pter eū. Et vt diligat ex toto cor
de: ⁊ ex toto itellectu. ⁊ ex tota aia. ⁊ ex tota
fortitudine: ⁊ diligere pximū tanq̄ seipsum
maius est oibus holocaustomatib⁹. ⁊ sacrifi
cijs. Ih̄s āt vidēs q̄ sapiēter rn̄disset: dixit il Mat.22.d
li. Non es longe a regno dei. Et nemo iā au Lu.20.g
debat eū iterrogare. Et rn̄dens ih̄s dicebat D
docens in templo. Quō dicūt scribe xp̄m fi Ps.109.
liū esse dd̄: Ipse.n. dd̄ dicit i spū scō. Dixit do Mat.22.d
minus dn̄o meo sede a dextris meis donec: Lu.20.g
ponam inimicos tuos scabellū pedū tuoruꝫ
Ipse ergo dd̄ dicit eū dn̄m. ⁊ vn̄ est filius ei⁹
Et multa turba eū libent audiebat. Et dice/ Mat.23.a
bat eis: i doctria sua. Cāuete a scribis: q̄ volūt Luc.11.f.
i stolis ābulare. ⁊ salutari i foro: ⁊ i primis ca et.20.g
thedris sedere i synagogis. ⁊ prios discubit⁹
in cenis. Qui duorāt domos viduaꝝ sub ob
tentu prolixe orōnis. hi accipiēt plixius iu/
diciū. Et sedens ih̄s ꝯ gazophilatiū aspicie/
bat quō turba iactaret es in gazophilatium Luce.21.a
⁊ multi diuites iactabant multa. Cum ve/
nisset āt vna vidua paup: misit duo minuta
quod est q̄drans. Et ꝯuocās discipulos suos
ait illis. Amē dico vobis: q̄m vidua h̄ paup
plus oibus misit q̄ miserūt i gazophilatium
Oēs.n. ex eo q̄ abundabat illis miserūt hec
vero d penuria sua oia q̄ habuit misit totum

XIII. A

victum suum.
Et cū egrederet de tēplo: ait illi vn⁹ Mat.24.a
ex discipulis suis. Mgr̄: aspice q̄les Luc.19.g.
lapides. ⁊ q̄les structure. Et rn̄dens ih̄s ait ⁊.21.b
illi. Vides has oēs magnas edificationes
Nō relinq̄t lapis sup lapidē q̄ nō destruat
Et cū sederet i mōte oliuaꝝ ꝯ templū iterro
gabant eū sepati petrus ⁊ iacob⁹ ⁊ ioānes ⁊
andreas. Dic nobis q̄n ista fient. ⁊ q̄d signū
erit q̄n h̄ oia incipiēt ꝯsumari. Et rn̄dēs ih̄s
cepit dicere illis. Videte ne q̄s vos seducat mat 14.…
Multi.n. venient in noīe meo dicētes. qꝛ ego Lu.21.b
sū. ⁊ multos seducēt: Cū audieritis āt bella. 1.Cor.3…
⁊ opiniōes belloꝝ ne timueritꝭ. Oportet .n. Eph.5.b
h̄ fieri: sed nōdū finis. Exurget. gēs ꝯ gentē Luce.21…
⁊ regnū sup regnū: ⁊ erunt terremotus p loca B
⁊ fames. Initium doloꝝ hec. Videte āt vos Mat.1…
metipsos. Tradēt.n. vos i ꝯcilijs. ⁊ in synago ⁊.24.d
gis vapulabitꝭ: ⁊ an presides ⁊ reges stabitis Lu.21.…
pp̄ter me in testimoniū illis. Et i oēs gētes Joā.16…
primū oportet pdicari euāgeliū. Et cū duxe/ 2.Cor.…
rit vos tradētes: nolite pcogitare q̄d loqua Mat.…
mini: sed q̄d datū vobis fuerit in illa hora id Lu.12…
loq̄mini. Nō.n. vos estis loq̄ntes: sꝫ spūs sā/ ⁊ 21.c
ctus. Tradet āt frat fr̄eꝫ in mortē. ⁊ pr̄ filiū
ꝯsurgent filij in parētes: ⁊ morte afficiēt eos Mat.…
Et eritꝭ odio oibus. pp̄ nomē meū. Qui āt et.24.…
sustinuerit i finē: hic salu⁹ erit. Cū aūt vide/

ritis abomiationē desolationis statem vbi nō
dz:q̄ legit intelligat. Tunc qui i iudea sūt fugi
ant in montes. ⁊ q̄ sr̄ tectū: ne descēdat in do/
mū: nec introeat ut tollat quid de domo sua
⁊ qui in agro erit nō reuertat retro: tollet ve
24.b. stimentū suū. Ue aūt p̄gnātibus ⁊ nutrientib⁹
21.d. in illis diebus. Orare vero: ut hyeme nō fiāt.
24.b. Erunt.n.dies illi tribulationis tales quales
24.b. nō fuerūt ab initio creature quā cōdidit de⁹
21.e. vsq₃ nunc: neque fient. Et nisi breuiasset dn̄s
24.b. dies: non fuisset salua ois caro. Sed propter
C electos quos elegit breuiauit dies. Et tunc si
24.b. q̄s vobis dixerit. Ecce hic est xp̄us: ecce illic:
17.e. ne credideritis. Exurgent enim pseudo xp̄i ⁊
24.b. pseudo prophete: ⁊ dabunt signa ⁊ portenta
ad seducēdos si fieri pōt etiam electos. Uos
ergo videte. Ecce p̄dixi vobis oia. Sed in ill'
2.c. dieb⁹ post tribulationē illā sol ɔtenebrabit
24.c. ⁊ luna nō dabit splendorē suū. Et stelle celi
erūt decidentes: ⁊ v̄tutes q̄ in celis sunt mo/
1.e. uebuntur. Et tunc videbūt filiū hois veniētē
in nubibus cū virtute multa ⁊ gloria. Et tūc
mittet angelos suos: ⁊ congregabit electos
suos a quattuor ventis a sūmo terre vsq₃ ad
4.c. summū celi. A ficu aūt discite parabolā. Cū
1.f. iā ramus ei⁹ tener fuerit ⁊ nata fuerint folia
cognoscitis q₂ in p̄ximo sit estas. Sic ⁊ vos
cum videritis hec fieri: scitote q̄ in proximo
D sit in ostijs. Amen dico vobis: quoniam non
transibit generatio hec donec omnia ista fi/
4.c. ant. Celum ⁊ terrā transibunt: verba autem
6.d. mea non trāsibunt. De die aūt illo vel hora
nemo sit: neq₃ angeli in celo neq₃ filius nisi
5.a. pater. Uidete: vigilate. ⁊ orate. Nescitis.n.
19.a quādo tp̄us sit. Sic hō q̄ p̄egre p̄fectus reli
quit domū suā: ⁊ dedit s̄uis suis p̄tātē cuiusq₃
4.d opis ⁊ ianitori p̄cepit ut vigilet. Uigilate er
go. Nescitis.n. qn̄ dn̄s dom⁹ vēiat: sero: an me
1.e. dia nocte: an galli cātu: an mane: ne cū vene
rit repente iueniat vos dormiētes. Quod aūt
vobis dico oib⁹ dico: vigilate. XIIII

Erat aūt pasca ⁊ azima post biduū. ⁊
5.a. q̄rebāt summi sacerdotes ⁊ scribe q̄
2.a. mō eū dolo tenerēt ⁊ ociderēt. Dice
bāt.n. Nō i die festo ne forte tumultus fieret
a i populo. Et cū esset bethanie in domo symo/
nis leprosi ⁊ recūberet: venit mulier habens
alabastrū vnguēti nardi spicati p̄ciosi. ⁊ fra/
cto alabastro effudit sr̄ caput eius. Erant aūt
quidā idigne ferētes itra semetipsos: ⁊ dicē/
a. tes. Ut q̄d p̄ditio ista vnguēti fcā est. Pote/
rat.n. vnguētū istud venūdari plusq̄ trecen
tis denarijs. ⁊ dari paup̄ibus. Et fremebant i
a eā. Ih̄s aūt dixit. Sinite eā. Quid illi mole
b. sti estis. Bonū opus op̄ata ē in me. Sēp.n.
paupes habetis vobiscū: ⁊ cū volueritis pote
stis illis benefacere. me aūt nō sēp habebitis.
Quod habuit hec fecit: p̄uenit vngere corp⁹ mat. 26.a.
meū in sepulturā. Amē dico vobis: vbicūq₃ p̄
dicatū fuerit euāgeliū istud i vniuerso mun/
do. ⁊ quod fecit hec narrabit i memoriā eius
Et iudas scariothes vn⁹ de duodecim abijt mat.26.a.
ad sūmos sacerdotes: ut p̄deret eū ill'. Qui Luc.22.a.
audiētes gauisi sūt ⁊ p̄miserūt ei pecuniā se B
daturos. Et querebat quō illū oportune tra/
deret. Et p̄mo die azimorū qn̄ pasca immola/
bāt. dicūt ei discipuli. Quo vis eamus ⁊ pa/
remus tibi ut manduces pasca. Et mittit du/
os ex discipulis suis. ⁊ dicit eis. Ite in ciuita/ Mat. 26.b
tem: ⁊ occurret vobis hō lagenā aq̄ baiulās Luc.22.a.
Sequimini eū: ⁊ quocūq₃ itroierit dicite dn̄o
domus q₂ magister dicit. Ubi ē refectio mea
vbi pasca cū discipulis meis manducem. Et
ipse vobis demōstrabit cenaculū grāde stra/
tū ⁊ illic parate nobis. Et abierunt discipuli
eius. ⁊ venerunt i ciuitatē ⁊ iuenerūt sicut di Mat.26.f.
xerat illis ⁊ parauerunt pasca. Uespe aūt fa Luc.22.c.
cto. venit cū duodeci ⁊ discumbentibus eis ⁊ Joā.13.c.
māducātib⁹ ait ih̄s Amē dico vobis: q₂ vn⁹
ex vobis tradet me q̄ māducat mecū. At illi
cepūt ɔtristari ⁊ dicere ei singulati. Nūquid
ego. Qui ait illis. Un⁹ ex duodeci q̄ intingit
mecū manū i catino. Et filius quidē hois va C.
dit sicut scriptū ē de eo. Ue aūt hoi illi: p̄ quē mat.29.b
fi.l⁹ hois tradet. Bonū erat ei: si nō esset na Luc.22.c
tus hō ille. Et māducātibus ill' accepit ih̄s pa Mat.26.c
nē ⁊ bn̄dicens fregit ⁊ dedit eis ⁊ ait. Sumi Luc.22.b
te: hoc est corp⁹ meū. Et accepto calice: grās 1.Cor.11.e
agēs dedit eis. Et biberunt ex illo oēs. Et ait
illis. Hic est sanguis meus noui testamēti: q̄
p̄ multis effūdet: Amē dico vobis: q̄ iā nō bi Mat.26.c
bā de genimine vitis: vsq₃ in diē illū cum illud
bibā nouū in regno dei. Et hymno dicto: exi/ mat.26.c
erunt in montē oliuarū. Et ait eis ih̄s. Oēs Joā.18.a
scādalizabimini in nocte ista: q₂ scriptū est: p̄
cutiā pastorē ⁊ disp̄gent oues: Sed posteaq̄ zach.13.c.
resurrexero p̄cedā vos in galileā. Petrus aūt
ait illi. Et si oēs scādalizati fuerit: s₃ nō ego. Et mat.26.c
ait illi ih̄s. Amē dico tibi: q₂ tu hodie in no/ Lucc.22.d
cte hac p̄us q̄ gallus vocē bis dederit ter me
es negaturus. At ille āplius loquebat. Et si D
oportuerit me sil' ɔmori tibi: non te negabo. Mat.26.d
Silr aūt ⁊ oēs dicebāt. Et venūit in prediū cui
nomē gethsemani. Et ait discipulis suis. Se/
dete hic donec orē. Et assumit petrū ⁊ iacobū mat.26.d
⁊ ioannē secū. ⁊ cepit pauere ⁊ tedere. Et ait Mat.26.d
illis. Tristis ē aia mea vsq₃ ad mortē. Susti/ Joā.12.d
nete hic ⁊ vigilate. Et cū p̄cessisset paululum: Mat.26.d
procidit super terram: ⁊ orabat ut si fieri po Luc.22.d
set transiret ab eo hora. ⁊ dixit. Abba pater Joā.6.e.

mar.26.d oīa tibi possibilia sunt: transfer calicē hunc a
Lu.22.c. me. Sz nō qḋ ego volo: sz qḋ tu. Et venit ⁊ in-
Jo.6.e. uenit eos dormientes. Et ait petro. Symon
mat.26.d dormis. Nō potuisti vna hora vigilare. Vigi
Jo.6.g. late ⁊ orate: vt nō intretis in tentationē. Spi-
Mat.26.d ritus q̇dē ꝓmptus est: caro vō īfirma. Et iteꝝ
abiēs orauit: eūdē sermonē dicens. Et reuer-
sus denuo: inuenit eos dormiētes. Erant enī
E oculi eoꝝ grauati: ⁊ ignorabāt q̇d rñderēt ei.
Mat.26.d Et venit tertio: ⁊ ait illis. Dormite iā: ⁊ req̇e-
scite. Sufficit. Venit hora: ecce fili⁹ hoīs tra-
dek ī man⁹ peccatoꝝ. Surgite eamus. Ecce q̇
Mat.26.e me tradet ꝓpe ē. Et adhuc eo loquēte: venit
Luc.22.c. iudas scharioth vnus de duodecim: ⁊ cuz eo
Joh.18.a turba multa: cū gladijs ⁊ lignis a summis sa
Mat.26.e cerdotib⁹ ⁊ scribis ⁊ seniorib⁹. Dederat autē
traditor eis signū dicēs. Quēcūqꝫ osculatus
fuero ipse est tenete eū: ⁊ ducite caute. Et cuz
venisset: statim accedens ad eū ait. Rabbi. Et
osculatus est eū. At illi man⁹ iniecerūt in ihe
mat.26.e. L sum: ⁊ tenuerūt eū. Vnus aūt q̇dā de circūstā
22.e. Jo.18.b tib⁹ educēs gladiū ꝑcussit seruū summi sacer
Mat.26.e dotis: ⁊ amputauit illi auriculā. Et respōdēs
Luc.22.f ihesus ait illis. Tanqꝫ ad latronē existis cū gla
Joh.18.d dijs ⁊ lignis cōprehēdere me. Quotidie erā
apud vos ī tēplo docens: ⁊ nō me tenuistis.
Mat.26.f Sed vt impleank scripture. Tūc discipuli ei⁹
relinquētes eū oēs fuerunt. Adolescēs autez
quidā sequebak eū amictus syndone super nu
do ⁊ tenuerūt eū. At ille reiecta syndone nu-
F dus ꝓfugit ab eis. Et adduxerunt ihesum ad
Mat.26.f sūmū sacerdotē: ⁊ ꝯuenerūt oēs sacerdotes ⁊
Luc.22.f scribe ⁊ seniores. Petrus aūt a longe secutus
mat.26.f. L est eū vsqꝫ itro in atriū sūmi sacerdotis ⁊ sede-
22.f. Jo.18.c bat cū ministris ad ignē ⁊ calefaciebat se. Sū-
mat.26.f mi vero sacerdotes ⁊ omne cōciliū querebāt
Luc.22.g aduersus ihesum testimoniū: vt eū morti tra-
derent: nec inueniebant. Multi autē testimo
niū falsum dicebant aduersus eū ⁊ conuenie-
mat.26.f tia testimonia nō erāt. Et quidā surgentes fal
sum testimoniū ferebant aduersus euz dicen-
tes. Quoniā nos audiuimus eū dicentē. Ego
dissoluā tēplū hoc manufactū: ⁊ p⁹ triduū ali
ud nō manufactū edificabo. Et nō erat cōue-
niēs testimoniū illoꝝ. Exurgēs aūt sūm⁹ sacer
dos ī mediū interrogauit ihesuz dicens. Non
rñdes q̇cqꝫ ad ea q̄ tibi obijciūk ab his. Ille āt
mat.26.f tacebat: ⁊ nihil rñdit. Rursuz summus sacer
Luc.22.g dos iterrogabat eū. ⁊ dixit ei. Tu es christus
mat.26.f. L fili⁹ dei benedicti. Jhs aūt dixit illi. Ego sum.
22.g. Jo.6.g Et videbitis filiū hoīs sedētē a dextris vtutis
G dei: ⁊ veniētē cū nubib⁹ celi. Sūm⁹ aūt sacer-
mat.26.g dos scindens vestimēta sua ait. Quid adhuc
desideramus testes. Audistis blasphemiam.
Lu.22.g Quid vobis videk. Qui oēs ꝯdēnauerūt cuz
esse reū mortis. Et cepūt q̇dā ꝯspuere eū ⁊ ve mat.26.g
lare faciē ei⁹ ⁊ colaphis eū cedere ⁊ dicere ei L
ꝓphetiza. Et ministri alapis eū cedebāt. Et cū 22.g. Jo.
eēt petr⁹ ī atrio deorsū: veīt vna ex ancillis sū 18.d
mi sacerdotis: ⁊ cū vidisset petrū calefacientē
se: aspiciēs illū ait. Et tu cum ihesu nazareno
eras. At ille negauit dicēs. Neqꝫ scio neqꝫ no
ui q̇d dicas. Et exijt foras ante atriū ⁊ gallus mat.26.g
cantauit. Rursus autē cū vidisset illū ancilla Luc.22.f
cepit dicere circūstātib⁹: qꝛ h̄ ex illis ē. At ille Joh.18.
iterū negauit. Et post pusillū rursus qui asta-
bāt dicebāt petro. Vere ex illis es: nā ⁊ gali-
leus es. Ille aūt cepit anathematizare ⁊ iura-
re: qꝛ nescio hominē istū quē dicitis. Et statim
gallus iteꝝ cantauit. Et recordatus ē petrus mat.26.
vbi qḋ dixerat ei ihs: ꝑusqꝫ gall⁹ cātet bis ter Luce.
me negabis. Et cepit flere.
XV. A
ET ꝯfestim mane ꝯsiliū facientes sūmi mt.27.
sacerdotes cū seniorib⁹ ⁊ scribis ⁊ vni 23.a. J
uerso ꝯcilio: vincientes ihesum duxe- e
rūt ⁊ tradiderūt pilato. Et iterrogauit eū pila mt 27.
tus. Tu es rex iudeoꝝ. At ille rñdens ait illi. 23.a. J
Tu dicis. Et accusabāt eū summi sacerdotes f
in multis. Pilatus aūt rursum interrogauit mat.
eū dicens. Nō rñdes q̇cqꝫ. Vide in quātis te Joh.
accusant. Jhesus aūt ampli⁹ nihil rñdit: ita vt
miraret pilatus. Per diē aūt festū solebat di mt.27
mittere illis vnū ex vinctis quēcūqꝫ petissent. 23.c. J
Erat autē q̄ dicebak barrabas: q̄ cū seditiosis g.
erat vinctus q̇ ī seditiōe fecerat homicidiū. Et mat.
cū ascēdisset turba: cepit rogare sicut semꝑ fa- Joh.
ciebat illis. Pilatus autem rñdit eis ⁊ dixit.
Vultis dimittā vobis regē iudeoꝝ. Sciebat
eni qꝫ ꝑ īuidiā tradidissent eum sūmi sacerdo
tes. Pōtifices aūt ꝯcitauerūt turbā vt magis mt.2
barrabā dimitteret eis. Pilatus aūt iterū re 23.c.
spōdēs ait illis. Quid ergo vultis faciā regi g
iudeoꝝ. At illi iteꝝ clamauerūt. Crucifige eū B
Pilatus vō dicebat illis. Quid eni mali fe-
cit. At illi magis clamabāt: crucifige eū. Pi-
latus autē volēs ppl'o satisfacere dimisit illis mt.
barrabā: ⁊ tradidit ihz flagellis cesū vt cruci 23.d
figerek. Milites aūt duxerūt eū ī atriū pretorij c
⁊ ꝯuocāt totā cohortē: ⁊ īduūt eū purpura: ⁊ ma
imponūt ei plectentes spineā coronā: ⁊ cepe Joh
runt salutare eū. Aue rex iudeoꝝ. Et percutie ma
bāt caput eius arūdine: ⁊ ꝯspuebant eū: ⁊ po- Jo
nentes genua adorabāt eū. Et postqꝫ illuserūt
ei exuerūt illū purpura: ⁊ induerunt eū vesti
mentis suis ⁊ educunt illum vt crucifigerent
eum. Et angariauerunt ptereuntem quem- ma
piā symonē cyreneū venientē de villa patrem L
alexandri ⁊ rufi: vt tolleret crucē ei⁹. Et ꝑdu- mt
cūt illū in golgotha locū qḋ ē iterꝑretatū cal- 23.
uarie locus. Et dabāt ei bibere myrrhatū vi m

oá.19.c nű:τ nő accepit.Et crucifigentes eum diuise
at.27.d runt vestimenta eius:mittẽtes sorté sup eis
.23.e.Jo q̃s q̇d tolleret.Erat āt hora ẗtia:τ crucifixerűt
.d eű.Et erat titulus cáe eius inscriptus:rex iu
deoꝝ.Et cum eo crucifigunt duos latrones
at.27.e vnű a dextris τ aliű a sinistris ei⁹. Et ipleta
.23.e Lo est scriptura q̄ dicit.Et cű iniq̇s reputat⁹ est.
.d Et ꝑtereuntes blasphemabant euz mouẽtes
a.53.d capita sua τ dicentes.Uah q̇ destruis tẽplű
uc.22.d dei τ in trib⁹ diebus reedificas.Saluum fac
at.27.e temetipsű descen dens de cruce.Siľr τ sűmi
at.27.e sacerdotes illu d entes ad alteꝝ cum scribis
uc.23.e dicebant.Alios saluos fecit:seipsű nő pőt sal
uű facere.Xp̄us rex isrľ:descẽdat nűc de cru
t.27.f ce:vt videamus τ credamus.Et q cű eo cru
t. 27.f. cifixi erant ↄuitiabanẗ ei. Et fcā hora sexta:
23.e. tenebre facte sűt ꝑ totā terrā v sq̈ in horā no
.19.e nam.Et hora nona exclamauit ihesus voce
t.27.e magna dicẽs.Heloy.Heloy:la mazabbatta
ni.Qd̓ est iterpretatű.De⁹ me⁹:ds̓ me⁹ vt q̇d
dereliq̇sti me?Et q̇dā de circűstantibus au
dientes dicebāt.Ecce heliā vocat.Curren s
t.27.L āt vn⁹ τ iplens spőgiā aceto:circűponensq̈
e. calamo:potű dabat ei dicẽs. Sinite:videa
ā.19.f mus si veniat helias ad deponendű eű.Jhs
B at emissa voce magna expirauit.Et velű tem
t.27.f pli scissű est i duo:a sűmo vsq̈ deorsum. Ui
c.23.g dens āt centurio q̇ ex aduerso stabat: q̄ sic
t.27.f clamās expirasset:ait. Uere h̄ hő filius dei
erat.Erāt āt τ mulieres de lőge aspicientes:
t.27.f iter q̄s erat maria magdalene: τ maria ia
cobi minoris.τ ioseph mr̄:τ salome:τ cű esset
in galilea seq̄banẗ eű τ mistrabant ei:τ alie
multe q̄ siľ cű eo ascend erant hierosolymā.
Et cű iā sero esȝ fcm̄:q̄ erat parasceue quod
.27.g. est ante sabbatű. venit ioseph ad arimathia
3.g nobiľ decurio.q̇ τ ipse erat expectās regnű
.19.g. dei.Et audacẗ itroiuit ad pilatű:τ petijt cor
pus ih̄u.Pilat⁹ āt mirabaẗ si iā obijsset.Et
accersito centuriőe:iterrogauit eű si iā mor
tu⁹ esset.Et cű cognouisset a centuriőe dona
uit corp⁹ ioseph.Joseph āt mercat⁹ syndo
.27.g nẽ τ deponẽs eű inuoluit syndőe:τ posuit eű i
.g. monumẽto qd̓ erat excisű de petra τ aduol
.27.g. uit lapidem ad ostiű monumentij. Maria
.27.g aűt magdalene τ maria ioseph aspiciebant
vbi poneretur. XVI

Et cű trāsisset sabbatű:maria magda
lene τ maria iacobi τ salome eme
runt aromata: vt venientes vngerent ih̄m
Et valde mane vna sabbatoꝝ veniűt ad mo
28.a numentű:orto iā sole.Et dicebant ad inuicem
.24.a Quis reuoluet nobis lapidem ab ostio mo
.20.a numenti?Et respicientes viderűt reuolutuz
lapidẽ:Erat quippe magn⁹ valde.Et intro
euntes i monumẽtű viderunt iuuenẽ sedẽ B
tẽ in dextris cooꝑtű stola candida τ obstu
puerunt.Qui dicit illis.Nolite expauescere Mat.28.a
Jhesű q̄ritis nazarenum crucifixum:surrexit Luc.24.a
non ẽ hic.ecce locus:vbi posuerunt eű.Sed
ite dicite discipulis eius τ petro: q̄ ꝑcedet
vos in galileam. Jbi eum videbitis:sicut di
xit vobis.At ille exeuntes fugerunt de mo mat.28.b
numento.Jnuaserat enim eas tremor τ pa
uor:τ nemini q̇cq̄ dixerunt.Timebant eniz
Surgens autẽ iesus mane prima sabbati ap
paruit primo marie madalene de qua eiece C
rat septem demonia.Jlla vadens nunciauit
his qui cum eo fuerant lugentibus τ flenti
bus:τ illi audientes q̄ viueret τ visus esset
ab ea:non crediderunt. Post hec aűt duo Luc.24.b
bus ex his ambulantib⁹ ostensus est in alia
effigie euntibus in villam:τ illi euntes nű
ciauerunt ceteris:nec illis crediderunt.No
uissime autem recumbentib⁹ illis vndecim
apparuit:τ exprobrauit incredulitatem eoꝝ
τ duriciā cordis:q̄ his qui viderant eum re
surrexisse non crediderűt.Et dixit eis.Eun D
tes in műdű vniuersű predicate euangeliű
omni creature. Qui crediderit τ batizatus
fuerit:salu⁹ erit qui vero non crediderit cő
dẽnabitur.Signa autẽ eos qui crediderint
hec sequentur.Jn nomine meo demonia eij
cient: linguis loquentur nouis: serpentes
tollent. Et si mortiferꝝ quid biberint:nő eos
nocebit.Super egros manus imponent: τ
bñ habebunt.Et dñs q̇dem iesus postq̄ lo Act.1.b
cutus est eis.Assumptus est in celű:τ sedet Luc.24.g
a dextris dei.Jlli aűt profecti ꝑdicauerunt Apoc.3.c
vbiq̈:dño cooꝑante:τ ſmonem ↄfirmante:
sequentibus signis.

Explicit euangelium ſm.Marcum
Jncipit prefacio bea ti hieronymi
presbyteri in euangeliű ſm Lucam

Lucas syrus natione antiocẽ
sis:arte medicus:discipulus
apľoꝝ:postea paulű secutus
vsq̈ ad ↄsumationẽ ei⁹ serui
ens dño sine crimie.Nā neq̈
vxorẽ vnq̄ hűs nz filios:se
ptuaginta τ q̄ttuor annoꝝ obijt τ bythinia:
plen⁹ spűscő.Qui cű iā scripta eẽnt euāge
lia:ꝑ matheű q̇dẽ i iudea: ꝑ marcű āt i ita
lia:scő istigāte spű i achaie ꝑtib⁹ hoc scripsit
euāgeliű: significans etiā ipse i ꝑncipio aű
suű:alia eẽ dscripta. Qui extra ea q̄ ordo euā
gelice dispositőis exposcit:ea maxie nccẽssitas
laboris fuit:vt ꝑmű grecis fidelib⁹ oi ꝓphatőe
vẽturi i carnẽ di xp̄i maifestata hűanitate ne
iudaici s fabuľ attẽtui solo legis dsiderio te

nerentur: vel ne hereticis fabulis ⁊ stultis sol
licitationibus seducti exciderent a veritate
elaboraret: de hinc vt in principio euangelij
ioannis natiuitate presumpta. cui euange-
lium scriberet: ⁊ in quo electus scriberet in
dicaret contestans in se cõpleta esse que eẽnt
ab alijs inchoata: Cui ideo post baptismuz
filij dei a perfectione generationis in christõ
implete repetende a pñcipio natiuitatis hu
mane potestas permissa est vt requirentibus
demonstraret in quo apprehendens erat ꝑ
nathan filium dauid introitu recurrentis in
deum generationis admisso: indisperabilis
dei p̃dicans in hoibus xp̃m suum ꝑfecti opus
hominis redire in se per filium faceret: qui ꝑ
dauid p̃rem venientibus iter p̃bebat in xp̃o
Cui luce non immerito etiam scribendorum
actuum aplorum ptãs in misterio datur: vt deo
in deum pleno: ⁊ filio ꝑditõis extincto. ora
tione ab aplis facta: sorte dñi electionis nu
merus cõpleret. Sicq; paulus cõsumationem
aplicis actibus daret quez diu cõ stimulum
recalcitrantem dñs elegisset. Qd ⁊ legẽtib⁹
ac reqrentibus deũ. ⁊ si ꝑ singula expediri a
nobis vtile fuerat sciens tñ quod operantem
agricolam oporteat primum de fructib⁹ suis
edere vitauimus publicam curiositatem: ne
non tã volentibus deum demonstrasse vide-
remur q̃ʒ fastidientibus prodidisse.

Explicit prefacio incipit
Registrum in Lucam

Commendatio zacharie ⁊ elisa-
1 beth. Angelus ait zacharie: ex
audita est oro tua: ⁊ elisabeth
pariet tibi filiũ: ⁊ vocabis no-
men ei⁹ ioãnẽ: zacharias non
credẽs gabrieli obmutuit. Eli
sabeth p⁹ hec cõcepit ⁊ occultabat se mẽsib⁹
quinq; in mense sexto missus est angelus ad
ꝟginẽ mariã: ⁊ dixit ei: Aue grã ⁊c. Maria
concepto saluatore exurgens abijt in monta
na: ⁊ salutauit elisabeht: ⁊ dixit elisabeth. Be
nedicta tu ⁊c. Et ait maria. Magnificat ⁊c.
Elisabeth peperit filium ⁊ octauo die circun
cidit zacharias loquelam recuperat ⁊ ꝓphe
tat dicens. Benedictus.
Edictum augusti vt describeretur orbis: ma
2 ria peperit filium suum primogenitum. An-
gelus natiuitatez christi pastoribus nũciauit
⁊ pastores dicebãt ad inuicem. Transea m⁹
vsq; ad bethleem: iesus circũciditur. Simeon
accepit iesum in vlnas suas dicens. Nunc
dimittis ⁊cetera: Et symeon dixit marie:
Ecce positus est h̃ in ruinam ⁊cetera. Et anna

ꝓphetissa superueniẽs cõfitebat dño: ⁊ loque
bat de illo oibus q̃ expectabant redẽptionẽ
isrl. Jesus inuent⁹ in medio doctorum: ⁊ ꝙ sub
ditus erat marie ⁊ ioseph.
Joãnes p̃dicat baptismum pnie: dicit turbis 3
Genimina viperarum ⁊c. facite fructus dignos
pnie ⁊c. põt deus de lapidibus istis suscitar e
⁊ cetera. Johes turbis dicit ⁊ publicãis ⁊ mi
litibus q̃d agere debeant dicit: venit fortior
me cuius ventilabrum in mãu. Johes corripit
herodẽ: ⁊ baptizat iesũ: celũ apit vox p̃ris au
dit. Jesus erat incipiens q̃si annorum triginta
vt putabat filius ioseph q̃ fuit heli ⁊c.
Jesus plenus spũ scõ regressus est a iordane 4
ieiunans q̃draginta diebus esurijt: ⁊ tempta
tur a diabolo: cõsumata temptatiõe diabolus
recessit ab eo vsq; ad temp⁹. Jesus regressus
in virtute spiritus in galileam: ⁊ fama exijt ꝑ
vniuersam regionem de illo: venit nazareth
⁊ intrauit synagogam ⁊ legit in libro esaie
prophete: Spiritus domini ⁊c. omnes testi-
monium dabant illi: dicebant: quia filius io
seph est: iesus dicit. Nemo propheta acce-
ptus est in patria sua: dicit heliã missũ cum
fames esset in sarepta ad viduam: ⁊ helise
um curasse a lepra naamam syrum. Ejicitur
de ciuitate iesus: ⁊ ducitur vsq; a supercilium
montis vt precipitetur demonium eijcit ie-
sus ab homine: socrum symonis curat: ⁊ a-
lios curat manus imponens: demones cla-
mabant cum exirent. Tu es filius dei: et
increpans non sinebat eos loq̃ dixit oportet
me euangelizare regnum dei.
Cum turbe irruerent ad eum: vt audirent ꝟ- 5
bum dei ascendit nauem petri: docebat de na
uicula turbas. Jesus dixit petro duc in altum
⁊ laxate retia vestra in capturam: hoc facto
concluserũt piscium multitudinem: ⁊ rete eo
rum rumpebatur: qd cum videret petrus: di-
xit. Exi a me: peccator sũ domine dixit petro
ex hoc eris homines capiens leprosum mun
dat: ⁊ paralyticum curat dicit leui sedenti ad
teloneum. Sequere me: ⁊ fecit leui cõuiuiũ
pharisei murmurabant ⁊ iesus dicit. Nõ egẽt
qui sani sunt medico ⁊c. pharisei dicunt iesu
quare discipuli ioannis ieiunant frequenter
post hoc iesus dicit similitudinez de comissu
ra vestimenti noui: ⁊ nemo mittit vinum no
uum in vtres veteres.
Discipuli sabbato spicas vellunt: iesus dicit 6
ꝙ dauid in domo dei panes propositionis sũ
psit. Manũ aridã habẽtẽ curat aplos elegit
i mõte: i loco cãpestri mlto curat lãguorib⁹
⁊cetera. Octo beatitudies: post hoc dicit: ve
vobis diuitib⁹ ve vobis ⁊cetera. Dicit: diligit

inimicos vr̃os. Qui te percutit ĩmaxillam
pꝛebe ꝛc. ⁊ oĩ petenti te tribue: pꝛout vultis
vt faciaꝫ vobis homines ꝛc. Si diligitis eos
qui vos diligunt que vobis gr̃a eſt. Mutu-
um date: nihil inde ſperantes. Eſtote miſer-
coꝛdes: nolite iudicare: eadem menſura qua
ꝛc. Nunquid pōt cecus cecum ducere. non ē
diſcipuli ſuper mgr̃m. Ecce pꝛimum trabem
vnaqueqꝫ arbor de fructu ſuo cognoscit
7 Qui audit ſmōes ⁊ non facit cui ſimilis eſt.
Seruū centuriōis curat: filiū vidue moꝛtuū
ſuſcitat. Johannes miſit ad ieſuꝫ. Tu es qui
venturus es ꝛc. Et dominꝰ cōmendat iohan
nem: phariſei ⁊ legiſperiti conſilium dei ſpre
uerunt. Jeſus dicit pahriſeis: qꝛ dicunt iohā
nem demonium habens: ⁊ filius homis hō
voꝛatoꝛ ē. Mulier peccatrix lachꝛymis pe-
des ieſu lauit.
8 Jn itinere ſequentibus ſe viris ac mulieribꝰ
parabolam ſeminantis dicit: de lucerna ſu-
per candelabꝝ: dicit abſconditū manifeſtet
qui habet dabitur illi: dicit ⁊ matrem ⁊ frēs
ſuos eſſe qui verbum dei audiunt ⁊ faciunt
nauigans tempeſtatem ſedat: legionem ex-
pellit ab hoīe ⁊ ĩ poꝛcos mitit ⁊ dicit ei redi
domuꝫ tuam: de muliere ſanata a pꝛofluuio
ſanguinis: ⁊ de filia iayri reſuſcitata
9 Conuocatis duodecim diſcipulis dedit illis
poteſtatem: ⁊ miſit eos pꝛedicare egreſſi cu
rabant vbiqꝫ. Audiuit herodes omnia q̄
fiebant de ieſu: de quinqꝫ panibus ⁊ duobus
piſcibus: interogauit diſcipulos quem dicūt
eū eē turbe: p̄cepit diſcipulis ne cui dicerent
ꝙ chriſtus eēt deus: qꝛ opoꝛtet filiū hominis
multa pati. Jubet. tollere crucem: Qui eru-
buerit ſermones ꝛc. Jn monte transfiguratur:
demoniū ꝙ diſcipuli eijcere non poterāt eie
cit: paſſionem ſuam p̄dicit: cogitant quis eo
rum maioꝛ ſit, dicit ieſus: qui minoꝛ ē inter
vos hic maioꝛ eſt: iohanes dicit: vidimus quē
dā in nomine tuo eijcientem demonia:
Johānes ⁊ iacobꝰ dicunt ieſu domine vis di
cimus vt ignis deſcendat de celo: dicit filius
hominis non habet vbi caput reclinet: dicit
cuidam ieſus. Sine vt moꝛtui ſepeliant moꝛ
tuos ſuos.
10 Poſt hoc deſignauit ieſus alios ſeptuagin
taduos: meſſis mlta mitto vos agnos pꝛecep
ta itineris: dicit ve vobis coꝛozaim
Qui vos audit me audit: dicit videbam ſa-
thanam ſicut fulgur de celo cadentem: dicet
confiteboꝛ tibi pater dñe ꝛc. Nemo ſcit qui
ſit filius. Beati oculi qui vident que vos vi
detis: quidam legiſperitus dicit temptans.
Jeſus dicit homo quidam deſcendebat. ꝛc.

Docet oꝛare pater ſantificetur nomen tuum 11
Cōmoda mihi tres panes: omnis qui petit
accipit: erat ieſus eijciens demoniū: quidā di
xerunt in belzebub eijcit demonia: regnum i
ſeipm̄ diuiſum deſolabitur: dicit ſpūs immun
dus reuertar in domum meam. Btūs venē
q̄ te poꝛtauit: de ſigno ione: de lucerna. Lu-
cerna coꝛpis oculus: lauandum potius qđ
intus eſt: dare elemoſinam pꝛonunciat: ve
multa dicit: phariſei querentes capere ali-
quid ex oꝛe eius.
A phariſeis monet cauendum: ⁊ non timen 12
dum eos qui coꝛpus occidunt: dicit qui me
confeſſus fuerit ⁊ qui me negauit.
Blaſphemis in ſpiritum ſanctuꝫ non remit
tetur. Spūſſcūs dicet reſpondere ⁊ loq̄
Quidā dic̄ mgr̄ dic fratri meo vt diuidat me
cū hereditatē: dicit cauere ab omini auaricia
ſimilitudo diuitis: Stulte hac nocte moꝛi-
eris. Nolite ſolliciti eē: ꝯſiderate lilia agri
querite regnum dei Nolite timere puſillus
grex: vendite que poſſidetis ⁊ date elemoſynā
facite ſacculos vbi theſaurus ibi ⁊ coꝛ. Sint
lumbi veſtri pꝛecincti: ieſꝰ petro dicit: felicē
eſſe bonuꝫ diſpenſatorem: venit dñs ſerui in
die qua nō ſeperabit ⁊ vapulabit plagis mul
tis: cui multum datū eſt. multum queret ab
eo: ignem veni mittere in terra. Tres in duo
⁊ duo in tres diuidet. Hypocrite faciē celi ⁊
terre noſtis pꝛobare ꝛc. cū vadis cū aduerſario
tuo: de nouiſſimo minuto.
Sub exemplo galileoꝝ occiſoꝝ monet agē 13
dā penitentiā deficulnea infructuoſa. Mu-
lierem decē ⁊ octo annis curuā erigit. Archi
ſynagogo indignanti qꝛ curaſſet ſabbato: re
ſpondit: regnū celoꝝ grāo ſynapis ⁊ fermēto
ſimile eſſe: contendite intrare per anguſtam
poꝛtā. Neſcio vnde ſitis: nouiſſimi qui erant
p̄mi: herodē vulpē vocat: hieruſalē q̄ occidit
pꝛophetas.
Hydropicū curat: recumbe in nouiſſimo lo- 14
co qui ſe exaltat humiliabit cum facis pꝛan
dium aut cenā noli facere amicos ꝛc. Jnui-
tati ad cenā excuſāt ſe ſe: ſequi: odire parētes
baiulare crucē iubet: parabola volentis edi
ficare turrem: ⁊ regis volentis committere
bellum: qui non renunciat omnibus ⁊ cetera
de ſale.
Parabola centū ouiū ⁊ drachme: đ gaudio 15
angeloꝝ ſup vno peccatoꝛe: parabola de filio
pꝛodigo.
De villico cui dictum eſt: redde rationem 16
villicationis: qui fidelis eſt in minimo ⁊ in
maioꝛi fidelis eſt ꝛc. Nemo pōt duobus do
minis ſuire: auari phariſei deridebant eum

Jesus dicit:deus nouit coꝛda:lex ꝛ prophe-
te vſq3 ad iohannem:de apice legis vxorem
non dimittere: de diuite ꝛ lazaro.
17 De ſcãdalo:coꝛreptio fraterna:ſepties ĩ die
dimittendum:ſi haberetis fidem ſicut gra-
num ſynapis:dicite ſerui inutiles ſumꝰ. De
decem leproſis mũdatis. Regnū dei intra
vos ē:vẽtura pdicit de ſeipſo: ſicut factũ ē in
diebus noe:de die iudicij ꝛc.
18 Opoꝛtet ſemp oꝛare:de iudice deũ nõ timẽ-
te ꝛ de vidua:de oꝛatiõe pharisei ꝛ publica-
ni:qui ſe exaltat humiliabit:dicit: ſinite veni-
re paruulos ad me:nemo bonꝰ niſi ſolus ds
dicit:quecũq3 habes vẽde ꝛ da pauperibꝰ:q3
difficile qui pecunias hñt ĩ regnũ dei intra-
bũt:remuneratio illoꝝ qui dimittũt ſua ppt
deũ:pdicit paſſionẽ ſuã ꝛ moꝛtẽ ꝛ ipſi nõ in-
tellexerũt:cecũ illuminat.
19 De zacheo:decẽ minaꝝ ſiltudinẽ ponit:ha
benti dabit:inimicos ſuos añ ſe iubet occide-
re:ſup pullũ aſine ſedet:turbe diſcipuloꝝ ce-
perũt deũ laudare dicẽtes. Bñdictus qui ve
nit rex:dicit ieſus:ſi hi tacuerint lapides cla
mabũt:fleuit ihs ſup irlm:ꝛ pdicit deſtructi
onẽ eius. Ejicit vẽdentes ꝛ emẽtes de tẽplo:
principes ſacerdotũ ꝛ ſcribe querebãt pdere
ihieſum.
20 Interrogatꝰ iheſus ĩ qua poteſtatẽ hoc facis
rñdit baptiſmũ ioannis de celo erat an ex ho-
minibus:de colonis vinee q̃ occiderũt ſuos
lapidẽ quẽ reprobauerũt ꝛc. Reddite q̃ ſũt
ceſaris ꝛc.de muliere q̃ ſeptẽ fratres habuit:
deus nõ ē moꝛtuoꝝ ſed viuoꝝ ꝛc. Quõ xps
ſit filius dauid:attendite a ſcribis qui volũt
ambulare in ſtolis:q̃ deuorant domꝰ viduaꝝ
21 Dicit hec vidua paup plus ꝛc.de tẽplo dicit
non relinquetur lapis ꝛc.quando hec erunt
ꝛ quod ſignum cum fieri incipiẽt:ſurget gẽs
contra gentem:terremotus erunt:initiẽt vo
bis manus.ponite in coꝛdibus vřis:de capil
lo ꝛ patientia:de irlm.tunc qui in iudea ſũt
fugient:de pregnantibus de preſſura:hieru-
ſalem calcabitur a gentibus:erunt ſigna ĩ ſo
le ꝛ luna. Uirtutes celoꝝ mouebuntur:ꝛ tũc
videbunt filium hominis venientem:videte
ficulneam:celum ꝛ terra tranſibunt:docet ca
uere a crapula ꝛ ebrietate:vigilate ꝛc.
22 Appropinquabat paſca ꝛ q̃rebant principes
ſacerdotum eum interficere:ſathanas intra-
uit in iudam ꝛ tradidit dominum:iubet pa-
ſcha parari: dat diſcipulis coꝛpus ꝛ ſangui-
nem:oꝛat in montem.ſudat ſanguinem:
capitur:ſerno auriculam amputatam ſanat
petrus ter negat chꝛiſtum:percutitur:blaſ-
phematur:illuditur:in conſilium ducitur:inter-
rogatur ſi ſit xps ꝛc.
Ducitur ad pilatum:ꝛ accuſatur coꝛam eo. 23
dicũt.commouit populum docens: pilatus
mittit ad herodem iheſum:ab herode ſperni
tur ꝛ remittitur ad pilatum:ꝛ facti ſunt ami
ci herodes ꝛ pilatus:barrabas dimittitur:ie
ſus crucifigitur:moꝛitur ꝛ ſepelitur.
Reſurgat a moꝛtuis:apparuit diſcipulis. 24

Explicit regiſtrum. incipit proemium
beati Luce in euangeliũ ſuū.

Quoniam q̃dem multi conẽti ſunt oꝛ
dinare narrationes que in nobis cõ
plete ſũt reꝝ.ſicut tradiderunt nobis
qui ab initio ipſi viderunt:ꝛ miniſtri fuerunt
ſermonis viſum eſt ꝛ mihi aſſecuto omnia a
principio diligent ex oꝛdine tibi ſcribere op
time theophile:vt cognoſcas eoꝛum vboꝝ
de quibus eruditus es veritatem.

Incipit euangelium ſm Lucã. Capĩm I. A
Fuit in diebus Herodis re-
gis iudee.ſacerdos quidam
nomine zacharias de vice a-
bia ꝛ vxoꝛ illius de filiabus
aaron.ꝛ nomen eiꝰ eliſabeth
Erant autẽ iuſti ambo ante
deum:incedentes ĩ omnibus mandatis ꝛ iu
ſtificationibus domini ſine querela. Et non
erat illis filius. eo q̃ eſſet eliſabeth ſterilis.ꝛ
ambo proceſſiſſent in diebꝰ ſuis. Factũ ē aũt cũ
ſacerdotio fungeretur zacharias in oꝛdine
vicis ſue ante deum: ſecundum conſuetudi-
nem ſacerdotij ſorte exijt vt incenſum pone-
ret ingreſſus in templũ dñi. Et oĩs mltitudo
populi erat oꝛans foꝛis hoꝛa incenſi. Appa-
ruit autem angelus domini ſtans a dextris
altaris incenſi. Et zacharias turbatus eſt vi-
dens:ꝛ timoꝛ irruit ſuper eum.ait autem ad
illum angelus. Ne timeas zacharia:quoniã
exaudita eſt deprecatio tua. Et vxoꝛ tua eli-
ſabeth pariet tibi filiũ:ꝛ vocabis nomẽ eius
ioannem:ꝛ erit gaudium tibi ꝛ exultatio ꝛ B
multi in natiuitate eius gaudebunt. Erit e-
nim magnus coꝛam domino: ꝛ vinum ꝛ ſice
ram non bibet. Et ſpirituſãcto replebitur ad
huc ex vtero matris ſue: ꝛ multos filiorum
conuertet ad dominum deum ipſoꝝ. Et ipſe
pcedet añ illũ ĩ ſpũ ꝛ vtute helie vt cõuertat
coꝛda patꝝ ĩ filios ꝛ icredulos ad prudẽtiã
iuſtoꝝ:parare dño plebẽ perfectã. Et dixit za
charias ad angelũ. Unde hoc ſciã. Ego eni ſum Gen.

Judic. senex τ vxor mea processit in diebus suis. Et
13.b rñdens angelus dixit ei. Ego sum gabriel q̃
asto añ deū: τ missus sū loq̃ ad te τ h̄ tibi euā
gelizare: τ ecce eris tacēs τ nō poteris loq̃
vsq; in diē q̃ h̄ fiant. p̄ eo q̄ n̄ credidisti v̄bis
meis que iplebūt i tp̄e suo. Et erat plebs ex
pectans zachariā: τ mirabant q̄ tardaret ip
se in templo. Egressus aūt nō poterat loq̃ ad
illos τ cognouerūt q̄ visionē vidisset i tēplo
C Et ipse erat inuēs illis: τ permansit mut⁹. Et
factum est vt ipleti sunt dies officij ei⁹ abijt i
domum suā. Post hos aūt dies ꝯcepit elisa
beth vxor eius: τ occultabat se mensib⁹ quin
q; dicens. Quia sic fecit mihi dñs in diebus
quibus respexit auferre opprobrium meū int
hoies: In mense aūt sexto missus est angelus
gabriel a deo in ciuitatem galilee cui nomē
ath.1.c nazareth ad virginem desposātā viro cui no
men erat ioseph de domo dd: τ nomē v̄ginis
dit.13.c maria. Et ingressus angelus ad eā dixit. Aue
gratia plena: dñs tecū b̄ndicta tu in mulieri
bus. Que cum audisset turbata ē in sermōe
ei⁹ τ cogitabat q̃lis esset ista salutatio. Et ait
angelus ei. Ne timeas maria: inuenisti. n. gra
sa.7.c. tiam apd deū. Ecce ꝯcipies in vtero τ paries
at.1.d filium: τ vocabis nomē ei⁹ ih̄m. Hic erit ma
gnus τ filius altissimi vocabitur. Et dabit illi
chee dñs deus sedem dauid p̄ris ei⁹. τ regnabit
4.c in domo iacob in eternum: τ regni ei⁹ non
D erit finis. Dixit aūt maria ad angelū. Quō
fiet istud: qm̄ virū non cognosco? Et rñdens
angelus dixit ei. Sp̄ussc̄s superueniet in te:
sa.6.d τ virtus altissimi obumbrabit tibi. Ideoq; qd̄
τ nascetur ex te sc̄tū: vocabitur filius dei: Et
ecce elisabeth cognata tua τ ipsa concepit fi
lium in senectute sua. Et hic mēsus ē sext⁹ illi
q̃ vocat sterilis: quia nō erit ipossibile apud
deum oē verbū. Dixit aūt maria. Ecce ancil
la dñi: fiat mihi s̄m verbū tuū. Et discessit ab
illa angelus. Exurgens autem maria in die
bus illis abijt in montana cum festinatiōe in
ciuitatem iuda: τ intrauit in domum zacha
rie τ salutauit elisabeth. Et factum est vt au
diuit salutationem marie elisabeth: exultauit
infans in vtero eius. Et repleta ē sp̄ussc̄o elisa
beth τ exclamauit voce magna τ dixit. B̄n
c.5.d. dicta tu inter mulieres: τ b̄ndictus fruct⁹ vē
tris tui. Et vn̄ hoc mihi: vt veniat mater dñi
E mei ad me: Ecce enim vt facta est vox saluta
tionis tue in aurib⁹ meis: exultauit i gaudio
isans i vtero meo. Et beata que credidisti: qm̄
p̄ficient ea que dicta sūt tibi a dño. Et ait ma
ria. Magnificat aia mea dñm τ exultauit sp̄i
rit⁹ meus i deo salutari meo: q2 respexit hu
militatē ancille sue. Ecce eni ex hoc beatam
me dicēt oēs generationes: q2 fecit mihi ma
gna q̃potens ē τ sc̄m nomē ei⁹. Et misericor
dia eius in ꝓgenie τ ꝓgenies timētibus eū
Fecit potentiā in brachio suo dispsit supbos
mēte cordis sui: Deposuit potētes de sede: τ
exaltauit humiles. Esuriētes iplenit bonis: τ
diuites dimisit ianes. Suscepit isrl' puerū su
um mēorare misericordie sue: sicut locutus ē
ad p̄res nr̄os abraā τ semi eius i secula. Mā
sit aūt maria cū illa q̄si mēsibus tribus: τ re
uersa ē i domū suā. Elisabeth aūt impletū est
tp̄s piendi: τ pepit filium. Et audierunt vici
ni τ cognati ei⁹ q2 magnificauit dñs miscdiā F
suā cū illa: τ ꝯgratulabant ei. Et factū ē i die
octauo venerunt circūcidere puerū τ voca
bant eū noie p̄ris sui zachariā. Et rñdens mr
eius dixit. Nequaq; sed vocabit iohes. Et di
xerunt ad illā. Quia nemo ē in cognatione
tua: q̃ vocet hoc noie. Innuebāt autē p̄ri ei⁹
quē vellet vocari eū. Et postulans pugillarē
scripsit dicēs iohānes ē nomē eius. Et mira
ti sūt vniuersi. Apertū ē aūt ilico os ei⁹ τ lin
gua ei⁹: τ loq̃bat b̄ndicēs deū. Et factus ē ti
mor sup oēs vicinos eoꝝ: τ sup oia mōtana
iudee: diuulgabant oia v̄ba hec τ posuerūt
oēs q̃ audierāt in corde suo dicentes. Quis
putas puer iste erit? Et eni man⁹ dñi erat cū
illo. Et zacharias pater eius repletus est sp̄u
sc̄o: τ ꝓphauit dicēs. B̄ndictus dñs de⁹ isrl'
q2 visitauit τ fecit redemptionem plebis sue
Et erexit cornu salutis nobis in domo dauid G
pueri sui: sicut locutus ē p̄ os sc̄tōꝝ q̃ a secu
lo sūt ꝓpharū eius: salutem ex inimicis nr̄is
τ de manu oium qui oderunt nos: ad facien
dam misericordiā cum p̄ribus nr̄is τ memo
rari testamēti sui sancti iusiurandum qd̄ iu
rauit ad abraā p̄rem nr̄m daturum se nobis
vt sine timore de manu inimicoꝝ nr̄oꝝ libe
rati seruiamus illi: in sanctitate τ iusticia co
rā ipso oibus diebus nr̄is: Et tu puer ꝓpheta
altissimi vocaberis. Preibis eni ante faciem
dñi parare vias eius ad dandā sciam salutis
plebi eius in remissionē pctōꝝ eoꝝ: p̄ visce
ra misericordie dei nr̄i i quibus visitauit nos
oriēs ex alto: illumiare his q̃ i tenebris τ vm
bra mortis sedēt ad dirigēdos pedes nr̄os i
viā pacis. Puer autem crescebat τ cōforta 1.Re.2.e
bat sp̄u: τ erat in desertis vsq; in diem ostensi
onis sue ad isrl'.

II

Actum est autem in diebus illis exi A
it edictum a cesare augusto: vt descri
beretur vniuersus. Hec descriptio
prima facta est a preside syrie cyrino. Et ibant
oēs vt ꝓfiterentur singuli in suā ciuitatē. Ascē
dit āt τ ioseph a galilea de ciuitate nazaret i in

deā ciuitatem dauid q̄ vocat̄ bethleem. eo ꝙ
esset de domo ⁊ familia dd̄ vt ꝓfiteret̄ cū ma
ria desponsata sibi vxore p̄gnante. Fcm̄ est
Mat.1.c.d. āt cū essent ibi. ipleti sūt dies vt pere[n]t. Et pe-
7.2.a perit filiū suū p[r]iogenitū. ⁊ pānis eū inuoluit
⁊ reclinauit eū in presepio: q[uia] nō erat ei loc⁹
B i diuersorio. Et pastores erāt in r̄giōe eadē vi
gilantes: ⁊ custodientes vigilias noctis sup
gregē suū. Et ecce angelus dn̄i iuxta illos. ⁊
claritas dei circunfulsit illos ⁊ timuerunt ti
more magno. Et dixit illis angelus. Nolite
timere. Ecce. n. euangelizo vobis gaudiū ma
gnum qd̄ erit oi pplo: q[uia] natus est vobis ho
die saluator qui est xp̄s dn̄s. in ciuitate da-
uid. Et hoc vobis signum. Inuenietis infantē
pānis inuolutū: ⁊ positum est in presepio. Et
subito fcā est cum angelo multitudo militie
celestis: laudantiū deū ⁊ dicentiū. Gloria in
altissimis deo. ⁊ in terra pax hoibus bone vo
C luntatis. Et fcm̄ est vt discesserūt ab eis angeli
in celū: pastores loq̄bant̄ ad inuicē. Transea
mus vsq[ue] bethleē: ⁊ videamus hoc verbū qd̄
fcm̄ est qd̄ fecit dn̄s ⁊ ond̄it nobis. Et venert
festinantes: ⁊ inuenerūt mariā ⁊ ioseph ⁊ in
fantē positū in p̄sepio. Videntes āt cogno-
uerūt de v̄bo. qd̄ dcm̄ erat illis de puero hoc
⁊ omnes qui audierunt mirate sūt ⁊ de his
J.eo. q̄ dcā erāt a pastorib⁹ ad ipsos. Maria āt cō
seruabat oia v̄ba h[ec]: ↄferens in corde suo. Et
reuersi sūt pastores glorificantes ⁊ laudātes
deū in oibus q̄ audierant ⁊ viderant: sicut di
ctū est ad illos. Et postq[uam] ↄsūmati sunt dies
octo: vt circunciderek puer: vocatū ē nomē
eius ih̄s. Qd̄ vocatū est ab angelo p[ri]usq[uam] in
vtero ↄcipek. Et postq[uam] ipleti sīt dies purgati
D onis ei⁹ s[ecundu]m legē moysi tulerūt illū i irl̄m: vt
Exo.34.c. sisterent eū dn̄o: sicut scriptū ē i lege dn̄i. Q[uia]
oē masculinū adapiens vuluā scm̄ dn̄o voca
bit̄. Et vt darent hostiā s[ecundu]m ꝙ dcm̄ est in lege
dn̄i: par turtu[rum] aut duos pullos colūbarum
Et ecce hō erat in irl̄m cui nomē symeon. Et
hō iste iustus ⁊ timorat⁹ expectans ↄsolatio
nē isrl̄: ⁊ sp̄us scūs erat in eo. Et r[es]p[o]nsum acce
pat a sp̄u scō. nō visu[rum] se mortē: nisi p[ri]us vide
ret xp̄m dn̄i. Et venit in sp̄u in tēplū. Et cū
i[n]ducerent pue[rum] ih̄m p[ar]entes eius vt facerent
s[ecundu]m ↄsuetudinē legis ꝓ eo. ⁊ ipse accepit eū
E in vlnas suas ⁊ bn̄dixit deū ⁊ dixit. Nūc di-
mittis s[er]uū tuū dn̄e s[ecundu]m v̄bū tuū in pace. Q[uia] vi
derunt oculi mei salutare tuū. Qd̄ parasti an̄
faciē oium pplo[rum]. Lumen ad reuelationem
gentiū ⁊ gl[or]iam plebis tue isrl̄. Et erat p̄r ei⁹
⁊ mr̄ eius mirātes sup his q̄ dicebant̄ de illo
Zach:14.d Et bn̄dixit illis symeon: ⁊ dixit ad mariā ma
trem eius. Ecce posit⁹ ē h[ic] in ruinā: ⁊ i resurre
ctionē multo[rum] isrl̄: ⁊ in signū cui ↄdicek. Et
tuā ipsius aiam p[er]trāsibit gladius. vt reuelēt
ex multis cordib⁹ cogitatōes. Et erat anna p
phetissa filia phanuel de tribu aser. h[ec] ꝓcesse
rat in diebus multis ⁊ vixerat cū viro suo an-
nis septem a v̄ginitate sua. Et h[ec] vidua vsq[ue] ad
annos octogitaq̄tuor q̄ nō discedebat de tē
plo ieiunijs ⁊ obsecratōibus s[er]uiēs nocte ac F
die. Et h[ec] ipsa hora sup[er]ueniens ↄfitebat̄ dn̄o:
⁊ loq̄bat̄ de illo oibus q̄ expectabant redē-
ptōem isrl̄. Et vt p[er]fecerūt oia s[ecundu]m legē dn̄i re
uersi sīt i galileā i ciuitatē suā nazareth. Puer
āt crescebat ⁊ ↄfortabat̄ plenus sapientia: ⁊
gr̄a dei erat in illo. Et ibant parentes eius p
oēs annos in irl̄m in die solēni pasce. Et cū
fact⁹ esset āno[rum] duodeci. ascendentibus illis
i hierosolymā s[ecundu]m ↄsuetudinē diei festi cōsu
matisq[ue] diebus cum redirent: ⁊ remāsit puer
ih̄s i irl̄m: ⁊ nō cognouert p[ar]entes ei⁹. Existi-
māntes āt illū eē i comitatu: venerūt iter diei
⁊ req̄rebāt eū inter cognatos ⁊ notos. Et nō
inueniētes regressi sūt i irl̄m: req̄rētes eū. Et
fcm̄ est p⁹ triduū inuenerūt illū i tēplo seden
tem ⁊ in medio doctorum: audientem illos G
⁊ interrogantem eos. Stupebant āt oēs q̄ mat.7.d
eum audiebant super prudentia ⁊ r[es]p[o]nsis eius mar.1.c
Et videntes ammirati sunt. Et dixit mr̄ eius
ad illum. Fili quid fecisti nobis sic? Ecce pat̄
tuus ⁊ ego dolentes querebamus te. Et ait
ad illos. Quid est ꝙ me querebatis? Nesciebā
tis: q[uia] in his q̄ p̄ris mei sūt oportet me esse? J.18.f
Et ipsi non intellexerūt v̄bū qd̄ locutus ē ad
eos. Et descendit cū eis: ⁊ venit nazareth: ⁊
erat subditus illis. Et mr̄ eius ↄseruabat oia S.eo.
verba hec in corde suo. Et ihesus proficiebat 1.Re.2.c.
sapia ⁊ etate ⁊ gr̄a apud deum ⁊ hoies. III
Anno āt q̄ndecimo ip[er]ij tyberie cesa- A
ris ꝓcurante pōtio pilato iudeā: te
trarcha aūt galilee herode. philip-
po aūt fr̄e eius tetrarcha ituree ⁊ traconiti-
dis regionis ⁊ lysania abiline tetrarcha sub
principibus sacerdotū anna ⁊ cayphā: fcm̄ ē
verbū dn̄i sup ioannē zacharie filiū in deser
to. Et venit in oēm regionem iordanis predi Mat.3.a
cans baptismū p[e]n[itent]ie in remissionem pcc̄o[rum] Mar.1.a
sicut scriptū est in libro s[er]monū ysaie ꝓphete Joā.3.c
Vox clamantis in deserto parate viam dn̄i: re Esa.40.a
ctas facite semitas eius. Ois vallis implebi Mat.3.a
tur: ⁊ ois mons ⁊ collis humiliabit̄. Et erunt mar.1.a
praua in directa ⁊ aspa in vias planas: ⁊ vi- Joā.1.c
debit ois caro salutare dei. Dicebat ergo ad B
turbas q̄ exibant vt baptizarentur ab ipso.
Genimina vipa[rum]: q̄s ond̄et vobis fugere a mat.3.b
ventura ira? Facite ergo fruct⁹ dignos p[e]n[itent]ie
⁊ ne cepistis dicere p̄rem hēmus abraam. Di-

co eniz vobis. qr potēs ē de⁹ de lapidib⁹ istis
suscitare filios abrahe. Jam. n. securis ad radi
3.c.⁊ cem arboris posita ē. Ois ergo arbor nō faci
ens fructum bonū excidet. ⁊ in ignē mittet
Et interrogabant cū turbe dicētes. Quid er-
go faciemus. Rn̄dēs aūt dicebat illis. Qui
hz duas tunicas det non habēti. ⁊ q̄ hz escas
C simr faciat. Venerunt aūt ⁊ publicani vt ba-
ptizarent. ⁊ dixerūt ad illum. Magr̄ q̄d faci-
mus? At ille dixit ad eos. Nihil amplius q̄z
qd̄ constitutum est vobis faciatis. Interroga
bant āt eum ⁊ milites dicentes. Quid facie
mus ⁊ nos? Et ait illis. Neminem cōcutiatis
nz calumniā faciatis. ⁊ cōtēti estote stipēdijs
vr̄is. Existimante aūt pplo ⁊ cogitantibus oi
bus i cordib⁹ suis de ioanne ne forte ipe eēt
.c. xp̄s: rn̄dit ioannes dicens oib⁹. Ego quidez
a aqua baptizo vos: veniet aūt fortior. cuius n̄
i.d sum dign⁹ soluere corrigiā calciamētoꝝ eius
.c. ipe vos baptizabit i spū sancto ⁊ igni. Cui⁹
D ventilabꝝ in manu ei⁹: ⁊ purgabit areā suaz
⁊ congregabit triticū in horreū suum paleas
4.a aūt conburet igni iextinguibili. Multa q̄dez
6.c ⁊ alia exortans euangelizabit pplo. Hero-
des autem tetracha cū corripet ab illo de he
rodiade vxore fr̄is sui: ⁊ de oib⁹ mal' que fe-
cit herodes adiecit ⁊ hoc super oīa ⁊ iclusit
b ioannem i carcere. Factū ē aūt cū baptizaret
a omnis ppl's ⁊ ihesu baptizato ⁊ orāte: aptū ē
a celū ⁊ descendit spūs scūs corporali spetie sic̄
E columba in ipz ⁊ vox d̄ celo fcā ē. Tu es fili⁹
meus dilectus i te ꝯplacui mihi. Et ipe ih̄s
.i a. erat incipiens q̄i annoꝝ triginta vt putaba
tur filius ioseph qui fuit heli q̄ fuit mathat.
qui fuit leui. q̄ fuit melchi. q̄ fuit iāne qui fu
it ioseph qui fuit mathathie qui fuit amos
qui fuit naum q̄ fuit hesli qui fuit age q̄ fuit
maath. qui fuit mathathie. qui fuit semei. q̄
fuit ioseph. qui fuit iuda. qui fuit ioanna qui
F fuit resa qui fuit zorobabel. qui fuit salathiel
qui fuit neri qui fuit melhi. qui fuit addi. qui
fuit thosan. qui fuit helmadā. qui fuit her. qui
fuit ihesu. qui fuit eliezer. qui fuit iorim. qui fu
it mathat. qui fuit leui q̄ fuit symeon. qui fuit
iuda. qui fuit ioseph. qui fuit iona. qui fuit he
liachim: qui fuit melcha. q̄ fuit menna. q̄ fu-
it mathatha qui fuit nathan. qui fuit dd̄. qui
G fuit iesse q̄ fuit obeth q̄ fuit booz q̄ fuit salamō
qui fuit naason qui fuit aminadab q̄ fuit arā
qui fuit esrom. qui fuit phares qui fuit iude. q̄
fuit iacob qui fuit ysaac qui fuit abrahe qui
fuit thare qui fuit nachor. qui fuit saruch. qui
fuit ragau. qui fuit phalech. qui fuit heber. q̄
fuit sale: qui fuit chaynā. qui fuit arphaxat qui
fuit sem. qui fuit noe. qui fuit lamech qui fuit

mathusalem. qui fuit enoch. qui fuit iareth q̄
fuit malalehel. qui fuit chaynan: q̄ fuit enos
qui fuit seth. qui fuit adam qui fuit dei. IIII
Ihesus aūt plenus spū scō regressus ē A
a iordane ⁊ agebatur in spū i deser-
to diebus quadragita: ⁊ tētabat a dia
bolo. Et nihil manducauit i dieb⁹ illis ⁊ con- mat. 4. a
sumatis illis esurijt. Dixit aūt illi diabolus mar. i. b
Si filius dei es. dic lapidi huic vt panis fiat.
Et respondit ad illū ihesus. Scriptum ē: qr Deut. 8. a
non in pane solo viuit hō: sz in oi v̄bo dei. Et
duxit illum diabolus ⁊ ōndit illi oīa regna
orbis terre i momēto tp̄is ⁊ ait illi. Tibi dabo
ptātem hanc vniuersaz ⁊ gl'iaz illoꝝ. qr mihi
tradita sunt: ⁊ cui volo do illa. Tu ergo pro-
cidēs si adoraueris coraz me: erūt tua oīa. Et B
rn̄dens ihesus dixit illi. Scriptū ē. Dn̄z deū Deut. 6. b
tuum adorabis: ⁊ illi soli seruies. Et duxit il
lū i irl'm: ⁊ statuit eū sr̄ pinnā tēpli: ⁊ dixit ill
Si filius dei: es mitte te hinc deorsum. Scri mat. 4. a
ptum ē eni q̄ angelis suis mandauit de te vt Ps̄. 90.
conseruent te ⁊ i manibus tollēt te ne forte
offendas ad lapidem pedē tuū. Et rn̄dēs ih̄s
ait illi dictuz ē. Nō tēptabis dn̄z deū tuū. Et Deut. 6. c
consumata oi tētatione: diabol⁹ recessit ab il-
lo vsq̄ ad tp̄s. Et regressus est ih̄us i virtute mat. 4. d.
spūs in galileam: ⁊ fama exijt per vniuersam mar. 3. a
regionē de illo. Et ipe docebat i synagogis eo Joā. 6. a
rū ⁊ magnificabat ab oibus. Et venit nazaret C
vbi erat nutritus. ⁊ intrauit fz ꝯsuetudinem mar. 13. g.
suam die sabbati i synagogā. ⁊ surrexit legere
⁊ tradit⁹ est illi liber ysaie pph̄e. Et vt reuol
uit librꝝ: inuenit locū vbi scriptū erat. Spiri- Esa. 61. a.
tus dn̄i sup me: ppter qd̄ vnxit me: euangeli
zare pauperibus misit me: sanare ꝯtritos cor
de: p̄dicare captiuis remissionē: ⁊ cecis visū
dimittere: ꝯfractos in remissionē: p̄dicare an
nū dn̄i acceptū ⁊ diē retributionis. Et cū pli D
cuisset librꝝ reddidit ministro ⁊ sedit. Et oīuz
in synagoga oculi erāt itendētes in eū. Cepit
autē dicere ad illos: qr hodie ipleta ē h̄ scri-
ptura in aurib⁹ vr̄is. Et oēs testimonium illi mar. 6. a
dabāt: ⁊ mirabant i v̄bis gr̄e q̄ pcedebāt de Joā. 4. f
ore ipsius: ⁊ dicebāt: Nōne h̄ ē filius ioseph? mat. 13. g
Et ait illis. Utiq̄ dicet mihi hāc similitudi- Joā. 6. c
nē. Medice cura te ipsū. Quāta audiuimus mat. 13. g
facta in capharnaū: fac ⁊ h̄ in patria tua. Ait mar. 6. a.
aūt. Amē dico vobis qr nemo ppha accept⁹ Joā. 4. f.
est in pr̄ia sua. In v̄itate dico vobis multe vi 3. Re. 17. b
due erāt i dieb⁹ helie in isrl' qn̄ clausū ē celū
annis trib⁹ ⁊ mēsibus sex cū facta eēt fames
magna in oi terra: ⁊ ad nullā illaꝝ missus est E
helias nisi i sarepta sidōie ad mulierē viduā 4. Re. 4. d
Et multi leprosi erāt i isrl' sub helisco ppheta
⁊ nemo eoꝝ mūdatus ē nisi naamā syrus. Et

repleti sunt omnes i synagoga ira hec audiẽ
tes. Et surrexerunt ⁊ eiecerunt illũ extra ciui
tatem ⁊ duxerunt illũ vsqꝫ ad supcilium mõtis
sup quẽ ciuitas illoꝝ erat edificata. vt pcipi-
tarent eũ. Ipe at transiens p mediũ illoꝝ ibat
mat.17.d Et descendit i capharnaũ ciuitatem galilee:
mar..c ibiqꝫ docebat illos sabbatis. Et stupebant in
doctrina eius: qꝛ in ptãte erat smo ipi⁹. Et i
synagoga erat hõ hñs demonium imũdum
F ⁊ exclamauit voce magna dicens. Sine quid
nobis ⁊ tibi ihũ nazarene. Uẽisti pdere nos
Scio te qui sis: scũs dei. Et increpauit illum
ihs dicens. Obmutesce: ⁊ exi ab eo. Et cum
pieciſſet illuz demonium in medium exit ab
illo nihilqꝫ illũ nocuit. Et fact⁹ ẽ pauor i oib⁹
⁊ colloquebãt ad inuicẽ dicentes. Qd ẽ hoc
verbũ: qꝛ i ptãte ⁊ ṽtute ipat immũdis spiri
tibus ⁊ exeunt. Et diuulgabatur fama de illo
in oẽz locum regiõis. Surgẽs ãt ihs de syna
mar.i.c goga introiuit in domum symõis. Socrus ãt
symonis tenebat magnis febribus ⁊ rogaue
G runt illum pro ea. Et stãs sup illã ipauit febri
⁊ dimisit illã: ⁊ continuo surgẽs ministrabat
mar.i.c illis. Cum autem sol occidiſſet: oẽs q̃ hẽbãt
infirmos varijs languorib⁹ ducebãt illos ad
eum: at ille singul' manus iponẽs curabat eos
mar.3.b Exibant ãt demonia a mltis clamãtia ⁊ dicẽ
tia: quia tu es fili⁹ dei. Et increpãs nõ sinebat
ea loqui: qꝛ sciebãt ipz eẽ xpm. Fcã autẽ die
egressus ibat in desertũ locũ: ⁊ turbe require
bant eum. ⁊ venerunt vsqꝫ ad ipm. ⁊ detiebãt
illum ne discederet ab eis. Quibus ille ait.
Qꝛ ⁊ alijs ciuitatib⁹ opz me euangelizare
regnum dei: quia iõ missus sũ. Et erat pdicãs
i synagogis galilee.

V

A Factum ẽ ãt cũ turbe irruerẽt i eũ vt
mar.4.a audirent ṽbũ dei: ⁊ ipse stabat secus
stagnum genezareth. Et vidit duas
naues stantes secus stagnũ: piscatores ãt de
scenderant ⁊ lauabãt retia. Ascẽdẽs ãt i vnã
nauim q̃ erat symõis: rogauit eũ a terra re-
ducere pusillũ. Et sedẽs docebat de nauicula
turbas. Ut cessauit autem loq̃ dixit ad simo
nẽ. Duc in altum: ⁊ laxare retia vr̃a in captu
B ram. Et rñdens symõ dixit illi. Preceptor p
totam noctẽ laborãtes nihil cepimus: i ṽbo
ãt tuo laxabo rete. Et cum hoc feciſſent: con
cluserunt piscium multitudinẽ copiosã: Rũ
pebatur ãt rete eoꝝ. Et annuerũt socijs q̃ erãt
i alia naui: ut venirẽt ⁊ adiuuarent eos. Et
venerunt ⁊ impleuerũt ãbas nauiculas: ita
vt pene mergerent. Qd cum videret symon
petrus pcidit ad genua ihũ dicẽs: Exi a me
dñe quia hõ peccator sũ. Stupor. n. circũde
derat eum ⁊ oẽs q̃ cuz illo erãt. i captura pi
scium quã ceperãt. Silr ãt iacobum ⁊ ioãnez
filios zebedei: qui erant socij symonis. Et ait matth.4.c
ad symonem ihs. Noli timere: ex hoc iã hoies mar.i.c
eris capiens. Et subductis ad trã nauib⁹: re C
lictis oib⁹ secuti sunt eũ. Et fcm̃ est cũ eſſet in mat.8.a
vna ciuitatum: ⁊ ecce vir plenus lepra vidẽs mar.i.d
ihz ⁊ procidẽs i faciẽ suã rogauit eũ dicens
Dñe si vis potes me mundare. Et extẽdens
manum tetigit eũ dicens. Uolo mũdare: Et
ↄfestim lepra disceſſit ab illo. Et ipe precepit
illi vt nemini diceret: sed vade ostẽde te sacer-
doti. ⁊ offer p emundatione tua sicut pcepit
moyses in testimonium illis. Perãbulabat mat.4.d
autem magis sermo de illo. ⁊ cõuiniebãt tur mar.3.a
be multe vt audirẽt ⁊ curarẽt ab ifirmitatib⁹ Joã.6.a
suis. Ipse ãt secedebat in desertum ⁊ orabat math.14.c
Et fcm̃ ẽ in vna dierum. ⁊ ipe sedebat docens mar.6.f
Et erant pharisei sedentes ⁊ legis doctores q̃ D
venerant ex omni castello galilee ⁊ iudee ⁊ mat.9.a.
irlm ⁊ virtus dñi erat ad sanãdum. Et ecce mar.2.a
viri portantes in lecto hoiem q̃ erat paraliti Joã.5.a
c⁹ ⁊ querebãt eũ iferre ⁊ ponẽ añ eum. Et nõ
inuenientes q̃ pte illũ iferrẽt p turba: ascen-
derunt supra tectum. ⁊ p tegulas sũmiserũt
eum cũ lecto in mediũ añ ihm. Quoꝝ fidẽ vt
vidit dixit. Homo remittuntur tibi peccata
tua. Et ceperunt cogitare scribe ⁊ pharisei
dicentes. Quis est hic qui loqt blasphemias
Quis põt dimittere peccata: nisi solus deus? mat.9.a
Ut cognouit ãt ihs cogitatiões eoꝝ rñdens
dixit ad illos: Quid cogitatis i cordib⁹ vr̃is? E
Quid est facilius dicere: dimittũt tibi pccã an
dicere surge ⁊ ambula: Ut ãt sciatis qꝛ fili⁹ ho mat.9.a.
minis habet ptãtez i terra dimittẽdi pccã ait mar.2.b
paralytico. Tibi dico surge: tolle lectum tu Joã.5.b.
um: ⁊ vade in domuz tuã. Et ↄfestĩz ↄsurgẽs
coram illis tulit lectum i q̊ iacebat: ⁊ abijt in
domum suã magnificãs deũ Et stupor app-
hendit oẽs: ⁊ magnificabant deũ. Et repleti
sunt timore dicentes: qꝛ vidim⁹ mirabilia ho
die: Et p⁹ hec exijt: ⁊ vidit publicanũ noie F
leui sedẽtẽ ad teloneũ ⁊ ait illi. Sequere me mat.9.b
Et relictis oibus: surgẽs secutu⁹ est eũ. Et fecẽ mat.2.a
ei conuiuiũ magnũ leui in domo sua: ⁊ erat
turba multa publicanorum ⁊ alioꝝ: q̃ cũ illis
erãt discumbentes. Et murmurabãt pharisei
⁊ scribe eoꝝ dicentes ad discipl'os ei⁹. Qua mat.9.b
re cum publicanis ⁊ pccõrib⁹ mãducatis ⁊ bi mar.2.c
bitis: Et rñdens ihs dixit ad illos: Nõ egẽt
q̊ sani sunt medico: sꝫ q̃ mali hñt. Non veni
vocare iustos sed peccatores ad pniam. At
illi dixerunt ad eum. Quare discipuli ioãnis mat.9.b
ieiunant frequent ⁊ obsecrationes faciũt silr mar.2.c
⁊ phariseorum: tui aũt edũt ⁊ bibũt. Quibus mat.9.
ipse ait. Nunqd potestis filios spõsi dũ cum mar.2.c

illis est spõsus facere ieiunare? Venient aũt di
es ⁊ cũ ablatus fuerit ab illꝭ sponsus. tũc ieiu
nabunt i illis diebus. Dicebat aũt ⁊ silitudi
ar.2.d nem ad illos. Quia nemo cõmissurã a nouo
vestimento mittit in vestimẽtũ vetus: ali oqñ
⁊ nouũ rumpit: ⁊ veteri non ꝯuenit ꝯmissura
.2.d. a nouo. Et nemo mittit vinuz nouũ i vtres
veteres alioqn rumpit vinũ nouum vtres. ⁊
vinum effundeť ⁊ vtres pibunt. Sed vinuz
nouum i vtres nouos mittendũ ẽ: ⁊ vtraqꝫ
conseruanť. Et nemo bibens vetus statiz vlt
A nouũ. dicit. n: vetus melius est. VI

at.12.a
r.2.d.

Actũ est aũt i sabbato scdo primo cũ
trãsiret p sata vellebant discipuli eiꝰ
spicas: ⁊ mãducabãt cõfricãtes mãi
t.12.a bus. Quidam aũt phariseoꝝ dicebant illis
r.2.d. Quid facitis qd nõ licet in sabbatꝭ? Et rñdẽs
e.12.b ihs ad eos dixit. Nec hoc legistis quod fecit
12.a. dd cum esurisset ipe ⁊ q cum illo erãt: quõ in
ar.2.d trauit in domum dei ⁊ panes ppositõis sũ
psit ⁊ mãducauit: ⁊ dedit his q cũ ipo erant
qs non licet manducare nisi tm̃ sacerdotibꝰ?
12.a Et dicebat illis: qꝛ dñs est filius hois: ẽt sab
.2.d bati. Factum est aũt ⁊ in alio sabbato: vt in
B traret i synagogam ⁊ doceret. Et erat ibi hõ
12.a ⁊ manus eiꝰ dextra erat arida. Obseruabant
3.a autem scribe ⁊ pharisei si in sabbato curaret
vt iuenirent vñ accusarent eũ. Ipse vo scie
bat cogitationes eoꝝ: ⁊ ait hoi q hẽbat ma
12.a nuz aridam. Surge: ⁊ sta i mediũ. Et surgẽs
.a stetit. Ait aũt ad illos ihs. Interrogo vos si
14.a licet sabbatis bñfacere an male: aiaz saluam
facere an pdere? Et circũspectꝭ oibꝰ dixit hoi:
Extende manũ tuã. Et extendit: ⁊ restituta
ẽ manꝰ eius. Ipi aũt repleti sunt insipiẽtia: ⁊
14.c colloqbanť ad iuicem qd nã facerent de ihu
C Factum est aũt i illis diebꝰ exijt i mõtẽ orare
10.c ⁊ erat pernoctans in orõne dei. Et cũ dies fa
3.b ctus eẽt vocauit discipulos suos: ⁊ elegit du
.1.b odecim ex ipis quos ⁊ aplos noiauit: symõ
nem quez cognominauit petꝝ ⁊ andreã frẽz
eius: iacobuz ⁊ ioannẽ philipptũ ⁊ bartholo
meum. matheũ ⁊ thomã. iacobum alphei. ⁊
symonem q vocať zelotes. ⁊ iudam iacobi: ⁊
iudam scarioth q fuit pditor. Et descẽdens
cum illis stetit in loco cãpestri ⁊ turba disci
puloꝝ eiꝰ: ⁊ multitudo copiosa plebis ab oi
iudea ⁊ irlm̃ ⁊ maritima ⁊ tyri ⁊ sidonis q
venerant vt audirent eũ ⁊ sanareť a lãguo
tibus suis. Et q vexabãtur a spiritibꝰ imũdis
curabantur. Et ois turba q̃rebat eũ tãgere qꝛ
5.a vtus de illo exibat ⁊ sanabat omnes: Et ipse
D eleuatꝭ oculis i discipulos suos dicebat. Bti
.a. paupes: qꝛ vr̃m est regnũ dei. Bti q nũc esu
ritꝭ: qꝛ saturabimi. Bti q nunc fletis: qꝛ ride

bitis. Bti eritis cuz vos oderit hoies ⁊ cũ se
parauerint vos ⁊ exprobauerit: ⁊ iecerint no
men vestruz tanq̃ maluz pp filiũ hois. Gau
dete i illa die ⁊ exultate. ecce. n. merces ve
stra multa ẽ in celo. Scdm h. n. faciebant p Amos.6.a
phetis pr̃es eoꝝ. Verũtñ ve vobis diuitibꝰ
q habetis ꝯsolatõem vr̃am. Ve vobis q satu
rati estis: qꝛ esurietꝭ. Ve vobis q ridetis nũc
qꝛ lugebitis ⁊ flebitꝭ. Ve cũ bñdixerit vobis
oẽs hoies. Scdm hec. n. faciebant prophis
pr̃es eoꝝ. Sz vobis dico q auditis. Diligite mat.5.g
inimicos vr̃os bñfacite his q vos oderunt
Bñdicite maledicẽtibꝰ vobis: ⁊ orate p ca
lũniantibus vos. Et q te pcutit i maxillaz. pb
be ⁊ alterã: ⁊ ab eo q aufert tibi vestimen E
tum. ẽt tunicã noli phibere. Oi ãt petẽti te
tribue ⁊ q aufert que tua sunt ne repetas. Et Tobie.4.c
put vultis vt faciant vobis hoies: ⁊ vos fa mat.7.b
cite illis silr. Et si diligitis eos q vos diligunt mat.5.g
q vobis ẽ gr̃a? Naz ⁊ peccatores diligẽtes se
diligunt. Et si bñ feceritꝭ his q vobis bñfa
ciũt: q vobis ẽ gr̃a: Siqdẽ ⁊ peccatores hoc
faciunt. Et si mutuuz dederitis his a quibus
speratꝭ recipe: q gr̃a est vobis. Nã ⁊ pecca
tores peccoribus feneranť: vt recipiant equa
lia: Verumtñ diligite inimicos vr̃os: bñfaci
te. ⁊ mutuum date: nihil ide sperantes: ⁊ erit
merces vr̃a multa: ⁊ eritꝭ filij altissimi: quia
ipe benignꝰ est sup igratos ⁊ malos. Estote F
ergo misericordes: sicut ⁊ pr̃ vr̃ misericors ẽ mat.7.a
Nolite iudicare ⁊ non iudicabimi. Nolite
ꝯdẽnare ⁊ non ꝯdẽnabimi: Dimittite: ⁊ di
mittemi. Date ⁊ dabitur vobis. Mensuram
bonam ⁊ ꝯfertam ⁊ coagitatã ⁊ supeffluentẽ
dabunt i sinuz vr̃m. Eadẽ qppe mẽsura q̃ mẽ mat.7.a
si fueritꝭ: remetietur vobis: Dicebat ãt illꝭ ⁊ si mar.4.c
militudinem. Nũqd põt cecus cecũ ducere mat.15.c
Nõne ambo in foueaz cadunt. Nõ ẽ discipu mat.10.c
lus sr̃ magr̃m pfectus aũt ois erit: si sit sicut Joã.13.b
magr̃ eius. Quid aũt vides festucaz i oculo mat.7.a
fris tui trabem aũt q in oculo tuo ẽ non cõsi
deras. Aut quõ potes dicere frĩ tuo: frat sin
eijciam festucã de oculo tuo: ipe i oculo tuo
trabẽ non vides. Hypochrita eijce primum
trabẽ de oculo tuo: ⁊ tunc ꝑspicies vt educas
festucam de oculo fris tui. Nõ. ẽ. n. arbor bo mat.7.c
na que facit fructus malos: neqꝫ arbor mala
faciẽs fructum bonum. Vnaqueqꝫ. n. arbor d G
fructu suo cognoscit. Neqꝫ. n. de spinis col
ligunt ficus: neqꝫ de rubo vindemiant vuaz
Bonus hõ de bono thesauro cordis sui pro mat.12.c
fert bonum. ⁊ malus hõ d malo thesauro p
fert malum. Ex abũdantia. n. cordis os loqꝭ
Quid aũt vocatis me dñe dñe: ⁊ non facitis mat.7.c
q dico. Ois q venit ad me. ⁊ audit s̃mones mat.7.d

meos:ꝛ iacit eos:ostēdam vobis cui silis sit
Silis est hoi edificanti domū q̄ fodit i altuz
ꝛ posuit fundamentū supra petrā. Jnundati
one aūt fcā illisum ē flumen domui illi:ꝛ nō
potuit eam mouere. Fūdata.n. erat.supra pe
trā. Qui aūt audit ꝛ nō facit silis ē hoi edi
ficanti domum suā supra terrā sine fundam̄
to:in quam illisus est fluuis.ꝛ ɔtinuo cecidit
ꝛ facta est ruina dom⁹ illi⁹ magna VII
A Cum aūt implesset oia v̄ba sua in au/
Mat.8.a res ple bis.itrauit capharnaū. Centu
rionis aūt cuiusdā seruus male hn̄s
erat moriturus:q̄ illi erat p̄ciosus. Et cū au/
disset de ih̄u.misit ad eum seniores iudeoꝝ
rogās eum vt veniret ꝛ saluaret seruū eius
At illi cum venissent ad ih̄z rogabant cū sol
licite dicentes ei:qꝛ dignus est vt hoc illi pre
stes: Diligit.n.gentē nr̄am:ꝛ sinagogaz ipse
edificauit nobis. Jh̄s āt ibat cum ill'. Et cū iā
B non lōge eēt a domo:misit ad eum centurio
Mat.8.a amicos dicens. Dn̄e:noli vexari. Nō.n. suz
dignus vt sub tectū meum intres. ꝑpt̄ qđ ꝛ
meipz non sum dignū arbitrat⁹ vt venirē ad
te:sꝫ dic v̄bo ꝛ sanabitur puer meus. Naz ꝛ
ego hō sum sub ptāte ɔstitutus.hn̄s sub me
milites:ꝛ dico huic vade ꝛ vadit.ꝛ alio ve/
Mat.8.b ni ꝛ venit:ꝛ seruo meo fac hoc ꝛ facit. Quo
audito ih̄s miratus ē ꝛ ɔuersus sequētibus
se turbis dixit. Amē dico vobis:nec i isrl' tan
taz fidē inueni: Et reuersi q̄ missi fuerant do
mū inuenerunt seruū qui languerat sanuz. Et
fcm̄ est deinceps ibat ih̄s in ciuitatē q̄ vocat
naym ꝛ ibant cum eo discipuli ei⁹ ꝛ turba co
piosa. Cum aūt appropinq̄ret porte ciuita/
tis ecce defunctus efferebatur fili⁹ vnic⁹ ma
4.Reg.4.b tris sue. Et hec vidua erat:ꝛ turba ciuitatis
mlta cum illa. Quam cum vidisset dn̄s:mia
motus sup eā dixit illi. Noli flere. Et accessit
C ꝛ tetigit loculū. Hi autem qui portabāt stete
rūt. Et ait. Adolescens:tibi dico surge. Et re-
sedit q̄ erat mortuus:ꝛ cepit loqui ꝛ dedit il
lū mr̄i sue. Accepit aūt oēs timor:ꝛ magnifi
cabant deum dicētes. Quia ꝑpheta magn⁹
surrexit in nobis:ꝛ quia deus visitauit ple-
bem suā. Et exijt hic sermo in vniuersā iudeā
de eo:ꝛ oēm circa regionē. Et nūciauerūt io
mat 11.a anni discipuli eius de oibus his. Et ɔuocauit
duos de discipulis suis ioannes. Et misit ad
ih̄m dicēs. Tu es qui vēturus es:an aliū ex/
pectamus. Cū aūt venissent ad eū viri dixerūt
mat.11.a Joannes baptista misit nos ad te dicēs. Tu
es qui venturus es an aliū expectamus? Jn
ipsa aūt hora multos curauit a languoribus
suis ꝛ plagijs ꝛ spiritibus malis:ꝛ cecis mul
mat.11.a tis donauit visum. Et respondens dixit illis.

Euntes renunciate ioanni que audistis ꝛ vi D
distis. Quia ceci vident:claudi ambulant:le
prosi mundantur:surdi audiunt: mortui re-
surgunt:pauperes euangelizantur:ꝛ beatus mat.11.a
est quicūq3 nō fuerit scandalizatus in me. Et
cum discessissent nuncij ioannis:cepit de io/
anne dicere ad turbas. Quid existis in deser
tū videre? harūdinē vento agitatā. Sꝫ quid
existis videre? Hoiem mollib⁹ vestimētis idu
tū? Ecce qui i veste p̄ciosa sūt ꝛ delitijs: i do/
mibus regū sunt. Sꝫ q̄d existis videre. Pro
phetā. Utiq3 dico vobis:ꝛ plusq̄3 ꝑphetam. mal ac.3.a
Hic ē de quo scriptū ē. Ecce mitto angelum mat.11.a
meū añ faciē tuā:q̄ p̄parabit viā tuā añ te.di b.mar.1.a
co.n.vobis:maior iter natos mlieꝝ ꝑph̄a ioā mat.11.b
ne baptista nemo ē. Qui āt minor ē i regno E
dei maior ē illo. Et ois ppl's audiēs ꝛ publi/
cani iustificauerunt deū:baptizati baptismo
ioannis. Pharisei autem ꝛ legisperiti ɔsiliū
dei spreuerunt in semetipsos: non baptizati mat.11.b
ab eo. Ait aūt dn̄s. Cui ergo similes dicam
hoies gn̄ationis huius:ꝛ cui sil'es sūt. Sil'es
sūt pueris sedētibus i foro ꝛ loquētib⁹ adiui
cē ꝛ dicētibus. Cātauimus vobis tibijs ꝛ nō
saltastis:lamētauim⁹ ꝛ nō plorastis. Uenit mat.11.c
aūt ioānes baptista neq3 māducās panē ne/
q3 bibēs vinū:ꝛ dicit̄ demoniū hꝫ. Uenit fili
us hois māducās ꝛ bibēs. Et dicit̄. Ecce hō
deuorator:ꝛ bibēs vinū:amicus publicano-
rum ꝛ peccatoꝝ. Et iustificata ē sapia ab oib⁹ mat.26.a
filijs suis. Rogabat aūt illū quidā de phari mar.14
seis:vt māducaret cū illo. Et ingressus domū Joā.12.a
pharisei discubuit.ꝛ ecce mulier q̄ erat i ciui F
tate peccatrix vt cognouit q̄ ih̄s accubuit in
domo pharisei:attulit alabastrum vnguenti
ꝛ stans retro secus pedes eius:lachrymis ce
pit rigare pedes ei⁹:ꝛ capillis capitis sui ter
gebat:ꝛ osculabat̄ pedes eius ꝛ vnguento vn
gebat. Uidens aūt phariseus qui vocauerat
eū ait intra se dicens. Hic si eēt ꝑpheta sciret
vtiq3 que ꝛ qualis est mulier q̄ tangit euz qꝛ
peccatrix ē. Et r̄ndens ih̄s dixit ad illuz. Sy/
mon habeo tibi aliq̄d dicere. At ille ait. Ma
gister dic. Duo debitores erāt cuidā fenera/
tori:vnus debebat denarios q̄ngētos ꝛ ali⁹
q̄nquaginta: Nō hn̄tibus illis vn̄ redderēt:
donauit vtrisq3. Quis ergo eū plus diligit.
G Rūdēs symō dixit. Estimo:qꝛ is cui plus do
nanit. At ille dixit ei. Recte iudicasti. Et cō/
uersus ad mulierē dixit symoni. Uides hanc
mulierē. Jntraui in domū tuā:aquā pedib⁹
meis nō dedisti. Hec aūt lachrymis rigauit
pedes meos ꝛ capillis suis tersit. Osculū mi
hi nō dedisti:h̄ autez ex quo intraui nō cessa
uit osculari pedes meos. Oleo caput meum

non vnxisti: h̄ autem vnguēto vnxit pedes me
os. Propter qḋ dico tibi. Remittunt̄ ei pctā
multa: q̃m dilexit multū. Cui aūt min⁹ dimit-
tit̄ min⁹ diligit. Dixit aūt ad illā. Remittun-
tur tibi peccata. Et ceperunt q̇ simul accūbe-
bāt dicere ītra se. Quis ē h̄ q̇ ēt peccata dimit
tit. Dixit aūt ad mulierē. Fides tua te saluā
A fecit. Uade in pace. VIII.

Et factū ē deinceps ⁊ ipse iter faciebat
ꝑ ciuitates ⁊ castella p̄dicās ⁊ euan-
gelizās regnū dei: ⁊ duodecim cū il-
lo ⁊ mulieres aliq̄ q̄ erāt curate a spiritib⁹ ma
J.24.b lignis ⁊ īfirmitatib⁹: maria q̄ vocat̄ magdale
ne de qua septē demonia exierāt: ⁊ ioāna vxor
chuze procuratoris herodis: ⁊ susanna ⁊ alie
multe: que ministrabant ei de facultatib⁹ suis
Cū autē turba plurima cōueniret ⁊ de ciuita
tib⁹ ꝓperarēt ad eū: dixit ꝑ similitudinē. Exijt
at.13.a qui seminat seminare semē suū. Et dū seminat
ar.4.a aliud cecidit secus viā: ⁊ conculcatū est: ⁊ vo-
lucres celi comederūt illud. Et aliud cecidit
supra petrā: ⁊ natū aruit: q̄ non habebat hu-
morem. Et aliud cecidit inter spinas: ⁊ simul
exorte spine suffocauerūt illud. Et aliud ceci-
dit in terrā bonā: ⁊ ortū fecit fructū centuplū
B hec dicens clamabat. Qui habet aures audiē
di audiat. Interrogabāt autē discipuli eius
t.13.b que esset hec parabola. Quib⁹ ipse dixit. Uo-
4.b. bis datū est nosse mysterium regni dei: ceteris
Esa.6 aūt in parabolis: vt vidētes nō videant: ⁊ au
12.f diētes nō itelligāt. Est aūt hec parabola. Se-
28.f mē ē v̇bū dei. Qui aūt secus viā hi sunt q̇ au
13:c diunt: deinde venit diabolus ⁊ tollit v̇bū de
4.b corde eoꝝ: ne credētes salui fiāt. Nam q̇ supra
petrā: q̇ cū audierint cū gaudio suscipiūt ver-
bū. Et hi radices nō hn̄t: q̄ ad tp̄s credunt: ⁊
in tp̄e tentatiōis recedūt. Qḋ aūt ī spinas ce-
cidit: hi sūt q̇ audierūt: ⁊ a solicitudinib⁹ ⁊ di
C uitijs ⁊ voluptatib⁹ vite eūtes soffocant̄: ⁊ nō
referunt fructū. Qḋ aūt in bonā terrā: hi sūt
q̇ in corde bono ⁊ optimo audiētes v̇bū reti-
nēt: ⁊ fructū afferūt in patiētia. Nemo aūt lu
.b cernā accēdēs operit eā vase: aut subtus lectū
.c ponit: sꝫ supra cādelabrū ponit: vt itrātes vi-
.c deāt lumē. Nō ē eni occultū qḋ nō manifeste
.c. tur: nec abscōditū qḋ nō cognoscat̄ ⁊ i palam
.b veniat. Uidete ergo q̇d audiatis. Qui eni ha
c bet dabit̄ illi: ⁊ q̇cūq̄ nō hꝫ: ēt qḋ putat se hr̄e
d. auferet̄ ab illo. Uenerūt aūt ad illum mater ⁊
frēs eius: ⁊ nō poterāt adire eū pre turba. Et
nunciatū est illi. Mater tua ⁊ frēs tui stāt fo-
ris: volētes te videre. Qui rn̄dēs dixit ad eos
Mater mea ⁊ fratres mei hi sunt: q̇ verbū dei
audiūt ⁊ faciūt. Factū est autē in vna dierū: ⁊
ipse ascēdit in nauiculā: ⁊ discipuli eius: ⁊ ait

ad illos. Trāsfretemus trāsstagnum. Et ascen
derunt. Et nauigantib⁹ illis obdormiuit. ⁊ de
scēdit ꝓcella vēti ī stagnū. ⁊ ꝯpellebāt̄ ⁊ ꝑicli
tabant̄. ascēdentes aūt suscitauerunt eum di-
centes. Preceptor ꝑimus. At ille surgēs in-
crepauit ventum ⁊ tempestatē aque ⁊ cessauit
⁊ fcā ē tranq̇litas. Dixit aūt illis. Ubi est fi-
des v̄ra. Qui timentes mirati sūt ad inicē di
centes. Quis putas h̄ est. Quia ⁊ vētis ⁊ ma mar.4.d
ri ipat: ⁊ obediūt ei. Et nauigauerūt ad regio
nē gerasenoꝝ: q̄ ē cōtra galileā. Et cū de naui
egressus esset ad terram: occurrit illi vir q̇dā q̇
habebat demoniū iā tēporib⁹ multis: ⁊ vesti-
mēto nō iduebat̄: neq̄ in domo manebat sed
in monumētis. Is vt vidit iesum ꝓcidit ante
illū: ⁊ exclamās voce magna dixit. Quid mi- mat.8.d
hi ⁊ tibi ē iesu fili dei altissimi. Obsecro te: ne mar.5.a
me torqueas. Precipiebat enim spiritui im- E
mundo: vt exiret ab homine. Multis eni tem
porib⁹ arripiebat illū: ⁊ vinciebat̄ cathenis ⁊
cōpedib⁹ custodit⁹: ⁊ ruptis vinculis agebat̄
a demonio in deserta. Interrogauit aūt illum mar.5.a
iesus dicēs. Qḋ tibi nomē est. At ille dixit le-
gio. Quia intrauerunt demonia multa i eum.
Et rogauerūt illū: ne imparet illis vt in abys-
sum irent. Erat autē ibi grex porcoꝝ multorū mat.8.g
pascentiū in monte: ⁊ rogabāt eū vt permitte mar.5.b
ret eis in illos ingredi. Et ꝑmisit illis. Exierūt
ergo demonia ab hoie: ⁊ intrauerunt in por-
cos: ⁊ impetu abijt grex ꝑ preceps in stagnum
⁊ suffocatus est. Qḋ vt viderunt factum q̇ pa mar.5.b
scebāt fugerūt: ⁊ nunciauerunt in ciuitatem ⁊
in villas. Exierunt autē videre qḋ factū est: ⁊
venerunt ad iesum: ⁊ inuenerunt hoiem seden
tē a quo demonia exierant vestitū: ac sana mē
te ad pedes eius: ⁊ timuerūt. Nunciauerunt
autē illis ⁊ q̇ viderāt: q̄mo san⁹ fact⁹ eēt a le-
gione. Et rogauerūt illū ois multitudo gera F
senoꝝ: vt discederet ab ipsis: q̄ magno timo-
re tenebant̄. Ipse aūt ascendēs naui reuersus mar.5.b
est. Et rogauit illū vir a quo demonia exierāt
vt cū eo esset. Dimisit aūt eū iesus dicēs. Re-
di in domū tuā: ⁊ narra quāta tibi fecit deus.
Et abijt ꝑ vniuersam ciuitatē predicās quāta
illi fecisset iesus. Factū ē autē cum redisset ie- mat.9.c
sus. excepit illū turba. Erāt aūt oēs expectan- mar.5.c
tes eū. Et ecce venit vir cui nomē iayrus: ⁊ ip
se princeps synagoge erat: ⁊ cecidit ad pedes
iesu rogans eū vt intraret in domum eius: q̄
vnica filia erat ei fere annorum duodecim: ⁊
hec moriebatur. Et contigit dum iret a turbis
comprimebat̄. Et mulier quedā erat in fluxu mat.9.c
sanguis ab ānis duodecim: q̄ in medicos ero mar.5.c
gauerat oēm substātiā suā: nec ab vllo potuit
curari: accessit retro ⁊ tetigit fimbriā vestimēti

eius: ⁊ ɔfestim stetit fluxus sanguinis eius.
Et ait ihs. Quis est qui me tetigit? Negan-
tibus autem omnibus: dixit petrus ⁊ qui cũ
G illo erant. Preceptor turbe te ɔprimũt ⁊ af
fligunt: ⁊ dicis q̃s me tetigit? Et dixit iesus
Tetigit me aliq̃s. Nã ⁊ ego noui ṽtutem de
me exisse. Uidens ãt mulier q: nõ latuit: tre
mens venit ⁊ procidit ante pedes eius: ⁊ ob
quã cãm tetigerit eũ indicauit coram omni
mat.9.c pplo. ⁊ quẽadmodũ confestim sanata sit. At
mar.5.c ipse dixit ei. Filia: fides tua saluam te fecit.
Uade in pace. Adhuc illo loquente. venit q̇
dã ad principẽ synagoge dicẽs ei. quia mor
tua ẽ filia tua: noli vexare illum. Ihs aũt au
dito hoc ṽbo rñdit pr̃i puelle. Noli timere
Crede tm̃: ⁊ salua erit. Et cum ṽenisset domũ
non pmisit intrare secũ quẽq̃. nisi petruz ⁊
iacobũ ⁊ ioãnẽ: ⁊ pr̃em ⁊ mr̃em puelle. Fle-
bant aũt oẽs ⁊ plangebant illã. At ille dixit
mat.9.c Nolite flere. Non est mortua puella: sed dor
mar.5.d mit. Et deridebãt eũ: scientes q: mortua eẽt
Ipse aũt tenens manũ eius clamauit dicens
mat.9.c Puella surge. Et reuersus est spũs ei⁹ ⁊ sur
mar.5.d rexit continuo. Et iussit illi dare manducar̃
Et stupuerunt parentes eius q̃bus precepit IX
A ne alicui dicerent qđ fcm̃ erat.
mat.10.a Conuocat aũt ihs duodeci aplis. de
mar.6.a dit illis ṽtutẽ ⁊ ptãtem sr̃ oĩa demo
mat.10.a nia: ⁊ vt lãguores curarent. Et misit
mar.3.b illos pdicare regnũ dei: ⁊ sanare infirmos.
mat.10.a Et ait ad illos. Nihil tuleritis i via: neq̃ vir
mar.6.b gam nz perã nz panẽ nz pecuniam: nz duas
tunicas habeat. Et in quancunq̃ domũ itra
mat.10.b ueritis ibi manete. ⁊ inde ne exeatis. Et quicũq̃
mar.6.b non receperint vos: exeũtes de ciuitate illa ẽt
Act.13.d puluerẽ pedum vr̃or excutite in testimoniũ
mar.6.b supra illos. Egressi aũt circuibant p castella
mat.14.a euangelizantes ⁊ curantes vbiq̃. Audiuit
mat.6.b ãt herodes tetrarcha oĩa q̃ fiebant ab eo. ⁊
hesitabat. eo q dicerẽt a q̃busdam. q: ioãnes
surrexit a mortuis. a q̃busdam ṽo q: helias
apparuit: ab alijs ãt q: propheta vnus de an
mar.6.c tiquis surrexit. Et ait herodes. Ioannẽ ego
B decollaui. Quis est ãt iste de quo ego talia
mar.6.b audio? Et q̃rebat videre eum. Et reuersi apl'i
mar.6.d narrauerũt illi q̃cũq̃ fecerunt: ⁊ assumptis
illis secessit seorsũ in locũ desertũ q̇ est beth
saide. Quo cũ cognouissent turbe secute sunt
illuz: ⁊ excepit eos ⁊ loq̃batur illis de regno
mat.14.b dei. ⁊ eos qui cura indigebant sanabat. Di-
Ioã.6.a es ãt ceperat declinare. Et accedentes duo-
decim dixerunt illi. Dimitte turbas vt eun
tes in castella villasq̃ que circa sunt diuer-
tãt ⁊ inueniant escas: q: hic i loco deserto su
mat.14.b mus. Ait aũt ad illos. Uos date illis mãdu
care. At illi dixerũt. Nõ sũt nobis plusq̃ q̃nq̃ mar.6.e
panes ⁊ duo pisces: nisi forte nos eamus ⁊ mat.14.b
emamus in oẽm hãc turbã escas. Erant aũt mar.6.e
fere viri quinq̃ milia. Ait ãt ad discipulos Ioã.6.a
suos facite illos discumbere p conuiuia q̃n-
quagenos ⁊ ita fecerunt. Et discubuerũt oẽs
Acceptis ãt q̃nq̃ panibus ⁊ duobus piscib⁹
respexit in celũ ⁊ bñdixit illis. ⁊ fregit ⁊ di-
stribuit discipulis suis vt ponerent ante tur-
bas. Et manducauerunt oẽs. ⁊ saturati sunt.
Et sublatũ ẽ qđ su pfuit illis fragmẽtor co-
phini duodeci. Et fcm̃ est cũ solus esset orans C
erãt cũ illo ⁊ discipuli. ⁊ iterrogauit illos di mat.16.b
cẽs. Quẽ me dicũt esse turbe? At illi rñderũt mar.8.c
⁊ dixerũt ioannẽ baptistã. alij ãt heliam. alij
ṽo q: vnus pphēta de prioribus surrexit. Di-
xit ãt illis. Uos aũt quẽ me esse dicitis. Rñ- mat.16.d
dens symon petrus dixit. Xp̃m dei. At ille in mar.8.d
crepans illos p̃cepit ne cui dicerẽt hoc dicẽs mar.16.c
q: oz filiũ hois multa pati ⁊ reprobari ab se mar.8.d
nioribus ⁊ principibus sacerdotũ ⁊ scribis.
⁊ occidi. ⁊ tertia die resurgere. Dicebat autẽ mat.16.d
ad oẽs. Si q̇s vult post me venire. abneget mar.8.d
semetipsũ: ⁊ tollat crucem suã quotidie ⁊ se-
quat̃ me. Qui.n. voluerit aĩam suam saluam
facere pdet illam. Nam q̇ pdiderit aiaz suã
ppt̃ me saluã faciet illã. Quid.n. pficit hõ
si lucret̃ vniuersũ mũdum: se ãt ipsũ perdat
⁊ detrimentũ sui faciat? Nã q̇ me erubuerit mar.8.d
⁊ meos sermones: hunc filius hois erubescet D
cũ venerit in maiestate sua ⁊ pr̃is ⁊ scõr ãge mat.16.d
lor. Dico ãt vobis: vere sũt aliqui hic stantes mar.9.a
q non gustabunt mortem donec videant re mat.17.a
gnum dei. Factum est ãt post hec ṽba fere di- mar.9.a
es octo: ⁊ assumpsit petr̃ ⁊ iacobum ⁊ ioan-
nem: ⁊ ascendit in montẽ vt oraret. Et fcã est
dũ oraret spẽs vultus eius altera: ⁊ vestitus
eius albus ⁊ refulgẽs. Et ecce duo viri loq̃bã
tur cũ illo. Erant ãt moyses ⁊ helias visi in
maiestate: ⁊ dicebant excessũ eius. quẽ ɔple
turus erat in irl'm. Petr⁹ ṽo ⁊ q̇ cũ illo erãt
grauati erãt somno. Et euigilãtes viderunt
maiestatẽ eius. ⁊ duos viros q̇ stabant cũ il
lo. Et fcm̃ ẽ cum discederẽt ab illo: ait petr⁹
ad ihm. Preceptor bonũ est nos hic esse: ⁊
faciamus tria tabernacula vnũ tibi: ⁊ vnum
moysi. ⁊ vnum helie. Nesciens quid diceret
Hec ãt illo loquente. fcã est nubes ⁊ obum
brauit eos: ⁊ timuerunt intrãtibus illis i nu
bem: Et vox fcã ẽ d nube dicens. Hic est fili⁹ mat.3.
meus dilectus: ipsũ audite. Et duz fieret vox mar.1.
inuentus est ihs sol⁹: ⁊ ipsi tacuerũt: ⁊ nemi E
dixerunt i illis dieb⁹ q̃cq̃ ex his q̇ viderant mat.17
Fcm̃ est ãt i sequenti die descendentib⁹ illis d mar.9
mõte: occurrit illis turba multa. Et ecce vir

de turba exclamauit dicēs. Magr̄ obsecro te
respice in filiū meū. qꝛ vnicus est mihi. Et ec-
ce spūs apprehēdit eū. ⁊ subito clamat ⁊ eli-
dit ⁊ dissipat eum cum spuma: ⁊ vix discedit
dilanians eum. Et rogaui discipulos tuos vt
mat.17.c eijcerent illum: ⁊ non potuerunt. Rūdens āt
mar.9.c ihesus dixit. O generatio infidelis ⁊ peruer-
sa: vsqꝫquo ero apud vos ⁊ patiar vos. Adduc
huc filium tuum. Et cum accederet: elisit il
lum demonium ⁊ dissipauit. Et increpauit
ihesus spm̄ immūduz ⁊ sanauit puerū: ⁊ red-
didit illuz pr̄i eius. Stupebant aūt oēs in ma
gnitudine dei. Omnibusqꝫ mirātibus i oīb⁹ q̄ fa
mat.17.d ciebat: dixit ad discipulos suos. Ponite vos
mar.9.e i cordibus vr̄is sermones istos. Filius.n. hois
futurū ē vt tradat̄ i manus hoīuz. At illi igno
rabāt v̄bū istud ⁊ erat velatū añ eos vt nō sen
F tirēt illud: ⁊ timebāt eū iterrogare de hoc ver
mat.18.a bo. Intrauit aūt cogitatio in eos. quis eorum
mar.9.e maior eēt. At ihesus videns cogitatiōes cor-
dis illoꝝ apprehendit puerū ⁊ statuit illū se-
cus se ⁊ ait illis. Quicūqꝫ susceperit pueꝝ istū
in noīe meo me recipit. Et q̇cūqꝫ me recepe-
rit recipit eū qui me misit. Nā qui minor est i
mar.9.f. ter oēs vos: hic maior est. Rūdens aūt iohā
nes dixit. Preceptor vidimus quēdaz in no
mine tuo eijcientē demonia ⁊ ꝓhibuimus eū
qꝛ non sequit̄ nobiscū. Et ait ad illos ihesus.
Nolite ꝓhibere. Qui eñi non ē aduersuz vos
ꝓ vobis est. Factū est aūt dū ꝯplerent̄ dies as
sūptionis eius. ⁊ ipse faciē suā firmauit vt iret
in ir̄l'm. Et misit nuncios ante ꝯspectū suuz. ⁊
euntes intrauerunt in ciuitates samaritano-
rum: vt pararēt illi. Et non receperūt eū qꝛ fa
cies eius erat eūtis ir̄l'm. Cū vidissent aūt di-
G scipuli ei⁹ iacob⁹ ⁊ iohānes dixerūt. Dñe vis
dicimus vt ignis descendat de celo ⁊ ꝯsumat
illos. Et ꝯuersus increpauit illos dicens. Ne
mat.18.b scitis cuius spūs estis. Filius hois non venit
aīas ꝑdere sꝫ saluare. Et abierunt in aliud ca-
mat.8.c stellū. Factū ē aūt ambulātib⁹ illis in via: dixit
q̇dā ad illū. Sequar te quocunqꝫ ieris dixit il
li ihesus: Vulpes foueas hn̄t. ⁊ volucres celi
mat.8.c nidos: filius aūt hois non hꝫ vbi caput suū re
clinet. Ait aūt ad alterū. Sequere me. Ille aūt
mat.8.c dixit. Dñe: pmitte mihi primuz ire: ⁊ sepelire
pr̄em meū. Dixitqꝫ ei ihesus. Sine vt mortui
sepeliant mortuos suos. tu aūt vade ⁊ ānun-
cia regnū dei. Et ait alter. Seq̄r te dñe sꝫ pmit
te mihi primū renūciare his qui domi sūt. Ait
ad illū ihesus. Nemo mittēs manum suaz ad
aratrum ⁊ respiciens retro aptus est regno
dei.

X

A Post hec autē designauit dñs ⁊ ali-
os septuagintaduos. ⁊ misit illos
binos ante faciem suam in oēm ciuitatez ⁊ lo
cum quo erat ipse venturus. Et dicebat illis.
Messis quidē multa: opariij aūt pauci. Roga mat.9.d
te ergo dñm messis vt mittat oparios in mes
sez suam. Ite: ecce ego mitto vos sicut agnos mat.10.b
inter lupos. Nolite portare sacculum neqꝫ pe
ram neqꝫ calciamenta: ⁊ neminē ꝑ viā saluta
ueritis. In q̄ncūqꝫ domū intraueritis: primuz mat.10.b
dicite pax huic domui ⁊ si ibi fuerit filius pa mar.6.b
cis requiescet sup illū pax vr̄a sin aūt ad vos
reuertet̄. In eadem aūt domo manete. eden- B
tes ⁊ bibentes que apud illos sunt. Dignus mat.10.b
enim ē oparius mercede sua. Nolite transire
de domo in domū: Et in quācūqꝫ ciuitatē in-
traueritis ⁊ susceperint vos manducate que
apponunt̄ vobis ⁊ curate ifirmos q̄ in illa sūt
⁊ dicite illis. appropinquabit in vos regnum
dei. In quancūqꝫ aūt ciuitatem intraueritis mat.10.b
⁊ nō suscepint vos: exeuntes in plateas ei⁹ di
cite. Etiā puluerē q̇ adhesit nobis de ciuitate
vestra extergimus i vos. Tñ hoc scitote: qꝛ ap
propinq̄bit regnū dei. Dico vobis: qꝛ sodo-
mis i die illa remissius erit q̄ꝫ illi ciuitati. Ve mat.11.e
tibi corozaiz. ve tibi bethsaida. qꝛ si in tyro ⁊ C
sidone facte fuissent virtutes que facte sūt i vo
bis: oliꝫ in cilicio ⁊ cinere sedētes penitērent
Verūtñ tyro ⁊ sidoni remissius erit in iudicio
q̄ꝫ vobis. Et tu capharnaū vsqꝫ ad celū exalta F
ta: vsqꝫ ad infernū demergeris. Qui vos au- mat.10.d
dit me audit. ⁊ qui vos spernit. me spernit: Jo.13.c.14.e
Qui autem me spernit: spernit eum qui misit
me. Reuersi sūt aūt septuagintaduo cū gau-
dio dicentes. Dñe. etiā demonia subijciuntur
nobis in noīe tuo. Et ait illis. Videbaz satha-
naz sicut fulgur de celo cadētē. Ecce dedi vo-
bis ꝑtātem calcandi sup̄ serpētes ⁊ scorpiōes
⁊ sup oēꝫ v̇tutē inimici: ⁊ nihil vobis nocebit
Verūtñ in hoc nolite gaudere: quia spiritus
vobis subijciunt̄. Gaudete autez ꝙ noīa vr̄a
scripta sunt in celis. In ipsa hora exultauit i D
spiritu sancto ⁊ dixit. Confiteor tibi dñe pater mat.11.d
celi ⁊ terre: ꝙ abscōdisti h̄ a sapientib⁹ ⁊ pru-
dentibus ⁊ reuelasti ea puulis. Etiā pr̄: qm̄ sic
placuit ante te. Oia mihi tradita sunt a pr̄e
meo. Et nemo scit quis sit filius nisi pr̄. ⁊ q̇s mat.11.d
sit pr̄ nisi filius. ⁊ cui voluerit filius reuelare. Joh.8.c
Et cōuersus ad discipulos suos dixit. Beati
oculi qui vidēt q̄ vos videtis. Dico.n. vobis. mat.13.b
ꝙ multi ꝓphe ⁊ reges voluerūt videre q̄ vos vi
detis. ⁊ n̄ viderūt: ⁊ audire q̄ auditis ⁊ nō au-
dierūt. Et ecce q̇dā legisꝑitus surrexit tētans mar.22.d
illū ⁊ dicens. Magr̄: q̇d faciēdo vitā eternaz mar.12.c
possidebo. At ille dixit ad eum. In lege q̇d E
scriptū ē. Quō legis. Ille rn̄dēs dixit. Dili- Deut.6.a
ges dñm deum tuum ex toto corde tuo. ⁊ ex Ro.13.c

Ro.13.c tota aīa tua. ⁊ ex oībus viribus tuis. ⁊ ex om
Jaco.2.b ni mēte tua. ⁊ ꝓximū tuū sicut teipsū. Dixit
q̄ illi. Recte rn̄disti. Hoc fac ⁊ viues. Ille āt
volens iustificare seipsū dixit ad ihm̄. Et q̄s
ē meus proxim⁹? Suspiciēs āt ihs dixit. Hō
q̇dā descēdebat ab irl'm i hierico ⁊ icidit i la
trones: q̄ ēt despoliauerūt eū. ⁊ plagis iposit̄
abierūt semiuiuo relicto. Accidit āt vt sacer
dos q̇dā descenderet eadē via. ⁊ viso illo p̄te
riuit. Silr̄ ⁊ leuita: cū esset sec⁹ locū ⁊ videret
F eū ptrāsijt. Samaritanus āt q̇dā iter faciēs
venit secus eū. ⁊ vidēs eū mīa mot⁹ ē. Et ap-
propians alligauit vulnera ei⁹ ifūdēs oleū ⁊
vinū. ⁊ iponēs illū i iumētū suū duxit in sta-
bulū ⁊ curā eius egit. Et altera die protulit
duos denarios. ⁊ dedit stabulario ⁊ ait. Cu
ram illius habe. ⁊ q̄dcūq̄ suprogaueris ego
cū rediero reddā tibi. Quis hoꝝ triū vr̄ tibi
ꝓximus fuisse illi q̄ incidit in latrōes? At il-
le dixit. Qui fecit mīam in illū. Et ait illi ihs
Vade ⁊ tu fac silr̄. Factū ē āt dum irēt. ⁊ ipe
G itrauit in q̇dā castellū. ⁊ mulier q̇dā martha
noie excepit illū i domum suā. ⁊ huic erat so
roꝛ noie maria. que ēt sedēs secus pedes dn̄i
audiebat v̄bū illius: martha āt satagebat cir
ca frequēs ministeriū. Que stetit ⁊ ait. Dn̄e
non ē tibi cure q̄ soroꝛ mea reliquit me solā
mistrare? Dic g⁹ illi vt me adiuuet. Et rn̄dēs
dixit illi dn̄s. Martha martha sollicita es. ⁊
turbaris erga plurima. Porro vnū ē neces-
sariū. Maria optimam partē elegit: q̄ nō au

XI.

feretur ab ea.

A ET factū ē cū esset in q̇daꝫ loco orans.
vt cessauit. dixit vnus ex discipulis.
ei⁹ ad eū. Dn̄e: doce nos orare: sicut
docuit ioannes discipulos suos. Et ait illis.
mat.6.b Cū orat̄ dicite. Pat̄ sanctificet̄ nomē tuum
aduenit regnū tuū: panē nostruꝫ quotidia
nū da nobis hodie: ⁊ dimitte nobis pccā nr̄a
siquidē ⁊ nos dimittimus debēti nobis: ⁊ ne
nos iducas i tētationē. Et ait ad illos. Quis
vr̄m hēbit amicū ⁊ ibit ad illuꝫ media nocte
⁊ dicet illi. amice cōmoda mihi tres panes
q̄m amicus venit de via ad me: ⁊ nō habeo
q̄d ponā an̄ illū. ⁊ ille deintus respondēs di
cat. noli mihi molestus eē. iam ostium clau-
sum ē. ⁊ pueri mei mecū sunt in cubili. non
B possū surgere ⁊ dare tibi. Et ille si perseuera
uerit pulsans: dico vobis ⁊ si non dabit illi
surgēs eo q̄ amicus eius sit ꝑꝑ iprobitatem
tn̄ eius surget. ⁊ dabit illi quotq̄t hꝫ necessa-
mat.7.a rios. Et ego dico vobis. Petite ⁊ dabit̄ vo-
Joā.16.f. bis q̄rite ⁊ inueniet̄. pulsate ⁊ apietur vobis.
Jaco.1.a Ois. n. q̄ petit accipit. ⁊ q̄ q̄rit iuenit: ⁊ pulsā
ti apietur. Quis āt ex vobis pr̄em petit panē
nunq̄d lapidē dabit illi? Aut piscē: nunq̄d ꝓ
pisce serpētē dabit illi? Aut si petierit ouum
nunq̄d porriget illi scorpionē? Si ergo vos cū
sit̄ mali nostis bona data dare filijs vr̄is: q̄
to magis pr̄ vr̄ celestis de celo dabit spm̄ bo mat.9.d
num petētib⁹ se? Et erat eijciēs demonium ⁊ 12.b
illud erat mutū: ⁊ cū eiecisset demoniū locu mar.3.c
tus est mutus. ⁊ āmirate sūt turbe. Quidā āt
ex eis dixerūt. In beelzebub principe demo mat.12.c
nioꝝ eijcit demonia. Et alij tētantes signum C
de celo q̄rebant ab eo. Ipse aūt vt vidit cogi
tationes eoꝝ dixit eis. Oē regnū in seipsū di
uisum desolabit̄. ⁊ domus supra domū cadet mat.12.b
Si aūt ⁊ sathanas in seipsuꝫ diuisus est. q̄uo mar.3.c
stabit regnū eius: q2 dicitis in beelzebub me
eijcere demonia. Si aūt ego i beelzebub eij-
cio demonia: filij vr̄i in quo eijciūt. Ideo ipi
iudices vr̄i erunt. Porro si in digito dei eij-
cio demonia: ꝑfecto ꝑuenit in vos regnum
dei. Cū fortis armatus custodit atriū suuꝫ: i
pace sunt ea que possidet. Si aūt fortioꝛ eo.
superueniēs vicerit eum: vniuersa arma eius
auferet in q̄bus ꝯfidebat. ⁊ spolia eius distri
buet. Qui non ē mecū ꝯ me ē. ⁊ q̄ non colli mat.12.d
git mecum dispgit. Cū imūdus spūs exierit
de hoie. ambulat ꝑ loca inaquosa. q̄rēs req̄ē
⁊ nō inueniens dicit. Reuertar in domum D
meā vnde exiui. Et cum venerit inuenit eam
scopis mundatā. Tunc vadit ⁊ assumit septē
alios spūs secū neq̄ores se ⁊ ingressi habitāt
ibi. Et fiunt nouissima hois illius peioꝛa ꝓo
ribus. Factū ē aūt cū h̄ diceret: extollēs voceꝫ
q̇dam mulier de turba dixit illi. Btūs venē
q̄ te portauit. ⁊ vbera q̄ suxisti. At ille dixit.
Quinimmo bti qui audiunt v̄bum dei ⁊ cu
stodiūt illud. Turbis aūt ꝯcurrētibus cepit
dicere. Gn̄atio h̄ gn̄atio nequā ē signū q̄rit. mat.12.c
⁊ signū non dabit̄ ei nisi signum ione ꝓphe. mar.8.b
Nā sicut fuit ionas signū niniuit̄: ita erit ⁊
filius hois gn̄atōi isti. Regina austri surget 3.Re.10.a
in iudicio cū viris gn̄atōis h⁹ ⁊ ꝯdēnabit il 2.Pa.9.a
los: q2 venit a finibus terre audire sapiaꝫ sa-
lomonis. Et ecce plusq̄ salomon hic. Viri Jone.3.b
niniuite surgēt in iudicio cū gn̄atione hac ⁊ mat.12.d
ꝯdēnabunt illā: q2 pniam egerūt i p̄dicatōe E
ione. Et ecce plus q̄ iona h̄. Nemo lucernā mat.5.b
accēdit ⁊ in abscōdito pōit neq̄ sub modio mar.4.c
sed supra candelabꝝ: vt q̄ igrediunt̄: lumen
videant. lucerna corpis tui ē oculus tu⁹. Si mat.6.c
oculus tuus fuerit simplex. totū corpus tuū
lucidū erit si āt neq̄ fuerit ēt corpus tuum
tenebrosū erit. Vide ergo ne lumē q̄d in te ē
tenebre sint. Si ergo corp⁹ tuū totū luciduꝫ
fuerit nō hn̄s aliquā partē tenebraꝝ: erit lu-
cidū totū. Et sicut lucerna fulgoris illumia-

bit te. Et cũ loq̃rẽť rogauit illũ quidã pha
riseus vt pranderet apud se. Jesus aũt ingres
sus recubuit. Phariseus aũt cepit intra se re
putans dicere quare nõ baptizatꝰ eẽt añ prã
mat.23.c diũ. Et ait dñs ad illũ. Nunc vos pharisei qđ
deforis est calicis ⁊ catini mũdatis: qđ aũt in
tus est vr̃m plenũ est rapina ⁊ iniq̃tate. Stul
ti: nõne q̃ fecit qđ deforis est. etiã id qđ dein
F tus est fecit. Uerũtñ qđ supest date elemosi-
math.23.c nã: ⁊ ecce oĩa mũda sunt vobis. Sꝫ ve vobis
phariseis q̃ decimaťť mentã ⁊ rutã ⁊ oẽ olus
⁊ preteritť iudiciũ ⁊ caritatẽ dei. Hec autem
mat.2..a oportuit facere ⁊ illa nõ omittere. Ue vobis
phariseis: q̃ diligitis primas cathedras i sy-
math.3.c nagogis ⁊ salutatiões in foro. Ue vobis q̃
estis vt monumẽta q̃ nõ parent ⁊ hoĩes ãbu
lantes supra nesciũt. Rñdens aũt q̃dã ex le
gisperitis ait illi. Magr̃ h̃ dicẽs ẽt ꝯtumeliã
math.23.a nobis facis. At ille ait. Et vobis legispitis ve
q̃ oneratť hoĩes oneribꝰ q̃ portare nõ pñt ⁊
G ipsi vno digito vr̃o nõ tãgitť sarcinas. Ue vo
bis q̃ edificatť monumẽta ꝓphaꝝ: pr̃es ãt vr̃i
occiderũt illos. Profecto testificami ꝙ ꝯsen
titť opibꝰ patꝝ vr̃oꝝ: qm̃ q̃dẽ ipi eos occiderũt
vos aũt edificatis eoꝝ sepulchra. Propterea
math.23.d ⁊ sapia dei dixit. Mittam ad illos ꝓphas ⁊
aplos: ⁊ ex illis occidẽt ⁊ ꝑsequẽtur: vt inqui
rať sanguis oĩuꝫ ꝓphaꝝ q̃ effusus ẽ a ꝯstõne
mundi a generatiõe ista, a sanguie abel vsq̃
ad sanguinẽ zacharie: q̃ periit inter altare ⁊
edẽ. Ita dico vobis: req̃reť ab hac generatio
math.23.b ne. Ue vobis legispitis qui tulistis clauẽ scie
ipsi nõ introistis. ⁊ eos q̃ introibant ꝓhibui
stis. Cũ aũt hec ad illos diceret: ceperũt pha
risei ⁊ legispiti grauiter insistere ⁊ os eiꝰ op-
primere de multis insidiãtes ei: ⁊ querentes
aliq̃d cape de ore eiꝰ vt accusarẽt eũ. XII
A Multis aũt turbis ꝯcurrẽtibꝰ ita vt se
mat.16.a inuicẽ ꝯculcarẽt: cepit dicere ad di-
mar.8.b scipłos suos. Attẽdite a fermẽto pha
riseoꝝ qđ est hypocrisis. Nihil. n. optũ est qđ
math.10.c nõ reueleť: neq̃ absconditũ qđ nõ sciať. Qm̃
math.10.c q̃ in tenebris dixistis: in lumine diceť: ⁊ qđ
in aure locuti estis in cubiculis: p̃dicabiť in
tectis. Dico aũt vobis amicis meis ne terre
amini ab his q̃ occidũt corpus: ⁊ post hoc ñ
math.10.c hñt amplius quid faciãt. Ostẽdã aũt vobis
quẽ timeatis. Timete eũ q̃ post q̃ꝫ occiderit
hꝫ ptãteꝫ mittere in gehẽnã. Ita dico vobis:
hũc timete. Nõne quinq̃ passeres venerũt di-
pondio: ⁊ vnus ex illis nõ ẽ in obliuione cõ
B rã deo. Sꝫ ⁊ capilli capitis vr̃i oẽs numera-
ti sunt. Nolite ergo timere: multis passeribꝰ
math.10.d plis estis vos. Dico ãt vobis: oĩs q̃cunq̃ cõ
mar.8.d fessus fuerit me corã hoĩbꝰ: ⁊ filius hoĩs cõ

fitebiť illũ corã angelis dei. Qui ãt negaue- math.10.d
rit me corã hoĩbꝰ: negabiť corã ãgelis dei. Et math.10.c
oĩs q̃ dicit ṽbũ in filiũ hoĩs remitteť illi: ei ãt math.12.d
qui i spm̃ scm̃ blasphemauerit nõ remittetur mar.3.c
Cũ ãt inducẽt vos in synagogas: ⁊ ad magi math.10.b
stratus: ⁊ ptãtes: nolite solliciti eẽ: q̃liter aut mar.13.b
quid rñdeatis aut q̃d dicatť. Spũs. n. scũs do
cebit vos in ipsa hora: q̃d oporteat vos dice
re. Ait ãt ei q̃dã de turba. Magr̃ dic frĩ meo
vt diuidat mecuꝫ h̃reditatem. At ille dixit ei.
Hõ q̃s me ꝯstituit iudicẽ aut diuisorẽ supra
vos. Dixitq̃ ad illos. Uidete ⁊ cauete ab oĩ
auaritia q̃ nõ in abũdantia cuiusq̃ vita eiꝰ
ẽ ex his q̃ possidet. Dixit ãt similitudinẽ ad C
illos dicẽs. Hoĩs cuiusdã diuitis vberes fru
ctus ager attulit: ⁊ cogitabat intra se dicẽs
Quid faciã ꝙ nõ habeo quo ꝯgregẽ fructus
meos. Et dixit. Hoc faciã. Destruaꝫ horrea
mea: ⁊ maiora faciã: ⁊ illuc ꝯgregabo oĩa q̃
nata sũt mihi ⁊ bona mea: ⁊ dicã anime mee
Anima hẽs multa bona posita in annos plĩ
mos req̃esce. comede. bibe. epulare. Dixit ãt
illi deꝰ: Stulte hac nocte animã tuã repetũt
a te. Que aũt pasti cuius erũt. Sic est qui si-
bi thesaurizat ⁊ nõ est in deũ diues. Dixitq̃
ad discipłos suos. Jđ dico vobis. Nolite sol math.6.c
liciti eẽ anime vr̃e q̃d mãducetť: neq̃ corpori
q̃d induamini. Anima plus ẽ q̃ꝫ esca: ⁊ cor
pꝰ plus q̃ꝫ vestimentũ. Cõsiderate coruos
q̃ non seminãt neq̃ metũt quibꝰ nõ est cel
larium neq̃ horreũ: ⁊ deꝰ pascit illos: Quã D
to magis vos pluris estis illis. Quis aũt ve
strũ cogitando põt adiicere ad staturam suã
cubitum vnũ. Si ergo neq̃ qđ minimũ ẽ po
testis: quid de ceteris solliciti estis. Conside math.6.d
rate lilia quõ crescunt. Non laborant neq̃
nent. Dico ãt vobis: nec salomõ in omni glo
ria sua vestiebatur sicut vnũ ex istis. Si autẽ
fenũ qđ hodie est in agro ⁊ cras in clibanũ
mittiť deus sic vestit q̃to magis vos pusille
fidei. Et vos nolite querere quid manduce
tis: aut quid bibatis ⁊ nolite in sublime tol-
li. Hec ãt oĩa gentes mundi querũt. Pater
ãt vester scit qm̃ his indigetis. Uerũtamẽ q̃ math.6.d
rite primũ regnũ dei ⁊ iusticia eius ⁊ h̃ om-
nia adiicieť vobis. Nolite timeř pusillꝰ grex
q̃ ꝯplacuit prĩ vr̃o dare vobis regnũ. Uẽdi math.10.c
te que possidetis. ⁊ date elymam. Facite vo math.6.c
bis sacculos qui nõ veterascunt: thesauꝝ nõ
deficientẽ in celis. Quo fur ñ appropiat ne-
q̃ tinea corrũpit. Ubi eñi thesaurus vester ẽ math.6.c
ibi ⁊ cor vestrũ erit. Sint lũbi vr̃i p̃cincti ⁊ lu E
cerne ardẽtes in manibꝰ vestris. ⁊ vos simi-
les hoĩbꝰ expectãtibꝰ dñm suũ qñ reuertať a
nuptiis: vt cũ venerit ⁊ pulsauerit confestim

mat.24.d apiant ei. Beati serui illi:quos cũ venerit dñs inue
nerit vigilantes. Amen dico vobis:q pcin
get se ⁊ faciet illos discũbere.⁊ transiens mi
nistrabit illis.Et si venerit in scda vigilia: ⁊
si in tert a vigilia venerit:⁊ ita inuenerit.bti
mat.24.b sũt serui illi. Hoc ãt scitote qm̃ si sciret pater
mar.13.d familias q̃ hora fur veniret . vigilaret vtiq3
⁊ non sineret perfodi domũ suã.Et vos esto
te parati:q2 q̃ hora nõ putatꝭ fili⁹ hois vẽiet
Ait ãt ei petrus.Dñe ad nos dicis hãc pabo
mat.24.d lam:an ⁊ ad oẽs. Dixit ãt dñs.Quis putas
ẽ fidelis dispensator ⁊ prudens quẽ pstituit
dñs supra familiam suã vt det illis in tpe tri
tici mensurã. Beatus ille seruus quẽ cũ ve
F nerit dñs inuener .t ita facientẽ . Vere dico
vobis:qm̃ supra oia q possidet.pstituet illu3
Qd si dixerit seruus ille in corde suo.mora3
facit dñs meus venire:⁊ cepit percutere ser
uos ⁊ ancillas:⁊ edere:⁊ bibere ⁊ inebriari
veniet dñs serui illius in die q̃ non sperat ⁊
hora q̃ nescit.⁊ diuidet eũ:pteq3 eius cũ infi
delibus ponet.Ille ãt seruus q cognouit vo
luntatẽ dñi sui.⁊ non se pparauit ⁊ nõ fecit
sm voluntatem eius vapulabit multꝭ.Qui
autẽ non cognouit ⁊ fecit digna plagis va
pulabit paucis.Oi aũt cui multum datum
est multũ qret ab eo. ⁊ cui cõmendauerunt
multũ:plus petent ab eo.Ignẽ veni mittere
i trã.⁊ qd volo nisi vt accẽdatur? Baptismo
autẽ habeo baptizari:⁊ quõ coartor vsq3 du3
pficiatꝭ? Putatꝭ q2 pacẽ veni mittere in terrã
mat.10.d Non dico vobis sed sepationẽ. Erunt enim
G ex hoc qnq3 in domo vna diuisi:tres in duos
⁊ duo in tres diuident.pr in filiũ ⁊ fili⁹ i pre3
suũ:mr in filiã.⁊ filia i mre3.socrus in nuru3
mat.16.a suã ⁊ nurus in socr suã3. Dicebat ãt ad tur
bas. Cũ videritꝭ nubẽ orientẽ ab occasu stati
dicitis nimbus venit.⁊ ita fit:⁊ cũ austr flan
tẽ dicitꝭ q2 estus erit ⁊ fit.Hypochrite faciem
celi ⁊ terre nostis pbare.hoc autẽ tps quõ n
mat.5.d pbatis.Quid aũt ⁊ a vobis ipsis non iudica
tis qd iustũ est? Cũ ãt vadis cum aduersario
tuo ad principẽ in via: da operã liberari ab
illo:ne forte trahat te ad iudicẽ.⁊ iudex tra
dat te exactori.⁊ exactor mittat te in carcerẽ
mat.5.d Dico tibi:non exies inde donec ẽt nouissimũ
minutum reddas. XIII
A Derãt ãt qdã ipso in tpe nunciãtes
illi de galileis:quor sanguinẽ pila
tus miscuit cũ sacrificijs eor. Et rñ
dens dixit illis. Putatꝭ q hi galilei p oibus
galileis pccõres fuerit:q2 talia passi sũt.Non
dico vobis:sed nisi pniam hũeritꝭ oẽs silr pi
bitis sicut illi decẽ ⁊ octo sup quos cecidit
turris i syloe ⁊ occidit eos.Putatꝭ q2 ⁊ ipsi d

bitores fuerint:pter oẽs hoies habitantes in
irlm? Nõ dico vobis:sed:si nõ pniam hũeritꝭ
oẽs silr pibitis.Dicebat ãt ⁊ hãc silitudine3
Arborẽ fici hẽbat qdã plantatã in vinea sua B
⁊ venit qrens fructũ in illa.⁊ nõ iuẽit. Dixit
ãt ad cultorẽ vinee.Ecce anni tres sũt exquo
venio qrens fructũ in ficulnea hac ⁊ non in
uẽio.Succide ergo illã.Ut qd ẽt terrã occu
pat.At ille rñdens dixit illi.Dñe.Dimitte il
lã ⁊ hoc anno vsq3 dũ fodiã circa illã ⁊ mit
tã stercora.Et siqdẽ fecerit fructũ sin ãt in fu
tur succides eã.Erat ãt docens in synagoga
cor sabbatis.Et ecce mulier q hẽbat spm̃ in
firmitatis annis decẽ ⁊ octo.⁊ erat inclinata C
nec oio poterat sursũ respicere.Quã cũ vide
ret ihs:vocauit eã ad se.⁊ ait illi.Mulier di
missa es ab infirmitate tua. Et imposuit illi
manus ⁊ pfestim erecta est:⁊ glificabat deũ.
Rñdens ãt archisynagogus indignans q2
sabbatis curasset ihs:dicebat turbe.Sex di
es sunt in qbus o3 operari.In his ergo veni
te ⁊ curamini:⁊ non in die sabbati.Rñdens
ãt ad illũ dñs dixit. Hypochrite vnusquisq3
vrm sabbato non soluit bouẽ suũ aut asinu3 D
a presepio ⁊ ducit adaquare.Hanc autem fi
liam abrahe q3 alligauit sathanas ecce dece3
⁊ octo anni s: non oportuit solui a vinculo
isto die sabbati. Et cũ hoc diceret.erubesce
bant omnes aduersarij eius.⁊ omnis pplus
gaudebat in vniuersis q gliose fiebant ab eo
Dicebat ergo.Cui simile est regnũ dei.⁊ cui
simile estimabo illud.Sile est grano sinapis mat.13.d
qd acceptũ hõ misit in hortũ suu3 ⁊ creuit.⁊ mat.4.c
fcm̃ est in arborẽ magna3.⁊ volucres celi re
qeuerunt in ramis eius.Et iter dixit.Cui si
mile estimabo regnũ dei.Sile est fermento mat.13.d
qd acceptũ mulier abscõdit i farine satatria E
donec fermentaret totũ.Et ibat per ciuitates mat.9.d
⁊ castella docens.⁊ iter faciens in irlm. Ait
ãt illi qdã.Dñe:si pauci sũt q saluantur.Ipe mat.7.b
ãt dixit ad illos.Contendite intrare per an
gustã portã:q2 multi dico vobis qrent itrare
⁊ nõ poterunt.Cũ ãt intrauerit prfamilias ⁊
⁊ clauserit ostiũ incipietꝭ foris stare.⁊ pulsar
ad ostiũ dicẽtes:dñe aperi nobis:⁊ rñdens di
cet vobis. Nescio vos vnde sitis.Tũc incipie
tis dicere. Manducauim⁹ corã te ⁊ bibim⁹. F
⁊ in plateis nris docuisti:Et dicet vobis. Ne Ps.6.
scio vos vñ sitis.discedite a me oẽs operarij mat.7.c
iniqtatis.Ibi erit fletus ⁊ stridor dentiũ:cu3
viderit abrahã ⁊ ysaac ⁊ iacob ⁊ oẽs prophe mat.8.b
tas i regno dei:vos ãt expelli foras: Et veni
ent ab oriente ⁊ occidente ⁊ aquilone ⁊ au mat.19.
stro.⁊ accũbent in regno dei.Et ecce sunt no mat.10
uissimi q erant pmi ⁊ sũt pmi qui erant no

nissimi. In ipsa die accesserunt quidã phariseo
G rũ dicẽtes illi: Exi ⁊ vade hic quia herodes
vult te occidere. Et ait illis. Ite ⁊ dicite vul-
pi illi. Ecce eijcio demonia ⁊ sanitates perfi-
cio hodie ⁊ cras. ⁊ tertia die ꝯsumor: verũta
mẽ opꝫ me hodie ⁊ cras ⁊ sequẽti die ambu
math.23.d lare: qꝛ nõ capit ꝓphã pire extra irlm. Hie
rusalẽ irlm q̃ occidis ꝓphas ⁊ lapidas eos
q̃ mittũt ad te. Quotiẽs volui ꝯgregare fili
os tuos queadmõꝫ auis nidũ suũ sub pẽnis
⁊ noluisti. Ecce relinquet vobis domus vr̃a
deserta. Dico aũt vobis: qꝛ nõ videbitis me
donec veniat cũ dicetis. bñdictus qui venit
in nomine dñi.

XIIII.

A ET factũ ẽ cũ itroisset ihesus in domuꝫ
cuiusdã principis phariseoꝝ sabba-
to mãducare panẽ: ⁊ ipi obseruabãt
eũ. Et ecce homo quidã hydropicus erat añ il
math.12.a lũ. Et rñdens iesus: dixit ad legisꝑitos ⁊ pha
mar.3.a riseos dicens. Si lꝫ sabbato curare. At illi ta
.6.b cuerunt. Ipe vero apphensũ sanauit eũ ac di
.13.b misit. Et rñdens ad illos dixit. Cuius vr̃m
asinus aut bos in puteũ cadet ⁊ non ꝯtinuo
B extrahet illũ die sabbati. Et nõ poterant ad
hec rñdere illi. Dicebat aũt ⁊ ad inuitatos pa
rabolã intendens quõ primos accubitꝰ eli-
gerẽt: dicẽs ad illos. Cũ inuitatus fueris ad
nuptias nõ discũbas in primo loco. ne forte
honoratior te sit inuitatus ab illo: ⁊ veniens
is q̃ te ⁊ illũ vocauit dicat tibi. da huic locuꝫ
⁊ tunc incipias cũ rubore nouissimũ locũ te-
nere. Sꝫ cũ vocatꝰ fueris vade recũbe in no
uissimo loco: vt cũ venerit qui te inuitauit di-
C cat tibi. Amice ascende superius. Tunc erit ti
ath.23.b bi gloria coraꝫ simul discũbentibꝰ: qꝛ ois q̃ se
8.c exaltat humiliabit: ⁊ qui se humiliat exaltabi
.4.c tur. Dicebat aũt ⁊ ei qui se inuitauerat. Cuꝫ fa
cis prandiũ aut cenaꝫ: noli vocare amicos tu
os neqꝫ frẽs tuos: nꝫ cognatos nꝫ vicinos nꝫ
diuites. ne forte ⁊ ipsi te reinuitent: ⁊ fiat tibi
bie.4.b retributio. Sꝫ cũ facis ꝯuiuium. voca paupe
res debiles claudos ⁊ cecos: ⁊ beatus eris qꝛ
nõ hñt retribuere tibi. Retribuet. n. tibi i re
D surrectiõe iustoꝝ. Hec cũ audisset quidã ď sil' dis
cũbentibꝰ dixit illi. Btũs qui mãducabit pa
t.22.a nẽ in regno dei. At ipse dixit ei. Hõ quidã fe
oc.19.b cit cenam magnã. ⁊ vocauit multos. Et misit
seruũ suũ hora cene dicere inuitatis vt veni-
rẽt: qꝛ iaꝫ pata sunt oia. Et ceperũt simul oẽs
excusare. Primus dixit ei. Villam emi ⁊ ne
cesse habeo exire ⁊ videre illã. Rogo te: ha-
be me excusatum. Et alter dixit. Iuga boum
emi quinqꝫ: ⁊ eo probare illa. Rogo te habe
me excusatũ. Et alius dixit. Vxorem duxi: ⁊
ideo non possum venire. Et reuersus seruus
nunciauit hec dño suo. Tunc iratus pr̃familias E
lias dixit seruo suo. Exi cito in plateas ⁊ vi-
cos ciuitatis ⁊ pauperes ac debiles ⁊ cecos
⁊ claudos introduc huc. Et ait seruus. Dñe:
factũ ẽ vt ipasti: ⁊ adhuc locus est. Et ait dñs
seruo. Exi in vias ⁊ sepes ⁊ ꝯpelle intrarare
vt impleat domus mea. Dico autẽ vobis ꝙ
nemo viroꝝ illoꝝ q̃ vocati sunt gustabit ce-
naꝫ meã. Ibãt aũt turbe multe cũ eo. ⁊ ꝯuer- F
sus dixit ad illos. Si quis venit ad me ⁊ nõ math.10.d
odit pr̃em suũ ⁊ matrẽ ⁊ vxorẽ ⁊ filios ⁊ fra
tres ⁊ sorores adhuc aũt ⁊ aiam suã: nõ põt
meus esse discipulus. Et qui nõ baiulat cru- math.10.d ⁊
cẽ suã ⁊ venit post me: nõ põt meus esse disci 16.c
pulus. Quis. n. ex vobis volẽs turriꝫ edifica Mar.8.d
re: nõne prius sedens ꝯputat sumptus q̃ ne s.9.c
cessarij sunt. si hẽat ad perficiendũ: ne postq̃
posuerit fundamẽtũ: ⁊ nõ potuerit perficere
oẽs qui vidẽt incipiãt illudere ei dicẽtes: qꝛ
hic hõ cepit edificare ⁊ nõ potuit ꝯsumare?
Aut q̃s rex iturꝰ ꝯmittere bellũ aduersus aliuꝫ G
regẽ: ñ sedẽs pꝰ cogitat si possit cũ. x. milibꝰ
occurrere ei: q̃ cũ viginti milibus venit ad se
alioquin adhuc illo lõge agẽte: legationem
mittẽs rogat ea q̃ pacis sũt. Sic ergo ois ex mat.10.d
vobis qui nõ renunciat oibꝰ q̃ possidet: ñ põt
meꝰ eẽ discipl'us. Bonũ ẽ sal. Si aũt sal eua math.5.b:
nuerit i quo ꝯdiet. Neqꝫ in terrã nꝫ in sterq̃li mar.9.g
niũ vtile est: sꝫ foris mittet. Qui hꝫ aures au
diendi audiat.

XV.

ERãt aũt appropiquãtes ei publicãi A
⁊ peccatores: vt audirẽt illũ. Et mur
murabant pharisei ⁊ scribe dicentes. qꝛ hic
peccatores recipit ⁊ manducat cum illis. Et math.10.b
ait ad illos parabolã istam dicens. Quis ex
vobis hõ q̃ hꝫ centũ oues: ⁊ si pdiderit vnaꝫ
ex illis nõne dimittit nonagintanouẽ i deser
to ⁊ vadit ad illã q̃ perierat donec inueniat
eam. Et cũ inuenerit eã. imponit i humeros su
os gaudẽs ⁊ veniẽs ꝯuocat amicos ⁊ vicios
dicẽs illis. Congratulamini mihi: qꝛ inueni B
ouẽ meã q̃ pierat. Dico vobis: ꝙ ita gaudi
uꝫ erit in celo sup vno peccatore pniaꝫ agẽ-
te: q̃ꝫ. s̃. nonagitanouẽ iustis q̃ ñ idigẽt peni
tẽtia. Aut q̃ mlier hñs drachmas decẽ: si pdi
derit drachmã vnã: nõne accẽdit lucernã ⁊
euertit domũ ⁊ q̃rit diligẽt dõec iueniat eaꝫ
Et cũ inuenerit ꝯuocat amicas ⁊ vicinas di-
cẽs. Cõgratulami mihi: qꝛ iuẽi drachmã quã
pdiderã. Ita dico vobis gaudiũ erit corã an
gel' dei sup vno pctõre pniaꝫ agẽte. Ait autẽ C
Hõ quidã hũit duos filios: ⁊ dixit adolescen-
tior ex illis pr̃i. Pr̃ da mihi portionẽ substã
tie q̃ me ꝯtingit. ⁊ diuisit ill' subãꝫ. Et nõ pꝰ
multos dies ꝯgregatis oibꝰ adolescẽtior fi-

lius pegre pfectꝰ ē in regionē longinquaꝫ ⁊
ibi diſſipauit ſubſtātiā ſuā viuēdo luxurioſe
Et poſtꝗ oia ꝯſūmaſſet:fcā eſt fames valida
i regione illa:⁊ ipſe cepit egere. Et abijt ⁊ ad
heſit vni ciuiū regionis illius : ⁊ miſit illū in
villā ſuā vt paſceret porcos.Et cupiebat iple
re vētrē ſuū de ſiliq̄s q̄s porci mādu cabāt:⁊
B nemo illi dabat.In ſe āt reuerſus dixit.Quā
ti mercēnarij i domo pr̄is mei abundāt pani
buſ.ego autem h fame pereo?Surgam ⁊ ibo
ad pr̄eꝫ meū ⁊ dicā ei.Pr̄ peccaui in celū:⁊
corā te iā nō ſū dignus vocari filius tuus:fac
me ſicut vnū de mercēnarijs tuis . Et ſurgēs
venit ad pr̄em ſuū.Cum autem adhuc lōge
eēt:vidit illū pr̄ ipſius:⁊ mia motꝰ ē ⁊ accur
rēs cecidit ſup collū eius ⁊ oſculatꝰ ē eū. Di
C xitq̄ ei filius. Pr̄ peccaui in celū:⁊ corā te iā
nō ſū dignus vocari filius tuꝰ.Dixit āt pr̄ ad
ſeruos ſuos.Cito pferte ſtolā primā:⁊ indui
te illū:⁊ date annulū in māu eiꝰ:⁊ calciamē-
ta i pedes eius.Et adducite vitulū ſaginatū
⁊ occidite ⁊ māducemꝰ ⁊ epulemur:qꝛ hic fi
lius meus mortuꝰ erat ⁊ reuixit:perierat ⁊ i
uentus eſt. Et ceperunt epulari.Erat autem
F filius eiꝰ ſenior i agro.Et cū veniret ⁊ appro
pinquaret domui:audiuit ſymphoniā et cho
rū ⁊ vocauit vnū de ſeruis:⁊ iterrogauit q̄d
h eēt.Iſq̄ dixit illi:Frater tuꝰ vēit:⁊ occidit
pr̄ tuus vitulum ſaginatum:qꝛ ſaluum illuꝫ
recepit.Indignatus eſt autem ⁊ nolebat in-
troire.Pr̄ ergo illiꝰ egreſſus cepit rogare il
G lū.At ille rn̄dens dixit pr̄i ſuo.Ecce tot ānis
ſuio tibi:⁊ nunꝗ mādatū tuū pteriui: ⁊ nū
ꝗ dediſti mihi hedūꝫ vt cū amicis meis epu
larer.Sed poſtꝗ filius tuus hic q̄ deuorauit
ſubſtātiā ſuā cū meretricibus venit: occidiſti
illi vitulū ſaginatū. At ipſe dixit illi.Fili tu ſē
per mecum es:⁊ oia mea tua ſunt.Epulari āt
⁊ gaudere oportebat:qꝛ frater tuꝰ h mortuuſ
erat ⁊ reuixit pierat ⁊ inuētus eſt. XVI

A D Icebat āt ⁊ ad diſcipulos ſuos.Hō
q̄dam erat diues q̄ hēbat villicū:⁊ h
diffamatus ē apud illū:q̄ſi diſſipaſſꝫ
bona illius.Et vocauit illū ⁊ ait illi.Quid h
audio de te?Redde rōnem villicationis tue.
Iā.n.nō poteris villicare.Ait aūt villicus in
tra ſe.Quid faciam:qꝛ dn̄s meꝰ aufert a me
villicationem.Fodere nō valeo : mendicare
erubeſco.Scio quid faciā:vt cum amotꝰ fue
B ro a villicatione:recipiāt me in domos ſuas
Conuocatis itaq̄ ſingulis debitoribꝰ dn̄i ſui
dicebat pmo.Quantū debes dn̄o meo.At il-
le dixit.Centum cados olei.Dixitq̄ illi.Ac-
cipe cautionem tuam:⁊ ſede cito ſcribe q̄nq̄-
gita.Deinde alio dixit.Tu vo q̄tum debes?
Qui ait centum choros tritici.Ait illi.Acci-
pe lr̄as tuas ⁊ ſcribe octoginta . Et laudauit
dn̄s villicum iniq̄tatis qꝛ prudentꝰ feciſſet qꝛ
filij huius ſeculi prudentiores filijs lucis i ge
neratione ſua ſ̄t.Et ego vobis dico.Facite vo C
bis amicos de māmona iniq̄tatis:vt cū defe
ceritis recipiāt vos i eīna tabernacula . Qui
fidelis ē i minimo.⁊ i maiori fidelis eſt:⁊ q̄ i
modico iniquꝰ ē:⁊ i maiori iniquꝰ ē.Si ergo
i iniquo māmona fideles nō fuiſtis: qd verū
ē q̄s credet vobis.Et ſi i alieno fideles nō fu
iſtis qd vr̄m ē q̄s dabit vobis. Nemo ſeruus mat.6.c.
pōt duobꝰ dn̄is ſeruire.Aut.n.vnum odiet:
⁊ alteꝝ diliget.aut vni adherebit:⁊ alteꝝ con B
tēnet.Nō poteſtis deo ſeruire ⁊ māmōe. Au
diebāt āt oia h phariſei qui erant auari ⁊ de-
ridebāt illū.Et ait illis.Uos eſtis qui iuſtifi-
catis vos corā hoibus:deus autē nouit corda
vr̄a.Qꝛ qd hoibus altum ē :abhominatio ē
añ deum.Lex ⁊ pphe vſq̄ ad ioānē ex eo re mat.11.b.
gnum dei euangelizatur.⁊ ois in illud vi fac
Facilius ē āt celū i trā pterire:ꝗ de lege vnū mat.5.b.
apicē cadere.Ois q̄ dimittit vxorem ſuā:⁊ al mat.5.e.⁊.
terā ducit mechaꝫ:⁊ q̄ dimiſſam a viro ducit 19.a.
mechatur.Hō q̄dam erat diues q̄ induebaꝫ mar.10.b.
purpura ⁊ byſſo ⁊ epulabaꝫ quotidie ſplendi E
de.Et erat q̄dam mēdicus noīe lazarus: qui
iacebat ad ianuā eius vlceribus plenꝰ cupi-
ens ſaturari de micis q̄ cadebant de menſa di
uitis:⁊ nemo illi dabat . Sed ⁊ canes venie-
bāt ⁊ lingebāt vlcera eiꝰ.Fcm̄ eſt aūt vt more F
reꝫ mēdicus:⁊ portareꝫ ab angelis i ſinū abra
he.Mortuꝰ eſt āt ⁊ diues:⁊ ſepultus eſt in i-
ferno.Eleuās āt oculos ſuos cū eſſet i tormē
tis vidit abraā a longe ⁊ lazaꝝ in ſinu eius: ⁊
ipſe clamans dixit.Pr̄ abraā miſerere mei:⁊
mitte lazarū vt intingat extremū digiti ſui in
aquā vt refrigeret linguam meam: qꝛ cruci- G
or i hac flāma.Et dixit illi abraam. Fili recor
dare qꝛ recepiſti bona in vita tua ⁊ lazarꝰ ſilr
mala.Nunc autem hic cōſolaꝫ tu vo crucia-
ris.Et in his oibus inter nos ⁊ vos chaos
magnū firmatū ē:vt hi q̄ volunt hinc tranſi-
re ad vos nō poſſint:neq̄ inde huc traſmea-
re.Et ait.Rogo ergo te pr̄:vt mittas eum in
domū pr̄is mei.Habeo.n.q̄nq̄ fr̄es:vt teſteꝫ
illis ne et ipſi veniāt in hūc locum tormento
rū.Et ait illi abraā.Hn̄t moyſen ⁊ pphetas.
audiāt illos.At ille dixit.Nō pater abraā: ſꝫ
ſi q̄s ex mortuis ierit ad eos penitentiā agēt.
Ait aūt illi.Si moyſen ⁊ prophas non audi
unt:neq̄ ſi quis ex mortuis reſurrexerit cre-
dent. XVII A

E T ait ad diſcipulos ſuos.Impoſſibile mat.18.
eſt vt nō veniāt ſcādala.Ue autē il- mar.9.

lt per quē veniunt. Utilius ē illi si lapis mo
laris iponat circa collū eius: ⁊ piciatur i ma
mat.18.b re: q̄z vt scādalizet vnū de pusillis istis. Attē
mat.18.c. dite vobis. Si peccauerit i te frater tuus: in
crepa illū: ⁊ si pniam egerit dimitte illi. Et si
septies i die peccauerit i te. ⁊ septies in die cō
uersus fuerit ad te dicēs. penitet me: dimitte
B illi. Et dixerūt apli dn̄o. Adauge nobis fidē.
mat.17.c Dixit aūt dn̄s. Si hūeritis fidē sicut granū
[ma]r.21.b synapis: diceti huic arbori moro: eradicare ⁊
trāsplātare in mare: ⁊ obediet vobis. Quis
aūt vr̄m hn̄s seruū arātē aut pascētē boues
q̄ regresso de agro dicat illi stati trāsi ⁊ recū
be: ⁊ nō dicit: para q̄ cenē ⁊ p̄cinge te ⁊ mini
stra mihi donec manducē ⁊ bibā: ⁊ post h̄ tu
C mādūcabis ⁊ bibes. Nūq̄d grām h̄z s̄uo illi
q̄ fecit q̄ ei iparauerat. Nō puto. Sic ⁊ vos
cū feceritis oīa q̄ p̄cepta sunt vobis. dicite: s̄ui
inutiles sumus: qd̄ debuimus facere fecim⁹.
Et factū ē dū iret in ir̄lm: trāsibat p̄ mediā sa
mariā ⁊ galileā. Et cū ingrederet̄ quoddā
castellū: occurrerūt ei decē viri leprosi. Qui
D steterūt a lōge ⁊ leuauerunt vocē dicētes. Je
su p̄ceptor miserere nr̄i. Quos vt vidit: dixit.
Ite ostēdite vos sacerdotibus. Et factū ē dum
irent mundati sūt. Unus aūt ex illis vt vidit
q̄ mūdat⁹ ē: regressus ē cū magna voce ma
gnificās deū. Et cecidit in faciē aū pedes ei⁹:
grās agens. Et h̄ erat samaritanus. R̄ndēs
aūt iesus dixit. Nōne decē mūdati sūt: Et no
uē vbi sunt. Nō ē iuuētus q̄ rediret: ⁊ daret
glīam deo nisi h̄ alienigena. Et ait illi. Sur
ge vade: q̄ fides tua te saluū fecit. Interroga
E tus aūt a phariseis qn̄ venit regnū dei: r̄ndēs
eis dixit. Nō veniet regnū dei cū obseruatio
ne: neq̄z dicēt ecce h̄: aut ecce illic. Ecce enī
regnū dei intra vos ē. Et ait ad discipulos su
os. Ueniēt dies qn̄ desideretis videre vnum
[ma]t.24.b diē filij hōis ⁊ nō videbitis. Et dicēt vobis.
[ma]r.13.c Ecce h̄ ⁊ ecce illic. Nolite ire neq̄z sectemini
Nā sicut fulgur coruscans de sub celo in ea
q̄ sub celo sunt fulget: ita erit fili⁹ hōis in die
F sua. Primū aūt oz illū multa pati: ⁊ repro
[ma]t.24.c bari a gn̄atione hac. Et sicut factū ē in dieb⁹
noe: ita erit ⁊ i diebus filij hōis. Edebāt ⁊ bi
bebāt: ⁊ vxores ducebāt: ⁊ dabant̄ ad nupti
as vsq̄z i diē q̄ itrauit noe i archā ⁊ venit di
luuiū ⁊ p̄didit oēs. Silr̄ sicut factū ē i dieb⁹
loth. Edebāt ⁊ bibebāt: emebāt ⁊ vēdebant:
plantabāt ⁊ edificabāt: qua die āt exijt loth
G a sodomis: pluit ignem ⁊ sulphur de celo: ⁊
oēs perdidit. Scd̄m h̄ erit qua die fili⁹ hōis
reuelabit̄. In illa hora qui fuerit in tecto ⁊
vasa eius in domo: ne descendat tollere illa
[...].19.f ⁊ qui in agro silr̄ non redeat retro. Memo
res estote vxoris loth. Quicūq̄z q̄sierit aīam mat.16.d
suā saluā facere p̄det illā. Et q̄cūq̄z p̄diderit mar.8.d
illā: viuificabit eā. Dico vobis: in illa nocte
erunt duo in lecto vno: vnus assumet̄ ⁊ alter
relinquet̄. Due erūt molentes in vnū: vna as
sumet̄ ⁊ altera relinquet̄. duo in agro: vnus mat.24.d
assumet̄ ⁊ vnus relinquet̄. R̄ndētes dicunt
illi. Ubi dn̄e. Qui dixit illis. Ubicūq̄z fuerit mar.24.c
corpus: illuc cōgregabunt̄ ⁊ aq̄le. XVIII.
Dicebat āt ⁊ parabolā ad illos: qm̄ oz A
semp orare ⁊ nō deficere: dicēs. Iu Eccl.18.c.
dex quidā erat i quadā ciuitate: qui 1.Thes.5.d
deū nō timebat: ⁊ hoiēz n̄ reuerebat̄. Uidua
āt q̄dā erat i ciuitate illa: ⁊ veniebat ad eū di
cēs. Uindica me de aduersario meo. Et no
lebat p̄ multū tp̄s. Post h̄ aūt dixit intra se.
Et si deū nō timeo nec hoīem reuereor: tn̄ q̄
molesta ē mihi h̄ vidua vindicabo illam: ne
in nouissimo veniens sugillet me. Ait autē
dn̄s. Audite q̄d iudex iniquitatis dicit. De⁹ B
āt nō faciet vindictā electorū suorū clamantiū
ad se die ac nocte: ⁊ patiētiā hēbit in illis. di
co aūt vobis: q̄ cito faciet vindictā illorū. Ue
rūtn̄ filius hōis veniēs: putas inueniat fidē
in terra. dixit aūt ⁊ ad quosdā q̄ i se cōfidebāt
tanq̄z iusti ⁊ aspernabant̄ ceteros parabolā
istā. dicēs. duo hoīes ascēdebāt in templū vt
orarēt: vnus phariseus ⁊ alter publicanus.
Phariseus stās: h̄ apud se orabat. deus gra
tias ago tibi: q̄ nō sū sicut ceteri hoīum: ra
ptores: iniusti: adulteri: velut ēt h̄ publican⁹.
Ieiuno bis in sabbato: decias do oīuz q̄ pos
sideo. Et publican⁹ a lōge stans nolebat nec C
oculos ad celū leuare: s̄z p̄cutiebat pect⁹ suū
dicēs. deus p̄piti⁹ esto mihi peccōri. dico vo
bis. descēdit hic iustificatus i domū suā ab il
lo: q̄ oīs q̄ se exaltat humiliabit̄: ⁊ q̄ se humi
liat exaltabit̄. Afferebāt aūt ad eū ⁊ infantes mat.23.b
vt eos tangeret. Quod cū viderēt discipuli icre mat.19.b
pabāt illos. Jesus aūt cōuocās illos dixit. Si mar.10.b
nite pueros venire ad me: ⁊ nolite vetare eos
Taliū ē.n. regnū dei. Amen dico vobis: qui
cunq̄z nō acceperit regnū dei sicut puer non
itrabit i illud. Et iterū īogauit eū q̄dā p̄nceps: D
dicēs. Mgr̄ bone q̄d faciēs vitā eternā possi mat.19.b
debo: dixit āt ei iesus. Quid me dicis bonū. mar.10.c
Nemo bon⁹ nisi solus deus. Mādata nosti.
Nō occides: nō mecaberis. nō furtū facies. Exo.20.b
nō falsū testimoniū dices: honora patrem tu mat.19.c
um ⁊ matrem. Qui ait. Hec oīa custodiui a mar.10.c
iuuentute mea. Quo audito iesus ait ei. Ad mar.19.c
huc vnū tibi deest. Oīa quecūq̄z habes vēde mar.10.c
⁊ da pauperibus: ⁊ hēbis thesaurū in celo: ⁊
veni seq̄re me: his ille auditis cōtristat⁹ ē: q̄
diues erat valde. Uidēs aūt iesus illū tristē

E factū dixit: q̄ difficile qui pecunias hn̄t in re
mat.19.c gnū dei itrabūt. Facilius ē.n.camelū p fora·
mar.10.c mē acus transire: q̄ diuitē itrare in regnū di
Et dixerūt qui audiebāt. Et quis pōt salu s
mat.19.d. fieri. Ait illis. Que ipossibilia sūt apud hoies
mar.10.d. possibilia sūt apud deū. Ait aūt petrus. Ecce
nos dimisimus oia ⁊ secuti sumus te. Qui di
mat.19.d xit eis. Amē dico vobis nemo ē qui reliquit
mar.10.d domū: aut parētes aut frēs: aut vxorē aut fi/
lios ,pp̄ter regnū dei ⁊ nō recipiat multo pl'a
in hoc tpe: ⁊ in seculo futuro vitam eternam.
Assumpsit aūt iesus duodeci: ⁊ ait illis. Ecce
mat.20.c ascendimus hierosolymā: ⁊ cōsūmabunt oia
mar.10.c q̄ scripta sūt p ,pphas de filio hois. Tradet
F eni gētibus ⁊ illudet: ⁊ flagelabit ⁊ ɔspuet: ⁊
postq̄ flagellauerint occidēt eū: ⁊ die tertia
resurget. Et ipsi nihil hoꝝ intellexerunt. Et
§.2.g erat vbu ꝫ istō absconditum ab eis: ⁊ non in
mat.20.d. telligebant q̄ dicebant. Fcm̄ ē aūt cū appro/
mar.10.g pinq̄ret hierico: cecus q̇daꝫ sedebat sec⁹ viā
mendicās. Et cū audiret turbam p̄tereuntē
G iterrogabat q̇d hoc eēt. Dixerunt aūt ei: q̄
ih̄s nazarenus transiret. Et clamauit dicens
mat.20.d Ih̄u fili dd. misere mei. Et q̇ p̄ibant increpa
bāt eum vt taceret. Ipe vō multo magis cla
mabat fili dd misere mei. Stās autem ih̄s
iussit illū adduci ad se. Et cuꝫ appropinq̄s/
set: iterrogauit illum dicēs. Quid tibi vis fa
ciam? At ille dixit. Dn̄e vt videā. Et ih̄s di/
xit ei. Respice fides tua te saluū fecit. Et cō/
festim vidit: ⁊ sequebat illū magnificās deuꝫ
Et ois plebs vt vidit dedit laudē deo. XIX
A Et ingressus pambulabat hierico. Et
ecce vir noie zacheus: ⁊ h̄ princeps
erat publicanoꝝ: ⁊ ipse diues. Et q̄re
bat vidē iesū q̇s eēt: ⁊ n̄ poťat p̄ turba: q₂ sta
tura pusillus erat. Et p̄currēs ascēdit i arbo
rē sycomoꝝ vt videret eum: q₂ inde erat trāsi
turus. Et cū venisset ad locū: suspiciens iesus
vidit i lū. ⁊ dixit ad eū. zachee festinans de/
scēde: q₂ hodie i domo tua oꝫ me manere. Et
festinās descēdit: ⁊ excepit illū gaudens. Et
cum viderent omnes murmurabant dicen/
tes q̄ ad hominē peccatorē diuertisset. Stās
B aūt zacheus dixit ad iesum. Ecce dimidium
bonoꝝ meoꝝ dn̄e do pauperibus: ⁊ si q̇d ali/
quem defraudaui reddo quadruplum. Ait
ih̄s ad eū. Q₂ hodie salus domui huic facta
ē: eo q̄ ⁊ ipse fili⁹ sit abrahe. Uenit.n. fili⁹ ho
mat.15.e. minis q̄rere ⁊ saluū facere qd̄ pierat. Hec ill'
audiētibus adijciēs dixit parabolā: eo q̄ eēt
,ppe irl'm: ⁊ q₂ existimarēt q̄ ɔfestim regnuꝫ
dei manifestaret. Dixit ergo. Hō q̇dā nobil'
mat.25 a abijt i regionē loginquā accipe sibi regnū ⁊
mar.13.d reuerti. Uocaťs aūt decē seruis suis dedit eis
decē mnas: ⁊ ait ad illos negociamini dum
venio. Ciues aūt eius oderāt eū: ⁊ miserūt le C
gationē post illū dicētes. Nolum⁹ hūc regna
re sup nos. Et factū ē vt rediret accepto r̄gno
⁊ iussit vocari suos q̇bus dedit pecuniaꝫ: vt
sciret q̄ttū q̇sq₃ negociat⁹ eēt. Uenit aūt p̄m⁹
dicēs. Dn̄e: mna tua decē mnas acquisiuit. ⁊
ait illi. Euge bone serue q₂ in modico fuisti fi mat.25.b
delis: eris ptātē hn̄s supra decē ciuitates. Et
alter venit dicens. dn̄e mna tua fecit quinq₃
mnas. Et huic ait. Et tu esto super quinq₃ ci/
uitates. Et alter venit dicens. Dn̄e ecce mna
tua quā habui repositā in sudario. Timui.n.
te q₂ homo austerus es: tollis qd̄ non posui/ D
sti: ⁊ metis qd̄ non seminasti. Dixit ei. de ore
tuo te iudico serue nequam. Sciebas q̄ ego
hō austerus sū: tollens qd̄ non posui: ⁊ metēs
qd̄ nō seminaui. Et quare nō dedisti pecuniā
meā ad mensā: ⁊ ego veniens cū vsuris vtiq₃
exegissē illud. Et astātibus dixit. Auferte ab
illo mnā: ⁊ date illi qui decē mnas hꝫ. Et di/
xerunt ei. Dn̄e: habet decē mnas. Dico antē mat.13.b
vobis: q₂ hoi hn̄ti dabit ⁊ abūdabit: ab eo āt mar.4.c
qui nō habet: ⁊ qd̄ habet auferet ab eo. Ue/ §.8.c.
rūtn̄ inimicos meos illos qui noluerunt me
regnare super se: adducite huc: ⁊ iterficite an̄ E
me. Et his dictis p̄cedebat: ascēdēs hieroso/ mat.21.a
lymā. Et factū ē cū appropinquasset ad bet/ mar.11.a
phage ⁊ bethaniā ad montē q̇ vocat oliueti: mat.21.a
misit duos discipulos suos dicens. Ite in ca/ mar.11.a
stellū qd̄ ɔtra vos ē. In quod introeuntes i
uenietis pullū asine alligatū: cui nemo vnq̄
hoium sedit. Soluite illum ⁊ adducite. Et si
quis vos iterrogauerit: q̄re soluitis. sic dicet
ei. Q₂ dn̄s operā ei⁹ desiderat. Abierūt auteꝫ
q̇ missi erāt: ⁊ inuenerūt sicut dixit illis stātē
pullū. Soluētibus aūt illis pullū. dixerūt do
mini ei⁹ ad illos. Quid soluitis pulluꝫ. At illi
dixerūt. Q₂ dn̄s eū necessariū hꝫ. ⁊ duxerunt F
eū ad iesū. Et iactātes vestimēta sua supra pul mat.21.a
lū: iposuerūt iesū. Eūte aūt illo substernebāt mar.11.a
vestimēta sua i via. Et cū appropiquaret iaꝫ Joā.12.b
ad descensum montis oliueti: ceperunt oēs
turbe descendentiū gaudentes laudare de/
um voce magna sup oibus q̄s viderant vtu
tib⁹ dicentes. Bn̄dict⁹ q̇ venit rex i noie dn̄i
pax i celo. ⁊ g'lia i excelsis. Et q̇dā phariseoꝝ
de turbis dixerūt ad illum. Mgr̄ increpa di
scipulos tuos. Quibus ipse ait. Dico vobis
q₂ si hi tacuerit. lapides clamabunt. Et vt ap
propinquauit. videns ciuitatem fleuit sup il
lā. dicēs. Q₂ si cognouisces ⁊ tu. ⁊ q̇deꝫ i hac
die tua q̇ ad pacē tibi: nūc aūt abscōdita sūt
ab oculis tuis: q₂ veniēt dies i te: ⁊ circūda/ G
bunt te inimici tui vallo: ⁊ circūdabunt te: ⁊

mat.24.a. coangustabūt te vndiq3: ꝛ ad terrā ꝓsternēt
Mar.13.a te: ꝛ filios tuos q̄ i te sūt. Et nō relinquent in
mat.21.b te lapidē sup lapidē eo ꝙ nō cognoueris tp̄s
Joā.2.c visitationis tue. Et igressus i téplū cepit eijce
Esa.56.c. re vēdētes ꝛ emētes dicēs ill'. Scriptū est: qꝛ
Jere.7.b domꝰ mea domus orōnis ē. Uos aūt fecistis
Mat.21.d illā speluncam latronū. Et erat docens q̄tidie
Mar.11. c i téplo. Principes aūt sacerdotuȝ ꝛ scribe ꝛ
Jo.7.d.e. p̄ncipes plebis querebāt illū ꝑdere ꝛ nō iue
.c niebāt q̄d facerēt illi. Ois enim pp̄ls suspē-
sus erat audiens illum. XX

A Et factū ē i vna dierū docente illo po-
pulū i templo ꝛ euāgelizante ꝯuene
rūt p̄ricipes sacerdotū ꝛ scribe cū se-
Mat.21.c niorib'. ꝛ aiūt dicētes ad illū. Dic nobis in q̄
Mar.11.d ptāte h̄ facis. Aut q̄s ē q̄ dedit tibi hanc po-
testatē. Rn̄dens aūt ih̄s dixit ad illos. Inter
rogabo vos ꝛ ego vnum v̄bū. Rn̄dete mihi
Baptismū ioh̄is de celo erat: an ex hoibus
At illi cogitabant itra se dicētes. Qꝛ si dixeri
mus de celo dicet. Quare ergo nō credidistis
illi. Si āt dixerimꝰ ex hoibꝰ plebs vniuersa la
pidabit nos. Certi sūt.n. ioānem ꝓph̄am esse.
B Et rn̄derunt se nescire vnde esset. Et ih̄s ait il
lis. Neq3 ego dico vobis in qua potestate h̄
mat.21.b facio. Cepit autem dicere ad plebem parabo
mar.12.a lā hāc. Hō q̄dam plantauit vineaȝ ꝛ locauit
eā colonis. ꝛ ipse ꝑegre fuit multis tp̄ibꝰ. Et
i tp̄e illo misit ad cultores s̄uū: vt d̄ fructu vi
nee darent illi. Qui cesum dimiserunt eum
inanem. Et addidit alterū seruum mittere. Il
li aūt hūc quoq3 cedētes. ꝛ afficientes ꝯtume
lia dimiserunt inanem. Et addidit tertiū mit
tere q̄ ꝛ illū vulnerātes eiecerūt. Dixit āt dn̄s
vinee. Quid faciā. Mittā filiū meum dilectū
forsitan cum hunc viderint verebunt̄. quē cū
vidissent coloni: cogitauerūt intra se dicētes.
C Hic est heres. Occidamus illum ꝛ nr̄a fiat
hereditas. Et eiectum illū extra vineam occi
derunt. Quid ergo faciet ill' dn̄s vinee. Ueni
et ꝛ ꝑdet colonos istos ꝛ dabit vineam alijs.
Quo audito dixerūt illi Absit. Ille autem as
s.117. piciēs eos ait. Quid est ergo qd̄ scriptū ē. La
t.21.d pidē quem reprobauerunt edificātes h̄ factꝰ
a.12.a ē in caput anguli. Ois q̄ ceciderit supra illū
4.b lapidē ꝯquassabit̄ supra quē āt ceciderit com
minuet illū. Et q̄rebant p̄ricipes sacerdotum
ꝛ scribe mittere i illum manus illa hora ꝛ ti-
D muerūt pp̄lm. Cognouerūt.n. ꝙ ad ipsos di-
2.b xerit similitudinē hāc. Et obseruātes miserūt
12.a isidiatores q̄ se iustos simularēt vt caperent
eū i s̄mone ꝛ traderēt illū p̄ricipatui ꝛ ptāti
t.22.b p̄sidis. Et interrogauerunt eū dicentes. Magr̄
2.a scimus qꝛ recte dicis ꝛ doces. ꝛ nō accipis ꝑ
sonā: sed viā dei in v̄itate doces. Licet nobis
tributū dare cesari: an nō: cōsiderans autem
dolum illoꝝ dixit ad eos. Quid me tentatis
Ostēdite mihi denarium. Cuius h̄et imaginē
ꝛ iscriptionē. Rn̄dētes dixerunt. Cesaris. Et
ait illis. Reddite ergo q̄ sūt cesaris cesari: ꝛ q̄
sūt dei deo. Et nō potuerūt v̄bū eiꝰ rep̄hēdere
corā plebe. ꝛ mirati rn̄so eius tacuerunt. Ac-
cesserūt aūt q̄dā saduceoꝝ q̄ negant eē resur E
rectionē ꝛ interrogauerūt eū dicētes. Magr̄
moyses scripsit nobis: si frat̄ alicuius mortuꝰ mat.22.c.
fuerit h̄ns vxorē. ꝛ h̄ sine liberis fuerit: vt ac- mar.12.b.
cipiat eā frat̄ eius vxorē ꝛ suscitet semē fratri
suo. Septē ergo frēs erāt: ꝛ p̄mꝰ accepit vxo
rē ꝛ mortuꝰ ē sine filijs. Et sequens accepit il
lā. ꝛ ipse mortuus ē sine filio. Et tertius acce-
pit illā simil̄r ꝛ oēs septem ꝛ nō reliq̄rūt semen
ꝛ mortui sūt. Nouissime oium mortua est ꝛ
mulier: in resurrectōe ergo cuiꝰ eoꝝ erit vxor
Siq̄dem septē habuerūt eā vxorē. Et ait illis
ih̄s. Filij huius seculi nubunt ꝛ traduntur ad F
nuptias illi v̄o qui digni h̄ebuntur seculo il-
lo. ꝛ resurrectiōe ex mortuis neq3 nubēt neq3
ducēt vxores neq3 vltra mori poterunt. Equa
les.n. angelis sunt ꝛ filij sunt dei cuȝ sint filij mat.22.c.
resurrectionis. Qꝛ vero resurgant mortui ꝛ
moyses ostēdit secus rubū: sicut dicit dn̄m deū
abraā ꝛ deū ysaac ꝛ deū iacob. Deus āt nō ē Exo.3.b
mortuoꝝ sed viuoꝝ. Oēs.n. viuunt ei. Rn̄dē mar.12.e
tes āt q̄dā scribaꝝ dixerūt ei. Magr̄ bn̄ dixisti G
Et amplius non audebant eū q̄cq3 interro- mat.22.d
gare. Dixit aūt ad illos. Quō dicunt xp̄m fi mar.12.d
liū esse dd̄ ꝛ ipse dd̄ dicit i libro psalmoꝝ: Di-
xit dn̄s dn̄o meo sede a dextris meis. donec Ps̄.109.
ponam inimicos tuos scabellū ꝑedū tuoruȝ
Dauid ergo dn̄m illū vocat. ꝛ quō filiꝰ eiꝰ ē. mat.22.d
Audiente aūt oi pp̄lo dixit discipulis suis. At mat.12.d
tēdite a scribis q̄ volūt ābulare i stol'. ꝛ amāt
salutationes i foro ꝛ primas cathedras i syna mar.12.d
gogis. ꝛ primos discubitꝰ in ꝯuiuijs. Qui de
uorant domos viduaꝝ simulātes longā orō
nē. Hi accipiēt dānatōeȝ maiorē. XXI

Respiciens autem vidit eos qui mitte A
bant munera sua in gazophylatium mar.12.d
diuites. Uidit aūt ꝛ quandam vidu
am pauperculam mittentez era minuta duo
Et dixit vere dico vobis: quia vidua hec pau
per plus q̄3 omnes misit. Nam omnes hi ex
abundanti sibi miserunt in munera dei: hec
āt ex eo quod deest illi oēm victū suū quē ha
buit misit. Et q̄busdam dicentibꝰ de templo
ꝙ bonis lapidibus ꝛ donis ornatū esset dixit B
Hec que videtis: venient dies in quibus nō
relinquetur lapis supra lapidem qui non de mat.24.a
struatur. Interrogauerunt āt illū dicētes mar.13.a
Preceptor qn̄ hec erunt: ꝛ qd̄ signū cū fieri
incipient. Qui dixit. Uidete ne seducamini.
Multi.n. venient i noie meo dicentes qꝛ ego mat.24.a
mat.24.a

mar.13.a sum. ꝛ tp̄s appropinquit. Nolite ire pᵘ eos
C Cum āt audieritꝭ ꝑlia ꝛ seditiões: nolite ter-
reri. Oꝫ primū hec fieri: sed nōdū statī finis
mat.24.a Tunc dicebat illis. Surget gēs ꝯ gentē ꝛ re
mar.13.a gnum aduersus regnum: ꝛ tremotᵘ magni
erunt ꝑ loca ꝛ pestilentie ꝛ fames: terroresqꝫ
mat.24.a d celo. ꝛ signa magna erūt. Sꝫ añ h oia inij-
mat.13.b cient vobis manᵘ suas ꝛ ꝑsequēt tradētes in
Joā.15.e synagogas ꝛ custodias: trahentes ad reges
ꝛ ꝑsides ꝑꝑ nomē meū. Cōtiget āt vobis in
testimoniuꝫ. Pōite ergo i cordibᵘ vr̄is nō ꝑ
meditari quēadmodum rn̄deatꝭ. Ego.n. da-
bo vobis os ꝛ sapiam: cui nō poīūt resisterē
D ꝛ ꝯdicere oēs aduersarij vr̄i. Trademi aūt a
pentibᵘ ꝛ frībus ꝛ cognatꝭ ꝛ amicis: ꝛ morte
afficient ex vobis. Et eritꝭ odio oibus hoibᵘ
ꝑꝑ nomen meū. Et capillus de capite vr̄o ñ
pibit. In patientia vr̄a. possidebitis aias ve
mat.24.b stras. Cuꝫ āt videritis circundari ab exerci-
mar.13.b tu irl'm: tunc scitote qꝛ appropinquit desola
mat.24.b tio eiᵘ. Tūc q̄ i iudea st̄ fugiāt ad mōtes ꝛ q̄
mar.13.b i medio eiᵘ discedāt: ꝛ q̄ i regiōibus nō itrēt
in eā: qꝛ dies vltōis hi sunt: vt impleant oia
mat.24.b q̄ scripta st̄. Ue āt ꝑgnantibus ꝛ nutrientibᵘ
mar.13.b in illis diebᵘ. Erit eni ꝑssura magna sup trāꝫ
E ꝛ ira ppl'o huic. Et cadent i ore gladij: ꝛ ca-
ptiui ducent in oēs gentes. Et irl'm calcabit
Esa.13.b a gentibᵘ dōec ipleant tp̄a nationū. Et erūt
Johelis.3.c signa in sole ꝛ luna ꝛ stellis ꝛ i t̄ris ꝑssura gē
tiū ꝑ ꝯfusione sonitus maris ꝛ fluctuū: arescē
tibus hoibus ꝑ timore ꝛ expectatione q̄ sup
uenient vniuerso orbi. Nā v̄tutes celorum
Esa.3.c mouebunt. Et tūc videbūt filiū hois venien-
mat.24.c tē i nube cum ptāte magna ꝛ maiestate. His
mar.13.c āt fieri incipientibus: respicite ꝛ leuate capi
F ta vr̄a qm̄ appropinqt redemptio vr̄a. Et di-
mat.24.c xit ill' similitudinē. Uidete ficulneā ꝛ oēs ar
mar.13.c bores: cū ꝓducunt iā ex se fructum: scitꝭ qm̄ ꝓ
pe est estas. Ita ꝛ vos cū videritꝭ h fieri: scito
te qm̄ ꝓpe est regnum dī. Amen dico vobis
mat.24.c qꝛ nō ꝑteribit gn̄atio h donec oia fiant. Celū
mar.13.d ꝛ t̄ra transibunt v̄ba āt mea nō trāsibūt. At-
Ro.13.d tendite āt vobis ne forte grauēt corda vr̄a i
crapula ꝛ ebrietate ꝛ curis hᵘ vite: Et supue
G niat in vos repentina dies illa. Tanq̄ꝫ laqus
.n. supueniet i oēs q̄ sedent sup faciē ois t̄re
Uigilate itaqꝫ oi tp̄e orantes. vt digni habe-
amini fugere ista oia q̄ futura st̄: ꝛ stare ante fi
Joh.8.a liū hois. Erat āt diebᵘ docens i tēplo. nocti-
bus v̄o exiens morabat̄ i mōte q̄ vocat̄ oli-
ueti. Et omnis ppl's manicabat ad eū in tem
A plo audire eum. XXII

mat.26.a.m
14.a Jo.11.g
i mat.21.d. m
2.a. Jo.7.e.

Appropinqbat āt dies festᵘ azimoꝝ
q̄ dr̄ pasca. Et querebāt ꝑncipes sa-
cerdotū ꝛ scribe quō ih̄m iterficerēt
timebant v̄o plebem. Intrauit āt sathanas
in iudā q̄ cognominabat̄ scarioth vnum de Joā.13.a
duodeci. ꝛ abijt ꝛ locutᵘ est cum ꝑncipibᵘ sa mat.26.a
cerdotum ꝛ magr̄atibᵘ quemadmodū illuꝫ mar.14.a
traderet eis. Et gauisi sunt: ꝛ pacti st̄ pecūiaꝫ
illi dare. Et spopōdit. Et q̄rebat oportunita-
tatē vt traderet illū sine turbis. Uenit āt dies
azimoꝝ: in q̄ ncēe erat occidi pasca. Et misit
petrū ꝛ ioannem dicens. Euntes pate nobis
pasca: vt manducemᵘ. At illi dixerūt. Ubi vis mat.26.b
paremᵘ? Et dixit ad eos. Ecce introeuntibus mar.14.b
vobis i citatē occurret vobis hō q̄dā āphorā
aq̄ portās. seq̄mi eū i domū in quā intrat ꝛ B
dicetꝭ pr̄ifamilias domus. Dic̄ tibi mgr̄. vbi
est diuersoriū vbi pasca cum discipulis meis
manducē? Et ipse oñdet vobis cenaculū ma
gnū stratū: ꝛ ibi parate. Euntes āt inuenerūt
sicut dixit illis: ꝛ parauerunt pasca. Et cum fcā
esset hora discubuit: ꝛ duodeci apl'i cū eo. Et
ait illis Desiderio desideraui hoc pasca man
ducare vobiscū añq̄ꝫ patiar. Dico.n. vobis
qꝛ ex hoc non manducabo illud donec iple mat.26.e
at̄ in regno dei. Et accepto calice gr̄as egit mar.14.c
ꝛ dixit. Accipite ꝛ diuidite iter vos. Dico.n. 1.Cor.11.c
vobis: ꝙ nō bibā d gn̄atiōe vitꝭ. dōec regnuꝫ
dei veniat. Et accepto pane gr̄as egit ꝛ fregit mat.26.c
ꝛ dedit eis dicens. Hoc est corpᵘ meū: qd̄ ꝓ mar.14.c
vobis dat̄. Hoc facite in meā ꝯmemoratōeꝫ
Silr̄ ꝛ calicē pᵘ q̄ꝫ cenauit dicēs. Hic ē calix
nouū testm̄ i sanguine meo: q̄ ꝓ vobis fun-
det̄. Uerūtn̄ ecce manᵘ tradentꝭ me mecum C
est i mēsa. Et q̄dē filius hois sm̄ definitū est mat.26.b
vadit. Uerūtn̄ ve hoi illi ꝑ quem tradet̄. Et mar.14.a
ipsi ceperunt q̄rere iter se q̄s eēt ex eis q̄ hoc mat.26.b
facturᵘ esset. Fcā est āt ꝛ ꝯtētio iter eos: q̄s eo mat.14.b
rū videret̄ eē maior. Dixit āt eis. Reges gē Jo.13.c
tiū dominant̄ eoꝝ: ꝛ q̄ ptātē hn̄t sup eos bn̄fi mat.20.d
ci vocantur. Uos āt non sic. Sed qui maior mar.10.f
est in vobis fiat sicut minor: ꝛ qui precessor
est: sicut ministrator. Nam quis maior est
qui recumbit: an qui ministrat? Nonne qui
recūbit. Ego aūt in medio vr̄m sum: sicut qui mat.19
ministrat. Uos aūt estis q̄ ꝑmansistis mecū i
tētationibᵘ meis. Et ego dispono vobis sicut
disposuit mihi pr̄ meus regnū vt edatis ꝛ bi
batis sup mēsam meā i regno meo. ꝛ sedeatis
sup thronos iudicātes duodecim tribus isrl':
Ait autē dn̄s symoni. Symon ecce sathanas
expetiuit vos vt cribraret sicut triticum. Ego
āt rogaui pro te: vt non deficiat fides tua. Et
tu aliquando conuersus: confirma fr̄es tuos D
Qui dixit ei Dn̄e: tecū paratᵘ sum ꝛ in carce mat.26
rem ꝛ in mortēꝫ ire. Et ille dixit. Dico tibi pe mar.14
tre nō cantabit hodie gallus donec ter abne
ges nosse me. Et dixit eis. Quando misi vos
sine sacculo ꝛ pera ꝛ calciamētis nunq̄d ali
q̄d defuit vobis. At illi dixerunt. Nihil. Di

xit ergo eis.Sz nũc ꝗ hz ſacculũ tollat ſilr ⁊
perã.⁊ ꝗ nõ hz vẽdat tunicaz ſuã ⁊ emat gla
diũ. Dico.n.vobis qm̃ adhuc hoc qd ſcriptũ
Esa.53.d. ẽ oportet ipleri i me.Et cũ iniqs deputat⁹ ẽ.
Mar. 5.c Eteni ea ꝗ ſunt de me:finẽ hñt. At illi dixeꝛt
Dñe ecce duo gladij hic. At ille dixit eiſ.Sa
Mat.26.d tis ẽ.Et egreſſus ibat ſm ꝯſuetudinem i mon
oh.18.a. tem oliuarũ Secuti ſũt aũt illum ⁊ diſcipuli.
Mat.26.d Et cũ ꝑueniſſet ad locũ dixit illis. Orate ne
ar.14.d. intretis i tẽtationẽ.Et ipſe auulſus ẽ ab eis
E ꝙtum iactus ẽ lapidis ⁊ poſitis genibuſ ora
t.26.d. bat dicẽs. Pater ſi vis tranſfer calicẽ iſtum
r.14.d. a me. Uerũtñ nõ mea voluntas:ſz tua fiat.ap
oh.6.d. paruit aũt illi angelus de celo ꝯfortans euz.
Et factus in agonia ꝓlixius orabat. Et fact⁹
ẽ ſudor eius ſicut gutte ſanguinis decurren
t 26.d. tis in terrã.Et cũ ſurrexiſſet ab orõne ⁊ veniſ
.14.d. ſet ad diſcipulos ſuos inuenit eos dormien
tes ꝑ triſticia.Et ait illis.Quid dormitꝭ.Sur
t.26.e. gite orate ne intretis in tẽtationem. Adhuc
. 14.c co loquẽte:ecce turba ⁊ qui vocabatur iudaſ
. 18.a. vnus de duodecim añcedebat eos:⁊ appro
pinquauit ihẽſu vt oſcularet eum.Jheſus ãt
dixit illi.Juda oſculo filium hominis tradis
.26.e. Uidentes aũt hi qui circa ipm erãt qd futuꝝ
.14.e. erat:dixerunt ei.Dñe:ſi percutimus i gladio
18. b. Et ꝑcuſſit vnus ex illis ſeruum principis ſa
cerdotũ.⁊ amputauit auriculam eius dexte
ram. Rñdens autem iheſus ait. Sinite.vſqꝫ
F huc.Et cum tetigiſſet auriculam eius ſana
uit eum.Dixit aũt iheſus ad eos qui venerãt
ad ſe pricipes ſacerdotũ.⁊ magrãtus templi
26.e. ⁊ ſeniores.Quaſi ad latronem exiſtis cũ gla
14.e. dijs ⁊ fuſtibus.Cum ꝗtidie vobiſcum fueriz
8. d. in tẽplo:nõ extẽdiſtis manus i me.Sed hec
26.f. ẽ hora vr̃a ⁊ ptãs tenebrarũ.Cõprehendẽtes
4.f. aũt eũ duxerunt ad domum pricipis ſacerdo
8. b. tũ petrus vero ſeꝗbat eũ a longe. Accẽſo aũt
6.g. ignei medio atrij ⁊ circũſedẽtibus illis:erat
4.g. petrus i medio eoꝝ.Quem cũ vidiſſet ãcilla
8.c. ꝗdam ſedẽtẽ ad lumẽ ⁊ eũ fuiſſz ituita: dixit
Et hic cũ illo erat. At ille negauit eum dicẽs
Mulier nõ noui illũ.Et poſt puſillũ alius vi
dẽs eũ dixit.Et tu de illis es. Petrus ṽo ait:
O hõ nõ ſũ.Et iteruallo fcõ ꝗſi hore vni⁹:ali⁹
ꝗdam affirmabat dicens. Uere ⁊ hic cũ illo
erat:nã ⁊ galileus ẽ.Et ait petr⁹. Hõ neſcio
G ꝗd dicis.Et ꝯtinuo adhuc illo loquẽte can
6.g. tauit gallus.Et cõuerſus dñs reſpexit petrũ
.g. Et recordatuſ ẽ petr⁹ ṽbi dñi ſicut dixerat qꝛ
ꝑuſqꝫ gallus cãtet ter me negabis. Et egreſ
ſus foras petrus fleuit amare. Et viri qui te
.b. nebãt illũ illudebãt ei cedentes. Et velaue
.g. rũt eũ:⁊ ꝑcutiebãt faciẽ eius.⁊ interogauerũt
.g. eũ dicẽts. Prophetiza.Quis eſt qui te ꝑcuſ

ſit:Et alia multa blaſphemantes dicebant in Joã.18.a
eũ. Et vt fact⁹ eſt dies cõuenerunt ſeniores
plebis principes ſacerdotum ⁊ ſcribe.⁊ du
xerũt illum i ꝯciliũ ſuũ dicẽtes.Si tu es xp̄s mat.26.f
dic nobis.Et ait illis. Si vobis dixero ñ cre mar.14.f
detꝭ mihi:ſi ãt ⁊ iſtrogauero nõ rñdebitꝭ mihi: Joã.6.g
neqꝫ dimittetꝭ. Ex hoc ãt erit fili⁹ hois ſedẽs mat.26.f
a dextris ṽtutꝭ dei.Dixerũt ãt oẽs. Tu ergo mar.14.f
es fili dei. Qui ait.Uos dicitꝭ.qꝛ ego ſũ. At Joh.6.g
illi dixerũt. Quid adhuc deſideramus teſti mat.26.f
mõiũ.Jpſi.n.audiuimus.ꝺ ore eius. XXIII. mar.14.c

T ſurgẽs ois multitudo eoꝝ duxerũt A
illum ad pilatũ Ceperũt ãt illũ accu mat.27.a
ſare dicentes.Hũc inuenimus ſubuer mar.15.a
tẽtẽ gentẽ nr̃am: ⁊ ꝓhibẽtẽ tributa dare ce Joh.18.e
ſari:⁊ dicentem ſe xp̄z regẽ eẽ. Pilat⁹ aũt intẽ mat.27.b
rogauit eũ dicens.Tu es rex iudeoꝝ. At il mar.15.a
le rñdens ait.Tu dicis. Ait ãt pilat⁹ ad ꝑnci Joã.18.f
pes ſacerdotum ⁊ turbas.Nihil inuenio cauſe
i hoc hoie. At illi inualeſcebant dicẽtes.Com
mouit pplm̃ docens ꝑ vniuerſã iudeã icipiẽs
a galilea vſqꝫ huc. Pilat⁹ ãt audiens galile
az:iſtrogauit ſi hõ galile⁹ eẽt.Et vt cognouit
ꝙ ꝺ herodis ptãte eẽt remiſit eum ad hero
dẽ.ꝗ ⁊ ipſe hieroſolymis erat illis dieb⁹.He
rodes ãt viſo ihũ:gauiſus eſt valde. Erat.n. B
cupiẽs ex multo tpe videre eũ:eo ꝙ audiret
multa de eo ⁊ ſꝑabat ſignũ aliqd videre ab
eo fieri. Jnterrogabat ãt eũ multꝭ ſmonib⁹.
At ipſe nihil illi rñdebat.Stabãt ãt pricipes
ſacerdotũ ⁊ ſcribe cõſtãter accuſantes eum.
Spreuit ãt illũ herodes cũ exercitu ſuo.⁊ il
luſit indutũ veſte alba ⁊ remiſit ad pilatum
Et facti ſũt amici herodes ⁊ pilatus i ipſa die
nam antea inimici erant ad inuicez.pilat⁹ ãt
ꝯuocatis pricipibus ſacerdotũ ⁊ magrãtib⁹
⁊ plebe dixit ad illos.Obtuliſtis mihi hunc Act.4.b.
hoiem ꝗ auertentẽ pplm̃ ⁊ ecce ego corã vo
bis iſtrogãs nullã cãm inuenio i homie iſto
ex his in ꝗbus eũ accuſatis.Sz neqꝫ herodes
Nam remiſi vos ad illũ:⁊ ecce nihil dignuz C
morte actũ eſt ei.Emẽdatũ ergo illũ dimittã
Neceſſe aũt hẽbat dimittere eis ꝑ diẽ feſtum mat.27.b.
vnũ.Exclamauit aũt ſil̃ vniuerſa turba dicẽs mar.15.a
Tolle hunc ⁊ dimitte nobis barrabaz. Qui Joã.15.g.
erat ꝓpter ſeditionem ꝗdaz factã i ciuitate ⁊ Act.3.c
homicidiũ miſſus in carcerẽ. Jterũ aũt pila
tus locut⁹ ẽ ad eos:volẽs dimittere ihz. At
illi ſucclamabãt dicẽtes.Crucifige. crucifige
eũ.Jlle ãt tertio dixit ad illos Quid.n.mali
fecit iſte. Nullã cãm mortꝭ inuenio i eo. Corri D
piã ergo illũ ⁊ dimittã. At illi iſtabãt vocib⁹ mat.27.e
magnis poſtulãtes vt crucifigeret:⁊ inuale mar.15.b
ſcebãt voces eoꝝ.Et pilatus adiudicauit fieri Joã.18.g.
petitionẽ eoꝝ.Dimiſit aũt illis eum ꝗ ꝑꝑ ho

nicidiũ ⁊ seditionẽ missus fuerat in carcerẽ
quem petebant. Ihm vo tradidit voluntati
mat.27.d eoꝝ. Et cũ ducerẽt eũ. apphẽderũt symonem
mar.15.b quẽdã cyrenẽsẽ veniẽtẽ de villa: ⁊ iposuerũt
illi crucẽ portare pᵒ ihm. Seqbat aũt illum
mlta turba ppli ⁊ mulieꝝ: q plãgebãt ⁊ lamẽ
tabant eũ. Cõuersas ãt ad illas ihs dixit. Fi
lie irlz nolite flere sr me sz sr vosipsas flete. ⁊ sr
Sap.3.c. filios vros. Qm ecce veniẽt dies i qbus dicẽt
Esa.54.a. Bti steriles. ⁊ vẽtres q nõ genuerũt ⁊ vbera
Gal.4.d. E q nõ lactauerũt. Tũc icipiẽt dicere mõtibᵒ ca
Esa.2.d. dite sr nos. ⁊ collibᵒ opite nos. Qz si viridi li
Osee.10.c. gno hec faciũt i arido qd fiet? Ducebant ãt ⁊
Apoc.6.d alij duo neqz cũ eo vt iterficerẽt. Et postqz ve
mat.27.d. nerũt in locũ q vocatur caluarie. ibi crucifi
mar.15.b. xerũt eũ ⁊ latrones vnũ a dextris alterũ a si
Joa.19.c. nistris. Ihs ãt dicebat. Pr dimitte illis. Nõ
mat.27.b. n. sciunt qd faciũt. Diuidẽtes vero vestimẽta
mar.15.c. eiᵒ miserũt sortes. Et stabat ppls expectans ⁊
Joa.19.d. deridebãt eũ pricipes cuz eis dicentes. Ali
os saluos fecit: se saluũ faciat. si hic est xps dei
mat.27.f. electus. Illudebant autem ei ⁊ milites acce
mar.15.c. dẽtes: ⁊ acetũ offerẽtes ei dicentes. Si tu es
Joa.19.f. rex iudeoꝝ saluum te fac. Erat aũt ⁊ supscri
mat.27.e. ptio scripta sup eũ lris grecis ⁊ latinis ⁊ he
mar.15.c braicis: h ẽ rex iudeoꝝ. Unᵒ aũt de his q pẽ
Joa.10.d. debãt latronibᵒ blasphemabat eum dicens.
F mat.27.e. Si tu es xps saluũ fac teipsuz ⁊ nos. Rñdẽs
mar.15.c ãt alter icrepabat eũ dicens. Neqz tu times
deũ: q i eadẽ dãnatione es. Et nos qdẽ iuste:
nã digna factis recipimᵒ. Hic vero nihil ma
li gessit. Et dicebat ad ihz. Dñe memẽto mei
cũ veneris in regnũ tuũ. Et dixit illi ihs. Am
dico tibi hodie mecũ eris i paradiso. Erat ãt
fere hora sexta: ⁊ tenebre facte sunt i vniuersã
terrã vsqz in horã nonã. Et obscuratus est sol
mat.27.f ⁊ velum tẽpli scissuz ẽ mediũ. Et clamãs vo
mar.15.c. ce magna ihs ait. Pr i manus tuas cmẽdo
Ps.30. spm meũ. Et hoc dicẽs expirauit. Uidens ãt
G cẽturio qd fcm fuerat glificauit deum dicens
mat.27.f. Uere h hõ iustus erat. Et ois turba eoꝝ q sil
mar.15.d. aderãt ad spectaculum istud ⁊ videbãt q fie
bãt pcutientes pectora sua reuertebant. Sta
bãt ãt oẽs noti eius a longe: ⁊ mulieres q se
cute eũ erãt a galilea h vidẽtes. Et ecce vir no
mat.27.g mine ioseph qui erat decurio vir bonus ⁊ iu
mar.15.d. stus h nõ cscẽserat csilio ⁊ actibus eoꝝ ab ari
Joa.19.g. mathia ciuitate iudee q expectabat ⁊ ipse re
gnum dei. Hic accessit ad pilatuz ⁊ petijt cor
mat.27.g. pus ihesu: ⁊ depositũ iuoluit i syndone ⁊ po
mar.15.d. suit euz i monumẽto exciso i q nõdum qsq
Joa.19.g positᵒ fuerat. Et dies erat pasceues: ⁊ sabba
tuz illucescebat. Subsecute ãt mulieres q cũ
eo venerãt de galilea viderunt monumẽtuz
⁊ quẽadmodũ positũ erat corpᵒ eiᵒ ⁊ reuer

tẽtes pauerunt aromata ⁊ vnguẽta ⁊ sabba
to qdẽ siluerunt sm mãdatũ. A
VNa ãt sabbati valde diluculo venerũt mat.28.a
ad monumẽtum portãtes q paraue mar.16.a
rãt aromata: ⁊ iuenerunt lapidem re Joa.20.a.
uolutum a monumẽto: ⁊ igresse nõ iuenerũt
corpᵒ dñi ihu. Et fcm ẽ dum mẽte cõsternate
eẽnt de isto: ecce duo viri steterunt secus illas mat.18.a
in veste fulgẽti. Cum timerẽt autẽ ⁊ declina mar.16.b.
rent vultũ i terrã dixerunt ad illas. Quid
qritis viuẽtẽ cũ mortuis: Nõ ẽ h sz surrexit.
Recordamini qlr locutᵒ est vobis cũ adhuc
i galilea eẽt dicẽs. Qz oz filiũ hois tradi i ma
nᵒ hoium peccõꝝ ⁊ crucifigi ⁊ die tertia resurge mat.28.b.
re. Et recordate sũt vboꝝ eiᵒ ⁊ regresse a mo mar.16.b.
numẽto nunciauerũt h oia ill' vndeci: ⁊ cete s.8.a. B
ris oibᵒ. Erat ãt maria magdalene ⁊ ioãna: ⁊
maria iacobi ⁊ cetere q cũ eis erãt q dicebãt
ad aplos h. Et visa sũt añ illos sicut deliramẽtũ
vba ista: ⁊ ñ crediderũt ill'. Petrᵒ ãt surgẽs
cucurrit ad monumẽtũ: ⁊ cubẽs vidit linthea
mina sola posita: ⁊ abijt secũ mirãs qd fcm fu
erat. Et ecce duo ex ill' ibãt ipa die i castellũ
qd erat i spatio stadioꝝ sexagita ab irlm noie
emaus ⁊ ipi loqbant ad iuicẽ d his oibᵒ q ac mar.16.
ciderãt. Et fcm ẽ dũ fabularẽt ⁊ secũ qrerẽt: ⁊ C
ipe ihs appropiquãs ibat cũ ill'. Oculi ãt il
loꝝ tenebant ne eũ agnoscerẽt. Et ait ad illos
Qui sũt hi smões quos cfertis ad inuicẽ am
bulãtes ⁊ estis tristes. Et rñdens vnᵒ cui no
men cleophas: dixit ei. Tu solus pegrinus es
i irlm: ⁊ nõ cognouisti q facta sunt i illa his
diebᵒ: qbus ille dixit. Que? Et dixerunt De
ihu nazareno q fuit vir ppha: potens in ope
⁊ smone corã deo ⁊ oi populo. Et quõ eum
tradiderũt summi sacerdotes: ⁊ pricipes nri in
dãnationẽ mortis: ⁊ crucifixerũt eũ. Nos ãt
spabamus: qz ipe eẽt redẽpturus isrl'. Et nũc
sup h oia tertia dies est hodie: q hec facta sũt. D
Sz ⁊ mulieres qdam ex nris terruerunt nos
q añ lucẽ fuerũt ad monumẽtũ ⁊ nõ inuẽto
corpe eiᵒ venerunt dicentes se etiã visionem
angeloꝝ vidisse: q dicũt eũ viuere. Et abierũt
qdã ex nris ad monumentum: ⁊ ita inuene
runt sicut mulieres dixerunt: ipm vo nõ iue
nerũt. Et ipe dixit ad eos. O stulti ⁊ tardi cor
de ad credendum i oibus q locuti sunt pphe
te. Nõ ne h oportuit pati xpm ⁊ ita intrare i
gliam suam: Et incipiẽs a moyse ⁊ oibᵒ pphe
tis interpretabat illis i oibus scripturis q de
ipo erãt. Et appropiquerunt castello q ibant
⁊ ipse se finxit lõgius ire. Et coegerunt illum E
dicentes. Mane nobiscuz qm aduesperascit
⁊ inclinata est iam dies. Et intrauit cum illis
Et factum est dum recũberet cum eis: acce
pit panẽ ⁊ benedixit ac fregit: ⁊ porrigebat

illis. Et apti sūt oculi eoꝝ: ⁊ cognouerūt eū:
⁊ ipse euanuit ex oculis eoꝝ. Et dixerūt ad in
uicē. Nōne coꝛ nr̄m ardēs erat in nobis: dū
loqueret̄ in via: ⁊ aperiret nobis scripturas?
Et surgētes eadē hoꝛa regressi sūt in iRlm: ⁊ i
uenerūt ꝯgregatos vndecī: ⁊ eos qui cū illis
erāt dicētes. ꝙ surrexit dn̄s vere: ⁊ apparuit
F symoni. Et ipsi narrabāt q̄ gesta erāt in via. ⁊
quō cognouerūt eū in fractione panis. Dū
aūt h̄ loquunt̄, stetit iesus in medio eoꝝ. ⁊ di
xit. Pax vobis. Ego sum nolite timere. Con
turbati vo ⁊ ꝯterriti existimabāt se spm̄ vide
re. Et dixit eis. Quid turbati estis ⁊ cogita
tiones ascēdūt in coꝛda vr̄a. Uidete manus
meas ⁊ pedes q: ego ipe sum. Palpate ⁊ vi
dete q: sp̄us carnem ⁊ ossa nō h̄z: sicut me vi
detis habere. Et cū h̄ dixisset: ostēdit eis man⁹
⁊ pedes. Adhuc āt illis non credentib⁹ ⁊ mi
rantibus p̄ gaudio dixit. Habetis hic aliq̄d:
qd̄ manducet̄? At illi obtulerunt ei ptē piscis
assi: ⁊ fauum mellis. Et cū mādu casset coꝛam
eis: sumēs reliq̄as dedit eis. Et dixit ad eos
Hec sunt v̄ba q̄ locut⁹ sū ad vos cum adhuc
essem vobiscū: qm̄ necesse ē ipleri oīa q̄ scrip
ta sunt i lege moysi ⁊ ꝓphetis ⁊ psalmis de
G me. Tunc apuit illis sensum: vt itelligerent
scripturas. ⁊ dixit eis. Qm̄ sic scriptum est ⁊
.17.a. sic opoꝛtebat xp̄m pati ⁊ resurgere a moꝛ
tuis tria die: ⁊ p̄dicare in noīe eius pniam ⁊
remissionem peccatoꝝ in oēs gentes: incipi
.i.a. entibus ab hierosolyma. Uos autē testes
estis hoꝝ. Et ego mittam ꝓmissum pr̄is mei
in vos. vos autem sedete in ciuitate quoad
vsq; induamini virtute ex alto. Eduxit autē
eos foꝛas in bethaniam. ⁊ eleuat̄ manibus
r.16.d suis bn̄dixit eis. Et factum est dū benediceret
.b. illis recessit ab eis: ⁊ ferebatur in celum. Et
ipsi adoꝛantes regressi sunt in iRlm cum gau
dio magno: ⁊ erant semper in templo laudā
tes ⁊ benedicentes deum. Amen.

Explicit euāgeliū s̄m Lucā. Incipit
ꝓlogus in euāgeliū s̄m ioannem.

Hic est Joannes euangelista
vnus ex discipulis dn̄i q̄ v̄go
.a. a deo elect⁹ ē: quē d̄ nuptijs
volētē nubere vocauit deus
Cui v̄ginitatis i hoc duplex
testimoniū dat̄ i euāgelio: ꝙ
⁊ p̄ ceteris dilect⁹ a deo dr̄: ⁊ huic mr̄em suā
pēdēs i cruce cōmēdauit dn̄s: vt virginē vir
go seruaret. Deniq; manifestās in euāgelio
qd̄ erat ipse incoꝛruptibilis v̄bi opus incho
.b. ans: solus verbū carnē factū eē: nec lumen a
.2.d tenebris cōpꝛehensū fuisse testat̄: pꝛimum si
gnū ponens quod in nuptijs fecit dominus
ostendens ꝙ ipse erat vt legentibus demon
straret ꝙ vbi dn̄s inuitat⁹ sit. deficere nuptia
rum vinum debeat: ⁊ veteribus immutatis.
noua omnia q̄ a xp̄o instituunt̄ appareant.
Hoc autē euangeliū scripsit in asia. Postea
q̄ȝ in pathmos insula apocalypsim scripserat
vt cui in pꝛincipio canonis icoꝛruptibile p̄n
cipium pꝛenotatur in genesi: ei etiam incor
ruptibilis finis p virginē iu apocalypsi red
deretur. dicente xp̄o: ego sum alpha ⁊ o. Et Apoc.i.a.
hic ē ioannes: qui sciens supuenisse diem re
cessus sui: conuocatis discipulis suis in ephe
so: p multa signoꝝ experimenta ꝓmens xp̄z
descēdēs in defossū sepulture sue locuz facta
oꝛatione: positus ē ad patres suos: tā extra
neus a doloꝛe moꝛtis q̄ȝ a coꝛruptiōe carnis
inuenit̄ alienus. Tamen post omnes euange
lium scripsit: ⁊ hoc virgini debebat. Quoꝛuz
tn̄ vel scriptoꝝ tēpoꝛis dispositio: vel libꝛoꝝ
oꝛdinatio: iō a nobis p singula nō exponitur
vt sciēdi desiderio collato ⁊ q̄rētibus fruct⁹
laboꝛis: ⁊ deo magisterij doctrina seruetur.

Explicit ꝓlogus. Incipit Registꝝ
in euangelium Joannis.

In pꝛincipio erat v̄bū ⁊c. testimo 1
niū de xp̄o p̄hibet ioānes baptista
phariseoꝝ leuite interrogat ioan
nem. Joannes iesū vidēs agnum
dicit dei: ⁊ andreas petro dicit: inuenimus
messiā. Jesus dicit natanahel vidi sub ficu.
Jesus vocat⁹ ad nuptias ⁊ discipuli ei⁹ d̄ aq̄ 2
fecit vinū: vēdētes numularios eijcit de tem
plo: dicit: soluite tēplū hoc.
Jesus nicodemo dicit de baptismo ⁊ alijs mi 3
tis: dicit: q̄ credit i eū nō diiudicabit̄: q̄ aūt nō
credit iā diiudicat⁹ ē: iesus i iudea baptizat: ⁊
ioānes i ennō: ioānes dicit xp̄m crescere se āt
minoꝛari. Jesus cū muliere samaritana loq̄ 4
tur: ꝓphetā in patria sua sine honoꝛe eē: re
guli filiū a moꝛte suscitat.
De piscina ꝓbatica sanat hoiem triginta ⁊ 5
octo annos habentē infirmitatē: dicebāt iu
dei sanato: nō lȝ tibi tollere grabatū tuū sab
bato: q̄cūq; pr̄ fecerit: h̄ ⁊ fili⁹ silr̄ facit: dic̄ ie
sus: q: venit hoꝛa ⁊ nūc ē qn̄ moꝛtui audiunt
vocē ⁊c. dicit iesus: ioannes ē lucerna ardēs
⁊ lucens: scrutamini scripturas: dicit moyses
accusat vos: ⁊ si crederetis moysi crederetis
foꝛsitan ⁊ mihi.
De quinq; panibus ⁊ duobus piscibus: ⁊ ꝙ 6
eū regē facere voluerūt: iesus supꝛa mare am
bulat. Opamini nō cibū q̄ perit: de māna ⁊
pane celesti loq̄t̄: ego sū panis de celo descen
di: recedētibus ab eo discipulis vnuz ex duo
decim diabolum dicit.

7 Jesus in scenophegia ascendit ad diē festuz
dicit iesu:dmoniū habes:de turba multi cre
debāt in eū:clamat iesus : siquis sitit veniat
ad me ꝛ bibat:cū ministris ꝛ nicodemo prin
cipes contendunt.
8 De muliere adultera:iesus lucez mundi eē
se predicat iesus interrogatus principiuz se
eē rñdit:ꝙ ois peccator seruus sit. ꝛ ꝙ iesus
ante abraam sit.
9 Cecum a natiuitate curat.ihesus dicit.in iu
dicium in hunc mundum veni.vt qui non
vident videant.
10 Qui nō itrat p ostiū in ouile.dicit.ego sū pa
stor bonus.ptātē hēo ponēdi aiam meā.Ju
dei dicūt.si tu es xp̄s dic nobis palā.ego ꝛ pr̄
vnū sumus.sustulerūt lapides iudei vt lapi·
darēt iesū.ꝛ exiuit de manibus eoꝝ.
11 De suscitatiōe lazari.collegerūt principes ꝛ
pharisei conciliuz.cayphas dicit.qꝛ expedit
vt vnus ꝛc.
12 Maria vnxit pedes iesu. ꝛ extersit capillis
suis.iudas fur erat ꝛ loculos habens.turba
ex iudeis multa venit nō ꝑpter ihesum tm̄
sed vt lazaꝝ viderent quem suscitauit a mor
tuis.turba que venerat ad diē festū occurrit
ihesu sedenti super pullū asine.gentiles qui
dā rogabāt philippū.dicentes.dn̄e venim⁹
ihesū videre.ih̄s rñdit.nisi granū frumēti ꝛc
aia mea turbata ē.pr̄ clarifica nomē tuū. ve
nit vox de celo.dicit ih̄s.nūc iudiciū ē mūdi.
ꝛ multi ex principibus crediderūt in eū. sed
ꝑpter phariseos nō ꝯfitebant.dicit.nō veni
vt iudicē mūdū sed vt saluificē.
13 Pedes discipuloꝝ lauat dicēs.ꝛ vos debetꝭ
alter alterius lauare pedes.dicit. q̇ mandu
cat panē meū leuabit ꝯtra me calcaneū suū.
dicit.vnus ex vobis tradet me. ꝛ subiungit.
cui ego intinctū panē porrexero.tūc itroiuit
in iudā sathanas.mandatū nouū do vobis
vt diligatis inuicē.dicit petro. an̄ꝙꝫ gallus
cantet ter me negabis ꝛc.
14 Nō turbet cor vr̄m.dicit.ego sū via veritas
ꝛ vita.dicit philippus.dn̄e ondē nobis pr̄ez
si diligitꝭ me mādata mea seruate.ego in pa
tre meo ꝛ vos in me ꝛ ego in vobis. si q̇s di
ligit me sermones meos seruat.
15 Dicit.ego sū vitis v̇a ꝛ pr̄ me⁹ agricola ē.d̄
dilectiōe p̄cepta.si me ꝑsecuti sūt ꝛ vos ꝑse-
quent.ꝛ odio habuerūt me gratis.dicit. cuz
venerit ꝑaclytus. Absqꝫ synagogis facient
vos.Nūc vado ad eū q̇ me misit.ꝛ nemo ex
vobis iterrogat ꝛc.cū venerit paclyt⁹ ille ar
guet mūdū de pccō.oia q̄cūqꝫ hꝫ pr̄. mea sūt
modicū iā ꝛ nō videbitꝭ me:vsqꝫ mō nō pote
stis q̄cꝙꝫ.exiui a patre meo ꝛ veni in mūdū.

pater mecum est.
Subleuatis oculis in celū dixit:pr̄ venit ho 17
ra:clarifica filiū tuū.Jesus discipulos cōmē
dat patri pr̄ iuste mūdus te nō cognouit. 18
Egressus iesus cū discipl'is suis trāstorrētē ce
dron:q̄rētibus iudaicū cohorte iesuz rñdit:
ego sū:abierūt retrorsū ꝛ ceciderūt in terraz:
captio xp̄i:negatio petri:abiudicatio xp̄i: ꝛ
responsio eiusdē.
Pilatus iesū flagellauit:derisio: crucifixio i 19
ter duos latrones:cōmēdatio mr̄is discipu-
lo:ꝛ potatio aceti:ꝛ mors ꝛ sepultura. 20
Resurrectio:ꝛ qualiter apparuit marie ma
gdalene:apparēs discipulis dedit eis pacez
spiritū scm̄:post dies octo clausis ianuis ap-
paruit discipulis ꝛ thome. 21
Postea iteꝝ manifestauit se ad mare tyberia
dis ꝛc.d̄ piscatiōe petri:dicit petro tertio:pa
sce oues meas.

Explicit registrum. Incipit
euāgeliū s̄m Joannē. Ca. I

I N pricipio erat verbū. ꝛ ver A
bū erat apud deū ꝛ de⁹ erat mat.I.a.
verbū.Hoc erat in principio Luc.3.c.
apud deū Oia ꝑ ipsuz facta
sūt:ꝛ sine ipso factuz ē nihil.
Qd̄ factū est in ipso vita erat
ꝛ vita erat lux hoium:ꝛ lux in tenebris lucet mat.3.a.
ꝛ tenebre eā nō cōprehēderūt. Fuit hō mis- j.3.d.
sus a deo:cui nomē erat ioānes.Hic venit in
testimoniū vt testimoniū ꝑhiberet de lumine
vt oēs crederēt ꝑ illū.Nō erat ille lux:sed vt
testimoniū ꝑhiberet de lumine. Erat lux ve-
ra q̇ illuminat oēm hominē veniētē in hūc
mundū.Jn mūdo erat:ꝛ mūdus per ipsū fa
ctus ē:ꝛ mūdus eū nō cognouit.Jn propria
venit:ꝛ sui eū nō receperūt.Quotquot autē B
receperūt eū:dedit eis potestatē filios dei fie
ri.his q̇ credūt i noie ei⁹ .Qui ñ ex sāguinib⁹
nꝫ ex volūtate carnis:nꝫ ex volūtate viri sꝫ ex
d̄o nati sūt.Et verbū caro factū est ꝛ hitauit i mat.I
nobis.Et vidimus gloriam eius gloriā quasi Luc.3
vnigeniti a patre plenū gr̄e ꝛ veritatis. Jo- mat.3
annes testimoniuz ꝑhibet de ipso: ꝛ clamat mar.I
dicens.Hic erat quē dixi qui post me vētur⁹ Luc.3
ē:an̄ me factus est:qꝛ prior me erat.Et de ꝑle
nitudine eius nos oēs accepim⁹: ꝛ gr̄am ꝑ
gr̄a:qꝛ lex per moysen data est:gratia ꝛ v̇itas
ꝑ iesū xp̄m facta ē.Deū nemo vidit vnquaz i.Th
Unigenitus filius q̇ ē in sinu pr̄is:ip̄e enar-
rauit.Et hoc ē testimoniū ioannis: qñ mise- mar.
rūt iudei ab hierosolymis sacerdotes ꝛ leui- Lu.
tas ad eū vt interrogarēt eū. Tu quis es. Et i.Jo
ꝯfessus est ꝛ nō negauit.Et ꝯfessus est:qꝛ non j.5.
sum ego xp̄s.Et interrogauerunt eū. Quid

ergo. Helias es tu. Et dixit nō suz. Propha
es tu. Et rñdit. Nō. Dixerunt ergo ei. Quis
es vt rñsum dem⁹ his q̄ miserūt nos. Quid
.40.a dicis de teipso. Ait. Ego vox clamantis in de
th.3.a serto: dirigite viā dñi: sicut dixit ysaias ppha
r.1.a Et q̄ missi fuerant erant ex phariseis. Et in-
c.3.a rogauerunt euz ⁊ dixerūt ei. Quid ergo ba-
B ptizas si tu nō es xp̄s. neq3 helias neq3 pphe
th.3.a ta. Rñdit eis iohānes dicēs. Ego baptizo in
r.1.a aqua. medius aūt vr̄m stetit quē vos nescitis
.3 d Ipse est qui post me venturus ē: qui añ me
c.1.a factus est: cuius ego nō sum dignus vt soluā
.a eius corrigiā calciamēti. Hec in bethania fa
cta sunt trans iordanem vbi erat iohannes.
baptizans. Altera die vidit iohānes ih̄m ve
nientem ad se ⁊ ait. Ecce agnus dei: ecce qui
tollit peccata mūdi. Hic ē de quo dixi. P⁹
me venit vir qui ante me factus est. quia pri
or me erat ⁊ ego nesciebam eū. Sed vt ma-
nifestetur in israel propterea veni ego in aq̄
baptizans Et testimonium perhibuit iohan
E nes dicens. Quia vidi spiritum descendentē
th.3.d quasi columbam de celo: ⁊ mansit super euz
r.1.b ⁊ ego nesciebam eum: sed qui misit me bapti
.3.d zare in aqua: ille mihi dixit. Super quem vi
deris spiritum descendentem ⁊ manentem
super eū. hic est qui baptizat i spiritu sancto
Et ego vidi ⁊ testimoniū perhibui: quia hic
est filius dei. Altera die iterum stabat iohā
nes: ⁊ ex discipulis eius duo. Et respiciēs ihe
sum ambulantem dixit. Ecce agnus dei. Et
audierunt eum duo discipuli loquentem: ⁊
secuti sunt ihesum. Conuersus autem ihesus
⁊ videns eos sequentes se dicit eis. Quid q̄
ritis? Qui dixerūt ei. Rabbi. quod dicit in-
terpretatū magister: vbi habitas? Dicit eis
F Uenite ⁊ videte. Uenerunt ⁊ viderunt vbi
maneret ⁊ apud eum manserūt die illo. Ho
ra aūt erat quasi decima. Erat autē andreas
frater symonis petri: vnus ex duobus qui au
dierat a iohanne. ⁊ secuti fuerant eum. Inue
nit hic primuz fratrem suum symonem. ⁊ di-
cit ei. Inuenimus messiam: quod est interp-
tatum christus. Et adduxit eum ad ihesum.
Intuitus autem eum ihesus dixit. Tu es sy-
mon filius ioanna: tu vocaberis cephas: qd̄
interpretatur petrus. In crastinum voluit
exire in galileam: ⁊ inuenit philippuz. Et di
cit ei ihesus. Sequere me. Erat autem phi-
lippus a bethsaida ciuitate andree ⁊ petri.
Inuenit philippus nathanahel: ⁊ dicit ei.
G Quem scripsit moyses in lege ⁊ prophete: in
uenimus ihesum filium ioseph a nazareth.
Et dixit ei nathanahel. A nazareth potest ali
quid boni esse. Dicit ei philippus. Ueni ⁊
vide. Uidit ihesus nathanahel venientem
ad se: ⁊ dicit de eo. Ecce vere israelita in quo
dolus non est. Dicit ei nathanahel. Unde
me nosti. Respondit ihesus ⁊ dixit ei. Pri⁹
q̄3 te philippus vocaret cum esses sub ficu vi
di te. Respondit ei nathanahel. ⁊ ait. Rab
bi: tu es filius dei: tu es rex israel. Respon-
dit ihesus ⁊ dixit ei. Quia dixi tibi vidi te
sub ficu credis: maius his videbis. Et dicit ei
Amen amen dico vobis: videbitis celum a-
pertū: ⁊ angelos dei ascendentes ⁊ descendē
tes supra filiū hominis.

II.

ET die tertia nuptie facte sunt in cha A
na galilee. ⁊ erat mat̄ ihesu ibi. Uo-
catus est autez ihesus ⁊ discipuli ei⁹
ad nuptias Et deficiēte vino dicit mater ihe
su ad eum. Uinum nō habent. Et dicit ei ihe
sus. Quid mihi ⁊ tibi est mulier. Nōduz ve
nit hora mea. Dicit mater ei⁹ ministris. Qd̄
cunq3 dixerit vobis facite. Erant aūt ibi lapi
dee hydrie sex posite scd̄m purificationez iu
deorū: capientes singule metretas binas vel
ternas. Dicit ei ih̄s. Implete hydrias aq̄. Et i-
pleuerunt eas vsq3 ad summuz. Et dicit eis ihe
sus. Haurite nūc: ⁊ ferte architriclino. Et tu B
lerūt. Ut aūt gustauit architriclinus aquaz
vinū factū. ⁊ nō sciebat vñ eēt. ministri āt sci-
ebāt q̄ hauserunt aquā vocat sponsuz archi
triclinus: ⁊ dicit ei. Ois hō primū bonū vi-
nū ponit: ⁊ cū inebriati fuerint id qd̄ deteri⁹
ē. Tu āt seruasti bonū vinū vsq3 adhuc. Hoc
fecit initiū signorū ih̄s in chana galilee. ⁊ ma
nifestauit gl̄iam suā: ⁊ crediderūt in eū disci C
puli ei⁹. Post hec descēdit capharnaū ipe ⁊ math.4.b
mr̄ ei⁹ ⁊ frēs eius ⁊ discipuli ei⁹: ⁊ ibi māse-
runt nō multis dieb⁹. Et prope erat pascha iu math.21.b
deorū: ⁊ ascēdit ihesus hierosolymā ⁊ inuēit mar.11.b
i tēplo vēdētes oues ⁊ boues ⁊ colūbas: ⁊ nū Luc.19.g
mularios sedētes. Et cū fecisset q̄si flagelluz
de funiculis: oēs eiecit de tēplo: oues quoq3
⁊ boues: ⁊ nūmulariorū effudit es. Et mēsas
subuertit. Et his q̄ colūbas vēdebant dixit.
Auferte ista hinc. ⁊ nolite facere domū pr̄is
mei domū negociatiōis. Recordati sūt vo di- D
scipli ei⁹. q2 scriptū ē. zelus dom⁹ tue cōedit Ps̄.68.
me. Rñderunt ergo iudei ⁊ dixerūt ei. Qd̄ math.16.a
signū ondis nobis q2 hec facis. Rñdit ih̄s ⁊ mar.8.b
dixit eis. Soluite tēplū hoc. ⁊ in trib⁹ dieb⁹ math.26.f
excitabo illud: Dixerunt ergo iudei. Qua-
draginta ⁊ sex ānis edificatū ē tēplū h⁹: ⁊ tu
in trib⁹ dieb⁹ excitabis illd̄. Ille aūt dicebat
de templo corporis sui. Cum ergo resurrexis
set a mortuis recordati sunt discipuli eius
quia hoc dicebat: ⁊ crediderunt scripture ⁊
sermoni quē dixit ih̄s. Cū āt esset hierosoly-

mis in pasca i die festo: multi crediderunt in
noie ei⁹ vidētes signa ei⁹ q̄ faciebat. Ipse aūt
ihs ñ credebat semetipsū eis eo ꝙ ipse nosset
oēs: ꝛ qꝛ op⁹ ei ñ erat vt q̄s testioniū phiberēt
de hoie. Ipse.n. sciebat q̄d esset i hoie. III
A E
Rat āt hō ex phariseis nicodemus
J.7.g.ꝛ.19.g noie pnceps iudeoꝝ. Hic venit ad
ihm nocte ꝛ dixit ei. Rabbi: scimus
qꝛ a deo venisti mgr̄. Nemo.n. pt h signa fa
cere q̄ tu facis: nisi fuerit deus cū eo. Rñdit
ihs ꝛ dixit ei. Amē amē dico tibi nisi q̄s rena
tus fuerit denuo nō pōt videre regnū dī. Di
cit ad eū nicodemus. Quō pt hō nasci cū sit
senex. Nunq̄d pōt in ventrē mr̄is sue itera
to itroire ꝛ renasci? Rñdit ihs. Amen amen
dico tibi: nisi q̄s renat⁹ fuerit ex aq̄ ꝛ spū scō
nō pōt introire in regnū dei. Qđ natū est ex
carne caro est. ꝛ qđ natū est ex spū. spūs est.
Non mireris qꝛ dixi tibi. oꝫ vos nasci dnuo
Spūs vbi vult spirat. ꝛ vocē eius audis: sed
nescis vñ veniat aut q̊ vadat. Sic est ois qui
natus est ex spū. Rñdit nicodemus ꝛ dixit ei
Quō pñt h fieri. Rñdit ihs ꝛ dixit ei. Tu es
B magister in israel ꝛ hec ignoras. Amen amē
dico tibi: qꝛ qđ scim⁹ loquimur. ꝛ qđ vidim⁹
testamur ꝛ testimoniū nostrum non accipitꝭ
Si terrena dixi vobis ꝛ non creditis: quō si
dixero vobis celestia credetis. Et nemo ascē
Eze.4.b dit in celū nisi q̄ descendit de celo: filius hoīs
q̄ est in celo. Et sicut moyses exaltauit serpē
Nu.21.c tem in deserto: ita exaltari oportet filiū hois
J.8.d.12.c vt ois q̄ credit i ipso nō peat: sed habeat vitā
eternā. Sic.n. deus dilexit mundū vt filium
i.Joā.4.b suū vnigenitū daret: vt ois q̄ credit in eū nō
peat: sed hēat vitā eternā. Nō.n. misit deus
filiū suū in mundū vt iudicet mundū. sed vt
saluet mund⁹ p ipsū. Qui credit in eū nō iu
dicat. Qui āt nō credit iā iudicatus est q̄ ñ
C credit in noie vnigeniti filij dei. Hoc est aūt
iudiciū. qꝛ lux venit in mundū: ꝛ dilexerunt
hoies magis tenebras q̄ lucē. Erant.n. eoꝝ
mala opa. Ois.n. q̄ male agit odit lucē. ꝛ ñ
venit ad lucē vt nō arguant opa eius. Qui
āt facit vitatē venit ad lucē vt manifestentur
opa eius: qꝛ in deo sunt facta. Post h venit
ihs ꝛ discipuli ei⁹ in terrā iudea. ꝛ illic mora
mat.3.b bat cū eis ꝛ baptizabat. Erat āt ꝛ ioannes ba
Luc.3.a ptizās i ennō iuxta saliꝫ. qꝛ aq̄ multe erāt illic
ꝛ veniebant ꝛ baptizabant. Nōdū.n. missus
mat.4.b fuerat ioānes in carcerē. Fcā est āt q̄stio ex di
mar.1.c scipulis ioānis cū iudeis d purificatione. Et
venerunt ad ioannē ꝛ dixerunt ei. Rabbi: q̄
erat tecū trans iordanē: cui tu testimoniū p
hibuisti: ecce h baptizat ꝛ oēs veniunt ad eū
Rñdit ioannes ꝛ dixit. Nō pōt hō accipere

q̄cq̄ nisi fuerit ei datū de celo. Ipsi vos mihi D
testimoniū perhibetis qđ dixeri. non sū ego mat.3.a
xp̄s: sed qꝛ missus sū añ illū. Qui hꝫ sponsaꝫ mar.1.a
sponsus est. amicus āt spōsi q̄ stat ꝛ audit eū Luce.3.c
gaudio gaudet ꝑpter vocem sponsi. Hoc er
go gaudiū meū ipletum est. Illū oꝫ crescere
me āt minui. Qui desursū venit sup oēs est.
Qui de t̄ra ē: de t̄ra ē. ꝛ de t̄ra loq̄t: q̄ de celo
venit sup oēs ē. Et qđ vidit ꝛ audiuit hoc te
stat: ꝛ testimoniū eius nemo accipit. Qui āt
accepit ei⁹ testioniū signauit: qꝛ ds verax est Ro.3.a
Quē.n. misit de⁹ vba dei loquit. Non.n. ad
mensurā dat ds spm̄. Pat diligit filiuꝫ. ꝛ oia mat.11.d
dedit in manu ei⁹. Qui credit in filiū hꝫ vitā Lu.10.d.
eternā: q̄ āt icredul⁹ ē filio. nō videbit vitā sꝫ i.Joā.5.b.
ira dei manet super eum. IIII.
V T ergo cognouit ihs qꝛ audierūt pha A
risei ꝙ ihs plures discipulos facit ꝛ
baptizat q̄ ioānes: q̄q̄ ihs ñ bapti
zaret sed discipuli eius. reliq̄t iudeaꝫ ꝛ abijt
iteꝝ in galileā. Oportebat āt eū transire per Mat.4.b
mediā samariā. Venit ergo i ciuitatē samarie
q̄ dr̄ sychar. iuxta pdiū qđ dedit iacob ioseph
filio suo. Erat āt ibi fons iacob. Ihs āt fatiga
t⁹ ex itinere sedebat sic sup fontē. Hora autē
erat q̄si sexta. Venit mulier de samaria hau
rire aquam. Dicit ei ihs da mihi bibere. Di
scipuli enim eius abierant in ciuitatem vt ci
bos emerent. Dicit ergo ei mulier illa sama
ritana. Quō tu iudeus cum sis bibere a me
poscis q̄ sū mulier samaritana? Non.n. cou
tuntur iudei samaritanis. Rñdit iesus ꝛ di B
xit ei. Si scires donū dei: ꝛ q̄s est q̄ dicit tibi
da mihi bibere: tu forsitan petisses ab eo. ꝛ de
disset tibi aquā viuā. Dicit ei mulier. Dñe
neq̄ in quo haurias habes. ꝛ puteus alt⁹ est
Vñ ergo habes aquā viuā? Nunq̄d tu maior
es prē nr̄o iacob q̄ dedit nobis puteū. ꝛ ipse
ex eo bibit. ꝛ filij eius ꝛ pecora eius. Rñdit
iesus. ꝛ dixit ei. Ois q̄ bibit ex aq̄ hac sitiet
iteꝝ. Qui āt biberit ex aq̄ quam ego dabo ei
nō sitiet in eternū: sed aqua quā ego dabo ei
fiet in eo fons aque salientꝭ in vitā eternā. Di
cit ad eū mulier. Dñe da mihi hanc aquā. vt
non sitiā neq̄ veniā huc haurire. Dicit ei ihs
Vade voca viꝝ tuū. ꝛ veni huc. Rñdit muli
er ꝛ dixit. Non hēo viꝝ. Dicit ei ihs. Bñ di C
xisti. qꝛ nō habeo viꝝ. Quinq̄.n. viros habui
sti. ꝛ nūc quē hēs nō est tuus vir. Hoc vere
dixisti. Dicit ei mulier. Dñe: video qꝛ ꝓphe
ta es tu. Prēs nr̄i in monte hoc adorauerūt
ꝛ vos dicitꝭ qꝛ hierosolymis est locus vbi ado
rare opꝫ. Dicit ei iesus. Mulier crede mihi
qꝛ venit hora quādo neq̄ in monte hoc neq̄
in hierosolymis adorabitꝭ patrem. Vos ado

ratis qđ nescitis:nos adoramus qđ scimus:
q2 salus ex iudeis est.Sed venit hora z nūc
est:qñ veri adoratores adorabunt patrem in
spū z vitate.Nā z pr̄ tales q̄rit q̄ adorēt eū.
D Spiritus est deus:z eos qui adorant eum
1.Cor.3.d. in spiritu z vitate opz adorare.Dicit ei mu
lier.Scio q2 messias venit qui dr̄ xp̄s.Cū er
go venerit:ille nobis nūciabit oīa.Dicit ei ie
sus:ego suz qui loquor tecū.Et cōtinuo vene
rūt discipuli eius.z mirabant q2 cū mliere lo
quebat.Nemo tñ dixit.q̄d q̄ris aut q̄d loq̄
ris cū ea?Reliq̄t ergo hydriā suā mulier.z
abijt in ciuitatē.z dicit illis hoib9.Venite z
J.eo. videte hoiez q̄ dixit oīa q̄cunq3 feci. Nunq̄d
ipse ē xp̄s.Exierūt ergo de ciuitate z venie
bāt ad eū.Interea rogabāt eū discipuli dicē
tes.Rabbi māduca. Ille aūt dixit eis:Ego
cibū habeo manducare quē vos nescit.Di
cebant ergo discipuli adinuicē.Nunq̄d ali
quis attulit ei māducare.Dicit eis ih̄s.Me
E us cibus est vt faciā volūtatē eius qui misit
me vt perficiam op9 eius.Nōne vos dicitis
q adhuc quattuor menses sūt z messis venit
Ecce dico vobis:leuate oculos vr̄os:z vide
te regiones:q2 albe sunt iaz ad messem.Et q̄
metit mercedē accipit.z ɔgregat fructuz in
vitam eternā:vt z q̄ seminat simul gaudeat
z qui metit.In hoc enim est vbum verū:q2
alius est q̄ seminat:z ali9 ē q̄ metit.Ego mi
si vos metere qđ vos nō laborastis.Alij labo
rauerūt:z vos in labores eorū introistis:Ex
ciuitate āt illa mlta crediderūt i eū samarita
nor pp verbū mulieris testimoniū phibentis
q2 dixit mihi oīa quecūq3 feci. Cū venissent
S.eo. ergo ad illū samaritani rogauerunt eum vt
F ibi maneret.Et mansit ibi duos dies.Et mul
to plures crediderunt pp sermonē eius.Et
mulieri dicebant:q2 nō propter tuā loquelā
credimus.Ipsi.n. audiuimus z scimus quia
h̄ ē vere saluator mundi.Post duos autez
Math.4.b dies exijt inde:z abijt in galileam.Ipse eni
Math.13.g iesus testimoniū perhibuit:q2 pph̄a in sua pa
Mar.6.a tria honorē nō h3.Cum ergo venisset in gali
Luce.4.d leam exceperūt eū galilei:cū oīa vidissent q̄
fecerat hierosolymis in die festo.Et ipsi.n.ve
nerant ad diem festum.Venit ergo iterū in
chana galilee vbi fecit aquā vinū.Et erat q̄
daz regulus cuius filius infirmabat caphar
nauz.Hic cuz audisset q2 ihesus adueniret a
G iudea in galileā abijt ad euz z rogabat eum
vt descenderet z sanaret filium eius.Incipie
bat eniz mori.Dixit ergo ih̄s ad eū.Nisi si
gna z prodigia videritis nō creditis.Dicit ad
eū regulus.Dn̄e.descende priusq̄ moriatur
filius meus.Dicit ei ih̄s. Vade filius tuus

viuit credidit hō s̄moni quē dixit ei ihesus:
z ibat.Iā āt eo descēdēte serui occurrerunt ei.
z nūciauerūt dicentes q2 filius eius viueret.
Interrogabat ergo horaz ab eis in qua me
lius habuerit z dixerūt ei:q2 heri hora septi
ma reliquit eū febris.Cognouit ergo pr̄ q2
illa hora erat i q̄ dixit ei ih̄s filius tu9 viuit:z
credidit ipse z domus eius tota.Hoc iteruz
secūdum signum fecit ihesus cum venisset a
iudea in galileam. V A
Post hec erat dies festus iudeor z e math.9.a
ascēdit iesus hierosolymā.Est āt hi mar.2.a
rosolymis pbatica piscina q̄ cogno Luc.5.d
minat hebraice bethsaida q̄nq3 porticus ha
bēs.In his iacebat multitudo magna lan
guētiū cecor claudor aridor expectātiū aq̄
motū.Angelus āt dn̄i descēdebat s̄m tēpus
in piscinā:z mouebat aq̄.Et q̄ prior descēdis
set in piscinā post motionē aq̄ sanus fiebat a
q̄cūq3 ptinebat ifirmitate.Erat āt q̄dā hō ibi
triginta z octo ānos hn̄s in infirmitate sua.
Hūc cū vidisset iesus iacentē:z cognouisset
q2 iā multū tēpus haberet:dicit ei.Vis san9
fieri.Rn̄dit ei languidus.Dn̄e:hoiem non
habeo vt cū turbata fuerit aqua mittat me i
piscinā.Dū venio.n.ego.alius ante me de B
scēdit.Dicit ei ihesus.Surge tolle grabatū math.9.a
tuū z ābula.Et stati san9 fact9 ē hō ille.Et su mar.2.a
stulit grabatū suū z ābulabat.Erat āt sabba Luc.5.e
tū in die illo.Dicebāt ergo iudei illi q̄ sana
tus fuerat.Sabbatū est.nō licet tibi tollere
grabatū tuū:Rn̄dit eis.Qui me sanū fecit
ille mihi dixit:tolle grabatum tuū z ābula.
Interrogauerūt ergo eū.Quis est ille hō q̄ di
xit tibi.tolle grabatū tuū z ābula. Is āt q̄ sa
nus fuerat effectus nesciebat q̄s eēt.Ihesus
eni declinauit a turba ɔstituta i loco:Po
stea inuenit eū ihesus in tēplo:z dixit illi.Ec C
ce sanus factus es iā noli peccare:ne deteri9
tibi aliq̄d ɔtingat.Abijt ille hō:z nunciauit
iudeis q2 ihesus eēt q̄ fecit eū sanū.Propte
rea psequebant iudei ihm q2 h̄ faciebat i sabba
to.Jesus āt rn̄dit eis.Pr̄ me9 vsq3 mō opat
z ego opor.Propterea ergo magis q̄rebāt eū
iudei īficere q2 nō solū soluebat sabbatū s3 z D
prēz suū dicebat deū:eq̄lē se faciens deo.Rn̄
dit itaq3 ih̄s z dixit eis.Am̄ am̄ dico vobis.n̄
pōt fili9 a se facere q̄cq̄:nisi q viderit prēm
facientez.Quecūq3.n.ille fecerit:hic z fili9 sil'r
facit.Pr̄.n.diligit filiū:z oīa demōstrat ei q̄
ipe facit:z maiora his demōstrabit ei opa vt
vos miremi.Sicut eni pr̄ suscitat mortuos z
viuificat:sic z filius quos vult viuificat.Ne
q3.n.pr̄ iudicat queq̄:sed oē iudiciuz dedit
filio vt omnes honorificent filiū sicut hono

Luc.10.c rificant patrē. Qui non honorificat filiū: nō
honorificat patrē q̄ misit illū. Amen amen
dico vobis q2 qui v̄bū meū audit ⁊ credit ei
q̄ misit me. hʒ vitā eternā. Et in iudiciū nō ve
nit: sed transiet a morte in vitā. Amē amē di
co vobis: q2 venit hora ⁊ nūc ē qn̄ mortui au
E diēt vocē filij dei ⁊ q̄ audierit viuēt. Sicut. n.
pr̄ hʒ vitā in semetipso. sic dedit ⁊ filio hēre
vitā in semetipso. Et ptātē dedit ei iudicium
facere: q2 filius hoīs ē. Nolite mirari hoc q2
venit hora i q̄ oēs q̄ in monumētꝭ sūt audiēt
mat.25.d vocē filij dei. ⁊ ꝓcedent q̄ bōa fecerūt: i resur
rectionē vite: qui v̄o mala egerūt. in resurre
ctionē iudicij. Nō possū ego a meipso facere
j.6.d q̄cq̄ʒ. Sicut audio iudico. ⁊ iudiciū meū iu-
stū est: q2 nō q̄ro voluntatē meā sed volūta-
tē eius q̄ misit me. Si ego testioniū ꝑhibeo
j.8.c de meipso: testimoniū meū non ē verū. Ali
us ē q̄ testioniū ꝑhibet de me: ⁊ scio quia ue
s.1.c rū ē testioniū ei⁹ qd̄ ꝑhibet de me. Uos misi
stis ad ioannē: ⁊ testimoniū ꝑhibuit v̄itati.
F Ego āt nō ab hoie testimoniū accipio: sʒ h̄ di
co vt vos salui sitis. Ille erat lucerna ardens
⁊ lucēs. Uos autem voluistis ad horam exul
tare i luce ei⁹ Ego autē habeo testioniū ma
j.14.d. ius ioāne. Opa eni q̄ d̄dit mihi pater ut ꝑfi
ciam ea ipsa opera q̄ ego facio testioniū ꝑhi
j.8.c bēt d̄ me: quia pr̄ misit me. Et q̄ misit me pr̄
ipse testimoniū ꝑhibuit de me. Neq̄ʒ vocem
eius vnq̄ʒ audistis. neq̄ʒ spēm ei⁹ vidistis. Et
v̄bū ei⁹ nō habetꝭ i vobis manēs q2 quē mi
sit ille huic vos non creditꝭ. Scrutamini scri
pturas: q2 vos putatꝭ in ipsis vitam eternam
G hr̄e. Et ille sunt que testimoniū ꝑhibēt d̄ me
⁊ non vultꝭ venire ad me vt vitam habeatis
Claritatē ab hoib⁹ non accipio: sed cognoui
uos: q2 dilectionē dei nō habetꝭ i uobis. Ego
uēi i noīe pr̄is mei ⁊ nō accepistꝭ me. Si ali⁹
venerit in noīe suo illū accipietis. Quō vos
potestis credere q̄ gloriā ab inuicē accipitis
⁊ gloriā q̄ a solo deo est nō q̄ritis. Nolite pu
tare q2 ego accusaturus sū vos apud patreʒ
Est q̄ accusat vos: moyses in quo vos speratꝭ
Si. n. crederetꝭ moysi: crederetꝭ forsitan ⁊ mi-
hi. De me. n. ille. scripsit. Si āt illius litteris
non creditis. quō verbis meis credetis. VI
A Post h̄ abijt iesus trās mare galilee
qd̄ est tyberiadis. Et seq̄bat euʒ mul
titudo magna: quia videbant signa
mat.14.b que faciebat super his qui infirmabant. Su
Luc.9.b bijt ergo in montem iesus: ⁊ ibi sedebat cum
discipulis suis. Erat āt proximum pasca dies
mat.14.b festus iudeorum. Cum subleuasset ergo ocu
mar.6.e los iesus ⁊ vidisset quia multitudo maxima
Luce.9.b venit ad eū. dicit ad philippum Unde eme
mus panes vt mādu cent hi? Hoc āt dicebat
tentās euʒ. Ipse. n. sciebat q̄d esset facturus
Rn̄dit ei philippus. Ducentoꝝ denarioruʒ
panes nō sufficiunt eis: vt vnusq̄sq̄ʒ modicuʒ
q̄d accipiat. Dicit ei vnus ex discipulis eius
andreas frater symonis petri. Est puer vnus mat.14.b
hic q̄ hʒ q̄nq̄ʒ pāes ordeaceos ⁊ duos pisces mar.6.e
Sed h̄ q̄d sī iter tātos? Dicit ergo ih̄s. Facite Luc.9.b
hoies discūberē. Erat āt fenū multū i loco. Dis B
cubuerunt ergo viri numero q̄si q̄nq̄ʒ milia. mat.14.b
Accepit ergo ih̄s panes. ⁊ cū gr̄as egisset: di mar.6.e
stribuit discumbentib⁹. Silr̄ ⁊ ex piscib⁹ quā Luc.9.b
tū volebant. vt āt ipleti sunt: dixit discipulis
suis. Colligite q̄ supauerunt fragmenta ne
ꝑeant. Collegerūt ergo: ⁊ ipleuerunt duode
cim cophinos fragmentoꝝ ex q̄nq̄ʒ panibus
ordeaceis ⁊ duob⁹ piscib⁹: q̄ supfuerunt his
q̄ manducauerāt. Illi ergo hoies cū vidissēt
qd̄ ih̄s fecerat signū dicebant. Q2 hic est ve-
re ꝓpha q̄ venturus est in mundū. Ih̄s ergo
cū cognouisset q2 venturi essent vt raperēt eū
⁊ facerent eū regem: fugit iteꝝ in monteʒ ip mat.14.c
se solus. Ut āt sero factū est: descenderūt di- mar.6.f
scipuli eius ad mare. Et cū ascēdissent naui Luc.6.b
venerunt trās mare i capharnaū. Et tenebre
iā facte erant: ⁊ nō venerat ad eos ih̄s. Ma-
re āt vento magno flante exurgebat. Cū re-
migassent ergo q̄si stadia vigintiq̄nq̄ʒ aut tri mat.14.c
ginta. vident ih̄m ābulantē supra mare. ⁊ ꝓ mar.6.g
ximū naui fieri ⁊ timuerunt. Ille āt dicit eis C
Ego sū. nolite timere. Uoluerūt ergo accipe
eū in naui. ⁊ stati nauis fuit ad terrā quā ibāt
Altera die turba q̄ stabat trās mare vidit q2
nauicl'a alia nō erat ibi nisi vna. ⁊ q2 n̄ introis
set cū discipulis suis ih̄s in naui: sed soli disci
puli eius abijssent. Alie v̄o superuenerunt na
ues a tyberiade iuxta locū vbi manducaue-
rant panē: gr̄as agentes deo. Cū ergo vidis-
set turba q2 ih̄s nō esset ibi neq̄ʒ discipuli ei⁹
ascenderūt i nauiculas. ⁊ venerūt capharnaūʒ
q̄rentes ih̄m. Et cū iuenissent eū trans mare
dixerunt ei. Rabbi. qn̄ huc venisti. Rn̄dit
ei ih̄s ⁊ dixit. Amen amen dico vobis q̄ritis
me: nō q2 vidistis signa. sed q2 manducastis
ex pāib⁹ ⁊ saturati estis. Opami nō cibū qui
perit sed q̄ ꝑmanet i vitā eternā quē fili⁹ hoīs
dabit vobis. Hunc. n. pr̄ signauit de⁹. Dixe-
runt ergo ad eū. Quid faciemus vt opemur D
opa dei? Rn̄dit ih̄s: ⁊ dixit eis. Hoc est opus
dei vt credatis in eū quem misit ille. Dixit er mat.16
go ei. Qd̄ ergo tu facis signū vt videam⁹ ⁊ mar.8
credamus tibi. Quid oparis. Patres nostri
manducauerunt manna i deserto: sicut scri-
ptū est. Panē d̄ celo d̄dit eis mādu care. Di Ps.7
xit ergo eis ih̄s. Amē amē dico vobis n̄ moy Sap.

fes dedit vobis panem de celo sʒ pater meꝰ
dat vobis panem de celo verum. Panis.n.
verus est q̄ de celo descendit. ⁊ dat vitā mun
do. Dixerunt ergo ad eū. Dñe sp da nobis
ath.26.c panē hūc. Dixit āt eis ihesus. Ego sū pāis
ar.14.c vite. Qui venit ad me nō esuriet: ⁊ q̄ credit i
uc.22.b me nō sitiet in eternū. Sʒ dixi vobis: q2 ⁊ vidi-
3.a stis me ⁊ nō credidistis. Oē qd dat mihi pr̄
ath.26.d ad me veniet: ⁊ eū q̄ venit ad me nō eiiciā fo
ar.14.d ras: q2 descendi de celo nō vt faciā volūtatē
uc.22.e meā: sʒ volūtatē eiꝰ q̄ misit me. Hec ē.n.vo-
5.e lūtas eius q̄ misit me pr̄is. vt oē qd dedit mi
hi nō pdā ex eo: sʒ resuscitē illud i nouissimo
die: hec ē āt volūtas pr̄is mei q̄ misit me: vt
E ois q̄ videt filiū ⁊ credit in eū hēat vitā eternā
⁊ ego resuscitabo eū in nouissimo die. Mur
murabant ergo iudei de illo: q2 dixisset: ego
sū panis viuꝰ q̄ de celo descendi. Et dicebāt
ar.13.d Nōne hic ē filiꝰ ioseph cuiꝰ nos nouimꝰ pa
ar.6.a trē ⁊ matrē? Quō ergo dicit hic: q2 de celo
uc.4.d descēdi. Rñdit ergo ihesus ⁊ dixit eis. Noli
7.b te murmurare in inuicē. Nemo pōt venire
ad me nisi pat̄ q̄ misit me traxerit eū: ⁊ ego
resuscitabo eū in nouissimo die. Est scriptum
in ꝓphetis: Erūt oēs docibiles dei. Ois qui
at.11.d audiuit a pr̄e ⁊ didicit venit ad me. Non q2
uc.10.d. pr̄em vidit q̄sq̄. nisi is q̄ est a deo: hic vidit
patrem. Amen amen dico vobis q̄ credit in
s. eo. me hʒ vitā eternā. Ego sū panis vite. Pr̄es
vr̄i māducauerūt manna i deserto: ⁊ mortui
sunt. Hic ē panis de celo descēdēs: vt si q̄s
ex ipso māducauerit nō moriat̄. Ego sū pa-
nis viuus q̄ de celo descendi. Si quis mādu
cauerit ex hoc pane viuet in eternū. Et panis
quē ego dabo caro mea est ꝓ mūdi vita. Li
F tigabāt ergo iudei adinuicē dicētes. Quō
pōt hic nobis carnē suā dar̄ ad māducandū
Dixit ergo eis ihs. Amē amē dico vobis nisi
māducaueritis carnē filij hois ⁊ biberitis eiꝰ
cor.11.g sanguinē nō hēbitis vitā i vobis. Qui mādu-
cat meā carnē ⁊ bibit meū sanguinē hʒ vitā
s.eo. eternā: ⁊ ego resuscitabo eū i nouissimo die. Ca
ro.n.mea vere ē cibꝰ ⁊ sanguis meꝰ vere ē po-
tus. Qui māducat meā carnē ⁊ bibit meū
sāguinē i me manet ⁊ ego i illo: Sicut misit
me viuēs pr̄ ⁊ ego viuo pp̄ prēʒ: ⁊ q̄ mādu-
cat me ⁊ ipe viuet ꝓpter me. Hic ē panis q̄ d
celo descēdit. Nō sicut māducauerūt pr̄es vr̄i
māna ⁊ mortui sūt. Qui manducat hūc pa-
nē viuet in eternū. Hec dixit i synagoga docēs
in capharnaū. Multi ergo audiētes ex disci
pulis eius dixerūt. Durꝰ ē hic sermo: Et q̄s pōt
G eū audire? Sciēs āt ihs apd semetipsū quia
h.26.f murmurarēt d hoc discipli eis: dixit eis. Hoc
.14.g vos scādalizat? Si ergo videritis filiū hois

ascēdentē vbi erat prius. Spūs ē q̄ viuificat: Luc.22.g
caro nō ꝓdest q̄cq̄. Verba q̄ ego locutꝰ sū math.26.d
vobis. Spūs ⁊ vita sunt. Sʒ sunt q̄dā ex vo math.14.d
bis q̄ nō credūt. Sciebat.n. ab initio ihs qui
eēnt credētes: ⁊ quis traditurꝰ eēt eū. Et di-
cebat. Propterea dixi vobis. q2 nemo pōt ve-
nire ad me nisi fuerit ei datum a pr̄e meo: Ex
hoc multi discipuloꝝ eiꝰ abierūt retro ⁊ iā nō
cū illo ambulabāt. Dixit ergo ihs ad duode
cim. Nunq̄d ⁊ vos vultis abire. Rñdit er-
go ei symon petrꝰ. Dñe ad quē ibimꝰ. Ver- math.16.c
ba vite eterne hēs. Et nos credimus ⁊ cogno-
uimus q2 tu es xp̄s filius dei. Rñdit eis ihs
Nōne ego vos duodeci elegi. ⁊ ex vobis vnꝰ
diabolus est. Dicebāt aūt d iuda symōis sca-
riothis. Hic.n. erat traditurus eū cum esset
vnꝰ ex duodecim.

VII

Post hec aūt ambulabat iesus in ga- A
lileā. Nō.n. volebat i iudeā ambu-
lare: q2 q̄rebant eum iudei iterficere
Erat aūt i ꝓximo dies festus iudeoꝝ sceno-
phegia. Dixerūt aūt ad eū frēs eius. Transi
hinc: ⁊ vade in iudeā: vt ⁊ discipuli tui vide
ant opa tua q̄ facis. Nemo q̄ppe in occulto
q̄d facit. ⁊ q̄rit ipe i palā eē. Si hec facis: ma
nifesta teipm mūdo. Neq3.n. frēs eius crede
bant i eū. Dicit eis ergo ihesus. Tps meum
nōdū aduēit: tps aūt vestrū sp ē patū. Non
pōt mūdus odisse vos. Me aūt odit: q2 ego
testimoniū phibeo d illo q2 opa eiꝰ mala sūt
Vos ascēdite ad diē festū hunc. Ego.n. non
ascēdam ad diē festū istū: q2 meū tps nōdū
ipletū ē. Hec cū dixisset ipe mansit in galilea
Ut āt ascēderūt frēs eiꝰ: tūc ⁊ ipe ascēdit ad B
diē festū nō manifeste: sʒ q̄si i occulto. Judei er s.6.c
go q̄rebāt eum in die festo. ⁊ dicebāt. Ubi ē
ille. Et murmur multus erat in turba de eo.
Quidā eni dicebant q2 bonꝰ ē: alij aūt dice
bāt n̄ sʒ seducit turbas. Nemo tn̄ palā loq̄ba
tur d illo pp̄ metū iudeoꝝ. Jam aūt die festo
mediāte ascēdit ihesus i tēplū ⁊ docebat. Et
mirabant̄ iudei dicētes. Quō hic lr̄as scit cū
non didicerit. Rñdit eis iesus. ⁊ dixit. Mea
doctrina nō ē mea: sʒ eiꝰ q̄ misit me. Si quis
voluerit volūtatē eiꝰ facere: cognoscet de do
ctria vtrū ex deo sit: an ego a meipo loquar.
Qui a semetipso loquit̄ gl'iā ꝓpā q̄rit. Qui C
āt q̄rit gloriā eiꝰ q̄ misit eū. h verax ē. ⁊ iniu
sticia i illo nō ē. Nōne moyses dedit vobis le
gē. Et nemo ex vobis facit legē. Quid me q̄
ritis interficer̄. Rñdit turba ⁊ dixit. Demoniū
hēs. Quis te q̄rit iterficere. Rñdit ihs ⁊ di- j.8.g
xit eis. Unū opꝰ feci ⁊ oēs miramini. Pro-
pterea moyses dedit vobis circūcisionē: non
q2 ex moyse est sʒ ex pr̄ibꝰ. Et i sabbato circū

ciditis hoiem. Si circūcisionē accipit hō in
sabbato vt nō soluat lex moysi mihi indigna
Deu.1.c mini q2 totū hoiem sanū feci i sabbato? No-
D lite iudicare sz faciē sed iustū iudiciū iudica
te. Dicebāt ergo qdā ex hierosolymis. Nōne
h ē quē qrūt iṫficere? Ecce palā loqt. ⁊ nihil
ei dicūt. Nūqd ṽe cognouerūt pncipes q2 h
est xps? Sed hūc scim⁹ vnde sit: xps āt cū ve
mat.11.d nerit nemo scit vnde sit. Clamabat g⁹ ihs in
Lu.10.d téplo docens ⁊ dicens. Et me scit ⁊ vnde sim
J.8.d.e scit. ⁊ a meipso nō veni: sed ē verus qui misit
J.8.g me quē vos nescitis. Ego scio eum. ⁊ si dixe-
ro q2 nescio eū. ero silis vobis mendax. Sed
mat.21.d scio eū. q2 ab ipso sū: ⁊ ipse me misit. Quere-
mar.11.c.⁊ bant ergo eū apphēdere. ⁊ nemo misit i illuz
12.a manus: q2 nōdū venerat hora ei⁹. De turba
Luc.19.g āt multi crediderūt in eū. Et dicebant. Xps
20.c.⁊.22.c cū venerit: nūqd plura signa faciet q̄z que h
E facit. Audierunt pharisei turbā murmuran-
tem de illo h. ⁊ miserunt pricipes ⁊ pharisei
mīstros vt apphēderēt ihz. dixit ergo eis ihs
Adhuc modicū tps vobiscū sum: ⁊ vado ad
J.13.d. eū q me misit. Querit me ⁊ nō inuenietis: ⁊
vbi ego sū vos non potestis venire. Dixerūt
g⁹ iudei ad semetipsos. Quo h itur⁹ ē q2 non
inueniem⁹ eū: nūqd in dispsionē gentiū itu-
rus est ⁊ docturus gētes. Quis ē h smo quē
dixit. qretis me ⁊ nō inuenietis. ⁊ vbi sum ego
vos non potestis venire. In nouissimo autez
die magno festiuitatis stabat ihs ⁊ clamabat
F dicens. Si qs sitit: vēiat ad me ⁊ bibat. Qui
s.Joh.4.c credit in me sicut dicit scriptura: flumina de
ventre eius fluent aq viue. Hoc āt dixit de
spū quē accepturi erāt credentes in euz. Nō
dū.n. erat spūs datus. q2 ihs nondū erat glo
rificatus. Ex illa ergo turba cuz audissēt hos
sermones eius dicebant. Hic est vere pphe-
mat.2.a ta. Alij dicebant. Hic est xps. Quidam autē
dicebant. nunqd a galilea venit xps. Nonne
michee.5.a. scriptura dicit q2 ex semine dd ⁊ de bethleez
s.eo.d castello vbi erat dd venit xps. Dissensio ita-
G q̄z facta est i turba pp eū. Quidā autem ex
ipsis volebant apphendere eū: sed nemo mi
sit sup eū manus. Venerūt ergo mīstri ad pō
tifices ⁊ phariseos. ⁊ dixerūt eis illi. Quare
non adduxistis illū? Rūderunt mīstri. Nun
q̄ sic locutus ē hō: sicut h loqt. Rūderūt er-
go eis pharisei. Nūquid ⁊ vos seducti estis
Nūqd ex pncipib⁹ aliqs credidit i eū: aut ex
phariseis. Sed turba h q nō nouit legē: ma
s.a.J.19.g ledicti sunt. Dixit nicodemus ad eos. ille q
venit ad eū nocte: q vnus erat ex ipsis. Nun
qd lex nr̄a iudicat hoiem nisi prius audierit
ab ipso ⁊ cognouerit qd faciat. Rūderūt ⁊
s.5.f. dixerunt ei. Nunqd ⁊ tu galileus es. Scru-
tare scripturas ⁊ vide: q2 a galilea ppheta nō
surgit. Et reuersi sūt vnusqsq3 i domū suā. VIII
Iesus āt perrexit in montē oliueti: ⁊ A
diluculo iterū vēit in téplū. ⁊ ois ppls Luc.21.g
venit ad eū: ⁊ sedēs docebat eos. Ad
ducunt āt scribe ⁊ pharisei mulierē in adul-
terio deprehēsam. ⁊ statuerunt eā in medio
⁊ dixerunt ei. Magister: h mulier mō depre
hensa ē i adulterio. In lege āt moyses māda Leui.20.b
uit nobis huiusmodi lapidare. Tu ergo qd
dicis. Hoc āt dicebant tentantes eum: vt pos
sent accusare eū. Ihs āt inclinans se deorsuz
digito scribebat in terrā. Cū ergo pseuerarēt
interrogantes erexit se. ⁊ dixit eis. Qui sine
pccō est vr̄m primus in illā lapidē mittat. ⁊
iterū se inclinans scribebat in terra. Audien-
tes āt h vnus post vnū exibant icipientes a
senioribus. ⁊ remansit solus ihs. ⁊ mulier i
medio stans. Erigens āt se ihs dixit ei. Mu- B
lier. vbi sunt q te accusabant. Nemo te cōden
nauit. Que dixit. nēo dn̄e. Dixit āt ihs. nec
ego te cōdēnabo. Vade ⁊ iā ampli⁹ noli pec-
care. Iterū ergo locutus ē eis ihs dicēs. Ego J.9.a
sū lux mūdi. Qui seqtur me non ambulat in ⁊.J.12.g
tenebris sed hēbit lumē vite. dixerunt ergo
ei pharisei. Tu de teipso testioniū phibes te-
stimoniū tuū nō ē verū. Rūdit ihs ⁊ dixit eis
Et si ego testioniū phibeo de meipso verū ē te
stimoniū meū: q2 scio vnde veni: ⁊ quo vado
Vos āt nescit vn̄ venio. aut q vado. Vos se-
cundū carnē iudicat: ego nō iudico quenq̄z C
Et si iudico ego: iudiciū meū verū ē. q2 solus Deu.7.
non sū: sed ego ⁊ q misit me pr̄. Et i lege vr̄a mat.18.b
scriptū ē: q2 duorū hoium testimoniū verū est. 2.Cor.13.
Ego sū q testimoniū phibeo de me ipso: ⁊ te s.5.f.
stimoniū phibet de me q misit me pr̄. Dice- mat.11.d
bāt ergo ei. Vbi ē pr̄ tuus. Rūdit ihs. Neq3 Lu.10.d
me scitis neq3 prēm meū. Si me sciretis for s.7.d
sitan ⁊ prēm meū sciretis. Hec vba locut⁹ est mat.11.d
ihs in gazophylatio. docēs i templo. Et nēo mar.11.c
apphendit eū: q2 necdum venerat hora eius 12.a
Dixit ergo iterū eis ihs. Ego vado ⁊ qretis Luc.19.
me: ⁊ in pccō vr̄o moriemi. Quo ego vado ⁊.20.g.⁊
vos non potestis venire. Dicebant ergo iu- 22.a.s.7
dei. Nunqd interficiet semetipsū: q2 dicit quo
ego vado vos nō potestis vēire. Et dicebat
eis. Vos deorsū estis: ego de supius sū. Vos
d mundo hoc estis. ego non sū d hoc mūdo
Dixi ergo vobis: q2 moriemi i pccis vr̄is. Si
n.ñ credideritis q2 ego sū: moriemi i pccō ve
stro. dicebāt ergo ei. Tu qs es. dicit eis ihus
Principiū q ⁊ loqr vobis. Multa hēo devo D
bis loq ⁊ iudicare. sed q me misit verax est. ⁊ s.7.d.
ego q audiui ab eo h loquor i mundo. Et nō Ro.3.
cognouerunt q2 patrē ei⁹ dicebat deū. Dixit

ð.3.b ergo eis ihs. Cũ exultaueritis filium hoīs. tūc
J.12.e cognoſcetis q2 ego ſum: ⁊ a meipſo facio nihil
ſed ſicut docuit me pr̃ h loq̃r. Et q̃ me miſit.
mecū ē: ⁊ nõ reliq̇t me ſolū: q2 ego q̃ placita
ſunt ei facio ſp. Hec illo loquēte multi credi
derūt in eū. Dicebat ergo ieſus ad eos q̃ cre
diderūt ei iudeos. Si vos māſeritis in ſmõe
meo. vere diſcipuli mei eritis. ⁊ cognoſcetis
veritatē. ⁊ veritas liberabit vos. Rñderūt ei.
Semen abrahe ſumus ⁊ nemini ſuiuim⁹ vn
q̃. Quō tu dicis. liberi eritis? Rñdit eis ieſus
Amē amē dico vobis q2 oīs q̃ facit pecm̃ ſer
Ro.6.d uus ē pcci. Seru⁹ āt nõ māet in domo i etnū
Pe.2.d Filius aūt māet in etnū. Si ergo vos fili⁹ li
E berauerit: vere liberi eritis. Scio q2 filij abra
he eſtis. ſed q̃ritis me interficere. q2 ſmo meus
nõ capit in vobis. Ego qđ vidi apđ pr̃em lo
quor: ⁊ vos que vidiſtis apud patrem vr̃m
facitis. Rñderūt ⁊ dixerūt ei. Pr̃ nr̃ abrahā ē
Dicit eis ihs. Si filij abrahe eſtis. opa abra
he facite. Nūc āt q̃ritis me interficere: hoīem q̃
vitatē vobis locutus ſum quā audiui a deo.
Hoc abrahā nõ fecit. Vos facitis opa pr̃is vr̃i
Dixerūt itaq3 ei. Nos ex fornicatōe nõ ſum⁹
nati. Unū patrē hēmus deū. Dixit ergo eis
ihs. Si de⁹ pr̃ veſter eēt: diligeretis vtiq3 me.
Ego. n. ex đo pceſſi ⁊ veni. Neq3. n. a meipo
veni ſ3 ille me miſit. Quare loq̃llā meā nõ co
gnoſcitis. Q2 nõ poteſtis audire ſmonē meū
Joh.3.b Vos ex pr̃e diabolo eſtis. ⁊ deſideria pr̃is
F vr̃i vultis facere. Ille homicida erat ab initio
⁊ i vitate nõ ſtetit: q2 nõ eſt vitas in eo. Cū
loquitur mendacium. ex proprijs loquit: q2
mēdax ē ⁊ pr̃ eius. Ego āt ſi vitatē dico nõ
creditis mihi. Quis ex vobis arguet me de
pccō. Si vitatē dico: q̃re non creditis mihi.
Joh.4.a Qui ex deo eſt: verba dei audit. Propterea
vos nõ auditis: q2 ex deo ñ eſtis. Rñderunt
S.7.c ergo iudei: ⁊ dixerūt ei. Nõne bñ dicim⁹ nos
J.10.d q2 ſamaritan⁹ es tu. ⁊ demoniū habes. Rñ
dit ihs. Ego demoniū nõ habeo ſed honori
fico patrē meū ⁊ vos inhonoraſtis me. Ego
āt nõ q̃ro gloriā meā. Eſt q̃ q̃rat. ⁊ iudicet.
Amē amē dico vobis: ſi q̇s ſmonē meū ſer
uauerit: mortē nõ videbit in etnū. Dixerūt
ergo iudei. Nunc cognouim⁹ q2 demoniū
G habes. Abrahā mortu⁹ eſt ⁊ pphe: ⁊ tu di
cis: ſi q̇s ſmonem meū ſeruauerit: nõ guſta
bit mortē i etnū. Nūq̇d tu maior es pr̃e no
ſtro abraam q̃ mortu⁹ ē. Et pphete mortui
ſūt. Quē teipz facis. Rñdit ihs. Si ego glĩ
fico meipm: glĩa mea nihil ē. Eſt pr̃ me⁹ qui
glĩficat me. quē vos dicitis: q2 de⁹ nr̃ eſt ⁊ ñ
S.7.d cognouiſtis eū. Ego aūt noui eū: ⁊ ſi dixero
q2 non ſcio eū. ero ſilis vobis mendax. Sed
ſcio eū. ⁊ ſermonē ei⁹ ſeruo. Abrahā pr̃ ve
ſter exultauit vt videret diē meū: vidit: ⁊ ga
uiſus ē. Dixerūt ergo iudei ad eū. Quinq̃
ginta ānos nõdū hēs ⁊ abrahā vidiſti. Di
xit eis ieſus. Amen amen dico vobis: anteq̃
abrahā fieret ego ſum: Tulerūt ergo lapides
vt iacerent in eum. Jheſus autem abſcōdit
ſe ⁊ exiuit de templo. IX
A Et pteriens ihs vidit hoīem cecū a na
tiuitate: ⁊ interrogauerūt eū diſcipli
eius. Rabbi q̇s peccauit. hic aut parētes ei⁹
vt cecus naſceret. Rñdit ieſus. Neq3 h pec
cauit. neq3 parentes eius: ſ3 vt manifeſtētur
opa dei in illo. Me opz opari opa eius qui
miſit me: donec dies ē. Venit nox qñ nemo
pōt opari. Quādiu ſum in mūdo. lux ſum mū S.8.b
di. Hoc cū dixiſſet expuit in terrā ⁊ fecit lutū J.12.g
ex ſputo. ⁊ liniuit lutū ſup oculos eius ⁊ di
B xit ei. Vade laua in natatoria ſyloe: qđ interp
taē miſſus: Abijt ergo ⁊ lauit: ⁊ venit videns
Itaq3 vicini ⁊ q̃ viderāt eū prius quia men
dicus erat. dicebāt. Nõne h eſt q̃ ſedebat ⁊
mendicabat. Alij dicebāt q2 hic ē. alij āt neq̃
q̃. ſ3 ſilis ē ei⁹. Ille vo dicebat q2 ego ſū. Di
cebāt ergo ei. Quō apti ſūt tibi ocli. Rñdit
Ille hō q̃ dr̃ ieſus lutū fecit: ⁊ vnxit oculos
meos ⁊ dixit mihi: Vade ad natatoria ſyloe
⁊ laua. Et abij ⁊ laui. ⁊ video. Et dixerūt ei.
C Ubi ē ille. Ait. Neſcio. Adducūt eū ad pha
riſeos q̃. cecus fuerat. Erat āt ſabbatū qñ lu
tū fecit ihs ⁊ apuit oclos eius. Iterū ergo in
terrogabant eū phariſei quō vidiſſet. Ille āt
dixit eis. Lutum mihi poſuit ſuper oculos ⁊
laui ⁊ video. Dicebant ergo ex phariſeis q̃
dam. Non eſt hic homo a deo qui ſabbatū
non cuſtodit. Alij āt dicebant. Quō pōt ho
mo peccator hec ſigna facere. Et ſciſma erat
inter eos. Dicunt ergo ceco iterum. Tu q̇d
D dicis de illo qui aperuit oculos tuos. Ille āt
dixit. q2 ppheta eſt: Non crediderunt ergo
iudei de illo q2 cecus fuiſſet ⁊ vidiſſet: donec
vocauerūt pentes eius qui viderat: ⁊ inter
rogauerūt eos dicentes. Hic eſt filius veſter
quem vos dicitis q2 cecus natus eſt. Quō
ergo nunc videt. Rñderūt eis pentes eius.
⁊ dixerūt. Scimus q2 hic eſt filius nr̃. ⁊ quia
cecus natus eſt: Quō aūt nunc videat neſci
mus: aut q̇s eius apuit oculos nos neſcim⁹
E Ipſum interrogate. Etatē habet ipſe de ſe lo
quat. Hec dixerūt pentes eius qm̃ timebāt
iudeos: Jam eni ꝯſpirauerāt iudei: vt ſi quis
eum ꝯfiteret eſſe xp̃m: extra ſynagogā fieret.
Propterea parentes eius dixerūt. quia eta
tem habet ipſum interrogate. Vocauerunt
ergo rurſum hominem qui fuerat cecus

Josue.7.c. ꝛ dixerūt ei. Da gloriaꝫ deo. Nos scimus qꝛ
hic hō pccōr est. Dixit ergo eis ille. Si pecca
tor ē nescio. vnum scio qꝛ cecus cum essē mō
video. Dixerūt ergo illi. Quid fecit tibi. Quō
apuit tibi oculos. Rn̄dit eis. Dixi vobis iā
ꝛ audistis. Quid iterum vultis audire. Nū
q̇d ꝛ vos vultis discipuli eius fieri? Maledi
xerunt ergo ei: ꝛ dixerūt. Tu discipulus illi⁹
F sis. nos aūt moysi discipuli sum⁹. Nos scimus
qꝛ moysi locut⁹ ē deus hunc aūt nescimus vn̄
sit. Rn̄dit ille hō: ꝛ dixit eis. In hoc.n. mira
bile est qꝛ vos nescitꝭ vn̄ sit: ꝛ apuit meos ocu
los. Scimus aūt qꝛ pccōres de⁹ non audit sꝫ
si q̇s dei cultor ē ꝛ volūtatem eius facit. hunc
J.ii.e exaudit. A seculo non ē auditū: qꝛ quis apuit
oculos ceci nati. Nisi esset hic a deo: nō pote
rat facere quicꝗ̄. Rn̄derunt ꝛ dixerūt ei. In
pccis nat⁹ es totus: ꝛ tu doces nos. Et eiece
rūt eū foras. Audiuit iesus qꝛ eiecerūt eū fo
G ras: ꝛ cū inuenisset eum dixit ei. Tu credis in
filiū dei. Rn̄dit ille ꝛ dixit. Quis est dn̄e vt
credā in eum. Et dixit ei iesus. Et vidisti eum
ꝛ qui loquitur tecum ipse est. At ille ait. Cre
do domine. Et procidēs adorauit eum. Et di
xit ei iesus. In iudicium ego in hunc mundū
veni: vt qui nō vident videant: ꝛ qui vidēt ce
ci fiant. Et audierunt quidā ex phariseis q̇ cū
ipso erāt: ꝛ dixerūt ei. Nūq̇d ꝛ nos ceci sum⁹
Dixit eis ih̄s. Si ceci essetis nō haberetꝭ pec
catū. Nunc vero dicitis qꝛ videmus: pecca
tum vestrum manet. X
A AMen amē dico vobis q̇ nō itrat per
ostiū i ouile ouiū sꝫ ascēdit aliunde.
ille fur ē ꝛ latro. Qui aūt intrat per
ostiuꝫ pastor ē ouiū. Huic ostiarius aperit: et
oues vocē ei⁹ audiūt. Et ꝓprias oues vocat
noīati ꝛ educit eas. Et cū ꝓprias oues emise
rit an̄ eas vadit: ꝛ oues illum sequunt̄ qꝛ sci
unt vocem eius. Alienū aūt nō sequūt̄: sꝫ effu
giunt ab eo: qꝛ nō nouerūt vocē alieꝝ. Hoc
ꝓuerbiū dixit eis iesus. Illi aūt nō cognoue
B runt q̇d loq̄ret̄ eis. Dixit ergo eis iterū ih̄s
Am̄ amē dico vobis: qꝛ ego sum ostiū ouiuꝫ.
Oēs q̇tq̇t venerūt fures sūt ꝛ latrōes: sꝫ n̄ au
dierūt eos oues. Ego sum ostium. Per me si
q̇s introierit saluabit̄: ꝛ ingrediet̄ ꝛ egredie
tur: ꝛ pascua iueniet. Fur nō venit nisi vt fu
ret̄: ꝛ mactet ꝛ ꝑdat. Ego vēi vt vitam habe
ant: ꝛ abūdantius habeant. Ego sū pastor bo
Joā.3.d nus. Bon⁹ pastor aīam suā dat ꝓ ouib⁹ suis
Mercenari⁹ āt ꝛ q̇ nō ē pastor cuius non sūt
C oues ꝓprie videt lupū venientem ꝛ dimittit
oues ꝛ fugit: ꝛ lupus rapit ꝛ dispergit oues
Mercenari⁹ āt fugit: qꝛ mercenarius ē: ꝛ n̄ ꝑ
tinet ad eū de ouib⁹. Ego sum pastor bonus
ꝛ cognosco oues meas: ꝛ cognoscūt me mee
Sicut nouit me pr̄: ꝛ ego agnosco patrem: ꝛ mat.11.
aīam meā pono ꝓ ouib⁹ meis. Et alias oues Luc.10.d.
habeo q̄ nō sunt ex hoc ouili: ꝛ illas oportet mat.20.d.
me adducere ꝛ vocē meā audiēt. ꝛ fiat vnum mar.10.d.
ouile ꝛ vn⁹ pastor. Propterea me pr̄ diligit D
qꝛ ego pono aīam meā vt iterū sumā eaꝫ. Ne
mo tollit eā a me: sꝫ ego pono eam a meipso
Ptātē habeo ponēdi eā ꝛ ptātē habeo iterū
sumēdi eā. Hoc mandatū accepi a pr̄e meo.
Dissensio iterū fcā ē inter iudeos ꝓꝑ sermo
nes hos. Dicebāt aūt multi ex ipsis. Demo
niū hꝫ ꝛ isanit. Quid eū auditis? Alij dicebāt s.7.c.8.f
Hec verba nō sūt demoniū hn̄tis. Nunquid
demoniū pōt cecoꝝ oculos apire? Facta sūt āt E
encenia in hyerosolymis: ꝛ hyemis erat. Et am
bulabat iesus in templo in porticu salomōis
Circūdederūt ergo eum iudei. ꝛ dicebant ei.
Quousꝗ̄ aīam nr̄am tollis. Si tu es xp̄s dic
nobis palam? Rn̄dit eis iesus. Loq̄r vobis ꝛ
nō creditis. Opa q̄ ego facio i noīe pr̄is mei:
h̄ testimoniū ꝑhibent de me. Sꝫ vos nō cre
ditis qꝛ nō estis ex ouibus meis. Oues mee
voceꝫ meam audiunt: ꝛ ego cognosco eas: ꝛ
sequuntur me. Et ego vitā eternā do eis. ꝛ nō F
ꝑibunt i eternū: ꝛ nō rapiet eas q̇sꝗ̄ de mān
mea. Pater me⁹ q̄d dedit mihi mai⁹ oīb⁹ ē.
ꝛ nemo pōt rapere de manu pr̄is mei. Ego ꝛ
pr̄ vnū sum⁹. Sustulerūt ergo lapides iudei s.8.g
vt lapidarent eū. Rn̄dit eis ih̄s: Multa bōa
opa ostēdi vobis ex pr̄e meo. Propt̄ q̄d coꝝ
op⁹ me lapidatꝭ? Rn̄derūt ergo iudei. De bo
no ope nō lapidam⁹ te. sꝫ d̄ blasfemia: ꝛ qꝛ tu
hō cū sis: facis teipsū deum. Rn̄dit eis iesus
Nōne scriptū est i lege vr̄a: qꝛ ego dixi dij estꝭ G
Si illos dixit deos ad quos sermo dei fact⁹ Ps̄.81.
est: ꝛ non pōt solui scriptura: quem pr̄ sāctifi
cauit ꝛ misit in mundū vos dicitis qꝛ blasfe
mas qꝛ dixi fili⁹ dei sū? Si nō facio opera pa
tris mei nolite credere mihi. Si autē facio: ꝛ
si mihi nō vultis credere operibus credite. vt
cognoscetis ꝛ credatis: qꝛ pr̄ in me ē: ꝛ ego i
pr̄e. Querebāt ergo eū apprehendere: ꝛ exi mat.12.b
uit de manib⁹ eoꝝ. Et abijt iterū transiorda Mar.3.a
nem i eum locū vbi erat ioānes baptizans pri
mū: ꝛ māsit illic. Et multi venerunt ad euꝫ: ꝛ
dicebāt qꝛ ioānes q̇dē signū fecit nullū. Oīa
āt q̄cūꝗ̄ dixit ioānes de hoc: vera erāt ꝛ mul
ti crediderunt in eum. XI
ERat aūt q̇dā lāguens lazar⁹ a betha A
nia de castello marie: ꝛ marthe soro
rū eius. Maria aūt erat: q̄ vnxit dn̄m
vnguēto ꝛ extersit pedes ei⁹ capillꝭ suis. cui⁹
frat̄ lazar⁹ ifirmabat̄. Miserunt ergo sorores
ei⁹ ad eū dicentes. Dn̄e ecce quē amas infir

mat. Audiēs aūt iesus dixit eis. Infirmitas
h nō ē ad mortē: sȝ ꝓ glia dei vt glorificet fi-
li⁹ dei ꝑ eā. diligebat aūt iesus marthā ⁊ soro
rē ei⁹ mariā ⁊ lazaꝝ. Ut ergo audiuit qꝛ īfir
mabat tunc quidē māsit in eodē loco duob⁹
diebus. deinde post h dicit discipulis suis. ea
mus in iudeā iteꝝ. dicūt ei discipuli. Rabbi
nūc q̄rebāt te iudei lapidare: ⁊ iteꝝ vadis il-
B luc. Rūdit iesus. Nōne duodecim sūt hore
diei? Siquis ambulauerit in die nō offendit:
qꝛ lucē huius mūdi videt. Si aūt ambulaue
rit in nocte offendit: qꝛ lux nō est in eo. Hec
ait ⁊ p⁹ h dicit eis. Lazarus amicus nr̄ dor-
mit: sed dabo vt a sōno excitē eū. dixerunt er
go discipuli eius. dn̄e si dormit saluus erit. di
xerat aūt iesus de morte eius: illi aūt putaue
rūt qꝛ de dormitione somni diceret. Tunc er
go iesus dixit eis manifeste. Lezarus mortu⁹
ē ⁊ gaudeo ꝑꝑ vos vt credatis qm̄ nō erā ibi
Sed eamus ad eum. dixit ergo thomas qui
dicitur didymus ad condiscipulos. Eamus ⁊
nos moriamur cū eo. Uenit itaqȝ iesus ⁊
inuenit eū quatuor dies iā in monumēto habē
C tē. Erat aūt bethania iuxta hierosolymaȝ q̄si
stadijs quindeci. Multi aūt ex iudeis vene-
rāt ad marthā ⁊ mariā vt ꝯsolarent eas d̄ frē
suo. martha ergo vt audiuit qꝛ iesus venit oc
currit illi. maria āt domi sedebat. dixit ergo
marta ad iesū. dn̄e si fuisses hic frater meus
nō fuisset mortuus. Sȝ ⁊ nūc scio qꝛ q̄cunqȝ
poposceris a deo dabit tibi deus. dicit illi ie-
sus. Resurget frater tuus. dicit ei martha.
Scio qꝛ resurget in resurrectione in nouissi-
mo die. dicit ei iesus. Ego sū resurrectio ⁊ vi-
ta. Qui credit in me ēt si mortuus fuerit vi-
uet: ⁊ oīs q̄ viuit ⁊ credit ī me nō morietur ī
eternuȝ. Credis hoc. Ait illi. Utiqȝ dn̄e ego
D credidi: qꝛ tu es xp̄s fili⁹ dei q̄ ī hūc mūdū ve
nisti. Et cū hoc dixisset: abijt ⁊ vocauit mariā
sororē suā silētio dicēs. mgr̄ adest ⁊ vocauit
te. Illa vt audiuit surrexit cito. ⁊ venit ad eū
Nōdū eni venerat iesus ī castellū: sȝ erat ad-
huc ī illo loco vbi occurrerat ei martha. Ju-
dei ergo q̄ erant cum ea ī domo ⁊ ꝯsoloban
tur eā. cū vidissēt mariam qꝛ cito surrexit ⁊
exijt: secuti sunt eā dicētes. Qꝛ vadit ad mo-
numētū vt ploret ibi. maria ergo cū venisset
vbi erat iesus: videns eū: cecidit ad pedes ei⁹
⁊ dixit ei. dn̄e si fuisses hic. nō eēt mortu⁹ fra
ter meus. Jesus autem vt vidit eā plorantē ⁊
⁊ iudeos qui venerant cū ea plorantes: ifre-
E muit spū ⁊ turbauit seipsū: ⁊ dixit. Ubi posui
stis eū. dicunt ei. dn̄e veni ⁊ vide. Et lachry-
matus ē iesus. Dixerūt ergo iudei. Ecce quō
s.9.c amabat eū. Quidā aūt ex ipsis dixerūt. non
poterat hic q̄ aperuit oculos ceci nati facere
vt h nō moreret. Jesus ergo rursū fremēs ī se
metipso venit ad monumētū. Erat āt spelun
ca ⁊ lapis suppositus erat ei. Ait iesus. Tolli
te lapidē. Dicit ei martha soror ei⁹ qui mor
tuus fuerat. dn̄e iā fetet: q̄triduanus ē. n. dicit
ei iesus. nōne dixi tibi qm̄ si credideris vide-
bis glīaȝ dei. Tulerūt ergo lapidē. Jesus aūt
eleuatꝫ sursū oculis dixit. Pr̄ grāe ago tibi:
qm̄ audisti me. Ego āt sciebā qꝛ semꝑ me au
dis: sȝ ꝑꝑ ppl'ꝫ q̄ circūstat dixi: vt credāt qꝛ tu
me misisti. Hec cū dixisset voce magna cla-
mauit. Lazare veni foras. Et stati ꝓdijt q̄ fue F
rat mortuus ligat⁹ man⁹ ⁊ pedes īstitꝫ: ⁊ faci
es illius sudario erat ligata. Dixit eis iesus
Soluite eū ⁊ sinite abire. Multi ergo ex iu-
deis qui venerant ad mariam ⁊ martham ⁊
viderant que fecit iesus crediderunt in eum.
Quidā aūt ex ipsis abierunt ad phariseos. ⁊
dixerūt eis que fecit iesus. Collegerunt ergo
pontifices ⁊ pharisei cōciliū ⁊ dicebāt. Quid
facimus? Quia hic homo multa signa facit.
Si dimittimus eum sic oēs credēt ī eū. Et ve
niēt romani ⁊ tollēt nr̄m locum ⁊ gentem.
Unus āt ex ipsis cayphas noīe: cuȝ eēt ponti
fex anni illi⁹ dixit eis. Uos nescitꝫ quicq̄ȝ nec j.18.c
cogitatꝫ: qꝛ expedit vobis vt vn⁹ moriat hō ꝓ
ppl'o ⁊ nō tota gēs pereat. Hec āt ē semetipō G
nō dixit: sȝ cū eēt pōtifex anni illius ꝓpheta
uit: qꝛ iesus moriturus erat ꝓ gēte. Et nō tm̄
ꝓ gēte: sȝ vt filios dei q̄ erāt dispsi ꝯgregaret
ī vnū. Ab illo ergo die cogitauerūt vt iterfi- mat.12.b
cerēt euȝ. Jesus ergo iā nō palā āmbulabat a- mar.3.a
pud iudeos: sȝ abijt ī regionē iuxta desertū ī
ciuitatē q̄ dr̄ effrē: ⁊ ibi morabat cuȝ discipul'
suis. Proximū āt erat pasca iudeoꝝ ⁊ ascēde mat.26.a
rūt multi hierosolymā de regiōe an̄ pasca vt mar.14.a
sanctificarēt seipsos. Querebāt ergo iesuȝ ⁊ Luc.22.a
colloquebant adinuiceȝ in templo stantes.
Quid putatis qꝛ nō venit ad diē festū istum
Dederāt autē pōtifices ⁊ pharisei mādatuȝ
vt siquis cognouerit vbi sit indicet vt appre
hendant eum.

XII

IEsus ergo ante sex dies pasce venit A
bethaniā vbi lazarus fuerat mortu⁹ mat.26.a
quē suscitauit iesus. Fecerunt āt ei ce mar.14.a
nā ibi: ⁊ martha ministrabat: lazarus v̊o vnus
erat ex discumbētib⁹ cuȝ eo. Maria ergo ac- mat.26.a
cepit librā vnguēti nardi pistici ꝑciosi ⁊ vn- mar.14.a
xit pedes iesu: ⁊ extersit pedes eius capillis Luc.7.f.
suis ⁊ domus pleta ē ex odore vnguenti. di-
xit ergo vnus ex discipulis ei⁹ iudas scario-
this q̄ erat euȝ traditur⁹. Quare hoc vnguē
tum nō venijt trecētis denarijs ⁊ datū ē ege
nis. dixit āt hoc: non quia de egenis ꝑtinebat

ad eū:ſ; q2 fur erat.⁊ loculos hn̄s ea q̄ mit
B tebantur portabat.Dixit ergo ih̄s.Sinite il
mat.26.a lam:vt i dië ſepultare mee:ſuet illud. Pau
peres.n.ſemꝑ hébitꝭ vobiſcum me āt non ſēꝑ
hébitis. Cognouit ergo turba mlťa ex iude
is q2 illic eſt.⁊ venerunt nō ꝑꝑ ih̄m tm̄ : ſ; vt
lazaꝝ viderent quē ſuſcitauit a mortuis.Co
gitauerunt āt pricipes ſacerdotum vt ⁊ laza
rū iřficerent:q2 mlťi ꝑꝑ illum abibant ex iu-
mat.21.a deis.⁊ credebant i ihesum.In craſtinū āt tur
mar.11.a ba multa q̄ venerat ad diem feſtum:cū audiſ
Luc.19.e ſent q2 venit ih̄s hieroſolymaz. acceperunt
ramos palmarum:⁊ ꝓceſſerunt obuiam ei ⁊
clamabant. Oſanna bn̄dictus q̄ vēit i noīe
dn̄i rex iſrľ.Et iuēit ih̄s aſellum ⁊ ſedit ſuper
Eſa.62.d eū ſicut ſcriptū ē.Noli timere filia ſyon:ecce
zach.9.b rex tuus vēit ſedens ſuꝑ pullū aſine.Hec nō
mat.21.a cognouerūt diſcipľi ei⁹ ꝑmū:ſ; qn̄ glřificat⁹ ē
C ih̄s. tunc recordati ſunt q2 h̄ erāt ſcripta de
eo:⁊ h̄ fecerūt ei.Teſtimoniū ergo ꝑhibebat
turba q̄ erat cum eo qn̄ lazaꝝ vocauit d̄ mo
numento.⁊ ſuſcitauit eum a mortuis. Pro-
pterea ⁊ obuiam venit ei turba : q2 audierūt
eū feciſſe hoc ſignum. Phariſei ergo dixerūt
ad ſemetipſos.Videtꝭ:q2 nihil ꝓficim⁹:Ecce
mund⁹ tot⁹ p⁹ euz abijt.Erāt āt q̄dā gētiles
ex his q̄ aſcenderant vt adorarēt i die feſto.
Hi ergo acceſſerunt ad philippū q̄ erat a be
thſaida galilee.⁊.rogabant eū dicētes.Dn̄e
volum⁹ ih̄z videre.Vēit philipp⁹.⁊ dicit an
dree. Andreas rurſuz ⁊ philip⁹ dixerunt ie-
D ſu.Jeſus aūt rn̄dit eis dicēs.Venit hora vt
clarificeť filius hoīs.Amē amē dico vobis ni
ſi granū frumēti cadēs i terrā mortuū fuerit
ipſū ſolū manet.Si aūt mortuū fuerit multū
mat.16.d fructum affert.Qui amat aīam ſuā perdet
mar.8.d eā.Et qui odit aīam ſuaz i hoc mundo:in vi-
L.9.c.17.a. tā eternā cuſtodit eā.Si q̄s mihi miſtrat me
ſequať.Et vbi ſū ego:illic ⁊ miſter me⁹ erit.
Si q̄s mihi miniſtrauerit honorificabit eum
mat.26.d pater meus.nunc anima mea turbata eſt.Et
mar.14.d quid dicam.Pater ſaluifica me ex hac hora
Sz ꝓpterea veni i horā hāc.Pr̄ clarifica no
mē tuuz.Venit ergo vox de celo dicens.Et
E clarificaui:et iteꝝ clarificabo. Turba ergo q̄
ſtabat ⁊ audierat.dicebat tonitruū eē factuz.
Alij autē dicebāt. Angelus ei locut⁹ ē. Rn̄-
dit ieſus ⁊ dixit.nō ꝑꝑ me h̄ uox uenit :ſ; ꝑꝑ
uos.nunc iudiciū ē mundi.nunc pɾiceps h⁹
I.3.b.⁊.8.d. mūdi eijcieť foras.Et ego ſi exaltatus fuero
a terra:oīa trahā ad meipſū.Hoc āt dicebat
ſignificās q̄ morte eēt moritur⁹.Rn̄dit ei tur
ba nos audiuim⁹ ex lege:q2 xp̄s manet in eť
num.Et quomodo tu dicis. oportet exalta-
ri filiū hoīs.Et quis eſt iſte filius hoīs . dixit
ergo eis ieſus.Adhuc modicū lumē i vobis
ē.Ambulate dū lucē hētis:vt non vos tene F
bre cōprehēdāt.Et q̄ ābulat i tenebris neſcit
quo vadat.Dum lucē hētis credite in lucez:
vt filij lucis ſitis.Hec locut⁹ eſt ih̄s:⁊ abijt:⁊
abſcōdit ſe ab eis.Cū aūt tanta ſigna feciſſet
corā eis:nō credebant in eū:vt ſermo yſaie i-
pleret quez dixit.Dn̄e quis credidit auditui Eſa.53.a
nr̄o:⁊ brachiū dn̄i cui reuelatum ē. Propte
rea nō poterāt crederē:q2 iteꝝ dixit yſaias. Ex Eſa.6.c
cecauit oculos eoꝝ ⁊ idurauit cor eoꝝ vt nō mat.13.b
videāt oculis:⁊ nō itelligāt corde: ⁊ cōuertā mar.4.d
tur ⁊ ſanē eos.Hec dixit yſaias qn̄ vidit glo mar.8.d
riā eius.⁊ locutus ē de eo.Verūtn̄ ⁊ ex prin Act.28.
cipibus multi crediderūt i eū:ſ; ꝑpter phari
ſeos nō ꝯfitebanť:vt de ſynagoga nō eijceren
tur.dilexerūt.n.glřiam hoīum magis q̄ȝ glo G
riā dei.Jeſus at clamauit ⁊ dixit.Qui credit
i me nō credit in me:ſed i eū q̄ miſit me.Et q̄
videt me:videt eū q̄ miſit me:Ego lux i mun s.8.b⁊.9.
dū veni:vt oīs q̄ credit in me:i tenebris n̄ ma
neat.Et ſiquis audierit v̄ba mea ⁊ nō cuſto-
dierit:ego nō iudico eū.Nō.n.veni vt iudicē
mūdū:ſed vt ſaluificē mūdū.Qui ſpernit me
⁊ nō accipit v̄ba mea:hz qui iudicet eū. Ser
mo quem locutus ſum:ille iudicabit eū i no
uiſſimo die.Quia ego ex meipſo nō ſum lo-
cutus:ſed qui miſit me pr̄:ipſe mihi manda
tum dedit q̄d dicā ⁊ quid loquar. Et ſcio q̄a
mādatū eius vita eterna eſt . Que ergo ego
loquor:ſicut dixit mihi pr̄ ſic loquor XIII
Ante diē feſtū paſce ſciēs ih̄s q2 venit A
hora ei⁹ vt trāſeat ex hoc mūdo ad
pr̄em:cū dilexiſſet ſuos q̄ erāt in mū
do:i finē dilexit eos.Et cena facta cuz diabo- Luc.22.
lus iam miſiſſet in cor vt traderet euz iudas
ſymonis ſcariothis:ſciēs q2 oīa.dedit ei pr̄ in mat.11.d
manus:⁊ q2 a deo exiuit:⁊ ad deū vadit:ſur- Luc.10.
git a cena:⁊ ponit veſtimēta ſua:⁊ cum acce s.6.d
piſſet lintheum ꝓcinxit ſe.deinde miſit aquā
in peluim:⁊ cepit lauare pedes diſcipulorū
⁊ extergere lintheo quo erat precinctus.Ve
nit ergo ad ſymonē petrum. Et dicit ei petr⁹
dn̄e tu mihi lauas pedes. Rn̄dit ieſus ⁊ di-
xit.Qd̄ ego facio tu neſcis modo: ſcies autē
poſtea.dicit ei petrus.Nō lauabis mihi pe-
des in eternū. Rn̄dit ei ih̄s.Si nō lauero te
nō hébis partē mecū.dicit ei ſymon petrus.
dn̄e nō tm̄ pedes meos:ſed ⁊ manus ⁊ caput B
dicit ei ih̄s.Qui lot⁹ ē:n̄ idiget niſi vt pedes
lauet:ſed ē mūd us tot⁹.Et vos mūdi eſtis
ſ; nō oēs.Sciebat eni q̄ſnā eēt q̄ traderet eū
Propterea dixit.nō eſtis mūdi oēs. Poſtq̄ȝ
ergo lauit pedes eoꝝ:accepit veſtimēta ſua:
⁊ cū recubuiſſet iteꝝ dixit eis.Scitis quid fe
cerim vobis.Vos vocatꝭ me mgr̄ ⁊ dn̄e ⁊ bn̄

dıcitis.Sũ eteni.Si ergo ego laui pedes no
ſtros dñs ⁊ magr̄:⁊ vos debetꝭ alr̄ alterius la
uare pedes.Exẽplũ.n.dedi vobis. vt quẽad/
at.10.c modũ ego feci vobis ita ⁊ vos faciatꝭ. Amen
uc.6.f amẽ dico vobis:nõ ẽ ſu⁹ maioꝛ dño ſuo neqꝫ
apl'ꝰ maioꝛ ẽ eo q̃ miſit illũ.Si h̄ ſcitꝭ.bti eritꝭ
ſi feceritꝭ ea nõ de oibus vobis dico.Ego ſcio
quos elegeri.Sed vt adimpleatur ſcriptura
5.40. Qui mãducat mecũ panẽ leuabit ꝯ me calca
C neũ ſuũ.Amodo dico vobis priuſq̃ꝫ fiat vt cũ
.10.d. factum fuerit credatis:qꝛ ego ſum. Amẽ amẽ
c.10.c. dico vobis:q̃ accipit ſi quem miſero me acci/
pit.Qui at̃ me accipit.accipit eum q̃ me mi/
ſit.Cũ h̄ dixiſſet ih̄s turbatus ẽ ſpũ ⁊ proteſta
.26.b. tus ẽ ⁊ dixit.Amẽ amẽ dico vobis:qꝛ vnus ex
.14.b. vobis tradet me.Aſpiciebãt ergo ad inuicez
c.22.c diſcipuli:heſitãtes de q̃ diceret.Erat ergo re/
.21.f. cũbẽs vn⁹ ex diſcipulꝭ eius i ſinu ih̄u: quẽ dili
gebat ih̄s.Innuit ergo huic ſymon petr⁹ ⁊ di
xit ei.Quis ẽ de quo dicit.Itaqꝫ cũ recubuiſ
ſet ille ſupꝛa pectus ih̄u dicit ei. Dñe q̃s eſt?
Rñdit ih̄s.Ille ẽ cui ego itinctum panẽ poꝛ
rexero.Et cũ itinxiſſet panẽ dedit iude ſymo
nis ſcariothis.Et poſt bucellã itroiuit in euz
ſathanas.Et dicit ei ih̄s.Quod facis fac citi/
us.Hoc aũt nemo ſciuit diſcũbẽtiuz ad quid
dixerit ei.Quidam.n.putabãt qꝛ loculos hẽ
bat iudas q̃ dixiſſet ei ih̄s.eme ea que op⁹ ſũt
nobis ad diẽ feſtuz.aut egenis vt aliquid da/
B ret.Cũ ergo accepiſſet ille bucellã exiuit con
tinuo.Erat aũt nox.Cũ ergo exiſſet dixit ih̄s
Nũc clarificat⁹ eſt filius hoĩs.⁊ de⁹ clarifica
tus ẽ i eo.Si d̃s clarificat⁹ ẽ i eo: ⁊ de⁹ clarifi
cabit eũ i ſemetipſo ⁊ ꝯtinuo clarificabit euz.
5.7.c. Filioli:adhuc modicuz vobiſcũ ſũ.Queretis
5.8.c me:⁊ ſicut dixi iudeis q̃ ego vado vos nõ po
.2.b. teſtis venire.Et vobis dico mõ.Mandatum
nouũ do vobis:vt diligatis iuicẽ ſicut dilexi
vos:vt ⁊ vos diligatis inuicez.In hoc cogno/
ſcẽt oẽs:qꝛ diſcipuli mei eſtis:ſi dilectionem
hũeritis ad iuicẽ.Dicit ei ſymon petr⁹. Dñe
q̃ vadis.Rñdit ih̄s.Quo ego vado non po
tes me modo ſeq̃:ſeq̃ris aũt poſtea .Dicit ei
petr⁹.Quare nõ poſſũ te ſeq̃ modo.Aiaz me
am ꝓ te ponã.Rñdit ei ih̄s.Aiam tuã ꝓ me
.26.c pones.Amẽ amẽ dico tibi nõ cantabit gall⁹
.14.d. donec ter me neges XIIII

.22.c
A Et ait diſcipulis ſuis. Nõ turbetꝭ coꝛ
vr̃m.Creditis i deũ:⁊ in me credite.
In domo pr̃is mei mãſiones multe
ſũt.Si q̃ minus.dixiſſẽ vobis:qꝛ vado parare
vobis locum.Et ſi abiero ⁊ p̃parauero vobis
locũ.iterũ venio ⁊ accipiã vos ad meipſum
vt vbi ſũ ego ⁊ vos ſitis.Et quo ego vado ſci/
tis ⁊ viã ſcitꝭ.Dicit ei thomas. Dñe neſcim⁹
quo vadis.Et q̃mõ poſſumus viã ſcire. Dicit
ei ih̄s.Ego ſũ via ⁊ veritas ⁊ vita. Nẽo venit
ad pr̃em niſi p me.Si cognouiſſetis me:⁊ pa
trem meum vtiqꝫ cognouiſſetis . Et amodo
cognouiſſetis eũ.⁊ vidiſtiſ eũ.Dicit ei philip
pus.Dñe oñde vobis patrẽ:⁊ ſufficit nobis
Dicit ei ih̄s.Tanto tp̄e vobiſcũ ſũ ⁊ ñ cogno B
uiſtis me? Philippe:q̃ videt me. videt ⁊ pa/
trẽ.Q̃mõ tu dicis oñde nobis pr̃em. Nõ cre/
dis qꝛ ego i pr̃e:⁊ pr̃ i me ẽ?Verba q̃ ego lo/
quoꝛ vobis a meipſo nõ loq̃r. Patꝭ aũt in me
manẽs ip̄e facit opera. Nõ creditis quia ego
i pr̃e ⁊ patꝭ i me ẽ.Alioq̃n pp̄ opera ipſa credi 5.5.f.
te.Amẽ amẽ dico vobis.q̃ credit i me opera
q̃ ego facio ⁊ ipſe faciet:⁊ maioꝛa hoꝛum faci
et:qꝛ ego ad pr̃em vado.Et q̃dcunqꝫ petieri/ j.16.d.
tis patrem i noĩe meo hoc faciã:vt gl'ificetur
pr̃ i filio.Si q̃d petieritꝭ in noĩe meo hoc faci mat.21.c.
am.Si diligitis me mãdata mea ſeruate. Et mar.11.c.
ego rogabo patrem ⁊ aliũ p̃aclitũ dabit vo/
bis vt maneat vobiſcũ i eternũ ſpm̃ vitatꝭ quẽ
mũdus nõ põt accipere:qꝛ nõ videt eum nec
ſcit eũ.Vos aũt cognoſcetis eũ:qꝛ apud vos
manebit.⁊ i vobis erit. Nõ reliquam vos oꝛ/
phanos:veniã ad vos. Adhuc modicũ ⁊ mũ
dus me iam nõ videt.Vos autẽ videtis me: C
qꝛ ego viuo:⁊ vos viuetis.In illo die vos co/
gnoſcetis qꝛ ego ſũ in patre meo:⁊ vos i me.
⁊ ego in vobis.Qui habet mandata mea :⁊
ſeruat ea:ille ẽ qui diligit me.Qui autẽ dili/ mat.10.d.
git me diligetꝭ a pr̃e meo.Et ego diligam eũ: Luc.10.c.
⁊ manifeſtabo ei meipſum.Dicit ei iudas nõ
ille ſcariothis.Dñe quid factum eſt quia ma
nifeſtaturus es nobis teipſum ⁊ nõ mundo?
Rñdit ih̄s ⁊ dixit ei.Si quis diligit me ſer/
monem meum ſeruabit.⁊ pater meuſ diliget
eum:⁊ ad eum veniemus ⁊ mãſionẽ apud eũ
faciemus.Qui nõ diligit me ſermones meos
nõ ſeruat.Et ſermonẽ quẽ audiſtis nõ eſt me
us ſed eius qui miſit me patris.Hec locutus D
ſum vobis apud vos manens . Paraclitus
autem ſpũs ſanctus quem mittet pater i no/
mine meo ille : vos docebit omnia ⁊ ſugge/
ret vobis omnia quecunqꝫ dixero vobiſ. Pa
cem relinquo vobis:pacem meam do vobis
Non quõ mundus dat ego do vobis. Nõ tur
betur coꝛ veſtrũ neqꝫ foꝛmidet. Audiſtis qꝛ
ego dixi vobis:vado ⁊ venio ad vos. Si di
ligeretis me gauderetis vtiqꝫ:quia vado ad
patrem quia pater maioꝛ me eſt.Et nunc di/
xi vobis priuſq̃ꝫ fiat vt cum factum fuerit cre
datis.Iam non multa loquar vobiſcum.Ve
nit enim princeps mundi huius:⁊ in me nõ
habet quicquam. Sed vt cognoſcat mun/
dus quia diligo patrem:⁊ ſicut mandatum

dedit mihi pater.sic facio. Surgite:eamus
hinc.

XV.

A Ego sū vitis vera.ꝛ pr̄ meus agrico
la est.Oēm palmitē in me non ferē
tē fructū tollet eum.ꝛ oēm q̄ fert fru
ctū purgabit eū vt fructū plus afferat. Jam
vos mundi estis pp̄ sermonē quē locutus sū
vobis.Mācete in me.ꝛ ego i vobis.Sicꝰ pal
mes nō pōt ferre fructū a semetipso nisi māse
rit in vite:sic nec vos nisi in me māseritꝭ.Ego
sum vitis:vos palmites.Qui manet in me ꝛ
ego in eo hic fert fructū multum:qꝛ sine me
nihil potestis facere.Si q̇s in me nō māserit
mittetur foras sicut palmes ꝛ arescet.ꝛ colli
mat.21.c gēt eū.ꝛ in ignē mittet ꝛ ardet.Si manseritꝭ
mar.11.c i me ꝛ v̉ba mea i vobis māserit qd̉cunqꝫ vo
B lueritꝭ petetis.ꝛ fiet vobis.Jn hoc clarificatꝰ
est pr̄ meus vt fructum plurimum.afferatis
ꝛ efficiamini mei discipuli.Sicut dilexit me
pr̄:ꝛ ego dilexi vos.Manete in dilectōe mea
Si precepta mea seruaueritis.manebitꝭ in di
lectione mea. sicut ꝛ ego pr̄is mei precepta
seruaui.ꝛ maneo in eiꝰ dilectione.hec locutꝰ
1.Cor.4.d sū vobis vt gaudiū meū in vobis sit.ꝛ gaudi
Eph.5.a um vr̄m impleat.Hoc est p̄ceptū meū vt dili
Phil.3.d gatꝭ inuicē sicut dilexi vos.maiorē hac dilec
i.Tessa.4.b. tione nemo hꝫ q̄ꝫ vt aiam suā ponat q̇s pro
i.Joh.3.c amicis suis.Vos amici mei estis:si feceritis
q̄ ego p̄cipio vobis.Jā non dicā vos seruos
qꝛ seruꝰ nescit q̇d faciat dn̄s eiꝰ.Vos āt dixi
amicos:qꝛ oīa q̄cunqꝫ audiui a pr̄e meo no
C ta feci vobis.Non vos me elegistis:sꝫ ego ele
gi vos.ꝛ posui vos vt eatꝭ ꝛ fructū afferatꝭ:ꝛ
fructus vr̄ maneat:vt qd̉cunqꝫ petieritꝭ pa
i.Joā.3.c trem in noīe meo det vobis.Hec mando vo
j.18.c bis vt diligatis inuicē.Si mundus vos odit
scitote.qꝛ me p̄orē vobis odio habuit.Si de
mundo fuissetꝭ:mūdus qd̉ suū erat diligeret
Qꝛ v̉o de mundo nō estis.sed ego elegi vos
de mūdo.p̄pterea odit vos mūdꝰ.Memēto
mat.10.c. te sermōis mei quē ego dixi vobis.Nō ē s̄uꝰ
Luce.6.f maior dn̄o suo.Si me p̄secuti sunt.ꝛ vos p̄se
mat.24.a quentꝭ.Si s̄monē meū s̄uauerūt.ꝛ vr̄m s̄ua
mar.13.b. būt.Sed h̄ oīa faciēt vobis pp̄ nomē meū qꝛ
Luc.21.c nesciunt eū q̄ misit me.Si nō venissē ꝛ locu
mat.11.d.D tus fuissē eis.pccm̄ nō haberent.Nūc aūt ex
Luc.10.d cusationē non hn̄t de pccō suo.Qui me odit
ꝛ patrē meū odit.Si opa non fecissē in eis q̄
nemo alius fecit pccm̄ nō haberent.Nunc āt
ꝛ viderunt ꝛ oderūt ꝛ me ꝛ pr̄em meū.Sed
Ps̄.34. vt adimpleatꝭ s̄mo q̄ in lege eoꝝ scriptꝰ ē:qꝛ
odio hūerunt me gratꝭ.Cū.āt venerit para
clitus quem ego mittā vobis a pr̄e.spm̄ veri
tatꝭ q̄ a pr̄e p̄cedit:ille testimonium p̄hibebit
de me.Et vos testimonium perhibebitis.qꝛ
ab initio mecum estis.

XVI

Hec locutꝰ sū vobis vt n̄ scandalizemi A
Absqꝫ synagogis faciēt vos.Sꝫ veīt mat.24.a
hora vt oīs q̄ interficit vos arbitret ob mar.13.b
sequium se p̄stare deo.Et h̄ faciēt vobis qꝛ non Luc.21.c.
nouerunt pr̄ez neqꝫ me.Sed h̄ locutus sū vo
bis vt cū venerit hora eoꝝ:reminiscami quia
ego dixi vobis.Hec āt vobis ab initio nō di
xi:qꝛ vobiscū erā.Et nunc vado ad eū q̄ mi B
sit me.ꝛ nemo ex vobis interrogat me q̄ va
dis.Sꝫ qꝛ h̄ locutꝰ sū vobis:tristicia ipleuit
coꝛ vr̄ꝫ.Sꝫ ego v̉itatē dico vobis.expedit vo
bis vt ego vadā.Si.n.nō abiero paraclitus
non venit ad vos.Si aūt abiero:mittā eū ad
vos.Et cū venerit:ille arguet mūdū d̉ pccō:
ꝛ de iusticia:ꝛ de iudicio.De pccō q̄dem qꝛ
non crediderunt in me.De iusticia v̉o qꝛ ad
pr̄em vado.ꝛ iā non videbitꝭ me.De iudicio
āt qꝛ princeps huiꝰ mundi iā iudicatꝰ ē.Ad C
huc multa h̄eo vobis dicere:sꝫ nō potestꝭ por
tare modo.Cum āt venerit ille sp̄us v̉itatis
docebit vos oēm v̉itatē.Nō.n.loq̄t a semet
ipso:sed q̄cūqꝫ audiet loq̄t:ꝛ q̄ futura sunt an
nunciabit vobis.Jlle me clarificabit:qꝛ de
meo accipiet ꝛ ānūciabit vobis.Oia q̄cūqꝫ mat.11.d
hꝫ pr̄.mea sunt. Propterea dixi qꝛ de meo Luc.10.d
accipiet ꝛ ānunciabit vobis.Modicū ꝛ iā nō D
videbitꝭ me.ꝛ iteꝝ modicū ꝛ videbitis me.qꝛ s̄.14.b
vado ad patrē.Dixerunt ergo ex discipulis
eiꝰ ad inuicē.Quid ē hoc qd̉ dicit nobis mo
dicū nō videbitꝭ me.ꝛ iteꝝ modicū ꝛ videbitꝭ
me qꝛ vado ad patrē.Dicebāt ergo.Quid ē
hoc q̄ dicit modicū.Nescimꝰ quia loquitur
Cognouit āt ih̄s qꝛ volebāt eū iterrogare ꝛ
dixit eis.De hoc q̄ritꝭ iter vos:qꝛ dixi:modi
cū ꝛ nō videbitꝭ me.ꝛ iteꝝ modicū ꝛ videbitꝭ
me.Amē amē dico vobis:qꝛ plorabitis ꝛ fle
bit.ꝛ vos:mundus āt gaudebit.Vos āt con Hie.31.c
tristabimi:sed tristicia vr̄a vertetur i gaudiū Ja.4.c
Mulier cum parit tristiciā hꝫ:qꝛ venit hora E
eius.Cum āt peperit pueꝝ.iam nō meminit
p̄ssure propt̄ gaudiū:qꝛ natus est hō i mun
dū.Et vos igitur nunc q̄dem tristiciā habetꝭ
Iteꝝ āt videbo vos:ꝛ gaudebit coꝛ vr̄ꝫ ꝛ gau
dium vr̄m nemo tollet a vobis. Et i illo die
me non iterrogabitꝭ q̄cq̄ꝫ.Amē amē dico vo mat.21.c
bis si q̇d petieritꝭ patrē i noīe meo dabit vo mar.11.c
bis.Vsqꝫ mō non petistis q̄cq̄ in noīe meo s̄.14.b
Petite ꝛ accipietis:vt gaudiū vestrū sit ple i.Joā.1.b
nū.Hec i p̄uerbijs locutus sum vobis.Veīt F
hora cū iā non i p̄uerbijs loq̄r vobis:sed pa
lā d̉ patre meo annūciabo vobis.Jn illo die
i noīe meo petetis.Et non dico vobis:qꝛ ego
rogabo patrem de vobis.Jpse.n.pat̄ amat
vos:qꝛ vos me amastis.ꝛ credidistis.quia a

deo exiui.Exiui a pr̃e ꝛ veni i mũdũ :iterum
reliq̃ mũdũ:ꝛ vado ad pr̃em.Dicunt ei disci
B puli eius.Ecce nunc palam loq̃ris.ꝛ ꝓuerbi
um nullũ dicis.Nũc scimꝰ qꝛ scis oia ꝛ non
opꝰ est tibi vt q̃s te inꝛ̃roget. In hꝰ credimꝰ
quia a deo existi.Rñdit eis ih̃s.Modo cre
at.26.c ditis?Ecce uenit hoꝛa.ꝛ iam venit ut dispga
r.14.c mini vnusq̃sqꝫ i ꝓpria.ꝛ me solũ relinq̃tis et
h.13.c ñ sum solus:qꝛ pat̃ mecũ ẽ.Hec locutꝰ sũ vo/
bis vt in me pacẽ habeatis. In mundo p̃ssu/
rani habebit̃: sed ꝯfidite.ego vici mundum
A Hec locutus est ih̃s.ꝛ subleua XVII.
tis ocul' in celuʒ dixit.Pat̃ venit ho
ra.clarifica filium tuũ vt filiꝰ tuꝰ cla/
rificet te.Sicut dedisti ei ptãtẽ ois carnis:vt
oẽ q̃d dedisti ei det eis uitã eternam. Hec est
ãt vita eterna vt cognoscat te solũ deũ verũ:ꝛ
quem misisti ih̃m xp̃m.Ego te clarificaui sr̃
terrã opꝰ ꝯsumaui q̃d dedisti mihi vt faciam
Et nunc clarifica me tu pat̃ apd̃ temetipsum
claritate quam habui p̃usq̃ȝ mũdꝰ fieret apd̃
te.Manifestaui nomen tuũ hoibꝰ q̃s dedisti
mihi de mundo.Tui erant.ꝛ mihi eos dedisti
B ꝛ sermonẽ tuũ fuauerũt.Nũc cognouerũt qꝛ
oia que dedisti mihi abste sunt. Quia v̂ba q̃
dedisti mihi dedi eis: ꝛ ipsi acceperunt ꝛ co/
gnouerunt uere quia a te exiui ꝛ crediderũt
quia tu me misisti.Ego pro eis rogo:Nõ pro
mundo:sꝫ ꝓ his q̃s dedisti mihi:qꝛ tui st̃. Et
mea oia tua sũt:ꝛ tua mea sũt:ꝛ clarificatus
sũ in eis.Et iam nõ sum i mũdo: ꝛ hi i mũdo
st̃ ꝛ ego ad te vẽio.Pat̃ scẽ fua eos in noie
tuo q̃s dedisti mihi:vt sint vnuʒ: sicut ꝛ nos.
Cũ eẽm cũ eis. ego fuabam eos i noie tuo.
Quos dedisti mihi.ego custodiui.ꝛ nemo ex
eis perijt nisi filiꝰ pditiõis.vt scriptura ipleat̃
C Nũc ãt ad te venio:ꝛ h̃ loq̃ꝛ i mundo vt ha/
s.15.c beant gaudiuʒ meũ impletũ i semetipsis ego
dedi eis sermonẽ tuũ.ꝛ mũdꝰ eos odio h̃uit
qꝛ nõ sũt de mũdo sicut ꝛ ego nõ sũ de mũdo
Non rogo vt tollas eos de mũdo:sꝫ vt fues
eos a malo.De mũdo nõ sũt:sicut ꝛ ego non
sũ de mũdo.Scifica eos in v̂itate.Sermo tu
us v̂itas est.Sicut tu me misisti in mundum
ita ꝛ ego misi eos i mundũ. Et ꝓ eis ego sci/
fico me ipsum:vt sint ꝛ ipsi scificati i veritate
Nõ pro eis ãt rogo tm̃:sꝫ ꝛ pro eis q̃ creditu
ri sunt p verbuʒ eoꝝ i me:vt oẽs vnũ sint sicut
tu pr̃ i me ꝛ ego in te vt ꝛ ipsi in nobis unum
D sint:vt credat mundꝰ qꝛ tu me misisti.Et ego
claritatem quam dedisti mihi dedi eis ut
sint vnuʒ.sicut ꝛ nos vnũ sumus.Ego i eis ꝛ
tu i me vt sint consumati i vnũ ꝛ cognoscat
mundus:quia tu me misisti.ꝛ dilexisti eos si
cut ꝛ me dilexisti.Pat̃ quos dedisti mihi uo
lo vt v̂bi sum ego:ꝛ illi sint mecum:vt videãt
claritateʒ meã quam dedisti mihi qꝛ dilexisti
me añ ꝯstitutionem mũdi. Pat̃ iuste mũdꝰ mat.11.d
te ñ cognouit.Ego ãt te cognoui.ꝛ hi cogno Luc.10.d
uerũt qꝛ tu me misisti.Et notũ feci eis nomẽ tu
um ꝛ notum faciam vt dilectio qua dilexisti
me.in ipsis sit.ꝛ ego in ipsis. XVIII
Hec cum dixisset ih̃s egressus ẽ cuʒ di A
scipul' suis trans toꝛrẽteʒ cedron vbi mat.26.c
erat hoꝛtus:i quẽ itroiuit ipse ꝛ disci mar.14.c
puli eius.Sciebat autem ꝛ iudas q̃ tradebat Luc.22.d
eum locũ:qꝛ frequẽt̃ ih̃s ꝯuenerat illuc cum
discipul' suis.iudas ergo cũ accepisset cohoꝛ mat.26.c
tem ꝛ a pontificibꝰ ꝛ phariseis ministros: ve mar.14.c
nit illuc cum lãternis ꝛ facibus ꝛ armis.Ih̃s Lu.22.e
itaqꝫ sciens oia q̃ uẽtura erãt sup eum ꝓcessit
ꝛ dixit eis.Quem q̃ritis?Rñderunt ei.Ih̃m
naʒarenũ. Dicit eis ih̃s.Ego sũ.Stabat aũt
ꝛ iudas q̃ tradebat eũ cũ ipsis.Ut ergo dixit
eis ego sum:abierũt retroꝛsũ.ꝛ ceciderunt in
trã Iterũ ergo iterrogauit eos. Quẽ q̃ritis? B
Illi aũt dixerunt: Ih̃m naʒarenum.Rñdit
ih̃s.Dixi vobis qꝛ ego sum.Si ergo me que
ritis sinite hos abire.Ut impleret̃ sermo quẽ
dixit: qꝛ quos dedisti mihi non pdidi ex eis
quẽq̃ȝ.Symon ergo petrꝰ habẽs gladiũ edu mat.26.e
xit eum.ꝛ pcussit pontificis seruũ ꝛ abscidit mar.14.e
auriculam eiꝰ dexterã. Erat ãt nom̃ fuo mal Luc.22.e
chꝰ.Dicit ergo ih̃us petro.Mitte gladiũ tu
uʒ i vaginã.Calicẽ quẽ dedit mihi pr̃ nõ vis
vt bibã illũ:Cohoꝛs ãt ꝛ tribunꝰ ꝛ ministri iu mat.26.f
deoꝝ cõpꝛehenderũt ih̃m:ꝛ ligauerunt eũ ꝛ mar.14.f
adduxerunt eũ ad ãnã p̃mum.Erat.n. socer Luc.22.f
cayphe q̃ erat pontifex ãni illiꝰ.Erat autem s.11.f C
cayphas q̃ consilium dederat iudeis.qꝛ expe mat.26.f
dit unum hoiem moꝛi ꝓ pp̃lo.Seq̃bat̃ autẽ mar.14.f
ih̃m symon petrus.ꝛ alius discipulꝰ. Disci/ Luc.22.f.
pulus autem ille erat notus pontifici.ꝛ itroi
uit cum ih̃u i atrium põtificis.Petrꝰ autem
stabat ad ostium in foꝛis.Exiuit ergo disciplus
qui erat notus pontifici ꝛ dixit ostiarie.ꝛ in/
troduxit petrũ.Dixit ergo petro ãcilla ostia mat.26.g
ria.Nunq̃d ꝛ tu ex discipulis es hois istius? mar.14.g
Dicit ille.Non sũ.Stabant aũt serui ꝛ mini Luc.22.
stri ad pꝛunas:qꝛ frigus erat. ꝛ calefaciebãt
se.Erat ãt cũ eis ꝛ petrꝰ stãs ꝛ calefaciens se
Põntifex ergo iterrogauit ih̃ʒ d̃ discipul' su D
is ꝛ de doctria eiꝰ.Rñdit ei ih̃s.Ego palã lo mat.26.e
cutus suʒ mũdo.Ego sp̃ docui i synagoga ꝛ i mar.14.e
tẽplo q̃ oẽs iudei ꝯueniunt.ꝛ i occl'to locutꝰ Lu.22.f
sum nihil.Quid me itrogas?Interroga eos q̃
audierunt q̃d locutꝰ sim ipsis. ecce hi sciunt
q̃ dixeri ego. Hec ãt cũ dixissꝫ: vnꝰ assistens mat.26.g
ministroꝝ dedit alapã ih̃u dicens.Sic rñdes mar.14.g
põtifici.Rñdit ei ih̃s.Si male locutus sum Luc.22.g

mat.26.f. testimoniū ꝑhibe de malo: si aūt bene q̄d me
mar.14.f. cedis? Et misit eum ānas ligatū ad cayphām
Lu.22.f. pōtificē. Erat aūt symon petrus stans ⁊ cale
E faciens se. Dixerūt ergo ei. Nūq̄d ⁊ tu ex di
scipulis eiꝰ es. Negauit ille ⁊ dixit. Nō sum.
Dicit ei vnꝰ ex seruis pōtificis cognatꝰ eius
cuiꝰ abscidit petrꝰ auriculā. Nōne ego te vi
di i horto cū illo. Iterꝝ ergo negauit petrꝰ: ⁊
mat.27.f. stati gallꝰ cātauit. Adducūt ergo ihm a cay
mar.15.a pha i ꝑtoriū. Erat āt mane. ⁊ ipi nō itroierūt i
Lu.23.a. ꝑtoriū vt nō ꝯtaminarēt. sꝫ vt manducarent
pasca. Exiuit ergo pilatꝰ ad eos foras: ⁊ dixit
Quā accusationem affert̄ aduersus hominē
hūc? Rūderūt ⁊ dixerunt ei. Si nō eēt h̄ ma
lefactor. nō tibi tradidissemus eū. Dicit ergo
F eis pilatꝰ. Accipite eū vos: ⁊ ſm legē vr̄aꝫ iu
dicate eū. Dixerunt ergo ei iudei. Nobis nō
licꝫ interficere quēq̄. Ut ſmo ihu ipleret̄ queꝫ
mat.27.b. dixit significās q̄ morte eēt moriturꝰ. Introi
mar.15.a. uit ergo iterꝝ i ꝑtoriū pilatꝰ: ⁊ vocauit ihm: ⁊
Lu.23.a. dixit ei. Tu es rex iudeorūꝫ? Rūdit ihs. A te
metipso hoc dicis an alij dixerūt tibi de me.
Rūdit pilatꝰ. Nūq̄d ego iudeꝰ sū. Gēs tua
⁊ pontifices tradiderūt te mihi. Quid fecisti.
Rūdit ihs regnū meū nō ē de hoc mundo.
Si ex hoc mūdo eēt regnū meū ministri mei
G vtiq̄ decertarēt vt non traderer iudeis. Nūc
aūt regnū meū nō ē hinc. Dixit itaq̄ ei pila
tus. Ergo rex es tu. Rūdit iesus. Tu dicis: q̄
rex sū ego. Ego i hoc natus sū ⁊ ad hoc veni
i mūdum. vt testimoniū ꝑhibeam v̄itati. Ois
q̄ ē ex v̄itate. audit vocem meā. Dicit ei pila
tus. Quid ē v̄itas. Et cū hoc dixisset iterꝝ exi
mat.27.b. uit ad iudeos: ⁊ dicit eis. Ego nullā inenio i
mar.15.b. eo cām. Est āt ꝯsuetudo vobis vt vnū dimit
mat.27.b. tā vobis i pasca. Uult̄ ergo dimittā vobis re
mar.15.a. gē iudeoꝝ. Clamauert̄ rursū oēs dicētes. Nō
Luc.23.c. hūc sꝫ barrabā. Erat āt barrabas latro.

HUnc ergo apphēdit pilatꝰ ihꝫ. XIX
A mat.27.c ⁊ flagellauit. Et milites plectētes co
mar.15.c ronā de spinis iposuerunt capiti eiꝰ:
⁊ veste purpurea circundederunt euꝫ. Et ve
niebant ad eum ⁊ dicebāt. Aue rex iudeorūꝫ
Lu.23.a. Et dabāt ei alapas. Exiuit iterum pilatus fo
ras: ⁊ dicit eis. Ecce adduco vobis eum foras
mat.27.c. vt cognoscat̄ q̄ nullā iuenio i eo cām. Exiuit
mar.15.b. ergo ihs portās spineā coronaꝫ: ⁊ purpureū
mat.27.c. vestimētū ⁊ dicit eis. Ecce hō. Cū ergo vidis
mar.15.b. sēt eū pōtifices ⁊ ministri clamabāt dicētes.
Lu.23.c. Crucifige crucifige eū. Dicit eis pilatꝰ. Acci
pite eum vos ⁊ crucifigite. Ego. n. nō inuenio
B i eo cām. Rūderūt ei iudei. Nos legē hēmꝰ
mat.27.b. ⁊ ſm legē debet mori q̄ filium dī se fecit. Cū
mar.15.a. ergo audisset pilatus hūc sermonem magis
Lu.23.a. timuit. Et igressus ē ꝑtoriū iterum: ⁊ dicit ad

ihm. Un̄ es tu. Ihs aūt rn̄sū non d̄dit ei. Di
cit ergo pilatꝰ: Mihi nō loqueris. Nescis q̄
ꝑtātē habeo crucifigere te ⁊ ꝑtātem habeo di
mittere te. Rūdit iesus. Non haberes ꝑtatē
aduersum me ullam nisi tibi datuꝫ esset desu
ꝑ. Propterea q̄ me tradidit tibi maius pcīm
hꝫ. Et exinde q̄rebat pilatus dimittere eum.
Iudei aūt clamabāt dicētes. Si hunc dimit
C tis nō es amicus cesaris. Ois. n. q̄ se regē fa
cit ꝯdicit cesari. Pilatꝰ aūt cuꝫ audisset hos
sermones adduxit foras ihm: ⁊ sedit ꝓ tribu
nali i loco q̄ dr̄ lichostratos. hebraice āt gab
batha. Erat autem parasceue pasce hora q̄si
sexta: ⁊ dicit iudeis. Ecce rex vr̄. Illi autē cla mar.15.b.
mabāt. Tolle tolle crucifige euꝫ. Dicit eis pi Lu.23.c.
latꝰ. Regē vr̄m crucifigam. Rūderunt pon
tifices. Nō hēmus regē nisi cesarē. Tunc er
go tradidit eis illū vt crucifigeret̄. Suscepe mat.27.d.
rūt aūt ihm ⁊ eduxerūt. Et baiulans sibi cru mar.15.b.
cē exiuit in eū q̄ dicit̄ caluarie locū hebraice Lu.23.c.
D aūt golgotha. Ubi crucifixerūt eū. ⁊ cum eo
alios duos hinc ⁊ hic: mediū autē ihm. Scri mat.27.e.
psit āt ⁊ titulū pilatus. ⁊ posuit super cruceꝫ. Luc.23.e
Erat aūt scriptum. Ihs nazarenus rex iudeo mar.15.e
rū. Hūc ergo titulū multi iudeoꝝ legerūt q̄ mat.27.e
ꝑpe ciuitatē erat locus vbi crucifixus est ihs mar.15.c
Et erat scriptū hebraice. grece ⁊ latine. Dice Luc.23.e
bant ergo pilato pontifices iudeoꝝ. Noli scri
bere rex iudeoꝝ. sꝫ q̄ ipse dixit rex sum iudeo
rum. Respōdit pilatus. Quod scripsi scripsi.
Milites ergo cū crucifixissent eū acceperunt mat.27.d
vestimenta eius. ⁊ fecerunt q̄tuor partes vni mar.15.d
cuiq̄ militi partē: ⁊ tunicā. Erat aūt tunica i Luc.23.e
cōsutilis. desuꝑ cōtexta ꝑ totum. Dixerūt er
E go adinicē. Nō scidamꝰ eam: sed sortiamur d̄
illa cuiꝰ sit. Ut scriptura ipleret̄ dicēs. Par Ps.21.
titi sūt vestimēta mea sibi: ⁊ in vestem meam
miserūt sortem. Et milites q̄dem h̄ fecerunt.
Stabāt āt iuxta crucē iesu mr̄ eiꝰ: ⁊ soror ma
tris eiꝰ maria cleophe ⁊ maria magdalene.
Cū vidisset ergo iesus mr̄em ⁊ discipulū stātē
quē diligebat dicit mr̄i sue. Mulier ecce filiꝰ
tuus. Deinde dicit discipulo. Ecce mr̄ tua. Et
ex illa hora accepit eā discipulꝰ i suam. Po
F stea sciēs iesus q̄ oia ꝯsūmata sunt: vt ꝯsūma
retur scriptura dicit. Sitio. Uas autē erat po mat.27.
situ aceto plenū. Illi ergo spōgiā plenā ace mar.15.
to hysopo circūponētes obtulerūt ori eiꝰ. Cū Luc.23.
ergo accepisset iesus acetū dixit. Cōsūmatū ē mat.27.
Et iclinato capite tradidit spm̄. Iudei ergo mar.15.
q̄m parasceue erat vt n̄ remāerēt i cruce cor Luc.23.
pora sabbato. Erat. n. magnus dies ille sabba
ti: rogauerūt pilatū vt frāgerent̄ eoꝝ crura ⁊
tollerent̄. Uenerūt ergo milites: ⁊ p̄mi q̄deꝫ
fregerūt crura: ⁊ alteriꝰ q̄ crucifixꝰ ē cum eo.

Ad ihz ãt cum venissēt vt viderūt eū iã mor
tuum nō fregerūt eiꝰ crura:ꝫ vnꝰ militū lan
cea latus eiꝰ apuit.τ ꝯtinuo exiuit sãguis τ
aq̄.Et q̇ vidit testioniū ꝑhibuit.τ verum ē
testioniū eius.Et ille scit qꝛ v̇a dicit vt τ vos
G credatiꝭ.Facta sūt.n.h̄ vt scriptura iplererur.
12.g Os nō ꝯminuetꝭ ex eo.Et iteꝝ alia scriptura
9.b dicit. Videbūt i quem trãsfixerunt . Post h̄
.12.c aute rogauit pilatū ioseph ab arimathia eo
27.g ꝙ eēt discipulus ihu.ocultꝰ ãt ꝑꝑ metum iu
15.d deoꝝ:vt tolleret corpus ihu.Et ꝑmisit pilatꝰ
23.g. Vēit ergo τ tulit corpꝰ ihu.Venit τ nicode
27.g mꝰ q̇ venerat ad ihz nocte primū:ferēs mix
27.g. turam myrrhe τ aloes q̄ı libras centū.Acce
13.d perūt ergo corpꝰ ihu.τ ligauerūt eū lintheis
.23.g. cū aromatibus.sicut mos est iudeis sepelire
Erat ãt i loco vbi crucifixus ē.hortꝰ.τ in hor
to monumētum nouū i q̊ nondū q̇sq̄ ꝑositꝰ
erat.Ibi ergo ꝑꝑ parasceuē iudeoꝝ:qꝛ iuxta
erat monumentum. posuerūt ihz. XX
A VNa autē sabbati maria magdalane
18.g. venit mane cuz adhuc tenebre eēnt
15.a ad monumētū:τ vidit lapidem sub
4.a latū a monumēto.Cucurrit ergo τ venit ad
symonē petrū:τ ad aliū discipulū quez ama
bat iesus τ dicit illis.Tulerūt dn̄m de monu
mēto τ nescimꝰ vbi posuerūt euz.Exijt ergo
petrus τ ille alius discipulꝰ τ venerūt ad mo
numētū.Currebãt ãt duo sil̄:τ ille aliꝰ disci
pulꝰ ꝑcurrit citiꝰ petro:τ venit primꝰ ad mo
B numētū.Et cū se iclinasset vidit posita lithea
mina:nō tñ itroiuit.Venit ergo symō petrꝰ se
quēs eū τ itroiuit i monumētū.τ vidit lithea
mina posita τ sudariū qd̄ fuerat sup caput eꝰ
nō cū lintheaminibꝰ positū:ꝫ sepati iuolutū
in vnū locū.Tūc ergo itroiuit τ ille discipulꝰ
q̇ venerat ꝑmꝰ ad monumētū τ vidit τ credi
dit.Nōdū.n.sciebãt scripturã:qꝛ oportuit eū
C a mortuis resurgere.Abierūt ergo iteꝝ disci
puli ad semetipsos.Maria aūt stabat ad mo
numētū foris plorãs.dum ergo fleret incli
.b. nauit se τ ꝓspexit in monumentum.Et vidit
duos angelos in albis sedētes:vnū ad caput
τ vnū ad pedes:vbi positū erat corpus iesu.
D dicunt ei illi. Mulier q̇d ploras.dicit eis:qꝛ
tulerūt dn̄m meū:τ nescio vbi posuerūt eum
Hec cū dixisset ꝯuersa ē retrorsū:τ vidit iesuz
stantē:τ nō sciebat qꝛ iesus ē. dicit ei iesus.
Mulier q̇d ploras.Quē q̄ris.Illa existimãs
qꝛ hortulanus eēt dicit ei.dn̄e si tu sustulisti
eū dicito mihi vbi posuisti eū:τ ego eū tollã.
dicit ei iesus. Maria:Conuersa illa dicit ei.
Rabboni qd̄ dr̄ magister.dicit ei iesus.Noli
me tãgere:nōdū eni ascēdi ad p̄rez meū:Va
de ãt ad frēs meos τ dic eis:ascēdo ad p̄rez

meū τ p̄rez vr̄m:deū meū τ deū vr̄m. Venit E
maria magdalene annūciãs discipulis:qꝛ vi
di dn̄m:τ h̄ dixit mihi.Cū ergo sero eēt die il Luc.24.f
lo vna sabbatoꝝ τ fores eēnt clause vbi erãt
discipuli ꝯgregati ꝑꝑ metū iudeoꝝ venit ihs
τ stetit i medio τ dixit eis.Pax vobis.Et cū j.co.f
h̄ dixisset ondit eis manus τ latus.Gauisi sūt
ergo discipuli viso dn̄o.Dixit ergo eis iterū.
Pax vobis.Sicut misit me p̄r : τ ego mitto
vos.Hec cū dixisset insufflauit:τ dicit eis.Ac
cipite spm̄ scm̄.Quoꝝ remiseritis pccã remit mat.18.b
tunt eis.:τ quoꝝ retinueritis retenta sūt.Tho F
mas aūt vnus ex duodecim q̇ dr̄ didymus nō
erat cū eis qn̄ venit ihs.Dixerūt ergo ei alij
discipuli.Vidimꝰ dn̄m.Ille aūt dixit eis.Ni
si videro in manibꝰ eiꝰ fixurã clauoꝝ:τ mittã
digitū meū in locū clauoꝝ:τ mittã manū me
am i latus eiꝰ nō credã.Et pꝰ dies octo iteꝝ
erãt discipuli eiꝰ intus τ thomas cū eis.Ve
nit ihs ianuis clausis:τ stetit in medio: τ di 8.co.e.
xit eis.Pax vobis.deinde dicit thome.Infer H
digitū tuū huc τ vide manꝰ meas:τ affer ma
nū tuã τ mitte in latus meū:τ noli eē icredu
lus sed fidelis.Rn̄dit thomas:τ dixit. Dn̄s
meus τ deus meus.dicit ei ihs.Quia vidisti
me thoma credidisti:bti q̇ nō viderūt τ credi
derūt.Multa q̇dē τ alia signa fecit ihs in cō j.21.g
spectu discipuloꝝ suoꝝ q̄ nō sunt scripta in li
bro hoc.Hec aūt scripta sunt vt credatis .qꝛ
ihs est filius dei: τ vt credentes vitã habea
tis in noīe eius. XXI A
POstea mãifestauit se iteꝝ ihs ad ma
re tyberiadis. Manifestauit autē sic
Erãt sil̄ symon petrus τ thomas qui dr̄ didy
mus τ nathanahel qui erat a chana galilee
τ filij zebedei:τ alij ex discipulis eiꝰ duo.dicit
eis symon petrus.Vado piscari.dicunt ei.ve
nimus τ nos tecū.Et exierūt τ ascēderūt i na Lu.5.a
uim:τ illa nocte nihil prēdiderūt.mane aūt B
facto stetit ihs in littore:nō tñ cognouerunt
discipuli qꝛ ihs est.dicit ergo eis ihs.Pueri
nūq̇d pulmētariū habetꝭ.Rn̄derūt ei:nō.di
cit eis.Mittite in dextera nauigij rete τ inue
nietis. Miserūt ergo τ iam nō valebant il
lud trahere pre multitudine piscium.dicit er
go discipulus ille quem diligebat ihs petro
dn̄s est.Symō petrus cū audisset qꝛ dn̄s ē:tu
nica succixit se.Erat.n.nudus τ misit se i ma
re. Alij aūt discipuli nauigio venerūt.Nō.n. C
lōge erãt a terra:ꝫ q̄si cubitꝭ ducētis trahētes
rete piscium.Vt ergo descēderūt in terrã: vide Luc.24.f.
rūt prunas positas:τ piscē suppositū τ panē.
dicit eis iesus.Afferte de piscibus:quos prē
didistis nūc.Ascendit Symon petrus τ tra
xit rete i terrã plenū magnis piscibꝰ cētū q̄n

q̄gita tribus. Et cū tanti eēnt. nō ē scissū rete.
B Dicit eis ih̄s. Ueīte prādete. Et nemo aude
bat discūbētium īterrogare eum tu q̄s es: scien
Luc.24.f. tes qr dn̄s est. Et venit ih̄s et accepit panē. et
dabat eis et piscez siliť. Hoc iā ītio manifesta
tꝰ ē ih̄s discipulis suis cū resurrexisset a mor
tuis. Cum ergo prandissēt. dixit symōi petro
ih̄s. Symon ioānis diligis me plꝰ his? Dicit
C ei. Etiam dn̄e: tu scis qr amo te. Dicit ei. Pa
sce agnos meos. Dicit ei iteꝝ. Simō ioānis
diligis me. Ait illi. Etiam dn̄e tu scis qr amo
te. Dicit ei iteꝝ. Pasce agnos meos. Dicit ei
ītio. Symon ioānis amas me? Cōtristatꝰ est
petrus qr dixit ei tertio amas me. et dixit ei.
Dn̄e tu oia nosti tu scis qr amo te. Dicit ei
Pasce oues meas. Amen amē dico tibi cuz
cēs iunior cingebas te et ambulabas vbi vole
F bas. Cum āt senueris. extēdes manꝰ tuas et ali
us te cinget. et ducet q̊ tu non vis. Hoc āt di
xit significans q̄ morte clarificaturus eēt de
um. Et cuz hoc dixisset. dicit ei. Seq̄re me. Cō
uersus petrus vidit illū discipulū quē dilige
b.13.c. bat ih̄s sequentem q̇ et recubuit ī cēa sup pec
tꝰ eius. et dixit: dn̄e q̄s est q̇ tradet te? Hūc er
go cuz vidisset petrus. dicit ih̄u. Dn̄e. hic aūt
q̇d? Dicit ei ih̄s. Sic eum volo manere dōec
G veniam. Quid ad te. Tu me sequere. Exijt er
go smo iste inter frēs: qr discipulus ille non
morit. Et non dixit ei ih̄s nō morit sꝫ sic eum
volo manere donec veniam: q̇d ad te. Hic ē
discipulus ille q̇ testimoniū phibet de his. et
scripsit h̄. Et scimus qr veꝝ est testimoniū eiꝰ
Sūt aūt et alia multa que fecit iesus q̄ si scri
bant p singula: nec ipsum arbitror mundūz
capere posse eos q̇ scribēdi sūt libros.
Explicit euāgeliū sm ioannē. Incipit prefa-
tio sci hieronymi in oēs epl̄as sci pauli.

P Rimū q̄rit: quare post euan
gelia q̄ supplemētū legis sūt
et i q̇bus nobis exēpla et pre
cepta viuēdi plenissime dige
sta sūt: voluerit apl̄s has epi
stolas ad singl̄as eccl̄ias dsti
nare. Hac āt cā factū videt vt. s. initia nascen
tis eccl̄ie nouis causis exn̄tibꝰ pueniret et vt
pn̄tia atq3 oriētia resecaret vitia: et post futu
ras excludēt q̄ones exēplo pph̄aꝝ q̇ pꝰ edi
tā legē moysi i qua oia dei mādata legebant
nihilominus tn̄ doctrina sua rediuiua semp
ppl̄i cōpssere pccā: et pp exēplū viuēdi libros
ad nr̄am ēt memoriā trāsmiserūt. Deinde q̄rit
Cur nō āplius q̄3 decē epl̄as ad eccl̄ias scri
pserit. Decē sūt. n. cuz ea q̄ dicit ad hebreos.
Nā reliq̄ q̄tuor ad discipulos spāliter sūt por
recte. Ut ōnderet nouū nō discrepare a vete
ri testō: et se ꝯ legē nō facere moysi: ad numeꝝ
primoꝝ decalogi mādatoꝝ suas epl̄as desti
nauit: et q̄ ille p̄ceptis a pharaone instituit li
beratos: totidē h̄ epl̄is a diaboli et idolatrie
suitute edocet aquisitos. Nā et duas tabulas
lapideas duoꝝ testōꝝ figurā habuisse viri eru
ditissimi tradiderūt. Epl̄am sane que ad he
breos scribit q̇dā pauli nō eē eōtendūt: eo q̄
nō sit eius noie titulata. et pp̄ter sermonis sti
liq3 distātiā: sed aut barnabe iuxta tertullia
nū. aut luce iuxta quosdam vel certe clemen
tis discipuli apostoloꝝ et ep̄i romane ecclesie
pꝰ apl̄os ordinati. Quibus r̄ndendū ē si p
pterea pauli nō erit: qr eiꝰ nō h3 nomē: ergo
nec alicuius erit: qr nullius noie titulat. Qð
si icōueniēs absurdūq3 ē: ipsius magis eē cre
dēda est: que tāto doctrine sue fulget eloq̇o.
Sꝫ q̄m apud hebreoꝝ eccl̄ias q̄si destructor
legis falsa suspitione habebatur: voluit taci
to noie de figuris legis et veritate xp̄i redde
re rōnem. ne odium nois in fronte pretitula
ti vtilitatem excluderet lectionis. Non ē sa
ne miꝝ si eloquentior videatur in proprio. i.
hebreo q̄3 in peregrino. i. in greco quo cetere
epl̄e sunt scripte sermone. Mouet etiā quos
dā q̄re romanoꝝ epl̄a in primo sit posita: cuz
eā nō primo scriptā rō manifestet. Nā hanc
se pficiscentē hierosolymam scripsisse testat
cū corinthios et alios iā an̄ vt ministeriū qð
secū portaturus erat colligerēt: l̄ris adhorta
tus sit. Un̄ et intelligi quidaz volunt ita oēs
epl̄as ordinatas: vt prima poneret q̄3uis po
sterior fuerit destinata vt per singulas epl̄as
gradibꝰ ad perfectiora veniret. Romanoꝝ
nāq3 pleriq3 tā rudes erāt vt n̄ ītelligerēt dei
se grā et nō suis meritis eē saluatos: et ob h̄ duo
iter se ppl̄i ꝯflictarēt. Idcirco illos īdigere as
serit corrigi. vitia gētilitatis priora cōmēorās
Corīthijs āt iā dicit scie grām eē ꝯcessā: et nō
tā oēs increpat q̄3 cur peccātes nō increpauerīt i.Co
rep̄hēdit sicut ait. Auditur iter vos fornicatio. Ibi
Et iteꝝ ꝯgregatis vobiscū meo spū: tradere hꝰ
mōi sathane. In scd̄a vo laudant: et vt magis
ac magis pficiāt cōmouent. Galathe vo iaz
nullius criminis arguunt. nisi hoc tn̄ q̄ cal
lidissimis pseudo apl̄is crediderunt. Ephesij
sane nulla rep̄hēsiōe: sꝫ mlt̄a laude sūt digni:
qr fidē apl̄icā seruauerunt. Philippenses ēt
multo magis collaudant: qui nec audire q̇
dē falsos apl̄os voluerūt. Thessalōicēses ni i.T
hilominꝰ i duabꝰ epl̄is oi laude pseq̇t: eo q̄ 2.c
nō solum fidem iconcussam suauerint veritas
sꝫ ēt in persecutiōe ciuium fuerint ꝯstātes i
uenti. Colosenses āt tales erant vt cum ab
apl̄o visi corpalit n̄ fuissent: hac laude digni

hꝫrent. Et ſi corpe iq̄t abſēs ſū: ſꝫ ſpū vobiſcū
ſuꝫ gaudēs ⁊ vidēs ordinē vr̄ꝫ. De e hebreis
vero q̄d dicēdū ē: quoꝝ theſſalonicenſes q̄
plurimū laudati ſūt imitatores ſcī eē dicūt.
ſſal.2.c Sicut ipē ait. Et vos frēs imitatores ſcī eſtiſ
ecclīaꝝ dī q̄ ſūt ī iudea. Eadeꝫ.n. paſſi eſtis ⁊
vos a ꝯtribulib⁹ vr̄is: q̄ ⁊ illi a iudeis. Apud
E ipos quoqꝫ hebreos eadē ꝯmemorat dicēs.
re.10.f Nā ⁊ vinctꝭ ꝯpaſſi eſtis: ⁊ rapinā bonoꝝ vr̄o
rū cuꝫ gaudio ſuſcepiſtis cognoſcentes vos
hr̄e meliorem ⁊ manentem ſubſtantiam.

Incipit ꝓlog⁹ ſpālī i eplāꝫ ad Romanos.

R Omani ſūt q̄ ex iudeis ⁊ gēti
b⁹ crediderūt. Hi ſupba ꝯtētōe
volebāt ſe alterutrū ſuppōere.
Nā iudei dicebant. nos ſum⁹
pplś dī quoſ ab initio dilexit ⁊
fouit: nos circūciſi ex genere abrahaꝫ ſcā de
ſcēdim⁹ ex ſtirpe: ⁊ notus retro apud iudeā
tm̄ ds. Nos de egypto ſignis dī ⁊ v̄tutib⁹ li
berati: mare ſicco ptrāſiuim⁹ pede: cū inimi
cos nr̄os grauiſſimi fluctus iuoluerēt. No
bis pluit māna dn̄s in deſerto: ⁊ q̄ſi filijs ſu
is celeſte pabulū miſtrauit. Nos die noctu
qꝫ in colūna nubis igniſqꝫ p̄ceſſit: vt nobis i
inuio iter oſ̄nderet. Atqꝫ vt cetā ei⁹ circa noſ
imēſa bn̄ficia taceam⁹: nos ſoli digni fuim⁹
dī legē accipe: ⁊ vocē dei loquentꝭ audire ei⁹
qꝫ cognoſcere volūtatē. In q̄ lege nobis ꝓ
miſſus ē xp̄s: ad quos etiā ipſe ſe veniſſe te
p.15.c ſtatus eſt dicens: nō veni niſi ad oues q̄ pie
rant dom⁹ iſrl: cū vos canes poti⁹ q̄ⱥ hoīes
appellauerit. Equuꝫ ne ergo ē vt idola ho
die deſerentes q̄bus ab initio deſeruiſtis no
bis ꝯparemini ⁊ nō poti⁹ i ꝓſelitoꝝ locū ex
legis auctoritate ⁊ ꝯſuetudine deputemini.
Et hoc ipꝫ n̄ merebamī. niſi q꞉ larga ſp dī cle
mētia voluit vos ad nr̄aꝫ imitatōnē admit
tere. Gētes ēt ꝯ̄rio rn̄debāt. Quāto.n. ma
iora erga voſ dī bn̄ficia narauerit tāto maio
res vos eīs reos eē mōſtrabit. Sp.n. his oī
4.g b⁹ extitiſtis īgrati. Nā ipis pedib⁹ q̄b⁹ aridū
mar̄ trāſiſtiſ: ludebatꝭ an̄ idola q̄ feciſtis: ⁊ ipo
ore q̄ paulo an̄ ob necē aduerſarioꝝ dn̄o cā
tauerātꝭ: ſimlācra vobis fieri popoſcitꝭ: ill̄ ocu
lis q̄b⁹ venerādo deū in nube vel igne ꝯſpi
cere ſolebatis: ſimulacra ītuebamī. Māna
quoqꝫ vobis faſtidio fuit. ⁊ ſp i deſto ꝯ dn̄ꝫ
murmuraſtis ad egyptū vn̄ vos māu valida
4.d eiecerat redire cupientes. Quid plura. Ita
pr̄es vr̄i crebra ꝓuocatōe dn̄ꝫ irritauerīt vt
oēs i heremo morerent: nec plus ex ſenior
bus coꝝ q̄ⱥ duo hoīes trā repromiſſiōis ītra
rēt. Sꝫ q̄d ātiq̄ replicam⁹. cū ēt ſi illa minie
feciſſetis ð hoc ſolo nēo vos dignos vēia iu
dicaret ꝙ dn̄m xp̄m ꝓphaꝝ ſp vobis vocibꝫ
repromiſſuꝫ n̄ ſolū ſuſcipe noluiſtis ſꝫ ēt mor
te peſſima pemiſtis. Quē vt noſ cognouim⁹
ſtati credidim⁹. cū nobis ð eo ātea n̄ fuerit ꝑ
dicatū. Vn̄ ꝓbat ꝙ idolī ſuiuim⁹ nō obſtiati
oni mētꝭ: ſꝫ ignorātie ðputādū. Qui.n. cogni
tū ilico ſeq̄mur: oli vtiqꝫ ſeq̄remur ſi ātea co
gnouiſſem⁹. Sic āt vos ð gn̄is nobilitate ia
ctatis q̄ n̄ moꝝ imitatio magis q̄ⱥ carnalis
natiuitas filios vos faciat eē ſcōꝝ. Deniqꝫ
eſau ⁊ iſmahel cū ð ſtirpe ſint abrahe minie
tn̄ i filijs reputātur. His talr̄ altcātib⁹ aplś
ſe mediū iterponēs ita ptiū dirimit qōnes vt
neutrū coꝝ ſua iuſticia ſalutē meruiſſe ꝯfir
met: ābos vō pplos ⁊ ſcient ⁊ grauiter deli
q̄ſſe. Judeos q̄dē ꝙ per p̄uaricationē legis
deū inhonorauerint: gentes vō ꝙ cū cogni
tū ð creatura creatorē vt deū debuerit vene
rari: gloriā ei⁹ ī māufacta mutauerint ſimlā
cra. Vtroſqꝫ ēt ſilr̄ veniā ꝯſecutos: eq̄les eſſe
veriſſima rōne demōſtrat: p̄ſti cū in eadē le
ge p̄dictū ſit ⁊ iudeos ⁊ gētes ad xp̄i fidē vo
cādos eē. Quāobrē viciſſiꝫ eos hūilians ad
pacē ⁊ ꝯcordiā cohortatur.

Explicit ꝓlogus

Incipit argumentum.

R Omāi ſr̄ ptis italie. Hi p̄uēti ſr̄ a fal
ſis aplis: ⁊ ſub noīe dn̄i nr̄i ih̄u xp̄i i
legē ⁊ ꝓphas erāt iducti. Hos reuocat aplś
ad v̄aꝫ ⁊ euāglicā fidē: ſcribēs eis a corītho.

Explicit argumentuꝫ.

Incipit epiſtola beati pauli apoſtoli ad
romanos. Capitulum. I

P Aulus ſeruus ih̄u xp̄i vocatus A
apoſtolus: ſegregat⁹ in euāge
liū dei qð an̄ ꝓmiſerat ꝑ ꝓphe
tas ſuos in ſcripturis ſāctis de
filio ſuo q̄ factus ē ei ex ſemine dauid ſꝫ car
neꝫ. q̄ p̄deſtinat⁹ ē fili⁹ dei in v̄tute ſm̄ ſpm̄
ſcificatiōis ex reſurrectiōe mortuoꝝ ieſu xp̄i
dn̄i nr̄i ꝑ quē accepim⁹ gratiā ⁊ apoſtolatū
ad obediēdū fidei i oībus gētib⁹ ꝓ noīe eius
i q̄b⁹ eſtis ⁊ vos vocati ih̄u xp̄i: oīb⁹ q̄ ſūt ro
me dilectꝭ dei vocatꝭ ſāctis. Grā vobis ⁊ pax
a deo pr̄e ⁊ dn̄o nr̄o ih̄u xp̄o. Primū q̄dem
grās ago deo meo ꝑ ih̄m xp̄m ꝓ oīb⁹ vobis
q꞉ fides vr̄a ānunciat i vniuerſo mūdo. Te 2.Timo.1.a
ſtis.n. mihi eſt de⁹ cui ſuio in ſpū meo i euā
gelio filij eius. ꝙ ſine itermiſſione memoriā
vr̄i facio ſemper ī orōnib⁹ meis: obſecrans ſi
quo mō tādē aliq̄n ꝓſperū iter habere in vo
lūtate dī veniēdi ad vos. Deſidero.n. vide B
re vos vt aliq̄d impartiar vobis grē ſpiritalr̄
ad ꝯfirmādos vos.i. ſimul ꝯſolari i vobis ꝑ
eā q̄ inuicē eſt fidē vr̄am atqꝫ meā. Nolo āt

vos ignorare fr̄es:qꝛ sepe ꝓposui venire ad
vos.⁊ ꝓhibitus sū vsq; adhuc.vt aliquē fruc
tū habeā i vobis sič ⁊ i ceťis gētibus.Grecis
barbaris sapientibꝰ:⁊ insipiētibꝰ debitor sum
itaq; qḋ in me ꝓmptū ē ⁊ vobis q̄ rome estis
euangelizare.Nō.n.erubesco euāgeliū.Uir
tus.n.dei ē in salutē oi credēti iudeo primuz
⁊ greco.Justicia.n.dei i eo reuelatur ex fide
Abacuc.2.a in fidē.sicut scriptū ē.Justus āt ex fide viuit.
Hebre.10.g Reuelaꝉ.n.ira dei de celo sup̱ oēm impieta
tē ⁊ iniusticiā hoīum eoꝝ q̄ ṽitatē di in iniu-
sticia detinent:qꝛ qḋ notū est dei.manifestuz
C est i illis.Deꝰ.n.illis māifestauit.Inuisibilia
.n.ipsiꝰ a creatura mūdi p̱ ea q̄ fc̄a sūt itelle-
cta ꝯspiciunꝉ:sēpiťna quoq; eiꝰ ṽtus diuinitas
ita vt sint iexcusabiles.Qꝛ cū cognouissent
deū nō sicut deū glorificauerūt aut gr̄as ege
runt.sed euanuerunt i cogitatōibꝰ suis.⁊ ob
1.Cor.3.b scuratū ē insipiens cor eoꝝ.Dicentes.n.se eē
Eph.4.d sapientes.stulti facti sū.Et mutauerūt gloriā
incorruptibilis di in silitudinē imaginis cor
ruptibilis hois.⁊ volucꝝ ⁊ q̄drupedū ⁊ ser-
pētiū.Propť qḋ tradidit illos ds in deside
ria cordis eoꝝ i imūditiā.vt ꝯtumelijs affici-
ant corpa sua in semetipsis.Qꝛ ꝯmutauerūt
ṽitatē dei in mendaciū:⁊ coluerūt ⁊ suierunt
J.9.a creature potiusq̄ creatori.q̄ est bn̄dictꝰ in se
cula amē.Propťea tradidit illos ds in passi
D ones ignominie.Nā feie eoꝝ imutauerūt na-
turalē vsū in eū vsū q̄ est ꝯ nām.Silr̄ āt ⁊ ma
sculi relicto naturali vsu feie exercerūt in de
siderijs suis in inuicem masculi in masculos
turpitudinē opantes.⁊ mercedē quā oportu
tuit erroris sui i semetipsis recipientes.⁊ sič
nō ꝓbauerūt deū hr̄e in noticia tradidit illos
ds in reprobū sensū vt faciāt ea q̄ nō ꝯueniūt
repletos oi iniq̄tate malitia.fornicatōe.aua
ritia neq̄tia.plenos inuidia.hōicidijs ꝯten-
tione.dolo.malignitate susurrones detracto
res ds odibiles.ꝯtumeliosos.supbos.elatos
inuentores maloꝝ.pentibus nō obedientes
insipientes.incōpositos sine affectiōe.absq;
federe.sine mīa. Qui cū iusticiā dei cogno-
uissēt.nō itellexerūt qm̄ q̄ talia agunt.digni
sūt morte:nō solū q̄ ea faciunt sed etiā q̄ con
sentiunt facientibus. II
A Propť qḋ iexcusabilis es o hō ois q̄
mat.7.a indicas.In q̄.n.alteꝝ iudicas teipsū
ꝯdēnas.Eadē.n.agis q̄ iudicas.Sci
muꝰ.n.qm̄ iudiciū dei ē sꝫ ṽitatē in eos q̄ ta-
lia agūt.Existimas āt hoc o hō q̄ iudicas eos
q̄ talia agunt:⁊ facis ea.qꝛ tu effugies iudi-
ciū dei?An diuitias bonitatis eiꝰ ⁊ patie ⁊ lō-
ganimitatis ꝯtēnis?Ignoras qm̄ benignitas
di ad pniaz te adducꝛ?Scḋz āt duritiā tuā ⁊ i

penitens cor thesaurizas tibi irā in die ire ⁊ mat.16.
reuelationis iusti iudicij dei.qui reddet vni- B
cuiq; sꝫ opa eius.His q̄dē q̄ sꝫ patiam boni
opis gl̄iaz ⁊ honorē ⁊ icorruptōem q̄rentibꝰ
vitā eternā.His āt q̄ sūt ex ꝯtentiōe ⁊ q̄ n̄ ac
q̄escūt ṽitati:credūt āt iniq̄tati:ira ⁊ indigna
tio tribulatio ⁊ angustia i oēz aiaz hois op Eph.6.
antis malū:iudei pmum ⁊ greci.Gl̄ia āt ⁊ ho Col.3.d
nor ⁊ pax oi operāti bonū:iudeo pmū ⁊ gre Act.10.
co.Nō.n.ē acceptio psonaꝝ apud deū.Qui Jaco.2.
cunq;.n.sine lege peccauerūt.sine lege peri 1.Pe.1.
bunt.Et q̄cūq; in lege peccauerunt p legē iu mat.7.
dicabūť.Nō.n.auditores legis iusti sūt apud Jaco.1.
deū.sed factores legis iustificabunť.Cum n. C
gentes q̄ legez nō hn̄t naturaliter ea q̄ legis
sunt faciunt:eiusmōi legez nō hn̄tes ipsi sibi
sunt lex:q̄ ostendunt opꝰ legis scriptū in cordi
bꝰ suis testimoniū reddente illis ꝯsciā ipsoꝝ
⁊ inter se inuicē cogitationū accusantiū aut
ēt defendentiū:i die cū iudicabit deꝰ occulta
hoium sm euāgeliū meū p ih̄m xp̄z.Si āt tu
iudeꝰ cognominaris ⁊ req̄escis in lege.⁊ gl̄ia
ris in deo.⁊ nosti volūtatē eiꝰ.⁊ ꝓbas vtilio
ra instructꝰ p legē:ꝯfidis teipsū esse ducez ce
coꝝ lumē eoꝝ q̄ i tenebris sūt.eruditorē insipi
entiū.mgr̄z īfātiū.hn̄tē formā sciētie ⁊ ṽitatis
in lege.Qui ergo aliū doces teipsū n̄ doces
Qui pdicas nō furādū furaris.Qui dicis n̄
mechādū mecharis.Qui abominaris idola D
sacrilegiū facis.Qui in lege gl̄iaris per pua Ezech.
ricationē legis deuz inhonoras.Nomen.n.
dei per vos blasphemaꝉ inter gentes:sič scri
ptū est.Circuncisio q̄dem ꝓd est si legē obs-
ues:si āt puaricator legis sis.circuncisio tua
preputiū fc̄a est.Si igiť preputiū iusticias le
gis custodiat.nō ne preputiū illiꝰ in circūcisi
onez reputabiť?Et iudicabit id qḋ ex natura
ē pputiū legez ꝯsūmās te:q̄ per lr̄az ⁊ circū-
cisionez puaricator legis es.Nō.n.q̄ in māi
festo iudeꝰ ē neq; q̄ in māifesto in carne ē cir
cuncisio.sꝫ q̄ in abscōdito iudeꝰ ē:⁊ circūcisio
cordis in spiritu nō littera:cuius laus nō ex
hominibus est sed ex deo. III.
Q Uid gꝰ ampliꝰ ē iudeo:aut q̄ vtilitas A
circūcisiōis.Multū per oēz moduz
Primū q̄dez:qꝛ credita sūt illis elo
q̄a dei.Quid.n.si q̄dā illoꝝ nō crediderunt
Nūq̄d incredulitas illoꝝ fidem dei euacua
uit.Absit.Est āt deꝰ verax ois āt hō mendax Jo.3.d
sicut scriptū est:vt iustificeris in sermōibꝰ tu 28.c
is ⁊ vincas cū iudicaris.Si āt iniquitas nr̄a Ps.50
iusticiā dei ꝯmendat:q̄d dicemꝰ.Nūq̄d ini-
quꝰ ē deꝰ q̄ infert irā.Scḋm hominē dico.Ab
sit alioquin quō iudicabit deꝰ hunc mūdum
si.n.ṽitas dei in meo mendacio abūdauit in B

gloriaꝫ ipſius:ꝗd adhuc ⁊ ego tanꝙ pecca/
tor iudicor:⁊ nõ ſicut blaſphẽamur : ⁊ ſicut
aiũt ꝗdã nos dicere:faciamꝰ mala vt veniãt
.13.⁊ bona.Quoꝝ dãnatio iuſta eſt.Quid ergo.
52. Precellimꝰ eos.Nõq̃ꝫ.Cauſati.n.ſumꝰ iu
deos ⁊ grecos oẽs ſub pctõ eẽ:ſicut ſcriptũ
eſt.Qꝛ nõ ẽ iuſtus ꝗſꝙ nõ ẽ itelligens:nõ ẽ
reqrẽs deũ.Oẽs declinauerũt ſimul inuti/
les facti ſũt:nõ ẽ ꝗ faciat bonũ:nõ ẽ vſqꝫ ad
5.⁊.13 vnũ.Sepulchꝝ patẽs ẽ guttur eoꝝ:linguis
ſuis doloſe agebãt:venenũ aſpidũ ſub labijs
C eoꝝ.Quoꝝ os maledictione ⁊ amaritudine
plenũ ẽ veloces pedes eorũ ad effundendũ
ſanguinẽ.Cõtritio ⁊ infelicitas in vijs eoruꝫ
⁊ viã pacis nõ cognouerũt:nõ eſt timor dei
añ oculos eoꝝ.Scimꝰ aũt:qm̃ ꝗcũqꝫ lex loq̃
tur:his ꝗ in lege ſunt loq̃t.Ut oẽ os obſtru
2.D atur ⁊ ſubditꝰ fiat oĩs mũdus deo:qꝛ ex opi
bꝰ legis nõ iuſtificabit oĩs caro coram illo.
Per legẽ.n.cognitio peccati.Nũc ãt ſine le
ge iuſticia dĩ manifeſtata ẽ teſtificata a lege
⁊ ꝓphis.Juſticia ãt dei per fideꝫ iħu xp̃i in
oẽs ⁊ ſr̃ oẽs ꝗ credũt in eũ.Nõ.n.ẽ diſtictio
B Oẽs.n.peccauerũt.⁊ egẽt gloria dei.Juſti/
ficati grat̃ per gr̃aꝫ ipiꝰ ꝑ redẽptionẽ ꝗ ẽ in
xp̃o ieſu.quẽ ꝓpoſuit deꝰ ꝓpitiatorẽ ꝑ fideꝫ
in ſanguine ipſiꝰ ad oſtẽſionẽ iuſticie ſue ꝓ
pter remiſſionẽ ꝓcedẽtiũ delictoꝝ in ſuſtẽta
tiõe dei ad oſtenſionem iuſticie eius in hoc
tp̃e.vt ſit ip̃e iuſtus ⁊ iuſtificãs eũ ꝗ ex fide ẽ
iħu xp̃i.Ubi ẽ ergo gloriatio tua.Excluſa ẽ
Per quã legẽ.Factoꝝ.Nõ.Sꝫ ꝑ legẽ fidei
Arbitramur.n.iuſtificari hoiem per fidem
ſine opibꝰ legis.An iudeoꝝ deus tm̃.Nõne
⁊ gẽtiũ.Jmmo ⁊ gẽtiũ.Qm̃ ꝗdem vnus eſt
deus ꝗ iuſtificat circũciſionẽ ex fide.⁊ ꝓputi
uꝫ per fideꝫ.Legeꝫ ergo deſtruimꝰ ꝑ fidem
Abſit.Sꝫ legeꝫ ſtatuimus. IIII
A Q Uid ergo dicemus iueniſſe abrahã
pr̃eꝫ nr̃m ſm carneꝫ.ſi enim abrahã
ex opibꝰ legis iuſtificatꝰ ẽ:hꝫ gl̃iaꝫ.
.15.b ſꝫ nõ apd deũ.Quid.n.dicit ſcriptura.Cre/
3.a didit abraã deo:⁊ reputatũ ẽ illi ad iuſticiã.
2.g Ei ãt ꝗ opat̃:merces nõ iputat̃ ſꝫ gr̃aꝫ ſꝫ ſm
debitũ.Ei võ ꝗ nõ opat̃.credẽti ãt in eũ ꝗ iu
ſtificat impiũ:reputat̃ fides eiꝰ ad iuſticiam
ſm ꝓpoſitũ gr̃e dei:ſicut ⁊ dauid dicit bea/
titudinẽ hoĩs cui ds̃ accepto fert iuſticiã ſi/
ps̃.31. ne opibꝰ.Bti quoꝝ remiſſe ſũt iniq̃tates:⁊
quoꝝ tecta ſũt peccã.Btũs vir cui nõ iputa/
B uit dñs peccm̃.Btitudo ergo h̃ in circũciſiõe
tm̃ mãet an ẽt i ꝓputio:Dicimꝰ.n.qꝛ reputa
ta eſt fides abrahe ad iuſticiã.Quõ ergo re
putata eſt in circũciſiõe:an in ꝓputio.Nõ in
circũciſiõe:ſꝫ in ꝓputio.Et ſignũ accepit cir/
cunciſionis ſignaculũ iuſticie fidei ꝗ eſt in ꝓ
putio:vt ſit pr̃ oium credẽtiũ ꝑ ꝓputiũ vt re
putet̃ ⁊ illis ad iuſticiaꝫ.Et ſic pr̃ circunciſio
nis:nõ his tm̃ ꝗ ſũt ex circũciſiõe:ſed ⁊ his ꝗ
ſectant̃ veſtigia fidei ꝗ eſt in ꝓputio pr̃is nr̃i
abrahe.Nõ.n.ꝑ legẽ ꝓmiſſio abrahe aut ſe/ C
mini eius vt heres eẽt mũdi:ſꝫ ꝑ iuſticiaꝫ fi/
dei.Si eniꝫ ꝗ ex lege heredes ſũt exinanita
eſt fides abolita ẽ ꝓmiſſio.Lex eniꝫ irã opa
tur.Ubi.n.nõ ẽ lex nec ꝓuaricatio.Jõ ex fi/
de.vt ſm gr̃am firma ſit promiſſio oĩ ſemini.
nõ ei ꝗ ex lege eſt ſolũ ſꝫ ⁊ ei ꝗ ex fide ẽ abra
he ꝗ pr̃ ẽ oiuꝫ nr̃m ſicut ſcriptũ ẽ.Qꝛ pr̃em Geñ.17.a
multaꝝ gẽtiũ poſui te añ deũ cui credidiſti:
ꝗ viuificat mortuos ⁊ vocat ea ꝗ nõ ſũt:tan
ꝙ ea ꝗ ſunt.Qui ꝯ ſpẽ:in ſpem credidit:vt fi
eret pr̃ multaꝝ gẽtiũ:ſcd̃m ꝙ dictũ ẽ ei.Sic Geñ.13.d
erit ſemẽ tuũ:ſicut ſtella celi ⁊ arena maris.
Et nõ infirmatꝰ ẽ in fide.nec ꝯſiderauit cor/ B
pus ſuũ emortuũ:cũ iã fere cẽtũ eẽt annoruꝫ
⁊ emortuã vuluã ſare.Jn repromiſſiõe ẽt dĩ
nõ heſitauit diffidẽtia:ſed ꝯfortatus eſt fide
dãs gl̃iaꝫ deo:pleniſſime ſciẽs qꝛ ꝗcunqꝫ ꝓ/
miſit deus potens ẽ ⁊ facere.Jõ ⁊ reputatũ
eſt illi ad iuſticiã.Nõ eſt autẽ ſcriptũ tm̃ ꝑꝑ
ip̃ꝫ.qꝛ reputatũ ẽ illi ad iuſticiã.ſꝫ ⁊ ꝑꝑ nos
ꝗbꝰ reputabit̃ credẽtibus in eũ:qui ſuſcita/
uit iħm xp̃m dñm nr̃m a mortuis.ꝗ traditꝰ
eſt ꝓpt̃ delicta nr̃a:⁊ reſurrexit ꝓpt̃ iuſtifica
tionem nr̃am. V
I Uſtificati ergo ex fide pacẽ hẽamꝰ A
ad deũ ꝑ dñꝫ nr̃m iħꝫ xp̃m ꝑ quem
hẽmꝰ acceſſuꝫ ꝑ fideꝫ in gr̃aꝫ iſtam.in ꝗ ſta/
mus:⁊ gl̃iamur i ſpe gl̃ie filioꝝ dei.Nõ ſolũ
ãt ſꝫ ⁊ gl̃iamur in tribulationibꝰ:ſcientes ꝙ
tribulatio patientiã operat̃:patientia ãt ꝓba Ja.1.a
tionẽ:ꝓbatio võ ſpẽ.Spes ãt ñ ꝯfũdit qꝛ ca
ritas dei diffuſa eſt in cordibꝰ nr̃is.per ſpm̃
ſcm̃ ꝗ datus eſt nobis.Ut quid enim chriſtꝰ
cum adhuc infirmi eſſemus ſecũdum tempꝰ
pro impijs mortuus eſt.Uix enim pro iuſto
quis moritur.Nam pro bono forſitan quis
audeat mori.Cõmendat ãt caritatem ſuam B
deus in nobis:qm̃ ſi cũ adhuc pccõres eſſe/ Hebre.9.d
mꝰ ſm tp̃s xp̃s ꝓ nobis mortuꝰ eſt:ml̃to igit̃ 1.Pe.3.d
magis nũc iuſtificati i ſanguie ip̃ius ſalui eri
mꝰ ab ira ꝑ ip̃ꝫ.Si.n.cũ inimici eſſemus re/
cõciliati ſumꝰ deo ꝑ mortẽ filij eius.multo
magis recõciliati ſalui erimꝰ in vita ip̃ius.
Nõ ſolũ ãt:ſꝫ ⁊ gl̃iamur i deo ꝑ dñꝫ nr̃ꝫ iħꝫ
xp̃ꝫ ꝑ quẽ nũc recõciliatõeꝫ accepimꝰ:Pro
ptea ſicut ꝑ vnũ hoieꝫ pccm̃ in hũc mũdũ in
trauit.⁊ ꝑ pccm̃ mors:⁊ ita in oẽs homines
mors ꝑtrãſijt:i quo oẽs peccauerũt.vſqꝫ ad le
gẽ.n.pccm̃ erat i mũdo.Pccm̃ ãt nõ impu/

C tabať:cū lex non eſſet:ſed regnauit mors ab
adā vſq; ad moyſé:ēt in eos ꝗ nō peccauerūt
i ſilitudinē ꝑuaricatōis ade:qui eſt forma fu/
turi.Sȝ nō ſiē delictū:ita ⁊ donū.Si.n.vni⁹
delicto mlti mortui ſt:mlto magis gr̄a dei ⁊
donū i gr̄a vni⁹ hois ihu xp̄i i plures abun/
dauit.Et nō ſicut ꝑ vnū pccm̄:ita ⁊ donum
Nā iudiciū ꝗdē ex vno in ꝯdennationē.gr̄a
āt ex mltis delictis i iuſtificationē.Si.n.vni⁹
delicto mors regnauit ꝑ vnū: multo magis
abundantiā gr̄e ⁊ donationis ⁊ iuſticie acci
pientes in vita regnabunt ꝑ vnū ihm xp̄m.
D Igiť ſicut ꝑ vni⁹ delictum in oēs hoies i ꝯdē
nationē ſic ⁊ ꝑ vnius iuſticiā i oēs hoies i iu
ſtificationē vite.Sicut.n.ꝑ iobedientiā vni⁹
hois pccōres ꝯſtituti ſt mlti.ita ⁊ per vnius
obeditionē iuſti ꝯſtituenť mlti.Lex āt ſubin
trauit:vt abundaret delictū.Ubi āt abunda
uit delictū.ſupabundauit ⁊ gr̄a.vt ſiē regna
uit pccm̄ in mortē.ita ⁊ gr̄a regnet ꝑ iuſticiā
i vitā eternā.ꝑ ihm xp̄m dnm nr̄ȝ. VI
A Quid ergo dicem⁹? Manebim⁹ i pccō
vt gr̄a abundet? Abſit.Qui.n.mor/
tui ſum⁹ pccō:quō adhuc viuemus
in illo.An ignoraťꝭ.qꝛ ꝗcunq; baptizati ſu/
mus i xp̄o ihu i morte ipſius baptizati ſum⁹
Conſepulti.n.ſum⁹ cū illo ꝑ baptiſmū i mor
tē vt quō xp̄s ſurrexit a mortuis per gl'iam
Eph.4.c pr̄is.ita ⁊ nos in nouitate vite ambulemus
Colo.3.b Si.n.cōplantati facti ſumus ſilitudi mortis
eius:ſimul ⁊ reſurrectōis erimus. Hoc ſcien
tes qꝛ verus hō nr̄ ſimul crucifixus eſt vt de/
ſtruať corpus pcci.vt vltra non ſeruiamus
B pccō.Qui.n.mortu⁹ ē.iuſtificat⁹ ē a pccō.Si
āt mortui ſum⁹ cū xp̄o.credim⁹ qꝛ ſil'ēt viue
mus cū illo.ſciētes ꝙ xp̄s reſurgēs ex mortu
is iā nō moriť.mors illi vltra nō dn̄abiť.Qđ
.n.mortu⁹ ē pccō.mortu⁹ ē ſemel.qđ āt viuit
viuit deo. Ita ⁊ vos exiſtiate vos mortuos
ꝗdē eſſe pccō viuentes āt deo in xp̄o ihu.Nō
ergo regnet pccm̄ in vr̄o mortali corpore.vt
C obediať ꝯcupiſcentijs eius.Sȝ neq; exhibea
tis membra vr̄a arma iniq̄tatis pccō.ſed ex
hibete vos deo tanq̄ȝ ex mortuis viuentes:⁊
membra vr̄a arma iuſticie deo.Pccm̄.n.vo
bis nō dn̄abiť.Nō.n.ſub lege eſtis.ſȝ ſub gr̄a
Quid ergo.Peccauim⁹ qm̄ n̄ ſum⁹ ſub lege
ſȝ ſub gr̄a. Abſit.An neſcitꝭ qm̄ cui exhibetis
vos ſuos ad obediendū.ſui eſtis ei⁹ cui obe
diſtis.ſiue pcci ad mortē ſiue obeditiōis ad
iuſticiā.Gr̄as āt deo ꝙ fuiſtis ſerui pcci.obe
diſtis āt ex corde in eā formā doctrine i qua
traditi eſtis.Liberati āt a pccō ſerui ſci eſtis
D iuſticie.Humanū dico.ꝑꝑ ifirmitatē carnis
veſtre.Sicut.n. exhibuiſtis membra veſtra
ſeruire immundicie ⁊ iniq̄tati ad iniquitatē
ita nunc exhibete membra veſtra ſeruire iu/
ſticie in ſanctificationē.Cū.n.ſerui eſſetꝭ pcci Joh.8.
liberi fuiſtis iuſticie.Quē ergo fructū habui Eſa.1.g
ſtis tunc in illis:in ꝗbus nunc erubeſcitꝭ: Nā Ezec.3
finis illoꝝ mors ē.Nunc vero liberati a pec
cato:ſerui āt facti deo.habetis fructū vr̄m in
ſanctificationē:finē vō vitā eternā Stipen/
dia.n.pcci mors:gr̄a āt dei vita eterna.i xp̄o
ieſu dn̄o noſtro VII.
A An ignoratꝭ fr̄es:ſciētib⁹.n.legē loq̄r:
qꝛ lex in hoie dn̄atur quāto tp̄e viuit
Nā ꝗ ſub viro ē mulier: viuēte viro 1.Cor.7
alligata eſt legi.Si āt mortuu⁹ fuerit vir ei⁹
ſoluta eſt a lege viri.Igitur viuēte viro voca
bitur adultera.ſi fuerit cum alio viro:ſi autē
mortu⁹ fuerit vir eius:liberata ē a lege viri.
vt nō ſit adultera.ſi fuerit cū alio viro.Itaq;
fr̄es mei ⁊ vos mortificati eſtis legi per cor/
pus xp̄i vt ſitis alterius.ꝗ ex mortuis reſur/ B
rexit:vt fructificetis deo.Cū.n.eſſemus i car
ne:paſſiōes pccōꝝ ꝗ ꝑ legē erāt opabantur i
mēbris nr̄is:vt fructificarent morti.nunc āt
ſoluti ſum⁹ a lege mortis in q̄ detinebamur
ita vt ſeruiam⁹ i nouitate ſpūs ⁊ nō i vetuſta
te lr̄e.Quid ergo dicem⁹.Lex pccm̄ ē.Abſit
Sȝ pccm̄ n̄ cognoui niſi ꝑ legē.Nā ꝯcupiaȝ
neſciebā.niſi lex diceret.Nō ꝯcupiſces.Oc/ Exo.20.
caſione āt accepta:pccm̄ ꝑ mandatū opatuȝ Deut.5.
ē in me oēm ꝯcupiſcētiā.Sine lege.n.pccm̄
mortuū erat.Ego āt viuebaȝ ſine lege aliqn̄.
Sed cū veniſſet mandatū pccm̄ reuixit.Ego
āt mortuus ſū:⁊ inuentuȝ eſt mihi mandatū
qđ erant ad vitā:hoc eē ad mortē naȝ pccm̄ C
occaſione accepta ꝑ mandatū ſeduxit me:⁊
ꝑ illud occidit.Itaq; lex ꝗdē ſcā:⁊ mādatuȝ Timo.1
ſcm̄ ⁊ iuſtū ⁊ bonū.Qđ g⁹ bonū ē mihi factū
eſt mors.Abſit.Sed pccm̄ vt appareat pec/
catum ꝑ bonū opatuȝ eſt mihi mortē:vt fiat
ſupra modū peccās pccm̄ ꝑ mādatū.Scim⁹
.n.qꝛ lex ſpiritualis ē.Ego āt carnal' ſū:venū
dat⁹ ſub pccō.Qđ.n.opor nō itelligo.nō.n.
qđ volo bonū:hoc ago:ſȝ qđ odio maluȝ:il/
lud facio.Si āt qđ volo illud facio.ꝯſētio le
gi qm̄ bona ē.nunc āt iā nō ego opor illđ:ſȝ
qđ hitat in me pccm̄.Scio.n.qꝛ n̄ habitat in
me hoc ē i carne mea bonū.nā velle adiacet
mihi:ꝑficere āt bonū nō inuenio.Non.n qđ D
volo bonuȝ hoc facio:ſȝ qđ nolo maluȝ hoc
ago.Si āt qđ nollo illđ facio nō iā ego opor
illđ:ſȝ qđ hitat in me pccm̄.Inuenio igitur le
gē volenti mihi facere bonū:qꝛ mihi maluȝ
adiacet.Condelector.n.legi dei ſm̄ iteriorē
hoiēȝ.Uideo āt aliā legē in mēbris meis re
pugnantē legi mentis mee:⁊ captiuitatem

me in lege peccati: q̄ est i mēbris meis. Infe
lix ego: hō: q̄s me liberabit d̄ corpe mort̄ h⁹
Gra dī. p ih̄z xp̄z dn̄z nr̄z. Igit ego ip̄e men
te huio legi dī. carne āt legi pcci. VIII
A N Ihil ergo nūc dānatōis ē his q̄ sūt i
xp̄o ih̄u q̄ n̄ fz carnē ābulāt. Lex. n.
spūs vite in xp̄o iesu. liberauit me a
lege pcci ⁊ mort̄. Nā qd̄ ipossibile erat legi i
q̄ infirmabat p carnē. d̄s filiū suū mittēs in
silitudinē carnis pcci ⁊ de pccō dānauit pec
catū. in carne vt iustificatio legis ipleret i no
bis: q̄ n̄ fz carnē ābulam⁹: sz fm spm̄. Qui. n.
fz carnē sūt. q̄ carnis sūt sapiūt: q̄ v̄o fz spm̄
q̄ sunt spūs sentiunt. Naz prudentia carnis
B mors est: prudētia āt sp̄s vita ⁊ pax. Qm̄ sa
piētia carnis inimica ē d̄o. Legi. n. dei nō ē
subiecta. nec. n. pt. Qui āt in carne sunt deo
placere nō pn̄t: Uos āt in carne n̄ estis: sz in
spū: si tn̄ sp̄s dei hitat i vobis si q̄s āt spm̄ xp̄i
n̄ hz: h̄ n̄ est ei⁹. Si āt xp̄s i vobis est corp⁹ q̄
dē mortuū est ppt̄ pccm̄. sp̄s v̄o viuit ppt̄ iu
stificatiōez. Qd̄ si sp̄s eius q̄ suscitauit ih̄m a
mortuis hitat in vobis: q̄ suscitauit ih̄z xp̄m
a mortuis viuificabit ⁊ mortalia corpa vr̄a:
C ppt̄ inhitantē spm̄ ei⁹ in vobis. Ergo frēs d̄
bitores sum⁹ nō carni vt fz carnē viuamus
Si. n. fm carnē vixerit̄ moriemi: si āt spū fc̄ā
carnis mortificaueritis. viuet̄. Quicūq;. n. spū
[...]l. 1. d dei agūt hi st̄ filij dī. Nō. n. accepistis spm̄ ser
uitutis iterz in tiore: sz accepistis spm̄ adopti
[...]a. 4. a onis filioꝝ in quo clamam⁹ abba pr̄. Ip̄e. n.
[...]p. 12. b sp̄s testioniū reddit spūi nr̄o: q sum⁹ filij dī.
[...]e. 4. d Si āt filij ⁊ hr̄des: hr̄des q̄dē dī: coheredes
D āt xp̄i: si tn̄ ꝯpatimur: vt ꝯglificemur. Existi
mo. n. q n̄ sunt ꝯdigne passiōes h⁹ tpis ad fu
turā gloriā q̄ reuelabit in nobis. Nā expecta
tio creature reuelationē filioꝝ dei expectat.
Uanitati. n. creatura subiecta ē n̄ volēs: sed
ppter eū q̄ subiecit eā i spe: q; ⁊ ip̄a creatura
liberabit a seruitute corruptiōis in libertatē
glorie filioꝝ dī. Scimus. n. q oīs creatura in
gemiscit ⁊ parturit vsq; adhuc. Nō solū āt il
la sz ⁊ nosipsi p̄mitias sp̄s hn̄tes: ⁊ ipsi intra
E nos gemim⁹ adoptionē filioꝝ dī expectan
tes redēptionē corpis nr̄i: Spe. n. salui facti
sumus. Spes āt q̄ videt nō est spes. Naz qd̄
videt q̄s: quid spat. Si āt qd̄ nō videm⁹ spe
ramus: per patiētiā expectamus. Silr̄ autez
⁊ spūs adiuuat infirmitutē nr̄am. Naz quid
orem⁹ sicut oportet nescim⁹: sz ipse spūs po
stulat p nobis genitib⁹ ienarrabilib⁹. Qui
aūt scrutat corda: scit quid desideret spiritus
q; fz deū postulat p scis. Scimus aūt qm̄ dī
ligētib⁹ d eū oīa coopant in bonū his qui fz
F ppositū vocati sunt sancti. Nā quos presci
uit. ⁊ predestinauit ꝯformes fieri imaginis fi
lij sui vt sit ip̄e p̄mogēit⁹ i mult̄ frib⁹. Quos
aūt p̄destinauit: hos ⁊ vocauit: ⁊ quos voca
uit: hos et iustificauit. Quos āt iustificauit:
illos ⁊ magnificauit. Quid ergo dicem⁹ ad
h̄. Si de⁹ p nobis q̄s ꝯ nos. Qui ēt p̄p̄o filio
suo n̄ pepcit: sed p nobis oib⁹ tradidit illuz.
Quō nō ēt cū illo oīa nobis donauit. Quis
accusabit aduersus electos dei. De⁹ qui iu
stificat. Quis ē q̄ ꝯdēnet. Xp̄s ih̄s q̄ mortu⁹ G
ē imo q̄ ⁊ resurrexit: q̄ ē ad dexterā dei: q̄ ēt
interpellat p nobis: Quis ergo nos sepa
bit a caritate xp̄i. Tribulatio: an angustia: an
fames: an nuditas: an piculuz: an psecutio:
an gladi⁹. Sicut scriptū est. Qr ppt̄ te mor Ps. 43.
tificamur tota die estiati sum⁹ sicut ouis oc
cisionis. Sz in his oib⁹ supam⁹ pp eū q̄ di
lexit nos. Cert⁹ suz. n. q; neq; mors: nz vita:
nz angeli: nz p̄ncipat⁹. nz v̄tutes. nz istātia:
nz futura. nz fortitudo. nz altitudo. nz pfun
dū. nz creatura alia poterit nos separe a cari
tate dei q̄ ē in xp̄o iesu dn̄o nr̄o. IX
V Eritatē dico in xp̄o ih̄u. n̄ mētior te A
stimoniū mihi phibēte ꝯscia mea in
spū scō: qm̄ tristitia est mihi magna
⁊ ꝯtinu⁹ dolor cordi meo. Optabam. n. ego
ipse anathema eē a xp̄o p frib⁹ meis q̄ sunt
cognati mei fm carnē q̄ sūt israhelite. quoꝝ
adoptio ē filioꝝ: ⁊ glīa ⁊ testm̄ ⁊ legislatio ⁊
obsequiū ⁊ pmissa quoꝝ pr̄es ex q̄b⁹ est xp̄s
fm carnē q̄ ē sup oīa de⁹ bn̄dictus in secula S. I. c
amē. Nō āt q exciderit v̄bū dei. Nō. n. oēs B
q̄ ex israel: hi sunt israhelite: neq; q̄ semen st̄
abrahe oēs filij. Sz in isaac vocabit tibi semē Gen̄. 21. b
.i. nō q̄ filij carnis hi filij dei: sed qui filij sunt Gala. 4. d
pmissiōis estimant in semine. Promissiōis Gen̄. 18 b.
eniz v̄bū hoc est. Scdz hoc tp̄s veniāt ⁊ erit
sare fili⁹. Nō solū āt illa: sz ⁊ rebecca ex vno Gen̄. 25. c
ꝯcubitu hn̄s ysaac pr̄is nr̄i. Cū. n. nōdū nati C
fuissent aut aliq̄d boni egissent aut mali: vt
fm electionē ppositū dei maneret. n̄ ex opi
bus sz ex vocatiōe dictū est ei: q; maior ser Gen̄. 25. c
uiet minori sicut scriptū ē. Jacob dilexi. esau malach. 1. a
āt odio habui. Quid ergo dicem⁹. Nunq̄d
iniquitas apud deuz. Absit. Moysi. n. dicit.
Miserebor cui misert⁹ sum. ⁊ miam p̄stabo Exo. 32. d.
cui misebor. Igit nō volēt̄ neq; currēt̄. sz mi D
serēt̄ est dei. Dicit. n. scriptura pharaōi. Qr Exo. 9. d
in hoc ip̄m excitaui te vt ostendā in te v̄tutē
meā. ⁊ vt ānunciet nomē meū i vniuersa ter
ra. Ergo cuius vult miseret. ⁊ quē vult indu
rat. Dicis itaq; mihi. Quid adhuc q̄rit. Uo
lūtati. n. ei⁹ q̄ resistit. O hō. tu qui es. q̄ rn̄de E
as deo. Nunquid dicit figmētū ei qui se fin Esa. 45. b
xit: quid me fecisti sic. An n̄ hz ptātē figulus

luti ex eadē massa facere aliud qdē vas in ho-
norē: aliud vo i ꝯtūeliā? Qd si ds volēs ondē-
re irā ⁊ notā facere potentiā suā sustinuit in
mlta patientia vasa ire apta in interitū vt ondē-
deret diuitias glie sue i vasa mie q̄ pparauit
in gliaz: Quos ⁊ vocauit nō soluz ex iudeis
Osee.2.b sed ēt ex gētib⁹: sicut in osee dicit. Uocabo nō
1.Pe.2.b plebē meā plebē meā ⁊ nō dilectā. dilectā ⁊
F nō miam ꝯsecutā. miam ꝯsecutā. Et erit i lo-
co vbi dictū est eis nō plebs mea vos: ibi vo
cabunt filij dei viui: ysaias āt clamat pro isrl.
Esa.10.e Si fuerit nūerus filioꝝ isrl tāq̄ arena maris
reliq̄e salue fient. Uerbū.n. ꝯsūmās ⁊ abbre-
uians in eq̄tate: q2 vbuz breuiatū faciet dns
Esa.1.c sup terrā. Et sicut pdixit ysaias. nisi dns saba
oth reliq̄sset nobis semē: sicut sodoma fci es
G semus. ⁊ sic gomorra similes fuissem⁹ Quid
ergo dicem⁹? quod gentes q̄ nō sectabant iu
sticiā. apphenderunt iusticiā: iusticiā āt que
ex fide est. isrl vo sectando legē iusticie i legē
iusticie nō puenit. Quare? q2 nō ex fide. sz q̄i
ex operibus. Offenderunt.n. in lapidē offen
Esa.28.d. sionis sicut scriptū est. Ecce pono in syon la-
pidem offensionis ⁊ petram scandali: ⁊ ois q̄
credit in eum non confundetur. X
A Fratres: voluntas qdē cordis mei ⁊
obsecratio ad deū fit p ill' in salutez.
Testioniū.n. phibeo illis q2 emulati
onē qdē dei hnt: sz nō sz sciaz. Ignorates.n.
iusticiā dei ⁊ suā q̄rentes statuere: iusticie di
nō sūt subiecti. Finis.n. legis xps. ad iusticiā
B oi credenti. Moyses.n. scripsit: qm iusticiam
Leui.18.a q̄ ex lege est. q̄ fecerit hō. viuet in ea. q̄ aūt ex
Deu.30.c. fide est iusticia sicut dicit. Ne dixeris in cor-
de tuo q̄ ascendet in celū. i. xpm deducere. āt
q̄s descendet in abyssū. hoc est xpm a mortu
Ibidem is reuocare. Sz quid dicit scriptura. Prope
ē vbū i ore tuo ⁊ i corde tuo. Hoc ē vbū fidei
qd pdicam⁹: q2 si ꝯfitearis in ore tuo dnz ihz
⁊ in corde tuo credideris q2 de⁹ illū suscita-
uit a mortuis: saluus eris. Corde.n. creditur
Esa.28.d. ad iusticiā. ore āt ꝯfessio fit ad salutē. Dicit
C .n. scriptura. Ois q̄ credit in illū. nō ꝯfundet
1.Cor.8.b Nō.n. est distictio iudei ⁊ greci. Nā idē dns
Johel.2.g. oium diues i oēs q̄ iuocāt illū. Ois.n. q̄cūq3
mat.13.c inuocauerit nomen dni salu⁹ erit. Quomō
Act.2.a ergo inuocabūt: in quē nō crediderūt. Aut
quō credent ei. quē nō audierūt? quō āt audi
ent sine pdicāte? quō vo pdicabūt nisi mittā
Esa.52.b tur: sicut scriptū ē. quā speciosi pedes euāge
Nau.1.b. lizantiū pacē: euāgelizātiū bōa. Sed nō oēs
Esa.53.a. obediūt euāgelio. ysaias.n. dic.t. Dne q̄s cre
Jo.12.f didit auditui nro. Ergo fides ex auditu: au
D dit⁹ āt p vbū xpi Sed dico. Nunqd nō au
Ps.18. dierūt. Et qdē i oēm terrā exiuit son⁹ eoꝝ. ⁊
in fines orbis terre vba eoꝝ. Sed dico. Nū-
qd isrl nō cognouit. Prim⁹ moyses dic. Ego Deu.32.
ad emulationē vos adducā in oēm gentē. i
gentē insipiētē. in irā vos mittā. ysaias āt au
dit ⁊ dicit. Inuent⁹ sū a nō q̄rentib⁹ me palā Esa.65.
apparui his q̄ me nō interrogabāt. Ad isrl
āt dicit. Tota die expādi man⁹ meas ad po-
pulum nō credentez. sed ꝯdicentē mihi. XI.
Dico ergo. nūqd ds repulit ppl'z suū A
Absit. Nā ⁊ ego israhelita sū ex semi
ne abrahā de tribu beniami. Non re
pulit de⁹ plebē suā quā pſciuit. An nescitis
in helia qd dicit scriptura: quēadmodū iter
pellat deū aduersū isrl? Dne pphas tuos oc 3.Re.19
ciderunt: altaria tua suffoderūt. ⁊ ego relict⁹
sū solus. ⁊ q̄rūt aiaz meā. Sz qd dicit illi diuinū Ibidem
respōsū. Reliq̄ mihi septē milia viroꝝ: q̄ nō
curuauerūt genua añ baal. Sic ergo ⁊ i hoc
tpe reliq̄e sm electionē grē dei salue fcē sūt
Si āt grā iā nō ex opib⁹. Alioqui grā iā nō ē
grā. Quid g⁹? Qd q̄rebat isrl hoc nō ē ꝯsecut⁹
electio āt ꝯsecuta ē. ceteri vo excecati sūt sicut B
scriptū ē. Dedit illis ds spm ꝯpūctōis oculos Esa.6.c
vt nō videāt. ⁊ aures vt nō audiant vsq3 i ho
diernū diē. Et dd dicit. Fiat mensa eoꝝ coraz Ps.68
ipsis in laqueū: ⁊ in captionē ⁊ in scandaluz
⁊ in retributionē illis. Obscurent oculi eoꝝ
ne videant. ⁊ dorsū eoꝝ sp icurua. Dico ergo
nunqd sic offenderūt vt caderent. Absit. Sz
illoꝝ delicto. sal⁹ est gentib⁹: vt illos emulēt
Qd si delictū illoꝝ diuitie sunt mundi. ⁊ di-
minutio eoꝝ diuitie gentiuz. quanto magis
plenitudo eoꝝ. Uobis.n. dico gentib⁹. Quā
diu qdē ego sū gentium apostolus. ministe-
rium meuz honorificabo. si quo mō ad emu
landū puocem carnē meā. ⁊ saluos faciā ali
quos ex illis. si.n. amissio eoꝝ reconciliatio
est mundi. q̄ assumptio nisi vita ex mortuis.
qd si delibatio sancta est. ⁊ massa Et si radix
sancta. ⁊ rami. qd si aliqui ex ramis fracti sūt C
tu āt cū oleaster esses. insitus es in illis. ⁊ so-
cius radicis ⁊ pinguedinis oliue factus es
noli gloriari aduersus ramos. qd si gloriaris
nō tu radicē portas. sed radix te. Dicis ergo
Fracti sunt rami vt ego inserar Bene ppter
incredulitatem fracti sunt. Tu aūt fide stas
noli altū sapere. sed time. si.n. deus naturali
bus ramis non pepercit. ne forte nec tibi par
cat. vide ergo bonitatem ⁊ seueritatem dei.
In eos quidem qui ceciderunt seueritatē in
te aūt bonitatē dei. si pmanseris in bonitate.
Alioq̄n ⁊ tu excideris. sed ⁊ illi si nō pman-
serint in icredulitate inserent. Potēs est.n.
de⁹ iteꝝ inserere illos. nam ⁊ si tu ex natura
li excisus es oleastro ⁊ contra naturā isert⁹

es in bonā oliuā. quāto magis hi ẜm natu-
inserentur sue oliue. Nolo. n. vos ignorare
frēs misteriū hoc vt nō sitis vobisipis sapiē
tes: q2 cecitas ex pte ptingit i isrl' donec ple-
B nitudo gētiū intraret. ⁊ sic oīs israel salu⁹ fie
59.d ret sicut scriptū est. Ueniet ex syon. qui eripi
at ⁊ auertat impietatem ab iacob. Et hoc il
lis a me testīn. cū abstulero peccata eorum.
Secudū euāgeliū quidē inimici ppī vos ẜz
electionē āt carissimi ppter prēs. Sine pnia
eni sunt dona ⁊ vocatio dei. Sicut eni aliqñ
⁊ vos nō credidistis deo. nunc aūt misericor
diā psecuti estis ppter incredulitatē illorū
ita ⁊ isti nūc nō crediderūt i vr̄aʒ mīicordiā
vt ⁊ ipsi miam psequātur. Cōclusit. n. d̄s oīa
in incredulitate. vt oium misereat. O altitu
do diuitiaꝝ sapiētie ⁊ scie dei. q̄ʒ incōprehen
sibilia sunt iudicia eius ⁊ inuestigabiles vie
.9.c eius. Quis eni cognouit sensum dñi. aut q̄s
40.c consiliarius eius fuit. Aut quis prior dedit
2.2.d illi ⁊ retribuetur ei. Qm̄ ex ipso ⁊ per ipm i
.16.d ipso sūt oīa ipsi gloria in secula. Amē. XII
A Obsecro itaqʒ vos frēs per miaʒ dei
l.4.d vt exhibeatis corpa vr̄a hostiā viuē
tem. sanctā. deo placētem. rōnabile
obsequiū vr̄m. Et nolite confirmari huic se-
culo. sed reformamini in nouitate sensus ve
h.5.d stri: vt probetis que sit voluntas dei bona ⁊
.4.a beneplacens ⁊ perfecta. Dico. n. p grāʒ que
data est mihi oībus qui sunt inter vos non
plus sape q̄ʒ oʒ sapere. sed sapere ad sobrie-
B tatem. ⁊ vnicuiqʒ sicut deus diuisit mēsuraʒ
.12.b fidei. Sicut enim in vno corpore multa mē
.4.a bra habemus oīa aūt mēbra nō eundē actū
habent. ita multi vnū corpus sumus in xp̄o
singuli autem alter alterius mēbra habētes
donationes scōm grām que data est nobis
differentes. Siue pphetiam. scōm rationeʒ
fidei. Siue ministerium in ministrando. Si
ue qui docet in doctrina. Qui exhortatur
C in exhortando. Qui tribuit in simplicitate.
Qui prest in sollicitud ne. Qui miseretur.
s.5.a in hilaritate. Dilectio sine simulatione.
4.c. Odientes malū: adherentes bono. Cari-
.2.c tatē fraternitatis inuicem diligētes: honore in-
.5.b uicē puenientes. Sollicitudine nō pigri. spi
ritu feruentes. dño seruiētes. spe gaudentes
in tribulatione patiētes. oroni instātes: Ne
13.a cessitatibus scōꝝ cōicantes. Hospitalitateʒ
sectātes. Bñdicite psequētib⁹ vos. Bñdi
D cite ⁊ nolite maledicere. Gaudere cū gau-
dentib⁹ flere cū flentibus. Idipsum inuicē
1.3.a sentientes. Nō alta sapientes. sed humilib⁹
consentientes. Nolite esse prudentes apud
20.c vosmetipsos. Nulli malū p malo reddētes:
Pui dēes bōa: nō tm̄ corā deo. ẜz ēt corā oīb⁹ 1.Pe.3.b
hoīb⁹. Si fieri pt qd ex vobis ē. cū oīb⁹ hoīb⁹ 2.Cor.8.a
pacē hñtes. Nō vosmetipos defēdētes carissi hebre.12.d
mi: ẜz date locū ire. Scriptū ē. n. Mihi vindi Deut.32.e
ctam. ⁊ ego retribuam dicit dominus. Sed hebre.10.f
si esurierit inimicus tuus ciba illuʒ: si sitit: po Pro.25.c
tū da illi: Hoc enim faciēs carbōes ignis cō
geres super caput ei⁹. Noli vinci a malo: sed
vince in bono malum. XIII
Omnis aīa ptātib⁹ sublimiorib⁹ sub- A
dita sit. Non est. n. ptās nisi a deo: Sap.6.a
Que āt sunt a deo: ordinata sūt. ita-
qʒ q̄ resistit ptāti: dei ordinatiōi resistit: Qui
āt resistūt: ipsi sibi dānationē acq̄rūt. Nā pn
cipes nō sunt timori boni opis ẜz mali. Uis
aūt nō timere ptātē. Bonū fac ⁊ hēbis lau B
dē ex illa. Dei. n. mister est tibi i bonū. Si āt
malū feceris. time. Nō. n. sine cā gladiū por
tat. Dei. n. mister ē: vindex in irā ei q̄ maluʒ
agit. Jōqʒ necessitate subditi estote nō soluʒ
ppter irā: ẜz ēt ppī psciaʒ. Jō. n. ⁊ tributa p-
statis. Mistri. n. dei sūt i hoc ipʒ seruiētes. Red
dite ergo oīb⁹ debita. Cui tributū: tributuʒ: Math.22.c
cui vectigal vectigal: cui timoreʒ timorem:
cui honorē honorē. Nemini q̄cq̄ debeatis ni C
si vt inuicē diligatis. Qui. n. diligit pximū le-
gē ipleuit. nā ñ adulterabis. ñ occides. ñ fura- Deut.5.a
beris. ñ falsū testioniū dices. ñ pcupisces: ⁊ si
qd ē alid mādatū i hoc v̄bo istauratur. diliges
pximū tuū sicē teipʒ. Dilectio pximi malū ñ Leui.19.b
opatur. Plēitudo ergo legis ē dilectio. Et hoc Math.22.b
sciētes q2 tps: q2 hora ē iā nos de sōno surge Gal.5.c
re. nūc. n. ppior est nr̄a sal⁹ q̄ʒ cū credidim⁹ Jacobi.2.b
Nox pcessit: dies āt appropinquit: Abijcia- D
mus ergo opera tenebrarum: ⁊ induamur
arma lucis sic vt in die ambulemus. Non Luc.21.g
in comessationibus ⁊ ebrietatibus: non in
cubilib⁹ ⁊ ipudicitijs. nō i ptētōe ⁊ emulatio
ne: ẜz iduimini dñm ihesuʒ xp̄m: ⁊ carnis cu Gal.5.c
raʒ ne feceritis in desiderijs. XIIII 1.Pe.2.b
Infirmū āt in fide assumite: nō in di A
sceptatiōib⁹ cogitationum: Ali⁹. n.
credit māducare se oīa: Qui aūt in-
firmus est olus manducet. Is qui mandu-
cat non manducantem non spernat: ⁊ qui
non manducat: manducantem non iudicet
Deus enim illum assumpsit: Tu quis es qui Jacobi.4.c
iudicas alienum seruum. Domino suo stat
aut cadit. Stabit autem. Potens est enim
deus statuere illum. Nam alius iudicat diē
inter diem: alius autem iudicat omnem di
em. Unusquisqʒ in suo sensu abundet. Qui
sapit diem domino sapit. Et qui manducat.
dño māducat. Gratias eni agit deo. Et q̄ nō B
māducat dño ñ māducat ⁊ grās agit deo.

Nemo.n.nr̃m sibi viuit ⁊ nemo sibi moritur.
Siue eni viuimus: dño viuimꝰ: siue morimur
dño morimur. Siue ergo viuimus: siue mori
mur dñi sumꝰ. In hoc eni christꝰ mortuꝰ est
Jacobi.4.c ⁊ resurrexit. vt ⁊ viuoꝝ ⁊ mortuorũ dñet. Tu
aũt q̇d iudicas frẽm tuũ. aut tu quare spernis
frẽm tuũ. Oẽs eni stabimꝰ ante tribunal xp̃i
Esa.45.d. Scriptũ est eni. Uiuo ego dicit dñs: qm̃ mihi
Phili.2.b. flectet oẽ genu: ⁊ ois lingua ꝯfitebit deo. Ita
2.Cor.2.b q̃ vnusq̇sq̃ nr̃m ꝓ se rõnem reddet deo. Nõ
C ergo amplius iuicẽ iudicemꝰ. Sed hoc iudi-
cate magis ne ponatis offendiculũ frĩ vel scã
dalũ. Scio ⁊ ꝯfido i dño iesu: q̃ nihil cõmu-
ne ꝑ ipm̃ nisi ei q̇ existimat q̇d cõmune eẽ: il
li cõmune ẽ. Si eni ꝓpter cibũ frater tuꝰ ꝯtri
stat: iã nõ ſm charitatẽ ambulas. Noli cibo
tuo illũ ꝑdere ꝓ quo xp̃s mortuꝰ est. Non er
go blasphemet bonũ nr̃m. Nõ est eni regnũ
dei esca ⁊ potꝰ: sed iusticia ⁊ pax ⁊ gaudiũ in
spũsctõ. Qui eni in hoc seruit christo: placet
B deo ⁊ ꝓbatꝰ est hoibus. Itaq̃ que pacis sunt
sectemur: ⁊ q̇ edificationis sũt i iuicẽ custodia
Titum.i.d. mꝰ. Noli ꝑꝑ escã destruere opꝰ dei. Oia q̇dẽ
sunt mũda sed malũ est hoi q̇ ꝑ offendiculũ
1.Cor.8.d mãducat. Bonũ est nõ mãducare carnẽ ⁊ ñ
bibere vinũ neq̃ i q̊ fratꝰ tuꝰ offẽdit aut scãdali-
zat aut ifirmat. Tu fidẽ quã hẽs penes temet
ipm̃ habe corã deo. Beatꝰ q̇ ñ iudicat semetip
sum in eo q̃ ꝓbat. Qui autẽ discernit: si mã-
ducauerit dãnatꝰ est q̃ nõ ex fide. Oẽ aũt q̇d
nõ est ex fide peccatũ est. XV
A Debemus autem nos firmiores ibecil
litates infirmorũ sustinere: ⁊ non no-
bis placere. Unusquisq̃ vestrum ꝓ-
ximo suo placeat in bonum ad edificationem
Etenim christus non sibi placuit. sed sicut scri-
Ps.68. ptũ ẽ: improperia iproperantiũ tibi ceciderũt
sup me. Quecunq̃.n.scripta sunt ad no-
stram doctrinam scripta sunt vt per patientis
am ⁊ consolationẽ scripturarũ spem hẽamus
B Deus aũt patientie ⁊ solatij det vobis idipm̃
sape in alterutrũ ſm ihm̃ xp̃m: vt vnanimes
vno ore honorificetis deũ ⁊ patrem dñi nr̃i
iesu christi. Propter quod suscipite inuicẽ si
cut ⁊ xp̃s suscepit vos in honorẽ dei. Dico.n.
xp̃m ihm̃ ministrũ fuisse circuncisionis ꝓpt
veritatem dei ad confirmandas promissiões
patrũ gentes aũt super misericordia honora
2.Re.22.d. re deũ sicut scriptum est. Propterea confite-
Ps.17. C bor tibi in gentibus domine. ⁊ noi tuo cãta-
Ps.116. bo. Et iterũ dicit. Letamini gẽtes cũ plebe eius
Et iterũ. Laudate oẽs gẽtes dñm ⁊ magnifi-
Esa.11.c. cate eũ oẽs populi. Et rursꝰ ysaias ait. Et erit
radix iesse. ⁊ q̇ exurget regere gẽtes: i eũ gen

tes sꝑabũt. Deꝰ aũt spei repleat vos oi gau-
dio ⁊ pace i credẽdo vt abũdetis i spe ⁊ ṽtu-
te spũs sci. Certꝰ sũ aũt fratres mei ⁊ ego ipe
d̾ vobis. qm̃ ⁊ ipsi pleni estis dilectiõe: repleti B
oi scia ita vt possitis alterutrũ monere. Auda
cius aũt scripsi vobis fratres ex ꝑte tanq̃ in
memoriã vos reducẽs: ꝑꝑ grãm q̇ data ẽ mi
hi a deo vt sim minister xp̃i ihu in gentibus
scificans euangelium dei. vt fiat oblatio gen-
tiũ accepta ⁊ scificata in spũ sctõ. Hẽo igitur
gl̃iam i xp̃o ihu ad deũ. Non.n. audeo aliq̇d
loq̇ eoꝝ q̇ ꝑ me nõ efficit xp̃s in obedientiam
gentiũ ṽbo ⁊ factis i virtute signoꝝ ⁊ prodigi-
orũ: in ṽtute spũs sci: ita vt ab irl̃m ꝑ circuitũ
vsq̃ ad illyricum repleuerim euangelium xp̃i E
Sic aũt ꝑdicaui euãgeliũ hoc: ñ vbi noiatꝰ ẽ
xp̃s ne sup alienũ fundamentum edificarem
sed sicut scriptũ ẽ. Qm̃ q̇bus nõ ẽ annũciatũ d̾ Esa.52.b
eo videbũt: ⁊ q̇ nõ audierũt intelligẽt. Pro-
pter q̇d ⁊ impediebar plurimũ venire ad vos
⁊ ꝓhibitus sum vsq̃ adhuc. Nunc vero vlte-
rius locũ nõ hñs i his regionibꝰ: cupiditatẽ
aũt hñs veniẽdi ad vos ex multis iã precedẽ
tibꝰ annis. cum in hispaniã ꝓficisci cepero spe-
ro q̃ ꝑteriens videã vos: ⁊ a vobis deducar F
illuc si vobis primũ ex ꝑte fruitꝰ fuero. Nũc
igitur ꝓficiscar in irl̃m ministrare scis. Pro-
bauerunt.n. macedonia ⁊ achaia collationẽ
aliquem facere in pauperes sanctorum q̇ sũt i
irl̃m. Placuit.n. eis ⁊ debitores sunt eorum
Nã si spũaliũ eoꝝ ꝑticipes facti sunt gẽtiles 1.Cor.9
debẽt ⁊ i carnalibus ministrare eis. Hoc igitur
cũ cõsũmauero ⁊ assignauero eis fructũ hũc:
ꝑ vos ꝓficiscar in hispaniã. Scio aũt qm̃ ve-
niẽs ad vos in abũdantia bñdictionis xp̃i ve
niam. Obsecro ergo vos frẽs ꝑ dñm nostrum
ihm̃ xp̃m ⁊ ꝑ caritatẽ sci spũs vt adiuuetis me
in orõnibus vr̃is ꝑ me ad deũ: vt liberer ab i
fidelibꝰ q̇ sũt i iudea: ⁊ obsequij mei oblatio
accepta fiat in irl̃m scis: vt veniam ad vos in
gaudio ꝑ volũtatẽ dei vt refrigerer vobiscum
Deus autem pacis sit cum omnibus vobis.
Amen. XVI
A Commẽdo aũt vobis pheben sororẽ
nr̃am q̇ ẽ i ministerio ecclesie q̇ ẽ cen
chris vt eã suscipiatis in dño digne scis. ⁊ assi
statis ei i q̇cunq̃ negocio vr̃i indiguerit. Et-
eni ipsa q̊q̃ astitit multis: ⁊ mihi ipsi. Saluta-
te priscã ⁊ aq̇lã adiutores meos in xp̃o ihu: q̇
pro anima mea suas ceruices supposuerunt:
quibus non solũ ego grãs ago: sed ⁊ cũcte ec
clesie gẽtiũ ⁊ domesticã ecclesiã eorum. Salu
tate ephenetũ dilectum mihi: q̇ ẽ primitiuus
asie i xp̃o iesu. Salutate mariã que multum

laborauit in vobis.Salutate andronicū ⁊ iu
B liā cognatos ⁊ ꝯcaptiuos meos: q̄ sūt nobi/
les in aplis:q̄ ⁊ añ me fuerūt in xp̄o iesu.Sa
lutate ampliatū dilectissimum mihi in dño.
Salutate vrbanū adiutorē nr̄m in xp̄o iesu ⁊
stachin dilectū meū.Salutate appellē pbū
in xp̄o. Salutate eos qui sunt ex aristoboli
domo.Salutate herodionem cognatū meū
salutate eos qui sunt ex narcisci domo: q̄ sūt
in domino.salutate triphenam ⁊ triphosam
q̄ laborant in dño.salutate psidā carissimā q̄
mltū laborauit i dño. salutate rufum electū
in domino ⁊ matrem eius ⁊ meam. salutate
asineretum phlegontam herniem patrobaꝫ
herman:⁊ qui cum eis sunt fratres. salutate
philologum ⁊ iuliā nereum ⁊ sororem eius
C ⁊ olympiadē:⁊ oēs q̄ cū eis sunt scōs. saluta
te inuicē in osculo scō.Salutāt vos oēs eccle
sie xp̄i.Rogo aūt vos frēs vt obseruetis eos
q̄ dissensiōes ⁊ offēdicula preter doctrinam
quā vos didicistis faciunt:⁊ declinate ab illis
[Ph]il.3.d Huiuscemodi.n.xp̄o dño nō seruiunt. sꝫ suo
ventri.⁊ p dulces sermones ⁊ benedictiones
seducunt corda innocentiū. Uestra eni obe/
dientia in oi loco diuulgata ē. Gaudeo igit
in vobis sed volo vos sapientes esse in bono
⁊ simplices in malo.Deus aūt pacis cōterat
sathanā sub pedib⁹ vr̄is velocit.Gr̄a dñi nr̄i
D iesu xp̄i vobiscū.Salutat vos timotheus ad
iutor meus:⁊ lucius ⁊ Jason ⁊ sosipater co/
gnati mei.Saluto vos ego tertius qui scripsi
epistolā in dño.salutat vos caius hospes me
us ⁊ vniuerse ecclesie.salutat vos erastus ar/
charius ciuitatis ⁊ quartus frater. Gr̄a dñi
nr̄i iesu xp̄i cū oibus vobis.Amē. Ei aūt qui
potens ē vos ꝯfirmare iuxta euāgeliū meū
⁊ predicationē iesu xp̄i ſm reuelationē my/
sterij temporibus eternis taciti qd̄ nūc pate/
factū ē p scripturas ꝓphaꝝ ſm p̄ceptū eterni
dei ad obeditionē fidei i cūctis gentibus co/
.II.d gniti soli sapiēti deo p iesū xp̄m:cui honor ⁊
gloria in secula seculoꝝ.Amen.

Explicit epl̄a Pauli ad romanos.Incipit
ꝓlogus in primā epl̄am ad Corinthios.

EPistola prima ad corinthi/
os mltas cās diuersasq̄ ꝯple
ctit.Quaꝝ ptē relatiōe fratꝝ
cognouit apl̄s.Partiꝫ ipoꝝ
corinthioꝝ sī lr̄is indicate .nō
nullas v̄o ꝓ officij sui cura:
aut ordinat aut emēdat:⁊ varijs curatiōib⁹
medet:diuersa ifirmitate lāguētib⁹. naꝫ apd̄
eos primū curat dissensionis vitiū:qd̄ multi
pseudo aploꝝ vnitatem intulerunt scinden/
tes eccl̄ie:vt ꝓprij nois facerent sectatores:
qd̄ his exprobratur verbis apl̄s.Hoc aūt di/ I.Cor.I.d.
co:qd̄ vnusquisq̄ vr̄m dicit. Ego quidem suꝫ
pauli.ego autem apollo ego vero cephe ego
aūt xp̄i.Et oblique horum se dicit facere no/
minū mentionem:vt multo magis erubescāt
id se facere sub falsoꝝ aploꝝ noibus: quod ēt
si sub pauli ⁊ petri fiet noie:displiceret.Secū I.Cor.5.a
da cā eius inducitur:qui paterne oblitus re
uerentie vxorem sibi nō erubuit facere de no
uerca.Quod facinus lꝫ fornicationeꝫ appel
lauerit apostolus:tamen ita cōdemnauit :vt
in vltionē facti auctorē talis operis diabolo
iudicauerit deputandū.imposita iudicioꝝ ⁊
litiū tertia qōne.Quarto loco matrimonio/
rū iura tractant his.Quinto loco virginitat̄
cōsiliū velut e vicino cōiungit.sexto loco de
escaꝝ licentia disputat.septimo atq̄ octauo
loco de attondendo viris :⁊ mulieribus ve/
lando capite:ac sacramentorum cōmunione
precipitur.Nono loco emulatio que diuersi
tate donorum spiritalium nascebatur sub ex
emplo membroꝝ ⁊ corporis castigatur.De
cimo resurrectionis spes multis ⁊ argumen
tis ⁊ rationibus approbat.Ultimo de colli/
gendis ad necessitatem scōꝝ noie caritat̄ cu/
ra vel edificatio cultui iponit.Interserūt his
pauce q̄ aut:vt quibusdā vr̄:pēdēt ex superio
ribus:aut hn̄t lꝫ ꝓprias tn̄ puulas actiones.
Explicit ꝓlogus. Incipit argumentum.

COrinthij sunt achaici:⁊ hi siliter
ab aplo audierūt verbū v̄itatis:
⁊ subuersi sunt multifarie a fal/
sis apl̄is.Quidaꝫ a philosophie
verbosa eloquentia:alij secta le/
gis iudaice inducti sūt.Hos reuocat apl̄s ad
verā fidē ⁊ euāgelicā sapiētiā:scribēs eis ab
epheso p timotheū discipulū suum.
Explicit argumentū. Incipit epistola ad co
rinthios prima. Capitulū I

PAulus vocatus apl̄s iesu xp̄i A
p voluntatē dei ⁊ sosthenes
frater ecclesie dei q̄ ē corinthi:
sanctificatis in xp̄o ih̄u voca
tis scis cū oibus q̄ iuocāt no
mē dñi nr̄i iesu xp̄i in oi loco
ipsorum ⁊ nostro.Gratia vobis ⁊ pax a deo
patre nostro:⁊ dño iesu xp̄o.Gratias ago do j.14.d.j:co:
meo semp ꝓ vobis in gratia dei que data est
vobis in xp̄o iesu:q2 in oibus diuites facti e/
stis in illo:in oi v̄bo ⁊ in oi scientia: sicut te/
stimoniū xp̄i cōfirmatū est in vobis:ita vt ni/
hil vobis desit in vlla gr̄a:expectātibus reue B
lationē dñi nr̄i iesu xp̄i:qui ⁊ cōfirmabit vos
vsq̄ in finem sine crimine: in die aduentus i.Thess.5.d.
dñi nostri iesu xp̄i.Fidelis deus per quē uo/ j.10.d

cati estis in societatem filij eius ihu xpi dñi
nři. Obsecro aūt vos frēs per nomen dñi nři
ihu xpi: vt idipsum dicatis oēs: ⁊ nō sint in vo-
bis scismata: Sitis aūt pfecti in eodem sensu.
⁊ in eadem scia. Significatū ē.n. mihi de vo
bis frēs mei ab his q̄ sūt cloes: q2 cōtentiones
sunt inter vos. Hoc aūt dico qđ vnusqsq3 vřm
f.3.a. dicit. Ego qdem sum pauli: ego aūt apollo:
ego vero: cephe ego aūt xpi. Diuisus est xps?
Nunqd paulus crucifixus est p vobis: aut i
8.eo. nomine pauli baptizati estis. Grās ago deo
meo qđ neminem vestrum baptizaui: nisi cri
spum ⁊ caium: ne qs dicat q in noīe meo ba
C ptizati estis. Baptizaui autē ⁊ stephane do
mum: ceteroꝝ nescio si quē aliū vřm baptiza-
uerim. Nō.n. misit me xps baptizare sed euā
gelizare: nō in sapia verbi: vt non euacuetur
crux xpi. Verbum.n. crucis pereuntib9 qdē
stultitia est: his aūt qui salui fiunt idest nobis
Esa.29.c: dei vtus est. Scriptū ē.n. Perdā sapiam sa-
Abdie.1.d pientiū. ⁊ prudentiā prudētiū reprobabo
Esa.33.c: Vbi sapiēs: vbi scriba: vbi inquisitor huius se
culi. nōne stultā fecit deus sapientiā hui9 mū
di. nā q2 in deum sapiētia nō cognouit mun-
dus p sapiētiā deo placuit deo p stultitiā pre
B dicationis saluos facere credētes. Qm̄ ⁊ iu-
dei signa petūt: ⁊ greci sapiam querunt. nos
aūt predicamus xpm crucifixū: iudeis quidē
scandalū: gētibus aūt stultitiā: ipis aūt voca
tis iudeis atq3 grecis xp3 dei vtutē ⁊ dei sapi
ētiā. Q2 qđ stultū ē dei: sapiēti9 ē hoibus: ⁊
qđ infirmū ē dei: forti9 ē hoibus. Videte enī
vocationē vřam frēs: q2 nō multi sapiētes fz
carnē: nō multi potētes: nō multi nobiles: sz
q̄ stulta sūt mūdi elegit deus: vt cōfundat sa-
pientes: ⁊ infirma mundi elegit deus: vt con
fundat fortia ⁊ ignobilia mundi ⁊ cōtēptibi
lia elegit deus ⁊ ea que nō sunt: vt ea que sūt
destrueret: vt nō glorietur ois caro in cōspectu
eius. Ex ipso aūt vos estis in xpo iesu: qui fa-
ctus ē nobis sapiētia ⁊ iustitia ⁊ sāctificatio ⁊
2.Cor.10.d redemptio: vt quēadmodū scriptū ē: q̄ glori
Hiere.9.g atur in dño glorietur. II
A Et ego cū venissē ad vos frēs: veni nō
in sublimitate sermonis aut sapiētie
annuciās vobis testimoniū xpi. non
eni iudicaui me scire aliquid inter vos nisi ie
sum xpm: ⁊ hūc crucifixū. Et ego i infirmita-
te ⁊ timore ⁊ tremore multo fui apud vos ⁊
sermo meus ⁊ predicatio mea: nō in psuasibili
bus humane sapiētie vbis: sed in ostēsione spi
B ritus ⁊ virtutis. vt fides vřa nō sit in sapiētia
hoium: sed in virtute dei. Sapiētiā aūt loqui
mur inter perfectos. Sapientiam vo nō hui9
seculi: neq3 principium huius seculi: q̄ destru
untur: sed loquimur dei sapientiam in myste
rio q̄ abscondita ē: quā predestinauit deus
ante secula in gloriā nřam: quā nemo prin-
cipū hui9 seculi cognouit. Si.n. cognouissēt
nunq3 dñm glie crucifixissēt. Sicut scriptū ē Esa.64.
q oculus nō vidit nec auris audiuit: nec i cor C
hois ascēdit: que pparauit deus his qui dili-
gunt illum. nobis aūt reuelauit deus p spm̄
suū. Spūs.n. omnia scrutat etiā pfunda dei.
Quis.n. scit hoium que sūt hois: nisi spūs ho
minis q̄ in ipo ē. Ita ⁊ q̄ dei sūt nemo cogno
uit nisi spūs dei. nos aūt nō spūz h9 mūdi ac-
cepimus: sed spm̄ q̄ ex deo ē vt sciamus que a B
deo donata sūt nobis: q̄ ⁊ loqmur nō in do-
ctis humane sapie vbis: sz in doctrina spirit9
spūalibus spūalia cōparātes. Aialis autē hō
nō pcipit ea q̄ sūt spūs dei. stultitia eni est il-
li: ⁊ nō pōt intelligere. q2 spūaliter examinat.
Spūalis aūt iudicat oia: ⁊ ipse a nemine iu- Esa.40.
dicat: sicut scriptū est. Quis eni cognouit sē Ro.11.d.
sum dñi: aut qs istruxit eū. nos aūt sensū xpi
habemus. III
Et ego frēs nō potui vobis loqui q̄si A
spūalibus: sz quasi carnalib9. Tanq3
puulis in xpo: lac vobis potū dedi nō escā:
nōdū.n. poteratis: sed nec nūc qdē potestis.
Adhuc.n. carnales estis. Cū.n. sit inter vos 8.i.b.
zelus ⁊ cōtentio: nōne carnales estis ⁊ fm ho
minē ambulatis. Cū.n. quis dicat: ego quidē
sum pauli: alius aūt: ego apollo: nōne hoies
estis. Quid igitur est appollo? Quid vo pau B
lus. Ministri eius cui credidistis. Et vnicui-
q3 sicut dñs dedit. Ego plantaui apollo riga
uit: sed deus inc̄remētū dedit: Itaq3 neq3
qui plantat est aliquid neq3 qui rigat: sed qui
incremētū dat deus. Qui plātat autē ⁊ q̄ ri
gat vnū sunt. Vnusquisq3 aūt ppriam merce
dē accipiet fm suū laborē. Dei.n. sumus ad
iutores. Dei agricultura estis: dei edificatio
estis. Scdm grām dei q̄ data est mihi: vt sapi
ens architectus fundamentum posui: alius C
autē superedificat. Vnusquisq3 autē videat
quō superedificet. Fundamentum.n. aliud ne
mo pōt ponere preter id qđ positum ē: qđ est
xps iesus. si quis autē superedificat supra fū
damētū hoc auꝝ argentū lapides pciosos: li
gna fenū stipulā: vniuscuiusq3 opus manife-
stū erit. dies enim dñi declarabit. quia i igne
reuelabitur: ⁊ vniuscuiusq3 opus: quale sit:
ignis pbabit. si cuius opus māserit: quod su
peredificauit mercedē accipiet. si cuius opus
arserit detrimentum patietur: ipse autem sal
uus erit: sic tn̄ q̄si per ignē. nescitis q2 tēplū j.6.d
dei estis: ⁊ spiritus dei habitat i vobis. si qs 2.Co.6.
aūt tēplū dei violauerit: disperdet illū deus. Cols.

D Templū.n.dei scm̄ est qd̄ estis vos. Nemo se
seducat. Si quis videtur inter vos sapiēs eē
o.i.c. in hoc seculo: stultus fiat vt sit sapiens. Sapi
b.5.b. entia enim huius mūdi stultitia est apud de
um. Scriptum est enim. Comprehendā sapi
8.93. entes in astutia eoꝝ. Et iterum. Dominꝰ no
uit cogitationes sapientium: quoniam vane
sūt. Nemo itaqꝫ glorietur in hominibꝰ. Omnia
enim vestra sūt: siue paulus siue appollo siue
cephas siue mundus siue vita siue mors siue
presentia siue futura. Omnia enim vr̄a sunt.
vos aūt christi. xp̄s aūt dei. IIII
A Sic nos existimet homo vt ministros
.6.a. christi: ⁊ dispensatores ministerioꝝ
dei. Hic iam queritur inter dispensa
tores: vt fidelis quis inueniatur. Mihi aūt pro
minimo ē vt a vobis iudicer: aut ab humano
die. sꝫ neqꝫ meipsuꝫ iudico. Nihil enim mihi
ꝯscius sum sed nō in hoc iustificatꝰ sum. Qui
aūt iudicat me dn̄s ē. Itaqꝫ nolite ante tēpꝰ
iudicare quoadusqꝫ veniat dn̄s q̄ ⁊ illumina
bit abscōdita tenebrarum: ⁊ manifestabit cō
silia cordium ⁊ tunc laus erit vnicuiqꝫ a deo.
B Hec autem fratres trāsfiguraui i me ⁊ apol
lo ꝑꝑ vos: vt in vobis discatis: ne s̄ q̄ꝫ scriptū
est vnus aduersus alterū infletur ꝓ alio. Quis
eni te discernit: Quid aūt habes qd̄ nō acce
pisti. Si aūt accepisti: q̄d gloriaris q̄si nō ac
ceperis. Iā saturati estis: iā diuites facti estis
Sine nobis regnatis. Et vtinā regnetis: vt ⁊
nos vobiscū regnemus. Puto.n. ꝙ deꝰ nos
apl̄os nouissimos ostēdit tanq̄ꝫ morti destia
tos qꝛ spectaculum facti sumus mundo ⁊ an
C gelis ⁊ hoibus. Nos stulti ꝑꝑ xp̄m: vos autē
prudētes in xp̄o. Nos infirmi: vos autem for
tes. Vos nobiles: nos autē ignobiles. Vsqꝫ
in hanc horā ⁊ esurimus ⁊ sitimus ⁊ nudi su
mus ⁊ colaphis cedimur ⁊ instabiles sumus
⁊ laboramus opantes manibꝰ nr̄is. Maledi
cimur ⁊ bn̄dicimus: Persecutionē patimur
⁊ sustinemus. Blasfemamur ⁊ obsecramus.
Tanq̄ꝫ purgamēta huius mundi facti sumꝰ
oium ꝑipsima vsqꝫ adhuc. Non vt confūdaꝫ
D vos hec scribo sed vt filios meos carissimos
monco. Nam si decē milia pedagogoꝝ hēa
5.a. tis in xp̄o: sed non multos pr̄es. Nam i xp̄o
3.d. ih̄u per euāgelium ego vos genui. Rogo er
11.a go vos: ⁊ imitatores mei estote sic̄ ⁊ ego xp̄i
Ideo misi ad vos timotheum qui est filiꝰ me
us carissimus ⁊ fidelis i domino: q̄ vos ꝯmo
nefaciat vias meas q̄ st in xp̄o ih̄u: sicut vbi
qꝫ in oi ecclesia doceo. Tanq̄ꝫ nō vēturus siꝫ
ad vos sic inflati sūt q̄dā. Veniā autē ad vos
cito si dn̄s voluerit. ⁊ cognoscā n̄ ſmonē eoꝝ
q̄ iflati sūt: sed ꝟtutē. Nō.n.i ſmone est regnū
dei: sed i ꝟtute. Quid vultis: i ꝟga veniam ad
vos: an i caritate ⁊ spū mansuetudinis. V
Omnino audit inter vos fornicatio. ⁊ A
talis fornicatio qualis nec iter gētes
ita vt vxorē pr̄is sui aliquis hēat. Et
vos inflati estis. ⁊ non magis luctuꝫ hūistis.
vt tollatur de medio vr̄m q̄ hoc opꝰ fecit. Ego
q̄dē absens corpore: pn̄s aūt spū. iā iudicaui Colo.2.a.
vt pn̄s eū q̄ sic opatus est in noie dn̄i nr̄i ih̄u
xp̄i: ꝯgregatis vobis ⁊ meo spū cuꝫ ꝟtute dn̄i B
ih̄u: tradere huiusmodi hoiem sathane in in
teritum carnis vt spūs saluus sit i die dn̄i no
stri ih̄u xp̄i. Non est bona gl̄iatio vr̄a. Nesci Gal.5.b.
tis qꝛ modicum fermentū totā massaꝫ corrū
pit. Expurgate vetꝰ fermentū vt sitis noua cō
spersio sicut estis azimi. Et enim pasca nr̄m
imolatus ē xp̄s. Itaqꝫ epulemur. nō i fermēto C
veteri: neqꝫ in fermento malatie ⁊ neq̄tie: sꝫ i
azimis sinceritatis ⁊ ꝟitatis. Scripsi vobis in
epl̄a: ne ꝯmisceamini fornicariis. Non vtriqꝫ
fornicariis huius mundi. aut auaris. aut ra
pacibus. aut idolis ſuientibꝰ: aloq̄n d̄buera
tis de hoc mūdo exisse. Nūc aūt scripsi vobis
n̄ ꝯmisceri. Si is q̄ frater noiatur inter vos. est forni D
cator aut auarus: aut idolis seruiēs. aut ma
ledicꝰ. aut ebriosus. aut rapax cū huiusmodi
nec cibū sumere. Quid.n. mihi de his q̄ foris
sūt iudicare. Nōne de his q̄ intus st vos iudi
catis. Nā eos q̄ foris sūt deus iudicabit. Au
ferte malū ex vobis ipsis VI
Audet aliq̄s vr̄m hn̄s negocium ad A
uersus alteꝝ: iudicari apud iniquos
⁊ nō apud scōs. An nescitis qm̄ sci d̄
hoc mundo iudicabūt. Et si in vobis iudica
bitur mūdus idigni estis q̄ de minimis iudicetis.
Nescitis qm̄ āgelos iudicabimus: quanto ma
gis secularia. Secularia igitur iudicia si ha
bueritis: ꝯtemptibiles q̄ sūt i ecclesia illos ꝯsti
tuite ad iudicandū. Ad ꝟecūdiā vr̄am dico.
Sic n̄ ē inter vos sapiēs q̄sq̄ꝫ q̄ possit iudicare B
inter fr̄em suū: sed frater cū fratre iudicio con
tēdit. ⁊ hoc apud infideles. Iā q̄dē oio de
lictū ē i vobis ꝙ iudicia habetis inter vos. Qr̄
nō magis iiuriā accipitis. Qr̄ nō magis frau
dē patimini. Sed vos iiuriā facitis ⁊ frauda
tis ⁊ hoc fribꝰ. An nescitis qꝛ iiq̄ regnū dei nō
possidebūt. Nolite errare neqꝫ fornicarii ne Eph.5.a.i.
qꝫ idolis seruiētes. neqꝫ adulteri. neqꝫ mol Timo.i.b.
les. neqꝫ masculoꝝ ꝯcubitores. neqꝫ fures
neqꝫ auari. neqꝫ ebriosi. neqꝫ maledici. neqꝫ
rapaces regnum dei possidebūt. Et h aliquā C
do quidē fuistis sꝫ abluti estis: sꝫ scificati estis
sꝫ iustificati estis in noie dn̄i nr̄i ih̄u xp̄i. ⁊ in
spū dei nr̄i. Oia mihi licēt: sed nō oia expedi I.10.f
unt. Oia mihi licēt: sꝫ ego sub nulliꝰ redigar Ecci.37.d.

ptãte.Esca ventri.ꝛ venter escis:deꝰ ãt ꝛ hũc
ꝛ hãc destruet.Corpus ãt nõ fornicatiõi sed
dño ꝛ dñs corpi.Deꝰ võ ꝛ dñm suscitauit. ꝛ
nos suscitabit p ṽtutẽ suã.Nescitꝭ qm̃ corpa
vr̃a membra sᷓt xp̃i.Tollẽs ergo membra xp̃i
B faciã membra meretricis. Absit an nescitis
qm̃ qui adheret meretrici.vnũ corpus effici
Geñ.2.d. tur.Erunt.n.inquit duo in carne vna. Qui
Eph.5.d. ãt adheret dño:vnꝰ spũs est.Fugite fornica
mat.19.a tionez.Oẽ.n.pccm̃ qδcunqꝫ fecerit hõ:extra
mar.10.a corpꝰ est.q̇ ãt fornicat:i corpꝰ suũ peccat.An
s.3.c. nescitꝭ qm̃ membra vr̃a templũ sᷓt spũs sancti
2.Cor.6.d. q̇ in vobis est quez hẽtis a deo.ꝛ nõ estis vr̃i
s.7.b Empti.n.estis p̃cio magno:glr̃ificate ꝛ porta
1.Pe.1.d te deuz in corpe vr̃o. VII.
A De q̇bꝰ ãt scripsistis mihi:bonum est
hoi mlr̃ẽ nõ tãgere.Propt̃ fornicati
onez ãt vnusq̇sqꝫ suã vxorez hẽat.ꝛ vnaque
qꝫ suũ viꝝ hẽat.Vxori vir debitũ reddat:silr̃
ãt ꝛ vxor viro.Mulier sui corpis ptãtez ñ hꝫ
sed vir.silr̃ ãt ꝛ vir sui corpis ptãtem non hꝫ
sed mlier.Nolite fraudare inuicez nisi forte
ex ɔsensu ad tp̃s vt vacetꝭ oroni:ꝛ iteꝝ reuer-
timi in idipsũ:ne tentet vos sathanas ꝓpter
B incõtinentiaz vr̃az.Hoc ãt dico ꝫ indulgen
tiã nõ ꝫ imperiũ.Volo ãt oẽs vos hoies eẽ
sicut meipsũ.Sed vnusq̇sqꝫ ꝓpriũ donũ hꝫ ex
deo:aliꝰ q̇dem sic:alius võ sic.Dico ãt non
nuptꝭ ꝛ viduis:bonũ est illis si sic pmanserint
sicut ꝛ ego.ꝙ si nõ se ɔtinẽt nubant.Meliꝰ ẽ
.n.nuber̃ q̃ vri.His ãt q̇ matrimõio iuncti
sᷓt p̃cipio nõ ego:sed dñs:vxorẽ a viro nõ di-
scedere.ꝙ si discesserit:mãere inuptã:aut vi-
ro suo recõciliari.Et vir vxorez non dimittat
Nã ceteris dico ego nõ dñs.si q̇s frater vxo
C rem hꝫ infidelẽ.ꝛ hec ɔsentit hitare cuz illo
nõ dimittat illaz.Et si q̃ mulier hꝫ viꝝ infide
lez.ꝛ hic ɔsentit hitare cũ illa:non dimittat
viꝝ.scificatꝰ est.n.vir infidelis p mulierem fi
delẽ.ꝛ scificata est mulier infidelis p viꝝ fide
lẽ.Alioq̇n filij vr̃i imundi essent.nunc ãt sci
sunt.ꝙ si infidelis discedit:discedat.Nõ eniz
seruituti subiectꝰ est fr̃ vel soror in eiusmodi.
In pace ãt vocauit vos deus.Vñ.n.scis mu
lier si viꝝ saluũ facies:Aut vñ scis vir si muli
erem saluã facies.Nisi vnicuiqꝫ sicut dimisit
D dñs.Vnũquenqꝫ sicut vocauit deus ita am-
bulet.ꝛ sicut in omnibꝰ ecclesijs doceo.Cir-
cuncisus aliq̇s vocatꝰ est.nõ adducat p̃puti
um.In p̃putio aliq̇s vocatꝰ est:nõ circunci-
dat.Circuncisio nihil est:ꝛ p̃putiũ nihil ẽ:sꝫ
Eph.4.a obseruatio mandatoꝝ dei.Vnusq̇sqꝫ in q̃ vo
catione vocatꝰ est in ea pmaneat.seruus vo
catus es:non sit tibi cure.sed ꝛ si potes fieri
liber magis vtere.Qui.n.in dño vocatus est

seruꝰ libertꝰ ẽ dñi.silr̃ q̇ liber vocatꝰ est:seruꝰ
est xp̃i.Precio empti estis:nolite fieri sui ho s.6.d
minũ.Vnusq̇sqꝫ ergo i q̃ vocatꝰ est fr̃:in hoc 1.Pe.1.
E pmaneat apδ deũ.De ṽginibus ãt p̃ceptuz
dñi nõ hẽo:ɔsiliũ ãt do tãqꝫ miam ɔsecutus
a deo:vt sim fidelis.Existimo.n.hoc bonuz
esse ꝓpter instantem necessitatem:qm̃ bonũ
ẽ hoi sic esse.Alligatꝰ es vxori.noli q̃rere so
lutionẽ.Solutus es ab vxore:noli q̃rer̃ vxo
rem.si ãt accepis vxorẽ:non peccasti.ꝛ si nu
pserit ṽgo:nõ peccauit.Tribulationẽ tñ car
nis hẽbunt huiusmodi.Ego aũt vobis pco.
Hoc itaqꝫ dico fr̃es.Tempus breue ẽ.Reli
quũ est:vt ꝛ q̇ hñt vxores:tãqꝫ nõ hñtes sint
ꝛ q̇ flent:tãqꝫ nõ flentes:ꝛ qui gaudent:tãqꝫ
nõ gaudentes:ꝛ qui emũt:tãqꝫ nõ possiden-
tes.ꝛ q̇ vtunt̃ hoc mõ:tãqꝫ nõ vtãt̃.Preterit F
.n.figura hꝰ mundi.Volo ãt vos sine sollici
tudine esse.Qui sine vxore est:sollicitꝰ est q̃
dñi sᷓt:quõ placeat deo.Qui ãt cum vxore est
sollicitus est q̃ sᷓt mundi quõ placeat vxori ꝛ
diuisus est.Et mlr̃ innupta ꝛ ṽgo cogitat q̃
dñi sᷓt:vt sit scã corpe ꝛ spũ.Que ãt nupta est
cogitat q̇ sunt mundi quõ placeat viro.por
ro hꝰ ad vtilitatez vr̃am dico:nõ vt laqueuz
vobis inijciã:sed ad id qδ honestuz est.ꝛ qδ
facultatem p̃beat:sine ipedimento dñm ob-
secrandi.Si quis ãt turpez se videri existiat
suꝑ ṽgie sua ꝙ sit supadulta ꝛ ita oꝫ fieri:qδ G
vult faciat.Non peccat si nubat.Nã qui sta
tuit in corde suo firmus nõ hñs necessitatẽ:
ptãtem ãt hñs sue voluntatꝭ ꝛ hoc iudicauit
in corde suo seruare virginem suaz:bñ facit
Igit̃ ꝛ qui matrimonio iungit ṽginẽ suã:bñ
facit:ꝛ qui nõ iungit:meliꝰ facit.Mulier al- Ro.7.
ligata est legi:q̃to tp̃e vir eiꝰ viuit.ꝙ si dor-
mierit vir eiꝰ:liberata est a lege.Cui ãt vult
nubat:tm̃ in dño.Beatior ãt erit:si sic pman
serit ꝫm meum consilium.Puto ãt ꝙ ꝛ ego
spm̃ dei habeam. VIII
De his ãt q̃ idolis sacrificant̃ scimꝰ:qr A
oẽs sciam habemꝰ.Scia inflat.cari-
tas võ edificat. Si quis ãt se existimat scire
aliquid:nõdũ cognouit queãdmodũ opor-
teat eũ scire.Si q̇s ãt diligit deũ:h̃ cognitꝰ
est ab eo.De escis ãt q̃ idolis imolant̃ scimꝰ B
qr nihil est idolũ in mũdo.ꝛ ꝙ nullꝰ ds nisi
vnus.Nã ꝛ si sᷓt q̇ dicant̃ dij:siue in celo siue
in terra:siq̇dẽ sunt dij multi ꝛ dñi multi:no
bis tñ vnꝰ ds pr̃ ex q̊ oia:ꝛ nos in illo ꝛ vnꝰ
dñs ihs xp̃s p quẽ oia:ꝛ nos p ipsũ.Sed nõ
in oibus est scia.Quidã ãt cũ ɔscia vsqꝫ nunc
idoli:q̃si idolotitũ manducant.ꝛ ɔscia ipsoꝝ C
cũ sit infirma polluit̃.Esca ãt nos non ɔmen
dat deo.Neqꝫ.n.si manducauerimus:abun

dabimꝰ neqꝫ si nõ mãducauerimus: deficie-
mus. Uidete autẽ: ne forte hec licẽtia vr̃a of-
fendiculum fiat ĩfirmis. Si.n. quis viderit eũ
qui habet sciam in idolio recũbentem: nõne
B ꝯsciẽtia eiꝰ cũ sit ĩfirma edificabit ad mandu-
cãdum idolotita? Et ꝑibit ĩfirmus ĩ tua con
sciẽtia fr̃: ꝓp quẽ xp̃s mortuus ẽ. Sic aũt pec
cãtes ĩ fr̃es ⁊ ꝑcutiẽtes ꝯsciẽtiã eoꝝ infirmaꝫ:
14.d. ĩ xp̃m peccat̃. Quapp si esca scãdalizat fr̃em
meũ nõ mãducabo carnem ĩ eternum ne fra-
trem meũ scandalizem. IX
A Non sum liber? Non suꝫ apl̃s. Nõne
xp̃m ihm dñm nr̃m vidi. Nonne opꝰ
meum vos estis in dño. Et si alijs nõ
sũ apl̃us: sed tñ vobis sum. Nam signaculuꝫ
apostolatꝰ mei vos estis ĩ dño. Mea defẽsio
apud eos q̃ me interrogant h̃ ẽ. Nũq̇d non
habemꝰ ptãtẽ mãducãdi ⁊ bibendi. Nunq̇d
nõ habemꝰ ptãtẽ sororẽ mulierẽ circũducen
di: sicut ⁊ ceteri apl̃i ⁊ fratres dñi ⁊ cephas.
Aut solus ego ⁊ barnabas: nõ habemus po-
testatẽ hoc opandi. Quis militat suis stipen-
dijs vnq̃. Quis plantat vineam: ⁊ de fructu
eiꝰ nõ edit. Quis pascit gregẽ: ⁊ de lacte gre
gis nõ manducat. Nũquid ẽm hoiem hec di
co. An ⁊ lex h̃ ñ dicit. Scriptũ ẽ.n. ĩ lege moy
si. Nõ alligabis os boui triturãti. Nunq̇d de
B bobus cura eũ deo. An pp nos vtiqꝫ h̃ dicit.
5.a. Nã pp nos scripta sũt qm̃ debet in spe q̃ arat
5.c. arare. ⁊ q̃ triturat in spe fructus percipiendi.
15.f. Si nos vobis spũalia seminauimus: magnuꝫ
est si nos carnalia vr̃a metamus. Si alij ptã-
tis vr̃e pticipes sũt q̃re nõ potiꝰ nos. Sꝫ non
vsi sumꝰ hac ptãte. Sed oia sustinemꝰ: ne qͦ
offendiculum demus euãgelio xp̃i. Nescitis
qm̃ q̃ ĩ sacrario opant̃: q̄ de sacrario sũt edũt
Et q̃ altari deseruiũt cum altari participant.
Ita ⁊ dñs ordinauit his q̃ euangeliũ annun-
C ciãt: de euãgelio viuere. Ego aũt nullo horuꝫ
vsus sum. Non aũt scripsi hec vt ita fiant in
me. Bonũ ẽ.n. mihi magis mori q̃ vt gl̃iaꝫ
meã q̃s euacuet. Nã ⁊ si euangelizauero. nõ
ẽ mihi gl̃ia. Necessitas.n. mihi ĩcũbit. Ue.n.
mihi est si non euangelizauero. Si.n. volens
hec ago: mercedẽ hẽo. si ãt ĩuitus. dispensa-
tio mihi credita ẽ. Que ẽ ergo merces mea.
Ut euãgeliũ p̃dicãs sine sũptu ponam euan
geliũ: vt nõ abutar ptãte mea in euangelio.
Nã cũ liber eẽm ex oibus oium me seruũ fe-
ci: vt pl̃es lucrifacerẽ. Et factus sum iudeis tã
q̃ iudeus. vt iudeos lucrarer. His qui sub le
ge sũt q̃si sub lege eẽm: cũ ipse non essem sub
D lege vt eos q̃ sub lege erant lucrifacerẽ. His
q̃ sine lege erant tanq̃ sine lege essem: cum
sine lege dei nõ essem: sed in lege eẽm xp̃i: vt

lucrifacerẽ eos q̃ sine lege erant factus suꝫ ĩ
firmis ĩfirmus. vt infirmos lucrifacerẽ. Om
nibꝰ oia factus sũ. vt oẽs facereꝫ saluos. Oia
aũt facio pp euãgeliũ. vt particeps eius effi-
ciar. Nescitis ꝙ hi q̃ ĩ stadio currũt. oẽs qui-
dẽ currũt. sed vnꝰ accipit brauium. Sic cur-
rite vt ꝯp̃hendatis. Ois aũt q̃ in agone ꝯten
dit ab oibus se abstinet ⁊ illi q̇dem vt corru-
ptibilẽ coronã accipiãt. nos aũt ĩcorruptam.
Ego igit̃ sic curro nõ q̃si in incertũ. sic pugno
nõ q̃si aerẽ verberãs. Sed castigo corpꝰ meũ
⁊ ĩ seruitutẽ redigo ne forte cũ alijs predica-
uerĩ. ipse reprobus efficiar. X A
Nolo.n. vos ignorare fr̃es. qm̃ patres Exo.13.d
nr̃i oẽs sub nube fuerũt ⁊ oẽs mare
trãsierũt ⁊ oẽs ĩ moyse baptizati sunt in nube Exo.14.e
⁊ in mari. Et oẽs eãdem escam spiritaleꝫ mã Exo.16.d
ducauerunt ⁊ oẽs eundem potum spiritaleꝫ Exo.17.b
biberunt. Bibebãt aũt de spiritali ꝯsequen-
te eos petra. petra aũt erat xp̃s. Sꝫ nõ ĩ plu- B
ribus eoꝝ bñplacitũ ẽ deo. Nã ꝓstrati sunt ĩ Nu.20.a
deserto. Hec aũt in figura fcã sũt nr̃i vt nõ si-
mus ꝯcupiscẽtes maloꝝ sicut ⁊ illi cõcupiert
Neqꝫ idolatre efficiami sicut q̇dam ex ipsis: Exo.32.b
quẽadmodũ scriptũ est. Sedit ppl̃s mandu- Nu.25.b
care ⁊ bibere. ⁊ surrexerũt ludere. Neqꝫ forni
cemur sicut q̇dã ex ipsis fornicati sũt: ⁊ ceci-
derũt vna die vigintitria milia. Neqꝫ tẽtemꝰ Nu.21.b
xp̃m sicut q̇dam eoꝝ tentauerunt: ⁊ a serpen
tibus perierunt. Neqꝫ murmurauerítis sicut Judith.8.c
q̇dam eoꝝ murmurauerunt: ⁊ perierũt ab ex C
terminatore. Hec autem oia in figura conti-
gebãt illis: scripta sunt aũt ad correptionem
nr̃am ĩ q̃s fines seculoꝝ deuenerũt. Itaqꝫ q̃
se existimat stare: videat ne cadat. Tentatio
vos nõ app̃hendat nisi hũana. Fidelis auteꝫ 3.1.b.
deꝰ ẽ q̃ nõ patiet̃ vos tẽtari s̃ id quod potest
sed faciet ẽt cũ tentatione ꝓuentum vt possi-
tis sustinere. Propt̃ qͦ carissimi mihi fugite
ab idoloꝝ cultura. Ut prudẽtibꝰ loquor vos D
ipsi iudicate qͦ dico. Calix benedictionis cui
benedicimꝰ nõne cõicatio sanguinis xp̃i est.
Et pãis quẽ frãgimꝰ nõne pticipatio corpis
dñi ẽ. Qm̃ vnꝰ panis ⁊ vnũ corpꝰ mlti sumꝰ
oẽs q̃ de vno pane ⁊ de vno calice participa
mus. Uidete isrl̃ ẽm carnẽ nõne qui edũt ho- E
stias: pticipes sũt altaris. Quid ergo. Dico
ꝙ idolis ĩmolatũ sit aliq̇d: aut ꝙ idolum sit
aliq̇d. Sꝫ q̃ immolant gẽtes demonijs immo-
lãt ⁊ non deo. nolo autem vos socios fieri de Deut.32.c.
monioꝝ. non potestis calicẽ domini bibere
⁊ calicẽ demoniorũ: nõ potestis mense dñi p
ticipes esse: ⁊ mense demoniorũ. An emula- Ecci.37.d.
mur dñm. nũquid fortiores illo sumꝰ. Om F 3.6.c
nia mihi licent sed nõ omnia expediũt. Oia j.13.b

mihi licent:ƺ nō oia edificāt.nemo quod su/
um ē q̄rat ƺ qꝺ alterius. Omne qꝺ in macel
lo:venit manducate:nihil interrogātes ꝓpt
Ps.23. ꝯsciam. Dn̄i ē terra ⁊ plenitudo eius. Si q̇s
vocat vos infideliū ad cenam ⁊ vultis ire:oē
qꝺ vobis apponit' mādurcate:nihil interrogā
G tes pp ꝯsciam. Si q̇s aūt dixerit hoc immola
tum ē idolis:nolite manducare ꝓpter illuƺ
qui indicauit:⁊ pp ꝯsciam. Cōscientiam autē
dico:nō tuā:sed alterius. Ut quid.n.libertas
mea iudicat' ab aliena ꝯscia? Si ego cum gr̄a
participo quid blasfemoꝛ pro eo ꝙ gr̄as ago
Colos.3.c. Siue ergo manducatis siue bibitis vel aliud
quid facitis oia in gl'ia dei facite sine offensio
ne estote iudeis ⁊ gētibus ⁊ ecclesie dei sicut
⁊ ego per oia oibus placeo:non querens qꝺ
mihi vtile est:sed qꝺ multis vt salui fiant. XI

A s.4.d. IMitatores mei estote sicut ⁊ ego xpi
Laudo autem vos fratres ꝙ per oia
mei memores estis:⁊ sicut tradidi vo
bis precepta mea tenetis. Uolo autē vos scir̄
Eph.5.e. ꝙ ois viri caput xp̄s est.caput aūt mlieris vir
caput vero xpi deus. Ois vir orans aut ꝓphe
tans velato capite deturpat caput suū. Ois
autem mlr̄ orans aut prophetans non vela/
to capite:deturpat caput suum. Unum ē.n.
ac si decaluetur. Nam si non velatur mlr̄ ton
B deatur. Si vero turpe est mlr̄i tonderi aut de
caluari:velet caput suum. Uir quidem nō de
bet velare caput suum: qm̄ imago ⁊ gl'ia dei
est:mlr̄ autem gloria viri est. Non eniƺ vir ex
Gen.2.d. muliere est:sed mulier ex viro. Etenim non
est creatus vir ꝓpter mulierem:sed mulier ꝓ
pter virū. Jō debet mulier velamen hr̄e sr̄ ca
put suuƺ:⁊ pp angelos. Uerūtn̄ neq3 vir sine
mlr̄e:neq3 mlr̄ sine viro in dn̄o.naƺ sicut mu
C lier de viro:ita et vir per mulierē. Oia aūt ex
deo. Uosipsi iudicate:decet mulierē nō vela/
tā orare deū.nec ipsa natura docet vos ꝙ vir
q̄dem si comā nutriat:ignominia est illi:mu/
lier vero si comā nutriat:gloria est illi: qm̄ ca
pilli ꝓ velamine ei dati sūt. Si quis auteƺ vi
det' cōtētiosus esse:nos talem ꝯsuetudinem
D nō habem⁹ neq3 ecclesia dei. Hoc autem pre
cipio nō laudans ꝙ non in melius: sed in de
terius conuenitis. Primum quidem conue
nientibus vobis in ecclesiam:audio scissuras
esse inter vos.⁊ ex parte credo. nam oportet
⁊ hereses esse:vt ⁊ qui probati sunt manifesti
fiant in vobis. Conuenientibus ergo vobis i
vnum iam nō est dn̄icam cenam manducare
Unusq̇sq3.n.suam cenam presumit ad man
E ducādū. Et alius quidem esurit:alius autem
ebrius est.nunquid domos non habetis ad
manducandum ⁊ bibendum? Aut ecclesiam

dei cōtēnitis.⁊ confunditis eos qui non ha
bent? Quid dicam vobis? Laudo vos in hoc
non laudo. Ego enim accepi a domino qꝺ ⁊
tradidi vobis:quoniā domin⁹ ih̄s in q̄ nocte
tradebatur.accepit panem.⁊ gratias agens
fregit ⁊ dixit. Accipite ⁊ manducate. Hoc est mat.26.
corpus meuƺ quod pro vobis tradetur. Hoc mar.14.
facite in meam commemorationem. Simili/ Lu.22.
ter ⁊ calicem:postq̄ cenauit:dicens. Hic ca/ F
lix nouum testm̄ est in meo sanguine. Hoc fa
cite quotienscunq3 bibetis in meam comme/
morationem. Quotienscunq3 enim mandu/
cabitis panem hunc:⁊ calicem bibetis mor/
tem domini annunciabitis donec veniat. Ita
q3 quicunq3 manducauerit panem ⁊ biberit
calicem dn̄i indigne reus erit corporis ⁊ san
guinis domini. Probet autem seipsum ho/ G
mo:⁊ sic de pane illo edat ⁊ de calice bibat. Joā.
Qui enim manducat ⁊ bibit indigne: iudi
cium sibi manducat ⁊ bibit non diiudicās
corpus domini. Ideo inter vos multi infirmi
⁊ imbecilles:⁊ dormiunt multi.ꝙ si nosmet/
ipsos diiudicaremus:non vtiq3 iudicaremur
Dum iudicamur autem a domino corripi/
mur. vt non cum hoc mundo damnemur.
Itaq3 fratres mei cum conuenitis ad mādu/
candum:inuicem expectate. Si quis esurit:
domi manducet:vt non in iudicium conue/ A
niatis. Cetera autem cū venero disponā. XII

DE spiritalibus autem nolo vos igno
rare fratres. Scitis autem quoniam
cum gentes essetis:ad simulacra mu
ta prout ducebamini: euntes. Ideo notum
vobis facio:ꝙ nemo in spiritu dei loquens mar.9.
dicit anathema iesu. Et nemo potest dicere
dominus iesus nisi in spiritu sancto. Diuisio
nes vero gratiarum sunt:idem autem spiri/
tus. Et diuisiones ministrationum sunt: ideƺ
autem dominus. Et diuisiones operationuƺ
sunt:idem vo deus qui operatur omnia i oi/
bus. Unicuiq3 autem datur manifestatio spi
rit⁹:ad vtilitatē. Alij quideƺ p spm̄ dat' s̄mo
sapientie:alij aūt sermo scie s̄m eundem spi/
ritū. Alteri fides in eodē spū:alij gratia sani/
tatum in vno spiritu. Alij operatio virtutum
alij ꝓphetia:alij discretio spūum:alij genera
linguarum:alij interpretatio sermonuƺ. Hec
aūt oia operatur vn⁹ atq3 idē spirit⁹ diuidēs
singulis prout vult. Sicut.n.corpus vnū est Ro
⁊ mēbra hƺ multa:oia aūt mēbra corpis cuƺ Eph
sint multa vnū tn̄ corpus sūt: ita ⁊ xp̄s. Eteni
in vno spiritu oēs nos i vnū corpus baptiza/
ti sum⁹:siue iudei siue gentiles.siue serui siue
liberi ⁊ omnes in vno spū potati sumus. Nā
⁊ corpus nō ē vnū mēbrū:ƺ mlt̄a. Si dixerit

pes:qm̄ nō sū manus:nō sū de corpe:nō iō n̄
C ē de corpe?Et si dixerit auris:qm̄ nō sū ocul⁹
nō sū de corpe:nū iō nō ē de corpe.si totū cor
pus oculus:vbi auditus?si totum audit⁹ vbi
odoratus.nunc autē posuit deus membra:
vnūquodq; eoꝝ in corpore sicut voluit.q si
eēnt oīa vnū mēbꝝ:vbi corpus.nunc autem
multa quidē mēbra:vnū aūt corpus. nō pōt
aūt dicere oculus manui:opa tua nō idigeo
aut iteꝝ caput pedibus:nō estis mihi necessa
rij.sed multo magis que videnꝭ mēbra cor
poris ifirmiora eē:necessariora sunt . Et que
putamus ignobiliora mēbra eē corpis : his
honorem abūdantiorē circūdam⁹.Et q̄ inho
nesta sūt nr̄a : abūdantiorem honestatē hn̄t.
D Honesta āt nr̄a nullius eget . ſʒ deus tēpa
uit corp⁹ ei cui deerat abūdantiorē tribuen
8.b do honorem :vt nō sit scisma i corpe:ſʒ in id
4.d ipꝫ ꝓ inuicē sollicita sint mēbra.Et si q̄d pa
tiꝭ vnum mēbꝝ:compaciunꝭ oīa mēbra:siue
gl'iaꝭ vnum membꝝ:ꝯgaudent oīa membra
Uos āt estis corpus xp̄i.ꝛ mēbra de membro
4.b Et q̄sdam q̄dē posuit de⁹ i eccl'a:primū apo
stolos:ſo.ꝓphās:tertio doctores:deīde virtu
tes exinde grās curacionum: opitulatiōes:
gubernationes: genera linguaꝝ:īterptatiōes
ſmonum:nūq̄d oēs apl'i?nunquid oēs pro
phete?nūq̄d oēs doctores:nunquid omnes
ṽtutes ? nunq̄d oēs grām hn̄t curationum.
nunq̄d oēs linguis loquunꝭ.nūq̄d om nes i
4.a terptanꝭ.Emulamini autem charismata me
liora . Et adhuc excellentiorem viam vobis
A demonstro. XIII

Si linguis hoīuꝫ loq̄r ꝛ angeloꝝ:cari
tatē āt nō hēam:factus sū velut es so
nans aut cymbalum tinniēs.Et si hūero pro
phetiam:ꝛ nouerī mysteria oīa.ꝛ oēꝫ sciētiaꝫ
ꝛ si hūero oēm fidem ita vt mōtes trāsferaꝫ:
B caritatem āt nō hūero:nihil sū.Et si distribu
ero i cibos paupeꝝ omnes facultates meas
ꝛ si tradidero corpus meuꝫ ita vt ardeā:cari
tateꝫ aut n̄ hūero nihil mihi ꝓdest.Caritas
o.d patiens est:benigna est.Caritas non emulaꝭ
nō agit ppā.nō iflaꝭ : nō ē ābiciosa.nō q̄rit q̄
i.2.c sua sunt.nō irritaꝭ nō cogitat malū:nō gau
det super iniq̄tate:ꝯgaudet aūt veritati.Oia
C suffert:oīa:credit:oīa sperat:oīa sustinet.Cari
tas nūq̄ excidit.siue ꝓphetie euacuabūtur:
siue lingue cessabunt:siue sciencia destruetur
Ex parte eniꝫ cognoscimus:ꝛ ex parte ꝓphe
tamus.Cū aūt venerit qd̄ pfectū ē:euacuabiꝭ
qd̄ ex pte ē.Cū eēm puulus:loq̄bar vt puul⁹
sapiebā vt paruulus:cogitabā vt paruulus.
D Qn̄ aūt fact⁹ sum vir:euacuaui que erāt par
uuli.Uidemus nūc per speculum in enigma
te:tūc āt facie ad faciē.nūc cognosco ex par
te:tunc aūt cognoscā:sic ꝛ cognit⁹ sū.Nūc āt
manēt:fides:spes:charitas:tria hec. Maior
autem horum est charitas. XIIII

Sectamini charitatē:emulamini spiri
talia:magis aūt vt ꝓphetis. Qui.n. A
loq̄ꝭ lingua nō hoībus loquiꝭ:ſʒ deo ſ.12.d
Nemo.n.audit.Spū āt loquiꝭ mysteria.nā
q̄ ꝓphat:hoībus loquiꝭ ad edificationē ꝛ ex
hortationē ꝛ ꝯsolationē.Qui loquiꝭ lingua
semetipsū edificat . Qui autem prophetat⁹:
ecclesiam edificat.Uolo aūt vos oēs loq̄ lin
guis:magis āt ꝓphare.Nā maiorē q̄ ꝓphat
q̄ꝫ q̄ loquiꝭ linguis.nisi forte iterpretetꝭ:vt ec
clesia edificationē accipiat.nūc aūt fratres si B
venero ad vos linguis loquēs:q̄d vobis ꝓ
dero.nisi vobis loquar:aut i reuelatiōe aut i
scia:aut in ꝓphia:aut in doctrina ? Tn̄ q̄ sine
aīa sunt vocē dantia:siue tibia:siue cythara:
nisi distinctionē sonituū dederint :quō scietꝛ
id qd̄ canitur aut qd̄ cytharizaꝭ. Etenim si in
certā vocem de tuba:q̄s parabit se ad belluꝫ.
Ita ꝛ vos p linguā nisi manifestū sermoneꝫ
dederitis:quō sciet id qd̄ dicitur.Eritis enim
in aera loquentes.Tam multa vt puta gene
ra linguaꝝ sunt in hoc mūdo:ꝛ nihil sine vo
ce est.Si ergo nesciero virtuteꝫ vocis: ero ei C
cui loq̄r barbar⁹:ꝛ qui loq̄tur mihi barbar⁹
Sic ꝛ vos qm̄ emulatores estis spūuꝫ ad edi
ficationē eccl'ie:q̄rite vt abūdetis. Et iō q̄ lo
quitur lingua oret vt interp̄tetur. Nā si oreꝫ
lingua:spūs meus orat:mens autē mea sine
fructu ē.Quid ergo est.Orabo spū.orabo ꝛ
mēte.Psallā spū:psallā ꝛ mēte. Ceteꝝ si bn̄
dixeris spū:quis supplet locuꝫ idiote? Quō
dicet amē sup tuā bn̄dictionē.Qm̄ q̄d dicas D
nescit.Nā tu quidē bn̄ grās agis: sed alr̄ nō ſ.1.a
edificaꝭ.Grās ago deo meo q oīum vr̄m lin
gua loquor.Sed in eccl'ia volo q̄nq; verba
sensu meo loqui:vt ꝛ alios instruā:q̄ꝫ decem
milia ṽboꝝ in lingua.Frēs nolite pueri effi
ci sensibus:sed malitia paruuli estote:sensib⁹
aūt pfecti estote.In lege.n.scriptū ē.Qm̄ in Esa.28.a
alijs linguis ꝛ in labijs alijs loquar pp'lo hu
ic ꝛ nec sic exaudiēt me dicit dn̄s.Itaq; ligue E
in signū sūt nō fidelib⁹ ſʒ ifidelib⁹:ꝓphetie āt
nō infidelibus sed fidelibus.Si ergo cōueni
at vniuersa eccl'ia i vnū:ꝛ oēs linguis loq̄ā
tur:in rētā idiote aut ifideles.nōne dicent
quid insanitis.Si aūt oēs ꝓphetent: itret āt
quis infidelis vel idiota:ꝯuinciꝭ ab oibus:di
iudicaꝭ ab oibus.Occulta.n.cordis ei⁹ mani
festa fiūt:ꝛ ita cadēs in faciē adorabit deum.
ꝓnūcians q vere de⁹ i vobis sit.Quid ergo F
ē frēs.Cū ꝯuenitis vnusquisq; vr̄m psalmuꝫ

hꝫ:doctrinā hꝫ.apocalypsim hꝫ:liguā hꝫ:īter
ꝓtationē hꝫ:oīa ad edificationeꝫ fiant. Siue
lingua q̄s loquit̄:ſm duos:aut vt multū tres
ꝛ ꝑ ptes:ꝛ vnus īterp̄tet̄. Si āt nō fuerit iter
pres:taceat ī ecclīa:sibi aūt loquat̄ ꝛ deo. pro
phete aūt duo aut tres dicāt:ꝛ ceteri diiudi-
cēt. Qꝺ si aliȷ̄ reuelatū fuerit sedenti:prior ta
ceat. Potestis.n.oēs per singulos ꝓpheta-
re vt oēs discant ꝛ oēs exhortent̄. Et spūs ꝓ-
G phetarꝫ ꝓphis subiectus ē. Nō eni dissensio-
1. Timo. 2.c nis est deus:ſꝫ pacis:sicut ꝛ ī oībus ecclīȷ̄s sā
ctorꝫ doceo. Mulieres in ecclīȷ̄s taceant. nō
Gen. 3.c eni ꝑmittit̄ eis loqui:sed subditas eē:sicut ꝛ
lex dicit. Si quid aūt volunt discere:domi vi
ros suos interrogēt. Turpe ē.n.mulieri loq̄
in ecclīa. An a vobis v̄buꝫ dei ꝓcessit: aut in
vos solos ꝑuenit. Si quis videt̄ ꝓpheta esse
aut spūalis cognoscat q̄ scribo vobis: qꝛ dn̄i
sunt mandata. si quis aūt ignorat ignorabit̄.
Itaqꝫ frēs emulamini ꝓphare ꝛ loq̄ linguis
nolite ꝓhibere. Oīa aūt honeste ꝛ ſm ordinē
A fiāt in vobis. XV

Gal. 2.b Notū aūt vobis facio frēs euāgelium
qꝺ predicaui vobis:qꝺ ꝛ accepistis ī
quo ꝛ statis:ꝑ qꝺ ꝛ saluamī:q̄ rōne ꝑdicaue-
rim vobis si tenetis:nisi frustra credidistis.
Tradidi eni vobis in primis qꝺ ꝛ accepi:qm̄
xp̄s mortuꝰ ē ꝓ pccīs nr̄is ſꝫ scripturas:ꝛ qꝛ
sepultꝰ ē. ꝛ qꝛ resurrexit t̄tia die ſꝫ scripturas
ꝛ qꝛ visus ē cephe:ꝛ pꝰ h̄ vndeci. deīde visus
ē plusq̄ꝫ q̄ngetı̄ fratribꝰ simul: ex quibus mul
ti manēt vsqꝫ adhuc:q̄dā aūt dormierūt. d ei
de visus ē iacobo:deinde ap̄lis oībus. Nouis
B sime aūt oīm tanq̄ꝫ abortiuo visus ē ꝛ mihi
Eph. 3.b. Ego.n.sū minimus ap̄lorꝫ qui nō sū dignus
vocari ap̄ls:qm̄ ꝑsecutus sū ecclīaꝫ dei. Grā
aūt dei sū id qꝺ sū:ꝛ grā eiꝰ in me vacua non
fuit:sed abūdantius illis oībus laboraui. nō
ego aūt:ſꝫ grā dei mecuꝫ. Siue eni ego siue il
li:sic predicauimus:ꝛ sic credidistis. Si aūt
xp̄s ꝑdicat ꝙ resurrexit a mortuis: quō q̄dā
dicūt in vobis? qm̄ resurrectio mortuorꝫ nō ē
Si autem resurrectio mortuorꝫ non est:neqꝫ
xp̄s resurrexit. Si autem xp̄s non resurrexit
inanis ē predicatio nostra:inanis est ꝛ fides
vestra: Inuenimur autē ꝛ falsi testes dei. qm̄
C testimonium diximus aduersus deum ꝙ su-
scitauerit xp̄m quem nō suscitauit:si mortui
nō resurgunt. nam si mortui non resurgunt:
neqꝫ xp̄s resurrexit. Quod si xp̄s non resur-
rexit vana est fides vestra. Adhuc eni estis ī
peccatis vestris. Ergo ꝛ qui dormierunt in
xp̄o perierunt. Si in hac vita tm̄ in xp̄o span
Colos. 1.c. tes sumꝰ:miserabiliores sumꝰ oībꝰ hoībus.
1. Thess. 4. nunc aūt xp̄s resurrexit a mortuis primitie

dormientiū:qm̄ quidē ꝑ hoīem mors:ꝛ ꝑ ho
minē resurrectio mortuorꝫ. Et sicut in adam
oēs moriunt̄:ita ī xp̄o oēs viuificabūt̄. Unꝰ
q̄sqꝫ aūt in suo ordine:ꝑmitie xp̄s. Deide hı̄
qui sūt xp̄i:q̄ in aduētū eius crediderūt. deīn
de finis cū tradiderit regnū deo ꝛ patri: cuꝫ
euacuerit oēm principatū ꝛ ptātē ꝛ virtuteꝫ D
Oportet aūt illū regnare donec ponat oēs Ps. 10
inimicos sub pedibus eius. nouissime aūt ini Ibidē.
mica destruet̄ mors. Oīa.n subiecit sub pedi Hebr.
bus eius. Cū aūt dicat oīa subiecta sūt ei:siue
dubio p̄ter eū qui subiecit ei oīa. Cū aūt sub-
iecta fuerit illi oīa:tunc ꝛ ipse filius subiectꝰ
erit illi q̄ subiecit sibi oīa. vt sit deus oīa in oī
bus. Alioquin q̄d faciūt q̄ baptizant̄ ꝓ mor
tuis. Si oīno mortui nō resurgūt:vt q̄d ꝛ ba
ptizantur ꝓ illis. Ut q̄d ꝛ nos periclitamur
oī hora. Quotidie morior ꝓpter vr̄am glīaꝫ
frēs:quā habeo in xp̄o iesu dn̄o nr̄o. si ſm ho
minē ad bestias pugnaui ephesi: q̄d mihi ꝓ
dest si mortui nō resurgūt. Mādu cemꝰ ꝛ bi- Esa.
bamus:cras.n.moriemur. nolite seduci. Cor
rumpunt mores bonos colloquia mala. Eui E
gilate iusti ꝛ nolite peccare. Ignorantiā eni
dei quidā habēt. Ad reuerētiā vobis loquor
sed dicit aliquis. Quō resurgūt mortui. qua
li autē corpore venient. Insipiēs tu: quod se-
minas nō viuificat̄. nisi prius moriat̄. Et q̄d
seminas. non corpus qꝺ futurꝫ est seminas. ſꝫ
nudum granū:vtputa tritici aut alicuius ce
terorꝫ. Deus aūt dat illi corpus sicut vult:ꝛ
vnicuiqꝫ seminū ꝓprium corpus. non omnis
caro eadē caro:ſꝫ alia hoīuꝫ:alia pecorꝫ: alia
volucrū:alia aūt piscium. Et corpora celestia ꝛ
corpora terrestria. sed alia quidē celestiū glo
ria:alia aūt terrestriū. Alia claritas solis:alia
claritas lune:ꝛ alia claritas stellarꝫ. Stella F
eniꝫ a stella differt in claritate: sic ꝛ resurre-
ctio mortuorꝫ. seminatur ī corruptiōe:surget
in incorruptione. seminat̄ in ignobilitate:sur
get in glīa. seminat̄ in īfirmitate:surget ī v̄tu
te. seminat̄ corpus aīale:surget corpus spiri- Gen
tuale. si ē corpꝰ aīale:ē ꝛ spūale:sicut scriptū
ē. Factꝰ ē primus hō adā ī aīaꝫ viuētē: nouis
simus adā in spm̄ viuificantē. sed nō priꝰ qꝺ
spūale ē:ſꝫ qꝺ aīale:deinde qꝺ spūale. Pri-
mus hō de terra terrenus:scꝺs hō de celo ce
lestis. Qualis terrenꝰ:tales ꝛ terreni: ꝛ q̄lis
celestis:tales ꝛ celestes. Igit̄ sicut portauimꝰ
imaginē terreni:portemus ꝛ imaginem cele
stis. Hoc aūt dico frēs:qꝛ caro ꝛ sanguis re-
gnū dei possidere nō pn̄t:neqꝫ corruptio in-
corruptelā possidebit. Ecce mysteriuꝫ vobis G
dico. Omnes quideꝫ resurgemus:ſꝫ nō oēs
imutabimur. In momento in ictu oculi: in

nouissima tuba: Canet.n. tuba ꝛ mortui re
surgēt incorrupti: ꝛ nos imutabimur. Opꝫ
eniꝫ corruptibile hoc induere incorruptōeꝫ
ꝛ mortale hoc induere immortalitatē. Cuꝫ
āt mortale hoc induerit imortalitatē tūc fi-
e.13.b et ſmo q̇s ſcriptus eſt. Abſorta ē mors in vi
e.2.d ctoria. Ubi ē mors victoria tua. Ubi ē mors
ſtimulus tu⁹. Stimulus āt mortis pccm̄ eſt:
.5.a v̄tus v̄o peccati lex. Deo āt gr̄as: q̇ dedit no
bis victoriā p dn̄m nr̄ꝫ ih̄m xp̄m. Itaqꝫ fr̄es
mei dilecti ſtabiles eſtote ꝛ imobiles: abūdā
tes in oi ope dn̄i ſemp ſciētes ꝙ labor vr̄ nō
eſt inanis in dn̄o. XVI

A D E collectis āt q̄ fiūt in ſcōs: ſicut or
dinaui in eccleſijs galatie: ita ꝛ vos
facite p vnā ſabbati. Unuſq̇ſqꝫ vr̄m apud ſe
reponat recōdens qḋ ei bn̄ placuerit: vt nō
cū venero tunc collecte fiāt. Cū aūt p̄ns fue
ro: quos ꝓbaueritꝭ p ep̄las hos mittā perfer
re gr̄am vr̄am in irl̄m. ꝙ ſi dignum fuerit vt
ego eā. mecū ibūt. Ueniā aūt ad vos cū ma
cedoniā ptrāſiero. Nā macedoniā ptrāſibo
Apḋ vos āt forſitan manebo vel ēt hyema
bo: vt vos me deducatis quocūqꝫ iero. No
B lo.n. vos modo in trāſitu videre. Spero eni
me aliquantuluꝫ tp̄is manere apud vos: ſi
dn̄s pmiſerit. Permanebo aūt epheſi vſqꝫ
ad pentecoſtē. Oſtiū.n. mihi aptum eſt ma
gnū ꝛ euidēs ꝛ aduerſarij multi. Si āt vene
rit timotheus: videte vt ſine timore ſit apud
vos. Op⁹.n. dn̄i opatur ſicut ꝛ ego. Ne q̇s
ergo illū ſpnat. Deducite āt illū in pace: vt
veniet ad me. Expecto.n. illū cū fratrib⁹. De
C apollo āt fr̄e vobis notū facio: qm̄ multum
rogaui eū vt veniret ad vos cuꝫ fratribus. ꝛ
vtiqꝫ nō fuit volūtas ei⁹ vt nūc veniret. Ue
niet āt cū ei vacuū fuerit. Uigilate ſtate in fi
de: viriliter agite: ꝛ ꝯfortamini. omnia.n. ve
ſtra in caritate fiāt. Obſecro vos āt fr̄es no
ſtis domuꝫ ſtephane. ꝛ fortunati. ꝛ achaici:
qm̄ ſūt p̄mitie achaie ꝛ in miſterium ſcōꝝ or
dinauerūt ſeip̄os vt ꝛ vos ſubditi ſitis eiuſ
modi. ꝛ omni cooperāti ꝛ laboranti Gau
deo āt in p̄ntia ſtephane ꝛ fortūati ꝛ achai
ci. qm̄ id qḋ vobis deerat ipſi ſuppleuerunt
D Refecerūt.n. ꝛ meū ſpm̄ ꝛ vr̄ꝫ. Cognoſcite
ergo q̄ eiuſmodi ſūt. Salutāt vos oēs eccle
ſie aſie. Salutāt vos i dn̄o multū aq̇la ꝛ pri
ſca cum domeſtica ſua eccleſia: apud quos
ꝛ hoſpitor. Salutāt vos oēs fr̄es. Salutate
inuicē in oſculo ſancto. Salutatio mea. ma
nu pauli. Si quis nō amat dn̄m nr̄um ih̄m
xp̄m ſit anathema maranatha. Gr̄a dn̄i no
ſtri ih̄u chriſti vobiſcum. Caritas mea cum
omnibus vobis in chriſto iheſu. Amen.

Explicit ep̄la pauli ad Corinthios prima.
Incipit ꝓlogus i ſc̄aꝫ ep̄laꝫ ad Corinthios.

I N ſcḋa ad Corinthios ep̄la q̄ſi
in p̄te ſupiori p⁹ tribulationuꝫ
ſuaꝝ relationes reddit cāſ q̄re
ad eos ſc̄o nō ierit: qm̄ non leui
mutatiōe ꝯſilij feciſſe ſe aſſerit:
ſꝫ ne aduētu ſuo triſticiā incurreret: cū i pctō
pmanere diſcipulos repperiſſet. Deinde p⁹
agnitos fructus p̄nie recōciliat euꝫ eccleſie
quē in p̄ma ꝓp̄t fornicationē a ꝯſortio ſcōꝝ
iuſſerat amoueri. Tertio ꝯ̄ pſeudo ap̄los of
ficij ſui dignitatē tuet̄ ꝛ noui teſt̄i miniſtros
tanto anteire gr̄a oñdit: q̄̄to euāgeliū eſt le
ge p̄ſtanti⁹. Immorat̄ ēt in cā illa plimum
quā breuiter in p̄ma ꝯſtgerat: vt ꝓmpto ac li
bēti animo neceſſaria p̄ntis vite non h̄ntib⁹
largiant̄ ꝛ vtilitate ſpūalis ꝯmercij ꝯmutēt
p̄ntia cū futuris: atqꝫ abūdantia ſua ſcōꝝ ino
piam ſuppleāt vt viciſſim eoꝝ inopia ſcōruꝫ
abundātia ſuppleat̄. In fine repetit qḋ ſupe
ri⁹ ꝯ̄ pſeudo ap̄los egerat ꝛ iactationē eoꝝ p̄
dicatiōeſqꝫ de ſe gl̄ioſas vel collata antiq̇ta
te generis: vel cathalogo iniuriarum ac pe
riculoꝝ ſuoꝝ euacuat dicitqꝫ eos operarios
ſubdulos q̄ ad imitationē ſathane tranſfigu
rent̄ in ap̄los xp̄i ſub p̄dicationis ſpe lucra
pecuniaria q̄qꝫ ſectantes.

Incipit argumentum.

P Oſt actā a corinthijs p̄niaꝫ ꝯſo
latoriaꝫ ſcribit eis ep̄lam ap̄ls a
troade p titum. ꝛ collaudās eos
hortat̄ ad meliora: contriſtatos
q̄dē eos: ſed emēdatos oñdens.

Explicit argumētū. Incipit ep̄la pauli ad
corinthios ſecūda. Capitulum. I

P Aulus ap̄ls xp̄i ih̄u p volunta
tem dei. ꝛ timotheus frater ec A
cleſie di q̄ ē corithij cū oib⁹ ſan
ctis q̄ ſunt in vniuerſa achaia.
Gr̄a vobis ꝛ pax a deo pr̄e no
ſtro ꝛ dn̄o ih̄u xp̄o. Bn̄dictus deus ꝛ pr̄ do Ephe.1.a
mini nr̄i ih̄u xp̄i: pr̄ mīſicordiaꝝ ꝛ d⁹ toti⁹ cō 1.Pe.1.a
ſolatiōis: q̄ ꝯſolat̄ nos in oi tribulatōne nr̄a
vt poſſim⁹ ꝛ ipi ꝯſolari eos qui in oi p̄ſſura
ſūt p exhortationē q̄ exhortamur ꝛ ipſi a do
qm̄ ſicut abundant paſſiones xp̄i in nobis:
ita ꝛ per xp̄m abundat cōſolatio noſtra. Si B
ue autem tribulamur pro veſtra exhortatio
ne ꝛ ſalute: ſiue conſolamur pro veſtra con
ſolatione: ſiue exhortamur pro veſtra exhor
tatiōe ꝛ ſalute: que opatur tollerantiā earū
dē paſſionum q̄s ꝛ nos patimur: vt ſpes no
ſtra firma ſit pro vobis ſcientes qm̄ ſicut ſo
cij paſſionū eſtis ſic eritis ꝛ conſolationis.

Non.n.volumus ignorare vos ffes de tribu
latiōe nr̄a que fcā est i asia:qm̄ supra moduz
grauati sumus s̄ v̄tutē:ita vt tederet nos ēt
viuere:sed ipsi in nobis ipsis rn̄sum mortis
habuimus:vt nō sim⁹ fidentes in nobis:sed
in deo q̄ suscitat mortuos q̄ de tātis pi̱culis
nos eripuit ⁊ eruit.in quē sperami⁹ qm̄ ⁊ ad
huc eripiet:adiuuantibus ⁊ vobis in ofone
C pro nobis vt ex multaꝝ personis facieꝝ eius
que in nobis est donationis:per multos gr̄e
agant̄ pro nobis. Nā gloria nr̄a hec est testi
moniū ꝯscie nr̄e:ꝙ i simplicitate cordis ⁊ sin
ceritate dei:⁊ nō in sapia carnali:sed in gr̄a
dei ꝯuersati sumus in hoc mundo:abundan
tius autez ad vos. Non.n.alia scribim⁹ vo
bis q̄ȝ q̄ legistis ⁊ cognouistis. Spo āt ꝙ vs
q̄ȝ in finē cognoscet̄:sicut ⁊ cognouistis nos
ex pte:q2 gl'ia vr̄a sumus:sicut ⁊ vos nr̄a. in
die dn̄i nr̄i ih̄u xp̄i. Et hac ꝯfidentia volui p̄
us venire ad vos vt seram gr̄am hēretis.⁊ p
vos transirē i macedoniā.⁊ iteꝝ a macedōia
venirē ad vos.⁊ a vobis deduci in iudeam
Cum ergo hoc voluissē.nūq̄d leuitate vsus
D sum. Aut que cogito.ſm carnē cogito vt sit
apud me est ⁊ non. Fidelis āt ds:q2 ſmo nr̄
qui fuit apud vos:non est in illo est ⁊ non:sȝ
est in illo est. Dei.n.filius iesus xp̄s qui i vo
bis per nos predicatus est:per me ⁊ siluanū
⁊ timotheū:non fuit in illo ē ⁊ non.sed est in
illo fuit. Quotq̄t.n. p̄missiones dei sunt:in
illo est. Ideo ⁊ per ipsū amen deo ad glorīā
vr̄am. Qui āt cōfirmat nos vobiscū in xp̄o
⁊ qui vnxit nos de⁹.⁊ q̄ signauit nos ⁊ dedit
pignus spūs in cordib⁹ nostris. Ego āt testē
deū inuoco in animam meā:ꝙ parcens vo
bis non veni vltra corinthū.non q2 dn̄amur
fidei vr̄e.sed adiutores sum⁹ gaudij vr̄i. Naz
fide statis. II.
A Statui āt hoc ipsū apud me.ne iteꝝ
in tristicia venirē ad vos. Si.n.ego
contristo vos.⁊ quis est qui me letificet nisi
q̄ contristatur ex me. Et hoc ipsum scripsi vo
bis vt non cum venero tristiciam sup tristi
ciam habeam de quibus oportuerat me gau
dere.confidens in omnibus vobis q2 meuz
gaudiū oium vr̄m est.nam ex multa tribula
B tione ⁊ angustia cordis scripsi vobis p mul
tas lachrymas.non vt contristemini.sed vt
sciatis quam caritatem habeam abundan
tius in vobis. Si quis āt contristauit me.nō
me contristauit.sed ex parte vt non onerem
oēs vos. Sufficit illi qui eiusmodi est obiur
gatio hec que fi a pluribus.ita vt eꝯrio.ma
gis donetis ⁊ consolemini.ne forte abundā
tiori tristicia absorbeatur qui eiusmodi est.

Propter qd̄ obsecro vos:vt ꝯfirmetis in il C
lum caritatez. Iō.n.⁊ scripsi vobis:vt cogno
scam experimentū vr̄m:an in oibus obedīē
tes sitis. Cui āt aliquid donastis ⁊ ego. Naz
⁊ ego qd̄ donaui siquid donaui propter vos
in persona xp̄i:vt nō circumueniamur a satha
na. Non.n.ignoramus cogitationes ei⁹. Cū
venissē āt troadē p̄pter euangeliū christi:⁊
ostium mihi aptū esset in dn̄o non habui re
quiē spūi meo:eo ꝙ non inuenerim titū frēm
meū:sed vale faciens eis:profectus sū in ma D
cedoniā. Deo āt gr̄as qui semp triumphat
nos in christo ih̄u ⁊ odorē noticie sue mani
festat per nos in omni loco:q2 christi bonus
odor sumus deo in his q̄ salui fiunt:⁊ in his
q̄ pereunt. Alijs q̄dem odor mortis in mor
tem:alijs āt odor vite i vitā. Et ad hec q̄s tā
idoneus? Non.n.simus sicut plurimi adulte
rantes verbum dei:sed ex sinceritate sicut ex
deo coraz deo in christo loquimur. III A
Acipimus iteꝝ nosmetipsos cōmen
dare. Aut nunq̄d egemus sicut q̄daz
cōmendaticijs epistolis ad vos:aut
ex vobis? Ep'la nr̄a vos estis scripta i cordib⁹
nr̄is:q̄ scit̄ ⁊ legit̄ ab oibus hoib⁹:māifestati
qm̄ ep'la estis xp̄i mistrata a nobis ⁊ scripta
non atramento:sed spiritu dei viui:non i ta B
bulis lapideis:sed in tabulis cordis carnali Hebr̄.4
bus. Fiduciam āt talem habemus per xp̄m
ad deum:non ꝙ sufficientes simus cogitare
aliquid a nobis quasi ex nobis.sed sufficien
tia nostra ex deo est. Qui ⁊ idoneos nos fe
cit ministros noui testamenti:non littera sȝ
spiritu. Littera.n.occidit.spiritus autem vi
uificat. ꝙ si ministratio mortis litteris defor
mata in lapidib⁹ fuit in gloria.ita vt non pos
sent intendere filij israel in faciem moysi pro
pter gl'iaz vultus ei⁹ q̄ euacuat̄ quō non ma C
gis mistratio spūs erit in gl'ia. Nā si mistra
tio damnatiōis in gl'ia est.multo magis abū
dat misteriū iusticie in gl'ia. Nā nec glorifica
tū est qd̄ claruit in hac pte.p̄pter excellentē
gloriā. Si.n.qd̄ euacuat̄ p gloriā ē.mlto ma
gis qd̄ manet in gloria est. Hn̄tes igit̄ talem
spē.multa fiducia vtimur. Et non sicut moy Exo.3
ses ponebat velamen sup faciē suā vt nō in
tenderent filij isrl' in faciē ei⁹ qd̄ euacuat̄.sed D
obtusi sunt sensus eoꝝ. Usq̄ȝ in hodiernum
diem idipsū velamen in lectione veteris te
stamēti manet nō reuelatū.qd̄ in xp̄o euacu
at̄.sed vsq̄ȝ in hodiernū diez cū legit̄ moyses
velamen positū ē sup cor eoꝝ. Cū āt conuer
sus fuerit ad deū auferet̄ velamen. Dn̄s aūt Ioh.4
spūs ē. Ubi āt spūs dn̄i:ibi libertas. Nos v̄o
oēs reuelata facie gl'iam dn̄i speculantes in

eādē ımaginē trāſfoꝛmamur a claritate in
claritatē tanꝙ̄ a dn̄i ſpiritu. IIII
A Deo hn̄tes hāc āminiſtratōez iuxta
qꝺ̄ miaꝫ ꝯſecuti ſumus: nō deficimꝰ
ſed abdicamꝰ iocculta dedecoꝛis: nō
ābulantes in aſtutia: neqꝫ adulterantes ver
bū dei: ſꝫ in manifeſtatiōe ꝟitatis ꝯmēdātes
noſmetipos ad oēm ꝯſciam hoiuꝫ coꝛaꝫ deo
ꝙ ſi ēt optuꝫ eſt euāgeliū nr̄m: in his q̇ pere
unt eſt optū: in q̇bus deꝰ hꝰ ſeculi excecauit
B mētes infideliū: vt nō fulgeat illūiatio euā
gelij glīe xp̄i. q̇ eſt imago dı̄. Nō eni noſmet
ipos p̄dicamꝰ ſed ih̄m xp̄m dn̄ꝫ nr̄ꝫ. Nos āt
ſuos vr̄os p ih̄m: qm̄ deꝰ q̇ dixit de tenebꝛis
lucē ſplēdeſcer̄. ipe illuxit in coꝛdibꝰ nr̄is ad
illuminationē ſcie claritat̄ dei in facie chꝛiſti
ih̄u. Hēmꝰ āt theſauꝝ iſtū in vaſis fictilibus
vt ſublimitas ſit ꝟtut̄ dı̄: ꝛ nō ex nobis. In oi
bus tribulationē patimur: ſed nō anguſtia-
C mur. Apoꝛiamur: ſꝫ nō deſtituimur: Perſe
cutionē patimur: ſed nō derelinq̇mur Hu-
miliamur: ſꝫ nō ꝯfundimur. Deijcimur: ſed
nō perimꝰ. Semꝑ moꝛtificationē ih̄u xp̄i in
coꝛpoꝛe nr̄o circūferentes: vt vita ih̄u mani-
feſtet̄ in coꝛpibus nr̄is. Semꝑ eni nos q̇ vi-
uimus in moꝛtē tradimur ꝓpt̄ ieſuꝫ: vt ꝛ vi
ta ih̄u manifeſtet̄ in carne nr̄a moꝛtali. Ergo
moꝛs in nobis opat̄: vita āt in vobis. Hn̄tes
...115. aūt eundē ſpm̄ fidei. ſicut ſcriptuꝫ ē: credidi
di ꝓpt̄ qꝺ̄ locutꝰ ſum. ꝛ nos credimꝰ ꝓpt̄ qꝺ̄
ꝛ loq̇mur. ſcientes qm̄ q̇ ſuſcitauit ih̄ꝫ ꝛ nos
B cū ih̄u ſuſcitabit. ꝛ ꝯſtituet vobiſcū. Oia eni
ꝓpt̄ vos: vt gr̄a abūdās p mltos i gr̄aꝝ acti
one abūdet in glīaꝫ dei. Propt̄ qꝺ̄ nō defici
mus. Sed lꝫ his q̇ foꝛis ē nr̄ hō coꝛrūpat̄. tn̄
is q̇ intus ē renouat̄ de die in diē. Id. n. qꝺ̄ i
p̄nti eſt momētaneū ꝛ leue tribulatiōis no-
ſtre: ſup̄ modū in ſublimitate eternū gloꝛie
pōdus opat̄ in nobis. nō ꝯtēplantibꝰ nobis
q̄ vident̄. ſꝫ q̄ nō vident̄. Que. n. vident̄: tpa
lia ſunt. que āt nō vident̄ eterna ſunt. V
A Scimus. n. qm̄ ſi terreſtris domꝰ nr̄a
hꝰ hitatiōis diſſoluat̄: ꝙ edificatio-
nē ex deo hēmꝰ domū nō mānfactā
ſꝫ eternā in celis. Nā ꝛ in hoc igemiſcimꝰ hi
tationeꝫ nr̄aꝫ q̄ de celo ē ſupinduı cupiētes
ſi tn̄ veſtiti ꝛ nō nudi inueniamur. Nā ꝛ qui
ſumꝰ in hoc tabernaculo: ingemiſcimꝰ gra-
uati: eo ꝙ nolumꝰ expoliari. ſꝫ ſupueſtiri. vt
B abſoꝛdeat̄ qꝺ̄ moꝛtale ē a vita. Qui āt efficit
nos in hoc ip̄m ꝺ̄s q̇ dedit nobis piguꝰ ſpūs
Audentes igit̄ ſemꝑ ꝛ ſcientes. qm̄ dū ſumꝰ
in hoc coꝛpe. pegrinamur a dn̄o. Per fideꝫ
eni ābulamꝰ ꝛ nō p ſpēm. Audemus āt ꝛ bo
nā volūtatē hēmꝰ magis pegrinari a coꝛpe
ꝛ p̄nteſeē ad dn̄ꝫ: ꝛ iō ꝯtēdimꝰ. ſiue abn̄tes ſi
ue p̄ntes placere illi. Oēs. n. nos māifeſtari Ro.14.b
opꝫ ante tribunal xp̄i: vt referat vnuſq̇ſqꝫ ꝓ-
pꝛia coꝛpis ꝓut geſſit. ſiue bonū ſiue maluꝫ.
Sciētes ergo timoꝛē dn̄i hoibꝰ ſuademꝰ. ꝺ̄o
āt manifeſti ſumus. Spero āt ꝛ in ꝯſcientijs
vr̄is manifeſtos nos eē. Nō iteꝝ ꝯmēdamꝰ
nos vobis: ſꝫ occaſionem damus vobis glo
riādi ꝓ nobis ꝛ hēatis ad eos q̇ in facie glīā
tur. ꝛ nō in coꝛde. Siue. n. mēte excedimus C
deo. ſiue ſobꝛij ſumꝰ vobis. Caritas. n. xp̄i vꝛ
get nos eſtimantes hoc. qm̄ ſi vnus ꝓ oibus
moꝛtuus eſt. ergo oēs moꝛtui ſūt. Et ꝓ oibꝰ
moꝛtuꝰ ē xp̄s. vt ꝛ qui viuunt. iam nō ſibi vi
uāt. ſed ei q̇ ꝓ ipſis moꝛtuus eſt ꝛ reſurrexit
Itaqꝫ nos ex hoc. neminē nouimꝰ ſm̄ carnē
Et ſi cognouimꝰ ſm̄ carnē xp̄m: ſꝫ nūc iaꝫ nō
nouimus. Si q̄ ergo in xp̄o noua creatura: B
vetera tranſierūt. ecce fcā ſūt oia noua. Oia Eſa.43.c
āt ex deo q̇ nos reconciliauit ſibi p xp̄m. ꝛ ꝺ̄ Apoc.21.b
dit nobis miſteriū recōciliatōis. Qm̄ quidē
deus erat in xp̄o mūdū recōciliās ſibi. nō re
putās illis delicta ipſoꝝ. ꝛ poſuit in nobis ꝟ
bū recōciliatiōis. Pro xp̄o ergo legatione
fūgimur tanꝙ̄ deo exhoꝛtante per nos. Ob
ſecramus ꝓ xp̄o. reconciliamini deo. Eū qui
nō nouerat pccm̄ ꝓ nobis pccm̄ fecit. vt nos
efficeremur iuſticia dei in ip̄o. VI
A Adiuuantes āt exhoꝛtamur ne in va- A
cuū gr̄aꝫ dei recipiat̄. Ait. n. Tp̄e ac Eſa.49.c
cepto exaudiui te. ꝛ i die ſalut̄ adiu
ui te. Ecce nūc tp̄s acceptabile. ecce nūc dies
ſalut̄. Nemini dātes vllā offenſionē. vt non
vitupetur miſteriuꝫ nr̄m. ſed in oibꝰ exhibea 1.Coꝛ.4.a
mus noſmetipos ſicut dei miſtros. In mlta Timot̄.13.a
patiētia i tribulatiōibꝰ. in neceſſitatibꝰ. in an ;.11.c
guſtijs. in plagis. in carceribꝰ. in ſeditionibꝰ
in laboꝛibus. in vigilijs. in ieiunijs. In caſti- B
tate. in ſciētia. in longanimitate. in ſuauita-
te. in ſpū ſcō. in caritate nō ficta in ꝟbo ꝟitat̄
in ꝟtute dei. Per arma iuſticie. a dextris ꝛ
a ſiniſtris: Per gloꝛiā ꝛ ignobilitatē. p infa
miā ꝛ bonā famā. Ut ſeductoꝛes ꝛ ꝟaces. ſi-
cut q̇ ignoti ꝛ cogniti. Quaſi moꝛiētes ꝛ ec
ce viuimus. vt caſtigati ꝛ moꝛtificati. Quaſi
triſtes: ſꝑ āt gaudētes. ſicut egētes. mltos āt
locupletātes. tāꝙ̄ nihil hn̄tes ꝛ oia poſſidē
tes. Os nr̄m patet ad vos o coꝛinthij coꝛ no C
ſtrū dilatatū ē. Nō āguſtiamini in nobis. an
guſtiamini āt in viſceribꝰ vr̄is. Eandē auteꝫ
hn̄tes remunerationē. tanꝙ̄ filijs dico. dila-
tamini ꝛ vos. Nolite iugū ducere cū infideli-
bus. Que eni pticipatio iuſticie cū iniquita Eccl.13.c
te aut q̄ ſocietas luci ad tenebꝛas. Que aūt
couuētio xp̄i ad belial. Aut q̄ pars fideli cū

D infideli? Qui aūt ꝯsensus tēplo dei cū idolis?
i Co.3.c.9 D Uos.n.estis tēplū dei viui sicut dicit deus.qm̄
Leuit.26.g inhitabo in illis ⁊ inābulabo inter eos:⁊ ero
Esa.52.c illoꝝ deꝰ.⁊ ipsi erūt mihi pp̄ls. Propter qđ
exite de medio coꝝ.⁊ separamini dicit dn̄s:
⁊ imundum ne tetigeritꝭ:⁊ ego recipiaȝ vos
⁊ ero vobis in pr̄em.⁊ vos eritꝭ mihi in filios
⁊ filias:dicit dn̄s oīpotens. VII.
A Has ergo hn̄tes ꝓmissiones carissimi
mūdemꝰ nos ab oī inq̄namento car
nis ⁊ spūs:ꝑficientes scificationeȝ in
timore dei. Capite nos. Neminem lesimus
neminem corrupimꝰ:nemiē circunuenimꝰ
Nō ad ꝯdennationem vr̄am dico. Predixi
mus.n.ꝙ in cordibus nr̄is estis ad ꝯmorien
duȝ ⁊ ad ꝯuiuendū. Multa mihi fiducia est
apđ vos:multa mihi gloriatio ꝓ vobis. Re
pletꝰ sum ꝯsolatōe:supabundo gaudio in oī
B tribulatiōe vr̄a. Nam ⁊ cū venissemꝰ in ma
cedoniā nullā reqēm hūit caro nr̄a:sed oēm
tribulationē passi sumꝰ. Foris pugne intꝰ ti
mores. Sed q̄ ꝯsolatr̄ hūiles:ꝯsolatꝰ est nos
ds in aduētu titi. Nō solū aūt i aduentu eius
sed ēt i ꝯsolatiōe q̄ ꝯsolatꝰ ē in vobis:referēs
nobis vr̄m desideriū:vr̄m fletū:vr̄aȝ emula-
tionē ꝓ me:ita vt magis gauderē.qm̄ ⁊ si cō
tristaui vos in ep̄la nō me penitet. Et si peni
teret videns ꝙ ep̄la illa.⁊ si ad horā vos con
tristauit:nunc gaudeo:nō qꝛ ꝯtristati estis:sȝ
C qꝛ ꝯtristati estis ad penitentiā. Cōtristati.n.
estis sȝ deū:vt in nullo detrimentū patiami
1.Pe.i.c ex nobis. Que.n.sm̄ deū tristicia est:pniam
in salutē stabilē opatr̄:seculi aūt tristicia mortē
operatr̄. Ecce enim hoc ipsū sm̄ deum ꝯtrista
ri vos:quantā in vobis opatr̄ sollicitudinem
sed defensionē:sed indignationē:sed timorē
sed desideriū:sed emulationē:sed vindictaȝ
In oībus exhibuistis vos icōtaminatos eē
negocio. Igitr̄ ⁊ si scripsi vobis:nō pp̄ eū qui
fecit iniuriā:nec pp̄ eū q̄ passus ē:sed ad mai
festandā sollicitudinē nr̄am quā hēmus ꝓ
D vobis corā deo. Idō ꝯsolati sumus. In ꝯsola-
tione aūt nr̄a abundantiꝰ magis gauisi sumꝰ
sup gaudio titi.qꝛ refectus est spūs eius ab
oībus vobis. Et si q̄d apud illū d vobis glo
riatus sū:nō sū ꝯfusus:sed sicut oīa vobis in
ṽitate locuti sumꝰ:ita ⁊ gl̄iatio nr̄a q̄ fuit ad
titū ṽitas fcā est. Et viscera eiꝰ abundantius
in vobis sūt:reminiscētis oium vr̄m obedien
tiā:quō cum timore ⁊ tremore excepistis il-
lū. Gaudeo ꝙ in oībꝰ ꝯfido in vobis. VIII.
A Notā aūt facimꝰ vobis fr̄es gr̄aȝ dī q̄
data est in eccl̄ijs macedonie:⁊ ꝙ in
multo experimento tribulatōis abun
dantia gaudij ipsoꝝ fuit ⁊ altissima paupṫas
eoꝝ abundauit in diuitias simplicitatꝭ eoꝝ
Qꝛ sm̄ virtutē testimoniū illis reddo.⁊ supra
ṽtutē voluntarij fuerūt:cū multa exhortatio
ne obsecrantes nos gr̄am ⁊ cōicationē ministe
rij qđ fit in scōs. Et nō sicut spauimꝰ sȝ semet
ipsos dederūt:pmū dn̄o:deinde nobis ꝑ vo-
luntatē dei:ita vt rogaremꝰ titū vt queādmo
B dū cepit ita ꝑficiat in vobis ēt gr̄am istā. Sȝ
sicut in omnibus abundatis fide ⁊ sermone
⁊ scia ⁊ oī sollicitudine: insup ⁊ caritate vr̄a
i nos:vt ⁊ in hac gr̄a abundetꝭ. Nō q̄si iperās
dico:sȝ ꝑ alioꝝ sollicitudinē ēt vr̄e caritatꝭ i
geniū bonū ꝯprobās. Scitis.n.gr̄aȝ dn̄i nr̄i
ihū xp̄i.qm̄ pp̄ vos egenus factus est cū eēt
diues:vt illius inopia vos diuites essetis. Et
consiliū in h̄ do. Hoc.n.vobis vtile est:q̄ nō
solū facere.sed ⁊ velle cepistis ab anno priore
C Nūc ṽo ⁊ facto ꝑficite:vt queādmodū ꝓm
ptus est aīus voluntatꝭ:ita sit ⁊ ꝑficiendi ex
eo qđ hētis. Si.n.voluntas ꝓmpta est:sȝ id
hȝ:accepta est:nō sm̄ id qđ nō hȝ. Non.n.vt
alijs sit remissio:vobis aūt tribulatio: sed ex
eq̄litate in p̄nti tp̄e:vr̄a abūdantia illoꝝ in-
opiā suppleat.vt ⁊ abundātia vr̄e inopie sit
supplementū:vt fiat eq̄litas sicut scriptū est
Exo.16. Qui multū:nō abundauit.⁊ q̄ modicuȝ:nō
minorauit. Gr̄as aūt ago deo q̄ dedit eandē
sollicitudinem ꝓ vobis in corde titi:qm̄ ex
D hortationem q̄dē suscepit:sed cuȝ sollicitior
esset:sua voluntate ꝓfectus est ad vos. Mi-
simus ēt cū illo fr̄em nr̄m:cuius laus est in
euangelio ꝑ oēs ecclesias. Nō solū aūt sed ⁊
ordinatꝰ est ab ecclesijs comes ꝑegrinatōis
nr̄e i hāc gr̄am q̄ ministratr̄ a nobis ad dn̄i gl̄iā
⁊ destinatā voluntatē nr̄am. Deuitātes hoc
ne q̄s nos vituꝑet i hac plenitudine q̄ mini
Ro.12. stratr̄ a nobis in dn̄i gl̄iā. Prouidemꝰ.n.bo
na:nō solū corā deo:sed ēt corā hoībꝰ. Misi
mus aūt cū illis ⁊ fr̄em nr̄m quē ꝓbauimꝰ in
multꝭ se sollicitū esse:nunc aūt multo sollicit
iorē:ꝯfidentia multa in vobis:siue ꝓ tito q̄
est socius meus ⁊ in vobis adiutor:siue fr̄es
nr̄i ap̄li eccl̄iaꝝ gl̄ie xp̄i. Ostēsionē ergo q̄ ē
caritatꝭ vr̄e ⁊ nr̄e gl̄ie ꝓ vobis:i illos ondite
in faciem ecclesiaꝝ. IX.
A Nam de misterio qđ fit in sanctos:ex
abūdāti ē mihi scribere vobis. Scio
n.ꝓmptū aīum vr̄ȝ ꝓ quo de vobis glorior
apud macedones:qm̄ ⁊ achaia parata est ab
anno p̄terito.⁊ vr̄a emulatio ꝓuocauit plu
rimos. Misimꝰ aūt fr̄es:vt ne qđ gloriamur
de vobis euacuetr̄ in hac pte:vt queādmodū
dixi parati sitis:ne cū venerint macedōes me-
cū:⁊ inuenerint vos iparatos:erubescamus
B nos:vt nō dicamꝰ vos in hac subā. Necessa-

rium ergo exiſtimaui rogare frẽs vt ꝓueni-
ant ad vos: ⁊ ꝑparent repromiſſaꝫ bñdictio
nẽ hanc paratã eẽ ſic q̄ſi bñdictionẽ. non q̄ſi
auaritiam. Hoc aũt dico. qui ꝑce ſeminat ꝑce
⁊ metet. ⁊ qui ſeminat in bñdictiõib⁹: de bñ
dic tiõib⁹ ⁊ metet. Unuſq̄ſq; ꝓut deſtinauit
in corde ſuo: nõ ex triſticia aut ex neceſſitate
35.c Hilarẽ.n. datorẽ diligit deus. Potẽs eſt aũt
deus oẽm grãm abũdare facere in vobis: vt
C in oib⁹ ſemꝑ oẽꝫ ſufficientiã hñtes abũdetis
.110. in oẽ op⁹ bonuꝫ. ſicut ſcriptũ ẽ. Diſpſit dedit
pauꝑib⁹: iuſticia eius manet in ſeculũ ſeculi
Qui aũt aminiſtrat ſemen ſeminãti ⁊ paneꝫ
ad mãducãdũ ꝑſtabit ⁊ multiplicabit ſemẽ
veſtrũ: ⁊ augebit incrementa fruguꝫ iuſticie
veſtre: vt in oĩbus locupletati abũdetĩ in oẽꝫ
ſimplicitatẽ: q̄ opaꝛ ꝑ nos grãꝝ actionẽ deo
Qm̃ miniſteriũ h⁹ officiĳ nõ ſolũ ſupplet ea
que deſũt ſanctis: ſed ẽt abũdat per multas
grãꝝ actiones i dño per ꝓbationẽ miniſteriĳ
h⁹ glĩficantes deũ in oĩ obedientia ꝯfeſſiõis
vr̃e in euãgelio xp̄i ⁊ ſimplicitate cõicatiõis
vr̃e in illos ⁊ i oẽs. ⁊ in ipſoꝝ obſecrtatõe ꝓ
vobis deſideratium vos propter eminẽtem
grãm dei in vobis. Grãs dõ ſuꝑ inenarrabi
li dono eius.

X

A Ipſe aũt ego paulus obſecro vos ꝑ
manſuetudinẽ ⁊ modeſtiã xp̄i. qui
in facie quidem hũilis ſuꝫ inter vos
abñs aũt ꝯfido i vobis. Rogo aũt ne pñs au-
deã ꝑ eã ꝯfidẽtiã q̄ exiſtimoꝛ audere in quoſ
dã q̄ arbitranꝛ nos tanq̄ ſꝫ carnẽ ãbulem⁹.
B In carne.n. ambulãtes: nõ ſm carnẽ milita
mus. Nã arma militie nr̃e nõ carnalia ſunt
ſed potẽtia dei: ad deſtructionẽ munitionũ
ꝯſilia deſtruentes ⁊ oẽm altitudinẽ extollẽ
tem ſe aduerſus ſciaꝫ dei. ⁊ in captiuitatem
redigentes omnem intellectum in obſequi
um xp̄i. ⁊ in ꝓmptu hñtes vlciſci omnẽ ino
bedientiam: cum impleta fuerit vr̃a obediẽ
tia. Que ſm facieꝫ ſunt videte: Si q̄s ꝯfidit
xp̄i ſe eẽ. hoc cogitet iterũ apd̄ ſe. q2 ſicut ipẽ
C xp̄i ẽ. ita ⁊ nos. Nã ⁊ ſi ãplius aliq̄d gloriat⁹
fuero de ptãte nr̃a quã dedit nobis dñs i edi
ficationẽ ⁊ nõ in deſtructionẽ vr̃aꝫ. nõ erube
ſcaꝫ. Ut aũt nõ exiſtimer tanq̄ terrere vos ꝑ
ep̄las: qm̃ q̄dẽ ep̄le inq̄unt graues ſũt ⁊ for
tes. pñtia aũt corꝑis infirma ⁊ ſmo ꝯtẽptibi-
lis: hoc cogitet q̄ eiuſmodi ẽ. q2 q̄les ſumus
v̄bo ꝑ epiſtolas abñtes tales ⁊ pñtes in f̄cõ
Nõ eniꝫ audem⁹ inſerere aut ꝯparare nos
q̄buſdam q̄ ſeipſos cõmẽdant ſed ipſi in no-
D bis noſmetipſos metiẽtes ⁊ ꝯparantes noſ-
4.a metipſos nobis. Nos aũt nõ i imẽſuꝫ gloriabi
c.21.c mur: ſed ſm menſurã regule quã menſus eſt
nobis deus menſuram pertingendi vſq; ad
vos. Nõ.n. q̄ſi ñ ꝑtigẽtes ad vos ſuꝑ extẽdi-
m⁹ nos. Uſq; ad vos.n. peruenim⁹ in euãge
lio xp̄i: nõ in imẽſuꝫ gloriãtes i alienis labo
rib⁹. Speꝫ aũt hñtes creſcẽtis fidei vr̃e. i vo
bis magnificari ſm regulã nr̃am in abũdã
tia: ẽt in illa q̄ vltra vos ſunt euangelizare: ñ
in aliena regula in his que ꝑparata ſunt glo
riari. Qui aũt gloriatur i dño glorietur: Nõ I.Cor.I.c
eni qui ſeipm̃ ꝯmẽdat ille ꝓbatus eſt: ſꝫ quẽ Hiere.9.c
deus ꝯmendat.

XI

Utinam ſuſtineretis modicũ q̄d inſi A
pientie mee: ſꝫ ⁊ ſupportate me. Emu
lor.n. vos dei emulatione: deſpondi.n. vos
vni viro v̄ginẽ caſtaꝫ exhibere xp̄o. Timeo Gen.3.a
aũt ne ſicut ſerpens ſeduxit euã aſtutia ſua:
ita corrũpãtur ſenſus vr̃i. ⁊ excidãt a ſimpli
citate q̄ eſt in xp̄o. Naꝫ ſi is qui venit. alium
chriſtũ ꝑdicat quẽ nõ predicauim⁹: aut aliũ
ſpm̃ accipitis quẽ nõ accepiſtis: aut aliõ euã
geliũ qd̄ nõ accepiſtis: recte pateremini Exi B
ſtimo enim nihil me minus feciſſe a magnis
ap̄lis. Nã ⁊ ſi iperitus ſermone ſed nõ ſcia.
In oĩb⁹ aũt manifeſtus ſuꝫ vobis. Aut nũq̄d
pccm̃ feci me ipm̃ humiliãs. vt vos exaltemi
ni. Qm̃ gratis euãgeliũ dei euãgelizaui vo-
bis: alias eccleſias expoliaui accipiens ſtipẽ
dia ad miniſteriũ vr̃m. ⁊ cũ eẽm apud vos
⁊ egerem: nulli oneroſus fui. Naꝫ quod mi
hi deerat ſuppleuerunt frẽs q̄ venerũt a ma
cedonia. ⁊ in oĩbus ſine onere me vobis ſer
uaui. ⁊ ſeruabo. Eſt veritas xp̄i in me: quoni C
am hec gloriatio nõ infringeꝛ in me in regi
onibus achaie. Quare. Q2 non diligo vos
Deus ſcit. Qd̄ aũt facio: ⁊ faciã: vt ãputẽ oc-
caſionẽ eoꝝ qui volunt occaſionẽ: vt in quo
gloriantur tales: inueniãꝛ ſicut ⁊ nos. Naꝫ
eiuſmodi pſeudo ap̄li ſunt operarĳ ſubdoli:
transfigurantes ſe in ap̄los xp̄i. Et nõ miruꝫ
Ipſe.n. ſathanas transfigurat ſe in angeluꝫ
lucis. Nõ eſt ergo magnũ ſi miniſtri ei⁹ trãſ
figurentur velut miniſtri iuſticie quoꝝ finis
erit ſm opa ipſoꝝ. Iterũ dico: neq̄s me putet D
inſipienteꝫ. Alioq̄n velut inſipientẽ accipite
me vt ego modicũ q̄d glorier. Qd̄ loquor ñ
loquor ſm deũ: ſed q̄ſi in inſipientia. in hac
ſubſtãtia glorie. Qm̃ multi glorianꝛ ſm car
nẽ ⁊ ego gloriabor. Libenter.n. ſuffertis in-
ſipiẽtes: cũ ſitis ipſi ſapientes. Suſtinetis.n.
ſi quis vos in ſeruitutẽ redigit: ſi quis deuo
rat. ſi q̄s accipit. ſi q̄s extolliꝛ. ſi q̄s in faciem
vos cedit. Scd̄m ignobilitatem dico. quaſi E
nos infirmi fuerimus in hac parte. In quo
q̄s audet. in inſipiẽtia dico: audeo ⁊ ego. He
brei ſũt ⁊ ego. Iſrahelite ſũt ⁊ ego. Semen

1.Cor.4.a abrahe sūt: ꝛ ego. Ministri xp̄i sunt: ꝛ ego. Ut
1.Thi.3.a minꝰ sapiens dico: plus ego. In laboribꝰ pli
3.6.a mis in carcerībꝰ abūdātiꝰ i plagis s̄ modū i
mortibꝰ frequenter. A iudeis q̄nq̄es q̄drage
nas vna minus accepi. Ter virgis cesus sum
F semel lapidatus sū: ter naufragiū feci. Nocte ꝛ
die in ꝓfundū maris fui. In itineribus sepe
ꝑiculis fluminū: ꝑiculis latronū: ꝑiculis ex
genere: ꝑiculis ex gentibus: ꝑiculis in ciuita
te: ꝑiculis in solitudine: ꝑiculis in mari: peri
2.Tessal.3.b culis in falsis fratribus. In labore ꝛ erumna
Deut.28.b. in vigilijs multis. In fame ꝛ siti: in ieiunijs
multis. In frigore ꝛ nuditate: preter illa q̄
extrinsecus sunt: instantia mea quotidiana
G sollicitudo oīuz ecclesiaꝝ. Quis infirmatur
ꝛ ego non infirmor? Quis scandalizatur: ꝛ
ego non vror? Si gloriari oportet: q̄ infirmi-
tatis mee sunt gloriabor. Deus ꝛ pater dn̄i
nr̄i ih̄u xp̄i scit q̄ est bn̄dictus in secula ꝙ nō
mentior. Damasci ꝓpositus gentꝭ arethe re-
gis custodiebat ciuitatē damascenoꝝ vt me
ꝯp̄henderet: ꝛ ꝑ fenestrā in sporta dimissus
Act.9.e. sū ꝑ muꝝ ꝛ sic effugi manus eius. XII.

A Si gloriari oz: non expedit q̄dē. Ue
niā āt ad visiones ꝛ reuelatiōes dn̄i
Scio hoiem in xp̄o an̄ annos q̄tuor
decim siue in corꝑe siue extra corpus nescio
deus scit: raptuz huiusmodi vsq3 ad ter ti-
um celuz. ꝛ scio huiusmodi hoiem siue i cor
pore siue extra corpus nescio deus scit: q̄m
raptꝰ est in paradisū ꝛ audiuit archana v̄ba
B q̄ nō licet hoi loq̄. Pro huiusmōi gloriabor
ꝓ me āt nihil nisi in infirmitatibꝰ meis. Nā
ꝛ si voluero gloriari: nō ero insipiens. Ueri-
tatem.n. dicā. Parco āt: ne q̄s me existimet
s̄ id qd̄ videt in me: aut audit aliq̄d ex me: ꝛ
ne magnitudo reuelationū extollat me: da-
tus est mihi stimulus carnis mee angelus sa
C thane q̄ me colaphizet. Propter qd̄ ter dn̄z
Deut.3.b rogaui: vt discederet a me. Et dixit mihi. Suf
ficit tibi gratia mea. Nā virtꝰ in infirmitate
perficitur. Libenter igitur gloriabor in infir
mitatibus meis: vt inhabitet in me v̄tus xp̄i
Propter qd̄ placeo mihi in infirmitatibus
meis: in contumelijs: in necessitatibus: in ꝑ-
secutionibus in angustijs pro xp̄o. Cū.n. in-
firmor tunc potens sum. Factus sū insipiens
D vos me coegistis. Ego.n. a vobis debui com
mendari. Nihil.n. minus feci ab his q̄ sunt
supra moduz apostoli. Tā ꝛ si nihil sū: signa
tn̄ apostolatus mei fcā sunt super vos in oī
patientia signis ꝛ ꝓdigijs ꝛ virtutibꝰ. Quid
est.n. qd̄ minus habuistis pre ceteris ecclijs
nisi ꝙ egoipse non grauaui vos? Donate mi
E hi hanc iniuriam. Ecce tertio hoc ꝑatus suz
venire ad vos ꝛ non ero grauis vobis. Non
.n. quero q̄ vr̄a sunt: s3 vos. Nec.n. debent fi-
lij parentibus thesaurizare: sed parentes fi-
lijs. Ego āt libentissime impendā: ꝛ suꝑimpē
dar egoipse ꝓ aiabus vr̄is: l3 plus vos dili-
gens. minus diligar. Sed esto. Ego vos non
grauaui: sed cū essē astutꝰ dolo vos cepi. Nū
q̄d ꝑ aliquē eoꝝ quos misi ad vos circūueni
vos. Rogaui titū: ꝛ misi cū illo fratrem. Nū F
quid titus vos circumuenit? Nonne eodem
spiritu ambulauimus. Nonne eisdem vesti
gijs? Olim putatis ꝙ excusemus nos apud
vos. Coram deo in xp̄o loq̄mur. Oia āt caris
simi ꝑꝑ edificationē vr̄am. Timeo.n. ne for-
te cū venero: non quales volo inueniā vos. G
ꝛ ego inueniar a vobis q̄lē nō vultis: ne for Gal.5.
te ꝯtentiones: emulationes: aiositates: dissen
siones detractiones: susurrationes: inflatiōes
seditiones sint inter vos. Ne iteꝝ cū venero
humiliet me deus apd̄ vos ꝛ lugeā multos
ex his q̄ an̄ peccauerūt ꝛ non egerunt pniaz
suꝑ inmunditia ꝛ fornicatōe ꝛ ipudicitia quā
gesserunt. XIII

Ecce tertio hꝰ venio ad vos: vt i ore A
duoꝝ vel triū testiū stabit oē v̄bum. Deu.17
Predixi.n. ꝛ ꝑdico: vt p̄ns vobis: ꝛ nunc ab mat.18.
sēs his q̄ an̄ peccauerūt ꝛ ceteris oibꝰ q̄m si ve Joh.8.
nero iteꝝ nō parcā. An experimentū q̄ritꝭ eiꝰ Hebr.10
q̄ in me loq̄t xp̄s? Qui i vobis nō ifirmat: s3
potēs ē i vobis: nā ꝛ si crucifixꝰ ē ex infirmi-
tate sed viuit ex v̄tute dei. Nā ꝛ nos infirmi B
sumus in illo: sed viuemꝰ cū eo ex v̄tute dei
in vobis. Uosmetipsos tētate: si estis in fide:
ipsi vos probate. An nō cognoscitꝭ vosmetip
sos: q2 xp̄s ih̄s in vobis est? Nisi forte repro-
bi estis. Spero āt ꝙ cognoscitꝭ: q2 nos nō su
mus reprobi. Oramꝰ āt deū vt nihil mali fa
ciatis nō vt nos ꝓbati pereamus: sed vt vos
qd̄ bonū est faciatꝭ. Nos āt vt reprobi sumus C
Nō possumꝰ.n. aliq̄d aduersus v̄itatem: s3 ꝓ
v̄itate. Gaudemꝰ.n. q̄m nos infirmi sumus
vos āt potentes estis. Hoc ꝛ oramꝰ vr̄az ꝯsū
mationē. Jō.n. hec abn̄s scribo: vt n̄ p̄ns du
rius agā s̄3 ꝑtātē quā dn̄s dedit mihi in edi
ficationē ꝛ nō in destructionē. De ceto fr̄es D
gaudete: ꝑfecti estote: exhortamini: idē sapi-
te. Pacē hēte. ꝛ deus pacis ꝛ dilectiōis erit
vobiscū. Salutate inuicē in osculo scō. Salu
tant vos oēs sci. Gr̄a dn̄i nr̄i ih̄u xp̄i. ꝛ cari-
tas dei. ꝛ cōicatio sancti spūs sit cū omnibus
vobis. Amen.

Explicit ep̄la Pauli ad Corinthios scd̄a
Incipit argumētū in ep̄laz ad Galathas

Galathe sunt greci. Hi v̄bum
v̄itatis p̄mum ab ap̄lo acce-

peruntːsed post discessum eius tentati sunt
a falsis apostolis: vt in legem τ circūcisionē
verterent. Hos apostolus reuocat ad fidem
veritatis: scribens eis ab epheso.

Explicit argumentum.

Incipit epistola Pauli ad Galathas.

Capitulum. I

A P Aulus apostolus nō ab hoīb⁹ ne
q̧ p hoīez: sed p ihm xp̄z τ deū pa
trez q̄ suscitauit euz a mortuis τ
q̄ mecū sunt oēs frēs ecclesijs ga
lathie. Gratia vobis τ pax a deo
patre nostro τ dn̄o ihu xp̄o: qui dedit semet
ip̄m p̄ pccis nr̄is vt eriperet nos de presenti
seculo nequā ṡm voluntatē dei τ patris no
stri: cui est gloria in secula seculorum amen
Miror q̄ sic tam cito transferimini ab eo q̄
vos vocauit in gratiā xp̄i in aliud euangeli
um: qd non est aliud nisi sūt aliqui qui vos
conturbant τ volunt ɔuertere euangelium
B xp̄i: sed lʒ nos aut angelus de celo euange
lizet vobis preterq̄ qd euangelizauim⁹ vo
bis: anathema sit. Sicut ṗdixi. τ nunc iterū
2.15.a dico: si quis vobis euangelizauerit preter id
qd accepistis. anathema sit. Modo. n. hoīb⁹
suadeo an deo. An q̄ro hoīb⁹ placere. Si ad
huc hoībus placerē xp̄i ſuus nō eēm. Notū
eni vobis facio frēs euangelium qd euange
lizatum est a me: quia nō est ṡm hoiem. Ne
C q̧. n. ego ab homine accepi illud neq̧ didi
ci: sed per reuelationez ihu xp̄i. Audistis. n.
ɔuersationē meam aliqñ in iudaismo: qm̄: su
pra mōꝫ ṗsequebar ecclesiā dei: τ expugna
bā illam τ proficiebaz in iudaismo supra mlt
tos coetaneos meos in genere meo. abun
dantius emulatoꝛ existens paternarum me
arum traditionum. Cum aūt placuit ei qui
me segregauit ex vtero matris mee: τ voca
uit per grām suam. vt reuelaret filium suuz
in me: vt euangelizarem illum in gentibus
continuo non acqeui carni τ sanguini. Ne
q̧ veni hierosolymā ad antecessores meos
apostolos: sed abij in arabiam. τ iterum re
uersus sum damascum. Deinde post annos
D tres veni hierosolymam videre petrum τ
mansi apud eum diebus quindecim. Aliuz
autem apostolorum vidi neminem. nisi iaco
bum fratrem domini. Que autez scribo vo
bis ecce coram deo q̄ non mentioꝛ. Deinde
veni in partes syrie τ cilicie. Eram autem
ignotus facie ecclesijs iudee: que erant in
christo. Tantum autem auditum habebant
quoniam qui persequebatur nos aliquan
do: nūc euangelizat fidem quam aliquādo
expugnabat. τ in me clarificabāt deū. II

D Einde post ānos q̄tuordecim iterū A
ascēdi hierosolymā cū barnaba: assū
pto τ tito. Ascēdi āt ṡm reuelationē
τ ɔtuli cū illis euāgeliū qd predico in gētib⁹
Seorsuz āt his q̄ videbant aliq̄d eē: ne forte
in vacuū currerē aut cucurrissez. Sed neq̧
titus q̄ mecū erat: cū eēt gentilis: ɔpulsus ē
circūcidi: sed ṗpt subintroductos falsos frēs
q̄ subintroierūt explorare libertatē nr̄az quā
hēm⁹ in xp̄o ihu: vt nos i ſuitutē redigerēt
Quib⁹ neq̧ ad horā cessim⁹ subiectioni: vt
vitas euāgelij permaneat apud vos. Ab his
āt q̄ videbāt eē aliq̄d. q̄les aliqñ fuerint ni
hil mea interest. Deus eni personā hoīs non B
accipit. Mihi. n. q̄ videbant eē aliq̄d nihil Ro.2.b
contulerūt: sed eō. Cū vidissent q̄ creditū ē Eph.6.b
mihi euangeliū ṗputij: sicut τ petro circūci Colos.3.d
sionis: q̄ eni operatus ē petro in apostolatū Act.10.f
circūcisiōis: opatus est τ mihi inter gētes. τ Jaco.2.b
cū cognouissent grāz q̄ data est mihi: iacob⁹
τ cephas τ iohānes q̄ videbant colūne eē de
xtras dederūt mihi τ barnabe societatis: vt
nos inter gentes. ipsi aūt in circūcisionez tā
tum vt pauperuz memores essemus. Quod C
etiaz sollicitus fui hoc ip̄m facere. Cū aūt ve
nisset petrus antiochiaz. in faciē ei restiti. q̄
reprehēsibilis erat. Prius. n. q̄ venirēt q̄daz
ab iacobo. cū gētibus edebat. Cum āt venis
sent. subtrahebat τ segregabat se. timēs eos
q̄ ex circūcisiōe erant. Et simulatiōi eius cō
senserunt ceteri iudei. ita vt τ barnabas du
ceretur ab eis in illam simulationem. Sed
cum vidissem q̄ non recte ambularent ad
veritatem euangelij. dixi cephe corā oibus.
Si tu cū iudeus sis. gētiliter viuis τ nō iu
daice. quomō gentes cogis iudaizare. Nos
natura iudei. τ nō ex gētib⁹ peccatores. Sci D
entes autem q̄ non iustificat hō ex opib⁹ le
gis. nisi q̄ fidē ihu xp̄i. τ nos in xp̄o ihu cre
dim⁹. vt iustificemur ex fide xp̄i τ nō ex opi
bus legis. Propter qd ex opib⁹ legis nō iu Ro.3.c
stificabit oīs caro. q̄ si q̄rentes iustificari in
xp̄o inuenti sum⁹ τ ipsi pccōres. nunq̄d xp̄s
peccati minister ē. Absit. Si. n. q̄ destruxi ite
rum hec reedifico. ṗuaricatorē me eē cōsti
tuo. Ego. n. p̄ legē legi mortuus suz: vt deo
viuā. Xp̄o ɔfixus suz cruci. Viuo aūt iam nō
ego. viuit vo in me xp̄s q̄ ātnūc viuo in car
ne. in fide viuo filij dei q̄ dilexit me τ tradidit
seip̄m p̄ me. Nō abijcio grāz dei. Si. n. per
legem iusticia. ergo gratis christus mor
tuus est. III

O Insensati galathe. q̄s vos fascinauit A J.5.b
non obedire vitati. Añ quoꝝ oclos
xp̄s ihs ṗscript⁹ ē. τ in vobis crucifix⁹. Hoc

solū a vobis volo discere ex opibꝰ legis spm̄
accepistis: an ex auditu fidei? Sic stulti estis vt
cum spū cepericitis: nūc carne ꝯsūmamini. Tā
ta passi estis sine causa: si tamen sine cā. Qui
ergo tribuit vobis spm̄ ⁊ opatur virtutes i vo
Geñ.15.b bis: ex opibus legis. an ex auditu fidei Sicut
Ro.4.a scriptū ē abraham credidit deo ⁊ reputatum
Jaco.2.d ē illi ad iusticiam. Cognoscite ergo q᷑ q̇ ex fi
Geñ.22.d de sūt hi sūt filij abrahe. ꝓuidēs aūt scriptu
B ra: q᷑ ex fide iustificat gentes deus ꝓnuncia
uit abrae: q᷑ bñdicent in te oēs gētes. Jigitur
q̇ ex fide sunt bñdicent cum fideli abraham.
Quicunq̄. n. ex opibus legis sūt sub maledi
Deut.27.d cto sī. Scriptū ē. n. Maledictꝰ oīs q̇ nō pmā
serit in oibus q̇ scripta sūt in libro legis vt fa
ciat ea. qm̄ aūt in lege nēo iustificat apud de
Abacuc.2.a um manifestū ē q᷑ iustus ex fide viuit. Lex āt
Ro.10.b nō ē ex fide. sed q̇ fecerit ea: viuet i illis. Xp̄s
Hebre.10.b nos redemit de maledicto legis: factus ꝓ no
Deut.21.d bis maledictū: q᷑ scriptū est. Maledictus oīs
q̇ pendet in ligno: vt in gētibus benedictio
abrahe fieret in xp̄o ih̄u: vt pollicitationem
Hebre.9.e spūs accipiamus p fidē. Frēs ſm hominez di
co: tñ hois ꝯfirmatuz testm̄ nemo spernit aut
C supordinat. Abrahe dicte sūt promissiones ⁊
semi eiꝰ. Nō dicit ⁊ seminibus q̄si i multis: sed
q̄si in vno: ⁊ semini tuo q̇ ē xp̄s. Hoc āt dico
testm̄ ꝯfirmatū a deo q̇ post q̄dringētos ⁊ tri
gita annos fcā ē lex nō irritū facit ad euacuā
dam ꝓmissionē. Nā si ex lege hereditas. iam
nō ex ꝓmissione. Abrahe aūt p ꝓmissionem
dōauit deus. Quid igit lex. Propt̄ trāsgressi
onē posita ē donec veniret semen cui ꝓmise
rat ordinata per angelos in manu mediato
ris. Mediator aūt vnius nō ē: deus aūt vnꝰ ē
Lex ergo aduersus ꝓmissa dei. Absit. Si. n.
data esset lex q̄ posset viuificare vere ex lege
D esset iusticia. Sed ꝯclusit scriptura omnia sub
peccato: vt ꝓmissio ex fide ih̄u xp̄i daret cre
dentibus. Prius aūt q̄ȝ veniret fides sub le
ge custodiebamur conclusi i eā fidē q̄ reuelā
da erat. Jtaq̄ lex pedagogꝰ noster fuit i chri
sto. vt ex fide iustificemur. At vbi venit fides
iam ñ sumus sub pedagogo. Omnes enim
Ro.6.a filij dei estis per fidem in xp̄o ih̄u. Quicunq̄
n. in xp̄o baptizati estis xp̄m induistis. Nō ē
iudeus neq̄ grecus: non ē seruꝰ neq̄ liber: ñ
est masculus neq̄ femina. Oēs. n. vos vnum
estis in xp̄o ih̄u. Si aūt vos vnum estis i xp̄o
iesu: ergo semen abrahe estis secundū ꝓmissi
onem heredes. IIII

A Dico aūt. Quanto tpe heres puulꝰ ē
nihil differt a seruo: cum sit dñs oīuz
sed sub tutoribus ⁊ actoribꝰ ē vsq̄ ad prefini
tū tp̄s a pr̄e. Jta ⁊ nos cū essemus puuli sub
elemētis mundi eramꝰ seruiētes. At vbi ve
nit plenitudo tp̄ris misit deus filiū suū factū
ex mr̄e: factum sub lege: vt eos qui sub lege
erant redimeret: vt adoptionem filiorū re
ciperemus. Qm̄ aūt estis filij dei: misit deus
spm̄ filij sui in corda vr̄a clamantem abba pr̄ Ro.8.c
Jtaq̄ iā nō ē suus sed filiꝰ. q̄ si filius ⁊ heres
p deuz. Sed tūc q̄dē ignorātes deū his q̇ na B
tura nō sūt dij suiebat. Nūc āt cū cognoueritis
deū imo cogniti sitis a deo: quō ꝯuertimini ite
rū ad ifirma ⁊ egena elemēta q̇bꝰ denuo ser
uire vultis. Dies obseruatis ⁊ mēses ⁊ tēpora
⁊ annos. Timeo vos ne forte sine causa labo
rauerim vobis. Estote sicut ego: q᷑ ⁊ ego sicut
vos. Frēs obsecro vos. nihil me lesistis. Scitis
aūt q᷑ p infirmitatem carnis euāgelizaui vo
bis iam pridē: ⁊ tētationē vr̄am i carne mea ñ
spreuistis neq̄ respuistis: sȝ sicut angeluz dei
excepistis me sicut xp̄m ih̄m. Ubi ē ergo bea
titudo vr̄a. Testimoniū. n. phibeo vobis: q᷑ si
fieri posset oculos vr̄os eruissetis ⁊ dedissetis C
mihi. Ergo inimicus vobis factus sū verū di
cens vobis. Emulant vos nō bene: sed exclu
dere vos volunt vt illos emulemini. Bonū
āt emulamini i bono sp. ⁊ ñ tm̄ cū pñs sū apd
vos. Filioli mei quos iteruz parturio donec
formet xp̄s in vobis. Vellē aūt esse apud vos
modo ⁊ mutare vocē meam qm̄ confundor i
vobis. Dicite mihi: q̇ sub lege vultis eē. Legē
nō legistis. Scriptū est. n. qm̄ abrahā duos fi Geñ.21
lios hūit: vnū de ancilla. ⁊ vnuz de libera. Sȝ
q̇ de ancilla secundū carnē natus ē: qui āt de
libera: p repromissionē. Que sūt p allegoriā
dicta. Hec. n. sūt duo testamēta. Unum q̇dē
i mōte syna i seruitutē generans: que est agar D
Syna. n. mons ē in arabia qui ꝯiunctꝰ ē eiq̄
nunc est irl'm. ⁊ seruit cum filijs suis. Jlla aūt
q̄ sursum est irl'm: libera est: q̄ ē mr̄ nr̄a. Scri Sap.
ptū ē. n. Letare sterilis q̄ nō paris: erumpe ⁊ Esa.54
clama q̄ nō parturis: q᷑ multi filij deserte ma Lu.2
gis q̄ȝ eiꝰ q̄ hȝ virū. Nos aūt frēs scd̄m ysaac
ꝓmissionis filij sumꝰ. Sed quō tunc his qui Ro.9
secūdū carnē natꝰ fuerat psequbat eum q̇ scd̄z
spm̄ ita ⁊ nūc. Sȝ q̇d dicit scriptura. Ejice an Geñ.
cillā ⁊ filiū eius. Nō. n. heres erit filius ācille
cū filio libere. Jtaq̄ frēs nō sumꝰ ācille filij sȝ
libere q̄ libertate xp̄s nos liberauit. V

Sтate: ⁊ nolite iterū iugo seruitutis cō A
tineri. Ecce ego paulꝰ dico vobis: qm̄ Act.
si circūcidamini: xp̄s vobis nihil ꝓderit
Testificor āt rursus oī hoi circūcidēti se qm̄ d
bitor est vniuerse legis faciēde. Euacuati estis a
xp̄o: q̇ i lege iustificamini a gr̄a excidistis. Nos. n.
spū ex fide spē iusticie expectamꝰ. Nā i xp̄o ie J.6.

ſu neqꝫ circūciſio aliq̄d valet neqꝫ preputiuꝫ
B ſed fides: que ꝑ caritatē opatur. Currebatis
ḡ.3.a bn̄. Quis vos faſcinauit veritati nō obedire.
Nemini ꝯſenſeritis. Perſuaſio hec nō eſt ex
.5.b eo qui vocat vos. Modicū fermentū totam
maſſā corrumpit. Ego ꝯfido in vobis in dn̄o:
ꝙ nihil aliud ſapietis. Qui aūt ꝯturbat vos:
portabit iudiciū: q̄cunqꝫ eſt ille. Ego aūt frēs
ſi circūciſionē adhuc predico: q̄d adhuc ꝑſe-
cutionē patior? Ergo euacuatū ē ſcādalū cru
cis. Utinā abſcindant q̄ vos ꝯturbant. Uos
eni in libertatē vocati eſtis frēs: tm̄ ne liber-
tatē in occiſionē detis carnis: ſed ꝑ caritateꝫ
ſpūs ſeruire inuicē. Ois eni lex in vno ſermo
C ne iplet: diliges ꝓximū tuū ſicut teipſuꝫ: ꝙ ſi
.22.d iuicē mordetis ⁊ comeditis: videte ne ab in
.12.c uicē cōſumamini. Dico aūt in xp̄o. Spū am
.10.e bulate ⁊ deſideria carnis nō ꝑficietis. Caro
.13.c eni ꝯcupiſcit aduerſus ſpūm: ſpūs aūt aduer
e.2.b ſus carnē. Hec. n. ſibi inuicē aduerſant: vt nō
.13.d quecūqꝫ vultis illa faciatis: ꝙ ſi ſpū ducimini
nō eſtis ſub lege. Manifeſta ſūt aūt opa car-
B nis q̄ ſūt fornicatio: imūdicia: īpudicitia: luxu
2.12.g ria idoloꝝ ſeruitus: veneficia: inimicitie cōtē
tiones: emulationes: ire: rixe: diſſenſiones ſe-
cte. inuidie: homicidia: ebrietates: comeſſati-
ones: ⁊ his ſilia: q̄ p̄dico vobis ſic predixi: qm̄
c.22.a. qui talia agunt regnū dei nō ꝯſequētur. Fru
ctus aūt ſpūs ē caritas: gaudiū: pax: paciētia
benignitas: bonitas: longanimitas: manſue-
tudo: fides: modeſtia: continentia: caſtitas.
.13.d Aduerſus huiuſmodi non eſt lex. Qui autē
e.2.b. ſunt xp̄i carnem ſuam crucifixerunt cū vicijs
A ⁊ concupiſcentijs. VI
SI ſpū viuimus: ſpū ambulemus. nō
efficiamur inanis glīe cupidi: inuicē
ꝓuocantes: inuicē inuidentes. Fratres ⁊ ſi p̄
occupatus fuerit hō in aliquo delicto: vos q̄
ſpiritales eſtis huiuſmodi inſtruite in ſpū le-
nitatis: cōſiderans teipſum ne ⁊ tu tenteris.
Alter alterius onera portate. ⁊ ſic adimple-
bitis legē xp̄i. nam ſi quis exiſtimat ſe aliquid
eē cū nihil ſit: ipſe ſe ſeducit. Opus autē ſuuꝫ
ꝓbet vnuſquiſqꝫ: ⁊ ſic in ſemetipſo tm̄ gloriā
hēbit: ⁊ nō in altero. Unuſquiſqꝫ eni onus ſu
um portabit. Cōicet aūt his q̄ cathetizatur
B v̄bo ei qui ſe cathetizat in oibus bonis. No-
lite errare deus nō irridetur. Que eniꝫ ſemi
nauerit hō: hec ⁊ metet. Qm̄ qui ſemiat i car
ne ſua: de carne ⁊ metet corruptionē: q̄ aūt ſe
eſſ 3.c minat in ſpū: de ſpū metet vitā eternā. Bo-
C nū aūt facientes nō deficiamus: tpe eniꝫ ſuo
metemus nō deficientes. Ergo dū tp̄s hēmꝰ
operemur bonū ad oēs: maxime autē ad do
meſticos fidei. Uidete qualibus lr̄is ſcripſi

vobis mea manu. Quicūqꝫ eni volūt placere
in carne: hi cogūt vos circūcidi: tm̄ vt crucis
xp̄i ꝑſecutionem non patiant. neqꝫ enim qui
circunciduntur legem cuſtodiunt: ſed volūt
vos circuncidi ut in carne vr̄a glorient. Mi
hi aūt abſit gloriari niſi in cruce dn̄i nr̄i ieſu
xp̄i: per quē mihi mūdus crucifixus ē ⁊ ego B
mundo. In xp̄o enim ieſu neqꝫ circūciſio ali ḡ.5.a
quid valet neqꝫ preputiū: ſed noua creatura
Et quicunqꝫ hanc regulā ſecuti fuerint: pax
ſuper illos ⁊ mia ⁊ ſuper iſrael dei. Decetero
nemo mihi moleſtus ſit. Ego enim ſtigmata
dn̄i ieſu in corpore meo porto. Grā dn̄i nr̄i ie
ſu xp̄i cum ſpū vr̄o fratres. Amen.
Explicit ep̄la Pauli ad Galathas. Incipit
argumentum in ep̄lam ad ephesios.
EPheſi ſunt aſiani. Hi accepto verbo
veritatis ꝑſtiterūt in fide. Hos col-
laudat ap̄ls. ſcribens eis a roma de
carcere per tichicū diaconē.
Explicit argumentū: Incipit ep̄la Pauli ad
Ephesios. Capitulum I
PAulus apoſtolus xp̄i ieſu ꝑ A
voluntatē dei oibus ſanctis
qui ſunt epheſi ⁊ fidelibus in
xp̄o ieſu. Grā vobis ⁊ pax a
deo patre nr̄o ⁊ dn̄o ieſu xp̄o
Benedictꝰ deus ⁊ pr̄ dn̄i no 2.cor.1.a.
ſtri ieſu xp̄i q̄ benedixit nos i omni benedicti 1.Pe.1.a
one ſpiritali in celeſtibus in xp̄o: ſicut elegit
nos in ipſo an̄ mundi ꝯſtitutionē: vt eſſemus
ſancti ⁊ immaculati in conſpectu eiꝰ in cari-
tate. Qui predeſtinauit nos in adoptionem
filioꝝ ꝑ ieſum xp̄m in ipſū ſm̄ ꝓpoſitū volun
tatis ſue in laudem glorie grē ſue: in qua gra B
tificauit nos in dilecto filio ſuo: in quo ha-
bemus redēptionē ꝑ ſanguinē eiꝰ remiſſionē
pccōꝝ ſm̄ diuitias grē eius q̄ ſupabundauit i
nobis in omni ſapiētia ⁊ prudentia vt notū
faceret nobis ſacramentū voluntatis ſue ſm̄
beneplacitū eius quod ꝓpoſuit in eo in diſ-
penſatione plenitudinis tempoꝝ inſtaurare
oia in xp̄o que in celis ⁊ que in terra ſūt i ip̄o
In quo etiam nos ſorte vocati ſumus: prede
ſtinati ſm̄ ꝓpoſitū eius qui operat oia ſm̄ cō
ſiliū voluntatis ſue: vt ſimus in laudem glo-
rie eius qui an̄ ſperauimus in xp̄o. In quo ⁊ C
vos cū audiſſetis verbū v̄itatis euangelium
ſalutis vr̄e: in quo ⁊ credentes ſignati eſtis:
ſpū ꝓmiſſionis ſcō: qui eſt pignus hereditatꝪ
nr̄e in redemptionē acquiſitionis in laudem
glīe ipſius. Propterea ⁊ ego audiens fideꝫ
vr̄am que eſt in xp̄o ieſu: ⁊ dilectionem i om-
nes ſcōs: non ceſſo gratias agens pro vobis
memoriam veſtri faciens in orationibꝰ meis

vt deus dñi nr̃i iesu xp̃i pr̃ glorie det vobis
spm̃ sapientie ⁊ reuelationis in agnitioẽ ei⁹
illuminatos oculos cordis vestri: vt sciatis
B q̃ sit spes vocationis eius ⁊ que diuitie glĩe
hereditatis eius in sanctis: ⁊ que sit supemi-
nens magnitudo ṽtutis eius in nos: qui cre
dimus ſm operationẽ potẽtie virtutis eius:
quã opat⁹ ẽ i xp̃o suscitãs illũ a mortuis: ⁊ cõ
stituẽs ad dexterã suã i celestibus supra oẽm
principatũ ⁊ ptãtẽ ⁊ ṽtutẽ ⁊ dñationem: ⁊ oẽ
nomẽ quod nominat̃ non solum in hoc secu
lo: sed etiã in futuro: ⁊ omnia subiecit sub pe
dibus eius. Et ipsum dedit caput super oẽm
ecclesiã que ẽ corpus ipsius: ⁊ plenitudo ei⁹
A q̃ omnia in oĩbus adimplet̃. II
Col.2.c Et vos cum essetis mortui delictis ⁊
pccis vr̃is in quibus aliqñ ãbulastis
ſm seculum mũdi h⁹: ſm principem potesta
tis aeris huius spũs qui nunc operat̃ in filijs
diffidentie: in quibus ⁊ nos oẽs aliqñ cõuer-
sati sumus in desiderijs carnis nr̃e facientes
voluntatem carnis ⁊ cogitationum. ⁊ eram⁹
natura filij ire sicut ⁊ ceteri. De⁹ ãt q̃ diues
ẽ in mĩa pp nimiam caritatem suã q̃ dilexit
nos: ⁊ cum essemus mortui pccis: cõuiuifica
uit nos in xp̃o: cuius grã estis saluati. ⁊ cõresu
scitauit ⁊ cõsedere fecit i celestibus i xp̃o ihũ
B vt ondẽderet in seculis supuenientib⁹ abũdan-
tes diuitias grẽ sue in bonitate super nos in
xp̃o iesu. Grã eni estis saluati p fidẽ: ⁊ hoc ñ
ex vobis. Dei eni donũ ẽ: nõ ex operibus vt
ne quis glorief. Ipsius.n. sumus factura: cre
ati i xp̃o i operib⁹ bonis: q̃ preparauit deus
vt i illis ãbulemus. Propt qd̃ memores esto
te q aliqñ vos q̃ gẽtes eratis i carne q̃ dice-
bamini preputiũ ab ea q̃ dr̃ circũcisio in car-
ne manufacta: q̃ eratis illo i tp̃e sine xp̃o ali
C enati a cõuersatione isrl̃. ⁊ hospites testamẽ-
toꝝ. pmissionis spem nõ hñtes. ⁊ sine deo in
hoc mundo. Nunc ãt i xp̃o ihũ vos q̃ aliqñ
eratis longe facti estis ppe in sanguine xp̃i.
Ipse.n. est pax nr̃a q̃ fecit vtraq; vnum. ⁊ me
dium parietẽ macerie soluẽs inimicitias in
carne sua: legem mandatoꝝ decretis euacuãs
vt duos cõdat in semetipsuz i vnum nouũ ho
minez faciens pacẽ: vt recõciliet ãbos i vno
D corpe deo per crucem iſficiẽs inimicitias in se
Luc.2.b metipso. ⁊ veniens euãgelizauit pacẽ vobis
q̃ lõge fuistis. ⁊ pacem is q̃ ppe: qm̃ per ip̃m
hẽmus accessũ ambo in vno spũ ad prẽm: Er
go iã non estis hospites ⁊ aduene: sz estis ci-
ues scõꝝ ⁊ domestici dei: supedificati sup fun
damẽtũ aplõꝝ ⁊ pphãꝝ: ip̃o summo angula
ri lapide xp̃o iesu: in quo oĩs edificatio con-
structa crescit i templũ scm̃ in dño. In quo ⁊
vos coedificami i habitaculum dei i spũ scõ.
Huius rei grã ego paulus vict⁹ III A
xp̃i ihũ p vobis gẽtib⁹. si tñ audistis
dispensationez grẽ dei q̃ data ẽ mihi
i vobis. qm̃ ſm reuelationem notum mihi fa
ctum ẽ sacr̃m sicut s̃ scripsi i breui prout po-
testis legẽtes itelligere prudẽtiã meã in mi-
nisterio xp̃i: qd̃ alijs generatiõib⁹ nõ ẽ agnitũ
filijs hoium: sicuti nũc reuelatum est sanctis
aplĩs eius ⁊ pphis in spũ: eẽ gentes cohẽdes
⁊ cõcorporales ⁊ cõparticipes pmissionis i xp̃o B
iesu p euãgeliũ cuius fact⁹ sũ ego minister ſz i.Cor.
donũ grẽ dei q̃ data ẽ mihi ſm opationẽ ṽtu
tis ei⁹. Mihi.n. oium scõꝝ minimo data est
grã hec: in gentibus euãgelizare inuestiga-
biles diuitias xp̃i ⁊ illuminare oẽs: q̃ sit dispẽ
satio sacramẽti abscõditi a seculis in deo qui
oĩa creauit vt innotescat principibus ⁊ ptãti C
bus in celestibus p ecclĩam multiformis sa-
pientia dei: ſm pfinitionẽ seculoꝝ quã fecit i
xp̃o iesu dño nr̃o in quo hẽmus fiduciã ⁊ ac
cessum in cõfidentia p fidẽ eius. Propter qd̃
peto ne deficiatis in tribulationibus meis p
vobis: que est glĩa vr̃a. Huius rei grã flecto
genua mea ad prẽm dñi nr̃i iesu xp̃i ex q̃ oĩs
paternitas in celis ⁊ in terra noiat̃ vt det vo D
bis ſm diuitias glĩe sue ṽtutẽ: corroborari p
spritũ eius in interiori hoie xp̃m habitare p fi
dẽ i cordibus vr̃is: i caritate radicati ⁊ funda
ti: vt possitis cõprehẽdere cuz oĩbus scis q̃ sit
latitudo ⁊ lõgitudo ⁊ sublimitas ⁊ pfunduz
Scire ẽt supeminẽtẽ scie caritatẽ xp̃i: vt imple
amini i oẽm plenitudinẽ dei. Ei aũt q̃ potẽs
ẽ oĩa facere supabundãter q̃z petim⁹ aut itel
ligim⁹ ſz ṽtutẽ q̃ opat̃ i nobis: ipi glĩa i ecclĩa
⁊ i xp̃o iesu i oẽs gñatiões scli sclõꝝ. Amen.
Obsecro itaq; vos ego vinct⁹ IIII A
i dño: vt digne ambuletis vocatiõe q̃ i.Cor.
vocati estis cũ oĩ hũilitate ⁊ mansue
tudine: cũ patientia supportãtes iuicem i ca-
ritate. Solliciti seruare vnitatem spũs i vicu
lo pacis. Unũ corpus ⁊ vn⁹ spũs: sicut voca Ro.
ti estis i vna spe vocatiõis vr̃e. Un⁹ dñs: vna i.Cor.
fides: vnũ baptisma. Unus de⁹ ⁊ pr̃ oium q̃ B
sup oẽs ⁊ p oĩa ⁊ i oĩb⁹ nobis. Unicuiq; aũt 2.Cor.
nr̃z data ẽ grã ſz mẽsurã dõatiõis xp̃i. Pro- Ps.
pter qd̃ dicit. Ascẽdẽs i altũ captiuã duxit ca
ptiuitatẽ. dedit dona hoibus. q aũt ascendit Joã.
q̃d ẽ nisi qz ⁊ descẽdit primũ i iferiores ptes
terre. Qui descendit: ipse ẽ ⁊ q̃ ascẽdit sr̃ oẽs
celos: vt adimpleret oĩa. Et ipse dedit quosdaz i.Cor.
q̃dẽ aplõs: quosdã aũt pphas: alios ṽo euã- C
gelistas: alios aũt pastores ⁊ doctores ad cõ
summationẽ scõꝝ in opus ministerij i edificatio-
nẽ corpis xp̃i: donec occurram⁹ oẽs i vnitatem

fidei ⁊ agnitionis filij dei in virũ pfectũ i mẽ
surã etatis plẽitudis xpi. vt iã nõ simus puuli
fluctuantes. ⁊ circũferamur oi vento doctrie
i neqtia hoiuz: in astutia ad circũuentionẽ er
B rorís. Veritatez aũt faciẽtes i caritate cresca
mus in illo p oia q̃ est caput xps ex quo totũ
corpus cõpactũ. ⁊ cõnexũ p oẽm iuncturã sũ
ministrationis scdm operationẽ i mẽsurã vni
uscuiusq; mẽbri augmẽtũ corpis fac i edifica
tionẽ sui in caritate. Hoc igitur dico ⁊ testifi
.o.1.c cor i dño. vt iã nõ ambuletis sicut ⁊ gẽtes am
E lãt i vãitate sensus sui tenebris obscuratũ ha
bẽtes intellectũ: aliẽati a vita dei p ignorãtiã
q̃ ẽ in illis pp cecitatẽ cordis ipoz: q̃ despan
tes semetipsos tradiderũt impudicitie: i opa
tionẽ immudicie ois: in auaritiam. Vos aũt
nõ ita didicistis xpm. si tamẽ illũ audistis ⁊ i
.6.a ipso edocti estis sicut est ṽitas in ihu. Depõi
3.b. te vos scdz pristinã ↄuersationẽ veterẽ hoiez
bre. q̃ corrũpit scdm desideria erroris. Renoua
Pe mini ãt spũ mentis vr̃e ⁊ induite nouũ hoiez
2.a q̃ scdm deũ creat⁹ ẽ i iusticia ⁊ scitate ṽitatis
.8.c Propter qd deponẽtes mẽdaciũ loq̃mi ṽi
tatẽ vnusq̃sq; cũ pximo suo: qm̃ sum⁹ iuicez
s.4. mẽbra. Irascimini ⁊ nolite peccare. Sol non
.4.b occidat super iracundiam vestram. Nolite
4.a locũ dare diabolo. Qui furabat iam nõ fure
tur magis ãt laboret operãdo mãib⁹ suis qd
bonũ ẽ vt hẽat vñ tribuat necessitatẽ patiẽti.
G Ois sermo malus ex ore vr̃o nõ pcedat. sed
si q̃s bonus ad edificationem fidei: vt det gra
tia audiẽtib⁹. Et nolite cõtristare spm̃ scm̃ dĩ
in quo signati estis i die redẽtionis. Omnis
amaritudo ⁊ ira ⁊ idignatio ⁊ clamor ⁊ blas
.3.b femia tollat a vobis cum omni malitia. Esto
te aũt inuicẽ benigni: misericordes donãtes
inuicẽ sicut ⁊ deus i xpo donauit vobis. V
A Estote ergo imitatores dei sicut filij
3.d carissimi: ⁊ ãbulate in dilectiõe sicut
.4.b ⁊ xps dilexit nos. ⁊ tradidit semetip
sum p nobis oblationẽ ⁊ hostiam deo i odo
rẽ suauitatis. Fornicatio aũt ⁊ ois imunditia
aut auaritia nec noiet in vobis sicut decet sã
ctos: aut turpitudo: aut stultiloq̃um aut scur
B rilitas q̃ ad rẽ nõ ptinet: sed magis grãrum
actio. Hoc. n. scitote intelligẽtes q̃ ois forni
cator aut immũd⁹ aut auar⁹ qd est idoloruz
seruit⁹ nõ hz hereditatẽ i regno xpi ⁊ dei. Ne
.3.a mo vos seducat inanib⁹ verbis pp hec enim
venit ira dei in filios diffidentie. Nolite ergo
effici pticipes eoz. Eratis. n. aliquando tene
C bre nũc ãt lux i dño. vt filij lucis ãbulate. Fru
ctus. n. lucis ẽ in omni bõitate ⁊ iusticia ⁊ ṽi
tate. Probãtes quid sit bñplacitum deo. Et
nolite cõmunicare operib⁹ ifructuosis tene

brarũ magis aũt redarguite. Que e. n. i occlt
fiũt ab ipsis: turpe ẽ ⁊ dicere. Oia ãt q̃ arguũ
tur: a lumine manifestant. Oẽ. n. qd manife
stat: lumen est. Propter qd dicit. Surge q̃d D
dormis: ⁊ exurge a mortuis ⁊ illuminabit te
xps. Videte itaq; frẽs quõ caute ambuletis: Col.4.a
nõ q̃si insipiẽtes: sed vt sapiẽtes redimentes
tps: qm̃ dies mali sũt. Propterea nolite fieri Ro.12.a
imprudẽtes sz intelligẽtes q̃ sit voluntas dei i.Tessal.4.c
Et nolite inebriari vino i q̃ est luxuria: sed im
plemi spũ scõ loquẽtes vobiismetipsis i psal
mis hymnis ⁊ cãticis spiritalibus cantantes
⁊ psallentes in cordib⁹ vr̃is dño: grãs agen
tes semp p oibus in noie dñi nr̃i ihu xpi deo
⁊ prĩ. Subiecti iuicẽ in timore xpi. Mulieres E
viris suis subdite sint sicut dño: qm̃ vir caput i.Cor.11.a
est mr̃is: sicut xps caput est ecclesie ipse sal Col.3.c
uator corpus eius. Sz sicut ecclesia subiecta i.Pe.3.a
ẽ xpo: ita ⁊ mulieres viris suis in oibus. Viri Col.3.c
diligite vxores vr̃as sicut ⁊ xps dilexit eccle
siam: ⁊ seipsum tradidit p ea vt illam scifica
ret: mũdans eã lauacro aq̃ in ṽbo vite: vt ex
hiberet ipse sibi gl̃iosã ecclesiã nõ habẽtẽ ma F
culaz aut rugã aut aliquid huiusmodi sed vt
sit scã ⁊ imaculata. Ita ⁊ viri debent diligere
vxores suas vt corpora sua. Qui suã vxorem
diligit: seipsũ diligit. Nemo. n. vnq̃ carnem
suã odio hũit: sed nutrit ⁊ fouet: eam sicut ⁊
xps ecclesiam: q: mẽbra sum⁹ corporis ei⁹ de G
carne eius ⁊ de ossibus eius. Propter hoc re Gen.2.d
linq̃t hõ prẽm ⁊ mr̃em suã: ⁊ adherebit vxo 3.Esdre.4.b
ri sue: ⁊ erunt duo in carne vna. Sacramẽtũ Mat.19.a
hoc magnũ ẽ. Ego aũt dico: in xpo ⁊ in eccle Mar.10.c
sia. Verũtñ ⁊ vos singuli vnusq̃sq; vxorẽ suã i.Cor.6.d
sicut seipsum diligat. vxor autem timeat vi
rum suum. VI
Filij obedite parentibus vr̃is in dño A Col.3.d
Hoc. n. iustũ ẽ. Honora prẽm tuum Exo.20.b
⁊ mr̃em tuã: qd ẽ mandatũ pmũ in pmissio Ecc.3.b
ne. vt bñ sit tibi. ⁊ sis longeuus sup trã. Et vos Mat.19.c
prẽs nolite ad iracũdiã puocare filios vr̃os Mar.10.a
sed educate illos in disciplina ⁊ correptione
dñi. Serui obedite dñis carnalibus cũ timo Col.3.d
re ⁊ trẽore in simplicitate cordis vestri sicut ad.Titũ.2.c
xpo nõ ad oculũ ṽuiẽtes q̃si hominib⁹ pla i.Pe.2.c
centes: sed vt serui xpi facientes voluntatem
dei ex animo cũ bona volũtate seruiẽtes sicut
dño ⁊ nõ hoibus: sciẽtes qm̃ vnusq̃sq; qdcũ
q; fecerit bonũ hoc recipiet a dño siue seruus
siue liber. Et vos dñi eadem facite illis remit B
tentes minas: scientes q: ⁊ illorum: ⁊ vester
dñs ẽ in celis: ⁊ psonarũ acceptio nõ ẽ apud Ro.2.b
deũ. Decetero frẽs ↄfortami in dño ⁊ i potẽ Col.3.d
tia ṽtutis eius. Induite vos armaturã dĩ vt Act.10.f.
possitis stare aduersus insidias diaboli: qm̃ Ja.2.b
i.Pe.1.c

non ē nobis colluctatio aduersus carnē: ⁊
sāguinē: sed aduersus ꝑncipes ⁊ ptātes: ad
uersus mundi rectores tenebraꝝ haꝝ: ꝯ spi-
C ritalia neq̄tie in celestib⁹. Propterea accipi
te armaturā dei vt possitꝭ resistere in die ma
lo. ⁊ in oībus pfecti stare. State ergo succin
cti lūbos vestros in ṽitate: ⁊ induti loricā iu
sticie. ⁊ calciati pedes in ꝑparationē euāge-
Tessal.2.b lij pacis. In oībus sumentes scutū fidei i quo
possitꝭ oīa tela neq̄ssimi ignea extīguere: ⁊ ga
leā salutꝭ assumite. ⁊ gladiū spūs qd̓ est ṽbū
dei: per oēz orōnē ⁊ obsecrationē orantes oī
tp̄e in spū: ⁊ in ipso vigilantes in oī instantia
⁊ obsecratōe ꝓ oībus scīs ⁊ ꝓ me: vt detr mi-
D hi ſmo in apriōe oris mei cū fiducia notū fa
cere mysteriū euangelij: ꝓ q̊ legatione fūgor
in cathena ista: ita vt in ipso audeā ꝓut opor
tet me loq̄. Ut āt ⁊ vos sciatꝭ q̄ circa me sunt
q̊d agā: oīa vobis nota faciet tychic⁹ carissi-
mus frī ⁊ fidelis mīster in dn̄o. quem misi ad
vos in hoc ipsū vt cognoscatis q̄ circa nos sīt
⁊ consolet̄ corda vestra. Pax frībus. ⁊ cari-
tas cū fide a dō pr̄e nr̄o. ⁊ dn̄o ih̄u xp̄o. Grā
cū oībus q̄ diligunt dn̄m nostrū ih̄m xp̄m in
incorruptione. Amen.

Explicit ep̄la Pauli ad ephesios. Incipit
argumentū in ep̄lam ad Philippenses.

Philippenses sūt macedones. Hi
accepto ṽbo ṽit aꝗ pstiterūt in fi
de. nec receperunt falsos aposto
los. Hos collaudat ap̄ls scribēs
eis a rōa d̓ carcer̄ p epaphroditū

Explicit argumētum. Incipit epistola
Pauli ad Philippenses. Capl'z I

A Paulus ⁊ timotheus ṡui ih̄u
xp̄i. oībus scīs in xp̄o ih̄u. q̊
sūt philippis cū ep̄is ⁊ diaco
nibus. Gratia vobis ⁊ pax a
dō patre nr̄o. ⁊ dn̄o ih̄u xp̄o
Gratias ago deo meo in oī
mēoria vr̄i sēper in cunctis
orōnib⁹ meis ꝓ oīb⁹ vobis cū gaudio dep̄-
cationē facieñs sup coīcatōe vestra i euāgelio
xp̄i a p̄ma die vsq̄ nūc. ꝯfidens hoc ip̄m. qꝛ
q̊ cepit in vobis op⁹ bonū. pficiet vsq̄ in diē
xp̄i ih̄u. Sicut ē mihi iustū hoc sētire ꝓ oīb⁹
vobis. eo ꝙ habeā vos in corde ⁊ in vinculis
meis ⁊ in defensiōe ⁊ ꝯfirmatione euangelij
B socios gaudij mei oēs vos esse. Testis. n. mi-
hi ē deus quō cupiā oēs vos esse in viscerib⁹
ih̄u xp̄i. Et hoc oro vt caritas vestra magis
ac magis abūdet in oī scīa ⁊ in oī sensu. vt ꝓ
betis potiora vt sitis sinceres ⁊ sine offensa
in diē xp̄i. repleti fructu iusticie p ih̄m xp̄m
in gloriā ⁊ laudē dei. Scire āt volo vos frēs

qꝛ q̄ circa me sunt magis ad ꝓfectū venerūt
euangelij: ita vt vincula mea manifesta fie-
rent in xp̄o in omni p̄torio ⁊ in ceteris oīb⁹
vt plures e frībus in dn̄o confidentes in vi
culis meis: abundantius auderēt sine tio-
re ṽbū dei loq̄. Quidam quidē ⁊ ꝓpter inui
diā ⁊ contentionē. q̄dam āt ⁊ ꝑꝑ bonā volū
tatem xp̄m p̄dicant. Quidā ex caritate: sciē
tes qm̄ in defensione euangelij positus sum
C Quidā āt ex ꝯtentione xp̄m annūciant non
sincere: existimantes p̄ssurā se suscitare vincu
lis meis. Quid. n. Dū omni modo siue p oc
casionem siue p ṽitatem xp̄s annunciet̄. ⁊ in
hoc gaudeo: sed ⁊ gaudebo. Scio. n. qꝛ hoc
mihi ꝓueniet ad salutē: p vr̄am orōnem ⁊ sū
ministrationē spūs ih̄u xp̄i: ſm expectatio-
nem ⁊ spem meā qꝛ in nullo ꝯfundar: sed in
oī fiducia sicut sēper ⁊ nunc magnificabitur
xp̄s in corpore meo p vitā siue per mortem.
Mihi. n. viuere xp̄s est: ⁊ mori lucꝝ. ꝙ si vi-
uere in carne: hic mihi fructus opis ē: ⁊ q̊d 2 Re.1
eligā ignoro: coartor āt: e duobus desideriū
B hn̄s dissolui: ⁊ esse cū xp̄o multo magis me-
lius: ꝑmanere āt in carne: neccessariū ꝑꝑ vos
Et hoc ꝯfidens scio: qꝛ manebo ⁊ permāebo
oībus vobis ad ꝓfectū vr̄m ⁊ gaudiuz fidei
vt gratulatio vr̄a abundet in xp̄o ih̄u in me
p meū aduentū iteꝝ ad vos. Tm̄ digne euan
gelio xp̄i ꝯuersamini: vt siue cū venero ⁊ vi-
dero vos: siue absens audiā de vobis qꝛ statꝭ
in vno spū: vnanimes: collaborātes fidei euā
gelij: ⁊ in nullo terreamini ab aduersarijs q̄
est illis cā perditionis vobis āt salutis. Et h⁹
a deo. Qꝛ vobis donatū est ꝓ xp̄o non soluz
vt in euz credatis: sed vt ēt ꝓ illo patiamini
idē certamen hn̄tes quale ⁊ vidistis in me. ⁊
nunc audistis de me. II

A Si q̄ ergo ꝯsolatio i xp̄o si qd̓ solatiuz
caritatis: si q̄ societas spūs: si q̄ visce
ra miserationis: iplete gaudiū meuz
vt idem sapiat̄: eandē caritatē hn̄tes: vnani-
mes: idipsum sentientes. Nihil per ꝯtentio-
nē neq̄ p inanē gloriā: sed in hūilitate supi
ores sibi inuicē arbitrantes: non q̄ sua sunt
singuli ꝯsiderantes. sed ea q̄ alioꝝ. Hoc eīm
sentite in vobis: qd̓ ⁊ in xp̄o ih̄u. Qui cuz in
forma dei esset: nō rapinā arbitratus ē esse se
eq̄lem deo: sed semetipsū exinaniuit formam
serui accipiens in silitudinē hoīum factus. ⁊
habitu inuent⁹ vt hō: hūiliauit semetipsum
factus obediens vsq̄ ad mortē: mortē āt cru
cis. Propter qd̓ ⁊ de⁹ exaltauit illū. ⁊ dona
uit illi nomen qd̓ ē sup oē nomen: vt in noīe Heb.
ih̄u oē genu flectat̄ celestiū terrestium ⁊ in- B
fernoꝝ: ⁊ oīs lingua ꝯfiteatur: qꝛ dn̄s iesus Ro.

xp̄s in glīa est dei patris. Itaqꝫ carissimi mei
sicut semꝑ obedistis: nō in p̄ntia mei tātū: sed
multo magis nunc in absentia mea cum me
tu ⁊ tremore vr̄am salutem opamini. Deꝰ est
enī q̄ opat̄ in vobis ⁊ velle ⁊ pficere ꝓ bona
...c.4.b voluntate. Oia aūt facite sine murmuratio-
nibus ⁊ hesitationibus: vt sitis sine querela ⁊
simplices filij dei sine reprehēsione in medio
nationis praue ⁊ puerse inter quos lucetis si
C cut luminaria in mundo v̄bum vite cōtinen
tes ad gloriam meā in die xp̄i: qꝛ nō i vacuuz
cucurri neqꝫ in vacuū laboraui. Sed ⁊ si emu
lor supra sacrificium ⁊ obsequium fidei vr̄e:
gaudeo ⁊ congratulor oibus vobis. Idipsūz
aūt ⁊ vos gaudete: ⁊ congratulamini mihi.
Spero aūt in dn̄o ihu: ⁊ timotheum me cito
mittere ad vos vt ⁊ ego bono aio siz cogni-
tis: q̄ circa vos sūt. Neminem.n. habeo tam
vnanimem: q̄ sincera affectione ꝓ vobis sol-
...2.13.b licitus sit. Oēs.n. q̄ sua sūt q̄runt n̄ q̄ ihu xp̄i
Experimentū āt eiꝰ cognoscite: qm̄ sicut pr̄i fili
us mecū fuit in euāgelio. Hunc igit̄ spero
me mittere ad vos: mox vt videro que circa
me sūt. Confido aūt in dn̄o: qm̄ ⁊ ipse veniaz
B ad vos cito. Necessariū aūt existimaui epa-
phroditū fr̄em ⁊ coopatorem ⁊ cōmilitonez
meū vr̄m aūt aplm: ⁊ ministrū necessitatꝭ mee
mittere ad vos: qm̄ q̄dem oēs vos desidera-
bat: ⁊ mestus erat ꝓpterea ꝙ audieratis illū
infirmatū. Nā infirmatus ē vsqꝫ ad mortem:
sed deꝰ mistus est eius. Nō solū aūt eiꝰ: verū
ēt ⁊ mei: ne tristiciā sup tristiciā hērem. Festi
nātius ergo misi illū: vt viso illo iterū gaude
atis ⁊ ego sine tristicia sim. Excipite itaqꝫ il-
lū cū oi gaudio in dn̄o: ⁊ eiusmodi cum ho-
nore habetote: qm̄ pp opus xp̄i vsqꝫ ad mor-
tē accessit: tradēs aiam suā vt ipleret id quod
ex vobis deerat erga meū obseq̄uz. III
A De cetero frēs mei gaudete in dn̄o. Ea
dē vobis scribere mihi q̄dē nō pigrū
vobis aūt necessariū. Videte canes.
videte malos oparios: videte cōcisionē. Nos
enim sumꝰ circūcisio q̄ spū fuimus dō ⁊ glo
riamur in xp̄o ihu. ⁊ nō in carne fiduciaz ha
bētes: q̄q̄ ⁊ ego habeā cōfidentiā in carne.
Si q̄s aliꝰ videt̄ ꝯfidere in carne ego magis
23.b circūcisus octaua die ex genere isrl' d̄ tribu be
B niami: hebreus ex hebreis: sm̄ legē pharíseꝰ
scd̄m emulationem persequēs ecclesiā dei: se
cundū iusticiā q̄ in lege ē cōuersatus sine q̄re
la. Sꝫ que mihi fuerunt lucra hec arbitratus
sum pp xp̄z detrimenta. Verūtamē existimo
oia detrimentū esse ꝓpter eminentē sciam ie
su xp̄i dn̄i mei: pp quē oia detrimētum feci ⁊
arbitror vt stercora vt xp̄m lucrifaciam vt ⁊ i
ueniar in illo non h̄ns meam iusticiā que ex
lege ē: sed illā q̄ ex fide est xp̄i ihu que ex deo
est iusticia in fide ad cognoscendum illū ⁊ v
tutem resurrectionis eius: ⁊ societatē passio-
nis illius cōfiguratꝰ morti eius. si quo mō oc C
currā ad resurrectionē q̄ est ex mortuis: non
ꝙ iā acceperim: aut iā pfectꝰ sim. Sequor aūt
si q̄ mō cōp̄hēdā i q̄ ⁊ ꝯp̄hensus sum a xp̄o ie
su. Fratres ego me non arbitror ꝯp̄hendisse.
Unū aūt q̄ q̄dem retro sūt obliuiscens: ad ea
v̄o q̄ sūt p̄ora extendēs meipsū: ad destinatuz
ꝑsequor: ad brauiū superne vocationis dei in
xp̄o ihu. Quicūqꝫ ergo pfecti sumus hoc sē-
tiamꝰ: ⁊ si q̄d alit̄ sapitis. ⁊ hoc vobis deꝰ re
uelabit. Verūtn̄ ad quod puenimus ⁊ idem D
sapiamus ⁊ in eadē pmaneamꝰ regula. Imi
tatores mei estote frēs: ⁊ obseruate eos q̄ ita
ambulāt sicut hētis formā nr̄am. Multi eni
ambulāt quos sepe dicebā vobis nūc āt ⁊ flēs
dico inimicos crucis xp̄i quoꝝ finis interitus
quoꝝ deꝰ vent̄ ē ⁊ glīa in ꝯfusiōe ipsoꝝ q̄ ter Ro.16.c
rena sapiūt. Nr̄a aūt cōuersatio i celis ē. Vn̄
ēt saluatorē expectamꝰ dn̄m nr̄m ih̄m xp̄m.
q̄ reformabit corpus humilitatis nr̄e ꝯfigura
tū corpori claritatis sue. scd̄m operationez q̄
ēt possit subijcere sibi oia. IIII
Taqꝫ frēs mei carissimi ⁊ desideratis A
simi gaudiū meum ⁊ corona mea sic
state in dn̄o carissimi. Euchodiā ro-
go ⁊ synticen deꝑcor idip̄m sapere in dn̄o. Eti
am rogo ⁊ te germane cōpar: adiuua illas
q̄ mecū laborauerūt in euangelio cū clemen
te ⁊ ceteris adiutoribus meis. quoꝝ noia sūt
in libro vite. Gaudete in dn̄o semp: iterū dico
gaudete. Modestia vr̄a nota sit oibus homi
nibꝰ. Dn̄s.n. ꝓpe est. Nihil soliciti sitis sed
in oi orone ⁊ obsecratione cū gratiaruz actio
ne petitiones vr̄e innotescāt apud deum. Et B
pax dei q̄ exuperat oēm sensū custodiat cor-
da vr̄a ⁊ intelligētias vr̄as in xp̄o ihu. De ce
tero frēs quecūqꝫ sūt v̄a: quecunqꝫ pudica: q̄-
cunqꝫ iusta: q̄cunqꝫ scā: quecūqꝫ amabilia: q̄-
cunqꝫ bone fame. si q̄ virtus. si q̄ laus discipli
ne hec cogitate: q̄ ⁊ didicistis ⁊ accepistis ⁊ au
distis ⁊ vidistis in me. Hec agite ⁊ deus pa-
cis erit vobiscum. Gauisus sum aūt i dn̄o ve-
hementer: qm̄ tandem aliquando refloruistꝭ
ꝓ me sentire sicut ⁊ sentiebatis. Occupati āt C
eratis. Non quasi pp penuriam dico. Ego.n.
didici in quibus sum sufficiēs esse. Scio ⁊ hu
miliari: scio ⁊ abundare. Vbiqꝫ ⁊ in omnibꝰ
institutus sum: ⁊ satiari ⁊ esurire. ⁊ abūdare
⁊ penuriā pati. Oia possū in eo qui me cōfo
tat. Verūtamen beneficistis cōicantes trib
lationi mee. Scitis autem ⁊ vos philippēs

q̄ in pricipio euãgelij qñ profectus sũ a ma-
cedonia nulla mihi ecclesia cõicauit in rõne
dati ꝛ accepti:nisi vos soli:qꝛ ꝛ thessalonicã
sel' ꝛ bis i vsum mihi misistis. Non qꝛ quero
datum:sed requiro fructum abundantem in
B rõne vr̃a. Hẽo aũt oĩa:ꝛ abundo. Repletus
sum acceptis ab epaphrodito: que misistis i
Ro.12.a odorẽ suauitatis hostiã acceptã placẽtẽ deo
Deus aũt me⁹ ipleat oẽ desideriũ vr̃z scd̃z di
uitias suas in glĩa in xp̃o ihũ. Deo aũt ꝛ pr̃i
nr̃o glĩa in secula seculorũ amen. Salutate
oẽm scm̃ in xp̃o ihũ. Salutant vos q̃ mecum
sũt fr̃es. Salutãt vos oẽs sci maxime aũt qui
de cesaris domo sũt. Gratia dñi nr̃i ihũ xp̃i cũ
spũ vestro. Amen.

Explicit ep̃la Pauli ad Philippẽses.

Incipit argumẽtũ i ep̃lam ad Colossenses.

COlossenses ꝛ hi sicut ꝛ laodicenses
sũt asiani: ꝛ ipsi p̃uenti erãt a pseudo
ap̃lis. Nec ad hoc accessit ip̃e aposto
lus:sed ꝛ hos p ep̃lã corrigit. Audierant eni
ṽbũ ab archippo:q̃ ꝛ ministeriũ in eos acce-
pit. Ergo apostolus iã ligatus scribit eis ab
ephe̾so per tychicum diaconem ꝛ onesimum
acolythum.

Explicit argumentũ. Incipit epistola
Pauli ad Colossenses. Cap̃lm I

A PAulus apostolus ihũ xp̃i per
voluntatẽ dei. ꝛ timotheus
frater: his q̃ sunt colossis scis
ꝛ fidelibus fratrib⁹ i xp̃o ihũ
Gratia vobis ꝛ pax a deo pr̃e
nr̃o gr̃as agimus deo ꝛ patri
dñi nr̃i ihũ xp̃i semper pro vobis orantes au
dientes fidem vr̃am in xp̃o ihũ: ꝛ dilectionẽ
quam hẽtis in scõs omnes ꝑpter spem q̃ re-
posita ẽ vobis i celis quam audistis in verbo
ṽitatis euangelij quod puenit ad vos sicut ꝛ
i vniuerso mũdo ẽ: ꝛ fructificat ꝛ crescit sicut i
vobis ex ea die q̃ audistis ꝛ cognouistis gra-
tiam dei i ṽitate:sicut didicistis ab epaphra
carissimo conseruo nr̃o q̃ est fidelis ꝑ vobis
B mi̾ster xp̃i ihũ. Qui ẽt manifestauit nobis di
lectionẽ vr̃am in spũ. Ideo ꝛ nos ex q̃ die au
diuimus:non cessamus ꝑ vobis orãtes ꝛ po
stulãtes vt ipleamini agnitione volũtatis eius
in oĩ sap̃ia ꝛ intellectu spiritali:vt ambuletis
digne deo p oĩa placentes i oĩ opere bono fru
ctificantes ꝛ crescentes in sc̃ia dei:in oĩ virtu
te confortati ẽm potentiam claritatis ei⁹ i oĩ
patientia ꝛ longanimitate:cum gaudio gra
tias agentes deo ꝛ patri:q̃ dignos nos fecit
in ptẽ sortis scõꝝ i lumine. Qui eripuit nos
de ptãte tenebrarũ ꝛ transtulit in regnũ filij
dilectionis sue:i q̃ hẽmus redemptionẽ ꝛ re
missionẽ peccõꝝ. Qui est imago dei inuisibilis
p̃mogenit⁹ oĩs creature:qm̃ in ipso cõdita sũt
vniuersa in celis ꝛ in terra visibilia ꝛ inuisibi C
lia. Siue troni:siue dominationes siue p̃nci-
patus siue ptãtes:omnia p ip̃m ꝛ i ipso creata
sũt:Et ip̃e est añ oẽs: ꝛ oĩa in ip̃o constant. Et
ip̃e est caput corpis ecclesie:q̃ ẽ p̃ncipiũ p̃mo I.Cor.
genit⁹ ex mortuis:vt sit in oĩb⁹ ipse primatũ
tenens. Qꝛ in ip̃o placuit oẽm plenitudinẽ
inhabitare: ꝛ per eũ recõciliari oĩa in ip̃m pa-
cificãs per sanguinem crucis ei⁹ siue q̃ i t̃ris
siue q̃ in celis sũt ꝛ vos cũ essetis aliqñ aliena
ti ꝛ inimici sensu in operibus malis:nũc aũt
reconciliauit in corpore carnis eius p mortẽ
exhibeř vos scõs ꝛ imaculatos ꝛ irrep̃hẽsi
biles corã ipso:si tñ p̃manetis in fide fundati
ꝛ stabiles ꝛ imobiles a spe euãgelij quod au
distis:qd̃ predicatũ est i vniuersa creatura q̃ B
sub celo est:cuius factus sum ego paul⁹ mini
ster:q̃ nũc gaudeo in passionibus ꝑ vobis: ꝛ
adiplebo ea q̃ desunt passionum xp̃i in carne
mea ꝑ corpore ei⁹ qd̃ est ecclesia. Cui⁹ factus
sũ ego minister ẽm dispẽsationẽ dei q̃ data ẽ
mihi in vobis. vt impleã ṽbũ dei:mysteriũ qd̃
abscõditum fuit a seculis ꝛ generationibus:
nũc aũt manifestũ ẽ scĩs eius q̃bus voluit de⁹
notas facere diuitias glorie sacramẽti huius
in gẽtibus:qd̃ ẽ xp̃s in vobis spes glĩe:quem
nos annũciam⁹ corripiẽtes oẽm hominem ꝛ
docẽtes in oĩ sap̃ia vt exhibeamus oẽm ho-
minẽ pfectũ i xp̃o ihũ:i quo ꝛ laboro certãdo
ẽm operationẽ ei⁹ quã opař in me i ṽtute. II
VOlo. n. vos scire q̃lem sollicitudinẽ A
hẽam pro vobis ꝛ ꝑ his qui sũt lao
dicie ꝛ quicunq; nõ viderũt faciẽ me
am in carne:vt ꝯsolenř corda ipsoꝝ instructi
in caritate: ꝛ in omnes diuitias plenitudinis
intellect⁹ i agnitiõe mysterij dei patris ꝛ xp̃i
ihũ:i quo sũt oẽs thesauri sap̃ie ꝛ sc̃ie absõdi
ti. Hoc aũt dico:vt nemo vos decipiat in sub
limitate sermonũ. Nam ꝛ si corpore absẽs sũ I.C
s̃z spũ vobiscum sum gaudens ꝛ videns ordi- B
nẽ vr̃m: ꝛ firmamentum eius que in xp̃o est
fidei vestre. Sicut ergo accepistis ihm̃ chri-
stũ dñm̃ nr̃m:in ipso ambulante:radicati ꝛ su
peredificati in ip̃o. ꝛ confirmati in fide sicut
ꝛ didicistis abundantes in illo in gratiarum
actione. Uidete ne quis vos d̃cipiat per phi
losophiam ꝛ inanem fallaciam:secundũ tra
ditionẽ hominũ:ẽm elementa mundi: ꝛ non
ẽm xp̃m. Qꝛ in ip̃o inhitat omnis plenitudo
diuinitatis corporalr̃: ꝛ estis in illo repleti q̃
est caput omnis p̃ncipatus ꝛ potestatis. In
q̃ ꝛ circũcisi estis circuncisione non manufa
cta in expoliatione corporis carnis: sed in

C circũcisione xp̄i cõsepulti ei in baptismo in q̄
ꝛ resurrexistis per fidem operationis dei qui
.a. suscitauit illũ a mortuis. Et vos cũ mortui es
setis in delictis ꝛ preputio carnis vr̄e ꝯuiuifi
cauit cũ illo donãs vobis oīa delicta: delens
qḋ aduersus nos erat cyrographũ ḋcreti qḋ
erat ꝯtrariũ nobis. Et ipsũ tulit de medio affi
gens illud cruci: ꝛ expolians pn̄cipatus ꝛ
ptãtes traduxit ꝯfidenter: palam triũphans
illos in seipso. nemo ergo vos iudicet in cibo
aut in potu aut in pte diei festi aut neomenie
B aut sabbatoꝝ que sunt vmbra futuroꝝ: corpꝰ
4.a. aũt xp̄i. nemo vos seducat volens in humili
5.a tate ꝛ regione angeloꝝ q̄ nõ vidit ābulans
1.b frustra inflatus sensu carnis sue: ꝛ non tenens
caput ex quo totuz corpꝰ p nexus ꝛ ꝯiũctiões
sũministratum ꝛ ꝯstructũ crescit i augmentum
dei. Si ergo mortui estis cum xp̄o ab elementis
huiꝰ mundi: q̄d adhuc tanq̄ꝫ viuentes mũdo
decernitis: ne tetigeritis: neq̄ꝫ gustaueritis:
neq̄ꝫ ꝯtrectaueritis: q̄ sunt oīa in interitu ipo
vsu ſm p̄cepta ꝛ doctrinas hoīum: q̄ sunt ra
tionem q̄dem habẽtia sapie i sup̄stitiõe ꝛ hu
militate ꝛ non ad parcendũ corpori: nõ i ho
nore aliq̄ ad saturitatem carnis. III

A Igitur si consurrexistis cuz christo: q̄
sursum sũt querite vbi xp̄s est in dexte
ra dei sedens: que sursum sũt sapite. nõ
q̄ sup̄ t̄ram. Mortui. n. estis. ꝛ vita vr̄a abscon
dita est cum xp̄o i deo: cũ aũt xp̄s apparuerit
vita vr̄a: tunc ꝛ vos apparebitis cũ ipo i glīa
Mortificate ergo mẽbra vr̄a q̄ sũt sup̄ terram
fornicationem. immundiciã libidinẽ. ꝯcupiscẽ
tiã malaꝫ. ꝛ auariciam: q̄ ē simulacroꝝ ſuitꝰ
b p̄p̄t q̄ venit ira dei sup̄ filios incredulitatis
B i q̄bꝰ ꝛ vos ambulastis aliq̄ñ cũ viueretis i ill̄.
2.a nunc āt deponite ꝛ vos oīa: iram idignatio
.a. nem. maliciam blasfemiã. turpẽ ſmonẽ ḋ ore
vr̄o nolite mentiri inuicem: expoliantes vos
a veterem hoiem cũ actibus suis. ꝛ iduẽtes no
f. uum eũ q̄ renouat i agnitionem dei ſm ima
ginẽ eiꝰ qui creauit eũ: vbi non ē masculꝰ ꝛ
femina gentilis ꝛ iudeus: circũcisio ꝛ p̄puti
um barbarus ꝛ scytha. seruꝰ ꝛ liber: sꝫ oīa ꝛ i
oībꝰ xp̄s. Induite vos ergo sic̄ electi dei sci ꝛ
dilecti viscera mīe: benignitatẽ. humilitateꝫ.
modestiam. patientiã supportantes inuicem
ꝛ donantes vobismetipsis si q̄s aduersus ali
quẽ hꝫ querelã sicut ꝛ dñs dõauit vobis ita
ꝛ vos. Super oīa aũt hec caritatem habete:
qḋ est vinculũ p̄fectionis: ꝛ pax xp̄i exultet i
cordibus vestris. in qua vocati estis i vno cor
pore: ꝛ grati estote. Verbũ xp̄i habitet in vo
bis abundãter i oī sapiẽtia docentes ꝛ cõmo
nentes vosmetipsos in psalmis hymnis ꝛ cã

ticis spiritalibus in gratia cantantes i cordi
bus vr̄is deo. Omne qḋcũq̄ꝫ facitis i v̄bo aut i.Cor.10.g
i opere: oīa in noīe dñi nr̄i ihũ xp̄i: grās agẽ
tes deo ꝛ p̄ri p ip̄m. Mulieres subdite esto Eph.5.e
te viris: sicut oportet i dño. Viri diligite vxo i.Pe.3.a
res vr̄as ꝛ nolite amari eē ad illas. Filii obe B
dite parẽtibus per oīa: hoc eni placitum est i Eph.6.a
dño. Patres nolite ad idignationem pro
uocare filios vestros: vt non pusillo aīo fiãt.
Serui obedite p omnia dñis carnalibus nõ Eph.6.a
ad oculũ seruiẽtes quasi hominibꝰ placẽtes i.Pe.2.c
sꝫ in simplicitate cordis timẽtes dñm. Qḋcũ
q̄ꝫ facitis ex aīo opamini. sicut dño ꝛ nõ hoībus
scientes q̄ a dño accipietis retributionez here
ditatis. Dño xp̄o ſuite. Qui eni iniuriã facit Ro.2.b
recipiet id qḋ inique gessit: ꝛ non est p̄sonaꝝ Eph.6.b.c
acceptio apud deũ. IIII Act.10.c

Domini qḋ iustũ est ꝛ equũ seruis p̄
state: scientes q̄m ꝛ vos dñm habetis A
i celo. Orationi istate vigilãtes in ea i grāꝝ
actiõe: orãtes simul ꝛ p nobis: vt deus aperi
at nobis ostiũ sermonis ad loquẽdũ myste
riũ xp̄i: pp qḋ etiã vinctus sũ: vt manifestẽ il
lud ita vt oꝫ me loq̄. In sapia ambulate ad Eph.5.c.
eos qui foris sunt: tp̄s redimẽtes. Sermo vr̄
semp̄ in grā sale sit ꝯditus: vt sciatis quõ opor
teat vos vnicuiq̄ꝫ rñdere. Que circa me sunt B
omnia vobis nota faciet tichicus carissimus
frater ꝛ fidelis minister ꝛ cõseruus i dño quẽ
misi ad vos ad hocipsũ vt cognoscat q̄ circa
vos sunt: ꝛ cõsolet corda vr̄a cũ onesimo ca
rissimo ꝛ fideli fratre qui ex vobis est: qui oīa
que h̄ aguntur nota faciẽt vobis. Salutat vos
aristarchus cõcaptiuus meus: ꝛ marcus ꝯso 2.Timo.4.b
brinus barnabe: de quo accepistis mandata
Si venerit ad vos suscipite illũ. Et iesus qui
dicitur iustus: q̄ sunt ex circũcisione. Hi soli sũt
adiutores mei in regno dei: qui mihi fuerũt
solatio. Salutat vos epaphras qui ex vobis
est seruus xp̄i iesu semp̄ sollicitꝰ p vobis i ora
tionibus vt stetis p̄fecti ꝛ pleni i oī volũtate
dei. Testimoniũ. n. illi p̄hibeo q̄ hꝫ multũ la
borẽ p vobis ꝛ p his q̄ sũt laodicie ꝛ qui hie
rapoli. Salutat vos lucas medicꝰ carissimꝰ B
ꝛ demas. Salutate frēs q̄ sũt laodicie ꝛ nym
phã: ꝛ que in domo eius ē ecclīam. Et cuꝫ le
cta fuerit apud vos epl̄a hec: facite vt ꝛ laodi
censium ecclīa legatur: ꝛ ea que laodicensium
est vobis legatur. Et dicite archippo. Vide mi
nisteriũ qḋ accepisti in dño: vt illud ipleas.
Salutatio mea: manu pauli. Memores esto
te vinculoꝝ meoꝝ. Grā dñi nostri iesu xp̄i vo
biscum. Amen.

Explicit epl̄a Pauli ad Colossenses. Incipit
argumentũ i epl̄aꝫ ad Thessalonicẽses p̄mã.

Tessalonicenses sũt macedones: q̃ ac-
cepto ṽbo veritatis ꝑstiterũt in fide:
etiam in persecutione ciuium suorũ.
Preterea nec receperunt falsos apostolos:
nec ea que a falsis apostolis dicebantur. hos
collaudat apostolus scribens eis ab athenis
per tychicum diaconem ⁊ onesimũ acolytũ.

Explicit argumẽtum. Incipit ep̃la Pauli
ad Thessalonicẽses prima. Cap̃lm I

A Paulus ⁊ siluanus ⁊ timothe
us: ecclesie thessalonicensiũ
in deo patre nr̃o ⁊ dño nr̃o
ih̃u xp̃o: gratia vobis ⁊ pax.
Grãs agim⁹ deo semꝑ ꝓ oĩ-
bus vobis: memoriã vr̃i faci
entes in orõnibus nr̃is sine intermissione me
B mores opis fidei vr̃e ⁊ laboris ⁊ caritatis ⁊
sustinentie spei dñi nr̃i ih̃u xp̃i: añ deũ ⁊ p̃rẽ
nr̃m. Sciẽtes frẽs dilecti a deo electionẽ ve
strã: qꝛ euãgeliũ nr̃m nõ fuit ad vos in ṽmo
ne tm̃: sed ⁊ in virtute ⁊ in spũ scõ ⁊ in pleni-
tudine multa: sicut scitis quales fuerimus in
C vobis pp̃ vos. Et vos imitatores nostri facti
estis ⁊ domini: excipientes verbum in tribu
latione multa cum gaudio spũs sancti: ita vt
facti sitis forma oĩbus credẽtibus in macedo
nia ⁊ in achaia. A vobis enim diffamatus ẽ
ṽmo dñi nõ solũ i macedonia ⁊ in achaia: sꝫ
⁊ in oĩ loco fides vr̃a q̃ ẽ ad deũ ꝓfecta ẽ: ita
D vt nõ sit nobis necesse quicꝙ loq̃. Ipsi eni d'
nobis annũciãt qualẽ introitũ hũerimus ad
vos. ⁊ q̃mõ ꝯuersi estis ad deũ a similacris ser
uire deo viuo ⁊ ṽo: ⁊ expectare filiũ eius de
celis quẽ suscitauit ex mortuis iesum: qui eri
A puit nos ab ira ventura. II
Nam ipsi scitis frẽs introitũ nostrum
ad vos: qꝛ nõ inanis fuit: sꝫ añ passi ⁊
ꝯtumelijs affecti sicut scitis in philippis fidu
ciã hũimus in deo nr̃o loqui ad vos euãgeli
um dei in multa sollicitudine. Exhortatio. n.
nr̃a nõ de errore: neqꝫ de imundicia neqꝫ in
dolo: sed sicut ꝓbati sumus a deo vt credere
tur nobis euangeliũ: ita loquimur: nõ quasi
hoibus placentes: sed deo qui probat corda
nr̃a. Neqꝫ eni aliq̃n fuimus in ṽmone adula
tionis sicut scitis neqꝫ i occasiõe auaricie de⁹
testis ẽ: nec querẽtes ab hoibus gl̃iaꝫ neqꝫ a
B vobis neqꝫ ab alijs: cũ possemus vobis oneri
eẽ vt xp̃i apl̃i. Sed facti sumus paruuli in me
dio vr̃i: tancꝙ si nutrix foueat filios suos: ita
desiderantes vos cupide. volebamus tradeř
vobis nõ solum euãgeliũ dei: sed etiã animas
nr̃as: q̃ñ carissimi nobis facti estis. Memo-
res. n. estis fratres laboris nr̃i ⁊ fatigationis
nocte ac die operantes: ne quẽ vestrũ graua-
remus: p̃dicauimus in vobis euãgelium dei.
Vos testes estis ⁊ deus: q̃ꝫ scẽ ⁊ iuste ⁊ sine q̃
rela vobis q̃ credidistis affuimus: sicut scitis
q̃liter vnũquẽqꝫ vr̃m sicut pr̃ filios suos dep̃ C
cantes vos ⁊ ꝯsolantes: testificati sum⁹ vt am
bularetis digne deo q̃ vocauit vos in suũ re-
gnũ ⁊ gl̃iam. Idõ ⁊ nos grãs agimus deo sine
intermissione: q̃ñ cum accepissetis a nobis ṽ
bum auditus dei: accepistis illud nõ vt ṽbũ
hoium: sed sicut est vere verbũ dei: q̃ operat' i
vobis q̃ credidistis. Vos. n. imitatores facti
estis frẽs ecclesiaꝝ dei q̃ sunt in iudea in xp̃o
ih̃u: qꝛ eadẽ passi estis ⁊ vos a ꝯtribulib⁹ vr̃is
sicut ⁊ ipsi a iudeis: qui ⁊ dñm occiderunt ie- D
sum ⁊ ꝓphetas ⁊ nos ꝑsecuti sũt. ⁊ deo non
placent: ⁊ oibus hoibus aduersant': p̃hiben-
tes nos gẽtibus loqui vt salue fiant: vt imple
ant peccata sua semꝑ. Peruenit enim ira dei
super illos vsqꝫ in finem. Nos aũt fratres de
solati a vobis ad t̃ps hore: aspectu non corde
abundãtius festinauimus faciẽ vr̃am videre
cũ mlt̃o desiderio: q̃ñ voluim⁹ venire ad vos
ego q̃dẽ paulus ⁊ semel ⁊ iterũ: sꝫ impediuit
nos sathanas. Que est. n. nr̃a spes aut gaudi
um aut corona gl̃ie. nonne vos añ dñm nr̃m
iesum xp̃m estis in aduentu eius. Vos enim
estis gl̃ia nr̃a ⁊ gaudiũ. III. A
Propter qd̃ nõ sustinẽtes ãpli⁹: placu
it nobis remanere athenis solis: ⁊ mi
simus timotheũ frẽm nostrũ ⁊ ministrũ dei in
euãgel'o xp̃i: ad ꝯfirmãdos vos ⁊ exhortan-
dos ꝓ fide vestra vt nemo moueat' in tribula
tionibus istis. Ipsi. n. scitis q̃ in hoc positi su
mus. nam ⁊ cum apud vos essemus p̃diceba B
mus vobis passuros nos tribulationes: sicut
⁊ factũ ẽ scitis. Propterea ⁊ ego ãplius ñ su
stinens: nisi ad cognoscendũ fidẽ vr̃aꝫ: ne for
te tẽtauerit vos is qui tentat: ⁊ inanis fiat la
bor nr̃. nunc aũt veniente timotheo ad' nos
a vobis ⁊ ãnũciate nobis fidẽ ⁊ caritatẽ vr̃aꝫ C
⁊ qꝛ memoriã nr̃i hẽtis bonã: semꝑ desiderã
tes nos videre sicut ⁊ nos q̃ꝫ vos: idõ cõsolati
sumus frẽs in vobis: i oĩ necessitate ⁊ tribula
tione nr̃a ꝑ fidẽ vr̃aꝫ: q̃ñ nũc viuimus: si vos
statis i dño. Quã eni grãꝝ actionẽ possum⁹
deo retribuere ꝓ vobis i oĩ gaudio quo gau
demus pp̃ vos añ deũ nr̃m die ac nocte abũ-
dantius orantes vt videamus faciẽ vr̃am. ⁊ D
cõpleamus ea q̃ desũt fidei vr̃e. Ipse aũt de⁹
⁊ pr̃ nr̃ ⁊ dñs iesus xp̃s dirigat viã nr̃am ad
vos. Vos aũt dñs multiplicet: ⁊ abũdare fa-
ciat caritatẽ vr̃am in inuicẽ ⁊ in oẽs: quem-
admodũ ⁊ nos in vobis ad cõfirmãda corda

veſtra ſine querela in ſanctitate añ deū ⁊ pa
trē noſtrū in aduētu dñi nři ihu xpi cuȝ om
A nib⁹ ſanctis eius. Amen. IIII
De cetero ergo frēs rogam⁹ vos ⁊ ob
ſecramus in dño ihu: vt quēadmõȝ
accepiſtis a nobis quõ oportea vos ambu-
lare ⁊ placere deo: ſic ⁊ ambuletis: vt abunde
tis magis. Scitis eni ꝗ pcepta dederim vo-
.12.a bis p dñm ihm. Hec ē.n. voluntas dei ſan-
.5.d ctificatio vřa: vt abſtineatis vos a fornicati-
one: vt ſciat vnuſqſqȝ vřm vas ſuum poſſide
re in ſanctificatione ⁊ honore: nõ in paſſiõe
B deſiderij ſicut ⁊ gentes q ignorāt deū. Et ne
quis ſupergrediat neqȝ circūueniat in nego
cio frēm ſuum qm vindex eſt dñs de his om
nib⁹ ſicut pdixim⁹ vobis ⁊ teſtificati ſumus
Non.n. vocauit nos de⁹ in imūdiciā: ſed in
ſanctificationē. Itaqȝ q hec ſpernit. nõ hoīeȝ
ſpernit. ſed deū. qui ēt dedit ſpm̄ ſuuȝ ſcm̄ in
15.b nobis. De caritate aūt fraternitatis non ne
h.4.c ceſſe habuimus ſcribere vobis. Ipſi.n. a deo
C didiciſtis. vt diligatis inuicē. Eteniȝ illud fa
citis in omnes fratres. in vniuerſa macedõia
Rogamus aūt vos fratres vt abūdetis ma-
gis: ⁊ operā detis vt qeti ſitis: ⁊ vt vřȝ nego-
cium agatis ⁊ operemini manibus veſtris
ſicut precepimus vobis: ⁊ vt honeſte ambu
letis ad eos qui foris ſunt. ⁊ nullius aliquid
deſideretis. Nolumus aūt vos ignorare fra
tres de dormientibus vt non contriſtemini
D ſicut ⁊ ceteri qui ſpem non habent. Si eniȝ
credimus ꝙ ieſus mortu⁹ eſt ⁊ reſurrexit ita
⁊ deus eos qui dormierunt per ihm addu-
cet cum eo. Hoc enim vobis dicim⁹ in ver-
bo dñi qȝ nos qui viuimus. qui reſidui ſum⁹
in aduentu dñi nõ pueniem⁹ eos qui dormi
erunt. Qm̄ ipſe domin⁹ in iuſſu ⁊ in vóce ar
chāgeli ⁊ in tuba dei deſcēdet de celo ⁊ mor
5.c tui qui in xpo ſunt reſurgēt primi. Deinde
nos qui viuim⁹ qui relinquimur ſimul rapi
emur cum illis in nubibus obuiaȝ xpo in ae
ra ⁊ ſic ſemp cū dño erimus. Itaqȝ conſola-
mini inuicem in verbis iſtis. V
A De tpib⁹ aūt ⁊ momentis frēs nõ in-
digetis vt ſcribam⁹ vobis. Ipſi.n. di
ligenter ſitis: qȝ dies dñi ſicut fur in
.c. nocte ita veniet. Cū.n. dixerint pax ⁊ ſecuri-
.a. tas: tunc repentinus eis ſuperueniet interi
tus ſicut dolor in vtero hñtis: ⁊ nõ effugiēt
Uos āt frēs nõ eſtis in tenebris: vt vos dies
ille tanqȝ fur cõprehendat. Oēs enim vos
filij lucis eſtis. ⁊ filij diei. Non ſum⁹ noctis
neqȝ tenebrarum. Igitur non dormiamus ſicut
⁊ ceteri. ſed vigilemus ⁊ ſobrij ſimus. Qui
enim dormiunt. nocte dormiunt. ⁊ qui ebrij

ſunt. nocte ebrij ſunt. Nos autem qui diei ſū Eſa.59.d.
mus. ſobrij ſumus. induti loricam fidei ⁊ Eph.6.c.
caritatis ⁊ galeam ſpem ſalutis. qm̄ nõ po-
ſuit nos deus in iram: ſed i acquiſitionē ſalu
tis per dñm nřm ihm xpm qui mortuus eſt
pro nobis: vt ſiue vigilemus. ſiue dormiam⁹
ſimul cum illo viuamus. Propter qð cõſo-
lamini inuicem. ⁊ edificate alterutrum: ſicut
⁊ facitis. Rogam⁹ aūt vos frēs vt noueri-
tis eos qui laborant inter vos: ⁊ preſunt vo
bis in dño ⁊ monēt vos: vt hēatis illos abū
dantius in caritate ꝓpter opus illorū: ⁊ pa
cem habete cū eis. Rogamus aūt vos frēs C
corripite inquietos: ꝯſolamini puſillanimes
ſuſcipite infirmos. patientes eſtote ad oēs
Uidete ne quis malū pro malo alicui red- D
dat: ſed ſemp qð bonū eſt ſectamini in inui-
cē ⁊ in oēs. Semp gaudete: ſine intermiſſio Ecci.18.a.
ne orate in omnibus grās agite. Hec eſt eni Luc.18.a.
voluntas dei in xpo ihu: in omnibus vobis
Spm̄ nolite extinguere: pphias nolite ſper
nere. Oīa aūt ꝓbate: qð bonū eſt tenete: ab
omni ſpecie mala abſtinete vos. Ipe aūt ds
pacis ſanctificet vos per omnia vt integer
ſpiritus veſter ⁊ anima ⁊ corpus ſine quere
la in aduentu dñi nři ihu xpi ſeruet. Fidelis 1.Cor.1.b.
eſt qui vocauit vos q etiā faciet: Fratres ora
te pro nobis. Salutate frēs oēs: in oſculo ſā
cto. Adiuro vos per dñm vt legatur epiſto-
la hec oib⁹ ſcis frib⁹. Grā dñi nři ieſu chriſti
vobiſcum. Amen.

Explicit epřa Pauli ad Theſſalonicenſes
pma. Incipit argumentū in epiſtolaȝ ſcðaȝ.

Ad theſſalonicēſes ſcðaȝ ſcribit
epřam apřs: ⁊ notū facit eis de
tpibus nouiſſimis ⁊ de aduer
ſarij deiectione. Scribit hanc
epiſtolam ab athenis per tituȝ
diaconem ⁊ oneſimum acolytum.

Explicit argumētū. Incipit epřa Pauli
ad Theſſalonicēſes ſa. Capitulum. I

Paulus ⁊ ſiluanus ⁊ timothe⁹ A
eccleſie theſſalonicēſiuȝ in deo
pře nřo ⁊ dño ihu xpo. grā vo-
bis ⁊ pax a deo pře nřo ⁊ dño
ihu xpo. Grās agere debem⁹ B
ſemper deo p vobis frēs ita vt dignū eſt: qm̄
ſupercreſcit fides vřa ⁊ abūdat caritas vniuſ-
cuiuſqȝ vřm in inuicē: ita vt ⁊ nos ipi i vobis
gloriemur in eccleſijs dei pro patientia vřa
⁊ fide ⁊ in oibus perſecutionib⁹ vřis ⁊ tribu
lationib⁹ qs ſuſtinetis in exēplū iuſti iudicij
dei: vt digne hēamini in regno dei pro quo C
⁊ patimi: ſi tñ iuſtū ē apud deū retribuere re
tributionem his qui vos tribulant. ⁊ vobis

q̃ tribulamini requiẽ nobiſcũ i reuelatõe dñi
ihu de celo cũ angelis ↄtutꝫ ei⁹ i flãma ignis
danꝫ vindictã his q̃ nõ nouerũt deũ. ⁊ q̃ nõ
obediũt euangelio dñi nr̃i ihu xpi. Qui pe
nas dabunt in interitu' eťnas a facie dñi ⁊ a
gl̃ia ↄtutis ei⁹: cũ venerit gl̃ificari in sanctis
B suis. ⁊ ãmirabilis fieri in oĩbus q̃ crediderũt
q꞉ creditũ est testimoniũ nr̃m sup vos in die
illo. In q̊ ẽt oramus semꝑ ꝓ vobis: vt digneť
vos vocatione sua ds̃ nr̃: ⁊ ipleat oẽꝫ volun
tatẽ bonitatꝫ sue ⁊ opus fidei in ↄtute. vt cla
rificeť nomẽ dñi nr̃i ihu xpi i vobis: ⁊ vos in
illo: ſm gr̃am di nr̃i ⁊ dñi ihu xpi. II
A Ogamus ãt vos fr̃es ꝑ aduẽtũ dñi
R nr̃i ihu xpi ⁊ nr̃e ↄgregationis i ipm
vt nõ cito moueami a vr̃o sensu neqꝫ
terreami: neqꝫ ꝑ spm̃: neqꝫ ꝑ ſmonẽ. neqꝫ per
ep̃lam tanq̃ ꝑ nos missã. q̃si instet dies dñi.
Mat.24.a Ne q̃s vos seducat vllo mõ. qm̃ nisi venerit
Mar.13.b discessio primũ. ⁊ reuelatus fuerit hõ pecca
Lu.21.b. ti filius ꝑditionis. q̃ aduersať ⁊ extollitur sꝯ
Eph.5.b oẽ qd̃ diciť deus aut qd̃ coliť. ita vt in tẽplo
B dei sedeat. oñdens se tanq̃ sit de⁹. Nõ reti
neť q꞉ cũ adhuc essẽ apud vos. hec dicebam
vobis? Et nũc q̃d detineat sciti. s vt reueleť in
Esa.11.a. suo tpe. Nã mysteriũ iã opať iniquitatis. tm̃
vt q̃ tenet. nunc teneat. donec de medio fiat.
Et tũc reuelabiť ille iniquus quẽ dñs ihs in
terficiet spũ oris sui. ⁊ destruet illustratione
aduentus sui. eũ cui⁹ est aduent⁹ ſꝫ opatiõꝫ
C sathane in oi ↄtute ⁊ signis ⁊ ꝓdigiis mẽda
cibus ⁊ in oi seductione iniq̃taꝫ his q̃ peunt
eo q꞉ caritatẽ ↄitaꝫ nõ receperunt vt salui fie
rent. Jõ mittet illis de⁹ opationẽ erroris vt
credant mẽdacio: vt iudiceň oẽs q̃ nõ credi
derunt ↄitati: sꝫ ↄsenserũt iniq̃tati. Nos aũt
debem⁹ gr̃as ageř deo sp ꝓ vobis fr̃es dilecti
B a deo: q꞉ elegit nos deus primitias in salutẽ
in scificatione spũs ⁊ fide ↄitatꝫ: in q̃ ⁊ voca
uit vos ꝑ euangeliũ nr̃m in acq̃sitione gl̃ie
dñi nr̃i ihu xpi. Itaqꝫ fr̃es state ⁊ tenete tradi
tiones q̃s didicistis: siue ꝑ sermonem siue ꝑ
ep̃lam nr̃am. Ipse ãt dñs nr̃ ihs xp̃s ⁊ deus
⁊ pr̃ nr̃ q̃ dilexit nos: ⁊ dedit consolationem
eternã ⁊ spẽ bonã in gr̃a: exhorteť corda ve
stra: ⁊ ↄfirmet in oi ope ⁊ sermõe bono. III
A E cetero fr̃es orate ꝓ nobis vt ſmo dei
D currat ⁊ clarificeť sicut ⁊ apud vos. ⁊
vt liberemur ab importunis ⁊ malis
hoĩb⁹. Nõ. n. oium ẽ fides. Fidelis aũt deus
est qui confirmabit vos. ⁊ custodiet a malo.
Cõfidim⁹ ãt de vobis fr̃es i dño. qm̃ q̃cũqꝫ
ꝓcipim⁹ ⁊ faciťꝫ ⁊ facieť. Dñs ãt dirigat cor
da vr̃a in caritate dei. ⁊ patiã xpi. Denũcia
B mus ãt vobis fr̃es in noĩe dñi nr̃i ihu xpi: vt

subtrahaťꝫ vos ab oi fr̃e ambulãte iordinatẽ
⁊ nõ ſꝫ traditionẽ quã accepũt a nobis. Ipsi
. n. scitis quẽadmodũ oporteat imitari nos
qm̃ nõ inq̃eti fuim⁹ inter vos neqꝫ graťꝫ pa 1.Cor.11.b
nẽ manducauim⁹ ab aliq̃: sed in labore ⁊ fa
tigatiõe nocte ⁊ die opantes: ne quẽ vr̃ꝫ gra C
uaremus. Non q̃si nõ hũerim⁹ ptãtẽ sed vt
nosmetipsos formã darem⁹ vobis ad imitã
dũ nos. Nã ⁊ cũ essemus apud vos: hoc de
nunciabamus vobis: qm̃ si q̃s non vult opa
ri nec manducet. Audiuim⁹. n. inter vos q̃s
dã ambulantes inq̃ete: nihil opantes. sed cu
riose agẽtes. His ãt q̃ eiusmõi sť. ↄnunciaui
mus obsecram⁹ in dño ihu xpo. vt cũ silentio Gal.6.b
operantes suũ panẽ manducent. Vos ãt fra B
tres nolite deficere bñfacientes. q꞉ si q̃s non
obedierit ↄbo nr̃o ꝑ ep̃lam hũc notate. ⁊ nõ
ↄmisceamini cũ illo vt confundať. Et nolite
q̃si inimicũ existimare: sed corripite vt fr̃em.
Ipse ãt deus pacis det vobis pacẽ sempiter
nã in oi loco. Dñs sit cũ oibus vobis. Salu
tatio mea manu pauli qd̃ est signuꝫ in omni
epistola. Ita scribo. Gratia dñi nr̃i ihu xpi
cũ oibus vobis. Amen.

Explicit epistola Pauli ad Thessaloni
censes secunda. Incipit argumentum i epi
stolam ad Timotheum primam.

T Imotheum instruit ⁊ docet de ordi
natione episcopat⁹ ⁊ diaconii: ⁊ ois
ecclesiastice discipline: scribens ei a
laodicia per tychicum diaconem.

Incipit epistola Pauli ad Timotheũ
prima. Capitulum I A

P Aulus apl̃s ihu xpi ſm ipe
riũ di saluatoris nr̃i: ⁊ xpi ihu
spei nr̃e: timotheo dilecto fi
lio in fide: gr̃a ⁊ mia ⁊ pax a
deo pr̃e ⁊ xpo ihu dño nr̃o.
Sicut rogaui te vt remane
res ephesi cũ irem in mace
doniam. vt denunciares q̃busdã ne aliter do
cerent neqꝫ intenderent fabulis ⁊ genealo
giis interminaťꝫ. q̃ q̃ões p̃stãt magis q̃ȝ edi
ficationẽ dei q̃ est in fide. Finis ãt p̃cepti est
caritas. de corde puro. ⁊ ↄscia bona ⁊ fide nõ B
ficta. A quibus q̃dam aberrantes conuersi
sunt in vaniloq̃um. volentes esse legis docto
res non intelligẽtes. neqꝫ q̃ loquuntur. neqꝫ Ro.7
de q̃bus affirmant. Scim⁹ ãt q꞉ bona ẽ lex si Gal.
q̃s ea legitime vtať: scientes hoc q꞉ lex iu Exo.
sto nõ ẽ posita: sed iiustis ⁊ nõ subditꝫ impiis 21.a
⁊ peccõrib⁹: sceleratꝫ ⁊ ↄtaminatꝫ: parricidis Leui
⁊ matricidis: homicidis: fornicariis: masculo 1.Co
rum ↄcubitoribus: plagiariis: mendacibus ⁊
ꝑiuris: ⁊ siq̃d aliud sane doctrine aduersať

C q̄ est ſm euangeliũ glorie beati dei quod cre
ditũ ē mihi. Grãs ago ei qui me ꝯfortauit in
xp̄o iħu dño nr̃o: qꝛ fidelē me exiſtimauit po
nens in miniſterio. Qui prius blaſfem⁹ fui
⁊ perſecutor ⁊ ꝯtumelioſus. ſed miaꝫ dei cõ
ſecutus ſum: qꝛ ignorans feci in incredulita
te. Supabũdauit aũt grã dñi nr̃i cũ fide ⁊ di
ſ.4.c. lectione q̄ eſt in xp̄o iheſu. Fidelis ſermo ⁊
oi acceptiõe dign⁹: qꝛ xp̄s iħus venit in hũc
B mũdũ peccõres ſaluos facere: quoꝝ p̄m⁹ ego
Coꝝ.7.e ſum. Sed ideo miam ꝯſecutus ſum: vt in me
primũ oſñderet xp̄s ihs oẽm patientiam ad i
formationē eoꝝ qui credituri ſunt illi: in vi-
tam eternã. Regi aũt ſeculoꝝ imortali inuiſi
bili ſoli deo honor ⁊ gloria: in ſecula ſeculo-
rum: Amen. Hoc p̄ceptum ꝯmẽdo tibi fili ti
mothee ſm precedentes in te prophetias: vt
milites in illis bonam militiam habẽs fideꝫ
⁊ bonam ꝯſcientiam. Quaꝫ q̄dam repellen
tes circa fideꝫ naufragauerũt. ex q̄bus ē hy
meneus ⁊ alexander quos tradidi ſathane
vt diſcant non blaſfemare. II
A O Bſecro igiť primo oium fieri obſe-
cratiões: oratiões: poſtulatiões: grã
rũ actiões ꝓ oib⁹ hoib⁹: ꝓ regib⁹ ⁊ oib⁹ q̄ in
ſublimitate ꝯſtituti ſunt: vt q̄etaꝫ ⁊ tranq̄llaꝫ
B vitam agamus in oi pietate ⁊ caſtitate. Hoc
ſ.5.a enim bonũ eſt ⁊ acceptũ corã ſaluatore nr̃o
deo: qui oẽs hoies vult ſaluos fieri: ⁊ ad agni
tionē v̓itat̓ venire. vnus. n. deus vnus ⁊ me-
diator dei ⁊ hoium hõ xp̄s iheſus: qui dedit
redẽptionē ſemetip̄m ꝓ oib⁹. Cuius teſtimo
o.I.c. niũ tp̄ib⁹ ſuis ꝯfirmatũ eſt: in quo poſitus ſũ
ego p̄dicator ⁊ apl̄s. Ueritatē dico: nõ mẽti
C tior: doctor gentiũ in fide ⁊ v̓itate. Uolo er-
go viros orare in oi loco: leuãtes puras ma
c.3.a. nus ſine ira ⁊ diſceptatiõe. Siſr̃ ⁊ mulie-
res in hitu ornato: cũ verecũdia ⁊ ſobrieta-
te ornantes ſe: nõ in tortis crinibus aut au-
ro aut margaritis vel veſte precioſa: ſed qḋ
decet mlr̃es ꝓmittẽtes pietatē per opa bo
14.g na. Mulier in ſilentio diſcat: cũ oi ſubiectio
D ne. Docere aũt mulieri nõ ꝑmitto neq; dña
ri in virũ: ſed eẽ in ſilentio. Adã enim prim⁹
format⁹ ē deide eua: ⁊ adã nõ ē ſeduct⁹ mu
lier aũt ſeducta i p̄uaricatiõe fuit. Saluabiť
aũt per filioꝝ gñationeꝫ: ſi ꝑmãſerit in fide di
lectione ⁊ ſcificatiõe cũ ſobrietate. III
A F Ideľ ſmo. Siq̄s ep̄atũ deſiderat. bo
.b. nũ op⁹ deſiderat. Oꝫ. n. ep̄m irrep̄-
henſibilē eẽ: vni⁹ vxoris virũ ſobriũ
ornatũ prudẽteꝫ: pudicũ. hoſpitalē: doctorē
nõ vinolentũ: nõ ꝑcuſſorē: ſed modeſtũ non
litigioſum: nõ cupidũ: ſue domui bene pre-
poſitum: filios habentem ſubditos cum om

ni caſtitate. Si quis autem domui ſue p̄eſſe B
neſcit quõ eccleſie dei diligẽtiã hẽbit. Non
neophitũ. ne in ſuperbiã elatus in iudicium
incidat diaboli. Oꝫ aũt ⁊ illũ teſtimonium
hẽre bonũ ab his qui foris ſunt. vt non in op
probriũ incidat ⁊ in laqueũ diaboli. Diaco-
nes ſiſr̃ pudicos. nõ bilingues. nõ mlr̃o vino
deditos nõ turpe lucrũ ſectantes. hñtes mi
ſteriũ fidei in ꝯſcia pura. ⁊ hi aũt p̄bent̓ p̄muꝫ
⁊ ſic miniſtrent nullũ crimē hñtes. Mulie- C
res ſiſr̃ pudicas. nõ detrahẽtes. ſobrias fide
les in oibus. Diacones ſint vni⁹ vxoris viri
q̄ filijs ſuis bene preſint ⁊ ſuis domib⁹. Qui
eni bñ miniſtrauerint: gradũ bonũ ſibi acq̄-
rent. ⁊ multã fiduciaꝫ in fide q̄ eſt in xp̄o iħu
Hec tibi ſcribo fili timothee: ſperãs me veni
re ad te cito. Si aũt tardauero: vt ſcias quõ D
oporteat te in domo dei conuerſari q̄ ē eccl̄ia
dei viui: colũna ⁊ firmamẽtũ v̓itatis. Et ma
nifeſte magnũ eſt pietatis ſacramẽtũ qḋ ma
nifeſtatũ ē in carne: iuſtificatum eſt in ſpũ:
appͥuit angelis: p̄dicatũ ẽ gẽtib⁹: creditũ ē i
mũdo: aſſũptũ ē i gloria. IIII
S Piritus autem manifeſte dicit. qꝛ A
in nouiſſimis tp̄ib⁹ diſcedent q̄dã a 2.Timo.3.a.
fide attendentes ſpirit⁹ erroris ⁊ do 2.Pe.3.a.
ctrinis demonioꝝ in hypocriſi. loquẽtiũ men- Jud.I.f.
datiũ ⁊ cauteriatã hñtiũ ſuã ꝯſciaꝫ ꝓhibẽtiũ
nubere. abſtinere a cibis quos deus creauit ad
ꝑcipiẽdũ cũ grãꝝ actiõe fidelib⁹ ⁊ his qui co
gnouerũt v̓itatē: Qꝛ oĩs creatura dei bona ē B
⁊ nihil reijciẽdũ qḋ cũ grãꝝ actiõe ꝑcipitur.
Scificatur. n. ꝑ v̓bũ dei ⁊ orõneꝫ. Hec ꝓpo-
nẽs frib⁹: bon⁹ eris miſter xp̄i iheſu. enutri-
tus v̓bis fidei ⁊ bone doctrine que aſſecut⁹ 2.Timo.2.d
es. Ineptas aũt ⁊ inanes fabulas deuita. Ex
erce aũt teip̄m ad pietatē. Nã corporalis exer C
citatio ad modicũ vtilis ē. Pietas aũt ad oĩa
vtilis ē. ꝓmiſſionē hñs vite. q̄ nũc eſt ⁊ futu- s.I.c.
re. Fidelis ſmo ⁊ oi acceptiõe dign⁹. In hoc
eni laboramus ⁊ maledicimur. qꝛ ſperam⁹
in deũ viuũ q̄ ē ſaluator oium hoium. maxi
me fideliũ. Precipe hoc ⁊ doce. Nemo ado
leſcẽtiã tuã ꝯtẽnat. ſed exẽplũ eſto fideliũ in
v̓bo. in ꝯuerſatione. in caritate. in fide. in ca-
ſtitate. Dũ venio attẽde lectioni exhortatio D
ni ⁊ doctrine. Noli negligere grãm q̄ in te ē
q̄ data ē tibi ꝑ ꝓphetiã cum impoſitiõe ma-
nuũ p̄ſbyterij. Hec meditare. in his eſto. vt ꝓ
fectus tuus manifeſtus ſit oibus. Attẽde. n.
tibi. ⁊ doctrine. inſta in illis. Hoc eni faciens
⁊ teipſum ſaluum facies. ⁊ eos qui
te audiunt. V
S Eniorem ne increpaueris. ſed obſe- A
cra vt patrem. Iuuenes vt fratres. anus vt

matres iuuenculas vt sorores in oī castitate
Viduas honora: q̄ vere vidue sunt. Si q̄ aūt
vidua filios aut nepotes h̄z: discat primū do
mū suā regere: ⁊ mutuā vicē reddere paren
ā.2.b tibus. Hoc. n. acceptū est corā deo. Que aūt
vere vidua est ⁊ desolata speret i deū: ⁊ instet
obsecrationibus ⁊ orōnibus nocte ⁊ die. Nā
q̄ in delitijs est viuens. mortua est. Et hoc ꝑ
cipe. vt irreprehensibiles sint. Si q̇s āt suoꝝ ⁊
maxime domesticoꝝ curā non h̄z. fidē nega
uit. ⁊ est infideli deterior. Vidua eligat non
B minus sexaginta annoꝝ. q̄ fuerit vnius viri
vxor in opib⁹ bonis testimoniū hn̄s si filios
educauit. si hospitio recepit. si sanctoꝝ pedes
lauit. si tribulationē patientibus sūministra
uit. si oē opus bonū subsecuta est. Adolescē-
tiores āt viduas deuita. Cū. n. luxuriate fue-
rint. in xp̄o nuberē volunt. hn̄tes damnatio-
nē. q: primā fidē irritā fecerunt. Simul āt ⁊
ociose discunt circuire domos: non solum
C ociose: sed ⁊ ꝟbose ⁊ curiose. loq̄ntes q̄ nō oꝫ
Volo āt iuniores nubere. filios ꝓcreare. ma
tresfamilias esse. nullā occasionē dare aduer
sario maledicti gratia. Iā. n. q̇dā ꝯuerse sunt
retro post sathanā. Si q̇s fidelis h̄z viduas
sūministret illis vt non grauetur ecclesia. vt
his q̄ vere vidue sunt sufficiat. Q̄ bn̄ ꝑsunt ꝑ-
sbyteri. duplici honore digni h̄eantur. maxi
Deut.25.a. me q̇ laborant in ꝟbo ⁊ doctrina. Dicit. n.
1.Cor.9.b. scriptura. Non alligabis os boui trituran
ti. Et dignus est operarius mercede sua. Ad
uersus ꝑsbyteꝝ accusationē noli recipe: nisi
D sub duobus aut tribus testibus. Peccantes
Deut.19.d. corā oībus argue: vt ⁊ ceteri timorē habeāt.
Testor corā deo ⁊ xp̄o iesu ⁊ electis angelis
vt hec custodias sine p̄iudicio: nihil faciēs in
alterā ptē declinādo. Man⁹ cito nemini im
posueris neq̧ cōicaueris pccīs alienis. Teip
sū castū custodi. Noli adhuc aquā bibere: sꝫ
modico vino vtere pp stomacū tuū ⁊ frequē
tes tuas infirmitates. Quorundā hominuꝫ
pccā māifestata sunt p̄cedentia ad iudicium
quorūdā āt subsequunt. Sil'r ⁊ fcā bona māi
festa sūt: ⁊ q̄ aliter se hn̄t abscōdi nō pn̄t. VI.
A Quicunq̧ sūt sub iugo ꝟui dominos
suos omni honore dignos arbitren-
tur ne nomen dn̄i ⁊ doctrina blasse-
metur. Qui autem fideles hn̄t dn̄os: non
contemnant: q: frēs sūt: sed magis ꝟuiant: q: fi
deles sunt ⁊ dilecti: q: bn̄ficij participes sunt
Hec doce ⁊ exhortare. Si q̇s aliter docet: ⁊
non acq̇escit sanis ꝟmonibus dn̄i nostri ih̄u
xp̄i. ⁊ ei que ꝟm pietatem est doctrine: super
bus nihil sciens: sed languens circa q̄ōnes.
B ⁊ pugnas ꝟborum. ex quibus oriuntur inui
die. contentiones. blasfemie. suspitiones ma
le. ꝯflictationes hoīum mente corruptoꝝ ⁊
q̇ a veritate priuati sunt existimantiū q̄stum
esse pietatē. Est āt questus magn⁹: pietas cuꝫ Eccl.5.c.
sufficientia. Nihil. n. intulimus in hunc mū Job.1.d.
dū: haud dubiū: q: nec auferre q̇d possum⁹
Hn̄tes āt alimenta ⁊ q̇bus tegamur. his cō
tenti simus. Nam q̇ volunt diuites fieri: in
cidunt in tentationē ⁊ in laqueū diaboli ⁊ d
sideria multa inutilia ⁊ nociua: q̄ mergunt Eccl.10.b.
hoīes in interitum ⁊ ꝑditionē. Radix enim
oīum maloꝝ est cupiditas. quā q̇dē appetē
tes errauerunt a fide: ⁊ inseruerunt se dolo C
rib⁹ multis. Tu āt o homo dei hec fuge. Se 2.Tio.2.d.
ctare vero iusticiā: pietatē: fidē: caritatē: pati
entiam: mansuetudinē. Certa bonū certa-
men fidei: apprehende vitā eternā: in qua
vocatus ⁊ confessus bonā confessionem co
ram multis testibus. Precipio tibi corā d̄o
qui viuificat oīa ⁊ xp̄o ih̄u qui testimoniuꝫ
reddidit sub pontio pilato bonā ꝯfessionem
vt serues mandatū sine macula irreprehen
sibile vsq̧ in aduentū dn̄i nr̄i ih̄u xp̄i: quē Apo.19.c
suis tp̄ibus ondet beatus ⁊ solus potēs. rex
regū ⁊ dn̄s dn̄antium: qui solus habet imor Joh.1.b
talitatem. ⁊ lucem hitat inaccessibilē: quem 1.Joh.4.c
nullus hoīum vidit: sed nec videre pōt: cui
honor ⁊ imperiū sempiternū. Amen. Diuiti
bus huius seculi precipe non sublime sape D
re: neq̧ sperare in incerto diuitiarum: sed in
deo viuo qui prestat nobis oīa abūde ad fru
endū: bn̄ agere: diuites fieri in bonis opib⁹
facile tribuere: cōicare: thesaurizare sibi fun
damentuꝫ bonū in futurum vt apprehendāt
veram vitam. O thimothee depositum cu
stodi: deuitans prophanas vocum nouita-
tes: ⁊ oppositiones falsi nominis scie: quam
quidam promittentes circa fidē exciderunt
Gratia tecum. Amen.
Explicit ep̄la Pauli ad Timotheū prima.
Incipit argumentum in ep̄lam secundam.
Item timotheo scribit de exhortati
one martyrij ⁊ oī regula veritatis:
⁊ q̇d futuꝝ sit tp̄ib⁹ nouissimis: ⁊ de
sua passione: scribens ei ab vrbe roma.
Explicit argumentū. Incipit ep̄la Pauli
ad timotheum secunda. Capitulum. I
Paulus ap̄ls ih̄u xp̄i p volū A
tatē dei ꝟm ꝓmissionē vite q̄
ē i xp̄o ih̄u: timotheo carissimo
filio: grā ⁊ mīa ⁊ pax
a d̄o p̄re nr̄o ⁊ xp̄o iesu dn̄o Ro.1
nr̄o. Grās ago d̄o meo: cui
ꝟuio a ꝓgenitorib⁹ meis in ꝯscientia pura: q
sine intermissione habeam tui memoriam in

B oratiōib⁹ meis nocte ac die desiderans te vi
dere: Memor lachrymaꝝ tuaruꝫ.vt gaudio
implear recordationē accipiens eius fidei.q̄
ē in te nō ficta:que ⁊ habitauit p̄mū in auia
tua loide ⁊ matre tua eunice.certus sum āt
ꝙ ⁊ i te. Propter quā cām āmoneo te.vt re
Ro.8.c. suscites gratiam dei que est in te per imposi
tionem manuū meaꝝ. Non enim dedit no
bis deus spiritum timoris.sed virtutis ⁊ di
lectionis ⁊ sobrietatis. Noli itaq꞉ erubescer̄
testimoniū dn̄i nr̄i ih̄u x p̄i neq꞉ me vinctuꝫ
C eius sed collabora euangelio ꝯm virtutem
dei q̄ nos liberauit ⁊ vocauit vocatione sua
[T]itū.3.b scā nō ꝯm opa nr̄a:sed ꝯm ꝓpositū suū ⁊ gra
tiā que data est nobis in xp̄o ih̄u an̄ tpa secu
laria. Manifestata est āt nūc per illuminati
onē saluatoris nr̄i ih̄u xp̄i:q̄ destruxit q̄dēꝫ
mortem illuminauit autem vitam ⁊ incor
[T]imo.2.b ruptionē p euāgeliū:in quo positus suꝫ ego
p̄dicator ⁊ apl's ⁊ magr̄ gētiuꝫ. Ob quā cāꝫ
ēt hec patior:sed nō ꝯfundor: Scio eniꝫ cui
credidi:⁊ certus sum q꞉ potens est depositū
meū seruare in illū dieꝫ. Formā habe scōruꝫ
v̄borū q̄ a me audisti in fide ⁊ dilectione in
xp̄o ih̄u bonū depositū custodi per sp̄m scm̄
D q̄ h̄itat in nobis. Scis.n.hoc ꝙ auersi sunt a
me oēs q̄ in asia sūt ex q̄b⁹ ē phigelus ⁊ her
mogenes. Det miaꝫ dn̄s onesifori domui q꞉
sepe me refrigerauit ⁊ cathenā meā nō eru
buit:sed cū romam venissem sollicite me q̄si
uit ⁊ inuenit. Det illis dn̄s inuenire miam
a deo in illa die. Et quāta ephesi ministrauit
mihi tu melius nosti. II
A Tu ergo fili mi ꝯfortare in gr̄a q̄ est
in xp̄o ih̄u ⁊ q̄ audisti a me p multos
testes hec ꝯmēda fidelib⁹ hoīb⁹.qui idonei
erunt ⁊ alios docere. Labora sicut bon⁹ mi
les xp̄i ih̄u. Nemo militans deo:implicat se
negocijs secularib⁹ vt ei placeat cui se ꝓba
uit. Nā ⁊ q̄ certat in agone.nō coronabit̄ ni
[..]2.9.b. si legitime certauerit. Laborantē agricolaꝫ
B oꝫ primū de fructibus accipere. Intellige q̄
dico dabit.n.tibi dn̄s in oībus intellectum
Memor esto dn̄ꝫ ih̄m xp̄ꝫ resurrexisse a mor
tuis ex semine dauid ꝯm euāgeliū meum in
quo laboro vsq꞉ ad vincula.q̄i male operās
sed v̄bū dei nō est alligatū. Jō oīa sustineo
pp electos:vt ⁊ ipsi salutē ꝯseq̄nt̄:que est in
C xp̄o ihesu cū gloria celesti. Fidelis ꝯmo. Nā
si ꝯmortui sumus.⁊ ꝯuiuem⁹:si sustinebim⁹
⁊ ꝯregnabimus:si negauerimus ⁊ ille nega
bit nos:si non credimus ille fidelis p̄manet
negare seipsum non potest. Hec commone
testificans coram deo. Noli contendere ver
bis:ad nihil enim vtile est nisi ad subuersio
nem audientium. Sollicite autem cura te
ipsum ꝓbababilē exhibere deo.operariū incō
fusibilē.recte tractantē v̄bū v̄itatꝭ. Propha
na āt ⁊ inaniloquia deuita: Multū eniꝫ pro
ficiunt ad impietatē:⁊ sermo eoꝝ vt cancer
s̄pit. Ex quibus ē hymeneus ⁊ philetus:q̄ a
v̄itate exciderūt dicētes resurrectionē tā fcāꝫ
⁊ subuerterunt quorūdā fidē:sed firmū fun
damētū dei stat:h̄ns signaculū hoc. Cogno
uit dn̄s qui sunt eius ⁊ discedat ab iniquita
te oīs qui inuocat nomen dn̄i. In magna āt
domo nō solū sūt vasa aurea ⁊ argētea:sed ⁊
lignea ⁊ fictilia:⁊ quedā quidēꝫ in honoreꝫ:
quedam āt in cōtumeliā. Si quis ergo emū D
dauerit se ab istis:erit vas in honorem san
ctificatum et vtile dn̄o ad oē opus bonum 1.Timo.4.b
paratū. Juuenilia āt desideria fuge: sectare Ibidem.6.c.
v̄o iusticiā:fidē:caritatē:⁊ pacē:cū his q̄ in
uocant dn̄m de corde puro. Stultas autem ad Titū.3.c
⁊ sine disciplina q̄ōnes deuita. Sciens quia
generant lites. Seruū āt dn̄i nō oꝫ litigare:
sed mansuetū eē ad oēs:docibilē:patienteꝫ:
cū modestia corripientē eos q̄ resistunt veri
tati:ne quod deus det illis p̄niaꝫ ad cogno
scēdaꝫ v̄itatē ⁊ resipiscant a diaboli laq̄is a A
quo captiui tenent̄ ad ipsi⁹ voluntatē III 1.Timo.4.a
Hoc āt scito q꞉ in nouissimis diebus 2.Pe.2.a.
instabūt tpa periculosa:⁊ erunt ho Jude.1.f.
mines seipsos amantes:cupidi:ela
ti:supbi:blasfemi:parentib⁹ nō obedientes:
ingrati:scelesti:sine affectione.sine pace.cri
minatores.incontinentes.imites.sine beni
gnitate:proditores.ꝓterui.tumidi. ⁊ volu
ptatū amatores magis quā dei h̄ntes spēm
quidem pietatis.v̄tutē āt eius abnegantes
Et hos deuita. Ex his eni sūt q̄ penetrāt do B
mos ⁊ captiuas ducunt mulierculas onera
tas pc̄cis q̄ seducūt̄ varijs desiderijs semp di
scentes ⁊ nunq̄ ad sciaꝫ v̄itatis peruenietes
Quēadmodū āt iamnes ⁊ mambres restite Exo.7.b.
runt moysi:ita ⁊ hi resistunt v̄itati.hoīes cor
rupti mēte.reprobi circa fidē.sed vltra nō ꝓ
ficient. Insipiā.n.eoꝝ manifesta erit oīb⁹.si C
cut illoꝝ fuit. Tu āt assecutus es meā doctri
nā.institutionē:ꝓpositum.fidē longanimi
tatē.dilectionē.patientiā.persecutiones.pas
siones.qualia mihi facta sūt anthiochie ico
nio.listris quales persecutiōes sustinui:⁊ ex
omnib⁹ eripuit me dn̄s. Et oēs qui pie volūt
viuere in xp̄o ih̄u.persecutionē patient̄. Ma D
li āt hoīes ⁊ seductores proficient in peius er
rātes ⁊ in errorē mittentes. Tu v̄o p̄mane in
his q̄ didicisti.⁊ credita sunt tibi.sciens a quo
didiceris. Et q꞉ ab infantia sacras lr̄as nosti.
que te possunt instruere ad salutē p fidē q̄ est

2.Pe.1.d. in xpo ihu. Ois.n. scriptura diuinitus inspi
rata vtilis est ad docendū: ad arguendū: ad
corripiendū: ad erudiendū in iusticia: vt pfe
ct⁹ sit hō dei ad oē op⁹ bonū instruct⁹. IIII
A Testificor corā deo τ ihu xpo qui iudi
caturus ē viuos τ mortuos. τ p ad
uētū ipsi⁹ τ regnū eius: pdica vbuz
insta oportune: importūe argue: obsecra: in
crepa in omni patientia τ doctrina. Erit.n.
tps cū sanā doctrinā non sustinebunt: sed ad
sua desideria coaceruabunt sibi magistros:
prurientes auribus: τ a vitate qdē auditum
B auertent. ad fabulas āt puertentur. Tu vero
vigila. in oib⁹ labora. op⁹ fac euāgeliste. mi
steriū tuū imple. sobrius esto. Ego.n. iam de
libor. τ tps resolutionis mee instat. Bonuz
certamen certaui: cursū psūmaui: fidē serua
ui. In reliquo reposita est mihi corona iusti
cie: quā reddet mihi dñs in illa die iustus iu
dex. Non solū āt mihi: sed τ his q diligūt ad
uentū ei⁹. Festina ad me vēire cito. Demas
.n. me reliquit diligens hoc seculum τ abijt
thessalonicā: crescens in galatiā. titus in dal
Colos.4.b. matiā: lucas est mecū solus. Marcū assume
C τ adduc tecū: est.n. mihi vtilis in ministerio
Tychicū āt misi ephesū. Penulā quā reliq
troade apd carpū veniēs affer tecū. τ libros
maxie āt mēbranas. Alexander erari⁹ multa
mala mihi ondit: reddet illi dñs fm opa ei⁹
quē τ tu deuita. Valde.n. restitit vbis nris.
In pma mea defensiōe nēo mihi affuit: sed
oēs me dereliqrūt: nō illis iputet. Dñs aūt
mihi astitit τ pfortauit me vt p me pdicatio
ipleat: τ audiāt oēs gētes. τ liberat⁹ sū d ore
D leōis. Liberauit me dñs ab oi ope malo: τ
saluū faciet in regnū suū celeste: cui gl'ia in
secula secloꝝ. Amē. Saluta priscā τ aqlā: τ
onesifori domuz. Erastus remansit corinthi
trophimū āt reliq infirmū mileti. Festina an
hyemē venire. Salutant te eubolus τ pu
dens τ linus τ claudia: τ fres oēs. Dñs ihs
xps cū spū tuo. Gra vobiscum. Amen.
Explicit epl'a Pauli ad Timotheum scda
Incipit argumentum in epl'am ad Titum
Titū pmonefacit τ instruit de consti
tutōe psbyterij τ de spūali conuersa
tōe τ hereticis vitādis q traditioni
bus iudaicis credūt scribens ei a nicopoli.
Explicit argumentum. Incipit epistola.
Pauli ad Titum. Capitulum I
A Paulus seru⁹ dei apl's āt ihu
xpi: fz fidē electoꝝ dei τ agni
tionem vitatis: q secundum
pietatem est in spē vite eter
ne: quam promisit qui non
mentitur deus ante tempora secularia mani
festauit autem temporibus suis verbum suū
in predicatione: que credita est mihi secun
dum preceptum saluatoris nostri dei: tito di
lecto filio secundum cōmunem fidez gratia
τ pax a deo patre τ xpo ihu saluatore nostro B
Huius rei gratia reliqui te crete vt ea q de
sunt corrigas. τ constituas per ciuitates psby
teros sicut τ ego disposui tibi si quis sine cri
mine est vnius vxoris vir: filios hūs fideles
non in accusatione luxurie aut nō subditos
Oportet.n. epm sine crimine esse sicut dei di i.Tio.3.a
spensatorē: non supbū: nō iracundū: nō vino
lentū: nō pcussorē: non turpis lucri cupidū:
sed hospitalē: benignū: sobriū: iustum: sanctū
ptinentem: amplectētē eū q fm doctrinā est
fidelē smonem: vt potēs sit exhortari in do
ctrina sana: τ eos q pdicunt arguere. Sūt.n. C
multi τ inobedientes: vaniloq τ seductores
maxie q de circūcisiōe sūt quos oportet redar
gui: qui vniuersas domos subuertunt: docē
tes q non oz turpis lucri gr'a. Dixit qdaz ex
illis proprius ipsoꝝ ppha. Cretenses sp men
daces: male bestie: ventris pigri. Testimoni
um hoc veꝝ est. Quā ob cāz increpa illos du D
re vt sani sint in fide: nō itēdētes iudaicis fa
bulis τ mandatis hoium auersantiū se a vi
tate. Oia munda mundis: coinqnatis āt τ in Ro.14.d.
fidelibus nihil est mundū: sed inqnate sunt
eoꝝ τ mens τ pscia. Confitent se nosse deum
factis āt negant cū sint abhoiati τ incredibi
les τ ad oē op⁹ bonū reprobi. II.
Tu āt loqre q decent sanā doctrinaz A
Senes vt sobrij sint: pudici: pruden
tes: sani in fide: i dilectiōe i patiētia
Anus silr i hitu scō: nō criminatrices: non
multo vino seruientes. bn̄ docentes vt prudē
tiā doceant. Adolescentulas. vt viros suos
ament. filios suos diligāt. prudentes. castas
sobrias. domus curā hntes. benignas. subdi
tas viris suis. vt non blasphemet vbuz dei.
Iuuenes silr hortare vt sobrij sint. In oibus B
teipsū prebe exemplū bonoꝝ opeꝝ. in doctri
na. in integritate. in grauitate. Verbum sa
nū irrephensibile. vt is q ex aduerso est vere C
at. nihil hns malū dicere de nobis. Seruos Eph.6.
dñis suis subditos esse. in oib⁹ placentes. nō Colos.3.
pdicentes. nō fraudātes. sed in oib⁹ fidē bo i.Pe.
nam ondētes. vt doctrinā saluatoris nostri
dei ornent in oib⁹. Apparuit.n. gr'a dei τ sal
uatoris nri oib⁹ hoib⁹ erudiēs nos. vt abne
gantes ipietatē τ secularia desideria: sobrie
τ iuste τ pie viuamus in hoc seculo. expectā D
tes beatā spem τ aduentum gl'ie magni dei τ
saluatoris nri ihu xpi qui dedit semetipm p

nobis vt nos redimeret ab oi iniq̄tate ⁊ mun
daret sibi pplm acceptabilē sectatorē bonorū
operum. Hec loquere ⁊ exhortare : ⁊ argue
cū oi imperio. Nemo te ɔtēnat. III

A ADmōe illos ṗncipib⁹ ⁊ ptātib⁹ sub/
ditos eē: dicto obedire: ad oē op⁹ bo
nuz paratos eē: neminē blassemare:
nō litigiosos eē: sed modestos: oēz ostēdentes
mānsuetudinē ad oēs hoies. Eram⁹. n. aliquā
do ⁊ nos insipiētes: increduli errātes: seruiē/
B tes desiderijs ⁊ voluptatib⁹ varijs i malitia ⁊
io.3.c. inuidia agētes odibiles: odiētes inuicez. Cū
āt benignitas ⁊ humanitas apparuit saluato
ris nostri dī: nō ex opib⁹ iusticie q̄ fecim⁹ nos
sed ẜm misericordiam suā saluos nos fecit per
lauacrū regeneratiōis ⁊ renouatiōis spūs sci
quē effudit in nos abūde per ihm xpm salua
torem nostrū: vt iustificati gratia ipsius here
C des simus ẜm spem vite eterne. Fidelis ẜmo
est. Et de his volo te ɔfirmare vt curent bōis
operib⁹ ṗesse qui credūt deo. Hec sunt bona
io.3.d ⁊ vtilia hoib⁹. Stultas āt q̄ōnes ⁊ genealogi
as ⁊ ɔtētiōes ⁊ pugnas legis deuita. Sūt. n.
inutiles ⁊ vane. Hereticū hominez post vnā
⁊ secundā correptionem deuita sciens q̄ sub
D uersus est qui eiusmodi est. ⁊ delinquit cum
sit ṗprio iudicio ɔdemnat⁹. Cū misero ad te
arteman aut tychicū. festina ad me venire ni
copolim. Ibi. n. statui hyemare. zenā legispe
ritum ⁊ apollo sollicite ṗmitte. vt nihil illis
desit. Discant āt ⁊ nr̄i bonis operib⁹ ṗesse ad
vsus necessarios. vt nō sint infructuosi. Sa
lutant te q̄ mecū sunt omnes. Saluta eos q̄
nos amāt i fide. Grā dī cū oib⁹ vobis. Amē.

Explicit epl'a Pauli ad Titum. Incipit
argumētū in eplam ad Philemonez.

PHilemoni familiares lr̄as facit pro
onesimo seruo eius scribens ei ab
vrbe roma de carcere per suprascri/
ptum onesimum.

Explicit argumentum. Incipit epistola
Pauli ad Philemonem Capitulū. I.

A PAulus vinctus xpi ihu ⁊ ti
motheus frater. philemoni
dilecto adiutori nr̄o. ⁊ appie
sorori carissime. ⁊ archippo
ɔmilitoni nostro. ⁊ ecclesie q̄
in domo tua est gratia vobis
⁊ pax a deo pr̄e nr̄o ⁊ dn̄o ihu xpo. Gratias
ago deo meo semper memoriam tui faci/
ens in orationibus meis audiens caritatez
tuā ⁊ fidē quaz habes in dn̄o ihu ⁊ in oēs
sanctos. vt cōicatio fidei tue euidens fiat in
agnitione oīs opis boni in xpo ihu. Gaudi B
um. n. magnū habui ⁊ ɔsolationē in caritate
tua: q̄ viscera sanctorū reqeuerunt per te fra
ter. Propt̄ qd multā fiduciā hn̄s in xpo ie
su imperandi tibi qd ad rem pertinet. ṗpter
caritatē magis obsecro cū sis talis vt paulus
senex. nūc āt ⁊ vinctus ihesu xpi: obsecro te ṗ
meo filio quē genui in vinculis onesimo q̄
tibi aliq̄n inutilis fuit: nūc āt mihi ⁊ tibi vti
lis quē remisi tibi. Tu āt illū vt mea viscera
suscipe. Quē ego uoluerā mecū detinere: vt
ṗ te mihi ministraret in viculis euāgelij. Si C
ne ɔsilio aūt tuo nihil volui facere: vti ne ve
lut ex necessitate bonū tuū esset: sed volunta
riū. Forsitan. n. iō discessit ad horā a te: vt in
eternū illū reciperes: iā non vt ẜuū: sed pro
seruo carissimum fratrē maxime mihi. Quā
to magis tibi: ⁊ in carne ⁊ in domino. Si er/
go habes me socium: suscipe illum sicut me
Si aūt aliquid nocuit tibi aut debet: hoc mi
hi iputa. Ego paulus scripsi mea manu. Ego D
reddaz: vt nō dicaz tibi q̄ ⁊ teipsum mihi de
bes. Ita frater ego te fruar in dn̄o: refice vi/
scera mea in xpo. Cōfidēs in obediētia tua
scripsi tibi: sciens q̄m ⁊ sup id qd dico facies
Simul ⁊ para mihi hospitium: nam spero ṗ
orōnes vr̄as dōari me vobis. Salutat te epa
phras cōcaptiuus meus in xpo ihu: marcus
aristarchus: demas ⁊ lucas adiutores mei.
Gratia domini nostri ihesu christi cum spiri
tu vestro. Amen.

Explicit epl'a Pauli ad Philemonē. In/
cipit argumentū in epistolam ad Hebreos.

IN primis dicēdū ē cur apl's paulus
in hac epistola scribenda non serua
uerit morē suum: vt vel vocabulum
nominis sui vel ordinis describeret dignita
tem: Hec causa est: quod ad eos scribēs qui
ex circuncisione crediderant quasi gentium
apostolus ⁊ non hebreorum: sciēs q̄uoq3 eo
rum superbiam suamq3 humilitatem ipse de
monstrans: meritum officij sui noluit ante/
ferre. Nam simili modo etiam iohānes apo
stolus propter humilitatem in epistola sua
nomen suum eadem ratione non pretulit.
Hanc ergo epistolam fertur apostolus ad
hebreos conscriptam hebraica lingua misis
se cuius sensum ⁊ ordinē retinens lucas euā
gelista post excessum apostoli Pauli greco
sermone composuit.

Explicit argumentum.
Incipit epistola Pauli ad Hebreos.
Capitulum. I

A Ultipharie multisqꝫ modis
olim deus loquens patribus
in ꝓphetis:nouissime diebus
istis locutus est nobis ī filio
quē cōstituit heredē vniuer/
soꝝ ꝑ quē fecit ꝛ secula. Qui
cū sit splendor glorie.ꝛ figura substantie eiꝰ
portansqꝫ omnia vbo vtutis sue purgationē
peccatorum faciens:sedet ad dexteram ma/
B iestatis in excelsis:tanto melior angelis effe/
ctus:quanto differentius pre illis nomen he
Ps.2. reditauit. Cui.n.dixit aliquando angelorum
Act.13.c. filius meus tu:ego hodie genui te. Et rursuz
2.Reg.7.b. Ego ero illi in p̄rem.ꝛ ipse erit mihi in filiuz
C Et cū iterum introducit primogenitū ī orbē
Ps.96. terre dicit. Et adorēt eū omnes angeli dei. Et
Ps.103. ad angelos quidem dicit. Qui facit angelos
suos spūs ꝛ ministros suos flāmaz ignis. Ad
Ps.44. filium autem. Thronus tuus deus in seculū
seculi virga equitatis virga regni tui. Dilexi
sti iusticiam ꝛ odisti iniquitatem : propterea
vnxit te deus:deus tuus oleo exultationis ꝑ
Ps.101. particiꝰpib tuis. Et tu in principio dn̄e terrā
fundasti:ꝛ opera manuum tuaꝝ sunt celi. Ip
si peribunt tu aūt ꝑmanebis.ꝛ omnes vt vesti
D mentū veterascent. Et velut amictū mutabis
eos ꝛ mutabunt:tu aūt idē ipse es ꝛ anni tui
Ps.109. non deficient. Ad quē aūt angeloꝝ dixit ali
qn̄ sede a dextris meis:quoadusqꝫ ponā ini/
micos tuos scabellū pedum tuoꝝ. Nōne oēs
sunt āministatores spiritus in ministeriū mis
si propter eos qui hereditatem capiunt salu/
II
tis.

A Propterea abundantius oportet ob
seruare nos ea que audiuimꝰ:ne for
te ꝑeffluamus. Si.n.q̄ per angelos di
ctus est sermo factus ē firmus:ꝛ oīs ꝑuarica
tio ꝛ inobediētia accepit iustam mercedis re
tributionem quō nos effugiemus si tantā ne
glexerimus salutem. Que cum initium acce
pisset enarrari per dn̄m ab eis qui audierūt i
nos ꝯfirmata est:contestāte deo signis ꝛ por
tentis ꝛ varijs vtutibus ꝛ spūs sancti distribu
tionibus ſm suā voluntatem. Non. n.ange
lis subiecit deus orbē terre futurū:de quo lo
q̄mur. Testatus est aūt in quodam loco quis
Ps.8 dicens. Quid est hō ꝙ memor es eius:aut fi
lius hois qm̄ visitas eū. Minuisti eum paulo
minꝰ ab angelis:gloria ꝛ honore coronasti
eū:ꝛ constituisti eum super opera manuū tua
1.Cor.15. d. rum. Omnia subiecisti sub pedibꝰ eiꝰ. In eo
enim ꝙ oia ei subiecit nihil dimisit non subie
ctum ei. Nunc autem necdum videmꝰ omia
Phili.2.a subiecta ei. Eū aūt q̄ modico q̄ꝫ angeli mi/
noratus est videmꝰ ih̄m ꝑꝑ passionem mortꝫ
gloria ꝛ honore coronatum:vt gratia dei ꝓ C
oibꝰ gustaret mortē. Decebat.n.eū ꝑꝑ quem
oia ꝛ per quē oia q̄ multos filios ī gl̄iā addu
xerat auctorē salutis coꝝ per passionem con
summari. Qui.n.sanctificat ꝛ qui scificātur: ex
vno oēs. Propter quā cām non confundit Ps.21.
frēs oēs vocare dicens. Nunciabo nomē tu/
uz frībus meis:in medio ecclesie laudabo te Esa.8.d.
Et iterū ero fidens in eū. Et iterū. Ecce. Ego D
ꝛ pueri mei:quos dedit mihi deus. Quia er/
go pueri cōicauerunt carni ꝛ sanguini: ꝛ ipe Osee.13.b
similr̄ participauit eisdē vt per mortē dstrue 1.Cor.15.g
ret eū qui habebat mortis imperiū:idest dia/
bolū:ꝛ liberaret eos qui timore mortis per
totā vitam obnoxij erant seruituti. Nusq̄.n.
angelos apprehendit:sed semen abrahe ap/
prehendit. Unde debuit per omnia frībus si
milari.vt misericors fieret et fidelis pontifex
ad deum vt repropitiaret delicta populi. In
eo enim in quo passus est ipse ꝛ tentatus po
tens est ꝛ eis qui tentantur auxiliari. III

A Unde fratres sancti vocatiōis celestis
participes:considerate apostolum ꝛ
pontificem confessionis nostre iesuz
qui fidelis est ei qui fecit illum : sicut ꝛ moy/
ses in omni domo eius. Amplioris enim glo
rie iste pre moyse dignus habitus est:quanto
ampliorem honorem habet domus qui fabri
cauit illam. Omnis nanqꝫ domꝰ fabricatur Nu.12.b
ab aliquo. Qui autem omnia creauit : deus
est. Et moyses quidem fidelis erat in tota do B
mo eius tanq̄ famulus in testimonium eoꝝ
que dicenda erant:xp̄s vero tanq̄ filius ī do
mo sua. Que domus sumus nos si fiduciam
ꝛ gloriam spei vsqꝫ ad finem firmam retinea
mus. Quapropter sicut dicit spiritus sanctꝰ. Ps.9.4
Hodie si vocem eius audieritis nolite obdu J.4.b
rare corda vestra sicut in exacerbatione scd̄m
diem tentationis in deserto vbi tentauerunt
me p̄res v̄ri probauerunt ꝛ viderunt opera C
mea quadraginta annis. Propter quod of/ Ps.94
fensus fui generatiōi huic:ꝛ dixi semꝑ errāt
corde. Ipsi aūt non cognouerunt vias meas
q̄bus iuraui in ira mea si introibunt in req̄ez
meaz. Uidete frēs ne forte sit in aliquo v̄m
cor malum icredulitatis discedēdi a deo vi/
uo. Sed adhortamini vosmetipsos per sin/
gulos dies donec hodie cognoiatur:vt nō
obduretur q̄s ex vobis fallacia pcci. Parti/
cipes.n.xp̄i effecti sumꝰ:si tn̄ initiū substātie
eiꝰ vsqꝫ ad finē firmū retineamus: dum dicit
hodie si vocem eiꝰ audieritis nolite obdurare D
corda v̄ra quēadmodum in illa exacerbati
one. Quidam.n.audientes exacerbauerunt
sꝫ n̄ vniuersi q̄ ꝓfecti sunt ab egypto ꝑ moy/

sen. Quibus aũt infensus ẽ quadragita ãnis
Nõne illis qui peccauerũt: quoꝝ cadauera
ꝓstrata sunt in deserto. Quibus aũt iurauit
nõ introire in requiẽ ipsius: nisi illis qui icre
A duli fuerũt? Et videmus q̃ nõ potuerũt itro
ire ꝓpter icredulitatẽ. IIII

Timeamus ergo ne forte relicta pol
licitatiõe introeundi i requiẽ ei⁹: exi
stimet aliquis ex nobis deesse. Eteni ꝛ nobis
nũciatũ est queadmodũ ꝛ illis: sed nõ ꝓfuit
illis sermo auditus nõ admixtus fidei ex his
q̃ audierũt. Ingrediemur. n. in requiẽ q̃ cre
didimus: queadmodũ dixit. Sicut iuraui in
B ira mea: si introibunt in requiẽ meã. Et q̃dẽ
operib⁹ ab institutione mundi ꝑfectis. dixit
Gen. 2. a. enim in quodã loco de die septima sic. Et re
quieuit deus die septima ab oib⁹ opib⁹ suis: ꝛ i
Ps. 94. isto rursum. Si itroibũt in requiẽ meã. Cũ
ergo superest itroire quosdã i illã: ꝛ hi quib⁹
prioribus annũciatũ ẽ: nõ itroierũt ꝓpter i
credulitatẽ: iteꝝ terminat diẽ quẽdã hodie i
3. b. dd dicẽdo: p⁹ tm̃ tpis sicut supra dictũ ẽ. ho
die si vocẽ eius audieritis nolite obdurare cor
C da vr̃a. Nã si eis iesus requiẽ p̃stitisset: nũq̃
de alia loqueretur p⁹ hac die. Itaq̃ reliquit
sabbatissimus pplo dei. Qui. n. igressus ẽ i re
quiẽ eius: ẽt ipse requieuit ab operib⁹ suis: si
cut ꝛ a suis deus. Festinemus ergo igredi in
illã requiẽ vt ne in idipsũ q̃s incidat incredu
litatis exẽplũ. Viuus ẽ enim sermo dei ꝛ ef
ficax ꝛ penetrabilior omni gladio ancipiti ꝛ
D ptingens vsq̃ ad diuisionẽ aie ac spũs: cõpa
15. d gũ quoq̃ ac medullaꝝ: ꝛ discretor cogitatio
33. nũ ꝛ intẽtionũ cordis. Et non est vlla creatu
ra inuisibilis in ꝯspectu eius: oia aũt nuda ꝛ
8. a. aperta sũt oculis eius ad quez nobis sermo.
Hñtes ergo põtificẽ magnũ q̃ penetrauit ce
los filiũ ihz dei: teneam⁹ spei nr̃e ꝯfessionẽ. nõ
eni hẽmus põtificẽ q̃ nõ possit cõpati infirmi
tatibus nr̃is: tẽtatũ ãt ꝑ oia ꝓ silitudine abs
q̃ pccõ. Adeamus ergo cũ fiducia ad thro
num gr̃e eius: vt miam ꝯsequamur: ꝛ gr̃am
inueniamus in auxilio opportuno. V

A Omnis nãq̃ põtifex ex hoibus assum
ptus, ꝓ hoibus ꝯstituitur in his que
sunt ad deũ vt offerat dona ꝛ sacrifi
cia pro peccatis. Qui condolere possit his q̃
ignorant ꝛ errant: quoniam ꝛ ipse circunda
tus est infirmitate: ꝛ ꝓpterea debet quemad
modum ꝓ populo: ita etiã ꝛ ꝓ semetipso of
ferre ꝓ peccatis. Nec quisq̃ sumit sibi hono
B rẽ: sed qui vocat a deo tanq̃ aarõ. Sic ꝛ xp̃s
nõ semetipsũ clarificauit vt pontifex fieret: sz
2. qui locutus ẽ ad eũ. Filius meus es tu: ego
1. b hodie genui te. Queadmodum ꝛ in alio lo
co dicit. Tu es sacerdos in eternũ ẜm ordinẽ Ps. 109.
melchisedech. Qui i diebus carnis sue p̃ces
supplicationesq̃ ad eũ qui possit illũ saluũ fa
cere a morte: cũ clamore valido ꝛ lachrymis
offerẽs exaudit⁹ ẽ ꝓ sua reuerẽtia. Et quidez C
cũ eẽt filius dei: didicit ex his q̃ passus ẽ obediẽ
tiã ꝛ ꝯsũmatus factus ẽ oibus obtẽperãtib⁹
sibi cã salutis eterne: appellatus a deo ponti
fex iuxta ordinẽ melchisedech. De quo no
bis grãdis ẜmo ꝛ itei p̃tabilis ad dicẽdum
qm̃ ibeciles facti estis ad audiendũ. Eteni cũ D
deberetis mgr̃i eẽ ꝓpter tp̃s: rursũ idigetis vt
vos doceamini q̃ sint elemẽta exordij sermo
nũ dei: ꝛ facti estis q̃bus lacte opus sit: nõ so
lido cibo. Ois. n. qui lactis ẽ particeps exps
est sermonis iustitie. Paruulus. n. ẽ. Perfe
ctoꝝ aũt ẽ solidus cibus eoꝝ qui ꝓ cõsuetu
dine exercitatos habẽt sensus ad discretionẽ
boni ac mali. VI

Quapropter intermittẽtes inchoatio A
nis xp̃i sermonẽ: ad ꝑfectionem fera
mur: nõ rursũ iaciẽtes fũdamẽtũ pe I. 10. d
nitentie ab opib⁹ mortuis: ꝛ fidei ad deũ ba
ptismatũ doctrine: ipositiõis quoq̃ manuuz:
ac resurrectiõis mortuoꝝ ꝛ iudicij eterni. Et
hoc faciem⁹: siq̃dẽ ꝑmiserit deus. Impossibi
le. n. ẽ eos q̃ semel sũt illuminati. gustauerũt
ẽt donũ celeste: ꝛ participes facti sũt spũs sci.
gustauerũt nihilomin⁹ bonũ dei verbũ: v̇tu
tesq̃ seculi venturi: ꝛ ꝓlapsi sũt rursus reno
uari ad pniam: rursũ crucifigẽtes sibimet ip
sis filiũ dei ꝛ ostentui hñtes. Terra eniz sepe
vẽientẽ sup se bibẽs hymbrẽ ꝛ germinãs her B
bã opportunã illis a quib⁹ colitur accipit be
nedictionẽ a deo: proferens autem spinas ac
tribulos reproba ẽ ꝛ maledicto ꝓxia: cu⁹ ꝯsũ
matio i ꝯbustione. Confidimus autem d vo
bis dilectissimi meliora ꝛ viciniora saluti: tã
etsi ita loquimur. Nõ. n. iniustus deus vt obli
uiscatur operis vestri ꝛ dilectionis quã osten
distis in nomine ipsius: qui ministrastis scis
ꝛ ministratis. Cupimus autem vnumquẽq̃
vr̃z eãdẽ ostentare sollicitudinẽ ad expletio C
nẽ spei vsq̃ in finẽ vt nõ segnes efficiamini:
veꝝ imitatores eoꝝ q̃ fide ꝛ patientia heredi
tabũt ꝓmissiones. Abrahe nanq̃ ꝓmittẽs de Gen. 22. c
us: qm̃ neminẽ habuit ꝑ quẽ iuraret maiorẽ
iurauit ꝑ semetipsũ dicẽs: nisi bñdicẽs bene
dicã te: ꝛ multiplicãs mł'tiplicabo te: ꝛ sic lõ
ganimiter ferens adeptus ẽ repromissionez
Hoies eni ꝑ maiorẽ sui iurãt: ꝛ ois ꝯtrouersie
coꝝ finis ad cõfirmationem est iuramentum
In quo abundantius volens deus ostẽdere
pollicitationis heredibus imobi'itatẽ cõsilij
sui interposuit iusiurandũ: vt per duas res i D

mobiles: q̄bus ipossibile ē mentiri deū: fortis
simū solatiū habeamus q̄ ꝯfugimus ad tenē
dā ꝓpositā spē: quam sicut anchorā habem⁹
aīe tutā ac firmā ⁊ incedentē vsq; ad interio
ra velaminis: vbi precursor ꝓ nobis itroiuit
iesus ꝭm ordinē melchisedech: pontifex fact⁹
in eternum. VII

A Gen.14.b H Ic.n. melchisedech rex salem sacer
dos dei summi qui obuiauit abrahe
regresso a cede regū: ⁊ bn̄dixit ei. cui ⁊ deci
mas oium diuisit abrahā: primū q̄dē q̄ iterp
taē rex iustitie: deinde aūt ⁊ rex salē: qđ est rex
pacis sine p̄re: sine m̄re: sine genealogia: ne
q; initiū dieꝝ: neq; finē vite hn̄s: assimilatus
aūt filio dei manet sacerdos in perpetuum.
Intuemini autem quantus sit hic: cui ⁊ deci
mas dedit de p̄cipuis abraham patriarcha.
Et q̄dem de filijs leui sacerdotiū accipientes
mādatum hn̄t decimas sumere a pp̄lo ꝭm le
gem: idest a frib⁹ suis: q̄q; ⁊ ipsi exierint de
lūbis abrahe. Cui⁹ āt generatio nō ānumera
tur i eis decimas sūpsit ab abrahā: ⁊ hn̄c qui
B hēbat repromissiones bn̄dixit. Sine vlla āt
ꝯdictione qđ minus est a meliore bn̄dicitur.
Et h̄ q̄dem decimas moriētes hoies accipi
unt: ibi autē ꝯtestatur q: viuit. Et vt ita dcm̄
sit: ꝑ abraham ⁊ leui qui decimas accepit: de
cimat⁹ est. Adhuc.n. i lūbis p̄ris erat: qn̄ ob
uiauit ei melchisedech. Si ergo ꝯsūmatio ꝑ
sacerdotium leuiticum erat: pp̄ls.n. sub ipso
legē accepit: q̄d adhuc necesariū fuit ꝭm ordi
nem melchisedech aliū surgere sacerdotē ⁊
n̄ ꝭm ordinē aarō dici? Trāslato.n. sacerdotio
necē est vt ⁊ legis trāslatio fiat. In q̄.n. h̄ di
cunē: de alia tribu ē: d̄ q̄ null⁹ altario p̄sto fu
it. Manifestum ē.n. ꝙ ex iuda ort⁹ sit dn̄s nr̄
i q̄ tribu nihil de sacerdotib⁹ moyses locut⁹
C ē. Et ampli⁹ adhuc māifestū ē: si ꝭm silitudiē
melchisedech exurgat ali⁹ sacerdos q̄ nō ꝭm
legem mādati carnal̄ fact⁹ ē: sꝫ ꝭm v̄tutē vite
Ps.109. isolubil̄. Contestaē.n. qm̄ tu es sacerdos i et
num ꝭm ordinem melchisedech. Reprobatio
q̄dem fit p̄cedenē mandati pp̄ ifirmitatē ei⁹
⁊ inutilitatem. Nihil n. ad ꝑfectum adduxit
lex: Introductio v̄o melioris spei ꝑ quam ꝓ
ximamus ad deū. Et quātū ē: nō sine iureiu
rando? Alij q̄dē sine iureiurādo sacerdotes
facti sūt. Hic āt cum iureiurādo ꝑ eū q̄ dixit
Ps.109 ad illum. Iurauit dn̄s ⁊ nō pēitebit eū: tu es
sacerdos i et̄num. In tm̄ melioris testi spon
D sor factus est ihs. Et alij q̄dē plēs facti sūt sa
cerdotes ꝭm legem idcirco ꝙ morte ꝓhibe
renē ꝑmanere: hic āt eo ꝙ maneat in et̄num
sempit̄num hꝫ sacerdotiū. Unde ⁊ saluare
i ꝑpetuum pōt accedēs ꝑ semetipsū ad deū
semꝑ viuēs ad interpellādū ꝓ nobis. Talis
enī decebat vt nobis eēt pontifex: sanctus: in
nocēs: ipollutus: segregatus a peccōribus: ⁊
excelsior celis factus. Qui nō hꝫ necessitatē
quotidie queādmodū sacerdotes prius ꝓ su
is delictis hostias offerre: deinde ꝓ pp̄li. hoc
enī fecit semel se offerēdo. Lex.n. ꝯstituit ho
mines sacerdotes infirmitatē habentes: ser
mo aūt iurisiurādi q̄ p⁹ legē est: filiū in eter
num perfectum. VIII

C Apitulū aūt sup ea q̄ dicunē. Talem A
habemus pōtificē q̄ ꝯsedit i dextera ē.4.b.
sedis magnitudinis in celis scōꝝ minister ⁊ ta
bernaculi veri: qđ fixit deus ⁊ nō hō. Ois.n.
pontifex ad offerendū munera ⁊ hostias ꝯsti
tuitur. Un̄ necesse est ⁊ hunc hr̄e aliquid qđ
offerat. Si ergo eēt sup t̄rā nec eēt sacerdos B
cū eēnt qui offerrent ꝭm legē munera: qui ex
emplari ⁊ vmbre deseruiūt celestium: sicut r̄n̄ Exo.25.
suꝫ est moysi cū ꝯsūmaret tabernaculū. Uide Act.7.f.
inq̄t oia facito ꝭm exēplar: qđ tibi ōn̄sū est in
monte. Nūc aūt melius sortitus est misteriū:
quāto ⁊ melioris testi mediator ē: qđ in meli
oribus repromissionibus sancitū ē. Nā si illō
prius culpa vacasset nō vtiq; scđi locus inq̄
rereē. Uituperans.n. eos dicit. Ecce dies ve Hiere.31.a
niēt dicit dn̄s: ⁊ cōsummabo sup domū isrl̄ C
⁊ sup domū iuda testm̄ nouū: non ꝭm testm̄
qđ feci patribus eorum in die qua apprehen
di manū eoꝝ: vt adducerē illos de terra egy
pti: qm̄ ipsi nō permanserūt in testō meo: ego
neglexi eos dicit dn̄s. Q: hoc est testm̄ qđ di
sponā domui isrl̄ post dies illos dicit dn̄s: dā D
do leges meas i mentē eoꝝ ⁊ in corda eorū Apoc.21.b
superscribā eas: ⁊ ero eis in deū: ⁊ ipsi erūt mi Hiere.31.f.
hi in pp̄lm. Et non docebit vnusquisq; proxi
mū suū: ⁊ vnusq̄sq; frēꝫ suū: dicens: cognosce
dn̄m: qm̄ oēs scient me a minore vsq; ad ma
iorem: q: ꝓpitius ero iniquitatibus eorum ⁊
peccōꝝ coꝝ iam nō memorabor. Dicendo āt
nouū veterauit prius. Qđ aūt antiquatur ⁊
senescit: ꝓpe interitū est. IX

H Abuit quidē ⁊ prius iustificationes A
culture: ⁊ scm̄ seculare. Tabernaculū
enī factū p̄miū: in quo erāt cādelabra ⁊ mēsa
⁊ ꝓpositio panū q̄ dr̄ scā: post velamētū aūt
scđm tabernaculum qđ dicitur sancta scōꝝ aure
um hn̄s turibulū: ⁊ archā testi circūtectā ex
oi pte auro: in qua vrna aurea hn̄s manna: ⁊
virga aaron que fronduerat: ⁊ tabule testi su B
per que erāt cherubi glīe obumbrātia ꝓpitia
toriū: de q̄bus nō ē mō dicendū ꝑ singl̄a. His
v̄o ita cōpositis: i priori quidē tabernaculo sē
per itroibāt sacerdotes sacrificioꝝ officia ꝯsū
mātes: in scđo aūt semel i anno solus pōtifex

sine sanguine quem offerret pro sua ⁊ populi
ignorātia: hoc significante spū scō: nōdū pro
C palatā eē scōꝝ viā adhuc priore tabernaculo
hn̄te statū. Que pabola ē tp̄ris instant̄ iuxta
quā mūera ⁊ hostie offerūt: q̄ nō pn̄t iuxta
ꝯsciam pfectū facere fuiētem solūmō in cibis
⁊ in potibus ⁊ in varijs baptismatibus ⁊ iusti
cijs carnis: vsq3 ad tp̄s correctionis iпositis
Xp̄s aūt assistēs pōtifex futuroꝝ bonoꝝ per
āpli⁹ ⁊ pfecti⁹ tabernaculū n̄ māufcm̄: idest
nō hui⁹ creatiōis: neq3 p sāguinē hircoꝝ aut
vituloꝝ s3 p ppriū sanguinez itroiuit semel i
G scā eterna redēptiōe iuēta. Si. n. sanguis hir
...e.1.d. coꝝ ⁊ tauroꝝ ⁊ cinis vitule aspersus: iquina-
...oh.1.c. tos scificat ad emūdationē carnis. quāto ma
...oc.1.b. gis sanguis xp̄i q̄ per spm̄ scm̄ semetipsū ob-
tulit imaculatū deo emundauit cōsciaz nr̄az
ab opibus mortis ad seruiendū deo viuenti?
Et iō noui testi mediator est vt morte interce
dente in redemptionē earū preuaricationuz
q̄ erant sub priori testō repromissionē accipi
E ant: q̄ vocati st et̄ne hereditatis. Ubi. n. testa
...al.3.b. mētū ē mors nec̄e ē intercedat testatoris. Te
stamētū. n. i mortuis ꝯfirmatū est. Alioquin
nōdū vallet: dū viuit q̄ testatus ē. Un̄ nec pri
mū q̄de3 sine sanguine dedicatū ē. Lecto. n.
oi mādato legis a moyse vniuerso pplo acci-
piens sanguinē vituloꝝ ⁊ hircorū cū aqua ⁊
lana coccinea ⁊ hysopo: ip̄m q̄q3 librū ⁊ oēm
...24 b ppl̄m aspsit dicēs. Hic sanguis testi qd̄ man
F dauit ad vos deus. Etiā tabernaculum ⁊ oia
vasa ministerij sanguine sitr aspsit. Et omnia
pene in sanguine f̄m legē mundant̄: ⁊ sine sā
guinis effusione nō fit remissio. Necesse ē er-
go exēplaria q̄dē celestium his mūdari ipsa
āt celestia meliorib⁹ hostijs q̄3 istis. Non. n.
māufactis sanctis introiuit ih̄s exemplaria
veroꝝ: s3 in ipsuz celū: vt appeat nunc vultui
G dei p nobis. Neq3 vt sepe offerat semetipsuz
quēadmodū pontifex intrat i scā p singulos
annos i sanguine alieno. Alioq̄n oportebat
eū frequēter pati ab origine mundi. Nūc āt
semel i ꝯsūmatiōe seculoꝝ ad destitutionem
pcci p hostiā suā appuit. Et quēadmoduz sta
tutū ē hoib⁹ semel mori p⁹ hoc āt iudiciū: sic
⁊ xp̄s semel oblatus ē ad multoꝝ exhaurien
...b. da pccā. secundo sine pccō apparebit oib⁹ ex
...3.d pectātibus se in salutē. X
A Umbrā. n. hn̄s lex futurorū bonoꝝ nō
ipsam imaginem reꝝ p singlos ānos
eisdē ipsis hostijs q̄s offerūt indesinenter nū
q̄3 pōt accedētes perfectos facere. Alioquin
cessassent offerri: iō q̄ nullam haberent vltra
ꝯsciaz pcci cultores semel mundati. S3 i ipsis
ꝯmemoratio peccatoꝝ p singulos annos fit.

Impossibile. n. est sanguine tauroꝝ ⁊ hircoꝝ Leui.19.c.
auferri pccā. Ideo igrediēs mūdū dicit. Ho Ps.39.
stiā ⁊ oblationē noluisti corpus autē aptasti B
mihi. Holocaustomata ⁊ p pccō nō tibi pla Ibidem
cuerūt. Tunc dixi. Ecce venio. In capite libri Ibidem
scriptum est de me: vt faciam deus volunta-
tem tuā. Superi⁹ dicēs: q2 hostias ⁊ oblatio
nes ⁊ holocaustomata ⁊ p peccato noluisti
nec placita sūt tibi q̄ f̄m legem offerunt: tūc
dixi. ecce vēio vt facia3 deus voluntatē tuā
aufert primū vt sequēs statuat. In q̄ volūtate
scificati sum⁹ p oblationem corporis iesu xp̄i
semel. Et ois quidem sacerdos presto ē quo-
tidie ministrās: ⁊ easdē sepe offerēs hostias C
q̄ nō pn̄t auferre pccā. Hic aūt vnā pro pccis
offerēs hostiā i sempiternū sedet in dextera
dei decetero expectans donec ponant̄ inimci Ps.109.
eius scabellū pedū eius. Una. n. oblatōe cō
sūmauit in sempiternū scificatos. Cōtestat̄ āt
nos ⁊ spūs sāctus. Postq̄3. n. dixit. hoc autē s.9.
testm̄ qd̄ testabor ad illos post dies illos di-
cit dn̄s dabo leges meas in cordibus coꝝ. ⁊ i
mētib⁹ coꝝ supscribā eas: ⁊ peccatoꝝ. ⁊ iniq̄-
tatū coꝝ iā nō recordabor amplius. Ubi aūt
hoꝝ remissio: iā nō est oblatio p pccō. Hn̄tes D
itaq3 frēs fiduciam in itroitu scōꝝ i sanguine
xp̄i: quā initiauit nobis viā nouā ⁊ viuentez:
p velamen: idest carnē suam: ⁊ sacerdotē ma
gnū sup domum dei: accedam⁹ cū vero cor-
de in plenitudine fidei aspersi corda a ꝯscia
mala: ⁊ abluti corpus aqua munda teneam⁹
spei nr̄e ꝯfessionem ideclinabilē. Fidelis eni E
est qui repromisit. Et consideremus inuicē i
puocationē caritatis ⁊ bonoꝝ operū nō dse-
rētes collectionē nr̄am sicut cōsuetudinis est
q̄busdā: sed ꝯsolātes: ⁊ tanto magis q̄3to vide
ritis appropinquātē diē. Uoluntarie. n. pec
cantib⁹ nobis post acceptā notitiā vitat̄ ia3
nō relinq̄tur p pccis hostia: terribil̄ aūt quedā
expectatio iudicij ⁊ ignis emulatio: que ꝯsū-
ptura ē aduersarios. Irritā q̄s faciēs legem Deut.17.b.
moysi sine vlla miseratione duob⁹ vel tribus mat.18.b.
testibus morit̄: quāto magis putatis deteriora 2.Cor.13.a.
mereri supplicia q̄ filium dei ꝯculcauerit: et
sanguinez testi pollutū duxerit in quo scifi-
catus ē: ⁊ spūi grē cōtumeliā fecerit. Scim⁹. n. F
q̄ dixit mihi vindictam: ⁊ ego retribuam. Et Deut.32.e.
iterū: q2 iudicabit dn̄s ppl̄m suum. Horren- Ro.12.d.
dū est incidere i man⁹ dei viuētis. Rememo s.6.a.
ramini aūt pristinos dies i q̄b⁹ illumiati ma-
gnū certamē sustinuistis passionum. ⁊ i alio
q̄dē opprobrijs ⁊ tribulationib⁹ spectaculū
facti in altero aūt socij taliū conuersantiū ef
fecti. Nā ⁊ vinctis cōpassi estis: ⁊ rapina3 bo
noꝝ vr̄oꝝ cū gaudio suscepistis: cognoscen- G

kes vos hr̄e meliorē ⁊ manētē substātiā. No
lite itaqꝫ amittere ꝯfidentiā vr̄am ꝙ magnā
hꝫ remunerationē. Patiētia.n.vobis neces
saria est: vt voluntatē dei facientes reporteꝭ
ꝓmissionē. Adhuc.n.modicū aliquantulū
ꝙ ꝙ venturꝰ ē veniet ⁊ nō tardabit: iustꝰ āt
Abacuc.2.a meus ex fide viuit. ꝙ si subtraxerit se nō pla
Ro.10.b. cebit aīe mee. Nos āt non simus subtractio
Gal.3.b. nis filij in perditionē: sed fidei in acq̄sitionē
XI
anime.

A Est āt fides sꝑandaꝝ substātia reꝝ ar
gumentū nō appētiū. In hac.n.te
Gen.1.a stimonium ꝯsecuti sunt senes. Fide: intelligi
mus aptata esse secula v̄bo dei: vt ex inuisi
Gen.4.a. bilibus visibilia fierent. Fide: plurimam ho
stiam abel ꝙ cayn obtulit deo. ꝑ quam testi
moniū ꝯsecutꝰ ē eē iustus. testimonium per
hibēte mūeribus eiꝰ dō. ⁊ ꝑ illam defunctꝰ
Gen.5.d adhuc loq̄t. Fide enoch translatus est ne vi
Sap.4.b deret mortē: ⁊ nō iueniebat: q2 transtulit illū
Ecci.44.c dominus. Añ translationē.n.testimoniū ha
1.Mach.2.f buit placuisse deo. Sine fide āt impossibile ē
B placere deo. Credere.n.oꝫ accedentē ad deū
Gen.6.b. q2 est. ⁊ inquirētibus se remunerator sit. Fi
Ecci.44.c de: noe rn̄so accepto de his ꝙ adhuc non vi
debant metuēs aptauit archā in salutē do
mus sue: ꝑ quā damnauit mūdū. ⁊ iusticie ꝙ
Gen.12.a.⁊ ꝑ fidē est heres institutꝰ. Fide ꝙ vocat abra
13.a. hā obediuit in locum exire quē accepturus
erat in hereditatē: ⁊ exijt nesciēs quo iret. Fi
de: demoratus est in terra repromissionis tā
ꝙ in aliena: i casulis hitādo: cū ysaac ⁊ iacob
Gen.21.a coheredibꝰ repromissionis eiusdē. Expecta
C bat.n.fundamēta hñtē ciuitatē: cuiꝰ artifex
⁊ conditor d̄s. Fide: ⁊ ipsa sara sterilis v̄tutē
in ꝯceptione seminis accepit ēt ꝑter tp̄s etatis
qm̄ fidelē credidit esse eū qui repromiserat:
Propter qd̄ ⁊ ab vno orti sunt: ⁊ hoc emor
tuo tanꝙ sidera celi in multitudinē: ⁊ sicut
arena ꝙ est ad orā maris innumerabilis. Iux
ta fidē defuncti sūt oēs isti: non acceptis re
promissionibꝰ: sed ⁊ longe eas aspicientes ⁊
salutantes ⁊ ꝯfitentes: q2 ꝑegrini ⁊ hospites
sūt sup terrā. Qui.n.hoc dicūt: significant se
patriā inq̄rere. Et si q̄dē ipsiꝰ meminissent d̄
qua exierunt habebant vtiqꝫ tp̄s reuertendi
D Nūc āt meliorē appetunt: idest celestem. Jō
nō ꝯfundit deus vocari deus eoꝝ. Parauit
.n.illis ciuitatē. Fide obtulit abraham ysaac
Gen.22.a cū tentaretur: ⁊ vnigenitum offerebat i quo
Ecci.44.c susceperat repromissiones ad quem dictum
est: q2 in ysaac vocabitur tibi semen: arbitrās
q2 ⁊ a mortuis suscitare potens est deꝰ. Vñ
Gen.27.e. eum ⁊ in parabolam accepit. Fide ⁊ de futu
Ibidē.48.c ris benedixit ysaac iacob ⁊ esau. Fide: iacob

moriens singulos filiorū ꝫ ioseph benedixit. ⁊.49.a.
⁊ adorauit fastigiū v̄ge eiꝰ. Fide: ioseph mo Gen.50.d
riens de ꝓfectione filioꝝ isrl̄ memoratus est E
⁊ de ossibus suis mandauit. Fide: moyses na Exo.2.a
tus occultatus est mensibus tribus a parēti
bus suis: eo ꝙ vidissēt elegantē infantē: ⁊ nō
timuerūt regis edictū. Fide: moyses grādis
factus negauit se esse filiū filie pharaōis ma
gis eligens affligi cū ppl̄o dei: ꝙ tp̄alis pcc̄i
hr̄e iocunditatē: maiores diuitias estimans
thesauro egyptioꝝ iproperiū xp̄i. Aspiciebat
.n.in remunerationē. Fide: reliquit egyptū
non veritus animositatē regis. Inuisibile.
n.tanꝙ videns sustinuit. Fide: celebrauit pa Exo.12.b
F
sca ⁊ sanguinis effusionē: ne ꝙ vastabat pri
mitiua tangeret eos. Fide: transierunt mare Exo.14.g
rubꝝ tanꝙ ꝑ aridā terrā: qd̄ experti egyptij
deuorati sunt. Fide: muri hierico corruerunt Josue.6.c
circuitu dieꝝ septem. Fide: raab meretrix nō Ibidē.2.a
perijt cū incredulis excipiens exploratores ⁊.6.d
cū pace. Et quid adhuc dicam. Deficiet eīm
me tp̄s enarrantē de gedeon barach: samsō
iepte: dauid: samuel. ⁊ ꝓphis qui ꝑ fidē vice
runt regna opati sunt iusticiā: adepti sūt re
promissiones. Obturauerunt ora leonum:
extinxerunt impetum ignis. Effugauerūt aci
em gladij: ꝯualuerunt de infirmitate: fortes G
facti sunt in bello. Castra verterunt exteroꝝ
acceperunt mulieres de resurrectione mor
tuos suos. Alij āt distenti sunt non suscipien
tes redemptionē: vt meliorē inuenirent re
surretionem. Alij vero ludibria ⁊ v̄bera exꝑ
ti: insuper ⁊ vincula. ⁊ carceres: lapidati sūt
secti sunt: tentati sunt. in occisiōe gladij mor
tui sunt. Circuierunt in melotis: in pellibꝰ ca
prinis. egētes. angustiati. afflicti. ꝙbus dignꝰ
non erat mundus. in sollicitudinibꝰ errātes
in mōtibꝰ ⁊ speluncis. ⁊ in cauernis terre. Et
hi oēs testimōio fidei ꝓbati. nō acceperunt re
promissionē. deo ꝓ nobis melius aliq̄d ꝓui
dente. vt nō sine nobis ꝯsūmarent. XII.
Ideoqꝫ ⁊ nos tantā hn̄tes ipositā nu A
bē testiū. deponētes oē pōdus ⁊ cir Eph.4
cūstans nos pcc̄m ꝑ patientiā curra Colos.
mus ad ꝓpositū nobis certamen. aspiciētes 1.Pe.
in auctorē fidei. ⁊ ꝯsūmatorē ihm̄. ꝙ propo
sito sibi gaudio sustinuit crucē. ꝯfusione cō
tempta atqꝫ in dextera sedis dei sedet. Re
cogitate.n.eū qui talē sustinuit a pcc̄oribus
aduersus semetipsum ꝯdictionē: vt ne fati B
gemini animis vr̄is deficiētes. Nondū.n.
vsqꝫ ad sanguinem restitistis aduersus pec
catū repugnantes. ⁊ obliti estis ꝯsolationis
ꝙ vobis tanꝙ filijs loq̄t dicens. Fili mi noli Pro
negligere disciplinā dn̄i: neqꝫ fatigeris dū ab

eo argneris. Quē.n.dilīgit dn̄s: castigat. fla-
gellat āt oēm filiū quē recipit. In disciplia p
seuerate. Tāq̄ filijs vobis offert se de⁹ Quis
C .n.fili⁹ quē ñ corripit pr̄: q̄ si extra disciplinā
estis: cuius participes facti sunt oēs: ergo ad
ulteri ⁊ non filij estis. Deinde pr̄es quidem
carnis nr̄e eruditores habuimus ⁊ reuereba
mur eos. Non multo magis obtēperabim⁹
pr̄i spirituū ⁊ viuemus. Et illi quidē in tem-
pore paucoꝝ dieꝝ scđm voluntatem suā eru
diebant nos: hic āt ad id quod vtile est in re
cipiendo sanctificationem eius. Ois āt disci
plina: in p̄nti quidem videtur non eē gaudij
D sed meroris: postea autem fructum pacatissi
mum exercitatis p eam reddet iusticie. Pro
pter qđ remissas manus ⁊ soluta genua eri
gite: ⁊ gressus rectos facite pedibus vr̄is: vt
non claudicans quis erret: magis autem sa-
.12.d net. Pacem seq̄mini cū oib⁹ ⁊ scimoniam: si
ne qua nemo videbit deum. Contemplantes
ne quis desit gr̄e dei: ne qua radix amaritudi
nis sursum germinans impediat ⁊ per illam
25.d iquinentur multi. Ne quis fornicator aut ꝓ
phanus vt esau: qui pp vnam escam. vēdidit
E primitiua sua. Scitote.n. quoniam ⁊ postea
cupiens hereditare bñdictionem reprobat⁹ ē
27.f. Non.n. iuenit pnie locum: q̄q̄ cū lachrimis
9.b. inq̄sisset eam. Non.n. accessistis ad tractabilē
⁊ accessibilem ignem ⁊ turbinē ⁊ caliginem
0.c. ꝓcellam ⁊ tube sonum ⁊ vocem v̄boꝝ: quā q̄
audierunt excusauerunt se ne eis fieret ver-
bum. Non.n. portabāt qđ dicebat: ⁊ si bestia
9.n. tetigerit montem lapidabitur. Et ita terribile
F erat qđ videbatur. Moyses dixit. Exterrit⁹ sū
⁊ tremebundus. Sz accessistis ad syon mon
tem ⁊ ciuitatem dei viuentꝭ irlz celestē. ⁊ mul
toꝝ miliū angeloꝝ frequentiā. ⁊ ecclīā pri-
mitiuoꝝ q̄ cscripti sunt in celis: ⁊ iudicē om
niū deum ⁊ spm̄ iustoꝝ pfectoꝝ. ⁊ testī noui
mediatorē ihm. ⁊ sanguinis aspersionē. meli
G us loquentē q̄ abel. Uidete ne recusetis lo
quentē. Si.n. illi nō effugerūt recusantes eū
q̄ sup terrā loq̄bat: multo magis nos q̄ de ce
lis loq̄ntē nobis auertimus. cuius vox mo-
uit terrā tunc: nunc āt repromittit dicens:
2.b Adhuc semel: ⁊ ego mouebo nō solū trā: sed
⁊ celū. q̄ āt adhuc semel dicit: declarat mobi
liū translationē tanq̄ factoꝝ: vt maneant ea
q̄ sūt imobilia. Itaq̄ regnū imobile suscipiē-
tes hēmus grām: p quā seruiam⁹ placentes
.d deo cū metu: ⁊ reuerentia. Eteni deus noster
a ignis consumiens est. XIII.
c Charitas fraternitatis maneat i vobis
b ⁊ hospitalitatē nolite obliuisci. Per
hanc.n. placuerunt quidam angelis hospi
tio receptis. Mementote victoꝝ tanq̄ simul
victi ⁊ laborantiū tanq̄ ⁊ ipsi in corpe morā
tes. Honorabile cnubium in oib⁹: ⁊ thorus
imaculatus. Fornicatores.n. ⁊ adulteros iu-
dicabit deus. Sint mores sine auaritia: cōtē-
ti p̄ntibus. Ipse.n. dixit. Non te deseram neq̄ Iosue.1.a.
derelinquam: ita vt confidenť dicam⁹. Dn̄s Ps.117.
mihi adiutor est: nō timebo quid faciat mihi B
hō. Memētote ꝑpositorū vr̄oꝝ qui vobis lo
cuti sūt v̄bum dei quorū intuentes exitū con
uersatiōis: imitamini fidē. Ihs xp̄s heri ⁊ ho
die: ipse ⁊ in secula. Doctrinis varijs ⁊ pere-
grinis nolite abduci. Optimum est.n. gratia
stabilire cor: nō escis q̄ nō ꝓfuerūt ambulan
tibus in eis. Hēmus.n. altare de quo edere ñ
hñt ptātem q̄ tabernaculo deseruiūt. Quorū Nu.19.a.
eni aialiū infert sanguis ꝓ pccō in sancta per
pontificē horū corpa cremantur extra castra
Propter qđ ⁊ ihs vt scificaret per suum san-
guinē ppl̄m: extra portā passus est. Exeamus
igit ad eū extra castra: iproperiū eius portan Mich.2.c.
tes. Nō.n. hēmūs hic manentē ciuitatē sz C
futurā inq̄rim⁹. Per ipsū ergo offeram⁹ ho
stiā laudis semp deo: idest fructū labiorū cō-
fitentium noi eius. Beneficientie āt ⁊ cōionis
nolite obliuisci. Talibus.n. hostijs ꝓmeretur
deus. Obedite ꝑpositis vr̄is: ⁊ subiacete eis.
Ipsi.n. puigilant quasi rōnē ꝓ aiabus vr̄is
reddituri: vt cū gaudio hoc faciant: ⁊ nō ge-
mentes. Hoc.n. nō expedit vobis. Orate ꝓ
nobis. Cōfidimus.n. q2 bonam cōsciam habe
m⁹ i operibus bn̄ uolentes conuersari. Am D
plius aūt deprecor vos hoc facere q̄ celeri⁹ re
stituar vobis. Deus aūt pacis qui eduxit de
mortuis pastorē magnū ouiū in sanguine te
stamēti eťni dn̄m nr̄m ihm xp̄m: aptet vos i
oī bono vt faciatis eius voluntatē faciens in
vobis qđ placeat corā se p ihm xp̄m: cui ē glo
ria in secula seculorū. Amen. Rogo aūt vos
frēs: vt sufferatis v̄bum solatij. Etenim ꝑpau
cis scripsi vobis. Cognoscite frēm vr̄m timo-
theum dimissum: cū quo si celerius venerit vi
debo vos. Salutate oēs prepositos vestros.
⁊ oēs scōs. Salutant vos de italia frēs. Grā
cū omnibus vobis. Amen.

Explicit epistola Pauli ad Hebreos.

Incipit prefatio beati Hieronymi p̄sbyteri
in librum Actus apostolorum.

Lucas nit psal mista: āmbulabūt de Ps.83.
v̄tutibus i v̄tutes. Post apl̄i
pauli epl̄as dudū vno vobis
volumie trāslatas dōmon ⁊
rogatiane carissimi act⁹ apo
stoloꝝ cpellitis vt trāsferaz i
latinū quē libꝝ nulli dubiū ē a luca ātioccō

arte medico: q̄ postea iseruiēs paulo aplo xp̄i
factus ē discipulus: fuisse editum ceruices p̄
mit iposita scpius oneris magnitudo: qꝛ stu
dia inuidoꝝ rep̄hensione digna putant ea q̄
scribim⁹. Illoꝝ nunq̄ꝫ odio ꝛ detractione: iu
uāte xp̄o meū silebit eloquiū. Actus aplorūꝫ
nudā q̄dem vident sonare historiā ꝛ nascent̄
ecclesie infantiā texere: sed si nouerimus scri
1. Cor. 8. c. ptorem eorum lucam esse medicū: cui⁹ laus
est in euangelio: animaduertim⁹ pariter om
nia verba illius aīe languētis esse medicinā
Item alius prologus.
Ucas ātiocēsis natiōe syr⁹ cu
ius laus i euāgelio canit apō
antiochiā medicine arti egre
gi⁹ ꝛ aploꝝ xp̄i discipul⁹ fuit
postea vsq̄ꝫ ad ꝯfessionē pau
lū secut⁹ aplm: sine crimie in
v̄ginitate p̄manēs: deo maluit suire. Qui se
ptuaginta ꝛ q̄tuor ānos etati agēs i bythinia
obijt plen⁹ spū scō: q̄ iā iigāte i achaie ptib⁹
euāgeliū scribēs grecis fidelib⁹ icarnationeꝫ
dn̄i fideli narratōe ondit: eūdēq̄ꝫ ex stirpe dd
descēdisse mōstrauit cui nō imerito scribēdo
rū actuū apl̄icorū ptās i misterio dat. vt deo
i deū plēo. ꝛ filio p̄ditiōis extincto: orone ab
apl̄is fcā: sorte dn̄ice electiōis numer⁹ cōple
ret. Sicq̄ꝫ paulus ꝯsūmationē apl̄icis actib⁹
Act. 9. a. daret q̄ꝫ diu ꝯ stimulū calcitrātē dn̄s elegisset
Qd legētib⁹ ꝛ req̄rentib⁹ deū breui potius
volui ondere smone q̄ꝫ plixius al' q̄d fastidi
entib⁹ p̄didisse sciēs q̄ꝫ opantē agricolā opor
2. Timo. 2. a. teat p̄mū de suis fructib⁹ edere. Quē ita di
uina subsecuta ē gr̄a: vt nō solū corporib⁹: sꝫ
ēt aiabus eius p̄ficeret medicina.
Incipit liber actuū apostolorum: beati Luce I
euangeliste. Capitulum.
A Rimum quidem sermonem
feci de omnibus o theophile
q̄ cepit ih̄s facere ꝛ docere vs
q̄ꝫ i diē q̄ p̄cipiēs apostolis p
spm̄ scm̄ q̄s elegit assumptus
est. Quibus ꝛ p̄ebuit seipsū
viuū post passionē suā i multis argumētis: p
dies q̄dragita apparēs eis: ꝛ loquēs d̄ regno
dei. Et ꝯuescēs p̄cepit eis ab hierosolymis ne
Luc. 24. g. discederēt: sed expectarent p̄missionē pr̄is
quam audistis inquit per os meum: qꝛ ioan
nes q̄dē baptizauit aqua vos aūt baptizabi
J. 11. b. 19. a. mini spū scō nō post multos hos dies. Igit q̄
ꝯuenerāt iterrogabāt eū dicētes. Dn̄e si i tpe
hoc restitues regnū isrl'. Dixit aūt eis. Non ē
vr̄m nosse tp̄ra vel momenta q̄ pater posuit i
sua ptāte: sed accipietis virtutem superueniē
Luc. 24. g tis spūs scī i vos ꝛ eritis mihi testes in ir'lm ꝛ
J. 2. e. ꝛ. 10. f.
in oī iudea ꝛ samaria ꝛ vsq̄ꝫ ad vltimuꝫ tre
Et cum hec dixisset: videntibus illis eleuat⁹ B
est. ꝛ nubes suscepit eū ab oculis eoꝝ. Cumq̄ꝫ
ītuerent i celū euntem illū: ecce duo viri asti
terūt iuxta illos i vestibus albis: q̄ ꝛ dixerūt
Uiri galilei q̄d statis aspiciētes i celuꝫ. Hic
ih̄s q̄ assumptus ē a vobis i celum: sic veniet
quēadmodū vidistis eum euntem i celum.
Tūc reuersi sūt hierosolymā a mōte q̄ vocat oli
ueti q̄ ē iuxta i'lm sabbati hn̄s iter. Et cū itro
issent i cenaculuꝫ: ascēderūt vbi manebat pe
tr⁹ ꝛ iohes ꝛ iacob⁹ ꝛ ādreas philipp⁹ ꝛ tho
mas bartholomeus ꝛ matheus: iacobus al
phei ꝛ symon zelotes ꝛ iudas iacobi. Hi oēs
erant perseuerantes vnanimiter i orone cuꝫ
mulieribus ꝛ maria mr̄e ih̄u ꝛ frīb⁹ ei⁹. In die C
bus illis exurgens petrus i medio fraꝝ dixit
erat aūt turba hoīum simul fere centū vigiti.
Uiri frēs oportet impleri scripturaꝫ quā p̄di
xit spūs scūs p os dauid de iuda qui fuit dux
eoꝝ q̄ cōprehenderunt ih̄m q̄ cōnumeratus
erat in nobis: ꝛ sortitus est sortē misterij hui⁹
Et hic q̄dē possidebit agrū de mercede iniq̄ta
tis ꝛ suspēsus crepuit medi⁹ ꝛ diffusa sūt oia
viscera eius. Et notū fcm̄ ē oibus hitātib⁹ ir'lꝫ mat. 25. a
ita vt appellaret ager ille lingua eoꝝ achel D
demach. hoc est ager sanguinis. Scriptū est. Ps. 68.
n. in libro psalmoꝝ. Fiat cōmoratio eorū de Ps. 108.
serta. ꝛ nō sit q̄ ihabitet in ea. Et ep̄atum ei⁹
accipiat alter. Oportet ergo ex his viris qui
nobiscū sūt cōgregati in oī tpe quo intrauit ꝛ
exiuit inter nos dn̄s ih̄s incipiēs a baptisma
te ioannis vsq̄ꝫ in diē q̄ assumpt⁹ ē a nobis te
stē resurrectionis ei⁹ nobiscū fieri vnū ex istis
Et statuerūt duos: ioseph q̄ vocat barnabas. J. 4. g. ꝛ. 6.
q̄ cognominatus est iustus ꝛ mathiā. Et orā
tes dixerūt. Tu dn̄e q̄ corda nosti oium ostē
de quē elegeris ex his duob⁹ vnū accipere lo
cū ministerij huius ꝛ aplat⁹: de q̄ preuarica
tus ē iudas vt abiret in locū suū. Et dederūt
sortes eis. Et cecidit sors sup mathiā: ꝛ annu II
meratus est cū vndecim apostolis. A
ET cū ꝯplerent dies pētecostes: erant
oēs pariter in eodē loco. Et fact⁹ ē repē
te de celo son⁹: tanq̄ꝫ aduenientis spūs
vehemētis ꝛ repleuit totā domū vbi erant se
dētes. Et apparuerūt illis disptite lingue tanq̄ꝫ
ignis seditq̄ꝫ s̄ singulos eorū. Et repleti sunt J. 4. f.
oēs spū scō: ꝛ ceperunt loqui varijs linguis
put spūs scūs dabat eloq̄ illis. Erant autē in
ir'lm hitātes iudei viri religiosi ex oī natione
que sub celo est. Fcā autē hac voce conuenit
mltitudo. ꝛ mente confusa est: q̄m audiebat J. co
vnusq̄sq̄ꝫ lingua sua illos loquentes. Stupe
bāt aūt oēs. ꝛ mirabant dicentes. Nōne ecce

B oēs isti qui loquunt galilei sunt?Et quō nos
audiuimus vnusq̄sq; lingam nr̄am in q̄ nati
sum⁹ : Parthi ꝛ medi ꝛ elamite. ꝛ q̄ hītant
mesopotamiam:iudeā:ꝛ cappadociā pōtum
ꝛ asiam:phrygiaꝫ. ꝛ pāphyliā:egyptū. ꝛ ꝑtes
libye:q̄ est circa cyrenem . ꝛ aduenē romani.
iudei quoq; ꝛ ꝓseliti:cretes ꝛ arabes:audiui
mus eos loquentes nr̄is linguis magnalia
s.eo. dei.Stupebant āt oēs. ꝛ mirabatur ad inui
cem dicentes.Quid nā vult hoc eē? Alij aūt
irridentes dicebant:q2 musto pleni sunt isti.
Stans āt petrus cum vndeci eleuauit vocez
suam. ꝛ locut⁹ est eis . Viri iudei ꝛ q̄ hītatis
C irl̄m vniuersi:hoc vobis notuꝫ sit: ꝛ auribus
ꝑcipite verba mea. Non.n.sicut vos estiatis
hi ebrij sunt:cū sit hora diei tertia.Sꝫ hoc est
.z.g. qđ dictum ē ꝑ ꝓphaꝫ iohel. Et erit in nouissi
mis diebus dicit dn̄s:effundam de spū meo
super oēm carnem.Et ꝓphabunt filij vr̄i ꝛ fi
lie vr̄e: iuuenes vr̄i visiones videbunt. ꝛ se
niores vr̄i sōnia somniabunt. Et quidem sup
seruos meos ꝛ ancillas meas in diebus illis
effundam de spū meo ꝛ prophabunt: ꝛ dabo
prodigia in celo sursum ꝛ signa in t̄ra deor
z.g. sum:sanguinē ꝛ ignē ꝛ vaporeꝫ fumi.Sol cō
uertetur in tenebras ꝛ luna i sanguinē:anq̄
z.g. veniat dies dn̄i magnus ꝛ manifest⁹. Et erit
.c. ois q̄cunq; inuocauerit nomen dn̄i saluꝰ erit.
D Viri isrl̄ite:audite verba hec. Jhm nazare
num viꝝ approbatuꝫ a deo in vobis ꝟtutib⁹
ꝛ ꝓdigijs ꝛ signis q̄ fecit de⁹ per illū in me
dio vr̄i.sicut scitis: hunc definito ꝯsilio ꝛ pre
scientia dei traditum ꝑ man⁹ iniq̄ꝝ:affigentes
o. itermistis . Queꝫ deus suscitauit solut̄ dolo
ribus inferni:iuxta qđ ipossibile erat teneri
5.d illū ab eo. Dauid.n.dicit i eū. Prouidebam
dn̄m corā me sēꝑ qm̄ a dextris ē mihi: ne cō
mouear. Propter hoc letatū ē cor meū ꝛ ex
ultauit lingua mea:insuper ꝛ caro mea req̄e
.c scet in spe.Qm̄ non derelinq̄s aiam meā in
E iferno:nec dabis scm̄ tuū videre corruptionē
Notas mihi fecisti vias vite: replebis me io
cūditate cum facie tua . Viri fratres : liceat
audenter dicere ad vos đ patriarcha dauid
qoniam defunctus est ꝛ sepultus est. ꝛ sepul
b chrum eius.est apud nos vsq; in hodiernum
diem. Propha igit cuꝫ eēt ꝛ sciret q2 iureiu
rando iurasset illi deus de fructu lumbi eius
sedere sup sedē ei⁹: ꝓuidens locut⁹ ē de resur
rectione xp̄i:q2 neq; derelictus ē in inferno.
neq; caro ei⁹ vidit corruptionē. Hunc ihm
.f resuscitauit deus cui⁹ oēs nos testes sumus
Dextera igit dei exaltatus ꝛ ꝓmissione spūs
sancti accepta a p̄re : effudit hoc donum qđ
vos videtis ꝛ audit̄. Non.n.dauid ascendit
in celos.Dicit āt ipse. Dixit dn̄s dn̄o meo se Ps.109.
de a dextris meis.donec ponam inimicos tu
os scabellum pedum tuor̄ . Certissime sciat
ergo ois dom⁹ isrl̄.q2. ꝛ dn̄m eū ꝛ xp̄m fec̄ de⁹
hunc ihm quem vos crucifixistis. His auteꝫ
auditis ꝯpūcti sunt corde ꝛ dixerūt ad petrū
ꝛ ad reliq̄s apl̄os Quid faciemus viri frēs?
Petr⁹ āt ad illos : pn̄iam inq̄t agite ꝛ bap
tizetur vnusq̄sq; vr̄m in nomine ihu xp̄i in re
missionem pccōꝝ vr̄oꝝ: ꝛ accipietis donum
spūs sc̄ti. Vobis.n.est repromissio ꝛ filijs ve
stris ꝛ oibus q̄ longe sūt q̄scūq; aduocauerit
dn̄s deus nr̄. Alijs ēt ꝟbis plurimis testifi
cat⁹ est. ꝛ exhortabat eos dicēs. Saluamini
a generatione ista praua. Qui ergo recepūt G
sermonē eius baptizati sunt: ꝛ apposite sūt in
die illa aie circiter tria milia.Erāt aūt pseurā
tes in doctrina apl̄oꝝ ꝛ cōicatiōe fractionis
panis ꝛ orationib⁹.Fiebat aūt oi anie timor.
Multa quoq; ꝓdigia ꝛ signa ꝑ apl̄os in irl̄ꝫ
fiebāt: ꝛ metus erat magnus i vniuersis. oēs j.4.g.
ēt qui credebāt erāt pariter ꝛ hēbāt oia cōia
Possessiones ꝛ substātias vēdebāt ꝛ diuide
bant illa oibus:ꝓut cuiq; opus erat.Quoti
die quoq; ꝑdurantes vnanimiter in templo
ꝛ frangētes circa domos panē sumebant ci
bum cū exultatione ꝛ simplicitate cordis col
laudātes deū ꝛ hn̄tes grām ad oēm plebem
Dn̄s aūt augebat qui salui fiebāt quotidie in
idipsū.

III

Petrus aūt ꝛ ioannes ascendebant in A
templū:ad horā orationis nonā. Et j.4.c.14.b
quidā vir qui erat claudus ex vtero mr̄is sue
baiulabat:quē ponebāt quotidie ad portam
tēpli q̄ dicitur speciosa vt peteret elemosinaꝫ
ab introeuntibus i tēplū. Js cū vidisset petꝝ
ꝛ ioannē:incipientibus introire i tēplū:roga
bat vt elemosynā acciperet.Jntuens aūt i eū
petrus cū ioanne dixit. Respice in nos. At il
le intēdebat in eos:sperās se aliquid acceptu
rū ab eis: Petrus aūt dixit. Argentū ꝛ aurū
nō est mihi:qđ autē hēo hoc tibi do . Jn noie j.9.f.
iesu xp̄i nazareni surge ꝛ ambula. Et appre
hēsa manu eius dextera alleuauit eū: ꝛ proti
nus ꝯsolidate sunt bases eius ꝛ plante. ꝛ exi B
liens stetit ꝛ ambulabat: ꝛ intrauit cū illis in
tēplū ābulās ꝛ exiliēs ꝛ laudās deū.Et vidit
ois ppl̄s eum ambulantem ꝛ laudantē deū.
Cognoscebāt aūt illū ꝙ ipse erat q̄ ad elemo
synā sedebat ad speciosā portā tēpli Et imple
ti sūt stupore ꝛ extasi:in eo quod ꝯtigerat illi
Cū tenerēt aūt petrū ꝛ ioannē: cucurrit ois
ppl̄s ad eos ad porticū que appellat salomo
nis stupentes. Videns autē petrus rn̄dit ad
ppl̄m. Viri isrealite q̄d miramini in hoc: aut

nos q̇d intuemini: q̄ſi nr̄a v̓tute aut ꝑtāte
C fecerimꝰ hunc ābulare? Deus abrahā ⁊ deus
yſaac ⁊ deus iacob: deꝰ patrum nr̄oꝝ gl̄ifica
uit filiū ſuum ih̄m: quē vos q̇dē tradidiſtis
⁊ negaſtis an̄ faciez pilati iudicante illo di
mat.27.b mitti. Uos āt ſcm̄ ⁊ iuſtum negaſtis. ⁊ petiſtis
mar.15.a viꝝ homicidā donari vobis: auctorē v̓o vite
Luc.23.c interfeciſtis. Quē deus ſuſcitauit a mortuis
Joh.18.g. ciꝰ nos teſtes ſumus: ⁊ in fide noīs eius hūc
quē vos videtis ⁊ noſtis: cōfirmauit nomen
eius: ⁊ fides que ꝑ eū eſt dedit integrā ſanita
tē iſtā i ꝯſpectu oīuz vr̄m. Et nūc frēs ſcio: q2
per ignorantiā feciſtis: ſicut ⁊ principes vr̄i.
D Deus aūt q̇ ꝓnunciauit ꝑ os oium ꝓphetaꝝ
Eccl.17.c pati xp̄m ſuū: ſic impleuit. Penitemini igiẗ
mar.4.c ⁊ ꝯuertimini vt deleanẗ pccā vr̄a: vt cū vene
mar.1.b rint tp̄a refrigerij a ꝯſpectu dn̄i: ⁊ miſerit euz
qui predicatus eſt vobis ieſū xp̄m: quē opor
tet quidē celū ſuſcipere vſq3 in tp̄a reſtitutio
nis oium que locutus eſt deꝰ ꝑ os ſcōꝝ ſuoꝝ
deut.18.c a ſeculo ꝓphetaꝝ. Moyſes quidē dixit. Q2m
J.7.e ꝓphām ſuſcitabit vobis dn̄s deꝰ veſter d̓ fra
tribus vr̄is tanq̄3 meipſū audietis: iuxta oia
q̄cūq3 locutus fuerit vobis. Erit aūt oīs aīa q̄
nō audierit ꝓphām illū exterminabiẗ d̓ ple
be ⁊ oēs ꝓphe a ſamuel ⁊ deinceps q̇ locuti
ſunt: annunciauerūt dies iſtos. Uos eſtis fi
lii ꝓphaꝝ ⁊ teſti q̇d diſpoſuit deus ad patres
Geñ.12.a vr̄os: dicēs ad abrahā. Et in ſemine tuo bene
dicentur oēs familie terre. Uobis p̄mū d̓s
ſuſcitans filiū ſuū: miſit eū benedicentē vobiſ
vt ꝯuertat ſe vnuſq̇ſq3 a neq̄tia ſua. IIII
A Loquentibꝰ aūt illis ad pplm̄: ſupue
nerūt ſacerdotes ⁊ mag̃ratus templi
⁊ ſaducei dolentes ꝙ docerent pplz
⁊ annūciarent i ieſū reſurrectionez ex mortu
J.5.c is: ⁊ iniecerūt i eos manuſ: ⁊ poſuerunt i eos
cuſtodiam in craſtinū. Erat autem iam veſpe
ra. Multi autem eoꝝ q̇ audierāt verbū credi
derūt: ⁊ factus ē numerus eoꝝ quinq3 milia.
Factū eſt aūt in craſtinū: vt ꝯgregarenẗ prin
cipes eoꝝ ⁊ ſeniores ⁊ ſcribe in irl̄m: ⁊ annas
princeps ſacerdotum: ⁊ cayphas ⁊ ioānes ⁊
alexander: ⁊ quotquot erāt de genere ſacer
B dotali. Et ſtatuentes eos in medio iterroga
bant. In qua v̓tute aut in quo nomie feciſtis
hoc vos. Tunc petrus repletus ſpū ſcō dixit
ad eos. Principes populi ⁊ ſeniores iſrl̄ au
dite: ſi nos hodie diiudicamur in benefacto
hoīs infirmi in quo iſte ſaluus factus eſt: no
tū ſit oibus vobis ⁊ oi plebi iſrl̄: q2 in noīe ie
ſu xp̄i nazareni quē vos crucifixiſtis quē deꝰ
ſuſcitauit a mortuis: in hoc iſte aſtat coram
mat.21.d. vobis ſanus. Hic eſt lapis qui reprobatus ē
mar.12.a a vobis edificantibus: qui factus eſt in capud

anguli. ⁊ nō ē in alio aliquo ſalus. Nec .n. ali Luc.20.c
ud nomē ē ſub celo datū hoībꝰ: in q̊ oporteat 1. Pe.2.a
nos ſaluos fieri. Uidētes aūt petri conſtan C
tiā ⁊ ioannis: cōperto ꝙ hoīes eſſent ſine lit
teris ⁊ idiote: āmirabanẗ: ⁊ cognoſcebāt eos
q̄m cū ih̄u fuerāt: hoīem quoq3 videntes ſtā
tē cū eis q̇ curatus fuerat: nihil poterāt ꝯdi
cere. Juſſerunt āt eos foras extra concilium J.5.f.
ſecedere. ⁊ ꝯferebāt ad inuicē dicenteſ. quid
faciemus hoībus iſtis. Q2m q̇dē notū ſignū D
fcm̄ eſt ꝑ eos oibus habitantibꝰ irl̄m. Ma
nifeſtū eſt: ⁊ non poſſumus negare. Sed ne
ampliꝰ diuulgeẗ in pplm̄ cōminemur eis ne
vltra loq̄nẗ in noīe hoc vlli hoīum. Et vocan
tes eos: denūciauerunt ne oīo loquerenẗ ne
q3 docerent in noīe ih̄u. Petrus v̓o ⁊ ioan J.5.e.
nes rn̄dentes dixerūt ad eos. Si iuſtū eſt in
ꝯſpectu dei vos potius audire q̄3 deū: iudi
cate. non .n. poſſumꝰ q̇ vidimus ⁊ audiuimꝰ
nō loq̇. At illi ꝯminantes dimiſerunt eos: n̄
inuenientes quō punirēt eos ꝑꝑ pplm̄: q2 oēſ E
clarificabant id ꝙ fcm̄ fuerat in eo q̇d acci
derat. Annoꝝ .n. erat ampliꝰ q̄draginta hō: S.3.a
in quo fcm̄ fuerat ſignū iſtud ſanitatis. Di
miſſi āt venerunt ad ſuos: ⁊ annūciauerunt
eis quanta ad eos principes ſacerdotū ⁊ ſe
niores dixiſſent. Qui cū audiſſent vnanimi
ter leuauerunt vocem ad deum: ⁊ dixerunt
Dn̄e tu q̇ feciſti celū terraz mare ⁊ oīa que
in eis ſunt. qui ſpū ſcō ꝑ os pr̄is nr̄i dd̓ pueri
tui dixiſti. Quaṙ fremuerūt gentes. ⁊ popli Ps.2.
meditati ſūt inania. Aſtiterunt reges terre ⁊
principes cōuenerūt in vnū aduerſus dn̄m ⁊ F
aduerſus xp̄m eius. Cōuenerūt .n. vere i ciui
tate iſta aduerſus ſcm̄ pueꝝ tuū ieſum quem
vnxiſti. Herodes ⁊ pontius pilatus cum gē
tibus ⁊ populis iſrl̄: facere que manus tua ⁊
ꝯſilium tuum decreuerunt fieri. Et tunc dn̄e
reſpice i minas eoꝝ: ⁊ da ſeruis tuis cum om
ni fiducia loqui verbū tuum in eo ꝙ manum
tuā extendas ad ſanitates ⁊ ſigna ⁊ ꝓdigia fi
eri per nomē ſācti filij tui ieſu. Et cum oraſſēt S.2.a
motus eſt locus i quo erant cōgregati: ⁊ re
pleti ſunt oēs ſpiritu ſancto: ⁊ loquebanẗ v̓
bum dei cum fiducia. Multitudinis aūt cre
dētium erat cor vnū ⁊ aīa vna. nec q̇ſq̄3 eoꝝ
que poſſidebat aliquid ſuum eſſe dicebat. ſed G
erant illis omnia cōia. Et virtute magna red
debant apoſtoli teſtimonium reſurrectionis
ieſu xp̄i dn̄i nr̄i. ⁊ gr̄a magna erat in omnibꝰ
illis. Neq3 enim quiſquam egens erat inter S.2.e
illos. Quotquot enim poſſeſſores agrorum
aut domorum erant. vendētes afferebāt p̄cia
eoꝝ q̄ vendebāt ⁊ ponebāt an̄ pedes apoſto
loꝝ. diuidebatur autem ſingulis prout cuiq3

.f.1.b opus erãt. Joseph aũt q̃ cognominatus est
barnabas ab aplĩs: qđ ẽ interpretatum fili⁹
consolationis: leuites cyprius genere cũ ha
beret agrũ vendidit eũ: ꝛ attulit preciuꝫ ꝛ
posuit ante pedes apostolorum. V
A Vir aũt q̃dã nomine ananias cum sa
phira vxore sua vẽdidit agrũ. ꝛ frau
dauit de ꝓcio agri ꝯscia vxore sua: ꝛ
afferens ptẽ quãdam: ad pedes aplõꝝ posu
it. Dixit aũt petrus ad ananiã. Anania cur tẽ
tauit sathanas cor tuum mẽtiri te spũi scõ ꝛ
fraudare de ꝓcio agri. Nõne manẽs tibi ma
nebat. ꝛ venũdatuꝫ in tua erat ptãte. Qua
re posuisti in corde tuo hanc rẽ: Non es mẽ
titus hoĩb⁹ sed deo. Audiens aũt ananias h̃
ṽba cecidit ꝛ expirauit. Et fact⁹ ẽ timor ma
gnus sup oẽs q̃ audierũt. Surgentes aũt iu
B uenes amouerũt eũ. ꝛ efferentes sepellierũt
Factũ ẽ aũt quasi horaꝝ triũ spatiũ. ꝛ vxor ip
sius nesciens quod factum fuerat introiuit.
Dixit aũt ei petrus. Dic mihi mulier: si tan
ti agrũ vendidistis. At illa dixit. Etiam tan
ti. Petrus autem ad eam. Quid vtiq̃ con
uenit vobis tentare spm̃ dñi. Ecce pedes eo
rum q̃ sepelierũt virũ tuũ ad ostium. ꝛ effe
rent te. Confestim cecidit ante pedes eius: ꝛ
expirauit. Intrantes aũt iuuenes inuenerũt
illam mortuam: ꝛ extulerunt ꝛ sepelierunt
ad virum suum. ꝛ factus est timor magnus
in vniuersa ecclesia. ꝛ in omnes qui audierũt
C hec. Per manus aũt apostoloꝝ fiebãt signa
ꝛ ꝓdigia multa in plebe. Et erant vnanimi
oẽs in porticu salomonis. Ceteroꝝ aũt nemo
audebat se ꝯiungere illis: sed magnificabat
eos ppl's. Magis aũt augebat credentium
in dño multitudo viroꝝ ac mulierũ: ita vt in
plateas eijcerẽt infirmos. ꝛ ponerẽt in lectu
lis ac grabatis vt veniente petro saltem vm
bra illius obũbraret quẽq̃ illoꝝ ꝛ liberaren
tur oẽs ab infirmitatib⁹ suis. Cõcurrebat aũt
ꝛ multitudo vicinaꝝ ciuitatũ irl'm: afferẽtes
egros ꝛ vexatos a spiritibus imũdis qui cu
rabantur oẽs. Exurgens aũt ꝓnceps sacerdo
tũ ꝛ oẽs qui cũ illo erant: q̃ est heresis sadu
f.4.a ceoꝝ: repleti sunt zelo. ꝛ iniecerũt man⁹ i apo
f.12.a stolos: ꝛ posuerunt eos in custodia publica.
D Angelus aũt dñi ꝑ noctẽ apiẽs ianuas car
ceris ꝛ educens eos dixit. Ite ꝛ stãtes loq̃
mini i tẽplo plebi oĩa verba vite h⁹. Qui cũ
audissẽt intrauerũt diluculo in tẽplũ ꝛ doce
bãt. Adueniẽs aũt pꝛiceps sacerdotũ ꝛ q̃ cũ
eo erãt: ꝯuocauerũt ꝯciliũ ꝛ oẽs seniores fi
lioꝝ isrl'. ꝛ miserũt ad carcerẽ vt adducerẽt
Cũ aũt venissẽt mi[n]istri ꝛ aꝑto carcere nõ inue
.16.c nissent illos. reuersi nũciauerũt dicẽtes. Car
cerẽ quidẽ inuenimus clausũ cũ oĩ diligẽtia
ꝛ custodes stãtes añ ianuas apiẽtes aũt nemi
nẽ intus inuenim⁹. Ut aũt audierũt hos s̃mo E
nes magr̃atus tẽpli ꝛ principes sacerdotuꝫ:
ãbigebãt de ill' q̃d nã fieret. Adueniẽs aũt q̃
dã nũciauit eis: q: ecce viri quos posuistis i
carcerẽ sũt in tẽplo stantes ꝛ docẽtes ppl'm
Tũc abijt magr̃at⁹ cũ ministris ꝛ adduxit illos
sine vi: Timebãt. n. ppl'm ne lapidarent. Et
cũ adduxissent illos statuerũt in concilio. Et
interrogauit eos princeps sacerdotũ: dicẽs.
Precipiendo ꝓcepim⁹ vobis ne doceretis in
noie isto. ꝛ ecce replestis irl'm doctrina vr̃a
ꝛ vultis inducere sup nos sanguinẽ hoĩs isti⁹
Rñdens aũt petr⁹ ꝛ apl'i dixerũt. Obedire oꝫ f.4.a
deo magis q̃ hoĩb⁹. De⁹ patrũ nr̃oꝝ suscita
uit ihm quẽ vos interemistis suspendentes
in ligno. Hũc principẽ ꝛ saluatorẽ de⁹ exal F
tauit dextera sua ad dãdaꝫ pniaꝫ isrl' ꝛ remis
sionẽ pccõꝝ ꝛ nos sumus testes hoꝝ ṽboruꝫ
ꝛ sp̃s scũs quẽ dedit de⁹ oĩb⁹ obediẽtib⁹ sibi
Hec cũ audissent dissecabant: ꝛ cogitabant
interficere illos. Surgens aũt q̃dã in concilio f.22.a
pharise⁹ noie gamaliel legis doctor hono
rabilis vniuerse plebi: iussit foras ad breue f.4.c
hoies fieri. Dixitq̃ ad illos. Uiri isrl'ite at f.2.c
tẽdite vobis sup hoĩb⁹ istis. quid acturi sitis
Añ vos. n. dies extitit theodas dicens se esse
aliquẽ: cui ꝯsensit numer⁹ viroꝝ circiter q̃
dringentoꝝ. q̃ occisus est. ꝛ oẽs q̃ credebant
ei dissipati sunt: ꝛ redacti ad nihilum. Post G
hũc extitit iudas galileus in diebus ꝓfessio
nis: ꝛ auertit ppl'm p⁹ se. Et ipse perijt: ꝛ oẽs
quotquot ꝯsenserũt ei dispersi sunt. Et nunc
itaq̃ dico vobis discedite ab hoĩb⁹ istis: ꝛ si
nite illos. Qm̃ si ẽ ex hoĩb⁹ ꝯsilium hoc aut
opus: dissoluet: si ṽo ex deo ẽ: nõ poteritis dis
soluere: ne forte ꝛ deo repugnare videami
ni. consenserunt aũt illi: ꝛ ꝯuocantes apl'os ce
teris denũciauerũt ne oĩno loq̃rẽt in noie ie
su. Et dimiserũt eos. Et illi quidẽ ibãt gaudẽ
tes a ꝯspectu ꝯcilij: qm̃ digni habiti sunt pro
noie ihu ꝯtumeliã pati. Oĩ aũt die nõ cessa
bãt in tẽplo ꝛ circa domos docẽtes: ꝛ euan
gelizantes xp̃m ihm. VI
In dieb⁹ aũt illis crescẽte numero di A
scipl'oꝝ f̃cm̃ est murmur grecoꝝ ad
uersus hebreos eo ꝙ despicerent in
misterio quotidiano vidue eoꝝ. cõuocantes
aũt duodeci multitudinẽ discipuloꝝ dixerũt
Nõ est equum nos derelinq̃re ṽbum dei: ꝛ
ministrare mẽsis. considerate ergo frẽs vi
ros ex vobis boni testimonij septem. plẽos
spũ sancto ꝛ sapiẽ: quos ꝯstituam⁹ sup hoc
op⁹. Nos ṽo orõni ꝛ misterio ṽbi istãtes eri B

mne. Et placuit sermo corā oī mltitudine. ⁊
elegerunt stephanum viꝝ plenum fide ⁊ spū
scō. ⁊ philippū ⁊ procoꝝ ⁊ nicanorē ⁊ timo-
nē ⁊ parmenā ⁊ nicolaū aduenā antiocenū
Jō.1.d Hos statuerunt aū ɔspectū aploꝝ: ⁊ orantes
iposuerunt eis man⁹. Et v̄buz dñi crescebat
⁊ multiplicabat numerus discipuloꝝ in irl'z
valde. Multa etiam turba sacerdotum obe
diebat fidei. Stephanus āt plenus gr̄a ⁊ for
titudine faciebat ꝓdigia ⁊ signa magna in
C ppl'o. Surrexerunt āt q̇dā de synagoga que
appellat libertinoꝝ ⁊ cyrenensiū ⁊ alexādri
noꝝ ⁊ eoꝝ q̇ erant a cilicia ⁊ asia disputātes
cū stephano: ⁊ nō poterant resistere sapiētie
Jo.7.d ⁊ spūi q̇ loq̄bat. Tūc sūmiserunt viros q̇ dice
rent se audisse eū dicentē v̄ba blasphemie in
moysē ⁊ deū. Cōmouerunt itaq̧ plebē ⁊ seni
ores ⁊ scribas: ⁊ concurrentes rapuerūt euz
⁊ adduxerunt in ɔciliū. ⁊ statuerunt falsos
D testes q̇ dicerent. Hō iste non cessat loq̇ v̄ba
aduersus locū scm̄ ⁊ legē. Audiuimus.n. eū
dicentē: qm̄ ih̄s nazaren⁹ h̄ destruit locum
istū. ⁊ mutabit traditiōes q̄s tradidit nobis
moyses. Et intuentes eū oēs q̇ sedebāt in cō
cilio: viderunt faciē ei⁹ tāq̧ faciē āgeli. VII.

A Dixit āt ꝑnceps sacerdotū: si h̄ ita se
hn̄t. Qui ait. Viri fr̄es ⁊ p̄res audi-
te. Deus gl'ie apparuit p̄ri nr̄o abra
he cū esset in mesopotamia priusq̧ moreret
Geñ.12.a in charrā. ⁊ dixit ad illū. Exi de terra tua ⁊ d
cognatione tua. ⁊ veni in terrā quā mōstra
uero tibi. Tunc exijt de terra chaldeoꝝ ⁊ ha
bitauit in charrā. Et inde postq̧ mortuus ē
p̄r ei⁹ transtulit illū in terram istā: in q̄ nunc
vos habitat. Et nō dedit illi hereditatē in ea
nec passū pedis: sed repromisit dare illi eam
in possessionē. ⁊ semini ei⁹ p⁹ ip̄z: cū nō hēret
Geñ.15.c. filiū. Locut⁹ est āt ei d̄s: q̄r erit semen ei⁹ ac-
cola i terra aliena. ⁊ seruituti eos subijciēt ⁊
male tractabūt eos annis q̄dringētis. ⁊ gen
tē cui seruierint iudicabo ego dicit dn̄s. Et
post h̄ exibunt ⁊ seruiēt mihi in loco isto. Et
d̄dit illi testamētū circūcisiōis ⁊ sic gēuit ysa
ac ⁊ circūcidit eum die octaua: ⁊ ysaac iacob
B ⁊ iacob duodeci p̄triarchas. Et p̄triarche emu
Geñ.37.f. lantes ioseph vendiderunt in egyptū: ⁊ erat
Sap.10.c. deus cū eo. Et eripuit eū ex omnibus tribu-
lationibus ei⁹: ⁊ dedit ei gr̄am ⁊ sapiam in
ɔspectu pharaonis regis egyptioꝝ. ⁊ ɔstituit
eū ꝑpositum sup egyptū ⁊ sup oēm domum
suā. Venit āt fames in vniuersā egyptum ⁊
chanaā. ⁊ tribulatio magna: ⁊ non inuenie-
bant cibos p̄res nr̄i. Cum audisset aūt iacob
Geñ.42.a esse frumētū in egypto: misit p̄res nr̄os ꝑmū
⁊ in secundo cognit⁹ ē ioseph a fr̄ibus suis. ⁊
Geñ.45.f

manifestatū ē pharaōi gen⁹ ei⁹. Mittens āt
ioseph accersiuit iacob p̄rem suū: ⁊ oēm co- Geñ.49.
gnationē suā in aiabus septuagintaq̄nq̧. Et
descēdit iacob in egyptū: ⁊ defunct⁹ est ipse ⁊
p̄res nr̄i. Et trāslati sunt in sichem: ⁊ positi sūt
in sepulchro q̄d emit abrahā precio argenti
a filijs emor filij sichem. Cū āt appropinqua C
ret tp̄s ꝓmissionis quā ɔfessus erat d̄s abra-
he: creuit ppl's ⁊ multiplicat⁹ est in egypto. Exo.1.a
quoadusq̧ surrexit ali⁹ rex in egypto q̇ non
sciebat ioseph. Hic circumueniēs genus nr̄z
afflixit p̄res nr̄os: vt exponerēt infantes suos Exo.2.a
ne viuificarent. Eodē tp̄e natus est moyses ⁊
fugit gratus deo: q̇ nutritus ē tribus mensi-
bus in domo p̄ris sui. Exposito āt illo sustu-
lit eū filia pharaōis. ⁊ nutriuit eū sibi in filiū
Et eruditus est moyses oī sapia egyptioꝝ: ⁊
erat potens in v̄bis ⁊ in opib⁹ suis. cū āt im-
pleret ei q̄draginta annoꝝ tp̄s ascēdit i cor Ibidē.2.
eius vt visitaret fr̄es suos filios isr'l. Et cū vi
disset quēdā iniuriā patientē vindicauit illū
⁊ fecit vltiōnē ei q̇ iiuriā sustinebat percusso
egyptio. Existimabat āt intelligere fr̄es: qm̄
d̄s p manū ipsius daret salutē illis. At illi nō
intellexerunt. Sequenti v̄o die apparuit ill'
litigantib⁹: ⁊ recōciliabat eos in pace dicēs D
Viri fr̄es estis. Ut q̇d nocetis alteruṫꝝ. Qui
āt iniuriam faciebat pximo: repulit eū dicēs
Quis te constituit principem ⁊ iudicē super Exo.2.c
nos. Nunq̇d interficere me tu vis quemad- Luce.12
modū interfecisti heri egyptiū: Fugit autem
moyses in v̄bo isto. ⁊ fact⁹ ē aduena in terra
madian. vbi generauit filios duos. Et explet̄
annis q̄draginta: apparuit illi in deserto mō-
tis syna angelus in igne flāme rubi. Moy-
ses autē videns āmiratus est visū. Et accedē
te illo vt consideraret: facta est ad eum vox
dñi dicens. Ego sū deus patrum tuoꝝ: deus
abrahā. deus ysaac. ⁊ deus iacob. Tremefa-
ctus autem moyses: non audebat considera Exo.3.
re. Dixit autem illi deus. Solue calciamen- Josue.
tum pedum tuoꝝ. Locus.n. in quo stas ter-
ra sancta est. Videns vidi afflictionē populi
mei q̇ est in egypto: ⁊ gemitū eoꝝ audiui. ⁊
descendi liberare eos. Et nunc veni. ⁊ mittā E
te in egyptū. Hunc moysē quē negauerūt dicē
centes: q̇s te ɔstituit ꝑncipē ⁊ iudicē: hūc d̄s
principē ⁊ redēptorē misit cū mān angeli q̇
apparuit illi in rubo. Hic eduxit illos faci-
ens ꝓdigia ⁊ signa in terra egypti ⁊ in rubro
mari. ⁊ in deserto annis q̄draginta. Hic est Deu.
moyses qui dixit filijs isr'l. Prophām susci- 18.3.d
tabit vobis d̄s de fr̄ib⁹ v̄ris: tanq̧ meipsū au
dictis. Hic est q̇ fuit i eccl'ia i solitudine cum
angelo q̇ loq̄bat ei in mōte syna ⁊ cū p̄ribus

vrīs:q̄ accepit v̄ba vite dare vobis.Cui no-
luerūt obedire pr̄es vrī:sed repuleꝛt ⁊ auer
si sūt cordib⁹ suis in egyptū.dicētes ad aarō
o.32.a. Fac nobis deos q̄ precedāt nos Moysi eni
huic q̄ eduxit nos de t̄ra egypti: nescim⁹ q̄d
factū sit ei.Et vitulum fecerunt in diebus ill'
⁊ obtulerunt hostiam simulacro:⁊ letaban
tur in operibus manuum suaꝝ.Conuertit āt
deus ⁊ tradidit eos seruire militie celi:sicut
nos.5.g scriptum est in libro ꝓphetaꝝ.Nunq̄d victi
mas aut hostias obtulistis mihi ān̄is q̄dra
F ginta in deserto dom⁹ israel.Et suscepistis ta
bernaculū moloch.⁊ sidus dei vestri rēphā.
figuras q̄s fecistis adorare eas:⁊ transferaꝫ
o.25.d vos in babylonē.Tabernaculū testimonij fu
ebre.8.b it cū p̄rib⁹ vrīs in deserto.sicut disposuit ill'
deus loquēs ad moysē:vt faceret illud ſm
formā quā viderat.Qd̄ ⁊ induxerūt suscipiē
tes p̄res vrī cū ih̄u i possessionē gētiū: quas
expulit d̄s a facie patrū vr̄oꝝ vsq̄ in dieb⁹ da
uid.Qui inuenit grāꝫ añ deū.⁊ petijt vt inue-
niret tabernaculū deo iacob.Salomō āt edi
ficauit illi domū.Sed nō excelsus in manu-
factis hitat sicut p ꝓphetaꝫ dicit. Celū mihi
.66.a sedes est terra āt scabellū pedū meoꝝ.Quā
domū edificabitis mihi dicit dñs:aut q̄s loc⁹
requietiōis mee est.Nōne man⁹ mea fecit h̄
oia.Dura ceruice ⁊ incircūcisi cordibus ⁊
auribus.vos semper spūisancto restitistis:si-
cut p̄res vrī ita ⁊ vos Quē prophetaꝝ nō
G sūt p̄secuti p̄res vrī.Et occiderūt eos q̄ p̄nū
ciabāt de aduentu iusti:cuius vos nūc ꝓdi-
tores ⁊ homicide fuistis q̄ accepistis legē in
5.6.d dispositione angeloꝝ ⁊ nō custodistis.Audi
entes aūt h̄ dissecabāt cordib⁹ suis:⁊ stride
bāt dentib⁹ in eū.Cū aūt eēt plen⁹ spū scō:i
tendēs in celū vidit gloriā dei ⁊ ih̄m stanteꝫ
a dextris dei.Et ait.Ecce video celos aptos
⁊ filiū hominis stātē a dextris v̄tutis dī.Ex-
clamātes āt voce magna ꝯtinuerunt aures
Re.21.d. suas:⁊ impetū fecerūt vnanimit̄ in eū.Et eij-
cientes eū extra ciuitatē lapidabāt: ⁊ testes
deposuerunt vestimenta sua secus pedes
adolescētis q̄ vocabat saulus.⁊ lapidabant
stephanū inuocanteꝫ ⁊ dicēteꝫ.Dñe ih̄u su-
scipe spm̄ meū.Positis aūt genib⁹ :clama-
uit voce magna dicēs.Dñe:ne statuas illis
hoc peccatum.Et cū hoc dixisset obdormi-
uit in domino. VIII

A Saulus āt erat ꝯsentiēs neci eius.Fa
cta ē āt in illa die p̄secutio magna i
ecclesia q̄ erat hierosolymis:⁊ oēs di
spersi sūt p regiōes iudee ⁊ samarie p̄ter apo
stolos.curauerunt aūt stephanū viri timora
J.9.a ti:⁊ fecerunt planctū magnū sup eū.Saulus
v̄o deuastabat ecclesiaꝫ p domos intrans ⁊
trahēs viros ac mulieres tradebat in custo
diam.Igitur q̄ dispsi erant pertransibāt euā
gelizantes verbū dei.Philipp⁹ aūt descen-
dens in ciuitatē samarie p̄dicabat illis xp̄m
Intendebant aūt turbe his q̄ a philippo di-
cebant vnanimiter audientes:⁊ videntes.si
gna q̄ faciebat. Multi.n.coꝝ q̄ hēbant spiri
t⁹ imūdos.clamantes voce magna exibant
Multi āt paralytici ⁊ claudi curati sunt.Fa B
ctum est ergo gaudiū magnū in illa ciuita-
te.Uir āt q̄dā noie symon q̄ ante fuerat in ci
uitate magus seducens gentē samarie dicēs
se esse aliquē magnū:cui auscultabāt oēs a
minimo vsq̄ ad maximū dicentes:h̄ est vir-
tus dei q̄ vocat magna.Attendebāt āt eum:
ꝓpter qd̄ multo tp̄e magicis suis demētasset
eos.Cū v̄o credidissent philippo euāgeliza-
ti de regno dei:i noie ih̄u xp̄i baptizabant vi
ri ac mulieres.Tunc symon ⁊ ip̄e credidit ⁊ C
cū baptizatus esset adherebat philippo. Ui
dēs etiā signa ⁊ virtutes maximas fieri:stu-
pens ammirabat.Cuꝫ āt audissent apl̄i qui
erāt ex hierosolymis q⁊ recepisset samaria v̄-
buꝫ dei:miserunt ad eos petrū ⁊ iohannem.
Qui cū venissent orauerunt ꝓ ipsis: vt acci
perent spm̄ scm̄.Nōdū.n.in quēq̄ illoꝝ ve-
nerat:sed baptizati tm̄ erant in noie dñi ih̄u
Tunc imponebant manus sup illos.⁊ acci-
piebāt spm̄ scm̄.Cū vidisset aūt symō q⁊ per
positionē man⁹ aploꝝ daret spūs sanct⁹ ob-
tulit eis pecuniā dicens.Date ⁊ mihi hanc D
ptātem vt cuicunq̄ imposuero manus acci
piat spm̄ sanctum.Petrus aūt dixit ad eum
pecunia tua tecuꝫ sit in perditionem:q̄m do
nū dei existimasti pecunia possideri.Non ē
enim tibi pars neq̄ sors in sermōe isto. ⁊ or
enim tuum non est rectum corā deo.Pñiaꝫ
itaq̄ age ab hac neq̄tia tua ⁊ roga deū si for
te remittat tibi h̄ cogitatio cordis tui.In fel
le.n.amaritudinis ⁊ obligatiōe iniq̄tatis vi
deo te esse.Respondens autēꝫ symon dixit.
Precamini vos pro me ad dñm:vt nihil ve E
niat sup me hoꝝ q̄ dixistis.Et illi q̄dem testi
ficati ⁊ locuti verbum dei:redibant hieroso-
lymā:⁊ multis regiōib⁹ samaritanoꝝ euāge
lizabant.Angelus āt dñi locutus est ad phi
lippuꝫ dicens.Surge ⁊ vade ꝯ meredianuꝫ
ad viam q̄ descendit ab hierusalē in gazā.h̄
est deserta ⁊ surgēs abijt.Et ecce vir ethiops
eunuch⁹ potens cādacis regine ethiopuꝫ.q̄
erat super oēs gazas ei⁹ venerat adorare in
ir̄l̄m:⁊ reuertebat sedēs sup̄ curruꝫ suum.le-
gēsq̄ isaiā ꝓph̄aꝫ.Dixit āt sp̄s philippo.Ac
cede.⁊ adiunge te ad currū istuꝫ.Accurrēs

ãt philippus audiuit eũ legẽtẽ ysaiã prophe
F tã.⁊ dixit. Putas ne intelligis q̃ legis. Qui
ait. Et quõ possũ: si non aliquis ostẽderit mi
hi? Rogauitqȝ philippũ vt ascẽderet: ⁊ sede
ret secũ. Locus ãt scripture quã legebat erat
Esa.53 c. hic. Tanq̃ ouis ad occisionẽ ductus est. ⁊ si
cut agnus corã tondẽte se sine voce: sic non
aperuit os suũ. In humilitate iudiciũ eius
sublatũ ẽ. Generatões ei⁹ q̃s enarrabit: Q̃m
tolletᷣ de t̃ra vita ei⁹. Rñdens ãt eunuchus
philippo dixit. Obsecro te. de quo ꝓpħa di
cit hoc: De se an de alio aliq̃? Aperiens aũt
philippus os suũ. ⁊ incipiẽs a scriptura ista
euangelizauit illi ihm̃. Et dũ irẽt ꝑ viam: ve
G nerunt ad quãdã aquã. Et ait eunuchus. Ec
J.10.E. ce aqua. Quis ꝓhibet me baptizari. Dixit
ãt philippus. Si credis ex toto corde: lȝ. Et
rñdens ait. Credo filiũ dei esse ihm̃ xp̃m. Et
iussit stare currũ. Et descẽderũt vterqȝ i aquã
philippus ⁊ eunuchus ⁊ baptizauit eũ. Cuȝ
ãt ascẽdisset de aq̃. spũs dñi rapuit philippũ
⁊ amplius non vidit eũ eunuchus. Ibat. n.
ꝑ viã suã gaudens. Philippus ãt inuẽtus
ẽ in azoto. ⁊ ꝑtransiẽs euãgelizabat ciuitati
bus cũctis donec vẽiret cesareã. IX
A Saulus ãt adhuc spirans minaꝝ ⁊ ce
J.22.a. dis in discipulos dñi: accessit ad p̃n
cipẽ sacerdotum. ⁊ petijt ab eo epi
E.8.a stolas in damascũ ad synagogas: vt si q̃s in
uenisset huius vie viros ac mulieres: vinctos
ꝑduceret in irl̃m. Et cum iter faceret: conti
git vt appropiquaret damasco. Et subito cir
cumfulsit eũ lux de celo. ⁊ cadens in terram
J.22.b audiuit vocẽ dicẽtẽ sibi. Saule saule q̃d me
ꝑseq̃ris. Qui dixit. Quis es dñe. Et ille. Ego
sũ ihs quem tu persequeris. Duꝝ est tibi cõ
tra stimulũ calcitrare. Et tremens ac stupẽs
dixit. Dñe: q̃d me vis facere. Et dñs ad eum
Surge ⁊ ingredere ciuitatem: ⁊ ibi dicetur
tibi quid te oporteat facere. Uiri autem illi
B qui comitabantᷣ cũ eo stabant stupefacti: au
dientes q̃dem vocem: neminem ãt videntes
Surrexit ãt saulus de terra: apertisqȝ oculis
nihil videbat. Ad manus autem illum tra
hentes introduxerunt damascũ. Et erat ibi
tribus diebus non videns ⁊ non manduca
uit neqȝ bibit. Erat autem q̃dã discipul⁹ da
masci nomine ananias. Et dixit ad illũ in vi
su dñs. Anania. At ille ait. Ecce ego dñe. Et
dñs ad eum. Surge ⁊ vade in vicum q̃ voca
tur rectus ⁊ quere in domo iude saulũ noie
tharsensem. Ecce. n. orat. Et vidit viꝝ anani
am noie introeuntem. ⁊ iponentem sibi ma
C nus vt visum recipiat. Rñdit autem ananias
Dñe audiui a multis de viro hoc: quanta
mala fecerit scis tuis in irl̃m. Et h̃ hȝ ꝑtãteȝ
a principib⁹ sacerdotũ: alligandi oẽs q̃ inuo
cant nomen tuũ. Dixit ãt ad eũ dñs. Uade:
q̃m vas electionis est mihi iste. vt portet no
men meũ corã gẽtib⁹ ⁊ regibus ⁊ filijs isrl̃.
Ego. n. oñdã illi: quanta oportet eum ꝓ noie
meo pati. Et abijt ananias ⁊ introiuit in do
mũ: ⁊ imponẽs ei manus dixit. Saule frater
dñs misit me ihs. q̃ apparuit tibi in via qua
veniebas: vt videas ⁊ implearis spiritu scõ.
Et ꝯfestim ceciderunt ab oculis eius tanq̃
squame. ⁊ visum recepit. Et surgens bapti
zatus est. ⁊ cũ accepisset cibum ꝯfortatus est
Fuit ãt cũ discipulis qui erant damasci ꝑ di D
es aliquot. Et continuo ingressus in sinago
gas p̃dicabat ihm̃: q̃m hic est filius dei. Stu
pebant ãt oẽs q̃ eũ audiebant ⁊ dicebãt. Nõ
ne hic est q̃ expugnabat in irl̃m eos q̃ inuo
cabant nomen istud. Et huc ad hoc venit vt
vinctos illos duceret ad principes sacerdo
tum. Saulus autem multo magis conuale
scebat ⁊ confundebat iudeos qui habitabãt
damasci. affirmans quoniam hic est christ⁹.
Cum autem implerentur dies multi consili
um fecerunt in vnum iudei vt eum interfi
rent. Nocte autem facte sunt saulo insidie eo E
rum. custodiebant autem ⁊ portas die ac no
cte: vt eum interficerent. Accipientes ãt eum 2.cor.11.
discipuli nocte per muꝝ dimiserunt eũ: sum
mittentes in sporta. cum ãt venisset in irl̃m
tentabat se iungere discipulis ⁊ oẽs timebãt
eũ: non credentes q̧ esset discipulus. Bar
nabas ãt app̃hensum illũ duxit ad aplos: ⁊
narrauit illis quõ in via vidisset dñm ⁊ quia
locutus est ei. ⁊ quõ in damasco fiducialiter
egerit in noie ihu. Et erat cũ illis itrãs ⁊ exi
ẽns in irl̃m: fiducialit̃ agẽs in noie dñi. Loq̃
batᷣ q̃ȝ gentib⁹ ⁊ disputabat cũ grecis: illi ãt
q̃rebãt occidere eũ. Q̃d cũ cognouissẽt fr̃es
deduxerũt eũ cesareã. ⁊ dimiserunt tharsum
Ecclesia q̃dẽ ꝑ totã iudeã ⁊ galileã ⁊ sama
riã; habebat pacẽ ⁊ edificabatᷣ ãbulans in ti
more dñi: ⁊ ꝯsolatione sci spũs replebatᷣ. Fa F
ctũ est ãt vt petrus dũ trãsiret vniuersos de
ueniret ad scõs q̃ hitabant lydde. Inuenit ãt
ibi hoiem quẽdã noie eneã. ab annis octõ ia
centẽ in grabato: q̃ erat paralytic⁹. Et ait il
li petrus. Enea: sanet te dñs ihs xp̃s. Surge E.3.a
⁊ sterne tibi. Et ꝯtinuo surrexit. Et viderunt
eum oẽs qui habitabãt lydde ⁊ sarone qui
ꝯuersi sunt ad dñm. In ioppe ãt fuit q̃dã di
scipula noie tabita: q̃ interpretata dicitᷣ dorcas
Hec erat plena opibus bonis ⁊ elemosynis
q̃s faciebat. Factũ ẽ ãt in dieb⁹ illis: vt infir
mata moreretᷣ. Quã cũ lauissent: posuerunt

eā ī ceniculo. Cū āt ꝓpe eēt lydda ab ioppe
discipuli audiētes q̄ꝛ petr⁹ esset in ea, miserūt
duos viros ad euʒ rogātes: ne pigriteris ve
nire vsq̄ʒ ad nos. Exurgens āt petr⁹ venit cū
illꝭ. Et cū aduenisset duxerūt illū ī cēaculū: ⁊ cir
cunsteterūt illuʒ oēs vidue flentes ⁊ ondētes
ei tunicas ⁊ vestes q̄s faciebat illis dorcas.
Eiectis āt oib⁹ foras: petr⁹ ponēs genua ora
uit: ⁊ ↄuersus ad corpus dixit. Tabita surge
At illa aperuit oculos: ⁊ viso petro resedit.
Dans aūt illi manū erexit eā ⁊ cuʒ vocasset
scōs ⁊ viduas: assignauit eā viuā. Notuʒ aūt
factum est per vniuersam ioppen. ⁊ credide
rūt multi in dño. Factuʒ est aūt vt dies mul
tos moraret̄ in ioppe apud symonem quen
daʒ coriarium. X
A Vir aūt q̄dā erat in cesarea noīe cor
nelius cēturio cohortꝭ q̄ dr̄ italica. re
ligiosus ⁊ timēs deuʒ cum oī domo
sua faciens elymas multas plebi ⁊ depcans
deuʒ sp̄. Is vidit in visu māifeste q̄i hora diei
nona angeluʒ dei introeūteʒ ad se ⁊ dicēteʒ
sibi. Corneli. At ille intuens eum: timore cor
[O]se.12.c rept⁹ dixit. Quis es dñe: Dixit aūt illi. Orō
nes tue ⁊ elyme tue ascenderunt in memoriā
J.II.a i ↄspectu dei. Et nunc mitte viros in ioppen
⁊ accersi symonē quēdā q̄ cognomiat̄ petr⁹
Hic hospitat̄ apd̄ symonē quēdaʒ coriariuʒ
cuius est dom⁹ iuxta mare. Hic dicet tibi: q̄d
B te oporteat facere. Et cū discessisset angelus
q̄ loq̄bat̄ illi. vocauit duos domesticos suos
⁊ militē metuentē dñʒ ex his q̄ illi parebant
Quib⁹ cū narrasset oia. misit illos in ioppē
Postera aūt die iter illis facientibus ⁊ ap
ꝓpinquantib⁹ ciuitati ascendit petr⁹ in supi
ora vt oraret circa horā sextā. Et cuʒ esuriret
voluit gustare. Parantib⁹ āt illis cecidit su
ꝑ eum mentis excessus. Et vidit celuʒ aper
tuʒ: ⁊ descēdens vas q̄ddam velut lintheum
magnū q̄tuor initijs sūmiti de celo in terraʒ
in quo erāt oia q̄drupedia ⁊ s̄pentia terre ⁊
volatilia celi. Et facta est vox ad eū. Surge
petre: occide ⁊ māduca. Ait āt petr⁹. Absit
dñe: q̄ꝛ nunq̄ʒ manducaui oē cōe ⁊ īmundū
C Et vox iterū secūdo ad eū. Q̄d de⁹ purifica
uit: tu cōe ne dixeris. Hoc fcm̄ ē ꝑ ter. Et sta
tim receptū est vas in celum. Et duʒ intra se
hesitaret petr⁹ q̄d nā eēt visio quaʒ vidisset:
ecce viri q̄ missi erāt a cornelio inquirentes
domū symonis astiterunt ad ianuam ⁊ cuʒ
vocassēt interrogabant, si symon q̄ cognomi
natur petrus illic haberet hospitiū. Petro
aūt cogitāte d̄ visione. dixit sp̄ūs ei. Ecce vi
ri tres q̄rūt te. Surge itaq̄ʒ ⁊ descēde. ⁊ vade

cum eis nihil dubitans quia ego misi illos.
Descēdens aūt petrus ad viros dixit. Ecce
ego suʒ quē q̄ritꝭ. Que cā est ꝓpter quā ve
nistis. Qui dixerūt. Cornelius centurio vir D
iustus ⁊ timēs deū ⁊ testimoniū hn̄s ab vni
uersa gente iudeoꝝ: respōsum accepit ab an Luc.2.d
gelo scō accersiri te in domū suā ⁊ audire v̄
ba abs te. Introducens ergo eos recepit ho
spitio. Sequēti āt die surgēs ꝓfectus ē cum
illis ⁊ q̄dā ex frīb⁹ ab ioppe comitati sūt euʒ
Altera aūt die introiuit cesaream. Corneli⁹
v̄o expectabat illos. cōuocatꝭ cognatis suis
⁊ necessarijs amicis. Et factum est cum intro
isset petrus obuius venit ei cornelius. ⁊ pro
cidens ad pedes eius adorauit eum. Petr⁹
v̄o eleuauit eū dicēs. Surge ⁊ ego ip̄e hō suʒ
⁊ loquēs cū illo intrauit. ⁊ inuenit multos q̄
ↄuenerāt. dixitq̄ʒ ad illos. Vos scitꝭ quomō
abominatū sit viro iudeo cōiūgi aut accede
re ad alienigenā. Sed mihi ondit de⁹ nemi E
nē ↄmunē aut immūduʒ dicere hoiem: ꝓpt
q̄d sine dubitatōe veni accersitus. Interrogo
ergo quā ob cāʒ accersistis me. Et cornelius
ait. A nudi⁹ q̄rta die vsq̄ʒ ad hāc horā orās erā
hora nona in domo mea: ⁊ ecce vir stetit ante
me in veste candida. ⁊ ait corneli exaudi
ta est orō tua ⁊ elyme tue ↄmemorate sunt in
ↄspectu dei. Mitte ergo in ioppen ⁊ accersi
symonē q̄ cognominat̄ petrus: hic hospitat̄
in domo symonis coriarij iuxta mare. Con
festim ergo misi ad te. ⁊ tu bn̄ fecisti veniēdo
Nūc ergo oēs nos in ↄspectu tuo adsumus
audire oia quecūq̄ʒ tibi p̄cepta sunt a dño.
Aperiēs āt petr⁹ os suum dixit. In veritate Ro.2.b
ↄperi q̄ꝛ nō est ꝑsonaꝝ acceptor deus: sed in Eph.6.b
oī gente q̄ timet eum ⁊ opat̄ iusticiā: accept⁹ Colos.3.d
est illi. Verbū misit d̄s filijs isrl̄. anuncians F
paceʒ ꝑ ih̄ʒ xp̄ʒ: hic est oium dñs. Vos scitis
q̄d factū est v̄bū per vniuersaʒ iudeā. Inci
piens. n. a galilea post baptismū q̄d p̄dicauit
iohānes ih̄ʒ a nazareth quō vnxit eū d̄s sp̄ū
scō ⁊ v̄tute q̄ ptrāsijt bn̄faciēdo ⁊ sanando
oēs oppressos a diabolo: q̄m̄ de⁹ erat cū illo
Et nos testes sum⁹ q̄ fecit ī regiōe oium iude S.1.a
orū ⁊ ir̄lm: quē occiderūt suspendentes in li
gno. Hūc deus suscitauit tertia die ⁊ dedit S.2.c.
eū manifestū fieri nō oī pplō: sed testib⁹ p̄or
dinatis a deo. nobis q̄ māducauim⁹ ⁊ bibi
m⁹ cum illo postq̄ʒ resurrexit a mortuis. Et
p̄cepit nobis p̄dicare pplō: ⁊ testificari: quia
ip̄e est qui ↄstitutus est a deo iudex viuorum
⁊ mortuoꝝ. Huic omnes ꝓphe testimonium
ꝑhibēt remissionē peccatoꝝ accipere per no G
mē eius oēs q̄ credūt in eū. Adhuc loquēte

petro vba: h cecidit spūs scūs sup oēs q̄ au-
diebāt vbū. Et obstupuerūt ex circuncisione
fideles q̄ venerāt cū petro: q2 ⁊ in nationes
gr̄a spūs sci effusa est. Audiebant.n.illos lo
quētes linguis.⁊ magnificātes deū. Tūc rn̄-
i.8.g dit petrus. Nunquid aquā q̄s ꝓhibere pōt
vt nō baptizētur hi q̄ spm̄ scm̄ acceperūt si-
cut ⁊ nos? Et iussit eos baptizari in nomine
ihu xpi. Tunc rogauerunt eum: vt maneret
apud eos aliquot diebus. XI
A Audierunt āt apl̄i ⁊ frēs q̄ erāt in iu-
dea: qm̄ ⁊ gētes receperūt vbū dei.
Cū āt ascēdisset petr⁹ hierosolymā
disceptabāt aduersus illū q̄ erāt ex circunci
sione dicētes. Quare introisti ad viros ꝑpu
tiū hn̄tes.⁊ manducasti cū illis? Incipiens
i.10.a āt petrus: exponebat illis ordinē dicēs. Ego
eram in citate ioppe orans. ⁊ vidi in excessu
mentis mee visionē: descendēs vas qd̄dā ve
lut lintheū magnū quatuor initiis summitti d
celo.⁊ venit vsq̄ ad me. In qd̄ intuens con-
siderabā.⁊ vidi quadrupedia terre ⁊ bestias
⁊ reptilia ⁊ volatilia celi. Audiui āt ⁊ vocē
B dicentem mihi. Surge petre: occide ⁊ man
duca. Dixi autem. Nequaq̄ domine quia
cōmune aut immundum nunq̄ introiuit i
os meum. Respondit autem vox secundo
de celo. Que deus mundauit: tu ne cōmu-
ne dixeris. Hoc autem factum est per ter. ⁊
recepta sunt omnia rursum in celum. Et ec-
ce viri tres confestim astiterunt in domo in
qua eram: missi a cesarea ad me. Dixit autē
spiritus mihi: vt irem cum illis nihil hesitās
Venerunt autem mecum ⁊ sex fratres isti: ⁊
ingressi sumus in domum viri. Narrauit au
tem nobis quomodo vidisset angelum in do
mo sua stantem.⁊ dicentem sibi. Mitte in
ioppem: ⁊ accersi symonem qui cognomina
tur petrus: qui loquetur tibi verba in quib⁹
saluus eris tu ⁊ vniuersa domus tua. Cum
autem cepissem loqui: cecidit spūs scūs sup
eos: sicut ⁊ in nos in initio. Recordatus sum
Joh.i.b autem verbi domini sicut dicebat. Joannes
i.i.a.j.19.a quidem baptizauit aqua: vos autem bapti-
C zabimini spiritu sancto. Si ergo eandē gra-
tiam dedit illis deus sicut ⁊ nobis qui credi
dimus in dominum iesum christum: ego q̄s
eram qui possem prohibere deum. His au-
ditis tacuerunt.⁊ glorificauerunt deū dicē
tes Ergo ⁊ gentibus penitentiam dedit de-
us ad vitam. Et illi quidem qui dispersi fue
rant a tribulatione que facta fuerat sub ste-
phano: perambulauerunt vsq̄ phenicem ⁊
cyprum ⁊ antiochiam: nemini loquentes v-
bum nisi solis iudeis. Erant autem quidam

ex eis viri cyprii ⁊ cyrenei: qui cum introissēt
antiochiam loquebantur ad grecos: annun
ciantes dominum iesum. Et erat manus do
mini cum eis: multusq̄ numerus creden-
tium conuersus est ad dominum. Peruēit
autem sermo ad aures ecclesie que erat hie
rosolymis super istis. ⁊ miserunt barnabam B
vsq̄ ad antiochiam. Qui cum peruenisset ⁊
vidisset gratiam dei: ⁊ gauisus est hortabat
omnes in proposito cordis permanere in do
mino: quia erat vir bonus ⁊ plenus spiritu
sancto ⁊ fide.⁊ apposita ē multa turba a do
mino. Profectus est autem tharsum vt que
reret saulum: quem cum inuenisset perdu-
xit antiochiam. Et annum totum conuersa-
ti sunt ibi in ecclesia: ⁊ docuerunt turbā mul-
tam ita vt cognominarentur primum antio
chie discipuli christiani. In his autem dieb⁹ j.21.b
superuenerūt ab hierosolymis prophete an-
tiochiam: ⁊ surgens vnus ex eis nomine aga
bus significabat per spiritum: famē magnā
futuram in vniuerso orbe terrarum: que fa-
cta est sub claudio. Discipuli autem prout
quisq̄ habebat proposuerunt in ministerium
mittere habitantibus in iudea fratribus: qd̄
⁊ fecerunt mittentes ad seniores per manus
barnabe ⁊ sauli. XII. A
Eo dē āt tp̄e misit herodes rex man⁹
vt affligeret quosdā de ecclesia. Oc
cidit āt iacobū frēm ioannis gladio
vidēs āt quia placeret iudeis apposuit app̄-
hēdere ⁊ petrum. Erant āt dies azimorum. Quē
cum apprehēdisset misit in carcerē tradēsq̄
q̄tuor q̄ternionibus militum ad custodiēdū
volēs post pasca ꝓducere eū pplo. Et petr⁹
quidē seruabat in carcere: orō āt fiebat sine i
termissione ab ecclia ad deū pro eo. cū āt ꝓ-
ducturus eum eēt herodes: in ipsa nocte erat
petrus dormiēs inter duos milites vinctus
cathenis duabus: ⁊ custodes an̄ ostium cu-
stodiebant carcerē. Et ecce angelus dn̄i asti i.5.d
tit ⁊ lumē refulsit in habitaculo: pcussoq̄ la .16.e
tere petri excitauit eum dicēs. Surge veloci B
ter. Et ceciderunt cathene de manibus eius
Dixit āt angelus ad eū. Precingere.⁊ cal-
cia te caligas tuas. Et fecit sic. Et dixit illi. Cir
cunda tibi vestimētum tuum.⁊ seq̄re me. Et
exiēs seq̄bat eum.⁊ nesciebat q2 verū ē quod
fiebat p angelum. Existimabat āt se visum vi-
dere. Transeūtes āt primā ⁊ secundā custo-
diā venerunt ad portā ferream q̄ ducit ad ci
uitatē. q̄ vltro aperta ē eis. Et exeuntes pro
cesserunt vicū vnū: ⁊ ptinuo discessit āgelus
ab eo. Et petrus ad se reuersus dixit. Nunc
scio vere q2 misit dn̄s angelū suum: ⁊ eripuit

me de manu herodis ⁊ de oi expectatōe ple
bis iudeorū. Cōsiderāsq; venit ad domū ma
C rie mrīs iohānis q̄ cognominatus est mar
cus: vbi erāt mlti ꝯgregati ⁊ orātes. Pulsan
te āt eo ad ostiū ianue: ꝓcessit puella ad vi
dēdū noīe rode. Et vt cognouit vocē petri
ꝑ gaudio nō apuit ianuā: sed intro currēs nū
ciauit stare petrū añ ianuā. At illi dixerūt ad
.26.f. eā. Insanis. Illa aūt affirmabat sic se habere
Illi aūt dicebāt. Angelus eius est. Petrus
aūt perseuerabat pulsans. Cum aūt aperuis
sent ostiū: viderūt eū ⁊ obstupuerūt. Annu
ens āt eis māu vt tacerēt: narrauit quō dñs
eduxisset eū de carcere. Dixitq;. Nūciate ia
cobo ⁊ frib⁹ h̄. Et egressus abijt in aliū locū
Facta aūt die erat nō parua turbatio int mi
lites: q̄d nā fcm̄ esset de petro. Herodes aūt
cū reqsisset eū ⁊ nō inuenisset. inqsitione fcā
d̄ custodibus iussit eos duci: descēdēsq; a iu
D dea in cesareā: ibi ꝯmoratus ē. Erat autē ira
t⁹ tyrijs ⁊ sydonijs. At illi vnanimes venerūt
ad eū. ⁊ psuaso blasto q̄ erat sup cubiculum
regis postulabant pacē: eo q̄ alerētur regio
nes eorum ab illo. Statuto aūt die herodes
vestitus veste regia sedit pro tribunali: ⁊ cō
tionabatur ad eos. Populus autē acclama
bat dī voces ⁊ nō hoīs. Confestim aūt pcus
sit eū āgelus domini eo q̄ n̄ dedisset honorē
do: ⁊ consumptus a v̄mib⁹ expirauit. Ver
bum autē domini crescebat ⁊ multiplicaba
tur. Barnabas autē ⁊ saulus reuersi sūt ab
hierosolymis expleto misterio. assumpto io
A hanne q̄ cognominatus est marcus. XIII

Erant āt in ecclesia q̄ erat antiochie
prophete ⁊ doctores: in quibus bar
nabas ⁊ symon qui vocabatur niger
⁊ lucius cyrenēsis ⁊ manahen qui erat hero
dis tetrarche collactane⁹ ⁊ saulus. Ministrā
tib⁹ āt ill' dño ⁊ ieiunātib⁹ dixit ill' spūſſcūs.
segregate mihi saulū ⁊ barnabā i op⁹ ad qd
assumpsi eos. Tūc ieiunantes ⁊ orantes im
ponētesq; eis manus: dimiserunt illos: Et ip
si q̄dē missi a spū scō abierūt seleuciā: ⁊ inde
nauigauerunt cyprum. Et cum venissent sa
laminam: predicabant v̄bum dī in synago
gis iudeorum. Habebant autem ⁊ iohan
nem in ministerio. Et cum perambulassent
vniuersam insulam vsq; paphum: inuenerūt
quendam virum magum pseudo prophetā
B iudeum cui nomen erat barieu: qui erat cū
ꝓconsule sergio paulo viro prudente. Hic
accersitis barnaba ⁊ paulo: desiderabat au
dire verbū dī. Resistebat autē illis elymas
magus: sic enim interptatur nomē eius que
rēs auertere proconsulem a fide. Saulus au
tem qui ⁊ paulus. repletus spiritu sancto in
tuens in eū dixit. O plene omni dolo ⁊ omi
fallacia fili diaboli. inimice omnis iusticie: n̄
desinis subuertere vias domini rectas. Et nūc
ecce manus domini sup te: ⁊ eris cecus non
videns solem vsq; ad tempus. Et confestim
cecidit in eum caligo ⁊ tenebre: ⁊ circuiēs q̄
rebat qui ei manum daret. Tunc proconsul
cum vidisset factum credidit: ammirans sup
doctrina domini. Et cum a papho nauigas
set paulus ⁊ qui cum eo erant venerunt ꝑgē
pamphylie. Iohannes autē discedens ab eis
reuersus est hierosolymam. Illi vero ptrans
euntes ꝑgen venerunt antiochiam pisidie:
⁊ ingressi synagogam die sabbatorum sede
runt. Post lectionem autē legis ⁊ prophe E
tarum: miserunt principes synagoge ad eos
dicentes. Viri fratres: si quis est in vobis ser
mo exhortationis ad plebem dicite. Surgēs
aūt paulus ⁊ manus silentium indicens ait
Viri israhelite ⁊ qui timetis deum audite:
Deus plebis israel elegit patres nostros ⁊
plebē exaltauit cū eēnt incole in t̄ra egypti.
⁊ i brachio excelso eduxit eos ex ea ⁊ p q̄dra
gita ānoꝝ tp̄s mores eoꝝ sustinuit i deserto.
Et destruēs gentes septē in terra chanaan
sorte distribuit eis t̄ram eoꝝ q̄si post q̄drin
gētos ⁊ q̄nq̄ginta ānos. ⁊ post h̄ dedit iudi
ces vsq; ad samuel ꝓpham. Et exinde postu I. Rē.8.a
lauerūt regē: ⁊ dedit illis saul filiū cis virum
de tribu beniamin: ānis q̄dragita. Et amoto
illo suscitauit illis dauid regē: cui testimoni B
um perhibens dixit. Inueni dauid filiū iesse I. Reg.16.c
virū f̄m cor meū. q̄ faciet oēs volūtates meas
Huius deus ex semine f̄m ꝓmissionē eduxit
israel saluatorē ih̄m: ꝑdicante iohāne añ fa
ciē aduētus eius baptismum pnie omni po
pulo isrl'. Cū impleret āt cursū suū dicebat
Quē me arbitramini eē nō sū ego: sed ecce Mar.1.a.
venit post me: cuius nō sū dign⁹ calciamē Ioh.1.d.
ta pedū soluere. Viri frēs: filij generis abraā
⁊ q̄ in vobis timēt deū: vobis verbū salut' h⁹
missū est. Qui. n. hītabāt irl'm ⁊ pncipes ei⁹
hūc ignorātes: ⁊ voces ꝓphaꝝ q̄ p oē sabba I.15.d
tū legūt iudicātes impleuerūt. Et nullā causā Luc.23.d.
mort' inueniētes in eo: petierūt a pilato vt in ē.3.c
terficerēt eū. Cūq; ꝯsumassēt oīa q̄ d̄ eo scri E
pta erant. deponētes eū d̄ ligno posuerūt eū
i monumēto. De⁹ āt suscitauit eū a mortuis
tertia die: q̄ visus est p dies multos his q̄ sil'
ascēderāt cum eo d̄ galilea in irl'm qui vsq;
nunc sunt testes ei⁹ ad plebē. Et nos vobis
ānunciam⁹ eā q̄ ad prēs nr̄os repromissio fa
cta ē: quoniā hanc d̄us adimpleuit filijs v̄ris Ps.2.
resuscitans ih̄m: sicut ⁊ i psalmo secūdo scrip Hebre.1.b.

tū eſt. Filiꝰ meus es tu: ego hodie genui te.
Qđ aūt ſuſcitauit eū a mortuis ampliꝰ iā nō
reuerſurū in corruptionē ita dixit. Quia da-
bo vobis ſcā dđ fidelia. Ideoq; ⁊ alias dicit.
Ps.15. Non dabis ſcm̄ tuū videre corruptionē. Da
ſ.2.d. uid .n. i ſua generatiōe cū adminiſtraſſet volū
tati dei dormiuit ⁊ appoſitꝰ ē ad patres ſuos
F ⁊ vidit corruptionē. Quem vero deus ſuſci-
tauit a mortuis non vidit corruptionem. No
tū igiť ſit vobis viri frēs: qꝛ ꝑ hunc vobis re-
miſſio peccōꝝ nūciať ab oībus: q̄bus nō potui
ſtis in lege moyſi iuſtificari. In h̄ oīs qui cre
dit iuſtificať. Uidete ergo ne ſuꝑueniat vobis
Abacuc.1.b qđ dictū ē in ꝓphetis. Uidete contēptores ⁊
āmiramini ⁊ diſperdimini: qꝛ opus operor ego
ī diebꝰ vr̄is opꝰ qđ nō creditis ſi quis enarra
uerit vobis. Exeūtibꝰ aūt illis: rogabant vt ſe
quenti ſabbato loquerenť ſibi verba hec. Cū
dimiſſa eſſet ſynagoga ſecuti ſunt multi iude
orum ⁊ colentium deum aduenarū paulum
⁊ barnabā q̄ loquentes ſuadebant eis vt per
manerēt in gr̄a dei. Sequenti vero ſabbato
G pene vniuerſa ciuitas cōuenit audire verbū
dei. Uidētes aūt turbas iudei repleti ſunt ze
lo ⁊ ꝯdicebant his q̄ a paulo dicebanť blaſſe
mantes. Tūc cōſtanter paulus ⁊ barnabas di
xerūt. Uobis oportebat primū loq̄ verbum
dei: ſꝫ qm̄ repellitis illud. ⁊ idignos vos iudi
catis eterne vite: ecce conuertimur ad gētes
Esa.46.b. Sic .n. nobis p̄cepit dn̄s. Poſui te in lucē gē
tiū: vt ſis in ſalutē vſq; ad extremū terre. Au-
dientes aūt gētes gauiſe ſunt ⁊ glorificabāt v-
bū dn̄i ⁊ crediderūt quotquot erant preordi-
nati ad vitā eternā. Diſſeminabať āt v̄bū dn̄i
ꝑ vniuerſam regionē. Iudei aūt cōcitauerūt
mulieres religioſas ⁊ honeſtas ⁊ primos ci-
uitatis ⁊ excitauerūt ꝑſecutionē in paulū ⁊
Mat.10.c barnabā ⁊ eiecerunt eos de finibus ſuiſ. At il
Mar.6.b. li excuſſo puluere pedū i eos venerūt iconiū
Luc.9.a. Diſcipuli q̊ꝫ replebanť gaudio ⁊ ſpū ſancto.
FActū ē aūt i iconio vt ſimul. XIIII
A itroirent ſynagogā iudeoꝝ ⁊ loq̄rēť
ita vt crederet iudeoꝝ ⁊ grecorū co
pioſa multitudo. Qui v̄o icreduli fuerūt iu-
dei: ſuſcitauerūt ⁊ ad iracundiam concitaue
rūt aīas gentium aduerſus frēs. Multo igiť
tp̄e demorati ſūt fiducialiter agentes in dn̄o
teſtimoniū ꝑhibente v̄bo gr̄e ſue: dāte ſigna
ſ.6.e. ⁊ prodigia fieri ꝑ manus eorum. Diuiſa eſt
aūt multitudo ciuitať: ⁊ q̄dā q̄dem erāt cū
iudeis q̄dā v̄o cū apl̄is. Cū autē factus eſſet
ipetus gentiliū ⁊ iudeoꝝ cū pricipibꝰ ſuis vt
cōtumelijs afficerēt ⁊ lapidarent eos intelli-
gentes cōfugerunt ad ciuitates lycaonie ly-
ſtram ⁊ derben ⁊ vniuerſam in circuitu regio
nem ⁊ ibi euangelizantes erant. Et commo
ta eſt omnis multitudo in doctrina eorum:
paulus aūt et barnabas morabanť lyſtris. B
Et quidam vir lyſtris infirmus pedibꝰ ſede- ſ.3.a.⁊.4.a
bat claudus ex vtero matris ſue q̄ nunq̄ am
bulauerat. Hic audiuit paulum loquentem.
Qui intuitus eum ⁊ videns quia fidem ha-
beret vt ſaluus fieret: dixit magna voce. Sur
ge ſuper pedes tuos rectus. Et exiliuit ⁊ am-
bulabat. Turbe autem cū vidiſſent quod fe
cerat paulus: leuauerunt vocem ſuā lycaoni
ce dicentes. Dij ſimiles facti hominibus de-
ſcenderunt ad nos. Et vocabant barnabā io
uem paulum vero mercurium quoniam ip-
ſe erat dux verbi. Sacerdos quoq; iouis qui
erat an̄ ciuitatem: tauros ⁊ coronas an̄ ianu-
as afferens cum populis: volebat ſacrificare
Quod vbi audierunt apl̄i barnabas ⁊ pau- C
lus conciſſis tunicis ſuis exilierūt in turbas:
clamantes ⁊ dicentes. Uiri q̄d h̄ facitis! Et
nos mortales ſumus ſimiles vobis hoīes an
nunciātes vobis ab his vanis cōuerti ad de
um viuum: q̄ fecit celū ⁊ trā ⁊ mare ⁊ oīa q̄ i Ps.145.
eis ſūt q̄ i p̄teritis generationibꝰ dimiſit oēs Apo.14.b
gentes ingredi vias ſuas. Et q̄dē nō ſine teſti ſ.17.f.
monio ſemetipſū reliq̄t bn̄faciēs de celo dās
pluuias ⁊ tp̄a fructifera: implens cibo ⁊ leti
cia corda eoꝝ. Et h̄ dicentes vix ſedauerunt
turbas ne ſibi imolarent. Suꝑuenerūt autē
q̄dā ab antiochia ⁊ iconio iudei. ⁊ perſuaſis
turbis lapidātes paulū traxerūt extra ciuita
tē eſtimātes eū mortuum eē. Circundātibus D
autē eū diſcipulis. ſurgens intrauit ciuitatē
⁊ poſtera die ꝓfectus eſt cum barnaba i der-
ben. Cūq; euāgelizaſſent ciuitati illi. ⁊ docuiſ
ſent multos reuerſi ſunt lyſtrum ⁊ iconiam ⁊
antiochiā cōfirmantes aīas diſcipulorum ex
hortāteſq; vt ꝑmanerēt i fide. ⁊ qm̄ ꝑ multas
tribulationes oportet nos intrare in regnū
dei. Et cū conſtituiſſent illis per ſingulas ec-
cleſias p̄ſbyteros ⁊ oraſſent cū ieiunationibꝰ
cōmēdauerūt eos dn̄o in quem crediderunt
Tranſeunteſq; piſidiā venerunt in pāphyliā:
⁊ loquētes v̄bū dn̄i in pergē deſcenderūt in
nataliā ⁊ inde nauigauerūt antiochiā: vnde
erāt traditi gr̄e dei i opus qđ ꝯpleuerūt. Cū
aūt veniſſēt ⁊ ꝯgregaſſēt eccl̄iam. retulerunt
quāta feciſſet deꝰ cū illis ⁊ qꝛ aperuiſſet gēti-
bus oſtiū fidei. Morati ſunt aūt tp̄s nō modi
cum cum diſcipulis. XV
ET q̄dā deſcēdentes de iudea docebāt A
frēs: qꝛ niſi circuncidamini ſecundū Gal.5.a.
morē moyſi nō poteſtis ſaluari. Fac
ta ergo ſeditione nō minima paulo ⁊ barna
be aduerſus illos ſtatuerunt aſcenderent

paulus ⁊ barnabas: ⁊ quidã alij ex alijs ad
aplos ⁊ pñbyteros in irlm sup hac qõne. Illi
ergo deducti ab ecclia ptransibãt phenicez ⁊
samariã narrantes cõuersionẽ gentium ⁊ fa-
ciebãt gaudiũ magnũ oibus fratribus. Cum
aũt venissent hierosolymã suscepti sunt ab ec
B clesia ⁊ ab aplis ⁊ senioribus annunciantes
quanta deus fecisset cũ illis. Surrexerunt ãt
quidã de heresi phariseoꝝ q̃ crediderunt di-
cẽtes: quia oportet circũcidi eos: pcipe quo-
q; seruare legẽ moysi. Cõueneruntq; apli ⁊ se-
niores videre de vbo hoc. Cũ aũt magna cõ
quisitio fieret: surgẽs petrus dixit ad eos. Vi
ri fratres vos scitis quoniam ab antiquis die
bus deus in nobis elegit p os meũ audire gẽ
tes vbũ euãgelij ⁊ credere: ⁊ qui nouit corda
deus testimoniũ phibuit: dãs illis spm sãctũ
sicut ⁊ nobis: ⁊ nihil discreuit inter nos ⁊ il-
C los fide purificãs corda eoꝝ. Nunc ergo q̃d
tentatis deũ: iponere iugũ sup ceruices disci
puloruz: q̃ neq; nos neq; pres nr̃os portare
potuimus: Sz p grãm dñi iesu xpi credimus
saluari quẽadmodũ ⁊ illi. Tacuit aũt ois mlt
titudo ⁊ audiebãt barnabã ⁊ paulum narrã
tes quanta deus fecisset signa ⁊ prodigia i gẽ
tibus per eos. Et postq̃ tacuerunt rñdit iaco
bus dicens. Viri frẽs audite me. Symõ nar-
rauit quẽadmoduz primũ deus visitauit su-
mere ex gẽtibus pplm noi suo: ⁊ huic cõcor
8.9.c dant verba pphaꝝ sicut scriptũ ẽ. Post h̃ re
uertar ⁊ reedificabo tabernaculuz dd: qd de
D cidit ⁊ diruta ei9 reedificabo: ⁊ erigã illd: vt
requirãt ceteri hoium dñm: ⁊ oẽs gẽtes sup
quas inuocatũ ẽ nomẽ meũ dicit dñs faciẽs h̃
Notũ a seculo ẽ opus suũ. Propter qd ego
iudico nõ inquietari eos qui ex gẽtibus cõ-
uertunt ad deũ: sz scribere ad eos vt abstineãt
se a ꝯtaminationibus simulacroꝝ ⁊ fornicati
13.d one ⁊ suffocatis a sanguine. Moyses.n.a tpi-
bus antiquis hz i singulis ciuitatib9 q̃ eũ pce
dẽt i synagogis: vbi p oẽ sabbatũ legit. Tunc
placuit aplis ⁊ senioribus cũ oi ecclia eliger
viros ex eis ⁊ mittere antiochiã cum paulo
⁊ barnaba: iudã q̃ cognominabat barsabas
⁊ sylam viros primos in fribus: scribẽtes per
E manus eoꝝ. Apli ⁊ seniores frẽs: his qui sũt
antiochie ⁊ syrie ⁊ cilitie fribus ex gentibus
salutẽ. Quoniam audiuimus q2 q̃dã ex no
bis exeuntes turbauerunt vos verbis euer-
tentes aias vr̃as quibus nõ mãdauim9: pla-
cuit nobis collectis i vnũ eligere viros ⁊ mit
tere ad vos cũ carissimis nr̃is barnaba ⁊ pau
lo: hoibus q̃ tradiderũt aias suas p noie dñi
nr̃i ihu xpi. Misim9 ergo iudã ⁊ sylã: q̃ ⁊ ipi
vobis vbis referẽt eadẽ. Visũ ẽ.n. spũi sãcto

⁊ nobis nihil vltra iponere vobis oneris q̃
h̃ necessaria vt abstineatis vos ab imolatis si
mulacroꝝ ⁊ sanguine ⁊ suffocato ⁊ fornicati
one: a quibus custodientes vos bñ agetis. Va
lete. Illi ergo dimissi descẽderũt antiochiaz F
⁊ ꝯgregata multitudine tradiderũt epistolã
Quã cũ legissent: gauisi sũt sup ꝯsolatione.
Judas aũt ⁊ sylas ⁊ ipsi cũ essent pphe vbo
plurimo ꝯsolati sũt frẽs ⁊ ꝯfirmauerunt. Fa
cto aũt ibi aliquãto tẽpore: dimissi sunt cũ pa
ce a fribus ad eos qui miserũt illos. Visum ẽ
aũt syle ibi remanere: iudas aũt sol9 abijt irlz
Paulus aũt ⁊ barnabas demorabãt antio-
chie docẽtes ⁊ euãgelizantes cũ alijs pluri-
bus vbũ dñi. Post aliquot aũt dies dixit ad
barnabã paulus. Reuertẽtes visitemus frẽs G
p vniuersas ciuitates i q̃bus pdicauim9 vbũ
dñi: quõ se hẽant. Barnabas aũt volebat se
cũ assumere ⁊ ioãnẽ: q̃ cognominabat mar-
cus. Paulus aũt rogabat eũ: vt q̃ discessisset 5.13.a
ab eis d pãphilia ⁊ nõ isset cũ eis in opus nõ
dbere recipi. Facta ẽ aũt discessio ita vt disce
derent ab inuicẽ: ⁊ barnabas q̃dẽ assumpto
marco nauigaret cypꝝ. Paulus vo electo sy
lã pfect9 ẽ: traditus grẽ dei a frib9. Peram
bulabat aũt syriã ⁊ ciliciã ꝯfirmãs ecclias p-
cipiens custodire pcepta aploꝝ ⁊ senioꝝ.

P Eruenit aũt i derbẽ ⁊ lystrã. XVI
Et ecce discipulus q̃dã erat ibi noie A
timotheus: fili9 mulieris vidue fide
lis pr̃e gẽtili. Huic testimoniũ bonum redde
bãt: q̃ i lystris erãt ⁊ iconio frẽs. Hũc voluit
paulus secũ pficisci: ⁊ assumẽs circũcidit euz
ppter iudeos q̃ erãt in illis locis. Sciebant
eni oẽs q̃ pr̃ eius erat gẽtilis. Cũ aũt ptran-
sirẽt ciuitates: tradebãt eis custodire dogma
ta q̃ erãt decreta ab aplis ⁊ senioribus q̃ erãt
hierosolymis. Et ecclie q̃dẽ ꝯfirmabãt fide. ⁊
abundabãt numero quotidie. Transeuntes
aũt phrygiã ⁊ galatie regionẽ: vetati sũt a spi
ritu scõ loq̃ vbũ in asia. Cũ venissent aũt in B
mysiã tẽtabãt ire i bithiniã: ⁊ nõ permisit eos
spũs ihu. Cũ aũt ptransissent mysiã descẽderũt
troadẽ: ⁊ visio p noctẽ paulo ondsa ẽ. Vir ma
cedo q̃dã erat stãs ⁊ deprecãs euz ⁊ dicens.
Transiens in macedoniam adiuua nos. Vt
autem visum vidit: statim quesiuimus pfici-
sci in macedoniaz: certi facti q̃ vocasset nos
deus euangelizare eis. Nauigãtes aũt a tro
ade recto cursu venimus samothraciam ⁊ se
quenti die neapolim: ⁊ inde philippis: que ẽ
prima partis macedonie ciuitas colõia. Era
mus aũt in hac vrbe diebus aliquot ꝯsistẽtes
Die ãt sabbatoꝝ egressi sumus foras portã iu
xta flumẽ vbi videbat oro eẽ: ⁊ sedentes loq̃ C

bamur mulierib⁹ q̄ ꝯuenerāt: ⁊ q̄dā mlr noīe
lydia purpuraria ciuitatis thiathirenoꝝ co
lēs deū audiuit: cuius dn̄s aperuit cor inten
dere his q̄ dicebant a paulo. cum aūt bapti
zata esset ⁊ domus ei⁹: deprecata ē dicēs: Si
iudicastis me fidelē dn̄o eē: itroite i domū me
am ⁊ manete. Et coegit nos. Fcm̄ ē at eūtib⁹
nobis ad orōnē puellā quedā habentē spm̄
B phitonē obuiare nobis: q̄ q̄stum magnū p̄sta
bat dominis suis diuinanno. Hec subsecuta
paulū ⁊ nos clamabat dicens. Isti hoīes ser
ui dei excelsi sūt q̄ annunciāt vobis viā salut̄
Hoc āt faciebat multis diebus. Dolēs autē
paulus. ⁊ ꝯuersus spūi dixit. Precipio tibi
ī nomine ihu xp̄i exire ab ea. Et exijt eadem
hora. Uidentes āt dn̄i ei⁹ qꝛ exiuit spes q̄st⁹
eoꝝ: app̄endētes paulum ⁊ sylā p̄duxerunt i
forum ad principes: ⁊ offerētes eos magr̄ati
b⁹ dixerunt. Hi hoīes ꝯturbant citatē nr̄am
cum sint iudei. ⁊ annūciant morē quē nō licz
C nobis suscipe neqꝫ facere cū sim⁹ romani. Et
cucurrit plebs aduersus eos. ⁊ magr̄atus. sci
ssis tunicis eoꝝ iusserunt eos vergis cedi. Et
cum multas plagas eis iposuissent miserūt
eos i carcerē: p̄cipiētes custodi vt diligēter
custodiret eos. Qui cū tale preceptum acce
pisset misit eos in inferiorem carcerē: ⁊ pedes
eoꝝ strinxit ligno media autem nocte paul⁹
⁊ sylas adorantes laudabāt deū: ⁊ audiebāt
eos qui in custodia erant. Subito vero ter
remotus factus ē magnus: ita vt mouerent
fūdamēta carceris. Et stati apta sūt oīa ostia:
Ez.5.d.⁊.3.a ⁊ vniuersoꝝ vīcula soluta sūt. Exp̄gefact⁹ āt
custos carceris: ⁊ vidēs ianuas aptas carce
ris: euaginato gladio volebat se interficere:
F estimās fugisse vinctos. clamāuit aūt paulus
voce magna: dicens. Nihil tibi mali feceris.
Uniuersi .n. hic sum⁹. Petitoqꝫ lumine ītro
gressus ē: ⁊ tremefactus p̄cidit paulo ⁊ syle
ad pedes: ⁊ producēs eos foras ait. Dn̄i q̄d
me oportet facere vt saluus fiam. At illi dixe
runt. crede in dn̄m iesum: ⁊ saluus eris tu ⁊
domus tua: Et locuti sunt ei verbum domi
ni cū oībus qui erāt in domo eius. Et tollēs
eos in illa hora noctis lauit plagas eorum
⁊ baptizatus ē ipse ⁊ oīs domus eius conti
nuo. cūqꝫ p̄duxisset eos i domū suā apposuit
eis mēsā: ⁊ letat⁹ ē cū oī domo sua credēs d̄o
Et cū dies fact⁹ eēt miserūt mgr̄atus lictores
G dicētes. Dimitte hoīes illos. Nūciauit autē
custos carceris v̄ba hec paulo: qꝛ miserūt ma
gistrat⁹ vt dimittamini. nūc igitur exeuntes
ite in pace. Paulus aūt dixit eis. cesos nos
publice indēnatos hoīes romanos miserūt i
carcerē: ⁊ nunc occulte nos eijciunt. non ita
sed veniant ⁊ ipsi nos eijciunt. nūciauerūt āt
mgr̄atibus lictores verba h̄. Timuerūtqꝫ au
dito q̄ romani essent: ⁊ venientes deprecati
sunt eos: ⁊ educentes rogabant vt egrederē
tur de vrbe. Exeūtes aūt de carcere: itroierūt
ad lydiā: ⁊ visis frībus ꝯsolati sunt eos: ⁊ p̄
fecti sunt. XVII
C Um aūt p̄ambulassent amphipolim A
⁊ apoloniā venerūt thessalonicā vbi
erat synagoga iudeoꝝ. Scd̄m ꝯsuetudinem
aūt paulus introiuit ad eos: ⁊ p̄ sabbata tria
disserebat eis de scripturis adaperiens ⁊ insi
nuans qꝛ xp̄m oportuit pati ⁊ resurgere a Luc.24.g
mortuis: ⁊ qꝛ h̄ ē iesus xp̄s quē ego annūcio
vobis. Et quidā ex eis crediderūt: ⁊ adiuncti
sunt paulo ⁊ syle: ⁊ de colētibus gētilibusqꝫ
multitudo magna: ⁊ mulieres nobiles non B
pauce. zelantes autem iudei assumentesqꝫ de
vulgo viros quosdam malos ⁊ turba facta ꝯ
citauerunt ciuitatem: ⁊ assistentes domui ia
sonis querebant eos p̄ducere in populum ⁊
cum nō inuenissent eos trahebant iasonem ⁊
quosdā frēs ad principes ciuitatis clamātes
qm̄ hi qui vrbē ꝯcitāt ⁊ huc venerūt quos su Joā.18.g
scepit iason: ⁊ hi oēs ꝯtra decreta cesaris faci
unt regem aliū dicētes eē iesū. Cōcitauerunt
aūt plebē ⁊ principes ciuitatis audiētes hec.
Et accepta satisfactione a iasōe ⁊ a ceteris di
miserūt eos. Fratres v̄o ꝯfestim p̄ noctē dimi C
serūt paulū ⁊ sylā in beroā. Qui cū venissent
in synagogā iudeoꝝ introierunt. Hi aūt erāt
nobiliores eoꝝ qui sunt thessalōice qui susce
perūt v̄bū cū oī auiditate: quotidie scrutātes
scripturas si hec ita se haberēt. Et multi q̄dē
crediderunt ex eis: ⁊ mulieꝝ gentiliū hone
staꝝ: ⁊ viri non pauci. Cum autem cognouis
sent in thessalonica iudei: qꝛ ⁊ beroe predica
tum ē a paulo v̄bum dei: venerunt ⁊ illuc cō
mouētes ⁊ turbātes multitudinē. Statimqꝫ
tūc paulū dimiserūt frēs: vt iret vsqꝫ ad mare D
Sylas aūt ⁊ timotheus remanserūt ibi. Qui
aūt deducebāt paulū: p̄duxerūt eum vsqꝫ ad
athenas: ⁊ accepto mandato ab eo ad sylā
⁊ timotheū vt q̄celeriter venirēt ad illum p̄
fecti sunt. Paulus aūt cū athenis eos expe
ctaret: icitabat spūs eius in ip̄o: vidēs idola
trie deditam ciuitatem. Disputabat igit̄ i sy
nagoga cū iudeis ⁊ colentibus: ⁊ in foro per
oēs dies ad eos qui audierāt. Quidā āt epi
curei ⁊ stoici philosophi disserebāt cum eo ⁊
quidam dicebāt. Quid vult seminiuerbi⁹ h̄
dicere. Alij vero nouoꝝ demonioꝝ videt̄ an
nūciator eē: qꝛ ihm̄ ⁊ resurrectionē annūcia
bat eis. Et app̄rehēsū eū ad ariopagū duxe E
runt: dicētes. Possum⁹ scire q̄ ē hec noua q̄

a te dicitur doctrina. Noua.n. quedam īfers
auribus nr̄is. Volum⁹ ergo scire q̄dnā velit
hec esse. Athenięses aūt oēs ⁊ aduene hospi
tes ad nihil aliud vacabāt: nisi aut dicere aut
audire aliquid noui. Stans aūt paul⁹ in me
dio ariopagi ait. Viri athenienses: ꝑ oīa qua
si supsticiosos vos video. Preteriens.n. ⁊ vi
dēs simulacra vr̄a: inueni ⁊ arā ī q̄ scriptum
erat. Jgnoto deo. Qđ ergo ignorātes colitis
F 14.c hoc ego ānūcio vobis. De⁹ q̄ fecit mundū ⁊
oīa q̄ ī eo sūt: hic celi ⁊ t̄re cū sit dn̄s nō ī manu
factis tēplis habitat nec māib⁹ hūanis colit̄
īdigēs aliquo cū ipse det oīb⁹ vitā ⁊ īspiratio
nē ⁊ oīa: fecitq̄ ex vno oē genus hoīum īha
bitare sup vniuersā faciē terre: definiens sta-
tuta in tp̄a ⁊ terminos habitatiōis eoꝝ q̄ref
deū si forte attrectēt eū aut iueniāt: q̄uis nō
lōge sit ab vnoquoq̄ nostrū. Jn ipso.n. viui-
mus ⁊ mouemur ⁊ sumus sicut ⁊ q̄dā vr̄orū
G poetarū dixerūt. Jpsius.n. ⁊ genus sum⁹. Ge
n⁹ ergo cū sim⁹ dei n̄ debem⁹ estimare auro
⁊ argento aut lapidi sculpture artis ⁊ cogita
tionis hois diuinū esse simile. Et tp̄a quidem
hui⁹ ignorātie despiciēs de⁹ nūc annūciat ho
minib⁹ vt oēs vbiq̄ pnīam agāt eo q̄ statuit
diē in quo iudicaturus ē orbē in equitate ī vi
ro ī quo statuit fidē p̄bens oībus: suscitās eū
a mortuis. Cū audissent āt resurrectionē mor
tuoꝝ quidā q̄dē irridebāt. q̄dā vero dixerūt
audiem⁹ te de h̄ iterū. Sic paul⁹ exiuit đ me
dio eoꝝ. Quidā vero viri adherētes ei credi
derunt in quib⁹ ⁊ dyonisius ariopagita ⁊ mu
lier noīe damaris ⁊ aliī cuz eis. XVIII

A Post hec egressus ab athenis vēit co
rinthium. ⁊ inueniens quēdā iudeū
nomine aquilam ponticum genere
q̄ nup venerat ab italia ⁊ priscillam vxorem
eius: eo q̄ p̄cepisset claudi⁹ discedere oēs iu
deos a roma accessit ad eos: ⁊ quia eiusdem
erat artis manebat apud eos ⁊ operabatur.
Erant aūt scenofactorie artis: ⁊ disputabat in
synagoga ꝑ oē sabbatū: interponens nomen
B dn̄i ih̄u: suadebatq̄ iudeis ⁊ grecis. Cum ve
nissent aūt de macedonia sylas ⁊ timotheus
instabat v̄bo paulus testificās iudeis eē chri
stū ih̄m. Cōtradicētibus aūt eis ⁊ blasfeman
tibus: excutiens vestimēta sua: dixit ad eos.
Sāguis vr̄ sup caput vr̄m. Mundus ego ex
hoc ad gentes vadā. Et migrans īde ītrauit ī
domū cuiusdā noīe titi iusti colentis deū: cu
C ius domus erat ꝯiūcta synagoge. Crispus āt
42g. archisynagog⁹ credidit dn̄o cū omni domo
sua ⁊ multi corinthioꝝ audientes credebāt ⁊
baptizabant̄. Dixit āt dn̄s nocte per visionē
paulo: Noli timere: sed loquere ⁊ ne taceas

Propter qđ ego sū tecū: ⁊ nemo apponetur
tibi vt noceat te q̄m ppl̄s est mihi multus in
hac ciuitate. Sedit aūt ibi annū ⁊ sex menses
docēs apud eos verbū dei. Galliōe āt ꝓcōsu B
le achaie insurrexerunt vno aīo iudei ī pau-
lum ⁊ adduxerunt eum ad tribunal dicētes
q̄ ꝯ legē hic ꝑsuadet hoībus colere deum.
Jncipiente aūt paulo aperire os. dixit gal-
lio ad iudeos. Si q̄dē esset īiquū aliquid aut
facinus pessimū o viri iudei recte vos sustine
rē: si v̄o q̄stiones sūt de v̄bo ⁊ noīb⁹ legis vr̄e
vosipsi videritis. Judex ego horum nolo eē
Et minauit eos a tribunali. Apphendētes āt
oēs sostenē principē synagoge ꝑcutiebant eū
ante tribunal ⁊ nihil eorū galliōi cure erat
Paulus v̄o cum adhuc sustinuisset dies mlt̄ E
tos fribus valefaciēs nauigauit in syriā ⁊ cū
eo priscilla ⁊ aquila: qui sibi totonderat in cē
chris caput. Hēbat.n. votū. Deuenitq̄ ephe
sum ⁊ illos ibi reliquit. Jpse v̄o ingressus sy-
nagogam disputabat cum iudeis. Rogātib⁹
aūt eis vt ampliori tp̄e maneret: non cōsensit
sed valefaciēs ⁊ dicens. iterū reuertar ad vos
deo volente: ꝓfectus est ab epheso. Et descē- F
dens cesareā ascēdit ⁊ salutauit ecclesiā ⁊ de
scendit antiochiā. Et facto ibi aliquanto tp̄e
ꝓfectus est ꝑambulās ex ordine galatiam re
gionē ⁊ phrygiā cōfirmās oēs discipulos. Ju
deus aūt q̄dam apollo noīe alexandrin⁹ ge
nere vir eloquens deuenit ephesū: potens in
scripturis. Hic erat edoctus viam dn̄i ⁊ fer-
uens spū loq̄bat̄ ⁊ docebat diligent̄ ea q̄ sunt
ih̄u sciēs tm̄ baptisma ioannis. Hic ergo ce- G
pit fiducialit̄ agere in synagoga. Quem cuz
audissent priscilla ⁊ aquila assumpserūt eū ⁊
diligētius exposuerūt ei viā dn̄i. Cum aūt vel
let ire achaiā exhortati frēs scripserūt discipu
lis vt susciperēt eum. Qui cum vēisset contu
lit multū his qui crediderunt. Vehemēter.
n. iudeos reuicebat: publice ostēdens ꝑ scriptu
ras eē xp̄m ih̄m. XIX

Actū ē aūt cū apollo eēt corinthi: vt A
paul⁹ ꝑagratis supiorib⁹ ꝑtibus vēi
ret ephesū. ⁊ inueniret quosdā discip̄los. Di
xitq̄ ad eos. Si spm̄ scm̄ accepistis credētes.
At illi dixerunt ad eum. Sed neq̄ si spiritus
scūs est audiuimus. Jlle v̄o ait. Jn quo ergo
baptizati estis. Qui dixerunt. Jn ioannis ba
tismate. Dixit aūt paulus. Joannes baptiza S.i.a z.II.b
uit baptismo pnīe populum dicens: in eum
qui vēturus eēt post ipsū vt crederēt hoc est
in ih̄m. His audit̄ baptizati sunt in noīe dn̄i
ih̄u. Et cum imposuisset ill̄ man⁹ paulus: ve S.z.z.4.
nit spūs scūs sup eos. ⁊ loquebantur linguis ⁊
ꝓphetabant. Erant aūt oēs viri fere duode-

cim. Introgressus at synagogā cum fiducia
loq̄bat p tres menses: disputans et suadēs d
regno dei. Cū at q̄dā indurarent et nō crede
rent maledicētes viā dn̄i corā multitudine:
discedēs ab eis segregauit discipulos: quoti
die disputās in schola tyranni cuiusdā. Hoc
at fcm̄ est p bienniū: ita vt oēs q̄ hitabant in
asia audirent vbum dn̄i iudei atq3 gentiles
Virtutesq3 nō modicas q̄slibet faciebat ds p
manum pauli: ita vt etiā sup languidos de
ferrentur a corpore eius sudaria et semicin
ctia et recedebant ab eis languores et spirit⁹
C nequam egrediebantur. Tentauerunt au
tem quidam et de circumeuntibus iudeis ex
orcistis inuocare super eos qui habebant spi
ritus malos nomen domini ihu: dicentes.
Adiuro vos per iesum quem paulus predi
cat. Erant autem cuiusdam sceue iudei prin
cipis sacerdotum septem filij: qui hoc facie
bant. Rn̄dens autem spiritus nequam di
xit eis. Jesum noui. et paulum scio. Vos au
tem qui estis? Et insiliens homo in eos i quo
erat demonium pessimū et dn̄atus ambor:
inualuit contra eos: ita vt nudi et vulnerati
effugerent de domo illa. Hoc at notū factu3
est omnibus iudeis atq3 gentilibus qui ha
bitabāt ephesi. et cecidit timor super omnes
illos. et magnificabatur nomen domini ihu
Multiq3 credentium veniebant confitētes
D et annunciantes actus suos. Multi autem
ex eis qui fuerant curiosa sectati: contulerūt
libros et combusserunt eos coram omnibus
et computatis precijs illoru3 inuenerunt pe
cuniam denariorum quinquaginta milium
Ita fortiter crescebat verbum dei et cōfirma
batur. His autem expletis proposuit pau
lus in spiritu transita macedonia et achaia
ire hierosolymam dicens: quoniam postq3
fuero ibi: oportet me et romam videre. Mit
tens autem in macedoniam duos ex mini
strantibus sibi timotheum et erastum: ipse re
mansit ad tempus in asia. Facta est autem
illo tempore turbatio nō minima de via do
E mini. Demetrius enim quidam nomine ar
gentarius faciens edes argenteas diane pre
stabat artificibus non modicum questum:
quos conuocans et eos qui eiusmodi erant
opifices: dixit. Viri scitis q2 de hoc artificio
est nobis acq̄sitio. et videt et audit q2 nō solū
ephesi sed pene totius asie paulus hic sua
dens auertit multā turbā dicens: q2n̄ non st
dij q̄ manibus fiūt. Non solū at h piclitabit
nobis ps in redargutionē venire: sed et ma
gne diane tēplū i nihilū reputabit. et destrui
incipiet maiestas eius quā tota asia et orbis

colit. His audit repleti sunt ira et exclama
uerunt dicētes. Magna diana ephesior. Et j. co.
ipleta est ciuitas tota ɔfusiōe: et ipetū fecerunt F
vno aio in theatrū rapto gaio et aristarcho
macedonibus comitib⁹ pauli. Paulo at vo
lente intrare in pplm. nō pmiserunt discipu
li. Quidā at et de asie pncipib⁹ q̄ erant amici
eius miserunt ad eū: rogantes ne se daret in
theatr. Alij at aliud clamabant. Erat. n. ec
clesia ɔfusa: et pl'es nesciebant q̄ ex cā conue
nissent. De turba at detraxerunt alexādru3
ppellentibus eū iudeis. Alexander at mau
silentio postulato: volebat rationē reddere
pplo. Quē vt cognouerunt iudeū esse: vox
facta est vna oium q̄si p oras duas claman
tiū. Magna diana ephesior. Et cu3 sedasset
scriba turbas dixit. Viri ephesij: quis. n. est s. co.
hoium q̄ nesciat ephesior ciuitatē cultricem G
esse magne diane iouisq3 plis. Cū ergo his
ɔdici nō possit: o3 vos sedatos esse. et nihil te
mere agere. Adduxistis. n. hoies istos: neq3
sacrilegos neq3 blsfemantes deā vr̄am. q si
demetrius et q̄ cū eo sunt artifices hn̄t ad
uersus aliq3 cām: conuent⁹ forenses agunt.
et pconsules sunt: accusent inuicē. Si q̄d at
alterius rei q̄ritis: in legitima ecclesia pot'it
absolui. Nā et piclitamur argui seditiōis ho
dierne: cū nullus obnoxius sit de quo possi
mus reddere rōnē ɔcursus istius. Et cum h
dixisset dimisit eccl'iam.

XX

P Ostq3 at cessauit tumultus: vocatis A
paul⁹ discipulis et exhortat⁹ eos va
le dixit. et pfectus ē vt iret i macedo
niā. Cū at pambulasset ptes illas et exhorta
tus eos fuisset multo smōe. venit ad grecia3
vbi cū fecisset mēses tres. facte st illi insidie
a iudeis nauigaturo in syria3: habuitq3 ɔsili
um vt reuerteret p macedoniā. Comitat⁹ est
at eū sospat pyrrhi beroensis thessalonicē
siū vo aristarchus et secundus et gaius der
beus et timotheus: asiani vo tychic⁹ et trophi
nus. Hi cū pcessissent sustinuerūt nos troa B
de: nos vo nauigauimus p⁹ dies azimorum
a philippis. et venimus ad eos troadē in die
bus q̄nq3: vbi demorati sumus diebus septē
Una at sabbati cū ɔuenissem⁹ ad frangēdū
panē. paulus disputabat cū eis pfecturus in
crastinū: ptraxitq3 smonē vsq3 in mediā no
ctē. Erant at lampades copiose in cenaculo
vbi eramus congregati. Sedens at quida3
adolescēs noie eutychus sup fenestram. cu3
mergeret somno graui: disputāte diu paulo
ductus somno cecidit de tertio cēaculo deorsū
et sublat⁹ ē mortuus. Ad quē cū descēdiss et C
paulus icubuit sup eū. et ɔplex⁹ dixit. Nolite 3. R

c.4. ꝯturbari. Aïa.n.ipsius in ipso est. Ascēdēs aūt
frāgensqꝫ panē ⁊ gustans.satisqꝫ allocutꝰ est
vsqꝫ in lucē ⁊ sic profectus est. Adduxerūt aūt
puerū viuentē.⁊ consolati sunt non minime
Nos aūt ascendentes nauē nauigauimus in
asson inde suscepturi paulū.Sic.n.disposue/
rat ipse ꝑ terrā iter facturus.Cum aūt conue
nissemus in asson assumpto eo venimꝰ myti/
lenē.Et inde nauigātes sequenti die venimꝰ
B ꝯ chiū:⁊ alia die applicuimus samū ⁊ sequen
ti die venimus miletuꝫ. Proposuerat.n.pau
lus trāsnauigare ephesū:ne qua mora illi fi/
eret in asia.Festinabat.n.Si possibile sibi eēt
vt diē pētecostē faceret hierosolymis. A mi/
leto aūt mittētes ephesū vocauit maiores na
tu ecclesie:q̄ cū venissent ad eū ⁊ simul eēnt
dixit eis. Vos scitis a prima die qua ingres/
sus sū in asiā qualr̄ vobiscū ꝑ oē tp̄s fueri ser
uiens dn̄o cū oī humilitate ⁊ lachrymis ⁊ tē
tationibꝰ q̄ mihi acciderūt ex insidijs iudeo
E rū quō nihil subtraxeri vobis vtiliū:quo mi/
nus annūciarē vobis ⁊ docerē vos publice ⁊
ꝑ domos:testificās iudeis.atqꝫ gentilibus,in
deū pniam ⁊ fidem in dn̄m nr̄m ih̄m xp̄ꝫ. Et
nunc ecce alligatꝰ spū vado in irl'ꝫ que in ea
ventura sunt mihi ignorans nisi ꝙ sp̄us scūs
ꝑ omnes ciuitates mihi protestatur dicens
qm̄ vincula ⁊ tribulationes hierosolimis me
manēt.Sed nihil hoꝝ vereor:nec facio aīam
meam preciosiorem q̄ꝫ me:dūmodo ꝯsumeꝫ
cursum meuꝫ ⁊ ministerium verbi qd̄ accepi
a dn̄o ih̄u testificari euangelium grē dei. Et
F nūc ecce ego scio q̄ ampliꝰ nō videbit faciē
meam:vos oēs ꝑ q̄s transiui p̄dicans regnū
c.3.f dei.Quapꝑ contestor vos hodierna die: q̄
.13.c. mundus sū a sanguine oīum.Non.n. subt̄fu
gi q̄ minus annūciarē oē ꝯsiliū dei vobis. At
tēdite vobis ⁊ vniuerso gregi in q̄ vos sp̄us
scūs posuit ep̄os regere ecclesiaꝫ dei:quā acq̄
siuit sanguine suo.Ego scio qm̄ intrabūt post
discessionem meam lupi rapaces in vos:non
parcentes gregi . Et ex vobisipsis exurgent
viri loquētes ꝑuersa ⁊ abducant discipulos
post se. Propter quod vigilate memoria reti
nētes qm̄ ꝑ triēnium nocte ⁊ die n̄ cessaui cū
G lachrymis monēs vnūquēqꝫ vr̄m. Et nūc cō
mēdo vos deo ⁊ verbo grē ipsius q̄ potēs est
edificare ⁊ dare hereditatē in scificat' oībus.
Argētū ⁊ auꝝ aut vestē nullius ꝯcupiui sicut
ipsi scitis:qm̄ ad ea q̄ mihi opus erāt ⁊ his q̄
mecū sūt ministrauerūt manus iste. Omnia
ostēdi vobis qm̄ sic laborantes oportet susci/
pere infirmos ac meminisse verbi dn̄i ihesu.
qm̄ ipse dixit. Beatius ē magis dare q̄ꝫ acci
pe.Et cum h̄ dixisset:positis gēibꝰ suis orauit
cū oībꝰ illis. Magnꝰ aūt fletꝰ fcūs est oiuꝫ:⁊
ꝓcūbentes sup colum pauli osculabātur euꝫ
dolentes maxime in verbo quod dixerat qm̄
amplius faciem eius non essent visuri.Et de/
ducebant eum ad nauem.

XXI

A Cum aūt factū eēt vt nauigaremꝰ ab
stracti ab eis recto cursu venimꝰ cho
um.⁊ sequenti die rhodū ⁊ inde pata
ram.Et cum inuenissemus nauē trāsfretāteꝫ i
phenicē ascendentes nauigauimꝰ.Cū appa/
ruissemus aūt cypro relinquentes eam ad si/
nistrā nauigauimus in syria.⁊ venimus tyrū
Ibi.n.nauis expositura erat onus. Inuentis
aūt discipulis mansimus ibi diebꝰ septē.Qui
paulo dicebant ꝑ sp̄m ne ascenderet hieroso
lymā.Et expletis diebus ꝓfecti ibamus dedu
cētibus nos oībus cū vxoribus ⁊ filijs vsqꝫ fo
ras ciuitatē ⁊ positis genibus in littore ora/
B uimus.Et cū vale fecissemus inuicē ascēdimꝰ
nauem illi aūt redierūt i sua. Nos vero naui
gatione explicita a tyro descēdimꝰ ptolemai
dā ⁊ salutatis fr̄ibus mansimus die vna apd̄
illos. Alia aūt die ꝓfecti venimus cesareā.Et
itrantes domū philippi euangeliste qui erat
vnꝰ de septē mansimꝰ apud eū . Huic aūt erāt
q̄tuor filie virgines ꝓphetantes.Et cū mora ē.11.d
remur per dies aliquot superuenit quidā vir
a iudea ꝓp̄ha nomine agabus. Is cū vēisset
ad nos tulit zonam pauli ⁊ alligans sibi pe/
des ⁊ manus dicit. Hec dicit spiritus sanctꝰ.
C Virū cuius ē zona h̄ sic alligabūt i irl'ꝫ iudei
⁊ tradēt in manꝰ gentiū. Qd̄ cū audissemus
rogabamus nos.⁊ q̄ loci illiꝰ erāt:ne ascēde
ret hierosolymā. Tunc r̄ndit paulus ⁊ dixit.
Quid facit flētes ⁊ affligentes cor meū.Ego
ēt nō solū alligari:sꝫ ⁊ mori in irl'm paratꝰ sū
ꝑp nomē dn̄i ih̄u.Et cū ei suadere non posse/
mus:quieuimus dicētes. Dn̄i voluntas fiat.
Post dies aūt istos p̄parati ascendebamꝰ in
irl'm. Uenerunt aūt q̄dā ex discipulis a cesa/
rea nobiscū:adducentes secū apud queꝫ ho/
spitaremur iasonē quēdā cypriū antiquū di/
scipulum.Et cum venissemus hierosolymam
libēt exceperūt nos fr̄es. Sequēti autem die
introibat paulus nobiscū ad iacobum oēsqꝫ
D collecti sunt seniores . Quos cum salutasset:
narrabat ꝑ singula que deus fecisset in genti
bus ꝑ ministeriū illius. At illi cum audissent
magnificabāt deū dixerūtqꝫ ei. Uides frater
quot milia sunt in iudeis qui crediderunt ⁊
oēs emulatores sunt legis. Audierūt autem
de te:q̄ discessionem doceas a moyse eoꝝ q̄
ꝑ gentes sūt iudeoꝝ:dicens non debere eos
circūcidere filios suos:neqꝫ s̄m ꝯsuetudinē
igredi. Quid ergo est. Utiqꝫ oportet ꝯuenire

multitudinē. Audient.n. te supuenisse. Hoc
ergo fac qd̓ tibi dicimꝰ. Sūt nobis viri qua-
tuoꝛ votū hñtes super se. His assumptis scifi
ca te cū illis. ⁊ ipende in illis vt radāt capita
⁊ sciēt oēs: qꝛ q̄ de te audierunt falsa sūt. sed
E ambulas ⁊ ipse custodiens legem. De his āt
qui crediderunt ex gentibus nos scripsimus
indicantes. vt abstineant se ab idolis imola-
to ⁊ sanguine ⁊ suffocato ⁊ foꝛnicatiōe. Tūc
paulus assumptis viris postera die purifica-
tus cū illis intrauit i templū annūciās exple
tionem dierū purificatiōis donec offerret ꝓ
vnoquoq̄ eoꝝ oblatio. Dū aūt septē dies cō
sūmarent: hi q̄ de asia erant iudei cū vidissent
eū in templo cōcitauerūt oēm ppl̄m. ⁊ inicce
runt ei manus clamātes. Viri israhelite ad-
iuuate. Hic est hō qui aduersus ppl̄m ⁊ legē
⁊ locū hūc oēs vbiq̄ docens: insuper ⁊ gen-
tiles induxit in templū ⁊ violauit scm̄ locuz
F istū. Viderāt.n throphinū ephesuz i ciuitate
cum ipo: quē estimauerunt: qm̄ in templum
itroduxisset paulus. Cōmotaq̄ ē ciuitas tota
⁊ facta est cōcursio ppl̄i. Et apphēdentes pau
lū trahebāt eum extra templū. ⁊ statim clau
se sunt ianue. Querentibus aūt euz occidere
nūciatū est tribuno cohoꝛtis qꝛ tota confun-
ditur irl̄m. Qui stati assumptis militibꝰ ⁊ cē
turionibus decucurrit ad illos. Qui cū vidis
sēt tribunū ⁊ milites: cessauerūt ꝑcutere pau-
lum: Tunc accedens tribunꝰ apprehēdit eū
⁊ iussit alligari cathenis duabus ⁊ interroga
bat q̄s esset: Et q̄d fecisset. Alij aūt aliud cla-
G mabāt in turba. Et cū nō posset certū cogno
scere pꝛe tumultu iussit duci eum i castra. Et
cum venisset ad gradus: contigit vt poꝛta-
retur a militibus pꝛopter vim populi. Seq̄-
batur.n. multitudo populi clamans tolle eū
Et cū cepisset induci i castra paulꝰ dicit tribu
no. Si licet mihi loq̄ aliq̄d ad te. Qui dixit
ei grece nosti. Nōne tu es egyptiꝰ q̄ ante hos
dies tumultum concitasti: ⁊ eduxisti in dser-
tum q̄tuoꝛ milia viroꝝ siccarioꝛum. Et dixit
ad euz paulus. Ego homo sum q̄dez iudeꝰ a
tharso cilitie nō ignote ciuitatis municeps.
Rogo aūt te ꝑmitte mihi loq̄ ad ppl̄z. Et cū
ille ꝑmisisset: paulus stans i gradibꝰ annuit
manu ad plebē. ⁊ magno silētio facto. allocu
tus ē lingua hebꝛea dicens. XXII
A Viri frēs ⁊ pr̄es audite quam ad vos
nūc reddo rationē. Cū audissent aūt
qꝛ hebꝛea lingua loquitur ad illos.
magis ꝓstiterunt silētiū. Et dixit. Ego suz vir
iudeus natꝰ tharso cilitie: nutritus āt i ista ci
uitate secus pedes gamalielis eruditꝰ iuxta
ṽitatē paterne legis: emulatoꝛ legis sicut ⁊
vos oēs estis hodie: q̄ hanc viā ꝑsecutꝰ sum S.8.a.1.
vsq̄ ad moꝛtē alligans ⁊ tradens i custodias
viros ac mulieres sicut pꝛiceps sacerdotum
mihi testimonium reddit ⁊ oēs maioꝛes na- B
tu: a q̄bus ⁊ ep̄las accipiēs ad frēs damascū
ꝑgebaz vt adducerem inde vinctos in irl̄m vt
punirent. Factū est aūt eunte me ⁊ appꝛopin
quante damasco media die subito de celo cir
cūfulsit me lux copiosa. ⁊ decidens in terram
audiui vocem dicentē mihi. Saule saule q̄d S.9.a.
me ꝑsequeris. Ego āt rn̄di. Quis es dn̄e. Di i.Coꝛ.
xitq̄ ad me. Ego sū ih̄s nazarenus: quem tu Gal.i.
ꝑsequeris. Et q̄ mecū erāt lumen q̄dē viderūt
vocē aūt nō audierūt eiꝰ q̄ loquebat mecum
Et dixi. Quid faciā dn̄e. Dn̄s āt dixit ad me C
Surgens vade damascum: ⁊ ibi tibi dicetur
de oībus q̄ te opoꝛteat facere. Et cum non vi-
derē ꝓ claritate luminis illius ad manū ḋdu
ctus a comitibus. veni damascū. Ananias āt
q̄dā vir ſm legē testimoniū hñs ab oībꝰ co-
habitātibꝰ iudeis: veniēs ad me ⁊ stās dixit
mihi. Saule frat̄ respice. Et ego eadem hoꝛa D
respexi i eū. At ille dixit. Deus patrū nr̄oꝝ
ꝑoꝛdinauit te vt cognosceres voluntatē eius
⁊ vidēs iustū ⁊ audires vocē ex oꝛe eius: qꝛ
eris testis illius ad oēs hoīes eoꝛū q̄ vidisti ⁊
audisti. Et nūc q̄d moꝛaris. Exurge ⁊ bapti-
zare ⁊ ablue pccā tua inuocato nomine ipiꝰ
Factū est aūt reuertentī mihi in irl̄m ⁊ oꝛāti i
tēplo fieri me in stupoꝛe mētis ⁊ videre illuz
dicētem mihi. Festina ⁊ exi velociter ex irl̄m
qm̄ nō recipiēt testimonium tuum de me. Et E
ego dixi. Dn̄e ipsi sciunt qꝛ ego eraz ↄcludēs
in carcerē ⁊ cedens ꝑ synagogas eos q̄ crede
bāt in te. Et cū funderet sanguis stephani te- S.7.g.
stis tui ego stabā ⁊ ↄsentiebā: ⁊ custodiebam
vestimēta iterficientiū illum. Et dixit ad me.
Vade qm̄ ego in nationes longe mittam te.
Audiebāt aūt eū vsq̄ ad hoc ṽbum ⁊ leuaue
rūt vocē suā dicētes. Tolle ḋ terra huiusmōi
Nō.n. ꝑhas ē eū viuere. Vociferantibꝰ āt eis F
⁊ ꝓiicientibꝰ vestimēta sua. ⁊ puluerez iactā
tibus i aerē: iussit tribunus iduci eū i castra ⁊
flagellis cedi ⁊ toꝛqueri eū: vt sciret ꝑp quaz
cām sic acclamarēt ei. Et cū astrinxisset eū lo
ris dixit astanti sibi cēturioni paulus. Si ho
minē romanū ⁊ idēnatū licet vobis flagella
re. Quo audito centurio accessit ad tribunū
⁊ nunciauit ei dicens. Quid acturus es. Hic
n. homo ciuis romanꝰ est. Accedens aūt tri- G
bunus dixit illi. Dic mihi si tu romanus es?
At ille dixit. Etiam. Et respōdit tribunꝰ. ego
multa sūma ciuilitatē hanc ↄsecutus sum. Et
paulꝰ ait. Ego āt ⁊ natꝰ sū. Pꝛotinꝰ ergo di-
scesserūt ab illo q̄ eū toꝛturi erāt. Tribunꝰ q̄z

timuit postq̄ resciuit qꝛ ciuis romanus eẽt:
⁊ qꝛ alligasset eũ. Postera aũt die volẽs sci-
re diligentius qua ex cã accusaretur a iudeis
soluit eũ: ⁊ iussit sacerdotes ↄuenire ⁊ oẽ cõ
A ciliũ: ⁊ ꝓducẽs paulũ statuit iter illos.
Intẽdẽs aũt in ↄciliũ paulꝰ XXIII.
ait. Viri frẽs: ego oi ↄsciã bona ↄuer
satus sũ añ deũ vsq; in hodiernũ diẽ
Princeps aũt sacerdotũ ananias p̄cepit astã
tibus sibi ꝑcutere os eius. Tũc paulus dixit
ad eũ. Percutiet te deꝰ paries dealbate. Et tu
sedẽs iudicas me s̄m legẽ: ⁊ ↄ legẽ iubes me
ꝑcuti? Et q̄ astabãt dixerũt. Summum sacer-
dotem dei maledicis? Dixit autem paulus. ne
sciebã frẽs: qꝛ princeps est sacerdotum. Scri
22.d. ptũ est. n. principẽ ppl̃i tui nõ maledices. Sci-
B ens ãt paulus quia vna pars esset saduceoꝝ
⁊ altera phariseorum exclamauit in cõcilio
Phil.3.a Viri fratres ego phariseus sum: filius phari
seorum. De spe ⁊ resurrectione mortuorum
ego iudicor. Et cum hec dixisset facta est dis-
sensio inter phariseos ⁊ saduceos: ⁊ soluta ẽ
22.c. multitudo. Saducei autem dicunt non esse
resurrectionem mortuorum neq; angelum:
neq; spiritum: pharisei autem vtraq; confitẽ
tur. Factus est autem clamor magnus: ⁊ ex-
C surgentes quidam phariseorum: pugnabant
dicentes. Nihil mali inuenimus in homine
isto. Quid si spiritus locutus est ei aut ange
lus. Et cuz magna dissensio facta esset: timẽs
tribunus ne discerperetur paulus ab ipsis ius
sit milites descendere ⁊ rapere eum de medio
D. eoꝝ: ac deducere eum in castra. Sequẽti aũt
nocte assistens ei: dñs ait. constãs esto. Sicut
eni testificatus es de me in ierl'm: sic te oportet
⁊ rome testificari. Facta aũt die collegerunt
se quidã ex iudeis ⁊ deuouerũt se dicentes ne
E q̄ mãducaturos neq; bibituros: donec occi
derẽt paulũ. Erãt aũt plus q̄ q̄draginta viri
q̄ hãc ↄiurationẽ fecerãt q̄ accesserũt ad prin
cipem sacerdotum ⁊ seniores. ⁊ dixerũt. De-
uotione deuouimꝰ nos nihil gustaturos: do
nec occidãus paulũ. Nũc ergo vos notũ faci
te tribuno cũ ↄsilio: vt ꝓducat illum ad vos
tanq̄ aliq̄d certiꝰ cognituri de eo. Nos vero
priusq̄ appropiet parati sumus interficere il
lũ. Qđ cum audisset filius sororis pauli insidi
as venit ⁊ intrauit i castra: nunciauitq; pau-
lo. Vocãs autẽ paulus ad se vnuz ex cẽturio
nibus ait. Adolescẽtẽ hunc adduc ad tribu
nũ. Habz. n. aliquid idicare illi. Et ille quidẽ as
sumẽs eum duxit ad tribunuz: ⁊ ait. Vinctus
F paulus rogauit me hunc adolescẽtẽ ꝑducere
ad te hñtẽ aliquid loqui tibi. Apprehendẽs
autẽ tribunꝰ manũ illiꝰ secessit cuz eo seorsuz

⁊ interrogauit illũ. Quid ẽ qđ hẽs indicare
mihi? Ille aũt dixit. Iudeis ↄuenit rogare te
vt crastina die ꝓducas paulũ i ↄciliũ: q̄si ali-
quid certius inquisituri sint de illo: tu vero ne
credideris illis. Insidiant̃. n. ei ex eis viri am
plius q̄ quadraginta: qui se deuouerũt ñ mã
ducare neq; bibere donec iterficiãt eũ: ⁊ nũc
parati sũt expectãtes ꝓmissũ tuũ. Tribunus
igit̃ dimisit adolescentẽ: p̄cipiens ei ne cui lo
queret̃ q̄m hec nota sibi fecisset. Et vocat̃ duo F
bus centurionibus: dixit illis parate milites
ducẽtos vt eãt vsq; cesareã: ⁊ equites septua
ginta: ⁊ lancearios ducẽtos a tertia hora no
ctis: ⁊ iumenta preparate: vt iponentes pau-
lum: saluũ ꝑducerẽt ad felicẽ presidez. Timu
it eni ne forte raperẽt eum iudei ⁊ occiderẽt
⁊ ipse postea calũniã sustineret: tanq̄ acceptu
rus pecuniã: scribens ei ep̃lam cõtinentem h̄
Claudius lysias: optimo presidi felici salutẽ.
Virũ hunc cõprehẽsũ a iudeis ⁊ icipientẽ in
terfici ab eis superueniẽs cũ exercitu eripui:
cognito qꝛ romanus ẽ: volensq; scire causam
quã obiiciebãt illi deduxi eum in concilium
eoꝝ. Quẽ inueni accusari de questionibus le G
gis ipsoꝝ: nihil vero dignũ morte aut vinculis
habentẽ crimẽ. Et cum mihi perlatum esset
de insidiis quas parauerãt illi: misi eũ ad te: de
nũciãs ⁊ accusatoribus vt dicãt apud te. Va
le. Milites vero s̄m preceptuz sibi assumentes
paulũ duxerũt ꝑ noctẽ in antipatridẽ: ⁊ po-
stera die dimissis eq̄tibus vt cũ eo irẽt: reuer-
si sũt ad castra. Qui cũ venissẽt cesareã ⁊ tra-
didissẽt ep̃lam p̄sidi: statuerũt añ illũ ⁊ pau-
lũ. cum legisset aũt ⁊ interrogasset de qua ꝓ-
uincia eẽt: ⁊ cognoscẽs qꝛ de cilitia: audiã te
inquit cũ accusatores tui venerint. Iussitq;
in pretorio herodis custodiri eũ. XXIIII.
Post quinq; aũt dies descẽdit p̄nceps A
sacerdotũ ananias cũ senioribus qui
busdã ⁊ tertullo quodã oratore: qui
adierunt presidẽ aduersus paulnz. Et citato
paulo cepit accusare tertullus dicẽs. cũ i mul
ta pace agamꝰ ꝑ te: ⁊ multa corrigant̃ ꝑ tuaz
ꝓuidentiã: semꝑ ⁊ vbiq; suscipimꝰ optime fe
lix cũ oi grãꝝ actione. Ne diutius aũt te pro B
trahã: oro breuiter audias nos ꝓ tua clemẽ-
tia. Inuenimus hũc hoiem pestiferũ ⁊ conci-
tantem seditionem omnibus iudeis i vniuer
so orbe ⁊ autorẽ seditionis secte nazarenoꝝ: q̄
ẽt tẽplũ violare conatꝰ ẽ: quẽ ⁊ apprehẽsum
volumus s̄m legẽ nr̃am iudicare. Superue-
niẽs ãt tribunꝰ lysias cũ vi magna eripuit eũ
de manibꝰ nr̃is iubẽs accusatores eius ad te
venire: a quo poteris ipse iudicans de oibus
istis cognoscere. de q̄bꝰ nos accusamꝰ eũ. Ad

Iecerūt aūt ⁊ iudei:dicentes h ita se hr̄e: Re
spōdit āt paulus:annuente sibi p̄side dicere.
Ex multis annis te eē iudicē genti huic sciēs
bono aīo ꝓ me satisfaciaꝫ. Potes .n.cogno
scere qꝛ nō plus sūt mihi dies ꝙ̄ duodecim:
ex quo ascendi adorare in irl̄m:⁊ neqꝫ in tē
plo iueneˉt me cū aliquo disputātē aut ꝯcur
sū faciētē turbe:neqꝫ in synagogis neqꝫ i ciui
tate:neqꝫ ꝓbare p̄ūt tibi de quibus nunc me
D accusāt. Cōfiteor aūt hoc tibi ꝙ ƀm sectā quā
dicunt heresim sic deseruio patri ⁊ deo meo:
credens oībus que in lege ⁊ ꝓphetis scripta
sunt:spem habens in deum quā ⁊ hi ipsi ex
pectant resurrectioneꝫ futuram iustorum ⁊
iniquorum. In hoc ⁊ ipse studeo sine offēdi
culo conscientiam habere ad deum:⁊ ad ho
mines semper. Post annos auteꝫ plures ele
mosynas facturus in gentem meā veni ⁊ ob
lationes ⁊ vota:in quibus inuenerūt me pu
rificatū in tēplo.non cum turba neqꝫ cum tu
E multu. Et apprehenderunt me clamantes ⁊
dicentes. Tolle inimicū nostrū. Quidam au
tem ex asia iudei quos oportebat apud te p̄
sto esse ⁊ accusare si quid haberent aduersuꝫ
me aut hi ipsi dicant si quid inuenerunt i me
iniquitatis cū stē in cōcilio.nisi de vna hac so
lummodo voce qua clamaui inter eos stās:
q̄m de resurrectione mortuoꝝ ego iudicor ho
F die a vobis. Distulit aūt illos felix:certissime
sciens de via hac dicens. Cum tribunꝰ lysias
descēderit audiā vos. Iussitqꝫ cēturioni cu
stodire eū ⁊ hr̄e requiē:nec quenq̄ꝫ de suis ꝓ
hibere ministrare ei. Post aliquot aūt dies
veniens felix cū druxilla vxore sua que erat
iudea vocauit paulū ⁊ audiuit ab eo fidē q̄ ē
G in xp̄m iesū. Disputāte aūt illo de iustitia ⁊
castitate:⁊ de iudicio futuro :tremefactus fe
lix r̄ndit. Qđ nūc attinet:vade:tp̄e aūt opor
tuno accersiā te simul ⁊ sperās ꝙ pecunia ei
daretur a paulo:ꝓpter qđ ⁊ frequēter accer
siens eū loquebatur cū eo. Biēnio autem ex
pleto:accepit successorē felix portium festuꝫ.
Volēs aūt grām p̄stare iudeis felix reliquit
paulum vinctum.

XXV

A FEstus ergo cū venisset in ꝓuinciā:pꝰ
triduū ascendit hierosolymaꝫ a cesa
rea. Adierūtqꝫ eū principes sacerdo
tum:⁊ primi iudeoꝝ aduersus paulū:⁊ roga
bāt eū postulātes grām aduersus eum vt iu
beret ꝑduci eū in irl̄m:insidias tēdentes vt i
terficerēt eū in via. Festus aūt r̄ndit seruari q̄
dem paulū i cesarea.se aūt maturius ꝓfectu
rū. Qui ergo in vobis ait potētes sūt descen
B dētes sil̄:si qđ ē i viro crimē accusēt eum. De
moratus aūt iter eos dies n̄ āpliꝰ ꝙ̄ꝫ octo aut
decem descendit cesaream . ⁊ altera die sedit
ꝓ tribunali:⁊ iussit paulū adduci. Qui cum
ꝑductus eēt:circūsteterūt eū q̄ ab hierosoly
ma descēderāt iudei:multas ⁊ graues cau
sas obijcientes quas nō poterāt ꝓbare:pau
lo rōnē reddēte:q̄m neqꝫ in legē iudeoꝝ:ne
qꝫ in tēplū neqꝫ i cesarē quicq̄ꝫ peccaui. Festꝰ
aūt volēs grām p̄stare iudeis . r̄ndēs paulo
dixit. Vis hierosolymā ascēdere. ⁊ ibi de his
iudicari apud me? Dixit aūt paulus ad tribu
nal cesaris sto:ibi me oportet iudicari . Iude
is nō nocui:sicut tu melius nosti. Si eniꝫ no
cui aut dignum morte aliquid feci:nō recu
so mori. Si v̄o nihil ē eoꝝ q̄ hi accusant me:
nemo pōt me illis donare. Cesarem appello
Tūc festus cū ꝯsilio locutus:r̄ndit. Cesarem
appellasti:ad cesarē ibis. Et cū dies aliquot
transacti eēnt.agrippa rex ⁊ bernice descen
derūt cesareā ad salutandū festū. ⁊ cum dies
plures ibi morarentur:festus regi indicauit
de paulo:dicens. Vir quidam est derelictus
a felice vinctꝰ:de quo cū essem hierosolymis
adierūt me principes sacerdotū ⁊ seniores iu
deoꝝ:postulātes aduersus illū dānationem.
Ad quos r̄ndi:qꝛ non est romanis ꝯsuetudo
dānare aliqueꝫ hoiem priusq̄ꝫ is qui accusat
p̄ntes habeat accusatores locūqꝫ defendēdi
accipiat ad abluenda crimia que ei obijciun
tur. Cū ergo huc ꝯuenissent:sine vlla dilatio
ne in sequēti die sedēs ꝓ tribunali iussi addu
ci viꝝ. De quo cū stetissent accusatores nul
lam cām deferebāt de quibꝰ ego suspicabar
malū. q̄stiones v̄o quasdā de sua superstitio
ne hēbant aduersus eū:⁊ de quodā ih̄u defū
cto quē affirmabat paulus viuere. Hesitans
aūt ego de huiusmodi q̄ōne dicebāt: si vellet
ire hierosolymā:⁊ ibi iudicari de istis. Pau
lo aūt appellante vt seruaret augusti cogni
tioni:iussi seruari eū donec mittā eū ad cesa
rem. Agrippa aūt dixit ad festū. Volebam ⁊
ipse hoiem audire.cras inquit audies eū. Al
tera aūt die cū venisset agrippa ⁊ bernice cū
multa ābitione:⁊ introissent in auditoriū cū
tribunis ⁊ viris p̄ncipalibus ciuitatis iubēte
festo adductꝰ ē paulus. Et dixit festꝰ. Agrip
pa rex ⁊ oēs q̄ simul adestis nobiscū viri vi
detis hūc hoiem de quo oīs multitudo iude
orū interpellauit me hierosolymis petentes
⁊ acclamantes:nō oportere eū viuere āplius
Ego v̄o cōperi nihil dignū morte eū admisis
se. Ipse aūt hoc appellāte:ad augustū iudica
ui mittere. De quo q̄d certū scribā dn̄o non
hēo ꝓpter qđ ꝑduxi eū ad vos:⁊ maxime ad
te rex agrippa:vt iterrogatione facta habe
beam q̄d scribā. Sine rōne.n.mihi vr̄ mittere

vinctū. ⁊ cās eius nō significare. XXVI

A Grippa vo ad paulū ait. Permitti
tur tibi loqui ꝓ temetipso. Tūc pau
lus extēta manu cepit rōnē reddere
De oībꝰ quibꝰ accusoꝛ a iudeis rex agrippa
estimo me beatū apud te: Cū sis defensurus
me hodie, maxime te sciēte oīa q̄ apd iude
os sunt ꝯsuetudines ⁊ qōes: ppꝫ quod ob
secro patienter me audias. Et quidē vitā me
aꝫ a iuuētute q̄ ab initio fuit in gēte mea in
B hierosolymis nouerūt oēs iudei ꝑsciētes me
ab initio si velint testimoniū ꝑhibere: qm̄ ſꝫ
certissimā sectā nr̄e religionis vixi pharisęꝰ
Et nunc in spe q̄ ad p̄res nr̄os repromissiōis
facta est a deo. sto iudicio subiectus in q̄ duo
decim tribus nostre docte ⁊ die deseruiētes
sperant deuenire. De qua spe accusoꝛ a iu
deis rex. Quid incredibile iudicatur apud
C vos si deus moꝛtuos suscitat. Et ego quideꝫ
existimaueram me aduersus nomē ihu na
zareni debere multa contraria agere. quod
⁊ feci hierosolymis. Et multos sanctoꝝ ego
in carceribus inclusi a principibus sacerdo
tum ꝑtāte accepta: ⁊ cum occiderētur detu
li sniam. Et per omnes synagogas frequent
puniēs eos ꝯpellebaꝫ blasfemare: ⁊ ampliꝰ i
saniēs in eos ꝑsequebar vsqꝫ in extās ciuita
D tes. In q̄bus dū irē damascū cū ꝑtāte ⁊ ꝑmis
sum ꝑncipum sacerdotū. die media in via vi
di rex de celo supra splēdoꝛē solis circūfulsis
se me lumē ⁊ eos q̄ mecū sīt erāt: oēsqꝫ nos
cum decidissemus in trā audiui vocē loquē
tem mihi hebraica lingua. Saule saule q̄d
22.d. me ꝑseq̄ris. Durum ē tibi contra stimulum
calcitrare. Ego aūt dixi. Quis es dn̄e. Dn̄s
āt dixit. Ego sum ihs nazarenꝰ quē tu ꝑseq̄
E ris. Sꝫ exurge ⁊ sta sup̄ pedes tuos. Ad hoc
.n. apparui tibi vt ꝯstituā te mistrū ⁊ testē eo
rū q̄ vidisti: ⁊ eoꝝ q̄bꝰ apparebo tibi. eripiēs
te d̄ ꝑplis ⁊ gētibꝰ in q̄s nunc ego mitto te
aꝑire oclos eoꝝ vt ꝯuertāt a tenebris ad lu
cē. ⁊ d̄ ꝑtāte sathāe ad deū. vt accipiāt remis
sioneꝫ pccōꝝ ⁊ soꝛtē int̄ scōs ꝑ fidē q̄ est i me
Vn̄ rex agrippa n̄ fui incredulus celesti visi
oni: sꝫ his q̄ sūt damasci ꝑmū ⁊ hierosolymis
⁊ in oēm regionē iudee ⁊ gētibꝰ ānunciabā
vt pniam agerēt: ⁊ conuerterētur ad deum
digna pnie oꝑa faciētes. Hac ex cā me iudi
F cū eēm in tēplo ꝯphēsum tētabant volētes
me inficeꝛ. Auxilio aūt adiutꝰ dei vsqꝫ in ho
diernū diē sto testificans minoꝛi atqꝫ maioꝛi
nihil extra dicēs q̄ꝫ ea q̄ ꝓphe locuti sunt fu
tura eē ⁊ moyses. si passibilis xp̄s: si ꝑmus ex
resurrectiōe moꝛtuoꝝ lumē ānūciaturꝰ ē po
ꝑlo ⁊ gētibꝰ. Hec loq̄nte eo ⁊ rōeꝫ r̄ddēte fe
stus magna voce dixit. Insanis paule. Mul 5.12.c
te te lr̄e ad insaniam ꝯuertūt. ⁊ paulus: nō i
insanio inq̄t optie feste: sꝫ v̄itatis ⁊ sobꝛietatꝭ
v̄ba eloquoꝛ. Scit. n. de his rex ad quē ⁊ cō
stāt loq̄r. Lateꝛ. n. eū nihil hoꝝ arbitroꝛ. Ne
qꝫ. n. in angelo q̄cq̄ꝫ hoꝝ gestū ē. Credis rex
agrippa ꝓphis. Scio q2 credis. Agrippa āt G
ad paulū. In modico suades me xp̄ianū fie
ri. Et paulus. Opto apd deū ⁊ in modico ⁊
in magno nō tm̄ te sꝫ etiā oēs q̄ audiūt ho
die fieri tales q̄lis ⁊ ego suꝫ. exceptis vincu
lis his. Et exurrexit rex ⁊ ꝑses ⁊ bernice ⁊ q̄
assidebāt eis. Et cū secessissent loq̄bant ad in
uicem dicētes: q2 nihil moꝛte aut vinculis di
gnū q̄d fecit hō iste. Agrippa aūt festo dixit.
Dimitti poterat hō h̄. si n̄ aqpellasset cesareꝫ.

Vt āt iudicatū ē nauiga XXVII
re eū in italiā ⁊ tradi paulū cuꝫ reli A
q̄s custodijs cēturioni: noie iulio co
hoꝛtis auguste: ascēdētes nauē adrumetinā
incipiēteꝫ nauigare circa asie loca sustulimꝰ
perseuerāte nobiscū aristarcho macedōe tes
salonicēse. Sequēti āt die venimꝰ sidonem.
Humane aūt tractans iulius pauluꝫ ꝑmisit
ad amicos ire. ⁊ curā sui agere. Et inde cum
sustulissemꝰ subnauigauimꝰ cypꝝ ꝓpea q̄ es
sent vēti ꝯrij. Et pelagꝰ cilicie ⁊ pāphylie na
uigantes venimꝰ lystrā q̄ ē lytie. ⁊ ibi inueni
ens cēturio nauē alexādrinā nauigātem in
italiā transposuit nos in eā. Et cū mltis die B
bꝰ tarde nauigaremꝰ ⁊ vix deuenissemꝰ ꝯtra
gnydū: ꝓhibēte nos vēto adnauigauimꝰ cre
te iuxta salmoneꝫ. Et vix iuxta nauigātes ve
nimꝰ i locū quēdaꝫ q̄ vocat boniportꝰ. cui iu
xta erat ciuitas thalassa: Mlto āt tpe pacto
⁊ cū iā nō esset tuta nauigatio eo q̄ ieiuniuꝫ
iā ꝑterisset. ꝯsolabat eos paulus dicens eis.
Viri video qm̄ cū iniuria ⁊ dāno n̄ solū one
ris ⁊ nauis: sed etiā aiaꝝ nostraꝝ incipit esse
nauigatio. Cēturio aūt gubernatoꝛi ⁊ nau
clero magis credebat q̄ꝫ his q̄ a paulo dice
bant. Et cū aptꝰ poꝛtꝰ nō eēt ad hyemādum C
plimi statuerūt ꝯsiliū nauigare inde si quo mō
possent deueniētes phenicē hyemare: poꝛtū
crete respiciēteꝫ ad africū ⁊ ad choꝝ. Aspirā
te āt austro estimātes ꝓpositū se tenere: cum
sustulissent de asson. legebāt cretā. Nō post
mltū āt misit se ꝯ ipaꝫ vētꝰ typhonicus. q̄ vo
cat euroaq̄lo. Cūqꝫ arrepta esset nauis ⁊ nō
posset conari in vētū. data naue flatibꝰ fere
bamur. In insulā aūt quandā d̄currentes q̄
vocat cauda. potuimꝰ vix obtinere scaphaꝫ.
Qua sublata adiutoꝛijs vtebantur accingen
tes naueꝫ. timētes ne in syrti inciderēt. sūmis
so vase sic ferebant. Valida āt nobis tēpesta D

te iactaꝫ. sequenti die iactum fecerūt. ⁊ tertia
die suis mãibꝰ armamēta nauis ꝓiecerūt. Ne
q̃ ãt sole nec siderbꝰ appentibus per plures
dies. ⁊ tempestate nō exigua imminente: iã
ablata erat spes ois salutis nr̃e. Et cū multa ie
iunatio fuisset. tunc stãs paulus i medio eoꝝ
dixit. Oportebat q̃dē o viri audite me non
tollere a creta. lucriq̃ꝫ facere iniuriã hãc ⁊ ia
cturã. Et nūc suadeo vobis bono animo eē.
J.R.2.z.J2.a Amissio. n. nulliꝰ aie erit ex nobis: ꝓterq̃ꝫ na
uis. Astitit. n. mihi hac nocte angelꝰ dī cuiꝰ
sū, ego ⁊ cui deseruio dicens. Ne timeas paule
cesari te oꝫ assistere. Et ecce dōauit tibi deus
oēs q̄ nauigant tecū. Propter qḋ bono aio
estote viri. Credo. n. deo: q̃ꝛ sic erit quemad
modū dictū est mihi. In insulã ãt quandam
oportet nos deuenire. Sed postea q̃ꝫ q̃rtade
cima nox supueīt. nauigãtibꝰ nobis i hadria
circa mediã noctē suspicabanť naute appa
rere sibi aliquã regionē. Qui ⁊ sūmittentes
bolidē. inuenerūt passus viginti. ⁊ pusillum
inde sepati inuenerūt passus q̃ndeci. Timen
tes ãt ne in aspa loca incideremus. de puppi
mittentes ãchoras q̃ttuor: optabãt diē fieri.
Nautis vo q̃rentibꝰ fugere ḋ naui. cū misissēt
scaphã in mare sub obtētu q̃si icipent a ꝓra
anchoras extēdere: dixit paulꝰ cēturiōi ⁊ mi
litibꝰ. Nisi hi in naui mãserint. vos salui fie
F ri nō potestis. Tūc absciderūt milites funes
scaphe. ⁊ passi sūt eã excidere. Et cū lux inci
peret fieri: rogabat paulus oēs sumere cibū
dicens. Quartadecia die hodie expectantes
ieiuni pmanetis. nihil accipientes. Propter
qḋ rogo vos accipe cibū pro salute vr̃a: quia
nulliꝰ vr̃m capillꝰ de capite pibit. Et cū hec
dixisset. sumens panē gr̃as egit deo in ꝯspec
tu oium. ⁊ cū fregisset cepit manducare. Ani
q̃ores ãt facti oēs. ⁊ ipsi sūpserunt cibū. Era
mus vo vniuerse aie in naui ducente septua
gintasex. Et satiati cibo alleuiabant nauē. ia
ctantes triticū in mare. Cū ãt dies factꝰ esset
t̃rã nō agnoscebãt: sinū vo quedã ꝯsiderabãt
hn̄tē litus i quē cogitabãt si possēt eiicere na
G uē ⁊ cū anchoras sustulissent cōmittebãt se.
mari. simul laxãtes iūcturas gubernaculo
rū. ⁊ leuato artemone s̄m aure flatū tende
bant ad litꝰ. Et cū incidissemꝰ i locū bithalas
sum ipegerunt nauē. ⁊ prora q̃dē fixa mane
bat imobilis: puppis vo soluebať a vi maris
Militū ãt ꝯsiliū fuit vt custodias occiderent
ne quis cū enatasset effugeret cēturio autē
volens seruare paulū ꝓhibuit fieri. Iussitq̃ꝫ
eos q̄ possent natare emittere se pmos ⁊ eua
dere ⁊ ad t̃rã exire. ⁊ ceťos alios i tabulis fe
rebant q̃sdã sup ea q̄ de naui erãt. Et sic fcm̄ ē
vt oēs aie euaderent ad t̃rã.

XXVIII.

ET cū euasissemꝰ: tūc cognouimus q̃ꝛ A
mitylene insula vocabať. Barbari
vo p̃stabãt nō modicã humanitatē
nobis. Accensa. n. pyra reficiebant nos oēs
pp ymbrē q̄ iminebat ⁊ frigus. Cū congre
gasset ãt paulus sarmentoꝝ aliquãtã multi
tudinē ⁊ iposuisset sup ignē: vipa a calore cū
ꝓcessisset inuasit manū eius. Ut vo viderūt
barbari pendētē bestiã de manu eiꝰ; ad in
uicē dicebant. Utiq̃ꝫ homicida est hō h: q̄ cū
euasit de mari vltio nō sinit eū viuere. Et ille B
q̃dē excutiens bestiã in ignē: nihil mali pas
sus est. At illi existimabãt eū in tumorē con
uertendū. ⁊ subito casurꝝ ⁊ mori. Diu ãt illis
spantibꝰ ⁊ videntibꝰ nihil mali i eo fieri con
uertentes se dicebãt eū esse deū. In locis aūt
illis erãt p̃dia principis insule noie publij: q̄
nos suscipiens triduo benigne exhibuit. Cō
tigit ãt p̃rem publij febribꝰ ⁊ disenteria vexa
tū iacere. Ad quē paulus itrauit. ⁊ cū orasset
⁊ iposuisset ei manus saluauit eū. Quo facto C
oēs q̄ in insula habebant infirmitates acce
debãt ⁊ curabanť. Qui ēt multis honoribus
nos honorauerūt: ⁊ nauigantibꝰ iposuerūt
q̄ neccessaria erãt. Pꝰ menses ãt tres naui
gauimꝰ i naui alexãdria q̄ in isula hiemaue
at cui erat insigne castroꝝ. Et cū venissemꝰ
syracusã mãsimꝰ ibi triduo. Inde circūlegen
tes deuenimꝰ regiū. ⁊ pꝰ vnū diē flante au
stro secunda die venimꝰ puteolos vbi inuen
tis fr̃ibus rogati sumꝰ manere apḋ eos dies
septē. ⁊ sic venimꝰ romã. Et inde cū audissēt D
fr̃es occurrerūt nobis vsq̃ꝫ ad apij foꝝ ⁊ tri
bus tabernis. Quos cū vidisset paulꝰ. gr̃as
agens deo accepit fiduciã. Cū ãt venissemus
romã pmissū est paulo pmanere sibimet cū
custodiente se milite. Post tertiū ãt diē cō
uocauit primos iudeoꝝ. Cumq̃ꝫ venissent. di
cebat eis. Ego viri fr̃es nihil aduersus plebē
faciens aut morē paternū: vinctꝰ ab hyeroso
lymis traditꝰ sū in manꝰ romanoꝝ q̄ cū inter
rogationē de me habuissent voluerūt me di
mittere eo q̄ esset nulla cã mortis in me. Con E
tradicentibꝰ ãt iudeis coactus sū appellare
cesarē: nō q̃si gētē meã hn̄s aliq̃d accusare.
Propť hãc igiť cãm rogaui vos videre ⁊ al
loq̃. Propť spem. n. isrľ cathēa hac circūda
tus sū. At illi dixerūt ad eū. Nos neq̃ꝫ lr̃as
accepimus de te a iudea: neq̃ꝫ adueniens ali
quis fratꝝ nunciauit aut locutus est q̃d ḋ te
malum. Rogamus ãt a te audire que sentis.
Nã de secta hac notū ē nobis: q̃ꝛ vbiq̃ꝫ ei cō
tradiciť. Cū ꝯstituissent ãt illi diē: venerūt
ad eū in hospitiū plurimi. q̃bꝰ exponebat te

stificans regnū dei.suadēsq3 eis de ihū ex lege
moysi ꝛ ꝓphis.a mane vsq3 ad vesperā.Et q̄
dā3 credebant his q̄ dicebant q̄dā vero non
credebant.Cūq3 inuicē nō essent ꝯsentiētes:
discedebant dicēte paulo vnū verbū.Q2 bn̄
5.c. spūssūs locutus ē per ysaia3 ꝓpha3 ad prēs
13.b. vestros dicens.Uade ad populum istum ꝛ
4.b. dic.Aure audietis ꝛ non intelligetis:ꝛ vidē
8.b. tes videbitis ꝛ non perspicientis.Incrassa-
12.f. tum est enim cor popli huius ꝛ auribus gra
uiter audierunt.ꝛ oculos suos cōpresserūt:
ne forte videant oculis ꝛ aurib⁹ audiant ꝛ
corde intelligant ꝛ cōuertant ꝛ sanem eos.
Notū ergo sit vobis qm̄ gentibus missu3 est
hoc salutare dei:ꝛ ipsi audient.Et cū hec di
xisset exierunt ab eo iudei multā hn̄tes inter
se qōnem.Mansit aūt biennio toto in suo cō
ducto ꝛ suscipiebat omnes qui ingrediebā-
tur ad eum:predicans regnū dei.ꝛ docens
que sunt de dn̄o ihū xp̄o cum omni fiducia
sine prohibitione.

Explicit liber actuū apostoloꝝ. Incipit
prologus in septem epistolas canonicas.

N On ita est ordo apud grecos q̄ inte
gre sapiunt fidēq3 rectā sectātur epi
stolarū septem q̄ canonice nuncupā
tur sicut in latinis codicibus inuenitur vt q2
petrus est prim⁹ in ordine apostoloꝝ: ꝑme
sint etiam ei⁹ eple in ordine ceteraꝝ.Sed si-
cut euāgelistas dudu3 ad veritatꝭ linea3 cor
rexim⁹:ita has proprio ordini deo iuuante
te reddidimus.Est enim prima earum vna
iacobi.due petri.tres iohannis ꝛ iude vna.
Que si sicut ab eis digeste sunt.ita quoq3 ab
interptibus fideliter in latinū verterent elo-
quium.nec ambiguitatē legentibus facerēt
nec sermonū sese varietas impugnaret: illo
1.b. ꝑcipue loco vbi de vnitate trinitatis in ꝑmai
iohānis epla positū legim⁹: in q̄ ēt ab īfidel
bus translatorib⁹ multū erratū eē a fidei vi-
tate compimus.trium tm̄ modo vocabula.
hoc ē aque sanguinis ꝛ sp̄s i ipsa sua editiōe
ponētibus:ꝛ pr̄is vbiq3 ac spiritus testimo-
niū omittētib⁹.In quo maxime ꝛ fides ca-
tholica roborat ꝛ pr̄is ꝛ filij ꝛ sp̄ūs sācti vna
diuinitatis substantia cōprobat.In ceteris
vero epistolis quātu3 a nr̄a alioꝝ distet edi-
tio.lectoris prudentie derelinquo.S3 tu vir
go xp̄i eustochiū dum a me impēsius scriptu
re veritatē inq̄ris.meam quodāmō senectu-
tē inuidoꝝ dētib⁹ corrodēdam expono qui
me falsarium corruptoremq3 sanctarū ꝓnū
ciant scripturaꝝ.S3 ego in tali ope nec emu
lorum meoꝝ inuidentiā ptimesco nec sancte
scripture veritatem poscentibus denegabo.

Explicit ꝓlogus in septem epistolas ca-
canonicas. Incipit argumentum
in easdem.

I Acobus.petrus.iohannes. ꝛ iudas
septē epistolas ediderunt tam mysti
cas q̄3 succinctas:ꝛ breues pariter ac lōgas
breues in verbis:longas in sententijs vt ra-
rus sit qui non earum lectione cecutiat.

Explicit argumētu3 in septe3 episto
las canonicas: Incipit argumen-
tum in epistolam canonicam beati
Jacobi apostoli.

I Acobus apostolus sanctu3 instru
it clerum de culturae clestium ꝑ-
ceptorum ꝛ regula catholice ob-
seruantie.ꝛ de inuicte patiētie ma
iestate:ꝛ de reuelatione plurimorū: ꝛ de mē
datio magistrorum.

Explicit argumentum. Incipit episto-
la canonica beati Jacobi apostoli.

Capitulum I

I Acobus dei ꝛ dn̄i nr̄i ihū chri- A
sti:seruus duodecim tribubus
que sunt in dispersione. Salu-
tem.Omne gaudium existima
te fratres mei cum in tentatio
nes varias incideritis.scientes ꝙ probatio fi
dei vestre patientiam operatur. Patientia Ro.5.a.
autem opus perfectum habeat:vt sitis perfe
cti ꝛ integri in nullo deficientes.Si quis au
tem vestrum indiget sapientia postulet a dō
qui dat omnibus affluenter ꝛ non imprope-
rat:ꝛ dabitur ei.Postulet autem in fide ni-
hil hesitās.Qui.n.hesitat silis ē fluctui ma-
ris q̄ a vēto mouetur ꝛ circūfertur.Non er-
go estimet homo ille ꝙ accipiat aliquid a do
mino.Uir duplex animo.inconstans est in B
omnibus vijs suis.Glorietur autem frater
humilis.in exaltatione sua:diues autem in
humilitate sua:quoniam sicut flos feni tran
sibit.Exortus est enim sol cum ardore: ꝛ are Ecci.14.c.
fecit fenum ꝛ flos eius decidit.ꝛ decor vul- Esa.40.b.
tus eius deperijt.Ita ꝛ diues in itineribus 1.Pe.1.d.
suis marcescet.Beatus vir qui suffert ten- Job.5.c.
tationem:quoniam cum probatus fuerit ac
cipiet coronam vite quam repromisit deus
diligētib⁹ se.Nēo cū tētat dicat:qm̄ a dō tēta
tur.De⁹ eni3 intentator maloꝝ.Ipse āt nemi
nem tentat.Unusquisq3 vero tentatur a cō-
cupiscentia sua:abstractus ꝛ illectus.Dein
de concupiscentia cum conceperit parit pec
catum:peccatum vero cum consummatum
fuerit generat mortē.Nolite itaq3 errare fra
tres mei dilectissimi.Oē datū optimū: ꝛ oē C

donū pfectū desursū est descēdens a pr̄e lu-
minū: apud quē nō ē trāsmigratio. nec vicis
situdinis obumbratio. Voluntarie. n. genuit
nos verbo veritatis. vt simus initium aliqd
creature eius. Scitis fratres mei dilectissimi
Prouē.17.d Sit ãt oīs hō velox ad audiēdum. tardus ãt
Ecci.5.c ad loquēdū. ⁊ tardus ad irā. Ira. n. viri iusti
ciam dei non opat. Propter qd abijcientes
oēm imūdiciā ⁊ abūdantiā malitie. in man-
B suetu dine suscipite insitū vbū. qd pōt salua-
Ro.2.b re aīas vr̄as. Estote ãt factores vbi. ⁊ non au
ditores tm̄ fallētes vosmetipsos: qr si qs au-
ditor ē vbi ⁊ non factor h̄ cpabit viro consi-
deranti vultū natiuitatis sue in speculo. Cō-
siderauit. n. se ⁊ abijt. ⁊ stati oblitus ē qualis
mat.5.c fuerit. Qui ãt pspexerit in lege pfecte liber-
tatis ⁊ pmanserit in ea non auditor obliuio
sus fact⁹ sed factor opis: h̄ beat⁹ in facto suo
Jacobi.3.b. erit. Si qs ãt putat se religiosū eē non refre-
nans linguā suā. sed seducēs cor suū h⁹ vana
ē religio. Religio mūda ⁊ imaculata apud
deum ⁊ patrem h̄ ē visitare pupillos ⁊ vidu
as in tribulatione eoꝝ. ⁊ imaculatū se custo
dire ab hoc seculo.

II

A Fratres mei nolite in psonaꝝ acce
ptiōe hr̄e fidē dn̄i nr̄i ihu xpi glorie
Eteni si introierit in conuētū vestrꝝ
vir aureū annulū hn̄s in veste cādida: intro
ierit ãt ⁊ paup in sordido habitu. ⁊ intēdat
in eū q idut⁹ ē veste pclara. ⁊ dixeritis ei. tu
sed hic bn̄: paupi ãt dicat. tu sta illic. aut sede
sub scabello pedum meoꝝ. nonne iudicatis
apud vosmetipsos. ⁊ facti estis iudices cogi
tationū iīquaꝝ? Audite fr̄es dilectissimi. Nō
ne deus elegit paupes in hoc mūdo diuites
in fide ⁊ heredes regni: qd repromisit ds dili
B gentib⁹ se? Uos ãt exhonorastis pauperem.
Nonne diuites p potētiā opp̄mūt vos ⁊ ipsi
trahunt vos ad iudicia? Nonne ipsi blasfe-
mant bonū nomē qd inuocatū ē sup vos. Si
Leuit.19.c tn̄ legē pficitis regalē scd̄m scripturas. dili-
Ro.2.b. ges pximū tuū sicut teipsū. bn̄ facitis. si aūt
Eph.6.b psonā accipit. pccm̄ opamī: redarguti a lege
Colos.3.d qsi transgressores. Quicunqꝫ ãt totā legē ser-
Act.10.f. uauerit. offēdat ãt in vno: factus ē oīum re⁹.
2.Pe.1.c Qui. n. dixit non mechaberis: dixit ⁊ nō occi
des. Qd si non mechaberis: occides ãt fact⁹
es transgressor legis. Sic loqmini ⁊ sic facite
C sicut p legē libertatis incipiētes iudicari. Iu
diciū. n. sine mīa illi: qui nō facit miscordiā
Supexaltat ãt mīa iudicio. Quid proderit
fr̄es mei si fidē qs dicat se hr̄e: opa antē non
habeat. Nunqd poterit fides saluare eū. Si
ãt frat ⁊ soror nudi sint ⁊ idigeāt victu quoti
diano dicat ãt aliqs ex vobis illis ite in pa-
ce calefacimini ⁊ saturami. nō dederitis aūt
eis q necīa sunt corpori. qd pderit? Sic ⁊ fi-
des si nō habeat opa: mortua ē in semetipsa
Sed dicet quis. Tu fidem habes ⁊ ego opa
habeo. Ostēde mihi fidē tuā sine opibus. ⁊
ego ostēdā tibi ex opibus fidē meā. Tu cre- D
dis qm̄ vnus ē deus: bn̄ facis. Et dmōes cre
dunt ⁊ cōtremescunt. Uis ãt scire o hō ina-
nis: qm̄ fides sine opibus ociosa ē. Abraham
pr̄ nr̄ nōne ex opib⁹ iustificat⁹ ē. offerēs ysa-
ac filium suū sup altare. Uides: qm̄ fides co
opabat opibus illi⁹. ⁊ ex opib⁹ fides cōsūma
ta ē. Et suppleta ē scriptura dicēs. Credidit Gen.15.b
abrahā deo ⁊ reputatū est illi ad iusticiam. Ro.4.a
⁊ amic⁹ dei appellat⁹ ē. Uidet qm̄ ex opib⁹ Gal.3.a
iustificat hō. ⁊ nō ex fide tm̄. Silr ⁊ raab me Josue.2.b
retrix: nonne ex opibus iustificata est suscipi
ens nuncios ⁊ alia via eijciens. Sicut enim
corpus sine spū mortuū ē: ita fides sine opi-
bus mortua est.

III

Nolite plures magistri fieri fratres A
mei sciētes qm̄ mai⁹ iudiciū sumitis mat.23.a
In mult. n. offēdim⁹ oēs. Si qs in
vbo non offēdit. hic pfectus ē vir. Pōt etiā
freno circūducere totū corpus. Si ãt eqs fre
na in ora mittim⁹ ad cōsentiēdū nobis. oē cor
p⁹ illoꝝ circunferim⁹. Et ecce naues cū ma-
gne sint ⁊ a vent validis minēt: circūferunt
ãt a modico gubernaculo vbi impet⁹ diri-
gentis voluerit. Ita ⁊ lingua modicū qdē
mēbꝝ: ⁊ magna exaltat. Ecce quāt⁹ ignis qꝫ
magnam siluā incendit. Et lingua ignis est B
vniuersitas iniquitatis. Lingua cōstituitur i
mēbris nr̄is q maculat totū corp⁹ ⁊ iflāmat
rotam natiuitat nr̄e inflāmata a gehenna.
Oīs. n. natura bestiaꝝ ⁊ voluc꜔ ⁊ serpētiū
⁊ ceteroꝝ domant ⁊ domita sꝫ a natura hūa
na: linguā ãt null⁹ hoīum domare pt. Inqe C
tū malū plena veneno mortifero. In ipsa bn̄
dicimus deum ⁊ patrem. ⁊ in ipsa maledici
mus hoīes qui ad imaginem ⁊ similitudinē
dei facti sunt. Ex ipso ore procedit bn̄dictio
⁊ maledictio. Non oꝫ fratres mei h̄ ita fieri
Nunqd fons de eodem foramine emanat
dulcem ⁊ amarā aquā. Nunqd pōt fratres
mei ficus vuas facere: aut vitis ficus. Sic ne
qꝫ falsa dulcē pōt facere aquam. Quis sapi-
ens ⁊ disciplinatus int vos. Ondāt ex bona
cōuersatione opatōem suā in mansuetudine D
sapie. Qd si zelum amarum habetis ⁊ contē
tiones sint in cordibus vestris nolite gloria
ri ⁊ mendaces esse aduersus veritatem. Nō
est enim ista sapientia desursum descendens
a patre luminum: sed terrena animalis dia
bolica. Ubi enim zelus ⁊ contentio: ibi incō

ſtantia ⁊ omne opus prauum. Que aūt de
ſurſum eſt ſapia. primū q̄dē pudica ē: deinde
pacifica: modeſta: ſuadibilis: bonis ꝯſentiēs:
plena miſicordia ⁊ fructibꝰ bonis: iudicans
ſine ſimulatiōe. Fructus āt iuſticie in pace ſe
minaꝛ facientibus pacem. IIII

A Unde bella ⁊ lites in vobis. Nonne
ex cōcupiſcentijs vr̄is: qui militant i
mēbris vr̄is. Concupiſcitis ⁊ nō ha
betis: occiditis ⁊ zelatis: ⁊ nō poteſtis adipi
ſci. Litigatis ⁊ belligeratis ⁊ non habetis ꝓ
pter quod non poſtulatis. Petitis ⁊ non
accipitis. eo ꝙ male petatis: vt in concupi
ſcentijs vr̄is inſumatis. Adulteri: neſcitis. qꝛ
amicitia huius mundi inimica eſt dei. Qui
cunqꝫ ergo voluerit amicus eſſe ſeculi huiꝰ:
B inimicus dei conſtituiꝛ. An putatis quia ina
niter ſcriptura dicat ad inuidiam ꝯcupiſcit
.5.b. ſpiritus qui habitat in vobis. Maiorē autez
4.f. dat gratiam. Propter quod dicit. Deus ſu
perbis reſiſtit: humilibꝰ autez dat gratiam.
Subditi ergo eſtote deo reſiſtite aūt diabo
lo: ⁊ fugiet a vobis. Appropiate deo: ⁊ ap
ꝓpinquabit vobis. Emundate manus pec
catores: ⁊ purificate corda duplices animo
C Miſeri eſtote ⁊ lugete ⁊ plorate riſus veſter
6.d. in luctum conuertatur: ⁊ gaudium in mero
.5.b. rez. Humiliamini in conſpectu domini: ⁊ ex
altabit vos. Nolite detrahere alterutrū frēs
mei qui detrahit fratri aut qui iudicat frēm
ſuuz: detrahit legi ⁊ iudicat legem. Si autē
iudicas legez: non es factor legis: ſed iudex.
Unus eſt enim legiſlator ⁊ iudex: qui poteſt
a. ⁊ b perdere ⁊ liberare. Tu autē quis es qui iudi
D cas proximum tuum. Ecce nunc qui dicitis
hodie aut craſtino ibimus ad illam ciuitatē
⁊ faciemus ibi quidem annū ⁊ mercabimur
⁊ lucrū faciemus qui ignoratis quid erit in
craſtinum. Que eſt enim vita veſtra. Uapor
eſt ad modicum parens ⁊ deinceps extermi
nabitur pro eo vt dicatis: ſi dominus volue
rit: ⁊ ſi vixerimꝰ: facíemꝰ hoc aut illud. Nūc
autem exultatis in ſupbijs veſtris. Ois exul
f. tatio talis maligna eſt. Scienti igitur bonū
facere ⁊ non facienti peccatum eſt illi. V

A Agite nūc diuites: plorate vlulātes
i miſerijs vr̄is q̄ aduenıēt vobis. Di
uitie vr̄e putrefacte ſūt: ⁊ veſtimēta
vr̄a a tineis ꝯmeſta ſt̄. Auꝝ ⁊ argētū vr̄m eru
ginauit ⁊ erugo eoꝝ in teſtimoniū vobis erit
⁊ mādudcabit carnes vr̄as ſic̄ ignis. Theſau
rizaſtꝭ vobis irā i nouiſſimis diebꝰ. Ecce mer
ces opariorꝝ q̄ meſſuer̄t regiōes vr̄as q̄ frau
data ē a vobis clamat: ⁊ clamor eoꝝ i aures
domini ſabaoth introiuit. Epulati eſtis ſup

terraz: ⁊ in luxurijs enutriſtis corda vr̄a. In B
die occiſiōis adduxiſtis ⁊ occidiſtis iuſtū: ⁊
nō reſtitit vobis. Patiētes igiꝛ eſtote frēs vſ
qꝫ ad aduētū dn̄i. Ecce agricola expectat ꝓ
cioſum fructum terre: patienter ferēs donec
accipiat tēporaneū ⁊ ſerotinū. Patiētes igi
tur eſtote ⁊ vos ⁊ ꝯfirmate corda vr̄a: qm̄ ad
uentus dn̄i appropinq̄bit. Nolite ingemiſce
re frēs in alterutrū: vt nō iudicemini. Ecce iu
dex ante ianuā aſſiſtit. Exemplū accipite fra
tres exitus mali ⁊ lōganimitatis ⁊ laboris ⁊
patiētie ꝓphas: q̄ locuti ſūt in noīe dn̄i. Ecce C
beatificamꝰ eos q̄ ſuſtinuerūt. Sufferentiaz
iob audiſtis: ⁊ finē dn̄i vidiſtis: qm̄ miſicors
eſt dn̄s ⁊ miſerator. Ante oīa aūt frēs mei no
lite iurare: neqꝫ ꝑ celum. neqꝫ ꝑ terram: neqꝫ
aliud qōcūqꝫ iuramentū. Sit āt ſermo veſter Matth.5.f
eſt eſt: nō nō: vt nō ſub iudicio decidaꝛ. Tri
ſtaꝛ āt aliq̄s vr̄m: oret equo aīo ⁊ pſallat. In
firmaꝛ q̄s in vobis inducat pſ byteros eccle
ſie: ⁊ orēt ſuper eū: vngentes eū oleo in noīe
dn̄i. Et orōo fidei ſaluabit infirmuz: ⁊ alleuia
bit eū dn̄s: ⁊ ſi in peccatis ſit: remitteꝛ ei. Cō D
fitemini ergo alterutrū peccā vr̄a ⁊ orate ꝓ in
uicē vt ſaluemini. Multū eniz valet depca
tio iuſti aſſidua. Helias hō erat ſiſis nobis 3. Re.17.a
paſſibilis: ⁊ orōe orauit vt n̄ plueret ſup ṫraz Luc.4.d.
⁊ nō pluit ānos tres ⁊ mēſes ſex. Et rurſum
orauit: ⁊ celū dedit pluuia: ⁊ terra dedit fru
ctū ſuū. Frēs mei: ſi q̄s ex vobis errauerit a
ṽitate ⁊ ꝯuerterit q̄s eū: ſcire debet: qm̄ q̄ cō
uerti fecerit pccōrē ab errore vie ſue: ſalua
bit aīam eius a morte: ⁊ opit multitudinem
peccatorum.

Explicit epiſtola beati Jacobi apoſtoli.

Incipit argumentum in epiſtolam beati
Petri primā.

Diſcipulos ſaluatoris inuicti toto or
be diſſuſos ⁊ pegrinos in hoc ſeculo
monſtrat. ⁊ ṗterite vite penitere ſua
det: ⁊ i nouā vitā ꝓficere tota cū ſollicitudīe
exhortatur ſimō petrus filius iohānis ꝓuin
cie galilee vico bethſaida fraꝛ andree apl̄i.

Explicit argumētū. Incipit epiſtola bea
ti Petri apl̄i prima. Capitulum. I

Petrus apoſtolus ieſu chriſti: ele A
ctis aduenis diſperſionis pon
ti galatie: cappadotie: aſie: ⁊ bi
thynie ſecundum preſciam dei
patris in ſanctificationē ſpiritꝰ
in obedientiam ⁊ aſperſionem ſanguinis ie
ſu chriſti: gratia vobis ⁊ pax multiplicetur.
Benedictus deꝰ ⁊ pater domini noſtri ie 2. Cor.1.a.
ſu chriſti: qui ſcd̄m miſericordiam ſuam ma Eph.1.a.
gnam regenerauit nos in ſpem viuam per

resurrectionē iesu christi ex mortuis in here
ditatē incorruptibilē ꝛ incontaminatā ꝛ in-
marcessibilē conseruatā in celis: in vobis q̄
in virtute dei custodimini ꝑ fidē in salutem
B paratā reuelari in t̄pe nouissimo. In q̄ exul-
Joh.16.e tabitis modicū nūc si oꝫ ꝯtristari i varijs tē
ptationib⁹ vt ꝓbatio v̄re fidei multo p̄ciosi-
or sit auro qd̄ ꝑ ignē ꝓbat̄: inueniat̄ in lau-
dē ꝛ gl̄iam ꝛ honorē in reuelatione ih̄u x̄pi
quē cū non videritꝭ diligitꝭ. In quē nunc qꝫ
non videntes creditꝭ: credentes āt exultabitꝭ
leticia inenarrabili ꝛ glorificata: reportātes
finē fidei v̄re salutē aiaꝝ v̄raꝝ. De q̄ salute
exq̄sierunt atqꝫ scrutati sunt ꝓphe: q̄ de futu
ra in vobis gr̄a ꝓphetauerunt: scrutantes in
qd̄ vel q̄re t̄ps significaret in eis sp̄ūs x̄pi p̄-
nuncians eas q̄ in x̄po sunt passiones ꝛ po
steriores gl̄ias: quibus reuelatū est: qꝛ non si
bimet ipsis: vobis āt mīstrabant ea q̄ nūc nū
C ciata sunt vobis ꝑ eos q̄ euangelizauerunt
vobis sp̄ūscō misso de celo: in quē desiderant
angeli ꝓspicere. Propt̄ qd̄ succincti lūbos
mentꝭ v̄re sobrij ꝑfecti sp̄ate in eā q̄ offert̄ vo
bis gr̄am in reuelationē iesu x̄pi q̄si filij obe-
dientie non ꝯfigurati p̄orībus ignorātie v̄re
Leui.19.a desiderijs: sed s̄m eū q̄ vocauit vos scm̄: vt ꝛ
Deut.10.d ipsi in oi ꝯuersatione sci sitis: qm̄ scriptum ē
Col.3.d. scti eritis: qm̄ scūs sū. Et si p̄rem inuocatꝭ euꝫ
Ja.2.b q̄ sine acceptione ꝑsonaꝝ iudicat s̄m vniuſ-
Act.10.f. cuiusqꝫ op⁹ in timore incolat⁹ v̄ri t̄pe ꝯuersa
Ro.2.b mini. Sciētes qd̄ non corruptibilibus auro
D vel argento redēpti estis de vana v̄ra ꝯuer-
Eph.6.b satione paterne traditionis: sed p̄cioso san-
Hebreo.9.d guine q̄si agni immaculati x̄pi ꝛ incontamina
1.Joan.i.c ti: p̄cogniti q̄dē an̄ mundi constitutionē: ma
Apoc.i.b. nifestati āt nouissimis t̄pibus ꝓpter vos qui
ꝑ ipsū fideles estis in deo q̄ suscitauit eum a
mortuis: ꝛ dedit ei gl̄iam: vt fides v̄ra ꝛ spes
esset in deo. Aias v̄ras castificantes in obedi
entia charitatꝭ in fraternitatꝭ amore: simplici
ex corde inuicē diligite attenti⁹: renati non
ex semine corruptibili: sed incorruptibili per
verbū dei viui ꝛ ꝑmanentꝭ in eternū: qꝛ om-
Esa.40.b nis caro vt fenū: ꝛ oīa gl̄ia ei⁹ tanq̄ꝫ flos fe-
Ecci.14.c ni. Exaruit fenū ꝛ flos ei⁹ decidit: verbum āt
Jaco.i.b dn̄i manet in eternū. Hoc est āt v̄bū qd̄ euā-
gelizatū est in vos. II

A Eponentes igit̄ oēꝫ maliciā ꝛ omnē
Eph.4.f. dolū ꝛ simulatōes ꝛ inuidias ꝛ oēs
Col.3.b detractōes: sicut mō geniti infantes
Hebre.12.a rationabiles ꝛ sine dolo lac ꝯcupiscite vt in
eo crescatis in salutē: si tm̄ gustatis qm̄ dulcis
ē dn̄s. Ad quē accedētes lapidē viuū ab hoi
bus q̄dē reprobatū: a deo āt electū ꝛ honori

ficatū: ꝛ ipsi tanq̄ꝫ lapides viui superedificami
domos sp̄ūales in sacerdotiū scm̄: offerentes
spiritales hostias acceptabiles deo ꝑ ih̄ꝫ chri
stū. Propter qd̄ ꝯtinet scriptura. Ecce pono Esa.28.
in sion lapidē sūmū angularē ꝓbatū electum
p̄ciosū: ꝛ q̄ crediderit in eū non ꝯfundet̄. Uo B
bis igit̄ honor credentib⁹: nō credētib⁹ āt la Ps.17
pis quē reprobauerūt edificātes: hic factus ē mat.21.
in caput anguli ꝛ lapis offensiōis ꝛ petra scā mar.12.
dali: his q̄ offendunt v̄bo nec credūt in quo Luc.20
ꝛ positi sūt. Uos āt genus electū: regale sa- Act.4.
cerdotiū: gens scā: ppl̄s acq̄sitiōis: vt v̄tutes Exo.19.
annuncietis eius q̄ de tenebris vos vocauit
in āmirabile lumē suū. Qui aliq̄n non ppl̄s Osee.2.
dei: nūc āt ppl̄s dī: q̄ nō ꝯsecuti misericordiā: Ro.9.
nunc āt misericordiā ꝯsecuti. Charissimi ob- Ro.13.
secro vos tanq̄ꝫ aduenas ꝛ peregrinos absti- Gal.5
nere vos a carnalibus desiderijs q̄ militant
aduersus aiam: conuersationē v̄ram int̄ gē-
tes habentes bonā: vt in eo qd̄ detractant de C
vobis tanq̄ꝫ de malefactorib⁹: ex bonis opi-
bus vos ꝯsiderantes: glorificent deuꝫ in die
visitationis. Subiecti igit̄ estote omni hūa- Ro.13.
ne creature ꝓpter deū. Siue regi q̄si p̄cellen
ti: siue ducibus tanq̄ꝫ ab eo missis: ad vindi-
ctaꝫ malefactoꝝ: laudē v̄o bonoꝝ. Qꝛ sic est
voluntas dei: vt bn̄facientes obmutescere fa-
ciatꝭ imprudentiū hoium ignorantiā. Quasi li
beri: ꝛ nō q̄si velamē hn̄tes malicie libertatē
sed sicut s̄ui dei. Oēs honorate: fraternitatē Ro.12.c
diligite. Deū timete: regē honorificate. Ser Eph.6.a
ui subditi estote in oi timore dn̄is: nō tm̄ bo Col.3.d.
nis ꝛ modestis. sꝫ ēt discholis. Hec ē. n. gr̄a Titū.2.c.
si ꝓpter dei ꝯscientiā sustinet q̄s tristicias pa 2.Cor.7.
tiens iniuste. Que. n. est gratia. si peccantes
ꝛ colaphizati suffertis? Sed si benefacientes D
patienter sustinetis. hec est gratia apud deuꝫ
in hoc enim vocati estis. quia ꝛ christus pas
sus est pro nobis. vobis relinquens exem-
plum vt sequamini vestigia eius. Qui pec- Esa.53.b
catum non fecit nec inuentus est dolus i ore i.Joh.3.a
eius. Qui cum malediceretur non maledi-
cebat. cum pateretur non contaminabatur.
Tradebat āt iudicanti se iniuste. Qui pec- Esa.53.b
cata nostra ipse pertulit in corpore suo super
lignum. vt peccatis mortui iusticie viuam⁹
cuius liuore sanati estis. Eratis enim sicut
oues errantes. sed conuersi estis nunc ad pa
storem ꝛ episcopum animarum vestraꝝ. A
S Jmilit̄ ꝛ mlr̄ieres subdite sint viris i.Cor.11.a.
suis vt ꝛ si q̄ nō credūt v̄bo ꝑ mlr̄ieꝝ Col.3.c
cōuersationē sine v̄bo lucrifiāt. con- Eph.5.e.
siderātes in timore scām ꝯuersationē v̄ram.
Quaꝝ nō sit extrisec⁹ capillatura aut circūda i.Timo.2.c
tio auri aut idumēti vestimētoꝝ cultus. sed

q̃ abscõdit⁹ est cordis:hõ in incorruptibilita
te q̃eti ꝛ modesti spũs q̃ est in ꝯspectu dei lo
cuplex. Sic eni aliqñ ꝛ scẽ mulieres speran/
tes in deo ornabant se subiecte ꝓprijs viris.
n.18. Sicut sara obediebat abrae dñz eũz vocans
B cuius estis filie bñfacientes:ꝛ nõ ptimẽtes vl
lã pturbationẽ. Uiri sil̃r cohabitãtes ẜm sciẽ
tiã:q̃si infirmiori vasculo muliebri ipartiẽtes
honorẽ tãq̃ coheredib⁹ grẽ vite:vt nõ impe
.20.c. diank orones vr̃e. In fide aũt oẽs vnanimes
.12.d. ꝯpatiẽtes:fraternitatis amatores:misericor/
des:modesti humiles:nõ reddẽtes malũ ꝓ
malo:nec maledictũ ꝓ maledicto:sed econ/
trario bñdicẽtes:qꝛ in hoc vocati estis vt bñ
33. dictionẽ hr̃ditate possideatis. q̃.n.vult vitaz
d. diligere:ꝛ dies videre bonos coherceat lin/
guã suã a malo:ꝛ labia eius ne loquank do/
lũ. Declinet ãt a malo ꝛ faciat bonũ: inq̃rat
pacẽ.ꝛ seq̃tur eã:qꝛ oculi dñi sup iustos:ꝛ au
res eius in pces eoꝝ. vultus aũt dñi sup faci
C entes mala. Et q̃s est q̃ vobis noceat. si boni
h.5.a emulatores fuerit? Sz ꝛ si q̃d patimĩ pp iusti
tiã:bti. Timorẽ aũt eoꝝ ne timueritis vt nõ
ꝯturbemini. Dñm aũt xp̃m sanctificate i cor
dib⁹ vr̃is. parati semp ad satisfactionẽ oĩ po
scenti vos rõnẽ de ea q̃ in vobis est spe. sꝫ cũ
modestia ꝛ timore ꝯsciẽtiã habẽtes bonã. vt
in eo qđ d̃trahũt de vobis ꝯfundank q̃ calũ/
niãtur vr̃am bonã in xp̃o ꝯuersationẽ. Me
re.9.g liꝰ est.n. vt bñfaciẽtes si volũtas dei velit pa
5.b. ti. q̃ malefaciẽtes. Qꝛ ꝛ xp̃s semel pro pccis
nostris mortuus ẽ. iustus ꝓ iniustis. vt nos
offerret deo mortificatos q̃dẽ carne. viuifica
D tos aũt spũ. In quo ꝛ his q̃ in carcere erant
.24.c spiritu veniẽs pdicauit. Qui increduli fue
17.f. rant aliqñ:qñ expectabant dei patientiaz in
diebus noe cum fabricaretur arca:in q̃ pau/
ci idest:octo anime salue facte sunt per aquã
Qđ ꝛ vos nũc similis forme saluos facit baptis
ma:nõ carnis depositio sordiũ:sed ꝯscientie
bone interrogatio in deũ p resurrectionẽ ie/
su xp̃i a mortuis q̃. ẽ in dextera dei degluties
mortẽ vt vite eterne heredes efficeremur:ꝓ/
fectus in celum subiectis sibi angelis ꝛ pote
statibus ꝛ virtutibus. IIII

A Christo igit passo in carne:ꝛ vos ea/
dem cogitatione armamini: qꝛ qui
passus est in carne desijt a peccatis
vt nõ iaz desiderijs hominũ sed volũtate di
4.f. quod reliquum est in carne viuat tpis. Suf
.b. ficit eni pteritũ tp̃s ad volũtatẽ gentiũ con/
sumãdã his qui ambulauerũt in luxurijs de
siderijs:vinolẽtijs:cõmessationibus:potatio
nibus. ebrietatibus ꝛ illicitis idolorum cul/
B tibus. In quo ammirantur non concurrenti
b⁹ vobis in eandẽ luxurie ꝯfusionẽ blasphe
mantes q̃ reddẽt rationẽ ei qui paratus est
iudicare viuos ꝛ mortuos. Propter hoc.n.
ꝛ mortuis euangelizatum est. vt iudicentur
quidem ẜm hoies in carne. viuãt aũt ẜm deũ
in spiritu. Omium ãt finis appropinq̃bit. Esto
te itaq̃ prudẽtes ꝛ vigilate in orõnib⁹. ante
oĩa aũt mutuã in vobismetipsis charitatẽ cõ
tinuã hñtes. Quia charitas operit multitudi/ Pro.10.b.
nẽ peccõꝝ. Hospitales inuicẽ. sine murmura Ro.12.c.
tione. Unusq̃sq̃ sicut accepit gratiã in alter/ Hebre.13.
utrũ illaz ãministrãtes:sicut boni dispensato Philip.3.
res multiformis gratie dei. Si q̃s loquik q̃si C
sermones dei. Si q̃s ministrat tanq̃ ex virtu
te quã ãministrat deus vt in oib⁹ honorifice
tur deus per ihesum xp̃m:cui est gloria ꝛ im
periũ in secula seculoꝝ. amẽ. Carissimi noli/
te peregrinari in feruore qui ad tẽptationez
vobis fit. quasi noui aliquid vobis contigat
sed cõicantes christi passionib⁹ gaudete. vt ꝛ
in reuelatione glorie eius gaudeatis exultã
tes. Si exprobramini in noie xp̃i. beati eritis
qm̃ qđ est honoris glorie ꝛ virtutis dei: ꝛ qui
est eius spũs super vos requiescet. Nemo ãt D
vr̃m patiak. quasi homicida aut fur aut male
dicus aut alienoꝝ appetitor. Si aũt vt chri/
stianus. nõ erubescat. glorificet aũt deum in
isto noie. qm̃ tp̃s est vt incipiat iudiciũ a do/
mo dei. Si aũt primũ a nobis q̃s finis eoruz
qui non credunt dei euangelio. Et si iustus Pro.11.d.
quidem vix saluabik. impius ꝛ peccator vbi
parebunt. Itaq̃ ꝛ hi qui patiuntur ẜm volũ
tatem dei. fideli creatori cõmendẽt animas
suas in benefactis. V

Seniores ergo qui in vobis sunt ob/ A
secro cõsenior ꝛ testis christi passio/
num. qui ꝛ eius que in futuro reue/
lãda ẽ. glĩe coicator. Pascite q̃ i vobis ẽ gre
gẽ dei. ꝓuidentes nõ coacte sꝫ spõtanee ẜm
deũ. neq̃ turpis lucri grã. sed volũtarie. neq̃
vt dominãtes in cleris sꝫ forma facti gregis B
ex animo. ꝛ cũ apparuerit pñceps pastorum
percipietis imarcessibilẽ glorie coronã. Si/
militer adolescẽtes subditi estote senioribus
Oẽs eni inuicem humilitatẽ insinuate. Qꝛ Ja.4.b
dñs superbis resistit. humilib⁹ aũt dat grati Ibidem.c.
am. Humiliamini igik sub potenti manu dei Luc.12.c.
vt vos exaltet in tp̃e visitatiõis. oẽm sollicitu Ro.12.c.
dinẽ vestram proijcientes in eum. quoniam Ja.4.c.
ipsi cura est de vobis. Sobrij estote ꝛ vigila C
te. quia aduersarius vester diabolus tan/
quam leo rugiens circuit querens quem d̃
uoret. Cui resistite fortes in fide. scientes
eandem passionem ei que in mundo est ve
stre fraternitati fieri. Deus autez omnis grẽ

qui vocauit nos in eternã suã glĩam in chri-
sto iesu modicũ passos ipse ꝑficiet cõfirmabit
B solidabitq;. Ipsi gloria ⁊ imperiũ: i secula se-
culoꝝ amen. Per siluanũ fidelẽ fratrem vo-
bis vt arbitror breuiter scripsi obsecrãs ⁊ cõ-
testans hãc esse verã gratiã dei in qua ⁊ sta-
tis. Salutat vos ecclesia que est in babylone
collecta ⁊ marcus filius me9. Salutate inui-
cẽ in osculo sancto. Grã vobis oibus q̃ estis i
christo iesu. Amen.

Explicit epistola beati. Petri apl̃i prima.
Incipit argumentũ in epistolã secundam.

SImon petrus ꝑ fidem huic mundo
sapientes mortuos esse declarat: eis-
demq; pietatis quanta sit magnitu-
do luce ipsa clarius manifestat.

Explicit argumentũ. Incipit epistola secũ
da beati Petri apostoli. Ca. I

A SImon petr9 seruus ⁊ apl̃s ie-
su xp̃i: hs qui coequalẽ no-
biscũ sortiti sũt fidẽ i iusticia
dei nr̃i ⁊ saluatoris iesu chri-
sti: grã vobis ⁊ pax adiplea-
tur in cognitione dei ⁊ chri-
sti iesu dñi nr̃i. Quõ oia nobis diuine virtu-
tis sue que ad vitã ⁊ pietatẽ donata sũt ꝑ co
gnitionẽ eius q̃ vocauit nos ꝓpria gloria ⁊
virtute: ꝑ quẽ maxima ⁊ preciosa nobis pro-
missa donauit vt ꝑ hoc efficiamini diuine cõ
sortes nature: fugientes eius q̃ in mundo est
B cõcupiscẽtie corruptionẽ. Vos aũt curã oẽm
subinferẽtes ministrate in fide vestra virtutẽ
in virtute aũt sciam: in scia aũt abstinentiam:
in abstinentia aũt patientiam i patiẽtia autẽ
pietatẽ: i pietate ãt amorẽ frnitatis i amore ãt
frnitatis charitatẽ. Hec. n. si vobiscũ assint ⁊ su
ꝑent: nõ vacuos nec sine fructu vos cõstituẽt
in dñi nr̃i iesu christi cognitione. Cui eniz nõ
ꝓsto sunt hec: cecus est ⁊ manu temptãs: ob-
liuionẽ accipiẽs purgationis veterũ suoꝝ de
lictorũ. Qua ꝓpter fratres magis satagite:
vt ꝑ bona opa certaz vr̃am vocationem ⁊ ele
C ctionẽ faciatis. Hec enim facientes non pec-
cabitis aliqñ. Sic eni abundanter ministra-
bitur vobis introitus in eternũ regnũ dñi ⁊
saluatoris nr̃i iesu christi. Propter qđ vos i
cipiã semꝑ cõmonere de his ⁊ q̃dem scientes
⁊ cõfirmatos vos in p̃nti veritate. Iustũ autẽ
arbitror q̃zdiu sũ in hoc tabernaculo suscita
re vos in ɔmonitione certus q̇ velox est de-
positio tabernaculi mei ſm q̇ ⁊ dñs noster ie
sus christus significauit mihi. Dabo autem
operã ⁊ frequenter habere vos post obitum
meũ: vt hoꝝ oium memoriã faciatis. Nõ eni
indoctas fabulas secuti notã fecimus vobis
dñi nr̃i iesu christi virtutẽ ⁊ prescientiam: sed
speculatores facti illius magnitudinis. Acci- B
piens eni a deo patre honorẽ ⁊ gloriã voce d̃
lapsa ad eũ huiuscemodi a magnifica gloria mat. 3. d.
hic est filius meus dilectus in quo mihi com mar. i. b.
placui: ipsũ audite. Et hanc vocẽ nos audiui Lu. 3. e.
mus de celo allatã cũ essemus cũ ipso in mõ
te scõ. Et habemus firmiorẽ ꝓpheticũ sermo
nẽ cui benefacitis attendẽtes q̃si lucerne lu-
centi in caliginoso loco donec dies elucescat
⁊ lucifer oriat in cordibus vestris hoc primũ
intelligentes q̇ ois ꝓphetia scripture ꝓpria
interpretatione nõ fit. Non enim voluntate 2. Tio. 3.
humana allata est aliquãdo ꝓphetia: sed spi
ritusancto inspirati locuti sunt scti dei hoies.

FVerũt vero ⁊ pseudo ꝓphete i pp̃lo A
sicut ⁊ in nobis erunt mgr̃i mẽdaces
qui introducẽt sectas ꝑditionis ⁊ eũ
qui emit eos deũ negant: superducentes sibi
celerẽ ꝑditionẽ. Et multi sequent eoꝝ luxu-
rias ꝑ quos via veritatis blasfemabit: ⁊ i aua
ricia fictis verbis d̃ vobis negociabunt. Qui
bus iudiciũ iam olim nõ cessat: ⁊ ꝑditio eoꝝ
nõ dormitat. Si eni deus angelis peccãtibus Job. 4.
nõ pepcit: sed rudentibus iferni detractos in
tartarũ tradidit cruciandos in iudiciũ reser
uari ⁊ originali mũdo nõ pepercit: ſz octauũ B
noe iusticie ꝓconem custodiuit diluuiũ mun Geñ. 7
do impioꝝ inducens ⁊ ciuitates sodomoruz
⁊ gomorreoꝝ in cinerem redigens euersione
dãnauit exemplũ eoꝝ q̃ impie acturi sũt po
nens ⁊ iustũ loth oppressum a nephandoruz Geñ. 19.
iiuria ac luxuriosa cõuersatiõe eripuit. Aspe
ctu eni ⁊ auditu iust9 erat habitãs apud eos
q̃ de die in diẽ aiam iustã iniquis opibus cru
ciabant. Nouit deus pios de tẽptatione eri-
pere: iniquos vero i diẽ iudicij reseruare cru-
ciandos. Magis aũt eos q̃ post carnẽ in cõ-
cupiscentia imunditie ambulant: dñationem
q; cõtemnunt audaces: sibi placentes sectas
nõ metuũt introducere blasphemantes. Vbi
angeli fortitudine: ⁊ virtute cum sint maio-
res: non portant aduersũ se execrabile iudici
um. Hi vero velut irrationabilia peccora na C
turaliter in captionem ⁊ in perniciem in his
que ignorant blasphemantes in corruptio-
ne sua ꝑibunt percicipientes mercedem iusti
cie. Voluptatem existimantes dei delitias co
inquinationis ⁊ macule: delitijs affluen-
tes in conuiuijs suis luxuriantes vobiscum
oculos habentes plenos adulterij ⁊ incessa
bilis delicti pellicientes animas instabiles:
cor exercitatum in auaritia habẽtes: maledi

ctionis filij derelinquentes rectam viam erra
u.22.e uerunt secuti viam balaam ex bosor q̄ merce
dem iniq̄tatis amauit: correptionem vere ha-
buit sue vesanie. Subiugale mutum animal
B in hominis voce loquens: prohibuit ꝓphe i
de.1.d sipientiam. Hi sunt fontes sine aqua: ⁊ nebu
le turbinibus exagitate quibus caligo tene-
brarum reseruatur. Superbia eni vanitat̄ lo
quentes pelliciunt in desiderijs carnis luxu-
rie eos qui paululū effugiunt: qui in errore
cunuersati libertatem illis promittentes cuz
.8.d. ipsi serui sint corruptionis. A quo enim quis
superatus est huius ⁊ seruus est: Si enim re-
fugientes coinquinationes mundi cogniti-
ōe domini nostri ⁊ saluatoris iesu christi: his
rursus implicati superantur: facta sunt eis
posteriora deteriora prioribus. Melius eni
erat illis non cognoscere viam iusticie: q̄z
post agnitionem retrorsū conuerti ab eo qd
illis traditum est scō mandato. Contigit eni
o.26.b eis illud veri prouerbij. Canis reuersus ad su
um vomitū ⁊ sus lota in volutabro luti. III
A HAnc ecce vobis charissimi secundaz
scribo epistolam in quibus vestram
excito commonitione sinceram men
tem: vt memores sitis eoꝝ que predixi verbo
rum a scīs prophetis ⁊ apostolorum vroꝝ
o.4.a preceptoꝝ domini ⁊ saluatoris. Hoc primuz
o.3.a scientes q̄ venient in nouissimis diebus in de-
ceptione illusores iuxta ꝓprias ↄcupiscētias
ambulantes: dicentes: Ubi ē ꝓmissio aut ad
uentus eius? Ex quo eni p̄res dormierūt oīa
B sic p̄seuerant ab initio creature. Latet.n. eos
hoc volentes q̄ celi erāt prius terra de aqua
⁊ p̄ aquā ↄsistēs dei v̄bo p̄ q̄ ille tunc mund⁹
aqua inundatus perijt. Celi aūt qui nūc sunt
⁊ terra eodē verbo repositi sūt igni seruati in
die iudicij p̄ditionis impioꝝ hoīum. Unū v̄o
h.12.f hoc nō lateat vos charissimi: quia vnus dies
apud dn̄m sicut mille anni: ⁊ mille āni sicut
dies vnus. Nā tardat dn̄s ꝓmissionē suā sicut
C quidā existimāt: sed patienter agit ꝓpter vos
nolēs aliquos perire. s̄z oēs ad pn̄iam reuer
ess.5.a ti. Adueniet aūt dies dn̄i vt fur: in q̄ celi ma-
c.3.a. gno impetu trāsient: elemēta v̄o calore soluē
tur: terra aūt ⁊ que in ipsa sūt op̄a exurentur
Cū igit̄ hec oīa dissoluenda sint q̄les oportet
vos eē in scīs ↄuersationibus ⁊ pietatibus ex
pectātes ⁊ ꝓperantes in aduētū diei dn̄i: per
quē celi ardētes soluent̄ ⁊ elemēta ignis ar-
c.21.a. dore tabescēt. Nouos v̄o celos ⁊ nouā terrā
⁊ ꝓmissa ipsius expectamus: in quib⁹ iustitia
D habitat. Propter qd charissimi hec expectā
tes: satagite imaculati ⁊ inuiolati ei inueniri
in pace ⁊ dn̄i n̄ri iesu xp̄i longanimitatē salu
tē arbitramini: sicut ⁊ charissimus frater n̄r
paulus s̄m datā sibi sapiētiā scripsit vobis: si-
cut ⁊ i oībus ep̄lis: loquēs i eis de his i q̄bus
sūt q̄dā difficilia intellectu: q̄ indocti ⁊ insta
biles: deprauāt: sicut ⁊ ceteras scripturas ad
suā ipsoꝝ p̄ditionē. Uos igit̄ frēs p̄sciētes cu
stodite ne insipiētiū errore traducti excidatis
a ꝓpria firmitate. Crescite v̄o in gr̄a ⁊ i cogni
tione dn̄i n̄ri ⁊ saluatoris iesu xp̄i. Ipsi gl̄ia ⁊
nūc ⁊ in diē eternitatis. Amen.
Explicit ep̄la beati Petri ap̄li secunda. In-
cipit argumētū in epistolā b̄ti Joannis apo
stoli primam.
RAtionem verbi ⁊ q̄ de⁹ ipse sit cha
ritas manifestat: ⁊ susurrones fra-
trū: nec deū scire: nec pios fieri pos
se eo vsq̄z differ: at vt esse cōprobet
homicidas: eo q̄ odiū sit īterfectiōis occasio.
Explicit argumētū. Incipit epistola b̄ti ioan
nis apostoli prima. Capitulū. I
QUod fuit ab initio: quod au A
diuimus quod vidimus ocu
lis nostris qd perspeximus:
⁊ manus n̄re ↄtrectauerūt d̄
verbo vite: ⁊ vita manifesta-
ta ē: ⁊ vidimus ⁊ testamur ⁊
annunciamus vobis vitā eternā q̄ erat apud
patrē: ⁊ apparuit nobis. Quod vidim⁹ ⁊ au
diuimus ⁊ annunciamus vobis: vt ⁊ vos so
cietatē hēatis nobiscū: ⁊ societas n̄ra sit cum
patre ⁊ cū filio eius iesu xp̄o. Et scribimus vo
bis: vt gaudeatis ⁊ gaudium vestrum sit plē Joā.16.e.
nū: ⁊ hec ē annūciatio quā audiuimus ab eo 3.Joā.1.d.
⁊ annūciamus vobis: quoniā deus lux est: ⁊
tenebre in eo non sunt vlle. Si dixerim⁹ q̄m C
societatē habemus cū eo ⁊ in tenebris ambu
lamus: mentimur ⁊ veritatē non facim⁹. Si
āt in luce ambulamus sicut ⁊ ipse est in luce
societatē habemus ad inuicē ⁊ sanguis ih̄u
xp̄i filij eius emundat nos ab omni peccato Hebre.9.d
Si dixerimus: q̄m pecc̄m non habemus: ipsi Apoc.1.b.
nos seducimus ⁊ v̄itas in nobis non est. Si D 2.re.8.e
confiteamur pecc̄a n̄ra fidelis est ⁊ iustus vt 2.Pa.6.g
remittat nobis pecc̄a n̄ra: ⁊ emundet nos ab
omni iniquitate. Si dixerimus q̄m non pec
cauimus mendacem facimus eum: ⁊ verbuz
eius non est in nobis. II.
FIlioli mei: hec scribo vobis vt non A
peccetis. Sed ⁊ si q̄s peccauerit ad
uocatū habemus apud p̄rem iesum
christum iustum. ⁊ ipse est propitiatio ꝓ pec
catis nostris: non pro nostris āt tm̄ sed etiaz
pro totius mundi. Et in hoc scimus q̄m co-
gnouimus eū: si mandata eius obseruam⁹

j.4.d Qui dicit se nosse eum: ⁊ mandata eius non
custodit: mendax est: ⁊ in hoc veritas non est
Qui aũt seruat verbum eius: vere in hoc cha
ritas dei perfecta est: In hoc scimus qm̄ in
ipso sumus. Qui dicit se in xp̄o manere: de-
bet sicut ille ambulauit ⁊ ipse ãbulare. Cha-
rissimi: non mandatũ nouũ scribo vobis: sed
B mandatuz vetus qđ habuistis ab initio. Mã
Joã.13.g datũ vetus ẽ verbũ qđ audistis. Iterũ mãda
tũ nouũ scribo vobis: qđ verũ ẽ ⁊ in ip̄o ⁊ i vo
bis qꝛ tenebre trãsierũt ⁊ verũ lumẽ iã lucet.
j.4.b Qui dicit se i luce ẽẽ: ⁊ frẽm suũ odit: i tene-
bris ẽ vsqꝫ adhuc. Qui diligit frẽm suũ in lu
Leui.19.c. mine manet ⁊ scãdalũ i eo ñ ẽ. Qui aũt odit
.3.c. frẽm suũ: i tenebris ẽ ⁊ i tenebris ãbulat: ⁊ ne
scit quo eat: qꝛ tenebre obcecauerunt oculos
eius Scribo vobis filioli qm̄ remittũt vobis
pctã vr̃a ꝓpter nomẽ eius. Scribo vobis pa
tres qm̄ cognouistis eũ q̇ ab initio ẽ. Scribo
vobis adolescẽtes: qm̄ vicistis malignũ. Scri
bo vobis ĩfantes: qm̄ cognouistis prẽꝫ. Scri
bo vobis iuuenes: qm̄ fortes estis: ⁊ v̇buꝫ dei
manet in vobis: ⁊ vicistis malignum. Nolite
C diligere mundũ: neqꝫ ea q̄ in mundo sũt. Si
q̇s diligit mundũ: nõ est charitas pr̃is in eo.
Qm̄ oẽ qđ ẽ in mũdo ꝯcupiscẽtia carnis ẽ ⁊
ꝯcupiscẽtia oculoꝝ: ⁊ supbia vite q̄ nõ est ex
prẽ: sed ex mũdo est. Et mũdus trãsit ⁊ ꝯcupi
scentia ei⁹. Qui aũt facit volũtatẽ dei manet
in eternũ. Filioli: nouissima hora est. Et sicut
audistis: qꝛ antichristus venit: nũc antichristi
multi facti sunt. Unde scimus qꝛ nouissima
hora ẽ. Ex nobis ꝓdierũt: sꝫ nõ erãt ex nobis
Nã si fuissẽt ex nobis ꝑmãsissẽt vtiqꝫ nobiscũ
sꝫ vt manifesti sint: qm̄ nõ sũt oẽs ex nobis. sꝫ
vos vnctionẽ hẽtis a scõ: ⁊ nostis oĩa. Non
scripsi vobis q̄si ignorãtib⁹ v̇itatẽ: sꝫ q̄si sciẽti
bus eã: ⁊ qm̄ oẽ mẽdaciũ ex v̇itate nõ ẽ. quis
est mẽdax nisi is q̇ negat qm̄ iesus nõ ẽ xp̄s.
D Hic ẽ antichristus q̇ negat prẽm ⁊ filiũ. Ois
q̇ negat filiũ: nec prẽm hꝫ: q̇ ꝯfitetur filium ⁊
patrẽ hꝫ. Uos qđ audistis ab initio: in vobis
ꝑmaneat: qꝛ si i vobis ꝑmãserit qđ audistis ab
initio: ⁊ vos i filio ⁊ patre manebitis. Et hec
est repromissio quã ipse pollicitus ẽ nobis vi
tã eternã. Hec scripsi vobis ꝺ his q̇ seducunt
vos: ⁊ vos vnctionẽ quã accepistis ab eo ma
neat i vobis. Et nõ necesse hẽtis vt aliq̇s do-
ceat vos: sed sicut vnctio ei⁹ docet vos ꝺ om
ni b⁹: ⁊ verũ est: ⁊ non est mendaciuꝫ. Et sicut
docuit vos manete in eo. ⁊ nũc filioli manete
i eo: vt cũ appuerit hẽam⁹ fiduciã: ⁊ nõ ꝯfun
damur ab eo i aduẽtu ei⁹. Si scitis qm̄ iust⁹ ẽ:
scitote qm̄ ⁊ ois q̇ facit iustitiã: ex ip̄o nat⁹ ẽ.
A Uidete qualẽ charitatẽ dedit III
nobis pr̃ vt filij dei noiemur ⁊ sim⁹.

Propter hoc mũdus nõ nouit nos: qꝛ nõ no
uit eũ. Charissimi: nũc filij dei sum⁹: ⁊ nõduꝫ
apparuit: q̇d erimus. Scimus qm̄ cũ apparu
erit: siles ei erim⁹ qm̄ videbim⁹ eũ sicuti ẽ. Et
ois q̇ hꝫ hãc spem in eo: sãctificat se sicut ⁊ il
le sãctus ẽ. Ois qui facit pctm̄ ⁊ iniquitatem
facit. Et pcm̄ est iniquitas. Et scitis qꝛ ille ap Esa.53.b.
paruit vt pctã tolleret ⁊ pcm̄ in eo est nõ est. 1.Pe.2.
Ois qui in eo manet nõ peccat. Et ois q̇ pec
cat ñ vidit eũ nec cognouit eũ. Filioli: nemo B
vos seducat. Qui facit iustitiã iust⁹ est: sicut Apoc.22.
⁊ ille iustus ẽ. Qui facit peccatũ ex diabolo
est: qm̄ ab initio diabolus peccat. In hoc ap Joh.8.
paruit filius dei: vt dissoluat opera diaboli.
Ois qui natus est ex deo pcm̄ nõ facit: qm̄ se
men ipsius in eo manet: ⁊ nõ põt peccare qm̄
ex deo natus est. In hoc manifesti sũt filij dei
⁊ filij diaboli. Ois q̇ nõ est iustus nõ ẽ ex ꝺo.
⁊ q̇ nõ diligit frẽm suũ Qm̄ hec ẽ annuucia-
tio quã audistis ab initio vt diligatis alter-
utrũ. Nõ sicut cayn q̇ ex maligno erat. ⁊ occi Gen.4.b
dit frẽm suũ. Et ꝓpter q̇d occidit eum. Qm̄ C
opa eius maligna erãt. fr̃is aũt eius iusta. no Joh.15.c
lite mirari frẽs si odit vos mund⁹. Nos sci-
mus qm̄ trãslati sumus de morte ad vitã. qm̄
diligimus frẽs. Qui nõ diligit manet i mor Leui.19.
te. Ois q̇ odit frẽm suũ homicida ẽ. Et scitis s.2.b.
qm̄ ois homicida nõ hꝫ vitã. vitã eternã in se
manentẽ. In hoc cognouim⁹ charitatẽ dei: Joh.15.b
qm̄ ille aiam suã ꝓ nobis posuit: ⁊ nos debe-
mus ꝓ fr̃ibus aias põere. Qui habuerit sub
stantiã huius mũdi: ⁊ viderit frẽm suum ne-
cess e hr̃e: ⁊ clauserit viscera sua ab eo: quõ ca
ritas dei manet in eo. Filioli mei ñ diligam⁹ D
v̇bo neqꝫ lingua: sed opere ⁊ veritate. In hoc
cognoscim⁹ qm̄ ex veritate sum⁹: ⁊ i ꝯspectu
eius suadebim⁹ corda nr̃a. Qm̄ si reprehẽde Job.27.b.
rit nos cor nr̃m: maior ẽ de⁹ corde nr̃o: ⁊ no Joh.16.
uit oia. Charissimi: si cor nr̃m nõ rephẽderit
nos: fiduciam hẽmus ad deũ: ⁊ q̇cq̇d petieri
mus accipiemus ab eo. qm̄ mãdata eius cu-
stodimus: ⁊ que sunt placita corã eo facim⁹
Et hoc ẽ mãdatũ eius vt credamus in noie fi Joh.15.c
lij eius iesu xp̄i: ⁊ diligamus alterutruꝫ sicut j.4.c
dedit mandatum nobis. Et qui seruat mãda
ta eius in illo manet: ⁊ ipse in eo. Et i hoc sci
mus: qm̄ manet in nobis de spiritu quem de
dit nobis. IIII
A Charissimi: nolite omni spiritui crede
re: sed ꝓbate spũs si ex deo sint: quo
niam multi pseudo ꝓphete exierunt
in mũdũ. In hoc cognoscitur spũs dei. Omnis
spiritus qui confitetur iesum christum in car
ne venisse: ex deo est. Et omnis spiritus q̇ sol
uit iesum ex deo non est: ⁊ hic est antichrist⁹

5.8.f. de quo audistis qm̃ venit ꝛ nūc iā in mundo
est. Uos ex deo estis filioli: ꝛ vicistis eū qm̃
maior est q̄ in vobis est. ꝙ qui in mundo ip
5.8.f. si de mundo sunt: ideo de mūdo loquuntur
ꝛ mundus eos audit. Nos ex deo sumꝰ. Qui
B nouit deū audit nos q̄ nō est ex deo non au-
dit nos. In hoc cognoscimus spūm ṽitatis ꝛ
spm̃ erroris. Charissimi: diligamus nos inui
cē qꝛ charitas ex deo est. Et oīs qui diligit:
ex deo natꝰ est: ꝛ cognoscit deū. Qui nō dili-
git: non nouit deū: qm̃ deus charitas est. In
hoc apparuit charitas dei in nobis: qm̃ filiū
5.3.b suū vnigenitū misit deꝰ in mundū vt viuamꝰ
ꝑ eū. In hoc est charitas: nō quasi nos dile-
C xerimꝰ deū: sed qm̃ ipse prior dilexit nos ꝛ mi
5.1.b. sit filiū suū propitiationē ꝓ pctīs nostris. Cha
.6.c rissimi si deus dilexit nos: ꝛ nos debemus al-
terutrū diligere. Deū nēo vidit vnq̄. Si dili
gamꝰ inuicē: deꝰ in nobis manet ꝛ charitas
eius in nobis ꝑfecta est. In hoc cognoscimꝰ
qm̃ in eo manemus ꝛ ipse in nobis qm̃ de spi
ritu sctō suo dedit nobis ꝛ nos vidimꝰ ꝛ testi
ficamur qm̃ pr̃ misit filiū suum saluatorē mū
di. Quisquis ꝯfessus fuerit qm̃ iesus est filiꝰ
dei: deꝰ in eo manet ꝛ ipse i deo ꝛ nos cogno
uimus ꝛ credidimꝰ charitati quā hȝ deus in
D nobis. Deus charitas est: ꝛ q̄ manet in chari
tate i deo manet: ꝛ deus i eo. In hoc ꝑfecta ē
charitas dei nobiscū vt fiduciam habeamus
i die iudicij: qꝛ sicut ille est ꝛ nos sumꝰ in hoc
mundo. Timor nō est in charitate: sed ꝑfecta
charitas foras mittit timorē: qm̃ timor penā
hȝ. Qui aūt timet nō est ꝑfectus i charitate.
.ꝛ.b. Nos ergo diligamus deū: qm̃ deus prior di-
.13.d lexit nos. Si q̄s dixerit: qm̃ diligo deū ꝛ frēȝ
suū oderit: mendax est. Qui enim nō diligit
frēm suū quēȝ videt deū quem nō videt quō
pōt diligere. Et hoc mandatū habemꝰ a deo
A Ovt qui diligit deū diligat ꝛ frēm suū.
Omnis q̄ credit qm̃ iesus est chri V
stus ex deo natus est. Et omnis qui
diligit eū qui genuit. diligit ꝛ eū q̄ natus est
ex eo. In hoc cognoscimꝰ qm̃ diligimꝰ natos
dei cū deū diligamꝰ: ꝛ mādata eius faciamꝰ.
Hec enī est charitas dei vt mandata eius cu
.15.s stodiamꝰ ꝛ mandata eiꝰ grauia nō sūt. Qm̃
oē quod natū est ex deo vincit mundū ꝛ hec
B est victoria que vicit mūdū fides nr̃a. Quis
est autē qui vincit mundum nisi qui credit:
qm̃ iesus est filius dei. Hic est qui venit per
aquā ꝛ sanguinē iesus christus. Non i aqua
solū sed in aqua ꝛ sanguine. Et spūs est q̄ te-
stificat: qm̃ christus est veritas. Qm̃ tres sūt
qui testimoniū dant in celo: pater: verbum: ꝛ
spūssctūs: ꝛ hi tres vnū sunt. Et tres sunt q̄ te-
stimoniū dāt i t'ra: spūs. aqua. ꝛ sāguis ꝛ hi tres
vnū sūt. Si testimoniū hoīum accipimꝰ testimoniū dei
maiꝰ est. Qm̃ hoc est testimoniū dei qd̄ maius
est: qm̃ testificatus est de filio suo. Qui credit Joh.5.d.
in filiū dei habet testimoniū dei in se. Qui n̄
credit filio mendacē facit eū: qꝛ non credit i
testimoniū qd̄ testificatus est deꝰ de filio suo.
Et hoc est testimoniū qm̃ vitam eternā dedit C
nobis deus: ꝛ hec vita in filio eius ē. Qui hȝ
filium dei: habet vitam: qui nō habet filium
dei: vitam nō habet. Hec scribo vobis vt scia
tis quoniā vitam habetis eternā qui creditis
in noīe filij dei. Et hec est fiducia quā habemꝰ
ad deū qꝛ qd̄cunq̄ petierimus s̄m volunta-
tem eius audit nos. Et scimus qꝛ audit nos:
quicq̄d petierimus: Scimus qm̃ habemꝰ pe
titiōes quas postulamus ab eo. Qui scit fra
trem suū peccare pctm̄ nō ad mortem. petat
ꝛ dabit ei vita peccanti non ad mortē. Et pec D
catū ad mortē n̄ ꝓ illo dico vt roget q̄s. Oīs
iniq̄tas peccatū est: ꝛ est peccatū ad mortem.
Scimꝰ qꝛ oīs: qui natus est ex deo nō peccat
sed generatio dei conseruat eū: ꝛ malignꝰ nō
tanget eū. Scimus qm̃ ex deo sumꝰ: ꝛ mūdus
totus in maligno positus est. Et scimus. qm̃ fi
lius dei venit ꝛ dedit nobis sensum: vt cogno
scamus deū verum: ꝛ simus in vero filio eius
Hic est verus deus ꝛ vita eterna. Filioli cu-
stodite vos a simulacris.

Explicit epistola beati. Johis apostoli. pria
Incipit argumentum in epistolam eiusdem
secundam.

VSq̄ adeo ad sanctam feminam scri
bit: vt eandē dn̄am non dubitet lr̃is
appellare eiusdēq̄ filijs testimoniūȝ
ꝙ ambulent in veritate ꝑhibet.

Explicit argumentū. Incipit epl̄a beati. Jo
hannis apl̄i secunda. Cap. I

SEnior electe dn̄e ꝛ natis eius
quos ego diligo in veritate: A
ꝛ non ego solus: sed ꝛ oēs q̄
cognouerūt ṽitatē ꝓpter ve
ritatem que ꝑmanet i vobis
ꝛ vobiscum erit in eternum.
Sit vobiscū gratia misericordia pax a deo pa
tre: ꝛ a christo iesu filio patris in ṽitate ꝛ cha
ritate. Gauisus sum valde quoniā inueni de B
filijs tuis ambulantes in veritate sicut man-
datum accepimus a patre. Et nunc rogo te
dn̄a non tanq̄ mandatū nouum scribēs tibi
sed qd̄ habuimus ab initio vt diligamus al-
terutrū. Et hec est charitas vt ambulemꝰ s̄m
mādata eiꝰ. Hoc enī ē mādatū: vt quē admo-

dum audistis ab initio in eo ambuletis:qm̄
multi seductores exierunt in mundum qui
non confitentur ih̄m xp̄m venisse in carnem
C Hic est seductor ꝛ antichristus. Uidete vos-
metipsos ne ꝑdatis q̄ opati estis sed vt mer-
cedem plenā accipiatis. Ois q̄ recedit ꝛ nō ꝑ
manet in doctrina xp̄i:deū non h̄z. Qui per
manet in doctrina hic p̄rē ꝛ filiū h̄z. Si q̄s
venit ad vos ꝛ hanc doctrinā non affert:no
lite recipe eū in domum nec aue ei dixeritis.
Qui.n.dicit illi aue coicat opibus eius ma
D lignis. Ecce ꝓdixi vobis vt in die dn̄i nō con
fundamini. Plura h̄ n̄s vobis scribere no-
lui:per chartā ꝛ attramentum. Spero.n.me
futurū apud vos:ꝛ os ad os loqui:vt gaudiū
Joh.16.f v̄rm plenum sit. Salutant te filij sororis tue
1.Jo.1.b electe.

Explicit ep̄la b̄ti Joannis ap̄li scd̄a.

Incipit argumētū in ep̄lam eiusdē tertiam

Gaiū pietatis eā extollit atq; vt in ip
sa pietate maneat exhortat̄ diotre
pem ipietatis ꝛ sup̄bie eā obiurgat
demetrio āt bonū testimoniū ꝑhi
bet cū f̄ribus vniuersis.

Explicit argumentū. Incipit ep̄la beati
Joannis apostoli tertia. Cap̄lm I

A Senior:gaio charissimo quē
ego diligo i v̄itate. Charissi-
me de oib⁹ orōnē facio ꝓspe
te igredi ꝛ valere:sicut ꝓspe
agit aīa tua. Gauisus sū val
de veniētib⁹ f̄rib⁹ ꝛ testimōiū
ꝑhibēťib⁹ v̄itati tue:sicut tu
B in v̄itate ābulas. Maiorē hoꝝ nō hēo grām
q̄ȝ vt audiā filios meos in v̄itate ambulare.
Charissime:fidel̄r facis q̄cq̄d oparis i f̄res ꝛ
hoc in ꝑegrinos q̄ testimoniū reddiderunt
charitati tue in ꝯspectu eccl̄ie:q̄s b̄n faciens d̄
ducēs digne deo. Pro noīe.n.ei⁹ ꝓfecti sūt:
C nihil acipiētes a gētilib⁹. Nos ergo debem⁹
suscipe huiusmōi:vt cooꝑatores sim⁹ v̄itatis.
Scripsissē forsitan eccl̄ie:sed is q̄ amat ꝑma-
tū gerere i eis diotrepes:n̄ recipit nos. Pro
pter hoc si venero ꝯmoneā eius opa q̄ facit:
v̄bis malignis garriēs in nos. Et q̄si non ei
ista sufficiāt:neq; ipse suscipit f̄res:ꝛ eos qui
suscipiūt ꝓhibet ꝛ de eccl̄ia eijcit. Charissime
D noli imitari malū:s; qd̄ bonū est. Qui b̄n fa-
cit:ex deo est:q̄ male facit nō videt deū. De
metrio testimoniū reddit̄ ab oībus ꝛ ab ipsa
v̄itate:sed ꝛ nos testimoniū ꝑhibem⁹:ꝛ no-
sti q̄m testimoniū n̄rm veꝝ ē. Multa habui
tibi scribere:sed nolui ꝑ attramentū ꝛ cala-
mū scribere tibi. Spero āt ꝓtinus te videre
ꝛ os ad os loq̄mur. Pax tibi. Salutant te
amici. Saluta tu amicos noiatim.

Explicit ep̄la b̄ti Johannis ap̄li tertia.

Incipit argumentū in ep̄lam b̄ti Jude ap̄li.

Judas ap̄ls:f̄res de corruptorib⁹
vie v̄itatis ita informat:vt illicitū
esse dissertet q̄ sub iugo semel eru
tos seruitutis denuo operā suam
officijs nouare seruilibus.

Explicit argumentum. Incipit epistola
beati Jude apostoli. Cap̄lm I

A Judas iesu xp̄i seruus:frater
āt iacobi his q̄ sūt in deo p̄re
dilectis:ꝛ xp̄o ih̄u conseruatis
ꝛ vocatis. Misericordia vo-
bis ꝛ pax ꝛ charitas adimple
at. Charissimi:oēȝ sollicitu
dīfaciēs scribēdi vobis d̄ cō
muni vestra salute:necesse habui scribere vo
bis deprecans supercertari semel tradite sā-
ctis fidei. Subintroierunt.n.q̄dā hoīes qui
olim prescripti sunt in hoc iudiciū impij dn̄i
B nostri gratiam transferentes in luxuriam ꝛ
solum dn̄atorē ꝛ dominum nostrum iesum
christum negantes. Cōmonere āt vos volo
scientes semel: omnia quoniam iesus ppl̄m
de terra egypti saluans:secundo eos qui nō
crediderunt perdidit. Angelos vero q̄ non
seruauerunt suum principatum:sed dereliq̄-
runt suū domicilium: in iudicium magni d̄i
vinculis eternis sub caligine reseruauit. Si
cut sodoma ꝛ gomorra ꝛ finitime ciuitates
simili modo exfornicate:ꝛ abeuntes p⁹ car
C nem alteram:facti sunt exemplum:ignis eter-
ni penam sustinentes. Similiter.ꝛ hi carnē
quidem maculant dominationem autem sp̄
nunt:maiestatem autem blasphemant. Cū
michael archangelus cum diabolo dispu-
tans altercharetur de moysi corpore:non ē-
ausus iudicium inferre blasphemie:sed di-
xit. Imperet tibi deus. Hi autem quecun
q; quidem ignorant blaffemant:quecunq;
D autem naturaliter tanq̄ȝ muta animalia no
runt:in his corrumpuntur. Ue illis qui in
via cayn abierunt:ꝛ errore balaam mercede
effusi sunt:ꝛ in contradictiōe chore abierūt
Hi sunt in epulis suis macule ꝯuiuātes:sine 2.Pe.2.d
timore semetipsos placētes:nubes q̄ sine aq̄
que a ventis circunferunt̄:arbores:autūna-
les infructuose: bis mortue:eradicate: flu-
ctus feri maris: despumantes suas confusi-
ones:sidera errantia:quibus procella tene-

brarum seruata ē in eternū. Prophetauit āt
E ⁊ de his septimus ab adaz enoch: dicēs. Ecce
1.b. venit dn̄s in sctis milibus suis facere iudiciū
cōtra oēs. ⁊ arguere oēs impios de omnibus
opibus ipietatis eoꝝ quib⁹ impie: egerūt ⁊ de
oibus duris que locuti sūt cōtra deū peccato
res impij. Hi sūt murmuratores q̄rulosi: ſm
desideria sua ambulātes ⁊ os eoꝝ loquit̄ sup
biā: mirantes psonas questus cā. Uos aūt ca
rissimi memores estote verboꝝ que pdicta sūt
F ab aplis dn̄i nostri iesu christi: qui dicebāt vo
i.4.a bis qm̄ in nouissimis tēporibus veniēt illuso
i.3.a res ſm desideria sua ambulātes in ipietatib⁹
e.3.a Hi sūt q̄ segregant semetipso: animales: spi
ritū nō habētes. Uos aūt charissimi supedifi
cātes vosmetipsos sanctissime nostre fidei in
spūsancto orātes: vosmetipsos i dilectione dei
seruate expectantes misericordiaz dn̄i nostri
G ihū xp̄i in vitam eternā. Et hos quidē argui
te iudicatos: illos vō saluate de igne rapien
tes. Alijs aūt miseremini i timore odientes ⁊
eā q̄ carnalis est maculatā tunicā. Ei aūt qui
potens est vos cōseruare sine peccato: ⁊ con
stituere añ conspectū glorie sue imaculatos i
exultatione in aduētu domini nostri ihū xp̄i
soli deo saluatori nostro: per iesū christū dn̄z
nostrum gloria ⁊ magnificētia: imperum ⁊
potestas ante omnia secula: ⁊ nunc ⁊ oia se
cula seculorum. Amen.

Explicit epl'a bti. Jude apostoli. Incipit p
logus in Apocalypsim beati. Johis apostoli

3.c. OMnes qui pie volūt viuere
2.a. in xp̄o: sicut ait apl's: psecutio
nem patient̄: iuxta illud. Fili
accedēs ad seruitutē dei: sta i
timore ⁊ ppara aiam tuaz ad
tēptationem. Tēptatio nāq3
est vita hois sup terrā. Ne aūt fideles deficiāt
28.b in his ꝯsolat̄ eos dn̄s atq3 ꝯfirmat dicēs. Uo
biscum sum vsq3 ad cōsūmationē seculi: ⁊ no
lite timere pusillus grex. Propterea videns
deus pater tribulatiōes q̄s passura erat eccle
sia ab aplis fundata supra petrā christū vt mi
nus timeat disposuit vno cum filio ⁊ spūsctō
eas reuelare. Reuelauit autem tota trinitas
christo ſm humanitatem. Christus vero io
hāni per angelū. Johannes ecclesie: de qua
reuelatione hunc librum composuit. Unde
⁊ liber iste Apocalypsis dicit̄ id est reuelatio
q2 hic cōtinent̄ que reuelauit iohanni ⁊ iohā
nes ecclesie: quanta scilicet ecclesia passa sit i
tpe primitiuo: ⁊ nunc patiat̄ ⁊ nouissime tē
poribus antichristi passura sit quando tanta
erit tribulatio: vt si fieri posset etiam mouean
tur electi. Et que pro his ⁊ nunc ⁊ in futuro
pmia sit susceptura vt quos denunciata sup
plicia terrent pmissa premia letificet. Ideo
iste liber inter reliquas scripturas noui testa
menti prophetie noie cēsetur que alijs est ex
cellētior pphetijs. Sicut enim nouum testa
mentū prestat veteri: euangeliū legi: ita hec
pphetia prophetijs veteris testamenti: q2 de
christo ⁊ ecclesia magna ex parte iam adim
pleta sacramēta denunciat vel etiam ideo q2
cū alijs vnifaria: isti triphariā data est pphe
tia simul scilicet pterito et pñti ⁊ futuro. Ad
cuius confirmandam auctoritatē occurrit iā
auctoritas mittētis deferentis ⁊ accipientis
Mittētis scilicet trinitatis: ⁊ dferētis scilicet
angeli ⁊ accipiētis scilicet iohannis. Cū aūt
iohāni hec in visione fuerunt reuelata: ⁊ sint
tria genera visionū: sub quo genere continea
tur vidēdum est. Uisio eni alia corpalis quā
do videlicet corporalibus oculis aliq̄d vide
mus. Alia spūalis seu imaginaria cū videli
cet dormiētis vel vigilantes imagines reruz
cernim⁹ q̄b⁹ aliq̄d significat̄: sicut vidit pha
rao spicas ⁊ moyses rubum ardere: ille dor
miens iste vigilans. Alia intellectualis: quā
do videlicet spūsancto reuelante intellectui
mētis veritatem mysterioꝝ sicut est capimus
quō vidit iohannes que in hoc libro referun
tur. Non eni figuras tm̄ spū vidit: sed ⁊ earū
significata mente intellexit. Uidit aūt iohan
nes ⁊ scripsit in pathmos insula relegatus a
domitiano in exilio principe impijssimo: hac cū
ad scribendū compellente causa: q2 duz exul
teneret̄ a domitiano in pathmos isula in ec
clesijs q̄bus perat multa pullulaft atq3 inole
uerunt vitia atq3 diuerse hereses. Erant enim
q̄dā heretici ibi dicētes christū nō fuisse ante
mariā q2 tēporalit̄ de ea natus erat quos io
hānes in principio euāgelij sui redarguit di
cēs. In principio erat verbū. Et in hoc libro Joh.i.a.
cū dicit: alpha ⁊ o. i. principiuz ⁊ finis. Dice
bant etiā q̄dam ecclesiā pondere tribulatio
num añ finē seculi desituram. ⁊ p labore nō
premiū eternum suscepturā. Horū ergo erro
res volens destruere iohannes: ondit christū
pricipiū esse ⁊ finē. Unde esaias. Añ me nō ē
formatus deus. ⁊ post me nō erit. Et ecclesiaz Esa.43.b.
p exercitiū tribulationū non desinere: sed pfi
cere ⁊ p his brauiū eternū recipe. Scribit āt
iohānes septē ecclesijs asie: ⁊ earum septem
epis de pdictis instruēs: ⁊ in eis per eā totaz
generalem ecclesiam docens. Est itaq3 mate
ria iohannis in hoc opere status spālitcr asia
ne ecclesie: necnon ⁊ totius videlicet que in

p̄n̄ti patiatur:⁊ in futuro receptura sit. Intē
tio vero eius est monere ad patientiam q̄ ser
uanda est tū qꝛ breuis labor tū qꝛ premium
magnū. Modus tractādi talis: prio p̄mittit
ꝓlogū ⁊ salutationē vbi reddit auditores be
nignos ⁊ attētos: quo p̄missō accedit ad nar-
rationē. Añ narrationem vero oñdit christū
esse ab eterno sine pricipio ⁊ fine. Inducēs ip
Apoc.22.c sum loquentē. Ego sum alpha ⁊ o .i. pricipiū
⁊ finis. Postea accedens ad narrationē di-
stinguit septē visiones q̄bus terminatis iste
liber ꝯsūmatur. Premittit aūt ꝓlogū dicēs
Apoc.1.a. Apocalypsis iesu christi subaudis hic ē sicut
i alijs: visio esaie hec ē: ⁊ pabole salomōis sīt h̄

Item alius ꝓlogus in Apocalypsim.

Iohannes apl's ⁊ euāgelista
a christo electus atqꝫ dilect⁹
in tāto amore dilectiōis vbe-
Joh.13.f rior habit⁹ est vt i cena supra
Ibidez.19.e pectus ei⁹ recūberet ⁊ ad cru
cem astāti soli matrē ꝓpriaz
Joh.1.a. cōmendasset vt quē nubere volentē ad āple
xum v̓ginitatis asciuerat ipsi etiā custodien-
dā virginē tradidisset. Hic itaqꝫ cū propter v̓
bum dei ⁊ testimoniū iesu christi i pathmos
insulā sortiret̃ exilium: illic ab eodem apoca
lypsis ꝑostensa describit̃: vt sicut in principio
canonis .i. libri geneseos incorruptibile prin
cipiū prenotat̃: ita etiā incorruptibilis' finis
p virginē in apocalypsi redderetur: dicentis
Apo.22.c Ego sū alpha ⁊ o: initiū ⁊ finis. Hic est iohan
nes qui sciens supuenisse sibi diem egressio-
nis de corpore cōuocatis in ephesō discipulis
descendit in defossuz sepulture suū locū: oro
neqꝫ cōpleta reddidit spm̄: tam a dolore mor
tis factus extraneus: q̄z a corruptione carnis
noscit̃ alien⁹. Cui⁹ tū scripture dispositio; vel
libri ordinatio iō a nobis per singula non ex
ponit̃ vt nescientib⁹ inq̄rendū desideriū col-
locet̃: ⁊ q̄rentib⁹ laboris fructus ⁊ deo magi
sterij doctrina seruetur

Explicit ꝓlogus. Incipit argumentū.

Apocalypsis Iohannis tot hēt sacra
quot v̓ba. Parū dixi ⁊ ꝓ merito vo
luminis laus ois inferior est. In ver
bis singulis multiplices latent intelligētie.

Explicit argumentū. Incipit liber Apoca-
lypsis beati Iohānis apostoli. Capl'm. I

A Apocalypsis iesu christi quā
dedit illi deus palam facere
seruis suis que oportet fieri
cito ⁊ significauit mittēs per
angelū suū seruo suo iohāni
q̄ testimoniū phibuit verbo
J.22.b. dei ⁊ testimoniū iesu xp̄i q̄cunqꝫ vidit. Bea
tus qui legit ⁊ audit verba ꝓphetie huius ⁊
seruat ea q̄ in ea scripta sunt. Tēpus enim ꝓ- J.22.c
pe est. Iohannes septē ecclesijs que sūt i asia
Gratia vobis ⁊ pax ab eo q̄ ē ⁊ qui erat ⁊ q̄ B
vēturus est ⁊ a septem spiritibus qui in ꝯspe
ctu throni eius sunt: ⁊ a iesu christo qui est te
stis fidelis primogenitus mortuoꝝ ⁊ priceps
regū terre qui dilexit nos: ⁊ lauit nos a pctis Hebr.9
nr̄is in sanguine suo: ⁊ fecit nos regnum ⁊ sa 1.Joh.1
cerdotes deo ⁊ patri suo. Ipsi gloria ⁊ impe
rium in secula seculorum. Amen. Ecce venit Esa.3.c
cum nubibus ⁊ videbit eum ois oculus: ⁊ q̄ mat.24
eum pupugerunt. Et plangent se sup eū oēs Jude.1
tribus terre: etiā amen. Ego sum alpha ⁊ o: J.22.c
principiū ⁊ finis dicit dn̄s deus qui est ⁊ qui
erat ⁊ qui venturus est oipotens. Ego ihoan
nes frater vester ⁊ pticeps in tribulatione ⁊ C
regno ⁊ patiētia i iesu christo: fui in insula q̄
appellat̃ pathmos ꝓpter verbū dei: ⁊ testio-
niū iesu. Fui in spū i dn̄ica die. Et audiui post J.4.a
me vocē magnā tanq̄ꝫ tube dicentis. Quod
vides scribe in libro: ⁊ mitte septē ecclesiis q̄
sunt in asia ephesō ⁊ smyrne ⁊ pgamo ⁊ thia
tyre ⁊ sardis ⁊ philadelphie ⁊ laoditie. Et cō
uersus sū vt viderem vocez que loquebatur
mecum. Et conuersus vidi septem candela-
bra aurea: ⁊ in medio septem candelabrorū
aureorū similem filio hominis vestitum po-
dere: ⁊ precinctum ad mamillas zona aurea
Caput autem eius ⁊ capilli erant candidi tā
q̄z lana alba: ⁊ tanq̄ꝫ nix. ⁊ oculi ei⁹ velut flā- J.2.e.⁊
ma ignis ⁊ pedes eius silis auricalcho sicut 19.c
in camino ardenti: Et vox illius tanq̄ꝫ vox aq̄ D
rum multarū ⁊ habebat i dextera sua stellas
septem. Et de ore eius gladius vtraqꝫ parte J.19.c
acutus exibat: ⁊ facies eius sicut sol lucet in mat.17
virtute sua. Et cum vidissem euz cecidi ad pe
des eius tanq̄ꝫ mortuus. Et posuit dexteram
suam sup me dicens. Noli timere. Ego sū pri Esa.44
mus ⁊ nouissimus ⁊ viuus: ⁊ fui mortuus et J.22.c
ecce sum viuens i secula seculoꝝ ⁊ habeo cla
nes mortis ⁊ inferni. Scribe ergo que vidisti Esa.22
⁊ que sūt: ⁊ que oportet fieri post hec. Sacra- Job.11.c
mentum septem stellarum quas vidisti in de J.3.b
xtera mea: ⁊ septem candelabra aurea septez
stelle angeli sunt septem ecclesiarū: ⁊ cande-
labra septē: septē ecclesie sunt. II

Et angelo ephesi eccl'ie scribe. Hec di A
cit q̄ tenet septē stellas i dextera sua
qui ambulat in medio septē candelabroꝝ au
reoꝝ. Scio opera tua ⁊ laborē ⁊ patiētiaz tu
am: ⁊ quia non potes sustinere malos. Et tē-
ptasti eos q̄ se dicūt apostolos eē ⁊ nō sūt ⁊ in
uenisti eos mēdaces. Et patiētiā hēs ⁊ sustinui
sti pp nomē meū: ⁊ n̄ defecisti. Sed hēo aduer

B sum te pauca: ꝙ charitatẽ tuam primã reliq
sti. Memor esto itaqꝫ vñ excideris: ⁊ age pe
.3.a. nitentiã: ⁊ prima opa fac. Sinaũt venio tibi
3.a. ⁊ mouebo cãdelabꝝ tuum de loco suo: nisi
pniam egeris. Sed hoc habes qꝛ odisti facta
nicolaitaꝝ: q̃ ego odi. Qui hꝫ aurẽ ⁊ audiat
quid spũs dicat eccl'ijs. Vincẽti dabo edere
de ligno vite: quod ẽ i paradiso di mei. Et an
C gelo smyrne eccl'ie scribe. Hec dicit prim⁹ ⁊
nouissimus: qui fuit mortu⁹ ⁊ viuit. Scio tri
bulationẽ tuam ⁊ paupertatẽ tuam: sꝫ diues
es ⁊ blasfemaris ab his q̇ se dicũt iudeos eẽ
⁊ nõ sũt sꝫ sunt synagoga sathane. Nihil hoꝝ
timeas que passurus es. Ecce missurus ẽ dia
bolus aliquos ex vobis in carcerẽ vt tempte
mini ⁊ habebitꝭ tribulationẽ dieb⁹ decẽ. esto
fidelis vsqꝫ ad mortẽ: ⁊ dabo tibi coronã vite
.3.a. Qui hꝫ aurẽ audiat: q̇d spũs dicat eccl'ijs. q̇
D vicerit: nõ ledet a morte scda. Et angelo pga
mi eccl'ie scribe. Hec dicit q̇ hꝫ rhõpheam ex
vtraqꝫ pte acutã Scio vbi habitas: vbi sedes
ẽ sathane: tenes nomẽ meũ ⁊ nõ negasti fidẽ
meã. Et i diebus illis antiphas testis meus fi
delis qui occisus est apud vos: vbi sathanas
habitat. Sꝫ hẽo aduersus te pauca: qꝛ hẽs il
lic tenẽtes doctrinã balaam qui docebat ba
lac mittere scãdalũ corã filijs isrl' edere ⁊ for
E nicari: ita hẽs ⁊ tu tenẽtes doctrinã nicolaita
rum. Silr' pniam age: si quo minus. Veniam
tibi cito ⁊ pugnabo cũ illis i gladio oris mei
Qui hꝫ aurẽ audiat: q̇d spirit⁹ dicat eccl'ijs.
Vincenti dabo mãna absconditũ: ⁊ dabo illi
calculũ cãdidũ: ⁊ in calculo nomẽ nouũ scri
ptũ: qđ nemo scit nisi q̇ accipit. Et ãgelo thia
.c.⁊ tire eccl'ie scribe. Hec dicit filius dei: qui hẽt
.19.c oculos tanq̃ flãmã ignis ⁊ pedes ei⁹ siles au
richalco. Noui opa tua: ⁊ fidẽ ⁊ charitatẽ tu
am: ⁊ misteriũ ⁊ patientiã tuã: ⁊ opa tua no
F uissima plura priorib⁹. Sed hẽo aduersus te
pauca: qꝛ pmittis mulierẽ hiezabel q̇ se dicit
prophetẽ docere ⁊ seducere seruos meos: for
.d nicari ⁊ manducare de idolititis. Et dedi illi
tps vt pniam ageret: ⁊ nõ vult penitere a for
nicatione sua. Ecce ego mitto eam in lectum
⁊ qui mechãt cũ ea in tribulatione maxima
erũt: nisi pniam ab operibus suis egerint: ⁊ fi
lios eius interficiam in mortẽ: ⁊ sciẽt omnes
17.b eccl'ie: qꝛ ego sum scrutãs renes ⁊ corda: ⁊ da
G bo vnicuiqꝫ vr̃m ꝫm opa sua. Vobis aũt di
co ⁊ ceteris: qui thiatire estis: quicunqꝫ non
habent doctrinam hanc ⁊ qui non cognoue
runt altitudinem sathane quemadmodum
dicunt: non mittam super vos aliud pondus
tamen id qđ habetis tenete donec veniam. ⁊

qui vicerit ⁊ custodierit vsqꝫ in finem opera
mea: dabo illi potestatem super gentes: ⁊ re Ps.2.f.19.c
get eas i virga ferrea: ⁊ tanq̃ vas figuli con
fringentur: sicut ⁊ ego accepi a patre meo: ⁊
dabo illi stellam matutinam. Qui habet au
rem audiat: quid spũs dicat eccl'ijs. III.

Et angelo eccl'ie sardis scribe. Hec di A
cit qui habet septem spiritus dei: ⁊ se
ptem stellas. Scio opera tua qꝛ no
men habes ꝙ viuas: ⁊ mortuus es. Esto vigi
lans ⁊ confirma cetera que moritura erant.
Non enim inuenio opera tua plena coram
deo meo. In mente ergo habe qualiter acce
peris ⁊ audieris ⁊ serua: ⁊ penitentiam age.
Si ergo non vigilaueris veniam ad te tanq̃ 1.Thess.5.a
fur: ⁊ nescias qua hora veniam ad te. Sꝫ ha 2.Pe.3.c
bes pauca nomina in sardis qui nõ inquina
uerunt vestimenta sua ⁊ ambulabunt mecũ
in albis qꝛ digni sunt. Qui vicerit sic vestiet s.2.c.
vestimentis albis: ⁊ non delebo nomẽ ei⁹ de
libro vite: ⁊ confitebor nomen eius coraꝫ pa B
tre meo ⁊ coram angelis eius. Qui habꝫ au
rem audiat: quid spũs dicat ecclesiis. Et ange s.1.d. Esa.22
lo philadelphie eccl'ie scribe. Hec dicit scũs f.Job.12.c
⁊ verus qui habet clauem dauid: ⁊ qui ape
rit ⁊ nemo claudit: claudit ⁊ nemo apit. scio
opera tua. Ecce dedi corã te ostiũ apertũ qđ
nemo potest claudere: quia modicam habes
virtutem ⁊ seruasti verbum meum ⁊ non ne
gasti nomen meum. Ecce dabo de synagoga
sathane qui dicunt se iudeos esse: ⁊ non sunt
sed mentiuntur. Ecce faciam illos vt veniant
⁊ adorent ante pedes tuos: ⁊ scient qꝛ ego
dilexi te. Quoniã seruasti verbũ patiẽtie mee
⁊ ego seruabo te ab hora tẽptationis que vẽ
tura est in orbem vniuersum temptare habi
tantes in terra. Ecce venio cito. Tene quod C
habes vt nemo accipiat coronã tuã. Qui vi
cerit faciam illum columnam in templo di
mei: ⁊ foras non egredietur amplius. Et scri
bam sup eum nomen dei mei ⁊ nomen ciui
tatis dei mei noue hierusalem que descendit
de celo a deo meo: ⁊ nomen meum nouum.
Qui hꝫ aurẽ audiat: quid spirit⁹ dicat eccle
siis. Et angelo laodite eccl'ie scribe. Hec dicit
amẽ testis fidelis ⁊ verus: qui ẽ principiũ cre
ature dei: Scio opa tua: quia neqꝫ frigidus
es neqꝫ calidus: vtinam frigidus esses aut ca
lidus: sed quia tepidus es: ⁊ nec frigidus nec
calidus: incipiam te vomere ex ore meo:
quia dicis ꝙ diues sum ⁊ locupletatus ⁊ nul
li⁹ egeo: ⁊ nescis qꝛ tu es miser ⁊ miserabilis D
⁊ paup ⁊ cecus ⁊ nudus. Suadeo tibi emere

a me aurū ignitū ꝓbatū vt locuples fias ⁊ ve
stimentꝭ albis induaris: vt nō appareat ↄfusio
nuditatis tue: ⁊ collyrio inūge oculos tuos
Prou..3.b. vt videas. Ego q̄s amo arguo ⁊ castigo. Emu
Hebre.12.b lare ergo ⁊ pniaꝫ age. Ecce sto ad ostiū ⁊ pul
so. Siq̄s audierit vocē meā ⁊ aperuerit mihi
ianuā itrabo ad illū: ⁊ cenabo cuꝫ illo: ⁊ ipse
mecū. Qui vicerit dabo ei sedere mecū i thro
no meo: sicut ⁊ ego vici ⁊ sedi cū p̄re meo in
throno eius. Qui hꝫ aurē audiat: quid spiri-
tus dicat ecclesiis. IIII

A Post h̄ vidi ⁊ ecce ostiū aptū i celo ⁊
vox prima quā audiui tanq̄ tube lo
quētis mecū dicēs. Ascēde huc ⁊ oñdā tibi q̄
S.1.c. oportet fieri cito. Post h̄ stati fui i spū. Et ec-
ce sedes posita erat i celo ⁊ supra sedē sedēs.
Et q̄ sedebat silis erat aspectui lapidis iaspi-
dis ⁊ sardinis: ⁊ iris erat i circuitu sedis silis
B visioni smaragdie. Et in circuitu sedis sedilia
vigintiquatuor ⁊ supra thronos vigintiqua-
tuor seniores sedētes circūamicti vestimētis
albis ⁊ i capitibus eoꝝ coronas aureas. Et d̄
throno ꝓcedūt fulgura ⁊ voces ⁊ tonitrua:
⁊ septē lāpades ardētes añ thronū q̄ sūt septē
spūs dei. Et i ↄspectu sedis tanq̄ mare vitreū
simile crystallo: ⁊ in medio sedis ⁊ i circuitu se-
C dis q̄tuor aialia plena oculis añ ⁊ retro. Et
aial primū sile leoni ⁊ scdm sile vitulo: ⁊ t̄tiū
aial hns faciē q̄si hois: ⁊ quartū aial sile aq̄le
volāti. Et q̄tuor aialia singla eoꝝ hēbāt alas
senas: ⁊ in circuitu ⁊ intus plena sūt oculis.
Et requiē nō hēbant die ac nocte dicentia: sā
Esa.6.b ctus sanctus sāctus dñs deꝰ oipotēs qui erat
D ⁊ qui est ⁊ q̄ vēturus ē. Et cū darēt illa aialia
gliam ⁊ honorē ⁊ bñdictionē sedēti sup thro
nū viuēti i secula seculoꝝ: ꝓcidebāt vigintiq̄
tuor seniores añ sedētē in throno ⁊ adorabāt
viuētem in secula seculorum: ⁊ mittebāt coro
nas suas añ thronū dicētes. Dignus es dñe
deꝰ nr̄ accipere gliaꝫ ⁊ honorē ⁊ v̄tutē: qꝛ tu
creasti oia: ⁊ ꝓpter volūtatē tuā erāt ⁊ crea-
ta sunt. V

A Et vidi in dextra sedentis supra thro
Ezech.2.d. nū libꝝ scriptū intus ⁊ foris: signatū
sigillis septē. Et vidi angelū fortem ⁊ predi-
cantem voce magna. Quis est dignus aperi
re librum ⁊ soluere signacula eius: ⁊ nemo
poterat neq̄ in celo neq̄ in terra neq̄ subtꝰ
terrā aperire librū: neq̄ respicere illū. Et ego
flebā multū: q̄ñ nemo dignus inuētus ē ape-
B rire libꝝ: nec videre eū. Et vnus de seniorībꝰ
dixit mihi. Ne fleueris. Ecce vicit leo d̄ tribu
iuda radix dauid aperire libꝝ ⁊ soluer̄ septē
signacula eius. Et vidi ⁊ ecce in medio thro-
ni ⁊ q̄tuor aialiū ⁊ in medio senioꝝ agnū stā

tem tanq̄ occisū hn̄tē cornua septē ⁊ oculos
septē: qui sūt septē spūs dei missi in oēm terrā
Et venit ⁊ accepit de dextera sedētis in thro-
no libꝝ. Et cū aperuisset libꝝ: quatuor aiālia S.6.a
⁊ vigintiq̄tuor seniores ceciderūt corā agno C
habentes singuli citharas ⁊ phialas aureas
plenas odoramentoꝝ que sunt orationes sā
ctoꝝ: ⁊ cantabant canticū nouū dicentes. Di
gnus es dñe accipe libꝝ ⁊ apire signacula ei
us: quoniam occisus es: ⁊ redemisti nos deo S.7.b
in sanguine tuo ex omni tribu ⁊ lingua ⁊ pō
pulo: natione. Et fecisti nos deo nostro re-
gnū ⁊ sacerdotes ⁊ regnabimus sup terram.
Et vidi: ⁊ audiui vocē angeloꝝ multoꝝ in cir
cuitu throni ⁊ aialiū ⁊ senioꝝ: ⁊ erat numerꝰ B
eoꝝ milia miliū: dicētiū voce magna. Dignꝰ Dan.7
est agnꝰ qui occisus est accipere virtutem ⁊
diuinitatem ⁊ sapientiā ⁊ fortitudinē ⁊ ho
norē ⁊ gloriā ⁊ bñdictionē. Et oēm creaturā
q̄ i celo est ⁊ sup terrā ⁊ sub terra ⁊ que sūt in
mari ⁊ que in eo: oēs audiui dicētes sedenti
in throno ⁊ agno. Bñdictio ⁊ honor ⁊ glo-
ria ⁊ potestas in secula seculorum amen. Et q̄
tuor animalia dicebant. Amen. Et vigin-
tiquatuor seniores ceciderūt in facies suas ⁊
adorauerūt viuentē in secula seculoꝝ. VI

Et vidi q̄ aperuisset agnus vnū de se
ptē sigillis: ⁊ audiui vnū de quatuor A
aialibus: dicēs tanq̄ vocē tonitrui.
Veni ⁊ vide. Et vidi ⁊ ecce equus albus: ⁊ q̄
sedebat sup illū habebat arcū ⁊ data ē ei co-
rona: ⁊ exiuit vincens vt vinceret. Et cū ape-
ruisset sigillū secūdū: audiui scdm animal di
cens. Veni ⁊ vide. Et exiuit alius equus ru-
fus: ⁊ qui sedebat sup illū datū est ei vt sume
ret pacem de terra: ⁊ vt inuicem se interficiāt
⁊ datus est ei gladius magnus. Et cum ape-
ruisset sigillū tertium: audiui tertiū aial: di- S.5.b
cens veni ⁊ vide. Et ecce equus niger: ⁊ q̄se- B
debat sup illū hēbat staterā in manu sua. Et
audiui tanq̄ vocē quatuor aialiū dicentium
Bilibris tritici denario vno: ⁊ tres bilibres
hordei denario vno: ⁊ vinū ⁊ oleū ne leseris.
Et cū aperuisset sigillū quartū audiui vocem
quarti aialis dicentis. Veni ⁊ vide. Et ecce
equus pallidus ⁊ qui sedebat super eū nomē
illi mors: ⁊ infernus sequebatur eum. Et da
ta est illi potestas sup quatuor partes terre:
⁊ iterficere gladio fame ⁊ morte ⁊ bestijs ter
re. Et cum aperuisset sigillum quintum: vidi
subtus altare animas interfectorum propter C
verbum dei: ⁊ ꝓpter testimonium q̄d hēbant
Et clamabāt voce magna dicētes. Usq̄ quo
dñe sanctus ⁊ verus non iudicas ⁊ nō vindi S.19.a
cas sanguinem nostrum de his qui habita-

bant in terra. Et date ſunt illis ſingule ſtole
albe: ⁊ dictum eſt illis: vt requieſcerent ad-
huc tempus modicũ: donec ꝯpleanť conſer-
ui eoꝝ ⁊ frẽs eoꝝ q̃ interficiendi ſunt ſicut ⁊
t.17.f. illi. Et vidi cũ aperuiſſet ſigillũ ſextũ. Et ecce
D terremotus magnus factus eſt. Et ſol factus
eſt niger tanq̃ ſaccus cilicinꝰ: ⁊ luna tota fa
cta eſt ſicut ſanguis: ⁊ ſtelle de celo ceciderť
ſup ťrã: ſicut ficꝰ emittit groſſos ſuos cũ a vẽ
to magno moueť. Et celũ receſſit: ſicut liber
inuolutus: ⁊ oĩs mons ⁊ inſule de locis ſuis
mote ſunt. Et reges terre ⁊ principes ⁊ tribu
ni ⁊ diuites ⁊ fortes ⁊ oĩs ſeruus ⁊ liber ab-
ſconderunt ſe in ſpeluncis ⁊ in petris mon-
.d. tium. Et dicunt mõtibus. ⁊ petris cadite ſu-
.10.c per nos: ⁊ abſcondite nos a facie ſedẽtis ſup
.23.c. thronũ ⁊ ab ira agni: qm̃ venit dies magnus
ire ipſoꝝ. Et q̇s poterit ſtare. VII

A Poſt hec vidi q̃ttuor angelos ſtãtes
ſuper q̃ttuor angulos terre: tenẽtes
quattuor ventos terre ne flarent ſu-
per terrã neq̃ ſup mare neq̃ in vllã arborez
Et vidi alterũ angelũ aſcẽdentẽ ab ortu ſo-
lis hñtez ſignũ dei viui. ⁊ clamauit voce ma
gna quattuor angelis quibꝰ datũ eſt nocere
.9.a. terre ⁊ mari dicens. Nolite nocere ťre ⁊ ma
ri neq̃ arboribꝰ quoadus̷q̃ ſignemus ſeruos
dei noſtri in frontibꝰ eorum. Et audiui nũe
rum ſignatoꝝ: centuz quadragintquattuor
milia ſignati. ex oĩ tribu filioꝝ iſrael. Ex tribu
iuda: duodeciz milia ſignati. Ex tribu ruben
B duodecim milia ſignati. Ex tribu gad: duo-
deciz milia ſignati. Ex tribu aſer: duodecim
milia ſignati. Ex tribu neptalim: duodecim
milia ſignati. Ex tribu manaſſe duodecim
milia ſignati. Ex tribu ſymeon duodeciz mi
lia ſignati. Ex tribu leui. duodecim milia ſi-
gnati. Ex tribu yſacar. duodeciz milia ſigna-
ti. Ex tribu zabulon. duodeciz milia ſignati.
Ex tribu ioſeph. duodeci milia ſignati. Ex tri
C bu beniamin. duodecim milia ſignati. Poſt
hec vidi turbã magnã quã dinumerare nẽo
poterat ex oĩbꝰ gentibꝰ ⁊ tribubꝰ ⁊ ppl'is ⁊ li
guis. ſtãtes añ thronũ ⁊ in ꝯſpectu agni ami
cti ſtol' albis. ⁊ palme in manibꝰ coꝝ. Et cla-
mabãt voce magna dicẽtes. Salus deo nr̃o.
qui ſedet ſup thronũ ⁊ agno. Et oẽs ãgeli ſta
bant in circuitu throni ⁊ ſenioꝝ ⁊ quattuor
aĩaliũ: ⁊ ceciderũt in ꝯſpectu throni in facies
ſuas ⁊ adorauerũt deũ dicẽtes: amen. Bñdi
ctio ⁊ claritas ⁊ ſapientia ⁊ gr̃arũ actio. ho-
nor ⁊ v̇tus ⁊ fortitudo deo nr̃o: in ſecula ſe-
culoꝝ Amen. Et reſpondit vnus de ſeniori
bus. ⁊ dixit mihi. Hi qui amicti ſunt ſtolis
D albis qui ſunt ⁊ vnde venerunt. Et dixi illi

Dñe mi tu ſcis. Et dixit mihi. Hi ſunt qui ve
nerunt de tribulatione magna: ⁊ lauerũt ſto
las ſuas. Et dealbauerũt eas in ſanguie agni .5.c.
Ideo ſunt ante thronũ dei: ⁊ ſeruiũt ei die ac
nocte in tẽplo eius: ⁊ q̃ ſedet in throno habi
tabit ſuper illos. Non eſurient neq̃ ſitiẽt am- Eſa.25.c
pliꝰ. nz cadet ſup illos ſol neq̃ vllꝰ eſtꝰ: qm̃ .21.a.
agnus q̃ in medio throni eſt reget illos: ⁊ d
ducet eos ad vite fontes aquaꝝ ⁊ abſterget
deus oẽm lachrimã ab oculis coꝝ. VIII

Et cũ aperuiſſet ſigillũ ſeptimũ: factũ A
eſt ſilentium in celo q̃ſi media hora.
Et vidi ſeptem angelos ſtãtes in cõ-
ſpectu dei: ⁊ date ſunt illi ſeptem tube. Et ali
us angelus venit: ⁊ ſtetit ãte altare hñs thu
ribulũ aureũ: ⁊ data ſunt illi incẽſa multa: vt
daret de orõnibꝰ ſcõꝝ oĩuz ſup altare aureũ
qd̃ eſt añ thronũ dei: Et aſcẽdit fumus incen
ſoꝝ de orõnibꝰ ſcõꝝ de manu angeli: coram
deo. Et accepit angelus thuribulũ aureum: B
⁊ impleuit illud de igne altaris: ⁊ miſit i ter
rã: ⁊ facta ſunt tonitrua ⁊ voces ⁊ fulgura ⁊
ťremotus magnꝰ ⁊ ſeptẽ angeli q̃ habebant
ſeptẽ tubas ꝑparauerũt ſe vt tuba canerent.
Et primus angelus tuba cecinit. Et facta eſt
grãdo ⁊ ignis: mixta in ſanguine: ⁊ miſſuz ẽ
in terrã. ⁊ terrtia pars terre. ꝯbuſta ẽ: ⁊ ťtia
pars arborum cõcremata eſt. ⁊ oẽ fenũ viri-
de cõbuſtũ ẽ. Et ſecundus angelus tuba ceci C
nit: ⁊ tanq̃ mons magnꝰ igne ardens miſ-
ſus eſt in mare. Et facta eſt tertia pars maris
ſanguis: ⁊ mortua eſt tertia pars creature eo
rũ q̃ habebãt aĩas in mari: ⁊ ťtia ps nauiũ in
terijt. Et ťtius angelus tuba cecinit ⁊ cecidit
de celo ſtella magna ardẽs tanq̃ facula. Et
cecidit in tertiã ptẽ fluminũ ⁊ in fontes aq̃ꝝ
⁊ nomẽ ſtelle diciť abſinthiũ. Et facta eſt ťtia
pars aquaꝝ in abſinthiũ: ⁊ m̃lti hoium mor- D
tui ſunt de aq̇s: q2 amare facte ſũt. Et q̃rtus
angelus cecinit. ⁊ ꝑcuſſa eſt tertia ps ſolis: ⁊
ťtia pars lune: ⁊ ťtia ps ſtellaꝝ: ita vt obſcu-
rareť tertia pars eoꝝ ⁊ diei nõ luceret ps ter
tia ⁊ noctis ſilr̃. Et vidi ⁊ audiui vocẽ vnius
aquile volantis per mediũ celi: dicẽtis voce
magna: Ue ve ve habitãtibꝰ in terra de cete
ris vocibus trium angelorum. qui erant tu-
ba canituri. IX

Et quintus angelus tuba cecinit. Et A
vidi ſtellã de celo cicidiſſe i ťrã ⁊ da- .20.a.
ta ẽ ei clauis putei abyſſi. ⁊ apuit puteũ abyſ
ſi. ⁊ aſcẽdit fumꝰ putei ſicẽ fumꝰ fornacis ma .14.c.9.a.
gne ⁊ obſcuratꝰ ẽ ſol ⁊ aer de fumo putei. Et
de fumo putei exierũt locuſte in terraz: ⁊ da
ta eſt illis poteſtas ſicut habent poteſtatem
ſcorpiones terre. Et preceptum eſt illis ne .7.a.

lederent fenū terre neq; oē viride: neq; oēm
arborē: nisi tm̄ hoies q̄ non hn̄t signū dei in
frontib⁹ suis. Et datū est illis ne occiderent
B eos: sed vt cruciarent mensibus q̄nq;. Et cru
Esa.2.d ciatus eoꝝ vt cruciatus scorpij: cū pcutit ho
Osee.10.c minē. Et in dieb⁹ illis q̄rent hoies mortē ⁊
Luc.23.e non inuenient eā. Et desiderabūt mori ⁊ fu-
Sap.16.b giet mors ab eis. Et silitudies locustaꝝ siles
equis parat̄ in pliū: ⁊ sup capita eaꝝ tāq̄ co
rone similes auro: ⁊ facies eaꝝ tanq̄ facies
hoiu; Et hēbant capillos sicut capillos mu
lieꝝ: ⁊ dentes eaꝝ sicut dētes leonū erāt. Et
habebant loricas sicut loricas ferreas: ⁊ vox
alaꝝ illaꝝ sicut vox curruū equoꝝ multoru;
currentiū in bellū. Et habebant caudas siles
scorpionū: ⁊ aculei erāt in caudis eaꝝ: ⁊ ptās
eaꝝ nocere hoibus mensib⁹ quinq;. ⁊ hēbant
sup se regē angelū abyssi cui nomen hebraice
abaddon grece autem apollion: ⁊ latine hn̄s
nomen exterminans. Ve vnū abijt: ⁊ ecce ve
C niunt adhuc duo ve p⁹ hec. Et sextus angel⁹
tuba cecinit ⁊ audiui vocē vnā ex q̄ttuor cor
nibus altaris aurei qd̄ est añ oculos dei: dicē
te sexto angelo q̄ habebat tubā. Solue qua
tuor angelos q̄ alligati sunt in flumine ma-
gno eufratē. Et soluti sunt q̄ttuor angli qui
parati erant in horā ⁊ diē ⁊ mensē ⁊ annum
vt occiderent tertiā ptē hoium. ⁊ numer⁹ eq̄
stris exercitus: vicies milies dena milia: ⁊ au
diui numeꝝ eoꝝ. ⁊ ita vidi equos in visione
⁊ q̄ sedebant sup eos: hēbant loricas igneas
⁊ hyacinthinas ⁊ sulphureas: ⁊ capita equo
rum erant tanq̄ capita leonū: ⁊ de ore eoru;
D pcedit ignis ⁊ fumus ⁊ sulphur. Et ab his
tribus plagis occisa ē tertia pars hoium: de
igne ⁊ de fumo ⁊ sulphure qui pcedebāt ex
ore ipsoꝝ. Ptās. n. equoꝝ in ore eoꝝ est: ⁊ in
caudis eoꝝ. Nā caude eoꝝ siles serpentibus
hn̄tes capita: ⁊ in his nocent. ⁊ ceteri hoies
q̄ non st̄ occisi in his plagis neq; pniam ege
runt de opibus manuū suaꝝ vt nō adorarent
demōia ⁊ simulacra aurea ⁊ argentea ⁊ erea
⁊ lapidea ⁊ lignea: q̄cūq; videre pn̄t neq; au
dire neq; ambulare: ⁊ nō egerūt pniā ab ho
micidijs suis: neq; a veneficijs suis neq; a for
nicatione sua: neq; a furt̄ suis: X
A ET vidi aliū angelū fortē descendēte;
de celo amictū nube: ⁊ iris in capite
eius. ⁊ facies ei⁹ erat vt sol: ⁊ pedes
eius tanq̄ colūna ignis. ⁊ hēbat i manu sua
libellū aptū: ⁊ posuit pedē suū dextꝝ s̄ mare
sinistrū āt sup terrā: ⁊ clamauit voce magna
B quēadmodū cū leo rugit. ⁊ cū clamasset: lo-
cuta sunt septem tonitrua voces suas: ⁊ cum
locuta fuissent tonitrua voces suas: ⁊ ego
scripturus erā. ⁊ audiui vocē de celo dicēte;

mihi Signa q̄ locuta sunt septē tonitrua: ⁊ Dan.12.c
noli ea scribere: ⁊ angelus quē vidi stante; s̄
mare ⁊ supra terrā leuauit manū suā ad celū
⁊ iurauit p viuentē in secula seculoꝝ q̄ crea-
uit celū ⁊ ea q̄ in eo sūt: ⁊ terrā ⁊ ea q̄ in ea sūt C
⁊ mare ⁊ ea q̄ in eo sunt: q: tp̄s non erit am-
plius sed in diebus vocis septimi angeli cu;
cepit tuba canere: ɔsūmabit mysteriū dei: si-
cut euangelizauit p seruos suos pphas. ⁊ au-
diui vocē de celo iteꝝ loquentē mecū: ⁊ dicē
tem. Vade ⁊ accipe libꝝ aptū de mām ange-
li stant̄ supra mare ⁊ sup t̄rā. ⁊ abij ad angelū
dicēs ei vt daret mihi libꝝ: ⁊ dixit mihi. Ac- D
cipe librum: ⁊ deuora illū: ⁊ faciet amaricari
ventrē tuū: s; in ore tuo erit dulce tanq̄ mel
⁊ accepi libꝝ de mām angeli ⁊ deuoraui illū Ezech.3.
⁊ erat i ore meo tanq̄ mel dulce. ⁊ cū deuo-
rassē eū amaricat⁹ ē venter me⁹. ⁊ dixit mihi.
Oportet te iteꝝ pphetare gentibus ⁊ popu
lis ⁊ linguis ⁊ regibus mult̄. XI
ET dat⁹ est mihi calamus silis v̄ge: ⁊ A
dictū ē mihi. Surge ⁊ metire tēplu;
dei ⁊ altare: ⁊ adorātes i eo. Atriū āt
qd̄ ē foris tēplū eijce foras: ⁊ ne metiaris illō
qm̄ datū est gētib⁹. ⁊ ciuitatē scām calcabūt
mensib⁹ q̄draginta duob⁹. ⁊ dabo duob⁹ te-
stib⁹ meis: ⁊ pphabūt dieb⁹ mille ducent̄ se
xaginta amicti saccis. Hi sūt due oliue ⁊ duo
candelabra i ɔspectu dn̄i terre stātes. ⁊ si q̄s
voluerit eos nocere: ignis exiet de ore eoꝝ. ⁊
deuorabit inimicos eoꝝ: ⁊ si q̄s voluerit eos
ledere: sic oportet eū occidi. Hi hn̄t potesta- B
tem claudendi celum ne pluat diebus pphe
tie illoꝝ: ⁊ ptātem hn̄t sup aquas ɔuertendi
eas in sāguinē: ⁊ pcuttere terrā omni plaga
q̄tienscunq; voluerit. ⁊ cū finierit testimoniū Dan.7.
suū: bestia q̄ ascēdit de abysso faciet aduersus
eos bellū: ⁊ vincet illos: ⁊ occidet eos. ⁊ cor
pora eoꝝ iacebunt i plateis ciuitatis magne
que vocatur spiritaliter sodoma ⁊ egyptus
vbi ⁊ dn̄s eoꝝ crucifixus est. ⁊ videbunt de
tribubus ⁊ populis ⁊ linguis ⁊ gentib⁹ cor-
pora eoꝝ per tres dies ⁊ dimidiū: ⁊ corpora
eoꝝ non sinent poni in monumentis. ⁊ inha
bitantes terram gaudebunt super illos ⁊ io
cundabuntur: ⁊ munera mittent inuicē: qm̄
hi duo pphe cruciauerunt eos q̄ habitabāt
sup terrā. ⁊ post dies tres ⁊ dimidium spiri- C
tus vite a deo intrauit in eos. ⁊ steterunt su
per pedes suos: ⁊ timor magnus cecidit su-
per eos qui viderunt eos. ⁊ audierunt vo-
cem magnam de celo dicentem eis. Ascen-
dite huc. ⁊ ascenderunt in celum in nube. ⁊
viderunt illos inimici eorum. ⁊ in illa hora
factus est terremotus magnus: ⁊ decima po

ciuitatis cecidit.Et occisa sunt in terremotu
nomina hominuz septem milia:⁊ reliqui in
timorē sunt missi:⁊ dederunt gloriā deo ce/
li.Ve secūdū abijt:⁊ ecce ve tertiū veniet ci/
to.Et septimus angelus tuba cecinit:⁊ facte
sunt voces magne in celo dicentes.Factum
est regnū huiꝰ mundi dñi nr̄i ⁊ christi eius:
D ⁊ regnabūt in secula seculoꝝ.amen.Et vigiti
quatuor seniores qui in ꝯspectu dei sedent in
sedibꝰ suis ceciderūt in facies suas:⁊ adora/
uerūt deū dicentes.Gratias agimꝰ tibi dñe
deꝰ nr̄ oipotens q̇ es ⁊ q̇ eras ⁊ q̇ venturus
es:qr accepisti virtutē tuā magnā ⁊ regnasti
Et irate sunt gentes:⁊ aduenit ira tua : tem/
pus mortuoꝝ iudicari ⁊ reddere mercedem
seruis tuis prophetis ⁊ sanctis ⁊ timētibꝰ no
mē tuū:pusill' ⁊ magnis:⁊ extminādi eos q̇
corrupūt t̄rā.Et aptū ē tēplū dī i celo.⁊ visa ē
arca testi eiꝰ i tēplo eiꝰ:Et fcā sunt fulgura ⁊
voces ⁊ terremotus ⁊ grando magna. XII
ET signū magnū aparuit i celo.Mu
A lier amicta sole:⁊ luna sub pedibus
eius:⁊ in capite eius corona stellaꝝ
duodeciz.Et in vtero habēs ⁊ clamabat par
turiens ⁊ crutiat' vt pariat. Et visuz est aliud
signū in celo.Et ecce draco magnꝰ rufus ha
bens capita septē ⁊ cornua decē:⁊ in capiti/
bus suis septē diademata:⁊ cauda eius tra/
hebat tertiā partē stellaꝝ celi.⁊ misit eas in
terram.Et draco stetit ante mulierez q̄ erat
pitura vt cum peperisset filium eius deuora/
B ret.Et peperit filium masculum:qui recru
rus erat oēs gētes in virga ferrea.Et raptus
ē filius eius ad deū ⁊ ad thronū eius:⁊ mlier
fugit solitudinē vbi habebat locū paratum
a deo:vt ibi pascat eā diebꝰ mille ducētis se/
xaginta.Et factū est p̄liū magnū in celo.Mi
chael ⁊ angeli eiꝰ p̄liabant' cū dracōe ⁊ dra/
co pugnabat ⁊ āgeli eiꝰ ⁊ nō valuerūt neq̄
locus inuētus ē eoꝝ āplius in celo.Et ꝓie/
ctus ē draco ille magnꝰ:serpens antiquus q̇
vocatur diabolus ⁊ sathanas:q̇ seducit vni/
uersuz orbē ⁊ ꝓiectus ē in terrā:⁊ angeli eiꝰ
C cū illo missi sunt.Et audiui vocē magnā in
celo dicētem.Nūc facta est salus ⁊ virtus ⁊
regnū dei nr̄i ⁊ ptās xp̄i eiꝰ:qr ꝓiectus ē ac
cusator fratꝝ nr̄oꝝ q̇ accusabat illos ante cō
spectū dei nr̄i die ac nocte ⁊ ipi vicerūt eū pp
sanguinē agni ⁊ pp v̇bū testionij sui:⁊ nō di
lexerunt animas suas vsq̄ ad mortē. Pro/
pterea letamini celi ⁊ q̇ habitatis in eis.Ve
terre ⁊ mari:qr descēdit diabolus ad vos ha
bens irā magnā sciēs q modicuz tp̄s hz. Et
postq̄ vidit draco q ꝓiectus eēt in terrā p/
D secutus est mulierē q̄ peperit masculum.Et

date sunt mulieri ale due aq̄le magne vt vo
laret i desertū in locū suū vbi al'r p tp̄s ⁊ tpa
⁊ dimidiū tpis a facie s'pēt̄.Et misit s'pēs ex
ore suo pꝰ mulierē aquā tanq̄ flumē vt eā fa
ceret trahi a flumine. Et audiuit t̄ra mlierē
⁊ apuit t̄ra os suū ⁊ absorbuit flumē qd̄ mi/
sit draco ḋ ore suo.⁊ iratꝰ ē draco i mlierē:⁊
abijt facere p̄liū cū reliq̇s de semie eiꝰ q̇ cu/
stodiūt mādata dei:⁊ hn̄t testioniū iesu xp̄i.
⁊ stetit sup arenā maris. XIII
ET vidi de mari bestiā ascēdentē hn̄/ A
tē capita septē ⁊ cornua decez. ⁊ sup
cornua eius decē diademata. ⁊ sup
capita eiꝰ noia blasphemie. Et bestia quā vi
di.silis erat pardo ⁊ pedes eiꝰ sic̄ pedes vrsi:
⁊ os eiꝰ sicut os leonis.Et dedit illi draco v̇/
tutē suā ⁊ ptātez magnā.⁊ vidi vnū de capi
tibꝰ suis q̄si occisum in mortē ⁊ plaga mort
eius curata ē ⁊ āmirata est vniuersa terra pꝰ
bestiā.⁊ adorauerūt draconē q̇ dedit ptātez
bestie.⁊ adorauerūt bestiā dicētes.Quis si/
milis bestie ⁊ q̇s poterit pugnare cū ea.⁊ da B
tū est eis os loquēs magna ⁊ blasphemias:
⁊ data ē ei ptās facere mēses q̄dragintadu/
os.⁊ aperuit os suū in blasphemias ad deuz
blasphemare nomē eius ⁊ tabernaculū eiꝰ
⁊ eos q̇ in celo habitāt.⁊ est datū illi belluz
facere cū scis ⁊ vincere eos.⁊ data est illi po
testas in oēm tribū ⁊ ppl'm ⁊ linguā ⁊ gētē
⁊ adorauerūt eā oēs q̇ inhabitabant terram J.20.d.
quorum non sunt scripta nomina in libro vi
te agni qui occisus est ab origine mundi.Si Phil.4.a.
quis habet aurem audiat.Qui in captiuita C
tez duxerit.in captiuitatē vadet.Qui in gla
dio occiderit oportet cum gladio occidi. Gen.9.a.
Hic ē patiētia ⁊ fides sanctorum.⁊ vidi aliā Math.26.c.
bestiam ascendentem ḋ terra ⁊ habebat cor
nua duo similia agni.⁊ loquebatur sicut dra
co.⁊ potestatem prioris bestie omnem facie/
bat in conspectu eius.⁊ fecit terram ⁊ habi/
tantes in ea adorare bestiam primam:cuius
curatā est plaga mortis.⁊ fecit signa magna
vt etiam ignem faceret de celo descendere i
terram in conspectu hominum.⁊ seduxit ha
bitantes in terram propter signa que data
sunt illi facere in conspectu bestie dicens he
bitantibus in terra vt faciant imaginem be/ D
stie que habet plagam gladij ⁊ vixit.⁊ datus
est illi vt daret spiritum imagini bestie: ⁊ vt
loquat' imago bestie:⁊ faciet vt quicūq̄ non
adorauerit imaginem bestie:occidatur.⁊ fa
ciet oēs pusillos ⁊ magnos ⁊ diuites ⁊ pau/
peres ⁊ liberos ⁊ s'uos habere characterem
in dextra mān aut i frōtibꝰ suis ⁊ ne q̇s posset
emere aut vēdere:nisi q̇ hēat characterem:

aut nomē bestie:aut nūeꝝ nōis ei⁹. Hic sapiā
est. Qui hꝫ intellectū ꝯputet nūeꝝ bestie. Nu
merus.n. hōis ē:⁊ nūerus eius sexcenti sexa
gintasex. XIIII.
A E T vidi:⁊ ecce agnus stabat sup montē
sion:⁊ cū eo centū q̄draginta q̄tuor
milia hn̄tes nomē eius ⁊ nomē pr̄is
eius scriptū in frōtib⁹ suis. Et audiui vocem
de celo tanq̄ȝ vocē aquaꝝ multaꝝ ⁊ tanquaȝ
vocē tonitrui magni:⁊ vocē quam audiui si
cut citharedoꝝ citharizantiū in citharis suis
Et cantabāt q̄si canticū nouū an̄ sedē ⁊ ante
s. 7.b quattuor aialia ⁊ seniores.⁊ nemo poterat dicere
canticū nisi illa centū q̄draginta q̄ttuor mi
lia q̄ empti sunt de terra. Hi sunt q̄ cū mulie
rib⁹ non sunt coinq̄nati: v̄gines.n.sunt. Hi se
quunt agnū q̄cunq̄ȝ ierit. Hi empti sūt ex oī
bus primitie deo ⁊ agno:⁊ in ore eoꝝ non est
B inuentū mendaciū. Sine macula.n.sunt an̄
thronū dei. Et vidi alteꝝ angelū volantē per
mediū celū hn̄tē euangeliū eternū vt euāge
lizaret sedentib⁹ sup terrā ⁊ sup oēm gentem
⁊ tribū ⁊ linguā ⁊ ppl'm:dicens magna voce
Timete dn̄ȝ ⁊ date illi honorē: q2 venit hora
Ps.145. iudicij eius:⁊ adorate eum qui fecit celum ⁊
Act.14.c terrā:mare ⁊ fontes aq̄ꝝ. Et alius angelus se
Esa.21.c. cutus est:dicens. Cecidit cecidit babylō illa
Hiere.51.a. magna q̄ a vino ire fornicationis sue pota
j.18.a. uit oēs gentes. Et terti⁹ angelus secutus est
illos dicens voce magna. Si q̄s adorauerit
bestiā ⁊ imaginē eius. ⁊ accepit caractarem
in frōte sua aut in manu sua. hic bibet de vi
no ire dei qđ mixtū est mero in calice ire ip
C sius. Et cruciabit igne ⁊ sulphure in conspe
j.9.a.j.19.a ctu angeloꝝ scōꝝ.⁊ an̄ conspectum agni. ⁊
fumus tormentoꝝ eoꝝ descendet in secula se
culoꝝ. Nec hn̄t requiē die ac nocte qui ado
rauerunt bestiā ⁊ imaginē eius ⁊ si q̄s acce
perit charactarē nōis eius. Hic patiā scōruȝ
est qui custodiunt mandata dei ⁊ fidem ihu
Et audiui vocem de celo dicentē mihi. Scri
be. Beati mortui q̄ in dn̄o moriunt. Amo
do iam dicit sp̄s vt req̄escant a laboribus
suis. Opa enim illorum sequuntur illos. Et
vidi.⁊ ecce nubem candidā.⁊ super nubem
sedentem similem filio hominis habentem
in capite suo coronam aureaȝ ⁊ in manu sua
falcem acutam. Et alius angelus exiuit de tē
D plo.clamans voce magna ad sedentem sup
Johel.3.c. nubem. Mitte falcem tuam ⁊ mete.q2 vēit
hora vt metat q2m aruit messis terre Et misit
q̄ sedebat sup nubē falcē suaȝ in terra:⁊ mes
suit eam. Et alius angelus exiuit de templo
qđ est in celo:hn̄s ⁊ ipse falcē acutam. Et ali
us angelus exiuit de altari q̄ hēbat ptātem
supra ignem:⁊ clamauit voce magna ad euȝ
qui habebat falcem acutā dicens. Mitte fal
cem tuam acutam:⁊ vindemia botros vinee
terre:q2m mature sunt vue eius. Et misit an
gelus falcem suā acutam in terrā:⁊ vindemi
auit vineam terre:⁊ misit in lacū ire dei ma
gnum. Et calcatus est lacus extra ciuitatem
⁊ exiuit sanguis de lacu vsq̄ȝ ad frenos equo
rum per stadia mille sexcēta. XV
E T vidi aliud signū in celo magnuȝ A
⁊ mirabile:angelos septē habentes
plagas septē nouissimas: q2m in ill'
ꝯsūmata est ira dei. Et vidi tanquā mare vi
treū mixtū igne:⁊ eos q̄ vicerunt bestiam ⁊
imaginē eius:⁊ numeꝝ nōis eius stantes su
pra mare vitreū habentes citharas dei:⁊ cā B
tantes canticū moysi serui dei:⁊ cāticū agni
dicentes. Magna ⁊ mirabilia sunt opa tua
dn̄e deus oipotens: iuste ⁊ vere sunt vie tue
dn̄e rex seculoꝝ. Quis non timebit te dn̄e.⁊ Hie.10.a
magnificabit nomen tuū? Q2 solus pius es C
q2m oēs gentes venient ⁊ adorabunt in ꝯspe
ctu tuo:q2m iudicia tua manifesta sunt. Et p⁹
hec vidi:⁊ ecce aptū est templū tabernaculi
testimonij in celo. Et exierūt septē angeli hn̄
tes septē plagas de tēplo:vestiti lapide mun
do ⁊ candido:⁊ pcincti circa pectora zonis
aureis. Et vnū de q̄tuor aialibus dedit septē
angelis septē phialas aureas plenas iracun D
die dei viuentis in secula seculoꝝ. Et ipletuȝ
est templū dei fumo a maiestate dei ⁊ de vir
tute eius:⁊ nemo poterat introire in tēpluȝ
donec ꝯsūmarent septē angeloꝝ. XVI
E T audiui vocē magnā de tēplo dicē A
tem septē angelis. Ite ⁊ effundite se
ptē phialas ire dei in terrā. Et abijt
primus angelus ⁊ effudit phialā suā in ter
rā ⁊ factū est vulnus seuū ⁊ pessimū in hoies
q̄ habebant caractarē bestie:⁊ in eos q̄ ado
rauerunt bestiā ⁊ imaginē eius. Et scđs ange
lus effudit phialā suā in mare:⁊ factus ē sā
guis tanq̄ȝ mortui:⁊ oīs aīa viuens mortua
est in mari. Et tertius effudit phialā suā sup
flumina ⁊ sup fōtes aq̄ꝝ:⁊ factus est sanguis
Et audiui angelū aq̄ꝝ dicētē. Justus es dn̄e B
q̄ es ⁊ q̄ eras scūs:qui hoc iudicasti:q2 sāgui
nē scōꝝ ⁊ pphaꝝ effuderūt:⁊ sanguinem eis
dedisti bibere. Digni.n.sunt. Et audiui alte
rum dicētē. Etiā dn̄e ds oipotens:vera ⁊ iu
sta iudicia tua. Et q̄rt⁹ āgel⁹ effudit phialā
suā in solē ⁊ datū ē illi estu affligere hoies ⁊
igni. Et estuauert hoies estu magno:⁊ blasphe
mauerūt nomē dei hn̄tis ptātē sup has pla
gas:neq̄ȝ egerūt pniaȝ vt darēt illi gl'iam. Et
q̄nt⁹ angel⁹ effudit phialā suā sup sedem be

stie ⁊ factũ est regnũ eius tenebrosum:⁊ con
manducauerũt linguas suas p̄ dolore:⁊ blas
femauerũt deũ celi p̄ doloribus ⁊ vulnerib⁹
C suis:⁊ nõ egerũt pñiam ex opibus suis.Et sex
tus angelus effudit phialã suã in flumẽ illud
magnũ eufraten:⁊ siccauit aquã eius: vt p̄pa
raret via regibus ab ortu solis.Et vidi de ore
dracõis ⁊ de ore bestie ⁊ de ore pseudo ꝓphe
exire sp̄us tres immũdos in modũ ranarum
Sunt eni sp̄us demonioꝝ faciẽtes signa: ⁊ ꝓ
r.24.d. cedũt ad reges totius terre ꝯgregare illos in
12.e. p̄liũ ad diẽ magnũ oipotẽtis dei.Ecce venio
essa.5.a sicut fur.Btũs q̄ vigilat ⁊ custodit vestimẽ
e 3.c. ta sua ne nudus ambulet ⁊ videãt turpitudi
nẽ eius.Et ꝯgregabit illos in l. cũ q̄ vocat
D hebraice hermagedon.Et septimus angelus
effudit phialã suã i aerẽ:⁊ exiuit vox magna
de tẽplo a throno dicẽs.Factũ est.Et facta st̄
fulgura ⁊ voces ⁊ tonitrua:⁊ terremotus fa
ctus est magnus q̄lis nũq̄ fuit ex quo hoies
fuerũt sup terrã talis terremot⁹ sic magnus.
Et fracta est ciuitas magna in tres p̄tes ⁊ ci
uitates gentiũ ceciderũt.Et babylon magna
venit in memoriam añ deũ:dare illi calicem
vini indignationis ire eius.Et ois insula fu
git ⁊ mõtes nõ sunt inuẽti.Et grãdo magna
sicut talẽtũ descendit de celo i hoies:⁊ blasfe
mauerũt hoies deũ ꝓpter plagã grãdis:qm̃
A magna facta est vehementer. XVII

Et venit vnus de septẽ angelis q̄ ha
bebant septem phialas ⁊ locutus ẽ
mecũ dicẽs.Ueni et ondam tibi dã
nationẽ meretricis magne q̄ sedet sup aquas
multas cũ q̄ fornicati sũt reges terre:⁊ inebri
ati sunt q̄ inhabitant terrã de vino ꝓstitutio
nis eius.Et abstulit me in sp̄ũ i dsertũ.Et vidi
mulierẽ sedentẽ sup bestiã coccineã plenam
noibus blasfemie hñtem capita septem ⁊ cor
nua decẽ.Et mlier circũdata purpura ⁊ coc
cino ⁊ iaurata auro ⁊ lapide p̄cioso ⁊ marga
ritis:hñs poculũ aureũ in manu sua plenum
abominatiõe ⁊ imunditia fornicatiõis eius.
B Et i fronte eius nomẽ scriptũ mysteriũ baby
lon magna mater fornicationũ ⁊ abominati
onũ terre.Et vidi mulierẽ ebriã de sanguine
sc̄toꝝ ⁊ de sanguine martirũ iesu.Et miratus
sum cum viderem illã ammiratione magna.
Et dixit mihi angelus.Quare miraris.Ego
dicã tibi sacr̄m mulieris ⁊ bestie q̄ portat eã:
q̄ habet capita septẽ ⁊ cornua decẽ.Bestia
quã vidisti fuit:⁊ nõ est ⁊ ascensura ẽ de abys
so:⁊ in interitũ ibit:⁊ mirabunt inhabitãtes
terrã quoꝝ nõ st̄ scripta noia in libro vite a cõ
C stitutione mundi vidẽtes bestiam q̄ erat:⁊ nõ
est.Et hic est sensus:q̄ habet sapiam. Septẽ
capita septẽ montes sunt:super quos mulier
sedet:⁊ reges septẽ sunt.Quinq̄ ceciderunt
vnus est ⁊ alius nõdum venit.Et cũ venerit
oportet illũ breue tp̄s manere ⁊ bestia q̄ erat
⁊ nõ est ⁊ ipsa octaua est:⁊ de septẽ.Et i inte
ritũ vadet.Et decẽ cornua q̄ vidisti:decẽ re
ges sunt q̄ regnũ nõdum acceperũt: sed ptã
tem tanq̄ reges vna hora accipiẽt post besti
am.Hi vnum consiliũ hñt:⁊ virtutẽ ⁊ ptãtẽ
suã bestie cadent.Hi cũ agno pugnabunt:⁊ B
agnus vincet illos:qm̃ dñs dñoꝝ est.⁊ rex re i.Timo.6.c
gũ ⁊ q̄ cũ illo sũt vocati ⁊ electi ⁊ fideles. Et j.19.c
dixit mihi.Aq̄s quas vidisti vbi meretrix se
det ppl'i sunt ⁊ gẽtes ⁊ lingue:⁊ decẽ cornua
q̄ vidisti in bestia:hi odient fornicariã ⁊ deso
latã facient illã ⁊ nudam ⁊ carnes eius man
ducabũt:⁊ ipsam igni cõcremabũt. De⁹ eni
dedit in corda eoꝝ vt faciãt qd̄ placitũ est illi
vt dent regnũ suũ bestie donec ꝯsũment ver
ba dei.Et mulier quã vidisti ẽ ciuitas magna
q̄ habet regnum sup reges terre. XVIII

Et post hec vidi aliũ angelum descen A
dentẽ de celo:hñtem ptãtẽ magnã:
⁊ terra illuminata est a gloria ei⁹.Et
exclamauit in fortitudine dicens.Cecidit: ce Esa.21.c.
cidit babylon magna ⁊ facta est habitatio de Hiere.51.a.
monioꝝ ⁊ custodia ois sp̄us imundi:⁊ custo s.14.b
dia ois volucris imunde ⁊ odibilis: q2 de vi
no ire fornicationis eius biberũt oẽs gentes
Et reges terre cũ illa fornicati sunt ⁊ merca
tores terre de virtute delitiarũ eius diuites fa
cti sunt.Et audiui aliã vocẽ de celo dicentem
Exite de illa pp̄s meus:⁊ ne p̄ticipes sitis de B
lictoꝝ eius:⁊ de plagis eoꝝ nõ accipiatis.Qm̃
puenerunt pctã eius vsq̄ ad celũ.⁊ recorda
tus est dñs iniquitatũ ei⁹. Reddite illi sicut
⁊ ipsa reddidit vobis: ⁊ duplicate duplicia
s3 opera eius.In poculo quo miscuit vobis:
miscete illi duplũ.Quantũ glorificauit se ⁊ i
delitijs fuit tantum date illi tormentũ ⁊ lu
ctũ q2 in corde suo dicit.Sedeo regina.⁊ vi
dua nõ sum ⁊ luctũ non video.Ideo in vna C
die veniẽt plage eius mors ⁊ luctus ⁊ fames
⁊ igne cõburetur:quia fortis est deus qui iu
dicabit illã.Et flebunt ⁊ plangent se sup illã
reges terre q̄ cũ illa fornicati sunt ⁊ in deliti
is vixerunt cũ viderint fumum incẽdij eius:
longe stantes ꝓpter timorẽ tormentoꝝ eius
dicentes.Ue ve ciuitas illa magna babylon: Hiere.51.a.
ciuitas illa fortis:qm̃ vna hora venit iudiciũ
tuũ:Et negociatores terre flebunt ⁊ lugebũt
sup illã qm̃ merces eoꝝ nemo emet amplius
merces auri ⁊ argẽti ⁊ lapidis p̄ciosi ⁊ mar D
garite ⁊ byssi ⁊ purpure ⁊ serici ⁊ cocci ⁊ oẽ li
gnũ tinum ⁊ oia vasa eboris ⁊ oia vasa de la

p̃ide p̃cioso ⁊ eramento ⁊ ferro ⁊ marmore.
Et cynnamomũ ⁊ amomum ⁊ odoramento
rũ ⁊ vnguenti ⁊ thuris ⁊ vini ⁊ olei ⁊ simile
⁊ tritici ⁊ iumẽtoꝝ ⁊ ouiũ ⁊ eq̃ꝝ ⁊ rhedaꝝ ⁊
mancipioꝝ ⁊ aiarũ hoium. Et poma desiderij
anime tue discesserunt a te ⁊ oia pinguia ⁊ p̃
clara pierunt a te ⁊ amplius illa iã nõ inue-
E niẽt mercatores hoium. Qui diuites facti sũt
ab ea longe stabũt ꝑpter timorẽ tormentorũ
Hiere:51.d. eius flentes ac lugentes ⁊ dicentes. Ue ve ci
uitas illa magna q̃ amicta erat bysso ⁊ purpu
ra ⁊ cocco ⁊ deaurata est auro ⁊ lapide p̃cio
so ⁊ margaritis: qm̃ vna hora destitute sũt tã
te diuitie: ⁊ ois gubernator ⁊ oẽs q̃ i lacũ na
uigant ⁊ naute ⁊ qui in mari opantur longe
steterunt ⁊ clamauerunt videntes locũ incẽ
F dij ei⁹ dicẽtes. Que similis ciuitati huic ma
gne. Et miserunt puluerẽ sup capita sua ⁊ cla
mauerunt flentes ⁊ lugẽtes: dicentes. Ue ve
ciuitas illa magna: in qua diuites facti sunt
oẽs q̃ hẽbant naues in mari de p̃cijs ei⁹: qm̃
vna hora desolata est. Exulta sup eam celum
⁊ scti apli ⁊ ꝓphete: qm̃ iudicauit de⁹ iudiciũ
vr̃m de illa. Et sustulit vnus angelus fortis la
G pidẽ quasi molarẽ magnũ ⁊ misit i mare di-
Hiere.51.b. cens. Hoc impetu mittet babylon ciuitas il-
la magna: ⁊ vltra iam nõ inueniet. Et vox ci-
tharedorũ ⁊ musicoꝝ ⁊ tibia canentiũ ⁊ tuba
non audiet in te amplius: ⁊ ois artifex oisq̃
ars nõ inueniet in te amplius ⁊ vox mole ñ
audiet in te amplius. Et lux lucerne nõ luce
bit in te amplius: ⁊ vox sponsi ⁊ spõse nõ au-
diet adhuc in te: q: mercatores tui erant p̃ri
cipes terre: q: i veneficijs tuis errauerũt oẽs
gentes. Et in ea sanguis ꝓphetarũ ⁊ sctõruz
inuẽtus est ⁊ oium qui interfecti sunt i terra

A P Ost hec audiui q̃si vocem XIX
magnam tubarũ multarũ in celo di-
centium allła. Laus ⁊ gl̃ia ⁊ virt⁹ do
nr̃o est: q: vera ⁊ iusta iudicia sunt eius q̃ iu
S.6.c. dicauit de meretrice magna q̃ corrupit terrã
in ꝓstitutione sua: ⁊ vindicauit sanguinẽ ser
uoꝝ suorum de manibus eius. Et iterũ dixeꝛt
S.9.a.14.a allła. Et fumus eius ascendit in secula seculo
rũ. Et ceciderũt seniores vigintiq̃tuor ⁊ q̃tu-
or animalia ⁊ adorauerunt deũ sedentem su
per thronũ: dicentes amẽ: allła. Et vox de thro
no exiuit dicẽs. Laudẽ dicite deo nr̃o oẽs sã
cti eius ⁊ qui timetis deum pusilli ⁊ magni.
Et audiui quasi vocem tube magne ⁊ sicut
vocez aquarũ multarũ ⁊ sicut vocẽ tonitruo
rũ magnoꝝ dicentium allła: qm̃ regnauit dñs
B deus noster omnipotens. Gaudeamus ⁊ ex
ultemus ⁊ demus gloriam ei: quia venerunt
nuptie agni ⁊ vxor eius preparauit se. Et da
tum est illi vt cooperiat se byssino splendenti
⁊ cãdido. Byssinum enim iustificationes sũt
sctõrum. Et dixit mihi. Scribe Beati qui ad mat.22.
cenã nuptiaꝝ agni vocati sunt. Et dixit mihi Lu.14.d
Hec verba dei vera sunt. Et cecidi ad pedes
eius vt adorarẽ eum. Et dixit mihi. Uide ne
feceris. Conseruus tuus sum: ⁊ fratrum tuoꝝ J.22.b
hñtium testimonium iesu. Deum adora. Te-
stimonium enim iesu est spũs ꝓphetie. Et vi-
di celũ apertum: ⁊ ecce equus albus ⁊ qui se
debat sup eũ vocabatur fidelis ⁊ verax: ⁊ cuz C
iusticia iudicat ⁊ pugnat. Oculi autem eius S.1.c.⁊.2.
sicut flãma ignis ⁊ in capite eius diademata
multa habens: nomen scriptum quod nemo
nouit nisi ipse. ⁊ vestitus erat veste aspersa sã- Esa.63.a
guine ⁊ vocabatur nomen eius verbum dei.
Et exercitus qui sunt in celo sequebant eum
in equis albis vestiti byssino albo ⁊ mundo: S.1.d.
⁊ de ore eius procedit gladius ex vtraq̃ pte
acutus vt in ipso percutiat gentes. ⁊ ipse re- S.2.g.
get eas in virga ferrea ⁊ calcat torcular vini Ps.
furoris ire dei omnipotentis: ⁊ habet in vesti
mento ⁊ in femore suo scriptum. Rex reguz S.17.d:
⁊ dominus dñantium. Et vidi vnum angelũ 1.Tio.6.
stantem in sole: ⁊ clamauit voce magna dicẽs
oibus auibus qui volabant p mediũ celi. Ue
nite ⁊ cõgregamini ad cenam magnã vt mã D
ducetis carnes regum ⁊ carnes tribunorum
⁊ carnes fortium ⁊ carnes equoꝝ ⁊ sedentiũ
in ipsis ⁊ carnes oium liberorum ⁊ seruoruz
⁊ pusillorum ⁊ magnorum. Et vidi bestiaz ⁊
reges terre exercitus eorum congregatos ad
faciendum prelium cum illo qui sedebat in
equo ⁊ cum exercitu eius. ⁊ apprehensa ẽ be
stia cum ea pseudo ꝓpheta ⁊ qui fecit signa
coram ipso q̃bus seduxit eos qui acceperunt
characterem bestie: ⁊ q̃ adorauerunt imagi-
nem eius. Uiui missi sunt hi duo in stagnum
ignis ardentis: ⁊ sulphuris: ⁊ ceteri occisi sũt
in gladio sedentis super equum q̃ procedit d
ore ipsius ⁊ oẽs aues saturate sunt carnibus
eorum. XX

E T vidi angelũ descendentez de celo A
hñtem clauẽ abyssi ⁊ catenã magnã S.9.a
in manu sua. Et apprehendit draconẽ serpen-
tẽ antiquũ q̃ est diabolus ⁊ sathanas ⁊ liga
uit eum p annos mille: ⁊ misit eũ in abyssum
⁊ clausit ⁊ signauit sup illũ vt nõ seducat am
plius gẽtes donec ꝯsũment mille anni: ⁊ p⁹
hoc oportet illũ solui modico tpe ⁊ vidi se-
des. ⁊ sederũt sup eas: ⁊ iudiciũ datũ est illis
Et aias decollatorum ꝑpter testimoniũ iesu B
⁊ propter verbum dei ⁊ q̃ non adorauerũt be

ſtiā neqꝫ imaginē eiꝰ:nec acceperūt characte
rē eius in frontibus aut i manibus ſuis ꝛ vi
xerūt ꝛ regnauerūt cū xp̄o mille annis. Cete
ri mortuoꝝ nō vixerūt:donec ꝯſumenꝫ mille
anni. Hec eſt reſurrectio prima. Btūs ꝛ ſan
ctus qui hꝫ partē in reſurrectione prima. In
his ſcd̄a mors nō hꝫ ptātē:ſed erūt ſacerdotes
C dei ꝛ xp̄i:ꝛ regnabūt cū illo mille ānis. Et cū
ꝯſūmati fuerint mille anni ſolueꝫ ſathanas d̄
carcere ſuo:ꝛ exhibit ꝛ ſeducet gentes q̄ ſunt
ſupra q̄tuor angulos terre gog ꝛ magog:ꝛ
ꝯgregabit eos in preliū:quoꝝ numerus ē ſi
cut arena maris. Et aſcēderunt ſup latitudi
nē terre:ꝛ circuierūt caſtra ſcōꝝ ꝛ ciuitatē di
lectā. Et deſcēdit ignis a deo de celo:ꝛ deuo
rauit eos:ꝛ diabolus q̄ ſeducebat eos miſſus
eſt in ſtagnū ignis ꝛ ſulphuris vbi ꝛ beſtia ꝛ
pſeudo pp̄he cruciabunꝫ die ac nocte i ſecu
la ſeculoꝝ: Et vidi thronū magnū candidū ꝛ
ſedentē ſuper eū a cuius ꝯſpectu fugit terra ꝛ
B celū. ꝛ locus nō eſt inuentus ab eis. Et vidi
mortuos magnos ꝛ puſillos ſtantes in ꝯſpe
ctu throni:ꝛ libri aperti ſunt:ꝛ alius liber ap
tus ē q̄ ē vite:ꝛ iudicati ſunt mortui ex his
q̄ ſcripta erāt in libris ſm opa ipſoꝝ. Et dedit
mare mortuos q̄ in eo erant:ꝛ mors ꝛ infer
nus dederūt mortuos ſuos q̄ ipſis erāt ꝛ iu
dicatū ē de ſingulis ſm opera ipſoꝝ. Et infer
nus ꝛ mors miſſi ſūt i ſtagnum ignis. Hec eſt
ẽ.13.b mors ſcd̄a. Et q̄ nō iuentus ē i libro vite ſcri
ptus miſſus ē in ſtagnū ignis. XXI
A Et vidi celū nouū ꝛ terrā nouā. Pri
.65.a.ꝛ mū.n. celū ꝛ pria terra abijt:ꝛ mare iā
66.a. nō ē. Et ego ioānes vidi ſcām ciuita
e.3.c tē hir̄lm nouā deſcēdentē de celo:a deo pa
ratā ſicut ſponſā ornatā viro ſuo. Et audiui
vocē magnā de throno dicentē. Ecce taber
naculū dei cū hoibus ꝛ hitabit cū eis. Et ipſi
ppl̄s eius erūt:ꝛ ipſe deus cū eis:erit eoꝝ d̄s
ẽ.7.d Et abſterget deus oēm lachrymaꝫ ab oculis
25.c. eoꝝ:ꝛ mors vltra nō erit neqꝫ luctꝰ neqꝫ cla
B mor neqꝫ dolor erit vltra. q̄ prima abierūt:ꝛ
43.c. dixit q̄ ſedebat i throno. Ecce noua facio oia
.5.d. Et dixit mihi. Scribe:q2 hec v̄ba fideliſſima
j.22.b ſunt ꝛ vera. Et dixit mihi. Factū ē. Ego ſum
alpha ꝛ o. initiū ꝛ finis. Ego ſitiēti dabo d̄ fō
j.22.c. te aque viue gratis. Qui vicerit poſſidebit h̄
e.8.d Et ero illi deus ꝛ ille erit mihi filiꝰ. Timidis
aūt ꝛ icredulis ꝛ execratis ꝛ homicidis ꝛ for
nicatoribꝰ ꝛ veneficis ꝛ idolatris ꝛ oibꝰ mē
dacibus:pars illoꝝ erit i ſtagno ardēti igne
C ꝛ ſulphure:qd̄ ē mors ſcd̄a. Et venit vnus de
ſeptē angelis hn̄tibus phialas plenas ſeptē
plagis nouiſſimis:ꝛ locutꝰ ē mecū dicēs. Ve
ni ꝛ oñdā tibi ſpōſā vxorē agni. Et ſuſtulit me

in ſpū i mōtē magnū ꝛ altū:ꝛ oñdit mihi ciui
tatē ſanctā hierl̄m deſcēdētē de celo hn̄tē cla
ritatē dei. Et lumē eiꝰ ſile lapidi precioſo tan
q̄ꝫ lapidi iaſpidis:ſicut chryſtalluꝫ. Et hēbat B
muꝝ magnū ꝛ altū hn̄tē portas duodecim:ꝛ
in portis angelos duodecim:ꝛ noia iſcripta
q̄ ſūt noia duodecim tribuū filioꝝ iſrl̄. Ab ori
ente porte tres:ꝛ ab aquilone porte tres:ꝛ ab
auſtro porte tres:ꝛ ab occaſu porte tres:ꝛ mu
rus ciuitatis hn̄s fūdamēta duodeci ꝛ i ipis
duodecim noia duodecim apl̄oꝝ ꝛ agni. Et
q̄ loquebaꝫ mecū hēbat mēſurā arūdineam
aureā vt metireꝫ ciuitatē ꝛ portas eiꝰ ꝛ muꝝ
Et ciuitas i q̄dro poſita eſt:ꝛ lōgitudo eius E
tanta eſt q̄ta ꝛ latitudo. Et mēſus ē ciuitatē
de arūdine aurea p ſtadia duodeci milia ꝛ lō
gitudo ꝛ altitudo ꝛ latitudo eiꝰ equalia ſunt
Et menſus ē muros eius centū quadragita
quatuor cubitoꝝ:menſura hoīs q̄ eſt angeli.
ꝛ erat ſtructura muri eius ex lapide iaſpidi:
ipſa v̄o ciuitas aurū mūdū:ſimile vitro mun
do:ꝛ fundamenta muri ciuitatis oī lapide p̄ F
cioſo ornata. ꝛ fundamentū primū iaſpis:ſe
cundū ſaphyrus. tertiū calcedonicus. quartū
ſmaragdus. quintum ſardonix. ſextum ſardi
us. ſeptimum chryſolitus. octauum beryllus
nonum topazius. decimum chryſſopaſſus.
vndecimū hyacinctus: duodecimū amethi
ſtus. Et duodecim porte:duodecim marga
rite ſunt per ſingulas. ꝛ ſingule porte erant
ex ſingulis margaritis:ꝛ platea ciuitatis au
rum mundum tanq̄ꝫ vitrum plucidum. ꝛ tē G
plum non vidi in ea. Dn̄s.n. deus omnipo
tens templum illius eſt ꝛ agnus. ꝛ ciuitas Eſa.60.d
non eget ſole neqꝫ luna:vt luceant in ea. Nā
claritas dei illuminabit eam:ꝛ lucerna eius
eſt agnus. ꝛ ambulabunt gentes in lumine
eius:ꝛ reges terre afferent gloriam ſuā ꝛ ho
norem in illam. ꝛ porte eius non claudētur Eſa.60.c.
per diem. Nox enim non erit illic. ꝛ afferent
gloriam ꝛ honorem gentium in illam. Non
intrabit in eam aliquid coinquinatum aut
abominationem faciens ꝛ mendacium: niſi
qui ſcripti ſunt in libro vite agni. XXII
Et oſtendit mihi fluuium aque viue A
ſplendidum tanq̄ꝫ cryſtallum pro
cedētē de ſede dei ꝛ agni. In medio Gal.5.d
platee eius:ꝛ ex vtraqꝫ pte fluminis lignum
vite afferens fructus duodecim p menſes ſin
gulos reddens fructum ſuum: ꝛ folia ligni
ad ſanitatem gentium. ꝛ omne maledictum
non erit amplius:ſed ſedes dei ꝛ agni in illa
erunt:ꝛ ſerui eius ſeruient illi. ꝛ videbunt fa
ciem eius:ꝛ nomen eius in frontibus eorum
ꝛ nox vltra non erit ꝛ non egebunt lumine Eſa.60.d

lucerne neqꝫ lumine solis: qm̄ dn̄s deus illu
B miabit illos: ꝛ regnabūt i secula seculoꝝ. Et
.21..b dixit mihi. Hec ṽba fidelissima sunt ꝛ ṽa. Et
dn̄s deus spirituū ꝓphaꝝ misit angelū suum
ondere seruis suis q̄ oꝫ fieri cito. Et ecce ve-
.i.a. nio velociter. Btūs qui custodit ṽba ꝓphie
libri huius. Et ego ioānes qui audiui ꝛ vidi
hec Et postqꝫ audissē ꝛ vidissē: cecidi vt ado
rarē an̄ pedes angeli q̄ mihi h̄ ondebat. Et di
.19.b xit mihi. Uide ne feceris. Cōseruus.n. tu⁹ sū
ꝛ fratꝝ tuoꝝ ꝓphaꝝ: ꝛ eoꝝ q̄ ꝟuāt ṽba ꝓphe
C tie libri huius. Deū adora. Et dixit mihi ne si
.i.a. gnaueris ṽba ꝓphetie libri huius. Tēpus.n.
ꝓpe ē. Qui nocet noceat adhuc: ꝛ q̄ in sordi
i. Joā.3.b. bus ē: sordescat adhuc. Et q̄ iustus iustificet
adhuc: ꝛ sāctus sāctificet adhuc. Ecce venio
cito: ꝛ merces mea mecū ē reddere vnicuiqꝫ
Esa.44.a. ꝟm opa sua. Ego sū alpha ꝛ o: primus ꝛ no-
.i.b.ꝛ.d. uissimus: principiū ꝛ finis. Beati qui lauant
stolas suas in sanguine agni vt sit ptās eoꝝ i
ligno vite: ꝛ p portas itrent in ciuitatē. Foris
canes ꝛ venefici ꝛ ipudici ꝛ homicide ꝛ ido
lis seruientes: ꝛ ois q̄ amat ꝛ facit mendaciū
D Ego iesus misi angelū meū testificari vobis
h̄ in eccl̄ijs. Ego sū genus ꝛ radix dauid: stel-
la splēdida ꝛ matutina. Et spūs ꝛ spōsa dicūt
Esa.55.a. veni. Et q̄ audit dicat venit. Et q̄ sitit veniat:
ꝛ qui vult accipiat aquā vite gratis. Conte-
stor.n. oi audiēti ṽba ꝓphie libri hui⁹. Si q̄s
apposuerit ad hec: appōet deus sup illū pla
gas scriptas in libro isto: ꝛ si quis diminuerit
de verbis libri ꝓphetie huius: auferet ds par
tē eius: de libro vite: ꝛ de ciuitate sctā: ꝛ d̄ his
que scripta sunt in libro isto. Dicit qui testi-
moniū phibet istoꝝ. Etiā. Uenio cito: amen.
Ueni dn̄e iesu. Gratia dn̄i nr̄i iesu xp̄i cū om
nibus vobis. Amen.

Finis

Fontibus ex grecis hebreoꝝ quoqꝫ libris.
Emendata satis ꝛ decorata simul.
Biblia sū p̄sens supos ego testor ꝛ astra.
Est impressa nec in orbe mihi similis.
Singula queqꝫ loca cū ꝯcordātibus extant
Orthographia simul qꝫ bn̄ p̄ssa manet.

Exacta est biblia presens Uenetijs sūma lu
cubratione: per Symonem beuilaqua papi-
ensem. Anno nonagesimo quarto supra Mi
lesimū quaterqꝫ centesimū: die vero vicesima
secunda nouembris.

Prima Giacomo 494.
22. 9bris

Incipiūt interpretatiões he
braicorū nominū ſm ordi/
nem alphabeti.

Aa:apprehēdēs vel ap
prehensio.

Aad:testificās. vel testi
monium.

Aadhar:deprecatio.

Aalma:vgo abſcōdita. vl̄ ab
ſconſio vginitatis.

Aara mōtana vel mons for/
titudinis.

Aarō:mōs fortis. vl̄ mōs for
titudinis: ſiue mōtanus.

Aarōite mōtes robuſti . vel
mōtiū fortitudies. ſiue mō
tani. aut montes eorum.

Aars ſol vl̄ lum̄. ſiue illumi/
nans. aut illuminatio.

Aathat:ō pr̄e tuo: vl tpe tuo
ſiue tu an̄ aut tpalis tuus

Aaz:apphēdēs vl̄ fortitudo
ſeu fortis. aut apprehenſio.

Aazia:patru⁹. vl̄ patruel̄ ſeu
apphēdēs dn̄z: aut fortitu/
do domini.

Hic. b. poſt. a.

Aba pr̄ vel pr̄nitas.
Syr̄ ē nō hebreū.

Abbacuc. luctator for
tis vl̄ rigid⁹ ſiue ꝯplexans
eos aut ſuſceptio eoꝝ

Abbadia:ſeru⁹ dn̄i. vel ſui/
ens domino.

Abbaga:pr̄ ſolēnis vel pr̄is
ſolēnitas . ſeu pr̄ loquens.
aut pr̄is locutio.

Abaia:pr̄ dn̄s: vel pr̄ abūdāſ
ſiue pr̄ meus iſte. aut pr̄is
mei abundantia.

Abai pr̄ eis. vl̄ pr̄nitaꝗ eorū.

Abana:pater gratus. vl̄ lapi
des colligens.

Abani pr̄is reḡes vel pr̄ cō/
mot⁹. ſeu pr̄ grat⁹ mihi . vel
pr̄ gratificās me.

Abania pr̄ grat⁹ dn̄o. vel pa
ter gratificās deum.

Abaria:trāſiēs dn̄s. vel i trā
ſitu dn̄i ſiue pr̄ ſuſcitās dn̄z
aut pr̄ vigilans dn̄o.

Abarim:ptrāſiēs. aut ptran
ſitio ſeu mōtes i trāſitu. vel
montes tranſeuntium

Abaron:pr̄ ſuſcitās dolorez.
vl̄ pr̄ vigilās murmuratōi.
ſiue pr̄ ſuſcitās iīqtatē . aut
pater vigilās iutilitati.

Abaſbai : parcēs. vel pepcit
ſeu parcēs mihi. aut parſi/
monia mea.

Abda:ſeruiēs vel ſeruitiuz.
ſiue ſeru⁹ ei⁹. aut ſeruiēs ei

Abdai. ſeru⁹ me⁹. vel ſeruiēſ
mihi. ſiue ſeruiēs eius. vel
ſeruitus mea vel ſeruitium
eius mihi.

Abdehel ſu⁹ di l̄ ſeruiēs do

Abdemelech:ſeru⁹ r̄gis vel
ſeruiēs regno. ſiue ſeru⁹ re
gius. aut ſeruus regnator.

Abdenago ſeru⁹ tacēſ. vl̄ ſer
uiēs taceo. vel dn̄i auxiliū
aut dn̄s auxiliator.

Abdi ſu⁹ me⁹ vl̄ ſuiēs mihi

Abdias ſeru⁹ domini. vl̄ ſer/
uiēs dn̄o ſiue dn̄i teſtis aut
dn̄o electus.

Abdiel:ſeru⁹ di. vel ſuiēs do

Abdo ſeru⁹ ei⁹ vel ſeruiēſ ei

Abdō:ſuiēs eis. vl̄ ſeru⁹ eoꝝ

Abdon ſeru⁹ merens. vel ſer
uus inutilis.

Abdon:ſeruus muſitās. vel
vel ſeruus iniquus.

Abdon:ancilla dolēs. vl̄ ſer
uiens murmurando.

Abed:ſeru⁹ ppl̄i l̄ ſuiēſ ppl̄o

abedia ſuiēſ dn̄o l̄ ſuitiū dn̄i

Abel:ꝯmitten. vel cōmiſſio.

Abel:luct⁹ vel vapor ſeu va
nitas aut miſerabilis:

Abela ꝯmittēs ei: l̄ cōmiſſio
eius. ſiue lugēs eū aut mi/
ſerabilis ei.

Abelga:vapor valliū. vel lu
ctus deuorās.

Abelmariz:vāitas habitacu
li. vel luct⁹ inhabitantiuz.

Abelmeola:vapor vallis ſal
ſe. vel luct⁹ parturientium
ſeu vāitas domicilij: vl̄ mi/
ſerabilitas iħabitatiōis.

Abelmeula idem eſt.

Abelſati:vapor ſpinoſus. vl̄
luct⁹ germinans. ſeu miſe
rabilis poſitio : aut vāitas
reſurrectionis.

Abēboen:lapis pollicis eoꝝ
vel lapis in medio eoꝝ.

Abnezer:lapis adiutorꝗ. vl̄
lapis auxiliator.

Abēner:lapis lucid⁹. vel pa
ter lucerne.

Aber:ꝯmiſit. vl̄ certam̄ iniſt
ſeu pticeps aut pticipatio

Aber:vuln⁹. vl̄ liuor ſiue lu/
cidus aut vulneratus.

Abeſſalō:pax pr̄is vel pr̄ pa
cis. ſiue pr̄is luct⁹ aut pr̄is
amaricatio.

Abeſſan pater abundās vel
patris egreſſio.

Abethā pr̄is r̄pulſio. vel via
/explorationis.

Abethſethim:luctus lictorū
vel vanitas germis.

Abgatha:pr̄ tāgēs ridentez
vel pr̄is tactus ridentis .

Abia pr̄ dn̄s. vl̄ pr̄is dn̄z ſiue
dn̄i pr̄nitas. aut vbi pr̄ fuit

Abiail:pr̄ me⁹ exultās vl̄ pa
tris mei exultatio.

Abial:pr̄ me⁹ ꝯtent⁹ vel pa
tris mei deſpectio.

Abiaſbozi pr̄ me⁹ ſup ītelli/
gēs vel pr̄is mei ſupintel/
ligentia.

Abiā patris mei ppl̄s. vel pa
ter me⁹. eorum.

Abiaſab:pater me⁹ colligēſ
vel pr̄is mei collectio

Abiaſaph:pr̄ me⁹ ꝯgregans
vel pr̄is mei congregatio.

Abiathar pr̄ me⁹ ros. vel pr̄
me⁹ ſupflu⁹. ſiue pr̄ meus
ſuſcitās pctm̄. aut pr̄ meus
peccato vigilans.

Abida pr̄ me⁹ ſciēs. vel pr̄is
mei ſcientia.

Abidā:pr̄ me⁹ ſciēs eos vel
pater me⁹ ſcientia eoꝝ.

Abidan pr̄ meus iudex vel
patris mei iudicium.

Abiel:pr̄ me⁹ de⁹ vel patris
mei deitas.

Abiē:patris mei mr̄. vel pr̄
meus maternus.

Abiezer:pr̄ me⁹ fortꝭ. vl̄ pr̄is
mei auxiliū. ſiue pr̄ me⁹ ſe
pat⁹. aut pr̄is mei ſcificatio

Abiezeri:pr̄is mei auxiliū vl̄
pr̄ me⁹ auxiliator meus.

Abigabaon pr̄ collis merēꝭ
aut pr̄ uallis meſticie. ſiue

pater meꝰ vallis mesta. vel pr̄ meus collis merentiū
Abigail pr̄ meus exultās vl̄ patris mei exultatio
Abigal pater roris. vel erroris siue pr̄is mei acervꝰ. aut pr̄is mei inuolutio
Abihel. pr̄ meꝰ deus vel patris mei deitas
Abilma lugēs vl̄ plorās. siue luctus aut ploratio
Abilmei. lugētes vel plorantes. seu vani aut miserabiles
Abilmes. idem
Abimahel. pr̄ meꝰ a dō vl̄ pr̄ meus exaudiens deū
Abimelech. pr̄ meꝰ rex vl̄ patris mei regnū
Abim pr̄ mēsure. vel pr̄ m̄suratꝰ siue pr̄ fuit. aut pr̄ erit.
Abinaā. pr̄is mei dcꝰ. vel patris mei commotio.
Abinadab. pr̄is mei votū. vl̄ pater meus spontaneus.
Abinoē pr̄is mei fidelitas. vel patris mei requietio.
Abira pr̄ meus magister vel patris mei magisterium.
Abirā pr̄ meꝰ excelsus vl̄ pr̄ meꝰ exaltatꝰ siue pr̄ meꝰ sublimis aut pr̄is mei sublimitas.
Abirō pr̄ meꝰ mgr̄ musitās vel pr̄ meꝰ mgr̄ murmurās siue pr̄ meꝰ mgr̄ iniquꝰ. aut pr̄ meꝰ mgr̄ inutilis
Abisa pr̄ salutꝫ. l̄ pr̄is salutar̄
Abisa pr̄ meꝰ sacrificās. vel pr̄is mei sacrificiū. siue pr̄is mei incēsū aut pr̄is mei holocaustū.
Abisai pr̄ salutꝫ mee. vel pr̄is salutare mihi.
Abisai pr̄ meus incēsū mihi vel pr̄ meus sacrificiū meū
Abisai pr̄ meꝰ supfluus vel pr̄is mei rugitus.
Abisag pr̄is mei incensū vel patris mei holocaustum
Abisue pr̄ meꝰ cātās vel pr̄is mei cātilena. siue pr̄ meꝰ loquēs aut pr̄is mei locutio.
Abisur pr̄ meꝰ mutꝰ vel pat̄ meus directus.
Abisur pr̄ meꝰ robustꝰ vl̄ pr̄ meꝰ āgustiatꝰ siue pr̄ meꝰ ꝯtinēs aut pr̄is mei acerbitas
Abital pr̄ meꝰ ros vl̄ pr̄ meꝰ irroratꝰ. siue pr̄ez meū apphēdēs aut pr̄is mei apphēsio
Abiu pr̄ meꝰ ē vl̄ pr̄ meꝰ ipe.
Abiu pr̄is robur l̄ pr̄is robor siue pr̄ eoꝝ. aut pr̄ meꝰ iste
Abizer pr̄ lucidꝰ. vel pr̄is lucerna.
Abobi pater icātator. vel patris amplexatio.
Abor pr̄ mōtiū. vl̄ pr̄is forainū seu pr̄ lumis aut pr̄ iracūdꝰ
Abra pr̄is magisteriū vel patris exaltatio.
Abraham pr̄ vidēs ppl̄z. vel pr̄ vidēs m̄ltitudinē. seu pr̄ multitudinis. aut pr̄ multarum subintelligit̄ gentium. non est. n. in noie.
Abram pr̄ excelsus. vel pr̄ exaltatus seu pr̄ sublimis. aut pr̄is sublimitas.
Abrech pr̄ delicatꝰ vel pr̄ tenerrimꝰ. Ipe ē ioseph q̄ ꝑlatꝰ egypto cū eēt tener ac delicatꝰ etate iuuētutꝫ factꝰ est pr̄ senū merito sapiētie ꝛ ꝑlatus sapientibus.
Absalō pax pr̄is. vel pr̄ pacis vel pr̄is luctꝰ. ant pr̄is amaricatio.
Absalō pr̄em meū pacificās vel pr̄is mei amaricatio.
Absanias pr̄ egressus dn̄o vel pr̄is abundantia dn̄i.
Abur pr̄is lum̄. vl̄ pr̄ igneus seu pr̄ icēdēs aut pr̄is aptio
Abur liuor vel plaga seu liuidus aut vulneratus.

Hic. c. post. a.

Achab fr̄ pr̄is vel fr̄nitas paternitatis.
Achā frat̄ pr̄is sui vel fratnitas pr̄nitatis sue.
Acchabi dcēr vel scorpiones
Achaia soror laborās vel soror q̄ siue soror dn̄i aut frat̄ eius dominus.
Achaici fr̄es laborantes. vel fratres q̄ seu fr̄es dn̄i. ant fr̄ eorum dn̄s.
Achai ꝑrupta. vel vmbraculū. siue soror laboris. aut fraternitas eorum.
Achal oīa vel oībꝰ: seu frater ꝯceptus aut fr̄is ꝯmixtio.
Achā labor vel necessitas. seu coluber insidiās. aut fraternitas eorum.
Achamoni frat̄ sapientie vel frater sapientissimus.
Achā tribulator vl̄ necessariꝰ
Accā necessitas vel tribulatō
Acharā retinēs vel apphēdēs siue retinēs gratiā. aut apphensio gratie.
Achar merces. vel turbator. siue tumulus. aut ꝯuersio.
Acharā turbās populū vel ꝯuersio populi siue ꝯuertēs eos aut turbatio eorum.
Acharan merces gratie vel turbans gratificatos.
Accarcha isemꝰ vel pauimtū
Acharis sterilis. vl̄ igratꝰ seu sterilitas aut igratitudo.
Acharob: mures vl̄ ꝯmolitō
Accaron i pascuis. vel gregis pascua seu sterilitas. aut eruditio tristitie.
Accarōite i pascuis vl pascua gregū. siue steriles. ant erudimenta tristitiarum.
Achas tenēs. aut apphēdēs siue retētio. aut apphensio.
Achaz ꝯuertēs vel apphēdēs siue ꝯuersus visiōi. aut apphendens fortitudinē.
Achazias apphēdēs dn̄z vel apphensio dn̄i seu ꝯuersus fortiter dn̄o aut apphendēs visionem dn̄icam.
Achazib frat̄ lupi. vel frater deuorās seu tenēs lupū aut apprehendēs rapacitatez.
Acsa claudicās. vel factura
Acsaph. clauda collectio. vel factura congregationis.
Aces hamus. vel retētio siue humilis aut humilitas.
Aces idem.
Acceret. dissipās. vel disꝑdēs siue demoliēs aut inficiēs.
Accerethi dissipās me vel disꝑdēs me. siue ꝯmolitō mea aut interfectio mea.
Acchla suscipiēs eū vel susceptio eius.
Acheldemah ager sāguinis vel ager sanguineus. Syrū est nō hebreum.

Accherubl.cognoſce vel ſtel
lige ſiue ſciēs multitudinē.
aut ſcie multitudo.
Achi fr̄ meꝰ vel fr̄nitas mea.
Achia vmbraculū vel ꝑrup-
tio ſeu fr̄ dn̄i aut frn̄itas dn̄i
Achiam fr̄ populi vel fratris
populꝰ ſiue vmbraculū eis.
aut ꝑruptio eorum.
Achias merces.vel retribu-
tio ſeu frater dn̄s.aut frater
nitas domini.
Achie ūbraculū.vel i collibꝰ
Achila ſuſcipiēs eū vel ſuſce
ptio eius.
Achilai ſuſcipiēs eū mihi vl
ſuſceptio eius mea.
Achim fletꝰ vel plorans ſiue
frater eiꝰ.aut frn̄itas eorū.
Achimaas fr̄is mi onꝰ vel fra
tris mei aſſumptio.
Achimai.frater meꝰ reductꝰ
vel fratris mei reductio.
Achiman frater meꝰ q̄s. vel
frater meus quomodo.
Achimelech fr̄ meus rex vel
fratris mei regnū
Achimoht fr̄ meꝰ mortuus.
vel fr̄is mei deſertio.
Achimaan.fratris d̄cor vel fr̄
decorus.
Achinoē fratris decꝰ. vel fra
ternitati delectabilis.
Achior fratris mei lumē .vel
frater meꝰ mōtanus.ſeu fra
tris mei forām aut fr̄is mei
iracundia.
Achis frater meꝰ.vel quō eſt
Achiſ fr̄ vir vel verūtn̄ vir ſeu
frater meꝰ aut fratnitas viri
Achiſamech fr̄ez meū corro-
borās vl fr̄is mei firmamētū
Achiſamech . fr̄em adiuuās
aut frn̄itas adiutor ſeu frn̄i
tas fultura aut frn̄itas erectō
Achitob.frater meꝰ bonꝰ vel
fra tris mei bonitas.
Achitophel frater meꝰ ruēs.
vel fratris mei ruina.
Achitophel fr̄ meꝰ cadēſ vel
frat meꝰ irruēs.ſiue fr̄ meuſ
tractās aut fr̄ meꝰ cogitās.
Achizib ſtulticia vel mēdaci
um.ſeu frater meꝰ deuorās
aut fratris mei hoſtia.
Accho hamꝰ vel vſqꝫ huc ſi-
ne hūilitas aut retētio.
Acchoe hamus vel vſqꝫ huc.
ſeu r̄tinēſ eū aut hūilitaſ eiꝰ
Acchoite hami vel vſqꝫ huc.
ſiue hūiles aut retēti.
Acchos hamꝰ vel vſqꝫ huc ſi
ut humilitas. aut retentio.
Acchobor mureſ l d̄uaſtatio
Acchor turbatō.vel tumultꝰ
ſeu ꝑuertens aut ꝑuerſio.
Achor fratris lum̄ vel fratris
altitudo ſeu fratris foramē
aut fratris iracundia.
Achron retētio vel apphēſio
ſeu retinēs aut apphendēs
Accuhub hami grauitas vel
hūilitatis ↄdemnatio.
Achupha hamꝰ ſubitꝰ vl hūi
lis eructatio.
Acchus retinens conſiliū vel
humilis conſiliator.
Acchur retinēs lum̄ vel hūi-
litas ignea.
Achzib retētio.vel derelicia.
ſeu mēdatiū aut ſtulticia.
Achziba mētiēſ ei l ſtl̄ticia eꝰ
ſeu retinēs eū aut derelc̄a ei

Hic.d poſt.a.

Ha:teſtificās vel teſti
monium.
Hdad teſt̄ vel patruꝰ.
ſiue ꝑcipuus.aut patruelis
Adada teſt̄ eiꝰ vl vſqꝫ ad te-
ſtimoniū ſiue ꝑcipuꝰ ei aut
patruelis eius.
Addabarim deuteronomiū
grece ſc̄da legſlatio latine.
Adadezer d̄cor auxiliū vel ꝑ
cipuus ſeparator.
Adadezer teſtimoniū fortitu
dinis vel patruelis ſcificatō
ſiue fortitudine ꝑcipuꝰ. aut
teſtificatio ſcificationis.
Adaglam ↄgregās eos vel
ↄgregatio eorum.
Adai robuſtꝰ l ſufficiēs ſiue
teſt̄ meꝰ aut fortitudo mea
Adaia ſeruiens dn̄o.vel teſti
monium dn̄i.
Adaia ſuꝰ dn̄i l teſtificās dn̄z
Adalia ſeruꝰ laborās vel te-
ſtimoniū laborioſum.
Adalia teſtis laborās vel ſer
uus laborioſus.
Adam teſtificās eos vel teſti
monium eorum.
Adam hō.aut terrenꝰ ſiue in
digena vel terra rubra.
Adama humꝰ aut terra ſiue
terrena.vel deſiderabilis.
Adame cruores.vel ſāguies
plurali numero.
Adāi magnificās.vel q̄ ē ma
gnificētia ſiue ſeruiēs pplo
meo aut teſtificās pplz meū
Adar grex vel populus.
Adar palliū l ſublimiſ ſiue te
ſt̄ vigilās.aut ſuꝰ ſuſcitator
Adar palliū.vel magnificuſ
Adarſa teſtificās ſolē. vel ſer
uus illuminator
Adaſſa noua vel nouitas ſeu
teſtis facture . aut ſeruitus
plaſmationis.
Adaſſor ſeruꝰ fort̄ vl teſt̄ āgu
ſtiatꝰ ſeu ſuiēs petre aut te
ſtificās ſagittā luminis
Adgaz pater ſordis vel teſt̄
ſordidus.
Adamatha ſeruꝰ donator vl
teſtificās ↄſūmationē.
Adrach ſtola vel decorꝰ ſiue
indumentum.aut idutio.
Adraim mundans peſſimos
vel mundatio peſſimorum.
Adramelech:ſtola regis vel
d̄cor regni ſeu rex idutꝰ aut
regnator decorus.
Adenabeth ſeruꝰ ꝓphetizās
vel teſtificator ꝓphetie.
Adet rex effuſꝰ vel turris gre
gis ſiue teſtis vigilans aut
ſeruus conſurgens.
Adeſa:teſtiſ facture vel ſeruꝰ
plaſmator ſiue ſuitꝰ nouita
tis aut teſtificatō ſcificatōis
Adema:ſeruus dn̄i. vel teſti-
ficans dn̄m.
Adrehel:greges dei:vl ones
diuine:ſeu deuorās deū.aut
induitio dei.
Adremelech:ſtola regis vel
decor regni.ſiue rex idutus
aut regnator decorus.
Adrēmō:teſtis ſublimis uel
ſeruus eccleſie.
Adrezer:ſtola fortiſ uel d̄cor
ſeparus:ſeu decor auxiliū.
aut idumētū ſcificationis.
Adi:ſeruus meus: vel teſti-
monium meū.

Adiada seruiens testibꝰ. vel fortitudo testificantium.
Adihel seruꝰ dei: vl̃ testificans deum deorum.
Adi fuiēs cāe vl̃ testis iudicij
Adina fuiēs cāe eius vel testis iudicij eius.
Adio tenellꝰ. vl̃ delicatꝰ seu fortis iudex aut fortis causator
Adithai: seruitus duplex. vl̃ testificatio.
Adrias ꝯtinēs mala. vl̃ locꝰ maloꝝ seu dcor facture aut induitio plasmationis.
Adrihel: ppl̃s di vel oues diuine seu decorās deū: aut induitio dei.
Ado: seruꝰ seu testis vel fuiens dn̄o aut fortitudo eiꝰ.
Adoaar seruꝰ vigilās vel seruus suscitator.
Adoch fuuz tenēs vel testificationis apprehēsio.
Adollā ꝯgregās eos vl̃ ꝯgregatio eoꝝ seu testioniū aq̄ aut testificatio i aqua
Adollamin idem qd adollā
Adollamites ꝯgregās eos vl̃ cōgregatio eoꝝ seu testis aq̄ aut testificatio in aqua.
Adom: seruiens eis. vel fortudo eorum.
Adomim: rubra vel ascēsus ruffoꝝ. Iste ē locus ille cruentꝰ ⁊ sāguinariꝰ q̊ deuēit hō q̄ ab irl̃z descēdit i hierico ⁊ icidit in latrones
Adon seruꝰ merēs vel testis murmurās siue fortis iniquꝰ aut fortitudo iutilis.
Adonai: dn̄s vel dn̄ator.
Adonata: dn̄s dn̄ans vel dn̄i dominatio.
Adōias dn̄ator ē dn̄s vl̃ dn̄i est dominatio.
Adōibezech: dn̄s micās. vel dn̄s fulgurās. vel dn̄s dn̄ator egestatꝭ aut dn̄s dn̄ator vani cōtentus.
Adōichaz dn̄s callidꝰ vl̃ dn̄ator calliditatis.
Adōirā dn̄s exaltatꝰ vl̃ dn̄ator sublimis.
Adonisedech dn̄s pacis vel dn̄ator iusticie.

Adopsite libertas vl̃ gaudiū
Ador fuitꝰ generās vel testificatio generationis.
Adulā testimoniū prius. vel seruiēs eternitati.
Adurā: decor excelsi. vel generatio excelsa. seu dcor excelsꝰ aut fluuij exaltatio.
Adrumītina: visio sublimis.

Hic. e. post. a.

AEgla vitula vel iuuēcula siue solēnis. aut festiuitatis eius
Aegyptꝰ: tenebre vl̃ āgustia siue tribulatio coangustās aut tribulatōis coāgustatō
Aegyptij: tenebre vel āgustiantes. seu tribulātes coāgustatos. aut tribulatores coangustatorum.
Aeglō: iuuēcula vl̃ vacca corū: seu vacca merēs aut iuuencula inutilis.
Aelaz: vestibulū: vl̃ an̄ fores. seu postis ant supliminare.
Aelamite: vestibula. vl̃ an̄ fores. seu postes aut sr̃limiaria
Aelā: appōita vl̃ obiecta seu despiciēs aut ꝯparata
Aelamite: appositi. vel obiecti seu dspiciētes. aut ꝯpat
Aelmoth: taberne vl officie seu taberne mortꝭ aut officine mortuoꝝ.
Aena: fons. vel biuiū. set fōs eius aut oculus eius.
Aēdor fōs generās vl̃ oculꝰ generationis.
Aenas paup. vel miser respōdēs. aut rn̄sio.
Aenganim fōs hortorū. vel oculus elatorum.
Aenom fōs eoꝝ. vl̃. oculꝰ eoꝝ
Aerim: aceruꝰ lapidum vel aceruati lapides.
Aesdrelon: auxiliū meroris. vel misericordia dolentiuz
Aesmō: t̃ra desta. vl̃ t̃ra icl̃ta seu t̃ra merēs. aut t̃ra iutilis
Aethaz valida vel ātiq̄. siue ascendēs. aut fortitudo.
Aethi: obstupefaciēs vel pr̃ rēs. seu terror pr̃is mei. aut obstupefaciēs pater meus
Aethiopia tenebre. vl̃ caligo seu tenebrās. aut caligās.
Aethiopes tenebrosi vel caligiosi. seu tenebrātes. aut caligantes.
Aethonodasai: via iferior vl̃ viantes inferius.

Hic. ph. post. a.

APhai: humꝰ eoꝝ vel volatꝰ eoꝝ seu liberās eos. aut securitas eoꝝ
Apham: idem.
Aphai: humꝰ vel volatꝰ seu liberās paupes. aut securitas gratie.
Aphā: humꝰ mea vel volatꝰ meꝰ seu liberās paupes meos aut securitas gr̃e mee.
Aphar: t̃ra vl̃ puluis siue humus aut fodiens.
Aphar puluis suscitās vel humꝰ vigilie seu liberās vigiles aut securitas suscitatoꝝ
Aphara t̃ra eiꝰ. vl̃ pl̃uis eiꝰ. siue humꝰ eiꝰ aut fodiēs eū
Aphara puluis suscitās seuz vl̃ humꝰ vigilie eiꝰ seu libeq̄rās vigilātes eis: aut securitas suscitatorum eiꝰ.
Aphara taurꝰ vel vitulꝰ siue puluis eiꝰ. aut fodiēs eum
Apharā fodiēs humū vl̃ puluis inutilis.
Apharā puluis suscitās eos vel humꝰ vigilie eoꝝ seu liberās vigilātes eis. aut securitas suscitatoꝝ eiꝰ
Aphrai fodiēs mare vel maris effossio.
Aphrai puluis suscitās eos. vel humꝰ vigilie eoꝝ. seu liberās vigilātes eis. aut securitas suscitatoꝝ eius.
Aphrasa. t̃ra digna vl̃ fodiēs eleuatiōz seu liberalitas solis. aut liberās illumiatos.
Apharsacei t̃reni digne l̃ fodiētes eleuatos seu liberi sol̃ aut liberātes illumtuatos.
Apharsual tellꝰ saluata vl̃ t̃ra salutꝭ siue puluis suscitās salutē aut humus vigilās salutationi.
Aphasothi securitas. vl̃ libertas. seu liberꝝ germē aut securitas resurrectionis.

Apharias indicans dn̄s. vel iudicium dei.

Aphech ɔtiuit vel ɔtinētia ſiue ɔtinens. aut furoꝛ nouꝰ.

Aphech ɔtiebit. vel apꝓhendet ſiue ɔtinēſ aut apꝓhēſio

Apheca ɔtiebit eū vel apꝓhēdet eum ſiue ɔtinētia eius. aut apꝓhenſio eius.

Aphee furoꝛ alienuſ. vel vita diſſipata. ſeu vitā diſſipans aut vite diſcuſſio.

Aphelethi mirabilꝯ ł admirādꝰ ſeu viuificāſ aut excludēſ

Apher humꝰ vel fodiēs. ſeu puluis aut vitulus

Apherezei ſepati ł abſq̃ muro ſeu fodiētes oliuam. aut vituli foꝛnicantes.

Aphes i finibꝰ vel i extremis

Aphes donū i finibꝰ rubētiū vł i extremis acēſiōis rufoꝝ

aphes libere egrediens. vel ſecuritas egreſſionis.

aphia liberalis dn̄s vel liberalitas domini.

aphꝛica fertilꝯ. vł augmenta.

aphricāi fertiles. ł augm̄tati

aphiba colligēs recte. vel cōgregās ɔuerſionē ſeu liber egreſſꝰ. aut ſecura egreſſio.

aphith ſecurꝰ vel liber. ſeu ſecuritas. aut liberalitas.

aphō volās iique vel volatꝰ meroꝛis ſeu libere murmurans aut ſecuritas inutilis.

aphōite volātes iniq̄. vel volādo merētes ſeu ſecuri iutilꝯ. aut libere murmurātes

aphꝰ volās ɔſilio vel volatꝰ ɔſilij ſeu libere ɔſulēſ aut ſecurus feſtinatoꝛ.

aphuth eius indumēta. vel eius declinatio.

aphuthei eiꝰ idum̄ta vel eiꝰ declinationes.

Hic. g. poſt. a.

AGa feſtiua. vel ſolēnis

Aga loquēs vel meditās ſeu meditatio. aut loquela.

agaba feſtiuꝰ pater vel ſolēnitas patris.

agabꝰ nuncius tribulās vel tribulationis annunciatio.

Agad plāctus egypti. vel plāctus egyptioꝝ. ſeu ſeruitꝰ feſtiua aut ſolēne teſtimoniū

Agag doma ł tectū. ſeu feſtiue ſolēnis. aut feſtiua ſolēnitas

Agagite domata. vel tecta ſiue ſolēnes feſtiue. aut feſtiui ſolēniter.

Agai queſtio. aut feſtiuitas. ſeu loquens mihi. aut meditatio mea.

Agla vitula. vel iuuēcula ſeu ſolēnis. aut feſtiuitas eius.

Agar aduēa vel ɔuertēs. ſeu feſtum ſuſcitans aut ſolēnitas vigilie.

Agarēi aduene vel conuerſi ſeu feſta ſuſcitātes. aut ſolēnitates vigiliaꝝ.

Agarai aduena vultur vel cōuerſio deuoratoꝛis. ſiue feſtiuus magiſter meꝰ. aut ſolēnitas magiſtri mei.

Age queſtio vel ſolēnis. ſeu meditatio aut loquela.

Ageba ſolēnis pater vel feſtiuitas patris.

Agedgad accictus vel annūcians pꝛedo.

Agedgad feſtiua ſeruitꝰ pdonis. vel ſolēne teſtimoniū accinctionis.

Agelom ſolēnis cādoꝛ vel annuncia iniq̄tatem meam.

Aggeus feſtiuus vel ſolēnis ſeu querens cōſiliū aut letꝰ feſtiuatoꝛ.

Agi q̄ſtio vel ſolennis ſeu ſciens me aut feſtiuitas mea.

Agia querens dn̄m. vel ſolēnitas domini.

Agia ſolennis domio. vel feſtiuitas domini.

Agirēmon fons ſublimis vel fons eccleſie. ſeu fons cogregans aut fons maloꝝ granatoꝛum.

Agrippa ɔgregās ſubito vel cōgregatio ſubita.

Agrith aduene vł icola ſiue aduēa meꝰ aut incola meꝰ

Agith feſtiua vel ſolēnis ſeu meditatio aut loquela.

Agithe feſtiui vel ſolennes ſiue loquētes. aut meditātes

Hic. h. poſt. a.

AHab frater pr̄is. vel fr̄nitas paternitaꝭ.

Ahaion cāpi. vel aulones ſeu valles grandes. aut valles cāpeſtres.

Ahalath mōs diuidēs ł mōs leuis. i. lipidus ſiue lubꝛicꝰ

Ahamō ſapia ł ſapiētiſſimus

Ahara fr̄iſ odoꝛ vł fr̄ odoꝛis.

Aharel poſt exercitū. ł ſeq̄ns exercitū dei ipſe eſt ohab cognatꝰ moyſi. qui ⁊ ietro.

Ahares teſta. vel ſol ſeu ſiccitas. aut ariditas.

Ahaz patruus vel patruelis ſeu foꝛtꝭ aut apꝓhendens.

Ahazias patruus dn̄s vel patruelis dn̄o ſiue apꝓhēdenſ dn̄m aut foꝛtitudo domini.

Ahebeꝛim hebꝛeoꝝ vel trāſeuntiū ſeu trāſitꝰ aut trāſitores eoꝛum.

Ahei umbꝛaculū ł ifecūditaſ

Aheri declinās. vel dclinatio

Ahesā volūtas. vel ɔſiliū ſeu volūtati aut cōſilio eoꝛum.

Ahi fraternitas vel vbi hec. ſeu vallis aut queſtio.

Ahi viuet vel viuit. ſeu vita vallium aut queſtio vite.

Ahia frater eiꝰ. vel vbi hec eſ ſeu vita eius aut viuit.

Ahia querēs eū. vel valꝭ eiuſ ſeu vita valliū eius. aut queſtio vite eius.

Ahialim cerui vel ceruoꝝ lapides ſiue valꝭ fermēti. aut queſtio malitie.

Ahialon admirās. vel admiratio ſeu merens aut valliſ iniquitatis.

Ahiaſ vita plaſmata. vel vita facture ſeu frater ſuſtollēs aut fratris plaſmatio.

Ahidad viuens gl̄ia vel vita gl̄e ſeu frat̄ meꝰ gloꝛiās aut fr̄is mei gloꝛiatio.

Ahie ſterilitas vel obūbꝛatō ſeu frater obūbꝛās. aut fr̄is obumbꝛaculum.

Ahiel viuēs deo vel viuēſ domini ſeu vita valliū dei aut queſtio vite diuine.

Ahiere vallis amica.vel vita
amici ſeu frater meꝰ amicuſ
vel fr̃is mei amicitia.
Ahiezer frat̃ meꝰ forꝫ vel fr̃is
mei auxiliator.ſeu vita val
liũ ſeparatoꝝ.aut q̃ſtio vite
ſcificationis.
Ahilã dolẽs vel pturiẽs. ſeu
añ fores.vel añ veſtibulum
Ahiloth frat̃ vinciẽs. vel frat̃
ligatus ſeu vallis declinanſ
aut vite vocatio.
Ahiluth vallis inclyta. vel q̃
ſtio nobil̃ ſeu frat̃ inclytus.
aut fraternitatꝭ nobilitas.
Ahiman vita q̃lis vel q̃ſtio q̃
ſeu frat̃ q̃s aut fr̃nitas quõ.
Ahimelech vita regis.vl̃ val
lis regia ſeu fr̃ meꝰ rex. aut
fratris mei regnum.
Ahim fons vel oculus.
Ahinadab frat̃ ſpõte vel frat̃
ſpõtaneus ſeu vita vallium
ſpõtaneaꝝ .aut queſtio vite
ſpontanee.
Ahin frat̃ merẽſ vel fr̃ iniquꝰ
ſeu vita vallium dolentium
aut queſtio vite iutilis
Ahiram vallis excelſa.vel vi
ta exaltata.ſeu frat̃ meꝰ ſub
limis aut fris mei exaltatio
Ahiran ſculptor.aut ſculpẽs
Ahirãite ſcl̃ptoreſ l̃ ſculpẽteſ
Ahiroth ſculptũ vel ſcalptũ.
Ahiſamech fr̃is mei ſcl̃ptura
vel fris mei erectio ſeu frat̃
meꝰ adiuuãs.aut fr̃eꝫ meuꝫ
roborans.
Ahiſar frat̃ meus pnceps vel
fris mei leuamen . ſeu vita
valliũ principis aut queſtio
vite anguſtiãtis.
Ahitub fr̃ meꝰ bonꝰ l̃ fr̃iſ mei
bonitas ſeu vita valliũ de
ferẽtiũ aut q̃ſtio vite dſerte
Ahoi ſpina vel cõpunctio.
Ahoites ſpinoſe vl̃ ꝯpũgẽtes
Ahoiaban ſpina ſapie vel cõ
punctio intelligentis.
Ahoimã pturbatꝰ.vel ptur
bator ſeu pũgens q̃s aut ſpi
na quomodo.
Ahim inutile.vel iniq̃tas.

Hic.i.poſt.a.

AI vultur vel duorator
Aia vultur eius vel d
uorans eũ.
Aiath vult̃ vel ꝯdẽnatio. ſeu
vultur declinans.aut deuo
ratio peccatorũ.
Aicham fr̃ meꝰ ſurgẽs l̃ fr̃is
mei reſurrectio.ſeu vult̃ cal
lidꝰ aut duoratõ calliditatꝭ
Aihel vult̃ di vel duorator dĩ
Ailath dolẽs vel pturiẽs ſeu
vultur victuſ aut deuorator
declinans.
Ailõ vallis admirãs.ſiue vbi
erãt niſi aut vbi viſi ſunt.
Ailud vult̃ vtinã vtilis vel d
uorator vtinã declinatus .
Ailulubi erãt vrſi l̃ vbi vrſi ſt̃
Aim iutilis aut idolatra.
Aiman idolũ gratũ vel iutil̃
dõatio.ſeu vultur quiſ .aut
deuorator quõ.
Ain fons.vel oculus.
Ainaam vultur decorꝰ vel d
uoratio pulchritudis.
Ainagalli oculꝰ vituli vel fõs
mũdãs ſiue oculꝰ reuelatuſ
aut fons tranſmigrationis.
Aion vultur merẽs.vel vult̃
iniquꝰ ſeu deuoratꝰ murmu
re aut deuorator inutilis.
Air ciuitas.vel oppidũ
Airſames ciuitas ſolis vel op
pidum illuminatum.
Aiſmoth deſto.vel adductio
mortis.
Aith ꝯdẽnatꝰ. vel ꝯdẽnatio
Aiud vultur inclytus.vel de
uorans glorioſũ.

Hic.l.poſt.a.

ALa ꝯmixtõ l̃ ꝯſcẽdẽs ſi
ne iſirmꝰ aut iſirmutaſ
Alab lactea vel dulcedo.
Alach lubricũ.vel ps mea:
Alacarnaſũ fermẽtũ ꝯcidẽſ du
ces l̃ ꝯmixtõ diuidẽſ pncipeſ
Alal laxitas.vel laſſitas. ſiue
leuitas aut latitudo.
Alala laxitas eiꝰ vel laſſitas
eiꝰ ſeu leuitas eiꝰ aut latitu
do eius.
Alã iſirmãs eoſ l̃ ꝯmixtõ eoꝝ
Alamath deſpiciẽs utrẽ l̃ ꝯtẽ
nẽs indignationem.
Alamõ dſpectio vel dſupꝝ ml̃
titudinẽ ſiue iſirmãs eoſ do
lori aut ꝯmiſcẽs eos iiq̃tati
Alas ꝯmixtio . vel fermentũ
Alaſam triplicẽ.vel ꝯſterna
tã ſeu ꝯmiſcẽs populũ.aut
fermentatio populi.
Albialbon pr̃iſ mei dolor vel
pr̃ meꝰ ſupintelligẽs.
Alchimus fermẽtũ vani ꝯſilij.
l̃ ꝯmiſcẽſ callidã feſtinatõeꝫ
Ale ꝯſcẽſio.vel ꝯmiſcens ſiue
infirmus. aut infirmitas.
Aleph mille vel doctria tẽta
tionum.
Alephſiꝫ ignis.vel igneꝰ.ſeu
doctrina mãdati. aut milia
tentationum.
Allel laꝰ.vel laudatio.
Alleluia laudate dñꝫ vel lau
datio dñi.
Alexãder alleuans tenebras
vel auferẽs anguſtias tene
brarum.
Alexãdria idem.
Alexandriꝫ tenebras alleuã
tes.vel tenebraꝝ anguſtias
auferentes. tuminis.
Alphalthi bitumẽ.vel aq̃ bi
Alpheꝰ doctꝰ vel documẽtũ ſi
ue fugitiuus.aut milleſimꝰ.
Alian ꝯtẽnens donũ vel deſ
pectio gratie.
Alian eiectus.vel eiectio.
Alimis veſtibulis. vel ſupli
minaribus.
Alinath vter vel indignatio.
Alinathan ꝯtẽptor doni .vel
deſpiciens donatoreꝫ.
Almon ꝯtẽptꝰ vel deſpiciens
Almõdeblathaiꝫ ꝯtẽptus pa
lataꝝ l̃ deſpiciẽs opprobria
Almoth vter vel indignatio
Aloes laus facture vel lauda
tio pſalmatoris.
Allon laus doloris .vel laus
meroriſ ſiue laudator iiquꝰ
aut laudator iutilis.
Alua deſpiciens vel ꝯtẽnẽs
ſiue ꝯtẽptus.aut deſpectio.
Aluã ꝯtẽnẽſ eoſ l̃ dſpiciẽſ eos
ſeu ꝯtẽptꝰ eis.aut deſpectõ
eorum.
Alus fermentũ vel ꝯmixtio.
ſeu ꝯtẽnẽs ꝯſiliũ aut deſpe
ctus feſtinator.

Am gens. vel populuſ
Ama gẽs mea vel po
pulus meus.

Amaa gẽs eiꝰ vel ppl̃s eius.
ſeu populi teſtis. aut popu
lum teſtificans.

Amaad populũ teſtificãs.vl̃
populi teſtificatio.

Amad ppl̃s adhuc.l̃ppl̃s ſer
uiẽs.ſiue populꝰ teſtis. aut
populare teſtimonium.

Amadathi ppl̃s ſeruiẽs pccõ
vel ppl̃s teſtificãs tẽpoꝛe.

Amadoꝛ ppl̃s teſtes gnãnſ:l̃
populꝰ ſeruiẽs generatõi.

Amal gẽs cõmixta vel ppl̃s
ꝯſcẽdẽs.ſiue populꝰ ĩfirmꝰ
aut populi deſpectio.

Amalaſar dixit pnceps.l̃ dc̃ʒ
pncipiſ.ſiue gẽs ꝯmixta car
ceri l̃ ppl̃s d̃ſpecte carceratꝰ

Amalech gẽs bꝛuta vel ppl̃s
lambens.

Amalechite gẽtes bꝛute:vel
populi lambentes.

Amã iniquꝰ.vel coãguſtans
ſeu ꝯpꝛimẽs me.aut coãgu
ſtatio mea.

Amana iiquꝰ ei:l̃ coãguſtãs
eũ.ſeu ꝯpꝛimẽs eũ:aut coã
guſtatio eius.

Amanite iniq̃.vel coãguſtan
tes:ſeu ꝯp̃mẽtes eos aut co
anguſtatio eoꝝ.

Amã ppl̃o dõatꝰ.l̃ ppl̃i grati ficatõi

Amanite populo donati.vel
populi gratificatiões.

Ammã cubitꝰ.vel mẽſura.
ſeu ppl̃s q̃s aut gẽs qũo.

Ammanite cubitati.vl̃ mẽſu
rati.ſeu gẽtes q̃ aut ppl̃i qũo

Amãſame cubitꝰ fulciẽſ.l̃ mẽ
ſura erectõis ſiue ppl̃i dono
adiutꝰ.aut populꝰ gratifi-
catiõe firmatus.

Amaraphal dc̃o cadẽs.l̃ di-
xit vt cadẽt.ſeu ppl̃s curatꝰ
deo aut ppl̃ſ medicamẽtũ d̃i

Amarã temulẽtꝰ.l̃ rubꝛicatꝰ
ſoꝛdidꝰ.ſiũ ppl̃s laudatꝰ tri
tico.aut populus aceruatꝰ

Amarias dicẽte dño. vl̃ ṽbũ
dñi.ſeu gẽs ſciſcitãſ dñʒ aut
populus vigilans domino

Amarite dicẽtes dño vl̃ ṽba
dñi ſeu populi dñʒ ſcrutan
teſ:aut populi dño vigilãteſ

Amaſ furoꝛ l̃ idigtio ſeu ppl̃ʒ
tollẽs:aut ppl̃s plaſmatõiſ

Amaſa furoꝛ eiꝰ vel idignãs
ei ſeu ſuſtollẽs gẽtẽ: aut po
pularis plaſmatio.

Amaſai furoꝛ eiꝰ meꝰ:vel idi
gnatio eiꝰ mihi.ſeu gẽtẽ ſu
ſtollẽs mihi aut populi pla
ſmatio mea

Amaſi furoꝛ meꝰ vel idigna
tio mea.ſiue ppl̃ʒ tollẽs mi
hi.aut plaſmatio ppl̃i mea.

Amaſia idignãs dñs:l̃ furoꝛ
dñi.ſeu gẽtẽ ſuſtollens dño
aut ppl̃i plaſmatoꝛ dñs.

Amath vter.l̃ idignatio ſiue
ppl̃i dõatꝰ aut ppl̃i ꝯſũmatꝰ

Amath v̓itas l̃ idignatio. ſiũ
ppl̃s peccatoꝛ aut ppl̃s tpal̃.

Amatha v̓itas eiꝰ vel idigna
tio bil̃ eiꝰ.ſiue ppl̃s declinãſ
eũ:aut populus peccãs ei.

Amatheꝰ populꝰ peccãs.vel
indignotoꝛ rigidus.

Amathi v̓itas mea l̃ idigtio
bil̃ mee.ſeu ppl̃s peccãs mi
hi aut ppl̃s declinans. Iſte
amathi ẽ iona pp̃ha ſarep-
tane vidue filiꝰ queʒ reſuſci
tauit heliaſ.mr̃e pꝰ ea dicẽte
ad eũ. Nũc i iſto cognoui qꝛ
vir dei es tu:ꝛ verbũ d̃i veꝝ
eſt in oꝛe tuo.

Amathia v̓itas mea dño l̃ fi-
delitas mea dñi ſiũ ppl̃s pec
cãſ dño.aut ppl̃s d̃clinãs dñʒ

Amathim v̓itas:vl̃ idignatõ
bil̃ eaꝝ ſiũ ppl̃s peccãs eis
aut populus declinãs eos.

Amathiũ v̓itaſ viri. l̃ idigtio
bil̃ aſſũpte.ſeu ppl̃s peccãs
viro.l̃ ppl̃s d̃clinãs aſſũptõʒ

Amdã ꝯcupiſcibil̃.vel ꝯcupi
ſcẽs.ſiũ populꝰ iudicãs eos
aut populus iudex eoꝝ.

Amaũ populũ abijciẽs vl̃ po
puli abiectio.

Amaꝰ ppl̃s abiectꝰ vel ppl̃i abiectio

Amẽ vere vel veritas:ſeu fiat
aut fideliter.

Ameſſa populũ tollẽs: vl̃ po
puli ablatio.

Ameſſia populũ leuans dñi
vel populi ſubleuatio

Ameſeth ppl̃s timẽs vel po
pulus ꝓlõgatꝰ.ſeu ppl̃i ger
men.aut ppl̃i reſurrectio.

Ametha luctꝰ vel idignatio
ſiue populi donũ.aut popu
li pfectio.

Amethẽ populꝰ aſcẽdẽs:vel
populi foꝛtitudo

Amethi luctꝰ meꝰ:l̃ idigna-
tio mea.ſiũ populꝰ meꝰ me
cũ aut populꝰ obſtupefactꝰ

Amphiboliſ populꝰ coꝛꝛuẽs
vel populꝰ oꝛe coꝛꝛuens.

Amia ppl̃s dñi.l̃ ppl̃i dñatio

Amiel populus meus dei vl̃
populus meus deo.

Amiel populus meus dei: vl̃
populi mei deus

Amim gẽs mea:vl̃ ppl̃s meꝰ

Aminadab ppl̃s meꝰ ſpõte.l̃
populꝰ meꝰ ſpõtaneus:ſiue
populi mei vota:aut popu
lus meus vrbanus.

Aminod ppl̃s meus inclytuſ
vel ppl̃s meus glorioſus.

Amiſaddai ppl̃ſ meꝰ ſufficiẽſ
vel ppl̃i mei ſufficientia.

Amithal calefactꝰ ros vel ca
lefactio roꝛis:ſiũ ppl̃s meꝰ
irroꝛatus:aut populi mei ir
roꝛatio.

Aminth populus meus ĩcly-
tus:vel ppl̃i mei gloꝛiatio.

Amizadab ppl̃i mei fluẽſ toꝛ
ris l̃ ppl̃o meo toꝛriſ fluitõ

Amnes robuſtus vel foꝛt̃ ſiũ
populus fugitiuus:aut po-
puli tẽtatio

Amob pcẽs vel ſuſtinẽs:ſiue
populus dilectuſ:aut popu
li amplexatio.

Amoch populus tenens vel
populi appꝛehenſio.

Amoluʒ flos farine:vel d̃flo-
rata farina.

Amon onerãs:vel onuſtus.
ſiue nutriẽs aut fidelis.

Amõ donãs vel nutritius:ſi-
ue donatio.aut mr̃is fetus.

Amõ ppl̃s dolẽs:l̃ ppl̃s mur
murãs ſiũ populus iniquꝰ.
aut populus inutilis.

Ammõ ppl̃s ꝯcens.vel ppl̃s
meroꝛis.ſiũ filiꝰ generis mĩ

aut filius populi mei.
Ammona cõprimẽs.vel co-
angustatio eius.
Ammõa populꝰ ꝑcens ei uel
ppl'ıs merorıs eiꝰ siue filiꝰ ge
neris eiꝰ aut filiꝰ populi eiꝰ
Ammoni cõprimẽs me. uel
coangustatio mea.
Ammõi ppl'ıs ꝑcẽs mihi uel
ppl'ıs merorıs mei.siue filiꝰ
gñis mei.aut filiꝰ ppl'i mei.
Ammõite comprimẽtes me
vel coangustantes me.
Ammõite populi ꝑcẽtes mi
hi vel populꝰ doloꝝ meoꝝ
seu filij gñis mei.aut filij po
puloꝝ meoꝝ.
Amora loquẽs.vel amaricãs
siue populi scitꝰ.aut popu-
li illuminatio.
Amorrei amari.vl' loquẽtes
seu populi sciti aut populi
illuminati.
Amos fortis.vel potens siue
onerãs.aut vir robustus.
Amos onerauit.vel fortitu-
do.seu populũ auellẽs:aut
populi diuulsio.
Amesa fortis ei l' potẽs ei siue
onerãs eũ.aut fortitudo eiꝰ
Amõsa vir robustꝰ ei vel one
rauit eũ.seu populũ auellẽs
ei aut diuulsio populi eius.
Amot calefactio l' calefaciẽs
Amothdor calefatio gñatõis
vel calefaciẽs gñationem.
Ampliator populi malleũ ul
populus malleator siue po
pulus ore ɔfundens.
Amraphel dicto cadens.uel
dixit vt caderet.siue populꝰ
curatus deo aut populi me
dicamentũ deus.
Amrã populus excelsus.vel
populi celsitudo.siue pps
exaltatꝰ aut ppl'i exaltatio.
Amramite populi excelsi ul'
populi exaltati.
Amri amaricãs uel lacescẽs
siue populus mgr̃.aut po-
puli magisterii.
Amsi populus indigens vel
puli dormitatio.
Amithar populus patẽs vel
populus ãbigẽs siue popu
lus explorator odoris .aut
populꝰ explorator ascẽsiõis
Amuhel populus calefactꝰ
deo vel populus cũ q̊ est ds.
Amul populus dolẽs vel po
pulus ꝑturiens.
Amula populus dolens ei.
vel populus parturientiũ.
Amulite populi dolẽtes uel
populi parturiẽtes.
Amuthal calefactus ros vel
calefactio roris.siue populꝰ
irroratꝰ aut ppl'i irroratio.
Hic.n.post.a.

Na donatus.vel gra-
tificatus seu donũ.aut
gratificatio.
Anna gr̃a vel r̃ndẽs. siue do
mans.aut donatio.
Anab vua vel hũilitas . siue
donũ pr̃is.aut grata pr̃nitas
Anaba vua eiꝰ l' hũilitas eꝰ.si
ne donũ pr̃is eius.aut gra
ta paternitas eius.
Anachã hũilis. vel exurgẽs
seu donũ calidũ.aut gratifi
cata caliditas.
Anaceb cognomentum vel
cognominatio.
Anachi nõ ẽ inocẽs vel hũili
tas renuẽs siue mõile collo
sublimi aut huilitas ꝑnuitio
Anae nũq̇d cõmotus est vel
nunquid cõmotio.
Anaphilim cadẽtes vel vio-
lenti.siue gigãtes.aut gr̃az
declinantes.
Anahe.nũq̇d cõmotꝰ est ipse
uel nũqnid ẽ cõmotio ista.
siue donatus vite .aut gra-
tificatus susceptioni.
Anam nubes.vel obumbra-
tio siue donum populi.aut
gratificatio eoꝝ.
Anamalech donũ regni. vel
r̃nsio regis.siue donãs r̃gna
tor aut gratificatio regia.
Amanin r̃ndẽtes aq̄.vel gra
tificatiões aquaꝝ.
Anam donũ gr̃e.vel donata
gratificatio.
Ananehel gratꝰ do. vel r̃nsio
dei siue cui dõauit ds.aut q̇
ẽ dõatus deo. uidꝰ
Anãeth dono viuẽs l' gr̃a pa
Anãi dõatus mihi vel gratifi
catio mea.
Anãi r̃ndẽs mihi l' gratifiꝰ mea
Ananias donum gr̃e dñi vel
donata gratificatio dño.
Ananias r̃ndẽs gr̃e deo:vel
gratificãs grate dñm.
Ananim r̃ndẽtes aq̄ vel do-
nationes aquaꝝ
Anas donãs:vel donatꝰ.seu
gr̃am tollens aut r̃ndens:
Anath gr̃a:vl' r̃ndẽs:seu gr̃e
peccãs:aut r̃nsio tp̄is.
Anatha r̃ndẽs ei:vel gratifi
cãs eũ:seu gr̃e peccãs eius.
aut r̃nsio tp̄is eius.
Anathim r̃ndẽs eis:vel gra-
tificans eos:seu gr̃a peccãs
eoꝝ:aut r̃nsio tp̄is eoꝝ.
Anathim hũilitas vana.vel
r̃nsio vana:seu mõile colli.
aut humiles ɔsurgẽtes.
Anatot r̃nsio:vel obia aut r̃n
dẽs sigꝰ aut gratificaꝰ dsignãs
Anatothia r̃nsio dñi.l' obedi
ẽs dño siue r̃ndẽs signo dñi
aut gratificãs dsignãtẽ dñz
Anathotite r̃ndẽtes l' obediẽ
tes. siue r̃ndẽtes signo . aut
gratificãtes designatorem.
Andreas r̃ndens pabulo. vl'
decorꝰ i statõe.siue decꝰ.aut
ꝑz grecã etymologiam apo
toy andros.i.a viro virilis.
Andrõicꝰ r̃ndẽs pabulo.aut
decorꝰ ad stãdũ.siue cogitãs
pastionẽ.aut r̃nsio pastiõis.
Anebgaba sollicitauit.l' hũi
liauit.siue sollicitãs valles
aut humilians colles.
Anegeb auster. l' meridies.si
ue austral'.aut meridianꝰ.
Anei nũq̇d cõmotꝰ ẽ mihi.vl'
nũquid ɔmotio mea.
Aneliab donũ dei pr̃is.l' gra
tificans deum patrem.
Aneni circuli.vel corone.seu
ꝑcinens.aut ꝑconator.
Anẽi donũ meũ.l' gratifiꝰ m̃a
Aner lum̃.l' illuiaꝰ. seu dono
vigilãs aut gratificatõe ɔꝑgẽs
Ange donũ ꝑruptũ . vl' grati
ficatio pectoris.
Anad gr̃a.l' r̃nsio.siue r̃ndẽs
testibꝰ.aut gratificaꝰ ꝑuituꝝ
Ani paup.l' egenꝰ.siue donũ
meũ.aut gratificatio mea.
Ania donũ di.l' gratificãs dñz

Anian domũ ppl'i.vł gr̃a coꝝ
Anihel donatus deo.vel gra
tificans deũ seu gratificans
eos.vel paupertas eorum.
Ano donãs eis.ł gratificãs eos
suũ dolor coꝝ.aut labor coꝝ
Anob dono seruiẽs.vel gra-
tificatio seruientis.
Anon dõator merẽs vel graꝫ
iniqu⁹ seu gr̃e inutilis.aut
gratificationi murmurans.
anthiphas dãs transituz.vel
dantis transitio.
Antiochus pauper silens vel
pauperis silentium.
Anthiochia paupertas silẽs
vel pauptatis silentium.
Antiocheni pauperũ silentia
ł pauptate silẽtes.
Antipf dãs laudẽ ł dãtꝫ laudatio.
Antipfidẽ donũ laudatũ.vel
dantis laudationem.
Aniula dolẽs.vel parturiẽs.
Aniũ donũ vnicũ.vel gratifi
catio sempiterni.

Hic.o.post.a.
Ocem nidus.vel cubiculũ.
Aod iclit⁹.ł gloriosus
Aohi spina vel ꝯpunctio.
Aohite spinosi.vel ꝯpũgẽtes
Aohiaban spina sapie.vel cõ
punctio intelligentis.
Aohimã pturbat⁹:ł pturbatõ
seu pũgẽs q̃s.aut pũgẽs quõ
Aoth nobilitas.vel gloriatio

Hic.p.post.a.
Ppaiz humus eorum
vel volatus eorum.
Apparam liber onager.vel
continens feritatem.
Appaima libertas popl'i dñi
vel continens populũ dño.
Appelles congregans eos.
vel congregatio eorum.
Appia libera:vel libertas si-
ue continens.aut ꝯtinẽtia.
Appifoꝝ libera:ł fortꝫ libtas.
Apollo mirabił.aut amirãd⁹
Appollophães mirãdus fa-
cie vel ãmirabilis ꝯtẽplator
Apollonia disciplina.vel sy-
nagoga eorum.
Apollõi⁹ miraclz.ł ãmirabił.
Apollos cõgregans eos:vel
congregatio eorum.
Apostolus missus vel legatõ:

Apses libere egrediens.vel
continentia egressionis.
Apsiba continẽs rectitudinẽ
vel libertas couersationis.

Hic.q.post.a.
Quila dolẽs ł pturiẽs
seu dolor.aut pturitio

Hic.r.post.a.
R suscitatio: ł vigilie.
Ara elect⁹.ł electio.seu
vigilãs ei aut suscitãs eũ
Arab isidie ł calliditas.seu vi
gilãs pr̃i.aut suscitans pr̃ez.
Araba isidie eius.vel callidi
tas eius siue suscitans patrẽ
sine vigilia patris eius.
Araba multa.vel vespa.siue
occidens.aut inhabitabilis
Araba plana vel campestris
seu deserta aut occidẽtalis.
Arabath deŕta tpe.vel plãici
es pccõꝝ siue suscitãs pr̃em
pcci aut vigilãs pr̃i ꝺclinãti
Arabathite deŕti tpe ł plãici-
es pccõꝝ siue suscitãtes pr̃ez
pcci:aut vigilãtes pr̃i ꝺcliãti
Arabes hũiles.vel occidẽta-
les.siue callidi.aut isidiatores
Arabathãe hũile robur.vel ꝺ
serta fortitudo:siue suscitãs
pr̃em robustũ.aut vigilans
patri fortitudinis.
Arabia callida vł isidiatrix:si
ue hũilis.aut occidentalis.
Araboth plana vel humilia:
siue campestria:aut eq̃lia.
Arac lõgitudo ł lõgãimitas:
siue suscitans fratrem:aut vi
gilia fratris.
Aracheus longitudo ꝯsuľes:
vel longanimitas festinans
aut vigilans fratri ꝯsilij:aut
suscitans frẽm festinantem.
Arachi lõgitudo mea.vel lõ-
gãimitas mea: seu fr̃i meo
vigilãs aut suscitãs frẽz meũ.
Arachites lõg⁹ vel lõganimi
tas:seu vigilãs fr̃i conuerso.
aut suscitans frẽm captiuũ.
Arad descẽdit:vel descẽsio:si
ue suscitauit descendẽs:aut
suscitauit descensionem.
Arad descendens:vel descen
sio siue suscitans seruuz:aut
vigilãs testimonio.
Arada miraculum:vel admi
ratio siue obstupuit:aut ad
miratus est.
Aradam descẽdẽs ei:vel ꝺscẽ
sio eius:seu vigilãs fuituti:
aut suscitans testimonium.
Aradi deponẽtes.vel ꝺpositõ
nes.siue vigilãs fuituti mee
aut suscitãs testioniũ meũ.
Aradi⁹ deponẽs ꝯsiliũ vel de
scẽdẽs festinãter:seu vigilãs
fuituti festinanti: aut festi-
nans testificationem cõsilij.
Aradius admirãs.vel obstu
pescẽs:seu vindemiator me
us sufficiens:aut vindemia
toris mei sufficientia.
Arado miraculum:vel depo
sitio:seu suscitãs.seruuz:aut
vigilia testificationis.
Arapha suscitans terraz: vel
vigilanter fodiens.
Araphite suscitatores terre:
vel vigilanter fodientes.
Arahath negociator: vel ne-
gociatio:seu vigilans vite:
aut suscitans pauorem.
Araia eligẽs dñm.vel electio
dñi:seu vigilans dño:aut su
scitatio dñi.
Aral suscitãs ifirmũ:vel uigi
lãs ꝯscẽdẽs:siue suscitãs ꝯtẽ
nẽtẽ:aut vigilia ꝺspectiõis.
Arã suscitãs excelsum.vel ui
gilans exaltationi.
Araz res cũ archa uel res cũ
capsa:siue irascens:aut indi
gnatio.
Aram suscitans gentem: uel
uigilia populi.
Aram excelsus:vel iracund⁹
seu decor.aut eiectio eoruz.
Arama suscitans gentem ei.
vel vigilia populi eius.
Arama excelsa.ł irascens.seu
decorãs eũ.aut deiectio ei⁹
Aramathi deijciens:aut deie
ctio eius.seu decore pauid⁹
aut excelse consumans.
Aramelech suscitãs gentem
regi:vel vigilia ppl'i regni.
Aramelech excelsuz regnũ vł
erectus rex.seu decor regni
aut iracundia regis.
Aran res cũ archa.vel res cũ
capsa:siue suscitans excelsuz
aut vigilãs exaltationi.

Aran aceruꝰ tritici. vel laus frumēti: seu suscitans donū aut vigilans gratie.

Aranō laꝰ frumēti vel aceruꝰ tristicie: seu suscitāś donū inutilis quū: aut vigilās grē inutilis

Ararath mōs vulsus. ł mons vellicatꝰ seu suscitās ꝯsurrectionē descēdētez. aut vigilās testimonio descēdenti.

Ararari mōs: vel sublimitas seu vigilans vigili meo. aut suscitans suscitantem me.

Ararite montani. vel sublies seu vigilātes vigili meo aut suscitatores suscitatoris mei

Aras elatio vel superbia: siue suscitans sustollentē. aut vigilans plasmationi.

Arasth artifex vel artificium

Arath testimoniū descēdēs. ł ꝯsurrectio descēsiōis. siue suscitās pcēz. aut vigilās tpalr

Arbath brucꝰ vel locusta. seu brucꝰ pcci. aut locusta tpalis

Arbathite locuste. vel bruci. siue bruci peccantes. aut locuste tēporales.

Arbathis locusta viri vel brucꝰ assūptꝰ siue hamꝰ pauidꝰ. aut humilitas superior.

Arbee quarta vel quattuor.

Arbella suscitās vetustatē auri. vel vigilia sine assūptiōe.

Arbi locusta. uel brucus siue hamꝰ meꝰ. aut humilitas eiꝰ

Arbo hamꝰ vel usqȝ huc. siue humilis. aut hūilitas mea.

Arboth hūilis vł cāpestrī. siue hamꝰ tenēs. aut hami retētō

Arbona locusta iniq̄ uel brucꝰ inutilis siue hūilitas merēs eū aut retētio doloris eius.

Archab isidie uel isidians.

Arcad isidiator funs. uel insidians testimonio.

Archelaus agnoscēs leoꝫ uel agnitio leonis.

Archiatharoth mora corone uel longitudo circuli.

Archippus isidie oris. uel lōgitudo opis. siue isidie dilatati. aut insidiaꝝ dilatatio.

Ardon suscitans iudices uel uigilia iudicandoꝝ.

Area eligēs eū uel electio eꝰ seu suscitās descendentem. aut uigilia descensionis.

Areba plana uel cāpestris. seu deserta. uel inhabitabilis.

Arebia humilis domino. uel retentio domini.

Arebla isidiās uel isidiatio.

Arebna humilis pulcher: uel insidiās pulchritudo.

Arech lōgitudo: ł lōgāimitas

Arechon lōgāimitas merēs uel lōgitudo iniq̄ siue āmiratio possessiōis aut descensio negociatiōis.

Ared descēdēs. uel descensio siue ascensus montium. aut ascensus saltuuz.

Areph suscitator mēsure vel vigilia dissolutionis.

Areli declinans me. vel declinatio mea. siue suscitās deū meū: aut vigilia dei mei.

Arelite declinati mihi. vel declinationes mee siue suscitātes deū meū aut vigilantes deo meo.

Arem acerui lapidū. uel lapides aceruati.

Aren filiꝰ meꝰ vel filiatio mea siue suscitās fontē: aut vigilia oculi.

Ares electus: vel electio: seu suscitās facturam: vel vigilia plasmationis.

Areth stupor: vel descensio siue suscitans pauorez ei: aut vigilia vite.

Areuna archa: vel repositio.

Arphasa suscitans transituz: vel vigilia trangressionis.

Arphasei suscitatores trāseūtiū: vel vigilia trāsgressionū

Arphat sanās vel saluās: siue sanitas: aut saluatio.

Arphaxat saluans vel sanās depopulationez.

Arga mensura vel mensura

Argob maledicens excelsuz vel maledicta sublimitas.

Aridai suscitans dilectū meū vel vigilia amabilis mei.

Aridatha leo donatus: vel leonis donuz sufficiens.

Ariel leo deus; vel leo dei.

Arieli leo dēs meꝰ ł leo dī mei

Arriph vigilia germis floridi vel suscitatō visiōis bucelle

Arim aceruus lapidum: vel lapides aceruati.

Arimatheus altitudo eius: vel ipse exaltatus est.

Arimathia suscitāś donū dn̄o vel vigilia donationis dn̄i.

Arioth ebrietas: vel ad sollicitudinem dirigens.

Ariopagus p̄mitiua solēnitas vel primitie solēnitatis.

Ariopagita primitiue solēnis vel primitiua solēnitas.

Ariopagos p̄mitia solēnitas vel p̄mitie solēnitati: sȝ hoc violētū cū atheniēsis curie nomē sit q̄ a marte nomē acceptatio. cepit.

Arisai leo tētās vel leōis ten-

Aristarcꝰ suscitās coronā vel mons facture superflue.

Aristobolus suscitans dolorē vel suscitatio germinis.

Arina sublimis: ł ꝯsurgēs: siue sublimitas: aut ꝯsurrēctio.

Arinageddō mōs ē latrūculis: vel mōs globosꝰ: siue cōsurrectio tecti: aut consurrectio in propria ara.

Arinathaiz sublimitas duoꝝ vel altitudo eoꝝ: siue sublimes duo aut ꝯsurgētes bini

Armenia mōs vulsus. ł mōs vellicatus: seu mōtis auulsio aut montis vellicatio.

Armenij mōtes vulsi vel mōtes vellicati: seu mōtiū vulsiones. aut mōtiū vellicatōes

Armon anathema meroris: vel imago tristicie.

Armon domꝰ vel cellariū: siue illūinās: aut anathema.

Armon anathema meroris. mei vel imago tristicie me.

Armoni domꝰ mea: vel cellariū meū siue illuminās mee aut anathema meū.

Arnaphet vigilia conuertēs: vel suscitatio conuersionis.

Arnan vigilia doni vel suscitatio gratie: seu archa meroris: aut maledictio eorum.

Arnō archa meroris. vel ma

ledictio siue lumē eoꝝ: aut
maledictio eoꝝ.
Arod maledictio sufficiēs aut
maledicta sufficienter.
Arodi maledict⁹ sufficiens vł
mledictio sufficiēs mihi.
Arodite maledict⁹ sufficiens
vel maledictionū sufficiētia
Aroedi vindemiator sufficiēs
vel vindemie sufficientia.
Aroer suffossio vigilie: vel va
cuefactio vigilis
Aroer mirice: vel exurgens si
ue subleuās aut suffossa.
Aroerite vacuefactōes vigi/
lū vel suffosiōes vigiliarum
Aroerite miriee vel subleuā/
tes: siū suffossi: aut exurgētes
Arō nequā: vel versipellis.
Aromath nequā tp̄s vel versi
pellis peccator.
Arori mōs: vel sublimitas.
Arorites sublimis vel mōtan⁹
Aroseth neq̄ semē: vel iniq̄ po
sitio. seu vigilās germen. aut
suscitatio resurrectōis.
Arsa sol eius vel illuminatio
Arsaces solis duritia. vel illu
minat io nouitus.
Arselē silens circūcisio. uel si
lentiū circūcisionis. seu susci
tās nomē dñi: aut vigilans
auditioni diuine.
Arth mora: vel immorās.
Arthaba mora pr̄is: vel mo/
rans patrē.
Artaxerxes lumen silentio tē
tans. uel lumine silentiū ten
tatus.
Artheman anathematizātes
vel pturbantes eos.
Arthemis. i. diana pturbās uł
anathamatizās: siue suscitās
egrotatiōes: aut egrotatio/
nū suscitatio.
Aruces circūrodēs me. uel cir
cūrosio mea.
Arun aceru⁹ tritici: vel laus
frumenti.
Arunas illuminas. vel illu/
minatio.
Arur suscitans ignē: vel vigi
lia luminis.
Arus incisa: vel aurea: seu vi/
gilās psilio: aut suscitans fe
stinationem.

Hic. s. post a.

ASa tollēs ł factura siū
subštolēs aut plasmatō
Asaba ei⁹ captiuitas vel ei⁹ p
uersio. siue sustolēs prēz aut
plasmatio pr̄is.
Asabias colligēs dñz ł pgrega
t⁹ dño: siue sustolēs prēz dñz
aut plasmatio pr̄is dñi.
Asach factura prupta. vł plas
matōis vmbraculū. siue susto
lēs frēz: aut tollēs frnitatē.
Asadias factura seruiēs dño
vel sustollēs testimoniū dñi
Asel sustollens deū: vel plas/
matio dei.
Asaph colligēs vel pgregās si
ue collectio: aut pgregatio.
Asaia facit dñs: ł faciēte dño.
siue sustoll s dñm: aut plas
matio dñē
Asaias. idem.
Asam delictū: vł fum⁹ siū su/
stollēs ppłz aut plasma⁹ eoꝝ
Asama delictū ei⁹ vł fumigās
eū siue sustollēs populū ei⁹
aut plasmatio eorum.
Asaz stollē donū ł plasmatio
Asana tollēs donū ei gr̄e
vel plasmatio gratie eius.
Aser carcer vel carcerat⁹ seu
facturam suscitās. aut sustol
lens vigilantes.
Asdrā vicēs. vel exacutus si/
ue sustollēs vigiles iudices
aut plasmatōz suscitās iudi
Asrael carcer dī ł carce/ cio
rat⁹ do seu factura suscitās
deū aut sustollēs vigiles dī
Asarela factura suscitās ma/
ledcm vel plasmatio tollēs
vigiliam maledictionis.
Asarōthamar btitudo palm
vł btitudo pmutās siue atri/ e
um amaritudis. aut vestibu
lum pmutationis.
Asarsuali diuites vł pes ł atriū
vulpiū seu factura suscitās
salutē aut plasmatio vigilās
saluationi.
Asarsusi diuites obtinēs ł btē
reuertēs. seu factura suscitās
equū aut plasmatio vigilās
reuersioni.
Asasonthamar os amaꝝ ł silē
tiū pmutatū. seu facta faciēs
iniq̄tatē pmutatōis: aut plas
ma⁹ tollēs dolorē amāitudis
Asaar diluculū: vł mane dilu
cło: seu facturā estimās: aut
plasmationis estimatio.
Asaradō victor. ł exacut⁹: seu
facta suscitās duos iiq̄s. aut
plasmatio vigilans testimo
nio merentium.
Asarahel btūs ds. vł btitudo
dei seu factura vigilās deo.
aut plasmatio suscitās deū.
Asaramel sustollēs excelsuz
deū: ł plasmatio excelsi dei.
Asbaal plasmās viꝝ: vel tol
lens vetustatem. statį.
Asbel captiu⁹ dei ł atriū vetu
Asbehel captiuus dei: vel fa
ctura vetusta.
Ascalō appēsa: vel ipēsa siue
ignis isamis aut ignisigno
bilis.
Ascalōite appēsi vel ipēsi siue
ignes isames aut ignes igno
biles.
Ascenez tollēs possessorē ptē
ptibilē vel sustollēs contem
ptibilem possessorem.
Aschenez ignis aspersio: vel
ignis sic aspersus.
Ascod dissolutio: vel effusio si
ue incēdens: aut incendiuz
Ase tollēs vel factura: siue su
stollēs. aut plasmatio.
Asebam sustollēs sp excelsuz
vel plasmatio sp excelsa.
Asebias sustollēs dñz vel pla
smatio dñi. tio statiōis
Asebin facte statio: vł plasma
Asebonias tollēs pollicē dñi
vel facta i medio dñatoris.
Asech fata prupta. vel plasma
tiōis ūbraculū: siue sustollēs
frēz. aut tollēs fratnitatem.
Asedech testa vel sol: siue ari
ditas. aut siccitas ardoris.
Asedim siccitas ardoris vel
suburbana eorum. na.
Asedemoth arua vel suburba
Asedochphasgā abscisio. uł
os delicti: siū tollēs abscisū
aut plasmationis donatio.
Asedoch factura pabuli uel
plasmatio uiriditatis.
Asedothphsaga dolatō factu

re viridis vel faciens pabu-
lum abſciſionis.
Aſeph atriū vel veſtibulū ſeu
colligēs aut cōgregatio.
Aſē ſuſtollēs eos vel plaſma
tor eorum.
Aſemona feſtinās.ł oſ eiꝰ ab
oſſe nō ab ore. oculi.
Aſē ſuſtollēs fōtē ł plaſmatō
Aſena ignis aſpſus.ł ignis aſ
pſio ſiue ſuſtollens fōtē eiꝰ
aut plaſmatio oculi eius.
Aſēna ruia eiꝰ vł pcipitatio
Aſēnaa ruia eiꝰ ł pcipitās eū
Aſennaphar ruēs onager vł
precipitans feritas.
Aſenech ruia.ł pcipitatio ſeu
factura ødicās.aut plaſma-
tionem edificās.
Aſēnes leuāſ me vel ſubleua
tio mea.
Aſeneth ruēſ.vł pcipitās ſiue
ignis aſpſꝰ aut ignis aſpſio
Aſer atriū.vel diuitie ſeu bti
tudo aut beatus.
Aſerite atria vel diuitie : ſeu
btitudines aut bti erūt.
Aſera atriū vulturiſ.vel diui
tie deuoratoris.
Aſerai btitudo mea vel btūs
erit mihi ſiue atriuz meum.
aut diuitie mee.
Aſerdā exacutꝰ vel viculū cu
tis ſeu btm̄ iudicium aut di
uitie iudicande.
Aſerim atriū vel veſtibulum
ſeu diuitie aut btitudo eoꝝ
Aſermachimath btitudo do
ni vel q̄ eſt beata donatio.
Aſermoth atriū morꝫ vel di-
uitie mortales. tpales
Aſerot atriū āguſtie ł diuitie
Aſeroth atria vel veſtibła ſi-
ue ville aut btitudines.
Aſerſual beata ſalus aut diui
tie ſalutis.
Aſerſua atriū gaudij.vel bti-
tudo leticie.
Aſem noiatꝰ vel faciēs nom̄
ſiue ſuſtollens audituz.aut
plaſmatio famoſe auditōis
Aſema os ab oſſe non ab ore
vel ſuſtollēs nom̄ eiꝰ aut fa
ciens famoſam auditionez.
Aſē facture dētiū ł plaſmatō
ſr vłnꝰ.ſeu tollēs nom̄. aut
ſuſtollēs āphorā tētatiōis.
Aſeremoth ſuburbana.ł ſub
urbibꝰ.ſeu atriū idignatōis
rigide.aut beatitudo formi
dationis eorum.
Aſergadai atriū accīcti vłtu-
ris ł diuitie tētatōis duoꝝ
Aſpha tollēs ſubito.vł factu
ra eructans.
Aſphanar equoꝝ domitor.ł
factura apprehendens.
Aſphanes eqꝝ domitor.ł fa
ctura ꝯuerſionē app̄hēdēs
Aſphar tollēs onagꝝ.vł plaſ
matio ferocitatis.
Aſia ſuſtollēs dn̄z.ł plaſmaꝰ
dn̄i. ferēs.aut elatō
Aſia gradiēs.ł eleuās.ſeu au
Aſiani facture dn̄i vel ſuſtol-
lentes dominuz.
Aſiani elati vel auferentes.
ſeu gradientes:aut eleuati.
Aſias ſuſtollens dominum:
vel plaſmatio domini.
Aſidia miluus:vel herodius
ſeu factura dilecta.aut plaſ
matio amabilis. matio di.
Aſiel ſuſtollēs deuz.vel plaſ-
Aſiel gradiēs do ł eleuatō di.
Aſiz ſuſtollēs eos vel plaſma
tio eoꝝ. matio eoꝝ eiꝰ.
Aſima ſuſtollēs eoſ ei.ł plaſ-
Aſinchritꝰ dirigēs thuribu-
lū vel directio thuribuli.
Aſiongaber ligua viri.vel do
latio hois:ſeu faciēs meren
tes colles ſublies:aut ſuſtol
lēs dolores colliū ſublimiū
Aſir vinculum:vel viniulatꝰ
ſeu factura vigilāſ:aut ſuſtol
lens vigilantes.
Aſſidei milui:vel herodij.ſeu
facture dilecte aut plaſma-
tiones amabiles.
Aſſyria factura vigilans dn̄o
aut ſuſtollēs vigilias dn̄i.
Aſſyria diligēs. vel dilecta:ſi
ue dirigens:aut directio.
Aſſyrij facture vigilātes dn̄o
vel ſuſtollētes vigilias dn̄i.
Aſſyrij directi:vel dirigentes
ſeu dilecti:aut diligentes.
Aſſia factura laborans aut ſu
ſtollens laborantes.
Aſmo nouiſſimū eius vel fa
ctura parturiens.
Aſmodeus facture iudicium
vel plaſmatio iudicantis.
Aſmona feſtinās : vel celerit
numerās. -tio colubri.
Aſnaa tollēs ſpētē: ł plaſma
Aſoph collectio:vel veſtibu-
lū:ſeu feſtinās:aut feſtiatio.
Aſō ſilēſ:ł oſ ab ore ñ ab oſſe-
Aſometh os viuax ab oſſe nō
ab ore:vel ſilentiuz vite:aut
feſtinatio pauoris.
Aſon factura pupille:vel pla
ſmatio coccinea.
Aſor atriū.vel ſagitta lumis:
ſeu tollens foramen aut pla
ſmatio iracundie.
Aſoradon victor.vel exacutꝰ
ſeu atriūſui iniq̄ aut tollēs
foramen teſtimonij inutilis.
Aſorā atriū excelſuz:vel ſagit
ta lumis exaltati:ſeu tollēs
foramē excelſuz:aut plaſma
tio iracundie exaltate.
Aſoth ſuſtollēs ſignum : aut
plaſmatio temporalis.
Aſothite tollentes ſigna : vel
facture temporales.
Aſra diminutio: vel diminutꝰ
ſeu tollēs magiſtrū:aut pla
ſmatio magiſterij.
Aſrael diminutus deo vel ſu
ſtollens magiſterium dei.
Aſrahi btm̄ faciēs vel btā cō-
motio:ſeu diminutꝰ ipe:aut
diminutioni patens.
Aſrehel btūs do:vel btitudo
dei ſiue tollēs magr̄m deū:
aut plaſmatio magiſterij di
Aſrahelite bti deo:vel btificā
tes deū:aut plaſmati magi-
ſterio dei. parturiētiuz
Aſtaol ignis gemētiū:ł ignis
Aſtari caula mā:ł pſepe meū.
Aſtari ouile meū. vel cubicu
lū meū:ſiue atriū meuz:aut
factura explorationis mee.
Aſtaroth ouile vel factura ex
ploratorum.
Aſtaroth atriū :vel cubiculū
ſeu caule:aut preſepia.
Aſtarohites ouile: ł factura
Aſtarothites caula:vel atriū
ſeu preſcpe:aut cubiculum.

Astaren factura sup̄flua:vel
plasmationis sup̄fluitas.
Astrages volūtas festiua.vł
ꝯsiliū festiuitatis.
Asub factura ineēdij:vł plas
matio ꝯuersionis.
Aspha tollēs subito: vel fa-
ctura eructās.
Asuerꝰ btitudo:vł atriū eiꝰ.
Asū os eoꝝ:vł fumigās eos.
Asum factura coccinea: vel
tollēs pupillam eoꝝ.
Asur diues:vel btūs:siue fa-
ctura luis:aut tollēs icēdiū
Asuri diues mihi ł atriū meū
seu factura luis mei aut tol
lēs icēdiū meū.
Asurim diuitie eoꝝ:vel btitu
do eoꝝ:siue factura illuians
eos:aut tollēs icēdiū eoꝝ.
Assur tollēs robustū: vel tol
lēs acerbitatē.
Assur sustollēs muꝝ ł tollēs
āgustiā:seu factura ꝯtinēs
aut plasmatio directiōis.
Assur negociatō ł negociatō
siue nemꝰ aut ignis illūiatio
Assur dirigēs vel diligēs :si-
ue btūs aut gradiēs.
Assurim sustollens muꝝ eis:
vel tollēs acerbitatē.
Assuri faciēs robustos eos vł
plasmatō directa eis:siue tol
lēs āgustias eoꝝ: aut sustol
lēs ꝯtinentiam eoꝝ.
Assuri nēora:vel igniū illūi-
natiōes:seu negociatores.
aut negociationes.
Assuri dirigētes vel diligen-
tes seu bti:aut gradiētes.

Hic.t.post a.

Tha tp̄s vel pctm̄ seu
dlinquēs aut tpalis.
Athac pcōr hūilis:ł pci ſtētō
seu dliquēs fri aut tpalis fr̄
Athad rhānꝰ vel testimoniū
Athaia peccās dño ł tpal dñi
Athalia tp̄s dñi vł tp̄s eiꝰ seu
peccās dño aut dcliatio dñi
Athāia:ꝯcupia vel dsideriū.
Athanael tp̄s meum dei: vel
peccatū meū deo.
Athanai tp̄s fluctuās:ł pcōr
ꝯmotꝰ seu corōa donati mei
aut exploratio gratificatio
nis mēe.
Athar pcōr suscitās vel tpa-
lis vigilia.
Athara pcm̄ suscitans ei vel
peccatoris vigilia eius.
Athari explorator ł exploraꝰ
Atharoth corone vel circuli
Atath pcm̄ tpis vł tp̄s pcōris
Athene dispse:vł dissipate:
Athenienses dissipati vel dis
pergētes.
Athenobius pccōr latrās vł
tēporalis latratio
Ather ipe ꝯsurgēs ꝯtrus:vel
pcōr effundēs aduersa
Athicō tp̄s mediū:vel pcōris
dimidiatio siue tp̄s ꝯgrega
te iniquitatis:aut pcm̄ ꝯgre
gatiōis inutilis.
Athipha tp̄s subitū:vel pcm̄
eructans.
Athil pci germē:vel tp̄s iue
terās. -lētiū.
Athita tp̄s q̄rēs:vel dilecti si
Atholꝰ tp̄s ꝯsilij:vel peccati
ꝯmixtio eiꝰ dei.
Athomiel rñdēs do vel tp̄s
Athulpha tp̄s subitū.vel pci
ifirmitas. festinās.
Athul tp̄s ꝯsilij:vel pcōr.

Hic.u. post.a.

Ua iniquꝰ vel iniq̄tas
Auā fons.vel motꝰ.si-
ue mouēs eos aut subuer-
sio eoꝝ.
Aui ferox:vel ferocitas: siue
iiquꝰ mihi:aut iiq̄tas mea
Auil insipiēs: vel stultitia.
Auin acervꝰ lapidū.vel iniq̄
tas eoꝝ. mee saluatō
Auisa volūtas mea ł iniq̄tatꝭ
Auith iniqua. vel iniquitas
Auoth sedes.ł ꝯmoratio seu
vinculū. aut citates.
Auoth vita vel glia seu ville
Auothiair viculū vigilis vel
sedes vigilie.seu ꝯmorās il-
luminatio. aut in cunabula
illuminationis.
Auothair glia luis vel vita il
luminās seu ville vigilātiū
aut oppida illuminatoꝝ.
Amphrathō frugifera vł pul
ueruléta. siue vbertas. aut
de cinere veniens.
Auphrathōite frugiferi. vel
pulueruléti.seu vberes aut
de cinere venientes.
Augusti solēniter vel solēni
tas addita.
Aulon vallis grādis.vel val
lis cāpestris.
Aunam meror eoꝝ vel labo
res eorū.
Aunan nō ē vel inutile
Aurā iracūdia.vel iracūdus
Auran irascēs.vel iracūdia.
Ausitidis ꝯsiliū vel ꝯsiliatrix

Hic.x.post.a.

Xa furor.vel furibūda
Axan claudicans.vel
irascens.
Axath medicina.vel medica
mentum.

Hic.z.post.a.

Za videns.vel ꝯbustꝰ.
seu fortis dñi.aut forti
tudo eius.
Azabias vidēs pr̄em dñz.vel
fortitudo pr̄is dñi.
Azahel videns deū. vel forti
tudo dei.
Azam videns eos.vel fortitu
do eoꝝ.
Azanoe fortitudo ꝯmotiōis
vel visio requietionis.
Azara dorsū.uel crepido:
Azaria auxiliū dñi.vel auxi-
liator ē dñs.
Azarias idem.
Azaram adiuuās ppl̄m .vel
auxiliū populi.siue dorsū eo
rū aut crepido eoꝝ.
Azaz:ꝯtinēs.vł apphdēs.seu
vidēs fortē.aut visio fortꝭ.
Azazias ꝯtinēs dñm vel app̄
hēsio dñi.seu vidēs fortiter
dñz aut robusta visio dñi.
Azbel vidēs vetera .vel ro-
bustus vetustate
Azbelite vidētes vetera.vel
robusti vetustatibus.
Azboth vidēs vomērē.vel vi
dēs i vomitu.seu fortꝭ vetu-
stas aut fortitudo lugentiū
Azchad videns mare.vł for-
titudo maris.
Azchat vidēs dolētē. vel vi-
dēs cōponētē.seu fortꝭ deꝰ
molaris.aut fortitudo pnie

Azeb pgens uel ambiēs.ſeu uallis deuorās.aut uallis rapacitatis.
Azecha fortitudo. aut deci-pula.ſiue robuſta.aut clau ſa peſſulo.
Azer auxilium uel ſcificatō. ſeu fortis ɔſurgens aut ui-dens uigilias.
Azagad fortis tentatio uel uidens accinctū latrūculū.
Azi fortis meꝰ:uł uiſio mea.
Aziam uidens populū. uel fortitudo eorum.
Azias uidens dominum.uel fortitudo domini.
Azihel pgēs.uel ꝑficiſēs.ſeu uidēs deū.aut fortitudo dei
Azia fortis uiſio.uel uidens uiſionem.
Aziihel pgēſ.uel abiēs.ſeu ui dēs deū:aut fortitudo dei.
Azir fortiter uigilans.ſeu ui dens uigilias.
Azia fortis iſte.uel uiſio iſta
Azmath uidēs mortem.uel fortis mortuus.
Azmaueth.idem.
Azmoth fortis morte uel ap prehendens mortem.
Azmoth fortis incluſio. uel apprehendens decorem.
Azor adiutꝰ.ł auxilatō ſeu ui dēſ lumē.aut fortiꝭ iracūdꝰ
Azozia icēdēſ dn̄o vel icēdiū domini.
Azotꝰ icēdiū vel incēdēs:ſi-ue ignis patruelis:aut igniſ patrui mei.
Azotij icēdētes vel icēdia:ſi ue igneſ patruelis aut igneſ patrui mei.
Azotid icēdiū ł igniſ patruelꝭ
Azarahel adiuuās deuz:vel fortitudo dei.
Azuba relicta:vel deſerta:ſi-ue relictio aut deſertio.
Azur adiutor luciduſ:vel au xiliū igneum: ſiue vidēs lu men:aut robuſtū incēdiū.

Sequunꝭ iterꝑtatiōes he braicoꝝ noium icipiētiuz per.B.litteram.

B Aabana venit rn̄dēs. vel venit rn̄ſio.
Baal uir vel vetuſtas. ſiue hiās aut deuorator.
Baala venit hec:vel hn̄s eā. ſeu vir eiꝰ aut deuorās euz.
Baalaanā vēit hoc donū:vł hn̄s eā grāz:ſeu vir gratꝰei. aut duorator gratificatōis.
Baalaſor vetuſtās deuorās atriū:vel vir hn̄s ſagitttā lu miſ ſeu vetuſtaſ tolēs foramē aut vir plaſmator iracūdie.
Baalath vir aſcēdēs vł hn̄s aſcēſionez ſeu vetuſtas tpis aut deuoratio peccatoris.
Baalberith vir hn̄s pactuz vel vetuſtas deuorās fedus
Baalpharaſim viros duorā tes diuidēs vel hn̄tiū vetu ſtatem diuiſio.
Baalpheor.vir hn̄s hiatum vel vetuſtas duorās os pel lis ſuperius.
Baalgad vir fortunatꝰł hn̄ſ tētationē:ſiue vir accintꝰ la trūculis: aut vir duorator.
Baalia vir hn̄s dn̄m vel ve-tuſtas deuorās dn̄ationem
Baaliz aſcēdētes ł ſupiores
Baaliz viri vel hn̄teſ ſiue i ſu piorıbꝰ aut deuoratores.
Baalis vetuſtas viri vel hn̄ſ aſſūptionē:ſeu duorās virū aut vetuſtatis aſſūptio.
Baalmaō dſcēdēſ hūilis vel deſcēſio hūilitaꝭ:ſeu vir hūi lis hn̄s domiciliū.aut vetu ſtas duorās hitaculū.
Balmeō deſcēſio hūilis vel deſcēſus humilitatis.
Baalmeſar hn̄ſ eā:vel vir ex pricipe:ſeu vetuſtas eiꝰ aut deuoratio pricipis.
Baaloth aſcēdēs:vel i aſcē ſionibꝰ ſeu vir hn̄s tp̄s: aut vetuſtas deuorās rn̄ſionez.
Baalſaliſa hn̄s vitulā ɔſter nātē:vel hn̄s vitulā ɔſterna tā:ſeu vetuſtas duorās. tͭiū aut vir hn̄s vitulā triēnalē.
Baalthamar vir hn̄ſ palmā vel vir hn̄ſ amaritudinē.ſeu uetuſtas deuorās cōmuta-tos aut uetuſtas duorās cō mutationem.
Baana venit donatus.uel venit gratificatꝰ
Baanā filiꝰ eiꝰł veniēſ ei ſeu venit rn̄dēs aut rn̄ſio.
Baani venit donatus mihi vel venit gratificatio mea.
Baani venit mihi. vel filius meꝰ.ſeu venit rn̄dens mihi aut rn̄ſio mea.
Baara uenit rn̄dēs uel ue-nit rn̄ſio.
Baari venit rn̄dēs mihi uel uenit rn̄ſio mea.
Baari fōtes uel putei. ſiue i uētre aut i cōmutādo
Baarias uenit rn̄dens dn̄s. uel uenit rn̄ſū dn̄i.
Baaſa uenit tolēſ.ucl ueniē te factura.
Babatha trāſlatꝰ tpe uel cō fuſus peccator.ſeu trāſlatio tpalis aut ɔfuſio pccōris.
Babel ɔfundens.uel ɔfuſio ſeu trāſferēs aut trāſlatio.
Babylon idem.
Babylonij ɔfuſi uel trāſlati. ſeu ɔfūdētes aut trāſferētes
Bacar iſagiate uel igreſſꝰ ē.
Bacachar uetuſtas iſagiate uel lugēs igreſſus ē agnus
Bachēor lucēs lucerna.uel ingreſſus ē agnus lucerne.
Bacci uetuſ.uel luctꝰ ſiue lu gēs:aut i uomitu.
Bachides luctus fortis uel uetuſtas in uomitu.
Badachar uēit ɔpūgi uł ve nit tumultus.ſiue uēit mer ces aut uenit turbatio.
Badad maximꝰ uel excellē tiſſimꝰ.ſiue uenit teſtis.aut uenit ſufficiēs.
Badadi maximꝰ mihi uł ex cellētiſſimꝰ meus ſeu robur meū.aut ſufficiētia mea.
Badaias ꝑcipuꝰ dn̄o.uel in iudicio dn̄i.ſeu uenit domi nus.aut uenit dn̄ator.
Badal ꝑcipuꝰ.uel ſublimis ſeu uenit ɔſcedēs.aut uenit ifirmitas.
Badā ſolꝰ.aut i iudicio. ſeu vēit populꝰ aut aduētꝰ eoꝝ.
Badan ꝑcipuꝰ.uel i iudicio ſeu uenit domnꝫ. aut uenit gratificatio.

Badazer maximũ auxiliũ. uel excellẽtiſſimus ſanctificator. ſeu uenit fortiſ. aut uenit ſeparatio.

Badſeba filia ſeptẽ uel filia iuramẽti. ſeu uenit eloquẽs aut uenit ꝯuerſio.

Badſuba filia deprecatiõis uel filia ſatietatis. ſeu uenit ꝯuertẽs. aut ueuit incẽdiũ. Iſta. n. badſuba uel badleba ipa ẽ berſabee mater ſalomõis.

Baem locꝰ uite mee. uel locus ſuſcipiens mihi.

Baen iniquus oculꝰ uel iniq̃tas fõtis. ſeu uẽit fõs. aut uenit oculus.

Bagad uẽit accinctꝰ uel uenit i fortuna. ſeu uenit latrũculus. aut uenit tẽtatio.

Bagal onꝰ uel iugũ. ſeu uenit aceruꝰ aut uẽit iuolutio

Bagaba excelſꝰ tpe uel ſublimitas peccatoris.

Bagathã venit tactꝰ vidẽtiſ vel venit riſus tãgẽtiũ.

Bagazim in excelſo cõtẽptꝰ vel venit fortitudo.

Bagoai ſublimitas deuorãs eos: vel iugũ vulturis eoꝝ.

Bahem locus. vel i eis: ſeu veuit locus: aut locus eoꝝ.

Bai filiꝰ meꝰ: vl̃ vẽiẽs mihi.

Bala abſorta vel inueterata ſeu abſorbẽs vel iueterãs.

Balaa abſorbẽs eũ: vel inueteratio eius.

Balaach deuorãs vel precipitãs: ſiue abſorbẽs fratrẽ. aut iueterãs eos.

Balaam vanus populꝰ: vel ſine populo: ſiue i eis: aut ꝑcipitãs fraternitatẽ.

Balaã turbãs gẽtẽ: uel duorãs populũ: ſiue abſorbens eos: aut abſq; ſubſtãtia eoꝝ

Balaã turbãſ donũ: vel duorator doni: ſiue abſorbens gratos: aut iueteratio gr̃e.

Balaanã hñs gr̃am: vel iueterãs rñſionẽ: ſiue abſorbẽs donũ: aut ꝑcipitatio gr̃e.

Balach lingẽs: uel ludẽs: ſiue iuoluẽs: aut eliſio.

Balada abſorbẽſ teſteſ. l̃ iueterãs fr̃nitatẽ. ſiũ vẽiẽs eã iudicar̃. aut ꝑcipitatõ teſtionĳ

Baladat vetuſtas ſola l̃ duorãs teſtioniũ ſiũ abſorbẽſ ꝑcipuos: aut ꝑcipitãs pr̃ueles.

Baladã venit ſibimet iudicans. vel vanitas pro ſemet ipſo. ſeu abſorbens iudices aut inueterator iudicĳ.

Balagad abſorbẽs latrũculos l̃ ꝑcipitãs tentationeꝫ.

Balagad vir accintꝰ. vel habuit accintum. ſeu vir fortunatus. aut vir pyrata.

Balã turbatio. vel ꝑcipitiũ.

Balaman turbator populi. vel ꝑcipitator eorum.

Balanan turbãs donuꝫ vel precipitans gratiam.

Balaſor aſcẽdẽſ domũ. l̃ hñſ ſagittã lumis. ſiue abſorbẽs fortes. aut iuetator ãguſtie.

Balad abſorbens pccm̃. vel inueteratus tempore.

Balad lugẽs. vel iuoluens ſeu lingens aut eliſio.

Baldat vetuſtas ſola. vel vetuitatis ſolitudo.

Baldan venit ſibimet iudicãs. vel vanitas ꝓſemetipo ſeu abſorbens iudices. aut iueterator iudicĳ.

Bale ꝑcipitãs. vl̃ duorator.

Baleite deuoratores. vel ꝑcipitatores.

Balẽ abſorbẽs vel ꝑcipitãs.

Baliada varietates cognouit vel variatoꝝ cognitio. ſiue abſorbens teſtimonium aut inuerator ſeruitutis.

Baloth aſcendẽs: l̃ in aſcenſionibus. ſiue abſorbẽs. aut inueterati reſponſione.

Balſaliaſ hñs vitulã ꝯſternãtẽ vel hñs vitulã ꝯſternatã ſeu vetuſtas duorãs t̃tiũ. aut vir hñs vitulã triẽnalem.

Balthaſar capillus capitis. vel abſorbẽs diuitias.

Balſtꝰ hñſ luctũ hñs ꝑmiũ

Bama in quo. vl̃ q̃s. ſiue in quibus. aut ſemper excelſa.

Bamoth i morte. l̃ excelſa ſiue mors aduẽiẽs. aut morꝫ aduentus.

Bamothbal excelſa in morte viri hñtꝫ. vel mors aduenientꝫ vetuſtati deuoranti.

Banavẽit rñdẽs: l̃ vẽit rñſio

Banaa venit reſpondens ei vel venit reſponſio eius.

Banai venit reſpondẽs mihi vel venit reſponſio mea.

Banai idem.

Bananias edificãs dño: vel cementarius dñi: ſeu reſpõdens dño. aut rẽſpõſio dñi.

Banaza filiꝰ videns. vel fortitudinis filius.

Banca venit reſpõdens ei. vel venit reſponſio eius.

Baneas venit rñſuꝫ tollẽs. vel venit rñſio plaſmatõis.

Banebarach filius fulmis. l̃ filius fulguris. ſeu filius fulgurãtis. aut filius ꝑcutiẽtꝫ.

Bãebarath venit rñdẽs fulmi. l̃ vẽit rñdẽs fulguri. ſiue vẽit rñdẽs fulgurãti. aut venit reſpondẽs percutienti.

Bãneiachan filiꝰ ſtridoris. vel filiꝰ neceſſitudis. ſeu vẽit firmitas. aut vẽit ꝑparatio.

Bani filiꝰ meꝰ. l̃ vẽiẽs mihi.

Banni pollex meus. vel in medio mei.

Bãnimi filius meus vnicus vel filius meus ſempiternꝰ.

Baõ i iniq̃tate. l̃ i iiq̃tatibꝰ.

Baon venit dolor. vel venit iniq̃tas. ſeu venit murmurãs vel venit inutilis.

Baor in pelle. vel i pellibꝰ.

Baor venit lumen. vel vẽit foramẽ ſeu venit pellis: aut venit iracundia.

Bar filius: vel filiatio. Syrum eſt non hebreum.

Bara lectus. vel creatura. ſiue filius eius. aut malitia.

Barrabas filius patris. vel filiꝰ magiſtri. Syrum eſt pariter ꝛ hebreum.

Barach fulmen. l̃ fulgur. ſiue fulgurãs aut percutiẽs.

Barachel fulgur dei. l̃ fulm̃ dei. ſiue fulgurans deũ. aut percuſſio dei.

Barchemini tribuli vel crea

tura iudeoꝝ.
Barachias bñdictꝰ dño.vel
bñdictꝰ dñi.
Barachias fulgur dñi.vel
fulgurás dño:siue fulgurás
dño aut ꝑcussio dñi.
Barachiel bñdictꝰ deo. vel
bñdictus dei.
Barachiel fulgur dei mei.
vł fulm̃ d̓i mei siuefulgurás
deo meo aut ꝑcussio d̓i mei
Barada filiꝰ d̓corís uel filiꝰ
decorꝰ.seu filij seruꝰ:aut fili
us testimonij.
Barahel bñdixit deũ vel bñ
dictio d̓i:siue lectus d̓o.aut
creatura dei.
Barasa auriẽtes:vł i egesta
te:seu veniẽs ad faciẽdũ aut
filiꝰ sustollẽs plasmationẽ.
Barath grádo vel tẽpestas
seu filiꝰ pci. aut filiꝰ tpalis.
Baraza filiꝰ uidẽs vel filiꝰ
fortitudinis.
Bareth grádo vel tẽpestas.
seu filiꝰ uiuax.aut filiꝰ paui
dus.
Baremii fugit eũ q̇spiã.vel
quoptam fuga eius.
Baria in malis.vel filiꝰ dñi
siue in clamore eius.aut i cõ
motione ipsius.
Barien filiꝰ in malo. vł filiꝰ
maleficii quẽ ⁊ ipsũ nõ nul
li bariesu corrupte noiant.
Barihen filiꝰ ipse.vel filius
ꝑcens seu filius cõmotꝰ aut
filius faciens.
Bariona filiꝰ columbe.aut
filius simplicitatis. Syruz
est ꝑiter ⁊ hebreũ.
Bar q̇ppe sicut p̓dictũ est sy
riace filius.⁊ iona colũba
Baritha phitonissa.vel subi
tanea:siue os abyssi aut os
profundum.
Barnabas filius cõcludens
vel filius ꝓphete . seu filius
venientis.aut filiꝰ ꝯsolatõis
Barne filiꝰ motiõis:vel filiꝰ
mutationis.
Barnee electa cõmotio:vel
filius electe mutatiõis
Barsabas filiꝰ rũ ertẽs:ł filiꝰ
q̇etis ex syro ⁊ hebreo s̓mo
ne cõpositũ.seu filiꝰ iuramẽ
ti:aut filius ꝯsolationis.
Barsemia filius cecus.vel fi
lius cecitatis :quẽ corrupte
q̇dã barthimeẽ legunt.
Barthimeus filius pingne
dinis:vel filiꝰ ruminãtis.
Bartholomeꝰ filiꝰ suspẽdẽtꝭ
me vel filiꝰ suspẽdẽtis aq̃s.
Syꝝ ẽ nõ hebreũ
Baruc bñdictꝰ vel bñdictio.
Barzaith filius oliue eiꝰ:vł
filius fornicatiõis eoꝝ
Basan brucus:vel piguedo
seu siccitas aut ꝯfusio.
Basar ifãtia:vel i ãgustia si
ue infans vel angustiatꝰ.
Basara ifãs vel ifãtia eius si
ue angustiãs eũ:aut in ãgu
stia eius.
Baschama confusio caloris
vel angustia caliditatꝭ eius
Baschat adeps:vel d̓fecatõ
Basecat adipẽ vel d̓fecatõez
Basechat adeps vel d̓fecatõ
seu defecãs:aut defecatio.
Basemath d̓posita vel d̓lin
quẽs:seu veniẽs aut delictõ
Basemoth veniẽs:aut delin
quẽs:siue i oibꝰ aut i noibꝰ
Basias adeps dñi: vel defe
catus dño.
Basmath deposita: vel d̓lin
quẽs:seu delinquẽs: aut de
lictio.
Bathanim domꝰ rñdẽtiuz
vel domꝰ humilitatꝭ eoꝝ.
Bathuel v̓go d̓i:vel castꝰ d̓o
Baurim electi: vel electoꝝ:
seu iuuenes aut robusti.
Bauranites fortꝭ vel electus
seu iuuenis. aut robustus.
Bazata ꝯtẽnens tẽpus:vel
despectus peccator.
Bazeotha ꝯtẽnens eũ.vel d̓
spectio eius
Bazothia ꝯtẽnẽs dñm. vel
despectio dñi.

Hic.e.post.b.

B Ead iniquꝰ testis.vł
edificator p̓cipuus
Bean iniquꝰ grẽ.vel iniqui
tas donationis.
Beban os vulturis:vel ꝯfu
sio deuoratoris.
Bechechias inclytus deo:
vel primogenitus dei.
Becher iclytꝰ vel priogẽitꝰ
Becherite iclyti vł priogẽitꝭ
Becherias iclytꝰ dño:vel pri
mogenitꝰ dñi.
Bechor priogẽitꝰ ł vnigẽitꝰ
Bechori priogenitꝰ meus:
vel priogenitꝰ mihi.
Bechoreti priogenitꝰ fortꝭ:
vel priogenitus timidus.
Bechuch iclytus grauis vel
priogeniti ꝯdẽnatio.
Bed filia vel mẽsura
Beded istauratio vel istau
ratus:seu mẽsura diuitiaꝝ:
aut filia voluptuosa.
Bedsabee filia septia:vel fi
lia iuramẽti:seu mẽsura satu
ritatis:aut filia satietatis.
Bedsan filia dura.vel mẽsu
ra iniq̃:seu filia iiq̇tatꝭ:aut ip
sa iniq̇tas.
Bdelliũ lapis:vel carbũculꝰ
Beel vetustꝰ d̓s:vel vir d̓uo
rator:siue dñs vetustatꝭ. aut
vir hñs vetustatem.
Beelphegor vir hñs hiatũ:
vel vetustus d̓s hians: siue
dñs vetustatis hiantis.aut
vetustas deuorãs os pellis
supius. Ipe ẽ priapus vel si
mulacꝝ ignominie.
Beelsephon vir hñs archa
na vł dñs aq̇lõis seu vetustꝰ
d̓s hñs speculã:aut vetustas
d̓uorãs ascẽsionẽ speculi.
Beelzebub vir muscaꝝ: vel
p̓iceps muscaꝝ siue vetustꝰ
deus hñs muscas: aut vetu
stas deuorãs muscas.
Beemoth aial:vel aialis seu
bestialis.aut bestia.
Beera fõs eiꝰ vel puteꝰ eiꝰ
siue i lumine.aut putei eiꝰ.
Beeri fons vel puteꝰ meus
siue i lumie.aut putei mei.
Bega sublimis vel excelsa si
ue sublimitas aut celsitudo
Begoai iugũ vulturis .vel
sublimitas deuoratoris.
Beguai excelsꝰ meꝰ vel sub
limitas mea.seu fabrica vul
turis.aut fabrica d̓uoratrix
Begni excelsus meꝰ vel sub

limitas mea.
Begunim fabrica cementa
rij vel fabrica cementariorum.
Behelmon vetusti deus ha/
bitaculi:vel dñs habēs do/
micilium vetustatis.
Bel vetustas vel absq3.
Bela habit⁹:vel indumētuz
seu vetustas ei⁹ vel absq3 eo.
Belath hñs vel habitus: ab
habendo non ab habitu.
Belath vetustas peccati:vel
absq3 tempore.
Belathala hñs:vel hita ge/
nere feminiō ab hñdo ptici
piū est non vbū impatiuuz.
Bethala habitū apphendēs
vel indumentuz irroratum.
Belbecia vetustas priogēiti
dñi vł absq3 nobilitate dñs.
Belga absq3 motu uel uetu
sta commotio.
Belge:idem.
Belguai absq3 ualle: ł absq3
prupto:seu uetustas uoratō
nis:aut uetustas deuoratōis
Belia uetust⁹ dñi:ł absq3 dño
Belia puteus eius uel i cla/
more eius siue in malis.aut
commutatio ipsius.
Belial absq3 iugo:uel absq3
domino
Beliar cecuz lum ē aut ceca
angustia seu vetustas defici
ens:vel absq3 ȝtinētia.
Belmelech deus meus rex:
vel vetustas mea regnans.
Belnia habens desiderium:
vel absq3 domicilio.
Belmeula habens domici/
liū vel absq3 inhabitatione.
Belsan vetustae dura vel ipi
us vetustatis iniquitas.
Belsar absq3 pricipe:vel abs
q3 carbōe:seu vetustū vela/
men seu vetustatis angustia
Belsachim absq3 germie:vel
absq3 positiōe: seu vetustas
spinarum: aut vetustas re/
surrectionis eorum.
Ben filius vel filiatio.
Benabinadab filius patris
mei votiuus:vel filius pa/
tris mei spontaneus.
Benadab filius votiuus vel
filius spontaneus.
Benael edificat⁹ deo:vel edi
ficatio dei:seu filius eius do
aut filius eius dei.
Benail filius doloris. vel fi
lius parturientis.
Bendagar cecuz lumen:uel
filius preuaricationis.
Benebarach fili⁹ fulmis:uel
filius fulguris:uel filius ful
gurans:aut filiorum percussio
Benecham fili⁹ callid⁹: uel
fili⁹ surgēs:siue fili⁹ necessa
ri⁹:aut fili⁹ necessitatis.
Benēnan filius in eis:uel fi
lius in medio eorum.
Benēnon filij ecce sunt. uel
filij ecce hic sunt.
Benercē filij tonantis:uel fi
lij tonitrui:qđ corrupte boa
nerges usus obtinuit.
Bensed filius mittēs:uel fi
lius confirmationis.
Bengaber filius uiri fortis:
uel filius iuuenis uirilis.
Benhur fili⁹ luci.ł fili⁹ igne⁹
Beni fili⁹ me⁹.ł filiatio mea
Bēni filius requiescens.uel
filius requietionis.
Beniamin fili⁹ dierum:uel fili⁹
vtutū:siue fili⁹ amaritudis
uel filius amarium.
Beniamin:filius dextre:uel
filius vtutis:siue filius asini
nus:aut filius asinorum.
Beniar cecū lumen:uel ceca
angustia:seu filius deficiēs.
aut filius preuaricationis.
Bēnoi filius cōmotus:uel fi
lius requietionis.
Bēnon filius merens:uel fi
lius doloris:seu filius mur
murans:aut filius inutilis.
Benoni filius merens.uel fi
li⁹ iutilis mihi:siue fili⁹ dolo
ris mei.aut fili⁹ iiqtatis mee.
Benui fili⁹ me⁹:ł filiatio mā.
Bēnui filius reqescens. vel
filius requietionis.
Bēnū fili⁹ fer⁹ ł fili⁹ piscis:si/
ue fili⁹ vnic⁹:aut fili⁹ sēpitn⁹
Benir filius incendens: vel
filius lucidus seu fili⁹ lumi/
nis:aut filius igneus.
Benzoeth filius huius paui
di:vel filius huius viuacis.
Beon pollex:vel in medio si
ue iniquus murmurās: aut
iniqnitate dolens.
Beor ipellēs:siue ipulsio ł iī/
qu⁹ luis:aut iiqtas iracūdie
Ber fons:vel puteus.
Bera fons ei⁹ vel pute⁹ ei⁹
Berameth fons exaltat⁹ vite.
vel puteus alti pauoris.
Berchos fontis calix:vel pu
tei potus.
Berdan puteus iudicās:vel
fons iudicij.
Berea pute⁹ ei⁹ vel filia eius
hebreū est pariter atq3 syrū.
Beri puteus meus vel putei
pluraliter.
Beria fons dñi vel pute⁹ dño
Berith fedus vel pactum.
Bernice puteus innocens:
vel filia eleganter cōmota.
Berōice idē ē.vtrūq3 hoc no
mē ex ebreo syroq3 ȝpoitū ē
Beroea pute⁹ ei⁹ vel filia ei⁹
Beroēses filij ei⁹:ł putei ei⁹.
Beroni filia q̄:vel pute⁹ q̄s.
Et hec tria nomia ex hebreo
patiter syroq3 ȝposita sunt.
Beroth fōtes:vel putei. seu
fons rñdēs aut pute⁹ tpalis
Berotha fontes eius vel pu
tei:seu fons rñdēs ei.aut pu
teus temperans eum.
Berothai fontes mei vel pu
tei mei:seu fontes vulturū:
aut putei deuorantes.
Berothi fōtes:vel putei mei
seu fons rñdēs mihi:aut pu
teus temperans me.
Berothite fontales:seu pu/
teales:seu fontes rñdentes
mihi.aut putei tpantes me.
Bersa puteus federis vel fōs
iuramenti.
Bersabee fons septimus:vel
fons iuramenti.siue puteus
satians.aut pute⁹ saturitalis
Bresith in capite.vel in ca
pitulo.i.genesis.que in capi
te oium librorum posita est
Berthan fons altus:vel pu
teus altissimus.
Bercellai ferrū meū:vel for/
titudo mea.

Besai piguedo meavel igno
miniosus mihi.
Besaia pinguis dominus:
vel ignominiosus domino
Besamath dereliquēs. vel
derelictio. seu pingue donū
aut confusio donatoris.
Besamath adeps vł dsecatō
Besee piguis vel ignomiosꝰ
Besellam obumbrans eos
vel obumbraculum eorum.
Beseleel vmbra dei. vel vm
braculum diuinum.
Besodia angustia mensure
dn̄i. vel tribulans mensuraz
dn̄icam.
Besloth pinguis ligatꝰ. vel
ignominie declinatio.
Besor tribulatio. ł angustia
seu carnalis. aut pelliceus.
Beth domꝰ vel habitaculū
Betha reqes: uel reqetio si
ue domꝰ eiꝰ. aut hitaculū ei
Betha charē domus sterilis
vel domꝰ eruditiōis tristicie
Bethaphaleth domꝰ salutꝫ ł
domꝰ viuificās. siue domus
excludēs: aut domꝰ mirabił
Bethaphe domus erroris.
vel dom us mali: non a ma
li. nō a malitia sꝫ ab arbore
Bethaphe domus oris: vel
domꝰ dcipule: siue domꝰ la
q̄i. aut domus disciplinę.
Bethaphua domꝰ inducens
eos. vel domꝰ declinās os
eoꝝ. seu requies laborū eiꝰ.
aut reqetio iduitiōis eoꝝ.
Bethagan domus horti. vel
domus elationis.
Bethagla domꝰ vitule vł do
mꝰ festiuitatꝫ eiꝰ. ł domus d
fectiōis. aut domꝰ plāgētiū
Bethaglam domꝰ plāctꝰ vel
domus festiuitatis eorum.
Bethaim domꝰ idoli vel do
mꝰ idolatrie. siue domꝰ de
uorans eos aut domꝰ vultu
ris eorum.
Bethaismoth domꝰ deserta
vel domus adducēs mortē
Bethaloth domꝰ cāpestris
uel domus in campestribus
seu reqes uacans: aut reqe
tionem declinans.
Bethamoth domꝰ mortua
uel domꝰ mortaliū. seu reqes
morꝫ. aut reqescēs mortuꝰ.
Bethanara domꝰ pardoꝝ. ł
domꝰ amaritudis. seu reqes
amaricās. aut reqetio pardi
Bethanan domus doni ł do
mꝰ grē. seu reqes dōatoris.
aut reqetio gratificatiōis.
Bethanath domus rn̄dentꝫ
uel hūilitatis. siue domus
ubi est rn̄dens dn̄s. aut do
mus ubi est gratia di.
Bethania domus obedictie
uel domus afflictiōis eius si
ue domus doni dn̄i aut do
mus gratificata domino.
Bethanoth domꝰ grē. uł do
mus rūsionis. seu domus ꝓ
cinēs uel domus ꝓcinentiū
Bethara domꝰ aque. uel do
mus putei.
Bethara domꝰ electiōis uel
domus electa. siue domus
suscitans eum. aut domus
uigiliarum eius.
Betharaaz domus mōtiū.
uel domus sublimitatꝫ coꝝ.
siue domus suscitans gen
tē. aut domus vigilās pplo
Betharaba domus suscitās
patres uel domus uigilans
patribus.
Betharaba dōus grādis uel
domus multa siue dōus hūi
lis aut domus uespertina.
Betharapha domus sanās
uel domus medicine. seu re
quies medici aut requietio
sanitatꝫ.
Betharam domꝰ ire uel do
mus sublimium.
Betaram domus dcora uel
domus electa siue domꝰ su
scitans gentem aut domus
uigilans populo.
Betharā domus uigilās do
no. uel domꝰ suscitans gra
tificationem:
Betharan. domus ire. uł do
mꝰ arche siue domꝰ mōtiuz
aut domꝰ ascēsus humiliū.
Bethasan domꝰ fumi vł do
mꝰ delicti: siue domꝰ tollēs
donum aut domus plasma
ta gratie.
Bethasan domꝰ dponēs: vel
domꝰ deposita: siue domꝰ de
ponēs donum: aut domus
deposita gratie.
Bethauen domus idolatra
vel domus inutilis.
Bethara domus fontis eius
vel domus putei eius.
Bethberai domꝰ putei mei.
vel domus in lumine meo.
Bathbesse domus confusa
vel domus pinguedinis.
Betheachō domꝰ sculpta. vł
domꝰ sculpture.
Bethear domꝰ agni: vel do
cognitiōis.
Betheur domus frigida. vel
lapis adiutorij:
Bethdagari domus tritici
vel domus frumenti.
Bethdagon domꝰ piscis ł tri
stis vel domꝰ piscū tristicie
Bethe domus eius: vel habi
taculum.
Bethel domus dei vel habi
taculum dei.
Bethemelech domꝰ valis: ł
domus ꝓfūditatꝫ: siue vterus
vultꝰ aut vētrꝭ sustētaculū.
Bethen ventꝰ vel vterꝰ seu do
mꝰ fontꝫ: aut domus oculi.
Bethesimoth domꝰ deserta
vel domꝰ adducēs mortem.
Bethphage dōꝰ orꝭ. ł domꝰ
bucce. siue domꝰ oris valliū
aut domꝰ maxille vel labij:
Syꝝ est ꝛ non hebreum.
Bethphalech dōꝰ saluās vel
dōꝰ excludēs: seu domꝰ viui
ficās. aut domꝰ admirabilis
Betphases domꝰ transcen
dens vel domꝰ transitionis
Bethpheor domꝰ hians. vel
domꝰ hiatꝰ: seu domꝰ hians
pellici: aut domꝰ oris pelliū
Bethphese domus transiēs
vel domꝰ transcendens siue
domus oris. aut domꝰ odo
ris florentis.
Betgadar domus muri: vel
domus macerie.
Bethgamul domꝰ retribuēs
vel domus retributionis.
Bethiesemoth domꝰ deside
rij dulcis. vel domus deside
rate dulcedinis.
Bethim domibꝰ vel domus

pluraliter.
Bethia domus domini. vel domus illuminationis.
Bethlabaoth dom⁹ venientiũ: vel domus igredietiuz.
Bethleez domus panis vel domus refectionis.
Bethleemite domus panuz vel domus refectionum.
Bethlenaboth dom⁹ venietiũ: vel domus edificātium
Bethmacha dom⁹ mollis. ꝉ domus ꝯfracta: siue domus ꝑcutiēs: aut dom⁹ igeniosa
Bethmaō dom⁹ habitacli. ꝉ domus inhabitatiōis
Bethmarcabeth dom⁹ curruũ: vel domus quadrigaꝝ
Bethmarchaloth dom⁹ q̄drigaꝝ. ꝉ dom⁹ q̄drigātiuz.
Bethmatha domus tributi vel dom⁹ hũilis fori.
Bethmoreth dom⁹ archani vꝉ dom⁹ ꝯsilij. siue dom⁹ archanoꝝ: aut dom⁹ ꝯsilioꝝ.
Bethuemra dom⁹ pardoꝝ aut domus amaricans.
Bethorabo dom⁹ humilis. vel domus vespertina. siue domus heremi: aut dom⁹ locorũ q̄ sũt iuxta ihabitabilem.
Bethoro domus ire: vel domus magistri.
Bethorō dom⁹ irė vꝉ dom⁹ arche: siue dom⁹ mōtiũ: aut domus ascēsus humilium.
Betholath dom⁹ coccinea: vel domus v̄miculata.
Bethroob domus plateaꝝ. vel domus latitudinis.
Bethsabee dom⁹ septē: ꝉ dom⁹ iuramēti: seu dom⁹ abũdātie: aut dom⁹ saturitatis
Bethsachat dom⁹ curuātiũ vel domus singuloꝝ.
Bethsaida dom⁹ frugũ: vel domus pecudũ siue domus peculialis: aut dom⁹ vēatoꝝ
Bethsamis domus solis: vꝉ illuminationis.
Bethsamite dom⁹ solis pluralit: vel domus illumiate.
Bethsan domus dormiētis vel domus securitatis: siue domus abũdātie siue dom⁹ egressionis.
Bethsemes domus solis: vꝉ domus illuminans.
Bethsimō: domus obediēs: vel domus obediētie: siue domus audiēs meroꝛē: aut dom⁹ deponēs tristiciam.
Bethsimuth: domus loci: vꝉ dom⁹ locoꝝ: siũ dom⁹ mortificās aut dom⁹ mortificatōis
Bethsur: dom⁹ acerba: ꝉ domus āgustie: siũ domus ꝯtinēs: aut dom⁹ fortitudinis
Bethsur dom⁹ forti ꝉ dom⁹ directa: siũ dom⁹ muralis. aut domus cōtinētie.
Bethsura: domus muri ei⁹: uel domus dirigens eum.
Bethsura domus acerba ei uꝉ dom⁹ āgustie eius: siue domus ꝯtinēs eũ aut dom⁹ fortitudinis eius.
Bethsurā: domus dirigens eos uel domus muri eorũ.
Bethsurā: dom⁹ robusti populi: ꝉ dom⁹ āgustiās populũ: siũ dom⁹ ꝯtinēs eos aut dom⁹ acerbitatis eorũ
Bethula uirgo uel casta: siũ domus dolens ei: uel domus parturiens eum.
Bethula: v̄go dñi: uel casta dño: siũ domus dolēs dño aut dom⁹ ꝑturiēs dominũ
Bethurlarina: dom⁹ ignis sublis. vel icēdij ꝯsurgētis
Berzacharā. dom⁹ memorie vel domus memoratoruz.
Bezech. fulgur: ꝉ egestas: seu micās: aut ꝯtēpt⁹ vanus.
Bezecha micās ei: ꝉ egestas eius: siũ fulgurās eũ. aut cōtemnēs vanitatē eius

Hic. i. post. b.

Iblij: librarij: vel lrati.
Bithalassuz. filios cōmiscēs: vel filiorũ cōmixtio.
Bithia: filia dñi: vel filia dominās. Ipa est filia pharaonis q̄ adoptauit moysen.
Bithima: filia inutilis vel filia speciosa.
Brie: sobri⁹: vel moderatus
Brierte: sobrij vel moderati

Hic. o. post. b.

Oanerges: filij tonātes vel filij tonitrui.
Boanerꝭes. idem
Bocci vetustas: vel vetus
Bocci: lugēs: vel luctus seu vomēs: vel in vomitu.
Bochiā: luctus dñi ē: vel lugēs dñm ē: seu vomēs dño est: aut i vomitu dñi est.
Bochor igressus ē angelus vel primogenitus mihi.
Bochorath: iclytus pctō: vꝉ primogenitus tempore.
Bochri dilectus mihi vel ꝓmogenitus meus.
Bochur: primogenitus: vel dilectus.
Boem: pollex eoꝝ vel in medio eoꝝ.
Bon: pollex: vel in medio
Boni: pollex meus. vel i medio mei.
Bōni: digitus vel in medio
Booz: i quo robur: vel i quo virtus: siũ in ipo fortitudo: aut ipse in fortudine.
Borith: fedus vel pactũ.
Boses: abscis⁹: ꝉ abscisio. aut ipe florēs: aut i ipo floruit.
Bosphor: āgustia succrescēs vel tribulatio feritatis
Bosor: tribulatio vꝉ āgustia siue carne⁹ aut pelliceus.
Bosora: tribulās eũ vel i angustia ei⁹: siue caro ei⁹: aut annũcians ei.
Bosori: caro: vel annũciatio siue tribulās me: aut i angustia mea.
Bosra: in angustia: vel in tribulatione.

Hic. v. post. b.

Ubastus: os exprimēs vel labiũ exprimentis.
Bugat⁹ excelsus: ꝉ sublitas: ꝉ germē vꝉ germinās
Buna: venit rñdēs vꝉ uenit
Bunos venit rñdēs rñsio vel collis preputioꝝ.
Busa: ꝯfusio. vel ignominia
Buz: d̄spiciēs vel cōtenens.
Buzi: ꝯtempt⁹: vel despect⁹: seu desp exit me: aut cōtēptibilis mihi.
Buzitis. despect⁹ ꝉ ꝯtēptibil
Sequũt iterptatōes lre. C.

Qalaha: voces vel veloces ſubandiſ venerũt ſeu eccleſia vẽit aut eccleſie aduentus.

Caath: pnia vel patientia.

Caath: dolenſ vel dolans ſeu cõponens.

Caathite dolẽtes vel patientes aut dentes molares.

Caathite dolentes ł dolãtes ſiue ꝯponẽtes aut dẽtes molares.

Cabalaã ꝑceps vel ꝑcipitiũ. ſeu ꝑcipitauit aut ꝑcipitabit

Cabaroth mẽoria ł ſepulchꝝ

Cabaroth mẽoria mea vel ſepulchꝝ meũ. aut ſepulchra vel mẽorie, plurali numero

Cabarothi athanai mẽorie ꝺ ſiderij vel ſepulchra ꝯcupie

Cabaſan ꝯgregãs eos vel eccleſia eorum. elicitũ

Cabratha q̃ſi graue. vel q̃ſi

Cad: mare vel pricipiũ.

Cademoth maꝛ mortuũ. vel principiũ mortis.

Cades trãſlata vł fõs iudicij.

Cades ſcã vel mutata ſeu mare tollẽs aut ꝑncipiuꝫ plaſmationis.

Cadeſa: trãſferẽs eã vel fons iudicij eius.

Cadeſa ſcortũ vel ſctitas eiꝰ ſiue mutata ei aut ꝑncipiũ plaſmationis eius.

Cadeſbarne ſãctitas motõis vel ſcitas electe mutatiõis.

Cadeſiꝫ ꝯmutati vł exĩmiati

Caduniꝫ maꝛ rubꝝ vel mare antiquoꝝ ꝑꝑ antiq̃ q̃ ſcã ſũt in eo miracula.

Cadrãtes caligo. vel tenebre quod nos ꝑ lr̃aꝫ. q. ꝛ. v. quadrãtes dicimus.

Caph: icuruãs vel icuruatio

Caph vola ł palma ſiũ manꝰ

Capharnaũ ager pinguedis vel villa ꝯſolatiõis.

Capharſamala: manꝰ ſuſcitãſ veſtimentũ vel opatio vigilans retributionis.

Caphereta: manꝰ robuſta vł operatio ꝑfectionis.

Caphira expiatio vel manus diſſipata.

Cayphas ſagax vel iueſtigator ſiue vomens ore aut vomitus oris.

Caym poſſeſſio vel lamẽtatio ſiue acq̇ſitus aut acq̇ſitio.

Caynã poſſidẽs ppl'ꝫ vel lamẽtatio populi ſiue acq̇rens eos vel acq̇ſitio eoꝝ.

Caynã poſſidẽs donũ vel lamẽtatio gr̃e ſiue acquirẽs gr̃am aut acq̇ſitio dõatõis

Caleb cãis vel q̃ſi viride ſiue q̃ſi cor aut q̃ſi oẽ cor.

Caleph: idem.

Calitha: q̃ſi viridis. aut q̃ſi omne cor.

Caliſteneſ miſeria hũiliũ vel ꝯſũmatio rñſionis.

Calubi cãis meus vel q̃ſi viridis meus ſiue q̃ſi cor meũ. aut q̃ſi oẽ cor meum.

Claudiꝰ ſpes trãq̃lla. vel ſpeſ tranquillitatis.

Claudia idem.

Clauthomon locus fletꝰ vel locus fletuum.

Camua ſtatio vel reſurrectio

Camuel ſtãs deo vel reſurrectio dei.

Camuelite ſtãtes deo vel reſurrectiones dei.

Camon ſtatio iniqua vel reſurrectio inutilis.

Canna fundũ vel calamꝰ ſeu ꝑparãs ł ꝑparatio. Notandũ itaq; ꝙ nr̃ꝫ latinũ canna de lingua hebrea ſũptũ ſit.

Canaã ꝯmutatꝰ vł ꝯmutatio

Cananeus: idem.

Canath elatio. vel zelotipia

Cãdacis ꝯmutãs vł ꝯmutatõ

Cãdẽ clãgor vel recurſus ſeu retinens aut retentio.

Cappadocia manꝰ tortoris. ł manꝰ exploratoris ſeu manꝰ dñõ redimẽs aut manus redempta domino.

Cappadoces manꝰ tortoruꝫ vel manus exploratoꝝ ſiue mãu redẽpti dñõ. aut mãu domino redimentes.

Capparis manꝰ redẽpta vel manꝰ redẽptõ. ſiũ manꝰ tortoriſ aut manꝰ exploratoriſ

Caſeph ecclĩa vel ꝯgregatio

Capſeel: ꝯgregans deo vel eccleſia dei.

Captor: cappadox vel cappadocia ſiue manus tortoris. aut manus exploratoris.

Capturiꝫ: cappadoces vł manu torq̃ntes ſiue manus tortoꝝ aut manꝰ exploratoruꝫ

Carcamis vrbs attrectãs vel ciuitas ꝯgregatorum.

Carchã ciuitas gratie vel oppidum donationis.

Carchar: iueſtigator vł iueſtigãtes ſiue oppidũ vigilãs.

Carec: caluꝰ vł caluitiẽs ſiue occurẽs ignis aut occurſus igneus.

Careiꝫ: decaluans eos vel decaluatio eorum.

Cariath: vrbs murata vł ciuitas ſeu oppidum vel villa.

Cariathaiꝫ: ꝑfecte vocata vel ꝑfecta vocatio ſeu uilla eoꝝ aut oppidũ eoꝝ.

Cariathma villa eoꝝ vel ciuitas populoſa.

Cariatharbe villa q̃tuor. vel ciuitas q̃tuor. i. adã abrahã yſaac ꝛ iacob q̃ ibi ſepulti ſꝫ

Cariathabaal: vrbs viroꝝ vel citas hñs. ſeu villa deuorãs aut oppidum vetuſtũ.

Cariathdemna: villa ſilẽſ vel villa ſilẽtij.

Cariathari villa deficiẽs vel oppidum defectionis.

Cariathiariꝫ: villa ſiluaꝝ vel ciuitas ſaltuũ ſeu villa deficiens eis aut villa defectionis eorum.

Cariathim. ciuitas mariſ. vel oppidum marium.

Cariathſepher: villa pulchritudinis vel ciuitas litteraꝝ

Cariachaa citas pnie vel oppidũ patiẽtie ſeu villa dolẽtiũ. aut ciuitas dolatoꝝ.

Carie. caluꝰ vel caluitiũ ſiue occurrẽs ignis. aut occurſꝰ igneus.

Carioth occurrẽs igneũ ł occurſus igneꝰ ſiue caluꝰ rñdens aut caluitiũ tẽporale.

Carith occurrẽs ignis vel occurſus igneus.

Carmelꝰ.mollis vel tenellus
siue cognoscés circūcisionē
aut scientia circuncisionis.
Carmelite molles vel tenelli
seu sciētes circūcisionē. aut
cogniti circūcidētibus.
Carmi.vinea mea.vel cogni
tio mea.siue aq̄ agnoscés.
aut cognitio aque.
Carmite:vinee mee.vl' cogni
ti mei.siū agnoscētes aq̄s.
aut cognitiones aquaꝝ.
Carnaim.cornua vel defensi
ones seu cōsidés fluctū.aut
diuisio cōmotionis.
Carmo:cornua.vel defensio.
Carmō.cornu siquū.vl' ɔ̄fen
sio inutilis:seu ɔscidés merē
tes:aut diuisio murmurātiū
Caromel mollities:vel tener
tudo seu cognoscés circūci
sioné.aut scia circūcisiōis.
Caromelite:molles.vel tene
ri.siue sciētes circuncisionē
aut cogniti circūcidētibus.
Carpū sciété clare.vel cogno
scentem pspicue.
Carthago scrutatō:vel cōsū
matio.seu vrbs meditās aut
ciuitas solennis.
Carthaginéses scrutātes vel
cōsūmati.seu ciues solénes
aut vrbane meditantes.
Carthā pfecta vocatio. vl' vo
cationē pfecit:siue vrbs po
puli.vel ciuitas eoꝝ.
Carthꝰ:pfecte vocatꝰ. vel p
fecta vocatio:qḋ apud nos
melius effertur p.q.lr̄az. vt
dicatur quartus.
Casaia sūmꝰ dn̄s vel principi
um domini.
Caseō dure fortes.vl' duri for
titudie.seu sūmitas inutilis
aut pncipiū murmuratiōis
Casphia sūmitas liberās dn̄z
vl' principiū liberatiōis dn̄i
Caspher sūmitas liberās mō
tes vel principiū liberalis
iracundie.
Casia sūmꝰ dn̄i. l' pncipiū dn̄i
Casim sūmitas.vel principiū
siue sūmitas eoꝝ.aut princi
pium eorum.
Casis messis:vl' mēsis. seu sū
me vigilās:aut principium
uigilie.
Casis:sūmitas uiri. uel prin
cipium assumptionis.
Cathat.morsus peccati.vel
cōgregans tempore.
Cathet mordés vitā.uel con
gregans pauide.
Cauda clāgor robustus.uel
patientia fortis.
Cauere.clāgor tube. aut clā
gens canore.
Caue pnia.l' patiētia.seu buc
cina.Ex isto hebreo uidet es
se tractū nr̄m latinum
Hic.e.post.c.
CEdar meror l' tenebre
seu merés aut tenebro
sus.
Cedemoth:añcedés uel priꝰ
siue orientalis aut oriens.
Ceden oriens uel orientalis
Cedes añcedés uel oriētalis
Cedma antiquoꝝ ul' añcedés
siue orientalis aut oriens.
Cedmōei añcedétes.l' ātiq̄ tri
sticia seu pores aut oriētales
Cedmihel oriés deo uel an
tecessio dei.
Cedron tristis meror uel inu
tilis dolor.
Celata ɔgregatio l' eccl'a uēit
Cephas petrus uel firmitas
Syꝝ est nō hebreum.
Cephira expiatio uel manus
dissipata.
Cephiara expiās uigilē eius
uel manū dissipatā suscitās
Ceila ad fūdā iaciés uel susci
tās eaz siue tollens sibimet
aut sustollens semetipam.
Celaia uox dn̄i uel extollens
sibimet dominum.
Celastitham uallis gigantiū
uel humilitas fortiuz.
Celeab uindicans patrē. uel
uindicatio patris.
Celeia uallis dn̄i uel ɔgrega
tus dn̄o seu uindicās domi
nū aut uindicatio domini.
Celeon uindicans dolorem.
uel uindicatio iniquitatis.
Celessyria uindicās araz.uel
uindicatio sublimitatis.
Celeti occidétes.l' exterminato
res
Celenma añcedés l' oriētale.
Celita q̄i uiridis l' eccl'a uēiēs
Celmo uallis robusta uel cō
gregatio fortitudinis
Clemēs eccl'astes l' ɔtionator
Cleophas ɔtionē trāscendēs
uel cōgregatio transeūtis.
Cleopatra ɔgregās agnitos
vel contioné dissoluens.
Ceniel oriēs deo l' añcessio di
Cenua zelotes:vel zelotipus
Cenereas possidēs sectatores
vel possessio sectatoꝝ.
Cédebeꝰ.zelotes sufficiēs ad
itellectū.vel zelotipus abū
danter intelligens.
Cenereth signū cithare vel q̄
si lucerna.
Ceneroth q̄si lucerne uel ci
Chararum signa.
Cenez zelotipꝰ.vel zelotes.si
ue possessor contentus. aut
possessio cōtéptibilis.
Cenezi zelotipi vel zelotes si
ne possessorēs ɔtépti.aut pos
sessiones contéptibiles.
Ceni es meū:l' erariꝰ meꝰ siue
nidꝰ meꝰ.aut possessio mea
Cepsā ecclesia.vel ɔgregatio
Cepsā ɔgregās eos.l' vēatorēs
Cereas occidens facturā.vel
exterminator plasmatiōis.
Cerethi oceidentes:vel exter
minatores.
Cereceꝰ tenebrosus: vel tene
brescens.
Creta vocata uel uocatio cō
sūmata inter syꝝ ⁊ hebreuz
mixtum est.
Cretes vocati vel vocatione
consummati.
Cretenses.idem.
Cesar possidēs principes vel
possessor principatus.
Cesarea possessio principis.
vel possessio principalis.
Ceselethaor possessā principi
lucis uel possessio lumis ad
uenientis.
Cesion durus fortitudie. vel
duritia fortitudinis.
Cetheus fixus.vel abscisus.si
ue ɔfractꝰ aut mēt̄ excessio.
Cethi fixi vel abscisi vel ɔfra
cti aut mente excedētes.

Cethmoth figens tēpus: uel
abscidēs rñsionem seu ɔfra-
cta tpe aut insania rñsionis.
Cethron tenebre l'thymiama
Cethron tenebrās eos vel thy
miama eorum.
Cethura iuncta vel copulata
siue thymiama offerēs. aut
mente excedens lumini.

Hic.i.post.c.

C ilicia cecus vel luct⁹: si
ue assūptio vel vōit⁹ ei⁹
Cina lugens vel luct⁹.
seu possidens. aut possessio.
Cinam lugens eos vel possi-
dens eos: siue luctus eorum
aut possessio eorum.
Cine⁹ luctus vel possessio.
Cinei lugētes vel possidentes
Cinoth lamētatio vel lamen
tationes: seu lugens tpe.
Cint⁹ luct⁹ vel possessio quod
apud nos melius effert̃ p.q
lr̃az vt dicatur q̄ntus.
Cyprus meror vel tristicia.
Cyprius merens vel tristis.
Cypriarches merens pnceps
vel tristicia pncipis int̃ he-
breū: ⁊ grecū mixtum est.
Circus hr̃ditas vel hr̃ditator
Cirin⁹ heres vel hr̃ditas: qd̄
apud nos melius effert̃ per
q. lr̃az vt dicat̃ quirinus.
Cirene hereditas vel heredi-
tatio.
Cirenei hr̃des vel hr̃ditātes:
Cirenenses hr̃ditans vel here
ditantes.
Crispus sciens vel cognitio.
Cis vir vomēs vel dur⁹.
Cison durus iniqu⁹ vel vir vo
mens dolorem.
Cison letificans eos: vel duri
tia eorum siue impegerunt
in eos: aut vomitus murmu
rationis.
Cisij amentes vel stupentes.
seu mirantes aut admiratio
Cithij: ɔscisi vel plage consu-
mationis.

Hic.o.post.c.

C oph vocatio vel con-
clusio: siue auis aut ex-
cussio.
Cohath mordētes l'ɔgregati
siue morsus aut ɔgregati.
Choila inueterās aut inetatō
Choilaā inueterans populuz
aut ineteratio populi.
Coho excussio vel p̄stolatio si
ue p̄stolās aut excutiens.
Colōia vox scā siue vocifactio
seu vox dn̄i aut vox dn̄ica.
Colaza vox videntis vel vox
fortitudis. ,eoꝝ.
Colōia vox eoꝝ: vel reuelatio
Coloniēses voces eorum vel
reuelationes eorum.
Colossis vocis facte obediēs.
vel vocis facte obedientia.
Colossenses vocis facte obedi
entes l'vel vocis facte obie.
Colozai vox fornicaria vel fi-
ctio ductionis.
Coloes oēs vel conclusio. si-
ue inestigātes: aut ɔsumatio
Cōdime⁹ scyph⁹ vel phiala.
Corbā donum. vel oblatio.
Corbana donū e⁹ l'oblatio ei⁹
Corbanā donū gr̃e vel oblatō
gratificationis.
Corneli⁹ itelligēs circūcisio-
nē: vl' itelligētia circūcisiōis
Cosam diuinās l'diuiatio seu
dinās eis aut diuinatiō eoꝝ
Cozbicalix imēs⁹ l'imola mih̄

Hic.u.post.c.

C ur gelu vel frigus:
Cus dur⁹ vel vom̄s vir
Cutha biuiū vel duplicitas.
Cuthei duplices. vel in biuio
Cuba canis vel latrator.
Cubas cāis me⁹ l' latrās mihi
Hucusq; p simplicē. c. lr̃az. i. si
ne aspiratiōe lecta sūt pnci-
pia noiuz: Ex hic q̄ sequunt̃
aspiratiōe addita i p. ch. gre
cū legēda sī: Sciendū tn̄ est
q hebreus s̄mo nō hz. ch. lit
terā: sz noia que apud nos p
hāc legunt̃ apd eos scribūt̃
p heth. que duplici aspiratō
ne profert̃. germinās
Chabol q̄i germen uel quasi
Chabon q̄i intelligēs vel qua
si intelligentia.
Chabonim liba vel crustula:
seu quasi intelligēs eos aut
quasi intelligentia eorum.
Chabonim man⁹ spinaꝝ vel
aceruus spinaꝝ siue p̄paran
tes aut preparationes:
Chabor ɔiungēs vl' incātator
seu ɔiunctio: aut incantatio
Chabul displicitū l' idignatio
Chabri q̄i grauitas l' q̄i elatio
Chachō sculpēs vel sculptura
Charsaar fortis vir vel robu-
sta viri suscitatio.
Chalaal ɔtecta r̃gio ɔmixtōis
vl' ɔtectō regiōis fermetate
Chalachath pascēs vl' nutriēs
seu pabulū aut nutrimētuz.
Chaladpascēs martyrē vel cō
sūmatio testimonij.
Chalamach oēz fortitudinez
hn̄s: vl' ois fortitudis hitudo
Chalamar om̄e amaꝝ vel ois
amaritudo.
Chalamath mēsus est vel con
sumauit siue consummatus
aut consummatio.
Chalime oēs vel ois seu oēs
nos aut consūmatio futura.
Chalchal pascēs vel nutriēs
seu pabulū aut nutrimētum
Chaldea q̄si fera vel q̄si feritas
seu q̄si demoniū aut q̄si ma-
milla.
Chaldei q̄i fere vel q̄i feroces
siue q̄i ōmōes: aut q̄i mālle
Chale contecta regio: vel cō-
tectio regionis.
Chaleb canis: vel quasi viride
siue quasi cor aut q̄si oē coꝝ
Chalec idem.
Chaleselū: ɔtegens regio eos
vel cōtecta regio eoꝝ.
Chalphi ɔtegēs regionē erro
ris vel contectio regionis il-
laqueate.
Cham calidus vel callidus. si
ue calor aut calliditas.
Cham surgēs vel resurrectio
seu nc̄citas aut necessarius.
Chamaal fidelis ɔmixtio vel
similitudo despectionis.
Chamaz fidelis vel fidelitas:
seu fidelis populo: aut fide-
litas ppl'i.
Chamā silis: vel fidelis dono
aut similitudo gratificatōis
Chamoaz: fidelis populo aut
similitudo eoruz.
Chamon surgēs dolor vel cal

lid⁹ meror seu calida iniq̄tas aut necītas murmuratiōis
Chamos ɔgregās vł ɔgregatus siue q̄si attrectās aut q̄si attrectatio.
Chamuel: calēs deo vel calidus dei seu dī necessitas aut dei resurrectio.
Chamuelite. calētes deo. vel calidi dei siue deo necessarij aut deo resurgentes.
Chamul calefact⁹ ros vel calefactio roris.
Chamul surgēs dolor. vel necessarie pturiēs. seu calēs dolore aut caliditas pturiētis
Chana: zelus vł emulatō seu possedit eos aut possio eoꝝ
Chanaā suspirās ł mot⁹ eorū siue humilis aut negociator
Chanaā zel⁹ ppłi vł emulās ppłm siue possidēs popul⁹ aut possessio populoꝝ
Chanā possidēs donum. vel emulator gratie.
Chanaā erubescēs. ł reuersus ē siue q̄si monētes aut q̄i rīdentes.
Canaā: paupcul⁹. vel negociator siue possidēs donū aut emulator gratie.
Chanana hūiliās eū vł negociās ei seu possidēs donū e⁹ aut emulator gratie eius.
Canane⁹ possidēs ł possessio.
Canane⁹ emulator vł zelotes siue ꝑparat⁹ aut negociator
Cananei possidētes vel possessiones.
Canāei zelotipi. ł emłatores seu ꝑpati aut negociatores
Chanaz hūilitas vł ipē paupculus. siue mutabilis
Canaz paupcul⁹ me⁹ ł negociās mihi siue possidēs donū meū aut emulator grē mee
Chanāei hūiles ł possidētes seu zelotipi aut emulatores
Chapsael ɔgregans deo. vel ecclesia dei
Characha ira furēs. ł foramē irascibile.
Charada exercit⁹ vel castra filiorum israel.
Charalla eitas laudis vł oppidum laudationis.
Charā lyra vel foramen. siue furibūdus aut irascibilis.
Charram fodiens eos vel effossio eorum.
Charrā lyra vł ira siue furor aut foramina.
Charchat inuestigās pcc̄z vel inuestigatio tēporis.
Charith diuisio vel ɔcisio siū cognit⁹ vel cognitio.
Charmamos agn⁹ ɔgregat⁹ vel agnitio q̄si armentum.
Charmū vinea grata aut cognitio aque
Charsena: furor abūdās ł occursus angustie.
Charcha pfecta vocatio. vel perfecit vocationem.
Charchā pfecta vocatio dōi vel pfecit vocationem grē.
Chasalath spes eoꝝ vel q̄i populantes.
Chasbi calix i me vel imolatio mihi. siue calix me⁹ aut imolatio mea.
Chasbō calix merorīs vel imolatio iniq̄tatis siue calix murmurās aut imolatio inutilis
Chased q̄si copulātes vel q̄si populātes sūt ᵭo ipsi chaldei mutato noie
Chaseleu: spes ei⁹ vel sperās in eum.
Chaselō fortis duritia. vel fortitudine duru s.
Chaset messor ł messio seu dure fortis aut dur⁹ fortitudie
Chasphi imolās ori. vel calici innuens.
Chasleu spes ei⁹ vł spās in eū
Chasloiz ɔsūmatō vel ois dolor siue icendēs aut icendiū
Chaslō scel⁹. vel tristicia. siue ꝓtectus. aut ꝓtectio.
Cazbi mēdaciū. vel iniq̄tas
Chazib fictio vel mendaciuz
Chebrō ɔiugiū vel icantatio. seu vidēs sempiterne aut visio sempiterna.
Chedel signū paupis vel scia tabularum.
Chelbon lactei vel albentes
Chelcia ps dñi vel ptiēs dñs
Chelciā ps dñi ē ł ptiēs dñs ē
Chelian incendiū dñi ē. vel cōsūmatio dñi est.
Cheliō incēdiū vel ɔsūmatio
Chelunath ps doni vel donatio partita.
Chelon ab initio. vel cōsūmatio siue ois dolor aut reuelatio eorum.
Chelud signū destinās ł scia
Chēne q̄i cithara. ł q̄i lucēne
Cheneret signū cithare vel q̄si lucerna.
Chennereth idem
Cheneroth q̄i lucerne vel signa citharum.
Chenneroth idem.
Chennor cāticuz vel cithara seu agnitum lumen aut cognitio luminis.
Chereloth visio signi. vel vidisti signum.
Cherethim disponētes. vł dispositiones eorum.
Cherethoro cognite auferēs vel cognita ablatio.
Chermel molle. vel teneruz. siue agnus teneri aut cognitio circūcisionis.
Cheros glacies vel solitudo
Cherub sciētia. multiplicata vel scientie plenitudo
Cherubim imaculata pictura vel sciētia multiplicata. seu scientie plenitudo. aut quasi plures scientie ⁊ intellectus
Cherubin idem.
Chesson protegens vel protectio seu scelus aut tristicia.
Chessium cōsūmatio. vel ois dolor siue incēdens eos aut incendium eoꝝ.
Chet pcutiēs vel pcussio.
Cheththealuth signū insanie vel fortitudo iniq̄tatis.
Chetlis pcussa generatio vel percutiens generationem
Chetim signati vel metū seu formidantes aut isanientes.
Chidon scutū vel clypeus.
Chiphara expians vel expiatio seu catulus eius aut manus dissipata quod aute dximus catulum leonē significat quē greci dimeon vo

cant.
Chilaab vindicans patrē aut vindicatio pr̃is.
Chisil robustus.vel fortitudo
Chisloth stulti signū.vel stulticie significatio.
Chium vindicans eos vel vidicatio eorum.

Hic.o.post.ch.

Choa ecclesia.vel ꝯgregatio.
Coadad maximū.vel precipuum.
Chobal ꝯdemnans vel cōdēnatio.
Chobar gratitudo.vel iuxta electum.
Chodchod carthago.vel carthaginenses.
Chodonazer capiens plasma viuū vel captura viui plasmatis.
Chodorlagomer:q̄si generatio manipuli.vel q̄si h̄ns de eorum manipulum.
Chodorlamor idem.
Chohelet ecclesiastes grece cōtionator latine.
Chomariz editui.vel ianitores
Chomor lacescens vel prouocans siue lacessiones.aut ꝑuocationes
Choneniaѕ ꝑcussus dño.vel ꝑcussio domini.
Chobar decaluans pr̄em vel caluaria patris.
Chore clamans vel caluꝰ siue glacies aut caluitium
Choreb ardor vel siccitas siue coruus aut solitudo.
Choreb mensa vel massa siue tētans aut tentatio.
Chorreus iracūdus vel liber siue farinatꝰ aut de foramīe
Chorrei liberi vel iracūdi siue farinati aut de foraminibꝰ.
Chorrethi disperdens vel dispersio seu dissipans aut dissipatio.
Chori caluus meus.vel clamās mihi siue caluitiū meū aut glacies mea.
Chorithe glaciosi mei vel clamantes mihi siue calui mei aut caluities mea.
Chorei farina vel farinatus.seu post me.aut foramina mea.
Corinthus vrbanus.vel oritur ipse.seu conuersatio eorum aut administratō reipublice
Chorinthij:ciues vel conuersantes sibi.seu decuriōes eorum aut publici administratores.
Chorographia regiōes dscripte vel regionū descriptio
Chorozai hoc secretū mihi.vel hoc ministeriū meum.
Chorozaim idem.
Chos calix.vel potatio
Chosi calis meus vel potatio mea.
Chosan calix donatus vel potus gratificationis.
Choum congregans eos vel congregatio eoꝝ.
Chozbi iniquitas vel mēdaciū
Chozabeth iniqua domꝰ vel mēdaciȳ habitaculū.

Hic.u.post.ch.

Chub grauitas vel condēnatio.
Chun percutiens vel ꝑcussio.
Chus ethiops vel tenebrosus
Chusai niger uel tenebrosus vultur uel deuorans.
Chusam tenebrās eos vel nigredo eorum.
Chusan tenebrās donū.vel nigredo gratificationis.
Chusamasathaam.tenebrosa iniquitas.vel nigredo impietatis.
Chusi niger mihi.vel tenebrās me.
Chusi secretum:vel silentium siue archanum.aut profunditas.
Chusa duritia ista.vel tenebrosus iste.

Sequunt̄ iterp̄tationes hebraicoꝝ nominum icipientiū a.D.littera.

Daba cliuus vel ꝓcliuiū
Dabai cliuus meus vel ꝓcliuiū meū
Dabath cliuus vel ꝓcliuium.
Dabrath oraculū.vel loq̄la.
Dabereth.oraculū fontiū.vel locutio puteoꝝ.
Dabreiamin paralypomenō grece verba dieꝝ latine
Dabir loquens.vel loquela siue loquēs deo.aut oraculū dei.
Dabira loquēs ei vel loquentia eius.siue loquit̄ ei deus.aut ciuitas litteraꝝ.
Dabri loquēs.vel locutio.siue oraculū aut eloquētia.
Dachar ꝯpūgēs.vel cōpūctio siue cōpūgētes:aut ꝯpūctiones.
Dadan iudicās.vel iudiciū siue solitariꝰ aut fratruel eoꝝ.
Daca fortis malitia.vel iudiciū maledictionis.
Dacei fortes maligne vel iudices maledicti.
Daphcea adhesio vel remissio siue adherēs.aut pulsatio.
Daphenen pulsās oculus.vel adhesio fontis.
Daphnim signū opeꝝ.vel signi operatio.
Dagān triticū vel frumentū seu piscis donatus aut piscis gratificatus.
Dagon piscis meroris.vel piscis tristitie.seu piscis iniquꝰ aut piscis inutilis.
Daias fortis dño vel pauꝑculus dñi.
Dalaias hauriēs dño.vel pauperculus dñi
Dalaian hauriēs dño est.vel pauperculus dñi est.
Dalani egens pauꝑ vel egena paupertas.
Damula situla vel pauꝑcula
Dalmatia grādis egestas vel magnitudo egestatis.
Dalmatica grādis egestas.vel magnitudo paupertatis.
Dalmanuta situla quō pauꝑ vel paupertas requiescēs superius.
Damaim sanguis vel sanguines.seu sanguinū aut sāguineus.
Damaris silēs caput.vel silentium capitis.
Damascus sanguis sacci vel sā

guineus saccus.
Damascus sanguinem bibēs vel sanguinem ꝓpinās siue sanguinis potus. aut sanguinis osculum.
Damasceni sanguinum sacci vel sanguinum oscula
Damasceni sanguinē bibētes vel sanguinē ꝓpinātes. siue sanguinū potatores. aut sanguinee potationes.
Danna causa vel iudiciū. seu siliens aut silentium.
Dan causa. vel iudiciū
Dana causa eiꝰ. vł iudiciū eiꝰ
Danite iudices vł causatores
Daniel causa dei. vel iudiciū dei siue iudicās dō aut iudicauit me deus.
Darā australis. vel africanus
Dardabe generatio cognita vel generationis cognitōis
Darius fertilis aut augmentatus.
Darō africa vł plaga austral'
Dasem frenū vel retinaculū.
Dathan donū eorum. vel donum sufficiens.
Datheman donū formidoloso vel doni sufficientiam accipiens.
Dauid fortis mānu. vel vultu desiderabilis.

Hic. e. post. d.

D Ebalam delectās secl'o vel dlectatio secularis
Debahaseth apes dfecās. vel eloquētia defecata
Deblata palata vel opprobrium greco aūt sermone deblata iouis ciuitas īterpretatur
Deblathaiz palate. vel opprobria seu palate eorum
Debela delectās seculo vł delectatio secularis
Debelathaiz lateres vel masses quas solēt ꝓpingere de recentibꝰ ficis quas hebrei debelath nūcupant.
Debera locutio vel sursum timens.
Debir loquens vł loq̄la siue sursū timēs. aut vrsi timor.
Debon sufficiēs ad itellectū vel abundanter intelligens
Debongad sufficiēs ad intellectū tentationis vel abundant itelligēs accictū latrunculum.
Delbora apis vel loquax seu eloquens aut eloquentia.
Deda adherēs vel pulsans. seu remittēs aut remissio.
Deda plātata. vł plasmata. siue subtilitas aut plasmatio
Dedan hoc iudiciuz. vel tale iudicium.
Dedana generatio eiꝰ. vł generatio eoꝝ.
Dephca pulsās. vel herens siue pulsatio aut remissio.
Delaia hauriēs dn̄z. vel pauper cul us dn̄i.
Delean egens uel egestas.
Delean egens vel egestas eorum.
Deleth tabule vel tabularuz seu pauper aut ianua.
Delphon pauper facie l' egenus ꝯtemplator.
Delo ianua vel pauptas.
Delthi paup egēs. vł paupertatis egestas.
Demas silens. vel terrenꝰ siue silentium. aut sanguineus.
Demetrius nimiū persequēs vel vehementer incendēs. seu fortis ad persequenduz. aut robustus ꝰga deijcere.
Dēna causa vł iudiciū seu silens aut silentium.
Demophon silentium subiti merorie. vel sanguineꝰ eructans.
Demō sanguinens meror. vł sufficiens iniquitas.
Demoniū sanguineꝰ meror eis vel sufficiens iniquitas eorum.
Denaba iudiciū ferēs vel iudiciū afferens.
Dennaba idem.
Dennahaba: causa patris vel silentiuz fraternitatis.
Derbon loquens vel filius generationis:
Derben: loquax vel generatus.
Derthen loquela percutiens vel generatio percussionis
Desan fortis elephantus vel fortitudo elephantis.
Dessan fortis dignitas vel pinguedo eleuationis.
Deseth murꝰ vel micatio: seu pariens aut calcatio.
Deson fortis pupilla vel calcauit eam syro sermone: hebraico autem pinguedo interpretatur: aut ciuis id est fauilla holocaustoruz.
Denhel agnoscant deum vel agnoscitur deus.

Hic. i. post. d.

D Iabolus defluens vł dorsum grece autem dicit criminator aut clausus in ergastulo.
Diaphanes illuminās vel dilucidum.
Diana egritudines suscitās. vel egrotationū suscitatio.
Diapsalma: ꝑcātatio: vel spiritꝰ sancti cessatō siue amē: aut fiat. greco autem sermone interpretatur vocum disiunctio.
Dibon sufficiēs ad itellectū vel abundant intelligens.
Dibongad sufficiens ad itellectū tētationis vel abūdāter intelligēs accinctum latrunculum.
Dimaō sufficit eis dolor. vel sufficit eis meror. siue sufficiētia murmuratōiū eoꝝ aut sufficiētia iniquitatis eoruz
Dimona sublimitas vel satis numerans.
Dina cā h̄ vel iudiciū istud.
Dinei iudices hi: vel causidici istud.
Dionysiꝰ diiudicatꝰ vel uehemēter fugiens.
Dioscore pulchri ad tegēdū vel pulchre cōtegētes sunt aūt gemini castores.
Dioscorꝰ pulchre ꝓtegēs vel pulchre ad tegēdum.
Diospolis abnuēs: l' abrenūciatio.
Diotrepes speciosus isulsus vel decor insaniens.
Disan forꝭ elephantꝰ. vel for

titudō elephātis
Dison cinis: aut pinguedo. seu fortis pupilla. aut calcatio eius.
Disine ad occidētem vel occidentalis.
Disir quercus: vel ilex.

Hic. o. post. d

DOch cōmotꝰ: siue sollitus. aut sollicitudo.
Dodan. patruꝰ dn̄o ē vel patruelis dn̄i est.
Dodamin patruꝰ vł patruel'
Dohec motꝰ. vel mortuꝰ: siue sollicitꝰ aut sollicitudo.
Domin rubra vel ascēsus rufoꝝ.
Domna silens vel silentiuꝫ.
Don iudiciū. vel iudicator.
Dor natiuitas vel generatio
Dorā gn̄ans populos: vel generatio populoꝝ.
Dorchas caprea vel damula
Dorda natiuitas fortis. vł generatio desiderabilis.
Dormim generatꝰ excelse vł generatio exaltata.
Dormin gn̄ationes excelse ł generationū exaltatio
Dorix gemitus furor vel generationis medicamentuꝫ.
Dorchapheth natiuitas aduētus hūilis. vel gn̄atio paruuli uenientis.
Dosicheus calcatio stipida: vel vnctionē formidās.
Dothaim pabulū. vel viride eoꝝ: siue sufficiens defectio. aut sufficientia defectiōis.

Hic. u. post. d.

DUdi solitariꝰ ł fratruel'
Dui decꝰ ł pulchritudo
Duthel decorās dn̄ꝫ vł pulchritudo dei.
Duina tacēs. vel silentiū. siū gaudiū ⁊ letitia.
Durach loq̄x. aut locutō seu loquens frater: vel locutio fratris.
Durā pulchritudo. vel loq̄la seu loquens pp'lo. aut pulchritudo coꝝ.
Drusilla generis pacifica vel generationem pacificās.

Sequit̄ de l'ra E:

EBal vallis vetꝰ vel vetus vorago. seu vall' d̄ficiēs aut aceruꝰ lapidū
Ebrona trāsiēs vel trāsitio. siue trāscēdēs aut trāsgrēssio
Ebrona īcātator ł īcātatio siū ꝯiugiuꝫ aut visio sempit̄na:
Ebroni trāsiēs mihi vel trāsitio mea. siue trāscēdens aut trāsgressio mea.
Ebroni trāsiēs mihi: vel trāsitio mea: siue ꝯiugiū meū aut visio sempiterna.
Ebronite trāseuntes me: vel mihi seu transitus mei: aut trāsgressiōes mee
Ebronites īcātatores mei: vel īcātationes mee seu ꝯiugati mihi aut videntes sēp me
Edada ornata vł voluptuosa
Edama voluptas eiꝰ vel deli tiose ornata.
Edemiū voluptates delitiose vel ornata diuitiose.
Eden voluptas vel ornatꝰ seu diuitie aut delitie.
Edenna voluptas pulchra. ł delitie pulchre siue ornatꝰ pl'chri aut diuitie fortitudis
Eder voluptas vigilie vel ornatꝰ ꝯsurgēs seu diuitie effuse aut delitie resurgētes.
Edes delitias tollēs. vel voluptuosa plasmatio.
Edissa delicata mulier vel voluptuosa assumptio.
Edna voluptuosa pulchra vł ornamentū pulchritudinis
Ednas ornatū tollēs vel diuitiosa plasmatio siue delicaitus serpens aut volulptuosus coluber.
Edom rufus vel fuluꝰ siue t̄renꝰ aut sanguineus.
Edomo rufa vel terrena siue rubeus aut sanguinea
Edrax inūdatio pascit me vel inundatio pastus mei.
Edrai inundatio maloꝝ: vel natiuitas pessimoꝝ. siue descensio pastoꝝ aut inūdatio pabulorum eorum.
Ephraiꝫ crescēs vel auctus siue augmētum aut fertilitas
Ephraemi augētes: vel aucti siue fertiles aut crescētes
Effra vidēs vel frugifera: seu fertilis aut puluerulenta.
Effrata ideꝫ.
Effratei fertiles: vel frugiferi siue vidētes aut puluerulēti
Effrem auctꝰ vel crescens seu fertilis aut fecundus.
Effron puluis meroris vł puluis inutilis siue puluis eoꝝ aut vltio iniquitatum.
Effeta: adapire. vel aptus sis.
Effa mēsura vel effundēs: siue resolutus aut resolutio.
Effai mēsura mea vel defectio mea siue effundens me aut dissolutus mihi.
Effarath: dissolutio vmbraculi uel effusio visiōis ꝯsūmate.
Ephenerus. effundēs decorē vel dissoluēs imagines.
Epher: mēsura ꝯsurgēs: vł effusus vigiliȷ́s. siue dissolutꝰ pelliceus: aut resolutio.
Efferite: effusi vigiliȷ́s ł mēsure consurgētes. siū dissoluti pellicei: aut resoluētes ꝯsurrectionē.
Ephermesta: mēsura effūdēs variū vł consurrectio dissoluens varietatē.
Ephesum ꝯsiliū meū: vel aīa mea seu finis eoꝝ: aut volūtas mea in ea.
Ephesiȷ́ volūtas mea: vel aīa mea in eis seu fines eorum aut ꝯsiliatores mei.
Effree. fecūditas vel augmētatio.
Ephi: mēsura triū modioꝝ: ł tres modiȷ́ mēsurati.
Ephod: supidumētū: vel superhumerale.
Ephisiba. mēsura rectitudis. vel volūtas mea in ea.

Hic. g. post. e.

EGbathā: solēne mādatū humile. vel leta domus rn̄sionis.
Egbathanis: solēne mādatū humilis viri: vel leta domꝰ rn̄sionis assumpte.
Egeus: letus. vel solēnis.
Egyptꝰ: tenebre: vel angustia siū tribulatō coāgustās. aut

coangustatio tribulationis
Egyptiacꝰ:tenebrosus vel an
gustiatꝰ:siue tribulatõe coã
gustatus aut coangustatõe
tribulatus.
Egla:vitula:vel iuuenca.siue
solẽnis:aut festiuitas eꝰ. ipa
ẽ michol vxor dauid q̃ ge-
nuit ei iethraz i cuius partu
occubuit.
Eglaim:vitule.vel iuuẽcule
siue solẽnes eis aut festiuita
tes eorum.
Eglon:vitulꝰ meroris ł iuuẽ
culꝰ iniq̃tatꝭ:siũ solẽne mur
mur aut festiuitas inutilis.

Hic.l.post.e.

ELa:maledicta:vel ipsi.
seu therebintꝰ:aut arbu
scula.
Elaath.ad solũ vel ad solita-
riũ:siũ ad vnũ:aut maledi-
ctio peccati.
Elada.dei seruꝰ ł dei testimo
niũ.seu maledictõ fortꝭ. aut
therebintꝰ desiderabilis.
Ellada:ad sciam:vł ad sensũ.
seu laus fuituꝭ aut dei scia
Syro ãt fimõe iterp̃tatꝭ sꝭ hãc
Elade:ascẽsio:ł ad ascẽsũ: siũ
dñi seruitus.aut maledictõ
testimonij.
Elã orbis.vel seculũ.aut po-
stis aut supliminare.
Elã.vestibulũ.vł cõpatio seu
despiciẽs.aut oppositio.
Elamite.orbes vł secula seu
postes aut supliminaria.
Elamite.vestibula vel ꝯpati.
seu despiciẽtes aut oppositi
Elas.maledictꝰ ipe vł faciẽs
opationes.
Elasa:opatio vel ad faciẽdũ
seu laudẽ faciẽs.aut lauda
bilis plasmatio.
Ellasa.opatio ad faciendũ:si
ue deum sustollens:aut dei
plasmatio.
Ellasar:hãc sepans: vel h̃ se-
paratio:siue deuz declinãs
aut dei declinatio.
Ellasar:laudãs carcerez: vel
laus sustollẽtium vigilãtes
aut laudãs plasmationem
suscitantes.
Elath:vnũ vel vnitas:siue so
litarius:aut solitudo.
Elath.aulones:vł therebintꝰ
siue deo peccãs:aut maledi
ctus ipe peccator.
Ellaue:applicãs:vel psecutõ
siũ applicabit:aut psequet.
Elbon:deo fortis.vel robustꝰ
fortitudine.
Elchã:ps eoꝝ vel testimoniũ
eorum.siue deo furgẽs:aut
dei necessarius.
Elchã:ps eoꝝ vł testimoniuz
eoꝝ:seu dei portionum. aut
dei possessio.
Elchath:portio:vel portiũcu
la seu portio tpis:aut porti
uncula peccatoris.
Elchese aduocatõ ł aduocata
Elchesеꝰ aduocãsi:ł aduocatꝰ
Elchesi:aduocatꝰ meꝰ ł aduo
catio mea.
Eldea:ad sciam:vel de scia.
Elealc:ꝯscẽsio ł ad ꝯscẽsiões
Eleamã:dei mei decꝰ vel dei
mei pulchritudo.
Eleazar:deus meus adiutor
vel dei mei adiutoriũ.
Eleazarꝰ:deꝰ meꝰ adiutor ꝯsi
lij ł ds meꝰ adiuuãs festinãt
Eleb:ds pr̃ vel dei paternitas.
Elech:portio vel portiũcula
Elechite:p̃ticule vel portões
Electe:ascẽdẽtes:vel ascẽsio-
nes:siue ascẽdẽs vel ascẽsio
Ellel:laudãs vel laudatio.
Elez:postes. ł secula:siũ vesti
bulũ:aut supliminare eorũ
Elama postis eiꝰ ł seculũ eiꝰ
ł deũ accipiẽs:siũ deũ colẽs
Elemon scia dei vel ascensio.
Ellenon greci vel grecoꝝ.
Eleõ diuinitas ł adlaborãtes
ipe est mons oliueti de quo
dñs corã discipulis ascẽdit
in celum.
Elesa ad isulã vł ad faciẽduz
siũ deũ sustollẽs:aut dei pla
smatio.
Eleutherꝰ seculum honorãs
vel exercituũ cohabitatio.
Eliab deꝰ meꝰ pat̃:vł dei mei
paternitas.
Eliab vana abscõsio vel neq̃-
quã abscõditꝰ.siue deꝰ meꝰ
pr̃ eiꝰ aut dĩ mei pr̃nitas ei
Eliachim deꝰ meus resuscita
bit:vel deꝰ meꝰ frater eorũ.
Eliada deꝰ meꝰ cognouit.vel
ds meus audiet.seu dei mei
seruꝰ aut dei mei testimoni
um.
Eliade.idem.
Eliadã ds meꝰ cognouit eos
vel ds meꝰ audiet eos: siue
deꝰ meus seruiet eis.aut ds
meꝰ testificator eoꝝ.
Eliã deꝰ meꝰ ppłs vł dei mei
ppło siũ ds meꝰ mirabił eis
aut deꝰ meꝰ miraculũ eoꝝ.
Eliasub ds meꝰ facturã incen
dẽs:aut deꝰ meꝰ plasmatio
nem conuertens.
Eliatha deꝰ meꝰ tu.vel deus
meꝰ veni siue deo meo pec-
cãs aut deo meo tps.
Eliathã deo meo calẽs. ł dei
mei calidus.ł deo meo sur-
gẽs.aut dei mei necessarius
Elicu vestibula.vel maledci.
seu postes aut supliminaria.
Elida deꝰ meꝰ nouit:aut scia
dei mei.
Elidad dei mei patruꝰ vel ds
meus patruelis.
Elidahe deꝰ meꝰ scit ipz eẽ.ł
ds meꝰ scit ipz viuer̃.siue ds
meꝰ nouit susceptos.aut ds
meꝰ nouit suscipiẽdos
Elidelach accruꝰ emissus ger
mis ł emissio germis acerua
ti.siũ ds meꝰ scit portionez:
aut deꝰ meꝰ nouit p̃ticulã.
Eliezer:ds meꝰ fortis:ł ds me
us adiutor:siũ do meo scpa
tus:aut dei mei scificatio.
Eliphal:deꝰ meꝰ mirabilis vł
dei mei miraculũ.
Eliphaleth:ds meꝰ diuidens
vel dei mei diuisio:siũ deus
meꝰ mirabilit̃ saluẽs viuen
tes:aut deꝰ meus mirabilit̃
liberans pauidos.
Eliã:dei mei populꝰ. vel dei
mei cõgregatio.
Eliamã.deꝰ meus donãs vel
deꝰ meꝰ dñans:siũ deo meo
donate.
Elimas:trãsgredi faciẽs vel
ad trãsgressionẽ ingrediẽs.
Elimelech:ad regẽ ł ad p̃nci

Elmelech ad regeꝫ. vel ad pͥncipē. ſiue dei mei regnū. aut deus meus regnator.
Elion excelſus vł ſublimitas ſiue dei dolor aut deo inutilis
Elionai ſublimis vultur. vel excelſus deuorator.
Elioreb dei mei hyems. aut dei mei tempeſtas.
Eliſa ad inſulam: aut dei mei ſaluatio.
Eliſabeth dei mei ſeptima vł dꝰ meꝰ ꝯgnouit ſiue dī mei iuramētū. aut dī mei ſaturitas.
Eliſaph dei mei ſpecula. vł dꝰs meus ſpeculator ſiue deus meꝰ abſcōdēs aut dī mei abſconſio.
Eliſaph dei mei labiū. vel dei mei vinculū. ſeu dei mei ſpeculū aut dei mei anguſtia.
Eliſaphan dī mei lepꝰ vel dei mei hericius. ſiue dī mei ſpeculator. aut dei mei vinculū
Eliſahe dei mei ſalus: vel dn̄s meꝰ defendit me.
Eliſama dꝰs meus adiuuit. vel deus meus exaudiuit.
Eliſar dei mei pͥnceps. vł dī mei velamē. ſiue pr̄ meꝰ fortꝭ: aut pater meus coangſtans.
Eliſe dei mei ſalus vel dī mei protectio.
Eliſeth dei mei ſalus. vel dn̄s meus hic eſt. ſiue deus meꝰ ſaluans vitam aut deus meus ſaluans pauidos.
Eliſua dei mei ſalus: vel dei mei protectio.
Eliſue idem.
Eliſuer dei mei murus: vel dn̄o meo ꝯtinēs. ſiue pr̄ meꝰ fortꝭ aut pr̄ meꝰ coāguſtās me.
Eliud deus meus dominus. vel deus meus iſte.
Elmadan dei menſura: vel dī enumeratio.
Elmelech dei mei regnum. vel deus regnator.
Elmodab dei regnatio. vel dī natiuitas.
Elmodad dei mēſura. vel ad mr̄em eius precipuam.
Elmon ꝯtēnēs. vel ꝯtēptus.
Elmon locus. vel ille. ſiue hic aut contemnens me.
Elmōdablathai ꝯtēnēs palatas. aut ꝯtēptꝰ opprobrioꝝ.
Elnatham addēs. vel adiectō ſiue ad dātē: aut dei donatio
Elnathan dei donatio. vel dn̄o donatus.
Elo deo: vel deitas. ſiue exercitus eius: aut exercitꝰ eoꝝ.
Elocuporia turme militū: vel opes eorū.
Eloi dꝰ meꝰ vel deitas mea.
Eloim deꝰ eis vel deitas eoꝝ
Elom exercitium fortitudis: vel exercitatus fortitudine.
Elon quercus: vel roboreus: ſeu regio cāpeſtris: aut exercitus fortitudinis.
Eloth arietatio: vel arietis ſignum. ſiue deo rn̄dens. aut dei temporalis.
Eliathba vana abſconſio. vel nequaꝗ̄ abſconditus.
Elthaci vanus vomitus: vel nequaꝗ̄ vomēs.
Elthece ꝓferēs vł ꝓlatio eoꝝ
Elthecem ꝓtulit uel ꝓlatio.
Elthecen ꝓferens fontem: uel prolatio oculi.
Eltholed natiuitas uel ad natiuitatem.
Eluan exaltatꝰ: uel exaltatio.
Eliud glorīabundus: uel accipiens gloriam.
Elul dei dolens: uel deū parturiens.

Hic. m. poſt. e.

Emach vallis. vel profunditas.
Emachim valles vł profunditates eorū.
Emachuel vallis diuina: vel profunditas dei.
Eman calidus vel accipiens. ſiue calor eorū. aut formido eorū.
Emath formidās eos vel acceptio eoꝝ ſiue indignās rigide aut indignator rigidus.
Ematheꝰ formido eoꝝ. vel accipiēs eos ſiue indignans. rigide: aut indignatio rigida.
Emaus maī feſtinās vel deſiderium conſilij.
Emma mater vel deſiderium
Emmā mr̄ eoꝝ. vł dſiderās eos
Emanuel nobiſcū deus: vł nobiſcuꝫ diuinitas.
Emmaus mr̄ feſtinans: vel deſiderium conſilij.
Emathaſis vallis ꝯcidēs vel vallis conciſionis.
Emmer v̓bum vel ſermo: ſiue ſmocinās aut ſermocinatio
Emim gētes vel ppl̄i. ſiue horrendi: aut terribiles.
Emmim. idem.
Emona calor eius: vel accipiens eum.
Emor aſinus: vel aſineus ſiue loquax: aut amaricās.
Emorim aſini vł aſinei. ſeu loquentes: aut amaricati.
Emorith mr̄ lux mea. vel deſiderans deſiderium.

Hic. n. poſt. e.

Ena fons vel oculus.
Ena ecce hec ſūt vel ecce oculus: ſiue fons ei. aut oculus eius.
Enach fortis vel potens. ſiue gigas: aut terribilis.
Enachi fortes vel potētes: ſeu gigātes aut terribiles.
Enada fons acutꝰ vel oculi exacutio ſiue fons ſufficiēs aut oculꝰ teſtimonij.
Enadda. idē.
Enadab fons ſpontaneus: vel oculus voluntarius.
Enadan oculus iudicans. vel oculus iudicij.
Enagallim fons triſticie: vel oculus v itulorum:
Enai fons meꝰ vel oculꝰ meꝰ.
Enaim ecce hec ſunt vel ecce ſunt oculi ſiue fontes eoruꝫ. aut oculi eoꝝ.
Enan nubes: vł ecce hec ſunt. ſiue fōtes eoꝝ aut oculi eoꝝ
Enarrath ecce concepit vel ecce cōceptio.
Enathan ad dantē: vł deo dāte: ſiue fons datꝰ aut eis oculus donationis eoruꝫ.
Enathon dans gr̄aꝫ vel dātis gr̄a. ſiue fons datus iniquꝰ aut oculus datus reſpōſioni
Encenia renouata dedicatio. vel renouamina dedicatōis

Endad fons solitariꝰ vel ocu
lus subtilis
Endor fōs generatōis vł ocu
lus naturalis.
Eneam ecce ista vel ecce h̄ sī
Eneas paup vł miser siue rñ-
dens aut responsio.
Engadi fons hedi. vel oculꝰ
tentatōis.
Engallim fōs mūdās vel ocu
lus trāsmigrās.siue fons re
uelatōis aut oculꝰ trāsmi-
grationis. electionis.
Eagāni fons horti.vel oculꝰ
Engānim fons hortorū3.vel
oculus elationis eorum.
Enihel gr̄a mea deo vel gr̄a
mea dei.
Enech dedicauit vel dedicatio
siue edificās aut cū deo am
bulans.
Enochithe dedicantes vel de
dicauerūt siue edificantes.
aut cum deo ambulantes.
Enom ecce sunt.vel ecce h̄ sī
seu fōs robustus.aut oculus
fortitudinis.
Enō cursus meroris. vel ocu
lus meroris.seu fons tristi-
cie.aut fons murmuratōis
Ennō cursus meroris vel ocu
lus iniquꝰ.seu fons tristicie
aut fons murmuratōis.
Enos homo desperatus seu i
nocans.aut violentus.
Enremō fons congregās vel
oculus sublimis.
Ensames fons solis:vel ocu-
lus mandans humilia.
Hic.p.post.e.
EPafras crescēs vel au
gmētum.siue frugifer
aut equdem videns.
Epafroditon fertile.vel fru-
giferū.seu fecūditas.
Epafroditꝰ frugifer. aut fecū
dus.seu fertil.aut fecūditas
Epicia sup lucē.ł sup lugētia
Epicurei s̄ cutē vel s̄ curātes
Eponechō sup vel supidumē
Hic.r.post.e. tum
ERan vacuefecit.vel va
cuefactio.
Erastꝰ fr̄ meꝰ vidēs vel fr̄is
mei visio sat̄ absurdū voca-
bulū figuratum. uore.
Ereth vigil vita.ł effusus pa
Ergab lapis.vel lapideus.
Erioch ebrietas:vł solitudie3
Erma anathema meroris. vł
anathema tristicie.
Erman auferens.vel ablatio
vel anathema nr̄m. aut ana
thematizatio gratie.
Ermē anathema tristicie: vł
anathematizans merorem.
Erobon dolor:vel dolor̄ siue
i facie eorū aut i facie dolorū.
Hic.s.post.e.
ESaā ɔfirmās.ł initēs
siue sustollēs gr̄a3.aut
plasmatio donatōis.
Esabā ignis i eo.ł ignis i eis
Esahan ɔfirmo.vł initor.seu
initens.aut ɔfirmatus.
Esahim volūtas meroris.vel
volūtas fortitudinis.
Esai incēsū: vel insule liba-
Essai.idem. tio.
Essaioo volūtas meroris vel
ɔsilium tristicie.
Esion idem.
Esammai initēs mihi:vel cō-
firmatio mea.
Esaongaber volūtas: vł iuue
nilis:seu fort̄ opatio:aut cō
siliū ɔfortate tristicie.
Esau faciēs vel factura.
Esau vanꝰ:vł frustra.siue ru-
bēs.aut aceruus lapidum.
Esbal ignis maritꝰ: vł ignea
maritatio.
Esbā ignis i eo.vel ignis i eis
Esbē ventus:vel flatus: siue
ignis vanꝰ:aut ignis vetus
Esbō flatꝰ meroris: vel cigu
lū tristicie. ctionem.
Escha ɔtēnēs: vel hitās despe
Eschani ɔtēnentes vel habi
tantes despectionem.
Eschaboth vł gl̄e.vel cecidit
gl̄a.seu ve glorioso:aut glo
riatio hab3 occasum.
Eschol botrꝰ.ł ignis oīs: seu
totꝰ ignis:aut totus igneus
Esda misericors: vel mia.
Esdod effusio:vel incēdium
Esdom incēdia:vel icēdētes
siue ignis patruelis:aut
ignis patrui mei
Esdras adiutor ł auxiliū.siue
mīa dn̄i.aut mia matutina.
Esdrelō mia dei: vł mia mea
deus meus.
Esdrin adiuuās merētes.vel
misericors iniquitatibus.
Esebō cigulū tristicie:vel co-
gitatio meroris.
Esel vicinus vel vicinitas.
Eseli vicinꝰ meꝰ.ł vicitas mā.
Eseliā ,ppe dn̄s ē:vel dn̄o ,p
pinquās est.
Esemel gemma vel electrum
Eser plasma.vel electio
Esphara facturā aperiens .ł
plasmatio regionis.
Esli vicinus meus.vel vicini-
tas mea:seu factura laborās
aut plasmatio laboriosa.
Esmōa festinās.vel festiatio.
Esna ignis.vel fundans. seu
edifferens.aut edifferetio.
Esrai idigena.vel orientalis.
Esrihel auxiliū dei vel auxilia
tus a deo.
Esron sagittas vidēs.vel sagit
ta visiōis siue irascens fort̄
iaculo gregum.
Esron atriū eiꝰ vel atriū eorū.
siue atriū tristicie.aut atriu3
iudicantis iudicia.
Esromite sagittā vidētes. vel
sagitte visionū.siue irascētes
aut fortes iaculis gregum.
Esronite atria eius vel atria
eorū.seu atria tristicie.aut a
tria iudicantis iudicia.
Escha ignis.vel cogitatio.
Esthama ignis manens.uel
cogitatio doloris.
Esthamo.idem.
Esthamoha ignis manēs vel
cogitatio dolorum eius.
Esthahol ignis gementiū vel
ignis parturientium.
Esthaholite ignee gementes
vel ignee pturientes.
Esthahome cogitās dolorē.
vel cogitatio doloris.
Esthahul ignis dolētiu3. vel
ignis parturientium.
Esthōma cogitās: vł cogita
tio:siue ɔcitās aut ɔtignatio
Esthemo ignis manēs.vł co
gitatio doloris.

Esthemon.idem.
Esthemoe feia l' veē mlīebris
Esthō ignis merorisvel cogi
tatio iniquitatis.

Hic.th.post.e.

EThai robustꝰ meꝰ:vel ꝓ
tectio mea.
Ethaia fortꝫ dn̄s vel ꝓ-
tectio dn̄i.
Ethalō incunabula meroris
vel repositio tristicie.
Ethā fortis vel robustꝰ . siue
fortis eoꝝ:aut ꝓtectio eoꝝ.
Ethā ascēdens.vl' ascēsio. seu
fortꝫ dono:aut robustꝰ grē .
Ethāi robusti l' robustoꝝ.seu
fortes dono.aut fortes grē.
Ethehel robustꝰ deo.vel ꝓte
ctio dei .
Ethema merēs vel lugēs.si-
ue meror.aut luctus.
Ether formido:l' icunabuluz
Etheus stupens : l' formidās
siue stupidus.aut formido.
Ethi metū:vel tim uerūt.siue
stupor:aut obstupuerunt.
Ethei metū:vl' timuerūt. seu
stupidi aut obstupuerunt .
Ethim pfectio.vel fortitudo
seu fortꝫ eis.aut pfectio eoꝝ
Ethiopia caligo vel tenebre.
Ethiopei tenebrosi.l' caligiosi
Ethnici pagani: vel gētiles.
Ethuel robustꝰ deo.vel forti-
tudo dei.

Hic.u.post.e.

EUa ue:ꝰ vita.seu calāi
tas:aut mr̄ viuentium
Eubolus cohabitator
vel cohabitatio.
Eucodia apprehendens dn̄z
uel apprehensio domini
Eud gloriabundus:uel acci-
piens gloriam.
Eudonia apprehendens do
minū:uel apprehensio dn̄i.
Euecꝫ est uel desiderat.seu d
siderās:aut desideraui.
Euergens torcular pessimuz
uel uera opp̄ssio.
Eueꝰ ferꝰ uel pessimus:siue fe
rox.aut lapides colligens .
Eufrata frugifera:uel pulue
rulenta:seu equidem uidēs
aut de cinere ueniens.
Eufratites crescens:uel frugi
fer siue humꝰ:aut puluerulē
Eufrates:idem. tus.
Eui ue mihi:aut calāitas m̄a.
Euith ferales:l' feroces:siue d
siderāt:aut desideriū meuz.
Euil stultus:uel insipiens.
Euila dolens uel parturiens
siue stolidꝰ:aut in principio
Euilath:idem.
Euilmerodath stulte amarus
vel insipiēter amaricans.
Euim iniq̄ vel iniq̄tas.seu ve
eis aut calamitas eoꝝ.
Eumēis orās viscera viri .vel
ꝯmiscēs ex ipsis assumptuz.
Eunice honorās l' honoramtū
Eupat honoratos separās vel
ꝯmiscens separatores. sos.
Eupolemꝰ honorās ore ꝯtu-
Eulis ꝯmiscēs ora malleatoꝝ
Eurichon ducēs inferius.vel
cōmiscēs deorsum.
Euthices amens vel insulsus
grece aut dicit fortunatus.
Euthicus.idem.

Hic.x.post.e.

EXbathanis solēne mā
datū humile vel leta
domus rīsionis.
Extasis mēte excedēs vel mē
tis excessio.

Hic.z.post.e.

Ezaba hysopus. vel hu-
militas.
Ezabi hysopꝰ meꝰ. vel
humilitas mea.
Ezabo:vidēs vel visio
Ezazon:vidēs sursū:vel vidēs
in superioribus.
Ezead:vidēs seruitutē:vel for
tis testificator.
Ezecha:auxilium vel ꝯfortatō
Ezechias auxiliū dn̄i vel ꝯfor-
tauit me dn̄s.
Ezel.vidēs deum.vel fortitu-
do dei.
Ezer auxiliū vel fortitudo siue
separatꝰ aut sanctificatus.
Ezia:videns dn̄m:vel fortitu-
do dn̄i
Eziel:vidēs deum:vel fortitu
do dei.
Ezion:videns dolorem.uel ui
dens iniquitatē.
Ezir:sanctificans vigilem:uel
fortitudo uigilie.
Ezrael:semē dı̄:uel atriū: siue
auxiliū dı̄:aut auxiliatꝰ a dō
Ezrai:seminās mihi:uel atriū
meum.
Ezraites:atriū meuz uel semi
nator meus
Ezras:auxiliū uel seminator.
Ezrel:semen dei:uel auxilia-
tor deus.
Ezri:semen meum:uel auxilia
tor meus.
Ezrichā:semen meū. uel auxi
liator meus necessarius.
Ezriel:semē meū deo uel auxi
liator meus deus.
Ezro:semen eiꝰ:uel atriū eius
siue auxiliās eū:aut auxilia-
tus ab eo.

Sequit de incipienti
bus a littera.F.

FAce:aperiens uel oris
assumptio.
Fecee:idem.
Faccia.apiens dn̄o .uel assu-
mens deum
Facia:aperiēte dn̄o.uel os as-
sumens ei.
Fachud.uisitās uel uisitatio.
Fada.redēptꝰ uel redēptio.
Fadai redemptꝰ meꝰ uel redē
ptio mea.
Fadaia.redemptꝰ dn̄o.uel re
demptio dn̄i.
Fadassur.uallatꝰ uel redēptō
fortꝫ.seu redimens āgustias
aut redemptio acerbitatis.
Fadassurite.uallati ul' redem
pti fortiter.seu redimētes an
gustias.aut redēptiōes acer
bitatum.
Fadach.redimens tp̄s. uel re
demptio peccatoris.
Fadias redēptus dn̄o uel re-
demptio dn̄i.
Fado redimēs eū ul' redēptio
eius.
Fadon.redimēs merentes ul'
redēptio iniquitatū.
Fagiel:occursio dei uel occur
rit mihi deus.
Fagur:hiatus uel os pelliceū
siue occurrēs lumini.aut oc
currens incendio.

Fahad euidēs teſtis.vel ope
rarius vite.
Fahe d ideꝫ.
Falath ſaluatoꝛ meꝰ vel ſal
uatio mea.
Falaia cadēs dn̄o vel occaſꝰ
domini.
Falaſar cadēs ꝓnceps.vol oc
caſus domini.
Faldas cadēs germē vel rui
na paupertatis.
Faleā cadēs populꝰ vel occa
ſus eoꝛum.
Falech diuidens vel diuiſus
ſeu diuiſit me.aut diuiſio
mea.
Falel cadēſ dn̄o vel occaſꝰ dī
Faleſar cadēte ꝓncipe vel oc
caſus carbonis.
Faleth ſaluās vel ſaluatio ſi
ue occaſus vite.aut cadens
pauoꝛe.
Falethi ſaluās me vel ſalua
tio mea.ſeu occaſꝰ vite mee
aut cadens pauoꝛe mei.
Falnaſar cadens ꝓnceps vel
occaſus inutilis.
Falon cadens meroꝛe vel ca
ſus iniquitatis.
Falonites cadēs murmurās
vel caſus inutilis.
Falthi euadēs.vel liberatus
ſiue ſaluatoꝛi meo.aut ſal
uationi mee.
Falthias euadēs a dn̄o vel li
beratꝰ dn̄i.ſeu ſaluat me do
minꝰ aut ſalus mea dn̄o.
Falthiel euadēs a dn̄o ł libe
ratꝰ dei.ſeu ſaluat me deus
aut ſalus mea deo.
Fallu mirabił aut admiratō
Falluite mirabiles.aut admi
rantes.
Fanuēl ꝯtēplans deuꝫ.aut fa
cies dei.
Fara ferox.vł ferus ſiue ona
ger aut ferocitas.
Farai gluto.vł īſatiabił.ſiue
onager meus aut ferocitas
mea.
Farao nudauit viꝝ.ł diſſipa
uit eū ſeu denegās viꝝ.aut
diſcooperiens eum.
Faraonechao ꝺnudās ꝑcuſſꝰ
vel diſſipans ꝑparatos.ſeu
ꝺnēgās ꝑcuſſionē.aut diſco
operiens preparationem.
Faras auctꝰ.ł ſuccreſcēs ſeu
diuidens aut diuiſio.
Faraſim ſuccreſcēs eis vł au
gmētū eoꝝ.ſeu diuidēs eos
aut diuiſio eoꝛum.
Farati hiatus.vel hiauit.ſeu
hiante me.aut hiatio mea.
Farathō hiatꝰ iniquꝰ.ł auola
tus triſtitie.   ſaginatus
Farēath diſceſſio m̄a ł vitulꝰ
Fares diuidēs.vł diuiſus ſeu
diſſipās aut violentus.
Fareſite diuiſi vel diuidētes.
ſeu violenti aut diſſipātes.
Farſar talpa vel fodiēs.ſeu
diſſipans aut diſſipatio.
Fariſei diuiſi.ł diuidētes ſeu
violenti aut diſſipantes.
Farmath diſcedēs a me vel
vitulus ſaginatus.
Faros violentia.vel diſſipatō
Farſādatha onager abūdās
dōiſ ł fēitas egreſſa ſufficiēs
Farſath onager cerarıꝰ ł fero
citas preuaricationis.
Farſathei onagri ꝯrıȷ̄.vł feri
ꝑuaricatoꝛes.
Farſin ꝑmocinās ł ꝑmociatio
Faruda ferocitas iudicis uel
ꝯciſio iudicantis.
Farue ferocitas.vel ꝯciſio.
Farurin feroces vel ꝯciſi.
Faſae trāſcēdēſ ł trāſcēſio ſiū
trāſgrediēs.aut trāſgreſſio
Faſe trāſcēſio ł trāſitꝰ. Pro
iſto faſe nr̄i paſcha legunt.
Faſea trāſiēs eū ł trāſcēſio eıꝰ
Faſee trāſgrediēs eū vel trāſ
greſſio eius.
Faſeth trāſgreſſoꝛ ł trāſgreſſꝰ
ſiue trāſgrediens augures.
aut trāſgreſſio auguꝝ
Faſellida trāſgreſſio vtił.vel
trāſgrediēs edificatos.
Faſerō trāſgrediēs mōteſ me
roꝛis ł trāſgr̄ſſio iracūdie iiq̄
Faſpha apiens ſubito vel do
latio aſſumptionis.
Faſga dolatꝰ vł excīſus ſiue
abſciſio.   iracūdie.
Faſoꝛ trāſiēs mōtes ł trāſitio
Faſta trāſitꝰ vēiēs ł trāſcēſio
venientis.
Faſſur paſtoꝛ vndiqꝫ vel api
ens acerbitatem.
Fath clima vł plaga.velut cū
dicimꝰ ſeptētrionalis plaga
vel meridiana regio.
Fathaia clīa dn̄i ł plaga dn̄o
ſiū apiēs dn̄s.aut aptio dn̄i
Fathmoab apiēs ex pr̄e geni
tos aut aptio de pr̄e gēitoꝝ
Fathiel euadēs a deo ł latitu
do dī ſeu apiēs ꝺs aut aptō
Fathuel idem.   dei
Fathures ꝺcepti calcatꝰ ł cal
cati ꝺceptio ſiue bucellā cō
firmās
Fau nihil vel ſubito.ſeu eru
ctās aut eructaꝰ Hic.e.pꝰ.ſ
E diſciplia ł os ab oꝛe
ſiue erroꝛ.aut ꝺcipula
Feben oꝛe edificās vel
decipule filia.   tio dei.
Fedahel redēptꝰ deo ł redēp
Fegoꝛ hiauit ł oꝛis pellꝰ ſiue
os pelliceū aut oꝛis hiatus
Feldas excludens frenū.vel
excluſio retinaculi.   tio dn̄i
Felech ſaluatꝰ dn̄o ł viuifica
Feleias ruina vel deiectio.
Felet excludēs ł mirabił.ſeu
viuificans aut ſaluatio.   ei
Felethe excludēs eū ł mirabi
Felethi ſaluās me vel mira
bilis mihi ſeu excludentes
aut viuificantes.
Felethia ſaluatꝰ dn̄o vel ſal
uatio dn̄i ſeu excludēs dn̄ꝫ
aut mirabilis dn̄s.   titi
Felethite excludētes ł ſalua
ſeu mirabiles aut viuificati
Felix excludēs ł ſaluatꝰ.ſeu
mirabilis aut viuificatus.
Felicē ruinā facture vel tio
rē eıꝰ.nō ē latinū:ſꝫ hebreū
Felmō aimō ille ł iſte locꝰ ſi
ne neſcio q̇s aut neſcio q̄lis
Fellō cadēs meroꝛe.vel caſꝰ
iniq̇tatis   caſus iutilis.
Fellōites cadēs murmurās ł
Fellonē faciē dei ł faciē meā
Felti euadēs ł liberatꝰ ſeu ſal
uatōi meo aut ſaluatōi mee
Felthias euadēs a dn̄o vel li
beratꝰ dn̄i ſeu ſaluat me dn̄ſ
aut ſalus mea dn̄o.
Felgō diuidēs vł diuiſio ſeu

dissecans.aut dissectio.
Fenach motꝰ.vel minuēs.
Fēdagar ꝯuersa generatio ł uel ꝯuersio generationis.
Fenēna ꝯuersa . vel ꝯuersio.
Fenicis nutꝰ.vel abnuerunt
Fenidū disciplina ascēdētiū. vel disciplina ascēsiōis eoꝝ
Feor os iracūdū.ł disciplina luis seu erroris foramē.aut disciplina montiū.
Fereꝫeꝰ sepatio.vł dissemiaꝰ siue sepatꝰ. aut dissemiatꝰ.
Fereꝫei sepati. ł disseminati- siū sepātes.aut disseiatores
Feros dissipās.ł violētꝰ.siue dissipatio.aut violentia.
Fersur violētia angustie. vel dissipatio acerbitatis.
Fese trāsiēs.ł trāscēdēs . siue os.aut odor florens.
Fesse idem.
Fesga do atio.vł pscitio.siue oris muti.aut oris multi.
Fesor os nigꝝ.vł error factu re.siue laqueꝰ fortis.aut di sciplina angustie.
Festꝰ ore mľtoꝝ.ł os mľtitu- dis.Et hoc latinū noīn vio lēter hebraice figuratū est.
Fesur os acerbū vel laqueus siue errās robustꝰ.aut disci plina discretōis.
Feth aperiēs.vel apertio.
Fetha api.vł apite.siue ape- riēs eū.aut aptio eius
Fetheste diuidēs.vel discoo- periēs.siū os iclinās.aut li- bicus vitulus. dñi.
Fetheia apiēs dñꝫ.vel aptio
Fethmoab apiēs ex pr̄e gēi- tos.ł aptio ꝺ patre gēitoꝝ.
Fethoraos turturis.ł ore ex- plorās seu buccella lumis. aut oris exploratio.
Fethros dissoluēs mēsuraꝫ. dissolutio mēsure.
Fethrosiꝫ dissoluēs mēsuraꝫ eis.ł dissolutio mēsure eoꝝ.
Fethrosim idem do dei
Fethuel apiēs deo vł latitu-
Fethusim apiens eis vel lati tudo eoꝝ.
Feziel os meū dei.ł os meuꝫ deus.siue os germinās deo aut os discipline dei.
Fezielite ora mea dei.vł ora mea deꝰ siue ora germinan tia ꝺo aut ora disciplinarū.

Hic.i.post.f.

F Jahiroth.cor nobiliū vel cor nobilitatis.
Fichol os oē ł os oiuꝫ
Fiēnō ori ficto.ł ori eoꝝ. siue ꝯiūctio aut os alligatum.
Figelꝰ ꝯtrarius.vł occurrēs.
Figolꝰ os pncipiſ.ł os pcipuū
Filadelfia saluās herētē dño vel saluās adesionē dñi.
Filarches ꝺclinās pricipes. vel declinatio principis.
Filemonē mire donatus . vł mira donatio.siue os panis eoꝝ aut panis oris eorum.
Filetꝰ declinās:vel decliatio siue os meū aut caro mea.
Filipꝰ os lāpadis.ł os māuū
Filippis os māuū. ł os lāpa daꝝ. lampadaꝝ.
Filippēses ora manuū.ł ora
Filistea cecidit.ł cadēs potōe seu ruia duplx aut ruia pocli
Filistijm ceciderūt. vel cadē tes potiōe seu ruina duplex aut ruina poculi
Filogolus ore pcipuꝰ. vel os meū ei mortuū. lectuli.
Filethor cadēs ꝟga.ł scasus
Finces ori parcēs. siue os re quieuit aut ori pepercit.
Finces os mutuꝫ vel os simi les.siue os angurans . aut oris augurium.
Finō os meū iutile.vł os me uꝫ ineptū ab ore nō ab osse.
Fisidia os sonās:vel oris so- nitꝰ seu cognoscēs.dñꝫ.aut cognitio dñi.
Fisō catua.vel os pupille.siū os mutatū.aut oris mutatō
Fitō subito:vel subitaneꝰ siue os abyssi:aut ore pfūdus.
Fithonia subita vł subitanea siū os abyssi:aut oris pfun- ditas.
Fithonissa idem.
Frygia scindens pecora . vel scissio pecorum.
Frygēses scindētes pecora. vel scissiones pecoꝝ.

Hic.o.post.f.

F Occereth euidēt occi- dēs vł opariꝰ extermi nator.
Focethi euidēt occidēs me. vel opariꝰ extmiator mei.
Fodasur vallatio:vel fortis redemptio.
Foeden ore edificans vel di- scipline filius.
Fogor hiās vel hiatꝰ. siū os pelliū.aut os pelliceū
Foha ħ aduerbiū loci.ł rubꝫ siue sonitꝰ:aut apparebo.
Fohij euidēs:vel oparius.
Foratha ferus tpe:vel feroci tas peccatoris.
Forthomi diuisio pfecte glo rie populi vel diuisio perfe cta populi gloriosi.
Fortūatꝰ diuidēs pfcē:ł disio pfectiōis. pauoris.
Fosech dolatio vite ł abscisio
Fosga dolatio:ł abscisio : siue os mutū:vel os multum.
Fothiel hic declinās deum.
Fohel hic declinatio di. Hic aduerbiū. non pnomen.

Hic.u.post.f.

F Uha labia eiꝰ:vł idui te eū.siue idutio eius. aut ꝺcliatio oris eoꝝ.
Fuhabite labia eoꝝ. ł iduite eos.siue indumēta eoꝝ:aut declinātes ora eoꝝ.
Ful addēs vel adiectio:siū ca dēs:aut ruina.
Funi os meū:vel os mih ab ore nō ab osse dei
Fūiel os meū deo: ł os meuꝫ
Fur sors:vel vrna.
Fura frugifer:ł lagūcula: siū sors eius:aut vrna eiꝰ
Furim sortiū:vel vrnaꝝ : seu sors eoꝝ:aut vrna eoꝝ
Futh labia:ł induite siue idu mētū:aut declinatio oris.
Futhifar oris icliatio. vel os inclinās ad desiccandum.

Sequi ł de noibus incipiētibꝰ a.G. lřa.

G Aa valis estus:vel val lis estuans.
Gaad abijciēs seruitu tē:vel reuelata testificatio.

Galaal abiectio vel reuelatio.
Gaala abijciēs eū vel reuelatio eius
Gaam abijciēs ppl'm. vel reuelatio ppl'i seu vallis estus eoꝝ aut vallis estuās eis.
Gaas ꝯmotus. vel cōmotio.
Gaasar ꝯmota tēpestas vel ꝯmo
Gaba vall' vel ꝓcliuiū   tio.
Gabaa uallis eius: uel ꝓcliuium eius.
Gabaath vallis patrui: uel collis ꝓ̄uelis: seu vallis testificans aut procliuium fuītes
Gabaath: vallis peccati. vel procliuium temporale.
Gabai vallis mea: vel ꝓcliuiū meū.   sublime.
Gabao vallis alta vel ꝓcliuiū
Gabaon vallis mesticie. vel procliuium iniq̄tatis.
Gabaonite valles mesticie: vel procliues iniquitatis.
Gabath sepes: uel colonie. siue in sepibus: aut in colonijs
Gabatha coll' altus. vel ꝓcliuiū sublime.   cliuia sublimia
Gabathite colles alti: uel ꝓ
Gabathon collis mesticie: vel sublimitas eorum.
Gabee collis sublimis. uel collis sublimiū.
Gabelus vallis deo festinās vel collis diuini cōsilij:
Gaber uir vel iuuēis uel fortis.
Gabis altitudo confusionis uel alta confusio.
Gabli terra allophylorum: vel terra incircuncisorum.
Gabriel virtus mea deus uel fortitudo dei: seu ꝯfortauit me deus aut confortatio mea deus.
Gabuā sublimitas vel altitudo
Gad succinctus latro. uel succinctus latrunculus.
Gad tentatio: uel in euentu. seu feliciter: aut in fortūa.
Gadite succincti latrones vel accincti latrunculi.
Gadite tētati: vel fortūati: seu felices aut in euentibus.
Gadda tentatio vel accinctio
Gaddam tentatus populus vel accinctio ppl'i.   dei.
Gaddel hedus dei. vel tētatus
Gader murus vel sepes:
Gadera murus eius: vel sepes eius
Gaderite muri vel macerie.
Gaderoth sepes rūdens: vel maceria temporalis:
Gadgad concisio: vel accictio siue nuncius: aut expeditus
Gaddi hedus meus vel accictio mea: siue accinctus meus aut tentatio mea.
Gaddi e hedi mei vel accinctiōes mee: siue accincti mei aut tētationes mee.
Gaddiel tentauit me deus: vel accinctio mea deo.
Gadielste tētati deo. aut accicti dei.
Gaddis accinctus vir: vel tētationem assumens.
Gador accinctio luminis vel tētatio iracūdie.
Gaer vorago ꝯsurgēs. vel deuoratio resurrectiōis.
Gai vallis vel preruptū: seu deuorans aut vorago.
Gail exultās vel exultatio.
Gail vallis vel collis: seu deuoratio.
Gailath exultās tempore vel exultatio respōsionis.
Gailoth valles: vel colles: seu voragines: aut deuoratiōes
Gaius mobilis: vel ꝯmotus. seu vallēsis aut defensibilis.
Gal aceruus: vel inuolutio.
Galaad tumulus testis: vel aceruus testimonij. siue trāsmigrātes testes: aut trāsmigratio testium.
Galaadite tumuli testium: vel aceruí testimonioꝝ siue testes transmigrātes aut testium transmigrationes.
Galadad vetus hō: vel vetustas sola.   possessiōes aqꝝ
Galadith/in vetuste aque: vel
Galal volutabꝝ vel volutatō
Galali volutabra vel volutationes seu volutabrū meum vel volutatio mea.
Galalai volutabꝝ vulturis: vel volutatio deuoratoris.
Galathamaim aqua possessa vel aque possessio.
Galathia magnifica: vel translata siue transmigratio aut trāsmeatio.
Galathe magnifici: vel trāslati.
seu trāsmeātes aut trāsmigrati
Galathense: idem.
Galgal rota vel reuolutio.
Galgala collis ꝓputiorū: vel collis circuncisionis.
Galgala rota eius vel reuolutio eius seu volutabrū: aut inuolutatio.   tio assūptiōis.
Galgalis rota viri vel reuolu
Galgalis volutabris vel reuolutionibus: seu rotis aut inuolutationibus.
Galilea rota: vel volubilis: siue transmeans: aut transmigratio facta.
Galilei volubiles: vel rotati siue trāsmeātes. aut trāsmigratione facti.   palustria
Galiz aceruí lapidū: vel loca
Galiloth reuolutōes. aut trāsmigrationes: seu reuolutio temporis. aut trasmigratio respondentis.
Gallia trāsferēs: vel trāslata. seu trāsferens transferētes. aut trāslatio trāsmeantium.
Gallim inundatio. vel reuolutio siue trāsferens eos aut transmigratio eorum.
Gallion trāsferens iniquitatem. vel translatio inutilis
Gamalias redditio domini. vel retribuet mihi deus.
Gamaliel redditio dei vel retribuet mihi deus.
Gamarias retributio domini. vel retribuet mihi dn̄s.
Gamul retribuens. vel retributio.
Gamuel retribuens deo: vel retributio dei.
Gan hortus vel elatio.
Ganges hortus complutus. vel elatio irrigata.
Gani hortus meus vel elatio mea
Ganim horti vel elationes
Gaom vallis estus vel vallis cōmota seu vallis estuans. aut vallis commotio.
Gara ruminās vel pegrinus.
Garab scabies vel scabiosus siue incolatus multus aut incolatus multorum.
Gareb idem.
Gareth alienus descendens
ff

vel aliena descensio.
Garizim diuisio.vel abscisio
Gariz accola.uel aduena eiꝰ
seu diuidens eos aut presci-
sio eorum.
Garim alienus directus. vel
incolatꝰ humilitatis.
Gaspha vallis eructuans vel
cōmotio subita.
Gatham tāgēs risit:vel tāgē-
tis risus:siue tactus ridētis.
aut risus tangentium.
Gether torcular videns vel
accola explorationis.
Gatheron torcular vidēs do-
lorē:vel accola explorās ini-
quos.
Gatheron torcular vidēs tē-
pore:vel accola explorās rñ-
sionē.
Gatherothite torcular vidē-
tes tēpore vel accole explo-
rantes responsionem.
Gaulon volutabꝝ: vel volu-
tatio:siue inuoluēs eū aut in-
uolutio eiꝰ.
Gaza robusta domini.vel for-
titudo eiꝰ:Sciēdū tñ ꝙ hoc
nomē apud hebreos.g.lrāz
in ꝑncipio nō hꝫ.sed incipit
a vocali ain.⁊ dr̄ aza.ñ gaza.
subtracta .g.littera.
Gazabar robustꝰ filiꝰ. vel for-
titudo filij.Mixtū est ex he-
breo ⁊ syro.
Gazan nux ł amygdalū seu
robustꝰ dono aut fortitudo
grē.
Gazara diuidēs eum aut pre-
scisio eius.
Gazarias diuidēs virū. vel ꝑ-
scisio assumptionis.
Gazee archa dñi ł fortitudo eꝰ
Gazei robusti dño.ł fortes eiꝰ
Gazenses idem. eorum
Gazez roborās coꝝ ł fortitudo
Gazer robuste consurgēs vel
fortiter vigilans.
Gazera robuste ꝯsurgēs ei vł
fortis vigilia eiꝰ.
Gazer ꝑscisus:vel diuisus si-
ue prescisio aut ordinatio.
Gazera diuidēs eū ł ꝑscisio eꝰ
siū ordinās eū aut ordiatō eꝰ
Gazer tonsor uel tōsio Ipse ē
nabal carmeli.cuius vxorē
accepit dauid.

Hic.e.post.g.

Geba uallis uel ꝓcliuiū
Gebal ꝑruptū.uel ōfic
ēs siue uallis uetꝰ.aut
uorago ex minās filioꝝ
Gebar fodiēs filios ł effosio
Gebeeth uallis fortitudis uel
collis testimoniorum.
Gebethō uallis mesticie uel
collis merentium.
Gebin fossa uel effossio.
Gebin fosse:uel effossiones.
Geboch lucta uel arena.siue
puluis aut inutilis.
Gadel accictꝰ dō ł maceria dī
Geddel tētatꝰ deo uel accin-
ctio dī. magnificatꝰ dño
Geddelias magnificꝰ dñi uel
Gedeon circuiēs i utero. uel
experimētū iniquitatis. siue
tētatio hūilitatis mee.aut tē-
tatio iniqtaꝫ eorum.
Gedera sepes.uel maceria.
Geddi tētatꝰ uel accinctio.
Gedimihel accinctio dei.uel
fortunatus deo.
Geddo accinctio.uel tētatio
Gedor accedēs uel applicās
siue sepium.aut maceriaꝝ.
Gedori accessus meꝰ.uel ap-
plicatio mea.siue sepes mee
aut maceriarum mearum.
Gedud latrūculꝰ ul expeditꝰ
siū accictꝰ aut latronū cuneꝰ
Gedur sepes ignea uel mace-
ria incēdens.
Gehēna uallis ennō.uel ual-
lis gratuita.seu de ualle sūt
aut uallis tristicie.
Gelboe uolutatio. uel decur-
sus siue aceruus pluens aut
aceruus pluuiarum .
Gelon migrās uel migratio
Gelōites trāsmigrās:uel trās-
migratio
Gemallꝰ vallis salsa vel vall'
sal'.seu mare aut amaritudo
Gemalli idem.
Gemallite valles salse uel val-
les salis:seu maria aut ama-
ritudines. salis
Gemela vallis salsa ł vallis
Gemuel mare dei uel amari-
cās domini.
Gēnasar ortꝰ ꝑncipiū vel nati-
uitaꝫ initiū.

Genebath ortꝰ filiꝰ vel ꝑnci-
piū filioꝝ.
Genesar ortꝰ ł ꝑncipiū siū ini-
ta natitas aut initiū natitaꝫ
Gen esareth idē. motiōis.
Gēneꝰ ortꝰ germis vel ꝑncipiū
Genthon ortꝰ respōsiōis: vel
principiū humilitatis.
Geon pectꝰ vel preruptum.
Gera incola vel ꝑegrinꝰ:siue
ruminās aut incolatus.
Gerra incolatꝰ vel ꝑegriatio
Gerrara incolatꝰ visio vel ru-
minatione vidit.
Geraris aduene ꝓpinquātes
Geraseni suburbani.vel colo-
ni ibidē seu incole mei: aut
peregrinatiōes mee.
Gerreni incole vel peregrini
Gergeseꝰ ꝓpiquās aduēa:vł
colonū eijciens:siue colonū
applicās aut colōie applicaꝰ
Gerian ruminās dño est:vel
peregrinꝰ dñi ē. dei
Geriel rūinās dō vel ꝑegrinꝰ
Gerimoth timēs mortē vel
metuens altitudinem mortꝭ
Germanꝰ ruminās q̊d ꝯsilij:
vel ꝑegrinus. cōplēs nūcꝝ.
Geron accola inutilis vel ru-
minās iniquitatem.
Gersan aduena vel alienꝰ si-
ue ꝓfugus:aut eoꝝ eiectio.
Gersanite aduene vel alieni:
siue ꝓfugi.aut eoꝝ eiecti.
Gersi aduena dñi ł alienꝰ dño
Gersō aduēa ibi ł eiectio eoꝝ
Gersoni aduena meꝰ ibi : vel
eiectio mea eorum.
Gersonni idem. eoꝝ.
Gersonite aduene ibi ł eiectō
Gerusa ꝑegrinatio ł icolatus
siue ruminās:aut ruminatō
Grecia icolatꝰ vel ruminatio
Greci icole vel ruminātes.
Gregoriꝰ grece latie vigilātiꝰ
Gesham defluēs vel sedēs in
ꝑplo siue ꝑpls despiciēs aut
ꝑpls sedens in tenebris.
Gessen ēra ꝯpluta:vł hymber
vicinꝰ.siue appropinquans
plātatiōi aut appropinquās
plātationi eorū.
Gessemani vallis pinguis vel
vallis pinguedinū.
Gessori applicans l um mihi

vel applicās dirigentē me.
Gessur applicās lumē vł ap
plicans dirigentem.
Gessuri applicās lumē mihi
vel applicās dirigentē me.
Gessuri iuxta lum̄. ł vicia lūi
Gessurim iuxta lum̄ meū. vł
applicātes c lumie meo.
Geth torcular vł opprimēs
Gethꝰ torcular. ł opprimēs
siue oppressus aut op̄p̄ssio.
Gethaā defluēs gens: vel de
spiciens populus.
Gethaasar humi: ł fossū. siue
torcular eiꝰ aut effossio eiꝰ.
Gethai opprimēs signū: uel
torcularis consūmatio.
Gethaim torcular populi: vł
opprimēs populū. siū appli
cuerit eos: aut applicaꝰ eoꝝ
Gethedelthi torcular egenū
vel oppressio pauptatis.
Gethepher torcular sepans.
ł op̄p̄ssio disseminationis.
Getei op̄p̄mētes: ł tōcularia
Gethma torcular frāgēs: vł
op̄p̄ssio congregationis.
Gether murale: vel sepes. siū
murus aut circundatio.
Gethera murus eiꝰ: vł circū
dans eum.
Getheremon: torcular excel
suz: vł op̄p̄ssio sublimitatis.
Gethremon opprimēs. ł tor
cular mali punici.
Gethsemāi vall' pīguis ł val
lis pinguedinū. siū op̄p̄mēs
nomē humile. aut torcular
famose auditionis.
Gethson opprimēs pupillaz
vel torcular coccineū.
Gezabel ē iter ł ē fluxꝰ sāguis
Gezabel fluxꝰ vanꝰ vel fluēs
sāguine siue cohabitatrix.
Gezē vicinꝰ palpatiōi vel ap
propinquās plātationi.
Gezphe robustus laqueꝰ vel
fortitudo discipline.
Gezon fluxus doloris vel co
habitatio iniquitatis.
Gezonites fluens merore. vł
cohabitator inutilis.

Hic. i. post. g.

Gideroth sepes ł maceria
Giderothai sepes duoꝝ
vel macerie bine videns
Giezi vallis visio vel p̄ruptū
Gigaal redēptio vel redēptꝰ
Gilon migra vel migrās.
Gilonites trāsmigrās. vel trā
smigratus.
Gimel plēitudo. ł retributio
Gineth ortus vite. vel princi
pium pauoris
Gio luctatio. vel luctare.
Gion luctatio. vel harena.
Gir diuisio vel p̄cisio.
Gissai sacrificās ł sacrificium
Guidum inflatio vel ascēsio

Hic. o. post. g.

Gotha gēs peccatrix
vel ppł's peccatorum.
Gob lacus vel locusta
Godolias magnificās dñm
magnificens dñi.
Godoliati magnificētia pcti
mei ł magnificꝰ in tpe meo
Gog doma vel tectum
Gohel ppiquꝰ do ł redēptō
Goim gēs vel populi. di
Golā trāsmigrās eos. vel vo
lutatio eorum.
Golgota locꝰ calui ł locꝰ cal
uarie. Syꝝ est non hebreuz.
Golias trāsmigrās vł trāsmi
gratio seu reuelās eos. aut
robustus eorum
Goliath idem est.
Goliz acerui. ł loca palustria
Gom fouea vł decipiēs siue
laqueus aut decipula
Gomer assūptio vel p̄fectio si
ue ɔsūmatꝰ. aut ɔsummatio
Gomor p̄fectio. siue ɔsolatio ł
p̄ficiēs aut venūdatio. Mē
sura est antiquoꝝ q̄ mēsura ē
decima pars ephi.
Gomorra cecitas ł seditio. seu
timēs pplz: aut tior ppłaris.
Et sciēdū q̄ h nomē i hebreo
n̄ hz. g. lrām sz scribit p̄ voca
lē ain. ⁊ dicit aomora.
Gonath ortus pcci: vel arro
gātia tpalis
Goneabat furtū filie: vel furās
filiā. mee.
Gom orti mei. vel arrogantie
Gorgias diuidens luctā: vel p̄
scisio luctantiū.
Gortinā p̄scidens dona. vel di
uidens castra eoꝝ.
Gosem applicās eos. vel ap
propiquās plātationi eoꝝ.
Gosen applicās vł applicatō
siue appropiquās palpatiōi
aut appropiquās plātatiōi.
Gosnā applicata vel iuxta eā
siue applicās aut applicatio
Goson appropiquās palpati
oni. vł appropiquās plātatōi
Gothōel torcular videns do
vel op̄p̄ssio applicās signo.
Gothor murꝰ vel circūdatio.
Gozar amygdalū ł nux eoꝝ. si
ue tōsio. aut fortitudo eoꝝ.

Hic. u. post. g.

Gel ppiquās deo: vel
redemptio dei.
Guhelite redēptio dei
vel ppinqui deo.
Gulias ppiquus dño vel redē
ptio dñi. mea
Gun hortꝰ meꝰ: vel arrogātia
Gunite horti mei. vel arrogā
tie mee sio vetustatis
Gurbaal diuidēs viros vł p̄sci
Sequit de noibus incipiētibꝰ
ab H. littera.

Haben i filio vł i pricipio
Haber pticeps vel ptici
patio: siue commisit. aut
certamen iniit.
Haberite pticeps vel pticipati
ones. seu cōmiserūt. aut certa
men inierūt. iste
Habi pr̄ meꝰ: vel frater meus
Habiel pr̄ meus deꝰ: vel frater
meus dñe.
Hachā necessitas vł necessariū
Hacharā turba vel turbatio.
Hachi ptinēs eos ł retētio eoꝝ
Hachō excelsū vel sublimitas
Hadada testis vel vsq3 ad te
stimoniuz.
Haditū inundans pessimos
uel inundatio pessimorum.
Hadrehel greges dei uel ag
gregati deo.
Hadrim testis mensure: uel
inundās mēsuratio.
Hasar terra uel puluis: siue
humēs aut fodiens.
Hasara taurꝰ uel uitulꝰ. siue
puluis eius aut fodiēs eū.
Hasarim mare effodiens. vel

maris effoſio.
Haga loquēs.vel meditās.ſi ue locutio aut meditatio.
Hagegath:ānūcia vel ānūciꝰ ſiue accictꝰ. aut latrūculus.
Hagiel aduēa meꝰ l'icola dei
Hahilū vita valliū q̄rcuū vel queſtio vite roboree.
Hahul iſte dolēſ l'vitā ꝑturiē
Hai vita valliū vl' q̄ſtio vite.
Hazia vita valliū eiꝰ vel q̄ſtio vite eius q̄ſtio vite eoꝝ
Hahiam vita valliū eoꝝ: vel
Hailon vbi erant vrſi. vel vbi vrſi ſunt.
Haiman vita valliū mirāda/rū vel q̄ſtio vite mirabilis.
Hain fons:vel oculus.
Hahio vita valliū eius vel q̄ſtio vite eius.
Haala fermētū eiꝰ l'ꝯſināſ eū
Halac portio l'ꝑs mea:ſiue lubricū: aut impeditio.
Halaſa triplex.vel ꝯſternata. ſiue ꝯſternās aut ꝯſternatio.
Halda depcās dn̄m. vel dep/catio dn̄i.
Halus fermētū vel ꝯſternatō
Hamās idignās vl' furēs ſiue furor aut indignatio.
Hamiel ppl's meus deo vel populꝰ meꝰ dei. minās
Hamora ppl's ſcitꝰ l'ppl's illu
Hamul calefactꝰ ros l'calefactio roris.ſiū ppl's dolēs.aut ppl's parturiēs.
Hamulite calefacti rores.vel calefactiōes irrorationū.ſeu ppl'i dolētes.aut ppl'i parturiētes. ppl'i.
Hanā rn̄dēs pplo.vel rn̄ſio.
Hanā reddēſ donū l'rn̄ſio gr̄e
Hanath reddēs.vl' rn̄dēs.ſeu reddidit.aut rn̄dit.
Hanebgaba ſollicitās vel humiliās.ſiū ſollicitauit aut humiliauit. deo
Haniel paup dei. vel rn̄dens
Hanon rn̄dēſ merori.l'reddēſ iniquitatē.ſeu reddēs dolorē.aut rn̄ſio inutilis.
Haoi ſpine vel cōpūctiones.
Haoites ſpina.vel cōpūctio.
haphrō pſuiſ mēoriſ l'ira iutil'
Harada miracl'z l'admiratio.
Harē filiꝰ meꝰ.vel filiatio mea
Hares teſtatio mea vl' teſtim̄.
Harim exaltatio vl' exaltatus
Haſarmoth atriū mortis.vel atriū anguſtie.
Haſeroth atria. vl' veſtibula. ſeu ville aut btitudines.
Haſon feſtiatio vel feſtinātes
Hatath ramꝰ.vl' diſſipatio ſiū teſtimoniū.aut diſſipator.
Hatharoth circuli vl' corone.
Hathōiel rn̄dēs deo.vl' rn̄dit ei deus. iniquoꝝ
Hauna ip̄a iniq̄tas l'ſuſceptio
Hanan fōs vel motō ſiue ſubuertēs eoſ.aut ſubuerſio eoꝝ
Hauil: ſtulticia uel inſipiētia ſiue ſtultus.aut inſipiens.
Hauoth.ſedēs.ꝯmoratio:ſeu vinculū.aut incunabula.
Haxan claudus vel iraſcēs ſiue claudicās aut claudicatō
Haxath medicꝰ l'medicam̄tū
Haxia:videns vel prouiſio.
Hazaz ꝯtiuētia:vel app̄hēſio ſiue ꝯtiuēs:aut app̄hēdēs.
Hazbi mēdatiū.vel iniq̄tas.
Hazeb:ꝑgēs vel abiēs.ſiue ꝑfectio.aut ꝑficiſcēs.
Hazuba.deſerta vel relicta.ſiue deſertia:aut relictio.

Hic.e.poſt.h.

HE eſſe vel viuere.
He ipſa vel iſta.ſiue ſuſcipiens aut ſuſceptio.
Heber victor vel trāſiēs. ſiue trāſitus aut trāſitio.
Hebreus.vincēs vel trāſitor. ſiue trāſiēs aut tranſitorius
Hebion.paupculus.vel pauper ſenſu. peres ſenſu.
Hebionite paupculi vel pau
Hebri.victor meꝰ l'trāſitō m̄a
Hebrō.icātās vl' icātatio ſiū cōiugiū aut viſio ſempit̄na
Hebronite.cōiugati vel incātatores:ſiū incātatiōes. aut viſiones ſempiterne.
Hecethā:ip̄e mēte excedēs: vel iſte ſuſcipiēs humilitatē
Hedai:ornatus mihi. vel voluptuoſus meus.
Heddo.pauidus ſeruus: vel teſtificator vite.
Hefer fouea.vel precipitiuz.
Heie qui eſt.vel qui exiſtit.
Hela:vall' q̄rcus l' maledictō
Helai vallis quercꝰ mee. vel maledicta mihi.
Helā:abiectio.vl' ſuplimiare
Helā:oppoſiti vel cōpoſiti.
Helā.deo gratꝰ.vl' deo donatus:ſeu vallis q̄rcus: aut roboratus gratia.
Helbid:dei filiꝰ l'dei excelſꝰ.
Helchal:portio.vel ꝑticula.
Helcana.dei zelꝰ vel dei poſſeſſio.
Helcheia.pars dn̄o. vel vendicatus dn̄o.
Helcheſe.aduocata. vel aduocatio. uocans.
Helcheſeus.aduocās.vel ad
Helchi.partitꝰ mihi.vel vendicatio mea.
Helchiā:ꝑs dn̄i eſt vel vēdicatio dn̄i eſt. tus dn̄o
Helchias.ꝑs dn̄i vel vēdica
Heldaa atriū eꝰ.l'exacuēſ eū
Heldad atriū uel exacuens.
heldai atriū meū l'acutō m̄a.
Helcanā di mei donū. vl' dei mei gr̄a. piens gloriā.
Heled acceptō gl'ie uel acci
Helē poſtes.l'ſecula. ſeu ueſtibulū aut ſubliminare.
Heleſa ꝯſternatō l'ꝯſternatꝰ
Helles exiens vel exitio.
Helleſmoth grece exodꝰ. latine aūt exitus mor̄.
Helleth accipiēs vitā vel ſuſceptio pauoris.
Helphaal deo excluſus. vel dei nutatio pauoris.
Heli deꝰ meꝰ vel deitas mea
Helia deꝰ dn̄s vel di dn̄atio.
Heliab deꝰ meus pr̄. vel dei mei paternitas.
Helias ds dn̄ſ l'di dn̄atō ſiue aſcēdēs dn̄ſ aut robuſtꝰ dn̄a
Heliaſaph di m̄i colle tor ctō vel dei mei ꝯgregatio
Heliſaphan dei mei facies. vel dei mei ꝯuerſio.
Heliatha do meo peccās vel dei me. tēporalis
Heliathi deū meū vidēs .vel dei mei viſio ſiue di mei auxiliū vel dei mei fortitudo.
Helizel do meo ꝑtitꝰ. vel dei mei ꝑticula deitaſ
Helihel deꝰ meꝰ deꝰ l'di mei
Heliphal deꝰ meꝰ cadēs l'di

mei caſus.
Heliaphales deꝰ meꝰ diuidēs
vel dei mei diuiſio.
Heliphalu ds meꝰ mirabil'.ꝉ
di mei miracl'z. deiectō
Heliphelet di mi mia:ꝉ di mi
Helias deꝰ meꝰ mirabil':ꝉ di
mei miraculū. deus.
Heliel deꝰ meꝰ dei ꝉ dei mei
Helim deficiēs:vꝉ fortꝫ eorū.
ſiue arietes aut robuſti.
Helimaidis dei mei ꝯdictio:
vel dei menſura ſufficiēs:
Heliodorꝰ deo meo generāſ
vel dei mei generatio.
Helioenai dei mei fons meꝰ
vel dei mei oculus meus.
Heliopol' ſol ciuiū ꝉ ſol' citas
Helioreb dei mei coruꝰ ꝉ dei
mei ſolitudo ſiue dei mei ar
dor aut dei mei tētatio
Heliſa ad iſulā ꝉ ds ſaluator
Heliſabe di mei ſalꝰ ꝉ di mei
defēſio:ſiū dei mi iuramētū
aut dei mei abundātia
Heliſeꝰ deꝰ meꝰ ſaluator: vel
dei mei ſalutare ꝓtectō
Heliſu dei mei ſalꝰ ꝉ dei mei
Heliu ds dn̄s ꝉ ds dn̄ator ſiū
ds meꝰ iſte:aut ds meꝰ ipe.
Helizer di mei auxiliū:vꝉ dei
mei fortitudo. uitas.
Helmodā deo natꝰ ꝉ dei nati
Helnaē do fidel'ꝉ dei reqetō
Helnathā deo datꝰ ꝉ do dōaꝰ
Heloe deus vel deitas.
Helom ꝯmotꝰ fortit ꝉ exerci
tatus fortitudine.
Helon exercitꝰ fortitudo:vꝉ
exercitatꝰ fortitudine.
Helonite exercitiū fortitudis
vel exercitati fortitudibus.
Helſaphā deo victꝰ: vel dei:
vincl'z ſiū deū ſpeculās: aut
ſpeculator dei.
Heltheche ꝓferēs ꝉ ploratio
Heltheché.idē.
Heltholath atriū coccineū.
vel acumē ruboris.
Hemā ꝑturbās ꝉ ꝑturbatō ſi
ue ſuſcipiēſ aut fōmido eoꝝ
Hemech vallis ꝉ abyſſus. ſiū
ꝓfundus aut ꝓfunditas.
Hen ecce fontē:ꝉ ecce oculū.
Henach gigas ꝉ fortꝫ ſiū hūil'
ꝯſurgēs:aut hūil' ꝯſurrectio

Hēachi gigātes ꝉ robuſti.ſiū
potētes aut hūiles ꝯſ͛gētes
henā curſꝰ mēoriſ ꝉ fōſ t͛ſticie
Hēnon vallis triſticie:ꝉ ual
lis interfectionis.
Her vigilās ꝉ pelliceꝰ.ſiū cō
ſurgēs aut effuſio.
Herā vacuefactꝰ. ꝉ vacuefaci
ēs aut vacuefac aut vacuefaꝰ
Herāite vacueſci vꝉ vacuefa
ciētes:ſiū vacuefecerūt aut
vacuefactiones.
Heraſtꝰ vigilās:ꝉ effuſꝰ ſiū fr͛
meꝰ vidēs aut fr͛is mei viſio
Hercuſa cōſurgēs mēdaciū.
vꝉ vigilia fictionis.
Hercuſei ꝯſurgētes mēdacio
vꝉ vigilātes fictionibꝰ. uoꝝ
Hered vigil vita ꝉ cōſ͛gēs pa
Heredite vigilāteſ vite ꝉ ꝯſur
gētes pauoribꝰ. tio eoꝝ.
Herē vigilās eis vꝉ reſurrec
Heri uigilāſ mihi:vꝉ reſurrec
tio mea. ctio dn̄i.
Herias vigilās dn̄o ꝉ reſurre
Herite effuſi:vꝉ vigiles : ſiue
pellicei aut cōſurgētes.
Hēitophet vacuefaciēs os ꝓ
tectū ꝉ vacuefaꝰ oris ꝓtegētꝫ
Hermagedō ꝯſurgēs tētatō
vel vigilia inhabitationis.
Hermā anathēa mēoris eoꝝ
ꝉ anathēatizatō triſticie eoꝝ
Hermes anathema meroris
vel anathema triſticie
Hermogenes mōs ſcrutatꝰ.ꝉ
vomēs eos in valle:
hermō anathēa mēoriſ ꝉ ana
thēa triſticie. ceꝰ gl'oſus.
Herodes pellibꝰ gl'iās ꝉ pelli
Herodiāi pellibꝰ gl'iāteſ.ꝉ pel
licei gl'oſi. cea gl'oſa.
Herodias pellibꝰ gl'iāſ ꝉ pelli
Herodiō formido vel pauor
Heſdrelō mia dei ꝉ auxilium
meū deꝰ meus. mea.
Helli vicinꝰ meꝰ vꝉ vicinitas
Heſrō atriū vel amplitudo.
Heſter abſcōdita ꝉ abſcōdēs
ſeu eleuata i ppl'is aut ꝑpata
Heth vita vel pauor. i ipe:
Hethā fōs ꝉ aſcēſus ſiū paui
dꝰ dono aut viuēs gr͛e.
Hethā ꝯſūmatō ꝉ ꝯſūmatꝰ ſiū
auis eoꝝ aut ſuſcipiēs naut

gatōꝝ midās aut ſtupidꝰ.
Hetheꝰ viuax ꝉ pauidꝰ ſeu fō
Hethnas pauor colubri. uel
vita ſerpēt. uor meus
Hethi vita mīa ꝉ pa. h.i.pꝰ.h.
Hia ſublimis vꝉ exaltatꝰ.
Hiarite ſublimes ꝉ exal
tati.
Hichutinel ipe ē duplex deo
vel ipſe ſperās in deū.
Hielō ipe ē ꝑcēs ꝉ ipe ē faciēſ
ſiū ipe ē cōmouēs fortit aut
ipe ē excitatꝰ fortitudine.
Hiemla ꝑcēs maledictō ꝉ cō
mouēs accipientem.
Hierchō ipa poſſeſſio vel ui
gilantia negociationis.
Hieſana ipe faciēs dona vel
ipe parcēs gratificato.
Hieu ipſe vel eſt.
Hieu parcēs vel faciēs ſiū cō
motus aut cōmotio.
Hieꝰ cōmotꝰ aut ꝯmotō. ſeu
ipe ē ꝑcēs aut ipe ē faciēs.
Hiezer ipe ē fortꝫ vꝉ ipe ē au
xiliator:ſiū ipe ē ſeꝑatꝰ: aut
ipe eſt ſanctificatus:
Hiezerite ipi ſt̄ fortes ꝉ ipſi ſt̄
auxiliatores ſiue ipi ſt̄ ſeꝑa
ti:aut ipi ſunt ſanctificati.
Higal aceruatio exaltata vꝉ
exaltationis inuolutio.
Hiel faciēs deo ꝉ cōmotō dei
Hila exaltatꝰ ꝉ exaltaꝰ mea
Hilai exaltatꝰ mihi ꝉ exaltaꝰ
Himeneꝰ ipe numerās feſti
nātes vel ſuſcipiēs adimple
tionē conſilij.
Hin mēſura ꝉ mēſuratio lo
qntꝫ ma͛cie ſiue fuit aut erit.
Hir vigilās vel vigilatus ei.
Hira fratris viſio vel vigilās
Hirā vigilās ppl'o vel vigilie
ppl'i ſeu viuit excelſus. aut
viuēs eſt excelſe.
Hiras frēꝫ meū vidit ꝉ fratri
mei viſio ſeu vigilātē ſuſtol
lēs aut vigilās plaſmatiōi.
Hircanꝰ ꝯſ͛gēs poſſ͛io ꝉ vigi
lia emulatōis vir duoratō
Hiſbaal ipe vir vetuſtꝰ ꝉ ipe.
Hiſmiel ipe noīatꝰ dei ꝉ ipe
poſtulatus a deo.
Hiſmoth ipe mōtē adducēs
vel ipe eſt mortis adductio

Hispāia accinctio l' expeditō
Hispāiēses accicti l' expediti.
Hithai ꝯmouēs bina l' ꝑcens duobus. torris fluitio
Hizadab ipe fluēs torrē l' ipa
Hiziel ipe fortis deus: vel ipsa fortitudo dei.
Hismael vir audit' a do l' assumēs auditiōez dei.

Hic. o. post. h.

H Oba icātator l' icātatio siū dilect' aut ꝯplexatō
Holda ōstruēs: l' discernēs mih. siū diuerticlz meū seu discretō aut diuerticulū
Holdai destruēs me l' discernēs mih siū diuerticlz meū
Holofernes ifirmitas discessionis l' ifirmitas vitlz sagiatū
Homar populū amaricās: vl' ꝑpopuli amaricatio.
Homer crispāes: vel māipul'
Hoon labor l' dolor siū' laborās aut dolēs. aut tētat'
Horeb mēsa l' massa siū tēta'
Horeb ardor vel siccitas. siū coruus aut solitudo.
Horrei liberi l' iracūdi siū de foramib' aut farinarij.
Horē dolor l' ira seu ve excelsa aut ne iracūdie.
Horri farina vel farinat' seu post me aut foramē meuz.
Horim fortes vel excelsi siue gigātes aut robusti.
Horodi maledictō sufficiens vel maledicta sufficiēter.
Horthosiada recte idigēs testimōio l' lum̄ poitū testificatōi
Hosa spes vel saluatio.

Hic. u. post. h.

H Uchac sculpēs l' sclpsit: siū sculptō aut sculpta.
Huphim penetralis: vl' thalamus.
Hūa festinās sibi l' māipul'.
Huri longitudo mea vel illuminator meus.
Hus festinās vel cōsiliator.
Husam festinās populo vel consiliator populi.
Husathi festināte me. vel festinatio mea. me'.
Husi festinās mih l' ꝯsiliator
Sequit̄ d icipiētib' ab. J. lra

I Ⓐ: dñs vel dominator.
Jalehel incipiēs laudare deum vel expectatio laudis dei.
Jaalon ilex vel querc'.
Jaamēa extrem' i coitu calō l' extrema coeūtis delectatō
Jaan respondēs vl' responsū siue responsio.
Jaare saltus vel silua.
Jaas fuit l' dimidiū siū dimidiās. aut dimidiator. tio di
Jaasel dimidiauit ds l' diidia
Jaath expectans tēpus vl' expectatio peccatoris.
Jaazraer auxiliū l' auxiliabit
Jaaziam auxiliū dñi vel auxiliabit dñs.
Jaba luctatio vl' intelligētia.
Jabes dolor vel dolēs seu siccitas aut exiccata.
Jabin sapiēs: l' sapiētia siū intelligēs aut intelligētia.
Jabina sapiēs dño uel intelligētia dñi. lraruz.
Jabir ciuitas doctrie l' ciuitas
Jabob puluis: l' lucta siue luctās aut luctatio
Jaboch idē.
Jachabed gloria dñi: l' ubi ē gloria seu est grauis aut est grauitudo. tans eum.
Jachala fortis ei' vel confor
Jachalia fortis dñs uel fortitudo dñi.
Jachā tribulatō: l' tribulatus
Jacha tribulator l' tribulatō
Jachanē ꝑparās firmitatem vel ꝑparatio firmitatis.
Jachim ꝑparās l' ꝑpator: siū ꝑparatus aut ꝑparatio.
Jachim firmus uel firmitas.
Jachin idem.
Jachinite firmi l' firmitates.
Jacob supplātator vl' supplātatio. tatio eius.
Jacoba supplātās eū l' supplā
Jacob' supplātans festinātē vel supplātatio ꝯsilij.
Jachon ꝑparās vel ꝑparatō
Jachoma ppl'i vltio vl' ppl'm vlciscet siū ꝑpans dño: aut ꝑparatio dñi.
Jadae sciēs vl' scia siū cognoscens aut cognitio.

Jadai sciens me vl' cognitio mea. tio dñi.
Jadaia sciēs dñm vel cognitio
Jadasan sciēs egressuz vl' cognoscens abundantiam.
Jadaias cognit' dño vel scia dñi. tus dñi.
Jadiel sciēs dñm vel cogni
Jado sciens testimoniū: l' expectatio seruitutis.
Jadon sciēs dolorē vl' cognitio iniquitatis.
Japhe expectās laqueū vl' expectatio disciplinę.
Japhe eligēs: vel electio: siue ońdens aut illuminatio.
Japhet latitudo vl' dilatatio.
Japhia ostēdēs vl' oñsio seu aperiens aut apertio.
Japhie oñdēs vl' apiens: seu expectās eos aut supficies.
Jagaal ꝑpinqtas l' ꝑpinqu'
Jagur aduena vel colonus.
Jael expectās deum vel expectatio dei aut incipiens seu carnale coniugium.
Jahel ascēdens l' ascēsio: seu ascēdit de' aut ascensio dei.
Jahelite expectātes deū l' expectatiōes dei siue incipientes aut carnalia coniugia.
Jahelite ascēdētes vel ascensiōes siue ascēdētes deo. aut ascensiones dei.
Jahelel viuēs deo vel expectatio dei: siue postulās deuz aut requiescēs in deo.
Jair vigilans vel illuminās: seu illuiauit aut illumiatio.
Jairus illuminās l' illuiatio siue vigilie aut vigilātes.
Jalā expectans humilia: vel expectator pensionis.
Jalelel expectās deum: l' expectatio dei.
Jalech expectans pauorem. vel expectatio vite.
Jalon expectaas dolorez vel expectatio iniquitatis.
Jam mare vel dies.
Jābri mare lacescēs vel dies amaricans.
Jamin dies plrali nūero uel amaria seu amaritudines. aut amaricationes.

Jamin virtus vel dextera siũ asini aut asinei.
Jaminite dextere vel ỽtutes seu asini aut asinei.
Jamma mare vł dextera siue marin⁹ aut vbi est signum.
Jamne idem.
Jãnes marin⁹ vł vbi ē signũ
Jãnia dexťa dñi ł vbi ē signũ
Jãnite ỽtutes dñi vł in q̃bus est signũ. iracundie.
Jãnoꝛ amaricãs lum̃ ł dexťa
Jamrã mare eoꝝ pelliceum: vel mare eoꝝ in capite
Jamres mare pelliceũ ł maꝛ in capite. in capite.
Jãsuph mare rubꝝ:vel dies.
Jamuel dies ei⁹ de⁹ vel dies eius dei. eoꝛuꝫ dei.
Jamuelite diẽs eoꝝ ds ł dies
Janai gubernatoꝛ meus vel gubernatio mea.
Jãni ꝑpatoꝛ me⁹ ł ꝑpa⁹ mea
Janoa gubernatoꝛ vł guber natio.
Janoe expectãs ꝯmotionē: ł expectatio requietionis.
Janoe gubernatio ułguber-naculum.
Janon doꝛmitãs meroꝛe: vel gubernatoꝛ doloꝛis.
Janua requies vel requietio
Janũ doꝛmitãs łdoꝛmitatio
Jaod ꝯfitẽs vł gloꝛificãs siue cuius est frater aut cuius ē fraternitas.
Jaoe factura f̃ris: vel frater dñi siue vbi ē frater.aut vbi est fraternitas.
Jara deficiẽs vel defectio.
Jaraia timẽs dñm. vel timoꝛ dñi seu deficiens domio aut deficiens dño.
Jaramoth timens moꝛtē vel defectio moꝛtis.
Jare luna vel defectio.
Jarre idem.
Jared roboꝛãs .vel roboꝛat⁹ siue descendẽs aut ꝯtinẽtia
Jareden descensio eoꝛuꝫ vel visio iudicis.
Jaree silua vel saltus.
Jarphael dimisit deus vel di missio dei.
Jarphel idē.
Jarib vltio vł diiudicãs siue vlciscens aut diiudicatio.
Jaram saltuũ vel siluarũ siue mõs saltuũ aut mõs siluaꝝ
Jas domin⁹ vel dominatoꝛ
Jasa factura mãdati.łfactus i mãdato siue factũ mãdatũ aut inhabitatio eius.
Jassa dimidiũ vł dimidiatio seu factum mãdatũ aut fac-tum in mandato.
Jãsaph habitatoꝛ vel habita-tio siue sedens aut ꝑsidẽtia.
Jasahel dimidium di vel di-midiauit deus.
Jasen domitoꝛ vel domatio.
Jasi eq̃litas vel desiderium.
Jasiel eq̃lis do vł desiderium dei.
Jaso factura mandati vł fac-tus in mandato.
Jason desiderans vel q̃ man-datum fecerit.
Jasu cõuertẽs vel ꝯuersio.
Jasub reuertens łreuersio. si ue reuocãs aut reuocatio.
Jasubite reuertẽtes ł reuersi seu reuocantes aut reuocati
Jathaha peccantes in ea vel peccatum in eih.
Jathã dñi pfectus vel dño sũ mat⁹ siue domini perfectio.
Jaut domini consũmatio.
Jathan dñs humilis vel dei responsio seu expectans hũi litatē aut expectatio rñsiõis
Jathanael expectans humilē deũ ł rñdẽs humilitati dei.
Janadiath colũba dfluẽs tpe vel colũbaris deficiẽs pcõ.
Janathi colũba vel est.siꝝ est non hebrũ.
Jaur expectãs icẽdiũ vel ex-pectatio luminis
Jaus expectãs ꝯsiliũ.vel ex-pectatio festinantis.
Jazer adiutus vel adiutoꝛiũ. siue auxiliãs.aut auxiliatoꝛ
Jazias audiẽs dñm.ł auscul-tatio dñi.
Jaziel audiẽs deũ. vel auscul tatio dei.

Hic.b.ꝛ.c.post.i.

I Baar.mons foꝛtis vł vir suscitatoꝛ.

Jchaiman:ve requiescẽti. vel trãslata ē requietio.
Jchaboth cecidit gloꝛia vel trãslata est gloꝛiatio.
Jchainaan duꝫ hitaculũ. vel ꝯsolatio ihabitans.
Jchoniũ dura.vł vocata:siue vbi ē talamus aut ꝑparatio ꝯsolationis.
Jchutiel spes dei vel sperãs i deum.

Hic.d.post.i.

I Daia.dilectusł dñi vł amabilis.
Jdaias dilect⁹ dñi vel amabilis dño.
Jdida dilect⁹ dñi.ꝑpter dñm vel amabilis dño,ꝑpter dñꝫ Jpe est salomon qui dilect⁹ dñi pp dñm łamabił dño,ꝑ pter dñm dicił,ꝑpter suã mi sericoꝛdiã.scilicet gratuitaꝫ qua eũ diligere dignatus ē cum vtiq3 dilectione ꝛ mise ricoꝛdia indignus existeret quẽ ꝯstabat mãƺer eē. ꝛ quē repꝛehẽdit scriptura diuina ꝑ pctõ idolatrie ꝛ imodera to amoꝛe mulieꝝ
Jdidia dilectio dñi.vel ama-bilitas eius.
Jdithun saliẽs łtrãsiliẽs eos
Jdox dilectus volũtarie. vel amabilis violentia.
Jdumea rufa vł rubea seu ter rena.aut sanguinea.
Jdumei rufi vł rubei.siue ter reni aut sanguinei.

Hic.e.post.i.

I Ebarim:lapides trãse-untes.vł aceruí lapidũ transeuntium.
Jebaar mons foꝛtis vel ele-ctio suscitata.
Jebanias sapiẽs dño vel itelli gentia dñi.
Jebee p̃sepiũ.vel exiccatio.
Jeber imitãs fontē:vel expe-ctatio putei
Jebethon vallis mestitie.vel collis merentiũ.
Jebgar eligens vel electio.
Jeblaã absoꝛtus.vel absoꝛtio seu absoꝛbẽs ppłꝫ aut ppłs desipiscens

Iebnael edificās do vel edifi
catio dei.
Ieboch arena vel luctatio.
Iebus ꝓsepe vel calcata siue
ↄculcans aut conculcatio
Iebusei ꝓsepe meum vel con
culcatio mea.
Iebusei ꝓsepia:vel ↄculcata
Iecha torcular vel oppressio
siue opprimēs.aut oppssa
Iechaa torcular eius vel op-
primens eum.
Iechbaa luctās ei l' arena ei⁹
Iechda magnific⁹ vl' magni
ficentia.
Iechdalian magnific⁹ dño ē
vel magnificentia dñi est.
Iechdon icubans ppl's vel in
cubatio populi.
Iechelia torcular laboris vel
oppressio laboriosa.
Iechenias preparans domio
vel ꝑparatio domini.
Iechimā possedit populū.vl'
possessio populi.
Iechimā vindicās populum
vel vindicatio populi
Iechiman acqrens ppl'm. vl'
acqsitio populi.
Iechinaam possidēs ppl'm l'
vindicatio populi.
Iechinā possidēs ppl'm vel ꝑ
paratio populi.
Iechomam idem
Iechōiaa sic fact⁹ vl' ꝑpator.
seu ꝑpās dño aut ꝑpatō dñi
Iechan extensio vel iclinatō
seu merces aut mercimoniū
Iechel cet⁹ di l' auxiliās deū
Iechze torcular lupi l' oppri
mens lupum.
Iedala man⁹ maledicta l' ma
nus maledictionis.
Iedebos man⁹ maledicta tri
bulans vel man⁹ maledicti
onis angustiantis.
Iedia sciēs dñz l' cognitō dñi
Iedi sciēs me.l' cognitio mea
Iediel sciēs deū vel magnifi
cus deo.
Iedlaph manū tollēs vl' ma
nū ad os seu man⁹ subleuās
aut manuū subleuatio.
Ieddoa sciēs eū l' cognitō e⁹
Iedchan puul⁹ vl' minoratō

Iedri accedēs vl' applicās si
ue accessus aut applicatio.
Ieddu accinctus vel tētatio
Ieddua tētans eū aut accin-
ctio eius.
Iedula man⁹ maledicta .vl'
manus maledictionis.
Iephdaia inuēs dño.l' aptio
domini.
Iephehel aptō di l' apiet ds
Iephlad exclusio peccati vel
apertio deiectionis.
Iephleti excludēs pcēz meū
vel aptio deiectionis mee.
Iephon dñs mirabil'.vel dñs
viuificatorum.
Iephone nutus vel innuēs.
Iephonne annuēs vl' inuitio
Iegal ꝓpinqu⁹ vel redimēs
seu ꝓpinqtas aut redēptio
Iegali ꝓpinquus mihi vl' re
dēptio mea.
Ieglaz despiciēs vl' dspectus
siue contēptus.
Iehel viuēs deo vel postula
tio dei siue mutatus do.aut
expectatio dei.
Ieheli viuēs deo meo vel po
stulatio di mei siue mutat⁹
do meo aut expectatō di mi
Iehi vita vl' exordiū siue req
es aut postulatio.
Iehiel vita di l' exōdiū di siū
reqescēs do.aut postula⁹ di
Ielada cognoscēs dñm vl' co
gnitio dñi.
Ieleph manū tollēs.vel ma-
num ad os siue man⁹ suble
uās aut manuū subleuatio.
Iēda plenitudo.vl' circūcisio
Iemci de⁹ me⁹.l' robur meū
Iemias numer⁹ dñi vl' nume
rabilis domino.
Iemim robur meū vel dxte-
ra mea.
Iemla pcēs maledicto vl' cō
mouens accipientem.
Iemlech nūerus vite vl' ama
ritudo pauoris.
Iemua mare vel amara siue
numerus aut numerabilis
Iemuaite maria vel amari si
ue numerabiles aut marini
Iamuel dies ei⁹ dei. vel dies
eius deus.

Iepsem aptū nomē vel apta
auditio.
Iepta apiēs.vel aptio.
Ieptahel apiēs do l' aptio di
Iepte apiens vel aptus.siue
apuit.aut aptio.
Iepthon aperiēs dolorem.
Iera timēs l' timor siue mise-
ricors aut mia.
Ieraa timēs eū.vel mia eius
Ieracho aurugo.vl' dmolitō
Ieramelech timēs deū vl' mi
sericordia dei.
Ieramehel idem.
Ieramel idem.
Ierameli timēs deum meuz
vel mia dei mei.
Ieramiel idem.
Ieramieli idem.
Ieraon timores.vl' timebunt
seu timēs iniquitatē aut mi
sericors merētibus.
Ierapolis iudicium supi⁹ vel
sine tiore misericors ciuitas
Ierehaā aurugo populi vl' d
moliēs populū.
Ierebehel iudiciū dei vel di-
iudicās supiora
Ieremian excelsus dño ē.vel
sublimitas domini est
Ieremias excels⁹ dño ē l' sub
limitas domini.
Ieremihel excels⁹ dño deo vl'
sublimitas dñi dei.
Ieriā timēs iutile.vel timor
domini est.
Ierias timēs dñz l' timor dñi
Ierib odor vel luna.
eribai odor vulturis vl' dse
Ictio deuoratoris
ericho luna vel odor eius
Ierichontini odorātes eū.vl'
Ideficientes ei.
erihel timēs deū l' timor di
Ierimoth timēs mortē. vel
Imetuēs altitudinē mortis.
erimuth idem.
Ieriotth iurgiū signi l' iudicij
Idesignatio.
Iermai dñs excelsus vl' domi
mini excelsitudo
Ieroā timēs populū l' iudici
um pop puli.
Ierobaal iurgium habēs.vl'
iudicium habentis aut iudi

cium supiorís.
Jeroboal timor viri vł timor vetustatꝭ siũ timẽs habẽtem aut timẽs deuoratiõẽ.
Jieroboã cã ppłi:vel diuisio populi:siũ discernẽs populũ aut supius diiudicãs.
Jerobofeth iudicãs ignominiã vł diiudicãs cõfusionẽ.
Jeron timor vel pegrinatõ:siue timidus aut pegrinus.
Jeronim⁹ visio pulchritudĩs vł diiudicans locutiones.
Jerosolyma pacifica vel visio pacis.
Jerosolymite pacifici uel pacem videntes.
Jersia aduena domini vł alienus domino.
Jeruel collis dñi vł vallis bñdictionis.
Jerusã ruminãs:vel ruminatio siue incolatus aut pegrinatio.
Jerusalẽ pacifica vł pacis visio siũ timor pfect⁹ aut timebit pfecte.
Jesa vetustas uel planicies. siue saluatio:aut desideriũ meum.
Jessa incẽsum uel sacrificiũ seu insule sacrificiũ aut insule holocaustum.
Jessaar incẽsum suscitans uł holocausti vigilia.
Jessaarite incẽsa suscitãtes vel holocaustoꝝ uigilie.
Jessai incensum meũ vł sacrificiũ meũ:siue insule sacrificium.aut insule holocaustum.
Jesamari vetustas amara vel desiderij amaritudo.
Jesan vetustas vel veterans.
Jesana vetustas eius.vel inueterans eum.
Jesar figmentum vel tribulatio.siue insule sacrificiũ.aut insule oblatio.
Jesar meridies vł vnctio mña siue meridianus.aut metaphoricus olei.
Jesba collaudãs.vel collaudatio.
Jesbaam collaudans populum vel collandatio populi.
Jesbachasa collaudans summum:vel collaudatio principij.
Jesbi est in me vel coequatus mihi.
Jesbinedob est in me spontaneus vel coequatus mihi spontanee.
Jesboch est cinis.vel est tactus.
Jescha tabernaculum.vel vnctio eius.
Jesse incendẽs vel incendiũ siue insuł e libamen.aut insule holocaustum.
Jesema salus desiderij.vel saluatie reqescentis
Jeser finxit:vel plasmauit.siue fictio aut plasmatio.
Jeserite fictores.vel plasmatores.
Jesesi equalis saluator vł desiderium saluationis.
Jesem desiderium.vel desideraui.
Jesu equalis meus.aut equalitas mea.
Jespha vnctio.vel tabernaculum.
Jesphã.idem
Jesi equalitas vel tabernaculum.
Jessi incensum mihi.vel sacrificium meum.
Jesias equalis domino vel salutaris domini.
Jesiel incensus deo. vel sacrificium dei.
Jesielite incensi deo.vel sacrificia dei.
Jesimuth desideriũ dulce. vł desiderata dulcedo.
Jesmachias vetustas percutiẽs dominũ.vel figmentũ pcussionis dñi.
Jesmaras salus desiderãtis dominum vel saluatio reqetionis domini.
Jesrael sacrificãs dõ.vel liberatio dei.
Jesua planities.vel ẽ desiderium meũ salus.
Jesue saluatio vel desideriũ Jesui eqlis mih̃ ł eqlitas me
Jessui desideraui vł desideriũ
Jessuite dsiderãtes ł desideria
Jesur dolor vł ẽ i dolore: siue salus luis: aut eqlitas ignea
Jesuri salus doloris mei vł saluatio in dolore meo siue salus illũinãs me.aut eqlitas mea.
Jesus saluator vel salutaris siue sal⁹ aut salutare.
Jetha extensio vel inclinatio siue supfluẽs aut supfluitio.
Jethãam superflu⁹ populus aut superfluitas populi:siue inclinans populum aut extensio eorum.
Jethaba bõitas vł decliãtio
Jethabatha bonitas vel bonitates seu declinauit vt veniat aut decliatio puentiõis.
Jetham merces vel mercimonium seu inclinans eos:aut extensio eorum.
Jetheba bonitas vel delclinatiov enientis.
Jethebatha bõitas vel bõitates:siue declinauit vt veniat aut dclinatio puẽtionis.
Jethebet bona domus vel dclinatio veniẽtis.
Jethela inclinatio palme vel extẽsio iniquitatis.
Jether modicum residuum. vel modica residuitas
Jetheth donans vel donatõ
Jethnaan possidẽs populuꝫ vel fluẽs populo.
Jethra superfluẽs vel honorabilis.
Jethraam honor ppłi vel supfluẽs populo.
Jethr ael:honor dĩ vel superfluẽs deo.
Jethrai honor meus vel supfluens mihi
Jethram honorans eos. vel supfluens eoꝝ.
Jethran honor vel vł supfluitas gratie.
Jethri supfluũ ł honorabiles
Jethritesupflu⁹ ł honorabił
Jethro supfluẽs ł honorabił
Jethur visus vel ordo siue ordinat⁹ aut ordinatio.

Jethus extensio vel sublimitas.
Jeu ꝑcens vel ꝯmotio seu maleficus aut maleleficium.
Jeus idem.
Jeusa ipse parcens ei. vel ipsa ꝯmotio eiꝰ.
Jeuhel ipse parcens deus vel ipsa cõmotio eius.
Jezan durus vel durities.
Jezabel est iter. vel est fluxus sanguinis.
Jezabel fluxus vanꝰ vel fluẽs sanguine siue cohabitatrix. aut sterquiliniũ.
Iezanias vires eius vel aures eius siue audiens dñm aut auscultatio dñi.
Jezar fortitudo vel adiutoriũ
Jezarite fortes. vel auxiliarij.
Jezecel fortꝫ dei vel apprehendens deuz.
Jezechias fort dñi vel apphẽdens dñm siue ꝯfortauit eũ dñs aut dñs ꝯfortatio eius.
Jezechiel fortis dei vel apprehẽdens siue deus ꝯfortauit eum aut deus ꝯfortatio eiꝰ.
Jezer fortitudo vel adiutoriũ
Jezerite fortes vel auxiliarij.
Jeziel audiens deum vel auscultatio dei.
Jezilia fortis labor vel adiutorium laborantis.
Jezonias vires eius vel aures eius siue audiens dñm aut auscultatio dñi.
Jezra semen vel seminator.
Jezrael semen dei vel seminauit. deus.
Jezraelite seminantes deo. vł seminatores dei.
Jezraia semẽ dñi vel seminãs domino.

Hic. g. post. i.

[I]Gaal vir abijciẽs ł vir reuelationis.
Jgar aceruus vel inuolutio. Syrũ est nõ hebreum
garseduthа aceruus testio-
nij vł inuolutio testimoniorum Hoc syrum est.
Igbathanis solẽne mãdatuz humile vel leta domus responsionis.

Jlliricũ aduẽs vł elemẽtum. siue e subuersus aut secunda subuersio.
Jndi nutus dilucidi vł cõcessiones illuminationum.
Jndia nutus dilucidus vł cõcessio illuminãs.
Jnfamie nutus vł innuit siue inuens aut concessio.

Hic. o. post. i.

[I]Oa retinẽs vł retẽtio.
Joaa retinẽs eum vel retẽtio eiꝰ.
Joaaz retinẽs fortitudinẽ. vł vbi ẽ retinerẽ siue dñz vidẽs: aut domini fortitudo.
Joab inimicus vel inimicitie siue ẽ pr̃ aut ẽ pr̃nitas.
Joachaz fortꝫ vel robustꝰ. seu dño fortis aut dñi fortitudo
Joachiz vbi ẽ preparatio vel cuius est ꝓparatio: siue dño ꝓparatꝰ aut dñi resurrectio.
Johaaz retinẽs fortitudinez vel vbi est retinere. siue dñm videns aut dñi fortitudo.
Joahe ipse cognoscens vł dñi cognitio siue cognoscẽs sciaz aut cognoscens ꝓncipium.
Joanã dñi decꝰ ł dñi pulchritudo.
Joarib dñs suscitãs mõtes vł dñs vigilãs fortitudine.
Ioari dño exaltatꝰ vł dñi exaltatio.
Joas sperãs vł tꝑalis, siue dñz sustollẽs aut dñi plasmatio.
Ioathã ꝑfectꝰ vel ꝑfectio. siue cõsumatꝰ aut ꝯsũmatio.
Ioathan: idem.
Ioathas ꝑfecte sustollens vel consumata plasmatio.
Ioaz dñm vidẽs uel dñi fortitudo siue ubi est retinere eũ aut ubi est reprehensio eius
Job dolor uel ociositas.
Job magꝰ uel magnꝰ siue dolens aut ululãs.
Jobab distillans ł mago pr̃e seu magnus pater aut doloris uł ululationis distillatio
Jobal delatus uel delatio siue dimittens aut dimissio.
[J]obama magus donatus domini uel dolor gratie dei.

Jobel magꝰ dei vel dolẽs do
Jocabed dñi germẽ vel dñi ꝓparatio. siue domini libamẽ aut dñi intelligentia.
Jochel germen diuinũ vel ꝓparatio dei.
Jocelam ꝯprimẽs eos vel opꝓssio eorũ.
Jod scientia: vel principium. seu dominatio dei.
Jodae ipse cognoscẽs vel dñi cognitio siue cognoscens scientiam aut cognoscens ꝓncipium.
Joed dño fuiẽs ł dñz testificãs
Joezer dñi fortꝫ vł dño sepat.
Jophe dñi os vł dñi disciplina siue dñs eligit aut dñs illuminauit.
Jogli contẽptus ł despiciẽs.
Joha dño rñdẽs ł dñi rñsio. siue dñans ei aut dñatio eius
Johana dñi donũ ł dñi gr̃a.
Johãna dñs misericors: siue dñi mĩaicordia: seu dño gr̃atus aut dominus gratia eiꝰ.
Johãnã dominus gratus eis vel dominꝰ mĩaicordia eoꝝ.
Johãnã erat donãs ł dñi donũ
Johãnã cuiꝰ ẽ donũ ł dñi gra
Johãnen dño donatus. vel domino gratificatus.
Joãnes dñi gr̃a ł in quo ẽ gr̃a siue cui donatum est. aut cui donatio a dño facta ẽ.
Johel dimittens. vel mutatꝰ: seu defluẽs aut decipiens.
Johel fuit dei ł incipiẽte deo siue est deus aut est dñs deꝰ
Johachim q̃ ẽ ꝯsurgẽs vel domini resurrectio: siue dñs suscitãs aut dño suscitante.
Joiada dñm cognoscens aut domini cognitio.
Joiadae dñi cognitio. vel ipso dño cognoscẽte.
Joiaden dñs cognoscens fontẽ vł dñs cognoscẽs oculuz
Joiarib dñi vltio ł dñi iudiciũ
Joiarim dñm exaltans vł dñi exaltatio siue dñs saltuum.
Jomna matutia vł dextra eiꝰ
Jona colũba ł donãs siue vbi ẽ dõatꝰ aut vbi est dõatio.
Jonadab dño obediẽs: vł dñi

spontaneus.
Jonadab: colūba pcipua vel donatio patruelis.
Jonas donās vel donat⁹ siue cui ē dōatō aut q̄ dōat⁹ ē dō
Jonathā colūba veniēs vl' colūbe donū siue colūba dans aut dn̄i donatio.
Joni colūba mea. l' donās mihi. siue donū meū aut donatio mea.
Joppe pulchra vl' pl'chritudo
Joppite pulchri vel decori.
Jor riuus vel fluuius.
Jor riu⁹ ei⁹. vel fluui⁹ ei⁹ seu man⁹ sublimiū. aut domini celsitudo.
Jorabeth dom⁹ excelsa vl' domus sublimuim.
Jorarei riu⁹ spiār vel fluui⁹ ꝯpunctionis.
Jorā q̄ ē excelsus vl' vbi ē excelsus siue dn̄s excelsus. aut dn̄i sublimitas.
Jorā riu⁹ doni vel fluui⁹ grē
Jordāis riu⁹ iudicij vl' fluui⁹ iudicatis siue descēsio eorū aut apphensio eorum.
Jore riuus excelsus vel fluuij exaltatio.
Jorim riu⁹ eorꝫ vel fluui⁹ eorꝫ siue excelsus riu⁹ aut fluui exaltatus.
Jora factura mandati vl' dn̄i saluatio.
Josabeseth vbi est saturitas germinis vel vbi ē saturitas resurrectionis.
Josabeth dn̄i saturitas. l' dn̄i iuramentum.
Josabia vbi ē icensuꝫ dn̄i. vel in quo est iuramentū.
Josaph dn̄i speculū vl' dn̄o vinculatus siue dn̄i labiū. aut dn̄o angustiat⁹.
Josaphat ipe iudicās vel ipe iudicat siue dn̄i iudictū aut dn̄s iudicabit.
Josech dn̄i iustus vel dn̄i iustificatus.
Josedech idem.
Joseph augmētū l' appositio
Joseph⁹ anguēs ꝯsilio vel apponens festinatioem.
Josphias ipe liber dn̄o. l' ipa libertas dn̄i.
Josias vbi est icensuꝫ dn̄i vel in quo est sacrificiū.
Josophōias dn̄o abscōditus vel dn̄i speculator.
Josoias vbi est sal⁹ dn̄i vel in quo est saluator dn̄s.
Josue sal⁹ vl' saluatio siue saluator aut saluaturus.
Joth scia vl' pncipiū siue dn̄ator aut dn̄atio.
Jotha ē pfect⁹ vel ē pfectō siue ē dn̄i pfectus. aut est dn̄i perfectio.
Jothā dn̄i pfectio. vl' dn̄i ꝯsumatio siue pfectio eorū. aut ꝯsūmatio eoꝝ.
Jothā scia dn̄i. l' pncipiū grē
Jouis inimic⁹ h̄ vel dn̄s ille
Jozabaad dn̄o dotat⁹ vel dn̄i dotatio.
Jozbad dn̄i fluens torris vel dn̄o torris fluitio.
Jozabad dn̄i dotat⁹. vel q̄ est dotatus a dn̄o.
Jozabeth dn̄i dos vel que est dotata a dn̄o.
Jozachar dn̄i vltio vel dn̄i iudicium.
Jozaded dn̄i fortꝭ seru⁹ vl' dominum fortem testificans.
Jozarib dn̄i vltio vel dn̄i diiudicatio.
Jozian dn̄i ductio ē vel dn̄i oliua est.

Hic. r. post. i.

Irad ciuitas descēdēs vel ciuitatꝭ descēsio. siue vigilās seruus. aut suscitans testimoniū.
Iras fratꝭ meus videns l' fr̄is mei visio seu vigilātē sustollene aut vigilās plasmatiōis

Hic. s. post. i.

IS vir vel assumptus.
Issa mlier vel assūptio
Isaac risus vel gaudiū
Isaar vir vigilans vel vir suscitator.
Isaarite: viri vigilantes. vel viri suscitatores.
Isachar q̄ ē memor vel dn̄m memorās seu vir mercedis aut est merces mea.
Isacharite q̄ sī memores vel dn̄ꝫ mēorātes seu viri mercedū aut sūt mercedes mee.
Isai salus mea vel dn̄i salutare seu vir deuorator aut vir assumens.
Isaias dn̄i sal⁹. l' dn̄i salutare
Isar vir puul⁹. vl' vir iminut⁹ seu vir vigilās. aut vir suscitator.
Isari vir puulus mihi. vel vir minorationis mee seu vir suscitans me aut vir vigiliaruꝫ mearum.
Isbaal vir vetustus. vl' vir deuorator.
Isboam vir deuorans pplꝫ. l' assūpt⁹ in fortitudine ppl'i.
Isboseth vir ꝯfusionis vl' assūpta ꝯfusio..
Iscarioth vir memorie vel ē merces e⁹ seu mēoria morꝭ ei⁹ aut memoriale dn̄i
Isimuth desert⁹. vel assumēs dissipationem.
Ismahel vir audit⁹ dō l' assumens exauditionem dei.
Ismahelite viri auditi deo vl' assumētes exauditiones di.
Israel mens vidēs deū. vel ē videre deum.
Israbel vir vidēs deū vel pnceps cuꝫ deo siue det visio ē aut fortis directus dei.
Israela mēs vidēs deū suū vl' pnceps cū deo suo siū ē videre deū ei⁹ aut directio di sui
Israhelite viri vidētes deū. l' assūpti pricipes cum deo.
Isuar vir puul⁹. l' vir imiut⁹. siue vir saluꝭ aut assūptio salutaris.
Isui vir loq̄ns vel assumptio salutis mee.
Istob vir bon⁹ vel assumptō bonitatis.
Ita ia mēs excedēs. vel mētꝭ excessus.
Italica mente excedēs vl' mētis excessio.
Italici mentiuꝫ excessus. vel mente excedētes
Ithamar isule palma. l' isule amaritudo siue vbi ē amarus aut vbi est ꝯmotio
Iturea mōtana. vel sublimis

Syrus est non hebreũ.
Iturei montani. vel sublimes
Ith⁹ mõs excelsus l' mõs sub limitatꝫ

Hic. u. post. i

IUbile⁹ ãn⁹ remiss⁹ vel ãnus remissionis
Iuchal potẽtia vel fortitudo.
Iucadaz ptãs opprimẽs eos vel fortis oppressio eorum.
Iudaia ꝯfitẽs dñz l' glificatio
Iudaism⁹ la⁹ vel ꝯfessio. ꝯtes
idaithe ꝯfitẽtes vel glorificã
Iudas ꝯfitẽs vel glorificãs.
Iudea ꝯfessio l' glificatio.
iudei laudãtes vel ꝯfitentes
Iudi laudãs vel confitens.
Iudith cõfitẽs vel glorificãs.
Iulius incipiens vel pncipiũ
Iulia idem.
Iuni⁹ icipiẽs. vel principium
Iunia idem.
Iupiter inimicus separãs: vel
I dominus separator.
Iustus elatus vel elatio. siue pcẽs. aut ipse alleuatus.
Iuth principium uel dñatio.
Seqũt ð icipientib⁹ ab. L. lra.

LAabadõ apolliõ grece exterminãs vel exterminator latine.
Laabim deusti vel iflãmãtes seu deustio aut inflãmatio.
Laada flãma iudicij uel deustio iudicantis.
Laadõ pdẽs vel inficiens.
Laamas iniqtas l' ad iiqtatẽ
Labaddoz pdẽs l' ificiẽs siũ solitarius aut solitudo eoꝝ.
Labã albũ. vel albedo. siue cãdid⁹ aut candidatio.
Labana dalbans eum uel cãdidatio eius.
Labaoth uẽiẽtes l' egrediẽtes
Labeth acceptãs l' acceptabil'
Labez cãdor uel cãdidũ. siue cor eoꝝ: aut cor filio meo.
Labũ deusti. l' iflãmantes siue deustio aut inflãmatio.
Labo ingressus l' igressio: seu uenientes aut ingredientes
Laboth idem.
Lacedemonia ꝯsurgens silẽtiũ. uel consurrectio sãguica
Lacedemões ꝯsurgẽtes silẽtio uel ꝯsurgẽtes sanguinei
Lachis iterest l' sibimet uir.
Lachor ꝯsurgẽs ul' ꝯsurrectõ
Lachũ cõsurrectio: uel ad cõsurgenduz.
Labed ipe sibimet uir uel ipemet uir su⁹.
Laphidoth lampas quasi os cultri ab ore non ab osse.
Labelin deo uel in deum.
Lais leo uel filius leonis siue ipse sibimet uir aut ipsemet vir suus.
Laisa leena uel in salutẽ: seu filia leonis aut filia leene.
Lamathara signũ l' ꝯditio siue ad signũ aut cõdictum.
Lamazabatãi. ut q̇d dereliq̇stı me l' ut q̇d derelictio mea
Lamazaphtani idem.
Lamech qñ ẽ nomẽ lra fultura uel adiutorium siue erectio: aut firmamentuz.
Lamech qñ ẽ nom̃ hois pcutiens vel percussio siue humilis aut hũiliat⁹ ctio.
Lãuel cũ quo ẽ ds l' i q̃ ẽ bñdi
Laodiꝗ fuit i võitu l' natitas expectata siue trib⁹ amata a dño aut trib⁹ amabil' dñi.
Laodicẽses sũt in võitib⁹ vel natiuitates expectate seu trib⁹ amate a dño: aut tribus amabiles dñi.
Laonimiz trib⁹ l' matres seu philarchi mltaꝝ tribũũ aut principes multoꝝ populoꝝ
Lapidoth fulgor. vl' fulgur siue fulgurãs aut fulguratio.
Larma sublimitas. vel consurrectio.
Lasa salus vel saluatio siue i salutem aut in saluationem
Lasabi sperauit in me vel in dño spes eius.
Lastenis salus donata vel saluator a domino.
Latusiz fabri: l' malleatores.
Lazarus adiutus dñi vel auxiliat⁹ a domino.

Hic. e. post. l.

LEbana albedo l' cãdida
Leben cãdidũ vel candidatio.
Lebeus corculũ vl' quasi cor.
Lebna later vel cementum.
Lebni lateres vel cementa.
Lebnitici latericij l' cemẽtarij
Lebona albedo vl' cãdidatio
Lecha gena ei⁹ vl' maxilla ei⁹
Lechi gena mea vel maxilla mea.
Lechis gena viri vel maxilla assumpta.
Lechũ ꝯsurgẽs l' ꝯsurrectio.
Ledan flamma iudicans vel exurgens.
Ledihel flãma iudicans deo. vel exurgens iudicium dei.
Leedan flãmaz iudicans vel exurgens iudicium.
Leemas iniqtas l' ad iniqtatẽ
Leeth flãma vite vel exustio pauoris.
Leghatha ignis. vel incẽdiũ
Leem panis vel refectio.
Lemazabathani vt q̇d dereliq̇sti me l' vt q̇d ðrelictõ mea
Lem additio uel frequẽs bona opatio.
Lesa salus uel saluatio siue in salutẽ aut in saluationem.
Lesem ad nomen iudicij vel ad auditionem.
Lesemdan ad nomen iudicij vel ad auditionem iudicãtꝫ.
Leuaboth vẽiẽtes l' edificãtes
Leui addit⁹ vl' apposit⁹ siue assumptus aut applicatus.
Leuite additi: vel appositi siue assumpti aut applicati.
Leuites adiectio vel appositio siue applicatio aut prosecutio.
Leuiatham persequens eos vel additamentum eorum.

Hic. i. post. l.

LIa laborans vel laboriosa.
Libanus albus vel cãdidus siue candor aut cãdidatio.
Libertini factura palee vel facientes paleas.
Libya veniens vel introiens
Lichaonia suscitãs vl' suscitatio siue ad suscitãduz aut ad suscitationem.
Lichaonij suscitãtes vel ad suscitãdum.

Lici ꝯsurgēs: vel lachrymas fundens.
Licia lachrymas fundens et vel consurrectio eius.
Licius ꝯsurgēs: vel ipse suscitās. siue lachrymas fundēs aut lachrymarum effusio.
Licij cōsurgētes. vel ipsi suscitantes. siue lachrymas fundētes. aut lachrymarum effusiones.
Liconia suscitās. vel suscitatiō
Liconienses suscitātes: vel suscitati.
Lidi geniti. vel edificati.
Lidia nata ei. vel edificatio eius.
Lidij nati. vel edificantes.
Lidda vtilis. vel edificata.
Liddij nati. vel edificantes.
Linus tibicen: vel cādidat⁹
Lisania nata tētatio. vel natiuitas tētationis.
Lisias generās vel generat⁹
Lisimacus generās percussionem. vel generationis percussio:
Listra gen⁹ decor. vel generans decorem.
Listris vtilitas angustie. vel vtilis tribulatio.
Lichostratos sublimitas: vel ꝓcliuiū: seu generās latitudinem. aut vtilitas fortitudinis.

Sic. o. post. l.

Lobna alba vel cādida siue albor: aut cādidatio.
Lobani albus vel candidat⁹ siue cor mihi. aut cor filij mei.
Lobni albus vel candid⁹. siue albor. aut candidatio.
Lobnitici albi. vel candidi. siū albedines aut cādidatores
Loboni albus. vel cādidat⁹. siue cor mihi. aut cor filio meo.
Lod vinculū vel declinatio.
Lodabar ipi verbū: vel ipsi sermocinatio.
Lodadid ipi seruitus: vel ipi testificatio.
Lodadin ipi cā. vel ipi iudiciū.
Loide ꝓsecutio vtilitatis. vel q̄ cōsecuta est vtilitatem.
Lomna lateres cādidati. vel later candidatio.
Loōnū philarchi multar tribuū vel ꝓnceps militū ppl'oꝝ
Loth vacās vel declinās. seu uinct⁹ aut ipe cōclusus.
Lothā ipe cōcludēs eos: vel ipe vinculū eoꝝ.
Lothā viculū. vel cōclusio. seu dclinās donū. aut vacās gře.
Lothe viculū e⁹ vel ipa ꝯclusio

Sic. u. post. l.

Lucas ipe eleuans. vel ipse consurgens.
Lucius. idem.
Lud vinct⁹. vel declinās. siū vtinā nat⁹: aut vtinā vtilis.
Ludi uiculati. vel dclinātes siū fortit ꝓsi. aut vtias ꝓficiētes
Luith gene: vel maxille.
Luza nux vel amygdalum.
Sequit ď icipiētib⁹ a lra. M

Mahel ꝯgregauit ds. vel congregatio dei.
Maacha mollities. vel confractio.
Maachati fracta ē mihi. vel cōfracti sunt mihi. seu venter cesus. aut vētris percussio.
Maadi mēsura serui mei. vel q̄ꝫ sufficiēs testimoniū meū
Maahi cōgregat⁹ mihi. vel cōgregatio mea:
Maala chor⁹ vel ifirmitas.
Maalaph ď mille vel ď doctrīa
Maaloth chor⁹ pccōꝝ. vel infirmitas temporalis.
Maalahel laudans deū. vel laudatio dei.
Maalmeō ď habitatōe vel habuerunt habitationem.
maalō ď fenestra. vel a ꝓncipio seu ꝯsūmat⁹. aut securitas:
Maallon idem.
Maama ꝯgregat⁹ popul⁹ ei vel ꝯgregatio populi eius
Meanite ꝯgregatio ppli ei vel ꝯgregatōes populoꝝ eius
Maamad desideriū. vel desiderabilis.
Maanath reqeseēs. vel reqetio
Maaria amara. vel domi⁹ mea. siū ex visiōe aut ex iussione.
Maaroth fouee vel spelūce.
Maasias onus dñō. vel assūptio dñi. bilis
Maath ďsideriū. vel ďsiderabilis
Mabar munitū suscitās. vel munimen vigilie.
Mabdiel munitus deo. vel munitio dei.
Mabdihelite mūiti deo vel munitiones dei.
Mabsā muniēs vel ꝓtegēs siue munimē aut ꝓtectio.
Mabsar muniēs vel munitio.
Macha ingeniū vel ꝑcussio. tectio.
Machabeus protegens. vel protectio siue ꝑcutiens. aut ingeniosus.
Machabei ꝓtegētes. vel ꝓtectiōes siū ꝑcutiētes. aut igēiosi
Machai. subactus mihi. vel mollities mea.
Maceda exustio. vel oriētalis siue pri⁹ aut in antecessum.
Macedā. exurēs. vel exustio siue oriēs. aut antecedens.
Macedonia cōbusta vel cōbustio. siue antecedens aut orientalis.
Macedōes cōburētes vel cōbusti. siue antecedētes. aut orientales.
Maceloth cet⁹ vel ecclesie siue cōgregati. aut cōgregationes
Macelloth idem.
Maccma. exurēs dominus. vel orientalis domini.
Macces. finis. vel definitio.
Macces. idem.
Maceth. oriēs vita. vel antecedens.
Machi. qd ē: vel qa ē. siū rex me⁹. aut regnū meum.
Machiel. rex meus deus vel regnum meum dei.
Machimath. quid est donū vel quid est donatio.
Machir venūdabit vel restituet siū vidēs. aut ď ifirmitate.
Machirite: venūdabunt. vel restituent: seu vidētes, aut de infirmitatibus.
Machinas. humilitas. vel attrectatio.
Machiathat hūilitas. vel attre

etata: siue tangens aut vili tas tributoꝝ.

¶Machonis: cōcupiscētia: vel concupiscibilis.

¶Moda mēsura: vel q̄ꝫ sufficiēt.

¶Madabas: mēsuraꝫ veniētē sustollēs: vel sufficientie venientis plasmatio.

¶Madabēa a saltu eius vel a nemore eiꝰ siue saltus eoꝝ. aut nemus eorum.

¶Madai: mensura mēa: vel q̄ꝫ sufficiēter mihi.

¶Madaliel: turris mea d̄s vel defensio mea deus meus.

¶Madan: ꝯdictio: vel habitaculū: seu mēsura doni. aut sufficientia gratie.

¶Madbares. heremus vel solitudo.

¶Madia mēsura domini: vel sufficiens dn̄o.

¶Madiā d̄ cā: vel de iudicio. siue in cām aut in iudiciuꝫ.

¶Madiā rn̄dēs vel diiudicās siue iniq̄tas aut ꝯdictio.

¶Madianei: rn̄dētes: vel diiudicantes: seu iniqui aut contradicentes.

¶Madianite. idem.

¶Madid. turris testiū: vel mēsura seruitutis.

¶Madiꝫ: iudiciū: vel diiudicatō

¶Madmēa: mēsura visceꝝ vel q̄ꝫ sufficient ex ipsis.

¶Madon cōtradictio: vel habitaculū: siue inhabitatio: aut inhabitantes.

¶Mapha: speculator: vel speculatio siue de speculo aut de speculatione.

¶Magal colōia vel trāsmigratō

¶Magala transmigrans euꝫ. vel colonia eius.

¶Magalim: colonie vel transmigrationes.

¶Magbena: ꝯfendēs filiū sibi vel defensio filij eius.

¶Magdal: magitudo: vel turris seu ꝓmuniēs: aut ꝓmūitio.

¶Magdael: turris dei vel magnificauit me deus.

¶Magdalū: magnitudo: uel turris seu ꝯfendēs eos: aut ꝓmūitio eoꝝ.

¶Magdalene magnifica vel ꝓmunita: siue turrēsis: aut d̄fensibilis.

¶Magdahel turris dei: vel magnificās deū: siū multū accepit a deo aut magnificauit me deus.

¶Magdalgad: turris pirate: vel defēdēs accīctū latrūculū.

¶Magdol tris vel magnitudo.

¶Magdolū: turris eiꝰ vel magnificans eum.

¶Magdola q̄s grādis vel q̄ turris siue q̄ ē magnitudo: aut que est magnificētia.

¶Maggedda: annunciās: vel annunciatio.

¶Magedd: fructꝰ doni: vel ānunciatio gratie: siue poma eiꝰ

¶Megeddo: tētatio: vel d̄ tētatiōe: siue pomoꝝ eius aut fructū cene eius.

¶Maggeddō. tētās: vel tētatō siū cēaculū. aut ihabitatio.

¶Mageth cena pauoris vel tētatio vite.

¶Magmas tāgēs: vel d̄ tactu siue vile tributū: aut vilitas tributoꝝ.

¶Magog doma vel tectū: siū de tecto: aut de domate.

¶Magro guttur uel de fauce

¶Magron guttur meroris. vel de fauce iniquitatis.

¶Mahari domꝰ visionis: uel amaritudo mea.

¶Mahelchirā ex dei ꝑte uel ex uita excelsa.

¶Mahuhihael ex vita d̄e: uel quis est dominus deus.

¶Maida ꝯdictio: uel mēsura sufficiens.

¶Maimā desideratus eis: uel desiderium eoꝝ.

¶Malach angelus vel nūciꝰ.

¶Malachi angelus meus vel annunciatio mea.

¶Malachias angelus domini uel ānunciās dn̄m.

¶Malachim liber regum.

¶Malachim nunciās eis. uel angelus eoꝝ.

¶Malachoth liber regnorum

¶Malachoth angelus tpē: vel annuncians rn̄sionem.

¶Malalal laudator meus: vel laudatio dei.

¶Malalehel laudans deum: vel laudatio dei.

¶Malaleheth angeli vel ānūciatores.

¶Malasar laudator principis vel despector angustiaꝝ.

¶Malathra visio vel de visiōe siū despiciēs aut despectio.

¶Malcha regnū vel ꝓncipatꝰ

¶Malchi rex meꝰ: vel ꝓncipās mihi.

¶Malchia regnator dn̄s. uel principatus domini.

¶Malchon rex mesticie. vel ꝓnceps iniquitatis.

¶Malchus rex cōsilij vel princeps festinato.

¶Maleth nūciꝰ vel regnator.

¶Maleloth angelꝰ vinctꝰ: vel annunciās declinationem.

¶Maloth ꝓnceps vel ānūciator

¶Malohoth angeli. vel ānūciatores. adipleti.

¶Mallothe plenitudines: vel

¶Mambre diuidēs vel diuisio siū claritudo aut ꝑspicuitas

¶Mābres mare in capite: vel mare pelliceum.

¶Mamoazer de longe: vel delōgatꝰ: seu alienatꝰ aut alienatio. ditas diuitiaruꝫ.

¶Māmō lucrū pecunie vel cupi

¶Māmona diuitie vel cupiditates. Utrūq̄ꝫ hoc nom̄ syrū ē pit̄ ꝛ hebreū vtriq̄ꝫ mixtū.

¶Mamucha elongās caloreꝫ vel alienatio ꝓstolationis.

¶Mamuchani. idem.

¶Man quid: vel quomodo.

¶Māua q̄d est hoc. vel q̄ūo ē istud.

¶Mana donās: vel requiescēs

¶Manaa munus vel ꝯsolatio seu sacrificiuꝫ. aut holocaustum.

¶Manaath munera vel ꝯsolatōnes. seu numerās vitaꝫ: aut pauoris completio.

¶Manad sepulchrum: vel monumentum. tioꝫ

¶Manaem ꝯsolās vel cōsola-

¶Manaeꝫ castꝛ: vel tabernaclꝫ. siue requies aut ꝯsolatio.

Manath requies l' ſepulchꝝ
Manaim caſtra vel taberna
cula ſeu requietiōes aut cō
ſolationes.
Manaſſes neceſſitas. l' obſtu
peſcens ſiue obliuioſus aut
qui oblitus eſt.
Mane numer⁹ vl' numeratū
ſiue cōpleuit aut cōpletio.
Maneeth numer⁹ vite vl' nu
merās vitā ſeu ɔplēs pauo
rē aut pauoris ɔpletio.
Manu quid nam hoc ē. vel
quomodo ē iſtud.
Manzameroth tridētes. vel
fuſcinule. ſeu ɔplēs pauorē
Manlius quid laboras vl' q̄
modo laborioſus es.
Māne reqeſcēs. vel reqeuit
Maoth curatus vel curatio
Maol chorus vel plenitudo
Maon habitaculū. vl' hitatō
Maozim inhitatōez videns
vl' hitaculū fortitudis eoꝝ.
Mapſa munimē vl' ptectio
Mapſam muniēs eos. vel p
tectio eoꝝ.
mara amaricāſ l' amaritudo
Maradath amara ɔtinētia.
vel amara iactātia ſeu ama
re ɔtinēſ aut amar⁹ arrogāt
Marai amaricās me vl' ama
ritudo mea.
Maraioth amara ſcia l' ama
ricans dn̄atio.
Marala amara conceſſio vl'
amaricanter ɔcedens
Maranatha in dn̄i nr̄i aduē
tu l' qn̄ dn̄s nr̄ aduēiet. Sy/
rū eſt non hebreum.
Marath amaꝝ tps vel ama/
ritudo peccati.
Marchaloth quadrige vel
q̄drigantes.
Marchus attrit⁹ vl' ōfricat⁹
Marc⁹ amar⁹ . vel declinat⁹
ſiue cert⁹ aut ſublimis man
dato.
Mardath amara ɔtritio vl' i
pudenter ɔtritus.
Mardochai amare ɔterēs l'
turem vel amara contritio
deuoratoris.
Mardocheus amare ɔterēs
ipudentem vel amare ɔtri/
tio ipudentis.
Mares amare tollens l' ama
ra plaſmatio.
Mareſa a capite. l' a pncipio
Mareth amara vita vl' ama/
ritudo pauoris.
Maria illuiata vel illuiatrix
Maria ſmirna maris l' ſtel/
la maris ſiue illuminās aut
mare amaꝝ. Syro at̄ ſmōe
dn̄a interpretatur.
Mariboth lites uel iurgia ſi
ue diſſēſiōes aut ɔdictiōes.
Marimuth litigās ul' ɔdicēſ
ſiue amara mors aut amari
tudo mortis.
Mariſa a capite l' a pncipio
ſeu amare tollens aut ama
ra plaſmatio
Marina amaꝝ on⁹ uel ama/
ra retentio
Marodach amara ɔcacitas
aut amara ɔtritio.
Maroioth amara ſcia l' ama
ricans dn̄atio.
Marom ſublimis. l' de excel
ſo ſeu amare triſtis aut ama
ra triſticia.
Marſana amare abūdās. ul'
amara egreſſio.
Martha ɔuocās uel irritās
Syro āt ſermone dn̄anſ aut
dominatrix.
Maſa onus uel aſſumptio.
Maſaa onerās eā. uel aſſum
ptio eius.
Maſſa pondus uel alleuatō
Maſſada retinēs vel reqrēs
ſiue aſſumens ſeruitutē aut
onerās teſtimoniū.
Maſaphot roſtra incenden
tia vel de tribulatōe roſtroꝝ
Maſai on⁹ meū vel aſſūptio
mea. dn̄i
Maſaia onus dn̄o l' aſſūptio
Maſal parabola vl' ɔuerbiū
Maſan iocūditates. vel iocū
ditatib⁹. ſiue onus dn̄i. aut
aſſumptio gratie.
Maſech pincerna. l' ɔpinatō
Maſepha ſpeculatoꝛ. vel de
ſpeculatione. tēplatio
Maſephat ſpeculatio. vel cō
Maſcia onus dn̄o vel aſſum
ptio domini.
Maſena ɔſpera. vel ſecunda
ſeu ſecundās aut ſecūdatio
Maſera eruditio vl' diſcipl'a
Maſerai eruditi l' diſcipliati
Maſerecha libās. l' attrahēs
ſiū liba⁹ aut vectigal vanū.
Maſerephoth ſpeculās ſupi
dumētū. vel ɔtēplatoꝛ ſup/
humeralis.
Maſerath ſpecla vel refugia
ſiue munitōes aut ɔtectōeſ
Maſpha ſpeculatio l' ɔtēpla
tio ſiue de ſpeculatōe aut d̄
ɔtemplatione.
Maſphat ɔtēplāſ tps vel ſpe
culatoꝛ peccati. platio
Maſphe ſpeculatio . vel ɔtē/
Maſia on⁹ dn̄o l' aſſūptō dn̄i
Maſloth ɔuerbia l' pabole
Maſma exandiēs l' exauditō
Maſmana auditoꝛ doni l' ex
audiens gr̄am. uitu'.
Maſob on⁹ ſui l' aſſūptio ſer
Maſobia ſpeculās dn̄z l' aſſū
ptio dn̄i. tracta libatio
Maſrecha vectigal vanū l' at
Maſrephot ſpeculās ſupidu
mentū l' ɔtēplatoꝛ ſuphūe/
ralis. ptio iniq̄tatis.
Maſreſa on⁹ ipiū vel aſſum/
Matha donās. l' donatō ſiue
tributū aut humile forum.
Mathalā ɔſūmās eos. l' pfe/
ctio eorum.
Mathama man⁹ vel donatō
Mathā donās. l' donat⁹. ſeu
donatoꝛ dōi aut dōatō gr̄e
Mathana donās ei vel dōa/
tio eius.
Mathanai donū ei⁹ mihi. vl'
donatio eius mea.
Mathania donās dn̄o l' dōa
tio dn̄i. dōatio dn̄i eoꝝ
Mathaniā donat⁹ dn̄s eis. l'
Mathāite dōatores l' dōati
ſeu donatores donoꝝ. aut
donatores gr̄arum.
Matharis ɔpluta. vl' ɔplutō
ſeu ɔplutū aut ɔplutō meū.
Mathat donās pecn̄ l' dona
tio tpis. natio tpis ei⁹
Mathata donās peꝯ ei l' do
Mathathias donat⁹ a dn̄o l'
donū dn̄i aliquādo.
Matheta dulcis ſaturitas. l'

dulcedo ſaturitatis.
Mathetha donās ei l' dōatio
Mathe⁹ dōator ꝯſilij ei⁹
vel donū feſtinationis
Mathiama donator grē dñi
vel donās donationem dño.
Mathias dōat⁹ dño l' dōatō
dñi ꝑ iuda.ſ i e⁹ loco poit⁹ ē
Mathimum donū dñi ē vel
donatio dñi eſt.
Mathlam conſūmās eos.
Mathrabith pſecutio vel vir
ga deſcendens. sator
Matreth yconom⁹. l' diſpen
Mathras dono indigēs l' do
nator dormitans.
Mathuſalā mortē miſit. vel
mortꝪ emiſſio ſiue mortu⁹ i
frogator aut mortu⁹ ē ⁊ int
Mathuſale idē. rogauit
Mathuel viuēs ďo vel viuēs
ďs ſeu ex vita ďi aut q̇s ē ſic
dñs deus. ta alienatus
Maumā q̇s ē ď lōge vl' ex vi
Maza ex hoc vel ex iſtis.
Mazarathzodiō.i. ſi gna ho
roſcopi ꝑ duodecim horas.
Mazarothzodiacō q̄ mathe
matici duoďci ſigna apellāt
Mazia ex hoc dñs vel ex iſto
dñatio. dñatio ē.
Mazian ex hoc dñſ ē l' ex iſto
Maziot ex h⁹ tꝫ ſ l' ex iſt rñſio
Mazuroth vicl'a vel diſciplie
ſeu ſucceſſiōes .l' excluſiōes
Hic.e.poſt.m.

M Echedē ab exordio vl'
ꝯ orientez.
Mechia ꝑcuſſuſ dño l'
ꝑcuſſio dñi. ctatio
Mechmas hūilitas vel attre
Mechme baſis q̇eſcēs vel ve
nūdat⁹ ꝯmotioni tiones
Mechomot fultuꝝ .l' ſupposi
Mechorath venūdat⁹ mihi l'
venūdatio mea. datio
Mechurat venūd at⁹ l' venū
Mechurathite venūdati vel
venūdatores. antiq̄rū
Medab fāes ātiq̄ vel fames
Medaba fames antiq̄ ei vel
fames antiq̄rum eius.
Medabena on⁹ vel pōpera ſi
ue de onere aut ď pōderib⁹

Medad mēſus ē l' acq̇euit ſi
ue metiēs aut mēſuratio
Medala aq̄ ſublimes vel mē
ſura i aqua.
Medā mentiēs vel rñdēs.ſi
ue mendatium aut rñſio.
Medana aq̄ eminentes vel
aquarū eminentia.
Mede meſura l' aq̄ eminētes
Medemena mēſura viſceruz
ei⁹ vel aq̄ eminētes ex ipſis
Medena aq̄ ſublimes vel aq̄
rum ſublimitas.
Medi adeq̄ti vel m̄ſuratoreſ
Media mēſura vel adeq̄tio
Medi mēſurās cām vel ade
q̄tio iudicij.
Medō m̄ſurās dolorē vel a
dequās murmurationem.
Medro mēſura vel m̄ſuratō
Meceber de q̄ vel vlterior.
Meethabel benigna dei vel
benignitas dñi.
Meezabel benigna ďi vel bo
nitas dei. ipetus aq̄ruz
Mephaath ipetus aque. vel
Mephat ſpeculū l' ſpecl'atio
Mepheth ſpeculū vite vl' ſpe
culatio pauoris.
Megia deſpiciēs l' deſpectio
Megbis deſpiciēs ꝯfuſionez
vel deſpectio ignominie.
Meida ꝯdictō l' mēſa ſufſici
Mehizabel bēigna dei ens
vel benignitas domini
Mela vall' ſalū l' vallis ſalſa.
Melcha regina l' regnatrix.
Melchaz regēs eos l' rex eoꝝ
Melchi rex me⁹ l' r̄gnāſ mihi
Melchias rex dñſ l' r̄gnū dñi
Melchiel rex me⁹ ďs vel re
gnū meū dei. gna mea dei
Melchielite r̄ges m̄i ďo l' re
Melchiſedech rex iuſtus vel
rex pacific⁹ ſiū rex pacis aut
rex iuſticie. gnū ſaluꝫ.
Melchiſua r̄x ſaluator vl' re
Melchiſue rex loq̄x vl' r̄gnū
cātilene ſiue rex me⁹ tyrān⁹
aut rex meus ꝑditio.
Melchō rex eoꝝ l' ꝑncipās ei
Melchō rex meroris vel ꝑn
ceps iniquitatis.
Melchonoth fulcra vel re

gna ſiue reges induti aut re
gum cubicula.
Melia vall' ſalis l' vall' ſalſa.
Melech chor⁹ vel a ꝑncipio
Melech r̄gnū vel regnator.
Melechi chorus meus vel a
principio meo.
Melechias chor⁹ dñi. vel a
principio dñi.
Melithme ifirmitas l' de ifir
mitatib⁹ ſeu mādatū hūile
aut mādatū humilitatis.
Mello plen⁹ vel plēitudo ſi
ue adipletus.aut adipletio
Meloth pleni aut a dimpletē
ſiue plenitudines.
Melothi pleni mei vel adim
pletiones mee.
Melloth pleni vel adipleti
ſeu plenitudines.aut adim
pletiones.
Mellothi pleni mei vel adi
pletiones mee.
Melſa rixa.vel in azimis.
Melluch vallis ſalſa ignio
mordētis vel vallis ſalis do
lorem ꝑſtolantium.
Melluchare vallis ſalſa mo
dētiū lapides.l' vallis ignea
lapidum acceruatoꝝ.
Melluth plēitudies vel adi
pletiones.
Mem a quo.vel ex ipſis.
Mēbrana apta vel māifeſta
ſeu aptio.vel manifeſtatio.
Memphis os vel ab ore ſiue
os eius aut os ex ipſis.
Memphiboſeth os ꝯfuſū vel
os ꝯfuſiōis.ſiue os ignomi
nie aut de ore ignominia.
Memphō os meroris. vel ď
ore iniquitatis.
Mēmius ex quo quis .vel ex
ipſis iſte.
Memin aque mee vel viſce
ra mea ex ipſis.
Memrath ex quo decus.vel
viſcera ꝯmotionis.
Men viſcera vel ex ipſis .
Mēna viſcera mea vel ex ip
ſis intimis meis.
Menelauſ viſcera maledicta
vel ex ipſis maledictis.
Mer apert⁹.vel manifeſtus

siue illūinās aut illumiatio.
¶Merab multido vel de multitudie siue manifestans patrem. aut illūinatio pr̄is.
¶Merari amaricās vel amaritudo siue apiēs vigilias aut illuminās suscitationem.
¶Merarite amaricātes l' amaricati: siue apientes vigilias aut illuminātes suscitatōez.
¶Mercuri⁹ apiens ciuitatib⁹ vel illūinans occursnz signi
¶Mere aptus: vel manifestus siue illnminans eum aut illuminatio eius.
¶Mered rebellis vl' aptio siue illūinās aut manifestatio.
¶Merephet fouēs vel cubans siue cubabat aut cōfouebat
¶Meremuth aperiens mortez vel illuminans mortuos.
¶Meribaal litigās cum marito vel litigās cū altissimo siue litigans in maritū. aut litigās contra altissimū.
¶Merimuth aperiēs mortem vel illnminans mortuos.
¶Merob multitudo vel multitudine.
¶Merodach amara pcacitas vel amaritudinē immittēs: seu amare ꝯtritus aut amara cōtritio.
¶Meron aque vel pfūditates
¶Meron illuminans merentes vel manifestans iniquos
¶Meronath illuminās merentes tpe vel manifestās iniq̄tatem peccati.
¶Meronathites illūinans merentes tpe vel manifestans iniquitatez.
¶Meroz apiens visionem vel immutatio fortitudinis.
¶Meroz consulens vel consilium siue archanū: aut aque sacramentorum.
¶Mes hospes vel host. siue mēsurator: aut mēsuratio.
¶Mesa e vado vel aqua rara.
¶Mesa hospes ei⁹ uel hosti ei⁹ siue mensurans eum aut mēsuratio ei⁹.
¶Messa hospes saluās uel mēsura salutis.
¶Mesara aqua rara uel propinatio siue dans potum aut propinator.
¶Mesach propinās. uel potū dās siue hospes fr̄is: aut hospes fraternitat.
¶Messalem hospes missus uel reddens redditionē: seu mēsurans pacez aut hospes iusticie.
¶Mesaloth euadens uinculū uel aque rare declinatio.
¶Mesameleth potū dans choro uel propinās a principio
¶Mesech amēs. uel trahens. siue ꝯpressus aut ꝯpressio.
¶Mesech deficiens uel prolongans seu defectio aut prolōgatio.
¶Mesepha speculator uel contēplator seu speculatio. aut contemplatio.
¶Mesellima capiens eos dn̄o vel palpatio eorum deus.
¶Meserot vincula vel disciplie: seu successiones. aut exclusiones
¶Meszabel benignus deo vel mensurator domini.
¶Mesphar spectatorē suscitās vel contemplatiōis vigilia.
¶Mesphareth hospes hians. vel hospitis hiatus.
¶Mesphe hospitis laque⁹. uel hospitis discipline.
¶Messias chrisma vel vnctio: siue xp̄s aut vnctus.
¶Messolam hospes seculi. vel mensura eternitatis.
¶Messolam capiens eos vel palpatio eorum.
¶Mesopotamia eleuata voce quadam vel eleuatio cuiusdam uocationis.
¶Mesraim hospitās eos: uel mēsura eorū. Sciēdū vo ꝙ mesram egyptus appellat.
¶Mesthi uarius. uel uarietas.
¶Messulam mensura doloris uel hostis anterior.
¶Metheha dulcis vel dulcedo
¶Methia vga vel lectulus:
¶Methabaal benign⁹ vir hn̄s l' ꝙ bōa deuoratio vetustat.
¶Methahel ꝙ bonus deus vl' ꝙ bōa diuinitas.
¶Methabehel idem.
¶Metri dulcedo videns l' dulcis visio.
¶Meusim saluās eos l' attrectatio eoꝶ.
¶Meza ex hoc vel ex isto
¶Mezaab eleuata vel sup eā siue aq̄ fluēs aut aq̄ fluitio.

Mic. i. post. m.

MIamin q̇s mr̄is fetus vel cui donatus.
¶Mibaar elect⁹ l' electō siue de elect aut ꝺ electiōe.
¶Micha q̇s h̄ aduerbiū loci. vl' quis est iste.
¶Michael q̇s vt deus vel quis est sicut iste dn̄ator
¶Michaia q̇s vt ds: vel q̇s vt deitas.
¶Micharob q̇s hic dilatās. vel q̄ ē hec latitudo.
¶Michas q̇s est hic aduerbiū loci vel quis est iste.
¶Micheas q̇s est iste vel quis est in hoc loco.
¶Michol aq̄ oīs l' aq̄ ex oib⁹.
¶Mido metiēs, vel mēsuratio.
¶Miphaar aq̄ impet⁹: vel aq̄ꝶ impulsio.
¶Miphibaal os deuorans vel os vetustat.
¶Miphiboseth os ꝯfusum. vel os verecundū. siue os ꝯfusionis aut os ignominie.
¶Mihahel domus dei vel dom⁹ exercitus.
¶Milethene generans castra vel generatio donātium.
¶Miletū generans uel gn̄atio seu generare aut onus ei⁹ ē.
¶Milicho regnator vl' regnū.
¶Minamin q̇s mr̄is fetus vel cui donatus est.
¶Myrrha amara vel amaricās seu amaritudo: aut amarica⁹
¶Miribaal litigans cū marito vel litigās cū altissimo: siue litigās in maritū: aut litigās contra altissimum.
¶Misaal tractās do. l' q̇s interrogauit deū.
¶Misaam trahens ppl'z l' interrogatio eoꝶ
¶Misaach q̇s vt ris⁹ l' q̇s vt fr̄ siue q̇s vt risus aut q̇s de gaudio.
¶Misael ppl's dei: vel q̇s est vt saluans deus
¶Misia q̄ idigētia vel q̄ ē dormitatio.

Misor humilitas vel tribulatio seu de humilitate aut de tribulatione.
Misor plana vel directa siue humilis aut cāpestris.
Mitilene trāsmigrans vel declinans: seu declīatio aut trāsmigratio.
Mitridates declinans donū sufficiens vel transmigratio doni sufficientis.
Mizaab quis vt aurū obrizū l' q̇s ē sicut aurꝝ purissimum
Hic. o. post. m.
Moab de p̄re l' ex p̄re.
Moabite de p̄re geniti vel ex p̄re generati.
Moaida mensura dn̄i vel sufficiens domino.
Moaz fortis vel robustus. siue robur aut fortitudo
Moazian de adiutorio dn̄i. l' dominus auxilitor est.
Mobonia edificium vel edificator.
Mobomiar edificans mihi l' edificatio mea.
Mobūia edificiū l' edificator
Mobumiar edificans mihi l' edificatio mea.
Mochebor vulnerās p̄rez luminis vel p̄rne iracundie.
Mochona suppositio vel sustentaculum.
Mochori venundator vel venundatio mea.
Mochoth plage vel vulnera
Mochotha plaga ei⁹ vel vulnerans eũ.
Modab natiuitas l' generatō
Modaba nascēs patri vel generatio eius.
Modin iudiciū vel iudicatio
Modin iudicans eos vel iudicium eorum.
Modollā ḡnatōez testificans vel natiuitatis testificatio.
Moelath dolēs vl' parturiēs siue ab adolescēte aut a p̄turiēte.
Moelathi dolor me⁹ vel parturiens mihi.
Mosei palpatio l' attrectatio
Mosea palpans eum vel attrectatio eius.
Moyses aq̄tic⁹ vl' assūpt⁹ ḋ aq̄

Moyses vrgēs vel liniēs siue attrectās aut palpans.
Molada princeps pisciũ: vl' dolor p̄turientis.
Molath regnās vel p̄ncipās seu dolēs aut parturiens.
Molathi rex meus vel princeps meus siue dolor meus aut parturitio mea.
Molathite regnātes l' p̄ncipātes siue dolētes aut p̄turiētes
Molchon reges eos vel princeps eorum.
Molid īfirmitas l' a p̄ncipio.
Moloch rex vel princeps siue rex nr̄ aut p̄riceps noster
Mool īfirmitas l' ad īfirmitatē: siue chor⁹ aut a p̄ncipio
Moola chorus ei⁹ vl' abl' initio eius: siue infirmās eum. aut infirmitas eius.
Mooli īfirmitas mea: vel de infirmitate mea siue chor⁹ me⁹ aut a principio meo.
Mooli chorus laboris. vel a principio laborioso siue infirmus laborās aut de infirmitate laboriosa.
Moolite chori mei vel a p̄ncipio meo: siue infirmitates mee aut ḋ īfirmitatib⁹ meis
Moos infirmitas l' h̄itaculū
Moosa īfirmās eū l' h̄itaclꝫ e⁹
Moosia infirm⁹ dn̄s l' h̄itaculum dn̄i.
Morath heres vl' h̄r̄ditas.
Morathi heres me⁹ l' h̄r̄ditas mea.
Morathite heres me⁹ iste vel h̄r̄ditas mea ista
Morasthim heres eorꝫ iste vl' hereditas eorum ista.
Morasthite h̄r̄des mei isti vl' iste sunt hereditates mee.
Moria visio l' visiōis siue illūinās aut dilucidās ip̄e ē loc⁹ in quo abrahe dc̄m ē vade in terrā visiōis.
Morithi heres me⁹ vel h̄r̄ditas mea
Morome sublimitas. l' celsitudo.
Mosa sal⁹ vl' eruditio.
Mosee saluator vel saluificator: siue a saluatore aut saluificatore.
Mosellamoth capiēs eos morti vel palpatio mortis eorũ
Mosera eruditio l' disciplina

Moserob vicula l' discipline
Mospbetaim sortes vel vicinie seu sortiū aut viciniarũ
Mosi palpator l' attrectator.
Mosoch captura vel capiēs siue capientes. aut capture.
Mosolon capientes eos vel palpatio eorum.
Mosollamia capiēs eos dn̄o vel palpatio eorꝫ dn̄s.
Mosollamoth capiens eos morti vl' palpatio mortꝭ eorꝫ
Mosollā capiēs eos vel palpatio eorum.
Mosura viculū vl' disciplina
Mozel erudit⁹ ḋo l' disciplina dei.
Hic. u. post. m.
Mumin ꝯsolās eos vel viscera eorum.
Musa palpās l' attrectās siue palpatio aut attrectatio.
Musach palpās f̄rez vl' attrectatio f̄ris.
Museroth vicula l' discipline
Musithe palpantes vel contrectantes.

Seq̄t de noib⁹ incipientibus ab. N. lr̄a.

Naa pulchra vl' pulchritudo.
Naab absc̄ōdit⁹ vel requiescens.
Naabi: absc̄ōdit⁹ mih̄ vl' req̇etio mea
Naad pulchra seruit⁹ vel pulchrum testimonium.
Naalal laudāt vel laudabūt: siue torrens aut laudatio.
Naalia: torrens dei vel laudans deum.
Naaliel torrens dei vl' laudatio domini.
Naalon: deus cādoris vel p̄lchritudo laterum.
Naama decora vel pulcherrima siue cōmouens eos aut commotio eorum.
Naaman decor⁹ l' pulcherrim⁹ siue ꝯmouēs eos. aut cōmotio eorū.
Naamath mouēs mortē l' decor peccati.
Naamathite mouentes mortē vel decori peccato.
Naamin pulcherrim⁹ vel cōmotio eorum.
Naar puer vel infantulus.

Naara puer ei uel ifantulꝰ eꝰ
Naarath pueritia tēporis vł
infantia peccatoris.
Naari puer mihi vel infan-
tulꝰ meus. lus dñi.
Naarias puer dño uel infātu
Naas serpēs vel coluber siū
augurās aut auguriū.
Naaron requies sonās vel re
quietionis sonitus.
Naason coluber murmurās
ł serpēs iutilis siue augurās
dolorē aut auguriū iniqtatꝭ
Naath decor tpis uł pulchri
tudo pcci siue abscōdēs pec
catū aut reqescēs tpe.
Naazab ex tūc ꝓpha ł ꝓphe
tauit tūc: siū pulchꝝ auxiliū
aut cessionis initiū.
Nabai ꝯspicuꝰ vel reqescēs.
Nabaioth sedēs vł excludēs
siū requiescēs tpe: aut cōspi
cuus rñsione.
Nabal stultus uel insipiēs.
Nabao ꝓphe vel veniētes.
Nabhoth sedēs ł excludēs
siū cōspicuꝰ aut requiescēs.
Nabath scādalū vel scandali
zās siū isipiēs aut insipiētia
Nabathei insipiētes vel scan
dalizantes.
Nabau veniēs vel includēs
seu venimꝰ aut inclusimus
Nabdael vrsus dei vel serui-
ens deo. tatio.
Nabeoth ꝓphetās. vł ꝓphe
Nablath organū: vel lauda-
toriū. datoriū latine.
Nabliō psalteriū grece lau-
Nablū organū ł laudatoriū.
Nabo sessio ł ꝓphia siue con
clusio aut supueniēs.
Naboe ꝓpha uel ꝓphia.
Nabaoth sessio uel ꝓphia: si
ue ꝯcludēs aut supueniēs.
Nabu veniēs: vel includēs.
Nabuchodonosor sedēs i an
gustia agnita ł sessio i agni
tione angustie siū ꝓphans
istiusmodi signū aut ꝓphia
laguncule anguste.
Nabulabarai calcās tps uel
calcatio temporis.
Nabusarachim calcator fra-
trū uel calcatio fratnitatis.
Nabuthei ꝓphe ł ꝓphantes
Nabuzardā ꝓphetauit pale
as: ł ꝓphia alieni iudicij.
Nachē pparās eos vel ppa-
ratio eorum.
Nachon pparās dolorē: uel
pparatio iniquitatis.
Nachor reqescēte luce uł ob
scuratio nouissima siue req
es luis aut pparaꝰ iracūdie
Nad ascendens uel ascensio
Nadab notiuus ł spōtaneus
Nadabias vouens dño: uel
spontaneus dñi.
Naemā fidelis vel fidelitas.
siū mouēs eos aut motꝰ eoꝝ
Naeth reqescēs: vel reqetio.
Naphador dispsa generatio:
vel dispsa generationis.
Naphech marina: vł maritia
Naphedor ꝯuersa generatō
vel cōuersio generatiōis.
Napheg marinꝰ vł maritimꝰ
Naphei maritimi vel anima
rū refrigerationes.
Naphes aia uel refrigerium
Naphis idem.
Nagge meridies ł meridiāꝰ
Nageb idem.
Nahai puer meꝰ ł infātia mēa
Naelel hymnꝰ vel laus. siue
laudās deū aut dī laudatō
Naid salū ł mare siū fluctuās
aut istabilis ⁊ sedis icerte.
Naim fluctꝰ vel motꝰ siue flu
ctuans aut cōmotio.
Naioth ꝯspicuꝰ ł excludens.
Nalol torrens vel laudatio.
Nama deus vel cōmotio
Namoel dormiuit deꝰ vł dor
mitio dei siū hi q̄ sē dei: aut
quos dormire facit deus.
Namra pardꝰ vł amaritudo
siū amaritudines aut ama-
ricationes.
Namrini pdi ł apostate: siue
ꝓfugi, aut trāsgressiōes eoꝝ
Namsi palpās vel tāgēs: siū
attrectans aut attrectatio.
Namuhel loquēs cū deo vel
cū quo loquitur deus.
Namuhelite loquētes cū dō
vel cū quibꝰ loquitur deus
Nanee piscis vł fetꝰ: siue ger
mē pulchritudinis: aut pa-
scua eorum.
Nartissus colligēs vel colle
ctio. siue lucerna scindēs an
accensus leticie.
Nasab exciccās vel exciccatō
aut germinatio eoꝝ.
Nasarā germē molle vel ger
mē tenerꝝ: siū germinās eis.
Nasia coluber dñi ł ſpēs dñā
Nasib titulꝰ vel statio. tor
Nasim dux vel pnceps: siue
principans eis.
Nason cōsolās vel quiescens
siue augurās aut auguriuз.
Nasor pulchritudo luis ł cō
solans angustiatum.
Nathā donatꝰ ꝯis vel dona-
tio eoꝝ. natō ꝛgnatoris.
Nathamelec dōatꝰ ꝛgno ł do
Nathan donās donū vel do
natus gratie. eū deus.
Natanahel donū dī ł dōauit
Nathinnei donātes: ł dōati si
ue hypodiacones grece aut
subministri latine.
Nathon donatꝰ merori vł do
natio iniquitatis.
Naua semē vel germen: siue
latratus aut pulchritudo.
Naue idem. tor.
Naum germinās. vel cōsola
Nanū germinās eis. ł ꝯsolatō
eoꝝ. tas aut ꝯsecratio.
Nazareth flos. ł vgultū siū sci
Nazareth vnctio vel mundi
cia seu custodiēs aut sepatō
Nazareꝰ vgultū vel floridus
siue custodiēs aut sepatus.
Nazareꝰ mūdꝰ ł scūs siue un
ctꝰ aut ꝯsecratꝰ: Utrūqз hꝰ
nomē apd hebreos n̄ scribꝛ
p. z. lrāз sз p hebreū sade qd
nec. s. nec. z. lrām sonat.
Nazarei vgulta vel floridi. si
ue custodiētes aut sepati.
Nazarei mūdi vel vncti: siue
sancti aut consecrati.
Nazareni idem.

Hic. e. post. n.

NEapolis mire cōmota:
vel mira cōmotio.
Nebaaz latratꝰ appbē-
sus vel latrantꝭ apphensio.
Nebaial latrās laxꝰ: ł latrās
laxatꝰ: seu latrātꝭ leuitas aut
latrātis latitudo.
Neballath latratꝰ tpis vel i
sipientia peccatoris.

Nebe latrans vel latratꝰ: siue psalteriū aut mensura
Nebal latrās deo. vel latratꝰ dei: siue mensura dei. aut dī psalteriū.
Nebo latrās. vel latratꝰ
Nebui latrator meꝰ vel psalteriū meum
Neochsaopatꝰ iste ł patō ista.
Neceb statio vel attrectatio.
Necho ꝑcutiens vel ꝑcussio.
Nechoda icludens iudicio.
Necophati excludens vel exclusio: siue iclusū aperiēs aut ꝑcussionem euadens.
Nechota aroma vel thymiama siue storax eiꝰ. aut arōatizatio eius.
Neele scala. vel torrens
Neelamite cuiusdā hr̄des vł cuiusdā hr̄ditates.
Neele cuiusdā heredes. uel cuiusdā hr̄ditas.
Neellamite scale vel torrētes
Neelescol torrens botri. vel botrus torrentis.
Neema ꝯsolās vel ꝯsolatio.
Neemias ꝯsolatꝰ a dn̄o. vel ꝯsolatio dn̄i.
Neesta es. vel metallū.
Nephael spirās deo vel applicans ori dei.
Nephe spirās. vel sufflās. siū spūs aut sufflatio
Nephee applicās ori. vł ligurius: qđ est nomen lapidis.
Nephec pruna vel carbo. siū seducēs. aut seductio.
Nepheg. idem.
Nephendor. maria ł maritia
Nephi purificās ł purificatō
Nephla purificās aggrauatū vel purificatio aggrauati.
Nephoa deceptō ł dissolutio
Nephusim aptuz nomen. vel dissoluta auditio
Neger florens vel floridꝰ.
Negoda includēs iudicio vł ꝑcussio iudicij.
Nehiel stās dō: vel statio dei
Neisoth stans vel statio. siue status tpis.
Nemā pulchritudo ł ꝯsolatō
Nēbra ꝓfugiū vel apostasiū. siue apostata aut apostasis.
Nēra ꝓfugiū vel trāsgressio.

siue ꝑdus aut amaricatio.
Nemri ꝑdi vel apostate siue amaricātes eos aut ꝓfugia eoꝝ. seu ꝑdoꝝ aut apostataꝝ
Nemrith ꝑdi vel apostate.
Nēroth tyrānꝰ vel ꝓfugus. siue trāsgressor aut apostata.
Nēsi palpās vel tāgens. siue attrectās aut attrettatio.
Nembsib stās vel attrectās. siue statio aut attrectatio.
Nepthad dceptio ł dissolutō
Neptali latitudo mea vel cōuersio eius.
Neptali discretꝰ vel sciunctꝰ seu cōuoluit me aut ꝯuolutio mea.
Neptali hitatio ł ꝯpatio siue ꝯuertēs eos aut latitudo eoꝝ
Neptali iplicatō ł ꝯuersaꝰ siū dilatauit me aut dilataꝰ mīa
Neptalimite ꝯuertentes eos vel latitudines eorum
Neptalite hitacula vel ꝯpaꝰnes seu dilatati mei aut iplicationes eoꝝ.
Neptar purificās ł purificatō
Nepte decipiēs ł dissoluēs. siue deceptio aut dissolutio
Nepthee decepti ł dissoluti siue deceptio. aut dissolutio.
Nepthoim sculpētes velꝰ apiētes siue dcipiētes eos. aut dissolutiones eorum.
Nepthupha dceptio vite remisse ł dissolutōe claudicās
Nepthui scalpētes. vel apientes. siue decipiētes eos. aut dissolutiones eoꝝ.
Neptusi aptū nomē vel dissoluta auditio.
Ner lucidꝰ. vel lucerna
Neregel lucis aceruꝰ ł lucerne aceruatio.
Nereꝰ lucis ꝯsiliū vł lucerna festinās
Nereth cithara. ł qͥ lucerna seu lux vite aut lucerna pauoris.
Nergal lucis aceruꝰ ł lucerna aceruata.
Nergel lucerna aceruata uel lucerne aceruatio.
Nerger lucerna inuoluta vel lucerne inuolutio.
Neri lucēs mihi vel lucerna mea.
Neria lucēs dn̄o: ł lucerna dn̄i
Nesia colubꝰ dn̄i ł sꝑpēs dn̄icꝰ

Nesibi titulꝰ meꝰ ł statio mea
Neson augurās vel auguriuz siue augur forꝫ aut auguris fortitudo.
Nesruth tentatio tenera vel fugitiuus tener.
Nestheꝰ erariꝰ vel metallariꝰ
Nethman dcꝰ vel motio siue ꝯmouēs eos aut ꝯmotio eoꝝ
Nethua imago vł imagiatio
Nethophati icludēs me: ł iclusio mea. ł iclusores mei.
Netophatite icludētes vł in

Dic. i. post. n.

N

Jcanor stans lucerna vel statura lucida.
Nicodemꝰ icludēs iudicio. vel effusio trenitatis.
Nicolaꝰ effluēs vł effusio: siū stultꝰ eccl'ie lāguēꝫ aut stulticia languoris ecclesie.
Nicholaite effluētes ł effluxiones. siū stulti eccl'e lāguēꝫ aut stulticia lāguoris eccl'e
Nichopolis germē ꝓtectōis mee ł ꝓtectiō germis mei.
Niger ascēdēs vel ascensio.
Nimpha os applicatū: ł oris applicatio.
Niniue feta vel spectiosa: seu germē pulchritudinis. aut natiuitas pulchra.
Niniuite feti: vel speciosi seu germia pulchritudis aut natiuitates pulchre.
Nisā: augurās gr̄az vel auguriū donatōis. Dic. o. pꝰ. n.

N

Oa mouens ł cōmotō
Noadaida mouēs seruitutē dn̄o: vel cōmotus testimonio dei.
Noadiae mouēs diluculū: ł cōmotio illuiati. eoꝝ.
Nobaha mouēs eos ł ꝯmotō
Norata mouēs ipiū ł ꝯmotō ꝯsūmationis visionū.
Nob latrās vel latratꝰ.
Nodab vter vel inflatio.
Noe reqescēs vel requieuit siue cōmotus aut cōmotio.
Noema decor ł fides seu voluptas aut delectatio.
Noemā pulchritudo vel pulcher seu ꝯsolatꝰ aut ꝯsolatō
Noemanite pulchri ł ꝯsolati seu ꝯsolatores aut ꝯsolatōes

Noemi:pulchra vel ꝯsolata.
Noesta metallũ vel es e.n.s.
Noestã es eoꝝ l' metal ũ eoꝝ
Noepheth:motus aptus vel
cõmotio latitudinis.
Noga:meridies: l' meridiã.
Noge idem.
Noom.decus vel consolatio
Noorai:ðcorãs magr̄m meũ
vel cõsolatio magistri mei.
Noorari:ðcorãs currẽtẽ ma
gistrũ vel cõsolatio consum
mati magistri.
Norã:requiescẽs excelse:l' cõ
motõ exaltati. Hic.u.p⁹.n.
N Aath:pulcher vel pul
chritudo. scua eoꝝ
Nun:pascẽs eos vl' pa
Nun:fet⁹ vel piscis siue vni
cus:aut sempiternitas.
Numeni⁹:decor⁹ vel fidelis
Seqt̃ de icipiẽtib⁹ a lra. O.
O Ad:vnitas vel laudatõ
Oal:tabernaculum: vl'
inhabitatio.
Oali:tabernaculũ meuꝫ vel
inhabitatio mea.
Oam:ve populo:vel isaniẽs
Hic.b.post.o.
O Bab:sperãs vel ample
xãs:siue dilectus aut di
lectio. dño.
Obadia:seru⁹ dñi:vel fuiẽs
Obag:mag⁹:vl' phitonissa.
siũ icãtatoꝛ:aut icãtatio
Obdarem.seruus australis:
vel seruus africanus.
Obdias:seruiẽs dño: vel ser
uitus dñi.
Obed:seruitus vel seruitoꝛ.
Obededom: seruiẽs rufo:vl'
seruiẽs faluo.seu seruiẽs ter
re:aut seruus sanguineus.
Obedia:seru⁹ dñi:vel seruiẽs
dño. ens deo.
Obediel:seru⁹ dei:vel serui
Obia fu⁹ dñi l' seruiẽs dño:
Oboth:phitones l'magi siũ
lagene grãdes:aut lagenaꝝ
grãditas. Hic.c.p⁹.o.
O Chet.diligẽs vel pscru
tãs:siue dilectio: aut p
scrutatio.
Ochol:tenẽs habitationẽ vl'
apphẽdẽs tabernaculum.
Ochoza:tenẽs magistrũ l're
tẽtio magri. hensio.
Ochozath.retentio vel app
Ochozias:retinẽs dñs vl' ap
phensio dñi.
Ochozã tenẽs l' apphẽdẽs si
ue retẽtio aut apphensio.
Hic.d.p⁹.o. suratio.
O Daita mensurans l' mẽ
Odema:seruus dñi vel
testificãs dominum.
Odia:idẽ. Odoia:idẽ.
Odollã:testimoniũ eoꝝ:vel
testimoniũ approbatio
Odolamites:ꝯtestãs aliquẽ
vel testimoniũ in aqua.
Oddoꝛ.ꝯtestãs generatiõeꝫ
vl' testificatio generationis.
Odoma fu⁹ dñi vl' testificãs
dominum.
Odsi:mẽsis me⁹:l' mẽsura mĩa
Odura mẽsura magistri uel
testificãs mgrm. h.e.p⁹.o.
O Epha:mẽsura vel effun
dẽs siũ est⁹ aut estuatio
Oephi mẽsura triũ modioꝝ
vel tres modij mensurati.
Oeph:diligẽs l' pscrutãs siũ
dilectio aut pscrutatio.
Hic.ph.post.o.
O Pha.effusio:l' estuatio
Ophal:nebula l' obscu
ratio:siue obscurãs:aut
nebulos⁹. ritima eoꝝ.
Opha thalamus eoꝝ vl' ma
Ophar:volãs vel volat⁹ siũ
volãtes aut volationes.
Ophat auꝝ obrizũ l' auꝝ pu
Ophaꝫ:idem. rissimũ.
Ophel:nebula l' obscuratõ si
ue obscurat⁹ aut nebulosus
Opher.ignominia vel igno
miniosus. miniosus.
Ophi infirmus aut ignomi
Ophim:tabernacl'a l'hitatõẽs
Ophimi:tabernacula mea:l'
habitationes mee.
Ophir:infirmãs vel infirmi
tas siũ irritũ aut ebriosum.
Ophin:discalciatus vel insa
na conuersio.
Ophra:volãs vel thalamus
Hic.g.post.o.
O G.congregãs vel acer
uãs seu abscondit⁹ aut
coaceruatio.
Oga:nobilis l'gl'iosus siũ ab
scõdẽs eũ aut coaceruãs el
Hic.h.post.o.
O Hia:ipse cognouit l' co
gnouit dñs.
Ohiada:ipe cognouit ꝑnitu
tẽ l' cognouit dñs testimõiũ
Oholi.tabernaculũ vl' inha
bitatio. Hic.i.post.o.
O Ja:infirmãs eũ vel infir
mitas eius.
Oiam:infirmãs eos vel infir
mitas eorum.
Oiã:seculũ l' etnitas:siũ ann⁹
iubile⁹ aut ann⁹ remissiõis
Hic.l.post.o.
O Lda ðstruẽs l' discẽrnẽs
siue ðstructõ aut diuerticlꝫ
Oldai:destruẽs me vl' discer
nẽs mihi siũ diuerticulum
meũ aut discretio mea
Oldã discernẽs donũ vel di
uerticulum grẽ.
Oli.infirmitas vel ꝓtectio.
Oliab:infirmitas prẽm l ꝓ
tectio patris.
Olimpa:dolẽs vel parturiens
Olimpiadis:doloꝛ tristiũ vl'
parturiẽs seruitutẽ.
Olofernes:ifirmitas discessio
nis l' ifirmitas vituli sagiatus
Hic.m.post.o.
O Mar:ppl'm amaricãs l'
populus amaricatus.
Omer:crispãs vel manipul⁹
Omri:crispãs me vel mani
pulus meus.
Omroi:crispãs magr̄m meũ
vel manipul⁹ magri mei.
Hic.n.post.o.
O N:doloꝛ vel meroꝛ.
On:iniqtas l inutilitas
On:inusitatio l' murmuratõ
Ona:merẽs eũ vel doloꝛ ei⁹
Ona:inutilis ei l' iniqtas ei⁹
Ona murans ei vel murmu
ratio eius. roꝛ eorum
Onã:meroꝛ populi vel me
Onã:inutilis populo l' iniq
tas eoꝝ. sitatio eorũ.
Onã:murmur populi l' mu
Onã:meroꝛ doni:l' dolõ grẽ
Onã:iniqtas doni vel inuti
litas grẽ. sitãs grẽ.
Onã murmurãs dni vel mu
Onesim⁹:decor⁹ vel rñdens

sive decus aut responsio.
Onesiphor⁹ rñdens lris: vel decore adherens.
Oni merẽs mihi l' dolor me⁹
Oni iutil' mihi l' iniq̃tas mea
Oni murmur meũ vel musitatio mea. reqescẽs.
Onni dolore ɔmot⁹ l' merore
Onni iutil' reqẽs l' ũq̃ ɔmotõ
Onni murmure mot⁹ l' musitatione qescens.
Onias merẽs dño l' dolor dñi
Onias iniqu⁹ dño l' iutil' dñs
Onias murmurãs dño l' musitatio domini.
Ono merẽs cũ l' dolor ei⁹.
Ono iutilis ei l' iniq̃tas ei⁹.
Ono murmurans ei vel musitatio eius.
Onon murmure musitans l' musitatione murmurãs sive dolor iutil' aut merẽs iniq̃tate. Hic.o.post.o.

O

Ola tabnacl'z: inhita⁹
Olla idez.
Oli. tabernaculum meum vel inhabitatio mea.
Oliab tabernaculũ meũ pr̃ l' ihabitatio mea pr̃is.
Oliba tabernacl'z meũ i ea l' ipa ẽ tabernaculum meũ.
Olibama tabernaculi altitudo l' hitaculũ meũ i aliquo.
On labor vel dolor sive dolẽs. aut laborios⁹. do eorum
Ozam vidẽs eos vel fortitu
Ozias vidẽs dñz: l' fortitudo dñi. Hic.r.post.o.

O

R foramẽ l' iracũdia.
Or mons vel lumẽ siñ pellis aut iracundus.
Oraim ɔcipiẽs l' ɔphẽdẽs siũ ɔceptio aut ɔphensio.
Oram irati l' ne excelso seu ne iracundie aut ne iracũdo.
Oram mõs ppli vl' lumẽ eorum
Oram pell' ppli l' foramẽ eorum
Orã iracundus ppl's vel iracundia eorum.
Orchath estimãs l' estimatio
Orchathi estimãs mihi l' estimatio mea.
Orchiatharoth longa corona vel longitudo corone.
Oreb ardor l' siccitas sive corvus aut solitudo
Oreb mẽsa vel massa sive tentans aut tẽtatio.
Orem dolor vel iracundia.
Oreth longanimis vl' diuturn⁹ seu lõganimitas aut diuturnitas. biẽs ei.
Orpha cervix eius aut super
Ori lux mea: l' mons meus.
Ori pellis mea l' foramẽ meũ
Ori irascẽs mih l' iracũdia mĩa
Ori gigas vel excelsus.
Ori coquẽs vel excludẽs.
Ori apphẽdens me vel apphensio mea.
Orim gigantes vel excelsi.
Orim apprehendentes me: l' apprehensiones mee.
Orim loq̃ntes l' excludentes
Orma anathema. vel anathematizatio. nostra
Ornã lumẽ nobis vl' illũina⁹
Ornan lumẽ grẽ l' illũinatio donatiõis. tristicie.
Oron mõs iutilis vel foramẽ
Oron pellis iniq̃ vl' ira murmurantiũ. tãtiuz
Orõ luiñ mẽoris l' dolõ musi
Oronite mõtes iutiles. vl' foramina tristiciarum.
Oronite pelles iniq̃ vel dolores musitantiũ.
Oronite lumia meroris vel iracundie murmurantium
Oronim luiñ meroris eorum. l' iracũdia iniquitatis eorum
Oronom mons inutilis eis. vel foramẽ tristicie eorum.
Ornaim idem.
Ornaim lumẽ meroris eorum. l' iracũdia iniq̃tatis eorum.
Orthosiada r̃cte idigẽs; testimonio l' lumẽ positũ testificatiõi. Hic.s.post.o.

O

Sa spes vel salutatio.
Osai spes mea. vel salvatio mea.
Osaias spãs i dño l' salva⁹ dñi
Osãna salva vel vivifica sive salvifica nos aut salvificatõ
Osie spes l' salvator. nr̃a.
Osee spans i eo l' salvatio ei⁹
Osia spãs i dño l' salvatõ dñi

O

Hic t.post.o. tiõ eorum
Thã tps eis vl' designa
Othei signũ meũ vl' tpalitas mea.
Othio dolor ei⁹ l' ɔtristãs eũ
Othir pccõ vigilãs l' signũ tẽporale. tpalis.
Othin stãs peccato vl' statio
Otholia signũ laboris vel dsignatio tpalis. deo.
Othoniel signũ dei vl' rñdẽs
Otpota signãs eos l' designatio eorum. Hic.x.post.o.

O

X violent vel voluntarie Hic.z.post.o.
Oza vidẽs l' robust⁹ seu visio aut fortitudo.
Ozai fortis meus vel robur meũ siũ vidẽs me aut fortitudo mea. corũ.
Ozã vidẽs eos vel fortitudo
Ozã vidẽs donũ l' fortitudo gratie. designatõ
Ozãmoth q̃si signũ: vel fortis
Ozazi fortis ductor. vel vidẽs olivam. oculus.
Ozen vidẽs fortẽ vel fortis.
Ozẽsera vidẽs fortẽ pncipis vel fortis ocul⁹ angustiãti.
Ozgi vidẽs luctã vl' robust⁹ luctator. aut fortitudo.
Ozi vidẽs l' robust⁹ seu visio
Ozias vidẽs dñz l' fortitudo dñi. dñi est.
Oziã visio dñi ẽ. vl' fortitudo
Oziph germinãs. l' germia⁹
Ozil' vidẽs deũ. l' fortitudo di
Ozielite vidẽtes deũ vel fortitudinis dei.
Ozi auris mea. l' audit⁹ me⁹.
Ozinite aures mee. l' auditores mei.
Seq̃t de icipiẽtib⁹ a. P. lr̃a

P

Aphũ redimẽs cadẽtẽ vel redẽptio cadẽtis.
Palestia ore ɔtusa vl' ore ɔtundẽs. sive os malleatoris aut oris ɔtusio.
Palestini ore ɔtusi vl' ore cõtũdẽtes sive ora malleatorum aut oris ɔtusiones.
Palmirã ore ɔtundẽs vl' os malleatoris cadẽtiũ
pãphilia ɔversio a ruia l' divisio
Paphilẽses ɔversi a ruia. vl' divisione cadentes.
Panarctos liber ecclie vel liber ecclesiastic⁹. tor.
Paraphrastes garul⁹ l' ɔiecta
Paralceruccena pura l' ppa⁹

Pariō discooptꝰ l discoopiēs
Parmēa diuidēs plenitudi
nē. vel diuisio plenitudis.
Parchia pfecte diuidēs vel
pfecta diuisio.
Parthi pfecte diuidētes l p
fectio diuidētiū. sio
Pascha trāscēsus vl trāsgres
Pathma sepatio vel sepatrix
Pathmos sepatio hostis vel
sepatio palpātiū. eiꝰ
Patroba vidēs eū l dissolutō
Patroclꝰ sepatꝰ l dissoluens
Patura sepatrix vel sepatio
Paulꝰ os tube vl os eoꝝ: seu
electū mirabile aut electōis
miraculū. Hic e pꝰ. p.

P

Edno tētatio mouēs l
dissecatio cōmotiōis.
Pellusiū os malleās.
vel os malleatoris.
Pētateuchū qnq3 libri moy
si. vel qnq3 libri mosaici.
Perganiū dissecās valles vl
diuidens cornua eoꝝ.
Pergen duorās vel vorago
Peribolꝰ saccꝰ absortꝰ: vel re
positio iueterata.
Perida tētatꝰ dilectꝰ vel tē
tatio amabilis.
Perichopē icisus vel icisio.
Perōe sacculꝰ. vel repositio.
Persidia tentans. vel latera
sua dissuēs. dissuentes
Perse tentati. vel latera sua.
Persipolis tētatio ciuitatū.
vel dissuēs latera ciuitatibꝰ
Petrus agnoscēs vl discalci
ans siue cognitꝰ aut dissol-
uens. Hic. i. post. p.

P

Igmei cogniti dño vꝰ
dñm cognoscētes.
Pila os malleās. vel
oris cōtusio. leatoris
Pilatꝰ ore ꝯcūdēs l os mal
Pirrus dissoluēs l dissolutꝰ.
Pisita cognita dño vl cogni
tio dñi
Pistricū fidele: vel fidelitas
Prisca cognita vl cognoscēs
Priscilla cognoscēs dñm ul
cognitio domini.
Priscꝰ agnitꝰ uel agnoscens
Hic. o. post. p.

P

Oblius tabernaculu3
vel inhitatio.

Pollati ore ꝯtūdēs uel os
malleatoris. rio.
Pontus iclinās uel inclina
Pōtici iclinātes ul icliatōes
Pōtiꝰ declinās ꝯsiliū ul ꝺcli
nās festinationē.
Portiꝰ dura diuiao uel diui
dens duritiā coꝝ
Possidonius cognoscēs ue-
natione l cognitio ꝯmotōis
Probus fructꝰ ꝯfusus ul fru
ctuū ignominia.
Procorus fructꝰ ꝯgregās ul
fructuū ꝯgregatio.
Ptolemeꝰ ad mēsurā dedu
cēs uel ad mēsurā reductus
Ptolōai ad mēsurā ꝺducēs
uel ad mensurā deductio.
Ptolemaida ad mensurā de
ducēs l ad mensurā reducta
Ptolemais idem.
Ptolemaidenses ad mēsurā
deducti vel ad mensura3 re-
ducētes. Hic. u. post. p

P

Ablius tabernaculu3
vel inhabitatio.
Pudens indutus con
silio vel indumētū ꝯsilij.
Puteolis declinās l decliatō
Putiphares os inclinās vel
oris inclinatio siue os incli-
nās ad dissecandū aut disse
cās ad os inclinandu3. Hec
oia noia greca vel latina ꝺm
linguam hebraicā violēter i
terptata sunt. Sciendū nan
q3 est q apud hebreos. p. lit
tera nō habet nec vllū nomē
est apud eos qꝺ hoc elemē-
tum sonet abusiue igit accipi
enda sunt. Sequitur ꝺ
incipiētibꝰ ab. R. littera

R

Aab fames vel ipetus
Raab lata vel dilata-
ta siū latitudo aut dila
tatō. Si. n. raab p a i mediā
lraꝝ scribat: famē significat:
siue ipetū. Si vo p heth lati
tudinē l dilatationē hoc aūt
euenit ꝺ3 accētuū ꝛ lraꝝ di-
uersitatē vt i tā varias ꝛ ꝯtri-
as significatōes noia ꝯmutē
mutēt. ꝛ in tam diuersa vtāt
Raaba fames eꝰ l ipetꝰ eiꝰ: siū
dilatās eū aut dilatatio eiꝰ.
Raabia impetꝰ dñi vel fame

licꝰ dño. siū diiudicās dñm
aut diiudicatio domini.
Raabath bucca: l maxilla.
seu bucce. aut maxille.
Raam multū vel visio: siue
tonitruū aut multitudo.
Raama vidēs l tonitruū eius
siue mltū ei aut mltitudo eiꝰ
Raamas multū dño vel visio
dñi seu videns dñ3. aut toni
truum domini.
Raamses malicia tinee l ma
licia de tinea siū intonuit le
tꝰ aut intonāq3 leticia.
Raasōn cursus. vl placētia si
ue ꝯtēplatio aut ꝯsummatō
Raatha mgr pcci: l magratō
temporalis.
Raba multa vel magna: siue
iudicans aut iudiciu3.
Raabaā mltitudo ppli: l ma-
gnitudo eoꝝ siue iudicās po
pulos: aut iudicium pploꝝ.
Rabai multum mihi: vel ma
gnitudo mea: siue iudicans
me aut iudiciū meum.
Rabath multum temporis: l
grande pecatū: siue indicās.
tps aut iudiciū pccōꝝ.
Rabi doctor vel mgr seu do-
cens me aut mgr meꝰ.
Rabiuth doctrina multitudi
nis vel magisterium iudicāq3
Raabai multa hec vel multi
tudo ista.
Rablath multu3: vel mlta si
ue mltitudo aut mltitudies
Rabmag pnceps cibi vel do
minator edentium.
Raboni doctor l mgr seu do
cēs me aut mgr meus.
Raboth grande signum vel
multū rñdens: siue iudicans
rñdentes aut iudicium re-
spondentium.
Rabsaces multus osculo vel
princeps deosculans.
Rapsaris princeps eunuchꝰ
vel magister eunuchorum.
Rabares multū alienus vel
grandis descensio.
Racha vanꝰ vel vanitas siue
absq3 cerebro aut signū sub
sannatiōis.
Rachab ꝯcita vel quadriga:
seu visio aut ascēsio.

Rachal tristis vel deorsū ferens siue res aut negociatō
Rachel ouis. vel visio seu videns deum. aut videns pricipium.
Rach⁹ substātia vel pecunia
Radai vidēs me aut fortitudo mea.
Rapha sanitas vel medicia dei.
Raphael sanans deo vel medicina dei.
Raphata sanās dño vl' medicina domini.
Raphaim gigātes vel medici. siue facture nr̄e aut laxati eorum.
Raphao sanās eū vel medicina eius.
Raphaza sana visio vel medicina fortitudinis.
Raphes defiens vel medic⁹ seu volucris aut curs⁹ oris.
Raphidim tentatio vel laxe manus seu visio oris aut vidit os sufficiens eis.
Raphidim sanitas fortiū. vl' sanitas iudicij seu visionis fort' aut dissolutio fortium. Juxta ꝓprietatē vō ligue syre interp̄tat' remisse man⁹. l' remissio manuū
Raphiō medicia doloris vl' tentatio iniquitatis.
Raphu tētatio. uel dissolutō siue sanitas aut medicina.
Ragal res vl' negociatio seu tristis aut deorsū ferens.
Ragau pascēs uel egrotās.
Rages pabulū uel egrotatō
Ragon hyems. uel pabulū siue multū d̄lectās. aut mltum delictum.
Raguel pastor d̄i vl' egrotās deo siue pascens deum. aut pabulum eius deus.
Rahuel idem.
Rahaia pastor dñi l' egrotās dño siue pascēs dñz aut pabulum eius dñs.
Rahelaia idem.
Ram excelsus l' exaltat⁹ siue tonitruum aut exaltatio.
Rama excelsa uel exaltata siue tonitruū aut exaltatio.
Ramale sublimitas aut exaltatio siue tonitrum. aut exaltabitur.
Ramalia excelsus dño vl' tonitruum domini. siue excelse laborans aut exaltatio laborantis.
Ramasse pabulū uel tinea siue malicia tinee. aut malicia de tinea
Ramath excelsuz signū siue exaltata peccato. seu mortē uidit aut mortis uisio.
Ramatha idem.
Ramathā excelsū signū ppl'i l' exaltatō pc̄ci eoꝝ seu mortem vidit eis aut visio mortis eorum.
Ramathaim excelsa duo uel excelsa bina siue duo sublimes aut duo exaltati. Hec duo excelsa. l' bina sublimia sūt due trib⁹ r̄gia. s. ac sacerdotal'. Unū helcana fuisse legit' de ramitaahi q꞉ p̄r eius d̄ tribu leui fuit ⁊ m̄r ei⁹ d̄ tribu iuda qd̄ nōt' i eo ꝙ effrate⁹ d̄r ab effrata uxore. s. caleph quā cōstat extitisse de tribu illa.
Ramathiechi excelsū signū gene uel eleuatio maxille
Ramathite excelsa signa vel mortē videntes
r amelec excelsa portio uel exaltata pticula.
Ramesse amaricās uel ꝯmotio tirbulenta. siue corrosio tinee aut tonitruum gaudij
Ramech mort' uisio. l' excelsum signū siue celsitudo pauoris aut exaltatio uite.
Ramoth excelsū signū vl' exaltata visio
Raron cursus magistri l' cōsūmatio magisterij.
Raronites currēs magister vel consūmatus magisterio
Raronite currētes magistri uel consummati magisterij
Rasaia impius domin⁹ uel uarietas dñi.
Rasathaim uarietas bina vl' iniquitas duoꝝ.
Rasim varians eos uel iniquitas eorum.
Rasin impius uel iniquus seu uarietas aut pictura.
Rathanim sonit⁹ uel iuniperus siue uisio cōsūmata aut uision s ꝯsūmatio. Ferunt hoc lignum iuniperi multo tempore ignē ꝯseruare. ita vt si pruna ex ei⁹ cinere operta fuerit vsq꜡ ad annū ignita ꝑdurent.
Razias sacrat⁹ dño vel misticus domini.
Razom mystic⁹. vel sacrat⁹.
Razon idē.

Dic. e. post. r

Eaias mgr̄ dñs l' dilatatio dñi.
Reba multa vl' mgr̄ siue iudicans aut iudicium
Rebai multū mihi vl' magnitudo mea siue iudex meus. aut iudiciū meum.
Rebe q̄rt⁹ l' q̄tuor siue ordia
Rebee idē t⁹ aut ordiatio
Rebeca patiētia l' mlt̄ū accepit siue mlt̄a patiētia. aut q̄ multū accepit
Rebla ꝯmissū vel mlt̄itudo.
Reblata multa h̄ l' mlt̄ū iste siue mlt̄ū ꝯmisit h̄ aut multū ꝯmissum huius.
Rebmag quart⁹ ingenios⁹. vel ordinata ꝑcussio.
Recha mollis l' delicat⁹ siue mollicies aut teneritudo.
Rechab ꝯcedēs vel excelsus seu mollis pat' aut teneritudo patris.
Rechabite ꝯcedētes l' excelsi seu teneri p̄rib⁹ aut delicie patrum. tas
Rechat mollicies l' sublimitas
Recē pictura vl' varietas seu vacuefecē aut vacuefactio.
Rechma tentatio vel militia quepiam.
Reesachmus. vel frenū siue retinaculū aut cohibitio.
Rephan factura l' reges seu nr̄a reges aut nr̄a factura.
Regali pedes. vl' ambulatio siue iter aut itinera.
Regmē cib⁹ vel refectio siue pascens eos aut pascua eoꝝ
Regma tētatō l' militia q̄piā
Regom iter vel ambulatio.

Rehi pastor meꝰ vel pabulū meuz.
Rēma excelsa l' vidēs aliq̄d
Rēpha excelsa eructās. l' exaltatio nihil. aliq̄d req̄et
Rēmi excelsa ɔmotō l' vidēs
Remia excelsus dn̄i l' exaltatio dn̄i. altatio inutilis.
Remō excelsū murmur l' ex/
remono excelse merēs l' ex/altatio iniq̄tatis.
Remō eccl'a.vel ɔgregatio.
rēmō sublimis .l' exaltata seu malū pn̄icū aut malū grana
Rēmophares diuidēs tū eccl'am l' dissipās ɔgregatōz
Rēmophares sublimitas violēta l' exaltatᵃ dissipata seu diuisio mali punici aut diuisio mali granati. mortis.
Remoth vidēs mortē l' visio
Rena mgr̄ abscōditꝰ.l' magisteriū pulchritudinis.
Res caput vel patiētia
Resa caput eiꝰ l' patiēs eum
Ressachamꝰ vel frenuz siue stadium aut retinaculum.
Resatha ipietas: vl' iniq̄tas.
Resathai ipiꝰ eiꝰ l' iiq̄tas eoꝝ
Reseph iiq̄tas mēte l' caput
Resen caput fontis vl' patiētia oculi.
Reseth ipietas l' iniq̄tas seu cap̄ vite aut patiētia pauoris
Respha currēs vel velox seu cursus aut velocitas.
Resia caput dn̄i l' patiēs dn̄s
Rethma sonitꝰ l' iuniperꝰ seu vidēs cōsummate: aut visio cōsūmata.
Reu pascēs.l' pastꝰ est seu pauit me aut pastio mea
Reū pascēs eū l' pabulū eoꝝ
Rezer mgr̄i viscera fortia l' mgr̄o viscera scificata

Hic.i.post.r.

RIba mlt'a l' magna siue iudicās aut iudicium.
Ribai multū mihi. vel magnitudo mea: seu iudex meꝰ aut iudiciū meū. cellā
Ripha vidēs bōa l' vidēs bu
Riphath vidēs bōa tpis l' vidēns bucellā vite.
Riphet vidēs bona pauoris vel vidēs buccellā uite.

rithus querēs vel bonꝰ seu lumē aut inq̄sitio bonitatꝫ.

Hic.o.post.r.

RO mgr̄ vel magisteriū.
Roaga mgr̄ meditās l' mgr̄i locuꝰ aut fortꝫ su/
robai ipetꝰ l' latitudo. scepꝰ
roboā dilatās ppl'z l' dissipās ppl'os.siū ipetꝰ ppl'i aut iclinatio populoꝝ.
Robooth platee vel latitudines seu platee inclinate aut platearum inclinationes.
Rode vidēs l' fortꝫ seu visiōis fortitudo aut vis fortitudis.
Rodie vidēs vitā vel videns essentiam.seu vidēs iudiciū
Rodim patruus iudicans vl' visio iudicij patruelis.
rodū visio: l' descēsio seu dis/sentiēs aut dissidium.
odij vidētes: l' descēdentes seu dissentiētes aut dissidia.
rodochus fortꝫ durꝰ l' vidēs nigredinē. (tristicie
roegal deorsuz ferēs vl' mgr̄
rogel dorsū ferēs l' negocia/
tristicie. ciaᵉ tristicie coꝝ
rogeli dorsū ferēs eos l' nego
rogomelech mgr̄ fonte pꝫ.
magsans decipulas portōis
roma magisteriū frāgēs vel magisterij ɔfra ctio.
roma tonās vl' sublimis siue tonitruum aut sublimitas.
romani tonātes vel sublies siue tonantes sublimit aut tonitrua excelsa.
Romelia mgr̄ frāgens laborātes.aut sublime tonitruū laborātium.
Roob: platee vel latitudies.
Roobia platee dn̄i.vel latitudines dn̄antium.
Roobot h: platee icliate.vel plateaꝝ iclinatiōes.
Roos: turris.uel ppugnacᵘa
Ros: caput uel initiū.
Rosmophi: caput fortiū uel initiū uicinaꝝ.
Roth: uisio uel festinatio seu deficiēs aut defectio.

Hic.u.post.r

RUbē: uidēs filiū l' filiꝰ uisiōis: seu uidens in medio: aut uidēs p mediū

Rubeni.vidēs filiū meū l' filij mei visio seu videte iter me aut videte p mediū mei
Rubenite: vidētes filios.vel visiōes filioꝝ seu videntes p medium.
Rufus sanās vl' reficiēs. siue nos sanās.aut refectio nr̄a.
Ruma excelsa l' vidēs aliq̄d
Ruth vidēs vel festinās. seu deficiēs aut defectio.

Seq̄tur de icipiētibꝰ a l'ra. S.

SAph speculū.vel angustiatus. uās
Saal reddēs vl' aggra
Saal vola l' pugil. seu vulpis.aut ortus aquaꝝ.
Saalabi aggrauās itellectuz vel aggrauatio itelligentie.
Saali uole vl' pugiles.seu vulpes aut ortus aquaꝝ.
Saalū reddēs: vel redditor. siue redditio aut r̄ddidit eis.
Saar estimās. vel estimatio.
Saarite estimātes l' estiatores
Saari estimātes eos vel estimatores eoꝝ.
Saasin icubuit egrediēs vel incubatio egressionis.
Saba capta vel captiua. siue captiuitas aut ɔuersio
Saba clamās vel ɔuertēs siū clamor aut eloquētia.
Sabcha rete vel retinaculū. siū loq̄ns ei aut eloquētia eꝰ
Sabaias captꝰ dn̄o l' ɔuersio domini.
Sabai clamātes.vel eloquentes: siū captiui.aut ɔuertētes
Sabama leua.vel sinistra.
Sabama excelsa vel ɔuersio quedā siue tollēs altitudinē aut tollēs celsū.
Sabā tollēs altitudinez. vel tollens excelsum
Salbana leua meis.vel ɔuersio q̄ptā seu tollēs altitudiez aut tollens excelsū
Sabaoth v̄tutes vel exercitꝰ siue v̄tutū aut exercituum.
Sabari mōtes circuiēs. vel montiū circuitio
Sabath scept ꝝ vel v̄ga: siue baculꝰ aut pricipatus.
Sabatha girās vel circuiēs. siue circuitꝰ aut circūcidēs

Sabathaca sedes tua l'circui
ens te. siue circuitꝰ tuꝰ: aut
circuncisio tua.
Sabathai circuitus meꝰ vel
circuncisio mea.
Sabbatū reqes vel reqetio.
Sabbatismꝰ reqetio l'reqes.
Sabe agne: vel oues siue sep
tē aut iuramētum.
Sabee idē. turitas
Sabe septies l'abūdās: siū sa
Sabee septē vel abūdās siue
saturitas aut abūdantia.
Sabei captiui vel clamātes:
siue cōuersi aut eloquētes.
Saber captiuus vigilans vel
conuersus resurgens.
Saber virgultū vel iurās: siū
ouis aut satietas.
Sabeth ouis vel satietas: siū
virgultū aut adiuratio.
Sabeth captiuus pauidus:
vel conuersio vite.
Sabia dāma vel caprea siue
iurās dño: aut satietas dñi.
Sablath reqes vel inīmissio
Sablathai reqesi eis. l'iīmis
sio eoꝝ. stātes: aut statō
Saboim dāme: l'capree: siue
Saboim tollēs altitudinē: vl'
tollens excelsum.
Sachar cilicium: vel pnia.
Sachat singuli vel curuātes
Sada archanū vel latus a la
tere non a latitudine.
Sadada lateri adherēs: l'ar
chanū eiꝰ. iniquitatis.
Sadaia latꝰ iiquū l' archanū
Saddai oipotens l'oipotētia
Sade regio: l'iusticia siue cō
solatio aut veneratio.
Notādū ē in hac lr̄a scilꝫ. s. ꝙ
siē qdā vocales cuꝫ apd̄ nos
sint eedē apud hebreos di
uersis characteribꝰ ānotant
diuersosqꝫ sonos hn̄t: ideoqꝫ
diuersas significatōes ꝯtinēt
ita ēt ipa eadē. s. cū vna apd̄
nos sit: apd̄ illos diuersa sor
tit nomia diuersasqꝫ figuras
possidet ac diuersos sonos ꝛ
icirco nemo mirꝝ existimet
si ipa eadē i varijs iterp̄tatō
nibꝰ ꝯmutet. Tres st. n. apd̄
hebreos lr̄e: vna q̄ vocat sa
mech ꝛ simplr̄ legit q̄si ꝑ. s.
nr̄aꝫ lr̄aꝫ ꝓferat: altera sin. v
sen dr̄ in q̄ stridor qdā n̄ nr̄i
sermonis interstrepit. tertia
sade noiat quā nr̄e aures pe
nitus reformidant.
Sademoth regiōes: vel arua
siue iusticie aut ꝯsolatiōes.
Saderoth porticꝰ publica vl'
cōuētio populoꝝ. meoꝝ.
Sadesor vberꝝ lum̄ l'luxvberꝝ
Sadith archanū iusticie. vel
ꝯsolatio testificatiōis.
Sadoch iusticia l'iustificatio
Saducei iusti vel iustificati.
siū iusticie aut iustificatōes
Saesdema pestilens aer. vel
pestilentia aeris.
Saph vinculū vel labiū siue
speculū aut angustia.
Sapha vinciēs eū vel labiuꝫ
eius siue speculans euꝫ aut
angustia eius.
Saphai vinciēs me vl' specu
lans me siue labium meum
aut angustia mea.
Saphā vinciēs ppl'm vel la
biū populi siue angustians
eos aut speculū eoꝝ.
Saphan absconditꝰ vel pro
ficiscens.
Saphā lepꝰ. vel hericius: siū
angustiās: aut cyrogrillus.
Saphā speculās donū vel la
biū gr̄e seu vinculū supius.
aut barba supioris iudicij.
Saphane vinculū gr̄e. vl' spe
culator donationis.
Saphane labiū eiꝰ. l'labiū su
periꝰ seu barba eius aut bar
ba superioris iudicij.
Saphanetphāe saluator mū
di l'abscōditoꝝ reptor. Ipe
ē ioseph q̄ ꝛ egiptū saluauit
ꝛ abscōdita reuelauit phara
oni.
Saphama abscōdit dn̄s vl' ꝑ
fectio dn̄i seu speculās donā
teꝫ dn̄m aut labiū gr̄e dn̄i.
Saphat iudicās: l'iudicauit
siue iudiciū aut diiudicatio
Saphata iudicās ppl'ꝫ l' ppl'ꝫ
iudicauit. siue iudicās eum
aut diiudicatio eius.
Saphathias iudicat dn̄s vel
iudicatio domini.
Saphathmoth iudicās mor
tē vel iudicatio mortuoꝝ.
Sapher decꝰ vl' pulchritudo
seu speculās vigiles: aut la
bium resurgentium.
Saphyrꝰ narrās l' lr̄atꝰ siū li
brariꝰ aut egregie speciosꝰ.
Saphyra lr̄ata vl' libraria siū
narrās aut egregie speciosa
Iuxta vo ꝓprietatē syri ser
monis interp̄tat formosa: vl'
formositas.
Saphon labiū murmurās: l'
specl'ꝫ inutile seu gr̄e vinculū
meroris aut āgustia iiqtatis
Saphtia iudicat dn̄s vel iu
dicium domini.
Saga locutio vel minoratio
Saphis tentans vel tētatio.
Sairath damma vel caprea
Sala leua vel missa siū tollēs
aut missio.
Salabi pacis grauitas l'vesti
mentū graue siue aggrauās
intellectū aut aggrauatio i
telligentie.
Salabon tollēs merorē: aut
aggrauatio iniquitatis.
Salabonite tollētes merorē
vel aggrauati iniquitatibꝰ.
Salacha leua venit l'tollens
vēit siū tulit sibimet. aut tē
tatio itinerantiū.
Salai tollēs me l'missio mā.
Salabū salus cordis vel sani
tas cordium eorum.
Salama vestimentum vl' pa
cificās siue vestis pacis. aut
tribulatio eius
Salamihel pax mea ds. l're
tribuet mihi deꝰ. siue deꝰ ve
stimentū meuꝫ aut retribu
tio mea retributio dei
Salamim ꝑfecti. vl' ꝯsūmatē
seu ꝑfectio aut ꝯsūmatio.
Salamina fluctꝰ vel ꝯmotio
seu vmbra cōmotionis aut
saluatio iudicij.
Salathi frutex vel petitio.
Salatiel petēs deū l' frutex di
Sale egrediēs vel egressio.
Salebi pacis grauitas l'vesti
mētū graue siū aggrauās i
tellcꝫ aut aggrauaꝰ iteligētie
Salech egrediēs vl' egressio.
Saled egrediēs vel emissio.
Saleph missus vel redditus

siue consumatus pfecte aut cōsūmate pfectus.
Salē pax vel iusticia seu missit aut missio.
Salē reddēs vel reddita: siū consūmata pfecte aut cōsūmatio pfectionis.
Salemoth egrediēs mortuus vel egressio mortui: siue tollēs mortē aut emissio mortis
Salphaad vmbra pitis ł nūora fortitudinis seu vmbra formidās. aut vmbra i idipm
Salimissa. vel leua seu tollēs aut missio.
Salim leua. vel vulpes siue tollēs eos aut missio eorū.
Salisa vitula tertia vł vitula trienał seu vitula ꝯsternās aut vitula ꝯsternata.
Salisa idez.
Salma pfecta. vel pacificans seu sentiēs aut sensibilis.
Salman sentiēs vel sensioꝰ seu pacificꝰ aut ꝯsūmatio.
Salmana pfectus ł ꝯsūmatꝰ siue pacificās eū aut sensibilitas eius.
Samanasar pfectꝰ vinculo. vel ꝯsūmatꝰ ad vinciendū siue sentiens carcerē aut pacificās angustiatos.
Salmane pacificās eū aut cōsūmatio eiꝰ: siue ūbra ꝓhibendi aut umbra ꝯmotōis.
Salmanoeseſus vite vel pacificās susceptos. siue ūbra offendiculi aut imago fortitudinis. cus dñi.
Salmas sentiens dñz ł pacifi
Salmon sensibił vł pacificꝰ siue vmbra ꝟtutꝭ. aut imago fortitudinis.
Salmona imagūcula eiꝰ vel imago fortitdinis eius siue umbra portōis. aut umbra munerationis.
Salmonē nomē hītaculi vel vmbratio mūeris seu ūbra ꝟtutꝭ eorum aut imago fortitudinis eoꝝ.
Salo tollēs ł ꝯmissio eorum
Saloi tollēs eos ł emissio eoꝝ
Salom retribuēs ł pacificꝰ siue retributio aut pacificatō
Salome pacificans eū vel retributio eius. catio mea.
Salōi retribuēs mihi ł pacifi
Salomi pax mea eis vł retributio mea eoꝝ.
Salomith tentatio respiciēs trāsmigratōꝫ ł trāsmigratio respiciens tentationem.
Salomō pacificꝰ vel retributor seu pacificās merentes. aut retribuēs iniquis.
Saltꝰ furtex vel petitio
Salu tētatō respiciēs vł respectꝰ tentatōis. Juxta etiologiā vō greci ꝟmōis iterp̄taꝛ vegetatꝰ aut fortunatꝰ.
Salumith tentatio respiciēs trāsmigrationem vł trāsmigratio respiciēs tentationē.
Sal.. sa vita ꝯsternata vel tētatio respiciēs eum.
Sama ibidē. ł pditio siue exauditus vel exaudibilis.
Samaa ibidē pditio eiꝰ ł ibidem exauditio eius.
Samacha celi tui ł celos tuos
Samachias celi tui dñe vł celos tuos dñe.
Samath nomē inclytū. vł auditio testimonij.
Samagar nomē aduene vel exauditio aduenarū.
Samai exaudiēs me vł ibidē exauditio.
Samai celestis vł humił. seu ve mihi aut ibiō pditio mea
Samaia hūilis dño ł audiēs dñz siue ibidez auditor dñs aut ibidē exauditio dñi.
Samaoth audiēs signū ł ibidē pditio rūsionis dia mih
Samarari lana mea vł custo
Samarath nomē amaꝝ ł exauditio amaritudinis
Samareꝰ lana vel ꝯiūctio. siue custos aut custodia
Samari lana mea vł ꝯiūctꝰ mihi siue custos meꝰ aut custodia mea.
Samaria lana dñi vł ꝯiūcta dño siū custos dñi aut custodiens dñm.
Samaritanꝰ lana vel ꝯiūctō seu custos aut custodiēs.
Samaritani lane vł ꝯiuncti seu custodes aut custoditi.
Samarie idem.
Samaron ibidē meror vł ibidē pditio in. q̄tatis.
Sabucea sol ł lumē. siue illuminās aut illuminatō
Samech fultura vel erectio siū adiutorū aut firmamētū
Samer custodiēs ł custoditꝰ siue custos aut custodia.
Samel sol vel fōs sol seu mādatū humileł aut mandatū humilitatis.
Sangar noiatꝰ incola vel nominatio aduenarum.
Samias sustollēs nomē dñi ł audiēs dñz vel plasmatorē
Samir vepres. ł incultū siue nomē viglie aut exaudiens vigilantes tio peccati
Samith nomē tpale. vł audi
Samod noia vel noiatiōes.
Samoe nomē vite vł exaudiens susceptionem.
Samothracia audiēs rūsiōez vel audiens reuelationē seu auditio rūsionis aut auditō reuelationis.
Samothraces audiētes rūsiōnē vel audiētes reuelationē seu auditores rūsionū. aut auditores reuelationum.
Samsari noiatꝰ pnceps ł exauditor angustie
Samri. nomē lacescēs ł exauditio amaritudinis.
Samsame nomē auditū. vel famosa auditio.
Samson sol fortis ł solis fortitudo seu sol eoꝝ. aut illūinans eos.
Samu audiēs ł exaudbilis. seu ibidem pditio aut ibidē exauditio.
Samua audiēs eū vł exaudibilis ei siue ibidē pditio eiꝰ aut ibidē exauditio eius.
Samuel noiatꝰ dō vel postulatꝰ a deo siue audiēs deuz aut exauditio dei.
Samū audiēs eos ł noiaꝰ coꝝ
Samꝰ noiatꝰ vel exaudibilis
Samusathā noiatꝰ eis ł exauditio eorū.
Samusathi noiatꝰ mihi. vel exauditio mea.
San dormiēs ł secutꝰ seu abūdans aut egrediens.

Sanaballath abūdās vir tpe ł egreſſa deuoratio peccōris

Sanabia dormiēſ dño ł egreſſio dñi ſeu abundās dño. aut ſecuritas dñi.

Sanā dormiēs ppłs vel ſecuritas ppłi. ſeu abundās eos aut egreſſio eoꝝ.

Sanan dormiēſ dño vel egrediēs gr̄a: ſeu abūdāt̄ donatꝰ aut ſecuritas gratificata.

Sanami dormiēs dño eis: vł egrediēs gr̄a eoꝝ ſiue abundāter donās eos aut ſecuritas gratificationis eorum.

Sandicꝰ abundās ꝯpunctio vel egreſſio cōpunctionis.

Sanirōꝰ luminis: vel deꝰ lucerne ſeu leuās nouitatem: aut nouitatem attollens.

Sapan ſpeculator vel labiuꝫ eius: ſiue iudicium ſuperius aut barba ſuperioris iudicij

Sara pnceps vł carbo ſeu velamen aut anguſtia.

Sarra idem.

Saraa princeps eiꝰ vel carbo eius ſeu eius velamē: aut anguſtia malorum eius.

Saraballa principatuꝫ hñtia vel carbonū deuorationes.

Sarabias princeps patrū dñi vel principās dñi patruus.

Sarad deſcēdēs ł deſcēſio: ſiue deſcēdit aut vt dſcēderet

Saraphat incendens. vel incendium.

Sarahe princeps fratrum vł velamēł frnū ſiue carbo ſuſcipiēs. aut anguſtia vite.

Sarai princeps mea vel carbo meus ſeu velamē meum aut āguſtia mea.

Saraia princeps fuit: vł pncipās dñs ſeu vinctus dño aut anguſtia dñi.

Saraias princeps dñi vel pricipās dñs ſeu velamē ſonans aut anguſtia domini.

Saraite pricepꝰ vł āguſtiati ſiue carbones: aut velamina

Sarar porta vel cantor ſeu cātilena. aut cātor introiēs.

Sararim porte eorū vel cātātes eis: ſeu cātilene eoꝝ aut cantores introeūtes ad eos

Saraſa princeps tribulator ł princeps tribulatus: ſeu prīceps tribulationis aut principatus tribulatio.

Saraſar pnceps fuit vł elatio āguſtie ſeu priceps tribłatio nis aut pricipās tribłatiōibꝰ

Sarath vicēs ł lepra ſeu tribulatō aut morbꝰ inſanabił

Sarath vincens venit vł lep̄ eiꝰ ſeu tribulās eū aut morbus inſanabilis ei.

Sarathan lepra dōata ł victoria gr̄e ſeu tribulās eos: aut morbꝰ eorum aduenięs

Sarathaſar vincens diuiteꝫ vel lepra diuitiarū: ſeu morbū inſanabilē tollēs: aut tribulatio facturam ſuſcitās.

Sarathi lepra mea vel tribulās me: ſiue victor meus aut morbus inſanabilis mihi.

Sarba lepra vel morbus inſanabilis.

Sardis priceps pulchritupis vel principatꝰ pulchritudo.

Sareas princeps tollēs ł carbo ſuſtollens ſeu velamē factur̄ aut āguſtia plaſmatōiſ

Sarebias princeps dominił āguſtiās dominus.

Sared deſcēdēs ł dſcēſio ſiue deſcēdit aut vt deſcenderet.

Saredite deſcēdentes ł deſcēſiōes ſiue deſcēderūt aut ve deſcenderent.

Sareda deſcēſio eius. vel deſcendens ei.

Saredatha deſcēdēs tpe vel deſcenſio peccōris.

Sarema princeps ſibilās vel princeps litigioſus.

Sareon princeps merens vel carbo inutilis. ſeu velam̄ triſticie aut āguſtia iniq̄tatis.

Sareha incēſa ł incendium. ſeu tribulatio pāis: aut pāis āguſtia nomē ex hebreo ſyroq; compoſitum.

Sareſai priceps vel āguſtiatꝰ

Sares priceps vigilās vel priceps ſuſcitās elationem āguſtie.

Sareth princeps: ł lepra ſeu tribulatio aut reliquie principatꝰ.

Sarphan princeps incendēs vel carbo incendij.

Sargā princeps horti vel pnceps virgulti.

Sargon idem.

Sarigaur rami vel ꝓpagines ſeu princeps ramorum aut princeps ꝓpaginum.

Sarias princeps domini vel principās dominus.

Sarim hordeum vel cibariū ſeu principans eis: aut anguſtia eorum.

Sarion priceps merēs vł carbo inutilis ſeu velamen triſticie aut anguſtia iniquitatis.

Sarith reliq̄e vel princeps reliquiarum.

Sarone princeps meroris corū ł cantās ei cāticū triſticie.

Saron princeps meroris vel cantans triſticiam.

Sarona principes triſticie vł cantās triſticiā ſeu princeps meroris eius aut cantilena triſticie eiꝰ.

Saronite principes merentes vel cantantes triſticiam

Sarorindutꝰ ł indumē ū ſiue coāguſtās aut coāguſtatio.

Sarozon princeps mōtiuꝫ vł pncipās lūini ſeu āguſtans pelles aut velamē iracūdie.

Sarſathim pnceps cadauerū vel priceps ruie ſeu priceps ruētiū aut priceps cadētiuꝫ

Sarthan pnceps demolitorū eiꝰ ł priceps coāguſtatorū eius ſeu tribulans eū aut coāguſtatio eius.

Saruch lor vel corrigia ſeu dependens aut perfectio.

Saruia vincta vel viculū ſeu anguſtiās aut anguſtia.

Saſa ſenarius vel longeuus.

Saſabaſar ſenarius infans vł longeuitas anguſtiata.

Saſagaci ſenarius robuſtus: vel longeuitas fortitudinis

Saſai ſenarius meus vel longeuitas mea.

Saſon ciuitas vel oppidum.

Saſonthamar vrbs palmarū ł ciuitas amaritudis: ſeu vrbs ꝯmutātiū aut oppiduꝫ

cõmutatorum.
Sathaim. libri vel librarij. siue historici eoruz aut historie eorum.
Sathan ꝯtrarius vel aduersarius seu transgressor aut preuaricator.
Sathanas trãsgressor. vel ꝑuaricator seu ꝯtrarius facture aut aduersariꝰ plasmationis.
Sau digna vel eleuata. seu dignitas aut eleuatio.
Sauce cãtiones vel cãtilene
Saue digna vel eleuata. seu dignitas eiꝰ aut eleuatio eꝰ
Saupha speculator vľ speculatio seu supereffundẽs aut supereffusio.
Saul petitio. vel expetitus. seu abutẽs aut abusiuũ eoꝝ
Saulite petẽtes expetiti siue abutẽtes aut abusiui eorũ.
Staulus retẽtio respiciẽs vel tentatiõis securitas. siue abutens ꝯsilio. aut expetitio festinationis.
Saura dignitas magistri vel eleuatio magistri eiꝰ.
Sachacha ꝓpago vel tabernaculum.
Scarioth merces vel mercedem accepit. d.tio
Spania accinctio. vel expe.
Spani accincti vel expediti.
Spartia accinctio bona. vel expeditio illuminationis.
Sparthiate accicti bene. vel expedite illuminati.
Stachim faciens cantilenas vel factor cantilenarum.
Stachim faciẽs cãtilenas eis vel factor cantilenarũ eoꝝ.
Starbuzãnai iudex cõtẽptor gratie mee. vel speculator despiciẽs grãm meã.

S Hic. e. post. s.
Eba statio ľ eloquẽtia
Sebaste vallãs vel gyrans.
Sebastianꝰ vallatus vel circuiens dñi.
Sebestatio] vel eloquentia
Sebedia stat testãs dñm vel statio serui dñi.
Sebcia stãs iiquꝰ dñs vel statio iniq̃ dñi. tio iniq̃ dñi
Sebemas stat iiquꝰ dñs ľ sta
Sebeõ stãs merẽs. vel statio dolens seu stat iniq̃tas. aut eloq̃ntia iutilis tia pauida
Sebethai stãs supior ľ eloq̃n
Sebeia stãs dñs ľ stãs dño seu sectãs dñm aut sectator dñi
Sebihel stãs ds ľ stãs do seu sectãs deũ aut sectator dei.
Sebna stãs pulchre vel statõ pulchritudinis.
Sebim statio maris vel sectatio eius mare.
Seboiz dãma vel caprea seu caprea eoꝝ aut damula eoꝝ
Seboleth spica vľ germiatõ
Sebõ dama. vel caprea. seu statio maris seu sectatio eiꝰ mare.
Sabuhel reuertẽs ad deum vel reuertit ad eũ deꝰ.
Sechar byssus vel cilicium.
Sechath ramꝰ. vel ꝓpago.
Sechech speculũ ľ speculatõ
Sechem laborãs. vel humerosus.
Sechẽite laboriosi ľ hũerosi
Sechemas variꝰ dñs vel varietas dñi.
Sechim variꝰ. vel varietas.
Sechias variꝰ dñs. vel varietas domini
Sechiel variꝰ do ľ varietas di
Sechimas variꝰ dñs vel varietas domini.
Sechothanoth tabernacula filiaꝝ vel obumbrãs filias.
Sechri ebrietas ľ tabernacľz
Sechrona ebrietas merens. vel tabernaculũ doloris eiꝰ
Seccha ipie vel cardi seu tribuli aut punctiones.
Sechim fatuus. vel fatuitas siue insulsus aut infatuatus
Secũdus eleuãs vel eleuatꝰ seu elatio vel eleuatio.
Seda cibaria vel ex latere.
Sedada cibaria testiũ vel ex latere seruitutis.
Sedecha iusticia ľ iustificatõ
Sedeche. iustificãs eũ vel iustificatio eius.
Sedechias iusticia dñi vľ iustificans dñm.
Sedur cibaria ignis. vľ ex latere luminis. meo.
Sedi cibariũ meũ ľ ex latere
Sedij cibariũ meũ mihi. vel ex latere meo meus.
Sedim saliue vel amaritudines seu nemꝰ amenum aut amenitas nemoris.
Sediꝰ cibariũ festinãtis vľ ex latere ꝯsiliatoris.
Sedimihel ex latere di vel cibariũ qd est a deo.
Seddo cibariũ testiũ. vel ex latere seuientis.
Sedrach decor vel decorus.
Sadrachi decꝰ meũ: ľ decorꝰ mihi ficatio
Seducha testimoniũ vľ testi
Sephana hũilis ľ cãpestris. seu atterẽs eos aut attritio eoꝝ
Sephamoth atterẽs mortẽ ľ hũilians mortuos. seu labiũ mortꝫ aut iudiciũ mortuoꝝ.
Sephã speculatõ ľ aq̃lonaris
Sephar liber vľ lr̃a seu librarius aut litteratus.
Sepharthalim liber plasmorũ vel volumẽ hymnorum.
Sepharuaim libri ipsi vľ lr̃e ipse seu librarij eoꝝ. aut ipsi lr̃ati eorum.
Sephat iudicãs ľ iudicatio.
Sephatha iudicãs eũ vel iucatio eius.
Sephathias iudicãs dñs vel iudicatio dñi.
Sephala humil ľ vel cãpestris seu vallis aut planitics.
Sepher libri. vľ lr̃e siue decꝰ aut pulchritudo
Sephet iudiciũ ľ diiudicatio
Sephẽꝰ spiculatꝰ ľ egrediẽs
Sephi spiculatꝰ vel vnipes
Sephia aq̃lo ľ aq̃lonaris seu tẽtãs eos. aut tẽtatio eorũ.
Sephiõ egrediẽs. vel abditꝰ seu egredere os meroris aut egrediẽs os tristicie.
Sepho spiculator vel bipes
Sephon specula vľ aq̃lo. seu speculũ aut archanũ.
Sephonite specula vel archanum seu aq̃lonares aut speculatores.
Sephor auis vel spiculũ seu adherens aut placens
Sephora auis eius vel specu

lans eũ seu placens adhesit aut adhesio placuit.

Sephrai placẽs signũ vel adherens subterius

Sephthan speculatoꝛ humił vel archanũ rũsionis.

Sephu spiculũ vł spiculatoꝛ seu bipes aut vnipes.

Sephutan atterẽs naues. vł attritio nauium. seu adumbrans iusticiam aut umbraculum iusticie.

Segar calidꝰ.vel minoratꝰ.

Segim spine ł tribuli seu pũgens eos aut punctões coꝝ

Segon locutio murmurãs.ł loquela inutilis.

Segoꝛ iunioꝛ vł puula seu calẽs aut meridiana.

Segur spina puula vł loquela inutilis.

Segur iunioꝛ. vel puulꝰ.seu calens aut meridianꝰ

Sephin exitus vel exeuntes

Seyr hircꝰ vł hirsutꝰ. seu hispidus aut pilosus..

Seyra hispida vel hirsuta.siue horribilis aut pilosa.

Seyrath idem.

Sela petitio vel umbraculũ seu dimittens eũ aut dimissio eius.

Sela.semꝑ vel in finem .siue sẽpiternus .aut in sempiternum.

Selachi tollẽs subimet vel tẽtatio ambulantis

Sella petitio. vel umbra eiꝰ

Sellai petitio mea vł umbraculum meum.

Sellaia petens dñi vel umbraculum dñi.

Sellaite petentes vel sempiterni seu dimittẽtes eos aut obumbracula coꝝ.

Selam missus vel latus a latere non a latitudine.

Selam petitio vel sempiťnitas seu obumbrans eos aut dimissio eoꝛum.

Selcha ramus vł ꝓpago seu paci suspirans .aut pacificꝰ erubescens.

Selebin petẽs filios vel obumbraculum filioꝝ.

Selech petẽs ł dimittẽs.seu nmbraculum aut sempiternitas.

Selecha tẽtatio itineris ł tẽtatio ambulantis.siue obũbrans eos aut sempiternitas eius.

Sellem pacificus vel pacatꝰ seu pacificãs aut pacificatõ

Sellemite pacifici vł pacati seu pacificãtes aut pacificationes.

Seleman redditus dño est.

Selemias redditꝰ dño ł redditio domini.

Selemi tẽtatio respiciẽs trãsmigrationẽ vł trãsmigratio respiciẽs tẽtationem.

Selles petitio vel pacificãs.

Seletahi frutex vulturis. vł petitio deuoꝛantis.

Seleucꝰ exiẽs aduocatꝰ ł exiẽs aduocaꝰ.seu tollẽs semetipos aut itineris expẽditũ.

Seleucia exiẽs aduocatõ vel exitꝰ aduocatõis seu tollẽs semetipaȝ aut itineris expẽditũ

Selim vulpes vel tollẽs seu auulsio aut dimissio.

Selma sensus vel ꝑfectio.

Selmai sẽsus meꝰ vel ꝑfectõ mea.

Selmõ pax vel sẽsus seu forꝫ imago aut v̓tuꝫ vmbraculũ

Selo ve ei .vel dimissio eius seu petẽs eum.

Selom auulsio. vel dimissio siue trãslatꝰ.aut restituẽs.

Sellũ pacificꝰ vel pacatꝰ seu pacificans aut pacificatio

Sem audiens vel noiatꝰ siue famosus aut famosa auditõ

Sema nomẽ auditũ . vel famosa auditio.

Semma idem.

Sẽmaa nomẽ auditũ ei . vel famosa exauditio eiꝰ.

Sẽmaia nomẽ auditũ dño. vel famosa exauditio dñi.

Semanoth nomẽ humile vł nomẽ humilitatis.seu nom̃ auditũ aut noiata auditio.

Semarith nomẽ quesitũ vel auditio bonitatis.

Semath nomẽ tpale vł exauditio peccatoꝛis.

Semathei noiati peccõ vel ex auditi tempoꝛaliter.

Semadahe nomẽ scitum .vł nom̃ auditũ seu nois auditio aut nois sciẽtia.

Seme audiẽs vł auditio seu nomẽ aut noiatio.

Semeber nomẽ fõtis.vel ex auditio putei.

Semedab nomẽ ꝑditõis vel ibi ꝑditio seu nomen auditionis aut ibidẽ exauditio.

Semegar ibi aduena.vel ibi colonꝰ seu auditio aduene aut nomẽ aduenarũ.

Semei audi mihi.vł audi me seu nomen meum aut auditio mea.

Semeias audiẽs dñꝫ.uel nominatus domino.

Semeitici noiati mihi vel ex auditoꝛes mei.

Semel sol vel idolum.Et notãdũ ꝙ hoc nomẽ i hebreis voluminibꝰ q̃i sermo latinꝰ fit a similitudine.Unde ⁊ simulacra dicũtur ipsa idola q̃si simulata. dñicus.

Semelias idolum dñi vel sol

Semer nomen amarũ vel ex auditio amaricatiõis.

Semerias cõiunctꝰ dño. vel custodia domini

Semeron vepꝛes doloꝛis vł terra inculta merẽtium seu nomẽ magistri dolẽtis aut audiens magistrũ inutileȝ.

Semes sol vel fons solis seu mandatũ humile.aut mandatum humilitatis.

Semi nomẽ auditũ mihi.vel famosa exauditio mea.

Semida nomẽ meũ sitũ . vel nomẽ meũ auditũ seu nois mei auditio aut nomen meum scia.

Semidae nomen meũ scituȝ vel nomen meum auditum seu nomẽ meuȝ auditio aut nomẽ meum scientia.

Semidate noia mea scita vł noia mea audita seu noium meoꝛum auditiones aut nominum meoꝝ sciẽtie.

Semir vepꝛes vel icultuȝ seu terra spinosa.aut t̃ra iculta

Semiramoth nomẽ meũ vi-

dens mortez l' auditio mea visio mortis.
Semoth nomé mortuū .aut auditio mortis.
Semua noiat⁹ vl' exaudibilis.
Séneser blasphemus vel blasphemia.
Senoth noia vel auditiones seu nomen signi aut exaudita responsio.
Semrā audiés nomé excelsū l' famosa auditio exaltatóis
Semramite audiétes noia excelsa vel famose auditóes exaltationuz.
Semri nomen lacescens l' auditus auarus.
Semron nomé eius vel auditio eius seu custos vidit aut visióis custodia.
Séromarom nomē amare tristicie vel audiés amaꝝ merorem seu custos amari meroris aut custodiés meroré amaritudinis.
Semsai audiés nomé salutis l' famosa auditio saluatoris
Semshi sol me⁹ vel illumiatio mea.
Sen détes vel abundātia seu sup vuln⁹ aut amphora tentationis.
Senna volūtas: vel mādatū seu volūtas mādati aut mādatum uoluntatis eius.
Sena tollés l' angustia: sive dens ei⁹ aut abundátia ei⁹.
Senaa tollés eū: vel āgustia ei⁹ seu sup vuln⁹ ei⁹ aut amphora tétationis eius.
Sennaab volūtas pris l' mādatū prnū seu volūtas mandati prni aut mādatū volūtatis paterne.
Sennaar fertil' vel fetor eoꝝ. siue excussio dentiū aut détium vacuefactio
Sennacherib tollés deserta: vel alleuās desertionem.
Senā de⁹ ppli vel angustiās populū seu tollens eos. aut abundātia eorum.
Sennaser voluntas diuitiaꝝ uel mādatū btitudinis.
Sene de⁹ ei⁹ vel āgustiās eū seu tollés eū aut abūdantia eius.
Senech cymbalū: vel tinnit⁹
Senesarma tollés rubꝝ: uel tentationes tollens.
Sénim volūtas mādati eoꝝ vel mādatū voluntatis eoꝝ
Senron nomé vidés: vel custos nominis.
Senshi sol me⁹ l' illuia⁹ mea
Sennua détes moués vl' amphora tentationis cōmote.
Seō calor vel calid⁹ siue germé qd nō é aut germé iutile
Seon tétatō lacescés l' allocutio inutilis seu germé tétatū aut germiatio tentationis.
Seor calens vel paruulus siue minor aut meredianus.
Seorim minorās eos vel caliditas eoruz.
Sephi spiculatus. vel vnipes mollis.
Sephima speculum fractum
Seraphin ardor. vel incédiū seu ardentes: aut iācédétes.
Seraiā princeps dñi. vel angustiās dñm.
Serabias idem.
Sereser princeps principum vel angustiās principes.
Sereth pnceps vel lepra seu tribl'atio aut reliqe pncipat⁹
Sergius princeps vallis vel pnceps horruli seu pnceps horti hūiliati aut angustiās hortū humiliatum.
Serim principans eis aut angustia eorum.
Seron princeps meroris. vl' cantās tristitiā.
Ser carbo murmurātiū. aut angustia inutiliū
Serua vinculū vel angustia.
Seruch loꝝ l' corrigia: siue ō pédens aut pfectio.
Seruia vinct⁹ vel vinctio. seu angustiās. aut angustiatus.
Sesa tétatio. vel farinat⁹. siue lógeuus. aut egrediens.
Sesach man⁹ vel byssus. seu man⁹ sacci: aut sacc⁹ byssin⁹
Sesai egrediés mihi. vl' lógeuitas mea: seu farinat⁹ me⁹ aut tentatio mea.
Sesamor tétatio vrgens. vel egressio attrecias.
Sesan tétatio doni vel egressio gratie.
Sesban tribulatio veniés. vel tribulator edificatóis.
Sesbasar tribulator l' tribulat⁹ seu tribulās aut egrediés.
Sesima egressio mortificatóis vel egressū é os tristitie.
Sesion egressio tristis oris vl' egressū é os tristicie.
Seth ponés vel posit⁹ seu posuit aut resurrectio.
Seth semé vel germé seu germen aut poculū.
Sethar poculū suscitās vl' germé vigilie.
Sethim spine: vel germia: seu positiones.
Sethri exactor me⁹ vel abundātia mea: seu diuertés mihi aut diuerticulū meū.
Sethrai seminās mgr meus: vel resurrectio mgri mei.
Seethim spine vel germina. seu positiones.
Seema loqués vel tétoriū. seu vl' pecl'a clamās aut tabénacl'z
Sene loquentes vel tentoria seu vulpecule clamantes. aut tabernacula.
Seēophegia tétorioꝝ occursio l' tabernaculoꝝ solénitas
Scena vulpecula hec: vel tabernaculū ipsum.
Sephan⁹ corona. vel norma nra. seu iudicās nos: aut speculator nr.
Stephanus regula vel corōat⁹ seu speculās aut iaculatio
Stephana corōa. vel norma nra. seu iudicās nos. aut speculatrix nostra.
Stephana regula vel corona seu speculās aut iaculatio.

Hic. i. post. s.

Sia dormitatio. vel idigentia: seu dormitātes aut indigétes.
Siaa dormitās ei vel idigentia ei⁹. tatio pris.
Siaba idigés pre. vel dormi
Siai dormitās mihi: vl' idigétia mea.
Siam' sitis vel sitiens. seu dormitās: aut indigétia coꝝ.

Siba recte vel cōuerſio. ſeu uēit egreſſus aut vēit egreſſio. ſio gratie.
Sibā rectitudo domi:ł cōuer
Siboim rectꝰ vł cōuerſuſ.ſeu egrediēs eis aut ꝯuerſio eoꝝ.
Siecha inſania. vł ebrietas.
Siecharij ebrij.vel inſani.
Sichar penitēs.ł penitētia.
Sichar ramꝰ: vel conculſio. ſeu byſſus aut ciliciuꝫ.
Sichalech ðſecatio vocis adducte ł adductio vocis ðſecate:ſeu effundēs ſextariuꝫ aut effuſio ſextarij.
Sichez humerꝰ vel humeri: ſeu labor aut laborantes.
Sicher ebriꝰ:vel ebrietas.
Sichera ebriꝰ ei:ł ebrietas eꝰ
Sicileg effūdēs ſextariū.uł effuſio ſextarij:ſiū defecatio vocis adducte aut adductō vocis defecate.
Sicilia pōderoſa ł laborioſa
Siciliēſeſ pōderoſi ł laborioſi
Sichia humeroſa ł laborioſa Ipa eſt q̄ ē ⁊ ſichim:ſꝫ in latinuꝫ ⁊ grecum ſonū vertiť vt ſichima ꝓnuncietur.
Sichiꝫ hūeroſi vel laborioſi.
Sicione pondꝰ doloris vł laborioſa iniquitatis.
Siculus pōdus cōſilij: vel labor feſtinationis.
Sichē cōiūctus. vel venatio fontis:vel taciturnitas
Sidō ſalꝰ.ł tacēs ſeu ſaluās.
Sidonij ſalui ł tacētes ſeu ſaluātes aut taciturnitas.
Sidō venatio. vel cōmotio. ſeu venatio triſticie aut cōmotio iniquitatis.
Sidama cōmouēs eum. vel venatio eiꝰ ſeu cōmouēs triſtitiaꝫ ei aut venatio iniquitatis eius.
Sidoma venatio vel cōmotio ſeu venatio meroris aut venatio inutilis.
Sidonij venātes vel ꝯmouētes ſeu venatores meroris. aut venātes inutile.
Sidrac decor vel decorꝰ. ſeu decus meū aut decorꝰ mihi
Siene ſitis vel ſitiēs ſeu dormitatio aut indigentia.
Sienēſes dormiētes.vel ſitiētes ſeu indigentes aut indigentie.
Sibab ſupattollēs:vel ſuper attollere.
Sila miſſus vel miſſio.
Silā miſſio eiꝰ vel miſſio eoꝝ
Silas miſſa plaſmatio.ł miſſionem ſuſtollens.
Sillē recēs vel nouus ſeu recēter aut nuperrime.
Silliti miſſꝰ mih ł miſſio m̄a
Silo auulſio uel vbi ē ipa.
Silo auulſio vel trāſlata. ſeu dimiſſio aut reſtitutio.
Silonite auulſi vł vbi ſūt ipi
Silōite trāſferēteſ.ł auellēteſ ſeu dimittētes aut reſtituti.
Silloa miſſus vel miſſio ſeu miſſus ei aut miſſio eius.
Siloe.idem.
Siloā miſſus eis ł miſſio eoꝝ
Siloni trāſiens.vel auellens ſeu dimiſſio aut reſtitutio.
Silonite trāſferētes:ł auellētes ſeu dimiſſi aut reſtituti.
Siluanꝰ miſſus frať vel emiſſio ad fraternitatē.
Simaa exauditō ł exaudibił
Simmachus exauditus vel exaudibilis.
Simmaith mortificās:ł mortificatio ſeu mortificatꝰ.aut quicūqꝫ morieť.
Symeon auditꝰ vel exaudibilis ſeu audiēs merorem. aut nomē habitaculi.
Symeonite auditi ł exaudibiles.ſeu audiētes triſticiā aut nomina habitaculoꝝ.
Symō obediēs ł obediētia. ſeu ponēs triſticiaꝫ aut auditor meroris.
Simpalma vocū caplatō.uł vocū conueniētia.
Simuth locus vel loca.
Sin tentatio egrediens. uel egreſſio tētationis.
Sin dētes ł dētoſi.ſeu ſup ꝑuulis aut amphora tētatōiſ
Sin rubꝰ vel odiū ſeu mādatum.aut egrediens.
Sina dētes eiꝰ:vel dētiū eiꝰ: ſeu ſup vulnus eiꝰ: aut amphora tentationis eius.
Sina mēſura vel mādatum. ſeu rubus eiꝰ aut odiēs eū.
Sina tētatio egrediēs mihi. vł egreſſio tētationis mee.
Sinai menſura mea vel mādatum meum.ſeu rubi. aut odia plurali numero.
Sinai dētes mei:ł dētiū meorum:ſeu ſup vulnus meuꝫ: aut āphora tētationis mee.
Sincꝰ egrediēs ł odioſus ſeu leuās me aut alleuiaꝰ mea
Singagma doctria ł iſtitutō
Sinichiō victori deo palma. vel victoria dei triūphus.
Sinchichē loquens:ł loquela ſeu charitas.
Sion ſpecula ł ſemē eius:
Sion mādatū:vł numē: ſiue ſpeculum aut ſpeculatio.
Sior ꝑuulꝰ ł turbulētꝰ ſeu turbidꝰ aut firmamētū nouū.
Sior labanath ꝑuulꝰ cādidatꝰ:ł firmamtū noue albedis
Sir aula ł lebeſ quā vulgo ollam vocant.i. chaldariam.
Sira aula eius vel lebes eiꝰ.
Sirath murꝰ vel maceria.
Siracuſa murꝰ gladij vel maceria leticie.
Siraſirim cantantia cantica canticorum.
Syria ara vel humecta: ſeu ſublimis aut ſublimitas.
Syrij area: vel humecti: ſeu ſublimes aut excelſi.
Syrophenıſſa alte conuerſa mulier:vel ſublimitas ꝯuerſionis aſſumpte.
Sirtes tribulationes ł anguſtie ſeu potiones:aut tractatiōes.Sirteſ n.a tractu Saluſtius dicit appellari
Sis tētatio ł farina. ſiū egrediēs ei:aut lōgeuitas eius.
Siſai tentans me. vel farina mea ſeu egrediēs mihi: aut longeuitas mea.
Siſam tētans eos vel farina eoꝝ:ſeu egrediēs eis:aut lōgeuitas eoꝝ.
Siſara equi viſio vł excluſio gaudij ſeu tollens cedentē. aut excludēs gaudentem.
Siſiriel timēſ dū ł bn̄dictꝰ di
Siuram dignitas vel elatio.
Sizilia pōderoſa ł laborioſa

Sizliések pôderosi l laboriosi
Sithia vulpes illuminata vl tentorium illuminatum.
Sithe vulpecule illuminate l tabernacula illuminata.
Sitopolis vulpes illumiata. ciuibus vel vulpeculis illu/minata ciuitas.
Sitopolite vulpecule illuminate ciuibus vel vulpibus illuminati ciues.
Smirna ꝯsûmatio amaritudinis vel amaricatio ꝯsûmata
Smirnei ꝯsûmati in amaritudine vel amaricati in ꝯsumatione.
Smirne cantans câticû vl câtatio eorum.
Smirnêses cantantes câtica vel câtatiões eorum.

Hic.o.post.s.

S Oa saluans eum. vel locutio ei⁹.
Soar pusillus vel pusillanimis. seu pusillitas: aut pusillanimitas.
Soba serra secans in ea l mâdatû in ea.
Sobab ꝯuertês vl ꝯuersio.
Sobaba conuertens eũ. vel conuersio ei⁹.
Sobach simplex vel colûbaris seu conuertens te aut cõuersio tua.
Sobai sera mea secâs vel mâdatû meuz in ea.
Sobal spica vl vectes ad portadû. seu vaua vetustas. aut vanitas vetustatis.
Sobi serra secâs me vel mandatum in me.
Sobnas sedens vel sedes seu diuertens aut diuerticulum
Soboc irretinês conuersio.
Sobochai ꝯuersio mea l incêdiû meû l irretinens vulturê aut côuertens deuoratione
Socha ramus vel propago.
Sochat rami vel propagines
Socho ramus vel humilitas seu vmbraculum.
Socho idez.
Soccot tentoria vel tabernacula seu rami aut hûilitates
Socothbenoth tentoria filij rñdentis vel tabernacula filij temporalis.
Sodac excludens vel lat⁹ a latere non a latitudine seu archanû aut exclusio.
Sodada lat⁹ e⁹ l excludês eû seu arcanû e⁹ aut exclusio e⁹
Sodi lat⁹ meû vel arcanû meum seu exclusio mea.
Sodi idem.
Sodoma passio silens vel declinatio eorum.
Sodoma fulua vel sterilis. seu cecitas aut pecus silens.
Sodomie passiones silêtij vl declinationes eorum.
Sodomite fului vel steriles: seu ceci aut pecora silentia.
Soem gyrus vel expectatio eoruz.
Soen gyrus vel expectatio.
Soene gyrus ei⁹ vel expectatio eorum siue expectâs eos
Soer expectâs vl expectatio seu gyrâs aut circundatio.
Sophat irretit⁹ l eniseratus seu irretitio: aut euiseratio.
Sophai speculuz meû vel speculator meus.
Sophan atterens vl attritio. seu umbraculû aut ûbratio.
Sophar speculâs eû ul specule dissipatio siue dissipâs speculatorem aut speculatorez videbo.
Sophech iudicâs l diiudica⁹
Sopher liber uel narratio.
Sophera narrâs eû vel liber eius.
Sopherech liber uite ul narratio pauoris.
Sophim speculâs eos l specu lator eoiû tor arcâo diñi
Sophomas specl'z dñi l cogni
Sophôias abscôdês dñz l ab abscôdit⁹ dño seu speculâs dñm aut speculator domini
Solemtes auellês dimittês: seu auulsio aut dimissio.
Solomuth tentatio respiciês trau smigrationem.
Somer custos l custodia seu custodiens aut custodit⁹.
Somorias custos domini ul custodiens dominum.
Sompthophâce saluator mûdi l abscondito redêptor.
Son pec⁹ eoꝝ l dêtes eoꝝ.
Son pupilla eoꝝ l secûd⁹ eis seu cocc⁹ eoꝝ aut coccinû eoꝝ
Sonar coccinea vel subsistês eis seu pecora eoꝝ aut pecora rubea.
Soni pecus vel dentes.
Sonipupilla mea vel dentes mihi seu cocc⁹ meus aut coccinum meum.
Sowû pupilla eoꝝ vel secundus eius seu coccus eoꝝ aut coccinum eoruz.
Soon ciuitas vel oppidum.
Soonthâis ciuitas egypti vel oppidû mâdâtis humilia.
Soor petra pusilla l forꝭ pusillanimis seu mane plasmatus aut angustiatus fortiter
Sooria petra pusilla vel dñi plasmatio. dicâtiû.
Sophim liber iudiciû l lib iu
Sor plasmatus l âgustiatus
Sor petra vel fortis seu tyri⁹ aut meridianus.
Sorarath hostes tui vel o i um tuoꝝ seu inimicorum tuorû aut bellâtium contra te
Soreth bôa l optia seu electô aut eligês dôa optima
Soreth bôa vitis vel optima vinea seu electa vitis aut vinea electionis.
Sor petra mea vel robur. meum seu plasmatus mihi aut angustia mea.
Sorum horreum vel cibariuz seu roborâs eos aut plasmatio eorum.
Sosipater saluâs dispersos. vel narrans dispersionem:
Sosthenes saluâs eos. vel saluâs in tpe siue gaudij dator aut da mihi gaudiû.
Sosthrat⁹ saluâs dispsos vel saluans in tpe.
Sotha archanû vel exclusio
Sothai archanû meû vel exclusio mea.
Sothelthei radicâs signum vel radix subterior.
Sothitheeꝭ archâ⁹ l excludêꝭ

hh

Stoici facientes cantilenas vl' i
porticibus diſputantes.
Hic.u.poſt.s.

S[A] ſalus vel ſaluator.
Sua ſalꝰ eiꝰ vl' ſaluãs eũ
Suaa ſaluãs eũ vl' ſalua
tor eius.
Sual reddens vel ſaluans vl'
ſalꝰ aut redditio.
Suar ſalutor ſuſcitãs vl' ſal-
uationis vigilia.
Suba incedens vl' incendiũ:
ſeu conuertens aut cõuerſio
Subach frutetũ vl' ꝯdenſuz.
Subachai frutetũ meũ.vel cõ
denſio mea.
Subahel cõuerſus deo vl' in-
cendium dei.
Subochai irretiens vl' irreti-
tus ſeu incendium meum.
aut conuerſio mea.
Saba excelſus vl' ſublimitas
Subna ſedẽs vel reuertens.
ſeu ſedes aut reuerſio.
Subnã ſedẽs eis vl' reuerſio eo
ruz. cẽdiũ dĩ
Subnel cõuerſus deo vel in-
Sucna obumbrans eum vel
tabernaculum eius.
Suddi archanũ meũ vel ḋ la
tere meo.
Sue loquens vel locutio:ſeu
cantans aut cantilena.
Suph rubruz vel ſcirpus ſeu
ſpeculum aut effuſio.
Supha ſcirpus eiꝰ:vl' rubrũ ei.
ſeu effũdẽs eũ aut ſpecl'aᵃ eꝰ
Suphã atterẽs vl' attritio ſeu
vmbracl'm.aut vmbratio.
Suphamite atterẽtes vl' obũ
brantes ſeu attritiones. aut
obumbracula.
Suphan atterẽs:vl' effuſio gr̃e
ſeu vmbracl'z aut obũbratio
Suphaphin atterens naues.
vel ad vmbraculum roſtroꝝ
Supheret vanitas vite vl' ir
ritum pauoris.
Suphim vnctꝰ vel vnctio.ſeu
effũdẽs eos:aut ſpeculũ eoꝝ
Suphir vanitas vel irritum.
Suhaaz ſaluãs eos vel ſalua
tio eoꝝ.
Suhamite ſaluantes eos vel
ſaluationes eoꝝ.

Su[lo]quens vel locutio.
Suites idem
Sun petra vel lapis durꝰ aut
durities.
Sunã lapideꝰ ppl's vl' duritia
populi.
Sunamite lapidei populi:vl'
duritia populorum.
Sunamith mortificata vl' mor
tificatio ſeu mortificans:aut
quicunqꝫ morietur.
Sunamitis miſera vl' captiua.
ſeu mortificans aut mortifi-
cata.
Sunẽ coccinũ vl' coccineũ ſeu
dentes:aut eleuatio dentiuz
Sunem lapideus oculus vel
duritia.fontis.
Suni petra mea vl' lapis meꝰ
ſeu durꝰ mih aut duritia m̃a
Sunite petre mee vel lapides
mei ſeu duri mihi aut duri-
tie mee.
Sur murus vel robuſtus ſeu
continens aut directus.
Sur anguſtia vel acerbitas:
ſeu directio aut continentia
Suri anguſtia mea vel exacer
bãs me ſeu murꝰ meꝰ directꝰ
aut continẽtia mea robuſta.
Suriel acerbãs deũ vel angu
ſtia dei
Surihel mutꝰ dei vel robuſtꝰ
deo ſeu continens deum aut
directio dei.
Surihelli fortis meus deus:vl'
ãguſtiãs me dñs ſeu dñs ꝯti
nẽs me aut de directio mea.
Suriſade fort dñs vel ꝯtinẽs
mea vbera ſeu murꝰ acerbꝰ
aut directio ãguſtiaꝝ.
Suariſaddai fort dñs meꝰ vel
ꝯtinentia vberuz meoꝝ ſiue
murus aceruitatis mee aut
directio ãguſtiaꝝ meaꝝ.
Sus gaudium vel leticia.
Suſa leta vel gaudens ſiue
gaudium aut leticia cilicij.
Suſach letus vel gaudens ci
licio ſeu gaudium aut letitia
cilicij.
Suſachim letꝰ vl' gaudẽs cili-
cio eoꝝ ſeu gaudiũ aut leti-
tia cilicij eoꝝ.
Suſan gaudiũ doni vel leti-
cia gratie.
Suſanna gaudiũ gr̃e vel leti
tia reſponſionis.
Suſãna liliũ vt gr̃a ſeu obtẽ-
tꝰ lilij aut obtinuit gr̃am.
Suſãnecthanci liliũ poſſiden
tes vel gr̃e emulatores ſeu
gaudiũ doni hũilis aut leti-
cia grate emulationis.
Suſi gaudiũ meũ vl' leticia m̃a
ſiue obtinuit equũ aut obti-
nuit equitationem.
Suſis gaudium viri:vel leti-
tia aſſumpta ſeu reuertens
mihi aut reuerſio mea.
Suſis gaudiũ conſilij vel leti
cia eſtimantis ſeu obtinuit
equũ aut obtinuit equitatio
nem.
Suthala radix vel radicatꝰ.
Suthalã radicatus eis vel ra
dicatio eorum.
Suthalaite radicantes vel ra
dicati.
Suthale poculũ mixtum vel
ſpia madida ſeu viridis aut
ſpina ſpinarum madidatio.
Suir faciens igneꝰ vel augẽs
incendium.

Sequitur de incipienti
bus a littera.T.

T[A]aph pauor vel ſuper
ſeu pauidus.aut ſupe-
rior.
Tabath bona vel bonitas.
Tabeth occidens vel interfi-
ciens:ſeu occiſio.aut inter-
fectio.
Thabehel bonus deus v[el bo]
nitas dei.
Tabenenſiothe occidẽtes vel
interficientes ſeu occiſores:
aut interfectores.
Tabita dãma vel caprea
Thachos ſilens vel ſilentium
Taddeus apprendens princi
pem vel apprehẽſio ꝑncipis
Taphath aduentus paruuli.
vel paruulus veniet.
Taphia claudicãs vel claudi
cans.vl' claudicatio ſeu vitaz
remittens aut remiſſio vite.
Taphne malũ ab ab arbore ñ
a malicia vl' tympanũ aper-
tum ſeu tympani aptio. aut

tym panni adaperiēs
Tals ros vel irroratio eoruz
Talā irrorās eūv el irroratio eorum
Tala ager vel appēsio.
Tallam appendens eos .vel ager eorū.
Tamath ps perfecta.vel perfectio partis. seu datum cō sumatū. aut ꝯsumatio data
Tanameth cōsolator.vel consolatus seu consolās.aut cōsolatio.
Tapsophs specula. vel speculum seu speculator. aut speculatio.
Tarela videns terebinthum vel visio arbuscula.
Targal explorator.vel exploratio seu sciēs iugū.aut sciētia iugi.
Tartā superflu⁹.vel elongās siue turturem dedit.aut turturis datio.
Tau signum vel subter. seu signatus aut subterior.
Tarchontidis cogitans tristiciam vel cogitatio tristicie.

Hic.e.post.t.

Terti⁹ adiūgēs ł adiūctō seu applicās aut applicatio
Tertullius ager eoꝝ. vł placens stercore.

Hic.i.post.t.

Jberius vidēs vel bonus.seu videns eum. aut bonitas eus.
[illegible]riadis visio vel bonitas [illegible] vidēs testimoniū aut bonitas testificationum.
Tiphonius gehennalis dolor vel latitudo iniquitatis.
Tigris velox vel velocitas.
Timon: ruminans vel pinguedo seu pinguis: aut ruminatio.
Timotheus beneficus vel bn̄ficiū seu bn̄faciens aut beneficentia.c
Tyrannus: continens eos vł confortatio eorum.
Tyranni continentes eos vel confortationes eoruz.
Tyrus angustia vel tribulatio.seu plasmatio.aut fortitudo
Tyrij plasmati vel tribulati: seu fortes aut angustiati.
Tychicus: tacēs ł taciturnus seu silentium aut taciturnitas eius.
Titus querens vel bon⁹ siue lutum aut lutatus.
Triphena: innuens vel reuertens seu nutus aut reuersio.
Triphosa clara vel perspicua seu clare vidēs aut ꝑspicue attendens.

Hic.o.post.t.

Ob bonus vel bonitas.
Tobias bonus domino vel bōitas domini seu ductus ad luctuz aut ꝯfisus ad vniuersa.
Tobis bonus vir vel bona assumptio.
Tophel ruina vel cadēs seu tractans aut irruens.
Topazion bonū testamentuz vel bonitas testamēti.
Troade seruiēs: vel seruitiuz seu requies aut latitudo.
Trophim⁹ dissoluens vel dissolutus seu dissoluens thalamos aut dissolutio thalamorum.

Hic.u.post.t.

Ubal ductus ad luctū vel conuersus ad vniuersam.
Tubal deserēs vel desert⁹ seu deserens aut delatus.
Tubalchaim: ductus ad luctum lamentationis: vel cōuersus ad vniuersa acq̄sitionis.
Tubachai deserēs possessionē vel deserēs lamētationē seu delatus possessioni aut d̄sertus acq̄sitioni.
Hucusq ꝑ simplicē.t. lfaz.i. sine aspiratione lecta sūt principia noium exinde q ue sequunt aspiratione addita legenda sunt

Hic.h.post.t.

Haamath: dator indignatōis: aut bilis: vel dedit idignationē aut bilē seu data est bilis ei aut data est ei indignatio
Thaan diues dono.vel pauidus gratia.
Thaas super. vel pauid⁹.seu diues aut superior.
Thaasar diues vł diuitie. seu pauorem suscitans aut superius vigilans.
Thabee bonus occisor vel bene occidēs.seu bene occisus aut bona occisio
Thabelias bon⁹ deus dominus vel bonitas dei domini
Thaberne bona visio. vel bone visiones.
Thabiana bona donatio vel bonitas gratificatōis.
Thabianci bene donantes.ł bene gratificati.
Thabor veniat lux vel veniat lumen seu aduent⁹ luminis aut lucis accessio
Thabrēmon bene sublimis. vel bōa ꝯgregatio seu bon⁹ ad vidēdum aut bōitas visionis eorum.
Thachasim statere appensio vel silentium eorum.
Thadal princeps appendēs vel principis appensor. seu princeps appensus aut pricipis appensio.
Thaphipha claudicans labiis. vel tympanum aperiens.
Thaphnas signuz opertum vel signi opertō: seu stupēs os serpentis aut insanuz os serpentiū.ab ore intelligendum est non ab osse.
Thaphnes idem.
Thaphnathfare numerans operimentum nouū vel numerus operimenti noui.
Thaphna tympanum aperiens vel tympani apertio.
Thai pauor meus vel imperi or mihi.
Thaim duo vel bini siue duo aut bina.
Thala appensio. vel appendens seu irrorans. aut irroratio.
Thalamig ex ipso.vel pro se

m etipſo ſeu ipſemet reſpon-
dit ſibi: aut ſibimet reſpon-
ſio eius.
Thalaſa appendens factura
vel appenſio plaſmationis.
ſeu irrorans facturaꝫ aut ir
rorans plaſmationeꝫ.
Thalaſar appendit principē
vel appenſio principis. ſeu
irrorans principem aut pri-
cipis irroratio.
Thale appenſio. vel appen-
dens ſiue irrorans aut irro
ratio.
Thallim pſalmiꝰ vel hymni.
ſeu laudes aut laudatōes
Thabitacumi puella tibi di-
co ſurge.
Syrum eſt non hebreum.
Thalme ſulcus vel ſulci: ſeu
depeudens aut ſuſpenſio:
Thalmi ſulcus meꝰ vel ſulci
mei ſiue appendens me aut
ſuſpenſio mea.
Thamar palma vel amara:
ſen cōmutās aut cōmutata.
Thāniū ꝯſūmātes ꝉ cōtēnen-
tes ſiū ꝯtētꝰ aut ꝯſūmatio.
Thāna nūerus ꝉ fidelitaſ ſeu
fidelꝭ eis ant ꝯſūmatio eorū.
Thānas numerꝰ ꝉ deficiens:
ſeu vectās facturā aut cōſū
matio plaſmationis.
Thānata vectās exploratorēs
odoris vel vectās explora-
tores aſcenſionis.
Thānathei vectātes explora
tores odoris. vel vectantes
exploratores aſcenſionis.
Thānathſara numerans ope
rimētū nouū vel numerus
operimenti noui.
Thānes nūerus ꝉ dficiēs. ſeu
fidelis ei aut cōſūmatio ſeoꝝ
Thāni numerās mihi vel cō
ſummatio mea.
Thāna hūilꝭ: vl ꝛn̄dēs. ſeu re-
ſpōſio aut hūilitas. eius
Thanaa humilis eis vl ꝛn̄ſio
Thanath ꝛn̄dit tibi ꝉ hūilitas
ad te ſeu humilis tibi aut re
ſponſio tua.
Thanais humiliās viꝝ vl reſ-
pondens aſſumptioni
Thanath humilis vel ꝛn̄dēs
ſeu humilitas aut ꝛn̄ſio aut
conſolatio petitionis.
Thanathſelo hūilitas dimiſ-
ſionis: ꝉ cōſolatio petitiōis.
Thanis mādās hūilia vl mā
dās hūilitateꝫ ſeu mādatuꝫ
hūile aut mādatū hūilitatꝭ.
Thāthānei ꝛn̄ſio fidelis mihi
vel humilis explorator aſcē
ſionis mee.
Thapſa ſpeculū ꝉ indignatō
Thapſar ſpeculū vigilie vel i
dignationē ſuſcitans.
Thapſe indignās vel idigna
tio ſeu ſedes offendens: aut
ſeſſio offendiculi.
Thara paſcēs vel paſtio: ſeu
explorator odoris: aut ex-
ploratio aſcenſionis.
Tharacha ſupfluꝰ eiꝰ vel elō
gās ab eo ſeu ſupfluens eiꝰ
aut elongatio eius.
Tharaſim idola vl imagineſ
ſeu figura aut imaginatōes
Tharana nequaꝫ in dono: vl
abigens gfam.
Tharthat ſupfluꝰ vel elōgās
ſeu ſupfluitas aut elōgatio
Thardema grauis aut ꝓfun
dus ſopor ꝉ grauitas aut ꝓ
funditas ſoporis.
Thare abactor aut depulſor.
ſeu nequā aut nequitia.
Tharei neqꝫ aut nequitie ſeu
abigētes aut depellentes.
Tharei paſcēs me vel paſtio
mea ſeu explorator odoris
mei aut exploratio aſcenſio
nis mee. tarum.
Tareaſra liber duodeci ꝓphe
Thares explorator gaudij. ꝉ
explorator leticie ſeu gaudi
um abigens aut leticiam.
Tharſis explorās gaudiū vel
explorās leticiā ſeu diſſipās
ſpeculū aut diſſipatō ſpecꝉe
Tharſenſes explorātes gau-
diū ꝉ explorātes leticiā: ſeu
diſſipātes ſpeculū aut diſſi-
patores ſpecule.
Tharſum exploratio gaudij.
vel diſſipatio ſpecule.
Thaſi poitꝰ mih ꝉ poitio mā.
Thau ꝯſūmās ꝉ ꝯſūmatꝰ ſeu
ꝯſūmator aut ꝯſūmatio.
Thracia redes: vel latitudo.
Thraces lati vel reqeſcētes
Thramathe ſeruiēſ dono. vel
diſſolutio donationis.
Thraſee diſſoluēs thalamos
vel diſſolutio thalamoꝝ.
Hic he. poſt. t.
Thebaida cōuerſa vel cō
uerſio.
Thebaoth ꝯuertēs tps
vel conuerſio peccatoris.
Thebath bonū vl bonitas. ſi
ue cōuertēs delinquētē: aut
conuerſio peccatoris.
Thebel inſulſus vel inſipiēs.
Thebes ſcā mea ꝉ mea fuerꝉ.
Thebeth bonꝰ pauor vel bo
nitas vite.
Thebin palea mea. vel oua
feri.
Thebin bonus mihi vel pa-
lea mea.
Theboleth ſpica palee: vel i
ſulſitas germinationis.
Thebon palee. vel ſulſitas.
Thechel ſtatere appēſio: vel
appenſum eſt in ſtatera.
Thechoe tuba canēs vel buc
cinator.
Thecua tuba vel buccina ſeu
ſonitus aut ꝑcuſſio.
Thecuam tube: vel buccine.
ſeu ſonantes aut ꝑcutiētes.
Thecuem: idem.
Thecuecuite idem.
Thecuath buccina deliquēs
vel ꝑcuſſio peccatoris
Thecuan patiens: vel patien
tia: ſeu ꝑcutiēs eos. aut buc
cina eoruꝫ.
Thedor paxillus vel infixio.
Theem meridianus: vel ſta-
tura menſure.
Theglath trāſmigrās: ꝉ trāſ-
migrator actiua ſignificatō
ne intelligēdū eſt. i. alios fa
ciens tranſmigrare.
Theglathphalaſar tranſmi-
grās cadentē principeꝫ: vel
tranſmigratio cadētis prin
cipis.
Theglathphaliſar: idem.
Thehen ſtatera menſure: vel
ſtatera menſurata.
Thehenite ſtatera menſura-

ta vel statera mẽsurationis
Thel abin dispsi vl' dispgẽtes
seu dispsio aut dispsiones
Thelame ager aquarum. vel ri-
ui fluuiorum.
Thelassar appẽdẽs pncipem
vel appẽsio principis.
Thelẽ ros eorum vel agger aq̃r
Thelm elathelarsa agger aq̃
rũ dispgẽtiũ solẽ vel riui flu
uiorum dispgẽtes illuminatos
Thelmon ros doni vel irrora
tio requiescẽtis.
Thelmõ ros doni vl' irroratõ
requiescetium.
Thema auster vel afric9. seu
australis aut meridianus.
Theman auster vel africus.
Themana auster eius vel afri
cus eius.
Themani auster meus l' afri-
cus mihi.
Themanites australis. l' afri-
can9 ab africo nõ ab africa
Thẽna vectãs vel defectio.
Themor smirna. vl' ꝯsũmatõ
amaritudinis.
Themora smirna eius vl' ꝯsũ
matio amaritudinis eius.
Themorites smirensis l' cõsũ
matus in amaritudie.
Thene castra. vel donata seu
donationes aut dona eorũ.
Thenath castra fr̃is vel dona
fletuum.
Themath fic9 vel amygdalũ
Thenoemeth ꝯsolat9 vel ꝯso
latio.
Theodas laudãs vl' laudatõ
seu signũ capiẽs aut captu-
ra signaculi.
Theodot9 laudãs l' laudatio
Theophilus ꝯuertens l' ꝯuer
sus seu sursũ ferens aut sur-
sum portatus.
Therath ꝓcul9 vel elõgat9.
Theraphi idola. vel incẽdia
siue figure aut imaginatões
Therchath subuertẽs vl' sub
uersio.
Therphala subuersiõe cadẽs
vel explorata diuisio.
Therphalei exploratores di
uisi vel subuersiõe cadẽtes.
Themath explorata redẽptõ
vel exploratio redẽptiõis.
Thersa, pulchra. l' placẽs seu
ꝯplacitio. aut ꝯplacẽs sibi.
Thesan posuit donũ vl' depo
sitio gratie.
Thesis posita vel depositio.
Thesbi captiuãs vel ꝯuertẽs
seu captiuitas. aut ꝯuersio.
Thesbites ꝯuertẽs. l' captiua
tor seu festin9 ad itelligẽdũ
aut intelligẽtia festinata l'.
Thesbon festinata intelligen
tia l' festinatio ad itelligẽdũ
Tesbues captiuãs vel capti-
uator seu captiu9 aut capti
uitas.
Thessalonica festinãs umbrã
statuere vel festinans ũbrã
firmare.
Thessalonicenses festinantes
umbrã statuere vel festinã-
tes umbrã firmare.
Theth subter vl' infra seu bo-
nũ aut exclusio.
Thetim boni vel exclusi seu i
feriores aut subteriores.
Thendas laudans vel lauda
tio seu signũ capiens aut ca
ptura signaculi.
Thezez agger horribilis. vel
tuba terribilis.

Hic hi. post. t.

THiathira illumiata. vl'
illuminatrix seu illũi-
nans aut illuminatio.
Thiathireni illuminãtes vel
illuminati.
Thiabat forũ vel macellum:
Thicon mediũ l' dimidiatio.
Thichonium idẽ.
Thichna spes vel desperatio
Thĳna humilia. vel rñdẽtia
Thicon dispgens merorẽ vel
dispsio iniq̃tatis.
Thime9 pinguis vl' ruminãs
Thiras tior vel reddit9 seu ti
mens aut supfluus.
Thiria timẽs dñm vel rediẽs
domino.
Thriphon dissoluens dolorẽ
vel seruiens iniquitati
Thrimoth dissoluens mortẽ
vel requietio mortis.

Hic. ho post. t.

THob ablatio. l' vniuer-
sitas.
Thobelis vanitas. vel abla-
tio seu ductus ad luctũ aut
ꝯuersus ad vniuersa.
Thochaath stridẽs l' stridor
Thocez stridor fortis vel stri
dens oculus.
Tooph gehẽna. vel stulticia
seu latitudo aut ãpla pena
stultorum.
Thophec. oris opculũ vl' oris
ꝓtectio seu os ꝓtegens aut
os ꝓtectum.
Thophel os dei ꝓtegẽs. l' dĩ
ꝓtectũ seu oris dei opculum
aut oris dei protectio.
Thophet gehẽna pauoris vl'
ampla pena vite stultorum
Thogorma auellẽs vel iter-
pres. seu quispiã icolat9. aut
incolatus auulsio.
Thola coccinũ. vel vmiculus
Tholad coccine9 seru9 vel ru
bens color testiũ
Tholaite coccinei l' rubicũdi
Thole coccineũ. l' rube9 color
Tholmai ad mẽsurã deducẽs
vel ad mẽsurã reductio. seu
sulc9 me9. aut suspẽsio mea.
Tholomai idem.
Tholomaida ad mẽsaz ꝯdu
cens vel ad mẽsurã reducta
Tholomais idẽ.
Tholomaidẽses ad mensurã
deducti vel ad mensuram.
deducentes.
Tholome9 ad mẽsaz ꝯducẽs
vel ad mensuram reductus
Tholus rotundus vel rotun
ditas.
Thomas abyssus vel gemin9
Unde & grece didym9 appellat
Thopo manẽtia vel latitudo
Thorath lex vl' pentateuchũ
Those captiuitas. l' festinatio
Thosaites captiu9. l' festiator
Toth error vel amentia.
Tothi error me9. vl' amentia
mea.
Thou amẽs vel errãs. seu er-
ror eorum aut amentia eorum
Thorchade reqescẽs l' reqetõ
Torgadite serui succincti. vl'
reqescẽtes latrũculi.

Hic. hu post. t.

Thubal ductꝰ ad luctū. ł cōuersus ad vniuersa.
Thubal deserēs: ł deser tus seu deserēs aut dlatus
Thubalchaim ductꝰ ad luctū lamētatiōis uel cōuersus ad vniuersa acquisitionis
Thubalchaim dserēs passio/ nem vel deserens lamenta/ tionē: seu delatus possessiōi aut desertus acquisitioni.
Thubin deserēs vel desertio seu bū metiēs: aut bona mē sura.

Sequit de incipienti tibus ab. V. lr̄a

Vbil festinās germē: vł cōsiliū vetustatis.
Vchocha ignis mordēs vel dolor prestolationis.
Vchocha infirmus vel debi/ lis: seu infirmans eos aut i/ firmitas eoꝝ.
Vphanite ifirmi vel debiles seu infirmantes eos aut in/ firmitates eoꝝ.
Vphir ifirmꝰ ł infirmitas siu irritū aut herbosum.
Vl dolēs aut parturiens seu dolor aut parturitio.
Vlai cenū vel palꝰ a palude nō a palo seu dolor femoris aut dolor vmbraculi.
Vlā pul. vel an̄ seu prior: aut anterior. aut fenestra.
Vr lum̄ ł ignis seu incendiū.
Vrai lumē meū ł ignis meꝰ vel incendium meum
Vrā deꝰ excelsus: vel lumen excelsum seu ignis eoꝝ aut fenestra eorum.
Vrā lucēs pplo vel igneꝰ po pulus seu incendens pplm aut incendium populorū.
Vratha ignis peccati vel icē dēs peccatū seu lumē tpale aut apiens peccatori.
Vrbanꝰ luce gaudēs vł lucis gaudium seu gaudēs igne: aut gaudens incendio.
Vrei lōgitudo mea vł illuia/ tor meꝰ seu ignis meꝰ aut i/ cendium meum.
Vri lux mea ł ignis meꝰ seu i cendens me aut aptio mea.
Vrias lux mea dei vel lumē meū dni seu dn̄s ignis meꝰ: aut dn̄s incendiū meū
Vriel lucēs do ł ignis di: seu apiens deo aut incēdiū dei.
Vs ɔsiliū vel ɔsiliator seu fe/ stinans aut festinatio.
Vsā cōsulēs pplo ł ɔsiliū po/ puli seu festinās eos aut fe/ stinatio eoꝝ.
Vsathi festināte me vel consi liante mihi seu cōsiliū meū: aut festinatio mea.
Vsathites festinās ł ɔsiliator
Vsi ɔsulēs mihi ł cōsiliū meū seu festinans me aut festina tio mea. eorum
Vsim festinās eos: vel cōsiliū
Vsin ɔsiliū ł festinaꝰ seu festi nꝰ ɔsilio aut festiator ɔsilij.
Vtai dolō signi ł ɔsiliū errās
Vza cōsiliū ł cōsiliator. eoꝝ
Vzal cōsiliū eiꝰ vel cōsiliator
Vaphs finis vel definitio.
Vaphsi finis meus vel defini tio mea. festinationē
Vaphisꝰ finis ɔsilij ł dfiniēs.
Vaphisi finis cōsilij mei ł de finiēs festinationē meam.
Vagao ipa vallis estuās vel ipsa vallis estuatio.
Vagethra liber leuitaꝝ vł li/ ber leuiticus. ber numeri.
Vagedaber liber nūerās ł li
Vaizatha ipse ducēs huc vel ipe fornicator. āgustia
Vasez finis dētiū ł destinatꝰ.
Vasthi finis signatꝰ vel defi nitio consummata. ille.
Vahu hec ł ipa seu ipse: aut
Velluth finis vtilis vel defi/ nitio declinationis.
Vur vires vel virtū seu ꝓuo catio ire aut iracundia ꝓuo cationis.

Sequitur de incipiē tibus a. z. lr̄a.

Zab auꝝ obrizū vel au/ rū purissimum.
zaba mouēs: vel motus seu fluctuans aut fluctuatō
zabad fluens torris vel torris fluitio quē vłgo titōz vocāt
zabadam fluēs torris inutilis uel fluens torris idolatrie.
zabadei fluxꝰ torriū ł torriuz. fluitio.
zabadia fluēs torris dn̄i ł tor ris fluēs dn̄o.
zabbai motꝰ meꝰ ł fluctuatō mea. tuatio iniquitaꝭ.
zabaon mouēs dolorē ł fluc/
zabath mouēs delictū vel tor ris fluēs peccato. eoꝝ
zabam mouēs eos ł fluctuaꝰ
zabel ista ɔfusio vł iste igno/ miniosus. tio fontis.
zaber mouēs puteū ł fluctua
zabdi fluxꝰ vehemēs vel flu/ xus abūdās. seu fluēs abūdāt
zabdias fluxus vehemēs dei vel fluens abundanter deo
zabdihel. idem.
zabina iste venit rn̄dens: vel ista venit responsio. itio.
zabud fluēs torris ł torris flu
zabulon fluxꝰ noctis vel ius/ iurandum eius.
zabulon habitaculi substan tia vel habitaculum eorum seu habitaculum fortitudi/ nis aut hitaculꝫ plchritudis
zabulonite fluxꝰ noctiū: vł iu raiuranda eoꝝ.
zabulonite hitacłoꝝ substātie vł habitacula eoꝝ seu habi/ tacula pulchritudinuꝫ. aut habitacula pulchritudinū.
zachai iustꝰ meꝰ vł iustificatō mea. xilium dn̄i.
zacharias memorās dn̄ꝫ ł au
zacher memoria ł adiutoriū. seu iustꝰ vigilans aut iustifi catus cōsurgēs.
zacheꝰ iusticia vł iustificatio seu iustus cōsilio: aut iustifi catus festinans.
zachur memoria vel adiuto/ riū seu iustus igneus aut iu stificatus illuminans.
zadab iste pr̄ vł ista pr̄nitas:
zadabia iste pr̄ dn̄i vel ista pr̄ nitas dn̄o.
zaph illuminare ł illumiatio
zaphi lumē meū ł illumiatio mea. natio eoꝝ.
zaphim illuminās eos ł illūi
zai ducte vel huc: seu oliua.
zaim ista ł hec. aut fornicaꝰ
zaith ducte huc vel fornica/ ris tibi: seu oliua eiꝰ aut for nicatio eorum.
zalmō sub vmbra vel obum

brans seu obumbratus aut
obumbratio.
zāma iste fluēs vel fluxꝰ eiꝰ.
zambri:iste lacescēs : vel iste
amaricans.
zamdi fluxus vehemēs vl' flu
xus abundans.
zamira:iste apertus vel iste il
luminans.
zamra psallēs ei l' cāticū eiꝰ.
zamram psallens eius vl' cā
zamri psalēs ticum eoꝝ.
mihi vel cantatio mea.
zamrim psallens eis vel cāta
zamro psallēs ma tio.eoꝝ:
l' cāticuz magistri
zanoa ista requies vel ista cō
motio seu iste r̄pulit aut iste
zanoe:idem. reqeuit
zara oriēs vel orientalis
zarad descēdēs vel alienus.
seu descēsio aut alienatio.
zaradaim descēsio inutilis vl'
alienꝰ idolatra.
zarai:oriens mihi vel orienta
les meus.
zaraias oriens dn̄o : vel oriē
talis.meus.
zarath:ortus peccati vl' oriē
talis delinquēs.
zarda alienatꝰ valde vel alie
natꝰ ab eo. zare ortꝰ ē l' ori
ētal' ē iste. zared d̄scēdēs l'
abaliēatꝰ. zareideō scēden
tes l' oriētales st̄ isti. zares
ortꝰ iacte l' oriētal' plasmatio
zareth oriēs pauor l' oriētalsi
vita. zarias oriēs dn̄o vel
oriētal' dn̄i. zathan iste hūil'
l' rn̄sio ista. zaua iiquꝰ l' iiq̄
tas. zanath dōatꝰ l' dōnatio
zauadia dos dn̄i vl' dos dn̄o.
zazi horridꝰ l' terrēdꝰ. zaziz
horror l' t'ror seu hc a:ēdi aut
t'ribiles. zazomiz:q̄ ē hec aq̄
l' p̄parati i acie:seu aciē p̄pa
rātes aut aciei preparatio.

Hic.e.post.z.

Z Eb lupus vel rapax seu
deuorās aut deuorator
zebad fluens torris vel torris
fluitio.
zabadia fluēs torris dn̄i l' tor
ris fluens dn̄o.
zebec:victima vel rapina:seu
hostia aut deuoratio.

zebedeꝰ donatꝰ vel donatus
seu fluēs iste aut fluitio ista
zeber lupꝰ vigilās vel deuo
rator resurrectōis. mea.
zebi:lupꝰ meꝰ: vel deuoratio
zebida dotis mee fortitudo l'
donatio mea desiderabilis.
zebub:musca vl' musce plura
liter. culuz.
zebul:habitatio vel taberna
zebulōites :tabernaculū me
roris l' inhabitatio iniq̄tat̄.
zeci:memor mei vel memora
zechri idem. tio mea.
zechrim:memorās eos vl' me
moratio eoꝝ.
zechur:memoria luminis vel
memoratio ignea.
zephernua hoc os vidisti vel
huius oris visio.
zephrona:os hoc vidit l' oris
huius uisio.
zei.iste meus vel iste mihi.
zelpha os hians vel os fluēs
seu os ambulans. aut oris
fluitio. xus eius.
zemma iste fluēs vel iste flu
zemeri iste amaricās vel iste
exacerbans.
zamrā:cantās ei vel canticuz
eoꝝ:seu tp̄s eoꝝ ōndēs: aut
tpis eoꝝ ostēsio.
zemri psallēs mihi vel canti
cuz meū seu iste lacescēs aut
iste amaricans.
zena:cōmouēs vel cōmotio:
seu ipse requiescēs aut ipsa
requietio.
zenā:cōmouēs eos vel cōmo
tio eoꝝ.seu ipse reqescēs eis
aut ipsa requietio eoꝝ.
zerihel:iste mgr̄ deus. vel ista
est mgr̄atio dei.
zerimoth iste timēs mortē vel
iste metuēs altitudinē morꝭ
zesū:iste lapis vel ista durities
zetha iste pauidus vel iste su
perior.
zetham:iste amarꝰ vel ista cō
mutatio.
zetheu:iste amens:vel iste er
roneus.
zethua:iste errās ei:l' ista amē
tia eius.
zehu iniquus vel iniquitas.
zeuā:iniquus eis vel iniquitas
eorum.
zeuoth: gentilis vel spernio.

Hic.i.post.z.

Z Iph:florens vel germi
nans.
ziphei:florētes vel ger
minantes
zipha:germen vel illumiare.
ziphai:germen meū vel illu
minatio mea.
zio ductio vel oliua.
ziza:horrēdus vel terribilis.

Hic.o.post.z.

Z O iste vel ista.
zoara:minor vl' paruu
la:seu vitula ꝯsternās.aut vi
tula ꝯsternata.
zobadomas:fluens vel torrēs
iniquus dn̄o.aut fluēs torris
merenti dn̄o.
zocho:ꝓphetia vel ꝓphetatō
zoe attrahēs vel attractio.
zoeleth:tractus vel ꝓtrahens
seu tractū aut ꝓtractio.
zoeth iste pauidꝰ l' iste viuax.
zolomin:p̄parātes aciē:vel p̄
parati in acie.
zommi:aciē p̄parantes:vel in
acie p̄parati
zoob aux vel diuitie.
zoō iste iniquꝰ vel iste inutilis.
zoor plasma vel plasmator seu
iste apprehēdēs vel iste ira
cundus.
zoori plasma meū vel plasma
tor meꝰ.seu iste apꝓhēdens
me aut iste iracūdus mihi.
zorobabel aliena trāslatio.vel
ortus in babylōe.seu iste pri
ceps trāslatiōis.aut iste mgr̄
ꝯuersionis.
zozomin:que hec est aqua vel
q̄ sūt he cogitatiōes seu p̄pa
rātes aciē.aut i acie preꝑati

Hic.u.post.z.

Z Usitidis ꝯsiliū uel cōsi
liatrix.
zuzim ꝯsiliātes eos.uel
ꝯsiliatores eoꝝ.

Expliciūt interpretationes
hebraicoꝝ nominum.

Registrum.

Oēs sūt q̄terni except̄ .cc.Et
hh.qui sunt duerni.

Iste liber est fris petri ... de como
... 1545 die 7 decembris

Libe… [illegible]

Jon urban, [illegible]

R

tr 29

Thermometre aujourdhui 6 Decr 1849.
dehors. 4 quatre de Reaumer—
temps de pluie— neige et boue dans
les rues. Pour trois jours je n'ai pas
vu le Soleil.

5/15.